Conciliator differentiarum philosophorum et medicorum / [Petrus].

Contributors

Petrus, de Abano, approximately 1250-approximately 1315.

Publication/Creation

[Venice] : J. Herbort, 1483.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/sun7mcm6

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

1
Ven
h
83
Case 4. d. 11.

49.g.23

28733.

Incunabula

Hain *6

Proctor 4689.

Petrus de Abano

Conciliator differentiarum philosophorum et medicorum. [Edited by Franciscus Argilagnes.]

Johann Herbort

Venice

5 February, 1483.

Hain *6
Proctor 4689
Pellechet 5
B.M. V, 303

Paper 12/7/11.

Prologus

Conciliator differentiarū philosophorū ⁊ precipue medicorum clarissimi viri Petri de Abano Patauini feliciter incipit. Prologus.

TUm in trinario ac omne qđ ipi⁹ pretendens in antea: Denuo vero medicorum philosophorūq; illustriū condigerens sententias. Politicorum quidem septimo Aristoti. inquio scribē: Bene viuere ac felicitatem appetunt omnes: sed hec adipiscendi: his quidem potestas: his vero non propter fortunā quandā aut naturam: vbi cuiuslibet primitus naturale desiderium ad vitam ⁊ felicitatez denotatur. Quosdam tamen deinceps fortuna seu natura impeditos id posse minime adipisci. Primum quidem elucescit: quoniam bonum appetūt omnia. Unde laudantur hoc testantes ethicorū initio. Viuere autem ⁊ beari bonum extat summum: quia viuere viuentis est forma. Unde de anima secūdo: Viuere viuentis est esse. hoc vero ceu perfectius quoddam ⁊ diuinus pre alijs appetitur maxime quod eius firmat oppositū. Omne nanq; animal mortem permiemq; deuitat: de consolatiōe tertio: Est deniq; felicitas operatio quedā anime ⁊ vsus ꝛm virtutē perfectam ethicorū decimo. de consolatiōe quoq; tertio: Beatitudo est status omnium bonorū aggregatōne perfectus. Palin: cunctis hominibus natura insitū est desiderium ad sciendū quod beatitudine ceu tactū terminat. Viuere itaq; ⁊ felicitari appetit vnūqōq; quod autem perfectū precipue. Adhuc demum vita priuantur: quorum naturaliter illius prauā simulq; imp̄oportionata extant p̄ncipia ab intrinsecis et extrinsecis causata: ⁊ actus virtutis deficientis omnifariam. non paucos vero est huiusmodi reperire. Verum cum in proportione eorū vicissim malicia differentia aperietur in sexta. Actⁿ quoq; horū brutales detestans ethicus. i. moralis philosophus virtutibⁿ incitat p̄cipalioribus insignitos consuetudine possidere non breui. Quidam nanq; non solum corpore: verum ⁊ anima natura fere sunt serui. Fortunam demum talium similiter impeditiuā ingenuitatē fore diuitias potētias ac his oppositā: omninoq; fortunii ⁊ infortuniū rhetoricorū testatur secūdo: in qua vim geneseos sidereā esse puto non immerito includendam. Nonnulli enim vita priuantur ac beatitudine bona falluti estimata fortuna velut et prauā. Naz et si ea felicitati ministret p̄sidiū quo quanto quali vt vbi et quando expedit modificare. Adoptans itaq; actibus virtuosis inter magisq; ac magis in posteram vita ac felicitate potiri perpetuis: non vtiq; tm̄ exemplo: verum et opere ceteris aspirantibus in hoc ita prodesse: cum scientiā viuificās nequaq̄ mortis viaculis astringat. Libū equidē contexere decreui ex p̄blematibus vna cum sociorū intellectu vigentiū carissimis publice lustris inuestigans iam binis. Quonempe philosophorū ac medicorū discidie in medicina sopiātur apparētes precipue dicētes dicēti cui eūq; preferens veritatē cōtinue. Quapropter ipārū Conciliatorē malui appellare. Ipsumq; diutius latere putabam: ni preces queritantū crebras oportet eraudire cōdignas: ac casus non formidare emergētes incōsulte. Hūc quidē fit scisciteme pre opere i p̄mitiuis fore sciētijs: philosophia quoq; ac medicina preter alia sufficiēter instructum. Quem in tres separabo partes trinitatis in decorū etiam veneratiōnes prelatōe. Finiunt nanq; iuxta philosophum oia in prima et minima trinitate. In quarū vtiq; prima q̄sita statuentur ꝛmunia et velut fōrisece: modi reiq; vtriusq; partis medicine: theorice videlz ⁊ practice. His eteni cognitis facilius ⁊ expeditius vniuscuiusq; animus ipam rationē ac viam artis considerare poterit veteris rhetorice proemio. Secūda vero theorice continebit dubitata. In tertia quidez que practice subdent finalia: his etiā appēdina occurrētia q̄q;. Partes autem per differētias sequestrabo: cum plerūq; vnū quesitorū non parū distet a reliquo. quas equidem vsq; in totius voluminis terminū ipārum breuitatis allegatiōis gratia continuas naturalis numeri ordine numerabo. Ipsas deniq; inuentiōis facilitate algorismi depingēdo figuris. Eodem quoq; modo sermones ex sapientibus adductos: quos etiā ceu iacent conabor transcribere: ac rite huc ex fonte deriuare breuiorib⁹ litteris indicabo. In vnaquaq; similiter differentiarū semper quattuor inquirentur preter vtriusq; partis arguta: quorūz aliquod exlut insinuabitur subdiuisiōne recipiet aliquando. hec autem sunt terminorū dubitati primitus expositio. Secundo quidem quod de ipo fuerit ab alijs p̄sentitū Tertio veritatis cuz eius motiuis ostensio: ac tandē quartuz argumentorū solutio. Que breuitatis amore qua nil vetustioribⁿ amabilius: terapētice methodi quarto: in duabus ac quattuor differentijs explicabo. in ceteris vero suscribam propter primū: secūdum: tertiuz: quartūq; sciendum.

Sufficientia decez questionū vniuersaliū.

QUoniam medicina est scientia humani corporis vt sanabilis curatiua: de qua p̄sens studet inscriptio. Ea quidē dupliciter vt et reliqua potest scientiarū cōsiderari. Aut enī quātuz ad ea que ipius forinseca vel intrinseca. Siquidem pus: aut quo ad cām formalē: mālem: efficientē: vel finalē. Si vero ad causam referat formalē: aut vniuersalē seu pticularē. Primū equidē dupliciter euenit: vel ratione pfectionis ipius: ⁊ ita omniū cōsurgit differentiarū p̄ma siue modi: sicq; secūda. Si autez in specialiorē attendat: vel quantū ad eⁿ totuz esse: ⁊ tūc tertia. seu partes: ⁊ id aut respectu intellectus: ⁊ ita quarta. siue affectus: sicq; quinta. Et si quo ad mām dupliciter: vel put ordinat in cognitōem: tunc sexta. vel p̄manentiā: ⁊ sic nona. q̄ si quantū ad efficiens intendat: aut ratione artificis: ⁊ tunc septima. vel artis: sicq; octaua. Si vero ad finē referat ipius decima cōsurgit inde. Si aūt quantū ad intrinseca dupliciter: aut quo ad theoricā: seu practicā ⁊ reliq̄. Is siquidē sufficiētie modus ceteris posset adaptari quesitis: vt quorūdā est studiū. Sz quia potⁿ curiositatē cum plurtate adducit q̄z vtilitatez: in his idq; deinceps omittatur quesitis.

Quod necessari
um non sit medico ceteras sci
re speculatiõis sciẽtias ostẽdit
q3 Hippocrates Chous me
dicorum eximius :omniumq3
fm Ga. ꝓmus:quẽ siquidem
deus tanq3 nũquã peccantẽ
ꝑdurit humano miſico:diter ꝓuidens generi ad ꝑ
fectã medicine traditõem in quibusdã ꝓblematibus
Aristoteli attributis p me translatis:alias scientias
non habuit cũ nondũ fuissent inuẽte: Quoniã artes
ac vniuersaliter scie necessariores ꝑius fuerũt inuẽte
ꝑmio methaphysice:ỗ numero quoꝝ ẽ medicina.
Amplius scia t sensus secanf vt res de quib⁹ extant
tertio de anima.cũ igit res de qua est medicina sit a
reb⁹ alia t distincta de quib⁹ sunt alie scientie.ex di
uersitate nãq3 subiecti sortiũtur he diuersitatẽ t vni
tatem:sicut potẽtie ab obiectis. Medicina itaq3 erit
ab alijs altera t distincta:t ꝑ ꝑns medic⁹ ab ea deno
tatus. Scie itaq3 cũ sint alie ac alie:necessitates erũt
silr differẽtes exinde cõsurgẽtes: ita q3 vna nõ sit in
eo quod alteri⁹ necessaria.alioquin quilibet essẽt in
quolibet necessariũ:t sic cõfusum oẽ fm Anaxagorã
t distinctũ nihil. Adhuc ois ars t disciplina qõ nãe
deficit vult supplere:polincoꝝ.7.nature aũt deficie
bꝰ sanitatis cõseruatio t egritudinis remotio. hũc
aũt defectũ tollit scia medicine:sicut appebit per de
scriptões ipius:differẽtia tertia. Promittit nãq3 ea
sanitatẽ custodire:t egritudinẽ remouere. Eti scõd
physicoꝝ: Illud est frustra quod natũ causa alteri⁹
nõ includit illud cui⁹ causã erat aptũ natũ.medicina
vero ordinat ad sanitatis possessionẽ. Unde heresiz
ꝓcedio: Medicinalis artis intẽtio est sanitas: finis
vero possessio ipsi⁹. si ergo in sanitatis possessiõe ne
cessaria esset alia scia:tũc medicina essẽt frustra.nihil
aũt frustra est in natura:ꝓmo celi t mũdi:t tertio ỗ
anima.t hinc neq3 in arte cũ sit eius imago t seq̃la.
Rursus simile videf de hac scia t alijs.sed quis po
test vnã aliarũ sine reliquis adipisci:vt grãmaticam
aut logicã vel rhetoricã? Ex quib⁹ ꝓcludit alias scias
nõ fore scire necessariũ ad medicinã. In oppositũ ẽ
Hippo.in libro de aere t aqua: Ga.in ꝓncipio artj
curatiue:t Haliab.in intito theorice. Amplius illud
cuius cognitio t psectio dependet ex cognitõe t perfe
ctione aliarũ necessario exigit illas ad fini psectã co
gnitõem.talis vero est hec scia:t aliarũ non pauce.
Scie nãq3 postere nõ pficient omnino nisi p priores
declarent quousq3 tãdẽ ad eã sciaꝝ que methaphy
fica dicit eleuent:tertio apparẽt methaphysice:t pri
mo ꝓima. Propter quod necessariũ est medicũ sci
re ceteras speculatõis sciẽtias. Ut autẽ istius questi
veritas habeatur:ꝓmitus termini ipius exponãtur.
omnis enim demonstratiõis ꝓncipiũ quod quid est
existit:ꝓoemio de anima. Secũdo quid senserũt q-
dam exprimat. Tertio veritas demõstref. Quarto
quoq3 sibi remoueãtur,aduersa. Propter primũ
sciendũ q⁹ medic⁹ est diligẽs minister t adiutor nãe.
quis vo ỽsutos actus attendẽs illius ait: Medic⁹ est
inuidie pelagus merhaustũ:detractõis organũ: in
defense aut indefesse ambitõis pfor ata clepsedra:ali
ene veritatis garrul⁹ ☽dictor::ignorãtie ꝑpe constan
tissimus incõfessor:iexcusabilis infirmoꝝ neglector.

Quid aũt sit sciẽtia t quid speculatio differẽtia ostẽ
ditur tertia. Sciẽtia vero speculatiõis ẽ cognitio ali
quarũ duarũ vel triũ demõstrationũ aut triũ doctri
narum ordinariarũ tradita:vt differẽtia ostendet.8.
Necessariũ quoq3 dicit quadrifarie: quinto metha
physice. Uno quidez modo sine quo nõ contigit esse
aut viuere:vt cib⁹ est necessarius animali. Dicit sec̃
do sine quo bene nõ contigit esse vel fieri: quod est si
ne quo res bene eẽ non põt: sicut laborãti necessariũ
est vt sanetur pharmacia. Dicit etiã necessariũ violẽ
tum:iuxta quod Euenus ait omnẽ rem necessariam
tristem esse. Dicitur t quod sic est t aliter nõ cõtigit
se habere:qualis necessitas immobilũ sempiterno
rum:vt dei t ꝓncipiorũ. Propter secundũ qdẽ
scicndũ q⁹ secta medicoꝝ fuit triplex:hereſium liber.
Quidaz vero fuerũt methodoici.i.inartificiales vo
cantes tamẽ seipsos methodoicos. Alij vero empe
rica seu experimẽtales. Tertij aũt logica siue ratiõna
les. Primi quidem erant vniuersalia solũ cõsiderã
tes:particularia vero despiciẽtes t media:de quoꝝ
quidẽ secta diffamatus exiſtit Tessil⁹ cum alijs non
paucis.t fm istos quãto aliqua erant vniuersaliora
tanto pl⁹ medicine necessariora existebãt. Secũdi ve
ro solũ particularib⁹ intendebãt:vniuersalia spnen
tes t media:tanq3 facti ꝓxim⁹ oppositi omnifariam.
fm quos vtiq3 sequit alias sciẽtias nihil fore necessa
rias ad medicine pfectõem cum ipa sit ꝑticularis
marie:imo i ea tota.cui⁹ siquidẽ secte instituto: Se
rapion antiquior. Tertij vero mediã veritatẽ obser
uantes viam considerãtes ꝑticularia,put sub vniuer
sali b⁹ ꝓtinẽtur ꝓxim inde recipiũt declaratõis. vnde
posuerũt specialissima de quib⁹ est sciẽtia fore ꝓma
speculatõis medicine necessitate ꝓtracta necessaria
Uniuersalia vero secũda t maxime supiora eẽ medi
cinam existentia. Cuius heresis fundatores fuerunt
Hippo. Archigenes t Ga.cum alijs demũ istorum
collegis. vnde Cornel⁹ celsus vetustissimus auctor
Esculapi⁹ siue greee Esclepi⁹ celebretur:qui rudez t
vulgarẽ medicine sciam paulo subtili⁹ excoluit i deo
rum numerũ receptus est:quare de re.sa.ꝓmo quez
seriatim transtuli in latinũ:prim⁹ noster de⁹ Escula
pius non paruus sermonis testis hui⁹ qdẽ deiceps
duo filij: Podarili⁹ t Machano bello troi⁹no ducẽ
Agamẽnonẽ secuti sunt non mediocrẽ opem suis cõ
militonib⁹ attulerũt:quos tamẽ Homerus non in pe
stilentia neq3 in variis generib⁹ morboꝝ aliquod in
tulisse auxilũ:sed in vulneribus tantũmodo ferro t
medicamẽtis mederi solitos eẽ ꝓposuit. Post quos
siquidẽ clarissimi Pithagoras:Empedocles: t De
mocritus: cuius aliqui Hippocratẽ choũ discipulũ
fore crediderũt virũ arte t facũdia insiguem. Post
quem Bicoles:caristius:paraxagoras:chrisippus:
demũq3 Erosill⁹ ac Erasistrates. Post quos Sera
pion qui omniũ ꝓmus nihil hanc rationalẽ discipli
nam ptinere ad medicinã pfessus. In vsu enim tãtũ
t experimẽtis eã posuit.quẽ Apollopi⁹ t Glãcias:t p⁹
Eraclites tarẽtin⁹ aliquãtulũ ac nõ mediocres viri
aliqui secuti sunt: t ex ipa pfessiõe se appellauerunt
empericos. Itaq3 medicina i duas ptes diuisa est:
alijs rationalẽ artẽ:alterisue vsiz tñ vẽdicãnb⁹ sibi:
nullo vo qcq3 post eos q supra ꝓhẽti sunt agitante
nisi qõ accepant. Asclepiades vo medẽdi ratiõem ex
pte magna mutauit:ex cui⁹ successoribus Themison

nuper in senectute quedã deflerit: p hos equidez viros salutaris ista nobis innotuit ꝓfessio. Primo vo ereticorũ capl'o. 2. supra se Ga. imediatius ponit Archigenẽ cũ eius imitatoribus. Ultra quẽ Eraclitem tarentinũ cuius experimentalẽ cognitionẽ ingt fuisse. Supra hũc qdem Philotimũ t Diocle: añ quos oẽs mirabilẽ Hipocratẽ ꝓfiteatur extitisse. Ipe náqz vir bonus t benignus primus scripsit in his q̃ artis medicine qõ vule. Ga. libro õ cholera nigra per metrãslatio: de cuius qdem Hippo. finis ꝓductõe iã p tactũ. Hesitat tñ qualiẽ dicat Hipo. primũ scripsisse cũ dictũ sit dria ꝑma hũc plures ꝓcessisse qõ t medici q de assidis denotãt. Dicẽdũ id verificari q̃ntũ ad id qõ est recte iuenire ceu Ar⁹. topicã repit t sophisticam. Qualiẽ aũt qs adinuenit ingo: aut itellectu ꝓncipioꝝ habitu etiã semetipso vt mor apparebit t aliis modis nõ paucis cũ isto. vñ in quibusdã ꝓblematibus Ar⁹. ascriptis plurimi qdẽ veterũ medicoꝝ sparsim q̃dam inuenere medicine mathesibus aut trin⁹ cõgregãtes: t a fortuna vel vaticinio aut demonstratõe iuocatõe seu aliqo quibusdã modis. Quare emperici artẽ hmõi ꝓstituerũt nãli puta fortuita reuelatõe t simi litudine de heresibus apparẽs. vñ quarto tertia: Sanati sunt quidã lepra bibẽdo vinũ in qõ ꝓiecta fuit vipera interficiẽdi intẽtõe: aut obediẽdo somnio vel visiõi: ceu inuẽta ẽ vrina ꝓferre in passiõe splenis magne canone scõo. scõo Ga. sic de ige. 9. patre ꝓmoto in medicinalẽ puenit artẽ. Talẽ etiã ipius qs ꝓsiliũ laudauit eiusdẽ. 14. capl'o. Quis qppe sititudine seu imitatõe Hipocrates ꝓspiciẽs adinuenit clystere q̃ fi modica pisciculorũ copia dolẽs assũpta rostrũ i mare submittẽs deduxit in anũ ita ut ea cesserat egeretedolor: practice secũdo capl'o. 7. Silr Diascorides inuenit veniculũ ocꝰ ꝓferre hũanis aspiciẽdo serpentes vere cauernas egrediẽtes eorũ oculos eo fricare assidue. Primorũ quidẽ t secũdorum annullatio libro here⁹ curatiuecqz art⁹ est apta. ¶ Propt̃ tertiũ vero sciendũ est q̃ alie scie siue artes liberales necessarie sunt i medicina necessitate saltẽ secũdo mõ dicta: t si nõ ꝑmo vl' q̃rto quãtũ ad eius ꝓncipia vl' modũ ab aliq̃ illarũ traditũ: qõ auctoritanb⁹ oñditur et rõnibus. In ꝓncipio náqz terapẽtice art⁹ sicut trãstuli scribit: ñ neqz geometria neqz astronomia aut dialectica neqz alia aliq̃ doctria bonarũ medici fieri debẽtes indigẽt quẽadmodũ vituperat⁹ Thessillus prõnisit: sed neqz lõga egẽt experiẽtia operũ art⁹. facile q̃sqz medicinã posset adiscere. Sicqz igit non solum astrologiã t logicã medicine fore necessariã: vep etiaz geometriã t quãlibet aliã doctrinã bonaz p quã scientiã intelligo nãlẽ methaphysicã: t ceteras artes liberales i expressas. vñ Cõstantini trãslatio sinẽ iherẽs t ceterarũ liberaz artũ esse necessariã. Adhuc Ga. in fine tegni testat se duos libros de artũ ꝓstitutõne ꝓposuisse medicinalẽ ordinãs disciplinã. Ampli⁹ Haly ab. in ꝓncipio theorice aut oportẽ lecturũ librũ suũ quẽ ꝓpletũ t regalẽ vocauit dispositionẽ ꝑfectus esse t ꝑbum oẽs scientẽ artes. In libro tñ eius tota ꝓtenditur medicina: t iõ ingt nõ eget lecturus hũc librum medicine aliquos alios legere libros cũ sit oia continẽs que sunt necessaria discipulis t periti⁹. Sententias eni verborũ ꝓntelligere ozsut cõmode possit suos ꝓceptus aliis exprimere: eosqz ꝓnunciãtes intelligere. hoc aũt fit p grãmaticã q̃ est scia recte scribẽdi t cognoscẽdi id qõ ꝓfert topicorũ sermo. Et iõ Alphabarius de ortu sciarũ ipam sciam lingue appellauit q̃ nihil aliud videt eẽ nisi idiomat⁹ fgula quedã dicendi. Eget etiaz q̃smatie logica q̃ ꝓm. A. in eius logica est speculatio rerũ qbus puenit ad incognitõez icogniti. Sed apud Haly abbatẽ est verboꝝ libra et omni vtilis arti. vñ ꝓma ꝓplerionũ capl'o. 6. ¶ Pare falsitates eoꝝ q̃ in ꝓncipijs logice cõsiderationis edocenẽ cause mariorũ delictorũ fiũt: t contingit oia male opata t ꝓm artes oẽs: t ꝓm omẽs totus opatõnes vite sequi sophismata. vñ Haly. rodoan ꝓmo tegni. Ga. dicit doctrinas vt imitaret nos ad discẽdũ artẽ dialectice: t vt faceret nos scire q̃ impossibile sit ꝓprehendẽ artẽ medicie sine arte dialectice nisi fuerit hõ excellẽt⁹ nature velut Hippocras. Manifestũ. n. q̃ nõ scit verũ: neqz saluat aliqs ab errore nisi p artẽ logice. Quare Boeti⁹ in Porphirij ꝓmẽtario: Epicurũ t alios necesse fuit fallaq abiecta scia disputãdi de rerũ veritate pquirerẽt. Silr ꝓmo de physico auditu. Primi queréte ꝓm philosophiã veritatem t nãm rerũ inuerterũt: vt in viã quãdã aliã ob infirmitatẽ. i. ꝓpter paucitatẽ exercitij i dialectica ꝓm Commẽtatorẽ. vñ collz ꝓncipio: Scias q̃ aliqs nõ poterit stare sup fine huius libri: neqz intelligere maiorez ptẽ ei⁹: nisi ille q legerit tñ i logica q̃ possit ad min⁹ cognoscẽ modos triũ demõstrationũ puta simplr cãe t esse seu signi sicut dria videbit octaua. Est aũt t altero mõ necessaria: q̃ ipam defendit ꝓbabilit̃ sciarũ ꝑticularũ ꝓncipia q̃rto methaphysice. vñ primo topicorũ: Est ad oium methodoꝝ ꝓncipia viam habẽs. Et iõ in ꝓdicamẽtis Simplicius: Logica est ꝑs organica totius philosophie defendẽs nos a malis i practic⁹: t a falsis i speculatiuis. Q̃ q̃z igit grãdis ẽ logice necessitas. Eget t rhetorica q̃ ꝓm Tullius ad psuasionẽ facultas est apposite dicẽdi: vt sermones suoꝝ ꝓceptiũ exꝑssiuos sic lepide sciat coornare: vt gratãter recipiant ab infirmis ita ut in eius ꝓfectũ deducant vt dria oñdit. 135. Est etiã nõ minus necessaria eo q̃ Ga. medicorũ ꝓnceps vt plurimũ vtitur rhetorica oratione psuasiõis inductiua. vñ Alphara bius in didascalicis sup Ar⁹. rhetorica: videt⁹ in illo qõ positũ ẽ i plibus libris Ga. declaratõe sua de rebus scialibus multotiẽs oratõe hũc vsũ fuisse rhetorica: ut q̃ vene oriant ab epate ꝓpterea q̃ grossius et ipis ẽ circa epar: t q̃ ꝓm elongatõez ab ipo graciliant: t q̃ virtus corꝑis regitiua habitaculũ hz in cerebro: eo q̃ rex semp in excelsiori loco hitat ciuitatis Et q̃ñ hõ itelligit p cerebrũ ꝓpterea q̃ hoies de eo que videt pati defectũ i itellectu dicũt q̃ est absq̃ cerebro. Et quoniã fortitudo t timiditas existunt i corde q̃ homines dicũt de timido ipm cor non habere t est id de interioribus tertio: capl'o. 4. de quo aliqd dria. 66. Est ẽt necessaria arithmetica numerorũ scientia t in se quantũ ad dies ereticos de qbus negociat plimũ medicia vt p eã sciat ꝓpositõez numeroꝝ t fractionẽ eorũq̃ naturas: t in eo q̃ ad alias ordinatur mathematicas vt musicam t precipue astrologiam. Eget ẽt geometria scienna magnitudinũ mẽsuratiua: vt ea vulneruz cognoscat figuras. Rotunda náqz tardius ac difficilius sanantur posteriorũ ꝓmo Iõ q̃ laka adiuncẽ plimũ distãt: cum circular⁹ figura sit ceteraz ãplissima: vlnera vo triãgulata l' q̃drãgulata t huiõi facilius sanãt: cũ ptes distẽt i adiuncẽ

perparuꝝ.vbi nanꝝ angelus illic carnis ꝑpter applicatõez ꝑpinquoꝝ icipit gñatio. Et ió chirurgici diagonales vulnerũ faciũt sectiões. Necessaria etiã existit inquantũ ad astrologiã ordinat. Qualiter aũt necessitas apparebit dñia.83. Necessitate quoqꝝ nõ modica sibi necessaria erraꝛ astrologia q̃ est scia quãtitatũ ⁊ motuũ celestiũ corpoꝝ i se ac in suis effectib⁹ vlr ꝓsideratiua: vt ea medicamidus electi vtaf tpoꝛibus qbus est luna felicibus ꝓtẽperata planet⁹ ⁊ ꝑpetũbus figuris: sicut etiã apparet p Ptolemeuꝝ i cẽtilogo: Siqs purgatõez sumpserit luna ente cuꝫ Jove opatõis ipius minuet effectus. Jtidẽ tangere mẽbrũ ferro luna stãte in illo⁹ mẽbꝛi signo horribile: et taliũ plũma. Et hui⁹ quidẽ necessitatez vehemẽt tetigit Hip. in libꝛo de aere ⁊ aq̃ dicẽs: Qui vo ea q̃ de re altissima tractauũ⁹ rata tenẽt ⁊ credũt: nozint astronomiã medicine nõ mimã ptẽ esse. vñ i libꝛo eidẽ de ꝓnosticatõe ꝑm lunã ascripto: Cuiusmodi est medic⁹ q astrologiã ignoꝛat nullus debet se i ei⁹ manus ponẽ. Hec etiã i ꝑncipio ꝓnosticoꝝ cuꝫ dixit Et sigd diuinũ fuẽit ẽt cũ illo i egritudib⁹ res celestiꝫ ⁊c. quãqꝫ Cõmẽtaꝛ sensibilib⁹ loquẽs õ ꝓtinente nos exponat. Necessitas ẽt ist a oñdit creticoꝝ tertio capl'o.2.3.4.⁊ q̃si p totũ. Geofar dict⁹ Albumasar ꝛuro ductioꝛi ꝑmo: Medici indiget necessario astroꝝ scia vt p eã sciãt sui magiperi radiceo certissime. Oꝛtet quoqꝫ medicũ illũ infirmũ curare cui ex significatõe stellarũ tã puidit astrolog⁹. Valis quoqꝫ scia ne cessarijssima est sola quãqꝫ ipam nõ tangãt pfatuꝫ ea subalternet illi: subiectũ nanꝝ ponit sub subiecto vt oñdet dñia.7.ꝑncipia ẽt sua sumit ab ea ceu ex libus aialiũ apparet: ⁊ ꝑmo ꝑma. vñ de sensu ⁊ sensato: Phỹsici est de sanctate ⁊ ifirmitate ꝑma inuenire ꝑncipia. Et ió colliꝫ ꝑncipio. lectur⁹ hũc libꝝ necesse ẽ q ipe de illis sit q vñi fuerit aligd i radicib⁹ sciarũ naturaliũ. Methaphysica quoqꝫ ei sicut aliꝫ ẽ necessaria: cũ defendat realit oũm sciarũ ꝑncipia methaphysice q̃rto. Et ió oẽs tandẽ eleuant i ipam scie vt Ar⁹. in tertio illius testat⁹ ẽ cũ. Amplius⁹ ꝓbatur ronib⁹: cũ reb⁹ existentibus scias acceperim⁹ in predicamẽtis. Sicut eni res se hꝫ sic ⁊ scie de quibus est. Res vero oẽs ꝓnere sunt ⁊ ꝓuicte nõ solũ q̃ sunt vni⁹ gñis vel materie verũ q̃ diuersoꝝ ita vt supꝛema iferioꝛũmo supnoꝝ attineãt ratingãt. Dionisyus de diuinis noibus: Cõnectũt etiã: qꝛ oẽ qõ ẽ substãa existit vl accidẽs cũ hec diuisio totã ent⁹ cuacu et nãm: sic ⁊ oẽs scie aut erũt de substãa vel accidente: sed q̃ sunt de accidẽte in substãeiã tandẽ reducunt cũ accidẽs esse nõ habeat nisi p substantiã ⁊ diffinitõ nõ nisi ꝑ ipius additõez septio methaphysice. Rursus ꝑncipia saltẽ vlia ⁊ mediata sunt oũm eadẽ .11. methaphysice. q̃ aũt sic sunt vnũ ab alio quadaꝫ necessitate depẽdet: ꝓpter qõ Ga.õ ige.9.capl'o.2. Cõfestim a pueritia philophiã cupiẽtes ad illã venim⁹ ꝑmo. deide postea patre somnijs manifestis ꝑmoto ad medicinalẽ venim⁹ exercitatõez: ⁊ p totã vitã sciẽtias alterutras oꝑib⁹ magi q̃z verbis in studiuꝫ duxim⁹. Jlle tũ q̃ medicine sunt n ecessarioꝛes existunt Logica cũ sit oũm sciarũ velut sal ciboꝛum ꝓditiua: naturalis eius ꝑncipioꝝ ostẽsiua: ⁊ astrologia ei⁹ iudicioꝝ directiua. Adhuc res omẽs sunt essentialiter ordinate. igit ⁊ scientie de quibus extãt. in sic autẽ ordinatis posterius pfecte nõ põt adipisci sine prioris cognitione eã scire sit p causẽ adeptionẽ: posteriorũ ꝑmo. medicina vero ẽ de reb⁹ posterioꝛib⁹: ẽ eiꝫ sciarũ ꝓticularissime. Et ideo Boetius de ꝓsolatõe quosdã detestatur manibus violentis discerpentes philosophie vestes putãtes equidẽ ex aliqua ꝓticula illius sibi ascripta in se totã ꝓtinere. Jtaqꝫ ex his omnib⁹ ꝛc. udit omniũ bonarũ doctrinarũ opoꝛtere medicũ dignotionẽ habere. Et fortassis medidune discipuli ꝓfesti appellant mgri aliarũ videlicet artiũ non medicie. Attendendũ tamẽ nõ oporteꝛe omnino peritũ etiam medicũ exquisitã ꝓdictarũ cognitionẽ hñe sufficit eni si aliqualẽ ipaꝝ habuit in cõi sicut etiã Haly abbas demũ sentire videf. Deinceps qꝫ sciendũ q̃ res dupliceꝛ possunt considerari ⁊ scientie cõ sequenteꝛ ⁊ de qbus sunt. Aut i cõmuni put omnes habẽt ordinẽ, adinuicẽ: sunt eni ex eisdem ꝑncipijs et tandẽ in fine tendũt cũdẽ vltimũ. vñ. A. ꝑmo methaphysice: Oẽs sciẽtes cõicant in vna vtilitate que est acquisitia pfectionis aie humane ꝑparantis in effectu eam ad futurã felicitatẽ: ⁊ sic vna res alia eget et sibi connectitur exinde scientia. Vel ꝑm q̃ sunt particulariter suis gñibus ⁊ spẽbus distincte. aliorũ eni alia ꝑncipia sicut numeroꝝ ⁊ planoꝛum ꝑncipio de anima: ⁊ ita vna p se sine alia existit: cũ ñ semp oporteat vltimã querere causaꝫ sed magi⁹ immediatã phyficoꝝ scõo. Amplius⁹ neqꝫ antiquandũ ẽ in aljs scientijs ⁊ maxie in his q̃ sunt vniuersaliorũ ⁊ de sermone tũc náqꝫ cũ difficultate gradioꝛi puenit ad ꝓticularia cognitionẽ ⁊ sensuꝫ: circa q̃ versãt scia medicinalis aliarũ maxie. Oportet eni mãdata medicoꝛuꝫ sequenti dñia subscripta t puerina ⁊ ab adolescẽtia sibi scipere. Jn his náqꝫ temporib⁹ facilioꝛ erꝛet custodia q̃z i senectute cũ obliuioꝛ sit domus theoꝛice ꝓmo capl'o.12. Recitat eni Ga. elementoꝝ ꝓmo cum eẽt in.19. anno se a quodã didasculo de hereſi Athanei i cepisse medicinalia docere. vñ regressuꝫ meliuꝫ videtur esse sciendũ ex hac ad ꝓioꝛa deinceps. His itaqꝫ visis dicendũ ad argumẽta q̃rto. Ad ꝓmũ dicẽduꝫ q ⁊si plures sciarũ nõ fuissent inuente adhuc tẽpoꝛe Hi. ⁊ bonitate sui quadã nature hũc diligẽtius intellectu ipis vtebaf ut iam tradit⁹: iuxta illud ꝑmi eleꝯcorũ: Oẽs etiã idiote vtũtur dialectica ⁊ tẽtatiua conãtes arguere. vñ Boetius: Struere parietẽ vãlus igenij sed arte sit meli⁹. Et ideo ingt Haly. Hippo. fuisse uature excellẽtis. nã bonitas nature ipius ⁊ solertie supfluitas pdurit ipm ad hoc vt trib⁹ vterẽ doctrinis absqꝫ arte naturali dialectice. Ad aliud dicẽ dũ q̃ res ꝓticulariter ꝓsiderate sunt distincte: alieqꝫ ac alie: in cõi ñ vt dictũ est sunt eedẽ. Dicendũ etiaꝫ q̃ quantũ ad coguitionẽ quandã particularẽ eẽntalem medicine alie nõ sunt necessarie scie. quantũ veroꝛ ad vlioꝛẽ ⁊ pleniorẽ cognitionẽ entẽ de pfecto esse sunt necessaria. Ad aliud dicendũ q̃ medicina ad ea q̃ sunt ꝑpria ipius nulla aliarũ idiget sciarũ. eget tñ aljs inquãtũ vna scia locat sub alia ut oñ sum ẽ sicut res sub re ꝓtinet. Cũ eni i scia sunt duo suppositi et rõcinata ꝑmo methaphysice. A. quantũ ad rõcinata cũ ꝑpria illi scie in q̃ ex ꝑpriis rõcinãt aljs nõ indiget. quantũ vero ad suppositi eget: ut supioꝛi sciẽna declarenf ac defendãt p cõmuna. Ad aliud consimiliter dicẽdũ. Ad aliud dicendũ q̃ hꝫ oẽs scia ꝓticular⁹ vt declaratũ est aliquo mõ egeat vniuersali: nõ ñ similit: qꝛ quedã est magi⁹ ꝓticular⁹ vt q̃ de ente ꝓticu

lari. ⁊ alia vero mi⁹ sicut que de mi⁹ pticulari. Uniuersali⁹ nāq; sciarū nō tot regrit adminicula velut gr̄amatica vel logica relatiue aliarū ceu que de ente pticulari. ℣Medicinā vo dictū ē pticularissimā fore aliarū. ¶ Differentia. 2.

Quod non sit opus medico logicum esse: videt q; qō est vanū sibi nō suppetit. Tale vero ē logicū eē. vī pemio de aia: ℣Manifestū q; dialectice diffinitōes vane sunt oēs. Itaq; et tota fere cognitio logica: cū diffinitio mediū demr̄atōis existat saltē ponēris. ℣Amplī⁹ qō ē ipertinēs ⁊ extraneū nō opus medico. hmōi aūt sunt ꝓmones logici. vī Cōmētator quarto physicorū Intēdit Ar⁹. ꝓmones eēneos logicos ⁊ philosophiā q; ex istis cōponit philosophiā vocat extraneas. Rursus: qō ē inutile nō necessariū ē medico in utilib⁹ finē stabilenti. hoc vero ē logica. vī interior tertio capīo pmo: Logica vere sunt quecūq; vltra vtilitatē nature ꝓsiderē tur rerū. Eorūdē vero pmo capīo. 6. inutilis appa ret logicor⁹ pblematū scrutatio: cū nihil in dignotōe passionū neq; in sanatōe: neq; i ꝓnosticatōe inueniē dorū sit utilitas. ār̄e Cōmētator. 12. methaphysice: Uniuersāliē eni ei q semp ē in disputatōe multotiens accidit videre eēnea remota a rei nā. Jōq; pmo theorice. capīo. 3. Ga. aut pmo libro de cognitōe morborū interiorū logicarū inuestigatio q̄stionū in arte medicine vtilis nō est cū nihil p eas diligēti⁹ de morborū nā ingratur: ut neq; ipōrū cause aut signa vel medele. ℣Palin: vna scia nō videt oīo sibi differēti⁹ ēt gñe indigere. sed logica ⁊ medicina sunt differentes omnifariā: cū ꝓncipia sbiecta media ⁊ fines sint alia ná logice sunt enna rōnis ꝓncipia sbiecta ⁊ intētiōis scōe. ℣. pmo methaphysice: media ex qbus fulcitur vniuersālia: finis vero pfecte rōcinari: ℣Medicie vero sbiectū corpus hūanū sanabile ut sexta oñdet dr̄ia ℣Media ex qbus tandeꝫ affirmat indiuidua existunt sensibilia. Nō eni deide hominē medicās sanat nisi ꝓm accidēs: sed Calyam aut sortē ꝓmio methaphysice: silr̄ Haly. tegni. 2. Speculatio medicine ton⁹ sensus nō trāscendit. vnde idē sup q̄rto q̄driparuti: Ꝛro medicine nō inspicit nisi res manifestas sentiēdo ⁊ videdo. ℭui⁹ quidē finis est sanitas possessio dr̄ia pori. Ex qbus infertur medicū nō oportere logicū esse Oppositū vero huius ex dr̄ia suscipitur añdicta. ℣Ad hoc illud p cuius defectum ꝓtigit medicū errare sibi opus ertat. hoc autē est logica. vī in hereſib⁹ tractatu scōo capīo. 2. Dialectice necessitas magna: vt ex q busdā manifeste scire: ⁊ nō obediat nūq; sophismati neq; ab altero: neq; a seipso. Et secūdo simplicium pharmacor⁹: ℣Medici qbus nō est scia p viā dialectice ⁊ canonē ei⁹ errant errore q̄ magno. prāsēūt enīs termios ꝓrios. Errāt etiā i rōne sua simili errori in fantū q nō icipiūt scire dialecticā nisi ex primo. Ad huc Ga. cū alijs docet inestigare morborū naturas si illorū causas p rōnē cognoscere. hoc aūt est logice cū scia rōnis existat. Logicū nāq; rōnabile infr̄eta tur. Ex hiis itaq; ꝓcludit opus fore medico logicū eē ¶ Ut hui⁹ q̄stiō veritas oñdat ei⁹ ꝓmit⁹ termini aperiant: cū cuiuslibet ꝓpositi oporteat qd nōie significetur ꝓmit⁹ cognoscē. Noībus nāq; ⁊ nō reb⁹ lat⁹ i discrepatōeꝫ euenit disputare elēcorū ꝓncipio. Secundo videdū qd de hoc nōnulli senſere. Tertio veritas subiūgat. Et q̄rto tandē ad arguméta dicat. ¶ Propter primū qdē sciendū q; oē ēminorū h⁹ q̄stiō differētia vsuꝫ ē ꝓtior. ¶ Propt scōm vero sciendū ut ēt appāuit i ea q; aliq medicorū emperici ꝓtermissa oīfaria rōne ac expiente solū intēdētes voluerūt medico nō ap⁹ fore logicā hr̄e: neq; vnle ipi aliqō ipartiri sed poti⁹ iacturā iferre: cū ipa sit vniuersālū quorū vt appareat heresiū libro despectores exist̄t. Ꝟz horū quidē defect⁹ insignit⁹ ē dr̄ia pēnn. Istio nāq; accidit nullā egritudinē aut auxiliorū materiaꝫ certe dignoscē cū cognitio sola nō sufficiāt sensitiua ⁊ marie circa raro deficiūt ꝓtigētia. vī qnto interiorū caplo penultimo: Aut sine rōne experiētiā irrōnabilē obseruāt solā: vsus eorū q̄ raro fiūt in experientiam habēt. Et q; raro emergētia eorū sunt secta derogatiua oīfariā ipa ꝓtēnūt vt nō solū curas taliū reruꝫ ēt añcedētes spernāt eorū cognitōes interiorūꝫ tertio capīo. 3. ¶ Propter tertiū siquidē iurta Cōmētatorē sciēdū septimo methaphysice physicorumq;. 8. q; dialectica vsitat duob⁹ modis. Uno quidē scōm q; ē instrm: ⁊ sic vsitat in alijs sciēnjs ꝑm q; accipiat illud qō i eo declaratū ē in ipīs: ⁊ sic vsus mihi ē mod⁹ sciendi cōis cūctis sciētijs tradit⁹ i ea quē ꝓpriorꝫ pnūcio ⁊ hinc vsus ē i modis sciēdi tradit⁹. Et alio mō ꝑm q; ē in seipa scia speculatiua ad aliā sciaꝫ ⁊ sic ea magr̄ vti videt in go methaphysica cū ipa de ente cōsideret simplr̄. ꝓpositōes ꝓtemꝫ dialectice sunt entis simplr̄ nō tñ inquantuꝫ ens sicut diffinitōes ⁊ descriptōes ⁊ alia in eis dicta. Et hic modus vsus mihi videt eēneus in ceterꝫ sciētijs a diuina marie. Secūdo quoq; io eiusdē scribit q; logica dupler existit: quedā náq; vsis oībus sciētijs puta septē vna artiū liberaliū erīs. Est eni dicta ipa dialectica ad oīuꝫ methodorū ꝓncipia viā habēs. ℣Altera qdē vnicuiq; scie ꝓpria: primā equidē vniuersālē vt oñsuꝫ ē in ꝓn dr̄ia medico fore necessariā. Nō palin firmat qm̄ omnis scia ē cū rōne posteriorū fine. medicie vero vt mr̄abitur dr̄ia tertia ē scia. Rōnē nāq; ipius marie oportet cognoscere p sciam que circa rōnē negociat. hec aūt ē logica vt ēt nomē. s. rōnalis denūciat. Illumiat eni ⁊ dirigit ⁊ iuuat ceteras scias in modo ꝓcessus. Stabilit etiā ipsarum saltem probabiliter ꝓncipia Quarto vt tactū ꝓus methaphysice: methaphysica vero demr̄atiue. differt eni ab ipa potestatis mō pp qō logica etiā cōioꝛ nō parū indiget medic⁹. Quā etiā Ga. pmo elemētorū notat se habuisse in ei⁹ ꝓce ptoꝛe Attanethi cū opponēs de quo discipul⁹ ille in gr̄anutrit⁹ hic i dialectica inde replet⁹ cōtagione. vī tertio virtutū nāliuꝫ cop̄lo. 9. Optet debentē cognoscē qd alijs melī⁹ mor quidē nā ⁊ pma doctria. i. instructōe sciarū q̄ de ꝓmone ⁊ logica ꝓprie: cū omniū sit i eorū fines reductiua mīktū ab alijs differre. ℣Propria qdē est dupler: altera quidē scie: altere vo scientis ℣Prima quidē est modus in ordine ꝓcessus ⁊ demonstrationis in hac scientia vel illa obseruatus. quam Ar⁹. in pleriſq; tradidit minijs libroꝛū vt topicorum physicorū ⁊ ethicorū. Ptolemeus etiam in pncipio quadripartiti ⁊ centiloquij ⁊ Ga. quasi in omnium liboꝛuꝫ exordijs. ℣. A. in de subiectis medicine ꝑncipio sermonis pulsuꝫ ⁊ maxime vrinarū: Et si omnes scientie hac vtantur logica: ipsa tamen fruuntur amplius ille: quarum cognitio suscipitur ex materia aut actibus humanis velut naturalis astrologia

iudicialis medicia ⁊ moralis. ꝓpter eni diuersitatē eoꝝ ex quibus sunt oportet logicā hui⁹ siue canones ꝓmittere: quibus ipe ad aliquā cognitōis coarctentur vniformitatē. Secūda vero attēdit penes ḡsdā dispositōes ⁊ ꝓsuetudines medico magis extrinsecas existentes, quarū vne sumunt ampli⁹ ex pte aīe: altere vero ex pte corpis: eo q̄ esse ꝓpositi est ꝓpue ꝓmo de aīa. Que aūt rōne ꝓsideranē aīe sunt motes: quos expedit medicū hre. Licꝫ enī perītus medic⁹ nālē agre stiū sit mouꝫ dīa. 7. ꝓsuetudine tñ ⁊ arte conari dz laudabiles acqrere: q̄ ⁊ magis sic erit appciabil⁹ q̄n cōtra ei⁹ tali freno rōnis opabit̄ natiuitatis signatores. Hores vero ⁊ actus ipius sm q̄ testāt illustres medicorū Hip. Ga. ⁊ Haly ab⁹ as marie hi sunt: quorū quidā noie hitus denotāt: alij vero ꝓpatōnis. Voco quidē hitus q̄ dei ꝓmitus dz eē amator: ac ipm i cūctis opibus suis vt ꝓponat ꝓponere. hic nāq̄ solus lāgitores sanat: ⁊ deuiātes i veritatē deducit. Ꝑmoq̄ timere: cū p̄ncipiū ꝓnūciet sapientie. Ex quib⁹ sacer reddet ⁊ diuin⁹: vt res enā sibi reuelēt sācre sacri aut sācrati hoibus solū oīse. Sitq̄ apphendens intelligēs memorāns plene ac solers lector assidu⁹: neq̄ die neq̄ nocte studio deficiēs ⁊ mediator inde finēs: meditatus nāq̄ clauis existit veritatis: phatosq̄ obfuet magis auctores: sitq̄ ei⁹ studiū in medicīa p̄cipue: sit ⁊ diligēs ⁊ expertus ac verax fidelis: fortis: pudicus: castus: mansuetus: ac misericors: pius: longi vsus: tardus: passionūq̄ ignominiosāz sibi pensāz sagax occultator: visitator infirmoꝝ sollicit⁹ ⁊ marie acutorū. vt mane sālē visitet ⁊ vespere lz talib⁹ semp foret assistendū: hospitaliū infirmoꝝ rimator. in quib⁹ pl̄imi ⁊ ēnei casus aduenīūt. neq̄ ostētatōe q̄dā pigeat ab infirmo sciscitare morbi pcem occulta: vt q̄ō aros n̄ p̄sēt interrogatis manifestet. Sit ⁊ ipius ꝓmaria intentio sanitas. Nā medicine intētio ē sanitas: finis vero possessio illius. Pauet quoq̄ amicū ⁊ familiares seredditat: marie si famosius fuerit medicoꝝ. Oportet ēt huic ab adolescētia insudare. Custodia enī tūc sit facilior q̄ in senecta q̄ domus obliuiōis existit. Nō si doctor fuerit discipulos aptos vt filios diligat ⁊ pertractet. Pratisq̄ ac absq̄ tenore aliquo edoceat: idignosq̄ abijciat. Discipuli vo vice versa vt patrē ⁊ ad huc āplius diligāt ⁊ exaltēt: credāt vt discāt retributiones illi exhibēdo ꝓdignas eiusue filios vt frēs astringant dilectōe: sitq̄ lingua expedit⁹ ⁊ sensib⁹ cunctis ꝓfectus: adsitq̄ solū medicatōnis deputatus officio. tūc enī vnūquodq̄ optie agit cū vnū in vnū finē ordinat: ꝑiū aut p̄aue ⁊ ad minus vite ꝓsistat honeste. Qui vero ꝓpatōis sunt ⁊ iperfectōis actus aut mores ꝓpulsent freno sobrietat̄ ab eodē. vñ nō sit inuidus: nō cupidus. ⁊ iō nō tacbistis: q: non rōnabilissime odio habet abolistota: nō auarus: nō dissidiosus nō luxuriosus: nō vinosus aut detractor: nō etiā laudator: nō fenerator aut aleator: vel instrumentoꝝ odio musicalū pulsator: nō hypocrita. nō verbo sed opere medic⁹: nō timiditate vel audacia passionatus. nam hec infirmitatē parit. illa vero in artificialitatez: non audax aut ꝓsumptuosus: nō hēps: non ꝓtumax aut discursor: ciuitat̄ salutator. Quidā enī circūēūtes totā ciuitatē sālntāt: deducūtq̄ potētes vt teneāt cū eisdem: non discipulorum emptor: neq̄ venenoū neq̄ abortiuū perpetrator vlla occasione aut doctor. Sūt enī celi qui arguunt: elementa que scuiunt: ac in posterū diuine visiōis absentiā: nō ambitiosus aut vānagloriosus vt vni hereſi ꝓstitutus: nō loquax orator aut ꝓtumeliosus: neq̄ litigiosus: neq̄ aduersus te cō citata insurgat ingens natura: O frustra ingratū mortaliū genus occidit eger ⁊ nō morit: ⁊ mihi fragilitas iputat. Theodorus pascianus. Ex pte quoq̄ corpis duplicit: aut quantū ad ea q̄ ipius debet vtiq̄ esse mediocris habitudis ⁊ stature: neq̄ enī sit valde pulcher ⁊ cōptus vt de eoꝝ mulierib⁹ pterreant egrotātes: neq̄ turpis aut deformis vt abhominatus expnat. neq̄ gigātes aut homūculus: sed mediū hic tangz virtuosius inf duo hec obtineat extremoꝝ: sit ēt actibus tardus. anhelitus eius ⁊ sudor nō sit fetid⁹ ut capitosus aut poliposus: ⁊ vīr ñ sit corpe vnctuosus vt ex eo velat ab hirco horia ceimus fetor ꝓpiat horribilis. Ad summū nāq̄ expedit vt se mūde gerat ⁊ bene ste. Vel ex pte corpi adminiculantiuz q̄lia sunt dicta bona fortune: sine quibus nō ꝓtigit esse felicē ethicorū ꝓmo: ⁊ iō mercedē secūdario sine inf missiōe accipiat Qui enī emere vult ⁊ donare disponit medicare: dū quidē dolet accipe. nā si cessauerit dolor: ⁊ laboris illico ꝓmiū cessabit iurta illud: Bū locus ē morbis medico ꝓmittit oribus. Mor fuit a mēte medic⁹ morbo fugiente. Nā enī eger bñ ꝓsoluit magis te reputat: et seipm cū sino obligat ad ea que mandās pficiēda ne ammittant expēse: cituq̄ sānat iurta illud: Empta solet cari multi medicīa uuare. Si data sit grat̄ nil ꝓfert vtilitat̄. nō enī sic te reputat ⁊ ꝓfidū. Propter qō nō ita sānat vt. 135. tangel differentia. Nō tāmen velis paupere opprimere neq̄ egenos saltem intuitu pietatis deserere: cum inde laudabilis consurgat fama. Quod enī abundānter accepi sth bis velis gratis ꝓmi amore bonitatis impartiri. Nūq̄z autez sis oblati obnegator: nisi fortassis tibi quid ꝓus intulerit tanti: ⁊ maxime cū minor aut mediocris fuerit medicorū: qñ medicina ⁊ maxime curatiua marti ē scripta: qui omnibus fere planetis iudicat odiosior. hic enā irremuneratōis obiurgij ⁊ omnis iniquitat̄ exstat planeta. ꝓpter quod expent negociū tuū ne decipiaris p̄mitus firmare. nisi egrotus magnificus esset ⁊ curialis omniquaq̄: adhuc videt laborantibus q̄ quasi nihil tui in eoꝝ impendas visitatiōe. Et vt ad vnū sit fari obsequa medicoꝝ: mittunt vt ad multa multū. Hospitiū dz esse secretū: paucisq̄ quoad eius intima notū: nō calcatū in cursibus rēsonās: nō etiā mitris ⁊ vexillis medicinalibus insignit̄ denotatum neq̄ nolis ꝓclamatū. Amplius oz ēt denuo medicū esse astutū ac sagacem in futuroꝝ maxime ꝓnunciatōe. Nūq̄d enī qd absolute ꝓnūciādū sz sb ꝓditōe dicēdū id ad ꝓximū ꝓtigēre ꝑhēdo. vñ ḡrto scōa: Cū apparēt signa mala tiorosa ꝓmittemus ꝓmonē i pditōe inde ad ꝓximū ꝓtigēre. Nā qs moltoties saluat mirabilit absq̄ spe. Quare Ga. aphoris. 6. Oportz medicū studiosuz esse vt nō aliq̄d dicat absolute. Nas morboꝝ ⁊ ꝑpe acutoꝝ nō vsq̄q̄ sunt certe ꝓnūciatōes salut̄ aut mort̄. Neq̄ ēt cronicoꝝ quātum ad eoꝝ sālē initia aphoris. i. Nō pp materiei euēit diuersitat̄ iordiatōez sicut oīdet dīa. 138. ⁊ iō medici oz iudicia sicut ēt astrologi fore ꝑdictibus alligata ꝓtinue q̄ multiplici itellectu: velut q̄ spūz ꝓnūciatōnes p̄stātia vt dicatur exēpli gra. Ita solet in talibus casibus ꝓtingere nō tamē necessario. Videmus enī q̄ñq̄ senos digitos in oi: ⁊ collobiū habētez ⁊ hmōi

Nam ⁊ mõstruositates interdũ occurrũt in egritudinibus velut in naturis: colligit. 7. Cũ aũt declinauerit cũ quadã hesitatõe ad latus mortis: tamẽ demissiõe aliqua vultus ⁊ simulata id pnũciabis mestitia: nõ tamẽ ex necessitate vt quasi videar creatori derogare nisi illius eẽnt necessitatis signa. tũc. n. dicẽdũ est saluté ipius quasi ex miraculo posse ac nõ aliter pti gere diuino. neqz ⁊ postqz tuũ in pniciẽ declinauerit iudiciũ reiterare id velis nisi sciscitẽt qui sunt eius. qõ si facis quasi his videberis vt de ℔ litteris tanqz ex tuo pn ostico gloriã habiturus. Plurimi etenim vanagloriosi medicorũ cũ pdiderit pniciẽ pdicãtes inbiant eius morté: neqz forsitan necessaria saluti ministrãtes: vt aliquos sit audire vanagloria sue pnũciatõis deductos iã euasuros medicinis mortificasse donatis: similiter ⁊ astãtes illi deuãt famulari. Eẽtuz vo ipm nũquã aspersa lutis amoueas: ⁊ si tu oio ac ipe desperaveris. scies enim dia. 35. quantũ pfidẽtia infirmi de medico ei pferat ad salutẽ. Euasuros etiaz cũ pditõe ⁊ necessitate pnũciabis pdicte fitũ iudicando ipm rõnabiliter saluaturũ si medicũ diligẽtem habuerit. Sitqz infirm⁹ obediens: ⁊ ministri idonei: ac necessaria ꝓpata extrinseca: neqz aliqd supuenerit inopinũ. Et ideo Ga. obtuare hanc pnosticatõis diligentẽ cautelã testat tertio interiorũ. c. 1. Semper fm totã vitã meam meipm ab audaci pfessiõe abstinui: ⁊ medicãs vsqz ad senectutẽ nũquã vsqz hodie erubui fm curam vel pnosticatõem vt alij gloriosissimi medicorũ. Utebant. n. cautelosis canonib⁹ ei⁹ deẽminantib⁹ pnunciatõem pfecte vocib⁹ pditionatis et quasi duplicib⁹ interiorũ apparens qnto. c. 7. His itaqz visis dicendũ ad argumẽta. quarto ad primũ dicendũ q dialectice diffinitões pñt dupliciter pderari. Aut quantũ ad quam tradit diffinitẽdi: ⁊ sic non vane sed necessarie: vel quantũ ad ea de quib⁹ sunt ⁊ quia illa sunt cõia ⁊ extranea que minime faciunt i aliis scitijs scire: ideo dicũtur vane. vñ Cõmentator Diffinitio omnis deficit p quam cognoscit accñna neqz diffinitio dicit nisi equoce: vt qz i eo colligat aliquod falsum: aut ꝓponit ex causis remotis aut accidẽtib⁹: ⁊ talis videt dialectica diffinitio. nam aliter pderat a logico ⁊ aliter a philosopho fm pmẽtatorez 7. metha. vel etiã ab alio artifice suo modo. Logic⁹ nanqz eam pderat fm q est instrm inducẽs intellectum ad quidditates intelligẽdas. Phũs vo fm q pderat naturas rerũ ⁊ sic de alio ente fm ipi⁹ scientie pderatõem. sic itaqz a logico in scia spali mod⁹ debet ⁊ nõ res logice assumi. Ad aliud etiã p ℔ apparet quid dicendũ. quia in ꝓpa scia ex ꝓpis debet quis procedere cuz voluerit sciam aggenerare modo seruato cõi puta logice: nõ aũt ex ipis que sunt in se cõia: qualia sunt si ꝓpositũ in ꝓposito: ⁊ oppositũ in oppositõ: ⁊ quonẽs dicit vnũ ꝓtrariorũ ⁊ reliquũ ac hmõi cõia: qm̃ oz questiurũ bene istantẽ eẽ p ꝓmas instãtias generi quod fit omnes illius generis pside rando differẽtias tertio celi ⁊ mũdi. Ad aliud dicendũ iam visum qd senserit ibi p logicũ G. sz fortasse ℔ ali. prave accipit dictũ Ga. Quod. n. istis pticulariter dicit de vna logice qõne vt passio si i capite est stat ex sumis delatis ex vẽtre in ipm eiqz cõsiles: an debent dici capitis vel vẽtris. Haliabbas autem in hmõi fmone oẽm videt qõnem logicã aspnere. qõ noluit Ga. in hoc agendũ salte ratõe modi vsus. qõ etiam ostendit pretẽdẽs aut ꝓcedens antedicte otõnis Ga. Unus itaqz ex tali alterutrinqz argumẽtatione inutilis tẽ. Ad aliud dicẽdũ q lz logica ex pte rei et vt ẽ docẽs a medicina ⁊ a ceteris differat scientijs: rõe tamen modo ⁊ vt vniens in omnes concidit: ⁊ cuz omnibus conuenit.

Differentia .3.

Quod medicina non

Qsit scia videt: qm̃ scia ẽ de incorruptibilibus ⁊ ꝓpetuis: pmo posterioꝝ. sed ea de qb⁹ ponit eẽ medicina sunt corruptibilia omnia. Corpus. n. hũanum de quo tractat cũ his que sibi applicãt omnib⁹ sunt mutabilia ⁊ corruptibilia. Adhuc omnis scia est de abstractis ibidẽ: sed medicina nõ est de abstractis sz de ꝓcretis. quod ostẽdit ex eius diffinitõe: q: est scia sanoꝝ egroꝝ ⁊ neutrorũ: que omnia sunt conecta integri. 1. Palin: scia est vniuersaliũ: sed medicina ẽ particularium. Nõ. n. quis medicãs sanat hoiem nisi fm accidẽs. sed Calyam aut Sortẽ dia pori. Singulare. n. curabile. vnde tertio de ingemo. c. 6. Medicina nõ fit vniuersali homini: sed vnicuiqz individuo suo. Amplꝰ si medicina est scia: aut ẽ singularium aut vniuersaliũ. nõ singularium: q: de ullis nõ est scia sed sensus. neqz vniuersaliũ: qm̃ si de eis sit scia opz q intellectu ꝓpiant cũ scia sit habitus intellectualis: sed si ꝓhendãtur intellectu cũ sit vn⁹ ⁊ singularis: ⁊ omne quod suscipit p modũ suscipit suscipiẽs ⁊ nõ susceptũ. omne etiã quod i individuũ venit idividuũ fit. hmõi igit vlia pticularia reddentur. Rursus vt de aliquo sit scia oportet aliquod eẽ subiectũ p quod velut p mediũ passio ꝓbet de eo. ℔ aũt est diffinitio subiecti. sed in diffinitõe medicie cadit accidẽs puta sanũ egrũ ⁊ neutrũ. Accidẽtiũ autẽ nõ est diffinitio neqz demõstrato: posterioꝝ. 1. Adhuc quod non est vnum non est: quia quicquid est ió est quia vnũ est: libro de ente ⁊ yno Boeci⁹. sed medicina nõ est vna: qm̃ quorũ non est vna cognitio nõ est vna scia. medicina aliũ vo non est vna cognitio: cuz q̃dam ratione cognoscant: quedã vo experientia, considerat etiam corruptibilia vt incorruptibilia: iuxta illud de aere ⁊ aqua: Si ex altissimis psiderauerit: norintqz astronomiã non esse minimaz ptem medicine saltem in dierum decretoriũ redditiõe impressiones ꝓtemplatoꝝ superiorum quorum non videt vna ratio: cum differant plus q̃z genere. 10. methaphysice. silr pderat ℔am ⁊ accidẽs. Eadem scientia est vni⁹ generis subiecti partes considerans ⁊ passiones: pmo posteriorũ. sed hec scientia non est vnius veruz plurium: cum sit omniuz que in mundo sunt corporum: theorice pmo. Medicus enim ꝓpter corpus humanum pderat omnia sibi quecũqz occurrẽtia modo. Et: si esset scia supponeretur alicui scientiarũ superiorum. hoc enim est de ratione scitie subiecte particulate: sed non supponit scientie sed potius arti mechanice: cum finis eius sit sanitas vltrior qui operes cõseruatur vel introducitur: velut in mechanicis videmus ꝓtingere. Ex his igitur ꝓcludit omnib⁹ q medicina non sit scientia neqz vna. ¶ In oppositũ horum omniũ sunt ℔ippo. Ar⁹. Ga. ⁊ alij eximij medicorum ⁊ philosophorũ qui eam scientiã profitentur Amplius scia est entis immobilis ꝓhensio vitatis. hmõi vo ẽ medicina vt declarabit. Est itaqz scientia.

Ut huius quesiti cum sibi annerio veritas ostendat ꝑmitus eius termini exponant. secūdo videndū qd alij de hoc ipso senserē. tertio veritas demōstretur. ⁊ quarto tandē ad arguméta dicat. ¶ Propē ꝑmū vo sciendū q medicina dicit a modo. ipsa nanq; salubrem tradit vuendi mēthodū. Hec quoq; modis accipitur plurimis. Aliquādo nanq; sumit vniuersalissime put ē quidā habitus ꝓprijs ꝓncipijs causatus in anima qualiter de ea audit quesitū. Sumit ⁊ vniuersaliter put ē debita ex rerū non naturaliū administratio vel potio vel chirurgia. Accipit ⁊ particulariter ſm q in particulari ꝓuenit morbo in cōplexione siue in ꝓpositōne: aut in natura ꝓmuni ſm vnū instrumentū medicine ꝓprium dicitur medicina seu potio. Sumit ⁊ particularius ꝓ pharmaco solum laxatiuo: quam acceptōem nunc habet vsus vt plurimum. Adhuc ipa multas inuenit habere notificatōes. Describit. n. 11. de inge. sa. c. 6. testante Hippo. ¶ Medicina est adiectio ⁊ detractio. Adiectio quidē eorū q̄ deficiūt: ablatio vo superfluentiū. Et hec quidē cū eius expositōe descriptio magis videt practicā repre sentare. Platoni quoq; ascribit q medicina sit hominis scia vt sanitate puciper. In libro quoq; hero sim. c. ꝑmo: ¶ Medicina ē doctrina seu disciplina sanorū ⁊ egrotantiū. In tegni vo ꝑmo dicit: ¶ Medicina ē scientia sanorū egrorū ⁊ neutrorū. Translatio quoq; arabica putans hanc diffinitiōem se mi completam ei addens inquit: ¶ Medicina ē scia rerum pertinentiū ꝓtinuatarū cum sanitate ⁊ cum egritudine: et cum dispōne tertia in qua nō cuadit homini sanitas neq; egritudo. Primo aūt theorice capl'o. 3. Ga. in libro artis parue diffiniuit medicine artem diffinitione quam ea Eracleus diffinierat. s. cognitio eorū que ad sanitatem ⁊ infirmitatē ⁊ neutrū referuntur. In ꝓncipio quoq; canonis ꝑmi: ¶ Medicina est scia qua humani corporis dispositiones noscūtur ex pte qua sanatur ⁊ ab ea remouet vt habita sanitas conseruetur: ⁊ amissa recuperet. Auer. aūt collz ꝑmo capitulo ꝑmo: Est ars operatiua exiens ex ꝓncipijs veris in qua queri observatio sanitatis corporis humani: ⁊ remotio siue egritudinis ſm q̄ pōt fieri in vnoquoq; corpore. Certo vo eiusdem ille diffiniuit medicinam in ordinē dicens: q̄ ē ars operatrix que inuēta est experimento ⁊ ratione ꝓseruans sanitatē ⁊ remouēs egritudinem. ⁊ hec ē veracior diffinitio que in aliquo auctorum sit inuenta libro. Viri quoq; in ꝑmis q̄ medicina est scientia humani corporis vt sanabilis curatiua. Deinceps ꝓpter genus medicine quod ē scia sciendū q̄ quinq; sunt habitus quib⁹ anima dicit verum affirmādo vel negando. 6. ethicorū: ⁊ vicunq; in fine posteriorū scientia: ars: prudētia: sapiētia: ⁊ intellectus. suspitione nanq; ⁊ opinione ꝓtingit falsum quādoq; dicere. Scientia quoq; ad ꝑs sicut ⁊ scire tripliciter dr. Est. n. scire siue scia ꝑfectissime dicta sic̄ illa que est p causas primas ⁊ immediatas ſm cōsequentiā ꝓximā ꝓclusionis illatiua qualis est illa scia seu scire quod difficile posteriorū ꝑmo cū dr: Scire opinamur vnūquodq; simplr ⁊ non sophistico mō: qō est ſm accidēs: qō est cū cām arbitramur cognoscere ꝓpter quam res est: ⁊ q̄n ipius est causa: et q̄ nō ꝓtingit aliter se habere. ⁊ ista quidē sciam ex demōstratione ꝓpter quid aggeneratur siue doctrina ſz Ga. ꝓpositiua. Sumit secūdo ꝑfectissime ſz quo ad nos ꝑfectissime possit dici cū innata sit nobis via procedere ex notioribus ⁊ certioribus nobis in notiora ſm naturam: physicorū ꝓncipio. Etenim cū effectib⁹ p se causis sine inherentib⁹ ordine ꝑcedere conueniat. primus ⁊ immediatus ſm ꝓximam pueniat in causam que inuēditur venari: aut causis remotioribus intermissis q̄busdā ꝓpinquioribus deducit ꝓclusio in effectū scientia per demonstrationē elicitur: quia seu doctrina dicta resolutiua ⁊ ea que ex his duab⁹ vijs ꝓsurgit scientia dicit habitus intellectualis ex demonstratōe elicit⁹. Unde Isaac Amaran in de diffinitōib⁹: Scientia vt est cognitio vera: quam verificat rationando ⁊ demōstratio firmat. per ratiocinatōem qdē demōstrationem intelligit quia: per demonstratōem vo ꝑfectē qd. illo. n. ꝑfectē dicitur demōstratio. Suscipitur scientia ⁊ scire tertio improprie ⁊ cōiter valde ꝓ ueritatis adeptione modo quocūq; siue ratōne aut experientia seu alio modo: ⁊ sic nihil aliud est scia nisi eaꝝ rerum que sunt ꝓbabilis vitatio. Boecius ꝑdicamētorū cō mēto. Unde Isaac ptactus: Scia absolute est absolutia ꝓbensio vitatis rerū ꝑpatarū ad sciendū: cuius signatum vultas est acquisitio felicitatis eterne. A. in logica: Ars aūt est habitus cum recta rōne factiuus: seu recta ratio factibiliū. ⁊ dicit ars collectio ꝓceptorum ad vnum finem tendentiū: rhetorice nouę ꝑmo. Fit aūt cū ex multis experimētalib⁹ ꝓceptōnib⁹ vna efficit vnis de similib⁹ acceptio: metha. ꝑmio. Est ⁊ demū sciendū vt etiam iam apparuit in descriptōib⁹ medicine ꝑmissis q̄ medicina interdū dr scia: aliquando vo ars ⁊ opatrix. vnde Hip. Vita brevis: ars vo lōga. ⁊ in de lege: ¶ Medicina artū excellētissima vel ꝑclarissima. In ꝓncipio quoq; regimis acutor: Ars medicine in diuinatōis vanitatē redacta ē: ¶ Cū tñ inē arte ⁊ sciam appeat distare nō parū: qñ scia scientia videt qd in facto ēē: ars aūt magis in fieri. vñ i fine posteriorū: Siquidē circa gñationem artis est: si vo ē scie. ⁊. 6. ethi. omnis ars circa gñationem ⁊ artificiari ⁊ speculari q̄liter vtiq; fiat aliqd ꝓtingētiū: ⁊ ēē ⁊ nō ēē: ⁊ quor ꝓncipiū in faciēte ſz nō in factuo. neq;. n. de his que ex necessitate sunt vel fiūt est ars: neq; in his que sunt ſm nām. in seipis. n. habēt ꝓncipiū. vñ secūdo de ge. animaliū: Ars est ꝓncipiū ⁊ spēs eius quod fit sed in altero. nature aūt motus in ipo ab altera existēs natura habēte spēm actu. Sicut. n. innuit ex his ⁊ ꝑmo exprimit methaphysice. A. Reos q̄dā sunt ex ope nostro: alie vo ex ope nāe. Ille quidem dicūtur ex opere nostro quarū per nostrū ingenium ⁊ potentiā sumus auctores. ⁊ q: hmōi sunt artificialia, ꝓpē dr q̄ ars sit circa illa que sunt in quadā trasmutatōe ⁊ electōe. vnde Eustrachius ethicorū ꝓncipio: Ars est collectio ex adinuentis ꝓbationib⁹ exercitatis ⁊ ꝓbatis ad aliquē finē bonorū eor q̄ sunt in vita. Ex ope vo nature sunt illa que ab ipa ꝓducunt quor auctores nō existim⁹ p ingenium ⁊ industriā nostras qualia sunt maxime illa de qb⁹ sunt modi tres philosophie ēēntiales: nāles: mathematicus: ⁊ diuinus. 6. methaphisice: circa ista scia dicit ꝓprie cum reb⁹ existib⁹ scias accipim⁹ differēta ꝑma. Est tamē aduertēdū q̄ ars pōt dupliciter ꝓsiderari. aut ꝓut ē habitus acquisitus in anima: ⁊ sic est in facto esse sicut ⁊ scientia: vel ꝓut refert ad res faciles de q̄bus ē eas faciēdo. ⁊ ita ēē dr circa gñationem ⁊ fieri. scia vo vtroq; modo dicitur inesse ⁊ in facto iam ꝑfecto.

Cum igitur vt apparebit medicina duas habeat ptes: theoricā. s. z practicā. quantū ad theoricā potest scia p̄ dici: quo vero ad practicā ars magis. z qz Hippo. fm Ga. fuit medicine inuentor. omnib⁹ enī quos scimus p̄or z inuentor scientie quasi in motu z factione amplius extitit applicādo nūc se rebus experimento: demū vero ratōe cum adhuc habitū nō haberet perfectū z quietatū in anima. Merito itaqz potuit Hippo. medicinā artē z non sciam nōiari. Aliꝫ vo iam fere ab eo pfectam accipiētes vt sic plus eaz habent sciam appellare. Est aūt prudētia habit⁹ cū vera ratōe circa humana bona opatiuus. Est z recta ratio agibiliū: rhetoricoz vo p̄mo: est vtus intellect⁹ fm quam bene cōsiliari possunt de bonis z optimis ad felicitatē dictis. Sapiētia vo est in artibus certissimus z est sciarū certissima sub se intellectū p̄hendens z sciam. oportet. n. sapientez non solum que ex p̄cipijs scire: sed circa p̄cipia verū dicere. Unde Boecius. i. arithmetice: Sapiētia est rerū que sunt suiqz immutabilē substantiā sortiūtur p̄hēsio vitat Intellectus siquidē é p̄cipiorū habitus: posteriorū fine. vnōe. 6. ethi. Intellectus é terminoz quoz nō é ratio. quia scia é illa que é cū ratione: posterioz. 2. in hoc. n. ipsa ab intellectu sequestrat. Is etiā est ille intellectus de quo dicit q intellectus existit semp verorū. Est enim quid notissimū z firmissimuz qō per se venit ad habentē: quarto metha. Jp̄m. n. habem⁹ inquantū p sensum terminos cognoscimus. cognito enim quid sit totū: quid p̄s: statim scimus q oē totū é maius sua parte. qō p̄cipiū é notissimū in mathematicis z firmissimū: in medicina vo q omis cura p̄ contrariū. Et é cois animi p̄cepto quā mor qsqz pbat auditam. Boecius de trinitate: Est aūt opio conceptio ad quam accedit cū formidine alterius ptis. nō n. ois qui putat iam p̄cedit. Ā. 5. de anima dicitur z p̄cepto vel acceptio vnius ptis p̄dictōis cū formidine alterius. ¶ Propter secundā sciendū quidē p̄us q quidā nō solū negauerūt medicinā esse sciam: sed z noturalē z astrologiā z maxime iudiciotū z his cōsimiles. deinde q aliqui singulariter annullauerunt medicinā. ¶ Propter hmōi p̄mū sciendū q cū qdā nollent de rebus sensibilibus z corruptibilib⁹ posse sciam fieri. hi aūt maxime fuerūt Eraclitus z ei⁹ collega Cratillus: p̄mo z quarto metha. Arguebāt enī: De illo de quo nihil pōt enūciare vere non pōt esse scia: cū sit entis immutabilis p̄hensio vera. ſz de nālibus nihil pōt certe enūciari: qm̄ de eo quod é in cōtinuo motu z transmutatōne nihil vere pōt pferri: ſz omnia nālia sunt hmōi: sicut sensus etiam ostendit. Primū quidē p̄bant. quia si de eo quod trāsmutat p̄tinue aliquid deberet enūciari anteqz enūciatū eēt mutaret z esset in alia dispositōe qz p̄us cū deberet fieri enūciatio. Quod vo assumit p̄bant. qm̄ p̄cipia p̄ma entū nālū transmutabilia sunt fm ipsos. Primū etenim p̄cipiū posuerūt vapore qui transmutabilis est p̄ ceteris maxime quare de eis nō contingit aliquid vere enūciari: z sic nō fore horū sciam cum sit veritatis cōprehensiua. Unde Cratillus ad summū deuenit insaniam q nihil opinatus est oportere dicere. sed digitū mouebat solum. Increpauit etiam Eraclitū dicentē bis enim idem flumē nō esse intra. Jp̄e enim Cratillus existimauit q neqz etiaz semel. transit enīz mor z aliud efficit. Sed hi peccauerunt in vtraqz siue rationis p̄positione vt apparet quarto methaphice. Falsā nanqz é p̄positio dicens: non contingere aliquid vere enūciari de eo quod é in cōtinuo motu z transmutatōe. qm̄ aut é vez enūciare quod transmutat aut quod nō: cū de quolibet affirmatio vel negatio sit vera. Si aūt quod nō trāsmutatur é verum: tūc id negant quod intendūt affirmare. dicūt. n. q transmutatur. si autem verum é qō transmutatū é enūciare tunc habet p̄positū q de eo vere p̄tingit aliquid enūciare. Palin: de eo qō trāsmutat verū é fm Ar⁹. id esse saltez enūciare: nec hoc habet causam aliquaz nisi quia ip̄m é ip̄m. Peccat etiam in secūda p̄positōe cū dicit: Omnia entia sunt transmutabilia z in p̄tinuo motu. oz enī q si aliqua sunt transmutabilia: aliqua esse intrāsmutabilia. In omni enim transmutatōe necesse fit aliquid eē firum pmanēs cui mouēs innitat. omnis enīz motus alicui innititur immobili de causā motus aīalū. Oportet etiam in omni ea fore aliquid subiectuz. qz omne qō trāsmutat: trāsmutat ex aliquo sicut ex subiecto. Aut igit illud é trāsmutabile: aut intrāmutabile. siquidē intrāsmutabile stat intentū. si trāsmutabile: tūc habz subiectū aliud circa quod trāsmutat: z ita erit de illo eadem questio: z sic vel erit p̄cessus in infinitū in causis mālibus: quod é vniuersāliter p̄tra se cūdum metha. aut erit dare materiā p̄mā z subiectū intrāsmutabile. Id idem similiter deducit ex parte efficiētis. quia omne quod trāsmutat ab aliquo trāsmutat. 7. physicorū. Aut igit illud intrāsmutabile: aut trāsmutabile vt p̄us. z sic aut erit p̄cessus in infinitū: aut erit p̄mum efficiēs intrāsmutabile. non igit omnia entia sunt transmutabilia vt voluerūt Eraclitus z Cratillus. Plato aūt ex nouo cōsuetus Cratilli z Eraclitī opinionibus sensibilibus omnibus defluēnbus scientiam non extitere potius suscepit: z p̄pter hoc Socrates circa moralia negociatus é solum: z de scia naturali nihil: p̄mo metha. Videbat nanqz ei q moralia non eēnt in p̄tinuo adeo motu z trāsmutatōe sicut naturalia: z in his inquirebat vniuersale z diffinitiōes: z que sunt hmōi. Que Plato suscipiēs putauit sic i nālibus faciēdū eē: z p̄pter hoc coactus fuit modus dare quo scientia posset de naturalib⁹ salnari. possunt enim q nature z quidditates rerū essent ab eis separate. omnū enim habentū vnū p̄cipiū cōe vniuocum. posuit vnam ideam vel spēm p̄munē omnibus illis p se subsistentē quam voluit esse p̄cipiū dās oibus ptic̄pantibus ipsā esse z per eaz cognosci alia cū sit separata z vniuersalis in actu: z nō cognosci aliqua per aliquid eōrū in eis p̄ticulare: z cum omne eōrū in eis sit particulare z corruptibile. Ista vero opinio reprobat in locis q̄z multis. p̄mo quidem z septimo metha. maxime quia separatum z non separatū nō sunt vnius rōnis: nec etiā corruptibile z incorruptibile. 10. metha. Si ergo idee sunt separate non possunt eē particularū quidditates z nature. Adhuc peccauit i eo q posuit ipas eē p se sbsistētes z cū hoc vniuersales qz oē p se subsistēs é vnū numero: z qō tale singulare in p̄dicamētis. si ergo sunt p se subsistētes tunc erunt singularia z nō vniuersalia. Amplius nihil qō separatū é ab aliquo pōt esse immediata causa cognitōis ullius z sufficiēs. naz ēi res possit cognosci p causas extrinsecas non tamē immediate z p̄fecte: sed immediate z perfecte cognoscit per aliquid existens in ea.

Itez sint aui nihil aut posteriores singularibus. vñ in.primo de anima: ānimal vniuersale aut nihil est aut posteri⁹ est:itaqz si idee sunt sepate a particularibus non possunt esse immediata cā cognitōnis neqz cognitōis cor: sz os eis eē aliquod pncipiū cognitionis intrinsecū ppter quod posteriores.i. caudeant quidem species si sint.monstra.n.sunt cū nihil h ec ꝑferant ad gñatōem neqz ad sciam. Cōmētator i.11.metha.videt Platoné palliare inquiés: Iste pportões ⁊ vtutes q̄ sunt in elemēt is a motib⁹ solis ⁊ aliaꝝ stellarū sunt he quas reputauit Plato formas ⁊ eas intendit:sed lōge inspiciebat eas:quia eas dicebat formas. Arſ.aūt pariphencorū pnceps post istos superueniēs viā tenuit mediā modū dans qualit de nālibus ⁊ vliter de sensibilib⁹ ⁊ corruptibilib⁹ possit esse scia. Non.n.posuit eā esse de particularib⁹ sensibilibus omnino vt empericorū quidaz: neqz de vltimis abstractis penitus vt Plato:sed sensit ipam esse de hmōi sm q̄ per intellectū abstrahēdo in q̄dā formā eōi plib⁹ accipiūt. Et hoc est quod dr in tegni pmo. medicinaz esse sciaz qualiū.i.vniuersaliū acceptorū p intellectū in vna forma q̄lificatiua cōi que nata ē inesse ⁊ pdicari de singulis pticularib⁹. vñ tertio de ingenio.ca: 3. Dicimus nihil esse in medicina quod non possit demōstrari ⁊ osīch sm suā spēm. Non.n. directe ē oīm sigillatim quo ad esse exīstie neqz quorundā:aliorū aūt non:cū sit impfectū ⁊ inartificiale hmōi aūt abstractionē facit intellectus agens matoris exīs potēte natura. Innatus nāqz est itellectus diuidere adunata in esse in ea et qbus ꝑponūt quāuis non diuidant in esse sicut diuidit mām a forma: ⁊ formā a cōposito. Cōmētator.12.metha. ac primo idē de anima: diffinitōes extra intellectū sunt res pticulares:sed intellectus est qui agit in eis vniuersalitatez. Et iō dicendū sm mentē Arſ. q̄ naturalia et subiecta nature generabilia ⁊ corruptibilia possunt dupliciter cōsiderari. Aut put habēt esse in pticularibus cū sit incōprehēsibile ⁊ impossibile. sunt enim infinita:⁊ tūc sunt corruptibilia:⁊ ita de ipis non est scia. vnde sm Platoné sunt relinquēda cū sint indeterminata. Et Hali.individua accepta in medicina sunt infinita:neqz ꝑhendūtur aut ꝓnūtur:neqz puenit ad ea sicut dixit Ga. Aut put sunt abstracta ab hac pticulari vl ab illa sensibili materia siue quo ad esse eēntie in intellectu iam facta: ⁊ sic sunt incorruptibilia ac finita:⁊ de eis pōt esse scia ⁊ naturalis ⁊ alia cōsiderās nām eorū passiones ⁊ causas.quare Ga.ad Teucrū itroductorio quarto capīo.4. Arō in incōprehēsibilibus ⁊ infinitis cōsistit inquātū cōuenit generib⁹ ⁊ speciebus finitis mensurās qō infinitum est:⁊ ita semp pmanēt vt homo sm se considerat⁹.si.n.corrūpat in Sorte pmanet tamē in Platone:quo corrupto manet in alio ⁊ sic semp. Propt qō metha.7. Vniuersalia sm q̄ hmōi remanēntia sp sunt:⁊ ita de nālibus est scia nō p aliquid sepatū sed in eis sed p aligd exīs qō est gdditas ipoꝝ que quidē sm se nō corrūpit sz in aliquo corrūpat. vnde codez septimo: Aō qd ē nō corrūpit:sz id cui⁹ est qō qd ē. Utrū aūt contigat aliquā nām vniuersalē corrumpi corruptis oīb⁹ singularib⁹ dubiū videt apud plures: cū dicāt q̄ vniuersalia sunt de numero remanētiū:⁊ q̄ de vltimis est scia:⁊ q̄ scia est incorruptibiliū. sed vnde hoc accipiāt cū omnia sint corrupta gdā dubitauerunt. Fortassis aūt hoc inest sibi quia remanet in intellectu qui est vnus cōis apud omnes ppetuus ⁊ incorruptibilis sicut homo vt senserūt plures Arſ. exp̄sitores: aut in intellectu remanet intelligētia nāz.

¶ Propter secūdū huius sciendū q̄ quidā negauerunt medicinā esse sciam seu artem ob dissonantiam priorū adinuicē medicorū. vnde re.a. premio positis quibusdā opi. sibi aduersantib⁹ dicit: Cum ergo huius dissensiōis magnitudo de acutis passionibus inter curatores consqz increuerit vt q̄ō vni egrotāti profecturū est:alij vero videat nociū:ars medicie in diuinatōis vanitatē redacta est ita q̄ etiā vulgo liquidissime clarere videat vt medicine ars putet⁹ oīo nō esse. Sūt etiā quidā grossi ⁊ hebetis intellectus adeo vt credāt q̄ medicus non possit aliquid de intimis corpis cognoscere: ⁊ sibi p consequēs impotēs in iuuamentū ꝓsulere:⁊ hoc maxime quantū ad duo medicine instra:dictā.s.⁊ ꝑe potiez:sicut hmōi de causa quidā iudicialē detestati sunt astrologiaz. Albumasar introductoꝝ pmo: Chirurgiā vero suscipiunt cū sensibilius appeat eis valde distāta in ad inuicē ꝓiūgere ⁊ sanare. Sed istis dicendū iuxta q̄ō dam de morbo pmo.c.5.dictū q̄ ipsi nō debent ab alijs vituparī cum ipi seipos vituperēt peritū nescientes ab impito secernere. neqz hac defectū in arte arguit: sed in opatore magis qui nō ea vt oz sciēter ꝓtur. Neqz etiā siquis est hebetis intellectus vt ad veritatē alicuius difficilis nō possit puenire: estimādum alium pspicacis intellectus hoc nō posse pficē. sz etenī oculꝰ vespertilionis lumē solare etiā sbmissum nō possit intueri: nihilominꝰ tamē oculꝰ aquile rotaz eius fulgentiorē intuet. ¶ Propter tertū quidē primo videndū vt petūt p arguta q̄ medicina est scia: secundo q̄ est vna:tertio q̄ naturali sipponit philosophie. ¶ Propter ergo istoꝝ pmū sciendū sicut cōmuniter sentiūt docti q̄ medicina est scia sine ars excellētissima:qm̄ ipa in se ꝓtinet que ad sciaz regrūt. Quattuor enī ad pfio vident expeti vt de aliquo sit scia:puta q̄ illud sit ens:quia de nō ente nō est scia: ceu q̄ diametros sit simitros:posterioꝝ pmo. Secūdo q̄ illud ens sit in intellectu ꝑhensibile. est nanqz scia vt dictū est habitus intellectu alis. vnde quia humano non valet capi intellectu vtrū astra sint paria vel imparia:de hoc scia nō pōt ꝓstitui: neqz etiā rationabilis animo cū nobis sint infinita. Requirit et tertio q̄ hmōi ens sit p se: qm̄ de ente p accidēs non est scia:secūdo physicoꝝ. Unde tertio metha. Nulla scia nec actua nec factua neqz speculatiua ē de ipo studiosa. de his.n. que sunt p accidēs nihil cura est arti ethicoꝝ.5.cum sint indeterminata ⁊ fortuita. Exigit quoqz quarto q̄ tale ens sit id de quo possint passiones ⁊ ppetates p media pbari de sbiecto. Iuxta illrd qō dictū est: Scia est vni⁹ generis:sbiecti ptes et passiones ꝓsiderās. Sed in his q̄ sunt medicine pdicta ꝓtingit quattuor repire. Est.n.illic sbiectū quod oīm est que in mūdo nobilissimū ebrp⁹ puta hūanū sanabile:dicta. 6. Capit etiā ab intellectu cū ñ lateat nos ppter eius debilē entitatē velut materia prima: aut quia potentiā supet intellect⁹ vt ea que sunt dei ⁊ intelligentiaꝝ:sz sit quid mediū intellectui ꝓterminū ⁊ ppinquus. Est etiā p se sbsistens cuz causas hēat sufficiētes etiā sui. Habetqz quarto passiones ⁊ ptes que de ipso p media.i.diffinitiones pbantur. Exem

pli gratia: corpus sub hac passione qđ ē sanabile medicine ponetur subiectū dīa. 6. de quo sic ꝓtingit sanabile demōstrari: Corpus nāq humanū ē corpus aiatū particeps aie rationalis. Dē aūt corpus aiatū aia participās rōnali est sanabile: tale vero ē corpus humanū: ergo est sanabile. Cōstruat itaq talis sermo de omni eo qđ habet sufficientē cōditōnes que exigunt ad scientiā pōt esse sciētia. hoc aūt habz ut visum ē medicina: ipa igit erit sciēcia. Notandū tamē q cognitio que accipit ex his que sunt medicine non semp est certa demonstratōe fulcita: sed nō parū intitur ꝓiecture veritati appropinquāti quāplurime ō crisi t aphorismoꝝ ꝑmis: sicut in ꝓnosticationib⁹ ꝑz ipius: ac his que sunt interi⁹ occulta t icerta p ēriuz appōe aut exhibitōe p sile. Nō enī i talib⁹ possum⁹ ad id qđ ē certū puenire: sic enī vt que Asclepij seu Esculapij nra soret scia tertio de ige. capl'o. 7. appro pinquam⁹ tñ inquātū possum⁹ ꝓfidētes q nā supfluz reseret: diminntū vero adaugeat. sic igit medicia est scia t ē gen⁹ ipius ipropriē tñ dictū. t iō dicitur i tegni ꝑmo: Nomē scie cōit t non ꝑpe audire oz. vñ Cōmētator gnto metha. Scia nō est genus medicine nisi scia diceret ꝑm relatōez ad sciētem t medicie ad medicū. tūc enī scia eēt gen⁹ medicie: t sciēs gen⁹ medici. nā si aliqđ gen⁹ sit relatiuū t sua spēs nō sit relatiua: nō est genus i rei veritate sed supple cōiter t cū ertēsione quadā. Quare idē. 10. eiusdē vnū relatiorū pōt esse i aliquo gñe t sinū relatiuū i alio: ut scientia t scitū. scia enī i q̄litate t scitū in sba. Paly autez exponit illud dictū esse q: scia est qđ cōe ad tres sciētias ex pncipijs nālibus pendētes ut agricultura pastoralē t medicinā. Pōt etiā exponi q: scire dicitur dupl'r in pñti: ꝑpter quidē qđ demōstratōe habetur ꝑpter qđ in q̄ doctrina existit ꝓpositiua q̄ sit ꝑceden do a causis in effectus. Cōiter p demōstratōez q: venatū ꝑm quā ꝑcedit doctrina resolutiua ecōuerso ꝓzi vel diffinitiua sicut oñdit dīa. 8. Aut cōiter dicit propter practicā que nō hz rōnē scie vt theorica differētia ārta qđ. q. ꝓcidit in ꝓrius dictū. sic igit scia ē gen⁹ medicine tāq̄z nāle t nō logicū cū in gñibus lateant multa physi. 7. ꝑdicat enī nō vniuice verū anologia magis de theorica t ꝑatica: qñ ꝑ ꝑrius de theorica vñ. A. in logica speculatiua: est dignior ꝓparari scie

¶ Propter hui⁹ scōm sciendū q medicia ē vna scientia: cuius qdē gra sciendū q vnū dicit ad presens ēttuor modis. vnū qdem numero ut quorū mā ē vna sicut sor. pncipiū enī indiuiduatōis sumit ex mā ꝑm q sub determiata fuerit quātitate lz Porphiri⁹ cum Ba. posuerit ꝓbabilit indiuiduatōez ex accidētibus appropriati cāri. Unū spē: sicut quorū rō diffinitiua ē vna vt hō. Unū gñe ceu quorū eadē ꝑdicatōis figura sicut sba. Et vnū ꝑm anologiā siue ꝓportōez sicut quecūq̄z ad vnū dicūt aliqđ vt sanū dictū de corpore cā t signo. hec aūt sic se habēt adinuicē: q: q̄cūq̄z sūt eadē ꝓportōe nō sūt eadē genere: t q̄ gñe nō spē: q̄ vero spē nō nūero sed ecōuerso. Inferi⁹ enī iferi superius t nō ꝑuertit. Si q̄rat nūc vtrū medicia sit vna scia: dicēdū q nō ē vna vnitate nūerali. talis. n. vt. d. est debet idiuiduis de qb⁹ positū ē nō eē sciam cū sint ifinita: t iō testatū ipa sore amittēda. Neq̄z ē vna vnitate spēi aut gñis cū ēriorū sit eadē disciplia nō enī oia in scia vna determiata sunt eiusdē rōnis neq̄z ꝑdicatōis vt sortes t plato: t sanū t egrū: ꝛz magis est vna q̄rto mō. ſ. anologie. oia nāq̄z i medicia determiata hñt anologiā quādā t attributōz ad corp⁹ humanū sanabile. vez ē tñ q scia quāto ē plus t maioris anologie q ipa min⁹ hz rōnē scie sicut oñdit scia ꝑdicamētorū t pblematū cū demōstratōes ꝓcedāt ex ꝑmissis t ꝓtinuatione: nec descēdūt de gñe i genus: posteriorū. i. Diuz igit q̄ tradūt i medicia lz sint ꝑm se valde disparia: tñ vna extat scia: qñ vnitas scie cāt ab vnitate obiecti. Scia enī ē habitus aie intellectiue: habitus vo rōnē t distinctōez sumit ex obiect⁹ secūdo ō aia. q̄re manifestū ē q vnitas scie accipit ex vnitate obiecti ꝑm rōnē. tale vo vt oñsuz ē sufficit vt sit vnuz vnitate q̄dā anologie t attributōis.

¶ Propt qdē tertiū h⁹ sciēdū q Cōstātinus apostata i pncipio ei⁹ grādionis furti qđ pātegni seu totā artem appellauit voluit medicinā supponi sine salternari logice nāli t morali: cuius motuū affuit: q: igt oportē medicuz rōnabiliū rerū nāliū t nō nāliū necnō t moraliū tractatorē eē. Cōstat q: oēs icidit diuersis cogitatōibus oibus sibijci. Sz q rōnali siue logice salterneť falsū existit cū ñ pncipia a logica pter alias assumat: neq̄z ēt subiectū medicie sb subiecto locē logice dīa euidēs scōa. Neq̄z dicēdū ē q iō logice supponat eo q ipa rōcinet. sic nāq̄z oīs scia logice supponeret cū q̄libet rōcinet scia. Est enī logica duplex dīa scōa: q̄rū nulli pt subijci: q: nō cōi vt tactū: neq̄z ꝑpe qñ nō differt a medicia cū ipa i q̄libz repiat scia: nisi fortassis id ponat: q: ut. d. dīa. 1. logica i methodoꝝ oium pncipia viā hz: sz t reliqs iest ēt sciētijs. Neq̄z é morall sīt plr cū i ea doceant mores t vtutes directe nāles: acgsīt vo remote ac ēxnee valde. Iuxta illō pmo ō ige. capl'o. 5. Qui vult curare aias pmo curet corpus: et politicorū. 7. Corpis qdē curā necessariū pōt esse qz q̄ aie. Aia vo moribus curat vtut⁹. hi aūt sunt q a scia ꝓsiderāt absolute morali. Casu tñ potuis qz rōne fortassis nāli dixit supponē: qđ sic declarat. Cuz enī posterioꝝ pmo duplex sit salfnatōis modus scie sub scientia. vnus quidē ratione subiecti eo q subiectum sit sub subiectō: ꝑm quē dicimus astrologiam subijci scientie naturali. alius quia accipiat principia a scientia superiori quomodo ponitur astronomia subalternari mathematice puta arithmetice t geometrie. Sumit enī pbationes suas a scientia numeri t mensure Almagesti pncipio. Isto quidez duplici modo medicina scientie supponitur naturali: primo quidem ratione subiecti. Nam corpus humanū sanabile quod ipsā considerat sub ambitu continet sciētie naturalis quod est ens mobile inquantuz mobile apparens quarto metha. aut corpus ꝑm alios mobile quod nitutur. A. in principio canonis declaratione probare. Unde in principio de sensu t sensato physici est de sanitate t infirmitate prima inuenire puncipia. nec enim sanitatē nec infirmitatem possibile fieri carentibus vita: quare fere physicorum plurimi t medicorum qui magis physice artem prosequuntur: hi quidem finiunt ad ea que de medicina. hi vero que de natura incipiūt. de medicina similiter subalternatur secundo ipsi ratione pncipiorum: quoniam vltime cōclusiones scientie naturalis: ut libri plantarū t aialiū marie sint principia supposita t credita: nō rōcinota a medico sed per scientiā naturalem fulcita t stabilita. A. vnde dictū coll⁹ pmo capl'o. 1. Medicia ē aro opatrix exiēs ex pncipijs. ver⁹. ſ. nālibus

Et p̄opter hoc diffinitio in tegni data mo:dē ibidē id nō tangēs:qđ tamē nō fuit necessariū:neq; id faciunt diffinētes:cū talia i diffinitōibus debeāt subaudiri:ḡrto p̄ma. Aut vero medicinalē scientiā asserūt totā fore p̄acticā ſbalternari eā mechanice concupiscūt. Superest nūc quarto arguta remouere. Ad p̄mū igitur dicēdū q̄ iā apparuit quo mō medicina ⁊ quelibet aliqua scientia potest esse de sensibilib⁹ cor ruptibilibus ſm q̄ illa in quadā susciptiunt p̄ intellectū forma cōi. sic enī ꝓpetua reddūt ⁊ incorruptibilia nō aūt ſm q̄ sunt i suis nāturis ꝑticulari significata. Ad aliud dicēdū q̄ medicina est de abstract] .abstrahē vō aliquid ab alio ſm intellectū nihil aliud est nisi cōsiderare vnū p̄ter reliquū. Cuius gr̄a sciendū. 6. metha. q̄ abstractio est triplex:vna q̄dē a mā oīo ⁊ ſm esse ⁊ ſm ꝯsiderationē vel intellectū:⁊ talis est metaphysici nullo mō materiā ꝓcernēt] .alia vero ſm rōnē tm̄ ⁊ nō ſm esse:⁊ ita mathematicus abstrahit.tertia q̄dē sit nō a mā sēnsibili in cōi ſz a mā sensibili significata hac aut illa.⁊ sic abstrahit nālis ⁊ medicus ⁊ vlr artifex oīs q̄ materiā sensibilē ꝓcernit. Sūt ḡ illa de quibus ē medicina aliquo mō abstracta. Nō si dicis imo sunt ꝓcreta.q̄ enī adiectiua sunt ⁊ dependētia ꝓcernūt subiectū ḡlia sunt sānū ⁊ egrotū. Dicē dū q̄ abstractū dupl̄r dicit.vno q̄dē mō ut iā visū q̄ nō sit materie significate imersiuꝫ:imo vigore intellectus ab ip̄a expoliatū. Et de solū sic abstractis ē scientia. Alio mō dr̄ abstractū ꝑ se ꝑ rē suā dicit p̄ se subsistentē magis ⁊ nō in dependentia:vt albedo et sanitas. Cōcretū vero ē qđ eādē nosse cū q̄dā inclinatiōe ⁊ dependētia ad subiectū ut albū ⁊ sānū.⁊ de talibus ꝓcret] bñ pōt esse scia:dūmō sint abstracta via añdicta. Et q̄ sānū ⁊ egrū ⁊ neutrū quādā dependētiā importabat ad suū subiectū:ideō Ga. diffiniēs medicinā dicit eā esse sanorum.s.corpor egror et neutror. Ad aliō dicēdū q̄ medicina est vniuersāliū ut oīsuꝫ fuit. Si āt dic] nō medicamur vlē ut hoiez sed ꝑticulare ut Calyā vel Sor. Dicendū q̄ istud medicari nō ē sciēna directe:sed qdā actus et labor ꝑticular] :et de tali nulla est scia.vñ et q̄ dicūt medicinā artē mechanicā sic ip̄az a lōge aspexerūt. Si aūt dicat q̄ in isto actu l'ope ita ꝑticulari extet rō medicie cū finis eius aliter adipiscat.dicēdū q̄ ꝛz tandē hoc ꝓcurrat:tamē magis apiscit sciēdo sciam scialē et maxie moduꝫ et q̄litatē opandi.dirigit enī et regulat i actuꝫ operādi ꝑticulariter:et tūc ꝓse q̄ medicie finis ꝑfecte :qđ oñdit Cū enī qs tēdit ad opus festie neglecto mō et q̄litate opandi ut p̄mū magis nocet q̄z ꝑfit et bona habēs exp̄imēta:cū ꝓgruis ꝓplexiōibus et loc] et tp̄ibus nesciat applicare:exp̄imētor libro.hunc enī moduꝫ et alie scie habēt puta logica.docet nāq; syllogismū ꝓficere.syllogizare aūt dēmū est qdā actus eius quodā modo p̄acticus:et tm̄ qs ñ syllogizās cū scit logicaꝫ dicitur eius finē fuisse adeptū. Ad aliō dicēdū q̄ medicina ñ ē sensibiliū ꝑticularū sicut neq; alia vt oīsuꝫ est scia:sed ē vniuersāliū.ꝓbas aūt q̄ ñ:q: vlra quā do veniūt ad intellectū reddūt ꝑticularia:cū sit vnus nūero et ꝑticular] .Dicēdū q̄ vlē ꝛz duplex ē.vnuꝫ qdē itellectu iaꝫ possibili i actū aliq̄n deducto .aliud ſm se ꝑt a m⁹t] ꝑticularibus est q̄daꝫ forma communis p itellectū abstracta.hec enī spēs et silitudines rerū abstrahit a ꝑticularibus ēt signat] :et reponit i intellectū possibilē.s.ꝓgregās vnā quādā nām communē natā ineſſe vel dici de ꝑticulis . iuxē illud Ꝑdoctrinij: Participatiōe spēi ꝑtes hoies sunt vnus hō et dēmū ꝓiciēs lumē suū super itellectum possibileꝫ facit ipm̄ ꝑdictā nām itelligē.hꝫ enī se ad eū sicut lume ad colorēs:et sic itellectus ꝓsurget i actu:et tādeꝫ adeptus seu accōmodatus dīa.57. Cū igit ſz se nā illa cōis vl spēs remaneat vlis ab obiecto ꝑfecta poterit de ea fore scia. videt enīꝫ q̄ itellectus alis natura sit i gñe suo sicē sol in gñe corporeo . Scimus enī solē fore vnuꝫ numero et idiuiduuꝫ:et lucē q̄ in ipso duplicuter ꝓsideratā. Si enī ꝓsiderēt ꝑut est in eo forma solis est vna numero.si vō accipiatur ſm q̄ ab eo est manās sic vlr omniū est illūinatiua diafanor tā puror rū'q̄ facit lucida ſm actū q̄z nō puror q̄ reddit colorata:⁊ sic multa agit ⁊ facit. Noster enī intellect⁹ ſm q̄ est aliq̄d nature aīe dicit indiuidu⁹: tm̄ ꝑut emittit actōes itelligendi esse i vtute notaē vlī.⁊ hoc mō vniuersalia sunt in ipso:q: sic est abstractiu⁹ ⁊ denudati unus formaꝝ sicut lux corpalis colorū'. Iꝫ ḡ indiuidu⁹ ponat ſm q̄ est forma hois:tm̄ ſz suā ptātē inquātū est potētia lucis spūalis vlis est.nā ēt vniuersālia sūt in intellectu sicut forma in mā:vel accidēs in subiecto Ens enī in aīa potius est intētio rei q̄z res. ⁊ iō sicut nō indiuiduatur corporaliē esse q̄ō habet i luce corporali:neq; etiā specificat eo q̄ esse in luce ꝓuenit oī colori ſm q̄ est in actu colorē:ita ⁊ intētio rei nō specificat nec indiuiduat ꝑ hoc q̄ est in luce incorporea intellectuali:sed manet vlis. ¶ Cōtigit aūt circa iſ dubitare.cū nihil agat vltra suā spēm. intellect⁹ igit̄ indiuidu⁹ spēm nō poterit vniuersālē ꝓcreare. Dicendū q̄ō id p̄aue ponētes vnitatē intellect⁹ nō sic angit:ſz veritatē puralitate ipsius ꝑfitētes cū lege. ⁊ iō dicūt q̄ intellectus tripliciter homini cōuit.vno q̄dē vt natura dās esse:⁊ iō indiuidu⁹.aliē vt potētia ꝑ quā est opatus intelligēdi:⁊ sic vlis est vtus. Ad tm̄ videt ꝙ Ar] .3.phyſi.⁊.ii.metha.negantē passionē nūq̄z pl⁹ subiecto fore abstractā. Nō ⁊ ꝑ se dicā verificari.virt⁹ enī visiua materialis obiecto susceptata ⁊ medij dispositiōe.coextendit̄ in imensuꝫ:tertio modo vt forma acqsita ex multis intellectib⁹. Quia igitur hec difficilior est tractatio q̄z negociū ꝑsens exigat: nūc tm̄ sufficiet dixisse. Ad aliud dicendū q̄ diffinitio est duplex.vna quidē vere q̄ solius est substātie.sicut.n. sola sba habet q̄ quid est vere. 7.metha.ita ⁊ diffinitionē:et hec dicit ꝑpe substantialis diffinitio. Est et alia ip̄ope supta veri⁹ dicta descriptio seu notificatio duplex etiā ens. quarū vna ex accidētalib⁹ ꝑpetatib⁹ ꝓsurgit inseparabilit̄ ꝓcomitantib⁹ gñi primo coniectis. Altera nō ex substantialibus differētijs ꝑter cōueniēs sui primū geⁿ aggregat] . Boet⁹ topi. 2.ꝑma quidē harū erit diffinitio ſm qd vt accidentium.sicut enī accidētia nō habēt ꝑpriē q̄ qd est:imo ꝑ additamentū:recipiūt enī in eorū ratiōe subiectuꝫ vt symitas est nasi camitas:sic enī nō habēt ꝑpe diffinitionē.hec tm̄ diffinitio essentialis dici pōt: nō aūt substātialis:cū solius ista sit substātie.secūda vō diffinitio ip̄opria seu notificatio erit substātie q̄ vtimur multotiēs ex defectu substātialis.7.apparēs metha. Sic igit̄ dicēdū q̄ diffinitio ꝑpria substātialis nō cōstat ex accidētibus.essentialis aūt ⁊ ip̄opria cōstare pōt. Adhuc quāꝫ ad accidentiū ꝑut diuidūt ꝓtra semp aut frequenē nō sit demonstratio:cū sint casiua ⁊ fortuita vel etiā ꝙ ꝑ se:ꝑut tm̄ sēparāt cōtra sub

stantiã eorum: ceu signat mathesis extat demõstratõ Ad aliud dicendũ q illud qõ nullo modo participat vnitate nõ est. que a ũt sunt medicine vnitant vniuersa vnitate quadã vt oẽsium anologie ⁊ attributõis. ⁊ ita potest eorũ esse vna cognitio q̃ sciunt experientia ⁊ que rõne sustãtie ⁊ accidẽtis corruptibilũ ⁊ incorruptibiliũ. Ad aliud iã apparet qd dicendũ. Ad aliud dicendũ q finis medicinalis scie nõ est opus ptiale aut sanitas hec vel illa: sz cõis. ea enĩ introducit sanitas actu. put eius vtute: sicut dicit dria ꝓse quẽn i opo descenditur ita vt ipa sanitate que ẽ anime forma sanitas introducitur que corporis habitus.

¶ Differentia. 4.

Quod medicina non sit theorica oñditur sed practica: qñ dictus est dria precedenti q medicina est adiectio eorũ q̃ deficiunt: ⁊ detractio illorũ que supabundãt. et q est ars operatrix iuenta experimẽto ⁊ ratiõe. qõ autem tale practicũ extat. Adhuc ustũ est vnũqõq; sortiri nomẽ a fine. 2. de aia. sed finis theorice veritas est: practice vero opus. ethicorũ. 2. ⁊ pme phic. 2. ¶ Medicine aũt finis nõ veritas ẽ sed opari. Nõ enĩ id negociũ est sciẽdi causã: sed ut sani simus. hic enĩ est medicine finis dria pma. Rursus in pncipio methephysice: Theorice scie sunt in qbus querit pfici virtus aie speculatiua p acqsitõez intellectus in effectu. s. p adpmonẽ scie imagiate ⁊ credite de rebus q̃ nõ sunt nr̃a opa nec nr̃e dispositõis. his enĩ ẽ certitudo scie ⁊ opinõis. Vñ idẽ i logica: Et⁹ finis phylosophie speculatiue nõ est nisi pfectõ aie ut sciat tm̃. Finis igitur ipius ẽ cognitio sentẽtie: que nõ ẽ opus. Sũt ãt mõi di philosophie tres essentiales nãles: mathematic⁹: ⁊ diuinus. 6. metha. medicia vero nullũ extat taliũ: cũ eius finis sit p opus sanitat⁹ possessio: ꝓpter q̃ medicina nõ erit speculatiua: verũ factiua magꝭ seu practica ¶ In oppositũ vt q theorica. Illa nãq; est theorica in qua pficit intellectus p se speculatiu⁹. huiusmõi quidẽ ẽ medicia cũ pncipia habeat ⁊ causãs pmas i quibus itellect⁹ pficit ꝓtẽplatiu⁹: ceu sunt elementa ⁊ pclusiones cũ aliis. Et scia illa nõ ẽ practica q̃ docet modũ ⁊ q̃litatẽ opandi: cũ id in op⁹ nõ cõcidat: ⁊ h⁹i qdẽ ẽ medicia: pmo pma. Rursus. A. i pncipio metha. practice scie sunt ille in quib⁹ q̃rit pfici virt⁹ aie speculatiua p adeptõez scie imagiate ⁊ credite de rebus q̃ sunt nr̃a opa: ad hoc vt secũdario pueniat⁹ pfectio virtut⁹ practice in morib⁹. vñ hic in logica finis practice ẽ pfectio aie nõ vt sciat tm̃. sed vt sciat qõ debet agẽ ⁊ agat: ita vt practice finis sit cognitio sue q̃ ẽ in ope. sed medicia nõ ẽ de his q̃ sunt ex nr̃o opere sz nature: cũ eius extet subiectũ corpus hũanũ dria. 6. vñ negz mores ꝓtractat nisi fortassis nãles de quib⁹ nõ moralis ẽ sed nãlis magꝭ. q̃re iferẽ medicina practicã nõ existẽ: quorũ qdẽ ꝑiũ sentiunt fere vniuersi ponẽtes medicie aliqd theoricũ: ceu i grãmatica: pma elementorũ cognitio syllabarũ puta dictionũ ⁊ oratiõez: congrue vero demũ vnũ cũ alio ꝓungẽ practicũ. In logica ut propositionis syllogism̃ noticia theoricũ extat. Cõiungere vero has in vnum: ⁊ sylogizare actu practicum. In philosophia vero simpliciter. 3. modi eius essentiales sunt qd theoricũ: moralis vero philosophia omnis quid practicũ. Si quidam hoc in ea theoricã ponãt virtus est hitus electiu⁹ rẽ. ethicorũ 2. ⁊ alia multa ⁊ vniuersalit⁹ pncipia magꝭ habẽt rõnem theorice. ꝓclusiones vero vltimitores practice. Itaq; erit simꝫ in medicina: q: eius erit qd theoricũ ⁊ aliud practicũ. ¶ Propter qdẽ primũ sciendũ q qd sit medicina monstratũ ẽ dria priori. quid ãt theoricũ ⁊ practicũ ex argutio: hec quoq; ẽ medicine alio ãplius attributa diuisio: cũ in ea euidentius appareat qd theoricũ ⁊ practicũ q̃z in ceteꝭ. que quidẽ diuisio prim ẽ gẽris in spẽs: ptim vero totius integralis in eius ptes quãtitatiuas q̃lis ẽ ptitio aie diuisionũ libro. Cui⁹ equidẽ rõ alia vegetabilis: quedã sensibilis: alia vero rõnalis. In eo nãq; q medicina predicat de theorica ⁊ practica: ratiõez iduit diuisionis genẽris in spẽs: ⁊ sepatur ab ea que integri toti⁹ in ptes ipius. inquãtũ vero tota rõ medicine nõ saluat in theoricã ⁊ practica ceu gen⁹ saluat in qualibet ipius. s. spẽ diuungit a diuisiõe ton⁹ vlis: ⁊ annectit ei q̃ toti⁹ quãtitatiu⁹ in ei⁹ ptes. ¶ Propẽ scõm vero sciendũ: q Isydorus etymo. i. ⁊ Ugo in didascolicon medicinã nõ distinguũt i theoricã ⁊ practicã. sed absolute totã practicã ponũt eãq; inẽ. 7. locãtes mechanicas: q̃ sũt lanificiũ: armatura: nauigatio: theatrica agricultura pastoralis ⁊ medicina. nõ tm̃ he vltie triũ sunt ita mechanice vt relique cũ pncipiũ obtineãt interius nãle vegetabile: alie vero ãplius. oio enĩ videt a ꝓposito ⁊ nõ aliter fieri. Si enĩ solũ videt supficieten⁹ attẽdisse: q mot⁹ sumit nomẽ ⁊ spẽm a termio ad quez. ⁊ qõ ustũ est vnũqõq; appellari a fine. Volenteq; finẽ medicine fore opus solũ: ut fortassis medicinã expmentalẽ tm̃ ⁊ vetularũ percepit. Apud ẽt Auer. coll. 7. capto de apostemanb⁹: ¶ Medicia inẽ mechanicas situatur: eo q artifex eius multotiẽs sequtur finẽ in ipa: ⁊ inẽdũ priuat illo ceu in reliqs mechanicis interdum Et ꝓpterea dixi in Arzusa q medicia ẽ ars mechãnica ⁊ multi ex hoc mirabãt: sed ignorauerũt qd dixerim phys. 2. de mechanicꝭ artibus. vñ hic sicut priores p medicinã solã practicam: ⁊ motionẽ corporearum actionũ videt audire. Ad. quoq; dicendũ vt alij medicinã in theoricã ⁊ practicã ꝺ quosdã vt Halyabbatẽ nihil oñdere vtrãq; esse sciam ⁊ nõ practicã actionez Scia nãq; dicendũ contra opus: qñ scia ẽ qd vniuersale in itellectu ꝓceptũ. opus aũt ẽ aliqõ pticulare in motu situ ⁊ trãsmutatiõne: asserit nãq; q theorica sit ad sciẽda pncipia. vñ ⁊ eã sciam dicit scialez: quã cũ scierimus scientiã tantũmodo habebimus ita q in q̃litate opatõis nihil nos intromittemus. Practica vero est ad sciendã operãdi qualitatẽ. q̃ ideo dicitur scientia operatiua. docet enĩ modũ ⁊ qualitatẽ operãdi absq; eo q corporaliter moueamur ⁊ laboremus Ita nãq; qd esset particulare ⁊ nõ scientia: cũ actus ⁊ generationis sint circa singularia pricipio metha. ac ethicorũ. 8. ¶ Cui alludit almageſti in initio: Bonũ dicẽs fuit q sapientibus non deuiantibus visum est cum partẽ speculationis a parte operationis diuiserunt que sunt due sapientie partes. vocat igitur vtrãq; partẽ sapientiã ⁊ scientiã magis. Halyab. vero rodoã quarto ⁊ primo quadripartiti: ministeria habent duas partes quarũ vna est theorica ⁊ alia practica: sicut sunt medicia: iudiciũ: astronomia: ⁊ agricultura: que sapientes operantur per sapientiã: non

ea que sciũt laboratores p vsum. Et nosce fm Ptho le. ibidẽ q ministeria sunt in quattuor manentibus.
Pria quaq; é theorica: t é scia solũmodo: t hec est philosophia. Secũda é practica: t hec é p quam mo reos sciũtur pnime. t quomodo debet regere t guber nare ciuitates t manutenere domũ. Tertia é q ꝑplet opa nãe ceu medicina ac agricultura. Quarta é diri gens t aptãs sicut carpẽtaria: militia: t hmõi: ac vni uersaliter omne quod ad officiũ ordinat regis. vnus enim in aliud ordinat: vt frem factiua in equestres: et in e a que deceps. Et ideo cũ habiab. c. 4. eã posuerit actõem non erit scia. Inquit. n. is q medicina di uidit in duo diuidẽtia. quoq; alteq; é scia: t alteq; actio Scia igit é cognitio vtilis intentõis que ꝓponit: t é posita in cogitatõe p quam é discretio t regimẽ eorũ quoq; volum actõem. Ar vo actio é illius eductio rei que posita é in cogitatõe in ꝓpatulo sensuũ t opera tione manuum uxta quod discretio imperat. Scom hũc igit theorica erit scietia t speculatio quedã: practica vero mechanicaq; vna magis. Auer. quoq; col liget ꝓncipio capitulo ꝓmo ampli concidit in sinas Hali. non ponẽs medicinã totam mechanicã vt i. 7. Ait enim q huius artis aliquid é speculatiuũ: t illũ est eius scia nãlis: t aliquid practicabile. t ps practi calis é ars medicinaruꝫ exprimẽtalis t illi é ars ana thomie. Sed theoricalis plurimũ est accepta a cau sis sanitatis t egritudinis: t ꝑcipue a causis multum remotis: sicut sunt elemẽta t ꝓprietates. ¶ Propt tertiũ quidẽ sciendũ é q theoricũ t practicũ dupliciter dicit: t ratõe rei: t intellectus siue modi. Est aũt theoricus ex parte rei: cum ipa sit ex opere nature t nõ nfo ꝓ ducta: sitq; ꝓma t supior in esse t cognitione: qualia sunt illa de quib modi philosophie extant tres essen tiales ptacti. Ratione quidẽ intellectus: qm̃ ipe req quãtũcunq; pot vtcũq; speculatiuã reddere. s. conat inquantũ é ipsius pfectiua apparẽs ꝓmo de ptib ex scia vniuersaliũ quantũcunq; anualũ. vnde tertio de anima: Intellectus speculatiuus cũ speculat fuerit aliquid actuale. i. factibile siue agibile: tam nihil ꝑcipit aut ꝑsequi aut fugere. Multotiẽs enim intel ligit terribile aliquid aut delectabile: nõ iubet autem timere vel delectari. Sic itaq; intellectus pot specu latiuus aliquid in se practicũ intueri: t speculatiuus erit: dũmodo ꝑsequẽdo vel fugiẽdo nõ trãscendat in actũ. t merito: intellectus nãq; fm Boe. maioris est potẽtie q̃s natura. pot. n. ꝓiucta diuiũgẽ: t diuiũcta cõ ũgere: vt tactus etiã p Auer. differẽtia ponit: t ita to ta medicine scia erit speculatiua: immo t agricultura fm ꝓfatum Hali. tradita p Virgiliũ t Palladium: t omnino ars omnis dicta mechanica. Practicũ q dem ratõue rei extat cum natura ipius de se inclinet in opus seu negociũ. Ethicũ é vt boni efficiamur fz vtutẽ opãtes: ethi. 2. medicinale vo vt tandẽ sanitate fruamur. Potarum vo ipi querim ut suem sanitatẽ t egritudinẽ remoueam. Vñ in ꝓemio de aia: Phy sic existit circa mãe passiões nõ sẽpabiles: sed circa quascũq; nõ inquãtũ hmõi alius artifex é vt instruc tor aut medicus. t ꝓmẽtator q ex istis formis t pas siõibus nõ é p nãm fz ꝑ volũtatẽ ꝓsiderãdũ é ab arti ficibus mechanicis: vt carpẽtario t medico. Practi cũ vo ex pte intellectus é cũ ipe ordinat qd in actu eli gẽdo vel fugiẽdo: ceu cũ medicus eligit medicinam vt fugiat egritudinẽ: t inducat sanitatẽ. Praxis tamẽ actualis nõ é intellect cũ sit vniuersaliũ etiã practic fz sensus q singulariũ fm actũ existẽtiũ. 2. de anima cui debẽt emperia ceu intellectui ratio. t ideo fm. A. cũ qs habuerit theoricã t practicaꝫ sciaꝫ adept erit sciẽtialẽ t opatuã tñ nũquã fuerit opatus: cũ practi ca non sit actio sed modũ docẽat t qualitatẽ opandi Quod ex simili testat Boetius: musice inquiẽs ꝓmo Is é music qui rõne ꝓpensa canẽdi sciam non serui cio operis sed inpio speculatõis assumit. t fortassis illud voluit Ar. introduct colligs. Ita ꝓmo Ar. ap probauit hanc artẽ inter artes mechanicas in vtute Quod indicat ꝓblema. 30. quia eius potentia docet modus opandi t ordo. Quis enim ipam in eius aia habens virtute ipius pot actualiter agere ꝓseruãdo t curando. Verũ ex nono methaphysice: hic angitur sic Auic. Videtur impossibile esse edificatorẽ qui nõ edificauit: nihil aũt cytharedũ qui non cytharizauit nam addiscẽs cytharizare: cytharizans addiscit cy tharizare. Quare interiorũ secundo: capto vltimo: Methodi solum cognite sine multiformiter exercita ri fm eas nequeũt pfectos operari eos qui discunt. Vnde dicendũ q ꝯ omnis scia sit in anima vtute in tellectus ex reb originata: tamen pfectio amplior ei operatõe suscipit: ex applicatiõe domũ habit ipsius ad res ex quib contraxit originẽ. Cytharizare etiam magis in practi pmanet qz medicina. Similiter neqz Ga. negauit sciam vez ipsi pfectõem qua in eius vl timũ finem tenditur t cõmunis intẽtum. Est enim pfectio duplex vt quantũ ad esse ac bene esse. Vnde Alfarabius de ortu sciaꝝ: Medicus medicator non efficitur pfectus nisi p duaa vtutes. Quarus vna est virtus sup vniuersalia t canones q̃ acquirit ex libris medicine: t altera virtus que aduenit p lõgitudinẽ frequẽtie actionũ medicine in egris t studij in eis p longitudinẽ exprimẽti t vitiõis corporũ induiduoꝝ. t per hanc virtutẽ pot medic mẽsurare medicinas t curatõem fz vnũquodq; corpus in vnaquaq; dispo sitione. Ex his itaq; apparet q. A. cum Hali. sensit vtrãq; partẽ medicine: theoricã. s. t practicã sciẽtiam existere. Haliabbas aũt theoricã solum: practicã vo actiõe magis. Averrois quoq; vt visum pl eas pra etice q̃s theorice ascribit: cum etiã dicat q sit ars ope ratiua seu operatrix. rationabili tamẽ ac dulci sen sunt. A. ponens vtrãq; medicine partẽ ratiõem habẽ scientie suo modo. ¶ Propter quartũ quidẽ ad pri mum dicendus q adiectio t detractio t ars opatrix non dicũt huiusmodi vt expositũ est motum t actum sed modũ potius t qualitatẽ ipsi: alioquin non essꝫ ars excellẽtissima vt declarabit differẽtia subsequẽti Ad aliud dicendũ q finis theorice veritas é t nõ ali quid: practice vero cum hoc in opus é declinatio: cũ modus t qualitas in ea declaretur agendi quod ei negociũ hoc ꝓtingit manifestare. Ad aliud dicendũ q medicina aliquid é talium. reducitur enim in sciẽ tiam differentia tertia t sequẽti: que si finaliter sani tatem opere faciat adipisci: é tamẽ scia cuꝫ id nõ acti onem seu laborẽ importet corporeũ vez qualitatẽ di cat t modũ opatiõis: t ꝑpe cũ circa ipam hic negoci antis finitur intentio. similiter quoq; appet quãtum cogit in oppositũ adducta. q; oĩsum é q ꝓma medi cie ps simplr é theorica: reliqua vo sicut declaratũ t si dicat practica: modũ speculatiõis quedã tamẽ ob seruat ita vt t tota possit dici speculatiua.

Differentia.5.

QUod medicina non

Qsit artiū excellētissima monstrat. Ex quibus ostensum est ipam ꝓtica solū existere differentia ꝑeunti. Adhuc de illo quod est vanū ac in arte diuinationis redactū nō est artiū ꝑclarissima: cum id denotet vilitatē ⁊ imꝑfectionē. hmōi vō medicina é. vñ Hippo. de lege: Res medicine sunt vane. ꝓmoꝝ rea. ars medicine in diuinatōis vanitatē est redacta. Rursus serule aut quod in aliud ordinat nō est excellētissimū. talis vō est medicina. ſſeruit. n. bonis fortune. ea enim acquirūtur maxime ipa: ⁊ ordinat i nām dria. 3. subalternatur naꝝ illi. Ampli⁹ cognitio intelligibiliū sicut ſſap̄ sepatap̄ ⁊ anime est ꝑclarior ea que corꝑis ceu hec illius nobiliora. taliū autē est scia medicine cum sit de corꝑe humano sanabili tanꝝ de subiecto: dria. 6. methaphysica vero ⁊ que de aīa tradit̄ de re intelligibili nobilissima. Et fulciſ tur. quia omnes scie in ꝓmā tandem reducūt metha phyſicā dictā: dria ꝓma. Palin: si eēt ꝑclarissima eidem id inesset soli: cū ꝑ supabundantiā dictū vni tñ competat: thopi. 5. Sed multe alie medicina sunt excellētiores. Ar⁹. ⁊ Cōmētator de animo in innio: ꝓpter que medicina nō est artiū excellētissima. ¶ In oppositū Hippo. de lege taliter ꝓncipiās: medicina artiū ꝑclarissima. Rursus: illa est sciaꝝ excellentissima qua tueī ⁊ dirimit quod naturaliter affectat ꝓcipue. hec aūt est medicina que circa corꝑ⁹ extat hūanum: vt vita ꝓseruet̄ ⁊ ꝓtendat illesa. Omne naꝝ animal salutem tueri conat: mortē pniciēꝝ deuitat: huius ꝓmio. vnde tertia ꝓmo. c. i. De duab⁹ rebus nobis securitatē ꝑbet. scz putrefactōis penitus phibitionē: ⁊ humiditatis defensionē ne celeriter resoluatur. hac etiā actus ꝓseruant innocui. Itaqꝝ artiuꝫ medicina erit ꝑclarissima. ¶ Propter ꝓmū quidez sciendū ꝙ quid sit medicina: quidqꝫ ars: quō etiā scientia vel ars dicatur: dria visum est tertia. Ꝓclarissimū aūt id dicit quod nobilitate ac ꝓtate reliqua ꝑcellit: vt inde sit appetendū maxime. ¶ Propter secūdū vō sciendū ꝙ aliqui dehonestauerūt scientiā istam ꝑcipuā: sicut reliqua ab idiotis vituparī quandoqꝫ: cuꝫ quelibet scia tot hostibus exponatur quot eius extant vituparites ⁊ ignorātes. nihil enim diligit nisi cognitū. Quoꝝ aliqui id ꝓmisere: qa sensibus inerpti ac intellectu obnubilati nō potētes attingere ad ea que ꝓmittit: cum non solū dispositōes corꝑis doceat exteriores cognoscere: veꝝ etiā interiores. nec tñ ꝓtia: veꝝ ⁊ futura. putāt equidez sic reliquis vt sibi euenire: hoꝝ ridiculū est non paruum. Non enim si nicticoracis oculus lucē solis intueri minime valet: reliqua nō poterūt animalia: quoꝝ defectus est in ꝓmptu cum seipos vituꝑent ⁊ non artez: dria tertia. Nonnulli vō candē vanā putabāt: quia ꝓsiderātes eos ꝙ hmōi artis fatebāt̄ se familiares existere inuenerūt multū a vitatis tramite deuiātes. Quaꝝpꝛopt Hip. ingenio: medicina artiū excellētissima sbintulit ꝓpt indisciplinā vtētiū quoad ꝓcticā videlicz ⁊ iudicātiū quātū ad theoricā. Talis vana indefectū vtiqꝫ est medicina oibus artibus magis. vñ ꝓmo re. a. Que res iam demū ad ſſ deducta é: puta inexpiētia medicoꝝ solo noie ac inscicia: vt vulgo liq

dissime clare videat ꝙ medicine ars non oīo putatur. Cū. n. quod vni egrotāti ꝓfecturū: alij vō nociturum appeat medicine ars in diuinatōis vanitatem est redacta. Sed vere hmōi nō hāc sauciāt artē seu sciaꝫ ꝑclaram vsqꝫquaqꝫ: verū potius idiotā qui ꝑsudo ipius se ꝓfitet artificē: ⁊ vulgū ꝑcipue peritū ab imperito secernere ignorātē. nā expo totius medicinā scie ab eo pitissim⁹ indicat. dignoscēs. n. ptisanaꝫ syrupū aqnā quoqꝫ mellis a vulgo medicus hr̄. ſſ eqdem vtrūqꝫ tactū tertia: ⁊ hinc etiā nō paꝝ scia patet astrorū: cū hodie ꝑpauci periti repiant in ea. qlibet naꝝ in celū ꝓspicēs Saturnū denotās aut Jouez astrologus a vulgo reputat ignaro. ¶ Propter tertium quidē sciendū ꝓmo ꝙ medicina etiā nūc est de numero nobilissimaꝝ artiū. ⁊ demū quidē amplius olim extitit hmōi. ¶ Propt ꝓmū qdē huius scientiā ꝙ ipm ostendit tam ex pte illius quod sibi ꝓncipali⁹ inexistit qz eius quod secūdario. Prius quidē triplici ter rōne puta subiecti: modi ꝓcedēdi: effectiui ꝓncipij ⁊ finis. Cum. n. vna scia sit alia nobilior subiecto ⁊ modo ꝓcedēdi ac vtroqꝫ de anima ꝓncipio. ꝓpter hoc ⁊ ꝑcipue sbiecti gratia scia medicine nobilitabit̄ ut corꝑus extat humanū rōne disꝑonis: vt tactū est maxime affectare. Id aūt ceteris que hic diginus cū homo sit altissimus corꝑe ac nobilissim⁹ vtute. Altissimus quidē corꝑe rōne mixtōis vel nexus elemētorū in illo. eo ꝙ subtilius sunt ꝓtexta: ⁊ in ipo equalitatē ꝓderis studiosius insequunt: cuius signū extat corꝑoris rectitudo. iuxta illud transfiguratōis ꝓmo ouidij: ⁊. 5. ō ꝓsolatōe: Ꝓcroꝝ cū spectēt animalia cetera terrā: Os hōi sblime dedit: celūqꝫ videre Jussit ⁊ erectos ad sydera tollere vultus. Nam sursum in eo sursum est simplr seu in vniuerso qō in alijs non repit aīalibus sed ꝝ qd dria. 40. Ex pte similit cōpletiōis. q: donauit hōi ꝓplextonē tēperatiōē quaꝫ in hoc mūdo foret possibile inuenire: cū suaꝝ vtutū gbus agit ⁊ patī egdistāta ꝓmo ꝓma. a. vñ Alexāder medicus in ꝓblematī. A me trāsllatis nām habet in ꝓtēperanta ꝓplctionis exīte corꝑus humanū ceteris aīaliū magis: ⁊ theorice. 1. homo tēperatiōis factus é ꝓpt̄onis ceteris aīaliū ꝓpt̄onibus. Ampli⁹ quoqꝫ ex pte mēbroꝝ ipius: qm̄ eis cognitis omniū aliorꝝ aīaliū facillime cognoscūt ꝑticule: historiaruꝫ appens. 1. sicut. n. auri ꝑ frustra habet cognitio minutati: ita hoīs ptes illaꝝ respectu que in brut̄ velut aurū extat in fornace ꝑbatū. Nobilissim⁹ quoqꝫ existit vtute rōne forme coīs sive vltē ip⁹ humanitatis videlicz q̄ in ordine formaꝝ individualiū tanꝝ vltimū ꝓplemētū intēdit a nā. ipa naꝝ hucusqꝫ ꝓgressa cessauit: ceu nō bñs qdē honorabilius qō sbiectū sbsterneret eidē Alexāder pipatheticē: Quare ꝓmē. 2. de aīa: Cōplemētū aīaliū ⁊ finis coꝝ q intēdebat i gñatōe: quē cū nā potuit ptingere stetit: est mod⁹ aīaliū hñs vtutē speculatiuā ⁊ cogitatiuā aut intelligibilem. hac nāqꝫ pte homo solus. q. nucleū ꝑcipit ex fructu. potētia etenī sibi gratis de foris accommodata rez cās ⁊ vltia ꝑscrutat. vñ Auer. de sensu ⁊ sensato: hō ꝓhēdit drias rez ⁊ intētiōes ipaꝝ ꝓpas q̄ sunt i re sensata. q. medullā de fructu. aīalia vō alia q̄ foris seca velut cortices fructuū existia. cuius qdē signuꝫ q: ipa mouēt a sensibilibus mime inquātū rōez importāt aliqēti. solus nāqꝫ hō a cantu figur⁹ ꝑcipit et tincturis. ⁊ Ar⁹. ibidē: Solus vt̄ dicere sentit aliorꝝ

aīaliū homo ⁊ gaudz flor ⁊ alior odorib⁹ ac Ethi .3. In alijs aīalibus nō est delectatio ꝑm sensuz nisi ꝑm accidēs neqz odorib⁹ lepor canes gaudēt: sed ibatōe.sensum aūt odor facit.neqz leo voce bouis: sed comestiōe.⁊ si medicus aīam nō ꝓsideret directe vel⁹ eius amplius ꝑm quid subiectū eandē tñ cōspicit ex ꝓñti: vt dīa.3.dictū:curā corpis eam q̄ nime preire.Clara etiā ⁊ decora nō par reddit medicina ex pte modi ꝓcedēdi cū sit ordinatissime tradita:vt p doctrinas ordinarias nominatas dīa.8. Subijcit etiā scie naturali tres sumēs modos oñsionis ex illo cuius quidē demōstratōes sunt certe q̄zmultū.vnde ꝓmētator.1.metha.demōstratōes methaphysice sūt in ꝑmo certitudinis ordine:ac eas in hoc ꝓsequunt nāles.Medicina vō est quedā ꝑticularis nāe sciēta inmo phia ⁊ medicina sunt sorores. Cōmētator sectarū.Sursus eius cognitio grādis cū sit de corpe nobis cognito ⁊ sibi ꝓpinquo: ita vt recōpēset aliqd nō ad naturalē immo etiā ad eā que ꝑm diuinā phi losōphiā de ptibus appens ꝑmo. Ratione vō ꝓnci pij effectiui.qm̄ ꝑmus eam inuenies docēs ac vtēs fuit Asclepius siue Esculapius:qui ob eius scientie celsitudinē in deor numer est receptus:dīa prima. Tandē aūt diuinus Hip.eā pfecit ac in lucē dedurit de quo Ar⁊.in qbusdā ꝓblematibus eidē ascriptis: Deus miserēs humani gener⁊ alterutr⁊ morbis dissoluti naturam incarnāo Hippocrate ꝓdurit tanq̄z nūquā peccante in medicine traditōem pfectā. Nō etiā fulciūt pirones.i.ꝓbatores a qb⁹ pironia quis liber grecus eor oēm sciaz ꝑter medicinā impugnātes. Quibus sigdē foisitan ꝓblematibus ꝑfatis alludit cū dr medicinalē artē nō in vi nifico ⁊ in honore quēadmodū alias artes. Ex pte quoq̄z finis que est sanitas ethi.1.ac eius possessio ꝑma dīa. hic autez dignus ⁊ pintētatus maxime ita vt ethi.1.eo carens felicitabit hūc maxime.sine nāqz ipo null⁹ potest humanoz actuū exerceri. Ex pte sigdē eius qō secundario: qm̄ ea ꝓfert in laudem ⁊ amicoz acqsitionē. Iurta illud rhetoricatū Hippo.nō aūt ipius serīē: vt in ea significat translatio. Omnis qui medicīe artis studio seu gloria siue delectabilē amicoz ꝓsequi desiderat copiā rē.Ac.10. similiter theorice.c.i. In honorē etiā nō parū adducit eōiter affectū . Vnde ecclesiastici.38. Honora medicū ꝓpter necessitatez : etenī illū creauit altissimus.Cōfert etiā in bonor ac quisitōem fortune.quare ꝓmētator sectarū: Bonuz aliquod diuinarū ⁊ vite nostre opportunū inuenta ē ars medicine sanitatē opari ⁊ ꝓfuare ꝑmittit ⁊ exercere:p quā magna bonoz vtilitas hominib⁹ addit. Vnde Mesue: Insignia medici gestūt munera. Si militer ⁊ nōmē ꝑclarū existēs cūctis diuitijs melius iurta illud ecclesia.7. Melius est nomē bonū q̄z vngūēta ꝑciosa. Quor plurima taliter tāgūt theorice ꝑmo: Medicine artis scia inter excellētiores est artibus ceteris̄z maior vtilitate ⁊ maioris piculi.oibus nanq̄z existit hoīb⁹ necessaria. Propter hmōi secūdū sciendū q̄ antiquitus vt tpe in quo nondū inuente fuerāt scie nobilissime speculative: hec extitit nūc amplius ꝑclara: posterius nāqz he alijs inuēte plurib⁹ nanq̄z reptis artib⁹ vt alijs quidē ad necessaria vite:alijs vō ad introductōem exīstibus: metha. ꝓemio. Sciaz aūt speculatiuaz ꝓncipia ⁊ plurima ipārū inuēta sunt p Hip. vnde elemētorū ꝑmo.c.vltimo: Hip.ꝑmus oīm inuenieī videt elemēta artiuz ⁊ nature hoīs:⁊ ꝑmus sufficiēter demōstrās: ⁊ naturaliū ꝑmo.c.2. ꝑmus oīm quos scimus medicorū ⁊ phor demōstrare tentauit sicut ꝑmus cognoscens certissime opa nature.⁊ in eorūdē secūdo.c.3.ꝑmus oīm quos scimus recte dixit Hip.Ar⁊.vo secūd⁹ recte exposuit.⁊ merito:quia inuenit ⁊ ꝓpleuit tres artes logicā nālē ⁊ methaphysicā.Cōmē.physicorum accessu.q̄ aūt Hip. ꝑdicta cognouerit ꝑmo ipi⁹ de humana ostēdit natura:cui quidē sil'em de gñatōe ⁊ corruptōe Ar⁊.inscripsit. Asclepiades vo cū ceteris medicis de elemētis.q̄ aūt ꝑcis tpib⁹ fuerit excellētissima medicina innuit Ar⁊.metha.6. volens q̄ si nō foret altera ꝑter natura ꝓsistētes physica eēt scia rum ꝑma. Si aūt est aliqua sba immobilis hec por ⁊ phia ꝑma:⁊ ita vltis.vnde cū pores phi impotentes distinguere sensum ab intellectu nō posuissent aliqua enna nisi corpora:appens metha.1.⁊.4.⁊ de anima.3.naturalē phiam existere ꝑmā oīm cogebā tur pferre. Itaq̄z ⁊ medicinā cū pus fuerit vt tacta inuenta naturali tanq̄z necessarior alijs . igit ea fuit por ac eorū ꝑclarissima. Propr̄ quidē quartū ad p mū quidē apparuit quid dicendū ex insignitis por dīa. Ad aliud dicendū q̄ illud nō impingit crimen scie sed ipis ignaris artificib⁹ ⁊ vulgo impito vt visum discernere peritū nequeūti ab imperito. Ad alt ud dicendū q̄ medicina nō est tan e nūc quāte naturalis phia excellēne cū sit pfecte tradita ⁊ exposita finisq̄z altioris:sec⁹ aūt antiqtus extitit aliarū relatōe sciarū. Neqz scia sine fori⁊seco nobilitat:qualis est amicitia:honor⁊ diuitiarū opulēta. vnde Geosar introductorij ꝑmo a simili testat illos insipiētes qui student in astrologia:vt valeant p ipam diuitias augmentationē dignitatis acqrere ⁊ honores. Vel⁹ ab ab intrinseco siue qualis ē in medicina sanitat⁊ possessio. Ad aliud enam simlit quid dicēdū apparuit. Ad aliud dicendū ꝓcessum eā nūc min⁹ speculatiuis ceteris ꝑclarā. Est tamē ꝑclarissimarū respectu plurium aliarū: cū eius sbiectū sit nobilissimor mod⁹ ꝓcedēdi pfectior:finisq̄z desiderabiliū: ⁊ quod p supabūdantiā dicit vni soli cōuenit in illo genere. Ad ea vō que alterius ptis arguta quantū quomodo et quādo nobilitatē extendāt medicine innotuit . finis nanq̄z ipius ls q̄zmaxime appetat egēnb⁹ quādoq̄z ceu summū honū:nō tñ is est simpl'r nature humāe: verū scire potius ac speculari Eti.10.

Differentia.6.

Quod corpus humanū nō sit medicine sbiecta mōstrat.q: scia est vni⁹ generis sbiecti dīa tertia: sed illorū que ꝓsiderātur a medico plura sunt etiā genere dīa:vt tactū eadez. Quod firmat.q: res nāles nō nāles ac etiā ꝑter naturam in sbiectis numerant medicine primo prima. Adhuc illud ē sbiectū in scia de quo dēminat i illa. q: sbiectū ⁊ scia ꝙuertūt:ſz de multis agit vt appet i ipa que corpus nō sunt humanū. Amplius cū passiones de sbiecto demōstrent p ipius diffinitionē sicut p mediū vt dictū oliz:ipm̄qz oz esse intelligibile vle ⁊ incorruptibile:qm̄ obiectū est intellectus:tertio de aīa.tale aūt nō est corpus humanū cū sit sensibile ⁊ ei⁹ ꝓsideratio sensibilis:q: ceu appet ex tegni ꝑmo ⁊ secūdo:⁊ Gali.exp̄mēte medicinalis speculatio non

trāscēdit sensum. Ex qbus ꝓcludit corpus humanū nō fore medicine subiectū. ¶ Huius aūt oppositū testant medicoꝝ illustres plurimi. Amplius illud ē subiectū in scia cui attribuūt omnia determinata in ea. corpi aūt humano oīa determinata in medicina attribuunt: ꝛ actione quā causant in ipm diffiniūtur igit ꝛ subiectū erit medicine. ¶ Circa id vtiqꝫ quesitū ꝑpter in añcedētibꝰ tacta de his breuit transeundū ¶ Ꝓpoſ cuius qdē ꝑmū sciendū q̄ subiectū i scia est illud circa qō speculat intellectus in illa qō ꝓpius dr obiectū. ita nāqꝫ scia ad ipm se hꝫ sicut ad eꝰ obiectū potētia. Corpus vō humanū est corꝑ murtorū dignissimū oīm ꝛ vinculū vniuersi. velut. n. aurū de puratū se hꝫ ad cetera metalla: ita corpus ℔ ad cetera corruptibilia corpoꝝ dria ꝑori. ¶ Ꝓpoſ secundū vō sciēdū q̄ ℔a. ꝑmo aphorisſ. ꝛ ℔ali. in sui libri ꝓncipio esse volūt subiectū medicine corpus humanū: hoc tamē sic platū simplr nō est directū cū etiaꝫ subiectū moralis scie aut politice aut phylonome sit corpus humanū. vnde illoꝝ breui ꝛ sano intellectui oꝫ adiūgere aliquid puta ut iam tactū hāc passiōeꝫ sanabile. Omne nāqꝫ subiectū oꝫ passiōes ꝛ partes determinatas hr̄e. Quid ā vō ponūt subiecta libroꝝ esse cano. medicinales sub aphoristica breuitate tradutos aut diuisiua aut diffinitiua seu hmōi. qō satis est dictū sine arte cū dicāt ꝓfuse totā scīaꝫ esse subiectū totius: nō discernētes subiectuꝫ a passiōibꝰ ꝑpetatibꝰ ꝛ ꝑtibus: nihilqꝫ fere rōis significātes. Iustum guūt etiā hi multipler esse ſbiectū quod ꝛ suscipiūt a ꝓcliatoribus. A. ꝛ Auer. in discordia eoꝝ de ſbo methaphysice Triplex. n. ponūt ſbm. Unū qdē ꝑ ꝓdicationē: ꝛ sic methaphysice ſbm est ens. Aliud ꝑ radicationē ꝛ sustentatōem quandā: ꝛ ita ſba. in ea nāqꝫ fundant omnia que determināt in ipa. Aliud ꝑ viam finis: ꝛ sic deus dr ipius subiectū. totū. n. esse ipi⁹ finitur in deū. ꝛ sic in medicina dicūt esse subiectū ꝯplex rem qdem medicinalē ꝑ modū ꝓdicatōis. omne ens qō determinat in medicina est res medicinalis. ꝑ viaꝫ vō finis sanitatis possessio. Corpus aūt humanuꝫ ꝑ modū radicatōis ꝛ fundamēti testant fore subiectū. Sed ista qdem distinctio cū eo q̄ nō certificat quesitum ipm: etiā nō tōllit. similis. n. est illi que solet in methaphysice ſbiecto fieri dicētibꝰ id fore tripler. vel q̄ cōmus vt ens aut cernus ceu causa vel dignꝰ vt deus. Hmōi vō distinctōes sunt logice ꝛ scīētijs realibꝰ abhorrēde: cū ad multos indeſminate deducāt errores: acceptate tñ a plūbꝰ nr̄m cōsuetudine putātibꝰ oēm distinctōem solutionē existere. ¶ Ꝓpoſ tertū vō sciendū ē q̄ ſbiectū medicine ē corpus humanū sanabile: sicut dr q̄ ſbiectū nālis pbie ē ens vel corpus mobile. Nō ꝑmo ꝑma satis innuit cū dr Aṽ medicina corpus humanū ꝓsiderat ex ꝑte vnde sanat ꝛ a sanitate remouet. Cū. n. medicꝰ ꝓsideret corpus humanuꝫ affectū his duabus dispōibus sanitate ꝛ egritudine includūt sufficiēter in hac passione puta sanabile. Pōt nāqꝫ ℔ denotare aptitudinē ꝓpriā sanitatis ꝛ aptitudinē ipius receptuā egritudine remota. Hinc aūt sanabile nō sanatū: cum id sit finis ꝛ forma: illō aūt mā q̄ nūqꝫ ꝓcidūt: phyſi. 2. q̄ aūt id sit subiectū ostēdit. Primus tñ sciēdū q̄ ſbiectū dupliꝛ dr. vno qdē mō ens] actu: in potētia tñ ad aliud qō ex ipo causāri videt. hō. n. cuius actu est in potētia vt sit subiectū albi: ꝛ ita nō ē ℔ ꝑmo de ſbiecto. Dicit ꝛ alio modo ſubiectū in scia ad qō vident ḡttuoꝝ regri. Unū qdē ꝑmū q̄ sit notius ꝑius intellectui occurrēs ink oīa ꝓsiderata in ea. Secūdū vō q̄ ex ipius cognitōe ꝓcedat ad cognitionē oīm aliorū i illa. Tertiū qdē q̄ de eo ꝑbēt passiōes ꝛ ꝑpetates in illa scia. Et ḡrtū q̄ oīa in ea determinata habeant ad ipm attributionē. Primū qdē oñdit qm̄ scia ꝓpat ad subiectū sicut potētia ad obiectū. secūdo appens de aīa. ceu. n. obiectū determinat potētiā: ꝛ nobilitas potētie est ex nobilitate obiecti ita subiectū determinat sciaꝫ: ꝛ nobilitas ē scie ex nobilitate ſbiecti. vna nāqꝫ scia ē nobilioꝝ q̄ ē de nobiliorī: sed ink oīa q̄ ꝑmo apꝑhēdit ab aliq̄ potētia illō ꝑius apphēdit qō ē ꝑ se obiectū illius potētie: vt colorꝫ cū sit ꝑ se obiectū potētie visiue. Illud qō ꝑmo apꝑhēdit a visu est colorꝫ siue coloratū: nō ink oīa q̄ cognoscūt in scia subiectuꝫ est ꝑmo cognitū in ipa. Et ex ℔ ſegtur secūdū q̄ ex eius. ſ. cognitōe ꝓcedēdū ē ad cognitionē aliorꝫ i illa scia: qm̄ ex cognitōe notioris ꝓcedēdū ē ad cognitionem aliorꝫ. cū igit ſubiectū sit hmōi ex ipo ꝓcedēduꝫ erit. Tertiū etiā declarat q̄ subiectū in scia dꝫ eē de quo demōstrant passiōes. nā ꝑ ea q̄ determināt non cognoscimus de subiecto nisi q̄ ē ꝛ qd dr ꝑ nomen. supponit. n. fore posteriorꝫ. i. Sed q̄le ē qō cognoscimus ꝛ hoc ꝑ ipius ꝑꝑias passiōes ꝛ ꝑpetates demōstrantur in scia illa. Quartū quoqꝫ videt eē manifestū ex noīs rōne. subiectū. n. fundamētū seu fulcimētum videtur importare a quo alia determinata in scia sumant esse: ꝛ sic ad vnum referri. Corpus autem humanū sanabile hꝫ has quattuoꝝ ꝓditiōes. Est nāqꝫ notius qōe in medicina: ꝛ ꝑmuꝫ intellectui occurrit Ex ipius etiā notioritate cetera reddunt nota: sicut appet ex resolutōe ipius factā ꝑmo ꝑma. habꝫ etiā ꝑtes. qō ꝑꝫ resolutōe ꝓdicta: ꝛ passiōes puta sanabile siue sanitatis ꝛ egritudinis susceptiuā. alia etiā determinata in medicina ad ipm reducuntur: ꝛ ꝑ attributionē ad id ꝓsideranda. Et igitur eꝰ subiectū cōius. ¶ Ꝓpoſ ḡrtum qdem ad ꝑmum dicēduꝫ q̄ licꝫ q̄ ꝓsiderant a medico sint plura ꝛ genere dria: in q̄daꝫ tñ vnitate analogie seu attributionis vnitant ad scie vnitatē differētia tertia ceu omnia decē ḡria in ente. Omnia nāqꝫ ab eo ꝓsiderato tandē ꝑpinguus aut remotius in corpus ex huiusmodi attributiōe reducūt sanabile. Ad aliud similiter dicendū. que eni corpus nō sunt humanū: ad ipm sic tandē reducunt. Ad aliud dicēduꝫ q̄ sensibile duplex est. quoddā particulare motui ꝛ materie huic coniunctum: ꝛ de tali non est scientia. alterum ꝑ intellectuꝫ abstractum ab his non tamen in cōmuni: ꝛ de hoc sensibili est scientia. Et modus etiam philosophie essentialis vt naturalis ceu id in ꝓbꝫ questitis euidēs existit: de quo sensibili est medicina. talem etiā sensum innuit medicus. Considerat nanqꝫ vniuersalia quoruꝫ cognitio sensui est ualde ꝑpiqua: cum ex posteriorꝫ ꝛ apparētibus in ꝓra magis deueniat medicina etiam multum in expientia ꝓsistat. alie vō sciarum lꝫ a sensu sumāt originē: plurime tñ ab hac ea magis abstrahunt. Uidēs nāqꝫ Ga. q̄ lesione cerebri ꝛ epatis vt iuuaméto nocetur aut ꝑficitur ꝓtus aīalis ꝛ naturalis. hanc quidem ponit ꝓsistere in cerebro: illaꝫ vero in epate. Ac quia in ossibus ꝛ similibus nō ē neruus apparens aut vena: simpliciter ꝓsert ipa virtutē habere innatam tātum: cum vitam recipiāt ꝛ virtutem

nutritiuꝫ cū aliméto a corde ꝛ epate. qđ ꝓbat ꝓmo ꝓma. c. de mēbris ex obstructōe meatus inter hec et ossa: nō tñ innatitas tollet ꝓma: vel potiꝰ eius ꝓfuatio qcqd dicat. ¶ Solet ꝛ id alik inꝓpꝛetari: ſꝫ quia inferius dicetur sufficienter taceat ad ꝓsēs.

¶ Differentia. 7.

QUod ꝓdictum medicine subiectū non sit vni sed pluribus medicis ꝛmittendū oñdit: qñ duo ꝛcurrētes agere ꝛ intelligere potētiores ethi. 8. melius etenī iudicāt multi qꝫ vnus quicūqꝫ politi. tertio: iurta illud qđ tu nosti fortassis nouit offellus. ¶ In pluribus aūt medicis consistit turba ꝛ multa: ꝛ nō in vno. ¶ Amplius sicut se habz sensus ad sensibile: ita intellectus ad intelligibile de aia. 3. sed plēs sensus sensibile melioꝰ ꝓcipiūt ꝛ discernunt qꝫ vnus ſm illud eodez politi. 3. ¶ Incōueniens forte vtiqꝫ videbit esse si melius ꝓcipiat qđ duobus oculis ꝛ duabus auribus iudicans ꝛ agēs duobꝰ pedibus ꝛ manibus: qꝫ multi mult⁹. ¶ Adhuc medicorū ꝓnceps. G. casus recitat qꝫplurimos in qbus indicat alias sibi forte medicos associatos quos ꝛ ipe vidēbat suscipe. Ex qbus ꝛcludit vno plibꝰ medicorū corpus humanū forte vt recte ꝓcurēt ꝛmittēduꝫ. ¶ In ꝓtium videt Damascenus in aphor⁹. dicēs qꝫ vni fideli medico ꝛmittēdus ē eger cuius error a recte distantia puus sit eo qꝫ nūquā peccare maius ē qꝫ ſm hoiem: qui tamē minus peccat artificialiter est eo q plus ꝓnosticorū. 3. vnde Damascenus ibidē: Neqz enī humana nā piculū incurrere nō pōt ꝓptiz in subtilibus: cuius cām assignat in ꝓori aphor⁹. qñ si plures ꝛsulit in singulorꝫ errores plūmū cadet. ¶ Amplius Ar⁹. politi. 1. nā nihil facit tale quale eris figurationes delphicū gladiū paupe ſꝫ vnū ad vnū. Sic enī vtiqꝫ pficiet optime organaꝫ vnūqōqꝫ. ¶ In secūdo eorūdē vnū nāqꝫ opus ab vno pficit optime. ¶ Adhuc secundo politi. Socratē qui mulieres ponebat ꝛ alia cōes de ꝓpiis marie curat de cōibus aūt min⁹. vnde puerbiū ꝓticipātiū molēdmū torqbꝰ colligat. Duo. n. sunt vt ibidē ait que marime faciūt sollicite curare boies ꝛ diligē. ꝓpium ꝛ dilectū. Sed si plibꝰ medicis ꝛmittat actus ꝓcuratōnis cois reddit ꝛ ꝓcurati dilectio remittit. ¶ Itaqꝫ corpus humanū vni tñ medico ꝛmittēdū. ¶ Ꝓpt ꝓmum sciēdū qđez q qđ sit subiectū ſ dīa apparuit ꝓeunti: qđ aūt medicus ꝓma. ¶ Ꝓpt secundū vo sciēduꝫ q qdaꝫ ꝓnunciauerūt corpus humanū in cius salutē medicis egere ꝛ ꝓpluribus qñ vnus alio iuuat in ingrēdo expedientia illi. ¶ Alij vo ꝓdict⁹ oppositi facti dicere simpliciter vni soli forte ꝛmittēdū se ꝛmone Damasceni vallātes quoꝫ qđez defectus cum ipoꝫ motiuis explicabit ex dicēdis. ¶ Ꝓpt tertū sigđ dicēdum ꝓmo fere viam obꝛuando mediā q corpꝰ humanuꝫ plibus ꝛmittēdū est medicis vno tandē ꝓncipaliori facto. Secūdo videndum quales plurimi pñt i vnuꝫ ꝛsurgere. Primuꝫ qđez declarat: qñ sicut in alijs euenit regiminibus puta in politicis ita ꝛ in corpor⁹ humani regimīe. nā estimādum ē aīal ꝛstare quēad moduꝫ ciuitatē bñ legibus rectā de cā motus aīalū vñ leg⁹ positiua iudicatiua exercitatiua ꝛ medicinaſ ꝛtuor ponūt ab Eustratio. Ethi. ꝓncipio vrbanitatis ptes. ¶ Sꝫ i politico regimīe plēs tādē regētes ad vnum supmuꝫ ordināt regētē alioꝫ inferioꝫ omnū scisitantē motiua ꝛ ꝓsilia vt in aristocraticon politicoꝫ libro ꝓncipatu qđ etiaꝫ. 8. phy. 12. metha. ac in oculatōe indicat pcli platonici. omīs nāqꝫ motus in vnum demum ordinat vt demū oñes intelligēte in ꝓmā sed nō solum hec sedaia tādē vt fine claudit illius. ¶ Adhuc vnus ꝓpt pmtitudinē nāe humane ad labēduꝫ nō pōt ita oia vi plēs corpi emergēta humano aut sibi necessaria ꝓuidē cum ertet fere infinita. vnus nāqꝫ nō pōt in se pfectōes etiā vniꝰ rei cūctas hīe pfecte q: nihil simplici in gīe oibus ex ptibus pfectuꝫ nā exposuit secundo rhetorice veter⁹. ¶ Ꝓpt qđ zeuxis cum picturā elegantissimā ꝛstitueret Crothomatibus ex oibus formosioribus mīeribus ipoꝫ quaqꝫ elegit: vt suscipet qđ ineſſ⁹ vnicuiqꝫ venustat⁹ summe opposito derelicto. plēs vo pñt pfectus ꝓdicta inueri cum plibus vtāt sensibus ꝛ intellectibus Et firmat: q: vnus vnita plus ē infinita qꝫ multiplicata seu dispsa in de causis ꝛ ꝓ ꝛsō magⁱ motiua et opatiua. ne etiā ꝛfusio ac multiloquꝫ ipeditiuuꝫ corporis humani ꝛ marie lapsi iudicat oꝫ tādē i unum ꝓncipalē ꝛsurgē ꝓuidētiorē sollertiorē ac magis solliciti exīte ꝛ ab egroto amplius affectatū in qno ꝛ oēz spem posuerit que quātū ꝛferat in salutē dicet dīa 135. cuius impio regimē ordinet oē siue ꝛfuatiuū fuerit seu curatiuū. ¶ Quidā tñ opulētiores fastu quodē deducti plēs ꝛcitāt ad seipsos qđ nō laudo nisi ꝓdicto modo fuerit i vnū redacta. Corpus igit humanū plibus vno ꝓncipaliori facto medic⁹ ꝛmittendū ꝛ maxime cū notus ꝛ familiar⁹ extiterit. vñ cornelius celsus: Cū vtriqꝫ par scia fuerit vtilior tñ medic⁹ extraneo ē aīcus. ¶ Ꝓpt secundū hmōi sciēduꝫ q hmōi medici debēt ee docti exercitati eāles aut fere solliciti diligētes fideles benivoli in salutē corpis humani simpl⁹ intēdētes: nō victoriā aut vanā gloriaꝫ vel bonoꝝ fortune acqsitōem ne ꝛcitata de ipis concraſ nā. ¶ Taliū nāqꝫ plutalitas in vnū ꝓncipaliorēz poterit vtiqꝫ ꝛuenire: ꝛ tales descripti dīa sunt secūda q ꝛ ipi diligentes extant nāe ministri. Ex pene plurimi his prauis coꝝ actibꝰ ꝛ moribus sunt oppositi sicut reliqua eos tengit medici descriptio dīa ꝓma. Emuli videliz detractores oblocutores elati ambitiosi scie alicuius ꝛ laudis detestatores loquaces negligētes luxuriosi vinoēlti aleatores pecunie vanegloie ac supbie inbiātes dei etiā incultores oīsariāqꝫ spnētes q in testaméto mādatuꝫ est medicis Hip. sicut appet ex de lege ꝛ theorice ꝓncipio: et tales nō solū vt in vnū ꝛuenīūt ꝓtē vel vnusqsqꝫ desidet a seipo nedū ab alio ꝛ hmōi: ls nulli eēt corpus ꝛmittēdū hūanū: minꝰ tñ pōt nocē solꝰ qꝫ ꝓtes. ¶ Ꝓpt quos assero in salutē ipius medicū hīdum esse unū ꝓdictis bonis ꝓpetatibus adornatū qui de suis pbioribus eligat socijs vel discipulis vnuꝫ vel duos aut etiā tres cum qbus ingrat ꝛ pficiat quod expediat circa ꝓdictū subiectū illius pluries visitantibus aut coꝝ aliquo ꝛtinue assistēte. vitas. n. cum magno populo iudicari nō pōt sed cum aliqbꝰ intelligētibꝰ ꝛ sensuꝫ habētibus quadriputi ārto. Hic nāqꝫ ꝓthomedicus libēter ꝓcipit illoꝝ motiua eiſ bene dicta ꝓcedens tāquā sibi nec verecundat qcquā illiſ cōfiteri silꝰ ꝛ illi volētes apud ipm apparere neqz sibi detrahere ꝓcedunt oīa que videnſ rōnabilia. qꝫ si dubitant vnanimiter inqrunt. hic. n. modus est veritat⁹ inqsitiuus ſcūdo celi ꝛ mundi. Uñ ad summum

Salubrius est vt vnus ꝓncepo in ope ꝓfigat laudem aut vituꝑiú habiturus. Lepescit.n. cú plres fuerint vnusquisq; in seipo tãquã nó oios ex fine regiminis ꝓfitia habiturus quare pficatis stimulos me nolete Est aũt scienduꝫ q; medici merito vtplurimũ malos extãt mos. Tum qz ex vili stirpe t sterili origine con tracerũt intumescétes demũ t ꝓtumeliosi facti cũ fuerint aliquãt incrassati. Tum etiã qz medicine scia t simplr curatiua maxime scorpion attributa est et marti quoz ꝑpetates in malũ tendétes tã sunt tacte. Cõfuatiua vo magis thauro t veneri hos in omne trinã incitãtibus luxuriã: ustos tamé qui stellarie ptã uos mos existũt ꝓpter virtutẽ scorpionis t marti in eis dominãté ob attributóis virtutẽ pfectos reperio medicos. Unde naturalr ꝑbus medicus malorũ dz esse mos. Tum etiã qz scia hec nó de vtutib⁹ ac mori bus determinat acgsitꝰ sicut aliaz plurime: sed de nã libus tñ in tegni. Lumqz ꝓpter astralitatẽ ꝙz prauã moralitati oppositã. Propt vo quartũ his breuit sic astrictis cum medicoz reuerẽtia t inducta fuit sã tis ꝓcedétia vijs vez ꝓcludétia ꝑ pte existãt amplio rio tamẽ gratia didascalie. Ad ꝓmũ dicẽdũ cũ alijs q; Ar. loquit de iudicio intellectus practici in agibi libus in quo plres repiũt pfecti. hic aũt ẽ fmo magi de iudicio intellectus ꝓsideratiui quo ꝑpauci vigent valde. Et ideo magis est ꝓsentiẽdũ vni maxie vigẽti ꝙz plibus deficiẽtibus aut lz plibus vigẽtibus repti p se foret amplius ꝓmittẽdũ ꝙz vni: p accidẽs tamẽ vt ꝓpter inappropatõem t prauoꝝ vt tactũ est mo res secus euenit medicoz. Dicẽdũ etiã q; turba mlta melius iudicat ꝙz vnus qcũq; indifferẽter. Ille náq; vnus pót praui iudicij existere t ꝓcipue i singu laribus: sed vnus plus t erpius ꝑ̃e in vlibus et in his q; subtili egẽt inuestigatõe plibus indrũtibus iu dicat pfecꝰ cũ pauci repiãt i talib⁹ iudicare scientes. Ad aliud dicẽdũ q; plres sapientes melius vno iudi cãt nisi amore puertant aut odio: q; multoties iudicij vitatẽ ꝓmutãt magioz moraliũ. i. t cẽtlogo qõ me dicis plerũq; euenit cũ eoz sit iudiciũ nó modicum passionibus submissuz. Ad aliud dicẽdũ q; Ga. fusti nebat alios medicos: aut ꝓpter vtutẽ ipius t hone statẽ aut vt ipos corrigeret aperiẽdo errores illoz ũ sicut apparet decimo de inge. c. z. in adolescẽte qui etiã cibatus ante paroxismũ obꝛuatõe diatriti i eoz syncopizauit pñtia. Ad argumẽta qdẽ pt alterius dicendũ ꝑ ꝓmo q; eger ꝓmittẽdus est vni fideli me dico videlicz ꝓncipaliori qui pluriũ simul motiua t consilia suscipiat. Si enim plures ꝓsulat vnuz post alterũ non ꝓcidentes in eisdem aut ꝓcedẽtes fm ma gis t minus diuersificatis distractus nescict cui fidẽ omnifariã debeat adhibere. Unde medicamẽ hodie istius expiens: cras vero illius: demũ tertij t sic in er rorem singulorũ deueniet cũ pluralitas nó fuerit in vnitatẽ redacta. Ad aliud dicendũ q; quãdo plures medici modo ꝓstenso ad vnũ corpus ꝓcurrũt, pcu randũ vnum ordinaꝝ ad vnum. lz enim sint plures vnitãtur tamẽ in specie t semper ad vnum procura tionis ordinanꝝ actum. Et hoc est quod vult Ar. q; vnũquodq; in vnũ actũ ordinet t nó in plura: non tamen q; plura eadez specie in eũdẽ nó possint actũ ordinari cũ quilibet medicus ordinet ad medicãdũ. esset aũt nó vnũ sicut si medicus ordinaret ad venati onis actũ. Sed ꝙ in fine de alia dr q; lingua có grui in duo opa nature gustum t locutionẽ t q; est quasi manus molẽdinarij inducẽdo cibũ. 12. aialiũ. ii. Di cẽdũ q; lz ordinet in plres actus ꝓncipalius tamẽ in vnũ vt in gustũ sicut appet: qz q̃dã aialiũ gustãt: non tñ locutõe vtũt. Ad aliud dicẽdũ q; plres medici red dunt ꝓprij in virtute illius vnius principaliotis.

Differentia. 8.

Quod doctrina ordi nariarũ nũerus nõ sit trinꝰ: sed indiffinitꝰ videt. Cũ. n. doctrina ordinaria dicatur ab ordine: vbi qdẽ erit ordinẽ dare illic t doctrinã ordinariam sed omnis doctrina ordinẽ obꝛuat ꝓdicau saltez ad sbiectũ ꝓpñs ad añs: t ꝓclusiõis ad ꝓmissas. Adhuc omnis scia est de bono t difficili. 2. ethi. sed bonitas est in rebus ꝓpter ordinem maxime fine. 12. metha. Eti videt nullã forte ordinariã quia ipa facies ẽ scire Scire aũt simplr t nó ꝑ accidẽs est ꝑ causas: in ꝓncipio poste. Cause aũt sunt nobis ignote: puta intelli gentie t deus. sic. n. se hz intellectus noster ad eas vt oculꝰ vespertilionis ad lucẽ solis. 2. metha. Rursus ꝑ baf hoc medio fere vnã tantũ foze cũ scire sit vnuz ꝑ causas. s. solũ. doctrina. n. ordinaria ordinaꝝ i scire. Amplꝰ in tegni dicit q; ex resolutiua ꝓsistũt omnes artes fm rõem. nõ est igit alia si omnes ex ista. tunc nanq; foret alia ociosa doctrina. Judẽ ꝓpositiua et resolutiua videt vna esse. altera. n. videt esse ex dese ctu ad cãm. reliqua vo ex causa ad effectũ. Hic autẽ ꝓcessus idem existit: sicut via que est ab Athenis ad Thebas: t que a Thebis ad Athenas: phisy. 2. Am plius videt duc: qm̃ sicut dicit Pal. compositiua fit ꝑ demonstratõez ꝓpter quid: resolutiua vo ꝑ demõ strationem quia. be aũt sole due demõstratões ponũt poste. i. Pal: diffinitiua nõ videt doctrina ordina ria: cũ doctrina ordinaria fiat ꝑ ꝓpñã t ꝓtuatõem in tegni translatõe arabica t bal. Sed q; quid ẽ ob iectũ intellectꝰ existit ꝺcta. 6. q; diffinitõe significatur quia igitur ipm est quid simplex t indiuisibile t dif finito talis erit: cũ diffinito sit idem cum diffinito. Rursus videt tres. sic. n. scribit Ga. Adhuc Auer. colz ꝓmo etiã. 2. phy. dicit esse tres demõstratões: demõstratõem simplr siue cause t esse: demõstratio nẽ cause vel ꝓpr quid: t demõstrationẽ eẽ siue signi ficatiu. sed doctrine ordine demõstratoib⁹ pficũtur. Et: quod doctrinis notificat ẽ ꝓplerũ aut icõplerũ siquidẽ incõplerũ notificat ꝑ genꝰ doctrine diffiniti uum. si vo ꝓplerũ: aut eius sit ꝑ posteriora noticia: t sic resolutiuũ. aut ꝑ ꝓra: t sic ꝓpositiuũ. Amplius ꝑ cessus in arte est dupler. ꝓmꝰ a ꝓncipijs ad ꝓncipiata tendẽs circa quẽ existit ꝓpositiua. Secũdꝰ vo econ tra dupler exĩs. aut. n. circa ꝓncipia fit exẽdi: et ita doctrina resolutiua. aut cognoscẽdi: t sic diffinitiua. Adhuc ãtmor oñdũtur. super. n. has tres videt vna termini ꝓpositiua: sicut est vna termini resolutiua vt sibi correspõdeãt in adinuicẽ fm ꝓcessus ꝓuersos ve lut resolutiua compositõe t ecõtra. Judẽ Cicero t Boeciꝰ in eorũ topicis rõem diffiniẽdi diligentẽ in duas sequestrãt ptes. vnam iudicatiuã: que in reso lutiuã diuidit t ꝓpositiuã. Illũ nanq; qui iudicat si eius iudiciũ dicit vificari demõstratõe oz iudicare sulcitũ: alterã inuentiuã siue thopicaz: t ãrta cũ istis tribꝰ erit diffinitiua. Rursus quinq; fm Pal. puta resolutiua: compositiua: diffinitiua: descriptiua: t

diuisiua. Adhuc ꝓmẽtator ī accessu ad libꝝ phy. 8. videt tãgere inquiẽs: Spẽs doctrine vsitate in hac scia sint modi disciplinarũ. s. tres modi demõstrationis: signi videlꝫ ⁊ demonstratio ⁊ demõstratio simplr: quãuis signũ ⁊ causa sint illa que sunt vsitata in hac scia: ⁊ aliquãdo est vsitata demõstratio simplr ⁊ maneries discipline diuisiõis ⁊ ꝓpõis ⁊ diffinitõis ⁊ entimematis ⁊ inductiõis. Ex his igit oib⁹ cõcludit suo modo doctrinaꝝ ordinariaꝝ numerꝫ fore diuersum. ¶ Oppositũ aũt horũ vt adinuicẽ se ostẽdit. Vt aũt huius questi difficilis ⁊ plurib⁹ ignoti: a multisq; prãue iudicati veritas ostẽdat ſm mei possibilitatẽ magi modestie q̃ audacie imputãdo. Pmitto ostendat quid sit doctrina: secũdo qd doctria ordinaria ⁊ inordinaria ⁊ quot modis dicant. tertio demonstret que sit vere doctrina ordinaria. quarto veritati tollant aduersantia ꝓducta. ¶ Propter ꝓmũ vo sciendũ q; doctrina dupl'r accipit. vno qdẽ modo ſm q; est actus a Didascalo tẽdẽs in discipulũ. alio aũt put est habitus anime pfectiuus. primo siquidẽ modo doctrina dupl'r suscipit: cõiter ⁊ ꝓpe. Cõiter quidẽ accepta dicit ab hali. actio indifferẽter doctoris tã discipuli. Ista quidẽ actio differentib⁹ fit modis: aut. n. platione vocis viue: aut inspectione scripture. p scripturã enĩ platõis Zr|. ⁊ hip. corũ intelligim⁹ ſmonẽ. q. pſentes eẽnt ꝓmo de imaginatiõis. aut manus indicatõe vel digiti vel statõis designatione: puta circulo vinũ denotãte. Si vo ꝓprie sumatur doctrina: tũc erit actio doctoris ī discipulũ p ẽntialia. Similiter quoq; his duobus modis põt sumi scia: ⁊ put est habitus anime pfectiuus. aut. n. cõmuniter: ⁊ sic est habitus in ipa quocũq; modo acquisitus siue expientia aut rõe seu quocũq; alio vel ꝓpe accipit: ⁊ ita erit habitus acquisitus p viã demõstratõis alicuius. ¶ Est aũt circa hũc modũ sciendũ q; scia doctrina ⁊ disciplina vident idem importare ſm rem. Unde in tegni medicina dicit scia. In libro aũt heresis doctrina ⁊ disciplina. dr̃ñt aũt respectu quodã. nam scia refert ad scibile: doctrina vero ad docentẽ: disciplina aũt ad discipulũ. vnde sicut dicta tertia: scia triplr est dicta: ita ⁊ doctrina. q̃ apparz trib⁹ põt modis denotari. ¶ Propt secũdũ vo vt amplius appareat quid sit doctrina inordinaria: qcq; ordinaria: quid etiã. q. media cũ ipa dicat ab ordine videndũ quid extet ordo. ¶ Primo tamẽ sciendus q; hic est duplex: pticularis ⁊ vlis. pticularis quidẽ est depẽdẽtia incompacta siue ꝓñta posterioris ad ꝑus quocũq; qualis est ꝓñta p̃dicati ad subiectum ꝓñtis ad añs: ꝓclusiõis ad p̃missas: ⁊ sic quelibz doctrina põt dici ordinaria impropẽ tamẽ valde eo q; ordiné hmõi pticulare obseruat. vnde aphoristica doctrina simplr inordinaria põt sic ordinaria dici vt ī illo ꝑcipue: Qui crescũt ⁊ vẽtres hyeme ⁊ vere. Est ⁊ ali⁹ ordo vlis. ⁊ ipe duplex. aut. n. fit p accidẽtalia vel p ẽntialia. siquidẽ p accidẽtalia: tũc hec erit dependẽtia ꝓñcta seu ꝓtinua posteriorꝫ ad ꝑus p rei aduenientia: ⁊ ita descriptia maxime ⁊ diuisio ſꝫ plures eius ptes: ⁊ si sint doctrine pl⁹ tamẽ ordinarie q̃z ordinarie debẽt appellari. sunt. n. quasi medie inter dictas ⁊ dicẽdas. ipe enĩ in eo q; ꝓtinuat quelit differũt ⁊ supant p̃dictas: ⁊ conuenĩt cũ dicẽdis. in eo aũt q; vt plmũ p ẽntialia eoꝝ ordo stabilit dr̃ñt a dicẽdis. Est ⁊ tert⁹ ordo depen dẽtia seu ꝓñta respectu posteriorꝫ ad ꝑus cũ quo vẽre ꝓtinuat ꝓpter diffinitiuã. s. ⁊ manet ꝓpter ꝓpositiuã videlꝫ ⁊ resolutiuã ⁊ sic tres erũt trũ doctrine ordiné habẽtes. Põt etiã aliter dici q; doctrina duo respicit: rõnem seu deductionẽ quandã cui tanq̃ lumini innitit. ⁊ ita cuꝫ oĩs doctrina alicui rõni innitit: põt dici ordinaria cũ ordinem aliquale obseruet ante dictuꝫ: ⁊ respicit res ex quib⁹ ꝓstituit ꝓtinuatiue: ⁊ sic ſm q; fuerũt ordinate dicet doctrina ordinaria. q: si ꝓ accidẽtia erit descriptio ⁊ diuisio. si vo ꝓ ẽntialia: ꝓpositiua: resolutiua ⁊ diffinitiua. ¶ Propter quidẽ tertiũ videndũ ꝓmo que sit haꝝ doctrinaꝝ vere ordinaria: ⁊ que nõ. qd secũdo sit doctrina resolutiua ⁊ ꝓpositiua. tertio de quibusdã circa ipas dubijs. q̃rto qd diffinitiua. quarto quo dr̃ñt ab inuicẽ ⁊ a quadã pte diuisiue: ⁊ qualiter ꝓueniãt. ¶ Propt ꝓmũ vstoꝝ sciẽdũ q; ordo pte dictus p ẽntialia stabilitus põt triplr ꝓsiderari: cõiter: propẽ: ⁊ magis ꝓpe. Siquidẽ ꝓpe magis: tunc solũ vna erit doctrina ordinaria ꝓpositiua que p demõstratõem ꝓpter qd exercẽt. ipa enĩ pfectior est demonstrationũ in qua saluat veritime rõ syllogismi demõstratiui que est ꝓpe facies scire: cuꝫ ꝓcedat ex causa immediata in effectũ immediatũ. ⁊ iõ doctrinales ea vtũtur scie: cũ earũ demõstratões sint in ꝓmo gradu certitudinis. naturales vo ipas sequũtur ꝓmẽtator secũdo metha. vnde in ꝓncipio phy. docẽnam describẽs ordinariã tanq̃ antonomastice seu p se nominaliter dictam solam tenuit dicẽs: Doctrina ordinaria est incipe a cognitõne causaꝝ ꝓmarũ rei cognoscẽde pfecte: deinde intendere ad cognitiõem aliarũ causarũ remotarũ ſm ordiné donec puenias ad causas ꝓpinquas. Si vo ꝑfatus ordo ꝓpe sumat tũc cũ hac erit doctrina etiã resolutiua que ꝓtendit ab effectu in cãs ꝓtinue: aut a causa in effectũ inscise puta omissa causa aliqua intermedia inter ipaz ⁊ effectũ inuestigandũ ꝓmo poste. ⁊ hic mod⁹ demõstratiꝰ, processus tactus est ꝓncipio phy. cũ dicit: Innata est nobis via ꝓcedere ex notioribus ⁊ certioribus in notiora ⁊ certiora ſm nãm: eo q; effectus in reb⁹ sensibilib⁹ his notiores nobis sunt causis cum magis in sensum cadãt: huiuꝫ cause simplr ⁊ in se sint notiores collz. 2. c. 2. ⁊ omnis doctrina ⁊ omnis disciplina intellectiua ex ꝓcognitõe fit cognitiõe: posteriorꝫ. 1. Si aũt ꝑdictus accipiat cõiter tũc doctrina diffinitiua potest dici doctrino ordinaria cum ipo aliquẽ ipotet modũ ipius. Explanat. n. diffinitũ ⁊ declarat p essentialia: cũ ea optimũ suscipiat ſminũ quẽ ⁊ qdã substãtiale ſm Ga. appellãt. siue sit per cõmunitatẽ partes. n. in diffinitõe debẽt esse cõtinue denotãtes vnitatẽ materie cũ forma: forma. n. p se. i. medio aduenit materie. 2. de anima: ⁊. 8. metha. ⁊ ideo in verꝫ diffinitiõib⁹ non debet copula diuersitatis incidere designatiua sed totũ esse ꝓtinuũ: vt homo est aial rõnale mortale. ¶ Propter secũdũ hmõi sciendũ ceu scribit ꝓncipio secũdi poste. q; quelita sunt tot nũero quot scita. nihil. n. tandẽ scimus: nisi qõ quesitum fuit in ꝓncipio. Quelita quoq; sunt quattuor: duo simplicia: puta an est ⁊ quid est. ⁊ duo ꝓposita. s. qa est ⁊ ꝓpter quid seu quare. Primũ vo simpliciũ est an res sit simplr inuẽta ſm qd res est. ꝓpositorũ aũt primuꝫ: an quia hoc inueniat illi inesse. secũdũ est est quare hoc inueniat illi. In quib⁹ quidẽ quesitis querẽs nil aliud intẽdit q̃z vt ostẽdat ei inuẽtio ſmini

medij quo sibi certificat dubitatū ⁊ concludit: ⁊ ideo ꝓprie dicit terminus medius id vnde fit scia rei: conclusio ꝓpe nanq; dicit scitū. Tria siquidē istorū que sitorū demōstratiuo scitur sillogismo. ſ. id quo queritur an ſ̄ simpl̄r inueniat illi: ⁊ illud quo queritur an ſ̄ simpl̄r inueniat illi. ⁊ illud quo queritur an ſ̄ simpl̄r inueniat quod est an res simpl̄r sit inuēta. Quartū vo. ſ. quo queritur quid est res scit p diffinitōem ⁊ p mediū eaz ꝓcludēs: ⁊ nō est eadē scia p diffinitōez ⁊ sillogismū acquisita: ⁊ si ꝓtigat alicui forte vnā ⁊ eandē sed non ex pte vna poste. ꝛ. Cū igit in trib⁹ ꝑmis q̄sitis nō q̄rat nisi inuentio termini medij sciendū q̄ in quesito quo q̄rit an ſ̄ inueniat illi ⁊ in eo in quo q̄rit an hoc simpl̄r inueniat si ei⁹ debet inuētio p terminū mediū qui nō est causa inuētōnis tūc in vtroq; restat q̄stio de ꝓpter quid q̄ nō certificat nisi detur ⁊min⁹ medi⁹ qui est inuētōis causa. Si aūt respōdeatur inuentio ipius p terminū mediū qui est causa tūc cessat q̄stio de ꝓpter quid. q: iam dedit inuētionē ⁊ cām. Hec tñ sicut dicit Ar⁹. in ꝑmo demōstratio q̄ dat cām inuentionis est alia a demōstratōe q̄ dat inuētionē tm̄. nā illa dr̄ demostratio ꝓpter quid q̄ ꝓpetit q̄sito de q̄ re: ⁊ illa demōstratio fit p ꝓpria nā. q: termin⁹ medi⁹ in ea est causa q̄siti. q̄ vo ad inuētionē tñ dr̄ demōstratio q: q̄ ꝓpetit in q̄sito de an ſ̄ inueniatur vel an simpl̄r inueniat. nam ꝛ sit ex ꝓpōsitis immediatis ⁊ necessarijs ⁊ p se. termin⁹ tamē medi⁹ in ea ē res causata a maiori vt appebit extremo: ⁊ sic fit p posteriora natura. Sed ad quesitū illud de qua re rñdetur p demōstratōez q̄ simpl̄r demōstratio dr̄ ⁊ est demōstratio ꝓpter quid. ⁊ hec est doctrina ꝓpositiua. Ad alia vo duo respōdet p demōstratōem que noiat demonstratio nō absolute: sicut vult Ar⁹. ⁊ est demōstratio quia. ⁊ hec doctrina dicit resolutiua p ꝑuersionem. Hūc vo assignat magis ꝓcessus hāc doctrinarum ⁊ iparū exempla. demū dicemus quomodo ad ōrtuz q̄sitū satisfit p diffinitōem ex qua tertia ꝓsurgit doctrina dicta diffinitiua. Dicat igitur q̄ ꝓcessus, vnuscuiusq; duaz est: sicut etiā vult Hali. vt assumat q̄situz ⁊ aspiciat ad id quod seq̄t ad sōm ⁊ añcedit ad predicatū. ⁊ ſ̄ in ꝑma figura sillogisinozum q̄ dignissima est figurarū. Figuraz enī facies scire maxime prima est poste. i. in alijs aūt secus. Illud enīz erit medius terminus ex quo extrahit ratiocinatio sup quesito et ꝓsideret si ille medius terminus est causa maioris extremitatis quod. ſ. ꝑdicat in quesito siue ꝓclusiōe. deinde ꝓsideret in ꝓpōnib⁹ sillogismi p quē q̄sitū factū est ꝓclusum si fuerit in aliqua illarū loc⁹ dubitatiōis ⁊ soluat sitr ad mediū terminū qui sit causa maioris extremitatis ⁊ fiat ꝑ sillogism⁹ alter ⁊ alter donec nullus remaneat loc⁹ dubitatōis. q: tam deuentū sit ad aliquod ꝑncipiū p se notū i illo genere ex cui⁹ cognitione firmat ⁊ sumat cognitio ꝓpria q̄siti. Exēplificetur modo de vtraq; ⁊ ꝑmit⁹ Fuando Ga. ordinez de resolutiua: demuz compositiua. Exempla vero duo inueniūtur visitata: quoz vnū ponitur theorice ꝑmo capitulo. ꝛ. Subiectū medicine vt corpus humanuz sanabile docetur in ptes integrales ꝑmo resolucre ⁊ demū componere ex eisdē. Aliud ab Hali. de resolutione medicine in ptes suas essentiales puta in cōstuatiuā ⁊ curatiuā: ⁊ demum ꝓponere medicinas ex huiusmodi ꝛcipiēdo ptib⁹. Exemplū siqdē theorice nō ē detestādū ad suū ꝓpositū cū subiectū voluerit resoluere in ptes aut ex eisdē ꝓponere sicut ipm fere videt Hali. aſpnere dicēs hoc non ꝓuenire sniē Ga. q: ipe intendit magis facere resolutionē scie medicine q̄z ſbiecti ipius: nihilomin⁹ vtrūq; est rectū exemplū suo loco. Quia igit hmōi exempla sunt nota suscipiat aliud exemplū quod tāgit. u. curatiue art⁹. c. ꝑmo ⁊ secūdo. Recipio igit ꝑm doctrinā resolutiuā aliquod quesitū in mēte puta febrē humoralez ⁊ soluo ipm in ſbiectū ⁊ ꝑdicatū. ſ. in fumum putridum vel fulignē immediate cor petentē. Ista. n. est febris causa immediata febriū ꝑmo. c. i. ⁊. ꝛ. Post hāc vo resolutionē fiat hmōi demōstratio. vbicūq; ē febris illic est fum⁹ putridus immediate petēs cor. sed i homine est hmōi fumus. ergo sibi inest febris. Adhuc resolue fumū hūc in putredinē ⁊ demōstra ꝑ sequēt quicūq; habēt fumū putridū hmōi habēt mineram putredinis talis habet rē. Deinde resolue hanc putredinis minerā in suā causaz puta in ꝓhibitā trāspirationē: ⁊ tūc demōstra vbicūq; est minera putredinis illic est ꝓhibita trāspiratio: sed in hmōi est putredinis minera. Item resolue ꝓhibitā respirationē in suā cām vt in opilationē vel obstructionē demonstrando demū vbicūq; est inuenire ꝓhibitā trāspirationē illic ⁊ opilationē: sed in tali est inuenire ꝓhibitā trāspirationē. Simil̄r resolue duidēdo opilatiōem seu obstructionē in suas causas: qm̄ aut fit ab hūoris vitio aut sine humoris vitio: ⁊ demōstra vtrūq; ꝑ siquidē ab humore vitioso resolue iterū diuidendo. q: aut ille multus vel viscosus aut grossus: ⁊ procede vt ꝑ⁹. si multus resolue ipm in suā cām immediatā vt qm̄ multū comedit. multū aūt comedit q: multuz appetit. multū vo appetit q: os stomachi ꝛ frigidū frigid⁹ eni stomachus bon⁹ est appetere: mal⁹ autem digerere secūdo tegni: frigidū vo habz os stomachi ꝓpter ꝓplexionē frigidā simplicē vl̄ humoralez: aut ꝓpter frigiditatē aeris ⁊ hmōi: ⁊ sic totū sillogizādo demōstratiue oñde ⁊ resume postea alia mēbra diuisionis: ⁊ resolue vel simpl̄r vel diuidēdo ⁊ demū demōstra. Exemplū aūt doctrine ꝓpositiue iam patet. Est. n. p ꝑuersiōem istius vt incipiat a causa vltima in qua stetit resolutio exempli causa ex ꝓplone frigida vel humor⁹ frigidi⁹ os stomachi reddet frigidū vt demōstret sic. Quicūq; ꝛ humores frigidos in ore stomachi ie ꝛ os stomachi frigidum: homo ꝛ hūores fridos. Beiñ ꝓcede vlteri⁹ ꝓponēdo si hēt os stomachi frigidū multū appetit vt dicat: quicūq; ꝛ os stomachi frigidū multū appetit: sed quis habet. Si aūt multū appetit multū comedit ⁊ demonstret. quicūq; multū appetit multū comedit: sed talis rē. Item si multū comedit multi accrescunt humores aut grossi aut viscosi: ⁊ si tales causabit opilatio: ⁊ si opilatio ꝓhibita respiratio. Ersi ſ̄ minera putrefactionis ⁊ si illa fumus putrid⁹ immediate cor petēs ⁊ sic febris erit ⁊ demōstret ꝓtinue: vt vbicūq; est dare fumū putridū immediate cor petentē illic ⁊ febrē: sed hmōi rē. Sic igit vides q̄ febris ē vltimū causatum ad q̄ deuenisti p doctrinā ꝓpositiuaz q̄ fuit ꝑm⁹ effectus in doctrina resolutiua. Appet etiā ex hmōi exēplo q̄ doctrina resolutiua nō solū resolvit: ⁊ ꝓpositiua ꝓponit sed etiā reuertit resolutiua sup resolutū: ⁊ demōstratiue ꝓbat ipsuz. ꝓpositiua aūt sup ꝓpositū ⁊ idē sitr demōstrat. Ꝓpōpt tertiū hmōi sciendū q̄ circa ꝑdicta ꝓtigit nō paz ⁊ simpliciter dubitare:

ꝑmo qdē qm̄ qdā ꝟtra Hali. erꝛ̄sse eū dehonestantes dicūt q doctrina reſolutiua ſit p demōſtratōem ꝓpter quid: ꝓpoſitiua vō p demōſtrationé q. Et hi qdē videnť moueri multiplicit̄. Primus quidē quia Ar. vocat librū ꝑor & poſterior analetica. i. reſolutiua. & cōſtat q in his libris & ꝑpe in libro poſte. tractat de demōſtratōe ꝓpter q d & de demōſtratōe qa ergo & ſibi poti⁹ ꝓuenit analeſios. i. reſolutōis nomē Adhuc Ga. dicit q ex reſolutiua oēs artes ſm rōem ꝓſtūt. talis aūt uidet illa q̄ demſtatōe pficit ꝑpt qd cū ſit abſoluta & dignior demōſtratio p quā arſ ſcire faciēs dz ꝓcedere. Amp. Hali. dicit q ip̄am ſcīūt geometre: & iſti demſtatōe vtūť ꝑpt qd. & ſbdit demum & ſciaꝝ auctores ſcīūt hūc modū doctrine. & Ar. poſuit ip̄m in analeticis. Rurſus Ga. dicit q reſolutiua bť ex finis notiōe. ſi igit in ip̄a ꝓſiſteret demſtatio qa: cū illa ꝓcedat ex effectu ignoto ad cām: tūc Ga. dicere debuiſſet ex finis ignorātia & nō ex finis notione. volūt etiā hi q vtraq. ſ. reſolutiua & ꝓpoſitiua ꝓcedat ex finiť notōe. nā donec ꝓueniat ad finē notū vel reſolutōe aut ꝓpoſitōe ñ extrahiť queſitū & tunc exponūt. Secūda vō eſt que ex notione finis. i. per finē cognitū ex ꝓpōne inuentoꝝ ſm reſolutōem. ſed maxime reſolutiua dť fieri ex finis notione q̄ i demōſtratōe ꝓſiſtit ſm eos ꝓpter qd. q: id qō eſt finis reſolutōis eſt & ſimplr notius & nobis notus. Sed dicēdū q Hali. hic pfecte ſenſit q etiā ex dictis Hali. pōt colligi ponēdo reſolutionē ꝓſiſtere demōſtratonē quia in qua fit ꝓceſſus ex effectu ad cām & ꝓpoſitiā ꝓpter qd in qua ꝓceſſus vt apparuit ē ꝓuerſus. vnde ꝓmētator. 7. metha. dicere vnū poſt aliud eſt: diſſolutionē. ſ. incipiēdo a poſteriori & ꝓueniēdo ad ꝓncipiū in cogitatōe ſed motus q incipit ab vltimo in diſſolutōe & eſt ꝑō dicit actio ꝓcedēs a ſānitate ita q accidit vt ſānitas que eſt extra animā fit a ſānitate que eſt in anima. Sanitas enī que eſt in anima eſt in ꝓpōne ſm intētionē Ar. Ad eſſe ſanitatis que eſt extra aīam hoc eſt illud qō dť ꝓncipiū opatōnis eſt finis cogitatōis: & ꝓncipiū cogitatōis ē finis opationis. quod etiā inſinuant nomina. In rebus enim arte que fiūt naturaꝝ imitāte dicim⁹ aliqd reſolui in aliud cū effectus in cām reſoluť: & totū in ꝓtes ſcīſtratur er quibus ꝓſtabat: vt domus in tectū parietē & fundamentū. Aliqd etiā dť ꝓponi cū ex partibus ſuis ꝓſtitutuis ꝓſtruitur: vt domus ex fundamento pariete & tecto. Adhuc reſolutiua dť fieri ex finis notione. i. effectus. finis .n. & effectus idē eſt ſz boeciū in topicis. Eſt nanq finis cauſa cauſarū & effectus cauſarū. doctrina aūt que habetur ſeu q̄ incipit ex notione effectus deuenīēdo ad cām illa fulcitur demonſtratōe quia: poſte. i. Sed ꝟtra hoc ē qō dictū: qm̄ tūc debēt dici ex effectus ignorātia: cū illud qō ꝓponitur ꝓmo ſit ignotū. ſi enim notum ſoret iaz q̄ ſitor non quereret. Et ideo ſciendū q aliqd pōt eſſe notū et ignotū duplr ꝑncipio phy. & ſeptio metha. ſcz quo ad nos & quantū ad naturā. Effectus enim ſunt nobis noti ꝛ dignon nature. cauſe vō econtra: vt appet ibidē. Sic itaq dicēdū q doctrina reſolutiua incipit ex effectus notione: quia effectus eſt not⁹ quo ad nos: ignotus tamē nāe ſiue ſimplr. & ideo uolens ip̄m ꝓbare & notificare qs doctrina reſolutiua donec fiat notus ſimplr querit eū: & hūc modū obſuat Ar. ꝓcedēdi in ꝑncipio ſcie que de nā. q autez iſta recte ſit mens Ga. oſtēditur ex trāſlatōe arabica grece. q. ꝓmētatiua ita: ꝓma quidem eaꝝ fit ſm viā cōuersionis & ſolutōis & eſt vt ſtatuas rez ad quā intēdis & eius in mēte tua ſciam ingris ſm finē ꝓplementi eius: deinde ꝓſideres in ꝓpinquoꝝ ꝓte & ꝓpinquoꝝ ex eo ſine quo non ſtat res illa nec ꝓpletur vſq quo ꝓueniaꝝ ad ꝑncipia eius: ſed ad ꝑncipia cū ſit ſmin⁹ ad quē non ꝓuenitur niſi ex effectib⁹ in qbus demōſtratio ꝓſiſtit q. quod utidē Hali. ꝓfirmat. Sūt aūt & alij ꝓter iſtuz modū recitatū minuſte ꝓdictaz ſerie interꝑtantes de qb⁹ nihil ad ꝓſens cuz tegni mine ꝓmētetur. Redeūdū igitur ad arguméta illoꝝ ꝑin ducta poſtquā firmatū eſt ſup verū. Dicēdū qdem ad ꝑmū q Ar. ꝑncipaliter in poſterioꝝ docet cōſtruere demſtatōem ꝓpter qd & ꝑiter qa demſtatōe vtendo qa ſiue reſolutiua: ſic & ſyllogiſmū ꝓficit i ꝑoꝝ ſimplr. ſaltem itaq reſolutiua in his vtiť doctrina. Adhuc iz etiam impoſſe cauſe dici poſſunt reſolui ad effectus eo q ip̄is applicare ꝓſtituunt eos. Pōt etiā reſolutiuū large acceptū id ſe ꝓtinere & reſoluti uum vere & ꝓpoſitiuū. quod oñditur eo q ſm Cicer onem & Boeciū reſolutiuū idem eſt qō iudicatiuū hoc autem vt dicetur demonſtrationē ꝓpter quid & quia colligit in ſeipſo. Ad aliud dicendū q quidam dicūt q ex reſolutiua omnes artes ꝓſiſtūt ſm rōem: verum eſſe quantū ad inuentōem ꝑmam artiū: cuz inueniens ꝓcedat de dubio ad notū p ſe & ibi ſiſtat: quantū vō ad modum docendi inuentā artem econtrario. Sed hoc non valet. q: eadem via in his ē inuemendi & docendi ex ſenſibilibus ſcz notioribus nobis. Et ideo dicendū eſt aliter ut appareat illoꝝ etiā contra quos itur ꝑncipaliter defectus: q non dicit Ga. ſimplr ex reſolutiua omnes artes ꝓſiſtere ſz ſm rōem adiungit: quia cum modus doctrine humane quem tradit Ar. ꝟsus Platoni & theologi fit ꝓcedē ex confuſis & notioribus nobis: doctrina illa q̄ hūc modū ſeruabit rez dubiam notificādo per notiora: vtiq erit ſm rōem: cum ex notioribus in ignotū conek peruenire: quod effectu cōprobatur. Videmus enīz fere omnes ſcias & ſenſibiliū maxime modo reſoluti uo traditas: vt apparz ex libris nature Ar. fortaſſis etiam logice. Ga. ſimiliter nunc vbi fere viſus ē vti compoſitiua niſi in libro elementoꝝ ſm ſententiam Hippocratis. Ad aliud dicendū q Hali. minuſ bene dixit. vnde plures ſequaces ip̄ius i baratrū ignorantie detruſit: vel quod inquit geometre bene ſcīūt eam ſed non q vtāt̄ ip̄a. qa ſi ſcīūt demſtationem ꝓpter qd ſcīūt & quia: cum ſint connexe & in eadez parte doceāt̄ artis: non tamē vtuntur ſed compoſitiua magis. Item cū dicit q Ar. poſuit ip̄m i analeticis. dicam q vtendo pluſ in libro ꝑorum: & docēdo & vtendo in libro poſte. Ad quartū iaz apparuit quid dicendū. Secundo autem circa ꝓdicta contigit dubitare: q: quidaz voluerunt q. cum ꝓdictis q doctrina reſolutiua eſſet eadem cum iudicatiua: dicta a grecis analetica. Compoſitiua vero idez qō inuentiua que ab eiſdem thopica nuncupatur: & cū illa ꝓcedat per ſigna & poſteriora. hunc enī modū pluſ ſeruat qui inuenit. Similiter & cōpoſitiua per

talia stabilietur: quorū motuū affuit: q; hāc diuisionē doctrine in resolutiuā ⁊ ꝓpositiuā voluerūt reducere ad illā Ciceronis ⁊ Boetij in iudicatiuā ⁊ inuētiuā. Sed dicendū ipos deficere: qm̄ diuisio Ciceronis ⁊ Boetij supior est: ⁊ tot⁹ logice diuisiua: hec ät solū ꝑtis ipius demōstratiue. Nā ad ptē iudicatiuā reducit ꝓpositiua ⁊ resolutiua: cū ille q iudicat debeat iudiciū suū ꝓbatiōe ⁊ diligēti examine inferre. vt iudex habeat iustus: ⁊ iudiciū rectū ad neutrā ptē ꝓtentiōis declinās iuste. Ad inuētiuā quoq; nō duc̄it aliq̄ doctrinarū ordiariarū verarū: cū ipa sit topica. ex ḡbusdā signis extraneis ⁊ foris ēcis ꝓcedens. Resolutiua tm̄ si ꝓcedat ex signis siue significatōib⁹ ꝓpriis: sunt insepabiles ⁊ familiares: formaꝫ marie ꝑtes ⁊ nō materiā vt alia. Dubitatur ⁊ tertio: qm̄ dixerūt quidā q; doctrina resolutiua ꝓtinet ꝯ se ꝓpositiuā: ſm quendā demū regressū. Et movebātur fere sicut ꝑmi: q: Ar⁹. docet resolutiuā i ꝑmo poste. ⁊ docet demōstrationē ꝓpr̄ qd ꝓponere ꝓncipalit̄: quo etiā mō vtūtur geometre: cuꝫ tm̄ Hali. dicat q; resolutiua fiat p demōstrationeꝫ qu: cō positiua vero p ꝓpr̄ qd. Ad qō rn̄dent dicētes q; i resolutiua est duplex actus. s. resoluto q̄siti in suas cās: ⁊ alius ē regressus ex causis sup quesitū. vn̄ quo ad ꝑmū ꝓcessuꝫ potest dici q; in doctrina resolutiua fiat demōstratio qua ꝓcedit̄ ō effectu ad cāꝫ: sed quo ad ſcōm fit demōstratio ꝓpter qd: quia fit ꝓcessus i regressu huiusmodi a cā sup effectū. sed q: in doctrina ꝓpositiua incipitur a causis: ⁊ ꝓcedit ad effectū solū: sicut dicit Ga. nō fiūt demōstratōes in ea solū ꝓpter qd. Et istoꝝ quidē ſmo magⁱ est deaurat⁹: q̄ꝫ aureus hic ⁊ in plerūq; ēcis. Huic aūt opinioni fantasiā p̄stat ſmo Halyabbatis supficiēte⁹ intellect⁹. Loquēs enī de resolutiua doctrina ait: At ꝙuersiōis via est vt speculet̄ gs qō scire desiderat: ponatq; illud sua in imaginatōe ab ei⁹ ꝓncipio vsq; ad vltimū: tūc ab vltio ei⁹ reuertēs incipiat p ꝙuersionē: ꝓsiderabitq; vnāquāq; eius partē ex q̄bus illud ꝓponit: nec sine eis fit: donec ad ꝓncipiū redeat. vt igr̄ ſmo apparet hic sonare: q; in resolutiua doctrina incidat regressus: ⁊ sic ꝓpositiua locabitur sub ea. Ad qō dicendū q; doctrina resolutiua ⁊ ꝓpositiua nūq; pñt in idē formaliter ꝯcidere. sunt. n. ex opposito diuīse sicut demōstratio q: ⁊ ꝓpter qd. talia vero nūq; coincidūt: vna nāq; spēs opposita non mutuat alterā ad esse. Boe. 4. topi. sed fortassis idē ſbiecto. idē enī est ꝓcessus i vtraq;: sicut via ab Athenis ad Thebas est eadē ⁊ ecōtra. Sed ista quidē identitas est mālis. hic aūt queritⁱ idēitas formalis ⁊ non terminoꝝ. ea enī diuersitatē iducit in scia. nō tm̄ negā dū: q; in sciam traditā vna doctrinarū possit cadere i causē doctrine aliaꝝ ordiariarū vel ordiariarū: sicut apparet p Ga. i tegni vtentē doctria diffinitiua: ⁊ tm̄ vtitur ipe ꝓpē doctria ordiaria: cū nitit̄ ꝓbare ꝑ ꝓncipiū. Diſ cura fit p ḡrū inductōe ⁊ ſyllogiſmo. Ad eoꝝ quoq; ſmonē qd dicēdū patet p illa q̄ dicta sūt ad ꝑmos dubitātū. Ad ſmonē Halyabbat⁹ dicēdū q; sophisma ē serici. Ipe enī q; doctriaꝫ numerat q̄b⁹ enumerat⁹ resumēs ait: At ꝙuersiōis via ē: ⁊ demū ꝓponit quidā cōe i vtraq; doctria. s. resolutiua ⁊ ꝓpositiua dicēs: vt speculetur gs qō scire desiderat ⁊ reliq̄: ⁊ ꝓsequēs spāliť de doctria resolutiua inquit tūc ab vltio ei⁹ reuertēs ⁊c. Nō aūt hec sit resolutiua simplr apparet: cū dicit nec sine eis fit: donec ad ꝓncipiū redeat: ⁊ deinde subdit exemplū: vt hois corp⁹ qō diuidit in mēbra ūtr̄alia: ⁊ illa in ꝓsimilia: ⁊ reliq̄. Et demū resumit spāliť de doctria ꝓpositiua dicens. At vero ꝓpositōis via huiusmodi ē ḡria. Incipies enī ⁊c. ¶ Ꝓpoſt h⁹ ārtū sciendū q; diffinitō est triplex poste. i. Quedā enī ē ꝓncipiū demōstratōis: vt tonitruus est extinctio ignis in nube. Seu ira ē appetit⁹ vindicte. Alia ē demōstratōis ꝯclusio: ceu tonitruus ē ꝓximu⁹ son⁹ i nube: Aut ira est feruor sanguis circa cor. Alia quoq; ē ōmōstratio sola positōe differēs. i. debita ordinatōe figure ⁊ modi ſminor⁹: vt tonitru⁹ est sonus ꝓximus i nube ꝓpter extinctōeꝫ ignis ē nube. Vel ira est feruor sanguis circa cor ꝓpr̄ appetitū vindicte. Diffinitio siq; dē a diffinito nō differt: nisi sicut explicitū ⁊ ꝙplicituꝫ ſꝫ Eustrachiū ethi. i. Est enī diffinitio rō quā signat nomē. 4. metha. Qualit̄ aūt diffinitio sit venabil⁹ difficile videre poste. 2. nō enī pōt demōstratione ſ fieri q; ipa ē ſyllogiſm⁹. Syllogiſm⁹ ät ē p medū. diffinito vō rei ꝙuertit̄ cū re: ⁊ ꝑdicat ō ipa i qd. Oportz igr̄ si qs vult ꝯcludē extremū maius esse diffinitiōeꝫ minoris: vt medius ſminus ꝙuertatur cū vtroq; extremo: vt ipe sit ꝑdicatus de minori ex via quidē ē ⁊ equalis ⁊ maior ꝑdicatus de medio ex via qd est ⁊ eq̄lis: nisi eni fuerit i ſyllogiſmo iste due ꝙditōes nō sequtur maius extremū diffinitionē minoris: sed sequtur tm̄ qō inuenrū ei: tūc medius ſminus eq̄ erit diffinito minoris vt maius extremū: ⁊ erit: vtraq; diffinitio vna: diuersarū tm̄ inꝑpretationū: ⁊ diuersoꝝ vocabuloꝝ ratōe significātū. Si igitur p vnā inuētā diffinitōnem oñditur altera in eadē inueniri: cū i vna intelligatur altera: ⁊ rn̄deatur sibi inuicē eq̄liter in q̄stione de qd est. Manifestū q; iam ostēditur idem per seipsum. ⁊ ita petitur quesitum ꝑmum. Ex his igitur videtur q; non est possibile demonstrare super diffinitionem. Neq; etiā videt̄ ſ possibile ſyllogiſmo hypotetico: sicut etiam dicit Ar⁹. quēadmodum in cōtrarijs sepe diffinitionē venantes dicamus: si diffinitio sanitat⁹ ē causa facies actionē: tunc ⁊ diffinitio egritudinis erit causa nocēs actionē: sed diffinitio sanitat⁹ ē illud ergo ⁊ diffinitio egritudinis erit hoc: qm̄ qui icedit hac via in inuentionē diffinitionis est petēs quod est i ꝓncipio: ꝓterea quia intētio ipius est q; scientia in diffinitionibus ꝓtrarioꝝ: ⁊ ignorātia ſm vnum moduꝫ vnde oñdit aliud per id q; per ipm oñditur qō ē petitio diffinitionis: ⁊ si forsan esset diffinitio vnius cōtrariorum notio: aliquando nō accideret hoc ita eminoco. Et ꝓpter hoc qui ponit q; per diffinitionē inuenitur diffinitio semper ⁊ in omni loco: conuenit iam q; petat diffinitionem. Neq; iterum potest diffinitio inductione ꝓbari: eo q; per inductioneꝫ ostenditur q; res inuentur rei dictōe ꝑdicatiua. diffinitio aūt est dictio exꝑgefaciens de substantia rei cōditionalis: ⁊ consecutiua nō predicatiua. Et: Diffinitio est qualium siue vniuersalium in tegni. Inductō vero singularium: sic ergo nō potest nec ſyllogiſmo nec inductiōe ostendi ita. s. q; diffinitio sit ex ipis argumentis conclusa est necessitate. Restat ergo nūc i quirere virum per viam diuisionis sit possibile inuenire diffinitionē. dicatur igitur q; Ar⁹. dicit q; via diuisiōis nō est ꝑficiēs: ut inueniatur ex ea aliq̄d ignotū: nedū q; inuenīat ex ea diffinitio: secūdo poste. Nā nō oportet q; detur ꝯclusio: sicut ex via concessionis sed ex via qua seq̄t de necessitate ex aliq̄b⁹ q̄ cōcessa

sint. Si volumus nágz oñdere q homo est aial ambulans habés duos pedes ex diuisióe: túc nó est aliq mod' qz iste: vt dicat ceu apparet de ptibus aialiuz pmo: hó aut est aial vel nó aial: t cú zcedit nobis q est aial: pcedamus t árumno: si est ambulás aut non ambulás. Et cú zcedit q est ambulás: dico post illó q aut est habés duos pedes: vel est multipes. Et cú zcedit q est hñs duos pedes aggregam' oia zcessa nobis: t dicim' q hó est aial ambulans duos pedes habés: t hoc nó est aliud pter zcessa: cú oporteat cónclusioné esse aliud ab his á zcessa sint ex quib' sequitur. Secúdo etiá pot dici: q i diuisióe qñ conamur p eam ad ignotú oñdere zmittitur petitio: vt hó aut est rónale aut irratónale: sed nó irrationale est: ergo rónale est. petit eni ppterea q: hoiem nó esse irróna lem nó ostendit: nisi p hoc q ex rónt ntés t rónale: ergo id qó posuit in pmissa oñditur ex zclusióe. Sed tñ sicut vult Ar'. tñ via diuisióis nó sit p sylogismuz est tñ vnis in sylogismo: ná cú pmittit diuisio q hó aut est aial. aut nó aial: deiñ si est aial ñ euadit qn sit aut gressibile aut ñ gressibile: t si gressibile aut bipes vlmultipes: deiñ oñdit p sylogismú q é aial: ñ ñ aial t q est gressibile t q est bipes: t nó nó gressibile neqz multipes: aggregat nobis diffinitio hois ex his syllogismis. Sed istud non fit semp: sed qñ sunt gña á diuidunt nota rei de q pdicant. Et qñ fit diuisio in q nó cadit error: ut q. s. in dzias pmas: t non in dzias que cóitátur a lóge: vt si diceret: aial aut é sanú aut est egrú. ná p talé diuisióez hui' gñis nó inuenit diffinito hois. Quádo ergo zcedit q genus diuisum est inuentio rei: cuius querit diffinitio: t nó erat in diuisione t trasitu: donec puenit ad spém cui' intédit diffinitio: túc iaz erit diffinito p viá diuisióis ex necessitate. Propt qó scia pueniés ex ea p húc moduz: neqz est ex sylogismo: neqz ex spé scie puenétis ex sylogismo: sed simplr ad unicé in aliquo. verú tñ silitudiné nó est opus hic referre. Sic ergo videt p diuisionez diffinitóez inueniri posse. Boeti' etiá libro diuisionú hic innuit cú dicit q i eodé diffinitóis diuisióisqz róuersát. ná diuisiónibus iúctis vna zponit diffinitio. Aris quoqz t regula diffiniédi fm ipm est: ut pposita spé diffiniéda sumat gen' ei': t diuidat p dzias sias pmas: t adiungat vna earú que de spé pdicatur generi: t videat si eqtur speciei. naz si eqtur hic erit eius diffinitio zpleta. si aút nó túc diuidat dzia similiter in alias suas pmas: t addat pdictus illa que pdicatur de spé: t inspiciat iterú si eqtur. ná si nó: túc fiat hoc iterú: donec eqntur: t ita videt diffinitio nó aliór qz zpositio diforú. ppter hoc quidé cómentator i pncipio de aia: Cú manifestú sit q aliqs vn' modus seu via cóis est: quo ingrimus in vnoquoqz qd sit: querendú est quis sit ille vtrú ex prioribus vt demóstratio: sicut dicebat Hip. aut ex posterioribus sicut pcedit dio: velut sensit plato: aut sit aliqua via media: vt compositionis via que est collectio diffinentiú p diuisionē inuétop t compositionē eorú: quá dedit Ar'. in posterioribus. Videtur igitur genus doctrine quo inuenitur t extrahit diffinitio ipsa via diuisionis cuz collectione t aggregatione diforum: donec equatur ei quod intenditur diffiniri. Sed quáuis videatur p viam diuisióis melius qz per aliquá aliá viá extrahi diffinitio: tamé adhuc accidit dubiú in hac via: sicut dicit Ar'. ppter qó dubiú non videt necessario extrahi diffinitio ex diuisióe. Ná nó sequit' cuz pdicat de hoie q est aial pdicatione separata: t q est gressibile t bipes: etiá silr q verificet pdicatóe zuncta: Peri eremenias scdo. Ná de hoie verificat separatim q est musicus: t q est bonus: nó tamé sequit zunctum q sit bonus musicus. Nó remanet ergo hic aliq via qua ostendit diffinitio ex necessitate: sicut ostédit occultú p manifestú. Igit via inquisitóis diffinitionis nó est aliud gen' doctrine ordiarie stricte accipiédo doctriná t p sc. Ideoqz Ga. hoc zsiderás: videt etiá diffinitóez plerúqz esse: sicut pncipia in oibus artib' suppositá: nó dixit esse gen' doctrine quo diffinitio i ueniat: sed potius zpositóez t diuisióez diffinitónis sic suppositē appellauit gen' doctrine. Et lz Ar'. de hoc gñe doctrie nó fecerit mentioné: tñ ipe inuenitur fuisse usus eo in locis qz multis in sciarú tractatib' pticularib': q ió tacuisse videt: q: hoc gen' doctrine nó videt aliqd ignotú declarare per notum sicut ex conclusione: aut fortassis q: nó videtur esse alius modus diffinitóis venatiu': quē Ar'. dixit esse diuisionē vel disorú zpositionem: qz mod' diffinitóis zpositiuus. Ná hic etiá diffinitóis distinus dicit. assumit eni diffinitio t diuidit in gen' t dzias: t vnaqqz dziarú diuidit in sua significata: t vnúqqz significatuz i suas spés: vsqz ad quédá mínú ñ oscédédo ad spáles sima: neqz plequédo vnúqqz quátú conuenit: sicut est diffinitóis zpositio ex diuersis: sic diffinitóis expositio ex zpositis: t ita videt vna esse vt zsilis via. Sz Ga. hác pot' posuit genus doctrie. s. divisioné diffinitóis: qz inuestigatóez t inuétóez eiusdé: q: cú plerú qz diffinitóes sint suppositē in scientijs sicut pncipia nó indiget inuestigatóe: sed ex planatóe. Aut fortassis q: hoc gñe doctrie marie nó vtunt ad tradédá sciam totaz vno simul ordie: immo annumerádo capitula scientie generalif: vt habeat aliqualif memoria tot' scie. ná habitus vlis capitulis: facilé habet hó pgressuz ad pticularia capitula: t eorundé facilé memoriá. Nó autē vtimur eo ad pticularia quesita scientie declarāda sicut alijs. Et propter hoc subtulit inspiciédo do posset dici q vtimur eo ad memorandú nó ad addiscédú vt docendú: ideoqz Ar'. hanc doctrinaz esse nó posuit ea tñ est vsus: quomá mediú in demóstratóe est subiecti diffinitio aut passionis fm quosdam Largus aút Ga. hoc considerans vocat id esse doctrinam aut forte quia hac specie doctrie non indigemus nisi ad longitudinem artis abbreuiandá cuius causa inter ceteras scientias necessaria fuit i medicina: qñ longior est alijs t simul opus é vt habeatur memoriter propter opus qó fit ex hac doctrina. Et ió credendú est q in sola medicina dignum sit de ea fieri mentionem. Imp. cum diffinitio que existit demóstrationis medium sit subiecti vt volunt peritiores t de subiecto supponat quid est t quid dicitur per nomen simuliter t de diffinitione nihil ergo probabit. Restat autem nunc predictam doctrinam exēplo declarare. Id autē zueniens est q p oculis habeatur a Ga. qó est: vt assumat diffinitio medicine t diuidat sicut supra diximus t declaretur omne illud e' intellectu indigetur in vnaquaqz partiú. ita tamé q a generalib' summis nó declietur. Circa vero hoc gen' doctrine zngit dubitare. quia videtur gen' quodda termini compositiuú sicut termini resolutiuú ut correspondeat velut doctrina compositiua t resolutiua

dicũt quoqz quidã q hoc genus ad ꝓpositiuũ reducitur. Alij vero q nõ est ordinariũ: eo q ptes diffinitiõis venãt p accidẽtales ꝓprietates: t nõ p ꝑncipia essentialia rei: q illa ꝑncipia in suo ẽsse nõ habẽt ꝑncipia. Ego aũt pernotãb⁹ assentio q genus ꝓpositiuũ diffinitiõis est necessariũ: sed nõ debet tãgi sz supponi ꝓpter duas causas: quarũ vna habet ex ꝓpositõe rei ex suis ꝑncipijs. alia quidẽ: qñ nõ p quodlibet genus extrahit quesitum. sed diffinitio medicine quã intẽdit hec scia nõ ingreditur: sed supponit: t si inquirat habet p ꝓpositõem ꝑncipioꝝ eius t causarũ que habent ex alijs sciẽcijs. Et ꝓpter hoc Ga. diffinitiuã ꝓparauit resolutiue: nõ aũt cõpositiue. Sed si qs diceret illud solũ certificari de ꝑmo suscepto puta medicina: nõ aũt de ꝓcentis sub illa. Dicendum vt visuz ẽ saltẽ ꝑm Ga. q tñ ꝓsequitur diffinitõis expositiões seu explicatões. nõ aũt inuestigatões aut intẽtões: t iõ nõ fuit eius termini compositiuã subdere.

¶ Propẽ huius qstũ sciendũ q descriptiua t diuisiua doctrina vident differre a vera doctrina ordinaria: q̃lis est diffinitiua resolutiua magi t marie ꝓpositiua: immo doctrine videntur ipe simplr ordinarie qz tñ Ar⁹. et Boetius ut apparuit vtũ diuisiua. Halyabbas aũt t hanc t descriptiuã ponit cũ alijs trib⁹ cui⁹ oppositũ dicit Haly. t innuit a Ga. vt q descriptiua t diuisiua nõ sint ordinarie: q p eas nõ extrahitur quesitũ: p accidẽtalia enĩ fiunt. dicendũ q tantũ sunt tres: sicut vult Ga. t Haly. quarũ ꝓprior ẽ cõpositiua: imꝑpropria vtcũqz diffinitiua. media aũt resolutiua. q aũt ita sit declaratũ ex ꝓdictis. ¶ Sciendũ tñ q quidã voluerũt descriptiuã ad diffinitiuã reducere: diuisiuã vero ad resolutiuã: dicẽtes q Ga. dicit doctrinas ordinarias nõ nisi in ꝓpatõe mordinariarũ q fiũt p media t exẽpla. Hoc aũt dicere non sapit veritatẽ t mẽtẽ Ga. cũ ipemet refutet descriptiuã: eo q nõ simit terminũ optimũ: quẽ t quidaz sub stantialẽ nominãt: sed t accidẽs coassumit ex quo fiunt notões: nõ aũt diffinitões. Sed de diuisiua non oportet sic simplr iudicare. cũ enĩ diuisio sit ꝑm Haly abbatẽ septẽ modis. dicit nãqz vnũ modũ diuisionis speciei in individua: t nõ placet Boetio libro diuisionũ sẽparãs ꝑmit⁹ in p se t p accidẽs. p accidẽs quidẽ tres modos. s. subiecti t in accidẽtia: accidẽtis i subiecta: accidẽtis in accidentia. Per se aũt diuisionẽ iterũ in tres diuisingit modos: videlz in diuisionẽ generi i spẽs: totiꝰ integrãtis in suas ptes: t uoci equiuoce in suas significatões. Int q̃s diuisio q̃ est generis in species essentialis existens potẽs modũ quendã causare scie: põt modus quidã ꝓsurgere: q fortasse nõ parũ adminiculat ꝓdicti tribus vt oñdet doctrinis. Ad inducta igit dicendũ q iam apparet quomõ diuisiua nõ est doctrina ordinaria vere. Quod ãt doctrinis ꝓserat apparebit. Silr si Ar⁹. aut Boetiꝰ vtif ea: nõ vtif vt doctrina ordinaria. Eodẽ mõ Haly abbas cũ dicit doctrinas esse qnqz: nõ addit ordinarias: aut diuisio ꝑm plures eius ptes: t descriptiua ꝑz oões: nisi ipa ꝑ diffinitõe accipiat vera: cũ illi⁹ latẽt ptes: nõ sunt simplr doctrie ordinarie: sed potius ꝑm qd: vt oñsum est enã ꝓus. Restat nũc videre quo bus q̃mor adinuicẽ differant: t q̃liter ꝓueniat: videlz diuisiua p essentialia facta: ꝓpositiua: resolutiua: diffinitiua. Dicendũ itaqz q a diuisiua differũt resolutiua t cõpositiua: q illa post resolutõez aut ꝓpositõez ꝓbant p effectũ aut p cãm qõ assumũt. hec vero simpliciter sequestrat genus in suas ptes essentiales nõ aũt ꝓbans: vt aialiũ aliud hõ aliud bos. Cõuenũt aũt cum diuisio fuerit p se: quia resolutiua interdum vtitur diuisiua: puta quãdo effectus vnus in plures resolueret causas: vt in exẽplo resolutiõis de opilatione apparuit. Nã quedã fit ab hũoribus: alia a cõplexione frigida: quedã a stipticitate ꝓtingẽtis vt aeris mineralis: aut aque sulphuree: vl huiusmodi. Cõstat enĩ q hic est modus diuisiõis: cũ sit sectio vnius i multa. similr etiã ipa vtif ꝓpositiua: qñ causa i plures diuisim ꝓfert effectus. Cũ vero vna cã vnũ simplicit ꝓducit effectũ: illic ꝑpe est ꝓpositio: aut vt dictũ est resolutio. Differt etiã a diffinitiua: t sibi congruit distat quoqz eo q diffinitio p plura nõia explanat t notificat diffinitũ coniuncte. diuisiua vero cuz quadã ideterminatiõe aliqualit mãifestat qõ i diuiso ꝓtinctur. sibi aũt ꝓuenit quonã diffinitio vtitur quãdoqz vt apparebit p se diuisione. Diffinitiua indez differt a resolutiua t ꝓpositiua: i eo qde q ille ꝓbãt ignotũ p notũ. hec aũt solũ explicat i singularia. Cõuenit vero illis: qñ diffinitiua nõ primo vtitur resolutione: nisi aliqd primũ resoluendũ in mẽte quesitũ diffinit. i. medicina: sed postea vtif resolutõe: t hoc cũ effectus in vnam refertur cãm: aut etiã ꝓpositiua cũ causa vnũ producit effectũ. cũ aũt effectus in plures ducitur causas aut ecõuerso: tunc vtif diuisione sicut apparet cũ dicit: q sanũ dicit triplicit. s. corpus causa: t signũ: t silr egrũ t neutrũ. in hoc enĩ diffinitiua diuisiua vtitur doctrina. Descriptiua vero quid differẽtie habeat t affinitatis: cũ alijs t ex his appareat: qñ a diffinitiua quidẽ differt eo q ex plurib⁹ vt multũ differẽnjs ea vtitur: t etiã q: genꝰ vel dꝛie sunt accidẽtales. Cõuenit vero qz explanat lz aliter: t qñ alterũ ipius vt genꝰ vel dꝛie sunt essentiales: vt dꝛia visuz ẽ terita. Sic igit ad alias treo tantum ꝓprie doctrie sunt ordiarie ¶ Supẽ g nũc q̃rtũ ꝑncipalũ expedire: videlz ꝑdicta ꝙ determinata vtatẽ remouere. Dicendũ itaqz ad primũ t scõm: q doctrie ordiarie potiores sunt i nũero trinario: t q nõ oĩs scia vl doctria dr ordiaria: nisi ordie quodã ꝑticulari t ipso prie sumpto. Ad tertiũ dicendũ q est dare ordiariaz vt oñsuz est doctrinã: nec tñ oz primã cãm q̃ nõ sit illi⁹ q̃lis cognoscẽ oĩo: q̃lis est deus: cũ cã ꝓpior t immediata post aliã in illo q̃le sit sufficiens. vñ. 2. phy. Oportet semp cãm summã vnuscuiuscqz q̃rere: non s. esse: sed in illo q̃le: ut hõ edificat: quoniam edificato: est. edificato: aũt est ꝑm edificatiuam. huiꝰ enĩ nõ oportet aliã causam querere: verum hic standum similiter t in ꝓposito. Aut fortassis sicut volunt plures: nihil perfecte possumus scire i hac vita: cũ causas ignoremꝰ ꝓpter. Ad aliud dicendũ q vna est doctrina ordiaria: si ea i potissimo esse suo sumatur: vt declaratũ est ꝓius. Similiter ad quintum apparuit quid dicendum: puta quomõ artes omnes ꝑm rationem consistunt ex resolutiua. Ad aliud dicendum q illa est identitas materialis: que non vnificat vl plurificat doctrinas. verum illud operatur: ut dictuz est identitas formalis. Ad septimũ iam patuit per dicta t ad octauum quodãmodo. Aut ad hoc dicenduz q licet diffinitio t diffinitum sint idẽ ꝑdicto: inquantuz tamen unũ est quid confusum t implicitum: aliud determinatum t explicituz sunt aliud. Esto enĩ diffinitus

diffiniti esse indicatiua ⁊ expositiua: cū sit rō quaꝫ sig nat nois. Ad. 9. 10. 11. 12. qd sit dādū oīsū ē p̄ia. Ad illud tamē specialiꝫ dicēduꝫ q̄ demōstrationes realiter nō sunt nisi due. s. ppter qd ⁊ quia. nā demōstratio p̄opter quid ⁊ q̄ idem est cū demōstratione simpliciter siue cause ⁊ esse: sicut species sunt idē cū genere tanq̄ sanuꝫ semp ⁊ multū sunt idē insano simpliciter. Est aūt demonstratio simpliciꝫ qñ causa ⁊ effectus sunt similiꝫ noti: qō in mathematicis euenit: raro rō autē in naturalibus occurrit. vñ cōmētator principio phy. Si ꝓtigerit vt notū apud nos: sit notū apud naturā: tunc demonstratiōes in hac scia erunt cause ⁊ esse. ⁊ si contigerit vt nota apud nos: non sint nota apud naturaꝫ: que nō sunt p̄iora inesse sed posteriora: tunc demōstratiōes date in ista scia erunt signoꝝ ⁊ nō demonstratiōes simpliciꝫ. In rebus nāq̄ naturalibus nota apud nos: nō sunt illa que sunt cognita simpliciꝫ. i. naturaliꝫ: qō est ḡriū in mathematicis. illa enī que sunt cognita in illis simpliciꝫ: ⁊ sunt cause p̄iores in esse sunt cognite apud nos: nō tñ intendit cōmētator q̄ mathematicus ꝓstruat demōstratiōeꝫ simplr tanq̄ aliā ab illis duabus: sed q̄ facta demōstratiōe ppter qd q̄ utiꝫ mathematicus effect⁹ simplr notificatus ab ea p cām: est etiam notus quo ad nos ac si ad ipm foret facta demōstratio. Ad. 13. iaꝫ dictū est sufficienꝫ. Ad aliud dicendū q̄ vt apparuit resolutiua p̄cedit p demōstratiōeꝫ q̄: ⁊ ꝓpositiua ppter qd reducūt ad indicatiuā. Inuētiua vero non est demōstratiua sed ꝓbabilis ⁊ extranea. Ad. 15. dicendum q̄ siꝫ innotuit qd dicendū neq̄ etiā Haly ab. dicit doctrinas ordinarias fore. 5. vel doctrias simplr ꝓfert. Ad. 16, dicendū q̄ tres sunt doctrie verus ordinarie. alie vero nō sunt simplr: sed fm qd ⁊ ipsa p̄ie. quedā carū dicte valde ordinarie: ⁊ nō post demōstratiōes ordinarias doctrinas ꝓstituentes dixit cōmētator: Et manerico doctrine diuisiōis tē. vt innuat q̄ nō sunt doctrine p̄p̄ie fm ordinē currētes. Sic igiꝫ in his huiꝰ veritas q̄siti pstringaꝫ: neq̄ alicui medicorū q̄ dictū est arduuꝫ ⁊ vanuꝫ esse videatur: cū quesitū sit physicū ⁊ secretū valde: nō aūt mediciale.

Differenna. 9.

Quod natura humana non sit debilitata ab eo q̄ antiquus videt. Primo qdē qm̄ qō gñaꝫ: aut gñaꝫ ex quodā finito aut infinito. nō ex infinito: qm̄ nō ē dare ipꝫ phy. 3. ⁊ p̄imo celi ⁊ mūdi. vñ p̄mo de gñatōe aialiū: Nā refugit infinitū. gñatur igiꝫ ex finito: qō quidē nō posset eē: si natura gñatōe semp p̄cederet debilitādo. Iaꝫ dudū enī cessauisset fm peripatheticos eternitatē mūdi asserētes: siꝫ ⁊ fm mones legū mundi generantes: aut oīo cessasset. vel manifesta tā apparēt debilitas: cum grāde spaciū a mūdi gñatōe hucusq̄ ponaꝫ: siue ꝫ indos seu plās aut iudeos siue chriſticolas idē ꝓfidere velī. Amplius si nā esset debilitata: vel hoc esset ex pte nature superioris vl' inferioris. nō qdē superioris qm̄ superiora sunt ppetua ⁊ ico: rruptibilia: optimā ⁊ p fectissimā vitā toto eēno deducētia q̄ nec aliq̄ rerū exteriorū ab ordie suo distrahit: nec tps ea senescer facit p̄mo celi ⁊ mundi: ⁊ libro de mūdo: neq̄ ēt ex pte nature iferioris: puta rōne gñant] .nā gñatio ñ fit ex subā gñant]: ꝫ ex eius superfluo: ne emissiōe substātie gñant] generās corrūpat: ⁊ sic generatio in nihilum ꝓnertatur dria. 34. Rursus: oīs motus naturalis et ordo nature fortificat in fine p̄mo de celo: cū ꝑpe pfectiōeꝫ magꝰ attingat. ꝓseruatio vero nature ꝓsistit in quodā motu ⁊ ordine naturali. Fortificabit itaq̄ tēdēs in finē. Adhuc videm⁹ distinctiōeꝫ etatū: ⁊ fmōes ō eis ab antiquioribꝰ medicis dictos: tpe etiā moderno verificari: vt ab ātiquissimo hippocrate ⁊ alijs. Iuxta etiā illud psalmiste: Si aūt i potētatibꝰ. 80. anni amplius labor ⁊ dolor. Natura igiꝫ hūana nō est ab eo qō antiquꝰ debilitata. ¶ In oppositū q̄ pscis tē potibꝰ homes fuere lōgeuissimi magni corpe. ⁊ uiribꝰ robustissimi: pulcherrimi: vt gigātes. vñ Solinꝰ mirabilis: corrupta nāq̄ successiōe nīs ꝓples tpis per nascētiū detrimēta. Itidē qō ē i vltia pte sui periodi seu etatis debilitatū est. hec enī natura eius cū sit via in corruptiōeꝫ: sed talis est etas nūc ultās septia videlꝫ ⁊ vltia: fꝫ legiferos a christo citra. vñ Apostolus: Sumus i quos fines seculi deuenerūt. Adhuc totus hic mundus infimus senescit ⁊ corrūpit ꝓtinue. vnde methauror⁹ p̄mo: Ubi nūc est arida olim fuit mare. Rursus vnūquodq̄ ōbilitat p distare a suo p̄ncipio libro de mūdo: q̄ enī ista terrena fuerūt remota a cō modo diuino existūt corruptibilia plena mlti turbinis: qō etiā ex libro apparet de causis. sꝫ natura humana moderna multū distat a suo p̄ncipio etiam fꝫ mundū generātes: puta ab Adam siue a deo. Palin fm Aē siue ꝓsolatōe simpliciū medicinarū. Elleborus albꝰ tpe isto intolerabilis est: ⁊ sicut venenū pnicioſiꝫ ppter nature debilitatē. ppē qō Serapiō in p̄mo eius breuiarii cū Alexādro affrodisio: etiā nigrū q̄ minꝰ ē albo effrenis: fore nūc ait dimittenduꝫ ⁊ loco eius lapide vtendū lazuli. qō ⁊ minores nunc q̄ṫ antiquus doſces indicāt medicinarū. Amplius secūdo ō historijs aialiū: Que qdē paucos ⁊ miores fūt dētes habetia breuioris sunt vite: ⁊ debiliora existūt vt multū. nūc āt pluruma gñatorū solū. 28. generant dēnibus: antiquus fere vniuersis habētibus. 32. Natura itaq̄ hūana ab eo qō antiquus fuit iacet debilitata. ¶ Prop̄ p̄mū vero sciendū q̄ nā dupler exist: nā qdē naturās vt p̄mus: sicut qdē theologizantes direrūt: ⁊ nā nāta que ē p̄ncipiū motus ⁊ quiet] eiꝰ i quo ē p̄mo ⁊ p se ⁊ nō fꝫ accidēs phy. 2. Nature nāq̄ motus ē in seipa ab altera exīs natura habente spēm actu: que in hoc arti opponit: cū sit principiuꝫ ⁊ species eius qō fit in altero: scō de gñatiōe animalium. Sub hac aūt scōa natura dicta p p̄us de forma: consequenter de materia: mūne vero de p̄uatōe medicus multos nature ſocat modos. Sumit enim p̄ro complexione natura: iuxta illud qō dicitur hoc est nature calide. Accipitur etiā p compositione et p virtute regitiua: que est oium corporis virtutum congeries secretorum libro. Sumitur etiam p̄ro consuetudine. Est nanq̄ quedam natura consuetudo dria. 98. Accipitur ⁊ ab Haly. p persona que apō Boetium de duabus naturis est nature rationalis induui dua substantia. Sumitur etiam interdū p̄ro colli matricis extremitate ac p̄ro ficteri: iuxta illud: Si natura fuerit soluta. Dicitur etiam natura natuitas seu nascentia: vt sigo ertēdat siue p̄ducat hāc lām. Hippocratis huius nomis physis. i. nature apparens metha. 5. vñ aphorisa. 2. Crassi valde scōaꝫ nām. i. natuitatem: Cōmentator. Boetius quoq̄ de duabus naturis naturam quattuor suscepit modis: aut cōis

sime p̄z omni re substantia vt accidente: cuius talis extat diffinitio: Natura est carū rerum que cuz sint: quoquomodo intellectu capi possunt. Sumit t cōit put de solis dicit substātijs: t tūc est vel q facere aut q pati possit. dupler enī substātia corporea t incorporea. Suscipit ā ꝑpe p corporea ā mot⁹ est p̄ncipiuz fm se t nō p accidēs. Accipit t p̄pius p nature diuersitate: ceu aliā dicim⁹ ā auri naturā t argēti: que vnūquāqz rerū dr̄ia est iformās specifica. Humana eqdē ab hoie denotata: ā hoīs in se ꝓtuet ptic̄patione, debilitata vero dicit cū a virib⁹ olim habitis ad actus lōgius discedat: aut tpe supsit breuiōr: antiqt⁹ qdē qō multū a p̄ncipio distās. ¶ Propt scōm sciendū qdē q vt resonāt fmones legū t mosaice preceptue: nā hūana debilitata est ab eo qō antiquus existebat. cui⁹ qdē signū est: qm audiuim⁹ hoīes a mundi gñatōe t circa ꝓductos lōgeuissime vite exīs: sic ex Moyse colligit geneseos libro. Adam enī. 930. vixit annis. Matusalē vero. 969. Noe vō. 700. cū Abraam t alijs. Consequēt aūt ab illa lōgeuitate minorat⁹ velut Moysen Dauid t Aran cū leuitic⁹: sicut p eundē ibidē apparet dicentē: Nō p̄mittā spīm meū i hoīe: q; caro ē vltra. 100. t. 20. annos. Hec nāqz est vita hoīe nālis fm ēt astrologos. tāti enī sunt anni solis maiores. Nūc aūt ab eo ētio ē etas hūana minorata. vix enī cōit extēdit. 80. annorū spacio. vñ commētator scōo ō gñatōe t corruptōe: Medici dicūt q tp̄us inuētus i hoīe sit vsqz ad. 35. annos. Et ꝓpt̄ hoc vita nālis sit. 75. annis. Et hoc dixit Mahomet⁹ q vita est mediocris. i. 70. t. 60. annis. Tpe aūt grate 150. floruit cōmentator: vt scōo innuit celi t mundi. Amp. idē rōne psuadet: qm cū nā hūana non posset saluari in seipsa: eius mīa est sollicitudo diuina: dās ei vtutē gñatiuā: vt saluaret in spē: scōis de aīa si ō generatōe aialiū. Hui⁹ aūt sal⁹ t pmanētia nō ē simplicit t p se sz p accidēs: t admixta rei corruptibili exteriōr: vt vsu sex rerū nō nāliū ꝓsideratarū a medic⁹ ꝓstituta i vita p̄senti. i futura vō incorruptibilis t perpetua velut i seipa sine nectare pmanēs: t nullo vlr egēs exteriōr adminiculo corruptiuo. Hic aūt ē qō lōge meli⁹ ē i seipo t i incorruptōe: q̄z i corruptione t p aliud remanē: t hoc de⁹ cui⁹ ē cūcta ordie quodaz disponē. 12. metha. nām itaqz ꝓdurit vt debilitando ꝓcedēs finaf demū: vt tādē vita oīo relicta corruptibili accidētali: substātiali: t ꝓpetua fruamur in celis cū eo. Et hoc ceu tactū cū sim⁹ i quos fines seculi deuenerūt. merito igit fm leges natura humana existūc debilitata: tū virib⁹: tūqz breuiōr spacio tēporis mēsurata. ¶ Prop̄t tertū vō sciendū q cū de nālibus disserat: ā causārū cā volūtatē q̄dā ꝓdurit añcēdēte: nil ad p̄sens de miraculis ipius t volūtate scrutandū ꝓpōit: cū leges vi solā obtineāt psuadēdi polit. 2. Ingrat igit vtas q̄siti ex dict⁹ astrologorū phōrū t medicorū. Propter qō dicēdū qō nā hūana cum alijs t q̄ sunt sub orbe lunari aliqñ debilitata existit aliqñ fortificata: inf̄dū vō t medū fuat iuxta pitiaz p̄dictorū. qō qdē duplici ad pñs oñdit via: astronomica t philosophica. Astronomica qdē i treo sc̄pat Prima qdē sumit ex pte stellarū fixarū existentiū in octauo celo: t imaginū fere allegoricarū ab idio positarū: cū celis t zodiac⁹ signat⁹: aut imaginat⁹ existē Nā si virt⁹ debeat ꝓmi i ista inferiora a superioribus oz vt illa simplr t imaterialis p media sibi cognata t omogenea trāsferat: t iō sine ponat octauū celū moueri i oppositū noni ab occidēte in oriēs in. c. annis vno gradu fm sniam Ptolemei lōgitudine: latitudine vero min⁹: ceu declarauī in editōe huic ꝓsil: quaz i astrologia ꝓposui. vñ etiā spāle tractatū cū ista materiali oīno ꝓstruxi: q equidē mot⁹ trigintase x milib⁹ annorū fmino fminaf. i quo fm quosdā stoicos: pythagoricorū oīa reuertūt vt ꝓpius. vel in. 70. ānis. aut 76. sicut cōius hodie tenet: sine ponat illud qō Ptolemeus vocat motū in oppositū noni: retardatio q̄daz in octauo spere: eo q nō ꝓsequat̄ propter modicū distare alio motū p̄mi mobilis: ceu ponūt Alpetrages Abuyfac. Inuenit tū tpe moderno q caput arietis mobilis fit caneri: libre: t capricorni imobilitū p. 10. gradus t. 22. minuta: anno gre. 1303. quo ego Petrus paduanensis hunc librum ꝓstruxi: propter qō iudicātes hodie veri⁹ astronomici: addūt. 100. grad⁹ t. 22. minuta motus octaue spere querētes motū verū in nona mota tui ꝓpius inuēto vero calculandē in octaua: ad hoc vt tali actu: capita eqnoctialiū t tropicorū signorū zodiaci mobilis directe occurrāt sub capitib⁹ p̄dictorū imobilis zodiaci: vt virtute recipiēs sub ꝓpressore: sicut declarauī in editōe quā in discordātijs vtriusqz ptis astronomie ꝓposui. Et hoc sine ponat mundū fm veritatē legis nre incepisse: seu infinitas circulatōes fm peripatheticos processisse: inferendū est q cum capita mobilia ordinate t directe extiterūt sub capitibus imobilibus: tūc virt⁹ pfectiōis mō a p̄mo p̄ncipio p medias cās talit ordinatas: fortiōr modo ipsa matur in ista inferiora: cū causē tūc sibi cōrīdeat in adminicē ex distātia etiā tāta p̄dicta t ꝓpōtōe zodiaci mobilis ad imobile: qui iā sensus oñdit apte dies artificiales sup noctis esse maiorat⁹ noctesqz breuiatas: ab eo q antiquit⁹ in solstitio hyemali: i estiuali vero ecōtra: vt i tractatu octauo demōstrauī spere. Prop̄t qō concludendū ē tunc natura humana illo tempore vt sic fortiōr t longiōr extitisse. Cū autem p̄dicta capitū a se recedētia magna distēt distantia: t virtute nō ita ordinata in ista inferiora: infert natura humana cū alijs hic inferioribus debilitatā pmanere. Verūtā alias ꝓxi redeūte capitū t astrorum dispositiōz ad p̄dicta puncta: qō post nouez milia annos fm Ptolemei contingit sniam: necesse erit iuxta prefatos: t naturam humanam taliter redeūtem: itidemqz fm peripatheticorum sententiam vigorari. nam huiusmodi oppositiones t transmutationes infinites ad nos peruenerunt: celi p mundi t methaurorum primo. Secunda quidem causa astrologica sumitur ex planetis: t maxime ex coniunctionib⁹ Saturni t Jouis: t solaribus eclipsibus t luminarib⁹ vtcunqz. Ex coniunctione nanqz Saturni t Jouis i principio arietis q quidem circa finem 960. contingit annorum. tunc enim fm ascendens coniunctionis et dominum eius secundū etiam locum coniunctionis eorum ex domibus. aut fm fortunas vel infortunas locum ascendentis. t coniunctionis aspicientes variatur non solum natura humana fortitudine aut debilitate longeuitate aut econtrario: immo et totus mundus inferior commutatur. itaqz q̄ non solum regna sed t leges t ꝓphete consurgunt in mundo significatiue saltē seu casualiter in quibusdā volentes ꝓxi⁹. q neglectis reliquas cōdere: sicut apparuit i eductu Nabuchodonosor: Moysi: Alexādri magni

nazarei ⁊ Machometi. Nō ⁊ dearticulaſ id cōe. fortunaſ nāq; ⁊ infortunaſ ſm ꝓiūctōes medias Saturni ⁊ Jouis duodecies aut tredecies in q̄libet triplicitate factas: qō ſpaciū. 140. aut. 60. mēſuraſ mēſura annorū. Nō etiā magⁱ dearticulaſ p mīores ꝓiunctōes cozūdē in quolibet ſigno. 20. annoꝝ ſmīo. Operant ⁊ ad hoc aliorū planetaꝝ ꝓiūctōes: ſiue binarie ſiue trinarie: aut q̄ternarie: ſeu q̄narie: ſiue ſenarie aut ſeptenarie. nā i ꝓiūctōe minoꝝ ē diſtictio medie ⁊ i media diſtictōe ꝓiūctōis maioꝝ i cētilogo. ⁊ iō i p̄ncipio methaurorū: Hic mūdⁱ inferioꝝ ꝓtinuⁱ ē latōibus ſupioꝝbⁱ: vt oīs virtⁱ eiⁱ gubernet inde. Contigit etiā nō mūma nature pmutatio ex ſolaribⁱ eclipſibⁱ: ſb ꝓiūctōuꝫ añdictarū tpibus variataruꝫ ſcōo q̄driptū. Et q; ſol ē coꝝ celi vita ⁊ aliorū paſ cūctoꝝ vñ Albumaſar in Sadā ait: ſolē ⁊ lunā etiā eriſtē vita oīum viuentiū poſt deū. Nō oñdit inuentū poſt q̄ dā eclipſim ſolarē circa numerū. 70. annoꝝ olim facta: poſtq̄ꝫ grādis variatio i iſtis eſt inducta: ⁊ marime qdē terra reddita ē ſteriliꝝ ſolito: motⁱ ēt fantaſmatū: ac caledemonū ⁊ cacodemonū: incuboꝝ ⁊ ſucubozū cetⁱ abſoꝝpti reperūt p āplius: qō cultui creꝺo magⁱ aſcribiť diuino. Nā ēt hūana magⁱ videt debilitata: auarine ⁊ cupiditati dedita: vicieātes multiplicati: ⁊ marie q̄ñ p̄ceſſit ꝓiunctio Saturni ⁊ Jonis i triplicitate frigida ⁊ ſicca: vite ⁊ fortitudini viuēti ⁊ q̄ ſtat p calidū ⁊ hūidū ẽria. Eſt aūt ⁊tia eā huiⁱ ꝓſideratōis ex planetⁱ accepta: ſm q; eis debeť qōdā regimē cōe in mūdo: quo vnuſq̄ſq̄ ſua manerie mūdū ꝺz gubernaē: potiſſime p itelligētiā ſibi ſꝫ Auer. tracratū de ſubſtātia orbis vtute copulatā: ⁊ ſi ſubſtātia eē ꝓſiſtat. Huiⁱ aūt itelligētia ē ſeptenaria ſm numerū. 7. planetarū. Nā p̄ma qdē ē Saturni caſſiel. Secūda Jouis ſachiel. Tertia Martis ſammael. Quarta ſolis michael. Quīta veneⁱ anael. Sexta Mercurij raphael. Septima ꝙo Lune gabriel. Oꝛdo aūt i ducatu coꝝ eriſtit: q̄ñ p̄mo ducit ſaturnⁱ: deinde Venⁱ: poſtea Jupiť: deicepſ Mercuriⁱ: poſtea Maroꝫ: deinde Luna: demū ſol. Ducatus aūt ⁊ regimē vniuſcuiuſq̄ ē. 354. annorū ⁊ q̄ttuoꝛ mēſiuꝫ lunariū: ad ſiťitudinē anni lunaⁱ ꝓtinēt. 354. dies ⁊ ii. trecēſimas: ⁊ ſm hoc inuentū eſt: q; cū Maro mūdū gubernaret: factū ē diluuiū ꝑpť ꝓiūctōem maxie planetaꝝ i piſcibⁱ. Sub ducatu aūt lune diſptite ſūt ligue: ſubuerſa ē Sodoma ⁊ Gomoꝛra: ⁊ factⁱ trāſitus a filijs Iſrael ō egypto: ⁊ miꝫta alia apparuerūt idicia: ſm nās ⁊ ꝑpetates ducēnū planetarū. Nam cū planeta fuerit de planetⁱ inferioꝝbⁱ puꝛis ⁊ laboriosis: ſicut Luna ⁊ mercuriⁱ: debilitať ⁊ inordinatur nā ꝓſis illoꝝ nām: ſilr ⁊ cū fuerit aliqs ſupioꝝ i fortuna: ꝑpť eoꝝ indiſcraſiā excedēte ꝓplenionē: nā cuꝫ alijs puerilť ⁊ debilitať hūana. Cū fortitudo vite et integritas ſꝫ phōs in tpamento ꝓſiſtat abſoluto ⁊ relato: ꝑpter qō ⁊ ſub regimie fortunarū ⁊ motu oꝛdinato: ⁊ diutino p̄cedentū: ſicut ē Jupiť ⁊ ſol: aliq̄ter cū Venere vigoꝛať: ⁊ lōgeuificať natura hūana. ⁊ iō cū hⁱducatⁱ magⁱ vigetat i vna pte vniuerſi q̄ꝫ i alia videmⁱ naturas hūanas i fortitudie ⁊ debilitate ⁊ lōgeuitate: ⁊ eiⁱ ẽrio cū alijs diuerſimode trāſmutari. Expedita itaq̄ꝫ tria aſtrologie via: reſtat philoſophica exequēda: q̄ ēt i tres ſiē ꝓoꝛ ſeq̄ſtrať cauſas. Una qdē ex pte p̄mixtōis ⁊ corruptōis elemētoꝝ ad ſe inuicē coꝛruptoꝝ: aut ꝑpť diluuiū ignis: ſicut recitať i thieo. aut ꝑpť diluuiū aq̄: vt famatū ē a multⁱ: aut ꝑpter alias trāſmutatōes nociuas ⁊ peſtiferas impmētes ꝓtinue in ſbſtātia: ceu apparet libro de aere ⁊ aq̄ vñ q̄rto introductoꝛij Albumaſar: Noe ꝑpheta venerandus fugiēs coꝛruptōneꝫ ⁊ friditatē aeris ex mōtibus Armenie relinquēs archā: in chaldeā aeré que rēs calidū ſe trāſtulit: vbi ⁊ nature vigoꝛate exterūt ⁊ ꝑphetice: ac ſcie ſunt inuēte: cū ſꝫ cundē ille locus ꝑphetarū ⁊ ſapiennū exiſtat. Similiť ꝓtingit ꝑpter hiatus ⁊ voꝛagines terre: vt ſcōo methaurorū denotat Vulcanⁱ ꝑpter vehementē coꝛruptionē mixtorū ⁊ marie aliaq̄ aliū intumulatorū: ex q̄bus vapoꝛes eleuānank in aerē coꝛpa aliaq̄ coꝛūpētes parata febriū p̄mo. ca. 4. Eſt ⁊ ſcōa ex pte vſus ſeꝛ rerū naturaliū accepta: eo q; hoīes nſri tpis: ⁊ marie i iſtis regiōibⁱ vbi viget cupiditas: auaritia: gula: ⁊ luxuria debitū regimē ſanitat⁹ nō obſeruant: ꝓ quos inclamat Gaapheriſ. 9. Hippocra. dicēte pueros ⁊ eunuchos nō podagrizare. Jmueniēs demū Ga. coſdē egritudine detētos ingt hoīes nſri tpis eſſe amicⁱ gule ⁊ luxurie: q; nō exteꝛat tpe Hip. ⁊ iō tūc vere retulit p̄dictos nō podagrizare. Erāt enī antiqtus hoīes ꝓtēn comeſtiōe glandiū ⁊ caſtanearū ſcōo alimētoꝝ. ca. 36. Cū enī hoīes vteꝛent tūc debita adminiſtratōe diete: ⁊ cibis ad latus groſſiciei tendētibⁱ: eoꝝ nature fortes erāt ⁊ hūoꝛes ꝓpacti: ⁊ euulſiuo reſiſtētes. Et ꝑpter hoc Hip. vti poterat in coꝝ euacuatōe medicinis fortibⁱ vel fortiť euacuatiuis: q̄leſ ſunt: elleboꝛus albus niger: cuſoꝛbiū: mezeron: ⁊c. ꝑpteꝛ qō p̄imo p̄ma: In terra turchoꝝ magna reꝙritur quātitas ſcamonee. Tēpoꝛibⁱ āt modernis: q: hoīes vtūtur regimie ſoꝛdinata ⁊ cibis ſbtilibⁱ liquidis ⁊ delicatⁱ: ꝓpoſitionē rārā ⁊ ſolubilē: ⁊ humoꝛes fluxibiles generātibus: naturis inde debilitatⁱ ⁊ humoꝛes cuꝫ ſpiritibus per ſe reſolubilibus factis: per ſe medicinas non tolerant: vt antiquitus fuꝛnoꝛes. Et ex hoc apparet intellectⁱ verboꝝ Serapio. Alexādri ⁊ Aeſue. Tertia cauſa ſumitur ex pte modi generationis nature humane obſeruati ab antiquo tempoꝛe ⁊ modeꝛno. Antiquitus enī mas ⁊ famella nō ꝓiūgebant niſi etate perfecta: ⁊ mēbꝛis generatōis integrat⁹: qō ⁊ nunc phꝛiſones obſeruant qō nō fuerint vt dictuꝫ eſt pꝛioꝛis gule ⁊ luxurie amici: ⁊ ideo cū generatum ſequatur naturā generantis vtplurimū: primo ō generatione animaliuꝫ. vnde Mamaſcenus: Nati ex iuuenibus paꝛentibus p̄cipalia mēbꝛa fortia ⁊ ſana naturaliť habēt contrarij contrarie fortioꝛes ⁊ lōgeuiores fuerunt antiqui: qō attēdens Aꝛiſ. vult poliri. 7. virum. 35. annorū ⁊ mulieꝛē. 18. copulari: vt vigoꝛe ſeminum ⁊ tempoꝛe generationis ⁊ geſtatōis pꝛius concurrant. Propter quod etiā dixit fore preter naturam: aliam mulieꝛem ab vxoꝛe cognoſcere pꝛopꝛia: cum pꝛoles inde genita gubernetur q̄ꝫpraue: ⁊ ſic natura reddiť vilificata. tempoꝛ vero preſenti: q: vir ⁊ mulier ante debitum tempus cōiunguntⁱ: eo puta quo nutrimentū adhuc opoꝛtet tendere in augmētū nutriti: ⁊ nō in ſuperfluū ſpermaticum: ipſis nondum conſequentibus augmentū: neq; etiā eiⁱ appꝛopinquantibⁱ termino ſimiliter non ſolū coeunt ante tempus: immo ⁊ multotiēs coꝛpe male diſpoſiti plurimū: vt cibi ⁊ potibus repleti: cū multū coeuntes et ebꝛioſi non generent: aut debiliť tertio. 20. ⁊ problematum quarta. Jdeo concluditur naturā moderna:

ꝛ vite periodo ꝛ vigore minoratā. Attendēdū tñ q3 lz dictū sit q3 natura humana isto tpe ac istis clymatib⁹ fit debilitata: ꝛ pfectōibus minorata ꝛtingit alijs tpi bus ꝛ regiōibus fortificari ꝛ pfici magⁱ: mō ſm q3 p dicte cause tā celestes q̄z elemētales pñt sibi in ꝯrium q̄z sint nūc concurrere: ceu sapit peripatheticoꝝ astu tia: ponēs ſm finitās celi giratiōes: ꝛ similes eadē et similia ſpecie: ꝛ nō numero iterū aduenire: q3 quorū substātia deperit: nō redeūt eadē numero: de gñatio ne ꝛ corruptiōe scō. Ex his oībus ꝛcluditur naturā nūc ab eo q3 ꝑus ibecillitatā. Propter aūt quar tū ad primū apparet tā qd dicendū: qñ cū nā hic in cipiat debilitari añq̄z debilitetur ī primū nā vlīs in tēdēs ꝛseruatōez ſpērū ppetuo in eius addit vigorē ne decidat paulatine oīo. Ad aliud dicēdū q3 lz sint incorruptibilia ſm ſbstantiā ꝛ eterna: Ipa tñ ſm suū sitū ꝛ ꝛiunctōez ꝛ aſpectū diuersificata corruptōez ī currūt: ꝛ ió diuersas nūc ꝛ ꝑus pñt ipzimere in nās ꝛ in hec iferiora diſpositōes. Neq3 ēt valet q3 dice batur: neq3 ex pte generātis ꝛ reliq̄ q3 tale ſupfluum oz esse sic ꝑportōnatū vt in ipo pfectio valeat ꝛseruā ri intellectus vocatus scu vtus diuīa aut informatiua decisus a patre q3 quidē erati supfluis antiquorum modo pfectiori q̄z in his q̄ istorū. Ad tertiū dicēdū q3 motus duplex ē: qñ quidā ē circularⁱ: quidam ve ro rectus. nūc aūt qñ dicit q3 motus fortificatur in fi ne: veritatē habet de motu recto: q3 quidē grauius est deorſuz: leuiū aūt sursuz: vt apparet ī dumissis ꝛ emiſ sis. In motu aūt circulari nō ē verū: imo ille ꝛſo na turā sui ſbiecti: ſemp vnſormis ē vtutis habilitate di spositōis in mouēdo in ꝓncipio medio ꝛ in fine: sicut etiā oīditur in motu illūinatōis a cādela. Cū igitur a nā hūana ꝛ ordo eius cū alijs sit vt quidā circulis primo de generatiōe. vñ problematū. 17. circulū esse dicūt humanā. Dicendū talē motū nō fortificari in fine: ſed potius remanere eiusdē dispositionis aut di uersificatū parūper: vt eiⁿ excitāt cause. Ad q̄artuz dicendū q3 illud tempus nō est multū elongatū a no bis: ꝛ si sit multū a gñatōe distans mūdi ita q3 grādiſ fit inducta varietas: aut fortasse nō modica vt decla ratū a priori est addita hec variatio intrā q3 ꝛ dictuz psalmiste nō verificat hodie cōiter ꝛ vsq3quaq3. Sic igitur dictū sit quantū de hoc rōnabiliſ pōt ꝓtrahēdi: iuxta sapientū mūdi verſutiā: nil sapie diuine siperius pscripte derogando: sed potiⁿ eā p omīa ꝓfir mādo: cū ipa sola sit veritas ꝛ vita. In hoc aūtē me aliq̄ ꝓpterui nolētes aut potⁿ impotētes audire: gra tis lōgis verare temporibus: a quorūz manibus me meaq3 veritas laudabiliter eripuit ꝑfata: demū mā dato etiam superueniente apostolico.

Differentia. io.

Quod quis existens me dicus p scientiā astronomie nō possit ꝓfer re in salutē egroti mōstrat p Albubatir libro de nati uitatib⁹ dicentē: q̄libet hora ascēdūt. 14. milia robo arth: quorū vnūq̄q3 ꝓtinet decē milia momēta. mo mentū vero quodlibet coloꝛē hz gustū ꝛ naturā suaz suo mō: ꝛ ita est ſbile: q3 nō est sensus hūam ꝑcipere nec ꝗuestigare: nec scit aliqs nisi solⁿ deⁱ. Si q̄ nō pōt ab hoie pcipi motⁿ celestis: significatio nō poterit in ꝓferētia ordiari egroti. Cōtinet āt robuth spaciū de cē miliū stadioꝝ. Ampliⁿ cōmentator aūt. ii. metha. astrologia nſi tpis nihil est: nec esse in ea: ſed est ꝗue niēs ꝓputatōi nō esse: ſed q̄ nūc est illa existit de q̄ lo quitur: qō aūt nō est: egroto ꝓferre nō pōt. Rursus: tria sunt que cadūt sub ꝓsideratōe medici: causa: di spositio seu corpus: ꝛ signū: quorū eē tale existit: quia p cām tanq̄z a ꝑoribus medicⁱ in cognitōez deuenit dispositōis trine: sanitatis: egritudinis: ꝛ neutralita tis: p signū aūt, velut a posteriorib⁹ ꝛ sensibilibus si gnat. Sed neq3 rōne cause: neq3 rōne signi ꝓferre pt egroto: q3 oīditur eo q3 effectus ꝛ cā sunt ꝓportōna biles. physi. 2. signū etiā ꝛ significatū sunt ꝓportiona bilia: qō hic neq3 in cā ꝛ cāto: neq3 in signo ꝛ signifi cato videt euenire: qñ causa ꝛ signū sunt incorrupti bilis ppetue ꝛ indeterminate vt supiora hec causantia Causatū vō ꝛ signatū: velut que dnⁱ ꝛ ecōtra: quia corꝛpa celestia in hec inferiora ipzimat p motū ꝛ lucē scō celi ꝛ mūdi: aut rōne motⁱ: aut rōne luc⁾. nō mo tus: q3 motus circular⁾ supior cessat ī orbe etiā ignis ꝓblematū. 26. ꝛ introductorio ad artē spericā. In al tissimo enī mōtū nō fiūt vēti. vt ī athos seu olimpo ꝛ talibus. Cuⁱ signū est: qñ dereliquētes sacrificātes holocaustorū cineres ī posteriori anno reuertētes in alteratos ut ꝑus fuerāt inueniūt: eo q3 vētuſ ꝛ pluuia nō generenſ in eis. Si ergo motⁱ in igne ꝛ sub eo ces sat nō poterit hic inferius in aliqd ꝓferentū applica ri egroti. Neq3 ex pte lucis pōt determiari: eo q3 cor pora celestia sunt rotūda: formā speculorū rotūdorū habētia: lumē oīariā expādētia. a quolibet nāq3 pūcto fere infinita ecterⁱ deferunt radij. Que aūt radi os ꝓgregāt: ꝛ ad signatū locū ꝺterminat sunt ꝓcaua vt testanſ pspectiua. Propter qō ꝑportio ꝛ determi natio ꝓtingere non poterit. Rursus: si sint aliq̄ corꝛpa celestia que ꝓferēt in salutē infirmi. sunt ꝛ alia q̄ no cent. Jupiteⁱ nāq3 ꝛ venⁱ sunt benigni ꝛ fortūe. Satur nus aūt ꝛ mars ifortune: reliq̄ vero ꝛdifferētes nā: p pter qō q3 ꝓferre ñ pōt: cū eoꝝ effectⁱ, phībē ñ va leat. Et ꝓfirmat eo q3 aerē sic aut alit disponūt: qli oz eos vti: q3 alias materias eligere ꝛ fugē possumⁱ. q̄ aūt ex ꝓtinēte ipossibile sit effugē. sz vti necessariū est ipa: ei⁹ nāq3 ineuitabilis ē necessitas nono de ige. ca. 7. Eti: zodiacus mobilis a zodiaco ımobili recessit p io. gradⁱ ꝛ. 13. minuta: sicut nūc peritiores testāt dria ꝑori. qbⁱ ēt nūc alij cū motu accessiōis octaue ſpere satis incidūt. Cū igr ꝓlabat a supioribⁱ ī hoc dire ete ſm q3 caput signi vniⁱ zodiaci mobilis erit ſb ca pite zodiaci signi ımobilis: ꝛ iā tāta fuerit facta distā tia. vno qdē mō ꝓtiget ꝓferre: vtputa ſm zodiacum mobilē: scōm vero ımobilē noceri: ꝛ marie q̄ duo si gna aduersantiū nārū ꝓtinua vnū post aliud existēt p pter qō ñ magⁱ ꝓferet q̄z nocebit. Palin: natiuitas sciri nō pōt: cū celū fere ī momēto vt dictū tpis: grā dē ab eo q3 erat ꝑmⁱ motⁱ suscipiat trāsmutatōnez ſb q̄ grādis fit ab eo q3 ꝑus varietaſ ī susceptiuo. Si milit. nō cognoscit ad multū hora casus semis: neq3 natiuitat⁾ momētū: ꝛ marie cū ortⁱ tardat nasceⁿ⁾. Et fulcit eo q3 stelle ꝓsiderate ab astralogis. soluz mille 26. existūt: alie vero sūt ſfinite: q̄ ꝛ velut eē habent et opari. metha. 1. Cū igitur eas medicⁱ existens astro logus non cognoscat ei ſdem conferre non poterit. Itaq3 medicus existēs astrologus nō poterit ī salutē

ꝓferre egroti. ¶ In oppositū sunt sñe phōrū: astrologorū: ⁊ medicorū. Imp. Quid de causis: Causa p̄ maria plus influit sup̄ suū causatū: q̄z cā vīs secunda. Q̄z corpa celestia p̄ter oīa sepata sunt cause istorū ī ferioꝝ: sicut oēs ꝓsentūt sapiētes: ppt̄ qō ⁊ vehemētius opabunt: quorū opatōe debite app̄roprians medicus existens astrologus his ꝓferre poterit. Sapiēs nāq̄z cū sciuerit assimilare ⁊ ꝓuenire res superiores inferioribus: verificabit astrorū in hec iferiora iudicia. Haly ab. hebenragel. Adhuc q̄ potest iuuare ⁊ nocumentū remouere: pōt in saluté egroti ꝓferre. sed hoc pōt astrologus ēt solus: iuxta illud ecclesiastici: Astrolog⁹ optimus multū malū ꝓhibere poterit: q̄ ſm stellas venturū est. Et aīa sapiēs sic opus adiuuat nature: ecu seminator fortitudines nāles. Multo igit̄ āplius ꝓsociatus medico. Cōfert itaq̄z medicus existēs astrologus in saluté egroti. ¶ Propter p̄mū quidē sciendū q̄ cum q̄ritur an q̄s ex̄tus medicus ⁊ē. nō formā inherentē singulariter medicine intelligo: verū subsistentiā subiecti: sicut hoc ptīcipiū existēs indicat: in q̄ due inherēt forme: medicina videlicet ⁊ astrologia: ita q̄ ⁊ materiā dicat seu ꝓpositū ⁊ nō formā. Quid aūt sit medicus dīa dictū est p̄ia quinq̄z medicina ētia. Est aūt astronomia seu astrologia: lex vel rō figuras celestes ⁊ mot⁹ in se ⁊ in suis effectib⁹ vīr ꝓsid erās. Quidā vō affigiātes differētiam appellare volūt astronomiā sciam de motibus astrologiā aūt iudiciorū sciam q̄ nō oēs. fere enī idē videt iportare. Nam astronomia ab astro: ⁊ nomos q̄ est lex dicit. astrologia vero ab astro: ⁊ logos q̄ est rō vel ſmo. Tangitur quoq̄z ī hac descriptōe duplex astrologie ps. vna quidē q̄ scia dicit quātitatū figurarū ordinatōis ⁊ motuū corporū: vl scia totius ⁊ hoc p̄ eius p̄mas differētias. p̄ secūdas vero vt ī suis effectib⁹ ⁊ reliq̄. Tangit altera ps q̄ dicit scio iudiciorū: q̄ duplex existit. vna quidē īroductiua ad iudicia: altera exercitatiua appellat. que ⁊ iterū in q̄tuor separat ptes. q̄rū vna est de revolutōibus. secunda de natuitatib⁹ ⁊ earū revolutōibus. tertia de interrogatōib⁹. q̄rta de electōib⁹: cui ⁊ imaginū suppon̄it scia. Que aūt de revolutōib⁹ tres hz ptes: quarū vna est de. 120. ꝓiunctionib⁹. alia de revolutōne anni ſm introitū solis in caput arietis ꝓsiderata: vl ex p̄iūctōe seu oppositōe solis p̄cedente accepta. ētia vō de mutatōe tporū vt pluviarū ⁊ hūi ecu lucidatores differēta mōstrauī p̄ma. Cōferre hic itelligo cōiter q̄ libet iuuare seu iuuamentū ullū fuerit in expositione eorū que dicūt in medicina de astrologia siue in applicādo debue tria medicie instrumēta ad tres āndi etas dispositōes: seu etiā ꝓnosticādo quocūq̄z modo ¶ Propter secōm quidē sciendū ſm Albumasar p̄mo introductorii: q̄ fuit aliquorū medicorū opinio se de medicinali scia iactantiū: vt aegrant p̄ eā scientiā astrorū nil vniuersāliter ꝓferre ad magisteriū medicie q̄ eis quadruplr̄ pōt ptingere. p̄mo quidē vt oñdāt se oīa scientes siue iperitie solatiū reddētes: facti etiaz similes quibusdā rhetoribus p̄mo naturaliū virtutuz ca. 12. deridētes: que marie nequeūt dissoluere nō audēt: neq̄z conātes ꝺicere. Quibusdā aūt hoc euēit vt quietēt intellectū suū: dicētes sciam astrorū nō posse ꝓpchēdi ꝓsimiles facti Senofano colosomo potenti terrā gelicere ꝓpter infinitū eius q̄ deorsuz: vt non negociēt querētes scīa celi ⁊ mūdi: cuz infinitū causā careat ꝓsiderabili. non enī ptransit intellectu. Alij vero id dixerūt: q: viderūt se appellātes astrologus: aut simul medicos ⁊ astrologos in iudicijs errare: ppter quos scia astrologie vituperari nō debz cū sic iudicātes nō sint astrologi sed mēdaces et diuinatores. Quibusdā vō visuz hoc fuit ꝓpterea: qa videt eis q̄ dicta medicorū semp sint attēcēda: cū interdū diuersitas incadat inf iudiciū medicine ⁊ astrologie nesciētes diuersitates inf has appētes ad ꝓcor diā reuocare. Alii vero qui sequūt medicinā sicut ōbēt: ⁊ suorū maiorū dicta diligēter inspiciūt: ꝓcedunt hanc sciam astronomie nō solū vtilē: sed ⁊ necessariam marie medicie: q tertio app̄robabūt dicendoruz ⁊ p̄mi ꝺicētes qdem rep̄robabūtur ārto. ¶ Propter tertiū vero sciendū p̄mo q̄ corpa celestia in hec agūt inferiora. Secūdo quot ⁊ quib⁹ modis. Tertio q̄ medic⁹ exīs astrologus hui⁹ pōt cognitōez habere. Quarto q̄ confert astrologia ad sa lutem egroti. Quinto quib⁹ vtiq̄z modis. Primū huius oñdit: q: ex necessitate iste mūdus inferior ptinu⁹ est superioꝝ⁹ lationib⁹: vt oīs virt⁹ eius gubernet inde tactū p̄ius qō etiā dixere astrologi: vñ p̄ncipio cēlequij Hū danoz mutatio ad hoc ⁊ ad illud corporū celestiū mutatōe ē: ⁊ iō cās rerū rimatur⁹ p̄mo celestia ptēplare Propt̄ qō nouē iudices. Oīs mūdane geniture cōditio ex planet: corūq̄z signis tāq̄z ferrum ex lapide magnete depēdet. vñ Messahalach epistola. Simile est op⁹ planetarū ī hoc mūdo lapidi magnet⁹ ⁊ ferro. Hoc idē trib⁹ oñdit rōnib⁹: qñ sicut apparet secūdo ⁊. io. metha. qñcunq̄z inuenit aliq̄ nā plificata ī mult⁹ ſm vnā vniuocā rōnē exīs: hāc oz ī cām eius mag⁹ vnitā ⁊ determinatā adducere: vt tādē multitudo oīs ad vnā reducat vnitatē. Nūc aūt ⁊ nā caliditat⁹ ⁊ frigiditat⁹ ⁊ reliq̄ plurificata inuenit exīs ſm vnam vniuocam rōnē: q̄re oz ip̄am ulteriorē deducere hoc aūt nō pōt esse nisi corp⁹: ⁊ nō itelligēta ſm p̄incipia phīe: cū nā in suis opatōib⁹ saltū nō ꝓmittat: imo sic latenē de extremo in extremū p̄ mediū ꝓcedit vt ꝓximitate lateat ꝓterminū. i. vltimū ⁊ medium hi storia p. 7. Imp. oīs causa sufficiēs nō ipedibil ſm se ei⁹ effectū ip̄rimit: ⁊ ex necessitate ī passuz sibi subiectū. talis aūt cā corp⁹ est celeste: cū sit ppetua ⁊ icorruptibilis toto eterno: vtā p se sufficiētissimā ducēs neq̄z senescēs p̄mo celi ⁊ mūdi. Et firmat: q: motus corporū celestiū est res diuia: quā zes de mundo nequit mō aliquo disturbare: qñ est necessaria: ⁊ inde aliud esse nō pōt p̄mo q̄dripti. Et similit fere semp tanta causa materiā sibi subiectam etiam indispositā potest disponere. Rursus: ea que essentialiter sunt ordinata ſm prius ⁊ posterius: ⁊ cām ⁊ causatū vnū agut in aliū necessario. talia autē sunt in cōi inferiora cū superioꝝ⁹ qō apparet: quoniam absoluto posteriori non tollitur q̄ p̄us: sed ecōtra: ppter quod superiora in hec imp̄rimēt inferiora. ¶ Propter ſm huius sciendū q̄ tribus modis videtur superiora ī hec inferiora imp̄rimere: quorū vnus est vīs: alius particularis: tertius. q. medius. Vniuersalis vero motu perficitur ⁊ luce. corpora nāq̄z superiora his duobus modis vniuersāliter in hec inferiora agunt. vñ scōo celi ⁊ mundi. Calor ⁊ lumē a celestibus generat corporibus attrito aere ab ip̄orum latione. Nat⁹ ē enim motus ignire ⁊ ligna ⁊ lapides ⁊ ferrum: vt sagitte liquescant plumbee experimur nāq̄z quando motus

in superioribus crebrius ⁊ vniformiter ad vnã ptez tendens efficit: sicut qñ motus diuersitat⁹ ꝓuenit cũ motu longitudinis ♄ est cũ planete fuerint in ♈rium motus directe acrẽ ad caliditatẽ mutari. qñ aũt motus diuersitat⁹ fuerit in ♈riũ motus lõgitudis vt cũ fuerint retrogradi: eo q motus hebetat ad frigiditatem dispõi ⁊ humiditatẽ. q aũt p lucẽ opent appz cũ in ꝓiunctiõe stellarũ simul ⁊ lumine multiplicato velut multis radiãtibus speculis ꝑm plagã ¦inferiorem illi suppositã: percipiamus acrẽ ad caliditatẽ mutari. ¶In quarũ q̃dẽ sẽpatione lũie disputo ♈riũ sentimus ꝓtingere: ꝓpter qõ q̃rto de ꝓtibus aialiũ: ¶Noctes pleniluni sunt caliditates pp lumẽ lune. ¶Luna enĩ velut speculũ oblungubre ꝑm hypercũ recipiens lumẽ a sole vndiq; ꝑm ptẽ nobis expositã: ⁊ velut alt sol tũc maxie ꝑm ☌aly hebẽragel facta: lumẽ transfũdit in hec inferiora. sic q̃ ♄ verificat nõ solũ in cõiũctiõe: verũ etiã in aspectibus ⁊ maxie oppositiõis ⁊ trino: cũ tũc radij plures alterutri ex opposito de mãdent. ¶Modus vo opandi medius est: quo p eorũ ꝓplexionẽ opant: nã q̃dã earũ dicũtur frigide ⁊ sicce vt saturnus qcqd dixerit ꝓmẽtator scõo celi ⁊ mũdi ♈. ¶. inquiẽs stellas in rei veritate nõ agere frigiditatem. sed calores similes vnicuiq; elementorũ. ¶Cõtra dicit etiã exp̃ssius sibimet in ſba orbis: q̃dã vtiq; calide ⁊ hũide: vt iupiter ⁊c. Et easdẽ ꝓplexiões sortiuntur stelle fixe cũ planet⁹ ꝑmo q̃dripartiti ¶Intelligo aũt ꝓplexionẽ nõ formaliter eis in existentẽ sed effectiue: qñ tũc essent ꝓposita exelemẽtis ♈rijs. ⁊ sic corruptibilia. vñ ꝑmo celi ⁊ mũdi ꝓsentit ¶Ar⁹. antiquorũ ponẽtibus corpus celeste qntã essentiã vel nãm p se existentẽ. ⁊ cũmẽtator: ¶Credimus q chaldei dixerũt celũ nãm qntã. dicit enĩ q phia pfecta erat tpe illorũ: sicut ¶Ar⁹. tpe cũ infinites eedẽ redeãt opiniones. qõ aũt sic est ꝓplexionatũ in hec inferiora opat effectiue sicut motus cãliter ⁊ nõ formaliter calefacit: ⁊ vinũ inebriat cũ ♄ ñ sit calidũ neq; ebriũ. ¶Cõplexio aũt oĩum astrorũ vt in ꝑmo q̃dripti ex ꝓplexõe planetarũ elicit ad caliditatẽ tendit ⁊ hũiditatẽ: velut cõplexio humana: cũ supiora ordient ad inferiora ista accidẽtalitate sit q̃dã ⁊ intẽtiõe secũda. sicut declaratur: dria. ioi. ad hoiem⁹ qdẽ magis ordinabil. ¶Ná ꝑmo ꝑma ca. de ꝓplexiõibus ex caliditate ⁊ siccitate cordis: caliditate ⁊ hũiditate ẽpatis: frigiditate ⁊ humiditate cerebri: pomũ ex q̃dã coalteratiõe: cũ hec ꝓportionabũt ⁊ põderabũtur ad inuicẽ resultare ꝓplexionẽ tertiã tendẽtẽ ad caliditatẽ ⁊ hũiditatẽ: quam medici tpamẽtũ quo ad iusticiã appellãt: ita ⁊ in superioribus caliditas ♃ouis ¶Mart⁹ ⁊ ☉olis supant frigiditatẽ saturni ¶Uener⁹ ꝓpate i frigiditate ⁊ ☾ũe ita q caliditas superexcedat. similiter ⁊ hũiditas mlta ☾une ⁊ ♀eneris nobis ꝓpinquarũ ⁊ ♃ouis supant siccitatẽ saturni ¶Mart⁹ ⁊ solis nõ vehemẽter sicci: cũ sit fons maxie caloris ⁊ vite. ¶Nõ enĩ ẽ vita viuẽtium ꝓter deũ: nisi p solẽ ⁊ lunã. ¶Albumasar i sadã: ¶Simlr aũt ⁊ in stellis fixis euenit cũ similes vt dictũ est planet⁹ sortiant ꝓplexiões. Sic igit ꝓplexio stellaꝝ oĩũz velut quodãmõ ordinata in nãm humanã vt ipa ad calidũ tendet ⁊ hũidũ. ¶Modus vo ꝑticularis ẽ q̃dã influxus stellaris vnicuiq; individuo fere differẽter ab alio ꝓpria natiuitate: aut reuolutiõe eiusdẽ indit⁹ ⁊ iõ videmus saturnũ ⁊ ♂artẽ. licz simpliciter sint infortũe: ⁊ habeãt annos auferre ab alcocodẽ: tñ qñ fuerint alcocodẽ. i. datores formarũ vite annos suos miores medios seu maiores ꝓstabũt ꝑm eorũ fortunationẽ: qõ ⁊ in alijs magis ꝓtingit planet⁹. ⁊ iõ ois planeta ꝑm diuersitatẽ natiuitat⁹ ⁊ reuolutionis vni ex istit fortuna: alij vo in fortũa. Et ♄ q̃dẽ modus est sic singularis ⁊ appropatus: q ẽt medũ cũ nõ sit fusceptiuũ eius ipssiõis: nõ reddit ab eodẽ affectũ velut piscis dictus torpio mãu piscatoris stupefacit ⁊ non rhete. ¶Alexander pipatheticus methaurorum ꝑmo. ¶Propter huius tertiũ sciẽdũ: q qs existẽs astrologus hmõi impssiões ⁊ modos earũ in hec inferiora põt cognoscere: qñ sciẽtia ẽ habitus intellectual⁹ ex demõstratiõe elicitus talis. aũt ex celestibus corporibus põt acgri ab intellectu: cũ sciẽtia astrorũ beat ꝓditiões oẽs sufficiẽter req̃sitas ad sciẽtiã. ¶Ipa nanq; sumit demõstratiões suas ex sciẽtia numeri ⁊ mensure ¶Almagesti ꝑmo: q̃ differẽtia. 5. ¶Subiectum etiã suũ fixũ est ppetuũ inalterabile: ⁊ qudãmõ ♄ hiſ q̃ a mã abstrahũtur oĩno sensibili. ⁊ iõ ♀olemeus ibidẽ ꝓfert istã sciẽtiã nãli cũ illa sit trãsmutabilium gñabiliũ ⁊ corruptibiliũ: de qbus certã habere non possumus cognitionẽ ⁊ methaphysice simlr cũ hec sint eorũ q̃ a sensibus remota sunt: ⁊ potẽtia trãscendũt nr̃i intellectus. Sic enĩ hec se hz ad manifestissima in nã. i. intelligẽtias ⁊ deũ de qbus existit ea: velut oculus noctico racis ad lucẽ solis: metaphysice scõo. Ad cũ sciẽtia ꝑm ☉a. nõ solũ acgrat ex rõne: sed ẽt expientia q̃ ꝑm ¶Ar⁹. sensibiliũ existit p potẽtias organicas susceptas: ⁊ ad ea q̃ sunt astrologie sensus qui plura facit scire vt visus ptingat ex eis p expientiam ex sensu acceptã cognitionẽ poterimus suscipe: ⁊ maxime pp iporũ ppetuũ ⁊ imutabile existere. Et si alij nõ valeãt nrorũ sensus attingere: ⁊ ♄ q̃dẽ sensus: deinde vniuersale ꝓscendit: ⁊ sciẽtie ꝓncipiũ intellectus vigore: dria. 3. pp qõ sciẽtia ex celestibus poterit haberi. Sed vlterius q̃dẽ videdũ ẽ ad quãtũ eorũ scientia se extẽdat: ppt qõ dicẽdũ q sicut ☉a. distinguit in plerisq; locis duplicẽ esse cognitionẽ in medicina vnã q̃dã certã: aliã aũt ꝓiecturatiuã artificialẽ acceptam iuxta arbitriũ vicinãs veritati: sic ⁊ in astrologia ꝓtingit iudiciali magis: cũ certior eius q̃ de motibus ptis astrologie hac habeat cognitio: ⁊ iõ ¶Albumasar tertio introductorij diffinies astrologũ dicit eũ fore sapientẽ in esse planetarũ ⁊ eorũ significatõe ⁊ mediator eorũ q̃ fiũt ab eis ex tpe noto in eodẽ tpe suo: ⁊ in tpe futuro ac infinito. qõ exponẽs ait stellas significare omnẽ rẽ q̃ est in ♄ mũdo. scire tñ nobis ẽ impossibile totũ pp impotẽtiã intellectus nr̃i. Significant enĩ stelle sup res huius mundi tribus modis. ¶Quorũ ꝑmus subtilis est ⁊ pfũdus: intrñ q nõ possit ꝓphendi sciẽtia pp infinitatẽ fere individuorũ signatorũ q̃lia sunt nãe ⁊ accidẽtia determinata oĩum i diuiduorũ. Et pp hoc apparet verificatio illius qõ i ducebat in ♈riũ: ¶In vnaquaq; hora ascendũt. 14. milia roboat ⁊c. vñ tertio de igenio: ¶Aõ ñ ꝑt patefieri neq; scribi in libro: neq; ab aliquo dici vnũ qddã est: puta vera quãtitas vniuscuiusq; ꝑticularis. ¶Hic cũdus modus est: qñ põt astrologus cognoscere significationẽ sup vnã speciẽ: aut sup numerũ gẽtium alicuius cuitatis ⁊ simul: nõ tñ põt q̃litatẽ seu numerum ⁊ quãtitatẽ significatiõis ꝓcise habere. Est aũt ⁊ tertius modus quo ex significatiõe rerũ sup eas q̃litatẽ ⁊ quãtitatẽ cognoscimus ceu sunt gña ⁊ species

.6.

ꝛ elemēta ꝛ trāſmutatiões eoꝝ in ſeipſis ꝛ idiuiduis determinatis: determiate tñ applicatiõe deſcẽdẽdo Quo circa ꝛ ſcientia iudicialis rerũ dicit valde difficiliſ: tũ pp multa ſibi adminiculãtia: qm̃ nõ poterit dare iudicia ſm̃ ſtellarũ ꝛplexionẽ: niſi hõ q viꝫ aie ꝛ ꝛplexionẽ naturalẽ bene cognouerit i cẽtiloqo. vñ Haly. ꝛmẽtator: Hec ſciẽtie po melior ẽ cũctis ptib⁹ q̃ in hac ꝛtinent ſciẽtia: quã q bñ ſcauerit aſtrologus phyſicuſ merebꝛ. Iuiói. n. ſciẽtia iudicialis eſt cõ terminabilis ꝛ affinis aſtrologie de motib⁹ nãli ſciẽ tie ꝛ medicine. p illã enĩ diſpoſitionẽ celi ꝛ loca venatur. p: has vero oꝫ mãm cognoſcere. tũ etiã qꝫ difficile eſt cõium ſtellarũ ẽt inſtãs ꝛſideratarũ ſignificationes accipe ꝛ marie cũ ſeipſis diſcoꝛdãt: tum ſiñ ex mõ applicatiõis ſuptoꝛis ꝛ vniuerſalis ad iferius ꝛ ꝑticulare. oꝫ nãqꝫ p debita media multꝫ circũſtantijſ habitis addit] in deoꝛſũ qõ vniuerſale adducere. tñ etiã pp inſtabilitatẽ ꝛ mutatiõnẽ mãe ſup quã iudicatur. ꝛ ideo in ꝓncipio cẽtiloquij aſtrologꝰ oꝫ rẽ ꝓſerre nõ ſpecialiter ſed vniuerſaliꝫ: velut q rẽ aſpicit ex longinquo: cũ eius cognitio ſit ſm̃ mãm ꝛ nõ p formã: de q̃ cognitio habeẽ dubia de forma vero certa: cũ ipa ſp ſit inuariabilis vie vni ꝛ oꝛdini adherẽs cõtinue. ꝓpter qõ Meſabalach nõ imerito i epiſtola: Scito q ſciẽtia aſtroꝝ ſit grauis valde ꝛ digniuſ qõ ex ea ſciri potuit ℔ eſt omne. ſ. vniuerſale aut plurale vt ſint reuolutiões annoꝝ ꝛ reliq̃. Verũtamẽ cuꝫ hec vniuerſalia cognouiu⁹ ad ꝑticularia indiuidua ta poſterimus ſicut alie ſciẽtie ꝛcernãteſ mãm ſenſibilem deſcendere: velut medicus opaꝫ in medicina ſanando nõ hoiem. ſed Calyam aut ſortẽ. ꝓpter qõ ꝛ ſi in aliꝭ ſciẽtijs hõ multo ſtudio inquiſitiõe egeat ꝛ expienna p̃ aliꝭ: in hac indiget admirabili ſciẽtia ꝛ diuina. Principeps ſciẽdũ q̃ duplicẽ põt qs̃ exiſtens aſtrologus ꝛplexiões opa etiam ꝑticulariũ debite deſcendẽdo ex vniuerſalib⁹ antedict] in hec inferiora factas cognoſcere. Primo qdẽ ſciẽtia quadã vniuerſali. nã planetarũ qdã ſunt foꝛtune ꝛ felices: ſicut Jupiter ꝛ Venus ꝛ Luna: etiã ꝛ ſol p aſpectũ. qdaꝫ aũt infelices ꝛ infoꝛtune velut ſaturn⁹ ꝛ Mars ꝛ ſol p ꝺiũctionẽ. ad qũos etiã tanq̃ indifferẽs Mercurius ampli⁹ ſepe declinat. cũ igꝭ foꝛtune p ſe ꝓſpos inducãt effectus in hec inferiora. Infelices autez eꝝ ꝛ hoꝛũ luna ſit facta vicaria habẽs ſimilitudinẽ cũ coꝛpore in opatiõe: in cẽtiloquio: ió dicta eſt ab aſtrologis dare diſpoſitionẽ ſuã oĩbus planetis. i. reddere ſe diſpoſitã ad impſſionẽ ſuſcipiẽdã ceteroꝝ planetarũ: cui ſi ſaturnus aduerſaꝫ iũcta cũ infoꝛtunis: aut eas aſpiciẽs vel in cõbuſtiõe ſolis poſita: vel i ſignis prauis locata: poterit aſtrologus iudicare in cõmũi nocumẽtũ ſup quẽlibet egroꝝ: eo q nã impedit vniuerſalis. Coꝛpora nãqꝫ egra pp eoꝝ notabilitatem ꝛ ꝓuationẽ reguminis ꝓprij. magiſ recipiũt impſſionis foꝛinſecus aduenientes q̃ſcũqꝫ. Cũ vo planet⁹ fuerit ꝛiũcta felicibus: aut aſpectib⁹ beatis ꝛ in figur] ꝛpetẽtibus ſalutẽ vniuerſaliꝫ egrotãtib⁹ ꝓmittet. Si aũt vniuerſaliꝫ ꝛ p ſe: eo q fortuna efficit infoꝛtũa ꝛ eꝝ infoꝛtuna foꝛtuna: cũ q̃litas plãcte qualitati opponit egritudinis. Luna nãqꝫ cũ Marte ꝛiũgit: tũ debẽt nocere rõe ꝓrietatis quã ad nãz hꝫ hũanã: cõfert tñ rõne q̃litatis caliditatis vꝫ ꝛ ſiccitat] febricitantib⁹ ex phlegmate: cũ ex hiis mã febril digerat calefacta ꝛ exiccata ꝛ ſiñ i ſaturno ꝛ aliꝭ. q̃ꝛe i cẽtiloqo pulcherrie dr: niſi fuerit egritudini ipi ꝓria foꝛtuna ꝓria ꝛ in ſuo haiz. i. ſimilitudie. Eſt aũt ꝛ alia cognitionis via ꝑticularis in treꝫ ſe q̃ſtrata modos. vnuꝫ quidem verioꝛ ꝛ ꝑciſioꝛ: q ex natiuitat] ꝛfiguratiõe ſuperioꝝ: aut eiuſdẽ deꝑhendit reuolutiõe: ſicut in ꝑte natiuitatũ ſciẽtiali ꝓtinet. Eſt ꝛ alia p integrationeꝫ habita: cũ enĩ quis ꝓpriã natiuitatẽ ignoꝛet: cõceſſũ eſt ſibi cũ magna ſolicitudie ꝛ uiſtãna interꝛogatiõeꝫ vniuerſalẽ ꝓponere aſtrologo: ꝛ ola velut figurã natiuitatis recipe. Celũ eteni tũc ſicut fuit tpe natuitatis: aut ꝓpe valde inuenit ꝛfiguratũ: ſicut recitat Zil bumaſar de ſeipſo in ſadan nõ habẽte natiuitatis ꝑpriã ꝛfigurationeꝫ: ſed ꝓpterea q̃ſtionẽ aſſumpſiſſe vniuerſalẽ in q̃ oẽs eius reluceb̃at ꝛditiões. Inueniꝫ ꝛ modus tert⁹: q eſt p ꝛſiderationẽ dñi ꝛiũctionis aut ꝓuentionis ꝑcedẽtes egritudinẽ ꝛ aſcẽdẽtes hora ꝓncipij egritudinis ꝛ loci lune. Nã ſi luna tũc iũcta fuerit foꝛtũs aut ab eis aſpecta ſalutẽ ſignificat egrotantis. ſi vo eꝝ necẽ ſignificabit eiuſdẽ Haly. hebenragel. Propẽ q̃rtũ hmõi ſciendũ q ꝛaſtrologia nõ ſolũ ꝛfert medicine ꝓtice: imo theorice ꝛ plurib⁹ ſcientiaꝝ. Cõfert. n. ſciẽte methaphyſice eo q docet ex poſterioꝛib⁹ eius finẽ intẽtũ ꝛ ſubiectũ inueſtigare p coꝛpora nãqꝫ celeſtia potiſſime in cognitionẽ deue numeꝛ ꝓncipij. vñ Apoſtolus ad romanos ꝓmo: Inuiſibilia dei p ea q̃ facta ſunt a creatura mũdi intellecta ꝛſpiciunt: qõ ꝛ ſempiterna Ar]. 12. metha. cũ volut inueſtigare ꝓmũ ꝓncipiũ ꝛ numerũ intelligẽtiaꝝ ad Calippum ꝛ Eudoſiũ famoſioꝛes aſtrologoꝝ ſe trãſtulit. ꝛ ſm̃ numerũ ſperarũ ab eiſdẽ differenteꝫ poſitũ numerũ ꝛcluſit intelligẽtiarũ. Et ió aũt q̃ piuritatẽ lationũ ex marie ꝓpria phia mathematicaꝝ ſcientiarũ intẽdere oꝫ ex aſtrologia. Eſt ẽt ſciẽtia q̃ ſm̃ Ptolemeũ ꝑ ceteris nos motib⁹ ꝛ ꝺtutib⁹ inſoꝛmans ampli⁹ in amoꝛẽ ꝛ cognitionẽ ꝓmi deducit vt ꝛ ꝓus apparuit iuxta illud Joãnis: Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te deũ verũ ꝛ vnũ. Adminiculatur etiã ſciẽtie naturali ꝛ medicine theorice in coꝛ libroſ exponẽdo ſicut apparꝫ ſcõdo de gñatõe de celo ꝛ mũdo in methaurio ꝛ aliꝭ plurib⁹. ꝛ Hippocrates in Epidimia in de aere ꝛ aq̃: ꝛ Ga. in pleriſq̃ aphoꝛ. tertia. ꝛ ꝑcipue creticoꝝ tertio in q̃ꝫplurib⁹ capitulis theorice. 5. ꝛ ꝓmo ꝓma in q̃bus ſunt ſm̃ões q ſine ℔ nõ poſſũt intelligi. qõ aũt marie ꝛferat medicine practice ꝛ vtrũq̃ theorice oñſiuꝫ eſt ex vbiſ Hippocratis: dria ꝓma. Rurſus tertio creticoꝝ ca. 6. Ego redeo ad rẽ quã ꝛſideraui cũ ſtudio: ꝛ ꝑſcrutatione vehemẽti ꝛ inueni eã certã veraꝫ q̃ nõ ꝑit. ꝛ ẽ res quã inuenerũt aſtrologi egyptij. ꝛ eſt q̃ luna ſignificat ſup dieꝫ q̃lis eſt diſpoſitio hois in eis i egritudie ſua: qm̃ ſi applicent q̃dã ſtelle eq̃les hesitantib⁹. i. erraticis: ꝛ ſunt ille q̃ nolant foꝛtune: erũt illi dies illi hõi ꝛueniẽtes: ꝛ eꝝ ſi applicent q̃dã ſtelle hesitantes egrediẽtes ab eq̃litate: erũt illi dies hõi leſiõis ꝛ triſticie: qõ etiã ſenſit ꝓmo de ingenio ſanitatis ca. i. ꝺ Theſillũ. Voluit enĩ medicũ nõ ſolũ medicinalia cognoſcere. ſꝫ ꝛ diacleticã: arithmeticã: aſtrologiã: ꝛ q̃ druuiũ omne. Imp. exꝑſſe ꝓbat Haly abbas in ꝓncipio libri ſui oportere medicũ in oĩbus ſcẽpte artib⁹ liberalibus magiſtratũ ſicut declaratũ ſufficienꝫ differentia ꝓma. Oſtendit itidẽ rõne: qm̃ ꝛferẽtia videtur cauſari ex debita ꝛ ꝓueniẽti applicatiõe ꝛferẽtis inuatiuo. ℔ aũt tribus modis põt eueniꝛe qb⁹ dictũ

est corpora celestia in hec inferiora opari. Primo q dem declaratur ex motu: qñ qs existés medicus pciens p sciétiá astronomie motú velocioré i corporibus supioribus fieri aut tardiorē ꝛ sicut declaratum est aerē caliciorē aut frigidiorē reddi: conabit p sciétiá medicine regimé administrare sēr rerú nó nāliuꝫ ſm similius in ꝓfuádo. ſm vero ꝯriú in curádo. Similiter ꝙ si lumine ꝓgregato videbit vt oñsum i ꝓtinente aere calidú gñari: aut eo disputo frigidú fieri Eodēq; mó ſm ꝓiūctionē planetarū ꝛ aſpectū: qui modus erat ſecūdus medius hec inferiora opatióis celestiú corporú opantiú: regimé sani ꝛ egri vtinq; ꝓportionabiliter ꝓmēſurabit. Sic tandē ꝛ tertiū modū pticulare ꝛ appropriatū opatióis attendēdo. qđ etiá oñdit ex hoc: q qs existés medicus p arté astronomie pót fortunare ascēdēs dñm ascēdentꝫ mediuꝫ celi ꝛ secūdá ꝛ septimá. Infortunare vo sextá ꝛ eius dñm: tūc imaginé effundēdo: in q̄ lux celestꝫ vivifica sanitatis excitativa infundit: sicut appet p imagines astronomicas Ptolemei: thebith: thebē: chorath: ꝛ aliorú. Et ego qđē fui exptus figurá leonis impſſaꝫ in auro sole existēte in medio celi cū corde leonis Jove aut Venere aspiciēte ac malis in fortunatꝫ ꝛ cadē tib⁹ dolor renú aufere: qđ corrigia ex corio vituli marini cū fibula ex osse ꝓfecta opatur rodoarti seu cete masculi nude sup carnē ꝓcincta. Et merito: ná vult⁹ huius seculi subiecti sunt vltib⁹ celestib⁹ in cētilogo qđ firmat recitatiōe ꝓmētatoris de figura scorpiónis in incēſſū inpſſa luna existēte in scorpióe morſū eusdē curantꝫ. ¶ Propt quintū h⁹ sciēdū: q sciētia astronomie ꝓfert medicine opatie duplicit. ꝑmo quidē debite corpori applicādo tria instra medicine: dietam qdē potōné ꝛ cirurgiá ꝑpter tres dispónes: sanitatē: egritudiné ꝛ neutralitaté. Astrologus nanq; ꝑsciens aerē imutari ad caliditatē aut frigiditatem: aut porismos seu exacuitiōes ꝓinuarú febriú fieri ꝛtensiones aut remissiones ꝑcedet cū debita admistratione regiminis in sano ꝛ egro: ſm q declarāt de cibatiōe in aphorismis ꝛ regimine acutarum canones Hippocratꝫ ꝓsiderādo virtutē ꝛ porismos quoscūq; in cibando vel nō cibādo. In administratiōe etiam potionis oꝫ attendere iudicia sicut dictū p Halyabatē. vñ in cētilogo: Si qs purgatoriú acceperit lūa cū Jove existēte abbreuiabit tūc opus eius ꝛ effectꝰ minuet ꝑpter fortificationē virtutis nāe ex ꝓiūctiōe lune cū Jove. Medicina. n. tūc opari nō poterit cū agat vtutes plures supādo nāles. Palin: ibidē purgatorú accipe luna existente in cancro scorpióe vel pilcibus: dño etiá ascendētis ꝓiuncto plānete q fuerit sub terra laudabile. Si vo ꝓiunctus fuerit dño ascēdentis planete existente in medio celi patet nausē á: euomet medicinā ꝛ in eo ñ morabit. oꝫ etiá in applicando ētiú instrm puta chirurgiá ad sciētiá iudiciorꝫ attendere iuxta illud cētiloquij tangere mēbrú ferno luna existēte in signo illius mēbri pticulú est. Signú aút mēbri est intelligēdū h⁹ mó: qñ astrologi corpus humanú in. xii. secāt ptes ad similitudiné. xii. signorú ponētes arietē sup caput dñari thaur sup collū: gemini sup humeros ꝛ brachia: cācr sup spatulas: leonem sup pectus ꝛ cor ꝛc. Tūc aút qñ luna fuerit in ariete phibet phlebotomia ꝛ oē opus chirurgicū in capite ꝛ similiter in alijs. Itaq; phlebotomia brachiorú luna existēte in geminis: ꝛ incisio emorroidaꝝ ꝛ circūstantiū ptiū in scorpióe existēte. Ideo q luna sua hūiditate mēbrú būiditate replēs: ꝓsolidatione impedit: eo q vulnera nō sanāt nisi pfecte exicent vt apparet. 6. aphorum pticula. Cōfert ꝛ alio mó in ꝓnosticādo. signa nanq; ꝓnostica ꝓferūt ſm Haly. qꝫ ꝓfortat p ea seipm ꝛ pparat ei vt ꝓueniat ꝺ ꝓditione pcij. ꝛ firmat q fides spopōdit de eo q in ꝓditione fuit: ꝓfert etiá infirmo: qꝫ indicat ei medicꝰ id qđ videt ꝛ indicat suis ꝛ facit eos scire factū infirmi: ꝛ qñ euadit ex egritudine fit bona fama eius: ꝛ extollunt eū narrationibꝰ suis infirmi vt appet etiaꝫ ꝓnosticorú ꝑmo. Cōfert etiá ei in ꝓnostícādo: eo q ꝺ bis q̄ ptinēt morituris ſm leges ordinat ꝛ vniuersaliter iudiciū astronomie ꝑpter signorú diuersitatem ꝛ etiá qꝫ morború acutorú nō oīno certas ꝓtestatur Hippocrates. pnúciatiōes salutis aut mortꝫ: aphōꝝ secūda. Adhuc pnúciatiōes cronicorú in initio sūt latentes: neq; declarant nisi p inspectiōes in singul' quaternorú ꝑmo: ꝛ vicenorú scōo: ꝛ q̄dragesimorumꝫ tertio: ꝓnosticorú tertia. Cuius qđē ꝓsideratōis modus sumit ex motu lune p q̄dras circuli decurrētis ꝛ p circulú totú creticorú tertio. ¶ Propt qđē q̄rtuꝫ ad ꝑmú dicēdū: q solutio eius iá apparuit ex his q̄ dicebāt tertio expositorú. Loquit enī de significatōe planetarū ꝛ aliorú corporū determiata ſm quātitatē ꝛ qualitatē cuiuslibet individui oīum specierú. horú aút cognitio intellectu nó pót ꝓphēdi hūano. sed potius diuino vt dictú est. Remanēt tñ alij duo modi cognitiōis vniuersaliorꝭ magis qbus astrologú dictū est ꝑterita ꝑsentia ꝛ futura posse cognoscer: ꝛ p ꝓñs in salute posse ꝓferre egroti. Ad secūdū dicēdū q Ptolemeus dixit de astrologia motú magꝝ q̄ de iudiciali: eo q videbat ei ipam fore sup falsa ꝑncipia fabricata: cū ipa ponat ecentricos ꝛ epicyclos ꝛ motus ꝑprios in planetis qbus corpus ꝑscindūt celi q̄ videntur esse ꝺ determinata scōo celi ꝛ mūdi. Et ió ét dixit putauꝫ in iuuētute q̄ ista pscrutatio p me ꝓpleatur secūdo celi ꝛ mūdi. In senectute vero facimus despero iz. metha. vñ eius sinlam cū de Ptolemeo dicat se desperasse: nō oꝫ Ptolemeū appciare. Et de Ptolemeo visū lucidatoris: dria q̄rta. positis etiá ecētricis ꝛ epicyclis siue qbuslibet alijs i ea fūdamētis. sciētia nō ꝓdēmatur ꝑpter Ptolemei iudicialis: cū Ptolemeus nō impediat ꝛ diuertat opus astrorú hec inferiora. Propt qđ tres vident fuisse astrologie. vna q̄ volebat oīa apparētia saluare ꝑ multitudiné sperarú: eo enī q videbat aliqs planeta tot motibꝰ moueri: ꝓcludebat tot speras habere qbus mouebatur qꝫ astrū ponebāt infirū spere: sicut clauus infigit rote: metha. iz. ſcōo celi ꝛ mūdi apparēs. Alia fuit q̄ hodie obſuatur fūdata sup ecētricos ꝛ epicycloſ planetas ponēs in orbibus p se moueri ꝑprijs: ꝛ hanc fundasse dicūt pithagoricos sup quā fundauit Thymocarus: Arsalis: Abrathā: Ptolemeus: Phebudensis: ꝛ vniuersi fere posteriores. Fuit ꝛ tertia similis multū ꝑme quā adnuent nō multū ante ista tpa Auēpatracus abuisach q̄ posuit oēs speras ꝛ circulos ecētricos sine etiá epiciclis ac vno ab motore simplici motos solū q̄ sentētie derogat pipathetice plures motores ponētis differenti tñ velocitate ꝛ tarditate ſm q̄ spere appropiquāt. aut distant a ꝑmo motore. Volunt ꝛ tandē p polos diuersos ex qbus motibus diuersificāt apparētia saluare. Hec aút ꝛ ꝑma sicut apparet ꝓsideráti q̄ declarauī in lucidatore non

poterũt stare. Rursus verba videnť inania dixisse ſi ne applicatõe ad ſubiecta. Nõ.n. canones ⁊ tabulas ſcripſerũt q̃bus diffinimus motus celi ⁊ planetarum deꝑhenderet ſicut poſſunt ſecũda. Ad aliud dicẽdũ: q̃ illa ꝓpoſitio veritatẽ hꝫ in cãs eſſentialibꝰ ⁊ p ſe ordinatis. ꝑticularia aũt p ſe q̃libet ⁊ eſſentialia ſuꝝ inferiorũ nõ reducunt in cãs ſuꝑiores. Accidit.n. q̃ ex tali motu aut luce q̃ generet ſeu corrũpatur iſte aut ille: hꝫ totũ ℔ inferꝰ in ipãs eſſentialiť reducať. vñ ꝑmo q̃dripartiti: Mutatões rerũ terre ſtriũ ſunt variabiles ⁊ ꝙuertibiles recipiẽtes res ꝑmas a celeſtibꝰ: in mõ acadẽs ⁊ rei vnius ſequentis aliã. Similiter ⁊ hꝫ motus ceſſet circularis: tñ motus inducť rectus ex radijs ſolis ⁊ ſtellaꝝ delapſis i hec inferiora vt aere ⁊ aquã ⁊c. quare. ii. pbleumatũ dẽ meliuſ nocte q̃ die auduri. aut q̃ aer mouet ⁊ ſonat calefactus a ſole ſicut ingt Anaragoras: vel q̃ ꝑ vacuũ melius audiť q̃ ꝑ plenũ. In die nãq̃ aer denſatur ſicut repletus a luce ⁊ radijs ꝓpter illud q̃ deſcendũt ab ipo igneo ⁊ radij cũ ſint corꝑora, corꝑus aũt vt ſit noctis rarius eſt. Eodẽ quoq̃ mõ dicẽdũ q̃ q̃ꝫus ſtelle ſpecula ſint rotũda: tñ q̃ fere oẽs ſunt maiores terra. Quelibet.n. ſtella fixa viſu notabilis maior eſt tota terra Alfagranus ⁊ marie ipe ſol cuius magnitudo ꝓbať a Ptolemeo q̃ ſit maior terra 166. vicibus: ⁊ q̃rta ⁊ octaua vnius vicis. radij ꝑfluent ab eis in ſurſũ ⁊ in latũ dilatati ⁊ in deorſũ. ꝓpť angustiã vero terre velut ad punctũ coangustati formam piramidis acgrentes cuius conus ſiue acumẽ in centro exiſtet terre: baſis vero eius in corꝑore ſtelle. ꝓpter q̃ ⁊ aſtrologus appꝛopriãdo ſp vniuerſale ꝑticularia: lumẽ aſſignatũ poterit in ęgrotũ adducere: cũ hec ſit diſpoſito vt declaratũ nãlis radiorũ. Similiť vt iã oñſum dicẽdũ q̃ aſtrologuſ poteſt fortunationes reddere fortũas ⁊ infortunationes ab infortunio ſeꝑarare ſm q̃ ſciuerit inferiora ꝙueniẽť reducere in ſuꝑiora actionẽ motus ⁊ luminis ꝙiũctionis ⁊ virtutis occulte ſpecifice: ſuperiorũ hiis inferioribus applicãdo. Ad aliud de zodiacis q̃s calculatorũ dicet q̃ ℔ ſoluť: ſi illorũ. 10. graduũ. ⁊. 11. minutorũ fiat additio. ꝓpter q̃d ponit fieri additio huius motus octaue ſpere ad motũ none. ſed ℔ nõ vť valẽ eo q̃ tũc ſm nonũ celũ ⁊ nõ ꝑ octauũ erit iudiciũ: nec etiã calculator ꝑ eius calculationẽ videť poſſe ſignificatũ ⁊ iudiciũ ꝑmutare aſtrorũ. Et ideo dico q̃ q̃ nõ grandis interceſſit diſtantia inter zodiacũ mobilẽ ⁊ imobilẽ: q̃d fere ab vtroq̃ idẽ iudiciũ accipiť. verũ tamẽ rõ ꝙcludit q̃ q̃n grandis ſupueniet diſtãtia alterius ab altero: q̃ tũc oꝑouebit ꝑ vtrũq̃ iudicare. ⁊ ſic duas figurationes ꝙſtituere vnã ꝑ octauũ celum aliã vo ꝑ nouũ ⁊ poſtea ſignatũ ⁊ iudicatũ ab vtriſq̃ facta ꝓpatione ⁊ ꝓpoſitiõe adinuicẽ accipere. hodie tñ nono cõius iudicam⁹ celo magis octauo. Et hec qdẽ ratio ſatis videť difficilis ⁊ emolluta ſcientiã iudiciorũ auertere. Ad aliud dicẽdũ q̃ virtꝰ aliarũq̃ ad has ⁊ oĩum reducta eſt imago ſtellarũ oĩum firarũ virtus exiſtentiũ in ſexcupla magnitudie ad. 15. ꝑme magnitudinis notiorẽs reducť ⁊ harũ ad ſeptẽ planetas: cũ oẽs ſint vt dictũ ſimilibus naturis nãte ⁊ adhuc planetarũ virtꝰ oĩmoda ſuſcipiťa luna. Patẽt diſpoſitionẽ ſuã: vt dictũ oĩbus planetis: tũ q̃ ſimilis eſt corꝑi in opatiõe: tũ q̃ ꝓpingor nob. Eſt.n. ſicut qdã Algazillus ⁊ núciuſ curſu velox planetarũ Et ideo in oĩbus ptibꝰ aſtrologie exercitatiue ꝑncipalius ꝓcipiť lunã obſeruari: cũ ipius eſſe ⁊ loco cõiunctionis ⁊ ꝙuentionis eiuſdẽ ⁊ aſcendẽs ac eius dño ꝓſociare. Ad aliud dicẽdũ iã apparuiſſe tres modoſ fore cognitionis diſpoſitionis egroti: vnus qdẽ cõtingit alius ꝑticularis ꝑ interrogationẽ: ⁊ alius ꝑ conſideratione diſpoſitionis celi ⁊ poſſe lune tpe ꝑncipij egritudinis. Et q̃ vlterius videbať ꝓbari ꝑ celeré celi motũ ꝓtactũ ⁊ tarditatẽ plerũq̃ ortus infantis q̃ qo minime poſſet hora natiuitatis ꝓcipere certã: ⁊ etiam ꝓceptionis cũ videať incertior. Dicẽdũ q̃ hꝫ multus ⁊ celerrimꝰ motꝰ fiat in circũferẽtia: tñ anguſtia ſpere minorať ⁊ behať relatus ad centrũ: vtputa terrã ⁊ eorũ q̃ ſunt in ea ceu experimur q̃ radio ſolari ꝑ feneſtrã cadẽte in aquã modico motu: ⁊ fere inꝑceptibili facto in ea maxim⁹ ⁊ manifeſtiſſim⁹ motus ſplẽdoris ad parietẽ ex reuerberatiõe radiorũ efficit. Et ideo Albumaſar in ꝑmo introductorij: Error vniꝰ gradus ñ impedit aſtrologũ. q̃ ⁊ veritatẽ hꝫ in pluribus iudiciorũ modis. In directionibus vero falſificatur: ⁊ marie eo q̃ error vnius gradus errorẽ ꝙmittit vnius anni: cũ in directiõe vnicuiq̃ gradui vnꝰ attribuať annus: ſicut in geneaſticis edoceť lib⁹]. aut ꝑmutatio illa ſic grandis celi fere in momento: hꝫ diuerſificet ⁊ puertat cognitionẽ ac iudicium aſtrologi quantũ ad q̃dã ꝑticulariſſima: de q̃bus qdẽ dictum ipm nõ poſſe ꝙhendere: nõ tñ quo ad vniuerſalia q̃ poteſt ſuſcipere.

Incipit ſecũda ꝑs libri ꝑticularis theorice. Differẽtia. ii.

Quod elementum ſit vnũ mõſtrat: qñ mã eſt elemẽtum. vñ ꝙmẽtator. 5. metha. elemẽtũ dť de cauſis intrinſecis ⁊ dignꝰ de mã: ſed ea vna extat núcro. Adhuc q̃ vni ⁊ eidẽ ſunt eadẽ ⁊ ſibi adinuicẽ elemẽtorũ ꝑmo. ſed elemẽtũ ⁊ ꝑncipiũ ſunt nãe idẽ. vñ. 5. metha. q̃. ꝓpter ⁊ nã ꝑncipiũ ⁊ elemẽtũ. ꝑncipiũ vero eſt vnũ tñ vt. 12. cõcludit metha. Nõ aũt duo videť: q̃ illa ſunt elementa: q̃ ſunt ꝑncipia ⁊ cãe rerũ: ignto appens metha. Hec aũt mã ſunt ⁊ forma. vñ phyſi. ꝑmo: Subiecta mã cũ forma cã eſt eorũ q̃ fiũt ceu mater. Et ꝓfirmať q̃ elemẽta ordinať ad mixtionẽ: ⁊ tandẽ ad gñatõẽs ita vt ⁊ ignis huc cõcurrat ſuꝑior ad ipam: dria. 15. Ipe aũt ꝑficiũt actiõe ⁊ paſſiõe: vbi ſaltẽ reꝙruntur duo quorũ vnũ ſit vt mã ⁊ paſſiuũ: reliquũ vero vt forma ⁊ effectiuũ. Nõ etiã tria oñdit: q̃ tondẽ poſita ſũt rerũ initia: mã: forma: ⁊ ꝑuatio: phyſi. ꝑmo. Palin: illud eſt elemẽtũ alicuius ex quo ⁊ illud ꝙſtituiť. ſed ea ſunt tria in q̃libet eni re ſunt totidẽ ꝑmo celi ⁊ mũdi. oĩa eni tribus ꝙſtat perfectio. q̃ aũt q̃nq̃ aut ſex videť: qñ cũ ea ſint q̃ttuor materialia ⁊ mã ñ patiť ꝑ ſe neq̃ cauſať: imo ꝑp agens ꝑmo ꝑma. vñ. 12. metha. mã ipa ſeipã q̃ ñ mouebit ſed tegonica. oꝑortebit itaq̃ ſaltẽ q̃ntũ ſubdere: q̃d ſit mouẽs ipa ⁊ ad generationẽ deducẽs aut ſextũ. ⁊ ſ Empedocles cũ ꝑdictis q̃ttuor litẽ introdurit ⁊ ꝙcordiã ea mouere. Nõ aũt decẽ mõſtrať: q̃ ſunt ꝑma rerũ genera cathegorie appellata. q̃d fulcť Pythagoras oĩa conãte in denariũ ꝙducere metha. ꝑmo. Et q̃ infiuita vť q̃ñ oẽs phi Platõe ſublato generationẽ ſtabiliũt ꝑpetuã. Sol⁹.n. ſo creauit tꝑs phyſi. 8. ea vo ꝑpetuari nõ poſſet niſi ex q̃bus fieret forent infinita. Cõſti,

merēt eni ⁊ ꝓsumpta forēt aliogn ⁊ deficeret oīsariā ipa: quare Anaxagoras chaos quoddā imaginatus est in quo infinitas ptes locauerit omiomeras. Democritus vero leucippus ⁊ epicurus athamos infinitos. Et ꝓpterea Empedocles conatus fuit ponēr elemēta inalterabilia ⁊ impassibilia seu mūdū infinities ptcularīt generari etiā corrūpi. elemēta igr subiecta sunt varia ⁊ indeterminata. In oppositū sunt logicorū medici ⁊ pipathetici ponētes ea q̄ttuor vt frā: aquā: aerē ⁊ ignē. Adhuc hūores ir elemēta q̄dā a ꝑmis ſm Isaac ⁊ Haly abbatē filiati. hos vero q̄t tuor scribūt: quare Aurelius oibus hoibus nascunt egritudines ex q̄ttuor hūoribus. vñ hō viuit ⁊ inde regūtur sani ⁊ ledūtur infirmi. cū igr effectus sit cāe ꝓportionabilis ⁊ ptesta; physi. 2. Elemēta itaq; erūt similiter q̄ttuor: ꝑmaria. ¶ Propr ꝑmū qdē sciēdū q; elemēta sunt q̄druplicia: q̄dā nāq; ꝑma ⁊ vniuersalia tā corporū simpliciū q̄z etiā ꝓpositorū sicut mā ⁊ forma. Cōmētator tertio celi ⁊ mūdi: Alia vo cōia ꝓpositorū tm̄ fundamēta vt ꝑnomiata. Nō nulla vo ꝓpinqua ⁊ ꝑpria vt ꝓsimlū ptes indifferēter aialibus cōes. Reliqua aūt media pfectis aialiū appro-ꝑata sicut hūores dicti: sanguis: phlegma: cholera: ⁊ melācholia: theorice ꝑtio ca. 5. vñ ꝑtio ꝑma: Subiectū ꝓpinquū corporis hūani sunt mēbrū ⁊ spiritus longinquū hūores ⁊ eius longius quattuor elemēta Elemētū aūt siue hylemētū ⁊ ꝑprie ꝑmū simplex importat. 5. metha. Indiuisibile quoq; ſm ꝓmētatores ubi tripliciter dicit. vno qdē diffinitiue ceu gñalissima ⁊ idiuidua. Alter in specieb⁹ seu forma ⁊ id vniuersale aut ptculare vt quattuor nota elemēta ⁊ oīa ꝓsimilia: ⁊ tertio quātitate sicut vnitas ⁊ ꝑctus. Benotant etiā elemēta noīe calidi: frigidi: sicci: ⁊ hūidi: vt Ga. locis insignat q̄z mult; qō euenit fortassis: qr elemētū dictū est simplicitatē ⁊ indiuisibilitatē denotare. Intensiores vo hmōi p calidū frigidū. reliqua important q̄z p terrā ⁊c. cū subiecti ⁊ accidēs māe ac forme ꝓpositionē pferant: vel nō sunt simplicia ⁊ pura ꝑmo theorice nisi sensu ⁊ nō aīo vel intellectu aut qñ elemēta referūtur ad actus. q̄litates vo maxime ac imediatius sunt actiue: dria. 60. qdā tñ terram aquā ⁊c. timuerūt ꝓfiteri elemēta qr neq; auferimus ex corpore qd neq; imponim⁹ qō valde ſsanū elemētorū ꝑmo. ca. 14. Id quoq; elemētū plurimis reperitur idē importātib⁹ fere notificatū modis. Quinto nāq; metha. ⁊ tertio celi ⁊ mūdi: Elemētū est id ex quo ꝓpouit res ꝑmo: ⁊ est in eo indiuisibile specie in aliā speciē. In ꝓncipio vero elemētorū: Elemētū ē minima ꝑticula eius cuius est elemētū. ꝑmo quoq; theorice: est id qō simplicius est oībus ꝓpositi corporis ptibus ⁊ quātitate minus. Isaac vero amarā in elemētorū suorū exordio: Elemētū est res ex q̄ gñatione ꝑma generat aliqd ⁊ existit in generato ex ea potestate nō actu. Secūdū vero. A. 6. metha. Elemētū corporeū est id ex quo ⁊ alio a se ꝓpouit res: ⁊ est in eo p essentiā ⁊ nō diuidit⁹ p formaz. ꝑmo vero ꝑma: Elemēta sunt corpora vz simplicia: ⁊ sunt ptes ꝑme corporis hūani ⁊ aliorū q; in corpora diuersarū formarū diuidi minime possūt ex quorū ꝓmixtione spēs diuersorū generatorū fiūt. Et nosce q; oēs ampli⁹ notificant elemētū: ꝑut relationē hz ad mixtū ⁊ non sit ſm esse suū in mixto distinctū nisi. A. ⁊ ꝑcipue cū describit elemētorū vnūqōq; tūc. n. vtrūq; tangit. Aūt sit ſm elemētū ⁊ quotiēs dicat: dria. 19. notatur sicut ⁊ tertiū in sermone de mēbris mōstrabit.

¶ Propter secūdū vero sciēdū tria vt ⁊ triplicia posita sunt elemēta. Primusq; quoq; sciēdū aliquos aliter posuisse ꝑma elemēta q̄z posita sunt a ꝑtis medicis ⁊ phīs ea ſm entia diuersificātes ⁊ ꝑcipue materialia. Nā elemētū est vna aut multa: ⁊ si vnū aut in genere sbe vel accidētis vt quātitat; ⁊ ita Pithagoras vnū posuit qō est nūeri ꝑncipiū rerū etiā oium inuitū nescies distinguere inter ipm̄ qui est ꝑncipiū numeri: ⁊ ſm q; est vnū transcēdentū. putabat enī q; sicut additōe vnitatis: aut subtractōe variat numerus: ita ⁊ spēs rei seu natura. Sigdē in cathegoria sbe vel imobile: aut mobile. sigdē ꝑmū vel infinitum vt melissus antiq⁹: vel futurū vt Parmenides vere. Si aūt mobile vt plures: q; naturales cūcti aut vnū vt hesiodus legesta. Cōmentator secūdo metha. terrā oium elemētū ponēs vel aquā ceu Thales milesius phīcū sector ꝑmus: aut aerē vt Diogenes: vel vaporē vt Cratillus ⁊ Eraticus: aut ignem sicut aliqui cū subtilissimū sit qd ⁊ incorporeū fere: que nature videt elementorū ꝑtinere. et si multa vl' ō genere accidētis ceu Plato lineā: planū: ⁊ solidum rerū volens ꝑncipia: aut ex genere sbe ⁊ ea vel finita vel infinita. sigdē finita vel duo ſm apparētiā parmenidis ignē ⁊ terrā: aut reliq; tria ꝑter terrā vt naturalium alij. Et q; ea videt magis habere rōnē elemēti q̄z elementū: cū sit densa ⁊ ꝑpacta valde. At q; frigida ⁊ sicca ꝑncipijs ꝓriat vite. Ipām phīcā nulli⁹ simplex posuit elemētū. vñ ō alia ꝑmo: Elemēta oīa ordinē acceperūt ꝑter terrā. Aliq vero quattuor materialia nota vt Empedocles his duo adūgens formalia: lutem. s. ⁊ amicitiā. Et si plura infinita ceu democritus ⁊ Leucippus ponētes athomos infinitos q̄bus fieri volebant alterationē figura: ordine: ⁊ positione. Aut medio posuerūt mō inter oia h⁹ vt Anaxagoras cū Anaxmādro. In eo. n. q; ponit chaos quoddā voluit elemētū vnū ⁊ finitū. Eo vero q; sen sit in illo ꝓtineri ptes ꝓsimiles infinitas plura posuit ⁊ indefinita. Quorū oium defectus extermiat Arı. in locis sufficiēter q̄ssultis. Et Ga. nō parū de elementis maxīe. ⁊ ideo impsentarū omittat: cū eorum etiā defectus appareat dicēdorū tertio. Is Isaac elemētorū tertio satagat hoc expositionē fulcire. vñ. A. metha. ꝑmo. Nos nō ꝓphendim⁹ nec possim⁹ intelligere Melissū ⁊ Parmenidē: nec putam⁹ eos adeo fuisse imperitos sicut videt in verbis ipōrū. ¶ Propter huius qdē ſm sciendū q; aliq posuerūt vnū ēt elementū ſm vt humorē de natura humana ⁊ elemētis libris. Quorū quidā dicūt ipm̄ fore sanguinem alij phlegma: nōnulli cholerā: reliq; vo melancholiā Et mouebant eo q; videre putabāt fluxū solū vnuſ humoris motē causare vt sanguinis solutiōe ꝓtinui aut cholē tm̄ egressu seu phlegmat; aut melācholie. Quos Hip ⁊ Ga. longius impugnāt ad plurima i cōuenientia deducēdo. Tunc nāq; corpus nō alteraretur pateret: doleret: sanaret: neq; vniuersaliter generat aut corrūperet: cū hec oia fiāt a ꝓrio. Cuncta enim interimunt ⁊ corrūpunt a ꝓrijs de diſlēpantia iequali ca. 9. Fit nāq; alteratio ⁊ generatio ex oppositis. Est ⁊ dolore ꝓxīū subito impssioē sentire. Omnisq; sanatio ꝓximetate pficit: ꝓpter qō nō ex vno sed ex plurib⁹ ꝓsultū habēs. Iuxta tñ Arı. ⁊ Auer. sen-

tentiã cũ aliquib⁹ medicis: sanguis est humor verus reliq vero supfluitates magis illius: differentia.30. Neqz verũ existit q dũ alal fluxu deperit: vnus tñ defluat humor. vñ de nã humana: Si supfluus purgatoibus nullus mortuus est: sola purgat colera verum ꝓmitus educit ea: deinde phlegma postea melãcolia t vltimo motõs sanguinis: dria.144. Decipiebant.n. hi emperie ꝓtinitate ꝓpzieqz sanguis cũ sui quãtitate t colore ceteros superet t occultet. ¶ Propter hꝰ quoqz tertiũ sciẽdũ: q ptes ꝓsimiles ponunt elemẽta vt os: cartilago: ligamẽtũ: neruꝰ: t caro sunplicissima: eo q ipa ꝓponũt t cõstituũt officialia sic caput thorace tc. t p ꝓns corpus omne. Nã triplex est ꝓpositio. vna quidẽ ꝓsiliũ ex elemẽtis: secũda officialis ex ꝓsimilibus. tertia vo totius corporis ex his secũdo de ptibus t de morbo ꝑmo ca.3. Quidã ẽt posierũt vnũ istorũ elemẽtorũ ꝑncipale vt pipathetici. nõnulli vero quattuor vt cerebrũ: cor: epar: t pestes: velut platonici t medici: dria.38. ¶ Propter fiquidẽ tertiũ tria simlik sciendũ. t ꝑus q elementa sunt quattuor ꝑmaria vt testantur piti. Nõ fulcitur qz qualitatesꝫ actiue t passiue vt caliditaſ t frigiditaſ siccitas t humiditas quattuor sunt elemẽtorũ eause vñ methaurorꝝ ẽrto: Cũ quattuor cãe determinate sunt elemẽtorũ. vnũqõqz vero vnũ hꝫ sibi essentialiter inherentẽ: dria ꝓxi. Adhuc ex quattuor terminis incõpleris⁹ ex ꝓsurgũt ꝓugatões quarũ q̃ttuor sunt possibiles vt caliditas t siccitas q̃ est ignis caliditaſ t humiditas q̃ est aeris frigiditas t hũiditas aq̃: frigiditas t siccitas q̃ terre. Caliditas vero t frigiditas siccitas t humiditas cũ oĩaria sint ẽria. t ipa respuant t corrũpant: nulla ꝓstituẽt elemẽta. Rursus qõ daz graue est in vltimo qõ est terre aliud in respectu qõ aque. Et simlik leue vel simplicik vt ignis: aut hꝫ qd ceu qõ aeris: de generatõe t corrũptõe secũdo Pe alin: omne fit ex aliquo tanq̃ ex mã t ab aliquo velut ab agente p formã. sed in elemẽtis his notꝫ aliquid horũ locũ magis obtinet mãe t passiui vt terra t aqua: aliud forme amplius t actiui velut ignis et aer. Amp. id ostẽdũt multiplicia signa vt similitudo seu figura generatõ t corruptio. ꝑmũ qdẽ: q effectꝰ ꝓtendit naturã siue cãe. sed in elemẽtatis elemẽtorũ effectibus reperiũtur similitudo in ſba t q̃litate. nã q̃dam sunt grossa valde: q̃dam subtilia: nõnulla media t hec duplicia. vnũ enĩ extremũ magis aut alterum respicientia sunt: t q̃daz calida t frigida t sicca t humida t similiter grauia t leuia simplicik aut ſm qd. Iudẽ secũdo de generatõe t corruptõe: ex quibus alie generãtur in eadẽ corrũpunt: aliogn ꝓsumerent ãnullata tã ipa. cũ ea t oẽ sint finitũ actu physi. 5. t oĩo corpus finitũ reseruet a corpore finito eorũdem ꝑmo. Sed ex quarto elemẽtis fit generatio cuiusq̃ qõ ostendit resolutio. videl enĩ mixtũ in quattuor resolui: siue ſm naturã vt in aĩalis corruptione. Nam ꝑmo theorice t Isaac de elemẽtis q̃ solidiora vt os t cartilagines in terrã ꝓcurrunt vz a dño hũidiora in vaporẽ vel aquã spiritus in aerẽ t calor nãl in ignẽ: vel p arte vt sublimatõ denotat t q̃ ou ꝑcipue inde nanq̃ diuerse ſbe quattuor elicũt sensu. itaqz sunt quattuor elemẽta. ¶ Propk secũdũ hꝰ sciẽdũ q humores apud cões medicorũ sunt quattuor ꝓtacti: qõ ex signis oñditur q̃ꝫmultis. Et quidã ꝑmitus ethcrogenicitate sanguinee masse: q: si mũ vnus esset humor in sanguine: tũc plures nõ reperirent ſbe. qõ est falsũ cũ in eo inueniat ſba pura multa purpurea sufficienter decocta: q̃ est sanguis. t ſba velut spuma clara subruffa multũ decocta vt cholera t viscosa ſb albida cruda ceu phlegma. subsidiẽs vero grossa ſb nigra minus sanguie cocta est vt melãcholia t acquositas ligda naturalis: dria.19. Similik purus vt possibilis sanguis diuersitatẽ recipit in ſba cholere t naturis alijs qõ corde aut hyemo in eo reperti oñdũt. Nõ etiã lac ꝓfirmat ethcrogeneũ eius: t modꝰ gñationis vini ex vuis nõ calcatis: naturaliũ secũdo ca. 9. Fit etiã embryo nõ ex simplicibo sed ex ꝓmitis vt spermate ac mẽstruo sanguie: quorũ nã ethcrogenea existit. Adhuc ex mẽbrorũ dria q: corpz q̃d am sunt dura compacta frigida t sicca vt ossa: nonnulla subtilia leuia calida t sicca vt plumo: quedam vero carnosa tractabilia calida t humida ceu musculi. Reliqua vero mollia viscosa frigida t humida vt phlegmatica. Hec aũt nõ extant talia nisi pp quattuor in eis dñantes humores. Amplius ex pharmaco. nam quoddã ẽ sanguinis eductiũ de pharmacijs libro aut saltẽ ꝓtinui solutio aliud phlegmates: nõnullum cholere: reliquũ melãcholie. cũqz ſ semp ꝓtingat vt etate oibus t tpe. Cõnijcik igit humoresꝫ quattuor existere ſ Hippocrat t Ga. cum Haly. Scõm tñ peritiores t pspicaciores vt tactũ nõ ꝓstituũt neqz corpꝰ nutriunt oẽs verũ sanguis solꝰ aut qõ in ipm phlegma cõuersum. ¶ Propter igit huius tertiũ puta ꝺ mẽbrorũ numero qd de hoc sentiẽdũ differẽtie relin quak. 38. ¶ Propter quartũ vero ad ꝑmũ dicẽdũ q hꝫ materia ꝓxiꝰ apud Ar⁹. t ꝓmentatorẽ dicak elemẽtũ. ſ tñ elemẽtũ q̃ik corporeũ t ñ corporeũ q̃le ile. Ad aliud dicendũ id verũ fore si materia eadẽ rõne ꝑncipiũ esset t elemẽtũ t nõ subiecto. si aũt p aliã nõ cõuincit sed accidẽs cõmitik potius cũ ꝑncipium t elementũ inter se distent. ꝑncipiũ nãqz ꝓprie de cã dicik agente: elemẽtũ vero de materiali. Aliud est. n. ꝑncipiũ qõ nõ est elemẽtum aut cã ceu punctũ ꝑncipium est linee. nõ tñ elemẽtum siue cã: cũ imꝓbet phyſi. 6. illam ex pũctis cõponi t ꝑncipiuz vñ unitatis est motus. Adhuc differt ꝑncipiũ ab elemẽto qõ ꝑncipiũ nõ ex necessitate rebus est homogeneũ: q̃ extat ꝑncipiũ. oĩo aute elemẽtũ homogeneũ elementorũ ꝑmo ca.13. Ad aliud qd dicendũ iam apparuit cum elemẽtũ q̃situ dictũ sit fore corporeũ quales nõ sunt mã t forma: neqz etiã puanto similiter ꝑncipiuz est vnũ oĩum vniuersale ceu cã ꝑma. Sunt t alia partialia in illã ordinata ꝑncipia q̃ꝫmulta metha. 12. Ad cõfirmatiõẽ vero dicendũ simlik q̃ actio t passio ñ est sine quattuor elemẽtis: cũ fiat qualitatib⁹ quattuor in eisdẽ fulcitis. Ad aliud qd dicendũ apparuit similiter cũ sint incorporea elemẽta. Ad aliud dicẽdũ q illa tria nõ sint ꝑncipia materialia ex quibꝰ hic q̃situm: verum alia differẽt exposita. Scõm nãqz Ar⁹. ibidẽ subiecta sunt virtus t opatio: q̃ potius obtinet vigorẽ forme t agentis q̃z materie q̃ iuxta Pithagoram extãt ꝑncipiũ mediũ t finis. Sapiẽtie vero. ii. mẽsura numerꝰ t pondꝰ: apud vero Augustinũ: modus: ordo t spẽs! Ad aliud quid dicendũ apparuit ex his q̃ Ar⁹. cũ Empedoclem locis ipugnet q̃ꝫmultis. Quãtũ tñ ad id qõ posuit elemẽta quattuor materialia sane dixit q: tñ in plurimis positũ corrũpit. ponensꝫ ipa inalterabilia t ipermutabilia errauit: de

gene.t cor.pmo. Precauit etiá ponédo lité t cõcor diam in vniuersum infinities generare t corrũpere: nisi ptic̃lariter audiat istud. Sequit etiá ipm indif ferenter dicere lité t amicitiá cõgregare t disgregaſ Ad aliud dicẽdũ q Pithagoraſ nõ curat in natura vt etiá apparet tertio creticoz. ca.8. conão ex mathe maticis oía demõſtrare in ea ꝓpter eſtimationé di etam de vno q nũeri ꝓncipium ponẽtem id cám en tium exiſtere. vñ quia denarũ pfectũ numerũ posuit 15. pbl'atum: etiá putauit in ipm oía coaptare ponẽſ duas decẽnorũ ſiſtitas seu cõcordinatões metha. i. qſ ſperis nouẽ ſolũ exiſtentibus manifeſtis. ideo de cimá anticonã. i. ꝓextensaz vel motá facũt. Ad aliõ dicendũ: q nõ oz ꝓncipia ponere actu infinita vt p petuctur ſm phõs generatio. Sufficit eni q entiꝫ actu finiti ſint impontẽtia infinita: ꝓpter in adinuicẽ ſucceſſiue infinitas alterutringz trãſmutatões. qõ gi ratiões orbis oſtẽdunt cũ vna nõ depẽdeat ab alte ra vſqzquaqz ſicut ꝫ eſt ſecũdo methau. ac õgenera tione t corruptiõe apparet. Differentia. 11.

Quod terra ſit primuz frigidorũ mõſtrat: qñ quãtũcũqz aliquod magis diſtat a fonte chaloris. tanto minuſ eſt calidũ frigiditati admixtũ: cũ vnũqõqz debilitet a ſui ꝓncipio diſtantia de mũdo Ar]. ſed terra ꝑ ceteris diſtat amplius elementis. a fonte nanqz caloris vt a corpore celeſti recedit motu calefaciẽte ac luce: ſecũdo celi t mũdi ſeu ab igne. Amplius iſtud videt frigidiꝰ qõ cõpactius eſt t groſſius. Frigidi. n. motus eſt a circũferitijs ad centrũ ꝛgregãdo: de gene. t cor. ſecũdo. Terra vero ꝓpatior ac groſſior eſt mẽtis ceteris. Ad huc motus calidi t ſurſuz tendere vt t quãto magis calidũ in id tanto plus eleuet vt ignis ꝫ motus ẽ ad aerẽ. Frigidũ itaqz illi oppoſitũ peteret q̃ inferius t quãto frigidius magis deorſum tẽdat. ſicut eni ſimpli citer ad ſimpliciter ita t magꝭ ad magis: q terre re latione ineſt ad aquã t ſi vtrumqz ſit graue. Palm: quorũ locus eſt ꝛrius t forma: t que inde ꝓcedunt demũ. hec eni ipam ſequũt. naz quantũ natura dat de loco t de forma quarto celi t mũdi. ſed elementũ ſuperius vt ignis locũ obtinet nobiliorẽ t qualitateꝫ formaliorẽ. igit t locũ viliorẽ habens qualitatẽ habe bit ꝓxi oppoſitã talis vero eſt frigiditas: ipa nanqz caliditati opponit. Amplius qualitates ſecũde cãſ a ꝓmis. ſed leuitas abſoluta ſtat cũ caliditate vltima ta. grauitas itaqz ſimpler ſtabit cũ frigiditate vltia. hec aũt erit terra. Erit itaqz terra frigidorũ ꝓmum. Cuius oppoſitũ cuncti fere teſtanſ phõrũ t medici Amp. id eſt elemẽtorũ frigidius qõ calidior opponi tur cũ maxima ſit ꝛriorũ diſtantia. Hec aũt aq ineſt ad ignẽ cũ in adinuicem ſint maxie pemptiua. Rurſus illud eſt frigidius qõ magis impmit in ſenſuz ſecũdo de ꝓbus aĩalium. Hmõi quidẽ aquã eſſe de notat ipõ: ꝓpter q̃ aqua ꝓmũ erit frigidiorũ: nõ aũt terra. Propter ꝓmũ quidẽ ſciendũ q terra ẽ elemẽtuz ſimplex cuius locus eſt vniuerſi centrũ vbi nãliter quieſcit ad ipm tendẽs ſeparata: cuiſq natura cũ grauitate abſoluta ſicca eſt in ſũmo t frigida cuiꝰ quippe in generatis finis eſt figurare retinere ac ſeruare figuras t formas. Et huius qdẽ ratiõis appa ritio apparebit i ſeq̃nti amp. dria. q ãt frasit elemẽtũ t ipiꝰ cẽ t numerꝰ differẽtijs ꝓxi t 16. appebit. ſũt autẽ tres tunice ſeu ptes quarum vna inferior circa centrũ ꝓpinquior eni eſt ſimplicitati vt t terra raica tur pura: Nõ. n. terra calcamꝰ: aqua quã bibimus t ſimiliter aer t ignis ſimplices: elementorum t ſimpli cium ꝓmis ca. x. elemẽtorum t ca. 3. ſimplicium. Hẽ ſibus nanqz nõ reperiuntur: quorũ vni aliud nõ vi deatur in mixtum. ſed animo ſic eſſe intelligũtur ele mentorum t theorice ꝓmis. Quidã tamẽ ſenſerunt in medio eſſe oceani ſimplicẽ aquã differentia ſeq̃n ti. Eſt t alia ſuper hãc ſituata ſimilis exiſtens luto: ĩ quã defluunt aque. Super iſtam quoqz eſt tertia ve lut terre facies: que in tectam mari diuiditur t de te ctam illi eminẽtem: cui ꝓpter caloꝛẽ ſolis lateraliter Algazel ſiccitatem inquit dñari ceu relique humidi tatem. quid autẽ ſit frigidum: differentia oſtenditur 15. quid aqua in ſequenti. Propter ſecũdũ vo ſciendũ q ad parmeidis poſitionem ſequitur terraz eſſe frigidorũ ꝓmum. Licet enim diceret omnia eſſe vnum ſm veritatem ab eo eſtimatam: tamen vt ſal uaret que in ſenſu viſa poſuit duo foꝛe rerũ ꝓncipia calidum quidẽ ignem appellauit: frigidum quidem terraz methau. i. cuius poſitionẽ Ar]. ſufficienter de ſtruit. Fuerunt t alij ſimiliter terram frigidiſſimaz indicãteo: t ſi alio motuo velut. Ar. ſenſit aliquando in ſine celi t mundi: q ptactum eſt virtute quia cum celum moueatur vltima velocitate coꝛpuſ qõ ſub eo exiſtit motum ipius conſequetur: ita vt eo ac etiam luce caleſiat: ꝓpter qõ reſoluetur vehementer vt ſic citas in id cadat: hoc autem eſt ignis. Coꝛpus autẽ ſub hoc ſitum tanq̃z diſtans nõ aſſequitur ſic motuz celi t lucem. vnde minus redditur calidum. Et ideo minus reſoluitur vt partes habeat igne magis con tiguas: ex quo aer efficit calidus natura t humidus demum qõ eſt ſub his ꝓpter iam longe diſtare: mo tus debilitaſ in ipo t lux: ita vt frigiditas in ipm ſen ſum impꝛimatur occultiorem: quia etiam cõſtringit ac hunndũ redditur. vnde aqua efficitur frigida na tura t humida. Quartũ vero ab his coꝛpus diſtãs oio a celo nec motus ipius factum ſuſceptiuũ: neqz lucis cõſtrigitur vltime t terra efficitur frigida t ſic ca. Amp. terra ĩmobilis facta eſt vt celũ ſuper ipam fulcitum valeat moueri: quin omnẽ motuz oporteat alicui inniti immobili de motu animalium ꝓpter qõ oportuit ipam foꝛe in vltimo frigidam cuz frigiditaſ immobilitatem t groſſitatem cauſet. Opus etiã ſuit hanc a celo diſtare omnifariam ne ſibi appꝛopinq̃s motu eius calefieret t diſſolueretur vno non manẽs loco. quare inter celum t ipam poſita fuerunt reliq̃ elementa. vnde ꝓpter tantuz in vniuerſo terre neceſſitatem viſa eſt natura eius ꝓductionem ceterorum elementorum magis intendere. Erit itaqz frigidorũ ꝓmum terra. Hanc tamen poſitionem idem impug nat. 9. meta. dicens id non poſſe ſermonibus ꝓbari ſyllogiſticis. Non enim hoc eſt verus cum diligẽter fuerit conſideratum: immo aliter exiſtit: quoniaz elementa non generãtur in eis coꝛpore celeſti. ſed a quattuoꝛ puta combinatõnibus qualitatũ quattuor deſignabilibus in eis. In coꝛporibus enim celeſtibꝰ tñ effectiue quattuoꝛ combinationes elementorum qualitate etiaz ſm aſtrologos ſit aſſignare. Ab vno quoqz nanqz horum fluit in materiam aptam ſuſcipere aptitudo ad formam: que deinde recipit ſic coaptata formam a datoꝛe formaruz. Non enim id to

tum fuit ab vno corpore: sed sunt comparationes illic repetere inducentes diuersitatez a causis occultis. Secundum tamen sententiam meliorum peripatheticorum datorem non ponentē formarum: dicendum celum per illas cōbinationes qualitatum materiam disponere: et formam tandē ex ipa suscipere: cum idē sm eos sit disponēs materiā et introducēs formaz: ō quo tactum. 88. Amp. addidit q bi ferunt pmū corpus non habere formam aliquā nisi corporalem impmere non est verum. Nō enim esse corporis perficitur ex forma corporeitatis sola: nisi pter hanc formam dimensionatā: alia intelligatur forma. Neqz ēt eo q vnuz corpus rare fiat calido aut inspissetur frigido sit aliud corpus ppter motum huius licz calefiat illo. Quod etiā paro materie ascendat vel descēdat cum accidit calor ppter ordinem grauitatis et leuitatis in vniuerso. Adhuc addendum q natura nō datur alicui solum in fieri: verum etiam in facto esse sm q fuit apta recipere et ppie cum ostendatur: differentia. 22. complexionem etiam posse inatam pmutari. Eti: non solum corpora superiora motu operantur et luce: sed fortunio et infortunio et virtutibus quibusdaz specificis appropriatis que sine medij imprimunt immutatione sensibili: differentia. 10. vnde sōdit sibi videri q docens generationem elemētorum: conatus est alicui abbreuiare. Veniens autem post eum eius cōfirmauit dictum. Scribens vero fuit cōfundens et se perturbans: sicut cum discipulis quod audiuit depingit nō perfecte multotiens habens doctrinis sententiam. Fuerunt et alij distinguentes q in elementis duplex est natura vt pmo indicatur enaz theorice. vna quidem eorum ppria qua aqua frigida est terra. altera vero aduentiua a superioribus acquisita: qua volunt terrā aqua frigidiorem esse. Nō quidem innitūtur astruere ex secūdo de generatōne animalium et cōmentatore. 12. meta. ponentibus duos calores specie differentes: vnuz videlicet elementalem: reliquū vero celestem. Contra quos fortassis quis ibit explicando q pmum dictum stare nō potest vt q alia sit elemētorum natura qz eis fuerit deriuata a virtute superiori in materiam eorum sic vel aliter susceptuam. Nō ostenditur: naz sicut se habz natura animalium ad elemēta et celestia: ita se habēt elemēta ad eadem. nulla vero natura est in animalibus maxime in his: quorum forma educta est ex potentia materie que in elementis et superiorib⁹ corporibus non sit reperta suo modo. nō igitur erit alia elementorū natura pter receptam a superioribus in talem eorum materiam. Amp. sm Ar. quandocūqz inueniuntur effectus aliqui in rebus cōmunicantes in pluribus: oportet in aliam aduucere cum non sit dare pncipia disceptа tertio de partibus animaliū: ita q tandem natura hec in feriorem lationem pmaz superiorem est reducta vt tactum sepe: et ideo phantes verius omniū lucidorū lucem: in pmum lucidorz reducunt: quod est sol et caliditatez in ignem. Neqz valet etiam sicut iam ostensum: q duo calores in elementis sint: ita vt audiantur tāqz species differentes cum illud dicatur non quidem relatione facta ad elementa sed ad mixta tantum: in quibus reperitur calidum igneum tanqz instrumentum nutrimenti ppparatum et celeste seu vinificatiuū et formatiuū magis quoniam elementum est simplex: corpus vero hic ex eo et calido compositum celesti. Propter tertium vero sciendum q terra non est pmuz frigidorum: sed aqua ceu cūcti recte phantes: ac medici cuz illis etiā sensere. Nam cum vnumquodqz elementum vnaz habeat qualitatem in summo: reliquam vero acquisitam et ex adiecto terre quidem siccum: aque autez frigidum ascribitur. vnde secūdo de generatōne et corruptiōe: Quattuor entibus vnius vnūquodqz est: terra quidem sicci magis qz frigidi est: aqua vero frigidi magis qz humidi. aer quidem plus humidi qz calidi: ignis autem calidi amplius qz sicci. vnde Cōmentator quarto metha. Si mixtio fiat necessarium est vt vnum duorū elementorum fortioris fit operationis in vna contrariarū qualitatum qz suum compar: ppter quod non est necessarium vt sint inuente in duobus elementis due qualitates substantiales i fine. si enim in igne foret caliditas et siccitas in fine et frigiditas et humiditas in aqua nūqz temperarentur et admiscerentur vt aliquid fieret: et ideo siccitas ignis non est in fine: neqz humiditas aqua. Quod autem terra non sit pmum frigidorum ratione confirmatur duplici: vna quidem a posterioribus nature et causis. altera vero a posterioribus ipi nobis autem posterioribus. Prima quidem et secūda quintuplici innituntur medio. Primo siquidem ex modo ostenditur pductionis seu regiminis elementorum. Nam poza elementa sm Platonem thimei pmo: sunt ignis et terra ex quibus esse conficitur vniuersi: quoniam per alterum eorum: vtpote ignem exstit visibile per: alterz vero tactibile vt terram. Et Parmenides hec posuit esse vt visum pncipia. vnde secundo celi et mundi: si est dare terram: dare est et ignem ex necessitate. nam si vnum contrariorum est in natura et reliquum. Sic igitur cum ista duo sint pmo pducta seu gubernata sm mundi perpetuitatem: oportuit cum ipe obtineat vnam qualitatum actiuaruz in summo: puta caliditatem: q alterum elementum vnam passiuarum etiam retineat in summo. hanc autem nullus dabit nisi siccitatem: ex quibus possint tandem generari aut gubernari alia duo elementa intermedia et eorū qualitates. Si enim quis terram summe frigidaz poneret vt frigidiorem aqua: tam ordo existentia qualitatum passiuarum in his duobus pmis elementis nullatenus inueniretur in summo: cuius cōtrarium probabitur. Secūdo ex cōuenu et pportione elementorz et qualitatum in adinuicem. nam sm Thimeū et Macrobium super somnio Scipionis: fere pluruma pducta sunt contexta septenario: sicut ibidem inducit in locis qz multis. hic autem numerus inuenitur in qualitatibus elementorum ad elementa relatis. Sūt enim pmo quattuor elementorum qualitates tribus secūdo numeris seu pportionibus colligate: iuxta illud de consolatione Boetij tertio: Qui numeris elementa ligas. nexus autem et iunctura perfecta existit: cuz vni actiue in summo elemento attribute: passiua alterius elementi subsequatur: postqz et actiua incidat alia et tandem passiua vt nexus nodo trino vtriusqz qualitatis ordini proportionatus firmior habeatur. Cum itaqz ignis caliditatem obtineat in summo sicut conueniunt vniuersi: post ipm oportuit elementū poni: cui⁹ qlitas passiua esset i summo. Bāt fuit būi

duz aeris:eſt vtriqz ſit marie paſſiu⁹ ad qō ex neceſſitate ꝓſequit ēlitas alia actiua:puta frigidū aq̄ i ſūmo:vt modus ſit firmatus in tertio cōrūdente igni: pp qō ꝛ quattuoꝛ elementoꝝ:terra ſiccitatē obtiebit extreme ꝓportionatā aeri. Si.n.poneret terra frigida in ſūmo:cū iá numerus deficēt trinari⁹: deficēt et ſeptuari⁹:neqz nexus iá tant⁹ exiſteret inf ea. Tertio vero ex appꝛopatiōe qualitatū ad elementa.nam ſm qō appuit vnūquodqz elemētū hz vnā ꝙualitatē ap ꝓopatā in vltio. Cui⁹ qdem rō ē:qm̄ ſm qō res vna queqz hz vnā formā ꝛ vnū eſſe:ſic ꝛ vnā nām ſeu pp etatē ad illā ꝓſeqntē. Itaqz ignis: aut hēbit ſumme calidū:aut frūm:aut ſiccū:aut humidū. Nō frūz vt ſenſus indicat ꝛ intellect⁹ appꝛehendit: Propꝛ calidū acq̄ſitū ex motu oꝛbis:in c⁹ eſt cōcauo ꝛ luce:neqz ſiccū:qm̄ formaliſſimo elementoꝝ:formaliſſima debetur ēlitas:ſiḡ neqz humidū:cū locus ei⁹ pp lucem ꝛ motū hoc ipediat caliditatē cauſantes. Subſequēti āt elemento vt aeri:aut erit ſumme frūm:aut ſumme ſiccū:vel ſumme hūidū.non ſumme frūm: tū ꝓpter ignis ꝓtiguā caliditatē ipi:tū pp oppoſitionē ſumme calidi:ꝛ ſumme frigidi:ſic enī reducenf ad mediū qō dam. ꝓpter quod ꝛ ēlitates eoꝝ elementoꝝ ignis ꝛ aeris:iá non pmanerent in ſummo. neqz ſumme ſic cū:qm̄ cū ignis ꝓpter caliditatē ſummaz ſibi ſiccitatē aſſociat:ſi iá ꝛ aer ſiccitatē obtineret vltime: tūc cū ſiccitas lima ꝛ exacuitio caloꝛis exiſtat: intrō hiſ duabus ſiccitatibus limatōe acuta ignis caliditas incēderet:quod contempamentū oio ab his tolleꝛ inferioꝛibus:quare generatio deſineret. Et ideo nā cuius eſt cuncta rōne diſponere.humidū elementū ſuppoſiut calido:vt calidꝛitas humiditate contempeꝛ: mꝛ ceat:ꝛ pꝛhibeat ad inferioꝛa pꝛolabi inflámando.ſb iacenti vero eḡdem elemēto aque vꝫ ſiccū aut frūm relictū eſt in ſummo:non ſiccū:qm̄ elementū hūidū ſimū ſibi contiguū:aer vꝫ ſui ꝓhiberet hūiditate penetratiua. Amp.iá due qualitates in ſummo paſſiue ꝓiungerenf ſine medio:qō ꝛ oīſio ꝓhibuit ſcōa. Sic itaqz aque accōmodatum fuit rōnabiliſſime ſummei frūm:vt caliditatē duoꝝ contempet elementoꝝ calꝺotū ante ipam. Itaqz terre concludit neceſſario in eſſe vltime ſiccū:non āt ſumme frūm. Adhuc ērto monſtraf ex elementoꝝ fine:q̄ generatio exiſtit ꝓpa aliū:ꝛ maxime hominis:cū ſit vltimū a nā intentū. Si enim terra hēret frigiditatē in ſummo: cū habeat ſiccitatē vt ꝓbatū in vltimo:diſtet ēt a motu ꝛ luce ſuperioꝝ:iā tm̄ frigiditas ꝛ ſiccitas ualeſceret q̄ generatio ꝛ vita non poſſet in ipa habitantibus adaptari:cū frigiditas ꝛ ſiccitas marie vltimata ſit via in mortē. Et ideo videmus q̄ gſtatio ꝛ vita ſub vtriſqz polis in ḡbus vigent he qualitates in ſummo tollūt oio:ꝓpter qō ꝛ compoſitoꝝ in bis exceduṫ qualitatibus:venena exiſtūt vt opiū ꝛ mandragoꝛa:qō non ꝓtingit cū ſumme frūm humido ſociat in aqua eo q̄ frūm obtundit humido. Et ideo neqz ex eis compoſita a prediō complexionē obtinent extremā gradualiter:eū frūm iunctū cū humido vix gradū excedat ſm dria.138. Quinto vero ex ꝓportionabilitate qualitatū ad elementa.os nanqz ꝓpium ſeu accidens p ꝑam diſpoſitionē ſubiecto configuratā habere:cum igit qualitatū quedā ſint formales:alie vero māles ſicut elementa:quoꝝ formaliſſimū eſt ignis: materialiſſimū vero terro:vt itaqz formalis qualitas a formaliori ſeu minus materialiori coꝛreſpondeat ſubiecto:oporꝛtebit ſumme frūm formaliori vt aq̄ ſiue mi materiali adaptare:ꝛ non materialiſſime. Sic igf ex his quinqz apparet a ꝓoꝛibus aſſumptis q̄ aqua ē terra frigidioꝛ. Reſtat vero ꝛ nūc ad alia via ex effectibus acceptā monſtrare:q̄ velut ꝛ ꝓmo quinqz oſtendit modis. Primo qdem ex pte ſbe terre ꝛ aq̄. Dico aūt ſbam medicoꝝ more qualitatē q̄ſdam ſe cūdam ꝙiunctā ſubſtantie:velut eſt denſum ꝛ rarum durū ꝛ molle ꝛ talia:cū enim terra ſit denſa ꝛ dura. aqua vero mollis ꝛ rara:ꝛ qō denſum ē ꝛ durū: licꝫ cū difficultate figurationes reciꝑat:eas tñ bene cō ſeruat receptas ꝓmo ꝓma. Quod in aq̄ ꝓtingit ēꝫ: cū tales videaf ꝓportio ſore aque ad terrā:qualis ex iſtit aeris ad aquā. Itaqz terra caliditatē celeſtē melius aqua retinebit: ꝓpter quod ꝛ minoꝛē frigiditatē aqua hz marie:cū ꝓtinue agens in terrā impmat.ꝛ lꝫ ſit indiſpoſita recipere agēs tñ debile aut mām indiſpoſitā impmens.idem facit in longo tpe quod ꝛ forte ſue in mām diſpoſitā in breui de ſimplicib⁹.4.ca.5.diſtinctionis tertie. Amp.denſū ꝛ groſſū fortꝫ radios refrangit raro ꝛ ſubtilū. Secūdo ex pte actiōis ipſius.ſi enī terra eſſet ſumme frigida:ꝛ non aq̄: tūc actiuū non eēt appꝛoximatū paſſiuo ſed ab tpo in ꝓportione ſepatū:ꝓpter quod non ꝓueniret actio ꝓmo de ge.ꝛ coꝛ. Tertio vero ex effectu.videm⁹ nāqz aquā ſiue nature relictā:ēt ꝓter ſubtilitatē ꝛ motū magis infrigidare terra. Iterū aialia in terra ꝓducta magis abundāt ſanguine ꝙz generata in aqua. que aūt plus ſanguinis hūt religo ſunt calidioꝛa de complexionibus ꝓmo ca.12.vt ꝛ tpe frigiditatis ūēſe pertentes terrā vt ſe occultant in ea. Quarto aūt ex pte q̄ztitatis terre minoꝛis aque.cū enī potiſſima cauſa caliditatis radioꝝ exteꝛ refractio. q̄ztūcunqz enī radij magis inſpiſſanf ꝓmitus ꝛ ꝓo táto refractu ꝰpli us calefaciūt:qō in terra ē euenire ꝛ nō i aq̄: Radij eteni a ſupꝛioꝛibus in hec inferioꝛa qn deſcendūt: ſp in actū in cōdenſatū ſunt tendētes:ꝛ iō cū terra mioꝛis ſit mollis.maioꝛis ēt diſtantie a ſuperis radij in ipa ꝓdenſabunf magis q̄z in aqua: pp quod ꝛ in frigidabit minus velut caliditatē magis affecta. Quarto ꝓ ex pte ſitus terre ꝛ ei⁹ īmobilitatis.cū.n.ipa ſit infima ꝛ īmobilis:aqua vero ſupioꝛ ꝛ mobilis accedat nanqz motus eius ad ſemicirculare ſm Alpetragiū.quod aūt infimū eſt ꝛ īmobile melius impſſionē recipit ꝛ ꝓſeruat ꝙz illud quod ē mobile.nā motus i ſubtilio ē ꝛ mobilibus vē infrigidare.pbī.5.vt inſtantibus ꝛ mouentibus ollas accit bullientes ideo tūm ꝓpter aq̄ tū ꝓpꝛ motū aeris ꝛ ventos circa talia gſiatos non ſic vꝫ celeſtis calefactiua in aqua reſeruatur velut in terra:quare relinquitur aquam terra frigidioꝛē exiſtere. Propter qdem quartū ad ꝓmū dicendū q̄ id verū ſi illud nām ſuam reciperet ab illo calido ſolū.ſed dictū eſt eē in celis alias qualitatū cōbinationes a ḡbus illa recipiť. Adhuc attendēda eſt rei natura non ſolū in fieri ſed in facto eſſe ꝛ mō receptionis ꝛ retentionis q̄ aliuo in terra exiſtit vt apparuit ꝛ aqua. Ad aliud dicendū q̄ non oporꝛtet.multa nanqz cōpactioꝛa ꝛ groſſioꝛa ſunt calidioꝛa ſubtilibus ꝛ raris:vt os pilio vt alie virtutes operanf celoꝝ ad groſſiciem ꝛ denſitatem terre:ꝓpter finem ipſius nobilioꝛē vt īmobil'reddita fulcimētū ſit mūdo ſicut remanet ſopta vite pfectoꝝ aialiū gra vt

dria ostendet sequenti. magis ẽt stat mot⁹ deorsũ cũ ficco vl'r qz̃ cũ frigido: vt ostendũt mineraliũ prima Ad aliud dicendũ q⁹ motus leuiũ sursũ ꝛ deorsũm: non ẽ a qualitatibus oĩo: sed a forma a ḡliante impſſa. 8. physi. dans. n. formã ꝛ motũ: dat seq̃ntẽ ad illã neqz qualitates ẽ sunt a p̃mis simplr: sed ab ip̃rimẽte formã. Ad aliud dicendũ q⁹ locus non sequit̃ qualitates: sed magis forma rei. aliud ẽt impedit ne terra sit summe frigida: vt oñsum. Et p hoc ad aliꝰ sil'r apparet.

Differentia. 13.

Quod aqua sit primum humidorũ ꝛ nõ aer monstrat: qñ elementorum p̃rijſſime: ficci qdez terre: humidi vo aque metha. 4. Quod ãt p̃rijſſime ẽ tale p̃mo ꝛ p se v'r id existere. vñ Cõmen. elementorũ siccũ ẽ terra humidũ vero aqua. ꝛ de partib⁹ vo q⁹ aqua p̃cipaliter ꝛ simpliciter humida. Rursus: primo elementorũ ca. 13. Inuenio in aqua summã frigiditatẽ ꝛ humiditatẽ. In igne vero caliditatẽ ꝛ siccitatẽ. Et summe qdem humidũ simul ꝛsiteri aliud qz̃ aquã dici v'r qz̃ ualde vanũ. vñ in p̃cipio de cõplexionib⁹ ca. 1. Nõ ꝑt aĩal aliqõ esse seu summe calidũ vt ignis: seu summe humidũ vt aqua. Quod aũt summe tale illud p̃mo hic ẽ. quare pharmacorũ p̃mo: Aq̃ cũ eo q⁹ infrigidat ẽ magis humida qz̃ omnis res. Amp⁹. qõ non ꝑt ab aliquo separi p amplius ꝛ primo: v'r eidẽ inesse illo qõ ꝑt: cũ plus rei eñtiam sortiat. hmõi vero est humiditas. Insepabilis eni est ab aqua manẽte illa semp nãqz pmanet humida q̃ztũcunqz calefacta sole vel igne eorundẽ p̃mo. aer vero calefactus hũiditate ꝛsumpta igneſcit: ꝛ siccitatẽ acgrit. Palin: Ex aerialiori elemento ꝛ ignobiliori sibi ꝓportionabil' q̃litas debet. cũ igit aqua sit aere mãlior ꝛ ignobilior ei dẽ inerit q̃litas ꝛsona marie. hec ãt ẽ humiditas: mãlior nanqz passibilior ac vilior qualitatum existat aliqua. Et: aqua proportionat hyemi aer aũt veri: cuiꝰ cã ꝛ effect⁹ sint proportionabiles: sed hyems ẽ humidior vere. Rursus ꝓmentator metha. 7. quẽadmodũ transmutatio in substãtia facit nos scire materiam p̃mam esse ita ꝛ actio formã. Sed aque opus ẽ humectare magl qz̃ aeris: vt denotat sensus cui in qualitatum acquiescendo iudicio ꝛ primarũ precipue: immo videt ipse deficcare: cũ in oĩbus resoluat dispositiõibus primo scda. Itaqz humiditas aque ineſt p p̃ri⁹

Oppositum cuius ĩotuit differẽtia priori. vñ Nicolaus peripatheticus in ei⁹ pbleumatibus: Aer calid⁹ temperate: humidusqz i sũmo. nam humiditas substantialis ẽ illi: quẽadmodũ frigiditas substantialis ẽ aque: ꝛ siccitas ẽre: ꝛ caliditas ignis. Rursus si aque inesset hũidũ p̃mo: aeri nõ ĩsoret p p⁹ q̃litas aliq̃ cui⁹ oppositũ notatũ ẽ in antea. aeri ergo hũiditas inerit primo ꝛ nõ aque.

Propter primũ quidẽ sciendus q⁹ aqua est corpus simplex: cuius loc⁹ nãlis est vt circundet terrã: ꝛ circũdetur ab ea: cuius in situ eius pmã serit nãli frigida natura ꝛ humida: cum grauitate cõparatiua: cui⁹ in generatis finis extat formas figurare: lineare: ꝛ temperare: Dictũ est aũt cuius locus nãlis ꝛc. qñ terra i quadã eius pte iuenit aquis discoperta. Quod multiplici de cã põt ꝛtingere: aut enim virtute stellaꝝ entiũ i. ũ. Imaginibus q̃ sunt extra zodiacũ in sẽptẽrione ꝛsentiũ mare oceanũ ne sup̃undet terrã. iuxta illõ psalmiste: Congregasti aquas in vtre: propter ãrum virtutis relaratõz enigmatizãt diuinũ contigisse. Vel qñ in pte sẽptẽrionis ẽra est elevata: methauror. 2. qõ ostendit ibidẽ fluxus marij methydis siue thanay p̃ mariũ reliq̃ tandẽ in hispanicũ. Aut q⁹ terra rara ẽ ꝛ porosa: ita vt humidũ imbibat aq̃. Siue ꝓpter radiorũ calorẽ ꝛ marie solarium resoluentẽ aquã in vapores. Vel ꝓpter aĩaliũ p̃manentiã magl. ꝓfectiora eni egebãt aere ad calores eorũ ꝛseruationẽ. necesse nanqz fuit q⁹ terreitas dña ref in ipsis: vt sapiẽt facta ꝛsisteret. vñ op⁹ fuit denudari in aliqbus locis terrã aeri: vt ad eẽ nobiliũ faciat aĩaliũ. Quare Algazel: Degere nanqz ñ possent i aqua cũ gaudeãt pulmone. Quod si videat ꝛ nãm pticulare elementor̃ talis ordo ꝛcurrere: ñ tñ ꝛ vlem existit vniuersi dria. 15. c⁹ intentio ẽ cũcta sp i melius ordinare: donec ad summũ appetibile puemat q⁹ oĩum finale appetitiuũ de aĩa. 3. Est ãt triplex aq̃ maneries: Una qdem ꝛgregata mare ꝛstituens: ꝛ marie amphitrides appellatũ vel oceanũ. nã ℔ locus ẽ p̃ro ꝑus aquarũ: ꝛ ió qdã dixerũt in ei⁹ medio fore aquã simplicẽ purã insipidã: cũ elementũ certũ oĩ ẽtia marie careat q̃litate: mixtiõe nanqz ꝛsurgit. Est ꝛ alia i cauernis terre ꝛ montiũ p̃cipue retenta: discurrens motu quodã impulsiuo sub ip̃is. Nõnulla vo vt que fluminũ sup facie terre effluit manifeste, vl'r quoqz pmutat aquã ꝑm nãm terre p̃cipue: ac ẽt aeris in quibus morat ꝛ trãsit. Est aũt hũidũ in ℔ loco auditum qõ actu in vltimo extat tale dria. 15.

Propt̃ ꝑm q dẽ sciendũ q⁹ Rasis diceret aquã fore hũidor̃ p̃mũ Voluit nanqz medicine introductorio ꝛcors factus. Tali milesio fieri aquã a ghoso excelso frigiditate cũ humiditate cõbinante creaturaꝝ oĩum p̃mũ corpalium: deinde ignẽ: demũqz aerẽ. Aq̃ descẽdente grauitate: ac igni leuitate ascendente: facto figdẽ aere fuit vẽtus sonans mouẽs aquã motu vehemẽti donec ullse sint: vñ ip̃ius: ꝛ spumant spuma eius: q̃ qdez frigida ꝛgelata reddita facta ẽ terra sup aquã: quã vtqz positione Aris. in mult] damnat loc]. Fuerũt ꝛ alij distinguentes duplex fore humidũ: quoddã nãqz ſb tile: passibile: dissolubile: quo aer plus aq̃ dr̃ p̃cipare. alterũ vero huic oppositũ ferẽ: quo aq̃ ãpli⁹ gaudet aere. Quidã vo dicũt id non valere: qñ h⁹i dria sunt mãles: materia vero nihil distinguit. vñ metha. primo ꝑm Anaxagorã nihil erat discretum. in fundamento enim nature indistinctũ omne. nam actus est q̃ separat ꝛ distinguit eiusdẽ. 7. quare vã hunc inter aerẽ ꝛ aqua haberi non poterit: vt cui dria insit per ꝑus. Dicunt ꝛ alij iuxta primum p̃me duplex fore humidũ: quoddã etenim naturale: ceu quod aer]: reqũ accidentale madefactiuũ: vt quod aq̃.

Propter qdem tertiũ ducius dicendũ q⁹ humiduz dupliciter potest considerari: vel quantum ad eius essentiam principalẽ non impeditam: ꝛ tale qõ aeris: aut aut ad inherentiam apparentem: vt quod aque. Et firmat ꝑter apparens: ꝛ dria precedenti. nam cũ aer sit maxime pmutabilis ꝛ alterabilis differentia 16. ei qualitas debetur ꝓportionabilis: ꝛ accõmoda ilus causatiua. talis quidez est humiditas: cũ passiuarum qualitatum sit passiua: non posset enim alioqn a nostris corporib⁹ pmutari: ꝛ variari de leui: ex quo lesio consurgeret non parua. Neqz calidũ nõ impedit cuz ei sit acquisitũ debilius humido: subtiliatiuũ tamen ꝛ dissolutiuũ. Recipit ꝛ impressiones corporũ

superiorū ⁊ inferiorū: quod non posset nisi qualitas tanq̄ instrumentū eēt ad hoc eidem accōmoda. In aqua vero secus ꝓtingit: cū non adeo pmutabilis sit ⁊ alterabil': neq̄ impressionū susceptiua. Et ꝓpterea infirmitas pestilens nulla: sic in pisces videt ꝓcidere ceu in homines sepe ac peditantiū alia historiarū p̄ pmo. Ipsa nanq̄ aqua sentit aere humidior: eo q̄ humidū ipius est adherens amplius ꝙgregatū: vñ cū fuerit mediū inter subtile oio ⁊ grossius: tūc vtiq̄ poterit humectare pfectius non solū apparent: sed vere: vt imber ostendit. Itidē elementis plus facientibus ad vitā qualitates inerūt hmōi. hec aūt sūt ignis ⁊ aer. opant nanq̄ ad spirituū ḡnationem ⁊ motū quibus ē vita: cū sit motus a corde transfusus in membra. hᵒ i. ät sūt caliditas ⁊ humiditas dria. ii. Ad huc de rone humidi ē ꝓaue terminare termino ꝓprio: pfecte vero alieno: siccū vero eō de gene. ⁊ cor. scō. hoc autē aeris magis inest humido cū sit caliditati ꝓiunctū ipm i diffusionē incitans: ⁊ i terminationē eius. econtra vero fit humido aque: consociat nā q̄ frigido vehementi. Intellige siqdem humidū aeris ⁊ aque: ceu calidū flamme feruentisq̄ ferri. Nō eni flamme lz ēcialiē calidius eo qō ferri: calefacit tñ intensius ferrū flamma: sic ⁊ magis aere būectat aqua. Itaq̄ ēntialiter aqua humidior aē. ¶ Propter qdem quartū ad pmū dicendū q̄ Aris. non sentit humidū inesse ꝓpus vlr aque: verū ꝑm quid ceu q̄ꝫ tum ad id quod est corpora per humidū aque ⁊ siccū terre: sic ⁊ aliter terminari. humidū eni inde terminatū est ꝓprio termino: bene qdem determinabile consistens termino alieno: siccū vero ecōtra. vñ Aris. pᵒ inducta subdit: propter hec omnia terminata corpa hic nō sine terra ⁊ aqua. Cōmentator siquidē postq̄ꝫ est de necessitate q̄ generāt corpora per hūidum cuius sicco: ⁊ elementū siccū est terra ⁊ humidū aqua: tunc necesse sit oē corpus generari grossuꝫ: passū ex terra ⁊ aqua. Et ideo pmo ꝓprima duo elemēta grauia plᵘ iuuant ad mēbrorum generationem ⁊ cor quietez. Ad aliud dicendum qō Ga. loquit sensibiliter vt medicᵘ suscipiens humidum ꝑm sensus ihorentiaꝫ: sicut etiā ibidē scribit sūmā caliditatē ⁊ siccitatez i igne: ⁊ i aq̄ frigiditatē ⁊ hūiditatē: cū tamē Ar. veriᵘ sentiat vnā solāz qualitatē per ꝓprius vni elementorū existere differentia pot. Sed fortassis id nō valet Ga. q. 3. ꝓ mo prima vult ipum tractasse de elementis ꝓprie nō vt medicus: verū amplius vt philosophᵘ. Aut dicendum q̄ Ga. duas qualitates ꝓiunctas sensit in sūmo: ⁊ nō diuisim vni elementorū insistere cuius ḡriū tamē inductū ex Auer. differētia pot. Vl' fortasse hic sermo exponēdᵘ ꝑm pmissā Ar. ⁊ ꝓmentator] intētoꝫ Ad aliud dicendū q̄ in aqua: vt apparuit nos aduuas sensus: in aere vo intellectᵘ. sicut. n. humidum inherens non pōt ab aqua separari illa duráte: ita neq̄ humidū essentiale ab aere pmanente. Ad aliud dicendum q̄ hūidum aerio q̄ꝫ sit materiale respectu ignis: ē tamen formale relatione ⁊re ⁊ aque: cum duo elementorum superiora teneāt magis locū forme: ⁊ i seniora māe vñ hūidā māle adherēs obēt aq̄ cū sit huiusmodi. reliquū autem aeri. Ad aliud dicendū q̄ licet hyems sit humidior vere ⁊ humiditate accidentali ma defactiua: ver tamen ē humidius humiditate essētiali cōnutritiua. vnde ⁊ tali hūiditate videmᵘ vinētia magis vere q̄ꝫ hyeme humectari: q̄ sanguinis ⁊ flegmatis ostendit nā. Ad aliud dicendū q̄ humectatio aque inherentie ac accidentalis existit amplius. q̄ autem aeris essentialis ꝓprie.

Sed ex nicolao circa quoddam inductū partis oppositē cōtingit dubitare an qualitas elementi ⁊ appropriata p̄cipue sit forma substātialis eius: vt Io videt sentire. Nō firmatur: quia elemētorū. i. caliditate inata ile. i. materie p̄me ignis ꝓficiscit seu generat: ⁊ demū terra: aq̄ ⁊ aer: ⁊ ignis nō ex alijs corporibus: ꝙꝫ ex ile et qualitatibus sint. Nō autem ile adueniat forma substātialis ⁊ nō accidētialis vt qualitas. Eti: cōmentator tertio celi ⁊ mundi. Ignis non ē ignis in actu nisi i calore ⁊ siccitate: q̄ sunt in summo. Amp. qō ponit in rōe alicuius est substantia ipius: cū rō ex genere ⁊ dria ꝓstituat substantialibᵘ: sed in diffinitione ponunt ele mentorū ipōrū: vt apparuit qualitates. Adhuc illud videt cuiusdā substantia: quod negt ab ea seꝑarari talis siqdem ē caliditas ignis ⁊ humiditaꝫ aq̄. Itaq̄ qualitates elementorū erūt ipōrū forme. Cuius qdē ḡrium se innuit sentire. 3. 2. metha. in gens. Estimarūt multi q̄ se reputant sapientes: q̄ aliqua res sit substantia ⁊ accidens simul ꝑm respectū ad duo. dixerūt eni q̄ calor ē accidens corpi ignito. sed igni generaliter non est accidens: de quo subdit satis diuinus in ꝓncipio logice. Dicendū q̄ qualitates elementorū nō possunt eē ipōrū forme substantiales: cū qō vere est sit accidēs nulli: phyſi. 2. qō enim in vno ē substantia nō ꝑt in alio esse accidens. si ergo vere sit ⁊ substātia caliditas in igne: alijs nō posset qō est falsū accidere Quare cōmen. 8. metha. ex hoc sequit inconueniens vt q̄ aliqd sit qualitas in se: ⁊ in alterius respectu substantia: sed substantia non dr̄ in alicuius respectu. Amp. composita seu ꝓcreta hērent diffinitiōes ignis vel alterius elementi: cū fuerint calida seu alia. calidū nanq̄ cōpositū est ex substantia ⁊ qualitate: aut cō posita ex substantia ⁊ accidentibᵘ: tūc vnū erūt i actu ⁊ duo i potentia. Rursus: Cōtradictoria essent simul cū sit accidentis in existere: substantie vero minime. Adhuc forma substantialis ꝓcipit intellectu q̄ qd est Nanq̄ eius ē obiectū. 3. de aia. sed elementorū qualitates ꝓcipiunt sensu qcqd sentiat cōmen. 3. de aia. Rursᵘ: Substātiaꝝ forma alti ū ḡriaf: cū nihil ḡriū ipi eidē. qlitates vo elementoꝝ adiuicē ḡrianf. Pali Forma substantialis nec ē actiua vl' passiua. he ät sūt hmōi. elementoꝝ igit qualitates accia: ⁊ nō substantiales ꝙꝫ forme. Ex quo ēt appet nō valē distinctiōez: quā aliq faciūt de caliditate aut frigiditate siccitate ſ' hūiditate simplr dicēs q̄ sit forma substātialis ignis ō nō simplr vo q̄ sit accidēs actiuū ⁊ passiuū. Quidaz tñ distinxerūt sbalt q̄ erat dupler: Vnū qdē qō ē rei cōtie ꝓstitutiuū: qle genᵘ ē: ⁊ dūe vere. Aliō ät qō insepabile ⁊ ꝓuertibilr illō ꝓse qt: pmo qdē nō ponūt mō qlitates elementoꝝ formas sbales esse vm Io. qō ēt staf nō ꝑt cū id sbale quoddā sit ꝓpriū ꝓpa vo ſm Boetium ex gne manāt accntiū. Tunc ad pmū dicendū q̄ Nicolaus fortassis extitit ⁊ Ga. hᵒ opinionis ꝓbate. Aut q̄ sbale ꝓ ēntiali suscipit: ⁊ hūdie sālt ē sepabili. Vel p qualitates audiunt formas substantiales sīlitudine quadā declarativa. Ipe nāq̄ notioreꝫ sē formis: ⁊ maxie elemētoꝝ: cū in eis actiua ḡrictas inexistat. Aut ꝓ qualitates intellexit substantiales. sor

ma nanq; hꝰ ẽ qualitas. Boetius ī ꝓdicamento Aꝛ. Sigdem igens quattuoꝛ has q̃lutates causas elemẽtoꝛũ foꝛe methau. 4. ipas instrumentalit̃ ponꝰ audiuit: put in virtute suarũ formarũ opant substantiali um. Ad aliud dicendũ q; diffinitiones ille non sũt elementoꝛũ substantiales ꝛ vere: sed potius descriptiones aliq; cũ lateat nos entis foꝛma vltia ꝛ completia q̃ iuncta cũ genere ſpẽm ꝓstituꝛet: q̃re loco illaꝝ diaꝝ plures accepimus accidentales vniꝰ substantiahs diſe vicẽ tenentes vltime pfectiue. vñ. 7. meth. palã: q; finalis diꝛa substãtia rei erit ꝛ diffinitio. Si vero nõ oꝫ multotiens eadẽ diſe in diffinitiõibus plures diaꝝ accipere accidentales ad denotandũ idem. Ad aliud rñdit cõmen. q; cũ ignis auferꝛ p ablatioꝫ caloꝛis: non auferꝛ ꝓmo neq; per se: sed mediãte ablatione foꝛme ignis: sicut q̃ auferꝛ risibilitas auferꝛ hõ: sed non ꝓmo ũno foꝛ: vt mediante rõnabilitatis ablatione. ¶ Dia. 14.

Quod aer sit natura

Quod aer frigidus monstraꝛ p Senecã ꝙ q̃stionũ nãliũ dicentẽ: Frigidus ꝛ obscurꝰ p se est aer lumẽ illi caloꝛ q̃ alimẽtũ siunt. Subdit ꝛ denuo: Nã aeris frigida ẽ. Rursus: Aniuscuiusq; nã in sui medio purioꝛ reperiꝛ ꝛ efficacioꝛ: cũ virtus saluet in eo amplius q̃z in extremis. sed mediũ aeris interstitiuz sensibiliꝛ inuentũ est frigidũ: qõ effectus vt grandies ꝛ nues ꝛ pruine in eo indicant gemte. Silr ꝛ congelatio in altioꝛibus montibus inuitalitas ꝛ sterilitas plurima reperiꝛ: cũ nihil ualeat sine caloꝛe ibidẽ Seneca. Palin: Quod dumissũ nature siue tendit ad frigiditatez: nãliter exiat frũm. hmõi est aer: ceu iudicatur ex ꝓtia calefacient ipm aliꝰ: ꝛ abtia illiꝰ. Iti dẽ qõ indifferenꝛ se hz ad caliditatẽ ꝛ frigiditatẽ nõ vr nã calidũ: q; quod nã est talẽ determinatũ ẽ cũ sit ab aliquo extrinseco ꝓncipio physi. ꝛ alalũ gñationis ſio. talis qdem aer vr existere. Celeriꝛ nanq; caliditatẽ suscipit ꝛ frigiditatẽ. Est ꝛ ps eius iferioꝛ sufficienter calida ꝓcepta: supioꝛ vero calidioꝛ: media quoq; frigida. Itaq; aer nãliter est frigidꝰ: aut nullã sibi determinat nãm. Hoc ãt ꝓcedenti Arist. de ge. ꝛ coꝛ. insurgit cũ aliis illustrũ phoꝝ: ꝛ medicoꝝ ponens aeꝛ calidũ nã. Rursus: Illud quod pmutatur in aquã frigidius elementoꝝ vt declaratũ p aduentũ frigiditatis non ẽ nã frigidũ: cũ tale sibi occurrat. hmõi vero vt apparet est aer. Amp. de ge. ꝛ coꝛ. ex quattuoꝛ ꝓmis elementoꝝ q̃lutatibus seꝛ ꝓsurgũt ꝓiugationes: quattuoꝛ possibiles: ꝛ due vt oppoſite directe impossibiles nulli nisi aeri possibile sit calidũ ꝛ humidũ adaptaꝛe: igitur aer natura calidꝰ existit. ¶ Propter ꝓmũ aũt sciendũ q; aer est elementuz calidũ ꝛ hũidũ vñ ꝓmo prima: Aer ẽ coꝛpꝰ simplex cuius nãlis locus ẽ in concaua ignis superficie: ipiꝰ q; leuitas exstat compatiua: ac eius nã impedita: calidus ẽ ꝛ humidus: cuius qdem in gñatis cẽ confert vt rariſicenꝛ: subtilientur: alleuientur: ꝛ ad superioꝛa eleuenꝛ. Ipsius quoq; tripler ponit interstitium siue tunica: vnũ qdem hic calidũ ꝛ humidũ existens radioꝝ solis ꝛ stellarũ ad hoc solida coꝛpoꝝ refractione. aliud ẽ supꝛemũ igni contiguũ: calidũ ens vꝫ ꝛ sic cũ. Estq; intermediũ frigidũ ꝛ humidũ sensibiliter ad alia ꝓceptũ ꝓdictarũ causaꝝ in ipa ꝓuatiõe calefacientiũ. Algazel vero aeꝛ in q̃tuoꝛ seq̃strat tunicas quas oẽs sentit caliditate participare. vna quaꝝ cõnguat terre i qua ẽ fumositas ꝛ aquositas a terra ꝛ aqua eleuate: in qua caloꝛ alicubi reperiꝛ. terra nanq; recipit solis splendoꝛe ꝛ calefit. vñ caloꝛ in aeꝛe ꝓuenit sibi vicinũ. Sup hanc quoq; est alia immunis ab humido vapoꝛali exis: q̃ minus ẽ calida caloꝛ nanq; terre non ꝓuenit vsq; ad ipam eius elegationem. Tertia qdem ẽ purus ens aer: ad quem nec caloꝛ nec vapoꝛ ꝓt puenire. Super hanc quoq; ẽ in alia in qua ẽ fumositas. fumositas nanq; terre in aeꝛe eleuanꝛ ꝛ conanꝛ ad celũ ascendere empireũ. s. ad igneꝫ. qd aũt calidũ sit sequenti notabiſ diꝛa. Est etiã nãe tale quid: qõ a ꝓncipio sibi iherenꝛ sãltẽ habitudine inest intrinseco: ꝛ de hoc differẽtia apparuit. 9. ¶ Propter scõm vero sciendũ q; qdam diꝛerũt aeꝛe posse dupliciꝛ cõsiderari: vno qdem modo ſm q; aer ẽ: ꝛ sic calidus nã est: alio ꝓut in tali situaꝫ loco: ꝛ ita frigidus extat nã. Quod fortassis ẽ falsũ: q; aer ſm q; est aer non naturatur seu qualificaꝫ: verũ potius substanciaꝫ. Adhuc tã duarũ ꝓriarũ nãliter ꝓticeps foꝛet naturarũ. Eti: Locus sequit foꝛmã: silr et qualitas vel nã. Fuerũt ꝛ alij vt tactũ: ceu Seneca iudicans aeꝛe nãliꝫ: ꝛ de se frigidũ foꝛe ac obscuruz. caloꝛe vero ꝛ lumnositatẽ a superioꝛibus recipẽ: aut ab eorũ radijs vt est ꝓtmens: aut ignis ꝛ celi vt dcñ vicinate. vñ aeris paꝛs media: que neutra harũ afficiꝫ causaꝝ eius oñdit frigiditatẽ nãlem. medta igiꝫ paꝛs aeris: vt ab his se mota in frigoꝛe suo manet: Cuius qdem casus in tertio apparebit dicendoꝝ. Quidã tñ modernoꝝ diꝛerũt Senecã frigiditatem intelligere accidentalẽ: ꝛ non que potentionaliꝫ ẽ in aeꝛe: ſꝫ q; de nãli audiuerit sermo eius inductus indicat manifeste. ¶ Propter tertiũ qdem sciendũ q; aer vr iter calidus est ꝛ humidus. Nicolaus peripatheticus: ꝓpus tñ humidus ẽ q̃z calidus: vt differentijs visum. 12. ꝛ. 13. Est aũt attendendũ q; de eẽ aeris ꝛ nã potest eius non imerito dubitari ꝓpter eiꝰ mutabilitatẽ ac veritatẽ: cũ cognitio certa sset in pmanẽti: variaꝫ nanq; de leui ꝓpter ipius substantie subtilitatẽ. Substantia eni subtilis plus recipit passionem simpliciũ quarto ca. 4. ꝛ feb: riũ ꝓmo. ca. 1. Silr ppt qualitatẽ ipius ꝓpam: ceu humiditatẽ ceteris qualitatũ passibilissimã in hoc caliditati oppositã. Itidẽ variatur caliditate et frigiditate. vnde ꝓblematũ 25. Frigidus aptus ẽ esse et calidus nõ aũt humidus humiditate puta aque. Et ideo dubitatũ in eius nã actiua non aũt passiua. Adhuc rõne situs ipius ens sub igne: et sup aquã et terrã: a qbus cũ astroꝝ radijs immutaꝫ q̃zmaxime. Quod et firmant ponentes ipm quinq; planetis: vt Saturno: Ione: Marte: Venere ac Mercuriodiuersis motibus ac impressionibus agitari ſm eorũ naturas et latões diꝛa. 19. Dico itaq; q; aer calidus est natura vbiq; et per accidens alicubi. nã in superiori tunica magis est calidus accidente q̃z natura et siccus silr. In ea vero q̃ inferius natura et accidente caliditate ꝓticipat: hũiditate etiã natura et accidente. quod autem hoc calidum operatur accidens multiplex extat: vt refractio radioꝝ ad coꝛpoꝛa tersa et solida: et calidũ contentum in terra et aqua: et dcq; exalatio a calidis resultans locis vt a mineris sulphuris: ꝛ ignibus in terra comburentibus: vt vulcano: apono: ꝛ plurimis talibus. Media quoq; natura quidem ens calida per acci

dens ẽ frigida: q; distat a motu superiorũ: ⁊ ab igne non incalescit: nisi debilit valde. neq; radiorũ refractione illuc ptingere potente: ita vt caliditas ipius sit quasi possibilis ex quadã positione ad celũ ⁊ ordie inter elementorũ alia suscepta: ⁊ ió de facili a supuenienti frigido pmutata: ita vt nã estimet frigida. Ad ⁊ rónibus ꝓfirmat: q; qõ ẽ ꝓpingus celo ꝓter ignez ꝗlitate illius particip abat oio: cũ nã in eius actibus saltũ ⁊ inordinatione non cõmittat historiaꝝ. 7. h at ẽ aer. Eidem neutra duo elementorũ imediate se cõsequntia reperiunt cõtraria oio: ꝓpter armonicã colligantiã quã in adinuicẽ hñt dria. 13. vel. 23. ſz ignis ⁊ aer imediate consequunt. Ignis vero calid⁹ ⁊ sic eius nã. aer igit frigidus non erit ⁊ hũidus naturalit Adhuc quoꝝ ꝓpetates nãles sũt eedẽ: illa erũt eadẽ cũ ex his tanꝗz ex ꝓprijs passionib⁹ illorũ demõstretur essentia. Si ergo aer ẽ nãliter frigidus cũ sit hũidus nã: aer vniq; erit aqua: cũ ipa nã frigida sit ⁊ humida. Palin: Aer leuitate sua mouet sursuz saltẽ cõparatione ad terrã ⁊ aquã: ſz sit grauis respectu ignis: ⁊ in spera sua. vñ. 4. celi ⁊ mundi: In ea que ipius regione oia grauitatẽ hñt ꝓter ignẽ ẽt aer: motus ãt ⁊ ꝓpe a medio fit a calido. Eti: Aer in terris saltẽ habitat] in oibus ei⁹ resoluit disponibus: ꝓmo scõa resolutio a calido perficit: c⁹ testimonũ dãt corpa in qbus aer dominat. calida. n. ⁊ humida sũt nã: qõ ẽt indicat sensus frigiditatis pauce ab aere: ⁊ mlte ab aque circũdantis: ⁊ altis montiũ attingentes mediũ aeris interstitiũ. Ex qbus concludit aerẽ ꝑm se totũ nãliter fore calidũ: si huiusmodi caliditas: q; debil ⁊ possibilis. q. de facili a quolibet pmutante alteret ꝓpter causas plurimas ante dictas permutatiõis Et nosce q; ista caliditas qdem aeris potius elementis frigidis comparatur q̃z corpori nostro. vnde primo scõa: Aer non dicitur fortis frigiditatis nisi in cõparatione nr̃orum corporũ. C Propter quartũ quidẽ ad primũ dicendũ Senecã moralem ⁊ nõ phicuz errasse. Ad aliud dicendũ q; non est verum q; semp mediũ sit purius ⁊ pfectius extremis: immo interdũ extremũ medio vt apparet in pulsu medio inter fortem ⁊ debilem. nam fortis purior ⁊ perfectior medio Vel dicendum verũ esse si per equidistantiam accipiatur medium a calido: cuius ꝓprietates erunt non impedite: quod hic non euenit. q; sicut ꝓbatũ est in hbro de crepusculis: vapores non longius tribus miliarijs aut paulo minus eleuant a terra. vñ medium hoc p abnegationẽ: ⁊ non p equidistantiã dr̃ seu pticipationẽ. Ad declarationẽ dicendũ q; locus medius aeris: si natura sit calidus per accidẽs tñ ẽ vt apparuit frigidus: tũ ꝓpter defectũ radioꝝ illuc attingere non valentiũ: tum q; ꝓpter orbis distantiã: quare ꝓmo methau. locus aeris. s. medius nõ ẽ ꝓpe astra calida exĩtia: neq; ꝓpe radios refractos a terra q; phibeant ꝓpe terrã constare: disgregante caliditate consistentias. Fiũt eni nubiũ ꝗgregatiões vbi desinunt radij ꝓpter imensũ spargi. caliditas etiam ignis non ꝑt ad tantã aerẽ distantiã alterare. Ad ẽt adiuuat vaporũ nã illuc ptingens: q; cũ forte nãliter sint frigidi. calidi vero accidente ad suã reuertunt in frigidati nãm tanꝗz pugna habita int calidũ ipsorũ accidentale: ac aeris remissio calido: ad quod ⁊ venti aerẽ ꝓcutientes frigidi cooperant. vñ Ar. Extincta caliditate ꝓpter suspendi vaporẽ in aere q; longi⁹ sit pta terrã vapor infrigidatus iterũ ꝓstat. ⁊ ꝓpter delictionẽ caloris: ⁊ ꝓpter locũ vz frigidũ. Quidam vero conant hoc destruere: q; cuuslibet effectus positiui cãm volũt positiuã ⁊ non ꝓuatiuam: ⁊. q. violentã assignare. Causã vero pinducta videt ꝓuatiua et violenta: ⁊ ideo vt causam positiuã dent in cõpora deducunt superiora: cũ hic mundus oĩs ex necessitate continuus sit superioribus latióibus methau. i. qõ dicunt ptingere frigiditate astrorũ frigidiorũ: vt Saturni: Veneris: vel Lune: non p viã motus vel lucis q; sic magis calefaciũt: sed per modũ instrũmentoꝝ nature superiorũ: aut p ꝓprias ipsorũ effectiuas ꝗlitates. Sed id dicere non sanũ fortasse: cũ dicat cõmentator scõo celi ⁊ mundi contra. 2. ponente stellarum quasdã infrigidare: ⁊ aliquas calefacere: eas in rei veritate non agere frigiditatẽ: sed calores siles vnicuiq; elementorũ: quod manifestũ ẽ ait i Luna. sed pbl. diri. 15. ⁊ dria. 10. q; sufficit in hmõi accusationibus. Ac ẽt ꝓter Ar. cãm cũ oĩsum sit eadẽ. 10. q; nã oĩum recompensata siderũ adinuicẽ: tandẽ ad calidi tatẽ declinet ⁊ humiditatẽ. Adhuc non solum imutabũt mediũ aerẽ: vt fiant in ipso frigiditatis effectus ceu pluuie ac talia: sed hunc nos ꝓtinentem similiter vt accidant in ipo. Cuius oppositũ appet methau. i. Neq; inconueniens est q; effectus positiui sit cã q; dam ꝓuatiua: vt que imediata. neq; ẽt frigidũ est priuatio oio: cũ neq; aliquid violentum impossibile fortassis esse continue: dũ eius cã pmaneat sempiterna. Circa id quoq; methorologia ratio cinant ꝗsplurima non ꝑsenti speculationi accõmoda. Propter aliud dicendũ q; aer dimissius nature sue nõ tendit ad frigiditatem: sed magis ad caliditatẽ: sed quod ad illã vt tendere sibi per accidens id vt ostensuz ꝓtingit Quod aũt appareat recedente calido infrigidari accidente simlit euenit: eo q; aer non habeat tantã caliditatẽ nã vt calefaciens illud amotũ. Ad aliud dicendũ q; aer vt ꝓbatum est determinat se ad caliditatẽ nã. ꝓpter autem debilẽ caliditatẽ ⁊ multimodã varietatẽ videt neq; calidũ aut frigidũ in se ꝑfecte ꝓtinere.

Occasione huiusmodi

Odieti in aeris descriptione vt alleuiet et ad superiora eleuent: hesitat. An is in ꝓpa spera sue in se ipo leuitatẽ habeat aut grauitatẽ. vt nanq; hic per. A. leuitatem obtinere: cũ eius ũnamentũ sit lenificare ac eleuare. Adhuc pbl. 35. aer sursũ fertur. n. qñ vacuus fuerit deorsũ fert: cũ inflat sursum pmanet: ꝓpter aerẽ sursũ ferri. Et: de rõne calidi ẽ dilatari ⁊ moueri de cẽtro ad circũferẽtiã superiorẽ directius: vt ignis ostendit: ⁊ adolescentiũ recutudo sed aer ẽ calidus: eius. n. nã talis ꝓnunciata. Imp. quecunq; cõueniũt ꝑm locũ et formas ꝓportionant quantũ nã exhibet de loco alicui: ⁊ de forma tãtũdez quarto celi ⁊ mundi. Similiq; consimiles formas hmõi affines sequunt ꝓpietates: cuz originent ab eis. nũc aũt locus ignis ⁊ aeris satis ꝓcidũt: ſz ignis est leuissimũ corpũ petens quod superius disponi omni: quare aer huic subsequens. Rursus: Spiritꝰ ẽ de animalis materia aeris: resoluitur. n. in hũc alia li deperdito differentia. 19. Spiritꝰ vero supiora petit cum sit calidior res corporis alialis: primo prima: Item lapis acuto duro quando confricat ⁊ acuitur quid decisum ab illo: conspicit quidem superius pe.

tere eū tñ sit graue: totus eni lapis grauis: hēbit ita qz in ipius regione aer leuitatē. ¶ In ꝓriuz q vt dicūtur ea que ipius regione omia grauitatē hñt ꝓter ignē ēt aer hz: quare ꝑbl'. 21. aer q̄zuis misceatur alicui: nihil leuius vtiqz facit. hz eni grauitatē aer in aere. ¶ Palin: Elementa ordinanť in gñationē marie vñ oēs notificantes ipsa descripserūt p id quod imi tationē ē concidere. A. quidē excepto eorū tangente p puū cū hoc esse dīa. 16. Jd aūt pficiet i amplius: si adhuc nālius inclinet in hunc locū in quo gignūť et dispensanť fere cuncta. Inter q̄ aer sui caliditate et humiditate sufficienť contemptus ad alia in vitam ꝛ ꝓseruationē eiusdez ordinať potissime: ignis vero edax ꝛ pemptuus supiora habuit petere: impssibis extranee mime receptiua. Quomō aūt imixtionē cōcurrāt dīa monstrabit. 16. itaqz aer in semet ptcipat grauitate. ¶ Propter ꝑmū quippe sciendū q̄ quid sit aer: quidqz spera ei⁹: ac ipsemet denotauit descriptio eius. Audio quoqz p aerē sufficienter purum ꝛ tpatum: ꝛ ad summū inter oēs abundantias mediū vt possibile ēt sit magnitudo lata p aerē figere cosmilis. ipē enim ꝓuocat ad motū: celi ꝛ mundi. 4. Est ár h orū quattuor elementorū quoddā in vltimo leue: sp petens superiora impohibitū illic eniz sālvaf: vt ignis: aliud graue in summo inferiora pquirēs nature dimissū ꝑpe: ibidēqz similiť cōseruatū ceu terra. Quedā vero medio locū ꝛ naturā obtinent inť ista leuia ac grauia non simplr: sz ad aliquid sicut aqua compatione terre leuis: aeris vero ꝛ ignis maxie grauis. aer aūt ecōtra sm se ēt ampliꝰ inclinationē hz ꝛ velocius vt ostendet ad grauitatē q̄z ad leuitatem. Erit igit leue q̄ nātū est sursū fieri: siue a medio non phibitū. graue vero deorsū seu ad medū. 4. celi et mundi. Grauitas tñ ꝛ leuitas silr peneo cōmen. duplex extat. altera quidē cū aliquid in eius extat loco q̄ non ē nisi velocitas motus ad sursū sui: vel deorsū ab ea quod violentiā inducit. reliq̄ vero simplex cuz extra suū fuerit locū. ¶ Propter scōm vero sciēdū q̄ aliqui senserūt aerē in suo loco leuitatē habeť: ac ēt aquā non habere grauitatē: ccū in libro de ponderibus conaf oēndere Ptolomeus vel Theseus: quare dicit simplicius q̄ ipē idem cū oi diligētia q̄ potuit: inuenit idem pondus vtris aere plem ꝛ non pleni. Inquiēs ēt quidā scripsisse non inflatū vtcunqz maiorus ponderis foze iflato. Quod dicūt aliqui causari cū Ar. videaf cōtra: iū sentire ꝓpter aeris diuersitatē expti in humiditate maiori minori vel media: silr ter grossicie: subtilitate ac medio. Sed alij volucrūt aerē leuitatem: ꝛ infra parū grauius esse plūbi obolo: ꝛ infra parū nisi grauitatē ꝛ leuitatē possideat veras: quē ꝛ aliqui tenent moderni sicut Themistius ꝛ eius imitatores. vñ conatus est motiui expssiuū ꝓfrigere Ar. quo ostendit aerē grauitatē in se ꝯpo ꝓtineť Voluit nanqz hic talenti lignū grauius esse plūbo i in aere: ideoqz citius illo deorsū ruere: aque vero id supnatare. plūbū ár submergi: eo q̄ lignū in arere existens: triplicā grauitatē celeri rapiť deorsū. puta q̄ ipsius ꝛ aque ꝛ terre. plumbū vero horū duorū solū eū ipm ad lignū mime ptcipet aere: sz supnatat ipm aque. nā ipius relatōe lignū est leue ꝓpter aeris dominiū talis. plumbū ár graue aq̄ ēt respectu cū in eo dominet terra potissime. Trāslatio siquidē arabica greece vt plurimū cōmentatiua id sēriat ita sic scim⁹ dicentis q̄ signū centū libtarū in aere grauiꝰ q̄z duarū libtarū plumbū. Jngt siquidē Themistius cām non existere quā tradit Ar. puta q: plures grauitates existūt in ligno q̄z in plumbo: celerius tendē deorsū ꝓpter aerē habere grauitatē in eius loco. sed qm lignū ꝓpter maiorē molē plus ptcipat grauitate terr ac ēt aq̄ plūbo minoriꝰ q̄ztatis ita vt aer dīans i eo non impediat terrestreitatē aut aquositatē in seipo: sz bene impedit eā in aqua: cū sit leue in ipa. Jnduxit ēt is Aristoteli hinc ꝓtingere q̄ elemēta pmaneāt in locis ꝓpriis violente: ceū stant in extraneis nisi gravitatē ꝛ leuitatē possideāt nature. Hūc ár impugnat cōmen. Aris. sniam cōfirmās: vt amplius videbatur tertio dicendorū. cā eni ptracta essentialis ē Aristo. ꝛ occulta. Themistij vero accidētalis ꝛ apparēs. vñ is accepit cām accidentalē essentialis loco: ꝛ peccauit. Causa qdem extitit erroris eius: q: cā accidētalis ē p se manifesta: cēntialis vero quā tradit Aris. occulta que cū latuerit. Themistius accidentalē illam hac neglecta suscepit. sm ēt ipius inductū non ualet: qm grauitas aliter dicit ꝛ vt equoce de ea vt visū quam hz elementū in se ipo ac de ea que foris. Quidā vero ꝑfigurati ligni celerius dscendentis plūbo volurūt p cā necessitatē vacui assignare: vt q: maior moles ligni amplioꝰ scindit aerē: ac hiatū inducit ampliorē: circa quē timet nā vacuū interdicere: nisi celeriꝰ id moueaf in aere qō nō taliť euenit q: minus i plūbo. Sed id non valet q: sic grauia ꝛ leuia nō moverent nā verū violente magis. Adhuc fortius tūc phibens regrerēt in phibēdo descendē q̄zitatē alicuiꝰ maioris appentia ꝛ leuioris pp necessitatē vacui q̄z plūbi grauioris exitia ꝛ minoris neqz posset in vacuum intercidē cū mox vtrinqz subintret aer. Alij vero illud celeriꝰ deorsū dixerūt lignū tendē ꝓpterea quia maius pfectius suscipit impssionē motus aeris deorsū latitudie superficiei plūbo minoꝝ. Assummūt enim q̄ aer moueaf ꝓtinue. vt denotāt athomi: silr ꝛ aqua cōtinue de qua miniꝰ videť agitata. Sed huius aeris motus ē vētus: ipe nanqz aer ē motꝰ ꝑbl'. 5. ꝓncipiū insup motus ēt insufflationis vēti ē a superiori loco: tanāq̄z ab eo q̄ ē formale in ipo methau. 4o: ꝛ 8a pti mo. Motus igit hmōi impellit deorsū velociꝰ lignū ꝓtractū plūbo. Dicendū ēt illud nō valē: q: aer qcqd dicāt Antipetras gescit relictus magis siue nāe. Jnde ēt concesso q̄ aeris motus sit vētus qō sane non dicitur: vt ibidē declarauimus non sit adhuc motus aeris tātus ad inferius q̄ valeat corpus in eo positū tā celerius altero deorsū impellere cū hūc papiamꝰ nō raro gescere: vt penna oñdit in eo suspensa. Adhuc vē totū latus liez superius sumat erorsum nō tñ directe in deorsum sed in obliquum perflant methaurorum secundo ꝛ ꝑblematum. 15. ꝛ. 29. ¶ Propter tertiuz vero sciendum q̄ aer in propria spera habet grauitatem siue inclinationem qua ipse vel quod positum i eo facilius deorsuz moueatur ac celerius vt inductū Aris. Quod ꝛ rationibus probatur ꝛ firmatur signiꝰ quoniam terra naturaliter tendit semper deorsum: ꝛ ignis sursum vt tactum. violenter vero quod sursū ille autem deorsuz: quod apparet quia ex remotione circumstantium: vt aque vel aeris non ascendit ea: neqz hic descendit. aqua autem et aer intermedia grauitate participant ꝛ leuitate: amplius tamē grauitate ita: vt horum actus grauitatis est similio: mo

tui suo naturali: qz voluntatis actus violento. nã si auferat terra nãliter descendit in locũ illũ: vt sensus docet aqua. Si vero remoueatur aer violentia i ipius ocurrit locũ aqua similr si tollatur ignis aer ipius locũ violentia rplebit: t nõ eã. Si aũt secedat aq̃ vel terra naturalr aere tendit in illũ locũ ex inclinatione grauitatis: t ñ necessitate vacui: vt fortassis qs dicet: ceu cõfirmabitur in amplius: sursũ vero mouetur violente igne semoto. Palin: Si quod é materiale locus debetur inferiori: ipe nanqz talis. sed humiditas que est ppa qualitas aeris dria iz. inr cetas qualitates materialiũ existit. vñ phl. ii. Humidi fm naturã deorsum motus. Rursus: Quorũ é vna superficies vnũ inclinatur in aliud: cũ habeãt inr se ppõez sed vna extat superficies aeris t aque: puta hũiditas quarto celi t mũdi t phl. 25. p quã hos terminari cõtingit: non aũt per caliditatẽ aut frigiditatem aliqd terminatur. t ideo iz aqua t terra pueniant in frigiditate: nõ tñ eorũ vna superficies existit ibidẽ: quare aer non humectatur ptangens aquã in eodẽ. Descendit igitur naturalr aer ad aquã: non ãt ipa: cũ sit grauior aere ad ipm: sed violente magis coadiuuãte tñ superficie vna pfata. Et ob hoc p facilia ingenia vnum ad aliud deducitur: quare Ar. ppter quod aq̃ i vas ignitũ destruitur siue deducitur. sic enĩ vas vitreum spissũ formatũ: vt ventosa fere habens os acutũ reliquo corpe in rotunditate terminão in quo ponatur candela sufficienter ignita cũ aũt fuerit calefactum ipius orificiũ: in aquã celerr talr ũmergatur: vt nequeat aer modo subintrare aliquo: tũc vtiqz videbis aquã velociter in vas elevari: vt t tandẽ lumen extinguat. Cuius qdem Alexander duas assignat causas quas Themistius satagit vitiare. Cõmentator vero hunc repellit cũ remorsu: cũ aliquo psentiendo Alexandro: quod omitto brevitatis grã: cũ etiã neqz presentis extat negocij. Ad aũt multiplicia pfirmant signa: vt illud quod tactũ de talenti ligno velocr plũbo ruente deorsum. Quod defendit cõmentator contra Themistiũ compando horũ motũ deorsum admiricẽ in igne: t quod cũ cã sit essentialis p se pcludẽs id verificari dz de vtrorunqz posito pondere equali Tres. n. grauitatis causę excedent duas: de hoc enĩ Themistij non verificabitur cã: sed fortassis id negaret. Adhuc Ar. vter vacuũ puta aere plus trahit deorsum vz quod vidi experientia ita fore in aere subtili calidiori: t siccriori replẽdo vericã non solum orispũ ne diceretur humidũ in ipo emisso contineri grauẽ verũ ét folles: ponderandoqz postea parũ supra hoc plũbi obolo deorsũ addidi hoc cũ legi de celo. Dicit tñ cõmentator qd testimoniũ inductũ ab Ar. ỏ vtre non fuit sustentatũ sup ipm iprobando qd aer i suo loco habeat grauitatẽ: vez induxit ipm ad pfirmãdum. vñ si non fuerit concessũ nihil nocebit cum fuerit manifestũ rationi. Debet ét conũ vtris siccũ esse t subtile. vñ Cõmen. vr qd vter Aris. quo testificatur id fuit subtilior t siccior qz Themistij. debz t aer medius esse substanna t qualitate. Rursus: Experimur facilius fore aerẽ depellere deorsũ qz sursũ similiter t aquã quod grauitatem denotat in scipis: amplius spiritus animalis emissus in aerẽ: iz in ipo calor cadat innatus: mouet deorsũ humectat enĩ. Palin: Quod in idẽ concidit phl. 2. Vor magis est audibilis desup inferius: qz deorsum sursũ. quod si dicatur cũ voce humidã educi quod bz grauare vt videt Aris. ibidẽ tangere: dicã simlr t calidũ quod dz alleuiare cõtraponderat humido. Etr: Composita ex his in quib⁹ viget ignis: t aeris nã deorsum ruũt: vt fulmina igneqz cadentes. Aer igit in ppa spera cõtinet grauitatẽ. Posce qr in B facit dubitare quesito necessitas extat vacui: t instantia causę Aris. t Themistij. Propter quartũ quidẽ ad primũ dicendũ qr per aerẽ alleuiãt mixta t ad superiora reducunt pcompationem ad terrã t aquã: q̃ grauant: t ad infima eadẽ deducũt. dictũ nanqz aerẽ leue fore illorum cõpatione: non tñ qr ipe mixta eleuet ac alleuiet i ei⁹ spera. Ad aliud dicendũ qr Ar disputando pcedit ñ aũt determinatione asserendo. vñ ibidẽ illud glosãdum qr magis Ar. dubitanti assimilef qz docenti. Et id apparet: qñ mox i prrũ subdit: Si aũt aer sursum alleuiat: t phibet deorsum ferri: qre grauiores sunt inflan vtres vz. Ad aliud dicendũ qr aer est modicũ calidus: nisi aque ac terre amplius relatõe: qre humiditas eidem verius ineristens vincit eius caliditatẽ. ipm enim subsidere inclinat: vt spũs oñdit aial in aerem delapsus: cũ sit qualitas mãlis loci infimi qz̃ntatiua. Ad aliud dicendũ qr iz aer pueniat cũ igne in aliquibus: magis tñ pvenit cũ aqua t maxime in his quibus locus expedit qui deorsũ ceu superficiei quedam idẽtas: ac cõis vtriqz humiditas. Adhuc in ordine vniuersi quod subest alicui inr aliq̃ locatur extrema: assimulat p amplius inferiori cõi mediato qz̃ superiori psimili: vt apparet in psecutione nature inferioris a superiori. nõ enĩ vr id medũ arithmeticũ angustũ: sed geometricũ magis latũ. Ad aliud dicendũ qr spũs aialis non mouet sursum a calido tñ verũ ab aia cũ virtute magis. pncipale nanqz agẽs existit. Spũs ét iz resoluat plus ad aerẽ eo qr est corpus quoddã subtile sibi continuũ: rõne tñ caliditatis ipius puertit in igné peramplius. Ad aliud dicẽdũ qr iez minimũ confricatione decisum a lapide caliditate suscitata quadam ac motu petit pmitus supiora vt mox tñ inferiora. Figura ét in motũ concitatia: latior: id causare coadiuuat. Dria. 15.

Quod ignis non sit calidus monstratur: quia si esset calidus calefaceret: ac calor sibi adesset. sz hec ei fm Algazelem non insunt. Adhuc cum de ratione calidi sit tendere sursum: mouetur enim a centro ad circumferentias nunqz deorsum tenderet: t ita mixta nõ essẽt ex quattuor elementis concreata. Quod si dicas eũ que deorsum violentia petere: tunc mixtio nõ erit naturalis: sed violenta: t sic non pmanens. Itidem si esset calidus cum de ratione calidi sit lucere: illuminare: inflammare: foret aut ignis qui est carbo flamma vel lux: sed tunc eius lumine phiberet stellas nocte videri: vt lux impedit diurna. Rursus: Si foret calidus: t maxime cum prestetur illi caliditas in summo iam corrumperet circũstantia: vt ordẽ supius t aerẽ inferius itaqz ignis calidus non existit. In oppositum sunt phantes cũ sensu pstantes sibi caliditatez in summo. vñ. iz. ignis eẽ calorẽ t siccitatẽ est habeẽ in summo. Adhuc si vnũ contrariũ é in nã: t reliquũ bo celi t mũdi: sz frũm é in nã pmo aq̃ inditũ: vt apparuit dria. ii. t. iz. igit t calidũ erit m nã: qõ nulli nisi igni: vt ex pmissis visũ differẽtijs pt adaptari. Amp.

Commentator scõo de ge. & cor. cũ aliquod ꝺriũ fuerit in aliquo: necesse alterũ in eo inueniri. sed frũm i uenit in gñie qualitatũ: ergo & calidũ. Cõtraria vero expetũt subiecta diuersimode affecta scꝺm tñ: non enim vna fm oẽs determinationes oppositiõis coexistere pñt. Cũ igit aquã frigiditas disponat: ignẽ caliditas afficiet. Itaq; ignis ẽ calidus: qõ nullus compos negat mente. ¶ Propt primũ vero sciendũ q ignis ẽ duplex: pꝓius qdem: & est ꝺ mãlis. vñ pmo methau. Aõ ꝓnter igni pp ꝓsuetudinem vocamus ignẽ: nõ ẽ ignis: excessus enim calidi & velut feruor est qõ ignis. Alius vero spericus: q elementũ impꝛopꝛie ignis extat corpus simplex exñs: cui nãlis locus supomnes elemẽtarias exist pteꝰ. q ẽ cõcaua celi superficies: leuitatẽ hñs absolutã: cuiꝰ nã calida & sicca: cui esse in gñatis ẽ maturare: subtiliare: pmiscere: & frigiditatẽ submittere aliorũ: cui fm Algazelẽ non est nisi vna tunica. simplex enim ẽ & vniformis: nec hꝫ lumẽ fm etiã. A. de celo & mundo: aut colorẽ: sicut neq; corpus celi vel aer: sed & subtilior eo. si enim hẽret colorẽ phiberet videre stellas in nocte: & lumẽ faceret super terrã: sicut ignes accensi in ca. Unde Auer. de sensu & sensato: Ignis non lucet nisi qñ adunat cum alio corpe: quod innuit. 3. de gene. aialiũ: Ignis sp vꝰ formã non ppam habẽs: sed in altero corpoꝛ. aut enim aer vel fumus: aut terra vꝰ quod ignitũ. Color ãt cãdele & lumẽ ipius non fit nisi ex pmixtõne ignis clari in fumo tenebroso: ex qbus ꝓiunctis fit lumẽ & color: & aliter ignis purus colorẽ non hꝫ: qõ ostendit quia vbi ignis fortior ẽ in candela: illic nix color inexistit: ita vt videat. q. fenestra vacua: in q̃ non sit inanitas & aer: & verior hic ignis ẽ ille qui ẽ ibi. Ignis vero alterius ppij elementati: tres vt iudicatũ sunt modi. s. ignis carbo: flãma: & lux. 5. topicorũ. 2. de pubꝰ cap. 5. & simpliciũ pmo. fm enim mãm diuersificat: cũ verius ignis: & vlr elementa in pteꝰ q̃ sunt diuersarũ formarũ: diuidi míme possint. Sunt enim specie indiuisibilia: ꝓsi ꝺ̃ntate aut rõne applicationis ad mãm diuidant. nã si materie ignis occurrat terrestri ignis carbo ꝓsurgit: si vo aquee flãma: & si aeree lux efficit ppe. n. aer lumis ẽ susceptiuus. Causã qdem ãre & spericus ꝺ̃ ignis: q̃ non hꝫ ille nomẽ nominatũ aliud ab isto: sicut ẽ nomẽ nominatũ glacies & aq̃. q̃ si esset innominatũ: vocaremus aquã glacié. Alexãder methau. ibidẽ: Calidũ quoq; sicut & alia q̃libet elemẽtorũ qualitas duplex exist: p se qdem: & p accidens Per se vero: aut in summo vt qõ ignis: aut respective: & id aut actu quale qõ aialiũ vel potentia seu virtute: vt terre nascentũ: p accidẽs aũt vt calidũ aque

¶ Propter scõm qdem sciendũ q̃ qdam sequẽtes apparentia: & sophismatibus decepti posuerũt ꝺrias vt & ignẽ dicant esse frigidũ sicut apparet. 4. methau. detestatũ hi enim similes sunt testificantibꝰ Anaragorã indicantẽ sup niuem sapientẽ q̃ non ẽ alba: qz dixerũt oportere virũ sapientẽ in rebus nãlibus exaltare animã suã a sensu: & ponere ipam altiorẽ illo: & deridere imaginationes suas: simpliciũ scõo. ca. i. qbus vtiq; non ẽ insistendũ: cũ sensũ negent egentes eo: & omnẽ demũ cognitionẽ. ¶ Propter tertiũ eqdez sciendũ q̃ ignis calidus ẽ & in summo. vñ phꝫ. 25. Ignis sp calidus: & eo nil calidius. & pharmacorũ pmo ca 6. Non ẽ mirũ si aqua sit igni ꝺria: cũ sit i summo caliditatis & siccitatis: quare pmo thonice: Calida ꝺ

stantia qne in vltimo ẽ caloris est ignis. Quod pbatur. qñ id quod immediate calefaciens supponit est q̃ susceptiuũ caliditatis: reddit calidũ ab eo: hic aũt est ignis: reponit enim sub orbe imediate calefaciẽte motu: & luce scõo celi & mundi: & methau. i. quod pores dictant diẽ. Adhuc quod opus inducit caliditatẽ ẽ calidũ: cũ actio faciat scire formam sicut trausmutatio materiã: dña. 13. id vero agit ignis. calefacit enim euaporationẽ: resolutionẽ inducit: rarificat: alleuat: aggregat: q̃ eidem tribus: & que diuersa segregat digerit: & frigiditati cõtrariatur: supiora petit: adurit & hmõi. Itaq; huiusmodi ẽ calidus. ¶ Sciendũ tamen q̃ intensior est caliditas in igne hic materiali: q̃ in igne formali elemento: eo q̃ ipsa in solidiori suscipit subiecto: quod ostendit ea calidi impssa & stuppe: qõ fortassis & ad finem factũ ẽ gñationis: ne ignis reliq̃ corrũpat elementa mixti. vnde Cõmẽ. super id secũdi de ge. & cor. Ignis est arsio calidi & sicci: iõ nihil ex igne generat: vt ẽt tactũ de generatione aialiũ scõo. Quare Alexander: Hoc non inuenit nisi i igne qui ẽ hic. Ignis aũt q̃ est in vltimo ꝓximitatis puta orbis non ẽ in fine caliditatis & ebullitionis. Quapropter plura elemẽta sunt causę gñationis. ¶ Sed ꝺ̃ id ꝓpter quod vnũquodq; & illud magis. ꝓpter ignẽ aũt qui est elementũ: alia sunt calida & elemẽtata: ita vt ignis qui hic existit. Adhuc in vnoquoq; genere vnũ extat pmũ quod ẽ cãlidorũ posteriorũ: vt ignis ẽ calidissimus. Est nanq; alijs hic causã caloris metha. scõo Is aũtẽ vꝰ ignis qui est elementũ: cũ verũ sit eius eẽ

¶ Dicendũ q̃ ignis elementatũ pmum extat calidorũ & q̃ illud phꝫ veritatẽ hꝫ in anologicis: non ãt i pure vniuocis: vt hic homo generatus ẽ ꝓpter hũc generantẽ. Igitur generans homo magis ẽ generato non valet: neq; in pure equiuocis: vt in hoĩe picto & vero verificatur enim in analogicis & in his in qbus faciens generãs ẽ tota cã eius quod fit: quod non ꝺ̃ evenit: cũ ignis caliditas fortificetur pp materiã suscipientẽ illũ: quod signant materie ostense. similiter si aliqd est pmum: & alicuius cã: id põt sibi amplius & minus inesse fm subiecti vt tactũ susceptionẽ: aut aliter quocunq; modo. Nosce etiã cũ eo q̃ tactus noua q̃ natura duplex ẽ: vniuersalis: & pticularis. vlis qdez vt affatus & impmens in hec inferiora: virtus celestis quę adheret vie vni & ordini quod indicat motus illius a quo bomtas & pfectio cãtur in istis. vnde scõo eticorũ ca. scõo: Omne bonũ pulchrũ: & oẽ quod ordine vni adheret & vie: & ostenditur in eo vestigiũ sapientie non est illud nisi de sursum. Particularis vero est impressio in hec infima sigillata por vlis regitur enim & gubernatur p illam: que ẽt duplex exist: vna qdem infima: altera vero duarũ media: sicut q̃ viuentũ natura fm magis & minus distans ab illa superiori: & fm hoc plꝰ aut minꝰ ordinata: vt humana marie: cum ei amplius ppinquet. Infima qdem sũt que elementorũ priori ꝓpter longe distare fere apposita. & iõ minime ordini vni adheret & vie: & ꝓpria mãma: et que elementoꝝ sibi viciniora. quare factum q̃ multa sunt ꝺ̃ naturam particularem: nõ tñ vniuersalem: cum ea sit particularis cã & dñatrix nature. vñ licz motus sit contra impetum nature pticularis: non tñ vniuersalis. Et propterea secundo celi & mundi seminum: & omnis defectus & corruptio est contra naturã ex secundo phyſi. Corruptio nõ ẽ extra natu

rã se nescere. n. ſm̃ naturã erit: ⁊ ita femella dicit masculus orbatus uel occasionatus: ſo de gñatiõe aliũ. nã. n. pticularis ⁊ ppe q̃ forma existit: pfectũ sp ⁊ marẽ intendit: cũ sit quid diuinꝰ: sed vltio cũ natura etiã que mã: ⁊ maxime ppter ꝓuationẽ admixtaz femellã etiã adoptat: cũ sine ea nõ possit gñatio saluari qcqd senserit. Aqñqz. Similiꝫ q aqua maris fluat ⁊ refluat: ppter naturã pticularẽ ipius existit: cũ eius naturaliꝰ sit qescere: sed nõ contra naturam vlem: ut motũ lune mouẽtis mare ſm q ad angulos q̃tuoꝛ mũdi occurrit differẽtijs. 88. ⁊. 168. p huncqz modũ ignis. descẽdit leuis ad mixtionẽ ⁊ fra cleuat ad eãdẽ grãdis. ¶ Propt quartũ qdẽ ad ꝑmũ dicendũ q ignis in spera sua nõ dicit ppzie in se calefacere: cũ id dicat transitũ in materiã exteriorẽ que i eo non existit: sed vbi cõiungit aeri: sed calescere dicit veriꝰ cũ actionẽ dicat intrinsecã fere ad modum eius qõ est appetere ⁊ agere. Ignis aũt hic mãlis in materia ens extranea ꝑpe dicit calefacere: cũ in vna ens trãseat in aliã. Ad aliud dicendũ q ignis nõ descendit deoꝛsũ p naturã eius ppriã: sed vi nature ut tactũ vniuersalis gubernãtis generationẽ ⁊ corruptionẽ: neqz mixtio est simpliciter naturalis: sed potius ſm quid violẽta: puta ex inclinatione ignis in sursuz Et ppterea dici põt q mixtio quodãmodo violẽta: ⁊ magis rõne ignis q̃z alioꝛ elemẽtoꝛ. Et q; quedã violentia ⁊ oppositio mixtis includit: tum rõne ꝑmarũ qualitatũ: tũ q; secundarũ localiũ necesse sit mixtũ aliquãdo corrumpi. Ad aliud dicendũ q sermo hic est de igne ꝓut est elementũ: tu autem adducis ignem elementatũ ut ostensum puus. Ad aliud dicẽdum q non corrũpit orbem nec agit in ipm cũ actus agentiũ sint in materia patienti ⁊ dispositã. orbis aũt huiusmodi nõ suscipit impssionẽ: cum ſm cõmentatorem nõ secũ cõmunicet in matria. Corpora nãqz celestia nõ recipiunt peregrinas impssiones: neqz aer corrumpit calorẽ ei contiguus: q; ignis supioꝛ ut tactuz non caliduꝫ omnifariã: etiã remittit in caloꝛe ꝓpter distare a causis calefaciẽtibus orbis resistit etiã igni cũ alijs elemẽtis frigidis habentibus contrarietatẽ ad ignẽ: ⁊ ppter hoc impugnat: ꝑmo methauroꝛ. Anaxagoꝛã ponẽs supra hũc aerem totuz esse ethere lucido inflãmato plenũ. Cum. n. hec inferiora elementoꝛ nihil sint vere respectu ipius corũ perenẽ oꝺoꝛnta ut generatio ⁊ oꝺo cessaret motus hic: qõ omnifariã respuunt peripatheci.

Differentia. 16.

Quod elementa sint in mixto actu: aut ſm formas eoꝛ in eo manent substãtiales ostendit: qñ ex elemẽtis generanꝫ generata ⁊ cõuertunt in cõmixtione nõ corrupta in suis formis essentialibꝰ. A. 6. metha. Inquit etiã elementũ corporeũ in mixto ſm essentiã existere quod ⁊ innuit ꝑmo ꝑma: cũ dicit plurimũ vnius elementoꝛ plurimũ alterius contangere. Terus autez contactus solus existit corpoꝛ: ꝑmo de ge. ⁊ coꝛ. Eti: Omnis actio prouenit ab eo quod est actu. 9. metha. sed elementa agunt ⁊ patiunt in mixto: alioquin mixtũ corruptibile non foꝛet. Palin: Si elementa in actu non ꝑmanẽt in mixto iam non mixtio causabit sed magis corruptio cũ mixtio subiectũ ꝑsupponat. Est enim miscibiliũ alteratoꝝ vnio: ꝑmo de ge. ⁊ coꝛ. Alteratio vero a generatione distat ibidẽ: quoniam alterationis subiectũ actu existit: generationis aũt potentia. Itidem: si forma substãtialis mixti sit actus materie: formis simpliciũ corpoꝝ elementoꝝ exclusis: tunc simplicia corpoꝛa elementoꝝ rõnem ꝑdent cũ elementũ sit id ex quo cõponit res ꝑmo: ⁊ ẽ in eo indiuisibile specie in aliã speciẽ: dria. xi. sublatus vero substantialibus formis simpliciũ corporum non causabit mixtio. Palin: Si nõ manent actu tũc videt cũ mã mixti nullã actu formã obtineat nec simplicis nec compositi q ꝓuatio eius sit adeo generalis ceu que materie ꝑme: sed ipa est simplex omni de se carens forma cum in fundamẽto nature nihil sit discretum. metha. i. igit ⁊ materia cõpositi qõ oꝺo extra rõnem existit. Adhuc materia mixti cõmunis existens p nihil efficiet ꝓpria huiõi uel illius materia. tot enĩ formas cõpositi materia quot ⁊ ꝑma. Amplius cuius est potentia eius est actus: de somno ⁊ vigilia ꝑmo. si igitur elementa sint potentia in mixto erũt ⁊ actu: cũ ens omne potẽtia sit aut actu. sunt enĩ ꝑmarũ diarũ entis. 4. metha. Rursus vbi conuenit inuenire pprietates ⁊ passiones elementoꝝ est ⁊ ipa reperire: cũ passiones sint a subiectis inseparabiles: phyſi. ⁊ generationis ꝑio: sed has in mixto est repire. Eti: Sicũt Haliabbas ⁊ Isaac amarã. in corruptione animalis partes eius in elementa resolui ut spũs in aerẽ caloꝛẽ nature in ignem humiditates in aquã: ⁊ ossa cum eis ꝓportionabilibus in terrã apparẽs elemẽtoꝛ ꝑmo capitulo. 15. vnde simplicius secũdo celi ⁊ mũdi. Theofrastꝰ ab oculis hominis flãmaz segregari narrat. Vegetius autem Alexandrinus medicus mihi narrauit a viro sciatico ignem exiuisse a vertebꝛo coxe: ⁊ cõbussisse omnia in quo ⁊ cessauit passio. Elementa igitur ſm formas ipoꝝ essentiales seu actu in mixto existunt. ¶ In cõtrariũ ut q potentia solũ. signãt etiã auctoritates ⁊ firmãt rõnes. Primo nãqz de ge. ⁊ corruptione saluat virtus elementoꝝ in mixto videlz. tertio vo celi ⁊ mũdi: In carne ligno ⁊ vnoquoqz taliũ est potentia ignis ⁊ terra. ⁊ secũdo de ptibꝰ: Celiꝰ forte cõpositionẽ dicere ex vtutibus elemẽtoꝝ q̃z ex terra ⁊ aere aqua ⁊ igne: nõ ex his sed sicut in alijs dictũ est ꝓs humidũ. n. ⁊ siccũ ⁊ frigidũ ⁊ calidũ: materia cõpositoꝝ corpoꝝ sunt. vnde Ga. ꝑmo elementoꝝ ca. vltio dicit Ar}. elementa confusa fore estimasse qualitatibus solis: idqz dogma eligendũ ppter certitudinez: eo q ab incõueniẽti pseruat. Et Isaac elementoꝝ libriũ inijtiãs pbus in plerisqz libris suis diffinuit elemẽtũ esse rem ex qua generatione ꝑma aliquid generat ⁊ existit in generato ex ea ptãte nõ actu. Ad huc quidẽ ex pluribus entibus actu nõ fit vnũ actu per essentiam. 7. metaphy. sed elementũ vnum actu ut confessuz ꝓstituũt. Eti: Si forme ꝑmaneãt elementoꝝ in mixto actu ipm iam pluriũ existet formarum: qõ est falsũ cũ vnius rei sit vnicũ esse pfectiuũ: ceu pbia sennt pipatheticantiũ rõne. Palin: Cũ queli bet particula etiã mima mixti sit mixta: ꝑmo de ge. ⁊ coꝛ. In eadẽ quatuoꝛ erũt elementa corpalia: ⁊ ita in eodẽ locoꝝ mimo plurima situabunt corpa. Cuius cofiriũ secũdo de aĩa ⁊ quarto dicit physicoꝝ. sũt igit in mixto potentia non actu. ¶ Propter ꝑmum vo sciẽdũ q cũ mixtio sit elemẽtoꝝ seu miscibilium in vnũ: ſm veritatẽ cõuentus ꝑmitus esse elemẽti mi

xtionis actus ⁊ potentie ostẽdat. secũdo quõ miscibilia nãliter moueant ad mixtũ. tertio q̃ ⁊ quot sint dorõne mixtionis cõditiones notent. ¶ Propter hoc ꝑmũ sciẽdũ qõ qd sit elementũ: ⁊ quot modis dicat dꝛia ostensũ est. xi. Est aũt mixtio multiplex. vna quidem circa supius iã diffinita: in q̃ ex qualitatib⁹ miscibiliũ alteratione corruptis resultat noua qualitas ex illis in mixto: de q̃ nũc est sermo. Est ⁊ alia nõ vera multiplex ens: qm̃ aut ꝑ iuxta positionẽ ceu aqua oleo. aut ſm mixturã velut ordea frumentis. vel ſm adherentiũ ut lapis lapidi: aut ſm vnitionẽ ⁊ assimilationẽ sicut sanguis carni ⁊ medulla ossi uel ſm inclinatõnẽ: ceu lignũ ligno: aut ſm detentionẽ ⁊ circũplicationẽ: ut annulus annulo: q̃dã fere media existit inter istas extremas sic ut qm̃ vnũ miscibiliũ taliter alij cõplicat: ut sensus nequeat discernere: sicut euenit in mellicrato ⁊ aceticrato. Imitant. n. naturã taliũ cõponẽtia: ceu qdẽ ſm mixtionẽ reputata forꝛ: nõ existẽtia vo ſm veritatẽ ⁊ apud nãm substãtialiter quẽ admodũ eleméta. Verãder i ꝓblematib⁹: ¶ Mixtio eni terra nõ ẽ ad sensus: neq; ei⁹ ita minimũ: sꝫ essentialiter ⁊ vere ꝑmo elemẽtoꝝ. Est aũt potẽtia duplex vna qdẽ remota distãs ab actu nõ parũ: aptitudine tm̃ ad ipm̃ ita dicta. Reliq̃ vo secũda forma dãs esse rei: actus ẽt ꝑm⁹ noiata. Similit ⁊ actus duplex: vn⁹ qdẽ ꝑmus potẽtia videlꝫ ꝓfata ⁊ ali⁹ secundus q est opatio cui⁹libet quidẽ potẽtie. Sic igit aligd est tm̃ potẽtia ut ꝑma: aliud actu solũ: sicut actio q̃dã vero medũ uel potẽtia secũda seu act⁹ ꝑmus. ꝑma eqdẽ potẽtia dicit ⁊ simplr potẽtia respectu forme. altera vo ſm quid: qm̃ relatione actus opatiui. ipse vo act⁹ ecõuerso. hic aũt act⁹ sumit ꝑ ꝑmo sine potẽtia secũda: potẽtia vo ꝑ potẽtia ꝑma: que inclinatio ẽ q̃dam ad actũ primũ seu formã: dꝛia. 56. Forma vo substãtialis seu essentialis est illud ꝑ qõ res esse hꝫ ⁊ in specie locat. ab ea nãq; qdẽ specie sortit. ¶ Propt hoc vo secũdũ sciẽdũ q⁹ in omni actione ⁊ passione mãmoꝫ ⁊ agẽs motũ a fine forme imꝑfectiuũ actualit cõcurrere. ¶ Materia siquidẽ mixti eleméta sũt seu miscibilia. Elemẽtũ eni est sicut mã remota indisposita. miscibile vo ceu ꝓpinq̃. Sed agẽs dupl⁹ existit: quoꝝ vnũ est motor imobilis dãs cũcta moueri ut cã ꝑma ut Boeti⁹. Immobilisq; manẽs das cuncta moueri de cõsolatione scõm vo vtus orbis cũ his q̃ locant i ipo astris: q̃ duplicia existũt. quedã. n. sũt erratica: ut septẽ errãtes seu planete dicti quoꝝ sol fons caliditatis sperã cõmouet ignis. luna vo ꝓpinquũ humiditatis sperã cõcitat aque qõ ostendit mot⁹ accessus ⁊ recessus eiusdẽ ſm motũ diurnũ celi quadratinuꝫ q̃uoꝝ pũcta cardinalia cõstituẽtẽ: dꝛia. 168. Aerẽ vero cõcitat q̃q; alij. Saturnus nãq; ad friditatẽ disponit ipm̃ cõgelatiuã mortiferã. Jupiter quoq; caloꝛẽ ⁊ humiditatẽ illi cũ tẽpamẽto ꝓstat. ¶ Mars caliditatẽ estualẽ cũ siccitate. Venus frigiditatẽ cũ hũiditate mẽsurate: sibi quidẽ mercuri⁹ coicabilitatẽ ac possibilitatẽ ens indifferẽs attribuit. ⁊ ꝯ diuersi motus sũt in aere repti. quedã vo astrorũ sũt fixa in spera octaua locata ex quib⁹ ſm Ptolemeũ ⁊ Hipcum 48. sine suis gestaminib⁹ pereant imagines seu forme: ceu in causẽ assignatione phꝫsionomie ꝑ me notaui cõstructe. Cui⁹ motꝰ ſm Ptolemeũ in. 36. milibus annotũ cõplet: cuiq; illi⁹ graduũ centũ deputãdo ãnos: nũc aũt circa. 70. verius differẽtia. 9. ⁊ tractatu quẽ de motu octaue cõstruxi spere ex cui⁹ motu cã ꝑma fulcito cõtinget tãdẽ signa septẽtrionalia meridionalia fieri. ⁊ ecõtra vniuersã sic vicissiꝫ habitatõnẽ pmutari ut ibidẽ declaraui. vñ methau. i. vbi nũc est arida olim fuit mare ac ecõtra. vult. n. pmutationes huiusmõi infinities iterari. Ex hoc quoq; mirabiles in occultis etiã terre viscerib⁹ impmunt imagines. vtus sigdẽ astrorũ ad infima delapsa ⁊ maxime solis sibi ꝑ radios ignis vtutẽ sociat ⁊ cõiungit. Ignis nãq; q ẽ in cõposito radijs introducit solaribus marie cũ alijs ⁊ nõ ꝑ motũ ei⁹ nãlẽ deorsũ: ꝫ magis violẽtũ ex nã inductũ vñ dꝛia ꝑmissa. hec ẽt agũt in terrã ⁊ aquã ac vlr in continẽs calefaciẽdo: ⁊ vapores i mediũ ut in aeris supficiẽ attrahẽdo vbi mixtũ cõficit ceu in metherologicis mõstrat. lꝫ. n. sit cõtra naturã grauitatis terre ac aque supioꝝ petere. ⁊ ignis leuitatẽ descẽdere. nõ tm̃ est cõtra naturã motoris ꝑmi vlis ⁊ coniũcti ꝑticularis: velut motor est celi qui cã eis est trãsmutatiõis primaria. motus nãq; est ipius tãꝫ motus cuiusdã sapietis ſm ¶ Desabalach de spera mota ad quẽ eis q in elemẽtis existit ⁊ elemẽtatis reddit. 8. phꝫst. cõmentatoꝝ. Et iõ ut est ix. elicit metha. opus nature opus ẽ intelligentie. motoꝝ qdẽ hic velut aia opat q̃ cã ꝓncipalis manimaq; est actus eis: ho de aia: ⁊ collꝫ. 4. vñ simplr alimenti cã est ipa. Ignis vo quodãmodo ⁊ concausa: eo q⁹ oium nã cõstantiũ terminus est. ⁊ rõ magnitudinis ⁊ augmẽti aie sigdẽ ⁊ nõ ignis qõ tale. Ea nãq; sursuꝫ eleuat q̃q; grauia. leuia vo deorsũ adducat cõtra mobilis inclinationẽ eis ceu dictũ cholere. nam nigra grauis petit os stomachi sursũ tendens. Rubea vo leuis itestina deorsũ. vñ mixtio naturalis existet non parũ: dꝛia ꝓoi. Reducit itidẽ ignea virtus deorsũ vaporibus pluuie ⁊ rosis quibus admiscetur cui⁹ quidẽ signũ q⁹ aque pluuiales ⁊ roꝛes vaporosi extãt calidi ⁊ digesti. Quidã vo dixerũt vnũ elemẽtoꝝ fore in alio in potẽtia: ut ex arabica firmãt methaurotũ trãslatione ꝑmo. Quod forte nõ valet: q⁹ mixtio fit ex elementis ꝓut sunt simplicia suo modo ⁊ nõ ſm q⁹ extãt in alijs eleméta dictũ ẽt dꝛia ꝓoti: ignẽ elemẽtum minus hꝫe caliditatis isto materiali. plura. n. elemẽtoꝝ sunt cause generationis. Veniũt aũt miscibilia in mixtionẽ aialiũ ⁊ ꝑpẽ ꝑfectoꝝ per terre nascẽtia. ex his. n. condunt cibi ex quibus humores ⁊ spermata: ⁊ ex illis tandẽ ꝑ viã originis constituunt aialia elementoꝝ ꝑmo ca. i. io. ⁊. i3. Est. n. materia ꝑmitus ꝑma. deinde eleméta demum terre nascentia postea cibi deinceps sang. postea humiditates ⁊ spmata deinde mẽbra cõsilia postq; officialia ⁊ vltimo embryo uel fetus ¶ Finis quidẽ ꝑfectio extat vniuersi ⁊ mixtoꝝ bonitatis diuine ꝑticipatio. Forma aũt mixtionis apparet cũ ipa forma quedaꝫ existat. ¶ Propter tertiũ hui⁹ sciendũ q⁹. 8. uel. 9. sunt conditiones ad mixtionẽ reqsite: quarũ ꝑma q⁹ miscibilia pmaneãt in tertio ⁊ nõ in alterũ corrupta hec nãq; inter mixtionẽ ⁊ gñationẽ habet dꝛia. vnde Ar⁹. Neq; materiã cõbustibilis. s. igni dicim⁹ cõmisceri neq; misceri cũ exardet sed ignẽ generari: sic ẽt nec cibus ꝑmiscebit corꝑi. Requirit ⁊ secundo q⁹ miscibilia sint corꝑa. nõ enim accidens cõmixtionẽ suscipit cũ subiecto. vnde neq; figurã cum cera neq; cũ corꝑe album neq; accidens accidenti cõmiscetur ceu neq; discipline album cũ opouleat iterũ ex mixto

separi miscibile. Propter quod expetit tertio q̄ non semp pmaneant coniūcta: verum etiā sequestrent ex mixto quādoq̄. Quarto q̄ sint mima quātitate oīo: ita q̄ mixtio non sit sensū ut hordei ⁊ milij cōtūctor. sic. n. q̄ mixtum homini esset lintheo nō foret. Licz enim cathimia erugo litargirū ⁊ vzifur videant esse idē ⁊ vnū vltime trita ⁊ comūcta: non tamē vere sūt sed plurima: elementor̄ pmo ca. i. Oportet ⁊ quinto omiomera sibi ⁊ homogenea existere. Anomiomera nāq̄ aut etherogenea ut nasus ⁊ oculus misceri nō contingit oīno. Sexto quidem q̄ sint cōtraria simul activa ⁊ passiua cōicantia in materia. Septimo q̄ equipotētia sufficienter extent ⁊ nō omnifariā. si vnū enī aliud superet potentia āliqualiter nō miscebitur illi velut es stagno. Et si vincat oīo transitus fiet in dñans ⁊ non mixtura: vnde vna vini gutta mille nō miscebit amphoris aque cū soluat̄ species ⁊ trāsmutet in dñans. Octauo q̄ sint terminabilia bene ita ut ab eor̄ remoueant viscositate fluxibilitate euaporatione ac resolutione q̄ accidit cū miscibilia pfecte fuerint adinuicem applicata. vnū enī ab alio suscipi et qō puus nō fuerat in seipso pmo apparens. Addit ⁊ nono oportere nō penit⁹ fore simulia: q: iam contraria forent in eodem: sed media inter ista. debēt ēt partim corrupta existere fm parte vero saluata: virtus nāq̄ saluatur eor̄ de humana natura: ⁊ pmo de ge. ⁊ cor. ¶ Propter secūdū vo sciēdū q̄ de hoc q̄sito fuerunt multe opiniones: ⁊ ideo difficile ostendit aphoris. pmo: cuius etiā difficultatē indicat rei natura cū ipsū sit de mixtione. Circa hoc aūt: est act⁹ dei ⁊ nature. vnde pmo cōplexionū ca. io. Appositio sive cōmixtio eius q̄ tale fm parua ⁊ nō per totū confusio: sed p totas ambo confundi dei ⁊ nature opus. Propter qō sufficit de talib⁹ pbabiliter veritatem enūciare secūdo celi ⁊ mū. ⁊ methau. i. Et ideo aliq posuerunt miscabilia pmanere in mixto actu seu fm formas eor̄ essentiales: Alij vo potētia seu virtute: Nōnulli fere modo quodā medio actu operatiuo. Ponentiū aūt ea manere i mixto fm formas: qdaz voluerūt eas actu etiam secūdo integras existere: ut Empedocles pbus ac eius Asclepiades medic⁹ collega: ceu Democritus pbus ⁊ Epicurus illius imitator. Athomos ⁊ corpora senserūt quarissima in cōpacta rerū principia elemētorū pmo: ca. secundo: qō erroneū valde. vnde eorūdē pmo ca. 4. Quicunq̄ opinant fieri quid cōpositorū corporū sensibile manentibus qualia sūt elemēta ⁊ solū cōmixtis adinuicē ut i aceruo fruméti hordei ⁊ fabarū ipossibilia dicunt. Ita. n. fere nulla cōditio mixtionis saluabitur antedicte: neq̄ mixtio foret certa: fz sensibilis ⁊ fantastica magis: neq̄ ex ipa vnū cōsurgeret in forma sed aggregatione solū. Alij aūt dixerūt eas trāsmutari cōfūdi ⁊ alterari p totū: quare ibidē ca. io. Quicūq̄ ex igne aere ⁊ aqua ⁊ terra trāsmutatis cōfusis ⁊ alteratis p totū mixtū opinant fieri sensibile: ⁊ si in sensibilia sint illa cōtingētia ⁊ vera dicūt. Cuius positionis fuisse videt. A. 6. metha. ⁊ pmo pma: voluit enī q̄ elemēta haberēt duplex esse seu actū. pmū quidem q̄ habent ex pmis eor̄ formis substātialibus: fm aūt ut sunt coniūcta cū accidētib⁹ naturalib⁹: q̄ potentie sue naturales existunt ab essentijs ipor̄ fluentes velut est cālidū frigidū siccū ⁊ humidū. dicit ꝑ q̄ elimēta quo ad esse secūdū nō manēt i mixto usq̄ quaq̄ imo ipor̄ corrūpunt excellentie in vnoquoq̄ fm medietatē ad alterū ex quibus qualitas resultat media q̄ actus extat mixti. Habent etiā elemēta duplex esse liberū quoddā ⁊ integrū aliud ligatū ⁊ partitū. Liberū quidē ⁊ integrū voco qñ ignis aut aliud elementū cōsideraf in sua spera in qua naturalit locatus pseuerat ⁊ ita nō occurrunt in mixtum. Dico vo ligatū ⁊ partitū quādo ab alio est alteratū ⁊ aliō alteraū ⁊ diuisim in ipm et ecōuerso ita q̄ plurimuz vnius fit cū plurimo alterius: minimū enā vnius cū minimo alterius: et ita quo ad esse pmū manēt in mixto. Debebant aūt et isti: quoniā vilū est ipsis q̄ nisi pmanerēt elemēta iā nō foret mixtio: verū magis corruptio. Itidē: actus mixti esset iam actus materie pme imediate: sicq̄ materia ipm susciperet nō psuppositis corporibus elementarijs simplicibus ita ut elementa rationem perdant elementariam. quibus vtiq̄ quid dicendum tertio et quarto apparebit dicendoum. Hanc aūté positōnem nitit destruere conmētator tertio celi et mūdi et si eā cōcedat in fine primi de ge. Ad ipaz nāq̄ multa cōsequunt impossibilia ut q̄ nullū ens generet ex eis diuersū ab ipis in forma substātiali verū in accidētibus solū. Itide: ut elemēta pmaneant actu in mixto cū huiusmōi pmuz esse actū etiā importet. et iō cōpositū nō habebit vnā formā substantialē: sicq̄ vnū vere nō erit sed aut aggregatione solū nō contactu. Adhuc continget ut q̄libet forma sit ab alia distincta: ita ut quatuor corpora sint in minima qualibet parte cōpositi. Rursus si forme relinquunt elemētor̄ in cōposito in suis perfectionibus ⁊ in qualitatibus pmutent ac alterentur fm amplius aut minus possibile fiet ut elementoriz ab his denudent forme qualitatibus fm totū. pars nāq̄ ⁊ totū eisdem sunt rōnis historiarum principio cū tamē ignis nō sit ignis nisi per caliditatē ⁊ siccitatem in fūmo. ⁊ ideo post talia subdit q̄ paucitas excitationis Auicē. in natura ⁊ naturalibus ⁊ bona cōfidentia in propio ingenio ipsū ad hoc q̄ perdurit errores: quā etiā modernorū aliqui vitant positōné eo q̄ impossibile sit materiā fm idē diuersas suscipere formas elemētor̄. Si. n. in corpore mixto forme substātiales elemētorū saluarent: oporteret illas diuersis partibus inesse materie. materiā vo diuersas partes accipere fit impossibile nisi quantitate in materia pintellecta. sublala enī quātitate substantia indiuisibilis manet physi. pmo: Ex materia sub quātitate existente ac forma substātiali eueniēte corpus cōstituit naturale. diuerse igit partes materie elemētor̄ fortassis subsistētes multorū obtinēt corpor rōnem. plurima vo corpora esse simul impossibile fore dictū est. nō igit in qualibet parte mixti sūt quatuor elemēta cū non fieret vera mixtio sed ad sensuz tm. Rursus forma quelibet substantialis in materia p priā expetit dispositionē sine qua stare nō pōt. vnde alteratio via est ad generationē ⁊ corruptionē. Impossibile aūt est ibidē cōuenire ppriā dispositionem que requirit ad formaz ignis ⁊ ppam que requirit ad formā aque q: fm huiusmodi dispositōnes ignis ⁊ aqua sūt cōtraria. Contraria vo impossibile in eodē fore. itaq̄ impossibile q̄ in eadē pte mixti forme substātiales insint ignis ⁊ aliorū. Et iō cōmentator volens inconuenientia que sequunt euitare Auicen.

mixtionēq3 a corruptione sequestrare ac sensu via in ter pretactos processit media. non enim posuit q3 for me pure remanerent ⁊ perfecte: neq3 corūperentur omnino: sed eas ſm partē permanere ac partiz cor rumpi ut sic in quandā reducant medietatē. Nam si corumperent ſm totū: tunc ꝓmo ille ac essentialiē quaslibet reciperet formas. ꝓpterea posuit q3 forme sint elemētoꝝ medie inter formas substātiales ⁊ acci dentales perfectas ⁊ accidentia: ⁊ q3 ampliꝰ ⁊ minꝰ ꝓpter earum imperfectionē ceu accidentia possent recipere: quod si hoc videat contra ꝑdicamēta conti nentia nihil fore substātie cōtrariū: neq3 magis neq3 minus suscipere: sibi quidē respondet non fore incō ueniens huiusmodi formis cum sint imperfectissime diminute a formis substantialibus pfectis valde: ac materie prime ꝓpinquissime. Est enim esse suuz. q. medīū inter formas essentiales ⁊ accidentia. Et ideo dicit fore possibile ut remitterent in mixto: ⁊ proueni ret ex eoꝝ collectione forma alia: sicut ex albedine ⁊ nigredine plurimi consurgūt colores mediꝝ: quā q- dem similiter opinionē ꝟpliciter aliqui pſequunt. tū quia videt inter substantiā ⁊ accidēs medīū astrui tum q3 cōtrarietas ⁊ susceptio maius ⁊ minus attri- buit forme substantiali. Dicere nāq3 formas elemen toꝝ fore medias inter substātiaz ⁊ accidēs est medīū inter cōtradictoria locare qō est cōtra posteriozꝝ ꝑmū Cōtradictio nāq3 est cui ſm se medīū non inexistit. nā forme substantiali est in subiecto nō esse: sed subie ctū ⁊ hāc aliquid cōstituere in ꝑdicamēto. Accidēs vō in esse cū accidentia nō sint entia: sed entis. 7. me taphy. nō esse in subiecto ⁊ esse in subiecto cōtradic tionē important. Palin: ut ꝓbat. 4. meta. media ⁊ quorū sunt media. ſ. extrema sunt in eodem genere. vnde poste. i. Ex eodē genere necesse vltima ⁊ media esse. substantie vō ⁊ accidentis nullū est cōe genus in porphyrio ⁊ tertio metha. Quoniā ens de quo ma- gis videt fore genus nō pōt: eo q3 iam dīe essent en tis nō ens: nō entis aūt nō sūt species neq3 dīe quar to topicoꝝ: ⁊ de partibꝰ ꝑmo: quare forme elemento rū nō obtinebunt mediū inter substantiā ⁊ accidens Ostendit ⁊ formas elementoꝝ demū magis ⁊ minꝰ nō suscipere eo q3 omnis forma hec suscipiens diui- sibilis est per se uel per accidēs: inquātū. ſ. subiectū suum magis ⁊ minus valet participare: ſm autē id qō est diuisibile per se aut per accidens accidit mo- tum esse cōtinuū. 6. physi. Est aūt loci mutatio au- gmentū ⁊ detrimētum ſm quantitatē ⁊ locū que per se sunt diuisibilia. alteratio vō ſm qualitatē magis ⁊ minus recipientes ut calidū ⁊ albū. Si ergo forme elemētoꝝ magis suscipiūt ⁊ minus: generatio ⁊ cor- ruptio ipſoꝝ motus erit cōtinuus qō est impossibile cū nō inueniat nſi in quantitate qualitate ⁊ vbi. 5. physi. Et ideo generatio ⁊ corruptio mutationes ex tant ⁊ nō motus. Amplius dicunt q3 omnis differē- tia ſm formā substātialē variat speciē ⁊ q3 recipit ma gis ⁊ minus dīēt q3 est magis ab eo quod est minus ⁊ quodāmodo sibi cōtrariū existit ut magis albuz ⁊ minus albū. Si ergo forma ignis magis suscipiet ⁊ minus aut alius elementi magis facta uel minus spe ciē variabit ⁊ nō erit eadē forma sed alia. ⁊ iō. 8. me ta. sicut in numeris variat species per additionem ⁊ subtractionis vnitatis ita ⁊ in substantijs. substātie nāq3 posite sunt velut numeri in termino. hic tamen fōrtassis hoꝝ dicta ⁊ silia diceret Cōmentator ſmo- nē particularizando Ar]. in forma substantiali perfe cta vera existere: qō forsan non valet cū ꝓtacti Aris. sermones sint in locis vniuersalibus scripti. Has quoq3 sic apparent positiones dissonas: qdā quoq3 ſm rem asserunt easdem existere ⁊ si videant verbis discoherere. dicūt nāq3 q3. A. voluit formas elemen toꝝ trāsmutari ⁊ confundi ⁊ in mediū quoddā redi gi licz. A. imponat sibi ipſm eas posuisse integras i suis pfectionibus permanere: quod nō estimo sen sisse. Absurdū nāq3 videt q3 tātus phūs posuisset for mas sic absolute perfectas ⁊ inconfusas ut quidam priorū voluerūt permanere in mixto in quo cōditio- nes antedictas mixtionis ab Aris. non seruasset. In eo vō q3 cōmentator dicit eas transmutari ⁊ in me- dium quoddā ſm susceptionē magis ⁊ minus addu ci voluit idē q3 dictū ab. A. fit inquūt. Sed veritas est q3 Auicen. formas elementoꝝ ampliꝰ confregit ⁊ subsidere fecit qꝫ. A. Et ideo hic altā positionē ma gis consonam Aris. visus tenere de gene. primo. ut apparebit dicendoꝝ tertio cui quidem contestantur mox dictura. Est autē similiter ⁊ positio de hocipso modernoꝝ satis sentētie Aris. consona. Ipsa tamē paruz dearticulata et minus pluribus intelligibilis existit. Dicunt enim q3 qualitates elementoꝝ actiue ⁊ passiue contrarie sunt in adinuicem magis suscipiē tes ⁊ minus. Ex huiusmodi vero qualitatibus alte- rans adinuicē cōstitui potest qualitas quedā media que vtriusq3 extremi sapiat naturaz: sicut citrinū int albū ⁊ nigrū: tepidū autē inter calidū ⁊ frigidū. Re missis nāq3 qualitatū elemētariū excellētijs ꝓstituit ex illis qualitas quedā media que est proprie quali tas corporis mixti sicut qualitas simplex ad formam corporis simplicis inducendaz. hoc igit modo extre ma dicunt in medio reperiri quod participat natu ra vtriusq3: sic ⁊ qualitates simpliciuz corporū inue niunt in propria corporis mixti qualitate: que quidē qualitas corporis simplicis: aliud est ab eius forma substantiali agit tamē in virtute ipsius alioquin ca- lor calefaceret solum: non autem forma substantialiē per eius actiones educeretur in actū: eo q3 nihil su- pra suā speciem agat. Sic igit virtutes formarū sub stantialiū coꝝ simpliciū in corporibus mixtis sal uant virtute quidē ⁊ non actu. vnde Aris. primo de ge. nō manent elementa in actu ut corpus et album: nec corūpunt nec alterū nec ambo. saluat. n. virtus eoꝝ. In tertio quoq3 celi et mundi in descriptione elemēti corporē. de hoc videt Aris. hesitare aiens: sit itaq3 elementū corpus quod dicit ꝓpter materiaz ꝑ mam: eo q3 elemētū de ipa et simplicibꝰ primis co- poribꝰ equiuoce dicit. Cōmētator tertio celi et mun di. Et subdit demū ad qō alia corpora diuidunt inē existens potētia aut actu. hoc uī non vtroq3 mō ad huc dubitabile ipm indiuisibile in altera specie: qdā vero rudioꝝ nūc dixerūt elementa remanere in mi- xto actu quātū ad eoꝝ opationes. dicūt. n. q3 elemen ta possunt dupliciter considerari. vno quātū ad eoꝝ substantiā et esse distinctū: et ita permanēt in mixto potētia et nō actu. Aliter vō quātū ad ipsorū actio- nē: ⁊ sic dicūt ea actu permanere in cōposito: qō qui dem satis videt absurdū cū nihil agat vltra suā spe ciē. si ergo erūt potentia in mixto nō poterūt in actū opatiuū deuenire ex potētia huiōi. Amplꝰ. 2. meta.

vnūqōqz sicut se habēt ad esse sic ⁊ operari. qō autē potentia actionē habere nō pōt cū sit actus perfecti. Rursus singulū opaꝯ inq̄ztū est actu: ꝓpter qō videtur impossibile miscibilia in mixto ponere potentia ⁊ actualē operationē habere cū ea imediatius a qualitate ꝓcedat. Ipe quoq; aliquādo dixi q̄ quesitum pōt duplr audiri: aut in fieri ipius mixti: aut i facto esse iām cius ⁊ cōpleto. Siquidē pr⁹ cū in tali fieri actio cōcurrat ⁊ passio: ⁊ omne tale subiectū reqrat in actu: qñ solius entis in actu est agere ⁊ pati: cum ens potētia actione careat oio. Já. n. idē foret actus ⁊ potentia. Ampli⁹ fieri mixti est per alterationez. q; mixtio est miscibiliū alteratorū vnio quod oz: q; alteratio est via in generationē: sed alteratio vt tactū subiectū requirit in actu: generatio vō in potētia. vñ Ar. alteratio est quādo manēte sensibili substātia in ei⁹ passionibus fit trāsmutatio in cōtrijs aut medijs: generatio aūt cū totuz trāsmutaf in totū sensibili nullo pmanēte subiecto: quare necesse fit oio miscibilia in mixto actu pmanere: qō fortassis sentit. A. ⁊ q dicūt secū formas substātiales elemētoꝝ pmanere in mixto minus tamē aut magis cōfusas: ⁊ ab excellētijs sepatas ut in medīū deductas ſm q̄ motus alterationis miscibiliū cū alteratione fiat in tpe: magis aut minus recedat a termino a quo ad terminū accedēs ad quē puta generationē. Si aūt exponaf q̄stū manere in mixto in facto esse mixti ⁊ cōpleto tunc elemēta potentia ⁊ nō actu pmanere dicunf cū forme conūpunf ipōrū: qō mōstraf: q; sic mixtū esse est generatū esse. Jd aūt ē totū hoc in hoc totū trāsmutatū forma. vñ Ar. generatio simplex ⁊ corruptio est nō ꝑgregatione ⁊ segregatione: sed qñ trāsmutaf hoc totū in hoc totū: cū. n. in subiecto alterationis duo existāt: hoc quidē ſm rōnē ut forma: illud aūt ſm materiā quando in his fit trāsmutatio oio: generatio erit ⁊ corruptio generatio nāq; vnius alteri⁹ existit corruptio. Adhuc si elemēta virtute nō pmanerēt in mixto tū sed i actu tūc mixtū esse quod est generatū esse: nō differret essentialiter a miscibili qō omnifariā absurdū. Sic ét nō quelibet ꝑs mixti mixta foret: cui⁹ cōtrariū apparuit ex mixtionis cōditionib⁹. Palm: Proclus ꝓtestaf omnē cām virtualiter existere in effectu. Cū igit elemēta sint cā efficiens mixti p suas qualitates actiuas ⁊ passiuas in mixto virtualiter erūt ipsōrum qualitates. ⁊ q; huiōi nō agunt nisi in virtute forme substātialis elemētorū cū nihil agere sit dictū vltra suam speciez ⁊ vnūqōqz sic opaf ut habet esse: forme substātiales erūt similiť in ipō mixto vtute. Propt qō oz dare miscibilia tñ quo ad formas eorū substātiales potētia seu virtute cōtineri in mixto. i. generato esse. Ut aūt qō dictū est ampli⁹ declaret ⁊ ne vtus qua dicunf pmanere in mixto elemēta sine subiecto subsistere videaf cū ponanf forme substātiales corū ꝑpi omnifariā: dicēdū q̄ cū elemēta veniūt ad mixtionē ꝑ ut esse in mixto miscibilia importat mixtionez in fieri tūc q̄litates cōtrarie agunt elementorū ⁊ patiūf adinuicē: ⁊ ad medīū ꝓpetitū dicunf quoddā qō ē qualitas miscibiliū ꝑparās ad formā ⁊ cōplexionez mixti. Harū vō q̄litatū actionē ⁊ passionez quousq; forme possūt elementorū incorrupte sustinere: miscibilia pmanent actu in mixto. Cū aūt ex p̄dictoꝝ actione ⁊ passione forme substātiales elementorū passe ⁊ transmutate conūpunf forma generaf mixti quam sequiť cōplexio illius ex alteratione primarū qualitatū corruptarū ꝓpter formarū corruptionē. In instanti náq; forme conūpunf elemētorū cū earū passionibus ⁊ ꝓpetatibus forma introduciť mixti cū ei⁹ passiōe ⁊ natura seu cōplexione. qō aūt ea sit ſnia Ar. declaraf cū positū generationē simplr fieri quādo ſb iectū sensibile ſm se ac passiones seu accidētia conūpunf in alterū. dictū etiā est similiter ꝑmo de gene. ⁊ cor. q̄ ule maxie ꝓpriū generationis est subiectuz ac corruptionis ac. 4. phȳsi. materiā nō sepabilē eē. vñ ꝑmo de generatione: materia nūq̄z sine passione possibile fit esse: neq; sine morphea ⁊ ꝑmo elemētorū ca. 16. sine qualitate. Propter qō euidenter cōcludi q̄ vna forma corrupta ule aliā suscipit in instanti ceu introductione sensitiui sup vegetatiuū ⁊ intellectiui super sensitiuū declaraf ex secūdo de ge. animaliū. Intelligo itaq; ꝑmanere in mixto elemēta potentia seu virtute eo q̄ cōplexio mixti sapit naturā ⁊ vtutē qualitatū miscibiliū ex quibus ꝑ alterationē educiť sicut sanguis generatus ex lactucis: dū pōt naturā aliq̄liter retinere lactuce. silr ⁊ forma mixti ex corruptione formarū substantialū elementoꝝ ex quibus educiť: sicut caro sapit esse ⁊ virtutē alimēti: ex quo fuit generata. Seneca tertio q̄stoꝝ naturaliū: Pabuli sapor apparet in lacte: ⁊ vini vis existit in aceto. neq; etiaz est dare q̄ forme cedāt elemētoꝝ in non ens oio: q; ñ ex ente ⁊ substātia nūq̄z cōstituiť nō ens ⁊ nō substāna: ⁊ corpus tale in talē substantiaz ⁊ corpus tale: ⁊ tamē hoc totum natura materie transmutaf in ſb totū. Sed fortassis primum mēbrū maxime distinctionis ꝑfate: vſi quibusdam videaf acceptum sentētie tamē Ar. ⁊: Cōmētatoris aduersaf: cum ſm hos mixtio sit qd mediū inf alterationē ⁊ ſbiectū possidēte omnifariā actu ⁊ generationē in potētia solū: quod indicāt mixtionis cōditiones eiusq; rō. Nō. n. dicit q̄ sit alterationū vnio: neq; corruptoꝝ verū alteratoꝝ ⁊ ſm hoc neq; est trāmutatio alterius cōfirioꝝ in alterū: neq; trāsmutatio eoꝝ in materia. medium itaq; erit mixtio inter duo ꝓtacta: quod positio non seruabat premissa. verū mixtionē ꝑmo sūptam modo non videbaf ponere ab alteratione alterā: ut cū mixtum sumebaf in fieri neq; secūdā a gnātione quādo accipiebaf in facto esse. Propter tertiū quidē dicēdū cū Ar. ⁊ eius diligētioribus interꝑtib⁹ ut ꝓtactū q̄ elemēta ꝑ qualitates eoꝝ actiuas ⁊ passiuas adinuicē faciunt ⁊ patiunf: ita ut remissis earū excellentijs ad mediū quoddā ꝑfiguratū diuisibile deduca. vñ secūdo de ge. Que miscenf conūpunf intēsiones ad inuicē: ita ut tūc nō sit materia: ceu euenit in gnātione nec cōfirioꝝ alterū actu simpliciter velut in alteratione: sed mediū. Et cōmentator ꝑmo de gene. Mixtio cōtingit quādo equaliter miscibilia patiunf ⁊ agunt ita q̄ veniat post aliq̄ media q̄litas inter secūdas cōtrarietates puta: puta dico calidi ⁊ frigidi sicci ⁊ humidi. In hac aūt q̄litate sic ex p̄dictis q̄litatib⁹ passis ⁊ remissis: in mediū tamē latū cōsurgēte: virt⁹ saluaf miscibilū: ut cā virtualiter i ei⁹ reluceat effectu. Cū igit miscibilia p suas q̄litates imediatius efficiāt mixtū in eo virtualiť existēt in qualitate. ſ. resultāte media videlz vna: uel etiā dico duplici fortassis ſm q̄ cōplexio inde resultās fuerit simplex ul' cōposita. ⁊ q; lz ois octio ꝑficiaf q̄litatibus: ipe tamen nō agūt nisi in virtute forme substātialis ꝑmo: ut oñdet

dña. 90. Qualitates. n. he q̃q̃z nó sint forme substã tiales elemẽtoꝝ dña. 13. virtutẽ tamẽ habent illaruꝫ vnde ⁊ calidũ igné facit in virtute forme substãtalis eius: tunc quid é saluabunt in qualitate media naturaliter vna ceu duplici velut agẽs pricipale vsq̃z quã tũ in secũdario. quod denotãt antomata dicta mirabilis ⁊ tãq̃z litterarũ vox in syllabis ⁊ harũ in terminis. Sic itaq̃z in illa qualitate media vna uel duplici que formã qualificat mixti insunt oẽs qualitates elemẽtoꝝ ꝑmo. ⁊ amplius ⁊ cõsequenter forme illoꝝ. pfectius. n. ac potẽtius sũt qualitates ꝑme in mixto q̃z elemẽtoꝝ forme: cũ ille sint solũ cõtracte ⁊ remisse amplius suscipiẽtes ⁊ minus: ⁊ ió diuisionẽ cõ sequunt. he aũt corrupte fere: ⁊ sic sunt in potẽtia tm̃ aut virtute in ꝑdicta media cõsurgẽte qualitate: mx̃ illud: Saluat. n. virtus eoꝝ cũ miscibilia nó sint penitus corrupta: neq̃z oio saluata. Et id est qđ dicit ꝑ Ga. ꝑmo elemẽtoꝝ ca. vltimo Ar]. estimasse solis elementa fore qualitatibus cõfusa. vnde Alexander in ꝓbl. copulata quidẽ sibi ipsis copulãt qui ꝑm mixtiõnẽ: ut sunt qualitates elemẽtoꝝ omnifariã habẽtũ ꝑmas qualitates destructas ⁊ alias generatas: potentes aũt rursus a natura separi ⁊ saluari. Et commentator elemẽta sunt in potẽtia in mixto: sed non est intelligere hic ꝑ potentiã primã materiã cũ cõposita que sint in potentia aqua ignis terra ⁊ aer: ut caro ⁊ os sint in actu. vnde facilius remouent miscibilia ex mixtis q̃z ea que sunt in materia ex ea neq̃z etiã sunt in potentia in elementis: sicut partes in cõtinuo que sunt partes potentia quoslibz diuidant ⁊ fiant partes actu sed medũ modũ in ista duo vident obtinẽ. Sic igit appareat huiusmodi questi difficultas ac ipi⁹ ꝓbabilis veritas. quã rones fulciũt ad hoc ꝓtacte: ⁊ munores confirmant ad ipam ceteris occurrentes opiniones. ¶ Propter quidẽ quartũ ad ꝑmã que A. dicendũ ꝙ illa fuit ipsius opinio non approbata modo uel exposita. Ad aliud dicendum ꝙ in q̃litate media ut ostensum est saluat actus opatiuus: cũ nó fiat totalis corruptio eoꝝ que sunt elementorum. Ad aliud dicenduꝫ ꝙ nó erit corruptio ut declaratũ omnifariã cũ qualitate ꝑdicta reseruet actus ⁊ forma. Ad aliud dicendũ ꝙ elementa nó perdẽt rõnez suaꝫ oio cũ dictũ sit ea virtute saluari in tertio. Ad aliud dicendũ ꝙ forma mixti qualitate informat media resultãte: ⁊ forma etiam qualitate dico cõtinente illam in virtute ut ostensũ. Ad aliud dicendũ ꝙ materia ꝑma efficit ꝓpria huiõ: uel illius ꝑ formas elemẽtorũ qdẽ ꝑmo pmutatas ⁊ cõfusas secũdo vo ꝑ formam mixti datã ex miscibilib⁹ pductã. medio vo mó ꝑ q̃litatẽ cõsurgẽtẽ formã vtcũq̃z saluatẽ elementoꝝ neq̃z ẽt é ꝙ materia cõpositi tot formas quot ⁊ ꝑma recipiat cũ ipaꝫ materiã informet ꝑmã. Confundit enim aut corrũpit uel saluat in medio. similiter etiã Auicẽ. de substantia orbis dimẽsiones interminate assistũt materie ꝓcedentes aduentũ forme in eandẽ. Ad aliõ dicendũ id uerũ fore in potẽtijs anime in quib⁹ non extat quesitũ. Intẽdit. n. Ar]. illic mõstrare ꝙ sentire neq̃z aie ꝓpriũ soluꝰ neq̃z corporis sed vtriusq̃z coniunctum: qm̃ si potẽtia eius esset ꝓpriũ aie solum aut corporis similiter ⁊ actus cũ ipa ordinent ad inuicez potẽtia. n. relationẽ quãdã ⁊ inclinationẽ ad actum importat. Ad aliud dicendũ ꝙ sicut miscibilia pmanent: ita ⁊ ꝓpetates ac passiones. nã ut alia remanẽt ⁊ alia valde ita ⁊ ipe ac nó q̃ elemẽtoꝝ simplices ⁊ in sũmo: he aũt mixtoꝝ velut cõposite ⁊ remisse. Ad aliud dicẽdũ ꝙ elemẽta non resoluunt ex ptibus mixti tã pfecti velut a vase ⁊ segregatione: sed ꝑ corruptionẽ ptiũ mixti generant: itidem elemẽta in eo virtute ꝑmanẽtia sicut ⁊ tetigit Alexander. Neq̃z etiã verũ est ꝙ vnũ corpus uel spũs uel aliud in vnũ resoluat elementoꝝ sibi affine cũ vnũqõq̃z sit cõpositũ ex ãtuor elemẽtis ⁊ resoluat in ea ex quibus componit: sed ꝙ ꝑ maiou parte in sibi cõuertit ꝓportionabile. Et similiter dicẽdũ simplicio. At iuxta etiaꝫ ꝑm illud qõ aliquãdo dixi vtriusq̃z arguta suis ꝓcedũt limitibus ¶ Quesita circa cõclusiones. ¶ Differentia. 17.

Quod complexio sit

Q substãtia ostendit ꝑ primũ de vnitate mẽbroꝝ ca. 2. testãte ipam fore substãtiã corporis ⁊ naturã mẽbri ⁊ ꝑ se creta scripta mõteo cõfirmãtia: cũ hoc factorẽ eã esse substãtie vniuscuiusq̃z mẽbroꝝ. vnde Ualı. in oi mẽbro est virtus fixa qua ei⁹ ꝓpriã pficit opationẽ ⁊ substãtia huius virtutis ſ̃z Ga. é cõplexio ꝓpria ei forma videlz ꝓpria cõplexionis. Ampli⁹. A. 5. de aĩa instroꝝ cõplexio eis est substãtialis ⁊ naturalis. Rursus ꝯo naturaliũ capitulis 8. ⁊. 9. dicit oĩa ꝑ qualitatiuã fieri crasim ꝑm veteris sniam. vnde ꝑma aphoris. Nó vnq̃z aliud a alib⁹ q̃z inatũ operat calidũ natura est ꝑm hypochtanicã rõnem q̃z hec. nó eni aliud quid qõ plasmat aĩal a ꝑncipio quẽadmodũ neq̃z rursus auxit uel vsq̃z in finẽ nutrit: nisi calidũ quod inatũ oium operarũ naturaliũ causa existens. tale aũt nó videt aliud q̃z substantia. Adhuc id quod cõstituit esse alicui⁹ substãtia est ipi⁹: a substãtiali nãq̃z forma dat esse. huiusmõi vero est cõplexio. vnde ꝑmo iuuamẽtoꝝ ca. 1. Carni cẽ ⁊ neruo ⁊ aliorũ vniuscuiusq̃z est ꝑ cõplexionẽ ex quatuor elementorũ qualitatib⁹ cõstructã. Rursus illud quo destructo destruit aliud extat ei⁹ substãtia. 5. metha. talis aũt est cõplexio. nã ea destructa destruit mẽbra ⁊ vlr animal. Palin: qõ est ps ⁊ nó pot separi é substantia illius cui sic adest. hoc vero est cõplexio: constituit eni ꝓpositi esse ⁊ nó pot remoueri: q: cõplexio inseparabilis actu. Damascen⁹ in aphoris. complexio igit é sba. ¶ In oppositũ sũt phantes cõik ⁊ medicoꝝ cũ his cet⁹. vñ ꝑmo theorice. 6. ca. vocãt q̃litates he cõplexiones ex elemẽtorũ. s. adinuicẽ copulatione alterias cũ altero. Et. A. cõplexio est qualitas. hec aũt in genere locat accidẽtis. Rursus qõ pot inesse ⁊ abesse ꝑter subiecti corruptionẽ est accidens: hoc aũt est cõplexio: dña. 12. Erit itaq̃z cõplexio accidẽs ⁊ nó substãtia. ¶ Propter primũ vo sciendũ ut apruit ꝑm sensum Ga. ꝙ cõplexio est factor substantie cuiuscũq̃z mẽbroꝝ aĩalis. cõplexio igit est substãtia corpis ⁊ natura ei⁹. Auicẽ. vo sufficiẽte secũdo. Cõplexio est q̃litas venẽs ex reciproca actione ⁊ passione q̃litatũ cõtrariarũ in corpib⁹ sibi ꝑmixtis. ⁊. 12. vo aĩaliũ ipius: Cõplexio est res accidẽs ex qualitatuꝫ cõtrariarũ opatione in particulis mĩmis diuidentibus ⁊ alterantibus eas adinuicem. ꝑmo aũt ꝑma: ẽ qualitas que ꝓuenit ex actione adinuicẽ ⁊ passione cõtrariarũ qualitatũ in elementis inuentarũ: quoꝝ partes ad tantã paruitatẽ redacte sũt: ut cuiuslibz eaꝝ plurimũ cõtingat plurimũ alterius. dicit etiã ꝙ cõplexio est effectus ex elemẽtorũ qualitatib⁹ alteratõe

resultans in mixtio. Cõplexio quoq; tripliciter põt considerari aut rõne subst̃ãtie uel cause: aut ordinis fm prius ⁊ posterius. Subst̃antia quoq; seu subiectũ in quo fundat cõplexio tãq; accidẽs in suo susceptiuo est miscibile. vnde fm ipsi⁹ diuersitatẽ diuersificabit ipsa. Miscibilia nãq; in tripli extant differẽtia: q̃dam. n. sunt equalia: alia ineq̃lia: quedam vo media. que aũt equalia apud. A. duplicia. aut. n. fm mẽsurã equalẽ sunt talia: que cõplexio mensure seu ponderis fm. A. ⁊ Ga. dicit ⁊ Algazelem forte i tellectualis uel amplius in relatione ad actus nobiliores: ⁊ hec cõplexio quo ad iusticiã appellat tẽperata. siue in vniuersa subst̃ãtia uel ipsius totalitate: sic dem pmo modo dupliciter põt imaginari euenire: aut. n. quãtitates ⁊ qualites pondere ⁊ mensura elemẽtor sunt in mixto equales ꝓportionate nõ supantes neq; supate: qualitasq; resultãs ex eis sit media cõplexio inter omnes extremitates simplicis qualitatis ⁊ cõpposite ut calitatis frigiditatis ⁊ reliquarũ caliditatis ⁊ siccitatis ⁊ ceterarũ ⁊ denominat equalis quo ad pondus uel q̃ mẽsure apparenẽ ⁊ nõ põdere virtutesq; seu qualitates elementor equales ⁊ ꝓportionate pmaneãt. cõplexio tamẽ que ex his resultat nõ oio extat in medio: sed ad vnũ declinet extremor simpliciũ distemperantiarũ uel cõpositarum ptactarũ. Et io quidẽ secundus modus dicit inequalis cõplexionis quo ad pondus cui⁹neuter reperit i rerũ natura. 18. dña. Cõplexio vo ad opationes relaia tẽperamẽtũ dicta iusticie est que ꝓuenit quãdo tñ fuerit de mensuris ⁊ qualitatibus elemẽtor ꝓut supperit suscipienti ad eius actiones pagẽdas: que in octo sequestrat modos fm q̃ compatio põt fieri aut ad totã speciẽ uel ad partẽ speciei: siue ad indiui duum aut ad partẽ indiuidui: quor quodlibet subdiuidit in duo fm q̃ huiõi cõparatio fuerit ad extra uel ad itra. ⁊ sic octo resultabũt modi pmo pma. Cũ aũt miscibilia fuerint oio ineq̃lia quatuor cõstituuntur cõplexiones oiquaq; distẽperate ad iusticiã composite seu calida ⁊ sicca cũ reliquis tribus: quarum quedã sũt sine hu. vicio: ⁊ alie cũ illo. Et id duplicit quoniã aut madefacit mẽbrũ solũ exterius uel penetrat introrsum q̃ similiter dupliciter euenit: q̃m id aꝑat uel minime que similiter latitudine sunt in magis ⁊ minus infinite. Si vero miscibilia inf ista mediocritatis obtineant modũ: in quo neq; equalitas existit oio neq; inequalitas: tũc cõsurgent reliqueq̃tuor cõplexiones simplices ad iusticiã distemperate velut calida frigida que obtinet temparamentum in passiuis: ⁊ sicca ⁊ humida in actiuis: que eodẽ modo ut simpliciũ pmisse. Diuersificat etiã cõplexio rõne cause constituentis. naz omne quod fit aut a natura arte uel perseuano. 7. metha. Siquidẽ peneo naturã varietas attẽdat in ea: dicẽt q̃ alia erit ĩnata: alia influẽs. quedã vero media. Innata vero alia fixa: alia fluens seu currens: que p etates variat differẽter fm q̃ nũc ⁊ prius calidũ vtrũq; circa vtraq; se habet humida sicut cõplexio pueritie calida extat ⁊ humida: iuuentutis calida ⁊ sicca tẽ. Fixam quoq; duplicẽ aiunt existere: vnã radicalẽ ⁊ pncipalẽ ut q̃ a primis duobus in pncipio cõstructionis aegrit pncipijs spermate videlz ⁊ mẽstruo: alia quidẽ fixã ⁊ secũdariã: qualis que sexus ab illa prion radicali causata. p virtutẽ nãq; caliditatis innate in primis fundata principijs soma dat masculineitatis: p cõtrariũ vo femineitatis: dña. 18. Influens vero est illa que p debitã sex rerũ non naturaliũ administrationẽ paulatim acquirit fm declinationis ipius excessũ diuersificata. que aũt media existit: partim videlicet innata: partiq; influẽs est musculorũ ventris quoq; ⁊ taliũ complexio. Influẽs siue infusa: q; influit eis a corde cerebro ⁊ epate partimue innata: quia non i alia influit extra se: aut quia a primis spmatibus talis indita fuit innata natura interiorũ primo ca. vltimo. Sed a pseuano causat complexio ex casu inopinato: ceu cũ qs fortuito tgm seu aque siue cuicunq; occurrerit: aliogn prauã imprimenti uel aliquãdo alterã complexionẽ. naz sanitas ⁊ salus sunt a fortuna quãdoq;: domus aut̃ ⁊ effigies nequaquã poste. r. Causat etiã ab arte: ut ostendit tiriace cõplexio qua venenũ expellit: non quidẽ q̃ ars sit causa omnino: sed q; extat principiũ applicationis medicinarũ ad inuicẽ ex quarum resultat confractione complexionis primarũ complexio secunda in totũ uel forma: dña. 178. Diuersificat quidem tertio rõne ordis: q̃m quedã est prima ceu aquositatis lactis non affecte coagulo cõplexio frigida ⁊ humida: dña. 148. casei quidem frigida ⁊ sicca butiri calida ⁊ humida. Altera vo secunda ut que lactis totius ex his constructa ad tempamentũ declinãs. 193. dña: participãs tamẽ plus frigido ⁊ humido: ⁊ similiter in arte. Cõplexio quidẽ prima ceu in tiriaca est natura vniuscuiusq; medicine ingredientis eã. Fa vero que ex pdictis p applicationẽ artis resultat pma q̃ venenũ expellit: ⁊ alios actus inducit in nulla medicinarũ ipam construentiũ inuentos. A. primo secundi. Complexionẽ quoq; innatã seu radicalem audio que primo qualificat pncipia generationis: spermatis scilicet ⁊ sanguinis menstrui in qua complexio mixti ⁊ viuenti cõtinet ⁊ cõterminat. multi. n. grad⁹ mixtiõis ⁊ pfectionis sunt in natura repti ⁊ ꝑpe hũana: ⁊ huiõi cõplexionũ q̃dã est actu ⁊ altera potẽtia: ceu tactũ ẽ de calido ⁊ frigido dña. 15. Circa id nosce q̃ ꝓpter fmonẽ. A. aliqui dicũt cõplexionẽ inequalem ad põdus forte quo ad iusticiaz equalẽ: immo ⁊ inequalẽ ⁊ simpliciter quãcũq; cõplexionẽ ab equalitate ponderis ponũt ei⁹ inequalẽ. Arguunt enim aliqua cõplexione data: aut est equalis quo ad põdus aut inequalis. nõ equalis: q; hanc ipossibile venire: igit inequalis. Sz hi ⁊ cõtra mentem dicũt. A. ⁊ ratio ipor est sophisti ca. Primũ quidẽ ostendit: q; A. innuit q̃ cõplexio ad pondus diuidat cõtra eã que a iusticia: ⁊ demum illam ponderis subdiuidit inequalẽ ⁊ in inequalem: Itaq; inequalis põderis nõ potuit esse alia q̃cũq; a iusticia cũ vna species nõ iuuet oppositã ad esse. Boetius topi. 4. Adhuc ibidẽ cõplexio inequalis ad pondus nõ est absolute media cõtrariarũ q̃litatũ sed magis declinat tẽ. p quod satis innuit q̃ parum distet a cõplexione quo ad pondus equali taliter ut sit aliqualiter media inter eã ⁊ equalẽ a iusticia i forma maxime modo. Rursus mox subdit q̃ id quod i medicina considerat equale quãtũ. s. ad eã que ponderis equalẽ ⁊ extra equalitatẽ puta inequalem: non ẽ hoc. i. equalis quo ad pondus: neq; illud hoc est inequalis ad ipas. Et confirmat q; prius dixit illud eẽ fm q̃ oportet p diuisionẽ rõnalem cũ ꝓsideratione absq; vlla cõpatione ad rem aliquã. Et mox subdit

id esse duobus modis. huiõi aũt consideratio extat fantastica nõ in rerũ natura inuenta verũ potius ficta: ꝛ ideo modi vtriusq; inuentionẽ vult nõ esse sensibilẽ. Ex opposito vero supplendus ꝙ cõplexio ad iusticiam est p diuisionẽ cũ cõsiderationẽ relata ad rẽ aliquã existentẽ. Nõ igit ꝙ a iustitia poterit ineq̃lis aut quecũq; reliqua ad pondus fore. Sed aduersarius insurget ꝙ ait: Sed phico medicus credere debet ꝙ equale fm hanc intentionẽ tẽ. remouẽs deniq; A. a medici consideratione equale ponderis reliquit inequale ipsius cõsiderandũ medico. Dicẽdũ ꝙ cõplexio equalis ꝛ inequalis ponderis est equalis equalitatẽ cõparata iustitie. Insurget ꝛ nõ minus denuo cũ dicat equale de quo medici tractãt nõ esse denominatũ ab equalitate in qua cũ pondere equaliter existit: aut ut prius dicendũ esse uel ꝙ interptatio modi inequalis põderis id tollit cũ ponat equalitatẽ mensure apparẽtis virtutum elementorũ: ꝛ tñ complexionẽ resultãtẽ ab his declinare utcũq; a medio ad aliquã cõplexionũ simpliciũ aut cõpositorum. Ad id aũt qõ inducũt dicendũ ꝙ aliter accipiũt inequale ad pondus q̃s. A. ipse nãq; accipit ꝑ modico distare ut apparuit ab equali. hi võ ꝑ quãtocũq; Neq; etiã quod extat inequali ponderis fm. A. potest esse genus ꝛ supius cõplexionis iusticialis: tunc enĩ non ens esset gen⁹ ꝛ superi⁹entis cũ illa nõ inueniat hoc vero maxime: cuius falsitas tertio apparet metau. Posce quoq; ꝙ equale ꝛ inequale imꝓpe sumit cũ quãtitatẽ seu relationẽ importet complexio vero qualitatẽ. vnde ꝑprius tempamentũ dicẽt ꝛ distemperatũ. Substãtia vero dicit dupliciter ut tandem sit dicere: vne quidẽ subiectũ vltimũ quod non ꝑdicat de alio ut indiuiduũ. a ꝑncipali. n. substãtia nulla fit predicatio: aliter quodcũq; hoc aligd ꝛ separabile. tale võ vniuscuiusq; forma ꝛ species. 5. metha. ꝛ in ꝑdicamẽtis substãtia alia est ꝑma: que ꝑprie ꝛ ꝑncipalissime ac maxime dicit: ꝛ que neq; est in subiecto: neq; dicit de subiecto ut aliquis homo ꝛ Sortes. Altera secũda ut species ꝛ gen⁹ ceu homo ꝛ aial quib⁹ ꝑncipalis inest dicta substantia. Scõm quoq; Boetiũ ibidẽ triplex existit: vna dicta hypostasis. i. materia: alia vsia forma: ꝛ tertia vsiasis ex ambabus composita q̃ sola directe i ꝑdicamẽto local. alie võ a latere ac reductione. hic aũt suba suscipit ꝑ qõ qd ẽ rei siue forma. Accidẽs etiã ꝑut adest ꝛ abest ꝑter suscipiẽtis corruptionẽ: ꝛ ꝙ nullũ est quatuor aliorũ ꝑdicabiliũ. Porphyrius: ꝛ nõ fm ꝙ est genimen siue synthoma morbi eũ cõsequẽs: ut vmbra corp⁹ tertio de accidẽti capitulo primo ꝛ de ingenio vndecio ca. 6. ¶ Propter secundũ võ sciendũ ꝙ sermones Ga. ptacti aparenter sonare videnẽ ꝙ complexio sit substãtia: ꝛ tãq; corpis forma substãtialis etiã hois ut aia humana. vt hic de typo libro: Natura ꝛ aia nõ est aliud preter calorem: quare cõmentator tertio de aia Ga. estimauit ꝙ virtus cogitatiua esset rõnalis. Vltũ nãq; facit eũ in hoc errare locus ꝛ sequẽtis: q1. n. virtus rõnalis appropriat homini ꝛ cogitatiua appropriat estimauit ꝓpter cõuersionẽ affirmatiue vllo ꝙ cogitatiua esset rõnalis: ꝛ vnus illorũ q errauerũt in hoc est Abelfanus babilonensis. Quidã etiã moderno⁹ imposuerũt Ga. velle ipsũ aiam fore crasim. Aliqui eniã id senserunt. A. ꝑmo de aia. quidã. n. dixerunt ꝙ anima est cõplexio: q1 q̃diu cõplexio fuerit stabilis nõ mutabit sanitas vite. Quid autẽ senserit de ipsa in pluribus ab eo locoꝝ pgrẽs nondũ determinate reperi. hesitare nãq; visus est õ hac in q̃stionis. vnde. 5. de accidẽti ca. 5. quid sit aia inconueniens hoc dicere. Si võ tẽpus occurrerit opportunũ fortasse disputabit inde: quod. q. temeritati atq; audacie ptinet. Quinto võ simpliciũ ca. 5. distinctionis secũde auctores obumbrationis crediderunt quod spiritus esset substãtia anime: nos autẽ non sumus ausi iudicare de substãtia aie ꝑ aliquod. Octauo tamẽ de immortalitate ca. vltimo: Nõ debemus referre ꝙ intellectus sit a sensu: sed a tempantia spiritus aialis instrãliter tamẽ. De motibus võ liquidis ca. 3. plures recitat de aia opi. post quas ait inquirẽ de aia an eius substãtia sit corporea neq; cessat quãdo corpus accidit alicui⁹rei aialis descendere in eas aut est aliquid corpori continuũ quod cũ corpe decidit aut spermatis est virtus ꝛ potentia aliqua: ꝛ cur cõueniant cũ creatione corporis accidentia aie relinquo hoc illis qui de se estimãt ꝙ id sciunt veraciter Similiter quoq; secũdo ꝛ tertio interiorum ca. 8. ꝛ. 7. visus est dubitare quid Hip. voluerit nomine aie denotare. In cuiusdã quoq; ipsi⁹ seriei expositione eorundẽ tertio ca. 7. inquit: Aut crasis est aia effectiua rũ qualitatũ: aut crasi earũ alterat tertio tñ prefato ca. 7. videt expresse velle cõplexionẽ aliud ab aia fore dicẽs ꝙ hu. ꝛ naturaliter crasis corporis alterant actus aie. Concessũ est ab optimis medicis ꝛ phis ꝛ a me per vnũ monimẽtũ monstratũ est ꝙ ꝑ crases corporis sequentes demonstraui anime vtutes. vnde quia in his locorũ non errat Ga. sermonẽ de anima diffinire sub dubitatione relinquit eius negocium in loco determinato: ut modus est scribentiũ vbi eam aliud a complexione ꝓfitet fore. vt aũt ꝓpositi intentio habeat Ga. in quesito directe adducat series illius de vtilitate particularũ ꝑmo quã ex greco traduxi: quod. n. de illo libro cõmuniter habet: est qddã abbreuiatũ in nouẽ tractatibus aggregãs ꝙ illi⁹ vsq; ad. 12. libũ. continet. n. 17. libros ut ꝛ etiam tractatus ostẽdit quẽ transtuli de optima compositione Est aũt ipa talis: Existũt quidẽ ꝑme ac maxime cõplexiones. Ille nãq; substãtiã particularũ complent ꝓpriã: qm̃ hinc qualiter habent caliditatẽ frigiditatẽ sic ꝛ hu. corpora ꝓpter hoc ꝛ naturã. Est enĩ tale esse carni ꝛ neruo ꝛ aliorum vnicuiq; hic: qõ est ꝓpter talẽ ex quatuor dictis cõplexionũ factũ est: ꝑut sũt corpora naturalia cõplexionata dico ꝛ nõ substãtie simplr aut corpa. ꝛ subdit: Hec igit ipsius fm substãtie rõnẽ existũt. sequũt võ ex necessitate sapores hu. colores duricies ꝛ mollicies ꝛ alia ex necessitate accidẽtia situs magnitudo numerus ꝛ plasmatio. Hãt sermo nõ intñ ꝑmit cõplexionẽ fore subam: ut priores in argumẽtis ptacti: quos quidẽ nonnulli volẽtes supportare direrũt cõplexiones posse ad mẽbrũ dupliciter cõparari aut ꝑut ipsũ est substãtia seu sũiectũ cui inest: ꝛ eam qualificat: ꝛ ita est accidens q̃litas: cum accidentis sit inesse ꝛ qualificare huiusmõi Aut fm ꝙ membrũ extat instrumentũ opationis: ꝛ sic dicũt complexionem formã substãtialem fore: per ea nãq; opat membrũ ꝛ in esse traducit instrumentũ: ipm namq; ita ordinatur ad actum ꝙ autem id rea liter sit impossibile differentia ostensum. 13. sic enim idem foret accidens ꝛ substantia. Neq; põt aliquis

dicē q ſbale ſūmatur ꝑ eo q inheret ſubſtantialiter ſubiecto: vt riſibile hominis diſtinguens in ſubſtāti-ali: vt apparuit dña ꝓtacta: q1 vt oñdetur: dña. 12. cō-plexio pōt innata pmutari. Similiter tali ēt dato ſub ſtantiali non valet: cū ſit quedā naturalis ꝓpietas. ꝓpa vo ſm Boetiū emanauit ex accidentium gene-re. ¶ Propter tertiū vo ſcienduz q complexio pōt dupliciter conſiderari. vne quidē quantum ad rem aliter vo quantum ad modū. Siquidē pmum dicen dū ipoſſibile omnino complexionem fore ſubſtantiā ꝓpter incōuenientia ꝓtacta dña. 13. ſed ſimplicit eā dicendū accidens qō ē qualitas exiſtere: non quidē ex ſubſtantijs elementoꝝ conſurgit complexio: quia id quod educitur ex eis ꝑ compoſitionē elicitur: ꝛ ta lis ſm A. eſt forma mixti. Igitur ex qualitatibꝫ edu-citur qō alteratione perficitur: qualitatibus enī tertij generis ꝓpōe alteratio inexiſtit. Adhuc ſubſtantia non fit ex non ſubſtantijs in ꝓcoubus. Si ergo com plexio foret ſubſtantia: nō fieret ex qualitatibus cuz non ſint ſubſtantie: ſed fit ex qualitatibus vt dicunt. Amp. ꝓpium cōplexionis ē ineſſe ꝛium ei: ꝛ magis ſuſcipere ac minus: quod ſubſtantie ineſſe negatur in ꝑdicamentis. Itaq; ipoſſibile complexionem ſub ſtantiam fore. Si vo ꝓpo nō rē ſbe ipōnet: verū mo dū: ſic vtrūq; pōt tolerari. Impꝛopꝛie tñ ꝓpōnez ſb ſtantiaz fore. Scōm enī q ꝑ ſubſtantiaz ſiue formā ſubſtantialē aliqd ſuſtentatur ineſſe pfecto: ita ſuo mō membrū ꝑ compōné ineſſe ipſi⁹ ſuſtentat ꝛ pmanet opatio. vnde q1 illud a quo imediati⁹ vī actio ꝓueni-re: manifeſtius ē nobis ſicut inſtm vt cōpō: q; illud a quo mediate puta agente p̄ncipali vt ſubſtantia cū per opationē in cognitionē alicuius ꝓueniamus. ꝓductio aūt actionis ꝛ ſuſtentatio manifeſtius vī ab inſtro: q; a p̄ncipali agente ꝓdire ꝓpter ꝛietatez que in qualitatibuſ ꝓpie reperit: ab ipſa enim ꝓ-uenit imediate. conſequenter vo ſba ſuper quā ſ fun daī: dña. 60. Similiter Ga. in pleriſq; locis ꝛ Ar. ſcōo de partibus: vt tactū dña. ii. nominant elemen ta calidū. fri. ſ. ꝛ hu. nō entia ſba: ſed qualitates ꝛ eo rum inſtra. Scōm quē ēt modum Apoſtolus ad he-breos: Fides eſt ſba ſperandaꝝ rerum ꝛ argumentū non apparentiū: nō enī fides realiter eſt ſba: ſed ac-cidens. rōne tñ modi dici poteſt ſba: q1 per ipſa tanq; ꝑ baſim ſuſtentificātē quis mereī ſalutē: nā ſine fide ipoſſibile deo placere. Neq; ēt ſeries Ga. greca te-ſtatur ꝓpōné ſubſtantiam fore omnifariam: ſed cō-pleriones eſſe primas alijs enunciano: q; ſequuntur ipſas. Addit ēt eas particulariū ꝓpriā complē ſbaz non quidē ſiē agens p̄ncipale ꝛ ꝑmū: verū vt inſtrumentale ꝛ ſecundariū: quod apparet ex eo quod ſub ditur. Hec q̄ ſm ſbe rationem exiſtunt: vel quia cum diffiniretur corpus complexionatū in eius cadit ra-tione vt naturales expetunt diffinitiones. Aut dulci⁹ ſuccincte dicendū q; per ſubſtantiam intellerit eſſenti am. Ipſa enim vtcunq; etiam in accidentibus inue nitur. 7. methau. Uſa nanq; ſubſtantiam importat ꝛ eſſentiam. huiuſmodi autem q̄ſmulte locutōnes re periuntur. in tegni enim terminos diffinitionij me-dicine: qui ſunt accidentia ſubſtantiam vocat: ꝛ diſ-finitionem ipſius dicit fore ſubſtantiales ꝛ ſigna que dam ab inherentibus ſm ſubſtantie rationē eē. Ad huc aphoriſmoꝝ prima: Signa cretica ſ; primā co-rum ſubſtantiam ſunt ſynthomata. dicit etiam egri-tudinem ſubſtantiam fore ibidem: ꝛ ſecundo interio rum ca. vltimo ꝛ. 7. ꝛ de ingenio: Ubi tranſlatio mo nachi ſm eſſentiam nature morbi. ꝛ ſecunda quoq; aphoriſmoꝝ virtus vna ꝛ ſubſtantia dicitur: ꝛ ꝑmo febrium. 8. theorice tertio Alexandri q; febris ſit ſub ſtantia: ꝛ q; calor eſt ſubſtantia: ac cōmentator. 4. me thaurorum digeſtionis ſubſtantia eſt temperata: ꝛ coll; primo: Hec diuiſio ē huiōi libri ſubſtantia: cuz tñ omnia huiōi: vt egritudo: virtus: febris: digeſtio ꝛ diuiſio ſint accidentia vere. ¶ Propter quod ad vnū dicendū q; in talibus logijs ſubſtantia ꝑ eſſentiā ſimil abuſiue q1 fortaſſis in ꝓpietatem tranſferen-tes cōmittunt aut non determinat grecus. ¶ Pro-pter quartū vero ad ꝑmum quid dicendū iā viſum. Ad aliud dicenduz q; Hali. lingua loquitur Ga. q̄ō apparet quia mox ſubdit: ſed ſm Ar. ſententiaz eſt complexio inſtrumentalis. ſ. ꝓpria q1 virtus opat Ad aliud dicendum q; A. vel alluſit Ga. aut ſubſtā-tialis ꝛ ꝓpria. i. naturalis a principijs videlicet ema-nans intrinſecus vel forte illam inſeparabiliter au-diunt conſequi. Ad aliam ſcōo dicenduz q; fortaſſis Hip. voluit animā fore craſim vt tetigit Ga. aut q; cōplexio eā omnium exiſtit non agens ceu ꝑmitiuum p̄ncipale verum vt ſecundariuz inſtrumētale. Ar ga medicus ē artifex euidentie q̄ magis extat in agente ſecundario q̄z p̄ncipali non immerito que aīe Hip. craſi voluit aſcribere. vnde coll;. 2. Calor cōiunctus ex calore influenti miſſo a corde ꝛ calore complexioiſ mēbri ē forma cū q̄ agit ꝛ patitur. Et ſubdit: Q; vtrū ſufficiat iſte calor ad faciendum hoc an ſit hic alia vī tus ſtans iſti caloꝛi loco ſome iſta non ē res quā me dicus habeat neceſſe inquirere. Ad aliud dicendū q; cōplexio non dat eē quidditatiuū ſed diſponit ꝛ pre parat ad illud ſicut actio qualitatū ꝑmarum ad for-mam preparat materiam ſuſpiciendam. Ad aliud di cendū per interemptionem q̄m differentia. 13. cuz ri ſibilitas auferī aufertur hō ſed non ꝑmo. ſz abla tione rōnalis ita ꝛ complexio aufertur ſecundo for-ma ſubſtātiali ſublata vt aīa. Dicendū ēt q; Ar. hic loquitur ſm opi. platonicoꝝ ponentū numeros fo-re ſubſtantias rerū: ꝛ punctum materialiter linee: ꝛ li neā ſuꝑficiei: ꝛ hanc corporis. Ad aliud dicendū q; ꝓ plexio nō ē pars ſubſtantialis ꝓprie corporis ſz cō-plexionan eiuſdē vt tactū eſt ſuo modo ſic enim in te gm dicta ſunt ſubſtantialia eſſe ſigna neq; ē qō non poſſit complexio ēt innata ſeparari differētia. 12. vbi Damaſceni exponetur aphoriſmus.

¶ Differentia. 18.

Quod ſit complexionem cēlē ſeu tēpatā repire oñdit q1. 5. pble. ¶ Pro-pter qd mēſurata corpora laboꝛāt mōtibꝰ ꝛ pmutanī facile aut pp idē ambo. eq̄le enī ꝛ cōmen ſuratū. Palin: cōiter enī teſtat ipam cum medicis Ga. Quod ꝛ rōnes monſtrāt. motⁱ enī fit oīs de ex tremo ꝑ mediū in extremū: phyſi. 5. ꝛ iuuamētoꝝ. 4. ca. 3. Butaī aūt qs de ꝓpōne calida ꝛ ſicca in frigi dā et humidā ac eōz ſimiliter de cali. et hu. i frigidā et ſic dña. 12. Interueniet itaq; motu complexio iter iſtas media ſic extremas ſed non alia q̄z temperata ſiue equalis. quare hanc ꝓtinget reperire etiā et non iuſtitia tantum. Rurſus arte amplius poteſt natura et ideo ipſum imittatur ſcōo phyſi. eam tamen non ſequitur: ſz multum laboꝛet. Ar. 4. methau. Aro autē pōt corpus cōficere temperatū complexionū et theo

rice p̄mis ca.7.cū enī accipitur quantitas mēsurata ꝓportionalis ex corporibus calidioribꝫ ꝛ frigidioribus:ceu aq̄ feruentissima ꝛ niue seu glacie ꝛ ex siccioribꝫ ꝛ humidioribꝫ:vt puluere ꝛ aq̄:corpus ꝯsurgit i vniuersa temperatū sba:qō quidē docet cognitione siue collectione ꝛ sensu cōfici ibidem:nā igitur multo amplius huiōi poterit corpus tēperatū cōstruere ac equale. Palin:sensus ē quedā ꝓportio media ꝑtes eius q̄ ē in ipso:dīa.62.hoc aūt nō erit nisi sit cōplexio tempata:ꝛ maxie in homine cuꝫ sit pfectioris ceteris sensibilitatis:ꝛ ideo cunctis prudentior scōo de aīa:ꝛ ꝓpl'onum p̄mo ca.10.sapientissimū aialiuꝫ iudicat. Adhuc si vnū ꝑtorū est in nā:ꝛ reliquū scōo ce.ꝛ mun.ꝑtia enī debent eē paria. Cōmentator primo celi ꝛ mundi:si ꝓpl'o distēperata est in nā: quare ꝛ temperata quecūq̄ cū opponatur illi. Et ꝯfirmat: q: si est dare iperfectum:erit ꝛ pfectum rōne cuꝫ sint ꝑtia eidem.sed reperitur iperfectum vt ꝓpl'o distemperata. Amp.neq̄ nā supior vr̄ temperamentū ꝑhibere:neq̄ gīationis nā pticularis inferior: neq̄ ēt ꝓtinens ꝛ cetera nāe suffragantia:cū hic contingat tēperata reperire:non enī senescunt ꝛ corrumpuntur oīno ꝛ fīt. Itidē intellect⁹ ꝛ scia ē semp verox: tertō de aīa.sed cōplexio ēt quo ad pondus ē in intellectu p̄mo p̄ma:ꝛ Algazel tradit ēt. A. scientiā de ea notificando ipsā ꝛ diuidendo:quod aūt tale coexistit:quia qō non ē non ē scire p̄mo poste.si ergo ē aut in ītellectu vel in scientia:cū huiōi sint entiū:conuertīt etiam ens ꝛ verū. Et ti:si mēsratū ē ꝛ mensura cū sint correlatiua.sed mensuratū ē vt cōplexio iustitialis tempera ta q̄ certe equalitati hoc ē complexioni ponderis fm A. est ꝓpinqua valde itaq̄ cōplexio tempata ēt ponderis reperīt. Huiōi quoq̄ oppositū ꝛ maxime ō ea que ponderis sentire vr̄. Ga.auditus cōplexionum ca.7.ꝛ re.sa.p̄mis cū Hali. Aui. Algazele.ꝛ Auer. Quod rōne firmatur:qm̄ si foret huiōi cōplexio nō ineſſet habenti vitā:cuꝫ ponat stare per ca.ꝛ hu.differentia.21.vbi aūt calidū ꝛ humidū non extat tēperamentum. Amplius qūo fieret mixtio:nisi vnuꝫ elementoum aut causarū aliud superexcederet:vt rō saluaretur actionis ꝛ passionis. Rursus in mixtis oīb⁹ dīatur terra ꝛ aqua methau.4.ꝛ p̄mo p̄ma.qō aūt tale temperamentū non patitur. Adhuc quarto corū dem cōmentator ait Ar. sentire q̄ potētie sint iequales in quolibet elementoꝝ quattuor. si enī essēt equales non operaretur vna in alteram sibi comparem: ꝛ tunc non cēt actio vtutum actuaꝝ super passiuas: ꝛ sic inde non ꝑdiret effectus:cuius oppositus signi ficat sensus. Igitur cōplexio tempata ꝛ maxime pōderis reperiretur minime. Propter p̄mum q̄dꝫ sciendū q̄ quid sit cōplexio:ꝛ qūo distinguat ꝛ maxime rōne miscibiliū:dīa inotuit prioꝝ. Ut tī hec amplius clucescat notandū q̄ ponderis ꝓpl'o vtuti morali ꝛ felicitati vr̄ coaptari.hec enī medium obtinet: qō difficillimū ꝛ perfecte iposibile adipisci: ꝛ ideo scōo ethico.dr̄:vtus non simpliciter:sed quoad nos mediū existē:qō latitudine participat nō pauca:ita q̄ pōderis p̄ma equalitas felicitati ꝓparatur q̄ꝫ nullus pōt in hac vita adipisci pmanentem: qm̄ nihil simplici in genere oībus ex partibus pfectum nā exposuit rhetorice veteris scōo. Pondeus aūt modus inequalis vtuti coaptatur magis q̄ pticipat latitudine.sed ꝓpl'o iustitialis dicta iustitie merito coequatur ꝑtiq̄ naturali.quedā enim nālis:altera positiua:ꝛ huiōi quidē distributiua:vt honores ꝛ substantie:alia vō cōmutatiua:ceu q̄ in pticipatione adinuicem.5.ethi. Est aūt iustitia vrtus q̄dam pfecta non simpliciter sed ad alterum ꝛ pp hoc preclarissima vtutum ꝛ neq̄ vesper neq̄ lucifer ita admirabilis ꝛ talis vere vt apparebit ē cōpl'o equalis quo ad iustitiam. Est nanq̄ equale ꝛ mediū vtrūq̄ ita acceptum ꝛ ipsa equalis complexio non simpliciter sed ad alterū puta iustitia opationibus iustis relata. Iniustuꝫ aūt vt ait inequale qō euenit q: a medio ꝛ equali magis se cedit aut minus quales sūt compl'ones distēperate in magis quidē quattuor cōposite in minus vō simplices quattuor alie.sed qa q̄situm circa complexionē exīstit:q̄ elementoꝝ ē qualitatum cōbinatio qualitas quidē hic actualis p se q̄ritur ac essentialis non tī in sūmo q: illa elementoꝝ extat nā non aque quidē calefacte aut taliū qa accidentalis non potentialis qm̄ medicinarum ꝛ terre nascentium ꝛ huiōi dīa.15. Propter secōm quidē sciendū ex complexionū p̄mo:ca.2.ꝛ.3.q̄ antiquoꝝ quidaꝫ complexionem indistincte ēt omiserunt equalē duas tī cōplexiones ponentes calidam ꝛ siccam ꝛ frigidam ꝛ humidam. Visum nanq̄ fuit eis calidum non posse cum humido copularum permanē cum calidū humidū exiccet ipsū continuo in siccum ꝑducendo neq̄ frigidū cuꝫ sicco sociari ꝑuatione digestionis inde consecuta superfluitatū crudarum ꝛ aquosaꝝ generatiua. Quibuꝫ ꝯ dixerunt cōplexiones quattuor affirmātes diffusius.non enī oꝫ fieri quod dicunt qm̄ calidum proportionatum ponitur humido imo nullum sine calido de ge.animalium.5. Adhuc humidū illud est condē satū ꝛ alijs qualitatibus affectum non tale simpliciter sed a predīto. Neq̄ frigidū ēt ē purū sine calido et siccum sine humido in altera cōplexione ita q̄ non possit talis copula diu durare. Procul tī dubio vite huiōi complexio extat abbreuiatiua:tum pp humidi paupertem:tum etiā pp huiⁿ extraneos aquosos indigestione auctos celerius corū mala frigida calidū innatū extinguendo qualitate et obtegendo et suffocando quantitate.quare Paliab.nō imerito ceteris iudicat ipam breuioris vite constare dīa.21. Alij quoq̄ quattuor ponentes compositas solus vidētur equalē indifferēter omisisse ceu cōius fuit ante Ga.sentitus. Hos aūt nititur exterminare q̄plurime.dicit enī eos dereliqsse cōplexionem equalem q̄ ceteras p̄cedit potentia et bōitate necessarissimā maxime.sine hac enīꝫ nihil pōt rōcinari in theorica cum sit aliaꝝ regula et mēsura directiua et ceu Policreti statua.neq̄ ēt in ꝓtica cum oīs complexio distemperata conseruetur aut reducatur seu curetur relatione ad ipam habita. Et ideo alijs ꝑfertur i regimine conseruatiuo in tegni.et de reg.sa. Calefieri enī aut infrigidari et cetera corpus ꝓcipiunt huic relatione habita. Intr̄ nanq̄ oꝫ ipsos deuēire absurdū q̄ negantes eā affirmarent eandē foꝛe. Nōnulli vō ipsorū dixerunt hanc sub ca. locari et humida. Quos itidē sequit qm̄ aut hec tēpata erit et tūc omittitur ca.et humida aut ipamet calida erit et humida et tunc complexio non erit alia tēperata neq̄ ēt sub caliditate potest locari et humida quia sic contraria erunt in eodem subiecto: ut calidum distemperatam ꝛ temperatam. Adhuc temperato frigidum op

ponet ⁊ siccū: qō ridiculū grāde. Huius qdē cōtētus concludit. itaqꝫ hos oportere tempatam explicare ꝓ plexionē ab alijs quattuor seorsū. Et ꝫ huiōi cōplexio plus cōueniat cū ca. ⁊ bu. qꝫ cum alijs q; tempata iustitialis a medico q̄sita tendit ad calidū: vt dicūt ⁊ bu. essentialiter tñ differt: ⁊ non tñ per magis ⁊ minus: sicut per calidū ⁊ humidū ꝑncipij primi gradꝰ. ⁊ ꝑncipij secundi: propter qō concludit eā dari ex necessitate quā Auᶜ. iā concessit: que tertio affirmabitur dicendoꝝ. Nosce quoqꝫ q; Ga. cū Halia. in his q̄ ō ꝓportione tēperata loquit confusius Aui. ita vt dubitare faciat ēt doctiores inquiens ꝓportiōū primo: q; duplex est ꝓportio temperata. vna quidē simpliciter ⁊ i vniuersa ſba: vt que hoīs eucrationis substantie arboꝝ animalium ⁊ hominū media de q̄ ait: Temperatā quidē hec q̄ ex contrarijs certissime eq̄liter ꝓuenientibꝰ nominamus: ⁊ deinceps est mediū in oī genere. ⁊ maxime ſm vniuersas substantias extremitatum generatur. Et ea ꝫ scōo regula fuerat eius ⁊ indiciū elementoꝝ isomeria. i. eq̄ portio: pp quā ⁊ vlterioꝝ omnium mediū expletū eucratio ⁊ cōmensuratū nominatur: ⁊ similis ē sermo eius de cute manus. Halia. vō Ga. fideliꝰ interpret. Et ꝓportio quidē temperata de ve tēperata p̄dicatur: cuius longinquitas ab oībus extremis eq̄lis ē: atqꝫ hec est in qua elementoꝝ sūt omniū eq̄les partes. Que q̄n huiōi est temperata inter oia dē extrema: sed ⁊ tempata in substātie totalitate: dicitur quoqꝫ ⁊ de temperata ſm vtilitatē ⁊ necessitatem q̄ in quoqꝫ corpoꝝ necessaria expetit. Porro temperatā veraciter vix est oīno inuenire in oībus fere corporibus ad vltimū vsqꝫ: nisi q; hō temperatam hīs cōplexionē illi proximus est maximeqꝫ cutis palmarū ꝓportio. Ga. ꝑmo ꝓportionum ca. 7. Altera ꝓportio est ſm genus temperata quodcūqꝫ: vt arboꝝ ⁊ animaliuꝫ: cum eoꝝ fuerit optima ⁊ media non simpliciter quā do eq̄litas certissime fuerit ẽxtremorū: ſꝫ q̄n ſm virtutem decentē existit eis cōmensuratio. tale āt aliquid ⁊ iusticia eē dicimus non pondere ⁊ mensura eq̄le: sed opportune ⁊ ſm decentiam. In scōo vō ca. i. alia q̄ ſm vnumqōqꝫ genus eucrata ꝓprijs corporū actibus ⁊ vtilitatibus iudicat. Dicitur quoqꝫ ⁊ de temperata ſm Halia. penes necessitatē ⁊ vtilitatē que in quocunqꝫ corpoꝝ necessaria expetitur: iuxta quā ficus ⁊ canis dicuntur temperati. Hi quidē sūt sermones Ga. cū Hali. de cōplexione tēpata: qui sufficientes in ꝑmo coꝝ mēbio videnᵗ cōplexionem ponderis portendere ac mensure: q; tñ hanc negat. A. eius expositor dico Ga. per huiōi cōplexionē intellexisse quendā modū iustitialis eq̄litatis: ⁊ deinceps mōstrandū ꝓpinquum cōplexioni quo ad pondus ieq̄li q̄ꝫ maxime: dīa. 20. Et ideo hanc ꝓparat mixturis elementorū equalibus: non q; ea ꝫ mensure ⁊ quantitates simpliciter sint eius equales oifariam: verꝫ p comparationē ad temperatā ſm genus i vnoquoqꝫ neqꝫ illā potem actibus cōparat vt hanc ⁊ vtilitatibꝰ eo q; ipsa mox corrumpitur non pmanens tp̄z. qō āt tale caret actu cū tp̄z perficiatur ois vel q; est apparenti mensura: ⁊ non pondere eq̄lis inter extrema certe. Aut Ga. cū Halia. non sentit cōplexionem fore ita extremis eq̄lē existentē: sed eam imaginādā: sicut ex ꝑmo vī de re. sa. vt hanc clarius exp̄sit. A. gfa facilioris intellectus realis cōplexionis: quā docuit cognoscere precognitione seu estimatione vel sensu: vt iam tactū: de qua Aui. Ga. ipugnat non raro. Nosce q; A. taliter exponendo ꝓplonē quo ad iustitiam angustius suscipiens: ⁊ tanqꝫ regulā certam totius vniuersi eā solum in hoie statuit. Ga. vero quod ipsius ad amplians ad vnūquodqꝫ substantie genus adaptauit. vnaqueqꝫ aūt ita tēperata suā ei hꝫ correspōdentem discrasiatā in simplicē diuisam ⁊ cōpositam: ceu ⁊ vtraqꝫ temperataꝝ in octo pōt ⁊ diuiditur modos. Propter tertiū quidē primitus sciendū q; ꝓplo ponderis non reperitur realiter natura: ⁊ demum q; ꝓplonem iustitialem oꝫ ponere ⁊ quā. Propter huiōi quidē primum sciendū q; ꝓplonem ponderis equalē dare: figmentū est vir fictū: Quoniā pondus ignis cum sit leuissimū in vltimo: quanto manus tanto leuius existit. vnde ponderari nō poterit: ⁊ alijs eq̄liter associari. Amplius p impossibile concesso eū ponderis habere: si poneretur in tanta mensura ⁊ portione in mixto: sicut de alijs: cū sit actiuus marie mox aut citissime alia corrumpet miscibilia. vnde mixtū vel non fieret vel factū paucissime perdurās corrumperetur. Neqꝫ ēt sic mēsura q̄litatis pure ignee fortassis posset admixtionē descēdē cū sit leuis sūme pp qō non solū sit hanc ꝓplonē non ponere in nā: ſꝫ neqꝫ ēt imaginari facile: cū seipsam corrumpat. Algazel vō ꝓplonem in intellectu diuidit in equalē ⁊ in inequalem: que fortassis est distinctio ꝓplonis ad pōdus: vt equalis ⁊ inequalis ptacta. Equalē aūt probat ipossibile fore: qm̄ corpus eam hīs: nec quiesceret nec moueret: qr si quiesceret in terra: tunc terra vi ceret in eo: sīl' si aere aut aqua. Si aūt moueret ab aere ad ignē: tunc ignis vinceret. si vō ad terram tūc terra. Si aūt quiesceret in aere: sic ipse vinceret conuenit igitur vt nec quescat in loco: nec moueat ad locū quod ē ipossibile. vnde cōmentator ꝑmo ce. ⁊ mun. Si cōponeretur corpus equaliter aliquod: contigeret non moueri omnino: sed staret in quocūqꝫ loco poneret. Adhuc iā non eēt temperatū si locū haberet cū sequeret id motum elementi predñantis i ipo sicut mixtorū reliquum. Sed forte quis ponet huiōi corpus locū habere in medio elementoꝝ: vt in concauo spere aeris. hic enī forma grauitatis ⁊ leuitatis vī adequari. Si enī poneretur in concauo orbis lune: aut in aeris cōcauo deorsū tenderet ad locū predictum: cū in ipso vigeret forma grauitatis. Si aūt in terra dñante sibi forma leuitatis ad mediū ante dcm̄ moueretur. Aut dicendū hoc mediū magis circa terram inexistere neqꝫ illud in assignato inueniri loco propter terram duobus elementis ad finem animalium terrestrium coniunctam. Actiones adhuc non posset illic habere humanas ſaltē politicas. vnde vita eius nulla foret aut breuissima. Rursus cōplexio prouenit ex actione ac passione contrariarum qualitatum ⁊ reliqua. vbicūqꝫ vero est assignare actionē ac passionem: oꝫ agens supra passum dñium obtinere primo de ge. ⁊ cor. proportiones enim equales impassibiles sunt adinuicem. non enim actio interueniret neqꝫ passio: propter qō oꝫ vnam qualitatum alij dñari. vbi aūt illud pōderis ꝓplo eē nō poterit quocūqꝫ mō. Amp. 4. metha. Cōposita sūt media habētia: huiōi qdē magis: illiꝰ vō minꝰ. Ad aūt magis hꝫ ⁊ minus ñ ē eq̄le pōderiꝫ seruāo mēsurā. vnde cōmentator ibidē hꝫ demōstrat ipossibile iuenri ꝓplonē media i extremis: vt dicit Ga. eē possibile: qm̄ si ēt pos

sibile foret possibile inueniri cõpositũ ex ipsis extremis absq; eo q; accidẽt trãsmutatio: aut diminutio. Quare scõo idẽ de ge. t cor. si eãles fuerint potẽtie tunc nõ fiet aliq; forma: vt declaratũ. 4. methau. Et cũ potẽtia alterius non fuerit dñans simpliciter: sed dñans dñata gñabit ex eis aliqõ mediũ: sed tñ declinabit ad ptẽ dñantis: t ideo ꝟ mediũ cũ eo qõ ẽ declinans ad alterũ duoꝝ extremoꝝ ꝟ aliquã latitudinẽ recipientẽ magis t minus. Mediũ. n. est multa: t non idiuisibile: ad qõ mediũ elementis trãsmutatis t redactis siũt carnes t q talia ꝟ Ar. ibidẽ. Et ex ꝟ apparet tibi ipossibile cẽ aliquã cplonẽ tempatam: quã posuit Ga. s. tẽperantiam: q est ſm extrema cõplexionis speciei: in q̃ cõsiderat medicina. Scõo tamẽ collige ca. scõo dẽ q; erro: quẽ dixit õ tẽperata cplone Ga. ẽ paruus: deniq; is cũ Ga. ingens: Res miscibiles non inueniunt in mixto: nisi duob⁹ modis. vn⁹ ẽ vt mensure sint eãles: t ista mixtio vocat eãlis eam extremitatibus cõparando: eo q; in medio earũ est nõ declinans. secundus vt sit in inequalibus mensuris t hec qdẽ ineãlitas multis ẽ modis: ſm quã quidem diuersitatẽ ac ineãles facte sunt cplones specierum. Palin: q̃cũq; sit vnum per essentiã: oꝝ alterũ componentiũ per modũ potentie se habere: ac reliquum per modũ actus: q; ex pluribus existentibus actu ñ cõstituitur vnum per essentiã: dña. 16. verum aggregatione solũ. vt ex granis acceruus plurimis: sed ex miscibilibus vnũ efficitur per essentiã pp qõ oꝝ alterũ illorum se per modũ habere potentialitatis: vnũ vo per modum actus. Quod aũt locũ obtinet actus rationẽ ꝟ dñantis alterius respectu. Vbi aũt ꝟ va reperitur eãlitas seu intemperamentũ. Itaq; ipossibile ponderis cõplexionem reperire. ¶ Propter huiusmodi scõm sciendũ q; ꝟ cõmuniter concedat cõplonẽ quo ad iustitiam in rerũ nã fore tñ vt veritas oñdatur: t sapientũ sermones verificentur non simpliciter: sed cũ determinatione asserendũquid autẽ si apparuit iam vtcũq;. Ipa quoq; in cõi triplex vẽ existere. vna quidẽ in qua tẽperamentum existit: ac si punctule idiuisibile in ꝓportionibus mensure ẽlitatum miscibilium ad opationes ale melioꝝ mõ exercẽdas. Alia quidẽ cum in latitudine q̃dã pluralitatis t paucitatis terminata: a qua si egressus cõtingat erit cplexio iustitialis distemperata. 8. alia tertia quoq; inter has media. Prima siquidẽ adhuc. q. ipossibile sit pmanentẽ tempore inuenire quã suspicati sunt quidam ponderis ineãlem: cũ ipsa non sit nisi tanq; in instanti. huiõi aũt cũ sit vt fere indiuisibile non ẽ tẽpus. neq; in tempore. q. 6. phys. ¶ Quod ẽt tale non erit tẽperata cõplexio pmanens vt humana cũ ea ordinetur ad actus. hi autem oẽs tpis mensurant. Forme nanq; nãles non requirunt quantitatẽ t cplones punctualem indiuisibilẽ cũ sit minimam carnẽ reperire scõo phys. q; omniũ nã constantiũ terminus est t ratio magnitudinis t augmenti. Itaq; neq; act⁹ punctuales hñt t indiuisibiles: cum in omni actõe t passione oporteat potentiã agentis aptitudinẽ patiẽtis: t tempus interuenire: decã t ꝑmo secundis. Et hanc estimandũ ẽ Ga. tetigisse ꝑmo de re. sa. ſm abbreuiationem transferentis ita: Simplex sanitas t pfecta q̃ certissimam hꝫ eucrasiam: vel nunq; fuit in aialis corpore: vel si vnq; fuit neq; in instanti tẽpore permansit in ictu oculi in vnoquoq; momento alterata: t nõ eodem se hñs modo. Scõm vo translationẽ meam ẽt verbotinã eucrasia duplici existente hac quidẽ apud intellectum aut sbam perennem: vt i aialio corpore hac vo existente simul t apparente in oibus sanis. Et subdit demum non oꝝ querere in tanta trãsmutatione diligenter optimã cõplonẽ. si enim t contingat aliqñ ſm quã aliquã optimam nãm: sed non pmanet neq; in instanti certa. Quare admirari supuenit opinionem viroꝝ quicũq; sanitatẽ t eucrasiam absq; latitudine: t vnã esse estimãt: si adhuc eẽ hanc ẽ nõ sanitatẽ esse amplius. passionis. n. semp illationem non sentiunt de re. vel nequaq̃ genita in aialis corpore facientes sermonẽ: aut neq; minimuꝫ permanente si aliqñ generata. his igitur hanc somniantibus sanitatẽ defecimus conseruare. Nos aũt i apparentes deuenimus. vnde Hali. vltimus finis equalitatis est res q̃ forsitan non inuenitur: t si inuenitur occultum est sensui. Et hoc tolerat ipse ſmo: t si nõ intellexerit per eũ huiõi equalitatẽ: sed praue potius corpus semper sanũ: quod per oẽs decurrit etates de qua Ga. quoq; t Hali. propositoꝝ sermonẽ quã vtiq; nunc bant illi qui corpus posuerũt dogma sempiterne passionis incurrere tanq̃ nullas habente optimas opationes cum calo: naturaliꝫ pabulẽ continue humidũ radicale resolutionẽq; solutionem inducat continui ſm eosdẽ. Similiter aer semper resolui quãtũcũq; humidus pp radios celestes i eo ipressos: scõa ꝑmo. Est t alia iustitialis cplexio latitudine pticipans aliquantula: dicenda quidẽ angustior valde rarissima inuenta. neq; eni duo ipsam habentes nedũ plures pñt in vno tpre existere. Cuꝫ ad id videat maxie cõiunctio: puta Saturni t Iouis in ꝓncipio arietis cũ alijs t aspectus oꝝ sup celestium operari nã iubente diuina: ceu cum quis insurgit eadẽ consignate prophẽta legem ponens nouaꝫ sapientes dogmatizans t homines. Est enim ꝟ medius inter angelos t sapiẽtes nedũ homines ſm Ysaac Amaraan Auu. t Algazelem: t talẽ fuisse dicerunt q dam Moysen t Marabei mendaceo christũ Marie filiũ. De hoc quoq; temperantia scribit in de optima corporis compositione ca. 3. q; vtile pfectum in omnibus vt neq; in consimilibus neq; in organicis particulis nihil incõmensurate habere sic positum non valde quid continue sed in longis temporũ periodis cõsueuit fieri. Quod aũt breue deficit ab ꝟ saltẽ vidisti continue sanũ dico corpus semp t ẽ secundus hic modus eãlitatis quo ad iustitiã de quo ꝑmo ꝑma est temperamentũ mediale late complexionis inuentũ ẽt in indiuiduo qõ ẽ in vltimo eãlitatis ex specie q̃ in vltimo ẽt eãlitatis existit t i etate in qua augmentũ ad fiũ peruenit finẽ in quo equalitatis modus q̃rtus sextus concidunt t. 8. existentes ad intra relati vt et indicat. A. de q̃. iz. aialium idem Ista est tẽperantia in virtute quod dicit pp põderis cõplexionẽ t ideo sit tempantia tamen reperitur raro. quare in de optima compositione ca. 3. ꝑmpte q dẽ cognoscere optimã corporis cõpositionẽ t si rara extet ipsius gñatio. Et fortassis eius per maxime tempus duorum aut triũ est ãnorum uel minus siqs eã voluerit ampliꝰ coartare vt circa. 33. annos aut talter. Quo tpre quidẽ scribunt christum temperatissimum passũ fuisse gerarce. Tertio vo ẽ latitudine multitudis t paucitatis participans pluriꝛma q̃ cor-

pus est simpliciter sanū duplex existens. vna quidē corpus semper sanū dicta: t altera sanū multū in tegni t re. sa. pmo. Sanitas est quedā contempantia. Cōtempantia vo ois fm duplicē perficitur t dr mo dū. Aliqñ quidem in sūmum veniens t vere temperata existens: qñq vero bene deficiens a temperata Erit itaq t sana contēperantia duplex: quedā quo q diligens vel certa t optima pfecta t sūma t hanc dico corpus sanum semper existere. Hec aūt deficiens ab hac quidē non vtiq iam aliqualiter trī: vt cō tristari sit aial. t hec sanitas est corporis multū sani vt ēt apparet in tegni. Et q huiōi temperamentum a medico consideratum latitudinem contineat ñ par uam oñditur ex consequenter adiunctis. Cst t B logica quedā magis vel fm opportunitatem artis que sūio non concedentibus quibusdā alterum altero ma gis sanū fore: neq esse latitudinem sufficientē in dispositione corporis : qz sanitatem nominamus : sed vnum qd. s. perfectam existentē ipsum indiuisum in magis t minus existere. nobis aūt quēadmoduz albū corpus hoc quidē minus apparet album : id vo magis: ita t sanū magis t minus videtur hoc. Idem quoq de optima eucrasia. Sanitas non ē angusta neq ipartibilis sed in sufficientem latitudinē extendi potius vt bene se habere si debeat vtilis sermo esse futurus exercentibus artē: non solum raro i ipa corpus t velut exemplar Policreti exercere in ea: sed t in deficientibus quidez fm aliquid ab ipsa. Palin: tertio complexionū ca. 6. qui corpus dicūt i dogma sempiterne passionis incidere: ratione quidē sola in ueniuntur forē habere demonstrationē: non trī vtilitas eius aliqua est ad scōam partē opationis: sperunt nanq circa nos tā parue passiones: ac. q. insensibiles existentes. Ex his itaq apparet q Ga. illoz respuit sniam: q corpora ponebant i passione sempiterna: sicut somniaueru nt aliq non intelligentes ipz in tegni: t ista quidem complexionis equalitas ē q p mo pma t aialium. i2. A. in. 8. equalitatis diuiditur modos fm opationem diuersificatos eius quod est i tra t extra: dria. i7. modo scōo inde fortasis ppulsato. Scōm ēt huiusmodi complexionis temperamentum distinguuntur etates decurrentes in ipsa p tps omne vt apparet ex tegni in eius contemperātie descriptione. semper enī tale in oī permanet tpe tale. huic ēt octo cōplexiōes opponunt ex equo distemperate. Quod aūt predictas vltimas duas sit dare distemperantias oñditur argumentis. Quia Hip. de humana nā. Necesse est pmum gnātionē nō ab vno fieri elemento. non enī pōt ab vno neq ex vno generari: nisi alteri cōmisceatur. Adhuc oz q sint eiusdē generis que miscentur: t eandē habere potentiam: aliogn conferunt nihil. Necesse ēt est q calidū frigido: t siccum humido contemperata se habeant adinuicem t equaliter. si enim alterum peminet multoz vt fortissimū debilissimo: generatio non vtiq fiet: sz transitus in dñans. vnde geneseos Ar. pmo veteris sermones affirmant: Non ē vnā guttam aque mille milibus vini amphoris miscere. Ubicūq igitur t quantūcunq elementa hoc modo adinuicē cuz suis occurrant dispositionibus ante dictā causabunt secundā temperantiā t tertiā: cuz influxus fuerit vehemens astralis. agentia nāq t patientia in adinuicē approximata ipossibile non agere ibidē. hoc autem erit cū fuerit fm amplius aut mīs adequata. Rursus cū homo sit vltimus finis: t complementū vniuersi a natura intenti: dria. 5. oportuit ex talibus esse ex quibus posset certa cognoscere: t eis per ingenū t sapientiam dñari. hoc aūt erit si i aliquo eius optimū ponatur miscibiliū temperamentū. Ex his enim cōplexio consurget temperatissima eq t sensus persp i cax elicietur. Ubi aūt id t aptitudo aderit mentis iuxta illud secundi de aia: Molles carne apti mēti: duri aūt inepti. ex hoc. n. redduntur ingeniosi: vel non i genioſi: t ideo dictum hominē fore prudentissimum ac sapientissimum aialium: quia consiliatiuū ē solus aialium memoria t doctrina participans: historiaq pmo. Et confirmatur: qñ cum homo multis sit operationibus deditus: vt plurimos vita defectus abijciat quibus subijcitur cum nā humana multipliciter sit serua. methau. pmo. vnde politicorum. 7. multis organis indiget id quod ē viuere: opus affuit ipm totum aut quiddam eius maxime temparum existere: temperamentū aūt obtinet extremoz medium: qō āt huiusmodi ad valde plura potest extendi t coaptari qz extremorū quodcūq propter qō temperatam habuit pre ceteris entibus: cōplexionē theorice pmo Fuit vnus ad alios tempatissimus vt hic pnceps t dux t mensura forēt alioz potissime iuxta fm temperamentū ante dictus. Quod t in aljs ēt conspicimus suo modo speciebus puta vnam apē alijs maiorem dñationem in prudentia quadam cui fauent cetere t ducunt: ea similiter t formicarum t in alijs sic vilibus nedum in pciosionibus cōtingit repire. Huiusmodi quoq complexio iustitialis in hoie p ceteri ē temperantior alijs t dignior sola fere simplicē tēpata cū sit regula oīum t mensura. In alijs aūt speciebus vt equo t asino t ficulnea t ceteris fm qd ē i tēperata pplexionū t theorice pmis ca. 7. Et ideo inquit A. hominē certe equalitati ponderis. s. appropi quare qzmaxime cū modū tēperamenti complexionis fm ad iustitiaz verius fuerit adeptus. Eti: cum nature pcessus sit ordinatus paulatinus de extremo p medium a fine in extremū hsto. 7. nullo quidē mō repiatur complexio q mensure que aūt iustitie vt apparens opus tunc fit iter duas adeo distantes non vnā sed duas tēpantias itercidere dictas. sic igit iusticialis simpliciter tēpata cōplexio erit tria. C Propter quartū quidē ad primū dicendū q Ar. t medici per cōplexionē tēpatam eam que iustitie audiūt pcipue fm eius duos modos vltios t non que pōderis qz illam vt ostensum ipossibile sit repiri: i vniuerso igitur multo minus fm Aui. vt sit hominis cōplexio. Ad aliud qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendum q vt probat cōplexionē iustitie iueniri sicut oīs sum concedendū sed non quo ad eam que pōderis Immo dicendū q oīs motus t reliqua verificaī magis in his q alteranī t nō in aljs. i. i motibus. lz. n. non aegratur p alterationē mediū reale introductus aegritur tī mediū motus siue spacij. Aut dicendum illā rationē pcedere imaginatione falsa. At si cum fiat trānsitus de vna extrema pplexione in aliā qō sit p complexionē mediā interuenientē inter illas qō non oz qz fm Ar. transmutabile tādiu manet sub forma abiscienda quousq introducatur in instanti noua i ipsū forma quā consequitur cōplexio reliqua post corrupta. Neq oportet q id per formas fiat iterme

dias. aer enī qñcūqz trāsmutatur ab igne tā diu manet sub forma aeris: donec forma introducatur ignis in instanti. sic aūt eueniet in proposito: q tam diu remanebit mixtū sub vna complexione: vt ca. sic. quousqz introducat i instāti altera ceu fri. t hu. neqz os vt in ipm introducat que media. Vel posset pceđi q sicut transitus sit de vna cōplexione extrema vt de calida hu. in aliā extremā videlicet frigidā t siccā p aliquas complexiones mediā sic ē illā complexionē mediā ponere. nunqz vo fit transit⁹ p istā complexionē mediā: ita. s. vt sistat in aliquo tpe: vt ista cōplexio media manē possit sub q̄dā latitudine. vnde ls transmutabile altereť in transitu: nō tñ puenit ad illā subsistentē. Ad aliud dicendū q multa pōt facere ars q̄ nō nā: vt domū effigiez: t eq̄ ceu hominē aut plantā. Quedā náqz fiunt initialiter a nā: cōplentur vo per arte: velut sanitas sublata medicina. q̄dā imitialiter fiunt ab arte: nā vo perficiunt: vt projectio seminis in terrā. vnde Cōmentator secūdo physi. voce Alexādri: Natura cōplet multa que sūt per artē: t ars multa q̄ sunt p nām: dria. 164. Et qō inducit de corpore illo arte pstructo nō arguit cōplexionē ponderis: sed iustitie potius tempamentuz qō apparet q: sibi cutis paratur q complexionis est iustitia tempate. Jd ét nequit vsqzquaqz tēperatū existē: cū ipsum ptinue aer imutet t resoluat. Aut qs posset id ponderis mixtū expiri: cū sensu distent inde nri. Vel si vis id eē cōplexionis ponderis oñsiuū: dicēdū q ls sit valde familiare pagdima sibi ppinquū: non tñ oīno ipius oñsiuū: neqz tñ falsū. In exemplis enī non expetit verificatio: sed expositio: Cōmētator tertio de aia. vnde pmo pmoz: Exempla ponim⁹ vt sentiat q dicit. Ad aliud dicendū q medium t tēpamētū cōplexionis iustitialis sufficit cōplexioni humane: vt excellentias qualitatū tactibiliū discernat. Si enī hō eēt oīno sensibilis: tunc pp ledentia extrinsecus aut intrinsecus occurrentia: nō posset ditius pmanere i vita: cū ab oībus fere nocumentū deciperet sensibilib⁹ Et ideo scio quosdā sensibilissimos: q ad motū pulicis ledunt maxie continue forte langorosos. Nō enī oz hominē solū esse sensibilissimū: sed occurrentibus extrinsecis t intrinsecis ét posse resistere. Ad aliud dicendū q eāle puta ad pondus t ineāle ét: t eāle ad iustitiā t inequale nō sūt ūa: eo q nō existunt sb eo dē genere: sicut rō expetit ūuoiū. Nō enī non ptrariat enti: cū non habeant eandē mām seu genus. Ad confirmationē aūt dicendū sic. Ad aliud vo dicendū q nā vniuersalis t pticularis cōplexiones pbibent ponderis: vt apparuit. vna enī in alterā ordinat: phibet ét vtcunqz cōplexionē iustitie dictā pmo modo cū non pmaneat: sed fluat i istāti. Natura enī nunqz pducit aliquid in esse: qn in eius pseruatione laboret de ge. aialium scdo. Et q: cōplexiones iustitiales due pmanent tpe operationes nobiles exercentes: ideo nā illas pducit t conseruat: t nō parū in ls laborat. Ad aliud dicēdū q intellectus duplex existit ad psens. intellectus qdē pncipioz q per se venit ad hūtem: dria. 3. q. qdē sicut lumen quoddā nobis ina tū: verū semper testat qualis de quolibet eē aut non eē: omne totū maius sua pte. ē t alius itellectus qui ē aie potentia intellectiua: t hic verus ē aliqñ ceu cuz verū intelligit: uel falsus qñ falso: tertio de aia. Uel complexio ponderis ē in intellectu put dr virt⁹ passiua. ipsa enim corruptibilis ē: puta imaginatio aut fantasia vel vtus imaginatiua: tertio de aia. nō enī qō ē in intellectu oz in re fore quocūqz modo: cū nō sit credere itelligere tertio physi. q: intellectus ē potentie maioris q̄z nā dria. 4. pōt enī pmuncta separare t disiuncta cōungere. Judē de cōplexione ponderis nō est scientia vera pfecta p principia vel causas aut effectus tradita. sed scia ipropie equoca: vel est scia negatiua. t talis pōt esse de non ente vocās ipm non eē t quō sicut de infinito t vacuo ē scia. Dicēdū ét q sicut hz eē ita t notificari t genus hz t drias cō similiter. neqz ét diffinitio vel descriptio affirmat rē eē aut negat cū eius sit simplex circa quē veruz non existit aut falsū tertio de aia. sed quidditatē rei simpliciter denotat. nō differt. n. a diffinito nisi q: illud nomē est iplicitū: hoc aūt explicitū: dria. 4. Ad aliud dicēdū q mensura ē in re aliquo mō saltē fm q res dr a reo: reris: ls non put dr a ratitudine. t sicut hz eē ita t mensurare. Intellectus enī passiuus vt vtus imaginatiua banc pōt ex simplicibus copulare ceu hominē com ponit volantē in montē smaragdinum pmo pma de virtutibus capitulo qnto.

Differentia. 19.

Quod non sit ponere cōplexionē simplicē ex seisse vel calidā vel frigidā sic. vel hu. oñdit: qñ nullus phōrū aut medicoz posuit ante G. cū nō sit tantos ac tales insufficientes dare. Adhuc eā negans A. colls scdo ca. 1. iquit forte probatū ex quarto methau. qnqz tñ esse cōplexiones vnā equalē t alterā inequalē quā p sequēter in q̄ttuor cōpositas sequestrat. Amp. hominūqz quisqz participat cōplexione humana cuz oēs sint eiusdem rōnis: sed ipsa cōposita. ē enī calida t humida cōposita. Igitur erit quecūqz cum inferius semper suscipiat pdicationē superioris. nō enim abeo potest absolui. Rursus causa t effectus sunt proportionabiles scdo physi. vnde in tegni. nata qdē a pncipio pncipij vtuti t vitio attestantur: t pncipiuz his q̄ ab eo. Sed cause cōplexionis efficiētes: vt elementa p suas qualitates sūt pposite ac conseruātes: vt cū alijs rebus. 5. nō necessarijs. Ignis enī calid⁹ t sicc⁹: aer calidus t humid⁹ t cetera. estas ca. t ficca t cibus qs calidus t humidus t reliqua. Similiter hu. q sunt effectus pplexionis cōpositi extēt: ceu cholera ca. t sic. t cetera. Eodē quoqz mō t calor instrm complexionis t nāe cōpositus est. calidus enī t humidus pronunciat colls scdo ca. scdo. Jtud ē t cor⁹ cōpositū. Palin: complexio est q̄litas pueniens ex actōe t passione t reliqua: dria. 17. quod nomē denotat pplexio. Jdē aūt ē coniunctio seu copulatio qualitatū. Eti: in oi natura est aliquid materie. t aliquid forme tertio de anima. quoz pmum proportionatur qualitati passiue: reliquum actiue. humidum enim t sic. sunt vt materia: calidum t frigidū velut forma q̄r to apparens methau. vnde ibidē: Facit quidem faciens duabus vtutibus: t patitur passionibus duabus: faciens quidē est calidū t fri. patiens quoqz sic. t hu. Oportebit igitur i complexione duo hmōdi coexistere. Itaqz nulla cōplexio simpliciter existet compositarū media. In op. Ga. cōplexionū primo cum alioum plurimis sequacibus. Ait enim plures medicos t phōs quattuor pposītas distemparas cognoscere: sed alias q̄ttuor ex seisse harum generatas

egnoto qũo derelinquerũt. Palin:vbi é dare magis ⁊ minus:datur ⁊ mediũ. Cum igit inueniat multum distempata ad caliditatẽ ⁊ siccitatẽ:⁊ distempata mlt̃ ad friditatem ⁊ humiditatẽ:⁊ ita in alijs inuenet: ⁊ media vtcũq; iter hec sic extrema.huiõi ãt erit alia quã ãttuor ſmplicũ ſm mediũ diſtẽperatax̃ solum dr̃ia.7. Cũ .n. elementa diuersimode ꝓportionata veniant ad mixtionẽ:quox̃ effectus é ꝓplexio:qd ꝓhibebit qn ignis cũtas supet friditatẽ aq̃ aut econtra.nõ aũt humidũ aeris siccũ terre:vt vnũ qd ꝓsurgat equale mediũ iter siccũ ⁊ humidũ:aut humidus̃ supetur a sicco vl'e3:⁊ frigidum aq̃ contẽperet ignis calido .ꝓpter qõ ad ꝟ quis aduertens quattuor ſmplices ponet ꝓplexiones. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ sciẽdũ q; qd sit ꝓplexio:qq; ipsiusmodi oñsũ é dr̃ia.17. Entiũ autẽ quoddã est simplex oino:aliud ꝓpositum omnifariã:nonnullum vo itermediũ. ¶ Primũ qdeq; duplex existit:quoddã enĩ é potẽtia tale:puta ceu ille cuius existit eé in posse.substantiak enĩ p posse. A.de ſba orbis lz ꝑmo phyſi.videak ſentire ꝓuum:tũc enĩ ſba eius ablatione potentie corumperet apõ gñatõnẽ:⁊ esset in ꝑdicamento ad aliqd:⁊ nõ in predicamẽto ſbe. Quod forsitan euenit eo q; potentiã ipsius cõsiderauit illi:put respectum quẽdã iportat. Aliud vo actu tñ velut causans ꝑmus. Est enĩ actus ꝑmus purus ⁊ imunis ab oi potentia.12.metha. Que ãt horũ duox̃ media forme sunt composite ⁊ mãe composite Cõmentator ꝑmo phyſi. In oibus enĩ fz Boecius citra ꝑmum é compositio ex qõ est ⁊ quo é .Et in õ causis cõmento intelligentia ꝓponitur ex quidditate ⁊ eẽ. Est enim hñs iliati ⁊ formam:sili'r ⁊ aia. Cõpositum quoq; oifarie corpus est maxie humanũ. Ipz nãq; ceteris cõpositus existit corporibus:cũ i eo gradus oium reperiantur entium.a materia enim incipiens sicut cetera:hec prima per simplicia corpa trãsiens ⁊ cõmixta.vsq; ad eos porrigitur intellectuale: quod ⁊ priorũ dr̃ia. Quapropter concedetur physicorum.8.microcosmũ existere.vnde ad vltimũ deueniens compositionis graduũ in nullũ ordinatur vlterius aliũ. Est nãq; finis ⁊ vltimum qd ꝟ a natura intentũ. Medium vo istorum simplex est ⁊ compositum:ſm q; fuerit ad diuersa comparatũ.nã per comparationem ad primũ simplex omne cõpositum:relatione quoq; ad vltimum omne simplex qõ erit magis quanto plus mãe appropinquabit ꝑme:aut ꝑmo cõdenti.vnde elementa cõposita sunt respectu mãe prime ⁊ forme:sunt tñ simplicia corpora relatõe mixtorum. Exhis enim ꝓponuntur metherologica:ex quibus constituunt minuere:ex hisq; terre nascentia: ⁊ q̃ deinceps :dr̃ia.16.q̃ diuersa ꝓparatõe simplicia dici pñt ⁊ composita. Vsa huiõi quod dr ex se misse seu mediũ sciendũ medietates in vniuerso.10.sore:q̃rum due sufficiant in presenti:videlicet arithemetica medietas:⁊ geometrica. Est aũt arithmetica dispositio q̃ eqs̃ tñ per dr̃as diuidit quantitates: puta. i. 2.3.aut.2.3.4. In hac enĩ mediũ situatur indiuisibile ⁊ verũ:⁊ ideo reip.que a paucis gubernat ꝓparat Geometrica vo terminos eq̃li proportione cõiungit q̃ quidẽ in cubita reperit figura ceu in tarillo. In eo nãq; supficies.6.existunt.8.anguli.⁊.12.latera.cuiꝰ paradigma é.68.12.similiter.1.2.4. In ipsa nãq; nõ medij sumitur equalis ⁊ indiuisibilis dr̃ia omnimoda:verum proportionis tñ.non enim.8.recte medium iter sex extat.⁊.12.neq; duo vnius ⁊.4. Et ideo Democratie simulak magis:in qua ciuium omniũ ⁊ populariũ est mediocras valde lata:⁊ quedã equalitas Boetius scõo arithmetice. Dupliciter equidẽ hutõi equalitatis.vna est qualiũ in quantitate vt arithmetica:⁊ altera simliũ in qualitate:vt q̃ ſm mediocritatẽ geometricã dicta.qua quod iustũ ⁊ quod vtutis vniuersaliter dr̃ equale.5.ethi. Nos quoq; sermones attuli.quia in sapientum oconibus reperiuntur inexpositi non raro. Sed vt sit familiarius dicere mediũ extat duplex.vnum qdẽ reale indiuisibile ꝓ equi distantiã.velut duo inter.1.⁊.3.⁊.4.inter.3.⁊.5.é medium aliud quo ad nos hñs latitudinem ⁊ distantiam inequalẽ.vt.8.inter.6.⁊.12. Equale ẽt é mediũ assignatũ in virtute morali ethicorũ:apparens scõo. Virtus enĩ describit per esse quo ad nos.⁊ huiõi quidẽ mediũ multitudinis ⁊ paucitatis cõplexio obtiet humana ad alia relata ꝑmo ꝑma. ¶ Prepẽ secundus quidẽ sciendum q; Ga.ꝑmo cõplexionum ca.9.prꝫter quattuor cõpositas cõpleriões simplices:dicit se quattuor alias adinuenisse:vt oẽs cũ temperata numero ꝓtineantur nouenario.qõ nõ simpliciter testatur.sed ad id talẽ conatur demonstrationem afferre Supponit enĩ ceu probatũ ab altera ibidẽ heresum quattuor eẽ cõplexiones distemperatas.quarũ vna reprehendit ⁊ conuincit alteram:eo q; vna duas trẽs cõplexiones ponebat calidã sic.et fri.humidã . Cavo hu.et fri.sic nequaq̃ .dr̃ia.18 . Hoc itaq; sibi ex accõmodato assumpto ꝓcedit calidũ stat cum sicco. vt in calida et sic. ꝓplexione.et stat sili'r cũ humido.vt in ca.humi.de quo minus videtur ſm sectã complexionem ca.hu.destruentem.igitur stabit cum medio inter humidũ et siccum:cum mediꝰ hoc ꝓpinquius ẽt sit calido q̃z humidũ.quod positũ est stare. Similiterq; frigidum stat cuz sicco et humido et reliqua. Itaq; erit complexio calida tantuz et frigida ẽt. Eodem quoq;modo siccũ stat cũ calido.vt in ca .et sic. ceu ꝓsentũt hereses ambe.et cũ frigido vt secũda repulsa ꝑma.Get cũ medio stabit iter calidũ et frigidũ cõtemperatio.ꝓpius enĩ id sicco q̃z frigidũ .ꝗre si siccũ secũ frigidũ ꝓpatitur:multoplus et medium.et si sili'r é de humido.stat.n.cũ calido et frigido. Sic igit due alie erunt ꝓplexiones simplices vt sic.et hu. Itaq; cũ ꝑmis duabꝰ reddentur quattuor. Olfaciunt ẽt ſmones eius huiõi rõcinationẽ. Potius ois sit õ extremo in extremũ p mediũ. Cũ igit fiat transitus de ca.sic.ꝓplexione ad fri.hu.et de ca.hu.ad fri.siccaz: p mediũ fiet qõ erit.aut ca.solum.aut fri.vel sic.seu humida. Volenti quoq; fortassis amp.vitatẽ q̃z apparentẽ ꝓbabilitatẽ ꝓseq medicinalẽ Ga.ac eiꝰ non ꝓsentiet ꝓsuasioni. Nõ enĩ oz si calidũ tẽ.stet cũ sic. et hu.ꝓptereã stare cũ hoc medio: eo q; in oi mixto et medio habẽt hoc qdẽ magis:id aũt minꝰ p modũ potentie et actus dr̃ia.18. Adhuc vbi cõcurrit actio et passio tollit mediũ.cũ vnũ habeat victoriã sup aliud. Amp.i extremis puta in sicco et humido cũ ponitur stare calidũ et frigidũ é latitudo.et pp hoc ꝑmanentia et forme acgsitio.non aũt i medio cũ ipsum iportet rationem idiuisibilitatis magis . Ad aliud ẽt dicendũ q; non est necesse dare mediuz permanens reale nunc inductũ:vt nouã formã iter extrema:dr̃ia 18. Aut si det mediũ illud transiens nõ ꝑdurat etiaz fere momento ipotens omnifariã excedenti resistere

tale vere mediū ꝓplexionē non ꝓstituit: cum sanitatē neqz angustā neqz impartibilem queramus: dr̄ia ea dē. Collz vero scō ca. ꝑmo non solū cum antiqoribus Ga. quattuor ponnntur tñ esse ꝓplexiones vt compositas: sed negando simplices quattuor q̄o fatet. Pa. se inuenisse argumentatōe in illū ex sn̄ia ibitur Ax. metaph. 4. ꝑcipue ita: Scias in sūma q̄ mensura duarū q̄litatū actiuarum sequitur a mēsurio duarum qualitatuz passiuarū: ideo q: forme ꝓpe ꝓprias habent materias sub eis: ac si dicat q̄ q̄litas actiua exīs velut forma requirit passiuā tanq̄z materiā. in oī enim vt dictum nā expetitur aliqd loco materie: t aliqd forme ꝑma materia exceptis t vltima forma. neqz ēt sine materia extat forma: ipsa. n. nō sepaf a mo: phea ꝑmo ō ge. t cor. ca. vltio. Amp. eodē scō vnaqueqz rerū q̄ app: opriat complexioni de necessitate app: opr̄iatur dr̄ationi q̄litatis actiue q̄ stat loco forme: t dr̄ationi q̄litatis passiue: q̄ stat loco materie. Si enī non sic esset iaz cōplexionatum non esset vnū in forma: imo duo pp quod cum nō sit dare materiā sine forma aut eō. Itaqz ois erit ꝓplexio cōposita: nullaqz simplex. Quod fulcitur: q: ārto methau. simplex t nālis generatio est ꝑmutatio a v̄tutib⁹ actiuis calitate vz t frigiditate: cū ꝓportionem habuerint ex sbiecta materia vnicuiqz nature. huiōi aūt virtutes sint passiue: ceu siccitas t humiditas. Volens aūt Ga. defendere dicet q̄ cum ꝓplo est ca. simplex aut frigida non est forma sine materia qm̄ mediū ex sicca t hu. ē materia calidi aut frigidi vnde. 4. methau. patiēo quidē humidū aut siccum: aut ex his. Sed q: difficilius ē assignare q̄o humidum t siccum habeant rationē agentis t forme: calidū aūt t frigidum patentis t materie. vt igitur saluent simplices passiue sic. s. t hu. sciendū q̄ qualitates omnes interdū dicuntur actiue. vnde has oēs q̄tuor vocat operatiuas. Et Galia. ibidē Ga. sequendo sn̄ias dialecticoz oēs nominauit qualitates actiuas: q: qualitates actiue t passiue in vno capīo dialetice continentur. vnde ꝑmo virtutū nālium ca. ꝓmo Ax. nonnunq̄z in libris de ge. t cor. his quattuor vtit s. tanq̄z actiuis oībus figillatim sc̄paratis: in libris aūt methau. ꝓblematum t plurimū alioz locis duabus solum actiuis t duabus passiuis. Et firmatur: qm̄ t si quālitates sm̄ seipsas sint ꝑfecte ad eā q̄ i opis directionē theorice scō t re. sā. tñ rōne qualitatis q̄ ꝓprius actionis extat instr̄m: multiplicata quantitate multiplicaf t virtus t inde actus cū forma debita quantitatē regrat in materia: q̄ fulcita egredit actus qualitate media. vnde quāto fuerit magis extensa: tanto plus fortificatur opatio: cū omne agens multe quantitatis eē expediat de cā scō ca. secundo ignis enī acutissimus in tam modica pōt sumi quātitate vt minime operetur ꝓplexionū scō ca. 5. Poterit itaqz intm̄ augeri quātitas in q̄ fulscitur qualitas passiua: minuiqz tm̄ illa in qua actiua: q̄ id quod ꝓueniet a passinis habebit rationē forme t agēt̄is: qō aūt ab actinis patientis t materie: ita q̄ mediuz calidi t frigidi existet: vt materia sicci t humidi formalis t actiue. Sic ēt materia ꝓplexionis temperate sic ea ponēt t frigida. ꝓpter enī nām speciei totī⁹ ea tēdit ad calidū t humidum cū suo tempamento. ls. n. caliditas t frigiditas per se sint qualitates actiue: t siccitas t humiditas passiue. p accidens tñ sec⁹ hoc modo pōt contingere. Dubitatur q: dictū est p Ga. Ax. vn quattuor qualitatibus vt effectiuis scō ō ge. t cor. cū ibidē dicat calidum t frigidū fore actiua: sicitas aūt t humiditas passiua: t declarans p eorum actus. Forte dicendum q̄ id dixit Ga. aduertens q̄ Ax. ait de q̄litē simpliciū elementorū: que vigore perficitur qualitatū in substantijs fundatarū tanq̄z instrumentoz ipsarum: ita vt non solum ex aere fiat ignis aut ex terra aqua: sed eō. Nō fieri oz humiditate t siccitate tāq̄z actiuis. Declarat t illic Ax. effectus non solū ꝓuenire a calido t frigido: sed a sicco t humido: vt in libro ēt apparet pharmacoz lib. ꝑmo ca. 5. distinctōis scō t scō a ꝑmo. Unaq̄q; nāq̄z qualitas respectu effectus ꝓgredientis ex ea pōt dici actiua. humiditas enī būcctat: remollit: applanat: t huiōi. siccitas vo exiccat: idurat: exasperat. t cetera Quidā vero dixerunt passinas ēt vere dici actuas pp resistentiam qua passionē causant in agens iuxta illō phyſi. tertio Omne simul actiuū t passiuū phyſice. Sed non tā vilis Ga. extitit intentio: sicq̄z cois. Aliqui vo dixerunt eas agere p accidens: vt actiuaꝝ vigore: sicut humidū humefacit nō p se: sed frigidū constringens t igrossans subtile: ceu in conuersione aeris in aquā. Sed hic extraneus actionis modus t impertinens. Ex his igitur indicat t concludit: passiuas ēt qualitates habere nōnunq̄z rationē agentis t forme: sed . A. respondebit talē formā materie impoportionalē fore. ¶ Propter tertiū vo sciendum q̄ huiōi ꝓplexiones quattuor simplices t maxie passiuas non ē ponere medias sm̄ medietatē arithmeticā consistentē in esse idiuisibilis medij t veri. Nō ostendit: q: si ponatur calidum frigidū excedere medium cont̄peratum ex humido t siccо nō poterit pmanere dupliciter vere. ꝑma quidē q: cuz caliduz t frigidū sint actiua: t siccū t humidum passiua: t contraria si debent adinuicē agere vt tactū: oz vnum alterū superare. Aliogn non eēt actio t passio. In momento enī remanebunt. q. coequata: postea fit alteꝝ dr̄iari alteri: vt calidū frigido t siccū humido aut eō t ita consurget complexio ꝓposita ceu ca. ficca: vl' frigida. hu' Rursus calidū datum sup excedens consumet humidū quod dabatur cum sicco facere cōtemperamentum quoddā mediū: t cōplexio calida redderetur cōsequenter t sicca: sil'r humidum contemperatum sicco in frigida complexione pdurare non pōt: vt cōplexio sit simplex frigida ꝓpter q̄uietatem sicci ad humidū p: ius dictā. Frigidum ēt qō mediuz datum inter siccū t humidum: aut humidus reddet incrudādo illud: vel sicci⁹ congelando. Multo ēt min⁹ hac via erit ponere simplicē permanentē aliquādiu: aut fortassis ipossibile ī passinis: eo q̄ calidū t frigidum efficacissime qualitatum nō permanent sil' iuncte nisi excessu vnius super alterū. Similiter siccum si ponatur excedere: cū sit lima exacuens caliditatez suscitabit calidum de medio positū in extremū alterum: aut si fuerit valde siccum: reducet illud mediuz ad frigiditatē pabulum subtrahendo: cū humidum sit nutrimenti materia: sic t humidum supemineē tribus alijs positum ex medio assignato suscitabit frigidum. Multū enī humidū in corporibus mixtis magis sibi frigidū associat ꝓpoble. apparens tertia. Uolet ēt has forte quis eo ipugnare modo: quo t tēperata ꝓplexio ipugnabāt certe. Scōm vo medietatē

dictam geometricā ⁊ quo ad nos ac apparentes pōt concedi. Ga. pbabilem magis q̄z mathematicā cōsiderationem perscrutari: sicut eius expostulat scīē tie modus aliquo tp̄re predictas complexiones ex se misse positas: inter distemperatas omnino ꝓpositas pmanere. vnde. 6. de re. sa. ca. 2. id sentiens inquit in libus de crasibus: dictuz é ipossibile pmanere ad multū discrasiā aliquā vnam. Ipsa náqz sibi ipsi ex necessitate acquiret aliā: ⁊ ideo plurimis medicoruz quattuor vise sunt eē sole discrasie cōposite. Et in. 7 curatiue ca. 7. Siccitas inculpabili existente oppositione: q̄ fm calidū ⁊ frigidum existente fm seipsaz p manere non pōt. Quod ⁊. A. pmo puma interpres Ga. fuscepit inquiens: Iste tñ quattuor simplices nō diu pmanēt. Caliditas náqz maior q̄z dz: reddit cor pꝰ siccius q̄z oz: ⁊ frigiditas maior q̄z debet: cito reddit ipm humidius q̄z oz humiditate extranea. et sic citas maior q̄z dz: reddit ipsum cito frigidius q̄z oz humiditas vero facit velocius frigidius q̄z oz: immo quod plus tandē non pdurant complexiones ēt composite: iuxta illud tegni: Decidente calida ⁊ ficca crasi. Sed ꝫ hoc videtur qđ scribitur in tegni de corpore semp tali vt egro per oēs etates pmanēte tali. Dicendū q̄ duplex est dispositōnis inherētia. vna quidē habitudinalis: ⁊ hec semper permāet suo mō: ⁊ inclinationem hz ad sua p̄ncipia: vt apparet de permutatione faciei: in de aere ⁊ aqua. Alia vō actualis ⁊ hec permutat continue: fm q̄ calor aliter afficit humidū nunc q̄z prius de qua verificat sermones p̄missi: ⁊ de hoc apertius apparebit: dīa. 22. ¶ Propter quartū quidē sciendū q̄ vtriq̄z rationes p parte syllogizant: ⁊ ideo his ⁊ illis oz breuiter dicere. Ad primum igitur dicendū eos intellexisse has non permanere in medio arithmetico vsq̄quaq̄z. Ad aliud qđ dicendū apparuit. Ad aliud dicendū q̄ nā humana ē ca. ⁊ hu. in cōmuni alijs entibus cōparata vniversis: sub q̄ sunt multi gradus ⁊ lati vnius extremorum in aliud. sub tali nanq̄z cōmuni non solū simplex cōplexio seu intēperata ꝓtinetur: sed ⁊ temperata oīs. Ad aliud dicendū q̄ cā ⁊ effectꝰ sunt ꝓportionabiles conuersim: quantū ad quasdā ꝓpietates maxime ꝓmunes: vt si causa vniuersalis ⁊ effectus: ⁊ si vniuoca vniuocus ⁊ē. non tñ quantū ad oēs ꝓpietates singulares. non enī si cā est vna ⁊ effectus vnus: neq̄z si simplex ⁊ effectus: cū in effectu non oīno saluet ratio cause. verificat ēt in causis p se ⁊ imediatis magis. Elementa nanq̄z lz sint qualitates effecta duobꝰ accidentibus admixta: cū tñ in tertiū transeunt: alterant ipse ⁊ permutant. Silr ⁊ cause conseruantes ⁊ pmutantes: hec ēt habent vnā qualitatē excellentiorem: q̄ necessario sibi alterā associant. De humoribus calore ac corpore dicendū q̄ secus ē log de ꝓpone i qua sunt qualitates elementoꝝ in tertiū redacte: vnam ex coalternatione cōplexionis vniuscuiusq̄z. Et de corporibus ē p̄ma cōplexio cū qualitatum virtutes etiā substantiaꝝ magis saluantur elementoꝝ. pp enī quā titatē fulciuntur qualitates vt oīnsum est ⁊ intendantur: ita vt non simplices pmaneant: verū sibi associent alias: ⁊ reddunt ita cōposite pp eoꝝ elevationē q̄litates: ⁊ in hoc saluat Ga. vtcūq̄z. Aut dicendum q̄ ratio realiter sic eē conuincit: apparet tñ sumpto medio aliud latiori. Ad aliud dicendū q̄ Ga. fatetur se has quattuor simplices cōplexiones subiunxisse. vnde estimandū est q̄ ante tempus eius nomen ⁊ ratō ēt extiteret ꝓpōnis. cū igitur solas quattuor cōpositas ponerent nomē ⁊ rōnem indicantem cōpositōes sibi attribuerunt. Vel dicendū q̄ in ꝓpone simplici quattuor est ēt copulatō qualitatū: lz illarū vna sit excedens solum. Ad aliud dicendū iam apparuisse q̄ hoc non cōuincit fouere volentes Gal. eo q̄ assignatū est in cōplexione simplici: dubū qd materie ⁊ quid forme: aut fm veritatē has non é dare ꝓpones: vt declaratum extat. Ad alterius partis inducta iam satis inotuit quid dicendū. Ad sermonem vō Ga. dicē dū q̄ lz sit dare mediū: non tñ permanet. ꝓpō vō q̄ritur pmanens non successiua. Ad huiōi ꝓbationes dicendū q̄ ꝓhibet ratio ꝑtietatis requirens: si deberet actio ⁊ passio fieri vnius super alterū dominum vt ostensum antea. non é aūt incōueniens q̄ aliquid fm veritatem ⁊ realiter sit vnum: fm tñ apparentiaz ⁊ fm fantasticum aliud forte iudicatur: ceu differētia declarabitur. 47.

Differentia. 19.

Quod melancholicus sit ꝓpinquior equalitati ponderis vel mensure tempamento iustitialis certi vt secundi modoꝝ. 8. ostendit: Ani mediū plus distat a medio q̄z aliquod extremorū interea distet ab ipsis cuz sint diuerse coordinationis. Sed cōplexio ponderis est vnū mediū iustitialisq̄z certi nā aliud. vtrunq̄z enim notificatur per eē mediale suis extremis melancholicus vō vnum extremoꝝ inter ipsa cadens: cū frigiditate remittatur ⁊ siccitate calidū ⁊ humidū vite ⁊ nature humane: qō in terminis cōmunibus posset more geometrico declarari. Adhuc cōplexio ponderis ꝑcise ponitur tēperata. sed q̄ iustitialis certe declinat ab ea ad caliditatē ⁊ humiditatem: q̄ vō minus declinat illi ꝓpinquior erit. hec aūt ē melācholica cū frigida sit ⁊ ficca. Et: ꝓpō cuius calidū ⁊ humidū é elevatū: magis recedit a tēpamento: q̄z illa cuius est remissū: cū in ea sūmum sit temperamentū. sed huiōi ē iustitialis certa relatione ad mīcam. Rursus q̄ magis é alterabilis ⁊ permutabilis amplius recedit ab extremo tēpamenti q̄z eius oppositā. huiōi vō certi erusit iustitialis. vnde dīa. 18. Propter quid mensurata corpoꝝ laborant multotiens ⁊ permutant facile qō oñdit ipsorum tenuis cōpago. Melancholica vō terrestria dura resistunt in amplius. Itidē: cuti propinquiorem ait. A. equalitati certe: ⁊ Ga. cū Gali. eē temperatā in vniversā nā: dūmodo eucratissimi fuerit hoīs: ⁊ non callosa: sed cutis frigida ē ⁊ ficca: generat enī sanguinē frigidū tertio alimentoꝝ: ⁊ cōplexionū scōo ca. ü. cutis é siccissima. melācholicꝰ igitur ꝓpinquior é ponderi q̄z certus iustitialis. Cuꝰ opsapiunt medici. Palin: ille ꝓpinquior est sūmo temperamento in quo conditiones mixtionis ptacte differentia. 16. pfectius obseruantur. sed id in iustitiali certo ⁊ non melancholico: vt pfectio actuū tandem ꝓsignat. Imp. temperamentū ꝓpinquius é temperamento: ⁊ maxime cū vnum reliquo comparatur: q̄z distempamentū tēpamento: tēpamentū vō iustitialis obtinet certus: non aūt melancholicus. Adhuc illa tēpatior é cōplexio que pfectius de quolibet iudicat excessu cū iudicē rectū oporteat mediū omnifariaz tenere ⁊ non ad aliquā ꝫdictionis partem inclinari.

Et ideo recto ⁊ ipsum ⁊ obliquum cognoscimus primo de asa. sed huiꝰ é iustitiaⁱ certa ⁊ ñ melācholica cum sensus in quadā extet mediocritate qualitatū ex cellentū: dria priori. Itaqꝫ iustitialis certus ꝑpinq or é ponderi melancholico. ¶ Propter pmū sciendū q̄ quid sit ꝓplexio: quid ponderis ⁊ iustitie: ac oīs eius distinctio oñsū dria. 17. ⁊. 18. ¶ Propter scōm vero sciendū q̄ quidā dixerunt q̄ ꝓplo ĩnata iustitialis certa ꝑpinquior est ponderi: non aūt influens vi debaf eni ipsis q̄ ĩnata tēperatior ifluenti existat: eo q̄ remissior in calore illa q̄ perpenditur in syncopibus ⁊ portism p̄ncipijs cum ifluens abscedat. Ez ꝟ non valet: cū illa vt apparebit relatione pōderis sufficienter sit distempata. Eti: dicentes iustitialē certaꝫ ponderi vicinioꝛē ꝓplonē audiūt ex ĩnata ⁊ influenti. Est nāqꝫ in quo augmēntū ad suū peruenit finem A. Alij vō dixerunt q̄ cōpositē ex equali iustitiali ⁊ pondere: vbi ois equalitas iustitialis certē: q: vnaꝫ saltem equalitatē hz: vt q̄ iustitie certe: ⁊ aliaꝫ quelibet neutrā: sed ponderi quantitatum vel vtutuꝫ aliq̄ inequales magis ꝑpinque: Nō stare minus pōt cū rōne absoluta in applicabili ꝓponāt quid ex illo qō est: ⁊ eo quod non existit sibi ét diuisione oppositoꝛ vt ꝓplonez vnā ex iustitia ⁊ pondere. Adhuc. A. Est ꝑpinquior certe eq̄litati quā p̄ius nosamus. talem aūt nunqꝫ nominauit aggregatā: verū simplicem solū. vnde ridiculum non paruū. Dixerunt ⁊ tali q̄ ꝑpinquior equali ad pondus quantitatū non é ꝑpinor eq̄li ad pondus virtutū ⁊ ecōuerso. sed id ét stare non cupit: cū absolute iustitialis certa ꝓferatur pōderi appꝛopinquare. Adhuc qō alicui appꝛopiquat vtroquoꝫ simpliciter appꝛopinquat. sic aūt eé ostē detur de iustitiali certa. Et ideo alius stetit sup hoc q̄ ꝓplo iustitialis certa ois é ponderi ꝑpinqua rōe virtutū: non aūt quantitatū. Et similiter ĩ cute volés q̄ ratione quantitatū ponderi ꝑpinquor extat calida sic. ⁊ ca. hu. q: ĩ his minus excedunt eleméta grauia q̄ĩ iustitiali certa. Ecōz vō nitiꝫ oñdē ex plurimis ĩ efficaciū. sed q̄ id nō stet denotat dictū ꝫ imediatos Itidē qō appꝛopinquat quo ad virtutes ponderi ñ ꝗ̄ appꝛopiquat eq̄litati certe: verū magis certe iustitiali: cū pondus ĩ se iuxta ꝑbatos mēsuras ipōtet ⁊ virtutes. Eti: q̄ aliq̄ sit aliaꝛ rōne mensurarū ꝑpinquior ponderi falsabitur manifeste. Alij vō rōne actuū dicūt certū iustitiale eq̄litati certe ꝑpinquū. Nō ét non valet. non enī actus q̄runtur: sed ꝓponentia prima: neqꝫ ét ponderis eq̄litas actibꝰ pticipat. Dicēs vō fortassis qō imaginatis: sed tandē inde dicenduꝫ q̄ actus arguunt ꝓplonem ⁊ ꝓpositionē ceu effectꝰ suā cām. ¶ Pꝛopter tertiū vō sciendū: vt huiꝰi veritas hactenus latēs amplius reddaf cognita: ꝑmittus ꝓplo ponderis qd sit ⁊ q̄liter: ⁊ ex qbus constet oñdaf ⁊ sic erit expositū qō occulte tactū: dxijs priori bus de ipsa. Ecō monstref qūo iustitialis certa p̄ ceteris sit pōderi ꝑpinquior oiariā. ¶ Pꝛopt huiꝰi primū sciendū q̄ in oī actione phica oz agēs motuꝫ a fine ꝓcurrere: ac mām ex q̄ suscitet formā qō ĩ toto ꝓspicere sit vniuerso. Pā eius quedā se habēt p modū māe: vt eleméta q̄ttuoꝛ: pma: ⁊ alia p modū agentis sicut coꝛpoꝛa celestia cū eoꝛ motoꝛibꝰ. Eoꝛ tamē q̄ vi tenent māe istoꝛ respectu ĩ se tñ illius locū aliq̄ seruant amplius. vt terra ⁊ aq̄: qdā vō agentio: ceu aer ⁊ ignis sūt enī illoꝛ relatōe formalia: ita q̄ sicut uis superioris supat quātitate regulat ac ifformat elementa vtute: sic ⁊ eleméta duo formalia reliq̄ mālia bina. Et qꝛ superiora in eleméta effectue saltē p motū ⁊ lucē: at ét plura p vtutes specificas caliditaté causant cū humiditate q̄dā. nāe nāqꝫ ipsoꝛ omniū confracte ĩ calidū coalternatōe ꝓsurgunt ⁊ humidū: differentia. 10. Dicqꝫ ĩ elemētis ignis mole ⁊ caliditate supat quantitatē aq̄ ⁊ frigiditatē: ita vt calidū obtineat sup frigidū: grauecqꝫ leuificet. Et aer q̄ terre molē excedit ⁊ siccitaté remittit. lz enī humiditas sit eiꝰ ve hemēter passiua: inuaf tñ quāto ⁊ calido mensurato eliquatiuo ei ꝓsociato: ac ét ab aq̄ humore taliter: vt humidū aeris cū quātitate ipius obtineat sup terre siccitatē ⁊ molē. nā ex pugillo terre q̄ttuoꝛ ꝓsurgunt aq̄: ⁊ ex vno ipius. 10. aeris: ⁊ de hoc similiter ignis. 10. ⁊ eō ex. 10. ignis vnus aeris: ⁊ deincepſ scōo ō ge. sic itaqꝫ nā totius vniuersi in calidū tendit ⁊ in humidū inclinaf. Quod firmaf: qñ superiora ceu oñdit differētia. 101. vtcūqꝫ ad hec ⁊ hominē p̄cipue pp generationē ordinanf marie ac vitā. Ea vō perficiuntur ⁊ stant calido velut agēte humido tanqꝫ mā. Expedit nanqꝫ vt vniuersū idigniores inclinet naturas ad eé amplius ⁊ pmanentiā opantes. Imaginenf igit cū vtutibus superioꝛ eleméta in adinuicē ꝓuenire vt denotata sūt mole ac vtute cū eadē sit ratio totius ⁊ ptis historiaꝛ ꝑmo: vt actiuū vigoꝛé trī hēat sup passiuū q̄ inde actio contingat ⁊ passio ⁊ p ꝓñs mixtum possit generari. Pico igit huic vnū coꝛpus consurgē oiariam cū vniuersi extet padigma ipmqꝫ certum erit iustitiale temperamentū. si aūt iá amplius mēsure quantitatū elementoꝛ ⁊ qualitatū in adinuicem adequenf tunc tēpamentum consurget maius ⁊ tāqꝫ momentaneum. q̄ si elementa in tantū imaginentur adequari vt q̄litates seu ipoꝛ vtutes pticipent eq̄litate oīs: non aūt ita quantitatū mensure vere: sz potius apparentis ponderis inequalis cōstituet natura. aut tandē oiariam fantasiaf vt possibile mensure quantitatū ⁊ qualitatū sibi certissime in adinuicē equaliter ꝓponi qcqꝫ ponderis ꝓsurget equalitatis: modus ceu hec vtcūqꝫ dria ĩnotuerunt. 18. Quē quidē modū cū eo antecedenti imediatius oñsuꝫ ibi dē entē minime repiri possibile: verum tñ fantasiari ⁊ adhuc non leuiter vt prætactū cū neqꝫ generatiōe aut vita posset potiri. nā opus ad hos fit q̄litates efficientes ⁊ cōseruantes puta caliditatē ⁊ humiditatē q̄ haꝫ potissime sūt cause sup reliquas obtinē secundas: frigiditaté. s. ⁊ humiditaté. mensuras similiter quantitatū nō penitus eq̄les sed ĩ eo terreū ⁊ aqueū dñari cū habeat nos cōtinens habitare actusqꝫ hic ꝓores exercere. Quare cū hec iustitiali certo taliter cōcurrāt modoqꝫ pfectiori fieri poterit ⁊ tpe pmanē quodaꝫ. Tēpamentū aūt tanqꝫ instantaneū iter hec extrema locatū vtrorūqꝫ aliqualiter pticipat naturis puta q̄ poterit fortasse ét entē gñari sz breuissime pmanē pmutatū ĩ momāto. Post certū vō iustitiale iuxta talē mēsurā quātitatū elemētoꝝ ⁊ q̄litatū coꝛpus sanū ꝓstituet simpliciter. Et deinceps lapsuꝫ ita vt post multū sanū: sanū sanguineū locef deide cholericū deinceps phlaticū ⁊ tandē melancholicū qō multū secedit a pondē ⁊ mensura ceteroꝝ respectu cū minꝰ eo pticipet calitate ⁊ humiditate latitāte in eiꝰ tēpamēto absolute imaginato declinans in frigiditaté ⁊ siccitaté. Distat ét q̄ plurimū ab eo rōne

mensure q̃litatū: ita vt corpus iustitiale certum elon
get a pondere ꝓciso calido ⁊ humido illo: pp magis
ꝓcipare: melancholicū vo pp minus illa continere
respectu eq̃litatis ponderis: q̃z certū iustitiale supe
ret in plus illis participádo equalitatē mensure tali
ter q melancholicū rone calidi ⁊ humidi amplꝰ di
stat a iustitiali certo q̃z a pondere vo tanq̃z i opposi
ta linea eidē locato: cū mensure quantitatū fuerunt i
equales valde: ita vt cuz his ⁊ calido ⁊ humido vite
ac speciei poterit fieri ⁊ pmanē aliquādiu. Post ꝟ
aūt iustitiat' nā in alijs cōsiderata cōmuniter specie
bus a pondē ſm plus in adinuicem vel minus secedit. vnde porcus tempatissimus in eius specie boi ꝓ
pingor: vel pullus nā: tñ rone vite tanq̃z speciei pre
alijs post hominē magis appropinquabit mēsure vt
ponderi certo. Deinde vo leo pp caliditatē ⁊ siccita
tē sue speciei multū distabit ab eodē: remittit tñ ꝓpt
vite ꝓncipia: q̃ sua caliditate mulcebit ⁊ ꝓcipue hu
miditate cōtempat caliditatē ⁊ siccitatem immensa
speciei: Piscis aūt lz ex pte vite ponderi appropinquet: rone tñ talis spēi elongatur q̃z multū i frigidū
decidēs ⁊ humidū. Lepꝰ vo vel formica plus adhuc
cū frigidi sint ⁊ sicci. Adherēs quoq; terre ac vegeta
bile: multū ampliꝰ secedūt ab eodē: ac marie qō vi
ta caret: vt metherologica a pondē remota sūt valde
ac oīariam simplicia cū sint velut linee a centro i cir
cunferentiā terminate. In his ēt os diligenter eleuā
tor mēsuras quantitatū aīaduertere. hoc aūt nō so
lū euenit relatione vnius speciei ad aliā: sed ēt itra se
grandis eēt ⁊ infinita distantia fere: ꝓmo ⁊ theorice
ꝓmis: cū in ynāq̃z sit ampliꝰ tempatum ⁊ minus
repire: ita q i specie humana ꝟificē ⁊ ordinēt ſmōe
peritor. Cū aūt ynusq̃sq; q̃ttuor graduū i tres diui
dat mā̃siones dña. 13 9. tēpamentū sūmū ⁊ medium
eē ipor mā̃siones erit eq̃litas imaginata pōderis ꝓ
mi modi. Prima vo gradꝰ ꝓmi portōe sit iequalitas
fantasiata eiusdē. In medio aūt ipius eq̃litas ista
nea ⁊ q. ictu oc'i ūmanens pmutata. In ꝓma vo mā
sione gradus secūdi sit iustitialis eq̃litas certa deide
sanguineꝰ deinceps choleric⁹: postea phlegmatic⁹: ⁊
tandē melācholicus extremū deteriꝰ spēi humāe: cū
certū iustitiale melius cū aliquo pmaneat tpre. qō ñ
velut mōmētaneū. ⁊ ſm id pōt dcīi dictaꝝ vniuersā
liū audiri q nā humana é ca. ⁊ hu. tēpate i scōo gra
du. Ab hinc aūt itensius in ternū ⁊ quartū tendentia
reddūt corpa egrotātia ⁊ moriētia. Sed graduū du
plex distinctio ſm duo media dña monstrabit. 139.
Et ad id declarandū pigraphya notabit ꝓsequēter.
Nosce q hic causans difficultatū ē: q: ignotū bis ex
titit qd pondē iportaret. Et qñ ipz non ē in nā̃ loca
re: ceu sit dicē sius é rone mixtionis ꝓpingor boi ali
mentoꝝ tertio. ⁊. 8. de ige. Dek itaq; qo iustitial' certus: iste qdē tēpatissimus cunctoꝝ siū existet. Si ât
supra hunc eēt tēpatior iā non i nā̃ stabit siū sed con
cidet i humanā. ¶ Propter scōm huiōi sciendū q
iustitialis certus ꝓpingor é ponderi q̃z melācholicꝰ
sicut sentiūt medici: imo et vicinaꝝ i tñ: vt ſmo Gal'.
toleret ⁊ Gali. superficialis hunc fore illū qñq; vt visū
i antea. Qui vo sicut certior i hac re distinxit: vt visū
dña. 17. ꝓpōnē ponderis ab illa q̃ iustitie i duos mo
dos ipam incidens lz coꝝ ꝓponentia expresse ñ oīno
secūsū tetigerit. Voluit ēt q tota spēs humana sit ꝓ
pinquior ceteris ponderi dicēs: Cū hō hanc diuisio
nē habuerit. i. diuisū. s. ꝓpōnē quo ad iustitiā certā.
Supra enī diuisionē ūnuerat cōpōnis i ponderi eq̃
litatē ⁊ iustitie aut diuisionē. i. seq̃strationē clemētoꝝ
ex locis suis ac tantā portionē ⁊ talē q̃ sit actionibꝰ ⁊
passionibꝰ cui occurrit ⁊ dispōibus conuēiens. Et ſb
dit q vē quā ꝓmo dixmꝰ eq̃litatē puta ponderis ꝓpi
quꝰ erit valde. Et demū ingt q iustitialis certa ē me
dialis: q̃ repit inter duas extremitates late distantes
cōpōnis spēi humane ⁊ idiuiduo qō ē in vltio equa
litatis ex specie in fine equalitat' exīti et i etate i qua
augmentū ad suū puenit finē dña ꝓxi. qō raro iue
nit et non nisi i longioꝝ tēporꝝ ꝓdis. et subdit: Et
ſb quidē equalitas ēt lz nō sit equalitas certa quā in
huiōi ca. noiamus. s. ponderis eo q̃ hāc iueniri nō
ē possibile é tñ et ꝓpinqua. Ista tñ ꝓpingtas non ē
quocūq; mō q: nō cuiuslibet mēbri in se considerati
nisi vnius solius vt cutis iustitialis certi. Illa nanq;
ꝓpingor ceteris mēbris et cutibꝰ é ponderis. Mo
dī ca tñ coalternatōe susceptā ex cōfractōe cal'itat' car
nis et sanguinis et fritatis neruoꝝ et ossium sed rela
toꝝ putaq; totiꝰ adinuicē mēbroꝝ vt ca. fr. sic. et hu.
Hec. n. i se ab huiōi eq̃litate sūt remota. Verū ex con
fractōe ac coalternatione vicissitudinali vnius cōpōnis coꝝ cū alia resultat talis certa iustitia declinans
tñ a pondē in ca. ⁊ hu. ꝓp gñationē et vitā vt tactum
p Gali. et Auer. collz scōo ca. i. Sicut nāq; triplex ē
i corpore compositio dña. 19. ita et cōpō vna qdez
consimiliū ꝓma vt ossiū neruoꝝ et cetera. q̃ ex mi
sabilū consurgit q̃litatibus alia officialiꝝ resultās
ex consilibus. tertia vo totius corporis ex horū ꝓpō
deratione ac cōfractione. Nosce ēt q huiōi iustialis
cōpō certa repit simplr i viro: nō ât in muliere nisi
ad alias vl' ad spēs aliorū neq; nisi in climate tēpa
to et i regimīe sil'r cōmēsurato. Deinceps quoq; ra
tionibꝰ astruaꝝ q̃ iustitialis certa sit ponderi ꝓping
or quocūq; mō. Pi nāq; respicimꝰ duo existentia in
hoīe: corpus. s. cū eius dispōibus: et aiam iueniemus
ſm vtraq; imaginata i corpore ponderis hoiez ēt to
tū et iustitiale certū ꝓcipue ceteris aialibus et natu
ris ei ꝓpingorē. Ea vo erant elemēta sicut mālia et
vires supiorū ceu formalia. hō nāq; et iustitialis cer
tus rone siue molis vel mēsure plus ceteris appropi
quat illis q̃z cōponentiū corpus imaginatū. naz ve
lut vn' extat mundiculus qō oñdit ꝓposito et sitꝰ pti
um ⁊ ꝓpe iustitialis certi. sursuz enī i eo sursū é sum
pliciter et i uniuerso. In alijs ât aialibus minime lz
ſm qd vt ad caput eorū quo suscipiunt alimētuz. Vi
def enī nomē ab eo qō é capē et ꝓhendē suscipē ō
pgressu aialium. Quare quarto de ptibus: Rectuz
é soluz aialium hō pp nām ipius et ſbam eē diuinaz
dña id appēs. 5. vñ oñdet. 29. ⁊. 79. hoiez sor prudē
tissimum aialium q: pui extat capitis sui corporis re
latione. Et ꝓpterea pueri cuz sint ꝓmitꝰ vanosi circa
capita intelligē non valent sufficiēter ac q: quadru
pedia sunt vanodea cōtinue demissoruz capituz pō
dere iporuz caruerunt itellectu et rone ita q deicep s
calitate mioꝝta et terrestri ſba reddita maiori fiunt
aialia multpedia capita terre ꝓpinqua. et tādē ipis
carentia sup terrā repentia vel ipi cōiuncta. sic deni
q vt plante qō capitis vt radices in deorsuz directe
habeant terre infixū. Quod capitis denotat figura
celi ac totius vniuersi imaginē referens: timei scōo.
Et ſm q est hominis in cōmuni ad alia quia magis

accedit ad sitū vniuersi: qō dispositio partiuz oñdit ip̄ius: ita ⁊ iustitialis certe ad hominē se hz totuz respectu corporis imaginati. Nō signo fulciret médax Gentil' eo q̄ helia adeo dicat tēpatum extitisse: vt i quolibet elemēto² possit locari: sicq; i ipo eleméta proportionata ⁊ quietatea eo² sopite: vt fere in quolibet posset pmanē: ita q̄ receptus ē i turbine igneo: ⁊ curru equo² igneo² ecclīastici. 48. Silr talē dicet xp̄s simplicibus enī pedib⁹ vndas maris calcauit. Mathei. 14. vnde talia corpa vehemēter ponderi fuerūt ꝓpinqua: vt quasi i oi possent elemēto seruari. Hoc aūt fictū: verū oē attribuendū diuine imediate ptā ti Christū tñ testant gerarce tēpatissimum extitisse: qō actus diuini edocuerūt eiusdē iquantū ēt nā pticipauit humana. Ex pte qdez alterius ꝓponentis: vt aie ꝓportionate vtutibus imaginati corporis pōderi apparet ꝓpinquitas ex iā dictis: cū hō pticipet ope diuinissimo: vt sapē ⁊ intelligē aialium solū. Est enim eo² prudētissimū ⁊ sapientissimū. Cōsiliatiuū. n. solū ē aialium memoria ⁊ doctria multa pticipās dria 18. pp diuinā ip̄ius eē ībam ⁊ nām. Quāobrē tanq̄ instrm ad suscipiendē nobilissimā formā: vt aiam humanā: ⁊ demū ad actōes ⁊ passiones exercendas tē patissima ei prestabat ꝓp̄o. Quare. A. donauit hoi deus tēpatioē ꝓp̄onem: quā in hoc mundo esse est possibile. Unde Algazel i na uris: Cū elementoruz cōmixtio fuerit pulchrioris ⁊ fortioris eq̄litatis q̄ nihil possit inueniri subtilī⁹ ⁊ pulchrius: sicut spma hois fuit aptū recipere a dato² formaz formā pulchrioē formis: q̄ aia extat humana. Pretacta vō iustitiali adsunt certo pfectioi nō parū mō q̄z melancholico. Rursus dria. 18. Sm hunc si eēt ꝓp̄o equalis in ītellectu seu ponderis marie p̄mi modi iam nō haberet locū. Ea enī rōne q̄ eēt i vno loco moueret ad alium. Sed iustitialis certus magis ē aptus ad motū: ⁊ loco² acgrere plures q̄z melancholicus in quo p̄ ceteris dñat graue. Eti: quāto aliqd pfectū seu tēpatuz rarius repit: é magis tale: cū plura i ci⁹ regrant ꝓstitutōez. Uñ cor⁹ distēpatū ad iustitiā: alijs tñ tēpatū creb⁹ inenitur q̄z sānū multū: ⁊ sānum semp. Isto minus ⁊ iusthtiale certum: vt tactum adhue rarius rarissime aūt qō i instanti fere non pmanet imutatū. Si g̃ supra id adhuc posset tēpamentū adesse i recū nā: illud tempatius hz existeret: cū pueniat a tēpamēto laxissimo ad tempamētū angustū ⁊ breue: ita q̄ vltra ipsū non patit nā tempamentū: nec vlr esse sicut vltra p̄mū nihil perfect⁹ ē repertū. nunc aūt sicut se hz semp sānū ad iustitiale certū: ⁊ hoc ad sanitatē. q. momentaneā: ita id mediante sanitate fere ponderi imaginato. sed semp sanū ꝓpinqui⁹ ē iustitiali certo q̄z multū sānū ⁊ multo amplius distēpatuz distat ab eo ⁊ melancholicū p̄cipue. Itidē: nobilitas actuz ⁊ pfectio arguit tempamentū ⁊ eius ꝓpinquitatē: cuz actio faciat scire formā: ⁊ ois tēpata ꝓp̄o ex suo dīg scit officio. Sed pfectioz nobiliorez q̄z sunt longe iustitialis certi q̄z melancholici dria ꝓoz. é. n. dator legis ēt mundi repator. Sic itaq; certū sit sane itelligē ti q̄ iustitialis cert⁹ quocūq; mō ꝓpinqor ē pōderi q̄z melancholicus: aut alius seu alia mūdi res quēcūq;

Hz circa p̄dicta ꝓt igit dubitare: qm̄ dictuz ē illud eē magis tēpatū: qō minus ē affixū ⁊ determinatum loco plura potēs eleméta tentare. sed tale qdē ē anaſ pōt náq; in oī elemēto locari ⁊ viuere diu ex ignem. In igne aūt dr̄ de salmandra. Justitialis aut certus ēt nequaq̄z valet tā diuersis locis adaptari. itaq; tēpatioa huiōi existent illo. Dicendū q̄ ista posse aut similia locari i plurib⁹ elemētis: non ē pp tēpata ip̄a eē: sed potius q: sūt distēpata ⁊ etherogenea: salmándra nāq; q: frī. ⁊ sic. cū humiditate extranea: viscosa cōpacta: ip̄assibilis reddit ⁊ insensibilis fere. Aut qs dicet forte falsū eē: q: nos nō inuenim⁹ aliqō aialiuz habitare i igne oino de ꝓpetatibus elementoz: cui⁹ vitas exp̄mit ꝓpl'onū tertio ca. 5. salmandra vsq; ad aliqō tp̄us nihil ab igne patit: sed ꝓburit si tp̄s ꝓpinquat amplioi. Neq; ēt ptes anatis ⁊ aliaruz auiū sunt homogenee i suo tēpamento: neq; ꝓplexio coalternata oino. Nā ptes p̄me per quas hīt se ratione molis diligēter apparētis sunt grauiores: q̄z ille ponderis imaginati ac iustitialis: silr ⁊ distēpate recedentes diuersimode: vt tactū ab eo. Partes vō carū sēse ac debēt eē ficciores ac leuiores extant fortassis pondē: vt ferank p ethera. iustitiali aūt certo ē tēperamētū homogenēū: p oē ampli⁹ coalternatiuum: quo tñ magis rōne actuū ⁊ elemētoruū in eo dñantū firmat in terra ⁊ aq̄. ¶ Propter quartū qdē sciendū q̄ iducta p̄us fere cessant oia. p̄cedebant enīz vt oñsum ē ex falsa radice. Unde ad p̄mū dicendum q̄ ꝓp̄o quo ad pondus nō é vnū extremuz: ⁊ quo ad iustitiā aliud: sed q̄ q̄ pōderis é mediū tñ: ⁊ iustitialis ēt certa é. q. vnū extremoruū: lz min⁹ alijs distet: vt declaratū a pondē. Et lz vtrūq; sit mediale: nō tñ eq̄ sē media: sed se otsū: imo vnū in alterū ordinat: ⁊ extremū é ad ip̄m. Ad aliud silr dicendū cū ex eodē proce dat fūdamēto. Ad aliud dicendū q̄ lz ꝓp̄o certa calido attineat ⁊ humido: nō tñ magis recedit a tēpamēto melancholica: imo amplius appropiquat: cū pōdus nō subsit ꝓplexioni melancholice: verū supra illā: ita q̄ melancholica nō é mediū inter pondus ⁊ iustiale certū sed potius vnū extremoruū certe subiacēs iustitiali. Melancholicus enī min⁹ pticipat calido ⁊ humido q̄z ēt cōplexio pōderis q̄z uis mēsuris ampli⁹ gñatiuis ⁊ cōseruatiuis nec ē is talis nisi relatōe vite aut aliarū specierū. Respectu vō iustitialis certi est ampli⁹ frigidus ⁊ siccus vt oñsum p̄us. Ad aliud dicendū q̄ iustitialis certa nō é magis alterabilis melancholica. vnde de optīa cōpositione: Uñ optia corporis cōpositio cunctis actib⁹ disponit optie ⁊ difficile passibilis é oium aliarū qō euenit pp robur ⁊ ptiū in adinuicē homogenitatē. Si aūt mēsurata corpora pmutent ⁊ laborāt de facili redeunt tñ ⁊ sanātur celeriter q̄m modica é illa passio extensiua ñ aūt itensiua. pp ptium. n. vniformitatē mox vna cōpatitur alteri ita q̄ vna patiente cōpatiatur consesti ⁊ reliq̄ ⁊ ita i plura distributa passio reddit minor. Ap. ibidē silr ⁊ vna sanata ea coadiuuata sanat reliqua vt nullā forte neq; diu incurrat passioné ⁊ sic i Ar⁹. ꝓcedit Ga. pp qō querēs Alexāder i ꝓble. huic proportionabile puta: qre i brutis febres ⁊ occulte passiones difficile sanabiliores ⁊ piculosiores q̄z in hoib⁹ soluēs: Altero qdē mō ingt q: velut difficile passibilissima existētia maioib⁹ causis patiunt magis q̄z a cōtingētib⁹ p vigorē aphorism. illi⁹: In morbis minus ⁊ reliqua. Ad aliud dicendū q̄ hic querit nā cutis actualis vt vine: nō aūt potētialiter vt mortue put ēt alimentū venit corpora. Silr Ga. ibidē ñ logtur de cute humana sed ostracoruū subdēs post idu-

ctum ostracū tale quid ostracis quale nobis cutis. Huiōi quidem euidens id paradigma.

Differentia.xi.

Quod cōplexio calida ⁊ humida sit longioris vite monstratur: qⁱ. 6. de re. sa. ca. 2. dī q humidissimi ⁊ calidissimi sunt longeuissimi. Amplius Hali. ppō calida ⁊ humida ceteris ē longioris vite: qō ⁊ ſnia nititur Ar. affirmare tā in ppōne qz regione: sīle nāqz ē de regione ⁊ cōpōne. Sed q habitant regionē calidā ⁊ humidā vite sunt lōgioris: de causis longitudinis ⁊ breuitatis vite. Rursus vita stat p calidū ⁊ humidū ibidē. ⁊ Damascenus in aphor. dicit: Est autē huiōi ppō talis. Adhuc digestio ⁊ nutritio q̄ fūt vie in vitā ⁊ eius longitudinē calido pficiunt ⁊ humido. 6. ō ac. ca. 3. ea vō ppō talis. Pali: illa ppō i q̄ humidū ꝓportionat calido lōgioris exīstet vite: ex hoc nāqz vī vite. cāri lōgitudo. huiōi vō ca. ⁊ hu. qō signat eo q̄ pmo pma pueri ab ifantia vsqz ad iuuentutez in calore fere extant tēperato: ⁊ i humiditate superflua qō qdē temperamētū aduenit p mediocrē exiccationē iuuentute accidēte pmo tertia ca. j. alla igit ꝓplexio exīstet longioris vite: cuius humiduz tardius reddet ꝓportionatū calido. Cum enī ꝓbabile sit q̄ etas cōrespondeat etati: si etas pueritie ca. ⁊ hu. plȳ ceteris extendet: ⁊ sic iuuentutis ⁊ senectutis ⁊ senij. Nō pticularius notat ita: si enī ppō tēpata cū temperato humido ab humiditate supflua pueritie sēq̄ strek in fine. 22. annoꝝ aut. 23. ita vt reddat oīno tempata id calide ⁊ humide accidet cōplexiōi in fine. 35 aut. 36. annoꝝ: ⁊ sic magis extendet pueritia: ⁊ p ȳs alie sibi correspōdentes etates. cōplexio igit calida ⁊ hu. ē vite ceteris longioris. Cuius oppositū: qⁱ illa ppō breuioris ē vita: q̄ oīum ē marie putrefactioni exposita: cū ea vna causarū mortis extet ⁊ q̄ pmpta ē oī egrotare de cā: talis qdē hec. 8. de ige. san. ca. 6. qō ⁊ indicat fetoꝝ sudoris vrine ac egestionis eoꝝ: q̄lis. n. hircoꝝ cōplexio huiōi: ⁊ q̄ taliū naturarū ibidē ⁊ q̄rto pma. ca. de pparatis ad febres. Nō autez ca. ⁊ sic. oīndit: qⁱ illa cōplexio q̄ amplius resistit causis mortificantiꝫ ē longioris vite. Talis aūt hec: eo q̄ potissima eā pemptionis vite humoris ē supfluus phlaticus: pmo pma ca. de cōplexionibus etatum ⁊ tertia ca. i. dupliciter enī nos mortificat. vnē qdē sui mala q̄litate frigida calido inato obuiando. Alē suf focando regimine quātitatis eius supflue. Hec autē minime aggregaf i corporibus calidis ⁊ siccis in tegm ⁊ cōplexionū libris. In tali ēt ppōne humidū ē minus frigefabile: minusqz pp sui cōpactionē exiccabile: qō ē potissima longioris vite fm Ar. cā q̄re ꝓplexio ca. ⁊ sic. ceteris ē lōgeuioꝝ. Et q̄ fri. ⁊ sic. sit lōgeuioꝝ vita vī: qⁿi plm nobis mors aduenit putrefactōe q̄ calido efficit ⁊ humido: methau. 4. ⁊ .ii. ca. se cūdo de īge. h aūt bis opposita oīfariā. Rursus ea resistē vī magis causis corruptiuis tā itrinsecis q̄s extrīsecis occurrētibus: cū eiꝰ humidū sit passibile minime. Adhuc si p̄ncipiū vite ē frigide ⁊ ficce ꝓplexionis vita ex ipō deriuata totiꝰ ad cōplexionē frigidā tendet ⁊ siccā: sed p̄ncipiū vite vt cor ē frigidū ⁊ siccū qō oīndit ipius durities cōpactio ⁊ iputrescibilitas. vnde tertio alimentoꝝ cap. ii. Indigestibilis ⁊ tarde ptransitiōis indicat: genitura ēt frigida pnunciat p ble. 4. pp qō cū magis sequaf nām suoꝝ p̄ncipioꝝ ceteris erit longeuioꝝ. Nō aūt fri. ⁊ hu. oīndit: quia mors vī accelerari ex ꝓsumptōe humidi fcā a calido Sz i tali cōplexione humidū resistēs ē multū cōsūptioni calidūqz cōsumēs sopitū. Amp. fm Ar. humidū pingue cā lōgeuitatis exīstit. sed pinguedo in corpore abundat frigido ⁊ hu. ppōnū scō cap. 5. ⁊. 6. erit igit vite longeuioris. Nō aūt tēpata sit talis p̄bat: qⁱ illa cōplexio q̄ pmo oīum exīstit vtute: ptāte: ac ordine intelligentie ceteris ē longeuioꝝ: cū ad vitaz qō ē eē ordinet p̄cipue. sed tēpata extat huiōi cōplexionū scō ca. i. Rursus cui oīa mēsurata inexistūt nullo ēt idigēte metiēte forinseco longioris erit vite. Huiōi aūt cōplexionuz exīstit tēpata tm̄ enī appetit quantū ⁊ digerē bene pōt: nullo ēt eget dispensante. sic extrīseco in tegni tertio. Et: supfluitates oēs faciliter exībit p sēsibiles poros ⁊ isēsibiles minime q̄s lesa reliquaꝝ ab extrinsecus fm Gal. alterantiꝫ ppea tēpata lōgioris ē ceteris vite. Propt pmū q̄ dē sciendū q̄ qd sit cōplexio dīa visū ē. 17. Videdū itaqz qd vita: ⁊ q̄ ipius cāe pmitus: ⁊ deinceps quid mors cū vite opponat: ⁊ q̄ illius cāe. Propt pmū qdē sciendū huius q̄ vita tripliciter dici accipit. vnē qdē p essentia vite: ⁊ id tripliciter: aut qdē vniuersalioni magis iuxta illud Cōmētatoris ō causis. Vita ē pcessio pcedēs ab ente sempiterno geto: ⁊ primus motus q̄liscz intelligentiaꝝ ⁊ celoꝝ: ⁊ p ȳs qbusdā iteruenientibus istoꝝ inferioꝝ gñabiliū ⁊ corruptibiliū a pmo causāte cāta. hoc quoqz mō notificat se cūdo de aīa. Viuē viuētibus ē cē. i. vita ē forma ⁊ viuentis ība. p vitā enī vnūqōqz viuentiuz in eē ꝓsistit Aut minus vniuersali ⁊ amplius māli: cū dī scō de aīa: Vita ē cōsistēna p alimentuz. Vel pticulari put aialibus suppetit pfectionibus. vnde Alured⁹ de cordis motu: Vita ē motus cōtinus a corde in certa mē

bra delapsus: iuxta illō Hip. Vita brevis: ars vō lōga Altero vō mō p modo t mēsura vivēdi fm illud pncipij methau. Hoiūz gen⁹ arte t rōne vivit. Sūt aūt cāe vite triplices: vniversales. s. pme: pticulares scōe ac mediē: quas oz psiderare volenti pfecie causas vite t longitudiez et brevitatis eiusdē idagare. ñ eni sufficit psiderare vniversalia: misi pticularia q̄ scire faciunt psiderent: neqz ēt pticularia nisi vniversalia a qbus eē et veritatē sumunt attendant. Causa vero vniversalis et pma ē celi motū et luce. Medie vero fm genetalicos sūt due. quarū vna ppontional māe seu mīi vel vxori q̄ hylec. i. vita piscē appellat. scōa qdem alcochodē: q̄ fomā seu patrē aut nuptū iportat. hylec aut em sumitur a sole pmitus si fuerit possibile natiuitate ente diurna. Quod si non sit pueniturad lunam: et ab ea experiē pmo si natiuitas fuerit nocturna. q̄ si nō possit ab ipa suspici: redit ad solē. ēzio t si ab his ñ possit sumi iterū aspicitur ascendēs. deide po fortune si ñ pōt ab eo suspici. qō si nō ab hac psideret gradus ipletiōis: si nat⁹ vl' natiuitas fuerit cōiunctionalis. si vō oppositionalis premittat pars fortune ascēdenti pīterqz gradus sē q̄ē puentōis. Nō si ab aliquo istoz nō valet sumi nō vi uet qs: nisi lumiaria fortassis se benivolo videant aspectu: cū visu ēt fortunaz laudabili. Est aūt alcochoden planeta respiciēs amicabili locuz hylec aspectu i quo t aliquā q̄ttuoz essentialiū qnqz dignitatū planetarū insignis obtineat seu plures: vt domū aut exaltationē triplicitatē seu terminū. Facies enī cōtuerespuit eius vlitate: hec quoqz planeta alcochoden fm q̄ fortificatus aut debilitatus fuerit in qnqz loci potētie vt gradibus lumiarū ascēdentis medij celi t ptis fortune gradu. ac ēt almucac cū alijs ei⁹ dignitatibus essētialibus t accidētalibus: annos suos tribuit maiores medios aut minores mēses septuaginas aut dies. Cui ēt alcochoden i additione ánoz si ffraganī fortune: fm eē ipoz fortunaz: t aduersanī ifortune: fm eoz eē deprauatū ános alcochoden: t sibi accōmodatū a fortunis minuēdo. Scōm vō Ar⁹. Haec cōtinens: t periodus solis t lune: vnde q̄rto de geaialiū ca. vltio: Cā eius qō ē eē longe vite aial qōcū qz: ē ptempatum fore ad cōtinentē aerē t ad piodos solis t lune maxie. Rō abiliter enī tpa oiuz gestationū t q̄liationū t vitaz: mensurari volūt fm nām periodos. q̄re. A. 18. aialiū: In specie ñ sūt positi ēmini cāe māe solius: sed cā receptionis longeuitatis ē impssio a stellis. donec sic vita pcordāo cū revolutione alicuius stelle aut multaz stellarū. Ex his enī de causa vite ac eius longitudine t brevitate pnosticanī genetalici: vt dīa. 115. apparebit. Cause vō particulares t secūde sūt duplices. quedā nāqz pme t mediate: nōnulle vō secunde t imediate. ¶ Pume siqdez calidū t humidū: t eoz adinuicē proportio. vñ Ar⁹. Bue nanqz cāe vite: q̄ quātū t q̄ quale. Oportet. n. nō solū fore multitudinē humidi. sed ppontione op⁹ ē qualificatū fore: puta q̄ calidū: neqz facile sit cōgelabile in humidū: neqz humidū exiccabile de facili: ita vt pportio hu. ad ca. magis videat eē attendēda i longitudine vite q̄s hūidi multitudo. vnde Ar⁹. ait qd fore longioris vite deficiēs multitudine humidi: si plurimi rōne excedat fm q̄le. i. ppotionē eius cū calido q̄s deficiat fm quantū. Oportet ēt huiōi humidū cū eo qō ē calidū fore pingue: vt nō sit facile infrigidabile pp eius pinguedinē. q̄ calidi extat fomētū. q̄re Aucr. in ei⁹ de lō tractatu abundantia humidi t calidi t dñiū virtutū actuaz sup passiuas ē cā longe vite. cuius qdē ōrium cā brevitatis erit vite. t p pīs mortis. Audit āt per abundantiā calidi t humidi: vite cām pmariam. q. mālem per dñiū vō actuarū sup passiuas cām q̄si formalez: qō Ar⁹. per q̄le notificauit. Cause quoqz scōe ac imediate ē p portio q̄litatū actuaz inter se: t passiuarū in adinuicem: t actuarū ad passiuas. Sil'r t harū oium tādē ad tertiū puta coz. longitudo enī vite cōsequit vl'r coordis ppontionē cōplexionalē. ¶ Propter qō videm⁹ mlt os hoies: quoz mēbra sūt fortia: sana et vtutes valide: qbus egritudines occurrunt mortales: pp quas ante senectutē moriunt. Cōspicimus et alios his oppositos ad senectutē puenire regimine eq̄li viriqz et consili suppositō. vnde coll3. 6. ca. i. Nō ē ipossibile credere duos hoies vnius et eiusdē tēpatē pplexiōis eq̄liter vno ēt regimine vtentes vnū ad meliorē pervenire finē: in altero vō malos generari hu. motiem inducentes. qō euenit: qa i complone mala pparatio ē fixa. q̄ cā extitit vt in ipo hec generet malitia q̄uis hanc ignoremus pparationē. Cuius qdē pparationis ignorantia cā infinitas pparationū existit. Id āt dico cāri ab hylec et alcochoden fm q̄ rebus his p sociant variabilib⁹. Deinde quoqz sciendū q̄ qdaz posuerūt cām vite ipiusqz longitudinis regionē caliditatē t siccitatē: alij vō multitudinē sāguinis: nonnulli magnitudinē corporis: alij qdē spiritū. Horū qdē causa t vite brevitas ex oppositis cātur. Qui oēs a veritate ar⁹. t Cōmentatore secedunt ppositā. Locus nāqz calidus t siccus p se causa non existit cū vita calido mēsurē t humido sitqz calidū t siccū aduētuū pemptuū nisi p accidens inquantū siccū phibituū putrefactionis existit. Neqz ēt multitudo sanguinis q̄ ad ipius multitudinē non sequit vtutis augmentuz neqz ad ei⁹ diminutionē debilitas pmo pma. p aliud ñ extat cā inquantū i sang. calidū cōtinet t humidū qō cā per se dictū ē fore vite. Sil'r neqz magnitudo corporis p se id causat verū per accidēs inquantum i magno corpore multū caliditatis et humiditatis cōtinetur. si enī ita ēt tunc equus iā hoie foret longioris vite. Neqz sil'r spūs ceu voluerunt qdā dicentes spiritū grossum tenebrosū paucū q̄lis qui mīcoz vitam breviare pūatione nutrimenti: multū vō et vēto sum idē ppter grandē exsuflationē opari subtilē quidē et modicū ppter cuentationē velut lucerna extincti pata vitā abbreviare: humectatū aūt et turbidū et ifritatū pp ipius aquositatē ipurā. huiōi aūt spiritus et ppe fluens nō existit verū humidus ppportionatū calido nisi p ancidens cū spūs ex humido generet et calido. vnde pmo pma ca. de vtute vitali spiritus ex humoz vaporibus et eoz subtilitate fm aliquā q̄liat cōplonem i quibus calidū cōseruat et humidū. Et de vtilitate particularū sexto ca. 6. Spiritus ē vapoz sang. tēpatus. ¶ Propter huiōi secūdū sciēdū aliqualiter iā qd mors ex oppositō cū ei⁹ causis apparere. Est nanqz ipa calidi natui exiccatōne humidi aūt putrefactione extinctio. In ista equidez descriptione mors tangit duplex. vna quidē naturalē p psumptionē humidi radicalis de q̄ dī de morte et vita q̄ eo contingit in vltima senectute sine tristitia Est enī aie ablatio insensibilis oio. q̄ nil aliud ē nisi

frigiditatis et siccitatis vltimatū supra calidum nāe dñium. Est et alia mors inaturalis seu violenta cui⁹ principiū est ab extra ex marcore precipue siue alio fortuitu q̄ grādis lesionis sensus pcipitur et tristitia q̄ nihil aliud vī eē q̄z corruptio et marcor humidi t per ꝓñs calidi. vnde. A. corruptio dupliciter aduēit i diuiduo aut nāliter: qñ calor naturalis humiditatē cōsumit nālem: ita vt frigiditatē et siccitatē faciat dominari: aut accītaliter: ceu cū indigestione in corpore supfluitates acqescunt per quas nā purū ab ipuro non valet secernere: vñ infirmitates ei accident: t dominium virtutum ꝑ passiuarum super actiuas: t tandē impropōtio ꝑmox inter se ꝓncipiorum t eox ad cor. deinde vī ēt q̄ ad mortē nālem ſm Ar|. ac accidentalē: qñq̄z cōsequat in potētia motus euentationis cordis a pulmone: pp quā calidi nālis subsequit extinctio. ¶ Propter scīm vo sciendū q̄ oēs cōueniunt q̄ ꝓplo ca. t hu. ac tēpata longeuonis vite existunt: cuz in eis causē vite mō reperiant perfectiori antedicte. Sed diuersificati sunt q̄ duarū longitudo existat vite. Paly nanq̄z cuz pluribus ipius sequacibus audientes sermones fortassis Ar|. supficietenus in vite causis ponēs ca. t hu. longeuiorez pre ceteris hunc ordinez ceu gradus denotat longeuitatis ita: Cōplexio breuionis vite reliq̄s facta ē frigida t sicca deinde frigida tñ: deinceps sicca tñ: postea frigida t hu. deinde calida t sicca: deinceps humida tñ: postea cōplo equalis: t tandē calida t hu. dūmodo calidū dominet humido: t a morbis euadat putrescentibus. t ideo laudauit pbus in longitudine vite frā calidā vicinā mari: pp humiditatē aeris t caliditatē Et ꝓplonem laudauit ca. t hu. q̄ duplex existit. vna qdē nālis ab initio creationis laudabilis. altera vo accidentalis vitupabilis ad putrefactionē velox. cuius qdē positionis ifirmatio in seq̄ntibus appebit. Fuerunt aūt quidā tenētes tēpatam longeuiorez: ad Paly rūdentes q̄ ipo cōparat cōplexionē calidā t humidā ad distēperatas quod falsuz iā apparuit ex ordine durationis vite assignato p ipsū. ¶ Propt tertiū vo sciendū: q̄ ꝓplo tēperata ceteris lōgeuior exi stit: cuius tempamentū fuit secundi aut q̄rti modi p notati: dria. 18. quā quidā dico longeuiorez: mortiq̄z magis oppositā non solū distēpatis alijs: verum ēt ca. t hu. ꝓuenienti ab exiccatione seu putrefactione. Et ante q̄z id astruat rōne ꝑmitus exponatur sermo Ar|. dñtis vitam calido ꝓstare t hu. ¶ Propter qō nosce: q̄ cū calidū t humidū respectū. q. quēdaz videant iportare: vt apparet p ꝑmum ꝓplexionū Ba. ca. 3. intentē astruē cōplonē equalē: mordendo antiquos ipam omittētes. non enī vt oīsum est dria. 18. pōt dici aut cognosci distemperatum: nisi p tempamentū: cū rectū sit iudex sui ipius t obliq̄ pio ō aia Et iō complexio q̄cūq̄z simplex aut cōposita: non pcipit nisi relatione ad temperatā. quā quidē Ar|. vī sub ca. t hu. collocasse: ceu expressius ex sermone A. elicit tractatu huiōi. Hic aūt respect⁹ caīitatis t humiditatis ad cōplexionē referī pondē temperatam. hoc aūt est cōcidere in cōmunē expositionē dicentiū vitā stare calido t hu. eo q̄ oē viuēs calidum exigat t humidū nō viuenti relatū. ¶ Premissū aūt firmat ꝑmo qdē ex elementoz mixtione qñ qñcūq̄z miscibilia pfectiori t equaliori mō miscent: id mixtū diutioris ē vite: q̄ actiuis t passiuis vere ꝓponderatis eq̄ diutius pseuerat pugna: t p ꝓñs vita. Tale aūt p ceteris in ꝓplone concurrit tēpata. nō sic aūt i ca. t humi. pp eni fortitudinē calidi actiui: t passibilitatē humidi vehemētior intercidet pugna t velocior victoria. Adhuc rōne colligātie armonice aīme cū corpoī ex q̄ vita cōsequitur. Juxta eni Platonem t Damascenū in aphor. Cōplexio corporis aiati ē ad figuraz numeri. i. ꝓportionē seu similitudinē armonici numeri vnde musica t Pythagoras Thimotheus vocauēit armonicā cōiunctionē aie cū corpore musicā humanā. huiōi aūt ꝓportio t consonātia musica magis reperīt in complone tēperata q̄z i alijs: cū ꝓncipia cōiunctionis sint in ipa magis ab excellentia ꝓportionatuz ꝓiunctoū separata. Palin: ex causis vite denotatis qñ vita non stat p quodcūq̄z hu. t ca. sed per hu. ꝓportionatū calido. q̄litates nāq̄z actiue dñari habēt super passiuas cū calidi t humidi abūdātia t cōmensuratio magis ꝓpq̄ le quāto ita q̄ actiue ꝓportiōez hīt sup passiuas t inter se: t passiue vna: t he demū ambe ad seipas: t tandē vt dictū ē ad tertium cor videlicet. id aūt pfectiō reperitur mō in tēperato q̄z ēt in calida t hu. Quod firmat: q: sile adiunctū sibi velut ignis in igne incitat ad furiā pble. i. t aphōx et nāliū secundis ca. 8. qō in complone ca. euenit t hu. non aūt in tēpata. in ca. nanq̄z t hu. multiplex super accrescit hu. t ca. Primitus qdē qō vite: scīo quod complonis humane cū ſm Jsaac ca. t hu. in secūdo locet gradu. tertio ca. t hu. complonis talis vt sāguinee: in q̄ t humidū superexcedit calidū: cū aeri ꝓportionet sortiēti p ꝑus humiditatē t deinde caīitatē dria. 12. Sūt eni hi elementoz filij iuxta Hali. t Jsaac. sic itaq̄z cū calidū supaditur tripliciter calido: t hūidū humido et marie qa humidū in hac ꝓplone superexcedit calidū in furiā decidet: et putrefactioni exponet: ꝑcipue cū ipa causet a ca. et hu. id aūt non ita in cōplexione reperīt tēpata: cū humidū sit calido sufficiēter ꝓportionatū. Adhuc ex ꝓportione qa pble. 5. in complone tēperata vniuerse corporis partes sibi correspondēt inuicē equalitate: ita q̄ vna sanata sanat et reliq̄. vna ēt lesa cōpatitur et alia pp qō et nocumētū grande nō sic velut alijs valet occurrere: sibi lesione vo vitā contingit abbreuiari. Itidē ex habitu qñ optimū est bene carnosū eē. i. cōmoderatuz: vt neq̄z crassū sit neq̄z macrū: ita enī in longā poterit deueni re senectutē aphōx secūda. huiōi vo est complexio tēperata in tegni et Paly. cū. A. Rursus ex opatōib⁹ Quox enī fūt pfectiores vt fortiores et diutius imorantes complexio extat huiōi. Formaz enī fecit scire actio. Sed tales i cōplexione repiunt amplius temperata q̄z i alijs: ceu i eius appetscriptis. Que āt huiōi longioē denotāt vitā pp diligentioē ēt aduni cē miscibilitū et ꝓncipiorum vite i cōplexione tēpata q̄z i alij. Itidē ex deperditi restauratione longeuior ē illa q̄ magis obedit restaurationi: cū oē hic viuēs egeat illa: pp calorē consumentē inatū humidū continue. hec vo ē tēperata ca. amplius et hu. eo q̄ i ipa vel p simile intendit restaurationis regimē vel p ꝓpiū non qdē p simile vt tēpata qñ in euersione q̄ est ſm calidū et frigidū: eo q̄ efficacissime sunt q̄litatum: timor ē p filia gubarnare de re. sa. 6. ca. 2. timet nāq̄z ne calidū superexcedens eo multiplicatione addito sibi associet siccū et frigidū sibi extraneū humidum et marie cū medicus non possit puenire ad id qō ē certū. sic eni scia cēt eius velut Asclepij seu Esculapij:

tertio de ige. ca. 7. ¶ Propter qđ ſm Ga. in complexionibus in qbus calidū ſuperexcedit frigidū ſimpliciter ſeu cōmixte: qcquid angustius ſcribaſ in tegni tutius ſit ad latus p̄ſeruationis p ſubcōtraria q̄z ad latus ſimilitudinis p ſimilia declinare: qđ et ceteri cuſtodes ſanitat⁹ lapſe videnſ ſeruare dr̄ia. ii6. q Neq; poteſt p ꝯtrariū huiuſmodi regi ꝓpō cuiꝰ extenſioni vita ꝯtrietate repaſſio vehemētior inducet: cuiꝰ alimētum oē in p̄ncipio ſit ꝯtrariū alko: p̄mo de ge. ſcōo de aia: et complexionū tertio ca. 6. pp quā qđē repaſſionē humiduꝫ citiꝰ reddeſ aquanculū et ſic mortē cauſatuū qđ non ita in tēpata euenit nā eo q̄ p ſimilia hꝫ gubernari et qa minor ē diſtantia et ꝯrietas medij ad extrema: q̄z extremoꝝ ad eadē. et ſigđē medij ad extrema ſint plura ꝯtraria: ea tñ minꝰ ſunt excedēta. ¶ Pedium ēt in raro fortioris extat vtutis. Amplius ex reductione: qm̄ oēs complexiones ab ea iudicant occaſionate: q̄re in tegni et de re. ſa. docent ad tēpatā reduci id aūt nō ſit niſi vt vita p̄cipient longiorꝫ. Scia nanq; medicine in p̄ductionē vite vī p̄ncipaliter ordinata fore ab Haly apparens. Palin: ex regione: qa regio tēperata opatur ad vite longitudinē ceu tactum: hec aūt aphōr tertia continet duabus lineis circunſcriſis: vtrinq; ab oriente in occidens directe: quarū vna tranſit verſus meridiē ſuper choū hippocra. in ſulā: nunc lango appellatā. reliqua vō ſup kindiam verſus ſeptemtrionē: quorū diſtantia locorum circa 400. extat miliariorū: aut regio q̄ ſub dici equatore ſm. A. p̄cipue: vt oñdet dr̄ia. 67. ſimile aūt de complexione et regione. Eti: ex mortis parte que magis expoſita ē ꝓſūptioni et extictioni: breuioris ē vite. talꝰ aūt ē oīo tēpata ſanguinea: ēt pp humidi paſſibilitatē et calidi actiuitatē: cū eo q̄ plus hu. extinctionem et ſuffocationē iducit: pata ē ꝓſumptioni: cholerica vō caloris exceſſu: phl'atica vō extictioni fritate mortifera. mīca quoq; has cōſeq̄t. ſed ħ duo vite breuitatis ſ̄t cā. nil aūt tale i tēperata vt appuit ē reptū. Rurſus tēperate ꝓpōni et nāliori: moro dulcis et nāliori debeſ ꝓueniēti ſuppoſito regīe. huiđi vō vt oñſū q̄ p cōſumptionē: ipa nāq; āplius reliqs retardaſ ea q̄ putrefactiua violēta. Aō vltio teſtimonio ꝓbaſ ſenſibili. nā videmus ca. et hu. ſiue ſāguineos cito cane ſcē et circa ccrebꝝ putreſcē: adeo q̄ modica illis diſtēperantia occurrēte: catarr⁹ ꝓmptus cōſumūt et corrigis vt ex tegni euidēs. Aō in ꝓpōne nō ſic euenit tēpata. p̄dicti nāq; ſunt āplius expoſiti putrefactioni pp hu. ſupfluū: et ita morti violēte ac exiccatiōi: et ſic morti nāli pp habilitatē cōſumptionis hūidi. ħ enim ꝓpō expoſita ē reſolutioni marie dr̄ia. ii7. Ex qbus tandē ꝓcludiſ ꝓpōnem tēperatā nō ſolū alijs diſtēperatis: verum etiā ca. et hu. longeuiorem exiſtere. ¶ Propter quartū vō ad p̄mū dicendū id eē verū cōparatione hāꝝ cōplexionū ad reliquas diſtēperatas: ñ aūt vt oñſum relatione ad tēperatā. Aō aūt ħ ſit ſnīa Ga. apparet ex cōtinuatōe fcā in. 6. re. ſa. c. 3. Ex quo ſuſcipiſ ħ ſermo. cū. n. determinauit regimen ꝓpōnis tēparate: dicit ſe deiceps determinaturū regimē lapſe. qđ ēt appet ex diuiſione cōplexiōis quā ſtatī ſubiungit. Ad ſcōm p interemptionē dicendū: et ſi Ar⁹. alicubi ꝓplexionē dixit ca. et hu. fore lōgeuitatis vite: aut relatiōe ītulit ad diſtēperatas fcā: vī tēperatā more antiquoꝝ ſub ca. ꝓcluſit et hu. dr̄a vtū i8. Et ſilr dicēdū de regione. ca. et hu. q verū ē per ca. et hu. p̄tēperatū debita vt viſū p̄portione. Cū vō addebaſ q̄ in ꝓpōne ca. et hu. magis viget caliduꝫ et hu. itermediū eo q̄ hūidū i ea oñſū ē fore exceſſiuū calido ip̄oportionatū: vt aut cito exiccabile vī velociē putrefactibile. Ad aliud dicēdū ſcōm quoſdā fore q̄ digeſtio ñ fit a ca. et hu. ſꝫ p ca. et ſic. vñ tertio. 13. ca. de ſtōmachi debilitate: Digeſtio ꝓſeruaſ p ſiccitatē cū ca. verū q: id dictū ſapiētī repugnaſ vī: ñ parū credit ir̄aꝫ fore corruptā cōtinentē p humiditate ſiccitatē. Aut fartaſſis voluit alludē ſermoni de accēte hñti. 6. ca. vlti. Digeſtio ſi tēpatā habuerit ſiccitatē talis q̄lis ſi nutrimentū fuerit humidꝰ vñ fit digō p ſiccitatē. ſ. tēpatā. Supfluū. n. ca. hebetat hūiduꝫ. opponit ēt hōgeneitati ciboꝝ ñ paucoꝝ q̄ potiſſima ē cā digeſtionis. et ppea pueri ñ p̄t res duras perfecte digerē: iuuenes āt valēt. ibidē digeſtio ēt ſit p ca. et hu. contēpatū et i cōi vt oſſis oñdit digō. Ad aliud dicendū: q̄ id ñ euenit in ca. et hu. eo q̄ ꝫ in ea humidū tardiꝰ videaſ contēpari calido: in tp̄e tñ ſucceden ti calidū cū vtute repatiſ ab humido magis q̄z in cō pōne tēperata. Itidē vt oñſū ē poſt etatē cōſiſtēte et marie i ſenio: plures ſuperfluitateſ ab hūidi ſupabū dātie ſuperaccreſcerunt in hac ꝓpōne q̄z i tēperata Ad aliud dicēdū q̄ ħ ñ ſufficit. nō. n. vt viſū oꝫ caliđū et p̄uationē ſuperfluitatū ſoluꝫ adeſſe imo neceſſariū ē humidū et contēperatuꝫ. Adhuc licꝫ huiđi humidum ſibi adſit: non tñ a principio natiuitatis ſufficientis quātitatis potentis calido conſumptiuo reſiſtere qđ ſiccitate exacuiſ et fortificaſ. Ad aliud dicendū: q̄ q̄ſuis fri. et ſic. p ſe reſiſtant putrefactōi: p accidēs tñ vt indigeſtione humidū cāndo ſupfluū putrefactōis puta mortis cā exiſtit. Adhuc huiđi complexio minime morti ꝓſūptiue reſiſtit. et ideo breuior⁹ poſita ē ab Haly. vite. Ad aliud dicēdū id eē verū i cōplexione ñ viuentis. i ea vō q̄ vite de q̄ oñſus ſmo vi tatē ñ cōtinet. Ad aliud dicēdū vt videbiſ dr̄ia. 24. q̄ cor pōt dupliciter ꝓſiderari. vne qđē māliter: put ē mixtū ex elemētis dure ꝓpoſitōis factuꝫ et ſolide: vt motibus et pcuſſionib⁹ pulſationū ꝓtinue poſſit reſiſtere ulleſū et ſpūs plurimos et ſubtiles et calidiſſimoſ i eo entes a reſolutione defendē. et ita ꝓpōris frigide exiſtit et ſicce: qđ idicat difficilio ei⁹ digeſtio. genitura ēt māliter ē frigida. 24. Aliter vō ſcōo eē illi⁹ formale magis: qđ ē rōne ināti ca. hu. radicalis ſanguinis in eo contēti: ac ſpūs in illo gñati cū motu et agitatione: et ſic cor caliđū ē multū: ſiccūq; parūper vt oñdet dr̄ia. 25. Ad aliud dicendū q̄ humiduꝫ reſiſtens directe cōſumptioni p qđ pmanet vita: ē acerū magis: nō aūt aqueū q̄le qđ piguedinis aut adipis dr̄nt eni equoce q̄ſi cū vnū ſit vinificū: alterū vō oppoſitū amplius infrigidatiuū ac ſuffocatiuum. Et hinc quid dicendū ad reliquum. ¶ Differentia. 12.

Quod complexio inata ſeu radicalꝰ p mutari non poſſit oñdit: q: corpus ſemp tale aut ſignū vel cā ē qđ in oībus etatibus p manet tale in tegni p̄mo. Adhuc ibidē: ipas vō ſolidas partes corporis vere ſolidas et p̄mas ſm nullū modū poſſibile ē humidiores facere. Palit Bama ſcenus in aphoriſmis: ꝓpō nāliſ ſm vicinitatē qđē ſeparabilis: acute tñ inſeparabilis. Et primo p̄ma Vnūqōq; āt induiduū p̄priā habet cōplexionē inqua aliud ſibi aſſociari ſit impoſſibile. Ampliꝰ idē

ī mineraliū traditione ñ ē possibile ut vna cōplexio vertat ī aliā. Rursus rōnēʳ: qm̄ qō nāliter ꝛ per se inest alicui suū cōsiriū inesse nō poterit sicut calidum p se inest ign nā. vñ frigidū inesse non poterit: ī pdi camētis: ꝛ ethi. 2. nullū naturale in cōsiriū assuescit. Lapis. n. si decies milies surſū ferat ꝓsuetudie inacqsita sp ruit in ꝛ deorsū. huiōi vō complexio inata qō ꝛ nomē testat. Adhuc si cōplexio ſm Ga. ē suba: dia. 17. suba vō nō mutat cū in ea non sit motꝰ: phy si. pbatū. 5. neqꝫ cōsiriū ꝛ magis ꝛ minus. Adhuc si cōplexio est habitus uel dispō: in hoc ét nō est motꝰ sed solū in passione ꝛ passibili q̄litate. 7. pbatū phy si. qō aūt caret motu pmutari non pōt. Itidē: ꝓmis re. a. ꝛ alimētoꝝ. Si faba tribꝰ decoquas diebꝰ: non ē tibi possibile ut ei inflāmationē remoueas ab ea: qꝛ inest sibi ſba ex ipsiꝰ ꝓpa ꝛ non ex diminutione de coctionis. Si vētositas itaqꝫ non pōt separi ab ipa multo minus cōplexio naturalis ab alijs pfectionibꝰ ꝛ elanoubus poterit separi. Amplꝰ Isaac febriū ꝓmo: actio nāliꝫ nūq̄ꝫ destruit nisi cū fit separatio aīe ꝛ coꝝpis. itaqꝫ neqꝫ eiꝰ instſm ut cōplexio inata. Rursus motꝰ a cōplexione causati pmutationē nō videtur suscipere ceu appꝫ ꝓ Haly. ſo tegni de sene calidi cordis portāte vestes ustoꝝ ſmonesqꝫ ꝓcrēte cū extraneis virtuosos: q cū ī domū reuertebat ad mores rediēs nāles seuus ut lupus inter domesticos ꝛ familiares existebat. vnde pbl. 30. Natura semper facit quousqꝫ aliqs fuerit: hi qdē audaces: alij autē ꝛ taciturni ꝛc. Cōplexio igit pmutari pōt mime. ¶ In oppositū. 8. de inge. ca. 6. ꝛ in tegni ſo decidēte ca. ꝛ ficca crasi tpe pangmastice etatis in frigidā conuertit ꝛ siccā. Adhuc Damascenꝰ in aphorismis ex mutatione stellarū ī longitudine ꝛ latitudine vita ꝛ natura ꝛ cōsuetudines mutāt. Itidē: dia. 15. Cōplexio ē q̄litas in ea vero motus locat alterationis: cū ex eadē consurgat. Cui aūt p se inest motus illud mouet ꝛ pmutat de vno ī aliud. Rursus si possibile fit ethicā forte tertie speciei possibile ē ꝛplexionē inatā pmutari cū ea fit in mēbris solidis latitās. sed possibile ipm ꝛ necessariū qñqꝫ fieri: itaqꝫ cōplexio inata poterit pmutari. ¶ Propter ꝓmū vō sciendū ꝙ quid sit cōplexio ꝛ qd innata uel radicalis: dia visū ē. 17. Permutationē vō ipius audio cū ꝓni depdita reliqua suscitat inde: q̄ corpus disponit ꝛ instſ alit gubernat aīatū. ¶ Propt secūdū vō sciēdū ꝙ triplr ī uenit enūciatū de hoc q̄sito. Plures. n. dicūt complexionē innatā nullo posse pmutari mō vita manente. Alij vō aduersantes ex directo ꝓdicto: volūt eaꝫ mutari oīo. Nonulli autem fere mediam elegerunt viā ponētes illā ſm actū pmutari ſmt ꝙ est opatio. pmanere vō ſm essentiā seu actū ꝓmū qui est forma siue potētiā ſam qō qdē est in habitu ipam latitare quodā ñ potentē in actū q ē actio deuenire: qō ꝓmi conāt auctoritatibꝰ ꝛ rōnibꝰ astruē Boetij ēt de cōsolatione apparēs ſo. ipossibile forte rē nālē separi a coꝝpe nisi in sepatione aīe: talis aūt ē cōplexio. Adducūt etiā Isaac ſmonē ꝓscriptū. Rursus cōfirmāt qꝛ cōplexio causāt ex certa ꝛ determinata ꝓportiōe elemētoꝝ. hec aūt pmanēte vita pmutari ñ pōt: cum ipsiꝰ instſm extet vnicū ꝓncipale. Iterū cōplexio ꝓparat ad receptionē forme ſbalis ꝛ virtutꝫ specifice ꝓmo ſa. est. n. instſm quo forma seu aīa opat. vnde A. nāliū. 6. pticula. 5. instſa fatigant ex vigilia ꝛ motu ꝛ destruit eoꝝ complexio q̄ ē in eis nālis ꝛ ſbalis ꝓpē q̄ ꝛ alia diuitatus cā ñ recitata cōcludūt nullatenus cōplexionē pmutari posset: quoꝝ qdē defectꝰ tertio āplius dicēdoꝝ apparebit: neqꝫ eoꝝ si are possunt motiua. vñ ad illud Boetij dicēdū ꝙ res nālis est dupler. q̄dā. n. est q̄ compositi extat ſba uel ꝓpetas inherent ac insepabilit ꝓncipia cōcomitās spēi illius rei naturalis: sicut aīa ꝛ risibilitas hominī: ꝛ caliditas ignī ꝛ talē rez naturalē impossibile fit separi nisi in corruptione compositi. Est ꝛ alia res nālis q̄ amplius sequit ꝓncipia materialia q̄lis cōplexio. ē. n. forma mixti colliꝫ ſo ca. de declaratione actiōis ꝛ passionis ī quolibet mēbro ꝛ q̄ post cōplexionē sequunt qō ét. 6. apparet ei⁹dē. ꝛ huiōi res nālis nūqꝫ non possit pmutari extra terminos dicendos pmanente vita q̄lis est hūana complexio pmutat tū ītra Ad aliud dicendū ꝙ illa ꝓportio mixtionis elementoꝝ grādē recipit diuersitatē in magis ꝛ minus: ceu decursus denotat etatū. Adhuc latiꝰ existit cōplexio qualificās ꝓportionē huiōi certā datā mixtionis elementoꝝ intrīn ꝙ ꝛ gradus extremitatū in ipa oīs poterit inuenire. minorē nāqꝫ videmꝰ distantiā sanguinei ad melicū in pueritia si sensū volumus ꝛ opationes negare q̄ꝫ alicuius eiusdē ad seipm in fine decrepite etatis ad puericiā aut a marasmāte ad eādē. Qui aūt dicunt cōplexionē pmutari ſm actū non autem ſm potentiā seu essentiā nituntꝰ id astruere ꝓ Damascenū ꝓductū ꝙ cōplexio naturalis ſm vicinitatē est separabilis: actu tīn insepabilis nolentes p actum primū seu potentiam secūdā. i. potentie naturalis ī secundo modo qualitatis. Persuadent itidē similitudine ad aquā dicentes actualem frigiditatem ab ea posse separari: potētionalē autem non cum ei naturaliter insit: quibus etiam dicendū ꝙ Damascenus aliter est exponendus videlꝫ ꝙ per nō posse actu separi latitudinē denotat complexionis hūane vita manente: qꝛ ſm vicinitatē sepabilis est. i. qm̄ ꝓpe extremos deuenit terminos latitudinis hūane assignatos ut separet eos tīn actualiter ñ egredit. Aut ꝙ ipa est ſm vicinitatē in actu. non. n. ipsiꝰ est actus perfectus ꝛ excellens: qꝛ hic elementoꝝ solū sed remissus non tīn separat oīs ab illo excellenti actu sed eo existit relatione terre nascentiū quoꝝ natura extat potētialis. Vel dicendū ꝙ fuit eiꝰ opinio sicut superficialit sonat q̄ non tenet ad ꝓsens. Qō etiā dicūt ſo: nō valet ut tam apparuit contra ꝓmos. non. n. ita certus complexionis sequit gradus ꝓportionesꝫ mixtionis elementoꝝ inseparabilit ut calidū ignem cū ex ꝓncipijs ei insit formalibus: non aūt materialibus ut eueniat in cōplexione q̄ forma existit mixti colliꝫ ſo. Similiter cū dicūt complexionē innatā permanere in potentia aut potentiā intelligūt secūdā q̄ est actus primus siue forma ꝛ ita essent due compleriones instſa vniꝰ forme ſbalis vltime qō est absurdū cū vniꝰ forme ſbalis totius vnica sit complexio instſans tādeꝫ ꝛ perficiēs operationes. vel per potentiā auditū prima separatā oīno ab actu ceu potentia infantis ad militandū. Et tūc innata cōplexio sic pmutata in talē potentiam nō erit. neqꝫ p ipam nūqꝫ fieri poterit opatio: qō. n. est potētia non est. vñ complexionū tertio ca. ꝓmo: Potētia nōdū ens qō dicit. Adhuc eadem ratione qua concedūt hanc complexionē pmutari ab actu ſo ꝛ deuenire in actū ꝓmū: cadē via ꝓ-

pter talē mutationē seu alterationē ꝓtinue factā pau
latiue a cōplexiōe sup acqsita ab illo actu pmutabil
vltimo i tm̄ q cōuūpet oio fm subiectū sicut videm⁹
albedinē cōuūpi in nigredinē ipsi⁹ oppositā tādē pri
mo alteartionib⁹ multis trāsmutatā. ¶ Propt ter
tiū aūt sciēdū lz plurib⁹ videat extraneū q cōplexio
innata pmutet oio. Propter qō nosce q humana cō
plexio pmanēo etiā singularis latitudinē hz grandē
terminis extremis diffinitā vltra quos vita tādē hu
mana nō pōt pmanere: iuxta quos fm Ba. 8. grad⁹
existūt extremi: quoꝝ ūtuor sūt simplices ut ca. fri. sic.
t hu. ūtuor vo ꝓpositi ca. t sic. tē. oēs distēpati entes
simplr uel fm qd: in quoꝝ medio extat tēperatū. Ex
quib⁹ pōt qs paulatiue vno i aliū pmutari p debita
media homogenea: ut qñ i vtrisq; symbola q̄litas re
pit: sicut sanguine⁹ i cholericū t hic i melicū ac meli
cus i phlaticū. De extremo vo in extremū sibi ꝟsus
ꝓpter imꝓportionē homogeneitat; nō sic fortassis
pōt transmutatio nisi p media plurima fieri. q̄ nāq;
symbolū hīt facili⁹ transmutat: que aūt mīme tarde
de gene. ſo. vñ melicū ꝓpter ꝓportionē t distantias
grādē ad sanguineū t depastū humidi a calido con
tinue oio difficillimoꝝ é acgrere cōplexionē sangui
neā t maxie pueritia expirāte. In simplicē autē ꝓpt
equalitatē cōsistentie alteri⁹ vnāq; facilioꝝ trāsmu
tatio euenit q̄ insit extreme cōpositā. Deiceps quoq;
huiōi positio snia Ga. signus t rōnib⁹ fulciat. ¶ Pri
mo qdē q: dictū é in tegni: Cū ca. t sicca decidit cra
sis in frigdā ꝙuerti t siccā. Adhuc ibidē t. 6. de re. sa.
capitulo. i. et. 2. docet discrasias lapsas ad tēpatas
reduci. vñ dicit hoc qdā genus inatas corrigit discra
sias cuius qdē doctrina foret ociosa si cōplexio inna
ta nullaten⁹ posset pmutari. Et Haly. ſo q̄dripartiti
mores hominū t cōplexiones t alie virtutes oēs
mutant fm quālibet harū rerū ut acris t regionis.
Rursus exptus est puellā nutritā fore napello: annꝫ
vo veneno serpentū ārto sexta ca. 2. t de regimīe do
minoꝝ. Et pmo de plantis: bolenū pniciosū natū in
Persia. trāsplātatū quoq; in egyptū t israel: factuꝫ
é comesthbile. vñ. 6. de accidēti t morbo ca. i. Arbor
trāsplātata de Persia in egyptū q̄ cū in solo psarū
foret mortifera: in egypto absq; nocumēto reddita é
de q̄litate nāq; mala mutata fuit in bonā. Idem ele
mentorū ſo ca. 34. de perfectis: id cuiꝫ illud. Palin:
de acre t aqua: cōsuetudo est altera nā. t daf exēplū
mulierū exacuentiū t elongantiū infantū capita ut
aliosiores viderent ad bellū: deinde naturā cōsuetu
dinē esse secutā ut nā id talis p se infantis pducat ca
pita. Et: Rōnib⁹ oīdit eo q cōplexio variat: sic aut
aliter ex calore humidū depascēte radicale. cum. n.
oēs pducti fuerimus in vltima limositate hūiditatū
pmo de re. sa. t tertia pmo ca. pmo. cōtinue calor in
natus cōsumit pabulādo se ac exsiccat humidū. vñ
necesse fit cōplexionē ēt radicalē in frigidā t siccā p
mutari ei⁹ pncipijs pmutatis: t maxie fm ponentes
id humidū irrestaurabile. vñ plures talis ex hoc ne
gāt pmutari innatā salē vicissim. qd aūt de hoc dīa
ostēdet. iii. Adhuc cōtinue pmutationē ex calidi acti
one in humidū cōspicim⁹ fm etates. nō. n. etas cā é
pmutationis ceu quidā superficiales estimārūt: verus
poti⁹ effectus ex ꝓportione calidi in humido creatus
in q̄ sic innata pmutat altera cōplexio. pmutatio. n.
effectus arguit pmutationē in cā. Et ió partes soli
das vere solidas t pmas impossibile dictū é humidio
res reddere. Amplⁱ si cōplexio nō pmutet cū virtus
t aia nō senescat: de aia pmo: supposita debita admi
nistratione vita possit ppetuari. Rursus nūq̄ ex co
alteratione t ꝓponderatione cōplexionū mēbroꝝ pn
cipaliū in adinuicē resultaret cōplexio ab illis i totū
altera: qō é coīa pmū pma t Haly. Neq; ēt in tertia
specie ethice mala posset cōplexio cōtingere eālis q̄
accidit. vñ pmo secūda cōplexio māsiua cōplexionē
conūpit pncipalē t colꝛ secūdo de cāis doloris: To
ta cōplexio bona pmutat a mala extra naturā. neq;
ēt ptana nō posset cōplexio repiri diuersa: q̄ oīa me
dicis ridiculosa. Palin: Absurdū est grāde ponere
id est maxime alterabile uel pmutabile non alterari
tādē aut pmutari oio cōtinue t paulatiue in aliud q̄
le est cōplexio cū ea sit passio t passibilis q̄litas in q̄
ꝓpe phȳsi. 7. phāt alterationē inesse. magis ēt susci
pit t minus ꝓnū hīs ac passionē cōtinue alterantē
t abijcientē ex ipa. Indē: id testāt actus t dispositio
nes. pcipim⁹. n. quoꝝdā hominū dispositiones de
ficientes: nō raro tm̄ a scipsis pmū ac postea q̄ꝫtum
q̄ cholerici a sanguineo ul melico: filr conspicim⁹ for
mas seu qualitates corꝑis pmutari in adinuicem: ut
carnositatē i pinguedinē synthesim i maciē extenua
tiuā tē. Eodēq; modo colores t alia corꝑis vniuer
sa intm̄ q t mores de quibus min⁹ videt cū plus se
quant pncipia formalia visi sunt trāsmutari plerūq;
vñ Haly sup pmo quadripartiti: In etatem maiorū qñ
mores quales sūt apparebūt cōpleti graue multū é
ipsos pmutare: in puerilia vo facere possum⁹ leuius
alioqn. n. scientia foret vana moralis ad hoc ordina
ta. Hec igit oīa complexionē innatā a q̄ decidunt pē
dicta demonstrāt pmutari necessario. Neq; é fluēs
tm̄ uel q̄cūq; acqsita q̄ pmutet solū sed tādē q̄ innata
vel cū oiꝫ talis causet aut recipiat imutationē t sibi
reddat. ¶ Propt ārtū vo ad pmū dicēdū q ꝓpor
tionabili maxime ei facta ser rep administratione sp
tale naturalē quādā cōtinue inclinationē seruat ut p
maneat huiōi: ceu cōfirmat a pncipio: dīa. 19. In h tm̄
latitudo gradualis lata fm magis reperit t min⁹: p
manet nāq; tale fm vnāquāq; etatē cōplexionē sem
per pmutata paulatiue innata ārē rō nō min⁹ opposi
tū includit q̄ꝫ reliquū: cū etatis cōplexio nil aliud sit
q̄ꝫ innate cōplexionis ex ꝓportione calidi ad humi
dū pmutatio variata. q si dicat fm Hipo. q relicta
ꝙsuetudine elongādi facies reuersa est tandē nā i p
stinū facierū sicut etiā in q̄ꝫmultis ſo inducit de ꝙlo
latione. Dicēdū q aut ñ fuit pfecta trāsmutatio idu
cta uel q causatū rōne ꝓtinētis cūq; alioꝝ subeat for
tis facies longas demū inducēs ꝙsuetudine cessante
Ad aliud dicēdū q lz sit siccū ꝓpter ei⁹ fictionē t hu
midi debilē impssionē passiui maxie nō possit i fm
pmutari ut declaratū: non tm̄ aliā q̄libet cōplexio
nē pmutari ñ ꝓtingit imo magis deceptio ita interue
nit ꝙsequētis. Unde dicenduꝫ q ptes pme spmatice
dicte qñ fuerint pfecte deficcate indurate ut in senio
t hoc ppt complexionis alterationē t humidi cū ca
lidi depditione ñ possūt humectari t regressio fieri:
ceu hu. ceteri irregressibiliter in melioꝝ ꝙuertuntur
dīa. 19. Quare alia trāslatio mēbra corꝑis sicca q̄
vere sūt sicca dura sūt nō é possibile aliquo modo: ū
ut ponat ea hūidiora q̄ꝫ sūt sed sufficit custodire ipa
ne velocicer exsiccent: t id dīa exponetur. iii. magis

Ad aliud qđ dicendū apparuit. Ad aliud dicendum id fore verū in cōplexione pūctali ⁊ ad alios angusta intra se tamē latitudinē nō paruā potenti recipe huiōi nāq; extat in tali tpe: in alio aūt variat ꝓtinue ut tandē sit aliā huic ꝓpinquā aduenire. vñ ⁊si intus ita cōplexionē sclaui aegreret aut ecōuerso nō more ret aut infirmaret: nō aūt subito qr nā repētinas nō tolerat imutationes id posset cōtingere qō in sequēti amplꝰ apparebit dīa. Vel dicēdū ꝙ est possibile pmutari cōplexionē nō tñ necessariū oēm maxie cuꝫ duplex sit mutatio. vna qdē īmēsa ex̄ termios quoꝺā speciales denotatos ut melicus pmutat i phr'ati cū ul'i aliū. altera pua ceu cū melia uel alta intra terminos ipsiꝰ āplius suscipit ⁊ minꝰ. vñ pma nō extat necessaria vex possibilis qñq; cū affuerit cāe pmutātes admistrate. vna tñ ē pmutatio necessaria: ſicē q̄ in frigidū tendit ⁊ siccū ad quā oīo tādē pduraū necessario inclinat. Ad aliud dicendū ꝙ p cōplexiones itellexit. A. rōnē substātie uel ipaz cū ea qō indicant subsequētia. Nō. n. ista sensibilia sūt dīa q̄ pmutat spēs ſz sūt accidēntia ⁊ ꝑpetates q̄rū expoliato ut vapous coloris pōderis uel saltē dīnutio nō ē ipossibilis qr circa hec rō ñ ꝓstat. i. forma: cōplexio át ē accidēs: dīa. i7. Ad aliud dicēdū id eē verū nisi aligd impediat aut in his q̄ sunt inaiata. In aiatis vō ⁊ ꝑpe aīa rōnis secus existit in qb⁹ nō est passio ⁊ motuſ a gīāte ſz aīa magis q̄ ꝙsuetudine paulatiue pōt acqsita i mediū aut coīriū pmutari. inaiata nāq; actiue consuetudinē nō recipiūt ꝑpe. Cōplexio át de q̄ sermo inaiato extat aīa etiā discretiua: ⁊ silr dicēduꝫ huic cognato. Ad aliud quid dicēdū dīa ostēsū. 17. Dicendū ēt ꝙ complexio nō est habit⁹ vl' dispō: sed passio ⁊ passibilis qualitas magis. Aut ꝙcesso ꝙ sit habitus uel dispositio ceu caliditas uel frigiditas cū aliqd in pmutato eē dicāt magis ⁊ nō i pmutari seu alterari dicēdū ꝙ ſz in habitu ⁊ dispōne nō sit motꝰ p se ⁊ pmo: est tñ p accidēs ac ex ꝙnti. Ad aliud dicēdū ꝙ nō notat Ga. impossibilitatē vex potꝰ difficultatē. Si. n. sic aut tāto tpe nō possit ventositas excludi a fabis aliter uel ampliozi excludet tpe. id nāq; ē difficile ceu melicū ut tactū in sanguineum pmutare uel tēperatū. Aut fortassis magis inserit ventositas fabarū substātie q̄ cōplexio corpori. Ad aliud dicēdum ꝙ iā visuꝫ fuit que res naturalis ⁊ actio pōt destrui vita pmanēte ⁊ que non. Ad aliud dicendū cū accidentiū q̄dā consequāt mām ut nigredo ethiopo q̄dā vō formā sicut risibilitas. Ad. sufficiētie fo ꝙ mores cōsequunt amplꝰ p̄ncipia formalia: mīme vero mālia: cōplexio át ecoñ. p̄ncipia eteni formalia non pmutāt oīo nisi post corruptionē. vñ cōmētator pma de aīa. Mēbra leonis nō differūt a mēbris cerui nisi ꝑpter diuersitatē aīe cerui ab aīa leonis. ⁊ id etiā manifestū est in indiuiduis eiusdē speciei: ⁊ iō diuersi sūt mores. colliꝫ quoq;. 6. ca. i. accidētia ꝑpe forme sūt cā multitudinis varietatū q̄ in mortalitatibus in diuiduoꝝ hominū cognoscunt eo ꝙ in hoīe multe in diuiduoꝝ spēs uel cōpositionū inueniunt. Est enim vltimū cōpositū in natura. vnde compositor ceteris oēs. n. entis gradus in eo sunt vtcūq; reperti. Et iō microcosmus. 8. physi. recitat. ¶ Differētia. 23.

Quod duo individua

sue plura possint eandem cōplexionē hre

ostendit: q: dīa. 21. nō ē ipossibile credere ꝙ sint duo hoīes vni⁹ ⁊ eiusdē cōplexionis tēperate eq̄liter ⁊ reliq̄. Adhuc pmo ꝓma: q̄cūq; spēs in terra habitabili cōmorātū hz cōplexionē sibi ꝑpaz. Palin: Plureo sūt sanguinei ⁊ cholerici quāplurume silr' possūt esse medicine calide uel frigide in pma mālione pmi gradus aut secūdi. Itidē: medici ponūt parē caliditatē in puero ⁊ iuuene sic differētib⁹ dispositionibus ⁊ tpe. Rursus in tegni ⁊ de re. sa. docet reduci cōplexiones distempatas ad tempatas qō non pficiet nisi eius oīmodā cōsequat silitudinē. Rursus sumat liquor qs calid⁹ ⁊ ponat i duob⁹ vasis oībus paribꝰ oīsariā in vtroq; silis uel eadē erit caliditas cū hūiditate oīo ita ⁊ in cōplexiōib⁹. Et: Quis calide nature nascat p. io. ānos post altex frigide cuiꝰ pmꝰ ad senectutē deuenerit frigidā entem: alt vō ad iuuētutē calidā simile habebūt caliditatē in huiōi trāsitu cū vni⁹ remittat caliditas intensior ⁊ alteri⁹ intendat remissor. Amplꝰ quoꝝ cause sūt eedē uel siles ⁊ effectꝰ eū huiōi sint ꝓportionabiles. ſz cāe ⁊ effectus possūt eē huiōi ut ꝙ idē spma san. mēstruus ⁊ in eodē loco ⁊ ascēdēte silr'. Palin: Quoꝝ habit⁹ actus ⁊ vl'r postera sūt eadē ⁊ pōta: q: actio facit scire formā. hec át inuēta sūt interdū ⁊ silia. Recitat nāq; Aug⁹ de ciuitate dei ꝙ erāt duo gemelli quoꝝ vnus letabat tristabat eſuriebat saturabat egrotabat cū huiōi inessent alteri ⁊ eī. Cui⁹ cām q̄situs Hip. ait existere q: ex eodē patre aluo simili nutrimēto ⁊ regimine fuerāt ꝓducti ⁊ educati. Possidoni⁹ aūt astrolog⁹ interrogatus respōdit ex idētitate stellari cōtingere cui⁹ respōsionē sustulit Aug⁹ ei que hypocra. Silr ⁊ Quintilianus gemellos adeo siles ꝓnunciat ꝙ vno egrotante alter infirmabat ut medici de salute desparent vtrorumq; qui considerantes consiliū inierunt deliberātes neutrū posse mortē effugere nisi alter occideret quod eoꝝ concessit genitor. Historiarū etiā quis nonor: Visi sunt a nobis in germania duo gemelli ita siles ꝙ nullus nostrū vnū recognoscere potuit ab altero sed quēcūq; ipoꝝ vidimus confusi fuim⁹ in nomine oīo: eo ꝙ nesciebamus vter esset duoꝝ ⁊ loquebant ⁊ cantabāt quasi vna voce. ac se tñ ad inuicē diligebāt ꝙ vnus sine alio diu esse nō poterat. Igitur oīo complexio cadeꝫ in duobus reperit. Cui⁹ oppositum scribit ꝓmo ꝓma: ca. de complexionib⁹ ita: Omne indiuiduū debet habere cōplexionē solūmō sibi ꝑpriaz in qua et aliud est impossibile assōciari. Adhuc Abrahā ebenare astrol. qué in latinū ordinauit: Nō est possibile ut cōplexio vnius non sit a complexione alterius alia diminutione uel augmēto. nō eni possunt particulariter duo hoīes inuenirī equales in suis cōplexionibus opationibus ⁊ cogitationibus. Palin: Haly. manifestū ē q̄ sanitati cuiuscūq; corpoꝝ est latitudo q̄ est ꝑter latitudinē eius in alio corpore. Nā sanitas zerdi ē alia a sanitate zambum sed sanitas est cōplexionis effectus ⁊ quoꝝ effectus alteri ⁊ dissiles ⁊ cause. Itidem: ꝓmo theorice ca. 7. Cōplexionū quātitates corpoꝝ scribunt infinite velut si sinnabarū. i. plūbum vstū cerusam atramentū ⁊ auripigmentū ex quo equalis partibus cōmisceaꝫ color quidā ex his cōsurgit. Si vero alijs imminutis adaugeas alia: pereant colores ⁊ alij: ⁊ sic demum diuersimode cōmiscendo coloꝝ ꝓtendit ⁊ in infinitum generationis diuersitas qō neq; in complexio-

nibus aut coloribus cõtingeret. Rursus fm Porphyriũ. Vnũqõq3 indiuiduũ ab alio qbuscũq ponit distare ꝓpetanb⁹ q3 in alio sit repire impossibile: q̃ rũ vna erit cõplexio cũ sit qd idiuiduo ꝓpriũ: itaq3 nũq3 plura indiuiduoꝝ eandẽ totalit habebũt complexionẽ. ¶ Propter pmũ vo sciẽdũ q⁹ indiuiduus est duplex: pmũ ut species specialissima. vñ fo metha. Nõ est possibile scire pr⁹ q3 ad idiuidua pueniat. Est t ad vltimum ut singulare signatus de quo Porphyrius: Indiuiduũ est qõ de vno solo ꝑdicat particulari: uel é hoc aliqd i qõ essentialis nõ descẽdit ꝑdicamẽtalis ordinatio cũ sit ſba ꝓncipalis a q̃ ꝑdicatio nulla in ꝑdicamẽtis. Cui⁹ quidẽ indiuiduationis rõ ꝓbabiliter a Porphy. designat ex ꝓpetatib⁹ ꝓiudicatis. ipius nãq3 pticulare cõcernit signatũ verius est tñ dicere ut elicit ex illo. 5. metha. Numero sũt idẽ quoꝝ materia é vna q⁹ ipa existẽs sub certis mãionib⁹ signatis ꝓncipiũ sit indiuiduationis: t forme susceptionis. Quot ãt modis dicat similitudo t quõ sit rerũ differẽtiũ eadẽ q̃litas exponet: dña ii 6. Attendẽdũ tñ q⁹ silitudo duplex est: vna qdẽ virtualis vlis q̃lis é causant ꝓmi itelligẽtarũ t adhuc orbis ad ista. huiõi nãq3 his virtutes t pfectiones i ꝓmunt suas. Est t alia realis cõtracta q̃ t q̃druplex põt existere: sicut vnũ t idẽ q̃druplicit dicit: dña. 3 t. 59. Unitate ac idẽtitate analogie generi speciei ac numeri. itaq3 vna est silitudo analoga in q̃ oĩa cõueniũt viuẽtia: puta i calido t hu. p hec. n. cõstat vita: dña. 21. qbus pfectiora p prius participãt t actualiꝰ cũ terre nascẽs dictũ sit. 5. coll3. esse calidũ potẽtionale. alia vo generis ut dicat q⁹ oẽs homines sũt ad alia temperati i ꝓmo eq̃litatis mõ insticialis. Homo eni ita ceteris generatio est tempator nõnulla qdem speciei qõ multis euenit modis cũ cõplexio magis recipiat t minus. t iõ huiõi qdẽ silitudo lata aut angusta uel media. lata qdẽ sicut sanguinei ad sanguineũ t phl'atici ad phl'aticũ in vtroq3 sexu. media vo ceu sanguinei viri ad vir̃ sanguineũ t femelle phl'atice ad phl'aticã. Angusta siquidẽ ut duo indiuidua nõ solũ simlent in his oĩbus iã tactus verũ in accidẽtalibus ceu in habitudinib⁹ coloribus capillis stigmatibus actibus t moribus velut euenit ampli⁹ i gemellis. vñ. 9. histori. gemelli plurimũ ut frequenter iã facti sũt silles. Ex quo aũt huiõi dependeat silitudo: dña ostendet. 37. et. 48. vnitas aũt silitudinis numeralis est certa punctalis q̃litas in quãtitate susceptа ꝑse. quid autẽ sit cõplexio: dña. 17. visum fuit. ¶ Propter secũdũ qdẽ sciẽdũ q⁹ alig imperitioꝝ superficialiter audiẽtes inductoꝝ plurima cõcesserũt duoꝝ vl'plurimũ silem omnifariã posse cõplexionẽ habere quoꝝ defectus tertio t quarto mõstrabit dicendoꝝ. ¶ Propter tertiũ vo sciẽdũ q⁹ duo indiuidua nũq3 possũt pũctaliter eandẽ cõplexionẽ possidere oĩfarie ut t auctoritates psuadẽt inducte: possũt tñ ad hãc tñ appropinquare ut habit⁹ actus t huiõi iudicent sensu silles seu idẽ existere: qõ rõnib⁹ astruit nõ paruis: tã ex his q̃ antecedũt generationẽ assũpt q3 ex his q̃ in ipo fieri cõcurrũt gñationis t deiceps ꝓmo nãq3 de aĩa vnũquodq3 videt habere ꝓpriam speciẽ t formã. spẽs aũt hec substãtialis est: forma vo silis q̃litatẽ denotãs erit cõplexio ne sermo Arist. videat dictione supfluus: aut si forma seu spẽs est prora t cõplexio illius instm mox apparens. Rursus cõplexio aut est mẽbri substãtia t factor illius ut tactũ: dña. 17. uel aie instm. Siquidẽ suba cũ vnius rei vnicũ sit esse t forma erit vnica: t ita vnũqõq3 in diuiduoꝝ ꝓpriã habebit cõplexionẽ oĩa ab alijs differentẽ. si vo sit instm aie cũ nullũ sit cõplexione prorius t vnius forme ac agentis: vnicũ sit principale appropriatũ instm: vna ꝓpria cuiusq3 erit itidẽ cõplexio. Ampliꝰ quoꝝ ꝓncipia t cause sũt alie t alie nõ cõuenientes: t unde ꝓcedentia existent altera. Tres cause cõplexionis sunt tres. vna qdẽ iferior: alia superior: tertia vo media. Inferior quidẽ spma t menstruũ q̃ nõ possũt sic idẽtari: ut oĩa simles consurgãt i diuersis q̃litatibus effectus: q: cũ matrix duo habeat receptacula uel in vnũ totũ cõcidet spma uel disptiet in ambo qõ plurimũ euenit cũ nã semp qõ melius t distinctionẽ intendat. t iõ forma q̃ qd diuinũ dicit. phyſi. i. sepat t distinguit. 7. metha. Quãdo igit spma fuerit i duabus matricis cõcauitatib⁹ ptũ sanguinẽ post sex dierũ uel. 7. spaciũ icipiet ad se attrahere: dña. 48. spma vo concidẽs in latus dextrũ calidi⁹ t vigorosius finistro: ꝓpt cordis irradiationẽ i eũ plenioꝝ epar fel: t motũ q̃ est in dextris getari t fulciri in finistris de cã motus aialiũ. In finistrũ quoq3 cõcurrẽs cõsirium adipiscet. Adhuc si fuerint in eadẽ cõcauitate matricis vnus appropinquabit ampli⁹ ptibus calidis t alter fridis fm q⁹ fuerit supius uel iferius ante ul' retro dextra magis uel finistra. Supior qdẽ aspectus é celestis alius extis sup latus dextrũ t alter sup finistrũ matricis cuz diuersa i orbe cenith possideant. silr ẽt erit t influx⁹ celestis si fuerit i eadẽ cõcauitate cũ cuilibet loco t loco tus debeat cenith t aspectus. duo aũt corpa impossibile fit eũdẽ locũ occupare. vñ due acus quãtũcũq3 exiles cõiũcte habẽt differẽtẽ cenith t aspectuz i orbe: imo etiã q̃libet arena huiõi habet t sidus fm Mercuriũ hermetẽ senenoch. q̃re dicit bñ Abrahã Nõ põt ut natiuitas hois vni⁹ assimilet natiuitati alterius tãq3 sibi. Nõ. n. est orbis stãs fm vnũ modum nec vnq3 erit punctus horе q̃ remouet ꝓportio que fuerit: sicut illa. vñ Lucanus: Stãt gemini fratres fe cũde gloria matris: Quos eadẽ varijs genuerũt viscera fatis. Medicina qdẽ est vtus informativa intellectus vocata habẽs respectũ ad cãm inferiorẽ t superiorẽ. assimilat. n. vtutibus celestib⁹. vñ cũ ipa sit alia in hoc t illo vnũqõq3 nãq3 regrit ꝓpriũ efficiẽs t iformãs aliã t aliã habebit relationẽ ad cãm supiorẽ t inferiorẽ aliud silr t aliud expetẽs instm in vno t altero ut calidũ elementare t celeste sicut dña declarabit. 48. Rursus locus est vltimus terminus cõtinentis imobilis cũ modica distãtia t ꝓportione ad orbẽ q̃rto phyſi. Sed sicut locus é ita t nã opat. 10. phl'. t de inspiratione t respiratione. nature medie i quo locus sũt tales entes existũt. vñ de lege nãturalis est regio. Est. n. locus ꝓncipiũ gñationis fm porphyriũ quẽadmodũ t pater. Et q̃stũ natura dat de loco tantũdẽ t de forma apparens: q̃rto ce. et mũdi. Sed vnũqõq3 habet locũ ꝓpriũ cũ enim dimensiones dimensionibus resistant plura corpa non possũt eũdez locũ obtinere itaq3 formã et ꝓprietates ꝓximas habebit ꝓpas que in alio nõ potuerũt indiuiduo reperiri. Palin: Corpore organizato vtute anime precedẽtis et cõplexionis noua supuenit forma vltima tandẽ cõpletiua ut aĩa intellectiua in hoie. Fo de ge.

aialiū. Soluo.n.intellect⁹ de forīs vltio aduenit: ad cuius forme introductionē ꝓñr noua cōplexio nō sō lū alia a cōplexione alteri⁹ individu: vep ét a pexīti supuenit diuersa. Materia.n.cū forma ē cā eop que fiūt ut accidētium ceu mr: phys. pmo. In istis náqz forme intellecti ue puta aie aduētu pfecta ⁊ vltia exstit gñatio ⁊ accidētiū cōcursus: tñ id totum in aliud trāsmutat i instāti vsqz ad mām deueniēs ut exp̄mūt pmā. nullo.n. sensibili remanēte fit de gñatōe ⁊ corru ptōe pmo. qd ḡ pūctalit assimilat tot tátaqz diversa Adhuc cōplexiones ⁊ oia corpis ac ꝓñr q̄ aie alterāt ⁊ pmutant natuitat⁹ hora ex signis plurimis ⁊ ꝑpe ascēdēte ac ei⁹ dño ⁊ significatoub⁹ vite p̄tactis: dria xi. Ex qbus genetalia sufficient indicant de statura corpis habitu colore ⁊ dispositionib⁹ ét aie: sed in ea dē hora saltē arta: gemelli de quib⁹ magis ē hesitatū nasci nō possūt: ⁊ ꝑpe cū part⁹ nālis extiterit. In ho vo quātūcūqz angusta cōtingit aspectū celi ⁊ impssionē inde pmutari aliter se habēte in ꝓxi ⁊ posterio ri: ut tactū dria. io. In quolibet igit fere puncto variat cōplexio tēpore ꝑpe sepationis ex vtero: cuz de occulto ⁊ opaco ꝓcedat in manifestū ⁊ lucē. lz.n. va rietas modica sit hic: aut minor pcipiat: marie tñ fit in orbe ceu cū aqua modicū mota vasis in quam radius incidat solis motus apparet in pariete pluri mus. Et nō q: tāta talisqz fit in orbe pmutatio imagi nū fusores certissimā conant horā fusionis eligere. Et: Cōplexio idiuidualis pmutat alicui⁹ p breue ét nō pmanēs tpe in eadē dispositione pūctali. vñ pmo aphoris. dico fluēs ⁊ trāsmutatū corp⁹ in instāti: ḡre vtiqz intēsior fiet varietas vni⁹ ad alterū ⁊ pmutatio quātumcūqz sēsus deceptus eos iudicet cōsimiles fore cōplexione. Itidē: quō ex totali diuersitate mixtionis graduali ⁊ coalteratione cōplexionū mēbro rū cōsimiliū ⁊ officialiū in tertū puta corp⁹ oē po terit in duob⁹ aut plurib⁹ similis uel eadē certe com plexio cōsurgere. Sic itaqz duo individua eádez ne quunt cōplexionē certā inducere: tñ si appropiquēt sat ei cōem aūt uel mediā possūt habē. Propt ḡrtuz vo ad pmū dicēdū q⁹ Auer. nō intēdit simplr dicere q⁹ duo individua possint punctaliter eādē cōplexio nē hre: verū sensu ⁊ apparētia magis eo q⁹ tot fūt ꝑ parationes in materijs fixe: ut eas p signa cognosce re neq̄am⁹ q⁹ euenit ꝓpter ꝑparationū infinitatem: dria. xi. ⁊ in fine porio. Ad aliud dicēdū q⁹. A. loquit de idētitate cōplexionali generis uel speciei late. hic aūt sermo pcisaz ⁊ pūctalē ḡrit. Ad aliud ⁊ ad aliud dicēdū eodē mō. In quolibet.n. gradu māsiones ex tāt infinite in magis ⁊ min⁹ variate: ut ostendet dria 139. Ad aliud qd dicēdū dria mōstrabit. 17. Ad aliō dicēduz q⁹ Ga. do. distēpatas reducere ad tēpatas reductione q̄dā lata nō ut reddant sīles certe veruz potⁱ apparent ⁊ late: cuz neq̄at medicus ad id qō ē certū oiariā puenire: de inge. sa. tertio ca. 7. Ad aliud dicēduz q⁹ nō est simile de liquore liq̄facto demū sic distributo ⁊ de cōplexione corpis humani: cū hec ex pluriū ꝓsurgat coalternatione: pluresqz grad⁹ in terueniāt mixtionis ut tactū añqz hois pfecta resul tet cōplexio. In qb⁹ similitudinē q̄litatū oīmodā ob seruare fit impossibile. nō aūt ita exurgit nā illius li quoris ⁊ eē aut fortassis ét variat similitudo certa ca liditaz liquoris hac ⁊ illac recepti: ꝓpter celestes fi guras diuersimode impmētes. Ad aliud dicēduz q⁹ tales cōplexiones nō sūt inate sz poti⁹ ex quodā tē poris cōcursu vicissim pmutato acqsite fūt: ⁊ i diuer sis humidis fundate cū alteris orbis aspectib⁹: vnuz náqz humidoꝝ siccius est altero. Impossibile aūt sit duo corpa esse paria in calore: quoꝝ vnū siccius est collz so ca. i. Ad aliud dicēdū q⁹ cause nō sunt sīles nisi sīlitudine q̄dā lata ut tactū sīlr ⁊ ascēdens sm ve ritatē. nā in quolibet. q. indiuisibili tpis pmutat alit núc se hñs q̄z pus: lz sensus ⁊ astrologus etiā neq̄at discernere Geophar introductorij tertio ꝓpter ma terie indeterminationē ac infinitatē ꝑparationē pro deuntū ex illa. Ad aliud dicēdū q⁹ pinducta nō sunt sīlia olo ⁊ indiuisibiliter: sed satis appropinquare vi dēt ut ⁊ sensus eē diiudicet fere oiariā similia. Non ení tristari ⁊ gaudere famescere ⁊ huiōi fūt indiuisi bilia penit⁹: imo grādis repit in his lantudo. Sīlr ñ dixit quos cōsiderauit gemellos q⁹ loquerent ⁊ can tarēt simplr ⁊ vna voce: sed. q. subintulit similitudis denotās latitudinē. Differentia. 14.

Quod cerebrum sit ca

lidū oñdit p Isaac in dietis testāte id nālit calidū ⁊ hu. Amplius cū homo sit micro cosm⁹: est náqz ad sīlitudinē ꝓduct⁹ vniuersi. sed i eo ca. sunt supius ut aer ⁊ ignis: frida vo inferⁱ⁹ fūt reli qua. cerebrū aūt est supⁱ⁹ qō vere huiōi leue: id cutē calido testat ceu graue frigido. Rursus cerebrū sm Haly. ⁊. A. ix. aialiū est medulla capit⁹: ca vo calida de ptib⁹ aialiū so. Erit Gpot⁹ ⁊ sensus fiunt a ca. calidū náqz motiuū: so de ge. aialium ⁊ pbl. ix. ⁊ so de aia. nihil sine calore sensituū. Sed in cerebro multi ertāt motus ⁊ vehemētes ⁊ ab ipso ꝓdeūt cuz eo q⁹ sensus saltē instrumētalit pmanet initiuz. Fridtas vo spirit⁹ impuios reddit motus ⁊ sensus ⁊ opatiōes q̄ fiunt p eos hebetat cū sit mortificās ⁊ palyticū fa ciēs. Adhuc i cerebro abūdāt spiritus calidi sūtiles mobiles: hi autē ipm calefaciūt. Palin: Epma de cidit a toto corpe ⁊ marie a cerebro sm Hip. de aere ⁊ aqua: ⁊ pbl. io. qō significat lesio ipius ex coitu im moderato. spma vo ca. est pbl. 4. cerebrum igit calidū est. Cuius oppositū sentūt pbi et medici vniuer si id ponētes frigidū nā et hu. de ipo. n. null⁹ ábiget alius. Adhuc qō ē molle humidū sbalbū ꝓtestat frī do: tale qdē cerebz. Rursus ois cōplexio mēbri nā lis sīlis ē ei quo nutrit. 6. de iuuamēt ca. 4. et pmo pma. sz cerebrū sm magnā nutritionis ei⁹ ptē alitur pbl'ate ut dicūt. Itidē: nā ingeiat ad excessuz vniuscuiusqz so de ptib⁹. cū igit cerebz vehemēt calefiat tū ꝓpt spūs calidos lucidos: tū ꝓpt coz motū plu rimū: tā virtutis motiue q̄z sensibilis viriusqz: tūqz ꝓpt fumos calidos ex corde ac corpe reliquo emis sos optuit fritatē adesse q̄ hāc cōtēperet acqsitā cali ditatē. Igit opus fuit cerebz fridū eē ut eo calidū tē pet. Propt pmū qdē sciendū q⁹ cerebrū ē ceu me dulla capitis in supremo corporis sita tribus seu q̄tuoꝝ vētriculis intercisa duabus miringis uelata sen sus et motus organice iniciativa. vñ tertio theorice Cerebrū ceteri ē honorabili⁹ mēbrio corpis et excel lentius. Est náqz radix et. q. fornax aie rōnal' p quā ē aius et discretio sensibusqz ouigo: ḡre de re. sa. j. Cerebrū est domus quedā aie rōnalis sm. n. opatō num manifestationē ipm est pncipiū virtutis aialis ⁊ honorabilioꝝ corporis ps: sm vo essentiā cor: dria

38. Ipm quoq; tertio pma ca. 2. cõiter sūptū. diuidi
tur in substãtã velatuã medullarẽ ⁊ ventres spiritu
plenos. ppie tñ hic intentū ⁊ descriptū cerebrū ap
pellat substãtia medulle similis. Quid aũt sit calidū
⁊ frigidū ⁊ quotiẽs dicat: mõstratū. 15. dtia. Sumit
aũt nũc calidū ⁊ frigidū nõ supabundãtia dictū: ut
qõ elemẽtoꝝ sed relatione: nec qõ potẽtia tale ut cor
pori occurrẽtū verū qõ actu: qõ triplicit cõpat aut
ad temperatū in genere suo velut homo dicit tempe
rãs in genere aialiũ omni relatione pmo equalitat
iusticialis modo. Aut in specie ceu Plato dicit fri
gidus respectu Sortis tempati ⁊ Iz. calidus. ⁊ cere
brũ idẽ dicit calidũ uel frigidũ relatione ad aliud tẽ
peratũ apparẽs in tegm uel ad qõcũq; cõtingẽs: si
cut homo cõparatus leoni ⁊ cerebrũ sit̃ diuersis
cõtingenter cõparatũ: pmo theori. ca. 7. ⁊. 8. Et hic
quidẽ est sermo de cõparatione in gñe: nõ aũt de ea
q̃ in specie seu ad cõtingẽs quodcũq; cũ sic vnum ⁊
idẽ differenꝫ calidũ dici possit ⁊ frigidũ. Patet igit
quesitũ de vera sub̃a cerebri ⁊ calido ⁊ frigido rela
to actuali ꝑm compationẽ in suo genere habitã con
sideratio qualis est cutis. ¶ Propter secũdũ vo sci
endũ qꝫ Isaac solus ausus est ꝓnũciare cerebrũ ca.
inquiẽs: q̃suis cerebrũ sit naturalit caliduꝫ ⁊ hu. q;
ex generib⁹ est pinguedinũ ⁊ medullarũ: accidentalit
tñ est frigidũ ꝓpter aeré multũ frigidũ caput pcutẽ
tem ac paucitatẽ carnis ⁊ pinguedinis sup caput ex
stentẽ. Unde quidã arbitrati sũt cerebrũ nãliter esse
frigidũ dicẽtes id esse tãq̃ phlegma grossũ ⁊ visco
suꝫ. Et firmãtes hoc ex actionib⁹ ⁊ passionib⁹ finis:
eo qꝫ inquiunt se inuenire qꝫ aggranat stomachũ in
digestione durũ ⁊ qꝫ appetituꝫ debilitat: qui putant
sua intentione cõfirmare sermone Ga. alimẽtoꝝ ter
tio ca. 7. dicẽtis: Cũ vis mouere vomitũ da post ci
bũ cerebrũ: qõ etiã ex actionibus nature ita confir
mãt. Cerebrũ est sensus ⁊ motus fundamẽtũ: q̃re fri
gidũ mõstrat̃ fore ac humidũ. Si. n. foret calidũ cũ
motus ei⁹ sit frequẽtissim⁹ calefaceret id ⁊ incẽderit id
aialq̃ piret. Ab Isaac duplicit siqdẽ ea falsãnt ⁊ rõ
nabiliter ⁊ artificialiter. Primo qdẽ q: lz cerebrum
stomacho inferat ꝓducta nocumẽca nõ ex frigidita
te id operat̃ sed pot⁹ ex humiditate pinguis viscosa:
ita qdẽ interꝓtat̃ ꝑmonẽ Ga. nã aqua frida eno ap
petitũ augmẽtat qué vinũ minuit. cibũ etiã depellit
deorsũ siẽ aer: ⁊ calidũ sursũ adducit. Rõne vo ostẽ
dit q: Ar⁹. i libro de naturis aialiũ: Cerebꝝ cũ fũda
metũ sit sensuũ ⁊ motuũ: ipi aũte ex vtute caloris nã
lis sũt ipossibile fit illud esse fridũ: q; friditas humi
ditatẽ nãliter claudit ⁊ ingrossat sensũ sopozat ⁊ mo
tui repugnat. Itidẽ: si cerebrũ cẽt fridũ auferenꝫ me
mona fantasia ⁊ rõ homini cũ hec impossibile sit cũ
fríditate fore. qõ oñdit: phĩa cũ cerebro dñat̃ molle
scit memoria: tardat̃ discretio ac inordinat̃ ratio. Ex
vbis itaq; Ar⁹. bene pot intelligi qꝫ cerebrũ sit ca. ⁊
hu. tempate. natura tñ studuit accidẽtalit eidẽ fridi
tatẽ ne sẽpissim⁹ illud incẽdat mot⁹. In dictis vo pti
cularib⁹ quidã arbitrati sũt cerebrũ esse accidẽtalit
calidũ. Hz Ar⁹. in libro aialiũ dixit calidũ eẽ natura
liter ⁊ frigidũ accidẽtaliter. dicim⁹ ergo cerebrũ nãli
ter est calidũ ⁊ accidẽtaliter frigidũ. hic itaq; é ſmo
Isaac breuiter aggregat⁹ Hz qꝫ positio Isaac stare
ñ possit tertio dicẽdoꝝ appebit cui⁹ et ñ valẽt motiua
Nõ. n. cerebrũ é de gñe pinguedinis ⁊ medulle ꝓpe
cũ iõꝫ dicat medulla equoce ⁊ pinguedo collz. 2. ca.
de animãtis cerebri. qõ ⁊ de ptib⁹ apparet aialiuꝫ
⁊ cõplexionũ fis. Genus aũt vniuoce fere de sub eo p̃
dicat cõtent̃: neqꝫ ẽt aer habitat⁹ tñ pot infrigidare
cerebꝝ qn spirit⁹ ⁊ motus ipius cũ fumis calidis id
cõtinue petentibus nõ magis calefaciãt cuꝫ h̃ nõ sit
frigidus oio cerebꝝ cõplexiõe: ꝓpter qõ ampli⁹ hz
dicere cerebrũ accidentalit calidũ q̃z frigidum: neqꝫ
pinguedo é calefaciẽs ⁊ marie supflua: lz mãlit sit ca.
vel magis infridãs vñ corpa pinguiora ⁊ mẽbra fri
gida ⁊ frigrefactia extãt: neqꝫ multũ recedũt a recto
q̃ cerebrũ phĩati adaptãt cũ ei ꝓportionet valde. ve
ritas ẽt est cerebrũ nõ solũ humiditate viscosa reddi
dure digestionis: sz ẽt frigiditate cũ ipa pficiat cali
ditate ⁊ humiditate. qõ ãt hi inducebãt ex Ga. certũ
é qꝫ nõ multũ eo firmãt qõ intẽdunt: sed qõ fulciunt
ex actionib⁹ nature ⁊ fundamẽto sensus ⁊ mot⁹ Isa
ac quasi eius oblit⁹ nõ impugnat. qõ vo iponit Ar⁹.
falsũ extat: cũ ipe oppositũ affirmet ut appebit ex di
cẽdis. neqꝫ etiã cerebrũ sic est frigidũ qꝫ caloré ñ ha
beat sufficientẽ sensui motui memorie ⁊ rõni: ⁊ qz nõ
tñ. i. frigidũ verũ ẽt calidũ: sz cordis ⁊ epat̃ sic ꝓnũ
ciat cõpatione: pmo pma. Sunt ⁊ i ipo spũs q̃ hoiũ
sunt instra actũ calidi ⁊ mobiles entes valde. neqꝫ
ẽt cõparat cerebꝝ ad cuté q̃ est regula ⁊ mẽsura com
plexionis ptiũ oiuꝫ: aut falsũ dicit apte si h̃ iudicat il
la calidi⁹. Male itaq; ex verbis Ar⁹. pot audiri ce
rebrũ calidũ et hu. tẽperate vel frigidũ mag⁹: neqꝫ
nã studuit cerebro solũ pstare accidẽtalit friditatem
sz ẽt ut tactũ caliditaté. Quinto tñ febriũ simplr fri
gidũ sentit et humidũ ita: Mẽbra sentiũt mãm eis
similẽ vñ eá trahũt: sicut cerebꝝ qõ fridũ é et hu. sic
itaq; ꝑmo Isaac van⁹ existit: qõ forte nõ paꝝ ex con
stantino monacho euenit träferẽte. quidã vo volen
tes Isaac defendere exponẽtes qꝫ quãdo dicit cere
brũ fore calidũ naturalit et humidũ dupl̃r posse ĩtel
ligi. vno qdẽ mõ p cõpationẽ ad cuté ut cerebꝝ di
cat calidi⁹ cute: qõ falsũ apte. Aut qꝫ dicat caliduꝫ in
sui creatiõe cõpatiue ad id qõ eius expostulat actus
et ita inquiũt id natura calidũ fore. hoc. n. mẽbꝝ pl⁹
habuit in sua creatione de caliditate q̃z eius expetat
actio qõ factũ é: q: hoc aeri exponebat̃ frigido. si. n.
foret tectũ sicut alia intrinseca nõ sibi pstasset tñ ca
loris nã. Cõtra quos ceu aduersus Isaac é ꝓceden
duꝫ. ipe nãqꝫ intellectũ habuit cauillosiuꝫ sophisticũ
Modus etenĩ qué vult cõpationis exercuꝫ é valde:
q̃re Theophil⁹ ipm magnũ medicũ appellat sophy
stã. ¶ Propter tertiũ qdẽ sciẽduꝫ pmitus vtas ex
pmat̃ q̃siti. deide q̃ duaꝝ q̃litatuꝫ friditas ul̃ humi
ditas sit ꝓpor cerebro ostẽdat̃: cũ vnicuiq; elemẽtoꝝ
ac elemẽtatoꝝ excedẽtis et cõplexionis cõposite insit
vna q̃litatuꝫ p ꝓpus: altera vo per posterius: dtia. 22.
¶ Propt̃ hui⁹ pmũ sciẽduꝫ qꝫ cerebrũ frigiduꝫ est
qõ et oẽs tessãt̃ cuꝫ medicis phi. vñ so de ptib⁹: Ce
rebꝝ est frigidissimuꝫ earuꝫ q̃ i corpe ptiuꝫ et i de so
no et vigilia pmo q̃ i corpe oiuꝫ fridissimuꝫ cerebrũ
nõ habẽtib⁹ q̃ huic equaleat paro qõ veruꝫ q̃stum
ad mẽbra ꝓncipalia: cuꝫ plurimã ponant medici ea
frigidiora ut ossa cartilagines ligamenta pániculos
et cordas: aut p moduꝫ decisiõis supfluitatuꝫ frida
rũ hz quosdã ab ipo: verũ nãqꝫ si iuste ꝓplexionẽ ce
rebri ꝓsiderem⁹ put ex q̃litatib⁹ rsultat elemẽtoꝝ fridũ
existit et ñ ex accidẽte attendẽdo illi⁹ ut Isaac nãm

qđ ostendit argumentis:qñ illud quod est in sanguineū ⁊ siccissimū frigidū extat:tanto.n. ꝑ participat calore quāto ⁊ sanguine cōplexionū ꝓmo ca. vltimo ⁊ secūdo ca.5. Tale quidē ē cerebrū. vñ secūdo de partibus: Cerebrū maxime humidoꝝ ex sanguine que i corpe oiuꝫ:neqꝫ.n. aliqđ sanguinis hꝫ in ipo ⁊ siccissimū.in eo nāqꝫ non est vena magna neqꝫ parua tertio historiarū. Amplius complexio resultat in totuꝫ ex coalternatione particularū cōplexionum vniuscuiusqꝫ simplicis ⁊ cōpositi:⁊ ꝑcipue ꝓncipaliū: primo ꝓma.⁊ Haly.sed hec resultare nō poterit si cerebrū ponat ca.cū deficiat frigidū aliꝫ calidoꝝ contrapositū:⁊ ideo ibidē frigidoꝝ sicut cerebrū:calidorū ut coꝝ:humidoꝝ velut epar:siccoꝝ ut ossa. Et:qđ opponit mēbro calidissimo ut id contēperet est frigidū.huiusmodi quidē est cerebrū. vñ Ho de partibus ad cordis locū ⁊ eam q̄ in ipso caliditatē dedit cerebrū natura ⁊ huiōi gratia extit hec particula aialibus naturā habēs cōem aque ⁊ terre ꝑpter qđ sanguinē habētia cerebrū habēt oia. vñ tardos ⁊ hebetes est inuenire cerebrū grāde hītes supflue ac erraticos insanosqꝫ parū:cū nō possit pfecte cordis refrenare calorē. Rursus actus cerebri sunt sensitiui ac motiui:hi aūt frigido egēt ⁊ hūido. sensitiui nāqꝫ pficiunt receptione q̄ indiget humido ⁊ retentione q̄ frigido.motui etiā frigido cū motus oīs inuitat quescenti:de cā motus aialiū qđ frigido cōplet. Silit ꝼm Ar⁹.⁊ Ga.cerebrū somnū inducit hic aūt pficit frigido ⁊ humido. Adhuc ortum attestat ꝓncipali a quo decidit ⁊ ecōtra in secūdo tegni. vñ Seneca tertio naturaliū questionū: Pabuli sapor apparet i lacte ⁊ vini vis extat in aceto.nulla.n.est res q̄ non ei⁹ quo nascit notā reddat.sed oculus aqueus frigidus ꝼm Ar⁹.nerui pāniculi ⁊ nucha iuxta medicos frigidi entes ouunt a cerebro. Amplius vnūquodqꝫ temperatoꝝ ledit a similibus sue crasis:iuuat vo a cōtrijs moderato vsu in ho tegni.sꝫ cerebrum est huiōi:ledit nāqꝫ a frigidis maxie. Incurrit.n.epilepsiā apoplexiaꝫ subeth ⁊ talia. Iuuat vo a calidis ut odorib⁹ castoris sticados costi ⁊ taliū.itaqꝫ cerebrū frigidū cuti cōpaiū q̄ mēbroꝝ extat mensura. ¶ Propt huiōi quidē secūdū videt ꝙ ꝓpriꝰ qualitas cerebri sit humidū p Ga.cōplexionū ꝓmo.⁊ aliōs ponentes cerebrū ampli⁹ appropinquare cuti i gradu frigiditatis q̄ꝫ humiditatis magis.n. hoc elevat. Itidē:tactus ꝑcipit maiorē humiditatē q̄ꝫ i ipo frigiditatē. ¶ In ꝓriū dictū est p Ar⁹.cerebrū frigidissimū corpis mēbroꝝ sore oiuꝫ. Rursus p.A.frigidoꝝ sicut cerebruꝫ humidoꝝ velut epar. Dicēdū ꝙ nālis cōplexio cerebri frigida ē ⁊ hu.vñ Haly. Cōplexio naturalis ē ut sint caliditas ⁊ siccitas pauciores q̄ꝫ frigiditaſ ⁊ hu. ſ.ut ipe sint in eo augmētate parum q̄ cōplexio cerebri dicit equalis. Preeminenté vo ipsius qualitatez simplr quidā asserūt humiditatē ⁊ rñdet Ar⁹.ꝙ cerebrū est frigidius aliis mēbris omnibus quātū ad effectū.plures.n. supfluitates ab eo frigide decidunt q̄ꝫ ab aliquo mēbroꝝ corpis non aūt quātū ad essentiaꝫ. Et iste quidē sermo est deaurātiū sicut plurimꝰ aliꝝ fructus neglecte legētiū nō raro:⁊ iō pepones vna colligūt ⁊ acerbos. Contra quos in huiōi dictū dria.iꝫ.t.16. Ceu.n.quid se hꝫ ad esse ⁊ actu subijcit. Dico itaqꝫ ꝙ ꝓpriꝰ qualitas cerebri est frigiditas cū cerebꝝ ut phlegma ascribat aque frigidorum ꝓmo:dria.ii.qđ.A.videt in ꝓhabitis sensisse. Hꝫ ut dissoluto appeat inductoꝝ dicēdū ꝙ humiditas est dupler ceu ostensū dria.ii.vna qdē essentialis ut q̄ aeris qualis illa epaſ.vñ Haly. Epar est fons ⁊ origo humiditatis rotꝰ corpis sicut cor caloris.est ⁊ altera quasi accidētalis acqsita ut aque cui ꝓportionatur q̄ cerebri. Ipm.n.radix est ⁊ minera humiditatū aquosarū quā tetigit ꝓus. A.ipmqꝫ tactus cōphendit amplꝰ frigiditate.vapores nāqꝫ calidi ⁊ fumi petētes cerebrū infrigidant sub eo ⁊ si plurimis id sit ptib⁹ calidi⁹:quia tñ ei⁹ est remissū calidū:fridū extat compatione illoꝝ ascēdēnū ita ut patiaſ eos sub se infrigidari ⁊ coagulari ⁊ tandē fluere liquiditate: ceu acumē tñ calidum adhuc ens infrigidat ⁊ coagulat vapores calidiores ⁊ ad id puēiētes Haly.ceu ⁊ vapores ostēdūt delati in ꝼm aeris interstitū ptū ho. Itaqꝫ accidente cōtingit ꝙ sic humidū indicet. Nosce etiaꝫ huiōi gratia ꝙ cordis cōplexio materialis quā sūpsit ex miscibiliū mixtōne frigida extat ⁊ sicca ⁊ iō fortis extat texture ac cōpacte ita ut igni videriꝫ incōbustis ꝑ ceteris corpis partibus resistere ad qđ etiā humidū coadiuuat tunc cōculcatū in idipm qđ optuit ut obstaret motibus ⁊ pcussionib⁹ ⁊ calorib⁹ ꝑpter qđ super id sita fuit pinguedo q̄dā equoca tñ estꝫ ipm dure digestionis delationis ⁊ melācholici magis aliméti. Formalis aūt ē vehementer calida: ad siccitatē quādaꝫ ꝑpter calorē spūs ⁊ motū declinans:hꝫ eā sanguis contēperet. Est nāqꝫ oiuꝫ aialis ꝑticularū sanguinissimū simul ⁊ calidissimū. Cor.n. parū deficit a sicitate seu duricie cutis. Epar autez multū cōplexionū ꝓmo ca. vltimo qđ tactū differentia.ii. Ho tñ collꝫ cap.de inuamētis mēbroꝝ ꝓncipaliū. Et si cor est siccū ut dicūt medici:videt mihi ꝙ ē declinās ad humiditatē ꝓpt spūs existentē i eo:⁊ est generatū ex sanguie arteriarū solū. Epar vo ex menstruo:tertio theorice ca.34. Et sciendū ꝙ i epate ⁊ cerebro nō ē calor qui sit ꝑfus in eoꝝ esse nisi calor ptū ꝓ similiū:imo calor cū quo suas opanť artes decnitate ipis trāsmittit a corde qui est eis sicut forma sed calor q̄ est in ipis ꝑfe est eis sicut mā:collꝫ. q̄rto ca.1.ac etiā ꝺ pulsuū inuamēto.epar vo post cor sanuificū viscerū maxie de partib⁹ tertio.ꝼm quidē materiā ens calidū ⁊ hu.cū san.extat coagulatus ⁊ formā similiter qđ ei⁹ denotat actus. Est tñ amplꝰ calidū q̄ꝫ humidū.plus nāqꝫ acute in gradu caliditatis elongat q̄ꝫ humiditatis cū non solū generet sanguinē sui calores. sed etiā talia calida ⁊ sicca forma silr vite stat amplꝰ i calido q̄ꝫ in hūido.nec ē fons ⁊ origo corpis totius humiditat:q: sit magis humidum q̄ꝫ calidū:sed ꝑ tanto id dicit messe ipsi quia cor calidius eo fons est ⁊ origo caliditat oīs. ¶ Propter q̄rtū vo ad ꝓmū qd dicendū apparuit. Ad aliud dicēdū ꝙ minoris mūdi est filitudo aliqua ad maiorē ⁊ nō multimoda.quelibet.n. filitudo nō quatuoꝝ hꝫ pō.gradiť pedib⁹:neqꝫ supioza in vniuerso sūt q̄lia ut calida:sed corpa qualitate carētia ut orbes: neqꝫ oē leue petit sursū aut graue deorsum:hꝫ ꝙ mouet a generāte.7.physi.t.4.ce.et.m.apparēs non aūt ꝙ ab aia. Cū aliquādo sit ꝙ graue agitet sursuꝫ: leue vo deorsū:ut oñdūt cholē:ꝓmo ꝓma ca.ō būoꝝ. Ad aliud dicendū ut visū ꝙ cerebrum dicit medulla uel pinguedo egnoce aut methaphouce. Ad aliō dicendū ꝙ motus ⁊ actus cerebri pficiunt calido mul

tū ⁊ q̄ in cerebro p se aut in spinibus eius: ut .d. extat calidū quod eius pōt motibus sufficere. Ad aliō dicendū q̄ hic queritᵉ cōplexio ꝓpria cerebri: ⁊ non acquisita ex spiritibus nō innatis: aut motu ut alijs. Ad aliud dicendū q̄ sperma de se frigidū existit cuius sit superfluitas nisi cōcutiat motu ⁊ mēbrorū afficiat calorib⁹ ꝑmixtorū. vñ ꝓbl. 4. Genitura frigida est: aut magis debilitat coitu cerebrū q̄s aliud mēbrorū: quia debilis est cōpaginis ac cōplexionis imbecillioris: ut frigide ⁊ humide ex vitioꝝ⁹ cōsite qualitatibus.

Differentia .25.

Quod nuca sit in cerebro minus frigida ostendit: q⁊ illud est minus frigidū quod superiorius remittit frigiditatē: velut tepidū se hꝫ ad frigidū. talis aūt nuca extat ad cerebrū. vñ ſo de partib⁹: ꝓpterea cōtinua est spinalis medulla cerebro ut ipm calefaciat: quia natura semp ingeniat ad vniuscuiusq̄ excessū. auxilū enī cōtrarij apponit ut equet alteri⁹ excessū alterū. vnde ibidē. A. Et putāt aliq nuchā cū cerebro cōtinuari: ⁊ ideo sit eoꝝ vna natura. sed in hoc errāt q⁊ medulla cerebri est frigida ⁊ spinalis medulla calida ⁊ significat sup hoc sua pinguedo. sed nucha complexionē hāc a corde acqsiunt. Eti: Qō est frigidius oſium particularū est frigidius nucha. tale est dictuꝫ cerebrū esse: differentia prioꝝ. Rursus qō est calidū est cerebro minus frigidū: cū frigidū sit positū prius sed ea est nucha: q⁊ est medulla. vnde interiorꝫ .5. ca. 4. huic ꝓprie substātie nomē medulla: ⁊ alimētoruꝫ tertio ca. 9. bene nominat medulla. Hec aūt fm naturā calida: secūdo de partib⁹: cui ⁊ attestant cuncti Palin: Qō mēbro ca. appropiāt ē calidū. ſz nucha fere p oē magis cordi appropinq̄t cerebro ⁊ artarie magne plus ptranseunt per deorsum. in qua copia spirituū cōtinet ⁊ sanguis vitalis. vnūquodq̄ autez calidi⁹ reddit quāto plus vicinat calori. Adhuc mucillagines frigide nō reperiunt circa ipam. neq; reumatū discursus frigidoꝝ velut circa cerebrū. huiōi aūt frigiditate accidūt: ꝓpter quod nucha minus cerebro participat frigiditate. Cui⁹ opposituꝫ sapiunt Ga. Haliabbas ⁊ Z. Palin: Sicut i ortis ab alijs principalibus ita ꝓportionabiliter erit in his que a cerebro: sed artarie vene ac seminaria vasa orte a corde epate ⁊ testiculis: sunt minus calida illis. nucha vero nascit a cerebro ⁊ sibi extat cōtinua. Rursus: ps anterior est minus frigida posteriori cuꝫ raripori extet quod ostendit pilus ⁊ situs calidi cordis. In anterioribus. n. iacet: tertio de partib⁹: ⁊ p descēsum ab ipo pars frigidior grauior: ⁊ impura ei⁹ magis est nata descēdere: cui⁹ etiā frigiditatē ei⁹ transit⁹ p os manifestat. cerebrū aūt locat magis in pōn pte ⁊ nucha in posteriori: ꝓpt q̄ nucha plus cerebro extat frigida. C Propter pmū qdē sciēdū ē q̄ nucha ē nūcius ⁊ vicari⁹ cerebri i cursu dorsi: tertio ꝓma. lateraliter nāq; oriunt ab ea nerui nō potētes cōuenienter a cerebro nasci: ꝓmo ꝓma. Est aūt nucha dictio greca trāslūpta a nothos qō est dorsū uel spina quetiā spinalis dicit medulla. vnde .5. interior ca. 5. qō nominat ꝓprie medulla cui determinationis gratia addita ē dorsalis sicut ⁊ collaris ⁊ lūbaris: demūq; oēs eā simpliciter assueuerūt dorsalē nominare: q̄ de mittit a celebro p dorsi spōdilos vsq; ad anū. Est. n. velut clauus ligās spōdilia: coll 3 fo: ca. de iuuamēt̄ spine. quare de partib⁹ ſo sola indiget colligatione ꝓpter distinctiones. ꝑ ligamēto. n. facta est viscosa ⁊ neruosa ut habeat tensionē. vñ ibidē Auicē. Medulla ſz sit fundamentū neruoꝝ valet tū ad aliud. est enī tāq̄ cōtinuatiuū ligamē spōdiliū ⁊ ipa qdē munus mollis ē cerebro: ⁊ maxie i extremo quo ad caudale: Quātū. n. plus distat a cerebro tāto magis indurat: tertio alimētoꝝ ca. 9. eaq; duob⁹ sicut cerebꝝ tegit pāniculus. quid aūt sit cerebrū: dīa ostensū ꝑ ri. qd vō frigidū. 15. ⁊ sumit ꝑ actuali respectiuo ⁊ q⁊ quesitū cōparationē importat canon obseruād⁹ eiusdem: dīa. 17. C Propter secūdū qdē sciēdū q̄ Ar. loco ꝓinducto videt nuchā sentire nō solū cerebro frigidā minus verū calidā fore ac de natura vtcūq; medulle ossis. ſo vō cōplexionū ca. 5. dicit humidi⁹ ⁊ calidius seu min⁹ frigidū esse cerebrū spinali ꝓpt hoc ⁊ mollius. silr ꝓmo theorice ca. xi. ac ꝓmo pume in catalogo frigidoꝝ remissionē ea cerebrū locat frigiditatis. tertio quoq; alimentoꝝ ca. 9. ponit eandē cū cerebro habere cōplexionē. Est nāq; homogenea cerebro ⁊ eiusdē nature cū ipo. vñ in dictis ꝑticularib⁹ spinalis medulla ad cōparationē medulle ossiū frigida tā ⁊ humidissima sicut cerebrū. loquūt tamē de cōplexione potentiali isti duo i his locis. ſz collz ſo ca. de iuuamētis cerebri vbi de ei⁹ natura ꝓnūciatur ingt actuali quēadmodū diximus de crebro similiter ⁊ de nucha ⁊ q⁊ nā medulle de nā est cerebri: ⁊ iuuamēta eoꝝ sūt eadē. Tenuit. n. q. mediū inter Ar. ⁊ Ga. Sic igit quidā senserūt eā cerebro min⁹ frigidā. Alij vō frigidiorē. tertij vō vnā naturā cōfusaꝫ prestarūt vtriusq; eo q̄ ꝓplexionē cerebri ⁊ nuche attēdūt materialē magis ex mixtione cōsurgentē elemētoꝝ a qua extat ad alterū aut eā tāq̄ cōem inspexerūt valde. uel Auer. breuis. Cupiens quoq; quisq⁊ ipe Ar⁹. ceteris associare ꝓpositū q̄ nucha ⁊ cerebrū poterant dupliciter cōsiderari. aut ꝓut talia cōsurrexerūt ab elemētis ⁊ sic nucha min⁹ est cerebro frigida uel fm q̄ aliquo calefaciente sunt affecta ut spiritu seu nutrimento uel alio ⁊ ita cerebro ampli⁹ ipa frigida. qō ⁊ quidā suscipiētes voluerūt cōplexione innata id ⁊ acqsita diuersificare ponētes dorsalē medullā min⁹ frigidā cerebro ratione cōplexionis innate. cerebrū vero acqsite ex vaporib⁹ ⁊ fumis illi demandatis. Sed id stare nō cupit cū mēbra hic naturā eoꝝ actualē sortiant nō fm q̄ qd sūt materiale ꝓductū ex elemētis. ita nāq; cōplexio attēdit potentialis verū ꝓut forma virtus ⁊ calor sibi inditi cōtinent in eisdē. quodlibet. n. mēbrū sicut ⁊ totum aīal habet spiritū cōplātatū quo pōt entē velut virtuꝫ instrumētū alioq̄n cor poneret frigide ⁊ ficce nature: dīa ꝓpri qō tū formaliē calidius est cūctis. Eti: Cerebrū magis dꝫ dici fridū ex cōplexiōe acqsita q̄ꝫ innata qō ostendūt reumata ⁊ alia frigida vapōibus ⁊ fumis infrigidatis sub eo. Adhuc simili mō dicet q⁊ q̄ nucha eēt frigidior cerebro ex cōplexione acqsita ex loco frido ossuoso ligamētali intrāspirabili ⁊ cordis distātia saltē ꝑtualiē. C Propē tertiū vō sciēdū q̄ nucha simplr supstat cerebro i frigiditate vni⁹ numeti fm trinos iductos si certi⁹ ipsi⁹ aduertat nā. minus. n. calore ptcipat aīe: qō ostēdit q⁊ illud ē min⁹ frigidū qō plus afficit virtute ac spiritu. id aūt ē cerebrū ⁊ non nucha cū sit principiū saltem manifesta-

tiue virtutis animalis ⁊ forma.x.Amp.qđ locatur in opposito membri calidioris ab illo calefactum ipi⁹ remittit frigiditas.sed cerebrū locat in cordis oppo sito ceteris calidioris:vt se ꝓtempent vna:vt demus sentit Arist.de ptibus:⁊ Auer.sil'r coll3 fis cap.de di gnatione sensuū. Eti: Motus pficit a calido ipsum nanq motiuū:dria ꝑti.ges aūt p se frigido:sed in tensior multiplicior ⁊ diffoumalior motus ꝓuenit a ce rebro qȝ a nucha:cū ét ipa cerebro moueat.é enī mo uens non motū de motibus ligdis. Rursus: Id mē brum est frūm a quo plūmū rigores incipiūt ⁊ frigi ra:⁊ in frigidis ꝓprie vt mulieribus ſm veteres. sed ea pars est posterior id qua locat nuca:⁊ non supior ⁊ anterior i qua cerebrū ꝓpter que nuca cerebro erit frigidior. Propter vero quartū ad pmū dicēdū q nuca ceu ostensum formaliť non est cerebro min⁹ frigida:sed magis.neq⁊ eius officiū inest cerebro fri giditatē contempare:sed potius cordis ipius vt dcm Propē seriem vo.Inductā sciendū q ipa ⁊ ea q Arist.videnť supficietenus sonare ibidē q medulla spinalis non sit cerebro continua: ⁊ ideo exponatur Arist.qdem talit:multis vr cerebrū medulla eē ⁊ ꝑn ꝓncipiū medulle:qr vr ⁊ est supple spinalis medulla ꝓtinua ipsi.s.cerebro:sed é totū ꝓrium ipi vȝ cerebro ſm nām.i.cōplexionē vt ē dicere q ipm supple sit me dulla ⁊ ꝓncipiū eius:qr cerebrū frigidissimū ⁊c. ⁊ q ita sit apparet:qr mox subdit ꝓpter quod ⁊ ꝓtinua q̄ spinalis cerebro é. Et sil'r exponat q. Inducta. ita vt errant ad id quod est eē vnā nām cerebri ⁊ nuce referat ⁊ ñ ad id quod est ꝓtinuari. Ad aliud qd dicendū anteri ora apparuit dria. Ad aliud dicendū q non est nuca medulla ꝓprie.⁊ si Arist.vtcunq⁊ id videat innuere: qm̄ que in ossibus alijs calida ⁊ humida:sed equoce magis.vñ coll3.2.cap.de innamento cerebri. Nomē medulle dr equoce de medulla ossis:⁊ ea q est in olla capitis.i.substantia cerebri. Et non vocamus eā me dullā nisi qr sic a vulgo nominat.nā enim nuce vt di ctū é ō nā extat cerebri vñ aggregator. Medulla rep ta in ossibus est medulla:⁊ reperit medulla alia i spi nali:⁊ est nuca q est durior ⁊ siccior medullis ossium Sed euenit circa id hesitare cū dictū sit nucā dici me dullā ſm Ga. Iuxta vero Auer.equoce dicendū q ꝓprie non fuit appositū relatione ad verā medullā q̄ ossiū extat:sed compatione ad quod tandē dicta est dorsalis .quod aūt certe non sit dictū sed metapho ra alimentorū habet.3.ca.9.qr spina ab bis q̄ ſm spinā ossibus ꝓtinet ꝓsimilis ens ſm colorē medulle ꝓpter hoc medullā nominant ipam sic ⁊ cerebrum ipm nominat qdam eodē modo. Ad aliud dicendum q ȝ nuca:corpi appropinqt alicubi:⁊ amplius ador ti ſm situm:non tñ ſm vtutem vt cerebrū cū tāq̄ cor poris ois extet caminū:calores ⁊ fumus ipius susci pieno ſm vniuersos.ſm etiā positionē cerebri ꝓpin quus cordi est qȝ nuce in partū plurimo. Ad aliud di cendū q mucillagines ⁊ reumata plus in cerebro qȝ in nuca superabundant non qdem essentialiť:verum p accidens magis contingit dria ostensuȝ ꝑcunt.

Quesita circa res annexas. Dria.26.

Quod puer sit iuuene

Q tpatior seu ppinquior: certe ostendit equali tati:qr.6.de re.sa.ca.2.optimā crasiȝ hȝ cor pus ſm puerorū etatē.alie vero oēs deteriores hac ſm. Eti: Aphoris.3. Etas pueror ē optia etatū. vñ i eo degūt optime. Amp.ille tempatior ē calior ē ⁊ suauis ⁊ gratus tactui:pluſq̄ pticipans substantia calidi co innati q̄ est eucrata eo cuius est mordax ⁊ anriabilis minusq̄ illa pticipans.hic aūt est puer:alter vo iuue nis aphoris.pma. Indem: Nō é siccius non é tempe ratius.sed hmōi é corpus iuuenis respectu pueri.vñ pmo de re.sa. Semp a pma gñatione oē aial quotti die fit siccius.p lus aūt iuuenis ꝓcessit puero ad usta Eti: Proportionatur puer aeri:iuuenis aūt igni.aer ad igné át tpat⁹:ceter eni elemētor q̄litates min⁹ hȝ sensibiles. Quod aūt tpatum sentiť minus apparēs pmo pma.ca.i.de cōplexionibus. Palin: Nō valet in plura fortius extat:⁊ q̄ tale tpatius.vtutis eni fortitudo sequiť ſm haly. cōplexionis tpamentū siē de bilitas malietā cōplexionis:tertio pma.ca.9.talis q dē est puer:cū sua3 possit radicē saluare:⁊ sibi ad au gmentū pstare:pmo pma.ca.de cōplexione etat] lȝ iuuenis in pmo possit non tñ in alterū.caret enim au mentatiua que puero inexistit: pōtq⁊ ipse iuuene in actū coitus crebriorē .é ⁊ pfectioris digōnis illo:cū illa calido pficiať ⁊ humido.qualis qdem é is cū iu uenis iā ficcitatē adeptus:itaq⁊ puer tpatior est iuue ne. In oppositū: Iuuentus hȝ ꝓplerionē magis eq̄ lem cōplexione pueri:pmo pma.cap.2.vñ ꝑa cuiusdē ⁊ tegni ꝓ: Pueri ik corpa nūerať neutra. Rursus:il le distēpatus é q in humiditate superflua existit.hmōi q dem est puer:pmo pma:vñ.9.de inge.ca.8.Substā tie puerorū oium humidissima.⁊ pmo theorice. ca. 2. Puerilis etas est in humiditate vltimo:ab hȝ aūt iuuenis recessit. Adhuc pfecti tpatiores sunt oppo siti:sed iuuenes sunt pfecti in tegni:⁊ pueri imperfecti quare complexionū ꝓ puer est aial imperfectū. Qua re Joannitius pueros senes ⁊ qualescentes defect⁹ appellat.ꝓpter qđ tpatior iuuenis é puero. Pro pter pmū vero sciendū cū inquisitio etas ,includať q ipsa é dispositio aialis pmanente cōplexione media rebus nālibus attributa ex actione calidi in hūido ⁊ cuiusdā influxu cāta tpali periodo mēsurata q̄ augeť stat decrescat ⁊ manifeste declinat. Ista siquidē suffi ciens é diffinitio cū in ea oia q̄ sunt de rone ipi⁹. ali ꝓs exclusis tanganť etatis. Bene nanq⁊ dictū é dispo sitio:vt excludať q aliqui direrūt tpis spaciū qđ in genere locať quantitatis:cū ipa q̄dam extet qualitas velut cui annectiť ea ostendit cōplexio. Venus aūt ⁊ diffinitū oȝ eiusdē generis fore topi.4. Cetera nāq⁊ annexa rebus nālibus mediante adiungunť cōpleri one:vt sexus forma seu qualitas ⁊ color quib⁹ ⁊ ꝓfie tudinē adiungo:cū sit nā q̄dam scā:cū adinuentiōe arte vtcunq⁊ reddiť nālis ⁊ ipa. Mutat.n. cōplexio consuetudine regiōe ac artificio:theorice ꝑmo ca.9. In qua demū notificatione eius indicať distinctio ⁊ cā:vr eni duplici causari agente vȝ extrinseco ⁊ intri seco.pmo quidē duplici:aut a planetarū impssione i aialis corpus:vel a pside ſm q̄ fuerit isti⁹ vel ill' actibus ciuilibus accōmodū. Primitus quoq⁊.7. eueni unt etates:ceu septem sunt planete:quarū pma cau sať a luna.ipa nanq⁊ gubernatrix é infantū in q̄tu or pmis:an quadripartiti.4.qui ⁊ nutritiōis appel laнť quos pmitus notant astrologi ex dñis triplicita tis ascendentis anteq̄ȝ iudicet quicq̄ȝ de nato. Et di gne quidē talis fieri potest ꝓfiguratio:qm̄ sicut luna é planetarū infimus būida vehementer ⁊ mobilis:

sic ⁊ in hac hora infans anima disponit ⁊ corpe. prin cipiũ eni vite suscipitur ab huius etate ceu a luna in alios ascenditur planetas eȝ q̃ȝ in conceptione. illic eni incipit a Saturno: ⁊ terminat in lunã dria. 4 9. Egetq̃ cibo hũido liquido: supra quã occurrit mer curius indifferens: rõis tũ ⁊ scientie planeta. vnde puer tradendus est mgro cũ sex habent an. qui eum doceat ꝑmo tertia. ca. 4. ꝑme doctrine. Recipit nan q̃ tunc de facili omnẽ impressionẽ cũ sit adhuc velut tabula rasa: de alia. 3. oio susceptibilis impssionis de facili gubernans natũ. 10. an. hec eni medietas extat annorũ eius minorũ. Et demũ ducit venus. ⁊ qr est planeta huius seculi delectatiõis hilaritatis: vt gule ⁊ luxurie: ita disponit ⁊ natus cuius regimẽ. 8. termi nat annorũ spacio. tot nanq̃ sunt eius minores ãni Et postea suo quodã ꝓncipatu sol regit q̃rto: fiẽ nũc quartũ cõit ponit locũ obtinere in orbe. ⁊ qr ipse pfe ctior extat inf ceteros: ⁊ dignior planetas natus hac hora omissis q̃ sunt veneris diuinus appetit videri: honestate simulans ⁊ abstinentiã. 19. ꝑmanet annis: vt anni sint eius minimi. Deinceps superuenit mars ⁊ qr est etas superbie magnanimitatis ⁊ rixe: talit et natus disponit. pugnat eni ꝓ acquirẽdis mõ quocũ qȝ: opa exercens maiora: in quo tpe progenito multa ꝓtingũt aduersa: ⁊. 15. dominat an. fm annos ipsius minores. Et denuo supuenit iupit planeta futuri se culi pacis ⁊ tranquillitatis: sub quo natus penitet cõ missorũ martis ducatu: querẽs q̃ dei ac omnẽ opati onẽ bona. 12. natũ gubernans an. vt minores sũt eius dem. Et tandẽ occurrit saturnus frigidus siccus do losus cogitatuus tristis labore plenus ⁊ angustia: qualit disponit ⁊ natus. plurime nanq̃ tunc illi acci dũt infirmitates ⁊ tristicie: ⁊ hic natũ gubernat fm numerũ annorũ eius minorũ. 30. annis: ita vt omnes ãni ꝓgregati reddant. 98. nã valde pauci sunt tran seuntes annos. c. Quod si ptranseãt pdũt actus eoꝝ oẽs: quos quis supans ex saturno deuenit in lũe du catũ: q̃ non q̃ttuor solũ ducit an. vt ꝑs: vez. 25. sicut anni maiores ipius haly ibidem. Si aũt modo alte ro ceu ptor actus imungit cuileo: tunc septem iteruȝ sunt etates. vii Odofredus legista: Etatũ ꝑma est in fantia. 7. an. in masculo ⁊ femia diffinita sub q̃ etas locat anniculi dicta. i. que vnius anni. alia quoq̃ pu eritia ab hinc appellata: que. 14. an. in masculo in fe mina vero. 12. terminatur. Est ⁊ adolescentia q̃ vsq̃ ad. 25. puenit an. alia est iuuentus ab hic vsq̃ ad. 50. peruenies. Quedã vero grandeuitas dicta i. 70. an. extensa in qua viri excusationes iã recipiũt. Est ⁊ se nectus a. 70. in ãa que fine ponit carẽ: nisi qr lex vl tra. c. an. neminẽ viuere ꝑsumit. Senũ quoq̃ dicit 70. termino carens certo: concludit tũ morte q̃ satis videt sic ĩmissa dissute. iurta quod Oribasi⁹ aphoris. 5. Jõ ptifici fiunt maxime a. 18. an. vsq̃ ad. 35. qr tũc multũ exercitant: sunt enim apti in tantũ: vt lex roma norum iã am etatẽ ꝓbatam dicat. Quos eni antiqui ad bellum ꝓbare volebant a. 18. an. assumebant. nõ ante. a. 14. vo vsq̃ ad. 18. qbusdã leuioꝝ⁹ exercitijs afficiebantur. a. 18. vsq̃ ad. 35. iam ad arma mittebã tur. ⁊ a. 35. vsq̃ ad. 60. tribuni erant. a. 60. vero in antea complebãt mulicia: ⁊ sui honoris accipiebãt di gnitatẽ. i. mittebant per pontẽ paruum: ⁊ licebat eis quod voluissent agere. que aũt ab intrinseco causat etas duplicit variat. aut eni strictius sumit ꝓut aial vel in perfectũ tendit. aut ab eo mor labit in opposi tũ: ⁊ ita due tñ erunt etates: aut augmastica ⁊ paug mastica. diligenf nanq̃ ꝓsiderando cũ ꝑria agãt sp approximata: ⁊ in actione quacũq̃ alterũ fit ꝓdomi nãs oio dria. 18. Oꝝ humidũ ⁊ calidũ ꝓmitus obtinẽ ac demũ ꝓportionabilit his frigidum: mor ⁊ ficeum qr sic fortitan quis illud ꝓnosticorum exponet ẽtio. ꝓmus quidẽ terminus transmutationis in frigus q 30. anno. vltimus vero. 35. vñ. 6. ẽ re. sa. ca. 2. Prici pium declinationis hñt quidam ꝓsertim post. 30. an. q dam vero post. 35. Medicinaliter tñ exponendo ma gis hmõi non paipit inceptio: immo etiã in senectute virtutis non apparet oio defectus aperte. Vel latius accipit qõ etiã dupliciter euenit: aut naturali calido vel innaturali. Siqdem ꝓmus tunc etates q̃ttuor ex tant: aut signat premissa earũ descriptio. adolescẽtia siue pueritia que. 25. aut. 30. terminatur anno: ⁊ iuuẽ tus que. 35. aut. 40. finitur. Senectus vero vel gran deuitas. 55. aut. 60. perficit anno. ⁊ abhinc in ãa ꝓ tendit senium in finẽ. Etatũ aũt prima i. 5. fm. A. se questrat vt infantiã: dentiũ plantatiu. i: conuulsiuã: sp maticã: ⁊ fortitudinis etatem. aphoris. ẽt tertia: Etas ⁊ alia etas dicta ꝓsistentia: inter iuuentutẽ ⁊ senectu tẽ locata: quarũ vna multotiens contineri notat sub altera. Scito quoq̃ qꝺ adolescentia dupliciter inuẽi tur accipi. vne qdem sicut apparet per. A. ꝓ etate ꝑ ma vniuersaliũ: alia ꝓ pubescentia. vñ ꝑmo theorice ca. 11. Pueritia vsq̃ ad ãnos dr. 15. adolescentia vsq̃ ad annos dr. 30. ⁊ aphoris. 3. Incipiunt pueri post 14. an. pubescere: similit ⁊ puericia codẽ theorice du plex extat: Una qdem vniuersalis vsq̃ ad. 30. fere an nos: Altera vero ptialis adolescentia: ceu apparuit dicta ab annis. 15. in antea vsq̃ in. 30. tertia quoq̃ aphoris. Puericia inf pubescẽtiã ⁊ iuuentutẽ a Ga. locatur. ꝑmo vero tertia. ca. de re. infantiũ. Infãtia ponit in annum tertiũ extendi: ⁊ ab hinc in. 14. puer ⁊ demũ adolescentia. Simulf consistentia est dupler Una qdem iuuentutẽ ꝓcedens: in qua pausat augmẽ tum: ꝓ apparens de re. sa. cap. 2. Altera vero subse quens illã in qua corpus ⁊ virtus ꝓseruant a cãu sal tẽ apparenti iam ptracta: cuius qdem diuersitat cau sam non paucã transferantiũ garrulitate estimo cuꝝ fortassis nominũ defectu. Si vo non parũ etas ab i naturali calido dispensef: put ea fuerit talibus egri tudinibus disposita vel alteris: tunc etates fortassis abbreuiabunt a ptioribus. calor eni extraneus vitaȝ breuiat. vñ. 6. de re. sa. cap. 2. Quecunq̃ corpa egro tatiũ dispõnem habuerũt: mor in gnãtione prima hec qdem nequaq̃ deuenũt vnq̃ in senectutẽ: aut si deuenerint oio demũ vnã aliq̃ egritudinẽ plixam habent: quare fm hãc intentionẽ tertia scribit apho ris. iuuentutẽ in qnto septenario. i. in. 35. an. termi ri. senectutẽ vero in septenario septimo hoc ẽ i. 49. Et nosce qꝺ qr calidum siue natura le oio seu ẽt inna turali cõmixtũ diuersimode afficit humidũ nature. multis vȝ diuersificatũ naturalibus innaturalib⁹ vl extraneis. ideo non simpliciter ꝓnunciandũ etat terminũ. vnde re. sa. 6. cap. antedicto: non est certo ãno rũ numero certũ dare etates: sicut quidã fecerũt pe terq̃ fm latitudinẽ: ⁊ ideo in terminatione ipaꝝ dixerũt in tot annis: aut tot finiri: vel cũ additõe: aut quasi circa vel fere. Quod euenit ꝓpterea: qr aliq̃ complexio longioris est vite alia vt que tpata ⁊ san

guinea: demũ ⁊ que deinceps: differentia. it. Perio dus aũt tempatis interpretatur cum subditur crescit stat et reliqua: vt ꝓdicta quadrimembris etatũ signi ficat distinctio. Est autẽ puer agonus. i. ingeneratus ꝑmo de ge. aialiũ. ⁊ ſo recitat complexionũ ca. 3. q̃ fit animal imꝑfectũ: iuuenis aũt eꝯ. Est sigdem tem peramentũ dupler: Unũ in quo qualitates elemẽtoꝝ melioꝝ sunt modo concrete: Aliud qõ in nobiliores ꝓt actus ꝓsurgens ex priori sic vt vere tpatum sit il lud: cui hec duo pfectius inexistent. Et q̃ quesitũ cõ pationem importat: canon subaudiat illius in seq̃n ti explicandus dicia. ¶ Propter scõm vero sciendũ est q̃ aliq dixerũt iuuenes pueris tpatiores existere quo ad integritatẽ ⁊ pfectionẽ forme cũ virtute ꝑsta tiui. q̃tum vero ad ea que corpori extrinsec⁹ occur runt tpatiores sunt pueri cũ eorũ calor mulcebrio re perit ⁊ suauis: iuuenũ aũt ingratus ⁊ horridus. quo rũ eqdem ꝑmũ suscipio. Sed q̃ alter stare nõ possit 3. ⁊. 4. mr̃ abitur dicendorũ: cũ huiõi que puerorũ mulcebritas ac suauitas calidi subsistat distempera ta: non parũ relatione que ad pondus saltẽ humidi rõne vt veritas cogit: dicia. 19. Ideoq̃ alij dixerunt q̃ hi possunt referri vt ad componentia vel actuꝫ pe nes quos tpatiores iuuenes extant pfectiores cũ vt ostendet eorũ sint actiones. Sigdem q̃tum ad cõpo nentia id dupliciter euenit: vel ad ꝑma gñationis ꝓn cipia: vt sperma ⁊ sanguis: ⁊ q̃ in puero puriora sũ q̃ in iuuene nãlioꝝa: sic hi tpatiores sunt iuuenibus vel quo ad mixtionẽ elementorũ: ⁊ ita pueri sunt ⁊ iu uenes equales: vt sentũt medici in calore: In passi uis tñ distant non parũ: qm̃ pueri vehementer sunt humidi: iuuenes vero iam siccitate pticipant aliqua Sed eis ꝓsit qdem concesso: id tũ stare non pot. tũ quia vt ostendet: queri q̃tum ad gñationis ꝑncipia sufficienter sunt in humido distempati. at etiã vtcum q̃ in calido. neq̃ forte ꝑncipia illa sunt sp puriora ꝑus q̃ denuo: dicia. iii. Neq̃ etiã q̃ purius cõpleri one ac cõpositione tpatius seu equalius hoc ertat: et q̃ plus nunq̃ aliquid reperit in effectu: quod in eis ꝓrius non extiterit cã. Cum igit ꝑncipia gñatõnis vl tima causent ex miscibiliũ mixtione: neq̃q̃ erit ipsa a natura miscibiliũ assignare altera: cũ inde vim susci piant omne. vbi enim vnũ ꝓpr̃ alterũ vtrobiq̃ vnũ Quomodo pueri ⁊ iuuenes sunt in radice: vel q̃rto elemento pares: sequenti monstrabitur dicia. Nosce quoq̃ hos ꝓtingere defectus ex seriebus Ga. superfi cialiter auditis. videt enim talis audire pueros ꝓfer re iuuenibus in tpamento ¶ Propter tertiũ qdem sciendũ simpliciter ⁊ indistincte: q̃ iuuenes sunt pue ris tpatiores: ceu clarius ꝑ omne vt tactũ sensit. A. complexionũ ſo. ca. 1. status maxime omniũ aialiũ i medio consistit extremitatũ: neq̃ in vltimũ deueniẽs siccitate vt senectus: neq̃ in humiditate ⁊ mollicie mr̃ ta existens: quemadmodũ infantiũ etas: talis autẽ iuuentus. Quod ostendit ex assumptis a substantia lis inherentibus opantibus ⁊ casibus. Et ꝑmo qdẽ consimiliũ: qm̃ illud corpus quod amplius summo appropinquat tpamento tpatius existit non tali: hoc aũt est qõ iuuenis ⁊ non pueri. Certo nanq̃ tpamẽ to vicinat in etate in qua augmentũ ad suũ puenit fi nẽ ꝑmo ꝑma ca. 1. cõplexionũ. sed hoc ertat iuuent⁹ vñ ꝑmo theorice: Etas que ad statũ puenit iuuentus ea est in qua complet corporis crescere: declinatõq̃ sumit initiũ: cuius status. 35. sunt anni. corpus enim est a statu a. 30. an. vsq̃ ad. 35. thetorice ꝓr vsq̃ ad quod tempus haly sensit ptes augmentari cũ thori ce. 4. Quod innuit Ga. in ꝓtactis: prepositorũ ꝑmo Sed ꝑbl'. 2. homines vsq̃ ad. 30. an. augent: quod ẽt indicat: ꝑmo ꝑma: cũ scribit consistentiã circa. 30. an. existere. Quare ex his conuincit etatẽ non ꝓtinge re: certo annorũ numero diffinire: vt ꝓtactũ a Gal. Taceant igit haly corrigentes ⁊ volentes corpus in 25. stare simplicit anno: ⁊ iõ lr̃am eius corruptã ftij tres denotantes. 10. additione testantes. Et ꝓfirmat: q̃ corpus in etate iuuentutis expositũ: ꝫ mltũ appro pinquet tpamento: cũ eo q̃ calidũ ponit ⁊ siccum: di stat tñ ab eo versus caliditatẽ declinans ⁊ humidita tẽ. cũ igit puer sit iuuene humidior secedet ab eo am plius a tpamento ꝓdicto saltẽ in passiuis: cũ is vt ita ctũ sit in humiditatis termino: et ita minus iuuene tẽ patus existat: si calore sint pares. Itidẽ: id coequa litas oĩs seu compositio demonstrat a complexione q̃mltũ causata. Illa nãq̃ hora qua pfectior ac ele gantior reperit membrorũ coequalitas eadẽ patius existit. sed id iuuentutis tpe: cũ omnia membra sint ꝓportionabilit extensa ⁊ completa: ꝑm omnes q̃dru plicẽ compositõis nãm: quare ꝑmo ꝑma: Pulchritu dinis dicit etas. vñ eodẽ tertia: Iuuentus etas est sa nitatis ⁊ complementi. Eti: Ex opationibus ꝓsimiliũ ⁊ officialiũ. Cuius nanq̃ sunt pfectiores ⁊ minus im pedibiles illi sunt tpatiores: cũ huius tpamentũ ar guat a quo causant. tales qdem sunt q̃ iuuenis: non tñ pueri. Quod monstrat seorsum de aiali. nãq̃ mo tũ est tam apphensiua: siue de foris aut de intus q̃ de motiua. In omnibus enĩ his iuuenis puerũ: ac ⁊ senẽ non minus excedit. Quod si fortassis instatur: quia seniores pfectius iudicãt alijs: phys. 7. ex quo accipit q̃ ꝓsbyteri senes melius iudicant iuuẽibus. Palin: probleu. 30. Senes facti magis intellectum sed iuuenes existentes citius addiscimus. Ad ꝑmũ dicendũ q̃ id per accidẽs euenit: vt ꝓpter inordinatũ motũ ⁊ passiones existentes in ꝑmis etatibus. vnde mox eodẽ subdit. 5. Multa eis ꝑturbatio existit circa ipsos ⁊ motus: ⁊ ideo nullus eligit iuuenes duces: eo q̃ passionati non constat eos eẽ prudentes: topi. 3. Ad aliud simili potest dici q̃ cũ duplicia sint in nob ibidem instrumẽta manus quod est organũ organo rũ ⁊ intellectus sicut mox nõ sumus potentes mãb⁹ sed postea ꝓcedente etate. Itaq̃ intellectus nãlium non statim sed in senectute nobis aduenit maxime: tunc nãq̃ ꝑficit optime: nisi quodã impediat vt alia que nature. Intelligere enĩ nr̃m non fit sine fantasia speciebus intelligibilibus informata: quarũ copiam ante senectutẽ nondũ acquirere potuimus perfecte. Aut dicendũ q̃ secus est de intellectu: ⁊ alijs anime virtutibus: oĩs nanq̃ senio debilitant: ipe vero sol⁹ iuuenescat tertio de aĩa: quod significat huic organo minime allegari. Vel hmõi instantia p parua non di strahit qõ vsus. dat quoq̃ apparentẽ ibidẽ cãs cur citius iuuenes discimus: vt ꝓpter nihil quodãmodo scire: cũ aũt scimus quod fit in senectute: non am⁹ similt discere videmur. Eodẽ modo ⁊ opationes vi tales in iuuene sunt fortiores: quod pulsus ostendit. est nanq̃ in eo validior q̃s in reliquis etatib⁹ pulsuũ introductorio: ⁊ ſm ptem ẽt anhelitus. Similt quo q̃s naturales actus extant efficaciores in iuuene. gsia

tiua quidem vigorosior existit. ⁊ si fortassis pluribus sufficiat adolescens corporibus iuuene ꝓpter mollicie ⁊ supfluitatē eius plēm: tangꝫ ab actibus duplicis v tutis vt nutritiue ac augmentatiue decisam. vñ Ga mal. Nati iuuenibus pentibus principalia membra nāliter sint fortia ⁊ sana. Quod ēt euenit in digestiua nā indifferentius se hñt ad oīum alimentorū digestionē ꝫ pueri: ꝓpt quod. 6. ō accidenti. cap. 3. Si digestionis compationē in pueris ⁊ iuuenibus facere volumus in humidis ⁊ ligdis cibis iuenim⁹ vtrosqꝫ pares: sed in siccis disparos: qm̄ eis iuuenes melius quod durum ē digerunt. q si dicas id non eē ratiōe complexionis eorū q non pfecte digerant dura: sed q non sint eis homogenea: iuuenibus aūt sunt: primo pma ca. de etate. Dicendū q non sunt illis hōgenea: qm̄ minus humidi ⁊ molles extant iuuenes hic remissiores illis tpatiores. vnde cū bi eque: vt pueri digerant humida: pfecti⁹ vero dura digestionis erūt pfectiores: ad quā calor eos iuuat exacuatus: ⁊ vtcunqꝫ humiditas exiccata supflua. Augmentatiua vero que in pueris impfecta magis oppositum vt declarabitur importat. Rursus: ex casibus. Illi nanqꝫ sunt tpatiores: qui obtinēt mediū inter dūriciē ⁊ mollicie asperitatē ⁊ leuitatē: multitudinē ⁊ paucitatē pilor ⁊ colores quasi extremos: ac in qbus vlr decor oīs in coequalitate totius corporis: ⁊ oīs organorū reperit hmōi qdem sunt iuuenes ⁊ non pueri: cū sint supflue molles ⁊ lenes: in albū ēt colorē nimis tendentes: minus ēt decori ⁊ compositi aspectu cū adhuc extēt imperfecti: quod ⁊ notāt supfluitates entes i eis plīme vt in cerebris que ipsorū: cū duplicē sint humidi. vnde ꝺo cōmenti pulsuū: In pueris plīme supfluitates existunt: ⁊ ꝓpterea indigent fistole ꝫ3 maxima. vrine ēt iporum sunt hipostasi abundantes: nō aūt q iuuenū. In pueris enī multū humoris colligit crudi: corpus aūt mensuratū vt scribūt nullā aut pusillā hipostasiꝫ habꝫ. Quod fortassis qs id impedict. d. in eis multū forte hipostasis: ꝓpterea q vna ventris actio non ꝑt sufficienē seruire nutritiue simul ⁊ augmētatiue: crisium pmo. ca. 11. Sed id non valet q alimentū eorū digerit tandē in tertia digōne. cui⁹ supfluū hipostasis exrat. Aut forte rñdebit digōnes ꝑceden tes corrigere non posse vltimā: dīa. 19. Sed q āplius vrina iuuenū appropinquet vrine denotanti tpamentū ea que puerorū notū crisiū pmo ca. 11. ⁊ scōa pmi ca. de vtriusq etatū. quod ēt instruunt alimenta ex iuuenibus plantis ⁊ aialibus sumpta tpatiue nutrimentū exhibentia: ac ēt extrinsecus alterantia minus in iuuenē ꝫ3 in puerū impmentia. Cū aūt vnū ꝑdictorū vel duo in pueris inuenirent pfectiora: qō i possibile per se fortasse: non tñ destruit: verū potius asserit compatio vt q iuuenes pueris aut qbuscūqꝫ alijs sint tpatiores. sola nanqꝫ vnuoca cōpabilia extant: dīa sequenti. a predominanti tñ tpamentum indicabit. Ex qbus concludit iuuenes quocūqꝫ modo pueris tpatiores existere. ¶ Sed circa id dubitare accidit: q si iuuentus est tpata tunc non erit aliqua etas ca. ⁊ sicca: ⁊ ita vna deficiet vniuersaliū pmarū combinationū: ⁊ iō alīq instantiā voluerit dare i eta te temperata: vt vī Ga. innuere ponere tpatuꝫ omni Sed id non valet vt videbit. 66. illa enim oēs ꝺruplex elementorū ꝟuanda est combinatio equalit. Ex dicendū q ꝫ etas iuuentutis sit tempata equalitat ponderis rōne: est tñ ca. ⁊ sicca respectu etatis pueritis: ac aliarū calida: ceu cutis ponderi relata tempata: cordi aūt frigida ⁊ humida: ⁊ ossi calida ⁊ būida ¶ Propter quartū vero ad primū dicendū q Ga. non intendit illic dicere q complexio puerorū sit ea que iuuenū tpatior: ceu plures prauē subaudiūt: ibi nanqꝫ cōparans cōplexionē tpatam inter duas ēxtremitates ad ceteras disteperatarū ait: Erit eucrata hec talis ſm status tpus non minime: ⁊ in tempore ſm declinationē vt illis congruū. nā optimā qdem crasiꝫ hꝫ corpus ſm puerorū etatem. Dicit igit nō cōpando hmōi optimā ad iuuenes: sed ad pueros cōplexionū inequaliū: eo q in ea hñt tpamentū quod pueri debent habere in complexione tpata semp q̄ in oib⁹ etatibus pmanet talis in tegni. Et subdit: Alie vero omnes deteriores hac non quidē ea q̄ ſm status ⁊ tēpus ⁊ declinationis: ceu quidā mēdaciter intelligūt sed oēs alie. i. inequales pretacte sunt ac deteriores equali. ſ. cōplexione. Ad aliud dicendū q Gal. non vult q complexio puerorū sit optima simplicit: ſꝫ respectu veris cui ceteris temporū ꝓportionat ampli⁹ eo q calidū eius ⁊ humidū est remissū vt q ver ita q sit sicut ipm tpata: sed id non arguit complexionē tpatam absolute: q si ver dicatur tpatum ad corpa nostra: non tñ est simplicit tale aliorū temporū respectu q̄ eo distemperatiora existent habentia qualitates magis quo ad nos excedentes ⁊ extraneas. Aut dixit eā etatē optimā rōne actuū naturaliū: de his enī sermo ibidē ⁊ non alioliū: q per simile gubernat vt corpus tpatum: pmo ⁊. 6. de re. sa. cū eius caliduꝫ sit remissū obtusum humido: iuuenis vero calidū ⁊ si tpatius tñ exactius exrat: ita vt non sit totū id per filia ⁊ maxime quo ad calidū gubernare nisi corporis fuerit tpati. cū enī calm vel frigidū: q̄ efficaciora sufficienter excedūt in corporibus: tutius est ipa vti regimine pmutatiuo ꝫ3 ꝓseruatiuo: dīa. iij6. Ad aliud dicēdū q id forte siccius in iuuene ē eē tpatius cū non dicat siccitatis expressū verū humiditatis diminutionē supflue qō integritas ⁊ pfectio mōstrat actuū siccitate vigente hmōi pmo tertia. ca. i. Verū integritas et pfectio nra pficiendi opationes in quadā ꝓsistit siccitate q̄ incessanter ꝓcedit donec nos ꝓpinat. Ad aliud dicendū q Ga. p hmōi plimos ſmones nō satagit habere q pueri sint iuuenibus tpatiores: sed q ꝫsti tas būidi spmatici ſm ipor corpa āplius ē i eis aggregata ꝫ3 in iuuenib⁹: ⁊ pl⁹ sic pticipant calore āpli ou ꝫstitatiue: ⁊ iuuenes ꝫlitatiue. vñ sbdit q duplicibus extrīb⁹ substātijs hac quidē delectabilē hñte calorē: ea vo anxiabilē: alterā quidē plimā hñt infitēs alterā āt iuuenescētes vt ad totā corpis ꝓportionē: calor ēt suauis ⁊ grauis ⁊ tpamentū sbe innati magis dist a certo tpamento ꝫ3 calor anxialis ⁊ mordax. calor enī puerorū nimis remittit humido abūdāti i eis valde. Ad aliud dicendū q ꝫ ꝓportionet aeri: ipse tñ non ē ꝓpinquus certo tpamento: neqꝫ aliqō elemtorū per se: sed cōmixte quo plimū pticipāt iuuenes Ad aliud dicendū q nō pōt in plura que tpati: quia enī augmentatiua hñt qua augent ampli⁹ arguit oppositū a ꝓposito. In hoc nanqꝫ ostendit esse in via ad pfectionē ⁊ nondū pfecti: velut iuuenes qui omnē adepti sunt pfectionē ⁊ nulla adhuc amiserūt. Neqꝫ vt visum actus crebrior si fuerit in pueris ſpermatizationis perfec⁹ exrat ⁊ gignitiuus sicut qui iuuenuꝫ

Similiꝫ ẽt apparuit q̄ digestio non fit quocūq; calido sed eo ab humido excusso. vñ dīa. 21. Si digó tẽperatā habuerit siccitatẽ talis qualis sit nutrimentū hmōi: melius enī iuuenes digerūt quia entes medij pīm sunt alimentꝫ homogenei q̄ꝫ pueri tāq̄ꝫ extremi.

Differentia. 17.

Quod puer sit iuuene calidior ostendiꝫ q: quod ẽ sba ⁊ nā calidū magis ẽ tale illo qđ qualitate: cū qualitatis esse dependeat a sba. puer aūt sba seu nā calidus: iuuenis vero qualitate. Isaac in vrinis ⁊ febriū. 5. Amplius ille calidior est qui ꝓpinquior extat ꝓncipio calidi tatis ac fonti: cū vnūquodq; debilitet ꝓdistare ab eiꝰ ꝓncipio. Aris. de mundo. hic át est puer cū nondū intercesserit tps longū in quo fuit spma sanguis ⁊ spiritus vaporis: qui multū sunt calidi. sed iuuenis est ab his elongatus: complexionū ſo: ⁊ pmo ꝓma de etatibus. Itidem quod magis ꝓfortat digestionẽ debilẽ: cū ea potissime pficiat calido ⁊ quod in plures potest actiones nāe: cui ve pabulū calidi est plꝰ ⁊ aptus: ⁊ qđ sanguineus ac rubeus extat calidius: cum hec oīa calido pficiant sufficienti. talis quidẽ est puer ⁊ non iuuenis. nā. 5. simpliciū ⁊. 7. curatiue cū. 13. tertij ꝑcipit puerū sane complexionis ꝓpinquū pollutioni: uentri frigido seu debili: ⁊ non iuuenẽ applicari. plꝰ ẽt iuuene ac sepius comedit sui corpis molꝫ relatione ipiusq; comestio: cū bona ẽt digó nutritiói supereſt ac augmento. Materia ẽt ipiꝰ existit aerea sanguinea cū aquositate pusilla q̄ calidi reddit pabulū idonea. hmōi át cūcta calido causant ąplius in iuuene vero secus oīa. Itidẽ oīs vtus corporea est finita: ꝓmo ꝓma de cōplexionibꝰ etatū: ⁊ aialiū. ii. A. caliditas aūt horū est hmōi. Nō át tale oz tandẽ desicere: cū repatiat ab obiecto ꝓtinue: sed in iuuene finitur ⁊ repatit q̄ꝫmaxime eius q̄ in puertia respectu cū extinctioni ⁊ morti eo amplius appropinq̄t. itaq; calidior puer extat iuuenescenti. In ꝓrium q: ille calidior qui ꝑticipat elementorū calidissimo vt igne cū sit radix ⁊ ꝓncipiū oẽ formalis caliditatis. ipa náq; in eo extat in summo dīa. 15. ita vt oīa cal'a reducant in ipm. 2. metha. hmōi quidẽ est iuuenis: nō aūt puer cū hic filiet ab eo: ille vero ab aere. Rursus: Hic calidior est cuiꝰ ꝓtactus magis impmit in sensū: ⁊ capilli sunt plures lōgiores grossiores ⁊ rugosiores: ipius q; egritudies ⁊ vomitꝰ cholerici: cū hec oīa fiant calido: talis quidẽ ẽ iuuenis ⁊ non puer ceu sensus ostendit eẽ. Jgit calidior extat iuuenis puero. Propt pmū vero sciendū q; quid sit puer ⁊ iuuenis: dīa oñ sum ꝓri. Calidū quoq; fm Ga. duplicit accipit: ⁊ p subiecto seu corpe calido: ⁊ p qualitate. Impropie tñ aphoris. i. cū ꝓcretū importet aggregatū ex subiecto ⁊ accidente: denotās pmo accidẽs ⁊ pñr subiectū cōmentator. 4. metha. quod eꝫ censuisse impingit A. Est ⁊ calidū quoddā actu aliud potestate: ō ꝓtior át sermo. Calidius aūt de ꝑtibus ſo sexies dr: vnde quidẽ a quo magis calefit appropinquatione contactū. vñ. A. ibidẽ eo q̄ calescit tacuꝫ vt ignior alter q̄ magis in sensū impmit in tangendo. Et. A. cū fuerit in terra receptū calefacit: circa qđ pt mendaciū concidere. ppter nanq; habitū sensibilitatis multe tangens adeo in ipam valet impzimere: vt doloris extet cā. Alio modo q̄ magis liquefacit ⁊ adurit liquefactibile ac vstibile. Altero si vnū pluris molis ⁊ alterum minoris: quod nanq; pluris calidiꝰ minori. Adhuc calidius dicit qđ non cito sed tarde infrigidat. Non nullo ẽt modo qđ velocius calefactiuū tarde calefactiuo calidius fm nām dr: ceu id simile ꝑpe illud qui dẽ ꝓrium longe. ꝓmo sigdem modo tertio ⁊ qnto ignis ẽ calidior aqua feruenti: in alijs aūt econtrario. Propter secūm vero sciendū q; aliq; cū motiuis p nunciauerūt pueros calidiores. Alteri vo similiꝫ iuuenes: ſo complexionū aphous. ꝓma theorice ⁊ ꝓmi ꝓma. quoniā pueri sunt producti ex spmate ⁊ sanguine valde calidis, ⁊ aggregatis: ꝑ quos ꝓpinquores extant iuuenibus plīm. Sūt ⁊ puerorū corpa rubicūdiora bis q̄ iuuenū sanguie syncero mꝫtū ⁊ calidissimo pticipantia. Rursus: In pueris est augmentū appetitus: siue ystimbre grandis suorū corporū relatione cū digone laudabili. Cū igit hmōi oīa calidū argu ant ⁊ pficiant eo iuuenib' pueri extāt calidiores. Qui vero iuuenis pueris ponūt calidiores mouent ex eo q̄ san. ąplior est iu eis q̄ꝫ in pueris: ⁊ hinc sanguiné mittūt ex naribus non raro: ⁊ q̄ rubea in eis abūdat cholera. vñ egritudines eorū ex hac ⁊ vomitus multiplicant. hec aūt calidiori sanguine: cū sit res corpis calidior ō distempantia ineq̄li. ca. 6. Pensius ẽt ⁊ intellectus iuuenib' in vltimo adsunt pfectiōis cū iuuenis aial pfectū sit: puer aūt imperfectū. vñ rōnabile sit iuuenibus dñari efficacissimū ⁊ ꝓncipalissimū elementorū vt ignis. Puerorū vero actꝰ ab his qui horū manifeste deficiūt: cū neq̄ant incedere: currere: et portare: meq; vlr vllū actū illis silr pficere. sunt etiá somnoléti: qđ frigiditatẽ notat ⁊ hūiditatẽ: iuuenes át mīme. Sūt itaq; pueris calidiores. Posce quoq; q̄ heresis ſa tanq̄ꝫ acerbior ꝓmā pūgebat in duobꝰ vt in eo q̄ ponebat illa augmentū a calido fieri. ß in quiés ipm fieri magis pp hūiditatẽ q̄ꝫ caliditatꝫ robore: ⁊ digone non solū abundare pueros: sed multū a iuuenibus deficere. Impugnat ẽt ipam in eo q̄ dicebat appetitū seu ystimbre bonū fore in pueris: qm̄ ait non abūdantia caliditatis appetūt aialia: immo frigiditatis appetitiuis aialis ꝓiculo. stomacꝰ nanq; frūs bonus ẽ appetere: malus át digerere: tegni ſo qđ relatōe dr intelligi. ⁊ qr cibus puerorū nō solū in nutrimentū: sed in augmentū ꝓuertit vult eos cibis indigere q̄ꝫmultis. Cōtra quā equidẽ in defensionẽ ꝓtis insurgit. A. aiens fmonẽ eiꝰ falsari: qm̄ hūiditas ẽ augmentati mā: ⁊ non efficiens. mā vero vti fm q̄ mā sit quid passiuū: ſo de ge. ⁊ cor. potētia nanq; mā passiua existit: p se tñ non patit: neq; p se cātur: imo apud opationẽ vtutis in ea agẽtꝫ vt aíc vr nāe cū instro debito vt calore. vñ. ii. metha. Mā non seipaꝫ mouebit: sed tectonica: neq; instra: neq; terra sed semina ⁊ germina. Rursus: Falsa est dictio secte ꝑ in pmā: qr bonus oppetitꝰ vel ystimbre: nunq̄ꝫ frigore pficit: cū quinq; illic interueniāt ordinati motꝰ dīa. 53. sed potius appetitus ꝓsurgit hinc dictus caninus. qđ ostendit: qr inde cātur in eis cibo digesto non solū nutrimentū verū ⁊ augmentū: nō. n. nauseam incurrūt fastidiū vel vomitū: nisi ꝓpter cor regimen prauū: ⁊ inordinatū q̄q; qr nulla ex rebus intẽdūt nisi comestionẽ. Cōmen. ꝓnostico. 3. Porro: Ga. duabus his supueniens heresibus: quidā ẽt cōmunitatis adiungens calorꝫ vtriusq; ꝓdixit in pte: in quiens has rōcinari sup res pmas ex posterꝫ valde

ac scōio: cū non sit rōnabile oio ex posterioribus fidē facere prioribus. nā inuestigatō recta dz a sba rei sola subiecte: t nō ab ei⁹ aduentitijs suscipi. Et ꝓpterea tanq̄z vilipendēs ea ꝑdictorū alterationes subdidit: ꝓmittus canonē hic cōparationis obseruandū: vt cum aliqua compank adinuicē: in oibus vtriusq̄ dz equalitas oio t similitudo ꝓsupponi: nisi in eis q̄ comparantur solis. vñ ꝑbl. 5. Vita ignota vī longior: si alia similiter habentes adipiscamur: sola enī vnuoca sunt cōparabilia: ēre opus sit hunc cholericū puer iuuēi choleric: t sic in alijs naturis: aut idem sibi cōpari macrū gracili: carnosū carnoso: laboriosum laborioso: desidē ocioso: ieiunus ieiuno: ac ebriū ebrio: t ñ eē. Et vniuersaliter oz equalitatē t similitudinē oium nāliū ac ꝑternāliū intervenire: t eundē ad seipm tempe altero cōpando. Deinceps quoq̄ obuiās ꝑsat: ait se multa corpa diligenk tetigisse non infantiū solum aut puerorū: verū adolescentiū t iuuenū: ac cosdem etate diuersificatos: neutrosq̄ inuenisse vaces: neq̄ affirmantes pueros calidiores neq̄ iuuenes: cū eor neutro altero calidiorē inueniri simpliciter: aut frigidiorem: sed qualitate sola quadam dūtes ipōrū caliditates. nā que puerorū multa ē mulcebris familiario euaporabilior t grata tangenti: q̄ vero iuuenum pauca auriabilis fumosior tactui t indelectabil: qō t poteris experi assuefactionē diligenti plura corpa tangendi t diuersa. Proponet nanq̄z a mānifestioribꝰ incipere. Balnei. n. aer q̄nq̄z ē adeo calidꝰ vt nullus eū ferre possit. sed cōburi videtur: t aliquādo ita frigidus: vt t sudorem neḡat inferre. interdū vō mediꝰ t cucratꝰ. Et sīl⁹ hanc dispositiōez trinā est i aq̄ reperire: sive balnei aut corpis cuiusdā alīus. His taliter qdem entib⁹ inquiēs q̄nq̄z aerem t aquā cōmensurato calidiorē: interdū vō frigidiorem cōparās medio. non tñ aqua cucrata t aer sunt tactui cōsimiles penitus: qm̄ in vno ēt vt aere tactꝰ pōt diuersā pcipere: cū q̄nq̄z sit quasi nebulosus: t vaporosior: interdū lucernosus: fumosus: nōnunq̄z vō purus certissime. t id vtcūq̄z pōt in aqua contingere. vñ in multis t diuersis substantijs equalitas sit caliditatis idistinctos t idiscretos decipiens apte intelligentes ac expientes assidue: vt diri cū lapis quidē interdū possit caliditatē suscipe similem aq̄. siccus tñ est: humida vō aq̄. Per hec quoq̄z exēpla vult hīe q cū fiat motꝰ p medium ex extremis i extremū: talium erit iuuenes dare medios inter pueros t senes: cū possint ꝑz. A. seipsos sustentare: id ē radicalē caliditatē custodire. nō ät augmētat: quoꝝ vtrūq̄z pūt pueri: neutꝝ aūt senes. sunt igr pueri t iuuenes in medio: t in quarto elemento: seu radice calidi sīles vel equales. Id ēt aphoris. prima declarat pliquoꝝ simplicē t compositū t equalē t inequalē in peluibus equalibus. Et mirandū non parū: ēre Ga. tñ subtilis intellectui ēt difficilia per sensum potuit cōprehendere: puta q calor in iuuene t puero soret equalis. q. fm quartū elementū igneū vz. In puero vero plus dominaret substantia ārta aerea cum aquositate quadā. In iuuene ät magis ignea: qō in aphoris. mis ex caliditate oñdit in subiectis impressa diuersis: quorū vnū substātie ꝓportionat pueroꝝ: fligmū ät iuuenū: aut aqua oleū eis ferrū t hmōi. Videndū q Ga. fuit tactus pfectissimi: quod eius indicat rō t fidelis emperia. nā ex tactus dispōne quis i genios⁹ iudicat aut oppositus so ō aīa. qō ēt notat

sistolis impulsum post multā inquisitionē ab ipso ꝓceptio: de quo cū quadā mirat. A. fa ꝓmo assertiōe determinatua pulsus vm postea apte fuerunt. Ha li abbas vero fidelior Ga. inf pres inquit calorē equalē fore in pueris t iuuenibus q̄ntitate: diuersum autē qualitate: vt t inductū per Ga. t calor tñ puerorum vaporosus ē mollis t iocundus tacui: qui vō iuuenū eē. Cuius Ga. dedit exemplū de aere balnei t aqua calida: vt sint ambo in calore vltimo q̄ tacta calore i uenienk in q̄ntitate equalia extrema. sed balnei aer rei calorē comitak acumē t punctio: non ät calidam aquā verū potius lenitas. vñ nō pōt aqua calida dici aere calidior balnei: nec eē cū vterq̄z sit equalit calidus. Sic nanq̄z se hz calor pueri t iuuenis. hic enī ꝓportionak calido aeris balnei: qui vero pueri aque vtriusq̄ tñ in quātitate ꝓueniūt caloris. A. vero eximius dilucidator explicans Ga. positionem ait: Caliditas pueri equalis ē in radice t iuuenis. sed caliditas pueri ē maioris q̄ntitatis: t minoris qualitatis. s. acuitatis: que ät iuuenis econtra. cuius declaratio est vt opinek vna sola caliditas in mensura vel corpus calidū subtile vnū in q̄ntitate t qualitate solū penetrasse in substantiā humidā multā ceu aquam t alias i sic eam paucā vt lapidē quo posito caliditas aq̄ inueniet maioris q̄ntitatis t minoris q̄litatis. lapis vero eē Radix tñ caliditatis sēp permanet eadē qō mōstrat qr pueri fuerūt q̄liati ex seminib⁹ multū calidis. qb⁹ nondū aduenit res q̄ ipsa extinguat: cū puer ꝓiue crescendo ꝓcedat. Sed licz iuuenib⁹ nihil occurrat qō eor calorē augmētet innatū: tñ adhuc ipz extinguēs occurrit nisi q calor in iuuenib⁹ ꝓseruatur hūiditate mioris q̄ntitatis t q̄litatis: mulcebris. s. t suauis donec ad declinationē pueniat: nec tñ tam grandis diminutio adhuc humiditatis existit que caliditatē retinere non valeat. neq̄z est nisi q augmentū pficere non potest. pus aūt tanta erat q calorē poterat ꝓseruare: ac augmentū pstare: tandē vero ad tñ deveniet vt neutrū valeat efficere ceu in senectute. cū ergo fiat transitus de extremo p mediū in extremū: in eo alterū concidet extremorū vel calorē ꝓseruare: ac non posse in augmentū addere: aut ecōuerso. qō est impossibile. augmentū eni semp ꝑsupponit nutrimentū cū posteriora in essentialik ordinatis non pūt a prioribus separari sed eē. Itaq̄z poterit calorē custodire: q̄ iuventus est etas. Et scito p id qō. A. radicē appellat calorem. Haliabbas t fere Ga. q̄ntitatē ipius elementū q̄rtū puta ignē. Et quod diuidit in quantitatē caliditatis t qualitatē. i. acuitatē. hi in qualitatē mulcebrē t acutam. Hec est igit de hoc medicorū illustriū rō abbreviata. ¶ Sed circa ꝑdicta duplicē euenit dubitare dictum nāq̄z ē calidū sumi p calido corpore t caliditate quod vī cōtra cano. cōparationis fore assignatum eo q̄ sola vnuoca dicta sunt cōparabilia. q̄ autē sunt diuersorū generū non videnk hmōi: vt corpꝰ t qualitas. Dicēdū q hec sunt vnuoca vniusq̄z speciei inquantū calida: nā ita oia alba sunt spē indifferentia: topico. 4. Amplius dubitatatur quō eni possibil ē equalitas seu mensura radicis: sive quarti elemēti in puero t iuuene cum nūc sit b:eue tps quo i corpꝰ penetravit pueri: iuuenis aūt q̄z longū: forme nāq̄z permutank tandē fm subiectorū varietatē: cum corpus quotidie sp a ꝓma gñatione reddat siccius dria ꝓpri. t ideo colligo ca. 4. impossibile sit inuenire duo

corpora q̄ sint eoꝝ in calore: cū vnū sit altero siccius sicut opinat Ga. in puero ⁊ iuuene. Dicendū q̄ Ga. ⁊ A. non intendūt dicere q̄ sit equalitas oīaria q̄r ti elementi seu radicis in puero ⁊ iuuene: sed potius lata. ꝓueniūt enī p amplius sibi ad inuicē in calore: q̄z cū senibus ⁊ decrepitis vel ēt q̄z hi inf se quocunq; modo: cū ambo sint quo ad equalitatē seu equaliter calidi. illi vero infrigidari incipientes: qō innuit Ga. aphoris. p̄ma ingens: Ac si quartū elementum igné paré ponam⁹ in ambobus corporib⁹. s. iuuenis ⁊ pueri: vt sil'r ea dicamus eē calida. eteni ac si. i. qnasi ⁊ vt sil'r scribens ⁊ nō ⁊ sil'r latitudinis silitudinem denotans. vñ p̄mo expressius de re. sa. Semp a p̄ria gñatione oē aīal quotidie fit siccius: nō tñ calid⁹ aut frigidius: similit in oi etate: sed q̄cūq; vtiq; optime cōpositionis corpoꝝ ꝓsilio quodāmō in his vsq; in statū caliditaſ pmanet quecūq;: ⁊ hūidiores optimiſ angeſ: taliū deinceps caliditas non erit caliditas ea dē certi vel silis pueri ⁊ iuuenis verū late magis: q̄re p̄mo Fa: ca. de pulsibus etatū. Et nos iā declarauimus q̄ calor in pueris ⁊ i iuuenibus fere est silis mō q̄z sil' pōit. A. idē efficiēs san. ⁊ mlie dria. 31. Per Bigit qd dicendū apparet ad p̄mū: ⁊ q̄ Auer. gratis Ga. crimen inpingit cū non loquentē. s. Gal. fm veritatē habeat redarguere: sed suā potius disponem aphoris. p̄ma. Moderni āt in hoc q̄sito cū plurimis distant quos breuitatis gratia ⁊ iuuamenti omitto pauci. ¶ Propter vero tertiū sciendū primitus qd caloris multiplicitas tangat. Et deinde veritas elici atur inde. ¶ Propter hmōi primuz sciendū q̄ calidū est dupler: celeste vz ⁊ elemētare dria. 48. ⁊. 3. cū enī ista condecenk in adinuicē ꝓcurrūt ꝓstituit gñatū ita vt radicē caloris seu quartum elementū calidum audio cōpositū ex calore celesti ⁊ elementari in humido radicali fulcato. q̄d qdem diuersificat rōne subiecti fm q̄ fuerit humidum h⁹ āplius vel minus cōcretum ⁊ inde obtusius vt in puero: aut acutius sicut in iuuene. ⁊ hoc calm ⁊ humidum possunt dici vere innata in principijs generatiōis cōplantata. Est ⁊ aliud calm fluens siue currēs ⁊ humidū q̄ ꝓtute digōnum ⁊ maxie cordis ex alimentis causank drijs ptack: q̄ q dē in iuuene q̄ntate ac ēt qualitate sunt ampliora ⁊ intensiora: cuz vasa sint maiora ipius ⁊ feruentiora. ¶ Propter hmōi sigdem scōm dicendū q̄ iuuenes calidiores sunt pueris calore ēt ptio. lz eni radix calioris ⁊ pcipue ꝓpter calm celeste: vtcunq; magis vigeat in pueris q̄z iuuenibus cū abundantiorē ⁊ amenioré habeat mām: ipa. n. eadem pmanēs spē magis ⁊ minus pt suscipere in iuuenibus aūt exactitio ei⁹ cū sufficienti adhuc humido radicali: siccitatē ipam cō terminato lumanté pcipue cū ponak restaurari dria iii. vehemenk excellit caloris puerilis obtusionez: vt ēt plus superēt calm radicis puerorū q̄z ipa iuuenū calorē: ita vt iuuenes ēt ptior calore pcalescant pueris. Juuatur quoq; iuuenescentiū calor calido fluē tibus ⁊ humido qbus hos certū pueros superare. ⁊ si Ga. cū alijs cal'a ⁊. humida āplius tangāt prima. Quod breuik pt firmari per rōnem pcedentē q̄siti p̄ma sumpta a substantialik inherentibus effectibuſ ⁊ casibus in modicū trāsmutatis. lz nanq; per essentialē inherentia Ga. cōprehendit equū calorē radicis siue quarti elementi in pueris ⁊ iuuenibus: nō tamē certe oīo: sed cū aliqua vt exp̄situ est latitudie. Amplius illa sunt calidiora in qbus calm iā mām suam superari incipit: ꝓ aq; extat adhuc sufficiēs id vigorose sustentare. Bāt in iuuenib⁹ reperik: ñ āt i pueris vñ in dict⁹ particularib⁹ ca. x. Calor puerorū nālis lz substantialik sit fortis: nondū tñ ē in perfectiōe: ppē abundantiā hūiditatis eorū: cū iuuenib⁹ qdē oīa vt oīsum p̄us perfectiōi adsint mō non āt in pueris: q: ab infantia vsq; ad iuuentutē hūiditate abūdant superflua. neq; in semb⁹ qñ vt tactū caloꝝ in eis radicē custodire non valet qō declarāt lignorū ignitio neo p̄cipue. Eti: Qui mēbro calidiori ꝓportionant calidiores extant his q minus calido. hmōi vō sunt iuuenes: ꝓportionanf eni cordi ceteris calidiori partibus: qō eorū oīdunt virilitas audacia ⁊ pseuerātia pueri āt epati simlāt qō significat q̄ ē ampliori sanguinis in ipsis q̄z in iuuenib⁹ gñatio aphoris. 3. Itaq; iuuenes pueris erūt calidiores. ¶ Propk quartuz vō dicendū ad p̄mū q̄ Isaac p calidum sbe vel nāe auduit quātitatiuū siue mulcebre cū tale dicat dependentiā ad sbam vt oīsum: nō āt q̄ ipm extet substantia. caliditas vero vigorata in iuuenibus hāc dependentiā ñ ꝓportat cū rē suā dicat āplius in abstracto. Ad aliud dicendū q̄ ille p̄mo intelligendus ē in gradibus entiū vniuersi: nō āt in ente quolibet priculari Non eni illicitū ē vtutes fieri fortiores ⁊ validiores circa sua p̄ncipia eo q̄ fortiunk mās p q̄s fiūt hmōi vñ cordarū extremitatū maior ē potentia ad ꝓbēdū q̄z potentia suorū p̄ncipiorū q̄ sunt vtus ptē neruor A. 5. de aīa: Cū. n. actio fiat in tpe nō mor ad p̄mas agent⁹ fortificat ipsa: qō lignorū oīdit incensio. Ad aliud dicendū q̄ digō nō solū p̄ficit calido sed ⁊ humido q̄ vtrunq; habeat calidū. iuuenes āt ab hac plius sepank pueris: neq; puer in plures p̄t act⁹ nāe q̄z iuuenis vigore q̄n pueri augmentatū iperfectioꝝ iportat āplius pfectiōe: dria pōn. neq; ēt in vtutibus nālibus qbuscūq; supant pueri iuuenes: cū careant gñatiua fere. Nutritiuā ēt eis iuuenes hūt eāles aut fortiorē eo q̄ digestiua ē hmōi dria pōn. in alijs aūt vtutibus oīsum ē p̄us satis iuuenibus deficere mānifeste: neq; mā calidi aerea ipos fortificat tñ: vt terreitati pmixta lz calido sit sua inidonea diutius pmā sino. Sanguis quoq; eorū aquosus magis: rubedo ēt puerorū: ⁊ ꝓpe infantiū intensior p accidens existit: vt ꝓpk raritatē poroꝝ quā suscipit a mīcio calido cū cutis subtilitate: qō secus ptingit et ppe cum iuuenescit. et q: humor augmentak vt cholera q lz sit sanguine calidior: non tñ coloratior: cū sanguis fio colore cholerā tingat pamplius. Ad aliud dicēdū q̄ non oz vt apparuit q̄ aliqd diutius duraturū intensius existat: imo potius euenit oppositū: cuz vigor dispositionē subiecti regrat determinati. Argumenta vero ptis alterius ꝓcedo caliditatē tangentia natuf coactā ac etiā currentē: cum hec subsequat a pōn. Hec igf sit veritas ist⁹ q̄siti breuiſ ex dria pōn. ⁊. iii. A modicum elicitā in vtili omissa circa id modernoruz garrulitate. ¶ Differentia. 18.

Quod masculus omnis non sit femella qualibet calidior ēt siccior ostendit: qñ magnitudo corpis fortitudo ⁊ vigor a caliditate causank ⁊ siccitate: cum sint alterutrius qualitatibus efficaciores. hmōi autē reperiunk in cuthomorum piscium puorum ouificantium qua

dimpedū ⁊ auiū rapaciū femelliſ:ꝺ ge.aialiū pꝛio ac vrſa ⁊ pdalis vigoꝛoſioꝛes pdalo ⁊ vſo denotāt:hi ſtoꝛiarū eoꝛundē.8. Adhuc homo ē calidiſſimū aialiū.io.pbl'.qꝺ aūt per ſupabundantiā ꝺf vni ſoli cō uenit thopicoꝛ.5.ſi enī i aulbus gāpſonicis maſculi frigidi reddunt ⁊ ſicci:ꝓpter ꝓiunctionē caliditatis: ⁊ ſiccitatis ſpeciei cū caliditate ſex⁹ ⁊ ſiccitate maſculinū.in eo nanq; ob hoc cātur adultoꝛi:i feminino vo ꝓpamentū ꝓſurgit ex ipius nā ſꝛa ⁊ hūida ſpeciei: calidū ⁊ ſiccū remittente. Multū igit amplius i ſpē boīs mari aduſtio ꝓtinget:vt in frūm ꝙuertat ⁊ ſiccū ⁊ tandē in humidū accidēcaliſ. Rurſus: Si ois maſculuſ eēt calidioꝛ ⁊ ſiccioꝛ femella qualibet:iā maſculinū ⁊ femininū ꝺrie viderent aialis ēntiales concomitantes q negatū.io.metha.illuſq;.5. ⁊ pmo p ma. Eti: Colericus calidioꝛ ē phlegmatico:ſed mulierū q̄dam ē colerica:viroꝝ vo quis phlegmaticus. Palin: Pulſus manifeſte maioꝛ ⁊ foꝛtioꝛ arguit intenſionē caloꝛē.talio āt qñq; reptus ē i femellis: oppoſitus āt in viro cōmenti pulſuū ſo.2mp.ps ⁊ oio coꝛpus oē q̄ztū hz de ſanguine:tñ ꝺ caloꝛe.vl'r eniz in ſanguineū oē ſanguineo frigidius cōplexionū ſo ca.5.ſed femelle ⁊ p̄cipue in ſpē humana plus pticipant ſanguine:qꝺ eius periodicus fluxus oſtēdit ac caloꝛ non parū facie. Itidē coꝛpus nō ledi a frigido denotat calm.ſed mulier non ſic vī vt mas a frigido nocerī:cū eam videam⁹ tpe frigidioꝛ pauciozes pānos maſculis fere.iii aqua ēt diutius pmanet nudi pes lauans coſdē. Erit itaq; non maſculus glibz femella calidioꝛ ⁊ ſiccioꝛ. In ꝓrium viri calidi magis ⁊ ſicci ſm nām ſunt: mulieres vo humide:⁊ infrigidi pbl'.4. Eti: Maſculus calidioꝛ ē ⁊ ſiccioꝛ q̄z femella vt ab optimis anterioꝛibus phīs ⁊ medicis dictum ſa pulſuū cōmenti ca.i.quare theoꝛice pmo ca. primis maſculū in oībus aialibus calidius ē ⁊ ſiccius cōplexione femineo:⁊ femineū frigidius ⁊ humidius maſculo qꝺ ſentitū eſt in libris de ge.aialiū: ⁊ hiſto. 8. 2mp.alle calidioꝛ extat ⁊ ſiccioꝛ: vt ad vnū ſit ꝺre q̄ pfectius agit foꝛtius ac diutius,hec nanq; qualitatū ꝓingatio efficacia diſtempatarū eſt oīum.is āt eſt mas vt ex ipius apparet ꝓprietatibus: qbus diſtinguit a femella.8.pfato ⁊ complexionū ſo ca. de cōplexione mēbroꝝ officialiū.vñ colliz ſo: Maſculi cōplexio calidioꝛ ⁊ ſiccioꝛ ē cōplexione femine quod manifeſtū ex coꝝ opibus. Itaq; maſculus vl'r calidioꝛ ⁊ ſiccioꝛ ē femella. Ꝓpoꝛ pmū vo ſciendum q̄ mas ē aial qꝺ in aliud valet gñare.femella vo qꝺ in ſeipm.ꝺ eni pt ꝺ in id:illa vo ꝺ in id ſuſcipit in aialibus ſaltē pfectis qꝺ pp enthoma ſit dictū q̄dam Et hec qdem diffcrūt mō rōne ſenſu aut pticulis q buſdā diffoꝛmiē hunc inde organizatis de ge.aialiū pmo.⁊ ad ſūmū mas ē aial actu pticipās pfectioꝛi: ſcia vo impfectioꝛ ē nāq; quēadmodū oꝛbat⁹ maſculꝰ ſeu occaſionat⁹ eoꝛundē ſo.vñ illoꝛ.i.ml'r ē vt maſculus agon⁹ i potētia.n.q̄dā femella ē vz calidi eo q̄ ñ poſſit digerē ſpma ex vltio alimento: q̄re hmōi q̄rto:maſculuſ ē potēs digerere ⁊ ſtare facē ⁊ ſegregare ſpma hīs p̄ncipiū ſpeciei.femella uero eſt ſuſcipiens impotēs ſtare ⁊ facere. Eſt aūt ſexus rebus naturalibus mediāte cōplexione vuū inſepabiliſ anneroꝝ. Noſce quoq; q̄ ſexualis inſurgit diſtinctio ex pticula in ſe naturalis p̄ncipiū caliditatis ꝓtinens vt pote coꝛde in ſanguineis:in aliis aūt ex eo qꝺ ei ꝓportionabile:ex quo ſigdem oꝛgana dependent genitalia:⁊ nō eq̄:vt ſenſere nonnulli. Et ſi qdam ceu Amara.poſuerit diſtinctionē hmōi in ſpmatibus exſtere:Empedocles in caliditate ſimplr ⁊ frigiditate alig vero in latere dextro mſicis vl'r ſiniſtro.⁊ Democritus abderides i ꝓpter obtinere ſpma: qꝺ puenit a pticula. Aui ſm aliquid ⁊ marime Empedocles i pugnanī de ge.aialiū. 4.q̄re haly. Complexio calida adiuuat ⁊ ad gñationem maſculi.caliditas enim cū nālis fuerit adiuuat ſup digonem. nam cū ſpma digerit:reddit vtus ipius completa: frītas aūt natalis ſeu extranea digonem pꝛohibet:vñ ſperma indigeſtum efficit crudum ⁊ debile ⁊ iō latus dextrū matricis adiuuat in gñando marez caliditate ſua ⁊ ſiniſtrū feminā friditate:ſz caliditatis adiutoꝛiū:aut friditatis impedimentū hmōi ñ extat ēntiale cā:ſz magis eq̄litas cōplexionis ſm Ar.cordis vtutē reddēs fortioꝛē:ac eius oppoſitū debilioꝛē. Ꝓpoꝛ ſeōm qꝺ dicendū q̄ Parmenides poſuit q̄ ſcia ēnt vl'r calidioꝛa maſculis:⁊ virtis mulieres. Empedocles aūt ꝓriū de ꝓtibus ſo illius ſigdē motiuū ꝓtactū ex ſanguis abundantia.qd vero de hec q̄rto ꝓpoſitū oſtendet. Iſta ſigdem perſcrutatio pene pulſuuz cōmenti ptractat ſo ca.j.ſil'is enim valde illic intendit eidē puta qs fortioꝛis ſit pulſus maſculus vel femella ea⁹ ſeries fere ita:in eo q̄ neq; mox a p̄ncipio ſimiliē vniuerſi nos a complexione formati ſum⁹ ⁊ q̄ ne q̄z ſtudijs neq; dictis ſimiliē vtimur qꝺ vniuerſale h⁹ enunciationis corrumpit poſſibile nāq; ſit ſciam aliq̄n inueniri non minoꝛē:neq; vl'r paruū neq; parem:ſed hūtem qbuſdā viris pulſum manifeſte maioꝛem:vtrunq; contingit intelligē phlegmaticioꝛē nā frigida eni erit hec complexio ⁊ hūida:ſcie calidioꝛi ⁊ ſiccioꝛi cōpata:cū hoc ēt vir pontum q̄ regio ſꝛa ē valde inhabitet:nutriatq; in vmbra pigritē ⁊ ſm diētā voluptē:cuſtodiat ēt portā atrij:femella vero inhabitet. Egyptū multū exerciteſ:⁊ moderate dieteſ maioꝛ tūc erit femelle q̄z viri pulſus.ſi vo vterq; dieteſ vt expetit nā ipoꝛum ꝓma:⁊ eandē inhabitēt regionē non ſolū maioꝛ q̄ viri reddet pulſus:ſz ⁊ maioꝛ multū illo q̄ femelle:ſic itaq; vult Ga. q̄ q̄ztū ad cōplexionē nālem:pulſus maris foꝛtioꝛ ſemp exiſtit eo qui femine:ſed ꝓpter complexionē ex ſex rerū regimine ꝓſurgentem:ceu ſi regimē vnius femine vz declinet ad calida:mario ad frigida:pulſus poterit cuiuſdā femine maris pulſu foꝛtioꝛ reperiri. Ex hoc de maq; ſermone dixerūt alig maré ⁊ femellā dupliciter poſſe conſiderari:vel q̄ztum ad p̄ncipia generatōis ſperma.ſ.⁊ ſanguiné embꝛyonē ꝓſtituentes ⁊ ita mas omnis caliditoꝛ ⁊ ſiccioꝛ eſt muliere:cū is ex caloꝛib⁹ ⁊ ſiccioꝛib⁹ p̄ducat p̄ncipijs:femella vo eq̄. Aut quo ad complexionē acq̄ſitam indifferēt poſt ꝓſtitutōz p̄dictaz:ſiue ex ſanguine menſtruo:demū embꝛyonē nutriente ſeu qualibet diſpoſitione alia occurrente: ſeu poſt oꝛtum oio ſuperueniēte:puta ſint due femelle:quarum vnius maris ſit impꝛegnatio:⁊ alteri⁹ ſe melle in regione temperata:⁊ deinceps prima pontū petat langoꝛoſa:reliqua vero egyptum:ſane hīs cū ceteris ꝙuenientibus p̄dictis:cuenit tūc his: vt que pariet femella mare reddat calidioꝛ ⁊ ſiccioꝛ ex acq̄ſito.vñ.3.ti.ca. deſterilitate.ingt Hip. Vir ñ ē frigidioꝛ oi mliere.ſ.i cōplexiōe membꝛoꝝ ſuoꝝ p̄cipalū ⁊ cōplexiōe ſua ꝓma ⁊ ꝓplexiōe ſpmat⁹ ſui ſani:ita

si accidat ex ꝓplexióe accidẽte. ſz fortaſſis hec dicz qꝺ nó ſufficiẽtia habẽ oĩmoda ſicut tertio dñdoꝝ appa rebit: cũ viſũ ſit qñqꝫ femellá habẽté q̃ virilitat] oĩa mare ampliuſ ipius etiá frigide regionéqꝫ bitannĩb⁹ eandẽ: illis ꝛ regimine vtẽtĩb⁹ ꝓfoꝛmi. Quidá vo ru diuꝰ ꝓtulerũt femellá foꝛe inſtũ aliquá calidioꝛem mare ꝛ ſiccioꝛé aſſumẽtes qꝺé ĩmoderatá omnẽ diſ craſiá factũ reſoluere: aphoꝛiſmoꝝ ſcõa. Sꝑma. n. quoꝺdá repit calidũ ꝛ ſiccũ ſupflue: qꝺ inuirtuoſiꝫ ꝓpt exalatiõné ſpirituũ: ſm haly nõ maré ſz femmá nõ generabit. Ex ꝺ qꝺé volũt feminá generatá eſſe mare calidioꝛé ꝛ ſiccioꝛé. Qꝺ nó valet ꝓter alia: qa ſꝑma id ſic erit debilitatũ: q femina poſtq̃ ꝓducta fuerit: inde frigida erit valde. Adhuc ſi erit calidior ꝛ ſiccioꝛ viro is debuit gñari ex tali ſemine: qꝺ nã ha but facere ꝓcularis ſaltẽ cũ eſſe ꝛ pfectũ intẽdat cõ tinue. ¶ Propt tertiũ qꝺé ſciendũ q tágéde ſunt ꝓmo cauſe generatiõis maris ꝛ femine. ſecũdo ap plicenf in approbatiõe hꝰ ꝓpoſiti. ¶ Propt hꝰ ꝓ mũ ſciẽdũ q he duplices extãt. qꝺã qꝺé ꝓculares ꝛ materiales fere altẽ vniuerſales velut formatrices ꝛ effectiue. Quarũ eqꝺé ꝓme depẽdet a mare ac fe mina ꝛ circũſtantijs alijs. A mare qꝺez vt a ſemine ipius: quod multiplicetur euenit ab ipius virtute vi delicet. Cauſa náqꝫ in maſculoꝝ generatiõe virtus extat ſꝑmatis: femine vero debilitas. Hip. de embry onis generatiõe: Virtutẽ vero cõplexionẽ ipius poſ ſuꝫ intelligere: ac nó minꝰ virtutẽ dictá informatiuá de q̃ dictum q ſufficiés: dría. 36. ꝛ. 48. aut ſba ipius Sperma eni debꝫ eſſe mediocre cõſiſtẽtia nó liquidũ currens vt ſup aquá fuſũ aut ſpeculũ diffundat nó groſſũ viſcoſũ in eadẽ ſubmerſuꝫ: ſz mediocre ſpi ritu multo ente in ipo ſupnatãte. debetqꝫ eſſe nó ter reũ nó aqueũ: ſed magis aereũ ſpumoſuꝫ: de aſaliũ generatiõe ſecũdo. Aut quãtate: oꝛ náqꝫ ſufficien tem eſſe: cũ ſit multoꝝ ꝓncipiũ vel qualitate vt ſit ca lidũ ſufficienter cũ paſſiuarũ ꝓportione: ꝛ coloꝛ] al bi grãdinoſi ꝓpter ſpiritũ cõcluſuꝫ in illo. Spũs. n. aerei ſubigteſſi copia põſtat albedinẽ. Aut parte: debꝫ náqꝫ ex dextro ꝓjci teſte ꝛ rene ꝓſimili calidioꝛi cõ terminabili epati. A femella quidẽ aut a ſanguie mẽ ſtruo ꝛ ſꝑmate illius ſimilit ceu ſapiũt alq vt ſint ſuo mó bus ꝓditionib⁹ denotati: vel a matrice q ſit poſt mũdificationẽ eius: ſitqꝫ caſius ſꝑmatis in dextrũ la tus matricis: ex teſticulo ꝓprie dextro. illud eni calidi us exiſtit. vñ tertio. xi. ca. de ſignis albamni. Ruſti ci ſtringũt ſiniſtrũ thauri teſticulũ vt ſꝑma effũdat ex dextro. ꝛ ió mulieres circa hmõi curioſe inbẽt fe mellá pꝰ coitũ ſup latꝰ ſopiri dextrũ. vñ qꝺá direrũt q ſi ſꝑma ex dextro viri i dextrũ ꝓcurrat femelle: ma rẽ generari. ſi vo in ſiniſtrũ ex ſiniſtro femellá. ſi aũt ex ſiniſtro in dextruꝫ erit femina maſculina. q ſi eꝰ mas ꝓficiet ſemmeno. Circũſtãtia qꝺé vt ſit coeũtis etas iuuentus nó puerita vel ſeneciꝰ. Et oĩo ſit coi toꝛ hmõi albamnu vt vir fort] coꝛporis: eũlis carnis multi ſꝑmat] ſufficiẽter groſſi calidi magnoꝝ teſticu loꝝ: cũ venis manifeſtis immẽſi appetitꝰ: q nó debi litetur ex coitu: cuius etiá ꝑus dexter inflec teſticulꝰ. Similit ꝓſideráda ſigna femelle ſiꝛo mó. Adſit ꝛ re gio tpate frigida ꝛ boꝛa ꝛ ventus ſeptẽtrionaliſ: náqꝫ in maſculinitatẽ adiuuat. vñ buſtoꝛiaruꝫ. 6. Boreali bus coitum patientia maſculos pariunt magiꝰ au ſtralibus vero femellas. permutantur eni femellas parientia vt maſculos pariant. ꝛ ideo coeuntia opoꝛ ter ad boreá aſpicere. Cauſe vero generatioꝛes tres extant in ꝓſenti. Imaginatio mar] aut femelle vehe mẽs: vis aũt ꝓſtellatiõis ꝛ vniuerſalis natura: dría 37. Vigoꝛ eni imaginationis quãdoqꝫ tam fortis ex iſtit impſſionis vt nó ſolum ſerũ imutet: verum ſpe ciem fere. Vio aũt cõſtellatiõis extat in imaginibus ab indis in. 8. celo cũ nono nunc denotatis quarum efficaciá Ptolemeus approbat in centiloqo ac aſcẽ dens ꝛ vniuerſaliter figuratio celeſtis qñ forma imꝑ mit maſculineitatis vel femineitatis cũ planet] cõpi ctis in illa. Et tertio vniuerſalis nã eque fere femel lã intẽdẽs ꝛ maré. ipa náqꝫ ꝓfuationẽ intẽdit ſpẽ: q̃ foꝛe nó põt in aſaliũ pfectus niſi maris ꝛ femine cõ binatiõe. cũ eni talia generare appetũt opus eadem eſt imitari vt in vnũ maſculinũ ꝛ femella cõcurrant ceu euenit in plantis de ge. aſaliũ ſecũdo. hec. n. nã eſt vis ſiderũ ꝛ deimen qꝺ inferis hmõi attributi. ſz quoſdá náqꝫ hec oĩa plena diſſe. Aꝛ]. ó mundo. Hó eni generát boiez ꝛ ſol. In toto náqꝫ terre nãm vt fe minã ꝛ matré noiant celũ ꝛ ſolẽ: aut aliquid aliorum taliũ vt generátes ꝛ patres appellãt de ge. aſaliũ ꝑ mo. ¶ Propter hꝰ ſecũdũ ſciẽdũ q vt q̃ꝫ multũ eſt dicere mas calidioꝛ ꝛ ſiccioꝛ eſt femella. hic náqꝫ q̃ſi tum mãm ꝓcernit ſenſibilẽ. q̃ autẽ talis nõ penitꝰ iu dicabil: ſed vt ſepe magis. Inſtũ náqꝫ põt ꝓtingeꝛ femellá calidioꝛé ꝛ ſiccioꝛé mare ꝓſiſtere. qꝺ immutur theoꝛice ꝑmo ca. 22. ita: In pluribꝰ aĩus cognitio di ſcreto ꝛ cõſtantia in viris eſt maioꝛ q̃ꝫ in mulieribꝰ Primũ quidẽ huius oſtenditur: quoniã illud eſt ca liduus ꝛ ſiccius in quo ſuo mó calidioꝛa vigẽt clemẽ ta: ſed ignis ꝛ aer quoꝝ vnus caliduus eſt ꝛ ſiccus: al ter vero caliduus ꝛ humidꝰ vigẽt in mare. Aqua vo ꝛ ſiccitas terrea remollita dominãtur in femella: qꝺ ta ctus cũ eoꝝ actibꝰ ꝛ reliquis paſſiõibꝰ oſtẽdet. Ad huc pfectius debet qualitatũ cõbinationi pfectuꝫ attribui qꝺ ex ipius puenit efficatia. mas aũt femel la pfectioꝛ vt tactũ. cõbinatio etiá qualitatũ efficaci oꝛ ca. eſt ꝛ ſicca: cũ plus participet ꝛ minus materia Palin: illud calidius ꝛ ſiccius eſt: cuius eſſentiales ſignificationes actus ꝛ accidẽtia intenſioꝛẽ calidita tẽ denotãt ꝛ ſiccitaté eius oppoſito. talit vo ẽ mas re ſpectu femelle: tactu náqꝫ calidioꝛ extat ꝛ ſiccioꝛ. foꝛ tioꝛ etiá virtute trina ſeu ãterna: duꝛioriſqꝫ ſbe aſpe rioris ꝛ rarioris: ꝛ vniuerſalit coloratiouis perfectio riſqꝫ coeq̃litatis figura quãtitate numero ꝛ poſitiõe Virtus etiá cuiuſqꝫ mẽbꝝ dearticulati bꝰ differẽtiſ robuſtioꝝ inuenia: ſimilit ꝛ pulchrioꝝ: magiſqꝫ eius ꝓportionatus habitus theoꝛice ꝑmo. Et ad ſũmum põt rõne ſũpta a ſbaliter inherentib⁹ actib⁹ ꝛ caſib⁹ oſtendi vt tactũ: dría. 26. Erit igr̃ maſculus calidioꝛ ꝛ ſiccioꝛ femella. q aũt femella reperiat mare quã doqꝫ calidioꝛ ꝛ ſiccioꝛ monſtrat denuo tam ex parte cãꝫ particulariũ q̃ꝫ etiam vniuerſalium. Primũ q dem: qñ natura ſemper intendit qꝺ perfectiuſ. ſic. n. diſpendat ſperma in animalis generatione vt pru dẽs iconoſcul in familia aliméra: ſecũdo de ge. aſa liũ. cõſtituit náqꝫ vnũqꝺqꝫ vt q̃ꝫmeliuꝰ poſſit in ſiũ finẽ puenire. dato itaqꝫ q poſſibile ſpermate ꝛ ſan guie méſtruo calidioꝛibꝰ ꝛ ſiccioꝛibꝰ mtũ vt q̃litati bus ſufficiãt in maſculi generatiõe: mioꝛibꝰ tñ qñ tate vt mar] expoſtulat generatio cũ maioꝛ in oĩb⁹ diametris: hic ꝓpter nobiliꝛes ꝛ perfectioꝛes actus

habeat esse semella. nã sigdẽ ex hmõi ꝓncipijs semel
lã ꝓducet ꝛ non marẽ: q̃ calidior ꝛ ficcior existet ipo
quodã: cũ talis vi mãe sit gñata paucitate: q̃ nõ mo
dicũ erit pfecta: ita vt eius actus equẽt viro ẽt cuidã
nõ diminuto. Et tales q̃ñq̃ notaui semellas cũ cor-
pore ab origine decoro quãtitate q̃ꝫ prauа: ac demũ
cui⁹ actus viriles ꝛ ꝑcipue rõnis ꝛ intellect⁹ erãt egri
tudinibus lãgoroſe cholericis diarijs talib⁹ labora
teo q̃ꝫsepe cũ vomitib⁹ infdũ h⁹i. Cuiꝰ tact⁹ cũ hiꝰ
figura ꝛ alijs: caliditatẽ denotabãt certissime. Ad ꝛ
fulcit ex mãe passibilitate ipi⁹ q̃q̃ aptitudie. metau. ná
q̃ꝫ io ſpma ſ̃ ẽ mar⁹ ꝛ semelle mã. Cõmẽtator: fit mas
aut semella aliq̃ꝫ patiẽs passionẽ. Amp. mfat ex cãis
trimis ꝓdict⁹ in ꝓncipio gñationis agẽtib⁹ locũ mãe
magis obtinẽtia. Sunt itaq̃ꝫ duo ſpermata cũ sibi cõ
parib⁹ mẽstruis. vnũ qdẽ calidi⁹ ꝛ sicc⁹: qõ se suffici
ens sit in maris ꝓductionẽ: alterũ vo frigidi⁹ ꝛ hũidi
uo vt sit gñatiuũ semelle ꝓoui. deniq̃ occurrãt cause
tres ante dicte ſm q̃s euenit femin̄zare. adsint quo-
q̃ꝫ viri ꝛ femelle in mẽsa seminecitat⁹ imaginatio: ca
lius seminis hora ꝛ virtus celest⁹ siue forme: vel ho-
roscopi ꝛ ceterorũ cardinũ maxie cũ planet⁹ sil⁹ se
munizãtia existãt; caliditatẽ nõ tñ destruẽdo ceu cum
mas q̃ ab astrologis cuius notat femineus in die ꝑ
pue calidus ens ꝛ siccus significator: extiterit aut ve
nus ꝓpata femine in loco fuerit calido ꝛ sicco eidẽꝫ
ꝓportionabili ꝛ in ꝓplexiõe vel aspectu sil⁹ calidorũ
ꝛ siccorũ vel luna femineũ talit⁹ disposita lumie ple-
na: tũc q̃ꝫ calidior ertat. noctes exi pleniluniꝫ sũt
calidiores ꝓpẽ lumẽ lune de ꝓtib⁹ ãrto: sic ꝛ vniuer
si nã diligent⁹ semelle gñationẽ intẽdens. Ex ſ̃ gdeꝫ
semine deducet cũ locis ꝓpat⁹ ꝛ iuuis ex vigore nãe
ꝑticular⁹: q̃ pluries oporteat mares gñare valde q̃ꝫ
feminas: ꝓpẽ qõ nãe vniuersalis est in semellarũ ꝓ
ductionẽ opari nõ mime cũ absq̃ꝫ ipis gñatio neq̃at
pfici ꝛ spes saluari ꝛ qcqd iterdũ ꝓcurauerit. A. Ex re
liquo aũt ſpmate cũ eius mẽstruo hmõi in vigotatis
ꝛ fere oppositis masculo gñat. vñ fit videre annoꝝ
aliquo masculos maxime gñari: altero vo femellas.
Itaq̃ꝫ ꝓuincit semellã quãdã infdũ calidiorẽ aliquo
mare ac siccioꝛẽ existere. ¶ Propt ãrtũ qdẽ ad ꝑ
mũ dicẽdũ q̃ in paruis qbusdã aialiũ impfectoꝝ ꝓp
gñationẽ ꝛ ꝓfuationẽ ſpecies ꝑuidit nã: ꝓduceno se
mellas maiores in statura fortiores: ꝛ p ꝓis calidio-
res maris⁹ vt speciẽ possent gestatiõe mag⁹ saluare
sicut enthomoꝝ ꝛ puoꝝ piscũ semelle. In aniũ ãt
rapacib⁹ masculi p accidẽs minores debiliores frigi
diores ꝛ siccioꝛes facti: ex calido adurente ꝓpter cõ
plexionẽ caliditat⁹ sexus cũ specie calore. Ad sil⁹
accidit ꝑdali q̃ꝫ videat ar⁹. sentire i physonomia
pdũ ꝑdali fortiorẽ. Visa vo ex malis moꝛib⁹ exstimat
audaciã habere accidẽtib⁹ sexui ꝛ ꝑcipue tpe catulo
rũ lactantiũ vt ꝛ porca. nõ tñ sic duꝫ in pugna ꝑse ue
rat vt ursus: vñ nõ eo calidior. Ad aliud dicẽdũ q̃
hõ est calidissimũ aialiũ calore quãtitatiuo: nõ autẽ
qualitatiuo. dupler. n. ſ̃: sed mag⁹ leo ꝛ aues iducte
ꝛ iõ q̃ꝫ to de ꝓtib⁹ rectissimũ aialiũ hõ quãtitatiuũ at
calidũ in adustionẽ nõ ꝓducit vex q̃litatũ eraciuum
Ad aliud dicẽdũ q̃ masculinũ ꝛ femininũ nõ insint
p se aiali ꝑmo essendi mõ cũ nõ sint differẽtie ipius
ſbales: sed secũdo. sunt eni q̃dã nãles eius ꝑpetates
ceu ꝓtactũ ꝛ insepabilia accidẽtia. illa eni. q̃ fiũt ab
eodẽ agẽte ꝛ ab eis q̃ i vna ꝓuenũt forma ex eadẽq̃ꝫ
mã ꝛ in eũdẽ ordinat finẽ: spẽ nõ differũt. talia vero
sunt masculinũ ꝛ femininũ. Funt náq̃ꝫ a virtute ac-
tiua ente in ſpmate. ꝓuenũt ẽt in forma cũ vnius rei
vnica sit essentialis forma. Individua eni ſpẽi alicu
ius nõ forma differũt essentiali: sed mã sub quãtita-
te termiata signata. Itidẽ etiã exit ſpma passũ aliq̃ꝫ
passionẽ ſm quã masculus efficit aut semella. spẽ igr
nõ differũt sed ꝓprietate magis. Adõ aũt dicit ma-
sculinũ caliditate ꝛ siccitate differre a semella: dicen
dũ id diuersificari in q̃ꝫplurimis: nõ aũt vt declara-
tũ est oifariã. vniuersalia náq̃ꝫ medicine: ac ois que
mãm cernũt sensibilẽ etiã in cõi verificari euenit vt
ad multũ. Ad aliud dicendũ q̃ corp⁹ colericũ ẽ ca
lidius ꝛ sicci⁹ phlegmatico in suo gẽre: ñ aũt realit in
alio. nã semellã cholericã ꝓtingit inuenire sanguineã:
phlegmaticã ꝛ mlicã ois: tñ ꝓpatõe maris est phleg
matica: iuxta sex⁹ rõnẽ. Ad aliud qd dicẽdũ visum.
Ad aliud dicẽdũ est q̃ verificat si san. ille fuerit nã-
lis ꝛ nõ supflu⁹ q̃si ex indigestõe cãtus sicut q̃ mulie
bri emittit fluxu. Ad aliõ dicẽdũ q̃ nõ ledi a frigido
duplicit põt cõtingere in tegni: aut q̃ corpus sit cali
dũ vel dẽsitũ iobuiũ frigori. secũdo sigdẽ mõ ñ eue
nit mulierẽ ñ adeo vt marẽ ledi a frigore ꝛ nõ ꝑmo.
q̃re nõ calidior vel nõ ledit tñ ꝑpter ei⁹ impfectio-
rem tactũ. nõ eni ita vt mas cõiter percipit nociua: aut
fortassis femella táq̃ꝫ min⁹ distãs a frigido eiq̃ꝫ ꝓxia
parũ alteratiõe subitã susciꝑit minorẽ ab eo vt oñdũt
aq̃tica. Ad alter⁹ ẽt ꝑus inductorũ ꝑmũ qd dicẽdũ
visum. q̃ aũt in oibus aialib⁹ masculinũ calidi⁹ ꝛ sic
eius feminio positũ vt q̃ꝫ multũ in pfectoꝛib⁹ verifi
cari q̃lũ est hõ de quo ad ꝑsens inq̃sitio: nõ aũt vt õ
claratũ in his q̃ ꝑ puitate sunt impfecta vel accidẽte
infrigidata ꝛ exiccata. Aliud ẽt sua via ꝓgredit apta

¶ Differentia. 29.

**Quod non simul sed succes-sive hũores generẽt oñdit: qñ gñatio phleg
mat⁹ aliorũ ꝑcedit gñationẽ.** Est náq̃ꝫ phlegma hũi
dũ ꝑmo a cibo indigestũ. topi. 6. ꝑmũ aũt ꝓportiones
ꝛ ordinẽ vt ad alios hũores phlegmat⁹ ꝑportare. ꝑ-
mo quoq̃ꝫ de ge. aialiũ. Phlegma est supflui ꝑmi
vtilis alimẽti. Ex qbus elicit coll⁹ secũdo ca. de in-
namẽtis hũorũ: q̃ phlegma est supfluitas sanguinea
seu supfluitas diminuta vt sit san. nõ supfluitas cui⁹
sepatiõe a sanguine remãeat san. ꝓplet⁹ sicut a chole
ra ꝛ mlia: ꝓpt qõ impossibile sit cibuꝫ ꝓuerti nisi ex
ea generent supfluitates phlegmatice. Adõ ꝛ itidem
videt sapere Ga. secũdo de re. a. Et. 4. de regimine
sanitat⁹ ꝛ Theosius i vrinis. Amp. ordo tollit simulta
tẽ. Et ex phlemate eni fit san. ꝛ ex illo cholera ꝛ mlia
ex cholera vo mlia ꝛ ñ ꝓuertit: secũdo re. a. ꝛ ꝓtio the
ori. Rursus: q̃ a diuerso ꝑcedit agẽte nõ simul gña
ri vident cũ idẽtitas acgrat ẽt tpalis. ſ̃ hu. fiũt a di
uerso agẽte vt calore: qr efficiẽs phlegmat⁹ cã ẽ calor
diminut⁹: cholere supflu⁹: san. ãt ꝛ mlie tpat⁹ ꝑmo ꝑ
ma. Et: ſblimata vt ouũ ostẽdũt ex qb⁹ vicissim bu.
extrahũt qb⁹ ꝓportionãl: quoꝝ ꝑm⁹ similat aq̃: se-
cũdus cholere: tertius sanguinis: quartus vero mlie.
Rursus ipfectũ ꝑus est pfecto cũ nã paulati ꝓtinue
de impfect⁹ tendat ad pfecta. histori. 7. sed phlegma
est impfectũ cũ sit san. diminute decoct⁹. san. vo pfe
ctus. Adhuc hũiditates hũores ẽt existẽtes generãt
succeſſiue. nã ex ꝑma pluries sit tertia: ꝛ aliq̃n ex scõa

ɼ ktia q̃rta sicut oñdet: dria. 23. Pali. 4. de iuuamen tis. ca. i. ꝑma opatio calor⁹ ínati í sanguie est í epate ɼ p⁹ illud opaf in eo alius calor formalior calore epa tis. s. calor cordis. vñ ꝑmo cõplerionũ ca. vltio. sãn guis rursus ipe a corde hz caloré. Jndé ibidé. ca. 3. Et tertio theorice ca. 18. ɼ q̃rto theorice: Generatũ é epar rubeũ vt sanguiné sibi similé vz ru. generet: the orice q̃rto. ɼ almãsor⁹ ꝑmo scribit lãguiné epar sim pliciter generaf. Ex qb⁹ ꝓcludit q̃ hũores successiue generenf solũ. Et q̃ sanguis é gñet in epate ꝓprie ɼ hũor⁹ alius null⁹. Hoꝛ aũt oppositũ vf cõitas sen tiñ auctor⁹ magr̃. Adhuc q̃cũq; ex eadé gñanf mã hz diuersas ptes ɼ ab eodé agẽte simul obuiãte: ꝓbus mãe diuersis ɼ aĩa in fines opante diuersos vna ge nerant vt patet ꝑ decocta in aq̃. Solet ét grossũ pói exemplũ de carnib⁹ pullinis: castratinis: porcinis: ɼ vaccinis simul elixaf. Quo hũ. sigdẽ ꝑdicto se hãt mõ. Palin: quoq; secũdo nãliũ ca. vltio de iuuamẽ torũ q̃rto. ca. i. Assimilaf gñatio hũorũ gñatiõi vini ex musto nõ calcato facti in quo simul quiq; exĩt ſb vna qdem mollis leuis ſpumosa cholere ꝓportiona ta. alia vo terrestris grauis feculẽta mlie. tertia frigi da indigesta phlegmati assimilata. q̃rta aquositas vf alis. ɼ qnta vinũ purũ sanguiu relatũ. ¶ Propf ꝑmũ qdé sciendũ qd terminis ipotef añe. Et dein ceps mod⁹ móstref quo hũores in gñatione tendũt ¶ Propf h⁹ ꝑmũ sciendũ q̃ humor multis dicitur modis ſm cõe ɼ ꝓprijũ diuersificatis ɼ mediũ. vñ q̃ dem sumif cõiter ꝓ fluxibili humiditate q̃cũq; vt aq̃ humor dicaf iurta illud bucolicor⁹: Dnlciſ humor sa tis: maturis frugib⁹ imber. Accipitur ɼ ꝓ chilositate recedẽte ex ventre: ɼ in epar per mesaraicas tendẽte vnde aphorismor⁹ secũda: Sanguifica virt⁹ ab imbe cillitate nõ alterabit eum qui in venas epatis ɼ mesa raicas resumitur hũor: quare ibidé vẽter ex cibarijs ꝓprijũ trahit chimũ. Suscipitur etiã ꝓ hũore ꝑmo q̃druplici ɼ ꝓ humore. secũdo simlr quaterno. s. hũi ditate ꝓpter q̃d. Z. hũores sunt corꝑa que ex ꝑma generantur ciborũ cõmixtione ɼ humor est ex eo q̃d comedif ɼ bibif nutriens. Dico quoq; sumi ꝓprius ꝓ humore ꝑmo bono siue malo. Quare idé humor corꝑus liq̃dũ hũidũ: in quod í ꝑmis nutriẽs ꝓuertif i. chilus. Sed melius dicendũ est q̃ hic accipit hũor ꝓ ꝑmo ɼ secũdo. q̃d apparet cũ dicit eũ nutrire ꝓ se vel cũ alio. Cõstat aute hũore ꝑmo nõ nutrire: dria 33. Eti: inqt quos. s. hũores paulo post nominabim⁹ ɼ nõ añe noiauim⁹. Adhuc. A. esset inordinatus val de: si prius tangeret humores in spãli ɼ demuz in cõ muni. Nec obstat quin nutriens cõuertaf in ꝑmis idem ímediate in corꝑus humidũ liquidũ cũ hũidi tas sit huius respectu mẽbrorum licz differant in hoc humida ſm plus ɼ minus. nihil enim realiꝫ differẽs inter nutriẽs ɼ mẽbrũ nisi q̃ humidũ nõ liq̃dũ videf cõcidere. Accipif vltimo humor strictissime ꝓ hũore ꝑmo ɼ bono: iurta illud. A. ɼ secũdo ɼ. io. aialiũ: Hu mor est corꝑus humidũ currẽs: ɼ educitur ad bonũ Humorũ quoq; vt apparuit qdã sunt ꝑmi vt phleg ma sanguis cho. ɼ mlia. alij vo secũdi hũiditatũ no mine etiã specificati: vt dria monstrabif. 33. Genera tio vero dupliciter accipif. cõiter quidé ꝑt sub mo tu locatur de nõ esse in esse ductiuo continẽs in se al terationẽ verã ꝑcedẽtẽ generationẽ ɼ terminũ ipius in quo in instãti daf ſb alio forma: q̃ quidé est ductio in ſbam: ɼ est actus cõpositus ex alteratiõe ɼ plasma tione: naturaliũ ꝑmo ca. 3. Sumif in generatio ꝓpe ꝑt est mutatio quedã ɼ non motus: physi. 5. ɼ ipa quidem est mutatio siue terminus motus forme ſba lis in instãti ꝓductiua. Generatiões eni ꝓprie ſbaꝝ exĩt. de ge. ɼ cor. ꝑmo. Est aũt ſm pipatheticor⁹ sen tentiam attendendũ q̃ humores spẽ nõ differunt ſz solo accidente. aut materie sub quantitate extensa: ɼ nedũ humores: imo duo individuata essentialiꝫ non differũt. vñ. A. ꝑmo metha. Singlaria cuiuslibet spe cici postq̃z nõ sunt diuersa in intellectu materie vnũ non sunt. sed debent esse diuersa accidentibus: quaf difficile fit in eis inuenire formas veras aut fortassis impossibile qõ apparet eo: q̃ forme sibi ab. A. attri bute potius possiones q̃dã sunt ɼ accidẽtia vera. sic sãn. forma tpata decoctio: decoctio phlegmat⁹ dimi nuta: cholere vero excessa ɼ mlia sex bipostatica dcã Forme nanq; huius in fieri ɼ alterari potius viden tur q̃z in esse ɼ pmanere ꝓsistere. vñ medici magr̃ eo rum apparẽtia opinionẽ Auicebrontis gradualitaf formarũ sectant: q̃z Ar⁹. ɼ cõmẽtator⁹ suam vitatez earũ denotãtũ. Dimr quoq; dupliciter in post ꝑdicamẽ tiſ inuenif dici natura. s. ɼ tpe. Jd ét dupliciꝫ: qñ aut natura simul dicta ꝓuertunf ſm subsistendi q̃nam. i mo cã exĩte vt alterũ existat: q̃lia sunt ad aliquid po sita vt duplũ ɼ dimidiũ simul extant natura. vel q̃ ex eodez genere diuidũtur in adinuicẽ ediuerso quo di cũtur mõ spẽs sub genere ꝓtineri. logice tñ ɼ nõ phy losophice cũ ſm veritatẽ vna sit ꝑor ɼ mobilior alte ra: eo q̃ vna duarũ driaꝝ ex q̃ cũ genere spẽs ꝓstitui tur se hz vt habit⁹ ɼ pfectio reliq̃ tãq̃z ꝑuatio ɼ defec tuo. ɼ io. 7. physi. Genus nõ est vnũ aliquid sed iu xta ſb latẽt multa vt equiuocatiões. Tpe vero simul dicunf quorũ est eodé tpe generatio ɼ nõ successiue: qõ opponitur vtcũq; ei quod est instãs ɼ indiuisibi le nũc dictũ quod erit si plura in eodé generenf istãti ¶ Propter huius ſm sciendũ q̃ cibus ɼ potus ore assumpti ꝑ stomachũ: in ventré deducũf q̃ terestris si fuerit ɼ grossus dentib⁹ diuisis ɼ attrit⁹: ꝓpter di uisionẽ in mima digõni vẽtris reddit habilitat⁹: qa diuisio aliméti í modica facilẽ exhibet operationẽ ca lido. secũdo de partib⁹. Jntñ vt ɼ ꝓncipiũ ſm quoſ dã digõnis suscipiat inde aliq̃le vt ꝑmo ꝑma. de hu morũ generatione ca. nutriẽs masticatiõe aliquã hz digõnũ demũ in ventré deducti: ɼ i adiuicẽ pmixti ꝑ fecta digerũf ab eo digõne í massã ptisanariã siue in chilũ trãsmutãf. tũ ꝓpf caliditatẽ vẽtr⁹ ɼ ſb ꝓncipali ore existẽtis ɼ hũiditatẽ. tũ ét ꝓpf multa mẽbrorũ ei adminiculãtiũ. tertio nãliũ ca. 7. ɼ ꝑmo ꝑma ca. de hũoribus. Facta quoq; digõne pileron apif vẽtris ɼ in salubriꝫ dietãt⁹: simul fere totũ in intestina dila bif qõ ɼ qdã sensibilissimorũ testanf se sentire q̃q; ꝑmũq; in duodenuz peruenies: ɼ deinceps secedit i ieiunũ ɼ reliqua: deide per mesaraicas ex porta epa tis ramificatas in ipm attrahif. Sunt aũt mesaraice seu ũestinorum medie vene subtiles oib⁹ vel plurib⁹ intestinis infixe ɼ vẽtri ét ac ꝓpio ieiuno in cõcauꝫ tatis puncto epatis colligate velut corde tentorij in vnũ ꝓtinuanf pũctũ: ɼ he qdẽ tãq̃z manus exĩt epa tis interiorũ. 5. ca. 7. imutãtes ipius virtute chilũ in formã chimi: ita q̃ ɼ in ipis liquor aliq̃ subrubedi nis colorationem assumit. Ponũtq; nãq; anthomici q̃ in cõcauo epat⁹ uena ouif dicta lactea porta q̃ in

quinqz sequestratur venas quarū quattuor in ptes diuidūtur epaṫ ex pauio in mimas deuenientes quo usqz vt villi reddāt capillareo. vna vo earū in kistim portigit vt nutriat fellis: demū in deorsū. hinc octo ad splenē ventrē ṫ intestina demādāt vene. quar. 8. 6. sunt maiores ṫ due minores: q̄ quo ꝑticulari⁹ ptē dant: ꝑsentē speculatiōis non extat. ab eisdē quoqz anothomicis ponit vena dicta cōcaua seu ventrē habēs in gibbo epaṫ oriri: q̄ in venas tande tēdēs paruas velut capillos: in sbam superiorez pl⁹ dirigitur epatis vt mfat: dria. 47. C̄ū āt chilus p mesaraicaṫ attract⁹ i venas porte mimas deuenerit epaṫ ramis occurrit ex vena ꝓcaua sibtiliaṫ. Ramificatōes enī inferiores ṫ orificia vene ibidē būt ṫ potāt supiores vene ramusculos vt tūc totū tāgat totum: ṫ sic digestio virtuosior efficiat cōtactu. tūc. n. vtus epatis būoūsi ca cū ei⁹ instō puta calidū sup chilū ꝓuertit ṫ in sanguinē trāsmutat: ṫ alios treo būores ṫ aquositatem vrinalē: q̄ cā penetratiōis i semitas angustas extitit necessaria. C̄ Propt vo secūdū sciēdū q̄ qdā simpliciaṫ ptulerūt būores gīari in instāti ṫ i epate. qō dictū est valde vanū. nō enī rīdēt q̄sito cū instās tpi ṫ ei⁹ simultati opponaṫ: neqz etiā vt apparebit possunt in vno instāti oēs realit gīari neqz in epate solūz fiūt sed in venis ṫ corde. Et tō fuere alij dicētes hu. rōne mās simul tpe gīari: ex pte agentis puta calōris fm magis ṫ min⁹ ṫ mediū opant⁹ posuerūt ñ simul sz successiue fieri. Sz ꝫ fortassis cū eo qō indistinctū est valde stare nō pōt: cū mā nō sit cā distincti onis: imo magis indetermiatiōis ṫ ꝓfusiōis sz actus. ipe nāqz est q se pat ṫ distiguit: dria. 18. vñ oz aliq̄lit agēs mās applicari vt inde suscitet forma distincta ṫ in esse retinēs qd distinctū. C̄ Propt qdē tertiū sciendū q̄ hu. fm diuersas eorū acceptiōes in dīnt⁹ locis generant. ná in venis epaṫ vel in alijs locis ab eo efficiūt cū intētione aie calōr pte aut mā: vt dria videbit. 32. sigdē in illis ꝑus ex chilo fiāt. Cōsiderādū q̄ illa ex q̄bus fit chilus: aut sunt ꝑata vel distē ꝑata. 8. modis: vel magis q̄ttuor ꝓpositis vt q̄ calida ṫ sicca ṫ būida ṫ sīlr corp⁹ ṫ epar. ꝑprie aut est sanū simplr vel parū lapsū aut lapsū valde. octo vel q̄ttuor ꝑtactis modis. Supponaṫ ēt in his q̄ corp⁹ sanū simplr indebita vtaṫ ser rerū administratiōe vt sanitatē ēt obtineat actualē ṫ nō bitudinalē tm̄ ṫ alia corpora distēpata regimine vtant incōuenienti marie. Bi eo itaqz q̄ būores etiā quātūcūqz tpato ṫ cibo simlr non oportet in vno instanti omnes generari. Casu tm̄ fortassis potest interdū contingere quibusdam: licz generatio cuiuslibet existat p se in instanti: si formaz recipiat inde substātialē. Nō euenit ꝓpter diuersitatem materie agētis ṫ instri tam grandē: q̄ vno instāti nō oportet in vnū effectū ꝓcurrere. Suscipiūt etiā būores diuersitatē ex aspectu in ꝓparatiōe ṫ generatione superno. Nec etiā oio in eodē loco epatis generant: imo aliqui magis supra versus cor: quidā magis infra alij in medio. ṫ sic fm alias loci drias reddūt distātes. Neqz ēt chilus cū p venas adducaṫ strictas in breuissimo tpis ꝓcurrit in epar. Est ēt nāe intēto ad sanguinē maior q̄z ad alios būores valde: ē nāqz alijs ꝓor nā. Sic igf cū impossibile sit tā drītes q̄si cās in instāti adeo diuersos effectus inducē ñ potēt vna oēs in indiuisibili vniuersaliṫ gīari: sed oio q̄ possūt sil' tpe q̄qz fieri. Quātū vo spaciū tale simlr tpe contineat diffinire nō possum cū termini naturales nō percipiant p̄cisi neqz etiam tps ꝑscriptū repitur quo chilus in epar ductus in būores conuertaṫ sicut tertio. 13. ca. de velocitate ṫ tarditate descēsus cibi de stomacho tps notaṫ quo ventris perficitur digestio sub q̄dā indeterminatiōe: tm̄ ccu. 12. hor⁹ vsqz ad. 12. dria. 120. sed cum epar materiā suscipiat ad i formationē q̄z venē habiliorē sit fortassis calor epatis magis cōuersiuus in breuiori tempore finem imꝑmet effectū in chilū. in humorē ipm traducens puta oībus parificatio in cōiori temporis spacio qō. 7. sit horarū egnoctialiū totū perficiaṫ ṫ in vna dicatur horarū media vel tertia: q̄ quattuor generent hu. in quattuor instantib⁹ eiusdē. Hoc autem dico euenire ꝓcipue cū corpus seu epar fuerit simpliciter sanum aut breuiter lapsū alimētū ꝓpamētū ac decenē vnaq̄z administratū. Nō ṫ sapere videt secūdo nāluma. vltio ꝑ exemplū de vino nō calcato inductū: ṫ q̄rto de iuuamētis cū cibus post ꝓparationē ei⁹ a vēis mesaraicis venerit in epar: ita q̄ factus est ꝓpinqu⁹ speciei sanguinis tūc epar incipit in cōplemēto operationis: quousqz facit eū sanguinē purū. Et demū oī dit qūo ex cibo separent tres superfluitates. vna qdē feculēta vt vuarū cortices q̄ in stercus secedit: alia q̄ est sicut feculentū vuarū q̄ in vinū descēdit mīle attributa: reliq̄ quoddā spinosū cholere assimulata. Bē etiā Isaac in ꝓncipio vrinarū sentire videt. Et haly q̄ñ sba chili peruenit ad epar: decoquit ipm iterum ṫ sumit ex eo hu. q̄ttuor. Primo vo ꝑma ca. de gñe hu. In oī decoctione que est hmōi idē simultanea: ē res que est sicut spuma velut res superflue decocta: q̄ ē cholera ṫ res que sicut hipostasis vt melācholia: ṫ res diminute decocta ceu phlegma: ṫ resī tpate cocta vt sanguis. Bi ergo satis oēs innuere videnṫ q̄ būorū generatio in epate tpe fiat simultaneo: qō etiam monstratur quia actus agentiū sunt in patiēte ṫ dispositio. Cū igitur licz materia videat esse vna: est tm̄ differens eo q̄ ex differentib⁹ sit ꝓpositā elementi Et calor q̄ꝫus in eōi fit vnus: variaṫ tm̄ ex materie applicatione ṫ ex alijs iā ꝑdictis: ita q̄ vno tpe latitudinē habēte poterit calor modicū diuersificatus. dīntes in materiā diuersimode dispositā effect⁹ imꝑmere ṫ sic distantes simul tpe cāre hu. q̄ ṫ ꝑtacta oī derūt antemissa. Bi vero alimētū distempatū extulerit ad frigiditatē ṫ būiditatē vel ad frigiditatē ṫ siccitatē tē. ṫ corpori vel epati occurrerit sic distēpato proportionabiliter: aut saltē q̄ñ corpus fuerit lapsuz valde ꝓpositā ciborū tpantia: nō generabuntur hu. simul tpe sed successiue nisi quis simultatē tpis in longum multū extenderit. ṫ ita fortassis voluit Ga. re. a. secūdo: q̄ pus generet alijs hu. phlegma dicēs q̄ generatio phlematis ꝑcedit semp in cibis: in quib⁹ vincēs est phlegma generationē sanguis: ṫ ꝓuersio ei⁹ cui⁹ dispositio est hec ex cibis ad sanguinē fit mediāte sanguine. Et nos qdē inuenim⁹ Bē accidere nō in cibis malis tm̄: sed in vnoquoqz etiā ciborū de q̄ bus putaṫ q̄ sint in fine bonitatis sicut panis ṫ triticū qō dicitur cādarusū ṫ pisces. In q̄rto quoqz re. lā. Humores crudi coiter sūt oēs albi: ṫ nōdū digesti perfecte a natura: imo sūt adhuc crudi. in medio enim san. est ṫ cholericorū būorū ṫ bozū qui vocaṫur crudus vl' phlegma. illi nāqz sup digesto pficiūtur sanbi aūt nōduz facto quia non hu. quidem sunt anteqz

certissime san. cib⁹ fiat ⁊ velut semidigesti. alij vo idigesti oio: alteri vero parū deficiētes a sanguine spē: alij vero vltie sanguis effecti in imensitatē caloris. ⁊ horū hi quidē parū a sanguie distāt: quidā vo plus alij āt plz. Et p⁹ q̄dā subdit: coctio crudorū hu. vl' semerudorū qcunq; ante sanguinē generant. In his itaq; fmomib⁹ exp̄sse appet ordo potis ⁊ posteriorus gñationis hūorū in epate ⁊ vēis. vñ Theosilus: Humor hi qdē pus sanguie fiūt vt phlegma ⁊ hycor. i. sanguis aquosus: hi vo cū sanguine vt cholera rubea ⁊ mlia: hūor syncer⁹ vere san. i medio ē amborū. Et confirmat vt eni hu. in gñatiōe se excedūt rōne mutioris quātitat; ita ex pte similit̄ tpis. ppter eni maiorē aptitudinē ex pte mātis ⁊ agētis in ip̄am efficaciā amplius ⁊ pus generatū est de ℔ hu. q̄z de reliquo. qō etiā indicāt phleubotome facte plures sub arto'cū añ in ductu in qbus mhil sanguis aut modicū repit verū totū appens phlegmaticū. In his eni pp mātē i vnū distēpātie tēdentes excessum fere tot⁹ caloris illi acgescens in ip̄az se agēdo conuertit. Et simlr cū corp⁹ fuerit cholericū aut mlicū supflue ⁊ alimētū multum proportionabile multū pl⁹ ⁊ pus generabit ex massa ēt ptisanaria ex ℔ q̄z ex alio. pportiōe quātitat; ⁊ simul tatis tpanee corrupta. sicut nāq; vincēs est quātitas generati hu. cū pportiōe ad alios ita ⁊ potitas gñationis hūoris ceteros añtecedz. vñ nālū secūdo: ca. 8. ¶Vel i iuuenescētib⁹ ⁊ calidis nā anticipat cholera siēs ñ sanguis. q̄re alimētorū tertio. ca. 37. ¶Vel i calidis corporū puenit conuersuz in cholerā añq̄z in sanguinē vertat. q̄re z. A. vł sentire cū dixit in epat; ptacta oī decoctiōe fortasse fore rē adustā vel adustioni attumētē si decoctio supflua fuerit. Si vo corp⁹ fuerit tpatū ⁊ alimētū distēpatū: aut eq̄ tūc hūores medio generabūt tpe vt nec oio simul tpe neq; drūti valde sed tū magis ⁊ min⁹ put maior ⁊ minor fuerit excessus aut eq̄litas. Nō si hu. nō generēt in epate: dupliciter pōt ptingere. aut eni generāt añq̄z in ip̄m pcurrant: aut postq̄z p id trāsierint. siquidē pmo duplicit aut vniuersalit̄: ⁊ tūc generāt hūorib⁹ veris pus supfluitates dicte ab Ar; . ⁊ Aucr. phlegmatice. alimētū eni totū in qddā subphlegmaticū mucillaginosū cōuertit ⁊ in mesaraicis marie vel pticularit̄ vt pplexione: aut nō minus alimēto. vñ Ga. d. cho. ni. Bene fatū a nobis q̄ phlematic⁹ hūor ex phlegmaticis cibis fm pmā in vētre genit⁹ est digōnē sicut ⁊ cholericus ⁊ mlicus in epate trāsmutat ⁊ in ipo digone q phlegmatic⁹ in sanguinē. q̄re de re. san. 5. Frigidi pplexiōe mor phlegma generāt in vētre. Sed id possibile nō videt q: omne phlegma nāliter est albū aphorismoruz. 7. vñ Ga. de cho. ni. Puc humorē q̄liscūq; vtiq; fuerit noiant phlegma si albū sālū exuterit. sed supfluitates dicte phlegmatice q̄n sālt̄ venerit in mesaraicas in aliquā puertūt subrubedinē. vñ q̄rto inuamētorū ca. i. Vene attrahēteſ cibū ex stomacho añq̄z emittāt epati pparāt ⁊ alterāt ip̄m alteratiōe ppinq̄ epatis alteratiōi puta in naturā sanguinis modicaz. Rursus hūor ñ est supfluitas cū egeat ipo. ſz phlegma fm Ar; . est supfluitas. Adhuc hu. solum dīr in epate generari. Amp. Ga. nālium secūdo: ca. vltio videt p̄dictas supfluitates nō debere phlegma vocari: dicēs finalit̄ indigōnē phlegmatis intelligere oz eā q̄ secūde digōnis vz eā q̄ in venis. ſ. epatis. digōnē eni epatis digōnē solet vocare venarū. Nō enim vtiq; pptie demū: que fm ventrē aut nequaq̄z generatus esset fm p̄ncipiū. ſ. epar ⁊ suas venas hūor h. sed ℔ effugit. ſ. cū nōdū vz in epar venit. Sic itaq; i epate videt ⁊ nō ante generari. Ad hoc dicendū ⁊ p̄mitus sciendū: q̄ phlegma duplicit assumit vt pp̄e cuius pplexio frigida est ⁊ hu. p decoctionē in epate diminutā generatū. vñ in secūdo naturaliū cap. vltimo: Semidigestū dicit aliquod alimētū cuius etiaz color albedini ptinet. ⁊ ℔ Ga. cū alijs solz noie phlegmatis intelligere. Est ⁊ aliud phlegma impropie dictū puta chilositas ventri; ⁊ mesaricarū ptacta: eo q̄ in ip̄a frigiditas ⁊ hūiditas ⁊ materialitas imaginētur ⁊ tenacitas ⁊ viscositas veri phlegmatis. quare tertio. 13. ca. de egritudinib⁹ stomachi: Phl'm qō inuenitur in stomacho: aut qō gñatur in ip̄o ex hūore est phlegma. Cui⁹ qdē cā est: qm̄ chilus est, vere ppinquus phlegmati. Et ió Auer. non ℔ simplr vocauit phlegma: vez phlegmaticā supfluitatē. Nosce quoq; q̄ p̄p̄ū phlegmat; ē albū fore siue certe vt phlegma gipseū. Ipm. n. est albū pmo pma ca. i. de hūoribus colore vz terminato seu cōiter trāslucenti sicut phlegmatū reliq̄ ppriū aūt san. coagulari sp ⁊ vbiq; siue fonis aut untis: dūmō ppriū egrediat locū sed cholere amarizare. q̄re fmo fortassis haly. z. A. nō p̄p⁹ē diuidēs cholerā ru. i nālē ⁊ i inālē cū pot⁹ hē ant dicere amarazz: nō eni cholera omnis rube. conīūgitur colori: sed amaro verū sapori: ⁊ ideo nō distinguitur p saporē neq; habēt choleram ru. dicē ad drīam nigre vt volūt aliq: cū quedā cholere magis colore percipēt mlie q̄z cholē ceu prassina ⁊ adusta cholere vo nigre. ppriū est fuscēre seu nigrescere. cū eo qō ip̄is ⁊ phlegmati extat ppriū nō coagulari Ga. de cholera nigra. Tūc igit ad p̄mum dicendum phlegma omne naturalit̄ esse albū. pōt aliqñ tamen fore liuidū ex aliorū p̄mixtionib⁹ hu. Ga. vidē: Nō eni solus in mesaraicis supfluitates phlegmatice colore tinguntur sanguinis: imo etiā verū phlegma in epate ⁊ venis. San. n. sui quātitate maiore ⁊ colore ru. purpureo oēs hu. sūpat ⁊ obtenebriat haly. Ad aliud dicendū q̄ phlegma est supfluitas p viā diminute decoctiōis ⁊ nō p modū supflue aut impuritat; vt cholera ⁊ mlia ⁊ hec vtilis existit ⁊ laboratib⁹ p̄sumit̄ pmo de aīalū generatiōe. ⁊ que sic est supfluitas necessitatē hz q̄ ſz sit vētris: nō tamē epatis ⁊ mēbrorū supfluitas. nō enim inconuenies est quid esse supfluitatē respectu vnius. inuamētū tamē est necessariū respectu alterius vt cholera vadēs ad kisti supfluū est sanguini trāseūti p venas: nō tamē kisti: ⁊ deinde in intestinis. ⁊ similiter est in mlia i splenē delapsa. Ad aliud dicēdū q̄ licz hu. fm medicū generētur p̄ncipalius in epate venis: nihilomin⁹ virtute ip̄ius generant in oibus venis alijs vt etiā tactū: dria. 9i. vñ q̄rto de inuamētis ca. 3. In venis venientibus ad stomachū: ⁊ in venis venientibus ad oia mēbra influit aliqd virtutis generatiue san. Ad aliud quidē iaz ex dictis apparuit. Rediens igit dico q̄ hu. generent; postq̄z epar trāsiuere: aut in venis recipiant generationē vel in corde siquidē in venis vtute epat; . aut nāliter ⁊ sic adhuc successiue generant cū ex se inimicez fiat. vñ haly: Quādoq; quattuor hu. generāt in venis. Et in ceteris corporis mēbris ⁊ horū generatio q̄nq̄z est naturalis vt cū ex phlegmate supdecocto generatur sanguis ip̄ius locum in nutritione obtinēt

eum hic defuerit. Jpm enī est in potētia san. cū sit ō ficiens ab ipo solū decoctiōe abbreuiata. Est nanq; sanguis impfecte decoct⁹ vel innālit ceu cū hu. reddū tur innāles vt ex san. subtili p supdecoctionē cholera ex grosso mlia: ꝛ ex cholera tādē successiue: itidē mlia omnes enī in mliam hu. cōuertūtur tandē velut in p mā mām: ꝛ deinde regressio nō ē possibilis: cū increu def assatū aut coctū: theorice pmo. ca. vltio: collz se cūdo: ꝛ tertio ꝛ secūdo re. a. Hoc aut sic fore indicat caloris diuersitas in magis ꝛ min⁹ ampliata ꝛ māe in adinuicē trāsmutabilitas cū ptinue irregressibilit in frigidū ꝛ siccū ptrāseat. Si āt generēt a corde aut virtute eius fiūt in epate. ꝛ etiā in venis: cū ab ipo tā dem sit ois virt⁹ ꝛ tūc vt declaratū simul tpe aut suc cessiue generant. ꝛ sigdē in ipius cordis dextro ppe vētriculo generēt sicut vult Ar⁹. p oē ꝛ maxie tertio ō ptibus: sicut in istanti hu. poterūt gñari: qm̄ sol⁹ illic sit san. in actu cū solus sit hūor ꝛ nutriat. alij vo i po tētia sunt i ipo: dria ꝓñt. q aūt cor sit gñatiuum hu morū intra se pmordiale pncipiū pbat Ar⁹. qm̄ ipz est venarū pncipiū p q̄s decurrit: dria. 47. Adhuc i ipo sanguis repit quātitas maior tāq; i quodā fōtali principio. ꝛ ideō dicūt q null⁹ significabat epar fore pncipiū tot⁹ corpor⁹ neq; sanguis. Hoc. n. sanguis susceptiuū nō ē i scipo: quēadmodū cor. Adē ēt collz secūdo ca. de mēbro pncipali ēt⁹ nutritiue demfat p plura. Sic igf appeat qūo hu. nō generēt in istāti ꝛ qūo simul tpe ꝛ q̄lit nō: ꝛ in qbus locis ꝛ in huius dria siquidē dra auxiliabit. 33. Nosce quoq; q chili generato vt ad multū simultanea. que aūt humidita tum successiua: ea vero que humorū fere media. ¶ Propt quartū quidē dicēdū ad pmam per Ar⁹. ꝛ Auer. inducta iā apparet ꝛ similiter ad id qđ p Ga. ꝛ Theosilū mōstrabat. Ad aliud dicēdū q h⁹ gene ratio est in venis ꝛ mēbr⁹ in quib⁹ concessum hu. suc cessiue generari. Ad aliud dicēdū q lz agēs sit diuer sum non tamē multum. vnde ppter huiōi ꝛ materie ppōtionabilitatē agenti potest diuersus effectus in simul tpe habente latitudinē pduci. Ad aliud dicēdū q non est simile oio in generato p naturam ꝛ calidū ipius mulcebre ꝛ suaue ꝛ artē cū calido igneo excedē ti cū natura sit pncipiū intrinsecum sufficiens mām palpare per omne. ars aūt extrinsecus insufficiens ipam omnifariā tāgere: de aialiū generatiōe cap. it. ꝛ naturaliū secūdis. calidū enim viuentū regulatur ab aīa: nō aūt el'are quale qđ artis. Ad aliud dicen dū q in eisdē nūero ꝑus est impfectū: deinde pfectū nā insans in virū pmutatur. in his autē que distant nūero secus existit: methau. 9. aut q humor quilibet in sui generatiōe pmitus est impfectus: deinde deco quitur ꝛ pficitur. Ad aliud dicendū q generatio hu. ꝛ humiditatū quo ad quid similis existit. quātū vero ad aliud dissimilis cū hu. pmi generenē interdū suc cessiue: aliqñ verum simul. humiditates aūt videnē ordinē seruare poris ꝛ posteriouis velut est ordo di gōnis ventris ad eā q epat⁹. Ad aliud ostēdū qd di cendū iā dudū pfecta enī generatiōe ꝛ vltia hu. gene rane in corde. diminuta vero ꝛ pma in epate ampli⁹ Ad aliud dicendū q intentionaliter ꝑus generabit san. q̄s alij hu. Ipe nāq; solus necessariuſ: alij vero magi⁹ ad bene ei⁹ ꝛ inuamētū generati. quare nā ma gis pduxit epar vt est instrm aptum generatiōi san. q̄s aliorū hu. in ipo tñ generātur licz superent ꝛ tin gātur excessu sanguinis ꝛ cholere. Ad pmū in oppo situm inductū quid dicendū mfatuz est ꝑus. Et alia demū allata dicendū: qm̄ concludunt hu. simul tpe generari cū corpus fuerit sufficienē temperatū ꝛ ali mētum cum demum administrationis modo illi con tinue occurrens huius.

Gratia siquidē ei⁹ qđ dictū est de phlegma tis generatiōe dubitare itidē ꝓtingat. an san guis generat⁹ ex alimētis sit eiusdē speciei cū eo q est phlegmate. Et videt q nō: qz diuersoruz pfectibilū: diuerse sint pfectiōes cū vnūqđq; se ozsum ordinet in suū finē. sed phlegma ꝛ alimētū sunt diuersa pfectibilia cū realit distēt. Rursus hu. cū p mutant a sui nāli dispōe reddūtur innāles. Haly ab bas ꝛ A. lz phlegma ē hūor. alterabil vtiq; i dispōe ꝑter nām. cui⁹ aūt in nāle puta i sanguine. Et: phle gma est corpor⁹ res frigidior ꝓplerionū pmi pma ꝛ ꝓplerionū. vltio nō pauca vo alimētoz̄ sunt calida nāe ꝓportionata hūane. Que aūt adeo dfnt: nō vi dent in idē ꝓcidere. nō igf san. gñatus ex alimētis ꝛ phlegmate spēi extat eiusdē. ¶ In opposituz vbicū q repit vera ꝓprietas alicui inuenit ꝛ ipm: cū insepa bilit id ꝓsequ⁹t. sed in sanguie generato ex phlegmate ꝛ cibis repit ꝓprietaſ san. ꝑa puta coaguları. Ga. de cho. vi. Itaq; eiusdē reddet nāe specifice gñat⁹ ex vtriſq;. ¶ Propt pmū quidē sciēdū q termin⁹ au diat suus expositū qsmo cū dria. 61. vt etiā videbitur ꝓñr. ¶ Propt secūz vo sciēdū ipm saſ fore vniformi ter enūciatū: licz in ei⁹ ꝓportionabili sit vt mox ap parebit dubitatū. ¶ Propt tertū aūt sciēdū q sā. generatus ex phlegmate ac ex alimētis sit eiusdē spēi ꝛ maxime si genitus fuerit ex ipo in epate. qđ ostēdit quia virtus epatis cū calido potest huius materias alimētoū ꝛ phlegmatis apparenē dfntes disponeſ ꝛ ꝑparare ad eandē formā sanguinis suscipiendam. Quod significat sanguis generatus ex napello vel aliquo h⁹ extraneo ꝛ ex vitello vel vino cū ex vtroq; re ꝛ pdicatiōe constituatur san. 142. differētia appa reno. Amplius cum finis ꝛ forma sint idē etiam nūe ro: physi. secūdo. sed finis sanguinis ex vtriſq; con struct⁹ est cor⁹ nutrire spiritūq; generare. In hos enī sanguis tanq; in ꝓpriū finē ordinat: differentia 31. Itaq; san. ex ambobus qui generat⁹ eiusdē spēi. Adē similiter euenit si trāsducat vt in sanguine alibi q̄s in epate: qm̄ id erit in virtute ipius epatis. dicuz nanq; dria. 29. q in venis venientib⁹ ad stomachū ꝛ ad oia mēbra fuit aliquid virtutis generatiue san guinis. Et huius quidē veritas annexi appropriek ꝓñter non modicū. ¶ Propter quartū quidē ad pmum q licz pfectibilia sint diuersa idētantur nī vt visum epatis ꝛ caloris virtute cū idē mām disponat ꝛ formā inducat. Et sic dicēdū ad secūdū. Epar. n. cū his que ipius habet calefacere ꝛ alterare. Ad ali ud dicēdū q phlegma cū sit san. diminute decoctus pōt calore mensurato alterari digōne vlteriori ꝛ nō in id qđ ꝑter nām: verū in sanguinē ꝓuerti qđ nō sic inert cholor⁹ duab⁹ cū peccet q̄litate vt sba: dria. 30.

Hius etiā occasiōe quesitū introducit diuti bilitatū vt an gñata ex coitu siue cōbia tiōe aialia ꝛ putrefactiōe sc̄u casu sint eadē specie. Et videt q nō: qz pmo ō ge. aialiū ca. 1. Que cūq; nō ex aialibus fiūt lz ex corrupta materia: hec generant quidē: alterq; aūt gen⁹. ꝛ qđ factū ēneq; se

mella:neqz masculus. Eti.6.historiar. Sunt autē t alia genera muriū multa circa quos equidē nō pa uersat q̄ sitū. Adhuc q̄cūqz ñ hñt eūdē actū ñ ꝓcidūt in speciē vnā.tot⁹ eni vn⁹ act⁹.ſz ꝓbinatiōe genita t casu eodē nō pticipāt actu:cū illa possint nālissime gñare:tale alterū q̄le ipa.hec vo mime.vñ secūdo ō aia: Quecūqz pfecta t nō'orbata neqz spontaneam neqz causalē habuit gñationē facere:qd valēt tale al tez q̄le ipa vt aial sigdē aial t planta plantā. Eti.8. metha.alterius mās alter est act⁹. Et cōmētato⁹.8. phyſi.qñ mā fuerit diuersa: diuersificabit t forma. Et.8.idē metha. Ju entib⁹ nālibus q̄libet forma hz mām ppriā.sed diuersa t inappropriata est mā mē strualis:ex q̄ aial qō gñat t mā putrefacta. Rursus oporterz si aliq̄ fierēt sponte:spēqz eadē aliqō calidū determinās cōnaturale:similiter t vtus actiua. neu trum aūt vt hoz adesse cū calor ille fit celest] cōis ac putredinalis:neqz agēs qō appens ptiale forme im pfissiuū. Adhuc qūo cū nihil agat vltra suā speciē ce lumqz sit incorruptibile t cōe gñabit corruptibile ap ppriando.nō igr gñata coitu t p se ꝓcidūt in speciē vnā. ¶ In oppositū qt si magꝭ visa distare steiusdē speciei t ea q̄ min⁹.sed celi magꝭ vident inf se distā tes q̄z generatū ꝓbinatiōe t a pseuano.qō oñdit di uersitas orbis t stelle:ac qualitatū efficacia cū cētro ruz causat aliētate vt ostendi lucidator] :dria.4.celi vero oēs sunt idē spē.ꝯmētato⁹ pmo.ce.t mū. Amp. cū ars imitetur natūrā sicut est in factis t dispositio nibus:ita t in entib⁹ nature:secūdo etiā metha. sed in illis idē specie fit ab intellectu practico t casu vt p cioſi acqsitio. Sanitas t sal⁹ fit nā t arte. Posteri.et secūdo:exās speciei eiusdē vt denotāt actus.silr igr in entibus erit nature.sunt itaqz eadē specie q̄ coitu pducta t spōte. ¶ Propt pmū quidē sciendū q̄ genita:cōbinatiōe vel coitu dicūt:q̄ ꝑter naturā det minatam t agens vniuersale puta celū.agens etiam expetūt pticulare vt hominē. Jo eni t sol hominem generat phyſi.secūdo. Qui etiā ꝑter alia pfectiora: ponitur entū vniuersalissimo indigere aiam in fūdē do cū solus intellectus veniat ab his q̄ foris:de ge. aialiū.16. Casu aūt genita sponte pseuane q̄ absqz agente pticulari pducūtur. Quid aūt sit species ta ctum dria.65.dictū eni ibidem genus nō esse vnam quādā nāz.sed circa ipz latere mlta. Equiuocatōes eni latent in eo.quarū quippe quedā sunt distātes ſ parū vt cāis aial t fid⁹:alie similitudinē inf se hñtes aliquā:sicut hō verus t pictus.nōnulle aūt ꝓme genere vel similitudine:ita vt in eo nō videant equo cationes:cum tā sint ceu corpūs naturaliter loquen do equiuoce dicāt de celesti t huius corruptibili cum ambor̄ nō sit vna materia:cōueniunt tamē in gener logico:similitudine quidē vt magister scholarū t fa milie dicit equoce.ꝓpie tā hic siquidē harū doctor illius vero dño alter. ¶ Propt scōz vo sciēdū est A.voluisse generata coitu t putrefactione eadē fore specie:at vnūqōqz in spēm posse idiuiduū duplici ꝟ puenire. Sensit nāqz in libro de diuuijs t.15.appet eius aialiū:q ꝑ⁹ corruptionē speciei ton⁹ diuuio pe ste aut volūtate stellarū vigore ac intelligētie agētis possit species itidē ex elemētis ꝓcreari t nō egeri fe mella:nisi ꝓpter locū t sic matricē in generatiōe nō expeti:nisi ꝓpter meli⁹ accidere vt embryonē foueri pfectius. Et q̄ rarius inuenit pfectus generationis locus in elemētis.ꝓpter repētinas ipotū trāsmutati ones:puisuz quidē fuit de loco determiato puta ma trice absqz tñ ipa nihilomin⁹ cū locus reperiret i ele mētis cōtemperat⁹ pficiet generatio. Cui⁹ plurima inducit signa:quia videm⁹ ex putrefactōe alicubi mu res generari t demū per coitum multiplicari: simlr pisces t hmōi. Eti:serpētes in monumētis plus ex capillis mulierū maxime ob eorū longitudinē cum humiditate viscosa generari:t denuo coitu multipli cari maſ ac femella ꝓstitut]. Adhuc.15.aialiū:habui amicū q̄ fecit scorpiōes:q̄ alios demū generauerunt scorpiōes. Subdēs ñ debere aliquo eē mō q̄ res ge nerata p virtutē generatiua:qn ēt possit aliē gñari: qñ gñatio ē in spēi ꝓpuatioēz.ſz femella circa idiui duū exist. Testat itidē se credē q̄ndā castorē siue bi uariū se fecisse i riuo ioccon dcō cū sit pui tpis nimie qz amari distātie ita vt ide nō potuisset ad hūc puēi re locū. Adhuc visū est caput vn⁹ aialis vel alia po seu ipm totū in matrice alterius gñari.distantiū ēt abinuicē mole ac gestatiōis tpe ceu hominis t pecu dis. Stelle eni t ꝓprie q̄ arietis habēt mōstruosa ge nerari finisqz piscū sicut opposite opposita ceu visū est alicubi lapides suscipere formas ptiū humanar Nō fortasse sēnit thimei secūdo:vt inductū differē tia.ioi. Cōmentato⁹ vero.8.phyſi.cōtra istos pluri bus vadit vijs:ponēs nihil idē specie casu generari t coitu. Primo quidē q: trāsferens se ad hominem magis ait:q tūc homo generaret ex nō semine hois siqz foret hō equoce cū eo q generat⁹ ex semine. Cū enim materia fuerit diuersa diuersificabit t forma. Eti:si materie t forme nō essent ap̄ꝑate tūc quodlz generaret ex quolibet:sorentqz oio materie iā ociose ac superfluc. Rursus si hō ex terra vt nuſ generare tur:tunc aut foret semp:aut in pluribus vel paucio ribus.siquidē ꝑus sic homo nō generaret ab homie oio.si autē scōm:tunc homo generaret ab hoie raro t a casu.siquidē tertio sic eadē species ꝓduceꝭ natura t casu tamen sit opposita. Palin:hoc dato tolerent cōparatio t respectus causē ad effectum:siqz cessa ret necessitatis natura. Subdit etiaz q̄ nulla species fit a casu. sed iuenitur aliquid simile ei quod fit a ca su Octauo metha.etiam: Que autem inueniuntur casu sunt mōstruosa non naturalia. Dicimus qdem ista cōtra negātes id manifestū fore p se:sicut. A.qui dicit possibile esse hominē generari ex terra cū eius famositate. Subdit etim secūdo metha.ſz ꝓuenienti us in matrice. Et ꝟ ꝑmo ab hoie q̄ dat se scire fatuus est valde. Ar]. āt vt amp̄.tertio videbit dicēdorū me diū hotū tenuit viā. Nō eni oīa possūt fieri casu siē aialū pfectio cū plura exꝑetant in sui ꝓductionē t cē vt visū:dria.36.similiter etiam vt tactū:quedā semꝭ diminuta t imꝑfecta similiūqz ptiū vt pisces mures t talia possūt vigor stellarū ex materia putrefactibi li ꝓduci:taliter vt vterqz verū dicat ꝑ ꝑte. Quid āt ex dicēdis pamplius apparebit. Quis etiam fortaſ sis diceret q̄ vtraqz sint specie logica eadē.nō autē naturali cū ille cōsideret intētiōes q̄ſdā cōiores. Jo aūt res ꝓpriores ita vt sint eadē specie equiuocatōe terra que vir fore videt:nō autem ꝑma aut secūda. Sed hic magis respō.ad hominē. ¶ Propter ter tiū vo sciēdū q̄ aialia quedā generata ex putrefactō ne mor eiusdē exāt speciei:q̄dā vo ꝑ trāsmutatōe interuēiēte media. Nā quedā sunt quorū gñatio est

pfecta sicut ea in quorũ generatione agẽs aduenit pticulare. aliqua vero impfecta nõ aliter q̃z ex putre factione pducta neq; vnq̃z generátia vt anguille hi stionarũ libris: lumbrici terrestres: ⁊ huiõi. quedam vero media. Et horũ nulla mox pducta casu extant eadẽ specie cũ his que coitu vt mures ⁊ serpẽtes: q̃ dam vero nunq̃z efficiũtur eadẽ specie cum pducentibus cen lẽduncs a pediculis pducte. q̃daz vero fũt media fere in specie pducentis trãsmutatiõe redeũtia sicut rane. pducũt enim ona: ex quib⁹ fiunt pmi⁹ ranũculi oblõgi cũ capite grandiou ⁊ cauda subtili admodũ marsonũ pisciculorũ. qõ ⁊ vermes ostẽdũt syrici. vnde hysto. 5. Fiunt quidẽ vocate pliche. i. papiliones ex cãpis. i. rugis: in raphano ⁊ calue stantibus que pmitus sunt minores milio: deinceps pui fiunt vermes crescẽtes: deinde in tribus diebus pupe cãpe: deinde augmẽtate latitant ⁊ pmutant formam ⁊ vocanẽ kirisalides: que dura habẽtes tunicã tacte fiunt aũt vt aranealeo ⁊ folliculi figura: tpe vero mito interueniẽte circũrũpit tunica ⁊ euolant aialia pliche dicta. Sic igit apparet: qũo p multa intermedia paulatim ex his que minores milio rugalibus fiunt pliche tandẽ seu papiliones. ¶ Propter hui⁹ quidez veritatis indagationẽ pmitus tangãtur quattuor cause sicut alioꝝ plurũ aialis generati casu vniuersales cũ elemẽto elementari putrescibili ⁊ celesti formaq; siue imago er. 48. stellaris quasi pticulari materialis generatiõe talis determinata vt serpens scorpio vel que huiõi qõ differẽtia expositũ sufficiẽter. 101. Cõsequenť autẽ veritas subiũgatur. dico igit q̃ genita ppagatione ⁊ casu siue mox aut tandẽ pretacta: eiusdẽ sunt speciei etiã entis: qõ ostendit q; metha. 7. In factis quidẽ a natura. quedã nanq; ⁊ illic eadẽ ⁊ ex spermate fiũt ⁊ sine spmate. hec aũt idemtitas aut erit vniuersalis aut generalis aut specialis. nõ pma: quia illa sunt numero eadẽ: quorũ materia vna quãntate determinata. differẽtia. 3. nõ secũda. quomã sic sermo inartificialis oio: cũ omne participans sẽsu sit aial. specialis igit erit idẽtitas. Et iõ Ar⁹. videt⁹ sermõe opiniõz euellere vtroq; Auic. quidẽ cũ dixit: quedã ponentis vt visũ. quecũq; fiũt coitu casu posse pduci. Auer. vero cũ subiũxit eadez volentis nullatenus sicut ostẽsum causalia ⁊ ppagabilia specie vnitari. Et: pbleu. querit. 10. ppf qd huiõi quidẽ fiũt aialiũ nõ solum ex se inuicẽ sed ⁊ a casu. alia quidẽ ex se inuicẽ solũ vt homo ⁊ equus. sic itaq; sentit quedã fieri a casu solũ: alia copula tantũ nõnulla vero vtroq; modo. Adhuc quãdo cause adeunt sufficiẽtes idẽtatis speciei huius: quorũ erũt specie eadẽ. sed talia reperiũtur in generatis sponte cum his que coitu: quia in illis est calidũ elemẽtale pparans materiã. nõ enim est putrefactibile oio: differentia. 101. similiter ⁊ celeste illuminatiuũ viuificuz aiatiuũ in esse cõtentiuũ ⁊ ius forme determinate vehemens in pducẽdo. Ad quod nõ parũ operatur loc⁹ cũ sicut est operet ita natura. pbleu. 10. vt loca oĩa dunt calida temperate in quibus generata nõ raro sponte pfectiora q̃z cõbinatione pducta in locis his oppositis vt ostendũt que vtroq; oia cum illoruz multitudine ad ppagata: cẽu in his que aie sunt: q̃ dam horum p se potẽtes intelligẽtie cõiungi agenti: terminosq; inuenire medios demõstratiuos ⁊ oia q̃fita sui ingenij subtilitate vt de Hippocrate pfert ha ly. quos etiã alij cũ tota doctore quẽ habent instruẽdo ⁊ dearticulãdo nũq; vel vix valent suscipere. Al. 5. dõ aia: Potẽtie nãq; 2ditionate circũstãtijs diuersificantur nõ parũ nũc ⁊ pus. Amp. quorũ est eadez cõpositio figura ⁊ practio sunt eiusdẽ ipeciei. nã compositio cũ sequatur 2plectionẽ: differentia. 63. arguit illã: hic vere eandẽ formã vel aiam cũ sit pprius illi⁹ instrumentũ: differẽtia. 23. ea vero vt ostensum speciem causat. simulq; 2menta. ko. ce. ⁊ mũ. pbat q; si vna stella est rotũda ⁊ alia: ⁊ ideo que sunt eiusdẽ figure cõclusit eiusdẽ fore speciei: inquiens tã declaratũ eẽ q; figura est ex rebus essentialib⁹ in corporib⁹ celestibus: quia sunt animata. sicut enĩ vna stella est rotunda: ⁊ alie quia sunt eiusdẽ speciei. Eodez vtiq; modo erit in his vtrisq; figuratis cõpositio ⁊ practio oio eadẽ. Et firmat quia in tertio cuiꝰ figure sunt ex qualitatibus associatis formis sibi alibus pfectis: arguit igitur ipas. Palin: quorũ finis ⁊ act⁹ sunt idẽ ⁊ ipa cuz omnia ordinẽtur in finẽ ⁊ actio ducat nos in formam ceu transmutatio in materiã: differẽtia. 13. sed hi oio idẽ apparent. sunt itaq; species eadẽ sponte genita ⁊ copula. ¶ Propter quartũ vero ad pmum dicendũ vt apparuit q; lz sit alterũ genus pmo: pñr tñ reddit idẽ ipecie transmutatiõe superueniẽte plurima ⁊ tempore. Aut dicendũ verificari hic in quib⁹dam impfectoꝝib⁹ vt enthomis. subdit enĩ: talia enĩ sunt enthomorũ quedã. Ad aliud dicendũ q; genus sumitur impropꝛe. p manerie ⁊ modo generatiõis diuersificate accidẽte aliqualiter ceu Parthi sic diuersificant ⁊ indi. vnde pmio metha. hominũ gen⁹ arte ⁊ rationib⁹ viuit. Aut dicendũ esse plura murium genera eorũ nomẽ ertẽdẽdo. nã quidã sunt parui fulsi in arboribus habitãtes magis sicut nechelle dicte alij sub terra vt talpe. quidã sub aquis in ripis cum lõgioꝝ musida pãtogari appellati: ẽnulli q̃z magni Pharaõis dicti cũ pilis magnis aspis. ⁊ alij etiam habitãt in domibus: alteriq; in agris: quorũ aliqui viir inter se forte spẽi eiusdẽ athome: reliqui vero differentes. Ad aliud dicendũ q; sermo. Ar⁹. nõ verificatur in oibus q; nõ possint generare. sed in quibusdam vt tactũ de enthomis impfectoꝝibus. Ad aliũ dicendũ q; licz materia videatur diuersa entia virtute tamẽ reddũtur eadẽ: ppter que operant in ipa vt ostensum. necessitas etiã forme nõ fumenda est a materia: oio vero magis a fine cũ reliquis cãrum necessitatẽ imponat: est nãq; cã cãrum. Ad aliud qd dicendũ visum. Ad aliud dicẽdum q; lz celum sit incorruptibile sm sbam: corrũpitur tamẽ cõtinue sm situ motũ ⁊ lumẽ: quibus hec hz cãre. similiter ppter impotentiã materie nõ potẽtis plene suscipere. ob eni distare a cõmodo diuino. hec infinita sunt infirma ⁊ plena multi turbinis. Ar⁹. de mũdo: Rationẽ autez ex cõmento susceptã in partẽ cõtrariã nõ cõcederet Al. sicut cõmentator testatur. putauit nanq; auicẽna celestia genere idẽ esse ⁊ specie diuersa. ppter diuersitatem partiũ motuũ suorũ ⁊ difformitatẽ vt tactum centrorum. Ad hoc etiã facit diuersus eorũ actus: cũ quedã sint calida effectiue: alia frigida ⁊ sic. ⁊ hu. q̃dam masculina ⁊ alia femina. Cõmentator autẽ id tollit. d. stellas in rei veritate nõ agere frigiditatẽ: sz calores simleo vnicuiq; elemẽtoꝝ: qõ manifestũ est in luna in aliquib⁹ operantib⁹ manifeste. Sz dicẽdus verius q; licz nõ sint formaliter talia: sunt tñ effectiꝛ

huiusmodi. sed tamē vniuersalit motu ⁊ luce caliditā tē inducūt oīa. Debet etiā fieri ꝓpatio actꝰ fridi calidi vel alterius ad tpatū inf elemēta: q̄lis aer vel magis admixtū tpatus: vt corpus hūanū. Adhuc aqua nō esset summe frida cū terra ꝓsequent aut caliditaſ aliquorū esset vt friditas horū. Et firmat. q: substantie apparēt corū oīa diuerse: vt lune ad plura. vnde tertio de ge. alialiū: Terra videt cōicās q̄rte subē puta terre. Silr etiā sunt in ꝓtinua: nō aūt vt alialia ptbꝰ in adiuicē ꝓtinuata. vñ fortassis melius est dīe superiora gñe ꝓuenire: spēq; differre: ⁊ marie q̄ in diuersis sūt sper⁊. Aue aūt i vna eadē ceu q̄ in. 8. omnia: moueba vero in id vt tactū cōmētator qt oīa superiora sunt figure vniuſ puta rotūde. Sed qo forte volet etiā alijs rotūdis aduersaꝫ identitatē specificā huic adaptare. tū etiā qt si essent gñe eadē vt subdit: ⁊ plura spē ꝓposita foret ex mā ⁊ forma diuersa. ⁊ si ita esset gñabilia ⁊ corruptibilia: essen t g̃ ab aliquo: igr esset illic corpora ꝓra eis: qđ ipossibile oē. Qđ ēt aliqs i pediet dicēdo corpa celestia mām hr̄e: ꝫ aliā ⁊ alterā q̄ꝫ hāc sbiectā trāsmutatōi: cū dicat ꝑmo celi ⁊ mūdi celū esse ꝓdā singulariū: ⁊ eoꝝ q̄ ex mā qđ verificatur i celo triplr. dico etiā celū totū appellādo vnicuꝫ 8. quoꝝ metha. distīguit dupler mā: itellectualis videlꝫ ⁊ sensibilis. vñ Auer. Multotiēs in qt celestia ñ hr̄e māꝫ: aut equoce hīcide dici. Octauo ꝓbo his aut metha. in scia declaratū nāli esse: q celū hꝫ māꝫ localē siue ad vbi: ⁊ tñ nō hꝫ materiā gñabilē ⁊ corruptibilē. ⁊ nō videmꝰ q celū nō ꝓponit ex mā q̄ est i potēcia ⁊ forma q̄ est i actu: qđ dictū est certū distictōe verificatū. De q̄ t. 8. Ar⁊. metha. i nālibus sempiternis aut sustātijs alia rō. Forsan eni quedā nō habēt materiā aut nō talē: sed solū fm locū mobilē. t. 12. eiusdē. oīa habēt materiā quecūq; trāsmutātur: sed ⁊ alia: ⁊ sempiternoꝝ quecūq; nō gñabilia. mobilia vero latiꝰ verū nō gñabilē hab ēt sed vñ quo. veritas nanq; q vna ē mā oīum ꝑsiderata i se p ꝓpatiōem oīs forme ſꝫ diuersificatur rōne. Sint igr q̄ mature hec incidēt ꝓsecutiōe fmonis dicta: cū ēt ꝓsideratōeꝫ non ꝓpius huius opis ptēdat: de qbus traditū sufficienť i expōne ꝑbꝰ ꝑble. pte. 10.

Quſa eius qđ. d. est i venis aliqd esse vtut⁊ sanguinis gñatiue dubitaf an digestio cōis fiat i venis. Et videt q sic p Ga. in pleriſq; locis: experimentē scōaꝫ digestionē fieri i venis. Et: ē tio de re. san. Audire oꝫ digestiuā virtutē nō eā que i ventre solū aut venis: vel fm ep. sed ⁊ fm vnāquāq; pticulā. Et. A. asserente in eis ꝑfici tertiā digestionē q̄rtā vero in singulis mēbris. Et fulcit q: ꝑmo ꝓnosticoꝝ. Oñdi in libro de spmate q̄ san. videt multotiens in venis ex qbus nutrit hō: añcedere ⁊ recipere aliquā īmutatōeꝫ ad gñatōeꝫ spmat⁊. hoc aūt digestione ꝑficit. Adhuc ꝑmo ō somno ⁊ vigilia: De fort⁊ ingrediēte aliméto in suscepta loca: fit euaporatio ad venas. ibi vero pmutatū in sanguīe vtutur: ⁊ vadit ad ꝑmū puta cor. hec aūt ꝓuersio nō fit nisi p digōnem. Rursus: cui⁹ ē sup fluitas cōis: ei⁹ ē ⁊ inuamētū cōe sed talis ē que venaꝝ. vñ de accidēti. 6. cap. i. Bige gestiōis supfluitas venenarū ē tripler: quaꝝ vna colere ru. feceos: scōa. colere nigre. tertia vero ē aquositas. ⁊ ꝑmo dicit de re. san. artariarū ⁊ venarū supfluitas ē: quale serū in coagulato lacte. Amplꝰ digestio ē quedā ꝑfectio cū sit ꝓplectio a ꝓpo ⁊ nāli calore. differētia. 50. sed hec dat in venis: q: locus san. sunt vene: ꝑmo de somno ⁊ vigilia. locus aūt habet virtutē saluatiuā: apparēs quarto physi. videt eni ꝓncipiue gñatiōis ceu pat Porphiriꝰ. vñ quantuꝫ nā dat de forma ⁊ de loca ꝓxīte illā: q̄rto ce. ⁊ mū. Indē qđ pōt plus potezit ⁊ minus. sed vene pñt sanguīne generare qđ plus vr q̄ꝫ simplr digerere. hoc eni īmutare: illad vero īformare. vñ dictū fuit i venis venientibꝰ ad stomachū ⁊ aliq̄. Oriūt etiā a corde inquo digōnis solū ē radix ⁊ pfectio ceu ⁊ aliorū actuū dīa. 38. Et: q̄ꝫmarie ꝑb⁊a trāsit p venas cū sanguīe: ut supleat illius defectū cū mēbra carēt aliméto. Est nāq; semidigestū aliqđ nutrimētū. Id aūt oꝫ pfici digestione qđ nō videt nisi venaꝝ cū nō reuertaf deinceps in epar. Cōis itaq; digestio erit in venis. In oppositū cōiter sunt medici ⁊ Auer. ꝓpie tres tūi ponētes digōnes: ventris. ſ. epatis: ⁊ mēbroꝝ. Amp. vnⁿ mēbri vnicus ē actꝰ haly. certus saltē ⁊ ꝓncipalis vti hic expetitur cū ꝓcedat ab esse qđ ē vnicū p vnā formā cuiusq;. sed venarū actus ē fuire epati defendēdo. vnde de ptibus tertio. Eius qđ in corpus distribuit totū vene cā. Rursus digō ⁊ cōis fit p calidū et humidū. sed vene frigide sunt ⁊ sicce: cū sint nervose Igitur vene digōnē nō operabunt cōem. Propter primū qdem sciendū q̄ quid sit vena: qdue digestio ⁊ quot dicaf modis differētijs oñsum ē. 47. et 50. Est aūt digō cōis que ordinaf ꝓncipaliť in finez ꝓprij digerētis. ꝑsequēter vero i oīs ptis alitionem qualis que ventris ⁊ epatis. he nāq; ptes laborāt p omni corpe licz directius tantuꝫ ꝓpter seipsāſ: ut de motibus apparet ligdis. ꝑa q̄dē ē quā vnaquaq; habet ptīcula: in quā siquidē ordināf cōes aut immediatꝰ: vt que epatis vel mediate sicut illa q̄ vētris. sole aūt he sufficiūt in alialibus ꝑfectionibus etiā transmutare alimētū i ptes neq; absq; vna eaꝝ valet pfici: vt oñdunt passiōes hidropicales maxie. vna enim digōnū aliā corrigere nō valet Propf scōm qui dē sciendū. A. sensisse q̄ttuor forte digōnes etiā cōes. ingens ꝑmo ꝑma cap. de gñatōe humoꝝ. Debes scire q sanguis: ⁊ qđ cū eo labif tertiā habet digōnem in venis ⁊ cuꝫ in mēbra diuiditur ⁊ vnūqōq; recipit suā nutrimentū hꝫ quartā. Sed huic ꝓtrariū sentit tertio colli apte: ita ca. de egritudinibus ⁊ accidentibus supuenientibus stamacho. Melius videt vt ñ ponaf tertia inuenis digō sicut posuit hō quē tu scis: eo q sanguis in eis nō trāsit ad aliā formā: sicut fit i vētre epate ⁊ alijs mēbris. Ga. vo scōaꝫ digōnē i locis q̄ꝫ mult⁊ ascribit epati: verū iqbusdā sonat venis attribuē ipām trī. Quid aūt ō his mīabitur cō sequēť ex dictis. Propf tertū qdē oñendū ꝑ⁊ nulla digō pōt simplr in venis de se cōis perfici. Secūdo aūt q̄ꝫ sit audiēdus fmo Ga. oñdetur. et ex hoc actus venarū apparebit in āplius. Propf primū huius sciendū q̄ digō cōis scōa fit i epate: ut sentiūt medicoꝝ oēs ⁊ nō iuenis directe. vñ ptiū fuo Epar ē digōnis gña. Qđ oñdit qñ ad digōnē ⁊ ꝑci pue cōem. 5. aut. 6. videtur expen. Unū quidē vt ad sit organū digestiuū ꝓcauitatē habēs: i quo ꝓpēdatur ⁊ gescat degerendū. digō enim pficitur qete. dīa 61. Cū ēt vtus sit innata q̄litatibꝰ vtēs. Amplꝰ caliditate ⁊ hūiditate. Ac obiectū determinatū in qđ opet in qđ ⁊ essentialiť fm medicū ipa trāsformaf. Et sufsupfluitas determiate īmutatōe exeť hꝰ. Cū hoc etiaꝫ

fm plures nutriatur immediati⁹ eo q; digestū i ipo ecu hec ven̄ habet. Cocauū nāqz é orgānū i quo gescens alimentū: vt obiectū determinatū vtute quidez si bi indita ꝛ coadunātibus nō pauc⁊ vt tactū digerit ac cētinaliter trāsmutatur. Sentiūt etiā oēs ex puncti pte chili digone ipius facti: tunicā eius intrisecaz salte nutriri. dzia. 53. hz etiā supfluitatē q̄ p intestinorū egredit uiā. Aue etiā repiunt in digone mēbroꝝ terno. sint en̄ illic ptes ꝓcauitates habētes ꝛ poros i qbus gescens alimentū nā elaboratā digestione duplici denuo ipārum vtute rubeū pexus in albedinez ptrāsit. trāsmutatū ut sile corpi reddat: habetqz supfluā vt cerebri mucosa: spmata: fi dorē: sordicie: pilū: vngue: ꝛ occultā a medicis absqz noie dictā trāspiratione. Ex eo aūt qđ sic digerit: ꝓsitent oēs corpus immediatius nutriri. Aue vtiqz nō min⁹ é i epate repire. Ipm nāqz é orgānū ꝓcauitates habēs ꝛ scissuras i quo chilus residēs: velut obiectū distinctū mesaraicis delatū vtute ipius sba ꝛ colore in sanguine realit trāsmutatū ꝓuertit. Subā en̄ epat⁊ é ppinq̄ nature sanguinis: de inuamētis ārto: cap̄. tertio. vñ ꝓdictuz é: epar creatū é rubeū: ut sanguis esset ꝓueniēs generatiōi: velut māme ꝛ testes albi ꝓducti sūt ut sperma ꝛ lac ꝓcrearet ut talia. hz etiā sicut tactū supfluitatē trinā. ut cholerā ꝛ melāchiam: ꝛ aquosuz vrine nutritur ꝛ sanguis. In hoc en̄ facere dicit opatiōez ꝑmo ꝑma. in de gīatōe humoꝝ de quo tactū dzia. 33. In uenis aūt nulla vl̄ paucissima repiunt istoꝝ. nō en̄ lz habeāt ꝓcauitatē i ea ꝓtentū getatur. lz potius i dilatatione ꝓducit. ita en̄ dicte sunt epati fuire. neqz virtus eis inest trāsmutādi: qđ subā ipārū ꝛ ꝓplerio denotāt. Haud aliud habet subiectū q̄z epatis digestio sanguine uidelicz. Neqz ipm essentialr trāsformant imo sub nā ꝓtinue magis in eis remanet sanguis. vñ alimētoꝝ tertio: Digestio q̄ in epate ꝛ venis singnificatio. Neqz adhuc nutriūt eo: verū magis hūiditate dealbata: cū sint ptes spmatice. Haud etiā aliq̄ venaꝝ digōnis supfluitas assignat ipāruz: ita q̄. A. pfitē tertiā digōnē cōem in venis nō eidē supfluitatem appropriauit. sed ꝓfudit cū ea q̄ digestiōis tertie vel ārte apud ipm ingēs: Duaꝝ digestionū supfluitates fmanentiū p resolutōz ꝛ reliq̄. Amplius vnūqōqz qđ generat aliqd gīatōe sālte ut hic vnioca: ꝓsile gīato existit: ꝓncipalia en̄ ꝓtestant ort⁊ ē ꝫ. Epar aūt proportionat sanguini: cū sit san. ꝓgelatus gīatū ex sanguine mestruo: theorice tertio. cap̄. 28. dictū aūt é colore ru. bre q̄lis q sanguis. Quātitas ēt ipius q̄zgrādis: ꝛ organizatio mirabilis id ondit: quorū fere nullū inexistit vene. Nō itaqz in venis cōis fit digō: sed i epate lz tñ. ¶ Propt scōm huius sciendū q; vene sunt dupliceſ. quedā en̄ sint cadētes i epat⁊ ꝓstructōnē: alia vero extra ipm. Que aūt ꝑme subtiliores existūt q̄z scde reliq̄: u ꝛ tuo epat⁊ ei qđ digerit ímediatius posset occurrere. vñ iuuamētoꝝ ārto cap̄. 3. Corpus epat⁊ primū instrōrū gīantū sanguinē: quanto magis cibus fuerit ppiquꝰ ei: tāto velociꝰ i suā alterabit nām: ac meliꝰ recipe faciet sanguis spēm. ꝛ iō tele venarū i epate sunt tenuiores telis venarum residui corpis. ꝛ q: iste ꝓtinēt qđ digerit ímediate in scipis epat⁊ vigore velut lebes pulmētū decoquenduz: sed actꝰ decoctiōis attribuit nō igni vere decoquēti sz lebeti multotiēs. Itaqz ꝛ digestio plerūqz nō epati p̄n cipali orgāno sz instro ꝓtinuo. Ille aūt vene q̄ extra epatis existūt substantiā: magis sunt abꝰ actu remote: telaſqz habuerūt grossiores: q: sint remote a soa gīante sanguinē. In vtute vī epat⁊ sentit oibus vēis in esse aliquā vtutē san. gīatiuā ut ptactū i esse ꝛ marie istarū mesaraicis. vñ tertio. 14. cap̄. i. Epar est mēbrū qđ gīat sanguinē: ꝫuis mesaraice ꝓuertant qñqz chilū ad sanguinē ꝓuersōe aliq̄: ppt id qđ in eis é ō vtute epat⁊. Sic igit mesaraice videt ꝑparat digōnē epat⁊: ceu masticato facta i ore habilitat ꝛ disponit ad ventr⁊ digōnē: de ptiꝰ scō. Diuisio enz aliméti i modica facile exhibet calido opatōez: ceu ꝛ vasa spmat⁊ fm Ar⁊. dicta inuoluta coopant ad digestionē testū fm alias: dzia. 35. Uene itaqz delatrices reliq̄: sanguinē i ptes mag⁊ disponēt ad digōnez tertiā: q̄z aliqd supaddāt scōe. ꝛ maxie versus cutem ipārū extrema. Qđ fortasse sensit. A. tertiā digōnez ēt cōem ponēs i eis. Qđ en̄ digerit in his ptm obtinet formā hūoris: ꝛ fm aliqd hūiditatis cū sit in via Qđ indicat febris ethica ꝛ putrida fm tale qñqz fcā dzia. 93. Vel fortassis. A. mouet id: q; cū sanguine labil⁊ p venas vt tactū puta phl̄a qđ loco sanguinis in ipm ꝓuersuz stare ponit: qđ qdē vī oportē nō alibi: q̄z in ipis ad eū ꝓuerti. Sed dicā id ut vtute ꝓtingēt epat⁊ ꝛ nō venarū. Aut tertiā hāc forte ponit digōnē cōem: modū obſuans suū utpote alioꝝ semp āpliat fmones: cū eoꝝ recitatōe distorta. Sic igit digestio solū fit i epate ꝑncipalr: ꝛ ipius gīa. in venis aūt per se efficient nullaten⁹. ¶ Propt q̄rtū vo ad primaz Ga. ꝛ A. visuz qd dicēdū. Ad aliud vo dicēdū Ga. q; illic idē ecōtra Theutōem logt vñ ut ipi ꝓcludat suscipit numerū digōnū: q̄litercūqz fuerit opinatum cū sp in ipm eat. Ēteni cū sit debilis cōpaginis ceu san. coagulatus sui subā ꝛ colore sanguie tingit etiā: ac si aliqd eiꝰ admisceret ei ceu spōgia q̄si tinctura ificit p ipam liquorē trāseuntē: cū hoc q; i epate vtus est i mutatiua ꝛ sanguifica. Qđ aūt tale nō potuit in se liquorē ꝓtinē subtilē: ꝛ iō i ipo fuerūt venule subtilissime plures disptite: vt ptactꝰ inueniret ímediatē fere in qbus ꝓtineret chilus. Nā en̄ hic velut i aljs ígeminata excessū coequauit. Ad ꝓfirmatōez dicēdū q; illa é series trāslatōis arabice: q̄ vī nō raro distorta reputur ꝛ mēdosa: qđ ꝛ sic ímediate a greco deduri: Nūdi aūt i his q̄ de spmate: q; in tunic⁊ uasoꝝ a quibus nutriūt testes multotiēs apparet trāsmutatꝰ in san. ad spmat⁊ gīatōez. neqz en̄ ipas uasotū tūicas ab alio aliquo ꝓueniēs est nutriri. Apparet itaqz ex hac serie q; nō fiat i venis de quibus fmo digō: vez de tertia q̄ mēbroꝝ vñ testiculi nutriūt. Ad aliud dicendū: q; aquositas urinalis é supfluitas digōnis venarū: put sūt i epate vtuteqz ipius ut expositū facta q̄ ínedū digestio uenarū dicit. urina en̄ cū ceter⁊ bu. i epate gīatur. Ad aliud dicēdū: q; locꝰ hz vtutē salutiuā ꝛ esse datiuā: nō sic a se mālit ut ē extrema superficies ꝓtinēt⁊: uerū formalr magis qđ recipit ab orbe fm talē aspectū ul̄ ꝓportōem: aut alterū: ita ꝛ uene lz sanguificādū collocēt mālit: formalr tñ ꝛ vtute relocat ab epate. Ad aliud dicēdū: q; illud qđ ipse uenis uidet de pmutatōe uersus sanguinē: nō é ipāruz ꝓpriū etiā mesaraicarū: uerū eis ut uisum ab epate accōmodatū. ubi aūt unū ꝓpter alterū utrobiqz unū nā nāqz ipaꝝ é deserre ꝑpa. sunt en̄ ut riuuli quidā de ptibus tertio subtulit etiā aliquid diminutōis uidelicet notā. Dicēdū ēt q; lz uene oriant a corde: in

quo ꝑncipaliter digestio pficitur sanguinis ⁊ spirtꝰ: nō tñ in eis digestio efficit sed potius delatio ut indu ctū ab Ar⁹. Ad aliud etiā qd dicendū apparuit si eni vene trāsducūt phl'a in sanguiné aliq̄liter: id ex virtu te ꝯngit epatis ⁊ nō venarū.

Quoniā dictū est añs: q̄ plurimū inuentū in stomacho: aut gñiatū ex humoribꝰ in ipso ẽ phl'a: q̄ tandē vlteriori digestiõe in sangui né pōt ꝯuerti: hesitat an digestio subsequēs p̄cedenté valeat corrigere. Et videt q̄ hinc etiā. Rursus: sicut hꝫ mēbrū ad mēbrū tal⁹ se habebut actꝰ ad actū: cuꝫ ex eisdē ꝓcedat. sed mēbrū vnū ꝓt alind corrigē ⁊ cõ tpare: ut cerebrū cor posītū i eꝰ oppositum dr̄ia. 25. Adhuc si epar mēbrū debile cordis respectu. 7. de in ge. ꝓt ꝯoparī ei caliditatē illꝰ remittēdo: multo am pliꝰ epar forte relatiõe vētr⁹ eꝰ actui puta digestiõi poterit obstare: ip aq̄ pfectius deducē: ut canon firmat dialecticus. Illud aūt valet in tegni. Et fulcitur q̄ epar calidū ⁊ humidū nā quo digestio pficit oīo: ita ut digestio uētris lapsi nāliter in friditatē ⁊ siccita tē ꝓtemperet ac roboret inde. Palin: q̄ plura ordi nant in aliquē actū: fortiora p̄nt emādare ac supple re debiliorū defectū. Sic aūt p̄nt se hñe epar ⁊ mēbra digestionis ad uentrē: cū vnū fuerit āplius ute cū q̄ lapsuꝫ ad friditatē ⁊ siccitatē: reliquū vero ad cali ditatē ⁊ hūiditatē. Eti: agēs debile plꝰ potest sup ma teriā dispositā: q̄ꝫ forte sup eā que indisposita: cū oē gēs amateriei expetat dispositionē. Sed vent⁹ suscipit q̄ rude atq̄ indispositus: epar vero membꝝ atq̄ marie q̄ dispositū: poterit digō ꝓñs p̄cedentē corri gere. ¶ Oppositū vo hꝰ vī semꝑ simpl'r Ga. apho ris⁹ ⁊ aliméto sc̄dis. 6. cuj de accidenti vult: q̄ opatio tripl'r digestionis lesa: in vētre: in epate: ac mēbris: trib⁹ sil'r ledat modis: pmutatione videlꝫ: debilitate ac corruptiõe: q̄ crisiū ꝓmo etiā indicat: ac in locis q̄ꝫ mult⁹. vñ de re. san. q̄rto: Panē quidē deficient assatū aut carnē vel legumē ip̄fecte decoctū: ip̄ossibi le in vētre digeri benigne. Rōnē vo eandē habēt que ꝑm ventrē elaborata p̄raue ad sc̄oꝫ q̄ in venis digestionē: q̄ꝫ ex ꝓncipio male ꝓstructa: cibaria ad eaꝫ q̄ in uētre ac q̄ ꝑm venas nō recte digesta eandē habēt ratiõeꝫ ad eā q̄ i carne quā habuerūt cibaria q̄dē ad illā q̄ in vētre. Ex ipo aūt reddita ad eā q̄ in venis: nec igit diligenꝫ exteriora venꝫ digerit: aut vene illa q̄ ex vētre: neq̄ carnes q̄ ex venis. q̄ñ nō bñ fuerint elaborata. vñ Isaac ⁊ urinis. Dū cibus i stamacho ⁊ epate nō fuerit excoct⁹ ⁊ digestus: ip̄ossibile fit ut di gerat⁹ i mēbris ⁊ eorū assemilet substātie. Sil'r si cib⁹ fuerit ip̄fecte digest⁹ in stomacho crudus ꝓueniens ad ep nō inde recipit coctionē neq̄ in pfectū mutat⁹ sanguinē sed remanet clarus roseus ⁊ crud⁹ ita ut p ueniēs non poterit i eis digeri: nec ꝑorū substantie assimulari. Añs ⁊ indicat ꝓmo ftia: cap⁹. de eo q̄ co medit ⁊ bibit. ita nutrimento multo ⁊ superfluo: hꝫ acci dat ut digerat⁹ in stomacho. raro tñ digerit⁹ in uenis i mo in ipis remanet crudus ⁊ extēdit ꝑas ⁊ scindāt q̄ñq̄ꝫ ⁊ tertio. 14. de debilitate epat⁹. Debilitas cau satur epat⁹: cū stomachus mādat ad ip̄m chilū non bone digestiõis imo digōnis debilis aut corruptuꝫ Et ut ad unū nōdū p̄cipi quē oppositū huius sentiē tē. Rursus: oīs cā ꝓmaria pl⁹ ẽ influēs sup suū cau satū: q̄ꝫ cā ulis: sc̄oa. de cāis. hꝫ digō uētr⁹ ẽ ꝓma re spectu eꝰ q̄ epat⁹ ac mēbrorū: ⁊ illa q̄ epat⁹ borū re latõe. pīa eni degerūt stomachi digōne q̄ꝫ epat⁹: ⁊ hꝰ q̄ꝫ mēbrorū. Itidē i ēntialr ordinat⁹ ablato pote au ferꝛ posteri⁹ ⁊ nō eꝰ: vt eodē apparet de causis. sed digōnes huius tres uidēt ēntialr stabilite. ut una sit sub alia ordinate ꝓtenta. Ordinat nāq̄ oēs tandē in depditi restauratiõeꝫ. Adhuc si deficit agēs fortꝰ: mꝫ to āplius ⁊ debil⁹. hꝫ uentri deficit ut supponat q̄ di gerit nō solū caliditate ⁊ hūiditate q̄dā eidē inꝫta sb stātie: uerū vt ꝑꝛ ptes illi caliditatē cū hūiditate p̄e stātes q̄ꝫ plurimā ut tactū. Sil'r epar cū sit mēbrum p̄ncipale ca. ⁊ hu. alijs fere oībus pfectꝰ p̄tibus p̄ti cipabit digōne pfectiõi. nō igf digō ꝓñs añcedentē poterit corrigē. ¶ Prop̄ꝫ p̄mū quidē sciendū q̄ eē digōnis uisū est añ oē: ⁊ qd nutritōis: dr̄ia. 30. ⁊. 56. Corrigere aūt intelligo: nō solū cū vna digestio alte ri suffragat⁹ i modicū: verū cū vna pfectius alterā cor rigat vel emēdet: velut cū corpus egrotās in p̄stinaꝫ reducit⁹ naturā. ¶ Prop̄ꝫ scōm vero sciendū: q̄ au ctores vt apparuit cōius sentiunt: q̄ digestio subsē quēs p̄cedentē non valeat corrigere. Fortassis ad cor pora sufficient⁹ sana: vel ad plurimū se trāsferētes cō tingētia: iuncta iductū. A. raro tñ digerit⁹ de quo am plius mīabit⁹ ex dicēdis. ¶ Prop̄ꝫ tertiū q̄ppe sciē dū: q̄ corpus in quo tales attēdunt digōnes: aut erit sufficient⁹ sanū vel lapsuꝫ seu discrasiatū. Añs si p̄ri mū dico nullaten⁹ posterā digestionē sat⁹ parib⁹ ceteris anteriorē corrigere. Si eni p̄me deficienter adsit digōnis actus q̄ amplius alterabat ad scōam q̄ꝫ ma sticatio ad p̄mā nihil poterit digestio sequēs in prio ris correctionē. q̄d indicāt amplius iducta scōo. Si q̄dē lapso corpus extiterit: aut vniformiꝫ seu ꝓportō natur declinat in aliq̄ꝫ octo ꝓplerionū distēperatarꝫ aut differenꝫ ⁊ cū iproportione. Añs ⁊ si p̄mitus: tūc hꝰ lapsuꝫ vel erit paucus ab eius tpāmēto excedēs: aut mult⁹. q̄ si modicus ⁊ marie versus q̄litates que nō sunt ꝓprie in digestiõe mēbri sufficienꝫ p̄cedent⁹ ꝑpe vero digestiue ꝓñs: puta si venꝫ digerēs dꝫ cē calidus i medio p̄mi grad⁹ vꝰ tal⁹: ⁊ epar i ꝓncipio scōi. tūc si venꝫ qs fuerit calidus i ꝓncipio p̄mi gra dus: ⁊ epar i medio scōi: poterit vtiq̄ꝫ digestio epat⁹ eā q̄ vētr⁹ corrigere. tū q: quantū venꝫ sb̄sistit in cali ditate ea tñ epar vigorat. tū etiā qñ cuꝫ hꝰ modico epat⁹ excessu vis digōnis saluat sanguifica. tū q: vē ter in modicū lapsus digestiõeꝫ nō infirmat: ita ut di spositū ei nō attribuat aliq̄liter: q̄dē ⁊ rōnes psuadēt pōres. Si aūt lapsus fuerit q̄ꝫplimus: tūc dico po sterā digōnē nequaq̄ꝫ p̄cedentē posse corrigere: vel potius p̄cedentē corrūpe ꝓñtē: ut inductū p. A. pu ta si vēter fuerit calidus i māsione pos⁹ gradus p̄mi ⁊ ep calidū i tertō ītēse. Sin nāq̄ caūtate mīta cū sic citate: nō poterit epar sufficienꝫ vigere vtute sāngui fica: cū excedēs sat⁹ discrasia tandē actū ꝑpe corrū pat vtut⁹. Adhuc epar calidius adeo modicaꝫ calidi tatē ad se trahit vētr⁹ sicut maior flāma minoreꝫ: ita vt venꝫ quantūcūq̄ꝫ sb̄iacat epati: depauperat⁹ ca lido digerē poterit mīme. Sicq̄ p̄rauissime ꝑpabit epati chilū gñans crudū ⁊ corruptū: qué nēpe epar calidius attrahet etiā ante tp̄s: ut inde opilatio ⁊ ōbi litas sicut tactū epat⁹ ꝓsurgat. vñ plumos talū est vi dere hidropē scabiē lepram ⁊ huiōi defedatōnes icur rere. Talia eni sunt discrasiata: ut oppositōe in vnaꝫ nequeāt ꝓcidere armoniā. pot⁹ eni icitāt i furiaꝫ q̄ꝫ se corrigāt quod ⁊ sc̄oa eadem psuadēt iducta. Añs

si corpus fuerit difformis: sive proportionabiliter lapsum
ceu si vna pties ipius declinet in aliqnã complexionem
sue nature similẽ: aut aduersaz vltra id qđ ipius est
complexionis & alia huius in oppositũ. tũc nãqz duplex
est lapsus. tũ qñ declinat ab ipi⁹ opposito: tũ etiaz
qz nõ psimilizat & cidit cũ alia pties i vnã quãdã pci
dẽo naturã: velut cũ cor sit frigidũ vl̃ summe caliduz
& cerebrũ calidũ: vl̃ fridissimum ac epar siccius: aut
epar frigidũ tẽ. i tegni: t. 6. de re. san. tũc huius ceu
dictũ pus erit lapsus modicus: & sic poterit vtiqz cor
rigi: puta cũ epar fuerit calidũ & hu. in pncipio dica
tur scõi gradus aut parũ ãplius: venqz frigidus et
siccus in opposito. Epar enĩ tñ potẽs sui caliditate &
hũiditate digestiuis intẽsis: quantũ venẽ caliditate &
siccitate sbmissus correctionẽ iducet: cũ i bis pplexio
nibus: vtus saluef adhuc chilificatiua: sanguifica: & p
prue cũ venẽ fuerit purus: cui cibi parũ debef & sepe i
tegni. delectusqz absq; pate: ac ipm sufficiẽf magnum.
Quod & bis iam pfiasũ nõ modicuz. Nõ si lapsus
fuerit grãdis: ceu si epar ca. & sic. i ftio gradu: vẽter
vero frigidus & siccus vl̃ hũidus in eodẽ vel magis
opposite habẽtibus: digestio sequẽs pcedentẽ nõ cor
riget imo corrũpet. Econtra potius se vt pbatũ scõo
Cũ in his sit pplexiõibus aduersis ac excedẽtib⁹: vi
res nõ saluent sufficienf mẽbroꝝ imutatiue. Ad aũt
dictũ est de digõne vẽtr & epat: ꝛ vl̃ audiaf de ea q̃
mẽbroꝝ: ac de medijs pplexiõibus inf hec mẽbrorũ
extrema mediocrif iudicandũ. Propf ãrtũ vo di
cẽdũ q̃ inducta suis vijs pcedũt. logica enĩ sũt altri
seus aliqd veritat pcludẽtia. Pbl̃a nãqz natũ i vẽ
tre: aut delatũ si nõ fuerit corruptũ: est mã i sangui
nẽ apta vlteriori puerti digõne. nã digestio nõ pecca
uit vẽtris circa ipm oio: & ppzie cũ peccatũ fuerit ut
visũ ex pte cibi. Ad aliõ dicendũ: q̃ mẽbruz corrigit
mẽbrũ & actus actũ: qñ nõ fuerit excessus⁹ natura vl
timat: adeo ut actus destruaf virtut⁹. Ad aliud simi
lif apparet p hui⁹. Ad aliud dicendũ q̃ nõ q̃libet di
spositio sufficif digõni epatis & mẽbroꝝ: sed debita &
eorũ actiomb⁹ pportionata. qõ deficit sicut visũ non
raro. Ad auctoritates qdẽ alteri⁹ ptis visũ ẽt qd dicẽ
dũ. Ad alia duo dicendũ q̃ digestio pcedẽs nõ defi
cit oio sed disponẽ adhuc valet epati ac mẽbris. Cã
ẽt vltio pma: lz amplꝰ ifluat vl̃ ac extẽsiue: nõ tamen
intẽsiue ac pticularif vt se cũ daria: qõ actõi attinet
in ãplius. Ad aliud dicendũ q̃ venẽ opaf circa ma
teriã rudẽ & indispositã valde. nõ aũt sic alia.

Differentia. 30.

Quod solus sanguis nõ nutriat videf auctoritate fere oĩum medicoruz
Amplius. 6. de iuuamẽtis cap. 6. Ofialif nihil ẽ i cor
pore simplex purũ: sed oĩa mẽbra cõicant i materijs:
& oẽs materie inueniũf i oĩbus mẽbris. materia vero
sunt hu. nutriẽf itaqz ex oĩbus cũ nutrimẽtũ fiat a si
mili. Rursus: de hũana nã: & elementoꝝ scõo. c. 3. 4.
& 5. Alij. hu. tres repiunf in sanguie vt ẽt apparet in
pbl̃omijs. hos aũt nõ est frustra ponẽ. Adhuc cũ ali
mẽtũ trãsmutet tandẽ alitũ: & si sol⁹ san. nutriret oĩa
mẽbra i suis natur: formis & vtutibꝰ & alijs disposi
tiõibus pñtibus foret silia. Sed hoc ẽ falsum: cũ grã
dis eorũ apparet diuersitas. Itẽ nutrimo est assimi
latio ei⁹ qõ nutrit ei qõ nutrif pmo nãliũ. ca. 6. Cuz
aũt mẽbroꝝ quedã sunt cholerica: quedã melica &
phl̃atica: oportuit in eoꝝ nutrimẽto decimatos fore
hu. ea pter sanguinẽ nutriẽtes. Palin: stomachi pel
licula interior vt cõiẽf sentiũt: dria. 53. er massa nutri
tur imediate chilosa: q̃ nõdũ in sanguinẽ trãsiuit. igf
nõ videf sol⁹ sanguis nutrire. & p ẽo neqz ẽbryonẽ
pstituit. In oppositũ Ar⁹. in plerisqz locis dicens
sanguinẽ solũ nutrire aut p se aut simpl̃r immediate
seu tñ. Et Auer. cũ qbusdã medic⁹ dria. 33. Amplius
de ppetate bom hu. est ut solus vl̃ cũ alio nutriat
sed san. optum⁹ est humoꝝ: pplexionũ scõo cap. 5.
Et disiũctiua est art⁹ & nõ simonis vi ptinẽs copulati
ue. vñ Haly. dria. 33. Sãguis pur⁹ ẽ mã nutrimenti
mẽbroꝝ. Eti: pbl̃a nõ nutrit: cũ sit frigidũ & hũiduz
& semidigestũ aliqõ nutrimentũ. id enĩ calido fit op⁹
pfici & hu. quẽadmodũ & vita. neqz cholera & melia
qz qõ vl̃ nutrit oz i venas trãsduci. Sed cholere nõ
pueniũt ad venas i qb⁹ ẽ san. neqz ipis nutrif corp⁹
iuuamentoꝝ. 5. caþ. 3. vñ nãliuz scõo. caþ. 1. Falsaf
Erasistrates ponẽs cholerã i venas cũ sanguie ptrã
sire gña videliz nutriñti aut qz fortasse id ad ei⁹ se qf
põnẽ. sanguis igitur solus nutriet: & aial etiã ponet
Auic. tñ dẽt solũ san. nutrire mẽbra saguinea: nõ aũt
alia. Propf primũ qdẽ sciẽdũ q̃ san. ẽ hũor calidus & hũidus sapore dulc⁹: odore fetidus: mũne coa
gulabilis⁹ solus: cuius alꝰ est i artarijs: q̃ tenuis ẽ li
quoris in ru. clarũ vergẽs ad flauũ. alf vero i venis
colẽ rubẽs plim. multiplicitas aũt ei⁹ dria videbitur
pñtia: ac ẽt. 33. Est aũt actus nutritiõis seu nutritio ꝑz
Ga. assimilatio ei⁹ qõ nutrit i ppam q̃litatẽ & substã
tiã ei⁹ qõ nutrif. In q̃ qdẽ assimilatõe oz appositoz
& vnitoz pcedẽ: cũ posterioꝝ poriꝰ nequeat absol
ui. Est ẽt nutritõ ex aliq̃ silr̃ ibã pus euacuate restau
ratio. Quare oppsitio eiusdẽ sine dimẽsiõe nãliũ pri
mo: caþ. 3. & q: talis act⁹ siue effect⁹ relatoz ad eius
cãm iportat: q̃ quid ẽ vtus est nutritiua: oz etiã videre
qd sit ipa. Est aũt vis q̃ nutriẽs i nutrim puerit simi
litudinẽ: iõ ut p ipm restauratoz recipiat ei⁹ qõ diſ
soluif pmo pma de vtutibus scõo. & q: hmõi virtus
dependẽs ẽ & mãlis ifra tps: nõ solũ quo ad opatoz
sed ẽt q̃stũ nã ad substãtiã: iõ & ipa sicut cetere taliuz
mã idiguit corporum. Eguit aũt mã duplici. vna q̃
dem in q̃ tanqz i põo fũdata subiecto sustẽtaret. scõa
aũt ceu ea i quã opatur. Pdria qdẽ mẽbrũ exsthit rõ
ne q̃ psil⁹ magis: eo q̃ hec vna virtutũ extat nãlium.
Naturales vero vtutes cũ sint mãles eis quoꝝ sunt
vehemenf pcrete ad opposita nõ potẽtes. velut vita
les & alales mag⁹ pmo pma de vtutibus caplis. 4. et
5. Immo pon⁹ vie vni & oꝝdini vni adherẽtes singu
lari: ppter qõ vtutes dicte sunt nature: subiect⁹ natu
ralibus eguerũt sibi pportionabilibus: q̃lia sunt mẽ
bra dicta mẽbra nature: vñ & coꝝopposita q̃si mẽbra
videlicet officialia: vocanf aie instra. & iõ videm⁹ q̃
hec vtus plãt⁹ inexistit: ppf̃ carũ materialitatẽ mini
me organizat⁹: i qbus nõ sunt alie repte due. Talia
deniqz i quã virtus hec eius actũ exercet alimẽtũ exi
stit. & quia omne alimentum primo contrarium exi
stit alẽdo: ꝺ ge. & coꝝ. pmo: scõo de alia: & ftio pplexio
nũ. caþ. 9. oportuit pmu⁹ remouẽdo ab ipo ꝓiacen
tes passiões corpi assimilari. hoc aũt fieri nõ potuit
nisi retineref in corpe decminato tpe. Sic igf indigu
it mẽbris plimis sibi defuiẽbus. & vtutibus ac tpe.
Mẽbris quidẽ duplicibus. qbusdã quidẽ ppter re
tinere tãdiu alimentũ: donec p tres digõnes alteratũ

tandē in ſbaz ſilem ꝓuertaſ ei: qđ depditū extiterat: ꝛ ideo in ore indiguit táto detineri: quo ꝑmitª eo alimē tū alteraſ rude. deinde eodē in ventre tranſmiſſo: ipe ꝛ alijs eguit digeſtis: ut tandē gñata quedā inde ſub ſtātia ſilī ſubſtātialiē ptinē attrahat p q̄ſdam velut epat manus dictas mēſaraicas: formā venaruz habētes p exſuccatōes puri ab ipuro in epat ꝓcuitate digerēda i quo ꝛ ſubſtātijs. ꝯ. ſeu ſer gñat vtute digeſtiua dzia ꝑoꝛ: vna earū ſan. videlz vtraq; cholera ſupflua ꝛ aquoſitate purgatus i venas vlteriuſ ꝑpellit digerēdª: vt ꝛ tandē p digōnē i mēbroꝝ fontibus ex venarū ouificijs delapſus: depditi corpus reſtauratōes ſuſcipiat. Et q: a tali alimēto i q̄libet digeſtiōe expellebaſ ſupfluū: fuerunt ptes ét neceſſarie ꝟ colligētes: ne purū maculeſ ſupfluo feculēto. duplex hec cā pulrificatōis ptiū exiſtit: nālīū ꝑmo. Sunt ét vtutes q̄dā huic nutritiue velut famule ſubſeruiētes i attrahēdo: ipo alimētū digeréde ꝛ ſupfluū expurgādo: q̄les ſunt vtutes q̄ttuoꝝ ꝑme: attractiua: digeſtiua retētiua: ꝛ expulſiua: cū diſcretiua: vtutes miſtrātes appellate. he nāq; opanſ circa alimētū: velut plures circa vnū laboꝝates opus. Indiguit etiā tpe. nā i oi actōe q̄ttuoꝝ oꝝ ꝓcurrere: agēs videlz poteſ i materiam ſibi diſpoſitā agere ſcđo. iurta illud ſcđi de aīa: Actus actiuoꝝ ſunt in patiēte ꝛ diſpoſito. Regrit ét ꝓtactus tertio cū ois actio fiat p ꝓtactū: ꝑmo ō ge. Ipſe nanq; contrarijs excitat q̄litatibuſ: affecta aduicē mixta ad agendū. Regritur ꝛ q̄rto cū his tepuſ ſcđo de cā cap. 2. cū ſit vtus vt dictū ſub tpe ꝓſtituta in quo agens tādiu ſit attingēs paſſū: ut effectū inde ꝓuenientē educat. Iſtis aūt vtutibus ꝛ ptibus nutritiua fulcita in alimentū tanq; ad finē duplr videtur opari: ſicut ipa duplex exiſtit vt ꝛ vtus gñatiua. vna quidē ꝓparatiua ſiue imutatiua. ſcđa q̄ calido ꝛ cōplexiōe mēbri opatur velut inſtrumēto. altera vero dfectiua ſeu informatiua: ſcđa aut alimēti in mēbra. Cuius quidē tria ſūt opa: apponere: vnire: ꝛ tādē aſſimilare: ut p ea ꝓbatur defectª naturalīū vtutuz ꝑmo. cap. 6. Dupliꝛ qdē ingo vt ꝛ mēbra ſm medicos ſunt duplicia ex ſpmate videlicz ꝛ ſanguine generata. In mēbris nāq; ſpmaticis vniformiť ꝛ irregreſ ſibiliť opaſ qđ appet eo q; i puericia plª reſtaurat q̄z depdatur: ꝛ ió neceſſario ꝓſequtur augmētari. in iuuēture vo equaliter ſtaurat: ꝓpť qđ ſtatª. In ſenectute aūt ꝛ ſenio minª itelligibiliꝛ: magis autē manifeſte valde: vnde ꝛ diffoꝛmis ſequť declinatio. Et neq; demū ordo irregreſſibiliter fit de minª ad plª: ſeu ad mediū In mēbris át ſanguineis diffoꝛmiť ꝛ irregreſſibiliter opaſ: que qdez diuerſitas ex varietate ꝓplexionū penes tpa ꝛ alias reo cauſaſ nō naturales: ꝛ ꝟ eſt q; videmª quoſdā vno tpe carnibª miſtari: alio vo tēpore diffoꝛmiť ingroſſari. Eſt aūt hui⁹ vtut obiectum nutrimentū triplex exiſtens: tertio ꝓplexionū cap. 3. ꝛ naturaliū ꝑmo cap. 6. vnū qdē actu nutriēs: qđ verum dicit nutrimētū: vt qđ apponiť vniť ꝛ aſſimilaſ aliud nutrimentū: ceu qđ nondū nutriēs apponi incipit et vniri. tertiū vero futurū nutrimentū ſicut qđ ē adhuc i venis vel vētre iam imutatū ſm q; alimentū etiā remotius pōt extendēdo nutrimentuz appellari. iurta illud ꝑmi ꝑme: Nutriēs maſticatōe. Quoꝝ quidē ꝑmū ſbſtāte ꝛponiť effluxioni: ſcđz ſanguinis fluxu: tertiū aūt vomitui ꝛ lyenterie: de re. ſani. ꝑmo ca. 2. et 6. Propť vero ſcđm ſciendū q; tno elementoruz

Ga. iſtā queſtionē difficilioꝝ reputat ea etiā q̄ ō elementoꝝ mixtiōis mō: ꝛ ꝓbabiles vtriq; ſoꝛe circa ipam poſitōes. Aut eni nō eſt ſimpliꝛ poſſibile demſare verū hic vt in primis elementis. Uterq; eniz ꝑmo bz qđ ꝓpriū ꝛ ꝓbabile. ꝛ ſbdit poſt alia: Jóq; ꝛ qcūq; medicoꝝ ꝛ ꝓbóꝝ ex ſanguie ſolo nutriri aial nūci auerūt: oz laudare eoꝝ ſniam vt cōueniētia cognoſcētiū. Sed Hip. naturalius adhuc ꝛ his ex q̄ttuoꝝ hu. gñatōez ꝛ augmētatōez adhuc ꝛ nutrimentū ingt coꝝporibus nſris. viſū eniz fuit hippo. nālibus ſoꝛe ex q̄ttuoꝝ hu. gñari coꝝpa ꝛ nutriri: cū melius ſaluet tranſmutatio ꝛ medicinalis apparētia. Impugnat ét vnū ponentes elemētū ꝛ hu. dzia. ii. Et ió quidā ad id q̄ſitū reſpōdeť p diſtinctionē Galy. dicētes nomē ſan. ſoꝛe cōe. ſignificat eni aggregatōez hūoꝝ ꝑmixtoruz in venis: ſicut apparet in phlōmia. Illic eni nō ē ſanpurus: ſed in eo oēs exiſtunt hu. Dicit aūt ſan. a ſup abūdanti i mixtura: eo q; ceteros excellat ſui quātitate: ꝛ rubeo ꝓfundit coloꝛe: ꝛ hec maſſa a medicꝰ dicit ſanguinea. Significat etiā ſanguis nomē purū eūdē ab alijs oio diſtinctū: ꝛ hic parū ſeu raro inuenit ſingulaꝛ ꝛ purificatus ita q; ei nō alius aſſocieť humoꝝ iurta illud ſcđi ꝓnoſticoꝝ: Hippocrati videť ne aliqs hūoꝝ ſit puꝛª ſiue ſyncerª ſed oēs ſint ꝑmixti. primo coꝝ etiā hūiditates ſanguineaz vocat Ga. Dicūt g̃ hi q; ſi hec dcio ſolª excluſiua ipoꝛtet excluſionē ſanguinis. i. maſſe aggregate in venis: intellectª ꝓpoſitōis eſt falſus. tūc eni purus ſcđo mō dictus ſanguis nutriret: qđ dicūt eſſe falſū. tū q: nō eſt hūoꝛē purū ꝛ dare in coꝝpe. tū q: cū mēbra ſint i naturis ſuis diuerſa oporuit ipa ex diuerſis nutriri hu. ut a ꝓſumptōe reſtauratōe ꝓꝓtionali ſeruéť illeſa. tū etiā q: hu. alij a ſanguie niſi nutrirēt: fruſtra videréť i venis exiſtere Si vero ſolus dicat excluſionē cholere ſupflue tēdentis ad ſaceulū felliſ: ꝛ melie ad ſplenē: ꝛ aquoſitaſ vrinalis tēdentis ꝑ renes ad veſicā: ſic dicūt verū eſſe ſolū ſanguiné nutrire qđ idē eſt ipm nutrire: ꝑut omēs hu. eſt deferens. ſed qđ de hoc apparebit in dicēdoꝝ tertio. Circa ꝓdicta euēt dubitare: eo q; dictū eſt in coꝝpoꝛe hūoꝛē purū vt ſyncerū mime reperiri cū dicaſ ꝑmo de moꝛbo. cap. 12. Raro ē inuenire humoꝝ ſingulū ſyncerū. Quod aūt raro reꝑitur inuenit interdū. Dicendū q; ſermo Ga. eſt in apatibª ꝑticulariter: ꝛ nō in hūoꝛibus coꝝpis vlr. parū enim eſt q; in apate nō ſint hu. plures cōmixti. Propť tertiū quidē ſciendū: q; ſolus ſan. nutrit ꝑut etiā hec dictio excluſionē facit ſan. ꝑmo mō dicti. In quo ceteri hu. ſunt aggregati: includēdo ſm modū ſanguis videlz puri: tū q: ſolª ſan. ſic acceptª idē ſonat qđ purus. Ideo diſtinguēdū q; purª dupliꝛ dicit: ut qđ omnino nullā bz admixtionē: ſicut vinū oifarie aq̄ non mixtū: aut qđ modicā admixtionē recipit ceu vinū tā modice admixtū aq̄: ut ſtati oio tranſitus fiat ídominās. Et iſto qdē mō viſuz eſt hippocrati purū nutrimentū in coꝝpe repiri. Enuncio igit ſanguiné nutriť nō ſolū mēbra ſanguinea: qđ etiā aduerſario nō debet oneroſuz videri: verū etiā cetera mēbra: quātūcūq; videaſ diuerſarū nārū: cū tū illa diuerſitas ñ grādis: in vnā ſtati ꝓcidat ꝓplexiōis ex coalternatōe iſultant vnionē: ꝑpter quod ꝛ nutrimētuz oporuit eſſe cōe: quod p vtut imiſſuz vlteriozē actōez cōitas illa ſpecificaret i ptiū natur. Qđ aūt hoc verū: ſcriptª ꝓfirmaſ phōꝝ illuſtriū ꝛ medicoꝝ: ut Ar. de aiali-

bus ⁊ alijs Auer. phi ⁊ medici. Et Ga. videtur tandē hec fuisse sñia. Ait enim scdo nālū. capi. vltio. Ad̄ sufficiēt grossus est ⁊ terrestre: refugiēs pfectā trās mutatōez q̄ in epate trahit ad splenē. Ad̄ aūt mode rate grossū cū decocto. i. sanguine ferr̄. Indiget enim ī mult̄ aīalis pticulis sanguis grossicie aliq̄: sicut in latis inulis ꝓpter retētionē: sunt enī retentiui. Indiget aūt nō mūme ⁊ citrino hu. q nōdū igneus vltie fa ctus est sanguis. Et que ei vtilitas dicet imo in eodē scdo. c. i. vult cholerā nō diffundi ꝑ venas ad nutri tōez subaudi. In hāc quoq; sñiam visus ē ꝓcidere: q̄rto de uuamēt̄ pticularū simpl'r choleras superflui tates appellās. vñ in qnto: capō. 2. Cholera citrina ñ habet vtilitatē: vt vadat in venis ad epar ⁊ ad stoma chū: ⁊ ad residuū corpus: neq; nutrit aliq̄ mēbrorū sed exit ad intestina. Sic g̃ vult q̄ mīa ⁊ cholera cū sanguine transferant vtilitat̄ cā: nō aūt necessitat̄ ni si forte mīa in vtute tñ san. artarialis splenez nutrit uuamentoꝝ q̄rto: ca. 2. que qdē necessitas urta ele mentoꝝ ꝑm. A. ⁊ Halyab. vl'r in nutriēdo exist̄. Hoc etiā vident sapiē de pbl'ate ipm volētes sicut ⁊ sangui nē purū oīa posse mēbra nutrire: cū id in eū ꝓuersus fuerit. Est enī velut semidigestū aliq̄ nutrimētū. vñ ipm sanguinē testant dimīute decoctū. Ampl' Isaac ī pncipio vrinarū: Cor melioꝛē ⁊ landabiliorez atq; tpatiorē sibi ptē san. attrahit: ex q̄ se ꝓfouat ⁊ nutrit ⁊ residuū sbtiliat: ⁊ ō cholis ⁊ pbl'ate ⁊ aluā putredinez mūdificat: ⁊ artarias ad mūdificandū calorē nālem mādat: ⁊ p totū corp' diuidit: quo ⁊ ipm nutrit ⁊ viui ficatur. Jndē in pncipio dictaꝝ vltus ⁊ febrū. 5: Nā q̄m odio habuit cholerā ru. ꝑp̄ amaritudis sue acu mē: ī christi fellis collocauit: neq; aliqd sui sanguini admiscuit: nisi quātū necessitas expetuit ad virtutē ī toto corpe expulsiuā excitādā. silr ⁊ melācolicum hu. splene icarcerauit: ne ei' sanguini ꝓmisceret: nisi quā tū fuerat ad vtutē ꝓfortādū ꝓtēnuā ī q̄libet corpis p te. Adhuc alexāder i. problematib' iqt cholerā ru. ⁊ am plius nigrā ī corpe morari ⁊ nō nutrire. cholera enī ru. ē acuta ⁊ adhuc min' melā. q: nature inimica et pticularū corrosiua ⁊ ꝑp̄e adusta. Ad̄ videt tandez sentiri tertio. 15. cū cholere nō ponat uuamētū cuz alijs ī alimentū sbire. Propter qō cū eis audio asse rere: solū sanguinē nutrire adiectōe tñ appolita. qō hoc veritatē hz in corpe sb sanitat̄ latitudie colloca to: rebus sex nō nālib' debita sibi admīstratōe appli cat̄. Cōtigit nāq; egrotatiuo aut famelico: nā indigē tia coacta: nō solū phl'ate vti imediate ꝑ nutrimēto. sicut innuit. A. absq; ei' trāsmutatōe ī sanguinē: vel fa: tassis ēt duab⁹ choleribus: cū tpe famis videa mus imēse supflua ⁊ stercorosa exsiccare q̄ maxime qō famescētes osūdūt imense a sanguie exīcissima in sua corpa nutrimēti trāsducētes cā: dria. 53. Confir matur tādē pdictus olbus ex causis q̄tuor accepto. Prima qdē ex mālī suscipit. eadē nāq; est mā nutri mēti ⁊ gñatōis. ex qbus enīz sum' ex eisdē nutrimur vsi de ge. aīaliū: ⁊ collz scdis ca. de ꝓiunctōe spmatis Jn gñatōe idē est dator nutrimneti ⁊ materie. sz fu mus ex sanguie tanq̄z ex mā ꝑm Ar̄. ꝑ totū ꝑmum et scōz ō ge. aīaliū: ⁊ scdo nālū. ca. 2. dicentē venā arta riā neruū cartilaginē pinguedinē adipē membranā ⁊ medullā in sanguīea fore ex san. tñ gñata. Ad̄ pbat q̄m in vulua nō est cholera neq; mel'a ī actu collz. 2 cap. 1. ⁊ nāliū totidē. San. est mā vna ⁊ vniformis sū missa semī: qō etiā aphoris. qnto sentire videt ingēs Ga. embryonē ex purioꝛi pte san. mēstrui mlier̄ gña ri ⁊ nutriri. Amp. si melius dicam' cū sanguie mēbrū aliqō nutrire: velut ossa ⁊ hmōi: aut ipa est ꝓiūcta cū sanguie: aut sepata in nutritōe taliū mēbroꝝ. Nō q dē sepata: q̄m. A. dicit eā cū san. mitti ꝑ venas ad mē brū. Ad̄ etiā oñdit q: si mēbrū diuisim a sanguie nu triret ⁊ melius tūc mēbrū nō minus forme vtut̄ ⁊ ūltī exist̄et: qō nō est dare: cū vnāquecq; res p vnā formā vnicū habeat esse. Nec ēt melius mixta cū sanguie nu triēs melica vtutē obtinet mixtōis: cū ip̄roportionabi lit̄ fm aduersarios ēt mēbrū quodlibet plus a sāgui ne q̄z ab alio nutriat hūore. Et nō collz scdo c ap. 1. Negant cholere gñatōis el'a cū exist̄at potentia tñ i mēstruo. Elementū nāq; oz actu perfect̄e feiūctum ⁊ vtute demū cū alijs imixto. Cū ꝓpter eādē formam vtutē ⁊ instm calidū videlz ad vnā actual'r ducat na turā: potētia tñ ñ est secū deferēs hu. Ad̄ indē in cere bro declarat pbl'aticoꝛi. qō tñ sanguie vt ⁊ ñ pbl'a te ꝓdicta via nutriri. vñ ꝑmo ō sono: Sanguis tenuissi mus ⁊ purissimus: q ī capite dēnissim' ⁊ turbidissim' q ī inferioꝛibus ptibus. Ad̄ appet eo q diu fuit ꝓtinu us cū corde p ipm trāsitū faciēs ē cerebrū: cū spū vi tali q calidissimi exist̄. Nec ēt pōt dici q pbl'atic' effi ciat̄ oīfariā: eo q qō coctū ē incrudari mīme pōt fm Halyab. ⁊ Auer. Silr ⁊ medulla sanguiea vltimi distri buit ī ossa inceptū supfluū digestū. scdo de ptib': ca lida ⁊ humida ossa melica nutrit intrīsecus: dria. 52. Secūda vo ex formali: qm̄ qdē de ge. aīaliū ⁊ ō sim plicibus q̄rt̄. capō. 1. distinctōis. 3. Nihil gñat̄ neq; nu trit̄ nisi ab eo qō dulce. vñ ī dict̄ vltibus. Nihil nisi dulce nutrit eo q nutritio fit p assimilatōez nutrient̄ ei qō nutrit. nūc ät solus dulce nutrite nature assil'at hūane: eo q dulce calidum exist̄it ⁊ hu. ī scdo gradu quēadmodū ⁊ ꝓlerio hūana ibidē. sed sol' san. est dulc̄ ceu dīt Ar̄. historiarus tuo: ⁊ medici vniuersi natureq; familiar̄ ⁊ ꝓpius. cholera nāq; amaritudi ne mixta pncipat ⁊ acuitate: melia pōticitate ⁊ acre die: cū aliq̄ sanguis accētali dulcedie. Pbl'a vo insi piditate: ꝑp̄ qō soli sanguini ſmanebit nutrire. Ne q; potes exponē dulce solū nutrire: ß est amicabile cū nll's sapoꝛ nisi q dulcis actu exist̄it: amicabilis ine niat nature pticularit̄ hūane. Et nō ex duab⁹ choleri bus nedū fit nutrimentuz: sz neq; aīalia ut lūbrici et ascarides ab eis gñant̄: dria. 101. Ad̄ etiaz declarat ex effectu nutritōis: q: cū alimentū tādē trāsmutet ali tū: si mēbrū aliqō ex cholera aut melia nutriret actu alit̄: earū sapores mānifestos esset ī nutrit̄ repire: qō ñ ē: eo q pulmo ex san. nutrit̄ choleros̄simo. 6. ō u uament̄. 4. capō. amar' tñ ī eo ñ gustat̄ sapoꝛ. Quod absq; istātia ꝓtigēt repire ī corde: cū nō vteret eu apo ratōib' pbl'atū. Humit ⁊ tua ex pte efficiēt̄ q̄m vtus ūmutatiua opans ī cibū ꝑ calidū ⁊ hu. opatur quo et materiā ꝑparat: ⁊ formā ad restaurādū iducit. nā ex pte calidi facilius fit actio ī materiā: cū caliduz m acie fit actiuū. Ex pte vo humidi facillia fit recepno; cum agens materiā regrat dispositā ut declaratū. ꝑp̄ qō cum ipm ⁊ patiens vt pbatum debeāt esse ꝓpoꝛtiona ta ꝓsiria: patiens vo tale est san. cum natura sit calid' humoꝛ ⁊ hu. Adhuc peccatum est fieri ꝑ pl'a qō pōt paucioꝛib' pficī. phy. indicatum pmo. sed ex sanguie solo p̄t cetera mēbra nutriri: cum ūsint alij hu. ī po tentia: sicut ī cibo quātūcunq; tpato. Rursus ⁊ q̄rto

ex parte finis: quia ad hoc est gñatio ⁊ nutritio etiaꝫ ordinata: ut diuino pfruamur ⁊ optimo. scdo de aia hoc aũt fiet p id qđ optimũ puta sanguiné. vñ Isaac ꝑmo februũ: cũ nature filiũ vocauit ⁊ elemẽtorũ ac cõplexionũ scdis dr̃ marie nature ꝓpuo. ꝓpt qđ cũ nutritio ordinet ad vite ꝓseruationẽ: que bãc ipedũt ne quaq̃ dicẽda sunt nutrire. melãa vero ipam ipedit cũ sit frigida ⁊ sicca q̃ mortis est dispositio cãtua: de morte ⁊ vita. ⁊ iõ Haly. ¶ Melãa inf ceteras cõplexiõũ breuiores indicat vite: silr cholera ru. vñ ⁊ ãrto de pũbus: Fel nõ est ꝓpt nutrire cũ nõ sit alicui⁹ gña: sed purificatio quedã. Et iõ graciosissime antiq̃ dixerũt cãm esse viuẽdi plũm tpe nõ bñ fel: ⁊ marie circa ep copulatũ sicut ceruis ⁊ gbusdã aialiũ atq̃ bouiꝫ. Et etiã cã putrefactõis ⁊ c.tũ ꝓpt destitutõez ei⁹ a regimie nature ex odiositate ipius ad eã: tũ ꝓpt sitiudinẽ eius cũ sc. q est caloris inati in igneũ ꝓuersiõ. Sic igr̃ ex his ꝑcludit efficacit: solũ sanguiné seu puꝛ singulareꝫ nutrire: ꝑter cholerã oĩo ⁊ phlãa plerũq̃: eo q ipm ꝑmi vtilis aliméto ẽ supfluitas. Cui⁹ quidẽ si gnũ est q mixtũ aliméto puro nutrit: ⁊ laborãtib⁹ ẽ est inanit] ⁊ exercitatoibus ꝓsumit. ꝑmo de ge. aialiũ cap̃. 4. vñ scdo collꝫ: Phlãa est sicut cib⁹ ꝓparatus mẽbris qñ cib⁹ tardat eis: ⁊ sic est mã sanguis ꝓpt̃: qđ i duab⁹ nõ ꝓtigit cholerib⁹: neq̃ enĩ ꝓpinq̃ neq̃ etiã remota sunt mã ⁊ nutrimentũ mẽbroꝝ: ⁊ iõ fit un possibile eas realit in sanguiné ꝓuerti. sunt tñ i potẽtia un illo. nã multotiẽs in ei⁹ ꝓuersiõe sbale ꝓuertit i cholerã: ⁊ grossiuꝫ i melãaꝫ: nõ aũt ꝓuertant in sãguiné ⁊ in coꝛpis nutrimentũ: qꝛ calor i eis vteri⁹ agẽs cũ vna fit vehemẽt calida videt magꝫ iflãmare ipaꝫ ⁊ corrũpe: in humoꝛes ꝓuertẽdo innaturaleꝫ q̃ i veꝛũ coꝛpis nutrimentũ. Reliq̃ vero cũ eo q ꝓplenõe derelinqꝫ ei⁹ sba oĩo a sanguis recessit nã. ¶ Propter vo quartũ ad ꝑmũ dicendũ: q hec fuit illoꝝ opinio q̃ nõ seruat in ꝑsenti. Ad aliud dicẽdũ: q et san. nõ est simplex cũ in eo vt oĩusꝫ est sint alij tres bu. potẽtia: velut i aliméto. Ad aliud dicẽdũ: q alij humoꝛes a sanguie nõ sunt frustra: cũ habeant iuua mẽtũ ꝑter nutriẽdi necessitatẽ ut ipa explicat. A. Ad aliud dicẽdũ q nõ multũ valet apud philosogizãtẽ erq̃site ⁊ si fuerit hip. de hũana nã. Ga. scdo. alimentoꝝ theoꝛice ⁊ ꝑmo ꝑmis: Eo q necessitas alicuius effectus q̃liꝫ est nutriri: nõ ex necessitate sumẽda ẽ materie: imo magꝫ agentꝫ ⁊ forme seu finis: ut apparet physi. scdo: ⁊ de ge. aialiũ ꝑmo: reꝓhendenté Empedoclẽ: volẽté effectuũ necessitatẽ in materiã reducere quãcũq̃. non enĩ iõ mẽbra sunt diuersa eoq̃ nutrimentũ eoꝝ diuersiꝫ existat: cũ diuersitas materie seqũatur ex diuersitate vel forme vel finis ⁊ nõ ecõtra. vñ cõmentatoꝛ ꝑmo de aia: Nõ differũt mẽbra leonis a mẽbris cerui nisi qꝛ eoꝝ dr̃ãt aĩe. Qđ sentit Ga. nãlitũ scdo: cap̃. 2. volẽs vnũq̃q ex eadẽ mã videꝫ sanguinea gñari: ꝓpt diuersitatẽ ꝓtingentẽ a vnte i formatiua: ⁊ non ex mã. Ad ꝓdictã enĩ rõnẽ mlta seqũt icõueniẽtia sbili⁹ ꝓsiderãti: tũ qꝛ iã vt⁹ fere frustraret: tũ ẽt qꝛ diuersificat i mẽbris vltra diuersitatẽ materie nutribilis nullã deberẽt bñe: tũ ẽt qꝛ videretur iã q̃ ꝑmutatio ⁊ assimilatio nutriẽtꝫ in nutrium a mã ꝓtigeret. Sic ẽt mẽbrũ deberet si ex pluribus nutriret hu. ꝑm eos plãa eẽ: q oĩa absurda i nã. vñ ãrto de iuuamẽtis. cap̃. 4. Ueriꝰ ꝑmo duoꝝ est: qꝛ necessariũ fuit ut caro fit ꝑm suũ eẽ. vñ par⁹ fuit epi ꝑmo ni ⁊ splenẽ cibus apt⁹: q̃ꝫ dr̃e q sba carnis cuiuslibꝫ ustoꝝ triũ fit silr subẽ sanguis a quo nutrit: ꝓpt qđ puto Ga. in secũdo elemẽtoꝝ. cap̃. 1. ⁊. 2. seductum fore: aliud dr̃e hip. amoꝛe. Ad aliud dicẽdũ: q nutrito facta p sanguiné fit p silẽ oĩq̃: eo q i sanguie reꝑuntur alij hu. i potẽtia. Sãguis. n. coꝛrupt⁹ ꝑz eius subtilitatẽ mutatur i cholerã. Eius aũt quod grossiũ cõuertitur i melãam. Ex ipo aũt cũ ãpli⁹ decoq̃t phlãatic⁹ elicit hũoꝝ. Et iõ cũ ipo alios deferat hu. in potẽtia vltioꝛi digõne decoct⁹: a vnte nutritiua ꝓparatua sbseruãte nutritiue pfectiue: iuxta illud Ar|. Im mutatõez poterit i mẽbra nõ solũ sanguinea: verum ẽt phlãatica melãca ⁊ cholerica nutriẽ suo mõ. Et merito qñ i hu. oꝛdo qdẽ irregressibilis ꝓuersiõis vni⁹ in alterũ existit: secundo re. a. ⁊ ꝑmo theoꝛice. Phlãa nãq̃ p ei⁹ vlteriorẽ decoctionẽ ꝓuertit in sanguiné et sanguis i melãaꝫ: saltẽ qõ i e⁹ grossiuꝫ rõne sbtãie ⁊ ipius sbtili⁹ in cholerã: ꝓpt quod ñ oꝛ dicẽ choleraꝫ vtrãq̃ cũ sanguie trãsire p venas. ꝓpt necessitatẽ ñ est nutrire: ꝛ magꝫ ꝓpt iuuamẽtũ. quod. A. cũ aliis tetigit sufficienẽ. Quod si q̃ratur qd ex illis cõtingat colibus: dicẽdũ cholerã rubeã ꝑter alias expulsiões in fudoꝛẽ expelli cũ fudoꝛ sit aq̃tal sãn. cui⁹ pus cholericũ est admixtũ: secũdo canonis: p secessũ: vrinaꝫ ⁊ sensibilẽ euacuatõez re. san. ꝑmo. De melãa vo dicẽdũ q de ipa nõ mixtũ trãsit ad venas cũ sanguine cũ ei⁹ etiã quãtitas sit i coꝛpe ꝓaua dr̃ia. 32. Expellitur etiã in ecpu lriões ẽne digõnis ⁊ ãrte. Vel fortassis ei⁹ quãtitas aliq̃ ad albedinẽ aliq̃leꝫ pmutata in materiã hipostancã retrãsit. Ad aliud vo qđ dicendum videbitur. 53. ¶ Differentia. 31.

Quod sanguis arteria

q Lis seu vitalis nõ nutriat oñditur: quia epar nutritur ⁊ viuit. Vtra nãq̃ est ꝓsistentia p alimentum ⁊ tamen ramoꝝ sibi nullus a magna defertur artaria vnde ꝓmo historiarũ: Adheret qdem magne vene epar: artarie aũt non cõicat. Eozundem quoq̃ et ptium ẽtijs: In epar ⁊ splenem nulla ꝓtenditur aboꝛti: hoc est artaria recta grãdis. sãn. vero artarialis p artarias pubus dirigitur. Adhuc collꝫ secũdo. cap̃. de iuuamentis humoꝛũ Ga. sentit q sãn. nõ fuit factus nisi ꝓpter vnã duarũ rerũ. Aut ꝓpter nutrire sicut sanguis q est in epate ⁊ i venis q̃s opinãtur medici nasci ab epate: aut ut sit vehiculũ spũs coꝛdis: et iste sanguis est artarialis. Nõ igr̃ Auer. ponit sãguinis vitalis iuuamentũ nutrire: sed spñ coꝛdis vehiculare tñ. Idcoq̃ iuuamentoꝝ ac ꝑma ꝑmis ⁊ theoꝛice secũdo. ca. 12. Palin Isaac diffinitoꝛ: Ex sãn. ꝓcorũpente ab epate p venas ad oĩa mẽbra fit nutrimentũ virtus ⁊ ꝓstitutio. Ex sanguine quoq̃ curré ẽte p artarias spũs nutritur vitalis sicut ignis oleo nõ rememoꝛãs nutritiõis mẽbroꝝ. Amp. ꝑmo ꝓria Sanguis essentie bone p venã magnã a gibbositate epat] ad ascendentẽ vadit: ⁊ tẽdit p venas: que ab eo vt rami sẽpatur. deinde in guidegul venarũ ꝛc. demũ in venas q sunt sicut rami capillares: postea sãab coꝛũ orificijs resudãdo labitur in mẽbra ex parte diuina. sanguis aũt transiẽs p venas est nãlis soluꝫ. Rursus. ii. ẽtij. cap̃. i. coꝛ nutritur cũ virtutib⁹ suis nãlibus. si q̃ faciẽs virtus ad nutritiõez coꝛdis est naturalis: tunc ⁊ nutrimentũ eius ut sanguis erit naturale. itaq̃ si coꝛdi hoc insit quod est radix artariarũ

ꝛ sanguinis vitalis: multo amplius alia mẽbra sanguine solum nutrirentur naturali. Itidem nutricatõ per calidũ fit ꝛ humidũ: quod ostenditur digestione per huusmodi pfecta in eá ordinata. Sanguis autez naturalis calidus est ꝛ humidus natura: qui aũt artarialis calidus ꝛ siccus. Eti: dare vitá ꝛ nutrimentũ sint diuersi actus. cũ igitur vita detur ex sanguine artariali. ipe eni appellatur vitalis. nutrimẽtũ itaqz ex sanguine erit naturali: nõ igr nutrit vitalis. Huius quoqz oppositũ scribitur de ge. maxime aialiũ: ꝛ secundo collz. sub Ar]. sententia caꝑ. de uuamẽto venaz. Adhuc qõ potest in plus poterit ꝛ in minꝰ. sanguis quoqz artarialis potest dare vitá: qõ est plꝰ q̃z nutrimentũ ecb\bere: ergo nutrimentũ poterit partibus ꝓferre: ꝛ merito cũ dare vitá ꝛ nutrimentũ tãdẽ ad candẽ ptineant rationẽ. ¶ Propter primũ vero sciendũ: ꝙ sanguis ratõe ꝓmentis dupler est in presenti. vnus siquidẽ artarialis seu vitalis appellatus a corde nascens: ꝛ p artarias ab eodẽ ortas in totum diffunditur corpus. alter vero naturalis dictus siue ne venalis generatus in epate: a quo p venas in totum corpus dirigitur: quorũ qui in venis rubicũdior qui aũt in artarijs flauior q̃zplurimũ Ga. de mẽbra libro. Quid aũt sit vena: aut etiá artaria: dtía ostendetur. 47. ꝛ. 54. Conueniũt quoqz vene cũ artarijs noie quidẽ ꝛ re. Primo quidẽ: quia interduz cõitate nois artarie dr̃ vene: sed nõ ecõtra. Arabes eni magis hoc nomẽ vena determinant p pulsare qõ dr̃t in esse artarie: ꝛ nõ pulsare qõ est vene simpliciter dicte cõiter tamen nomine venarũ intelligit illud: qõ vna ambiẽ tunica: motu carens dilationis ꝛ constrictiõis Re át quia ambo sunt corpora longa cõcaua ligamẽ talia. distant qppe eos ꝙ vná habẽt solũ tunicá venę: ꝓter dictã venã artarialẽ: q̃ est i pulmone. Artarie aũt habent duas tunicas: artaria venali pulmonis excepta: in quibꝰ est motus localis: oriunturqz a corde: vene ab epate apud medicos: dtía. 47. Quid aũt sit nutritio ꝛ eius modus differentia ostendit prẽmissa. ¶ Propter quidẽ secundũ sciendũ ꝙ principia Ga. ꝛ quorundã philosophorũ ꝛ platonicorũz quos imitat: plerũqz magis sapiunt: ꝙ solus san. nutriat naturalis solidas aialis partes. artarialis aũtẽ sit materia spirituz nutrimentũ ꝛ vehiculũ ipsorũz sicut iam apparuit utcunqz. posuerunt eni animá triplicẽ esse in corpore: ꝛ tria possidere principalia: differentia. 17. quod etiá videt primo interiorũ indicari caꝑ. vltimo vbi differentia inr animatum ꝛ naturale assignatur organũ. Naturale náqz coinatá sibi actꝰ virtutem habet: velut magnes virtutem ꝼm quã trahit ferrum: sic ꝛ animalium singulum organorũ. Ita qz si demũ esset permansibilis eius substantia nihil i digeret neqz venis neqz artarijs: nuia vero nutriri iniget ꝛ cõmensuratiõnẽ custodiri innati caloris: propter ea ei opus fuit venis ꝛ artarijs. Sic igit venas ordinat solum sanguini: artarias aũtẽ cõinato calori vnde ex sententia ipsius talis videtur ratio posse deduci: Quorũ anime seu virtutes ꝛ instrumenta sunt diuersa: operatões inde ꝓcedentes sunt diuerse. prędicte vero ut apparuit sunt diuerse. Sed operatio vtutis vitalis cũ eius instrumẽto ẽ dare vitá: ergo naturalis cum suo erit nutritiõnẽ ministrare. Preindicta quoqz Ga. primo prima de membris. caꝑ. i. non recipiuntur: qm̃ si inter eos ꝛ epar via clauderetur ꝛ os nutrimentũ aptum haberet eius actio in ipso ꝺstrueretur. non igitur se habet in relatione magnetis ad ferruz: nullo adhuc auxilio indigente. Hec tamen instantia contra Ga. A. non valet ceu neqz alie: quia per puiationẽ depotationis alimẽti ab epate in os nõ tollitur ipsius inanitas: sed tantũ eius permanẽtia ꝛ conseruatio: licz sermo Ga. ꝓbabilitan magis q̃z veritati attineat. Sed tamẽ ꝙ san. tantum nutriat naturalis non reputo: ut apparebit sufficienter dcm̃ neqz hic ad ꝓsens radices recipio. Ga. Omnifarie medicinales tamen sunt ꝛ apparentes. nõ eni virtus naturalis ꝛ aialis ad vitalem se habent ut disperata oio: immo ut inferius ad superius. fundãtur náqz hec duc in tertia: ut vitali que oium exstit radix puma. Possunt náqz tales virtutes dupliciter considerari aut quantũ ad esse eorum perfectus ꝛ formale: puta ꝼm ꝙ organis determinatis alligantur: cũ spiritibus sibi cognatis: ad suas peragendas manifeste operationes. ꝛ sic utcúqz ratõem seruant disperatorũz: ꝛ ꝺ quidem putauit Ga. sufficere. vel quantũ ad esse imperfectus ꝛ materiale: ꝛ ita sola formalis ꝛ perfecta vita extat virtus: puta vitalis in corde: imꝑfecta vero ꝛ materialis dupler in eo: ut aialis ꝛ naturalis: ꝛ sic habent rationẽ inferioris ad superius. Est eni vitalꝫ tanq̃z eorum genus ꝛ principiũ. In corde náqz sunt omnes virtutes: cũ omniũ sit prima radix ꝛ minera i animali tanq̃z primus benedictus in vniuerso. nõ tamen omnes possunt manifestari in eo per opera: quia hic mediante efficitur instrumento dispositio. In corde aũt solum est vilitas instrumentũ completum: postea spiritus vitalis tendens ad cerebrũ per artarias digeritur in rhete mirabili ꝛ in cerebro: tanq̃z tu sibi deputato organo a natura ꝛ reliqua: differentia. 38. Apparet etiam ꝙ ratio prędicta Ga. sic precedentibus non concludit eo ꝙ anime seu virtutes ꝛ organa non sunt omnino diuersa immo vnum subcontinetur in alio. vnde secundo de animalium generatione In corde ẽ epatis forma. ¶ Propter tertium quidẽ dicendus: ꝙ san. artarialis habet etiam nutrire ꝛ nõ naturalis tantum: quod ꝛ auctoritatibus ostenditur ꝛ rationibus non phorum tantum verum medicorũ Ga. náqz de marasmo: Cor forte exstit attractiõe ꝛ habent omnes particule animalis proprius alimẽtum ex corde: hic autem san. erit vitalis. Adhuc certo de iuuamento. caꝑ. 4. In venis pulsatilibꝰ ꝛ nõ pulsatilibus: inuenitur san. ꝛ spiritus. sed illud quod est in venis pulsatibus ex sanguine est parũ purum ꝛ pinquũ nature vaporis. ꝛ illud qõ est i venis nõ pulsatibus ex spiritu est parũ ꝛ nebulosus. Et subdit ut iducũ dtía pori: ꝙ medicie corpis cõicát oibꝰ mẽbr] ꝛ ꝙ oẽs medicie iueniũt i oibꝰ mẽbr] ꝼm tñ quãtates icẽles. he aũt nõ videt nisi ꝓdicti san. ꝛ spũs ꝓpt qõ vtqz san. nutriet ꝛ spũs spumabit. Hoc autẽ pot ibidẽ ptcularit ẽt ex mẽbris ptcularibꝰ bñs. Scribit eni ibidẽ: fuit vena pulsatilis i plmone hñs cooptoriũ tenue: ad similitudinẽ creatõis vene non pulsatilis in alijs mẽbris: ut det pulmoni ex sanguie sbtili q est in ea multũ. hoc aũt nõ erit nisi ꝓpter nutrire eũdem. vñ scõ theorice. caꝑ. 13. Artaria venalis vnaz habens tunicá tenera ꝛ fragilis intrat pulmonẽ: ꝛ in eo in multas diuidit ptes. Accipitqz ab eo aerẽ: ꝛ ad ipm sanguinez defert quo pascatur. In idem quoqz cum his consentit ita pmo pma: ca. 2. i doctria gnta

vna artariarū ad pulmonē vadit: ⁊ in ipo patitur. p
pterea vt aer attrahatur: ⁊ san. qui pulmonē nutrit a
q corde deferatur q trāsitus nutrimēti pulmonis est
ad cor: ⁊ a corde ad pulmonē vadit. Apparet itaq; ex
hoc membra vitalē sanguinē nutrire. Ꝺz quis mor
surgens dicet nō eē simile de pulmone ⁊ alijs mem
bris: ita q; p eum possit de alijs ꝓcludere. nā dispōsi
tio pulmonis ī venis suis ē ꝑtraria dispōsitioni: alio-
rū membrorū: de iuuamētis. 6. ca. 4. Est enī pulmo
mēbrū calidū ⁊ siccū multi caloris ⁊ motus id; gens
nutrimento calidiori ⁊ pluri. plurimo sigdē ppē tres
cās. Una quarū multitudo est caloris ꝓpter quē ci
bus eius factus q̄si ad ꝓsimilitudinē vaporis velocit
exterminatur. Secūa ē pulmonis expānsio ī hora rece
ptionis aeris. Ꝺ enī adiuuat ipm ad attrahēdū cibū
ex locis ꝓfundis ⁊ spissis. Tertia quoq; quia solus
plino inter oīa mēbra ex cordis cibat sanguine: quez
cor digerit ⁊ ꝺbiliat valde. nō aūt est de alijs ptibus
ita cū istis nō ꝑticipet natura ⁊ dispositiōe. Dicendū
q; licz ex his deducat q; pulmo ꝑ multis ptibus ma
gis debeat nutriri sanguine etiā artariali: mbilomin⁹
⁊ alia etiā nutriunt ex eo. nutrit nāq; splen inde mem
brū melicū: de quo minus videt: ꝓpt qō ⁊ alia ma
gis sanguini propinqua poterūt inde nutriri. vñ q̄rto
iuuamētoꝝ. ca. 4. ꝓdicta vt ilitas venarū pulsatili
um in splene ē: q; cibāt ⁊ nutriunt ipm: cū eo qō resi
dat ex eis. silr quoq; tertio. 15. ca. 1. In splene q̄dem
sunt vene pulsatiles ⁊ nō pulsatiles plurime: ī quib⁹
sanguis digerit ⁊ assimilat subē ipius: ⁊ iō iuuamen
torū q̄rto. ca. 4. splen nutrit ex sanguine ꝺbili nigro.
Epar vō ex sanguine spisso rubeo. Circa qō accidit
hesitare quoniā. 13. de nig. ca. 5. Ꝺfatū est splen vt
⁊ alia ex sanguine grosso nutrirī: qui q̄si limus est pu
rioris. Dicēdū q; splen vt ⁊ alia ex sanguine nutritur
duplici: artariali. s. ⁊ venali: ⁊ quod artarialis magis
in finē ordinat ipius. licz enī sāguis melicus attraha
tur ī splenis nutrimētū: digeritur tñ ⁊ subtiliat ante
q̄z nutriat: sicut tactū ex Aui. iducto vñ fmo cōplet⁹
erit Sa. cū uteroq; copulabif vna. Quare iuuamēto-
rū q̄rto loco ꝓdicto: melia digerit in splene: anteq̄z
trāsmutat ī stomachū. Juuatq; is motu artariaruz
pluriū ī ipo existentū: deferentiū ei vtutē cordis spi
ritū ⁊ sanguinē: ita vt digestiōe fiat san. ipius subtilis
ꝓsimil'ei⁹ nāe. De fnū quoq; nutriēto iuuantoꝝ qn
to. ca. 2. ⁊ nō idigēt renes vena tertia veniente eis ad
cibādū eas: ⁊ sufficiūt eis due vene copulate cū vtro
q; illorū. s. vena pulsatilis q̄ orit a maiori vena pul-
satili. q̄ est versus dorsū ⁊ vena nō pulsatilis: que ori
tur ex vena ampla: q̄ ex gibbo nascatur epatis. Jsaac
quoq; ī elementis de nutricatiōe membrorū ⁊ marie
cordis: dicimus q; nō intendimus dicendo q; sāguis
cordis est purus mūdus ⁊ nudus ab humoribus sā
guineꝫ q; dirigitur ei ab epate vt nutriat corpus eius
immo non intendimus nisi de sāguine ꝓcedēte in
artarias ad totū corp⁹ q; est vehiculū caloris innati
⁊ ex quo est materia ⁊ ipius nutrimentū. a sanguine
vero q; ei trāsmittitur ab epate ad nutriendū corpus
ipius: nō sūt hu. sepati. nā si illud esset puuareꝫ ope-
rationibus naturalibus. Causa autem ꝓpter quaz
fit san. artariarum purus mundus nudus ab hu. ⁊
sordibus ē: quia ad cor nō vadit ex sanguine nisi qō
est melius ⁊ laudabilius. deinde discernit ipm ⁊ acci
pit ad nutrimenti sui ⁊ nutrimentum caloris innati
quod in ipso est melius: ⁊ transmittit quod ex ipso
superest post illud ad membra pectoris ⁊ pulmonē
⁊ caput: vt eo nutriantur quoniā cibus horū mēbro-
rum est ex superfluitate cibi cordis. Jd autem quod
dicit: q; cor nutriatur a sanguine epatis non sepa
to a ceteris hu. fortassis veritatem non habet: eo q;
cor anteq̄z nutriatur a sanguine naturali: cuz alteri-
us digerit ⁊ in uitalem conuertit. vnde Jsaac israhe
lita ī vrinis: Sanguine ꝺ vtriusq; choleribus: phleg-
mate: ac aquositate sui mundificato: cor meliorem et
laudabiliorem sibi trahit partem vnde se confortet
atq; nutriat. Sic igitur san. cor nutriens vitalis erit
⁊ coleribus mundificatus actu. in ipso tamen sunt in
potentia. Ad Jsaac probationem dicendum q; non
ꝓuatur ꝓpter hoc cor virtutibus naturalibus:
quoniam iste sunt in qualibet membro particulate ⁊
contracte. In epate vero sunt in cōmuni scōm medi
cos maxime. Iste tamen virtutes naturales in corde
redduntur alteriuo nature q̄z iste que erant in epate
Subdit autem post antedicta: Caloris residuum ꝺbi
liat ⁊ de coloribus ⁊ phlegmate ⁊ alia putredie mū
dificat per artarias ad mundificandum calorem na
turalem: mandans vt pinguedine sua nutriat: ⁊ per
totum corpus diuidat. cor enim est fundamentuz na
turalis caloris. quod si constat partem qua sibi tra-
hit sue nature nutrimentum ⁊ substantie assimulat:
partemq; superfluam ad membra capitis ⁊ pectoris
mandat: vnumquodq; inde nutriens: ⁊ sue vniuscu-
iusq; nature assimulans. Auer. autem colligz secūdo
de iuuamentis venarum: Debes scire Ar. velle q; ci
bus ⁊ nutrimentum omnium membrorum sit ex du-
obus sanguinibus simul mixtis: ⁊ q; san. qui est in
epate ⁊ venis non pulsatilibus: est sicut materia san-
guinis in artarijs cordis: ⁊ q; san. artariarum est si
cut forma sanguinis ei: hoc est q; dat ei complemen
tum ⁊ cocrionem: ⁊ facit ipsum cibum propinquum
actu. Quod ratione firmatur: quoniam ex quibus
sumus ex eisdem nutrimur: vt dictum prius. sumus
autem ex sanguine naturali ⁊ vitali. a partibus enim
vitalibus ⁊ naturalibus sperma ⁊ sanguis decidunt
menstruus. vnde tertio theorice: Cor. ex san. fit arta
riarum: epar vero ex mēstruo ⁊ omnia membra car
nea. Ex vtroq; enim sanguinum vnaquęq; genera
tur particula ⁊ nutritur: sed quedam ex vitali ampli
us. alia vero ex naturali: vitaliq; dempto magis nō
parum nutritio perficitur ex sanguine naturali. Et
fulcitur preassumptum: quoniaz embryo nutritur p
vmbilicum fm q; ad cotilidones consolidatur matri
cis: scōo de generatione animalium. In quo sunt q̄
tuor vasa: ⁊ duo interdum: aliquando vnuz tantum
⁊ istorum duo sunt nene ⁊ alterum: ⁊ due artarie vel
reliquum: ꝺz q; animalia sūt maiora media vl mino
ra. Tertio quoq; theorice. ca. 34. ponunt vene due ⁊
artarie similiter a matrice ad vmbilicū peruenire. cū
aūt vmbilicū transierint: tūc vt plurimū congregant
due vene in vnā. Vene quoq; ad ꝺ fuerūt nate vt sā
guine in ipis ꝓtento fetū pascerēt menstruo: artarie
vero vt spiritū ferrent ⁊ sanguinem. Sic igitur san.
per artarias attractus in embryonez habēt nutrire.
non enim datus est propter solum spiritus generan
onē cū spūs ēt attrahat a matrice: q; san. tante non
foret producetus quantitatis: cuz ex modico eius plu
rimū generetur spiritus. neq; spiritus pōt resolui ve

locius vt qs diceret ppt ꝓtinẽs solidꝰ i quo habẽt. Adhuc oẽ mẽbrũ qđ ꝓncipat venis : ꝓticipat ꝛ artarijs. cũ igit nutrimẽtũ fiat nõ solũ ꝑ vasa imo etiã ꝑ simplicẽ cõfluxum ꝛ emanationẽ: vt i ossibꝰ ꝛ cartilaginibus ppt spiritus quorũ ẽ vitã istaurare: nõ erit artarias tãtas ꝛ tales assignare: ſz ppt sãguinẽ vitalẽ: cuius ẽ etiã nutrire fit a simili. ſz mẽbrũ qđ nutrit nõ solũ ẽ nature sãguinis vt naturalis: imo pl̃a sunt natura vite ꝛ maxime cũ vnũqđq; ex oibus cõmisceat elemẽtis nõ ẽ ptẽ pura i corpe assignare. vñ Auer. de iuuamẽto venarũ: Nutrimẽtũ dz fieri ex aliquo qđ ꝓportionet mãe q̃le sã. ẽ natural q est crudus et alio forme relato: sicut artarialis q ẽ coctus. vt ꝑ ꝓuenietior fiat ꝓportio: oportet i nutricatiõe crudũ cocto admiscere: vt ꝓtẽperẽt ãbo. Galien oẽ qđ nutrit vt asserit dz mẽbris aduenire. ſz duo sãguines mẽbris occurrũt. q̃ bis duobus dz nutriri. Et demũ subdit apparere Ga. asserere: q mẽbra supiora cibẽt a sãguine artariali: ꝛ hoc q: ꝓcepit icidi artarias i passione emigranea ꝛ i ephilepsie pseuerãtia. ꝓcipit etiã. 13. ꝺ ingenio ca. vl. ppt oculorũ passionẽ artarias temporũ ꝺscidi. Et ibidit: vtinã ego scirẽ qd ꝓbibet eũ credere: q iste sãguis artariarũ non nutriat alias ptes corpis: Ex isto tñ Ga. ſmone iteriorũ tertio. ca. 8. in quo ñ põt Auer. hr̃e ppt artariarũ icisionẽ i ꝑdictis passionibꝰ sãguinẽ artarialẽ supiora mẽbra nutrire. Dicã nãq; hãc fieri: nõ ppt euacuationẽ sãguinis artarialis: ſz qa p eã alterat mala cõplexio calida: aut fumus vt apte Ga. ibidẽ apparet p eas ad caput delatus doloꝛẽ pstans: diuertit in alia. vñ licz ꝛcẽ sit vera: nõ tñ iuste deducit exẽmissis. Itaq; ꝓbabilit ꝛcludẽdũ sãguinez artariales nutrire: licz potissime spumare sit eius ꝛ vegetare. Attendendũ tñ vt etiã sẽper collz ſo: ca. de iuuamẽto venarũ q sãguinis vitalis ꝛ naturalis ꝓmictio põt fieri dupl̃r. vne qdẽ vt ſsãguis naturalis p venã ꝓcedentẽ a gibbositate epat] trãscendat i cor: alter vo p attractionẽ extremitatũ artariarũ capillariũ ab extremitatibus venarũ capillariũ ꝛ ecõtra. diuisio enim venarũ ꝛ ꝓcursus pulsatiliuz cũ venis nõ pulsatilibus est ppt duas cãs: q̃rũ qdez vna vt sit iuuamẽtũ p telas coopientes venas nõ pulsatiles ꝛ ligãtes ipas cũ mẽbris viciuatibꝰ eis: altera vt trãseat ab vtroq; genere venaruz ad alterũ: ecce qđ ꝓtinet i eis: de iuuament] qnto. ca. 1. ꝛ ꝑmo ꝑma In extremitatibus itaq; venaruz ꝛ artariarũ capillaribus sã. arterialis associabit sãguini naturali ad nutrimẽtũ. ſz ꝓtra ꝑmo ꝑma: de generatione humorũ ꝺr: q̃ san. cẽntie bone vadit p venaz magnã a gibbositate epat] ascẽdentẽ. Dicẽdũ q̃ pfectius ꝺr aiali um. 11. ita: Gan. remãsit i gibbo mũdificatꝰ stans ibi i magna vena q̃ diuidit in duas ptes. q̃rũ vna tendit deorsũ: reliq̃ sursũ. Nosce quoq; q mẽbroruz aliqđ ẽ quod maxime nutritur ex sãguine naturali vt epar ꝛ maxie ps supior gibbosa q̃ caret artaria. hoc aũt euenit q: nutrimentũ fit a sill ꝛ epar sanguini similatur. Est enim sanguis ꝓgelatus seu ispissatus ꝓ̃r ossa eisdez affinis. cor autez cuz pulmõe multz relatiõe aliorũ ex artariali. splen vo ꝛ renes cõit ex vtroq;. Prop̃t qdẽ q̃rtuz: ad ꝑmuz dicendus de iuuam̃tis scribi qnto. ca. 1. q i epate est artaria nõ tñ ꝑ eius oẽ ſz ꝑ partez magi dissemina iferiorẽ ꝓcauaz: fuerunt q; potestate vene pulsatiles i ꝓcauo epat] ꝛ nõ i corde: quoniã ꝓcerus epat] quod est ꝓximus cum pitate est mlti motus: ꝛ sufficit ei ex sufflatiõe motus eius: ꝛ nõ idiget alia sufflatiõe. Et fuerunt ꝺe pl̃antes in ꝓcauo epatis ppt suã necessitatez ad ſ: quoniã ipse sũt misse a corde ad epar ad custodiendus temperãtiã caloris. Ex hoc etiã apparet ſm Ga. q epar ñ solum ex san. nutriatur naturali. Cum ãt dr̃ id Arꝛ. velle: dico vt meipm nõ intelligere: vtrũ voluerit q ad splenez ꝛ epar nullatenus ꝓueniat artaria aborti q: ſ cõ ꝓbat falsũ: aut si vult ñ distribuit ꝑ ptes epat] vt iã apparuit ꝑ Ga. sic ꝑ ptes aliorꝰ distribuit membrorũ. Ipe ẽt Arꝛ. tertio historiarꝛ nullas venã vult in matrices a ꝓcaua ꝓtẽdi sed solũ ab artaria: Cuius oppositũ experimentatur anothomizãs. Vt fortassis Arꝛ. percepit artarias ad epar peruenietem per anothomiã: cũ ipa sit pua in partes inferiores eius exterminata ab inferiori parte ab artaria per dorsũ tendẽtem sursũ ab epar ꝓtensa. Potest enim dici de eo q idẽ de Parmenide pfitet q̃si ipm excusãs pbicoꝛ ſo ꝓmo in diuersitate rõis ſbiecti ꝛ accidẽtis ita: ſ aũt Parmenides nõdũ vidit. vñ secũdo collz. de iuuamento instrumẽtorũ anhelitꝰ. tempore Arꝛ. aũt ñ cognoscebatur aliquod iuuamẽtũ dyaphr̃atis nisi ppt sẽpationẽ membrorũ spiritualiũ a nutritiuis ad hoc vt nõ acciderent tempore digestiõis eis aliqd ex calore illo: dr̃ia. 99. Erratur etiã collz. ſo. ca. de iuuamẽto membrorũ nutrimentũ ꝓtinẽte mlitas artarias epati a corde venire. tũ q: vt visũ falsũ existit: tũ q: peiꝰ quoniã id imponit Ga. cũ apertius testatur ipe sẽ sus anothõicus oppositus. ſ nãq; anothomiã igno rauit vt in huius indicat sẽ primo. Ad aliud dicendũ Auer. aut loq ſm opi. Ga. vl q iuuamentuz sãn. artarialis est vt sit vehiculum spiritus corꝺis q: ad ſ ꝓncipalit est natus: nõ tñ ppt ſ tollitur quod etiam vt oñsuz nutrire cuz sanguine ñ habeat naturali. veruntamen naturalis ꝓncipalit ꝺz nutrire. ſ autez vt dictum est vnificare: Et per hunc modum dicenduz alijs ꝛ Isaac ꝛ diffinitã. Ad aliud dicẽdũ q̃ licz sufficietenus Al. ſmo sonet sãn. naturalẽ solũ nutrire: perspicacius tñ audiẽs dicet nosse vene etiaz artariã intelligi. Ad aliud dicẽdũ: q̃ si cor vtutibus nutriatur naturalibus sũt tñ vt apparuit alterius ordinis ꝛ q̃si equoce relatõe ad vtutes naturales epatis. aut licz vtus naturalis sit in quolibet mẽbro: ipa tñ variatur per cõplexionẽ mẽbri diuersam. alia. n. est cõplexio carnis ꝛ alia ossis: ꝓpt quã sequtur et nutriẽtis diuersitas. Ad aliud dicẽdũ: q̃ licz san. artarialis sit calidus ꝛ siccus per ꝓparationẽ ad sanguinẽ naturalẽ: ẽ tamẽ calidus ꝛ hu. ad cutẽ: ꝓplexionũ ꝑmo. c. vl. sicn. ois sã. ẽ cali. ꝛ hu. licz qdã sit magi talis: qdaz vo minus. magi vo ꝛ minus ñ diuersificãt speciẽ cũ haly. 10. methaphysice. nõ enim tanta ẽ caliditas sanguinis artarialis ꝛ siccitas q ꝓpt ſ rõ ab ipo tollatur nutriõis. Ad aliud dicẽdũ q̃ dare vitam ꝛ nutriñ tñ sicut ostensũ non sunt opposita vt aliq̃ disparata quorum vnum non coadiuuat alterum ad esse: verũ tribuere vitam est tanq̃z superius ꝛ velut genus ad id quod est nutrimẽtum ministrare: ꝛ quod plus potest potenit vtiq; ꝛ quod minus.

Gratia quidem huius quod suppositum videtur san. in venis tantum contineri dubitatur: quia cum scõm Aristotelem vt visum differentia ꝓtior: solus sanguis nutriat cerebruz: in quo tertio de hystorijs: Non est vena neq; ma-

gna aut pua nō poterit nutriri. Silr neqz ossa t silia neqz renes. 86. 7. Adhuc pmo ꝑma. sā. labit i mēbra ex pte diuina. plurima vo vt tactū caret venio. Rursus cū sībilius soluta ꝓtinuitate mor effluat sā, si h tā tū egzederet ex venis: túc totū fozet cozpo vena: qō ab furdū. Nō igit sāguis ē i venis trī. ¶ In oppositū ē Ar|. ō aīalibus nō raro cū medicis vniuersio. Uene náqz duplices pulsātes t gete: sūt loca sāguinis eo q deserniāt cozdi t epati. Eti: euacuat venis necubi ex cozpe sā. educit. In vēis igit ꝓtinet sol. ¶ Propt pmū qdē sciendū: q quid sit sā. ꝓtactū: t oñdet q tri plex existit dria. 33. p venā vo hic audio ét artariā sibi vt tactū i eis ꝓtineri sāguinē vitalē: t i vēis simplr dictis naturalē. ¶ Propt 2z qdē sciēdū quosdā ob ptacta sēsisse sāguinē ñ in venis trī eē: quorū falsitas oñdet ꝓfesti. ¶ Propt tertiū vo sciendū q sā. solū ꝓtinet i venis t artarijs t his ꝓportionat|: puta cozde t lacūa sāguinis: duob⁹ pmis suscept⁹ mōis. ārc bi storiar⁹ tertio: Dis sā. ē i vase t i vocat| venis: in alio nōnullo ꝓterq̄z i cozde solū. t tertio de ptib⁹: Si ne vena nō ē sā. coz ét ipm ꝓtinet i hūtibus vñ ꝓpleri onū pmo. ca. vl. Coz ē sāguissimū viscerū. Cōstruit aūt lacūa sāguis seu torcular ſm Eraclū sup glādu lā ex opimēn plicatiōe. Ipaq̄z nō est uena vere: 2z q: figura ei⁹ rotūda ē ꝓcaua t ét curua sāguinisq̄z i ea i uenit sic i uenis. Idcoq̄z vena tertia vocat ab Haly. tertio theorice ca. ii. Quare cū reducat ad uená ſmo Aꝛ. verificat dictis i venis solis ꝓterq̄z i cozde sā guinē ꝓtineri: ceu ét ipm ad venas deducit. Est náqz coz sicut ps iparū historiarū tertio. Est át is eorū q i capite sūt ordo q: pmū os palati: deide rete mirabi le vl serinū: ide postea glādula sup quā sā. ptacta la cūa: deide duramat: deiceps piamat: postea cere brū t vētres eius: sup cuius mediū sūt due nates la teraliter: t neru⁹ ē i medio supius ō iuuamētis nono cap. 2. Probat át q sā. ſm duos pmos modos tātū i venis ꝓtineat ac sibi cōpib⁹: quoniā vbi aliqd gene rat ibi solū pficit t ꝓseruat pmanēs tale. quātū. n. na tura dat de forma t ō loco ac ceteris ꝓnūbus: vt ap paret q̄rto ce. t mū. huiusmōi vo ē sā. generat náqz i epate t cozde. Rursꝰ illud solū ꝓtinet i eo quo saluat loco. vnde náqz is hz saluatiuā: physi. q̄rto. 2z iā solū saluat i venis t sibi cōpib⁹. nā i vētrē. 1. ꝓcauitate ef fusus ex necessitate putrefit afforismo ꝛ. 6. vñ Ga. ō nigra colera scribit sāguinē turbari: ñ solū excedēs a cozpe: vex itra vt pulmonē pectus vesicā t matrices. itaq̄z sā. solū i venis t sibi ꝓximb⁹ ꝓtinet. Sāguis vo terno dictus mō egressus ē venas i mēbroꝝ porosita tibus locat⁹. qō oñdit q: ordinat i ipoꝝ nutritionez tāq̄z i finē. assimulat enī iā eis nō pauꝝ subā t q̄ltate. maxie q̄z cū āpli⁹ digerit t igrossat: t ab ābitu venaꝝ sepat. expssio ét mēbroꝝ denotat ipm ét i eoꝝ spōgi ositatib⁹ ꝓtineri dria. 33. Propt q̄rtū qdē ad pmū qd dicēdū visū pus: silr licz nō habeāt huiusmōi: at trahūt trī sāguinē ex venis ꝓpinqs ꝓtiguitate q̄dā: t alterāt ac trāsmūtāt i seipa. sāguis enī renū ꝓfūdat cū tota carne eos q̄si vapor: t ꝓtinuat cū ea paulatiz efficitq̄z eoꝝ cibus: de iuuamēt| qnto. cap. 2. ¶ Ad aliud dicēdū vt apparuit: q sā. cū labit eā venas iā fit sā. q ꝓcessus ē nō i eis ꝓtineri. Ad aliud dicēdū nō oportere totū cozpo venā eē: licz p totū. i. p maiorē pte sin diffūdat. tātū enī ptēdūt vt occultēt t minorēt amplꝰ alumēto: qō p eas decurrit: ceu riuuli minimi tādē t i apparēte factis qbus ortus irrigat aut folioꝝ vitus ꝓtractiōes t vie: tertio de ptib⁹ venula manife sta nlla. Se occultāt át venaꝝ plurime i ōcrepitaꝛeta te: ut dorsū denotat manꝰ. Cū igit deserāt dissemina te plīn p cozpo si pūctura sībiliorꝝ t nllī eaꝝ occurrat: ꝓpinqtate trī t dolore attrahēte loci ad quē ét natura cū spiritibus cōuadit: mox t humoribus sāguinis relara ta educit vene termio. ¶ Differētia. 32.

Quod eadem sit causa efficiēs sā. t melācholie hypostasis mōstr ar quoniā illa vidēt hāe idez efficiens q ab eodez ꝓdu cūt agēte. agens át est calor 2z sā. t melācholia: imo et alij humores ꝓducūt a calore epatis. hic át est vnus cū sit etiā forma eius. Est enī calor forma corpis col liget secō: ca. de ōclaratiōe actiōis t passiōis i quo libet membro. Et vnius rei vna est forma t esse. Aō etiā sit vnus calor humoꝝ generatiuus inuit ꝑmo ꝑma ō generatiōe humoꝝ. Ampli⁹ q̄ retinent eosdem sapores: t cāz vident efficientez eādez hāe: cū ꝑ sapo res magī i cognitionez alicuius pueniāt dria. 145. sic át i sāguine euenit t melācholia: qr sāguis sapor ē dulcis: t melācholie silr unē dulcedinē t pōtiatatem existit. Et firmat qr solus sā. vt pbat. A. hūit hypostā sim p modā residēte: q melācolie est naturāl. Aō át tale sāguini ertat ꝓnerū. Pali: cū triplex appareat ca lor generatiuus humorū aut diminutus: supfluus vl tempatus: nō est dare qō melācolie sit calor diminu tus: cū iste sit phlegmat| neqz excedēs qr h cholere. Itaqz erit tēperatus is át sāguinis. Nō enī potes di cere q sit calor melācolie huiusmōi ūtēsior calore sā. qr tūc illū caliditate suparet: neqz remissiorē ipo: vt q̄si q phlegmat| qr iā melācolia erit ūsufficiēt ōcocta ex calor| abbreuiatiōe: sicqz ex vlteriori ōcoctiōe pos set i sāguinē ꝓuerti: qō negatū dria. 19. hu. igr ab eo dē calore ꝓducūt t mag|idē sāguinis t melācolie nā lis efficiēs. Horū quoqz oppositū sētit Ho naturaliū cap. 3. t crisiū. cap. 10. Et: quorū mā extat diuersa t agēs: cū id vtcūqz diuersificet ſm mātē dispositionē. alia enī é materia sāguinis: alia melācolie cū h sit me diocris: illa vo grossa t terestris. Et roborat qr sā. é filius amicissimus nature: melācolia vo frigida t sic ea vt senū ꝓplerio t via ad mortē. Amplius cā mate rialis melācolie é qō de nutriētibus é uehemēt gros sū pauce humiditat|: t eorū calidū é fortius i illo: pri mo ꝑma. Sic igit videt cā efficiēs melācolie caliditas eleuata: nedū q sāguinis caliditati adeqta. Nō itaqz sā. t melācolie cadē é cā efficiēs: 2z diuersa. Propt p mū qdē sciēdū: q melācolia é humor frigidus t sic cus t dupler existit natural t inatural. Natural q dez ſm A. est boni sāguinis ser turbulentia t supflu itas: cuius sapor dulcedinis t pōcitatis mediū ob tinet. Et hic qdez ſm Ga. humor ꝓpe vocat niger. Melācolia vo inatural cholera nigra q̄ est sēsidē tia p modū adustiōis cineritatis. ac etiā humidi expl siōis t ꝓterminatiōis. t ipa qdez q̄druplex rōe adu stiōis. pducit enī vt oñdet alijs etiā ō cāis ſm q: qli bz humorū q̄uor 2z. A. t Haly. ꝓt icinerari. nā q̄dā ex phlegmat| efficit adustiōe q melācolia dr phleg matica: dupler existens. ſa q phlegma cui melan colia ꝓmiscet naturāl sēsile aut grossū fuerit rarius trī accūs ꝓpt iobediētiā ipi⁹ adustiōi t icinerationi ali ūl maiorē. ñnlla ex sā. ꝓbustiōe: mlta dicta sāguinea t

q̄dā ex cholere aduſtiõe vt cholerica: ⁊ alia mlīe ad uſtiõe duplex exiõ ſ3 q̄ mlīa q̄ adurit fuerit ſubtili or: q̄ prāua é valde fermẽtās ⁊r̄ā: ⁊ ebuliẽs vt acetū accerrimū. Ga. in de cholera nigra aphor]. q̄rta. 2. naturaliū. c. 8. ⁊. 9. ⁊tio inſtorū. c. 7. ⁊. 14. ⁊ de ingenio. c. 7. In qb⁹ ſiqdē loc]tāg videt mag]mlīa naturalis ⁊ q̄ ex hui⁹ aduſtõe q duplr gīatur: aduſtõe: ac putrefactõe. 14. de inge. fugēqz ab hac fēlit muſcas ⁊ a|aliuz ceſa: vel ex giſſa q̄ mun⁹ ertat effrenis i iferēdo. é tamen ea difficiliorus eradicatōis er pte infra. Multiplicaſqz naturalis mlīa plīb⁹ de cauſ tā calidis q̄ frigidis ⁊ alijs: ⁊ iō nō imerito dictū é inſtor tertio. c. 7. q̄ decē mlīa ſunt ab eo imaginata. ⁊ tertio p̄ma de ſiguis mlīe: ſpēo timoris ex ꝓfuetudine ſunt infinite. p̄mo qdē ſi ꝓpō cor:pis fuerit mlīca et ꝑpe cordis aut ꝑpr caliditatez epat]. ac etiā ſ3 Biclē inteſtinoz: qué médoſe auicenna theophilū ſicut moduſ arabū appellat: vel ꝑpr ſplenis debilitaté i mlīaz attrahẽdo ⁊ ſanguiné ab ea mūdificādo: vel ꝑpr opilatōem ⁊ aſ̄ata eiuſdē vel etiā meſaraicarū aut ꝑpter frigus vehemēs cōgelās humidū ⁊ induraſ̄: vt i ſpeciē melācholie trāſeat: ſicut phīci accidit vitreo: vel ꝑpter lōgā cōſtrictionē humoris alicui⁹ ⁊ affectiōis p̄uationē a calore nature: aut ꝑpter egritudines ꝓlixas: ⁊ p̄cipue loco calido ac eſtate. Ipſe nāqz tandē humorē incinerāt. ſcōo ꝓnoſticoz: niger humor vl̄ ſuperaſſatione peſſima ⁊ corroſiſſima efficit cho. ni. aut groſſo ſanguie ſimilit exicato: vl̄ mortis ⁊ frigiditat]. rōne: ⁊ vl̄r cāe ip̄ius ſūt regimen ſex rez naturaliū ad frigidū ⁊ ſiccū declinās: ⁊ p̄pe aer cibus ⁊ pot⁹: ⁊ ſupfluitas triſtitie ⁊ timoris. Vſus ét q̄buſdā medicorū melaz a demõio cōſ̄gere. quib⁹ quidē dicit. Al. ſe nō curare cū phyſicā docerat an cōtingat vl̄ nō a demonio: qō euenit ꝑpr mira cogitata ⁊ dicta ab eiſdē: vt ⁊ naturaliē ꝓtigeſ posſe nō putēt cū mlier idiota melācholica fēa fuerit audita ꝓgnoſe latinū ꝓferre: que qdē ſanata deſtitit ut il'ius oblita

¶ Propter ſcīm vō ſciēdū primo ſcribi p̄ma: cādē ſore cām ſanguinis ⁊ melācolie caloré puta tēperatū Naturaliū ār. cap. 8. ⁊ criſiū ſecūdis. cap. 10. Videſ ꝓ: rariū ſic ptēdi alterato cibo i venis inato caloze ſāguiné quidē fieri a cōmoderatiane q̄ ſcōz eū. alij vō humores ꝑpter īmoderationes fientes: ⁊ huic ſmoni oia cōcordat q̄ videt. ſed melācholia būor é alius a ſanguine ⁊ maxime cū ſit ei ꝓtrarius ope ⁊ natura. Quid ār ō hac ꝓfr videbit ex dicēdis.

¶ Propter tertiū qdē vt tantorū virorū nō ꝓtrarietatē colligētiū cū eis veritas exterit cognita: vnuſq̄z alterius interi p̄es ītellectus pcipiat ſciēdū: q̄ qñcūq̄z aliq̄ō medius geometrice vl̄ arithmetice noſcit: iter duo extrēa id nō vere vnū erit: cū latitudine ꝑticipet: ſ3 triplex mag]: ita vt extrema cū medio reſultēt. 5. Nō euenit i ꝓpoſito. nā ꝓfeſſū é cholerā ab excedēte calido generari: phīma vō a diminuto. qō ār inf mediū horū cū latitudine tēperatū: aut declinat mag] ad latus vn⁹ extremoz: vt excedētio calidi: ⁊ tē ſan. generabit cholericū ſra cholere caloré: vl̄ ad ptē alterius extremi: puta calidi duminuti: ⁊ tal' calor melācholie ꝑcreatā erit: aut rōne mediū obtinebit ⁊ tēpamētū: verū i huiuſmōi genere ⁊ a tali ſan. generabit caloze. Non ār itēdit dicē. Al. q̄ oio idē ſit calor ſāguiniſ ⁊ melācolie: ꝑpīſ i adūnicē ꝓpatis. ſed reſpectu phīatis ⁊ coleſ ecu expoſitū cūdē ſore caloré puerorū ⁊ iuuenū: dria 27. nō. n. melācolie ſic ē diuutus calor vt phīatis: neq̄ adeo ſupacutus ſicut q̄ colere: ſ3 medius cū latitudine iter iſtos. Nō aūt ita ſit apparet: q̄ demū is diuerſificat i ſoumis ipoz. nā ponit ſāguis formā decoctionē tēperatā: melācolie uero ſece hipoſtaticā. ſi. n. forme eēnt eedē: iā hmōi eēnt eadē cū forme ſit dare eſſe ⁊ vnū eē. Nō ſi iſinuat: q̄ mor p⁹ iſta ponēs cās vl̄es humorū vt q̄uor q̄litates caliditatē eq̄lē poſuit ſāguiné ⁊ melācoliā generare: vez excedentē. Sic itaq̄z ſūpſit. Al. caloré tēperatū a latitudine grādi: qñ dicit ip̄m ſore cām ſāguinis ⁊ melācolie ꝓductiuā. Ga. vō cū anguſtia: put tēperatū é vere illud qō oio mediū obtinet extremorū ita vt calor remiſſus a calore tempatoſe teneat cuz caloze diminuto. parū vō excedēs cū illo cū ſuperexcedēte. Al. vō. potius ꝓdicta duo mediū ꝓtinēta: cū certo medio locant. Sā. igit ſcōz. Ha. fita caloze ſimplr tēperato: reliq vō a diſtē pato ſm magis tñ ⁊ minus: q: a maiori diſtēperātia ip̄ius cātur phīa ⁊ colera: ſ3 a minori melācolia. qō etiā inuit Pa. eū demū ſubiūrit ibidē cibos calidiores natura colericiores frigidiores phlegmatiores ⁊ i etatib⁹ ſilr. ¶ Beiceps quoq̄z ſciēdū q̄ calor humorū generatiuus duplr pōt ꝓſiderari: aut i ſe ⁊ i cōi ⁊ ſic erit vnus: aut pticularit ⁊ put referī ad aliud: q̄ triplr euenit: aut ad aiaz ſeu ītētionē nature: vl̄ ad ptes epat] aut materiei. Siqdē rōe aīc: dico ip̄m diuerſificarit: ⁊ p ꝓñs hu. quomā ip̄a ꝓncipaliť ītēdit ſāguiné: ꝓſequēter vō phlegma ⁊ demū alios: ⁊ iō calore drīter vnt ad ip̄orū ꝓductiões ita vt hic poſſit in tpe ét cāre diuerſitaté generatiōis ip̄orū. Diuerſificaſ ét ꝑm ptes ⁊ loca epatis: quomā purior erit iuxta ptē ſupiorē ip̄ius ītraneā cordi. ppīquā: vbi fortaſſis magis generaſ ſāguis. In pte vō iferiori extrīſeca inde plus diſtāte phīa aut melācolia: i eminētia vō ſupiori ītrinſeca calidiori vt dicaſ plus colera. Variaſ ét ex pte materie i q̄ fit actio cū reſiſtēia ip̄ius. Aputudo. n. diuerſificat actionē agent]: ſo de cā. nā q̄dā eſt materia tēpata: alia calida: ñ nīa frigida tē. Adhuc alia ſubtilis: alia groſſa: q̄dā vō media: dſa. 19. Nō ⁊ mōſtraſ rōe quoniā agens variatū p applicationē ad aliud: nō remanet idē: ét ſi cōiť fuerit i ſe idē ꝓſideratū. cū ⁊ accidēcia i ſubiecto alterationē iducāt. talť quoq̄z é calor humorū generatiu⁹ ex applicatiõe: vt oſtēſū ad diuerſa. Rurſ⁹ cā ⁊ effectus ſūt ꝓportionalis. vñ ſi effect⁹ ſingularis: cā ſingularis: ⁊ ſi vnuoc⁹ ⁊ vnuoca: ⁊ eō phyſicoz ſo. ſ3 ſā. calid⁹ é ⁊ humid⁹ melācolia vō hipoſtaſia frī. ⁊ ſic. Eſt ét ſā. mediocris ſbe: melācolia vō groſſe terree. Erit itaq̄z altera: ⁊ altera cā ip̄orū ꝓductiua. Būt ⁊ diuerſorū effectuū oio. Que ár humſmōi a diuerſis ſaltē imediatis ꝓducūť cāis. Sāguis igit ⁊ melācolie nō erit cā eadē ꝑci ſe. Scias quoq̄z: q̄ ſe habēte corpe naturaliť pl⁹ ertat ſāguinis deide phīat] ꝓſequēť: poſtea colere: ac tādē melācolie min⁹: vt ſit dſe. 30. 8. 3. 2. vl̄ aliq̄d pōderis ita ꝓportionati. Nō ⁊ accidit ꝑpr neceſſitates ⁊ iuuamēta horū nature āplius vl̄ mn⁹ accomodas Aler. i. phleu. Noſce nāqz q̄ ſā. nutriēſ corp⁹ abūdat q̄ntitate: deide phīa: q̄ñqz. n. id i fame nutrit. poſtea minorata é flaua colera vt ñ nutriēs ⁊ acuta. Adhuc aūt plus minorať nigra colera tāq̄z nature inimica. Audio quoq̄z huius ꝓportionē quātitatū viſu mag] q̄z pōdere cū mlīe terreſtris pōderoſe ſit amplⁿ: ita in corpe cholera ignea leuis ecu indicat agarici ⁊

lapidis lazuli nã. de cholere vo amare nã plurima tangenf. 91. Propt quidé quartũ ad primũ iam oñ sum quid dicendũ vt p hu. fiũt ab eodem colore ceu epatis in cõi sicut etiã calor totius corpis pót aliãter vnus dici: diuersificat tamẽ valde vt declaratũ er applicatõe. Ad aliud dicẽdũ qz hñt eosdẽ sapores cuz latitudine grãdi sicut calor idẽ hoc modo dr ipoz uz nã sapor san. est simplr dulc| mlie non solũ dulcedi né obtinẽs: verũ etiã cũ acredine pótentatẽ nõ enim calor pfecte potuit grossitudine substãtie dñari. Ad aliud dicendũ qp ptingit nõ eũdẽ oio fore calorẽ sanguis t mlie: sed magis qp affinitates hñt calores qz phla t cholera inadinuicẽ t fotalissi lógi pmanet re mixta mlia san. qz alij hu. vnde pcessum calorẽ ábo rũ fore eũdẽ vtrũqz nõ aút simplr: neqz mlia puerte tur in san. p vlteriorẽ decoctionẽ sicut phla eo qp ca lor melácholie simplr fit remissior illo sanguine: qa sba grossa terrestr| inobediẽs humectatõi sanguini resistit. qm. humor non puertat nãlis etiã qs in san guiuẽ dupl'r pót euenire. aut rõne caliditatis excedẽ tis vt cholera. vel rõne sbstãtie ceu mlia. phla vero t quia sbam minus hz excedẽtẽ tpamẽtũ qz cholera t mlia: estqz frigidũ. tũ rõe sbstãtie hũorositati apte tũ etiã rõne vlteriozis calorís pót tpe necessitatis in sanguiné puerti. Sed z. Pura corpa vt ossa carti lagines t talia mlica pñt i sanguiné pnerti: nõ mn itaqz mlia. Dicẽdũ qp hec trãsẽũt p epar qõ est hu morũ gñatiuũ. mlia vo recessit ab ipo neqz ad id ni si sythomatice pót aduenire: si tñ cõcederet aliud fo ret: neqz etiã sanguis vere gñat nisi i epate ac corde marie a quo remouef mlica nã. Que aút sunt partj alterius pz ex his q inducta. neqz calidũ mlie form est in eius mã nisi q: fundat in sbo grossiori a quo tñ repatik nõ potẽs ipm oifariã supare. aut est fortius i illo cũ fortik impmat in ipm sicut euenit cũ in epate mlia gñatur innaturalis: vt sentit Auic.

Differentia. 33.

Quod humditates humores dicti secũdi nõ sint oñdit. q: pmo õ somno t vigilia: Nutrimentũ oibus extremũ his q san. hñt san. nã. Adhuc de iuuẽtute t senectute san. hñnbus sanguinẽ est vltimũ alimẽtũ ex quo fiũt pti cule. Rursus secũdo de ptibus: manifestũ qp san. vl timũ alimẽtũ aialibus san. é hñtib. t vlr h est pmo ipius in locis vniersis. pbat náqz qp embryo nutri atur immediate sang. quia in nouiter natis medulla sanguinea repitur. er sang. n. constitute sunt partes. Amp. in tegni tertio libro talẽ etiã tantũ oz san. influ ere ossibus ex qli t quãto fiat potus. Tertio etiaz cõ pbonũ. c. 2. sanguis puertik in carnẽ nõ per mediam aliã transmutatõem. Et pmo pma de generatõe hu morũ: Sanguis ab orificijs venax resudádo labik in mẽbra ex pte diuina. Palin idẽ: Nõ indiget san guis in quoz ũdã nutrimẽto multotiens puerti sicut carnis: immo ilico cũ ei nutrimẽtũ occurrit in ipam puertik. Et ibidẽ. Epar inquãtum digẽm secũdaz adeo pfectã efficit quoad san. ad ipz nutriẽdũ fit bo nus actõem opatũ est. Adhuc collz. 2. c. õ uaaméto venax: sentik san. simplr nutrire: t oio plures hmõi sermones repiũk a medicis t physicis. Amplius si humiditates essent febus aut apostema ex eis mani feste fierẽt sz nõ febris: q: ista erit ethica: ñ aút hec. quia tertio collz de generatõe egritudinũ calidarus t siccarũ: ethica est calor extraneus fixus in substan tia membz. qp aút inde fiant apostemata extat in au ditum. Itidẽ: eadem est materia nutrimẽti t genera tionis: dña. 30. Er quib' enim sumus: ex eisdẽ nutrimur ibidẽ. fm Ar| . vero t cõmentatorẽ sumus ex sangui ne: nutriemur itaqz ex eo. Rursus: effectus arguit cãm. sed caro vt dicũt é sanguis effectus: ipa vero est ru. quod indicat caro epatis cordis t renũ marie vnde pmo naturaliũ. c. 6. In puertõe sanguinis in carnẽ nõ ponit nisi inspissatio ipius quedã in substã tia: nõ aút in calore alteratio: vt cum panis pmutat in sanguiné. humiditates igit minime sunt. Quo eq dem dato ostẽditur solũ vnã existere: quia quãto ali quid eius magis appropinquat fini: tãto cit' t pau cioribus interpositis gradibus attingit illũ. sed san guis mag| appropinqt mẽbris cibo exteriori q vno interposito medio aut duob' fact' é videlicz chil' vt masticatõe cũ eo qp locus t accñtia indicãt illuz cõ sequẽtia. Rursus cũ humiditates ex humoribus fi ant: sunt nanqz humores secũdi. pportionabiles igi tur erũt humoribus: t vnus solus est humor vt san. ceteri vero sunt superfluitates: differẽtia. 30. Pali: qõ est humor pmus non est humiditas secũdus exi stens cũ ex opposito distinguaf. sed humiditas pri ma noie carens que pót appellari sanguinea est hu mor quia ertat in venis vt in earũ tradũt extremis orificijs. quod aút in venis locaf est humor. En: qõ nõ facit simpliciter ad nutritõem aut corpis colliga tionẽ nõ videf humiditas cũ sit vt insinuatũ hec ipsi us ratio. talis quidẽ humiditas secũda é dicta ros. quia fm. A. solũ cum corpus alimẽto indiget corpi ab aliqua causarũ. phibito puertik in alimentũ neqz connectit corpis ptes: cũ sit humida vt res subtilis fluida. Adhuc illud quod pfecta trasmutatõe transmutatũ est t pars iam mẽbri factũ nõ videf humidi tas sed potius mẽbrũ: qñ humiditates sunt humo res qui a pncipali dispositõe puersi intantũ qp sunt potẽtes trãsire in mẽbra eis demãdati: tñ nondũ ali cuius mẽbroz simplicium pplete ps sunt effectu: pmo pma hũidtas õ gñatõe hũoz t aialiũ. 12. A. h'i vo ñ é qrta gluten dicta: cũ colliget tã t cõtinuet corpis ptes. Ad cuius qdẽ dissolutõem dr corpus redigi in cineres. Palin idẽ ibidẽ nõ ponit nisi tres. omittit eni pmã ptactã: er quibus elicik hũiditates vnaz fore: aut duas: aut tres tñmõ. Hoz quoqz duoriũ op positũ postẽsoz sentiũt grossissimi medicoz S. Io. Sapio: Pali. Isaac t. A. cũ alijs. Hi náqz oẽs ipas fore asserũt t numero pmanẽ qterno. Rursus nuk tio fit a'sili sed mẽbra sunt inspissata plima etiã alba itaqz nutrik ex hmõi humiditatibus. Itẽ humidita tes sensus pcipit cũ mẽbra fortik exprmũtur tenera mollia: vt nasi lepor: t marie in etate infantili quaz superfluitates denotãt insensibilr etiã foras demãda te. Nõ t oñdũt aliq subito decollan lac dãtes ex ve nis. Adhuc humiditates debẽt ex elemẽtis q psequã tur et humoribus numero pportionari. hi aút sunt qttuor: ex quibus puincik ipas: fore numeroqz probabilr qterno existere. Propk primũ vo scẽdum qp hu. sunt duplices. primũ san. fl. cho. t m. t secundi dña 19. secũdi vero sunt humiditates dicte qrũ nõ appa ruit i tã argut. sũtqz qttuor nũero. s. hũiditas sanguí nea qne t nomẽ hãs dicitur ros cambiũ t gluten.

Est aũt p̃ma humor adhuc in extremitatibus parũarũ venarũ contẽtus membris simplicibus ꝓpinquarũ illa inhibentiũ ac irrigãtiũ q̃ cuiqꝫ appꝛopꝛiat fino mẽbꝛo attractõe: q̃ sigdez humiditas ſm Ysaac feb. tertio: etiã in vegetabilib⁹ repiũt. Hec nãqꝫ ẽ velut humiditas eno in humiditatib⁹ arbor: vt q̃ in ramis vitis cꝛiſtit. Alia vo est humor in quo nõdũ tertia pfecta est digestio p oĩa trãsiẽs mẽbꝛa simplicia: sicut ros q̃ in alimẽtũ ꝙuerti est apta cũ eo caruerit cor⁹ vt mẽbꝛa hũectet cũ aliq̃ foꝛa fuerit cã deficcata qõ est sibi sp vt eẽntiale. ꝑmũ vo aduenit nõ sepe: sicut aquosa humiditas arbor vt terre nascẽtiũ velut que in frumẽto vuis nõdũ maturis. Tertia quoqꝫ pax ẽ coagulata vt ẽ vez mẽbꝛor alimentũ cõuersum siue alteratũ ſm ſpem ꝓpꝛionis ſz nõdũ puenit ad ꝓplementũ vt pfectã obtineat ipor duriciẽ ac ſiſtitudinẽ: sicut caro tenera q̃ nõdũ est mẽbꝛis assiſtata vt ẽ sicut humiditas fruméti q̃ cepit coagulari vt sapoꝛi fere fieri mollis tamẽ adhuc pmanet. vt vue humiditas coagulari vt dulc⁹ fieri incipiẽs: ſz tñ nondũ ẽ deſiccata neqꝫ ad duriciẽ ꝙuersa. Quarta vo ẽ ꝓtinẽs vt colligãs ptes nr̃i cor⁹pis. a ꝑncipio nãqꝫ ꝙstructõis ei⁹ in mẽbꝛis ẽ dissemiata simplicib⁹. ipa vo velut ligamẽ in adiuuicẽ coagulãs vt ꝙseruãs vt cuz ipsis vnũ effecta dũ ea in pulueꝛẽ resoluãt. cui⁹ gdez ꝑncipiũ fuit ex ſpermate seu a mã embꝛyonis. hec aũt ex humoꝛib⁹. A. vt est veluti humiditas fruméti coagulata vt substãtie ipi⁹ assiſtata id a putrefactõe custodiens: vt vt hũiditas vuarũ passulaꝝ eas a corꝛuptõe defendẽs. ¶ Ꝓꝛopt qdẽ secũdũ sciẽdũ q̃ qdã scio li negauerũt humiditates oio vt marie ꝑmã vt vltimã volẽtes sanguinẽ ỹmediate ꝙuerti i mẽbꝛa. Quoꝝ motiua sunt aliq̃ in argut⁹ ꝓtacta. abhoꝛꝛui. n. cũcta q: ridiculosa: accusãtq̃. A. vt Jo. Fapiõné eo q̃ has posuissent hũiditates soli. Ga. Hali. Ysaac vt Auer. nõ increpãt: q: tyſli hos forte nõ viderũt. Et dicũt Auer. Hali. Ga. etiã secũdo crisiũ humiditates nõ ponere. neqꝫ Ysaac in viatico. qõ ridiculũ est grãde cũ Auer. tãgat ipas vt haliabbas. Ga. vo. 2. de crisi cap. vlt⁹. nihil loqꝫ de ipsis excusans se de signis ethice cũ fere ꝓpt alias sẽq̃tur febꝛes. Et mirabili⁹: q: Ysaac inducit in viatico cũ illic de ethica nõ agat nisi has tetigisset. Sunt vt alij plures ibidẽ errꝛores quos vile sit tangẽ cũ stultũ sit forte stultos ſmones exquirẽ valde: tertio de ptibus. Unde ne illis q̃ tãte inscitie sequũt̃ discolos cũ nõ duplꝫ tñ: sc̃ primo curatiue artis. c. 2. egeãt tpe sed multiplici. Et horũ quidẽ defectus appareãt clarescet dicendor tertio.

¶ Ꝓꝛopt tertiũ vo sciendũ q̃ humiditates opus sit ponere vt q̃ttuor ꝓpe. qõ auctoꝛitatib⁹ mõſtraf vt rõnibus. Ꝓꝛimo quidẽ quia septimo terapẽtice. c. 4. has quattuor tangit Ga. distinguẽs q̃ttuor siccitates his oppositas. Jngt. n. q̃ certissima siccitas est i eo q̃ solida sba corꝛpũ similiũ facta est siccioꝛ: hec ꝑua re incipit humiditatẽ q̃rtã gluten dictã. Alia qdẽ est siccitas eor⁹ q̃ ꝙsistũt ex sba humida vt coagulata q̃le qdẽ est piguedo vt liq̃factor caro: vt est ꝑuatio humiditatis tertie. Tertia qdẽ est cũ pdit humiditas familiaris ex qua cor⁹ nutrit: que ſz oẽs ipius particulas roꝛi formiter est dissemmata. vt hec est hũiditas secũda ros dicta vt satis exꝑmit. Alia qdẽ ẽ siccitas cõsistens ſm puas artarias vt venas vnicuiqꝫ pticulaꝝ ꝑpas q̃ ex indigẽtia causãf sanguis: vt hec humiditati opponitur sicut appet sanguinee. Has etiã humiditates io tangit. 10. curatiue: vt ꝑmo febꝛiũ: nõ tũ adeo erꝛẽ vt silr in secũdo de tabe ꝑ me trãslato ita fit graciliũ vna dispositio cũ humiditas depit ex solidis corꝛpibus quã ꝑpuz eoꝝ dicim⁹ esse cibũ vt molles ꝙterit carnes. altera vo corꝛpoꝝ ipoꝝ sc̃ quẽ solida que ꝑma vt ꝙsiſtia sunt appellata. Jn ꝑmo etiam ꝙnosticoꝝ indicat ipas dicẽs oñsum fore in his q̃ de ſpmate qõ in vasoꝛũ tunicis a qbus testes nutriunt multotiẽs apparet trãsmutatus tã sanguis ad ſpmatis gñatiõem: neqꝫ ipas vasoꝝ tũicas ab aliquo alio nisi ex ꝺ sanguine est ꝙueniẽs nutriri: dicia etiam. 36. q̃ aũt ipas asserat Jsaac Hali. Auer. ac etiã Almasoꝛ. 10. apparet oibus nõ desipientibus. null⁹ nanqꝫ põt ethicas distinguere recte nisi ponẽs siccitates minoꝛes maiores vt medias: qb⁹ hũiditates sunt oppositе. Rõne sigdẽ ꝙfirmat duplici: qñ digestio fit in addẽdo vt assimilãdo nutriẽs nutrito: ꝓnosticoꝝ. 1. similiter vt nutritio. sed nutritũ omne inspissatuz ẽ fere vt dealbatũ ita vt ſba vt colore nõ parũ immutatuz sit a sanguis ſba. Amplius de ratione caloꝛis innati mulcebꝛis vt suauis exꝛit⁹ est inspissare vt dealbare vt in lacte apparet vt seminis⁹ ex sanguine ꝙducti circa quẽ agit expoliãdo vt addẽdo. Quod oñdit. q: ꝓua ue lactificãtes aquosiuz vt citrinũ lac hñt vt multũ coeuntes sanguinẽ emittũt. Rursus tertiũ vtutũ nãlũ cap. vltimo. his que silem hñt ſba in se inuicẽ trãsmutare ꝙtingit: bis vero que q̃zmultũ distãt immadicabile sibiipis assimilari fine trãsmutatõib⁹ que in medio. nã que adinuicẽ trãsmutant symboluz oꝛ habere: secũdo de ge. vt coꝛ. sed sanguis vt membroꝝ plurima multũ distãt. oꝛ itaqꝫ aliqõ inſmediũ aduenire. Palin: natura nõ ꝓmittit saltũ immo paulatiue ꝓgredit de extremo p mediũ in extremũ. 7. historiarũ. si aũt ex sanguine fiat in membũ trãsit⁹ imme diatus instãtaneus saltus vt inoꝛdinatio q̃dã ꝙcidet in nãm. aliquid igit inf hoc oꝛ medium intercidere. Amp. quinto phy. vt nono terapẽtice. c. i. Motus fit de extremo p mediũ in extremũ. cũ itaqꝫ is fit ꝺ sanguine in mẽbꝛa: aliquo fiet medio supoccurrẽte non motus tñ sed rei magis vt forme. Et quid ampli⁹ videm⁹ humiditates ſpissatas vt dealbataſ anothomizando partes solidas vt maxime ossa hinc defluere: quod vt ſpma supfluitas oñdit naturalis. indiuidui tñ vt nõ ſpẽi. ipa vo vt ꝓpꝛie naturalis ꝙtestat nõ pax inuatiuo. Ex qbus conuincit etiã ſm Ar⁹. medium quoddã humidutatũ nomine signatũ inf sanguinis vt membꝛa existere. ipas igitur opus sit ponere. Est deniqꝫ numerus earũ quatern⁹ ꝓtactus vt si non possit ita necessario ꝓcise oñdi ut ꝓbatũ est ipas fore mõſtretur tñ inquãtũ sit possibile. Simile nanqꝫ videt esse de causis efficiẽtibus vt materialibus appꝛopꝛiatis vt cũqꝫ cum ab eodez dependeãt ꝑncipio vel alia sicut q̃ in eodẽ oꝛgano puta corꝛpe. sed in agẽtibus cõſpicio intercadere media inter eoꝝ ꝑncipiũ ꝑmũ vt aiam vt mẽbꝛũ qõ agit ỹmediate: videlz virtutẽ: ꝓpꝛiam: spiritũ: vt caloꝛẽ. Similiter inf pticulã nutritã vt aiaz quattuoꝛ intercidẽt media hũiditates dictas cuius necessitas est. quia inter multũ distantia cũ sint valde disparia: oꝛ nõ solũ mediũ verũ vt media inueniꝛe plima vt etiã appet q̃ inf craneũ durissimũ vt cerebꝛ mollissimũ duo inueniũt in medio pãniculi: dura mr̃. s. vt pia. Adhuc ꝙspicimus quãdã humiditatẽ

mẽbris inſerrã adeo vt de eorũ appareat ſba vt ãr
tam aliã remotionẽ ſanguini, ppinquã ſicut pmã. cuꝫ
igitur iſte diſtent due: vnũ nõ fuit ſufficiẽs inter hec
mediũ interuenire ſed duo. Rurſus oſtẽdit ex ſiccita-
tib⁹ quattuor diſtinct⁹ ãttuor humiditatib⁹ oppoſi
tis: cũ vnũ ẽrior totiẽs vt aliud ꝓdicet. Silr ex feb.
ethica triplici exiſte. q: pma ſpẽs dria. 9ꝫ. duas poſ
ſidet humiditates pmas: ex qbus, pbabili⁹ ꝛcluditur
quattuor humiditates exiſtẽ. ¶ Circa ꝓdicta dubita
re ꝛtigit an ex pma humiditate cauſet immediate: ter
tia vel ſcda mediate. ⁊ videt q ex ſcda fiat ⁊tia ſine
medio. Sicut. n. eſt rep eſſe ⁊ ordo: ſic debẽt act⁹ exiſ-
tere. ſꝫ pmo eſt pma: deinde ſecũda ⁊ tertia: quare
tertia cauſabit a ſecũda immediate. Dicẽdũ q ꝓꝫ. A.
vt plmũ ex pma innuit tertiã fieri. Regularit. n. cũ
nutrimẽtũ fuerit copioſuꝫ corpi immediate ſp gñat ex
pma tertia. Cũ aũt defuerit pma ex aliqua cãrũ exic
cãtũ illã nã digerẽs ⁊ ſic inſpiſſans humiditatẽ ſecũ
dã ꝛuertit in tertiã. Imaginat nãꝫ q ex digõe pme
humiditat⁹ vt in tertiã ꝛuertat eliciat quoddã ſubtile
roridũ quaſi ſuperfluũ ipi⁹: cũ ois digeſtio ſaltẽ in u
uatiuo ꝓcedat inſpiſſando dria. 50. Nã enim ſagax
hãc velut quoddã ꝓmptuariũ in mẽbris recõdit ſim
plicib⁹ vt tpe indigẽie humiditat⁹ pme ꝛuertat i ẽtiã
velut cũ phlegma indigẽtia ſan. ab aliquaꝫ cãꝫ idu
cta ꝛuertit in ſan. vt idẽ cũ ceter⁹ teſtat ⁊ ſan. cuꝫ diri
git phlatic⁹ aquoſius alias aũt madefacit. Sermões
tamẽ Ga. cũ alijs videt ſonare ampli⁹ q ex pma ꝓ-
ducat ſecũda: ⁊ ex hac ⁊tia. Dixit nãꝫ ex ſecũda cor
poris ꝓticulas nutriri: tertiã vo eſſe ãſi pinguedinis ⁊
carnis humiditatẽ. Vnde. A. nõ vitupo q videt qua
ſi mentẽ quãdã inſtinctu inſitã ꝑſtare nãe vt puidẽs
qd velut ꝓmptuariũ ꝓpet ſibi infortunioſ euẽt⁹. Pre
inducte etiã quis põt ſatis dicere rõni: qm̃ nõ ſemp
vt ordo ꝓductõis affuit: ſic ⁊ act⁹ attẽdit. Cuꝫ cor ce
rebrũ ⁊ epar ceter⁹ vere ꝓpter: vt ore ⁊ ſtomacho ⁊ ta
lib⁹ ⁊ tamẽ hec ꝓpius opãt in cibũ illius. Nõ ⁊ oſtendit
nutritio embryonis in vtero ⁊ extra. Adhuc inſurgit
anxietas cũ natura breuioꝛ ſemita vt tactũ eſt ſemp
ad finẽ ſatagat puenire pfirũ. Amplius peccatũ fiẽi
plurimis qõ pauciorib⁹ põt explicari. Cuꝫ igit natu
ra chilũ albũ ꝛuertit in chymũ rubeũ. ⁊ demũ in hu
miditates dealbatas. qõ in aialibus nõ fecit in ſan-
guineis ⁊ plãtis: de quib⁹ nõ ſic fuit ſollicita vt ꝺ aia
lib⁹ pfec⁹ ⁊ ꝓpe homine. nõ. n. natura ſic ꝛtingenter
opatur q ꝓcurãs vilia deſpiciat ꝓciosa: ſecũdo celi
⁊ mũdi. Frustra itaqꝫ ⁊ ad quid tot ſatagit tranſmu
tatões inducere. Dicẽdũ ſicut appet ex libris aialiũ
⁊. 10. pblematũ: q quãto aliq pfectioꝛa tanto in eoꝛ
ꝓductõe plibus indigẽtia vt quedã generẽt ab agẽ
te ſolo vniuerſali. modica etiã trãſmutatõe circa ma
teriã facta: ſicut que putrefactõe ꝛſiſtũt. alia vo cũ ſ
indigẽt agẽte ꝓticulari ⁊ diſpõib⁹ plurib⁹ ⁊ motibus
⁊ q̃ pfecta: ⁊ marime homo. Cũ aũt mod⁹ ꝛquantõis
ꝛſurgat ⁊ ꝓportionet modo ꝓductõis: ſilr plurib⁹
egebũt orgãnis ⁊ trãſmutatõnib⁹ in eoꝛ pmanẽtia ⁊
cõtrarijs in adinuicẽ ſicut ex ẽrijs ꝓducat: cum vnuꝫ
ẽriũ ex altero ꝓducat ſubiecto mediante: pmo phy.
Eti: in corpib⁹ perfectoꝛ aialiũ eſt diuerſitas maioꝛ
rõne ſbe ac accñtiũ: q̃ꝫ in aialib⁹ imperfect⁹ vt i ſangui
neis ⁊ plãtis. pter nãꝫ aialiũ q̃dã ſunt albe valde:
ſicut oſſa nerui cerebrũ ⁊ hmõi. alie vo in ruboꝛem
vgentes: vt epar cor ⁊ renes. alie aũt medie ceu mu
ſculi pulmo ſplen. ⁊ ideo ꝓpter eorũ diuerſitatem oꝛ
alimentũ diuerſificari: vt quedã nutriant ex albioꝛi:
alie ex eo quod aliquã portẽdit rubedinẽ: nonnulle
vero medio. Palin: in homine ꝓcepue naturali pul
chritudo quedã conſurgit ex colorũ varietate. coloꝛ
nãꝫ ipius debet eſſe ex albo rubeoꝫ pfuſus i tegni
Soluẽdũ igit q nã inquãtũ põt finẽ ſemp p breuia
intenditi. ꝓpter aũt pfectius ꝓducere accidit multoti
ens ꝓtelare. Silr ſigd põt eque pfici pauciorib⁹
vt plmio eligendũ magis. ſed hic oñium non poſſe
pfectũ quod natura ex pauciorib⁹ ꝛſtruere. ⁊ ideo
potius eligit ſpfectus pluralitatẽ in pfectiõe. Adhuc
quedã mẽbrorũ nutriũtur ex alimẽto plmũ ſangui
neo ceu caro: ꝓpterea opus fuit alimẽtũ ad ruboꝛẽ
pmutari: q̃dã vo ex ab eo elõgato: vt oſſa ⁊ q̃ taliũ. ⁊
ideo cõueniẽs fuit pmutatõem in albedinẽ cauſare.
¶ Ut aũt vitas ampli⁹ appeat ſciẽdũ ceu tactũ dria
30. q ſanguis tripliciter accipitur. vne quidem pro
maſſa ſanguinea ſiue humoꝛũ omniũ cõgerie. aliter
,put humoꝛũ vn⁹ẽ liq̃dus: rubedine pticipãs ⁊ dul-
dine ſyncerus vt poſſibile cõtra alios tres ⁊ aquoſi
tatẽ diſtinctus. ſicut etiã cum medicis ſentit hiſtoria
rum tertio: aut ,put iaꝫ inſpiſſatus exiſtit: ⁊ rubedine
ac dulcedine excedẽti expoliat⁹. Humoꝛ eni nutriẽs
actu omni caret exceſſu. vnde aphoriſmoꝛũ quarta:
Nutrimentũ quod ſimpliciter humectat eſt ſine q̃li
tate fortẽ. nõ eni acerbũ neq̃ acutũ neq̃ ſalſũ neq̃
amarũ. Quare pmo ꝓnoſticoꝛũ: Impoſſibile fit tu-
nicas valoꝛũ niſi ex hoc ſanguine nutriri. vnde ⁊tio
20. cap. i. Sperma eſt ſuperfluitas cibi quarti i toto
corpoꝛe: ⁊ eſt ſanguis magis digeſtus. Et quarto col
lꝫ de hipoſtaſi vune: Materia qua nutriũtur mem
bra radicata eſt ſanguis dealbatus. Et Haliabbas
Sanguis purus eſt materia nutrimẽti membroꝛuꝫ.
Impurus vo eſt qui infuſus in venis ſimilis exiſtẽs
humoꝛib⁹ reliquis omnib⁹ qãe indiſtinguens de foꝛ
matione embryonis errauit heremita. Propt̃ ãrtuꝫ
quidẽ ad pmã ſiquidẽ dicẽdũ q ãr⁹ acceptꝫ ſangui
nẽ tertio modo dictũ ⁊ nõ alijs. ⁊ ideo errãt plmum
putãtes nos ex ſanguie ſolo gñari ⁊ nutriri. Aut foꝛ
taſſe fuit illi⁹ opi. q̃ nõ fuãt in prin q voluit foꝛte p
hoc q etiã in nouiter ingt natis medullã ſanguineã
repiri. Diceret tamẽ aliqs q id nõ ꝛuicit eo q ſicut
ſanguis cũ nutrire hẽat oꝛ dealbari: ſilr ⁊ medullã
ſanguineã eos nutriturã. Ad aliud q Ga. ſ dicẽdũ
modo in de ꝓpꝛionib⁹ vo tertio. c. 1. ſbdit mima trans
mutatõe ſanguine indigẽte ad carnis generatiõem.
Ad aliud dicẽdũ ipm hac via ꝓcedere. aut ſanguinẽ
nõ ſumpſit ꝓ nutrimẽto membroꝛuꝫ immediate ſed
mediate: ſicut apparuit ex ſentẽtia ei⁹ manifeſte. quo
⁊ dicimus modo panẽ nutrire ſub actu nutritionis:
⁊ ſanguinẽ longinquoꝛẽ. neq̃ etiã. 12. aialiũ dixit labi
ſanguinẽ ſimpl⁹ in membra ſed addidit paulati im
bibit membra. Ad aliud dicendũ q nõ intendit. A.
dicere ꝓ illico cõuertatur ſanguis in carnẽ cuꝫ ei oc
currit: ſed modica eget alteratõe cum in carnem ꝺ
cõuerti reſpectu alteratõis qua indiget cũ in mem-
bra ꝺ radicalia trãſmutari. Cõuenit enim ſatis in
ꝓpꝛione ⁊ ſ. ⁊ ſ eſt q̃ dicit: Nõ. n. indiget ſãguis
in nutrimẽto multotiẽs ꝛuerti ſicut carnis: ac ſi dicat
pauca eget cõuerſiõe. vnde in fine naturaliũ. c. vlti.
Carnes quidẽ ⁊ q viſcerũ oim ⁊ que muſculoꝛuꝫ ex
ſanguie ipſo nutriũt breuem alteratiõem ſuſcipiẽte.

Natura.n.mẽbriſ remotis a ſanguine ꝓſtituit ꝓcauitates ⁊ foamina vt appet in oſſibus in ḡbus nullū ꝓtinetur vt paulatim ꝓuertat in ipa. diſtãtia nãq; vt in ſe trãſmutent plurima egent ꝓueriõe media. q̃ aũt ſunt ſanguini ꝓpinqua hac indiguerũt minore. Ad aliud dicendũ q; quia ep̃ãtis nutrimentũ ſalsum quo ad eius veriorẽ ſbã que eſt ſan. coagulat⁹ panlatiue pmutat in colorẽ maxime dicit ipm opatiõem facere vt ſanguis quoad nutriat aliquid: cõuertitur tamẽ in humiditates ſuo modo. hoc etiã cõceſſo nõ ſimpliciter ſed hic ſolũ humiditates tollit. Ad aliud Auer. iam etiã quid dicendũ viſum. Ad aliud dicendũ q; oſtendunt humiditates p ethicã. in his.n. fundat differẽtia. 93. Et ſi dicat ꝯ Auer. ⁊ alios pluresꝫ ethicã fieri in ſubſtãtia mẽbri. Dicendũ q; membrũ cõiter ſumit etiã ad ipã⁹ humiditates ⁊ maxime ad iam coagulatõem ſuſcipiẽtes. ⁊ merito quia tendũt ⁊ terminant ad ipa ⁊ vnũquodq; ſumit nomẽ a ſmino ad quẽ: qnto phy. ⁊ ſecũdo de aĩa: Juſtũ eſt vnũquodq; a fine appellari. Et q; hoc ſit oſtẽdit: qa immediate Auer. tres diſtinguit ſpẽs ethice ſm treſ humiditates. Sũt etiã apoſtematũ hũiditates factiue: ſicut ſentit ꝑmo ꝑma: ⁊ unãt ipa cauſari. nõ tamen apparet ꝓpter ſanguinẽ humores etiã alios ſuã quãtate ⁊ colore denigrantẽ. Ad aliud quid dicendũ viſum q; nõ ſimus ex ſanguine neq; nutrimur niſi tertio modo eo accepto. Ad aliud dicendũ q; caro non eſt rubea vere ſed tẽdit verſus albũ amplꝰ cuꝫ bene ſanguis ab ea exp̃mit ⁊ lauat: aut ſi aliqua ſit rubea vel purpurea vt que epatis. hoc nõ ineſt ſibi ſanguinis rubore ſed magis ea que epatis a natura ipſius ſibi ſcriſtit. ideo.n. faciũ eſt epar rubeũ vt ſanguinẽ generet rubeũ quarto de iuuamẽtis: ⁊ tertio ac ḡrto theorice. c. 4. Renes fortaſſis remanẽt rubei. qa rubore aquoſitatis ſanguinis nõ poſſunt pfecte immutare cũ nullã habeãt venã in quarũ extremis icipiat dealbari niſi emulgẽtes. que tamẽ diſſeminãt ĩ eoſo differẽtia. 87 ⁊. 31. Ad aliud dicendũ q; ſanguis magis diſtat a mẽbro maxime radicali q̃ſi a cibo exteriori: aut quia motus intendit in fine eo q; natura cũe efficitur oppoſa. 10. pblematũ. omnꝰ eni vijs ⁊ medijs quibꝰ põt expedinorib⁹ ſatagit in finẽ ptingẽ Quis.n. ad terminũ citũ volẽs puenire ſemitas inuenit plurimas ⁊ breuioreſ. Ad aliud dicendũ q; humiditates nõ dicũt quattuor ſm quattuor tranſmutatões ⁊ formas quas ſuſcipiũt. anteq̃ꝫ in membrꝫ traducant vere. Jſta nãq; videt natura ꝓuerſionis alimẽti vt ſemp plurificãdo ꝓcedat poſtq̃ꝫ in vẽtrẽ fuerit digeſtione ipius immutatũ dum mẽbro fuerit aſſimilatũ. nã ꝑmitus in feces ꝓuertit ⁊ icorẽ: deinde icor in quattuor hu. notos ⁊ aquoſitatẽ. ſangnis vo in ſupfluitates ⁊ quattuor humiditates: ⁊ hoc in ſupfluitates earũ. Tandẽ mẽbro fit appoſitio vnio ⁊ aſſimilatio ⁊ hoc rõm ſatiſſacit ⁊ immediãte añpoſite. Ad aliud dicẽdũ q; ꝑma humiditas nõ eſt ſimplr invenis ſed in earũ oriſicijs extremis iam mẽbris ꝓtiquis potãs ipa. Sapit.n. ꝓpter terminũ ad quez et finẽ iam magis nãm mẽbri q̃ꝫ humoris: ⁊ſi cõik hũiditates nominẽtur aliq̃liter humores: ⁊ forte ꝓpter hoc eã tacuit. A. aialiũ. 12. ⁊ p hoc etiã ad illud. Ad aliud dicẽdũ q; ſm. A. Ros nõ erit adeo pura hũiditas ad nutritionẽ ordinata vt ꝑma ⁊ tertia: cuꝫ rarius actu ꝓuertat ĩ nutrimẽtũ. Eſt tamẽ humiditas quia apta eſt cõuerti ad id cũ corpus caruerit ſufficiẽn aluẽto ſicut phlegma ſm q; eſt humor ſanguinis reſpectu. Aut fortaſſis nõ eſt ſimplr humiditatis officiũ cuiuslibet nutrire: ſicut neq; hũorũ. nã ⁊ hũiditas ḡrta nõ dr nutrire. Ad aliud dicẽdũ q; in corpore generati nõ ſunt q̃ttuor hũiditates hz ſed tres ſolũ. nã ḡrta puta gluten nõ eſt hũiditas ſed ps corporis magis. fuit tñ humiditas cũ fuit ſpma. vnde id ppendẽs. A. anxioma ſubdidit p̃cipũ huius ex ſpmate fore: ſpermatis aũt ex humore. Aut dicendũ q; in mẽbro eſt dare ptes ſolidiores ⁊ p̃cipaliores ⁊ molliores nõ ſic p̃cipales. ꝑme quidez ſunt vera ſba ſolida mẽbri. ſecũda vo ſunt ꝓnectẽtes ⁊ ꝓtinẽtes inadinuicẽ ꝑmas vt in lapidibus oſtẽdatur ꝓiect] ad inuicẽ in muro p calcem: ⁊ in lignis p collã.

¶ Queſita circa generationez ex ſpermate dependentem. ¶ Differentia. 34.

Quod ſperma a toto

Quod corpe ſiue ab omnib⁹ decidat mẽbris oſtenditur: quia de aere ⁊ aqua ſpma ab omnib⁹ corpor] deſcẽdit mẽbris: ſanum quidẽ ex ſanis: egruz quoq; currens ab egris. ⁊ ꝑmo de generatõne animaliuz. Amplius. pblematũ quarta: Quare coctiones diſſoluũtur ⁊ infirmãtur in cotu vt frequẽter vtruz ꝓpter illud qõ ob omnibus expurgatio eſt ſpma. Quod ⁊ ꝓfirmat rõnibus: qm̃ in emiſſiõe ſemuis vehementia ineſt delectõis p totũ corpus diffuſa que nõ videtur euenire niſi ꝓpter emiſſionẽ ſpmatis. cũ igit fiat in toto corpe a toto emittet. Jtidẽ illud videt decidi a toto corpe p cuiꝰ ſuperfluã emiſſionẽ totũ nocet corpus cũ vlla nõ extet alia cauſa. ſed id accidit i ſpmatis ſupflua emiſſiõe vt ſenſus indicãt. Rurſus colobi ſeu mutilati coloboſ generãt ſeu mutilatos. qõ q dẽ nõ accidit niſi q; ſperma a pte colobata deſcendẽ nõ valz: cũ corpus careat eadẽ. Amplꝰ genita gignẽtibus aſſimilãt nõ ſolũ ſm naturalia ĩmo ⁊ ſm acqſita cicatrices videlz ⁊ ſtigmata. pfe nãq; calcedoni co in brachio cõſuſam ⁊ nõ dearticulatã hñte picturam ſimilẽ ⁊ filiꝰ ꝓtraxit ibidẽ. vnde poſt pmiſſos de aere ⁊ aqua ſmones ſic opatões ſunt vt calui caluoſ varij varios oculos: ſtraboq; ſtrabonem generat. Palin: vnũquodq; perfectũ generat ſibi ſimile methauroꝝ. 4. hoc aũt nõ euenit niſi ſpma decidatur a toto vt p oẽ fiat aſſimilatio. Adhuc rõnabile videt ſicut totus eſt aliquid ex quo fit ꝑmo ſilr ⁊ pticulaꝝ vnuſcuiuſq;: cũ eadẽ ſit ratio totiꝰ ⁊ ptis hiſtoriarũ ꝑmo. vt igit aliquid decidit ad generatõem totiꝰ ita qd decidit ad generatõem ptis: cũ totũ nil aliud ſit q̃ꝫ partiũ aggregatio. ꝓmẽtato: phy. i. deriuat itaq; ſemẽ a toto. Hmõi quoq; oppoſitũ ſentit Ar]. cum A. ꝑmo de genere animaliũ. Quod firmat rõnibꝰ qm̃ videmꝰ aliquos ad oſculũ mulieris aut ad minimũ tactũ repẽte ſemẽ emittere. hoc autẽ ſic fieri non poſſet ſi a toto corpe decideret. Adhuc ppẽdere plures mutilatos pfectos generare: ſecus aũt contingẽ oporteret ſi a toto ꝓueniret corpe. Eti: materia non decidit a toto ſicut ſanguis ꝯ a matrice plurimum: itaq; ab omnib⁹ nõ decidit mẽbris. ¶ Propt ꝑmũ vo ſciẽdũ q; ꝯ genitura ⁊ ſpma cõiter vt noia ſynonyma audiãt: ꝑmo tamẽ de generatõe aialiũ diſtare ponũt. Videt nãq; q; genitura vocat̃ a generãte ꝓuenit nato coire quocũq;: ꝑmũ hñs generationis

ꝓncipiū. Sperma quoq; dicit qđ habet ex ambob⁹ ꝓncipia copulatis velut in plantis euenit ⁊ in qbuſ dam aialiū: in quib⁹ non eſt femella a mare ſemota uel ſeiūcta. ſic ergo nomē cadit ſup impfectiora vni uerſaliuſ etiā cōtinens vtpote ꝓncipiū: vñ motus ⁊ materiā. Genture vō nomē impfectioub⁹ particula riter cām vñ motus importat. Eſt ſiqdem ſpma ſeu genitura vtilis ſupfluitas vltimi alimenti ſanguinei diſtributi in partes. Spma nāq; tñ cū aliis ſupflui tantibus corporis ſuperficietenus cōuenire videat. mul tū tñ diſtat. Nō.n.eſt tabes aut diſſolutio ſicut anti qui ſenſere. talis nāq; ꝓter nām oīo: hoc aūt natura liſſimū exiſtit. neq; n.eſt oīs ſupfluitas verū vtilis: q̄ñ ſimplr ſuperfluitas nihil ꝓficit ad nām ſed tāq; oīo excernit imptinēs. hoc vero vtiliſſimum: immo neceſſariū ſpeciei pfectoꝝ oīo. neq; quecūq; ſupflui tas vtilis eſt. nō.n.ꝓma ſed ſecūda eo q̄ phīa eſt pri ma alimēti vtilis ſuperfluitas. Eſt nāq; ꝓmū indige ſtoꝝ aduenies ex cibis: dria. 29. quare cōiter deſcri ptū ſperma eē vtile ſuperfluitatē vltimi. Totū vō du plicit dicit. vno qdē mō cū nulla partiū deficit ex q̄ bus eſſe habet ⁊ hoc triplicit: aut vnūq̄q; ſub eo cō tentoꝝ dicit vnū: ſicut vt̄e multa continet in ꝑdicari ut aial uel ex his vnū ut totuꝫ dictū integrale. Et id aut quoniā vere tale ſeu cōtinuum ſicut corpus nāle uel mime ut qđ arte velut dom⁹ ſeu demuꝫ inter hec duo mediū obtinēs: ſicut totū dictū potestatiuuꝫ ut aia. Aliter vero qđ eſt quātū habēs ꝓncipiū mediuꝫ ⁊ vltimū. qđ etiā ꝓprie ⁊ aliq̄ trāſlptiue dicit totū ⁊ omne. numerus.n.⁊ aqua nō dicit totū niſi meta phorice: metha. 5. ⁊ de hoc vō queſitū audit. Corpuſ aūt eſt qđdā quātū nāle ⁊ nō mathematicū ex mem bris cōſilibus ⁊ officialib⁹ cōſtitutū. ¶ Propt ſecū dū vō ſcendū q̄ ſperma decidi a toto corpe dupl'r pōt intelligi: aut mediate aut imediate. immediate quoq; cōcedendū eſt ſpma non deſcēdere a toto ve rū a teſtibus ⁊ vaſis ſeminarijs. In eis nāq; inter dū ſperma continet fermētatū quod ad motū quēli bet cuiſſime laſciue decidit ſicut in argutis tangeba tur. Si vō audiat ſperma mediate a toto deriuari du plicat hoc euenire pōt: aut quantū ad materiā ipius ſpmatis uel virtutē cū ipo decidāꝫ: qđ verificabatur cū materia ſibi etiā ꝓportionabili. ¶ Primus ēt mo dus duplicē pōt recipe intellectū. aut.n.audit decidi a toto corpore. i. a mēbris ꝓncipalioꝝ ⁊ notabilio ribus reſpiciētib⁹ ꝓncipaliora. In qb⁹ magis omio meritas ⁊ corpis cōtinet totalitas: ⁊ ſic viſū tertio. 20 ca. de cauſis ſpmatis ſpma a toto deriuari. Scri bit.n. Optet ut ſit ex omni membro ꝓncipali ſons: ⁊ ut ſit ex mēbris aliis reſudatio etiā ad iſtas radices ꝓpter illud eſt aſſimilatio. ⁊ iō ex membro diminuto mēbrū generat diminutū: ⁊ illud fiat dū vene nō vl timū finē ſequunt: ⁊ nō ꝑcedit appetitus vltim⁹ cum digeſtione cōpleta q̄ſi velut q̄ aſſimilatio interdum deficit eo q̄ virtus aſſimilatiua ⁊ cōpletiua nō hīs materiā ſpermaticā ex toto corpore ꝓpter eius debi litatē indigeſtā ente ex materia inexiſtentiū mēbroꝝ pfectam ſimilitudinē ⁊ cōplementū nō valet ducere humana: ⁊ ideo cōtingit coloboſ generare. Cōcedē dū nāq; eſt ei ſperma ſic a toto decidi cū ipm ſit vtil ſuperfluitas vltimi alimēti ſanguinei diſtributi in p tes. a partib⁹ nāq; ꝓncipalioub⁹ ⁊ nobilioub⁹ opor tet maxime ipm ſperma decidi eo q̄ in ipſis ꝓpe vl mū diſtribuit alimēti ſanguineū. Neq; dicēdū ſper ma a cerebro ſolo deſcendere: verūtamē fermentum ipius eſt ex illo. nā ꝓportionabiliter cōcedēdū ē pluſ de ſpermate deſcēdere a cerebro q̄ꝫ ab aliquo mem broꝝ alioꝝ cū grādē ſecū habeat ſimlitudinē qđ etiā oſtendit nocumentū magnū factū in cerebro: ⁊ in eis ortis ut oculis: ꝓbl. 4. ex coitu multotiēs iterato. ⁊ ideo. A. in quibuſdam eius intentionibus plurimū materie ſpermatis eſt ex cerebro. ꝓpter qđ de aere ⁊ aqua: Quibuſcūq; incidunt vene que poſt aures hi ꝓrſus omni oībanī generatione: qđ. A. veruꝫ teſtat dicens Ga. ignoraſſe an inciſio harū venarū ſteriliꝫ tatē incurrere faciat an non. qđ ſi Ar'. dicat. io. pbl'. ſemē a cerebro tendere p ſpinā: dicēdū eū intellexiſſe aut ꝑdicto mō q̄ maior pars ſpermatis cōparabili ter a cerebro deriuet q̄ꝫ ab vno aliquoꝝ mēbroꝝ: uel ſm aliorꝝ ut hypocratis fuiſſe locutuꝫ opinionē. Si aūt intelligat ſperma decidi a toto corpore eo q̄ a q̄ libꝫ particula qđ decidat minima ſtare nō pōt q̄ꝫ q̄ id antiquoꝝ quidā ſenſerint de ge. aialiū ꝓmo: quoꝝ quidā aialis generādi poſuerūt partes fore diſpſas in ſpermate volētes etiā famellā habere ſperma gñia tiuū: imaginātes ſilr ſperma de ſubſtātia fore gene rantis: q etiā partiti fuerūt. quidā.n. eoꝝ hoc ineſſe per ſe ⁊ totaliter maſculo ⁊ femelle. alij vero ut Em pedocles participalr ⁊ particulariter ⁊ ſeorſū: quos Ar'. improbat ibidē. Si.n.ita eſſet ut dicūt partes ſemine diſperſe tunc vitā habere nō poſſent: cū vita ī quadam vnitate cōſiſtat ⁊ colligatione. Si vō fuerit ꝓtinue iā paruū quoddā aial erit ſperma: qđ erit con tra eundē in ſecūda. Amplꝰ nūq̄ꝫ mas generaret ni ſi maſculū ut aſſiſtatio veniret in pudendis. hoc autē nō videm⁹ neq; fore cōtingit. Rurſus ſi a mare ⁊ fe mella fil'r ꝓueniēt: duo vtiq; erūt aialia cum vtrūq; ponat habere oīa generationis initia. Et iō Empe docles coſi eos iuebit dicēs: Prppr qđ femelle non generarent ex ſeipſis: ſiqdem a toto ꝓuenit ⁊ habent ſuſceptionē. i. matricem: ꝓpterea modū alium elegit Empedocles ut antea dictū eſt: Quī etiaꝫ ſm Ar'. ſtare nō pōt. Ad ipm nāq; multa ſequunt impoſſibi lia: nō.n.ſic generate diſperſe partes ſeorſū a mare ⁊ femelle aiam ⁊ vitā poſſent habere. neq;.n. poſſent cōiungi ⁊ cōtinuari velut partus quoꝝundā aialium plurificatus. Adhuc ñ ē poſſibile ꝓtinuas partes fie ri ⁊ in vnū locū cōcurrere ꝓpr amicitiā: ut ponebat Empedocles. Itidē: quō diſtingueren⁹ partes ⁊ in animali ⁊ ſurſū ⁊ deorſū ⁊ dextra ⁊ ſiniſtra ⁊ anteri⁹ ⁊ poſterius. nō.n. ſm eū modus poſſet aliquis inue niri. Amplius nō eſt poſſibile cū mēbra virtute ad ſe inuicē determinent ut officialia. virt⁹.n. operatiua apparent ſaltē in parte ē officiali: ꝑme hiſtoriarū qđ oñdit: dria. 63. ⁊ paſſionib⁹ ut cōſilia duricie ⁊ mol litie: ⁊ huiōi ab iſtis ſic diuerſis vnū aliqd actualit ꝑcedere. Rurſus iā nō ſeruaret ſilitudinis ratio ſi ſi ꝑcederet ab vno in vni⁹ vtute. tūc iā nō eēt aliqd ſili tudinis inductiuum. Eſt aūt rō coſe cōtra iſtos am bos ī hoc q̄ dicūt ſperma fore de ſba gñiant. diu.n. ⁊ iā dudū ceſſaſſet gñatio ſba generantis paulatim ⁊ ſucceſſiue attenuata ⁊ tādē corrupta: dria. 9. Hec p pter hoc tollit generationis vnuoca cā: qđ hi timu erūt cū ea ſequaſ effectiua gñationis potētia ⁊ ñ mo lis ſilitudinē alicui⁹. Ipſi nāq; ſine reliqs materialē ſolū cognouerunt cām: metha. ꝓmo, ita ut virtutem

ignorarent informatiuā corporis cōstructiuā. vnde coacti ex hoc ex mā dicere: qua ppter positū generationē fieri nō ex suba generātis sed ex supfluo eiusdē alimēti: quod ostēdit ipsius cuz delectatione emissio. Impugnat ēt Ar'. illos q posuerūt sperma esse supfluū alimēti a qualibet mīma corpis decisū pticula qm̄ si taliter puenīat a toto uel a mēbris cōsilib⁹ solio: ut carne osse t neruo aut officialib⁹: ut facie manu vel ab vtrisqz: cū plura dare nō cōtingat: nō qdē a consilibus quoniā in eis nō existit assimilatio imo in officialib⁹ magis: pmo de ge. t methau. 4. Neqz ab officialibus trī, quoniā tūc nō ab omnib⁹ puenīret corporis partib⁹. verisīle. n. magis pcedere a cō similibus. priora. n. illa sūt t officialia cōponūt. Similiter t tertius modus dari nō potest: quoniā totū supra partes nihil habere videt nisi ordiné t compositioné quādā. Propter qō cōcludit Ar'. contra hoc sperma nō hic a toto deriuari modo. Amplī⁹ nūqz sic esset q colobus pfectū generaret sīlr ac silitudies semper cōueniret generantium ad generata: cuius oppositū cōspicim⁹ sepius euenire. Palin: Cū sperma sit modice quātitatis valde si totū i fumos dissolueret vaporosos: nō posset esse cuilibz parti minime applicatū imo forma ipsi naturalis nō seruās debitā quātitaté in materia deperderet: t ideo nec a toto ita venire posset genitura. Amplī⁹ sequeret corp⁹ destrui in coitu. si. n. ponat mimaz particulā spermatis diuidi a mīma corporis parte: cū minimi nō sit minimū in coitib⁹ corp⁹ dissolutione destrueret. ¶ Propter aūt tertiū sciendū pmo quō sperma ad testiculos adducat: t tandē q a toto seu notabilioribus partibus t nō a minimis decidat. ¶ Propter hoc pmū sciendū q cū sperma sit supfluitas vltimi alimēti sanguinei iā distributi in partes i quo vltima iā celebrata est digestio existens in mēbris simplicibus t spongiosis venarū capita t artariarū ingredit minima t t maxime cū corpus materia careat in vasis spermatis fermētata ex quib⁹ pueniut ad venas t artarias illis maiores: t sic demū pſequent de minore ad mai⁹ pertrāsit quousqz ad venā puenit dictā cōcauā t artariā maiorē super dorsū trāseuntē: qō forte de aere t aqua t. io. pbl'. sentūtiā ita semē a cerebro tendit p spinā t sic ponet spma ad testiculos puenire: ut ostēdit dīa. 82. qualiter hypostasis ad renes t tādez ad vesicā pertrāsit: quo t modo dabit pharmacum humores ad venirē attrahere: dīa. 141. Spermatis aūt transitus anothomia ad testiculos: dīa monstrabit sequēti. Dicūt t aliqui sperma deriuari t ad testiculos p vasa seminaria dicta inuoluta peruenire vigore vehemētis caliditatis t subtilitatis spiritus deportantis. in hoc. n. actu corpus intrī aperiri t pontificari aiunt: ut sperma venas ēt magnas t artarias sbtilitatū p resudationē ingrediat absqz pcessu antedicto: de venis paruis t artarijs ad maiores: qō mō eodē fieri videt quo pharmacū existēs in stomacho materiā attrahit ad se entē in pulmone absqz hoc q venas t artarias ingrediat: dīa. 91. Hic aūt modus fortasse calūniabit illis eo q visus est sanguis qnqz in coitu frequētato t conato emitti de venis īmediate egrediēs. Rursus i tpis quasi momēto non videt sic illa materia spermatis subtiliari ut possit i venas t artarias solidas penetrare. ¶ Propter hui⁹ secūdū sciendū q ipe instruit auctoritate Ar'. t aliorum ipm sequētiū: t rōnibus cōfirmat. Aīt nāqz pmo de generatione aialiū: Coīrū quidē quā antiq dixerūt dicendū. Hi qdē. n. voluerūt q sit pueniēs ab omnibus aūt qō ad omne natū ē sperma dicim⁹. hz. n. in se virtutē decisaz a toto: per quā ipm valet informare qō generat ex eo. vñ trāslato arabica: Sperma ē id qō habet virtutē essendi cōueniēs toti. Cui etiam cōsonat. Ibidē: Et nō ē opus ut veniat sperma ab omni parte. in vna. n. parte sūt oēs partes t vīr partis nō est cā materia q sit influxa ab omni membro sed cā sua ē virtus informatiua sicut est scānū icarpētarijs. Haly quoqz qualitercūqz diuersificēt dispositiones virtus q facit sperma deferēs ipm in dispōne coitus secz virtus generatiua currit ex omnib⁹ virtutib⁹ corpis ad testiculos: t fit sperma cōprehēdēs eā. In hora. n. coitus spirit⁹ vnus in virtute magis cordis ex tribus cōflatus spiritib⁹ cū virtutib⁹ proportionabilib⁹ descēdit a trib⁹ pncipalioīb⁹ mēbris corpis virtutē habentib⁹ p artarias venas t cānales totius corporis ad testiculos uel ad vasa toti⁹ seminaria ſm Ar'. inuoluta in quib⁹ inuitat⁹ t pfectus sperma informat ei vtutē generatiuā exhibēs sup totum Nō ēt rōne mōstrat: qñ sperma ē pncipiū gnātionis. pncipia vo sunt mīma quātitate t maxia ptāte elencox t aialiū fine. huiōi vero est sperma talit decisā. Amplius hoc valde rōnabile existit q virtus generationis informatiua a toto decisa materiā quādā generationis tñ nō decidat a toto possit forma gñationis informare: cū videā virtutē solā celestē extere continua t eadē materia diuersa aialia etiā specie p creare. Eti: Quō semen q̄paruū q̄liter a tota maxima decideret arbore. Rursus hoc posito oēs cōtrictates t impossibilia remouent: ceu apparebit intuenti antedicta. Propter qō ex his cōcludat spma a toto corpore demandari nō qdem mole sed vigore ¶ Propter vo quartū ad pmū hypocratis dicendū ipm intelligere in vigore: aut q: a principalibus t notabilibus materia desēdit eiusdē. Ad aliud dicendū q loquit ſm alioz opinionē. qō indicat vtrū ut mos eius in illo codice uel ab omnib⁹ partib⁹ notabilibus ut cōfricatio denotat vlcerosa interius pcipue. Ad aliud dicendū qō non ppter hoc cōcludit sperma puenire a toto q: non ppt puenire a toto h euenit: sed q: principius in partibus illis est fortis. Ex materia. n. spermatica transeūte supra mēbra senfitiua: titillatio causat q̄dā ex qua inducit delectatio ut apparet in scabiosis cū calida balneant aqua. Videmus ēt q⁹ multotiēs coire delectationē huiōi pternit valde: pmo de ge. aialiū. Et. A. cox nono: Secm⁹ etiā ſm Ar. pueros adhuc impotētes in coitu delectari ex spiritus ventosi emissione sola. Et iō delectatio sperma nō arguit euenire ab omni. Ad aliud dicendū p interemptionē. Spiritus. n. t hydropicorū aqua seu sanies ex vna etiaz parte corpis repente dimissa interimit aīal aphousmox. 6. Ad aliud dicēdū sepius oppositū contingere ppter quod magis cōsiriū q̄z propositū sermo concludit. q⁹ quare colobus colobuz generet iam ex sermonibus apparuit Alexan. Ad aliud dicendū cū dicebat genita gignētibus similari: dicendū simplr in plerisqz secus se habere t maxime silitudine pticulari. virtus nāqz informatiua aut propter eius debilitatē uel aliquā materie seu alterius dispositionē non oīmodā valet gene-

rantis ꝓpriã similitudinẽ inducere: sed remotã ut sui uel atauꝰ: patrui seu auũculi: ut dña ostẽdet. 37. Adhuc videmus assimulari gignẽtꝫ genita ꝑm vocẽ vngues ⁊ pilos ⁊ ꝑm motũ: ex quibus tñ nullum decidat sperma cũ sit supfluũ corporis ⁊ partũ eius substantialiũ. Sic̃ generãtes habent barbã ⁊ canos interdũ quibus tũ genita carent. Ad aliud dicendũ q̃ generatio silitudinis illius fit forma ⁊ vigore non ãt ut iã apparuit materia ⁊ mole. Ad aliud dicendũ huiõi decisionẽ seminis ⁊ generationẽ fieri nõ rõne seminis sed vigore magis virtutis informatiue ipsũ ad generationẽ aptũ reddẽtis: neq̃ in vigore membroꝝ oĩum: sed magis vniꝰ ceu cordis in quo oĩa conueniũt ⁊ cui etiã famulant.

Occasione ꝑtacte delectationis in coitu consurgit anxietaꝫ qui amplꝰ delectet i eoꝝmaꝫ aut femella. videt nãq̃ ipa amplꝰ masculo ipso voluptuari. Scribit. n. theo. 6. ca. 16. Voluptas q̃ mulieri fit ex coitu maior est q̃s que viro. Voluptaꝫ nãq̃ in ejiciendo suũ sperma ⁊ in eiꝰ qõ viri susceptione: hoc aũt in emissione trĩmodo. quarto etiã de accidẽti ca. 7. Unde. A. animaliũ. 9. Duplaꝫ delectatio seminarũ q̃ns ipe delectanꝫ non solũ i motu sui spermatis ⁊ in motu ouificj matricis in sugendo: sed etiã delectanꝫ adhuc in diuersitate motꝰ matricis. Dico etiã voluptuari eas ex confricatione nõ modicũ ⁊ ꝓpe in ouificj matricis parte sita in oppositio pectinis directe. Ipsa. n. balano conespõdet virge vbi viget delectatio grãdis ita ut multũ coeũtes solum voluptuenꝫ in illo. Hanc similiter delectationem mulieris sensit Thiresia maiorẽ qui vir fuit ⁊ mulier: postea tandem vir redditus. Ouidius in trãsfiguratione ꝑmo libro methamorfosios tertio: fabula quarta. Delectat itaq̃ mulier mare amplius i coitu. In oppositũ: q: delectatio seu delicia causãt ex cõiunctione ꝓportionata conueniẽtis cũ conuenienti. sed hec vehementior erit in viro cum sit temperatioꝝ cõplexionis femella hac nãq̃ causãt. Intensior igit voluptas in viro. Dicendũ ad vnum q̃ extensiue plus delectat mulier. pdurat. n. voluptas in ea diutius ceu ⁊ causẽ ostendũt que ipius cũ plus spermatis uel gutte emittit rarius tamen suscipit ẽt viri sperma successiue longior: est diuersitas motus matricis cũ fricatione diutina: vir vo intensiue voluptuaꝫ peramplius. in modica. n. hora qua delectat plus ipsius intendit voluptas ⁊ semp cũ emittit cõtinue: non aũt mulier in quo eius amplior est delectatio. quod ostendit: q: hec voluptas consistit i tactu vbi ergo is erit pfectior ⁊ hec intensior: sed hic est in viro cum ut tactum temperatioris sit crasis illa. Rursus sperma viri calidius magis inducit ꝓritum delectationis titillatione quadam incitatiuum. Et ideo beatus viri ex quibus educit sperma sũt longiores angustiores ac inuolutiores ut amplius percipiãt spermatis pertrãseuntis per eos delectationẽ Palin: Sperma viri velocius ⁊ subito q̃ est delectationis inductiuũ transit per huiõi meatus expulsiua in ipso ente fortiou: sed in femella secus sunt oĩa. quod ⁊ indicat velox ⁊ grandis viri ex supfluo coitu cum exterminatione consumptio: sic itaq̃ delectatur mulier is amplius in coitu. Ex quibus quidẽ quid dicendum ad ꝑgruta visum.

Differentia. 35.

Quod testiculi non sunt ad generationẽ necessarij sed alicuius melioris gratia ostendit ꝑ tertiũ historiarũ: ⁊ primũ de ge. testantes testiculos simplr nõ esse necessarios sed ꝓpter bene esse. Rursus ꝑmo ꝑma ca. de vena habente ventrẽ descendentẽ ⁊. 13. de aialibus: In venis ptensis a vena cõcaua ⁊ a renibus ad testiculos digerit sperma ⁊ albificat cũ prius esset rubeũ ꝓpẽ multitudinẽ tortuositatis earũ ⁊ reuolutionũ ⁊ q̃ ad eas ẽt puenit a corde. Hoc quidẽ ostendit rõne: q̃n testiculi si essent necessarij omniꝰ inexisterent generantibus. multa vo eis generant carentia. Etĩ: Non ipsoꝝ ponit necessitas nisi ꝓpter spermatis generationẽ. sed huiõi generatio in toto aut ꝓncipaliouꝫ partibus extat corpis. Generatiua nãq̃ in totum videt corpus diffundi velut ⁊ nutritiua cũ circa idem diuersificatũ tamen ut ꝯ apparet de aia operentur obiectũ. Amplius illud est necessariũ sine quo res eẽ non potest. 5. meta. Animal aũt sine testiculis eẽ põt ⁊ maxime cũ sperma decidat a ꝓncipaliouꝫ corporis partibus ⁊ virtus generatiua ut ostensũ. 18. labatur a corde. non igit testes sunt necessarij. Huiꝰ aũt oppositũ senserunt medici ⁊ philosophi omnes pene. Adhuc illud est necessariũ quo ablato reliquum nõ sufficit sed ablatis testibus generatio nõ pficitur ut apparebit necessitatẽ etiã ipoꝝ demõstrat cõpotio figura ⁊ sensus: testiculi ergo necessarij. Propter primũ figdẽ sciendũ q̃ necessariũ quot dicatur modis: dña ostensũ ꝑma. Testes quoq̃ sunt carnes quedã glãdose in folliculo vno osseo dicto cõgregate albe ad humiditatẽ spermaticã generandã create velut carnes mãmillarũ glãdose albe ad lac generãdũ cõstitute sicut ⁊ cpar rubeũ in sanguis ruborẽ generandũ. Testiculis quoq̃ iã dictis meatus quidaꝫ cõtinuanꝫ q̃ duplices existũt. Sũi. n. quidã corũ: inter renes ⁊ testiculos existẽtes vasa ab Ar. dicta iuxta in quibus posuit sperma generari: nõ aũt in testiculis. huiõi aũt vasa ita sũt dispposita q̃n in dextra corpous parte corã rene dextro a corpe artarie ac vene chilis p dorsũ descendẽtũ originanꝫ rami fere p totũ ⁊ rarissime a venis ⁊ artarijs emulgentibꝰ dictis in renẽ tendentibꝰ dextrũ. qui figdẽ rami ptensi per corpus ampilanꝫ sub rembus deorsũ directe q̃ per siphac penetrãꝫ ad caput testiculi tendit dextri intra se colorẽ rubedinis obtinẽꝫ ex vnoquoq̃ testiculi capite in alterũ trãsit ⁊ demũ reflectit versus testiculi caput ꝑius dictũ. In quo ponit historiaꝝ tertio hũiditatẽ spmaticã albã generari ⁊ cõtinere. vbi etiã terminus litterarũ more geometrico situationẽ eoꝝ conaꝫ oñdere. In pte vo sinistra rami huiꝰ venaꝝ ⁊ artariarũ nõ ptendunt a corpibꝰ venarũ ⁊ artariarus descẽdentiũ p dorsũ sed q̃plurimũ a vena ⁊ artaria emulgẽte: q demũ deinceps ramificanꝫ ut i latere dicti dextro. Et iõ tertio. 21. ca. de signis alhamini volentes rustici marẽ generare sinistrũ thauri testiculũ ligant ut ex dextro fiat calidiou ⁊ fortiou proiecto. Multotiens quoq̃ contingit relaxatio. aut aduenit ruptura meatibꝰ vbi hiper siphac penetrãt ut zirbꝰ uł intestina cadãt i osseũ ⁊ ꝑcipue i parte dextra in q̃ intestinũ habet monoculũ dictũ q̃parua alligatioe participãs. Et huiõi qdẽ vasa involuta dicũt didimi 25. aialiũ. A. ⁊ ꝓblematibus quibusdã Ar. ascriptis

Sunt ꝛ alij meatus vasa a medicis dicta seminaria qui incipiētes a testiculoꝝ capitibus supra collū vesice exterminant in virgā quos dicunt fuire testiculis seruitio delatorio eo ꝙ ab ipis i virgā ꝛ tandē in matricē adducūt semen. qd ät gñatio: dña. 19. ostēdit. ¶ Propē vo secundū sciēdū Aꝛ. fuisse sniam i locꝫ allegat testiculos nō fore necessarios ad gñationē necessitate maxime pmi modi necessarij: ꝫ ipos fore gr̄a cuiusdā meliorationis ꝛ iuuamenti. voluit. n. testiculos fore q̄dā suspensoria q̄ eoꝝ pondere meatus antedictos inferi⁹ trahēdo stare cogerēt aptos. ꝛ ió alialibus eos apponi quēadmodum terētes lapides adaptāt liciatorijs. hoc quidē ē in textoribus conspicere. Suspēdūt. n. filis texēdis pondera ut vie trahēdo infernus remaneāt apte ꝙ p eas facere nauicularū valeāt libere. quib⁹ amotis obturant huiōi meat⁹ Sic ꝛ ablatis testibus poros voluit seu meatus retrahi interius ut ꝛ opilatio interueniat coartatoria: ꝛ ió nō posse generare excisa. Hāc quoꝫ positionez Aꝛ. sicut ꝛ alias conat astruere. Primo eqdē qꝛ si testiculi forent necessarij oībus simplr inessent aialib⁹ Nūc aūt neq; pisces neq; serpētes testiculosi habēt ꝛ nr̄i visi sunt coeuntes ꝛ plenos sm spma poros hr̄e Concludebat igit ipos melioꝝ aliqui⁹ fore gratia. Ampli⁹ ait: Jam thaurū quendā post excisionē mox coeuntē impgnasse: eo ꝙ meatus nōdū erāt retracti. Cū igit careret testiculis apparet eos i gñationē necessitatē nō habere. ꝙ aūt fortassis ipm mouit q̄ꝫma xime fuit: qm̄ nullā particulā estimauit testiculos poroꝝ fore p̄dictoꝝ sed eos poti⁹ cōtinuos a renib⁹ sup testiculos appodiari ꝛ reflexi demū sic ptrāsire ad virgā. Hec aūt omni reuerētia pthomagistro exhibita cū forte ipm nō intelligā stare vident nō posse ut ꝛ amplius tertio apparebit dicendoꝝ: neq; fortitan illa quibus id conat asserere. Primū quidē nō valet nō. n. si testiculi nō insūt aialib⁹ impfectis: ꝓpter hoc cōcludēdū aialū pfectoꝝ nō opus illos existere cū plura expetēt in ipoꝝ cōstitutione. vnde ꝫ non simplr necessarij fm quid tñ ꝛ alicui ut pfectoꝝ sūt necessarij specie. ꝙ aūt asserit thaurū impleuisse excisum: cōcessio sibi quoꝫ eundē vaccam ascēdisse ut coiret: nō hinc tñ habet inferre testiculos nō op⁹ fore in generatione: ac spma in vasis ió generari inuolutis: qm̄ excidēs aut abscidit osseū solū: ꝛ testiculos demū violenter extraxit: ceu coiter agūt excidentes. Et qꝛ meatus illi vehemēt inherebāt testiculis ab rupti fuerūt: ita ut semen a vasis inuolutis deueniēs ad osseum iā dimsū rueret deorsū. Si autem diceret Aꝛ. sperma fore cōtentū in meatib⁹ existentib⁹ inter testes ꝛ virgā cū huiōi aialis sint longissima. Rñdebit aduersarius si spma id fuerit hominū ꝓpter testiculos oportet accidere a qbus ꝓus fuerat generatū iā. n. sup ipos trāfluit. vnde Aꝛ. nō cōcludet hic intentū. Vel excidēs qđ nō fit testis pāniculū excisit: ꝛ tunc nō min⁹ ide sequet qđ antea. ꝙ aūt tertio dixit testiculos nullā partē fore meatuū fortassis veritatez non cōtinet cū alijs ꝛ mihi pluries sensibili appuit anothomia cofiriū. visū ē nāq; sperma in ſbam verā testū cadere qđ sperma ostēdit i eis inuentū ꝛ ipoꝝ augmētū cuꝫ coiter primo imanifestatoꝝ ꝛ inestimatoꝝ nō habere ut perdicib⁹ insit ꝛ fatiamis: historiarū tertio. Fuerūt etiā incidentes vasa seminaria nequaq; cū inuolutis cōtinuari supioꝝb⁹ refluxuris: sed magis otiri ex testiculoꝝ capite altero. Quidam vo reuerēdā Aꝛ. exhibētes dixerūt testiculos posse dupliciter cōsiderari: aut in cōi ut in oī aialis ambitu: ꝛ ita nō necessarij cū aialiuꝫ plurima careant illis ꝛ qm̄ Aꝛ. fmo erat vniuersalis in oībus ipoꝝ ptulit eos nō fore necessarios absolute uel in p̄ticulari: ut in genere pfectoꝝ: ꝛ tūc esse asserūt opus habere. Hi aūt ꝛ si veritatē sapiāt nō tñ fideliores extant expositores. Nā opus boni expositoris nō est fmonez verificare sed scribētis manifestare magis intentionē q̄uis sit falsa: ꝓnosti. ꝓmo. Ipsi. n. apte cōtra intentionē exponūt Aꝛ. Jo nāq; in aialib⁹ etiā plecti oubus inducēs voluit testiculos iuuamētū ꝛ nō necessitatē obtinere puta mozosioꝝ motū materie sperm anee supfluitates causare pozosq; seruare aptos ꝛ in his marie quoꝝ exterioꝝ est situs. Ait. n. in animalificis puta equis ꝛ talib⁹ alijs ꝛ in hominib⁹ saluantes reduplicationē inductus ē silr thaurus excisus implēs que ofa sūt aialū pfectoꝝ. Et ió dicendū ꝙ Aꝛ. tpe nōdū erat pfecta sciētia vsque q̄ꝫ anothomie ut ostensū dña. 99. Haly quoꝫ spma gñat in testiculo sicut generat spuma in oub⁹ equoꝝ cum stimulant ꝛ a pcussione vndarū maris. Ga. vo dixit ꝙ testiculi sūt q generāt spma: sed Aꝛ. ingt ꝙ gñat i venis inuolutis in vasis spmatis ꝛ cōplet eius in testiculis generatio. Jd vo vltimū qđ Aꝛ. imponit nō ab eo repio. Nicol. autē in pblematib⁹ attulit quid ambiguū serie Aꝛ. recitata inquiēs: Sūt tñ testiculi vtiles ad spmatis digestionē quēadmoduꝫ māmille ad lactis generationē. Nūc qdē dicūt lac in mānis generari. ¶ Propter tertiū vo sciendū ꝙ testes nō solū sunt iuuatiui: verū necessarij modi etiā p̄mi seu q̄rti necessitate: qm̄ ea q̄ fi silr Aꝛ. pcedit: qđ significant auctoritates ꝛ silr etiā rōnes. Ga. quidē in locꝫ q̄ꝫmultis. A. ēt. 15. aialū sniam ptractat Aꝛ. pfataꝫ cū dixit magister primus ꝙ testiculi exeūt a vijs spmatis: noluit intelligere ꝙ nihil facerēt ad generatiōnē spermatis: sed ꝙ sua ſba est diuersa a viarū ſba q̄ cōtinuant cū illis: qm̄ nō est vna via. sed sustentamentū viarū. ꝛ subdit: Et nō est mēdacium qđ dicit medicus quod inuolutū explicuit: p̄mo p̄ma ca. de anothomia vene defcēdētis. Ambiguus est. n. nō raro de aialib⁹. A. iq̄ēs: Testes sūt necessarij ad spma generandū ꝙ geonologiā cōseruat ꝛ iuuatiui ut fore me cōplementū def ac cōplexio masculina cōseruet ꝛ femmina. vñ tertio. 10. ca. i. dixit eos fore membra p̄ncipalia in quib⁹ generat spma exhūiditate delata in venis ad eos. Qui autem his ampli⁹ angat est Aucr. Ar]. fidelissimas interps ꝛ collega ipm non tenens coll. 3 secundo. capitulis de iuuamentis mēbroꝝ gñationis ꝛ q̄rto ca. de signis tempantie testium. In quo etiā medicinā conat tradere fm Ar]. fūda mēta. ꝫ poti⁹ via gradiēs cōiou ait: Testiculi fuerūt ordinata ad faciēdū spma: ꝛ ió fuit eorū caro alba: sicut caro māmillarū. Et ꝓpterea qñ cōuertit sanguis cōuertit ad silitudinē coꝝ. ꝛ facit ipm albū sicut cpar facit chilū rubeū: qꝛ vis agētis ē sibi patiēs assimilari. Rōnib⁹ quidē firmat qm̄ vnūqōq; gñat a sibi simili ꝛ cōueniēti. 7. metaphy. Spma vo ſba cōplexione ꝛ colore magis testiculoꝝ carnibus assimilat q̄ꝫ vasis inuolutis cū sint corpa neruosa frida ꝛ sicca colore versus eorū p̄ncipiū subrubeo. Ampli⁹ quanto aliqd est pfecti⁹ tanto plura regrit ad ei⁹ ꝓstitutionē

in de aialibus t.io.phl'.apparens. Natura.n.plus laborat t intētius i pductiōe pfecti q̄z impfecti. Ex homo t pluria q̄drupedū sūt alijs pfectiora. vñ his nō solū vasa suffecerūt spmatica in spmatis generationē verū op⁹ testiculoꝝ affuit: t q: eoꝝ incisio adeo grandē in aiali pmutationē inducit qō ostēdūt eunuchi. Rōnabile hos supra spma generādū potētiā habere. Adhuc si testiculi solū essent ut suspensiora deorsū trahētia vasa nō forent involuta cū eis adeo cōtinua ita ut spma su p sām caderet testiculi sed directe p eandē tenderet: cuius oppositū experīt incisor. Palin: Si testes nō essent oportuni ad spmatis generationē: sed solū pondere suo ut lapides in liciatorijs inuatui: tūc nūq̄z redderet qs sterilis frigidorū sup eos appositiōe ut opij iusq̄ami mādragore simi lia cū talis eorū pondus nō minuēs neq̄z meatus sic frigiditate coangustant qn deberent calore postea relaxatione ampliari. neq̄z similiter est dicendū vasa involuta ut testiculos frigidoꝝ suppositione nocere cū interius tendentia vbi calor intensior occultetē. Expertū aūt frigidoꝝ testibus applicatio sterilitatē inducere. Eti: Quibus testiū situs intrinsecus ut habentib⁹ colligationē dorse firmi⁹ inherentē sicut thecodeis elephātib⁹ t volatilibus nullā suā pōdere testes amplicationē v alis involutis possunt pstare ad modū lapidū in liciatorijs pendētū cuꝝ suspensione careāt exampliatia. Fortassis aūt qs dicet pondere opus nō esse cū meatus remaneāt calore interi⁹ apti. quereā ēt ppē qd testiculi horta casus seminis adō virge adherēt. Propterea sanius cōcludēdū necessarios testiculos pfectionib⁹ simplr̄ esse. Nosce quoq̄z q̄ lz dictū sit testibus inesse necessitatē gñationis t vigorē: nō tñ pncipaliter t pmo: sed sibi forte a corde infusaꝝ. ipm.n. est radix t pncipiū virtutū omniū nō solū qdē vitalis verū etiā nālis t aialis: dria. 38. vñ pmo t qnto de aialū generatione: Non est suspicandū ut qdā estimāt testiculos eē cōuentū multorū pncipioꝝ eo q̄ ipoꝝ fiat magnarū corporis trāsmutationū cā. non.n. ab ipis euenit ut ipsis t verū ppē cordis trāsmutationē cū quo cōtatē hūt nō minimā p artarias neruos t aspectū. Sūt.n. carneo solidiores velut speculū caliditatē cordis in eos delapsaꝝ i corpus refrangentes omne. Propterea dicēdū cuꝝ nō sit pncipia discepta ponē: verū in vnuꝝ tandē oia coordinare: dria. 38. virtutē t spiritū eisdeꝝ eisdem a corde dirigi q tandeꝝ istā pmutationē vigore cordis tñ i testibus suscipit: sicut spiritus a corde delapsus in cerebrū ab eodē. vñ collꝝ fo ca. de inuamēto mēbroꝝ gñationis: Scire debes q̄ istud mēbrū puta testiculi nō ē pncepo virtutis generatiue q̄ius vtus in eo sit ut opinat Ga. q: illud nō pōt agere suā operatiōē p se nisi p spiritū eidē missū a corde tempatuꝝ quātitate t q̄litate. Propē qō appꝛ q̄ virtus cordialis q̄ mensurat hūc calorē ut possit facere suas opationes sit pncipalis generativa. Et virtus q̄ est in B mēbro ē ei⁹ seruiēs. t si aliqō in hoc bꝛ dīnium est illud particulare. ¶ Propter qdē q̄rtū ad pmā quid dicēdū apparuit. Ad alīd sil'r visū. Illa.n. fuit Ar⁹. q̄ in psentiarū nō tenet opinio. Ad aliud dicendū q̄ A. nō intelligit sperma in venis illis pfecte digeri t dealbari t formari sicut nec sanguis oio digerit in epate ad cordis relationē: aut in meseraicis epatis respectu. vel id vigore accidit testiculorū ut iā p eundē apparuit manifeste: sicut meseraice tanq̄z: epatis manus ipsi⁹ vtute chilū in ruborē imutāt aliqualē de inuamēti q̄rto ca. i. t. 3. t interiorū. 5. ca. 7. Ad aliud dicendū ut visū q̄ sermo extat in aialib⁹ pfectis. Ad aliud dicendū verū existere de virtute generatiua materiei spermatice: nō aūt de danua forme t vigoris spermatici eo q̄ talis ostensū situat in testiculis vigore tñ cordis. Hēbria siqdē generāt spma materialiē: testes vo in vigore pncipaliū formaliter. Ad aliud dicendū testiculorū necessitatē nō fore p̄ter singulare: sed speciei gr̄a. Nā pmo qdē mō sūt necessarij: alio vo inuatiui ut dictū p̄i⁹. lꝛ. n. spma decidat a pncipaliorib⁹ corpis ptib⁹ id tñ mālē existit: qō si subdat generatiua virtutē a corde deriuari dicēdū sicut apparuit i aliquo mēbrorū ut i testiculis t nō alibi determinari. Sit itaq̄z de hoc taliter cum modestia diffinitū cū sit Ar⁹. finis cōsiliū quo uniuersis est ambiguitas t a cōtradictione remotior. Et ideo dixit Alexander nos sumus sustentati sup sententiā huius hois fo celi t mundi cōmentator cōmēto. 36.

¶ Differentia 36.

Quod genitura siue sperma viri nō sit pars constitutiua embryonis monstrat qm̄ spma facit sicut q̄ ab arte: hꝛ. n. ptātē speciē. 7. meta. t pmo de ge. aialiū. Ex spermate. n. t sanguine mēstruo nō ponit ibi dē vnū fieri: nisi sicut lectus ex ligno t carpētario: t spera ex cera t forma t ut sanatus a medicinali t vir sicut ex mouente t mobili. ac ēt q̄ masculus exhibeat speciē t pncipiū motus: femella vo corpus t materiā sicut in lactis fit coagulatione. Corp⁹. n. lac ē: formas aūt coagulū t pncipiū cōstare faciēs. Et cōsidē secūdo: femella exhibet corpus t molē: masculum aūt nō: t corp⁹ est ex femina: aia vo ex masculo. Adhuc nālium fo ca. 2. Ga. Spma velut artifex t ydeas existit: sanguis vo ut cera. et ideo subdit: Os vena artaria neruus cartilago pinguedo adeps mēbranū t medulla insanguinea qdē ex sanguine vo facta sūt Expssius. n. cuꝝ Ar⁹. sentit q̄quid aut ipi imponat alibi q̄ embryo cōstruat ex mēstruo solū tāq̄z ex mā ex spmate vo velut ab agēte t dante speciē: qō autez tale nō pars existit molis. vnde de re. sa. pmo: Sanguis t sperma gñationis nostre sunt pncipia. Sanguis qdē tāq̄z materia q̄dā ꝓportionatā t bene p oē acgestēs conditoꝝ. sperma vo rōnē obtinet conditoris. Palin: tertio. 21. Cōceptio ex spermate viri virtutē habet odonis fm̄ suā phl'. Et firmat qm̄ a plurimis aialiū cū sint paruissima nihil poterit fm̄ molē educi. dissoluerent. n. quedā etiaꝝ ita paruo cōplicant tpe ut nullū possit ab eis decidi quātū. Eti: fm̄ medicū cū. io. historiarū. Si debet impgnatio pfici opus sit vna proicere: quo quidem accidente virūlibet alterutruꝝ virūq̄z impediet ad susceptionē. Rursus ars imitat naturā: physi. fo. in arte vo ita euenit q̄ agens non ingredit artificiatū nisi in virtute tñ. Amplius posita genitura partē cōstitutiuā embryonis ierīstere materialem cū sit t actiua tunc idem erit agēs t patiēs mouēs t motū. loco quoq̄z t subiecto entia indistincta agens etiā in idē cōcidet cū materia agetaꝝ aliqd in seipso pmo: t sil'r gñatio non differt ab augmēto q̄ extāt cōsi in physicis septimo t fo ac de ge. t cor. determinata. Nō igit genitura pōt ē em-

bryonis constitutiua. ¶ In oppositz hippocrates de embryonis gñatione volés nó solú viri spma cóstitutioné generati subingredi: verum etiá mulieris: qó t videt sentiri historiarú. 10. cóplexionú fo ca. 2. aphoris. 1. t in locis q̃z multis cú inuitatione ad libtú de spmate nondú trãslatú. Similiqz. A. nó soluz in canone verú in tractatibus aialiú qñqz: qó t fulciút arguméta. Cóceptú náqz primá mixtura dico ex masculo t femina: de ge. aialú pmo. mixtura vo solú extat corpor. pmo de ge. t corpe. Amplio delinquit cú quid possit paucioub cóstrui ampliotibus idé pficere physicorú apparés pmo: cú natura t ars respuát semp qó supfluú ut thonica denotat aialuz pcipue. hoc aút euenit si relicto spmate ppotiona lioni ipsá cóstituant ex sangnine incóueniétioni eisdé cú oporteat sanguiné pmú ad naturá trásmutari spmaticá q̃z in partes quo sperma non eget cú sit tale Rursus diuersitas in posteris diuersitaté arguit in priorib saltẽ imediatis cú causef ab eis: núc autem partiú q̃dá spmati similál: alie vo sanguini ut caro marie: ppf qó cú ortú suo attestef pncipio in tegni fo libro. Aue sanguinee partiú gñabunt ex sanguine: reliqe vo ex spmate eisdé ppotiõate. Itaqz genitura ps embryonis extat cóstitutiua. ¶ Propter pmú quidé sciẽdú q̃ qd sit genitura t spma dria visum. 34. Dico aút parté cóstitutiuá corporeá magis materiá importanté t molé. Embryo quoqz si dicatur esse qó ex pncipijs gñationis in matrice cóficit tertio tñ theorice iuxta veteré huic fm tpa cófecto diuersá noia imponunt altera fm náqz to q̃tuor varia tur tpa in quoz pmo sub spmate repit forma: t túc spmaticus appellat. fm vo in quo sperma rupletum apparet sanguíe nó tñ cor aut cerebrú aut epar adhuc discernunt: diuisio tñ partiú incipit apparere t quo tpe fetú Hip. noiauit. Est t tertiú qñ informatio cordis cerebri t epatis manifestius apparet t relique partiú incipiút informari noiatú túc qó cápitur embryo. q̃rtú vo tépus existit qñ discernúf t apparent singula mébria formatione cẽli pfecta quáto tñ minoiata t túc conceptus vocat: eo q̃ moueant t pedib calcitret manifeste. ¶ Propf vo secúdú sciẽdú q̃ q̃dá ceu Hip. t Ga. ex cócepto maxime nãliuz fo vbi nó parú ac ẽt de vtilitate particulaz se peripatheticú repsentat qñqz posuerút q̃ sperma sit ps mãlis etiá cóstitutiua embryonis. Mouenf. n. vidẽtes mébria dicta illi spermatica cósimilari ut sánguinea sanguini: t q̃dá restaurari: alia vo mima ac p cetera taliú signoz postera: qó qdé nó oz cuz virt dicta informatiua spermati inexistens huiói plasmationẽ t filitudiné possit ex méstruo coaguládo t dealbádo inducere. Ga. imitás. Ar|. naturaliú sensit fo ca. antedicto. Nó. n. nece ssitas generati sumẽda est oifartá a mã veruz amplo ab agẽte t forma cuz fine cõtra Empedoclẽ physicoz fo de ge. aialú. 5. quod etiá dria inotuit. 30. Dicẽtib quoqz sperma soze ptẽ embryonis materialẽ multa consequunf in maturis pmóstra in argutis absurda. Quidá vo sequacium Hi t Ga. vtriuslz partis róones vitare volẽtes dixerunt in spermate tria soze cõsideráda: parté videlicz grossaz tenacẽ: quá quidá in substátiá cedere ponút mébroz spermaticoz. parté quoqz subtilé acré vaporosam t hanc dicút in spiritus sbam cõuerti t ptem tertiá puta virtuté informatiuá operanté velut q̃ arte cõsistunt. Cuius quidé positionis falsitas quo ad pmá partiuz manifesta ex inductis existit. Quid vo tenenduz in religs duob ex cõsequẽtib apparebit Fuerunt t tertio alij dicentes sperma fm sbam ipi nullo modo soze parté embryonis cõstitutiuá sz virtute tñ. Audiẽtes Ar|. sermones in porib argutionibus inductos. Cui qdé opi videf Ga. naturaliú fo ca. 2. Nihil. n. molis spermatis verú vigor solus t odor audif ex ipo cõstitutionẽ embryonis intrare: qó plures exponẽtes Ar|. incõplete sensere: que silr positio intellecta subtili Ar|. snia pmanere nó valet Sequeret náqz virtuté vehementé actiuá pfectiuum ppriú delinq̃re subiectú. Ex hoc etiá nã videret insipiẽt opari. Cui qdé sapiẽtie nó est finis cú relicto subiecto cõuentioni pprio extraneo inhereret t impropositionato. Adhuc q̃ pfectiora genere aialiú nó solú virtuté expetút sed t subiectuz cum in sui plura expetát cõstitutione dria priori. Sicút quoqz praue Ar|. exponẽtes coñ ipius mentẽ ut tertio dicẽdoz eluceſcet aperte. Ad aliud vo qó supficieten aditus Ar|. sermo sonare putaf: sperma. s. embryoné ingredi vigore solú. Dicendú aliquos p huiói virtuté intelligere informatiuá intellectú vocatá fo de ge. aialiú. hec. n. embryonis cõstitutioné nó subit in virtute ceu forma artificiati uel silitudo existẽtio in aia qó artificiatú subintrat ut medicinali sanatú disciplina: mole aút mime. Sed certius dicendú q̃ Ar|. de ge. aialiuz pmo sermo coñs extat in omni aialiuz nã: qó ostẽdunt inducta enthoma: t pisces ouificantium qdá. a quib moles nó videf decidi spermatica in semella: ppter eoz impfectioné aut ab eadé sucipi verú poti caliditas t virtus aliqua ac odor in vẽtositate aut fumo imitit sustentata cú accidentis sit pmo i susceptiuo ppo pmanere. ¶ Propf quidé tertiuz sciendus q̃ pfectorum genitura embryoné ingredif nó equidé ut paro que materialis cõstitutiua eorum veruz magis. vnde motus initiú t forme impsiuú. Et ideo id in talib sentiés Ar|. pmissum questum q̃ vniuersalius in pmo de ge. tengerat aialium resumit in fo: In quo qd de substátia accidat spmatis ostendit quid etiá t qualiter habeat esse virtus q̃ fulcif idem. ait enī: Geniture autem corpus t cetera. vult náqz q̃ cú ipso spermate virtus emititur quidem intellectus vocata que generatiõis est pncipiú existẽs a corpe sepata. nõ. n. mébriú hz organizatum ceu virtutú alie naturaliú. Ea ppter virtus diuina t intellectualis appellaf a cómentato. 7. metaphyria. 48. Et hec quidé virtus cóplectif sperma t inde pcedit in gñationé embryonis suscitata t mota coeuntis impulsione quouslz corgñef: demũqz illi vigore mébria generant reliq: dria. 38. vñ Ar|. i corde est forma t species epatis: q̃re epar est q̃si ex supfluitate nutrimenti cordis. A. aialiú nono: qó silr euenit in alijs. ab actu. n. ente qó potentia existẽs fit in natura ceu arte factis. Subdif aút postea q̃ corpus geniture fit a corpe insepabile qó quidé sperma genitu re. i. actio gñationis pncipio t spiritu replef naturã habẽs humidá t aquosaz. Propter qó ait nó esse q̃ rẽdú ipm semp soras exire neqz particulá tñ aliquá esse cõstitute forme qó declarat velut vtiqz neqz coagulú lac cõstare faciẽs: eteni hoc pmutat t particula pstituta molú est nulla. Sic igit sapit q̃ sperma subtiliatú t vaporosum redditú in spiritus conuertatur

forma entes ꝛ factores embryonis. neqꝫ. n. coaguli virtus in lac impmit nisi vaporatione coaguli fulcita. vñ. A. ibidē: Et nō putes ꝙ Ar'. dicat ꝙ sperma dissoluat pereat ꝛ mutet q̄si ad nihilū: imo ratio eius est ꝙ ego innui tibi in. 9. scdz eiusdē aialiū dicentis ita: Et putāt homines ꝙ a Ar'. putauerit ꝙ sperma viri nō esset pars pueri: neqꝫ imixtū cū materia ei⁹ Sed hoc nō fuit eius cōsiliū: sed suū extat cōsilium ꝙ iuoluat cū materia ipsi⁹: ꝛ pfundet in materiaꝫ ut fit operator membror ꝛ ducat idoneā materiā ad mēbra ꝛ erit id sperma materia spūs in creatura: ꝛ efficit multū subtile ꝛ abile ut in spūm trāseat. Et dicam⁹ ꝙ sperma sine pfundatione opator sit i mēstruo sanguine ꝛ non sit sperma mulieris operans sed materia: quare is tertio. 20. de cā spermatis plm studij spmatis est in pticularitate spiritus infantis: ꝛ nō ē nisi velut coagulū agens in lacte. vñ pmo pma: de etatibus. Parū est ex quo pueri fuerūt spma ꝛ spiritus vaporalis. quor quidē snie ꝓsonū est collz ſo ca. de vtilitate gñationis membror ita: Non est credēduz ꝙ spma pbeat iuuamētū q̄litate solū sed confert in uamēto caloris qualiditatiui ac si dicat nō solum ingredit caliditas in abstracto ut virtus: sed calor quē sentit esse corp⁹ seu calidū in cōcreto quo notauit spma in vapore ꝛ spūm dissolutū embryonē subintrare. vigore nāqꝫ spūs a corde alijsue pncipaliū partiuz decisi vnus pficit in testiculis spiritus gignitu⁹: cui⁹ virtute spma euaporans in spirit⁹ dissolvit: ꝛ tm ipse ois generat in corde pmo: testiculis aūt ſo. Preinductū aūt rōne firmat: qm quāto aliq̄ pfectior: tanto pluribus egēt in ipor pductōe: dria por: qō modus aie ostendit introductionis humane atqꝫ artificiator elegātior. homo i t ma xie ꝛ plura huiōi sūt aialiū pfecta. Quāmultis itaqꝫ indiget in cor constitutione. Cū igit imfecta etiā ut inductū imittat caliditatē ꝛ virtutē q̄ pfectiora tāq̄ potētiora vtutis etiā fulcimentū pstabūt. Ampli⁹ cū sperma decidit in matricē: mox cōstat hymē: historiarū. 9. aut peryssetoni. circum siccū vel grans notata: de ge. aialiuz ſo. ꝙ aūt sic vallatū ꝛ calido affectū nō habet uiā ad resolutionē sed euaporationē in spiritū cōuersionē: qō de generatione infantis indicat veteris hippocratis spmatis sēr dierū visio in pellicula more albuginis contenti. Rursus actio cōtactu pficit ois: hic autem verius corpor: de ge. pmo. Cū aūt corpus genture sub natura corporeitatis pmanet spirituali: pfectius saluant que pmissa q̄z si virtus sola uel caliditas ingrederet: quē quidē ars obseruat tenorē: ꝛ iō materiā solā ornat exteri⁹ ut eaz palpare valet. natura vo p omne plasmāo extendit eminēs seu pfundū: naturaliū ſo ca. 1. Palin: Aliter nō saluaret similitudo generationis casei ex coagulo ꝛ lacte ꝛ embryonis ex spermate ꝛ sanguine. Itaqꝫ genitura cōstitutionem ingredit embryonis non mole neqꝫ vigore solū: vel eo spmate in spiritus resoluto q modus fere obtinet mediū. C Propter qdē q̄rtū ad pmū qd dicenduz apparuit ex notatis. Ad aliud dicēdū ꝙ. A. ſo ō aia volut odorē materialiter olfatū imutare: nō aūt intentionaliter cōmētator de aia ſo. vñ sm. A. in gñatiōe locabit corpor. Ad aliud dicēdū ꝙ Iz ars sit nature sequela quedā: tm pōt ars quod nō natura ꝛ contra: dria. 18. ꝛ. 164. Natura. n. ut tactū materiam tāgit ꝛ plasmat p omne: ars vo qō extrinsecū tm pōt ꝛ eā in aliud generādo mutare quod nō natura valet: naturaliū ſo. Ad aliud dicendū ꝙ gutta mulieris tūc nō emittit ad extra ꝛ ad collū matricis impediēs spmatis virilis attractionē verū ad intrinsecum matricis magis qō demū cuomit aut euanescit incitata matrice ad susceptionē spermatis viri. Ad aliud dicēdum ꝙ nō accidunt inconuenientia in argutis inducta: eo ꝙ si positū sit spma essentiā ingredi embryonis: non tm tāq̄z pars existens materialis sed velut formalis ꝛ efficiēs magis: quia spūs seu calor innatus tanq̄z forma etiā membror extat ꝛ motor collz ſo ca. de actione ꝛ passione in quolibet mēbro. vnde de motu aialium: Omnia vident aialia spm habentia cōplantatum ꝛ potētia isto. id autē quo aliqd pōt agere extat eius forma. Auctoritates seu rōnes partis aduerse q̄stū inferāt silr visū. nā medici ut ad multū tenuere spma materialiter etiā embryonez intrare. Ad aliud dicendū ꝙ Ar'. 10. historiaꝝ loquit de mulierū passionibus nō sm ꝓpam intentionē verū medicinales ampli⁹. Ad aliud dicēdū ꝙ ibidē interuenit mixtura corpor. vnū tm locū tenet factoris ꝛ forme ꝛ reliquum vo patientis ꝛ materie ceu menstruuz ꝛ nō patētia ꝛ materialia vtraqꝫ. Aut dicendū ꝙ spma non euanescit verū sub ſba remanet ut ostensū spirituali. Ad aliud dicendū vez fore si eque cōstruat bene ex pauci. ostensum autē ꝙ pfectionū⁹ aialiuz pluriū⁹ op⁹ est in cor cōstitutione. Ad aliud qd dicēdum apparuit ꝛ dria notatum. 30. virtus nāqꝫ informatiua sanguine ad naturā spermaticā pmutato: valet mediāte spmate in spiritus resoluto ex menstruo oēs gignere partes absqꝫ eo ꝙ ipm in materiā cedat generati.

C Differentia. 37.

Quod sperma dictum femelle aut humiditas dealbata seu gutta ingrediat cōstitutionē embryonis ostēdit. Ex vetere de infantis formatione ꝛ Ga. in locis q̄z multis extra nāliū haliabbate silr ꝛ A. tā in aialiū q̄z i canōe. Ampli⁹ historiaꝝ. 10. Si dz fetus fieri ex vtroqꝫ mare. s. ꝛ femellā cōmīsuratos esse ad simul emittendū. si. n. multuz dissonēt nō erūt pueri. Et similiter tertio. 20. ca. de cā spmatis ibi etiā Ar'. cōcedit mulierē habere sperma. quod aūt ejcit vna videtur vtriusqꝫ sperma: cū sanguis nō emittat in coitu filiāte. Ampli⁹ mulieres curiose solicite in coitu cum impgnant testant ceu ꝛ signāt medici os matricis ꝛ pudendū post coitū exsiccata repiri denotātes se hic cōcepisse: habētes ꝛ in hoc delectationē nō puā. Id aūt nō videt aliter cōtingere nisi qz matrix simul gustā mulieris cū spmate virili attrahit ꝛ reseruat. Et: Mulieres habent testiculos occultatos iuxta duo matricis cornua. hi aūt cū nō sint frustra ceu nāliuz nullū: verū in spmatis generationē ordinati: dria. 35. Adhuc agēs ꝛ patiēs ꝓportionari oz que q̄zto amplius talia magis efficiēt: pmo de ge. ꝛ cor. Sed mulieris gutta plus sperman viri anologizat q̄z menstruū cū cōuenit eidē digestione interueniēte vlteriori substātia ꝛ corpe. Palin: Si femelle nō ingrediat gutta partū erit tūc ex mēstruo generatio solū tāq̄z ex materia. cū igit mēbra sanguinea etate dicāt qualibet deperdita posse restaurari in quod pus. omne igit mēbrū regenerabit mutillatū: cuius sensus edoceret oppositū. Itaqꝫ femelle gutta constitutionē in-

gredítur embryonis. Cuius oppositus martyrizant Arist. per omne animalium collis & naturalium virtutum secundis: firmantes ex menstruo & genitura embryones compaginari tñ. Itidem si gutta ingrediatur femelle cum virtutem habeat non tñ passiuas verum & actiuam sicut Ga. multotiens inpingit Auic. habeatq; menstruũ pro materia tũc posset concipere per seipsam absq; altero agentis auxilio qđ sensus cũ Ar'. deludit. Adhuc differentia priori peccatũ concidere cũ potens paucioribus fieri constituatur plurimis ut etiã apparebit. Sed embryo pót ex genitura ut actio & menstruo passiuo construi. Hec. n. velut forma & materia extant cõuenientes. Ex his ãt sine reliquis vnum per essentiã consurgit etiaz. Gutta igit femelle constitutionẽ non ingredief embryonis. ¶ Propter primũ quidẽ sciendũ qp quid sit embryo: differentia visum est pmissa: quidq; aliqualiẽ mulieris gutta cuz eo qđ amplius ex dicendis apparebit. Propter quod sciendũ Hip. & Ga. cum eorũz complicibus senserunt femellã habere sperma etiaz verum constitutiuũ embryonis & constitutionẽ ei⁹ ingrediens nono aialium relatũ. A. vnde tertio. 10. de causis spermatis: Apud Ga. quidẽ & medicos masculo & femelle sunt simul duo semina de quibus ambobus dicitur nomen spermatis non cõtate nomis tñ sed vniuoce. Voluit enim qp gutte mulieris nõ solum inesset vis coagulationẽ suscipiens verum coagulationẽ impmens. Remissior tamen vigore virili coagulationez impmente: in gutta vero mulieris susceptiua coagulationis intensior: pmo prima. ca. de membris. Sed id ut monstrabiẽ ẽt absurdũ dicere sit semellã habere sperma: repugnat premonstratis de ge. animaliũ pmo ita habente: duas non contingere fieri spermaticas segregationes. manifestũ. n. est qp femelle non confert sperma ad generationem. Si enim sperma esset menstrua vtiq; non essent. nũc autem ppter hoc esse: reliquum non aderit: qđ plurimis astruit signis. Multotiens nãq; femella concepit nulla ei facta delectatione in coitu & similiter eidem facta nihilominus. Itidem equaliter concurrentibus masculo & femellã humidis nil generatur nisi adsit humor menstrualis cõmensuratus. Amph⁹ non valet quod estimãt quidem femellã sperma habere: ppter delectationem fieri homogeneã femellis ut maribus in coitu quia huiõi non est humiditas spermatica totius: sed loci pp'ia magis ut matricis superfluũ neq; eius delectatio spermatis arguit emissionem. fit enim interdũ ex spiritus emissione velut i pueris apparet prius adhuc coire impotẽtib⁹. Palin: Dubusdã aduenit ut colore albis. alijs autem non fit ut subnigris & virilib⁹ ¶ Adhuc multitudo ei⁹ quod emittiẽ non est pm spermatis emissionem: imo multum excedit. Eti: Causatur ex alimentis ceu sũt acuta mordicatiua. Hec enim notabilem eius faciũt segregationẽ. Itaq; femella non habet sperma viri spermati analogizatum verũ magis dictum equiuoce. vnde nono animaliũ. A. dico qp sperma viri & mulieris equiuocat in nnmine spermatis: sicut hoc nomen oculus est equiuocum cum dicitur oculus solis & hominis. quod nõ cognoscit in spermate viri & mulieris per participationẽ nisi in nomine: quare tertio 20. Nomen quidem spermatis cum de duobus dicitur est per coitatem nominis. & subdit: Sperma viri est calidũ digestũ spissum & sperma femelle genus est sanguinis menstrui parũ conuersuz & non est longinquũ a virtute sanguinea elongatione spermatis viri. Et ppter hoc assimilauerũt ipm plbi anteceden tes mẽstruo. vnde pmo & quarto de ge. aialiũ: Mẽstrua sunt sperma indigestũ: & ideo A. plerũq; nõ sperma quod mulieris vocat sed guttã & aquã quandoq; ¶ Propter secũdũ vero sciendũ qp Hip. Ga. cum A. cũ haliabba. dixerũt sperma mulieris siue guttaz ingredi embryonis cõstitutionẽ: quoz quidã voluerunt id fore non p modũ materie solũ sed agentis: ut tertio theorice: ca. 34. Hip. & Ga. arbitrantur qp sperma agẽtis & materie obtineat locũ in fetus gñatione: sanguis aũt mẽstruus solũ materie. Id autem Ga. ut ei nono imponit aialiũ. A. pluribus mitit rõnibus & signis minus sufficientib⁹ astruere qđ puto i libro de spermate ipsius fore. ¶ Primitus nãq; Ga. reprehendit illũ qui dixit qp sperma nõ mouet in matrice: quoniã iã foret appetitus matricis cõtra sperma si ipm ejiceret: imo retinet illud decoquit & digerit: faciẽs circa ipm euenire cotidẽ terreuz durum sicut accidit pani in furno assato. Hip. de ge. infãtis. Eti: Matrices facte sunt aspere ut spma cõtineat ne foras labat. Adhuc ossa nerui vene & talia dura alba ex materia fluida nõ possunt fieri: sed ex materia viscosa contempata nõ fluẽte qualis est sperma mulieris nõ aũt sanguis. Itidẽ: gutta mulieris amplius cõicat mẽbris radicabilib⁹ qualitate qz sanguis. Cũ n. gñatũ habeat generanti assimilari: gutta mulieris materia cõueniẽtior & ppinquior erit sanguine partiũ generationi. Rursus spma ꝛ pjciat interdũ retinet tñ cũ est opus sicut sanguis menstruus retinet & emittit qñq;. Amplius ppter quid facti forent testiculi in muliere & vasa spmatis si non faciũt ad spmatis generationẽ: iã. n. essent ociosi. Recitat autem se vidisse in muliere vasa spermatis plena hũiditate spmatica: ꝛ spma illud fuisz humidius eo qđ maris Vidit etiã mulierẽ ppter reteutionẽ spermatis suffocationẽ pati ex viri abstinentia: deinde sanata fuit cũ euacuatione ipsi⁹ quando extitit delectatio. Sikiter somniat femella & delectat & spma emittit. Eti: Si mulieris nõ ingredif gutta. tunc ossa: nerui vene &c huiõi forent de genere carnis. Et deinceps diminuta & fracta possent restaurari fm oẽm partẽ & dispositionẽ: cui⁹ oppositum experimur. Adhuc filius assimilaf matri nõ aũt fit ppter sanguinẽ ipsi⁹ cũ sit mã & materie nõ sit assimilare sed forme assimilaf etiam patri & matri. Id aũt erit ppter aliud ambob⁹ cõe quod extat sperma & non sanguis cum vir careat mẽstruo. Itaq; sperma mulieris ingredif ceu quod viri embryonẽ. Et subiungit deniq;. A. qp Ga. putauit his similib⁹ magnã fecisse probationẽ. Deinde sibi ipe coarguit Ga. oportere filiũ semp patri assimilari cum maris sperma sit eo quod femelle efficacius. Respondet autem sperma mulieris seipsum semp a menstruo maturari. vnde semp cõualescit vigore ei⁹ Sperma vero nõ habet adiutoriũ quod viri. Alibi etiã dixit qp sperma mulieris reddit se cibũ spmati viri. hec igit sunt Ga. ratiocinata. Haliabbas aute duplicẽ assignat cãm ꝛre sperma mulieris gñationẽ ingrediaf. vna ut sperma mulieris esset conueniens spmati viri. ipsum. n. grossũ ẽ & cõplexione calidum mulieris ỹo subtile ac frigidũ ecõtra: propter quod

vnum alteri cōmiscetur ad contemperandū ⁊ permixtionem faciendam bonam. Est ⁊ altera operimenti generatio quod spermaticū circundans. virile nāq; sperma non potest se per omne distendere: sed occultatur magis: propter quod spermate indiguit mulieris: vt pellicula ꝓstruatur huiōi: ⁊ ea sperma roboret virile: ad hoc vt spermatice plurime possēt ex his duobus generare quod altero fieri dicunt non posse Ga. autem inducta ⁊ que similiter Haliab. stare non possunt vt asserit. Al. ibidem. Nos enim inquit mirati sumus super illud q̄ olfecit medietatem cuiuslibet rei: ⁊ dixit se scire philosophiaz quomodo dixit istas rōnes raras: Videamus nanq; quicquid dixit medicus iste contra Ar⁊. putans se aliquid dicere cum nihil dixit: ly sciuerit multum de ramis ignorans radices scientie. Quod aūt dixit Ga. primo reprehendo illum qui dixit sperma non morari in matrice dicendum non valere: q; membrum attrahit. Cuius q̄dē attractionis cum expleuerit vtilitatem id expelli sicut apparet in attractione aquositatis ab epate ⁊ venis ⁊ mēbris que medicinas attrahūt: vt rectificet mala eorum complexio. aut materia dissoluatur quas ipōrum potito expellunt auxilio. Nono ēt animaliū. Al. scribitur illum fore stultū: qui dixit eo modo operari matricem in sperma quo furnus in tortā. ly enim matrix sit calidissima cuius tū interior superficies est humida valde. ⁊ ideo non est de sui natura coassare aliquam ſbam ⁊ telam ac coriale generare in ipsa. Si enim hoc accideret tunc venter ⁊ epar calidi circa illa que continent in seipis membraná inducerent caliditate. Que nanq; circa sperma constituitur membrana virtute fere ꝓstituitur iformatiue. Si enim potest esse generare: multo amplius ⁊ membranaz ambientem sperma. Quod enim in plus ſm dialecticū potest ⁊ in minus. Neq; ēt dicendū est scōo: q̄ matrices sint facte aspere ꝓpter retinere mulieris guttam sed viri sperma: ⁊ conceptum lenificantur etiam ex supfluo humiditatis fluxu. Neq; dicendū postea q̄ mēbrana dura vt ossa ⁊ que talium: non pōt a materia generari fluida rubea. Cuz virtus informatiua valeat huiōi ex sanguine generare: nāliumscōo. ca. 2 necessitas enī generati nō dependet a materia ſz amplius ab alijs causis ⁊ marie siue in alijs: ⁊ de gene. aīalium. 5. Similiter non ē dicendū q̄ gutta mulier⁊ magis cōmunicet mēbris radicalibus: cū hec sit impura liquida frigida: ⁊ matricis superfluitas ē qua mulier frigide cōplexionis langorosa non parū abūdat: aīalium gn̄ationis pmo. Et nō est dicendū q̄ sit simile de sanguine ⁊ mulieris gutta: cum hic sit necessarius sine quo gn̄atio fieri non potest: illa vero minime. Neq; ꝓuincit ēt q̄ dicebat testes iā ociosos fore: cū scōo coll. ca. de inuentione spermatis in generatione hec tollatur instantia. Viri nanq; habēt mammas: nō tū obtinent in gn̄atione lactis inuentionē. Testiculi enī huiōi aliam pstant vtilitatē: q̄z sperma causare aptū gn̄ationi. gignunt enī humiditatē incitantē desideriū ad susceptionē seminis virilis cōuenientiorem: propter quod nec ipsi neq; huiōi ē humiditatis ociosa. complementū ēt forme tribuunt semine ac cōplexionis preseruationē: pmo pma ca. de mēbris. Ad aliud dicendū: cum fallitum fore lata q̄daz colorīs silitudine. plus enī a spermate distat ea gutta: q̄z ēt sanguis ab eodem vt apparuit. Et similiter dicendū ei quod de suffocatione inductū. Neq; quod de somnio affertur ⁊ delectatione ꝓuincit: qm̄ pueri somniant adhuc ipotentes in actu: ⁊ delectant spiritus emissione absq; spermate. Mulieres enī ſz matricē multipliciter delectant: in suscipiendo virile sperma: in ejciendo suū: ⁊ in diuersitate motus mētis: appens: dēia. 34. Et silr in confracatiōe ꝓpue circa orificium supremum versus pectem: ita vt in hoc curiosi has ad syncopim perducant. ꝓportionatur nāq; delectatio huiōi partis ei⁊que virge sūmitat⁊. Nō ē ēt necessarium guttam mulieris ponere: vt inde spermatica generent mēbra irrestaurabilia. hoc enim ex sanguine ostensum ē virtutem posse agere informatiuā. dicūt etiam ipsi medici⁊ sanguinez in gn̄ationis exordio in spermatis cedere nām: ⁊ q̄ partes primitus inde generate vt sanguinee scōe restaurari non possunt: quod sapio. Quod ⁊ de assimilatione inductum vltimo minus valet: sed ꝓpōs cōmittitur magis: cū ex oratōne hic mīltipliciter verificata perueniatur in vnū ipius simplicem intellectum. vna enī res ſm Al. ibidem plures causas habere pōt: vt apparet in calore propterea iquit q̄ syllogismi quos Ga. induxit nō sunt resolubiles recte in figurā veram ⁊ modū iperfecte nanq; adduxit. Similitudo siquidē vt ī presentiarū ē dicere a duobus vī causare: quorum vnū ē vniuersale magis: alterum vō particulare. Vniuersale quidē nāe vniuersalis speciei intentio. Nō enī q̄ vniuersalis nā solum intendit gn̄ationem: imo etiaz corruptionē: cū vna absq; altera fore nō possit. Corruptio enī vnius est gn̄atio alterius: ⁊ ecōtra ō ge. ⁊ cor. pmo. ly enī natura particularis gn̄ationem semper ⁊ conseruationē intendat. Omne nāq; aīal salutem tueri conatur: mortē perniciemq; deuitat: de cō solatione tertio. similiter non solū masculum intēdit imo ⁊ femellā cū sine his nō possit duob⁹ perfici generatio. Natura vō singularis peroptat masculum cōtinue: ea pp de ge. aīalium scōo: Femella est mas orbatus. Quare in ſmonibus genealicis leg⁊ Ado salice scribit: Adā ex eua ipius semp binos marē ⁊ femellā vz suscipere: vt unūcem columborum more possent genus propagare humanū. Causatur ⁊ silitudo ab ēte particulari āplius triplici puta celesti aliquo vigore ⁊ imensa imaginatione femelle marie: ac iformatiua virtute indita semini. Vis aūt celestis aliqua ē forme ⁊ imagines celestes: quas Indi ⁊ Chaldei imaginati sunt in. 8. celoum existere. vñ Ptholemeus centiloquij. 9. Cultus huiōi seculi ait fore ſbiectos vultibus seu figurationibus celestib⁹ ⁊ in. 95 eidē: Forme semp accidit: vt id quod ascendit ex gradibus sit simile illi quod appetet natus. Nō Hali. rodoan declarat: quadaz longiori principis vnius iducta historia: ⁊ merito q; motus seu mundus superior omnium hic motuum inferiorum ē causa: vt omnis virtus gubernetur inde: methau. primo. Dependet ēt similitudo a virtute imaginatiua non parum ⁊ viribus anime. vnde ꝓblematum. io. satisfaciens quesito. Cur in hominibus minor fit assimilatio geniti ad gn̄ans q̄z in ceteris aīalium: qm̄ homo multifariā ſm animam disponitur in coitu. Fm enim q̄ pater ⁊ mater in coitu fuerint dispositi: ita afficiunt genita. De vigore quoq; imaginationis q̄pluria locuti sunt. Al. marie de anima quarto ⁊ Algazel ipius collega: volentes vt vi imaginatōis intēse deijcia

tur hō i puteū ⁊ camel⁹ i calcadriū ita vt opek ñ solū
i corpore ꝓpo verū ⁊ i alieno dria.135.⁊ ideo ñ ē mix
si materiā passibilem adeo vt sperma ⁊ mēstruuz va
leat imutare.vnde pmo pma ca.de ḡlitate gñatiōis
humoꝝ: Ipemet estimationes mouēt hūores:ceu sā
guiné mouet reo intueri rubeas.et scōaciusdē: Con
tingit corpus pp affectōes pati aialeo. plerūqz emz
res ipumunt nāleo sicut accidit:vt puer illi similaf:
cui⁹ forma imaginata fuit cū extitit cōuētu ⁊ vt sit co
lor ꝓpinquus colori ei⁹ quē viderūt :cuz fuit casus.
Talia tñ credē abhorrēt q difficilis dispōnis nō no
uerūt hitudines:nō āt sapientiā diligentes. Quare
tertio.xi.ca.de gñatone embryonis. Et dixerī qdaz
sapientū:⁊ nō sūt elongati a iudicio possibilitat⁹ : q
de causis assimulatōis ē illud qō exemplificaf:cū di
spō ꝛceptionis i mēte mulier⁹ aut viri ex forma ima
ginata exēplificatōe firma. De huiōi vō imaginatio
nis assimilatōe i Genesi repif exemplū: qūo Laban
eius decipiebat auunculū Jacob .facta nāqz prius
agnoꝝ ptitione oriendoꝝ color⁹ distinctōes: Laban
vnā spēm color⁹ eoꝝ eligente:ḃ tūc virgulas colore
opposito colloratas:in flumē quo potabant⁹ oues coi
tus tp̄re ⁊ ꝛceptionis ꝑponebat:vt ex imaginatōe tal⁹
color⁹:illo agni reddant geniti colorati ꝓut sibi cede
bat i sortē. Expte qdē vtut⁹ iformatiue:q̄ ꝓncipium
ē quoddā diuinū desup a supiorib⁹:ꝓplerionum ꝑ
mo ca.1.iuxta illud scōi de ge .aialiuz: Jn gbuscun
qz apprehendif qd diuinū.tale vo ē qō vocaf intelle
ctus :qr cū ea fuerit valētior oīmode obtinēs:⁊ i eo q
optime sit dispositus sba ⁊ nā:paterna silitudinē imp
met oifariā:vt albamni faciēs masculos⁹ vir fort⁹ cor
por⁹:tertio.xi.hic enī non fm spēm tñ assimilat aut
radicalia indiuidui:imo ⁊ fm accidēna vt signa ⁊ sti
gmata.vnde de ge.aialiū pmo: Nō solū fz nālia pa
rentibus assimilati sūt pueri:sed ⁊ fm acqsita:cū.n.
gñantes cicatrices haberēt:geniti locis susceperunt
eiusdē ār visū ē in calcedone pre habēte in brachio
vocatū stigma:i filio affuit ꝓsula tñ ⁊ nō de articula
ta pictura:⁊ ego vā signa in ambobus asperi qñqz.
Quare de aere ⁊ aq̄: Calui caluos:varij varios : ⁊
strabi strabones gñant. Cū aūt vtus iformativa exi
stet ꝛrie silitudo ꝑfectiorus ⁊ remotior⁹ inducetur
vt mris vl⁹ aui. Et nosce id tractari de ge.aialiū ār to
vbi cā solū ex motu ⁊ vigore assignaf ꝓncipij marie
activi. Et iō .A. ibidē ꝓmus magister decliat ad fre
quētius.nā qñ fortis exiterit gñatur hic hō vt So
crates.cū vo debilitari ceperit ꝓducif hō q si ꝑfec⁹
ifirmet aial seu monstr⁹.⁊ hinc filr habet:q cū huiōi
motus fortior exiterit:natus similabif pri.cū vero i
becillaf mri:aut superior⁹ alicui:fm q magis aut mi
nus cōtingit debilitari:ceu motus socrat⁹ aut mascu
li vl⁹ hois sālvaf vtus vl⁹ corrumpif. vnde .A. assimila
tio ē cōis ⁊ ꝑa. Cōis qdē fm spēm:vt in ptbis aut
ethiopib⁹ : ꝑa vo fm ordines:qñ filij ꝓpetates
hñt a parentib⁹. Cū ergo fuerit assimilatio fm oēm
partē obediēs sit genitū simile pri.⁊ si fuerit obediēs
mātē assimilabif mri.⁊ si non fuerit ita similabif auo:
fm alterū fminorū aliquem. q si nō fuerit in seculo
amittet assimilatōnem⁹ humanoꝝ. q si amittat idiui
duitatē accipiet humanitatē.⁊ si illā aialitatē ficut in
rebus mōstruosis:vt qñ filius bois habuerit caput
arietis ⁊ agnus caput thauri. virtus enī induxit i co
forma fm figuras celestes q̄ accidūt ⁊ vincunt . Sz
circa ꝓdicta cōtingit hesitare qr sup positū ē similitu
dinē a parente solū dari cū in nō paucis videaf gē
tū simulatū mri. Dicendū q silitudo ē duplex.vna q
dē idiuidualis q̄ sequif figurā ⁊ tali mri raro ꝓductū
similaf mri ⁊ ē alia specifica nō figurā sed ꝓplexionē
sequēs ⁊ marie cordis q̄ forma masculinitatis ꝑstat
aut femineitat⁹:⁊ ita ꝛceptū semp parenti similaf. ra
dicalē enī ꝓplionē hec ꝑmi seis sequunf:dria.28.Se
mella enī nūqz agit neqz silitudinē suā ipumut nisi p
accidēs valde ꝓhibendo agēs ipius silitudinē imp
mē eo q se mām reddeat indispositā ceu qo volens
aliquē effectū causare disturbatus ⁊ inclinat⁹ ab ali
quo ēt illū non potente inducere:iuxta illuo ipetum
causabit:nō aūt fm ꝓpam electionē oīno. Sic igif
apparēt dicta Ga.nequaqz valē.vnde ea ꝑscripsisse
opinandū aut magistroꝝ veteri obediēdo vel tēpore
quo adhuc rudis existebat i nāe pitia vt oñdit huiōi
oppositū nāliū scōo notatū. Dicta ēt Haliab. ei⁹ fi
delioris imitator⁹ nō ē difficile remouē. nō enī sper
ma viri adeo grossū exstit vt asserit sba q humidio
ri egeat eliquāte humore ⁊ sbtiliante cū necessaria sit
ēt ꝑmitus igrossano illius vt congregatōe vigoreī i
seipo ār ꝓpter genetalici ponūt Saturnū frigidu⁹
vl⁹ siccū eidē ꝑmitus dria.48.dñari. Estqz sil⁹ i ipo
vt⁹ in formativa cū spiritib⁹ ca. liquātibus ⁊ sbtiliantī
bus qō seis oē. Jd ēt posset opus sanguis explē mē
struus.neqz ipm intrīn est calidū cōplone vt frigido
egeat cōtemperante cū ca.sit ⁊ hu. moderate quod
ei⁹ albedo grandinea ⁊ spirituū denotāt copia. Ne
qz ⁊ pp operimentū ⁊ mēbranū fieri spmatī necessari
um sit mulieris humidū virili semini cōmiscerī:cum
id ex virili spmate valeat pfici. vnde dria ꝑoni :Cum
aceptū fuerit sperma a mrice ⁊ intus motam fecerit hy
mē circūstat ⁊ i humidio corporeis calefactis circun
stat:quēadmodū decoctis ifrigidatis perixiró. i. cir
cūsiccū. Sicut enī ibidē in mā spmatica superfluū alia
liū ꝓpactionis alimētū ē cū nondū attraxerit alum
de:ita ex ipius spmate viri minus puro pōt hymen
ceu mēbrana sperma inuoluens generari ⁊ sang . tādē
pfici. Propter tertū qdē sciendū q⁹ Ar⁹.⁊ eius imi
tatores femellā neqz sperma habē neqz ēt embryonis i
gredi ꝓstitutionē senserc. Nō ꝑmitus oñdit expiēna
Nā Ar⁹. ⁊ Auer.qō ⁊ mihi ꝑsesse ⁊ aliā mulierū vo
luerūt ipregnationē posse ꝓsistē absqz ipa⁹ gutte sō
administratōe cuius signū delectatōis absentia cum
emissione nāqz huiōi gutte delectatio exstit.nonnulle
siqdē masculine fuerūt ipregnate q̄zq̄z eis displicuis
set copula coll3.2.ca.de mutatōe spmatis in gñatiōe
Ubi qdē testimoniū inducif sacramētale cuiusdaz vi
cine fidedigne iurantis se ipregnatā fuisse i balneo
lauelli:in quo prius spmatizauerunt viri. Quod fa
tetur fore Auer.possibile cū matrix sperma attrahat a
vtute specifica vt Aucndadich testat. Hanc vo experi
entiā conant quidā vl⁹ multipliciter falsificare .ptio
quidē dicentes q ideo mulier delectationē non sentt
qr multotiēs multūqz coit.⁹ sensus hebetatur dele
ctationis aialium. Auic.9. Jd aūt non valet qr tunc
gutta mulieris nō cēt gñationi apto:imo ⁊ neqz viri
semen. Spma nāqz multū coeunt⁹ parū coeuntis de
crepiti ebrij infantis ⁊ patientē acutarū aliquam non
gñat ktio.10.ca.ō spmate gñante ⁊ ñ gñante. Impe
dif ⁊ alr emperia ꝓdicta qñ dicunt mēbra delecta
tionis esse paralytica vl⁹ humiditatibus plena. Nō

ſimiliter nō tollit quia tunc infrigidaretur gutta mulieris. ſpma quoqz virile extingueret ⁊ ſuffocaret neqz ēt valeret attrahi: q̄re ide qeſceret gñatio. Quis ēt forte adhuc ex. 15. obuiaut aialiuz. A. hñte ita forte ſſe lz mulier nō pcipiat emiſſionē a ſe coit⁹ hora in alia tñ exiuit vl' ante coitū: aut p expulſionē: ⁊ itrauit matricē: ⁊ cuſtodiebat ab ipa: quouſqz potuit ponē ipm inuamentū. Et ſ cū poſt aduenit ſpma maſculi directe ad ipm ſine aliq̄ attractōe. Dicendū q. A. id ſub dubitatōe cū forte adduct. fuit ⁊ opinōis nunc defēſe oppoſite. Cui⁹ ēt oppoſitū appuit iá illo. Eti: dicēte Az. id de ſang. ſpmati prauе attribuit. A. Vel q illud ſpma nō potuit niſi p aliquē motū delectatōnis in matricē cadē ex femelle teſticulis. vl' ſi cecidit fuit corruptū pp ſnigoratiōnē ei⁹ ⁊ hūiditates q̄s reperit i matricē. ſicut enī ipoſſibile ſit vtraſqz veſicas ſuenire vacuas nālū tertio ca. 4. ita ventrē ⁊ matricē. Aut ſi gutta rennere⁹ illa mulieris a mrice oporteret demū aut eā deorſū ruere: aut mricē claudi: q: ſi clauderet: tūc viri nō poſſet ſpma ſubitrare. Adō ſiq dē rōcinatio firmat poſtea non ſbingredi: qm̄ huiōi gutta ē ipura fetida: ⁊ ſupfluitas mricis ſentiōſa vrine vt dcm̄ aſſimilata: digna magī eiectōne q̄s ſuſceptōe quātitatiſqz cū ſit ſupflue ligda ſbtilis: ſpmati viri occurrēs: id ſuffocaret ⁊ extinguēt. Eſt ⁊ denuo ñ vlr mulieribus cūctī verū albis ⁊ lāgoroſis āpluſ ñ aūt ſbnigris ⁊ viraginibus vt iductū. Rurſus idē ē dator nutrimēti ⁊ māe cū nutrimētū i māz cedat. vñ ſcdo de aialiū gñatione: Materia cadē ē q̄ augeť ⁊ q̄ ꝓſtituit pmū. ſed ſang. mām exhibet nutrimēti: dria 30. nō aūt gutta mulierī mricis ſupfluū. Adhuc ſi ea igrederet matrix nō illā fortas ejiceret tāqz ſupfluuz ipam vo ejicit. Euomit enī a mrice vt ſpma viri ad ſe trahat. diſtillat nāqz ab ea ceu ſaliua ex ore fameli ci: cū aliquē iſperexerit comedentē collz ſcdo. huiōi tñ ꝛiū ſcribit tertio. 10. ⁊. 11. qđ oñdit ſiccitas inſtforū gñationis poſt coitū. Sed forte id euenit tpre. Neqz ēt pōt dici: q gñationis actus parti ex ſpmate pficiatur viri: partiqz mulieris gutta: ita vt vnū q̄dā operet mēbrorū alterūqz alterā. lz enī ſint mēbra plura ipa tñ vno ſūt plurificata pncipio puta corde: nā dator oium extat mēbrorū in vtute. Nō enī dicenduz ē q possit ex ſpmate viri ⁊ gutta femelle vnū fieri: velut ormel cōſtituit ex melle ⁊ aceto: q̄ aliqd oꝝ ad eē ꝓſtitutiuuz ⁊ forme datuū ſicut ē vtus iſormatiua: cui⁹ reſpectu oia extant igrediētia embryonis cōſtitutionē velut mā. Palin: mulieris gutta embryonis igredit gñationē vtute actiua vl' paſſiua: nō actiua qr ſic vtus igredit ſeis virilis. neqz ēt paſſiua: q: B ieſt māe: mā vo ſolū eſt vnius vna q: mām forme ꝓportionari oꝝ. Unus enī rei vnica ē forma ⁊ vnicū diſtinctū eē: cū g̃ ſanguis ſit vna mā embryonis nō poterit eē ipius mā gutta mulieris. Nō igit qđ femelle hūidū ꝓſtitutionē igredit embryonis. Propter q̄rtū qđē dicēdū q auctoritas Hipp. Ga. ac ceteroꝝ reciꝑere nō habeas medicoꝝ cū huic fuerint ſnie oppoſiti. Ad aliud dicendū q Ar'. ibidē logt ſm medicorū opinionē velut ex verbis eius appet ñ multū p⁹ inducta. Nō enī neceſſaria ē mulieris gutta ad gñationē cū ſine hac vt oſtenſū pficiat. Conſert tñ vt ocaſio pleraqz cū mricē icitat i ſemē ſuſcipiendo virile Ad aliud dicēdū nō valē cū plures mihi teſtenť oppoſitū: aut gutta femelle ſegt attractionē ⁊ motuz ſpmatis virilis ſurſū: nō tñ q ſecū cōmiſceat in vnum mricis nāqz collū lo ngitudinē hz grandē mēbris virilis reſpectu. Ad aliud dicendū p interemptionē aſſumpte vt viſū ꝑus. Ad aliud dicendū q lz ex ſāguie vt iá oñſum oia cōſtituant mēbra: nō tñ pñt cuncta reſtaurari: q: nō illa in qbus i pumorꝺio gñationis ſanguis in nām cōuerſus ē ſpmatica cū vtus iam abſcederit informatiua: induruerit qz mām.

Occaſione ſigdē huiōi qō tactū ē de reſtauratōe partiū dubitaſ an ſpermatica poſſint vna vnitōe ſola reſtaurari. Et vi q ſic. Gal'. enī. 14. de ige. ca. 13. Uenas ſenſibiles qñqz gñatas dictū ē ꝑus. Et q̄rto q̄rta: Uenarū rami multotiens eminent ⁊ naſcunť ſicut caro. he aūt ſpmatice q̄ ſi generatiť multo amplius pfecta poterūt cōſolidatione cōglutinari. Et. 5. de inge. ca. 7. poſt q̄rtā diē ſoluto brachio vená pulſatilē perfecte ſolidatā inueni. Amplius ptes deperdite i qbuſdā reſtaurant aialibꝰ vt pedes: ⁊ in pfectioribus vt hoſe: ⁊ ſiſibus reficientur aut ſaltē reunienť pfectiſſime ſolute: cū nā nihil faciat cōtingenť vt qō de aialibus curet iperfectus ⁊ vilibus: pfecta vo ⁊ pciosa deſpiciat a ppet ſcdo de ce. ⁊ mun. Adhuc dentes ſpmatici enteš qō plus ē poſt caſū renaſcunť. Rurſus partes nutriuntť p oē adeſt qz cambiū ſiue ſpmatieū qō vlterius coctū ⁊ iduratū poterit in locū vnēdo depditi poni. Radicalia igit ſoluta pfecta poterunt vniri. Cui⁹ oppoſitū colligit ex apho. 6. qm̄ cū os fuerit iciſū aut cartillago vel neru⁹ aut maxille tenues vel pputium neqz creſcunt neqz cōglutinanť. Innuiſcanť tñ ſm Cōmentatorem. vñ quoſdā deteſtať volētes oſſa fracta: neqz cōſolidari neqz iuncta reparari: qō por⁹oſtendit generatus cū ſbtiliter pgritur ligans fracturā eorū i circuitu. Adhuc i tegni fractura oſſis q̄ cōtinuitaſ extat ſolutio iſanabilis ē quantū i ꝑma cōſideratōe: ſed iuxta ſm quēdā modū curabilis quodāmodo ſit vt apparebit ꝑſter. Eti: tū nō eēt dria mēbrorum ꝓtacta q q̄ ſūt ex ſpmate nō pñt reſtaurari: q̄ āt ex ſāguine pñt. Rurſus humidū cōglutinatū qō ſoluť erat ſimpliciť vl' a gñatione. Illud āt p qō fieri hz reuniuo vt nūc ſeu a tpe: hic aūt cū oppoſite diuiſa i tegni non cōcidāt. Nō g̃ ſpmatica ſoluta poterunt copulari Propť pmū qdē ſciendū q qd ſit mēbrū ſpmaticū qdqz ſanguineū iá viſū. Eſt qdē cōſolidatio ſolū duplex. Una qdē certa vt redeat tali vnitōe qualis erāt ꝑus q̄ pma itentio vnitionis vocať. Alia vo ē q̄dā applicatio ⁊ ꝛctus partū adinuicē ſcā per ſāguinē inſpiſſatū colligantē labia vulneris i adinuicē. vnde i tegni ktio libro: Scda ē ligatio cōtinēs fieri per poꝛ ligantē i circuitu fracturā. Propter ſm vero ſciēdū q ſmones ſuperficialiť ſapiētū videnť vtriqz oppoſitu vt tactū qdem de fractura oſſis ꝑus. vnde 5. de ige. ca. 7. Ulnera q̄ ſi i pulſu dcm̄ ē a qbuſdā medicis nō poſſe ſanari: quoꝝ experimētū aliq putāt i ſ fufficē ſibi. Nonnulli vo ſue credūt ratōm dicētes q vna ex pelliculť pulſatiliū venaꝝ dura ſit cartilagioſa. ⁊ durū corp⁹ non pōt ꝛſolidari eo q ſolidatio nō ſit niſi i tenerī corporib⁹ neqz oſſa ꝛiungūť hz cōſolidationē hz ſm id qō ſuper eis ſit ⁊ coagulatur qō a medicis vocať oſſina coagulatio. Subditqz horū oppoſitū ſere igēs dico me vidiſſe pulſateo uenaſ eē ſolidatas ⁊ carnē circa eas gñatā. In puerī qdē ⁊ mlierib⁹ i fröte oculť pláta ⁊ i raſceta man⁹. Subiūgitqz denuo: dico nāz uene pulſatiť oſtēdē pelliculaſ ei⁹ duras ⁊ difficilť ad ſolidādū. Nō ē tñ neceſſariuz

q nō possint solidari. ꝓpter hoc nō oportet te desperatū esse de sui solidatōe maxime si vulnus sit parū et corpus naturaliter molle. Videmus enim multotiens pulsantes venas incisas i pueris et mulieribꝰ ꝓpter eorū mollicie consolidari. he tamē difficiliꝰ alijs venis ꝓsolidāt. vnde ꝑmo ꝑma ca. de mēbris: Mēbra q̄ ex spmate sūt creata cū solutionē ꝓtinuitatis patiunt certa ꝓtinuitate ñ restaurant: nisi pauca ex eis: t i paucis habitudinibus: t i etate pueritie: sicut ossa t rami venaꝝ pui. ñ eni magni neq; artariarū: cū eni aliq̄ eorū ps seiungit: nihil loco eiꝰ nascit t hec qdē sūt sicut ossa t nerui. Quare ērto ērta. Arecitans ꝑmonez. Ga. ingt: Dico q̄ q̄ nos conamur i qbusdā mēbris quoꝝ ꝓtinuitas est soluta: vt redeat eoꝝ ꝓtinuitas: sicut fuit t illud sicut i carne. Et conamur i qbusdā eoꝝ vt remaneat ꝓtactꝰ eoꝝ cū ꝓseruatōe: ꝫ nō redeat ipoꝝ cōtinuitas: t illud i ossibꝰ infātū t puerorū. In eis eni q̄nq; sperat reditꝰ ille. De neruis vō t venis dixerūt qdā medicoꝝ q̄ nō redeūt ꝓtinuitati imo fortasse remanēt i eius cōtactus conglutinatōis cōseruatōe currente sup eos: t ꝓiungit eos. Et dixerūt qdā q̄ illud nō ꝓuenit nisi i artarijs solū. Ga. vō iā ꝺixit eis illud: t dixit imo q̄nq; icarnant artarie p testimoniū expiente: t cuꝫ cōcessione rōcinatōis. Testimonio vō q̄ñ nos iā vidimꝰ artariam q̄ é ſb basilica: t caput artarie tꝑtus t cruris icarnari. Cōcessione vō q̄ ex rōcinatione: q̄ñ os é extremitas i duricie: t nō icarnātur: nisi parū t i ifantibꝰ t caro extremitas i leuitate icarnat: ſꝫ vene t artarie sūt medie iter ossa t carnem. Quare oꝫ vt sit eaꝝ dispositio media iter ossa t carnē: q̄ sūt minꝰ recipiētes icarnatione q̄ꝫ caro: t facilꝰ suscipiētes eā q̄ꝫ ossa: t icarnant q̄ñ sectio é minima t pua t corpus é hūidū t leue t nō icarnātur i diuersificato ab eo. Et ꝟb é modus disputatōis theorice. Et illud i quo ꝓdidit é expimētū: t is qdē é ꝑmo de ſb Ga. cū. 2. de quo videbit ꝓñter. ¶ Propter tertiū vō scīēdū q̄ mēbra spmatica si soluant solutōe maiori: vl ét media: t i corpori bꝰiā iduratis puectis t ꝑaue dispositi: t ꝑpe humidioribꝰ: nō reuniunt ꝓtinuatōe vā: t precipue ossa: t ꝓñter cartilagies: deide ligamēta: corde tunica interior artarie neruꝰ t pāmculus t vene tunica t artarie foriseca nō reuniunt: verū ꝑm quādā applicationez magi vl cōtactū pñt i aduniuē vt visū copulari. qō ꝑbāt: tū fortassis pp abūtiā vtuti formāti: abscedit eni fetu figurato: dria. 48. tū pp defectū mātē spmatice: er q̄ mēbrū pmanebat vnitū: tū pp vtutis debilitatē causatā i ipso pp solutionē eiusdē: tū q; pp ipius duricie iā natā. Per oppositū q̄ scā ex sāguine pñt oia vē reuniri. vñ i tegni: Soluta cōtinuitate itentio curatōis é vnio: ipossibilis qdē i ꝑtibus organici: ſꝫ i ꝓsilibus ñ ipossibilis. ná i qbusdā possibilis vt in carnosis ꝓglutinatio sanatio é. Si āt solutio cōtinui fuerit ꝑpauca: t ifantibꝰ bonaq; habitudine sufficiēter possibilis erit ꝑma vnitōis itentio: t marie i tunici vētosis ꝓñter pāniculis tunicis itrinsecaſ artarie cordis ligamētis cartillaginibꝰ: t ossibꝰ pp causarū ꝓsentiā adhuc fere ptactarū. Pā vigor qs i mēbris pncipalibus t marie corde remanet iformatiue: ſbest ét aliqd mātē spmatice disseminate i mēbroꝝ fontibus: Sūt t adhuc mollia: neq; debilitas interuenit de q̄ curādū i eorū solutōe. Sic itaq; breuis vtas eluce scat ex ꝑmis. ¶ Propꝫ ērtū āt ad ꝑmū qd dicēdū visū. tā eni modica pōt eē vene abcisio in ramo eius adeo paruo t i corpe ifātili bñ habitato: q̄ nō solū veriꝰ reunif: verū réascif post. depditionē denuo: nō tñ alie ptes taliter solute. Facilius eni pōt ét certe ꝓ cōsolidari: q̄ꝫ depdita restaurari. Ad aliud dicendū ñ eē file: q̄ñ i ꝓductōe ꝓfectꝰ aialis: nā vnati suū pos se facit: vt id ꝓficiat a pncipio: nō āt ipsfecto: is eductōe ita. Cōsideras eni nā q̄ ꝓfecta poterāt ad multū pmanere: si ptes cōpletas habuerit oino: cū facte fuerit fortes cōterminate. Imꝓfecta vō minime cuꝫ multotiēs depereāt: decreuitq; i his nō totū suū pos se ꝑmitus expandē: verū aliqd mā apud se retinē Aut huiōi ptes ſm Gali. ex supfluis sūt renate: neq; ét tales reuenūt t tāte vt ꝓtes. Nō ét idicant plāte nō potētes i directū cōcrescē. Nō igit nā desperit ꝓciosa ꝓfecta: verū magi dignificauit ꝓfectiora oīq; reddēdo. Ad aliud dicēdū q̄ ét nō é file: mā eni dentiū latitat itentōe nāe cū nō egeat pus eis: neq; fontibus: humidiori eni alik alimēto. nō sic āt i alijs euēt ptibus cū semp sit q̄ꝫ necesse saltē q̄litate seu nūero. Ad aliud dicēdū q̄ pp debilitatē ptis solute: atq; alias cās ꝓtractas ex hūido nutrimētali quocūq; ñ pōt vt ad plurimū vā i ptibus radicalibꝰ vnitio fieri. faciliꝰ q̄nq; fit eas nutrire q̄ꝫ reuuire cū nutriēs sit hūidus magisq; i ptes minutati cōspsū: debilitata nāq; pte: solutōe nutrimēti ipurius reddit vt ꝓana ét decrepitorū nutritio enūciat. Et silr ad q̄ alteriꝰ partiꝫ appareat: cū ſm sit i his q̄ magis cōtingūt ét in solutōibꝰ cōtinuatio nō puis. vnde apho. 6. Hec icisa t silia. Hipp. dicit nō posse solidari: tū q; loca sūt nerosa t subtilia: neq; tñ pp hoc sed q; sūt sepata magis spacio. Dicēdū ét q̄ ꝫ ſm loquaces q̄ é a generatōe t tpe differāt rōne cōcidūt tñ subiectio. Omne nāq; corpus é vere a gñatione tale sicut sensit Gali. perfecte ſm tamen magis t minus.

¶ Differētia. 38. ¶ Quesita circa mēbra ꝓpter quod plura sint membra ꝑncipalia oñdit Ga. t medicorum aliorū cū stoic] auctoritate. Ait eni i tegni ꝓncipalia esse cerebrū corpa: t testicali. vñ cōmētator ꝑmo de aīa: Opinatur Ar]. q̄ aīa p vtutes diuersas t mēbra vnica. s. ꝓncipalia t mēbra diuersa ꝓncipia: ea vō pluralitatē importāt. Rursus ſm vnitatē aut pluralitatē pfectōnū numerabunt pfectibilia: ea nāq; ad eaſ tāq; ad fines ordinant. pfectōes vō sūt. 3. aut. 4. vt vbiq; fere voluit cū platonicis Ga. aialis videlicet vtus vitalis t nālis. hec āt dupler alimēto vtēs t gñatiua. Quarū qdē ꝑmā i cerebro locauit scōaz i corde t tertiā i epate: ērtā i testibus: dria. 57. Posuit nāq; cuꝫ ꝓdictis aiam sbarum aggregationē fore ꝑmo ꝑma. vnde ꝑmo de aīa: quidaz dicūt aiam ptibilē: t alio qdē intelligē: alio vō cōcupiscē. Cōmētator sigdē inuit platonē q̄ opinat q̄ aīa essentialiē diuidit i corpe ſm diuisionē mēbrorū i qbus agit suas actiōes diuersas: t q̄ nō cōiacatur i aliquo mēbro: ita q̄ pars ītelligibilis é i cerebro tñ t desideriū vl cōcupiscibilis i corde tñ et nālis. s. nutritiua i epate. Adhuc idē. 8. methau. Sicut trāsmutatio fecit scire māz: sic et actō formā. sz. 3. vl. 4. ꝓcupiscimꝰ manifeste actōes eſt igit tres vl ꝙttuor forme. forma vō hic ordinat ad subiectū vl mām. tria igit vl ꝙttuor erūt subiecta. Itidez eos particulare sbijcit enti et ꝓportionatur vniuersali: sed i ipo sūt plura ꝓncipia puta mā forma: et ꝑuatio. phȳsicoꝝ ꝑmo. Juxta illud qō positum in

huiõi ꝑĕio tria ĩ ynaq̃q; rep̃ existẽ. vñ trinitas attri
buit diuinop̃ entiũ nobilissimo. ꝓa igit vno m̃bra
existẽt ꝓncipalia. ¶ In oppositũ ar̃. i oi eius ꝓbia.
Palin: de cã mot⁹ aialium: estimãdũ aial ꝓstare ve-
lut ciuitatẽ bñ legib⁹ rectã. In hac vo vn⁹ pest i quẽ
oia tendũt tandẽ vt docẽt ciuilia. Rursus cũ recitet
physicop̃. 8. hoiez microcosmũ fore: qa i ipo silia ẽrt
bis q̃ i maiori mũdo. In eo ãt vnũ existit i qõ tãdez
ordinant oia ceu fine ꝛcludit. 12. methaphi. vnũ g̃ so-
lũ extat mẽbrũ ꝓncipale. Nõ testes mẽbr̃ nõ sint pri
cipale oñdit qr ipis ablatꝫ reliquũ pdurat. Ablato vo
qõ ꝓncipale corrumpit oẽ. Et u: ꝓncipale vnicũ ẽ illõ
i qõ ꝓtendunt organa. In alijs ẽt nobilib⁹ ptibus vi
sã existẽ vt i cerebro. tale vo cor. vñ ꝑmo phaamacop̃
fm Thimeũ: Res q̃ submergunt in venis lingue ab
ea ꝓtendunt ad cor. Itaq; vnũ ꝓncipale. ¶ Propt
ꝑmũ vo sciẽdũ q; mẽbra sunt corpa solida q̃ ex hũop̃
gñant cõmixtõe: ꝑmo ꝑma. Est ẽt ps aialis ĩspissata
ex humiditatib⁹ genita nãe virib⁹ ĩsignata. Et nosce
q; corp⁹ integrãtia dñtur ptes vl mẽbra siue meli gre
ce. ¶ Mẽbra nãq; dicunt q̃cũq; ptiũ tota entia ptes al
teras hñt in se ipis ꝑꝑas puta caput t pes aialium
initio dicunt ẽt loca iteriorũ ꝓncipio. Noiant vo pti
cule ipop̃ miores portões. Ga. tñ mẽbrũ oẽ mĩtoties
pticulã appellat. ¶ Mẽbrũ ẽt dupl̃r accipit ꝑpe ꝑut
notificatũ ẽ scõ: marie: ꝛ q; vtus nãli sibi inexistit
Et cõiter ꝑ oi sba idurata in aliq̃ offcm ordinata q̃
le. i. qõ ex fluiditatibus q̃litatiuis ẽt g̃nat. vñ haly
manifestũ q; capilli t vngues sũt igredientes in nũero
mẽbrop̃. Horũ ãt q̃dã sũt ꝓsilia hõgenea simplicia ꝑ-
ma icõposita vl omiomera: quorũ ps q̃libet sensata
ꝓuenit toti noie ac rõne aialiũ ꝓncipio: ac ꝑmo ꝑma
ceu os cartillago neru⁹ vena artaria pãniculus liga-
mẽtũ corda caro simplex vt q̃ epat̃ pulmonis t splẽ
nis adeps t pinguedo cuti capillus t vngues. Quedã
vo officialia ustis in noie t diffinitõe opposita q̃ sũt
aie instra in offcm aliq̃ ordinata etherogenea: ꝓpo-
sita: scõa: cõmixta: aut anomiomera dcã. Cõmisceñt
nãq; ex simplicib⁹ ceu caput man⁹ duplex pes thorax
t vẽtralia. In his. n. 7. plrima exũt ꝓstituẽna ꝓsilia.
Et sciendũ q; cor t ceteri viscerũ quantũ ad mãz ga
fcã sũt ex sang. unde q̃ nutriunt sũt omiomera: quantuz
vo ad formã figure siue ꝓpositonẽ extãt anomiome-
ra: scõo de ptibus. Nihil. n. adeo ꝓsilẽ q; nõ valeat
ita difficile dici. In vnoquoq;. n. ꝓsiliuz q̃drupler ꝓ
positõis repit nã. Adhuc mẽbrorũ q̃ dicũt a medic⁹
aialia: nonulla vitalia: t alia nãlia fm q; i eis plm vt
us talis fuerit ꝑmane apparẽter tñ iserta. nã q̃ aia
lia sẽsu extãt deputata motu volũtario t discretiõi i
hoie tñ puta cerebrũ oculi odoratus organa nares
ligua nerui lacerti t dyaphr̃a. Vitalia vo sũt ꝑ q̃ vi-
tã ꝓstat t spũs fit euẽtatio ad calorus nãlis custodiã.
Vitalesq; pficiunt actões ceu pect⁹ pãniculi eius cor
pulmo cãnales illius guttur diaphr̃a t artarie. ¶ Mẽ
bra quoq; nãlia sũt duplicia: q̃dã vt alimẽtũ ꝑ ipa al
teratũ ꝓuertat i caput vt restaureť qõ depdituz ipso
ad hõ vt ꝑmaeat idiuiduũ. sũt ãt hõ os dẽtes hysopha
gus vẽter itestia epar sel splẽ renes vesica glãdula se
cus eaz t vene. alia vo vt gẽitalia dcã ĩstituta a nã in
spẽi ꝑmanentiã. Nõ. n. poterãt idiuidua diut⁹ sup
esse: de aia t de g̃iatõe aialiũ scõis. vñ cõmẽtat⁹:
Solicitudo diuina cũ ñ potuit facẽ ꝑmanẽ idiuiduũ
miserata ẽ in dando ei vtutẽ q̃ põt ꝑmanẽ in specie.

¶ Mẽbra vo huic ꝑmanẽtie deseruiẽte sũt matrix ve-
retrũ testiculi vtriq; vasa spmatica ambo t mámille.
Paz ãt ptiũ omnium q̃dam sunt ꝓncipales tãq̃z ra
dices t fũdamẽta vtutũ exĩtes: ceu cerebrũ cor epar
t testes. Aut fm Ar⁹. dña. 35. vasa sp̃m at⁹ dcã inuo-
luta. reliq̃ vo his sũt adiutorũ ꝓstantia: quorũ q̃dã
seruiũt deferẽdo sicut nerui cerebro artarie coadi ve
ne epati t vasa testib⁹ seiaria. Sunt t quedã vtutem
hñtia ĩnatã t influentẽ. i. ĩfusã vt stomachus ĩtestina
renes t talia: nonulla ĩnatã solũ sicut cartillago glã-
dula mẽbriana: t vr̃ q; sit usta ex ligamẽto solũ eo ap
plicato ꝓstructa t q̃ huiõi. Sunt t alia defensoria vt
pãniculi t craneũ: aliq̃ vo supfluũ ꝓtinentia sicut ite-
stina t vesica: nonulla ligãtia vt colligatões: t q̃dã i
adiutorũ digõnis ꝓferẽtia vt ptes q̃ ouis. Horũ ẽt q̃
dã agunt actũ tñ vt cor: alia iuuamentũ solũ ceu pul
mo t eius cãnales: nonulla vo vtrũq; vt cerebruz t
epar. 7. ẽt vtrũq; de ige. cap. 2. Quedã quoq; spma
tica: t alia sanguinea vt caro pinguedo t adeps: reliq̃
vo ex spmate ꝑut expositũ i eius q̃sit⁹. Et sanguinea q
dẽ restaurãt depdita nõ aũt spmatica: dña. 36. Ita-
dẽ quorũdã mot⁹ ẽ nãlis vt matric⁹ t venaꝝ: aliquo
rũ vo aiatus ceu musculop̃. Sunt t vnã tunicã hñtia
vt kistis fellis t vesica appenter salte t duas sicut ite
stina t artarie. Quop̃ oiuz ortus euidẽtia est a pãni
culo siphac vl sb costali: dña. 44. Est ãt mẽbrũ ꝓn-
cipale hõs ꝑpe t ꝑme vtutis ꝓncipiũ in corpe neces
sarie ꝓsistentis vt singulare ꝑmaneat aut spẽs ꝑmo
ꝑma t theorice. 2. ¶ Propter qdẽ scõm sciendũz q;
iuxta vnitatẽ aut diuersitatẽ aie vnitanť: aut diuersi-
ficanť ptes cũ earũ rõ sumẽda sit a forma vl fine pti
um ꝑmo. Sciẽdũ quoq; de aia differẽtes fuisse opi.
fm. Ar⁹. 5. de aia. Nã qdã putauerũt aiaz fore vnã
essentiã facientẽ p se actões suas sine instrop̃ diuer-
sitate. Putauerũt t alij q; aia sit sapiẽs p seipaz sci
ens oia t nõ agit sensib⁹ t instris nisi vt p ipsa excitet
ad id qõ hz nãliter in seipa. Quidã ẽt dixerũt sb fie-
ri q̃si reminiscendo: nã accidit ei interdũ obliuisci vt
platonici. vnde Boe. ō ꝓsolatõe: q; si Platonis mu
sa psonat verũ: Nõ q̃sq; discit ĩmemor recordatur.
Nonulli fuerũt dicẽtes aiam nõ eẽ vnã sed multas:
t q; aia q̃ ẽ i vno corpore aiaꝝ extat collectio regen-
tis vz aie t appetẽtis t irascibilis t ꝓcupiscibil⁹
De istis ẽt fuit q dixit q; aia ꝓcupiscibilis ẽ nutritiua
dixitq; locũ eius fore cor cui ꝓcupiscentã nutrienti
attribuit sil⁹ t g̃iandi. Et ist⁹ sil⁹ qdam voluit q;
generare sit ex q̃dã vtute cuiusdã ptis aie i testiculos
mar⁹ emanãte ac femelle. Tenuit ẽt qdã q; aia sit vna
essentia ex q̃ iste vtutes emanãt: quarũ vnequeq; ꝑ-
ꝑaz hz actõnẽ t q; ipa nihil agit nisi mediãtib⁹ huiõi
vtutibus q̃ Ar⁹. vr̃ fuisse snia. Quas eqdez. Ar⁹. fere
cunctas extreminat ãple. Posito vo Platõis ac p
ꝑis Ga. ꝑmo ãnullat sufficiẽter de aia: ẽgre cũ id in
stantis ẽt nõ sit ig̃nitis suspendat ad ꝑsens. Scõz
hoc igit oportuit Plato. t Gal⁹. perfectibilia ponẽ
plura cũ mĩtas posuerint pfectiones. iuxta vo Ar⁹.
sniam vnã ponent⁹ aie sbam diuersificata tñ viribus
vnũ expedit mẽbrorũ ꝓncipaliũ assignare. Reliq̃ se
cũdaria eidẽ subseruiẽtia. vñ. Ar⁹. ꝑmo ꝑma vt medi-
cus tandẽ diffiniẽs asserit mẽbra ꝓncipalia existere
tria fm singularitat⁹ ꝑmanẽtiã: cor. s. cerebrũ t epar
ẽrtũ vo ad spẽi durabilitatẽ ceu ptactũ. Propt̃ ter
tiũ qdẽ mõstrãdũ ꝑmo q; vnũ ẽ membrũ ꝓncipale;

scõo q illud dicendũ: tertio qũo põt vtrũq; cõcedi plura fore pncipalia ostendendũ. Quod ꝛ tãdẽ ꝯrto declarat exemplis. ¶ Propter pmũ huiõi ẽ sciẽdũ q vnũ ẽ mẽbrorũ alijs pncipalius vt cẽsent Ar. per oẽ. vnde de ptibus aialiũ tertio pncipiũ eorũ q̃ sunt in corpore necessariũ vnũ eẽ. vbi aũt cõtingit vnũ melius ẽ q̃ plura. Nõ ẽt satis vr concedẽ Ga. iterio rum. 4. ca. 1. Idq; rõnibus oñditur: qm̃ in vnoquo q; genere oz tandẽ dare vnũ pmum: qõ alioꝝ oium cã existat ꝛ p cuius attributionẽ cetera habeant eẽ: se cundo ꝛ .io. metaphysi. Oportet nãq; oẽm pluralitatẽ iperfectionis ꝛ ꝓfusionis ꝓtentiuã demũ in vnũ aliquod supremũ regulans adducẽ cũ id entia appetant nã. Nolunt eni male dispom nec bonũ pluralitas pncipatuũ. vnius igit pncepo. 12. methaphysi. In genere itaq; aialis vniuersi ꝓstructionẽ imitans pmũ existet vnũ. Amplius lucidatoris speculationis astrologie dria. 3. Omne qõ in multis p vnam rõnẽ vniuocã reperit in aliquo ẽ illis prior qõ illoꝝ oium existit cã vt omne calidũ iurta Ar. peritiã i pmũ calidoꝝ reducit qõ est ignis. Diuersitas aũt virtutuꝫ reperit tã vitalis q̃ nãlis ꝛ aialis. Oportet igit demũ ad vnã reducere in q̃ vniuocẽt. Rursus in essentialiter ordinatis cũ non fit ꝓcessus in infinitũ neq; statꝰ in multis opus fit ad vnũ deuenire supremũ. ñ eniꝫ cõtingit multa pncipia ꝛ discepta facere de partibus tertio. igitur in genere membroꝝ aialium vnũ extat pncipiũ primum ceu in ceteris vniuersi. ¶ Propẽ scõm huiõi sciendũ q tale membrũ cor existit: non ãt cerebrũ vel epar qõ ostendit ipsius locus. vnde tertio de ptibus: positio cordis pncipatuũ obtiet locũ cum ipm̃ sit circa mediũ: magis tñ parti attinens superiori q̃ iferiori ꝛ anteriori q̃ posteriori: honorabile nã semper in honorabili locoꝝ collocat nisi qd ipedi at. Si aũt quo ad eius acumẽ cor parũ declinet ad sinistrũ: euenit pp contẽperare sinistre partis frigiditatẽ. vnde pmo historiarũ ꝛ tertio de ptibꝰ: Cor alijs aialibus fm̃ mediũ pectoralis loci existit: hoibus vo parũ inclinat ad sinistrã ad sinistroꝝ infrigidationẽ equandã. Maxie nanq; alioꝝ aialium frigefacta sinistra hz homo. Nõ ẽt epatis dico caliditate cõtingere ꝛ magnitudine corporis ipsius respectu splenis q; mole. Quare collz scõo ca. de mẽbro pncipali virtutis nutritiue: locus cordis fuit in medio qa ẽ est locus regis ad hoc vt sit regnũ ipsius ꝓportionatum eq̃liter oibus suis circũferentijs. Nõ ẽt euenit vt diligentius costodiat. Hoc aũt ꝛ domiciliũ sibi ꝓpriũ cassula dicta eiusq; ꝓstructio naturalissima ꝛ mirabilis declarat. Itidẽ: illud ẽ pncipiũ membroꝝ cui primo inserit aia ꝛ marie motiua: ẽ aũt ẽ cor. pmitus nãq; oibus vegetat ꝛ mouet. vnde vitalis: vtus aliorũꝫ oium radix in ipm̃ cõfigit pmo. Quod oñdit desertio vite in illo aduenies vltio: differetijs. 47. ꝛ. 57. Quare pmo pma phꝰ: magnus dixit q mẽbrũ tribuẽs ꝛ nõ suscipiẽs ẽ cor. Ipm̃ eni oium virtutũ ẽ ꝓma radix ꝛ oibꝰ alijs mẽbris suas attribuit vtutes qbus nutriunt ꝛ viuũt: ꝛ qbus ꝓprehẽdũt ꝛ mouẽt. Cor nãq; nõ suscepit simpliciter. Nõ eni recipit qd pus nõ datũ ab eo verũ fm̃ qd solũ ceu taliter pmutatum: sicut nihil accipio ab aurifabro q mihi auri massã ei data restituit nũmismatũ caracteribꝰ insculpatũ. Palin: cor ẽ pncipiũ vtutis nãlis cũ sanguis pncipiũ ꝛ fons ꝛ susceptaculũ sit pmũ: dria. 47. silr ꝛ aialis extat initiũ. nã motus mobiliũ ꝛ vltro ois sensus ab eo vr incapere ꝛ i ipm̃ terminare ibidẽ. vñ secũdo de generatõe aialium: Forma ꝛ spẽs epatis ẽ i corde. Adhuc illud pmum ẽ mẽbrorũ in aiali qõ pmitus cõstituit ꝛ postremo abscedit. hoc aũt ẽ cor dicta. Ceteris igitur mẽbris cor pncipatus Nõ ẽt eius mirabilis oñdit cõpositõ. Nosce quoq; quosdã posuisse epar ꝛ cerebrum corde poꝛa ꝛ pncipatioꝛa: qõ innuit methau. 5. ita pncipiũ dr qõ gnatur pmũ in existente vt alig cor: alij cerebrũ: nonnulli qõ sortit tale putant. vñ tertio. 21. ca. õ gnatione embryonis: Veritas ẽ q pmũ mẽbr qõ i corpe creat ẽ cor. q̃ius de Hip. dicat q ipe dixerit pmũ cerebrũ creari ꝛ oculos fm̃ q testificat illud dispositio pulloꝝ oui. hec eni pmitus apparẽt q̃magna. ¶ Propter qõ scõo de gnatione aialiũ: Dubitationem hz qõ accidit circa oculos aialiũ. marie enim a pncipio videnꝫ oibus aialiũ nouissimi cũ fiunt primum pp plurimã cerebri frigiditatẽ ꝛ humiditatẽ. Silr ꝛ cerebr in pncipio humidũ ꝛ multũ. hec tñ postea concidũt digestione humido minoꝛato. sed Hipp. dicendũ q lz cor nõ appareat eo q latens iferius pmum tñ formatur. vnde. A. Cor cũ creat in pmis nõ est in oi re apparens manifestuꝫ. Subdit tñ is q consequunt capitula in qbus Hip. dicit q rectius ẽ vt sit pmum qõ creat epar. eo q pma corporis opatio ẽ nutrimẽtũ q̃si sit res fm̃ appetitũ ipsius. Quã fiquidẽ impugnat opinionẽ ingens q sermo huiõi oñdit eẽ corruptus experiẽtia cũ studiosi in hac arte nõ testificentrẽ fore fm̃ q existimauit oño. Silrq; rõne: ga nihil nutrit qõ non pticipat vita cũ calore nãli: hic aũt a corde daf ꝛ non epate: pp qõ oz pus creari mẽbruꝫ a quo ꝓcedit calor ꝛ spũs vitalis creatione ipm̃ nutrientis. ¶ Propter quidẽ huiõi tertiũ sciendum vt verificet aliq̃liter dictũ Ga. q aliqd põt dici pncipium alicuius dupliciter: aut radicaliter ꝛ pmio vel manifestatiue ꝛ scõo. pmo siquidẽ modo ẽ vnũ mẽbrũ pncipale: aliter vo plura. pus qdeꝫ sicut cor cũ apud Ar. vna fit aia saltẽ inquantũ motus pncipiũ ꝛ sensus illi magis inditũ. tota enim ipius sba i ipa fundat non tñ oẽs vtutes in eo ꝓducunt in actus cũ instrumentis careant determinatis sed soluꝫ vitalis q̃ extat radicaliter in illo ꝛ formaliter: ac ẽt mãifestatie. Aialis vo vtus ꝛ nãlis radicaliter solũ: formatur vo aialis ꝛ perficitur in cerebro ꝛ nãlis in epate silr apud. A. marie de aia. 5. Spũs ex corde p artarias iuueniles demãdat ad cerebrũ q pus digerit ꝛ subtiliat i replicatione quadã sub cerebro dicta rhete mirabile: ꝛ tũc spiritus aialis efficitur vitã potens prestare ꝛ sensum cũ motu ubicũq; expanditur. Eodem quoq; mõ a corde spiritus demandat in epar qui in eodẽ permutatur in nãlem. Scõm vo medicoꝝ plures: spũs nãlis i epate creat nõ aliunde aduenieñs: q̃rto theorice: scõo ca. ꝛ iteriorũ appens pmo ca. vlti. vñ. A. in pble. Sanguis in epate digesto ꝛ trãsmisso a cõmẽsuratoq; calitate pedagogato ꝛ hũiditate generat spũs vaporosus q p cõcauã venã cũ san. i cor ascendẽs ãplius calefactꝰ ꝛ sbtiatus fit aereus: q q dẽ rursus p iuueniles artarias ad cerebri basi deuenies ꝛ deponẽs fritate cerebri imẽsuratũ fernoré spiritꝰ efficit ethereꝰ q organũ existit ad actũ velut equꝰ agrestis ãmonitus a freno. Cuius qdẽ spiritus aer cibus ꝓstituit. Inspiratõe eni igrediẽs cor subtilia-

tus p artarias ascendit ad cerebrū. Quaꝫ eqdē nutritōnē aīo ꝓcedē Ga. cū Hali. etsi Auꝝ. Auer. displiceat. t. A. dīa. 155. q sigdem spūs corpus existat configurat corpori. Si vo subtilissimus t purissimus t splendidissimus aīa diligitur rōnali. Corpus vtrūqꝫ i corporeū ens t ligatio media existit extremitatū sbam ꝙuiam hītium. hic qppe bene ꝓsistens dat aīe oia fm rationē operari fm q tali vel huiōi fuerit q̄litate: ceu affectus sba vt in editione physonomie declarauī. Nō tī in his audio aīam corpori aliquo mediante vinculo alligari: cuꝫ forma p se occurrat māe scōo de aīa t. 8. methaphy. Rediens igitur dico ita videri se habere cerebrū t epar ad cor vt vtus visiua ad aīales. vnde. A. iz. aīalīū: dixit Auꝝ. q sensus tactꝰ hꝫ principiū a corde t nō a capite: t sic gustus q quo dāmodo ē tactus. t subdit: Hꝫ visus auditus olfatꝰ lꝫ habeat ꝓncipiū a corde tī neqꝫ cor audit neqꝫ odorat sed instām istarū operationū ē cerebꝫ. Et dixit q instām tactus ē caro t neruꝰ t ambo inueniuntur in corde: et q q̄dā istarū virtutuꝫ cōpletur in radice q̄dā nō sicut dicunt medici q cerebꝫ palpat p se t non videt p se. Primo quoqꝫ ꝓma ca. de membris: Maiori oibus philosophis vī q oium istaruꝫ vtutū ꝓncipiū existit cor sed manifestatio ꝓmaꝝ actionū ipsarū extat in cerebro corde t epate t testiculis. Sicut enī cerebrū fm medicos est ꝓncipiuꝫ sentiendi t mouendi: et post hoc vnusqsqꝫ sensus t motus membrū hꝫ sibi ꝓpriū in quo ipius manifestatur actio. Visus nanqꝫ aut gustus p spiritū non pficit aīales q est in cerebro nisi penetret ad crystallinaꝫ aut ad linguā. Sic ēt actiones nō euemūt a cerebro epate t testiculis nisi cordis vtute t spūs. vnde q̄rto de aīa t i eo q de medicinis cordis inde sublato: Cor ē ꝓmuꝫ ꝓncipiū: t ab ipo emanant vtutes ad cerebrū. quarum quedā suas actiones pficiunt in cerebro t partibus eius sicut imaginatio t cetere. q̄dā vero emanant a cerebro ad alia mēbra q̄ sunt extra illud sicut ad pupillā t ad musculos mouētes. Et silr a corde ad epar emanat vtus nutriendi: deinde ab epate ad totū corpus mediantibus venis: t nutrit ēt cor quia vrut ꝓncipiū ē a corde: materie vo ab epate. Quare tertio ō partibus: Cor siquidē t epar oibus necessaria aīalibus. cor qdem ꝓpter caliditatis ꝓncipiū. oꝫ eniꝫ aliquod cē velut caminū seu fornax in quo ponet natura vinificans: t hoc bene custoditū velut arx ciuitat existens corporis: epar aūt digestionis gra. cor nāqꝫ formaliter t pfecte oēs posset actōes perficere si ei aforent instra. Ipsa vo nō potuit habere ne id i eius actu nobiliori q̄ ē vitā dare ipediret: t ideo ab ipso fuerūt disiuncta. Ga. vo i libris ō sententijs Hippo. t Plato de accidenti q̄rto ca. vlti. t de interioribus non raro conatus ē q̄busdā manifestioꝝ fantasijs gratis vitaté ꝓmi cōfingē magistri ibidē: Archigenē deridens dignificanté siriam protbodidascbali: eo q in memorie lesione: sicias. i. ventosam iussit capiti t nō pectori in quo cor continet apponi. Et iō collz 2. qñ Ga. vituperauit Archigenē: q a curabat vtutez memoriabilē cū medicis cordialibus credēdo q esset trāsmissa a corde t dicebat: Si credis q vt memorialis sit i corde q̄re nō apponis ventosā sup id i medicādo ipm. Inqt. Auer. Dico q ē vna rō q̄ est magis vitupabilis q̄z vera Archigenis. Quarto vo de accidēti eodē ca. Et si Auꝝ. sufficientissimus fuerit ad qōcūqꝫ voluit sermonē inducē tī nihil habuit suasibile inuenire pp qd capite repleto qesit ad primum sensitiuū in corde firmatū vt ipse suspicabat. vnde t medici sibi nuda expientia obuiant i curis nō cor sz caput potius in lytargirijs stupoꝛibus t vigilijs p curantes. Hec aūt veritas qbusdā pōt sensibiliorib⁹ q̄rto padigmatibus declarari. Cor nāqꝫ ꝓportioāt pelago ventis agitato. a quo fluuij deriuant tres magni: quoꝝ vnus p totū corpus diffundit spūm deportans t sanguinē artaria dicta adorti. Reliquū vero agitat pulmonē t arcē ipso attrahit ispiratione ac in de capinosos vapores expiratiōe depellit. Est t fluuius alius demandatus ab ipso sursū tendens in cerebrū vt nerui q gñantur ab eo ex mā continuante iter cordis t cerebri mām cum ipellit sursū. Je autez superfluus in eius expansione inuemens superius obstaculū refractus vnū generat lacū puta cerebrū a quo sigdē lateraliter originant riuuli multi quoruꝫ vnus extat maior vt nucha. septem vo minores sicut paria septē neruoꝝ. Ipsa nanqꝫ ceu vicarius t nuncius cerebri p totum dirigitur dorsū ex qua vtrinqꝫ lateraliter plures emergunt nerui ex spondilū foraminibus egredientes. A prefacto ēt pelago procedit apud eius dextrā cordis auriculam: fluuius alꝰ magnus puta vena grandis magis q̄z artaria pua epati delata. Cuius gdē vene vna pars ascendit: altera vero descendit. Que ex mā ꝓducitur q̄ cordis materia cōnectebat epatis materie cū ea spumabat deorsum versus latus dextrū a cordis mā eius vigore q̄ modicū ꝓgressa locū ampliata ꝓducit epar videlicz a quo plures vt demū fluuius maior tendit in deorsū riui ac riuuli sicut vēa chilis cū meseraicis t alijs Ex qbus tandē cū alijs cōsurgunt testiculi. Simplicꝰ aliud padigma huiōi declaratiuū. Sit ꝛeni qs tres hīs ptātes puta cantandi: iuendi t domificandi: h in oēs tres pōt: differēter tī qa cātare valet q̄ mor voluerit: cū huiōi eidē sint organa ifita: t ideo sibi h ꝓpor formalior t pfectior: i duas vo aliās nō poterit nisi cū instra habuerit debita acqsita. Sic t i corde ē ois vtus radicaliter aut formaliter specie t instām vnius vtutis puta vitalis illic fulcite pfecte. In reliqs aūt secus ē duabꝰ. Quare oñditur cor instra aliunde acgrere q̄ sunt cerebrū epar aut testeo. Ex his itaqꝫ contingit capere firmamētū Arꝫ. uerū t medicorū ꝓbabilē fantasiā. vnde ꝓmo ꝓma cap. añdicto Phylosophi sermo cū certificat subtiliter ē veracior: sed medicoꝝ sermo in ꝓmis cū attenditur ē magis manifestus. Et demū cū ꝓsiderant sicut debēt t certificant inueniunt rē sicut vī Arꝫ. t nō quēadmodū medicis. Pā tractatus suos extractos inueniunt ex ꝓpositōbus sufficiētibus. i. ꝓbabilibus t nō veris. i. necessarijs i qbus nō assequunt nisi qō de rebus apparet sicut pulchre oñdunt p figurata. ¶ Propter q̄rtū quidez: ad ꝓmum qd dicendū apparuit. Ad cōfirmationē Cōmentatoris dicēdū Arꝫ. audiuisse q illa mēbra diuersa cū vtutibus vnitent i mēbro vno ꝓncipali puta corde qō voluit cuꝫ dixit mēbra vnica s. ꝓncipalia: aliogn decideret in Platonis opinionē Ad aliud dicendū q perfectiones apparentes t secundarie due uel tres existunt. realis vo t ꝓma tm vnica. Ad aliud similiter dicendū q actio facit scire formā apparēté aut existentē. periodus enim qs vltrꝰ t nō sistēs i huiōi appētibus secūdis verū ad p

mariā deuenientis actionē inuenit verā: ex cordis virtute ꝓdeuntem. Ad aliud dicendum ꝙ ls ꝓncipia entis naturalis in communi sunt tria: scdo physi. ipa tā dem in vnum reducunt qō est omnium ꝑmum alio rumqz cunctorum causatiuum. sicut enī in communi sunt tria principia vt mā forma ⁊ ꝓuatio: ⁊ vnum ꝑmū sicut deus: ita in particulari extāt scdā: tria vt cerebrū cor ⁊ epar ⁊ vnū ꝓncipalius ceu cor illis coure spondētibus in cōmuni. Cor enī ꝓportionat deo: cerebrū ꝑfter nobilius. 7. de inge. ca. vlti. ꝑme intelligentie: sed epar scde: testes tertie: sicqz deinceps. Similiter ⁊ trinitas diuinoꝝ reducit in vnū vt essentiaz vel nām. Inducta quoqz alterius partis veritatē ꝓcludunt necessario ⁊ si apparenter inspiciens aliter quis attentet iudicare. Cestibus aūt q̄zuis i idiuiduū non egeat necessario ad specici tī sunt genealogiā ꝓpagandam necessarij: vt apparuit dria .35.

Differentia .39.

Quod craneum vno cōstituat posse monstrat: qm̄ illud est vnū ⁊ continuum cuius motus ē vnus ſm se ⁊ indiuidualis 5. methaphysice. tale vo est craneū: iunctura enī capitis super ꝑmam spondiliū colli mota totū mouet caput. Et fulcit qz superius os capitis continuū ē extremis spondilibus qō vocat carneū: historiaꝝ ctio. Palin: si craneū esset ex multis ossibus cōstructum cū cerebrō sit mēbrū existens in vltia partiū mollicie tueri sufficienter nō posset: cuz iuncture nō sint ꝓp defendere: sed motus gr̄a facte: ꝓpter qō vt ꝓfect⁹ minuat opus fuit ex osse vnico fore. Nō aūt ex pluribus oñditur: qz cū cerebrum tū sit debili digestione multas colligat superfluitates: tum ēt qm̄ caminū totius corꝑis: vapores ⁊ fumos recipiens eductione egenteo: nisi transpirent poris corrūperet: et iō iuncturis seratilibus carentes carnei: dolorib⁹ ⁊ vlr passionibus sunt capitis expositi q̄zmultis. Ampli⁹ cor cū cerebro fortius sit ⁊ durius plura ⁊ diuisa hz ossa: vt costas ipm pertuentia: ⁊ cerebrum itaqz amplius Nō aūt ex duobus ꝓpōatur persuadet: qm̄ iuxta diuisionē contenti vt cerebri: diuidetur continēs puta craneū: cū id ordinet ad aliud. sed cerebruz in duas diuisum ē partes ꝟz longum qō dura mater ostēdit subscindens ſm longitudinis directū: non parū sitr ⁊ capilli alterutrinqz in dextrā cadentes ⁊ sinistram. qō aūt ex tribus vr: qm̄ ex suturis seratilib⁹ reliquū tur ex diuisione. he aūt sunt. 3. vnde ꝑmo ⁊ ctio historiarum: virorū. 3. future in vnū copulate. Amplius ⁊ tres sūt cerebri ventres ad quos craneū vt ad finem ordinat. qō ⁊ quattuor vel qnqz ostenditur: quia cuz his suturis tribus veris medici cōmunius duas addunt ñ veras: ex quarum ꝓtensione ossa relinquent quattuor aut qnqz. Itaqz craneū ex diuersis diuersi mode cōpaginabitur ossibus. In oppositum Ar̄. ⁊ Almā. ex. 6. constituentes ipi ossibus. ¶ Propt ꝑmū quidē sciendum ꝙ corꝑus ex pluribus constituit ossibus: ⁊ vlr partibus sexcuplicis vnitatis cā. aut enī ꝓpter motū vt cū vnum interdū oporteat fine altero moueri ceu manus parua fine vlnis: vel ꝓpter resolutionē vaporosarū superfluitatū. Facte nanqz sunt in partibus distinctōes ⁊ spacia. ꝙ ꝫo emitti valeant in extrinseca: seu ꝓpter incōmoda ossibus supuenientia. Si nanqz vnū foret ipius corruptionē totius inde sequerel nocumentū. Aut ꝓpter diuersitatē i magnitudine partis ⁊ paruitate. nā quasdaz magnas oportuit partiū existere: ⁊ grandiorib⁹ ossibus indigentes. paruas vo ecōtra vel ꝓpter fortitudinē ⁊ stabilitatē: vt ossibus mandibule opus fuit supior̄ ne ipius instabilitate mobili q̄ supra ipsa nobilia ꝓtinēt incurrent nocumentū. vnde mandibula supior gescit aialium oi cocodrillo excepto fluuiali. Inferior vo agitat vel ꝓpter motus leuitatē: quare facta sē cōcaua quedā vt leuiora existant: in quoꝝ concauitatibus situat medulla nutriens ea: ceu adiutoriuz ⁊ corarū ossa. Est aūt craneū totum os rotundū: non carnosa pelle contectū: historiarū ꝑmo. vnde theorice. 2. craneū est os capitis figura acutū ante ⁊ retro: cuius quidē rotunditas adest: tam vt sit a susceptione longinquius incōmodorū cū non cōtingat eneaz sperā tangere nisi in puncto: aie ꝓoemio. q̄re collz 2. de dignotione sensuū ⁊ ipsorum instrōrum. Castellani facunt turres rotundas vt machina non possit eis nocere: tū ēt vt capaciorem reddat. Figura enī circularis cū vndiqz distet vniformiter lateribus capacissima extat: scdo celi ⁊ mun. Acutū vo anterius extat ⁊ posterius vt nucha cuz ortu saluetur neruoꝝ. Craneum vo transumit a cranion qō grece contentiuz iportat multa enī locant sub eo celata. Ipm ēt multipliciter accipit: nam sumit ꝓprissime ꝓ parte verticis conterminabili aderez sagittali: ſm illud ꝑme ꝑmi de anothomia ossiuz cap. tertō. Quattuor parietes capitis facte sūt craneo duriores: qz casus ⁊ percussiones vt multū eis occurrant: ⁊ qz necesse fuit vt craneū esset rarum ⁊ mediullū. Sumit ⁊ ꝓprius ꝓ ōttuor parietibus ante ⁊ retro: dextra ⁊ sinistra: que sunt sex cū duobus suptemporaneis dictis ossibus: Iuxta illud scdi theorice cap. tertio: Craneī ossa diuiduñt in sex ſm illū ibidē. 6. craneo extant ꝓpa: vt qs ponet fortasse ꝓ duabus pariū ossa in duo redacta: ⁊ si vere ōttuor extent. Suscipitur ⁊ ꝓpe ꝓ oib⁹ ossibus cerebrū deferentibus: ſm illud ꝑmi prime: Iuuamentū oium ossium craneī est qz clipeus extant cerebru defendēs ab ifurgentibus lesionibus eidem vnde scdo theorice loco dicto. Ossa que in craneo sē ossa. 15. sunt: ita vt hic os qō cerebru basis cōprehendat basilare dictum. Accipitur ⁊ quarto cōiter ꝓ oibus capitis ossibus: iuxta illud Almansoris primi: Ossa craneī cōnumerata. 23. erunt dentibus exceptis Qua quidē significatione hic craneū amplius denotatur. Craneū quoqz verius qnqz hz aderez: seu seratiles suturas: cōmissuras siue cōpulsiones quaz tres sūt vere eo qz penetrāt directe ab extrinsec⁹ ad intrinsecum de qbus vna dicta sagittalis transit ꝑ vticem capitis: ipm i duas separans ptes ita: Alia coronalis notata transiens de tpre per superi⁹ ad tpos versus anteri⁹ taliter. Supra ipam nāqz firmatur corona q̄ qdē cum fuerit sagittali cōiuncta ꝫsurgit vernalis figura huiōi. Est ⁊ tertia laudalis dicta eo qz ad similitudinē laude grece ē lre aut figure in algorismo septē repr̄sentātis ita: que pars ymō. i. vomer appellatur historiarū primo. gerit enī illius sīlitudinē aliqualē cuius cum predictis adiunctio talē cōstituit figurationē. Sunt ⁊ alie due aderez mēdose coronales. nō enī penetrāt vt ꝓdicte ad iterius directe q̄ superi⁹ iuxta semicirculū alterutrinqz pertransiunt de lachrymali maiori ad aurē. que si porib⁹ iungūt

Hic ⁊ce folia vsqz ad finem ꝙnd nodd in aliquo libro ꝓsita

in eā que insunt quorum virūq; aut singulū vnuū ali quid aut hoc aliquid natū est esse. Huius vero quantitatis duplex existit. Nā quedā discreta ceu numer⁹ t oratio: altera continua ut linea supficies t corpus: t cū his consequent locus t tempus. Et huius itidē alterutra quedā est per se: alia vero p accūs. Per se quidē aut ſm substantiā puta lineā supficies t corp⁹ vel ſm passionē t habitū. Et id aut passio quantitat⁹ discrete ut numerus: t tūc multū t paucū. vel ptinue t sic magnū t parū: qđ aut respicit lineam t sic longū t breue. vel supficiem t tunc latū t strictū. aut corpus t ita altū t pfundū. Subditur etiā graue t leue que siquidē quantitatē respiciūt his minus. hec enīz numerant in accūibus quātitatis intentiōe secūda. Diuidunt enī grauitas t leuitas eadēz diuisiōe qua magnitudo. In maiori enī quātitate maximeqz pportionali plus est grauitatis: in opposita vero secus. Per accidens siquidē quantitas est que ratione magnitudinis cui ea inheret quanti aliquā sortit rōnez vt albū musicū t h⁹i. subiecta enī ipsorūz sunt quāta quedā. t silr motus ꝑmi mobilis ratiōe magnitudis qua causatur quātus existit ac tempus consequenter motu causatum. Nosce etiā q magnū t parū multum t paucū silr cū accipiunt ſm q sunt dispositōes essentiales in quantitatibus dſr passiones t accidentia quantitatis. sed cū respiciunt vnū in alterius respectu videnť in capīo relationis collocari. Relatio nāqz accidit quantitati t ceteris predicamētis. Ar⁹. in predicamentis t. 5. methaphy. ac cōmētator. Amplius ut veritas diligenti⁹ indagetur sciendū q quātitas potest dupliciter suscipi aut simplr vel ſm qđ. Primo quippe aut ſm rationem cōem vel magis particulare. Quod si primus aut ſm rationē intentionalē ſm q in eius cōitate ois concludat inferior quātitas put subiectibilis extat t p̄dicabilis t ita de consideratione logici existit. vel ſm rationē realē inquantū ens extat: t tūc de ea methaphysicus speculatur cōtēplatur enī ens inquantū ens. 6. methaphysice. Si vero ratio ispiciatur particularior: realis tñ puta put est multiplicabilis vnitate sicut quātitas discreta vl mēsurabilis puncto ut linea vel supficies de ꝑsideratione tūc extat mathematici. ipe nanqz circa talē negociatur quantitatē. Si aūt intueat quantitas ex quid puta put terminus est t mensura physicor corporū t vlr quātitatibus sensibilib⁹ ābstracta negociz existit physici. ¶ Propē scōm vero sciendū q ois factus est ut apparuit ex argutis medicor ſmo q morbus qs ledit qualitate: alius vero quātitate. Nā ostēdit nam si sanitas debet adesse oportet hūores quātitatis mensura determinatos forte ac qualitatis pportiōnatos apparens ꝑmo ꝑma: cū ratiōes contrariorū extent ꝛrie. Ut aūt medicor verificet ſmo: introductum id quesitū physicū nō parū: cuius veritas dicē dorū videbit tertio. ¶ Propē tertiū vero sciendum q a quantitate simplr t per se nō puenit alicui⁹ morbi lesio t vlr neqz actio. Cōsequit ät t coadiuuattiue accidit magis. Primū qppe oñditur qm̄ ledere agere quoddā existit. Secundū enī hoc in id qđ subiicit agere qđ dſr: sed omne agere siue actio contrarie pficitur dria. 6o. quantitati aūt nihil extat ꝛriū in predicamētis. Amplius nihil ꝑncipaliter t p se agit vltra suē spēz. Sicut enī se habet aliquid ad esse sic ad opari: secūdo methaphy. sed si morbus lederet quātitatē cū simplr sit qualitas: dria. 74. ad vltra suā spēz ageret ꝑpriam p quā haberet eē. Judē illud qđ ē absolutū a qualitatibus sensibilibus a quib⁹ dependet lesio t vlr actus ois nō ledit aut agit. tale quippe quātitas existit cū ea sit prior qualitate: possitqz qđ ꝑus a posterioribus absolui. Et aūt nō debet locus mot⁹ aut ipse neqz cōtact⁹. t nō neqz rō boni apparens tertio methaphysice: ni forte per accidens t quo ad nos dria. 6o. Rursus: quicquid inest vni spērum ratiōe superioris inest t alteri. sed morbo inanitionis inest ledere q̄litate: puta ꝑōne q̄zuis quātitatē minorē videatur ꝑportare: ut ostendūt simplex ethica t senectutis ethica. is aūt cōtrahit repletiōis morbo. Quod firmatur qr magis t minus ad easdē deducūt drias in tegni. quantitate igitur simplr t per se nō puenit ledere. Declaratur etiā q accidat id ꝑsequenť et adminiculative qr forma naturalis debitā quantitatez ut esse habeat t operet exposcit in materia ita q in maiori extensā quāto amplius agit: iuxta illud commētatoris ꝑmo celi t mū. Potētie t corpor sequūt magnitudines que sunt in eis. Et ꝑpterea secūdo dicā: Omē agens opus fit magne quāntatis existēs: in minori aūt minus ita ut ignis actuissimus mīma susceptus quātitate nō sentietur nedū q ledat: ꝑōnū tertō Nō etiā venena ostendūt recepta quātitate q̄zminima. Est nāqz mīmā carnē repire que ampliꝰ diuisa formā carnis nō retinebit: physicor ꝑmo. Ledit igit morbus utcūqz quātitate qs t vlr agit. Ea enī q̄zmaxime manifestat actōis intēsio vel remissio. Etiō qa medicus artifex sensibilitatis t euidētie amplior] nō imerito ꝓtulit ledere alicuius morbi t actus vlr perfici quantitate dria etā tactū. 6o. Circa quidē predicta factū est dubitare qr dictū quātitati nihil forte cōtrariū: t motū in ea nō ꝓcidere: t p ꝑsequens et cuz omīs etiet de cōtrario in cōtrariū p medū physicor 5. cū eodē scribatur hor opposita ceu reliqui ſm q̄le quantū t vbi motū esse solū. in vnoquoqz nāqz hor est contrarietas. Dōm vtiqz q quātitati simplr cōsiderate ut a logico methaphysico t mathematico nihil extat contrariū. Nā oñditur qm̄ cōtraria sunt q sub eodē posita genere inē se distāna marie vicissim se de ſbo expellunt. 10. methaphy. vñ in p̄dicamētis aliquo in contrariis existente susceptibili possibile i alterū trāsmutionē fieri nisi alterū natura exiterit sicut igni calm. hec aute rō veriꝰ ꝛrionum per ꝑus inerit qualitati: cū oīa ptacta ampliꝰ eidē inexistāt q̄z vbi aut quātitati. In ubi nāqz opposita nō se mutuo expellūt de ſbo. nō enī qđ est sursuz vnuersi nū q̄z poterit esse deorsum aut econtra. a quo tamen cōmentator tamq̄z a priori. 8. t. 10. methaphy. ponit cōtrarietatē in alia genere emanasse. quod minus approbo. Quod t auctor. 6. ꝑncipiorū ꝓfirmat a loco remouens contrarietatez mō quo tollit Ar⁹. Hāc a quantitate quicquid contra eos elentice conenť aliqui dicere. nō enī per se forte ac ꝑmo sibi cōtrarietas inexistit: uerū fortassis per accidēs magis puta rōne qualitatis ut gravitatis t leuitatis. nā earū vna i locum deorsum inclinatur: altera uero in eū qui sursū similiter t in quantitate contrarietas ſm quid inexistit t consequenť: ꝑncipaliter vero in qualitate. cuz. n. aliqua completā simplr attingunt magnitudinem in augmento sunt perfecta. quando aute existunt circa illam imperfecta sunt t diminuta. t sicut pfectio t imp

fectio fm quantitatē circa idē hābent fieri in physicis huius quoq; rōne in quātitate ꝟrietas ieriſtit. vnde ceu conſequentē puta qualitate magis eidē ineſt ꝟtrarietas ita ꝛ ledere ꝛ vlr agere. Talr etiā in ea eſt motus: oiſq; qualitas ſenſibilis. quare cōmentator; tertō methaphyſice: Liez mathematica ſunt in re mota: nō tamē mouent niſi accidētaliē. Hec aūt veritas idicatur crēticorū ſcdo ita: Humeri quidē in ſeipſis nō faciunt aliquid ſed ſbas ꝟſequūtur q̄ in aliquib⁹ agūt horis. Poſce q; motus ille q amplius ſubſtātie inhereret eſt in vbi cū ſit grauitate ac leuitate que magis ſubſtantiā ꝟſequunt bis que in q̄litate aut quātitate moueni ita ut cōmētator ſcdo de aia graue dicat ꝛ leue ſuqſtāas exiſtere: ſunt tñ verius q̄litates qnto methaphyſice: aut quātitates ut tacuz eſt ꝛ ibidē. Latio enī motus eſt pfectorū poſtq̄z generatione ſunt perfecta. Conſequūtur enī formā pamplius ſubālez. videnē nāq; graue ac leue in ſcipſis mot⁹ habere pncipiū ꝛ modicū de ſoris ipediri poſſe q; nō ſic euenit i augmentabili ꝛ alterabili. Sanabile nāq; ex ſeipſo in ſamtatē deuenit: puta cū arte nō iuuaē medicie plerūq; illius auxilio ſubleuaē: ec. ꝛ mū. 4. Sic igit motus in vbi eſt alijs pfectior tanq̄z ſubſtantiā plus attingēs: ꝛ velut alteratiōis effect⁹ ꝛ utcūq; augmēti et decremēti. nā in his q̄ gñantur ꝛ corrūpūtur ea prior eriſtit motuū ceter⁹: naturaliū pmo. In vniuerſo aūt pbatur phyſicor; octauo lationē p;iorē motū exiſtere. ¶ Prop̄e quartū vero ꝛ ſi apparet quid rā dōm tamen gratia perfectionis didaſcalie vtruſq; partis reſpondeatur argutis. ¶ Ad primū nāq; dōm q; talis repletio aut amplius nutrimentuz ſeu multitudo perimit ſuffocando aut vaſa ſcindendo: ſeu apoplexiam aut aliā egritudinē ex multitudine humorū inducendo: non quidē quantitate ut ſimpliciter quātitas ſed magis put ſm quid ꝛ naturalis. qualitativ enim hoc magis euenit gratia: puta calido concitante ꝓpter motus ſupfluus in athletis: aut frigido coartante ceu ſub eius itinerādo dominio vl' viſcoſo groſſo duro vel molli ac ſimilibus. vñ collz. 3. pūgitur Ba. eo q; vitius eſt morbū conſimilē omnē a primis cauſari qualitatibus. nō enim his ſolis verū etiaz duricie et mollicie. Quod firmatur q; ſe. de replenone ſan. de qua ſubditur magis ledit ratione qua febris ꝛ q̄lis q̄z ea qua quāta cū febris ſit mala complexio calida ꝛ ſicca. Quod ſi dicat Auer. fieri ꝓpter quantitatez ſolum: dōm illud ſm apparentiā contingere medicinalē: cū tamē qualitatū aliqua prius eius ut tactum materiā in opilationē cōcitauerit. groſſum enī viſcoſum ꝛ multū habet magis rōnem q̄litatis opilatiōis cauſa. Plurimis quidē ſic apparet inductorū qd dicendū. Ad aliqd dōm q; phlebotomia quantitatem nō ſimpliciter euacuat: ſed naturalē magis cum etiā dicat. A. ea quādoq; euacuari multitudinez ſan. inf dum malitiā ipſius ꝛ q̄nq; vtrūq;. Ad aliud etiaz apparet: quoniā licz cut videatur eſſe humorū temperamentū primarū qualitatū: ſuperexcedit tñ quedā ſecundarū. ¶ Ad primū aūt eorū que partis alterius dōm q; a quātitate ſimplicif ut oſtenſuz nō ſit ledere aut agere ſed a qualitate ſola dicta. 60. fm quid autē ꝛ cōſequenē euenit. Ad aliud etiā quid dōm apparet ſunt quāta quippe ut talia abſoluta ꝛ ea de q;buſ mathematica a motu tpe ꝟtactu ꝛ actu ſimplicif ut viſum ſeparata ſiñ a loco qui vere ſolū nālibus debeē ab ipō tñ menus ſunt abſtracta. vñ cōmentator; primo de ge. ꝛ cor. Impoſſibile ſit mathematica abſtrahi a loco vt mathematici abſtrahūt eā ab alijs accīdentibus tñ corpus nō eſt in loco niſi p ſuas dimenſiones non p accidētia alia. Ad aliud dōm q; quātitas vt quantitas nō ledit aut agit. put conſequitur materiam ſed magis q̄litas. Eſt enī tanq̄z ratio quo pficitur actio et inſtrumentū imediatū ipius ꝓpter rōnem ꝟrietatis in ipa primo inuentā. ſubſtantia vero eſt ut baſis ꝛ fulcimentum actus primum ꝛ immediatū: quantitas aūt ceu admiculū quoddā. nā ea qualitas extendit actiua. Quāta enī ſuperficies fuerit tñ albū eē dicēe i pdicamētis. totū igit ꝟpositū aget: verius q̄litate amplī⁹.

¶ Differentia. 61.

Quod frigiditas non ingrediatur opatōnē nature eſſentialiē ſed per accidens oſtenditur. quia quarto methaurorū: Factiuz aut frigidum aut corruptiuum aut ut fm accidens. Adhuc. 6. de accīt. ca. vltimo: Dico q; caloris augmentatio vtilis ſi nō pceſſerit ad vltimitatē ut mēbra diſſoluat ꝛ liquefaciat: frigus vero nullū in actōe cōfert iuuamentū. Amplius Haly. ꝛ primo pma cap. de virtutibus: Frigiditas eſſentialiē in opatōez nature ingreſſuz nō habet: verū p accīs diſponēdo inſtrm ut vllū aut ventoſitatē ꝛ ſpūs ingroſſatiōe ſuſtentādo vñ primo ſexti naturaliū: Frigiditas nō habet ordinē in virtutib⁹ que conueniūt appetitibus naturalib⁹ niſi quaſi ſeruitiū vtilis conſequētus. Quod ꝛ oſtenditur rationē: q; omniū virtutū opatōes p motū exiſt. Hāt perficif calido: qđ ſecūdo de ge. aialiū ꝛ phl'. 13. Calidū motuū: frigidū aūt ecōtrario pmanſiuū. Frigus enī palyticū facies ꝛ mortificās motui aduerſāt primo primo ca. ꝓdicto. Etī: qō vni adeſt ꝟriorū remouetur ab altero. Cōtraria nāq; mutuo ſe ad inuicem expellūt de ſubiecto cū rō eorū i maria ꝟſtet diſtantia dria. 153. ſed catilidati eſſentialr ineſt opatiōem ſubigredi cū calidi ut tactū ſit mouere. Rurſus: opatio p ꝟpriōnē exiſtit tanq̄z p nature inſtrm. Cōpld autez hūana marie ad caliditatē ꝛ hūiditatez declinat ſcdi gradus reſpectu ꝟpōnis pōdere eq̄liſ: dria. 195. ꝛ Iſaac. Sopitū erit igit calo frigidū. Et ꝟfirmat qm calidū eſt dupler in ea. vnū qdē ꝟpriōnale mēbri cuiuſlibet qō velut materiale ꝟſiſtit: ꝛ aliud vt forma membro cuiq; a corde demandatū: ita q; ex his duob⁹ calidis ꝟiūctis efficitur vnū calidū qō eſt. q. forma mēbri: dria. 59. hec aūt duo calida ſic in vnū augmētata frigiditatē in opatiōem nature ēntialiē ꝟcurrere nō pmittūt. Nō igit fritas opatiōem ingreditur nature ēntialr: ſed p accidēs. In ꝟriū q; ſcdo de ge. aialiū Dura mollia ꝛ viſcoſa frāgibilia ꝛ q̄cūq; alia talea paſſionales aialis exiſt pticulis. Caritas ꝛ fritas facient vtiq;. Dicit etiā q; ex aliméto nutritiue aie virtus facit augmentū vtens ut organis calitate ꝛ frigiditate. Et q; plus ſubdit: q; in his mot⁹ exiſtit illi⁹ ac qō in his que fiūt gra alicuius accidit. hoc quidez in frigidaē ipōrū: B aūt calefacere ꝛ fieri pticularū vnā quāq; hanc quidē carnē mollē ꝛc. Rurſus methaurorū ꝟrto: Generāt calidū ꝛ frigidū obuēna mām ꝛ in fine illi⁹: Tales qdē ptes calitate ꝛ fritate ꝛ motibus ab his ꝟtingit fieri coagl'atas cal'o ꝛ frido ſicut ꝛ fiendis os quidē aut argentū tā caritas ꝛ frigiditas ꝛ motus. Adhuc idē videt ſentiri naturaliū ita ꝓmo

cap̃.4. Submisso spmate i mrice vel i terrã nihil dñt
tpibus qbusdã determinatis ut ꝯplurime ꝓstituantur
pcule ei⁹ q̃ gñatur ibe siccitate calitate: fritate ⁊ hu
miditate. vñ pmo de mixtionẽs cap̃.2. Coplo é sub
stãe opatio etiãm bꝫ mẽbrozuꝫ p ca. fri. sic. ⁊ hu. Et
colligẽ. ca. de accñtibus scõs tact⁹: Opatões oꝛ
stomachi mixtant ⁊ ꝓplẽtur frigiditate tpata. Amplius
rõcinato ꝓfirmat idẽ. Illud enim qõ é nãle opus ingre
dit eẽntialr nãe. Ipo enim ꝫ dicit nãle. talis vo é frigi
ditas. vñ q̃rto methaurorũ: Scõꝫ vnũquãq; pfectõ
nẽ ꝫminant a nãli calitate ⁊ fritate. Rursus: qõ eẽn
tialr facit ad gñatũ eẽ eẽntialr ingredit opus natur
q̃n gñatũ fore opus é nature. sed fritas eẽntialr fa
cit ad gñatum esse ut appet i nive glacie ⁊ crystallo ⁊
plibus metallorũ ⁊ in pblate ⁊ ppe vitreo. qõ et in
coꝛpoibus alaliũ fortassis ꝓtingit actu frigidũ repiꝛ
fritas igr opus eẽntialr ingredit nature. ¶ Propt
pmũ qdẽ sciendũ q̃ fritas ẽ nãlis aq̃ passio seu ppe
tas sibi nãliꝫ pmitus inhereꝫ: terre vo acqsita scõo.
Unũquodq; elorũ vnã sibi q̃litatẽ obtinuat in summo
ex q̃ alã acqrit dña. 11. Quotiens aũt dꝫ ipa: dña vi
tuꝫ. 15. bꝫ sumat ꝓ fritate actuali repssa. Ingredit vo
demũ vnũ i aliud multiplr. Aut enim sicut ptes eẽntia
les q̃ diffinitõe signant ingredũt qõ qd est ⁊ suũ vle:
vel vt ptes integrales qõ totũ integrãt vt ꝓsilia ⁊ offici
alia coꝛpus aut ut accñs ingredit ꝓstrutoꝛes ibiecti qõ
ꝓpius tñ egredi dicit cũ mã cũ forma oium sit cau
sa velut mr accñtiũ physicoꝝ pmo: seu sicut instrm i
strumẽtatã. Aõ quidẽ instrm si coꝛpoꝛeũ vtualit so
lũ ⁊ nõ ꝼm sciꝑm unstratatũ ingredit ut apparet i oꝛ
ganis a pncipali motꝫ agẽte. Si vero incoꝛpoꝛeũ fu
erit ꝼm id qõ é eẽntialr uiopatũ hẽbit ingressũ cuiꝫ p
se faciat ad motũ ⁊ sic ad formã ⁊ eẽ ut i elorũ q̃litati
bus ecñtiũ é videre i mixto. Implr opatio actio ⁊ fa
ctio tñ videant sat̃ ꝓuenire: dña tñ distant plã qõ ex
eoꝝ notificatõe ⁊ ꝑpetantibus apparebit. Est autẽ
opatio illud in quo euanescit forma opati ⁊ coꝛrũpit
post qetem facientis eã diffinitiõuꝫ libro utpote am
bulatio ⁊ locutio que euanescit neq; inuenit eꝰ vestigiũ pꝰgetẽ ãbulãt̃ ⁊ loquẽt̃. pmo aũt pma ca. 1. ð ꝛ
mutꝰ ẽ effectꝰ ꝛtut̃ imediatus. In ser pncipijo vo
Actio est ꝼm quã i id qõ subijcit egere dicimur. q̃rto vo pategni. Actio nihil aliud é q̃ qdã virtut̃ mo
tus ad id qõ efficit. nõ tñ dico q̃ actio eẽntialr sic sit
motꝰ. vñ de re. sani. scõ: Quicũq; motuũ nõ sit actꝰ
triplex tẽ. Mouere nãq; i plus é ipo agẽ pmo ð ge.
⁊ coꝛ. Ipa tñ cũ motu existit actio. nã ꝓpriũ actõis
est eẽ i motu: ⁊ motus i actõe firmat i ser pncipijo.
Scõm vo Haly. ibidem q̃rto ca. 8. Singularũ actio
nũ motus qdẽ sunt: mouetq; eos agẽs. Factio vo re
spicit ea q̃ art̃ ceu actio ꝓpriꝰq; moꝫ: iuxta illõ diffe
rẽtie ẽne: Aro é recta rõ factibiliũ: prudẽtia vo agibi
liũ. Subtilꝰ ãt ꝓsideranti appebit q̃ opatõ p̃dict̃ duo
bꝰ vltoꝛ existit: lꝫ vnũ ꝓ alio recipiat̃ sepe. nã actio vꝫ
mãꝫ supponẽ extrinsecã i quã agit lꝫ pꝰ actõ duplex sit
posita: coꝛpis videlꝫ ⁊ aie. Opatio quoq; ⁊ reꝫ vꝫ ex
trinsecã in quã agat agẽs ipoꝛtare ut secare ⁊ vrere
⁊ intrinsecã ut intelligere. Est nãq; opatio quedã trã
siens ut vrere ⁊ secare. alia vero in operante perma
nẽs ut intelligere ⁊ velle: diffinitionũ libro. Rursus:
actio oĩs vꝫ a motu ꝛsepabilis fore tãꝫ ab eius nã ⁊
ꝑpetate. opatio vo cũ motu ⁊ sine motu ut i divis. vñ
ethicoꝝ. 7. ñ solũ motꝰ eopatio sꝫ ⁊ imobilitat̃. Quã
etiã sine motu existere in opatõe oñditur retẽtiue. qd
aũt sit nã dꝫa visũ. 9. hic aũt sumit ꝓ ẽtute regitiua
⁊ ꝓprie naturali. Essentialr vo ab essentia nomẽ de
notatiue suscipit. Essentia seu qdditas er ptibus fo
malibus amplius p diffinitõnem ipoꝛtat̃ qõ qd est
rei indicãtibus denotat̃. 7 methaphy. In eo aũt qõ
essentialr inexistit ⁊ dici de omni ⁊ p se ⁊ vlr ⁊ ꝼm q
ipm ipoꝛtat̃. Cuius essentialr eẽ oppositũ qõ est ac
cidentalr existit. Quod i ꝟrij iã notificatione cogno
scit̃. Notandũ q̃ p accñs repitur i bis q̃ sunt eẽntia
liter ordiata ⁊ in bis appositꝫ ⁊ in ambobus duplr.
in pmis quidẽ vel ꝓut diuidit ꝟ primũ. vñ pmo pria
cap̃. pmo summe ẽne. Nouuꝫ inuamẽta q̃daꝫ sunt
ꝼm eẽntiã puta pstare sensuꝫ ⁊ motũ: alia p accidẽs
sicut carnẽ coꝛroboꝛare ⁊ coꝛpꝰ fortificare ceu hic si
mitur magꝫ. Aut ꝟ imediatũ q̃re in tegũ magnitudo
vocis aut eius puritas nõ fit semp neq; imediate ꝑn
cipalr caliditate ⁊ frigiditate sed ꝼm accidẽs. i. p ali
ud. In scõis etiã duplr vel ꝓut diuidit ꝟ id qõ é sem
per ⁊ i plibus ceu casuale ⁊ fortuitũ aut ꝟ illud qõ ẽ
ꝓ se ut calidã infridãt frigidũq; calefacere. ¶ Pro
pter scõm vero sciendũ q̃ Haly. 7. A. marie pma pmo: ca. ð virtutibus: ⁊ naturaliũ sexta pmis nitit oñ
dere frigiditatẽ nõ hñe ingressuꝫ i opatiõem nature
neq; ordinẽ i vtutibus ipius. Suppõit enim oĩuꝫ opa
tões vtutũ p motũ existẽ. Frigiditas siqdẽ motuꝫ tol
lit cũ palyticatũ ⁊ mortificatũ qõ mobile fddat. Jõ
ꝛcludit opatõum virtutũ q̃ ꝓuenũt appetitibus non
ingredi naturalibus essentialr eo ð tollat motũ quẽ
ponit i rõnẽ opatiõis ꝓcidere sed p accñs ꝑparãdo
instrm puta spñ ⁊ vẽtositatẽ i expulsiõe ingrossando
Huius aũt positiõis defectus in tertio ostendet̃ ꝓpo
sitoꝝ. 4. Motiuũ ẽt eius fortassis non valet. Ponit
nãq; Ar⁹. ut prehabitũ q̃ motus ꝓstat nõ solũ caliꝫ
te verũ etiã fritate ⁊ q̃ ptes aialium calido ⁊ frigido
⁊ motibus eoꝝdẽ coagulatiõeꝝ suscipiũt. Rursus
oẽs ꝓsentiũt q̃ frigiditat̃ sit ꝟbendo mouere de circũ
ferentijs ad cẽtrũ. Cõtrahẽdo enim ꝓgregat q̃ fuit eius
dẽ tribꝰ ⁊ aliene. 1. ð ge. ⁊ coꝛ. ⁊ q̃rto methauroꝝ: Ca
liditaꝫ quoq; motũ vt ꝟriũ hꝫ homogenia solũ cõgre
gãs ⁊ etherogenia ꝓpellẽs. Itidẽ naturaliũ pmo ca.
2. Vena ⁊ singulũ aliorũ organorũ opaꝫ ꝓpꝛ operati
uã ꝓpriõnẽ q̃ ex quattuoꝛ qualitatibus. Tertioq; ipa
rum ca. 3. Matrices oĩ collo clausas entinere i pluri
bus mulierũ nouẽ mẽsibus fetus pmansio aũt ⁊ con
strictio pficitur frigiditate ꝓpꝛie. 13. A. etiã volens ꝑ
bare detentiuã in eius opatõe motu vti nõ iuste vide
tur rõcinari. Ait nãq; : Retẽtiua operatur mouẽdo
villos transuersos ꝼm figurã comꝑhensionis be
ne factã: tñ retentiõi motus attribuatur localis sicut
attractõi ⁊ expulsioni de accñti. 6. ca. 2. Bicã tenim
hoc vez fore cũ ipa instrumentũ ꝟbit super id i quo
demũ operabit digestiua sibi famulãdo. aut genera
tiue detentiua. Cũ aũt ꝟctũ fuerit instrm ⁊ hec figu
ra bone comꝑhensionis fuerit facta motus omnis
cessabit detentiue. Et ideo demũ. q. se castigans sub
dit due localiter mutate ⁊ retentiua quod ⁊ nomẽ vi
detur importare ⁊ sic detẽtiue operatio sine motu exi
stit cum supposuerit omnẽ operationẽ perfici motu
ut tactũ. Et hoc quidẽ detentionis tempus longius
est valde tempoꝛe figurationis villoum ꝼm comꝑhensionis formã. Quod si quis dicat illic esse cõmo
tionem spirituuꝫ ut quidam dixere: dicendũ ꝟ non

fore in retentiua ut retentiua sed digestiua. Similiter in digestione nō est motus localis nisi consequenter ⁊ per accidens ut ratione permixtionis partiū consequentis ad motū alteratiōis. vñ quarto ō accītu: In quersione conuersiue nō ē necesse moueri locali mutatione. nā ꝓcausitate pficitur ⁊ nō iunlis: Itaqꝫ neqꝫ omnis motus est a calido quocūqꝫ mō: neqꝫ etiā oīs opatio p motū tanqꝫ per suū exīstit ēntiale cū ipm ut tactū ꝓtingat alīs ab opatione separi. Quidā vero deaurantiū volētes arma in defensiōe sumere. A. dixerūt q frigiditas essentialr ꝑmā ꝓpositionē ingrediatur mixti cū oīa ꝓstēt ex eīs ⁊ corꝫ natur⁹ :dīa 16. Quo ad opationē vero ēntialē nō ingrediatur sed accidentalē magꝭ villū sustentādo aut vētositatē ⁊ spūm ingrossando: ⁊ corō ꝓhibendo dissolutionē quod ridiculū grande frustrant nāqꝫ sic dicētes naturā semp ꝓpter finē operantē. ponūt enī q est ad finem rescindētes eundē. ¶ Propē tertiū vero sciendū ꝑmitus ostendatur q frigiditas ingredit essentialē opatōem ⁊ nō p accīs tīs. Secudo q nō adeo firma net frigiditas elata in aialibus ⁊ marie i nobis ut caliditas. ¶ Propter ꝑmū huius sciendū q frigiditas ēntialiter opationē ingreditur nature quocunqꝫ modo ꝑdictorū sumatur natura. Constat enī q si natura iuxta Ar⁹ .generalē sumaf q frītas fere equalē operationē ingredit nature ut ⁊ caliditas quod nō in natura generabili ⁊ corruptibili apparet solū: verū etiā in ea que ꝓpetua ⁊ incorruptibili efficiēt dūtaxat ōīs que corꝓrū superiorū. Est nāqꝫ saturnū dare venerē ⁊ lunā cū alijs corundē ꝓnis fixis stellatis ꝑ se virtutē frītatis hic mō efficē aliquo: qegd dicat cōmentator: secūdo ce. ⁊ mū. cū oē multiplex ⁊ diffōrme oporteat tandē i vnū ꝑmum vnicum ac vniforme reducere lucidatoris: dīa ītia. In hac quoqꝫ nā lieriori gñabili ⁊ corruptibili quecunqꝫ dicta frītas remissa ēntialr in opus ei⁹ obtinet ingressū: qō ⁊ auctoritate approbaf: ⁊ rōnibus ꝓuincit. Ar⁹. nāqꝫ scdo ō ge. aialiū: Fiūt aūt carnes aut his ꝓportionale a frō ꝓstante ꝓpter qō ⁊ soluunf ab igne. Cano nāqꝫ ārti metbaurorū q quecūqꝫ fiunt a frigido a calido dissoluūtur ⁊ ecōtra. In his qdē marie q̄ non fiunt ab aīa. Neqꝫ ēt sane ꝑm aduersārios nō ingredit quia tollat motū: cum dictū sit de motu aialū: Cause motuꝫ caliditas ⁊ frigiditas q̄ ō foris ⁊ intus exīs naturales. Adhuc ibidē oīs mot⁹ alicui initiatur imobili: sed initio fit a frō sicut motus a calido. g̃ frigidū requritur etiā ad motū. Rursus ꝓnuꝫ scdo cap⁹ .6. dicit piguedinē ꝓpter frigiditatē pāniculorū gñari. vñ ꝑmo ꝑma adeps frigiditate coagulat. Et q causē gñatiōis humorū cū alijs exīt caltas ⁊ frigiditas Silr videmus ⁊ marie ex corꝓa aialū ꝓposita ꝓpa frigitate ꝓstare: ut ostenditur in niue glacie crystallo ⁊ metallorū quibusdā. Phīa ēt actu frigidū i corꝓribus nris vt vitreū ꝓpriē gñari. Amplius rōne mōstrat. nā vnūquodqꝫ sicut se hꝫ ad esse sic ⁊ ad operari ut dictū ꝑus eo q esse ordinat ad actū. similis nanqꝫ dispositio rei in entitate veritate ⁊ opatōe: secūdo methaphysice. Frigiditas autē cū alijs qualitatibus ut ostensuꝫ. 16. essentialē cū earum subiect⁹ ad esse faciunt mixti: ꝓpter quod ⁊ essentiā ingrediunf opatōis sicut nāqꝫ se hꝫ subiectuꝫ ita ⁊ passio seu ꝓprietas naturalis ab ipō derivata. Itidē nisi frigiditas ēntialiter opationē ingrederet nature caliditatis excessus ꝓpositū destrueret. Indiguit ergo frigiditate saltēm contēperante. Palus: sānitas ex opatione nature cōsurgit directe. cātur nāqꝫ ex debita ꝓportōe ꝓnis ⁊ ꝓpōnis mēbrorum ꝓsilium ⁊ officialiū adinuicē. sed frigiditas caliditatē sibi obuiā ut febrilē extinguendo corꝓus ad tpamentū ⁊ sānitatē reducit. id aūt nō fieret nisi virtus vteref ea in eius actu. Quod si .A. dixet frigiditatē intensam opus nature nō ingredi sꝫ remissaꝫ: dicendū hoc parū valere eo q etiā caliditas nō nisi remissa ⁊ frigiditas ꝓtemperata ⁊ cōstitutionē ⁊ opatiōem ꝓpriā essentialē ingredit. In natura nāqꝫ ingredit regitiuā virtutū videlꝫ cogeriem ut apparuit in retētiua ⁊ expulsiua vīutes entes naturales. Ex pte quoqꝫ aialiū. s. virtutū ꝓhendentium occulte in ꝓfuatiuā ⁊ memoratiuā. Quantū vero ad virtutes vitales in visione motus ptium lateraliū corꝺo ipius perieti. Ois enī motus innitit cuidā imobili. Quod etiā manifeste apparet in eloꝝum natura ⁊ forma seu ꝓpositiōe: que a natura depēdet eloꝝū. vnde ꝓpertionū ꝑmo ca. 2. Plasma forte sequtur ītuitor eloꝝū cucrasiā aut forsitan aliquod ꝓncipiū duumuf desuper ex supioribus. plasmatio nāqꝫ p frigidū nō parū existere eo q ipm ꝓgregat ⁊ in esse retinet non solum homogenia verum eitam etherogenia. Calidum autem homogenia congregat etherogenia autem disperdit ⁊ disgregat. vñ. A. scdo de aīa: Primū instrm virtutis nutritiue est calor naturalis calor enī est aptus ad mouēdū materiaf. p hunc sequit frigiditas ad faciendum ens qescere in suis perfectionibus creaturarum. Hoc itidē qō dictuꝫ in alijs naturis verificat. In natura ēt de consuetudine dicta sunt scdā quedā regitiua natura etiā i natura ꝑm q epati tāqꝫ eius ꝓncipio ꝓmordiali ⁊ fundaméta ꝑm medicos attribuit. In cuius solum nature operationē negaut A. frigiditatē ēntialē ingressum hre. Cuius tī datum est ōrium in virtute detētiua ⁊ expulsiua. Ostēsum etiā fuit q motus nō solum est a calido vep etiā a frigido: ⁊ q opatio nō oīs est cum cum motu immo quedā eius cum quiete. Ex his etiā cōcludit Heben Mesue ⁊ Ysaac israhelita ꝑm q eis ponit Haly. error ac Joannitius ⁊ Halyab. nō incurrere ponētes detentiuā frigido ⁊ sicco opari: expulsiuā vero frō ⁊ humido. ¶ Propē secunduꝫ huius sciendum q in corꝓoribus aialium ⁊ marie nris caliditas min⁹ remissa in constitutionē oper⁹ nature ⁊ operationē eorum ꝓuenit q̄ frigiditas eo q ꝓpleno nostra declinat ad caliditatē ⁊ hu. dīa. 20. Et ió lꝫ ponā frigiditatē ēntialē ingredi opatōem natura: magꝭ tī remissa valde puta sub minori excessu caliditatē remittendo ingredi q̄ caliditas. vñ Ba. de typo ex calido ⁊ frigido ꝓstat mixtio: lꝫ ipm calidum ꝓncipialē sit de intentiōe nature. quia per ipm fiunt motus et operationes nature aēs quibus repugnat cōtrariuꝫ attamen frigiditas magnum simulē exhibet iuuamentum. ⁊ hoc q: cum de natura calidi sit tīn moueri sursum ⁊ secus appositum trahere si frigidum nō impediret festinaret ad distantiam valde longā: sed id impedit quēadmodum dispergi ō celeri nō sinit. Aua re Auer. tertio colꝫ. cap⁹. 1. Hebra nō agunt ⁊ patiuntur visi cuꝫ quodam calore temperato ex frigiditate ꝓportionali ei. Ostensum enim est naturali phylosophia frigiditatē ēē in corꝓore sicut instrumentum temperans naturalem colorem. Idē quoqꝫ de cau-

sio longitudinis ⁊ breuitatis vite. Calor mensuratus cū frigore dat gñationem ⁊ ppriam formā naturalez vñ ꝑmo ꝑma. ca. 1. ꝓlonū. Tu tñ er hoc itellige q eq̄litas ⁊ sanitas mag⁹ ptinet calitati q̄z fritati. Et eo dē scdo: ca. de plurū ꝓne: Calitas calor⁹ mag⁹ ē cōueniēs inato q̄z supple fritas. Adhuc ktio ꝑma. ca. 6 Calitas ē ꝓueniēs vtutibus frigori ⁊ patā ⁊ ió ponitur seq debilitatē ⁊ destructōez opatio fritat⁹ cā: ñ ät calitat⁹ nisi vehemēt fuerit exced̄s. Tertio ēt. 13. ca. 8 stomachi debilitate ñ fuās ꝑmi ꝑme legislatōez igt ta: Retētiua oz ut ꝓfuet fm pl'm siccitate cū declitōe ad fritatē: Expulsiua cū hu. ⁊ fri. Quod fulcit q illud plus eleuak ī aliquo ut ī mixto quod mag⁹ facit ad eē ⁊ opatōez eius opposito. talis qdē ē fritas⁹ flatōe calitas vt forme denotat ipssio ⁊ motus. Est nāq̄z hec formalis: fritas ät mālis mag⁹ calitas ut aq̄z intē sior erit fritate ī mixto. ¶ Propt q̄rtū qdē ad ꝑmū dōz q ar⁹. ñ dixit simpl'r fritatē accñtal'r opari ſz. q. p accñs respectu calitat⁹. minus enī opak p se ad eē q̄z solū: ąplius ptando dīa. 48. Substātialiť vero opak ad corruptōez gñatorū. cōmētator ibidē p accidēs vo ad eorū eē. Aut illic fmo ē de frō ī cōi ꝑparāte admixtōz. h ät ī pticulari ꝑut ordiak ad aialia. Ad aliud dōz q Ga. dicit actōez nō aūt opatōez aut frigiditatē nullū ī actōe pstare iuuamētū verū ē vltima tā vt calitas ēt vltiata: remittit tñ mag⁹ fritas q̄z calitas ut dictū. ⁊ h fortass⁹ itellerit: aut iuuamentū de quo sit curādū. Et sil'em mox sbdit Ga. fmonē igens In ceter⁹ actōib⁹ nihil valet hūiditas nisi ī nutritōe ⁊ augmētatōe marie. vel illius⁹ fuit opi. quā ipsitiarum nō approbo. Et sil'r dōz Haly. ⁊ A. Ad aliud dōm nō ē verū oēz opatōem p motū existē verū quandā gete mag⁹ fieri ut ī diuinis. Nō ⁊ ī detētiue iā apparuit actu. neq̄z ois fritas ut onsus palytica: ⁊ mortifer reddit: immo fritas tpata secuz motū ꝑpatik: ut ī plibus appuit actibus. Ad aliud dicēdū ꝓcedēdo verū fore qñ ȝrijo p nām ipozū ierit ⁊ nō p nām gñis supioz⁹ sicut albo ⁊ nigro p nāz coloz⁹ iest videri. Dicēdū ē calitati nō p nām sibi ꝑpam igredi opatiōez nature q̄ opponit fritati: verū p vlem mag⁹ supioē celestē: cuz cal'm celeste etiā friduz superet sicut apparet ex stellarū natur⁹ ostēsus dīa. 10. Aut dicēdus q̄ h calitas facit in corpibus nris fridate ꝓpata. p hibet enī assationē ꝓmētator⁹ methau. q̄rto. Ad aliud dōm cū calo hūano associari frigidū nō excedēs calidū remittēdo. ostēsū nāq̄z q frigiditas in nobis magis remittit: ⁊ ī minori ꝑmanet calitat⁹ excessu. Et hic quidem dicendum ad aliud tē.

¶ Differentia. 62.

Quod digestio fiat fri

giditate ostēditur ex medicorū oper⁹: cū enī volūt materias digerere calas cibos ⁊ pot⁹ exhibēt frigidos ac medicias: ut vriz acarā sirupū frigidoruz zuccarū violatū ⁊ triasandalorū ꝓfectiōes. Adhuc digestio est q̄dā gño sicut putrefactio aliq̄ corruptō q̄r to methaurorū. sed gñatio fit fritate: ut ē videē in multis. fit enim vermis in niue: histori. gnto. Rursus qō nāle ē digōnem pōt cāre: ea enim ē nature act⁹. talis qdē ē fritas. vñ ꝑs circa vnāquāq̄z pfectōez circa ea q̄ emināk a nāli calitate ⁊ frigiditate. Palin: qō facit ad eē ⁊ ad opatiōez: id. n. ordinak ad illud. sed frigiditas facit ad esse cū igrediak ut alie q̄litatū mixtio nē dīa ꝓti. Ex q̄ tandē ꝓplerio resultat faciet igt ad opationē. sed digō ē vtut⁹ digerēt⁹ opatio. Adhuc digestio dīa. 50. ē materiei ꝑparatio ut a vtute liberi⁹ expellak excretiua. hec vo frigiditas opak mām calidā infridādo. ⁊ sōlitatē ipius ipeditiuā expulsionis remouēdo saltē: nāq̄z hāc digerē hz mām. vñ Haly. pl'm quod infridat ⁊ humectat ꝓhibet digōem ꝑter q̄z ī materijs cholerci⁹ caludis ⁊ sicc⁹. s. cholera citria sola. Fritas igt digōez iducit. ¶ In opositū methaurozū q̄rto: Fritas etenī indigestionē. vñ Aler. ibidē Nō fit aliq̄ digō a frigiditate. ponit. n. digō a calitate facta eē. Et ꝓmētator: Op⁹ frigiditat⁹ ꝓhibet digestionē q: ipam opans oibus modis calor ē nālis. Quare ꝓnosticoꝝ ꝑmo maturatio nō ꝓplet⁹ nisi ꝑ caliditatē. Amplius digō ē ꝓpletio a nāli ⁊ ꝑpio calido. Indigō vo ē impfectio ꝓpk indigētiā ꝓpe calidita⁹ dīa. 50. vnde de ge. aialiū ktio: Digo calitas q̄dā ē. Et q̄rto: Digō oīs opak calo. ppk qō frigiditate nō erit digō. ¶ Propt ꝑmū ät sciēdū ipm sat⁹ fore notū er dīa. 50. ⁊ ꝑmissa. ¶ Propt secūdū qdez sciēdū q. A. simplicik p se negarz frigiditatē inducere digōez cū ea sit opus nature. fritas aūt fm eū mag⁹ nō hz inuētōez neq̄z ordinē ī vtutibus nature dīa ꝑdicta. Sed qd de h videbit ꝓsequēt. ¶ Propt ē. tiū vo sciendum q duplici dīa. 50. suppositā digōem eeu iuuati ⁊ nocati vtrāq̄z cāt mō quodā. Dupliciter nāq̄z ꝑt ea digōne inducē: aut p se vel p accñs. p accidēs qdē ad digōnem facit iuuati eo q corpis poros vndiq̄z ꝓcludēt calidū interius nature ꝓpellēs coadunat ⁊ fortificat intra illō hippocraticū: Hēmes hyeme ⁊ vere extant nā calidissimi quo accidēte intēdit digestio. Facit ēt ad digōnē nociti q: quod curat egritudinē materialē digōnē iducit cū ipius curatiōez oporteat si nil impediat digōnē ꝑcedē fm illud veter⁹: Digesta medicari ⁊ mouere nō cruda. ſz fritas curatōz iducit. vñ gnto aphoris. Est ät vbi in tetano sine vulnere iuuene bñ carnoso estate media fride aq̄ mīte ī susio calor⁹ reuocatōez facit. calor vo h liberat. Frigidū nāq̄z calefacit ꝓuersū quodāmō ⁊ abscōdens ut calidū interi⁹: physicoꝝ. 8. Sic igt ostēsū sit q fritas utcūq̄z digōnē ꝓducit p accidēs vtranq̄z. Per se vo dico ⁊ ꝑmo fritatē digōnē ēt sat⁹ itēsam cāre cū fuerit alijs ut ī ꝓplone vnita q̄litatibus. Ex oibus nāq̄z mixti q̄litatibus ipius resultat ꝓplerio. Sicut nāq̄z dicimus aliquē fo ēcalidū ⁊ siccū aut huiōi: sic eo q he due q̄litates excedāt ī eo nihilominus tamē q eius ꝓplo nō sit frō ꝓfractata ⁊ hu. ata enī in ꝓposito quod .n. digēit oz er q̄ttuoz natur⁹ fore ꝓstituū ⁊ quod digerit similik. vnde q̄rto methaurorū: Nullū hūidū ipz ſz sciꝑm pepasim patik. i. maturat sine sicco. Bñē ta tamē valde fritas facit ad digōnē caliditas atq̄z hūiditas q: digō ꝓncipalik pficit caliditate: demū hūiditate. vnde Haly. Digestiue caliditas ē adaucta ⁊ hūiditas tpata. Quare ꝑmo ꝑma ca. 5. de vtutib⁹: Que oibus plus indiget caliditate est digestio q̄ siccitate nō indiget de qua sit curandū sbaudi sed hūiditate. vnde sermo tertio. 13. ca. de debilitate stomachi ī scriptione corruptus est habens digestionē fieri per siccitatem cum caliditate. vult nāq̄z dicere per humiditatē cum caliditate. Aut fortass⁹ quis diceret ipsum velle siccitatē ad digestionē operari: iuxta illud sexti de accidente caꝑ vltimo: Digestio si temperatam habuerit siccitatem est talis qualis si fuerit nutrimē

tum huius. Frigiditas etenim videt ad digestionē facere eo q tpat calidū illi ꝓiūcta qō esset excedēs acutū: ac ipm reddit cū hūido quātatū. Cōgregat etiā ptes mēbroꝝ: t potētiores facit in cali retētione t ipi⁹ vigoratione. vñ dictū ꝑus: Calitas est ꝓueniēs virtutibus ꝓpata frigori. Sic igit digestio pficit ꝑncipaliter caliditate scōo hūiditate: tertio siccitate t fritate. Ad rōnibus pōt oñdi qbus mīatū est frigiditatē in opus eētialr nature ét hōe ingressuꝝ: dzia ꝑdicta Quod aūt dicat frigiditatē digestionē nō cāre audiendū est dñantes. ipa enī pficit potissime cal'o t humiditatis⁹ tñ alijs ꝓsiderata est q̄litatibus. Sic dicimus aliā nām fore cholerici t phl'atici. Et tñ vtqz ex eisdē est ꝓfectus mō tamē alio. Quod aūt scōo fritas digestionē ꝓcuret nocitiui actus in moꝛbis calidis medicoꝝ designat ptactn. Itaqz breuiē sit ostēsiuꝝ quō fritas se habeat ad digestiones ꝑpt alia pl'ma h⁹i in alijs differētijs declarata. Cꝓpt q̄rtū vero ad pmū dōm q frigida nō semp exhibent gra digestiōis materie sed magī ꝑpt febulē discrasiaꝝ: nisi si talē discrasiā velimus ad digestionē materiei reducere: ut in febribus euenit: q̄rū mā nō est calida. In choleric aūt febriū frigida qdē alterāt t makiaꝝ digerūt ingrossando. huius etiā nō sūt multū frida febrium cholericarū ꝓpatōe. Ad aliud dōm ut apparuit q sicut fritas facit ad gīatōes: ita t ad digestōem. neqz aliqd i aialibus gīatur a frigido potēti velut metholica vl' mineraliuꝝ aliq̄: sed neqz a calo. Sed ꝫ in fonte Abani feruētissimo gīantur vermes q extracti moriunt ꝓfesti. Dōm q aut nō sūt in loco feruētissimo eius oio sed a latere. Vel canonez modica ista nō punit sicut ymis in niue. Aut nīl hec antiqta sicut in terra huius ponit ipꝫ Ar'. gīari. puta gīatur sup terre superficie niue tecta ea iam caloze solari effecta. Vel q nō logice ꝓcludit dōm. Ad aliud dōm eodem mō. Frigiditas enī put ad eē cū alijs agit q̄litatibus calitatē remittit t ꝓgregat ad digōnē opat: nō aūt cū fuerit excedēs. Ad aliud silr dōꝫ. Ad aliud qd dōꝫ apparuit cū digōnē tāgat nocitiui. Ad iducta vero alteri⁹ pt qd dōꝫ apparuit quoniā negatū frigiditatem ex quo caliditati t hu. digestionem inducere t quomodo operetur t quantum ostensum.

Differentia. 63.

Quod actio membris

officialibus cōiter attributa ex ꝓpositōe debeat videt cū sit mēbroꝝ officialiū nā. Primo. n. ō bustoꝛijs aialiū: Tact⁹ quidē in omiomera fit pte: factiue vero vtutes in anomiomera puta sepatio in aluēti in oze. Motus vo t pm locū pedū⁹ aut alis seu ꝓportionalibus. vñ scōo de pnbus: Omiomera anomiomeraꝝ gra sunt. Illoꝝ enī opa t opatōes extat puta oculi t nasi t faciei totius t digiti t manus t totius brachij. Subditqz demū: Sensus quidem omiomerī opatōes p anomiomera exīstēt ipis. Primo quoqz de ge. aialiū ptes officiales p se aliqd faciūt: ut lingua t manus. Dicit ēt in principio methaphysice sensuꝫ vsus p oculos fieri. Amplⁿ interioꝝ scōo ca. vltio: per oculos qdē videt: p aures vero audire. Et de inge. pmo caꝑ. 6. Dico visū eē actionem oculoꝝ: loquelā lingue: t gressuꝫ pedū. Adhuc in tegni: Amplius t inherentiū ei⁹ officialib⁹ puta effectuum virtute. Itidē pmo de re. sa. Actus ex necessitate sequtur benignas ꝓpositōes sine q̄rela. Et ibidē ōmū Forma vero posito numerus t quātitas actuū sunt cā. Dis enī hēsis. i. opio in ꝫ ibidē dī ꝓuenire. Rursus: mēbra quibus ꝓpositio debet sunt officialia. hec aūt ordinata sunt ad motus t opatiōes aie ꝑm. a. t Haly. perficiendas. Eti: eo quo destructio redditur qd magis equinocū t imꝑfectū q̄ꝫ alio: in ipo pl⁹ vigebit natura illius q̄ꝫ in reliquo. Sic enī videt se habere in ꝓne q debet mēbris ꝓsilib⁹ t ꝓpositōe officialibus attributa. nā equoce magī dicit man⁹ abscissa man⁹ q̄ꝫ os t caro methaurozū q̄rto. t pmo ō ge. t coz. apparet. ꝫ aūt nō vt euenire nisi qz in nā ꝓpositōis magī vnitas mēbri saluabat q̄ꝫ i ꝓne. Indē si ꝓpositio est cā actuū q ꝓpōni videntur ascribi: mlto magī erit cā opationū sui. qlibet enī est potētius i se q̄ꝫ in alio. sed ꝓpositōe fiūt opatōes alicui⁹ ꝓsilis. qa enī neru⁹ est porosius longus ita situat siqz numerat ipius pficit opus: t silr os. Digestiua ēt q est i parte maricaqz carnosa vētris opatiōez videt explere sua ꝓcauitate t rotūditate tali seu figuratōe. silrqz attractiua t expulsiua. Palin: motus sit p lacertū q membrū est officiale tertio theori. caꝑ. 1. Cōponit enī ex carne simplici neruo ligamēto pāniculo t etiā cozda Silrqz in ceteri iducēdo sensibus tā extrinsecis q̄ꝫ intrinseci videbunt p mēbra officialia exerceri. sita. n. talia sunt sensicena. Rursus q ab vtriusqz debeat ꝓuenire t nō ab alterutro mīat ex ꝑmo de aia. q: to tū ꝓpositū agit: nō aūt ptū altera. vñ dzie aiam trascisile est si qs dicat eaꝫ terere vl' edificare. Et: q a neuri ptū. q: ꝑm Ar'. ipe sunt potētia in toto. quod aūt in potētia nō agit cū ois opatio ab ente fiat actu nono methaphy. Est enī nō ens qō potēta ꝓpōni tertio ca. i. Itaqz ꝓcludit opatōes officialiū ꝓpositō ni attribui t nō ꝓpōni: t q etiā vni istarū sed vtriqz aut neutri. Huius quoqz oppositū videt sapeī Ga. in q̄ꝫplurib⁹ Lacertū volēs mēbri actū quātūcūqz officialis: p vnā ptē ꝓsilem in eo exīstē ꝓne pficiēs cuisdē vñ ꝑmo de morbo ca. 6. t interioꝝ. 5. ca. 8. Ex omiomerī fiūt act⁹. sed aliarū particularū vtilitas q̄ꝫ est: act⁹ vo nō. Quare ió de inge. ab omiomerī noīatis aialibus fiūt actus oibus. Amplius quod est p us t simplici⁹ se hꝫ p modū causē: eius vero oppositū per viā effectus. talis aūt est ꝓpo cū sit cā ꝓpōnis maioꝛī q: simplicitatī ut oñdetur tāq̄ꝫ aiam imediatius attingēs. Adhuc musculū apud Joannitū t. A. mēbrū erīat ꝓsilē cū de ipo agat ꝑmo ꝑtima. vbi de anothoia ꝓsimiliū tractat: ut ꝓmissū i ꝓemio: t tñ p ipm perficiūt mot⁹ t opatiōem plime. Eti: actus eri sit ex ꝑma ptium ꝑticularū ꝑba nō expōne interioꝝ sexto caꝑ. vltio. hec aūt nām officialitatī ꝓportat. Ygī opatōes officialiū ꝓpōni t ñ ꝓpōni attribuūt. Cꝓpter pmū quidē sciendū ꝑ qd sit actio qdqz factio t operatio t quō ꝓueniāt t dīant ostensum. 61. dzia. Deincepo vero sciendū sicut apparet ꝑmo de histori. t scōo de partibus q mēbroꝝ quedā sunt omiomera q t homogenea ꝓsimilia simplicia t incōposita esse dīr. alia vero anomiomera vl' etherogenea officialia vl' instrūalia aut organica ꝓposita t scōa. Sūt aūt ꝑm pmū ꝑma: t Haly. mēbra ꝓsilia quoꝝ si sensibilē quacūqz assumpserī parte erit toti cōicans i nomie t diffinitōe ut os. qlibet enī paꝛs ossis est os: t est substāna indurata alba ex superfluis ꝓcipiotiꝝ gīatiōis ꝓducta talia qdez sunt os cartilago neru⁹

ligamentū cozda pāniculus adepo piguedo caro vn gues ⁊ capilli: si nomē quis mēbri velit ertēdere. Officialia vero erūt per oppositū quoꝝ videlz quācun qz sensibilē partē suscepis toti nō cōicabit nomie ex diffinitiōe ut pars manꝰ puta digitꝰ nō est manꝰ neqz est organū organoꝝ. hec nāqz est rō manus: tertio de aīa: ⁊ quarto de ptibus: ⁊ p̄mo de vtilitate pticularū cap̄. p̄mo. Positiue vero a p̄dicti notificant membra ꝓposita q̄ sint instra ad ꝓplendū motꝰ ⁊ aīe opationes. Sunt aūt he: Coꝝ cerebꝝ epar testes oculi aures nasus os pulmo canna venē intestina splē fel renes vesica manus pedes collū pectus deorsuꝝ ⁊ femur ut tactū. 38. dzia. Attendēdū tn q̄ horū quedā sunt pure ꝓsilia ceu que verius extant p̄ma ⁊ simplicia ut os cartilago neruꝰ colligatio pinguedo adepo caro epatis splenis ⁊ renū. Que simplex natura ⁊ sīl ter etiā pulmonis cū caro eorū sine aliquo susciptuꝝ corporū aliorū ꝯmixtiōe. Sunt ⁊ alia officialia pure facta puta manus pes pectus ⁊ alia que ⁊ grandē diuersitatē in se recipiūt. Et eni cōpositiora sunt corde cerebro epate ⁊ talibꝰ. in māu nāqz seu pede magno p̄cipue de distēperantia ineq̄li cap̄. 2. multiplex ē cōpositio. Cōponit enī ipa ex aduitorio vlnis duabꝰ seu focilibus ⁊ manu dicta pua. hec vero ex digitis pectine ⁊ raseta. q̄ oia sunt ꝓposita. vnūquodqz aūt horū triū ex ptibus constituit magis ꝓsilibꝰ ceu osse cartillagie neruo ligamēto cozda carne pinguedie vena pāniculo ⁊ digitis ⁊ vngue. Quedā vero extāt media inf p̄dicta duo extrema lata. q̄ etiā sint triplicia. nā hoꝝ reliq̄ magis declināt ad latꝰ officialiū ceu musculus. ipse nāqz ꝓpositus est cōpositiōe particulari. ḡ dicta vero officialia vlī terno theoꝝ. cap̄. vltio. deīn est artaria duplici pāniculo ⁊ villis ꝓserta. Quedaꝝ vero plus ad latus declinat ꝓsimiliū vt pāniculus et cutis: deinde cozda: demū caro pura. Alia quoqz sūt in medio vere ut vena filis villosis ꝓserta. Est autez ꝓsiderandū q̄ licz quedā dicant mēbroꝝ simplicia. ipa tn ex suis ꝓpriis ꝓponūt nō quidez ex his que einsdē sunt nature cū illis: ⁊ iō in membroꝝ gñe simplicia ⁊ p̄ma dicunt. Nā triplex est in corpore ꝓpositio: scīlicet ō partibus ⁊ eloꝝ p̄mo: cap̄. 15. ⁊ de morbo p̄mo cap̄. 3. vna qdē q̄ ꝓsilia dīr ex elis ꝓpōi: scīla q̄ officialia ex ꝓsilibus. tertia quoqz p quā totum ex his constituit corpus. Horum tn ꝓpositio est ex spermatibus: illorū aūt ex cibis cibi ex terre nascentibꝰ huius aūt ex elis vlibus. ⁊ ista ex ile. i. materia p̄ma ꝓsurgūt ⁊ q̄litate seu forma. Dixi aūtem sit attendendū: q̄m nō est aliq̄ mēbrū adeo ꝓsīle q̄n aliquo nō possit mō dici ſ̄b alia rōne officiale. Dia enī quantū cūqz forma quātitate numero participēt ⁊ situ et vnitate sīl ⁊ ꝓprie ſm Auer. ꝓsila. nec aliquod ita ē officiale q̄n necessario in eo similitudinis nō repiaf natura cū officiale ex ꝓsimili ꝓstituaf. vñ de de partibꝰ scō: Omiomeron ꝓpter formā figure anomomeron existit. Quid aūt ꝓplerio quot etiā dicaf modis dzia visuz. 17. Dōz tn q̄ ipa dicitur natura mēbris subratiōe similitudinis attributa q̄ ſm q̄ triplex est mēbrorū dicta ꝓpositio: sic ⁊ tripler ꝓstat ꝓplo. vna qdē ꝓsimiliū p̄ma: scīa ꝓpositorū ex his ex alternatiōe ꝓsurgens ꝓplerioris p̄morū. tertia corporis oīs ꝓsurgens ex horū secūdorū coalternatiōe ⁊ ꝓfractōe ꝓmis in tertiū. vñ Galy. ꝓplo cuiuscūqz mēbroꝝ ꝓpositorū ē ꝓposita ex pōne mēbrorū ꝓsimiliū partiū ex qbus cō ponitur. Et sīlr cōpositio vnaquecqz naturas q̄ttuor obtinet coeq̄litatis ut dicetur lz in secūda ⁊ tertia id vigeat magis ꝓpositone. Est āt ꝓpositio siue coeq̄litas vel plasma dispositio quedā siue ordinatio membris officialibus attributa pōne aut fortasse desuper ex superioribus diuinius ꝓfīs p̄ncipiū quoddaz hec aūt aut virtus ertat informatiua vel quis stellario i fluxus q̄ siquidē in q̄ttuor distribuit naturas formaz quantitatē numerū ⁊ sitū seu positōez: quorū vnum quodqz in suas partē dīas quod p̄sentī non ē speculatiōis. ¶ Propter scīz quidē sciendū q̄ quorūdam ꝑmoues videnf simplr sonare q̄ opatōes ista liū ꝓpōi attribuantur: qō pluribꝰ euenit fortasse eo q̄ locutiones inexpositas recipiūt cōes. Sunt ⁊ alij idē rōnibus astruētes ut q̄ virtuti cozrūdet aīali organizatio sola mēbroꝝ: sed hec ꝓpositiōe perficitur virtus itaqz aīalibus sola operabitur ꝓpositiōe. Amplius mēbra ꝓsimilia qbus debeē ꝓplo sunt vt materia: ⁊ ordinātur ad officialia tanq̄z ad formā qbꝰ attribuitur ꝓpositio. In formā vero reducatur actꝰ nō aūt i mām. Cōcludūtur igf operatōes mēbroꝝ in ꝓpositōnē reduci. Dz hec qdē positio velut sonat stare nō pōt: sicut tertio mf habitur dicendoꝝ. Sōmiant enī q̄ ꝓpositio sit q̄dā nā sēpata: vsqz q̄z a ꝓpositōne qō quidē absurdū. Nō enī natura corpis de his dīcitur duabus ut genus p̄dicatur de spē sed magis oriné cāe importat ⁊ effectus. Est enīz q̄ūsium q̄ ꝓpositio diffunditur per oēm ꝓpositonē ⁊ econtra. neqz iporum motiua ut videbitur sufficit. Quāq̄z enīz loquendū ut plēs: indicandū tā ut pauci: topicorum secūdo. Nō cui verus est q̄ virtuti aīali sola corrūdeat organizatio: imo etiā ꝓplo cū ipa sit instīm q̄ virtus dicta informatiua corpus plasmat. vñ Ga. diligēter aduertendo mēbra officialia magis per ꝓplōnem q̄z per ꝓpositionē ut apparet in tegni docet cognoscere cū ꝓplo sit cārum potissima ꝓpositiōis p̄ducti va. Ad aliud dōz q̄ cū mēbra cōsimilia ordinent ad officialia velut materia ad formā. ñ tn ꝓplo ad ꝓpositiōem eo q̄ hoc nō solū est mēbroꝝ ꝓsimiliū porū sed etiā iā ꝓpositoꝝ illorū virtute cū ostēsum sit complexionē multiplicē fore sicut ꝓpositionē. neqz etiā illa rōne oīfariam habēt materie hec forme. ¶ Propter tertiū vero sciendū q̄ opatiōes officialiū nedū ꝓsimiliū mēbroꝝ radicalif ⁊ p̄mo ꝓplōni ascribūtur secūdario vero ⁊ manifestatiue ꝓpositiōi. Est nanqz ea velut partū ordo ⁊ habilitatio quedā ut liberius operationes perficiātur. Ita etiā actio ꝓsimiliū per organica manifestatur. vñ collz. 2. ca. de actiōe ⁊ passione i quolibet mēbro: Unūquodqz ꝓsimiliū habet operationē ꝓpriam que manifestatur plus in ꝓposito: Sciendū tamē q̄ istis duabus naturī operatōes attribuūtur nō tanq̄z p̄ncipalibus agēntibus si p̄mis sed sicut instrūmentalibus ⁊ sēcōarijs. Cū enī medicus artifex sit sensibilis posterā ⁊ sēcōaria plerūqz magis adiuuāt q̄z al a ut tactū. 17. p̄ora vero his sunt virtus ⁊ adhuc aīa cū obiecto. Ipa nāqz imaterialis exīs si i operatiōes p̄gredi debet in materiā trāscūtes extrīsecaz ozin has per multa media deuenire. ⁊ iō post aīam seruit virtus ipsius vel potēna q̄ partibus determinate alligatur tanq̄z p̄ncipale agens: deinde fuerint instīa multiplicia. Quorū aliq̄ fuerī corporea ut spūs ⁊ organū alterius materiale. alia vero incorporea puta ꝓplo tanq̄z qd p̄ncipale aīe vel vtuti imme

diatius coinherens. Ipa enī instrūēta q̄lificat cor
porea: ⁊ in suo esse ꝓseruat: demū est instrumentorū
corporeorum compositio. Quod autem radicalit̄ et
ꝑmo operatiões officialiū ꝯni attribuant ⁊ nō coēq̄
litati tā auctoritates testant q̄s rōnes ꝓuincunt Ar⁹.
nāq̄ de cā motus aialiū: motū ⁊ p consequēs actō
nem oēm videt calori ⁊ spūi atq̄ frigiditati attribue
re. In gnta etiā ꝑbl'. vult gressū lacertus ⁊ neruis p
fici ingens: Qui similibus gradiūtur gressibus la-
certis cruriū distensis labore habent: distēsionē gres
sus faciūt lacert⁹ ⁊ neruis in ipis factis violētia ful-
citati: hi aūt partiū ꝓsil'es. Adhuc de optima ꝓpōne
ca. 2. de morbo ꝑmo: scō curatiue art⁹ ⁊. 7. ⁊ in loc⁹
alijs nō pauc⁹ qōlibet officiale mēbrū vnā pticulaꝝ
ꝓsimilem habet p quā p̄ncipalit̄ ipius pficiunt act⁹
alie aūt partes sunt velut iunatiue atq̄ melioratiue
sicut crystallina in oculo masculus qdam maior pro
prie in crure. caro epatis simplex in eo: in corde aūt
locus ortus vene ꝓcaue vel quid h⁹i. vñ ꝑmo de in
ge. ca. 6. Crystallina q̄ necessario ſm exteriores mu
tatur colores ut aīal videat. mutari vero nō posset ni
si lucidissima foret ⁊ clarissima. hoc aūt non esset nisi
ꝓp̄o sua taliter extitisset. Quidā tm̄ mēdose dixerūt
in corde id esse: vētres spiritibus plenos cū nō par-
tē dāt cordis ꝓpriā. Hoc etiā videt sapere cū dicit cō
plexionē substātiā fore mēbri ⁊ ipius factricē: ō una
mētis ꝑmo cap⁹. 2. ⁊ de secretis. In his enī loc⁹ itm̄
videt ꝓplōnē extollere ut aīam. q. ⁊ formā ponat etiā
corpis humani. vñ Galyab. In omni mēbro ē vtus
fixa q̄ eius ꝓp̄am ꝑficit operationē. Et substātia hui⁹
virtutis ſm sniam Ga. est ꝓplexio ꝓpria ei: forma vi
delz ꝓpa ꝓplōnis. Sed ſm Ar⁹. sniam est ꝓplexio in
strūētalis cordis. s. ꝓpria qua virtus opat. In se
cūdo etiā naturaliū caplis. 8. ⁊. 9. q̄litatiua sentit cre
si etiā ſm snias Hip. aīa ꝑfici. Et aphoris. ꝑma: Nō
vtiq̄ aliud aīalibus q̄s innatū opatur calidū natura
est ſm hippocratē rōnē q̄s hoc qō de tabe exꝑlicat
marie. Adhuc. A. gnto de aīa: Instra virtutū appre
hensibiliū fatigātur ex vigilu motu ⁊ destruit eoꝝ cō
plexio que est eis naturalis ⁊ substātialis ⁊ hec st mēb⁹
officialia sicut apparet p inductionē eius in quo
libet sensuū pticularia: dria hoc. 17. Eti: sicut se habēt
in agētibus p̄ncipalibus ⁊ ꝑmis rei ꝓstitutis ita etiā
in scōarijs ⁊ instrūalibus. hec enī sicut añ finē i illa tā
q̄s in finē ordinātur. Talia vero os ciusdē fore rōnis
⁊ nature. Sed in ꝑmis sic est q̄ ls opatio non sit nisi
ꝓpositi est tm̄ p alterā partiū p̄ncipaliū velut tanq̄s
id quo fit actus sicut est respectu corpis aīa. hō enī p
ꝓpriē p animā intelligit ⁊ opatur. Similit ⁊ opatio-
nes ls sint ꝓpositi ex vtraq̄. s. ꝓplōne ⁊ ꝓpōne ꝓpius
tm̄ ꝓplexioni ascribent cū ipa sit instrūm imediati⁹ aie
vires attinges ꝓpositione. Palin: ois actio fit a q̄li-
tate ꝓpter rationē ſrietatis in ipa fere sola imediati
us vere repertā dria. 60. Sed ꝓp'o imediate a q̄lita
te cātur eſoꝝ. Cōpositio aūt nō est de q̄litatibus pri-
mis aut scōis maxime de postremis. vñ. 7. dria ſm
Ga. ꝑmas q̄litates ⁊ ꝓplexionē q̄ est ut mēbrorū sub
stātia ꝓsequūt ex necessitate saporis hūores colores
duricies ⁊ mollicies ⁊ alia ex necessitate accidentia:
vt situs magnitudo numerus ⁊ plasmatio. Aut forta
sis potius dicit ordinē quendā ptiū ⁊ situatiōem vel
si sub q̄litate locat: nō est tertie spēi. cuius ꝓpe alte-
ratio existit ut actio physicorū. 7. verū est q̄litas que
dā ipropṙie puta vel in quātitate cōtinua seu dis̄cre-
ta vel figura aut situ: in quibus non est ſrietas vere
sed p accidēs magis dria etiam. 71. ⁊ iō neq̄ actio seu
passio. Amplius calidū naturale cū sit nature instrm
quo actus pficiunt ceteri. Cui ergo plus erit affine:
magis in eius opatiōes ꝓferet. hec aūt est ꝓp'o cum
id qualificat nō aūt cōpositio. Rursus: actus officia
liū cause p̄ncipalioꝝ existenti in eodē gñe: ⁊ nō scōa-
rie debet ascribi. hec aūt est ꝓp'o cū ipa vere ꝓpositi
nis sp sit cā. qcquid nāq̄ est cā cause silr̄ erit ⁊ cāti.
Sequtur nāq̄. s. ꝓpositio ⁊ quoddā forte desup diui-
ni⁹ p̄ncipiū ut p̄tactū: qō tm̄ p p⁹ ꝓplexion ex imutat
Itidē destructa ꝓplone i mēbro quātūcūq̄ pfecte or
ganizato mor tollit actus. nō aūt sic ecōtra: cū part⁹
alicuius ꝓpositiōe valde lesa videat actus ide vtcū-
q̄s ꝓuenire: ut in nullitat⁹ q̄ vncis formā manuū ꝑti
dentibus opationes verarū conātur manuū exercef
vñ ⁊ mulierē carētē manibus vidi pedibus nere: cuꝝ
tm̄ pfecta deficeret ꝓpositio ad talē exercēdū actum.
Cōuncit itaq̄ officialiū actus radicitus ⁊ ꝑmo a cō
plone ꝓsistere. Eriā dict⁹ utcūq̄ appet etiā q̄ secun
dario ⁊ manifestatiue ꝓpositio in opatiōes offici ali-
um confert velut vlterius instrm cū sit quedā ad ope
ratiōes habilitatio. ⁊ iō ē videre aīalia ipfectiora q̄-
bus pauce sufficiūt opatiōes in vita dearticulatōes
ī partibus modicā hfe. Que vero perfectiora q̄smul
ta sicut hō q̄ ceteroꝝ ē el'atissimū ⁊ ꝓpositissimū aīali
um cū dearticulatōe curiosiori. Ꝫ nāq̄ q: sibi ad plī
mos mouet actus ī vita necessarios opus extitit: cuꝝ
mult⁹ organū egeat id qō ē vīē: politicoꝝ. 7. Nā. n.
multiplicit̄ est ſua p̄ncipio methaphysice: Aō ēt in
physionomia tſinuat Ar⁹. Alexādro trāsmissa īgens
Palme lōge cū digit⁹ lōgis significāt dñium suū bñ
dispositū ad multas artes ⁊ ꝑcipue mechanicas. he
nāq̄ mag⁹ cū in fieri ꝓsistūt partiū exꝑtūt dearticu
latiōem subtiliorē. Et ꝓpter hoc fortassis videntes
ꝑmi medicoꝝ ꝓpositionē intm̄ a ꝓplexiōe deficē int
res nāles cōpositionē mīme exꝑssere. Propt̄ ārtū quidē ad Ar⁹. primitus auctoritates dōm q̄ ipse
nō negauit: q̄ actus officialiū radicalius ⁊ ꝑmo nō
ꝓuenirēt p ꝓplexionē: sed voluit q̄ scōario ⁊ manife
statiue fierēt p ꝓpositionē. In virtute tm̄ ꝓplexionis
vnius particule ꝓsimilis ut eius apparuit etiā supe
rius snia ut tm̄ ad vnū sit dicē superficieten⁹ ſmōes
Ar⁹. vidēt sonare opationes officialium a ꝓpositiōe
ꝓcedere sicut cōsimiliū a ꝓpone. Quod ⁊ qdaꝝ ab eo
sensere. Ad aliud Ar⁹. ⁊ Ga. dicēdū q̄ aut locum fu
erunt ut plures cū peccatū sit positā transgredi locu
tionē: topicoꝝ scō. Fere nāq̄ oēs tales ⁊ ꝑferūt et
recipiunt locutiōes: oculos videt: auris audit: ado
ratus olfacit cū tamē iste potētie sint passiuoꝝ dria
sequēti. Sunt enī sub potentia sensitiua locate. que
tota secunda de aīa ponit passiua. designatur tamen
noīe actiuarū in eo q̄ eis actus sic ascribitur. vñ po
tētia sensitiua aliqualit̄ agit in eo q̄ iudicat obiectū
suum esse hoc vel aliud: ut albus visus aliud a nigro
dria sequēti. Aut dōm q̄ saltē eodē ꝑmo de ingenio
concludendo oculos esse instrumentū quoꝝ actō ē
visus locutionem mor corrigit subdens: huius ꝑmū
instrm est crystallina. Ad aliud dōm q̄ in tegmi sua
brevitate indistincte secutus est modū loquendi cō
munē. Ad aliud similiter dōm. Ad aliud dōm q̄ iō
vocantur officialia instrūēta anīe posi⁹ q̄s nature

q; in ipis apparéter pl' manifestat aíe operatio. t ideo.33. pbl'.dr caput diuinissimú forte eorú q circa nos erit. Cerebrú eni é mébrú diuinú t ei' habitator est aía.79. Ad aút i officialibus mébroz aíe manifestent operatiões t nó pficiant oío fortasse inuit Ar. cú dixit ipa forte ad cóplendú motus t operatióes potius hic denotás inuamétú q3 necessitaté.videt.n. contingere ceu in alijs actibus vniuersis.nam et alis actio pcipit maxime:minus q celi:minime vo q itelligétiarú t dei: si potiori t por existat reliquis. Ad aliud dicendú q nó solú destruit ppositio imo magi cóplerio actualis sáltē:q; hec calm requrit i actu. Cópositio seu organizatio vt ad min' fm apparétiá pmanere.magis eni vt osteusú in pplerione natura fulcit q3 in ppositione. Ad aút plus dicant equoca instrumétalia vita priuata et defectu ptingit manifestationis operationú que pone perficiebantur. Ad aliud dicendú q ppositio nó est cá operationuz pmiliú nisi remota valde t coadiuuatiua velut qdá occasio.q.extranea.sed pplerio est earú essentialis cá: ppositio át ipaz cá videt:q; actus sunt totius t nó pus. Ad aliud dicédú q lacertus q mediú obtinet pmiliú t officialiú diuersimode pparatú poterit t officiale t cómile mébrú appellari:cú media designent interduz noibus extremoz: aphorismoz quarta.mediú.n.extremoz vni pparatú vt ab altéo re diuersú.cú.n.ipe cóparat ad caput qó é officiale potissime precipueq3 in eius pte psideratú media reputabit qd pfite. Añ vo ad os vt neruú officiale dña.58. Et ió quidá medicoz vident lacertú sub pte locare psit:alij vo sub officiali. Ad aliud tádudú inotuit qd dom quoniaz lz actus sit ppositi:vnú tñ ponentú é altero pncipaliuz t nó q actus efficit ppue:reliquú vo adiuuantuz t illuz meliozatuz. Ad aliud dom q ptes non sint simpliciter i potentia sed respectu totius.t ideo lz totú vt tactú pncipaliuz agat:nihil tñ phibet ptē opari vigore totius sicut móstratú.8.phycoz totú moueri p aliquá eius pticulá.vnde supposito q totú directius agat quid magis pñr an pplerio vt cópositio dubitat:t ea etiá que alteriuz partiu iá hic apparét.

Differentia.64.

Quod visus fiat extra

Omittédo t nó itus suscipiendo ofidit auctoritatibus q3multis. Primitus quidé Platonis vt declarabit ex thimeo ro. Et Ar'.33. pbl'.dñtio. Coadunate eriens visus magi videt:expanso aút oculo divellit. Et ibidé:Visus magis adunatus paruus erit: t nó pfecti ex expanso eriens disgregat. Adhuc tertio methau. Quidá accidit passio debiliter videnti ita vt semp idolú suú ambulans añ se videret pcedere:qó euenit q; visus refrangebat ad ipz. Sic.n.visus erat debilis t tenuis vt aerē nó posset ipellere t diuidere Et hic quidé fm Aler.pipatencuz fuit:vt alibi dixit Ar'.áuferon.erithes.qó interptatur aut:Aere spisso facto nó pñt p ipm ptráfire radij emissi sed refrági. Boetij ét qnto de psolatióe: Visus manés totú sil'ia ctis radijs intuet. Aó t medici sentiere quoz gratia est intromissú qsitú. Ui pnos.pmo: Lumen invisibile penetrat et pupilla ad aerē ectri secú cú q ptinuat in humiditate subtili clara. Idq; denotat de accidéti t de interio.quartis:capño secúdio.vlr náqz spúm visibilé mlú t clarú egrediété foras ppinqua t remota bñ videre ac secernere:oppositú aút oppositē:clarú vo t paucú deprope bñ videre t discernere:nó át de lóge. Multú siquidé t turbidú pfecte de lóge non át deprope. Videt.n.i medio clarescere.vñ senes vidéduz elógát. Alexáder vo afrodiseos medicus i pzo bleu. Visibilis spús subtilis t purus lóginus qdé adiens resoluit: t n bñ firmat. Isaac quoq; Salomonis i dictis vsuz: Splédor visibilis cú palpebras exierit i aerē extédit:t vidéda pprehédit. Quarto sigdé thos.ca.11. Opinio thimei manifestus huius exprimitur vidétis spús natura é aeris ignei illuminati:q cú ad hu.puenerit crystallinú foras egredit:ptinuat t vnitur aeri illuminato diurno propt eá q iter vtrú qs é pfiguratioué.uteroq; náqz horú facilis é imutationis t alteratióis.t aer exterior i colores facile ac celeriter alterat. Spús quoq; egressus aeri ptinuatus t vnit' i eú i quē aer pus alterat' é alterat coloré t ad oculú eádé defert alterationé:t alterat ea humiditas crystallia cú alteratióis sit susceptibilis facile. Idéq; Augustinus .3.de libero arbitrio. Amplius hoc fulciunt róes:q; cú color nó sit qualitas activa t per se alicuius corporis imutativa vt qlitatú pme nó potest imutationé i oculú cáre.pter qó opus erit eúdé ab oculo imutari. Et firmatur q; alij sensus vñr sua quodá motu suscipe oba:visus vero minime. Adhuc si visio pficeret susceptióe:túc oculus iurta diligentē inspectioné dilataretur cum ampliat' fiat magi apt' suscipe vt in alijs euenit pprehédétibus.cuius apparet oppositú.contrahit eni t coangustatur a vehemti intuente. Rursus inspiciens qs alterius pupillam idolú causat in illá ab aspiciéte visá t causante:nó át ab illo in cuius pupillá ipzimit. Si ergo in suscipiendo pficeret visio:id magis peraperet in cuius firmaretur pupilla:q3 alius quispiá. Itidé speculo quisq; oppositus se intuetur eius idolo consurgente in illo. Quod radiozú videtur emissione ad ipm cótingere refractozú ab eodé vt solares radij causantes irideż a nuba refranguntur rlati aquosa. Palin qó suscipitur interius substantia est vel accidens.nó quidé substantia:túc nanq; i pupillú tráffúderet ipa destructa t destruente visú.accidés vo nó cum id subiectú nó permutat. Secundú Boetiú nanq; accidétia sunt in dignitatis natue.perimi quidé possunt:permutari vero minume. Et:si fiet intus suscipiédo hoc erit scom Ar'.speciē intétiónalik colozis.cú auté forma intenti onalis nullum patiatur obstaculum visus fieret quo qz glaucesim patiente que ex siccitate imoderate t dé sitate cótingit marime comee: ó generatione quinto Facta est igitur pozosa peruia vt quid hinc ab oculo emandet. Rursus si hoc túc visus vt alij sensus fm omné partem vt etiá de posterius suú susciperet qó non fit obm: Palin colozis quidez susceptiuú é qs sine colore fo de aía:lz oculú dsit colozatum terno vl quaterno colore. Hoc quidé ipm denotat lumen t signa. Lumé náqz nó raro videtur ex oculo descédens sup nasú micaē: t pcipue cú qs pfricauerit ipz. Dilr expergefactus id pcipit mane. Amplius quidá aíalium in tantum radios emittunt ex oculis vt medium sufficiant illuminare velut leones lupi gatti pene serpentes qó opus é pter venationé quá exercent nocturnaz. Rursus cum mulier menstruans speculum nouum tersuz inspicit: nubé illud ducit sanguineá vt sit difficile illud abstergere: fo de sóma t vigilia.

Adhuc pupilla vnius oculi altero clauso replet ⁊ magnificat eo q̄ spūs totus volēs egredi deserat ipam. Dicūt ēt basiliscū solo visu interficere. Iudem dē visū videt. Videre vō actionem importat ⁊ forās emittere. Suscipere vō intus passionem videt denotare. Amplius venefici peripiūt cū qs voluerit quam in eius p̄uocare amorem aut exterminare vehemēter intueri carmine quodā plato ac si spūs amor⁊ vl odij ex oculis in eandem dirigat vt Alex. indicat in pbl. Ex his itaq; ꝛcludit visū ex mittendo perfici. Huius siquidē oppositū sentit Ar⁊. de sensu ⁊ sensato cū peripatheticis reliquis ꝛ platone. Quod ⁊ rationibus mōstratur q: sm Auer. sigd extra mittat visione possibile fiet in obscuro videre sicut in luce: neq; indigebit medio vt luce neq; ⁊ rebus. i. tunicis oculi: neq; aliquo istorū destructo destruit visus. Adhuc fiat huiusmodi egressus tūc eodē mō ⁊ sub eisdē dimēsionib⁹ ⁊ figuris apprehēderēt vsq; delōge ⁊ deprope. Rursus algazel i his q̄ de aīa: Multi videtes iuxta stātes melius viderēt ⁊ debilis visus vna cū illis pfectius ispiceret cū illuminarent mediū. Quox oīz expunt oppositū. Amplius tpe vētoso cū emissū ex agitet ⁊ maxime triangulare aut piramidale aut pamidale ꝛtingit videre. Adhuc cū radius vl lumē q emittit fz b sit corp⁹ ꝛtingeret pl'a corpora esse in eodē loco vt emissum ⁊ aer. Esset; visus tactus cū foret absq; medio extrinseco. Esset ⁊ basis emissi ad oculū ⁊ acumē visus remota. Talis nāq; ē corpus emissio vt piramidal' forma denotat ignis: cuius ꝛriū tradūt perspectui. Destrueret ēt videt quātuscūq; ex emissione hui⁹ ad astra. Neq; emittit aer cuz abūdat i ex. neq; ignis q: videret quis in aq̄ extinctus ea. neq; nisi i sursū cū b ignis motus sit solus ⁊ nō ad omnē loci dīaz. Fit igit visus intus suscipiendo ⁊ nō extramittendo. Argumētationes quoq; suptas ex libris geometricorū ac pspectiuorū ut Euclidis Algazelis ⁊ aliorū litteris alphabeti denotatas taceo q: plimi eox quibus scribit nō familiares exīt huiōi. Prop̄e pmū qdē q: visio ē medij luce mediāte per pupillā spēi colozis susceptū. vñ de ge. quinto: Visio ē oculi motus sm qō dyafanuz. Sciēdū qd sit pupilla: qd lux ⁊ colox ac istis ꝛparia. Est aūt pupilla foramē vuee tunice quarto ō accidēti. Oculus vō instrumētū videndi pōne aqueū cū q̄ dā anteriox planicie rotūdū in supmo anteriore p⁊ capitis locatū. Ex septē tunicis ⁊ tribus humox. ꝛstitutis ex musculis motū ⁊ vno vl duobus seu tribus fultis. Particulare aūt oculi ꝛponez scribunt medici ⁊ perspectui. Dicūt nāq; q: ex cerebro duo ꝓgrediūt nerui soli intro ipos concauu quarto de accīti. ca. 2. qui ante cranei egressionē crutiāt cū reuersione tādē dextri ad dextrū: sinistriq; ad sinistrū. vt vnū sit deferēs velāt ēt pānicul⁹ dure matris ⁊ pie per qs trāscunt. Cū igitur post cruciationē illox ad orbitā pueniunt ex craneū figurā hīt. q. emisp̄ij. ab alterutro pāniculus sepat grossius dure mri ꝓpar q tunica dē sclerotica sup os emisperice concauatū locata. Post quā ex nerno sequestrat alius pāniculus pie matri ꝓpar q secūdina nolatur: ⁊ sup ꝓrē locat. Et demū nerus anteriuſ ꝓducit in crystallinū cuius qdē subā in panniculū dilatata tunicā ꝛstituit locataz sup ꝓres retinā dicta. In cuius capacitate humox locat vitreus vitro sil's liq̄facto. An vō hūc crystallinus vel glacial situat humox. Sup quē tunica ponitur aranea dicta tela vt ink p̄ncipale ⁊ secūdariū ac nutritū ⁊ eius sup fluū distinguat. Crystallinus eni nutrit ex vitreo: ipsi usq; sup fluitas albugineus ertat. ⁊ ipa qdē emisperice anterius extensa oriē ex retina. post quā humox locatur albugineus albugini oui ꝓpatus. Deinceps tunica dicta ē vuea colou vue cū colox at simillima: q̄ oritur a secundina p̄forata ens. Cuius foramē ē pupilla ne ipius colox ꝓhibeatur videndi actus. Est nāq; ꝛceptiuū coloris qō sine colore: soni vō assonū ꝛo de aīa. Et sup hāc situatur cornea lucida porosa: ⁊ iō nō opus fuit ipam pforatā apparenter ertēt. Que sm veritatē ls nō fēsu ādrupler ertat ⁊ oritur a sclerotica: vt ⁊ oēs tunice subāles oculi sūt tūn tres. Deinceps ex pāniculo tertio post duos nerui ex pāniculo craneū exterius vestiēte ꝛiūctiua seu ꝛsolidatiua nō scitur: oculū in eis orbitā cū musculis stare cōpellēs: quox quidē sex mouētū ⁊ vnus vel duo aut tres sustentātū. Palpebra vō supior vt oculū in suū actū ordinet: ⁊ tueatur mouet sola. Cuius qdē tres exant musculi: duo secus lachrymalia deorsū ꝛbēdo: sicq; oculū claudendo: et vnus superius circa palpebre mediū eundē ꝛleuatiōe aperiēdo. ¶ Sz circa p̄dicta dubitare ꝛtingit q: dictū ē post cruciationē vtrūq; neruorū ad suū dextrū vl sinistrū vnde ꝓcēsitredire: cū hui⁹ ꝛriū trāsferat p Stephanonē ō theor. ca. 10. ita: Porrectis deniq; duobus his neruis ad oculos sit q: latere cerebri ort⁹ ē sinistro dextri oculi q aūt a latere dextro sinistri. Et ꝛfirmat q: cū capiti p̄forat miringa i pte dextra palliticat in sinistra: ⁊ eō: eo q̄ nerui oīz a pte dextra capiti ferūt i sinistraz: et eō. Jacēt nāq; alterutriq; connicē. Cassius in pbl. suis: Cōtrariū tñ Stephanoni monac⁹ trāstulit: et iō p̄mo p̄ma ca. 2. de anothoia neruorū: Quidā qui nō ē Ga. dixit q̄ ad sectionē cruceā sine reflexiōe penetrāt. Inquit qui nō ē Ga. ne putaret q̄ b p̄mo foret eius cū Halhab. fuerit diligentior imitator. Dicē dū cū approbatione sm̄onis ꝓxis. A. nisi p id quod ē nō reuerti ad eā vñ neruus incepit ptem. vellet hali ab. ipm audire cū vnus clauditur oculox: quod seruet tñ tolerat illius. Quod sumatur q: vnumquodq; q̄ oritur ⁊ recipitur ab aliquo dignius ē vt ꝓtendatur in parte a qua directius ꝓcedit cū pfectius a fino pficiente quod ipius suscipiat qō in osibus est cōspicere. ita vero se hēt dextera ad dexterā ⁊ sinistra ad sinistrā. sinister igitur neruus dextratur sinistrat⁹ dexter vō econuerso sinistratur dextratus tādē. Rūdeo cuaz Cassio q: nō ē vt ait oio oppositā pcussioni mollificari parte eo q̄ neruorū positio tendat in oppsita vñ surrexit. Sz magis ex maiori lesione acutioriq; causata ex ipulsione instrumēti i ptē oppositā pti percusse. Plaga ēt illic strictior nō valet vt reliqua expurgari. Est aūt oculus ꝛplerionis aquee de sensu ⁊ sensato: ⁊ quito de ge. aīalū. In ipo nāq; ꝓdominabit alijs alemētis magis. Cuiuscūq; n. plus sm potētiā hui⁹ vnūquodq; sm naturā q̄rto methau. Et ō ostēditur q: aqua ē ipressionū susceptiua ⁊ reditiua: qō ⁊ indicat oculi perforatio. nō eni aliquis humox hic videtur ītātū vt aqueus euacuari neq; etiaz aereus adeo quomā virtus visiua in extremo foret tūc oculi sed interius est magis: qō situs denotat crystallini. Quod vero nō sit terreus appareat: neq; igneus cū ignis nimiū agitetur ⁊ resoluatur de facili nubil retineno. qō tñ posuerūt quidā signo isto ꝺcipi q̄ oculo

moto vſ lucere: quoꝝ fallacie cauſa aperiet dicẽdoꝝ quarto. Quod ſi Ar⁹ .31. pbl'. viſũ dicat eẽ ignis: dicendũ ipm ſm alioꝝ opinionẽ fuiſſe locutũ qõ ſit in illo mltoriẽs libro. Aut dõꝫ qua ad ſpũs oculũ naturã igniſ obtinere: ſumpl'r tñ i ipo ꝓdñatur aq̃. Quicq̃ náq̃ ſẽſibus ceteris tactus ⁊ guſtus: cuꝫ qdã ſint tactus terre: oculus aq̃: auditus aeris: olfactus vo igniſ Ex fumali náq̃ vapozatiõe cátur q̃ igne perficitur. dña. 155. Eſt aũt lux actus ſiue pfectio dyafani ſm q̃ dyafanũ ſo de anima. Eſt ⁊ illud quo fit vmbra i corpore opaco. vnde tertio ſexti naturaliũ: Eſt qualitas que ex ſua eẽntia pfectio eſt tranſlucentis ſm q̃ tranſlucẽs. Lumen vo eſt qualitas quã corpus non tranſlucẽs mutuat a lucido: ⁊ efficit ea tranſlucẽs actu Differt. n. a luce q; lux eſt in corpe per ſe lucido vt ſole vel igne. lumen vo receptum ex ipa in mediozest. n. corporis hñtis lucẽ. Radius quoꝝ dr lumen rectilineuꝫ punctualiꝫ a corpore lucido imiſſum dyafano. Uñ radius lumẽ exiſtat ⁊ nõ eꝫ: cũ ex refractiõe lumẽ ẽt cauſet. Splendoz aũt vel radioſitas eſt q̃litaſ ex refractione lucentis ad aliquod terſũ i medio derelicta ſicut cũ ſolares radij ex ſpeculis ⁊ maxime ꝓcauis refrãgunt. Eſt aũt dyafanũ corpus peruiũ tranſlucentiõ ſm ſe viſibile lucis ⁊ tenebre viciſſim ſuſceptiuũ vt aere ⁊ aqua. Color ſiquidẽ eſt motiuus viſus ſm actũ dyafani: ỏ aia ſo. De ſenſu quoq; ⁊ ſenſato eſt extremitas ſpicui i corpe termiato. vñ Cõmentator Color eſt vltimũ dyafani terminati. Tertio vo ſexti de naturalibuſ: q̃litas eſt q̃ pficit ex luce: ⁊ ſolet ponere corpus phibẽs affectionẽ lucent⁹ ab eo inter quod ⁊ lucens fuerit ipm mediũ. Color eteni itantũ pficitur luce vt. A. videnꝫ ſonare ſmones colores in obſcuro ſolũ exiſtere i potẽtia. Uõ ⁊ alig eidẽ iposſuere. verũ aũt dicã eſſe non ratione coloꝝis vt color ſꝫ ſm q̃ vſ actu. Be luce quoq; qd ſit pl'eſ fuerit opinoẽſ. Quidã. n. anti quiſſimi vt Empedocleſ dixerũt corpus ſore. vnde Auguſtinus de libero arbitrio: Lux i corporibus pmũ obtinet locũ. Voluerũt ⁊ alij lucẽ ſore corporeã ſubſtantiã in corpe lucente: in illuminato vero receptã. Alij vo poſuerunt lucẽ coloꝝis quandaꝫ euidentiam ſeu manifeſtationẽ ac ſi qdã formaliozꝫ nobiliozꝫ ſit ſi coloẽſ color qõ Auerpece dñt ſẽſiſſe. Alig quoq; ꝓbabil'r dixerũt q̃ lux nõ hꝫ eẽ ratũ i natura ſꝫ intẽtionale vel ſpũale tñ. dixerunt. n. lucẽ eẽ itentionẽ formẽ corporis luminoſi in ſpicuo ſꝫ eẽ ſpũale gereratã. Ueriozes aũt pipathencoꝝ ponunt lucem vl' lumen qualitatem ſore realem. Harũ quoq; opinionũ deſtructio aut approbatio nõ ẽ pñtis inquiſitiõis ſꝫ ſiqdẽ pbl'. 11. pertractaui. Extra ſiquidẽ mittere dr cũ quid ab oculo ꝓducit in mediuꝫ. Intus vo q̃ aliqd ſuſcipit ab his q̃ exterius. ¶ Propt ſcõm vo ſciendũ ꝑ de hoc treꝫ inuemũt poſitiones. Quidaꝫ nanq; potũ dixerũt viſionẽ pfici extra mittendo: alij interius aſſumendo. Aliq aũt modernoꝝ vtrunq; in vnũ collegerũt. Primi vo hꝫ conuenirent in cõi: differebãt tñ multipliciter in particulari. ná ipoꝝ aliq poſuerũt vt Empedocles: cui aſſiſtit Jacob alkindi in de diuerſitate aſpectus: lume lucẽ ſeu radiũ corpeũ ſub forma piramidis hñtis acumen in oculo ⁊ baſin rotũdã i re viſa vſq; ad ipam p mediũ dirigi: ⁊ talẽ viſionẽ perfici: ipmq; ex oculoꝝ tunicis egredi quẽ admodũ lumen p láterne mẽbranũ. Quidam vo ut Nemeus aduertens q̃ maximũ ẽt corpoꝝ cito diſſoluerẽt ex tali vſq; ad aſtra emiſſione corporali: voluit ignẽ elemẽtoꝝ mulcebrẽ nobis cognatũ i mediũ exire vbi coherẽſ lumẽ aer⁹ exterioꝝ ſi digrediat ita vt ad rẽ ſub forma piramidali pueniat viſa. debilis. n. nõ p ſe ſufficiens exiſtebat: ⁊ ꝓpt hꝫ dixit res in tenebris nõ videre. Extinguit. n. lumẽ oculoꝝ i tenebris vñ opus ẽ ipm lumine iuuari extrinſeco. Sic aũt uuat⁹ coloris ſpẽ ſuſcepta repcunt demũ⁹ ad oculos quo dã recurſu: ⁊ ita ſẽſus pficit q̃ viſus vocat. Alij vero vt Euclides cũ ſibi cõparatis ſpectiuis poſuerũt lineas ſolũ ab oculo egrediẽtes: ⁊ triãgulũ ꝛſtituẽtes: cuius cathenis quãtas exiſtit rei viſe. hypothemiſa vo radius ul' linea ſupioꝛẽ ptẽ rei viſibilis attingens. baſis vo radius ſeu linea ptem iferiorem attingens: cuius diameter eſt mobilis ſuper partes rei viſe vbi certioꝛ viſio accidit i diametro mobili ſiue ꝛꝫ. A. i ſagitta In hypothẽſi vo ⁊ baſi debilitat viſio qõ euenit eo q̃ a corpe ſperico luminoſo radij pene puncta liter emittũt. vñ i theozemanb⁹ ſpectiue ponat ab oculo eductas lineas fieri ſpacio magnitudinũ imenſaꝝ ⁊ ſub uiſibus ꝛtẽtam figurã conũ eꝫ: vtrẽ qdẽ i ocl'o hũtez: baſim ãt iterminiſ ꝛſpectoꝛũ. Secũdũ ẽt dñtes viſũ ſuſceptione intranea perfici diuerſificati fũt. Quidã nãq; vt Democrit⁹ ſicut Ar⁹. ſane dicẽs oculũ aquee ſore nature ⁊ viſionẽ ſuſcepnõe ꝛpleti i tranea. Hꝫ q; potauit ipm videre quãdã apparitionẽ exiſtere nõ recte dixit. Eſtimauit. n. q̃ forma viſibilis ſoret diſcurſus qdã rei viſibil' ad oculos: ita vt qd materiale reſolueret a re viſa: ⁊ ad oculũ veniret ⁊ tñ nihil de ipa re diminui viſa cũ ſuperficies careat ſpiſſitudine oio. Voluit ẽt viſũ pfici ex pictura imaginis ſuperficialis a re diſcurrẽtis in tunica concea terſa polita: vt ſpeculo i aq̃ vm ſenſit ſore viſiuã: cũ dixerit oculũ ſore ſpeculũ aiatũ. Ad. otuſ aũt ẽ hic eo q̃ nõ fiat notitia eius alic⁹ niſi p aliqd illius. Viſus vo eſt notitia eius qõ videt aliq̃ ꝓpter qõ aliquid deferret ad videntẽ. Tertiũ quoq; mediũ tenere volentes dixere viſũ ſore per emiſſionẽ alicuius ad extra ⁊ ſpecierũ ſuſceptionẽ ad extra. hꝫ quid de his tertio ⁊ q̃rto dicẽdoꝝ apparebit. ¶ Propt tertiũ aũt ſciendũ q̃ Ar⁹ ſnia ⁊ alioꝝ peripathencoꝝ q̃ color itentionaliꝫ ſeu ſpiritualiꝫ multiplicet ſpẽm ſuã in medio lumine affectus ceu aere vl' aqua. hic aũt illã ſuſceptaꝫ defert oculo. Aer eteni mediante lumine recipit pri⁹ ſpecies rerum: deinde reddit ipas res extrinſeco vt comee: ⁊ hic reddit eas donec earũ motus ad vltimũ perueniat retis. in medio quoq; iſtoꝝ retũ humor exiſtat grandinoſus ſpeciem coloris ꝓprehendens et diuidicans: ⁊ eſt quaſi medium obtinens inter naturam aeris ⁊ aque. Eſt nanq; natura eius his duab⁹ cõis naturis. Ab hinc nanq; per neruos obticos ſpecies deferẽ ſenſui cõi vbi hec ſpiritualioꝛ reddit. Forme nanq; habent treꝫ vel quatuoꝛ ordines ſui gradus. Unus quoꝝ eſt materialis ⁊ eſt quem ſeruant in natura. alius in ſenſu cõmun ⁊ eſt ſpiritualis. tertius eſt hoc ſpiritualioꝛ magis in virtute factus eſtimatiua. ⁊ tãdẽ ſpirituatur deincepo ampliꝰ donec in itellectum ſimpliciter ſpũalem ⁊ vniuerſalem deducat. H. n. eſt. q res ꝑticulares eẽ exiſtes vl'es fddit dña tertia. Sciendũ ẽt q̃ i videndo vtimur q̃buſdã lineis intẽtionibus. vnde Auer. tertio coll⁹. ca. de accidentibus virtutis viſiue: ⁊ de ſenſu ⁊ ſẽſato: Inuẽto uſaꝝ linearũ nõ habet intentionẽ ſm ſenſum ſꝫ ſm i

tellectū: vt. q. ex oculo intelligāt exire. pfecte nāq; vi deri ꝛ qđ accīt ab eo nō pfici nisi p intentionē harū li nea:ū ꝛ piramidū in figura noua: ꝛ noua ē vez. Nul lū tī hz subiectū nisi mediū diafanū. Ipm enī a sua natura habet recipe lumē ꝛ colorem huiō receptiōe Aō át visio fiat suscipiēdo qđē ītra, pbat duplr: dire cte videlicet ꝛ ex ꝓsequēti. ꝑmo qđē id imediatī iferē do quoniā itus suscipe quoddā ē pati: forasꝫ vo sicut tactū emittēt ageꝛ: vt ex sētire ꝛ itelligere hēt er ō aīa Arīs át visiua ē passiua cō sībijciat sēsitiue q vlr pas siua existit. Amplius cū color luie affectus sit qđ acti uū si visio ex mittēdo pficeret vtus tūc visiua existe ret actiua: ꝛ ita sit forꝫ actu ꝛ potētia respectu eiusdē. Neqꝫ ēt i visione vnū eēt actiuū reliquū passiuū: sed ūbo magꝭ actiua: cū tī Po ō aīa scribat i oī natura eē aliqd. Bꝫ qđē vt māꝫ ꝛ potētiā: altez vo vt formā ꝛ fa ciuū. Eti alij sēsus visui ꝓpares pficiūt i suscipiēdo ꝛ nō aliqd a se foras emittēdo. Ex ꝓñti quoqꝫ mīat i ꝓbādo videꝫ visionē fieri p alic⁹ exmissiōeꝫ q: illō qđ emittit aut erit subā corꝓrea vel quod accidens: non quidem substātia quocūqꝫ mō ꝓponat cū vidē te ꝛ reuisa vl ab eodē sepet. Aō q̄druplr pōt accide re. aut. n. erit ꝓiūcta cū viso ꝛ videte vl sepata a vidē te reiqꝫ ꝓiūcta vise: aut cū vna pte visi adiecta ꝛ ñ cū alia. q̄rto quoqꝫ mō fit ipius dispositio cū videte vel sepata a viso ꝛ videte. Primū qđē eē nō pōt. q: cū i finitis fere vicibus die ēt vna possum⁹ ad libitū ocu lū apire claudere ꝛ reapite stellas ispiciēdo: si oculus vt oꝛbis foret magnus haberet ialari ꝛ dissolui. Neq; ēt potes dicere q cū oculus claudit qđ emissū ē ab eo regrediat i ipm cū nihil talē sit possibile facere re ductionē. Eti: res quātūcūqꝫ eminus. i. lōge videret oio i eadē figura ꝛ quātitate sicut de ꝓpe. Adhuc fm Auer. ꝓtingit vt visio sit in tpe ꝛ ꝓpe qñ res visa fue rit remota. nā ꝑbatū ē. 6. phicoꝝ oē corꝓus moueri in tpe. Quā qđē rōnē nō diguificare vī. A. d. fortaſ se auctores ponētes visū fieri it⁹ suscipiēdo rōcināt ꝫ au. ō radio lineari nesciētes quoniā ß friuolū ē q ꝫ eos adducūt. q: au. de radio possūt ponere tps ꝛ ñ sēsatū eo q ē breuissimū in quo radius ē motus vsqꝫ ad stellas fixas. volūt nāq; pspectui illuminationeꝫ fieri i tpe ipceptibili tī. sicut terrā nullā q̄ntitatē ꝓ bāt astrologi p ꝓpationē ad vltimū oꝛbiuꝫ hr̄e. Et si vere habeat q̄ntitatē: illud tī ē ꝫ Arīs. Po de aīa dicē tē q ex rōeꝫ existit ꝛ sensū q: lateat nos illuminatio i tpe facta i tāto spacio q̄ntū ē ab oriēte i occidēs i spa cio vo puo fortasse posset latere. Rursus vtus visiua ē in calore. nullū. n. corꝓus ē subiectū ipius nisi calor naturalī q si ab oculo sepet tēdēs ad rē visā ifridaret statim: ꝛ eius ānihilaret actus. Neqꝫ pōt dici fm vt q egrediēs de oculo sepet a videte: ꝛ rei ꝓiūgat vise puta stellis cū nulla ītercidat ꝓtinuatio iter rē visā et videtē. Sile nāq; foret ac si diceret aliquē tāgere ma nu absciſa vl corꝓi ſpent reddit id qđ cauda tangit ipius absciſa. Sili ꝛ tertū destruit videlicet q cum vna pte visi ꝓtinuet ꝛ ñ cū alia: quoniā nō videret to tū ſz illud tī qđ offendeꝛet seu tāgeret Et si ēt nō cō iūgat eū re nō videbit ipaz. Neqꝫ pōt dici visū mu tari i naturā creātis radij ꝛ fieri. q. vnū. Tūc enī cuꝫ viderem⁹ celū oporteret dicere ipm i naturā creātis radij mutari: vt fiat cū eo sētiēs. q. sit vnū aliqd: ita vt oīdat vl tāgat stellā saturni aut iouis: ꝛ eā videat ꝓtā: cuius falsitas ē apparēs. Quartū ēt nō pōt po

ni vt q egrediēs nullā ꝓtinuationē hēat cū videte et viso: q: nō posset fieri actio cūmihil sepatū fm Arīs. ꝛ Cōmēta. valeat operari. aut quō forma deferret rei vise ad oculū vl qd aget copulationē cū eo? Propt qđ emissū ab oculo ñ pōt eē corꝑ⁹. Hūc át oīdat q nō pōt eē accīs aliqđ crīs i eo quod ē iter uidēte et uisibile ceu aer aut q ex oculo foras emittat. quoniā id erit vl mediū aut istrumētū. si át istrumētū vl sēnēs aut reddēs: nō át sētiēs vt q stellas sētiat reddens vi sū quod sētit inde. Adhuc aer nō tāgit qcqd videt vt stellas fixas. Rursus oporteret q lux eēt corꝑ⁹ disp sū in aere ꝛ in celo vnita cū nr̄is visibus. Absurdum ēt ē dicere q celi nr̄o visui patiāt ita vt aer sit eaꝫ sēsi tiuū istrumētū. Aō crimē Auer. ipingit Ga. igens: Galienus itātū applicat errori q estimaut aerē sē tiētē. Quod eius videt ꝑmo ꝑmo ꝓnos. pene sonare dicit. n. se oīdisse i libro de visu q aer lucid⁹ cū quo ꝓtinuat lumē visibile stat loco instrī naturalis cuius vtus ē sil⁹ vtuti nerui i corꝓe. Si át sit istrumētū red dēs seu deferēs ꝛ sētiēs tūc totus aer sēsibilē vtutē a nobis recipiet sepius ac mltotiēs pdet: ꝛ nō ß solus ſz celū totū: ꝛ sic celi natura totiēs magna pmutabit mutatione quotiēs ad ipm quertat iuuus: quod est absurdū. Neqꝫ ē vt mediū quod ꝑmo patiat a visu postea pficiat vt sit mediū. Aūā. n. vtutē recipiet a vi su. nō quidē vite cū ipm sit elm simpler. neqꝫ sēsituā ea nāq; sētiret quod ipꝛobatū ē antea. Neqꝫ pueta tē ex ipo acgret: cū sol i ß efficacioꝛ existat. Neqꝫ lu mē q mī ipm ē mediū quo vt dictū pficit visus. Nec caloꝛē aut frigus q a si caloꝛē frigoꝛe ente i medio nō esset visio. aut si frigus nō caloꝛe stāte neqꝫ aliqd in noiatū q: quod ꝓtigit sciri ꝓtingit vtcūqꝫ significari Secūdū quoqꝫ Auer. nō pōt emitti accīs cū aīe sub iectū sit subā tī q: aīa nō ponit i luce illa ſz itra ocu lū. nō enī posset ꝓbēdere sēsibilia cū nō tāgeret: qa omnis actio ꝛ passio fit p ꝓtactū. Adhuc lux nō ē in oculo p naturā oculi: sed intrat ipm ab extrīseco: quo nā si esset de eius natura tunc videret i obscuro. ꝓ pter quod accidit oculos claudēte crebre ꝛ aperienti vt videat nō certe nisi postq̄ꝫ fuerit illuminatus. De ceptio hoꝝ fuit q: sp̄m p quē fit visio ꝓueniēte luci estimauerūt eē lucem: credēdo ipam forte corꝑ⁹. De cepti sūt ēt nō paꝝ ex visus fallacijs: quaruꝫ fm A. maxime errat q vnū oculo ꝓpresſa altero videat duo Huic quoqꝫ fmoni vt q ois actio fiat p offēsionē vl ꝓtactū nō videt. A. oio assentire. d. q nō ē p se notuꝫ nec oio manifestū q oē corꝓus efficiens debeat ipa tiens offendere q̄zuis id p inductionē i pleriſq; iueni at corꝓoꝛ: nō tamē ē necesse vt omnis actio ꝛ passio p offensionem fiat vt ꝓtactū. possibile nāq; ē aliquoꝝ actiones sine offensione fieri sīc ē possibile vt nō corꝓus agat i aliud corꝓus absq; offensione puta itelligē tia. Si g̃ qđā corꝓa tāgēdo: alia vo ñ: nemo pōt ꝓba re ß eē ipossibile, ꝑpt distāiā ꝛ sitū q̄ ē iter duo corꝓa vnū in aliud sine offensione operari. Quia tamē per ꝓtactū operari in plūbus euenit cadit admiratio q fi at ꝓtactu sicut si famatū eēt actionē sine ꝓtactu euenīr de eius tūc oppositō ꝓsurgeret admirari. Et hec qui dēꝰ nigmāticos vigorat ꝛ veneficos ꝛ ꝑoꝛ sit Arīs. veriꝰ sniā. Vult enī sepata nequaq̄ꝫ agere. vnde Po de ge. aīaliū: mouere nō tāgens est impossibile. Am plius fm Algazelem quod emittitur ab oculo si esset accidēs: ipossibile foret ipm moueri cū nihil moueat

nisi corpus. Hec itaq; é hui⁹ rõis. A. ⁊ alioꝝ huius p lixe sñie abbreuiatio. Ex vniuersis igit his cõcludat visum fieri intus suscipiendo ⁊ non extramittendo. Neq; sit etiã intus suscipiendo vt sensit Democritus quoniã visa tũc diminueret corpa ⁊ ꝓsumeretur pro pter discursum ab eis factũ qõ nõ est. Lederetur etiã filr oculus ex ceptiõe huius diffinitiõis ꝓtinue. Aut res videretur tota verũ tñ ſm quãtitatẽ quã suscipe valeret pupilla. Cuius ét motiuũ i his q̃ de ge. vl̃r tollitur ⁊ cor. Positio quoq; modernoum tertia ex duabus ꝓfecta ipugnatur vi ⁊ ꝓma. secum eni ꝓcidit in visionis extramissione: qualis etiã videtur q̃ Platonis cũ ponat spiritum retro denuo ad oculũ refrã gi que nõ tãtum opinio est nouella ẽntũ ĩsania. Suf ficit itaq; brevitatis gr̃a harũ opinionũ sic fere i cõi destructio. Propk quartũ qdẽ ad pmũ dõz q̃ Platonis fuit snia ⁊ Empedoclis visũ fieri extramittẽdo quos Ar⁹. ipugnat de sensu ⁊ sẽsato. Empedoclem q dẽ: quõ eni visus extẽderetur vsq; ad astra sigd corporeũ existat qõ ab oculis emittit. hoc nãq; ipossibi liũ vt oñsum ꝓtius. Platonẽ vo quoniã melius erat dse in ꝑncipio statim aerẽ lumini oculorũ ꝓungi: ⁊ ita cor laborẽ excusare q̃z ipos in spaciũ aeris dela tos copulari. Neq; ét est modũ assignare quo lumẽ lumini ꝓungatur qz ꝓiunctio vl̃ sepatio é ꝓprie corporũ ⁊ nõ q̃litat⁹: quale est lumẽ. Neq; etiã quodcũ qz ꝓungit cuilibet cũ nõ sit eiusdẽ rationis sed deter minatũ determinatio magi⁹. Adhuc tunica ocli inter cidit inter ambo luia ꝓhibens eadẽ copulari. Neq; etiã valet q̃ dicit lumẽ nocte tenebris extingui: ⁊ ideo visũ nõ fieri. Unde quippe extingueret nõ calo neq; frigido nõ sicco aut humido qz in his fit videre dum modo fuerint puia illuminata. Ad alia Ar⁹. cũ alex. dõm q̃ loquit ſm opinionẽ ꝑdictoꝝ cũ nõdũ impro basset iporũ positionẽ qõ ordo indicat nature libro rũ ⁊ modus eiusdẽ: q fuit alioꝝ opiniones nõdũ im probatas suscipe. Aut dõm ad ſm magis tactũ ido lũ nõ fore ſm veritatẽ in aere exteriori verũ i humi ditate albuginei q̃ medio ꝓportionatur extrinseco quẽ crystallinus irradiat. apparitiones eni suffusoꝝ i. patẽtiũ in oculis imaginationes freneticorũ melã colicorũ ⁊ creticãtiũ repsentat ibidẽ. vñ Ga. ꝑmo ꝓ nosticorũ. Res quas extimẽt videre deforis intra ip sorũ erũt oculos. Ad alia auctorũ inducta dõm eos cũ his q illius fuerunt opinionis ꝓsensisse. Nõ eni visus fieret extramittẽdo ꝓbabilius vt fróte ꝑma et manifestius ac hinc passionũ circa visum cõtingẽtiũ ꝓmptius é cãs assignare. Et ideo medicus sensitu⁹ banc induit opi. Fieri ãt intus suscipiẽdo veri⁹ ⁊ ocul tius. Sic eni hoc sẽ habet vt snia Ar⁹. ⁊ medicorũ qz illa intellectualis certa. hec ãt ꝓbabilis sensitiua dra 38. Et tale ét qõ pank opinio de vnitate forme ⁊ eius gradualitate. Ad aliud rõnis dõm q̃ color est q̃litas actiua sicut sensibilis sẽsuum alioꝝ q̃rto methauro rũ. Quidã tñ sẽsibile voluerũt quoddã cõmune mo tiuũ ponere aut si nõ eẽt redderet tñ medii illumina ti vigore ita q̃ dictũ é colorẽ motiuũ eẽ visus ꝑz actũ lucidi. Si. n. visibile tãgeret oculũ imediate nõ fieret visio. Duplex nãq; oportet intercidere mediũ. vnuz actiuũ qõ é lumen agens in coloꝛibus eẽ spũale i eo q̃ reddunt visibiles: alterũ dyafanũ vt deferẽs: non tñ illud ꝓgredit ab oculo: qz nũq̃z inuenitur potẽtia passiua forma sui actiui agere ⁊ ideo visus nõ hz ali quid quo in se agat formã sensibilis sed hoc potius lumẽ ꝓficit q̃ actus é dyafani. Neq; oportet in hoc sẽsu motũ intercidere ſz mutationẽ mag⁹ cũ sit eiusdẽ ipũalioꝝ: quarto de accidẽti capl̃s. 1. ⁊. 7. Ad aliud di cendum q̃ nõ ꝓtingit coangustari oculũ in pspicaci visione qz lumẽ ex ipo exp̃mat ſz potius vt virtus ui siua cũ spũ circa crystallinã adunetur: ex q̃ visus con fortatur. nã virtus omnis vnita vigoꝛosioꝛ diſpsa ⁊ multiplicata. Ex qua vigoratiõe pupilla redditur ad suscipiẽdũ aptioꝛ. vñ volentes acutius videre manu oculo ymbrã facũt: ⁊ ió oculi pui coadunati sẽ pulti vt pspicationes approbãtur qõ q tartaroꝝ ostẽdũt Fortificatur. n. spiritus uisibilis ⁊ ꝓprie grossꝰ ex mo tu ⁊ ostrictiõe vt pfectius ⁊ lõginquius videat. Unde tertio tertia caplo ō signis debilitat⁹ visus. Et apud illos q̃ dicũt puiũ vehere formas videdi ⁊ reliqua é q̃ glacialis motus sit fortis cũ videt illud qõ elõgat Et illud est ex his q̃ subtiliãt ipm spũ utũ grossuz ha bitãte in ipoꝛ: ⁊ resoluit spirutũ visibilẽ ⁊ ꝓprie paucũ Ad aliud dõm q̃ illud qõ videtur é spẽs coloris per mediũ ad crystallinũ delata. idolum ãt i cornea ipsa aspicientis nõ tãq; visibilis a virtute visiua suscepti bile inducit ſz potius ꝓut quoddã corpus existit ter sium ad moduz speculi idolum repsẽtãtis. hoc tñ vo luit Democritus mõ visum fieri vt ipugnatus é ꝑus Ad aliud dõm q̃ idoluz repsẽtatum in speculo nõ ẽforma naturalis sed itentionalẽ magis imutationẽ mediꝝ ⁊ oꝛgani itẽtionaliter seu spiritualiter causans nõ ãt realiter aut materialiter. neq; pmanẽt in specu lo sed ꝓtinue ad motum ispiciẽtis iducitur ꝓioꝛi cor cupto aliud ⁊ diuersum vt in ser innuitur ꝑncipijs. Neq; oportet radios sẽp a corpe luminoso excellenẽ ad speculum emitti velut in iridẽ mittntur lõgus a sõ le distantẽ: ⁊ impressionis vehemẽtioris existem materia ét in dispositioꝛi ente susceptiua. vnde ⁊ lumen mediꝝ sufficit etiã debile idolum i speculum repsentare. Ad aliud dõm q̃ est accõs intentionale: ⁊ i oculo suscipitur puta species coloris. id vero põt se mul tiplicare i mediuz quouscq; crystalline occurrat: vt ō claratum ꝓtius. Accidẽs etiã naturale ꝫ subiectum nõ permutet: potest tñ sciꝑm in medium multiplica re sicut de caliditate apparet ab igne i aerem emissa hunc alterãdo successiue. Ad aliud dõm vt apuit q̃ spẽs coloris suscipit i aere illuminateq; oculus ex illu miatiõe mediꝝ ita q̃ ꝓtificata cornea ⁊ dyafana spe cies suscipit aere mediante illuiat luce qõ ñ fieret si ca intẽperate foꝛet ⁊ ꝑdẽsata. Ad aliud dõm q̃ secus é quo ad ꝫ de visu ⁊ aliis sẽsibus. nã ipoꝝ sẽsitiua i exterius ãpliata velut a cẽtro expãdunt vt apparet i odoratu auditu ac gustu cum tactu. organuz vo visus coangustat vuee: nãq; foramẽ é artum silr ipm coar tant ⁊ palpebre ccu scribit Thimeꝰ vt hic nõ ad oẽz ptem ſz i directuz suscipiat mag⁹. visus ét poꝛos req rit subalternos ⁊ sibi coꝛrespõdẽtes i directuz. audit⁹ ãt nõ ſz hos ⁊ alios idifferenẽ. pbl̃. 11. Ad aliud qd dõm appendito videbitur ꝓsequẽti. Signoꝝz vero dicẽdum: ad primuz quidẽ q̃ huius lumẽ añ oculos apparẽs aut é vt dictuz itra humiditatẽ albugineaz vel q̃ nõ emittitur ab ab oculo tãq; visiom cõferens sed potius quia cornea polita vt alia ꝓut tactum re lucens tersa. Ad aliud respõdet. A. q̃ pupilla est de his q̃ nocte lucent ⁊ illuminant ⁊ iactant radios sup sibi opposituz. Hui⁹ ãt sunt multoꝝ aĩaliũ oculi sicut

ꝑdictoꝝ antea ī quibus viget lumē intātū ꝓpꝑ ipoꝝ cerebroꝝ caliditatē vt nocte possint mediū illumina re luce ꝓcedēte ex oculis virtute suoꝝm elemētoꝝ. Aliq tñ simplr dicūt lumē ꝟ extersione oculoꝝ ꝓcedere ⁊ illuminaꝛ ad modū quo noctiluca vt squame piscīū putredines q̄rcuū ⁊ talia nō acgescētes oīqua q3. A. q̄ si lumē emitterēt dicūt mediū sic illumīari vt color oīderet ī nobis. Aō nō mltū cogit q̄ aliqd pōt illis apparere: qō tñ nobis nō ostēdit cū sint potēcie visiue illoꝝ mltū a natura dñtes. Illa tñ emissio si erit nō ꝓpꝑ hoc arguit visionē pfica extrinseca mis sione vt spēs coloꝝ suscipiaꝛ: sed magꝭ vt mediū dis ponaꝛ. Aō aūt dicūt radios iactari videtur veritatē nō hꝛe quia sic radius eēt coꝝpus. quod enim iactaꝛ ⁊ mouetur est coꝝpus. Quod etiā ostendunt perspe ctum eo q̄ radius offendit in aliqd siue tāgit descēdit ⁊ refrāgiꝛ. Quibus rñdet Ar⁹. q̄ tales argumētatio nes sūt falsē: quoniā ꝑdicta de radio nō sūt ꝓpꝛia noia ſ3 trāſūptiue dicta cū nihil de his hēat vere. q̄ eni accit ab alto putaꝛ descēdrre. Radi⁹ igiꝛ cum nō sit coꝝpus motū minime hēt: ſ3 mutationē factā ī istā ti sicut illuminatio ⁊ visio. Ad aliud dōm q̄ ꝫ oculuſ alt maioꝛeſ altero clauſo: nō tñ ē vt aliqd ex eo emit tatur: ſ3 magis vt vigoꝛetur ⁊ illuminetur quaſi ſpiri tu aggregato ad ſuſcipiēdū quod occurrit ab extra. Ad alia duo dōm q̄ illud quod emittitur ab oculis menſtruate ac baſiliſci non est vt eius visio perficiaꝛ extramutēdo ſed ſunt quidam vapoꝛes coꝝrupti ve nenoſi. Aō apparet ex eoꝝ groſſicie nebuloſa cū in ſpeculo velut nubes appareat ſāguinea. hi aūt ſpūs magꝭ eēnt visionis ipeditiui. Ad aliud dōm q̄ ꝫ ſuſ ceptiōes ⁊ pfectiōes oꝛganoꝝ ſēſus ſignificēt actiue ſm rē itelligēde sūt paſſiue. vñ ī talib⁹ locutio ē ipꝛo ꝓꝛia ita q̄ verbū actiuū vere denotat paſſionē ⁊ paſ ſio actionē ſepe more greco. Aut ī virtute ſēſitiua vt visiua ē ꝑmixtus ſuſceptio paſſiua: deinde actus q̄s in catiuus coloꝛati. Quod fortaſſe inuitur de ſōna ⁊ vi gilia ſo ita: Quēadmodū visus patiť ſic ⁊ aliqd agit vl magꝭ agit vt oculus mēſtruate ⁊ baſiliſci vapoꝛe fumoſo iſectus vt ꝓcedētia tetigerūt arguta. Ad ali ud dōm q̄ ꝓdicta imissio quā amās ī amatū infert aut adiēs ī oditū nihil vt dicit ꝓfert visioni ſ3 quedā fit mutatio intentionis que fortaſſis ipꝛessionē cauſat in vires fantaſticas eius cui imittitur. Sciendū autē quoſdā iterꝑtantes ſmones ſapientū imaginū dñe ipās ⁊ ſibi cōparia efficaciā hꝛe ſm q̄ aro mouet a natura ī quā sicut ī ſuperius ꝑncipiū oꝛdinat. Cum eni qd boni aut ꝓꝛaui debeat alicui ex aſtralitate na tuitatis siue cōtingere hoc incitat arte ad ꝓſtruendū imagines vl qd ſil'es. Cuius gr̄a videť hoc imperitis euenire. Sed q̄ hoc videtur eē a cāu reſpectu artis. ⁊ q̄ nihil operet cū etiā videamus tales imagines in dñter ex pte ſubi ⁊ tpis ipꝛessiōes cāre cū tñ qō na tū sit differēs ⁊ oꝛdinatū. vñ q̄s ab hac ſeceđet positi one. Ꝓꝛopť qō theologizātes digerūt hoc ex vigo re magis cōtingere demonum ſe actibus ꝟplicantū talibus q̄ dicāt ſimplicibus ⁊ ꝑcipue mlierul' plus q̄3 ꝓꝛudētibus hinc effectuſ cōſurgere. has eteni am plius possūt aſtutiozibus decipe. Quia tñ hec pſtia ſio a ſpiritib⁹ ſūpta pñtis nō ē methodi:. dōm fortitā magis erit q̄ mā ſtellis ꝓportionali ſuſcepta ⁊ liqua ta ſic aut aliť vt cōſonū ē illis ⁊ ꝑ quo ſit figurata tpe cōueniēti lux celeſtis q̄ ē intelligentiarū velut inſtrū motu ſi radijs in hāc diſpositā ipꝛimit materiā vt vir tus quedā decidatur intentionaliter ſeu ſpūaliť vim eſtimatiuā illius ꝑ quo agitur ꝑmitus imutādo quia alijs ſpūalioꝝ est virtutū alligatarū huiōi tūc intēno ſic lumine ſtellarū cū itelligētijs ſuſcitaſ vt qō itēno nale exiſtit ſibi ꝓportionabili⁹ ap̄lius imuteť ad amo rē vl odiū incitādo. vñ huius operāť de nocte plus q̄3 die ne virtute ſolis radij aliozū coꝝpū celeſtiū ob tenebrēt ⁊ diſſoluāť. conantur etiā radios directe ſup id qō fūditur facere ꝓcidere. Et q̄ ſimplices magis alijs cōſequātur effectū fortaſſis euenit q̄ firmius ī his credūt ⁊ ideo in his magꝭ pñt extimatiuas illoꝝ ꝑ quibus talia fiūt alterare ⁊ imutare. Cū geneaſi cis magꝭ ꝓſenno vt quicqd naturaliť hoī accidit op⁹ sit mā diſpoſita ex eius aſtralitate quocūq3 mō cōſur gere iuuari tñ arte. Scōm q̄3 Ptoleme aīa ſapi ens opus adiuuat ſtellarū ceu ſeminatoꝝ fortitudiē naturales. Aut fortaſſe veneficus ex ſui habuit nati uitate vt taliū ſoꝛtiret effectū ſic cū ex aſtralitate ꝑn cipis fere infiniti cadūt in bello: qō nō erat ex natui tate tāte mltitudinis oīs euenire neceſſe ꝑ modica tñ valde ſepe illic ente iclinatiōe. A. vero ⁊ Algazel po nūt talia ex virtute aie cōtingere qualis ē q̄ ꝓpheteꝛ.

¶ Sed differētia. 135. ⁊. 136. modus datur alius.

Sed circa ꝑdicta huius vltime rōnis ex ocu loꝝ ſūpte coloꝛibus dubitare ꝓtingit quo niā ſi vt terminatū visio pficiať interius ſuſ cipiēdo tūc oculus erit abſq̄ coloꝛe cū color iexiſtēs ꝓhiberet alios videri vt apparet de aīa tertio. nam intus apparens ꝓhibebit aliū ⁊ obſtruct. Rurſus oculus ē dyafanus puius ⁊ ꝓꝛie cornea quā ingūt coloꝛibus variari ſ3 diafanū ē ſine coloꝛe: eiuſdē ſo Amplⁱ⁹ vt ꝓtactū color ē vltius siue finiſ dyafani ſmi nan ſ3 oculi dyafanū ē īterminatū cū ſit tr̄ſparēs p uiū ⁊ ꝓꝛie ſm corneā. Oculus itaq̄ nō ē coloꝛatus ¶ In oppoſitū ſūt ꝓbi ⁊ medici ponēteſ coloꝛes oculoꝝ treſ ſes q̄ttuoꝛ. P alin ō ſēſu ⁊ ſēſato: Oia coꝝpoꝛa colore ꝓticipant: oculus aūt coꝝpus. itaq̄ is coloꝛatus eriſtit. ¶ Ꝓpoſ ꝑmū qdē sciēdū q̄ quo tiens dicatur color qd nāq̄ sit visū: ⁊ deinceps q̄liť cauſeť. Ꝓꝛioris huius gr̄a sciendū q̄ color duplicať videtur accipi. Une quidē cōiter ⁊ extenſe ꝓut idem extat qō visibile. Ꝟm aūt ē color iurta illud quod dictū est coloꝛem motuū esſe. visus ſm actū dyafani ⁊ tlr oculus eťa immo etiā ſupcelestia dñr coloꝛata. vnde Ar⁹. de coloꝛibus: Aer quidē ⁊ aqua ſ3 ſciꝑos natura albi. Ignis vero ⁊ ſol fiunt rubicundi. Terra vero est natura alba: ſed ꝓpter tinctura dicať mltico loꝛ. qō fulcitur: quia illud qō videť est coloꝛatū. pꝛo ꝓriū nāq̄ obūm visus est coloꝛ ſo de aīa. ſed oculus vť cū ceter⁹ ēt. coloꝛaⁿ itaq̄ erit tali mō. Suſcipiť ēt color ꝓꝛi⁹ ⁊ āguſte ꝓut ī minus vť ſe hꝛe q̄3 visibi le iurta illud qō dictū ē ip̄s fore extremitatē siue vlti mū perſpicui in coꝝpore terminato. Ná ō ratiōe hu ius coloꝛis apparent duo esſe. vnū quidē qō sit i coꝛ pore terminato nō dyafane cum illud sit potius me dium coloꝛis ō lattuoꝝ ī oꝛganoꝝ: aliud qō sit ī mirt⁹ ſoluꝝ. Est nāq̄ color ſiē ſon⁹ odoꝛ ⁊ ſapoꝛ q̄litas ter tiaruꝝ q̄dā cauſataꝝ a ꝑmis mediānib⁹ ſis: circa q̄s tact⁹ exiſtit. ⁊ ſil⁹ guſt⁹ ꝓut q̄s tactus exiſtit vt visum 42. h aūt ſo color cāť ex ꝑmixtiōe dyafani luminoſi in coꝝpe nō ꝑſpicuo siue ēminato. vñ color ꝟ ul' ille cā bitur ſm talem uel huius mixtionis ꝓportionem.

Quare Auer. de sensu ⁊ sensato: Color albus fit ex admixtione ignis clari sine lucis cū elemento maris dyafano puta aere. Quare de ge. a. aliū qnto: Albū vaporosius aer exhibet iclusus in oibus. Nigredo vo cātur ex ignis turbidi pmixtione cū elemēto minime dyafano ceu terra. Medius aūt color ex his causis fm mediocritatē pducit. Et q; possūt multiplicit variari colores erūt multi ⁊ fere infiniti: theorice pmo: ca. 11. hz numero diffiniti vocēt. Propter qdē fm scien dū qp oculorū colores diuersimode reperiūt expssi. Quidā enī tres posuerūt. Ná phīa. 10. ⁊ the. 3. scribitur niger subniger ⁊ glaucus. ⁊ qnto de gene. niger glaucus ⁊ varius. In tegni vo: glaucus niger ⁊ medius. A. demū Viridis varius ⁊ niger. Quidā vero quatuor posuere sicut Joānitius: vtpote subalbidus glaucū variū ⁊ nigr. A. etiā rubinū citrinū plūbinū ⁊ fuscū. Hz Auer. rubrū subalbidū nigrū ⁊ varius. Qui hz videāt dissonare: pūt tñ i vnū reduci sufficiēter. Ná Ar|. pmus ⁊ Haliab. p colorē sbnigrū audierūt colorē illū qué Ga. vocat mediū vl' Hz Ar|. postea p colorē variū itellexit mediū vl' sbnigrū. A. aūt p viridē itellexit glaucū: p variū vo mediū vel subnigrū: ita vt hi pcordēt optime nō tātū i numero verūz etiā i forma. Joānitius vero ponēs qttuor qō ptacti dirext glaucū tāqz extremū ts locauit i medio ponēs sbalbidū vltimorū alterū: mediū ēt colorē exāpliauit i duos tāqz introductiōis gra. Qui át ab. A. pscripti mlti a pnotatis dissonare apparēt numero ⁊ qlitate. Pōt tñ dici qp plūbinus ⁊ fuscus reducāt ad nigrū: ⁊ citrinus ad glaucū: rubeus ad mediū vl' subnigrū seu variū. Vel melius qp hi colores nō sunt substātie oculorū puta cornee verū mag|humorū repñtātiū se i venis āplius pīuctiue. qō apparet cū inquit: Color significat humorē dñante ꝓportionalē. nam rubeus oñdit dñiuz san. citrin' cholere: plūbeus phl'atis: et fusc' melie. Auer. vo vt alter ponit qttuor colores et videtur magis q sūt i venis pīuctiue ponēs eos sup pōnem cerebri significat. Nō erit verū si caput totū fuerit vniformiter ꝓplonatuz. Et sunt rube' vt oculi hītis venas ru. significat sup pōné cerebri calz. Et subalbidus qui frītatez notat: ac niger caltatez. Et mediū horū duorū vt varius tēperātiā ostēdit. Propter tertiū siquidē sciendū p Empedocles voluit cāz colorīs oculorū ascribere igni ⁊ aque putās glaucos plus hre ignis ⁊ minus aque: ⁊ ideo ipos de die non acute videre ꝓpter indigentiā aque: nigros vero ecōtra: ⁊ ꝓpter ipos nocte nō pfecte videre ꝓpter ignis penuriaz. Varius aūt ad hoc qdē medius existit. Hz hoc Ar|. supueniens ipugnat supponēs qp pmostrata tū oculū nō eē ignis sed aq ⁊ tō cōtingere causā coloris oculoz aliter assignare. Ná oculorū qdā sūt habētes humidū aqueū plīmū ꝓmēsurato: hi aūt minꝰ nōnulli vo cōmēsurate. hītes nāqz āplius humidus sūt nigri. ꝓpē nō puriz ipm reddi de facili. si vo modicū habuerit ctrario ꝓpositū. hītes át medio criter medij erūt exītes horū. Nō maris ostēdit aq cū enī pfunda fuerit apparet nigra: expāsa vo subalbida: sed media mediocris vt sit fusca vl' huiusmōi. hec siquidē cā cōior satis de generatiōe aialū qnto pticulariōr át subdit i tegni quitupler cā sūpta ex pte humoris crystallini ⁊ albiginei. naz si crystallina fuerit multa vl' rutilās splendida aut eminētꝰ puta veris extrorsū locata humor ēt albugini oui ꝓsimil. vl' paucus aut purus oculus reddēt glaucus imo glaucissimus cū ola ꝓcurrerit in vnū. Si aūt p oppositū crystallinus fuerit paruus subturbidus i pfūdo octi situs cū mltitudine albuginei ⁊ eius pturbatione nigerrimus cōstituet. Ex causis aūt his hicinde mediocriter ꝓcurrentibus oculi color cōsurget mediꝰ. Jo hānitius vero has i septē exāpliauit cās: duas addēs ex pte visibil' spūs vt abūdātiā eius ⁊ claritas cū eis oppositi: ⁊ vnā ab humoris vuei qlitate itēsa vl' remissa. Ꝑmisit tñ eā q supta fuerit p Ga. a crystallīne rutilātia eiusqz opposito. ¶ Propē ārtū qdē apparet qd dōm. suis enī inducta vijs ꝓpria pcedūt. vñ ad pmū qd dōm notū. Nō enī color oculus ē coloratꝰ vero q ē corpis terminati phibēte ipius susceptiuz aliū colorē recipe: hz colore ipropo ⁊ extenso put dyafanū quodcūqz ⁊ vliter visibile quodlibet colorīs nomine cēsetur. Ad alia duo sil' dōm subsequētia. Ná de colore cōcludūt ppius supto. Ad ea ēt q alterius ptis iducta quid dōm visum. Conueniunt enī de colore cōiter p ipo visibili motuo visus suscepto.

¶ Quesita circa sanitatē nāliū rerū effectū existētē.

¶ Differentia. 65.

Quod sanitas sit speci

es subalterna sicut egritudo ita qp iterposita vel diuisiōnis nota diffiniri debeat velut egritudo mōstrat: Quoniā sanitas ē calidorū ⁊ frigidorum ꝓmēsuratio quedā: aut eorū q sūt ifra aut ad ptinens physicoz. 7. Cū itaqz iterponat: aut sepationis ⁊ diuersitat| denotās plalitatē spēs nō erit specialissima. Rursus eorūdē qnto: Nihil ē magis sanatio aut egrotatio fm naturā aut naturā aut extra. Dicet igit ēqlē si enī sanitas cēt spēs specialissima: ⁊ egritudo sbalterna cēt vtiqz sanatio dicta a sanitate mag| fm naturā cū oia ipius ꝓpēderet copulatiue q egrotatio ab egritudine noiata ꝑ naturā. Adhuc i tegni: Quoniā vo ad totū genus referētes sanitatis tē. genus aūt relatione dicit specierū. Palin ibidē: Genera lapsuz sūt eadē. i. eqlia his q vtutē horū cōplēt aut forte sūt eadē genere. Sed genera lapsuū sūt tria: ꝓplexionis ꝓpositionis ⁊ nature cōis. qre sane ꝓsistēte tria etiam existāt genera. Amplius. 10. methaphysice: tñ vnuz vni ē oppositū. si g sanitas cēt spēs spālissima ⁊ egritudo sbalterna vnum plibus opponeret vt sanitas vna egritudinibus plīmis. Itidē quotiēs dicit vnuz cōtrariorū totiens ⁊ reliquū: in topicis. Et contrariorū cōtrarie sūt rōnes ⁊ cāe vo de ge ⁊ cor. ⁊ methau. quarto. Sanitas aūt ⁊ egritudo sunt contraria cum maxime distent ad inuicē. Cum igit egritudo sit multipler. Sanitas itaqz species ē sbalterna ⁊ nō specialissima. ¶ In oppositū: quoniā de hūana natura: Sanum est corpus cum moderate habuerit ea adinuicem: que multitudinis ⁊ virtutis ⁊ precipue cum fuerint cōmixta. Solet autez quādo aliqd horū minꝰ aut plus fuerit i corpe: aut discedat ⁊ icōmixtū fuerit oibus. vnde Ga. super hoc in de cholera nigra: Nō igitur si sanum est quando habuerit hec adinuicē tēperata. Egrotat vero quādo aut fm totū corpus. i. i oibus vasis abundantia ē aliq: aut si fm vnā quādā generatur particulam quis operibus artis copulatiue verificari dicet Hipocratem: Vult igitur q sanitas sit vna copulata: egritudo vero multipler. quare in tegni diffiniens sanitatem seu corpus sanum

ſmpliciter nō denotat in ipo diſiūctionē verū copulationē magī ingens ipm forte euertaon a generatone in ſimplicibus ꝛ ꝑmis ꝓiculis. Cocquale vō his q̄ ex his cōponūt organicis. Diffinies aūt corpus ſimpliciter egrū notā aut diſiūctionis apponit aiens id er generatione aut diſiūperatū in his q̄ ſil'es hūt partes aut nō coeālē in organis aut in vtriſq̄. Nō naturalū ꝙ.ca.8. indicat ita eucraſiā q̄ optimū ſemp dicere: diſcraſiā aūt q̄ deteriora. Inde in tegni: Sanis oia inſunt ſm naturā: egrotantibus aūt ꝓter natura in quātū egrotant. Cū itaq̄ nō repetat in egrotantibus oia inquātūq̄ addatur egrotant indicatur portionē ſanitatis cum egritudine ſimul exiſtere: et ita ſanitas erit vna ſimplex ꝛ pfecta. Egritudo autē multipler. Eti: ꝑmo ꝙ.ca.2. Sanitas eſt diſpoſitio ſeu habitus per quā corpus hois in ſua cōplexione ꝛ ꝓpōne tale exiſtit vt ex eo operatiōes omnes ꝓueniant incolumes. Egritudo vō eſt diſpoſitio nō naturalis in corpore humano: ex q̄ in operatione eētialiter ꝓuenit nocumētū aduentu ꝑmo. Et eſt aut complexio non naturalis aut compoſitio non naturalis. Amplius ſanitaſ habet rationem integri ꝛ perfecti egritudo autem oppoſiti. Quod tāle vero erit ſtit idiuiſibile ꝛ ſimplex: ꝙ ethicorum: ꝛ primo magnorū moraliū. Malū enī ꝛ ipfectū rōnēq̄ hȝ infiniti: bonū aūt finiti ſicut dixerūt pithagorici. Sanitas ergo ſpecies ē ſpecialiſſima. ¶ Propſ ꝑmū vō ſciēdū q̄ quid ſit ſanitas quidq̄ egritudo hic ꝛ.71. oſtēdet. Spēs quoq̄ ē ſub aſſignato ponit genere. Cui⁹ quedā eſt ſubalterna dicta habēs vicē generis etiam vnde dicit logicus ipſam vicem generis ꝛ ſpecici obtinere. Generis qdem ꝓut ad inferiora ꝓparaſ: ſpeciei vō ꝓut ad ſuperiora. Cuius rō q̄ ipa p̄dicat in quid de pluribus differētibus nō ſolū numero ſȝ ēt ſpē. Species quoq̄ ſpecialiſſima ē athoma ſeu indiuiſibilis p dfias eſſentiales diuiditur tm̄ in accīa cuius notificatio ē vt ipa ſit tm̄ ſpēs ꝛ genus nullo mō vnde porphyrius dicit eā p̄dicari de pluribus differētibus numero in eo q̄ quid. Cōſurgit aūt ſpēs cū ſit ens rationis ab ente nature reali. Logica enī oīs cui ſpēi ꝓſideratio ſubeſt intētiones ſeu ꝓceptus ꝓſiderat ſos ꝓut ꝑmis applicant. vnde. A. in principio methaphyſice. Subm̄ logice ſicut ſciuiſti ſunt intentiones intellecte ꝙ q̄ apponūt intentionibus ꝑmo intellectis ſm hoc q̄ peruenīt de cognito ad incognitū nō inq̄ztū ipſe ſint intellecte ꝛ hūt eſſe intelligibile q̄ eſſe nullo mō perdet ex mā ſȝ nō corporea. Sicut.n. ens nature realius vt ꝓpoſitū ꝓſtituīt ex mā ꝛ forma ita ꝛ ſpēs cōſtat ex genere locū materie obtinente ex dfia formē lȝ vtraq̄ dicat totū p modū tm̄ partī. Cuius quidē ſpēi eſt ꝓpietas vt diffiniaſ ſola. gen⁹ enī vt genus cū genere careat eo q̄ ipo nihil ſuperi⁹ diffiniri minime pōt. nec individuū cū dfia careat cētiali. ſic enī ſūt idiuiſibilia dfia. 11. Noſce ſiquidem genus ꝛ ſpeciē differre nō ſolū vt cōius ꝛ determinatū verū i nō eſſe vnā quādā naturā aut eſſe: nā genus non eſt vnū aliqd ꝓbicorū. 7. Spēs vō vna q̄dā extat natura eo q̄ ipa ſumīt a forma vltima cōpletiua q̄ ſimplr eſt vna ente in natura. ſȝ genus nō ſuſcipit ab aliqua ente vna i rerū natura verū rōe tm̄. Nō enī ē aliq̄ forma qua hō ē animal ꝓter illā er q̄ eſt hō. Omnes enī hoies q ſūt vnius ſpēi ꝓueniunt in forma ſpēi ꝓſtitutiua quilibet nāq̄ hȝ aīam rationalē. ſȝ nō eſt i hoīe aſino ꝛ equo cōis aliq̄ anima q̄ conſtituat animal ꝓter illam pue cōſtituit hominē aſinū vel equū. Quod ſi eſſet iam genus vna quedā eſſet natura corporalis vt ſpecies ſed in ſola conſideratione accipitur forma generis p abſtractionē intellectus a differentijs. Et ita vnde genus erit logice non autem phyſice: ꝛ de hoc differentia tactum quid 29. Sed quia de ſanitate ꝛ egritudine loqui non intendunt ꝓout ſunt conceptus quidam ſi ceu has cōſideraret logicus verum magis ꝓout primi ꝛ forme q̄dam naturales particulare concernentes ſubiectum Sciendum hinc q̄ ſanitas ad tria poteſt comparari. aut ad eius cauſas vel ſubiectum aut ad operationes Prima quidem comparatio dupler exiſtit: quoniaz aut ad cauſas primas mediatas vt quales ſunt cauſantes ſanitatem a generatione ſimpliciter aut a generatione in tempore preſenti. Quedam enim ſanitas eſt ſimpliciter: alia vero vt nunc. ꝛ eſt tamen vtraq̄z a generatione. nam quedam eſt continua ſemper talis vt que corporis ſemper ſani. Alia parum deficiens ab illa ceu que multum ſani: tertia non multum ſicut nunc ſani. a natiuitate nanq̄z contraxit vt ſit nūc ſiue breui ſanum hora. Et hec mens extat Ga. velut haly. intellexit ſāne non autem vt cōmuniter exponitur de ſanitate a tempore vt vſu ſex rerū adminiſtratione cauſata debita Galienū faciendo inordinarū in tegni. Vel quo ad cauſas ſecundarias ꝛ immediatas vt eſt coplexio compoſitio ꝛ natura communis ex his vtriſq̄. ſiquidem ad ſubiectum facta fuerit cōparatio hoc etiam dupliciter euenit: aut ſcōum partem ſubiecti ſicut ſanitaſ que determinato ineſt membro vt ſanitas oſſis carnis ꝛ oculi vel ſm totum ipſius verum per gradus diſtinguitur differentes mſ q̄ differunt corpora ſana triplicia eſſe: ſcilicet ſanum ſemper multum ꝛ vt nunc. Aut ſit ad operationes ſanitatis relato ſcōum q̄ melius aut deterius p ficiuntur. Eſt etiam cauſa ſanitatis antecedens complexio ꝛ compoſitio conſimilium. Complexio vero ꝛ compoſitio officialium eſt cauſa coniuncta. ſed ꝓportio cōmenſarata harum eſt ſanitas corporis totius: ſimiliterq̄z de egritudine ꝛ neutralitate ſuo modo ¶ Propter ſecūdū qdem ſciendū q̄ Auerr. quinto phyſicorū videtur ſentire ſanitatem eſſe ſpeciem ſb alternam. Mouens enim hanc queſtionem aut Nō dicitur ſcilicet per Ariſto. eſtimatur non ſequi quoniam etſi infirmitas eſt multarum ſpecierum eſtimatur vt non ſequatur q̄ earum ſint ſpecies contrarie ſanitatis: quoniam ſanitaſ eſt vna ꝛ egritudines ſunt multe. Reſpondens inquit: Sȝ forte videtur q̄ vna ſanitas continet multaſ particulares ſanitates oppoſitas illis multis egritudinibus. ſed non habent nomina ꝛ ideo latent. Tertio quoq̄z collȝ capitulo ꝑmo hanc ſimplicius confirmat opinionem inquiēs: Numerus ſpecierum egritudinis eſt ſicut numerus ſpecierum ſanitatis: et a cognitione ſanitatis cognoſcitur egritudo q̄ȝuis opinatum ſit q̄ notiores ſint ſpecies egritudinis ſpeciebus ſanitatum: propterea q̄ multe egritudines habent nomina: ꝛ ſanitates illis oppoſite nomina non habent. In hanc enim poſitionem cōmunius concidunt logici in finis verborum verſutiſq̄ intentiones conſiderantes nō parum a gd ditanb⁹ ſepatas. vnde ꝛ magī puto Auer. i hāc ꝓcidiſſe opīonē vt ei⁹ ꝓdiceret pſib⁹ vt motī extūt ciuſdē.

Ego etiam aliquādo dogmatizaui q sanitas potest referri ad duo: ad subiectum videlicet qō disponit z sic species extat subalterna quā puto Auer. habuisse intentionē. qō ostendit q: phicorū z collz sus: sanitatem diffinit nō in cōi put ꝓpetit toti corpori vt ceteri verū magis ſm q vnicuiqz debet pti aiens ipaz bonam dispositionē in mēbro cū q ipm opat actionem quā hz p sui naturā aut patit passionem quā hz patiſm q dictum est de re. san. ꝓmo: q sanitates sūt qz plurime. Hz illud nō sufficit: qm sicut queritur vna tādem cōplexio totius p coalterationē cōplexionū particulariū mēbrorū z ꝓpositio vna vltima in toto ex cōpositionib⁹ ptialiū⁹ iporū vt h̄ et voluit collz ſo. cap. i. ita ꝑter sanitates mēbrorū singulares vnā tot⁹ op⁹ sit ponere sanitatē ex cōplexionibus z ꝓpositionibus cōsurgētē ptialibus mēbrorū q spēs erit specialissima. Aut sanitas cōsiderat ſm q ad opationes refert z sic species nō est subalterna. Sed quid de his tertio etiā dicendorū apparebit z ārto. ¶ Propt tertium vero sciendū q sanitas nullo mō pōt veri⁹ dici species subalterna. Nō apparebit si ex qbus mēbr̄ distinctiōis p̄hibite mfert quō sanitat̄ esse specificū cōstituat. Intuēti. n. videbitur q sanitas put ad subiectum qō qualificat cōparat ſm singulorū mēbrorum diuersitatē in spē sanitatis pluralitatē trāsire nō poterit cū sic sanitas nō dīcat nisi subō a sanitate ex tali aūt dīca sanitat̄ spēs nō cōstituit driās ceu albedo in piete z niue ſi differt spē cū oia alba sint species idria topicorū ārto. Adhuc etiā specifica z finalis deficit dria vt opationū integritas neqz ēt put gradū denotat maioritat̄ aut minoritat̄ sanitat̄ in subiecto cum magis z minus speciē sit positū nō variat. Neqz silr tertio rōne cāe p̄marū: eo q sanitas ꝺcta a generatione simplr z p̄senti sanitas exit spē nō drīs cū opationes possunt sat̄ in idē ꝓcidere q formā z speciē argumētant. Nō igit in his pōt pluralitas subalterna spēs sanitat̄ reperi. Restat g̃ tandē inueri qd spēm ſm Boetiū sola diffinit z rei qdditatem cōstituat in esse qō erit facile ā reliquas distinctiōis p̄fate qs aīaduertat ptes remānentes velut sunt cāe imediate z secūdarie z opationes ex sanitate p̄cedētes. Cū. n. rō speciei vltime p̄stituat ex genere ꝓpinquo z dria vltima cōuertibili ꝓpetua cū eo cui⁹ est dria sanitates speciē rei specialissimā tñ dicere: eo q complexo ꝓpositio z nā terna dicta cōis in genere dispositiōis aut habitus locat qō genus sanitatis exit sicut apparet p sanitatē notificātes. Perfecte quoqz opationes sūt dria cōpletiua sanitatē tāqz qd formale in esse p̄stituentes: z marie q: sanitas z egritudo pfectius diffinitur p actū ſm quā p̄mū appēs: de morbo ꝓmo ca. i. Opationes aūt plene fore nō possūt nisi vtriuslz existant nature ꝓplexiōis: vz z cōpositiōis z tertie tādem dispositiōis cū spēs athōa totū dicat individuorum esse. Sic itaqz cōcludit sanitatē esse speciē specialissimā nō aūt subalternā. Logici tñ volētes quēdā cōceptū cōem p̄dict̄ duabus aut trib⁹ abstrahere nāis dicūt sanitatē spēm fore subalternā. Ipi tñ opationes nō ꝓsiderāt q formaliōr extat dria sanitat̄ a q tanqz a fine denolat ipa. Hoc aūt p̄firmat amplius auctoritate siqdem z rōne. Ar̄. n. ꝓmo magnorū moralū Malū quidē. n. multiforme: bonū aūt vniforme: puta sanitas quidē simplex morb⁹ aūt multiformis. hec etiā sīa einsdē ſo ethicorū ꝑtacta. Id idē visus est etiā ārto topicorū sentire lz aliter superficieten⁹ exponāt logicorū plurimi h⁹ veritat̄ ignari. Vult. n. q si generi sit aliquid ārīū z spēi. sicut nāqz virtuti opponitur vitiū sic z iusticie iniusticia. aliqn̄ tñ erit ārium aliquid generi qō nō spēi. Instantia quoqz in sanitate z egritudie q: simplicit sanitati. i. vere z pfecte cuius rō p̄sistit in adunatiōe copulatiua ꝓmis ꝓpositionis z nāe cōis egritudo est ārria put ipa etiā ꝓiūcte in lapsu triplicis pōt esse nāe ꝑtacte. sed q̄dā egritudo cū sit species egritudinis puta ꝓmis aut ꝓpositionis vel vtriuslz nāe cōis nulli ārriatur: qm̄ nō pōt sanitati directe opponi cū ipa in copulatiōe p̄sistat. opponit tñ quodāmodo z ſm qd velut mediū extremis vt febris q̄ est in cōpl'one egritudo ꝑtie nō ārriat sanitati ver. neqz ēt obtalmie: apostema vz i oculi ꝓiunctiua. morbus. n. organicus est apa: dria. 75. Auer. tñ exponit nihil esse ārium sanitati z obtalmie noiatū. Alij vō vno noie noiatū ceu in vitio ētute iustitia z iniustitia ꝓtingit. Imp. sexto re. su. ca. i. Optimū in oi genere rerū vnū est: male vō manifestū est qm̄ q̄plures sint. sanitas vō est qd optimū. erit enim bona dispositio p qnā aīal suas exercet actōes: patit qz passiōes naturales: egritudo aūt opposita. sanitas igit oīs vna. qō aūt tale athomū est z puatū diuisione in ptes essentiales. Adhuc cui⁹ cā est vna siue simplex prima z imediata z effectus est talis cū cā z effectus hmōi oīo ꝓportionales existāt. talis quoqz é ꝓportio calidorū frigidorū siccorū z hu. inadiuicez debita q̄ respicit ꝓplexiōz z mēbra ꝓsimilia. Ab hac nanqz cātur omne ſm Ga. cū ipa sba mēbrorū z forma existat. 17. dria. Cōpositio aūt dicta nā officialium aut vnitas natura cōis potius est effectus qdaz resultās ex cōpl'one. 63. sicut partes officiales ꝓstitunt ex ꝓsimilibus. z ptes sunt materia tot⁹: phȳsicorū ſo. Rursus opatio est effect⁹ ex p̄dictis natur̄ velut instrīs z in virtute seu aīa vt p̄ncipali causatas. Sed opatio est vna cōis g̃ z causa sanitatis erit vna Sanitas eni est causa naturalis opationis ꝓmo de morbo. ca. i. Si eni quis est sanus in compl'one z ſi sit sanus in ꝓpositiōe: aut eō nō erit hic sanus appellandus sed neuter mag̃: in integri. Adhuc plura requirūt ad p̄stitutionē z marie alicui⁹ p̄fecti q̄z ad ei⁹ destructionē: imo quolibet illorū destructo plurimū destruit z totū vt apparet de vōce z locutiōe. ii. phȳ. z interiorū quarto. cap'lis. i. t. 4. sed sanitas est qd factū. Est. n. ſm Ga. ꝓstructio oīuz ptⁱcularū corporis ſm naturaz: egritudo vero ipfectio q̄dā z defect⁹ sanitatis. Iudē sicut est in arte ita z in natura cū arz imitet: sed in arte ita est q artificiatum nō habz esse artificiati nisi eius ptes oēs integralit habeat velut in domo cuius pfectiōe regrit ꝓiūcte fundamētū pietem z tectū existere. p oium aūt subtractionē aut perduarū aut p soli⁹ vn⁹ corrūpit esse dom⁹ ita ēt erit in nā vt in sanitate z egritudie q marie forme nāles existunt. Nō. n. sequit q si est sanitas in ꝓplexiōe aut, i ꝓpositiōe q ꝓpt̄ h̄ corpori insit simplicit sanitas cuz he potius sapiāt nām toti⁹ vniuersalis. In egritudine vero secus est cū ex lapsu in qualibet natura leda tur opatio oīo in toto. Amplius res ratiōis cū sumatur a rebus nature ꝓportionant̄ eisdē. sed in rebus ratiōis puta diffinitiōe regrunt ptes oēs cōiunctim vt sit pfecta diffinitio. Interimit aūt p vn⁹ pticule interemptionē sicut generis aut drie alicui⁹. 7. topi

eorũ. Sic igf erit in reb⁹ nature vt in sanitate ⁊ egritudine. nã sanitas est sicut quoddã finitũ ⁊ determinatũ. Egritudo aũt vt vagũ ⁊ indeterminatũ. Egritudo eni poti⁹ dicit defectũ pfectionis que ẽ sanitas q̃ nãm aliquã realitat⁊ põat. Itaq; sanitas ẽ spẽs spãlissima ⁊ non subalterna. ¶ Propf q̃rtũ vo ad pmũ dicendũ q⁹ sanitas cẽntialit ⁊ absolute ẽ cõmensurató calidorũ rigidorũ ⁊c. Sed qõ subdit postea aut infra aut ad ꝓtin. no non dicit cẽntiã egritudis: sed potius subiectũ in quo fundat aut cãm remotã a q̃ pt cãri. Aut Ar⁊. exemplarit logt vbi manifestatio ⁊ nõ veritas expetit: qz exẽplis non regrit vificatio: ⁊ manifestatio: qz exempla ponim⁹ ñ q⁹ ita sint ⁊c. Ad aliũ dicendũ q⁹ peccat p fallaciã ꝓnis ⁊ diuisionis. non eni ẽ Ar⁊. intento diuisim dre q⁹ sanitas sit fm nãm ⁊ egritudo pter nãm equalit: sed ꝓiuncti q⁹ sanitas ñ ẽ magis fm nãm aut eq̃ q̃ egritudo: qõ apparet. Sit enim q⁹ gñiatio nõ ẽ fz nãm ⁊ corruptio ex nãz: imo vtrũq; fm nãm. se nescere eni fm nãm. ⁊ neq; gñati oné videm⁹ aliã qdem fm nãm: aliã vero ex nãm cõmunis sumpta nã put ꝓncipiũ motus est ab intra: phylicoꝝ. 2. Ad aliud dõm q⁹ illic gñs sumit cõit et i ꝓpe p aliquo superiori incõtinerabili. Nõ eni oẽ qõ sequit ⁊ non ꝓuenit ẽ genus ⁊ sit difficile separe qn sit topicorũ. 4. Illud eni cõe ad totũ eẽ sanitat⁊ non ẽ cõe generis veri fm q⁹ ipm in ꝓpas sequestratur dras ex quibus spes ꝓsurgit: sed ẽ cõitas pon⁹ latitudinis subiectorũ fm q⁹ sanitas reperit in corpore sp sano multũ sano: ⁊ ẽt simplicit egro ⁊ medio fm Ga. Est eni sanitas latitudo magna vt tegni ⁊ ỗ morbo ꝓncipio velut ex pmo de re. sa. dictũ q⁹ sanitates sũt q̃plurime. Ad aliud dõm q⁹ ⁊ gñia lapsuũ sint equalia non tñ eodẽ modo ordinant ad sanitatis ꝓstõnes ⁊ egritudinis. In sanitat⁊ nanq; vt declaratũ ẽ ꝓstitutõne debent nãe corpis ꝓungi cũcte. In egritudinis ãt ꝓstõne non requirit q⁹ adsint copulatie verum sufficit q⁹ disiuncti. Ad aliud dõm q⁹ tñ vnũ vni est oppositũ eodẽ oppositõis gẽie ⁊ recto: Aut q⁹ sanitas spẽs spãlissima oponit spẽi egritudinis sicut extremũ opponit extremo ⁊ extremũ medio. directe nã qs vt apparuit sanitas opponit egritudini fm lapsũ in omni triplica nã. Et opponit fm quid egritudini fm lapsum in vna ptũ solũ seu duab⁹. Ad aliud dicendũ q⁹ vm ẽ de his que opposita sunt p se ⁊ vere. Sanũ ãt ⁊ egrũ fortassis non sunt hmõi cũ se adiuicẽ compatiant vtcunq; vt ostendet dras. 71. ex q̃ veritas amplius apparebit q̃siti. cũ eni rõ ǒrioꝝ sit maxime distare: ⁊ motuo se ex subo expellere hec pfecte hmõi non insunt ǒrijs. Aut verificat rõne supioris nature in qua ꝓueniũt: ⁊ non fm nãs eorũ ꝓpias. Ad aliud huic simile dicendũ ẽ eodem modo.

¶ Differentia. 66.

Quod ver calidum ⁊ humidus ⁊ crit vf qz de nã humana: marie fm annum humidũ ⁊ calidũ ẽ ver. Et q̃rta pbl. Natura ver⁊ ca. ⁊ hu. ⁊ in libro secretorũ ad Alex. qõ ⁊. 8. innuit de ige. cap. 8. Itidẽ Albumasar. 1. introductorij: Ipse veris est calidũ ⁊ humidũ. Adhuc auctor ser ꝓncipioꝝ aut sanguineos seipsis deterius in vere speculari qõ euenit eo q⁹ simile ꝓiunctũ sibi facit id furere: ⁊ velut ignis in igne cũ sanguinei calidi sint ⁊ humidi ⁊ ver sil⁹. Amp. 1. celi ⁊ mundi: Si vnũ ǒrioꝝ ẽ in nã: ⁊ reliquũ cũ ipa dimidiant fm oppositas dras: sed frũs ⁊ siccũ ẽ in nã velut autũnus. Amp. iuxta nãm fi de ge. ⁊ cor. ⁊ complexionũ. 1. ca. 2. Ex quattuor incomplexis in eis reptis resultant sex cõbinatiões: quaꝝ q̃ttuor sunt possibiles: vt calidi ⁊ sicci. calidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ sicci: ⁊ duo incõpossibiles sicut calidi ⁊ frigidi: sicci ⁊ hũidi cũ se nõ ꝓpatãt ǒria. Ex quib⁹ in alijs ꝓsistunt hec oĩbus cũ eis sint ceteroꝝ pmaria forma ⁊ qualitas: quod ⁊ ꝓsensim i humorib⁹ reperit: cũ filij fm Pali. ⁊ Isaac sint eloꝝ. Itidẽ illud tps in quo fudor abũdat calm ẽ ⁊ humidũ. ad qm fudor a caliditate causat ⁊ humiditate tertia aphoris. hoc ãt est ver. vñ hip. ibidem: Nã estas fuerit verisimilis fudores in febribus expectare oz. Et Illud tempoꝝ in quo humoꝝ cãtur fluxus ⁊ repletõ ꝓtingit ⁊ maxie sanguinis ẽ calm ⁊ humidũ. ad autez euenit in vere: tertia aphoul. Palin: Quod plures egritudines ac seuas adducit non ẽ tpatum: sed pstiferũ ampli⁹. hmõi vero ẽ ver. nã i ipo ibidẽ accũt maie mlie aut reliqua. ver itaq; calm ẽ ⁊ humidum. Oppositũ quoq; hmõi vt fore tẽperatũ sentit Gal. ꝓpõnũ. 1. cap. 5. maxime ⁊ in alijs locoꝝ maxime cũ sequacibus plimis. vñ Isaac i dictis particularib⁹ Uer ceteris tpibus tpatus: ẽ eni mediocre int q̃tum oz q̃litates. Eti: Circa quod natũ ẽ vnũ ǒrioꝝ ⁊ reliquũ cũ sub eodẽ ipa locent: sed circa tpa natũ ẽ fieri distẽpatũ vt hyems ⁊ autumn⁹. Amp. quod ẽ sanissimũ ⁊ mime mortiferũ extat tpatum. ppter eniz tpatum sanitas ⁊ vita consistit. hmõi aũt ẽ ver apho. ris. 3. Adhuc bonitas dispõnis ⁊ robur vtutis ꝓtestatur tpamento. Ne ãt p ceteris tporũ ꝓtigũt in vere. Palin: Cõiatio in quodã exsistit tpamento. sed hec multiplicat potissime in vere. tũc eni aialia mouent ad coitũ qõ ⁊ sol causat ⁊ demõstrat in ipius exaltatione ꝓsistens vt arietis signo sufficiẽt vt dicũt astrologi ꝓpamento. Sil⁹ et nobis incõtpata extat dispositione: neq;. n. ppinquus est vt in estate: neq; plimũ distans sicut hyeme nãm ẽt inuenit in q̃ operat dispositã et medio. ver igit tpatum extat. ¶ Propf pmum qdem sciendũz q⁹ qd sit ver ⁊ quo causet. 115. oñdet dras. Tpatum quoq; qõ querit hic vt in alijs ẽ qõ iusticie ⁊ nõ ponderis cũ hoc sit dras. 18. imposibile reperire. Tpamentũ aũt qõ iusticie reperit ad calidũ declinans tñ ⁊ humidũ. Presupponẽdo etiã ver in sui nãlitate pmanere. ¶ Propter scõm vero sciendũ q⁹ Ga. ꝓpõnũ. 1. cap. 4. nitit ostendẽ ver fore tpatum ꝑ quosdã dicẽtes ipm calm ⁊ humidũ fir matione Ar⁊. Theofrasti: ⁊ stoicoꝝ ceteroꝝ. Primi tusq; illorũ tangens motiua. estimãt eni aut eucrasiã ex validis nature actibus: mortem vero ad frigiditatẽ ⁊ ficcitatẽ aĩal pducere. Aliã ẽt dicũt humido ꝓstare ⁊ calido: mortez vero eẽ. hec aũt in ꝓpõnem sibi ꝓportionalẽ tporum oz deducere. quoꝝ alterum adaptabit veri: reliquũ vero autũno. Ex hoc qdẽ vlterius ꝓbant veris ẽt cõplexionẽ esse optimã ⁊ tpatam cũ eo quod calida ẽ ⁊ humida: qm̃ dñt non vt hyẽs frũm ⁊ humidũ: neq; vt estas calidũ ⁊ siccũ. vñ ⁊ tẽperamentũ volũt ꝓcludere. Elementoꝝ q̃ttuor cõbinationes anni quattuor tẽporib⁹ adaptare. ꝓos siqdem ingt duplicit deceptas. Primo qz conant in anni temporibus q̃rtã oĩo inuenire ꝓingationez. Secũdo qz ver hyeme calidius ⁊ humidius estimãt estate. Si aute hoc ait cum ver sit estate humidius ⁊ hye

eme siccius: tūc humidū ipm erit ⁊ siccū. vñ subdit q̄ oz ab ambobus ōtiam non ex semisse sed integrā sumere. calidū sigdem erit ⁊ siccū si hyemi cōpareť: frigidū aūt ⁊ hu. si estati. fm neurtū igit cōpationē itegre factā calidū erit ⁊ humidū: ꝓpter qō ipm oz per se scrutari: ⁊ non ad alia tpa tñ. Amp. fm hmōi cō pationē autūnus ēt poterit dici tpatus cū non sit frigidus aut humid⁹ vt hyemes: neq; calidus ⁊ siccus vt estas: ꝯre inuiste ꝓbant ver calidū fore ⁊ humidū cō patione ad alia tpa facta. Rōcinationē vero quattuoz cōbinationū in tpibus impugnat ingens: Nō enī si quattuoz sint cōplonū ꝟugationes oēs imensuratę ipas iā ad q̄ttuoz tpa oz cē distributas: qō q̄daz hoc magis pſuasione q̄z demonstratōe ostēdit ita: Si aliqs est in mundo eucratic⁹ ordo ⁊ oia sint fm melius ⁊ nō deteri⁹ ordinata: ꝓbabiliuſ fuit cōmensurata fore pma tpa ⁊ vnū ex ipsis distempatum fieri. Si vo ꝟriū demonstrare student vt q̄ nullū sit tpoz tpatū cū in eis dominet: nūc qdem frūm: modo vo calidū: ⁊ rursus siccū: tūc vero humidū. Subdit ēt rōnē ex fmonibus Hippocratis per longa ꝟstructā: cuius vis hec erat: Illud tpus qō paratū ē putrefactioni ⁊ vt ad vnū sit dicere pestilentie non ē tpatū. tale vo calidū ⁊ humidū sicut adducit ex epidumijs Hippocratis. Nue ēt rō introducit. 5. theorice cap. 3. Hic igit sermo abbreuiat⁹ Ga. Sed fortassis aduersario nō syllogizabit volenti ꝓducta impugnare. Prime q dē q̄m q̄ aliqua cōpant qbusdā ls non sint talia oso vt ea qbus cōpant possunt cū eis magis vel min⁹ sore similia vel diuersa. ꝓpter qō non sequit q̄ sicut est cōpatio ad vnū ita ad aliud velut euenit in pñti. naz ver cōparatū hyemi ē calidū caliditate multa: sed cōparatū estati parū ē frūm. silr cōparatū estati siccuz existit plūmum. hyemi vo modicū: ꝓpter qō caliduz relinquet ⁊ humidū. Neq; simul erit humidū ver ⁊ siccū: cū hec sit impossibilis cōbinatio respectiue tñ. Et ita de autūno dicendū cū cōpatus estati plus sit frigidus: parū vero siccus: hyemi vo ez̄: sed frigid⁹ ē ⁊ siccus. veri⁹ ēt seipo cognoscit q̄z alteri⁹ ex semisse saltē cōparatione. Jd ēt quo Ga. cōbinatiões frāgebat dicet aduersarius non valere cū he repte in eis ꝓseruent vſiter in alijs: nō enī postera pñt a ꝓuib⁹ vnq̄z separi. Adhuc tpamentū datū in entib⁹ cuz sit iusticiale cū calido ⁊ hu. ⁊ ꝓprie nfm: nā enim declinat humana ad calidū ⁊ hu. ceteris ampli⁹. vñ cū calidū ⁊ hu. hoc latitudinē grandē obtineat ad ipm poterit contēpatum adduci: qō omnes ante Gal. ꝓsensere. Sed quis suffragans Ga. rūdebit tpa nō solū causari ab eis: verū magis a superioribꝰ. Dicendū q̄ hec ꝓcurrūt vna duo: ꝓpter enī supioza non paz disponunt el'a: ⁊ ecōtra p viā cause ⁊ effect⁹. Sol nā q̄z solus causat estatē hyemē ver ⁊ autumnū: cretico rū. 3. ca. 2. ls p alia intensio accidat ⁊ remissio. Dicet ēt illud quo hoc ꝓfirmat nō sufficere: sed suspitionez fore quandā: Quod fortasse sensit in eo quod dicit ꝓbabilius eo q̄z plura mala sint studiosis. 4. topi. ⁊. 2. ethicoz. malū enī multifaria patit diuisione: qō non solū in his q̄ sunt moris: verū ēt in reb⁹ videm⁹ nature ꝓtingere: cū hic sermo bonū tangat tpamentū ⁊ pfectū valde. Ad aliud similit dicet q̄ calidū et humidū supfluū parat ad putrefactionē ⁊ pestilētiaz non āt remissū contpatū quale calidū ē ⁊ humidum veris, vñ baly. Quedā ē cōplexio calida ⁊ humida accēstalis: ⁊ hec ē vituperabilis: q: ē velox ad putrefactionē: ⁊ altera nālis ab initio creatiōis. vñ accidē tali assimilat ver multū calidū ⁊ humiduz: nāli vero quod humiditate ⁊ caliditate cōmensuratū. Et iō in get quis mirandū de Ga. fore cū in destructionē positionis alicui⁹: ⁊ sui cōfirmationē nō achiligina vtit argumentatōe. Sermo enī vt ipsius ꝓbabilis seu pſuasiuus magis hic ois. vñ Alfarabius in didascalicis sup Ar⁹. rethorica: Rōnes passionales ⁊ motales ⁊ firmatiue vtutis doctoris non ptinent in aliquo scientijs: neq; oz vt aliquis eis vtat cū faciant errare Et tu inuenies omnes istas in libris Ga. de hoc per qō cōfirmat seu ꝓbat in plerisq; librozꝫ suoꝝ vtutes suas intendit seu vigorat ipas p honoratione ⁊ reuerentias ab hoibus sibi exhibitas ꝓpter expientiā egtatis sue ⁊ iusticie deinde p iactationē sui ⁊ depssionē alioꝝ medicoꝝ. Ꝓtoinde. A. Gal. hmōi suscepit fmonē: ꝓmo fa ca. de naturis tpum non simplicē sed modificatū ingens: Nā veris trahit ad equalitatez i humiditate ⁊ siccitate sicut est tpamentū inē caliditatē ⁊ humiditatē ls non ꝓhibeam⁹ qn ꝓncipium vers trahat ad humiditatē quandā: ⁊ tū non ē longinquū ab equalitate sicut est siccitas autūni. similiter dōm ē finē ipius attrahē ad caliditatē. vñ ꝓma aphoris. Uer scōm ꝓncipiū sile magis ē crasi hyemis q̄z estatis: in fine vero econuerso. i medio vero tpat⁹ existet vñ. 2. pulsuū cōmen. cap. de pulsu tpoz: Veris in medio eucratissima ꝟstitutio ē ꝟtinentis: ꝯre ⁊ corpa sana sunt. fm tñ. Huic. totū declinat ad caliditatē subtilē parū sopitā ⁊ humiditatē nālem. Quidā vero volentes Ga. cū suis ꝓdecessoribus ꝟcordare dixerunt q̄ ver pōt duplicit ꝟsiderari aut formalit uel effective hoc est in se: aut effectus rōne resultantis ex ipso in corpe. formalit qdem id ꝓnunciat tpatum: effectiue vero calidū ⁊ humidū. Sed hi deficiūt tñ q: Ga. derogant cū ipse simplicit tpatum fore asseruit: volens tpatuz ⁊ calidū ⁊ humidū opponi. Adhuc qō formaliter hz esse ita efficit cum res sic operet vt ꝓuenta est esse. Sed formaliter ver ē tpatum vt dicunt ꝓpt qō formalis ⁊ non effectiua erit ipsius actio. Adhuc talem effectū oz a forma ꝓcedere cū omnis opatō originalit inde ꝓsurgat ⁊ maxime in his in qbus agēs semp existit actu. vñ potentia suscitat ad actū per aliqd forinsecū: qō dictum est ꝓpter ebrietatē ex mero effectū. Amp. tolerabilius esset dicere econtra puta calidū formalit fore ⁊ humidū: effectiue vero tpatū Cōmentator vero ꝓmo quadripartiti vbi ait Ga. ꝟrie Ptolemeo de hoc ingt: Nos inē hos duos sapientes ꝟuenientiā volumus apponere hac rōne. Tenet enī Ptoleme⁹ q̄ calor veris ē talis ql̄is calor ⁊ hūiditas iouis q̄ est cū tpamento. hic enī voluit potius seq opiniones magis famosas: q: tpata ꝓpria q̄ ē vite ꝟueniens ⁊ cremento tendit magis ad calorē ⁊ humiditatē: ⁊ ꝓpter hoc inē duos sapientes non ē ꝟritas. ¶ Propter tertiū āt sciendū q̄ sol cū ꝟuenit circa equalitatis lineā sui effectiua caliditate aerem reddit calidū ⁊ calefaciēdo humiditatē supfluā eua porare facit hyemis ita vt quasi humiditas accidentalis exalet aquosā: ⁊ remāet materialis aerea: ꝓpter ea qdem reddit minus humectū hyeme. Et q: caliditatis p ꝑus erit calefacere deinde euaporationē facere ⁊ exiccare: ver magis elongat ab hyeme calidi tate q̄z humiditate. Cum vero sol circa ꝓncipiū per

uenit cancri amplꝰ calefaciés mã ꝑdispositã: ericeat adeo vt rp̃s calidũ id reddatꝫ siccũ qđ é estaꝫ. Demũ sol a nobis incipiens recedẽ ad frigiditatẽ quã dã conuertit aer respectu estatis siccitate modicũ in eo mutata cũ quelibet caliditas ericeet: nõ ãt quelibꝫ frigiditas humecter: ꝓmo fa. Añ vero sol oio a nobis recesserit: tũc ꝫ frigiditas in aere intendit: nõ enĩ radij sibi occurrũt inspissati: qđ potissima cã caloris i. methau. negꝫ ẽt mora interuenit. frigiditatis vo ĩtẽ sione humidũ non subtiliat: sed remanet vapor grosꝫ aqueũ. Simlit ꝫ fumi vapores ex occultis terre et aquis q a circũstante mime resolun exhumectãt ac rẽ: ppt qđ hyems frigida reddit ꝫ hũida. Vt ãt veritas amplꝰ innotescat attendendũ q ver pot duplicitꝫ ꝛsiderari vt apparet de calido frigido sicco ꝫ humido: ꝓmo fa. aut enĩ inq̃ztũ vnũ tpum q̃ttor ꝛ alia distinctũ: ꝫ sic ca. ẽ ꝫ hu. cũ tpamento tñ vtcũq̃ cuꝫ ꝓportionet aeri. Nõ enĩ ipius tanta é caliditas vt estatis: negꝫ humiditas vt hyemis: ꝓportionatũ. n. é aeri: qđ indicatũ de nã humana ita: Maxime fm annũ humidũ ꝫ calidũ é ver. Aut per relationem ad corpus nr̃m: ꝫ sic cõtpatũ. magis enĩ alijs nã sua ꝫ ĩ se ac relatõe actionis quã facit in corpe eius ꝓportiõabile existit q̃ aliqđ alioꝫ cũ sit tpatum. Ita ꝫ ver dicef ꝛtpatũ suo modo. vñ coll. 3. c. vltio: Cõplo veri é ꝓpter caliditatẽ ꝫ humiditatẽ. Sed lꝫ possit dici q ẽ tp̃s tpatum ꝓparatõe corpoꝛ hũani: non tñ tpatuꝫ ꝓportiõe equalitatꝭ qualitatũ. Silis ẽt cauillatio q̃ lis hec q̃ veris pot de sanguine ad alios humores ꝫ distinctõ sillis fieri. nã sanguis p̃t ꝛsiderari put é vnꝰ humoꝛ ꝛ alios distinctus: ꝫ sic calidus é ꝫ humidus Est ꝫ talis relatõe tpamenti iusticialis angusti puta pi modi ꝫ cutis. Aut put refert ad corpus: ꝫ ita tpatꝰ existit: cũ sit magis dilectus a nã: ꝫ tanq̃ filius ꝓpius eius marie Isaac febriũ. 5. ꝫ elementoꝝ. 1. Quoꝝ vtrũq̃ breuiꝫ ostendit. Primo qdẽ q: impossibile sit vt postera vnq̃ a poꝛibus absolnantꝫ cũ ipa depẽdeant eẽntialit ab eis ꝫ non eꝛ: sed tpa sunt posteriora q̃ttuoꝛ elis q̃ suis q̃litatibus hic oium sunt cã. igf dispõibus diponent eloꝛ. Quod apparet q: si bi succedũt fm eloꝛ ordinẽ inuicẽ tpa. Nam estas proportionat igni: ver aeri: hyems aque: autũnus vero terre. Cũ itaq̃ in elis non sit ponere aliquod tẽperatũ cuꝫ omnia sint in vltimo alia: id ẽt esset aer quod non é cũ calidus sit ꝫ humidus. Et firmat qa nãliuꝫ 2. cap. 9. ꝛ Erasistratẽ arguit non ponentẽ mliaꝫ humoꝝ vnũ qđ quarta ꝛingatõ erasiũ in oibus existit alijs: q̃re ꝫ in humoꝛibus: ppter qđ ver calm est et humidũ alijs tẽporibus relatũ. Eti: Secõo cũ medicus ofa ꝛsideret fm effectũ q ex ipsis in corpoꝛibꝰ resultat nr̃is: illud erit tẽperatũ qđ effectũ ꝛtẽperatuꝫ inducet. tale ãt existit ver nãle vt sensus oñdit. Propter qđ ꝛcludendũ ipm ad corpus nr̃m tẽperatũ inf cetera temporũ existere. Et si aer sit frigide ꝛplonis valde spũs cõparatõe ꝓmo fa ca. de affectione aeri q nos circũdat. ¶ Propf quartũ qdem ad ꝓmum dõm q auctoritates induct ꝛsiderant ver fm nãm put alijs cõparat tẽporũ naturis. Ad alia duo apparuit qd dõm: verũ enĩ concludit aere ꝛsiderato put alijs refert tporũ naturis. Ad aliud dõm q ver cuꝫ eo qđ é calidũ ꝫ humidũ pot dici corpoꝛ tẽperatuꝫ qđ ꝫ caliditatẽ ꝛportat ꝫ humiditatẽ. Ad aliud dõm verũ fore si per se ꝛtingat. p accideſ eiꝫ aut plectoria ꝓpus aliunde acgsita vel virtutis ibecillitate secus ꝓt ꝛtingere. Ad argumenta ẽt partꝫ alterius oñsum cõmunit qd dõm ꝫ quõ ꝓmo verificet Ga. ꝫ q̃ztũ eius ꝛcludunt rões. Ad aliud dõm q tẽperatũ ꝫ distẽperatũ non sunt directe ꝛria cũ non sit inf ea maxima distãtia que ꝛrioꝝ est nã. 7. dña. nã tẽperatũ é ꝫ medĩ: distẽperatũ vero vt alterũ extremũ qđ alteri aduersaf ex directo. vñ anrioma hmõi verificat indirecte ꝛrijs. Ad aliud dõm q vm est per relationem ad corpus: non tñ ad tẽpora nisi late calidũ ꝫ humidus dicaf temperatũ. Ad aliud dõm q vm est per se: per accidens aut pot ver non minꝰ plibus alijs fore pta ue dispõnis ꝫ roboris infirmatiuũ. Ad aliud p̃t dici q illud temperamentũ gñationis é latũ valde: ꝫ ĩ oibus p̃t ꝛtingere tempoꝛ in vere amplꝰ. hoc ẽt calidũ non refugit humidũ cũ sit vite causa: ꝫ q hmõi dꝫ causa gñationis fore cũ gñatio ad vitam ordinet Et quid simlit dicendũ ad aliud apparuit. Pibus tñ vna pot antedicta distinctione solo coaptari.

Circa ꝓdicta besitare ꝛtingit. Judicatũ enĩ autumnũ distemperatũ fore puta frũm ꝫ sic cũ: qđ non vr cũ Philaretus scribat ver ꝫ autumnũ existẽ tẽperata tpa. Eti: Theof. 7. cap. 4. Veris ꝫ autũni ꝓplo tpata ĩ frigore ꝫ calof. Primo vero fa ca. de naturis temporꝝ: Si vero indicauerimꝰ q in autũno sit fortis eq̃litas inf caliditatẽ ꝫ frigiditatẽ: non tñ erit ab equalitate lõginquꝰ. Rursus: Cuiꝰ cause ac effectus sunt tpati ꝫ ipm cũ vnuꝫ causet ꝫ reliquũ oñdat: sed id in autũno efficit ĩ media ꝓportione nobis ꝓpinquatis ꝫ distante ceu ĩ vere cũ ipse initiat circa ingressũ solis in libã sicut illũ arietis. Pulsus ẽtqui potior ẽ nature actus vere ꝫ autũno scribit magnꝰ ꝫ fortis: theori. 7. ca. 4. cũ conplonis tpantia virtutẽ augeat ꝫ ꝛseruet. vñ Ga. ad teucrũ: fm horas veris medias maximos ꝫ vehementissimos vt in horis hñt pulsus velocitate ꝫ spissitudine cõmoderatos: simlit autẽ ꝫ autũni media. Autũnus igit tpatus. Oppositũ qm̃ autumnꝰ é tp̃s vite ꝛrium: ꝓmo fa cap. de pulsu tpoꝛ: Egritudinũ acutarũ ꝫ mortalium gñatiuus: aphoꝛ. tertia. vñ coll. 4. cap. de causis pulsuꝝ extrinsecis: Autũnus etati senectutis assimilat q̃ ad mortẽ est semita: ꝓplonum 60. cap. 1. quod ãt tale distempatũ maxime. Adhuc tpatum dicit oĩum qualitatũ mediocritatẽ sufficiẽtẽ Ipse añ: siccissimus cũ estate fere: ca. n. siccior autũnus: methauroꝝ ꝫ ꝓplonũ ꝓmio. Audio tñ q id accidente magis cõtingat q̃ nã ppa cũ filiet a terra. Autumnꝰ itaq̃ distempatus. ¶ Propf ꝓmũ vo ꝫ scõm dicendũ q ex poꝛib⁹ innotuit ꝓmũ ac in argutꝫ scõs De his enĩ quattuoꝛ videtur supficieten⁹ opi. fuisse. ¶ Propter tertiũ vero sciendũ q autũnus é distempatus potissime tã in actiuis q̃s in passiuis. Prio q dẽ q: lꝫ ñ sit adeo intensa frigiditas vt hyeme: negꝫ caliditas velut in estate: subita tñ immutatõ q̃ in eo existit in eadẽ naturali die: nunc ad frigiditatẽ: tẽmor ad caliditatẽ magis corpus praue alterat ꝫ pmutat q̃z diutina mãsua frigiditas aut caliditas intensioꝛ: nã enim qđ repentinũ non patif. Cuiꝰ egdẽ inequalitatis cã aeris resolutio ꝫ subtilitas extat imensa ꝓpter caliditatẽ ꝓcedentẽ estatis ac ẽt veris. sba enim subtilis accipit alterationẽ ꝫ passionẽ incurrit dña 14. Quod aũt sit distempatus in passiuis ex argutꝫ apparuit cũ cã caliditatꝭ ptacta: qđ firmatur ea qm̃

sol in autūno puenit ad libṙā vbi cadit ⁊ marie i via cōbusta ente a.19.gradu ipius ad tertiū scorpionis ceu exaltat in ariete ꝓpeqꝫ in oppositōe loci cōbusti In eo eni planete oēs ⁊ marie sol ⁊ luna detrimētū patiunt: misi fortassis saturn⁹ cū exaltet in libra: ⁊ pro prie.xi.gradu ita vt ab eis non sic que vite ꝓfluāt ve lut cū in alijs fuerit signoꝝ ptibus. Percepi nanqꝫ sepe q̄ tpus ꝓnubulosū serenū reddit cū in.19. gradū puenerit arietis ibi ſm Hermetē singulariſ exaltat. Oppositū vero cū ad gradū libre occurrerit ōri um sicut luna honorat̄ in tertio thauri: deꝓmitur at in eius opposito. Non igr ex pte solis vt alig sen sere autumn⁹ ē tpatus: cū sol non sit imꝓmat i vere ⁊ autūno: ḡre is distemparus oio. ¶ Prop̄ vero ḡrtū qd dicendū apparet. Ad ꝓmū igr dicendum q̄ Hilaretus vt dicunt voluit autumnū esse tpatum rōne situs ad nos solis. sed q̄ id stare non possit mō stratū. Aut ip̄e sensit autūnū tpatum eo q̄ nō est in eo tanta caliditas ⁊ frigiditas ceu in estate ⁊ hye me. Et ꝓpie vero dixi: qr tale tpatum nō est ver mi xtū ꝓfractum: sed poti⁹ iurta positionē quandā sensi bili amplius teperamento causatā. Ad aliud sit⁹ di cendū: aut q̄ nolūt oio pulsus veris ⁊ autumni assi milari: sed aliqualiſ magiſ. Est nanqꝫ sit⁹tudo magi in motu ⁊ qete pulsus: non aūt in q̄ſtitate ac virtut tenore ipius. Ad aliud qd dom apparuit. Cū ēt sol similis distantia non eodē modo imꝓmat vere et au tumno. Et ió Auer detestans pulsus silēs ponentes in his duobus tpibus ingt eos errrare penitus. In autūno enī virtutes imnute ꝓpter paucū caloꝝ spū um: pulsus enī in eo est.q. sit⁹ pulsus senectut: qō ostendūt vegetabilia siccitate senescentia.

¶ Differentia.67.

Quod sub equatore diei q siue li nea equinoctiali non sit possibilis habitatō oñdit p Arſ.ꝑmitus id sentienté.i.metbau.⁊ plures vt apparebit alioꝝ. Adhuc cōfirmat rōnibus ñ pau cis ⁊ signis: qm̄ si locus ille foret habitabilis aliquis ex illis ad has nr̄as iam puenisset regiones. aut qo nām iniſſet ad illos ad nos demū reuertēſ: ſed nil ho rū nondū interuenit Ptholeme⁹ ⁊ Albategni. Rur ſus: Hic ſo quadripartit⁹ ⁊ Alfagranus cū astrolo goꝝ ceteris distinguentes sufficienē climata: ⁊ homi nū habitationes incipiūt ꝑmū clima circa lineā eq̄ litatis per.xii.gradū cū dimidio ⁊ quarta. Amp. vbi ꝓgregant potioꝝ modo plures causē caliditat itm̄ augmentabit ea q̄ esse non poterit illic habitatio cū vi ta constet in hūanōe ⁊ disꝑone tpata potissime hūa na. sed hoc est sub equatore: qm̄ cū treſ sint causē ca loris ꝓcapue directo: ꝓpinquas ⁊ mota: ⁊ circa hūc locū reperiat potissime. Illic eni adest directio cum sol bis in anno sup cenith capitū ptranse at eoꝝ ceu cū fuerit in ꝑmo minuto arietis ⁊ libre: ⁊ cū in alijs sit signis sp minus elongat.24.gradib⁹ cū ifra hos sit solis maxima decliatio puta.23.⁊.33.minuta. Est ēt ꝓpinquas magna q: cū terra sit rotunda ⁊ rotun dū circa ptem supiorem ⁊ mediā magis sit eleuatum terra ibidē plus eleuabit ⁊ magis soli appꝛopiqua bit. qō ēt ꝓfirmatur ex solis circuli ecentricitate vt ap paret tertio Almagesti. sol enim nūc obtinet augem seu longitudinē longiorē a terra in.26.gradu gemi noꝝ q̄ ecentricitas ē duoꝝ graduū cū dimidio. Op positū aūt augis in.29.est sagittarii magis appꝛopi quans terre per duos gradus fit⁹ ⁊ semis. Prop̄ quā nimirū appꝛopinquationē qdā mathematicoꝝ zonā interceptā inf circulū tropici capricorni: ⁊ circu lū paruū antarticū in ihabitabilē esse ꝓnunciauerſ ſicut in ſequentibus videbit. Hic igr apparet q̄ sol i ariete ⁊ libra magis a ꝓpinquat terre q̄z transeūdo geminos ⁊ cancꝝ: ꝓpter qō plus calefaciet. Similit ēt mora concidit cū alijs causis cū dies semp adeq̄n tur noctibus. hec tñ non adeo interuenit vt causarū due ꝓdicte. Rursus: Sub tropico cancri de quo vſ in amplius non ē habitatio aut ptaua ⁊ rara a qua sol vt dictū elongat plurimū respectu sub equatore habitantū ⁊ non tranſit ēt nisi semel sup illoꝝ caput in anno vt cū fuerit in ꝓncipio cancri ꝓpter qō sub linea equinoctiali cū sol habitatoribus appꝛopinqt ⁊ bis sup illoꝝ caput transeat in anno ibidē inhabi tatoēz caliditate causabit. Itidē: radij ꝓpter directi onē ptactā cadentes recti axales ad terrā refrangū tur in seipsos. vnde inspissantur maxime ⁊ fortificāt ꝑmo Fa: cap. 8. de doctrine. Aerē in tm̄ igr calefaci ent vt vite sit humane tempate ōrius. Adhuc ē repe rire terrā inhabitabilē ꝓpter eius nimiā remotionē a sole vt existentē sub polis. Erit igr reperire inhabi lē ꝓpter nimiā ipius appꝛopinquationē ad solē cuz calm ⁊ frigidū sint ōria: ꝓtrariarūqꝫ rōnuz erit vtrū q̄ distemparū oppositē: ꝓpter quod cuz terra eqno ctiali suppoſita soli maxime appꝛopinqt ipa videt i habitabilis fieri. Oppositū monstrat cōi fama com ponentū tabulas sup arym ciuitatē q̄ ꝓdicat recte esse in medio mundi distans ab vnoquoqꝫ quattuor angulorū mundi. ſ. oriente occidente meridie ⁊ septē trione p.9.gradus. Compositores at tabularū sup ciuitatē ꝓdictā bi in theorica pl'arū bispalensis fuiſ se dicunt: Nemroth gigas iconomicus: Ptoleme⁹ Albategni: Albumasar: ⁊ Algorismus. Amp. loc⁹ eq noctialis ē medius distans eq̄liſ ab vtroqꝫ polo: me diū at virtuosius pfectius ⁊ tpatius ē extremis. Cuz ergo versus extrema sit habitatio ⁊ tpamentū mlto itaqꝫ magis erit circa medū quale locus ē qui ſb eq̄ tore habitabilis itaqꝫ erit. ¶ Prop̄ ꝑmū qdē scien dū q̄ circulus eqnoctialis siue equator est vnus de sex circulis maioribus dimidens sperā transeūdo ab oriente in occidentem in duas partes equales: equa literqꝫ distans ab alterutro poloꝝ: zodiacū in ꝓnci pio arietis ⁊ libre intersecās: ⁊ ideo dr equator: quia cū sol sit in his duobus signis nor dies i vniuersā co equat terra. huic ēt circulo paro terre suppoſita sub equatore esse notaſ. Et aūt apparet zonarū seu pla garū terre distinctio sciendū q̄ quattuor palelli circu loꝝ equinoctiali collateraleo: quoꝝ duo sunt vſus meridiē puta palellus antarticus ⁊ palellus tropici hyemalis ⁊ duo versus septētrionē velut palelluſ ar ticus ⁊ palellus tropici cancri denotant in celo. 5.30 nas: ⁊ per ꝓnō ēt alīs. 5. illis oppositas distinguūt in terra iurta illud Ouidij maioraſ: Totidēqꝫ plage tel lure ꝓmunt. Istiquoqꝫ 15 paralelli dicanſ. i. eq̄ distā tes non tm̄ q̄ztum distat tertius a ḡrto ⁊c. Sed ió ita dicunt: qr vtrobiqꝫ equaliter distant non magꝭ vn⁹ accedens: aut minus alio: Nō apparet p earū distā tias oiquaqꝫ intensas. nā a polo artico ad palellum articū seu polū zodiaci. 33. gradus cū. 33. minutis in teruenīt. ab hoc quoqꝫ circulo ad tropicum cancri

41.gradus ꝛ.54.intercidũt minuta. Inde quoq; ad equatorẽ.23.grad⁹ ꝛ.33.minuta ſil'r. Et inde adhuc ad tropicũ capricornij.23.gradus ꝛ.33.minuta. Quare.47.ſurgunt ptes ꝛ ſex minuta: ꝛ tanta ferẽ diſtãtia aliorũ palellorũ ad inuicẽ quanta fuit poli mũdi ad polũ zodiaci: ꝛ ſic demũ inde ad tropicũ capricorn ij. Habitatio quoq; duplex exiſtit: q̃dã nãq; ẽ bõa vtcunq; cõtpata q̃ habitatio ſimplicit ẽ dicenda: nõ nulla quoq; prana diſtempata valde: aut ꝓpter friditatẽ ſicut ptes due polus approꝓinquantes: aut ꝓpter caliditatem velut loca ſub tropicis ſuppoſita adeo q; q̃dam habitationũ ꝓpter iparũ intẽperiem inhabitabiles denunciant ſicut turpes habẽs pedes aut pranos non hẽs dꝫ.5.metha. ¶ Propter ſcõm vero ſciendũ qõ qdam dubitauerũt vtrũ ſub linea equalitatis eẽt habitatio: aut non de quorũ numero Ptolomeus fuiſſe vr̃ ꝑa dictione Almageſti. Aut enĩ quidã dicũt q; eſt poſſibile vt illud quod eſt ſub linea ẽqdiſtante ex terra habitabile: nõ q; eius cõplo ẽ val de bona eo q; ſolis non plongak obumbratio ſuper pũcta ſimitatis capitũ ꝓpter velocitatẽ ſue decluna tionis in latitudine ab equatore dici: ꝛ ꝓpter ꝟ ſunt eſtas ꝛ hyems bone ꝓõnis ꝓpter breuitatẽ lõgitudi nis ſolis a ſũmitate capitũ in vtriſq; tropicis. Et ſb dit qõ dicimus ẽ ſm eſtimationẽ. Vtrũ vero illõ qõ quod ẽ ſub hac linea habitek nos hmõi ſciam nõ cõ pbendimus: qm̃ aliqs non puenit ad eã q; ſunt in no ſtris regionib⁹ habitabilib⁹ vſq; in diẽ nr̃m hũc. vñ Albategni ſo ca. Linea non ſentik eqnoctialis hita tio. Nemnẽ enĩ hmõi nr̃i tpis ſe hanc vidiſſe cõfitẽ tem nouim⁹. Ptolemeũ ét in libro ſuo nullã inde mẽ tionẽ feciſſe depbẽdim⁹. Hos quoq; vr̃ imitari Ame tus alfagranus dicens: Incipiam⁹ nũc rememorari loca habitabilia terre ſm q; ſcimus ꝛ puenit ad nos vñ poſt q̃dam: Et inuenim⁹ latitudiné loci inhabitati hmõi quarte ſm q; cõpbendimus ꝛ puemt ad nos. Quidã quoq; in alterã ꝓſcenderũt ptem aſſerentes abſq; ambiguitate loca ſub eq̃tore diei non habitari vñ.2.metha. Duab⁹ exĩtibus decliomib⁹ poſſibilis hitationis regionis. Hac qdem ad ſuperiorẽ polum q; ſm nos: hac aũt ad alterũ ꝛ ad meridiẽ. Iſte qdẽ due ſole habitari poſſibiles: ꝛ neq; vltrauerſiões .i. tropicos: vmbra enĩ non vnq; erit ſp ad artũ: nũc ãt inhabitabilia fiunt ꝑuſ loca anteq̃ſ ſubdeficiaciat aut pmutek vmbra ad meridiẽ. Quecũq; vo ſub vrſã.i. ſub polo artico a frigore inhabitabilia. Et ibdit de mũ: Et qdem ad latitudiné vſq; ad inhabitabilia ſci m⁹ habitata. hec ſiqdem enĩ ꝓpꝫ frigus non habita ta vt iã: hec ãt ꝓpter eſtũ. vñ q̃ extra indicũ mare pu ta in oriente ꝛ colũnas eracleas: vt in occidẽte ꝓpter mare videnk copulari ꝓpter ꝓtinuã eẽ omnẽ habita bilẽ. Sic igif ſentit duas plagas terre vꝫ interiacẽté palello artico ꝛ tropico cancri: ꝛ interceptã inter tro picũ capricornij: ꝛ palellũ articũ ꝓpter tempiẽ cauſa tã ex calo ꝛ frigido hitari. Mediã quoq; duab⁹ inter ceptã tropicis ab hoibus mime incolari: duas quo qꝫ ſil'r extremas ꝓpter gelu mime inhabitari. Huic quoq; ꝓſentit per oia Tull⁹ de ſõno Scipionis cũ eius interꝑte Macrobio aut quoq: Cernis ãt eãdẽ terrã.q.qbuſdã redimitã ꝛ circũdatã circulis. Ex q b⁹ duos inter ſe maxie diuerſos ꝛ celi verticib⁹ ipſis ex vtraq; pte ſubmiſſos obtiguiſſe vides pruina: me diũ ãt illud maximũ ſolis ardore torreri duo habita biles: quoꝝ auſtralis ille in quo q inſiſtun ꝛ aduerſa nobis vrgent veſtigia nil ad nr̃m genus. hic ãt alter ſubiectus aliogn quẽ colitis. vñ interꝑs eius Ma crobius: horũ vterq; hitatiõis ipatiens ẽ qz to ꝑpe ille glacialis nec aiali nec frugi vitã miniſtrat. Illo eni aere eoꝝ⁹ aliter quo ꝓvita nutrit. Medius quoq; eius cingulus ꝛ oſo max⁹ eterno afflatu ꝓtinu ca loris vſtus ſpacũ qõ lato ambitu pluri⁹ occupant nimietate caloris facit inhabitabile viſuris. Inter extre mos vo mediũ duo maiores vltimis medio miores ex vtriſq; vicinitatis itẽperie tpanf. In his tñ vitales aures nã dedit incolis capere. Hoꝝ p oia ꝓſors his Virgili⁹ nulli⁹ ſm Macrobiũ ſcie expers in georgicꝭ inqt: Quinq; tenent celũ zone: quarũ vna coruſco. Sp ſole rubens: ꝛ torrida ſp ab igni. Quã circũ ex treme dextra leuaq; trahunt. Cerulee glatie cõcrete ibribus atris. Has iter mediãq; due mortalib⁹ egris Munere ꝓceſſe diuũ ꝛ via ſecta p ambas. Obliqu⁹ quo ſe ſignoꝝ veteret obliq. vñ eius cõtpancus mirifi eus verificator: Ouidi⁹ transſiguratiõis exordio: Ut q; due dextra celi totidẽq; ſiniſtra: Parte ſe cãt zone qnta eſt ardentior illis: Sic onus incluſũ nũero diſti xit eodẽ: Cura dei totidẽ plage tellure ꝑmũſt: Quaꝝ q̃ media non ẽ habitabilis eſtu. Hanc tegit alta duas: to tidẽ inter vtraſq; locaut: Tempiẽq; dedit mixta cuꝫ frigore flãmar. In hanc ét vt apparebit Auer. opini onẽ ꝓcidit coadubẽſis. Plures nanq; antiquorũ vi denk in eã puenire. vñ tpoibus Ar⁹. ꝛ ante ét vt vſq; ad tp̃s maxime legis machometi vr̃ hec plus opinio valuiſſe. Quã ét q̃dam inerpti affirmant adhuc po ſitionẽ modernorũ dicentes quoq; ꝑdicta loca inha bitabilia foze duplicit mouebant: q̃dam nanq; ꝓpꝑ ſolis caliditatẽ in illis locis ũenſã aduſtuã ſicut p ſuadent ꝓallegati: Quorũ defectus aut expoſitio in tertio oñdit dicendorũ. Nonnulli ãt phorũ antiquo rũ quorũ vnus fuit Belen⁹ alroguam quẽ ét Cãri tes ſecutus ẽ vificator. Dixerũt enĩ q; mare oceanuꝫ ẽ expanſũ in latitudiné duorũ tropicorũ. Quos qui dẽ annullat Ptolome⁹ in libro ſibi ad artẽ ſpericam cõpato ingens q; nullus narrauit opificũ diſciplina rũ ſicut dixit Caridos verificator. Verũ illud quod viſũ ẽ tpe nr̃o inuentũ ẽ p̃m habitatũ ꝛ non ẽ in ven tũ in illo pelagus quo ꝓtineaꝫ. Et iuenta ſunt a tro pico eſtiuo ad lineã equalit robuch vnũ.i. decẽmilia ſtadia indeq;. 6000. ſtadia: ꝛ.8. ſtadia: illud tã pam bulatũ ẽ. Et ſcripte ſunt enunciatões ei⁹ annalio r̃gis Egypti. Que qdẽ habitatões denotãt a Ptolemeo ho q̃driptiti: ꝛ Alfagrano cũ aliis ſaltẽ q̃ſtũ ad hita tiones q̃ circa tropicũ exiſt cãcri quod ét magis in ter tio appebit dicendorũ. Adhuc non ẽ dare nãm ſceaſ ſe locũ mediũ ꝛ tpatum ago detentũ vt nullũ pfecnſ ſimorũ aialũ in eo valeat habitare: ꝓpꝑ qõ mare in ter vtroſq; non inſcipiet polos. ¶ Propter tertiũ q dẽ ꝑmittus ſciendũ q; locus ſub equatore habitabil ac ét tpatus ẽ. Scõo qd ſit de hitatõe plage nr̃e op poſite tenendũ. ¶ Propter hmõi ꝑmũ ſciendũ q; p lineã eqnoctialẽ duo ꝓtingit intelligere: aut omnẽ in ter vtroſq; polos latitudiné diſtantie ꝛ ſic plures ſũt ei⁹ ptiũ hitatões prane aut inhabitabiles ꝛ maxime q̃ ſub tropicis ꝛ eius vicine vel latitudiné diſtãtie vni gradus verſus tropicũ cancri: ꝛ alteri⁹ verſus tropi cũ capricornij a medio indiuiſibili equatoris eẽ terre ſpacij latitudo ſicut exptı ſunt ſaracenorũ ſapientes

rentū ⁊ terdecē ꝓtinet miliaria ⁊ tertiā portionē milliarij ꝓtinēte vno gradu celi. 56. milia ⁊ duas tertias miliarij atq; miliaria. 4. mile ⁊. 5. cubitorū fm mēsurā corpis tpati: Cubito ēt pedē cū dimidio ꝓtinente. Cuius qdē spacij latitudinē ingo fore fm. A. maxie habitabilē ⁊ tpatā tpamento iusticiali ⁊ toti⁹ corpis humani: aut cuti tpate ꝓportionato vt vſ iunuer. A. Ne át videar ꝓdicta gratis astruere adducant fmones sapientū ⁊ rōnes. Ptolemeus quoq; in libro sibi ad artē sphericā cōpato ꝓdictam sniam confirmans in qt: Et oz ne opinemur q; zona pusta cū totalitate sua sit inhabitabilis. Jam enī venēt qdā a diuersis locis ei⁹ inuentū est plm eius inhabitari. Et ꝓpter ꝺ narrāt qdam locū medie zone puste magis habitatū qz fines eius. Et apolinius qdē auctor enūciationis fecit librū ⁊ scripsitēū de locis hitatōis q; sunt ſb eq; tore dicī. Et ista hitatiōis loca sunt illa q; sunt in medio hmōi puste zone: ⁊ sunt loca habitationis eⁱ⁹ q; habitāt tpationis ꝓplonis qz loca hitationis duoꝝ finium ei⁹. vñ Albategni p⁹ fmonē eius premissū antea ſbdit. A. Sane tñ intelligentib⁹ istius linee ꝓplonem tpatā eē ꝓcipiendū ē. ⁊ ꝓbat q: neq; sol multū remouet ab ea neq; diutinā motā in eius directo: facit iō tam estiuale qz hyemale spaciū in ea bone ꝓplonis habet. Quod ēt ostendit ex regionib⁹ circūiacentib⁹ in qbus fere attingit hoc idē. Eā quoq; simile hitabilē testat Jo. damascenus in aphorismis. In india et apud habitantes sub equinoctiali due hyemes: due estates: duo autūni ⁊ duo vera in anno fiunt. vñ illius fructus abundantiā arbores ꝓcreant: ⁊ memoria ſb tilis est ⁊ alia multa. Paly át rodoan medic⁹ ⁊ astrologus pspicuus fo quadripartiti: Dies ⁊ nor ē apō illos q; morant in linea eqnoctiali sp equalis ⁊ ſb facq; dies non sit vllo tpe supfluī caloris. Et ꝓpē ſb morantes in ipsa linea sunt crocei coloris ⁊ nō nigri aut burni sicut versus tropicū cancri cōmorantes ⁊ into to ē aer cōphendens ipsos minoris caloris eo q; cōphendit nigros. Hanc qnoq; sniam maxime astruit A. ꝑmo ꝑma ca. i. de cōplexionib⁹ et ꝑmo Fa. ca. 8. doctrine pe: ⁊. 9. aialiū. Non enī solū vltr hūc locū habitabilē verū oib⁹ ꝓpatōrē fore nisi adsint mōtes aut maria vel aliud occurrens tpamentū puertēs: ⁊ q; oēs disponēs morantū in linea eqnoctiali sunt nobiles fimules: neq; aer illic nocumento ipedit sensibili: sed coꝝ cōplexionibus sp ē silus. Ipse enī p̄ ceteri virilior extitit in hanc ꝓfirmando sniam. Testans ēt ad hoc ꝓfirmandū demōstrationē alibi attuliſſe. Cū his ēt sunt Nicolaus ⁊ Jude⁹ almagesti cōmentatores. Hoc iō astruit fignis: qm̄ Albumasar dialogoꝝ ad sadam libro ait. In regionib⁹ zinzoꝝ appet stella magna vt saccus: ⁊ noui hominē q; vidit ipam ⁊ dixit mihi q; habet lumē modicū sicut petia nobis ⁊ ē semp australis. De ipa quoq; cū aliis mihi rettulit Marcus venetus oium quos vnq; scitū orbis maior circuitor ⁊ diligens indagator q; eandē vidit stellā sub polo antartico: ⁊ ē magna hīs caudā c⁹ pinit talē fore figurā. Rettulit ēt q; vidit polū antarticū a terra eleuatū qntitate lancee militis longe in appentia ⁊ articū occultatū: Inde ēt nobis cāphorā lignū aloes ⁊ verzi exportari nunciāt. Testat illic calorem intensū ⁊ hitationes paucas: hec qdē vidit in qdam insula ad quā p mare adiuit. Dicit ēt illic boies fore ⁊ arietes qz magnos valde habentes lanas grossas ⁊ duras vt sete sunt porcoꝝ nroꝝ. Et q; ad hmōi loca nō patet nisi p mare accessus. Adhuc baly fo qdri partit: Et alīq dicūt q; in ābobus capitib⁹ tam i septētrione qz in meridie sunt boies alios boies comedentes: ⁊ isti sunt habētes facies corruptas ⁊ turpes Et ego vidi ex istis boies q; dicebant p mundū eūtes seipsos vidisse velut ē reperire ⁊ phalarin. Ethicoꝝ ēt. 7. Et hermes dixit in libro latitudinis q; in fine septētrionis ⁊ meridici morant spūs ⁊ diabolī ⁊ bestie ledentes alios. Quod át sub polo artico sint boies alios pdentes adhuc hodie reperīt sicut mihi petro padubanensi relatū ē a dignis fide viris in perusia. Similī in gallicis ens ptib⁹ audiui a sociorū fidelissimo. in finib⁹ Noroegie fore spūs qz multos quos boies signaculis crucis expellūt ex illis semitas lateralī ꝓstruentes a quib⁹ diuersus abolet inuis⁹. Ex his igit testimonijs iudicat linea eqlitatis fore hitabilē: ⁊ aliquos illuc uisse: ⁊ iterū aduenisse postqz fit transitus de hac hitatiōe ad illā in qua polus antarticus eleuatus apparet: qō nullo modo fieri potuit nisi per sub equatorē trāseundo cū toti ab oriente in occidens injciat orbi. Predictū totū ēt rōnibus cōvincit plīmis: qm̄ intra tropicū cancri ⁊ capricōni ē ēt habitatio vbi ⁊ sol transit bis in anno sup capitaq; illorū zenith: ⁊ per modicū tpis spaciū puto mensis aut duorū vl trium seu quattuor. Est ēt sub tropico cancri vbi ⁊ semel tm̄ ad cenith in anno caput eorū diu permanens accedit: iuxta illud Lucani: Nūsqz flectentē vmbras syene Est enī ciuitas sub tropico cancri firmata: in qua cū sol accedit ad ꝑmū minutū cancri vna die anni in meridie hz rectā vmbrā in scipam versā: ⁊ ad nullā partē declinatā. mlto igit melius sub linea erit equinoctiali cū spaciū vni⁹ trāsitus super cenith ibi exīstū distet ab alio sex mensiū spacio. ⁊ vt ostendet super eorū transiens non morat cenith capitū. Quod aút ꝓducta habitent loca ꝺ stant ēt Ptolomeus fo qdripartiti ⁊ Alfagranus cū aliis in climatū distinctionib⁹. De his quoq; ifiz fere diebus hec incolēnt climata transcripsit cpla frater Jo. Cordelarius ex regione mohabar i dīe in oriis in qbus corpus iacet Thome aplī dicens q; in india semper ē estas ⁊ non estus: q: cōiter sunt vēti q; tēperant calorē: hyemes nō ē ibi: q: sol. q. semp directe sup illic habitantiū trāsit capita parū declinando in meridiē ⁊ artbon. vñ. 23. die augusti vidi oculis ppriis ⁊ ꝓbaui q; radius solis ita directe sup capita cadebat hitantiū q; non faciebat vmbrā aliquā ex aduerso: ⁊ silr circa finē ꝓtingit martij. Sic igit fm hoc vſ q; circulus palellus in quo illorū figurat capitū cenith trāseat p septimū aut octauū gradū ꝺ gnis. tūc enī. 13. die augusti sol illic erat: ⁊ per. 11. aut 33. gradū arietis: ꝓpē qō nō vident sic distare ab inuisibilitate ēt equatoris nisi spaciū octo graduū ⁊ q. 40. minutorū latitudinali distātia. Testat ēt q; stella tramōtana dicta sic in basso illic extitit q; vix pōt videri: ꝓpter qō arbitrat q; ō aliquo loco alto possz videri altera tramōtana vsus meridiē. Hoc tñ verū non existit si vt ꝓbant astrologi terra nulli⁹ sit qntitatis ad celū dūmodo i loco depresso nō esset qd impediens visionē fieri. Dicit ēt q; vidit signa circūuolutia se circa ptes alteri⁹ ramontāe: ipam tñ nō vidit. Et hoc forte refert esse ꝓpter vapores multos ascendentes circa partes illas. Apparet igitur declarata

ꝓclinationis assūptio: vñ ꝛ cōclusio inferet necessario
Et: Sol parū morat supra capitū eoꝝ cenith: imo
celeriꝰ trāsit. vñ Ptoleme⁹ in libro ꝓdicto sibi cōpa
to ꝛ ꝓmo ſa: Credi dꝫ ꝓmo q terra q̄ é sub egnoctia
li é circa equalitatē: qm̄ cā calefaciēs vna existit q̄ est
solis oppositio capitū: q̄ qdē sola non grandē facit i
pressionē: sed q magna infert ipressionē é pduratio
oppositiōis. Et ideo videm⁹ in autūni ꝓncipio: ꝛ cir
ca horā nonā ꝓpter morā maiorē caliditatē genera
ri q̄ꝫ in estate ꝛ meridie: ꝛsi tūc sit rectior oppositio.
nā in terra linee suppposita egnoctiali sol cenith capi
tū bitantū non opponit nisi dieb⁹ paucis deide cito
elongat. Dꝫ sol cū puenit ad tropicū cancri aut cap
coni p eandē viā accedēs ꝛ recedēs diu stat sup illoꝝ
cenith capitū. spacio enī q̄nq; dierū aut plurīū ñ ap
paret remot⁹ ab ide ꝓpter qđ eos incessanꝫ calefacit
Et iō terra linee suppposita egnoctiali erit temperata
Suppposite aūt tropicis distēpate ad caliditatē maxi
me: sub tropicis enī occurrit mora ꝛ ꝓpingtas recti
tudinis: ꝛ ꝓpingtas ꝑtualis: qđ sic ñ sb linea ꝓtingit
equatoris: ꝓter qđ Ptoleme⁹: Dꝫ vt sit locuꝫ hmōi
inhabitabilis ꝓpter superfluitatē caliditat⁹: ꝛsi bitaꝫ
tūc cū labore quodā ꝛ non ꝓtinua bitatōe. Incessus
aūt solis sup equatorē dici: ꝛ ei⁹ pmutatio ab eo fit cū
velocitate. Oportet ḡ ex sb q̄ sint loca bitatiōis que
sunt sub equatore dicti tpata. Simp. sub linea eqlitat⁹
cū dies calidus nocti adequet sp vnū alterū contpa
bit frigidū vꝫ ꝛ calidū adeo q̄ bitatio ꝛ contpamen
tum ꝓsurget: qđ apud illos q̄ circa statim: aut sb tro
pico habitant ñ euenit cancri aut capriconi. Adhuc
ex multis parū distempatis ꝛ breuibus vnū ꝓsurgit
tpamentū. B aūt sub linea ꝓtingit eqnoctioli. dictuꝫ
enī est illic fore octo tpa in anno: nullū ēt tporum ip̄o
rū in aliqua qualitatē excedit vt nra. Item vbi p
flant venti plīma aerē ꝓtpantes ꝛ radioꝝ refractōes
solariū ꝓhibentes: ꝛ leuant vapores multi a marib⁹
fluminibus ꝛ lacubus color reddit tpatus. Dꝫ hoc
euenit sub eq̄tore: q̄ idez ꝓtingit intra eq̄torē ꝛ tropi
cū cancri: puta in india vt recitatōe addunt Cordela
rij vbi minus vꝫ: quare multo amplius sub eq̄lita
te his caliditas intpamentū remitteꝝ. Rursꝰ: Ra
dij supcelestiū: q̄ sub equatore pueniūt ad apicē cō
uexa terre dispsi non poterūt sic refrangi vt pueniētes
ad superficiē planā aut ꝓcuā sicut sentiūt ēt pspectiui
qđ alijs non sic ꝓtingit locis. Adhuc vbi é multa cor
porū celestiū radioꝝ reflexio ꝛ cōcursus adinuicē il
lic possibilis est habitatio ꝛ tpata: cū nature superioꝝ
ꝑate inadinuicē ad caliditatē ꝛ humiditatē cōplōi
bumāe tendāt ꝓportionatā: vt declaratū dria. io. Si
milit ꝛ sol cū alijs planetis p eius ad nos accessum
cā gñatiōis ꝛ vite ꝛ per recessū oppositi de gē. ꝛ cor.
So. cū igit hec melioꝝ occurrāt modo sub equatore
locus erit bitabilis ꝛ tpatus. q̄ aūt psuadent qdam
eo q̄ spūs circa natiuitatē sibi ficus attulit recenter
maturas ñ valet: qm̄ ab india potuiſſe portasse in q̄
fructus sunt hora oi recētes maturi sicut Damasce
nus ꝛ Cordelarius testant. ppe B igꝝ ꝛ silia ꝓcluden
dū é sub linea equalitat⁹ fore bitationē ꝛ tpatā adeo
q̄ fm. A. in B loco erit tpamētū iusticiale mō ēt scō
relatū. C Circa extrema vō quarti climat⁹ ꝛ ide erit
tpamētū relatū alicui cōplexionū quattuor: simplici
um distempatarū fm ptem ꝛ ꝓtpatarum. In primo
āt ꝛ scō climate ꝓncipio tertij ꝛ fine q̄nti sexto ꝛ se
ptimo erit distēpantia q̄ttuor distempatis omnino
cōplexionibus cōpositis relata. Neq; est dicendum
q ꝓpter caliditatē tollatur ab equatore tpamentū: q̄
vita ēt nostra cū calido stat valde extenso nō āt sic cū
frigido. Nō etiā appet p primū ſa: cap. 2. doctrine se
cunde dicentē aerē quantūcūq; calidū fore frigidum
nostro corpori ꝛ marie spiritib⁹ ꝓparatum. Calidior
igitur aer mītū hic nſo erit corpori ꝓparatus. Circa
quoꝝ ꝑdicta dubitare ꝓtingit: q̄ Ba. tertia ꝑticula
aphorismoꝝ ꝛ alibi videt ponere regionē temperatā
iquiens. Que vere certissima eucrata ꝛ media zona
oꝝbis terraꝝ oriens ē: ꝛ occidens q̄ p indiam ꝛ choū
est ꝛ per regiones q̄cunq; nō multū ab his secesserūt
aut ad ortū: uel ad ostratū. Excogitare vō te oportet
q̄o dixit. s. Hipocrates: regiones ꝛ orientē ꝛ occiden
tem rectā quādaꝫ linēā tansā vt vocatā eucratā zonā
a versutis q̄ circa talia certissime intelligas. Vult igit
tpationem bitationē ertissime ꝓtineri a duab⁹ lineis p
tensis ab oriēte i occidentē q̄rum vna transeat p undi
am que é locus in opposito. Constantinopolis vrbs
oriens situat⁹. ꝛ altera p choū dictū: hodie lango ilā
lā terrā Hipocratis quotū distantia latitudinaliſ cir
ca. 300. é miliaria. he aūt linee ꝓtinent aliquid quinti
climatis: ꝛ magnā ptem quarti. vñ .i. theorice ca. 19.
Temperate regiones que sub recta posite sunt linea
ab oriente vsq; ad occidens: ꝛ q̄ his ꝓxime sunt ꝛ cō
fines vt quartū clima inhabitantes inf duo extrema
caliditatis ꝛ frigiditatiſ sunt medij. Paly. quoꝝ ap
probat tēperamentū climatis quarti ꝛ tertij declinā
tis supra mare salsū. Adhuc Albumasar tertio intro
ductorij dicit ibidē fore terrā ꝓphetarū ꝛ sapientum
sicut in ſo ēt apparet quadripartiti. Auer. quoq; ſo
coll⁹: cap. vltimo. Licho siſatus laudat q̄ntū p ceſis
quod fore euenit quia regionem voluit cōmendare
suam. Quilibet enī locū naturaliſ ꝓpium diligit cum
ad ipsius gñationem faciat ꝛ ꝓseruationem. Nulli⁹
quoq; istoꝝ locorū est sub equatore ꝓpter quod cum
tūtos non sit dare insufficientes negligendo eq̄litaꝫ
linee tpamentū id non videt fore. Subdit ēt: sub lan
ce dici non é tūus tparum vt multi opinanꝫ hominū
ꝛ dicit alias declaratum fuisse. Ad ꝑmū qdem dōm
sinia ꝓmissa inconcussa seruata q̄ hi medici existēs
tanq̄ sensibiles ꝛ apparētes cū medicorū pscrutatō
seniū non trāscendat: ꝛ quod plīmuꝫ euenit conside
rant. Tpamentū vero equatoris q̄ plurimis é igno
tū vt tangit tacuerūt: q̄ nanq; i medicia ꝓsideranꝫ ex
pimento ꝓcipiunt sensibiliori marie. Auer. quoq; b
ñ teneo cū se desperatōe. ii. metha. reddiderit suspe
ctū in his q̄ astrologie ꝓsideratōi subdunt: qcqd p
miserit iuuenescens: ſo celi ꝛ mundi. Aut forasſis as
serit sub lance dici. i. sub eq̄tore vbi radius directus
é ꝛ acuat⁹ velut lancea: vel vt lances libre vt obuiet
A. hec sententi. Cuius enī solicitudo plīma extinxit i il
li⁹ꝑ alijs obuiatiōe. C Propt hmōi scōm sciendu⁹
q̄ qdā mathematicoꝝ direxit regionē ifceptā inf tro
picū capcorni ꝛ palellū antarticū ñ bitari: tū pp sol
circuli excentricitatē pbatā a Ptolemeo .3. vt dictuꝫ
Almagesti: ꝛ ita pp ꝓpingtatē: tū ꝓpter directiōꝫ: tū
q̄ꝫ pp morā. he enī tres cause caliditatiſ sb tropico ca
pcorni videt ꝓcurrē: due āt scōe sub tropico cancri.
Quidā quoq; voluerunt inhabitabilē ip̄az fore pp

aquarū imēsitatē eo q̄ terra sit versus artū elevata methau. ſo. Primis siquidē ꝓij sunt ꝓmones ꝓinducti. Adhuc ꝓpingtas duarū ptū cū dimidia. ſ. ad terrā maiorē ſole in fine ſagittarij ente nō pōt ob caliditatē habitationē penit⁹ remouere. Aut tñ ꝓcludit ſolū q̄ circa tropicū capricorni nō adeo ſit possibile vt ſic habitari velut ſb circa tropicū cācri. aut fortaſſis capricorni signū ſubsequēs frigidū t ſiccū caliditatē remittit ſolarē: pp ēt ſaturni pōtietatē ibi domificati. Alijs ēt ſoluēdū q: lz loca illa nō ſint vt apparet ſicut hec nr̄a habitata ſintq̄ maria illic t aq̄ q̄z plurime. vñ Haly. ſo q̄dripartiti: Pars tropica hyemalis depopulata. Inſule tñ t terra habitabiles ſunt non pauce. Nō t videt poſſe oñdi eo q̄ ille locꝰ eſt dext t ſupior magꝭ vt ſenſit Ar⁊. ſo celi t mūdi. Huius tñ oppoſitū ſo indicat methaurorū: ponēs hūc polū ſuperiorē nr̄m vt ceteri aſtrologi t alterū inferiorem. ¶ Propt̄ q̄rtū ſigdē ad auctoritates ꝑmas Ar⁊. t aliorū dicēdū aut eos illi⁹ fuiſſe opinionis: quā nunc nō approbo. vel torridā zonā intellexerūt ꝑtes illius tropici ꝓpingo q̄ ſunt inhabitabiles pp imēſaz caliditatē. Sermo tñ relingt Ar⁊. ne vltra tropicū cācri ſit habitatio: qđ appz ex eo q̄ dicit vmbrā ſp fore ad artū t ꝑus deficeret habitatio q̄z mutet ad meridiē. Propt̄ qđ dicendū q̄ Ar⁊. tunc nōdū experientia qđ declaratū eſt audiuerat. aliq̄. n. ꝑtes nunc habitant que olim nō habitabāt. ſm nāq̄ cundē methaurorū ſo. Ubi nūc eſt mare olim fuit arida t ecōtra. t ꝑbt. i5. indicat libyam vltra verſiones eſtiuas fore ac vmbrā in meridie iacere. Alexander quoq̄ ſo cōdem ibidē recitat quō dicit q̄ circa ſyenem ſunt ethiopes habitantes: t q̄ in quolibz ethiopū vmbra cadit ad partes meridianas. Quibus reſpondet q̄ ſi huius partes ſunt habitate t ex dicentib⁹ de his t putātib⁹ cōtradicere Ar⁊. onerosis credit ꝓpter cauma ſhabitabiles has partes fore. aiunt. n. ipos q̄ztū ad plurima in aq̄ moari t ꝑter naturā quandā viuere. aut ſub tropicis habitātes vel breue aliquid diſtātes. vl teriora qdē tropicū habitabilia ꝓpter cauma. Huiꝰ quoq̄ ſermonis ꝑmū Alexandri. A. pungit q̄ lineā equinoctialē poſuit tpatam. Secūdo vero ſuſpectuz ſe reddit cū oſtēſuz ſit q̄ ſub tropicis verſuſ lineā equinoctialē remittit ꝓtinue caliditū t acgrit temperatū. neq̄ ſalutat Ar⁊. vt oſtēſuz ꝑus. Ad aliud dicēdū q̄ aliq̄ vt apparet ex recitatōnib⁹ fideliū poſt tpa Ptolemei ad nos illinc trāſeūtes puenere: aut vt inductū eſt per libꝝ ad artē ſpericā t ſm Ptolemeū aliq̄ puenerūt ad has regiones de locis egnoctialiū. Non enī inconuenīs q̄ idē homo ſenſerit diuerſis tēporib⁹ oppoſita. Dictū eſt illic etiā Arim ciuitatē Indie exiſtere. Quidā tñ aiunt hinc illud aut ecōuerſo nō poſſe trāſitū ꝓpleri: qm̄ illic ſunt montes qui nāz habent homines ad ſe trahendi ſicut adamas attrahit ferrū. Dicūt etiam q̄ rident dū attrahunt t attracti retinent. Adhuc ſeneca quinto naturalium queſtionū: Ceſar quidē vt aliarū virtutū ita veritatis i ꝑmis amantiſſimus ad inueſtigandū caput. Nili miſerat centuriones duos audiri narrātes illos longū iter peciſſe cū a Rege ethiopie inſtructi auxilio cōmendatiq̄ primis regib⁹ penetraſſent vlteriora q̄ adhuc patuerimus ad imenſā plaudes quarū extū nec incole nouerāt: nec ſe pare quiſq̄ pōt ita implicate agoherbe ſūt t aq̄ nec pediti eluctabilis nec nauigio. ibi tngūt vidim⁹ duas petras: ex q̄bus ingēs vis flumi nis excidebat: ſed ſiue caput illa ſiue acceſſio ē nili: ſiue tūc naſcat in terras ſeu ex pōte recepta curſū redit neſcit. Refert nōnulli tñ fore deſertū t locū arenoſū plenūq̄z ſerpēt⁹ t aialib⁹ venenoſis t aquis dulcib⁹ vt t nullius de facili illinc trāſire poſſit. vñ t paucante iſta tpa ianuēſes duas parauere oībus neceſſarijs munitas galeas q̄ per gades herculis in fine hiſpanie ſituatas trāſiere. Quid aūt de illis ꝓtigerit iā ſpacio fere trigeſimo ignorat anno. Trāſitus tñ nūc patens eſt p magnos tartaros eūdo verſus aglonē deinde ſe in ouēs t meridiē cōgirando. Quidā nāq̄z dixerunt hoc euenire ꝓpter oceanū in vtroſq̄ tropicos expanſuz quorū iā pempta eſt pō. Alij vero caliditatē ſub duob⁹ aduſtiuā exiſtētē tropicis. Huiꝰ etiā poſitionis falſitas iā apparuit manifeſta. Et hi quidem coalludūt ei qō dicūt fideles noſtri paradiſum terrenū ſeu deliciarū ſub linea egnoctiali verſus orientem ſituatā t muro igneo a terra vſq̄ ad celū pfecte vallatū. Hic etiā cherubin aſſerūt flāmineo gladio anteſtare. phibētē volētes adire. In quo Adā t Eua fuerūt ꝓducti: demū peccato gule expulſi. In eoq̄z poſiti Enoch voluptuāt t Helyas mouturi manib⁹ Antichriſti. Hunc quoq̄ allegorice flāmeū gladium audire q̄ volūt caliditatē imēſaz ſub capite cācri t capricorni exiſtētē. vñ Iſidorus etymologiarū teſtat paradiſuz deliciarū in loco alto vſus ouētē ſitū ad globū lune fere attingētē. qō idē Beda teſtat anglicus Nō aūt intñ eleuet vt ad globū lunarē. q. ꝓueniat ignis ſperā incurrēs veritatē nō ꝓtinet: miſi naſo cereo alius ſubiungat cōtorto intellectus. In mappis quoq̄ mūdi t figurationib⁹ terre deſcribitur q̄ ſit locꝰ omni amenitate cōſpicuꝰ hoib⁹ inhabitabilis igneo muro vſq̄ in celū incinctus in quo: t vite cōſita pmanet arbor: t alia q̄zplurima vt expoſitores geneſeos ꝓfitent. Martyres aūt huius rei ꝓducti teſtātur vnanimiter de paradiſo h⁹i nihil ſentire. Ad aliud iam oſtenſuz quid dicendū per ꝓdicta. Ad nota. n. t plurimū ꝓtingentia ſe tranſtulerunt. Ad aliud dicendū q̄ ſub linea equalitatiſ nō ꝓueniūt caliditatis cāe ꝓcipue. Aqua enim potiſſime calorīs cā illic mīme vt dictū repit. Effectus etiā directionis puta reflexio in rectū t arem ꝓhibetur radiorū: tū ꝓpter apicē ſūmum rotūditatis ibidē: tū etiam ꝓpter ventos t vapores illic motos radios diſpgentes t remouentes. Neq̄z ꝓpinquitas tñ maior reddit: q̄n non ſibi eidē ꝓoperatio accidat ꝓpter motus velocitatē in locis eiſdē vt oſtenſuz eſt ꝑus. Ad aliud dicendū q̄ trāſit⁹ in anno ſemel ſup cenith capitū habitantiū ſub capite cancri aut capricorni valde plaſ vt declaratū locū inflāmat t diſtempat q̄z bini ſitus ſup ſūmitate capitū habitātiū ſub eqlitatis linea cū nox dici equet ꝓtinue t nō inſuenit mora. Ad aliud dicendū iā appuiſſe quō radij diſgregent t impotētes reddant. Ipi enī ſub linea eqlitatis incidūt in cōuexum: nō aūt in cōcauū vt planū. q. aūt tales ſatis minime calefaciūt ſm pſpectiuos. Ipi. n. ſeipos ꝓtpant. Ad aliud dicēdū q̄ nō eſt ſimile. nam vita ſtat cū eleuatiōe maiori in calo vt oñſū. 6i. dria q̄z cū frigido eo q̄ caliditas eſt amica nāe: frigiditaſ aūt paralyticās t mortificū reddens ibidē. Adhuc ratio hec nos cōuincit caliditatis

tatez excedentē fore sub equatore vt apparuit. sed alibi magis vt sub duob⁹ tropicis denotatis. Ad aliō dicendum q⁹ est dare locum inhabitabilem ꝓpter caliditatem sicut ꝓpter frigiditatem vt sub tropico cancri ⁊ capricorni: non autē sub egnoctiali determiato.

Hbuc circa id quod dictum ventos aerem cōtemparare dubitatur: quoniā ventus oīs frigidus: ꝑbl. quinta. Palin: ventus fit ab exalatione sicca vt fluat a frigore pulsa: in de mundo sed quod tale non cōtemparat immo infrigidat amplius. Eti: ventus causatur ex motu aeris: est nanq; ipius ꝓprie passio talis autē infrigidat. nam motus facit frigidū. Cuius signū quia mota infrigidātur calida: ꝑbl. 25. Et vt in pflantibus ⁊ mouentibus ollas que bulliunt accidit ꝑbl. 5. qō mota denotat aq̄. Amplius quod calefacit non cōtemperat hᵒi est ventus cum sit in motu vt tactum. Omnis autē calefacit vnde ꝑbl. ibidem: Motus caliditatem facit. quare in cōtrariū. 15. ⁊ de ge. animaliū secūdo: Calidum motiuū. vnde ꝑbl. 26. ꝓpter quid venti frigidi existētes a motu calidi. Adhuc nō cōtemperant ꝓpter aerem humidissimū huius impeditiuū cuius est passio Eadem quia dictū ab exalatione ipōs causari sicca. ventus igitur aerē non temperat. In oppositum quia illud aerē cōtemperat quod depurat clarificat ⁊ subtiliat ipm eius alterationem ꝓhibens ⁊ cōruptionē talis vero ventus extat vt aqua etiam ostēdit mota. Propter ꝑmū quidē sciendū ꝑmitus qd sit vent⁹ ⁊ vnde causetur ⁊ quomodo. Secūdo quot sunt ⁊ quales monstretur. Tertio eorum repsentiua perigraphia depingatur vt ⁊ tandem appareant arguta. Propter igitur ꝑmum sciendū q⁹ ventus ē aer motus a determinato loco ab exalatiōis sicce fumose multitudine secūdo apparens methaurorum. Quidam vero dicerūt ventū fore aerem motū qui detestantur topicorū. 6. ⁊ methaurorū secūdo. Non enim quomodolibet aer motus causat ventum ceu neq; aqua fluuium sed solū cuius ꝓncipium ē a fonte originali a quo continue aque cōfluit multitudo. Nō firmatur quia illud quod fm naturam suaz humidum est non est illud quod siccum. sed aer naturaliter est humidus. Primu⁹ enim humiditas sibi adest vt visum. 12. dria. ventus autē est siccus cum sit exalatio fumosa sicca. Itidē sequeretur vētos vt aerē omnes esse cōtinuos ⁊ vnam ventum sicut vnus est aer. Adhuc q⁹ omnes simul flarent si omnes partes aeris simul mouerentur: qō est contra fm methaurorum: continentē duos ventos contrarios non posse simul flare: ⁊ de hoc amplius mōstraui ꝑble. 15. De mundo vero dicitur q⁹ sit aer multus fluens ⁊ subtil⁹ ⁊ subtilis. Seneca questionū naturaliū quarto est aer agitatus in vnam partē. Quinto autē theof. ca. 8. Vapor est siccus a terre resolutus. cuius siquidez descriptiōes calūniari possunt excepta ꝑma vtcūq; Propter secūdum autē huius sciendū q⁹ et⁹ causa est dupler. Una quidē materialis vt exalatio sicca fumosa resoluta maxime a terra fz: tamē amplius ⁊ minus diuersificata vt tam indicatū. Altera vero efficiens sicut sol potissime motu suo ⁊ calido ac etiam cū'alijs plāetis signa. nā saturn⁹ cū eo mouet vētos oriētales: ven⁹ meridionales. luna cū marte occidentales. Jupit cū mercurio septētriōales. Triplicitas ēt ignea vt arietꝫ leōis ⁊ sagittarij ꝓcitat vētos oriēta leos. Terrea ceu thauri virginis ⁊ capricorni meridionales. Aerea sicut geminorū libre ⁊ aquarij occidentales. sed aquea qualis cācri sco:pionis ⁊ piscis septentrionales. 15. etiam stelle fixe pōtis magnitudinis ortu suo ⁊ occasu cōmouent ventos: ꝑbl. ꝑma: ⁊ arte sperica Ptolemei: ⁊ de aere ⁊ aqua cum aphorismorum tertia. Fit autem ita quia ꝓpter calidum subinclusum in pōtis terre exalatio causatur fumosa sicca que eius virtute directe deducitur sursum donec inf stitium aeris medium contingat fm quo refrāgitur lateraliter ⁊ oblique insufflando deorsum. vnde methauroꝝ secūdo: Motus quidē venti desuper: sed materie generationis ꝓncipū de subtus ⁊ obliqua ipius latio. Circa enim terram flat. quare ꝑmo ha: Licet ꝑmū materierū ventorū ꝓncipiū sit ab inferiori: motuū ⁊ exsufflationū ac turbinis inituū est a superiori ⁊ id est iudicū cōe aut fm pl'z. Propē scōm q⁹ dem sciēdū vētos fore. 12. in nre plage bitatiōis notē fm q⁹. 12. sunt pūcta in ipa. vñ originē ꝑbūt vl' iuxta 12. apud astrologos signa. Primū autē pūctū est qō ꝓportionaf loco eētotus a parte orientꝭ vbi zodiacō intersecat imobili: aut vbi ort⁹ egnoctialis ⁊ dicitur apoliotes seu solanus ⁊ aliqñ eurus. Subt ⁊ alij duo huic collateraleſ sinistra eqdē sicut eur⁹ ꝓprie dextra vero vt kekias sive vulturnus. quoz ꝑm⁹ notaf i pūcto paralelli tropici capricorni seu ortu hyemali. alē vero in pūcto ꝓportionato palello cācri vel ortu estiuali. In parte vero meridiei sub tropico cancri notetur punctus a quo nascit auster sive motus. cui siquidem dextra locatur finichias sive euro auster vl' euro notus inf eurus ⁊ austrū. a sinistra vō vt ab. m. pūcto nullus ponit flare methau. fo. sed in de mundo dr: Int libañ ⁊ notū qdā libanetū. alij vō libaphynta vocāt. Cōiter vero austro āfricū. A puncto quoq; ꝓportionato sectioni zodiaci imobil' ab eētore sive ab occasu egnoctiali p oppositū subsolano cō surgit zephyrus seu fauoni⁹: cui eqdē dextra corespōdet pūcto tropici capcorni vl' occasu hyemali lipſ sive africus. A sinistra vō apud paralellū tropici cācri vel occidēs estiuale situaf argetes olympia papia syrozona sive chorus. sed in pūcto septētriōis circa polū articū nascit aptus boreas vel septētrio cui nimirū collateralis dexter est trekias vel cirt⁹: sinister vō messes sive aglo. Hec āt vētorū situatio sūpta pl⁹ est ex methau. fo quā varro: Seneca de qōnib⁹ naturalibus: ⁊ Jsidorus etymologiarū imitant. Ualy abbaſ tñ quito theoſ. ca. 8. paꝝ secedit ab istis. nā chorum scribit vbi ponit cirtus. In oībus aūt ꝓcit cū alijs. Propter qō dictū cōe videtur satis deuiare ab his falsari vt poete. Sunt subsolanus vulturn⁹ cur⁹ eous. Atq; die medio noth⁹ heret afric⁹ austro Cirtius occasū zephyrusq; fauonius affiant. Euenit aglo boreas ⁊ chorus ab artho. Sunt āt horum ātuor pncipales vt a ātuor pūctis denotatis veniē tes orietali meridiōali occidētali ⁊ septētriōali. signis etiā quattuor attributi arieti. s. capricorno libre ⁊ cācro. Octo vero collaterales ⁊ consecij. Soli autem naute. 16. ponūt eis emperia suas in mari naues gubernantes quorum octo vocant pncipales ⁊ octo mediunculos inter illos alterutrinq; sitos. Euri autem in nostra plaga. 12. fore qñ in plaga q̄ ꝓportionatur huic inter tropicum cancri ⁊ paralellum antarticuz locata q̄ habitabilis extat methauroꝝ fo sunt. 12. silr

itides dispositi: ⁊ ita .14. erūt. Apud antipodes vo. i. eorū qui habitant ſm oppositum pedum iurta Ptoleneum in arte ſperica .14. ſimiliter erunt. Secūdū nanq; duplicē habitationē ſuperiorē ptactā duplex erit ⁊ inferior vt in vniuerſo .48. ſint vēti. Differunt tñ quidā ventorū exiſtētiū in ſuperiori emiſperio ab his q ſunt in inferiori: quia qui in ſuperiori ouētales ſ in inferiori occidētales ⁊ ecōuerſo hic .16. apparent pbl'. ⁊ methaurorū vtcūq; ſo. Dribaſi⁹ aūt tertia aphoriſmorū dicit quoſdā poſuiſſe duos vētos ppt̄ oriēs ⁊ occidēs. Alij quattuor ppt̄ quattuor plagas mūdi. Alij .12. ppter tpa quattuor: diuiſo vnoquoq; in tres mēſes. Qualitas ⁊ natura oīs venti ratione materie eſt ſicca magis ac etiā frigida. Sed ex parte formē diuerſificatur per loca vnde trāſit taz ex parte ſolis q̄z elementaris materie. nam venti orientales: quia naſcūtur ſub radijs ſolis cū nondū tamē extat in ſuo vigore neque diu ſint ſub eo erūt calidi mēſurate: ac quia trāſeunt p̄ loca altiora ſicca ⁊ modicum aquoſa induūt aliquā ſiccitatē. Nothi vero quia venūt de ſub ſole cū eſt in eius potētia: ſuntq; diu ſecū Et quia per maria ⁊ aquatica paludoſa ꝓmeant calidi ſunt ⁊ hūidi diſtempate. Zephyri aūt quia flant ſole recedēte ⁊ inuigorato fridi ſ̄ vtcūq; ⁊ q̄ loca p meant multū aquoſa. vnde pbl'. 26. Magnitudo ⁊ p̄funditas maris eſt apud occaſum reddunt ampli⁹ humidi. Septentrionales vero quia diſtāt a ſolis incęſſu ⁊ ſuper loca tranſeūt arida cōgelata frigidi ſūt ⁊ ſicci valde. Temperationis igit̄ nature ſunt orientales: deīde occidētales diſtēperati aūt reliqui. Horum ſaniores etiā per ſe ouētales extāt magis. Septētrionales quidem per accidēs: deteriores vero meridionales: quaſi aūt mediꝰ occidētales. Hec autez verificant vt ad multum. diſpoſitio enim maris ⁊ mōtium ⁊ locorū deſertorum aduſtorū hmōi permutat quādoq; vt aſſamaym dicti ꝓmo Ba. ca. 8. doctrine ſe oſtēdūt vēti. ¶ Propter tertiū vero ſciēdū q̄ ly cōiter figuret deſcriptio vētorū circulariſ ceu q̄ map pe timpanalis: audiēda tñ magi cū talis ſit terrena ſz Ar⁹. hitatio. Deſcribat igit̄ figura cū circul' lineis p̄ctis ⁊ vētis i ea oppoſitis. Cui⁹ hec ſit repſētatio.

¶ Propt̄ ārtū aūt dicendū q̄ oīs vēt⁹ eſt frigid⁹ vt viſum rōne mātē. vel meliꝰ h̄ dicēdū q̄ frigidus eſt ꝓpterea q̄ depellens aerē nobis cōtiguū tepeſactum caloꝛe noſtro frūs ſentit. vnde pbl'. 5. Semper corpus noſtrū ꝓpriū quēdā tepidū vaporē emittit a ſe qui calefacit ꝓpinquū aerē ſicut tūo pūs. Ad aliō qd dicendū, appuit. ventus nāq; ſiccus eſt multuz ⁊ frigidus rōne mātē. Ad aliud dicēdū q̄ motus vt motuſ nō infrigidat: imo calefacit i diſpoſitiōe quacūq; videl tñ in rebus ſubtilibus vt aere ac etiā aqua ifrigidare ꝓpter quid declaratū in p̄arguti ſolutione. vel quia remouet aliā cauſam q̄ erat p̄cepta potior infrigidatiōis cauſa q̄z ventus calefactiōis vt in ſuſflātibus ⁊ mouētibus ollas ꝓpter aerē quē ipellūt ineas ⁊ diuiſionē liquoꝛis ebulliētiſ q̄ calidū exalās remittit ⁊ phibitiōe refractiōis radiorū motu aq̄ in ea ꝑcidēte ⁊ ꝓprie velocioꝛi vt declarauī pbl'. 5. Ad aliud ēt qd dōm appz. motus. n. p̄ ſe calefacit: p̄ accōs vero vt oñſuz ifrāt. Ad aliud dōm q̄ ly aer ſit būid⁹ nō tñ vētus q̄: talis paſſio nō eſt ip̄ius tñ ſed magi acqſita ab exalatiōe ſicca fumoſa ⁊ ſolis motu. Silr etiā ad aliud qd dicendū appet. ¶ Bria. 68.

Quod carnes limacia

Quārū ſint ceteri laudabilioꝛi nutrimēti oñdit. q̄: etbicis exhibent. ſilr ⁊ cācroꝝ egētibus laudabili nutrimēto qō eoꝛ indicat extenuatio cū vtuti debilitate. Qō aūt q̄ piſciū videt: qm̄ vna ꝑditionū vt oſtēdet laudabil' aluměti ē qō ſit facile digeſtibile. hmōi aūt ſunt q̄ piſcium cū ſint molles qō ip̄a cita oñdit ō coctio. ꝓpter qō carnes limaciaz ⁊ piſciū ſunt aliis laudabiliores. Cuius oppoſitū tenēt p̄ferentes his carnū vt moſtrabit plures. Sed q̄ quadrupedum exēt meliores oñdit ceteris: q̄: nutritionis ratio ſimilitudine p̄ficit. Nutritio. n. eſt aſſimilatio nutrīti⁹ in nutritū p̄fecta. Tales aūt religis nob̄ ſimiliores exīt vt notāt ꝑtes figure ac diſpoſitiōes oīs coꝛporis vtriq;. ⁊ iō deducit hūanas ceteri⁹ fore laudabiliores tanq; ꝓportionales marie. qō oſtēdit bonitas lactiſ humani ad id qō aliorū. Propt̄ qō Ga. vī in de ingenio. 7. cap. 5. porcinas cūctis in nutrimēto p̄ferī:

ẽ ſimiliores ipſas reliqs nobis icidet exiſtere. vñ alimẽtorũ tertio. ca. i. Porcinarũ carniũ ſimilitudines eſt adiſcere ex eo q̃ qdã comed ebãt hũanas carnes vt porcinas nullã ſuſpicione hũtes ſm guſtũ ipãrus ꝛ odorẽ. Cõpertũ. n. idẽ iã a maliſ receptorũ hoſpitũ ꝛ aliꝫ gbuſdã ꝛ occultatũ fuit quouſqꝫ inuẽti fuerũt in eis digti hois carnes. Fo ca. de ſanguie. qõ nunc etiã actus in alpib⁹ fl orẽtinis ab hoſpite ſcelerato q̃ aduenientes decollãs ꝛ expoliãs p carnibuſ vẽdebat porcinis in quarũ comeſtione ꝛcitati ſapore moucbãtur hõies auide. Adhuc his vĩ q̃ teſtudinus carnes iſtircũ ꝛ critiorũ ſint laudabiliores cũ eoꝝ ſupfluitates in teſtas emittãt ꝛ ſpinas ceu piſces laudãt ſẽmoniores pp qõ h⁹i elegãtiores. Oppoſitũ quoqꝫ horũ carnes oſtendũt volatiliũ ꝛ marie q̃ pullorũ cũ ſint tpate ꝛ cõpl'oni hũane amplius affines hũanis excepti⁹: collꝫ qnto cap. ſi opatio medicinarus poſſit de mõſtratione ꝛphendi. Sũt etiã molliores ſbe ac rariores. qõ aũt h⁹i plus digõi obediẽs ẽ ꝛ penetratiꝫ ꝛ demũ nutritiꝫ celerrime. Itaqꝫ de laude ceteras añcedũt. ¶ Propt pmũ qdẽ ſciendũ q̃ qd ſit caro q̃ſtũ ad ipius ꝛpl'oné actualẽ ſufficiẽt oĩũ ẽ dria. 41. Licet náqꝫ caro ꝛprie dicat⁹ corpuſ calidũ ꝛ hũidũ molle ex ſãguie gñatũ ꝛ ita tñ aialũ: methapho ra tñ pót dici in caríb⁹ ét ſanguie q̃ ei ꝛpportionabile caro. Quid át ſit nutrimẽtũ ꝛ quotẽ dicit dña oñdit. 53. ſuſcipit át hic alimẽtuꝫ ſm q̃ eſt qd remotiſſimũ adhuc exiſtens eẽ corpus: iuxta illud pmi p̃me. Nutriẽs maſticatióe: Lauſ vero attendit nutrimẽti in eo q̃ ſit facile digeſtibile nõ viſcoſuꝫ groſſũ modicã hũs ſupfluitatẽ neqꝫ tñ adeo ſubtile vt celeriꝰ ex ptibus euaporet ac familiarẽ ꝛ conuatã hãſ ei qõ nutrit ꝛtutẽ. 7. ca. 6. appens de ige. ꝛ alimẽtorũ Fo. Quedã náqꝫ multi ertãt nutrimẽti ſuntqꝫ nãe hũane affines ſed dure ſunt digõis ꝛ tardi p ptes i ceſſus vt porcorũ carnes cũ ſint viſcoſe ac ſupfluis plene. Aliq̃ vo ſunt digõis celeris nõ viſcoſe: ſꝫ qr citius euaporãt modicũ alimẽtũ ꝛ imãſiuũ dant corpori vt qõ autũ mimaꝫ. Diuerſificat ét carnes pla tio penes eleméta in eis dñantia. nã quedã ſunt terreſtria: nõnulla vero aq̃tica ꝛ quedã aerea: ſꝫ oia ex quattuor ꝛponãt elemẽtis. Hec ét diuerſificant rõe ꝛónis loci tpis vite ac exercitij ſicut libri alimẽtorũ oſtẽdũt ꝛ dictarũ. Queſitũ náqꝫ h⁹ exiſtit adeo pliꝛũ vt iũ nõ puis poſſit tract⁹ ꝛponi: tũ ꝓpter naturã rei: tũqꝫ ꝓpter loquẽtũ in ipo diſcordiã euidentem Breuiter tñ veritas idagabit euidẽ. Ulr. n. freſtria ꝛ aerea laudabiliora ꝛ plꝰ ſunt nutrimẽti q̃ſ aq̃tica ꝛ que terre pluris q̃ſ q̃ aeris ſed ñ ita laudabile. Diuerſificat etiã nutritio tripliciter ꝛ rõne alimẽti quia hũs p̃dicta extat laudabile. Ac ex pte alit. qõ. n. hũ ſapit nutribilius ſit ꝛ laudabilius iuxta illud veteris Parũ deterior cib⁹ ꝛ potus. vñ Galia. Bon⁹ cib⁹ generat malũ ſanguiné maluſqꝫ bonũ. Et ex parte vtriuſqꝫ vt ſit virt⁹ q̃dam occulta inter vtrũqꝫ. Nam ls determinat⁹ cibus diffinite ſpẽb⁹ aſcribat: hiſtoꝛ. 7. velut bobus orobũ porcis glans. Induiduo etiã attribuit: imo ꝛ mẽbro. ꝛ ideo videm⁹ aliquos vnum nutrimẽtũ adoptare indeqꝫ laubabil'r ꝛnutriri. ſcẽ vero in alijs: ceu ego ipe gaudẽs videns lac comedenté ꝛmarie pané imiſcentẽ mox ad vomitũ incitor cũ tñ id alimẽtũ ſit plurib⁹ amenũ. Cui⁹ qdẽ cám cẽtilogũ conat aſſignare. vñ. 7. de inge. ca. 6. Duplex eſt aptitudinis cibariorũ intẽtio. vna qdem cibarij nã. reliq̃ familiaris ꝛ coĩnata virtus alẽdi. Eſtqꝫ hic ſermo in corpore etiã audiẽdus mẽſurato magis. vñ alimẽtorũ tertio ca. 14. Ad ꝓmẽſuratã ꝓnem referſermoné dignificaui ſemp ſm tractatus meos oẽs ꝛ in regimine magis ſanatuo. ſitꝫ cañ. ꝓparatõis poſteuſo: dria. 11. quare eodẽ tertio. ca. 1. qñ audies me cõparanté admiuicem ſpecies aialium ingre diſcerne ac diſcute ſermoné etiam exptentia non bene nutritũ ꝛ pingue gracili ꝛ nõ cibato ꝓpares neqꝫ qõ iuuene ſeneſcẽti. Prauꝫ. n. hec ꝛ miſta ꝓpatio.

¶ Propt ſecũdũ vo ſciẽdũ q̃ ls a plurimis gentiũ appetant piſces q̃ſ italis ápl⁹: cũ eis habeãt melioꝛes: nullus tñ oio ꝓpoſuit vnifo: mẽ nutrimẽtũ coꝝ ei qõ freſtriũ ꝛ volatiliũ. Jporũ tñ laudat Ga. ꝑ ceteris marinos. Quidã. n. naſcũt in mari ꝛ illic motãtur. Alij vo hinc ad aq̃s pueniũt dulces. qdã vo i aq̃ ortunt dulci: ꝛ vtrl'm paſcũt in eadẽ rari⁹ accedẽtes ad ſalſũ. Alij vo in vtraqꝫ naſcũt ꝛ veſcunt q̃ oẽs diuerſificant vt tactũ rõne ſpẽi loci ꝛ exercitij. Specialius át comẽdat piſces petrinos cũ alijs eorũ bonitatibus ouiſcos buglolſas torpiganes ſcaroos laurices trilias pelagines cephalos cobios ſpinulas ꝛ ſimiles. Hc q̃drupedib⁹ át pfert nõ parũ q̃ porcorũ carnes ꝛ marie in plurimũ nutrire. vñ Democri⁹: Porcine carnes qñ bñ digeſte fuerit ſanguiné nutriunt optimũ. Nihil. n. melius in nutrimẽto corporis inuenim⁹ maiores tñ etate vitam⁹. q̃re alimẽtorũ tertio ca. i. Oium eduliorũ caro porcorũ ẽ marie nutritiua cui⁹ expientiã hñt euidẽtiſſimã athlete ꝛ. 8. de ige. ca. 2. Porcorũ meliores carneſ he que ex mõtib⁹ deiceps át eis hedi. Et qnto theorice ca. 21. Quadrupedũ caro laudabilior eſtp porcina in caloꝛe ꝛ in hũiditate tpata eiuſqꝫ cibus plim⁹ ꝛ ſanguis ab ea gñatus omni melior eſt ſanguie. vñ cañ. Fo. ca. de carne. Chriſtiam dicũt ꝛ q̃ eos imitant q̃ melior caro ẽ caro porci ſilueſtris. Et tñ imponit collꝫ qnto. cap. de bonitate ꝛ malitia carnũ hec ſcribens. A. ingt: Melior carniũ eſt caro porcina. ꝛ ſentit q̃ iſta caro ſit. q. nãlior hoibus q̃ſ alia caro aialiũ ambulátiũ ꝛ expiẽtia ß docet. Et hi aio reſpexerũt magis has carneſ put plurimũ dãt alimẽtũ corporibuſqꝫ nr̃is ſimil⁹ Aõ cõualeſcẽtes oñdũt inde celeri⁹ reſtauran. ſũt tñ difficilius digõis ꝛ alimẽti viſcoſi niſi locus ꝛ exercitiũ ꝛ vſr vita ea remittãt. vñ. 7. de inge. ca. 6. Si cibus ſeipm digereret ꝛ aſſimilaret nutriẽdis tũc op⁹ eſſet nutritiuis cibarijs. ſed q: nõ idẽ eſt qẽ nutrit ꝛ digõné opat ideo nõ ſolũ eligere oꝝ qõ nutricatiuiſſimum eſt de ſe alimẽtum ſed qõ poſſit celeriꝰ digeri nutrimẽtum etiã tpatum exhibet oĩquaqꝫ. Nõ eiꝰ nutricatiuiſſimum pót eſſe digeſtibiliſſimũ. Tertio quoqꝫ Almãſoris. c. i. pfert hedulina: eſt náqꝫ tpata nulla hũs in ſe maline admixtionẽ. vñ in dictis pticularib⁹ lactẽtes hircorũ ceteris aialib⁹ ſint meliores in ſapore. ſ. nutrimẽto digõne ac boni ſanguinis gñatiõe. Oribaſi⁹ vero: Hedia caro ſit idigeſta ꝛ caro agnorũ. vñ qnto collꝫ. ca. ꝑdicto: Maior⁹ po me dicorũ abhoiant carnes agnorũ eo q̃ multa hũiditas dñat ſup eos ꝛ laudãt carnes arietũ iuuenũ. ſed pueriés dicẽ q̃ carnes agnor ſt p⁹ bonitatẽ carniũ hedl'or. Et raſis ita ſcẽt ac ét. A. cũ haly. Jnf vo ſil ueſtres ꝓlaudant q̃ capreolor. vñ Almãſor ꝛ. A. Caro gazel inter ſilueſtres carneſ melior habet cũ ſua

inclinatione ad meliaz: ppt qđ eligẽda q̃ iuuenum. De q̃ in dictis vlibus oĩa siluestria aialia nõ sapori ta neq; nutribilia sunt sicut domestica pt̃ caponos q sunt siluatici saporosiores nutribiliores t laudabiliores. Ex nimio.n.motu t labore sanguis subtiliat: pori apiũt: t eorũ supfluitates ppellũt. Est ét p̃dicta diffidia.i.discordia in volũtatib⁹ maior. Ga.nanq; alimẽtorũ ẽtio:ca.17. Digestibilior ẽ caro volatilium t marie p̃dicis frãguellini colũbe galline ac gallꝰ turdorũ aut merlorũ ac puorũ passerũ inẽ quos sũt turiles duriores ipio.ẽ t adhuc magis turtur] fasse t anatis. Simil' át et q̃ gallorũ t fasianorũ ad digonẽ t alimẽtũ exñs ea q̃ fm esũ delectatiõe. Durior át t difficile digestibilis t mag] idonea ẽ his q̃ pauonũ Ocrauo át de inge.ca.2. Ex volatilib⁹ át optie qdez p̃dices simul cũ mõtanis oib⁹ passerib⁹. deicepo át galline t fasiani t noue colũbe nec cohibẽt int⁹ manere nec he. Talia.n.supfluitatẽ colligũt vniuersa q̃ inexercitata t oio q̃ stagnodea t paludestria.p passeres át p̃missos audio aues mũtas t nõ passeres vere dictos. Calidissimi.n.sũt t luxuriã incitates Isaac. Almasor vo cõmẽdat p̃ ceteris starnã. Starne caro oi carne auiũ leuior iuenit atq; his q subtilꝫ volũt custodiri regimie pueniẽtior p⁹ quã coturnicis caro in bonitate extat fa. Caro iterũ pullorũ p⁹ istã ponitur. Coturnicis tñ caro meliorꝫ ẽ gñativa san. t spmat augmẽtatiua: p̃dicis nãq; caro ist] grossior exñs vẽtrẽ strigit t multũ nutrit. In vlioꝫ⁹ vo dict: q̃dã tpata sunt pone vt galline galli: alia frigora tẽpamento tñ attinẽtia sicut starne pulli. In pticularib⁹ vo ceteris volatilibus starna ẽ subtilior t pulli p̃dicum t pulli gallinarũ: p⁹ quos p̃dix fasian⁹ t gallia. Reliqs vo volatilib⁹ sũt duriora t grauiora grues t pauones. Et demũ pulli sũt leuiores digone ceter] domesticis volatib⁹: t laudabiliorẽ generãt sanguinẽ: t appetit⁹ ꝓfortatiui sũt t oib⁹ nãs ꝓueniẽtes. Haly. quoq; zoar Auer. t Deuse p̃ ceter] laudãt q̃ pullorũ carnes t marie galline q̃ nõdũ pepit t galli q nõ dũ calcauit. sunt.n. facilis ꝓuersiõis i san. t supfluitatũ paucarũ ꝓpetatẽ mirabilẽ hãtes in tpando ꝓnẽ t bũores. Cibodũ optia lepr̃osis ẽ medicina. Avero: Volucris qdẽ caro melior ẽ caro aduꝛã. i. turturis t gallinaꝫ t subtilior earũ t ñ sunt cũ nutrimẽto alcoubeã. i. p̃dicũ t alteã. i. adexarl. q demũ ỏ duram ait: Caro dura melior ẽ carne pullorũ fortasse: q: pluris ẽ aliméti. Hec ig̃ est diuersitas plurima t fortassis alia nõ pua q̃ inter auctores in hac repitur mã. Scõm nanq; diuersas laudabiliorꝫ nutrimẽti ppietates ac ei⁹ qđ nutrit sanitatẽ vel roboris intẽtionẽ carnes laudãtur varie. vñ Ga. respiciẽs facilem alterationẽ t subtilitatẽ in carnib⁹ p̃dicũ t passerũ expositarũ ptulit easdẽ. ãre. Al. Caro alcubugi est de subtiliorib⁹ carnibus. Almasor vo cũ Isaac aduertens subtilitatẽ starne ac leuitatẽ ipaz ceter] ptulit. Per starnã quoq; pt̃ itelligi aut auis magna velut anser grisea cinerea cui⁹ caro laudabilis marie cũ iuuẽs fuerit ab Almasore iã ceter] plata. vel mãries p̃dicis prauc iurta Tuscos quã Moyses videtur audire Judeis ingẽs: Sil' starne ñ vidẽt p dñonfo q: ventrẽ ꝛstringũt. Hãc vo ppietatẽ p̃dicib⁹ p̃ stant ceteri. sed q: p⁹ starnã subdidit Almasor coturnicẽ: dubitãdũ est q: vel eo intelligit auẽ p̃dice maioran ciusdẽ vo coloriꝫ cũ rubeis pedib⁹ t rostro: saporiꝫ delectabilior] dicta coturnix italica lingua. t ita ei⁹ audiẽdus est fmo. vel p hãc intelligit ortigo siue q̃cula t tũc eũ nõ accepto cũ hec sit carniũ volatilium deterior fere lz saporosior. vñ Io cañ. Ex comestiõe carniũ coturnicis timeẽ tetan⁹ t spasm⁹ nõ q: comedũt ell'm tñ sed q: i ẽba earũ est hec virt⁹. Isac quoq;: Coturnices ceter] sunt peiores sicut nec nutrimẽto nec digõni laudabiles. ꝓpter quorũ comestionẽ accña qñq; ipe pseñi spasmosa vt t aliorũ sẽsibilissimi. Isaac ét fm diuersas intẽtiões carnes volatiliũ laudauit diuersas. Et ỏ gallinis sil'r ẽ diuersitaꝫ. A. tñ plus ab alijs vt discedẽ cũ adeo turturum laudet carnes. Et fortassis in ei⁹ terris ẽ ipaꝝ tãta bonitas lꝑ reliq̃s. aut aduertit ad ꝓpietatẽ q̃ roborãt itel ectũ. fm tñ Ga. postponũtur vt apparuit plurib⁹ multũ. Iurta vo Auer. aut ét Moysẽ caliditati attinent t siccitati: laudabiliores tñ sũt colũbis. ¶ Propt tertiũ qdẽ sciẽdũ vt ad sũmũ dicẽ q̃ ifanguineorum carnes dicte t q̃ aq̃ticorũ vl'r illaudabiliores sũt reliqs. Et q̃ volatiliũ his q̃ terrestriũ laudabiliores lz minoris extẽt nutrimẽti t fortitudinis: sil'r vt oio dicere q̃ ad augmẽtũ tendũt ceteris meliores. q̃ tñ sicce sunt cõplonis vt hedorũ q puoꝝ sũt ꝓueniẽtiores Cũ tñ capuna ꝓcedẽs nõ sit bona. Dis.n.fetus hũidus iurta veteris pitiã quãto ptui ꝓpinqor tãto deterior t quãto ꝓportionabilẽ remotior laudabilior In sicco vo eñ. Et q̃ masculorũ laudabiliores sunt his q̃ feminarũ. vñ Haly. Dis femina caro sanguinẽ generat malũ. Isaac vo ab lꝫ excipit capras. vult enĩ eas min⁹ illaudabiliores hircis fore nutrimẽti. Adhuc fm Oribasiũ. Ouiũ crescẽtiũ caro meliuꝫ digerit ea q̃ declinãtiũ. Que vo medie habitudinis inter pinguedinẽ t subtilitatẽ saniores. t q̃ castratorũ alijs eligibiliores. Adhuc carnes nigrorũ aialiũ saniores t leuiores alijs t marie albis. q̃ itidem motu exercitant sufficienti ꝓueniẽtiores oppositi. Deicepꝫ quoq; pticulari⁹ dicẽdũ q̃ cãeri in fotib⁹ repti quorum forma t moles sunt vt eorũ q̃ dicunt gręci laudabilius hi cũ fotales fuerint hũi ceteris qd simile carni. vñ ethicis valẽt t cõsũptis cũ sint hũidi molles ꝓuersiui facile t inpigatiui cũ p̃dictorũ remittãt calorem t siccitatẽ. hi.n. ppe dicũt cãeri: ãre historiãrto t ptiũ: Cãcer soluꝫ talũ sive vrepigio. i. caudali de qb⁹ audiẽdus cũ ethicis dari iubẽt t ꝓsũpti: eo q̃ cãeri cõiter vocati his ꝓsert mime nocẽtes ãpli⁹ cũ sint digõnis dure nisi fortasis cũ fuerit mollechie appellati. Pisces autẽ laudati apud nos marini sũt pectines aurate guy cephali solia t trilie. De aq̃ vo dulci pcha quã t Ga. comẽdat pui petrinitinal⁹ carpio lucius t truta marime deaurata spinosa. Sapidissim⁹ át piscũ ẽ salmo. esor vo carnis terrestris si militudinẽ ducit. Quadrupedũ át domesticorũ hedũ apud patauos marie p̃fero lactẽtem. Dico át ita q̃ñ in regionib⁹ calidis multuꝫ t siccis min⁹ appciãdus ẽ agno: deinde annualẽ agnũ t postea vitulũ latentẽ t deinde porcũ. Siluestriũ át p̃ferẽd⁹ est capolus t ppzie lacteus. Caro nãq; h⁹ eo q̃ frãgibilis digestibilis neq; ãbhoiabilis eius pinguedine saporꝫ cõueniẽtio fm Isaac: deinde porcuꝫ siluestris ceruꝰ lepus coniculus eritius vrsus t q̃ deicepꝫ. De volatilibus quoq; caponũ gallinaruꝫ iuuenuꝫ laudabiliores sunt carnes. Aũ iporuꝫ oñdũt ouaeũ gallorꝫ testiculiꝫ t marie q̃ circuire possunt interi⁹ nõ cohibẽ

te habitare: ⁊ demū q colūbarū anserū ⁊ anatū iuue nū. Si luestriū quoq laudabiliores sūt fasiani ⁊ ad sanitatē ⁊ robur. Et fortassis ēt vlr domesticis cum sint gallinis ꝓpinquissimi ⁊ eiusdē spēi fere: sintq illis ficciōis aeris ⁊ alimēti ac exercitij ampliōr. Post quos sunt pdices starne coturnices maiores laudati frāguelli laudule turtures colūbe turdi merule p a rones pauōes grues ⁊ q̄ dem. ¶ Sz circa pdicta dubitat qm. 6. d. r. s. ca. 7. ꝓponūt q̄lie pdicibus ita: Optia caro ad tales dispositiōes est q̄luarū pdicū ⁊ ataginoū ⁊c. he aūt vitupate sūt coturnicū dcione. Dicendū q scriptor seu trāslator lr̄am corrupit. vbi ens scripsit q̄learū debuit scribi montanarum: sicut dicit in greco oinon qđ appz q: mor sīr scribit gre ce loco oinō ongioū volucrū volēs formā latinam inducere. qđ ꝓbat ⁊ si iā motum qm̄ capones lauda tissimos cū fuerint pingues detestat in dispositiōe ō qua sermo calculosa corpore sicco. Vitupant igr̄ ma xime qualie cū sint pingues ⁊ abhōiabiles. Adhuc dicit qualearū sine copula. vnde appet q nō diuersi tatē denotat sed vnifōrmitatē. Grecus. n. ⁊ maxime Ga. sp vtit in dīsis copula ⁊ nō loco illi⁹ pūcto. qua rū qdē ordinationū cām ⁊ fulcimētū ex añdictis i his q̄ ad nutrimēn laudē dicta sunt diligēs gr̄a breuitat potuerit intellectus assignare. laudātur ēt aut vitupā tur carnes a pūbus: qm̄ q̄ dextroū laudabiliores. si milit ⁊ q̄ circa ossa ⁊ musculoū media ⁊ q̄ h⁹ aut al terius mēbri ceu pticulari⁹ tertio alimētoū ⁊ in die tia mr̄at. Itidē domesticoꝝ vtilior est natura ea q̄ sil uestriū ꝓpter aerē vitā ⁊ ociū illius aūt oppositū inē ⁊ maxie mōtanis. Caro ēt horū min⁹ ꝓputrescit me liorī chimi ⁊ supfluitat pauce. Hec āt ꝓtestare faciūt expimētū ⁊ rō ex hōgeneitate ac eius ōrio horū ad corpus nutriēdū sūpta ⁊ ex natura ipoz̄ fm q̄ facile alterabilia frāgibilia vel difficile seu celerius aut tardi⁹ penetrabilia vt fmo alimētoꝝ ostdit. ¶ Pro pter ārtū vo ad pmū dōz q̄ limacie dāt ꝓsūptī quia alūt maxie. Estq adherēs ipar̄ alimētū: digōnis tī sunt difficilis. vī alimētoū tertio. ca. 2. Cochias quottidie oēs greci comedūt hūtes qdē durā carnē ⁊ ppt̄ ꝫ indigestibilis: si tī digerat maxie nutrimua. Ad aliud de cācris appuit quid dōm. lz. n. laudabi le nutrimētū in suo exhibeāt gñe ꝓsūptis nō simplr tī ampli⁹ plurimis. Ad aliud dōm q̄ pisces nō sunt digōnis simplr facilis cū sint fri aquosi nec mollicies eoꝝ ē acrea ca. ⁊ hu. digōni apta sz fra aq̄a. laudādi tī sunt suo mō p̄fati mediocriū carniū entes. q enim molliū carniū valde aut duaꝝ mime alimētoū ctio. Ad aliō dicēdū q̄ lz q̄drupedia nob plm̄ sīlent actu nō tī vtute q̄ in ꝫ petit q̄sito. Nō. n. vt dictū ē alimē tū semet corpi ūmergit sed vtute idiget digerēte vehi culāte ⁊ apponēte. qđ in eis nō euenit ꝓpt̄ carnium ipotū duriciē ⁊ viscositatē cū sint distempata terrea multū cōplonis hūane respectu ⁊ ſbe. At q: caro ho minis carni ꝓportionat hūane mō quocūq laudabiliorīs foret alimēti nisi abhoiatio inc̄deret. Fortassis quoq pp ei⁹ facile nutrire ac multū egritudinē celerius incaute replionalē c̄aret. Quadā tī bruta liū subalterutroq polorū degētiū hoies trucidātes comedūt: dria. 67. Et sīlr de porcoꝝ carni⁹ qd di cēdū appuit. nā illa similitudinē ipedit digōnis gra uitas ⁊ alimēti viscositas. Ad aliud dōm q̄ lz testu dines pp supfluitates q̄s in extrisēca ꝓpellūt lauda biliorīs reddant nutrimēti nō tī ita vt aliorū pluria cū nutrimētū ipar̄ sit vnctuosū valde et abhoiabile q̄ꝫ ipas ponat Isaac ex mā cui eq̄lit q̄ttuor ela. i. grauia ⁊ leuia sūt inf mixta. Ista tī mixtura nō ē ve ra vt q̄ corporis hūani in q̄ maxie mīmū vni⁹ tangit alterius mīmū: sz p iuxtapositionē fere. Eritq sīlr ꝫ Isaac ac bistrices cū eo q̄ plēs ab eis supfluitates excidūt praui remanēt adhuc alimēti ⁊ medicinalis magis. Urinā. n. puocat eritq caro ⁊ vētrē soluit q̄ꝫ magne tpe marie coitus ⁊ femelle p̄cipue. Ad aliud qđ dicēdū apparuit. ¶ Dria. 69.

Quod oui albumen sit

calidum ⁊ vitellus frigidus: mōstrat ex ter tio de ge. aialiū. Ampli⁹ id in quo aialis ꝓncipiū in exit ē calidū. In cal'o. n. ꝓncipiū aiale ibidē: cū aia ⁊ vita ꝓstent corporib⁹ p calidū. Ē āt est albū cū i ꝫ sp mati assimilatū idq̄ fit ex quo ꝓcreat pull⁹. Rubeū aūt ē frestre grossū ex quo nutrit: tale vo frigi dum. Adhuc i auiū paludosis supabūdat vitell⁹ mi⁹ tī ru. ⁊ būidus ⁊ minuit albumē. In cāpestrib⁹ vo eꝝ. sed ille frigidiores ⁊ būidiores sūt fm nām cāpestrib⁹ in eodē. albumē vo ⁊ vitell⁹ oui ptes ab illis deesse ea retinebūt nām cū ꝓductōis sp notā obtineat qđ ꝓduc tū. Rursus qđ segregat circulariter a pūcto p mōm cuiusdā ebullitōis siue feruescētie calidū extat cū h⁹ i sit ei⁹ nā. Sic āt albumē cū eēt pus vnitū rubeo vt oīs dēs seqstrat ab ipo ibidē rubeo intus tāq̄ terrestre subsidēte. qđ ostēdunt ouа in patella cōfracta ignis motui occurrētia leui. Et⁹. n. qđ album circulariter videbit assistere rubeo. Eti: qđ attrahit ⁊ qđ trāsmu tat est calidum. talē āt quēdā actum albumē inducit in rubeum ipm attrahēs ⁊ in alimētuꝫ pulli ꝓmutās Est nāq̄ tāq̄ in lac agēs coagulum. Rursus albu mē ꝓportionat spmati. rubeuꝫ āt san. vī in dieti vti bus: Sicut san. ⁊ spma sun. mā ⁊ nutrimētum aialiū gradiētium ita ouа mā ⁊ nutrimētum volatiliū. Spma vo calidi⁹ sanguie denotat. Itaq̄ albuꝫ ē calidū rubeuꝫ āt frm. ¶ In oppositū ē oīs medicoruꝫ tur ba ponēs q̄ lz ouuꝫ totuꝫ eq̄litati attineat albuꝫ tī fritati ptinet vtcūq: ⁊ iō ipm grossuꝫ ⁊ difficile dige stibile. u. de inge. ca. 5. vitellus vo calitati: ārē hunc opposita testant inesse. Palin: qđ est ilspiduꝫ ē frm qđ āt dulce cal'm. talia vo sunt albumē ⁊ rubeuꝫ. Ad huc qđ celerit digerit ⁊ in corp⁹ trāsmutat humanū calidum extat ⁊ hu. tale nāq̄ ipm. hui⁹ āt dicunt fore vitellum ⁊ nō albumē. Eti: rubeus color vitelli atte stat calitati: albus vero albuminis fritati. vī Ar⁹. in qbusdā pbl'. sibi attributis: Testeū oui vr terre frm ⁊ siccuꝫ: būidum ei⁹ aqueuꝫ: spūs autē q in ipo bū idus ⁊ calid⁹ ⁊ tpate siccus. Videt eni mundi h⁹ ouū imago. Sīlr apparet ei⁹ albuꝫ lacti ꝓportionari: ru beuꝫ āt sanguim. Ē autē calior exit lacte. Rursus qđ cōfert egritudinibus calis id ē frm cum ꝓferentia in his pficiat ōrio. huiōi vero est album. vnde. 15. de in ge. ca. 8. ¶ Vidi vīr veteres cū mlta circunscrutatōe ad humidum ouorum deuēisse qđ immoderatissimū ⁊ viscosum eligentes. quare Diascorides. Albū oui ꝓbustiōibus medicat. Itaq̄ albūen est frm: vitellus aūt calus. ¶ Propt̄ pmū qdē scīēdū q̄ ouū ē aial potētia ex omificātis ꝓductū supfluo. Nō. n. ipm p pter ei⁹ ipfectiōz ꝑt intra se imediate aial ꝓducē vt qđ pfcūz: sz alio vt ouo mediāte. Cōstituit ēt ex aial

supfluitate: q; si de sba foret gñantiꝭ dubū iā cessassꝫ
t ipa: dria. 34. h aūt supfluū ex quo ꝓstituīt ē sāguis
mēstruo ꝓportionat⁹ q in subiubeū ꝑdensat colozez
in quo mā ꝓtinet adhuc albugis. Ex vitello demum
in calloꝛib⁹ ouātiū p viā cuiusdā ebulitiōis vt ptactū
albū segregat t vndiq; circūstans efficit rubeo vt t
ipm i medio albo ꝓmācat velut terra in aq; t aer; in
termedio. A. aialiū. 17. Que āt ouificātiū sunt frioza
qō interi⁹ oui oē pmanet idesceretū. Aal'. n. albū ꝓfū
dit t rubeū vna vt monocoloꝛata eē appeāt. In aui
bus quoq; ouū alligat mfici p ei⁹ acumē quo ad se ꝛ
bit alimētū ita vt ab eo absoluat pfectio. Hic. n. exā-
minat vt ei⁹ nihil appeat: cū egredit vestigij alligāt
velut vmbiculi. Testa quoq; submoll' exīs ouo iā p-
fecto interi⁹ pmanēte cū foras educit: idurat celerit
euapoꝛāte ipi⁹ hūido iā paucificato t derelicto quo
terrestri. q egde diuersificāt ex his q; p scipis inexīt
t occurēti⁹ aliūde. Prio gde multipl'r: q: aut rōne
illoꝝ a q⁹ pducūt: qm̄ q̄dā pꝛauissimi sūt chimi vt
q; auiū paludestriū. q̄dā optimi ceu plurīū cāpestriū
vt gallie saſiani t pdicto. alia vo media: multū tñ ab
his declinatia sicut anserū t anatū. vel ex pte ꝛonis
q: aliq; sunt ex aialib⁹ tpat; laudabil' exīstib⁹ nutrimē
ti: q̄dā ex distēpat; labētibus si pax i excessus ꝓoꝛib⁹
his opposita. vel etat; gra: qm̄ q̄dā sunt ex auib⁹ ado
lescētibus: alia ex iuuenib⁹: nonnulla vo ex decrepitis
quoz media sūt laudabiliora. seu ex pte habit⁹: qm̄ aut
sunt pinguiū aut extēuatarū vl' mediocriū q; ceteris
pfectioza. vel rōne mōi eoꝝ pductiōis: q: q; calcata
delectabilioꝛa exīstia pp mag; eē digesta. In oībus
eni qō digestū dulci⁹: de ge. aialiū. aut ñ calcata ova
ipeueia siue zephyria dicta ꝑsat; oppositā q; et gallo
supalcēdēte valēt adhuc pfici dū nō inuenerit albi
a vitello discretio ita vt t gall⁹ alteri⁹ et spēi supcoiēs
sūā in qbuscūq; ouoꝝ ipingat formā. vel ex pte loci
ceu regio: cū sicut loc⁹ ē ita nā opet. Que. n. siūt i re
gionib⁹ calloꝛib⁹ aut frioꝛib⁹ pꝛaui extāt hūoꝛis t i-
sipidi. q; vo in medijs laudabilis t saporosi cū sapo
res medij vt vnctuosus t dulcis nutribiles ex mēsu-
ratio assurgāt cāis. Ex his quoq; q; forinsec⁹ aduēi-
unt vel ppt tpo: qm̄ q̄dā sunt ptui. pria: alia remota
nonnulla media quoꝝ optia sunt ꝓma ceu pessima
opposita medijs vo inf vtraq; iudicat. aut ppt arti-
ficiū decoctiōis ipoꝝ: qō et variat duplicit: vl' rōne
modi decoctiōis vel quātitate. Primitus q̄dē qm̄ q;
dam sub cinerib⁹ coquūt. alia vo in tiganis frixāt q;
ambo pꝛaua. aliq; vo fracta cuz oleo garo t modico
vino ꝓtūdūtur admixta t in vas pisciū obturatum
in lebete positū sub quo ebuliat aq; donec ꝑsistēt iam
recipiat mediocrē. Similia quoq; fere sunt ꝑfracta
sup aquā buliētē in tiganū vel caldariā pigtā: alimē
toꝝ ca. 10. Multo vo collz ca. de ouis: Ouū cōgssa
tū cū oleo t aceto t tremulū factū ē valde bonū. Be
coctū. n. cū oleo melioꝛ at t marie nouo: qm̄ est tpatū
attinēs calitati t ipingnat epar ipi⁹ adaugēs sbam.
Et ppterea religiosi oleo vetēres pigues sūt t rotū-
di. t h⁹ pparatiōis modi laudabiliores exīt. Nonul
la vero igne integra assant: quedā aq; elixāt: alia cum
carne t herbis viscerata. nonnulla vero aqua deco
qūt oleo sale ꝑdimēti vt cepe cepe cinamomo t simili
bus q; media iudicant inter ꝓdicta. Ex pte gde quā-
titatis decoctionis: qm̄ alia minus t q̄dam amplius:
nonnulla vero mediocriter decoquūtur: quoꝝ lau-
dabiliora sunt ꝑma sicut reliq; deteriora. Et si fortas
sis q; media pl⁹ corpoꝛi exhibeāt alimēti ceu altez ex
tremoꝝ māsiuū in āpli⁹. qd āt calidū t frigidū dria
signat. 15. ¶ Propt scōm gde sciēdū q; aliq; dicēt
albū oui esse calidi⁹ rubeo q̄stū ad ei⁹ ptē acutā in q̄
caput dictū situat galli: q̄stū vo ad alias ipi⁹ ptes mi
nime. qō t stare ñ pōt: qm̄ sicut se hz pars circa quā
caput est galli ad quādā ptē vitelli: sic alia ad aliam
t p ꝛsis ois ad oēm. Sed q; circa caput galli ponunt
rubeo calidioꝛ est t merito q: totū albū hz calefieri
ex capite galli t in formari. totū ēt factū est p moduz
ebulitiōis cuiusdā t ascēsus calidioris ac leuioꝛ; vn-
diq;. Sil'r Ar;. pnūciare vī absolute albū calidius
rubeo ꝑsistere: q̄re tē. Alij vo dixerūt Ar;. exponētes
albū calidios foꝛe rubeo caliditate q; in actu volen-
tes medicus audiuisse vitellū illo calidioꝛe caliditate
potētiali. qō ēt nō valet: qm̄ sicut se hz actus ad actū
ita potentia ad potētiā vlterioꝛis act⁹ respectu a cor
poꝛe acqsiti qō in ceteris est declarare. Hā sicut leo
vinēs aut anas ē calidioꝛ sue vel pdicte actu: ita t moꝛ
tua potētia talis facta nutrimētū coꝛpoꝛib⁹ pstāt illis
calidius. Adhuc sil'r in vegetabilib⁹ repit hz nō adeo ex
tet diuersitas in his mānifesta q: ipoꝝ calidū magis
est in potētia q̄s actu: ēt viuētia vegetabilū: collz qn
to potētia ponūt calida. Est. n. eoꝝ calidū ꝑfractuz
sopitū respectu aialiū calidi. Adhuc ouū infrigidat
ouificatū vt calidū cuolet actuale. Nō igf sic dicen
tem inconuenies ꝓtingit euadere. ¶ Propt tertiū vo
sciēdū q; id q̄sitū ꝑt termiari vt. 16. calidū eē duplex
quoddā nāq; viuificū aereū t vtcūq; aquosū mulce
bre t delectabile pluruma ēt caliditate affectū celesti
gonima faciēte spmata: dria. 36. Et ita q; albū cali-
dius vitello. qō sic inuit de ge. aialiū terno. Hanio
nis gde p̄ncipiū ex albo accipit aial. In calo. n. aia
le p̄ncipiū t demū albū nā gde hūidū in scipo cali-
ditatē hz aialē. Est t alterū calidū ꝑsūptiuū igneum
sbo insitū terrestrioꝛi anxiabile t instaue q̄z minus
calo ptic̄pās celesti quo vitell⁹ calidioꝛ ē albo qō i
dicat vbidē cū dr: Bē terrestre grossarū ptiū qō ñ ē
gñatiōis p̄ncipiū vep mag; nutrimēti: ꝓportionat
nāq; sanguini ceu albū spmat. qō oñdit passiōes a
calo t frido: his gde silēs alijs āt occurrētes opposi
te. vñ. 17. aialiū. A. Albū oui est aquosū valde t ē in
eo mixtū ō aere i quo agēs caloꝛ id segregat a vitello
cū sit frestre siccū. Cui⁹ caloꝛ ē tāq; coꝛpoꝛ frestriū
albumīs vo ē ceu coꝛpoꝛū aereoꝝ aliquātulū aquo
soꝝ. Et ꝓpterea albū mag; ꝓmeās vt fiant ex ipo
coꝛpoꝛ; radicalia t vitell⁹. q. nutrimētū: qm̄ ē sāguis
mutat⁹ ad sbaz spmat; incōplete. qō āt albumē vitel
lo calidi⁹ appz q: illō calidi⁹ qō mag; pncipat p̄nci-
pijs aie introductiuis cū h⁹ calm sit instrm nāe p̄nci-
palius: tale qō albumīs pinductū. qō t caput dictū
oñdit galli in ipi⁹ repsentatū actiue. Rubeū aūt p
oppositū: q: frestre grossarū ptiū eidē vehemēti⁹ in
heret: calm fere igneū. Calm nāq; in his duobus ita
se vī hbt velut in liquoꝛe ac lapide ipsſū. Sic itaq;
albū vno mō calidi⁹: reliquo aūt erit rubeū. Nosce
tñ q; vitell⁹ coꝛpoꝛi relatus tpato hūano: ñ āt vt puo
pulli gñatio calidioꝛ sicut rōne sapiūt medici ē albo
ppt calidū fori⁹ iberēo eidē tāq; frestrioꝛi subiecto
fulcito tamen ēt ppt saporem ipi⁹ dulcē ac cuiꝭ ethē
rogeneitatem coꝛpoꝛi humano albumine affiniozez
secus autem contingit in albumine. Adhuc quid po

tentia minus calm exñs in vltiorē actū caliditatis
pōt eleuari alio calidiori ꝓpter calidū corpis ipm ex
terminans oiquaqz vt oē quod ipius calidū potēta
in actū vltra fere ipam eleuet caliditatis. Carnes nā
qz anatis in vltiorē gradū deueniūt caliditatis in
cōlico q̄z in phl'atico: aut in appetente fortē vī mini
me. Euaporat ēt calidū aereū ab albumie cito qđ oñ
dit ipius minoratio cū post ptum pmāserit tpe. que
ād hmōi reliqua ex dcta sumat. 16. ¶ Sed circa pdi
cta ꝓtingit dubitare: q; in pullorꝫ ex ouis gñatione
p̄cipiū ipius pmū dictū ē in extremo vt albo circa
caput galli maxime situari qđ nā ꝓtraue vī ordinatū
cū in medio vt saluet habeat locari sicut in alijs ala
lificantibus ⁊ casu ēt generatis. Semen enī aut gña
tionis quodcūqz p̄cipiū obtinet quod loci medium
de gē. aialiū apparens. Dicendū ēt non eē sile oisa
riam de gñatione horꝫ ⁊ pullorū cū in aialificanib⁹
matrix sit in matre: in ouis āt ecōtra. ⁊ mf situat i ma
trice ibidē. Rubeū enī tangz mak situat sub pellicula
subtili ꝓtinente vndiqz ouū q̄ velut matrix existit. ℞
dicendū gñatio pulli non ē in extremo albi sup̄ioris
verū magis infer oris vbi rubeū ptingit ipm. vnde
17. animaliū. ℞ pullus fit ex pte vitelli q est in sbam
albumis attractus: ⁊ ideo inuenit creatura iter albū ⁊
vitellū. ¶ Propē quartū vero ad pmū qđ dōm ap
paruit: qm̄ ar⁹. loquit de cap. i. vinifico: medicus āt
de reliquo. Ad aliud sīr dicendū. Ad aliud dōm q
non solū ꝓpter frūm plus ptic̄pant taliū auū qua
vitello: verū ēt ꝓpter grossitudinē ⁊ etherogenitatē
ptū ipius. dictū est aūt ⁊ calidū exalare qđ albi cuz
fuerit ouificatū. Ad aliud dōm q non ꝓpter calidū
solū fit segregatio albi a rubeo eleuatione: verū am
plius ꝓpter ptū ipius leuitatē cū viscositate. rubeū
enī ꝓnunciarū ē terrestre. Dicet ēt q⁹ fortasse ptes
albumis esse viscosas: cū aliqua leuitate ita vt calidū
in eas pcmēs ⁊ negens separe subleuat easdē: qđ
sīr accidit in his q̄ frixant leuitē ouis: ceu in ebuliti
one ostendit lebetis a quo viscosum non graue inexi
stens celeri⁹ efflut aqua. Ad aliud sīr qđ dicēdū ap
paruit: qm̄ de calido ē primo ꝓpri non parū caliditate
incūbantis exterius adiunato. Ad aliud dōm q⁹ ex ca
liditate vinifica spma calidius fit sanguine caliditate
tñ acuta ⁊ terrestri sanguis pt esse calidior illo. Ad q̄
vero alterius partis iā ad pmū quid dicendū appa
ruit. Ad alia duo simlīr apparet qm̄ cū calido albi
aereo admisceī multū aqueū hebetās ipm: calidum
ēt ipius dictū est exalare. Q̄nsum ēt q⁹ rubeū magis
albumie ꝓportionat corpi. Ad aliud dicēdū q⁹ rube
do non est in vitello ꝓpter caliditatē tñ: verū ēt ma
gis ꝓpter nām vt sanguinem ex quo gñamur ceu ca
ro rubuit ceteris ptibus sanguine. Negz dōz albū
lacti assimilari: ⁊si homines id putent color⁹ decepti
silitudine. Cui⁹ qdē ōrium sensit rubeū cōpans la
cti cū id velut lac alimentū sit pullis: de gē. aialiū. 3.
Ad aliud dōm q⁹ ab albumine calidū cū frangitur
euadit non sic aūt a rubeo. Adhuc non solū ponit⁹
ꝓferre ꝓpter frigiditatē verū ēt ꝓpter viscositatē q̄
cū imordacitate ptic̄pat adherentia. vñ ibidē Gal.
q⁹ viscosum sine mordendo cū moderate fuerit calm
indoloriss̄imum existit.

¶ Differentia. 70.

Quod vinum calidum

fit ⁊ siccū ostendit: qm̄ merī complexio vīr ē calida
⁊ sicca: q̄nto theorice ca. 30. Est aūt merū ſm hunc
vinū vuarū ⁊ racemorū. Adhuc illō qđ cōpetit phl'a
ticis calidū dz eē ⁊ siccū cū ꝓseruatio nām ōrietatis
inducat vtcunqz. phl'aticis āt vinū cōpetit: tū q⁹ co
rū mitigat frigiditatē: tū q⁹ phl'a digerit ⁊ subtiliat:
qđ aūt tale calidū existit ⁊ siccū. En: Illud quod ha
bet resoluere exiccare demacrare vlcera abstergere
calidū existit ⁊ siccū. vinū vero ē hmōi: ꝑ antie tertio
Rursus: Quod inducit accēna caliditatis ⁊ siccita
tis vī eē calidū ⁊ siccū: qm̄ effectus ⁊ cā sunt ꝓportō
nales. nūc aūt vinū sitim ⁊ siccitatē vī cāre: vt deno
tant bibuli patani tabernā petentes ante luciferū: et
egritudines calidas ⁊ siccas ceu vigiliaꝫ instantiam
febres freneticas spasmos cōsumptiōis ⁊ desipienti
as: aphoris. ⁊ interiorꝫ fio. Palin: Curat appetitum
caminū ꝓtingentē a frigiditate simplici vel cū humoꝝ
frigido acido: aphoris. 2. potus indigentiā soluit. qđ
āt tale calidū ⁊ siccū cū sanatio perficiatur ōrio: qua
re vinū calm erit ⁊ siccum. Rursus: Quod calm et
humidū ⁊ ſm nām: phl'ica tertia. Adhuc qđ vapo
rosū ventosum ⁊ somniferū existit calm ē ⁊ humidū
hec nanqz a calido in humido agente causant. ſz vi
nū ē hmōi: de somno ⁊ vigilia. i. Palin: Quod cale
facit ⁊ humectat calm est ⁊ humidū: tale vero ē vinū
ōrto ꝓma. In terris ēt vig et calidis ⁊ humidis con
temperatis: calidū itaqz ⁊ hu. Quod āt frūm ⁊ hu.
vina indicant gallicana: ⁊ q⁹ frūm ⁊ siccū anglicana
¶ Propter ꝓmū vero sciendū q⁹ vinū ex multis vt
apparet per Diascoridē exprimit succosis: potissime tñ
ex vuis quod ē liquor ceter⁹ nature humane ampli⁹
accōmodus. gaudet enī ipo q̄z marie cū ꝓportionet
eidē magne: de quo qdem pñs extat quesitū. Quod
duplicit potest ꝓsiderari: aut q̄tū ad ea q̄ magis sibi
existūt intranee: vel quo ad illa q̄ fouinse eius adueni
unt. Primo sigdem in vino ē qnqz ꝓsiderare liquo
rē eius seu substam: virtutē: odorē: saporē: ⁊ colorē: re.
sani. 3. ca. i. theorice. 5. ⁊ dictis particularib⁹. Rōne
nanqz liquoris vinū colligit diuersitatē. nā quoddā
existit subtilis: quoddā grossi: aliud vero mediocris
quoddā spissi turbidi: nonnullū subtilis clari: aliud
vero mediocris ⁊ reliqua. Ex parte quoqz virtutis:
qm̄ eius quoddā ē vehement⁹ virtutis: aliud debil:
quoddā mediocris ſm ei⁹ ꝓnis diuersitatē. Diuer
sificat rōne fere oium gñm saporꝫ. Nā quoddā ē in
sipidū fere vt aqua ad stipticū pōticū: quoddā vero
acetosū: nonnullū vero dulce: quoddā āt amaritudi
atrineus ⁊ acuitati q̄lia sunt vina vetustiora ⁊ artifi
ciata: ceu que tede picis medicinalia non nutritiua
coll3. 5. ⁊. 7. Aliud vero salsedini pertinet sicut mari
mixtū. ii. ō inge. Sumit ⁊ quarto vinū diuersitatē ex
parte odoris: qm̄ quoddā est aromaticū q̄le dictum
ſm Haly. richanū delectabile apud sensū. quoddaz
odoris horribilis indelectabilis sanguinem gñans
malū ⁊ cephaleā inducēs: aliud medium inē hec. qđ
dā vero ⁊ odoris mortificati sicut aqua. Variat deni
qz vinū rōne coloris q̄nto. qđ multiplicit existit ſm
q⁹ ei⁹ ē innenire colores. nā quoddā ē albū aq̄ ēnte
⁊ color ⁊ saporis silitudine ꝓpinquū: quoddā pallidū
aliud vero citrinū seu xātū: quoddā rosē ū nonnullū
rubeū. aliud rubore participans in subnigredinē
vergēs. Proporcio sunt tñ drie vini sūpte rōne sue v
tutis ⁊ saporꝫ q̄z odorꝫ ⁊ coloris. Si aūt vinū ſm ei⁹

extrinsecā attēdāt quadrupliciter. i. pōt euenire aut rōne ītentionis assumēt: vel alicuius cōmixtionis eius exnee: aut originis ipius vel tp̄is. Nō si p̄mo dupliciter: aut ex pte ipius vini amplius: vel relatione ad suscipientem plus facta. Primitus qdem pōt tripliciter variari: qm̄ aut ē cibus ⁊ potus sīl: aut potus tm̄: vl medicine locū occupat. Cibi āt ⁊ potꝰ vinū nām obtinet qō ⁊ gra restaurationis exhibet deperditi cuiꝰ ē cibi officiū: aut deportationis nutrimēti p corpus qō potus existit nā. tertio qdē de alimētis q̄ quoddā medicotū volentes vinū nō alimentoꝝ sz potius potū aliquem appellare. Exhibet quoq; īterdū vinū sub rōe potus tm̄ vt deportatōis alimenti p corpus qualis ē potus triū delatiuꝰ appellatꝰ: q exhibetur stomachi digōne ꝓpleta ⁊ epatis fere dimidiata. Triplex nāq; potus existit: pmixtiuus: delatiuꝰ: ⁊ alteratiuꝰ: dīa. ii8. Sumit ⁊ vinū gra medicie seu potus alteratiui ār illud qō in digōne humoꝝ exhibet frigidoꝝ viaꝝ apertione: ⁊ in syncopis releuatione. Diuersificat aūt ⁊ vini nā q̄ magne rōne assumēt ⁊ id vel q̄litatis: aut quantitatis: vel etatis. Nā aut complexione tempatus: vel cholericus ⁊ reliqua: seu fortis aut debilis vel mediocris q assumit aut sibi multā quantitatē vel paucā aut mediocrē assumit. penes q̄ ⁊ vini effectꝰ reddit diuersus: pble. 30. Vinū nāq; occupans infrigidatos reddit taciturnos ⁊ sobrios p̄mo paulo plus potatū loq̄ciores facit. plus aūt ad huc sumptū rhetoricos ⁊ audaces: adhuc magis in iuriosos: demū maniacos: mltū vo amplꝰ stupidos ⁊ epilepticos reddit. vnde Isaac pticularis: Vinum affirmarunt tyriace magne eo q ipm̄ q̄tuarum ē naturarū. Infrigidatos eni calefacit: calefactos ifrigidat siccatos humectat: ⁊ hūectatos exiccat. Ex parte figdē etatis: q; pueris nō ꝓferunt vina neq; nutricibus de sōno ⁊ vigilia. quare ētia primo: Pueris vinum dare ad bibendū ē sicut ignē igni addē in lignis debilibus. Sed seni quantuz pōt tolerare da. ⁊ iuueni bus da ip̄m tempate. Cōfert eni his eductione cholere in vrinā ⁊ humectatione desiccatoꝝ. Senibus āt ga calefacit ⁊ humectat: vrinā ꝓuocat cum supfluis eorūq; vtilē intendit. Cōe nāq; ē oibus vinis vtuꝫ ꝓfortatio. pp aut nullū istoꝝ ceu euidēs pueris cōuenit. Et ió ō re. sa. 5. Sicut vinū ē pueris ꝺrijssimū ita senibus ē vtilissimū. Si āt vino aligd exnēū pmisceat eius pmutat nā sicut pp thedā pica. nā ad acutatē ⁊ amaritudinem deducit siccius ⁊ inutribilius factū. Aut ei misceāt rose ⁊ tunc ad tēpatam frītatez puertit. vl saluia ⁊ sic permutat ad calitatē cū stipticitate aut absynthiū iuxta gallos ⁊ cuz his sub amaritudinē acgrit. Admisceāt ēt ei alephāgine species zuccarū aut mel. Et vinum artificiatū fit qō clareaz seu stelladiā appellant. Ex multis ēt ei admixt̄ herbis ⁊ aliꝭ. Diascorides ꝓstruit vinum: sibi cōmiscetur ⁊ aq̄ i ebulitione qō sanius quidā pataui rustici faciunt ⁊ aliq̄n post. Nō si forte fuerit ip̄m eaqz pre modica velotius iebriat. si aūt ei permisceat multa ⁊ ꝑpe hora q̄ bibit ventrē ⁊ itestina ifirmat: ⁊ vētosum dolorē causat. Quare re. a. scō: Vinum aq̄tuz cōmixtū stomachū debilitat ⁊ gīat ventositatē i itestinis ⁊ marie cum estate fuerit infrigidatū valde. Et ió ptac. p̄mo iubet tēpari aq̄ p sex horas anteq̄ sumat. Diuersificat ēt vinum ex pte originis. ⁊ Ꝺ aut rōne regionis qm̄ regionū quedā ē ca. q̄dā fri. alia mediocris. In frigidis nāq; regionibus vnū frm̄ ⁊ inuigorosū gīatur nisi p accēs rōe subclusionis vapoꝝ calꝺoꝝ. Aler. in pble. vt ēt inuit cōmētatoꝛ re. a. tertio: qō choriſimuz oñdit: in calīs vo ca. p se ac potēs frm vt tactuz ceu egyptū accīte: in mediocribus āt mediocre. Aut rōne altitudinis ꝓfunditatis ⁊ mediocritat̄ regionis: qm̄ in regione alta vētis exposita vinum vt sic subfrm gīabitur et ibecille. In concaua vo secus. In mediocri vo qō mediocre. Vl ex pte diuersitat̄ ip̄ius terre qz in terra frā sicca sabulosa vinum gīabit debile calore ꝓuatum. In petrosa quodāmodo argillosa ⁊ caroposa eꝫ: ita q; medijs multipliciter variat̄ grandis inueniet vinoꝝ diuersitas. Plante nāq; potissime ꝑ alijs a tra diuersitata tē grandē sortiunt cū velut eaꝫ vēter exteꝛ: dīa. 53. et merito. nā eni sicut locus ē ita: opatur pble. io. Et de lege nā nra q̄lis ē regio et tō. 20. dē eoꝝdem q; caparis nō vult i opatio terris facile gīari. Aut ex pte tp̄is. Vinū nāq; quoddā ē nouū aliud antiquū: qō dā vo mediū īter duo. 7. de īge. et Isaac amplius in dictis pticularibus frm quē vinū nouum dē ab exp̄ssione torcularis vsq; ad ānum vl paz amplius: qō penes hāc frigiditatī attinet ⁊ hūiditati. Vet̄ vo post q̄tuoꝛ vsq; ad septimū calidū et siccū in terno. Mediocre quidē a duobus ānis vsq; ad q̄tuoꝛ caliduz et sic. in scō. sic igitur eluescat vinum cē diuersum. Calidū āt et siccū seu frm et reliq̄ frm potentiā vrutē seu p se audio Ꝺ ē cuz eius potētia calore nāli effecta i actū deuenit scēz siue opatōnē calefaciet siccabit vl infrigidabit tē. Nō āt qō actualiter exīter seu p accidens: cū huiōi multotiens ex ip̄ressione accītali exīs expimenti polliceaf erroꝛē frm Ga. in pleriq; cuz sit calm interdū ifrigidet: ⁊ frm calefaciat. ¶ Propter scām vo sciendū q; ca. et sic. vinum ꝓnūciat vulgata opi. aut ꝓtaue de hoc sentiēs vl vinuz mediciale antiquuz magis audiēs q̄z qō alīntale. Isaac figdē sentit nā ca. vinum et sic. frm vo et hu. accīte qz sui subtilitate et pfortatione aquā defert p mēbra infrigidantē et humectātē qō valde simpliciter dictuz est et exnee quoꝝ qppe pāplius defectus appebit ꝓīter ex dīs. ¶ Propter ētiuz quidē sciendū q; qa sermo enunciatus simpliciter i eius potiori suscipiendus significatōe re. a. tertio: ita qdē vinū susceptū calē cōplonis erit et hu. vz ip̄ꝰ ꝓsiderata in oibꝰ dictis pꝰ mediocritate et pfectōe vt ē cuidā p ipa cū cōpatiōe discurrere suscipienti qō mediū et i etate qō pmum. Ea pp auctoritatibus suffragatus Ar. vt pus et G. medicoꝝ ducis et aliox idubitāf oñsionibus adiect̄ et marie ꝓut cibi et potꝰ obtinet rōnē ca. et hu. vinuz testoꝛ existē. vñ cōmētatoꝛ tertō itroductoꝛij pulsuū Ea q̄ a vino appositio cita qz hu. ē et ca. Et gnto de re. sa. ꝓcipit seni volēti hūectari vino vti bono aptonato calefacē et humectare mox ēt pus oleū balneū calidū dulciuz aquaꝝ et vini potuz dixerat semiꝰ fore vtilia qm̄ eos humectāt ⁊ sōnuz moderate mouēt pp qō in scō de nālibus dī: Vinuz dī paucissimam cholerā gīare. Ꝺ quoq; satis elicit aphōꝝ scōa et ex tegni. Nō ēt sēfit Isaac i diet̄ pticularibus de vino nouo Ꝺ subcluso ingens eiꝰ calore in p̄mo gradu fore. vñ ptinere frigiditati et hu. quantuz ad alia duo gīa vinoruz ꝓparando et iccirco ceteris nutribilibꝰ hali. vo his ꝓsentiēs ait vinum cholerā nigram sua calefactione et humefactione tempare: nām mollire

ꝛ mẽbꝛa humectare ꝓncipalia. Quare Almá. nono Vinũ iubet dari subtile clarũ ꝛ bene odoriferũ mꝛcis: ꝑ ꝫrũ curatur]. Hoꝛ collꝫ. 6. Vinũ resistit mꝛie a tota spẽ. Tertio quoꝫ ꝓma: Sicut ꝓpꝛio frigatis ꝛ siccitat] ꝫua est spũi debilitans ipm: ita calitatis et humiditat] vt vini ꝓpꝛio ꝓfortans é ꝛ ꝓueniẽs. Et ꝝrto ꝓma: humectat ꝛ calefacit. Ad ät dictuꝫ rõnibus cõfirmaf: qm̃ nutrimentũ ca. é ꝛ hu. ꝛ eius digõ ca. ꝛ hu. celebraf aphoꝛ scõa. Vinũ ät ceteris é nutribiliuf ibidẽ. qõ ꝑꝫ eo q vnũ cũ vitellis ouoꝛ ꝛ iuf carniũ i nutritiuis pamplius numeraf: qõ ꝛ eis nutribilius exist cũ magꝫ penetratiuũ sit ꝛ spiritib⁹ ꝓportionabil⁹: ꝛ ió ipinguant tempate ipo vtẽtes. Rursus qõ spũs restaurat ꝛ aiam dilatat ca. é ꝛ humi. bi náqꝫ ꝑ ceteris nutribilib⁹ ꝓfortant a vino ꝛ i gaudiũ ꝛ alacritatẽ iducit. tertio ét ꝓma: Unuꝫ eni é consile ꝛ ꝓueniens caloꝛi ĩnato: õ cã scõo. Ad ꝑꝫ p Alman. ꝝrto ꝛ Auer. collꝫ. 7. testanté vinũ ꝑ ceteris foꝛe relatiũ a syncopi: itũ q ꝛ saracenis i tali ꝫ casu ipꝫ assumẽ. vñ scõa ꝓmo. Vinũ semp hꝫ p eius essentiã ad spũm ꝓuerti. ii. quidẽ tertij. Vinũ magis nutrimẽtuꝫ é spũs. Esse ät spiritũ ꝛ vtutũ in ca. extitit ꝛ humi. Spũs náqꝫ calidus ponif ibidẽ ꝛ hu. ac collꝫ scõo: Ex ipo náqꝫ ꝛ vtutibus cũ alijs nã cõpaginatur humana tanqꝫ ex formalioꝛibus q̃ ca. ꝛ hu. Unde vinũ ꝟ cõsideratũ ex vua matura dulcificata caloꝛe celesti educit q̃ sigdẽ qnto theo. ca. dꝫ ꝛ hu. qõ eius indicat saꝓoꝛ ꝛ nutritionis vbertas. Custoditores nanqꝫ vineaꝝ ficus ꝛ vuas cõmedentes ꝛ modicũ qd panis ĩterponẽtes ipinguant satis de alimẽtiꝫ scõo. ꝓductũ ät ab aliquo nãm eius a quo educaf retinet. Ampliuꝫ huiói vinũ saꝓoꝛosũ ꝛ amicabile dulcedine ꝓcipáꝫ extitit ꝓp qõ dꝫ ꝓble. tertia: Bibulũ nõ amicũ vini sed dulc] existẽ. Ad ꝟo huiói ca. ertat ꝛ hu. Rursus ex affectib⁹ oñdit plimis diuersio cõtigentib⁹ alkutri qꝫ in potãtib⁹ mẽsurate vinũ ꝛ i alios ꝓsumẽtib⁹ liquores aut aquã: Nã ꝓmos carnosioꝛes conspicim⁹ ꝓmaticioꝛes magis gñatiuos alacrioꝛeꝫ ꝛ meli⁹ coloratos: secundos ꝟo oppositos. Que omia ꝛ sitia calidi taté iducant ꝛ humiditatẽ. Adhuc ca. ipi⁹ ꝛ hu. oñdit cita ei⁹ ad ignẽ cõuersio. qõ náqꝫ tale ignis pabulus fit marie. q. n. ꝟ nutrit hũido vt denotaf candela oꝛe vasis ebulientis eo pleni ipa cito tacto ꝓpe cũ dulce fuerit rubeũ ad qõ sal opaf imissuꝫ sua incisione eua poꝛãs ꝛ flãmã continuans. Et: quod flectit nocumẽtũ cholẽ ni. ꝓpter ꝫuctatẽ ca. et hu. cũ ea ſra fit ficca oi sqꝫ flexio et destructio ꝫuctate perficit. tale quidẽ é vinũ: ꝓmo tertia. Vinũ itaqꝫ taliter ꝓditionatũ ca. ꝛ hu. ¶ Propter ꝝrtum qdẽ ad ꝓmuꝫ dñdum q ꝫ meruꝫ nã ca. sit ꝛ hu. ꝓparatũ tũ ad potuũ plẽs ca. ꝛ siccũ. Comparaf eni is ad vinũ de passis mellinum dactillinuꝫ: ceruisiã foca ꝛ huiói in cõi: aut illiuꝫ estimationis fortasse. Ad aliud concedendũ in via reductionis ꝛ ꝑseruationis: nõ ät conseruatiõis. Sed cuꝫ dꝫ q vinum cõpetit phꝫaticis: dicenduꝫ q id õ quo é ꝟ sermo cõpetit eis ꝓut calidum é gra reductionis vel ꝑseruationis q̃ ꝫrio mensurant: vt ät est humidũ cã cõseruationis que per simile existit. phꝫatic⁹ eniꝫ magis é frigidus q̃ hu. Aut dicenduꝫ q vinum proportionabile phꝫaticis nõ solum gra cibi ꝛ potus cõpetit imo magis medicie. Ad aliud dicendum id itel ligi de vino ꝓut est medicina: non ät vt cibus et pot⁹ de quo hic é sermo. Ad aliud dicendum hoc forte per accõs a vino hic intellcõ: cum ꝓpter eius grandem quantitatem assumptam non digeraf sed potius coꝛruptum in humoꝛes subacidos et nitrosos sitiferos conuertatur vt ꝛ piscium corrupta oñdit digõne. hꝫ ét vinum huiói humiditaté passibilem valde q̃ in digestione infortunata ꝛ motu spirituuꝫ supcalefacta in effectũ fere siccitatis deducitur. Aut melius dñdũ q huiói vinum ertat medicinale potens q̃le sitit qõ appetitũ curat cannuꝫ. vñ Ga. Sit eoꝛ q̃ sufficienẽ calefaciunt. Et per id ad aliud. Ad aliã dicenduꝫ q vinum tangunt nõ alimentale hic q̃ situm sed medicinale potius. Nã vinorum quoddã é ca. ꝛ hu. quoddam ca. ꝛ sic. aliud frigidum ꝛ hu. nonnullum vo frigidum ꝛ siccũ temperamento iustitie relatũ ꝛ cetera.

Deinceps hesitat: an vinum cõpetat pueris cum dictum sit eis nocẽ. Et vr ipis cõuenire qm̃ cõseruatio pficitur sili: dria. ii6. sed pueri sunt ca. ꝛ hu. dria. 27. ac siliter vinũ. 70. dria. Et: pueri egent alimẽto pluri cuꝫ multũ resoluaf ab eis: aphoꝛ scõa. Indigent ét augmento cũ sint ipeꝛfecti: sed vinũ est alimentũ marie: dria. 70. Ampliuꝫ hec perficiunt cuꝫ spiritibus sangnine ꝓpꝛijssime. Ipo náqꝫ gaudet non paruꝫ ꝛ fouef nã cũ ei sit ꝑꝑ uus maxime eloꝛ scõo. Sed vinũ ꝛ precipue rubeum ꝓportionatur sanguini: cum illis vt idicatum tã rõe ꝓnis q̃ sbe saporis: odoris: ꝛ caloris. Adhuc illud quod euacuãt superfluitates ꝛ marie phꝫaticas confert pueris: cum in eis abundent. Sunt eni humiditate superflua: ꝓmo ꝓma. similiter quod digerit hũores crudos quibus superfluunt coꝛum gulositate sed tale quidẽ est vinũ. Uniuersas eni mouet excrea tiones. ii. de ige. humoꝛesq phꝫaticos ꝛ crudos maturat apparens de re. sa. 5. igitur vinum cõpetit pueris a[In oppositũ vt visũ Ar]. Ga. ꝛ A. cum cetera] Rursus vinum quod dabitur erit aut forte ac calm ꝛ tunc sbãm subtilem ipsoꝛum calidã iflãmabit: ꝛ humidam exiccabit cum ea sit passibilis ꝛ cõsumptibilis valde tanqꝫ a se resoluta. vel debile sicqꝫ ipsoꝛũ superfluũ coaugebit humidũ. Adhuc appetitui condescendendumꝫ nãm: cum nãlia oporteat imittari: sed pueri quoꝛum nãlis ertat appetitus non desiderant vinũ. vnõ proble. tertia: Propter quod pueri calidi existentes non amatoꝛes vini sunt. Sitbe autẽꝫ viri fortes calidi existentes amatoꝛes vini. Non ergo vinum competit pueris. ¶ Propter ꝓmum quidẽ sciendum q quid sit puer: dria visum. 26. ꝛ q puer sicut ꝛ puerilia qnqꝫ dicitur modis. Quid autẽ vinuꝫ cũ omni eius esse tam monstratum. ꝛ q vinum hꝫ audif ꝓut vinuꝫ absolutũ alimentoꝛ extitit. ¶ Propẽ scõm vero sciendum q aliqui pre argutis concitati dixerunt vinum absolutum pueris competere: seu medium circunstantiarum alimentale: forte vero ꝛ calidius minime quoꝛum defectus apparebit ex dicendis. ¶ Propter tertium vero dicendum q vinuꝫ vt alimentũ sumptũ ꝛ in quantitate sufficienti ꝛ qualitate cum alijs simpliciter non competit pueris ꝛ q̃ꝫ maxime lactentibus. Quod inuit Ar]. cum dixit pueris vinum non cõferre haud nutricibus: ꝑiter marime dentes ꝛplantantibus: deinde magis concussiuis ac deinceps nõ pubescentibus ꝛ etate foꝛtibus quibus ꝓpter inuenibus appꝛopiquare aduersaf minime. Et iam visus é Ar]. sermo in hoc. A. Ga. vtcũqꝫ de quo vtiqꝫ ꝓmo eius de re. sa. talis é series: Puer

non gustet vinū vsq; ad plurimū tp̄s. Calefacit enī ⁊ humectat potatū corpus tē. Subditq; Pueri vō sicut nō ꝓgregantes nullū taliū vt cholericoꝝ ceu iuuenes: aut melicoꝝ sicut senes q̄ plurimā humiditatē habentes non indigent aliquo bonoꝝ a vino inductoꝝ. solam vō suscipiunt illius lesionē. vnde p̄hō p̄hibet. Nō nocēt pueris vinum ꝑparari neq; assuescē ipis. Est nāq; ꝑpō ca. ⁊ hu. Corpora enī quoꝝ ꝓ̄ est ca. ⁊ hu. patiunt accelerationē putrefactionis humoꝝ. Sed cū his q̄ dicta vinū cogit pueros ad mores iniquos: corrumpit mentem. Eadēq; facit puerj q iam creuerunt. Sexto vō Collz: Scias q̄ vinum ⁊ ceruisea mala sunt pueris: eo q̄ eoꝝ capita replent ⁊ mal⁹ calore calefaciunt eos ⁊ mentē eoꝝ pturbāt. Nō firmat: q; illud qō replet caput vapores surſuz deferendo: ⁊ demū descendēdo deorsū coartans venas ⁊ poros q̄bus pficitur hanelitus parat ad putrefactionem cum sit ca. ⁊ hu. sitiq; plus calm̄ q̄ pueri ⁊ hu. supflue ceu ipi: neruis nocens cū sint molles replendo ⁊ ibibendo: in furores icitans ⁊ contumeliā i pudicā ⁊ cetera causaliū causāꝝ p̄auā nō ꝓfert pueris. sed ea vt notant p̄inducti vinū causāt. Adhuc illis non ꝑpetit vinū q̄bus nullum ab eo suscipit iuuamentū verū nocumentū solum ⁊ non modicū vt apparuit per ea. sed tales sunt pueri vt eis visū iā nocere. Non ꝓfert aūt: q; cū humectet ⁊ virtutez cōfert vinum eis nō egēt cū nō sint exiccati: sintq; fortes vt eiſ expedit: cholerāq; in vrinā excernat iuuenib⁹ quoꝝ ēt nō pueris opus: mliamq; facit labere i semb⁹ qō nō expedit pueriſ: nō enī abundant illa. Concludat igit vinū vt conditionatū breuius pueris nō ꝓueniſ sed tm̄ amplius ⁊ minus: gra tm̄ medicationis vt alterando ꝓnē aliquā ptauam frigidā ⁊ ꝑpe stomachi vel exiccando humidā: seu ꝑpter hu. crudos digerēdo vl̄ aperiendo ⁊ vrinā ꝓuocando pōt ꝓpetere q̄ſz quātitate sufficienti: ⁊ q̄litate tp̄e modo vsus ⁊ ordine. Iuuat ēt mlicos nō parū eorum aīas p̄ ceterj dilatando: ac in gaudiū deducendo ita vt mlie resistat a tota spē vt visum. vnde Hali. cū ptactis: Def pueris modicū tm̄ vini vt ꝓuocet vrinā ⁊ minuat ab eis supflua ⁊ humectet siccitatē q̄ accidit illis ex labore ⁊ aliaꝝ inducit vtilitates: nō tm̄ pmittat illis suscipi copia. vnde Ar⁹. concessit vinū ⁊ maxie nutricibuſ iquiens: Differt enī nihil fortassis ipos bibere vel nutrices: sed oz bibere aquaticū ⁊ modicū: spumosū enīz vinū. vnde hic ⁊ nunc q̄m̄ pueri multū abundāt buditatibus crudis ⁊ marie in ventre ipis pōt licentia dari nō raro in vino puectionibusq; maxime. horum aūt forma oñdit se manifeste. ¶ Propter quartū vō ad p̄mum dicendū vt indicatū vinū cōpetere: q; non silē in spē ⁊ nā q̄le quod ꝓseruatiuū verum in genere magis cū sit calidius pueris potentia id de quo sermo vtcūq; ēt humidū supflue ita vt non cōpetat eis rōne ꝓuersationis minusq; vt oñsum ratione p̄seruationis. Ad aliud dicendū q; lz pueri egeant p̄dictis hecq; fiant a vino verū vbi expedit. hic aūt non ꝑpter nocumēta maiora inde cōsurgentia iuuamento. Interdū nāq; aliq; in se simplicia bona exiſt cōmixta vero corrumpunt: dīa. 143. vnde alijs q̄bus sit iuuamentum absq; nocumento fere sunt magis alendi. Et silr ad aliud iam p̄z. Ad aliud dicendū id fore gra medicine quod cōcessum interdū taliter ꝑpetere.

¶ Differentia. 71.

Quod forma specici dcā tota substātia rei sit ſba videtur: qm̄ tertio ꝓnūm Gal'. dicit ēt nām ⁊ vniuersam ſbaz: ꝓnē vō que ex q̄t tuor elis. Et Aristo in epla de re. sa. Forma ſpecifica est tota essētia. i. ſba: ñ simplex q̄litas. Amp. mlt totiens forma dr̄ specifica ⁊ tota ſba cum voces sint passionū signa un aīa exiſtium ⁊ per ꝓ̄ño rerū ; primo pyarmenias ⁊ de aīa tertō. Adhuc forme ſbales solo capiunt ītellectu: q; quod qd est ⁊ vl̄e ītellectus ē obiectū: tertio eiusdē. Forme vō accidentales sensu deprehendunt quo ēxpientia. huiōi aūt forma non ꝓcipit p sensū: Est enī aut aīa aut alia forma de ñ p̄cept; sē su: p̄mo scōa. Et: forma specifica tertio de simplici; ⁊ iz. de ige. nō ē demſabilis rōe. quod aūt ñ demſab est qō quid est ⁊ ſba: posteriorum scōo. passio enim sola seu ꝓprietas per mediū demſabilis ē de subiecto illo indemſabili exiſte. Rursuſ quod ñ destruit destructo accīte est ſba: cū ratio accītis sit aduentus ⁊ recessus ꝑter subiecti corruptionē. talis aūt est specifica forma eo q̄ mortuo tyro adhuc i ea⁹ carniū ſba remanet forma pluriū aīaliū peréptiua. Itaq; extitit ſba ⁊ nō accidens. Contrarū huiōi oñdit ex mltis locutionū. Tertio enī nālium dr̄: attractione fieri ꝑpetate q̄litatis. Et p̄mo p̄ma: attractionez a virtute attractiua. Et scōo scōi: porrigi tulacaz eradicare verucaſ excaricata ꝑpetate sua nō q̄litate. hec aūt sunt accidentia Rursus tertio simpliciū ponit attractionē fieri per similitudinē attrahentis ad attractū. Similitudo aūt in gñe oīs locat q̄litatis cum ipsius sit ꝑpetas ſz cā silē vel dissimile dici: qnto methaphi. Amp. quod sequitur ꝓnē est accīs eo q̄ aduenit ente taz actu. qō aūt sic aduenit nām sortitū est accidentis. In ls enīz differunt forme ſbales ab accidentalibus naz substātiales enti in p̄mo aduenient: alie enti in actu Cōmētator de aīa. 1. sed forma specifica post ꝓnem occurrit p̄m. A. ꝑpter quod ⁊ accīs erit. Oñditur ēt substantiam esse ⁊ accidens ſo collz: testante matricem sperma attrahere per vnā propriā virtutē quā habz a forma specifica siue a tota specie. Adhuc mlr̄atur ñ eē nec ab ea opationē fieri eo q̄ positū tandē operatōnē a qualitate ꝓuenire: dīa. 60. ¶ Propter p̄mū quidem sciendum quod qd sit forma specifica siue tota spēs suppositū indagare. Quid aūt substantia quidq; accidens visū: dīa. 17. ¶ Propter scōm vō sciendum q̄ quidā negauerunt huiōi formas specificas seu vtutes occultas: eo q̄ ipis videbatur omnez opationez a qualitatibus elōz procedē: dīa. 60. ñ elevantes eorum intellectū in p̄ncipia formalia ⁊ superiorem nām. Negauerunt ēt eas in mieralibus ⁊ huiōi eo q̄ in aīalibus perfectionibus ipsis existentibus sibi non videbantur reperiri. Alij quoq; ꝑpter ea q̄ inexperti effectus illis attributos conseq nō poterant: quod quidē veritati ⁊ sensū repugnat manifeste. Apparet nāq; magneté ferrū attrahere: ⁊ eūdem ne attrahat ab adamāte ligari. Visum ē ēt sepe zaphyrū antracē fugare: aurū eo: letificaſ: ⁊ Jaspidē sanguinis vndecūq; fluxum compescē ⁊ nariuz cū coream. Que qdē cum fere ab hoibus vulgata sint i possibile ē veritatē nō in maiori parte hīe: neq; talia p̄ñt qualitatibus ascribi: dīa. 60. Neq; ē dicere q̄ opationes a formis non ꝓueniant specificis mirabileo cū sint finis ⁊ cōplemētū nāe eo q̄ a qualitatib⁹

.12

vt asserunt opationes proueniant vilioribus ⁊ a nā minus intentis. Nō vero virtutes occulte non sic in aialibus manifestētur velut in mineralibus. Aut dicendū phīaticū existere: tradunt enī circa nālia ⁊ magica ēt ꝓsiderantes vtutes mirabiles in vegetabilib⁹ ⁊ aialium mēbris existere ꝯsi scienter eis operarent ſm Hermetē qcquid arte cōficit magica vt i peonia scamonea: ⁊ alijs huiōi vegetabilibus. In epilepsia qdē colica ⁊ huiōi oñdutur. In craneo quoq; hoīs ꝙ virtus ineſt ꝫ epilepsiā: scōi scōo. In ossibus vero eiusdē in egritudinibus iunctura⁹ vtus grandis. vñ tertio. ū. Estimauerunt quidē ꝙ de exptis q̄ non diuersificant oio est vt in potu dent hoīs ossa adusta. ⁊ iam vſi fuerunt qdā ō ꝓsumptuosis ⁊ sanati sunt ex podagra ⁊ doloribus iuncturaꝝ oio. Aut dicendum ꝙ in aialibus huiōi virtutes occulte ideo vtunt latere eo ꝙ nā in illis circa maiora ⁊ nobiliora sit itēta sicut appet in hoīe q futura cōtingentia ⁊ ꝓnostica operationibus rōnis intētus non pcipit vt bruta plurima. In ipso ēt multotiens virtute vna vehementer opante: vt cogitatiua deficit exterior sēsibilis auditiua seu visiua qr multotiens delata ante oculos nō videmus de aia: scōo Ar⁹. Aut nō ita ipresse perdurant vt mieralibus. Quid āt dicendū fallitis expientia ⁊ ꝓpter hoc negantibus opationes forme specifice tertio apparebit dicendo⁹. ¶ Propter tertiū aūt sciendū ꝙ videre sit primo an sit ſba vel accīs vt ⁊ quid sit mēt Scōo modus manifestetur itroductionis ipi⁹. Tertio an in oībus repiatur. Et q̄rto eius saluatio ⁊ durabilitas oñdatur. ¶ Propter pmū huiōi sciendus sicut ex sermonibus ph̄o⁹ varijs colligit ⁊ medico⁹ ꝙ forma spēi siue tota ſba aut qua qd opatur dupliciter pōt accipi. vne qdē⁊ pro forma ſbali māe per se aduenienti ex qbus ꝓpositus cōsurgit ⁊ alia illi ꝓnta Materia eni cū forma cā oium accidentiū ⁊ ꝓpetatū existit sicut mate: ph̄icor. i. Et cū pcī huiōi formā simplex detur cē ⁊ spēs pducatur merito forma dicit ipius ⁊ totius subā. Que qdē ſm A. ē id quo res est id quod ē: qm̄ per formā res h⁊ cē quod est. Cōsiderando tm̄ demū formā spēi put ab ipsa imediate pro uenit opatio vt mox amplius appebit: ⁊ cū a ſbā immediate nullus pueniat actus ſm Cōmentatorē. 8. methaphysi. ꝓpter ⁊ctatis absentiaꝫ erit accidens Quare suplēdus sermo. A. formaꝫ specificam esse q̄ res est id qō est opatum: vꝫ vim sermonis ꝑmissi volentes marie obseruare. dictū nanq; ſm pmū ca. 15 quod comeditur ⁊ bibit tribus in corpore humano opari modis: a materia: a qualitate: a forma specifica Primū figdē ēt ratione monstrat. Illud nāq; est forma alicuius p quod res h⁊ cē ⁊ distinctū ab alijs actus eni dat cē ⁊ separat ⁊ distinguit. 7. methaphy. talis aūt vt appuit ē forma spēi. Cōmp. cōmentator. 8 methaphy. Actio facit scire formā velut trāsmutatio materiā. Cū igit videamus opationes quasdā mirabiles ⁊ occultas nobis: indicant formas huiōi vnde pueniunt existē ipaꝝ pmitus ⁊ cum eo causatiuas. Quare videmus membrū in quo virtus existit specifica nutrimentū sibi ꝓprium attrahere qō a tota fore substantia seu spē vniuersi sapiūt medici. Erit ita qꝫ ſbā. Considerata silr modo scōo put ab ipsa imediate ⁊ scōario ꝓgredit actio forma dicenda ē accidentalis vt virtus ⁊ ꝓpetas quedā sicut modi locutionū inducti oñdunt sapientū. Et hanc qdē ipsi⁹ duplicitatē inuit. Ainquiens: Cū dicimus aliqua a corpore non mutari q̄lia sunt venenū absolute nolumus dicere ꝙ non caleſiant p opationē calois inati: ſꝫ volumus dicere ꝙ nō imutantur in ſua forma nāli: imo nec cessant ab opatione ſua virtute ⁊ forma manentibus donec corpus corrúpant. Sic igitur eā dicit virtutē ⁊ formā. huiōi aūt vtutes seu ꝓpetates in genere locātur q̄litatis. Hoc aūt rōne mīme caret. Illud nāq; ē accidens qualitatis qō magis recipit ⁊ minus. hoc vero in huiōi reperitur. Nam in eadē spē quod dam eius indiuiduū fortioris ętat opationiſ ⁊ nobilioris: quoddaꝫ aūt eō. Imp. illud quod plurificatū inuenitur in aliqua re non est eius substantialis forma: cū vnius sit vnica vnicū specificū ꝑmeus esse: Sed talis forma sic cōsiderata plurificatōné recipit non paruā. Una nāq; res plures hīe pōt huiōi ꝓpetates occultas. In magnete nanq; virtus attractiua ferri: ꝓpetas qua ab adamante ligatur fantasticas illusiones adducit: ac hydropicos curare reperitur imo infinitas entibus comparata. q. infinitis collꝫ. 5 Adhuc quo destructo non destruit substātia naturā includit accidentis: talis aūt huiōi forma. destructa nāq; virtute in scamonea cholere attractiua: ⁊ in auro cordis letificatiua: forme tm̄ ipsorum adhuc remanent vtcūq; sicut apparebit in amplius magis. Accidens igitur ętat taliter sumpta. Nec vero sic describitur forma ꝑmo de cordis medicinis: Proprietas est natura inuenta in mixtis corporibus procedens ab eis a ſperna ⁊ plenissima influctia ꝓpter pōnē propriam qua particularem ⁊ propriam dispōnem acquirunt. Hanc etiam proprietatem dicit virtutem ⁊ in cōmixtis inuentam corporibus. vnde ipsa de genere videtur accidentis. Attendendū tm̄ ꝙ in accidentibus in quibus forme reperiuntur vtcūq; specifice ipsa essentia prima ⁊ mediatum operationis ꝑncipium accidens est sicut ⁊ forma secunda ⁊ ꝑncipium operationis imediatum: dīa. 60. in quibus distinctio non sic concidit pretacta. Quod aūt in accīt⁹ forma ēt attēdat specifica testat. A. cā fore colorē aut odorē: qō ex horū oñditur opatione. Refert. n. prio pma ⁊ scōa: colorē rubeū intueri sanguinis fluxū excitare. Et tertio. 15. Ceteriā patiēs inuari ꝓsideratōne in reb⁹ citrinis. Illud nāq; mouet nām ad māz expellendā citrinā totā ad cutē. Silr ⁊ matrix a forma specifica siue ꝓpetate nāli odoribus delectat ⁊ fetoribus agitat: immo in hoc necessario aial existit. 6. interior auctoritate Platonis. Predicta āt distinctio pter alia satis innuit scōo collꝫ in argumētationibus tā inducto. Sic igit appet ꝙ in cōposito forma eius spēi constitutiua: ꝑmum opationis ꝑncipium formaliter existit. Que aūt inheret idem opationis ꝑncipiū ctīs imediatum ē accidentalis. In rebus autem accītis ē vtraq; accidentalis: h⁊ prima possit dici esse tialis magis ad modū forme ꝓtis substantialis ve. ¶ Propter huiōi scōm ꝑmitus sciendū ꝙ quidam antiquoꝝ huiōi formas specificas cū earum ꝓpetatibus occultis posuerunt ex elīs ⁊ eorum qualitatibus solummodo deriuari. Quod ēt fortassis vī Ar⁹. pl'. pma sapere: dīa. 60. In hanc quoq; opinionem vīsus ē incidere Johānes Serapio in annotatorio inq̄ens: Similitudo ꝓpter quā attrahit res ñ ē nisi p q̄litatē quādam ꝓmis cl'oꝝ. Quis ēt satis cōsentire videtur Auer. collꝫ. 5. volens attrahens attrahere attra-

hibile ꝓportione ac cōuenientia in vtrisq; inuenta q̄ quidem nō nisi in mēsuris el'oꝝ extitit mixtionis. i. in attrahēte ac attracto q̄ el'oꝝ q̄litatibus fere p accīs inexistit. Infuse nāq; sunt in eis huiōi hūtibus pro petatem. Hanc aūt opinionē intūr vr̄ Alex. pipatheticus suscitasse q̄ ēt aiam humanā posuit ex mixtōe cōsurgere el'oꝝ sicut declaratū dr̄ia. 60. id ⁊ in pl'. i. Adhuc rōnibus ostēdi potest ⁊ signis formas huiōi specificas ⁊ earū virtutes ab alio ꝑtēq; ab el'oꝝ mixtione causari. Cū vnūquodq; dotatū sit dupliciter virtute el'ari v3 ⁊ celesti. vna quidē cōi: alia vō ꝓpa de ꝓl'one medicinaꝝ ꝓmo. Desue. Impl. si huiōi opationes ꝓuenirent a ꝓl'one cū calidi sit superius tendere. Dis itaq; medicina dissolutiua cali. ⁊ leuis educeret ꝑ vomitū. ois ēt grauis ponderosā ꝑ secessum ⁊ cuius ẽrium exprimur manifeste. Agaricus enī ⁊ pulpa cologntide calidi ⁊ leues secedunt. lapis vō lazuli terrestris ⁊ ponderosus vomitū icitat: dr̄ia. 60 Et: magnes cū nō sit calidus ferrū attrahit ex longinquis. Inuentus ē ēt magnes qui ferrū vno capite attraxit ⁊ altero fugauit. Et sīr qui ferrū nō attraxit imo fuit ab eo attractū. Palin: in q̄busdā lapidū i uente sunt figurōnes mirabiles attestantes oīariam figurā corporū celestiū ⁊ nō inferioꝝ vt appet in lapidibus verone iuentis ad formā ⁊ rotunditatē accedētibus testudinalem. In his nāq; stelle q̄nq; radijs vtrunq; a medio eq̄distanter ꝓtensis inuenunt figurate fic mirabili sculptura vt nullus humanus itellectus sua possit talia arte cōstruere. Quos q̄dem estimant aialia ꝓxitisse ⁊ in lapidē virtute cōuersa mierali. A. methau. 4. Quod ēt Ar̄. dicit fortassis minime appet valere vt monstrauī in expōne sup eiusdē ꝓble. Eradunt nāq; erpti scamonēā calidioꝝ el'o ⁊ tū ducē deorsū: el'm vero sursū. sīr elacteriū ⁊ gūmi rute sūt calidiora ꝑdicta ꝑ vtraq; ducētia. Sic igit ꝑ ter hanc mixtionis nām vtutē aliā huic appropriatā oꝝ subiungere. Et ideo fuerūt alij q̄ ꝑter el'oꝝ mixtionē aliud ꝓncipiū posuē extrinsecū. vnde forme specifice ⁊ sue causent vtutes. q ēt inter se diuersitatē receperunt nō paruā. Plato nāq; posuit ſbas sepatas q̄s ideas appellauit huiōi formas causare ⁊ vtr oēm nām ⁊ cognitionē videꝝ particularia in oiuꝝ trāsmutatione ⁊ fluxu: methaphysi. 1. Hec aūt positio sic itellecta in pluribus locoꝝ ānullata ab Ar̄. inuenit: lz ipsā Cōmentator aliq̄luter exponē. 12. methaphy. satagat sustinere audiendo ꝑ ideas ipressiones a supⁿ factas i hec iferiora ꝑ motū ⁊ lucē. Ipa tū vt sibi ponitur stare nō pōt eo q̄ vnūquodq; gñatur a sibi silī ⁊ cōuenienti. 7. methaphy. Dō aūt in rebus sit naturalibⁿ ñ ē forma neq; sibi silē sed ꝓpositū ex mā ⁊ forma. Ad hoc enī vt aliq̄d sit subsistens oꝝ vt sit ꝓpositū. Forma aūt nāliꝫ ñ est subsistens p se sed ē quo aliq̄d subsistit. vnde forma nō ē ꝓpe id quod gñatur: sꝫ ꝓpositū eodē. 7. ꝑter illud q̄ res causat nāles non ē forma tū sed ⁊ mā. Itidē huiōi idee sunt imobiles cū motus sit actus entis i potentia: phy. 3. q̄ māe cōuenit vtcūq; pme: ꝑter q̄ necesse ē eas semp eodē modo se hīe. A. cā aūt eodē modo se hīte forme ꝓcedunt vnifomiter se hītes. Quod q̄dē i formis inferiorū corporū ꝑter gñationē ⁊ corruptionē eorum nō appet. Adhuc supponitis eis iutiles essent i formarū ꝓductione vt ēt visū dr̄ia. 3. eo q̄ materie nō proportionant neq; cā cōtingerēt neq; trāsmutarent cū oīa talia videant materie inesse ⁊ ab ipa iſeparabilia Relinquit q̄ ꝓncipia formarū huiōi corruptibilium corpoꝝ alia existē ab ideis. Fuerūt ⁊ alij sicut Hermes habidimō caput sapientū dicēs has formas specifi cas cū suis ꝓpetatibus a corporibⁿ causari celestibⁿ ꝓpter diuersas imagines ⁊ figuratōes i eis motu accessionis ⁊ recessionis ꝑm octauā sperā motas. Dō ēt sentitur alio tū ustius motu in centilogo ita: Vultⁿ istius seculi. i. spēs mineraliū: plantarū ⁊ aialiū vultibus celestibus subijci videnē. Forme ēt siue imagini semp accidē vt silē appetat natus ei q̄z ex gradibⁿ eius ascendit. Hec aūt positio dulciꝝ ē alijs ⁊ sufficientior i astrologia ⁊ arte imaginū ꝓpe. In pbicis tū ⁊ medicinalibus magis in q̄bus oꝝ determinatā formā materie ꝓpe ⁊ disposite aduenire non ē oiquaq; sufficiens: cū huiōi formā consideret in mā. non enim abstrahunt. 6. methaphysi. a sensibili mā in cōi. Superuenit ⁊ demum. A. qui in diuersis locoꝝ diuersā visus sapere. In nono nāq; methaphysi. ponit oēm formā ⁊ nām totā hanc inferiorē ab intelligentia quā vocat agentē dari. Posuit enī sub oꝝbe lune itelligētiā quandā gubernatricē sapere actuoꝝ ⁊ passiuoꝝ quā colchodeā vocabat. Hec aūt positio cū eⁱ⁹ ānullatione appuit ampluꝫ in expositione decime ptic'le ꝓble. ac dr̄ia. 101. In q̄busdā quoq; suis alchimicis ⁊ magicis secretis visus has formas ipsimi ex imaginatōe ⁊ apphensione motoꝝ superioꝝ. voluit nāq; motores nequaq; posse intendē ptic'larē motū hūc vel illū ꝑm situ nisi ꝓpter apphensionē aliquā particulariū: quā qdē imaginationez vocat equoce tū ad eā q̄ pars aie sensibilis extitit. Voluit enīz mām gñabilē ⁊ corruptibilē motori orbiū sic obedire velut corpus nr̄m aie obediens. Hec aūt stare non pōt eo q̄ motoribus orbiū imaginationē seu apphensionem huiōi nō est adaptare: cū motus eoꝝ sint oīo ordinati vie vni ⁊ ordini adherētes: creticoꝝ. 2. Quod etiaz manifestat in nāe ope ita oꝝdinato sitq; sine deliberatōe opante illis supposito ⁊ ab eisdē directo: cū natura mēte creat ⁊ intellectū melioꝝ scrutatiuo: re. a. 4. dirigit nāq; ab intelligētia. Et ideo methaphy. elicitur. 12. opus nāe opus fore intelligētie. vnde cōmentator: Natura facit aliq̄d ordinate ⁊ perfecte ꝛ̄ñ intelligat. q. ēt rememorata ex vtutibus agentibus nobilioribus q̄ dicunt intelligentie. In de cordis āt medicinis dicit ꝑdictas formas specificaꝫ a ꝓncipijs causari actis quoꝝ cā deus ē benedictus. Hanc aūt sic leuē pbiam oꝝ ex extremo per media in altez extremoꝝ vt in deū benedictū ad quē oīa tendunt ceu apparebit adducē. ¶ Propter q̄ sciendū vt ex his veritas magis bēatur q̄ mixtio cōcurrit el'aris certa ⁊ agens iprimens extrinsecuꝫ vt ea introducit in susceptuū forma cū suis vtutibⁿ occultis ex merito bone ꝓnis ꝓparantis miscibilia pfecte ad receptionez ipius: ꝑmo scōa: ⁊ de medicinis cordis: ita q̄ quantum mixtio fuerit pfectior pp miscibiliū bonaz cōtemperatōnē ⁊ cō temperatioꝝ tanto nobilior introducet ⁊ virtuosior adeo q̄ in mixtione hois pp eius nobilitatē ⁊ ꝓnis tēpantiam forma introducit ab eē. Bonauit nāq; deus hoi tēpatio ē ꝓnē que in ℔ mundo sit possibilis inēri: ꝑmo ꝑma: qō ⁊ eius tēpatissimus indicat tactⁿ ⁊ eiusdē corporis rectitudo. Et'a nanq; cū admixtionē eius pueniunt sūt magis depurata ⁊ a sorde seu labe ẽrictans sequestrata. sūt enī ꝓpatiōe

alioꝝ mixtionis velut auruꝫ ad alia metalla fornace exaltatum: ꝑmo ⁊ scdo appens hist̃riaꝫ aialiũ. Et ió meretur nó solú formá ꝑ virtutẽ celestẽ ex elis suscitatã recipe: verũ ét ab extra qñ solus itellectus vért ab extrinseco: de aialiú ge. scdo: ⁊ ab agente nobilissimo vt deo glorioso ⁊ supmo. Est ét aliarũ formaꝝ nobilissima diuinitate eius ptcipás q̃plurie: iuxta illud psalmiste: Minuisti eũ paulominus ab angel'. vnde Algazel in sermóib⁹ de aia: Cũ cõmixtio eloꝝ fuerit pulchuoꝝ ⁊ pfectiorꝝ eq̃litatis q̃ nihil possit inueniri sibilius ⁊ pulcius sicut é spma hois tunc fiet ad recipiendũ a datore formarũ: formas formiſ pulchrioré q̃ aia extat humana: differẽtia ét. 5. Appellat aũt. A. sinuádo formaꝝ datoré intelligentiá iá dictaꝫ agentẽ. Sic itaq; fere in oibus forma spẽi cum eius ꝓpetatibus occultis ex potẽtia suscitat mãe vtute corpoꝝ supcelestiũ vt sensit Ptholemeus ⁊ Mes. cum Hermete: ⁊ tandẽ vigore intelligẽtie ⁊ dei conditoriſ supmi. Circa figdẽ ꝓdicta dubitare cõtingit in eo qõ dictũ ex temperamẽto ꝛõnis pfecte mixtionẽ regulante formá cũ eius vtutibus sumi specificá i mãz Ad̃m oz ꝛõnem ita corrumpi ꝑexistem qõ contingẽ nó vr posse: cuz dictũ sit i libris de ge. ⁊ cor. ⁊ de distẽpantia ineq̃li oém interẽptionẽ ⁊ corruptionẽ eé a ꝙuis ꝛõni aũt ꝑexiti nihil ꝙrium esse vr. Ad qõ qdẽ dicendũ q̃ bonitate ꝛõnis mixtiõe ꝓparata vt dictũ formá cũ suis ꝓpetatibus specificá ex mã suscitari'a ꝓncipio formisceo ad quá ⁊ noua sequif ꝛó ⁊ alia vr ꝛñtia. Aduenient náq; noua ſbali forma ꝓorib⁹ corruptis inouant cetera. Forma enim mãe ánectif absq; medio: scdo ď aia. ⁊. 8. methaphy. ex quo qdẽ nexu oia ꝓdeunt accñtia. Dicendũ itaq; corruptiones duplicé fore. vná qdẽ a ꝙuo directe inductá quo ꝑexiſ ipsoꝑe corũpitur ꝛó. alterá qdẽ corruptiones formę seu subiecti accñtis cátaꝫ quo ipa corũpif corrupto ei⁹ susceptiuo vt pfectior occurrat sicut pfectior aduenit forma: quá seq̃ de cãis lógitudis ⁊ breuitat' vite ¶ Propf huiói át tertiuꝫ dubitat ꝓmo in eo qõ vr hanc formá cũ eis appenditijs ex celestiũ aliq̃ vtute signata cãri ſb determinata distãtie: ⁊ ió fortassis appellari specifica ⁊ occulta. Sed q ſb eé ñ possit mfat Videf náq; cõis existẽ nó minus q̃z ⁊ mixtõis mã ipius susceptiua. Scriptũ náq; in ꝓncipio de ſblimib⁹ ex necessitate ꝛtinue motuꝫ inferioꝝ supioribus latõnib⁹ copulari: vt oís ipsius vtus gubernet ide. Bcñ ét i his ⁊ scdo ce. ⁊ mũ. q calor ⁊ lumẽ a stellis iducit a certo aere ab ipotum latõe: ⁊ phy. scdo: hoiez ⁊ ſlẽ hoiem gñare. propter q̃ ⁊ filia hec forma vr specifica forme cõis ñ minus q̃z elaris ⁊ nõ ꝛcta ꝓpe sicut testatus é Mes. ¶ Propf hoc aũt dicendu: vt dña appuit. io. q superioꝝ i hec iferiora dupler é: i ꝓsẽtiarũ ipressio. vna vlis oibus ⁊ cõis p motũ ⁊ lucẽ q̃ qdẽ oia in cõi gñant iferiora: ita ét q elaris ꝙz eorũ distare aut appropinq̃re. Est aũt ⁊ altera ipressio pticularis sine motu ⁊ luce ꝓpe absq; medij alteratõe susceptis ipressa ab aliq̃ virtute stellarũ pticulari ⁊ situ cáta. Cuius mói virtuſ ferri attractiua magnetis existit ex polo artico vt experiunt detruncata: quá q dẽ virtutẽ forme specifice cũ eaꝝ ꝛñtib⁹ ſt secute. Et ió q: cõmixtio regulata ⁊ bona ꝛõne seu q̃litatib⁹ posita elis nó inest singulari forma huiói ñ aduenit specifica vtutes hñs nobiles ⁊ occltas vltra elorũ q̃litate. vnde de medicis cordis hanc scribit virtutez mirabilẽ ⁊ occultá nó posse i simplicib⁹ reperiri cũ ipa detur ex bonitate ꝛpl'onis mixtionẽ optie regulate. Et ꝓpterea é videndũ q in mixtõe elari ex q̃ resultat ꝛõ declinans ad lat⁹ calitatis ⁊ ét siccitat' plin repif huiói forma: eo q ex nobili ꝛõne cátur q̃litatib⁹ actiſ calitate. ſ. nobiliori ⁊ siccitate passis. Et ió aphõr. i. pharmaca dissolutiua forma spẽi attrahentia ca. sút ⁊ sic. q̃litates. n. h⁹ attractói ꝛferunt pp qõ ⁊ karabe fricatione calefactũ paleas valenti⁹ rapit. In reb⁹ quoq; videmẽ friſ fortassis ad eoꝝ formá specificá mutabiles nó sequunt sic opationes ⁊ occulte pp ꝛõnẽ frigidá ignobilẽ mixtionis miscibiha male digerentẽ ⁊ ꝛterminantẽ nisi extent aia ceu scorpio ꝓncipijs subleuat⁹ vite. Et ió terno pharmacorũ: de medicis iterficientib⁹ sua frítate nõ ponit aliq̃ tota spẽ iterficiens imo nó iterficit nisi p q̃litates suas. q̃rto quoq; sexte idẽ vr sentiri. Ponunt enim venena ffa sua opari q̃litate sicut opiũ: mádragora: iusquamus tẽ. Iz ꝓmo fa. exẽplariter tñ iusquamo videat vtus specifica adaptari. ¶ Propf qõ sciendũ deiceps scdo q hec forma cũ suis appẽditijs spẽi daf ⁊ ñ indiuiduo vñ ⁊ forma dr spẽi. Et q: spẽs magis nó suscipit ⁊ min⁹ fm róez eiusdẽ: fm tñ eé idiuiduoꝝ ⁊ actóis ꝓncipiũ in magis ꝓticipaf ⁊ min⁹ pamplius aũt videmus appropinq̃re aut distare forme vt mãe. Videm⁹ enim a qbusdã in diuiduis spẽi opatões puenire nobiliores: vt ab homine temperato ⁊ aloe succotrino. ab alijs vero viliores sicut a murione. hic enim ꝛsi figuratõnẽ videtur hñe humanã: opatõibus tñ illi⁹ minime ꝓticipat velut aloes arabicũ i ei⁹ spẽ. Huiói quoq; nobilitas ⁊ ipfectio põt ꝛtigẽ pp homogeneitatẽ mãe ⁊ bonã ꝓportionẽ ꝛõnis ad eã. et pp materiei ꝛfusionẽ ⁊ ipsius ad ꝛõnẽ in ꝓportionẽ. Aut ꝓpter vtutes seu alia a qbus forma itroducif specifica eo q sint mãe optie ꝛfigurate: vl' incõfigurate fm tñ magis ⁊ min⁹. Et ió videm⁹ interdũ monstruosã q̃dã aialia ad formã tendẽ humanã fm vo minus ⁊ eq̃. ¶ Propf huiói figdẽ q̃rtũ sciendũ q huiói vtutes occulte nó semp suaſ ꝛsequunt inseperabiliter formas: imo illis remanentibus plerũq; corũpunt ipse: qõ euenire põt aut pp indiſpõnẽ mãe cũ distẽpata ꝛõne in q̃ eaꝝ fuit suscepta cui initebat forma vl' ex pte loci eo q a locis in quibus ꝓducte fuerũt ꝛseruabant remoneant. Est enim ꝓma ꝓncipiũ gñatõis velut ⁊ pater. vnde ꝓmo ꝓma Corpus indicuꝫ fꝛz ꝛõnẽ selaui q̃lesiet aut ifirmabit aut mouet: loc⁹ eni virtutẽ hꝛz ꝛtentiuá ⁊ saluatiuá locati physi. 4. Et ió. i. pble. sicut locut⁹ é nã facit. vnde de lege: Mfa nã é q̃lis é regio. Aut ſb euẽit ex pte eoꝝ a qb⁹ illa forma ipumif cũ vtutibus. Cũ eni vnúq; qz piodo ꝛmaneꝛ signato vt magis appet i geneasticis vtutes celoꝝ ad tps determinatũ i formis ⁊ materijs sustẽtant: iuxta illud sapiẽtie: Ꝓduxisti oia i nũero pondẽ ⁊ mẽsura. Et ió appet defect⁹ multotiẽs ex pitie illoꝝ q vtutes has occultas expitẽtes si fꝛz sigtũ tps obseruãt. inueniẽtes náq; ſbam ⁊ ꝛpositũ putant illic ⁊ vtutẽ occultá inuenire. forma nanq; i ꝛposito figura: color ⁊ huiói diutius pmanent q̃z vtus miráda occulta cũ hec determinatũ tpus ꝓduꝫ magis ꝛseq̃t ꝓdict' ꝛõnis eucrasiá. Quare videm⁹ hodie multos lapides vtutib⁹ oli sibi attributis deficẽ tũ pp ab eoꝝ locis sepationẽ: tũ ét pp tpus antiqtatẽ. Nõ ét i vtutibus imaginib⁹ cõspicit arte ipressis. Existũt eni ad huc imagines vtutib⁹ tñ carẽtes velut i ciuitate Con

stantinopolitana phauí nũc reptũ: vt í decrepitus in his que sũt hois oñdit. Quod aũt virtutes specifice tñ naturales q̃z arte magica iducte nó sic hodie grandé reperiunt efficaciá hñe vt scripsere antiq cõtigere pót: aut pp aliquá ziúctioné seu motũ aliũ vt octaue spere mime nũc vt pus cátũ: vel q1 motº ignorat mó specificus sub quo ótermiate ipumátur carateres t figure. i forma ét sic ab extrinseco data vt nó suscitet ex materie potentia ea seu testantur omẽs incorruptibilis ertat t ppetua. virtus tñ eius specifica corruptibilis é t tpe mẽsurata. Insup notádũ q hoies mirá tur áplius i opatione huiói virtutũ occultaꝝ q̃z sup opationẽ virtutũ simpliciũ appétuũ cũ tñ ille sint miráde nó paꝝ. Cuius qdé cá pót euenire eo q hoies nó mirát de his q̃ sũt sp sed de illis q̃ raro zigũt: de iterionibus. 6. vt edi manifestat mſe non visa exẽplo vñ ó medicis cordis: Ai rebus assuctis admiratio cadit t negligẽtiá negligit aia de ipis igrere. t lz virtus eoꝝ sit miráda valde vt apparet i ignis opatione stupẽda. Virtute náq̃ ex sua potétia visũ i actũ deducit. phibet ét ne captus tãgat ascẽdutq̃ surſuz: t q̃ supat facit ascẽdere. Crescit ét ſm Aꝝ. i multiplicata analogia: in ifinitũ fere corũpit t trãsmutat i sui sbãm cui obuiat t nz dinuit siqd simat ex eo. hec át̃ talia mirabiliora exist attractõe ferri t magnete t ceteris siliũ. Q: tñ sẽ vsitata t ptinue nob appetia nó admiráf homines ex eis. Q: vero magnetis t aliorꝝ opatio é rara t extrãea nos i admiratiõe t cãe idagationẽ iducit ppter náq̃ admirari nũc t pmũ cepũt phylosophari: primo methaphysice. Cá quoq̃ huiói pót eẽ difficultas cognitionis pportiõis mixtiõis i qua forma cũ ei⁹ vtute suscipit specifica. Proportionẽ náq̃ simpliciũ cántiũ huiói mixtõnẽ ignoram⁹ q̃diu vivim⁹ in hoc mundo. Auer. gnto coll3: Impossibile scire p arbitriũ mẽsurá mixtionis p quá opatio specifica fit i ipso ente: qñ cõmixtio tot⁹ vnius duoꝝ cũ toto alterius ex ope dei bñdicti t sũmi t ope nature: ó zonib⁹ primo. Est aũt difficultas t admiratio altera ex ignorátia principioꝝ pucius huiói virtutis occulte cũ ipa nó educaf oño de potétia mãe sz ad hoc agens opeẽ extrisecũ ét vt corp⁹ ptiale celeste: deide itellẽa plena formis demũq̃z pmus bñdictus. Propter quartũ vero ad primũ t fz dñdũ formá specificá vt iá apuit fore sbaz put ipa imediate vnit mãe zpositi cõstituẽti. Ad aliud dñduz q vt é substátia solo zphendit itellectu vt aia aut alia forma substátialis de nó preceptis sensu: vt vero é virtus t ppietas sbe vl̃ ppietas ipsa vt color aut odor rei p experiñtũ dicif zpriebẽdi ceu ex opatióe ab ipsa decisa notaf. Ad aliud dicẽdũ p táto dicere Ga. ipaz ñ fore róez demõstrabilez eo q occulta cũ nãz supet q̃litatũ elorũ ex qb⁹ demõstrationes suscipiũt medici p tactũ gustũ odoreꝝ t colorẽ t sbam vt durã t mollẽ aspaz t lenẽ tc. q̃ medicus sbaz appellat. cũ. n. ex his pueniamus i cogniti oné simplicis alicuius: i cognitionẽ huiói forme t virtutis occulte puenire nó possumus lz i pluribus sibi zó ca. associet t sic. Ipsa quoq̃ put é ppetas q̃dam demõstrabilis é velut t alia. Nõ aũt nó demõstrat itellexit Ga. ex ignorátia pcedere nſi cũ pdicta q̃ rónis pdu cere nos neq̃ant i cognitioez sui act⁹ t forme. Ad aliud dñdũ q si accis corũpit zñs sbam ita et ipsa pp qõ aut oz gradũ signare i formis sbalib⁹: ét sicut plures loq̃ntiũ appenter pcedũt. aut fz vioré pipatheticoꝝ sniaz ponẽtiũ p vnã formã zpositũ existere dñe q motuo tyro itroducat i istãti alia forma cũ ppetatibus zñtibus illã ppiquã forme corupte velut appet i gnãtióe ignis ex aere vbi q̃litas igni pportionabilis itroducit eẽntia vl̃ spẽ: aut remãet potẽtia: ſi ãt vt pus actu. Dicatur igf ad pñs ad hoc tñ cũ id difficultaté tãgat nó mioré ista. Ad arguta vo ptis alteri⁹ pcedẽdũ é Ga. et A. Et alijs dñibus huiusmói formã fore ppietatez virtuté et q̃litatẽ mõ expositio. Ad aliud dñdũ silitudiné eẽ duplicẽ. Vná qdé q̃ é respectus et pportio. vbi gra: attractẽtio ad attractũ super eoꝝ formas specificas fundatá q̃ est q̃litas et ab hac t oñsũ nó fit principalit actio taliũ vtuz. Juuat tñ eadẽ velut é silitudo cal̃i ad cal̃m. Est et alia magis ipropie dicta q̃ é zuciẽtia et homogeneitas forme specifice vnius rei ad alterã ad quã siqdẽ zsequũtur virtutes qbus vnũ agit ad aliud. Et hãc qdé silitudiné itellexit Ga. cũ dixit spẽs attractõis nó eẽ nisi per silitudinẽ sbaꝝ ad sbas. Ad aliud dñdũ q licz forma specifica zsequatur zõnẽ et aduenias tá pus enti i actu cũ tñ ei occurrit corrũpitur actualitas precẽdis et zó et i instãti noua itroducitur forma cũ dispositionibus seq̃ntibus illã vt declaratum priuo. Ad aliud appuit qd dñdũ. Innuit. n. q huiói forma iq̃stũ est dáo eẽ zposito simplr et pricipiũ pmuz opationis ẽ sbe. put vo é aliqd huiói zñs sbam et pricipiũ opationis imediatũ é ppietas q̃dã occulta virtus et nãl potẽtia. Ad aliud tá visũ dña maxie. 60. Dña. 71.

Quod inter sanum t egruz accidat medium oñdit ex tegni t Eracleo pmo thor. introducto dicẽte medicinã eẽ sanoꝝ egroruz t neutroꝝ. huiói ét mediũ sentiẽ a Zohánitio t theogrto. Nõ t mfat rõe: q1 i pdicamẽtis q̃zia mediata sẽ quoꝝ ñ é necessariũ alterũ ineẽ susceptibili. Sanũ vo t egrũ videnf huiói. Nã si dicat: hunc iest albedo nó seq̃t q debeat dici albus t silr i nigredie. dubiuz é eni an simplr isint aut ſm qd topicoꝝ scdo. Ita in sano erit t egro: qñ poterit ſm ptẽ t simplr iecẽ. Rursus oio motº é de extremo i extremũ p mediuz qõ est neutrũ extremoꝝ Ar. t Ga. sz motº é de sano ad egꝝ t eõ. Adhuc corpus aialis mutat de egritudie i sanitatẽ t ecõuerso ſm nãm sz nulla trãsmutatio nãe est subita. nõ. n. ea fustiet repẽtinas imutatões in tegni. vñ. 7. histou. Nã sic pcedit paulati t ordinate vt cõtinuate lateat zterminũ t mediũ. Nõ át b cẽt si repẽte imediate fieret trãsitus de vno extremoꝝ in aliud. Et cũ due nãe corpus zstituãt zõ. s. t zpositio cũ ktia ét dcá cõis ex his vnitas: possibile náq̃ erit tẽpamẽtũ fore in zõne: i cõpositõe át distẽpamẽtuz t eõ: aut in zõne tẽpamentũ i actiuis t distẽpamẽtũ i passiuis. t silr i cõpositõe drũter ſm ei⁹ q̃druplicẽ nãm: t codez mõ i vnitate tq̃ pót contingẽ ex ipaꝝ cãp varietate Nõ solũ. n. cõpositio seq̃t zõnẽ: imo ét rẽ diuiná de sup ex supioꝝ zõnũ pmo: pp q̃ mediũ dictũ neutrũ seu neutral̃ dispõ iter sanũ t egꝝ cõcidet. Oppositũ quoq̃ hoꝝ nõ min⁹ auctoritate oñdit t róne firmat. In pdicamẽtis eni sanũ t egrũ q̃zia ponunt imediata eo q alterꝝ isit nãliter suo susceptibili velut par t i par nũero. vñ q̃rto topicorũ. Sanitat] t egritudinis nihil é mediũ: boni át t mali existit. Itidẽ Ga. vt neutrũ respuẽ i heresibus. Aut náq̃ sermo vetus medicinalis doctrinã sanatiuoꝝ t egrotatiuorum existit.

Adhuc i libris de morbis cāis ⁊ accīntibus ⁊ marie ⁊ ꝑmo: ⁊ de ige. ꝑmo ⁊ scō: i qb⁹ inestigat nāz ⁊ ccīntiā egritudis ⁊ sanitat⁹ nūq̄z de medio facit mīnionē iter ipa. Oēs.n. hoies cū actus pticularū corpis ad gestōes q̄ fm vitā iculpabil⁹ hēant famulātes sāos se eē credūt. Nā ab extu tēpamēti vsq̄z dū morbū qs cadit mīti st gradus. Nociti vo quocūq̄z illoū illa pticula egrotare estimāt. Vult.n. q⁹ statī cuz qs egredit tēpamētū hūc icidē i tēpamentū ⁊ e3. vñ ait quox sāitas é moderatio hox egritudo é icōmoderatio. Ne q̄z ei⁹ fidelior imitator ꝓpali. 6. theor. vbi agit ō morbis ⁊ cox cāis quos qdē tātos locis nō é ponē isufficiētes. Et ꝑmo ꝑma: Dicemus qūo inf duaꝫ dispōnes inf q̄s pculdubio ñ é mediū media vocēt. Sil⁹ colla ꝑmo: Adhuc ñ attēdo ei de quo dixer⁹ q⁹ non é sanū neq̄z egr̄ qō declarat vt dicet i seq̄ntibus. Nōe quoq̄z idē cōuincatur: qm̄ sanitas é quoddā bonū nāe egritudo āt eius oppositū vt malū. Inter bonū āt ⁊ malū nāe nō cadit mediū: quia maluz é boni ꝓuatio nō. n. malū aliquā nām dicit: ſz ꝓuationē solā boni ⁊ defectū. vñ dr̄ cām hr̄e deficiētē. s. a bono. Inf ꝓuatiua vo n ó cadit vt declarabil⁹ mediū. Dixit aūt nāe qm̄ iter bonū ⁊ malū moris ⁊ policie intercidit medium puta heremita q ñ é bonus neq̄z malus quo ad politicos actus exercēdos. cōmē. 10. methaphy. Ad huc arguūt dicētes q⁹ sāmtas cōsistit i pūcto vt in tēpamēto pfecto ⁊ idiuisibili: quedā aūt ab illo recedit mox i itēpamentū ⁊ egritudinē icidit: cū decidat ab illa pūctali tēpantia. Inf sanū igitur ⁊ egrū mediū cadit nullū. ¶ Prop⁹ꝓ ꝑmū qdē sciendū q⁹ sāitas é cōstructio oīm pticulariū fz nām. Aut cā nāliū actuz ꝑmis de morbo: ⁊ de re. sa. Sanitas é ꝓpō fm nām vnuscuiusq̄z cōsuetos pficiēs actus. vñ Johānitius Sānitas é tēpamētū pficiēs res nāles fm cursuz nāe. In ꝓncipio vo canonis ꝑmi est dispō aut hītus ex q̄ opatōnes subi sane ꝓueniūt. Scdo quoq̄z collz pone bona dispō in mēbio q̄ ipm opatur opationē quā hz aut patitur passionē quā hz. Est āt egritudo huic opposita dispō corpis ꝓter nām actū nocēs: ꝑmo ō morbo: ⁊ tertio de accidenti: aut intēperātia eꝝ cursū nāe vnde fit lesionis effectus. Primo vero scōa est dispō nō nāl⁹ i co: pore humano ex q̄ i operatōe ꝓ uenit nocumētū ꝓuētu ꝑmo. Collz vo scdo est dispō in mēbro p quā agit ⁊ patitur ꝓter nāz. Hz q⁹ sanū ⁊ egrū sūt ꝓria ⁊ ea opposito⁹ sūt spēs ꝓus quid sint opposita dicāt: ⁊ decimū ō alijs. 5. quoq̄z methaphy. Opposita dicunt quecūq̄z nō cōtingūt sil⁹ adeē ábo rū susceptibili. vnde. A. 6. methaphy. Quecūq̄z nō cōuenūt i vno subō ⁊ vno tpe dicunt opposita. Sūt āt q̄ttuor cox mōi i post ꝑdicament⁹ positi: ⁊. 5. metaphy. ꝛdictoria: ꝓuatiua: ꝛria ⁊ relatiua. Quox q̄daz fm. A. neq̄z subiectū sibi cōcernūt neq̄z gēus sicut ꝛ dictoria. Opponūtur. n. vt affirmatio ⁊ negō. Nā ꝛ dictio é cuius nō é mediū fz se: posterioꝝ ꝑmo. talia enī circa oē subiectū cōtingūt de quolibet ét vificatur eē vl nō eē methaphy. q̄rto. Neq̄z ét gēus cū nō enī sit null⁹ gñis: imo neq̄z ens qō appet i porphyrio ⁊ ſtio ꝓbatur methaphy. Quedā quoq̄z subiectū sibi determināt et genus sicut ꝛria: sīt enī posita sub eodē gñe et marie a se distāt i post ꝑdicamēt⁹ gnto ⁊ q̄rto methaphy. sicut ipar ⁊ par numerū ⁊ gen⁹ quātitat⁹ discrete: ⁊ albedo ⁊ nigredo colorē i superficiē. Ipsius enī é ꝓpriū tolerari. Relatiua quoq̄z determināt ét sibi genus ⁊ subiectū: ⁊ aliq̄n i diuersū iterdū i vno. Idē nāq̄z pōt eē pr⁹ ⁊ filius drēter. Gēus ét ꝛcernūt Nā q̄dā st quorū eē é ad aliud se hr̄e vt relatiua fm eē: sic hītus dispō ⁊ disciplia: aut quorū eē é i aliud dici ⁊ referri vt magnū paruū: sil⁹e ⁊ dissil⁹e scia ⁊ scibile. Sūt et alie ꝓuatiua decā q̄ subiectū cōcernūt et genus quod āmō. alio āt mō nō: sicut ea i qbus ponit ñ posse fieri regressionē a ꝓuatōe i hītū scō egressū i eū velut visio et cecitas: lux et tenebre. Subiectū nanq̄z cecitat⁹ et visus é oculus tenebre et lucis aer. Genus āt nō determināt: q⁹ ꝓuatio é negatio i subō apto nato: q̄rto metaphy. vñ. A. hīt⁹ et ꝓuatio st affirmatō et negō restricta circa genus vl subm̄ in tpe et dispōne. Dicit āt circa genus: q⁹ pōt vtcūq̄z genus cōcurrere ꝓuatio sicut et subm̄ cōcernit puta circa catulos visionē aut vulpiū debitū et videāt tp̄s expetentium. Percepe vo auuertēdū qō mediuz dr̄ quoddam iter duo locatuz extrema. qō tripliciter solet distīgui a loquētibus i cōibus magi: mediū vz fz subm̄ tpe ⁊ sor má seu dispōnē. Appellatur quoq̄z mediuz fz subm̄ cuz ipm nullius sit oppositoꝝ receptiuū sicut lapis sani et egri mediū existit huiōi. nō enī sanū ant egrū vificatur ō ipo. Mediū vo rōe tpis dr̄ qñ é dare tēpus i quo neutrū iest subō: sicut catuli aut vulpiculi é mediū tpis visionis ⁊ cecitat⁹. nō enī ante nouē dies dr̄ cecus aut videō. Priuatio enī ꝓpius dr̄ qñ est aptū naiū subm̄ hr̄e et ñ hz. Nā cecitas é ꝓuatō q̄dā Ceū āt ñ dr̄ fm oē tpis fz qñ natū é hr̄e et nō hz. qn to metaphy. Est quoq̄z medium fm formaz cuz ipa yna media extremis cōfecta inexistit subiecto vt pallidum aut rubeum ex albo et nigro causatum. Si ergo queras quomodo sit medium inter premissa opposita: et prius in contraditorijs: respondendum q⁹ nullum predictorum est medium. vniuersaliter enim nullum interuenit vt diffinitum est fm se medium inter cōtradictoria. De quolibet enim verum est dicere in subiecto et in quolibet tempore q⁹ videt ⁊ nō videt: multo autem minus intercidit mediuz dispōnale. In priuatiuis vero est mediū subiecti et tempor⁹ Nam subiectum est aliquod puta lapis de quo non verificatur cecitas aut visio. Est et subiectum ō quo verificatur relatione ad tempus vt de cane post nouem dies et non ante. Ad aliquid quoq̄z medium videtur habere subiecti et temporis fm differētes partes relationis ⁊ forme. idem enim pōt diuersā paternatione esse ⁊ filius. In contrarijs vero medium vz subiecti vt iam apparuit ⁊ non temporis. In quolibet enim tempore é dicere aliquid subō contrariorū inexistere. Mediuz quoq̄z forme é id de quo ꝓncipaliter quesitū existit ita q⁹ ꝑdicta sūt expositōis gr̄a p tractata. In quibusdā quidem contrariorum reperitur vt in his que contraria dicuntur mediata: puta rubeū inter album ⁊ nigrum. Et huiōi mediū iterdū est vno nois formā denotante noiatum vt rubeū seu pallidū ⁊ tepidū: inter calidum ⁊ frigi. Aliquādo vo nois cārēs noiaf abnegatione extremoꝝ sicut qs nz iustus neq̄z iniustus: qō iusti ⁊ iniusti mediū existit nz bonus nz malus boni ⁊ mali mediū. In quibusdaz āt ꝛrijs nō repit mediū quocūq̄z mō dcīn q̄ et pp h⁹i ꝛria dr̄ ꝛmediata velut par et ipar i nūero: sanuz et egr̄ in corpe fm Ar⁹. Est aūt vlterius sciendū q⁹ i q busdā sit ꝛrijs huiōi vicissim de vno i aliud pmutatio vt de sano in egruz et econtra. In quibusdā autē non imo alterū nāliter videt insertū forte subō puta impar trinitati par q̄ternitati ⁊ calidū igni. Adhuc ꝛria

videtur oio aduersari ⁊ mutuo se ex subo expellẽ ⁊ vnũ sine altero reperiat oio qõ in sano ⁊ egro ñ vr̃ q busdã penit⁹ euenire: vnũ.n. ꝑm qd ex necessitate alterũ cõpatit eo q ipossibile é sanitaté aut infirmitatẽ fieri carẽtib⁹ vita: de sensu ⁊ sensato. Vita vo stat quãtũcũq; prava ⁊ exigua p aliquã portionẽ ptẽpanne ⁊ sanitat⁹: ⁊ tũc ꝑm hos egritudo sp i sanitate locabit qõ nõ i alijs inuenit ita ꝛrijs. Circa pdictũ dubitat q: vr̃ ut aiũt egrũ etiã i effectu cũ sano existẽ: cũ Ga. i his q̃ ō inge. velut egros ẽt nũc ꝑfuare. Id aũt corpi sanitate ptcipãti debet: ⁊ dria. 65. Sanis oia insũt ꝑ nãz: egrotãt⁹ pter nãm inq̃tũ egrotãt q: igit dr̃ egrotãt⁹ inq̃tũ egrotãt sil̃ inuenit sanũ i existere cũ egro. Palm: coll3. Febris é calor nãlis cũ egritudinali seu eñeo cõmixt⁹. Inde: qs cauſonizãs sanat. cũ oẽ ãt deducat de potẽtia i actũ p aliqd exñs actu: oz igit cũ egro sanũ actu ẽt existẽ: sunt igit sil̃ actu. In ꝙũ q: ea sũt ꝙua ⁊ imediata quoꝝ ró in maria extat distantia: ita vt vna fore nõ possint nõ igit secũ sanũ egrũ cõpatiẽt nec ecõtra. De B aũt ut mor appuit dixerunt alig nullũ eẽ corp⁹ adeo egꝝ gn cidẽ sanitat⁹ aliqd insit ẽt i effectu q: sanitaté facit sanitas aut po sanitatis: metaphy. 7. ita ut in egerrimo corpoꝝ sit sanitas actualis qua p oẽ ipsa tandez reddat in effectu. Sed q: egritudo ⁊ sanitas aliud é q̃ vita quas bi nõ vident seq̃strare ostendit. Sanitas.n. opponit egritudini: vite aute moꝛs. manenteq; vita sanitas ⁊ egritudo vicissim circa ei⁹ pmutant subiectũ. vñ de cãis longitudinis ⁊ brevitat⁹ vite saluatis susceptuis sit mõ sanitas nũc egritudo. Propter qõ dicẽdũ secũdo in egritudine q̃tũcũq; seua i aliq̃ pte cordis ꝙuare sanitaté i habitu seu potentia ꝓa uel actu ꝑmo: sopita. n. ꝑmanet tãq; vita i semie a matrice suscepto q̃ ente birtu moꝛ ꝑñr̃ fit actu 48. vñ Cõmẽ. q̃rto ce. ⁊. m. Cor é qõ alterat membrũ egrotãs ad sanitatẽ: mẽbrũ vo infirmũ é alterabile: E ducit aũt huiõi potẽtia seu habit⁹ i actũ secũdũ de facili cũ parũ distet ab illo: qõ aũt tale potentiã ꝑdire facit i actũ é celestis vigor ceu cũ luna coniungit alicui benivolo planetaꝝ uel eũdẽ aspicit. io. dria ⁊. 104. aut spes sanitat⁹ exñs in aia medici p quã res necessarie applicant sanatiue subo. sic. n. sanitas fit ex sanitate ac dom⁹ ex domo exñte vz in artificialia metaphy. tactũ. 7. ex hoc itaq; apparz q cũ egꝝ effectu inexistit subo sanũ illi nõ erit i potẽtia ꝑma ut alijs cõtrioꝝ neq; actu ꝛo vero ꝑmo. hñt igit aliã quãdã nãm a cõtrijs ceteris. Et p id ad inducta qd dicendũ apparuit. Inter sanitatẽ sigdẽ ⁊ egritudinẽ Ga. vius é mediũ ꝑm formã aut dispõnẽ locare id neutrum seu neutralem appellant dispositionem. qõ mediũ in tres distinxit drias. Vã aut forme dbe sanitat⁹. s. ⁊ egritudinis ꝓfrãgẽt insimul i tertio: ⁊ sic ꝑ mũ cõstituẽt neutri significatũ qõ dicit eẽ vere medium sanissimi corpis ⁊ egerrimi in quo sigdẽ ponunt significato pueri seneꝝ ⁊ cõualescẽtes: ꝑmo ꝓa quibus associent ⁊ decidẽtes. Vel q: ptacte foume in vno tẽpore sint eq̃liter i mẽbris copulate ceu in corpe paliy tici: aut participãdo equalit sicut i corpe ceci. vñ. A. velut cũ qo san⁹ é in zõne ⁊ eger in cõpõne ul̃ ecoñ. Aut san⁹ in q̃litatib⁹ actiuis ⁊ eger i passiuis aut ecõuerso: uel infirm⁹ in quãtitate san⁹ i forma. vel erit p relationẽ ad etates ⁊ tpa ceu phl̃atic⁹ q infirm⁹ é in pueritia ⁊ sanat i iuuẽtute. Choleric⁹ ãt ecoñ dr̃ neuter aut puer q san⁹ é in estate: ⁊ ifirm⁹ in hyeme. iuuenis aũt ecoñ. Est quoq; ꝑm Ga. sciẽdũ q neutrũ in ꝑmo significato é vere mediũ ⁊ reale sanitat⁹ ⁊ egritudinis. Alia vo duo media ⁊ marie tertiũ sũt rõnis ⁊ relatiua. Extrẽa. n. ipoꝝ p se ꝛsiderata sanitas existũt ⁊ egritudo. Sed itellect⁹ ⁊ ꝑcipue in significatorũ tertio cõparãs vnũ ad aliud mediũ ⁊ neutralitatẽ ꝓstituit scõz q ipz ex diuersis ptib⁹ aut dispõnib⁹ colligit in vnũ. Nosce igit ꝑmũ significatũ importare vnitatẽ subiecti ⁊ tpis ꝑm vnitatẽ tpis ⁊ diuersitatez subiectoꝝ. tertiũ aũt opponit isti. Propter secundũ quidez sciendũ q Haly mouẽs hanc dubitationem quadã distinctione mtik Ar⁊. ⁊ Ga. concordare ac si inter eos non sit realis sed vocalis magis dissonãtia. Dicit. n. Aris. voluisse impossibile fore sanitatem ⁊ egritudinẽ simul a corpore remoueri ⁊ fieri in eo tertiã dispositionẽ non habentem partẽ sanitatis neq; egritudinis. Sic igit vult Haly Ar⁊. intelligere non esse mediũ inter hec q non participat extremis quod per abnegationẽ mediũ dicitur extremorum. sicut q non est iustũ neq; iniustũ dictum fore mediũ iusti ⁊ iniusti. Iz ait Ga. uelle per dispositionẽ qua non est sanitas neq; egritudo dispositionẽ corporis in qua inueniunt sanitas ⁊ egritudo simul ita q aut illa vna sit hora ⁊ alia in alia vel portionem cuiusq; earũ: aut ꝑm semitã permixtionis uel vicinitatis ꝑm hec enim tria ut apparuit Ga. tripler distinguit significatũ neutri: ita q Ar⁊. negat mediũ non esse tertiũ alterũ ab extremis quod Ga. vult horũ participatione mediũ fore. Sed fortassis hec solutio stare non p ōt eũ menti aduersetur magis Ar⁊. q̃z ipm confortmet Ga. nam si Ar⁊. non negat mediũ inter ꝓdictas dispositiones mſi id quod non participat extremis tunc ⁊ mediũ simili rõne inter omnia negabit cõtraria mediata. Non enim in ipsis est mediũ nisi p participationẽ extremoꝝ apparẽs de sensu ⁊ sensato: sicut tepidũ constituit participatione calidi et frigidi: et rubeũ glaucum et viride et ceteri colores conficiũtur ex albo et nigro. et ideo phyſi. 5. Mediũ comparatum ad vnũ extremoꝝ videbit alterũ: propter qõ ꝑm Ar⁊. omnia contraria essent imediata cum tamẽ ipse distinxerit ea per mediatũ et imediatũ. Sed aliquis in Haly subsidiũ dicet forte ipsũ voluisse Ar⁊. inter sanum et egrũ nõ fore mediũ vno noie notatũ ceu int albũ ⁊ nigrũ colores sunt medij. Sed hoc dicere Haly defectũ non sanat cum Ar⁊. voluerit expresse mediũ inter sanum et egrum non concidere quocũq; modo sicut indicant sermones ꝓinducti ei⁹ aperte. Neq; aliã hic bene explicat Ga. mentẽ qua intentione medium inter sanũ collocet et egrũ et ꝓpie in ꝑmo ipsius significato in quo difficilius hoc apparet an id sit p viã trãsmutatiõis aut alteratiõis uel quõ. Et iõ fortasse ꝓpt̃ B fuerũt modernoꝝ plesal⁹ dicẽtes quoꝝ mkti lz videãt vbis dissonare sniã tĩ ꝛcidũt. Dicũt. n. alig sanitatẽ et egritudinẽ posse ꝛsiderari dupl⁹. aut q̃ztũ ad cãs suas et ita nõ intẽcidit mediũ q: cũ cãe sint imediate et effectus erit imediat⁹. cãe aũt sanitat⁹ et egritudis dr̃ eq̃le et ieq̃le inq̃ medlũ ñ existit. Ul̃ q̃ztũ ad opatiões ꝑ q corp⁹ sanũ dr̃ actiões suas debite et intristank oio exercere: egrũ vo eꝝ inter q̃ dicũt mediũ cadere. Et iõ testant coꝝ qdã Ga. morbũ diminuisse q sit dispõ seu hit⁹ ꝑter nãz sensibilit ledẽs opationes. Et q sanitas sit dispõ aut hit⁹ eas ꝑ nãz pficiẽs. Inք pfectionẽ vo opatõnũ ⁊ coꝝ sensibilẽ lesionẽ intẽcidit mediũ ut. q.

insensibilis lesio in opatione quã volũt esse neutras dispõnẽ. Hec aũt positio stare nõ pót nec q̃stum ad ipius pmã ptẽ neq; quo ad secũdã. Nõ quidẽ q̃stũ ad primã eo q̃ eq̃le t inequale nõ pñt ppue eẽ cãe sanitatis t egritudinis: cũ cã prima t imediata debeat eẽ eiusdẽ coordinationis t nature cum effectu: qõ appz qz is p eam diffinit aut p eas eo q̃ plures sunt vniuscuiusq; causati nãles cãe. Diffinictia vo t diffinitũ debẽt eiusdẽ pdicamẽtalitatis t coordinationis: topicoꝝ. 6. t sil̃r q̃rto. Sed eq̃le t ineq̃le ppriũ q̃stitatis in pdicamẽto magis collocat relonis. Sanitas vo t egritudo i dispõne aut habitu q̃ est q̃ltatis pmus genus. ppter qõ eq̃le t ineq̃le ñ crũt: sanitas t egritudinis cãe. qz tñ plures maioꝝ hoc dixere dico iposs p equale tempamẽtũ seu cõmensuratiõẽ iportare: p ineq̃le aut intẽperiẽ sine ineq̃litatẽ: pmo de moꝝbo. Secũdã quoq; ptẽ distinctiõis isti⁹ Auer. pmo collz detestat neutralẽ respũs dispositionẽ ita: Nõ ẽ iter nocumentũ opationũ sensibiliũ t inẽ iuuamẽtũ eaꝝ mediũ: nec est variatio nisi fm plus t min⁹. Et non est mediũ inter duo contraria: ita q̃ fit aliq̃ illoꝝ in pte absq; pte in q̃ est aliud. Et p hoc scõm negat neutrius significatũ nec in tpe absq; tpe in quo est aliud quãtũ ad tertiũ significatũ: qõ dicit eẽ manifestũ ex scia speculatiua. Si ergo non existit inter hec nisi in magis t minus variatio cũ hec nõ diuersificẽt spẽm t naturã. 4. methaphy. t Haly nõ erit mediũ q̃stum ad opationes considerare. Fuerũt t alij dicẽtes sanũ t egrum posse dupliciter considerari: Aut fm naturã uel fm iudiciũ intellectus quod ad idẽ tendit. t ita dixerũt inter sanũ t egrũ nõ concidere medium. cũ. n. tempamentũ t sanitas ut dicũt cõstet in pũcto indiuisibili: t q̃cũq; aliq̃d ab illo labeẽ indiuisibili inquo sanitas cõsistit cõfestim deuenit indiuisibile t intempamentũ: qõ in neutrũ t egrũ volũt postea sequestrare. Et hãc cõsiderationẽ testant Ar̃. habuisse. Uel pñt cõsiderari q̃stũ ad iudiciuꝝ sensus: t hec medicinalis erit cõsideratio eo q̃ sensũ nõ transcendit Haly. vñ idẽ q̃rto q̃dripartiti: Ars physice nõ inspicit nisi in reb⁹ manifestis in sentiẽdo t videndo. Ista ẽt sicut t alie opiniones pót calũniari: qz sanitas nõ est forma simplex absoluta t abstracta: sz nãlis quãtũ sensibili cõcreta t relata sicut appebit p Ar̃. tertio dicendoꝝ. Nõ. n. sic differret medicus a pho nãli cum vterq; entia cõsideret ꝑt in mã fundãt sensibili physicoꝝ. 3. sed p ampli⁹ vl̃e t min⁹ ad aliũ tñ finẽ t aliũ. Itidẽ: sensus intuitio sup rẽ fundãt Aũt. n. sensus a re uel ab ei⁹ accidẽtalibus q̃ circa ꝓpꝰ obiectũ dicit̃ ñ decipi: so de aia. Fuerũt t alij dicẽtes sanũ t egrũ posse ad duo referri: Aut ad medicũ speculantẽ t ita erit mediũ inter sanũ t egrũ detũ neutrũ: cũ is speculãs attẽdat motũ fieri alterationũ de sanitate i egritudinẽ t ecõuerso. Inẽ aũt oẽm huiõi motũ cadit nã media ut dictuꝝ ꝓpꝰ: ppter qõ mediũ inẽ sanũ t egrũ collocabit. Aut possũt ad medicũ practicũ referri t qz practica duplex exstit: conseruatiua videlz t curatiua q̃stũ ad id qõ coꝝ⁹ huiõi mediũ inẽ sanũ t egrũ sanitate ptĩcipat regeẽ p ea q̃ debeñt sano ut ꝓseruãdo p filia t reducẽdo ne labaẽ p parũ cõfiria. Inquãtũ vo ptĩcipat egritudine gubernaẽ regimine curatiuo p oio cõfiria. Et hãc gdez intentionẽ dicũt qdã habuisse. A. cũ dixit nõ eẽ mediũ inẽ dispõnes. Sed hoc nõ valet: qm̃. A. dicit nõ esse mediũ vl̃r: qõ indicaẽ p hoc qõ dixit ꝑcul dubio nõ eẽ mediũ. qõ appz qz de neutro ait pmo fa Ga. ptestãdo sniam. Hoc aũt ẽt nõ videẽ valere: qm̃ cuz theorica ordinet ad practicã sicut ante finẽ ad suũ finẽ nõ est dare q̃ aliq̃d cõsideret in theorica tãq; i eo qõ ẽ ante finẽ qõ tandẽ nõ ordinet in finẽ ut i praxim Sic igit̃ medic⁹ practicus nõ negociaẽ circa neutrũ neq; ẽt medicus theor. Sil̃r hec opio aduersaẽ pdictis ponẽtibus ꝓbabiliẽ non eẽ mediũ quãtũ ad cãs uel naturã rei siue intellectũ q̃ cõsideraẽ a theorico i stabiliẽtib⁹ mediũ quo ad operationes t sensũ que ꝑuo attendunt a practico. Est t alia opio q̃ Ar̃. ẽt accepit sanitatẽ stricte ꝑt in eq̃litate cõsistit calidoꝝ frigidorũ. s. t humidoꝝ nõ absolute tñ sz ad op⁹ fm q̃ ineq̃litate ꝓsistit: egritudinẽ vo assũpserũt ẽt i ineq̃litate eoꝝ. In aũt pdicta nõ cõcidit ut dictũ ẽ mediũ Sz Ga. accepit sanitatẽ t egritudinẽ largius terminãs eas ad duo pũcta inter q̃ spaciũ ẽ itellectũ. Sz hic pter pdicta t subdicẽda eã destructia videẽ se ex suo dicere infirmare nõ ponẽs mediũ inẽ illa quorũ cõsideratio ẽ angusta sicut sanitaẽ t egritudinis fm Ar̃. sz in his quoꝝ ẽ lata velut sanitaẽ t egritudinis cõsideratarũ a Ga. qz inẽ termios vere extremos cadere bz mediũ. nõ aũt sic inẽ latos eo q̃ vn⁹ termiorũ cõtinet terminũ seu extremũ t nõ verũ t sil̃r aliõ ita q̃ sub ambobus locaẽ id qõ erat mediũ termini acceptis stricte. Sũt t alij sermones plures cõsentientes his sniis bz non vbis: et iõ omittaẽ. ¶ Propter tertiũ qdẽ sciẽdũ q̃ Ar̃. accepit sanitatẽ t egritudinẽ sub amplioꝝ latitudine exĩtes q̃z Ga. qõ ostẽdit qm̃ sanitas et egritudo sũt p se ẽua. Cũ igit̃ ẽuoꝝ p se sint ẽue rões et quotiẽs vnũ ẽuoꝝ p se dr̃ totiẽs et reliquũ: apparẽs i topicis si sanum erit simplex et egrũ ac econuerso. et si sanũ multiplex et egrũ et sil̃r eẽ. Sz egrũ ẽ multiplex et latũ sicut volũt medicoꝝ plurimi t Ar̃. q̃ t sanũ. Et bz ẽ qõ vlt̃ ro ce. t. m. ponẽs coꝝpa q̃tuoꝝ quoꝝ duo sũt sana t duo infirma. Et ne videoꝝ id gratis dicere ipi⁹ introducaẽ series. Uidet optime qdẽ coꝝpi habẽti existẽ qõ bñ qõ Ga. vocat sp sanũ t sanitatẽ pfectã ꝓuãs sine medicaminis auxilio. Et subdit. ppinqssimo ãt. s. huic sp sano p paucã t vnã. s. actionẽ medicaminis. solũ. n. moderata ut ait idiget ambulatione ut ꝓuẽ sanũ. t bz erit coꝝp⁹ qõ Ga. vocat sanũ multũ t sibi ppinquũ: t ita sũt duo coꝝpa sana deide adiũrit coꝝpa egra ipa sil̃r i duo ptiẽs aiẽs: Nõ ãt ẽ longi⁹ ab his. s. pdictis sanis p plres actiones medicamiꝝ oꝝ ipm ad sanitatez reducẽ. Indiget. n. ut sanẽ curſu lucta t pugna. Deinde addidit q̃rtũ qõ alteri coꝝpoꝝ q̃stũcũq; laboratiõ ñ adhuc existet bonũ. i. sanũ. nõ. n. pót certã sanitatẽ acqrere sed alterũ aliq̃d. i. egrũ pmanere. q. continue. Ponio tñ q̃ oia hec sint a gñatione talia. Minus ãt bñ Ar̃. intelligẽtes aliter exponũt volẽtes p secundũ coꝝp⁹: aut p secũdũ t tertiũ Ar̃. inuisse mediũ inẽ sanũ t egrũ existere sanitatẽ itelligẽtes p coꝝp⁹ pmũ: egritudinẽ aũt p q̃rtũ. Sed isti adhuc forte nõ legerũt ab eo i pdicamẽto t topicis nõ intelligẽtes ẽt ei⁹ in. 7. physi. fundamenta. Adhuc ibidẽ sanitas est cõ mẽsuratio q̃dã calidoꝝ t fridoꝝ p cõpationẽ ad ea q̃ sũt infra. i. bũidoꝝ ex qb⁹ cõponit coꝝp⁹ adiuicẽ aut ad ꝓtinẽs. i. ad aerẽ nos ꝓtinẽtẽ fz Cõmẽtatorẽ. hec. n. sunt sanitaẽ cã. Penes vo aliquos ad ꝓtinẽs. i. ad totũ coꝝp⁹. Appz igit̃ p hãc dictionẽ

q̃dã denotantẽ dinutionẽ ⁊ paucitatẽ: tertio re.a. Et p id qõ sanitatẽ describit in ad aliqd qõ non est forma fm eũ simpler siue absoluta angusta sed magis opposita. q̃ autẽ Ga. sanitatẽ sũpserit ⁊ p ñio egritudinẽ stricti⁹ Ar⁹. oñdit p. A. dicẽtẽ quã nõ habere sanitatis ⁊c. i. q̃ medica. s. Ga. ⁊ sui sequaces ⁊ nõ nãles ut qdã praue exposuerũt sicut appet ex ipo mox subiũcto nõ posuerũt q̃ in diffinitione sanitat⁹ q̃ est habitus uel dispositio ex q̃ opatiões subiecti sane p̃ueniũt cõphendat tertia dispõ. s. neutralitas nisi sanitatẽ diffinierint quẽadmodũ desiderát. i. punctua lit ⁊ stricte sanitatẽ determinauerũt ⁊ posuerũt in ea s. diffinitione sanitatis additionem q̃ nõ indigent. i. dria3 q̃ sanitas sepe ⁊ distiguat a dispõne tertia ut oisariã seu oio sanitatẽ strictã ⁊ verã accipiẽdo. ⁊ demũ addit: Preterea cũ medicus in hoc nõ lingem⁹ ⁊c. Loqr ergo cõtra medicos: ⁊ nõ aduersus nãles. Et ita appz q̃ Ga. sanitatẽ voluit angusti⁹ sumẽ put inr ipaz ⁊ egritudinẽ neutralis locat dispõ. Deiceps quoq3 sñia Ar⁹. ⁊ vitas apiar in ampli⁹. Dico itaq3 Ar⁹. nullo mõ voluisse inr sanũ ⁊ egrũ mediũ conci dere cui⁹ marie motiuũ videl hoc existere: qm̃ sanitatẽ ⁊ egritudinẽ in p̃ma spe locaut q̃litatis. Septimo aũt physicoz pbauit motũ alterationis nõ fore nisi i tertio gñe q̃litatis qõ é passio ⁊ passibilis q̃litaz Nõ. n. sanitas aut egritudo cãtur nisi ex alteratione p̃cedẽte in p̃mis q̃litatib⁹ sensibilib⁹ caliditate fri. sic ci. ⁊ humiditate. Silr forma talis aut figura acqrit mẽbrũ eo q̃ mã ab aliq̃ q̃litate disponit sensibiliũ ỏ tertia specie q̃litat⁹ exñtium. qz. n. mã densat aut rara reddit figura talis aut alia sequ. Appz ẽt satis i ea specie q̃litatis nõ fore motũ alteratiõis intrñ q̃ Ar⁹. tacuit ut manifestũ eo q̃ nãlis potẽtia aut ipotẽtia q̃ in ho gñe locat q̃litat⁹ nõ adducit aut remouet nisi p alterationẽ in suba gña q̃litatũ p̃cedentiũ ⁊ tandẽ p ipsi⁹ aut corruptionẽ dat uel remouet. vñ Cõmẽtator 5. metaphy. Naturales potẽtie ⁊ ipotẽtie sunt p̃parationes ⁊ potẽtie nõ q̃litates in actu: ⁊ iste p̃parationes cõsequunt qualitates substãtiales. Et iq3tũ sũt p̃parationes sũt p̃uetiones. Et iõ nõ é p̃scrutat⁹ de eis in septimo physi. vtrũ in eis sit motus aut nõ. Cum igit sanitas ⁊ egritudo sint habitus ⁊ dispõ ⁊ ulti ad aliqd sint erũt p ñio in aliqd dicti. In talib⁹ nõ é mot⁹ cũ ostẽsũ sit. 3. physi. ⁊. xi. metaphy. motũ solũ in tribus p̃dicamentis existere quãtitate qualitate ⁊ vbi. Erit igit in habitu ⁊ in dispõne mutatio sola q̃ repit in suba ⁊ tãdẽ in omnib⁹ p̃dicamẽtis aliis a p̃dictis. sic in sanitate ⁊ egritudine erit mutatio ⁊ non motus. Nõ ergo inter sanũ ⁊ egrũ aderit mediũ sicut neq3 in substãtijs cũ hoc p motũ acqrat alterationis tẽporaneũ ⁊ successiuũ ⁊ nõ p mutationẽ qua forma sine medio itroducit isti opposita. Sicappz cũ vnũ eloz gñat ex alio nulla formã mediã p̃cedẽ formã in mãm vltimo introductã. Et: Causa ⁊ effectus sibi inadinuicẽ p̃portionãt ⁊ pp̃e cãe ⁊ effectus p se p̃imi ⁊ imediati. Is cã sanitat⁹ p se p̃xima ⁊ ime diata é tẽpies ⁊ cõmoderatio siue p̃mẽsuratio. Egritudines aũt intẽpies seu imoderatio i p̃mo de morbo. he aũt opponũt ut p̃uatio ⁊ habitus. Inr p̃uatua vo nõ cadit medium forme de quo q̃rit3 medio subiecti aut tpis ut apput circa q̃dã. Ex his itaq3 cõuincit aduertẽs subtilẽ Ar⁹. intellectũ inr sanũ ⁊ egrum mediũ nullate⁹ p̃cidere. q̃ aũt Ga. senserit i tegni p̃cipue mediũ inr sanũ ⁊ egrũ interuenire. aut motũ cõit susceperit p mutatõe ut i p̃ncipio nãliũ. aut motũ alterationis posuit i spẽb⁹ alijs q̃litatis: nõ i passiõe et passibili q̃litate tm̃: qõ verificat p̃dr et fmo sicut ẽt visus. A. in sufficiẽtia senture. Dico ẽt Ga. i tegni motũ fore mediũ inr sanũ et egrũ locare et nõ i alijs fere locoz oib⁹ ut sua doctrina diffinitiuã quã etiam testat in p̃ncipio sui libri cẽ breuẽ ampliaret et ordiatã redderet p̃ñtia et cõtinuã ipm i tria sepans signi cata ẽt subdiuisa. ¶ Propt q̃rtũ ad p̃mũ qd dicendũ appuit. Fuit etiã Ga. secut⁹ Eraclei et Erophili opionẽ: q̃rto de re. sa. Quidã mediũ sanitat⁹ et egritudinis neutralit⁹ noiant de quo nõ p̃ua extat qõ inducas cõcidẽ ac cõtẽni lz ponẽtes: quare. 6. eiusdem Meministis eoz q̃ de sanitate demõstrata sũt: qm̃ q̃z multa é et⁹ latitudo. hec ãt et fno q̃dã é dispõ corpis q̃ circa Erophilũ neutra noiat. Haliab. ãt q̃rto theorice tetigit neutrũ ne videat diminut⁹ in fmone Ga. q extint recitator fideliter id nũq3 noians Ga. alibi seriose qr exẽplarit de accñ. 3. Joannit⁹ ãt secutus fuit itidẽ Ga. in tegni: ut et oẽs tres ex vna p̃deãt radice. Ad aliud dicẽdũ q̃ sanitas et egritudo sequunt p̃ncipia gñationis et vegetabilis iherenẽ et vniformit magis q̃z calor cũ ipe ex p̃mis imediatus et vniformari⁹ causent q̃litatib⁹ gñan. Et iõ p oẽ diffundit pl⁹ ciusdẽ. Color ãt spũalit⁹ ampli⁹ et superficialit. Est. n. extremitas corpis nõ pspicui de sensu et sensato. vñ pithagoraci colorẽ quãdã epipharia appellarũt. Ad aliud dicẽdũ q̃ ut ostensũ de sanitate ⁊ egritudine et ecõuersõ ñ é mot⁹ sed mutatio p̃quã ñ acqrit mediũ aliqõ in tpe. Is forma in istãti introducit opposita. Exposita é ẽt sufficiens huiõi argumentationis maioz: dria. 18. Ad aliud dicendũ q̃ nulla trãsmutatio nature subita p̃supposita tã ipa existere dictũ. n. tegni nãm nõ sustinẽ repẽtinas imutatiões i regimine cõseruatiuo ipius iã pertitus audit. Eatñ siue ei⁹ subiectũ p subitã itroducit mutationẽ i esse Ad cõfirmationẽ p Ar⁹. dicendũ q̃ sermo ei⁹ é i gradib⁹ entiũ vbibus vniuersis cui⁹ vnũ extremũ é mã dicta ile. et aliud cã p̃ma nõ i medijs cõcidentibus inter aliq̃ pticularia cõtraria. Ad aliud dicendum q̃ hoc cõcesso ñ tñ segt q̃ ppter hoc oporteat fore mediũ ab extremis seoz sũ: qm̃ mox sicut vna nã superabit altã in sanitate aut egritudine dicet sanũ aut egr̃ a dñante in mixtura ut dicebat Anaxagoras in rerũ distinctiõe. Aut formalis ppõ põnẽ imitat ut sp qm̃ qõ facit varietatẽ i cõpone aut vnitate p̃mitus varietatẽ in cõpone firmauit q̃ est sicut p̃ncipiũ et radix nature cõponibilis. ¶ Differentia. 73

Quod dolor non possit esse morbus

Oñdit: qr qõ morbũ denotat ñ é morb⁹ cuz signũ ⁊ significatũ lz possint idẽ ee subõ nũq3 tñ rõne. dolor ãt é medico signũ. oñdit nãq3 subitã alterationẽ q̃ morb⁹ é in pone aut p̃tinuitat⁹ sol'one q̃ i vmone i tegni. Adhuc dolor fz Ga. ẽ actio lesa. morbus vo actio ledẽs. hec ãt dñt siẽ actiuũ ⁊ passiuũ. Ampli⁹ dolor é alteratio q̃dã. 5. theo. hec aũt é mot⁹ morbus ãt ñ é mot⁹ cũ stabile qd dicat et iã siratũ: tertio de accũti. Est. n. bit⁹ ul' dispõ i q̃ p̃bat motũ nõ existere dr̃a p̃ti. Rursus q̃ ex opposito diuidunt vnũ non põt alterũ fieri cũ vnũ oppositoz nõ inuet alterũ ad esse. Boeñ⁹ quarto topicoz: Is morb⁹ accñs

ꝫ cā etiā diuidunt oppoſite. ꝫ dolor ē ut dictū accīs
qōdā morbū cōcomitās. Et firmat qz detestat ſpaſ
mū ꝫ febrē dicentes fore accīs cū ex ap̄ate cōtigerit
ꝫ morbū qñ ex mala p̄one: p̄mo de morbo. Palin:
Nō ledit opatiōes imediate morb⁹ exiſtit ut rō ois
denotat morbi. ſed dolor nō ledit opationes imedia
te qz tot ſūt gña lapſuū his q̄ cop̄ vtutē p̄lēt i tegni
hec aūt ſūt tria: p̄ſo p̄pō ꝫ nā cois: in qbus dolor
nō locat. q̄ ſi dicat q̄ dolor poſſit eſſe morb⁹ non tñ
ois ſz māſiuus p̄mo Fa: ꝫ tertio p̄ma. Cū. n. figit rō
nem induit morbi. hoc qdē ſtare nō pōt. qz ſm. A.
dolor ē ſubito coīriū impſſionē ſentire. Sz qō pmā
ſiuū ꝫ fixū ē ut morb⁹ ſubitū eē nō pōt vſqq̄qz: itaqz
dolor morb⁹ fore nō pōt ſi māſiu⁹ ēt fuerit. Oppoſi
tū huiōi de morbo īteriop̄ ptō: Fa ꝫ tertio p̄ma. Ad
huc qō ſine medio ut apparuit ledit opatiōes ē morb⁹
tālis vō pōt eſſe dolor cū ſubiectū ipius ut morb⁹ re
eſſerit in quo ſuſtētabat ꝫ rōne inducrit morbi ut ꝫ
eo redēte pmaneat. Eti: Accīs nō differt a morbo p̄
mo niſi p eſſe in motu ꝫ alterātione ꝫ in pmanere ꝫ fi
gi. ſed qō pmutat ꝫ alterat pōt getari ꝫ figi ceu deal
batio cū in terminū venerit pfectionis ipius. Dolor
itaqz morbus pōt eē. ¶ Propter p̄mū ſciēdū q̄ ter
mini hui⁹ q̄ſin apparuerūt p̄us ꝫ de his videbit ēt
76. dīa. Res quoqz p̄ter naturā lz plēs aliqñ ponā
tur tādē ad tres coīter ſolent reduci q̄ ſūt cā morbus
ꝫ accīs. In p̄ncipio vō de inge. hi: q̄tuor extra nām
ſupuemūt: corruptio. ſ. actiōis: corruptio compōnis
actionē faciētis cā cōpōnis ꝫ accidēta cōpōnē cōco
mutantia. Corruptio tū actionis ꝫ p̄pōnis ad idē ut
ad morbū reducīt ita ut ꝫ pu⁹ remaneāt tria ad mo
dū quo in reb⁹ extant nature tria: puta mā ꝫ forma ꝫ
ex his cōpoſitus atqz diſpōnes p̄ñtes id ipm. Cum
his qdē trib⁹ pticulari⁹ exp̄mīt interdū paſſio dolor
ꝫ nocumētū. Dia quoqz huiōi i hoc cōuenīūt cōi q̄
q̄litates exiſtūt. Differūt aūt in diſpōne ꝫ hitu paſſi
one ac paſſibili q̄litate. Et cop̄ ēt oīa p̄ter nām ſunt
niſi q̄ paſſio in q̄dā eius acceptione qd nature no
minat ut oſtēdet. Eſt aūt cā diſpoſitio ſeu habit⁹ q̄ le
ſio cōſurgit mediate. i B. n. differt a morbo: q̄ huiōi
impſſio exiat imediata: cauſe āt cū medio: aut id qō
p̄mo ē ꝫ ex quo puenit ſuētio alicui⁹ diſpōnis i cor
pe hūano aut ei⁹ fixionis: p̄mo Fa ca. p̄mo dicem⁹ q̄ cā
in libris medicop̄ rē. Et ipa ē triplex: p̄mitiua añs ꝫ
cōiūcta ſiue manifeſta p̄cedēs ꝫ iherēs Galiab. Diſ
fert ēt cā a ceteris p̄tactis velut agēs p̄mitiū ab his
q̄ ab eo p̄ducunt. ſicut. n. lapillus ſeu laterib⁹ coor
dinatā adinuicē vno motu moueat vſqz in vltimū cō
ſequent alij tali motu ceu anthomatib⁹ ē videē mira
bilibus: ita ꝫ poſtea cā ꝫ p̄pe cōiuncta uel p̄mitiua
ponit morb⁹ quo poſito cōſequit accīs nocumētū
paſſo ꝫ dolor ſuo mō. Differt nāqz morb⁹ ab accīte
qñ morbus ē qd p̄ncipaliē ledēs ꝫ. q. ſubiectū. Acci
dēs aūt nō ledit vſqz ſed ſecūdariū ꝫ velut qddam
ſubſe quēs. vñ appellat ſynthoma. i. cōciſio uel geni
men ſeu p̄ñs ut equocato tollat aut accīs ſbaz q̄li
ficat ꝫ morbū p̄comitat tertio de accīti. Adhuc mor
bus cū ſit diſpō dicit rē ſuā magis i facto eſſe ut i diſ
poſitione uel hitu. Accīs vō cū ſit alteratio p̄ter na
turā ꝫ vlr paſſio ꝫ paſſibilis q̄litas extra nām exiat i
fieri ꝫ alterari: ꝫ interdū ut appebit in facto ſiſt eſſe.
Et qz morbus cōplexionalis ꝫ p̄pe ſimplex vitio ca
rēs humorali ceteris ampli⁹ rē ſuā dicit in facto eſſe
ut in marāſmo p̄pe verius ſibi rō debeat morbi cuz
figat quietatus p ampliuſ. Eſt ꝫ p̄plio alijs digniot
naturis. hec. n. p̄ ceteris factū eē denunciat cū nulla
ibi ſit alteratio rōne cāe: abſceſſit. n. Sed adhuc in
ſubiecto ſit pua alteratio ip̄o ita ut habēs ethicā nō
p̄cipiat eā de diſtēpantia ineq̄li. In alijs tñ morbis
lz alteret ſubiectū nō parū. vñ p̄bt. 7. Egritudo qui
dē motus ſanitas vō geo. Cauſa tñ utcūqz cū ſiſtit
getata ꝫ p̄pe cōiūcta. cōueniūt aūt morb⁹ ꝫ accidēs
ac ēt cā in eo qō eſt p̄ter nām fore. Gfa huiōi ſigdez
noſce q̄ egritudo facta tripl'r dicit. aut p̄pe cū nul
lā habeat intus cām ut ethica. uel cōiūcta ceu cū cā to
ta añs poſita eſt ſubconiūcta ut in vltimo febris pa
xiſmo: ut aphoriſ. quarta ꝫ interiop̄ p̄mo. Tertia ſpe
cies dyſenterie dicit egritudo facta ꝫ p̄ſtructa ꝫ p̄o
p̄ie reſpectu duarū p̄cedētium q̄ magis ſūt in fieri.
Paſſio ſiquidē in fieri ſonat ꝫ alterari q̄ ꝫ multipli
citer dicit. 5. metaphy. Une quidē q̄litas ſm quā cō
tingit alterari ut albū aut nigrū ꝫ talis paſſio pōt ſz
naturā eſſe. ſentire. n. eſt quoddā pati. 4. de anīa. de accidēti
bo de aia: ꝫ ſil'r intelligere in illius tertio. ꝫ talis paſ
ſio nō eſt corruptiua ſed potius ſalus ꝫ pfectio patiē
tis. Dicit ꝫ paſſio que in naturam agit ꝫ aliqd ab ea
abijcit cōtinue. vñ ſexto topicoꝝ: Oīs paſſio magis
facta abijcit a ſba ꝫ alterationes ſimiliter nociue ma
xime triſticie ꝫ calamitates magne paſſiones dicunt
Differt equidē paſſio ut apparet ex his ꝫ Ga. teſtan
tur a morbo eo q̄ ip̄e dictus eſt in facto eſſe: paſſio
vō ſemp in fieri. Adhuc paſſio eſt p̄ter naturam ꝫ
aliquādo ſm naturā. morbus aūt p̄ter naturā ſo
lū. Diſtat vero ꝫ hec ab accidente cū paſſio ſit in mo
tu oīo ꝫ ſm naturā quādoqz. Accidēs vō nō in motu
ſolū ſed aliqu ādo in habitu uel forma ut cū fixionem
recipit ꝫ p̄ter naturā eſt oīo. Nocumētū aūt eſt cōci
ſio ſeu leſio a morbi actione cauſata. Nocumēnz
n. actus ſynthoma ē aialis. Ga. Jpm aūt ſiue leſio ē
ut gen⁹ ad paſſionē p̄ter naturā ꝫ ad accīs. Nam
accidēs eſt nocumentū actionis p̄ñs morbū. 6. theo
rice: ꝫ tertio p̄ma. Soda eſt leſio in mēbris capitis.
¶ Circa p̄dicta dubitare p̄tingit: q̄ dictū eſt accīs
aliqñ fore in habitu ul' forma qō nō videt: q̄ tertio ō
accidenti: Accidēs ē ex alteratio eius qō ſm naturā
q̄ dicit p̄pria ipſius rō marime: ſed lz morbus ſit ex
alteratio huiōi non ſimpl'r ſed ſm qd. Eſt nāqz exāl
teratio in diſpōnb⁹ eius qō ſm naturaz ita q̄ mor
bus eſt in diſpōne uel. q. Et q̄ huiōi in fixione q̄dā
conſiſtit ꝫ hitu. Accidēs vō non ē in diſpōne ſed i al
teratiōe tñ. ¶ Propter qō dicendū q̄ accīs nūqz
ē i hitu ſiue forma ſed ſolū i alteratione ꝫ motu ut co
git inductū. Sed accīs id qō ē accīs pōt cū figit in
diſpōne uel q̄le fieri ſicut oñdet hac via doloꝝ mor
bū ut mōſtrabit poſſe fieri: ſz tūc aduerſari⁹ dicet di
ſtinctionē hāc poſſe adaptari ēt paſſiōi. Propt qō
forte dicēdū p tāto dixiſſe Ga. accīs fore i hitu uel
forma qñqz ut notet. q. mediū inē paſſionē oīo hītē
eē i alterari ꝫ fieri: ꝫ morbū in facto eē ꝫ alterato: ita
ut aliqō ſeuop̄ accidētiū ei affinitet non modicū qō
indicatū ex inducto: interiop̄ p̄mo. Adhuc dubitaſ
qñ ibidē morbus nō eſt aliud niſi motus eē naturā
Sed accidēs ēt p̄ter naturā exiat motus. vñ videt ac
cidens oē morbū fore. Dicēdū ſicut ſcribit ibidē q̄
alteratio ul' mot⁹ ē duplex. Un⁹ cū i p̄mā ſibilē dene
nerit diſpōnē ꝫ tal' egritudo exiſtit. vnde dictum q̄

egritudo est motus: sanitas aũt quies. ab illa. n. modica in ipa cõcidente trãsmutatione utcũqz põt motus dici cũ cõfusione tñ. mor. n. figit illa modica alteratio essentialit ledẽs actiones. Est ꝛ alter motus q̃dã cõmutatione in alterãtione pmanens totus nõ dũ habituãs ꝛ aliqd figẽs q̃lis motus est accidens ceu dealbatio late suscepta ẽ triplex. Una qdẽ q̃ tota est iã in termio ad quẽ ita ut man⁹ cesset mot⁹ dealbãs q̃ morbo assimilat eq̃li fixo. Alia cui⁹ aliquid ẽ in termino. dealbãs. n. fuit in ipo sed adhuc reiterat ꝛ fit in via ut pfecti⁹ dealbet. ꝛ talis morb⁹ est fiens. Reliqua qdẽ in q̃ nũq̃z adhuc deuenit in terminuz sed semp existit in alterari ꝛ in fieri ꝛ qõ accñs ẽ tale sic igit alt⁹ motus est morb⁹ ꝛ alius accidẽs. Et passio silr ẽ huiõi motus. Ipa. n. ẽ alteratio q̃ circa materiã uel motus adhuc fiens. que ãt pmanens alteratio dispositio seu egritudo. Accidẽs vo qõ pter nãm accidit animali: tertio de accidenti. ¶ Propt secundũ vo sciẽdũ q⁹ Solipicus pmo de ige. dixit doloꝛes ẽ morbũ. Itaqz hic erit q̃dã mutatio corp⁹a nãlib⁹ q̃litatibus ad extra nãm deducẽs. Dicebat ẽt q̃nqz morbũ doloꝛ accidere quẽ Ga. deridet ex multis. Sed ipe ac. A. videt ad istud q̃situ cũ distinctiõe ꝓtacta rñdere distinguẽtes doloꝛẽ duplicẽ. s. mãsiuum infixũ: ꝛ eius oppositũ. Primũ dicũt fore posse morbũ: scõm aũt mime cũ in alteratione oimoda ꝛ fieri cõsistat. vñ interioꝛ ꝓma: Ego qdẽ dico q⁹ tũc ptes patiunt solũ qñ nõdũ hñt dispõnẽ pmãsibilẽ quem admodũ in doloꝛe capitis ꝓpt hũoꝛes in vẽtre cõtentos. Si. n. qs voluerit de noib⁹ litigare pati ꝓpue caput dicet cũ vẽtri cõpatif: egrotare vo cum se p se ipm patiat. vñ in ꝓmo de morbo fm mõachũ: Prima qdẽ spẽs morbi est illa quã dix necnõ ꝛ doloꝛ cũ pmanet i coꝛpe ex caloꝛe solis seu ignis. A. quoqz ꝓmo fa. Plerũqz ẽt accidẽs ipm fit egritudo quemadmodũ doloꝛ capitis q ex febre accidit cũ qñqz figit ꝛ tãdiu fit mãsiuus donec fiat egritudo cũ febris recesserit ꝛ pmãserit doloꝛ. tũc. n. relinqt nãm sẽãle ꝛ vmbre ac nãz induit. q. sbiecti ac p se stãtis. ¶ Propter qdẽ tertiũ sciẽdũ q⁹ idẽ diuersimode põt eẽ morbus ꝛ doloꝛ sicut idez põt eẽ passio ꝛ synthoma rõne dfnti. vñ tertio de accidenti: Cõtigit qñqz idẽ ꝛ passionẽ noiari ꝛ synthoma significat⁹ alt⁹ exist⁹ eis fm aliã ꝛ aliã rõnẽ. Doloꝛ nãqz põt dupl'r accipi formaliter videlz inq̃stũ doloꝛ ꝛ mãlit id qõ ẽ doloꝛ Primo qdẽ modo doloꝛ nullo mõ põt esse morbus cũ sit in alteratione oimoda: ꝛ nũq̃z aliquã adeptus pmanẽtiã fuerit seu stabilitatẽ. vñ q̃rto de accidenti Doloꝛ nõ fit postq̃z incisũ aut scissũ: sz donec i ipsa passione sũt incisiones ꝛ scissure. q̃zuis aũt morbus dicaf ẽt pter nãm motus: hic tñ stabilitatẽ seu pmanentiã ẽ adeptus. Secũdo ãt modo doloꝛ põt morbus eẽ cũ pmanẽtiã quãdã possit acgrere ꝛ nõ in oimoda exist⁹ alteratione ꝛ ꝓpe cũ eius absoluaf. q. subiectũ. ipse quoqz figaf in pte. tũc. n. morbus reddit cũ opationes p se ledat. Huiõi qdẽ declaratõ ex istit. q: doloꝛ ꝓmitus acceptus ẽ q̃dã passio ꝛ passibilis q̃litas pter nãm tñ. In his aũt ꝓpe ac imediate ẽ motus. s. alteratio: dria oñsũ ponit. Nã i hac specie q̃litatis locant ꝓme q̃litates ꝛ tertie q̃ oio i alteratione ꝛ vicissitudinali pmanẽt trãsmutatione. Et iõ doloꝛ ꝓpus ex eis cãtus nũq̃z poterit rõnẽ morbi que q̃dã pmanẽtiã dicit hre. Doloꝛ aũt susceptus mõ alko cũ fixionẽ quãdã ꝛ pmanẽtiã suscepit nõ i tertia sed potius in ꝓma locaf specie q̃litatis in q̃ nõ ẽ motus nisi p accidẽs: sicut neqz in aliꝭ nisi ꝓpter motũ ꝓexistẽtẽ in pssione ꝛ q̃litate passibili. Et iõ cũ morb⁹ ꝛ cã dicãt pmanẽtiã quãdã ꝛ fixionẽ lz fm magis ꝛ minus eo q⁹ qddã coꝛ ẽ hitus: aliud vo dispositio in ꝓmo eas locauit Ar'. q̃litatis mõ. Cũ igit doloꝛ talẽ adeptus fuerit stabilitatẽ ꝛ imutationẽ nõ est incõueniẽs ipm posse fieri morbũ. Et hãc qdẽ subtilioꝛẽ sniaz lz non exꝑsserit: olfecit tñ Ga. Volo itaqz q⁹ in morbo nõ sit aliq̃ motiua ꝓpe salte rõne cãe alt⁹atio sed ẽ q̃zpl'm iã termiata: i doloꝛe aũt mime nisi cum figaf i mẽbꝛo. Et iõ qñ figit cũ magna po alterationis tollaf sentif tñ nõ tñ cũ iã declinquẽs põnẽ malã diuersaz eq̃li accedat põni. Hoc ãt ẽt põt exẽplo manuduci sensibiliori velut cũ qs imaginet caliditatẽ coꝛpi occurrisse: ad cui⁹ subtractionẽ mor. q. rẽouet coꝛpis calefieri cũ nõdũ impsserit sz totũ adhuc cõstet in alteratione ꝛ fieri qõ doloꝛi ꝓportionaf. ꝓ ut aliud ẽ a morbo ipm ꝓis tãqz coꝛp⁹ vmbra: lz ꝛ intelligere caliditatẽ coꝛpi iã fore impssaz ita ut ꝛ recedẽte calefaciẽte remaneat caliditas i coꝛpe ut i calefaciẽtib⁹ ethicã ꝛ ephimerã ꝓducẽtib⁹. qb⁹ qdẽ cessantibus adhuc remanet caliditas i ꝓte ut oñdit caloꝛ ꝛ frigus positus i tertia ꝛ ꝓma specie q̃litaf. Sz huicsili⁹ reddit doloꝛ q eius moꝛa ꝛ marie suo susceptiuo ꝛ inheręte semoto morbus efficit. Et hic qdez doloꝛ erit ex subita cansatus alteratione magis. quin. ꝓuenit ex cõtinuatis sol'one mime põt figi ꝛ mãsiuus reddi cũ ea in alteratiõe cõsistat pamplⁱ⁹. Notandũ tñ subtiliter cõsiderãdo q⁹ ꝓxñs doloꝛ ꝛ q eõ sequent mãsiuus redditus nõ ẽ vnus cũ subiectũ sit aliud ꝛ aliud i quo figif ꝛ tẽpus fixionis ipi⁹ sicut caliditas ignis ex ipso insertũ impssa. hec. n. a ꝓri generata uel ceu nõ est idẽ oĩariã dealbatio ꝛ termin⁹ ipius cũ alteratio ꝑcedẽs terminet ꝛ ut id amplius i telligat: dria cõsideret. 109. ¶ Propt ãrtũ vero ad ꝓmũ dicendũ q⁹ doloꝛ inq̃stũ ostendit egritudinem nũq̃z posset esse morbus cũ in alteratione consistat oimoda sz morbus efficit q: getaf aliqualit illa. Ad aliud etiã appz q: doloꝛ inq̃stũ est accidẽs formalit ẽ actio lesa. inq̃stũ vo naturã induit morbi efficit ut ipe ledẽs sit actionẽ. Ad aliud silr dicẽdũ. visuz ẽ. n. quo doloꝛ sit alteratio ꝛ quo non. Ad aliud dicendũ q⁹ q̃stũ est q⁹ ex opposito diuidunf vnũ nõ põt reliquũ fieri. Ad aũt tñ q⁹ vnũ est subiecto põt fieri diuersa fm distantes realitatis etiã rõnes. Scõm. n. q⁹ doloꝛ extat in alteratione aut in getatione sere q̃dam ꝛ pmanẽtia efficit aliuz ꝛ aliuz. Ad cõfirmationem dicendũ q⁹ illi ponebãt fortassis idẽ esse morbũ ꝛ accidẽs fm idẽ nõ diſptiẽtes oio. Aut febris quecũqz rõnem hz magis morbi q̃z accidentis. de quo quarti cañ. exordio intende. Ad aliud etiã apparet doloꝛ. n. ꝓut est accidẽs nõ ledit actiões cũ sit actio lesa verũ ꝓut morbus p seipm. Et quia ꝓpius rõ doloris est ut sit accidẽs ꝛ non morbus iõ sub rõne accidentis ꝛ non morbi coĩter assignaf. Ad aliud dicẽdũ q⁹ si doloꝛ esset oio infixus habituatus tam sere oẽm rationẽ doloris amitteret: non tñ cũ infigi dr sibi illud oio aduenit lz tñ quo ad quid infigaf nibi lominus in alteratione pmanet quadã non tñ simili priori: ꝛ ideo non tantã hz in sensu lesionem inferre cũ in malã complexionẽ accedat equalem.

Quius occasione subsequēter q̄siti dubitat: An stupor sit dispō uel accīs puta dolor: vi dek nāq̄ dispōnē sore: interior fo. vñ Serapio: Uincēs in hac egritudine humor est frigidus ⁊ tertio fa: Stupor ē morb⁹ officialis: qđ Ga. cōtra Archigenē conat mōstrare in ptact ingens q̄ sicut se hz vlcus ⁊ apa ita dolor ⁊ torpor. sed apa nō ē vlceris dria: vex morbus ē alius ceu vlcus ⁊ carnis de perditio i tegni lib⁹. 3. Quare neq̄ dolorīs torpor erit cā cū sit friditas q̄dā magna verū res q̄dam ab ipo altera. Rursus qđ curat dolorē nō ē dolor. Idē n. nō pmit se ipz. sz stupor dolorē curat. vñ aphoris. 5. Stupor mediocris dolorē minuit. Adhuc morbus pōt cāri a cā pmitiua. sed stupor causāt a friditate ve hemēti ut apparet in iter agentib⁹ tpe frigoris intensissimi. Rursus cātur stupor ex cōstrictione ac ex tactu torpiginis adhuc viuentis ⁊ silīb⁹ q̄ opilationez vident causare. Ampli⁹ si stupor esset dolor continue dolerēt stupida. sed non dolēt hz sentiāt passionē nisi cū mouean. Cōcludit igit ex his Ga. q̄ stupor sit morbus ⁊ nō accidēs seu dolor. q̄ aūt sit accidens scribit q̄rto de accidēti puta ppriū sensus tactus: ⁊ q̄nto eiusdē ac ēt i de typo. vñ Haly. Epilepsia spasmus stupor tremor ⁊ saltus ē accidēs sequens egritudinē q̄re stuporē vnā ponit specie doloris pmoq̄ fa Eti: Interior fo. In dentib⁹ ⁊ ginguis fit passio q̄dā quā vocam⁹ stuporē: sz passio ē accidēs tertio de accidēti. Palin: quarto eiusdē. Torpor ponit ex difficili sensibilitate ac mobilitate. he aūt sūt accidentia Itidē. frida discrasia oio videt torposos facere aiales actus. Hz ipa posita ē pri⁹a Ga. dispō ab ea vo eōsequit accidēs. Torpor igit erit accidēs ⁊ nō morbus. ¶ Propt pmū qđē sciēdū q̄ torpor stupor obdormitatio siue cōgelatio ē q̄litas praua ex penuria delationis spirituū sensibiliū in corp⁹ causata: Dicit aūt qualitas prava: qr cōis ē omni rei pter naturam nondū. n. ostensuz est vtrū sit morbus aut accīs. Dicit ⁊ penuria qr qñ spiritus sufficient irradiat corp⁹ sensitiu⁹ sanitas exrat. Cū aūt phibet oio insensibilitas causat: qñ vo medio iteruenerit mō stupor efficitur. Dictū est aūt sensibiliū spūum eo q̄ stupor machinat cessi sensū ⁊ tremor in motū ꝓpus ordādo. Lesio aūt in vtroq̄ vna in palysim pducit. Impropē vo stupor cōcidit cū tremore maxie qñ fuerit imēsus Et iō dictū est cōponi ex difficili sensibilitate ac mobilitate: quare tertio fa: Stupor est morb⁹ officialis faciēs euenire in sensu tactuali: nocumētū. s. aut destructionē aut diminutionē cū tremore si ē debil aut cū mollificatione si est cōfirmatus qñ nō solū virt⁹ sensibilis phibet a penetratione verū ⁊ motiua. Dicit vo q̄nq̄ stupor admiratio ceu qñ plus afficit aiam cū ipi⁹ sit quedā passio iuxta illud: Papa stupor mūdi. Nō raro aūt corp⁹ pamplius. ⁊ hoc aut fz totū cū lesio fuerit in cerebro ⁊ maxie in pte anteriori. aut fm plures partes puta qñ aderit in nucha. ul fz aliquā partiū sicut cū fuerit in aliqno nervo ceu dentibus attribuit ex comestione acidoꝝ ⁊ pōticoꝝ. Differt aūt inf stuporē cōem ⁊ epilepsiā: apoplexiaz ⁊ cathelensim. qr ille sit in pte anteriori cerebri ex friditate uel ca. ⁊ humiditate: iacetq̄ patiēs oculis clausis ⁊ subet importare videt. Apoplia ⁊ epilepsia pl⁹ accidūt i medio cerebri ex humore maxie frido ⁊ humido. Cathelensis qdē ex friditate uel siccitate ꝓmixta cū oculis iacēdo aptis. vñ Ga. fa aphoris. tertio cō mēto: Si vo siccitati ꝓmixta frigiditas fuerit cathalē sim. i. cōgelationē facit. qualitates. n. ipsius dilatari ⁊ claudi palpebras phibent: quarto interior. Est āt stuporis cā multiplex. Interdum nāq̄ inducit a frigiditate constringente ac semi mortificāte sensus vtutē: aut a calido spiritū resoluente: iuxta illud apho ris. 5. Calidū nocēs frequent vtentib⁹ mentis stupurem inducit: seu a siccitate ac hu: suppluis. uel a replone humorali siue vētosa aut a vtute aliq̄ occulta ut torpigine ⁊ vlr veneno calido uel fri. aut ligatura strictiori. Quid aūt sit dispositio morb⁹ accidēs ⁊ dolor visuz pus: dria. 72. et. 73. Modi aūt dolor scribunt q̄z plures interior ⁊ pmo fis: puta stupefactiuus fz Archigenē ⁊ plurimos pulsatiu⁹ grauatiuus pungitiuus extēsiu⁹ cōpressiuus cōquassatiu⁹ pforatiuus mordicatiuus acualis contritiu⁹ infixiuus spōtaneus pruritiuus seu scalposus aspatiu⁹ lassatiuus. Quor cāe ac suba ibidē ostendit. ¶ Propt secundū qdē sciendū ipm appere iā arguē: quidq̄ de ipo tenēdū tertio ⁊ q̄rto apiet dicēdor. ¶ Propt tertiū vo sciēdū q̄ stupor pōt dupl̄r accipi: aut p opilatione porox attenuatoria uel coartatoria in nervo accidente spūs sensibilis delatiuo uel eox largitate siccq̄ stupor ē morb⁹ officialis cū accidat i poro sub plasmate locato: qđ. A. fortasse pcepit dicēs cū fore morbū officialē. aut qr i eo cōcidit ppt tremorē pti figuratio prava fm Ga. ⁊. A. Opilatio nāq̄ ac largitas siue figuratio prava ē morb⁹ sz talis est stupor. Causarū nāq̄ ipi⁹ plres inducūt opilationē: nōnulli vo dilatationē ut q̄ ptinēt caliditati: aut pranitatē ut tactū figure. Morb⁹ igit est officialis. sz cōsidictū est supius p Ga. q̄ stupor ē friditas q̄dā magna. Dicendū q̄ friditas dupl̄r pōt illa cōsiderari: aut in se put impssa ē i pte inde ledēs sensibilē opationes ⁊ sic ē morb⁹ cōsilis: uel fm q̄ opilationē cāt in mēbro cui occurrit ut tactū ē: ⁊ ita ē morb⁹ officiāl ceu scribit interior tertio q̄ hu. grossi abūdātes q̄nq̄ qdez ut organice ptcule nocēt. interdū vo ut ꝓsili. nā fm obstructiones poror ut organice fm alterationes crasis ꝓsili. Si aūt cōsideret stupor put ē difficilis q̄dā sensibilitas ex causis uel morbis ptactis coangustātibus aut dilatātib⁹ cāta sic ē accidēs cū sequāt eos ut vmbra corp⁹. Et verius ē dicere ac ppriius q̄ sit accīs q̄z morbus: qđ ostendit modus ipius essendi q ē fieri ⁊ trāsmutari. Cū. n. libē ptrāsiuit spūs aiāl in corp⁹ ē sanitas eo q̄ ē in facto quodā esse ⁊ ptinuato. Cū vo nullo pagrat modo eadē rōe est egritudo Sed cū est in medio istox in alterari existit ⁊ pmutari ⁊ tūc torpor efficit quod mēbri ostendit cōpassio Est igit accīs quod est qdā dolor modicus cum eo q̄ aut fiat in mēbris de se pauci sensus ut dentibus dria. 42. uel quia spiritus sensitiuus impedit liberē transire. Sic igit consentio cum Archigene magis ⁊ alijs non paucis q̄ topor sit accidens varius. Et qs ētdolor q̄z dispō ipropriius dicta. ¶ Propter q dem quartū qd dicendū apparet. n. suis q̄ ipi⁹ audita curriculis. qs tñ gra discalcie plenioris volet rōnib⁹ forte dicere Ga. Ad primū qppe rūdens interimat qppe similitudinē quā inducit simpliciter absq̄ probatione cuius iam visa est interēptio. neq̄ cōcedet stuporē friditatē quādam esse magnā verum potius accidens illius ut apparet de accidēti ⁊

interioribus non parū. Ad aliud dicendū q̄ dolor & torpor pōt curare dolorem & torporem differenti tamen ut ostensum: dīa. 153. Idem potest etiā seipsum per accidens perimere. Ad aliud dicendū q̄ illa cuz imediate inducit prauaz dispositionē in parte a qua demū causat stupor ut visuz. Ad aliud apparet similiter quia concessū est impropue stupore p̄dictā opilationem fore. Ad aliud dicendū q̄ quādo stupor intenditur etiā sine motu aliqualis percipit dolor cum quadā formicatione mordicatiua. Et vniuersaliter Ga. loquit ut victoria cupiēs obtinere complendēs quod omne. Ad ea vero que alterius partis dicēdū magis ipsā concessa. Sed tamen ad secundū dicendum q̄ passio sumit aliquādo ꝓprie put est in fieri & transmutari naturaliter aut preter naturā. Interdum vero impropius p̄ morbo ut in ꝓposito: dīa 73. Alia quidem iuste plus stupore conuincunt fore accidens.

Differentia. 74

Quod non sit morbus

Quis cōpositionis ostendit quia morbus ē qui actiones essentialiter ledit. per compositionē aūt non fiunt actus cū per partē pficiant consimilē cuius cōplo est natura sed iuuamentū constituunt: dīa. 93. Itidem: Omnis morbꝰ putatus cō positionis videt esse ꝓnis cum ea ab ipsa dependere videtur ut effectus a causa: cum complo sit factor membri: dīa. 17. Amplius si esset morbus in cōpositione cū diuidat in plasma quātitatē numerū & positionē siue sitū iam morbus nō esset in genere qualitatis. neq̄ posset curari saltē existens in numero & quātitate cū eis nihil sit cōferiū. Plasma nāq̄ diuidit i formā porū seu viā receptaculū uel concauitatē & superficiē. In forma aūt saltē essentiali nō reperit cōtrarietas neq̄ in superficie cū quātitatē modus extet. numerus ēt & quātitas seu magnitudo sunt quātitates & situs sīr aliud a qualitate genꝰ existit. Adhuc videt hic morbus in morbo superficiei cōtineri cuz sit asperitatis & lenitatē q̄ positionē in p̄dicamētis notā tur importare. Rursus positio ē spēs quāntatē: morbus aūt nō sed qualitatis. Nō igit in cōpositione ē morbus: cuiꝰ oppositū sentiunt medici. Palin: In tegni genera lapsuū sunt eadē his que virtutē pficiētū q̄ & ipsiꝰ ostendit destructio. Propter q̄ & morbus eis aliquis erit. Propter p̄mū quidē sciēdū q̄ quid sit morbus q̄q̄ cōpositio: dīa ostendit. 71. & 73. Sciendū aūt morbū ꝓnis seu coeqlitatē fore aliū a morbo cōposito corpis. Cōpōis nāq̄ dī in natura factus mēbris officialibꝰ ascripta. Est aūt cōpositus cū plura cocurrunt in vnum. & hic quoq̄ multiplex. aut q: in eo tria morbor cōponunt genera ꝓnis. s. ꝓnis & nature cōis ut apa p̄mo ꝓa ca. 5. uel q̄n plures morbi cōponunt adinuicez diuersi exītes fm formā aggregatione q̄dā ut aceruꝰ lapidū vnū cōstruētes morbū de morbo p̄mo: ut i buiōi appenditio apparebit & dīa se. Propter secūdū vo sciendū q̄ qdā cōibus motiuis alīqliter tactis a veritate recessere putātes trīa in cōplexione fieri morbos ꝑpter ipiꝰ p̄mordiū supra compōne: dīa. 63. Quidā ēt estimauerūt solū febrē materialē egritudinē fore: aphoris. 4a. Alij aūt ut videbit ꝓpnez solaz fore morbū. sed qd de hoc apparebit. 3. Propter ipz qdē sciēdū q̄ morbꝰ i ꝓpōne reperit. Nā morbꝰ ē dispō uel habitus actionū actualiē destructiua. talis aūt q̄ in ꝓpōne. Si. n. opatio pficī debet nō solū requirit cōplo sicut aie instrm̄ p̄ncipaliꝰ: verū ēt cōpō p quā actus ꝑducit in esse cōpsitū pfectius lz in ētute particule consilis: dīa. 63. Notandum tīn q̄ lz morbus ois sit qualitas ut dispō uel habitꝰ: dīa. 71. quidā tū in alijs fundant generibus: sicut relatio alijs p̄dicamēt innititur. Morbus nāq̄ plasmat qualitas est & in ipa fundat. forma. n. & circa aliqd ꝓstans figura quartū genus est qualitatis. morbus aūt superficiei demū importat cū sit leuitatē & asperitatis q̄ sunt qualia q̄dā circa positionē existentia. Ex eo nāq̄ q̄ partes sic sūt disposite ceu vne alteri⁹ eminentes uel equaliter in planū nctēs talis i sensū relingt dispō Morbus vo numeri & quātitatis ut cōtinue ac positionis est q̄litas in quāntate uel positione fundata. vñ tertio coll3. In officialibꝰ mēbris est morbꝰ in q̄litate & ēt est in quātitate. Et subdit q̄ ēt in positiōe ac colligātia. Numerus. n. quātitas seu positio non ē morbꝰ sed mala q̄litas in eis fundata sicut lapis aut vermis morbi nō extāt sed malitia dispositionis uel habitus ipor essentialiē lesiua. Ut id vo pamphiꝰ elucescat sciendū q̄ virtutes p̄marū q̄litatū elariū in quibus ipor odor saluat formarū: dīa. 16. cōstruit mixtū cui ꝓprius iō natura ꝓnis inexistit. Qualitatibus aūt id p̄insoume virtute regulante informatiua dearticulat q̄litate quātitate ac positione aptꝰ ita ut in ipm resultat q̄litas sanitas exīs: aut egritudo q̄ i pluribꝰ p̄dicamentis repit. Ipsā nāq̄ in p̄ma est ut tactū p̄mitus specie q̄litatis dispōne uel habitu. Cōsequent fulcit in ārta q̄ in forma & circa aliqd exīs figura: rectitudo curuitas & q̄ taliū qualis in mēbris ē maxime cū alijs rectitudo tori & tortura recti: rotunditas q̄drati ac quadratura rotūdi. Et is morbus fore dī in plasmate seu creatura fm q̄ inde actꝰ realiter ledit. Reperit ēt huiōi q̄litas i quāntate cōtinua puta in magnitudie & puitate put his ut tactū essentialiē ledit actus. Aut ēt taliē in discreta puta numero ut fundat in situ seu positione: quo nēpe coiter a medico suscepto i locū siue vbi & societatē uel colligātiā seu p̄dicamētū bitus seqstrat. Sic igit magis in q̄nq̄ p̄dicamēt puta quātitate q̄litate pōne ac demū vbi & bitu reperit morbꝰ & in pōne ut ēt appebit duplici. In bīi aūt p̄pe non esse morbꝰ nisi forte fm q̄ portat portunitatē & posterioritatē sicut i egritudine appꝛs p̄ncipali ac cōpassiua. In sba qdē nō locat cū sit accīs & qō vere ē sic accidēs nulli: dīa. 15. In ad aliqd sīr nō existit cū simplr rez suā dicat absq̄ respectu nisi fortassis ꝓpr eo q̄ dispō uel bitus in gbꝰ locat est ad aliqd. neq̄ in passione susceptā eadē vere: dīa. 73. Aut actione distinguit cū. n. insit morbus. n. actiō ē ledēs ceu actus ibidē actio lesa. q: igitur apparēs nō nisi q̄tuor tandē modis possūt partiuz dearticulatiōes variari ob hoc trīa quatuor morbos in cōpōne siue coequalitate posuere velut q̄tuor sūt in cōplone solū antiquitus positi: dīa. 19. & de sanitate sīr audiēdum suo mō. Eti: Posse positionē sumi multiplr. Une qdē put est dīa quāntatis ꝓtinue. Nā quātitas alia cōstat ex partibꝰ hītibꝰ pōnem: altera vo minime. hec quidē discreta: prima vero cōtinua. Cōtinue qdē partes hīt positionē: non aūt discrete in predicamentis. que siquidem positio est partium ad aliquē cōmunem terminum ordinatio. Acciputur

ꝙ positio ꝓout est vnū decē generū rerum. ens gdaꝫ partiuꝫ situs ꝙ generationis ordinatio. ꝙ hic moduſ ꝙ nō primus amplius cōuenit cū positione quā sentit medicus fore naturam quartam cōpositionis seu coequalitatis saltē ꝑt sitū siue locum importat. Dicit enim locū ꝙ societatē uel cōitatē seu colligantiam primo de morbo ſm quē moduꝫ tertio collꝫ ea dicit p̄dicamentū habitus ingredi. Apud tamē medicuꝫ consideratione non adeo exgrentē perſpicacē sufficit hos duos modos in positione loacre cū vtrobiqꝫ q̄dam situs attendat partū ꝙ ordo quis inter ipas copulationis introducat. Sic igit in cōpositione firmatur morbus diſpositio existens seu habitus q̄ in tribus locat generibus q̄litate quātitate ꝙ diſpositione Auer. aūt visus semp alijs eminere cōcludit tria genera egritudinū intrare qnqꝫ p̄dicamenta puta quātitatis qualitatis in quāntate: ac positione in q̄litate quātitate discreta ꝙ cōtinua vbi ꝙ habere. ꝙ postea inuenit huiōi res in quādo hoc est in prioritate ꝙ posterioritate. Sꝫ ordinationē mēbroꝝ officialiū ꝙ poritatē ꝙ posterioritatē plus ponendā fore in sex p̄dicamentis sequētibꝰ. ¶ Propter quartū qdē dicendū ad p̄mū q̄ lꝫ p̄ncipaliē ñ fiāt opatiōes p cōpōnē sed magis iuuamentū inde suſcipiāt. 53. non tamen sic in eaꝫ cōtingit destructione. possunt. n. lesiōe maoꝝ factā in cōpositione corūpi: p̄mo de morbo: cum ad cōstitutionē alicuius plura regrant q̄ꝫ ad destructionē. Ad aliud dicendū p hoc apparere ac etiaꝫ p 63. dr̄iam. Ad aliud dicendū q̄ morbus cōpositiōalis est qualitas licꝫ fundet aliq̄n ut ostensum in alijs p̄dicamentis ꝙ curari inde pōt cū vere in qualitate reperiat cōsirietas. Adhuc neqꝫ medicus cōsiriū angustū accipere tentat ꝙ verū cum dicit omnes curationem suo pſici cōsirio dr̄ia. 153. Similiter apparet quō morbus in positione fundat. Quid autē ad aliud dicēdū iam apparet. Sed hic videt diuersitas ex p̄dicamentis ꝙ sex p̄ncipis cōsurgere. In p̄dicamentis. n. dictū: duꝫ ꝙ molle asperū lene ꝙ silia aliena putari ꝙ diuisione que circa q̄litatē. quādā. n. positionē videnf quodāmodo partū vtraq̄ monstrare. ex sex p̄ncipis vero inductū est nō esse ponēs sed q̄lia circa sitū essentia. dicendum q̄ sunt aliqualiter media in vtroqꝫ p̄dicamento existentia qō vtriqꝫ denotāt sermones diligenter examinari. Non. n. positū est primo simpliciter ponens esse sed dictuꝫ putari ac quēdam videnf quodāmodo ꝙ mōstrare. Simliter non scriptū ſo q̄ absolute sint qualitates sꝫ qualia ꝙ circa sitū existentia. ſm. n. q̄ aliquā passionē inferunt i sensu qua dicimur q̄leo dici possunt qualia. put vo partes rei superficiales sic aut aliter situant positiones habent importare. non. n. incōueniens est vnuꝫ qd sꝫ diuersas rōnes in varijs cathegorijs numerare Boetius in p̄dicamentis. Pater. n. ꝙ substātiaꝫ importat ac relationē. vnde in p̄dicamentis videtur sumi. positio cōiter p quacūqꝫ situatione partium ꝙ figuratione: ita q̄ asperū ꝙ lene ꝑter diuersām partiū situationē aliqualē positionē importent: qō medici videnf sentire locantes sub plasmate seu mēbroꝝ figuratione uel forma morbum in supficie ut leui uel aspera sumēdo etiā ipam ꝑt quale qd extat naturale non aūt q̄ꝫtū mathematicū. In sex quoqꝫ p̄ncipijs sumif angustius positio ꝑt situs partium ꝙ ordo differens existit ꝙ apparens valde vt sessio mstrat ꝙ statio. Et ideo rarū ꝙ densum asperū ꝙ lene ꝑ videnf positionē sic ꝑportare. At qꝫ positio iuxta sex principia sensibiliꝫ existit ideo medici huiōi ea imitando morbū in positione ordinarunt. differunt tñ ab illis quia hi positionē dicunt esse situationē ꝑtuꝫ in toto naturalē ꝙ stabilem magis. Illi vō nō solum naturalem verū ꝙ acqsitā ꝙ celeriter mutabilem.

Quērū ꝑpter quoddā i prearguſ insertū dubitare contingit circa numerū morboꝝ complexionabiliū. nō. n. videnf. 16. eē ut positū ſo de cā ꝙ a Johannitio cū. A. Quoniam quatuor simplices non apparēt esse in quibus tñ peccet simplex qualitas cū oportet ipam intendi saltē ad tertium ꝓueniens gradū si actus ledere debet. Etenim ꝑmanet sana cū excessu etiā gradus secundi: dr̄ia. 138 Ea vero sic intensa mox sibi reliquā consociabit q̄litatem ꝙ ita morbus consurget cōpositus. Et firmat quia huiōi qualitates simplices non ꝑmanent diu quin sibi associent aliās sub latitudine sanitatis etiā entes: dr̄ia. 19. caliditas. n. maioꝝ q̄ꝫ debꝫ reddit corpus siccius q̄ꝫ oportet ꝑma ꝑmi ca. de cōplexionibꝰ Adhuc non videf morbus in qualitate simplici possibilis cū materia cū humore omnis duplici partiꝑt qualitate qui etiā nō numerat tertio ꝑma: in prauis cerebri cōplexionibus. Et: Neqꝫ morbus compositus ex duabus qualitatibus absqꝫ bu. vitio. propter. n. earum inadinuicē vigoratione humoreꝫ sibi consociat. vnde 6. theo. Compositus morbus materia vacuus non erit. Solū igit quatuor relinquuntur cōpositi rōne videlꝫ qualitatis ꝙ materie ut sanguineus cholericus ꝛc. Videt etiā q̄ sint plures q̄ꝫ 16. puta calidus frigidus siccus ꝙ bu. vñ ſo de causa: multotiēs cōsirie dispositiones existunt q̄ putat esse impossibile ut calidius simul ꝙ frigidius eo q̄ sꝫ nām vnū ꝙ idē ꝑfici corpuſ ꝙ similiꝫ humidius simul sed cum hoc fit ꝙ decenter anomala nominat discrasia: quod febres ostendūt empiale: dr̄ia. 91. Sed op positū scribūt medici: ꝑpter primū q̄dem sciendum ipm fore sufficienter notū ex q̄ꝫplurimis. ¶ Propter vero secundū sciendū q̄ Democritus ꝙ Epicurus Empedocles ꝙ Asclepiades ponētes principia materialia impassibilia ꝙ inalterabilia ut athomos ꝙ quatuor elā famosa nullū posuere morbū in cōne seu in natura cōsimili inq̄ꝫtū talis cū ipse in alteratione utcūqꝫ cōsistat ꝙ inde nascat sed tñ in compositione puta poroꝝ dilatatione ꝙ angustia congregatione uel disgregatione elōꝝ. quia tamē cōsimilibus partū etiā inest cōpositio ut sic in eis morbū posuere in cōposito ceu p̄mo de morbo contra quos iuit Ar⁹. p multa ꝙ Ga. elōꝝ p̄mo potissime. ¶ Propter tertiū quidē sciendū q̄. 16. sunt morbi cōnales cōiores ꝙ notiores: quoniā exquisitiori eoꝝ distinctione p̄missa in. 31. consurgūt p̄mo apparēs p̄ma: ſm q̄ materia penetrat in membrū uel madefacit sonis pmanens tñ ꝙ ſm q̄ penetrās est apānus uel minime Multotiens tamē occurrentes ꝙ apertiores sunt q̄tuor compositi in se ꝙ cū humore: qō ostendit qñ p̄mo secundo ac tertio modo sic aut aliter contingit essentialiter consimiliū actionē ledi. hoc. n. de ratione morbi existit. Nosce quoqꝫ q̄ cōmixtio seu compositio est duplex ut dr̄ia innotuit. 16. Una quidē vera cū miscibilia i vnū quid tertiū ꝑfecte cōcurrūt. Altera sensibilis apparens quādo iuxta se tñ miscibilia

locant ab scz eo q vnū resultet vere. Quam qdē vocat Isaac in vrinis fm vicinitatē q̄lis est sanguinis t mixe: phlatis t cholef. Opponit.n.in q̄litatib⁹ oio t in substātijs nō pax. Dan.vo cū phlate t cholera t mixta cū cholera t phlate mixtionē fm cū reddunt pmā:cū nō sibi opponāt oifariā. Verdeci át morbo rū ꝑ naliū famosiorū padigmata subdāt.morb⁹ siq dem calidus simplex fm Haly.t Joānitiū febris est ethica: vel melius mala pō cal'a igne vel aere calidio ri cāta cū hūore vt febris putrida. Frigidus simplex ceu algor t spasmus cātus inde:t melⁱ⁹ ei⁹ cā puta frigiditas intēsa qñ spasmus est accñs aut egritudo ñ ꝓsilis verū officialis. Frigidus vo cū hu.sicut palysis epilepsia t apoplexia. Siccus sine hūore vt spasm⁹ inanitiōis t sitⁱ tabes sicca vt senectus de marasmo cum mā sic cācer t elephātia. Hūidus qdē simplex ceu fm vⁱnus ac vacuū t fetidissimū cū tabiditate sicut inflata hydropicorū caro t squalore vacuo torpens t hūiditas corporis eius q̄ caro tūida. Ista q dē est hydropisis hypostarca i q̄ est iā illō hūidū adherens desinēs a nā hūoris pmi velut in ethica. Nō si dicat hydropis esse egritudinē mālem dria.iij.t.3. i4.dicendus q aut vere id dr̄ de ascite.vel mā sumitur cōiter ad pmā vt quattuor hūores t secūdas ceu hūiditates. Quidā vero h audiūt corpus hydropici erātū aqua.sed tūc vt egritudo ꝓposita frā t hūida cū hūore qdē vt hydropisis. Ex qr vere aiaduertēti morbus q declarat is ex q̄litate simplici fore cū hūore magⁱ ē duplici affectus q̄litate. Sic.n.oiꝭ hūor di sponit.qō appz qr febri putride palysi t talib⁹ dicti ab eis duplex exta q̄litas. Melius igr dicēdū q hu more singulari ente id nō pōt ostēdi sed cū adiunicē ītelligit ꝓpositi ceu cū sanguinis t cholꝛa ꝓmiscentur pō supertendit prava cal'a cū vterq hūorū sit calⁱus tpamētūq in passiuis fere resultāꝭ ita vt caliditaꝭ sit excedēs tali in hūore sume. Frigidus vo ꝓstituit qñ mixta ꝓungit t phl'a. Siccus qdē qñ cum col'a mixta: vtraq.n.ficca t rōne ꝓprietat ꝓpanⁱ in actiuis.hūidus át qñ sanguis phlati pmiscet.núc vo subdātur exempla cū due q̄litates simplices sociant:hꝭ dicat hayab.hm̄i morbos nō fieri.ꝓpositⁿ qdē morbus mā vacuus nō erit. Tūc siqdē calⁱus t siccus erit ethica t tabes cū calⁱtas intēsior ea q̄ in tertiāo sibi cōsocient siccitatē t verius q̄ꝫ morbus calidus solū vt seriant. Siccus aút t frūs ceu q dict⁹ inaniniōis spasm⁹ siue certus eius cā.verius siqdē q̄ꝫ scribere ipm simplicē t ethica senij:calidā vero t hu.egritudinē ac frigidā t hu.sine mā difficile est imaginari:collꝫ tertio. Dico tñ q duplicit pōt ꝓsurgere:a causa pmitiua sicut a balneo calido t hu.vel ab intra ceu cū quis sanguineus fuerit minutⁿ valde:caliditas tñ t hūiditas nō separant a partib⁹. Frigidus t hūid⁹ sitⁱ duplex vⁱ ab aere aut aq̄ t talibus:aut cū hydropic⁹ phlaticus intelligat euacuat⁹ ab aq̄. Exempla quoq cum due q̄litates hūores afficiūt in febrib⁹ mālib⁹ t apa tibus apparēt apte. ¶ Propt qdē quartū ad primū dicēdū q fm ꝓcedētes Ga.neq morbos simplices vna q̄litate p̄cātes sine mā posuere:neq etiaꝫ ꝓplexionē h⁹ dr̄ia.19.sed pōt dici ꝓncipiūt t mor q̄si aliā sibi ꝓsociāt q̄litatē:q̄ q̄litas dñans altera oppositione nō dñat remanēte late ēt eq̄li vt in discrasijs his nālib⁹ adhuc. Ex p tanto dr̄ simplex q̄litas qⁱba q̄ acgrit nō coeq̄t ꝓu ꝓfecti. Et qr nō sic appz aut raro ꝓtingūt h⁹i morbi.vñ de morbo ꝓmo q̄ in q̄ litatū ꝓparū sola discrasia egritudines rari⁹ ꝓsistunt t difficile intelligibiles nisi magna qñq pticule ad qō ꝓter nām euersio fiat. Ad aliud iā appuit qd dicēdū qr datus est mod⁹ q̄liter pñt hu.ꝓponi. Nō.n.his singularibus entib⁹ ꝓsurgūt p̄dicti morbi.vñ Haly. t Johānitij nō sunt padigmata sufficiēcia ꝛſi.A.non hos exp̄sat prima tertij:ipos nī subaudit subdēs alicubi ipos. Ad aliud dicēdū q illę q̄litates ꝓūcte ꝛſi sint efficaces hñt nī subiectū mēbrū in qō agūt pmanentes:neq aliqd būidi adducūt misi forte qd idigōnis p accñs. Ad id etiā Haly.appuit qd dicēdū cum data sint illorū padigmata morborū ꝓcūcientiora vt appet ō morbis h⁹:tertio pma. Ad aliud qd dicēdū appuit:qñ ꝓpositio morborū.i6.est pma fm veraꝫ magis ꝓmixtionē.horū át duorum quos supaddidit Ga.est iuxta vicinitatē quandā ꝓpositione sensibili: ceu cū qs color de longe aspectus attēdit appz simplex:de ppe aút vⁱ ꝓpositⁿ vt oñdit illusio visiōis cū papsides t aliū ꝓcaua in parietib⁹ appent picturā. qō colorū suppositiōe ꝓtingit. Alex.i phl'. Inⁱ albū eni t albū deducūt fuscū ita vt albū se magis repsentans vndiq visu appeat ſpeminēt.fuscū aút debilius ꝓphensiuꝫ vⁱ subsidere. Similiter quoq sensus tactus decipit vtcūq circa calitatē t frigiditatē idicans eas in vna indiuisibili fore pte cū sit diuisibilis verius t fantastica tactui:dr̄ia.92. ¶ Dria.75.

Quod non sit quis morb⁹ cōis oñdit:qr cōis morb⁹ ē solo ꝓtinuitas morbus vero est quedā ꝓpositio vⁱ ꝓstructio pⁱ nāz a q̄ nocet actus pmū illi opposita. Amp.cotū q̄ p se ex opposito diuidunt qō vni inest nō pōt alteri iesse cū vna spēs opposita nō ducat reliquā ad esse.ſz mala ꝓplexio t ꝓpositio prava ex opposito diuidunt.nō itaq eis inerit aliqō cōe vt morb⁹ positus indifferēter cōis. Eti cōis morb⁹ a quo ꝓtingit euadere q̄ttuor hꝭ tpa:ꝓncipiū augmētū statū t declinationē crisiuꝫ pmo morbus vo cōis vt iparis solutio vⁱ fieri fere i instanti. Cōis igr morb⁹ nullus. Oppositū ſuant inuiolate fere cūcti. Adhuc morbus cōis dr̄ q indifferēter ledit actus ꝓsiliū t officaliū. talis vo est solo iunctare cū ambo quidā ꝓtinuitatē seruēt: ppⁱ qō morbus dictus existit. ¶ Propⁱ pmū qdē sciendū q h morb⁹ cōis dr̄ duplⁱr. aut virtualiⁱ qr totū corp⁹ cōi ꝓtingat seu indifferenⁱ suis accidat suscipiuis vt febre:apa t cetera q̄rto cañ.tradita. Alⁱ qñ in nā ꝓtigat dicta cōi ex ꝓpositiōe t ꝓplexiōe resultāte q̄ solo dicit singularis ꝓtinuitatⁱ imparis:vⁱ iūcture:dria. i8i. Nosce quoq q hꝭ morbi predicti simplices sint tres:pñt multis ꝓponi mōis inter se t cū alijs.nā interdū ꝓponūt duo ꝓsimiles vt calid⁹ t hu.calidus t siccus.aliqñ organic⁹ cū organico sicut apa opilatione t coartatione inducēs.aliqñ organic⁹ t ꝓsimilis vt apa ca.cū febre. interduꝫ ꝓsimilis cū cōi vt cū vⁱnere febris in quo duo extⁱt morbi:se.t solꝓtinui.nō nūq̄ꝫ vero ꝓstruit ex officiali t cōi vt digiti abscisio. Est nāq morbus in nūero t cōis solutio iūcture:alia qñ tres vt apa cum vulnere t febre. Aliq vero oīs ꝓungit morbi:trinus sicut obtalmia cū vlcere i quo acuit egrediēs vnea t ad oculū aqua descendit:vngulaq ꝓducit.h.n.ser adsunt morbi vt obtalmia pura ca.apa qō est morbus ꝓpositiōis in quātitate cuius

calor morbus est ꝓsimilis. Pus vlcus solo ex̄is iſtructe. tertio vnce acumē vel egressio morbi in quātitate quartus foraminis a suo loco exturbatio morb⁹ erit positōis. qntus aq̄ q̄ morbū opilatiōis ꝓstruit. sext⁹ vero est vngula morb⁹ eno in nūero addito de morbo ꝑmo: ꝛ theoſ. 6. ¶ Propt̄ sc̄ūdū vero sciēdū q̄ democrit⁹ ꝛ Epicur⁹ cū ꝓtactis dria ꝓnt nullū pōt talē morbū ꝓpue cōem ponere: cū h⁹ i ꝓstituat ex consimili ꝛ officiali. ſz ꝓsimlē inquātū ꝓsimlē vt pus oīs sim nullū hz ponere. quare neq̄ cōem cū altera ptē nō ponat ipius. Cōpositū nāq̄ corūpit altera eius ptē destructa. Cōsiderādo tñ q: i ꝓsimli nā saluat q̄ ꝓpositōis vt tactū pus locat ꝛ h⁹ sm istos cōis morbus. ¶ Propt̄ qđ hiis tanq̄ agrestioribus omissis sciendū q̄ circa h⁹ tripler ꝓbabilis vt opinio extitisse. Galienus nāq̄ ꝓmo de morbo sentit morbū cōem illū esse q̄ in q̄dā mā euenit in q̄ mēbr̄ ꝓsimle ledit ꝛ t organicū vel si ligamētū aut artaria euellat. Cōis qđē h⁹ morb⁹ totius organi ꝛ pticule ꝓsimlis euulse. Utrūq̄z. n. dissolutū est ab ipi⁹ ꝓtinuitate. qđ āt euulsum est nō vnū pmanet ſz duo efficit. Si āt nō totalr euellat pticula: ſz sm aliqd nō erit ton⁹ organi morbus nisi sm accēs eo q̄ vna pticularū ipius ꝓstitia est passa cui⁹ est morb⁹ ꝓpue. Morb⁹ igr̄ sm h⁹ dicit cōis q: sit in quadā mā cōi in q̄ ꝙueniūt ꝓsimlia ꝛ officialia puta in ꝙuctōe q̄dā ꝛ ipor ꝓnctōe. Quidā vero voluerūt morbū cōem esse idifferent ꝓsimlib⁹ ꝛ officialibus ꝓtingēte: ita tñ q̄ vni ꝓncipalit ꝓtigat ꝛ nō alij de quo curādū supple. vñ ꝑme ſa: Morb⁹ cōis ꝑtibus euenit ꝓsimlib⁹ ꝛ instrumētalib⁹ inquātum sunt istrumētalia vt nō eis ꝓpt̄ accidere ꝓsimlibus eueniat. Nā plerūq̄z accidit iuctura ꝓncipaliter vt nullo eueniat mō ꝓsimlib⁹ ptib⁹ de quo curādum subaudi: cū tñ ꝑmo de morbo dislocatio morbus ponat organicorū ex quibus iūctura fiunt ꝓposita. Et multotiēs accidit neruo vel ossi solo solūmō. Alia vō cū his ꝙuenire videnť ꝛ differre. q̄re. 6. theoſ. Morb⁹ cōis ꝛ ꝓsimlib⁹ ptib⁹ ꝛ suis organicis mēbris sepatō est ꝓcatenationū q̄ morbus iō dr̄ cōis: qm̄ aliqñ in osse fit ꝛ nō in carne: nonūq̄z alias in mēbris ꝓsimilibus. Interdū in tota manu vel pede aut alijs ꝓpositis mēbris est ꝛ ptib⁹ oībus ꝓsimlib⁹ cōis illi⁹ mēbri. Secūdū h⁹ itaq̄z morb⁹ dr̄ cōis eo q̄ indifferēť pōt nūc ꝓsimlib⁹ occurrere ptib⁹: nūc āt officialib⁹. Fuit aūt fortassis. A. motinū: q: si simul ꝓtinuitat⁹ solo adueniret ꝓsimlib⁹ ꝛ officialib⁹ iā foret morbus vt apa ꝓpositus cū ipe apte distinxerit inf h⁹ ꝛ simplicē morbū. Auer: ſo aūt collz ꝛ tertio sensit q̄ ꝓtinuitat⁹ ꝑpue debet debet mēbris ꝓsimlib⁹. In mēbris. n. officialib⁹ hec ipsoꝑe coercitur: ſz magis ꝓtiguatio ꝛ ꝑ oīs morb⁹ cōis ꝑpe mēbris ierit ꝓsimlib⁹. vñ ait: Morbus cōis ē dupler. vnus ē solutio cō. veracis vt ꝓtinuitatis ptis cū pte in ꝓsimlib⁹ qđ magis dz mēbris cōsimilib⁹ q̄z officialib⁹ attribui. Nā solo accidit mēbro ex pte q̄ ꝓpositū ē ex ꝓsimlib⁹: ñ āt ex pte q̄ erit officiale Alf vō ē sepatio q̄ est ꝓtiguitat⁹ fmiatio q̄ non vacat solo dr̄ ꝓtinuitat⁹ cū h⁹ i ꝓtinuitas modū hēat magis ꝓtiguī ꝛ adiūctiōis ptis cū pte ꝛ talis solo in egritudinibus locāda est officialiū ptū vt ꝙiūctōe vel sepatione q̄ colligāta q̄dā existit. nam velut dico i muro duplex repit ꝙiūctio. vna qđē est vera sicut lapidū inter se p ipoꝛū h⁹ idū. altera vō nō certa sm q̄ vn⁹ p collam aut calcē alteri colligat. Sic in aialis corpe: vna qđē certa q̄ mēbroꝛū est ꝓsimiliū: alia nō vera sm q̄ ex ꝓsimlib⁹ ꝓnectūr officialia: ꝛ tandē i vtrisq̄z ex his duobus resultat vna q̄dā cōis nā vt murus ꝛ aialis corpus. ¶ Propt̄ tertiū āt sciēdū q̄ tanq̄z oium ex tibus mihi ꝑpicuo suscepta sinia ꝛ marie cū fere idez sonet diligenť ꝓsiderata: dicendū q̄ morb⁹ cōis ꝓncipalit mēbro ꝓtingit ꝓsimli. qđ indicat de cā cū dr̄: q̄ vniuersa egritudo omiomeri ꝛ simplicis ad sensum corporis: aut discrasia existit aliq̄ vel ꝓtinuitat⁹ ptū diuisio: ꝓnter vō officiali ꝛ nō eā. Et fortassis nunq̄z pōt ipis aduēire q̄n ꝑus occurrat ꝓsili: ꝛ tūc calūtiaz patit in altera pte sm̄ōis. A. nisi vt supplet audiat ille. Nō āt ita sit oñdit: qm̄ sicut ꝓpositio se q̄t ꝓpoñé ꝓncipalit ita ꝛ qđ debet ꝓpositōi. ſz morb⁹ sibi debetur vt dictū cōis. Et firmat q: officialia hñt tādē eē p ꝓsilia ita ꝑpietas ꝛ passio vni⁹ p esse alterius. ſz h⁹ esse recipiūt ab illis: ꝓstat. n. ex eis. Amp. his morbus solo dicta ꝓtinuitat⁹ ꝓncipalit dz aduenire illi in quo veratus saluat ꝓtinuitas. tale qđē est mēbrū ꝓsile cū sit vnū p essentiā ꝛ nō p colligātiā seu officiale. Adhuc illi nō ꝓncipalit accidit morb⁹ cui nūq̄z pōt ꝓtingere nisi ꝛ nāe occurrat alteri. talis āt est morbus cōis. nullo. n. mō pōt nāe officialis ꝓtingere q̄n etiā ꝓsilī ꝓtingat: eā vō pōt accidere. Cā. n. ꝓpositiōis est ꝓplectio. Morbus q̄s itaq̄z est cōis q̄ ꝛ ꝓncipalit cōsimli nature occurrit. saluat tñ q̄ morbus sit cōis q: vnius ptis ꝓncipali⁹: reliq̄ vero ex ꝓñt. Nosce quoq̄z q̄ solo ꝓtinuitat⁹ impediēs actus sensibilit totius ac maioris ptis vel alteri⁹ est morb⁹ illoꝛū. Si aūt alicuius ptis le q̄sparue sit solo modica. vel vlr aliqs talis morbus nō tā totius: ſz illius tñ ptis vt q̄spara solo imparis in digito. nō sic. n. actus exerceť nāles: dato ēt q̄ inde sequat tuamētū nature q̄lis est vene apertura emoꝛoice tertio de accēn. ¶ Propt̄ quartū quidē ad ꝑmū dicendū q̄ Ga. p ꝓpositionē seu ꝓstructionē dispositionē aut habitū intellerit. vñ mor subdit manifestū q̄ si dispositionē quandā dicerimus ꝑter naturā a qua actus nocet idē ostendim⁹. Ad aliud dicendū q̄ dio mēbroꝛū i ꝓsimle ꝛ officiale: aut nature in ꝓsimlē officialē ꝛ cōem nō est oppositoꝛū vsq̄quaq̄z cū vnū sit alteri⁹ ꝛ ad illud ordinatum dria ꝑoti ꝛ. 63. Ostēſiz. n. q̄ id qđ est nāe cōis ꝑus inexistit ꝓni ꝛ exinde ꝓpositōi. Zz. n. sit aliqua oppositio rōe modi ñ tñ rei. Ad aliud dicēdū q̄ solo cōi. cū sit actio oīsq̄z fiat in tpe q̄nto phicoū in ipa erit parte ꝛ ptē assignare. ꝛ si videat ꝑ brevitate tpis ipius insensibilis. q. existere sicut etiā synocā inflatiuā in ꝓncipio euacuādā ad syncopi ꝛ ipam remouēdo facimus p arteē augmētū hre cū phlebotom⁹ vene impingit statū cū syncopiz at aut illi appropinq̄t ꝛi nō videat ipa fere nisi ꝓncipiū hre. Aut ꝑmo Ga. veritatē hz in egritudinib⁹ q̄ sponte occurrūt q̄ nāe motū imitādo terminū ꝓsequūť. Sic. n. nunq̄z in ꝓncipio ars euacuabit cū id nō agat nā. Vel dicēdū q̄ qñ inducit solutio ista hz ꝓncipiū: deinde augmētuz cū humoꝛes fluāt ꝛ accidentia intēdant: deinceps vō cū oīa vltimēť statū: reliquū aūt ꝓñs erit declinatio.

Circa ꝓdicta vō dubitat⁹ q̄s morb⁹ sit apa: simplex aūt cōpositus. ꝛ videť q̄ simplex q: dictū est q̄ est organic⁹ Haly. 6. etiā de accidenti ꝛ interioꝛū ārto: Peccat nāq̄z q̄stitas in ipo hec aūt simplex. Adhuc ꝑmo de morbo: Apa morb⁹ est in ꝓsimilibus mēbris. tertio vō decia: Pulmoni

accidũt ãpãta membris similiũ partiũ apptoptiata. morbus ãt ptingẽs similib⁹ pubus est ꝓsimilis. passio. n. caracteriat subd. Subitare etiã facilt talia vt ãpa sit morbus organicus vel ꝓsimilis. qđ aũt ꝓpositus ꝓbat pmo fa: ca. 5. In eo. n. est mala ꝓpo dsa inepta ꝓpositio t solo ptinui. ¶ Propk pmũ qdem sciendũ q ãpa dupl'r notat. vne qdẽ p essentialia vt ãpa est morb⁹ ꝓposit⁹ trie corpous nãe ledẽs act⁹ essẽ tialiẽ. Alik p accidẽtia sicut ãpa est tumor seu grossities ꝓter nãm: ãpto de accidẽ. Hoc. n. nõ colligit essentiã ãpatis cũ sit accidẽs ꝓsecutiuũ ꝓpositois aut quãtitat. Lũor. n. nõ sp vt ꝓseq ãpa morbosius. vñ pmo de morbo. Lũor facit desistere mẽbra ab eo qđ fm nãm cũ in tantã elevak magnitudinẽ vt nocear actum aliquẽ ppẽ ꝺ ipm iã egritudinẽ intelligẽdũ. alik aũt symboma t passionẽ solũ quãadmodũ t dolorẽ Dictũ est pmo de inge. q tumor ꝓter nãm est accñs ãpatis ꝓsecutiuũ calẽ. ¶ Propk secũdũ vo sciendũ qd sentũ fuit apputt ex argut. Apud nãgz. A. magus ãpa est morb⁹ ꝓpositus mirtiõi vere relatus fm Ga. vo plus sensuali fãtastice. In oi nãgz ãpate mẽ A. est solo ptinui salte occulta quodãmõ. Penes vo Ga. aliqñ iest ipi solutio manifesta vulnus siue vle⁹ vt in herisipila. Sp ãt alicubi vt i carbũculo: nonun qz aũt medio mõ ceu i herpete t cãcro. ¶ Propter tertiũ ãt sciendũ q ãpa idema cõuter antiqtus vocatum est morb⁹ ꝓposit⁹ ex triplici nã ptacta: differenk tñ: q: pncipalik in ipo peccat ꝓpio ꝓter vnio t ꝓpe ꝓsiliũ. ternoqz ꝓpositio. vñ de morbo pmo: Egritudinũ alie sunt pmorũ corporũ omiomerorũ: qđã organicorũ t ꝓpositorũ. phlon qdẽ pmorũ: crarticulatio organicorũ. pncipalr. n. t p se ãpa pti occurrens ꝓsiliũ puta carni similis est morb⁹ p accñs t ꝑario officialis. est nãgz in qđã pte ipius: sili dislocatio iũctur pmitus est morb⁹ officialis: ꝓter vero ꝓsimlis. Ãpa vero in eo cõtingẽs ꝓpr. Nosce quoqz oẽm morbum radicalius t pmo existere ob malitiã ꝓnis: ꝓpr aũt aliarũ nãrum delicto ceu actio sic nãe mẽbrorũ ꝓsimilium p pus inertat: demũqz alijs: dria. 63. fm tñ apparentiã medicinalẽ quidã pncipalius est ꝓsilis t p accñs officialis. alius vero eõ vt ptactũ. Sic igitur pot dici morbus simplex t ꝓpositus. Cõsimilisqz ac officialis: tñ differenk fm q magis videk ledere alterutrãqz nãm aut oẽs. Ex his igt apparet quarto quo modo vnũqõqz inductorũ sino ꝓcludẽs ꝓcedat calle veritatis aliqd venatiuũ. Insup ãpa cũ sit tũor ꝓter nãm: dria. 95. hicqz ꝓpõnem apparẽt⁹ ledat qz alia naturas p tanto pot morb⁹ organicus appellari. tẽ

¶ Differentia. 76.

Quod vna sit causa doloris tñ subita. s. alteratio mfak collz ktio: ponẽti hãc solã cãm doloris t nõ ptinui solutionem. Rursus theof. 6. Dolor a naturali in eã nãlem habitudinẽ alteratio est. hec vero solũ inexistit q̃litati t specialiter tertie spẽi phicorũ. 7. ppk qõ cũ solutio pti. in q̃litate nõ exstat: sed in q̃ntitate magi. Cõtingit nãqz membris put quãtitate recipiũt collz tertio: vel fortassis in situ. Amp. ois actio qualitate pficit: dria 60. cuius qdẽ ratio: q: actio ex ꝺrietate cõsurgit. Cõtrarietas vero qualitas ppne susceptiua existit in pdicamẽtis. dolor aũt actio quedã est cũ eẽ eius in fieri cõsistat vt in alterari quarto de accñti t de distemperãtia ineq̃li. Est etiã in motu qui ppius est actionis. ꝓpter qõ dolor exalteratiõe subita t nõ ex solutione ptinuitatis sola euenit dolor ostendik p Ga. dicentẽ de distempantia iequali: Hippocratez sensisse oẽs morbos fore vlcera cum vlcus solone includat pti. est. n. plaga putrida. Itidẽ. 6. de accñti vt etiã A. ponit Gal. declaratur solutionẽ cõtinuo nõ solũ in sensu: vez etiã in oibus sensibus demũ dolorẽ inducere: eo q ad subitã alterationẽ extẽdẽdo in calo t coartando in frõ sequat iũcture seperatio. Rursus fa pmo: Dolor est ꝺriũ impsorẽ subito sentire. sed alteratio subita nõ vt dolorẽ posse mox adducẽ cũ necesse sit pus tpe põnez alkari t mutari tandẽ paulatine. Fit igit tñ solone cõtinui dolor. Amp. ostendik q nulla duarũ cãrum h⁹ dolorem inducat: qñ fo de aia: Sensus est susceptiuus specierꝫ sine materia. vñ. A. fo de aia: Sentire est recipere formã rei nudã a sui materia. sic aute est intẽtionaliter susciperc. qđ ãt intẽtionale dolorẽ ppne ñ inducit cũ nihil agat vltra suã speciẽ. Nulla igt harũ duarũ doloris erit cã. Et: mõstrak q vna sit tñ eius causa: qñ in vnoquoqz genere est dare vnũ pmum qđ sit oium cã entiũ in illo vt igné in genere calorꝫ quare t i dolorꝫ genere. Adhuc videk tres fore: eo q numerus pficientiũ, ꝓportõnak t vniformis ẽ ledẽtiũ numero in tegni. pficientia vero sunt tria in quibus delicia cõsistit. s. ꝓ ꝓpõ t natura cõis. Quare t corrũpentia tria ex quib⁹ inducek dolor: ꝓpter qõ t tres doloris erunt cause. Causari. n. videk ex pmutatiõe ꝓpõis subita simul rõne velut a põne t natura cõi. Palin: quattuor existere ostendik: qñ ois doloris cã est mutatio põnis: aut eius diversitas vel solo cõti. aut aggregatio ambarũ simul. A. de soda. q autem plures videk cũ doloris vnaqueqz spẽs ex suis cõstituak causis. dolor vero speciẽs. is. sunt vt tactũ p ania t pmo fa. Oppositũ aũt horũ oium sentire videnk q̃plurium medicorꝫ illustres duas tñ cãs doloris ponentes: alterationẽ subitã t cõtinuitatis solutiõez Adhuc sicut sunt due nature pncipaliores in corpoſ ꝓ t cõpositio: ita etiã due doloris erũt causẽ illius ꝓportionate vt effectus reddak in cãm eius debitam. Due igt sunt cãe doloris. ¶ Propk pmũ qdẽ sciendum qd sit sensus pus cũ dolor in eius rõne sensum includat. Est ãt sensus rõ quedã media seu ꝓportio eius que in sensibilib⁹ ꝺrietatis q̃litatib⁹ videlicet p mis: dria. 42. Et ideo q: in nã bũana p alijs q̃litatũ elariũ maior inexistit equalitatis ꝓportio pfectionis sensus mk cetera alia alia idicat: fo de aia: t de bstof. aialium pmo. Et q: dolor puationẽ quãdã t defectũ importat: t puatio habitu cognoscik q: rectũ est inder sui t obliq de aia plbs pmo dicak qd sit doloris oppositũ. qõ interdũ delicia appellak: aliqñ vo letitia: nonũqz vero delectatio. vñ quarto de accñti: Delicia est passio q̃ subito reducimur ad nãm. Eius ãt ꝺrium dolor existet passio vz qua repẽte a nã in ꝓter nãm reducimur. Pã q bene diffinit ꝺria 2signat. 7. topicorũ. In fo vero de interioub⁹. Letitia est hilaris sensus: dolor ãt tristis sensus. Secto vero theof. Delicia est ab extra naturalẽ habitudinẽ in nãlẽ alteratia. Intelligo tñ q h⁹ descriptio potius cãm denotet qz formã. Nõ. n. ppne delectatio aut dolor est alteratio verũ ex alteratõe causak. pmo vero fa: Dolor est sensibilitas rei ꝺrie repẽte occurrẽs. t ideo ſb

ditur tandē doloꝛē nihil aliud esse nisi subito impsso
rem ꝛ̄rium sentire: Reliq̄ vero nota. ¶ Propē se-
cundū vero sciēdū q̄ circa id quesitū vident diuersi-
ficari medicoꝛū illustres. Nā tertio collꝫ pnūciatur
q̄ sola alteratio subita doloꝛis est cā. qđ etiā nitit rō
nibus oñdere: qꝛ solutio ꝓtinuitat; nō est cā doloꝛis
sicut dicit Ga. sed ipa ē cā pōno q̄ facit doloꝛē. solo
nāq̄ ꝓtinuitatis cū malo motu est: ⁊ cōuenies vt talē
motū mala sequat̄ ꝓpl'o. Nec etiā sunt cāe doloꝛis
due res simul vꝫ solutio cōti. ⁊ caliditas ⁊ frigiditas
sicut dicit errās. Al. qđ demū rōne astruit dicēs fore
declaratū in libro de aia: q̄ sensus iste. s. tact⁹ pcipit
oēs quattuoꝛ q̄litates: pmo sensu calidū vꝫ frigiduꝫ
siccū ⁊ hu. g̃ doloꝛes nō fient neq̄ sentient ab eo sen
su nisi qñ supabūt multū sua ꝓpria sensata sicut acci
dit alijs sensibus. Inde subdit q̄ si accideret huic sē
sui tactus doloꝛ ꝓpter solutionē cōtinuitat; tūc esset
suū ꝓpriū sensatū sb aliter sol'o cōti. núc aūt nec sol'o
ꝓtinuitat; eiuꝰ oppositū ponit ꝓ ō aia vbi tractat h⁹i
fore obiecta h⁹ sensūs: iuno calidū frigidū hūidum ⁊
siccū asperū ⁊ lene durū ⁊ molle. ⁊ ió pmo ꝓa ⁊ nālīū
6. hic sensus ponit quadruplex ſm h⁹ enūerata ob
iecta seu ꝛ̄rietates existere. Addit ét Auer. q̄ aia sen
sibilis nō est nisi ad q̄litates. qđ testat etiā Ga. cōsite
ri dicentē volā manus nō fuisse factā in fine tpanne
nisi ad cōp̄hendū ꝛ̄ria. ⁊ ió apparet q̄ supfluitas
ꝛ̄riorū est cā doloꝛis q̄ fit in ꝫ sensū eo q̄ pax ⁊ mul
tum de necessitate sunt sub eodē genere. Aliud át de
hoc sciendū dicendoꝝ apparebit tertio. Ga. vero cū
eius verificat opinio vt̄ sentire doloꝛē tandē ex solu
tiōe cōtinuitat; ꝓtingere: q̄rto de accīti in oibus sen
sibus inductionē facies. vñ. Al. ei crumē ipingit tribus
q̄ satis infirmis rōmbus oñdens duas fore doloꝛiſ
cāis: puta subitā alterationē ⁊ separationē ꝓtinui. Ad
uersarius tñ vel uterimet ⁊ pentionē eⁱ⁹ qđ in pncī
pio notabit q̄ꝫq̄ veritatē ꝓcludat. Et in eⁱ⁹ ꝓ de aia
Jam putauerūt aliq̄ hoies q̄ nulle q̄litates sentiūt
nisi mediāte eo qđ accidit ex solutiōe cōti. ſz nō ē ita.
Est aūt admiratiōe dignū oī qūo. Al. Galienū aude
at rabie sic appenē notare cū is eodē q̄rto dicat do
loꝛē fieri ꝓpter caloꝛē vel humidoꝛū acredinē: ⁊ in lo
cis q̄ꝫmultis expssius senserit duas fore doloꝛis cāis
ptactas vt i tegni libro scōo cū inqt: Doloꝛes ſz quē
incūbūt locū aut solutionē ꝓtinui aut malā ꝓpōnez
signant: de distēperantia ineq̄li: interioꝛ re. a. Fis. 12
⁊. 13. de ingenio. qđ ꝓbat interioꝛū ꝓ ex subita expōe
ad ignē extremoꝛū infrigidatoꝛū. Neq̄. Al. Galienū
nō intelligēs forte angit decenē habito eius itellectu
neq̄. n. vult is q̄ subita alteratio nō sit cā doloꝛis: ſz
sol'o cōtinuitat; tñ. verū magis ꝓuenit dubitationi
volēs efficaciores q̄litatū vt caliditatē ⁊ frigiditateꝫ
doloꝛē causare nō alterationē tñ: sed etiā tūcture se
paratiōe. qđ sufficienter apparet de distēpantia in
equali: vbi tandē post doloꝛē cōtingentē a subita alte
ratiōe cōcludit ꝓpter ipm accidere ab impari ꝓpter
solōne q̄ ille ꝓmo hꝫ ꝓdecentiā vt alicubi Hippocra
tes inquit dicēs morboſ vlcera oēs esse. Pauset igr̄
Al. hic ⁊ alibi mordere Ga. cū eum nō intelligat for-
tasse corripiēs: dria. 89. apparēſ. Ipe nāq̄ sufficieſ
aliorū sermonū dilatatoꝛ expositiōe reperit. Impug
natoꝛ aūt vanus ⁊ recutatoꝛ dissonus. ¶ Propter
tertiū quidē ꝓmo veritas subiungat: ⁊ deinceps in-
ducta Auer. modificent. ¶ Propē h⁹ ꝓmum sciēdū
q̄ causa doloꝛis radicaliſ ⁊ ꝓma est impꝛopoꝛtio ve
hemēs mēbꝛo repente occurrēs sensibili sicut ⁊ deli-
cia ꝓpoꝛtio grandis existit etiā repentina. qđ autem
p̄dicta doloꝛis existat causa utumat similitudine snie
Ar'. ⁊ rōnibus. Sexto nāq̄ topicoū. Cōsiderandus
si nō est susceptibile cuiuꝰ dicit diffinita passio seu di
spositio vel aliud qōlibet. q̄ si nō peccat: velut si pōa
tur q̄ doloꝛ sit facta cū vi naturaliū ptiū distanna ō
linquit cū sequat̄ inalata doloꝛe. ptibus. n. cōstituūt
naturalib⁹: ꝓpter qđ oꝫ pticulā banc naturaliū in p
tem sensus susceptiuā reponere. hoc aūte erit si loco
naturaliū sensibiliū ponat. Addit etiā ꝓiter delictū
fore eo q̄ est in effectiuū magiſ exp̄mere p̄dictam do
loꝛis rationē q̄ꝫ in formas. nō enim doloꝛ est distātia
rē. immo potius ex taliū partiū distantia doloꝛ effici
tur. Sic igit̄ post correptionē ratōis doloꝛis antiq-
tus assignate relinquit q̄ distantia sensibiliū ptium
doloꝛis causa existat. Qđ quidē non est aliud q̄ꝫ im
pꝛopoꝛtionabile p̄dicta repete mēbꝛo occurrens
sensibili. p distantiā nanq̄ impꝛoporto audit iuxta il
lud pbl'. quinte. Semota dolent maxie cōtinui distā-
tia. qđ enim distat seu differt quocūq̄ modo impꝛo
poꝛtionabile est oio. Per hoc quidē qđ subinngitur
cū vi itelligit impoꝛtatū p id qđ est vehemēs ⁊ repē
te. Violentū nanq̄ oē repentinū ⁊ grande existit. per
hoc aūt qđ sensibiliū dictū est ptium subiectū deno-
tat passionis cōueniēter susceptiuū. Hoc aute demū
ratiōe firmat: qñ qñ inuenit vna quedā cōis in plu
ribus passio illā oportet in aliquā cām tandē supꝛio-
rem ⁊ ꝓmā p ꝫas adducere: pmo posterioꝛ. vbi ostē
dit q̄ hec passio. 32. Euclidis ꝓmo trāgulū tres am
bitu angulos ꝓtinere duob⁹ eqpotentes rect⁹: ꝓmit⁹
inest trāgulo in cōi q̄ꝫ reliquo trū. sed hec cōis pas
sio vt doloꝛ sicut veriores dicūt ⁊ oñdet in duob⁹ repe
ritur alteratiōe. s. subita ⁊ solone cōtinuitat; repen-
tina. quare ⁊ ante has duas cās secutuꝫ: tertiā oꝫ sb
tungere. hec aūt passignata cōueniens videt existere
Rursus effectū oēm oportet in vnā tandem causam
ꝓmam iuxta Ar'. sniam reducere illeq̄ stare: cum p
cessus in infinitū ꝛo metaphysice neget. doloꝛ autez
vnus est cōis effectus ab his duabus cāis cātus. in
magis tñ ⁊ minus ꝫ differant vt ostendet ꝓpter qđ
⁊ tertiā cām ante has duas ꝓpus subiūgere ⁊ marie
cū omnis multitudo ad vnitatē oporteat redire a q̄
exiuit. 12. metaphysice. cū etiā natura saltū i suis opa
tionibus nō cōmittat. Inde q̄ncūq̄ inuenit aliquid
vnū existēs in pluribus ſm vnam vniuocatōis rōnē
tandem oportet aliq̄ illis ꝓus reducere quod ullo-
causa existit vt calida in igne omnia: ⁊ lucida in solē
metaphysice secūdo. Cum igit̄ doloꝛ a solutiōe cōti
nui ⁊ alteratiōe subita vniuoce saltē logice existat cū
vtrobiq̄ sit sensus rei nocue cōfesti occurrētis opor
tebit tandē ipm cū suis causis imediatis in causam
vltoꝛē ⁊ pmā reducere cōuenienter datā. s. ipꝛoporti
onē vehemētē rē. Huius aute causa superioꝛ ⁊ radi
calis in duas mediatas sequestrat causas: ordinem
tamē inter se habentes que subita sunt alteratio ⁊ solu
tio iuncture. Qđ ostendit ex multis corpus ꝓstimen
tibus ⁊ causis habitudinalib⁹ doloꝛis tanq̄ꝫ puanne
oppositis. due teni videtur pmordiales nature cor-
pus cōstituentes: ꝛō videlicet ⁊ ꝓpō: pmo pma. Cor
pus tenuꝫ ſm sententiā Hippocratis ⁊ Ar'. ex ꝓmix-
tione ꝓsurgit eloꝛū in q̄bus duo est ꝓspicere: q̄litateſ

ꝝ ꝫ ꝫbas q̃litatib⁹ cõcretis affectas. Ex qualitatib⁹ quoq; ꝼm quẽdã modũ vnionis natura quedã resultat ꝑpr̃o appellata mẽbris ꝓmo ꝓsimilibus dict⁹ ap propriata. Ex cõfractiõe vero ꝫbarum in elemẽtis inuentarũ resultat ꝼm quẽdã modũ cõiunctiõis vnitatis cum ꝓdicto cõpositiõis modo forma quedã mẽbris vt officialia mediãte tamẽ ꝑpr̃one dictis organicis attributa. In ꝓma siquidẽ natura põnali mẽbriꝰ ꝓsimilibus dedita ꝓmo de bistoꝛ. ꝫ secũdo de ptib⁹ sensus ierisit. In alĩa vo mẽbris orgãicis attributa actus vt declaratũ. 63. Secũda tĩ natura recipit eẽ ꝑ ꝓmã sicut totũ ꝑ partes eius cõstituit in esse. Mẽbra nãq; organica sunt ex ptibus ꝓsimilibus ꝓsurgẽtia secũdo de ptib⁹: ꝫ ꝓmo de põnibus. Plasma forte sequit quatuoꝛ elemẽtoꝝ eucrasiã aut fortitã aliqõ diuini⁹ ꝓncipiũ habẽs desup a superioꝛib⁹: dria. 63. ꝫ. 74. apparens. Scõm has itaq; duas naturas ꝫ due delicie cõsequũtur corpus ꝼm q; sensus ꝓportionalit̃ subito penes dispositionẽ impmẽtis ab eius disponit obiecto: qõ ex parte forme seu vnionis poterit euenire. dolor autẽ per oppositũ harũ cãrũ improportionalitate aduenięte repẽtina cõsurget. Sic igit̃ bis suppositis duas post ꝓmã causam doloris assero subitã ꝑpr̃onis alterationẽ ꝫ solutionẽ ꝓti. vñ secũdo re. a. Et si impꝛoprius doloꝛ fit ĩ corporibus sensibilibus cũ eis accidit alteratio grãdis ea subito a dispositione extrahẽs naturali. Aue duplicit̃ euenit aut mutatiõe qualitat⁹ subito violenta vel ꝓtinuitatis solutiõe: differẽter tamẽ vt ostẽdet. Be ratione nãq; doloris vt p eius apparuit descriptões duo sũt sensus videlicꝫ ꝫ impssoꝛ ꝓrietatis subitus. Aui vtiq; sunt causã doloris ex repẽtina imutatiõe. ꝓmo nã q; sensus existit: eo q; mẽbro sensibili ꝓportio qualitatũ reperit ꝓtrariarũ. Est ꝫ impssoꝛ ꝓtrari⁹ subito occurrẽs ꝓpter alterationẽ eiusdẽ generis repẽtinã Sic ergo subita alteratio ꝑ se ꝫ ꝓmo causa sufficiẽs est doloris. In solutiõe vero iuncture ꝫ repẽntior occurrat impssoꝛ: q̃ꝫ in ꝑpr̃one: nã necessariũ videt eẽ repentinã simul ꝫ violentã trãsmutationẽ fieri. 12. de inge. nõ tamẽ alter in ea repũ vtpote sensus. nã solutio ꝓtinuitat⁹ alterationẽ ꝑpr̃onis subita sentit. Si. n. per se solo peiperet̃ impariꝰ tũc in ea que ptium sensibiliũ doloꝛ adesset. In subita vero ꝑpr̃onis pmutatione qõ pcipit ꝫ alterãs subito qualitatib⁹ afficit ꝓmis: ex qb⁹ ratio dicta est sensus ꝓstitui. Solutio ãt iuncture pcipitur ꝑ accidẽs inquantũ ipa membris accidit vinctis ꝑ ꝑpr̃oné. Unitas. n. ꝑ ꝓus inest membris ꝓsimilibus: ꝫ ꝑ ea orgãicis sicut hec ꝑ illa existũt. Aõ apparet: videt. n. q; solutio ꝓtinuitat⁹ si mẽbro occurrat habẽti sensũ indispositũ aut ꝑpter caliditatẽ aut ꝑpter frigiditatẽ: aut q; alia cũ calore naturali alijs sit intẽta nihil aut parũ pcipit qõ nõ acideret si solutio ꝓtinuitatis sentiret̃ ꝑ se ipam. Igr̃ solutio ꝓtinuitat⁹ ꝑ se sufficiens causã nõ existit nisi sensus ex parte ꝑpr̃onis pcipiens aduenĩat. Aõ aũt sepatio iũcture doloꝛẽ maioꝛẽ videat̃ ꝓstat̃ q̃ꝫ subita alteratio hoc euenit ꝓpter violentũ ꝫ repẽtinũ occurrens defoꝛis aut de intra vel fortassis: q; deinde ad solutionẽ ꝓtinuitat⁹ ꝓsequit̃ altera cã doloris vtpote subita alteratio. habebũt se hec itaq; ꝑ ordinem: qm̃ subita alteratio ꝑpr̃onis ꝑ se doloꝛẽ causat ꝫ pcipit a qualitatũ sensus natura. ꝫ q; alterãs repentinũ ñ sic est violentũ cũ sit qualitas nõ talit̃ cũ ſbo occurrens sepatiuo eueniet nõ tm̃ doloꝛis a subita alteratione velut a sepatiõe iuncture cãri nisi tandẽ ex vehemẽti subita alteratiõe sequat̃ iuncture solo. Aue quidem ꝛ forte eius ꝫ violentũ sit impmẽs: nõ tm̃ nisi sensu ꝑcipiet. ad quẽ sequet̃ ꝫ subita alteratio ꝫ ad hanc tandem iuncture sepatio ita q; tres doloꝛ existent causę due⁹ qdẽ iũcture solutiões ꝫ vna subita alteratio. Intelligo aũt nõ q; aduenięte subito ꝫ vehemẽti impssi uo solꝰnis instãtanea inducat mala ꝑpr̃o in mẽbro. Hoc. n. impossibile cũ hec alteratiõe oporteat fieri. Alteratio aũt tps sibi determinat: phicoꝝ quinto. ꝛ hoc qõ ꝑcipitur id euenit sensu nondũ in mẽbro alterato qõ appareat. Cũ. n. incipit alterari videm⁹ dolorem solutiõe ꝓtinuitatis ꝓri cessãte augeri q̃ꝫm Et iõ cũ dicit q; cã iducẽs doloꝛẽ oꝛ q; sit subita ꝑpr̃onis alteratio aut repẽtina iũcture separatio nõ est intelligẽdũ q; istud sit subito vsq; quaq; : qm̃ tũc pcipetur q̃ꝫminime. Et iõ exprimur qm̃ qs acutissimo quodã incidit ꝫ oio repẽte nullũ aut q̃ꝫminimũ doloꝛem sentiri eo q; nõ solũ alteratio: ĩmo operatio quelibet alia tps requrit sufficiẽs in quo sensibile in sensũ possit impmere qõ fortassis etiã in sensu visus ꝓtingat. 64. Aõ autẽ subita alteratio ꝫ solutio ꝓtinuitat⁹ sint doloris cãe breuib⁹ deducat̃ ratiõib⁹. Sciendũ tm̃ ex ꝓmo secũda. q; calidũ ꝫ frigidũ sunt cãe ꝑ se doloris siccũ aũt ꝑ accns: humidũ vero nullo mõ. vñ quarto de accnti: In sensu tactus accidit mutatio sue nãe ꝓpter fortitudinẽ caloris vel frigiditat⁹: q; humidũ ꝫ siccũ corpus sup aliud corpus incidẽt nisi subito calefaciat vel refrigeret nõ faciet nocumẽtũ: ĝre. 13. de inge. solũ calidũ noiat̃ ꝫ frigidũ. Cũ. n. dupler sit actus caliditat⁹ ꝫ frigiditatis: Prim⁹ qdẽ ꝫ essentialis calefacere ꝫ infrigidare: Secũdus vo extẽdere ꝫ dilatare ꝓtrahere ꝫ coangustare: ad quos tãdẽ seq̃t diuisio iũcture. Caliditas e eqdẽ ꝫ frigiditas cũ sint q̃litates efficaciores ꝑ se actu ꝓmo alteratiõe subita doloꝛẽ inducent ꝫ separatione iũcture ꝑ accns ꝫ ꝓo causabũt eũdẽ. Ut q; vna q̃litatũ passiuaꝝ valẽtioꝛ est vt siccitas ꝫ si nõ ꝓmo actu doloꝛẽ impmere possit cum sit qd passiuũ: cõsequẽter tamẽ causabit. vñ. A. Siccitas ꝑ accedẽs doloꝛẽ inducit cũ eã sequat̃ alterius generis causa vtpoet tũc iure solutio. Est enĩ cũ ipa ꝑpter fortitudinẽ sue ꝓstructiõis efficiat causã solutionis iũcture. Humiditas autẽ vt humiditas ꝑpter eius materialẽ passibilitatẽ nec ꝓmo actu nec secũdo vt hũectãdo seu remolliẽdo vel relaxando: ꝫ sic neq; per se neq; ꝑ accidẽs doloꝛẽ põt ꝓstare. verũtamen ratõe q̃ntitatis materialis multe. vñ Uesue de pharmacis: Humidũ inquantũ humidũ nõ inuenim⁹ cãz doloris fore: sed inquantũ põt esse cũ materia q̃ quãtitate sua mouet ad solutionẽ cõtinui. Aõ etiã sensit Rasis in visionibus. Alexander: siquidẽ doloꝛes capitis fortiores fiũt ꝼm operatiuas q̃litates ꝫ maxie ex caloꝛe. ex siccitate autẽ nõ similiter vehemẽtes generant. humide vero q̃litates quantũ ex ipa humiditate nullo mõ inferũt doloꝛẽ: nisi forte cũ calore aut frigiditate vel plenitudine humoꝝ: aut acredine sit pmixta hũectatio. A. vero tertio ꝓma: Humidũ eniꝫ doloꝛẽ facit aut euaporatiõe aut ventositate cõtinuũ soluente: Auer. vero cui⁹ est ceteros ꝑter. Ar]. ꝫ 3oar nauseare diuertit vtcũq; collꝫquarto inquiens: Humida vt sicca ꝓplerio doloꝛẽ nõ efficit nisi parũ ꝫ qm̃ sola est humiditas: tũc sola grauitas sentit. Potest

ꝛ aliter vtcūq; declarari eo ꝙ hūidū aut est simplex ꝛ sic q̄zminime est actiuū cū sit qualitatū passibilissimū. vel cōiunctum cū caliditate: ꝛ tūc operatō magis attribuet calido actiuoꝝ si gradū excedat fm ita ꝙ tale humectare erit magis ꝓpter calidū euaporare faciens ꝛ dissoluēs humidū p partes q̄z ipius humiditatis hugudū existit. aut copulatū erit frigiditate ꝛ sic etiaz gradū vt per parū excedet secūdū. vñ Auicenne ubidē ca. de pfilio. Nō elevat reſ frā iuncta cū humiditate supza scōz gradū velut igr Hippocrates i epidimia. Hūida etiā res fm Ga. nō trālgredit metam vsq; ad quā pōt extēdi regimē hois. Que aūt rerum in ſo gradu sunt tales nō opant calefactiōe vel infrigidatiōe aut exiccatiōe seu humectatiōe lesiua manifeste simpliciū gnto. vñ pmo Ga: ca. 15. de eo qō comedit ꝛ bibit: Que in ſo gradu sunt talia nō puenunt ad impediēdū opatiōes manifeste: neq; curſū earuz mutāt naturalē nisi p accīs vt qz multa vel sepiꝰ iterata. Res aūt doloroſa impedit ꝛ pmutat opatiōes manifeste intrīn ꝙ ceteris nocituus vt esse molestior dria. 139. Propt qō hūidū inquantū humidū dolorem cāre nō poterit. Sed ꝫ videt ꝙ humidū vt ipm doloꝛē inducat q̄q; in tegni. Doloꝛes fm quē mcūbunt locū aut ꝓtinuitatiſ solutionē aut alteratiōes ſbitas oīdunt ꝛ subdit: Alterat vero ſba caliditate frigiditate siccitate ꝛ hūiditate. Et: ſo re. a. Doloꝛ fit in coꝛpoibus sensibilibus q̄ in eis accidit alteratō magna subito q̄ attrahit ea a dispositiōe nāli: q̄ qdē alteratio fit p multitudinē in q̄litatibꝰ agentibꝰ vñ calefiunt aut infrigidanſ siccanſ vel humectanſ. Hūiditas igr fm se doloꝛis est cā. Dicenduz ꝙ Ga. aut audit humiditatē nō fm se: sed p humido coꝛpoꝛe q̄litatiuo aut qualitati ꝓsociatā alij vt expositū p Ale. Vel ꝙ inducit de sicco ꝛ humido ꝑcipue exemplarik ꝛ. q. pmonis q̄dā est ꝓña super latū. Pōdak ꝛ nūc ꝙ subita alteratio doloꝛē p se inducat: eo ꝙ possibile ē ipm per totū coꝛpus diffundi. solutionē aūt ꝓtinuitatis vita exīte impossibile interiorū ſo apparēs. dolorem aūt p totū coꝛpus collz tertio: aut saltē fm eius plm existere multotiens sensus inducaut. Rursus doloꝛ cāus a ꝓplone ꝓpter alterationē ꝓtingit q̄ ſbito occurrit. doloꝛ vo a separatiōe uncture inducitꝰ p motū impmi videt localē. Apparet. n. esse motus quidā localis aut saltē cū eo existere. sed motus alteratiōis pōt a motu saltē hic separari locali sicut arguit ꝓtra Parmenidē ꝛ Melissum phicorū pmo. In his. n. materialibꝰ motus alteratiōis est poꝛ oī motu apparēs naturalū pmo. In vniuerſo vero locali: pbat. n. pmus: est cā oium phicorū. 8. Propt ꝙ subita elteratio p se cā erit doloꝛis sine separatiōe occurrēs iūcture. Imp. Prioꝛ Prie sunt ratiōes. Cū igr delicia ꝓsistat in quadā mediocritate ꝛ. q. in paulatina alteratiōe pmarū qualitatū vt qñ ꝓuenies cōueniens ꝓiūgit eidē doloꝛ oppositus existet in dispositione Prie earundē qualitatū. propt qō ꝛ subita alteratio vna cāz existet doloꝛis. Probaſq; denuo solutionē ꝓtinui cām esse doloꝛis: qm si subita alteratō eius existeret causa semp doloꝛ sentiret eiusdē dispositiōis oīo qualis erit subito alteraꝝ qualitas: cuius ꝓtrarium percipimꝰ ꝓtingere. Nō declarat secūdo interiorū ex Ga. colicā patiēte ex phlate qō parayzoꝛas vitreū appellauit dicēs adeo se doloꝛē vehementissimū sentire vt videret intestina cerebꝛo pſoꝛa ri. extimabat tamē lapidē incuneatū in altero poꝛoꝝ vrinā existere: aut etiā admirandū qualit frigidus excidit hic humoꝛ nō calefactus violēta q̄ scōz excisionem. Clysteriz atꝰ nāq; fuerat oleo rutaceo. Ex isto demū sermōe apparet ꝙ doloꝛ adeo vehemēs non erat ex alteratiōe ꝓplonis subita quā frigidus exīs habebat facere humoꝛ: verū ex solutiōe ꝓtinuitatis cū esset pfoꝛatuꝰ qui nō pōt a phlate vitreo ratiōe alteratiōis cāri cū potius phla ita frigidissimū hēat qualitate stupefaciēdo doloꝛē placare. Nō apparet quia interiorū ꝛ pmo fis: Doloꝛ dicit pfoꝛatuꝰ solutionē denotans ꝓtinui. Rursus subita alteratio ꝓplonis vt doloꝛē fit in tpe ampliozi q̄z motus inſuciat localis separatiōis ꝓtinui cū nō sic a vehemēter impōmentibus inducat quā quidē videmus repēte dolorem pſtare. Licet eni ꝙ doloꝛē habet inducere ꝓpter subitā ꝓplonis alterationē mox sentiatur: nō tamen repente doloꝛosuz vt ꝙ ſolone ꝓtinui repētina inducitur. Velociꝰ eni fit alteratio in ꝓplone vt doloꝛem ꝓcipiat. Separatio igr iūcture est altera causa doloris a subita ꝓplonis pmutatiōe. Propter huius secūdum dicendū ꝙ Auer. ꝓsiderans ꝙ ois ꝓceptō dolous fit mediāte ꝓplone voluit eam tm causaz doloris existere: sed ꝓsiderando ꝙ mox impſſiuū ponēdum etiā solutionē ꝓtinui dolous alterā causam: cuz aliter vt oīsum organū imutet q̄z alteratio ꝓplonis subita. Et p hoc apparet ad ꝓñs qō Ga. ꝛ A. mouz nō recte. Ad aliud dicendū sicut sequēti etiā apparebit q̄sito ꝙ doloꝛ ꝛ delicia marie in coitu sunt tactus obiecta cū aliter imutēt organū sēſituū a fluxus. vñ A. secūdo de aīa: Est ꝛ alius modus de eo qō sentit sicut solutio ꝓtinuitatis que euenit ex verbere vel ex alio ꝛ nō ex calore vel frigore nec ex humiditate nec ex siccitate nec ex duricie nec ex mollicie nec ex aliq̄ p dictarū. Similiter etiā est sentire voluptates tactibiles sicut est voluptas coitus ꝛ similia. Aut dicendū ꝙ soluto ꝓtinuitatis lz sit causa doloris eo ꝙ vehemēs ꝛ subito impmens importat: nō tm per se ꝛ imediate sentit sed per naturā vt declaratū ꝓplonis. Ad aliō dicendū qō per eundē adducebat his duabus vijs rīdetur sufficienē. dicta eni sua plurificata sup vna radice vident fundari. Propt quartū autē ad pmum dicendū p interemptionē aut expositionē cuiꝰ dam reductōis vnius cause ad alterā vt tactum. Ad secūdū vero dicendū ꝙ doloꝛ nō est alteratio: sed qō verius alteratio dolous est causa: ꝛ qō alteratio nō ꝓprie illic sumit ꝙ est motus in qualitate maxime tertie ſpeciei: sed potius extensiue ꝓ quacūq; sumit transmutatiōe que idē importat impoꝛtionē. Ad aliud dicendū ꝙ lz doloꝛ sit actio: nō tm ꝓpter hoc a sola sit qualitate: sed a qualitate sustētata in materia dimēsionata. Ratio ꝛeni cōcludit ꝙ doloꝛ a qualitate ꝓcipiat vt declaratū: nō aūt ꝙ pure imprimat a qualitate eo ꝙ doloꝛ a subita alteratiōe causatus aliter qualitates habz subiectū disponēs ꝛ aliter a solutione cōti. euenientes. Ad alia duo dicendū ñ eos intelligere subitā alterationē causam nō esse dolous pmariā: sed ꝙ ad eam tandē sequit ꝓti. solutio ita ꝙ vltimo doloꝛ vehemētioꝛ sentit: cuz due tūc vt declaratum doloris existant cause. Ad aliud dicendū per interemptionē assumpte. aut ꝙ subito quid temporis importat. maioꝛ eni subitatio in solutiōe aduent cōtinui q̄z in cōpleciōis alteratiōe: ꝛ ꝓptereā doloꝛ sepa:

ratiõis iuncture intẽsior ꝛ repẽtinior existit dolore alteratiõis subite. Ad aliud dicendũ ꝙ dolor in sensu nõ euenit ex pceptiõe speciei sensibilis obiecte: veruꝫ ex medio organũ ꝓtangẽte. cũ eni omnis sensus fiat per medũ ſo de aĩa: mediũ interdũ excedẽs ꝓportiõné sensitiui id dolore facit. vñ. ℣. ſo de aĩa: Dispositio audit⁹ ꝛ visus nõ dolet ex hoc ꝙ videt aut audit sed ex hoc ꝙ tangit accidit ei dolor: tactualis. tertio ẽt de cĩa velut apparet in receptiõe speciei solis ꝓpter fulgorẽ eius pupillã cõtangẽtẽ dolorẽ pꝛare ꝛ i corruptiõné trocunia. Ad aliud dicendũ vt iã apparuit ꝙ nõ sunt nisi due nature ꝑme. vna que sequit̃ põné qualitatẽ eloꝛũ. alia vero q̃ formã resultantẽ ex earũdem substãtijs. nã vnitas vera facit̃ ad ꝓstitutiõné corporis ꝙ ꝑtes mẽbꝛis ineſt cõsimilibus ꝛ ꝙ hec organicis. quc. n. vnio siue⁹ natura cõis mẽbꝛorũ ꝓsimiliũ organicorũ admiricẽ cõiter ponit magis est odor: qui dã partiũ ꝛ decoratio q̃s vnitas ꝛ natura cõis vera. Ad aliud dicendũ ꝙ ille quattuor apparentes cause reducunt̃ ad duas. Nõ eni est dria realis verũ vocalis ꝛ modalis magis. Ad vltimũ dicendũ nõ hic q̃ri causas particulares doloris: sed vtes ꝑmas: que vt ostensum tres existũt ordiné ꝑositatis ꝛ posteriozitatis in adiuicem recipientes.

Quoniam exercitio nõ raro cõtingit labor ꝓinceps euẽit dubitare: an labor apostus seu ꝑphlegmonosus sit alius ab vlceroso ꝛ intẽsiuo. Et vt ꝙ nõ aliꝰ ſz idẽ: qz vt apparebit ex tertio de re. a. ſa. ꝛ. 5. ꝓtracto labor est vlcerosus: tẽsiuus: apostus: arefactiu⁹ seu attenuatiu⁹ vel exiccatiuus. Si ergo hi quattuor ꝓcidũt vna: multo amplꝰ vlceratiu⁹ ꝛ extensiuus i apostuꝫ ꝓcurrẽt. ℣mp. ibidẽ tres sunt labores simplices. Sũt igit vlcerosus tensiuus ꝛ arefactiu⁹: cũ apostus ꝓpositionẽ ipoꝛtet: ꝓstruitur eni ex vlceroso ꝛ tensiuo apud oẽs. Eti: vulcerosus ꝛ tẽsiuus sunt partes apostꝰ: ꝓponunt nãqz ipm Totũ vero nil aliud est q̃s partiũ oium aggregatio. Cõmentatoꝛ phicoꝛũ ꝑmo Rursus qõ ꝓducitur ab aliquo eius sapit naturã ita vt orte ꝓncipijs attestantur ꝛ ecõtra in tegni. sed apostus ꝓuenit ab vulceroso ꝛ tensiuo: nõ igit alius ab vlceroso ꝛ tẽsiuo cũ ois diuisio cedat in oppositã: ꝛ causã etiã simul exter cum causato phicoꝛũ ibidẽ. Oppositũ tertio ꝛ quarto de re. sa. de accidẽti quinto aphoꝛũ secunda. ꝑmo Fa ꝛ tertia ꝛ practice ꝑmo. Ex quib⁹ vtiqz subdent̃ que iceps. Adhuc quoꝛũ ꝓcurationes sunt altere: ipaqz differunt cũ he ordinent directe per oppositũ in illa ſz vt ꝓdicta inſpiciẽdo apparet loco sunt alie. Ita qz labor apostus est alius ab vlceroso ꝛ tensiuo. ¶ Propter ꝑmũ quidẽ sciendũ ꝙ labor suscipit̃ multiplicit̃. vne quippe ꝑ nocumẽto seu dolore iuxta illõ veteris: In quo morbo sõnus laborẽ ꝓstat mortale. Aliter vero ꝑ fatiga penes illud eiusdẽ: Ubi fames nõ oportet laborare. vñ epidimiax. 6. Labores cibis ꝓdisponant̃. Accipit ꝛ tertio ꝑ effectu fatigie: q̃ lassitudo ꝓprius dicit̃. Labore nãqz siue fatigia supfluo lassant̃ aĩalia. Quarto siquidẽ ꝑ dispositiõe penali ab intra emergẽte vt a seipa sine cã: qui labor casualis seu spõtaneus appellat̃ iuxta aphoꝛũ ſa: Labores casuales narrant siue ꝓnosticant̃ morbos. Et is nempe quedã est neutralis decidẽtia futuri morbi ostẽsiua. vnde in tegni: De causis ꝓseruatiuis que coꝛpori debent̃ neutro decidẽti maxime nobis de laboribꝰ tractantibus ꝛ quecũqz alie adiacent laboꝛibus dispositiões: que vt cõsequẽter apparebit sunt cõstipatio poꝛorũ ꝛ raritas coꝛundẽ. Decidentia enim subneutro locat. 72. Sub almelulatica eni laboꝛis ꝓtinetur dispositione. Huius siquidẽ labor nõ est morbus sed via in ipz. qõ ostendit̃ quoniã in libꝛis de re. sa. tractat. Neqz actualis existit: verũ similitudinarius ꝛ imaginatus magis vt ostẽdẽt specierũ ipius descriptiões. Et de hoc quidẽ labore cum imediate dicto perquirit̃ dubitatũ. qui siquidẽ duplex existit: vnus certus ꝛ alius assimulatus. ꝓpter eni quandã affinitatẽ laboꝛ noiatur: nõ ꝙ vere talis puta dictus arefactiuus. Primus aũt triplex existit vlcerosus: tẽsiuꝰ: apostus. Est autẽ labor vlcerosus dispositio in qua i uenit̃ in cutis superficie ac sub eius ꝑfundo vlcerum stimulantiũ mordẽtiũ ꝛ pungentiũ simulitudo. Imaginant̃ eni hoc labore patentes in coꝛũ musculio tã q̃s infixa sore acuta ꝛ potissime cũ movent̃. Cuius q dem causa est supfluitatũ pluralitas acutarũ ꝛ subtilium magis effusarũ vel eliquatio adipis pinguedinis seu carnis mollis que si puenerit inuenas q̃qz bonus q ꝓtinet in eis coꝛrũpit̃ sanguis: ex quibꝰ horroꝛ ꝛ rigoꝛ demũ supuenit: ꝛ ꝑ ꝓsequẽs febris ꝛ ꝑpẽ cũ amplius aĩa vel coꝛpoꝛe patiẽtes agitent̃. Tẽsiuꝰ aũt est dispositio in qua videt̃ sentiri partiũ extensio ealqz tanq̃z verbere ꝓfractas. Aná quippe cãt i musculis plectoꝛia ꝓtenta aut ventositas grossioꝛ extensiua. Est aũt apostꝰ dispositio a quã quassate ꝛ phlegmatites apparent pticule cũ calore tensione maioꝛi ꝛ mordicatione. Eius nãqz cã ipletio ꝛ cachochimia ꝛ laborũ hic nempe deterioꝛ. Qui aũt similitudine iter laboꝛes ꝛsi nõ sit computat̃ est arefactiuꝰ dispositio in qua patiẽs fantasiat̃ se. q. exiccari ꝛ arefieri ac ꝓtrahi que in coꝛporibꝰ bene humoꝛatis ꝓtingit ex imẽsuratione gymnasioꝛũ ꝛ vsꝰ resoluentiũ oium cũ ꝓtraue fuerint ꝑcurata. Dispositiões vero hꝰ ꝑpique ac ꝓnes sunt vt tactũ ꝓstipatio ꝛ poꝛorũ raritas. Est aũt ꝓstipatio dispositio coꝛporis ꝓtingens in cutis poris: que opilatiõe vel dẽsitate accidit poꝛorum obstructiõe noiata. Raritas vero est dispositio huic opposita q̃ coꝛpoꝛi occurrit ex fricatiõe ꝑauca ꝛ balneo ꝛ vsꝰ ab oibus aperiẽtibus ꝛ ꝓtificatibꝰ. Equidẽ hꝰi laboꝛes duplices occurrũt de cã, vel eni ab exercitio supfluo tũcqz fortassis lassitudines dñr ꝑprie. aut a seipis sponte absqz cã puta exterioꝛi ꝛ hi poꝛibus peioꝛes ꝑcuratione diligẽtioꝛi sunt egentes. Ad huc quoqz laboꝛ qdã sunt oio simplices vt vlcerosus tensiuus ꝛ arefactiuꝰ. Aliqui aũt totalit̃ ꝓpositi sicut is. ꝓbinatio vt vlcerosus tensiuꝰ apostus arefactiuus Quidã vero iter hos mediꝭ vt apostus cũ alioꝛ plurimis: ꝑm tñ amplus ꝛ minꝰ put pluribꝰ aut panciꝰ oribus ptiipãt. Nã cũ certe attendũtur laboꝛ poꝛes tres extãt simplices vt vlcerosus: tensiuꝰ: apostus quattuoꝛ ꝓpositi sicut vulcerosus tensiuꝰ vlcerosus apostus: tẽsiuꝰ apostus ꝛ vlcerosus tẽsiuꝰ apostus ꝛ ita is. existẽt. Si vero ꝓdict̃ tribꝰ adiũgat̃ q̃rtus simplicibꝰ vt arefactiuꝰ: tũc. 15. resultabũt: oẽs q̃ttuoꝛ qdẽ simplices ꝓtacti ꝛ ser duabus differẽtijs ꝓpositi vt vlcerosus tẽsiuꝰ: vlcerosus apostus: vlcerosus arefactiuꝰ: tẽsiuus apostomosus: tẽsiuꝰ arefactiuꝰ: apostꝰ arefactiuꝰ. Cũ aũt tres ꝓcurrũt: sic q̃ttuoꝛ ꝓsurgent ceu vulcerosus tẽsiuꝰ: apostus vlcerosus: tẽsiuꝰ arefactiuꝰ: vlcerosus apostus: arefactiuꝰ tẽsiuus: apostus

arefactiuus. sed cum .4. cōiungūtur vnus concurrit vt vl. apo. tensiuus arc. Sic igitur erunt quindecim puta quattuor: ser: quattuor ⁊ vnus. Si vero cōstipatio ⁊ arditas cōiungant ꝓdictis innumerabiles insurgent fere. ¶ Sed dubitat quomodo ꝓcidere possunt sic in vnū dispares ⁊ diuersi ⁊ maxime cū arefactiuꝰ ab alijs. q. multū distet quare impropie positus labor erit. Dicendū q̄ eorū ꝓpositio est ſm vicinitatem ⁊ ad sensum vt i cumulis ⁊ aceruis: nō autē ſm veritatem ad intellectū: ni fortassis in apōso vt tertio declarabit in coloribus dicendorū. Aut dicendus q̄ tam varij labores nō cōcurrunt vnā ſm totū corpus vel vnā eiꝰ determinatā partē: verū ſm distantes ⁊ differentes: qō forte innuit tertio re. sa. ata oēs septē laborū differētias ex parte aliq̄ verificabis. vniuersum vero nō simplicit. Licz nāq; ꝓcidāt q̄ꝫ subiecto: ratiōe tamē differūt etiā realī. Aliud quidē ſz diuersitatē ſm differētiā importet specificā. Porphiriꝰ quoniā nō omne ſm differētiā alterū est: posterior: ſz ſo. Eo tñ cōiter sumpto diuersitatē denotat accidēte cōi ac ꝓpriō sicut ⁊ alterū. ¶ Propē secūdū vō sciēdum q̄ aliq̄ motiuus ptactis in argutijs dixerūt apōsum laborē ꝓponi ex tēsiuo ⁊ vlceroso qō videt vt dubitās Ga. indicare ita: Fortassis utiq; quis estimabat apōsuꝫ laborē neq; simplicē neq; tertiū in dictis ꝑus duobus: ꝓpositū vero ex ipis ꝓsistere. qd de hoc tertio videbit dicendorū. ¶ Propē tertiū quidem sciendū q̄ labor apōsitus nō est simplex oifariā vt reliqui tres simplices aut ꝓpositus sicut plures ptactorum. Accidit tñ simplicitati amplius q̄ꝫ ꝓpositioni. Eius nāq; ꝓpositio est tāq̄ꝫ vera existēs: reliquorum vero ceu sensibilis apparēs. qō manifestat colorum differētijs: nā eius quidā est simplex oio vt albꝰ ⁊ niger: cui siquidē labor ꝓportionat simplex. alius ꝓpositus oifariā duplici ꝓpositiōe ptacta sicut q̄ loture carnis similis oleaginꝰ ⁊ carminꝰ seu cinericꝰ primo fa. qō ⁊ pictores mixtiōe colorū oīdunt quibus q̄dem alij ꝓparant labores mixti. Quidā vero mediꝰ ꝓpositus vt certa ꝓmixtiōe ceu citrinꝰ: rubēs: viridis ⁊ hꝰi. quibus nempe labor apōsitus coaptat. Cōuenit igr is cū vlceroso ⁊ tēsiuo amplis q̄ꝫ simplices iñ se differt tamē essentialiē ab eis quibꝰ cōponit velut color medius cōfectus ex albo ⁊ nigro. Quod firmat quia quorū cause sunt alie ⁊ effectus. sed altere sunt cause vlcerosi ⁊ tensiui q̄ꝫ apōsi: illorū nāq; simplices huꝰ autē cōpositē. composita nanq; aliē efficiūt q̄ꝫ simplicita vt aro designat alchimica. Itidē quoq; ꝓprietates accidētia ⁊ ꝓcurationis indicatiōes sunt differentes ⁊ ista distant: cū vnūqōq; talū hīo sufficient determinent. sed he differunt: quoniā ꝓpriū laboris est apōsi intumescere corpus ⁊ vniuersā neruosa videri quassari ⁊ cōteri usq; ad ossa: nō aūt vulcerosi ⁊ tēsiui: verū morderi ⁊ tēdi. Simulit in apōso abhorrere expandidatio vniuersāliterq; motus: oīs ñ sic aūt in vlceroso ⁊ tensiuo. Nocumētū etiā imensiꝰ imaginat sentiri cū duplex sit cā ipius: plectonica videlicz ⁊ cachochimia quarū vna soluere videtur qō continuū ⁊ altera coalterare qō eucratus. Indicatō quoq; ꝓcuratois diuersa: quoniā illa q̄ in apōsa attendit respicit virtutē indicatiōs ⁊ dignitatem. Que vero in vlceroso ac etiā tensiuo ſbam. penes nanq; hec oportet in amplius ⁊ minus ꝓcurationē variare instando: denicq; magis altero nō relicto ei qō malū videt machinari per maius. Itaq; labor apōsitus est alius alietate specifica etiā a tensiuo ⁊ vlceroso: cū eis tñ cōcidit in cōmuni ceu mediū cū extremis. plus. n. ea inē se distant q̄ꝫ mediū ab eisdē vt coloribus denotat. ¶ Propter q̄rtū aūt dicendū ad ꝑmū vt iaz innotuit q̄ nō est simile de quindecima cōbinatione laboris ⁊ pluribus ꝓpositis sensibiliter ⁊ apparentu ꝓpositiōe ⁊ vt certa ⁊ existente q̄liꝫ vt declaratū est q̄ laboris apōsi. Ad aliud dicendū ceu oīsuꝫ q̄ arefactiuꝰ labor nō est labor ꝫi eidē siletur. vñ Ga. Est q̄dam ⁊ alia dispositio deinceps aliquē vt labor: ⁊ demū alia q̄ppe cū his quarta similis exīs labori: nō aūt est labor: qr neq; vlcerosaꝫ aut tēsiua neq; phlegminosā hz dispositiōem. Sed neq; horroꝛē aliquez vel dolorē neq; ad motus ſgnicē ſimilē laboribus refert. Gracilitatē vero cū siccitate hīs. labor nāq; videt morbū ꝓnosticari materiatē q̄liꝫ nō extat arefactiuꝰ cū signū ⁊ significatū ꝓportionabilia. Relinq; igr labor inter hos tertius erit apōsitus ⁊ nō arefactiuus. Ad aliud dicendū vez esse dūmō ptes ille separate rōnem partiū seruēt ⁊ tanq̄ꝫ impfecte nō existentes in toto. Si vō ex illo disiūcte in seipis adhuc rōnē totius obseruēt ⁊ nō ptiū nō oz vt coloꝛes ostēdunt extremi. Aut totū materialiē idē cū ptibus existit: nō aūt formaliter cū aliud ⁊ alterꝫ habeāt formā ⁊ esse separate ac cōiuncte. In toto. n. potentia extāt tñ se questrate vō ⁊ sepate actu. Ad aliud dicendum q̄ omne q̄ꝫ ꝓducit ab aliquo eius quādam obtinet naturā vniuocā virtualē seu mediā: dria. 140. q̄liter videt labor apōsitus ad vlcerationū ⁊ tensiuū se habeat ſm. n. q̄ similat eisdē: essentialiē tamē alē. Negz oīs diuisio est ꝓ oppōsita omnifariā directe opposita sed cipiēdo ceu que imediata ut aiatū ⁊ inaiatum: rōnale ⁊ irrōnale ⁊ hmōi sicut consurgentū ex tali diuisione unū nō coadiuuat alterum adesse. Nō in coloribus nō cuenit aut in laboribus ⁊ uliter in oppositis mediatis. Et ideo diuisionū apparēs liber. Omnis diuisio aut bimembris aut reducibilis ad eandē. Si militer q̄liꝫ causā ⁊ effectus simul sint actu ⁊ realiē tamē differunt sicut ꝑus ⁊ posterius ꝓfectū ⁊ impfectū. Licz n. aliquid efficiat ab aliquo: nō tñ est idez quocunq; mō: sed magis specie uel similitudine: nō ār numero. Ad ea etiā que alterius ptis appz quid dicendū: quoniā apōsitus labor nō tñ distat a cōpōnentibus iōm ut ea inter se. negz inidem curationes sūt oīno alie: quia in speciali nō aūt in cōmuni: cū utroq; debeat eductio ⁊ alteratio. ¶ Differentia. 77.

Quod dolor non sentiatur

Quod dolor non sentiatur uidetur: quoniā anima sensibilis non est nisi ad qualitates differētia ꝓxi. dolor autem nō est qualitas sed magis ad aliquid. dictum enim ꝑus q̄ dolor sensus sit tristis. Amplius dolor est sensus. sensus autem non sentitur. Sentiretur nāq; aut a se iōo uel ab alio: non ꝑmo quia sensus non apprehendit se nec instrumentū sui. Algazel de ala. Ami sensus est uirtus mālis. qō autē tale nō reflectit supra se iōm. sz solū qō extat ſm Proculū imāle: ⁊ nō intellectus intelligit se ceu alia: tertio ō ala. negz ab alio: qr sicut arguit quidā illius sensus esset ⁊ illius alius foret sensus: ⁊ sic procederēt in infinitum quod respuit natura ꝑmo de animalū generatiōe. Rursus adducunt: si dolor sentitur tactus ꝓcipit sensū qō eiꝰ sit cō

phendendo sensibilia: nullus ât phoz̄ nunq̄z ink sē-
sibilia doloré collotaunt. Et ⁊: Sensibile pficit sensum
ducens qđ erat in potentiā in actū sicut intelligibile
intellectū. doloz vo vtuté non pficit sensituā: mo ink
cetera ledentiū corrúpit. Palin: Furmak q: illud qđ
est ẓrium corrúpit: cū de nā ẓrioz̄ sit forte admittez
corruptua. Sed doloz é ẓrius sensu cū io sit q̄dam
mediocritas pmarū ⁊ excellentiū qualitatū dria po-
ri: doloz ât passio é vel emés repente sensui occurrés
Adhuc doloz é accidens. Jd ât est actio lesa: qđ vero
sentit alteratione pficit cū sentire quoddā sit pati qđ
alteratōe ẓsistit. Sed qđ actōis é lese tanq̄z factum
vt ab alternatione se cedet. Itaq̄z doloz mime sentit
¶ Oppositū q̄uq̄z dolentes aliqd corporis plu-
rimū doloré non sentiūt ⁊ reliq̄. Rursus: Dictū est
antea p. A. q̄ doloz sit ẓriū impssorem repente senti
re. Adhuc illud qđ est signū sentit: qz ipz̄ é qđ sensui
se offerens in intellectu aliud derelinq̄t. doloz ât é si-
gnū. vñ in tegni: Dolozes pm quē incumbūt locum:
aut subitā alteratione aut solutione ẓtinuitat̄ oñdūt
Palin: Quod deficere facit vtuté ⁊ destruit nisi mēs
egrotet sentit. Gratus nanq̄z é pm. A. de alia. 2. alali
sensus: vt iuuantua pcipiat ⁊ nocentia: hec eligés: illa
vero spniens: doloz ât hec opatur pmo pa. doloz g̃ se
titur. ¶ Propk pmū vo sciendū q̄ qđ sit sensus: do-
lozq̄ pus visū. ¶ Ptopk scōm qdem sciendū q̄ ali
q̄ voluerūt oēs q̄litates tangibiles ad calm ⁊ frūz re
decere q scōo de alia impugnantur ab. A. qñ cetera
sēsibiliū a calido ⁊ frigido pcipiūtur sine coz̄ medio
aut sapozis vt odozis siue aliozū q̄z̄q̄z vtualit eis ca
lidū ⁊ frūm insint cū ex eis ẓficiantur qualitates p̄ci
pue hc. vñ 2. de gene. ⁊ cor. Manifestū q̄ oēs alie ta
ctibiles dzie reducuntur ad pmas quattuoz: hec vo
non amplius ℓ minozes: non tñ calidū é quod siccum
neq̄z qđ humidū ⁊ sic de aliis: neq̄z subinuicē extant
vt sub calido ⁊ humido. vñ ex his nonnulli sumpserūt
cām errozis volentes doloré ⁊ deliciā in pmas reduc-
cere qualitates: quod non é: qz si hi in pma deducun
tur eo q̄ ab ipis cantur: tūc ⁊ sensibilia aliozū quat-
tuoz sensuū reducent̄ i tactū cū causent ab illt ⁊ coloz
medi⁹ ac sapoz: ⁊ ita aliozū sensuū obiecta non erunt
q̄media: sed tñ extrema cū ex eis ẓficiant. Cui⁹ falsi
tas est apparens. Amp. sciendū q̄. A. ponit ibidem
dolorem forte vnū tactus sensibiliū ingens. Est ⁊ ali
us modus de eo ⁊ reliq̄ vt antea. Post q̄ ṡbdit: Do
loz ⁊ remediū doloris sunt de sensibilibus tactus. qđ
ét vī Ga. quarto sapere de accidenti. Letari qdē tri
stari ⁊ dolere fit in sensibus q̄ oibus ferianum sensuū
declarat inesse vt visū pus. Nō oñdit ét pmo ipius
in genitaliū delicia ⁊ eius opposito. Aliq̄ vero ptule
runt in doloris essentiā ingredi du: sensum vz ⁊ no
cumentū quod dicūt ex diffusione doloris patē eoz
nocituus sit sensus: ppter qđ ingunt doloré inq̄stū
sensus extitit nullo modo sentiri: sed bñ inq̄stū noci
uus. Quod similit sapiūt in delicia. Ipsa. n. ñ sentit
inq̄stū est sensus: verū in eo q̄ iuuatiua. Sed hoc ī
cōi stare nos pt eo q̄ doloz nequaq̄z é sensus vt idi
cant: sed potius eius extat passio. Est nanq̄z sensus
passio repēte occurrēs ipius susceptiuo. Sic. n. alia
tangibilia sensus ñ existūt vt declarabit: ita neq̄z do
loz. Nō ſ dicat qñq̄z doloré tristē sensum existē seu
nocituū: dicendū talē nō eē doloris verā rōnez ℓ eq̄
aliquā notificationē somosā ⁊ ptactā vero āplius pse
tā eius rōnem includere. Non enim valet ſi doloz
é sensus tristis: igit ⁊ sensus sicut dicunt. Phlegma
nāq̄z est san. diminute decoctionis: ſi tñ phlegma san.
é simplr: ẓ totū simt. Ita ét methau. i. Ros é pluuia
parua: ⁊ pluuia ros magn⁹ nō tñ pluuia simplicit est
ros: neq̄z ros pluuia: sicut neq̄z habitus dispō neq̄z
e2. Licz Boeti⁹ in p̄dicament̄ scribat habitū dispō
nem cē infirmā ipam vero habitu stabilē. Sic igitur
doloz non é sensus absolute: sed tristis aut nocitu⁹ cō
iunctim qđ nil é aliud q̄z passio sensus ⁊ obiectū. silr
ter ⁊ delicia non é sensus sed passio bilar⁹ ⁊ obiectū
qua mor reducimur ad nāz. ¶ Propter tertū vero
sciendū pmo q̄ oba tactus multiplicia existunt cum
sit plurimas pcipiens ẓrietates plures verius extt
sensus vt tactū ét dria. 42. sensus eni rōnez sumit ex
obō: velut scia ex subō. potentia eni sensitiua māliter
vna in eius ens organo formalit plures existit ex ob
iecto eā in actū ꝑducēte. Sic igit ⁊ sensus dupler erit
mālis vt ꝑfus sensitiua organo alligata ⁊ formal⁹ cuz
ipa vtute obl in actū deuenerit. Secundo quoq̄z de
ge. ⁊ cor. tactus ponūtur dre q̄z plurime: calm. s. fri
gidū siccū: ⁊ hi graue ⁊ leue: durū ⁊ molle: viscosum
⁊ frangibile: aspum ⁊ lene: grossū ⁊ subtile. vñ nāliū
⁊ iuuamentoū ét pmis: Ex spmate summisso in ma
tricē vel terrā tpe constituūtur determinato particu
le illius quod generatur q̄z plurime ⁊ hum. calidi
tate ⁊ frigiditate: ⁊ alia quecunq̄z sequūt has differē
tes q̄s scies ex de gñatione pmone. has qdem pmas
sequunt marie reliqe tangibiliū dziarū: post quas
gustabiles olfabiles ⁊ visibiles euenūt. de uncies igr
mollicies: lubricitas ⁊ ariditas: leuitas ⁊ grauitas:
densita ⁊ raritas: leuitas ⁊ asperitas: grossicies et
subtilitas: tangibiles sunt he dzie. Quod ⁊ rōne firma
mak: qz pm p̄dictos: omnis dispō ẓria dispōni cor
poris sentit mutatione q̄ subito pmutat ad illā: non
eni quod ordinate ac paulatine occurrit sensibili⁹ pci
pit. neq̄z qđ iā a pmutat̄e cessant: cū oīs passio ac
ét sentire sint in fieri ⁊ alterāri: accidente. 3. In resi-
dere nanq̄z ⁊ gescere non fit passio: ppter qđ ẓz. A.
calor ethicoū q̄uis intensior eriet tertianoū calore
nō pcipit ab eis tactu. talis ât dispō é doloz: ⁊ marie
cū ceteris plus contrariet nature. Amp. illud vere p
cipit tactu p se quod ab aliis sensibilibus discernit
se cū exitibus: aut q̄ nil aliud pcipit nisi ad ipm: h⁹ i
vero é doloz. Sepe nanq̄z im pte pcipit passio tristiſ
⁊ calm simul vel frūm. Similit p̄dicta ente passione
sentit ea non raro absq̄z qualitatū aliqua pma seu
secūda. Unde cū hoc scribere doloz mihi in scapula
supuenit in qua satis sensibilis eyō nulla potuit pri
marū: neq̄z secundarū qualitatū sensibiliū p tactarū
pter passionē tristē pcipere. Rursus: In coitu q̄ q̄li-
tatū pcipit pmarū aut secundarū nisi sola ꝑuēnis cū
ꝑuenienti ẓiunctio que é delicia. Cuius itaq̄z oppositi
tū sentitur in eius ẓrio: vt quarto apparet de accidē
ti. Contrariorū enim ẓrie sunt rōnes. Palin: Illud
maxime sentitur quod eā existit vt sentiātur ⁊ reliq̄.
ppter quod eni vnūquodq̄z ⁊ illud magis. Sed ppt
doloré sentiūtur alteratio subita ⁊ soluto ẓtinui. Fot
tassis, qs logicizans hanc volet rōcinationez detinē
Ambuc absurdū vī dici q̄ maxime sensibile subitoq̄z
in naturā occurrens a virtute non percipiatur sensi-
bili qualis é doloz eiusq̄z oppositū. Doloz igitur p se
etā sentit vnū existens sensibiliū. ¶ Propter quar

tū vero dicēdū ad pmū q dolor ē vna qualitatū t ō luna. Est nanq; in passione t passibili qualitate locā duo. Si āt p qualitates Auer. intendat pmas aut secū das cōit solū expssas vt oñsum secū non cōsentio cū dolor ab eis pcipiat alius ac alit. Neq; hoc impediret supposito ēt dolorē ad aliqd fore: q; pme qualitates directe in genere locant qualitatis: graue t leue i p̄dicamento substantie: asperū t lene in genere positionis. 41. dria ex Ar'. t Cōmen. t tū sunt vnius sens' puta tactus obiecta. Ad aliud dicendū q; vt apparuit dolor non ē sensus: sed potius obiectū t passio ei' pp qđ non valet deductio. Est ēt dare vnū sensū siē cōem t non pdire in sensibus ad infinita distinguēt int diuersoū sensuū oba. 2. apparens de aīa. Ad aliud dōm q; aliqs phōrū vt Ga. t A. expressius dolorē t ulius remediū int q̄litates locarūt sensibiles: qđ vt pbatū necesse: nā ipē sapiēres interdū ponunt plures qualitates tāgibiles: aliq; vero paciores ō aīa eni. 2. exp̄munt solū calidū t fri. siccū t hu. durus t molle. Et cōmentator graue explicat t leue t plura taliū sūt supius nūciata. Primo quoq; pma innuit q̄ttuor ōrietates solū fore in tactu cū sensus sūt octo fm ponentes tactus plures. Quas qdē exp̄mit Ga ly vt cū pmis duz t molle: asperū t lene. In secūdo vero A. de aīa sunt exposite mlto plures. Ad aliud dōm q; sensibile pficit sensū t vigorat ipm cū fuerit ppōtionale t ꝓueniens: nō āt ip̄roportionabile t ōtriū. sensibiliū. n. excellentie corrumpūt sensū: de aīa 2. Neq; enī sūtudo sensus ad intellectū oio: q; maxima sensibiliū sensū pmūt sensitiua. Intelligibilia vero q̄ maxima corroborāt intellectum. 3. de anima Ad aliud dōm q; q̄q; vnū ōriorū aliud corrūpat ñ tñ inter ipa tollit actio: sed stabilit magis. Corrūpere nanq; rē suā dicit in fieri: non āt in facto ē. Si. n. iam corrūpit sensibile sensū vt dolor: neq; aliqđ aliorū pcipiet sensibile cū dictū sit sensationē in fieri et alterari ꝓsistere. Ad aliud dōm q; dolor dicit actio lesa respectu morbi q actio ē ledens: tñ actio lesa accidentis vel dolotis ē magis in fieri q̄ actio morbi ledens vt declaratū. 73. dria.

Quesita circa signa. Differentia. 78.

Quod icteritia fit ante septimā diē bonus signū monstrat ex quarto re. a. ita: In febre cholerica ante septimā sup innatus icteric' soluit se brē. sine rigore vero si supinnascat ex̄tpa pnitiosus Quod t 30ar cū Auer. testat. Adhuc si qđ minus videt ineē inerit: t qđ plus. minus vero vī q; mā pblegmatica vel sanguinea ante septimā terminetur diē cū sit frigidior grossior: t cholera mobilis min'. hec āt fit vt visū in apoplexia q̄ in palysim terminatur: t febris sanguis eius p naris fluxū atq; in variolas in quarta t aīa. Rursus: Sicut mā cholerica ꝑt aī septimā p vomitū aut secessū euacuari silr: t p cutē vī cū cola sit ca. subtilis: motū petens a centro ad circū ferētiā qđ oñdit ipius p sudorē crisis plurimū facta: in quo pus colē cōmiscetur cū sudor sit sanguis superfluitas: cui pus cholericū ē admixtū scotsū canōe. 2. A. Et ꝓfirmatur q; aphoris. 4. Sudores iudicantur boni si die inceperint tertia qnta septima ꝛc. Palin tertio. 15. Si cola putrefiat intra vasa tertianaz gignit: si vero non icteritiā: sed tertiana ꝑt ad bonū ante septimā terminari vt qnta. nā tūc mor' ipius iste dies i q̄ cola putrefactiōe subtilī ex alato redditur grossior: iputrida. itaq; icteritia ꝑt aī septimā signū ē laudabile. In oppositū medicorū ē cetuo. vñ Isaac febriū. 4. Icteritia aī septimā oīpcul dubio timorē innuit. Rursus: Icteritia sub crisi locatur p mutationis q̄rto apparens fa. sed talis non fit aī septimā: neq; vī i morbo acuto t mā subtili: sed i cronico magis t grosso cū vtutis debilitate. Adhuc crisis laudabilis expert indicationē equalit distantē a morbi pncipio t ipa crisi: febriū Isaac q̄rto. 53 nll'a talis ē dies ante septimā nisi quarta q̄ indicatia eius dē extat certa vt latio denotat lune. Igit aī septimā icteritia signū non erit laudabile. Propē qdē p mū qđ non min' intentū cum quesitū extet de signo sciendū q; signū est sensibile qđ sensui se offerens intellectui aliqd relinquit. Ex sensationib' nāq; multꝫ ꝓsurgit memoria ex q̄ elicitur expimentū: t ex eo tandē vīe qđ est pncipiū artis t scie. 2. posteriorū t methaphy. pemio. Ex quo qdē innuitur q; signū cum sit correlatiuū duplex fore ipi' significatū. Unū nempe imediatū cū quo p̄sentialit existit vt tactū: cū dī offerens se sensui. Aliud mediatū cū quo non sp extat cū subditur aliqd relinquēs in intellectu signū p nosticū dictū. Sunt āt tria: signuz: significatio: t accidens: non put diuiditur ꝑ substantiā: verum fm q; sequit morbū seu dispōnem: velut umbra corp' qđ subsequēs ppūs appellatur aut genimē: vt multū āt idē entia subiecto diuersa tū rōne. nā 53 cōit signū p significatōe suscipiatur: ac eō dupler tū pnosticorū. 3. dicentibus vī dria concedi. Una qdem q; significato ē necessariorū: signum vero eorū q̄ fm plurimū. Altera qñ ipsa comprehenditur rōne: aliud aut exp̄imēto Significatio nanq; cum sit abstractū eius naturam meracionē notat signo concreto: quasi ente: cum illo scīo dicāt accidens p ppūs t subiectum demū: Commentator quarto metha. 53 ōrium impugnat. A. vñ significatio quendā sensū videtur dicere deductū ad modū actus rōnis se habentē: t ideo p ppūs naturis t passionibus membrorum debetur interiorum: quare horum liber de significationibus passionum iscribitur interiorum. signum vero sensuz denotat simplicem t apparentem magis hic que occurrunt exterius: cum sup ea sensus concidat imediate. Signū autem seu significatio accipens dicitur. vnde enim ambo extant subiecto. Dictum antē est vt multuz q; qđdam est signum qđ non ē accidens: ceu quod pnosticū cū cū nondū extet. Nihil enī actio ē lesa nisi existēs: aliud vero ē accidens: non tñ signū velut qđ ñ a medico pceptū: t ió Joannitius: inter ea ē diuisio cū augmento: habent nanq; se sicut excedens t excessus: 53 rōne differunt oīaria 53 vt q̄multum cōicent subiecto. nam q; accidens infirmo medico signum crisit t enī accidens siue respectu ēntie q̄ est actio lesa vel ꝓpatione infirmi cui accidit: quod ēt dī symthoma siue ꝓcisio. Significatio vero respectu ꝓsiderationis dici put inde pcedit ad cognoscendā egritudinis naturā. Aliq; ēt ꝑt dici significatio infirmi: non vt infirmi: sed put medici vicē gerit suū accidens describēdo quoddē enī signū ab iudicio finitur patiēt'. Joannitius. Quid āt sit accidens: t quomō differat ab aliis rebus ꝓ nām ostensum dria. 73. Est denīq; signi varietas multiplex: nā aut ꝓsiderat rōne ipius essentie: t ita quoddā est q̄litas pmutata vt icteritia:

aliō operatio lesa qō triplicit euenit: quoniam actio nocet: aut leuit qō ꝑpe oꝝ pmutari: aut mediocriter vel tollit oio in tegni. Reliquū vero exiens a coꝝpoꝝ qō aliqñ pcipit sono: interdū vero absqꝫ ipo: qō aut significat quantitate vt lienteria: vel q̄litate vt vrina nigra: aut vtroqꝫ sicut san. fluxus. vel rōne significati vt signū aliud est sanū: ⁊ aliud egrū: ⁊ reliquū ꝑm tegni neutꝝ. Quoꝝ vnūquodqꝫ diuidit ceu coꝝpⁿ tale p sp qdez: p multū: ⁊ vt nunc. Neutra vo in tres subdistinguit modos dria. 71. Signoꝝ qdem egroꝝ quoddā ē familiare coincipiens morbo. Aliud supueniens quoddā digōnis: aliud indigōnis: nonnullū ꝯrarij digōniſ: quoddā creticū: aliud saluus ⁊ alii quod mortis: aut attendit rōne modi significādi qō ēt triplicit euenit: vel ꝑt refert ad cognoscentē: vt ad vīutē aīalem. Et hoc duplicit vel quantū ad motiuā: ⁊ ita signū aliud sumit a motu: ⁊ hoc aut nālī q̄si vt horroꝝ vel voluntario sicut estuatio ⁊ reuolutio. vtroqꝫ vt tullis: in quo natura sēpat voluntatē ac egestio: ⁊ mictus in qbus euenit ē ꝯrio. Aut sumit a qui ete: vt in apoplexia epilepsia: ⁊ syncopi: vl̄ a vīutē apꝓhensiua. ⁊ hoc duplicit: vel exterioꝝ: aut interioꝝ. Exterioꝝ adhuc duplicit: aut quantum ad sensibilia cōia Cōmentatoꝝ. 1. de aīa: q̄ sunt motꝰ geo nūerꝰ magnitudo ⁊ figura. qbus. 4. de aīa. A situ adūgit: quorū ꝑma tria ꝑm cōmentatorē extant coia oibus sensibus: reliqua vero duo tactui solū ⁊ visui. Sup hoc eni significat p signa ab eis sumpta ꝑm qꝫ ps sic fuerit numerata vel figurata: aut quo ad sensibilia ꝓpa: qō quintuplicit euenit: aut eni sensu vocat tactꝰ vt caliduū frūm vel gustu ceu amarū ⁊ dulce: aut odoratu vt polipus: vel visu vel icteritia. Quod ät significat auditu tactum in illis ꝑus q̄ secernunt a coꝝpe Vel interioꝝ ceu signū denotans regitiuā actionem vel mentē: ⁊ id multiplicit vt ⁊ vīus imaginatio vꝫ fātasia: cogitatiua ⁊ memoria quarū interdū coꝝrumpitur vna: vel due remanente reliq̄ tertio de accidēti: ⁊ interioꝝ quarto. Aut rōne modi inherentie signi ad significatū: ⁊ ita signoꝝ quoddā sumit a substantia lūt inherentibus qō est necessariuꝫ: sp eni verū aliud ab opationibus seu effectibus ꝓpinquū exīs necessario: ⁊ apparentis est veritaꝫ quoddā a casibus vl̄ ab aliꝯ bis q̄ necessario cōsequunt siue ab accidentibus: qō neutrū ꝓtinet predictoꝝ. Aō tñ eo mentit rarius extat. Est ⁊ quoddā pdurans ⁊ ꝑmū vt a dispositione sumptū opationū. Aliud ꝑmū: sed non pdurās ceu qō ab excreatiōibus. Reliquū vero neutrū vt cōe vel extraneū. Aut rōne tpis tunc quoddā ē rememoratiuū sani egri ⁊ neutri: cⁿ modica extat vtilitas: vt medico solū imediate tñ: vel demonstratiuū quod ꝯfert tantū infirmo: vel pnosticū qō simul viri qꝫ vt medico qdem ꝑm Haly. q: ꝓuenit de ꝓditione p̄ci: ⁊ infirmo: q: per hoc sciꝫ qualiē regendus: sciunt nanqꝫ ipo res illius. Ex his tandē conflari valet talis signi bimembris dio: nā eius aliud ē cōius notās super cōplexionē ⁊ cōpositionē ⁊ vl̄r nām ⁊ disponēs omnē ad ꝑticulare significans qō lesionis extat occultū interius significatio ꝓpius dicta. Primū qdē multiplicit sumit. nā quoddā a tactu ꝑt discernit durū ⁊ molle mar. et aliud a carne ⁊ pinguedine ꝑm qꝫ q̄sti tate qualitate ⁊ hmōi generibⁿ fuerint variate. Reliquū vero ex mēbroꝝ forma. pectoꝝ nanqꝫ amplitudo ac extremitatū extensio denotat caliditatē: ꝯrīū vero frigiditatē. Aliud sumit ab opationibus: ⁊ his aut nālibus vt qō a supfluitatū excreatione: aut vitalibus velut a pulsu vel aīalibus. ⁊ hoc duplicit: intrīsecis at extrinsecis ꝑm qꝫ plene pficiunt: aut ꝯrie vel ab his ⁊ vitalibus simul puta qō suscipit ab baneli tu: vtreqꝫ eni opant ad ipm: aliud a facilitate ⁊ difficultate passiōis. qd eni cito calefit caliduū vt sic existit qō aūt celerit infrigidat eꝫ: nisi istud raritas aut dēsitas variet musculorum in tegni. 2. libro ca. illo. si vo facile frigescens fit coꝝpⁿ. Aliud a capillis ꝑt diuersificant velocitate ortus ⁊ tarditate: coloꝛe figura mītitudine paucitate aut ꝓuatione. Ultimū vo sumit ex cutis colore: q̄ talis reddit nā vel accidēte. albedo nā qꝫ significat sanguinis paucitatē. cū phlegmatis dominio: subrubedo vo ꝯriuꝫ: ⁊ citrinitas cholerā: fusco de mixtuꝫ: ⁊ nigredo icteritiā nigrā. Causat ät ab adustione vt multū extrinseca vt ethiopibⁿ: ceu albedo ex frigore scotis. Particularius vero signū dupliciter habet: vne ab anothomie sensu: q enim passiōes discernere voluerit interiores in anothomijs exerceāt in tegni: ꝑ eas nanqꝫ cōpositio quatria dignoscit membroꝝ cū eoꝝ substantia in cōplexionē ēt vsqꝫ. Aliud vero ē significatio ꝓpe qua velut canone ꝓcedit in ꝑdictorū cognitionē qō a quattuor suscipit vel ex rebus sicut a lesione sensibili actionū: qō triplicit dictū ē ꝓtingere. nā actio aut ꝑmutat: aut debilit fit: aut destruit oīsariā. Vel ab eo quod euacuat: aliqñ eni educit qō nāle sufficienter: interdū ät ꝯriū vt qō de membroꝝ substantia. Et quandoqꝫ qō inter hec diuersificatū quantitate qualitate ⁊ modo: vel a dolore qui significat loco ꝑm qꝫ fuerit partis dextre aut sinistre vel eius essentia vt grauatiuus aut acutus vel apostemate quod ipius similit significat loco substātia ⁊ figura. Subiungit ⁊ situs: siue locū dicat vel societatē patientisqꝫ iurta Ga. ⁊ Joannitū indicium. ꝑm vero. A. accidentia manifesta ⁊ cōpata: quoꝝ significationē testat neqꝫ pdurantē neqꝫ ꝑmaz. Talia enim signa sunt cōia ⁊ extranea: quorum significatō coniectura extat aliqua: reliqua essentialia insepera bilit cōcomitātia sua significata: qbus pfecta cognitio habetur ceu ostensum ē differentia. 84. Bonum ät ⁊ malū non dicunt vniformit ⁊ absolute: sed differēnt ⁊ ad aliqd. nā fortassis vnū signū p̄auū laudabilia vincit plūma: ⁊ vinū forte laudabiliū p̄ava mīta: ꝑmo de crisi ⁊ pnosticoꝝ. 3. vt virtutis ꝯstantia eiusqꝫ oppositū: ⁊ ideo sit opus ordinē inf ipa ꝯsistere ceu ꝑmones veteꝝ insinuant. Nā inēdū dicit nō malū signū: vel nō bonū: aliqñ benignū vel versutū qñqꝫ salubre aut mortale: vel pniciosū: vel pessimū ⁊ optimū aut fidelissimū. vñ Almā. 10. cū vnoquoqꝫ signo ponendū ē verbū qō denotat quantitatē fortitudinis illius. Quod eni ē debilius signū dicit non bonū qō fortⁱ malū: ⁊ quod fortissimū mortale: aut multū mortale. similiterqꝫ de signis intelligendū laudatis. Hec itaqꝫ succincta varietatis in cōi signoꝝ recollectio. Est ät icteritia coloriſ cutis alteratō feda ad citrinitatē tendens vel nigredinē ex occursu bu. citrini aut nigri ad cutē: ⁊ que sequunt ipsum absqꝫ putrefactione qui si putresceret causaret in citria tertianam ⁊ quartanā in nigra tertio. 15. Yaticus autē icteritia est mixtio cholere rubee cū sanguie sē ꝑ oīa coꝝpis mēbra diffundens: ⁊ i coꝝpis apparenſ superficie. vñ quarto de accidenti: Omnia ictericia ap-

parent citrina: febrium vero. 4. Ysaac ⁊ in viatico icterice nomẽ ẽ transumptũ ab aue vireũ habẽte colorẽ q̃ galberus dr: a qbusdaꝫ vo pendulucas: suspẽdit eni nidũ ingeniose sub nucis ramo icteris dicta. Juxta illud: Carpe viator iter sup arboꝛe ꝓcinit ictꝫ cui⁹ transumptio fine sexti indicat de accidente. Nocumentũ mutatiue accidit vtuti euenieng humiditati b⁹ a sanguine diuersis. vñ mutatio colorũ sequit ne cessario: quorũ vnũ icteritia dr. Que ât de mlia efficit extat inoiata. In passionario tñ scribit q̃ greci Melanchion dicũt. i. nigrũ cane. Quidã vo scribunt melanchiron. i. denigrans manũ. Hanc qdem passionez patientes dicunt arcuati ab arcu. s. iride: vel passionẽ habentes regiã seu aureã. Cuius qdẽ duo cõiter notant modi: citrina. s. ⁊ nigra. Viridẽ addũt ⁊ aliqui quã noiant agriacã. i. agrestẽ: q̃ capre crisolõca agrestis dr mustela. ⁊ inuianco: Alia dr agriaca pageseleontos. Causa vero ipius ⁊ marie citrine fex ẽ cholẽ: q̃ sangui ẽt cõmisceꝫ ⁊ per exteriora diffũdit corporis tingens ipsa. Que siqdem interdũ actione ꝓuenit nature sicut q̃n ea die cretica iudicat sine non actione nature: sed amplius synthomatice. Nõ duob⁹ euenit modis: vel ab exterioribus sicut serpentis punctura: grauonũ: pediculorũ: vultur]: ⁊ assumtione fellis leopardi vel vipere: a qbus siqdem celerius icteritia ꝓsurgit. Aut ab interioꝛib⁹ qñ plũmum ꝓtingit ab epate ⁊ felle: ⁊ a caloꝛe q̃ñq corporis totius ⁊ ꝓpe vasorũ: rarissime vero ab intestinis. A felle quoq duplicit: aut ab grosso viscoso in ipius porio opilone causante duobus exñibus: quorũ secũdus versus intestina ptensus: sequestrat q̃ñq in duos. 9i. vel a passione substantie fellis qñ euenit: aut caloꝛis intẽsione inflantis epar ⁊ corpus oẽ: vt sanferueat i cholerã: vel ẽbilitate ipi⁹ vt virtus ibellicek attractiua in attrahendo: aut siccitate deficit expulsiua: vel apate seu opilatione in ipius porus accidẽte ptacta. Que aũt ex epe ꝓsurgit vt duobus ꝓus modis: ⁊ quinq ꝓtingere: Fit vero ab itestinis mime cũ in cholon descendens: ⁊ obstaculũ inueniẽs neq at ptransire. vñ cholꝛa i felle ꝓtenta caret in qũ deriuek locũ. Nigra quoq aliq̃n ẽt accidit vigoꝛe nãe splẽis egritudinẽ creticantiꝫ. Pluries ât synthomate vt splẽis debilitate: vt epe humoreꝫ assante caloꝛe aut totius corporis inflãmatione. Et ad vnũ ꝓt illis de causis ꝓtingere suo modo quo ea q̃ fellis ⁊ epatꝫ Agriacã siqdem voluerũt aliq ex colꝛa ꝓsurgeꝛ ptasina ⁊ eruginosa: cui⁹ oppositũ dria monstrat. 91. Sꝫ cũ Serapione dicendũ ipam potius causari a felle maligniante vel epate ⁊ splene. Inqt eniꝫ: si accidat apud mundificationẽ cholẽ citrie aliqua egritudinũ mũdificãti vasi accidit icteritia pmixta ex cholera citrina ⁊ nigra. is aute color in viridẽ vergit. ⁊ post nõ pauca. Hec qdeꝫ ẽ alia species icteritie: ⁊ cũ illa que cõponit ex cholera citrina ⁊ mlia: ⁊ fit q̃ epar ⁊ splẽ sillr fũt lesa. Color vo ex his reddit viridis. vult ẽt cũ nigredo leuis extiterit ipaꝫ ab epe fieri. si aute vehemens a splene. ¶ Propter scõm siqdem sciendũ q̃ ab illo qui finxit se Ypocratẽ quarto re. a. cũ q̃dam ꝓditione scribit sup innatus ictericus puta cũ rigoꝛ determinet alludens fortassis ei qñ dr a causone habito rigoꝛe supueniente ꝛc. Quã qdem cũ rigoꝛe determinatione cũ pncipali ẽt ibidẽ Ga. non admittit vt apparebit dicendoꝛũ. 4. Ac simplicit ꝛoar vt ꝓcedere icteritiã ante septimã posse laudabile signũ exi stere ingeno: ¶ Medici vituperant icteritiã i pncipio egritudis: q: ipius sit exitus ante humoꝛũ maturationẽ. Ego ât dico ꝓpter q̃ icteritia ẽ motus acutus: ⁊ motus eius velox in agente ⁊ patiente non negabimus in ea posse fieri maturationẽ die ſcõa gñatõis ⁊ marie die quarta ⁊ ꝓpe in etate iuuentutis tpe estatis cal'a regione: locis orientalibus ⁊ meridionalib⁹ In his eni talibus accelꝛant maturatio ⁊ decoctio. Quarto vo collꝫ qõ dicit. hyp. Si icteritia supueniat in febribus acutis ante septimã malũ. reprobatũ ẽ experientia in terris nris oĩbus. Et si veniat in gnto laudabile multũ est vna rõne: ⁊ marie in corporibus calidis: ⁊ tpe calido. ⁊ hec sñia collegiorũ oĩum medicorũ persarũ ⁊ Indie maioris ⁊ ꝓ maioꝛi pte illorũ de andalusi. Cuius oppositũ ceteri sensere veteris ꝓmonẽ ꝓcedẽtes oio. vñ quarto Fa: Id vltimũ icteritia ante septimã diẽ nõ ẽ laudabilis. Predicto ât defectus ꝓsi tertio ⁊ quarto manifestus dicẽdoꝛũ apparebit: eoꝛũ tñ singulariẽ vtriq̃ ptractenk ꝓmones. Primitus siqdem fortassis qs ꝛoar accusabit dicentẽ icteritiã fore moꝛbũ cũ accidens existat magis actioꝫ lesa puta coloris alteratio feda. Nõ aũt die Fa valeat apparere benigne falsũ ẽ manifeste: cũ sudoꝛ possit fieri in ea: tunc eni non extat mot⁹ cholese. si foꝛet vsut⁹ existeret: ne ẽt in quarto cũ sudoꝛes fieri a veteri non scribat in q̃rta. Itidẽ crisis egritudinis mote p tertiũ qualis q̃ de cholera tñ visuꝫ fuit semꝫ a Ga. in vita eius oĩ. ab Archigene vero bis in quarto creticari: crisiũ tertio. Quid ergo de icterina: dõs itaq̃ q̃ nunq̃ꝫ cũ sit modus hic qdem crisis ali⁹: ceu declarabit ex reliqs. Palin: Jo ẽpiãus ab Auer. sic approbatus experientias sup hoc habuit afferre: nõ ât falsẽ credere rõni apte: tõq̃ Auer. agrestis extitit in minus. Quod enim inqt dictũ Hippocratis ꝓbatũ expientia falsũ extat ⁊ inciuile cũ ipꝫ sit vle: ceu artis canones reliq. Hermo aũt Auer. pticulariꝫ fere nunq̃ꝫ cõprobatus. Aut hippocratẽ nõ redarguit: qñ aphoris. 6. Raro ꝓtingẽs ñ reddit Hippocratẽ mendacẽ dicentẽ in pluribus euenire. Silr neq̃ꝫ i qnta die moꝛb⁹ laudabilit iudicat icteritia: cũ cholꝛa sit hmõi grossioꝛ velut fex fere neqeng tã bicui tẽpe digeri. Feculentiã vero ipius ostendit icteritie tictura grossioꝛ, phibito penetrare: nõ ât sudoris: cũ sibi ẽt pus cholericũ sit admixtũ: neq̃ꝫ aspect⁹ tũc quoq̃ aliqs influent lunaris. Adhuc aduersat sibi: cum dicat id in tpe calido: ⁊ per ꝓsis in regione verificari calida: q: ambotũ idem iudiciũ cũ subdat q̃ hec sit sentẽtia oĩum medicorũ persarũ. persia vero frigidioꝛ ẽ ⁊ siccioꝛ multũ grecia artico tanq̃ꝫ ꝓpinquo polo: si locũ audit vere psiã dictũ. Cuius rex fuit Dari⁹ quã ⁊ hodie occuparũt: tartari. Et tõ ipsius expiẽtie: aut rõi nõ ẽ acqescendũ cũ Hippocrates fidelioꝛ testet se foꝛe expertũ non in grecia solũ: verũ in lybia India ⁊ Subatia. Quod ẽt sentit Auer. si occurrerit p accidens magis adest. Vel fortassis ꝓpter aliquã crisim ꝓsociatã illi: non aũt regulariẽ ⁊ per se: aut hi opilatione vel modo quo apatis decepti. Aut dicendum q̃ icteritia visa non ad malũ ante septimam extat mime vera: sed potius modica subcitrinitas aliqua circa oculos ꝓpe ac faciẽ ex inflatione cãta epis vt visum q̃ñq. Propterea dixerit alij q̃ crisis añ septimã pot ẽ benigna si flux⁹ ventris succurrat. Jd tñ eget de

terminationē: qñ hmōi fluxus: aut est colericus mul tus ebulliens: cū materierū extra spūosarū adherētiū ꝛ ita eius significatio extat prauā intrā vt timeat de iusirmo ꝛ ꝑpe cū vtutis ibecillitate. aut ventris fluxus mordicās est vehement cū humiditate mult⁹: vt ét sudor cōis exuberās ꝛ vtus fortis sicq; laudabilis cū leuitas patientis velocius occurrat quarto ꝑa: et cū q̄ aphoris. 4. ¶ Propter qdem tertiū sciendū q̄ ictericia regularit ꝛ p se ante septimā sicut testant p ter duos magis ceteri prauū extat signū. Quod ostē dit si aliqd dz benigne a nā celeriter expelli ei op⁹ sit ad esse digōnē: vt nā reddat ea vnigenea substātia q̄li tate membrorū pietibus seq̄strata: ꝛ vias ac ductus eidē ꝑparatos: aptos qbus valeat ad extra ꝓpelli. Et ió cū ipi magis redundent in emorroides q̄scun q; matricis ani vel nariū ventrē ꝛ intestina cūones laudabiliores hic inducūt q̄rto ꝑa: Facte fluru san. secessu ꝛ vomitu. Que át sudore laudis exitiosis ceteris: cuz mā his qbus vehiculek careat ductib⁹ appa ratis: subtilitate tñ sui penetrans p poros occlusos ad cuté sudore non parū iudicat benigne: q; ceu suppo situ oz ante crisim digōnem ꝛ sepationem adherēte materie ꝓcedere. id át non ꝑt ante septimā ſm Gal. interuenire cū cholera sit inobediens ꝛ meatus imꝑ parati. Rursus: Ad ꝓdicta crisim expetit digō māe qō cē non ꝑt nisi sufficiens tpis interueniat spacium ꝛ marie cū caruerit officio eductio. Requirit silr li ne aspectus. is át non ꝑt ꝓus adesse septimo: tuz q; tpus non é sufficiens qō in antea: tū qñ subsidiū nō interuenit lune. neq; ét in quarto: q; tñ aliqua opatō extet in ipo lune afflatus non existit. Silr ꝛ crises sp in nequioribus ſm Ga. fiunt perorisimis. Neq; i qn to luez moueat nā: q; tpus in dispōne materie atq; du ctuū non occurrit adhuc sufficiens: neq; ét qs lune aspectus: eap⁹pt opus sit septimā expectare: aut si nono accidat magis rōne tpis ꝓtingit in quo nā diu tius potuit operari q̄z lune incitatus. Adhuc Causō cuius materia cholerica vtplurimū subtilis mobilis in locis ꝓpinqs cordi situata vix ante septimā ꝛ si su dore possit terminat. Cū itaq; ictericia ꝓtigat ex cho lera sudoris mā grossiori ſm Ysaac ét iuncta sangui non poterit ad benignū ante septimā terminari: ꝑ pter qō oz saltē septima nona vel. ii. aut. 14. cretica ri cū tpus tunc interueniat longi⁹ in quo nā ꝑt digestionē ꝑficere: luneq; vt multū interueniat silr incita tatio. Si eni ante septimā supueniat prauū existit: q; ſm Ga. ex epatis accidit apate vel opilatiōe qō ver sutū. In septimo vero aut post nō é simplicit iā laudabile si non dextrū hypocōdriū ſm veterē fiat duz Quod opilatōe pōt ꝛ apate ꝓtingere duro: cū id nō mor accidat. nā febres iudicant in eisdē diebus ſm numerū ex qbus euadunt hoies: ꝛ ex qbus peūt: p nosticū. 3. ca. 1. ¶ Propt quartū quoq; ad pmū dōz ſm Cōmentatorē ibidē q̄ ictericia superinnata cū rigore ét non soluit febre ante septimā neq; p⁹ se ptimā. sed cū determinatio é talis: febricitantib⁹ icte ricia supuenit: aut ꝑpter epatis synthomā: vel nām cholerā reptantē per cuté excernere: demū hāc neq; untē ceu in apatibus assuetum é oibus remittentem ad aphorismos in qbus innuit vitatem cōtineri. Ad aliud qdem qd dicendū iam visum fuit. Ad aliud di cendū q̄ apoplexie terminatio in paralysiz simplr é mala lz ſm qd sit bona. Nec é simile: q; nā perápli⁹ infestat quantitate materie apoplexie cholē acumie vñ cogit crisim facere añ tpus: ꝛ ió ꝑfecta existit. Similit varialarū mā naturam ampli⁹ infestat. siūt ét ex sanguinis ebullitione ꝛ corruptione q crisim vt multū recipit in quarta cū is moueat ꝓtinue. Nā ét consueuit hmōi mām ad cutez expellere ꝓtinue: non autez sic cholam q̄ ictericiam inducit cum nō minus alijs creticek vijs. Ad aliud qd dicēdū apparuit mā eni illa ductus hz aptiores versus ventrē ꝛ intestina q̄z ad cuté. Et ad cōfirmationē dōm q̄ non é sile de mā sudorē faciente ꝛ icteritiā cū ipsa sit ea q̄ ictericie subtilioz. Quid nanq; purius cōmiscek cholere in su dore cū aquositate subtilitateq; masse sanguinee. Ad aliud dōm q̄ icteritia creticans non ꝑt benigne ante septimā vt oñsum é apparere. Ex opilatōe auté vel apate cal'o ſm Ga. é mor aduenire possibile de qua non: sed de priori hesitat. Ad quoddā vero alteri⁹ p tis dōm q̄ icteritia non ꝑpe sub crisi pmutatiōis lo cat: sed magis euacuatiōis. Modo eni vtcūq; quo sudor p poros expellit: ita ꝛ cholera: ꝛ q; grossior et colore formali cholerata modicū ipius cuté tingit: ve lut crocus q̄zuis maxima ipius pars resoluatur. q̄ át aliqd sapiat crisis pmutatiōis innuit: q̄rto ꝑa. Be spēbus qdem pmutatiōis sunt q̄ non ꝺducūt ad eri turā: deinde facūt sicut torturā spasmū mollificatōz doloré anche dorsi testiculorū geniculi icteritiam. ele phantiā: ꝛ varices. Illa eni ꝑpe dē crisis pmutatio nis in q̄ fiunt exture: vt caruncule dubellet altboyn formica berisipila ignis pstcus ſpiens comedēs va riole sinantes: ꝛ vlcera similia. Sic itaq; q̄dam ꝑpe pmutationis é crisis: aliq; impropꝛie: ꝛ non nulla mō alio medio. ¶ Dissereutia. 79.

Quod caput paruum q sit melius magno monstrat ex pbl'. 30. id sapiente. Rursus ſm topicuz: Si ꝓpositū in ꝓpo sito: ꝛ oppositū in opposito. paruū vero caput ꝛ ma gnū sunt opposita. sed magnū aliqñ é prauū signū ſ tegni: ergo ꝛ paruū erit bonū qñq;. Adhuc orta sup eorū testant origines ibidē. sed oculus originat a ca pite: ꝛ pnus laudat ét ibidem: sed q; fortassis dices siūtudiné non tenere ortorū ad pncipalia: ió oñden dū é id in pncipalioribus ét valere quale cor existit. Eius eni puitas laudat tertio de plib⁹. nā vtus vni tur in paruo ꝛ fortificat: in magno át dispergit ꝛ de bilitat ceu ignis denotat in paruo ꝛ magno bitacio cōtentus. vñ aialia maiorū cordiū ibidē sunt debilia timida sicut cervus lepus azinus ꝛ hmōi. Amp. vir tus vnita fortior é seipsa dispsa de causis. vñ Pro cul⁹: Omnis potentia impartibilis manens maior é p tita vero minor: vt ét septimo apparet physi. sed i ce rebro paruo vnit virtus: in magno át dissolnit. Et ti: Cerebrum cū sit frigidissima oium corporis pticula rū ſm Aris. in pleriq; magnitudine ipius reddetur frigidū āmplius ita vt motus: ꝛ vniuersalit actōes hebetet animalcs: paruitate vero fortificabunt cali ditate fere inde fuscitata. Et ió grādes caput cōspi cim⁹ hebetes amentes ꝛ catarris ac cotisio repletos Et cōfirmat q; cū cerebrū sit frūm ꝛ humidū: ꝛ alie partes capitis frigide ꝛ sicce terrestres ponderosē mole ipius declinabūt corpus oē in decursū: qō est ꝛ hominis situ nālem cū sit animal recte statute ꝛ sur sum in vniuerso: differentia quinta. Caput ergo par

tũ laudabili⁹ ad opationes ꝛ ꝓpe humanas magno hmõi aũt ꝛium plurimũ nobis ꝑstat sens⁹: quod adhuc sentiẽ in tegni cũ ceteris medicis cũ sequentibus. Adhuc pectus latũ laudaf cũ eius oppositũ vituperet. sed hoc fit capite magno ente cũ inde cerebꝝ reddaf magnũ: ꝓportionatur eni teste capite. q si fuerit magnuꝫ ꝛ nucha reddetur magna nerui ꝛ spõdiles grandes ꝛ vniuersaliẽ totũ corpus. Ampl⁹ caput magnũ est vt habitus: paruũ aũt vt ꝑuatio cuꝫ vnũ ꝛiorũ habeat rõnem habitus: ꝛ alterũ ꝑuatõis habitus aũt ꝑfectio: ꝑuatione iudicatur. Caput igf magnũ laudabilius existit paruo. ¶ Propter qdeꝫ ꝑmũ sciendũ é q caput est membrũ diuinũ in superiori corporis situatũ partib⁹ q̃ꝫ plurimis ꝛ vtutib⁹ insignitũ. Quod aũt sit qd diuinũ. 34. pbl'. idicat ita Tribus locis existentibus capite pectore ꝛ inferiori ventre caput est diuinissimum: cuꝫ eius in habitatore sit anima. vñ de re. sa. ꝑmo: Cerebrũ domus q̃dam rõnalis est anime: de quo ꝛ dria tactum. 14. Est aũt in parte superiori locatũ cum sursuꝫ in nobis sit sursum simplicit ꝛ in vniuerso. tũ ꝓpter caliditatem grãdem nr̃am: est nanq̃ homo calidissimũ aialum ꝓ bl'. tertia. tum ẽt ꝓpter ipius partes: tenuis ipius supiores sunt parue infime aut grandes. tum ẽt vt in suũ ordinetur finẽ: puta in superiorꝫ ꝛemplationem. Fcá vero sunt cetera ammalia demissi vultus: dria. 5. cũ alijs non paucis. Ex pluribus compositũ est ptibuſ ſm. A. nanq̃ partes capitis essentiales ꝛ que eas sequunt sunt. 11. puta capilli: cutis: caro: panicul⁹: craneũ: panicul⁹ durus dictus: duramat: panniculus subtilis vt piamf: siue scundina sba cerebri: cũ eius ventribus ꝛ locatis in ipis spiritibus: duo pániculi: rete mirabile: ꝛ os qd̃ é cerebri basis. In ipo ẽt fũdãtur virtutes plime ꝛ diuine vt motiua que musculis pficit ꝛ cordis: ꝛ sensitiua que duplex existit: exterior videlꝫ quinq̃ sensus: quoꝝ quattuor sensitiua i capite sunt reperta: velut visus: auditus: odoratus: ꝛ gustus: fil'r ꝛ tactus: cũ in omné diffundat ptem sensibilem: q̃q̃ꝫ ꝑus iuxta Ar'. situeſ in corde: dria. 38. vni uscuiuscq̃ eni sensus organũ é cognitũ: eo q tact⁹ excepto. Ipse eni cois é i toto corpore: quarto ō accñti. Virtus ẽt diuinor intrinseca dicta locaf i eius trib⁹ ventriculis puta fantasia: cogitatio: ꝛ memoria: cum estimatõne reminiscentia ꝛ intellectu q sup istas magis opatione q̃ꝫ subiecto situaf: qbus mediantib⁹ vtutibus plerũq̃ hõ ꝛiungit celestibus earũ suspiciẽdo impõssiones mirandas. Figure aũt capitis. 9. ō mua men. membrorũ sub auctoritate Hippocratis sunt q̃t tuor: ꝛ ꝑmo ꝑma. vna naturalis q̃ imagnari docet i tegni: cũ spera cerea manibus fuerit leuiter cõpressa In ipsa eni tunc anteriora cũ quadã planicie oblonga ꝛ posteriora gibborosa cõsurgent: lateralia vero cũ planicie quadã recta. Innaturales vero sũt tres due qdem simplices. vna nempe vt minuaf eminentia coronalis anterior. scõa vt humalis seu laudalis deperdatur posterior. tertia cõpositа: vt vtraq̃ minoretur vna. q̃rta vero non ꝑt esse stante vita vt maior ꝝ sit dimensio dextre ad sinistrã q̃ꝫ anteri⁹ ad posteriꝰ. In nano tñ quodã monstruoso: ac alio hunc q̃ si cõstñ mensuraui maiorẽ distantiã fore a tpe i tempuſ q̃ꝫ ab occipite ꝛ syncipite: vt hãc quartã videret capitis figurã innaturalẽ hre. Sed talia monstruosa rara ꝛ vt inuitalia. Vel non tñ supauit i his distãtia dextre ad sinistrã eã q̃ anterius ad posteri⁹ ꝛ ceteris hec in ꝓdictis quattuor figuris reliquã: vt illaꝫ que dextre ꝛ sinistre: vt intelligẽdus é Hippocratic⁹ ꝑmo Sunt aũt obseruanda collũ: nerui. ꝛ alia q̃ ponuntur capite: ꝛ ipi⁹ figura. nã addũt hec cũ laudabilia fuerint in ipius pfectionem. cũ vero illaudabilia diminuũt eandẽ: capite magno seu puo ente. vñ ctio ꝑma Si capitis fuerit materie paucitas cũ fortitudine vtutis formatiue ꝑme: erit forme bone: ꝛ erit min⁹ malũ eo qõ puitati adiungit figura malicia in creatura qõ debilitatẽ significat vtutis. Et demũ qa cõpationis é quesitũ. magnũ eni ꝛ paruũ relatione quãdã videnf iportare in ꝓdicamentis: oꝝ aliquod mediũ cui referanf hoc stabilire. hoc aũt caput erit commensuratum. Intelligo vero tale: qõ in hoie cõmensurato ceteris ꝓportionaf particulis entib⁹ hmõi. ꝛ magnũ ãt ꝛ paruũ ab hoc equaliẽ. Suppositis enim alijs ptibus cunctis ſm canonẽ complexionũ secundo i oibus obseruandũ dubitatũ est qõ sit hoc duoꝝ magni. s. ꝛ parui cerebri deterius: siue melius i actiões humanas. ¶ Propter scõm qdem sciendũ q nll⁹ vidi adhuc scribentes q hoc q̃sitũ nõ pirãsisset omiſſa Ga. ꝛ Ar'. ꝛrietate apparente: q in hoc difficultatẽ causat ꝑcipue. Verbotmizantũ tamẽ sommãt quidam q Ar'. voluerit paruũ caput fore bonũ quo ad vtutes morales: ꝛ que sunt prudentie. Quesitũ enim ꝓpositũ dicunt Ar'. hic ꝑtendere ãrentis ꝓpter qd aialialiũ homo prudentissimũ: quo ad vtutes quidẽ intellectuales caput paruũ ꝑãuũ existere: affirmant qõ Ga. dicũt tñdere declarantes hoc ex mulieribus q̃ cum parua habeant respectu virorꝫ capita prudentiores erãt viris⁹ ꝛ sagaciores. Sed hi neq̃ mentem interꝑtanf Ar'. recte: neq̃ vtaté dicũt cũ hmõi sit verũ oppositũ. ꝛ Dente quidẽ non sapiũt Ar'. cuꝫ in quarto de partibus non solũ ponat hoiem capitis puitate vigere in vtualibus moralibus: imo intellectualibus dicens sbam hominis fore diuinã: opus ãt diuinissimũ intelligere ꝛ sapere: qõ sibi aduenit eo q ꝓdus ꝛ molẽ non hꝫ in corporis pte superiori. Est nanq̃ ipsius caput ꝑ alijs sine carne ſo de partib⁹. Adhuc experientia quosdã paruorũ capitum mercurio ꝓtestatos satis acuti fore ingenij in his q̃ specialibus. Ineptos ãt ꝛ ꝑcapites in his q̃ moralis sunt vtutis: quorũ ẽt rõne apparet defectus: q: sp⁹ speculatiõis motũ requirũt vehementiorẽ ꝛ aggregationẽ intensioreꝫ vt ꝓpriant subtilia nature q̃ꝫ q moralitatib⁹ debent. Oportet eni horũ sp⁹ fore qetos cũ ꝓuisione discretiua: tardos vt omnia ptipant q̃ si casualiꝫ occurrentia. In moralib⁹ eni ꝛ morũ actibus mste pungentes diuersitates occurrũt. Signuꝫ quoq̃ ō mulierib⁹ qõ inducũt non valet. Neq̃ eni eius vtus inexistit rõne q̃ meditatẽ vtriusq̃ ꝓtenderet extremorũ: neq̃ prudentia faciunt qõ agunt q̃ recta rõ agibiliũ existit: sed potius ex quodã instinctu in malũ operanf amplius pne. qõ apparet: q: subtiles eis cõcurrũt caliditates ꝛ ingenia ex ipsorũ viso: media te vero nequaq̃ꝫ cũ nulla bonitatũ ptipent viri ꝛelatione nisi pictate: historiaruꝫ octauo. sꝫ virtus hec insunt magis. Fuerunt ꝛ maiores ut Ar'. ꝛ Gal. sibi apparenter aduersantes in hoc q̃sito. Querẽ nanq̃ Ar'. ꝓpter qd aialiũ homo prudentissimũ: soluens ait: Vtrũ quia parui capitis é vt ad ꝓportionẽ corpis posita quidem solutione magis ad hominẽ p vtrũq̃

insignata subdit verioꝛē: aut qꝛ inequaliter mimũ ꝓpter hoc enī ⁊ parui capitis: ⁊ ipsoꝝ tales magꝭ prudentioꝛes cis q̃ sunt magni capitꝭ. Ga. vero huic aparẽs: Aduersus ingt paruũ caput prauę cerebri cõpositionis ꝓpium signũ est. hunc ét sermonẽ simpliciter ceteri recepere medicoꝝ posterioꝛes. ¶ Propk tertiũ qdẽ sciendũ q̃ magnitudo ⁊ paruitas capitis duplicif existit. Una qdẽ rõne capacitatis ceu cõtinẽte vt cranei: ⁊ talis paruitas ex necessitate vitupatur cũ cerebꝝ ad ipam conse quaf paruũ ⁊ angustũ. magnitudo vero non laudaf oio hmõi: cũ possit induz euenire absq; vtutis fortitudine. ō qua qdem magnitudine ⁊ paruitate sermo exstit Ga. cũ medicꝭ alijs vniuersis. Cuiꝰ qdem detestatio in moꝛbꝰ ⁊ actibus vniuersis apparet: ꝑmo ꝓa. Est ⁊ altera paruitas et magnitudo capitis cõsiderata rõne pauce carnium mole aut multe: sup craneũ oꝛbicularif exẽtis ⁊ maxime in ꝑtibus anteꝛioꝛibꝰ: ⁊ talis puitas in opationes cõfert humanas: magnitudo át obest. Et hmõi paruitatẽ hñt boies ad cetera aialiũ: ⁊ pfecti ad pueros. Sunt enīz pueri nanosi: ꝑmo de somno ⁊ vigilia: ꝑmo ⁊ quarto de partibus. Quod apparet ibidẽ sermonẽ intuentibus Ar. vult enī q̃ oia ꝑter boiem aialia sunt nanodea. Est aũt nanodeũ cuiꝰ qõ ꝓz sursũ magnũ: portans vero pondus ⁊ peditans paruũ. In alijs siqdem aialibus: q̃ inferioꝛa sunt parua. superioꝛa vero magna. In hominibus ⁊ marie pfecti secus euenit qñ pueris entibus que superiꝰ eoꝝ sũt magna: que autẽ deoꝛsũ parua. ꝓpter qõ repũt: ambulare vero non possunt nanodei sunt pueri: qõ nõ solũ quadrupedibꝰ inest: imo auiũ ⁊ pisciũ generibꝰ ⁊ oibus sanguinẽ hñtibus nanodeũ eẽ. Et ideo ꝛcludit ꝓpter quod ⁊ minꝰ prudentia sunt aialia oia hominibꝰ. Ex hoc nanq; q̃ homo minus pondere pticipat: delatiuũ enim ẽ in deoꝛsũ: caput qdez sibi absq; carne consistens alioꝝ cõparatiõe ꝛcludit Ar. ipsum fore recti coꝛpoꝛis: ⁊ sbe diuine participatiõe alioꝝ sõlũ prudentia ⁊ intellectu: qõ ⁊ rõne ꝛpuncf: Illud caput qõ operatiões hebetat ⁊ tandẽ corrũpit deteriꝰ ẽ sibi opposito. tale át est magnũ mole carnositatiꝭ cũpondere quodã ipm in oppositiõe sui ꝓpium inclinare cogat sitũ ceu deoꝛsũ. Adhuc mole carnositatis ⁊ ⁊ humiditatis spũs remolliunt cerebꝝ: ⁊ sic motꝰ acquirunt tardioꝛes. Spũs ét animales luminositate egẽtes obtenebꝛiant humiditate ⁊ euaporatõe: q̃ in tale ꝛscendit caput plurima. Quod át paruũ caput paritate ꝛtinentie sit prauũ in se: ⁊ deterius magno eꝝlik ipi a mensurato egressio mfatur: Quñ illud caput est deterius qõ paucitate creatũ materie ⁊ vtutis ibecillitate sibi opposito: aut qõ altero istoꝝz: hmõi caput est paruũ. Ga. non át sic magnũ. Palm: Caput illud qõ totum paruificat coꝛpus ⁊ ibecillitat ẽ deterius sibi opposito. tale aũt est paruũ ⁊ nõ sic magnũ qñ si caput paruũ ⁊ cerebꝝ paruũ Haly. cũ cerebꝝ sit craneo ꝓportionabile: ⁊ si cerebꝝz sit paruum ⁊ nucha parua reddit ⁊ nerui demũ ⁊ spondiliuz siꝫ pui ⁊ thoꝛax oio vniuersa neruosa ⁊ ossuosa q̃ztũcunqz conatũ coꝛ in ꝛrium operef. Non poterit enīz facere vt magnificef tantũ quantũ si fuisset caput ꝑus magnũ. his át sic minoꝛatis coꝛpus erit omne imminutũ. Sequit ét ad cerebꝝ paruũ minoꝛatio ventriculoꝝ ad quẽ occurrũt spirituũ angustia ⁊ motꝰ repetinus ⁊ inoꝛdinatus. Subtilia enim qñ coagustant vel locẽ acgrunt motũ: vt apparet in aqua ⁊ aere. Sed ex motu spũs supcalefecit ex angustia tenebꝛioſi reddent. Subtilia enim ⁊ diafona cũ angustant tenebꝛioſi fitatẽ quandã acgrunt. tenebꝛioſi vero cũ fiunt ⁊ ꝓpe animalis a sua recedũt nã: cũ spũs aut sit lux aut eiꝰ retineat effigiẽ. 4. De aia. Ar. Quo facto capitis redduk opationes impfecte. hec át cerbꝛo non ita ineft magno quocunqz modo. Rursus: Quod est oppositũ membꝛo nobiliori ⁊ fortioꝛi vt sibi resistẽdo ipm cõtempet oꝛ esse quantitatis sufficientis. hmõi vero ẽ cerebꝛũ: hñ cõtpatam enī facit eã q̃ in coꝛde caliditatẽ: ⁊ feruoꝛẽ de ꝑtibus ⁊ collz scõis. ¶ In oppositũ enī ipius positũ ẽ vt frigidissimũ oium membꝛoꝝ calidissimũ refrenet: Et merito qꝛ nã ingeniat ad excessũ vniuscuiusqz ibidẽ. hoc aũt cerebꝛuz non pot cõtemperare paruũ: ⁊ ideo parua hñtes capita paritate Ga. instabiles stolidos ac estaticos fore cõspicimus. Conuincif itaqz q̃ caput paruũ deteriꝰ ẽ magno: ⁊ ipm plus cõmensurato. In eo nanq; ẽ virtus fortitan tñ ꝑm qd puta in viribus intellectio magnũ poterit esse cõmensurato pfectius. nihil enī prohibet bet coꝛpus parũ lapsũ quasdã actiones hfe pfectioꝛes tpato. Quo ad actus vero coꝛpis ceu robur pectoris latitudine: quod bruta pauci cerebꝛi entia ostendunt robusta. nõ ét neruosa remolliunt eiusdẽ mole vt equi declarant. ¶ Propter quartũ qdem ad primũ qd iam dicendũ apparuit. Ad aliud dõm q̃ illa ꝓpoꝛtio verificat in his q̃ sunt vere opposita. Caput át magnũ materie multitudiné virtutis vigoꝛe: ac puũ istoꝝ defectu opponunt: cũ ō nã ȝrioꝝ sit maria distantia. io. metha. Non át magnũ virtutis ibecillitate ⁊ mole materici opponit paruo vtrolibet ex paucitate ac imbecillitate causato cũ vtrunqz sit malum. Oppositio enī sumit a forma: non aũt a mã: ceu sanitas simplicif ⁊ egritudo ī oi triplici nã: differentia 95. opponunt directe. Et ideo Haly. dicit Ga. non abscidendo ꝑmonem suũ in magno capite: q̃ sit bonũ signũ sicut in paruo prauũ: imo cũ determinatiõe magnũ ingt n on ex necessitate bone cõpositiõis eẽ signũ. Ad aliud dicendũ non eẽ simile ō oꝛtis ⁊ ō ꝑncipali vsqz quaqz: neqz de oculo ⁊ cerebꝛo: vñ Haly. diuersitatẽ fecit Ga. inf sermonẽ suũ in oculis et sermonẽ in cerebꝛo: nã vituauit cerebꝛũ paruũ ꝑm q̃z cũqz formã factũ fuerit: ⁊ non vituperauit oculos parnos ꝑm oēz dispõnez. Causa vo vituatõis puitatis tacta ẽ ꝓius. Radix enī ẽ ⁊ ꝓncipiũ aliorũ vt nuche neruorũ ⁊ spondiliũ: fonsqz spũs aialis: Oculi át rami ⁊ non radices: sũt ét spũs oculoꝝ subtiliores ⁊ incidioꝛes ill' q magꝭ cerebꝛi: ⁊ magꝭ in exterꝰ expositi vt egro ñ disgregef ⁊ resoluat bonũ fuit ipos in loco angustioꝛi sufficienf locari. Ad ꝓfirmationẽ istiꝰ dõz duplicif: aut qꝛ coꝛ paruũ nõ laudaf oio in aialiũ fortiori. vñ. 3. ti. q̃si Arꝭ. aduersando. Aialia q̃ ꝓmum sũt audacia sunt ea q̃ magni coꝛdis existũt. Dz exponendũ ẽ dcm Arꝭ. q̃ omne aial audar: q̃zto audantꝰ tãto ēmaioꝛi coꝛdis. 13. aialiũ. Ar. Quod oppet. Subdit enī Arꝭ. q̃ in ampliꝰbus ventribꝰ spũs ampliꝰ et inualescit magis. Et ideo nullũ eoꝝ que manꝰũ vẽtris et venarũ et pingue ꝑm carnẽ. Vel dicẽ dũ q̃ non ẽ simile adhuc de coꝛde ⁊ cerebꝛo: ⁊ si ꝑncipalissimũ sit coꝛ mẽbꝛoꝝ: eo q̃ coꝛ ẽ in vehementi motu: spiritus in ipso sunt calidi feruentes ⁊ aliorũ

ēt ꝓncipia. vñ oportuit ꝓpos in loco cōtineri vehemēter arctato: ne latitudine ipius debilitent dispersi nō potentes calefacere ⁊ irradiare pfecte ipsum si fuerit magnū velut paruus ignis grande habitaculū calefacere non ꝓt. Jn cerebro vero secus ē: qz ſpūs ipi non sunt in tanto motu ⁊ agitatione. sunt ēt remisse calidi: ꝓpter qō non sic timek in eoꝝ resolutione cuꝫ frigiditate ꝓtempent ipsius. Aut dicendū q̄ formaliter sortassis cerebꝝ apparenter ſm medicos est pluriū ortoꝝ q̄ꝫ cor. Et ideo necesse fuit ipm esse ꝑpotionabilis maius corde vt eius pfecte cōtemparet caliditatē. Duo enī sunt in nobis mēbra: cōparatiue alia maxima cerebꝝ. ſ. ⁊ epar Arist. de ptibus. Similiter apparuit qūo hic exponendus. Ad aliud dicendū q̄ duplex est vnitio aliquoꝝ. vna quidē virtuosa cū opationes fortiores efficiunt inde: sicut cū acies i exercitu cōmensurate vnit: ⁊ ignis in camino. Altera vero viciosa operationū ⁊ subiectorū tandē destructiua: vt cū ipsa coangustaret in tantū vt ꝑpam pderet actionē: vt ignis suffocaret tegmento. Que qdez capiti inest paruo: non ät ꝓma: ſꝫ in cōmensurato et vehement magno. Ad aliud respōdet Jsaac in dietꝫ vlibus q̄ cerebrū est calm ⁊ humidū: ⁊ ideo non sic hebetat vt adducit cordis caliditatez. aut quia hunc nō teneo differentia 24. Dicendū q̄ ls cerebrum cordis hebetet ſupfluū calidū: non tñ hoc nocitiuū est in actᵒ: cēu cerebꝝ parū refrenare non valēs cordi calm. Cerebꝝ enī magnū calefit a ſanguine arteriarū ꝓtento in rete mirabili: ⁊ a ſpiritibus ⁊ eoꝝ motu a fumiſqz ſurſū delatis: ⁊ ab occurrēntibus ab extra: ita vt cordis ñ remittat ſupflue caliditatē. Neqz cerebrū ſm. A. ē tñ frūm: ſed ēt calidū cordis aūt ⁊ epatis cōpatione ē frūm. neqz adhuc pondᵉ inde adiungit huic capiti: qō declinatū ire oporteat cū ſit calefieri ac exiccek ꝓtinue aduenīēte etate. Alterius vo ptiſ inducta admittant: put detestant parū caput puitate capacitatis vel ꝓtinentie: ⁊ non mole carnositatiꝫ ⁊ ossuositatis plurime. Dria. 80.

Quod dilatato corde ſimul dilatent artarie cōstrictoqz cōstrigāt ostendit: de morte ⁊ vita. Pulsant qdem vene oēs simul inuicē ꝑpter ortas eē oēs a corde: mouet aūt ſp quare ⁊ ille ſp ⁊ ſimᵗ inuicē qñ mouet. Eti: Expiēta qñ te applicante palmā ſup latus ſiniſtrū in oppoſito cordis vna ꝓcipiet cordis motus ⁊ artariaꝝ. Amplius inter amboos ventres cordis ſunt vie q̄ dilatātur in ipso cū dilatat ⁊ coarctant apud longitudinez eius: tertio. ii. Quare ſilr erit ⁊ in artarijs alijs que vie vident cordis. Rursus rōne: Jdem ē motus totius ⁊ partis vñ ꝓmo. c. ⁊ inferunt in idē totū ⁊ parē ſm nām: puta tota terra ⁊ punus bolus. Et merito qz sicut totū ſe hz ad totū ⁊ ptiū vnaq̄qz ad vnāquāqz hystoriarū ꝓmo. Cor vero ertat vt totū: artarie aūt tanq̄ꝫ paro cū cordis sint orta. Palin: Motus cordis est nālis cum a ꝓncipio constet intrinseco. talis ät vnicus ē ⁊ vniformis nature nanqz motus sunt ordinati de creticis: qō motus anthomatū oñdit. Jti dē cordis dilatatiōe color corpis euentaꝫ nālis. ſi ät tunc artarie cōſtringent non attrahent qō oz educē a corde verū expellent: quare calor non poterit innatus euentari. Adhuc illud ē idē qō ab eodē fit agente et finc: ſed ꝑtus pulſatiua ē vna ⁊ eadē ⁊ pp hmōi ſinē vt in caliditatis cordis ⁊ artariarū refrigeriū ordinata. Itaqz corde dilatato ſimul dilatant artarie ipsoqz cōſtricto constringunt. Oppositū vo ish° sensibilis signat incisio. Eti: Primo ꝓma ꝑtus vitalis simul dilatat ⁊ cōſtringit. id ät esse non posset niſi ſm diuersas partes: cū contraria neq̄ant in eodem ſm hmōi ipos copulari. Adhuc qñ cor dilatat abbreuiat cum vndiqz expandat: ſexto de iuuamentis vt vter oñdit inflatus. Quo accidente opus fit idem artariis consequi cū ei sint cōtigue: ꝓpter quod oz eas clōgari: ad quod ipaꝝ consequit angustia. Itaqz ad cordiſ dilatationē sequit artariarū cōstrictō: ⁊ ad cōstrictionē eius ipārū dilatatio ⁊ cē. Propt ꝓmū qdem sciendū q̄ qd sit cor dria immotuit. 41. quid vo artaria. 46. Est aūt dilatatio localis partis expānsio de centro ad circūferentiā facta: ceu cū follis aerē attrahit constrictio vero cē. Vbi enī fit ab extremis ad centrū: adeo vt fere terminoꝝ sibi occurrāt capita: velut cū aer depellit de folle: dria ꝙsequenti. Nō se quoqz id verificari q̄situ dum aīal in ſua nāli permanserit dispōne. vñ Haly. eius quaꝫ de hoc sentit opinionē voluit verificari dū corpus ꝓmanet ſm dispositionē ſanitatis: aut ſm eā in qua nō mutat egritudo dispōnem artariaꝝ. nā cū apa fuerit secus artarias velocior ⁊ ſpiſſior erūt earū dilatatio ⁊ ꝙstrictō bis que cordis: immo ēt artariarū pudendi: cum ad actū fuerit ꝑparatus qo cocundi. Propter scōm vero sciendū q̄ Ga. sibi videt met in hac dria ꝓire. Ait aūt ad teutrū: Omnes qdem artarie pulsant eodē ⁊ alternatim sibi inuicē ⁊ cordi vt ex vna earū posſit de oībus consimiliz̄ari ⁊ argumentari. De vtilitate vero pulsuū. Ad iſtar cordis mouent artarie. vñ septimo theor. Cor ⁊ vene pulsatiles vno mouent motu vnoquoqz modo in vno tpe. ſ. corū motus alteriᵒ alteri equalis: nec alius motus alū ꝑcedit oībus habitudinibus ingñ vt ex vno omniū capiatur p collationē scia. Haly. quoqz expressius: Quando dilatat cor dilatant omnes artarie corporis simul: ⁊ qñ constringit constringunt oēs ipse simul: Cuius ꝓpositū sensit Ga. de pulsuū cōpendio cū. 4. theoucē: vt monstrabit consequent. ⁊ hmōi qdem discolie veritas tertio dicendoꝝ ostendetur. Quidaꝫ vero huiōi volentes ꝓprietatem palliare direrūt q̄ corde dilatato dilatant artarie: constrictoqz constringunt quo ad indiciū ⁊ cognitionē maxime sensibilē: non autem intellectualē: qr per dilatationē cordis noſcit dilatatio artarie ac ecōtra. Quod firmat illo Ga. ꝓtacto vt ex vna earū posſit tē. Sed dicendū q̄ q̄ꝫ bi apparēter moueant: non tñ recte mentē explicant Ga. cum de ꝫ ipius: vt appebit dupler fuerit opinio. Propter tertiū vero ꝓmitus ostendat ex pulsuuꝫ introductorio q̄ corde dilatato constringunt artarie: ipsiſqz ꝙstrictis dilatat. Et denuo id ratione firmet. Et tertio auctoritatibus dicatur in ꝓprio ꝓmissio. Propter ꝓmū hmōi sciendū q̄ pulsus ſm Ga. fit quādo cor attrarerit ſpiū ex pulmone. nā ꝓmo quando recipit ipm in ipsius siniſtruꝫ ventriculū: demūqz occurrens tribuit artarijs. Contingit enī q̄ euacuato corde repletisqz artarijs pulſū fieri ſeu diaſtolē: euacuatus vero ſiſtolē. Pulsus nanqz ex diaſtole cōſiſtit ⁊ ſiſtole: deinde estimatione remouenſ falsaꝫ pp quā qs putaret ſimul pulsare artarijs ſubdit: qz in eādē ſiſtole cor ⁊ artarie vident pulsum ſiue diaſtolē pagere

Ideo fere cuncti estimant q̄ pulsus vt diastoles fiat corde artarijsq; simul repletis seu dilatatis: quorum errorem representare volo. q̄ enim tempore sequali pulsū causat cor & artarie manifestū existit: quia repletis artarijs corde vero euacuato euenit ille. In cuius sigdē declaratione volebā ad anothomiā remittere: ne tamē videar inuidus id paucis representabo. Cor. n. figure ē pyramidalis: cuius eqdē pa lata in q̄ sunt ventriculi: ipsius ora pulmoni cōiungitur: vt i medio eius quattuor coniaceat pēnularū. q̄nta vero vt media istarū ente cordi velut cuicirca: pars vo cordis acuta tendit in deorsū & ad sinistrū vtrūq;. Cuz igitur cor spiritū attraxerit ex pulmone repletūq; fuerit i deorsū lateraliter tendit vt a pectore remoueat q̄z multum. Cum vero demuo attractum i seipm cōciderit & euacuatū i naturalē deuenerit figurā: sursū qdē recurrens: tūc psilit pectori pcussionēq; perficit & ita pcidēs pulsū ostituit. Sic igit vult q̄ corde dilatato artarie cōstringantur: pstrictoq; dilatent & econtra. vnde primo prima: Quandoq; accidit q̄ pulsus vnius lateris sit pulsus calidi cōplexionis & alterius frē. Ex quo qdē scit q̄ pulsus in diastole sua & sistole nō est sm modum accessionis & recessionis cordis: imo sm modum diastolis ipsius corporis artarie.

¶ Propt secūdū huius sciendū q̄ artarie seruiunt cordi. dilatatōe nāq; sāguinē ab ipo attrahūt: & aerē ab extrinseco: constrictione vero i cor hunc expellūt vtiq; aerē contēperatum: & vaporē i extrinseca capnosū: differētia consequenti. Cor etiā vt tactū q̄q; quattuor habet orificia de innamentis sērto: vt vene magne: vene artariales: artarie maioris seu adorte: & artarie venalis. p quorū duo attrahit sicut p ea q̄ vene concaue & artarie venalis. Et ideo facta sunt optoria & pāniculi claudentes quorū pcessus ē ab extrinseco ad intrinsecū. Sunt autē tria orificia vene maioris: duo vero tantū artarialis vene. Alia vo duo sūt orificia i emittendo a corde ad alia: vt qō adorte & artarialis vene. Sup quoz vtroq; sunt tres panniculi claudētes qui ab itrinseco tendūt ad extrorsū. cum ita q̄z cor attrahit dilatat. Si aūt dilatarēt: tunc artarie attraherēt cordis impedientes attractionē. quare opus ipas constringi: similiter qñ cor constringit expellit. si aūt constringerent: tunc artarie similiter cordi non possent cōpellere: cū locus nō adesset vacuus in quē fieret diuisio. necesse igit eas constringi si cor iuuatur eisdē. Eodē quoq; mō ē artariarū ad cor relatio. Si enī qñ pstringūt expellendo pstringeretur cor iā nō reciperet inaptatū. Similiter si dilatantur ex corde attrahentes: tūc id oportet constringi: alioquin non possent quod in ipo attrahere. nā eo dilatato cū fortissimū sit mēbrorū ab illo nō possent q̄quā suscipe Amplius naturaliū tertio qñ vnū mēbrū expellit reliquū attrahit vt etiā q̄ artis oñdūt. Cum enī venter chilum expellit attrahūt mesarayce. qñ vero ppellūt iste epar euellit. qñ aūt id vene atq; cor & demū q̄ venarū minores donec p mēbra simplicia deueniat ad cutē que ita euellit: vt nullatenus ppellat i alia. Cuz igitur artarie sint ordinate ceu tactū i cordio obseq̄ū & ipm actusq; eius sint eis potest: cū cor expellet attrahent he. Atq; naturaliū tertio: p eūdē potuz diuersā hōra fit attractio: & excretio. nam oīa ex omni trahi vident & oī distribuere: & vnam cōtingit omnium esse cōfluxionē & cōspirationē. Unde Empidumie sertor: Carnes trahūt & ex ventre iterius & exteri⁹. Qō ostendunt additamenta sup cordis basim sita auricule ipsius uicta. Sequūtur enī oppōite cordis motuz nam cū cor dilatatur hec pstringuntur & ecōtra. Palinarsimitatrix extat nature. In arte quoq; euenit: vt cū vnū artificū expellit aliud attrahat: & ita in que deinceps donec artificiū debitū adipiscatur: finez velut nauifactiua denotat. Itaq; qñ cor dilatatur artarie pstringūtur & quādo pstringit dilatantur & ecōtra

¶ Propter huius tertiū dicēdū q̄ Ga. cū Ar[i]. fortassis fuit illius opinionis i pulsuū itroductione & de ipoꝝ vtilitate: de hoc enī vt idē inuit duplex fuit opinio. vna quidē inquio videtur pbabilis & introducti ua. nō aūt demōstratiua & vera cū nihil phibeat quedam falsa probabiliora quibusdam veris existere: topicorū pmo. pbabilē aūt exprēssit Halyabas & haly maxime. Potest tamē series illa itroductoria p alias se amplius adaptari opinioni vt dicatur q̄ alternatim sibi pulsāt in ordinicē artarie & cordi: vt huius p oppositum audiat vicissitudo ordinata: ceu q̄ quādo cor dilatat artarie pstringūtur & reliqua vbi sit velut quedā psequētia econtrario. Et simile quidē sm nem ambiguū ptulit naturaliū tertio: Artarijs quidem corde thorace ac pulmone oībus distractis & cōtractis alternatim necesse fit ex quibus tractū ē primo adhuc excidere postea. Propter vero quartū ad primū quid dōm mor apparebit & apparuit in pte. Ad aliud quid dōm similiter. deceptiua nāq; vt ostēdit Ga. extat illa emperia cū corde tacto pstrictio sentiatur: nō aūt dilatatio. Quādo enī cōtrahitur in seipsum ingrossatur ad basim pectoris ficq; occurrit. cum vero dilatatur extenditur sm directum fere i q̄ deorsum ita vt pectori tunc occurrens sentiatur minime. pulsus vero artarie ipsius pcipitur dilatatione. Ad aliud dōm q̄ secus est de illis vijs & meatibus ptrā seūtib⁹ ab vna pte cordis ad reliqua & de distantib⁹ ab ipo. Sermo enī sane itellectus fulcimētū est hui⁹ potius. Hie nāq; que sunt in corde dilatant cū dilatatione ipius. sed tūc ille que sunt apud lōgitudinē cordis. i. artarie cōstringuntur. Quod oñdit distātie ac ppinquitatis artariarū actus cū corde: nā q̄ sunt ei ppinque attrahūt ex ipo. Que vero ad cutē ptendūtur distracte aerē qui extrorsū euellūt. Que aūt hanc obtinēt mediū ab oribus venarū quod subtilius attrahunt sāguinis: naturaliū tertio et thoſ. ārto. Propter huius quoq; viaꝝ siue trāsitus & associationē extremitatum venarum & artariarū asali decollato nullus sanguis reperitur in artariis: verū in corde: & in venis omnis de pulsuum vtilitate: & ideo naturaliuz tertio cōcluditur nō inuanū naturā cauernas cōstruxisse cordis huius. Refluxus aūt hic contingit ex artarijs interius tempore in venas ppter decursū spirituum & sanguinis in dextrū cordis ventriculū: velut in arcem a quo principiantur & ipe. Is nāq; cordis dignior extat sinistro differentia. 47. Ad aliud dōm q̄ verum est in his q̄ mouent a generante p formam eisdē inditam ab eodē phycorū octauo: vt leuia sursuz: gratia vero deorsum. nō aūt in eis quorū mot⁹ est ab aīa & maxime cū virtus vitalis affinis satis extet asali differentia. 47. cū motus anime valeat in opposita. Ea enī factū ē q̄ cholera leuis acuta prūpit i deorsū. Melācolia vero grauis tendit sursuz: & ideo primo pma deo factori oībus asseritur laus meliori.

Ad aliud dōm q̄ motus naturalis vniens dicit̄ t vni formis respectu violenti. Naturale enī pōt duplr accipi: aut q̄ sit a p̄ncipio quocūq̄ mō intrīseco: vt hic ab alia pulsatiua q̄dā ente forma. Natura enī dr materia t forma plr̄ycorū fo: vl' quia a p̄ncipio ōter minate tradito: vt a generāte: t ita cordis motus non erat naturalis ꝓpriē: verū ālis magis differentia 57. In quo etsi videat diversitas: ipa tamen est fixa t ad vnū ordinē fducta. vnde q̄z q̄z fuerit dictū q̄ virtus vitalis simul cōstringit t dilatat: hanc tū periodū servat penitus illesam. Iz enī motus anthomatuz sit vnus p̄imitus: multi tamē consequenter pfluūt fm ordinē ab eodem quod ī motu euenit cordis. Ad aliud dōm q̄ Iz virtus pulsatilis sit vna in cōmuni differens est tamē t diversā in speciali. Virtus nāq̄ est vna t substantia fm genus videlicet: species vō plēs habēs aphorismorū fa. Vel dōm q̄ Iz virtus agens t finis sint idem nō tamē eadem ratione. Sūt etiā instrumenta diversā q̄ operationē habēt variare. vna nāq̄ virtus t eadē aliter operat: t aliter fm instrūm totū varietatē. Ex quo vtiq̄ apparet q̄ motꝰ cordis t artariarū a virtute conficit̄ vitali. nō aūt vt Erasistrates voluit eius q̄ euacuat cōsequētia naturaliuz fmone. vnde quarto theorice: Nec est cordis t artariarū motus ꝓpter aerē quē admodū vtrū ventus et aer movēt. Id enī quidā arbitrati sūt medicorū: imo eorū motus ꝓpter virtutē aeris attractiuā quē admodū in vtre aeris exitus t ingressus ꝓpt̄ artificis actionē. Ad aliud dōm q̄ cordis dilatatione calor naturalis euentat̄ p artariā venalē in pulmone demissam p artariā vō adorthi nihil aut modicū: cū Ga. nōnullius ligaverit artarias eius oēs: de pulsuū vtilitate. t tamē inerat vita cū cordis euentatione: qō differētia amplius apparebit consequēti. Aut Iz nō euentetur tūc: id tamē mox erit consequenter quod sufficit.

Differentia. 81.

Quod dilatatione artariarū fiat expulsio: cōstrictione vero attractio monstrat: Quoniā oportet qō expellit viam hē apertā. sed in dilatatione aperiunt artariaruz portiū in ea fm omnē diametrū expandant: Quod vero attrahit t adducit eget ꝓstrictione: hoc enī euenit ea. Rursus corpus fortius t resistibilius motū ꝓpa debilius t cessabilius id ipm impellit vlterius: nedū q̄ sibi pmittat occurrere: Iz in dilatatione sanguis ꝓpellitur ad omnem ipius partē aeri reliquo corpori obvium potenti subingredi. Itidem artaria cū nō possit esse vacua: sed dilatatione p̄cipue aer subingrederet cū tūc sanguis intumescat in ipa: duo iā in eodē corpora forēt loco qō est impossibile ꝓpter resistentiam in adimplē dimensionū. similiter t constrictione non poterit expellere: cū ea fiat ex pleno. Tūc aūt artaria pmanet cōcisa t quasi euacuata. Palin vt dicūt expulsio viget humiditate: attractio aūt siccitate. sed dilatatione artaria exhumectat: cū sanguis vñquaq̄ exinundet. In constrictione vero exiccatur econtra Rursus moventia expirāt: de inspiratione t respiratione. tūc vero dilatationē oportet fieri: cū hic sit vltimus aie motus: alioquin spūs nō posset in vltima exalare. Itaq̄ artarie dilatatione fit expulsio: in ꝓstrictione vero attractio. Huius quoq̄ oppositū fere sapiunt medici vniversi. Etsi aliqd debet attrahi officiū optet aptū fore attractuo. Id aūt ī dilatatiōe cōtingit. Nō etiā Iz expelli opus ē cōstrictione pficiens apparet in constrictis elabentibus ex digit t spōgie declarāt cōprehēsse. In humidis enī attrahūt dilatate: exprimūt aūt eprimūt qō assūptum. Ig ī erit attractionē pfici dilatatione: ꝓstrictione vō expulsionē. Propter primū quidē sciēdū q̄ respiratio ē motiua actio re spiratiuorū organorū altara in custodiā ordinata caloris ālis. Cuius siqdē differentie dupliceꝫ extant: euentatio. s. t mūdificatio. Est aūt euentatio aeris frigidi p foramina seu poros introductio. Mūdificatio vero eiusdem reexpulsio p eosdē. Dilatatio quoq̄ ē eius qō dilatat fm omnē diametrū expālio. Constrictio vero fm omnē in vnū adductio. Spiratio equidē duobus pficit modis. aliqñ quidē p foramina sensui subiacētia: iterdū vero occulta. Primū quidē tripliciter aut ore vl' narib⁹ sicut pulmonē habentia calidiora extant t maiora tā terrestria q̄z etiā aquatica: velut cethodea aerē p tracheā introducēdo artariā: vl' brāchijs: vt pisces. horū nāq̄ calidū bene cōtemperat aqua: aut succictorio sicut enthoma. i. divisa ceu apes: t reliqua sonāta sorbones t similia: ō inspiratione. Differūt aūt quia pisces vtunt in fuscep tione aqua alia vero duo aere. Que vero p imam festa pficit sensui poris complet: vt scribūt artariarū t carnis superficietenus plurimis. quodlibet enī corporū t maxime calidū foraminibus in sēsibilibus est distinctū: quod fidor t alia denotant egredientia: de q̄ vtiq̄ respiratiōe ꝓncipalit̄ ē questū huius. Propter vero secundū sciēdū q̄ Ar. de inspiratiōe t respiratione hūc modū respirationis tāq̄z fore inutilē vt amplius apparebit videt omittere ad manifestaz se trāspirationē ānditā triplicē solū trāsferēs. Que etiā Ga. de vtilitate pulsuū visus est ꝓmittus imitari ꝓpās dilatationē t cōstrictionē artariarū nullā aut modice fore vtilitatis: q̄ ligatis oibus adeo vt nulla p̄cipiat earū pulsatio: de motu nihil pdetur voluntario aut sensu: t vlr nullū incurrere nocumentū. Sed cū ꝓpati fuerimus anhelitu ꝓfectim fit motu. ppt̄ qō subdit q̄ si ex eo q̄ vene pulsatiles incurrūt lesionez nō accidit nocumētū penitus. Quibus igit patet hoibus q̄ ex eis nulla sequat vtilitas: q̄ in sua cōservā tur sanitate: qō concedendū ē videt: t potissime cuz corpus vritur regimine nō estuatione. Ab hac quoq̄ paulatim secedēs vtrūq̄ deincepo opinione cuz medicis reliquis ꝓcedit: vt in fotu calore balnei seu exercitij vl' alterius spiratione artariarū iuuari. vt t tandē dicat q̄ artarie orificijs cuti attingētibus euomēt a se ac exeuntiā totam foras supfluitatē fumosam in eis generatā: t ex aere corpus ambiente ptem sumēt nō modicā. Quod t Isaac sensit: cū inquit corpus inspirationū existere. Cōfluxus enī ꝓspiratioq̄ totius est p totū. Si aūt ponat inutilis ffspiratio p artarias ad quē igit finē pulsabūt: videbūtur enī ociose. Aut dicendū q̄ finē habēt nobiliorē pōni etiā dato. nam ꝓpter earū motū spiritus depurat t pficit vitalis: ac impellitur ad mēbra vivificando. Attrahūt etiā sanguinē ex venis: t he ab artarijs. Ramificatio nāq̄ artariarū cū venis euenit ad multū. Quod duplici potest ꝓtingere causa. vna quidē vt earū telis cooperiant̄ artarie: mēbrisq̄ vicinantibus alligent eisdem Altera vt ab artaria trāsmissio fiat ad venā t ecōtra eius: qō continetur in ipis de iuuamētis ārte. vnde

ꝛ venis vtilitas cõse quif pulsus qui locũ tenet hanelitus. hic etiã ſan. naturalis poteſt vitalis effici: ſi non in cor deueneru. harũ etiã cõmunitate calor vitificat uenalis. Dupliciter náꝝ oĩuꝫ ꝓſeruat calor mẽbroꝝ vne quidẽ reſpiratiõe hanelitus. aluter vo eo qõ cor di ſupfluit defluẽte ab eodẽ ad ipa. Cor náꝝ ab aliſ differt duplicirer mẽbris: ꝛ quoniã indiget mlto calore: nõ aũt reliqua ita: quia nihil aliũde ifluit cordi caloris: ſꝫ ab eo ad cetera decurrit mẽbra. Propter qõ cordi pniciose ſũt paſſiones: cũ omniũ nocumẽtorũ corpi aduenĩtiũ ꝓmus ſit ad cor occurſus: nõ habens vnde ſuſcipiat adminiculũ: cũ in aĩali velut rex in regno ꝓncipatũ obtineat. Thime⁹ quoqꝫ vt ei Ar| aſcribit ait reſpirationẽ pulmonis ita fieri. Cũ. n. caliduꝫ fumoſũ egredit p os aer exterior ambiens pulſũ p poꝛos carniũ ingredit in eundẽ locũ a quo exiuit illud calidũ p os. ꝓpter enĩ nihil eẽ vacuũ antiperiſtaſim ad inuicẽ patiunt: ita q egreditur calidum ꝛ aer exterior cogit ſubintrare calido emiſſo p os. Exẽte aũt denuo illo calefacto p os q exterior cogit ſubintrare p carniuꝫ poꝛos vt antea. Quã qdã opinionẽ Ar| euertẽs ait ſm hoc ꝓtingere ꝓus expirationẽ exiſtere inſpiratione. Et firmat: quoniã attractiua añ operat expulſiua: ceu actus oſtendũt reliqui. Rurſus nihil expellit: niſi ꝓmitus attrahat: primo apparẽt fa: cuꝫ euentatio mundificationi ꝓmittat. Amplius ipugnat Timeus velꝫ in ꝓuenienti ente q calidũ egreſſuꝫ per os egrediat in id rurſus: et nos lateat. nõ enĩ hoc ꝓcipimus. Itaq; expiratus aer debet calidus exiſtere: inſpiratus vero frigidus. Cui⁹ oppoſitũ teſtabat Thimeus. Et iõ Ar|. inquit q fictitius hic modus ẽ cãe. Fuerũt ꝛ alij de inſpiratione occulte ꝓnũciantes: vt q dilatatione artariarũ fieret expulſio: ꝛ ſtrictione ãt attractio ſicut Empedocles. Aut enĩ reſpirationem ꝛ expirationem fore p venas quaſdã in quibus ꝓtinetur ſan. nõ tamẽ ipõ ſũt plene: poꝛos ad exteriorẽ habẽtes aerẽ minores pũbus corporis: ꝛ maiores pũbus aeris ꝓpter q ſan. natus eſt ſurſũ ꝛ deorſũ moueri. nam deorſũ lato ſanguine aer influit: ꝛ perficit reſpiratio. Cum autẽ ſurſũ tendit excidit extra: ꝛ fit expiratio. Quod declarans aſſimulat ei qõ accidit i clepſedris: que ſũt inſtrumenta foraminа iferius minuta habẽtia: nũq̃ ſuperius magnũ ſic artificioſe ꝓſtructa: vt cũ formoſa puella obturauerit manu foramẽ ſuperius nõ effluat aq̃ ex foraminib⁹ que inferius. cum aũt eroburauerit effũdatur p illa. Sic enĩ voluit q cuꝫ artarie dilatant: tũc obſtaculo quaſi amoto in eas ſuſcipiat aer intrafluens. cũ vero cõſtringunt obturantur exterius: ut retentus p inferiorẽ ſpargat. Empedoclẽ etiã Ar|. ibidem ipugnat ipius reducẽs ſermonẽ ad manifeſtã reſpirationẽ: cũ tũ potius hic videat inmanifeſtam tetigiſſe. Nihil enĩ vt tactũ dignitas ẽ Ar| de reſpiratione occulta dicere inquiẽs q manifeſte reſpirantia p artariã reſpirãt: qõ quidẽ videtur modo quẽ Empedocles ſenſit ꝓtratio. nã reſpirãt animalia locũ eleuando: nõ aũt obturãdo: deponẽdo vo ꝛ cõprimẽdo expirãt velut folles. differũt tamẽ i his q: ſm alũ modũ ſuſcipitur aer: ꝛ iidem omittitur. In aĩalibus vero ſm eundẽ. Et in hanc opinionem incidit Ga. aſſimilãs repletionẽ inflationi folliũ fabrorũ: ꝛ nõ ei qui vtriũ cũ aliquo replentur liquore. Rurſus ſi Empedocles p ſpirationẽ illã ſolã q̃ narium ũtellexit q̃ꝫ plurimũ peccauit: cũ hec nõ ſit ꝓpria ſed in canalẽ trachee diffũdatur artarie poꝛus enim nariũ ꝓcidit i os p palatũ. Hec igitur eſt ariſtotelica Empedoclis ſmonis annullatio. Ad cuius fortaſſis nõ itur iterioꝛẽ directe: q: vtriuſq; ſpirationis mod⁹ aperte. ſ. ꝛ latẽtis fere: vt oñdetur idẽ exiſtit: ꝛ ecõtra ipm ꝓcedit qõ inductũ. In eadẽ quoqꝫ opi. de utilitate pulſuũ ponit Archigenẽ cum Empedocle concidere. Secta enim Archigenis ꝛ quidã ante ipm eſtimauerunt q ꝓtractione repleantur artarie: dilatatione vero euacuentur. Quoꝝ motuũ: q: tpe ſpiratiõis ꝛ aeris attractionis excutiũtur labia. ꝛ ſtringuntur atq; nariũ conche. vnde quarto interioꝝ. In vehemẽtu thoracis dilatatione naſi pennas inuenies cõtrahẽtes. Quibus nempe Ga. dupliciter rñdeat: aut quia huius inueſtigatio ꝛ ſibi cõſimilis i motu debet attendi naturali: nõ aũt violẽti. in corpe náꝝ ſano et decenter camoto nõ hoc euenit: ſꝫ vel indebili aut vehemẽter exercitato. Aut dõm q ipis conceſſo ut vſr id accidat nihil tamẽ inferunt: eo q dicẽ nõ habent q artarie ſint ſimiles labijs ꝛ naribus. Sꝫ q meat⁹ hanelitus ſũt ſiles artarijs inter nares ꝛ labia: quod vnũ extat extremoꝝ corꝝ aliud. labia náꝝ ꝛ naſi pẽne ꝛbi videntur accidẽte. ꝓpter enĩ dilatationẽ interius plurimã extroꝛſũ ꝓſtringũtur ac recuruant vtunq;. Noſce quoqꝫ artarias diuerſa corpoꝛa ſm q diuerſimode fuerint ſituate euellere. Que náꝝ in cutẽ terminantur dilatatione attrahũt: qui de fonis aereꝫ ſed que oꝛificijs copulantur venarũ qõ ſubtilius ſãguis ac euaporabilius ad ſeipas euellũt. quecũq; vero ꝓpe cor entes attrahũt ab eodẽ naturaliuꝫ tertio. Propter vero tertiũ ſciendũ. Ga. de hanelitu capi. 14. ꝛ in alijs q̃ſmultis ſentire locis q artariarũ dilatatione fit attractio ipariũq; anguſtia expulſio. vñ ibidẽ: Quẽadmodũ cuꝫ cor dilatatur ad ſe attrahit: qõ eſt oꝛificijs ꝓmũ ꝛ quaudo ꝓſtringit cõpumit ꝛ euomit exiſtẽs in ipo: ita ꝛ artarie cũ dilatantur attrahunt ad ſe: cũ vero ꝓſtringuntur quod in ipis ꝓtẽtũ euomũt. ſeptimo etiã ibidẽ theoꝛice cũ Haly. Quod firmat: ſuppoſito i dilatatione ac ꝓſtrictiõe tria q̃ motus exiſtere ꝓncipiũ quidẽ ipius mediũ ꝛ finem: cum demũ artaria diaſtolẽ facit ſm omnẽ extẽditur dimẽſionẽ lõgitudinis latitudinis ꝛ pfunduatie. Omnis náꝝ corpis tres extant dimẽſiones. vnde de differentijs eoꝝdẽ neceſſe ẽ oĩo ſm vnãquãq; dimẽſionẽꝫ fieri quandã quãtitatẽ diſtractionis ꝛ ꝛctionis. Quarto quoqꝫ theoꝛice ca. ꝑmo: Cordis ꝛ artariarũ dilatatio motus eſt localis ipas a cẽtro in earũ mouens extrema. ꝛ terminoꝛũ ipoꝛũ capita quẽadmodũ folles mouetur fabri. conſtrictio vero ipariũ huic ꝛria exiſtit: mouẽtur nanq; ab extremis ad cẽtrũ adeo vt eorũ terminoꝛũ ſibi currãt capita. In tali náꝝ dilatatione ad laterales interius ſpargitur artarie ptes ne vacuũ intercidat qõ ꝑ oĩbus veretur natura mõ eidẽ obſiſtẽs oſ: vt ꝛ celũ potius hac eligat ſubſidere p poꝛos eqdẽ iſenſibiles aer in artariã attrahit. Nõ euenit q: qõ in ipa ꝓtinetur extat rarũ. Neqꝫ etiam vt dixit Empedocles pmanet plena qõ maxime contingit in medio dilatationis ꝛ fine. Quo etiã mõ dilatatio ꝓpter pectus pulmone: cũ nullũ motũ habeat ꝓpriũ differẽtia. 99. empiria coll⁹ in ipm: ꝛ tandẽ expellitur tuſſi iterioꝛũ quito. Per oppoſitũ quoqꝫ ſtrictione aduenit expulſio. qõ vnqꝫ apparet cũ bunidã expũnũt ꝓtinentia: ꝛ ꝓpie cũ poſt dilatatio

nẽ pori nõ mor fiant ꝓstricti: verũ adhuc pmaneant dilatati: vt in ea capinosa igredies supfluitas pfecti on expellat ꝓstrictione. Amplius artarie deseruiunt cordi: vt earũ dilatatiõe cordis ītercidat ꝓstrictio: cõ strictioneq; dilatatio: differentia prioꝛi. Cuꝫ igit cor angustat vt expellat: aliter enī quid nũq; ꝫ exprimeret vt recipiãt dilatabunt artarie. Silr ad cordis dilatationẽ sequit attractio: t artariarũ ꝓstrictio: t p consequens expulsio. Itaq; artariarũ dilatatione fiet attractio: ꝓstrictione vero expulsio. Est nũ ītelligendũ q; duplex repit attractio t expulsio simul coexistens. vna q̃ quidẽ attrahit aliquid a corde p artarie pncipiũ vbi cidẽ cõtinuat. Altera vo qua p eius extremitates aer frigidus ꝓmitꝛ. Eodẽq; mõ i earũ cõstrictione ipellit in ipis ad cor ꝓtentũ: t amplius i q̃ extra. Ut aũt huius veritas magis firmet t eluceſcat: differẽtia ꝓsideret. 46. Illic náq; oñsum q; villi tunice artarie latitudinales sunt in tunica eius interioꝛi: longitudinales autem in exterioꝛi: quo quidam situ lõgi attractiui pfectius attrahẽt: ac lati expellẽt silr t ppulsiui. ¶ Propter q̃rtũ vero ad pmũ dõm q; verũ est cũ motus cordis t artariarũ fuerit simulatus vtrũ inflationi t nõ folliũ: ſz oñsũ i folliũ actui silr fiat. In his enī aptio adductionẽ causat. t nõ emissionẽ neq; adhuc vt dictũ cũ sit ꝓstrictio pori sũt angustati omnino. Ad aliud dõm q; ppter hoc nõ ꝓcidẽt simul corpora plã: qr artariã ꝓtingit: cũ sit mẽbrorũ molle ac extensibile dilatari qñ opus ẽ t angustari: t q; corpus in ea ꝓtẽtũ tale ens similiter pati. Per id nanq; sophisma volebãt Erasistrates redditionẽ alimẽti in ptes negare: quoniã alterũ duorũ aiebat ipossibiliuꝫ ꝓsequi: vt q; aut locus vacuus repente reddat: vl' cõtinuus superueniet exitus eiusq; qõ euacuat irrepleti u'. Quod ppendẽs Asclepiades inquit nõ duorũ alterũ oportere solũ aduenire: ſz vnũ triũ. nã pter duo pmissa vas ꝓtingit in se contrahi: naturaliũ ſo. Ad aliud dõm q; verũ ẽ de actione ac expulsione virtutis simplr naturalis: q̃ vtrũ inflationi sil'es extant: non aũt vt ostensũ de virtutis vitalis attractione t expulsione follibus simulatis: imo secus videt quodãmodo ꝓsistere. Ad aliud dõm q; huius vltima expiratio nõ euenit aĩa seu vtute ĩmanẽte: verũ potius exaláte cũ spũ õ qua nõ sed de pori extatis sermo.

¶ Differentia. 81.

Quod vnuꝫ sit genus pulsuũ tñ ostendit: Quoniaꝫ pulsus ẽ motus. ſz vnũ solũ genus pulsuũ sumitur a motu puta q; a motus tpe Igit tantũ id pulsuũ genus. Et p id ostendit itidem q; nõ sit genus pulsuũ ex gete sũptuꝫ Adhuc videntur tria tñ: quia tot in motu sũt attendenda: vt mouẽs: mobile: ac magnitudo sup q̃ fit motus in phyſicis ostensũ: pulsꝰ aũt motꝰ. Et fulcitur quoniã tria sũt pulsuũ cõplentia: virtus: instrumentũ: t necessitas. ergo t genus pulsuũ triplex solũ: vt sit ad illa pportio. Palin q; quattuoꝛ ostendit: quia cũ pulsus sit motus vbi nõ erit inuenire motum nec pulsum: ſz in pulsu magno fortꝫ veloci t spisso cũ fuiſ oppositis t medijs ẽ motũ inuenire. In pulsu vero duro molli: t in alijs minime. vnde Ga. introductorio pulsuũ differentiã notãs inter ꝓdicta genera pulsuũ t durũ t molle ait ea cũ motu fieri artarie. Sed duri t mollis pulsus differentia nõ ẽ motus ipius p ptie. Molle náq; corpus t durũ nõ indiget motu vt caleſiat. Eti: pulsuũ genera q̃ sup puota fundant nõ habent ꝓtra ipa diuidi: t in eoꝝ ordinẽ pom. Sz eq̃lis pulsus t iequalis diuerse ordinatus. t diuerse ioꝛdinatus cũ eo qui põderis sup reliqua fundat septẽ genera: t potiſſime sup quiq; vt quattuoꝛ ceu videt. Rursus colꝫ quarto: septẽ solũ pulsuũ ponit genera vere: quoniã tria q̃ ꝓsueuerũt iungere ishi septez: quoꝝ vnũ ẽ qõ sumitur ab eo qõ est i artarijs: scõm a qualitate ipius artarie: tertiũ a dispositiõe substãte artarie nõ sũt ppria in pulsu inquãrũ est pulsus: qr pulsus inquãtũ pulsus nõ stat nisi p motũ t quietẽ. Quod firmat: quoniã pulsus t hanelitus extant proportionalis: tertio. 10. t apparẽs in tegmi. Sed gena sũt septẽ hanelitus ibidẽ. A. Amplius i pulsuũ introductorio de calido t frigido nõ fit sermo: cuius fieret eo q; apertus si pulsuũ genus constitueret. neq; de pleno t vacuo aut pulsu ponderis. In. 10. similit Amãsoꝛis nõ ponitur pulsuũ genus a tpe sũptũ quietis. Primo etiã ſa ordinatus diuerse ac inordinatꝰ diuerse: sub inequali videt tandem locari. q; autem sũt pulsuũ genera plura q̃z nouẽ aut. 10. ostendit. nã eadẽ rõe qua ponit genus calidi t frigidi duri t mollis poni habet genus ficci t humidi: t cõpositi vt calidi t ficci tẽ. t genus asperi t lenis: densi t rari ratione corporis artarie ac que huiõi. nam qualitates sunt differentie tactibiles t maxime pme ac fe: fo de ge. t cor. ac naturaliũ primo. Similiter t penes visũ videtur diuersificari cũ ipe plerũq; artariarũ pncipiat motũ. Propter qõ cõcluditur pulsuũ genera existere numero multipliciter adeo q; cõmuniter ponũtur variata. Oppositũ aũt omniũ istoꝝ videtur sentire Ga. Cum enī oĩs eius ubilibet colligit intellectus apparet. 10. genera pulsuũ confirmare: cui septimo cõsonat theoꝛice: t primo silr ſa. ¶ Propter primũ qui dẽ antea videndum qd sit pulsus cũ eius expositione Secũdo quia motus existit videat qualis. Propter primũ huius sciendũ ẽ q; pulsus dupliciter notificat puta p ipius essentiam t eius accidentalia: septimo theoꝛice. Nã ratio huius essentialis ẽ motus localis quo mouet coꝛ t vene pulsatiles dilatatione t reductiõe ad caloꝛis custodiã ītpantia natural' t vital' augmentũ: spiritusq; generationẽ aĩalis. Primo autez ſa dr q; ẽ motꝰ receptaculoꝝ spũs ex diastole t sistole cõpositus ad regendũ spiritũ p aerẽ attractũ. Cũ his etiã ꝓcidit rõ expositiua. Pulsus ẽ motio cordis t arteriarũ ſm diastolẽ t sistolẽ ad caloꝛis innati rẽfrigeriũ: t fumoſaꝝ egressionẽ supfluitatũ. Diastoles aũt t sistoles dilatationẽ t ꝓstrictionẽ seu eleuationẽ vel depressionẽ impoītãt. Accidentalis vero pulsus notificato ẽ nũcius t preco: qui occulta fert t narrat motibus t contrarijs t manifestis: theoꝛice. 10. Cõtrarij náq; sũt q: virtus vitalis pulsus causatiua simul dilatat t cõstringit: primo pma de virtutibus. Amplius aliq̃ dicunt pulsuũ genera: iterduꝫ differẽtie: t quãdoq; species. Genera quidẽ q: sub se species ptinent vt eius ostendit diuisio. differentie que differũt t differre faciunt. Species aũt put in genere cõtinentur superioꝛi. Sũt eni subalterne: q̃ superioꝝ respectu inꝛa logicũ sũt species: relatione vero inferioꝝ genera Sumit etiã hic vt apparebit genus. p. ꝓmuniter put ipm pdicat apd logicũ de speciebus vniuoce: ſm naturalẽ vero magis analogice. Nã in generibus latẽt

multa: septimo physicoꝝ. Adhuc attēdēdū q̄ pulsus
ē motus p̄cipaliter cordis: ꝓsequēter vero artariaꝝ
vndē ⁊ qdā exponūt. p. cē motū cordis ⁊ artariaꝝ. i.
a corde in artarias. huius aūt cordis ⁊ artariaꝝ pul
satio duplex: vt p̄cipalior ē cā efficiēs ⁊ finalis. Effi
ciens qdē silr duplex: p̄motiualis vt aīa in corde ſm
q̄ mouet ilsita p̄cipaliter: virtute nāq̄ vitali mediā
te pficit pulsū. Et ilstrumētal' q̄ duplex silr extat. vna
qdē simplex i corporea: vt cōplexio. calido eni p̄do
mināte aīa cū vtute pulsatiua diastolem operat: frigi
do vero q̄si sistolē. altera corporea vt artarie corde il
lis p̄cipāte. Causa vo final' q̄druplex extitit. duplex
qdē ex pte dilatationis ac bina cōstrictionis dilatati
onis. vna qdē vt sāguis ⁊ spiritus in cordis nutrimē
tū ⁊ custodiā attrahat. altera vt aere attracto cōtēpe
rent vt hi. Ex pte vo cōstrictionis: vna vt sāguis et
spūs a corde dilabant in mēbra: reliqua vt spūs ca
pinosus expellat' supcalefactus: quod fit cordis con
strictione ⁊ artariarū dilatatione. nā q̄n cor ꝓstringit
dilatant artarie: ac ecōtra dr̄ia. 8o. Est ēt sciēdum q̄
pulsus nō plm̄ sentit fortior q̄quid dicat theouce. z
i pte dextra q̄z i sinistra: ⁊ si artaria ordinat a cordis
ventre sinistro p̄pingore cū in hoie declinet cor pau
p ad sinistrā de hstoriis p̄mo. tū p̄pter cordis i ptez
dextrā pflationē ⁊ irradiationē vehemētiorē: tū p̄p'
caliditatem epatis ⁊ fellis ⁊ motum situatum in de
xtris ⁊ fulciri in sinistris cū splenis frigiditate in eis.
Nosce quoq̄ q̄ artariaꝝ i qbus ꝙuēiēt' tāgit pul.
sunt q̄ manus: q⁹ nō sūt a corde remote neq̄ sepulte
⁊ interius occultate sicut coraꝝ dorsi ⁊ pectoris. neq̄
flexose sup q̄s quattuor nō incidāt digit: vt q̄ post
aures. Estq̄ silr has tāgere munus laboriosius: tū p
pter facilitatē manū p̄bēdi: tū etiā q⁹ nō oportz ⁊ ma
xime mulierē se discopire: ⁊ p̄pue ſm hispanos: vt i
de verecūdia p̄timescat. Propt scām vo huius scien
dū q̄ motus ē duplex vl' tripler: p̄mo ce. ⁊. mū. Unus
qdē rectus duplex existēs ad mediū: vt q̄ grauiū ⁊ a
medio sicut leuiū ⁊ circularis velut motus ē orbis.
Ex qbus ceu extremis possumus mediū motū ꝓficer̄
q̄ reflexus seu interceptus pōt appellari qualis mot⁹
ē cordis. lz eni cōiter dicat motui assimulari circulari
p̄prius hz reflexus notari. Nō eni e cordis mot⁹ re
ctus: q⁹ hic fit a generāte: q̄ p se determinate ad vnā
est ptē: vt sursū vl' deorsū. Velocatē etiā q̄n ad termi
nū tendit: cū sue magis appropiquet pfectiom. Qui
vo cordis ad ptes fit diuersas ſm dilatationē ⁊ ꝓstri
ctionē. Cōponit eni ex pulsu ⁊ tractu vniformis exi
stens ꝓtinue nisi aliqd ipm̄ aduenies p̄turbet: qui tā
dem tradat in fine: puta cū adest vtutis intēsio numia
⁊ aduentus primus' p̄ditioni: p̄mo ſa. Neq̄ etiā ē cir
cularis: q⁹ is sup magnitudinē fit circularē ⁊ ppetuā
vt dicunt. Sed est compositus ex recto ⁊ circulari
fortassis motui amplius attinens circulari. Quod ⁊
magnitudo in q̄ fit vt cor oñdit: nō eni est pure recta
nec pure rotūda. sz rotūda cū latitudine ⁊ quadā la
teritate. vñ motus eius ē reflexus ex motu cōpositus
⁊ quiete. Sicut eni octauo p̄bat physicoꝝ: impossi
bile fit vnū motū alteri ꝓtinuari: nisi inter eos p se q̄
es interciadat media. In pulsu aūt vno duo sūt mot⁹
diastoles s. ⁊ sistoles: ⁊ quies p⁹ sistolē q̄ p̄cipit apud
paucos. Fere nāq̄ solū a doctis ac exercitatis perpē
dit q̄liū extitit. Ea. ⁊ quies post sistolē q̄ ab ideotis
etiā ꝓpēdit. Adhuc cū aliqua extet diuisio mot⁹: q⁹
vnus naturalis: alius violent⁹: reliquis volūtarius:
sciendū q̄ motus cordis nō ē violētus: cū a p̄ncipio
sit: vt oñdit intrinseco. violētū nāq̄ ē cuius p̄ncipiuz
est ab extra nō ꝓferēte vim passo. i. ipriméte formam
aliquā naturalē. Aut est cuius motus ē ab extra a q̄
cā cogit operari ethicoꝝ tertio ⁊ moraliū grandioꝝ
ſo. Neq̄ ē voluntarius: q⁹ hic ex aliq̄ ꝓcedit appre
hēsione nō adherēs vie ⁊ ordini vni. Valet eni ad op
posita cū a potestate ꝓcedat rationali. Qui ät cordis
absq̄ deliberatiōe fit aliq̄: ⁊ vni affigit ordinatiōi. lz
eni virtus vitalis p se simul ꝓstringat ⁊ dilatet: hunc
tñ ordinē mor̄ suat illesū. Est igit naturalis: sed nō q̄
lis q̄ formā ꝓsequit a generāte causat i. Generās nā
q̄ quātū dat de forma: tantū dat ⁊ ō loco: quarto ce.
⁊ mū. ⁊ p ꝓsequēs de motu: quoniā locus acquirit p
motū. Datus eni ē ꝑpter locū: ⁊ ideo q̄ talium vides de
orsū ad loca sua naturalia tēdere: vt leuia sursuz gra
uia deorsū: que cū illic sūt gelcūt tāq̄z suā fuerint p
fectioné ⁊ finē adepta. Sz naturalis ē ab aīa q̄ ē for
ma de q̄ natura dicit ⁊ p̄mus q̄z ō materia: physicoꝝ
ſo. In corde nāq̄ aīa situata pulsatiua ipm̄: ſm pul
sum ⁊ tractū mouet: ꝓtinue medica quietis morula i
tercidēte: quoniaz oē hic agēs necesse sit ex continua
deficere actione: vt oculus in videndo: de sōno ⁊ vigi
lia apparēs p̄mo. Silr oē q̄ mouet necesse hz alicui
fulciri imobili: de cā motus aialiū. In corde ät ē pari
es intermedius duoꝝ vētriculoꝝ ipius. In aialiꝫ
aūt maioribus os existit cartillaginosū: ō p̄dict⁹ tertio
hic eni p se quiescit: q̄z q̄z per accidēs moueat. Ex
his etiā apparet q̄ motus aialis in deorsū ē agilis:
cū dupliciter sit naturalis. Qui aūt sursū ptim natu
ralis vt ab aīa: ſm ptem vero inaturalis vt a forma
p generās ipressa. ⁊ ō fatigat aīal amplius tēdens in
sursum: nō aūt in deorsū: sic nisi q̄ oporter motū eli
p̄dominās ab aīa gubernari. vñ ⁊ laborāt ita femo
ra q̄z multū p̄bl'. quinta. Quō aūt ꝓuenīat aut mari
me differāt pulsus: salt⁹: seu iectigatio: tremor ⁊ spas
mus differētia docebit. 92. Propt scōz vo sciēdū
q̄ q̄liter se habuerūt ꝑtes in ℔ quesito iā apparuit
ex argutis: ⁊ ampli⁹ manifestabit ex dicendis: Quo
mā genere pulsuū cōiter sūpto genera quidē pulsuū
dupliciter ꝓsideraverūt: aut quātū ad eorū p̄marias
differētias vl' secūdarias: q̄ sup illas fundāt. sic qui
dē p̄mo dupliciter ꝓtingit: vl' quātū ad ea q̄ sūt de eē
motus: aut quo ad illa in qbus ꝓstat motus. Nō ⁊ si
primus itidē dupliciter: aut quātū ad efficiēs motum ⁊
virtutē: ⁊ ita genus ē pulsuū qō a tenore sumit vtutis
vt fortis ⁊ debilis ⁊ mediocris. Vel quo ad ipm̄ motuz
et id dupliciter: aut quo ad ipius quātitatez pcussio
nis: ⁊ sic genus pulsuū ex quātitate sumit triū diame
trorū artarie ſm q̄ motus percipit in ipa. qō genus
cōiter ponit p̄mū. Et ē duplex ipi⁹ pulsus. quidā eni
simplex ⁊ alius cōpositus. Simplex aūt nonuplex: vt
longus: breuis: latus: angustus: pfund⁹: aptus: ⁊ hoꝝ
medij. Cōpositus nāq̄ in. 17. diuidit pulsus: de pul
suū differēnijs: vt lōgus latus alt⁹: lōgus latus medi
us: lōgus latus humilis: lōgus altus medius: lōgus
medius medi⁹: lōgus humilis medius: lōgus strictus
pfūdus: lōgus strictus medius: lōgus strictus altus
Breuis latus altus: breuis altus humilis: breuis al
tus medi⁹: breuis medius medius: breuis humilis
medi⁹: breuis strictus pfūdus: breuis strictus medi
us: breuis strictus latus. Medius lat⁹ altus: medi⁹

latus medius:medius lattus humilis:medius altus medius:medius medius medius:medi⁹ humilis medius:medius strictus pfūdus:medius strictus medius:medius strictus altus. Quorū duo tm̄ noia hñt fm Ga. vt magnus:t puus fm vero. A. magnus q lōgitudine lantudine t pfūditate mēsuratur. t grossus qui lantudine et profunditate tm̄. Aut quātū ad tempus qō attēdit i pulsu. Qō duplex euenit. aut enī illud é tps motus:t tūc genus é pulsus velocis t tardi vl' qetis:t ita spissi t rari. Si vo quātū ad ea i quibus fit mot⁹. Aut rōe illius qō locatū é in arteria:vt humoris t spirit⁹:t ita plenus pulsus t vacuus. Vel ex pte ptinētis ceu arterie. Qō dupl'r euenit: aut rōe substātie arterie siue q̄litatis scōe cuiusdā i ipa:t ita pulsus sūptus ab obediētia t inobediēta organi sicut mollis t durus:vl' quātū ad ipius q̄litates actiuas p oreos caliditatē t frigiditatē:t tūc pulsus surgit ca. t frigidus. Si vo pulsus p̄sideret put sup huius puati ua fūdat pulsuū genera. dupliciter id etiā ptingit aut enī fūdat sup qualdā dr̄ias magnas: puta sup illas q̄ sumūt a geneze motus t qetis:vt velocitatē t tarditatē:aut sup oēs p̄marias septē t ppie sup quilq:vt magnitudinē:fortitudinē:velocitatē:spissitudinem t his correlatiua. siquidē pus tūc octauū genus é pulsuū qō póderis vt rithi dicit existēs i cōpatione tpis motuū t qetū distantiū i adinuicē adeo vt valeāt pcipi sensu ne capl'm in capl'o iuuliter p̄culcet. Est āt pōdus ordo quidā t mēsura in quo ppositiones attēdūt musice. Cuius qdē duplex mod⁹. nā qdā é boni póderis pulsus curithmus dictus. i. bñ numerat⁹ siue mēsuratus. vñ Halyabbas: Pulsus bōi póderis:t mēsure ppetētis é iter quē t suos dr̄os filios é collatio t figuratio bona:vt cū pueri pulsus etati p̄figurat puerili. Est et pulsus póderis p̄auus siue arithmius tripler existēs vt pararithmus. i. iurta rithmū t mēsuram pulsus p̄uenientē q rithmū obseruat etatis sibi ppi que:ceu cū pueri pulsus pōdus h3 inuenis. Et etbe rorithmus hoc é alterius rithimi:vt cū qs alterius etatis sibi distātis h3 rithimū:velut cū pueri pulsus senis h3 pōdus. Est t tertius dictus errithmus:q nullius determinate obseruat pōdus etatis:ceu cū pueri pul. pōdus:nūc pulsus senis icurrit:tūc vo indiffe renter inuenis quē. A. egressi vocat pulsū. si autē sim ex pul. sup oēs dr̄ias aut plēs:dupliciter id euenīt potest:aut i vltā t sic eālis t iequalis:q in absolute eālē diuidit t iequalē:t fm qd in equalē t iequalē. Absolute sigdē cū oēs dr̄ie equalitatis vl' iequalitatis i generibus obseruent pulsuū. quiq aut septē siue octo fm A. t forte p̄aue ppter póderis pulsū. Scōm qd vo equalis dicit vl' ineālis cū differētiarū qdā pter alias attēdit:vt due vl' tres:t ita i his cōponēdo deincepo. Aut in speciali:t tūc genus é pulsuū diuerse ordinatū t diuerse inordinatū:qō diuidit vt suū genus primo. hoc enī locat sub inequali:vt species sub genere. Et nosce q genera hec. 10. pulsuū ordinātur diuersi modē. quidam enī pponūt vnū alteri:alij vo postponūt. sed quomodo sint ordināda ostendet in q̄ deincepo Et rursus i oibus. 10. pulsuū generibus medi⁹ ppe repit exceptis equali diuerso:t póderis pulsu. Et medius etiā in oibus habētibus é naturalis:nisi in forti t debili. Forti nāq naturalis é t temperatus. t ois similit i quo virtus ertat pstātia. In aliis āt equal'ordinat⁹ é:t gb⁹ póderis. Et ad istas qdē pulsuū differētias ducūt spēs pulsuū quorūdā ppositorū noia habētū sicut capitis. is: intersectus: martellinus: serinus: vndosus: formicans: vmiculosus: formicās: spasmosus: tremulus: retortus: cordosus: t silēs. hec igit é sufficiēta pulsuū sūptorū i cōi. ¶ Propt' ternū q dē hinc sciēdū q pulsus pōt tripliciter accipi. cōiter videlicet ppie t magis ppe. Si quidē vlimo sumat tūc illa tm̄ ponāt genera pulsuū i qbus motus saltat rō introductorius apparēs q sūt quattuor vt genus:qō sumit a q̄ntitate dimēsionū a tenore virtutis a tpe motus t qetis. et adhuc ppius a tpe qō qetis t motus et ppiissime a tpe motus cuiꝫ sistoles t eius qes i pulsibus pcipiat paucis. Et ab eis imētānibus q̄ꝫ rariis. vñ theutrus: Earū q motus sūt ppe differētiarū velocitas t tarditas. Si aūt ppe:tūc erūt genera pulsuū i supra pmas dictas fūdari dr̄ias:vt pul. equal et ineālis:cuiusq̄ species diuerse ordinatus t diuerse inordinatus t rithmicus. In his enī illorū gr'a rō pulsationis attēdit. Pulsu aūt cōiter sūpto put medic⁹ deuenit eo i cognitionē mō quocūqꝫ. Reliq̄ sūt tria dicta genera pulsuū:cū his q ad ipa etiā itelligūt reduci. q̄ sūt mollis calōs t plenus cū sint cōparib⁹. Sic igit ꝫ pulsus sint fm magis t minus infinitū. vt t cōpletiones:medici tm̄ ad. 10. genera reduxerūt cōiter accepto oīfariā pulsu. Numerus enī denarius pfectus quidā pbl'. 15. Que tamē oēs reduci possūt ad pulsuū genus qō ex tpe sine motus:cuiꝫ oīs pl'alitas tandē sit ad vnitatē reducere q illius totius ertat cā dr̄ia. 76. huiōi aūt é pulsus sūptus a tpe motus:cuiꝫ ceteris magis inhereat motui. t demū q a tpe qetis. Est enī pulsus motus reflexus ex motula motuq̄ cōpositus. Incepo vo sūptus a q̄ntitate diametrorū et demuꝫ q a virtute tenere: postea vero q póderis: et demuꝫ eālis t iequalis cū eius diuersificatus spē: et deinde durus t mollis t plenus t vacuus t calōs t frs. In ō pulsuū vero dr̄ijs dicit: Suauibile visū é quibusdā tale genus pulsuū pnumerare alijs p qō q̄litatē calorus cognoscimus. ꝫ enī artarie locū t ppe etibici manifestius cognitio febris calore q̄lis qs est q̄m fm aliā susceptū pticulā. Propt' quidē q̄rtū ad p̄mū quidē qd dōm iā visū:q: i gñe pulsuū qō sumit a tēpore motus pcessū é verius naturā pulsuū saluari. Et silr ad scōm apparet quonā pulsus nō é mot⁹ pinuus:verū iteratus ex motu t qete cōmixtus. Ad aliud dōm q ꝫ tria pulsū pstituāt. cor tū vnūqōqꝫ pōt in ptes seqstrari plēs:peneo quorū diuisionē sumūtur pulsuū genera q̄ꝫplima. Ad aliud qd dōm iā apparuit:q: p̄ma genera q̄ttuor verissime pcessa sūt fore:nihilominus tū pūt eē alia pulsuū ppie vl' cōiter sūpta. Et p hoc silr visū qd ad aliud dōm. Et ad aliud dō3 q pulsus sumit cōiter vt tactū:nō aūt put p̄dicat de generibus eius vniocc: ꝫ analogice magis. Ad aliud dōm q Auer. pul. vere dictū recepit i quo motus reperit natura:fm tū primo t posterius. Ad p̄firmationē dōm q pulsus t hanelitus nō sp egformiter ppositionāt sibi:cū pulsus sit act⁹ simplex cordis t artariarū:hanelitus vo cōpositus. Est enīꝫ cordis t cerebri apparēs in tegni. In corpe nāqꝫ id magis verificat equali. Aut diligētius fortassis cōsideras inuenies qs tot modos hanelitus vt t pul. Ad aliud iā apparuit qa calidus pulsus t frigidus ertē siue amplius genus ponit pulsuū:cū calor i aliꝫ pcipiatur q̄ꝫ in artarie locis. Ad aliud dōm q aut gen⁹

pulsuū ex tpe quietis illic decidit a scriptore: vel sub genere pulsuū supti a tpe mot⁹ collocatur. Ad aliud dōm q ordinat⁹ diuerse t iordinatus fm. A. species ertāt pul. ineqlis. Et ideo errant dicentes pulsum sore quem equalē t ordinatū. Et aūt i numerū ducerēt denariū: t maxime pz sisticias seu ordines denarios pythagorici apparēs methaphysice pmo illū .p. 10. gñe posuere. Ad aliud dōz q alie dñe pulsuū nō sūt ita note: sicut q̄ sūt calidi t frigidi: cū he sint q̄litatū efficacissime post q̄s duricies t mollicies extant magi pmanētes sub qb⁹ ficcū ptinēt t humidū: sicut cā sub effectu reperit plerūq cū is ea notior extat. Adhuc q: be sūt ip: ope pulsuū dñe. vñ siq̄ his alie i.ppones sub generibus pulsuū non dñt pputari diuisim: immo ad has sigd cognitōis i ipis op⁹ē reduci. Ad aliō di cēdū q pulsus nō pcipit ppe visu: cū solū colore su scipiat. Nō si pcipiat rōe sēsibil' cōis ertet. ex quo qdē vt sic ipsecta suscipit cognitio. Et itidē ad pulsuz reducit q ex q̄ntitate sumit dimēsionū vt ad altū: quē ēt diminute pcipit visus: cū sistolē ñ pphēdat: quā tñ tactus diligēnior in quibusdā pōt pphēdere ppt resistentiā: vt in fortī magno duro t tardo.

Differentia. 83.

Quodin pulsu non percipiat musical' psonātia oñdit: quoniam diuersorū generū t nō alternati positorū diuerse sūt spēs t dñe i pdicamēt. Iz musice cui⁹ ē psonātias observare ac medicine pulsuū cognitionē tradere sūt diuersa genera t nō subalternati posita: cū nihil videāt hñe cōe. differēt itaq̄ spēs t dñe ipas: ficq̄ nō i vnū ordiabiles. Rursus musica ē certa q̄ntitas cū iter mathematicas cōit numeret. Medicina vō nālis q̄das circa q̄litates: puta sanitatē t eius oppositū. Amplī quorū subiecta dīnt: t passiōes distant: cū sīnia fortiat eē ex sbiecto: vedut potētia ex obiecto dñia. 6. Sbiectū āt musice numerus sonorus: medicine vō corp⁹ humanū sanabile dñia piducta. Et: psonātia ē vocū dissimiliū i adinuicē redacta pcordia Boetius musice pmo. pulsus āt nō b: iz motus cordis t artariarū ex sistole t diastole pstitut⁹. Nō igr de eisdē ipas erit tractio. Itidē musica nō tñ mō speculationi: verū ēt moralitati pūgit: pmo musice Boetij. Sz medicina nō adiūgit moralitati: cū i ipa de morib⁹ nō agat instruēdis t sigd de naturalibus negociet i ipa. Vsus calis g̃ psonātia i pulsu fpit minime. In oppositū Ga. i de pulsuū ppēdio: Irrationalē vocat Erofilus pulsū eū q nō hz aliquā pportionē. neq̄ enī duplicē neq̄ emiolā i sexqualterā neq̄ aliā quādā ratōnē hz hec enī musice attinēt t arithmetice. Repit ēt musica metrica i pulsu. Nā ibidē pulsus ifātū irrationalis pportionat dictano augmētatoz trocheo: pfectoruz spondeo: senū aūt iābo trocheo. De dñis vō pulsuuz scribit. Pulsus rithmicus psistit i pari q̄ntz rōe secu pportione: interdum vō i ipari. Primo qdē cū tps diastoles par ertat tēpori sistolis. Sz i impari cū alterū tps alterū excedit. Nō dupl' etiā accidit. nam q̄ntz i enarrabilib⁹ supabūdātijs: t iterdū i narrabilib⁹ Et pus qdē dupl': aut i multiplici ppotiōe: q dupler ertat vl' tripler aut q̄drupler: aut aliq̄ eorū q̄ dīncepſ fm q̄s inquio ppotio ertat diapasō diapēte diapason bis diapasō deicepo tñ nō ē ppotio. Et subdit aut i rōe numeri ad numerū: cū diastoles fuerut duorū maiorū tēporū: t sistoles q̄nti vl' septim aut octaui vl' duodecimi. Sz. A. pmo ba ita: Bebel scare q i pulsu fpit natura musice. Et q Ga. videt q illud qō pōt scīri ex ppotionib⁹ pōderis ē fm vnā ppotionū musicarū tē. Rursus augustinus primo musice: Musica ē sīna bñ modulādi. Vbi g̃ erit amena modulatio illic t musicalis psonātia. Sz id repit i pulsū eius qdā ē bñ modulat⁹ vt eurithim⁹: alter vō im modulat⁹ ceu arithmus de pulsuū dīnjs. Itaq̄ musicalis psonātia repit i pulsu. Prop̄t pmū qdē pmitus fmini exponāt. Et demū ordinet monocordum. Prop̄t hui⁹ pmū sciēdū q musica ē scia bñ modulādi seu bñ mouēdi scia. Bene nāq̄ moueri dici pōt qcqd numerositatis fuat tēporū atq̄ iterualloū dimēsionibus mouet. Scōm vō Boetiū musice quito Armonia seu musica ē vis ac effectiua facultas dīnjs sonorū sensuali opatōne t rōe ppēdēs. Sēsus enī et rō quasi q̄dā facultat armonie sūt i. istā. Sēsus. n. psusū qddā ac prime tale q̄le illud ē qō sētit aduertit Sz rō diiudicat t vltimas pleqt dīnas. Sens⁹ itaq̄ iuenit psusa t prima veritatis: rō vō diiudicat. Velut si qs circulū manu scribat fortassis oculus ip̄m verū circulū arbitrat. Ratō vō nll'o mō id qō simulat itelligit. Nō euenit qz sēsus circa māz vnt: t specie i ipa pōbendut fluēte entē t ipfectam: intellect⁹ āt sce⁹. Guido quoq̄ monach⁹ vocū motū: musicā ptulit idiscrete. Est t musica triplex. vna quidē mūdana i cel'o: cōpage aut teporū varietate ertēs: in celo nāq̄ sonū dicūt musici armonicū sūme t ppe pythagorici existere motu carsatū ptactuo sperarū qui egdē iter ueniēte lōgiori distātia nīs nō valet aurib⁹ occurrere ceu scōo ipugnat ce. t mu. Scōo vō q i cōpage corpis t aīe nīrū ac el'orū ipi⁹ attēdit. Tertia quoq̄ organica ūtrumēt exp̄ssa: quorū q̄dā sūt naturalia vt vocalia dicta: nōnll'a quidez artificialia ceu organa psalteriū t q̄ taliū. Est āt vt tactū psonātia dissimilium iter se vocū i vnū rdacta pcordia. Dissonātia vō ē duorū sonorū sibimet pmixtorū ad aurē veniēs aspera t uocūda pcussio. Pui⁹ āt psonātia q̄dā ertat pportio: q ē duaz quātecūq̄ sint eiusdē generis q̄ntitatū circa alteri⁹ ad alterū habitudo. Que qdē pportio i arithmetica i numeris obtuat. In musica vō illi supposita i sonis attēdit. vñ volēt⁹ psonātias cognoscere pportiōes pus expedit arithmeticas psiderare Sūt āt quinq̄: tres qdē simplices: t due pposite: q oēs i q̄ntitate situā iequali. Eqdē pma simpliciū dicitur multiplex t submultiplex pportio. Et ē cū maior numerus pcise minorē i se ptinet t ptinet totū bis aut ter vl' quater seu deinceps. Cui⁹ qdē spēs sūt dupla: q̄drupla: subdupla: subq̄drupla: t reliqua. Scōa vō supparticularis nolat: q ē cū maior numerus minorem ptinet: t ptinet i se oēz t vnā illi⁹ ptē vl' mediā: vt tria ad duo q sexqualtera dī. pportio: aut tertiā: vt quattuor ad tria q sexqtertia nuncupat: t ita de ceteris i aīa Et sīr subsexqualtera ac subsexquitertia. Tertia quoq̄ dī supparties t subsuppartiēs numerus cū maior i se minorē ptinet: totū ēt ptinet t aliq̄s illi⁹ ūsup ptes Nō si duas pportio dī supbipties: vt quinq̄ ad tria Si āt tres suptripties velut septē se hz ad q̄tuor. Et ita demū t ecōuerso i ei⁹ correlativa. Quarta vō cōpositorū ex multiplici t sup particulari pūgit: vt cū maior numer⁹ i se ptinet minorē numerū bis aut ter vl' quotiēs libet ac vnā aliquā ptē. Nō si bis t eius

dimidiá ꝓtineat ptē vocat duplex sup sexialteram vt quiqz ad duo. Si vo bis ꝓtineatur qui minor ꝛ ipsius tertia pars dicetur duplex sexquitertia: vt septē ad tria. Si aūt ter ꝛ eius pars media vocabitur triplex super sexquiquarta: ꝛ ita deinceps. Quita quoqz dicitur multiplex suppartiens: qō est cum maior numerus i se ꝓtinet minorē totū plus q̄z semel: ꝛ ei⁹ aliq̄s ptes. Nō si bis maior ꝓtineat minorē: ꝛ duas ipius ilup ptes dicitur superbipartiens: vt sunt octo ad tria ꝛ rursus duplex superbipartes vt sunt duo ad tria. In sius autem correlatiuis econtra. Et nosce q̄ due ꝓposite ꝓportiones postreme consonantijs musice nō sūt ascripte: sed tres priores simplices tñ quarū amenioris ertat ꝓsonāte multiplex dicta proportio: postea vero superparticularis. Superbipartiens vero ab armonie cōsonantijs ab oībus ptolemeo excepto ponitur separari. Dicendūq̄z demū q̄ musice cōsonantie sumunt a predictis duab⁹ ꝓportionibus numerorū aut tribus fm q̄ sub eius quedaz numerorū iueniūt dīe sex omnes hic entes: puta epitrica siue sextertia: emiola: seu sexialtere: dupla tripla: quadrupla: ꝛ epogda: siue sexquioctaua. Est aūt epitrica cū numerus maior continet minorē: ꝛ insup tertiā ipius ptem: vt quattuor se habent ad tria. In quatuor nāq̄z continent tria ꝛ pars tertia vt vnū. Et de ista numeri differentia consurgit ꝓsonātia musice diatesseron. i. per quatuor dicta. Emiola vero dicitur q̄n numerorū maior cōtinet minorē: ꝛ insup ipius medietatē: vt tria se hab̄t ad duo. In tribus enīz continent duo ꝛ eorū medietas puta vnū. Ex q̄ qdē symphonia nascit diapente hoc est per quinq̄z nolata. Dupla quoqz cū maior numer⁹ ter minorē numerat: vt tria ad vnū extant. Ex qua symphonia consurgit composita diapēte diapason nolata. Est ꝛ quadrupla cū maior numerus quater in se minorē habet: ut quatuor ad vnū. Ex qua oritur ꝓposita symphonia bis diapasō dicta. Sic igit consonantiarum quedā sunt simplices: vt pme secunde marime: composite vero alie ceu vltime due. diapason vero quasi media nomine quidaz simplex: re vero composita. Ptolomeus vero sextaz cōtra Pythagorā addidit cōpositā ex diatesseron ꝛ diapason: ꝛ sic suppartienti suppositā ꝓportiom. Boetius quito: Epogdafiuz siue sexquioctaua é: cū maior numerus in se minorē totū cōtinet ꝛ ipius ptē octauā: vt nouē se hz ad octo. In nouem nāq̄z sunt octo: ꝛ insuper vnitas que ipsius pars extat octaua. Ex hac quoqz sonus consurgit qui tonus appellat: qui in duas partitur partes inequales: nō eni potest diuidi in equales: sicut neqz vocales quarū una partū vt maiorē vocarūt semitonū maius: vt nouē. reliquā vero minus videlicet octo: qō a pythagoricis diesis appellatur. Uersus tñ totū semitoniū minorē diesim affirmat: qō Plato lumen appellauit. vnde Boet⁹ ꝑmo: Lon⁹ nāq̄z in duo partiūt equalia. Ut autem id ostendat sit sexquioctaua ꝓportio octo ꝛ nouē. Inter hos quidē nullus medius itercidit numer⁹ quos si binario multiplicemus reddit bis octo. 16. bis vo nouē. 18. Inter. 16. aūt ꝛ. 18. vnus cōcidit naturalit numer⁹ vt. 17. Itaqz. 16. ad. 18. cōparatus sexquoctauā retinet ꝓportionem: ꝛ ō totū. Secūdum hanc deniqz ꝓportionē. 17. numerus mediꝰ nō p eālia sequestratur: quia comparatus ad. 16. ipsum cōtinet in se totū ꝛ eius. 16. partem vt vnitatem. si aūt. 17. ad 18. comparetur: tūc. 18. illum habebit totum ꝛ ipsius 17. partem. Non ergo eisdem partib⁹. 17. supat. 16. ꝛ superatur a. 18. Et vtraqz nuncupantur semitonia non q̄ omnino ex equo sint media: sed ꝑ q̄ semū dici solet qō ad integritatē vsqz quaqz non perueniūt. Inter hec aūt vnū magis semitonū appellatur: aliud vero minus que se habent ad inuicē: vt. 244. ad. 256 continens duas voces puto vt mi. Est ꝛ ditonum ex duobus cōsurgens integris ditonis: Et semiditoniū quod ex non integris. Ex bis quoqz tonis ac semitonis symphonie constat musice. Diatesseron enim que vocum quarta est consonantia interuallorum trium vt ostendet monocordi denotatio: cōstatqz ex duob⁹ tonis ac semitonio non integro seu minori. Est autē interuallum soni acuti ac grauis distantia. Sed diapente est vocum quinta consonantia interuallorum quatuor ꝛ tonorum trium ꝛ minoris semitonij. Diapason autem est octaua vocum cōsonantia. Una eni reperitur de septem primis: septem interuallis: ꝛ ex quinqz constans tonis: ꝛ duobus minoribus semitonijs. Et ideo dictum est diapason ex diatesseron ꝛ diapente constare. Quod apparet collectis tonis ꝛ semitonis dnarum harum in vnum siphoniarum. Ꝟ diapente diapason vocum est 12. 11. interuallorum ꝛ constat ex. 9. tonis ꝛ semitonio minori. Bis quoqz diapason tunc erit. 16. vocum consonantia. 15. interuallorum: ꝛ ex. 12. perficitur tonis. Diatesseron ꝛ diapason autem fm Ptolemeum consonantia vltra pythagoricos instituta. 13. erit vocum: sicut ꝛ septem fuerunt littere primitus ordinate. voces enim ꝛ littere repetuntur: vt apparebit seu in diebus vlteri⁹ euenit scatmane. Vocum siquidez quattuor sunt graues ꝛ tres acute. ¶ Propter huius secūdū sciendū Pythagoram organum quoddam inuenisse vnius corde monocordum dictum: in quo musice omnes reperiuntur symphonie: quo primitus eruditur indocti voces percipere simplices: vt inde facilius habeantur composite ac plurium cordarum. Cuius simplices primum subditur descriptio. Et est lingnum longum quadrangulatum vtrinqz in acutum in modum sandonis intus concauum super quod posita corda ei⁹ sonitu varietates vocum comprehēduntur de facili. Cuius hec est forma in proportione dupli siue diapason: vt per hanc intelligatur in alijs. Nō enim musica dicetur: sed solum dicitur tantuz vt elucidetur quesitum Descriptio vero monocordi compositionis in qua voces ꝛ note cum alijs insequuntur est quoniam primo secundum modernos inscribitur gamma grecum seu. g. cuius hec est figura ¶ Et deceps seriatim septem littere ab exordio latine graues quare figuris grauioribus denotantur. Post quas prefate septem repetuntur acute. vnde caracterib⁹ depinguntur minoribus in quibus duplex. b. locatur. primum quidem rotundum: alterum vero quadratū. Addunt ꝛ quidaz prepetis tetracordiuz: varijs tamē figuris superacutarum in quo. a. ꝛ. b. similiter iterātur. Boetius tamen cum antiquioribus gamma grecum dereliquit. Litterarum quoqz ꝛ monocordoꝝ huiusmodi extant paradigmata.

A. b. c. d. e. f. g. A. bb. c: d. e. f. g. A. bb. c. d.

In his siquidē numeris symphoniarū rep̄sentāt̄ ꝓportiōes. Amplius sciendū ꝙ post monocardū inuēta sunt policorda. In quorū cordis fiūt diuersitas ꝑm additiōez successiue nō pauca. Quidā nāq; p̄mit⁹ solū duas: alij v̄o q̄ttuor statuere: ut indicat rubeba. deiñ i q̄ttuor ⁊ qnq; ut oñdit ziga ⁊ viola. d̄mū i septē ascēdurūt. vñ ꝓbl̄. 19. 7. fuerūt corde antiqtus. Nō eni diacto ꝑm numerū quēadmodū diapēte dicta ē: postea v̄o tripādi⁹ ex̄hens tertiā: ut vite apposuit: ⁊ i hoc appellata ē diapason: ſz nō diacto: dia septē eni erat. Sūt aūt septē eēntialiores ad q̄s alie reducūt̄ ad modū septē planetarū: hipate: phipate: litāos: mese: pamese seu trite: pamete: ⁊ nete. Fuerūtq; ꝯñter octo nouē ⁊ decē: iux̄ illud psalmiste In psalterio d̄cacordo. Et deiceps itm̄ excreuit nūerus: ut Boeti⁹. 18. cū reiteratiōe emmeret sb̄ diatonico melo ⁊ totidē sub cromatico ac. 18. sb̄ armonico q̄dā cōi siue ⁊ eugmeni. i. ꝯiūcti ⁊ diezemedi. i. disiūcti: q: tria sūt melorū gñā p̄fata: qbus oīs ꝯtexit̄ cātilena. Quorū est descriptio hec diaconici.

Prolambanomenos.
Hipate hipaton.
Perhipate hipaton.
Licanos hipaton diatri.
Hipate meson.
Perhipate meson.
Licāos meson diatri.
Mese.
Trite siue ceugnum.
Peranete siue ceugnū diatri.
Nete siue ceugnū.
Peramese.
Nete dieceugnū.
Trite diecegnū.
Peranete dieceugnū.
Diatertrite hiperbolion.
Peranete hipboleon diatri.
Nete hiperboleon.

Est autem similis figuratio ⁊ in cromatico melo per omia ⁊ cōsimilis etiā in enarmōico: nisi ꝙ vbi scribebatur diatonicū p̄us debet scribi i secūda cromaticū: ⁊ in tertia enarmonicū: ⁊ ita ut omnes. 54. situēt̄ corde. Moderni aūt i quibusdā organoꝝ 64. ⁊ plur̄s: sicut oñdit conon medi⁹ apposuē. Propt̄ secūdū v̄o sciēduz ꝙ q dā idiscrete ꝓtulerūt musicas has ꝯsonantias in pulsu non reperiri: aut si repiuut̄ nullus potest ad earū dignotionē puenire. Quib⁹ qdē dd̄z iux̄ illud morbi p̄mo: ꝙ nō opus hos ab alijs vitupari cū se vitupent ip̄os: solatiū ꝑm Priscianū volentes ex sua ipitia obtinē. Quarto v̄o collz Sermo d̄ h⁹ i ꝓportiōib⁹ Ga. recitat̄: vbi dr̄ ꝙ si est ut iqt ē mirabile. Sz ꝯpatōes istas ꝯprehēdere diffile fit: q̄zuis multi hoies eas i musica ꝯp̄hendāt: ꝓpterea ꝙ note musice habēt supfluā extēsionē: ita ꝙ minor illarū dimēsio pōt exēplo ꝯp̄hēdi: ⁊ ē illa q̄ mltiplicat ex. 36 ptibus vnā ptē: ⁊ hec foret semitoniū forte min⁹ siue diesim: Sed i P. ꝑm Ga. ⁊. A. post ꝓportionē addētē q̄rtā ñ iuꝛuenit sensus discretio. Et sb̄dit̄ ꝙ ista v̄ba sunt alterius snie: q̄ huic p accidēs necessaria ē parū. De h̄ etiā mirat̄. A. ingens: Miror quomodo ꝓportiōes iste p sensuz discerri pñt. Et demū in sniam amplius q̄z Auer. cōcidens Ga. modum tribuit quo quis possit huius ꝓportiōes adipisci talr: Dico tamē ꝙ illi est facile. i. possibile qui in gradu tangendi consueuit: ⁊ proportionatur sonos p artez postq̄z fuerit ei potētia musicā cognoscēdi acqsitam innuens natura quandā nobis insitā musicaz fore. ⁊ ꝯpabit factū. i. experientiā p notū hoc est rationē ita vt factū respondeat sonis: ⁊ notū arti. Cū eni hic ei⁹ intentionem omnino applicauerit ad pulsuz i sensu poterit ꝓportiōes huius discernere. qd aūt de h̄ apparebit subsequēt̄. Propt̄ tertiū v̄o sciēdū p̄mitus ꝙ musicalis ꝯsonātia pōt i pulsu repiri. scd̄o series de h̄ expōat̄. A. Propt̄ h⁹ siqdē p̄mū sciēduz Ga. ⁊. A. testari musicalē armoniā posse i. p. r̄piri: ut iductū: Et firmat̄ qm̄ ut dictū musicalis ꝯsonātia ē ꝓportio q̄dā. hec aūt i oīb⁹ cuiuscūq; gñis repit̄ q̄ntitatib⁹. Est nāq; ut appuit ꝓportio dnarū quātecūq; sint eiusdē gñis quātitatū circa alteri⁹ ad alteraz hitudo. In. p. aūt ut dicūt est quātitatē signare: ⁊ maxime q: vnū genus pulsuū sūptū ē ex triū diametrorū quātitatib⁹. Adhuc si repitur in his p̄ncipale ac primū istr̄ale erit ac secundariuz inuenire: cum hec quibuidā omnia opent̄ organis. ſz musica p̄ncipalr

ꝛ ꝓmo nobis est insita: ut oñdit vita humana. naꝫ
aīa hūana tali ꝓnectit corpoꝛi copula: ut cū aliqo pl̄i
mis inmiozū cēsūt Socrates i thimeo. vñ Damasce
nus i aphoꝛismoꝛumsimis: Colligatio coꝛpis ꝛ aīe ꝑm
oꝛdinē numeri ꝓsoni facta est ut subsistat. Jngt enīm
q̄ ꝓplexio corporis aīati ꝛ ꝓpꝛie nostri ad figuram
numeri ꝓsoni extitit. Quare aliqui posuerūt animā
armoniā forte quandā: ꝑmo de aīa. Ꝓpꝛt quod et
musica nobis inerit oꝛganica: etiā cū hec depēdeat
ab alia. Nā in aliis motibus coꝛpis quātitatis: si-
cut in voce aut in oꝛganis art] poterit repiri suo mō
Per uiā negꝫ cognitiōis ꝛ effectus musica oꝛganica
depēdet ex oꝛganica pulsuali. Jn via vero causę cō-
tingit ecōtra. Jtaq; musicalis in pulsu reperit armo
nia: similiter ꝛ in banelitu vtcūq;. Poterit ōniq; qs
temperntissimi tact⁹ ꝛ pspicacissimi ad noticiā conso
nantie pulsus deuenire: vt de scipo testatur Ba. i si-
stole pulsus ꝓtigisse. Cū enī eā diu non pcepisset: de
mū p continuū tāgēdi arterias exercitū percepit et
ꝓpleuit: ita ut ꝓte pulsuū tunc fuerūt ei aperte pri-
mo scīa: ꝛ Halyab. q̄dripartiti q̄rto. Nō ꝛ fulcitur
Illud enī pōt sciri ꝛ tandē percipi: cuius simlitudi-
nē habemus: ꝛ marie cū aīa nr̄a itelligat fantasmate
mediāte. Sed ꝓportiōis vel ꝓsonātie pulsus habe-
mus similitudinē: ut osiusꝫ armonicā. i. ꝓsonantiam.
Rursus: illud potest sciri qō certius ꝑcipit sēsu: hic
aūt tactus. vbi nāq; alij decipiunt: pleraq; in certi
cat: nisi fortassis in digitoꝛ varietatibus: ꝛ marie cuꝫ
hūc ꝑ alios aīalū certissimū habeamus: scīo de aīa
Nostroꝛū enī ꝓpaginatio āplius i mediocritatē ꝛ tē
peramētū puenit. Jtaq; huius poterimus cognitōe
potiri: quāq; extet difficile tpis motus mozula: cum
nil aīal pcipiat absq; tpe ꝛ ꝓtinuo: ō memoria ꝛ rēm
niscētia. ¶ Ꝓpꝛt huius scīm sciendus q⁹. Allic:
Ben⁹ vero qō et pōdere manifestat decimū genus
pulsuū ꝑm ipius oꝛdinē: qō Ba. ꝛ Haly. posuerunt
octauū. Jngens q⁹ genus pulsuū qō sumit et pōde-
re est ꝑ ꝓpatiōes ꝓportiōis quātitatū ꝓportionaliū
q̄ttuoꝛ tpoꝝ i aduicē: puta duoꝝ motuū ꝛ duaꝝ qe
tū. Et q̄zuis sensus nō possit oē hoc discernēꝛ: tamē
poterit ꝑ ꝓpationē ꝓportionū quātitatū ꝓportiona
liū tpoꝝ diastolis ad tp̄s qō est inē duas diastoles.
qm̄ tūc inueniūt tpa tria: ut mot⁹ ad sistolē: ꝛ quies
ꝛ motus ipius ad diastolē. Et ad summū ꝓpando tē
pus i quo est motus ad id i quo sit qes aut econtra.
motus nāq; magꝭ pcipit qete: q̄z motus motu vel q
es qete cū opponāt: plusq; tpe colligāt. Et iō q̄ facti
unt ꝓpatiōes tpis motus ad tp̄s motus: ꝛ tpis qie
tis ad tp̄s qetis: ponūt capl̄z i capl̄o. Et id septimo
theorice cū Ba. hoc est cognitionē tensiuā locant i
gnitionē itellectiuā. Duo nāq; sunt capitula ꝛ pri-
cipio cognitiōis sensus ꝛ intellectus utcūq; opposi-
ta. ꝛ lz huiōi missio sit tolerabilis ꝛ nō inconueniens
nō tñ est bona siue vtilis: q⁹ nō pōt in sensum ꝛ expe
rientiaꝫ puenire: sicut consideratio expetit medicine
Deide oñdit qd sit pōdus vl̄ mēsura dicēs q⁹ ē illō i
quo ꝓportiōes attēdūt musice. Bāt vr̄ velocitas ꝛ tar
ditas: raritas ꝛ spissitudo p̄ncipal̄r tpis rōne i quo
ꝓsistūt. ꝓr̄ vō magnitudo ꝛ puritas: fortitudo ꝛ debi
litas. Sup has enī dīas ꝑpe videt pulsuū ꝓportiōes
attēdi. Cū igr̄ vnius pulsus aut ꝑtes minus pulsuū
iuxt pdictū canonē ꝓportionū vl̄ ꝓsonantiaꝝ se hñt
ad alter i q̄ttuoꝛ marie differētijs vl̄ gnīb⁹: puta ma
gnitudie ꝛ puritate: fortitudie ꝛ debilitate: velocitate
ꝛ tarditate: spissitudie ꝛ raritate: aut ēt duricie ꝛ mol
licie: sic̄ q̄ttuoꝛ ad tria erit ꝓsonātia pulsual⁹ diatesse
ron musicali ꝓsonātie relata. Si vō se i his habeāt:
velut tria ad duo: tūc ꝓsurgit pulsus ꝓportio diapē
te supposita. Si aūt ut q̄ttuoꝛ ad duo: ita ipa ꝓportō
naꝫ diapason: ꝛ ita i aliis ꝓpositi. Accedo igr̄ ampli⁹
i expositōes seriei. A. q dās ei⁹ ūtētionē dicit. Scio q⁹
i pulsu nā ꝛ ptās musice repit: qō declarat i pulsu eq̄
li ꝛ ieq̄li ac i pulsu pōder] : i qb⁹ mag] nā obseruaf mu
sice. Secūdo exēplificat ꝓportiōes q̄s i pulsu possi-
mus obseruaꝛ illic. Ba. vō Et p̄mit⁹ id oñdit i pulsu
eq̄li ꝛ ieq̄li: scīo i pulsu ieq̄lit ordiato ꝛ ieq̄lit iordia
to: ꝛ i pulsu pōder] ibi: Et quēadmodū. ꝓponēs ita
q̄z silitudiné quādā iqt: Sicut scia musice pficit ex so
noꝝ adiuicē ꝓiūctōe ꝓportiōes tpoꝝ ꝓsequēte ipos i
acuitate ꝛ grauitate q̄ sē voc] dīe p circl̄ares quos-
dā casus ꝛ cursus nūc voce descēdēdo: tūc aūt sīle-
uādo q̄ inē eorū extitit pcussiōes. Illic enī ꝓstituūt
sicut circuli icipiētes ab vna septē vocū: ꝛ p alias trā
seūtes reuertūt: Deide adaptās scīo ptacta duob⁹
ꝓpositi dicē silr̄ eē i. p. q: ꝓportio pulsuū i qb⁹ ꝓpor
tio p̄ncipal̄r obseruaf i velocitate ꝛ spissitudie: silr̄ in
raritate ꝛ tarditate ē tāq; ꝓportio sonoꝝ musice i h⁹i
Et ꝓportio ēt diꝑportionū pulsuū i fortitudie ꝛ debili
tate: i magnitudie ꝛ puritate: ē sicut ꝓportio ꝓiūctōis
seu ꝓpositōis sonoꝝ musice p q̄s ptigit sonos viria
ri ꝑm velocitatē tarditatē ꝛc. Deide ēt quēadmodū
declarat id in pulsu pōderis ꝛ i diuerse ordiato ꝛ i-
ordiato ponēs p̄mo duas ptes silitudis: deīn aptās
ad ꝓpositū illic: Et ꝓportō. Et dicit q⁹ sicut tp̄s pcu
tiēdi lōgū vl̄ breue: ꝛ quātitas extēsiōis sonoꝝ q̄nq;
sē pueniētes ꝓportionales ut in bellis tube: in camer]
psalteriū ꝛ viola. Et aliq̄n icōueniētes ꝛ ipꝛoporno-
nate loco: ut ei⁹ q̄s exēplificatū ecōuerso. et id quo
ad pulsū pōder] . Et silr̄ cū accidit inēqlitas diuersita
tes ordiatas eē i q̄nq; reb⁹ vl̄ plib⁹: ꝛ aliq̄n iordina-
tas ordinē idifferēt cōrūpētes: ꝛ ß quātā ad pulsus
diuersē ordiatū ꝛ iordiatū. Deide ꝛ ꝓportio succin-
cte valde ꝛ ꝓfuse has duas ptes silitudis applicat di
cēs: Jta ꝓportio dispositōis pulsus i fortitudie ꝛ de
bilitate: ꝛ i quātitate: i magnitudie ꝛ puritate: ac silib⁹
quo ad vtrosq; pulsus: lz sonet de pulsu pōder] : ꝓti-
git eē ꝓpueniēs tē. Et ꝑdit q⁹ egredit ß a gīe pulsus
i quo attēdit ordo: aut ei⁹ oppositū q̄re pulsus igredi
tur pōder] . i tp̄s enī ꝑpus seruaf ꝓsonātia pulsualis
eo q⁹ sumit ex tpe mot⁹ vbi quātitas repit. Deiñ Ba.
aūt exp̄mit ꝓportiōes pulsuales ꝑm q⁹ music] ꝓsoná
tijs adaptant dicēs q⁹ visū ē Ba. q⁹ id qō pōt pcipi
ex ꝓportiōib⁹ pōder] : pulsus ē iuxt vnā ꝓportiōez mu
sice: q̄ dr̄ ꝓportio ton⁹ id ē dupli ꝛ qnq;: q̄ ꝓportō dr̄
tripli. Dō exponēs ꝑdit q⁹ ea ē ꝓportio dupli adiū
cta ꝓportiōi: q̄ addit medietatē: q: ꝓtinet totū aliqd
ꝛ ipius mediū: ꝛ ista ē ꝓportio ꝓsita ex diapente
diapason: ꝛ iō sic appellata bis aliq̄s totū ꝓtinēs et
ei⁹ mediū. Sic igr̄ cū aliqs pulsus se hz ad aliū i ve
locitate ꝛ tarditate ꝛ ceter] : ut tactū differētijs i nūe
ris vel vocib⁹: vt tria ad vnū ꝓportio silis predicte
concidet in pulsu. Et sic in aliis dōm erit ꝓportioni-
bus pulsuū suo modo. Secūda ꝓportio in pulsu ob
seruata est ꝑm ꝓportionē musicalē dictā per totum:
que ꝓpꝛior est dupli: ꝛ ista est consonātia diapason
siue ꝑ totū seu omne dicta: q̄n in toto vel pfecto ter-

minat: puta ī ꝑma monocordi fine: vt ī octo: oē nāq̄ ⁊ totum ⁊ perfectum non ſm ſpeciem differunt ab inuicem celi ⁊ mundi. Nominatur etiā ita: quia oēs obanet voces. Antiquitus octo ut apparuit citharę ꝓſtabāt cordis: ⁊ quia octo vocibus ꝓſtituit. Tertia vero ꝓportio hic ꝓſiderata eſt illa que dicit ꝑ qn q̄: que addit medietatē ſicut cū aliquid ꝓtineat aliū totū ⁊ eius mediū: ut tria ſe habēt ad duo: q̄ ꝓportō dicit diapēte ſiue ꝑ qnq̄: eo q̄ in qnto terminet loco monocordi qnq̄ obtinēs voces. Quarta quoq̄ proportio que in pulſu dicit repiri: ſumit iuxta ꝓportionē que eſt ꝑ quattuor addentē tertiā ptē. Cōtinet.n. totū aliquod ⁊ tertiā partē ſuper hoc ipius: ut quattuor ſe habet ad tria: que diateſſeron dicit: eo q̄ q̄ttuor vocibus ꝓſtant in quarto loco cadit inſtrumēti. Eſt ⁊ qnta ꝓportio ī pulſu obſeruata: q̄ accipit iuxtā ꝓportionē cōiter ſumptā: que eſt ꝑ qnq̄ addentē q̄rtam partē: quali ꝓportione qnq̄ ſe habēt ad quattuor: cuius ipm totū habeat ⁊ vnū qō eſt eius ꝑs quarta. que ꝓpoſitio nō eſt ꝓprie muſicalis: cū ſolū qnq̄ vel ſex extent. Omnia enī ꝓportionū muſicaliū eſt diateſſeron: maxima vero bis diapaſon. Quidam tamē hic pythagoriz̄antes ꝓncipia muſice ignorantes ꝓportionē hanc muſicalē eſſe contra relīq̄ putant diſtinctā. ſeptē etiā aſſerentes cū ⁊ diatonus inter eas locēt. Deinde ſubdit q̄ poſtea in pulſibus nō percipit aliqua ꝓportio modica interuenīte tēporis inter duo ꝓparabilia diſtantia q̄lis eſt ꝓportō 5. ad. 6. vl. 7. ad. 6. ⁊ ſic deinceps ꝓcipit mīto min⁹. Dubitatur cur ꝓportio muſicalis bis diapaſon nō numerat ab. A. cū poſſit in pulſibus reperiri: ſicut reperit in alijs. Aut dōz fortaſſis q̄ nō interuenit tāta diſtantia in partes pulſus: ut que eius. Vel forte reliquit notā et diapēte diapaſon cidē appropinquante. Apparet itaq̄ veritas huius queſtionis difficilis admiran cū ſit ō pulſibus quorū ſcientia q̄z ardua. vnde theof. 7. Pulſus ſcientia grauis eſt ⁊ difficilis et cognitio ipius cū magna ſuſcipit difficultate tripliciter cauſa. Primū quia nō eſt facile aſſueſcere ī venarū ſenſu conſuetudinē que poſſit cognoſcere modicā alterationē q̄ in pulſu fit. Secūdo q̄ neceſſe fit breuiori tpe ſolum decē genera pulſuū cognoſcere: cuz vnū ad reliquū habeat relationē. Tertio q̄ nihil certius ceterius repitur cui valeat pulſus ꝓferri vel cōparari velut in vrina. Subdoq̄ quartā q̄ pulſus ē motus. 8i. dria. motus aūt cognitio difficilis cum ſit materialis potētialis nō pmanēs is ſucceſſiuus: ut ꝑmo ipi⁹ oñdit qui de phyſico ertat auditu. ¶ Propter quartū vero ad primū dōz q̄ quidā dicūt ꝓportiones hincinde ſumi equoce: puta in muſica ⁊ pulſu. Quod falſum ut viſuz er dictis: cū oſtenſuz ſit ī pulſu muſicā ſaltē humanaz repiri. Et muſica vnuoce magis: aut ſaltē analogice: ut de tribus ꝑticularibus muſicis: ut ſuperius innotuit ꝓdicatur tanq̄z genus Unde dōm ē q̄ altere ſpecies ⁊ differēte ſub altera collocantur: q̄m ſonorū ꝓportiones ſub illis q̄ pulſu n naturaliter continent magis ſi in ipſo muſicam volumus obſeruare humanā: ⁊ ſi in ſonis organicā cum hoc tunc velut pars contineatur in toto. Si vero ꝓportiones pulſuū ꝓſiderenter tanq̄z imaniſeſte: cognoſcuntur vero ꝑ ꝓportiones ſonoruz ſicut per aliquod manifeſtū: ⁊ probetur ſic propoꝛtionib⁹ ſubdentur muſice organice. Vel poteſt dici q̄ proportiones pulſuū quadaz ſimilitudine qua omnes tranſferunt topicorum ſerto: tranſumpte ſunt a proportionibus muſice organice: que tranſumptio iam duduz apparuit. Ad aliud dicendum q̄ ſicut muſica organica eſt circa quantitatem temporū: ita ⁊ muſica obſeruata in pulſu vt viſum in expoſitione ſeriei. Huic. Ad aliud dōm q̄ ſubiecta non multum differunt: quoniam numerus ſonorus adaptatur homini ſm inſtrumenta maxime naturalia: vt ⁊ pulſus ordine ſuo. Ad aliud dōm q̄ licz in uno conſonantia attendatur vocum ⁊ in alio pulſuum. hec tamen multum diſtāt: vt declaratum eſt tam in adinuicem proportionibus ſz quas accipitur ſimilitudo. Ad aliud dōm q̄ ſicut muſica quietat animos organica ⁊ ad laudabiliores ꝓducit mores: ita etiam conſequenter medicina habitum conſeruat perfectum in corpore aut inducens: puta ſanitatem nō minus pacificātur animi ⁊ mores conſurgunt inſignes. vnde primo de ingenio: Qui vult curare animam primo curet corpus ⁊c.

¶ Differentia. 84.

Quod digeſtionis colo

Oris varietas ſit laudabilis oſtenditur: vt apparebit p quartū ſcōe: Palin: mutatiōes egeſtionū iuuāt: aphoriſ. ſecō. Ad firmā: quoniā tertio ſertio decimo: Qui egerit ſpecies diuerſas ſeuz cholericā ⁊ ſpumoſi ⁊ ſpecies pingues ⁊ nō debilitat: nō oportet vt ipm ꝓſtringas ⁊ pducas ad egritudines fraudulētas. he aūt varietatē importāt. Amplius ſi'e videtur de vrina ⁊ de egeſtione cū ſit alterutra ſupfluitaſ vniuerſalis. Sed vrina laudatur varij coloris vltra ſimplicē. vnde primo ſecūda: Urina nigra eſt ſignū malū q̄ tñ er ea ſānio: eſt: eſt i'le cui⁹ hypoſtaſis eſt nigra ⁊ aquoſitas nō eſt nigra. huiōi vero colorī varietatē ipportat. Adhuc ars eſt nature ſeq̄la. varietas aūt colorī egeſtiōis approbat ſm arte magī: iuxta illud Uterī: Cū pharmaco vero meli⁹: ⁊ quāto āpliores colores: egeſtiōes nō male. Rurſus: illud eſt bonuz q̄ vigorē oñdit nature. hmōi vō eſt varietas colorī cū potētiā oñdat ipi⁹ ſup hūores plurimos expellēdos. Itaq̄z egeſtionis coloris varietaſ laudabilis ertat. ¶ In oppoſitū medicorū cet⁹. Adhuc ō ratiōe digeſtiōis in ſupfluis ē mām virtuti habilitare expl' ſiue. Id aūt ꝓprie fit ꝑparādo ſubſtātiā: eiq̄z diuidēdo a pnbus ⁊ reddēdo vnigenā: ⁊ demū coloīē cū is cauſetur ab ea q̄litatibus mediānibus ꝓmis: dria ſequēti. Eti: ſi'e videt de egeſtiōe. ut de ſputo ⁊ vomitu. Sed vituperant tales varij ſeu puri ꝓnoſticonuz ſecō. Itidē illud ertat illaudabile qō a ꝓpria egredi tur nā vel coloze, ꝓpius aūt ut apparebit egeſtionis colorī eſt ad ſbcitrinū declinare. Uar⁹ aūt multiplex diuerſificat ab iſto. Igitur colorī illaudabil' eſt varietas. ¶ Propter primū q̄ dē ſciēdū q̄ egeſtio dupliciter accipit. vne q̄dē cōiter ꝑ ſupfluitatū omni eductione: iuxta illud ſecūde aphoriſmoruū: Conſiderare oportet egeſtiones quod ꝓpriuz dicit excretiōes. Aliter quidem proprie put eſt ſuperfluitas digeſtionis prime in inteſtinis inferioribus: ⁊ maxime in monoculo cauſata. In eo nanq̄z in dietatis inculpabiliter a chiloſitate ſtercus ſecernitur: cui q̄dē cholera pmiſcet a chiſti fellis delata. Ipſa quoq̄ quadruplicit poteſt ſm in ea reperta conſiderari: aut rōe quantitatis qualitatis: ertus: tpe: vel ea cū qua egredit habi

tudie. Quãtitate quidẽ variat: duplicit vel absolute aut ſm quid ut q̃litatis in quãtitate. primo quidã in multã paucã diuersificat ac mediã. Quod etiã enẽit aut ꝓpter ſuſceptũ cibũ vel ſuſcipiẽtis nãm. Siqdẽ multa plurimos denotat cibos. Si aũt pauca: pauços cũ ordine ⁊ artificio tali vel hmõi. Media quo q̃z mediocres: ⁊ ꝓpter diſpoſitas ſufficiẽt: q̃ circa eã opantes pticulas. Si vero ſecũdo: aut fortitudo eriſtit excretiue cũ attractiue ibecillitate: meſaraicaruz puta. Vel multiplex: cholere in inteſtina ꝓfluꝫ vel motus ſupfluus. Pauca quoq̃ ex oppoſitis reddit cauſis: ⁊ digeſtiue ibecillitate retẽtiua ei ọ̃ſeruiente. Qualitatis in quantitatẽ quidẽ reſpectu: vel quia ex cibo plus in corpus imittit: q̃z in ſeceſſuz transducatur ut mulſa ⁊ nuces: theotice ſeptimo ⁊ vinũ magis teſticuli gallorũ ſagnatorũ: ⁊ brodiũ carniũ laudatarũ. duã. 68. aut ecõtra ceu baucia: rapa: caulis et que hmõi: vel mediũ obtinet: ut panis ſm Auer. gal line caro annualis agni ⁊ hedina. Et hec itidem ſm corpora diuerſantur apta taliter vel aliter ſuſcipere. Qualitatis quoq̃ rõne tripliciter liquotis ſeu ſbſtãtie a medicis plerũq̃ nomiate: color ⁊ odoris. Et liquore quidẽ: quia alius hũidus: alius ſiccus: nõnullus vero medius. Humidus qdẽ denoiat ſuccoſitatẽ alimenti ad epar minime demãdari: aut deſurſuz humorũ in ventrẽ ⁊ inteſtina. Quod diſcernit colos aliməti vel humorũ. Siccus vero ſignat priuatiõez harũ cauſarũ ⁊ caliditatẽ parti digeſtiuarũ cũ epati roboze. Et ad hoc ſil'r diſpoſitio ciborũ opat. Mediocris aũt ex cauſis ꝓſurgit mediis. Ex colore qdẽ multipl'r ſignat ſicut ⁊ colores multi exiſtũt: ⁊ poſſũt ſimplices eſſe vel ꝓmixti: q̃m alius ſubalbidus: alius creteus: cittinus: igneus: croceus: eruginoſus: viridis: indicuſ: luidus: ⁊ niger. Quorũ quoq̃: ſubalbidus phĩa denotat grpſeũ abundare: aut frigiditatũ dñium. Creteus pnuationẽ deſceſſus coloze in iteſtina. Citrinus ⁊ ppie remiſſus naturalẽ: ut ſic denotat egeſtionẽ. Igneus cholerã rubeã ſignat abundãter in inteſtina mãdari: Et croceus ãplius illo. Eruginoſus cholerã hmõi: vt viridis viridẽ ⁊ frigiditatẽ q̃ñq̃z. Indicus vero liniduo ⁊ niger mortificatoz denotãt calidi vel aduſtionẽ: aut cholerã aduſtã vel pruã cholerã nigrã: plus nĩ ⁊ minus. Cuius qdem peſſima extat ſignificatio niſi euacuet paulatiue fortaſſe. Cõpoſiti quoq̃ colores ſunt plurimi: verũ qdã magis tendũt in latus naturalitatis vtcũq̃ ſicut ꝓres alteri i oppoſitã ceu poſtremi quorũ intenſior eſt malitia. Ex odore ſiquidẽ: q̃m quedã eſt priuata odore que grandẽ ſignat frigiditatẽ aut phĩatis dñium. Alia vero eſt odoris trahẽtis ad acredinẽ vl' pticitatẽ: ut q̃ melle: quedã ad acuitatẽ nitroſaz ceu q̃ cholere: vel erit multũ fetida q̃ putredinẽ humoruz vel digeſtiõis corruptionẽ ſignat. Aõ aliq̃ contingit ex cibis: ut ſunt tallus arboris: gũmiaſe: porrum allea: eruca: ⁊ hmõi. Aut mediocres inſtbẽ fetorẽ et nõ hbe q̃ pfectã denotat digeſtionẽ ⁊ naturalitatem. Ratiõe quidẽ egreſſionis tpis diuerſificatur: cuz q̃ dã ſit cita: alia tarda: ⁊ nõnulla media. Aõ euenit ex ciborũ diuerſitate in ſe ac ordine illorũ: vel debilitate attractiue: cũ fortitudine excretiue: vel ſenſibilitate partiũ digeſtiuarũ nimia: vel vlcere vl' humoruz ꝓfluꝫ: aut ex eorũ oppoſito vel ex eoum medio. Ex habitudine vero: qz egredit cũ ſonitu vl' vẽtoſitate aut ſpuma vnctuoſitate ſangnie vl' ſanie. Que aũt cũ ſonitu denotat vetoſitatẽ humido ipius admiſceri: ⁊ friditatẽ iteſtinorũ vl' angſtiã iſtrorũ: q̃ñ parũ ex cibis ẽt cãuz vẽtoſis. cui' ſignificano in verecũ dãbus egroꝝ ãbus ẽ prava. Que aũt cũ vẽtoſitate mior ẽ ꝓdicta: minuſq̃z mala q̃ calo efficit: vel motu vel vtroq̃. Spumoſã quoq̃ monſtrat calorẽ fortez eliquantẽ: ut in tabidis vel ventoſitatis cõmixtionẽ Vnctuoſa ſiquidẽ adipis ⁊ pinguedinis liquefactionem: ⁊ humiditatis principaliũ: cum fuerit leuis viſcoſa. leuis vero vt ſupernatet aque: ceu ſtercus vacce ventoſitatẽ demõſtrat nõ paucã ut in colicꝭ. Sãguiea vero egredit vel a toto corpe vl' a parte: ut epate: meſaraica: ſplene: vel inteſtinis ⁊ huiuſmodi: aut mẽbri mutillatione. quod dolore leſioneq̃z actionũ diuerſificat: q̃m aut eſt cholioſa vel lauatiua cholerica: viruleta: feculenta: ſubtilis: groſſa: nigra: melancholica: vel ſanguis purꝰ: aut caro epatꝭ nigra: groſſa: tertio decimaquarta. Sanies ſiquidẽ denotat rupturã apẽtus: vel inteſtinorũ vlcera: ſiue purgatõez materie virulente omni ex corpore. vnde ꝓmo ſecũda: Sanus relinquẽs exercitũ multotiens egerit virus ⁊ ſanem: que ſibi laudabilis eſt purgatio: cum inde laxitas remoueat. Et noſce q̃ egeſtionuz alia ẽ naturalis optima ut mollis continua ſm quantitatẽ ꝓportionaliter eius aſſumptorũ hora ſubiens ſolita: nõ murmurans egreſſu: ꝓnoſticorũ ſecũdo. vnde ſecũda ꝓmo: Hec egeſtionũ eſt melior: que iuncta ſimiliũ partiũ in qua ſicctati eſt aquoſitas vehementer admixta: cuius ſpiſſitudo eſt ut que mellis eritu facilis non pungẽs: coloꝛẽ habens citrinitati attinẽtem: nõ multi fetoris neq̃z illo priuata: rugũ mime ſeu gargulationẽ habens vel ſpumã hora ſubiẽs cõſueta: ⁊ quantitati aſſumptoruz ꝓportionata. Que huic oppoſita innaturalis ad hanc eriſtit: ſcõz tamẽ amplius ⁊ minus valde. Quid aũt ſic color differẽtia viſum. 64. Eſt aũt hic varietas diuerſa in egeſtione colorũ ſimul precepto. laudabilis quoq̃ nunc ſignificationẽ importat. Eſt aũt laudabile aliquid: aliud illaudabile: nõnullũ vero mediũ. Laudabile quoq̃z multiplex: quia vel bonitatis perpauce: ⁊ ita ſignũ nõ malũ. aut amplioris: ⁊ ſic bonũ. vl' adhuc intenſioris: ⁊ id melius. et ita deinceps optimuz ac optimum valde ſeu ſaluberrimuz. Similiter ⁊ illaudabile: aut paucine malitie erit ⁊ etiam ſignum non bonum: vel grandioris ⁊ id malum: aut deinceps: ⁊ tunc peſſimum ⁊ q̃ſpeſſimum ſeu mortaliſſimum. Medium autem appellatur neutrum ſicut in tegni digiti denigrati: quod ⁊ latitudinem habet ceu vni extremorum amplius q̃z alteri appropinquans: primo criſium ⁊ decio apparens almanſoris. ¶ Propter ſcõm vero ſciendum q̃ medicorum cetus viſus eſt communiter vituperare uarietatem coloris egeſtionis. vnde ꝓnoſticorum ſecundo. Egeſtiones varie diuturnioꝛez denotant morbũ: nigris: luidis pinguibus: ⁊ olentibus: perniciose autẽ nihil minꝰ: Sunt nãq̃z huiuſmodi raſiue: cholerice: ſanguinee: praſſine: ⁊ nigre. aliquando quidẽ ſimul: q̃ñq̃z vero ſingulariter exeuntes. Et ideo ibidem Cõmẽtator varie multas eſſe diſpoſitiões oñdũt. vñ tẽpore idigent ad digeſtionẽ. multis enim entibus diſpoſitiõibus decenter quidez eſſequaſdã ex ipſis longas. Si aũt nõ: ſed omnino qualiter naturã quẽadmodũ re

fistentibus plurimis certanté consumere plurimũ tẽ pus. Et aphorismorũ quarta: Quantũcũqz colores plures egestionũ fuerint magis: peius. Crisiũ quoqz primo: Egestio varias varijs possideri corp dispositionibus mõstrat: t ideo diuturna t malicios a. multe náqz dispositiões ipe egent ad digestionẽ ampliori: t periculũ inferũt multitudine equali: Et id almã soris etiã t theorice decimo. Cuius quidẽ ỹriũ ãrto scõa feriat ita: Diuersitas colorũ eius qõ egreditur de egestiõe est laudabilis in duabus horis non alibi Quarũ vna est diuersitas cretica post digestionem in die cretico t signo cretico. Altera vero post solutiuã potiõez pranseuntẽ fortẽ. signat náqz in his duabus dispositiõibus mũdificationẽ expectatã. Sed in aljs adustionẽ liquefactionẽ t multitudinẽ humorũ corruptorũ. vñ tertio ãrtadecima: Est quãdoqz in expulsionibus colorũ diuersorũ leuitas. Quid aũt de hoc consequẽter apparebit. ¶ Propt tertiũ qdem ex his sciendum qp diuersitas colorũ egestionis aut egreditur ab arte p pharmacũ vel spõte. Siquidem primũ: aut pharmacũ effrenitat vl nõ. Si vero effrenitat malũ. prauã eni dispositionẽ causat in corpore Si aũt nõ effrenitat: tũc aut pharmacũ habz euacuare plurimos humores: t p ꝓñs colores vna. t id est bonũ supposito talu ut opus euacuare. Si vero solũ vnũ educere t plures euacuet nõ bonũ: ut pus sãltẽ significatiue: cũ multos humores denotet in corpore quos natura nõ potens gubernare spõte emittit sed Si aũt spõte fluãt huiusmodi cũ humoribus colores aut sunt oĩo prauu corrupti. vel nõ sunt tales: sed ut cũqz adhuc attinet naturalitati. Et tunc aut expellũt in pncipio nõdũ apparentibusqz digestiõis signis. vel in statu ut cũ iã apparuerit ea. Siquidẽ pus aut virtus est fortis vel debilis. siquidẽ debilis prauũ et necẽ denotãs magis. si vero robusta pluritatẽ morbi. Interduz náqz virtus est fortis sensibilis intolerans indigestũ expellens in pncipio: aut cũ eo digestũ in augmẽto: cũ indicatiua semp sint signa pcedẽtia que digestiõis. Si aũt scõo tũc vel crisis erit pfecta. t ita tanta potest in varietate colorũ egestiõis si eri digestio cũ substantia ut nõ solũ ipa: verũz colorem vnitem. t id optimũ demõstrat. Siquidẽ diminuta tunc mutant colores in melius. sed varietatẽ non pdunt oĩo. Et id laudabile sit respectu euacuatiõis in pncipio facte: nõ aũt que in vltimo crisi pfecta. vnde t habebũt mediocriter significare p primũ crisium t aphorismorũ cũ ibi dictũ sit digestiõis signa semp õ se forẽ laudabilia: breuitate morbi denotãtia. Indicatiua vero nõ semp nisi cũ que digestiõis precesserint signa. Diri aũt p se qz potest esse materia digesta: nõ tamen subsequitur salus: eo qp virtus non potent ipm educere excretiua velut same contenta i pectore: quandoqz pnosticorũ scõo: t interiorũ quarto t merito cũ altera sit virtus naturalis que digerit et expellens amplius aĩalis. Si aũt existant huiusmodi hũores colorũ innãliũ penit: tunc non solũ plures: verũ vnus iudicatur a vetere pessimus. vnde subdit Egritudinibus gbuscũqz incipiẽbus a cholera nigra. sursum vel deorsuz subierit mortale cũ omnem euacuationẽ laudabilẽ digestionẽ oporteat precedere: sequi vero discretionẽ materie a paruis videlz t deinceps euacuationẽ. Cõmentator ibidẽ: Si vero egrediatur in statu pcunibus iam digestionis signi ficationibus: cũ virtutis etiã pstantia potest in'landabile conuerti: ãquis nõ amittãt varietatẽ colorus omnariã: cũ natura nõ possit eos vnitare propter ipõrum pessimitatẽ: permutatur tñ in melius: ut in colores minus nature oppositos. vñ ibidẽ Cõmentator Quia multã tales egestiones vidimus ꝑm pestilẽtẽ egritudinẽ longã periculose habentibus t saluandis nõ tñ apparebant pncipiantibus egretudinib: aut augmentantib colliquatiões flaue colore existẽtes cũ egredieban. quarũz colores postea nigri: quẽad modũ fer sanguinis apparebant. Quare theorice pmo: Vidi nõnullos egerentes hanc spẽm melãcholie ut nigrã: qui cito perierũt. vidi quoqz quosdã eorũz hanc egerentes: t post duos dies citrina facta est egestio paulatim: t a morbo liberati sunt. Vidi equidem in cuius cute color violaceus apparuit: t liberat est post parũ: qñ variata ẽ melãa: t post pusillũ flauus factus est color i eoz egestiõe. Jpeqz ego asperi egestiõez nigrã melãaz molẽté corruscãté: ut caĩsia fistula i iuuene qnqz dieb: aut ide manẽté t redeũtez ad nãlẽ deiceps. Et i eo iã vestigia lepre mfabik i facie. Et ista qdẽ ẽ pessima: cũ ñ ꝑz viã fuerit purgationis vñ pmo scõa: Hũor ad vltimũ melãe pur pnecis ẽ ꝑz plimũ cũ egredik. s. ẽ mortl significatio. Cum ãt nigri erit eeu ſãguis niger multotiẽs ꝓfert. Ofiak ãt h i cholera vere nigra ex hũore nigro: siue ex nõ certe nigro: q fer i ẽ sanguis p modũ adustiõis vel putrefactiõis. Cũ eni splẽ debilik nõ potẽs ptractũ humorẽ nigrũ seu melãaz nãlẽ attrahẽ remanet i epate t vasis cũ sanguine: t corruptiõe i h i tã prauũ pmutat: ut t lepras deteriores iducat: cãcros: herpetes: t h ii: t pẽe cũ ea melãa gliak nãli minus grossa dra. 32. Humor qppe niger triplicik differt ab egestiõe nigra: qz coagulak cũ sit exteri nõ ẽ lucid corruscans neqz terrã ebulliẽ fermẽtat: velut acetũ: ita ut aut musce t vsr aĩalia fugiãt ab eo: quorũ opposita penitus repũk i egestione melica ꝑdicta. Sic itaqz varietas colorũ egestiõis oĩa: t marie prassima ẽ pessima i pncipio p viã cause t signi. Cãt eni prauã in corpe dispositiõez ac oñdit. Varietas quoqz imutata p digestiõem aliãlẽ i melius certat laudabilis ñ simpliter ſz relatiue t p modũ cause: qz ipa eũata denotat meliorẽ dispositiõez i corpe cãri: tñ ut q dicũt illaudabik ẽ p viã signi: eo qp grãdẽ oñdit egestiõis malignã: t a nãlitate ipius elõgatã. Quorũ qdẽ oĩus ẽ euidẽs ꝓfirmatio ex rei q̃site nãi: cũ oporteat i oĩ bona eũatõe digestiõez ꝑcedẽ. seq vo expulsionẽ: ut ẽt ars ostendit. ¶ Propt ãrtũ qdẽ ad pmũ dõz visũ. Egestio eniz diuersorũ colorũ ẽt i statu ñ ẽ oĩo bõa: cũ õ rõne maturatõis sit vnitatẽ q̃cũqz. Est tñ bõa ꝑz qd: ut illud q̃ fit i pncipio relatõe: ita t q̃ ꝑm artẽ fcã i pncipio vtcunqz laudabik ẽ ꝑspectu ish q̃ accidit spõte: dumõ ars euacuet p aliqõ tpis añqz nãi. Si eni vna die euacuet: t natura cadẽ die vel sequenti coacta eũ asset: egestio huius varia: nõ esset minus mala ea q̃ spõte fcã immo deterior forte cũ virtus fuisset pharmaco fatigata. Ad aliud dõm qp mutatio egestiõis ꝓfert: dumõ colores ordinate ipius egrediank semel vicissim: ut qp natura primitus disponat vnũ ad exitũ: et deinceps aliũ: ls non sit omnino bonũ eo qp eius corpus lapsum mõstrat. in sano náqz mime habet reperiri. Cũ igitur alicubi inueniatur melius est ut palatine vnus alteratus post aliũ emittat q̃z si omẽs inaltera

ti vel etiã alterati dũmodo nõ fiat trãsmutatio ad humiditatẽ radicalẽ ꝓncipalẽ: q̃ ab eius ꝑmota parte ⁊ natura corrũpitur de facili. Et ad ꝓfirmatõez dõz similiter. Ad aliud dõm q̃ non valet: quoniam hic est sermo de varietate egestionis innaturali. Objicitur autem de vrina partim naturali ⁊ innaturali ꝑti Ita nãq; diceret de egestione q̃ si esset partim nãlis ⁊ innaturalis partim: minus malũ esset q̃z si omnis innaturalis. Ad aliud dõz q̃ neq; egestio mlꝛoꝝ colorũ laudak simplr ꝑm artẽ: cũ laudabilꝰ esset simplex illud vnũ: sed cõparatiõe ad eã que ſpõte diuersoꝛ fit coloꝛ. Adhuc aliqua ꝑñt fieri p artẽ que nõ p naturã ⁊ ecõtra: licz vniuersaliuſ aro naturã imitet: non tñ ipam attingit. vñ. A. q̃rto methaphyſice: Aro est debiliꝛ q̃z natura: nec conſequtur eã: licz multuz laboꝛet. Aro eni ſemp ſegtur naturã recte opantẽ. Si aũt nõ oppoſite: ſed potius cozrigit illã. Ad aliud dicendũ q̃ varietas coloꝛ egeſtionũ nõ ſimplr oſtendit nature vigoꝛẽ: verũ potius ut oñſum est ecõuerſo. Nãq; eni natura bonã euacuationẽ conficit: niſi ꝑus ꝓparatio ꝓcedat: quãtũcunq; ipa fuerit foꝛtis. Non enim ꝑm q̃ quis fulcitur: ut inimicũ ſuum vincat conuinctus illi omnino: ſed opus fit ut diſtãs ꝑm quid fulciatur extra illum. Ad alia etiã que alteꝛius partis: ut ad primũ iam quid dicendũ apparuit vſq; quaq;. Ad aliud dõm q̃ illud verificat i criſi: omnibus conditionibus ipius laudabilibus ſuppoſitis primo creticoꝝ tactis ⁊ aphoriſmoꝝ. Ad aliud dõm cũ ſputũ ſit ſupfluitas homogẽioꝝ: aut vomitus q̃z egeſtio: ſitq; etiã in locis ꝓncipalioꝝ ⁊ calidioꝝ: nõ est omnino ſimile de his vſq; quaq; ac egeſtione. Ad aliud dõm q̃ coloꝛ egeſtionis naturalis ad citrinitatẽ ut inductuz est declinat. huiõi aũt varietas coloꝛis in caſu laudabilis nõ ſimplicit naturalis: ſed ꝑm quid ſicut oſtenſum est ⁊ ipfecte.

Differentia. 85.

Quod coloꝛ prius de

tur vrine quaz ſubſtantia: oſtenditur teſtimonijs Iſaac ⁊ Theophili. Adhuc natura ꝓcedit paulatine de diminutis ad ꝑfectioꝛa: ⁊ de facilioꝛibꝰ puent ad difficilioꝛa: de animalibuſ apparens. Sz coloꝛ est quid diminutũ ⁊ facilius ſuſceptibile reſpectu ſubſtantie: ut ſapiũt ꝓprius ꝓdicn. Amplius qõ dak a foꝛtioꝛi agente leuius ⁊ prius datur. ſed huiuſ modi est coloꝛ ſubſtantie relatione. Ipe nãq; a qualitatibus ꝑm Iſaac cauſak actiuis magis: ſubſtantia vero a paſſiuis. Rurſus: prꝰ est qõ ſequitur. ⁊ nõ cõuenitur in predicamentis. vnde ſi duo ſint vnuz est ⁊ nõ econtra. ſed ſi ſubſtantia est ſtati é coloꝛ: cũ ſubſtantia talis ſemper accidentibus q̃lificet. Sz ſi coloꝛ é: nõ ꝓpter hoc ſubſtantia erit: q; quedã vrine ſz Auicẽ. ſubſtantiã nõ habent: ⁊ tñ coloꝛibus ꝓticipãt Adhuc ſicut ſe habet hypoſtaſis ad ſubſtantiã: ita ſb ſtantia ad coloꝛẽ ut digeſtionis oñdit ordo. Iz poſterius datur hypoſtaſis ſubſtantia: poſteriuſq; habik ⁊ coloꝛ. Amplius ꝑbr. ꝑma: ꝓpter quid aporꝛtet intueri: que circa vrinã ſigna. Soluit aũt quia ſignũ est digeſtiuã eſſe ſi fuerit ruffa. Tranſtulit nãq; ſe Ar. ad coloꝛẽ: nõ aũt ad ſubſtantiã tanq; primũ ⁊ magis digeſtiois oñſiuũ. Itaq; ſubſtãtia coloꝛez ꝓeſtabit ꝑ prius digeſtiua. Oppoſitũ cuius videt ſentiri ꝑmo ſcõa. Sic ꝑma nãq; digõnis opatio est ſbaz efficere: deinde ipam tingere cap. 3. Palin: ſubſtantia prioꝛ é accidẽte diffinitõe notitia ⁊ tẽpoꝛe: metha phyſice ſeptimo. Coloꝛ vero é accidẽs: liquoꝛ é ſubſtãa. Rurſus: aliud prius dak ſine quo reliquũ non põt exiſtere. Talis vero é coloꝛ reſpectu ſubſtãe cũ ſit accidẽs ⁊ accidẽtis ſit eſſe. Et: prius dabik quod magis intendit a natura cũ impfectũ conek limite ſp deuenire beneꝛi: id autez ſubſtãtia. vehemẽtioꝛem nãq; perfectionẽ digeſtionis ⁊ bontatẽ oñdit in ſubſtanna digeſtio q̃z in coloꝛe. Auicẽna itidẽ in eodez numero ꝑus é aliquid in potẽtia q̃z ſit in actu: nono methaphyſice. Sed ſubſtãtia datur a qualitatibꝰ paſſiuis que ſũt potẽtiales cũ materiales exiſtant magis Coloꝛ vero ab actiuis actualibus ⁊ formalibus amplius. Igitur ꝑus coloꝛe dabitur ſubſtãtia. Amplꝰ mr̃atur q̃ ſimul: quia eadẽ generatio exiſtit hominiſ ⁊ hois albi hoc é ſubſtãe ⁊ accidẽtis: quarto methaphyſice. ſed liquoꝛ vrine ſubſtantia é: coloꝛ vero accidens. Adhuc alꝑoꝛiſ. q̃rta: Si moꝛbꝰ fuerit pacutus ſola mutatio coloris vel liquoris ad futuram criſim ſufficit in ſeptima. Indifferenk igitur videtur apparere. Rurſus: accidens ſimul ꝓducitur cuz ſbiecto ⁊ effectus ſimul é cũ ſua cauſa: phyſicoꝝ ſcõo Sed ſubſtantia ſubiectũ videk coloris ⁊ cauſa. coloꝛ vero accidens ⁊ effectus. Propter que conuincitur ſimul dari vtraq; digeſtione. Propter primum ſciendus antea quid ſit vrina: ſecundo vbi formetur ⁊ quomodo: tertio quot attendantur in ea. Et tandẽ quid nomine prioris ⁊ ſimul eidem relati importet: Propter vero huius primum ſciendum q̃ vria est colamentum ſanguinis ex epate veniens ad veſicam: aphoriſmoꝝ quarta. Per ſanguinem autez maſſa ſanguinea intelligitur omnes deferens hũoꝛes. ſanguis enim pro ea ſuſcipitur: differentia. 30. Et ſic accipitur ab Iſaac dicente vrinam fore colamentum ſanguinis ⁊ ceteroꝝ humoꝝ actionibus nature natum. Dicatur etiam ſimpliciter ipſa ſanguinis colamentum: aut ipius ſuperfluitas aquoſa vel ſero ſimilis. Ut enim ſerum in generatione caſei ex lacte elicitur: ita vrina ex maſſa ſequeſtrat humoꝝ. Propter ſcõm vero huiuſmodi ſciendum q̃ vbi ⁊ quomodo vrina generatur differentia oſtẽdit. 29. Ipſa nanq; generationẽ ⁊ eſſe completuz ſuſcipit i epate: ſicut humoꝛes ꝑs medicos ceteꝛi. vnde Auicen. Urina matura venarum ſignat ſanitatẽ: quoniam rerum egritudines maturationẽ non ꝓhibent vrine: quia ipſa ſuper eos exiſtit: puta in epate generata: quod ⁊ quarta indicatur aphoriſmoꝝ. Aõ oppoſite notat vrina indigeſta omnifariam: ut que diabetis ⁊ huiuſmodi ſint hydroꝑa deſperante digeſtionis venenoſi ꝓtendens generiſ: criſiũ primo. Rurſus vbi ⁊ a quo datur forma iumatiuo ⁊ ſuperfluenti cum eadem productione ac digeſtione ꝓducatur iumatiuum: ac ſuperfluum. Sed humoꝛes ut ponũt quoꝝ vrina ecrat ſuperfluitas gignuntur in epate. Adhuc cum actio in forme perducat cognitionem ⁊ ſignificare ſit quoddam agere ab eo quidez formã ſuſcipiet ſup quod aliquid maxime ſignat. Tale qd epar. naz vrine ꝑm Auicen. ⁊ innuit damaſcenus ſignificatio est illa que de epate exiſtit: ⁊ ꝓprie de gibboſitate ⁊ diſpoſitione ipius: ⁊ ideo fallax niſi m[illegible] extiterit intra venas. Itaq; vrina formak ẽntialiter i epate. Aõ aũt nõ in epate: ſed poꝰ i renibꝰ vria ge

neretur: ostenditur. 7. theori. ita: Urina est sanguinis aquositas quã renes separant ⁊ ab eo purgant. cuꝫ igitur renes cadant in notificatiõẽ vrine de eĩ rõne videt fore. Adhuc Egidius dicit vrinã fieri vnꝰ renibus. qꝛ in eis formã acgrit. Et: septimo methaphysice: Actus separat ⁊ distinguit. In renib⁹ quoqꝫ fit discretio ⁊ separatio. Erat nãqꝫ vria pus cũ sanguine permixti i cubili vena ⁊ emulgente: quo nutriebantur renes. Igitur actus vrine ⁊ forma ꝑstatur in renibus. Hõm q̃ duplex forma extat vrine. vna qdẽ essentialis ⁊ vera: ⁊ altera accidẽtalis appares. prima quidẽ suscipit in epate: ut inductũ est ꝑ Aui. secũda vero in renibus. vnde Egidius sui factus expositor: Quãnis vrina substantiã ⁊ colorẽ ſm habitũ recipiat in epate: in renibus tñ ipam ſm sensum assumit. Quare cũ medicus sit artifex euidentie poterit dicere formã vrine in renibus dari accidentalẽ puta ⁊ manifestã: ceu fetu ꝓstatur forma manifestationis cũ vterũ egredit. ⁊ sic actus huiusmodi separat si distinguit. ¶ Propter tertiũ huiusmodi sciendũ q̃ in vrina ſm Palyabbatẽ duo primitus consideranꝫtur: a quositas scilicꝫ: ⁊ id quod in ipa deductum est Primũ aũt diuidit ꝯ ipm ⁊ Auer. i duo. ſ. in liquorem ⁊ colorẽ. Cõmuniter tamen quantitas apponit ꝑ tertio: que etiã in eo quod in urinã deductũ est cõsideratur. ⁊ altera habens etiam odorẽ adiũxit. Aui. vero primitus ex septẽ docuit generibus ab eo vocatis vrinã cognoscere bis tñ minꝰa seu plura. Communis tamen ad q̃tuor reducunt: que sunt substantia siue liquor: color: quãtitas: ⁊ contentũ: qõ nomine eõi hypostasis appellat. ¶ Ut hoꝛ quidẽ appeat interꝓtatio: sciendũ q̃ substantia suscipit dupliciter Une qdem ꝑut ꝓmũ scꝫ est genꝰ entiũ q̃ in simplicꝫ sequestrat: ut in mãm ⁊ formã ⁊ ꝯpositũ circa principiũ. 2. ð alia. quã quidẽ medicus ſbam non ꝓsiderat sed magis diuinus aut nãlis: cum nõ ꝑcipiatur sẽsu sed intellectu. est enim hoc vniuersale quoddã quod intellectus extat obiectũ: secũdo de oĩa. Substantia vero que a medico in vrina perspicit sensu ꝑcipitur cũ vrinã consideret ut signũ. Omne aũt signum sensibile. Est aũt hmõi ſba que absq̃ nominis ãbiguitate: liquor dicit melꝰ natura seu qualitas quedaꝫ dicta quã visus in vrina cõcipit: ſm subtilitatẽ grossitiẽ: aut ipius mediũ variata. ⁊ hinc est ꝙ tripler põitur vrine ſba scꝫ subtilis grossa ⁊ media. Cuius q̃dã in medio ꝓsistit oĩo: alia declinat ad subtilitatis latꝰ: nõnulla vero ad spissitudinis. Et similiter quedã est vltime tenuis: alia vero simplicit: sicq̃ dupl̃r grossa Est aũt tenuis per quã visus acies potest liberius ꝓ transire: grossa quoqꝫ per quã impedite. In media quoqꝫ mediũ reperitur. Est ⁊ color in vrina obfuandus: qui dupliciter suscipitur: ꝓprie videlicꝫ ꝑut dicitur de sensu ⁊ sensato: Color est vltimitas seu extremitas corꝓoris terminati. vnde differentia. 64. Color est qualitas que perficitur ex luce. Et solet ponere corꝓue ꝓhibens affectionẽ lucentis ab eo inter quod ⁊ lucens ipm est mediũ: quales sunt omẽs vrine colores ꝓeter albũ aqueum: Cõmuniter vero suscipitur color ꝓ quocunq̃ quod visu potest modo quoquo diseerni: iuxta illud secũdi ð anima: Color est motus visus ſm actũ diaphoni a luce. ſ. irradiati Est nãqꝫ lumen actus diaphoni ⁊ perfectõ. Et sic color qui est diaphonitas ⁊ translucentia quedã accidit p certo colorũ ꝓuiatio color vocatur. Accidit eni sibi q̃ videatur ſꝫ q̃ modo suscipit colorẽ aliquo Diaphonũ eni nõ est ꝑ se visibile: ut simpliciter ẽ dicere: sed ꝑpter extraneũ colorẽ susceptũ: secundo dicta videtur: cuꝫ ꝑpriũ obiectũ visus color existat. Ita q̃ cũ medicus colorẽ aqueũ ponat constat colorẽ sic cõiter suscipere: de quo a penditijs. 64. Urine autẽ colores vniuersaliter inspecti ponunt quinq̃ ſꝫ. Ã. ⁊ Auer. gradus videlꝫ albedinis: citrinitatis: rubedinis: viriditatis: ⁊ nigredinis. Palyabbas vero sex induxit: albũ: citrineũ: igneũ: rubeũ clarũ: rubeũ spissum: ⁊ nigrũ. Hi siquidẽ in colores demũ descendunt particulares ãꝫplures. Et ideo ex his moderni ⁊ Ga. cũ Isaac colores viginti collegerũt: nigꝛis bis ꝓnũciantes ſm q̃ a mortificatione vel ab aduſtione causatur. Sunt aũt niger: liuidus: albus: lacteus: karopos: glaucus: subpallidus: pallidus: subcitrinus: citrinus: subruffus: ruffus: subrubeus: rubeꝰ: subrubicundus: rubicundus: inopo. hianos: viridis ⁊ niger. Quibus aũt repꝛesentent paradigmatibus nõ est ꝓsentis speculationis. Horũ vero quidaꝫ significãt frigiditatẽ ⁊ digestionis imperfectionẽꝫ: ut vsq̃ ad pallidũ tendentes. Alij temperati calidi actionẽ cũ latitudine quadã sicut vsq̃ ad ruffuꝫ eleuati. Deinde significant vẽhementẽ caliditatẽ: ut vsq̃ ad subrubicundũ ꝓtensi. Et inde inflãmationẽ ⁊ õmũ aduſtionẽ intensam. Eorũ itidẽ quidã sunt simplices ⁊ quidẽ compositi. primi quidẽ: ut albus ⁊ niger. hi nãq̃ colores sunt primi ex quibus sicut in armonijs consonantie alie constituunt omnes. color eniꝫ albꝰ ſm Isaac aliorũ basis existit ⁊ materia: ita ut omnes tandẽ resoluant in ipꝫ: ⁊ incipiant ab eodẽ. Compositi vero duplices existunt. quidã eni vere ⁊ ſm intellectũ compositi sunt: ita q̃ sẽsu mediũ nõ percipiat i ter extrema: quales sunt ceteri inter albũ enteo et nigrum. ex extremis nãq̃ conficitur mediũ. Alteri vero sunt compositõne sensibili concreti vt vtrũq̃ componentiuꝫ discernat sensu qui sunt loture sanguinis similes oleaginus carminus siue cinerinus ⁊ ex rubeo ⁊ nigro cõmixtus. Urine aũt quãtitas triplex existit: pauca: multa: ⁊ mediocris. Hã aũt ad quantitatẽꝫ refertur immissorũ maxime: aut ad humoꝛes quãdo q̃ euacuatos in eãdẽ. Odor quoqꝫ vrine grauis seu fetor corꝛuptionẽ grandẽ denotat sicut calorẽ multa humiditate detentũ extranea: ut que sanguineorum Sunt eni fetide vrine ⁊ egestionis ſm Ga. ⁊ Auicẽ. priuatio vero odoris aut humorũ cruditatẽ vel caliditatis mortificationẽ significat. Id aũt q̃ propter predicta in vrinam concidit concentuꝫ vocatur. Quod ſꝫ a quibusdaꝫ mltiplicius q̃ꝫ ab aliis panatur: moderni tñ ipm in decemnouem diuiserunt: iuxta illud: Circul⁹: ampulla: granũ ꝛẽ. Ipsi nãq̃ fer tria videt antiquoꝛibus adiũxisse. Horũ quoqꝫ per que iudiciũ extat vrine ſꝫ magis ⁊ minus id preferẽ. Per hypostasim eni seu contentũ perfectius habetur iudicium: deinde per substantiam: consequent per odoꝛeꝫ ⁊ colorẽ: ⁊ demũ per quantitatẽ. vũ ⁊ quidam ipam vident neglexisse. Illud eni q̃ denotat digestionem magis vel indigestionẽ: aut eius contrariũ magꝛ in vrina est significatiuũ. tale quidẽ ut dicunt est hypostasis: deinde substantia ꝛẽ. Et ió Isaac significatoꝛ ipius ꝓtulit alijs i vrina obseruat: ꝓnosticoꝛ ſcõa.

¶ Propter vltimū vero huiusmodi sciendū q̄ licz
primus dicatur multipliciter in predicamentis: t qui
to methaphysice: t simul hec dicunt ad presens aut
tempore: quoz generatio vnius p̄cedit alterius p̄du
ctione vel simul existit aut natura: ut quoz essenna p
fectior t causa alijs vel eque p̄fecta. ¶ Propter se
cundū quidē sciendū q̄ qdā modernoz cōcluserūt
vrine naturali substanniā dari p̄mius q̄z colorez: de
qua philosophi loquūtur vrina. Dedici aūt de ina
turali cui p̄ primus daf color q̄z substātia. Id autē mł
tipliciter ostenditur: stare nō posse. quoniā medicus
vrinā separat innaturalē t in innaturalē. Naturalē
aūt dicit cuius substantia fuerit mediocris ad citrini
tatē declinantē. Est nāq; ſm Ga. subigned simul t sb
flaua t magis subigned q̄z subflaua quātutaſ modi
ocris. Et hypostasis cū illic fuerit alba p̄inua cēlis
pineata in fundo residēs: odoris media inter sctorez
t odorē p̄inata. Innaturalis vero ab hac multiplı
citer separaf. Quod ostendit quia cū scientia oppo
sitoz eadem existat t ut concedūt: medici considerāt
vrinā innaturalē: t naturalē igit intendere habebūt.
Sed fortassis per naturalē substanniā: t qō quid est
ipius volunt denotare ut p̄tactū vrine. per innatura
lem vero substantiā liquorē p̄pius dictam: que po
nus qualitas quedā ē secunda: puta subtilitas: gros
sicies: t mediocritas. Quod si hoc intendunt voces
ab eoz̄ deponūt significatis: ut tales reddantur illiſ
similes cū quibus ratiocinandū minime: quarto me
thaphysice. Adhuc ut apparebit delirant: quoniam
t in vrina naturali put ipa substantiā dicit t quiddi
tatē rei nō primus tempore datur substantia t color: iz
netura p̄ius: qō sermo nō tolerat ipoz̄um: nā simul
tempore substantia in his materialibus transmuta
bilibus cum accidende infertur: cum vnum ab alte
ro nō possit separari. Sequūtur enī accidēria ex ne
cessitate principia componentiū intrinseca: ceu sint
qualitates secunde a primis causate: t tertie a se cun
dis in virtute primarū. Rursus: ut ostenditur color
interdum vrine p̄sequitur substantiaz: aliquādo ve
ro hanc precedit. Fuerūt t alij priores contrarietā
tē colligentes in eoz̄ sermonibus apparentē. Theo
philus enim voluit colorē substantiā p̄ire unquēs
substantiā quasi difficiliorē naturalis calor non po
tuit condēsare. Colorē vero tanq̄z facilioré in princi
pio digestionis mutauit. Subdit etiam vrina tenuis
ruffa t subruffa laudabiliot extat tenui pallida t sub
pallida. denotat nanq̄ huiusmodi naturalē p̄aluſ
se calorē: eo q̄ plurimū vrine colorez concessit. Sed
quia nō potuit materiā condensare vocamus: t hāc
ratione videlicet substantie indigestā. Huc autez cō
sonat Isaac utcunq̄ ita: Si natura incepit decoque
re t p̄ualere in decoctione: ide color est vrine tamē
pigritiā mōstrat nature in complēda actione cuz hy
postasim non fecerit: quia agere leuius nature colo
res q̄z hypostasim. hypostasis enī nō completur ni
ſi virtute coctionis in totū corpus. Sed color tantuz
cū virtute caloris naturalis in epate ac venis i loco
coctionis. Subdit t denuo q̄ humoz colorez signāt
naturā incepisse facere hypostasim: nō tamen cōple
uisse t ppter hoc claritatē dimisisse t subtiliationem
intrasse. Sic itāq̄ sapit q̄ color velut quid leuº a na
tura suscipitur q̄z hypostasis in vrina. Cum igit sub
stantia ut dicunt sit mediū ratione digestionis i signi
ficando per p̄ius adhuc color dabitur q̄z substātia
t demū finaliter hypostasis cōstituetur. vnde crisiū
p̄mo: Vrina subigned t sbflaua: adhuc aūt subtilis
ſm hoc quidē subtilis indigesta ſm id qō colore talıſ
tam digesta: t demū subigned t hypostanta. adhuc āt
subtilis ſm quidē q̄ sbtilis indigesta: put autē colof
talis iam digesta. subtile vero liquoris est differētia
Itaq̄ actio ad colorem actionē p̄cedit ad substan
tiam. Huius quoq̄ oppositū videtur. A. sentire. In
quit enī: Cū tenui vrina in qua multa existit tictura
noscitur tinctura nō esse ppter digestionē. alioqn
digestio in primis nō magis operaretur coloris per
mixtionē. prima nāq̄ digestionis operatio est subſtā
tiam efficere: deinde ipam tingere. Et digestio qdez
in substantia melior est q̄z in colore. Sed quia cōis
series est siue nō particula negatiua estimo ipam eē
ut appositioni vel debere subiungi aut serie cū qdaz
transmutatione: ut dicat: aliogn digestio i primis co
loris p̄mixtionē oparet magis q̄z substanniā. Huic si
quidē translationi series p̄sequens adaptatur mani
feste. Et forte error subscribentis qui substantiā p̄e
misit. Natura enī principaliter laborat circa digesti
onem substantie: cū digestio in supfluis sit habilita
tio quedā virtuti expulsiue: ut liberius expellātur dif
ferentia. 159. Inhabilitata enī ppelli nō poterant.
Quod aūt hic coadiuuat coexpelli erit substātie vri
ne mediocritas inē tenuitatē t spissitudinē. Impedi
entes vero he: nō sic aūt color cū sit quid simplex spi
rituale. Et ideo p̄uatio digestiōis in substantia no
bilior q̄z in colore. per substantiā enī p̄parat ma
teria in facilitatē t difficultatē expulsionis mā'ie: q̄r
to secūda. Quid aūt de hoc videbitur cōsequenter.
¶ Propter tertiū quidē sciendū ut tantoz̄ cōcilien
tur discolie: veritasq̄ difficiliozis habeatur quesiti:
q̄ illud cui color inheret ſm Auicen. duplex existit.
Aut enī simplex est aquositas in qua nullam natura
facit operationē: ut in diabete aut vrine diaria que
velut lyenteria extat ventris: primo de crisi: in q̄ ceu
nulla precedente actione natura assumpta cibaria i
eadem qualitate ac quantitate penitus emittant sal
terata aphoris. 6. ita t hic potus susceptus. Et con
firmaf: quia A. concedit vrinas quasdā vt ouiū t ca
preolorū cū colore substantias non habere. Vel sub
stantia dr. i. liquor: t est illud in quo iā operata ē na
tura quod dupliciter euenit. Aut enim operatur pfe
cte: t sic est substantia mediocris naturalis digesta:
vel diminute: t ita substātia tenuis est aut grossa in
qua icepit natura agere. Quod innuit cū ait: Color
vrine in egritudinibus acutis incendentibus trahit
ad colorē zafarani t igneitatē. Quod si tenuitas il
lic fuerit aliquā maturationis signat dispositionē: et
q̄ iam incepit: sed nō appaget in substantia. Sic igi
tur vult q̄ i tenui vrina sit tam quedā nature in sub
stantia operatio: t si nō ostendatur: ut apparebit ve
lut in colore. Ut aūt id manifestetur in amplius vidē
dum vnde t quomodo color vniuersaliter cōsurgat
Fit aūt ex diaphano illuminato in corpore non pspi
cuo seu terminato ſm q̄ magis fuerit ac minus di
spositum idem suscipere. vnō calores consurgūt dif
ferentes. Scōm nāq̄ intensionē t remissionez lucis
multitudinē t paucitatē diaphonitatis variantur co
lores. Color nāq̄ albº causatur ex cōmixtione ignis
clari cū elo diaphano summe ut aere. Niger vero

ex igne turbido admixto cū eo diaphonitatis mīme ut terra. Colores aūt medij cōsurgūt ex his fm diuersitatē diaphon luce pfectu: dria. 64. Urine figdē color ut ex his sit particulari⁹ dicere aliqñ causāt a qualitatib⁹ actiuis: quoda3 tñ semper recipiente. ut aquositate fm q̄ calor intensius uel remissius agit i ipam. In quo verificat fmo dicētū colorē causari a q̄litatibus actiuis. Aut color pducit a vtute digestiua p̄cipali⁹ in sba digestionem operāte. Cui⁹ digestio ad qualitates cōse q̄t maxie passiuas ⁊ mālco. vñ fo de ge. ⁊ cor. Subtilis gde3 humidi grossi aut ficci: ⁊ hoc est q̄ ingunt humores indigesti p̄cipue: aut q̄ grossi uel subtiles seu viscosi digesti aut mediocres. q̄ igit digestio in his é ⁊ in sba q̄ ex his cōsurgit p̄cipalit inerit: undeq3 demū color ꝓsurgit. Nā tres modi ponunt q̄litatis fm ordiné se habentium. p̄me. ſ. quatuor vices: ⁊ se cūde q̄3plures puta grossū ⁊ subtile durū ⁊ molle tenerū ⁊ tenax: asperū ⁊ lene ⁊ reliq̄. q̄ quidē consequunt passiuas maxie de ge. ⁊ cor. xi. Deinceps vo sūt tertie ab his in vtute p̄mas causate ut sapor odor sonus ⁊ color. Sigdez igit color ita pductus naturalis existit ⁊ virtuté digestiue ostendit: por aūt accidentalis est ⁊ vtute fit q̄litatum p̄marū ⁊ humor⁹ tingētiū mixturā q vi synthomatis potius ⁊ nō digestionis cōiungunt aquositati: ⁊ ideo cū ipsa color interdū repit intensus. qō aūt color posit sic dupl'r generari cōcedit aialiū generationis. 5. cōtinente colorē albū in aialibus gfiari aut fm nām ceu a caliditate naturali uel ab aliena: ut a dyapho. illuminato subintrāte. Aer nāq3 vaporosius exhibet inclusus in omnib⁹ albedinez: et p̄e color digestionis significatiuus in infirmis dat hoc modo: In sanis vo pl⁹ ex cholere pmixtione. nā in egris digestio ois humoris tingit ipam suo mō. Itaq3 his auditis apparet qd dicēdū intelligēti: q: si loquamur ō colore put causāt a q̄litatib⁹ actiuis ⁊ humor⁹ tingētiū colore: ac fm q̄ aquositati adheret ⁊ non liquori sic color tpe sbam antecedit: qō euenit eo q̄ is facilius suscipit q̄3 sba. Cū. n. sit qd spūal⁹ ⁊ velut quedā rei epiphania ⁊ a plurib⁹ ac qbuscūq3 causis dat⁹ celeri⁹: prius q3 tpe introducet sba. Si aūt attēdat color put a naturali cōse q̄t calore digerēte simulq3 oīa vnitāte ⁊ assimilāte sic sba p̄cedit natura colorē tāq3 cā quelibet suū effectū q̄3q3 fuerit simul tpe. Lēpore nāq3 non p̄cedit sba colorē oio. Dispōes tamen inducentes sbam colorē volo tpe p̄cedere. Cū autez sufficienē habilitauerint ad substātie susceptionē vine sba ⁊ color q̄ sūt accidētia simul suscipiunt in istāti in natura sba pus distincta. Nā synodus materie cū forma est cā oiuz accidētiū mor etiā physicor⁹ primo cū ea cōpositū derelinquāt huiōi: ⁊ ecōtra in talibus. Adhuc illa simul dant q̄ simul ⁊ vnica gfiant generatione. talia vero sunt sba vine liquor ⁊ color: qō ⁊ voluit. A. d. pmā digestionis opationē substantiā efficere. deinde ipm tingere. Prius. n. natura uel tpe rōne dispositionū p̄cedentiū substātia vine dat q̄3 color. Priozitatē tñ tpis quidā nescientes id subtilius videre ponūt intentionis ⁊ nō operis: qō ridiculū est dicere cū cā p̄cedat tpe effectū: aut simul exter saltē ⁊ p̄e i nō operantib⁹ a pposito. Et hanc q̄ dē veritatē crisiū p̄mo elfecit Ga. non pprius tñ cū dixit vinā pallidā uel subigneā digestā esse iam colorīs gra. Sed oz cā grossitudine intrīū segregari ab aquosā si futura est digestā esse bene inq̄3tuz ⁊ color Subiungit etiā expleta digestione intēdunt ea q̄ coloris. minus vo substat ⁊ si tpe amplioꝛi custodieris hominē ieiunū videbis igniozez semp magis ipsam fientē. sic igit quodámodo color liquorē p̄cedit: altero vo subsequit. Est aūt obseruandū q̄ color videt plurimū substātiā p̄cedere: iō q: verius ⁊ perfectius substātia p̄icit ipa cum sit pprius visus obiectum: substātia vo p accidens ut p colorē quē suscipit: aut sub sensibili potius cōi. qō aūt sic suscipit p⁹ ab organo iudicat susceptū. Et id fere noluit A. cuz dixit colorē trahentē ad zafrani colorē ⁊ igneitatē in egritudinibus acutis incendentib⁹ vbi si fuerit tenuitas aliquā signat maturationis dispōnem: ⁊ q̄ iam incepit sed nō apparuit in substātia lz fiat i veritate: qm̄ nō p̄e hec ut color visu p̄cipit ⁊ maxime color visuꝰ disgregatiu⁹. Ad vnū tñ Isaac ⁊ Theophil⁹ Ga. sulciti colorē indicant substātia p⁹ dari. Modū autē p̄tactū subtilē ex substātia rei ⁊. A. suscepi. ¶ Propter quidē ārtum ad auctoritates Theophili Isaac Ga. ⁊ Hip. tā apparuit qd dicendū: q: uel color ille fm. A. nō pmiscet substāte sed cū aquositate q̄dam Uel talis color a q̄litatib⁹ fit actiuis ⁊ humorū coloratione ⁊ nō digestionis ope. Ad aliud dicendu3 q̄ natura ordinate p̄cedit de diminutis ⁊ facilioꝛibus ad p̄fecta ⁊ ardua in q̄bus fit possibile. In quibusdam n. nō est possibile: qm̄ oz substātā p⁹ supponere accidente ⁊ cām effectu. Sermo etiā veritatez habet in acgitione forme substantialis in cōpatione vnius ad aliā: nō aūt forme vere ⁊ accidentis: aut quātum rō cōuincit ostensuz p⁹. Ad aliud dicendū q̄ color vine naturalis digestiuā denotans potentiā nō dat a qualitatibus actiuis: lz a passiuis amplius ⁊ a colore digerente nature. Ad aliud dicendū q̄ iam concessū est q̄ color inherens aquositati ⁊ a qualitatib⁹ pductus agentibus substantiā p̄cedit. Ad aliud dicendum q̄ non é simile cū inherentius se color ⁊ substātia cōsequant q̄3 hypostasis ⁊ substātia. color. n. per totā diffundit pmixtius vine substantiā: hypostasis vo minime. Ad aliud dicendū q̄ Ar⁹. loquit de substantia que est q̄ quid est rei ⁊ non de substantia ente potius qualitate. et pprie quando seorsuz substātia ⁊ accidens adinuicē operant. nā materia prima ⁊ vltima forma pores sunt tpe ⁊ albor: non aūt que vniformiter accipiūtur quoꝛ vnū cōsequit pductionē alteri⁹ omniquaq3 Nō si instet ⁊ q̄ qualitates medie dicte substātia p̄cedunt adhuc colorem eam ipm inducāt. Dicēdum q̄ nō. lz. n. causa ois ut apparuit natura effectū aūcedat: non tñ tpe nisi cōsequitur. Ad aliud dicendū q̄ prius dat intentū magis si dari conuenient pōt: sed interdū debili adhuc natura ⁊ non egenti lz amplius intendat non datur. Et ideo natura tempore prius dentes producit debiles demum q3 fortes. Ad aliud dicendū q̄ qualitates passiue non dicunt potētionales eo q̄ tpe precedant: sed ideo q: sunt actuis impfectiores materie magis appropinquātes prume Ad ea vo que ostēdūt substātiā simul cū calore dari

dicendū iam visum forte quō contineant veritatem Ad primū eorū tamen dicendū q arguit de substantia nō hic quesita puta q quid est rei. Ad aliud dicēdum q color primus expetit ⁊ maxime in vrinis acutorum morboꝝ in quibus ꝓcipue nō ita percipit substantie ut coloris digestio ⁊ si extat simul. Ad aliud dicendū iam visū forte in quibus accidēs simul ꝓducit cū subiecto. Et q quedā cāe simul extant cū eius effectu: alie vō minime. Aut dicendum q ille sermo Aristo. veritatē habet in omnibus causis cū cā actu simul refert ad causatū ⁊ non in potentia: ut domificator in actu factionis domus simul est cū ipa domo ⁊ econtra: non aūt cū separati suscipiunt.

Differentia. 86

Quod ad ruptura venaꝝ q circa renes sanguis nō cōsēqt mictura ostendit: quoniā sequi videtur tm̄ vlcerationē renū uel vesice. vn̄ aphoris. 4. Si sanguinē aut pus mīgāt: renū ul' vesice vlcerationē sigt. Amplꝰ si mīgit sanguis aut est a venis emulgētꝫ aut a vena chili seu concaua dicta. sed nō ab his: q sanguis inde lapsus deciderit in cōcauitatē que inferius in qua continent intestina siphac circūuallata distante ab epate ac renibus ita ut nō possit ad eos denuo mictura reuerti. Rursus: rupta vena fluxus erit cōtinuus: maxime cū eius cōsolidatio eo ꝙ est mēbrū spermaticū difficilior existat. Ad fluxū vō cōtinuū sequit debilitas attractiue. Cuius virtute ad mēbra attraheret vrine. nā cū vna virtus intenditur debilitat reliqua. quod ostēdūt fluxus vētris ac polluto in his a quib⁹ sanguis effluxit multimode. Adhuc cū vene emulgentes dicte sint aperte ad renes: si ante ruptura nō effluebat multomin⁹ post eius effluet aduentū cū sanguis in ꝙ seorsuz deruet qō riuoꝝ a flumie denotat effluxus. Eti: Et quō sanguis extra ꝓria loca transductus illorūq frigiditate condensatus in vesicā ingredief solidam stimatā. Itaq ruptura venarū q circa renes mictura sanguinis minime poterit causare. In oppositū quicūq sanguinē sponte mingunt bis de renibus ruptura vene significat: aphoris. ḡrta. Isaac quoq in vrinis: Si quis sanguinē mingat multū ⁊ subitū: venā in renibus habet incisam uel epate uel mēstruis. Amplius si ad vlcerationē vene in renib⁹ segtur sanguinis mictus ut inductū est pri⁹ multo ampli⁹ ad ipius vene ruptura cū in venis ⁊ corde tm̄ repertus sit sanguis: itaq ad ruptura vene circa renes sanguinis sequtur mictus. Propetr primū quidē sciendū q ruptura est indifferens cōtinuitat⁹ seiunctio cuius alia est apertio seu pforatio cū subtiliuſ aperit euacuatione q̄si p resudationē facta. alia scissio q̄ in lōgum euenit ꝓprius: et incisio separatiua toti⁹ magis. quid aūtē sit vena: dria ostensuz est. 47. Ren sigdē duplr accipit. vne quidē cōiter ꝓut renes cōprehendit veros ⁊ carnes musculosas eisdē subiacētes lūbos nominatos. Aliter vō ꝓprie ꝓut hic extat pars cū quadā rotunditate ac planicie oblongus durus subrubeus seu sanguinis colatiuus. ⁊ ipse quoq duplex existit. Et si vnū sit quod aquositate purgat ut epar. Vno enī existēte rignone magno corpus redderet inequle. Et q supfluitas attrahenda inest reni alijs plenior partib⁹ duos cōdidit natura: quoꝝ quilibet in exterius situs est sup musculos notatos lūbos ad quos vne dicte emulgentes occurrūt vtriq a vena chili p deorsū descendente ramificata. Et sitr renib⁹ rami duo aduenīūt artarie emulgentes ab artaria q dorsi: quarū q renis dextri breuior erit nō parū sinistro Et dextri qdē alt⁹ situs ē iuxta epar: ut inde fortius attraheret cū i eo sanguis cōficiat serū: iuuamētorū q̄nto. Tertio quoq de ptib⁹ dr̄ cām huius existere: q motus i dextris ē fortior. Ipse nāq sursū ductus in ipis pampli⁹ viget. vn̄ ⁊ magis elenat supcilium sinistro dextrū. Burior ēt rigno cōstitus est ⁊ solidior ut fortius ualeat attrahere ac vine serose acuitati resistere. ⁊ nō cū parū inde ab eo resoluat. sibi igit tm̄ emulgens vena vtriq suffecit ⁊ artaria: vna qdem ḡrū ampli⁹ nutrit ⁊ altera digerit ⁊ vegetat. Sup renes etiā inuoluunt pānículi lūbis eos applicantes a quibus duo colatoria gracilia dura exanguia porri ritides dicta tendunt in vesicā. qd aūt sanguis: dria ostendit. 33. Pictura vō est corporis cuiusdā p vrine instra eductio in q extra. Propter secūdū vō sciēdū q aliq dixerit q si rūpat vena chilis: aut emulgens in loco pānículo renis nō obtegit ⁊ pinguedine sanguis decidit in cōcauū deorsū vbi locant intestina iuxta vesicam. Et ei⁹ epar vigore attractiue: q caro ipsi⁹ est spongiosa cauernosa trahit ad se sanguinez illū ⁊ demū p venas demādat ad renes ut emungat ceu sanguis in pectore inclusus tussi emittit capt⁹ a pulmone extorsuz: sic ēt aqua hydropicorū in vias transmittit vrine ut mungat. Si aūt epar fuerit debile in attrahēdo sanguinē remanēs inclusus cū i neutrū vētriū habeat exitū putrescat. Si vō sub pinguedine cadat ⁊ pānículo dicūt p idē sozamen p qō exuit reintrare venā. Sed hec ⁊ marie primū stare nō possunt: qm̄ sanguis cū egredit extra locū suū ⁊ ꝓpe sup ptes frigidas pániculosas coagulat fridītate ita ut ad epar redire ñ possit ul' ad foramē a quo exiuit. Palin: Sanguis longe factus ab epate cū i cōcauitatē decidat p̄dictā non poterit attrahi. Adhuc cū natura semp conet educere qō cōtristat ex breuiori semita min⁹ prauū essz dicere q a renib⁹ traheret nō ascendēs ad epar cū oporteat denuo inde descendere. Amplꝰ materiā ita cōtentā oz digerendo subtiliare ut possit p angusta trāsire. vnde aphoris. 7. Si phlegma cōtentū inter renes fuerit ⁊ ventrē nō hīs exitū in neutrū ventriuz dz in venas trāsduci vine oz. n. naturā ꝓcedere ⁊ materiā phlegmaticā subtiliare ut possit currere: sic q ⁊ in ipa operat in sanie intra pectus ⁊ pulmonē se coadunāte: ⁊ ita mictura ñ cōtinuabit sanguinis vsqquaq nec purus taliter vnq̄z emittet. lz. n. nature forti nihil repugnare possit in expellēdis ut materia etiā ossa transeat apatis requirit tm̄ tempus aptū ⁊ spaciū non vehemēs distans. Neq est de sanguine simile oio hic ⁊ i pectore contento cū pulmonē tangat. sitq pulmo spongiosus intus cōtinuo motu dilatatus ⁊ cōstrictus. neq ēt de hydropicis aqua cū sit sanguine subtilior ⁊ sui quātitate ampli⁹ epati reddit ꝓpinquior. Spīr ⁊ sanguis sub pānículo ⁊ pinguedine cōtentus nō potest reingredi: tū q congelat: tū etiā q ei obsistit superueniens cōtinue: nisi fortassis anteq̄z congelet p modū refluxionis cuiusdā circularis fere ut in finibus aquarū currētiū est videre. Dixerūt ēt q si sanguis nō redeat vn̄ fuit egressus potētiā pdit q̄ in ptes bz

trāsire ut nō recipiat ab ipis vndequaqz tūc epate ꝛ renibus fluxū sanguinis debilitat̄ non potētibus emittere solū expedientē: vex amplior labit indiscrete: sicqz sanguis vrine associat⁹ mingit cū eadē. Ex id etiā calūniā patit qz nō spōte siue mox ad rupturā vene seqret sanguinis mictus ſm Hippocratē ſz p tēpus q̄z longi⁹. Quidam vō dixerunt q̄ sanguis q mingit nō sit ex ruptura vene emulgent: verū ex vene ruptura q̄ est in ipo. Inquiūt.n.q̄ ad renes duo cōcurrūt venarū gn̄a: emulgētes videz q̄rū ē aquo sitatē attrahere supfluā ꝛ sanguineitatē modicā qua ipsi nutriunt insufficient. Et iō ad ipos dirigūt alie vene ad eoꝝ nutrimentū minute ꝛ grosse ppt quarū ruptura mictus sequit sanguinis: nō aūt emulgētū qō dicūt patere ex his q̄ dicit. A. de renū anothomia Sed vere hi fallunt renū cōpositionē oifariā nescientes. vñ capti scrieb⁹ decipiunt sophisticis: ꝛ iō non imerito testant sibi huiōi q̄stū difficile videri: q̄rtus vna tertio scribit theorice ita Cōtinuant emulgz renez rami due magne vene cōcave statim ut ab epate surgit. Alter eoꝝ diuidit i ipoꝝ substātā ꝛ ad ipos fert sanguinē. p alterū aūt aquositatē trahūt sanguinis q̄ ē in vrina. Cōtinuat etiā illis a magna ram⁹ arteria cōpetentē magnitudinis ad ipos vtutē portās vite. Amplī⁹ pmo pma: Preter duas emulgētes scribit q̄ decē tunicarū sepatarū a vena descēdēte ante q̄z ad coras ea pueniat vna ad duos tendit renes. Rursus tertio decimaoctaua: Et renib⁹ qdē aduēit nervus paruus ex quo creant panniculi eorū: ꝛ adueniunt eis vena ex latere epatis: ꝛ aduenit eis arteria quantitatem habens ex artarijs que aduenium epati. Palin: eodē decimanona: Ad renes venit sanguis plurim⁹ cū aquositate. Colaf q̄ apud eos aquositas ꝛ venitūt eis magne vene ex qb⁹ mēbra sumunt alimētū alia. Ex his itaqz serieb⁹ bi ꝛ alij decipiūt q̄z plurimi putātes renib⁹ ꝑpius diffinit pter emulgētes alias inesse venas: qō falsū est oio sicut pl'es mihi oñdit anothomia. Exteri⁹.n. diligenē inspicīdo nō inuenies eis aliquā pter emulgētū applicationē. Incidēdo ēt lateralit interi⁹ vsus q̄ ad extra silr nullā pcipies venā aut artariā. vñ de iuua. qnto Et nō indigēt renes vena tertia eis veniēte ad cibā dū ipos: ꝛ sufficiūt eis due vene magne copulate cū vtroqz illoꝝ. s. vena pulsatilis q̄ orit ex maiori vena pulsatili q̄ ē vsus dorsū ꝛ vena nō pulsatilis q̄ orit ex vena ampla ex epatis gibbo orta. Et iō dixit q̄ illud qō attrahūt renes ex sanguie pōderat ꝛ descendit i eos ꝛ applicat cū carne ipoꝝ deide pfūdat cuz tota carne q̄si vapor ꝛ cōtinuat i eo paulatiz ꝛ paulatiz ꝛ efficit cib⁹ eis. Sic igit qz nō diffundūt vene aut artarie p totā coꝝ substāz sed p aliquā solū ptem ut fere lateralit ēt vsqz i mediū sanguinis paulati ꝛ paulisp ceu i vapore mutat⁹ cōuertat in eosdē. vñ p̄mo historiarū: c.3. de partib⁹ pter venas emulgentes ꝛ artarias nulle ponunt ad renes venire alie ita ferunt qdē i reniculos poni ex magna vena ꝛ adorti: verūtn nō i cōcauū terminant. habēt nāqz id ſm magis tn̄ ꝛ min⁹: sed i corp⁹ extendūt seu cōsumunt reniculoꝝ ppter qō in cotū cōcauo non fit sanguis. neqz coagulat moriētū. Vult igit q̄ iste vene ꝛ arterie emulgētes i eoꝝ nutrimētū ꝛ vitā sufficiāt sole ꝛ nō expādi ꝛ cōsumi i ipos vsqz ad quātū ut inde fiat euaporatio alimēti ꝛ vite in eosdē. Et sulcatur q renes habēt uehemētē attractiuā cū supfluitatē euellāt q̄z grādē ꝛ multiplicē. id aūt non possent pagere si venosi forēt oiāqz cū laxi redderent ꝛ rari. Sic igr emulgētia vasa trn renes vegetāt. Ad iducta vō sophisticātia dicēdū: ad pmū qdē q̄ Haliab. aut nō audio cū nullas alias ponat de anothomia venarū ad renū substātiā venire pter emulgētes. ad pāniculos tn̄ renis dextri scribit venulas minutas puenire ingens. Vena qdē descēdēs anteq̄z ossi cōponant spine diuidunt ab ea vene capillis similes q̄ ad dextrū ponigunt renē: ꝛ in ei⁹ villis cōsumunt ꝛ pāniculis ꝛ i eis q̄ ipi prima sūt corpor⁹ cibūqz ad eos pferūt. Alter vō a qua rami egrediunt ad renū fascias ꝛ suoꝝ pāniculoꝝ. vnde pma pmo: ꝛ.13. aialium: A pte vene descēdēte pmū q̄ ilico diuidit anteq̄z supra dorsuz appodiet ē rami capillares q̄ ad fascias seu involutiones dextri renis vadūt ꝛ spargunt in eis: ꝛ i eo qō circa existit de interioꝝ⁹ siue corpor⁹ ad nutriendū ea. Ramus ēt ꝑpri⁹ ponit artarie descēdētis reni sinistro q̄ in ipius spargit fascijs: ꝛ i corporib⁹ q̄ ipm circūdāt uuiamētū vite eidē pbēs. vel dicendū q̄ Haliab. puenire venaſ duas vnicuiqz reni subintellexit venas capillares p̄dictas q̄ fascijs adueniūt renis dextri ꝛ corpor⁹ circūiacētib⁹ eidem. Aut q̄ renes cōit accepit ut tactū ad renes vē ꝛ cōit dictos. Ad aliud dicendū q̄ p duos renes glosatur duas ptes dorsi. vñ. 13. aialiū diuidit in decē ramos ꝛ vnus vadit ad duo dorsa. Haliab. vō quaꝝ decez manericrū pma versus nates porrigit duas. Ad aliud dicendū q̄ illud cū eis nō debet renib⁹ referri: sz eoꝝ pāniculis ꝛ ꝑprie q̄ r nis dextri. Dictū est.n. q̄ rami capillares a vena pmit⁹ descēdēte spargūtur i fascias renis dextri ac in corpa circūiacētia: qō etiā innuit Priscian⁹ volēs relatiuū semp poni añcedēti referri. Ad aliud dicendū q̄ iā utcūqz p ante dicta ostē sum q̄ illa sūt corpa q̄ sūt alimētū ex venis venientib⁹ ad renes sumētia: ꝛ marie in pte dextra. Vel p venas audiuit ēt artarias. Renes silr accipiēdo cōiter ad corpa circūuoluētia ꝛ subiacentia. Aut ēt illa corpa pori sūt vitides q̄ emulgētū nutriunt vigore ac uasoꝝ nō parū q̄ seminaria dicunt involuta cū originentur a vena emulgentib⁹ ꝛ artaria ꝛ ꝓcapue i pte sinistra: pmo pma. ¶ Propter ternū qdē pmit⁹ videndū qbus de cāis mingat sanguis ꝛ quō demū ex vene ruptura. ¶ Propt̄ pmū sigdē huiōi sciēdum q̄ sanguis cū mingitur pōt cōtingere a cā interiori ut venarū debilitate aut sanguinis quantitate sicut dimissione exercitij ꝛ gulositate: Aut alicui⁹ ptis mutillatione adaugti uel acuitate seu subtilitate ac talibus: aut a cā exteriori ut saltu casu ul' percussiōe frigore ꝛ huiōi plurimis: qui qdez aut mingit purus aut carnis loture silis. Sigdē purus aut a toto corpore uel ab aliq̄ pte ut epate aut splene cū eoꝝ relarētur vigores. Vel p modū crctice excretionis quēadmodū sanguis effluit emoꝛrhidalis. Aut ppter spasmū uel carnis eliq̄tionē ꝛ fuctionis sanguinis ꝓuationē aut renū attractionis vigorē uel aptionē vasoꝝ seu pforationē scissionē aut icisionē. Silis āt loture carnis mingit sanguis aut ppter subtilitatē uel ppt debilitatē sanguificē ꝛ cōtinue vtutis epat: qō i hydropicis ꝛ dysenteriaz patiēt⁹ epatica euenit aut ppt imbecillitatē digestionis renū ꝛ discretionis sanguinis ab aquositate. Pōt ēt sanguis mingi ppt aper.

tionē venarū matricis. ¶ Propt secūdū aūt huiꝰ sciendū ꝙ sanguis q mingit ex vasoꝝ ruptura rariꝰ forsitan cōtingēte ex venis est q̄ sunt circa renes ꝛ supra. Nō.n.pōt mox sanguinis ꝓcedere mictus: nisi forte p accidēs sicut ꝓbaue scribit Viaticus ex venis q̄ sūt inf renes ꝛ vesicā cū sint pori vrinides exāgues neq; ex vesica cū sanguis mictura modici p viā corrosionis vlcerationē causanꝫ. vene nāq; vesice cum sint dure occulte i ipa calcate sanguis exigui nō erupant ut que renū his oppositē facte: aphoris. 4. Erit itaq; ruptura vene chilis ut āpliꝰ exp̄mūt moderni. iuxta illud: ¶ Dictio fit puta chilis ex vene crepatura uel emulgētiū sm ꝙ ꝓtēdunt a chili i reneꝝ. Aut ꝓut sm Ar. ipe i corpa expāduntꝫ ipoꝝ quoꝝ ruptura videnꝫ pitiozes āpliꝰ tāgere. Sigdē ruptura fit i venis emulgētibꝰ put expāduntꝫ i reneꝝ sm parte assignatā cū pāniculis cooperiantꝫ ꝛ adipibꝰ nō ē dubiū ꝙ sanguis fere cogit p poꝝs vrinides renibꝰ cōtinuatos i vesicā secedere: qđ multotiēs cuenit cū lapilli ex renibꝰ descēdūt aspi nō parui. Si aūt rūpat chilis supra emulgētes aut infra nō multū poterit sanguis mingi. Sed si tota emulgēs abscindat adhuc possibilis ē sanguis mictura ex alia emulgēte. Si vō sm parte scindat ꝛ ꝓpe in pte supiori emulgētis sanguis ēt currēs rem sufficiēnꝫ minget. Sigdē i pte inferiori adhuc aliqd discurret i renē ut mingat nisi fortalsis gradis esset ptis inferius vene depdutio: ita ut sāguis nō valeat obstaculo i renē digeri: ꝛ ita saltē ex illa pte sanguis mime poterit mingi ꝛ ꝓpe cū biatꝰ ꝓpinquioꝝ vene fuerit chilis Quidā aūt micturas signo totalit cāri: q̄ qñ vena frangit cū sit sensibilis ꝛ nālis maxie sm Ar. virtus regitiua illuc ad tuēdum cū spiritibꝰ currit ꝛ humoribꝰ repletionis plurimis: ita ꝙ cū locꝰ nō sit capax illoꝝ i locū nō solū cadunt p incisionē vacuū: verū ēt p loca dirigit a nā erpulsiua cōstructa. Et merito q̄ nā sātagit ampliꝰ sanguinē mittere ad vias vrine ut mingat exteriꝰ q̄z i cōcauitatē suffocās aut i putredinē mutatus cōcidat: cū sp qđ meliꝰ opet ceu ꝛ deꝰ: ꝓmo celi ꝛ mūdi. Signifcat ēt id decursus humoꝝ p inguina i cruris apate: tumefūt.n. nō parū ꝛ ipa. Silr ꝛ i mundanis repit paradigma: q̄ cui tot i sui occurrūt subsidiū tutoreꝫ ut opꝰ sit illis hospitio cedere aliud expetendo. neq; ēt capio ꝙ ps aliq̄ de q̄ sit curādū sanguis ad ifra reuertat vrine. nisi fortassis euapoꝝ ato fiat aliq̄ cū sanguiez q̄ñ i cōcauitatē effundit ꝓter nāz necesse sit putrefieri: neq; saniei qđē sm Cōmentatorē i ei⁹ specie aliquā: sed in grossitiē cū nigredine. Frigiditate nāq; loci cōgelat ut ostensū. Et hac qđē positionem assero: q: sola cū eo ꝙ veritati innitit vt ꝓ ceteris ab incōueniēti saluare. ¶ Propter q̄rtū vō: ad ꝓmum dicēdū ꝙ Hippocrates ondit vnū modū eductiōis sanguis ab infris vrine ut cū paucus fuerit ꝛ sanieꝰ cōmixtus. Quādo āt subitꝰ ꝛ multꝰ tetigit illo aphorismo: Si sanguinē spōte. nō.n. potuit oia vno cōprehendere aphorismo. Ad aliud dicēdū ꝙ lz sanguis decidat in cōcauitatē nāliū: tñ ut mōstratū non puapꝰ cadit i vrine infra. Ad aliō dicendū ꝙ vena pōt ꝛsolidari ꝛ magis interiꝰ q̄z exteriꝰ cū ibidē vis amplius vigeat regitiue. Videmꝰ.n. ꝙ maius ut artaria venalē in pulmonē ꝛsolidari q̄ꝫ in quo ē sanguis multitudo calidi ualde raritasq; mēbri ꝛ motꝰ. Concedo ēt debilitatē attractiue: qñ nō ē positū sanguinē ad infra redire vrine. Ad aliud dicēdū ꝙ lz emulgēna sint uasa in reneꝝ aperta: tñ ꝓceptor adest vtus uidelicet regitiua q̄ opaf ut qđ opus ē egrediaf reliquūq; contineat. Similitudo ēt riuoꝝ satis ē lata cū in eis sit motus a generāte: hic vō ab aia dirigēte: que graue infrā educit sursū ꝛ leue deorsū ut motꝰ melie demōstrat ꝛ cholere susceptarū i splene ꝛ intestinis. Ad aliud dicēdū ꝙ ruptura iteruenīte fluxus aderit sanguinis i urine infra ꝓpf nām illuc cōcurrēte regitiuā lesiōe ptis. Ad aliud dicēdū ꝙ pori urinides penetrāt in uesicā fere ꝓtinui eo ꝙ ipa extat pforata. Uesica.n. ex duabꝰ ꝓstat tunicis q̄rū interior est duplex exterior: q: serositati sm Ga. ꝛ A. occurrit urine. Videt tñ eius insertione īmēsa tunica vna tñ ita ut scribaf unā tunicā hbe solū ꝓmo ꝓma. poꝝ nāq; urinalis ꝓmitus serpiēs penetrat utiq; tunicā alicubi deinceps demū ꝓcedēs serpit i alterā alibi: ita si qs ēt ut uesica plena pedibus suspendaf urina nō reuertaf retro. Et ꝙ plus cū aere subtilior ꝓter ignem cūctis corpibus extra replef inflata non effluit in extrinsecā. ¶ Deatus.n. tunicarū uesica nō sibi obuiāt sed ad diuersas ut signatū est decurrūt ptes. Et de ꝫ qđē Aslepiades cū eius sectatibus ipugnaf naturaliū: ꝓmo putās ꝓ restitutionē quādā urina in uesicā trāscolari cuius vtilitatē sigdē pene coci sapiūt unuersi. Interdū tñ sanguis adeo pōt ut tactū a pōte semoueri ut ñ reuertaf usq; quaq;. ¶ Differētia. 87.

Quodfebris non sit ca

lor ostēdit. q: aut erit corpus uel accidēs qđ q̄litas. nō corpuſ qñ tūc duo corpa cēnt i eodē ubi qđ negatū est. 4. physi. ꝛ ꝓ de aia ut calor nālis ꝛ ēneus: qua.n. rōne vnus ē corpꝰ ꝛ reliquus cū sint ꝙꝛ. Nō cēnt ēt agētia adiuicē ꝛ patiētia sitū distincta ꝛ subiecto. Cuiꝰ oppositū ꝓmo de ge. ꝛ cor. Diffinitū quoq; ꝛ diffinitiōis genꝰ nō cēnt ex cadez ꝓdicamētali coordinatiōe ut firmatū. 4. topicoꝝ cuz febris sit q̄litas prava dispositio uel hitus. neq; qualitas q: febriū sūa ē i gñe caloris: q ꝓter nām ꝓme se bnū ꝛ. 8. theori. sūa vō q̄litas nō existit: q̄litas. n. nō ꝓcedit. Ue mouef cū nihil moueat nisi corpꝰ. 6. physi. In febris aūt rōne dꝰ q̄ sit ꝓcedēs a corde p totū corpꝰ i artarias. Ampliꝰ febris est dispō uel hitus ut dictū ꝛ calor passio ꝛ passibilis q̄litas sed ceu diffinitū ꝛ genꝰ diffinitionis debēt cē ei ciusdē ꝓdicamenti ita ut speciei ut unūqōq; p id sibi ꝓpius ꝛ essentialit iest notificet. Rursus ārto comēn pulsuū: Febris est supabundātia caloris sm totū aial. ꝛ aphoris. ꝓma: Est vōio caloris īnati ad ignitū. In ꝓ aūt regimis aca. Est mutatio ul declinatio caliditatis innate ad caliditatē ignēa. Talia vō gñia relatione uidētur ꝛ actione uel passione iportare nō aūt q̄litatem ut febris. Adhuc ꝓma ārti de febribus: sūt q̄dā frigide. Palin: Febris aut calor nālis aut extra nālē. Non nālis plures. n. scribūt eā fore caloꝝ innālē uel extraneū. Nō lederet. n. actiones ꝛ passiones. neq; innālis qr eū calori occurrat nāli duo ꝙꝛ starent simul: quod nō fit cū unū fit alterū natū interimē. Iacerēt ēt actus nature corrupti oio qđ nō fit manente uita. Eti arguūt: sicut sē hz bona cōplo ad sanitatē: ita ꝛ mala ad egritudinē cū sit illi ꝙꝛ. sed bona cōplo nō est sanitas: uerū ipius cā: igif neq; mala egritudo. Itaq; febris calor ñ erit nālis neq; extraneꝰ cū

hic rõnẽ cõtineat morbi. Ex qbus concludit febrem calorẽ nõ esse neq; nãlem neq; ẽt extraneũ. Cui⁹ oppositũ dicũt oẽs febrẽ notificãtes ponẽtes illam fore calorẽ inaturalẽ uel extraneũ. Adhuc illud qõ calefactit ꝛ eo pereũt actiones est calidũ ꝛ extra nãle. huiõi vo est febris ut sensus certificat: quare febris calor erit extra nãlem. ¶ Propter pmũ vo hui⁹ sciendum q; febris plures hz notificationes. est. n. totꝰ corpis excedẽs caliditas pbr. pma. Febriũ quoq; secunda Calor est pter nãm a corde i totũ trãsiẽs corpꝰ. Secũdo vo de cã: Est calor qs imoderatꝰ aĩalis: et erectio caloris in tãtã imoderationẽ ut cõtristet hominẽ ꝛ opationẽ nocet. 8. quoq; theorice: Febris ẽ morbus ex mala cõplexione calida oĩ cõis corpi. Et ibidẽ: Est calor extra naturalẽ a corde ꝓcedẽs ꝛ p arterias missus ad oẽs corpis ptes eiusq; nocẽs actionibus. Isaac qdẽ febriũ pmo: Est calor pter naturaz cor in initio petẽs p mediocritatẽ artriarũ: deinde subito diuidẽs cũ naturali p totũ corpꝰ naturali nocet actioni. Joannitꝰ: Est calor inãlis cursũ supgrediẽs nature ꝓcedẽs a corde in artarias suoq; ledẽs effectu. Quarti quoq; canõis initio: Est calor extraneus accẽsus i corde ꝛ ꝓcedẽs ab eo mediãtibꝰ spũ ꝛ sanguine p artarias ꝛ venas i totũ corpus ꝛ inflãmat i eo iflãmatiõe q; nocet opationibꝰ nãlibꝰ. Collz aũt tertio: Est calor cõpositus ex calore nãli ꝛ calore extraneo putredinali misso ad totũ corpꝰ ꝛ ledit oẽs actiones ꝛ passiones. Et iste qdẽ notificationes fere idẽ dicũt: sũt tñ earũ alijs cõpletiones qdam. Cause aũt febrio sicut ꝛ aliox quatuor existunt: materialis formalis efficiẽs ꝛ finalis. Materialis uel subiectiua duplex. pma qdẽ ut cor. vnde simpliciꝰ. i. ce. ꝛ. m. Cor semp a febre patiẽs pmo corpori distribuit reliquo. Secũda q; tria in qbus fundat subiecta ut spiritus ꝛ vapor fumosus in qbus fundat ephimera. Et humor supcalefactus aut putrefactꝰ in quo se. cõsistit humoris ac mẽbrũ qõ se. ethice ac habitudinalis est subiectũ. Forma aũt ipius ꝛ essentia ẽ calor extrancus seu seruor a quo denotat: ceu pyretos febris grece deriuat a pir qõ ẽ ignis. vñ Ga. ad glauconez ꝛ Aureliꝰ: Febricula a feruore ãsi feruicula. Efficiẽs vo duplex: vlis ꝛ pticularis. Ulis qdẽ est triplex: primitiua asscdẽs ꝛ cõiũcta. Particularis ẽ multiplex sicut in libris tradit febrium. Finis vo illius est nature actus nocere ac pimere. Scõm has quoq; cãs diuisionẽ recipit ipa: qm̃ alia ut apparuit est in spũ qdã in humoribꝰ: nonnulla vo in mẽbris. Forma eiꝰ ut calor pter nãm diuersificat fm magis ꝛ minꝰ. vñ pmo febriũ: Differentie calorus sunt q; ad magis ꝛ minus. Nã qdã ẽ mordax manu qdã mitis: alia media ꝛ reliq; sexto epidimiarũ ꝛ febriũ ꝓncipio. Sed an magis ꝛ minꝰ febris diuersificet speciẽ aut mimẽ pñtis nõ existit ingsitionis. Adhuc qdã fit ex cãs pmitiuis ut ephimera vera qm̃ ephimera ex opilatõne nõ vera existẽs accidit a cã antecedẽti ãrto pma. Ethica quoq; pluries fit a cã cõiuncta cõplonis malicia impmente put plurimũ sẽqt febres putridas: dria. 93. Interdũ tñ euenit a pmitiua. Humoresq; vo sp a cõiuncta: febriũ pmo. Distinguũt ẽt fm finẽ: eũ qdã sint salubres ut tertiana: qdã mortifere ut emitritea: nonnulle mediũ obtinentes. Realior autem ipius diffinitio ẽ p formã eius fz q; ipa diuersificat fm tria nota subiecta. Sepant deniq; ephimere qz qdã sũt vere: ut quarũ terminꝰ ꝛ finis ẽ i pma die dicta ad silitudinẽ enthomi vniꝰ dici viuẽtis tpe; historiarũ. 8. ephimeron noiatu: ꝛ Isaac febriũ ho. ꝛ ipse sũt multiplices: ut carũ cãe. Nã quarũdã sũt a iales ut timor ira tẽ aut corpales motiue ut labor euacuatio ꝛ fames cum reliqs. aut defous occurrẽtes ceu adustio frigus cõstipatio cutis ꝛ reliq̃. Quedã non vere sicut q; ex opilatione cõsurgũt ex satietate nauseatiua ꝛ apatibꝰ q; res cõcurrũt nõ motiuis. Et tales vltra pmũ ꝓtendunt diẽ ut interdũ ptranseũdo in q̃rtũ ꝛ qntũ consedãt ꝛ ut volucrũt aliq; vsq; ad septimũ octauo de ige. ꝛ ꝓcipue q̃rto pma. Febrium vo humoraliũ qdã ẽ ex eox iflãmatione absq; putrefactione ut synocha dicta inflatiua existẽs vere media inẽ ephimerã ꝛ putridã: ceu ephimera ex opilatõne mediũ obtinet inẽ diligẽte ephimerã ꝛ synochã Altera ex putrefactione hũox duplex: simplex videlz ꝛ cõposita. Simplex q; ex vno ꝓsurgit hũore: ꝛ ipa q; duplex sicut ꝛ q̃tuor sũt hũores. tertia ex cholera q; triplex existit: certa tertiana ꝙtinua ꝛ causon. Synocha de sanguis putrefactiõe quotidiana de phlegmate ꝛ q̃rtana de melãcholia. Ut cõposita cui⁹ cõpositio ut ẽ genez remotoz ut ephimera cũ ethica ꝛ putrida cũ illis aut a ꝓpinquo ut cũ duo aut plures coniũgunt putrescẽtes hũores: ut cholꝛa ꝛ phlegma ꝛ tũc causat tertiana nota seu due tertiane aut emitriteus ꝛ hec sepius euenit cõpositio. aut cholera cũ melãcholia ut phlegma cũ illa uel oẽs sil̃. Febris aũt sanguis cũ alijs nõ ponit cõponi sãlte maamfeste dria. 90. Alterutra vo harũ fit aut intra venas aut extra venas. Que autẽ intra venas cõtinua existit cũ meatus sit aptus quo fuligo putrida i corde mãdat neq; possit ex obstructione ac soliditate vasoz ut venarũ ꝛ artariarũ ꝓpie trãspirare ad q̃ foras. Et in q̃ materia fuerit mlta ut i synoch ꝛ synocha nõ apparet sensibilis additio neq; dinutio: aut si fuerit in locis cordi vicinis ꝛ in vijs illius sicut i causone. Si ãt hũor putruerit extra vasa ceu venas ꝛ ß trinus qz sanguis extra illa uel vẽtriculos cordis cũ torcularis seu lacuna sanguis nõ repit. Febrẽ aũt interpositã cuius motus ꝛ ges ex istũt fm cuẽtationẽ hũoris a supiozibus corporuz ꝛ ãzstitatẽ ipius ꝛ ãlitatẽ. nã phlegma quotidie mouetur cholꝛa de tertio in tertiũ: melãcholia vo p q̃rtũ. In his qdẽ cessãs poxismus reincidit ꝓpter reliquas calidꝛ tatis derelictas post resolutionẽ cãe cõiũcte que poxismũ induxit ꝛ cãm antecedẽtẽ adhuc remanentem q; ponit sub cõiũcta: aphorisi. quarta: febriũ ho: ꝛ q̃rto pma. Cõcutatq; ad hoc nõ parũ hũoris euentatio ptacta. Modus aũt gñatiõis febris ꝛ ꝑpe putride est qz cõtingit obstructio ex cã exteriori seu interiori cutis ad quã sequit opilatio ꝛ maxie cũ fuerit multitudo viscositatis ꝛ grossicies materie ad quã qdẽ succedit phibita trãspiratio ꝛ ad hanc putredinis minera ꝛ ad ipaz fuligo putrida coz petens q; a corde ad singulas partes delata febrẽ iducit. Ethice ãt distinctio dria notabit. 93. Est ꝛ diuisio alia febriũ ac cidẽtalis ãsi ꝛ ãbigua qm̃ qdã sũt egritudines ut q; ex suis p se contingũt cãis. alie sũt accidẽtes ceu ex apatibus ꝓsurgẽtes in generũ quocũq; febriũ. quid aũt sit calor: quo distinguat: qlit ẽt se habeat ad spm̃ ostensũ dria. 59. Beinceps sciendũ q; calor qlitatiuus triplex existit. qdã. n. est nãlis oio ut q; inculpate sanoz. aliuo pter naturã oiariã sere ceu coruz q

in viâ mortis existũt ⁊ membroꝝ corruptoꝝ sicut in herpestiomenosiꝭ ⁊ cancrosis ac cadauerib⁹ qdaꝫ vo hoꝝ mediuꝰ uelut declarabit q febriciũ. ¶ Propter ꝓm vo sciẽdũ q quidã dixerũt febrẽ materialiꝭ esse caloꝛẽ ut febris ẽ calor.i.in caloꝛe cõsistit. Et ne cogant dicere duo coꝛpa esse in eodẽ loco:caloꝛeꝫ ſ.naturalẽ ⁊ extraneũ:cũ Ga.aphous.ꝑma ponat ut asserũt caloꝛẽ fore coꝛpus ⁊ marie q: Hip. videt nil aliud p caloꝛẽ inatũ q̃ꝫ ſpm̃ inrelligere q est coꝛpus simpliciũ qnto. Et ne agẽs etiã ⁊ patiẽs loco remaneant indistincta ⁊ subiecto:qꝺ quidẽ falsũ ⁊ contra ſniam ut apparebit Ga.sequiꝭ etiã dicere q̃ omnis febris est in ſpũ ⁊ ita ephimera:si ſpũs ẽ idẽ qꝺ caloꝛ ⁊ febris est caloꝛ.i.i caloꝛe.sed quꝺ ſpũs sit caloꝛ ostẽsuꝫ dria.59.vbi dictũ q̃ extraneã ⁊ ipꝛopriũ val de q̃ caloꝛ sit coꝛpꝰcũ purã q̃litatẽ dicat ⁊ abstractaꝫ lꝫ fonte minꝰ caliditate. Ponentes tñ vtrũq; caloꝛeꝫ eẽ coꝛpꝰ dicunt q̃ in radice uel subiecto differũt. In ꝓcessu aũt imitat sicut flãma duarũ cãdelarũ quarũ vna sit de cera constructa ⁊ altera de sepo. Radice differũt ⁊ mã vnitãt tñ demũ flãme ita ut ex duobus coꝛpoꝛib⁹ fiat vnũ neutro manẽte singulari. Hec tñ ñ ẽ realis cõpositio ⁊ vnitatio cũ vno coꝛrupto ut accidentali remaneat alter ceu neutralis.neq; ẽt si differũt caloꝛ extraneꝰ in radice ⁊ naturalis durante vita ut cera ⁊ sepũ cũ caloꝛ naturalis minerã ẽt caloꝛis efficiat extranei cũ nodũ sit hic inaturalis oio: tũc enim mors adesset. Dicũt ẽt qdã in coꝛ subsidio q̃ nõ oꝛ i omnib⁹ actionib⁹ agẽs ⁊ patiẽs situ fore ⁊ loco distincta sicut in pmixtis quoꝝ vnũ agit in qualibet parte alteriꝰ ⁊ patit. Consistit in caloꝛe nãli ⁊ hũido radicali ⁊ in his duob⁹ caloꝛibus coꝛpoꝛeis . sed in illis quoꝝ vnũ agẽtiũ extra aliud existit in qꝺ agit. At fortassis illud nõ valet cũ sermo Ar⁹.sit vlis sufficiẽter ptis scie naturalis vñ ⁊ vlioꝛ esse debet . Itidẽ:agit Ar⁹.ibidẽ de activis ⁊ passivis sibi adinuicẽ pmixtis ut apparet in augmẽto ⁊ mixtione. ¶ Propter qꝺ dicendũ q̃ series Ar⁹.est vlis lꝫ in qbusdã magis appareat huiõi distinctio activi ⁊ passivi ut actus domificationis ostendit uel generatis. In qbusdã vero lꝫ id adsit:latet tñ sicut in p̃cipijs gñationis cũ fuerit pmixta. Virtus.n.p quã gñatio ꝑficit ut informativa velut agẽs cũ p̃cipalioꝛi calido magis possidet illarũ mediũ:que aũt circũstãt locũ obtinẽt materie ⁊ patientis magis:ita ⁊ cũ hi caloꝛes confrangunt naturalis tñ possidet coꝛ amplꝰ ⁊ ꝑpẽ illꝰ dignioꝛeꝫ parte ut dextrã dria.47. Innaturalis aũt ab hoc calido ꝓpulsãt ad extra ut ad supficialia magis ꝓtendãt coꝛpoꝛis. Et iõ alij dixerũt q̃ febriꝭ est caloꝛ causaliter a caloꝛe nãq; causãt febris:qꝺ ꝑsuadẽt q: si sanitas est caloꝛ naturalis ⁊ egritudo innaturalis tũc nõ videnꝭ essentialiter differre sed accidente solũ ut sortes albus ⁊ sortes niger. vñ sanitas ⁊ egritudo erit idẽ. Dicendũ q̃ hi sicut p̃dicti in Ga.ut declarabiꝭ peccãt. Adhuc diffinitio febris seu etiã notificatio eẽt impfecta oio cũ in ea nõ poneret genus:dicẽdo febris ẽ calor.i.a colore causata siue etiã in caloꝛe fundata ut dixerunt poꝛeo. Amplꝰ qd erit febris aliud q̃ calor cũ sit mala cõplexio calida p totũ aãlis coꝛpꝰ diffusa. Ad qꝺ vo deducũt dicẽdũ q̃ calor naturalis q̃ stat cũ sanitate ⁊ calor extraneus q̃ ẽ febris vnitanꝭ i calore ceu speciei i genere.ut.n.homo ⁊ asinus sũt idẽ in aãli sic ⁊ calor naturalis ⁊ extraneus in calore. Cõtrahunꝭ aũt in speciẽ p differẽtiaꝭ calori essentiales ⁊ nõ accidẽtales sicut hi dicũt ut p naturale ⁊ innaturale ceu aãl descendit in hominez p rõnalẽ ⁊ in brutũ p irrõnabile: qꝺ ⁊ actus indicãt essentialiter differẽtes ut digerere vivificare sensibiliter ledere ac corrũpere.neq; est simile qꝺ iducãt de sorte albo ⁊ nigro.qꝝ sortes ẽ substãtia: albũ autem ⁊ nigrũ accidẽtia:calor aũt ⁊ naturalis ⁊ extraneus accidẽs. ¶ Propter tertiũ vo sciẽdũ p̃mitus q̃ se. est calor extraneꝰ:ſo q̃lis. ¶ Propter p̃mũ huiꝰsciendũ q̃ calor extra naturalis est ceu essentialis forma febris. Hic tñ calor duplex ẽ. Unꝰ quidẽ ẽ passio ⁊ passibilis q̃litas ꝑut talis calor infert passionẽ in talẽ sensũ ⁊ huiusmõi nõ est febris cũ ea sit dispositio uel habitꝰ. Est ⁊ alius calor qui est impssio in ali qꝺ triũ subiectoꝝ inducta. ⁊ hic calor est dispositio uel habitus ut mala cõplexio que est febris cũ fuerit extraneus ꝓcedẽs ⁊c.qꝺ Ar⁹.indicat locõ caloꝛem ⁊ frigus in p̃ma specie qualitatis ⁊ sanitatẽ ⁊ egritudinẽ.vñ febriũ p̃mo:Substantia febriũ ⁊ essentia in genere est caloris q̃ preter naturam . ⁊ p̃mo regiacu. Nõ ẽ natura febris ex ſba alia nisi ex ſba ignis pir.n.dixit ignis:inde piretos.vñ latinus greci minus febrẽ a feruore ut tactũ q̃ est ignis ꝓpetas deriuauit:quare Haliabbas cũ febrẽ diffiniret ait: Hec quidẽ diffinitio ex ipa febris sumit ſba sc̃z ex calore extranãli nõ ex ipm sequẽtibus accidẽtibus: qꝺ ofiẽ dik q: id ẽ forma alicui⁹ qꝺ in ipius rõne ponit cum diffinitio def p essentialia. hic aũt calor existit prek naturã uel extraneꝰ. Adhuc cũ forma dꝫ esse ceteris causis magis potiꝰ p ea hꝫ rõ ꝑlici q̃ꝫ p alias cum sicut res habeat esse ita ⁊ cognitionem. ꝑficit autez p caloꝛẽ extraneũ cõditionatũ ut q̃ a corde ⁊ reliqua. Palin: Actio in cognitionẽ ꝓducit essentie velut signũ ⁊ effectus in significatũ ⁊ cãm. Actio vo febris ẽ excedenꝭ uel ꝑter nãm calefacere ita ut ⁊ actus oẽs ledanꝭ ⁊ passiones ꝓpt qꝺ febris essentialiꝭ erit caloꝛ ⁊ ꝑter nãm. ¶ Propter ꝓm huiꝰsciẽdũ q̃ huiõi caloꝛ extraneꝰ q est se.est q̃litas q̃dã superexcedẽs horribilis calori impssa naturali mutãs ipm a dispõne sua nãli ⁊ suaui in oppositã non aũt est coꝛpꝰ. vnde Isaac: Calore extraneo ad cor accedẽte nãlis egredit a tempamento. Cũ aũt p totiꝰ coꝛpis ptes diuidaꝭ ut eis uitã tribuat q̃re a suo egressus est tempamento necesse sit ut mẽbra cũ recipiant in ea q̃ est q̃litate q̃re calefacit ⁊ vrit ipa ⁊ generat se.toti actioni nãli subito nocentẽ. In quã vtiq; ſniam ꝓcidit Auerroita: Febris est calor naturalis mixtus cũ aliq̃ q̃litate caloris putredinalis.sic itaq; calor extraneꝰ caloꝛẽ afficit nãlẽ. Hic aũt dria.59.spiritũ q̃lificat quem si vehemenꝭ affecerit ⁊ ad cor puenerint hinc abscedẽs se.gñaꝭ ephimera.si aũt hec tria humoꝛẽ alterent ⁊ corrũpãt febris inducit putrida:si vo membra etbi ea.q̃ aũt sit caloꝛ huiõi qualitas ostendunt se. notificantes p esse malã cõplexionẽ calidã ⁊ siccã. Nosce quoq; q̃ huiõi caloꝛ licz dicaꝭ esse extraneꝰ seu ꝑter nãm nõ tñ oifariã:ut calor q̃ est in coꝛporib⁹ mortuoꝝ ſm Auer. repit sed magis naturalis affectꝰ tñ ut dictũ q̃litate putredinali.vñ cũ sit medius int caloꝛẽ naturalẽ ⁊ ꝑter natura sicut semiputredo ẽ media int ſaniẽ ⁊ pus q̃ ad bonũ simplr est in suo gñe ⁊ putredinẽ ad malũ oio febriũ p̃mo. Media nãq; cũ cõponanꝭ ex extremis coꝝ sapiũt naturã ita ut ad al

terū compata videant altera: phyſi. 5. naturam vtri
uſq; obtinēt extremoꝝ. ppt qō nō parū noibus de-
notant extremoꝝ: aphoriſ. cuidēs ḡrta. Et iō Auer.
mediū hoc referēs in alterū extremoꝝ qō min⁹ verſu
tū ſe. dixit caloꝛē nālē qualificatū putredinali q̄litatē
Et aphoriſ. pma: Febris eſt verſio caloris innati ad
ignitū. Aliꝫ vō reſpicientes ſe. ut declinat verſus de-
terius extremoꝝ dixerūt eā eſſe caloꝛē extraneum uł
extranaturalē ſeu p̄ter naturā. Eſt igit febris quidaꝫ
calor cōpoſitus ex caloꝛe nāli t extraneo putredinali
petēs coꝛ t ab eo mediātib⁹ ſpū t humidis p vaſa in
totius coꝛpis actuū leſiones delat⁹. ¶ Propt ḡrtuꝫ
vō ad p̄mū dicendū q̄ ſe. ut oſtenſū nō eſt calor qui
eſt coꝛp⁹ cū calor ſit q̄litas nō aūt coꝛp⁹ niſi impro-
valde p coꝛpe ſumat calido. Suppoſito ēt q̄ ſit cor-
pus oſtenſuꝫ quō duo coꝛpa erūt in eodē vbi: t quō
nō: Quō etiā agētia t patiētia ſint diſtincta loco t
ſubiecto. Calor itaq; erit acutēs ut q̄litas ut ſic diſ-
finitū t gen⁹ eiꝰ erūt ex eadē egloga p̄dicamētali: q̄
ſi Ga. cū Baliab. dicat febrū ſbam eſſe i genere ca-
loris q eſt p̄ter naturā accipit ſbam p eſſentia ceu cū
dicit: Cōplexio ē ſba t egritudo ē ſba: dēia. 17. In ac
cidentib⁹. n. repit eſſentia p additamentū ſaltem. 7.
metaphy. t nō ſba. Et deincepo dicēdū q̄ lz ſe. non
moueatur. neq; procedat per ſe motetur tamen per
accidens ut mediante ſpiritu t ſanguine qui ſunt
coꝛpa ſicut in pfectione tāgit rōne febris: qō innuit
Baliab. cū dixit a coꝛde miſſus. Et. A. p̄cedēs a coꝛ-
de mediantib⁹ ſpū t ſanguīe. Ad aliud qd dicendū
apparuit. nā ſe. eſt calor p̄ut hic ē effectus caloris q
paſſio exiſtit t paſſibilis q̄litas. Ad alia dicenduꝫ q̄
ille nō ſūt p̄pe rōnes febris ſed notificationes cōes
q̄dā Aut ſupabūdantia verſio mutatio t declinatio
rōne caloris earū determinati ad q̄litatē reduci poſ-
ſunt. Vel ſupabūdāna lz rōne reſpectus quē impoꝛ-
tat ſit ad aliqd tū exp̄te illius cui⁹ eſt reſpectus ut ca
loris in q̄litate locat t ſic motio t declinatio poſſunt
aliq̄liter q̄litatē importare. Ad aliud dicendū q̄ nul-
le febres ſunt frigide p ſe p̄ut actu exiſtunt ſed rōne
tēpoꝝ: non tū de rōne febrū nūc ſaltez exiſtentiū ob
regiminis laſciuiā ut apparet de accidenti quinto.
Nō etiā ipius pficit ex refractione caloris a coꝛde i
reliquū coꝛp⁹: aphoriſ. 7. vñ ō febrib⁹: Sūt fride ha
bentes rigoꝛē aut hompilationē ut ſubiungit. Aut p
pter mām phl'aticā ſparſam ſup mēbra ſenſibilia: ſi-
cut euenit in empiala in q̄ calēt extrinſeca uel ecōtra
ut accidit in liparia t in febrib⁹ apātū pniciosoꝝ in-
trinſecoꝝ in quib⁹ p̄pter calidū attrahēs ut ventoſa
q̄ intus ardēt t exteriora rigeſcūt. vñ q̄ ſitim cū hoc
habuerit: aphoriſ. 4. pnūciat mortale. Contingit ēt
interdū p̄pter debilitatē caloris nature nō potentis
ſe p totū expandere. Ad aliud qd dicendū p parte
apparuit. Declaratū eſt. n. quō diuerſo reſpectu ſe.
pōt dici calor naturalis nō tū ſimplr t q̄liter innatu
ralis ſeu extrane⁹ neq; incōueniēs ſ apud aliquos
aliq̄ duo coīria ſimul exiſtere: immo in q̄buſdam
oportet ceu ſanitas t egritudo cū ipa ab q̄ſ ſanitate
eſſe nō poſſit: dēia tactū. 71. q̄lia vident eſſe calor na-
turalis t innaturalis. Aut coīrioꝝ licz tandem vnū
expellat reliquū t coꝛrūpat ſimul tū p̄manēt duran-
te inter ipa pugna ut t mixtio denotat eſtoꝝ ut tandē
calor nālis vincat caloꝛē extraneū cū ſanitaſ introdu
cit aut econtra q̄n mors occurrit. neq; etiā tū febri-
lis calor corruptiuus eſt ut ſp oēs deſtruat actus. Ad
aliud quod eſt quoꝛūdā fallimentū quo p̄bare putāt
cōplexionē malā morbū nō ſore dicendū q̄ bona cō
plexio eſt ſanitas nō quidē ſimplr t oēs q; illa cōſur
git ex tempata cōplexione cōſimiliū t elegāti cōpo-
ſitione inſtrūmentaliū t natura vtroꝝq; ſimul perfecta cō
muni. Sed bona cōplexio bene eſt ſanitas cōſimiliū
t cōpoſitio iuſta officialiū: t ita mala cōplexio uł ſe.
eſt morb⁹ t calor extrane⁹. Hec aūt diſſoluto funda
tur ſup illud qō oſtenſū: dēia. 65. q̄ ſanitas ſpēs ex-
iſtit ſpecialiſſima: egritudo vō ſubalterna.

¶ Differētia. 88.

Quod humores non poſſint periodice cōfluere oſtendit: quia aut erit ab aliquo iſtoꝝ intrinſeco uł ex-
trinſeco: ſed neutro pōt eē nō quidē primū cum ſan-
guis p̄cipalior exiſtēs humoꝝ nō cōfluat periodice
ſed moueat aſſiduе putrefactus uel inflatus cū tū vi-
deat p̄re alijs cōfluere multiplicior. n. ceteris t pro-
fundior qō ad cōfluxionē cooperat Secōfar introdu
ctoꝛij. 3. Neq; ſoꝛ: q; aut ſunt elemēta a quib⁹ nō cū
motū habeāt rectū. hic aūt cōfluxionis eſt reflexus
uel a coꝛporibus ſupceleſtibus. ſed neq; ab his cum
fluxio humoꝝ ipſis non valeat coaptari: q̄m octaua
ſpera ſm Ptolemeū cōplet curſū ſuum in. 30. Ju-
piter in. 12. Mars in duobus: Sol Venus t Mercu-
rius vno: t Luna in. 27. dieb⁹ t. 8. horis fere. Pe-
riodus aūt humoꝝ utplurimū eſt triū dierū. Adhuc
aut a natura ſuperiori aut inferiori nō qdē hac quia
nā inferior a ſupiori gubernat̄ois aūt illius motus
gubernat inde. vñ ſo crescoꝝ: Omne bonū pulchꝝ
t omne qō ordini vni adheret t vie: t oſtendit in eo
veſtigiū ſapiētie nō eſt niſi de ſurſū. Neq; ēt a ſupio
ri q̄m agēna t patiētia oꝛ in materia coīcare: primo
de ge. Sed natura inferior nō coincidit cū ſupiori i
materia: cū celi ēt ſm cōmentatoreꝝ alia ſit ab ea q̄
iſtoꝝ mā. Amplius illud nō cōfluit periodice qō eſt
ut mā t meſſe cōtinet p formā cū det eſſe t manere ſi
ſtat q̄ cōpoſiti. huiōi vō ſūt humores ad aiaꝫ corpiſ
informatiuā oīs. Eti: Si cōfluerēt cū ſit motus qdā
t motus oīs a calido t ſpū. calidūq; t ventoſitas re
grant. operat. n. ſm Albumaſar ad cōfluxū. tūc cho
lera t melā magis cōfluerēt phl'ate: cū melā ſit ven
toſa. 30. phl'. et cholā calida cuius oppoſitū experi-
mur. Palin: Celia nō cōfluit cū ſigillet a terra: q̄
imobilis extat: de aīaliū motu neq; cholera cū ſit ca
lida t ſicca oppoſita nature aque a qua cōfluxuſ ſeu
acceſſio t receſſio iuenit. Humores igit nō poterūt cō-
fluere p̄odice. Cuius oppoſitū expit ſenſuſ. Adhuc
illud dī cōfluere p̄odice qō certi horis mouet de cir
cūferētia ad centrū uel ecōtra. Sed huiōi ſūt hu. cuꝫ
ſint humidi currentes. Impellunt. n. a frigore in-
trinſecus ſequēteſq; caloris motum expandunt ex-
trinſecus illius expāſione: quod t modus euent⁹ im-
pellate denotat. p̄ceſſus nāq; fit primū a minera pu
tredinis ad coꝛ: t inde ad reliquas coꝛporis partes
Quare hūores valent ꝛfluere p̄odice. ¶ Propt p̄
mū qdem ſciendū q̄ quid ſit humor t quō diſtinguat
mōſtratū dēia. 19. Cōfluxus aūt ē motus quo nā cū
calore t humoribus retrahit a circūferentijs in cen
trū t demū ab hoc in illas expandit: qui ſufficienter
aſſimilat acceſſioni t receſſioi a luna cauſate i aquā

Ipa nãqz expandit a medio i q̃ extra. Et accidit cũ luna pgradit a pũcto oriẽtis i celi medium ꝛ deinde restringit ad intra donec ad angulũ pueniat occidẽtis. Et ab hinc redit in expansione ut antea quousqz ad angulũ puẽiat terre a quo ut ꝑus i se reducit. vñ i cẽtilogio: Hũiditates corpoꝝ accedũt i ꝑma q̃dra. i ea recedũt ꝛ i alijs ꝓportionabilit duab⁹ ut declarabit dña. 168. Ad quẽ gdẽ accessũ ꝛ recessũ iuẽ Beosar introductorij. 3. tria oz cõcurrere: aquã videlicz ꝑfundũ lógũ ꝛ latũ asperũ durũ mõtib⁹ altis cõsitũ ꝛ vẽtosũ. Aquã quoqz cui⁹ q̃ztitas sit multa nõ flumnib⁹ nouit effusa sz lõgo tpe ꝑlixo aggregata. hec. n. dẽsata ac salsa efficit uel amara vaporesqz ꝛ vẽti nascunt hic dẽsi. Cui⁹ vo locus ꝛ aqua sũt opposita ifluxũ ꝛ refluxũ suscipiũt mime. Sũt aũt ꝛ aquarũ q̃dã q̃ mouent a gñante. Cũ. n. fuerit extra ꝑpriũ locum ipm earũ expetũt gravitate ceu q̃ flumnũ. Et luna oz tertio infuenire cui⁹ dñiuz ẽ sup humida ut hũiditates cerebri nuchã pinguedines ꝛ medullas ercticorũ ꝛ introductorij. 3. Ipa nãqz ascribit aque ceu sol igni: dña. 16. vñ fm ipi⁹ mot⁹ diuersitatẽ pmutationẽ suscipit huiõi aq̃ marie. potiores. n. aq̃rum ita mouent attracte a luna: sicut plura nãlũ se cõcitãt ꝛ attrahũt. Magnes. n. ferrum euellit ad se. ãlnaphtho albũ bitumẽ qõdã iudaicũ ignẽ ex distãtia q̃zmulta: ita ut praui eo sacerdotes decipiãt plebẽ: ꝛ lapis qs acetũ absqz cõtactu: ꝛ ali⁹ oliualis oleũ ac karabe paleas. Dictũ ẽ aũt sufficienẽ q̃ termum a quo ꝛ ad quẽ dicunt hic ꝛ i fluxu aque differre. nã hũores cũ suscipiũt moueri magis a circũferẽtijs tẽdũt ad centrũ ꝛ hinc ad easdẽ aq̃ aũt ẽ ecoñ. Est aũt ꝓdus in qõ incipit circuitus terminat⁹: cui⁹ hic sũt due partes. s. porismus ꝛ declinatio. vñ aphoris. ꝑma. porismũ oz te intelligere ton⁹ ꝓdi ꝓticulã deteriorẽ: q̃ a ꝑma ũmissione vsqz ad statũ siẽ reliquã q̃ declinationis meliorẽ. Et ci⁹ q̃dã est fixus eadẽ hora inceptus ꝛ terminat⁹. Ali⁹ ꝑaccipies ꝛ reliqus postponẽs: q ꝛ ꝑpe fit in febrib⁹ in qb⁹ exacerbatio repit ac ges manifeste. Improꝑ vo in his q̃ additionẽ ꝛ minorationẽ suscipiũt porisimi: Improꝑrime aũt in hoꝝ oppositũ: ut in febre sanguis aut causonib⁹ certi nisi qs uelut totã egritudinẽ vnũ appellare ꝓdũ cũ a sanitate incipiat ꝛ ad ipam tãdẽ terminet. Et tõ febrũ quedã ponũt cõtinue altere vo ꝓdice. hic aũt ꝓdus nõ fit uel haud pcipit in corpib⁹ sanis. ¶ Propter secũdũ qdẽ sciẽdũ q̃ id q̃sitũ extat difficile. vñ 3. ercticorum quare in morbis acutis per tertium veniunt porismi ut ad multũ: in ꝑlixis vo aut dierũ vuoquoqz uel p tertũ inuenire nõ est facile. Insup nullũ repies de hoc q̃sito modernũ scriptorẽ ad antigores me cõuertẽs eos inuenio utcũqz dissonos ꝛ cãm in eo tangetes magis ex materie dispõnibus q̃z ex forma agẽte ꝛ a fine cũ oẽs recte pensantẽ oporteat intueri. Necessitas. n. ex alijs causis ꝛ ñ ex mã alicuius ẽ sumẽda ceu ꝛ phyſicoꝝ ꝛ ꝑmo de ge. alaliũ dcrstaũ empedocles. Quidã nãqz cãm assigniant ex pte sbe humorũ q̃ztitatẽ ꝛ q̃litatis: alij ex pte loci: nõ nulli ex calore naturali: alij vo extraneo. vñ coll. 4. Cã ꝓpter quã circuitus febrem habẽt est qz hũor q putrefieri oz ñ putrefit sil⁹ ꝛ semliqt i eo putrefactõnis ꝓpatio nõ ẽ cõpleta sed paulatue i putrefactiõe ꝓcedit. Et hec sequit modũ ordinationis: qz hec operatio fm aliquẽ modũ ẽ naturalis qñ nã in hoc regimẽ hz eo q̃ ẽ putrefactio cũ digõne. Et iõ varietas ordinis in circuitib⁹ signũ est prauũ: ꝛ nõ est hec opatio attribuẽda calori putredinali sbalit sed nãli qz in mã nõ naturali opat sicut in multis vijs nature reperit. Et radices Ga. qb⁹ conat attribuere ordinẽ circuituũ substãtialiter calori putredinali hic infringunt. Et ꝓpterea nostra snia est in hoc peni⁹ q̃ natura ũtos circuitos cũ calore opat itrinseco quãtus supueneri huic calori aliq̃d extra nãm in quãtitate aut q̃litate eo q̃ est agẽs in mã nõ naturali ut in humore egritudinẽ faciente. Et ista circuituũ ordines diuersificant fm naturã humoris ꝛ quãtitatẽ. Et hic quidẽ fmo cũ eo q̃ est cois nõ causę prodice coaptatus fortassis patit calũniã in nõ paucis. Primu⁹ q̃dẽ eo q̃ calor naturalis nõ esset cã ꝓdi cũ eẽt mouẽs motũ ꝑfectas ꝛ nõ icitãs. Adhuc nã nõ mouet nisi peccto lesiuo. Et cũ chola sit magis effrenis ꝛ nãe odiosa. Cholaqz nigra fm Alexãdrũ inimica: he deberẽt ãpli⁹ phibite ꝓfluere. Rursus nõ sp i putrefactione fit digestio imo nõ parũ ãphor⁹ suffocatio uel imẽsior corruptio. Palin: Varietas ordis circuituũ approbat cũ ei⁹ detestet oppositũ. vñ aphoris. q̃rto: Quibuscũqz porismi fiũt q̃cũqz diuerint febres in crastinũ eadẽ assũpserit hora discreta nisi velit varietatẽ ordiũ circuituũ ex debilitate nãe: iuẽ illud eiusdẽ q̃rto: Si rigor incaderit febre nõ deficiẽte iã debili existente vtute mortale. Sed q̃zq̃ id verũ ei⁹ lẽ nõ patur positio. Dictũ aũt Ga. qõ is accipit ex ẽo febrũ alijs ei⁹ bene dictis omissis: ãpli⁹ valet suo cũ calor putredinalis remanẽs habitu i minera putredis ex ꝓcedẽti porismo qetata cibo nõ certissime occurrente supato cũ modica euentatiõe forinseca. mox qdez qõ hitu fit actu ceu calor sopit⁹ i calce ꝓsurgit cũ fuerit aq̃ cõspsus. qõ aũt de hoc magnorũ fmões q̃zq̃z i medicina fusticiãt: nõ tñ cãm simplicit ꝛ diuisiz cuacũt hesitat: ꝛ i sequẽti mãifestabit ꝓpositũ. vñ fit op⁹ alia ipis ꝓsugere ut eã simplicã ꝛ ꝑcis⁹ habeat. ¶ Propt tertiũ qdẽ ꝑmu⁹ ꝑmittant q̃dã necessaria Et deiceps q̃zobrẽ se. efficit q̃dã ꝓtinua ꝛ alia inꝓpolata cũ diuersitate tpis exacerbatiõis ꝛ qet. Et tertio ꝑcis⁹ ut possibile oũdat cur ẽ hũorũ ꝓtinue ille quotidie: aut alr certo tpe moueat. ¶ Propt hui⁹ ꝑmũ sciẽdũ q̃ cũ ois effect⁹ cãt ex actiõe agẽtis i mãm conflux⁹ eqdẽ ita suscitabit i hũores: q. n. tãgit mãs omissio agẽte uel agẽs illa derelicta insufficiẽs extat eũ mã se ipaz ñ educat i actũ. neqz p se agẽs i semet agat cũ actio i mãm ꝓcidat extrinsecã: ceu negociãs de corpe alia neglecta uel ecoñ: ut quosdam mordet Ar⁹. de aĩa ꝑmo. Mã vo in q̃ sundat ꝓdicius confluxus sũt hũores talib⁹ alr alijs ꝑpetatib⁹ insignitus Agẽs ãt ẽ corp⁹ celeste nã mediãte elemẽtari. vñ de aĩalũ ge. ãrto: Sicut mare ꝛ oẽm videm⁹ hũidorũ nãm stãtẽ ꝛ pmutatã fm vẽtorũz motũ ꝛ stationẽ: ẽt aerẽ fm spũs solis ꝛ lune ꝓdũ: ita ꝛ q̃ ex his cõstituta cõse qui necessariũ. nã fm rõnẽ necessariũ ẽ consequ ꝓdos minus ꝑncipaliũ eorum q̃ ꝑncipaliora. Vita nãqz ẽ spũs qdã ꝛ gñatio ꝛ diminutio. Cũ igitur humo. sint ꝑncipaliores sole ꝛ lune corũ periodus ꝛ ꝓfluxus sequet solis ꝛ lune ꝛ vlr astrorũ ꝓdos ceu ꝑncipaliores velut mare ꝛ oẽ humidũ ac aerẽ ex his naturã stantem recipit ac pmutatã. Hic nãqz motus siue mũdus cõtinu⁹ ẽ supioꝝ⁹ latioibus ex necessitate ut ois ipius vtus gubernet inde methau. punci

pio. vnde Masahalach: Sīe est opus planetarū in hoc mundo magneti ⁊ ferro. ⁊. 9. Judices oīs humane ꝺditio ex planetis corūꝫ signis tanꝫ ferruꝫ ex lapide magnete dependet. Amplius nosce piodos certos interpolatas hos cē: ná phīatica certa. 18. eq dē affligit horis. ⁊. 6. tepescit. tertiana quoꝫ. 12. ⁊ 36. quiescit. q̄rtana vo. 24. porisimat ⁊. 48. interpolat Indeficienti vo aliqñ extensiōi predicto assligunt tē pore interdūꝫ minori: qō ⁊ quietes ꝓsequūf. Quorū quidē indeterminatōis triplex é cā pua: humor: q aliqñ est maior aut minor viscosior vel icisior: grossior aut subtilior: calidior aut frigidior: Ac virtus q̄ fortis extat interdū ⁊ aliqñ infirma. tertia vo corpor⁹ cōstructio. ná aliqñ rara: porosa: leuiter cōmeabilis: ⁊ nō rara huic opposita. in ḡbus quidē repertuꝫ é medīū cōtemperatū. Si ḡ tria admuicē ꝓueniant. pma initiū postponetur piodi ⁊ breuis ens cū accidēt: buf molestis minime ipius quietabitur porisimus. In reliqs vo tribus oppositis secus eueniet velut mediocriter in medijs. scōo febriū. ⁊. 8. terapētice. Rursus quoꝫ aduertendū q̄ hu. gubernantur forma ppria ceu aīa ois cū in nāli fuerit corpus disponi. Interdū vo magis oñdutur virtus superna vt cū fuerit discrasiatū nō gubernati: náꝫ tunc pfecte ab anima motu agitant corpoꝝ superioꝝ ac elemētoruꝫ: qō indicant corpora optia: in ḡbus nulla vl modica ab huiusmodi causatur ipressio. In lapsis aūt nō oīfariaꝫ manifesta sed in egrotantibus apparens oīo: ceu in aīa fm Geofar: quedā nihil aut minime cōfluūt: alia inapparenter: ⁊ tertia manifeste vsqꝫquaqꝫ: nec tñ i. repugnans ei qō dictū est: humiditates accedere i quadra pma ⁊ reliq̄. hoc náꝫ euenit fm q̄ extat possibile: velut subiectū fuerit coaptatū tunc náꝫ agentis in ipm cōcidit actus. ¶ Propter huiōi secundū sciendū q̄ humores pñt ad duo cōparari. Aut ad eorū intrīseca: vel forinseca. Siquidē pmo quadrupliciter euenit fm ḡttuor in eis ad p̄sens reperta vt sūt quantitatē: qualitatē ⁊ locū. Ex his náꝫ fm Hali. 8 theor. ⁊ Isaac febriū. 5. cōsurgunt ꝓgregationis humoris ad putredinē velocitas: vel tarditas facilitas putrefactionis: aut difficultas ⁊ ipius euacuationis accelerato aut mora. Si enī humor fuerit sbe medio cris multe quātitatis calidus ⁊ humidus: ⁊ intra vasa vt necesse sit locatus nō piodice cōfluet: sed continue magis velut sang. oīa enī incident vna pma. pp náꝫ ipius sūam fluxibilē: multā calidā ⁊ humidam putrefactioni paratā: ⁊ marie ꝓpter locū intraneum adeo ꝓtinue ⁊ vniformiter affliget vt additio non pendat in ipo neq̄ minoratio. Nō vl oīs agit materia: cū in cordis itimis fuerit situata: ceu causon ostēdit phīaticus ēt. Fuligo náꝫ putrida cor directe petit ⁊ assidue nō valens pp pctum obstaculū trāspirare. Et ꝓpterea nō vt in paucis febriū fudor expectatur in talibus cū id qō inflāmatum extat ac putrefactū in vna partiū anteq̄ resideat: qō cōtinuū silr affliciat he qdē febres breues existent: ⁊ in. 7. vt multum diebus termiate dupliciter: vne quidē pp eī⁹ materiā coctioni obedientē de leui: aliter vo pp eius subtilitatē ⁊ acumē. Cām quoꝫ istius sānis insuetā Auer. huic superaddit vt q̄ id qō a mēbris dissoluitur sensibilibus nō sentit. Cū aūt mā fuerit extra vasa nō cōtinuat motus: sed anesis p oppositū eius qō dictū est euenit: quo equidē iterū supuenit iterruptio. Aī. n. calitas finit materiā ad putredinē motā cū non sit cō tenta in vasis cogens expirare qō eius subtile remanet incineratū ⁊ terreū qō vehiculū nō extat caliditatis ⁊ febris: ceu appet in stercorū qñ incenduntur cumuhs. Cū aūt itidē antecedēs cā ex calo ñ certissime superato ad minerā cōcurrit putredinis ⁊ religas ca liditatis ꝺuenerit ex putrefactōe ꝓcunte inflāmat vice alia: ceu calx ꝓsersa aqua qō perdurat quousqꝫ cā antecedēs ad minerā poterit moueri putredinis i ea caliditatis ꝓcedentis vestigia ꝺueniens sufficientia porisimi. Ba. ⁊ quarto pma: Aūta vo phīa post sanguinē é adauctū ⁊ q: humidū parūꝫ frigidū fm A. corporis ꝓparatione viscosū ⁊ locum obtinens extrinsecū a sanguine putrefactū alijs reddetur aptus pp náꝫ quātitatē ⁊ humiditatē. Est. n. fm Alexādrū quotidiana dues mā grossa ⁊ viscosa velociꝰ ad putredinē aggregat ⁊ putrescit hīs facilius. pp vo viscositatē eius manet pamplius putrefactio. Nō enī pōt vt plures aliox resolui sed pp frigiditatē aliqualeꝫ ⁊ locū forinsecū desistit putrescere nō p multū ita vt tēpus putrefactōis eiusdē sit pāplius getis hora. Melancholia quoꝫ q: grossa pauca fri. ⁊ sic. ceteris tardiꝰ putrefactōi subiacet. tñ q: ē corpus humidus liqdum seu currens. humor enī ⁊ qō tale putrefactōi aptū ⁊ ꝓpe cū caloꝛe suscepit extraneū. Cum aūt mota fuerit diutius eius pdurat exacerbatio pp ipressionē in subiecto factā terrestrioꝛi ceu q̄ in lapide ostendit facta vt tpe ampliori interpolet q̄ꝫ porisimus existat. Cholera vo subtilis mediū inter hos obtinet humores: nec ita ad putrefactionē vt phīa est apta neq̄ vt melia indisposita. minoris enim quātitatis cruis q̄ꝫ phīa ⁊ amplioris q̄ꝫ melia vt oñsum est dīa. 32. Et q: calida é ⁊ subtilis plus recipit passionē pmo scōa Et febriū primo: celerius aggregef ad putrefactōeꝫ q̄ꝫ melia. Sed qñ sicca amara putrefactiom resistit ⁊ qa subtilis celeriter dissoluitur vt eius porisimus ñ pmaneat diu. Est náꝫ in subiectum subtile facta impressio qō cito suscipit citoqꝫ susceptū perdit vt aer denotat autumnus: ita vt tpe mioꝛi affligat quartana minoriqꝫ pauset. ¶ Preter aūt hec q̄ humoris oꝫ attendē robur virtut⁹ ac eī⁹ oppositū cū hitu corpis raro vel denso: et dispositionē ēt particule mittentis ⁊ recipientis febriū apparens scōo. Ex his itaqꝫ colligaf diuersitas porisimi ⁊ get⁹ interpolatax ex his q̄ i tranea sūt humoꝛ oñsa. Ex circa ꝓdicta euēit dubitare q: ꝓcessū é mīnutiuē ad putrefactōnē disponē ⁊ qō mouet ꝑplius putrescē. Quoꝝ ꝺua ērtus continet methauroꝛ: ita multū qdē minꝰ putrescit pauco. Silr qō mouet ⁊ fluit minꝰ putrescit q̄ꝫ si motū. Dicēdū q̄ ꝺa sūt hec: siquidē multuꝫ ⁊ motū trāspiratō nē suscipiāt q: in his vtus ꝓseruatiua existit itensior Si vo euentatōe careāt secus ꝓtingit. Silr ⁊ vex fit cū multū ⁊ paucū ⁊ motū ⁊ qetū eq̄lit fuerit apta vel idisposita putrescere: vt sang. denotāt ⁊ melia. Si āt hu. referant ad extrinseca dup liciter euenit sicut ⁊ ea duo existūt. Aut enī se hūt p modū agentū ꝓcipaliū Et ita celoꝝ coꝛpora vl instruñtoꝝ ⁊ tunc elementa. qbus dupliciter appꝛopiant: aut rōe sbe: vel accidētis. Et id vel q̄ltatis vl quātitatis vel ēt motꝰ. Sig dē rōe q̄ltatis dicēdū q̄ cū sang. veri attribuaf cui caliditas insunt ⁊ humiditas: sintꝫ qualitates he motus ⁊ cōfluus causatiue maxime expandendo se assidue a centro ad circūferētias. Calor. n. mouet hu

miditatē: ⁊ ipa tāq̄ celerius passibile dilatāt secū. ⁊ ad exteriora expandit: ita vt motus ꝺ absq̄ ꝓdo ꝓtinuet in finē. Et q: frigiditas ē in phlate humiditati ꝓuncta: motū eius ipedit expansiuū ꝓtractū. verū q: nō multa: ⁊ calotis susceptiua accedente: vt ex opilatione quā causāt. lz motus ei⁹ sit ad itra: febrē interpolatā causāt. Ut q: in cholā calitas ꝓuncta siccitati mouē hz ad ex. Siccitas vo eē motus ipeditur caliditi: vt interpolatio maior q̄z in phlate ꝛueniat. Hz q: in mlia frigiditas ē siccitati admixta cū vtreq̄z cōstringant ⁊ reducant ad intrinse ca confluxus tardāt ipius vt ges sit maior exacerbatione q̄ enam ꝓtenditur amplius q̄z expectat qualitates ꝑpter substantiam terrestrem in qua facta extat impressio: sicut in cholera ē mior q̄z exquirat ꝓpter sbam huic oppositā. Ita nāq̄z huiōi qualitates videntur opari in vniuerso. Si aūt intendāt in motus elementoꝝ inuenīūtur humores vtcūq̄z sibi cōrñites. nā ignis ſm partē superiorē motu oībus agitat: ⁊ nō totus vt oñdit cuiſ ꝑmanēs sacrificioꝝ repertus in āno sequēti. 26. plenta ⁊ cholera sibi cōtributa miori tpe mouet: geseuq̄z ampliori. Et q: aer in ꝓtinuo extat motu ⁊ turbatōe vt denotāt athomi in ipo ꝓprehensi sang. ei appropatus si liter agitabit postq̄z moueri ceperit dōec cesset oiquaq̄z cōtinue. Sed qm̄ aqua minus illo mouetur motū eni hz refluxum accessionis ⁊ recessionis i quo ges intercidit: phicoꝝ. 8. Phla quidē illi ascriptum diutius mouebatur ꝑ parū quietatū. at q: mlia proportionatur terre: q̄ minime mouetur ſm totū: verū ſm ptes magis. vnde Cōmen. phicoꝝ ꝑmo: Dubitatur de ꝑtibus q̄ sunt apud centrū terre vtrum possint moueri an nō ꝑ alios cū difficultate mouebit diutius qetata motus tñ eius longeu⁹ ꝑdurat. Rōe q dam attributionis in sba psuadetur: q: quanto hūor fuerit subtilior tanto erit mobilior: ceu cholera excepta impressionis nō retētiuā: ⁊ quanto grossior tāto motui ceptior: vt mlia designat sicut in elementis euenit ꝓter ignē: q eius sbe subtilitate non oifariā motus ꝑsequitur oībus. Expte quidē quantitatis in humoribus instantiā nō recipit. Quāto nanq̄z augmētationes tanto mobiliores eē: in elementis vo ꝓp id quod dictū ē i igne. Si vo humores reducant ſmpliciter i celestia: vel in lunā cū elemētari mā sibi ꝛtributa aut planetas: vt dicat tunc iest alicui: q: mlia ꝓportionetur Saturno rōne frigiditatis ⁊ siccitat motusq̄z tardi. Ipse nāq̄z vt testant astrologi tarde mouetur ſm motū longitudinis q in oueno cōnaturaliorē sibi sibi ſm motū retrogradationis q sibi innaturaliorē ē: vt nāq̄z diu subire. Sic ⁊ mlia longū hz interuallum: ac ēt porisimū. Cholera vo datur Marti calido ⁊ sicco: minus saturno tardo: in quo ēt motus longitudinis cōnaturalis illi ē lōgior: retrogradatōis aūt breuior: q̄z etiā in mlia getis respectu. Phla vo lune ascribitur mutabilium frigide ⁊ humide: cuius mot⁹ ē preceps laboriosius modice quiet: vt declarabit cō iunctus. Ideoq̄z ipm diutius mouetur ꝑ parū quietatū. Sanguis quoq̄z Ioni ꝓncipaliter ascribit calido ⁊ humido ac ceteris planetis: cū ipe fons vite alimenti ⁊ totius existat nāe: et q: eius mot⁹ ē continu⁹ Sol eni nūquā retrocedit neq3 aliꝗ vna ió mot⁹ extat ipi⁹ ꝓtinu⁹. ¶ Propk huiōi tertiū ⁊ ptē distinctionis alterā praecuntis imediate sciendū q̄ hu. quāq̄z natura cōplexionali filij pronunciētur ab Hali. ⁊ Isaac ⁊ elementoꝝ eorū eni qualitates his ascribunt: vt cholera calida ⁊ sicca igni ꝓportionata ⁊ cetera: sba tñ ipsorū coaptatur aq̄ amplius: qō ostendit coꝛporis resolutio. Nā humiditates subtiliantur ⁊ fiūt vapores ꝑmo theo. vapor aūt ē humiditas aquea minutatum decasa: simpliciū ꝑmo et febrium Isaac ginto: humores ꝙuertuntur ad aquā. Cuz igitur phla sit aqua ꝑ ptie ac luna ei ascribatur proportionabiliter ipsuz ceu aqua confluxum habebit. Et q: in hac concidit ges accessus eni ⁊ recessus vt pretactum motus ē reflux⁹ in quo ges interuenit media: sine nāq̄z ea duo motus recti nequeunt copulari: similiter euenit in phlate q: motus eius est plurimus ceu. 18. horarū: quies aute modica vt. 6. Nō dearticulatur. sicut eni in luna ꝑp paruitatē epicicli ⁊ motus lune in illo velocitatē: nō capitur statio directio neq3 retrogradatio sed velocitas tñ cū fuerit in parte iferiori epicicli ⁊ tarditas cū in superiori: sic ēt in phlate modica sentitur pausa ⁊ falsa. vnde quarto ꝑma: Phlatica non eradicat quin ibi sint reliquie occulte. quare febrū scdo: Nō expurgatur sic aliter in porisim declinatione. Sunt aūt ⁊. 6. huiōi quietis hore quia inundationes aq̄ ⁊ vir humidorum: vt oñdetur dria. 168. tanto completur spatio: in sex eni horarum spacio quartā pagunt celi vnā. Et quia phla non poterat motū lune ac aq̄ consequi oio: i vna lune celi gyratione: q̄ tpe minori perficitur. 24. horarū equinoctalium deficit ab illi⁹ motu in sex horis fere. Celerius eni ipsa sole orbem percurrit proprio motu. Et ideo velocius ad pūctū peruenit ꝑfixum. Et quia mlia minime ꝓpar est aq̄ ⁊ lune: ideo motū earum imitatur q̄z parum. Cū. n. sit ad motū ⁊ ad impressionem suscipiendam indisposita: ꝓpter sbam grossam ⁊ qualitates motui obuias nō solū vnam oꝛ lune celi circulationē ꝓcedere vt agitur: sed ⁊ duas vt tandē dispositione lune diu affecta in tertiā eius moueatur circuitione i q̄ concitatur oi ꝓpter virtutem ipsius in subiecto terrestriori impressam. Eius autem Isaac quietē soli ascribit q in. 24. horarū spacio ad eundē reuertitur punctū. Et quia cholera mediū inter hos obtinet humores: ipsa mediocriter mouebitur ⁊ qetabitur: qm̄ post phla plus participat aque sba ⁊ lune vigore tñ propinquior ē melancholie q̄z phlati. Non solū sex horis quietat vt id neq3. 48. vt melācholia: sed mediū geometricuz obtinet appropinquando melancholie motui amplius quia. 36. Non eni potuit vna circulatione moueri vt phla neq3 duas postulabit ceu melancholia. Hz sibi vna satis affuit cū dimidia. Neq3 tanto mouet tpe vt phla cum minus cōcitari sit apta tanq̄z mouētium minus participans ꝓprietate neq3 vt melācholia sed medium obtinuit sicut. 12. horas. Ipsa nanq̄z subtilis impressionem susceptiua celerius derelinquit Aosce siquidē q neq3 in talib⁹ terminos expedit oio precisos inuestigare. vnde de his febriū scdo: Bili gentissima subtilitas vt ꝙportuna: cum ēt aqua non preciosius oifariam concitetur a luna. Motus eni ⁊ ꝓiunctiones per āplius tps effectum inducunt ⁊ maxie superiorū orbiū ⁊ planetarū. Causa nāq̄z nō sēp tempore coniunguntur effectui. Quedā nāq̄z plurimum distat ab eo vt generans a genito. Alia vero cō comitatur istantanee: vt illuminatio illuminans: nō nulla quidē mediū obtinens vt causa sufficiēs calefaciens aliqua. Ad cui⁹ superationē aliquādiu ꝑma

net calor: ḡlis est luna humor cōcitatiua ac ēt aque. Nō aūt sulcat amplius ꝙ dictū ē: q; cōfluxus humorū ⁊ pausa credo ꝙ fit lune ꝓdo: vt aut. 18. vel. 6. vt 36. aut. 12. seu. 48. vel. 24. semp eni sex hore quadre mora seruant illese. Sic itaq; phl'atis mot⁹ cū ei⁹ gete: ⁊ cholere ges cū motu ꝓportionē seruant i nūer⁹ tripli: i qua dispēsate diapason locat ꝓuerso tñ mō: q; in phl'ate tripluz ē hora motus ad eam q̄ quiet: in cholera vo eē. Motus vo mīe cū eius mora ꝓportionē ꝓstituit dupli ex q̄ symphonia ꝓsurgit diapasō dīa. 83. Cū aūt p̄dicti motus ñ cōcidant vt diffinitū euenit q; nō directe ꝓsequunt motū lune neq; aq̄s ꝓportionant effluxū manifestū hūmbus: sed alteris. At q; sang. aq̄ ꝓportionatur fluxui: ꝓpterea i motu ertat: vt illa ꝓtinue periodū nō recipiens gete distinctū. Accomodatusq; ēt ē aeri: q in grādi ertat turbatione: tū pp planetas plurimos ipm ꝓcitantes: tūq; sbam ⁊ qualitatē illius passibiles vehemēter vt id vt dictū sit difficile. vñ creticor tertio: Nō facile sit cāz assignare: cur in acutis morbis vt ad multū fit porissimus p tertiū: in cronicis vo quotidie⁹ aut i ārto. Sed dubitatio emergit ipessa: q; Cōmen. primo ⁊ scōo ce. ⁊ mū. dixit Ar⁹. in lib. de aīalibus. ꝙ nā lune cōicans ē cū nā terre ꝓpter luminis in se defectū. Cuius seri es ārto de ge. Terra vī cōicans quarte sbe: sed aq̄ ꝓ tributa ē luna. Dicendū ꝙ vtriq; p̄ncipali⁹: tñ aq̄ ꝓportionatur fortasse nā ⁊ motu qō eius oñdit actus terre nō sic ignobilitate ⁊ opacitate sed nō tñ actōe. Propter q̄nartū vo ad p̄mū dicendū ꝙ lz sang. nō fluat ꝓdice nihilominus alij humores pñt iterpolate ꝓfluere. Causa nāq; particularis ē: q̄ nō sic sāguis pōt cōfluere: lz ēt sang. sit multus: cū tñ peccat: nā magis irascit ꝓ ipm: cū grauior sit offēsa quāto cō mittens primior extiterit. Neq; locus eius ē lat⁹ qō reqritur cōfluxui p̄m Albumasar: lz sit pfundus ⁊ lōgus. Aut fortassis hunc ꝓdicare qs sentiet non tñ pp maiorē motū ipius pcipietur q; motus pui latēt secus maiores: de sōno vigilia. ⁊ ide sensu ⁊ sensato Motus maior semp minorē depellit. Dicēdū etiā ꝙ motus nō ē hic humoris ꝓportionatus elemētis put hūt ipm a gīante sed ab aliq̄ vtute superiore eis vt oñsum idita neq; ꝓfluxus humor euenit motu orbis aut planetar totali sed vt visū magis pticulari vt lune p quadras q̄ fz Alchebitiū dat dispōnē suā oībus alijs planetis. i. reddit se dispositā ad oium planetarum superficiendā vtutē. Cui Saturnus in ♑ aduersat. humores ēt vt oñsū motibus ⁊ getibus appentib⁹ pticularibus ⁊ naturis similant vtcūq;. Et nosce ꝙ huiōi ꝓfluxus ⁊ motus ē nālis nā vniuersaliori vt lune lz violentiā quandā ipōnet rōne nāe pticularis vt aq̄ vel humor vt apparuit dīa. 15. Ad aliud dicēdū ꝙ fit a nā inferiori tanq̄ a nā dispōsita virtutē superiorum recipere ab is aūt tanq̄ ab iprumente causa p̄mordiali. Neq; ē ꝙ supiora non agant q; nō cōicēt in mā cū hoc verificet in his q̄ agunt formaliter: non aūt in illis q̄ efficienter. Supiora nāq; nō sūt vt hec formaliter talia sed effectiue. Nō eni sunt ꝓposita ex elemētis sed ē gnta p se altera essentia: p̄mo ce. ⁊ mū. Aut vna ē oium mā per indām formarū. Ad aliud dicendū ꝙ cū qs egrotat sic humores ac eius cōp'o aie instīm sunt distracta vt agenti nō obediant principali sed sponte seipis ab eius recidant p̄ncipatu ⁊ ideo alteri nāe subijciunt vt superiori. Ad aliud dicē dū ꝙ nō solū calidū ⁊ ventositas exquirunt ad motū verū ēt planeta tā materie attributa q̄z agenti vt ostē sū antea. Melācholia ēt ventosa i naturalis ē magis de q̄ sermo Ar⁹. non aūt nālis ita. Ad aliud dicēdū ꝙ arguit difficultatē cōfluxus nō aūt ipossibilitatem lz eni melancholia terre ꝓportionet ñ tñ ē terrea oio sed hz humidū tñ vt sub nā collocet humores. é nāq; corpus humidū currens. Similiter si ñ mouet fz totum terra aut partes ꝓpinquas centro: alie tñ distantes successiue motu mouent octaue spere vt dcīm est dīa. 16. Neq; cholera rōne saltē sbe aque vt declaratum ertat oppositā.

Differentia. 89.

Quod sanguis putrescens generet febrē sanguineā ⁊ nō cholericā seu aliā oñdit: Hippocrate ꝓ Ga. introducto ārto p̄ma. Rursus Johānitius: Simplices ūttuor sunt atq; singulares putredinis modi: quor p̄mus ex putredine fit sang. cōburens vtranq; partem interiorem ⁊ exterioē vt é synochus. scōs ⁊c. Et aurelius: Spēs febrium ex corrupto humore sunt ūttuor. synocha anfimeriā tritea ⁊ tetratea. humores aūt sūt ūttuor solū. Jndē tertio creticor: Febris ē cōclusa quā greci noiant synochū ⁊ ē illa q̄ morat ab initio sui eē vsq; ad horā crisis p̄m similitudinē dispōnis vnius in q̄ nō ē appens additio neq; diminutio verū in oībus diebus equalter. Sed si sang. ꝓuerteret in cholerā eēt additio ⁊ diminutio manifesta q; cholera mouetur p tertiū ēt si faciat febrē continuā ꝓeter forte causon ālis nō ē febris huiōi. Adhuc sang. putrescens febrē gīnat vel sanguineā ⁊ ita quod intentū: aut aliā nō quidē phl'aticā cū sang. nō ꝓuertatur in phl'a. Nō eni coctū est aut assatū incrudari nō potest: theor. primo ⁊ collz tertio. Neq; quartanā eo ꝙ ipa incinerātōe humorū post putredinē relicta causat sibi humiditate etiā aduenīente extranea. Quesitū aūt actū putredinis i portat. siliter neq; cholericā vt tertianaz: ⁊eni huiōi cholera causabit aut p supfluā in epate san. decoctionē q̄ quidē sic febrē nō iducit. Aut p putrefactionem gīnatur ex sang. Sed cū huiōi gīnationē precedit putredo ⁊ ipa sit cā febris ꝓiuncta ⁊ imediata aut erit febris sanguinis anteq̄z fit eius cōuersio in choleraz ⁊ q̄z febris cholerica. ⁊ iō. A. Putredo nō hz tpo ⁊ cōuersio sanguinis in cholerā non sit nisi tpe. Palin: cholera cū facilis sit motus ⁊ trāsitus i aliud sui caliditate trāsmutationē iducēs ⁊ illā siccitate fustētans vī ꝙ eius putredo febrē nō generet cholericā lz melancholiā magis. Cū igitur si quod minus vī adesse adest ⁊ qō amplius. Sed cholera sic agilis ⁊ pmutabilis febrem facit tertianā ⁊ non melancholicaz. et sang. continuā putrescens generabit sanguineā ⁊ nō cholericā. Amplius illa videtur se. sanguinis cui cura adhibet egritudinis sanguinee libro Glauconi in scripto distinguenti quidem synoche spēs tres cōditionibus existentibus in oībus ad sanguinis euacuationē marie ex virtute ⁊ etate sumptis euacuandum multitudinē sore precipitur sanguinis grandez: imo 9. terapentice inducuntur duo iuuenes liber. s. ⁊ seruus. quor vnus patebat synochā inflatuaz sine putredine: alter vo synochum cum putredine gbus vsq; ad lipotomiā sanguinem precipitur euacuari. Cum igitur ipi⁹ eductio tanta ꝓpa sit egritudis sāguinee

nō enī in cholerica aut melancholia aut phl'atica vt sic expedit sang. eductio nedū tanta. Putrescēs itaq; sang. febrē faciet sanguineā ⁊ nō altaz. Huiōi quoq; oppositū crisiū ⁊ febriuz scōis: caplis scōis. Appet enī superficietenus q̄ sanguis cū putrescit: eī' subtile ꝓuertaī in cholerā: ex quo qdē febris gīatur choleri ca ⁊ nō sanguinea: grossiuz vō in melancholiā. Cum enī aliqd putrefit: due partes in ipō ꝓsurgūt: grossū vz ⁊ subtile. transcēdit enī maxime san. cū putrefit: ḃ quidē cholera rubea fit: is aūt nigra: febrium scō. Et ꝓfirmaī qz crisū predicto: Adiscere oz i sermonibus q̄ febriū: q̄ tria vniuersa sunt gīa eaz q̄ in putrefactis accendunt febriū. Nā quedā qdā in rubea cholera. ⁊ plurime sunt be. q̄dā vō in nigra: ⁊ alie in phl'ate consistunt. Rursus humores sunt filij elemē to: um. Cum igitur sanfilietur ⁊ proportionetur aer aūt inter cetera elemēta ē alterabilis ⁊ permutabilis differentia. 14. ⁊. 16. Sanguis quidem pre' alijs humoribus pmutabilis erīs putrescens in suis nō pmanebit terminis: sed i alios pot' ꝓuertet hu. Et ꝓfirmaī: qm̄ sanguis inter humores sicut tradūt solus ē dulcis. Nō aūt est huiōi qm̄ supercalefit ⁊ inflāmaī velociter pmutatur in cholerā. Et ideo prohibēt ne i febribus ⁊ maxie cholericis administrēt dulcia. Amplius si sang. putrescens pmaneret sang. ⁊ nō cōuerteret ad cholerā: tā egritudo eī' curari nō posset: cum careamus medicina sang. eductiua. Refert enī Ga. pharmaciarū libello se p̄sidē iduxisse ocul' ligatī: ne alijs panderet illū suspēdi: q̄ medicinā nouerat sanguis eductiuā pp quod sang. putrescens egritudinē aliā seu febrē gīabit ⁊ nō sanguineā. ¶ Propē qō p̄mum qdē sciendū q̄ qd sit sang. cum alijs hu. ostē sū est dīa. 33. ⁊. 30. qd vero putredo ⁊ febris differē tia. 159. ⁊. 87. Febris aūt sang. sine sit ex inflāmatiōe vt synocha: seu ex putredie vt synochus ipius. 3. sūt modi nono de ige febriū scō: ⁊ coll3. 7. Unus qdez eāliter extensus grece dic' hōtenus sicut enī incipit. ita vsq; ad statū pmanet cū equaliter resoluaī ei qō supebulit ⁊ putrescat ceteris maior ⁊ periculosior: ad Blanconē p̄mo. Et ali' augmatic' sine augmentatiuus dictus a p̄ncipio vsq; ad statū crescens cōtinue. Minus enī euaporat in fumuz q̄z inflāmet ⁊ cōputreat. Et tertius paugmaticus seu deaugmētatiuus oppositus i cā medio. Cuius tū hi synocho adaptantur de putredine sang. facto q̄zuis p̄m Ga. synoche ꝓueniant ꝓiter ac ceteris putredinis ēt p̄m Johānitium. Plicaz paipi. ¶ Propē scōm vō sciendū pu' qd dixerunt de hoc moderni: et antigores deincepo. Cuius qdem p̄mi gīa nosce q̄ nōnulli vtrinq; arguentes in q̄sito hesitauere rnsionē assignare ob crimē qō A. iponit Ga. nescientes viā vītatis fortassis. Aut nō audentes eligere partē circa id qō hactenus difficile reputatū: sed se pot' excusantes: nō eē litteratoz virorum lites dirimere: sed sopire ⁊ cū honore sepelire. Alij vō ptulerunt semet nō eē iudices iter Ga. ⁊. A. neq; partē velle sed sufficere qō ad vtranq; inductū est partē. ¶ Propter vō huiōi scōm sciendū q̄ fere oīum medicoz sapiunt sermones indistincte q̄ sang. putrescēs febrē generet sanguineā vt Serap Rasi. Hali. Alexandri Jsaac ⁊ marie. A. qō ⁊ Bal'. sensit nono de inge. ingens q̄ in iuuene seruo patēte nocte synochū de putredine sang. in tertia nocte neq; i alijs fuit factus porisimus p tertiā: minoz tū q̄z p.uus aliquo facta febre fuit tn̄ paugmastica sine declīatia Nō igīt sang. ꝓuersus fuit in cholerā: febrē choleri cam ⁊ nō sanguineā causans. A. vō ꝓtra Ga. ḃ gratī pterut. nō enī sufficit ei hunc irrationabiliter reprehendere verū ⁊ sermonē eius mendaciū ꝓtinere aut purū. Et simile in ipm adducit nono aīalium cum in quiens olfeciſſe medietatē vnius cuiusq; rei ⁊ sciuisse multū de ramis sed radices ignorasse scie: Cuius q̄dē series ārto. pma opinatus ē Ga. nō fieri febrem sanguis ab eius putredine eo q̄ sang. cuz putrescit fit cholera ⁊ non pmanet sang. Fit ergo tunc febris cholerica ⁊ nō sanguinea: fitq; causon ⁊ tertiana ⁊ curat ip̄am curatōe causonis ⁊ tertiane. Deinde hunc A. sermonē ipugnans dicit ꝓnū fore Hippo. ⁊ vītati nō ꝓuenire. Assumit enī hanc oīonē: Sāguis qn̄ putrefit fit cholera. Et dicit q̄ ex ea pōt duplex capi itellectus. Quoz vnus ē q̄ post putredinē iam fcām sang. ꝓuertatur in cholerā. Alter vō vt i ipō fieri putredinis hoc cōtingat sicut nomē sapit hic magī alterationis ⁊ putredinis. Huiōi aūt duplicē itellectū oīonis p̄fate mltipliciter ipugnat. primū quidem tripliciter. Qn̄ sang. qn̄ putrefit nō fit ꝓuersio solum i choleram verū eius grossum ꝓuertitur in melācholiam. nō igitur fiet febris cholerica tn̄ sed ēt melāncholica. Adhuc ꝓsideratio quā intendimus ē in fieri putredinis: nō aūt in facto eē ipius: qō posī fieri putrefactionis ꝓtingit. putretudo enī in fieri ē cā febris nō aūt in facto eē. Et ti: nō ē necesse q̄ si cholera fiat post putrefactionē san. q̄ sit putrefacta ⁊ febrē faciat qm̄ ex putrido gīatur qō non ē putridū: vt appet i gīatione vermiū ex sterco: ribus. sic igīt falsus ē itellect' denotans sanguinē cū putrefit. i. post fieri putredinē ꝓuerti in choleraz. Dico quoq; ipe q̄ Ga. hunc nō habuit itellectū: cū febris sit egritudo fiens putrida ⁊ nō fcā. Neq; ēt vt dicaī ad p̄muz grossū terrestre sic ē natū gignē febrē melācholicā vt ībile igneū cholericā: qm̄ paruz ē qd humoz fieri terrestre. Nō ignoz oīdit icisio vbi p plm̄ euaporat modicū aūt sō fidet febriū scō. Est ēt terrestre modicū relatōe eius qō effumat ⁊ i cholerā ꝓuertit. pluſ nāq; valde distat cholera a melīa q̄z hec a sanguīe. Intellectū vō fm vt q̄ i ipō fieri putredis sā. ꝓuertaī i choleraz triplicit silr depranat. A. hip. qdē p̄mo dicēte febrē sā. ex eī' putredie fieri: ⁊ hanc vītatē sanā existē. Rursus putredo ē via i corruptionē. putredo aūt nō hz tpe. Et ꝓuersio sang. i choleraī fit i tpe. Vult igīt hre q̄ cum putredo p̄cedat ꝓuersionē sanguis i cholerā ⁊ ipa fit imediata cā febris ⁊ pfecta q̄ aī ꝓuersionē sang. in cholerā febris erit sanguīea. Adhuc sile ē de sang. ⁊ alijs hu. ſz alij hūores cū putrefiunt pmanēt hi idē ⁊ febres sibi gīant ꝓportionales: vt puta phl'a putrefactū phl'a dr̄ ⁊ febrē phl'aticā iducit: et sic chol'a ⁊ melīa. Neq; ꝓuertunt adinuicē nisi post putredis cōplementū pp qō ⁊ sang. putrefact' ⁊ erit san. ⁊ febrē faciet sāguineā. Subtilē quoq; Ga. ⁊ Auer. ḃ eius fautoris qs ꝓsideras itellectū ⁊ magī vītati attēdes q̄ iducta sit p. A. i destructionē intellect' scōi. ꝓpositōnis p̄misse pokit breuiē remouē. Et p̄mo qdē ad auctoritatē Hippo. qd dīctū appebit ꝓiter. Ad aliud q̄ dicit putredinē nō hre tpe: ꝓuersionē vō sang. i cholerā hre dicet aduersari' id nō ꝓtinē vītatē: fm pspica cē Ar'. itellectū: eo q̄ putredo seu putrefactio ē alteratio quedā sicut ⁊ nomen idicat actionis. Alteratio

enī ꝛ actio oīs manēte subō fit in tpe: pbicoꝝ. 5. ꝛ de ge. ꝑmo. Neqꝫ ēt ꝓuersionē sang. in cholerā dicet antigonista hꝫ tp̄s: sed in instanti fieri: eo ꝙ istud ē generari: gñatio ät fit in instanti ibidē: cū sit forme sbāl' datio: ī partibus enī sb alīs forma: ꝛ oē qō mouetur ꝛ alteratur fit diuisibile. In hoc náqꝫ differt alt'atio a gñatione: qñ alteratio fit in tpe manente subō: gñatio aūt in instanti ℔ toto in hoc totū trāsmutatio: de ge. ꝛ cor. ꝑmo. Hec quoqꝫ qō adminiculatoꝝ. A. phi bere nō pōt vere nisi dicat. A. ipꝛopꝛie suscipere alterationē vt paruū tp̄s ciuꝰ precedens gñationē vocet non esse vel hꝫ tp̄uꝫ: ꝛ ēt ipꝛopꝛie gñationem non pdationē forme in mom̄to accipit: verū gñationē appellet tā dationeꝫ forme qꝫ alterationē ēt temporalē preeuntē introductionē forme in mām. Adhuc in euꝫ sic expōsito itur ꝛ fulcito: qñ si paruū tp̄s vocet non hꝫ tp̄s cū eiꝰ ipꝛopꝛietate: in illo ēt exiguo tpis poterit eē aliqō tp̄s: in quo ꝛ febris erit sanguiea ꝛ postea cū sit citi motus trāsmutabit in cholericam. Nō ex ipsius appet terminatione multotiēs in ḡrta ꝛtio crisiū: ꝛ ḡrto ꝑma: vt manifestabitur ex dicendis. Ad tertiū ꝓinductū. A. dicendū ꝙ non ē file de sang. ꝛ alijs hu. Nā sang. cū sit tempetatus filius ꝛ amicus nāe in diuisibiliter magꝰ ꝛ mioꝝ: i latitudine terminis angustioꝝb' ꝛminata alijs hu. se hꝫ ad nām: simplicioꝝ enī ē alijs ꝛ febriū scōo. Reliq náqꝫ hu. dist̄pati magis ꝛ qñ ipius inimici amplioꝛē latitudinē habēt ad nām: ꝛ eos sub maiou latitudine dimittit peccanteo. Sanguiné enī áplius coꝛrigit: vt pī filiū. Quod appet ꝑble. 5. Mensurata enī coꝛpoꝛ laborāt mīto tiens ꝛ pmutatur facile: eo ꝙ tempatuꝫ pp pnum homogeneitatē redactā ad quoddā fere punctale ꝛ ꝓuetatē quā hꝫ cū extraneis: plus paratū ē ꝛ velociuꝰ pmutari. Testoꝝ quoqꝫ. A. minus sufficiēter ꝓsideralse ac superficietenus sermonē Ga. ꝛ iō magis grat' ip su ꝑdēnasse: Nō vt appeat. deniqꝫ sermoneꝫ adducū tur ipius vt clarius eiꝰ habeat itellectus intentio. In scōo nāqꝫ febriū ca. 9. nulla deteriꝝ ē hec inuestigatio: veruꝫ velut in alijs hu. accendunt ex putrefactione febres: ita ꝛ in sanguine putrefacto. quā quidem qōnē visus ē determinare in alterā partē magis: vt cū sang. in aliq̄ particula ꝓ nām ꝓtinetur ꝛ ñ in vēis ꝛ corde velut ī apate phl'atico. Inquit enī cū in aliq̄ pticula aīalis coacerual' sang. ampliꝰ sup ꝙtutē opꝛlans pp grossiciē parua vasa: vel obstructiꝰ pp multitudinē: sicut ꝓtingit fm bubones ꝛ pustulas: ꝛ vlr dicenduꝫ fm oēs phl'ones. In talibus náqꝫ dispōnibus duplici de cā corrumpit sang. tū qꝛ non trāspirat: tū ēt qñ non detinet a nā hoc ē in eius loco: qa sicut locus ē: ita ꝛ nā opatur. Que enī hec duo in se ꝓtinent: necesse ē corrumpi ꝛ marcie: velut in fructibꝰ ꝛ seibus appet: ꝛ in sanguine eē locū suū situato: vnō aphōꝝ. 6. Si sanguis in ventrē id ē i ꝓcauitatē ꝓter nām effundat': necesse ē: putrefieri. Nō qdē hic Ga. determinat ī pleuretic]. In his enī sang. trāsmutat' in cholerā: ita ꝙ analogiā p hoc porismoꝝ suscipiūt tertiane. In q̄bus quantū sang. subtilissimū existit ꝛ pingue: in flauā trānsmatatur cholerā: quantū vero grossius in nigrā. Scōo vo crisiū ca. 10. Cū sang. q fm nām hꝫ cōstipatus fuerit vt i reumatico loco putrefiet. fleumō qdē passio ē simplex: aut ab ipo febr] accenditur filis maxie ephimeris: q in bubonibus fiunt: nā bubo ex sanguine fit optimo. Sed manifestū ꝙ cū inceperit putrefieri nō vltra ios pmanet bonus verū iā cholericus fit. Et cōstat ex hꝫ eē tria vniuersa gñia simpliciū febriū. Que náqꝫ ex sanguine putrefiente fit iā q̄litercūqꝫ cholerica: ꝛ reliq̄. Nō ḡ simpliciter id eē asserit: sed cū modificatione q̄dāqꝫ appuit quoqꝫ ex Ga. dñia. 31. ꝙ ipe archꝰ suscepit sanguinē q̄ꝫ. A. q̄re celeriꝰ pōt ī cholerā pmutari. Lucr. quoqꝫ snia huic lꝫ occultis assimulatur ꝑmoni. In tertio náqꝫ collꝫ ca. de febre sanguinis. Febres sanguinis gñiantur: pp eiꝰ exitū extra nām in quātitate aut qualitate. sed eiꝰ exitus in q̄litate dꝫ eē paucus: qñ quādo exit multū: tunc dꝫ egritudo attribui nomini illiꝰ egritudinis ad quā declinat ꝛ illi cui dñatur manifeste hoc ē q: qñ nimis iflāmatur dꝫ attribui cholere. De hoc quoqꝫ q̄rto eiusdē: Febris sanguis typū nō hꝫ: eo ꝙ sanguis ipam faciens ē in venis. Excepto si fieret pp aꝑa noiatū fleumon: qō in mēbrorum aliquo foret gñatū p̄cipaliū: velut in epate ꝛ diaphꝫte. Lūe enī i hac febre porismi erūt tertiani: silēs cholere porismoꝝ: q̄ qñ sang. supcalefit ad nām cholere declinat: ꝛ ideo i tali febre non ē dñia inter febrē cholericā cuius mā ē itra venas: ꝛ istā nisi in magis ꝛ minus. Dico ḡ ipe qō cū magis ꝛ minus spēm nō vari et ꝙ ista febris sang. erit tandē eadē spē cū cholera: cū sanguis fuerit ꝓuersus i choleraꝫ. Dicit ꝛ denuo. Et v̄ba Ga. varia sunt in febre sang. q: aliqñ dicit ꝙ ē cholerica continua ꝛ aliqñ ꝙ est aliud a cholerica ꝛ ꝙ nō debet attribui cholerice nisi q: non hꝫ putre factionē perfectā: qñ nā istius febris ē media iter sebē dici ꝛ febrē putridā. A. aūt vt apparuit solū alterū puta p̄mum accepit extremū. 7. siquidē collꝫ cap. de curis febriū arsiuarū dne sunt spēs febris sanguinis. vna dū sanguis nondū ē putrefactus: ꝛ alia duꝫ sanguis iā putrefieri incipit. Signāter enī dicit dū i cipit putrefieri: q: procedens in putredinē trāsmutatur i cholerā ꝛ eius febrē. Sic igitur vult ꝙ sanguis nō multū i putredinē mutatꝰ febrē causet sanguineā. Cū vo vehemēter i cholerā cōrtitur: febrē iducet tertianā. Propter tertiū qdē sciēdū ꝙ ex his diligēs superueniēs itellectus veritatē poterit animaduertere. Dico ergo vt testātur febrē sāguinis duplicē existē. vnā quidē ex ipsius i flāmatiōe cōsurgēte. que febris ebullitōnis seu synocha appellatur iflatiua ex peccato eiꝰ cōsurgēs quātitatiuo p̄cipali ꝛ q̄litatiuo miou sine illius putredine de qua non hēsitatur. Est autem ꝛ altera febris eueniens ex sanguine peccante in qualitate cum quantitate donec putredinem adipiscatur. qui quidē aut cōtinetur i locis ꝓpꝛijs vt in venis ꝛ artarijs vel ꝓter naturā extra locū suū in ventrem effusus. Siquidē prius cum ei nō insit nisi vna qualis cā putredinis: puta prohibita transpiratio. Manet. n. in loco suo hic sanguis. cū vero vehemēter ipi gatur ad iflammationē ꝛ putredinē poterit aliquandiu putrefieri modice ꝛ febrē sāguineā generaꝫ. absq̄ eo ꝙ in coleram transducatur. vnde sine febrium: Quecūqꝫ sine periodis nullus i his patiens ē locꝰ p cipuꝰ. Sed humoꝛes q sūt fm artarias ꝛ venas vniuersas ꝛ maxime q fm maximaꝫ ꝛ calidissimas sunt: vel pp aliam quandā causā vt in ephimeris: aut ppē putredinē ebulientes accendūt febrē vnam synochā a p̄ncipio vsq̄ ad finē indesinentē: vsq̄ intñ permanentē ꝛ cōburentem hominē: donec gñantes eas humoꝛes cōsumantur aut digerant vel ꝛtrūq̄ patiatur

Adparet igit ex hac serie q non sensit sanguinē etiaz corruptū in cholerā permutari velut i pmissio. Nō ostēdit q in talibus aliqñ in pma dierū cognitiones apparuerunt putredinis: interduz in tertiana t non nūqz in qrta nono terapentice. Et sic diu remanet ibi se. sang. anteqz in cholericā conuertatur: immo p totū si signa nō appareāt putredinis: vsqz ad quartuz cū plurimū vt tactū terminet in qrta. Sic itaqz pono q in huiōi dispone puta in febre q dz terminari i 7. q p tres dies aut qtuor sanguis ille putrefactus nō multū sub forma adhuc lata sang. remanebit t febrē inducet sanguineā. In alijs vo diebus supcalefactus ap̄lius t putrescēs in cholerā paulatine ꝓuertet t febrē gñabit cholericā. Quod si forsitan interdū motus nō percipiatur cholere tertiani hoc euenit eo q mā in locis ꝓpinquis existit cordi vt i causone apparet etam phlegmatico. In quo additio etiam t diminutio esse non ponitur. Aut ꝓpter ipius quātitatē sicut oñdetur in phīate ēt ex venas existente quod t fere eius cōtinuat affectionē absqz qete: dria ꝓoi. Itaqz cū hic plures cōcurrant causaz: vt quātitas situs ītra venas t ppe cor nō ē mirū si motus sit cōtinuus. Si aūt sang. putrescēs cōtineat ex venas: tūc cū sibi due ꝑs occurrant putredinis cāe: vz phibita trāspiratio: t nō a nā retentio vel nō in eius loco sed i ventre effusio putrescēs amplius t citius cōuertetur in cholerā t febrē cholere gñabit. Et istū quidē modū situationis sanguinis in phabitio visus ē. G. itēdisse cū. Auer. t maxime febriū scdo ca. 9. vnō no no de inge. Si putredo q̄dā vel ab initio confestim vl posterius inata fuerit: fm vniuersas qdē venas t marie fm magnas putredine exīte synoche. i. continue gñantur febres. In qbus eqdem non apparet additio neqz diminutio exacerbationis qō ꝓpe sanguini inexistit. Phīa enim oi die mouet cholera aūt de tertio in tertium melancholia vo de quarto i qrtū sanguis aūt continue t eqfomiter pp eius continē tiā intra venas t grandē quantitatez qbus cor petit cōtinue: dria. 88. Subdit aūt denuo In vna vo ꝑticula aialis locatus. s. sanguis: eas q fm periodū ali quā puta tertianaz exercebant vz febres: cū sanguis pp causas p̄dictas hic magis t velocius cōuertatur in cholerā. In tali nāqz dispone situatus: i pmo die aut minus vel parū plus putrescens conuertetur in cholerā t demū febre faciet tertianā. Et q: Ga. vt p inductū magis in hoc loquebat intellectu: dixit sanguinē supercalefactū t putrefieri incipientē i flauam cholerā transmutari. Nō tn ꝓpter hoc negat qn ēt in tali possit febris sanguinis gñari i ꝓncipio ꝓncipiante putredinis marie. Nō aūt voluerit febrē sāguineā fieri ex sanguinis putredine inuit eius fidelissim' interpretū Hali. theor. 8. eo q ipe cum Johannitio ēt ait febres putridas fore quattuor ex qtuor hūorū putredine factas. s. febrē sanguinis continuam synochum appellatā ex putredine sang. fieri. Quod ostēditur sicut eni in humiditatū pma locant febrē putridā fm ꝓncipiū t terminū a quo: fm aūt ipius fminum ad quē febrē ethicaz q̄ sunt febres gñe differentes: multo magis febres gñe cōicantes poterunt in eodē humore consistere sic aūt aliter pmutato t trāsducto. Sic igitur cōsiderās subtiliter t Ga. q feb. vtroqz mō disposito t situato sanguine non diu stat aut parū valde qn in cholerā pmutetur vel q: simpli cissima sanguinea t verissima febris si pmanet penitus: dixit tandez sanguinē putrescentē in cholerā cōuerti t febrē eius. Sic itaqz exposita ē recta Ga. intētio quā Auer. imitatur. Et defectus manifestatus ē A. qui fortassis eius satyrico intellectu alterā solum respexit volens eius dente leonino lacerare veridicū Ga. lz in pluribus locoz ipm se illius fateat interp̄tem ꝑñs quoqz cōmittur. ¶ Propter quarū vo sciendū. Ad auctoritatē siquidem Hippocratis. A. t ceterorū aliorū volentium sanguinē putrescentem febrem gñare sanguineā dicendū vt expositū id nō fore contra Ga. mentez: aut amplius t eius citius permutari in aliā q̄z ille t maxime cuz plus loquatur de apatum febribus sanguineis. Ad aliud dicenduz q sicut causon diminutionē t augmentū nō recipit sensibiliter eo q mā situata ē in locis vicinis cordi ita neqz synochus ꝓpter eius quātitatē virtutis aggrauatiuam t putredinis fumum plurimū cor continue pertentē intrīn vt diuersitas in ipo manifestetur minime Ad aliud dicendum q sanguis putrescēs t febrem generat sanguineam vt apparuit t alias. Nā putrescens pōt considerari tripliciter q: aut erit in principiante vel ꝓpe principium putredinis t sic febrē generabit sanguineam aut in medio putrefactionis t tunc cholericā faciet fm tn prius vt habitū t posterius vel in fine t ita febrem inducet quartanā. Ad aliud dicendū q ipsa cholera lz sit facilior ad motuz t maxime localē q̄z sanguis sui leuitate t calore nō tn ad motum alterationis puta ad putredinē. dictū eni q sanguis ē alkabilior alijs hu. cū putredo calido t humido cōficiatur q̄lis ē sang. nā. Sanguis ēt cum pmutetur in cholerā cursus febris accedit ad naturā Cū vo ea in melancholiā recedit ab eadē. Ad aliud dñdū q lz multū vitatis adducat tn qd falsitatis iclusit. Nō eni pp sanguinem tn expetit phlebothomia verū ēt pp alios interdū hn. abundātes cū sanguine vt. 8. appet de ige. tertioqz pma. Verūtn nō tāta i his q̄ritur eūo quāta cū solus aut ꝑcipue peccet sanguis Inducta aūt Ga. in oppositū iā apparuit qūo sint intelligēda. Aliā siquidē rōnē subsequentē cuz eius cōfirmatōe cōcedo. Conatur eni sanguinē ex ei⁹ aptitudine ad putredinē nimia tandē in cholerā posse cōuerti t in febrē tertianā posse trāsduci. Vl' dñdū q tria sunt gña febriū subdiuisarū per cōtinuā t interpolatā. vnde crisiū scdo Aria sunt gña febriū simpliciū quaz vnāqqz in duas ꝑs incidet dras: aut eni cōtinue vl' desinētes erunt. huiōi aūt subdiuisionem febriū sanguis cū sit cōtinua ois non recipit. Venas ēt possidēs maiores q̄re illis nō pōt tribus associari gñibus. Et ideo i eo nō dedit Ga. cognitōes febriū sanguis. Aut melius tentio ipius ibidē non erat vt ait multarū imanifestaz febriū itentōes mōstrare verū paucarū t manifestarū exercitatiōis gra. Intentōes vo febrium sanguinis erāt difficilis cognitionis valde. vnde febriū scdo: In reliqs erat vtiqz nulla deterior hac iuestigatio. Nō minus ēt id ad libros febriū interiorz ac typoz ptium scdo appens de crisi. Ad vltimū dñdū q quānis ꝓpositū conetur concludere tn posset calūniari vtcūqz. posito ēt q nō sit medicis scita apud quosdā sang. eductua scitur tn apō alios aut scīet dra. i44. Vel dicendum benignius q phlebotomia nō solū debet peccato quātitatis sz ēt peccato q̄litatis puta malicie sanguinis vel vtriqz

lz non ita propie velut quantitatis peccato: ḡrto pri
ma. Quod ēt satis innuitur ingenij nono: dria .175.

Differentia.90.

Quod febris sanguis cū alijs cō
ponat febri bus vī
q: pma ḡrti. Quare nō acqescitur opinio
ni eop q dicunt duas febres ptinuas: ñ ad
iuicem ꝓponi sicut due tertiane. Cū igit fe
bris sanguis sit febris ptinua ipa poterit alij saltē cō
tinue cōmisceri. Adhuc ꝓponunt febres q̄ sunt diuer
sorū generū: vt ethica ⁊ putrida q̄ incōponibiles eē
videnť. Igitur ꝓponunt pamplius q̄ sunt vn⁹ gñis
cū sint ꝑpinquores vt sanguinis putrida cū alia putri
da: q̄z putrida cuz ethica. Impli⁹ silr vī ō febrib⁹ ⁊
apatib⁹ cū fiāt ex eisdē cāis: sk.n. forme ip̄or silr. Sz
apa sāgui. ꝓponit cū alijs: vt cū cholico ⁊ ceter]: scdo
crisiū ⁊.14. de ige. Rursus si causat egritudinez seu
febrē: illud de cui⁹ nā minus ē hoc facē puta sanguis
q ponit a Ga. ⁊ Isaac familiaris ⁊ filius nāe multo
magis habebit causare illud qō ñ sic diligit a nā: hu
mor enī nō putrescit nisi a regimie destituat nāe febri
um ꝑmo ⁊ scdo. Itaq̄z ipo putrefacto ⁊ febrē faci en
te: alij q eo regebant hūores putrefiēt ⁊ febrē faciēt.
Itidē cholera minus putrescibilis sanguie: ꝓpatitur
secū alias febres. ḡ sanguis multo magis ꝓpatietur.
Itaq̄z febris sanguis cū reliqs ꝓponitur febribus.
Huiōi quoq̄z oppositū mōstratur: eo q̄ a nullo fere
auctor inuit febrē sanguinis cū alijs ꝓponi febrib⁹.
Adhuc talis ꝓpositio: aut erit ꝑm cōmixtionē qō eē
nō poterit: cū sāg. sicut tetigi tngat ⁊ magnescat sup
alios humores: ita ⁊ putredo eiꝰ ad se qō ē putredi
nis aut extranei tat] alioꝝ humoꝝ attrahet. Aut ꝑm
vicinitatē: cū nō ponit scdo de crisi ⁊.8. theor. nisi hi
duo modi. hic ūt ēt fore nō pōt quia ibidē ⁊ febrium
scdo non dī ꝓponi nisi quotidiana cuz tertiana aut
quartana vl aliter quocūq̄z mō ꝓponi adinuicē. Cū
igit non ponat febrē sanguinis cum alijs ꝓponi febri
bus: ⁊ sit ipm dare sufficientē. febris itaq̄z sanguinis
cū alijs nō ꝓponet. Propter ꝑmū vero sciendu
q̄ qd sit febris qdq̄z febris sanguinis ⁊ quota: q̄ situ
docuit antedictū. Cōpositio siquidē febriū enodetur
realiter ꝑmitus deide nosaliter. Quarto siquidē pri
ma ⁊ dria vtcūq̄z. 87. Cōpositio febriuz triplicit exi
stit: vna qdē in gñe remoto: ⁊ alia in ꝑpinquo: tertia
ūt in spē. In gñe siqdē remoto: ceu ethica ꝓponitur
cū putrida. In ꝑpinquo puta cū febres ex diuersis
hu. causate adinuicē ꝓponunt: vt quotidiana cuz ter
tiana vel cū ḡrtana. In spē quoq̄z sicut q̄ vna ēti
na ꝓponitur cū alia aut ḡrtana cū ḡrtana vel phl'ati
ca cū phl'atica. Et ꝓpositio quidē huiusmodi duoꝝ
modoꝝ vltimoꝝ lz maxime hoc sit in scdo: aut erit
ꝑm pmixtionē aut ꝑm vicinitatez seu affinitatē vt ta
ctū. Ga. ⁊ Hali. cū. Aui. Loco ūt ꝓpositōne ꝑm per
mixtionē cū due materie differentes febrē facientes
vna ꝓponunt aut multū vt phl'a cū cholera ⁊ melia.
Aut min⁹ vt vna spēs cholere cū alia vt citrina cum
vitellina vel phl'a dulce cū acetoso vel insipido: ⁊ h⁹i.
Et talis ꝓpositio aut erit intra vasa sicut in febribus
duabus ptinuis: aut ex velut i interpolatis. Cōposi
tio vo ꝑm vicinitatē ē cū due māe diuerse iuxta ꝑm
modū aut eedē ꝑm tertiū ꝓponunt extra vasa ⁊ extra
differentes febrē causantes: ita q̄ vna facit febrē cō
tinuā: altera vo interpolatā. Adhuc ⁊ huiōi febrium
modus ꝓpositionis ē tripler. Aut enī febris vna ē alij
cōmunicans aut subintrās aut coalternans. Cōmu
nicans dī cū due febres aut plures simul incipiunt.
Subintrans vo cū vna superuenit ante p̄cedentē se
parationē. Coalternans quoq̄z vt alia aduciat post
eradicationē p̄cedentis quarto ꝑma. Est aūt demuz
ꝑm Hali. attendere q̄ p̄dictarum ꝓpositionū quedā
noia habent. Alie vo noibus carent sicut ꝑme q̄ in ge
nere remoto velut ꝓpositio est ethice cū putrida ac
ēt in ꝑpinquoꝝ aliquo sicut phl'atica cū quartana.
et sic q̄ in specie ceu phl'atica cū phl'atica aut chole
rica cū cholerica. Secūdarū vo characterizant vlla
sicut emitritea febris appellata. Circa cuius quidez
nomē diuersificati sunt scribentes. Quidā enī rudio
res dixerunt febrem emitreteā cuius materia ē phl'a
intra putrefactū ⁊ extra. Quod ratōni oppugnat no
minis oino cum emitriteus mediam nominet tertia
naz. ab emis quod ē media ⁊ triteus tertianus quod
in p̄dicta phl'atica non seruatur. Agatinus ūt febriū
secundo vniuersas que extendunt tertianas vī emi
triteas notare: ita vt confiteat eiusdez gñis eē cuz ter
tiana emitritea. Et differentiā solaz in magnitudine
paroxismi habere. q̄ igitur rationē nominis nō ser
uat sicut ꝓtes fecerunt peccat. Et qm̄ huiusmodi q̄
sita magis sunt nominum q̄z rerum in eis inquit
Ga. dedignor imorari. Sunt ⁊ alij dicentes tripli
cem fore emitriteum minorem mediuz ⁊ maiorem: po
nentes minorē cū phl'a putrescit interius chol'a vo
extra medium aūt econtra minorē autē cum melan
cholia putrescit interius ⁊ cholera exteri⁹. iuxta illō
Paruus emitriteus in vasis phl'a recundit. Exteri⁹
cholerā medius cōtari⁹ illi. Pessimus humōi inest
maiori fel coquit extra. Alij vo in sermonibus Gari
poti ꝑmoti ⁊ Aurelij emitritei treo dicunt modos
medium. s. maiorem ⁊ minorē. Medius ē q̄ tertiane
ꝓiungitur. maior vero qualitate ⁊ minor quotidiane
Sunt ⁊ alij q̄ se modernos appellant cū his cōueni
entes in numero diuersificantes penitus in cōponen
di modo. ponunt enī minorē emitriteū cū chol'a ē in
tra vasa ⁊ phl'a extra medium vo econtra maiorem
quoq̄z cum cholera fit intus ⁊ melancholia ex. Qui
predictorum motiua tollere conantes moliuntur su
um dictum quibusdam probabilitatibus astruē. sed
q̄ has trahunt ex libris nō recte fortassis ascriptis
sapiētionibus ⁊ Ga. ⁊ qm̄ tale litigiū pot⁹ nomē q̄z
rē ꝓportat ip̄ñtiaz omittat. Illustrioreꝰ quoq̄z medi
coꝝ de qb⁹ extat Ga. Sera. ⁊ Hali. ⁊ vtcūq̄z. A. cum
Isaac videnť tm̄ duas spēs emitritei ponē purū. s.
seu certū ⁊ ñ purū. Vocāt ūt purū q̄ fact⁹ ē phl'ate it⁹
putrefacto: ⁊ cholera ex. Nō pur⁹ quoq̄z ꝑm Sera.
ēē. Secōm vo quosdā: dū phl'a pmāet ex ⁊ chol'a i
tra'aut ābe ex: vl vtreq̄z itra qō ē falsū ⁊ qō tm̄ ēt ē im
ꝑpus quāuis scdo ꝑ toleret crisiū. Emitrite⁹. n. ē se
bris ptinua ⁊ horrida. i. i q̄ ꝑm plurimā ptē porrimi
adsūt horores ex frigoꝝ ⁊ rigore cōmixti. Epidimia
rū ꝑmo. ꝑmū aūt nō reperit q̄m ambe sint ex māe nz
ꝑm cū sint itra febriū scdo. Ista siqdē ē ꝓpositio ꝑm
vicinitatē: i q̄ scdis crisiū: ⁊ febriū q̄drupliciter ponit
c ōpositio: vz cū cholera ⁊ phl'a ambe sunt intus aut
extra: seu cū cholera intus ⁊ phl'a extra: vl econtra.
Quod ⁊ tripliciter pōt in his duobus vltimis eue
nire modis: q⁹ aut cholera ⁊ phl'a sunt equales ⁊ ita
certus emitriteus: vel cholera superat phl'a ⁊ sic in-

certus. ¶ Cõponitur ẽt cholera cũ melancholia hiſ q̃t tuor modis ꝓpositionis cholere ac phl'atis: quorum duo nã habebũt emitriteꝫ triplicis ẽt ꝑter alios: febriũ ſcõo. Poteſt ⁊ melancholia ꝑtactis q̃ttuor modis phl'ati copulari: nullus tñ horꝝ emitriteꝫ cõſtituet cũ tertiana ſalté iportet mediã ꝓſurgẽte a cholera. Et ꝓpter hoc tacent ibidẽ. Sunt ⁊ alij oẽm febrẽ ꝓpoſitam emitriteũ appellantes: ipꝛopꝛie tñ ⁊ cõiue. Pꝛopꝛius aũt ⁊ verius tenenduꝫ eſt qõ direrunt iſti poſtremo. Et qꝛ talis ꝓcrutatio magiſ ẽ nominis q̃ꝫ rei ait. A. cũ Ga. q hoc nõ eſt de illis in ꝗbus ſit vehemens occupatio habẽda. ¶ Ꝓpter ſcõm vero ſciendũ q quidã ſuperficiales dixere febrẽ ſanguiniſ ex putrefactõe indifferẽter ꝓponi cũ aliis febribus ĩtra vaſa ſeu extra. Et movebant: qꝛ videbat illis q alij humores habẽrent humiditatẽ cũ ſanguine ſicut ⁊ alij putrefiunt iadinuicẽ: ⁊ poſſime qꝛ ſang. ẽ maxie paratus putrefactioni. Adhuc ſil'e putant ꝓtingẽ in febribus vt ⁊ in apãtibus ꝓtingit. ſed apãta ꝓponuntur vt ſanguineũ cum aliis. Que quidẽ poſitio ſatis erronea inarticulata: neq; eoꝝ valent vt apparebit ꝓſiter motiua. Fuerunt ⁊ alij ſil'r dicentes: addẽtes tñ febrem aliorum humorũ a febre ſanguinea occultari: Quod conant ex Iſaac in fine febrium cõfirmare. Sic ẽt dicentes cadunt vt ⁊ ꝓmi ⁊ peius forte ſapientes: qꝛ in dogma ſempiterne paſſionis icidũt. Adhuc non ẽ morbus aut febris qui ſenſibiliter non ledat opationes: cũ hoc ſit de ratione morbi ⁊ febris vnde Johãnit⁹. Quoq; ledit effecto. Et. A. impedit opationem ita vt retineat. ſicut eni pauca aqua mixta multo vino: non dꝫ dici aqua neq; mixtũ ex ambobus ſed vinũ: ⁊ dꝫ purum ẽt q modicã habeat mixtionem: pnoſticoꝝ ſcõo. ſil'iter ⁊ febres alie nõ erunt pmanentes vt dicũt ꝓſanguinea febre. Sunt ⁊ alij modernoꝝ ſcriptores: exprimentes febrẽ ſanguinis cõponi cum febre cholere tñ. Et cũ aliis nõ ita videntur adaptare. Et ponunt triplicẽ modũ ꝓpoſitiõis: ⁊ trinũ nomen: iuxta illud quod dꝫ. 14. de ige. In apãtibus mixtis ex cholera ⁊ ſanguie. putant eni vt alij ⁊ hi ſimile forte in febrib⁹ ⁊ apoſtematibus. Illoꝝ qdẽ exprimentes vlli hanc ꝓpõnẽ extra vaſa conungere: ⁊ dicentes q q̃ cholera equaliter miſcet cũ ſãguine dꝫ cauſon ſynochus: ⁊ ſynochuſ cauſon. Quãdo vero cholera ſuperat ſanguinẽ cauſonẽ ſynochidem: cum vo ſit ecõtra ſynochũ appellat cauſomidẽ. Quas ẽt nituntur ꝓpoſitiones p ſigna diſcernẽ. Horum ãt ſermo qꝛ non exponitur duplicẽ põt habere ĩtellectuꝫ: aut q iſta cõpoſito febris ſanguinis cuꝫ febre cholere fiat ex cholera ꝓcreãti cũ ſanguine: qõ puto eos intelligere: vel ex cholera ex ſanguine gẽrata per eius putrefactionẽ cum dictũ ſit ꝓius q ſanguis conuertitur cũ putreſcit in choleram. Primus vero ſtare non põt: ſicut tertio oſtendetur dicendoꝝ. Adhuc aut putredo cholere ꝓcedet: ⁊ ita ea maiorat ſup putrefactionẽ ſang. ⁊ cum ſang. putrefactus de ſe cõuertatur in cholerã: tunc maxime ꝓpter choleram fiet ẽt cõuerſio in cholerã. ſicq; febris cholere ⁊ non ſanguinis: vel ſanguis ꝓcedet ⁊ maiorat putredo ſup cholere putredinẽ: ⁊ tunc ſanguinis putredo totum ad ſe contraberet: qõ eſt cholere putrefactũ: ⁊ ꝓprie cuꝫ ſit cholera de facili motiua. Neq; ẽt equalis põt ſtare ſanguinis ⁊ cholere ꝓpoſitio: cũ ſãguis maxie ſuperet cholerã. Sunt ẽt humores ciuſſime pmutabiles. ¶ Ꝓpter tertiũ quidẽ ſciendum ꝓmo q nullus fere grecorum neq; arabũ exꝓſſit febrem ſanguinis cũ aliis copulari: ſic ẽt apparuit per eoꝝ ſermones de ꝓpoſitione febrium inductos: qõ inuitur febriũ ſcõo: ita febris q̃ in ſanguine conſiſtit ſimpliciorẽ his que in aliis ſunt hu. Subdit etiã dicens q non ſit poſſibile fieri putrefactionẽ ſanguis ꝑm quandã vnam patem ⁊ q̃ꝫ ꝑm aliam: ꝓteꝛq̃ꝫ ſi fleumon colligens detineat incipientem putrefieri humorẽ. A. tñ quarto ꝓma õ hoc quẽ ſito ſub fuga q̃ dam talẽ ꝓtulit ſermonẽ: Videl. Ga. q febris ſãguis non ꝓponatur cum reliquis febribus: qm̃ cũ putredo ẽ in ſanguine eſt cõis omniũ humoꝝ: ⁊ in hoc ẽ cõtradictio ꝗbuſdam intentionibus ſuis: in quo non ẽ neceſſe nos ꝓlongare ſermonẽ: qm̃ non iuuat cum eo medicus: cũ ipſe obſeruet q̃ ſunt ſenſus. hic aũté alias ſe. non ꝓcipit febribus ſanguinis pmiſceri: ꝛſi ille intellectus id fortaſſe percipit. Contradictio vo ea Ga. ẽ forte: que ſcõo febriũ ita feriatur: Si virtuſ fuerit ibecillis facta cã erit vt nõ ſupfluitates ſolum: ſed ſanguis ipe corrumpat putrefiat ⁊ febrem accendat. et tunc aliud quoddã puncipium efficietur ꝓdoꝝ paroxiſmoꝝ. ⁊ ſi ꝓdictus ſeruet calor: duplex erit ſpes febriũ adinuicẽ cõplicatarum. Et iſta quidẽ ꝓdictio apparebit in ſequenti ꝓpoſitoꝝ ex intentõe Ga. Iſaac. vo in fine febriũ. Quattuor febres iposſibile ẽ vt ꝓiungãt niſi cũ due fuerint vnius materici ⁊ due vni vbi gratia: ſicut ſi fuerit due febres õ cholꝛa ⁊ duo de phl'ate aut due õ phl'ate ⁊ tua de cholꝛa ⁊ ãta de mel'a. Sanguis aũt ſignificato ipoſſibile ẽ vt cũ aliarũ ſignis apparcat. Jo eni amplius ac abundãtius in toto corpore: q̃ꝫ oẽs humores alij. Qui ſi putreſcat ⁊ febrẽ generat: oẽs febres operit que cũ ea ſũ cõmixte: ꝓpter multitudinẽ ſue quantitatis ⁊ obſcurat earum ſignificatões. Fortes eni res debilẽ denigrant: ⁊ multũ paucũ: ⁊ apparet in ſole obtenebrante ignis ſplendorẽ. vnde aphoriſ. ſcõa: Duoꝝ doloꝝ ſimul factoꝝ maior minorẽ denigrat. A. manifeſtũ itaq; q ſanguis ceteros humores ſi cuꝫ eo fuerit mixti obſcurat. Sic igitur voluit q febris ſanguinis nõ ꝓponatur cum aliis febribus vt ſit febris apud medicũ dicenda cum nõ appareant eaꝝ ſignificationes neq; leſiones manifeſte quas hꝫ inducere. Ex hiſ de niq; deinceps oſtendit q febris p ſe ſanguis ex putrefactione non põt perdurãs cum aliis febribus cõponi: febris aũt accidẽs põt. Dico aũté febrẽ per ſe ſine apãte: per accidens vo que cã conſurgit apoſtematio. Inquio ẽt ex putredine: qm̃ febris ex ſãguinis inflãmatione nõ põt cum aliis febribus ea pmanẽte ꝓponi. vnde Iſaac: Neq; ſanguis ẽ cã alterius febris ꝛ caleſiat: neq; ipſe calefacit alios humores. Eius eni põ temperaméto é vicina. Proinde ſi calefit ⁊ putreſcit: nõ multũ a temperamento egreditur. Nõ aũté febris putrida ſanguinis per ſe aliis nõ ꝓponat febribus oſtenditur rõne: qm̃ aut cõponet febris ſanguinis cũ febre cholerica aut melancholica aut phl'atica: cũ non ſit dare plures febres humorũ. Et hec aut ĩtra venas aut extra. Non ĩtra qm̃ ſanguis põdominans caliditatem ⁊ aptitudinẽ ad putredinẽ humoꝝ omniũ aliorꝝ ad ſe contraheret. Quod firmatur: Qm̃ maior motus depellit minorẽ ⁊ occultat de ſenſu ⁊ ſenſato: de ſomno ⁊ vigilia: tertio ⁊ gnto õ aialium gẽratione. Motus aũt ſanguinis ⁊ quãtitaſ

est maior ímo maxim⁹. Adhuc de causa lōgitudinis ⁊ brevitatis vite vite: Maior ínor flāma cōburit a multa p accidēs sibi subito surripiēs pabulū seu alimentuz Similit ignis minor corrūpit a maiori: tertō ce. ⁊. m. ⁊ phl'. ṕma: Multū ignis ad se modicū trahit. Cū igit febris sanguinis sit vt maior flāma respectu aliarū: ⁊ ignis magn⁹ multus: ipa oēs alias cōburet ⁊ ad se trahet. Febris enī sanguinis sic alias hebetat ⁊ obtundit ꝑm Isaac: vt dolor maior minorē nō ꝑm eādē pte factus: cū virtus sensibilis tota ad vehemētiorez decurrat dolorē: ita ⁊ virt⁹ hic putrefactiua. Neqz ṕt ꝓponi cū febribus inꝑpolatis: nō quidē cū phl'ate ⁊ melia. tū qr huius materie nō sint parate ad putrefactionē cū sanguis putrescit. tū etiā qr calidū ⁊ hūdū putrefactiuū materiez ipārū oium ad id qō ē in sanguine putredinis ꝟbitur ⁊ ꝓcurrit. Nō aūt materia melie sit indispōsita oñdit qr in diuisionib⁹: O qz parū qdē ḡrtana accidit incipiēdo. vñ quarto ṕma: Quartana plurimū euenit in successiōe egritudinuz putridarū. ⁊ hec est illa quā intēdim⁹. Et alia eē nō potest cū sequat illa alioz humor putrefactionē. Si igit raro p se euenit in corpe quantūcūqz melico nū qz tūc eueniet i sanguineo i quo nata est fieri sanguis putredo. vñ nono de inge. Natura febriū sānguinis neutra in macro. s. quantū ad melicū: ⁊ frigido quātū ad phl'aticū amat ꝓsistere: qz plurimū aūt i multū sanguinē habentibus ⁊ multas carnes est ipōrum generatio. Simili quidē modo mōstrat: qp neqz phl'ati ea materia sit cū sanguine putrefieri apta: cū nō multiplicēt phl'a in corporibus in qb⁹ hoc euenit. Adhuc neqz ex parte cause putrefaciēs: cū talis causa tollatur: ꝓpter cām sanguinis putrefactiuā ad quā ꝟbitur causa aliaz materiez putrefactiua: imo būiditas ad putrefactionē ⁊ causa tollit putredinis a phl'ate: p sanguinē calefacientē ⁊ exiccantē materiā phl'aticam frigidā ⁊ humidā: ⁊ inopilatā reddētē: q erāt putredinis cause. Similiter id cōtingit in materia quartane marie: ꝑm alterā ei⁹ qualitatē puta frigiditatē. Subtiliat etiā eius grossicies caliditate effecta: ḡre febris sanguinis putrida cū febre phl'atis ⁊ melie nō ꝓuntur quocunqz modo et minus cum febre cholere. Ꝟba enī sui caliditati ſbtilitate ⁊ motus agilitate citissime in causas putrefaciētes sanguine deducit. Cuz enī ea de se sit mobilis ꝓuertibilis: puta qr in melancholiaz transducit. Multo utqz maiuſ cum habebit aliquid ebulliens attractiuuz: ut putrescētis sanguis feruorē. Si aūt febris fuerit p accidēs: vt que apatis tunc poterit febris sanguinis cū alijs ⁊ marie cū cholerica ꝓplicari. Et id fortassis est in quo dicit Auicē. Ga. sibi in quibusdā alijs intētionibus contradicere qō dupl⁹ euenire potest. Aut māifestius ceu cū duo fuerint apata. vnū ex cholera i stōacho aut diaphlegmate: aliud ex sanguine in epate vl' pulmone. Cū igitur harū due putrefiant materie: duo ꝓsurgāt vapores putridi simul cor petētes. hoc enī ꝓtingere optime pōt cū formar ⁊ origo vtriuscunqz pmaneat ab alia separata: lz in ꝓcessu fiat cōiuncto aliq. Aut imanite sinus ceu cū aliquid apatum ex cholera cōponitur et sanguie eqliter marie. Sicut enī materie sunt cōpositē. i. a ⁊ sumi putridi erūt cōpositi. verūtamē non erit ita discretio vt in ꝑdicta. Et ideo forsan qs nō immerito febrē vnā ponet ꝓpositā: ⁊ non duas. Et que ita sunt febres ex apatibus compositē: ⁊ ꝑcipue māifeste permanēt satis diu. Id aūt nō parū oñditur ex crisium scōo ita: Quādoqz accidit apostema in duobus mēbris diuersis sicut splene ⁊ epate et facit vnūqōqz accidere febrē: que est alia a febre quā aliud aduenire facit. Et qñqz accidit in mēbro vno apa ꝓpositz vt ex sanguine: cuius apa dicit phleumō: ⁊ ex cholera qō dicitur erisipilla. Et subdit post pauca: Febres que accidit ex apate sanguinis quod est i aliquo mēbroꝝ quodcūqz sit mēbrū est ꝑter febrē q̄ accidit ex apate existēte in eo ex cholera. vñ scōo febriū ceu tactū nō est possibile fieri putrefactionē ꝑm quandam vnā partē: quādoqz vero ꝑz aliā ꝑterqz si phleumo nē colligens detineat incipientē putrefieri humorem si aūt est putrefactio ꝑm vnā partē ⁊ alterā: sicut diuersa erit ⁊ loco ⁊ materia: ita ⁊ febris. Ꝓpter quod poterit febris sanguinis cū alia febriū esse ita permanēo cōpositio. ¶ Ꝓpter quartū quidē ad primū dicendū qp lz inuenantur due simul cōponi continue. nō tn ꝓpter hoc concludit qp altera illaruz sit febris sanguinea: cū oñsum sit ipam nō posse suo modo febribus alijs cōponi. quod innuit. A. quādo pōsuit duas continuas copulari ingens: Deide currunt indicia vehemētie ⁊ interpolationis. Id aūt nō euenit in febre p se sanguinea cū ea sit vere ꝓtinua. Ad aliud dōm qp lz cōponātur febres diuersoꝝ generū nō tn ꝓpter hoc quedā ꝓpinquotū: eo qp febres remotorū generū sunt in diuersis valde ſbstantijs nō ita se impedientes: sicut febres que sunt in ſbstātijs ꝓpinquis: velut ignes ꝓpinqui magis se ipediunt ⁊ corrūpunt: ⁊ maxime cū sint dispares in quātitate ḡz distātes. Febris aūt sanguinis ipedit febres alias vt ōclaratū est oēs. Ad aliud dōm: qp nō est sile oio de febribus ⁊ apostemanibus: quia in apostemanb⁹ minere putredinis sunt magis pmanētes distincte: ḡz in febribus. Cocessum est etiā qp febris apostematis sanguinei potest cū alijs cōponi. Ad aliud dōm: qp lz sanguis sit minus putrescibilis ratiōe filiatiōis ⁊ dilectiōis nature: tn rōne sue ꝓpleriōis calide ⁊ humide parat⁹ est putrefieri magis. Cui⁹ qdē putrefactio vt oñsum ad se putredinis aptitudinē oium aliorum humorū ꝓuertit: ⁊ actū etiā effectiuū. Ad aliud dōm qp lz cholera ratiōe q̄litatis nō sit adeo putrescibilis vt sanguis: ratiōe tn odij qō ad ipam habet natura putrescibilis est magis. sanguis enī p oppositz dilectus est ⁊ amic⁹. Adhuc cholera nō ē tāte quātitatis qp ipa ad se oēs ꝟbat būores: ⁊ occultet velut sāguis.

¶ Differentia. 91.

Quod ex cholera prasfina. ⁊ erug'osa se. cāenk vī p Auenzoar et Auer. 3. 4. ⁊. 7. coll3. Adhuc aphoris. gnta: aphoris. ṕmo i cōmto. ⁊. 12. de ige. Quidā inuēis cuomuit humorē eruginosū intrn vt melā⁹ foret ipm dicē certissimā eruginē qz eruginosū. oifariā enī vere assil'abantur erugini eris. vñ spasm⁹ secut⁹ est. sed erugie purgata cessauit febris: ⁊ a spasmo statī euasit. Ex erugine nostra siqdē deteriore cholera accidit febris. Rursus melia innaturalis facta ex adustione melie sībilis q̄ ebulit ⁊ fermētat terrā vt acetū iducit egritudies puta cācrū herpetē ⁊ tales. 14. terapētice. Igit h⁹i cholere cū nō videāt sic seue: aut terrā videl3 fermentantes febrē inducēt: ⁊ ꝑcipue qr febris est egritudo hominis⁹ appriata. 7. histoziarū. Palu: būor non

putrescit: primo & secõ febriũ: nisi a regimĩe derelinquatur nature. bi vero duo vidẽt oio ab ipa ỗrelicti cũ sint utrũ deprauati: & nature reddãtur velut venenũ oppositũ humane. Eti: humores gñati i venis fumus põt cor petere & febrẽ ducere. Sz cholera praesina ꝓnosticor scõo gñatur i venis: & oñsuz posse putrescere. poterit igit sine putrefactiõe ad ipz tẽdere. Amplius he cũ sint calide & sicce ꝓportiõez habẽt cũ febre. Sed eor q̃ habẽt ꝓportiõez & symbolũ: facilior est trãsitus: scõo gñatiõis & cor. & primo scõa doctrina. 3. cap. 3. In gñe ꝓportiõabili facilior ẽ trãsmutatio. Et fulcit: qõ corpus hũanũ calesit causa cholerici hu. praestini: primo prima. qõ marie cuẽet cuz putrescet. Rursus: Que a tota spẽ natuf ỗriant humane vt scorpiõis & taliũ virꝰ ppessimi febres inducũt Nõ igit ppter istarũ cholerarũ maliciã: cũ nõ sit tãta vt humõi venenor cessabũt a febrio inductõe. Iti dẽ primo pnosticorũ: Si fuerit in corpe g̃ antrax vel carbũculꝰ: & exiccatus colorẽ prulerit viridẽ cicrinũ vel liuidũ tẽ. Color aũt viridis & liuidꝰ his attestãt choler}. Et qbus ꝛcludit ex humõi choler} morbuz seu febrez causari. Huꝰ quoq; oppositũ exꝑssiꝰ sen sit Ysaac febriũ. 5. Adhuc nullũ iuenio ꝑter duos añ dictos: q nedũ febres imo egritudies exꝑmũt minime ex hmõi sic prauis hu. causari. Amplius: Quod marie infestũ ꝓtinue educit: & imanẽs febrẽ nõ gñat qz ipius est in tpe gñatio. humõi vero cholere sunt he. vñ & videmꝰ potissimalit vomitu expelli. Propter qõ cholera prasina & eruginosa nõ inducẽt febrem.

Propẽ primũ quidẽ distinguẽdũ in cholera ꝑmutus: et deiceps locꝰ gñatiõis videat & situs. Propter hui⁹ ꝑmũ sciendũ q cholerã tribꝰ iuenio suscipi modis. Aliqñ nãq; cõiter ꝑ omni hũore iuxta illũ. 7. aphorisi. Si febrẽ nõ a cholera habeat tẽ. qm̃ hec febris nõ ẽ hũor: alis sed ephimera in spiritibꝰ fundata vñ scõo re. a. hu. crudi de gñe cholerũ attrahũt. Accipit & ppẽ ꝑ cholera dicta rubea & mellea ãre primo prima: Que cholere phlat} tẽ. Suscipit & mag} stricte ꝑ humore amaro. vñ ãrto re. a. Cũ dicat q̃ simplici cholerã: manifestũ qm̃ amara. Et tertio aialiuz: Cõsuetudo est medicorũ cholerã simplr noiare: sine ea q̃ sm cholerã appositõe. Est aũt hec cholera humor calidus & siccus. Cuiꝰ spẽs ab oibus poribꝰ sũt posite. 5. solũ. Est nãq; vna nãlis: q ẽ spuma sanguinis: cuius color est ru. clarus lenis acuta. Que & rubea dicit clara & rubea & flaua: & indũ citrina. Est et alia ꝺnaturalio q̃druplex eno. vna ipius dicit cholera citria siue crocea. Et pallida que ex ꝓmixtiõe cholẽ nãlis ꝑdicte & phlegmate coagulato vl grosso. Ga. de cholera nigra: Que in vasis vel epate etiã simplr apõ hũe & Haly. gñatur: sm vero A. cũ adiectõe mag}. inuenit tamen scõo nãliũ cholera adusta vitellia noiari. Et ex naturali & hmõi ꝓmixtione alias vniuersas fieri. In quo Ga. ꝑsert aljo collz tertio dictibus: cholerã vitellinã minus calidã nãli. Sed inde cholera nigra vt dictũ: & id tanget cũ reliqs siue ecõtra ꝓcidit Ga. vñ ꝑ nosticorũ scõo: Flauã qppe inidũ videre grossam et diligent flauã euomitã & deorsuz ꝓcedentẽ: quã siqui dẽ vitellinã appellant aliqui: multotiẽs ãt hũidiorem minusq; flauã: que ꝑprius citrina noiatur: ꝑ totũ sui ipius mixtũ habẽs phlaticũ humorẽ sbtilẽ aut aquosum qõ supfluũ. Alimentorũ aũt ꝑmo: Cholere hec qdẽ tanta: hec aũt ocra. i. vitellina. Et sm mag} & minus vtrãq; multiplicitate obtinẽt: vt alias choleras ꝑtermittã quẽ apparẽt in corporibus i infirmis. Interiorũ vero qnto: Vomitat cholerã purã. q. vitellus oui. postea vero qñq; viridis oñdunt. Sic igit alia videt ab adusta. Potest tñ ad Auer. rãderi: q̃ cholera vitellina lz dicat adusta a Ga. nõ tñ adustiõe tãta sm quã hu. incinerant nigre facti: sed talis est potiꝰ dicẽda supassatio quedã & cõterminano. lz eni calor fortis adustioué induceret: materia tñ resistit frigiditate phlatica iuxta illõ. pnosticorũ scõi: Cõtinẽt} spũ & bũ viscosuz rotundũ a phlate accidẽ adusto. Et ideo remanet bũida viscosa: adustiõe etiã in ea ꝓcessa. ꝑpter hoc nõ habet de lz Auer. alios mordẽ. Neq; silr q: intẽsior est in colore citrina. igit est calidior ea. Sõm etiã nõ valẽ: q: color nõ daf solũ q̃litati: sed ad hoc ẽt opatur sba rara vel dẽsa. Nã sba sbtil minus colorẽ intẽdit: grossior aũt magis vt cholera flaua oñdit sanguis citrina & vitellia. Inuenif & alia spẽs cholere dicta prasfina'idest porralis: colorẽ nãq; foliorꝝ refert porri & ex ipo etiã gñatur. Est et alia ꝑpter silitudinẽ quã habet ad colorẽ eruginis eris. eruginosa dicta seu zinaria: et qz etiã silem vt acutã & corrosiuã habet q̃litatẽ. Vrit eni in modũ veneni cũ ex nimia nascat adustiõe. Et corrũpũt he due formã specificã colorio nãlis: sicẽ & venenũ. Sunt nãq; de gñe venenor collz tertio cũ aljs ceter} quarũ ozi go mag} existit a stomacho. Haly. vero addit vnũ in naturalẽ modũ habentẽ. s. colorẽ indici: que sigdem est expositio eius qõ dixerat prasfina. Vel fortassis ꝓsurgit ꝑ modũ adustiõis sanguinis ut apparebit per. A. consequens. Ipse nãq; tanq; medicine sufficientior ꝓpilator: septẽ ponit cholere innãlis species Nõ eni exꝑssit famosas solũ verũ & infamosas. Cholera nãq; innaturalis'efficit aut qz sibi ꝓmiscet res ex nea: vel qz in sciam causam aggrat innaturalitatis. Et ꝑma quidẽ duplex existit. Nã alia est nota famosa. qõ duplicit etiã aduẽit. qz qõ ei adiũgit: vl ẽ phlatenue & sic est citrina: aut grossum: & ita vitellia: vt dictũ a Ga. extat antea. Quedã vero minꝰ cognita & famosa ẽ cholera: que dicit adusta: que etiã dupliciter ꝓsurgit. Aut eni cholera rubea in sciꝑa cõburitur ita q̃ sbtile & cineritiũ remaneãt simul iũcta: vel vt cholera nigra ab extrinseco cholere occurrat nãli & sibi admiscet: que minꝰ est mala ꝑdicta: quã interdũ eua cuari ꝓtingit. Que vo ex se corrũpit: ipa etiã duplex inuenit. nã vna hmõi mag} gñatur ab epate. que est sbtile ex adustione sanguis gñatuz: cuiꝰ grossũ cholera extat nigra. Altera vero gñatõné plus accipit a stomacho. Que iterũ in prasfinã sẽpatur & viridẽ vt eris erugo vt oñsium antea. De quidẽ tñ odiose sint oẽs nature: ita q̃ etiã nãlis ppter hoc fuit sm Ysaac in libro vniuersaliũ dictarũ in kisti a natura locata: extentq; calide & sicce: sm tñ mag} & minꝰ. Nam deterior & calidior ceter} est eruginosa: deiñ prasfina demũq; ex adustiõe sui ipius facta: postea facta ex sbtilis adustiõe qõ erat in sanguie: deinde calidior lz nõ deterior: nãlis rubea clara: postea deterior & calidior ex ꝓmixtiõe facta mlie: demũ citrina: vltio quo qz vitellina minꝰ calida ceter}: lz in malicia sit vt excedẽs: & excessum se habẽs ad citrinã: ratiõe extẽsionis

ꝛ intenſionis diuerſificata. ¶ Propter ſcm huius ſciendū: q locus ꝛ modus generatōis prassine ꝛ eruginoſe multiplex inuenitur aſſignatus. Ga. eni ſecūdo pnosticorū ponit prassinā generari in ſtomacho ꝛ fortaſſe in venis. Plurimi vero dicūt quaſi illi cōſentiētes prasinā ꝛ eruginoſam magis a ſtomacho. Cuius quidē ſeries greca. Quēadmodū fit in corpore ſm naturā ſe habente cholera flaua: ita ꝛ porralis altera contra naturā. Et videt ipa multotiens in ventre generata aliquorū idigeſtione ciborū aut cholex quales ſunt ſicle cepe ac caules. Apparet aūt aliquādo ſine hoc tale quid generari morbi ratione in vēis ꝛ reumatizare vel in ſuperioꝛē ventrē aut inferiorem caliditatis in corpore contra naturā oſtenſiua. Et ad huc ibidem in antea. Flauus ſiquidē humor reſoluta ipſius ſeroſa humiditate ꝛ commixta viridis apparet virus vero cholera videlz eruginoſa. In ſecūdo vero complexionū ponit choleram prassinam ſimpliciter in ventre genetari inquiens: q quibus in vētre calidior extat complexio: cholerica generatur ſuperfluitas: ſimilis prassio viſa. Rubea vero aut pallida eſt omnino in quibus ex epate exiſtit ꝛ citiſſime digerentibus. Quibus aūt hec ſimilis prassio generatur hos oportet comediſſe nō panem aut carnē porcinā aut quid his ſimile ſed calidus aliquod horū. ꝛ ſoluz in male digerentibus generatur in ventre. In de nigra vero cholera vt tactū aliqualiter: ſicut mixta ſbtilis humiditatis flaua cholera ſm colorem quidem pallidior fit: ꝛ conſiſtentia humidior: ita quando hec peramplius euaporauerit: crudorū quorum ꝑpinqtate ſimilatur: ꝛ ꝑpter hoc vitellina. Ipſa qppe cholera ſiue pallida ſiue flaua ſiue vitellina videatur: in vaſis generationē habet. Scōm vero ventrez prassina quedam generatur cholera. hanc autē talis appellant a colore prassinorū cognominantes: ſeu ꝛ virulentam a viru. ſ. eruginoſam. Iſaac quoq; quinto ſe brium: ꝛ in dietis vniuerſalibus vult omnes ꝓter naturalē ꝛ claram rubeam in ſtomacho generari inquiens: Naturalis ruffa habitat in felle: ꝛ virtus eius i epate: non naturalis eſt in ſtomacho. eſt tamē diuerſe vitellina crocea prassina ꝛ eruginoſa. Quarū cauſa quia naturalis cholera ad ſtomachū veniens: miſcetur cū hu. in ſtomacho exiſtentibus. Nō ſi fuerint laudabiles ꝛ temperati ex cibo generatu contemperato: cholera ruffa in choleram mutatur croceam naturali vicinantez. Nō ſi humores quibus cholera permiſcetur frigiditati attinēāt ꝛ humiditati: cholera in vitellinam conuertitur. Si autē humores inuenerit i ſtomacho calidos ꝛ acutos: vt ex pipere ſynapi porris alleis ꝛ ſimilibus generatos calor augmentat colore: ꝛ prassij redditur coloris. Nō ſi iſta cholera in ſuo permāſerit acumine ꝛ calefecerit eaz calor extraneus: ſicut calor temporis aut aliarū rerum intenditur fitq; eruginoſa. Nō autez vitellina ꝛ citrina: vt aſſerit contra alios in epate ponentes in ſtomacho generari: veritatē non videtur habere: quoniam non poſt modicū ſubdit: Si materia febris fuerit ꝥa cholera. i. ruffa: generatur couſon: ſi crocea fit tertiana: ſi vero vitellina naſcitur emitriteus. Cū igit materia exiſtens in venis febrē inducat continuā: ꝛ non q extra: tunc nullā contingeret eſſe febrē ex cholera cōtinuam: preter fortaſſis cauſonē. Dico autē fortaſſis quia etiā cholerā ruffam videtur ſolū in kiſti locare

Neq; emitriteus fozet vnq; nō certus: ſeu nō ver apud ipm conſurgens ex putrefactione cholere ītra venas: ꝛ phīatis extra. Neq; choleras has intelligē dum genetari in ſtomacho .i. in eius venis: verum i ipſius ſpaciositate. Et ideo forſan dicit croceam inēdum in epate generari: cum ſanguis ſit humidor q; decet. Auer. autē concidit cum ipſo quantū ad generationē prassine ꝛ eruginoſe quoquo modo. Inquit enī vniuerſaliter q cauſa generationis illarum eſt: quando cholera egreditur a ſua natura in calidita te ꝛ ſiccitate: propter ſparſionē illius ad ſtomachum ꝛ miſcetur tunc cum alijs humoribus ꝛ proprie cum melancholia: ꝛ tbi recipit aliquā ſpeciem putrefactōnis: ꝛ peruenit ad talem complexionē: ꝛ in hoc diuerſificatur a ceteris. Ponit enim forte has per modū putrefactionis: ꝛ non aduſtionis vt ceteri cauſari. Neq; etiam ſic ſentiunt cholerā in ſtomacho melancholie permiſceri: ſed phlegmati tantū cuz mag; ipz non ſic autē inhabitet melancholia. Auicē. vero cuz eo q; ipas ponat magis a ſtomacho generari modū dat quomodo generentur in ipſo dicens: ſibi videri prassinam ex vitellina generari cū aduritur. Ex epate nanq; vitellina que etiam ſm eū ab illo dicta magis generari in ſtomachū concurrit. Prassina nanq; cū aduritur in eam introducitur nigredo. q; cuz citrinitate iuncta: viriditatē cauſat nigredini attinentem. calor enim in humidum agens nigredinem iducit: vt apparet in lignis: ꝛ ideo aduſta omnia fiunt nigra: vt ligna carbones extincto igne. Ar[.de colorib' dicit demū ſibi videri ziniariam ſeu eruginoſam ex prassina generari: cum aduritur intantuz vt eius excipiatur humiditas: vt ꝛ ſui ſiccitate ad albedinē redire incipiat. Calor enim agens in ſiccum dealbat. vt i carbone oſtenditur. Verum circa predicta multipliciter contingit dubitare. primo quia cholera quecunq; non videtur ex epate ad ſtomachū occurrere: cuz paucis porus felleus ad ſtomachū extendatur diuiſus: ſed continuus magis petat inteſtinum duodenū complexionum: re. a. ſcōis ꝛ tertio. 15. Sic igit tales cholere non poterunt ni rarius generari. Bōm dupliciter primo quidē quia ſicut rarius porus ad ſtomachum mittitur felleus: ita ꝛ he cholere prassina ꝛ eruginoſa in paucioribus adhuc generantur magis vel ſz non ſit purus ad ſtomachū: eſt tamen pur' ſm per ad duodenū continuatus: parum ſub pileron vētris ſituatu ſita q; cholera perueniens illuc rapit ſurſum ad ſtomachum: ſi fuerit debilis ſuperfluitatum receptiuus: aut indigente tempore attractionis virtute. Ampli' dubitatum quoniam conceſſum ē choleram quandoq; ventrē intrare ut videtur etiaz velle Raſis in diuiſionibus dicens q; vel habet tria oſtia: oſtium ſcilz adherens epati: ꝛ oſtium adherēs ad inteſtina: ꝛ oſtium ad ſtomachum. Intelligendum quidē q; non tria incipientia kiſti: ſed duo tantum. ſed ut tactū ſunt tria quoad extranea i que terminant. Nam alterum puta deſcendens diuidit in duas partes: quarum maior continuatur in teſtinis ad que choleram tranſmittit: altera ut minor cōtingitur ſtomacho: ꝛ per eam in eius cōcauū cholerā mandat: tertio thorice. In primo vero eiuſdem partē cholore mittit ad ſtomachum: quo per illaz fit ciborum digeſtio. Almanſor etiaz ꝛ Auer. dicūt cholerā in ſtomachi fundū tranſmitti. vnde tertio. 15.

Et habet orificium ⁊ meatū ad partes stomachi. Cō currit igitur in ipsum. ¶ In oppositū quinto eni de iuuamentis particularū. Nō fuit cursus cholere ad purgendum in stomachū ad purgandū illud qō in eo generatur ex phlegmate: propter illud qō timeba tur de nocumento quod accidit stomacho ex tali cho lera festinaretur eni exitus cibi a stomacho anteq̄z di gereret: cum indigeat permanentia in stomacho lon ga: donec paulatim digeratur. vnde ḡrta primi: Sto mach⁹ non habet qō ipm mundet: sicut intestina cho leram rubeam. Dōm aliquos voluisse choleram nō ire ad stomachum: quia non vadit ad fundum eius. Nō tamen est contra pcinductoꝝ aliquos. sed va dit inquiunt ad os stomachi deorsum: vt confortet ex pulsiuā. non eniz intrat substantiam stomachi: nisi plus mandetur. Aut inquiunt q̄ he in grossa obtun ditur humiditate stomachi phlegmatica: caloꝝz ip sius inde acuitur. Aut dōm sicut tactum prius: q̄ in in pluribus hominū ⁊ maxime naturaliter se haben tium: cholera non transducitur per pouum felleuz in ventrem: sed in intestina solum ad quos hic se tran stulit. Ga. Interdum autē ⁊ in his qui minus natu raleo extant: vt calidioꝝes epate. Natura porꝝz etiā produrit mittentē choleram in ventreꝝ: vt euomeret quandoq̄z. Neq̄z hunc amplius ledit: quia ut mitꝝ bi caliditate attractiua epatis ⁊ frigidū ipsum habēt ne transiens per intestina exoriet. In plurimis eniz vnus est tantū a felle porus tendens in intestina. In terdū vero cum hoc in stomachum alter diffunditur Et his ut ad multū est minor reliquo: rarissime autē econtra: vt in saulo sacerdote apparens complexio num ⁊ re. a. scōia. Vel sicut transtuli er greco dicēdū q̄ pars modica cholere occurrit in ventrē: ⁊ non est q̄ non transeat omnino in illū. Cuius est series ista: Manifestū q̄ cholera plurima in ventrē confluente ſm aliquā dispositionē non contingit in ipso manere cibaria. Doꝛso eni a humoꝛ acredine veratur ⁊ sti mulatur valde ab eo: velociꝝ contentoꝝū effici excre tionem. Si autem in ventris pertenerit orificiuz: vt sensibilissimū existens dolent ab ipso vehemēt mor si ⁊ nauseant ac euomunt. Rursus: horum gratia be sitatur: quoniam videtur q̄ subtilioꝛ pars cholere p transeat cum sanguine: ea que vadit ad kistim: quo niam illa descendit multa: ⁊ ad multū in intestina in ferius entia. quod autē tale grossius ⁊ grauius. Eti: citrinum cholericū qō ostenditur cholere in spuma sanguinis phlebotomia est subtilius visum cholera expressa de chisti. Adhuc cholera vadit cum sangui ne propter eū subtiliare: facereq̄z tandeꝝ penetrare. hec autē perfecti⁹ cholera operabitur subtilis gros sioꝛi. Subtilioꝛ ergo vadens cū sanguine ea que ad kistim transmittitur. ¶ In oppositum. primo eniz theorice: Quod in cholera subtili⁹ est acutius ⁊ cla rius: trahit ad se fel. Quod autem minus est acutuz et clarum. natura cum sanguinē ad omnia mittit cor poris membꝛa. vnde primo prima: Quod autem de ea colatum est ad kistim transmittitur fellis. Id autem subtilius. Palin ꝑz Isaac: Ideo natura cho leram incarceraui⁹ in kistim ne sui effrenitate partes ledceret e ocurrens. Sed hoc ꝓprie inest subtiliozi quia sit amarioꝛ cuiz acuitate quadā ⁊ penetrabilita te ac mordacioꝛ. Minus aūt subtilis in his remissa: non tantum distat a sanguine ⁊ partibus. Econuer so autē de humoꝛe accidit nigro: quoniā quidē ip⁹ subtile cū sanguine permeat. Grossius autē splen in se attractione deducit: theorice primo cuiz naturaliū secundo. Dōm q̄ vadens ad kistim est subtilioꝛ reli qua cum sanguine eunti: vt indicatur naturalium se cundo ita. Indiget autē sanguis nō minume: ⁊ tanto humoꝛe qui nondū vltime factus est ignis. Innuitur igitur duplex cholera ignita: ⁊ ita subtilioꝛ ⁊ min⁹ sb tilis qua indiget sanguis. ¶ Per oppositū autē me lancholia vadens cuiz sanguine minus grossa est ea que tendit ad splenē: Subtile nāq̄z ac grossum excef sum importat. Nō autē cum sanguine vadit: opus sit temperamento attestari. Ad primū igitur dōm q̄ cholera ad intestina non descendit sponte: verum magis regitiua ipellente virtute: sicut ⁊ melancholia sursum primo prima. Ad aliud dōm q̄ ista non ē ve ra substantia cholere: que apparet in spuma illa su pernatante: sed aliquid generatū ex euaporatōe seu potius ex ipsius effumatione. qō ostendit successus cholere ex venis euacuate. Ad aliud dōm q̄ sanguis non eget tanta subtilitate: quin cholera minus subti lioꝛ hunc valeat attentare: cū eo q̄ nō nocet ut reliq̄ membꝛa etiam sint grossa in qua ordinant ⁊ meat⁹ sufficientes. Adhuc dubitatur: quoniā non videtur has choleras posse in stomacho generari: sed i epa te cum sint hu. Nam stomachus ordinat ad digestō nem alimentorū: ⁊ conuersionē eoꝝ in chiluz. E par aūt ad conuersionē chili in chimū. vnde tertio collz: Nō geneat naturale: generat ⁊ ñ naturale cū co:rū pitur eius complexio. Cū igitur stomachus non ha beat generare humorē naturalē: neq̄z innaturalē ge nerabit. Rursus: he cholere cum sint calidissime ab agente calidissimo generabunt. Tale vero nō est sto machus: cū sit frigidus ⁊ siccus natura. nerosū est eni nō parū ipius esse ⁊ exāgue. E par quoq̄z calidū ⁊ sanguineū ⁊ membrū quantū habet de sanguie: tā tum ⁊ caloꝛis obtinet: primo complexionū: ⁊ scōo ap parens de partib⁹. In epate ergo generabunt: ⁊ nō in stamacho: qō nullus dixit. Dōm est ipas i stoma cho ⁊ non in epate generari: quia sui acuitate ⁊ mali gnitate substantiam tenerrimā corꝛumpēt epatis: qō natura nō finit. Adhuc humiditas ei⁹ est multa. Est nāq̄z fons humiditatis ſm Haly. vnde phibet earū generationē cū sint ficcissime: ⁊ vnūquodq̄z in loco eius generatur cognato. Ad primū igitur inductoꝛ dōm q̄ generatio duplex existit. quedā est vera vniuoca: ⁊ sic stomachus massam gignit ptisanariā: et epar humoꝛes. Est ⁊ altera impꝛopria equiuoca: et hac cholere he duo possent dici in stomacho genera ri. Uniuoca quidē dicit generatio: quoniā hoc totum transmutatur in hoc totū: primo ō ge. ⁊ coꝛ. ita q̄ nō solū fit transmutatio in accidentibus: sed etiā in sub stantia. Nō enim permanēs est substantia in essētia ⁊ accidentibus solum transmutata. Equiuoca quidē per oppositū dicitur generatio: puta q̄ in stomacho huiusmodi generent cholere: quia viriditatē in ipso acquirunt ex acruminū esu: aut cholera ab epate ad stomachum veniens alijs formis induitur accidēta libus: ut cholere: grossocie: duricie: ⁊ huiusmōi. ⁊ sic fortassis intelligunt dicentes eas magis a stomacho generari: quia formā talē in stomacho acgrunt: licz materiā receperint ex epate permanētē in substanna sed passionibus trāsmutatā. Et in hoc ꝓcidūt modi

ꝛ loci etiã generationis earũ predicti: ꝛ si videant forte superficietenus diuersi. Aut dom ꝙ magis siũt a stomacho: ꝛ ppie prassina plus qm dictũ ẽ ꝑ Ga. aliquãdo ipam generari in venis ppter aliquã egritudinẽ: ꝛ effundi demũ ad stomachũ. Ad scom dicẽdũ ꝙ caliditas duplicit ẽ insita naliter ꝛ acquisita. prima quidẽ calidius est epar. Est nãq nã calidũ ꝛ hũidũ sc̃a vero stomachus ls sibi indita frigidus-ꝛ siccus sit magis. Multa enĩ ꝯcurrũt ad ipm calefaciendũ tertio nãliũ: ꝛ pmo pma. Cor quidẽ superꝰ mediante diaphrate ab ipo calefacto adorti ꝑ dorsum pcurrens posterius ꝛ musculi eius. Anteriꝰ quidẽ omẽtũ adipinũ cũ musculis. A dextra vero epar cũ felle. A sinistra quoq splenẽ ppter sanguinẽ venalẽ ꝛ artarialẽ magis in ipo contentũ. hec omĩa circa stomachũ intensam aduentitiã ꝙgregat caliditatẽ. vñ ꝛ humores pot generare sic extraneos ꝛ adustos. Epar autẽ sua caliditate inata: ꝛ hũiditate repugnat gñatõi hmõi hũorũ: gñat tamẽ eoꝝ materiã: cholerã puta vitellinã aut aliã. Jtidẽ dubitat: qñ cũ ſm Ga. dicũ sit cholerã potalẽ aliqñ gñari in venis: poterit ꝛ in epate siliter gñari: qñ in ipo sunt vene in quibus humor capit: ꝛ nõ in substãtia ipiꝰ. Sepe nãq Ga. digestionẽ venarum vocat eã que epat̃ ita ꝙ nõ deficiet taliũ cholerarũ generatio i ipo ut dicebat: ppẽ qõ id tenellũ corrũperent sui malicia. Dom ꝙ i epate ut apparet nõ ꝙtingit ꝑdictas choleras gñari. In venis aũt pot ppter caliditatẽ egritudinũ quarundã adurentiũ. Neq est silẽ de venis que sunt in epatis corpe: ꝛ que ab ipo plongate. Rã tele venarũ existẽtiũ in eo sunt tenuiores telis aliarũ venarũ ennũ ito to corpe quarto de iuuamẽto: ut pfectior fiat ab epate digestio. Rã quanto cibus fuerit ꝓpinqor substãtie epatis carnose: tanto velocioris reddet alterationis ꝛ melꝰ sanguinis suscipiẽs spẽm. Cũ aũt plogatur ab epate venarũ tunice ingrossant ꝛ fortificãt. vñ A. gnta pticula de aia Nõ est illicitũ virtutes fortiores ꝛ validiores fieri extra sua pncipia: eo ꝙ sonantur materias ꝑ quas siũt hmõi: sicut euidenꝫ apparꝫ in neruorũ origine: ꝛ in pcessu demũ eor. ¶ Propter scom vero sciendũ ꝙ a nullis iuuenio adhuc diligenẽ inquirẽs: qui ex ꝑdictis duabꝰ choleris egritudinẽ ponat ꝙsurgere sed aut vomitu expelli: ant mortẽ extẽplo adduci: nisi Hebẽsoar ꝛ eiꝰ Auer. collega. Jnquit enĩ ille: Febris que fit ex trãsitõe febr̃ ephimere ad febrẽ cholericã: si fuerit de gñe prassine aut eruginose: habebit accidentia magꝭ fraudulenta: ꝛ vix poterit euadere ab ea. Et si euaserit diu pmanebit. Et sbdit ipius demũ signa dicẽs ꝙ fit eius portsmꝰ diuturnus: ꝛ terminus egritudinis siliter. Et pauci sunt qui ab hac infirmitate euadãt: ꝛ si euaserint erit hoc post multũ studiũ: ꝛ egritudinis plogationẽ. Et possibile est ei remanere mala accidẽtia ꝛ frauduleta tẽpore ꝗꝫ longo. Tertio vero collꝫ: Egritudines que ab istis pueniunt choleris: prassina videlꝫ ꝛ erugiosa sunt incurabiles: ppterea ꝙ nõ recipiũt digõez nec pmutant a calore naturali: immo corrũpunt formã specificã ipius: sicut dictũ pus venenuꝫ. Quarto vero illius ponit ex hic causonẽ fieri inquiẽs: Et pei or specierũ causonis ẽ illa: que fit a cholera ziniaria vel prassina. Et illꝰ portsmꝰ lõgus ẽ ppẽ inobediẽtiã hũoris illius ad digestionẽ recipiendã. In septimo quoq si febris tertiana ñ fuerit ex cholera pura sed erit ex viteliina. hanc enim volnit in tertio sentire Ga. fore adustaꝫ scõ naturaliũ. Horaq sbdit: Vel prassina aut eruginosa nõ euadet hic a periculo maximo: ꝛ ꝑcipue cũ fuerit ex prassina ꝛ eruginosa. Et mihi videt aut ipossibile ꝙ aliqs ab erugiosa euadere possit. dicit etiã causonẽ ꝓra alios ipossibile fore ex cholera naturali. Vi qdẽ sunt ſmones hoũ viroꝝ: quos si qs diligẽtia ꝓsideret: nõ solũ ad alios siũt dissonus: verũ etiã inẽ se satis dissentiũt. Rã ꝛoar ponit eẽ possibile: cũ difficultate tñ quadam grãdi a febre ꝑdictarũ cholerarũ hoiem posse euadẽ. Auer. vero ista ſm qd aduersus aut sibi videri ipossibile ꝙ quis a febre euadat ex cholera erugiosa. Adhuc si he cholore adeo ut ipi etiã testant sunt praue quõ febris earũ ꝓlongat ꝛ etiã portsmus: Quaꝫ etiã ſꝫ Auer. causonẽ inducãt: cũ sit febris ꝓtinua sine paroxsmo: ꝛ he habeãt portsmũ. Aut quõ generat causon: si ñ sit a cholera nãli: ꝛ nõ tñ put est nãlis: Nõ enꝫ fiet a citrina neq a vitellina nõ adusta: cũ he sint frigidiores nãli. neq etiã a vitellia quã i tertio vocauit adustam: qꝛ in septimo ait ꝙ vitellina naturali frigidior existit. Auõ ergo faciet vitellina causonẽ: si frigidior naturali: Aut fortassis vitellinã nũc accipit cõter cũ aliis nõ seruãs qõ ꝓsumpsit affirmare ꝛ imponere Ga. tertio. vel si vitellina adusta sit alia ꝛ prassina ꝛ eruginosa: distingue nobis didascole. Aut qõ dicũt hi viri extraneũ ẽ ꝛ insolitũ valde. vñ ppter ista ꝛ similia Auer. maxime sermonẽ nõ ꝓpendo. Bõꝫ igitur extra ipum cholerã vitellinã duplicẽ facere. vnaꝫ quidẽ ꝑ ꝯmixtionẽ ꝑdictã magis eius obtinentez naturã: alterã vero p adustionẽ ꝛ ingrossationẽ substãtie: qua color intendit Ga. igit ꝗꝫbreuius naturaliuꝫ scõ generationẽ assignãs humorẽ: cũ in aliis eaꝫ tetigerit opusculũ. duas tñ choleras enodauit: nãle videlꝫ ꝛ inãle. per cholerã qdẽ vitellinã pfectꝰ ꝗꝫ p aliquã aliarũ audiẽs oẽꝫ cholerã inaturalẽ duplici ꝑtacto generatã mõ. ¶ Propter tertiũ vero sciẽdũ cuꝫ aliis magis dico ꝙ ex cholera ppie eruginosa febr̃ neq aliq egritudinũ pot causari: sed potius vomitu emitt: aut mortẽ repentinã inducit. In cholera vo prassina dubitãdũ est vtcũqꝫ. Nõ aũt ex eruginosa nõ ꝓsurgat febris: neq est prassina ꝑter ꝛ ꝙ nõ inuenio ab aliis egritudinẽ ab his choleris positaꝫ fieri Jsaac febrũ quinto de ipis talẽ in cõmuni ꝑfert sermonẽ: Prassinã impossibile est in epate gñari: neq transit a stomacho: neq gñat febrẽ: qꝛ nõ tãto tpe in corpe pmanet: ut putrefiat ꝛ febrẽ generet. nã enĩ sp se coadunat: vt eã a corpe expellat ppẽ eiꝰ malignitatẽ. Nõ si nã defecerit eã expellere negens incendit corpꝰ: ꝛ hõ morit. Subditq igit si talia de prassina accidũt: quãta maiora ꝛ certiora de eruginosa euenient. Et firmat qꝛ alimẽtorũ tertio alie oẽs cholere vident difficulr euacuari: ꝛ egrotãte corpe viridi excepta. vñ in dictis vltibus: Eruginosa peior ꝛ corruptibilior ẽ prassina. ãre velociter destruit ꝛ mortificat. Nõ ꝛ rõnibus ꝓfirmat ſpositis qubusdã ꝑus: ut ꝙ natura nõ mouet: nisi percepto nocumento. Et qa huiusmodi cholere pessimas habent qualitates acutas mordicatiuas: ac ꝙ siũt in stomacho: ꝓpterea eruginosa. Et ꝙ stomachus est mẽbrorum sensibilissimũ ꝛ marie os ipius ãrto de accidẽt. Jpi enĩ sensus ineſt ꝑter naturalẽ etiã animalis. Et ꝙ ꝓtinetur in stomacho facillime educatur: quia ꝓpria ipiꝰ eua-

cuatio est p vomitū. Constantin⁹ de stomacho: Uia vero que educit breuis ⁊ lata. Cōsurgat igit nūc sermo talis: Natura nō mouet: nisi pcepto nocumento Sed et hmōi choleris pcipit nocumentū: cū sint acutissime: stomachus sensibilissimus. Euomunt igitur ex stomacho: cū fiant ī ipo antēq̄z egritudiné iferāt Sicut enī natura babēs cholerā odio: ipam in kisti incarcerauit: ita ⁊ bas statim studet expellē quantuz potest: ne ipam interimāt: ⁊ ideo videmus eas euomi inpolate. Sed cōtra nō videt q̄ expellat: adeo confestim ex stomacho: ut egritudiné nō gīet: qm̄ qō generat capillos viridēs: cū boc fiat tpis mora: poterit ⁊ febrē inde causare. Sed capilli visi sunt virides: ⁊ ppue in tpibus cuiusdā: bicz ab bac pueniebāt cholera cū sibi attestenī: ⁊ etiā bebdomoda qualibet banc euomebat piodice. Dōm duplr: aut velut apparebit q̄ prassina pōt inkdū febrē gīare: vel q̄ capilli licz efficerent interdū virides: nō tñ putrescebat cholera prassina: ut febrē causaret: qm̄ expellebat continue: sicut etiā gīabatur nō putrescēs. p multas tñ ipi⁹ generatōes capillos ī viride cholerabat: sumos ifectos ea superuus demandās. Amplius quecūq̄z febrē causant hūoralē: putrescere ⁊ coīpetē oportet: cū fumus putridus coīpetēs sit causa febris pūcta. Sed que sunt igus ⁊ vehemenī ignita nō putrescunt: et ideo alia elementoꝝ ipurata putrescūt pter ignē. Talis vero est cholera ppue eruginosa: cū ipa sit calidissima ⁊ siccissima. Uerū ꝫ hoc videt esse: q: pmo pma humor dicit coīpus hūidū liquidū. Sed hmōi cholere sunt hūores. qō aūt ē humidū ⁊ calidū pōt putrefieri. Ab his enī causatur putredo: ārto methaurorum ⁊.ii.de inge. Adhuc melia res siccior coīpis putrefit ⁊ febrē gīat: ⁊ cholera silr naturalis res coīpis calidior: disteperāta inēqlu. putrescēt ergo ⁊ febrē generabūt. Dōm q̄ he cholere ⁊ ppue eruginosa mime putrescūt: cū sint ignee sicce valde. Et qō dicit pmit⁹ humidū ⁊ liquidū putrefieri: dōm q̄ nō omē tale putrescit. Dpatet enī q̄ in humido putrescibili non adsit calor adustiuus ⁊ ꝺdensatiuus: vt hic hūidū excludens vehemēter ⁊ ꝫsumēs. vñ pmo pma: ziniaria generat ex prassina: cū tñ adurit donec ei⁹ hūorositas siccat. remanet tñ vtrunq̄z ſ̄ humoris nā. Ne nanq̄z cholere ppueq̄z ziniarie sunt velut vlcera coīrosiua nō putrescē potētia ipoꝝ caliditate ūmensa ⁊ siccitate: apprēs quarto quarta. Aut dōm q̄ hmōi humor nō habet tpm sufficiēs in quo putrescē possit: ut mox apparebit: neq̄z melia siccior est hmōi cholera: ⁊ maxime postea: qm̄ melie ſm medicos inest nutrire: pp qō oportet aliquā hūiditatē retinere. Uerū est tñ q̄ aliq̄ ppter hoc putauerūt meliam nō posse naturalē febrē causare ārtanā: quarto pma. Siccitas enim acqsita in cholera: precipue in eruginosa: ppt̄ id q̄ cholera existit: ⁊ ppter caliditatē humidū ꝫsumentē intensior reddit siccitate cholet nigre nālis. Rursus qō facit febrē oportet bre sufficiēs tpm: in quo ipa valeat gīari: vt effectus inducat: cū tria oportet ꝫcurrē agēs vigorosum: patiens dispositū: ⁊ tpm ī quo agēs patiēti applicet: dīa. 93. ⁊. 94. Sed tpus nō reperit sufficiēs: in quo ex eruginosa pcipue possit febris cāri: cū ipa fiat mediāte putrefactōe. hoc aūt indiget tpe: cū sit actio quedā ⁊ puersio humoris: ut febr⁹ iducat sit transmutatio plonga. pmitus enī oportet cām pter alias remotiores supesse ꝫiunctā: ⁊ fumū putridā ab ea resolutū coīpetē: deide remissio illi⁹ fumi a corde in totū coīpus. Ab eo nāq̄z febris in totū demandat subiectū: nisi fuerit impedituū. Cholera igitur ppie eruginosa febrē nō causabit: neq̄z vlr egritudiné sed mortē festinā: nisi vomitu expellat: vel forte secessu. Cuius quidē vomitu sequūt quādoq̄z dolores ozis stomachi adeo vehemētes: ut accidāt spasmus: syncopis: desudationes frigide: ⁊ puitas pulsus oīmoda. ii. de inge. Sed circa id dubitare ꝫgit: quia dictū putrediné tpe expetere. Cui⁹ ꝫriū scribitur quarto pma: Putredo nō habet tpus: ⁊ puersio sanguinis in cholerā nō fit nisi in tpe. Dōm q̄ id sufficienī oīsum dīa. 89. Nō enī intēdit dicē. Aq̄ putredo nullo mō habet tpe: cū sit alteratio quedaz ad febrē: ⁊ oīs alteratio cū sit vere motus: fiat in tpe quo physicorū. sed vult innotescē q̄ tpus min⁹ est quo ex sanguine fit putredo eo quo sanguis in choleraz transducit: cū plēe hic regrant motus ⁊ trāsmutatōnes. Nō aūt huiusmodi cholera pcipue eruginosa ut dictū sit adeo venenosa ostendit: qm̄ venenū ē humiditas sūtilis horribilis q̄litatis Haly. Et qualitas veneni est diuersa: q: aliquid qō est ꝓpinquū hūoribus puenientibus coīpi: aliud quod extat lōginquus et aliquod qō habet qualitatē venenosam prauā. Et ideo cū he cholere sint tales: nō est mirū si natura conatur eas expellē marie vomitu. Nā eo educūt multe species humorū phlaticorū: cholericorū: melicoꝝ et species veneni diuerse silr. ⁊ sanguis euomit interdū: quinto interiorū. Neq̄z etiā mirandū si hmōi venenū in coīporibus generatū: cū sit quātitatis mlte possit mortē inducere repentinā: sexto interiorū. qō méstruū retētōe coīruptū: ⁊ marie sperma in sūto a coitu ppe absciss pōt egritudines pniciosas ⁊ mortē in ferre festinā: cū videmus ex prauissimo aranearū venēo: ⁊ pcipue scorpionū symbomata sciussima ⁊ mortē contingere nō parū. Similit videm⁹ mēbra stupefieri ex tactu modico torpiginis ⁊ a ꝓtactu etiā salue canis rabiosi. Uerito igit méstruū ⁊ ppe spma coīruptū pōt in venenū deduci. vñ Haly: Fortasse ex spermate est aliqd simile veneno. Poterit etiā nō minus quis humor parat⁹: in venenū puerti: cuz fuerit violēte qualitatis ⁊ locus aptus in illud. De cholera vero prassina nō simplicit enūciandū q̄ febris ea possit gigni marie cū nō sit condēsata ut eruginosa alijs plus possit admisceri hūoribus. Gīat etiā nō solū in stomacho verū ut dictū ⁊ in venis vt alijs ꝫiuncta humoribus nō sit etiā ut eruginosa nature odiosa ut statim pcepto expellat etiā nocumento neq̄z putrefactōi resistens. Nō fortassis videt cōcedere. Aq̄ quarto pma inquiens ipam fieri ex chimi subtilibus plurimū quoꝝ est cholericū vehementis sūtilitatis ⁊ pfūdario male substātie venenose cum iam accidit putredo in coīporibus calide ꝓpleriōis sicce valde. Ista vero mala substātia venenosa q̄ pfundatur cholera ſm plurimū videt prassina cum ipa dicta sit de gīe fore venenorum. Et ego quidem febrem istam in iuuene quodam vidi complexionis siccissime ⁊ calide etiam valde cum accidentibus huiusmodi ut calore vehementi interius ⁊ siti frigiditate extremorum: syncopibus aliquando ⁊ affligebat per tertium maxime qui fluxu largissimo ventris superueniente cholere prassine aquose cessauit febris In cuius etiā fluxus ob virtutem laboratum fuit re

strictiõe: ꝛ iste quidẽ inappetibilis factus vix deglutiens ꝛ nihil sumens: circa septimã ab inde tabefactꝰ expirauit. Recte nãq illa prãua cholera ipius spũs ꝛ cor vulnerauerat innatos. Et qñ que sunt hꝰmodi cholerã raro emergũt: auctores videt sibi adiuicẽ discordare: cũ huiꝰ artis plurima experimẽto magis q̃z ratõe capiant. vñ de his que raro ꝓtingũt certificari nõ pñt interiꝰ quto. ¶ Propt quartũ vero ad pmũ qd dõm visum. Ad aliud dõm q̃ febris illa non fuerat vera: sed quedã ponꝰ inflãmatio ex conamie vomitus ꝓsecuta ꝛ doloꝛe. vñ. 12. de inge. nõ ponitur febꝛ: sz tñ. 4. accõtia ptacta vt q̃ fe. ex alia perat tmã Adalis dõz q̃ he cholere sũt deteriores melia sbtili terrea fermẽtante terrã. Sũt eni calidiores ꝛ acutiores. lz eni illa melia in terrã ebulitione ꝛ fermẽtatiõe inducat: nõ tñ est sic calida ꝛ acuta ut he. Sed hũi quadã hoc causat drimicitate seu acredine: sicut acetũ ebullit sup terrã ꝛ fermẽtat: nõ sicut aliq̃: aut fructis ferent] cuꝰ febꝛbiũ liquoꝛ cũ nõ é adhuc ꝓdefatus i gũmi. Egritudies ét que fiũt ab hac melia nõ fiunt putrefactiõe: sed magꝛ quadã coꝛrosione: ita q̃ ipa est apta egritudines causare sui minoꝛi acuitate ꝛ tarda penetratiõe: nõ ãt cholera ꝛ ꝓprie eruginosã cuꝰ natura ipam nõ patiat tpe. Ad aliud dõm q̃ humoꝛ dupliciter destituit a regimie nature: aut q̃ natura ñ laboꝛat circa ipm in ꝓseruãdo ꝛ reducẽdo eũ si peccet ad benigniũ. Et sic hic hũoꝛ ꝺrelinqtur a re. nature. nõ ãt sanguis aut phꝛa. Vel dicit destitui: quia natura nõ curat de ipius expulsiõe: cũ nõ infestet ipsam: eo q̃ qualitates nõ habeat vehemẽt excessiuas sicut aliq̃ melia: ꝛ ꝑcipue phꝛa quoddã. Nõ eni hec mouet: nisi ꝑcepto lesiuo apparẽs tertio naturalium ꝛ ita he cholere nõ derelinquũt: vt declaratũ a re. nature: immo inquantũ põt studet eas a coꝛpe auerte re. Ad aliud dõm q̃ lz cholera prassina gñetur interdũ in venis: nature expellit eã ad stomachũ si foꝛtis fuerit. Aut dictũ nõ foꝛe ipossibile gñari ex ipa febꝛe syncopalẽ minutã subtilẽ. Ad aliud dõz q̃ lz he due cholere ac eruginosã ꝓpoꝛtiõem habeãt cũ febꝛe: ñ tñ cũ cã ipius. i. putredine vt oñsum. Sine vero ipa febꝛis nõ ꝓstituit hũoꝛalis: neq̃z ois calefactio febꝛẽ inducit putredinis: sed vehemẽs ꝛ qua fumꝰ putredinis coꝛ petit: ꝛ ipm cuiusq̃ calidũ nõ statim pmit: sed se tñ inde ad oia coꝛpis demãdat mẽbꝛa. Ad aliud dõm q̃ mꝛa venenoꝛũ quãq̃ sint talia a totũ forma specifica dicta: vt apparet de veneno scoꝛpioꝛis ꝛ aranee: magꝛ tñ sustinẽtur a natura: q̃z hmõi cholere. ñ eni sint tante quãtitatis. Sũt eni ut venena in multa quãtitate suscepta: quibus irritata natura mor superius vomitu foꝛas educit: aut inferꝰ q̃z parũ ledentia q̃ mortificassent siquidẽ retẽta. Neq̃z etiã he hñt q̃litates sic pniciosas ꝛ acutas ꝓpter qõ natura conatur ilico expellere nocumẽtũ inde pcipiẽs ex ipãrum acumine vehemẽti. Et ꝓprie cũ stomachus sit mẽbꝛo rũ sensibilissimũ. Sũt ꝛ venena que exhibent: alia dulcibus admiscẽt: ut eoꝝ mala qualitas occultetur vñ natura sbdulci decepta venenũ ad se trahit: ꝓpt qõ pcipitur quarto. 6. q̃ qui timet ne in potu sumat venenũ: oporꝛtet sibi pcauere a cibis dñantiũ saporũ in acetositate: aut acuitate vel dulcedine ꝛ dñantium odorũ. Sunt ꝛ venena pfida: necesse cito inducentia plurimũ subtilis sustãe liquide. Ad aliud dicẽdum q̃ translatio illa prãua ẽ. nã eni põt sẽrẽ rectã Hip. sed sententiam solã: ꝛ illã inẽdũ pfecte: sicut ex trãslatione etiã patet arabica. Sed in ea hic ꝛ vbiq̃ verba olo ꝛ sniam sapit Hippocratis. Cuius quidẽ series: Vlcus aũt sine pfectũ tẽ. Arabica vero sibi cõsonans: Quãdo fuerit in coꝛpi infirmi vlcus. Non ergo loquit Hip. de antracis siue carbunculi idẽ existẽtis cholere: verũ vlceris. nec huiusmodi coloꝛ causatur ex cholera ,ꝛassina seu eruginosa: lz viridis efficiat siue luuidus: sed ex mꝛia ꝓcreat adusta. Inqt. n. q̃ quãdo vincit in coꝛpe humoꝛ melicus est coloꝛ eꝰ aut luuidus aut viridis.

¶ Differentia. 92.

Quod in empiala non

sit frigus interius ꝛ caloꝛ exterioꝛ videt per Ysaac febꝛiũ quinto huiꝰ oppositũ scribẽtẽ. Adhuc ꝝm Ga. febris generat in coꝛpe: quẽadmodũz ignis ex lignotũ inflãmatiõe. Sed in hac caloꝛ est magꝛ in parte infima ꝛ pfunda lignoꝝ: q̃z in parte exterioꝛi aeri apta. Cũ igit in empiala phꝛa vitreũ in quo ea pfundat sit in coꝛpis pfundo illi caliditatẽ inducet forinsecus vero frigiditatẽ nõ potẽs sui frigiditate sebꝛe calefieri oiquaq̃. Rursus: febris empilala fit ex phꝛate frigidioꝛi pfundꝰ putrefacto cũ sit humoꝛalis: putrefactio vero fit a calido. Nõ aũt tale vbi est calefacit. quo vero deficit frigus ostẽditur: quare in empiala coloꝛ erit interius ꝛ frigus exterius. Quod aũt in lipparia frigus sit interius ꝛ caloꝛ extra monstrat: qm̃ fit ex cholera sola uel ꝓiũcta phꝛate vitrea: aut mꝛie. sed cholera petit exterioꝛa calefaciẽs. phlegma quoq̃ vitreũ ꝛ melia interioꝛa. Palin: caloꝛ ẽ i pte ad quã tendit. hmõi ãt ẽ exterioꝛ superficialis: cuius motꝰ sit de cẽtro in circũferentiam. Calefiẽt itaq̃ exterioꝛa in ea: ꝛ infrigidabũtur interioꝛa. Cuius contrariũ sentit Serapiunis sexto: ꝛ quarto ꝑma habẽte: In empiala interioꝛa infrigidari: ꝛ exterioꝛa calefieri: in lipparia vero ecõtra. quoꝝ tangẽt ꝓsequnter motiua. Nõ aũt talis diuersitas caloris ꝛ frigoꝛ] in neutra harũ possit existere phaſ: q̃ febris ꝓcedit a coꝛde p artarias ꝛ venas in totũ coꝛpꝰ: sicut rõ testat ipius. Nõ aũt hmõi simul vtrãq̃ ptez calefacit interioꝛẽ. ſ. ꝛ exterioꝛẽ: nõ itaq̃ ꝛ reliq̃. ¶ Propter primũ qdẽ sciendũ q̃ qd sit calidũ: qdq̃ frigidũ: et qd interius: qdue exterius: notũ extat ꝛ multis. Est aũt empiala dicta grece sup alia: eo q̃ calidꝰ est sup frigiditatẽ: aut vtraq̃ sup alterã: q̃ frigus simꝛ vbi q̃z vt ostẽdetur ꝓiungit cũ calido ꝝm Ga. ꝛ Halyab. Epi nãq̃ greci supra importat: ꝛ ali. i. alia inde epiala. Lipparia vero dicit q̃si piguis: Lipparõ eni pinguedo. Sicut nãq̃ pinguis calefiunt interius: ꝛ frigescũt exterius: eo q̃ caloꝛ obsessus nõ possit se in exterioꝛa ꝓtẽdere. vñ phꝛ. 8. Propt qd pigues vehemẽter frigescunt: sic ꝛ in hac euenit febꝛe. quare videtur Haliab. tisiriã notare: et tũc sanius de ipa alij ꝓtulerũt q̃z Ysaac hanc rõnẽ nois sequẽtes. Amplius sciendũ q̃ febꝛibus simplicibus seu cõpositꝝ dispositiões cõtingũt diuerse caloꝛis aut materie cã noꝝbꝰ differẽtibꝰ designate. Quibusdã eni febꝛibꝰ iest multa ymixta hũiditas: ꝛ vocat lõdinis. Cũ ꝛo caloꝛ fuerit adurẽs itensus causon dẽ vel icẽdiũ. Nñ aũt io ꝛ frigus simul ī interioꝛibus fuerit ꝛ exterioꝛibus ꝓ oẽ empiala dẽ ex phꝛate vitreo gñata. Est ꝛ febꝛis in q̃ sentit caloꝛ in interioꝛibꝰ imẽsis: i exteribus vero te

por. Ad ex viscositate cõting'it humoris ꝛ grossicies ita ut calor nõ possit petere exteriora: que lisuria dicta. Est etiã alia in qua frigus in exteriorib⁹ sentit graue: que acromidos dicit. i. pruinosa. Fit quoq; reliqua in qua calor est interius intensius ꝛ nocuus a qua vapores eleuant acutissimi: cũ humor non sit viscosus plurimũ: que febris appellat tinidos. 8. theorice. ¶ Propt scõm vero sciendũ q; auctores differenter valde circa hanc differentiã sunt locuti. In libro enĩ de distẽperantia inequali. 7. aphoris. scõa ꝓ nosticorũ ꝛ alijs cũ. 8. theorice dicit ut apparuit q; epiala fit febris in qua simul sentitur calor ꝛ frigus ꝑm omnẽ corpis partẽ. vñ scõo febriũ: Epiala cap. 6. febris ꝓprie noiatur: i qua simul febriũt ꝛ rigorẽ patiunt: ꝛ vtraq; sentiũt ꝑm idem tp̃us in omni particula corpis. Quod ꝛ ꝓprij nominis videt ꝑfata etymologia importare. Tertio quoq; simpliciũ pharmacorũ scribit q; est febris in qua habẽs eaꝫ inuenit tremorẽ ꝛ duriciẽ in toto corpe hora vna. Et hec quidẽ febris erit illa: quã. Ar circũloquẽs aut: Febris i q̃ fit vna queq; duarũ rerũ in vnoquoq; duorũ locor̃. Est ãt lipparia febris i q̃ caleſcũt itrinseca ꝛ frigeſcunt extrinseca: ꝛ q̃ ꝑ Ga. aphoris. 4. etiã ad febrẽ ꝓnicio sorũ apatũ iteriorũ extẽditur a quib⁹ fit attractio a toto corpe caliditat⁹ velut a vẽtosa. Tertio quoq; simpliciũ: Lipparia est febris in qua interiora vẽtris incẽdunt: ꝛ eius exteriora sunt frigida. ac etiã ꝺ distẽperantia inequali: Nõ tñ a Ga. inuenio ex qua materia ꝺ terminate ac quõ gñetur. Ysaac aũt ꝛ. A. cũ Serapione in empiala ꝛ lipparia videt satis discordare: nõ solũ in nominũ alteratiõe: verũ in opposita causarũ assignatiõe: etiã ꝑcipue in empiala. Inquit enĩ ille cũ ar⁹. phi⁹. 17. q; empiala est febris interiora incẽdẽs ꝛ exteriora infrigidãs: cui⁹ materia est phĺa grossum vitreũ. Eiusq; quedã pars est putrefacta: quedã vero minime. putrefacta quidẽ febrem gñat. imputrefacta quoq; sui natura ꝓgelationẽ causat. De lipparia quoq; sentit q; eius mã sit cholerica cũ phĺate vitreo aut cũ humore melico mixta differens ab empiala: qua illa calefacit interiora: ꝛ exteriora infrigidat: et pozꝛ foramina opilat: ne fumus dissoluat. In lipparia aũt oĩa hec sunt ẽria. Interiora enĩ sunt frigida: ꝛ exteriora calida. Huic quoq; A. cũ Serapiõe aduersatur: dicit q; in empiala infrigidantur ũtrinseca: ꝛ calent extrinseca. Cuius materia est phĺa vitreum ꝓhensum in occulto ꝛ ꝑfundo qõ infrigidatur vbi ẽ. Sed cũ ei accidit putredo: spargit ex eo vapor eius qõ putruit: ꝛ disperditur ꝛ inflãmat in exteriori bus. Cũ enĩ eẽt quietũ añq̃s sibi supueniret putredo nõ sentiebat frigidũ ipius aut calidũ: cũ nõdũ eẽt putrefactũ. ¶ Materia enĩ interi⁹ frigida in loco fortiori agitata calore frigidior sentit: ut glacies mõstrat dissolutio. Fumus aũt a materia ꝓputrescẽte deduct⁹ ad que extra calidior. ꝓcipitur. Sicut mictura i balneo corpe reddito calido designat. Lipparia vero ponit fieri ex phĺate: aut ex cholera grossa quãdoq;. ¶ Modũ aũt generatiõis ipius ex phĺate dat duplicẽ. vnũ quidẽ qñ cũ phĺa inflãmatur extrinsecus ꝛ putrefit illic calefacit. nõ enĩ resoluit nisi quando calefacit exteriora corpis: cũ sparsiõe vaporis calidi. Propter etiã calorẽ intus existentẽ ad ipm attrahit reliquus cũ virtute: ita ut ꝓtes extrinsece infrigident illo deserte: ꝛ maxie si phĺa vitreũ partes opilet: ꝛ possideat exteriores. Aliũ quidẽ q; multotiens resoluitur vapor ex phĺate: q nõ putruit: sed eleuat calefaciens: a quo calidũ spacio puo associatũ sepatur modo quo calidũ recedit vapore ascẽdete aque: ut apparet in termis. Et merito quia fuit radicaliter ante putrefieri frigiditatis imẽse. Fit aũt ex cholera grossa q; ea pauca intrinsecus lateno putrefit: ꝛ illic calefacit. Et cuꝫ nõ resoluit aliquid ex ea euenit qõ dicebatur in ꝓmo modo lipparie phlegmatice. Cõcurrit enĩ calor cuꝫ virtute ab extrinsecis partibus in que intus. Circa ꝓdicta dubitatur: ꝛ ꝓmitt⁹ ꝺ emptala mẽ Ga. cũ ponat in ea calidũ cũ frigido simul p totũ sentiri. Nõ nõ videt: q; hec sunt cõtraria. Huiusmodi vero neq; unt vna cõmisceri oio: cũ vnũ alterum a se depellat. ¶ In oppositũ: quia ut tactũ in empiala calor ꝛ frigus in eodẽ sentiunt loco. Amplius. A. tertia⁹ ponit febrẽ a lipparia ꝛ empiala quasi ex his duabus congestã: quã circũlocutione nominans dicit vnãquãq; duarũ rerũ in vnoquoq; duor̃ locor̃ fieri. Inde ꝺ lipparia hesitat scõo: q; aphoris. quarta: Lipparia ponitur ex apate phĺatico interiori: vel erisipila cõ surgere: quod nulli exprimũt ptacti. Bõm quidez ad primũ q; eundẽ locũ possumus audire dupliciter Aut verũ ꝛ indiuisibilẽ: ꝛ sic calor ac frigus simul in eo forte nõ possunt. vt sensuale ꝛ communẽ: ꝛ sic vna existere possunt. vnde de distẽperantia iequali: Nõ fit accipere particulã sensibilẽ in qua nõ existat calidũ ꝛ frigidũ: seu q; ꝝ sensus iudicet calorẽ ꝛ frigus simul esse: non tñ intellectus. Judiciũ enĩ sensus non est adeo ratũ ut qõ intellectus. qõ ostẽdit quis circulus apparẽs verus oculo: manu ptactus. nõ aũt circina circũducto. Boetius musice quinto. Ad etiam denotat imago ex varijs ꝓstructa coloribus: minutatim quidẽ ꝓpe percipiuntur ut sunt diuersi de longe aũt vnicul apparet ceu ꝛ vasa in pariete ꝓcaua videtur distare colorũ suppositione. Sicq; in ꝓposito. Ad aliud dõm q; aliter accipit Ga. cũ Halyabbate empialam: ut apparuit q̃s Serapio ꝛ. A. eius amplius consequens rationẽ nominis quã Ga. enĩs dicit empialã. A. circũlocutione ut tactũ exposuit. parum enĩ de nominibus curauit. Ad aliud hesitatũ dõs q; A. cũ Ysaac ponit lipparia fieri sine apostemate: Ga. aũt multotiẽs cũ eo: habet tñ modum lipparie ꝑm illos ꝓcipue: cũ ea q̃ intra ardeãt: ꝛ rigeãt q̃ extrinseca. Varij igit̃ sũt i his febribus intellecti⁹. Hec igit̃ ẽ diuersitas i his febrib⁹ inuenta breuit recollecta: ꝛ ꝓpue inꝺ Ysaac ꝛ. A. Ysaac enĩ vt̃ fortassis ꝓpt̃ translationis defectũ ab alijs deuiare. Practice tñ latinoꝫ videt cũ nõ audit⁹ alijs simpl'r imitari. ¶ Propter tertiũ quidẽ sciendũ q; phĺa uitreũ vel est multe q̃ntitatis vel pauce: vel simul computrescit aut nõ. siq dez fuerit pauce quãtitat⁹ ut natura simul possit ip̃s putrefacere tandẽ ꝛ dñari tũc calefaciet interi⁹ vbi erit putrefactio absconsa vehemenꝫ ita ut prius vapor hic resoluus tendens in extrinseca redibit ad frigiditatez cũ fuerit eius materia prius frigida valde aut ꝑm diuersitatem putrefactiõis phĺat⁹ ꝛ impuitrefactionis: qõ videt Ysaac sentire. Si aũt fuerit multe quantitatis adeo vt natura non possit id vna putrefacere ꝛ sibi dñari qõ interius est motum calido de potentia infrigidandi reducetur in actum illius ceu cum nix liquescit calido mota infrigidat magis tum ꝓpter actionem contrariorũ: tũ ꝙ subtilitatẽ

ß assūpsit 3oar ita: Una fit spēs febrīū ethica dicta: q̄ vt i plurib⁹ nō arripit p se p̄ncipaliē: ſz ſequit aliquaz febrīū cronicaz corp⁹ exiccātīū: ipmq̄z dissipātīū. qñ q̄z ét fit ppē febres dici. Collz qdē quarto: Raro accidit febris ethica: nisi post alias febres: sicut p⁹ ephimerā i corpib⁹ ad hāc paratſ: aut post aliquā ex putridis. Pdeuenit aūt p se i his qui natura ficciores t calidiores viuētes i laborib⁹ vigiliis dicta subtilioū. Et ampliꝰ si cū huiꝰ aeris dispositione t regiōis ira vt̄ tristitiā puenerit: febrīū pmo. Hi vtiq̄z sūt pmones quos de p̄ncipatiōe istiꝰ febris p se: aut post alias illustres idurere. Qui ét pm vtrāq̄z eorū ptē pñt rationib⁹ decorari. q̄ enī i pluribus ethica morbos 2comitet alios oñdit. Cū vnūq̄q̄z agēs vt tactū in mā formā iducat sibi dispositā: plib⁹ causis calidita tē iducētibus in corp⁹: mā āplius dispositā ē spūs. q̄ est subiectū febris ephimeꝛ: aut humor q putride q̄z mēbrū i quo t ethica figit: eo q̄ rarius cā adeo vehemēter ip̄ressiua occurrit corpi: sicut ét i vniuerso 2spicimus. In eo enī effectus grādes mirādi rarius occurrūt. Amplius natura tuet inquātū pōt solidā ptē puta mēbrū spermaticū: q̄ō ē subiectū t sustētaculuz eorū oīuz q̄ sūt i alalu: t marie cor: q̄ō ethice ꝑpium subiectū: nō solū pm ptēta i eo: vt alijs plus febrium vez ét pm ipius subāz ꝑpaz. q̄ō vo talē fuerit 2seruat marie a nā cū sapiētia t itēnione oi. Fit igit vt ad multū nō icipiēdo q̄ō idicat Almelueu febres vt pl⁹i mū antecedēs: q̄ō át fiat ūtiādo q̄ñq̄z oñdit: q: agens agit nō i q̄cūq̄z: ſz i patiēs sibi dispositū. Aō át patiens nō sit dispositū dupl⁹ pōt 2tingere. Aut q: sit nimis durū t cōpactū resistēs oīfariā: velut ferrū: lapides p̄ciosi: t maxime adamas. vl̄ q̄ sit subtile: molle: cessibile: vt aer aut vapor q actionē agētis nō sustinere pōt: ſz magl fit trāsitus i solidius duri⁹: ceu oñdit i percussionibus q̄bus corpa percutiunt solida nō resistēte aere: velut ét videre 2tingit i fulgure: q non oē patiēs reddit sibi dispositū: vt in ip̄m agat: ſz illō q̄ō ē durū 2pactū t resistēs. vñ Algazel. Fulgur q̄ō ē ignis subtilis penetrat herbas t res molles: ſz cuz res duras offēdit: sicut ferrū t aurū dissoluit ea: ita q̄ eliquat aurū i marsupio: t marsupiū nō adurit: t dissoluit ferrū i nauibus: t hoīes nō adurit. q̄ō euenit ex eo q̄ illa rēsistēt: hec āt minime. Sic itaq̄z i ꝑposito factū ē q̄ spūs aut humor vt oñsū mā patiens reddit⁹ē 2uenies febribus: nō át mēbrū. ppē q̄ō frequētius 2tingit ethica post alios morborū. Interdū vo spūs aut humor nō ē 2uenies subiectū: ꝑpter eorū subtilitatē t mollicie: ſz mēbrū durū solidu3: et hoc cū cā fuerit q̄ñq̄z fortis fulgori ꝑportionata. Et q: talis rari⁹ accidit: tardius euenit vt fiat ethica icipiēdo. Impressio enī modica ita i humoribus t minor in ſpiritibus iducit: ꝑpter q̄ō in mēbris calor ingit in calefacto ēe: nō át i calefieri tñ: velut i ſpiritibus t hu. Amplius cū fuerit mā sūme dispositā: non forte agēs ét i ip̄am poterit ip̄imere: ſz dispositā reptur q̄ñ vltime: vt cū tā naturalia q̄z inaturalia i caliditatē tendāt t siccū. Null⁹. n. ab initio 2festi caput est ethica habētiū humidū corpis habitū febrīū pmo: ſz t frigidū multo min⁹. q̄ō át agēs occurrat forte aliq̄ iā visū. Quare sic ethica fit ꝑmi⁹ t nō alia. Propter q̄ tū quidē dō̄m ad pmū q̄ ipi loquūt quātum ad id q̄ō accidit: vt in pluribus in quibus marie ars assistit. Ethica vo icipiēs aduenit i his q̄ rarius vt oñ sum. Volens enī ꝑo crisiū excusare se Ga. a datiōe signoꝝ ethice: ait ip̄a forte omittēda: tū quomā i alijs locis de his erat tractaturus: vt pmo febrīū: tū quoniā signa huiꝰ febris habebāt ꝑ signa illaꝝ febrū ꝑcedētū: cū ip̄a sic rarius 2tingat. Quis át dubitabit si ethica icipiēs raro occurrit cū de his q̄ sunt raro nō sit scientia: verum de his que sunt semper aut vt in pluribus: physicoꝝ ꝓo. quomodo erit scia de ip̄sa posita supius dicendo q̄ raro potest euenire: t tūc p se sine alijs febribus p̄cedentib⁹ fit: Dicēdū vt apparet i p̄dicto t. 6. etiā methaphysice: q̄ scientia non tollit ab aliquo ex eo q̄ sit de eis que sūt raro: dūmodo illud raro causas habeat determinatas: sicut conunctio Saturni t Jouis in pmo arietis minuto raro contingit: quia circa finē mille annorum. Corpus etiā temperatissiuū de bona habitudine in longoꝝ occurrit temporū periodis: t tamē de ipso est scīa vt de eius causis t signis. habet enī causas sufficientes essentie sue: per quas pōt aliquādo poni in esse. t significationes quibus discernit forte. sic itaq̄z si aliquid raro eueniat quomō causas habeat p se determinatas: ad aliud raro de ipso poterit eē scientia. Ad aliud dō̄m q̄ spiritus t humor pluribus agentibus t febrem causantibus sunt materie dispositē: quibus dā autē paucis nō vt declaratū p̄mo. Ad confirmationē dō̄z q̄ vt apparet p Ga. non solū ex aere calefacto calefit aqua balnei: t inde parietes eius: verū aliquādo p̄imus potest calefieri paries: deinde aq̄ t tandē aer. Et interdum p̄imo calefiunt humores qui spūs calefaciāt: t tandem membra. Aut membra p̄ius spiritibus inflāmabunt. pm enī q̄ fuerit causa agens materiā sibi coaptat: cū quodlibet non agat in quodlibet: sed in sibi determinatū. Ad aliud dō̄m q̄ calor p̄imus potest in cor infigi ex aliqua grandi causa q̄ quasi imediatius vsq̄z i cor penetrat: t erit ita erit febris: t tūc ille calor deportabit mediāte spiritu t sanguine per totum corpus: non tamē calor erit in eis in calefacto esse quod est febris: cum sit morbus: t hic mutatiōe dicat stabilē in hoc differeno ab accidente differentia. 73. sed non in calefieri quod motū denominat ad calefactū esse. Febrium enī3 p̄incipio cum sit aliqua febris: puta ephimera seu pu. vel ethica: vna istarum causatur in esse per suum subiectum in calefacto esse. subiecta vero alia non sunt in calefacto esse: sed in calefieri solum. ſz nanq̄z in qualibet febrium totum corpus inflāmetur quia tamen non est in calefacto esse: verū in calefieri magis: ideo nō sūt alie necessarie febres vna existente. Et hanc quidem rationē dissoluere nesciuerunt ponentes spiritū aut humor ē minime inflāmari: cum ethica aduenit inci piendo dicentes caliditatē nullo modo i spiritib⁹ aut humoribus esse. occultatur tamen ꝑpter caliditatē grandem membroꝝ cum ethice calor sit intensior calore tertiane: p̄imo scōa t quarto de anima. Caliditas enī maior ad se minorem contrahit t extinguit Potus enī maior minorē depellit t occultat differentia. 9. Ad aliud dō̄m q̄ per alium modum fit febris quartana. t per alium ethica. nā quartana fit ex materie frigide sicce putrefactione que omnibus inept⁹ est ad putrefactionem: cum putredo per caliditū fiat t humidum. vnde t quidam ob hoc negauerūt quartanā fieri a melācholia nāli: quarto p̄ma. Ethica vo febris sit ex inflāmatione simplici. hūiditatis vo

ethice febris multiplex assignatur mod⁹ distinguẽdi. Quidã enĩ ipam penes: corporis humiditates distinguunt. Humiditates aũt corpis sũt quattuor: vt innuit septimo de ige. quattuor siccitates distincte illis oppositas. Eas quoq; Serapiõ exprimit sexto: et Isaac febriũ ꝑmo ⁊ ſo. Et quarto ꝑma: ⁊. 12. ipi⁹ aialiũ ⁊ẽ. Quarũ eẽ ⁊ numer⁹ dꝛia inouit. 33. Scõz has quoq; ẽttuor humiditates videt Isaac iterdũ spẽs ẽttuor ethice distinguere cuilibz suã spẽz ethice adaptãdo. nõnũq; ꝯo trelsolũ magr ꝓnũciat. Cõiũ tñ tres ipi⁹ spẽs distinguũt: ita vt ĩ ꝑmis duabus humiditatib⁹ ꝑma ꝯcidat ethice spẽs theorice. 8. Serapiõ tñ ⁊ Isaac ponũt magr putridã ex ipa fieri. Et veritas ẽ fortassis: qꝛ huic putride tãdẽ associat ethica. In tertia quoq; ſa. In quarta ꝯo tertia. Has ãt humiditates A. ẽrto ꝑma: cũ febriũ ꝑmo nitit oñdere: ⁊ ꝓ se qñ ethicã illis occurrẽtẽ p humiditatẽ triplicẽ in lucerna existẽtẽ. Est nãq; i corpe lucerne oleũ effusũ. qõ duabus ꝓportionat humiditatib⁹ ꝑmis. Est ⁊ humidũ i corpe licinij iã ibibitũ: qõ tertie redditũ ẽ humiditati: tertiũ quoq; humidũ ipius licinij radicale: qõ ꝓtes ꝓsiũgit ⁊ retinet i adinuicẽ qõ quarte ꝓportionat humiditati: vt ẽt dꝛia iducit. 111. Et hic ethice modus cũ noibus eius terribilibus icurabilis: nisi manu sanari ꝓnũciat diuina. Et ista quidẽ sufficiẽtioꝛ visa ẽ modoꝛũ ethice distictio. Quidã vo distinxerũt ethice spẽs dicentes: quoniã nõ ẽ i humiditatibus ꝓpinquis tẽpis coagulationi: ⁊ sic ꝑma ꝓsurgit spẽs: aut in eis que sũt velut caro: ⁊ hec scõa: vl in mẽbris radicalibus duris: qualia sũt ossa ⁊ nerui: ⁊ ipa tertia. 10. apparens de ige. Et iste quidẽ ſmo verificat ab. A. cũ ad ꝓzẽ fuerit reductus añdictũ. quoniaz si deneteꝛ ipo q ꝑmũ qõ finit: ethica ẽ humiditas ꝓpinq tpis cũ coagulatiõe: nõ erit ſmo verus cũ hoc: scõa efficiat ethice spẽs ⁊ nõ ꝑma. vel ꝓter ꝟ sit i cordis subã. Hoc ãt dicit febriũ ꝑmo: vt q qñ cõpleto corpis naturalis iflãmat: ⁊ nõ adhuc humiditas ꝓsumit existẽs in ipo: sz velut ebullitio oñdit: ꝑma ꝓsurgit ethice species. Cũ ãt hec ebullitio ad ꝓsũptionẽ ꝓcedit: scõa efficit spẽs. Quãdo vo mẽbra similiũ ptiũ ledũt: vt vene neruiꝛ huiusmõi: tũc erit si tertia. Et hi quidẽ oẽs mõi sane itellecti: idẽ satis vident ꝓtẽdẽr. Est quoq; ⁊ modus distinctionis ethice satis famosus: vt q quedã ipius ẽ difficilis cognitionis ⁊ facilis curationis. vt ꝑma eius spẽs. Quedã quoq; facilis omnino cognitiõis ⁊ ipossibilis curationis: sicut tertius ẽ mod⁹: Secũda quoq; spẽs mediũ obtinet cognitiõis ⁊ curationis. Et ista qdẽ distinctio magr oñdit modum q3 rẽ. ꝓpter qõ ꝓdicte hac magis faciunt scire. Et scias q Ga. febriũ ꝑmo: ⁊ alibi noiat simplr ethicã ꝑmaz ⁊ ſm maiorẽ ptẽ secũdã ipius speciẽ puta cũ nõduz deficcat humiditas cordis. nã cũ deficcat i fine scõe speĩ: ⁊ i tertia dicit tabes. ſm vero A. adubul. Est ⁊ alia senectutis dicta vl senij quoniã aduenit ex ea i hora senij. qõ accidit in fine marasmi: ⁊ ipa ẽ siccitatis dñuz sup totũ corpus obsq; febre. Cui⁹ quidẽ cã vt plurimũ ẽ frigus cũ virtutũ ebecillitate. vnde membra nutrimẽto carẽt. causat etiã ex potu aque frigide qñ dispositio nõ affuerit. Eam quandoq; causat medicus faciẽs febrem ethicã marasmodẽ p potũ aque frigide: ⁊ i ipius ꝓiectionem in hanc qdẽ min⁹ deterrentẽ trãsire vñ. 10. de ingenio Heli⁹ ẽ in frigidã distemperatã trãslatũ boiez cũ spe benigna efficientes qd ⁊ piclitari: q3 sine spe perire certissime: ꝓpterq; infrigidam⁹ oio ethicas febres ꝓfecti anteq; deueniẽtes in tabẽ moriãt. Nõ enĩ q certissime tabefactus ẽ tẽtabimus sanare ⁊ si caloꝛẽ eius extinxerimus. Sed siccitas derelicta senectutis hoiem ꝑmittit tãto victuꝛ tẽpore: quãto resistãt sõude ꝓcule ad vltimã senectutẽ. Fieri ãt icipiẽdo itelligo ethicã cũ nlla alia febriũ añcesserit ipaz: neq; ephimera: neq; putrida: vt alia q cũq; causarũ: imo ꝑma caliditas i corpe accẽdat cordis et cã quadã fortitꝛ: ⁊ si oẽs febres fũdant i cordem: ista q3 maxime i ei⁹ figit substãtiã. Propt scõz ãt sciẽdũ q aliq rudiũ audiẽtes superficietenus ſmonez ꝑdicta. Ga. ⁊ ante missa motiua direrũt ethicã icipiẽdo minime fieri. vñ febriũ ꝑmo: Quare qdã estimant neq; aliter posse fieri hãc passionẽ talẽ: nisi ab egritudinibus ꝓeuntibus mor dicẽdis. Decipiũt ẽt aliqui illic ex serie Ga. tali: Ethice cũ sine causis ꝓcathartics generentur: nunq; ab initio inuadũt. sed trãsceẽdunt ex his que fiunt ex putredine. Dicendus q3 q his sermo nõ simpler: sed magis conditionalis ⁊ consequẽtis destructio: vt apparebit diligenter intuẽti cẽdem: ⁊ consequẽtem post pluruma. Quoꝛũ quidez ⁊ aliorũ amplius defectus videbitur consequenter apte. Propt tertiũ qdez sciendũ q febris ethica vt plurimũ nõ occurrit icipiẽdo: verũ alias consequitur febres ⁊ egritudines. Raroq; incipiendo aduenit cum eius causã raro occurrat. vnde febriũ ꝑmo Ethice febres ſm duplicẽ fiunt modum. quandoq; enĩ ꝓpter causones q3multũ ꝓlongatos: vt ⁊ humiditatem coꝛporis cõsumant cordis. Interdum vero adhuc manẽte cordis humiditate febres accendũ turvelut lucernarũ flãma ex licinio. Fit etiã ethica nõ parũ ex emitrito. vnde quarto ꝓtima: Emitritus quandoq; ẽ de febribus magis interficientib⁹ quoma perducit ad ethicã ⁊ egritudines cronicas: ⁊ difficiles. Consurgit etiã ipa vt apparuit ex ptiis antecedẽte. nõnunq; vero ex empimate ⁊ vniuersaliter ex apostemate intus maxime sanato: ⁊ ꝓpter subtiliationẽ regimiuis: ⁊ phibitionẽ infrigidationis: vt pot⁹ aque: ⁊ ꝓpter modicam obseruationẽ lateris cordis cũ rebus infrigidantibus de fozis aut deitus. Vel totiẽs etiã i ipam cadere facit medici necessitas: ꝓpt casũ virtutis ⁊ frequẽtã syncopis dãtis in potu vnũ ⁊ aquã carniũ ⁊ medicinas calidas vt de musco. Fit etiã vt tactũ iterdũ icipiẽs ethica. vñ Ga. ibidẽ: Una quidẽ ethicarũ generatio dicta ẽ mihi. reliqua vero est cũ a principio euadũt cõfestim primã generatio dẽ similẽ facientes ephimeris: vt tristitia tra ⁊ labore amplioꝛi simul cũ estu facto. Decimo vero de ingenio: Rursus ex causomidibus in tabẽ: aut a ꝓncipio ipis cõfestim ethica ꝓtingit febrẽ ꝑiliẽs causonidez Isaac quoq; hãc distinguẽs ait q ethica quedam est cuius causa est alius moꝛbus: alia vero cuius causa non est alius moꝛbus: que consurgit ex inflammatione humoꝛis existentis in concauitate venarum ⁊ arteriarũ cordis. vñ recolligẽs ait Quia cõpleuimus cãz ethice q ẽ ꝓpt aliũ moꝛbũ ⁊ cãz ei⁹ q nõ ẽ ꝓpter aliũ moꝛbũ. q3 p se. tẽ. A. vo posito causis qb⁹ febris euenit ethica ꝓsequẽter subdit Logissimũ ẽ vt accidat ethica icipiẽdo. q. sint mẽbra radicalia iã iflãmata: ⁊ ñ ifl ĩmẽt humoꝛ siue spũs añ illud: imo oꝛ vt calefiãt illa i ꝑmis deinde ſm ꝓcessionẽ dierũ calefiant ista nisi accidat causa fortis valde. Sermonẽ quoq; de

aut reuolutione anni mūdani iducētibus prauas tē-
porū ꝓstitutiōes pmutatorū essentijs ⁊ naturis. Cau
se vero pticulares ⁊ ꝓpinque sūt corruptiōes hic sēsi
biles in aere dep:ope existentes vl'uētris ⁊ maxime
australibus ex lōginquis ptib⁹ adducte: sicut euenit
in apertione cauernarū ⁊ puteorū diutius ꝛclusorū
aut ꝓpter ineuentationē ⁊ ꝓstrictionē aeris inter pa-
rietes ⁊ tecta: cū ūmobilis reddat: vel ꝓpter lacunas
putridas ⁊ stagna. Et res vt linū in illa ēmissas: vel
ꝓpter vegetabilia: sicut caules: eruca: lactucinea acu
ta ⁊ viscosa. Aut ꝓpter baratra venenosa auram expi
rantia: sicut circa Bardos ⁊ Jerapolim: aut rīuum
magna ciuitatē expurgatem vel exercitu multorū per
turbatū. Et ꝓpter arbores malarū cōplexionū: vt
sobac ⁊ tarū nuces ficus odores putridos: ⁊ ꝓuatio-
nē ventorū laudabiliū: aut ꝓpter stercora ⁊ aialiū ca
dauera: vl'hominū corpora occisorū in ꝓlio intumu
lata siue incōbusta. Nam forsitā ex ethiopia ꝑm cō
tinuitatē iufluxerūt quedā putrida inquinamēta athe
nienſibus habētibus apta corpora ledi ab ipis futu
ra causa febris: febriū ⁊ re. ſan. primi. Est etiā ⁊ mo
dus quis pestilentie quasi mediatus. mortalitas enī
corrūpit arbores ⁊ vegetabilia: ⁊ hec corrūpunt aīa
lia que ea comedūt: ⁊ ꝓpterea hoīes qui eis vescunt
corrūpuntur ꝓmo fa. Fit quoq; ꝑm democritū: cum
fames sequit abundantia. Et ꝓpter languida trii
ca herbas ⁊ varios cibos: cū fame hos sūpserint co
acti: vt etiā ꝛoar ō pestilētia fcitat marochiana. Cū
aūt pestilentia ex inferioribus fuerit: iubēt medici su
periora ⁊ lata querere aeris. Cū vero ex superioribꝰ
inferiora ꝛclusa. Neq; mirandū est aeré putrefieri:
cum ipe fumis terrestribus vaporibus permisceat.
aquosis radijs etiā superiorū permisc̄ntꝰ ista neq;
enī permanet in sui simplicitate. tūc enī non putrefie
ret: cū nullū nudorū simpliciū possit putrefieri. ⁊ iō
cū ignis inter cetera elementorū simplicior existēs p
maneat: putrescit minime. vnde methaurox quarto:
Omnia alia putrescūt excepto igne: eteni terra aqua
⁊ aer putrescūt. deinceps quidē cōsideranduꝫ quid
sit pestilētia. Et quia ē mutatio quedā facta in aere:
primitus sciēdū q; mutatio duplex est ipius. Una q
dem in eius qualitatibus: ⁊ altera in eius sobstantia
magis. Mutatio tamē in subſtātia nūq; potest fine
mutatione in q̄litatibus perfici: cū qualitate omnis
fiat actio: nō tamē econtra. Mutatio quidē ꝑm qua
litatem est: cum aer ꝑm caliditatem ⁊ frigiditatem
maxime ad dispositionē peruenit intolerabilē adeo
vt inde messes ⁊ generatio corrūpantur ⁊ vita. qō du
pliciter euenit quoniā aut est symbola mutatio: sicut
rabiositas estatis in calore: ⁊ hyems in frigore. vel
econtra cōuersio: vt malitia frigoris i estate: ⁊ calidi
tas in hyeme. Et silr quoquo mō in aliis qualitati
bus. Cum enī aer permutaf intantū ⁊ corpora silr p
uertunt. disponit enī silr tempore: pbl'. prima. Mu
tatio quidē aeris ipius in subā ē: vt hec ad malitiam
conuertaf: nō q aliqua suarū qualitatū valde fortī
or fuerit facta augmēto aut diminutione: lz non fine
earū mutatione ꝓtingat: ⁊ hec dicit pestilētia. 5. theo
rice: que est mutatio aeris in corruptiones ⁊ putredi
nē: ꝓpter egressionē a temperamento in eius subā ⁊
qualitate. Secundū vero. A. pestilētia ē putrefactio
que accidit aeri: similis putrefactioni aque remollin
onis fetide. Ingrassaf enī ⁊ remollit velut aqua cum
quis ūmiserit linum aut canapum vel talia in illā. Vt
aūt appareat cōsequēter quid sit morbus pestilēta
lis: sciendū q; morbus est duplex. Quidā nanq; pti
cularis. i. particulariter ⁊ diuisim sparsius: sicut qui i
eodē tpe ⁊ ciuitate differenter hoībus cōtingit: vt ali
is quartana vel tertiana: nonnullus vero frenesis ⁊c
Est ⁊ alius cōmunis: qui etiā duplex: quia quidaꝫ ē
consuet⁹ ⁊ cognitus: ⁊ dicit endimicus seu cudumal'
quasi ab intus euemēs: ⁊ est cōtingens ratione loci:
puta ꝓpter aquā vel ventum vl' terre fundum: ceu i
quibusdā ciuitatibus nefresis abundat. in aliis bo
cūi: qō apud arabes nunq; vl'raro ē repertū. in qui
busdā vena medeni vl' ciuilis sepe: quā Ga. nūq; vi
dit: iteriorū. 6. ⁊ de tali morbo agit in libro de aere et
aqua. Est ⁊ alter epidimialis. i. sup vl' extra euenīs
ad differētiā illius q cōsurgit ex loco. Solet etiā epi
dimia idest supereuentus ꝑ pestilēta sumi: ⁊ si gene
ralior existat ipa. Est aūt ꝑm Haliabbatē morbꝰ pe
stilentialis multiplex ⁊ subitus: vno eodēq; tpe homi
nū multitudini cōis. Multiplicē quoq; dixit: vt ostē
deret varietatē huiꝰ morbi. pestilētialis enī sola egri
tudinū cōis ē omnibus: probl'. prima. Quoniā q̄dā
ē pestilētia ex qua febres aduenīūt ꝓtinue: interdum
carbūculi: ⁊ aliquando dysenteria: variole: morbilli
aliquotiens: ⁊ talia sicut i libris epidimie ostēditur.
Dicit aūt subtilius ad differētiā morbi endimialis: q
paulatiue euenit ex ipressione illorū q̄ i loco existunt
illo. Reliquꝫ aūt qō in descriptiōe subiūgit ad dif
ferentiā dictū est morbi ꝓpij. Nō enī euenit eodeꝫ
tpe idē plurimis morbus: sed differēs magis: cū ex i
debita serū administratione ꝓtingat: i q̄ differen
tes diuersimode peccāt. Cōtingit aūt pestilētia ⁊ ae
ris putrefactio ꝑm plurimū in postremo estatis ⁊ in
autumno. Almāsor ⁊. A. ꝑꝫ circa ꝓfata hesitaf: qz
dictū ē pestilētiā fieri ex putrefactiōe aeris maxime
qō nō videf: qz. 25. pbl'. querit āre aqua ⁊ terra pu
trefit. Cuius cā assignaf: qz omne caliditsimū fit ipu
tridū. Infrigidari enī oportet primū. Ignis aūt cali
dꝰ sēp. Aer vō igne plenus. In ꝓtrariū dictū est oīa
putrefieri excepto igne. Eteni terra ⁊ aqua ⁊ aer pu
trefiūt: qō ⁊ medici testantur cuncti. Dicendū q; aer
purus nō putrefit: neq; ipe ꝓput igni cōmixtus. Ve
hementer enī calidū a putrefactione perseruat. putre
fit aūt alius: ut ipermixtus ⁊ infrigidatus. Propter
scōm qdē sciendū quosdā voluisse hāc febrem ad ge
nus ephimere reducere. Quorū motuū cuꝫ antecedi
ens fuit: quoniā quedā pestilētia aeris euenit ꝓpter
simplicē qualitatē sine putrefactione ipius. Que qdē
qz cū spiritib⁹ cōuenit: qui similiter calidi sunt ⁊ ficci
⁊ egritudo promptius contingat in genere ꝓpinquo
nali: concludūt huiusmodi febrem de genere febris
dici. Sed ista positio stare nō potest. Extraneuꝫ enī
est multū: vt hec febris ponatur ephimera cū nullaꝫ
aut modicam valde conuenientiā sec̄ū habeat. quod
ostendit: quia febris ephimera in vno vno sepe aut
plus: ⁊ rarius in quattuor terminaf diebus. hec aūt
ad plures extendit dies: ꝑm dispositionē patientis: ⁊
fortitudinem agentis. Adhuc ephimera salubris est
de se: pestilentialis vero febris plurimum mortifera
Unī Jsaac ex hac ait febre saluari rarissimos. Et. A.
ꝑꝫ plūm pdēs: qō inuf aphorismoꝝ fa: plīes crises
sūt ad salutē q̄ ad mortē: nisi morbꝰ pestilētial' fuerit
Si igit ꝓpt hec ⁊ alia plūma: vt ēt oñdet: quibus hec

t maxie ꝑme cū sint vnctuose: aptiores sūt ad iflāma tionē q̄z melia ad putrefactionē. Et ió nó minus pót accidēr ethica icipiēdo q̄z ḡrtana. Adhuc gſſio: fortassis é melia q̄z ꝑme humiditates. Ad aliud dōm q ethica magr videt B nomē sibi acqsiuisse ex suo ꝓcessu t fine: q̄z ex eius ꝓncipio. tūc eni é i sua dispositione: cū ipa sit facilis curatiōis. Aut dr ethica vt tactus rōe cōpactiōis subiecti: cui qdē ifigit vt humiditatis vl membri. Ad argumētū ēt quoddā alteri⁹ ptis: dōm q̄ iz aliqd vt accidēs sēq̄t alios mo:bos: dū mō stat t figit eēmalit operatiōes ledēs: ipm idē mo:bus effi cit: vt ethica ex ptis cāta. Et dolo: ēt capitis cū fuerit permanſiuus: differentia. 74. ostensum. tē.

Differentia. 94.

Quod febris pestilen

q tialis sub ephimera reponat: oñdit q: aer corrupt⁹ pueniēs ab co: spūs cōplexionē corrūpit: q̄r to ꝑma. ſz ephimera sit in spiritibus. Adhuc febris é passio cordis. ꝑa. Erit itaq̄z ꝓncipalio:is ptis eius. Sz B é spūs: q: ipe é radix. Corpus át cordis é ram⁹ tertio. 11. Ephimera vo dicta é i spū sieri: igr hec ad ephimerā reducit. Ampli⁹ videt ethica magr: q: statī Al. post ethicā de ipa negociat. quorū át fit determinatio vnius post aliud imediati⁹ vident ad eandē rez ptinere: vt ordo fuerit rei t discipline. Itidē ille febres vident eē sub eodē gñie: que eadē curant cura: cuz ad essentiā mo:bi causarū t accidētū ordinet illa. Sed cura eadē videt curari hec febris cū ethica. vñ Almā sor:is. 10. Regēdi sūt febriētes ex pestilētia ex oib⁹ q̄ i capitulo de ethica diximus. Rursus i ethica nō imū git abstinētia: neq̄z in ista: immo magr incitāt labo rantes vt comodāt: cū plēs eorū nihil sumere negli gāt Almā sor:. vnde. Al. Necesse é vt restaurer ipos su pra cibū. Cūq̄z appetit⁹ iporū cadit restaurēr ad co mestionē. nā plurimi eorū q viriliter agunt sup illud t comedūt violent absoluūt t viuūt. Palin: ipa etiā fit i humiditatibus. ſz febr] pestilētialis putrefacit qō de humiditate circūdat cor. Al. Itaq̄z febres pestilēti ales sub ethicarū genere collocant: Rursus videtur putrida: quoniā ex putrefactione accidit. Aer eni pu trefactus humores putrefacit aptiores ceteris q̄ sūt corporis putrefactioni: q: calidi sūt magr t humidi. Et: dicūt ipam aduenire corporib⁹ humores habēti bus paratos putrefactioni. vnusquisq̄z eniz incurrit egritudinē cui ertat exposit⁹ magr cū potissima ptica la generationis egritudinū sit passuri corpis ꝑpatio febriū ꝑmo. Erit igit sub genet putride locāda. Op positū vo bni⁹ mōstrat: quoniā febris putrida é hu mo:alis. hec vo nō é humoral. vñ Isaac febriū quito Primi patiūt pessimos mo:bos de gñie pestilennali t febres nō de genere humorū. Palin in febre putri da pulsus t vrina alterāt vehemēti alteratiōe. sed in hac minime. Quare quarto ꝑma: Nō alterat puls⁹ t aqua magna alteratione Et q̄q̄z é vrina i febrib⁹ pestilētialibus bona: t naturalis in sui subā t corpe t sedimine t ille cuius é tēdit ad mortē: q̄rto ſa. Et. Al. aliū ei ꝓstruit tractatū a reliqs febriū discretū. Non igit ipa erit putrida: ſz ephēra vl ethica. ¶ Propt ꝑmū qdē ꝑmitus sciēdū quot t q̄ sūt genera febriū: ſo quot t q̄ sint causē pestilētie. quidq̄z ipa t morb⁹ ipi⁹ oñdat. Primū aūt huius oē dſta inouit. 87.

¶ Propt ſm hui⁹ sciēdū q cū febris pestilētial plu rimi sit nocumēti pniciciq̄z illatiua: t B actione q̄daz ersistat: cause ipius erūt tres aut quattuor q̄ i cuiusli bet naturali expetūt actione: formudo videlicet agē tis: dispositio pātētis: contact⁹ t mora. Oportet eni in tali actione huiusmōi febrē patēs corruptiua etiā fore dispositū: vt i aljs euenit actionibus: cū agēti⁹ act⁹ i materiā cōcidāt dispositā: ſo de aia. vnde ꝑmo febriū: Nulla causarū sine patientis aptitudine agēt apta nata é. Propt qō quarto ꝑma: Agēs solū cuz puenit: t nō sit patiens ꝑparatio: nō accidit actio et passio. Et ió prima ꝓbl. ait hanc febrē oibus pestilē tiā inferre: Quicūq̄z praue habentes perstēt. Qui eni bonos habuerūt humores resistūt eorū tēperie t vigore aeris t corruptioni. quare in ꝓbl. ēt Ar]. qui busdā ascriptis: Quibuscūq̄z sortis fūt ſm ipam ge nerationē ab astror ipressione q̄ sint breuē velocius redarguunt: t ꝓsumēt pestilēna ꝓcitari. Vt eni do mus antiqua t imbecillis celerius vento cōcidit ve hemēti: q̄z fortis t noua: sic quia hi pestilentia. vñ Baly. Nō infirmāt omnes hoies apud mutationē ſb tantę aeris. Nā corp⁹ cuius chim⁹ nō é ꝑparatus euitat aerē t resoluit eū anteq̄z alterer ab eo. quare Alexander i ꝓbl. Propt quid i pestilētiali ꝓstitutio ne hi quidē moriunt: hi vero minime. Causa quidez assignāt ex cōplexionis ꝑparatione. Si eni fuerit qs plenus cacochimia: manifestū q̄ ispiratus putresci bilis aer hūc corrūpit: si vero euschimus nihil aut pa rū ipm pestilētialis aer ledit. Voluit etiā Joar epidi miā accidere: qñ deus illā mādat qō p̄sentis nō é spe culatiōis. Corpa vo huic febri ꝑprie marie dispositā sūt: q̄ plimo coitu vsā: latoz pororū humida: multe balneationis: t vniuersaliter illa q̄ q̄litati putrefacti onis aeris sūt homogenea. Cōtraria vo nō ledūt: ſz potius ꝓtēperāt. Occurrit t hic agēs ſo forte. Cum eni tale fuerit t i māz agit idispositā ꝑmt⁹ illā dispo nēdo: t demū formā iducēdo: ut é gutta lapidē ꝓtereſ 8. physicoz t ſo aphorismoz ꝓplexionū tertio: cū ite rorum primo: Aer aūt agens est forte putrefactus: tū ꝓpter ipsius ad nos immediationem: t ineuita bilem ipsius necessitatem. 8. de inge. tum etiam ꝓ pter ei⁹ putrescibilē pessimā q̄litatē cū subā. plurima eni hui⁹ aeris ipressio ab agēte: vt declarabit ampli⁹ videt q̄z a māe dispositiōe dependere. Etiā tertio ꝓta ctus. ſ. aeris vndiq̄z int⁹ imediati⁹ t exteri⁹ occurrēt] q i oi expetit actiōe nāli: ō ge. t cor. ꝑmo cū qui iter uenit t tps necessario. Quis eni sic pōt velocit manū ab igne actiuissimo separe vt t caliditatē ipi⁹ non ꝓcipiat: Neq̄z ēt ignis sine ꝑdictis causis poterit vl latenus opari: qō tps in huiusmōi aeris ipressione i erit ꝑpe: cū talis ipius sil putredinal ipressio nō ō fa cili possit separi ab eodē. Et hec qdē cū ꝑmis ſo de cā: t ꝑmo ſa i oi q̄rit physica opatiōe. Agētes quoq̄z cāe cū patētib⁹ bis duobus fulcit] mediis duplices sūt vniuersales t remote: t ꝓticulares ꝓpinq̄z. Pri me qdē sūt dispositiōes ꝓcedētes ex formis celi siue imaginib⁹ facētib⁹ eē necesse illud cui⁹ aduēt⁹ ignorāt a medico: ſz iquātū tales putrescere faciētes ae rē t aquā. Fiūt t putredines in terre viscerib⁹ ꝑpē cās a medico ignoratas qō ex luminariū ꝑpe ꝓtigit eclipsib⁹ t cōiunctione planetarū: t maxime Saturni t Martis cum stellis fixis. aut ipsorum adunatis ne i aliquo signoz humanoz: t ꝑprie cū ꝓualuerint i domo vite in aliqua ꝓiunctione maiorū vel aspectu

que de re altissima tractauimus rata tenent ⁊ credũt nouerint astronomiam medicine non minimã partẽ esse. Quod asserit Albumasar introductorij primo vt differentia ostensiua prima. ¶ Propter ārtus vo ad primũ dōm q̄ ls aer putridus perueniens ad cor corrũpat cordis cōplexionẽ: non tñ spiritum putrefacat. Spiritus enim non proprie putrescit: cũ sit calidꝰ ⁊ siccus: subtilis: ⁊ in motu plurimo: sed inflāmatur ⁊ resoluit magis. Aut talis spiritus cōplexionis corruptio nō est in facto esse: sed in fieri potius. Febris autem dicitur esse per id qō est in facto esse nō i fieri: vt in calefacto fore nō in calefieri differentia priori. Ad aliud dōm q̄ febris que est in spiritu in influenti. non aūt in innato complantato: qui pars est cordis principalior radix: ⁊ velut forma ⁊ factor. In vigore nāq; ipius virtus informatiua cor pdurit: cũ sperma viri le quasi totaliter in spiritus dissoluatur: differẽtia. 36 Sic igit spiritus fere hincinde suscipit. Ad aliud dōs q̄ nō ẽ ethica ⁊ si determinet post eam ab. A. q̄ ipa⁹ ptractat Ga. post ephimeras ⁊ ante ethicas: Et almā sor post febres apatũ. Isaac autem magis locat ipsam cũ putridis: vnde nō arguit. Causa quoq; huiusmodi diuersitatis potuit eẽ: quia hec febris non ẽ adeo vẽ putrida: vt cholerica vel phlegmatica. Qō apparet ex accidentium ipius etiam ad putridas diformitate quadā. similiter videtur in causa fore diuersitas: eo q̄ alie febres putride magis fiunt ex dispositione humorũ ad putredinem aptorũ q̄s ex fortitudine agentis: hec vero econtra. Quod innuit Isaac intelligens perfecte cum dixit febrem fieri de pestilentiali genere: ⁊ nō de humorũ genere: nō q̄ in hu. putrefactis nō fiat. Sed q̄ maior causa inexistit in aer] putrefactione ipos prius ad hanc habilitāte: q̄s ex vitio humoris proprio vt in alijs putridorũ. Adhuc cas cetere febrium sint essentialiter cordis passiones hec quidē magis cōcomitatur ipm ⁊ affligit. Aer. n. putrefactus imediatius ad cor perueniens que sūt in ipo corrūpit: ⁊ putrefacit humida: vt fere velut in alijs causa añs nō reducatur sub coniūcta. vnde quasi causa primitiua imediate se transfert in coniunctam. qō tamē nō audeo simpliciter explicare. Et fortassis hec ẽ cā quare nō expresserūt medici sub quo genere febriū locaretur pestilentia simpliciter p̄cise. Ad aliud dōm q̄ ls per eadem curetur: non tamen sunt illa plura eadē sed pauciora magis: vt ostensū ⁊ minora ¶ Hor etiā Almansor excipit balneū aquā calidam ⁊ lac. omnis quoq; feb. in eo q̄ febris cū sit mala complexio calida ⁊ ficca eadem participat cura fuit. Etiā Almansor breuis sermone: vt vno nō solū eodem vt̄ simili det alterū intelligere: immo more Hippocrat] sno contrario. Ad aliud dōm q̄ ista ẽ vna similitudo lata. Et etiā q̄ in febre hac nō prohibetur abstinētia inquantū est putrida: sed propter casum appetitus qui eis associat frequēter: ⁊ similiter vt bonitate cibo rū ⁊ potuū resistatur aeris malignitati: sed in ethica nō iniungit abstinētia propter corporis exiccationez cū eius caliditas sit tertiane fm. A. caliditate acutior Sic igit non prohibetur eadez minime abstinere de causa. Ad aliud dōm q̄ p humiditatem. A. intellerit humorem primū ⁊ nō secōm. sunt enī duplices humores primi videlicet ⁊ scōi noti: vt sanguis phlegma: cholera: ⁊ melācholia. Et fi dicti humiditates: vt q̄ est in extremitatibus paruarū venarum: ros: cambium: ⁊ gluten: differentia. 33. Concedendū itaq; q̄ p prijssime aliarum sit putrida. Ad ea etiam que alteri us partis iam apparet. Expositus est enī sermo Isaac. Ad aliud dōm q̄ hoc est quasi proprius pre alijs egritudinibus huic passioni: vt ipa vehementius vt ostensum q̄s alie febres ihereat cordi: vt ⁊ nocumētū suscipiatur in corde: ⁊ nō sic i epate: ⁊ alijs ceteris suo modo. Propter qō vrina naturalis videtur existere similiter ⁊ pulsus cum fuerit ita perterrita ⁊ succumbens: vt ⁊ nullo attentet insurgere contra morbū modo: sed conuertet se vt corpus gubernet: velut in sanitate. Quo circa ⁊ vrina in morbo etiā diuturno: sicq; pmanēs iudicat in aphorismis mortal'a Damascēo

¶ Differentia. 95.

Quod apostema intrinsecum causet febrē continuam omnino monstratur per Ga. aphorismorū quarta ita: Febres cōtinue ⁊ periculose accidunt: aut propter prauā mori gerationē putrefactionis: vl propter intrinsecū apa Amplius si aliqua apostemata intrinseca febrem cā rent interpolatā: hec splenis essent ⁊ renū: cū huiusmodi membra minus sint sensitiua: minorēq; colligationem cū corde habentia. Propter qō plures medi corū asserunt hec febres interpolatas causare. ſz apa membrorū huiusmodi febres inducunt continuas. qō monstratur: quoniam splen est membrū carnosū artariosum. ex sanguine nanq; artariali subtili nutritur: quarto de vtilitate particularū. Est etiam rarum multe materie cōprehēsiuū. qō aūt huiusmodi ārto prima ad febres preparatū continuas. Renes similiter membra existunt carnosa: calida: artarijs ⁊ venis patentibus nō parū coniuncta: que febrium cōtinuarum videnī denotare aduentū ibidē. Rursus cuius causa est continua: ⁊ effectus ab eadē continuitatem suscipit: quoniā causa ⁊ effectus sūt proportionales Sed apostemate existente sanies inducitur continuo que febris causa per se ⁊ coniuncta ponit cum suo effectu conuersiuo. Itidem i apostemate morborū triagieyt videbit continenī. Que quidē tum ppē se: tū ppē accidentia ipos cōcominantia naturā humanā febri appropriatā tanq̄s in egritudinem sibi propriā deducunt. Apostema itaq; intrinsecū febrem causabunt continuā. Contrariū quoq; huius ostenditur aphorismorū pma ita: Quia splene male se habente paroxismi: ⁊ vniuersaliter melācholici per quartum febricitant. Amplius i diuisionibus: Apostema in renibus sequuntur in principio sui febres permixte habentes paroxismū cum opilatione. tales autem sunt interpolate. Adhuc quinto practice: Diuersificatur litargia siue sirsen frigidū propter febrem adesse ⁊ nō ad esse. Itidem terno prima ponitur melācholia fieri propter apostema meseraicarum: in quo fm plurimū non est caliditas febris aut sitis. Quarto etiam prima: Membra que sunt longinqua a corde debilem cōmunitatem cū eo habentia velut renes: nō sēper propter apostemata febres inducunt ⁊ continuas: immo multotiens interpolatas de genere cōmitarū existentes: ⁊ febrium tertianarū: quartanarum: quintanarū: ⁊ septenarū. Rursus differētia febris interpolate est ad continuam: quoniam interpolata causatur ex materia extra vasa cōtēta: continua vero ex intra. Materia vero apostemat] extra vasa ptinet

febris omnino discrepat ab ephimeris: non est dōz sub illa iꝑz locari. Motuuz etiā non valet illoruz immo dupliciter deficit. primo quia vt ostensum est mutatio aeris in qualitate etiā existente pestilentialis non reputatur propie: nisi conuersionē causet in substantia. Secundo quia dispositio aeris calida vehementer ⁊ ficca: non sic inducit ephimerā: sed potiꝰ putridam vel ethicam. vnde quarto prima: Febres accidentes causa aeris sicci fiunt causa vt febres veniant colerice. multo igitur magis fieret quando est caliditas: aut cum ipa in aere siccitas cōiuncta ethice ⁊ nō ephimere: q autez non ephimere: sed ethice cuēit: q spiritus subiectum subtile leuiter tantū motum aeris nō potest sustinere. vnde fit transitus ad humores: q subiecta cōpactiora ⁊ tolerabilia existent: differenna precedente. Alij vero voluerūt ipam ad genus ethicarū reducere moti antedictis prearguris. Et hoc q sicut in ethica inueniuntur dispositiones labor: antibꝰ quasi insensibiles tepidi: sic et in ista. Adhuc videtur ⁊ hec in occultis intimis profundari: vt ethica ꝓpter que voluerunt ad illam reducere. Sed hoc etiam satis est longe q ad ethicam addncatur: qō ex grandi inter eas ostenditur diuersitate: quoniam in hac precipit euacuatio et purgatio: in ethica vero minime Et: terminatur crisi: non autem ethica: propter qō remotius reducitur ad ipam. Neqz etiam motiua ipsorum valent: quia dispositiones in eis nō sunt equales vt in ethica: sed permutatur diuersis mutationibus. Percapitur enim aliquando ex ipa caliditas ⁊ inflāmatio fortis: ⁊ quandoqz frigiditas: ⁊ propie i extremis ⁊ exterius. Et ad summū calent interius: ⁊ infrigidantur exterius: qō ethicis non fit. Amplius posito q fundetur interius vt ethica: non tamē expāditur exterius vt ipa: neqz in membris est: sed in humoribus vt ostendetur. Propter tertium vero sciendum q ipa simplicius ad febrem reducitur putridā Modū autem reductionis ipius. A. cum Ar⁹. pbl⁹. prima tetigit diecō: Aer putrefit propter expulsionē ⁊ sparsionem fumorum in ipo: qui quidem putrefactus ad cor peruenit: quare corrūpit ꝓplexionē spūs qui est in ipo ⁊ putrefit quidē in ipso ⁊ circumdat ipsum de humiditate: ⁊ accidit caliditas a natura egressa: ⁊ spargitur in corpore: ⁊ sic inde consurgit febris pestilentialis. quod ostenditur febliū primo. quia vero pestilentiosarum meminim⁹ febrium a putredine omnium sientium: ⁊c. sic ergo vult eas a putredine fieri. Ad ⁊ monstratur rotione sumpta quidē a priori quoniam febris putrida dicitur eo q ex putredine cō surgit: sed talis est pestilentialis. quod ostenditur per plurimam consideranti etiā Ga. testatur de ipa cum alijs. vnde primo febrium: Febris pestilentialis fit propter humores aptos ad putredinem existēres: cū occasionem quandam breuem a continente accepe rit animal. ꝯz multū autem ex respiratione incipiti eo qui in circuitu est aere a putrida euaporatione cō terminato. Principiuz aūt putredinis ⁊c. Subdit etiam q corpora copulata aeri in quo pestilentie consistunt semina superfluitatibus plena: preparata sunt iam ⁊ per se putrefieri. Adhuc tertia aphorismorum ⁊ primo ferbium: recitatur dispositio quedam pestilentialis in principio principiante si epidimiorum po sita ita: Carbunculi in cranone ⁊ reliqua. Quorum quidem causa erat vt ibi ostenditur putredo. Dictū est etiam per A. hanc febrem putrefacere humiditatem cordis. In hanc etiam concidit Ysaac sententiā Rursus febris putrida euenit ex re magis calida et humida: dum hec sit putredinis causa. Quecunqz enī calida sunt ⁊ humida putrescunt prompte: tales sunt humores ⁊ aer. sunt enim calidi ⁊ humidi aliorū corporis respectu: non autem sic spiritus ⁊ membra Amplius cuius significationes sunt febris putride: ipsaqz putrida nominatur quoniam significationes in cognitionem essentie nos deducunt morbi: ⁊ propie cum a substantialiter inherentibus fuerint sumpte. huiusmodi autē significationes sunt in ipsa posite. In ea nanqz adest caliditas inordinata: siccitas lingue: sitis vehemens: hanelitus angustia: eiusqz fetor: iquietudo nausea: dolor oris stomachi: casus virtutis: syncopis: rationis permixtio: pulsus diuersus frequēs paruus ⁊ quandoqz vehemens: sudor frigidus: frigus extremitatum: spasmus: alchuzez: vomitus cholere: solutiōes: ventositates: ⁊ talia. Que quidem alijs non adsunt sic febrium aliarū generibus nisi putridis. Itidem illa est febris putrida seu ad illam conducitur: cui procuratio extat vt putride. Talis autē ē hec. percipitur nāqz in ipa phlebotomia ⁊ purgatio putredinis: alteratio ⁊ ipiꝰ exiccatio ⁊ eductio: ⁊ talia que in febribus obseruanda sūt putridis Ex quibus concluditur hāc febrē ꝓprijssime sub putridis locari. si igitur quis assimulatione quadaz conatur ipam febrem ad ethicā reducere: ⁊ propie ad ephimerā: hec erit extranea ⁊ iproportionata valde. Nō aūt locatur i tractatu cū alijs putridis: q nō ex determinata vt alie cōtingit materia verū potius ex omni. quod siquis opponat hāc practatione simpliciter fore impertinentē: cū hec febris ex fomitis tādez cōtingat: vt dictū est superiorū: quibus cū sint necessarie quis hic non poterit resistere? Que ergo necessitas hec in medicina pertractari? Rursus hoc supposito q ex supis euenat aspectu videlicet eclypsiꝰ ac coniunctione stellarū ⁊ diuersitate i his circuli signorū nō poterit quis nisi astrologus itelligere ⁊ obseruare. Quid igitur ad medicū? Ad primū quidē dōz q lz motus ⁊ eē superiorū nō possit impediri: cū sit necessarius. neqz enī in fortunas possumus ex celo ō pellere: valemus tamē iporū ipressiones auertere: materiā indispositā reddendo: cum dictū sit: Actus uorū fore in suscipiente dispposito receptibiles. Et iō in centiloquio astrologus optim⁹ multū malū ꝓhibere poterit: qō ꝑm stellas est venturū: premunēdo taliter suscepturū: vt cū illud aduenirat: modicuz aut nihil ipm afficiat. si nanqz astra cuz orbe monstrerāt adducāt hyeme quandā frigiditatē. Illā prescia munita valemus euitare. Ad aliud multipliciter dōm: q lz nō agnoscamus materiam ⁊ dispositionē superuz scimus tñ vt medici corpora dispposita egritudinibꝰ pestilētialibus: que rectificare possumus: vt ⁊ indispposita reddantur illis quo acto non accidit superū i pressio. Vel lz nō cognoscamus p causas superiores pestilētiā futuraz. noscimus tñ p causas mediās ⁊ signa: pura per dispositionē aeris nos ꝓtinentis. quā Ga. pnosticoꝝ ꝑma per celeste quoddā seu diuinū signū intelligit. In q̄ signa pestilētie declarant satis aduētu ipiꝰ ꝑma ārti. Aut q medicꝰ hz ꝟ pscire scia astronomie quā i se dz hre cū astronomia ñ modicū gd ꝓferat medicine. Vñ de aere ⁊ aqua: Aui vo ea

ter vñs demonstratio poterit colligi vz q apa intrinsecū febrem ampliꝰ causet ꝓtinuā: t q interpolatam quinq. Apparet itaq ex medicorū logijs deducendo q apa intrinsecū febrē poterit interpolatā interdū inducere: ceu cū membrū fuerit frūm ignobile a membro nobili distans parū: neq tñ illu manifeste ꝓtinuū nullius vel pauci sensus. Sitq mā eius frigiditatis. Per oppositū vo febris insurget ꝓtinua: qō poterit syllogizari t apparet. Nosce q febris ex apate ꝓsurgens intrinseco non ē ephimera: ceu qdam estimant: immo de genere putridorū. vñ ꝑma quarti: Febres que sequunt apata intrinseca: fortasse non fiunt ex applicatiōe caloris ad cor sine putredine q applicatio ephimeram inducat. Hoc ē apparet: q: exagitato in hmōi febribus currit ꝑm motū humoris: ita q adhuc latescente apate: febris remanet qnq putrida manifeste. ¶ Propē quartū vero ad ꝑmū dicendū q apa hmōi phleumō ē. Ja ā cū inflāmatione importet ex mā sanguinea t choleri ca generatū: febrē ꝓtinuā inducet: non tñ ꝑpter hoc ꝓcludit q alia apata febrē non possint causare interpolatā q ꝑm morē Ga. phleumones non dicūt: imo ē apata calida sensum a mēbro remouentia q3tūcū q3 fuerit sensibile febrē inducūt interpolatam: velut apata cācerata: tertio vndecima. Ad aliud dōm non ꝑpter hoc sp sore necessariū febrē eē continuā: eo q splen membrū ē frūm: pauci sensus: māc ēt frigide: grosse: susceptiuū imparate putrefieri. vñ ex his mā mine reumatizat t putrefit. Que ēt sui grossitudine putrefacta arterias non pt adeo ingredi: vt accessꝰ eius continuet: imo motū expetit ex humoris melancolici euentatione. Neq ēt arterie splenis directius respiciūt cor: cū non implantent ei: sz explantent magis. Similit de renibus vt apparuit. dōm q illa cōtinuato cū corde ē obliqua satis: ꝑpter q de nāibus ꝙ Erasistrate arterie renibus nō implantant: sed explantant: nō enī eis sunt directe suppositē: velut vena ꝓcava epar: aut aorti cordi. Adhuc ēt carnositas eorū q est cōpacta sensu ꝓuata: non eni sentiūt nisi ꝑ panniculū. Neq in eorū substantia vena ꝓtinet aut arteria dria. 86. Propter qō apa splenis t renū poterit febres inpolatas interdū causare. Ad aliud dicendū q in apate non sp ē sanies: Aut si ē non poterit cor petere: vt videbit aliquando. Ad aliud dōm q tria hmōi lesionis genera: interdū lesionez ita modicā inducūt vt declaratū ex suis causis tā ex pte materie q3 partis t situ ipius q febrē non ꝓtinuā: sz inpolatā inducent. Ad ea que alteriꝰ ptis ēt dicendū q auctoritas Ga. t Rasis concedat vt visum. Ad ea vo q Haliabbatis dicendū q in litargia in ꝓncipio quā doq non ē febris: aut modica impecta: interdū fere ꝑpter quantitatē materie ipius t frigiditatem. Ad alia ꝓnta quid dicendū apparuit. A. Ad aliud dicēdum q licz in apatibus materia contineat extra venas: nihilominus tamē poterit febrē continuam inducere: eo q fumus resolutus horribilis acutus a minera putredinis valet cōtinue cor petere qui positus est causa ꝓuncta febris t immediata efficiens. Materia vero a qua decidit magis causa añs t materialis: et ita materia t efficiens non coincidūt in idem: differentia. 160. Interduz vero sanies adeo ē grossa t cerulenta q ab ipa fumus ꝓdictus ꝓtinuari non potest cordi: sed euentatione humoris tandem cessāte respirat. Neq ēt est simile de materia dispersa p totū corpus extra venas faciente febrem interpolatā: t ō collecta ad apa licz ponatur ipsa etiā extra venas existere: quoniaz cū materia colligit in apate: aggregatur eius virtus magis: t ea vnita fortior ē seipsa dispersa de causis. Et ideo materia venenosa plerūq existens per totū disseminata cum in apa concurrit intrinsecū perimit remittendo vapores venenosos ad cor. Vigoratq nāq ex eius congregatione. Et ex hoc ēt cancer egritudo appropata malitiosior t incurabilior estimatur lepra totū possidente differentia. 178. Quare materia disseminata per totuz corpus extra vasa: interpolatā semper t nunq ꝓtinuā vt sic febrē inducet. Ad aliud reliquū etiam quid dicendū visuz

¶ Differentia. 96.

Quod cerebrum et ossa non possint apari: videt per Serapionem breuiarij hoc sentientē primo. Amplius si aliqō foret apa cerebri hoc esset vtiq frenesis. sed hec non est in cerebro. sed in pelliculis eius. vnde Jsaac quarto sue buū: Frenesis absolute dicta ē apa calidū nascens i pelliculis cerebri ex ebullitione e sanguinis in corde existentj. Idem quoq ꝑmo viatici: Frenesis vt absolute diffinit ē calidū apa in quibusdā cerebri pelliculis. Adhuc apa est tumor t grossities ꝓter naturaz differēta ꝓri. sed quod ē in vltima mollicie vt cerebruz: vel in vltima duricie vt ossa non valet extendi. Quod ēt non extendit in timorē consurgere non poterit. Eti: Apa generat ex defluxu materierū per venas t arterias maiores in minores quousq3 deueniatur ad minutissimas capillares que sensus effugiūt perceptionem: t tunc labunt in membrorū spongiositates simpliciū. Jn libris de tumoribꝰ de distempantia iequali in tegni t. ii. de inge. Sz in cerebro nō est vena neq magna: neq parua: differentia. 14. neq ī ossibus. Jndem ꝑm Joannitiū: Cause hu. defluētis ab vna parte in aliā: t per cōsequens apantis: vt apparet ꝙo de causā quattuor existunt: ꝓri vero differentia. 6. Sed huiusmodi cause non reperiunt in cerebro: quoniā ꝑa deficit t sexta cū sit nobile membꝝ in parteq supma situatū. Ossibus autē t dentibus deficit: qnta viarū enim adest angustia. Non igit cerebrum t ossa ꝑsit apari. ¶ Oppositum vero huius sentit Serapion de lytargia: t Subasius: Erisipile fiunt in cerebro. cū Haly. multotiens apatur cerebrū aut nucha. Primo ēt ꝑa t tertio ꝑma t septima. Ad huc rasis in diuisionibꝰ birsen qō rectius dicit sirsen ē apa eueniens in cerebrū existens vel calidū: puta frenesis: aut frūm vt litargia. Amplius Alexander t Haliabbas ꝓsentiunt cerebri sbam posse apari. Palin: Mala complexio: t prana t compositio: t solutio ꝓtinuitatis omnibus possunt membris aduenire ita q ēt corde: dria sequenti. Sunt eni cōmunes egritudines. sed sine his non ꝓtingit apa. Jn ipso nanq ꝑmo ꝑa hec tria morborū genera ꝓtinent. Rursus Joan: Accidit ossibus q altera ipoꝝ pars ingrossetur Aut ēt q sibi creuit in manu os dolorē inferens. Eti ꝓspicimus ab ossibus nodositates duras quasdam separi: t ꝑpe in equis. Ex qbus oibus ꝓtinuit cerebrū t ossa posse apari. ¶ Propter qdem ꝑmū sciēdum q qd sit cerebrum differentia oīum. 14. quid vero apa dria precedēti. quid aūt os dria doc. 39.

vt inuit Ga. de ge. apostematis i ꝙplurimis. Adhuc motus est de extremo in extremū p medium: physico ū quito: t quarto de iuuamētis. Sed quedā apostemata intrinseca qualia diaphlegmatis t stomachi: t vniuersalit substātie pāniculose: velut apparet p̄mo pnosticorū febres iducūt ꝓtinuas. Quedā vo febres nō adducūt. vñ tertio. 14. In apostemātibus epatis frigidis nō ē febris neq; sitis neq; calor. Silr t i duris splenis. Cū igit fiat motus de nō habere febrem ꝓtinuam in hēe aut ecouerso mot⁹ p mediū cōstituet hoc aūt mediū nō videt nisi febris interpolata. Quare febris interpolata iterdū ad itrinsecis apostematū cābit. Propter p̄mū qdē sciēdū q; apa ē tumor siue grossities p̄ter naturā p̄mutās mēbrū a sua naturali dispositiōe i cā que extra naturā ex materie congestione vt reumate generātis: quarto de accidēti: t. 13. ō inge. Hec aūt nō est vera rō apostematis: ꝙ potius q̄ dā eius notificatio cōis. nā tumor p̄ter naturā est accidens cōsequens apostema calidū. Joannit⁹. Vera siquidē ratio ipius ē morbus cōpositus ex triplici genere morbi differētia. 75. In ipo nāq; concurrunt tria morborū genera: ut mala cōplexio: p̄ua cōpositio: t iparis soko: vt declaratū p̄mo fa. Cuius qdē cause vniuersaliores sunt sex. Vno membri videlicet expulsiua supfluitatū ex supfluo alimēti i eodē accreta. Imbecillitas mēbri recipientis: qō ad ipm ipelli tur materie supflua quantitas. Debilitas nutrictis virtutis mēbri. Cū enī suū nō valet alimētū elaborare: in superfluitates conuertitur illi nocētes. Aeatuq; largitas quib⁹ supfluitates prompte decurrūt. Et situs ipius corporis inferior: theorice. 6. Ipi⁹ quoq; supflua quātitas ē illius materia: vt humor quadruplex: aquositas: t vētositas. Et adhuc huiusmōi quod dam a cā p̄imitiua nota. Reliquū vero ab oppositā Cuius quidē generatiōis mod⁹ dōia tanget subsequēti. Est etiā quoddā apostematū extrinsecū: qō sensib⁹ subiacet: vt tactui t visui manifeste. hi enī circūscriptionē ipius appzehēdūt imediate. Intrinsecū aūt alind oppositū ad qō nō nisi ex significatiōibus puenit a sēnu acceptis deducto. Et ipm quidē generatur aut in mēbris interioribus vbicūq; velut in gutture: pulmone: cassula cordis: ventre cū meri: epate: splene: intestinis: renibus: matrice: t vesica: aut i pāniculis ea circūdantib⁹ vl videntibus: siue p lōgū latū vl pfūdū. Quid aūt febr| t acuta visū dōia. 87. ¶ Propter scōm vero sciendū q; aliqui idistincte posuerūt apostema intrinsecū febrē ꝓtinuā causare simplr: aliqui vero iterpositā nō raro vt mōstrarūt arguta. sed qd de hoc tertio videbit dicendorū. Propter tertiū quidē sciendū q; aliqō apostema intrinsecū febrē pōt iducere iterpolatā. Cuius quidē gratia notādū p̄mo ex parte materie: q; cā febris est dupler. vna en̄ cōtialis t p̄ma: reliqua vero velut occidentalis t fa. Prima harū quoq; quedā est mediata puta añs dicta. quedā uero imediata: q̄ ppzie potest appellari cā cōiuncta: eo q; cōuertitur t pīū gīt cū morbo: qualis ē fuligo putrida: seu fumus putridus horribilis subtilis a minera putredinis ꝓsurgēs febriū p̄mo: locata in vasis seu extra dūmodo ꝓtinuationē eius corpetat. Et sm q; cōtinue aut successiue ipm expetet: febris generabit ꝓtinua vl iterpolata: vt visū dōia. 87. cū ceteris Sz de cā vt accidētali inuariua t fa quedā attēdit ratione materiei apostematis: alia vero ex parte qualitatis ptis in qua existit. Primo quidē mō diuersificat mltipliciter. Quoniā apātum quedā fiūt ex mā calida: puta ex sanguine t cholera t phlegmones appellant ab inflāmatiōe dicta. quedā vo ex mā frigida siue dura molli aquosa seu ventosa. p̄ma siquidē fūt magis digna febrē ꝓtinuā adducere cū maiorē homogeneitatē habeāt cū ea. Que enī sic fūt celeriorē habēt trā sitū fz ar|. t. a. vnde p̄mo fa: Occultorū apostematū calida demōstrat febris pcomitās ea: que aut frigida tardius: t nō febrē possūt cāre iterpolatā magis q; fumus pcedēs ex minera putredinis resultās p se reddit insufficiēs cordi ꝓtinuari: immo motus minere eius ex suspitiōsa exagitatiōe pstolat dōia. 88. qualis ē mot⁹ melācholie p ārtā: cholere p tertiā: t phlegmatis quotidie. Verū q; motus phlegmat|. 18. horis laborantē fatigat a qua vix mūdificat. ppterea si ex phlegmate ꝓsurgat apa intrīsecus ad motū eius additur ppter cās ꝓtinuitatis febris: in tantū q; t forte si febrem indicāt: figet ꝓtinuā. Quod videt innui p̄ma quarti ponēte apāta renū causare febres cōmixtas ex febribus tertiane: quartane: quintane: t sertane: t nō quotidiane. Diuaricat etiā mā ratione quātitat| multitudinis videlicet t paucitatis: ꝙ primo: dialiter hec diuersitas ex qualitate ꝓsurgit: sicut fere alia que cūq; eo q; materia multa sui quātitate replens ꝓtinuum t extendēs: t solutionē inducet inde maxime. qō si i locis fuerit sēsibiliorib⁹: febrē causābit vt sic continuā. Cuius quidē oppositā iterpolatā poterit causare. Diuersificat silr natura apātis in febrē ꝓtinuaq; seu iterpolatā causando: aut in nullaq; adducēda rōe dispositionis materie. Cōtingit nāq; cū materia apātis suppuret: ita q; eius subtile effumet: grossū vero eius remaneat incineratū: vl febrē iterpolatā causari aut nullā: velut apparet in sclirotisationib⁹ epatis: splenis: t renum quandoq; Potest t id idem ratione similiter variari situationis materie: eo q; ipe i locis vicinis cordi sita: t maxime in his que grandem cum corde habēt affinitatē: febrem vt ita afferret cōtinuam: reliqua vero interpolataq; magis. Diuersificatur itidem so febris ratione partis in qua ꝓtingit apa intrinsecū multipliciter: quoniā aut illa erit neruosa multe sensibilitatis apta ex stimulatione reumatis p̄opter dolorē spiritus inflammari: t ita febrem continuam inducere. Aut ex parte artariaq; multarum in mēbro existentiū. per eas nanq; id maiorē continuitatē habet ad cor. spiritus etiam in eis t sanguis continentur feruentiores. Adest etiam in eisdē pulsatio: que omnia attestant caliditati t generatiōi febris continue. Vel ex parte carnositatis: membra nanq; carnosa humidiora existūt potiora: t pluris materiei contentiua. Aut similiter ratione magnitudinis mēbroruq;. maiora eteni ampliorē suscipiunt materiam: t cordi magis supercōicant: p̄opter qō eorū intrinsecus apata febrem magis causābunt continuā. In reliquis quoq; predictis bis dispositionibus oppositis: febris consurgit interpolota ampliꝰ. Adiuuat etiam vsus sex rerū non naturalium sm contrariaq; aut simile: ita vel aliter mensuratus in continuarum seu interpolatarū generationē. In quibus quidem cōplexio: etas: virtus: tempus t regio: t cetera talium sunt attendenda. Que quidē tum quia famositate notiora existunt: tum etiā breuitatis gratia non extēdantur in ampliꝰ in pscti. Ex his igitur breui-

bū tamen per accidēs recipit vt oñsum interdū per viā reumatis collectionē: cum sui humiditate passiua ꝓtingat fieri in ipm: interdū penetrationē ꝛ pdurationē eius quod penetrauit in ventre. Ad aliud dicendū q ille cause ꝓcurrunt in vero apate per modū fluxus ꝛ sepe causato: vt apparet ex modo etiā loquēdi: non autē sic in non veris ꝛ raro productis: immo alique illarū sufficiunt causarū. Et similiē ad aliud quid dicendū apparz. Ad inducta vero partē alteriꝰ ex his etiaz apparet qd dicendū. ¶ Posset etiā q solutionē horū apparēte dare ſpposito cerebro trino.

Differentia. 67.

Quod cor possit aposte

stemari ꝛ solutionem imparis pati mōstratur: quoniam quod suscipit nutrimentū illius suscipit superfluitatem: differētia priōr: qua retē ta euenit apostema ꝛ continuitatis solutio: cum ea i omni reperiatur aposteмate. Eti: cor neqz ē vltime durū: neqz molle summe: sed mediuz. Quod aūt tale dictū prius apari posse: ac per cōsequens eius solui ꝓiunctio. Adhuc mala cōplexio: compositio: ꝛ ꝓtinuitatis solutio: egritudines posite pus cōes: eo q oibus possunt membꝛ indifferenē aduenire: cor aūt membrū imo pmū. Rursus: octauo apparens ō inge. ꝛ Ysaac febriū pmo: Febris ceteris molestior est morbis. Quod oñdit curatiōi pncipalitas indicatōis ab ipsa sumpta. vñ octauo eiusdē: Ar febris ē: cōuertit nos ad sepam oibus alijs. ꝛ quoniā magnitudo ei ꝑpe magis exīstit. Sed cor sustinet febrez: quē ipius ꝓprie est passio: cū plures sanent ab ipa: tolerabit itaqz egritudines alias. Si enī ineſt qō minꝰ et quod magis videtur adesse ineri. Palin: Fortibꝰ et pncipalioribus partibꝰ occurrent egritudines cū ex ꝓportione vt ad multū particularū euenāt. Quod oñdunt egritudines cerebri epatis atqz ventris. Sed cor est fortissimū membrorū ꝛ pncipalissimū. fortissima igit ei occurret egritudo: hoc aūt est apa: et unparis solutio. Cor igit poterit apari: ꝛ solutionē ꝓtinui tolerare. ¶ Oppositū tertio ō ptbꝰ: Cor solū viscerū ꝛ vniuersaliter earū que in corpore partium graue nullā sustinet passionem. Quod ꝓbatur quia corrupto pncipio non remanet qō afferens ortis auxiliū. In solutōne aūt continuitatis ipiꝰ ꝛ apate pncipiū corrumpit. Est enim cor oīum pma radix a nullo auxiliatū demū. signū ät q nullā grauem toleret passionem: qz in nullo animalorū sacrorū aialiū visa est talis passio circa cor: velut circa viscerū alia. Rānes pleni sepius apparēt lapidibus ꝛ nascentijs: ac alijs quibusdā. Et epar similiē ꝛ pulmo: maxime ät splen. Rursus: Non est sanitatē neqz infirmitatē possibile fieri carentibus vita de sensu ꝛ sensato: sed apa ꝛ solutio iuncture aduenientes pus vitā auferūt ꝓpter imꝓportionē occurrentē pncipio extemplo itaqz cor nō poterit apari: aut solui. ¶ Propter primū ädem sciendū q qd sit cor: oñsum ē dria. 14. qd vero apa. 95. ꝛ unparis solutio. 75. ¶ Prop̄ scōm vero dicendū q in ista dria videnē sapientes discordes: ädam sibi ēt ipsis ꝛ ad alios fantastica. Ba. enī interiorū. 5. scribit cor solutionē ꝓtinuitatis cū apate ēt pati. cuius series: Phlegminante maxime corde i moria monarcus ꝓsiderauiꝰ morte simillimā ꝓsecutam his q intercidunt corde aliter. i. syncopizatiue.

Igit sigdem vsqz ad ventrē aliquē eoꝝ q in ipo ꝛ p foꝛat veniat ꝓfectum moꝛiunt emoꝛroice ꝛ emoꝛroice: et magis cū venter sinister ꝓtingit pforatus. nō ptranseunte vero pforante in ventrē: sed in corpe ventris firmato: non solū eadē illa die in qua pforari ꝓtigerit qdam dixerūt: sed ꝛ supueniente nocte phlōnis videlicz rone facta morte: ꝛ non sanguis supple fluxu. sic igit ex hoc sermone relinquitur manifeste cor apa et solutionē cōtinuitatis incurrere posse. Adhuc in diuisionibus apata ꝛ disruptio cordis: aut corruptio cōplexionis firmate: non sunt facilis cure. Inde Serapion: Ex eis vehementius ꝛ cū velocitate interficiēs ē almessera. i. apa cholericū ꝛ phlon. i. sanguineum Theorice vero. 9. sermo prescriptus recitatur Gal. Cui tertio acquiescit. ii. Huius qdem ōrium scribit interiorꝝ pmo: Cor impossibile pati est apa. vñ Paly. Non ē possibile vt apet cor: aut accidat in eo opilatio: ꝛ in plures eius ventres sicut possibile fit illud i cerebro: nā mors antecedit illud. Primo ät Fa: Cor non tolerat imparis solutionē: qz pus aduenit mors Tertio quoqz vndecima: Cor non tolerat nocumētū neqz apa: ꝛ longius ē ab hoc vt toleret solutionē ꝓtinuitatis q̄z apa. Tertio vero collz: Cor in sui substantia non pōt apa tolerare eo q̄ paulo deficit infirmus Bel. qdem solutionē continuitatis aut apationē fieri in corde vtus non patit: imo sunt causa dissolutionis ꝛ mortis. Ex his igit apparet in hoc quesito auctorū non parua diuersitas. Quid ät de hoc ꝓsequēter apparebit. ¶ Propter tertū qdem sciendū q cor apa neqz solutionē ꝓtinuitatis tolerat ꝓfirmatā ꝛ penetrantē. Et rōnabiliter qz omne qō aliorū mēbrorū supportat defectus ꝛ nocumēta: id opus vigorosum existere. Hmōi aūt est cor cū oium accidentiū corporū occurrentiū: pmus ꝓcursus est ad cor tanqz ad basim vite. Bel. Sed cum fuerit apate aut solutione singularis affectū non remanet vigor eiꝰ: neqz pōt aliūde suscipeē cū sit vite pncipiū: oīumqz radix vtutū pma. Est nanqz in corpe animalis vt caminū ꝛ arx ciuitatis i dria. 37. ac pmus in vniuerso: ꝛ dux exercitu: quo forti ente omnes multū remouet succubitus ꝛ supplet defectus. quādo aūt deficit oīs pmitur exercitus: cuz is pōt non subleuē alio. Palin: Illud cui subito interuenit mors passione ꝓpa non pt apari neqz solui. tale ē cor. vñ Paulus: Cor hm ppriā patiens passionē longe a medicorū est cura: subitā inferens mortē. Adhuc in corde dolores fiūt q̄zmaxime: ꝓpter solutionē continui ꝛ apa. vñ. A. 5. de anima: Intolerabiles sunt dolores cordis ꝓpē sui sensus excellentiā. Ipm nanqz ē illud in quo primū aīa existit sensitiua: de ptibus Fo. dolor ät p ceteris synthomatuz virtutē exterminans deicit. ii. apparens de inge. ita vt syncopis ꝛ mors occurrant hinc repentine. Cor igit non pt apari neqz solui modo p dicto. Intelligenduz tñ in huiusmodi declaratione ampliori q cordis apa potest multiplicif diuersificari. Ratione partis cordis efficientis: cause materie apatis ꝛ temporis apatis. Similiter ꝛ solutio cōtinui: aut penetrat ad ventres cordis magna subito to dextra vel sinistra vel mime: sed supficiemus substantiā soluit ipius magis. Ex parte qdez cordis qz partis sinistre apa citius apparenē interficit aial q̄z dextre: ꝓpter quod hac vita impellit ad partes liez ipius cordis vita realiter celerius ꝛdeficiat ex apate

¶ Propter scōm vero sciendū q̄ sermones sapientū videnť sibi in hoc quesito superficietenus aduersari Ait enī Serapion: Et quando accidit apa in cēbro non oportet vt iudicef: q; ē in ipso: imo in velamine duro ptinente ipm: qō nominaf muringa. Et ē illud ex quo nascit vuea tunica ꝛ secūdina: cuius cām assignat: q; scimus q̄ in omni membro in quo fit tensio accidit apa: sed non ē de natura cerebri vt tensionē recipiat: propterea q; est humidū carrens. Et similiter non ē in natura ossis vt recipiat tensionē: eo q̄ est frigidū siccū durū valde. necesse itaq; fit vt solū accidat tensio membris medijs inter id quod ē i fine duricie ꝛ lenitatis vt sunt panniculi ligamenta nerui lacerti caro: ꝛ que his affinia. Huiusmodi aūt subcōtrarium habeť quinto de accidente ita: Calida frenesis est quando apa in substantia cerebri: vel in eius panniculis generaf. Et. ii. de inge. Eadē rōne et in pbleumonibus q̄ fm cerebrum ꝛ in muringis. vnde tertio p̄ma dicit: Carabrus apa calidum in velamine cerebri subtili ꝛ grosso absq; corpore ipius ꝯiuis corpori ipius quandoq; accidat apa. Non enī sicut qdam medicorū existimant: neq; q̄ cerebrū non ſapetur est verū. ꝛ ponit eorum ꝓsequenter motiuū: quia qō lene est sicut cerebrū: aut durū vt ossa non extēditur: ꝛ qō si extenditur nō apatur. Sed hoc sermo erroneus est: et illud ideo: quoniam lene viscosum extendit. ossa etiā apantur. ꝛ Ga. illud confessus ē. Ad huc inqt. A. q̄ plurimū pbleumō cerebri accidit ex sāguine putrido apante ipm. Similit quādoq; accidit in ipo cerebro erisipila ꝛ vasacra. ꝛ tertio septima: Et quandoq; accidūt dentibus spēs apatum. Et est ipius vbiq; ratio: quoniaꝫ omne quod nutrimentū recipit cū extensione illius suscipit superfluitatē: q̄ retēta extendit. Talis enī dicta est fore apatis ratio: ppt quod concludit apari quodlibet membrum ꝛ cerebrum ꝛ ossa. Adhuc Paulus: Frenesis q̄ ē pbleumō muringarū aliquando quidem ꝛ in cerebro fit. Alexander qdez libro p̄mo: Fit verus freneticus ex choleribus rubeis cū ad cerebrum veniūt incensa febre ꝛ pbleumonē ibidem faciūt: aut in miringa. i. pellicula. Inquit etiā q̄ verus litargicus quemadmodū freneticus fit: habet enim ipe ꝛ locū in cerebro. vñ. 9. theorice: Frenesis ex calido fit apate: quod in opimēto fit cerebri: aut in cerebro. Auibus Auer. quarto ꝓsētit collꝫ: ppria signa dñij bu. facientis apa i cerebro sunt ꝛē. dicit q̄ aliquando rhete cerebri apatur Sunt autem qdam simpliciter audientes q̄ cerebrū ꝛ ossa possint apari. quorum insufficientia monstrabit ex dicendis. ¶ Propter qdem tertiū vt tantorū virorū apparent concordia sciendum q̄ apa dupliciť generaf. Uno qdem modo p viam reumatis cū ex venis ꝛ artarijs materia defluit in membrorū spōgiosa. Alio modo per viam cōgestionis hoc ē ex nutrimenti superfluo: dtia ptiori. Primo qdem modo sālté ossa: ꝛ vniuersāliť q̄ sunt dura vere nō pñt apari cum ductibus careant: ḡbus demandaf humor i membrorum simplicia. Secundo vero modo apari possunt: cū alimentū suscipiant: ipsoq; extendanť: ꝛ per consequens illius ēt superfluo extra nām intūescunt superfluitate retenta super ossis parte aliqua indurata: aliā super eam paulatī addita donec quis tumor ꝛ extensio eminеat. ¶ Modo sigdem p̄ori cerebrum non deberet apari: nisi q; debilis coagulatio nis vigens in qualitatibus vilioribus: ꝛ positum i superiori corpore parte: tanq̄ caminus existēs: vaporum ꝛ fumorū susceptiuus q̄ peruenientes ad ipsum eius frigiditate refracti ꝓdensatur ꝛ penetrant in id id quandoq; collectionē facientes. Amplius sciendū sicut ex fmonibus poterit colligi serapiōis ꝛ. A. q̄ apa duplex existit. Quoddā nanq; ē verū in quo cū mala cōplexione prava cōpositione ac solutiōe cōtinui tumor manifeste circūscriptus existit exterī⁹ vel intra. Et tali apate ppie membra apantur media inter illa q̄ in vltio existunt duricie ꝛ molliciei: vt musculi: ꝛ eis similia. Et fortassis hec fuit serapiōis ītētio. Est ꝛ aliud apa non certū: sed magis quadā similitudine tumorosa dictū. vñ serapion: Si dentes viriditatē in toto suo recipiūt corpore tūc non mirandū si ꝓsequatur eos qō simile apati existit. Et verificant qdam medici hoc ppie ex hoc q̄ dentes nutriunť ꝛ addunť ꝛ crescunt longitudine vite hominis. vnde p̄mo fa: Apa preterea membris accidit mollibus. Et ē etiā cū ossibus accidit res que apati fiāt p quā eius ingrossaf concauitas: ꝛ eius augmentaf humiditas. Dixit ēt dentes quandoq; recipere spēs apatum. i. maneries ꝛ non simplicif apata ingt: ꝛ ita cerebrū ꝛ ossa pñt apari: sicut bi ꝓcordant diligenť intellecti. Voluit ēt. A. rarius substantiā cerebri apari Quod iudicaf ex eo q̄ dixit quandoq; corpori ipius accidere apa: Ceu dicunt q̄ raro fit peripleumonia ex cholera: q; sui raritate ipam cū sit subtilis pulmo non sustinet: ita cerebrū molle ꝛ de se quasi fluidus mām non retinet calidā: neq; etiā frigidā. Unde de litargia q̄ est sirsen pblegmaticū ait q̄ plurimū fiat in meatib⁹ substantie cerebri absq; velaminibus ꝛ ventriculis ꝛ corpore cerebri eo q̄ pblegma ꝓgregaf et penetrat in panniculos ppter ipōrum duriciem: neq; in substantiā cerebri ppter ipius viscositatē. sic itaq; ꝛ aliorū auctorū intelligendus ē sermo substantiā cerebri ꝛ eius panniculos posse apari: q; non vero apate ipsius apatur substantia: vel rarius id euenit. Panniculi vero sepe apate vt calido. vñ. 4. cōmentarij pulsuū q̄ fm cerebrum ipm litargicus hz magis generationē: freneticus vero fm subtilez miringa ꝛ diaphra. Et ideo quemadmodum periplemonicis raro vnq̄ pulsus fit distor⁹. i. bis pulsans q; duricie mime participat: ita frenēticis rarissime fluctuosus: q; ꝛ ipe mime ptcipat mollicie. Horū āt fides apparet ex istis in forma deductis. Ex his ita q̄ duobus vītas hui⁹ q̄riti fine alia plurioꝝ appareat inq̄sitiōe. Sciendū quippe q̄ id qō dictū ē de dentibus oportet ꝛ de ossibus intelligere. nā ipi sunt naturam candē habentes ossib⁹: ꝛ fiunt ex ipis ſo ō gene. aialiū. ¶ Propter quartū vero ad p̄mū iā quid dicendū visum fuit. Ad aliud dicendū q̄ Ysaac frenesim put ē vere apa: ꝛ sepius ptingens suscepit: ꝛ tali dictū est apate cerebrū mime apari posse. Ad aliō ēt visum extat quid dicendum: quia q̄ sunt in vltima mollicie membroꝝ ꝛ duricie rarius apantur apate certo: verū similitudinario magis. Aut forte cerebꝝ ꝛ ossa non sunt ita molle ꝛ durū: quin possit aliquam extensionē suscipere apōsam similitudinariā saltem Vel cerebrū extendit panniculo subtili conterminante illo. Ad aliud dicendū q̄ verū concludit de apate ptingente: vt plurimū per modū reumatis factū: ꝛ ppie quantū ad ossa: ꝛ alia membroꝝ duorum: cere-

cum contrarioꝝ ꝓtrarie rationes: secundo de ge. t coru. Eti: Laboribus assuete deditis: t vlr excessius: conspicim⁹ breuioris existere vite: t si consuetudine sint astricti: quare similiter t egritudinib⁹ erit ita q̄ morbus consuetus insueto deterior. Quod ēt iudicat de medicatione dubij vulneris in crure: regimis scutor secundo. ¶ Oppositū quoniā Hipocrates Assueti assuetos ferre labores. Palin: ſm quosdaꝫ minime improbatos: nihil ꝓhibet langorosos lōgeuos existere: de causis longitudinis t breuitatis vite Decimo quoq; Almansoris: Egritudo in homine semper sano: qui fere nunq̄ egrotauit timorosa. et quarto scā: Quando infirmant sani: t qui tarde in infirmant pauce infirmitatis significat mortem. In oppositis autē secus contingit. Rursus: Egritudo ledit ꝓpter ꝗrietatem t oppugnationē ipius ad naturā: sed hec minor est cū ipa fuerit consueta. Ex cōsuetudine enī in quoddam mediū ꝯcidit vniformis conuentus: vt apparet aphorismorū. 2. In ea vero q̄ insueta secus exīstit. Amplius apud Hipocratem et Ga. subitū nature prelatiuū omne: non enī ea repētinas sustinet mutationes. sed egritudo incōsueta sb ita respectu cōsuete: propter qō t ipa deterior erit assueta. ¶ Propter ꝓmum quidē sciendū q̄ quid sit morbus. 71. apparuit differēna. Consuetudo vō est secūda quedā natura ex vsu paulatim acquisita. Est enīz velut natura de aere t aqua. Quod declaratur ex natis habētibus capita elongata ex applanatiōis consuetudine in naturā cōuersa. vñ de memoria t reminiscentia: Tanq̄z natura consuetudo. q̄ autem sit natura secūda iudicatur: complexionū secūdo: cum dicit: Adiectiue nature assuetudines sunt. t ꝓmo the once aphoris. libro testatur Hip. ꝯsuetudinē scām esse naturā. Consurgit aūt cōsuetudo ex vsu frequēti: hic nanq̄ extat vt prius quoddā cōsuetudinis inductū: q̄ tanq̄z actio est t pfectio. Nō enī ex vno aut aut duob⁹ actibus cōsurgit vsus verū ex plurib⁹. vñ pbs. ii. Consuetudo ē multotiēs t cōtinue aliq̄d facere. Oportet ēt paulati t equalit cū eo quod multotiens aduenit occurrere. Quod enim repēte t vniformit accidit in nā cōsuetudine non cōscendit: verum potiꝰ corrūpit eandē q̄sto ampliꝰ occurrerit cū transmutatiōes corrūpant illā repentine. Nō ēt indicant anus t puella ex veneno serpentū t napello nutrite dña. 142. Quoniā paulati t ordinate vse fuerūt illis t marie a ꝓncipio. vescebant aūt his deinceps vt alimenti. Ex his quoq; ꝑt haberi q̄ cōsuetudo sit q̄dā natura: t q̄ ea adiungenda est reb⁹ annexis cōplerione mediante: vt satis ex ꝓmo colligit theorice: ita vt t res sint quinq; reb⁹ naturalib⁹ annexe etas seuros q̄litas color t cōsuetudo. Deterior quoq; dicit aliqua egritudo dupliciter: aut quoniā lesionē inferat molestiorem cū sanioub⁹ cōcisionib⁹: vel q̄ difficiliorīs sit eradicationis ex parte: ceu apparet ꝓmo ꝓma: ō melancholia generata ex melācholie siqtilis nālis adustione aut grosse. ¶ Propter scōm q̄dez sciendū q̄ aliqui simplicit ꝓtulerūt morbū consuetū deteriorē insueto: quia magis fit: t passio magis facta ois abijcit a subiecto: thopicorū. 6. Alij autē ex aduerso dixerunt ēt indiscrete insuetum peiorē cōsueto: id approbantes: q̄ singulū cōsuetū fiens minus extat nociuū aphōris. 2. Quod tamē verificatur magis de reb⁹ nō naturalib⁹ sicut monstratur inspicienti. Adoueban

tur ēt ex tactis in argutis: quorum cū primis manifestabitur defectus in sequenti dicendorum cū multiplicit dictum suscipiant indistinctū. Et ideo nōnulli dixerūt ꝓpinquiores facta veritati q̄ egritudo est dupler. q̄dam nanq; pernitiosa grandem afferens lesionem vite ꝓncipijs: ac ipius instrumentis: t talis est deterior quanto plus occurrit: t reddi videtur cōsueta. Est t altera non sic molesta neq; adeo vite ꝓncipijs inserta: t eorū instrumentis: sed potius ptiq; eueniens extremis: vt passiones iuncturarū aut alie parue quecunq;: t talem cōsuetam dicunt minus deterrenté incōsueta. Et fortassis id ſm ꝓmam ptem ꝓpue calumniā potest pati: quia egritudo tanta t talis non potest fieri consueta cū mor t inequaliter occurrat quod ē contra rōnem consuetudinis assignata. ¶ Propter tertiū vero sciendus ac vniuersaliter dicendū cōparationis canone: differentia. 17. suppositi q̄ in egritudine cōsueta sunt duo. Est nanq; in ea sēsibile operationum nocumentū inquantum egritudo existit: t ita quanto plus occurrit t in consuetudinem deducitur deterior redditur insueta t ꝓprie cū ordinem non suauit: t nocumentum fuerit maius ex parte lesionis virtut q̄z inuamentū ratione cōsuetudinis inducte. vnde tertio prima: Quando paroxismi epilepsie continuantur interficiūt. Similit recidiuatio deterior est sua radice: differēna. xij. t ꝓcipue in pleuretico periplemonico t paralytico est apparens recidiuatiōis pnicies. Quod ostenditur: Omne nanq; qō vtutem deijcit pluries aduenies t cōsuetū est factum deterius eius oppositō cū semper aliquid abijciatur a substantia. talis vero ē morbus consuetus inquantū lesionem importat: t ideo certo de re. sa. Quecunq; corpora egrotatiua habuerunt mor in generatione ꝓma constructionē nequaq̄z deuenīūt vnq̄z in senectutem. si vero deuenerint omnino vnam aliquā egritudinē ꝓpriam habebūt. Et cōfirmatur quia non solū cōsuetudo rerum ꝑter naturā nocet inquantū tales: verū t non naturaliū. vnde ꝓmo tertia. Ille in quo mala digerūtur cibaria non decipiatur ab hoc: quoniā in malū deinceps generabūtur hu. egritudines inducentes pernecantes. Ex alimentis enim quantūcunq; benignis rōne administratis t cōsuetis effectis tandē totū aduenit aquaticū fieri ꝓpter cōtinuam repassionē causatam ex contrarietate ipōrum ad corpus: differēna. iii. Si vero consideretur egritudo ab eo q̄ cōsueta: vt cum quis semel in anno aut bis vel ampliꝰ poriſmos incurrit aliquos tertiāe vel calculi: aut dolores arthetici ꝓpter habilitatē t affinitatē quaꝫ membra recipiūt ex multotiēs occurrere talibus passionib⁹ minus deteriores redduntur insuetis. vnde Alexander in ꝓbleumatibus: ꝓpter quid crebrius fieri q̄ egritudine consuetū: non tantū cōtristat naturā: t maxime cū ex materia fiant minori. velut enim alimēta ꝯsueta ventri aut epati quandā affinitatē secū recipiunt: t in quoddā transducūt mediū: ꝑ si sint prāua: aphorismo. 2. ita t passiones prętacte t sibi similes in mēbris agunt sno modo. Ab eo nanq; quod cōsuetū nō non fit passio: primo quarta. vñ tertio. 16. Qui cōsuetus est incurrere corpis cholericā passionē: non hz ex ea timorem sicut ille q̄ non est cōsuetus est in ea. Et forte dicetur ꝓpter eius accidentia mor terribilissima. Quare Alexander grandio nata contra diffici

dextre. Ratione sigdem facientis cause: q; quoddã ap̃atum euenit a causa interiori: aliud vero ab exteriori. Ab interiori qdẽ velut ex aliqua in ipo generata: vel aliunde ad id expulsa. Extrinseca qdem ceu a gladiatione. Ab intrinseca qppe minus q̃z ab extrinseca ꝓtingat ap̃a: q; pus accidit alijs: vel paulatine alia dissoluit dissolutione. A causa vo extrinseca magis cũ cordis extiterit rigor intensior: vt pceũte dissolutionis alia cã. Ex pte vero materie ap̃atis: q; q̃dã ẽ calida: nõnulla vero frigida. Calida qdem mãmor interficit ap̃ans: frigida vero mime. vñ interorũ. 5. Passio cordis fm phlones vel erisipilas incipiens fieri: corrumpit enĩ ꝓfestim anteq̃z augeãt he passiones aĩal. ꝛ. A. Ap̃a calidũ ẽ interficiẽs statim. Frigidũ vero ẽ ex eis q̃ sunt difficilia. verumtñ raro est q; duricies aut mollicies reperiatur in corde: sed quod plurimũ euenit est ĩ panniculo ipius. q; si ap̃a frigidũ accidat nõ interficit in momento infectionis ap̃atis calidi: sed tñ cũ hoc ẽ interficiens: ꝛ q̃dq; durũ quod accidit in panniculo ex humore grosso spaciũ mortis ꝓlongat: non ãt molle humore aquoso distillando: velut humores q ĩ capsulis cordiũ inciso inuenti sunt galli: ꝛ machionis seu simij Ga. In casula nanq; galli humor meristebat durus. In illa vero q̃ machionis mollis aquosus magis: interior. 5. Ex parte qdem tpis ap̃atis: qñ ap̃a cordis ꝛ maxime calidũ vix suscipit ipius susceptibile pncipiũ. vñ 30ar. Accidunt in corde ap̃atis pncipia: sed anteq̃z pcipiãt de eo mors ꝓtingit repente ꝛ sine mora. Sic si solutio ꝓtinuitatis mox ad ventres pueniat grandis cõtinuo mors occurrit. vñ Ga. Si quod pforat vsq; ad ventrem aliquẽ ipius pueniat cõfestim mori unĩ ꝓpter sanguinis ꝛ spirituũ fluxũ ꝛ exalationẽ: et magis cũ finister pforat venter. sic etiã cũ Palia. testat Serapiõ. Quare. A qñ accidit corpori cordis: vt solutio penetret vsq; ad ventres inficit statim. si aũt non penetret in vẽtres volut Ga. illis non soluz eadẽ pforationis die viuere quoldã: sed ꝛ nocte supueniente phlonis rõne facta morte. vñ. A. Et si non penetrans tũc fortasse postponit interfectio vsq; ad diem scõm. Sed dubitat circa pdica: q; differẽtia. 47. ostensum cordis ventrẽ dextrũ pncipaliores fore: ꝛ longeuiorẽ sinistro. Hic autem dictũ citꝰ vitã deficere ꝓpter penetrationem in sinistrũ ventrẽ pertingentẽ q̃z in dextrum. Dicendũ q; vita duplex est Una qdem primaria: ꝛ ea est cordis: Altera secũdaria pticipata ab ista in ptes per motũ cordis ꝛ arteriarũ delapsa. Prima qdem pncipalior ꝛ longeuior est in ventre dextro q̃z in sinistro: vt monstratum est dria ꝓallegata. Secũdaria vero de qua nunc est sermo longeuior ostendit in sinistro: eo q; artarie ab eo ventre originant cordis per quas vt dictũ vita diriguit a corde in membra. Per hec sigdem audienti apparentes auctotũ sopiunt auctoritates. Propter quartũ ad pmum dicendũ q; cor vt ostensũ mõ quodã ꝛ ap̃a ꝛ imparis solutionẽ patit. Aut q; non est necessariũ q; omne quod nutrit incurrat ap̃a: vel per viam reumatis: aut ex residuo nutrimenti: q; non potuit materia in ipm penetrari neq; retineri: verum mox expellit vt cordis vigore: ꝛ ideo pmo ba: non dixit superfluitatem simplicit ex nutrimẽto membrotũ residuam inducere ap̃a: sed cũ ipsũ penetrauit: aut in ipso acciderit. Ad aliud dicendũ q; cor licz ꝓbtinet at mediũ duorum membrotũ ꝛ molliũ: id tamẽ nõ ẽ sufficiens ap̃atis causa euentus cũ membrũ recipiẽs fuerit forte illius materiã ꝓpellens ad alia quale cor extat ꝓprie. Dictum nanq; pus vnã forte sex causas ap̃us membri suscipient imbecillitatẽ. Ad aliud dicendũ q; qualit ap̃a ꝛ solutio cõtinuitatis cordi adueniat apparuit. Aut in hoc deficit particulari: non tñ instantiarũ vna vniuersalis veritas remouet naturalis ac medicinalis: pcipue cũ medicia in determiatione verificet: vt ad multum vel saltẽ incipiunt. Ad aliud dicendũ q; febris molestior reliquis passiõib⁹ extensiõe totũ enim sicut eius denotat ratio cõtinet tinet corpus: non tñ intensiõe vt syncopis cordis ꝓtremor freq̃ns ꝛ dolor intensior. Neq; febris l; cordis passio ꝓpa: decimo de inge. pluribus alijs molestior cum in totũ corpus expandat ab ipo: ita vt ꝑtus illi⁹ diffusa reddat remissior aggregata. Ad aliud dicẽdũ verum esse: sed tamẽ egritudo fore non potest: nisi pmaneat vita. Fortissima vero huius cordis passio vitaz ꝓuat. Ad ea etiã que alterꝰ partis: et pmo ad pmum dicendũ q; cor nullã grauem sustinet passiõz hoc est solutionẽ ꝓtinuitatis ꝛ ap̃a: malaz tamẽ sustinet complexionẽ velot febrẽ. Et id cum impar solutio: vt dictum in ventres cordis: ꝛ maxime sinistrum peruenerit: neq; ap̃a completũ ꝛ ꝓprie calidũ. Sed iter quãdo principiũ vt cor adeo fuerit corruptũ q; vita non possit imparti sibimet ꝛ partibꝰ: egritudinẽ non tolerat cũ ea vitam ꝓuet. Quod impar agit solutio penetrans in vẽtres ꝛ cõditionatũ ap̃a. Quantũ etiã veritatis signũ cõtineat apparuit: ꝛ q; ipm ex causa ꝓuenit interiori ꝛ non extrinseca magis euentuũ toleratiua. Sic igitur vt ad vnũ cor in eius ꝑtibus non pantur ap̃atis cõfirmationẽ cuiuscũq; neq; imparis solutionem penetrantẽ: aut sanabilem q̃cunq; sit: vt quidam volunt exponere. Cor nãq; potest dici non tolerare ap̃a vel solutionẽ: q; non possunt hec ĩ ipo sanari: cũ enim qs cuadit a lesiuo: id ꝓprius dicitur tolerare. Potest vero dici tolerare: quia ap̃at principiũ ꝛ solutionẽ non penetrantẽ: vita adhuc durante aliquãdiu. Differentia. 98.

Quod egritudo consuete ta sit deterior insueta monstratur: quoniam fm veterem: Exoluti multotiẽs ꝛ fortissime sine manifesta occasione moriuntur repente. Et Bamascenus: Frequentatio egritudis in mẽbrio pncipali dissolutionẽ denũciat corpis. Primo quoq; tertia cui frequenter ꝓtingit incubꝰ ꝛ scothomia expositus est epilepsie. Tales aũt passiones consuete videntur: cũ multotiens dicãtur fieri ex quo consuetudo ꝓsurgit. Adhuc egritudo simplicit ledit. hoc enim ẽ de rãone ipius: itaq; maior egritudo magis ledet: ꝛ maxia maxie: hmõi vero videtur ea que cõsueta respectu inconsuete. Ex pluribus nanq; lesionibꝰ nũero: vniuersalis grandis consurgit lesio. corpus etiam redditur magis habilitatũ ad patiendũ cum virtutis debilitate. Palin: Illa deterior egritudo que difficilior extat eradicatiõis cũ ea sit ipsius malicia ꝓpter ipe pabilitatẽ: vt apparet in lepra ꝛ ethica confirmatis Talis vero egritudo consueta cum ex multotiens occurrere fuerit impressa: ꝛ in habitu redacta. Itidez sicut sanitas plurimis euentus melior est q̃z vnus: sic ꝛ egritudinis multus occursus erit deterior vno

stia hanelitus ⁊ febres remissiores. Materia vero pleuresis sunt quatuor hu⁹ ⁊ maxime cholera cū sit subtilis acuta in panniculos penetratiua: deinde sāguis: raro vero phla. iuxta illud yeter⁹: Acidus eruciates raro fiūt pleurenci: q̄ rarissime vo fit ex melancholia: tertio. x. ⁊ in his q̄ de crisi. Ppō quoldā vo nequaq̄ ceu vitiaticū cū sint bi hu⁹ duo grossi viscosi penetrare i pres solidiores icpn. Sed i piplemonia ptingit ecouerso. naz accidit ex phlate marie: ex cholera vero pp ei⁹ subtilitatē ⁊ rsolutōz mime: vt apparebit dria subsequnti. Pleuresis vo velut apatū reli q̄ resoluit aut suppurat. i. sanat: vel i duricié puenit qō ptingit rarissime aut nūq̄z fortassis pp caliditatē loci. Arasmus tat ⁊ aliq̄n i pipleumoniā: dria sequnti ac infrā pusi inficit ac syncopi. Id át deteri⁹ ad quod plura ⁊ intensiora sequūt accidētia ⁊ vlr grādi⁹ pleurā. Latus quoq̄z dextrū ⁊ sinistrū: dria. 183. oñdetur. Propē secōz qdē sciēdū aliquos dixisse pleuresiz dextri later⁹ deteriorē eo q⁹ in latere sit nobiliori: ⁊ cū pticularū ip̄portiōe. Quib⁹dām q⁹ nō é simplr p nunciādū: hāc fore pēiorē: ceu ex dictis apparebit: iz eni lat⁹ dextrū sit nobili⁹ sinistro apud Ap̄x. Dico aūt ſm Ap̄x. q: Ga. visus é oppositū sentire: dria. 47. nō tñ pp hoc nocet āpli⁹ pleuresi cū vt oñdet distet magis cū alijs ab ipō: neq̄z ip̄portio pticularū infuenit eo q⁹ mā eidē rōnādet cū lat⁹ dextrū plur⁹ sit materie collectiuū sinistro. Alij vo dixēt illā q̄ sinistri ō terioré cū cordi vicinior extet: q̄ iz vt sic peior existat: alio tñ vt appebit mō ñ extat deterior: ⁊ ió cū determinatōe op⁹ mag⁹ fit dicē. Propē tertiū qdē sciēdū ꝓpatuo pmit⁹ canone subtracto pmit⁹ vtas subiungāt: ac denuo q̄lit pleuresis expurgetur empumosa. Propē pmū hmōi sciēdū q⁹ egritudo duplicit ꝑt dici deterior: vl rōne acumiſ ⁊ accidentiū emergēciū in ipa: aut pp q̄ztitatē ꝓuocāt⁹ mās. Quantū qdē ad pmū vt q̄ sinistri later⁹ sit deterior: quo vo ad alterū ea q̄ dextri: qō ⁊ tno innit. x. ita: Quidā náqz ponūt pleuresiz later⁹ dextri deteriorē: alij vo eā q̄ sinistri. verū vtas é q⁹ ppinqor pti sinistre deterior existit: iz ē ꝓueniētior ac hoc vt maturet ⁊ recipiat resolutionē si fuerit ō ꝓpetate ip̄si⁹ vt recipiat illud: ⁊ illa q̄ fmotior é a pte sinistra é saluior: verū ipa é ex pte resolutiōis: ⁊ maturitat⁹ mag⁹ inobediēs. Vt itaq̄z. A. velle q⁹ deterior sit later⁹ sinistri pp vehementē inflāmationē ꝓgredictē in lat⁹ vbi fit ex corde: q̄re aptior reddit resolutōi ⁊ maturatiōi vt ingt. In ea vo q̄ pt⁹ dextre sec⁹ ptiget: ⁊ ió inobediētior ꝓnūciat resolutiōi ⁊ maturatiōi. Quare i āplius sciēdū q⁹ pleuresis aut ēminat ꝑ resolutionē ⁊ suppurationē: ita vt expulsat qō ei⁹ digestū ptinue. Et ita q̄ sinistre ptis dū accidētia seua possint tolerari laudabiliora ē ēminatiōis ea q̄ dextre vl ꝑ ruptura āpat⁹ talis: vt sanies cadat i mediastinū alter⁹ duaꝝ pector⁹ ꝓcauitatū. Et ita q̄ in sinistra deterior eo q⁹ sanies fortassis illic acrior calliditate ibidē vt videbit q̄litatiua. Beat⁹ ét ac qb⁹ fit expurgatio arctiores cū vtr⁹ minor⁹ ꝓstātia. Pōt siqdē ex diuersitate sit⁹ pleuresis hec q̄stio diffiniri. nā cor ad sinistrū vt inductū vtcūqz inclinat lat⁹. vñ tertio. ii. Cor positū é i medio pector⁹: qm̄ é tpatior loc⁹: ⁊ declinat mag⁹ ad sinistrū vt elōget ab epate: ⁊ bēat epar locū amplū. Adhuc ꝓpē caliditatē cordis epat⁹ ⁊ motū calefacientē ps dextra extollit ⁊ āpliat vt distet magis a corde. Plus át distās nō adeo ledit: q̄re q̄ sinistri pleuresis deterior erit dextra: Quod si quis aduertat sensū pspicationē later⁹ dextri dicet eā q̄ ipius deteriorē cū minus toleret medicinas: qō si tñ vius fortior ꝓstiterit eā poterit pfect⁹ expellere. ppē qō oib⁹ diligenē pit ꝓsiderat⁹ pleuresis sinistri stri later⁹ deterior ea q̄ dextri: ceu mā loc⁹ synthoma ⁊ mod⁹ purgatiōis oñdūt: q⁹ figo dicāt ꝓcessisti lat⁹ sinistr⁹ caliditat⁹ dextro: qō ñ vr pp splenē illic entē ⁊ q etē ipius: ac q⁹ in ptem dextram cor⁹ pstat magis situaturq̄z epar: ⁊ ei⁹ mot⁹ existit. Dicēdū q⁹ sm aliquā p tē later⁹ dextri puta iuxta cor⁹ caliditas pt eē intēsior eo q⁹ ipa q̄litatiua acuta itēsior é i pte sinistra. In dextra vo q̄ztitatiua: remissa vo q̄litatiua iz totū dextrū sit caliditat⁹ sinistro toto pp amissa. Sciēdūq̄z āplius q⁹ pleuresis diaphlatus ōterior est illa: ꝓnter que pānculi p mediū pect⁹ ptient⁹: deide que later⁹ sinistri: ⁊ deinceps q̄ later⁹ dextri: q̄ nanq̄z diaphlat⁹ ō terior a sequunt accidētia: vt rōnis pmixtio siue phrenesis ⁊ reliq̄. vñ dictū é antiq⁹ phrenes a phreno vl phrenomo qō é sapio. ppē eni ipārū apa phrenesiz qs icurrit ⁊ corrūpit rō ⁊ sapia: iterioꝝ appēs. s. vñ ō ptib⁹. 3. Quia ꝓturbat intellectū ⁊ sensū phrenū lesio: pp iō vocāt phreneses tanq̄z ptcipātes ipi⁹ qō é phrenon a sapere. Propē hmōi quoq̄z scōm nosce q⁹ cū circa. 14. dies sanes erupta ceciderit i pectoris mediastinū trāsfundit in empia sm veteré nisi circa. 40. mundificet dies. Mod⁹ át mūdificatiōis sanies ex pectore ponit ab Erasistrate p venarū ⁊ artariarū sanies ingressū: ⁊ ide tandē ad pulmonē decursū qué lōgi⁹ impugnat Ga. interiorū. 5. volēs saniem venas aut artarias subigredi mime: iz ea pot⁹ digone subtahāte bilitata porositates subiūtrare pulmōis: ⁊ merito: q: nāe ⁊ marie forti iuxta Hip. nihil pt i expellēdis repugnare supfluis: e tiā si fuerit grossa mā ⁊ vic anguste: aphoris. 7. Eadem⁹ eni q⁹ apat mā cū ip̄am nā a gbusdā expellat locis ét p trāsit ossa. Ea nanq̄z sanies ō meditullio expellit ossis i q̄ foras. Est át h mod⁹ qñ pulmo sm Ga. nullū motū hz ꝓpum iz dilatatiōis motu ⁊ pstrictiōis mouet pector⁹ ⁊ dia phlat⁹: vt appebit ꝓnter. Cū eni pect⁹ āpliat dilatat plmo vt ipleat pect⁹: aliogn vacuū ꝓcēdēt in istanti. 4. negatū phy. dilatato vo pulmōe: ac por⁹ ipi⁹ aptus sēqla ét q̄ ad id qō euacuat sanie subtiliata ingredit eosdē. Cū át pectus ꝓstringit sitr ⁊ pulmo: cui⁹ qdem ꝓstrictiōe sanies cōphensa p ramos trachee artarie ipellit minores vsus maiores mō quo humidū spongie īmissū leuit cōpresse ipellit i locū impōsitiōi oppositū. Cū vo dilatat pect⁹ postea ⁊ ꝓnter denuo simul pulmo reliq̄ ps suscipit sanici q̄ horū pstrictōe ipelli tur ad inferiora subsequnte vt dictū pulmōis: ⁊ pernīte vsus trachee expellit artariā: qō tandē sic euenit donec tussi expellat ab extra. Ipa náqz é mot⁹ qs natura ac instīm quoddā. q. quo ꝓtēta i pectore foras p pulsant. Propē qdē q̄rtū ad pmū dōz q⁹ iz pleuresis pti derte pl⁹ colligat mās illō ꝓportionalit⁹ in ē sibi: ⁊ vt vtus fortior i illo locusqz latior. Aut ꝓcedendū vt appuit q⁹ ipa é deterior p viā suffocatōis. Ad aliud dōm q⁹ mā ēpimosa ens i pectore ñ expurgat p ingressū i venas vt sensit Erasistrates: sed p itroitū vt declaratū in pulmonē. Aut delatō ptacte vene sm alios é ēt i pte dextra. Ad aliō qd dōm appuit. p pē sensū eni mel⁹ nociuū expellit. Ad aliud dōz q⁹ iz mot⁹ sit i dextr⁹ ñ tñ cū q̄ slabor at. sol⁹ nanq̄z muscu

lẽ passionẽ armatura extat consuetudo: egritudo vo cõsuetarũ aliqua. Palin: Natura sagatior doctior fit. Ex vsu nanq; frequenti sibi obuiandi inuenit vi am qua malã alterat complexionẽ: aut materiã cau santẽ egritudinem expellit. Hanc ẽt sententiaz sapit Aris. pbleumatũ. ii. Vult enĩ q; oblata ⁊ facta ẽ siue actiones semp conferant ⁊ delectant rõne habit⁹ cõ suetudine inducti. Ex pte tamẽ repl'onis que cõsur git ex assumptione cõtinua: ⁊ actionis absq; inmis sione peracte inducitur lesio in partes suscipiẽtes as sidue cũ potentie nostre sint finite: ꝑmo ꝑma. hoc. n. nocumenti supercedit iuuamentũ habitus cõsuetudi ne acqsiti. Ex his igr concludatur q; hmõi egritudo consueta iuuamento qõ acquiritur ex cõsuetudie mi nus extat deterrens q̃z incõsueta. Et ꝓpe cum ex hoc maius fuerit iuuamentũ q̃z rõne lesionis virtus nocumentũ. Et nosce q; consuetudo actiue ꝓpe ani matis inexistit: ⁊ alia ꝑcipue rationali cũ valeat ad op posita. Inanimatis vero quorũ forma ⁊ motus est a generante mime. Lapis enim si decies milies sursum ꝓiciat: deorsum ruit continue: nullã permanendi superius consuetudinẽ acgrens: ethicorũ secũdo: in eis tamen methaphora: ⁊ ꝑm q; in vsum peruenĩt animantiorũ potest consuetudo insurgere: vt campa na ⁊ clauis ostendũt diutius operate. ¶ Propter quartũ qdem lz vtcunq; iã appareat dicendũ ad p̃ mos sermones simul ꝓcedentes q; passiones quas tangũt fieri non possunt vt declaratũ consuete cum subito aduenĩant: virtutẽ etiam ꝑncipalium deijciãt Ad aliud quid dicendũ ostensũ. Inquantũ enĩ egri tudo aliqua potest fieri consueta insueta mĩn⁹ ledit ꝑut autem lesionis rõnem ex egritudine importat ỗ terior existit. Ad aliud dicendũ q; egritudo consueta suppo'ita ceterorũ equalitate deterior est: quia diffi cilioris curationis vt lepra pleuresis quod nõ petit quesitum: sed vt molesthorem lesionẽ: ⁊ accidentia in ducit. Ad aliud dicendũ q; sanũ ⁊ egrum non sũt for tasse omnino cõtraria: differentia ostensũ. 71. Aut lz rõne contrarietatis sic habeat ꝓtingere: ꝓpter tamẽ ꝓsuetudinem secus euenit. Ad aliud dicendũ q; illud ꝓtingit ꝓpter nocumentũ quod annexum est ⁊ mon stratũ rei consuete: et non solum ꝓeter naturã verus etiã non naturali. Quantũ vero sermones ac ratio cinationes partis persuadeant alterius tangũt ꝓut frequens eius vsus magis confert q̃z egritudinis le sio in virtutem. ¶ Differentia. 99.

Quod pleuresis dextri

q lateris sit deterior eaq; sinistri videt: quo mã illa est deterior egritudo que ampli⁹ma terie colligit cum non solũ qualitate: sed etiã quanti tate egrotari contingat. Talis quidez est que later] dextri: eo q; id latus plenius est ꝓpter epar cũ corde latiorũq; meatuũ. Rursus: Egritudo materialium que libere non potest expurgari deterior est aliqua. hmõi autẽ q lateris dextri: ⁊ non sinistri cũ a corde i finistrũ ⁊ ꝓpie in hominibus: non aũt in dextrũ ꝓ cedat vna vena in quintã delata spondilẽ q̃ in octo lateralĩ costas exterminatur interiores: ꝑmo ꝑma. Amplius illa est deterior que in parte consita ẽ sensi bilior: tum ꝓpter dolorem ad ipam reuma attrahẽ tem: tum ẽt non ꝓpter fortes tolerare medicinas. sen sus enĩ intensus membri non fert hmõi velut qui sto machi. Remissus vero vtiq; vt qui splenis. 7. de in ge. Sed pars dextra sensibilior est sinistra cũ tempa tioris sit complexionis quia perfectio reddit sensus. Palin: Peior est egritudo que in membro pluris motus: ⁊ maxime apostema cũ in eo continuitas] ad sit soluto: cuius cura perturbatur motu: differentia 194. Hmõi vero est pleuresis lateris dextri cũ moue ri sit in dextris: fulciri autẽ in sinistris ỗ ꝓgressu ani mantiũ. itaq; pleuresis lateris dextri deterior ea q̃ si nistri. ¶ In oppositũ quia illa ẽterior ẽ pleuresis q̃ nobiliorem ledit ꝓtem dignioris membri. hec aũt q̃ si nistri cum cordis venter sinister sit nobilior dextro 6. de iuuamentis. Et: Illa pleuresis peior in qua in tensiora existunt accidentia. Ea vero que sinistri ꝓ pter caliditatem: ⁊ ad cor ꝓpinquitatem: quia lz in qibus animalibus situetur cor ꝑm medũ pectoris loci: in hominibus tñ parum inclinatur ad sinistraz de partibus. 3. Adhuc illa videtur deterior egritudo que in parte contingit debilior cũ effectus egritudi nis sit debilitare ptes ⁊ corrũpere. talis vero est sini stra respectu dextre: vt indicat motus. Igitur pleu resis sinistri later] deterior est illa q̃ dextri. ¶ Pro pter ꝑmum quidem sciẽdũ q; plenresis ẽ apostema lateris calidũ. dicitur nanq; a pleura seu plerõ qõ est latus. Egritudo enim multiplicit̃ caracterizatur secũdo curative: aphorismor quarta: ⁊ ꝑmo secũda Aut enim a parte cui accidit: vt hic pleuresis pipleu monia podagra: nefresis a renibus: ⁊ obtalia ab ocu lo: obtalmus enĩ oculus ⁊ reliqua. Vt a causa vt cho lerica vt melãcholica passio a cholera vt a melãcho lia causatis. Seu ab essentia morbi sicut febris: sua enĩ essentia ẽ calor vel feruor. vñ a pir grece quod ẽ ignis latine ꝓsequitur pyretos. i. febris. Et similiter apostema sicut phrenesis. i. mentis permixtio quod denotat apostema capitis anterius syrsen dictum. li targia. i. obliuio quo apa notatur pars posterior] cerebri. Lena smon ab extensione. Spasmus a con tractiõe vel a suo simili: sicut egritudo dicitur lenoni na ⁊ elephantia que sunt species lepre ꝑm quas pa tientes disponuntur vt leones ⁊ elephantes: ⁊ cãcer eius similitudine. Vel q; ꝑmitus quis sic dict⁹ hmõi curauit egritudinẽ: vt vlcera caronie: aut ea passus si cut vlcera balebie. Et hmõi appellationes ⁊ ꝓprie tres vltime inutiles sunt ⁊ ad curandũ laboriose. 14. de inge. Est autem apa tumor ꝑter naturã in quo qua tria genera cõtinentur morborũ: vt mala cõple xio: ꝓtua compositio: ⁊ solutio continui. Et alidũ qui dem extitit aliquando ꝓpter naturã simul ⁊ putrefa ctionem: vt quod ex cholera ⁊ sanguine. Interdum vero ꝓpter putrefactoz solũ: ceu quod ex phlegmate ac melancolia. Quanq; enĩ he materie sint frigide ỗ se: accidente tñ calefcũt vt putrefactione. Est autem pleuresis dulex: vera vz ⁊ non vera. Vera quoq; am plius fit in panniculo costas interius cooperiẽte: ⁊ interdũ distinguente pectus per medium: ⁊ diaphr̃a te. Cuius qdem signorum q̃dam sunt ꝓpa ⁊ insepa bilia vt se. continua: dolor lateris punctiuus: tussis hanelitus angustia ⁊ pulsus serinus. Et alia impro pria etiã insepabilia puta maxime illius lateris vt q alcendat dolor in furcam vel in diaphr̃a descendat. Est ⁊ altera non vera que in musculis pectoris ad exterius generatur. Cuius signa sunt tumor fortas sis apparens q̃q; tussis sicca dolor lateris ⁊ angu

fm ep'm. Ar'. vero vocauit ipm hipozoá vel diazo-
ma quasi subzonale ñ cognoscés neqz ipm actũ grá
dé ⁊ vtilissimũ quẽ aliis pstat. Est náqz respira-
tonis organũ. dicit etiá succinctoriũ velamé ⁊ partes
magn⁹. s. vñ colls secũdo: Nõ cognoscebat aliqõ u
uamentũ diaphr'atis nisi ppter sepationé spirituali
um a nutritiuis ad lr vt nó accideret tpe digõnis ali
qd eis ex calore. Et neqz dz id Aristoteli ĩ defectum
reputari qz illud qõ pphendit p viá anathomie: é fiẽ
res q̃ pphendit a nũero motuũ circulorũ: neqz illa
erat ppleta scientia tpe Aristotelis. Ná ẽsi Ga. tpe su
erit ars medicine vere pfecta: ingt tñ nó fore impossi
bile posse quẽ supuenire sibi adinuenientẽ in ea: qõ p
eũ nó fuerat inuẽtũ ita vt possit dicere cuz antiquis
Aristoteli vt dictũ Parmẽidi. lr ãt Ar'. nõdũ vidit:
dria. 51. Apud vero Ga. vt iã tactũ pp'ius organuz
hanelit⁹ fuit diaphr'a. vñ interiorũ ãrto: Dicimus in
opa de cãis respiratõis inuiolẽtã respr'iationẽ a dia
phr'ate solũ fieri: sed sibi actũ occurrere mesopleuro
rũ musculorũ cũ maiori eguerim⁹ inspiratiõe siẽ actũ
superiorũ cũ maria nõ tñ pp magnã vel maximã res
pirationẽ solã nos agere bis. Et: eodẽ cuz diaphr'a
se habeat fm nãm solũ sufficienẽ mouet. Nequaqz
enĩ neqz mesopleuresis haud alijs musculis indiget
Cũ. n. necessitat aut ppter virtutes ibecillitatẽ vt ca
loris utẽliuz: aut coarctationẽ viarũ spirit⁹ diutiss.
aut ꝛiuncti nõ solũ eget mesopleuris: imo etiã supe-
rioribus. Et his quidẽ sermonibus adhereo ampli⁹
Ga. susceptis libro de causis respiratõis quo adhuc
caret latinitas. Huic siquis satis de motib⁹ liquidis
concordat sententie ita: Anathomici direrunt q̃ dia
phr'a est pma pars clibani nec tamẽ illud totale f qõ
arbitratũ fuit vsqz ad nostrorũ tempora magistrorum
ipm instrumentis hanelitus nobilius existere. Sed
nostro tempore patuit ex eo q̃ de operatiõe hmõi de
clarani qõ mouet partes clibani dumtaxat iferiores
ceu mouet superiores lacertus a collo descendens.
Mouet aũt lacertus costis interiacens dilatatione
⁊ cõstrictione eundẽ cum duas habeat tunicas posi
tione diuersas seu villorũ situatiões. qõ erit vt dicã
vt antea necessitate interueniẽte quadã. vnde tertio
decima bis adherens inquit. A. Motus hanelitus
equalis naturalis remoti a nocumẽto complet motu
velaminis. Si vero indigeat additione fortudinis:
cõmunicat velamini in hoc adiutorũ lacertorũ oiuz
pectoris. quare post quedã: Estimatur a quibusdaz
q̃ paruus hanelitus est ille qui cõpletur motu vela
minis tñ. Nõ non est verũ absolute. nam quãmuis
quãdoqz sit ille qui pficit motu velaminis solius par
uus: quãdoqz tamen est equalis. hic enĩ nõ eget nisi
motu velaminis cũ id fortis ẽ virtutis. Nosce q̃ q̃ñ
musculi dilatantes pectoris supueniũt sic angustioe se
mouentur vt patiens videatur humerorũ eleuatiõe
ac si vellet volare id fore mortale. Quid aũt de his
mox tertio apparebit dicendorũ. Auer. vero antiqs
infestus non raro sentit vt tactũ pulmonem pp'ius
fore organũ respiratõis diaphragmate volẽs q̃ mo
tus hanelit⁹ pficiat pulmõe ⁊ nõ pectore: Recitãsqz
fmonẽ Ga. ingt ipm sensisse pulmonẽ nullũ pp'iuz
in se hre motũ: vez motũ ipius cuz q̃ pectoris ꝓsequ:
et motuz hunc fieri p diaphr'a. qõ oñdit: q̃ cũ dilata-
tur pectus dilatatiõis vigore: mox repellet pulmo ae
re vt folles ostendunt. Quod firmat: q̃ñ vulnerato
pectore subintrat aer: cessatqz motus pulmonis ⁊ ita
mox cõtingit. Cui siqdẽ ñdet Auer. posse dici ideo
cessare hic motũ pulmonis: eo q̃ is infrigidat. Sed
hanc quidẽ responsionẽ tollet Ga. dicendo q̃ nõ de
beret adeo citissime cessare quia nõ mox tantã recipi
et frigiditatẽ ⁊ ppue cũ fuerit in aere quis calor. Ap
paret etiã motum cordis nõ mox paulatiue cessare.
Adhuc cessatio huius motus cõtingit pulmõis si ad
sit lesio in diaphr'ate absqz eo q̃ aer frigidus ad pul
monem perueniat ex aliqua p'aua pplexione vl'hu.
apostemate vel solutione nõ penetrante cõtinui: sed
lateraliter discindẽte. Subdit etiã nõ simpliciter so
re dicendũ: q̃ motus pectoris sit p̃cipalis causa mo
tus pulmonis quia vterqz hoz poterit motũ a se ha
bere vt vnam pp'rietatem adinuicem ppter quã vn⁹
non mouetur sine reliquo. Sed Ga. dicet hec insuffi
cientia. Oportet enim dare modum quo pulmo mo
uentur ⁊ colligantia vnde huiusmodi habeatur. Et
quare he mouentur partes due vna ita vt altera nõ
sit alterius causa. Nõ nó est possibile monstrare vt
videbitur dicendorum tertio. Adhuc oportebit sem
per motum horum vnum in aliũ ordinare dependen
tem ab illo donec ordine perueniat in p̃mum. Sub
iungit etiam q̃ motus pulmonis fm Gali. est violen
tus: modo quo mouentur artificialia. Dicetqz itidez
Ga. pulmom adesse virtutẽ susceptiuã. natura enim
quod sibi non umpingitur thoracis cum dependet a
motu eius ceu artarie ab eo qui cordis. Post tamẽ
hec excusans se. q. Auer. subscripsit. ⁊ potest eẽ q̃ p̃n
cipia nostra non sufficiunt peruenire ad veritatem
plurium harum inuestigationum. Conueniens tamẽ
erat vt de his fm dispositionẽ presentis loquamur
temporis. ¶ Propter tertium vero sciendum p'rius
esse firmandum diaphlegma fore certius hanelitus
organuz. Secundo qualis sit motus eius. ¶ Pro
pter p̃mum huius sciendum q̃ instrumentum p̃pius
hanelit⁹ est diaphlegma: pulmo autẽ coadiuuatiuz
manifestatiuũ se habens vt ad secantẽ serra ceu ser
mones illustrium inducti notant medicorum. Nam in
genere membrorum p̃mum qõ mouet entez motũ est
musculus ita vt talis mouentiũ ertat ⁊ motorũ ordo
Cor namqz mouens est vt dicatur non motum omni
no ab aliqua partiũ: puta quo virtus quedam mouẽ
di localiter etiam imittitur cerebro ⁊ nuche ab illo.
sicqz neruis ⁊ tandẽ hec virtus susceptа mouet: diffe
rentia. 58. vtpote diaphlegma pectus. Indeqz mot⁹
causatur in pulmone: ppter aptitudinẽ illius ad ipz
ita vt pectore dilatato dilatetur ⁊ ipe: cõstrictoqz co-
arctet ceu in follibus quibus euẽtatur ignis fit videl
alimentorũ p̃mo. Quod ratione ostendit quia vt vi
sum hanelitus est motus pectoris. Illud igitur mẽ
brum qõ mouebitur organũ p̃cipalius erit respira
tonis. Tale quidẽ diaphlegma vt ostensum quia la
certus nõ autẽ pulmo cũ sensu careat nedum motu.
Nullum enĩ insensibile potest moueri cũ motus sen
sum tanqz poẽ ꝓsupponat: quarto de accidẽ ⁊ inte
riorũ p̃mo. Adhuc si pulmo per se sufficienẽ mouet
tur ad quid natura tũc musculos ꝓcreasset in pecto-
re tantos sicqz motuos? Ampli⁹ si pulmõi p se iesset
motus respiratõis tanqz illius p'rium instrmẽtum
nõ cõtingeret ipm mouere cũ fuerit adeo lesus vt p-
teo erpuantur ipius sicut apparet in ptisicis. primo
interiorum: ⁊ qnto de inge. cum aliquid esset ipius

lotū pector] sufficit motus. infirmi enī iniacēt strat] rari⁹ pcedēte nisi q̄ repatriādi vrgeat eos necessitas aphous. 2. vñ. 7. de inge. Cerebri op⁹ é sanis ad actōnes q̄ sm volūtariū motū. Egrotātib⁹ vo respiratio solū. Ad pmū vo alter⁹ ptis dōs q̄ ꝫ ꝓcessū sit pleu resim lateris sinistri: ea q̄ dextri eē deteriorē vt sepenō tñ id venatur argutū oio cū oñsū sit: dria. 47. q̄ latus dextrū nobilius é sinistro. Ad aliud iā sm. A. appuit qd dōm. Ad aliō ét visū ꝫ enī totū latus sinistrū sit munus calm dextro nihilominus nil phibet aliquam partem sinistri calidiorem: vt tactuꝫ ea que dextri.

Et q̄ dictū pulmonē nullū hr̄e motū nisi p lacertos pector] ⁊ ppe diaphr̄at] dubitare ꝓtigit: an pmo sit ppuꝫ organū banelitus vl diaphr̄a. qō át pmo vr̄: nā ō pubus. 3. Respirā di organū pmo é pncipiū motus hūo a corde. Ac fo collꝫ. Non é dubiū q̄ pmo é ist̄m ppū bāelit⁹. Ad huc illō vr̄ ppus inst̄m alicui⁹ qō ordinatur totalit ad illud. hmōi vo é pmo: nō át diaphr̄a. vñ pmo p̄ma: pmo facit iuuamē tm̄. Eti: Cū bāelitus sit motus pectoris illud mēbrū erit ppuꝫ organū eiusꝫ qō é calm lene: ⁊ ppe partē marie nobilē. hec enī ordinant ad motū. sed hmōi qdem est pulmo: Nutritur enī sanguine calido cholerico: dria. 31. Leuitatemq̄ ipius denotat supnatare: cōplectiq̄ cor oiquaq̄: et marie cā dilatat. diaphr̄a vero é pānic⁹ ex panniculo tegēte costas interius ⁊ siphac cōponitur. Est ⁊ frigidus terrestris grauis ⁊ velut qs asser: cōclauāsꝫ vndiq̄ inferius ptes pectoris inadiuuē. qō tale át non facit ad motū: verū ad qēt magī. Rursus: Illud qō áplius appropriat motui pector] é ipius vel organū cū motus ad mobile oporteat ꝓportionem interuenire. sed pulmo magis assimilat illi q̄ diaphr̄a ma. Est nanq̄ mot⁹ eius nālis cū fiat in somno: plures ét banelitus sine intentione pficiuntur ad motuꝫ diaphr̄atis ꝓportionatur motui volūtario magī cuiꝫ cū obtineāt musculi. Propius itaq̄ inst̄m banelit⁹ é pulmo q̄ꝫ diaphr̄a. ¶ In oppositū de iuuament] eni. 7. Diaphr̄a é musculus p quez fit banelitus: ⁊ é diagonalit̄ positus: diagonalitas nanq̄ talis iuuat banelitū iuuamento magno: ⁊ interior. 5. Diaphr̄a est organum respirationis. Amplius illud é organū banelit⁹ cui inest moueri cū sit vt dictū pector] motuꝫ ac ét sentire. sed tale vt videbitur est diaphr̄a: non át pulmo cū careat sensu de se ⁊ motu. Ipse qdem seq̄tur pectoris motū: ipm nanq̄ p se nō hꝫ: tertio theorice. est ⁊ caro eius simplex: complexionū. 2. Adhuc pmo secūda: Diaphr̄a é pncipiuꝫ ⁊ radix operationis pulmonis in trahendo aerem. Diaphr̄a igitur certū⁹ erit banelitus organū. ¶ Propē pmū qdem sciendū q̄ pulmo é termin⁹ caliditatis nālis in cuentatoꝫ cordis ordinat⁹. Sepat enī ⁊ distinguit a lia calida ceu sunt marie terrestria a non calidis. Calidiora. n. eguerūt in cuentationē caloris pulmone: ceu sanguinē habētia. Reliqs vo sufficit cuentatio vel brāchijs vt piscib⁹: aut succictorio sicut ēthomis: dria. 81. Et⁹ enī dilatatione aeré ad intrinsecū cordis deducēdo: ⁊ eius cōstrictione foras expellendo fumū vapores supercalefactū. Calor igitur cordis pmanet cōpat⁹. Et ipe quidē constituitur ex carne simplici ramis tra dhee artarie: vena artariali: ⁊ artaria venali sibi delapsis a dextro cordis ⁊ sinistro ventriculis ac panniculo cū pontōe nerui pauciua. Lui⁹ qdē due fimbrie vtrinq̄ dextra ⁊ sinistra: ordinantur in cordis cuentationē. Quinta vero que in medio reliquis maior fere gescens vene magne facta sustentaculū ⁊ stramentum. Est autē diaphr̄a membrū compositū ex carne: vt ostēditur circa gladiatā maxime: ac panniculo tegente costas superiori: ⁊ siphac ventris inferioris. sm tamen. A. tertio decima: ponitur tertio ipius tūica media que in veritate corda existit. Et id sigdem pectus terminat omne: sm q̄ ptendūtur coste: ita vt posterius duodecime occurrat spōdilōanteri⁹ autez in oppositū ꝓcidat septime. Cingentq̄ costas falsaꝫ veris applicatur anterius vbi circa gladiatā caro incidit in vtroumq̄ ipius panniculorū medio: perueniūtq̄ ad ipm rami neruorū ex sexto corū pari qui cerebri: ⁊ post quartū illoruꝫ q̄ spōdiliū collis nucha ita vt sit musculus ét insignis vnus sustātia ⁊ duplex officio. 107. mouentiū pectus. Per sui enim motuꝫ dilatat ipm: quiete autē coangustat. nam musculorū quidam dilatant pectus tantum: sicut. 11. superiores ꝓuenientes a collo ⁊ furculis: alij constringunt solū vt octo vel nouem inferiores. Quidam vero simul dilatant ⁊ constringūt ceu dicti mesopleuri hoc est medicostales qui a Ga. de voce: ⁊ tertio theorice. 22. ponuntur. Tot enim concidūt distantie inter. 14. costas Apud vero Almansorem ⁊. A. 88. cuꝫ vnusquisq̄ q̄ drupliciter sm q̄ pncipia sibi eueniunt a quattuor pubus inter costas: quoruꝫ quidam ad exterius habet dilatare magis: ⁊ qui versus interius angustare Diaflāmatis siquidem vtilitas est duplex: Una qdem pectus dilatare: ac reducere cum reliquis pect⁹ mouentibus lacertis: Altera spiraminis instrumēta separare ac segregare a ciboruꝫ organis: ⁊ est grossū in homine sm rōnem ipius: historiarum pmo: qō expetit situs eius rectus. Membra sigdem banelitus sunt plura: vt illa epiglot] trachea pulmo pectus cū musculis: cor cū eius cassula. Banelitus siquidē est motus pectoris cuentatione ⁊ mundificatione in refrigerū cordis ordinatus. Sicut nanq̄ pulsus é motus cordis ⁊ artariarū ex diastole compositus ⁊ sistole: in quo attēduntur duo motus: ⁊ getes due: ita banelitus est motus pectoris cōpositus ex dilatatiōe: qua aer in cor attrahitur ⁊ constrictione per quam expellitur. vt ad multū enim banelitus ꝓportionantur ⁊ pulsus. Est aūt q̄ organū ppr̄ius ad quod amplius operatur ⁊ pncipalius adheret agēti: cui actio attribuēda per ꝓus vt motui q̄ꝫ securi. ¶ Propter scōm vero sciendū q̄ ante tempus Aris. ⁊ tempor iā iudicatū suo: non erat cognituꝫ aliquod iuuamentū diaphr̄atis nisi spiritualia sequestrare a nutritiuis vnde tertio de partibus: Diacoma est terminatōis gratia eius qui circa ventrem loci: ⁊ eius qui circa cor: quatenus pncipium anime sensitiue permaneat illesibile: ⁊ non cito cōphendatur ꝓpter factaꝫ exalationem a nutrimento: ⁊ multitudinem caliditatis aduentitie. Adhuc distinguit honorabilius: vt qō sursum ab eo quod deorsum vilius. Vnde quinto interiorū. Inferiorē thoracis terminū oēs ventres nolabant phrenes: eo q̄ ipis phlegmināntibus nocetur sapiētia vt tactū: ꝓpter lesionem nāq̄ ipārū amplioré quis phrenesin siue sirsen calidū incurrit. Sed a pulmone incepit vocari diaphr̄a. q. pellicula diuidēs: nūcupāte qdē eo phrenes silr alijs veterib⁹ certi mante iuuamentū earū forte puta furibundū anime quod in corde sequestrare a concupiscitiuo. quod

morbi est ledere operationes. verior ergo morbus magis ledet operatiões q̄s alius. Sed periplemonia facta ex phlegmate est vera. Jo. Mesue auctoritate Ga. Ampli⁹ Egritudo improportionabilis ſm veteré deterior proportõnabili. ſed piplemõia facta ex phlegmate ip̄proportionabilis exiſtit cũ ſit ẽria ꝓpꝛi pulmonis. eſt. n. calidus ꝛ ſiccus. Nutrit nãq; ex ſanguine cholerico: ſexto de iuuamẽtis. ꝓpꝛi eni naturalis mẽbri ſimilis ẽ ei quo nutrit: ꝑmo ꝑma. Rurſus cũ duplex ſit mors. vna quidẽ p extinctionẽ ꝛ ꝑſũptionẽ humidi. Altera vero p ſuffocationẽ: de morte ꝛ vita. Illa quidẽ piplemonia deterior erit maxime que ſuffocationẽ inducet. hmõi vero eſt phl'atica qa pulmo etiã humid⁹ eſt recipiẽs vapores aſcẽdẽtes ꝛ deſcẽdentes. Eſt etiã hec mã minus parata reſolutio ni adeo q̄ optima ap̄atũ terminatio q̄ p reſolutionẽ facta de diſtemperãtia inequali ſibi ineſſe nõ poterit ſicut cholere ſubtili reſolubꝛiori oi re ꝑter ſpiritum ibidẽ. Adhuc illa eſt deterior egritudo q̄ magis ip̄edit mẽbri operationẽ taliſ quidẽ piplemonia ex phl'a te cũ motũ ſui quãtitate ꝛ grauitate pulmõis magis impediat q̄s cholerica. Itaq; piplemonia phl'atica deterior eſt cholerica. Hui⁹ quoq; ẽrũ teneẽ tertio decima: ꝛ p Meſue. Ampli⁹ p oppoſitũ ratiõis ſecũ de antedicte: q̄ñ egritudo ip̄proportionabilis cẽ. hec aũt talis cũ pulmo ſit frigidus ꝛ humid⁹: qõ mõſtratur ex nutrimẽto ex eo dato. Infrigidat. n. vt dicunt ꝛ humectat. Deterior igr̄ cholerica eſt phl'anca.

Propter ꝑmũ quidẽ ſciẽdũ ſm Paulũ q̄ piplemonia pulmonis eſt phl'on: frequẽter in catarrhis vehemẽtibus aut ſynanchi vel a ſquanchi aut plureſi ſeu alijs facta egritudinib⁹. vñ Pali. ꝛ A. eſt ap̄a ca. pulmonis: eius tñ caliditas nõ eſt p eſſentiã: imo magis p accidẽs puta p putrefactionẽ cũ amplius maxime accidat piplemõia ex phl'ate q̄s ex cholera: imo dicũt raro id euenire. Sermonẽ aũt hoꝛ ꝓbat ſerapionis breuiari ſecũdis ita: Periplemõia ñ ẽ niſi phlegmon pulmõis. phl'on vero ap̄a ẽ ca. ꝛ ſimpſit nomẽ hec egritudo ex ip̄a nominis ptis denotatiõe: plemõ nãq; grece pulmonẽ ip̄ortat latine. inde piplemõia ſeu pulmonaris vel pulmonaria. Et ip̄a quidẽ fit in ꝯpiendo interdũ p viã ꝯgeſtiõis. i. aggregatiõis ſuperflui nutrimẽti ſicut ꝛ alia ap̄atũ. Fit etiã magis p viã reumatis cũ mãe ex toto capite deſcẽdant ad ip̄s ꝛ ex toto reliquo ſere coꝛpoꝛe aſcendãt ſicut plerũq; euenit ſucceſſione ſquantie: gnta apbõꝛ: et ſucceſſione pleureſis ꝛ ſimiliũ. Sepe. n. ꝑmutat pleureſis ad piplemoniã. ſed ꝓuertere eſt ꝑparũ. Palin Meſue: piplemonia quedã eſt vera: q̄dã nõ. Et dixit Ga. q̄ vera piplemonia eſt q̄ fit ex phl'ate. Cauſe quoq; ei⁹ materiales ſunt bũores. Fit. n. ex oi hu. ꝛ ꝑncipalius ex phl'ate ꝛ ꝑſter ex ſanguĩe demũ ex cholera: rarius fortaſſis ex melĩa ꝑpter cãs ẽrias. Sicut eni pleureſis plurima fit ex cholera: ita plurima piplemõia ex phl'ate. Materia eni ſubtilis cholerica põt penetrare in panniculos ſolidos in q̄bus fit pleureſis. phlegmatica eni groſſa viſcoſa minime. Ecõuerſo autem hec põt penetrare in mẽbꝛa rarũ q̄le eſt pulmo. Illa vero ſui euaporat ſubtilitate. ¶ Propt̄ ſecũdũ vo ſciendũ q̄ oẽs ſapiẽtiores inuenio ꝯcordẽ ponẽ piplemoniã factã ex cholera deteriorẽ facta ex phl'ate. Unum tamẽ qõ inducit difficultatẽ in hoc q̄ſito apparentẽ eſt differẽs pulmonis cõplexio iudicata. ſz nanq; eius cõplexionem ꝑmam ꝛ radicalẽ ponitur calidus ꝛ ſiccus. Jurta vero ſecũdam ꝛ aduenientẽ frigidus ꝛ humidus vt innuũt Ga. ꝛ A. Et quia iſta queſtio comparationẽ ip̄ortat: canon cõparatiõis in huiuſmodi queſtionib⁹ ſepe tactus obſeruetur vt phlegmaticus ad phlegmaticũ ꝛ cholericus ad cholericum comparet ꝛ cetera taliũ obſeruent. Sermo autẽ A. de hoc cuz alijs huiuſmodi exiſtit: Periplemonia fit quãdoq; ex cholera ru. ꝛ eſt interficiẽs ſm plurimũ ſua acuitate. Meſue quoq; Periplemoia phlegmatica nõ eſt in vehemẽtia ꝓtractatiſ ſicut cholerica ſui acuitate cũ ſit vicina cordi. Hoc etiã ratiõibus nõ minus demoſtratur ita: Illa egritudo eſt deterior alijs paribꝰ que ex deteriori cõſurgit materia talis vero eſt materia cholerica reſpectu phlegmatice. vñ ſecũdo ꝓnoſti. Malitia apoſtematũ erit ſm humoꝛes generanteo ip̄a. Eteni materie ſanguinee ꝛ phlegmatice ſunt minoris malitie q̄s materie q̄ ſũt ex genere cholere citrine ꝛ q̄ ſunt ex cholere nigre. Ratiõe qualitatis dico ꝑcipue. hmõi nanq; oẽs male: ergo periplemonia deterior erit ex cholera q̄s ex phlegmate. Rurſus caliditas extrãea ledit. Sz cholerice piplemõie caliditas eſt duplex: vna quidẽ eſſẽtialis. Cholera eni per ſe calida: altera putrefactiua que aũt phlegmatice p putrefactionẽ eſt tm̃. Adhuc materia cholere effumat q̄ñ ſic que phlegmatis. q̄ enim talis ꝛ poſita eſt iurta coꝛ vehementer impedit huiuſmõi quoq; eſt materia cholerica collecta a pulmone ad apoſtema ꝛ nõ phlegmatica mĩme ſumoſa. Inde cholera calida iflãmatiua acuta iurta mẽbrũ calidum velut eſt coꝛ poſita ſit ſicut ignis in igne. Similis enim cõplexio ſuperueniens ꝛ augmẽtat ꝑma ꝓpleu. Eti: ad ſũmum ea egritudo eſt deterior que ſeuioribus cõiungit accidentib⁹: talis aũt cholerica cum ſit febris inflãmatio ſitis ꝛ timor frenetis maiores. Amplius hoc idẽ oſtendit ex parte medicationis quia illud q̄ adminiſtrat aut emplaſtrat aut bibit In cholerica quidem nõ poteſt eius feruoꝛẽ extinguere ꝛ curationẽ inducere ſicut in phlegmatica. Nõ q dem ſuperpoſitum quia talc oportet actu frigidũ vt opponatur inflãmationi cholere. hoc autez tranſire nõ poterit ꝛ maxime cũ locus ſit remotus ad quẽ dz pertingere. vnde vna cauſarũ maltioſioꝛ periplemonie ad pleureſim eſt locoꝛum diſtantia vel ꝓpinquitas ad quam medicine nõ poſſunt peruenire vt in piplemonia niſi in via diſſolute aut peruenire ſicut in pleureſi. Propt̄ q̄ñ in tegni: Oportz medicinã huic aſſociari que ſubtilis ſit paribꝰ quia hec poterit penetrare in ꝓfundum. Sed iſti vt ad multuz caliditaſ eſt adiuncta calorẽ per plm cholerice augmẽtatiua: quare ſuper appoſito ita curari nõ poterit. ſecus aũt ꝓtinget in piplemonia phlegmatica cũ eius materia ſit frigida cuius medicinam oportet eſſe maturatiuã reſolutiuã. Et hec quidem facile puenit ad locũ egritudinis ſeruata ip̄ius virtute. Simili quoq; modo oſtenditur q̄ bibitio cõuenienter curari non poſſit quoniam ebibitum non peruenit ad ip̄am dũ ꝓſeruat ex virtute infrigidatiõis ſue illud qõ opponitur ei. A. ꝛ Meſ. Si enim accipio extra frigidũ p oppoſitum graduale periplemonie cholerice ꝑpter longe diſtare a loco ſupercaleſiet in via ꝛ perdetur natura frigiditatis ita q̄ occurrens apoſtematicale factũ nocebit. Si autem addatur extra in gradu frigidi-

vt consimile in huiusmodi motu. quo etiam leso modicum corrupit actio. Tam grande aut corruptionem non pot diaphta tolerare. Palam:mihi tribuit experientia q facta pforatoe diaphtatis mox subsidet vt g ue dimissu qd pulmo. Adhuc etia lesione facta circa diaphta maiori pcpi quosda suffocari pulmone impasso ita vt pulsus añ mirabile eqlitate suscipiat. p puus igit instm hanelitus erit diaphta t nó pulmo ¶ Propter secudu b9 sci:ndu q motus hanelitus videt naturalis q: est nó volutarius:naturale naq; q voluntariu dixit. vñ de causa mot9 aialu: Non volutarios dico mot9:puta sonu vigilia t respirationes:hec aut hanelit9. Eti:dictu est q hanelit9 in somno t absq electione qs sepe fit. Rursus pulsus t hanelitus pportionant. vñ coll3 secudo Hip. multotieno ponit hanelitu loco pulsus puta tpe quo nó egrotant mebra hanelit9. d. q denuciat cordis pplone ceu pulsus. Naturalis est igf mot9 hanelitus. ¶ In oppositu Ga. vt aut Auer. imponés ei hanelitu fore motum voluntariu. qd firmat: Illud eni videt volutarium qd in potestate nra exist. Potestates naq; rationales valet ad oppusita: Deryermenias 8o:t nono metaphy. 13 possum9 hanelare qñ volum9 diuq; cotinere. Adhuc motus hanelitus pficit diaphtate t musculus alijs cu expetit pectoris. hic aut ois volutarius. Itaq; volutari9 is motus. Dicendu q cu motus sit triplex:naturalis quide purus vt venaru t matricis:voluntari9 certus vt qttuor extremoru marie:ac medius ex his duob9 ppositus:qlis q palpebrarum tussis egestionis vrine t hmoi:dria. 78. talis aut e anhelitus. Cópomit. n. ex volutario t nali motu vt mostrarut sufficiet producta. vñ tertio decima: Hanelitus pplet duob9 motib9 int quos sunt due more ceu se habet in pulsu:nisi quia mot9 hanelit9 est volutarius qui pot alterari cu voluntate a cursu naturali:et pulsus est naturalis purus. Nó igf hanelit9 est simpliciter volutarius cu natura sit vreo operata. Et q per voluntate pot eius naturalis pmutari manifeste Valet. n. quis hanelare fortit frequeter ac spisse aut horu oppositu agere:imo ipm tpe cohibere. Judicadum deniq eu fore magis volutariu qs naturalem. Auer. tñ oppositu3 b9 sentit eo q in somno t vigilia multoties etia fit hanelit9 absq intetoe electiua. Cui dicendu id nó vales quia aialia minoru tpe dormiut qs vigilet. pbt. decima. Similr t plures act9 fiut a pribus in q bus est mot9 simplicit volutari9 absq electioe ac deliberatioe. vñ phys. 8o: Ars nó deliberat qñq vt textoria t sutoria sicut medicine ars t nauigandi. Cómentator ibidé: Nosce hac difficultatez de motib9 liquidis t3gi dicédo de ipa vt tactu fore tripliciter opinatu subdiq; mox tñ: Hec quidé inquisitó magis ad dialectica qs ad medicina spectat. Ad b9i igf pmu dicendu q Ar]. nó dixit respirationé involuntariu fore motu sed nó voluntariu qd minus naturali qs involuntariu opponit. Importat. n. quasi mediu int nale t voluntariu pure. qd apparet ex eo qd subungit pfestim:nulli horu. s. somni vigilie t respiratiois dña simplicit est neq; fantasia neq; appetitus:verú fm qd. necesse naq; sit ptes aialu naturali alteratioe mutari. Quib9 sigdé alteratis:augmetu eoru decremetuq; vt adinuicé pmutet. Sed motus pudendi ectat involutari9:cu ppter aliqd apparens nó subite moueat intellectu multoties. Ad aliud dicé dum q vt visu hanelit9 nó est mot9 nalis vel ꝓpostus. Ad aliud dicendu q pulsus assimilat hanelitui in corporibus sanis t lapsis ꝓportionalit:nó aut i opposito cu cerebru possit ꝺ opari in tegni. Adhuc plures sunt differentie pulsus qs hanelit9 cu illius sint decé vel nouẽ. h9i aut tanganť quinq; tñ modi:scilicet decima vt magn9 cu alto t longo. frequés velox frigidus t fetidus t horu oppositi. ꝓportionant aut in ꝓportionibus sibi tribus maxime apparés in tegni. Nó aut demu dicebat p Auer. Hippocrate scripsisse hanelitum significante pplone cordis sicut pulsus somniu ectat cu dictu sit crisiu tertio:ea q a pulsib9 velut nó cognoscés Hippocrates:velut nó digna rõe ipa estimás nó exercuit. Ad pmu vero alteri9 ptio etiam dicendu vt apparz ex de motib9 liquidis t. A. q motus hanelit9 est ꝓpositus t nó volutari9 tñ. Ad cófirmatioé dicendu q nó est totalit a volutate l3 amplius cu tandé nó possum9 ipm oifariam cohibere. Ad aliud dicendu q nó ois motus p lacertos est simplr volutarius:imo quis vt is mixt9 cu alijs mult]. Extra nanq; volutate exist nã coitantes t superãs volutatem tandé qñq;. Nó factu est sapiente ppt salutiós partiu necessariu marie adiuuatinarú vt nó solum aialis operet volutaria verú etiá nalis aia qles sunt cor t oculus. In eoru náq; salute clemétia fiue instinctus interuenit in diuina qsi sit hec nã aie t nó beat esse p electioné. A. quarto de aia. ¶ Propt quartu quidé dicendu Aristotel id nodu vidisse cu pous9 similr etiá respsu Auer. suspicati. Ad aliud dicendu q manifestatiue seu apparéter t p aliud pulmo facit iuuamétu tñ:nó aut vt visu pncipalit ac p se. nam qr actus ipius est vilis respectu cordis cerebri t epatis iuuamétu dicet tñ facere t nó opationem. Ad aliud dicendu q l3 dicta faciát ad motu nó tñ sufficiút cu oporteat neruos tam grádes ad ips pue ni re qui cu alijs ꝓnctis lacertu ꝓstituát qd aie instrz est pmu motiue. 58. differétia. q in pulmone neque unt ob eoru gravitate t densitate copulari. Dicendu etiá q diaphta pter panniculos siu ꝓstitutioe vt vsum recipit t reliq; musculu ꝓstitutia habés lateraliter versus costas cordas a medio yndiq; ptés. Dicendúq; simulr q ñ est gravitas ei9 neq; terrestritas tanta q motu ꝓturbet cu sit t marie in medio pánicu losu subtile. Requirit etiá ad motu fulcimeti gra cópactio qdá dura cu mot9 ois imobili cuiá imtat hecessario:de causa motus aialu. Neq; asseris dessus est adeo t ꝓpactus vt nequeat dilatari t ꝓstringi cuz pánicularis extet sbe sed etiá circa locu calorus t humidi reddentis ipm dilatioi t coangustatioi aptum. Ad aliud qd dicédu apparuit: Motus. n. hanelit9 a duplici gubernat virtute:naturali vz t aiali. Dictu vt qñq; manifestet magis actus vnius qs alteri9 cu tñ vniuersalius a nra dependat volutate. Similr diaphta ceteris musculis pectoris cu sit ordinatu in salute aialis potissime: sitq; circa mebra q est ouigo t balis nãe vt corde ipius pncipabut vtcuq; nã.

¶ Differentia. 100.

Quod periplemonia

Qphlatica sit cholerica deterior oñdit: qñ egritudo vera öterior nó vera: vt iudicat ex pleuresi vera t nó vera. Vera eni valde deterior ponitur nó vera. Quod t vniuersalius ꝓbatur: quia de ratioe

Ad aliud dicendum q̄ ls materia phlegmatice sit minus apparata resolutioni ipa tamē pparatur per caliditatē superuenientē ꝛ vsum medicinarū: quo possimus vt datum pfrui. Est ꝛ magis pparata eductioi per sputū q̄ magis laudāt in peripleumoniā iudicandam cum hec terminet frequētius etiā salubrius. Ad vltimū dicendū q̄ plus impeditur pulmo ppē peripleumoniam cholericā: cum maior inducat necessitas euentationis ob maiorē inflāmationē: attrahat etiam materia ad locum caliditate non minori.

Differentia.ioi.

Quod vermes seu lumbrici non possint in ventre stomacho dicto generari videtur: quoniaz quod non potest generari nō pōt in vētre ſm dialecticū generari: sed vermes nō possūt generari q̄ ostendit quia cū ex putrefactiōe generent oportet aliquod agēs fore separatū ipōrū causatiuū sed nullū videt existere quia si a motib⁹ superiorū generent vt sapiūt peripatheticī: aut tale generationis actiuū esset vniuersale vel particulare nō pmū quia hoc videret fore sol. qui accessus eius ad nos causa erat generatiōis: recessu vero corruptōis. secūdo ō ge. Sic igitur generabūtur vere cū tunc maxime sol ad nos accedat. Corrumpent aūt autumno cū tunc recedat. sed ipī omni generant tempoſ ꝛ maxime autumno: tertio sextadecima. ꝛ. 9. theorice. Neq̄ a particulari: quoniā anthomatice ac per se generatū agēte esse caret singulari. ppter hoc enī casu dicit generari. Adhuc nobilius nunq̄z tendit q̄ vilius cū vnū quodq̄ intendat seipm suo actu repsentare in melio⁹ Si ergo pducūtur a celo siue intelligētia seu quocūq̄ superiori nobili: tam vilitas ac ignobilitas in ipī⁹ concidet intētionē ꝛ actum. Nō autē nō generentur in ventre superiou sentit methaurorū quarto. vnde tertio tredecia: Vermes nō ledūt stomachū nisi ascēdendo ad ipm. Rursus si vermes debent alicubi generari oportet locū adesse dispositū ꝛ cōuemētē. talē vero non est vēter ppter sui caliditatē ꝛ circūstantiā calorū sibi adiacentū: differentia. 19. Que dura ꝛ que difficilis permutatiōis alterat ꝛ trāsmutat. Est etiā in ipo motus frequens ciborū ꝛ potuū nūc ingrediendo: tunc vero exeundo cū fuerint digesti. Ad ipz etiam nō parū effundit cholere vermibus inimica. similiter et⁹ sensu pceptibilissimo sursuz emittit aut deorsum expmit ipm molestantia. Vermes igit in vētre generari nō possunt superiou sed fortassis inferiori. Cuius signū est quia multotiēs anteq̄z complecā tur stercore deorsum pducūtur. Concedētibus vero hec aduersat Theodorus Priscianus ita: Ex corruptis hu. in stomacho ꝛ in cōpetentib⁹ cibis sepe pfūptis aut egritudine lumbrici nascūtur qui aliquādo eundē stomachū: interdūq̄z inferiora possidēt. Et: vermes fiūt ex phlegmate cū caliditate quadā ppor tionata putrescibili. sed phlegma huiusmodi abundat inuentre intūs q̄ Isaac ponit cum ipius susceptiū illicq̄z putrescere. Adhuc eadē videt causa generatiōis ꝛ cōseruatiōis: nā loc⁹ saluatiu⁹ quarto phyſicorū: est etiā generatiuus cū sit pncipiū generatiōis ſm Porphyriū tanq̄z pater. sed vermes coseruant in ventre seu in stomacho: quia aliquos videm⁹ inde ad os ꝛ nares ascendere. Et similiter in anathomijs quandoq̄z in stomacho sunt repti ꝛ ipum iā perforarunt aliquādo. Et qō mai⁹ scitur serpētes limacias in stomachū intrare ꝛ ibi seruari ꝛ crescere ranasq̄z interdū. Et generant vt declarabit exputrefactione hanc aūt oportet esse humidā subtilē quā calor quis cōstare faciat cōdigerēs sed talis reperit in vētre ꝛ nō in intestinis ꝛ maxime in inferiorib⁹ verū pot⁹ secū lenta terrestris ꝛ grossa. Rursus cholera pfluit ad intestina cōtinue. hec aūt vermū nō generatiua verū genitorū pemptiua. Palin: inuentū in quorūdā aialium vt oium epate eosdē generari ꝛ in renib⁹ vesicq̄ auribus ꝛ naribus vt vide. vñ tertia pma. Vermes nascūtur multotiēs in anteriou capite sup locū qui est in figura nariū. Et possibile est vt nascātur apud velamina rō raro contingat. Generat etiaz vermis vnus q̄ñq̄z inter cutē ꝛ carnez vadens ascēdendo ꝛ descēdendo p totū corpus qui motu ipius pcipit scute quā disrūpit egrediēs iterdū. Cui timor maior est ne ad oculū pueniat. Et hec passio dicit bouina: quoniā plerūq̄z bobus cōsueuit cōtingere: Albucaſ. secūdo. Epar aūt cū pdictis mēbris est calidius nobilius ꝛ a supfluis ꝛ putrefactiōe magis remotuz: viteq̄z magis cōiunctū subiecto. Vermes igr generantur in vētre vel stomacho ꝛc. Propē pmū quidē vidende sunt pus cause generatiōis ipōrū: secundo modi ꝛ diuersitas illorū. Gratia siquidē pmi scīdū q̄ cause generatiōis ipōrū sunt duplices: pxie quidē ꝛ secūde. Sunt aūt pme quattuor sicut aliorū oium scilicz materia forma efficiēs ꝛ finis. Materia siquidem duplex. vna quidē indisposita vt phlegma cui⁹ materia sunt cibi leues viscosi sicut tritici fasioli lac carnes crude fructus aquosi ꝛ hmōi. Reliqua vero dispōsita vt phlegma quadā putrefactiōe computridum non tamē tanta vt febriū ꝛ apatum. Animalia nāq̄z fiunt in his que putrescūt: ppterea q̄ segregata caliditas naturalis existēs cōstare facit: methaurorū quarto. Neq̄z enī sicut dicūt ꝛ bene generātur ex sanguine ppter necessitatē ipius ꝛ amicitiam apō naturam. Neq̄z venit ad loca ta generatiōis ipōrūz natura. Nō si peruenerit emittit celerit vel retentus cōuertur in apostema vel putredinē nō parus vergentē in cholerā illoz pernecatiuā. Neq̄z generātur ex cholera cum sit amara calida sicca ignea. Ex tali quoq̄z nihil generat neq̄z nutritur: secūdo de generatiōe animaliū ꝛ quarto pharmacorū. Neq̄z etiā ex melancholia ppter eius frigiditatē ꝛ siccitatē ineptā ad putrefactionē spumosaz: ꝛ ad materiā vniuersaliter ꝛ alimētum ipōrum cum multum appareat ab eorum remota naturis. Cum ergo fiat ex materia ꝛ ab istis nō sit alia in corpore pter mēbra: ex quibus sensus ostendit nō fieri generabūtur ex phlegmate. Colores etiā ipōrum tactus ꝛ vita nō alios q̄z phlegma denotāt humores. Forma quoq̄z ipōrum est anima: ꝛ aliorum animatorū. Finalis vero causa ipōrū vniuersalis est vniuersi complementū ꝛ ordo. Mundus enim vt sit perfectus ac ordinatus omnē speciē requirit: alioquin foret diminutus: vilissima etiā qua deficiente. Particularis vero vt q̄ in corpore nullum tuamentum constituant cum sint habentibus genere totis substantijs pter naturam: de inge. 14. Neq̄z eorū est in mundificatiōe intestinorum per vermes ꝛ similia: qō fit in mundificatōne putrefactionū mūdi cum in intestinis sit expulsionis mundatorū ex natura. Dictum tamen a natura q̄ in generatiōe ipōrum

tatis tūe huiusmodi erunt frigida i fine tertij grad⁹ t quarti: cū hoc aſa ex cholera fortaſſis vltra tertium etiā ſit gradū caliditatis obtinēs. hmōi aūt ſunt opilantia viā nō penetrantia ſunt t mortificātia narcotica. Si aūt min⁹ frigida iā penetrare faciētia his adiungant: tūc ſequit incōuentēs caliditate antedictum ꝓpter qō ꝓcludit qō datum. In hoc quoq; fortaſſis quis dupliciter inſurgit: ꝑmo quidē q: pipleumonia cholerica ſui grandi caliditate t inflāmatiōe corꝓris raritate poꝛos aperiet ita q vis poterit ptrāſire medicaminis. Dicendū q ꝓpter loci diſtantiā ante qꝫ medicina poterit peruenire ſui frigiditate ad locum poꝛos opilabit. Cum enī ꝑmit⁹ ſupficiales poꝛos inueniat aliqualiſ apertos in eos ingrediēs qō frigidū medicamē mor illos ꝓſtipabit vt apparet in grādinis generatiōe t in hami ſubuerſiōe ꝓpter glaciez phibitiuā methaurozū primo. Ko quoq; arguet peripleumoniā cholericā minuſ deterrentē: qm̄ eſt quātitate modica eius mā. Cōtemperat etiā illuus feruoꝛ ꝓpter humiditatē phlegmaticā pulmonē inhabitantē. Adhuc ſubtilis euapoꝛat t reſoluit: qm̄ peripleumōia quādoq; remouet cū reſolutiōe t quandoq; ꝓuertit ad empima: t interdū indurat t quādoq; ꝑmutatur ad exituras t aliqn̄ ad karabitū t eſt malū t quādoq; ꝑmutatur ad pleureſim. qō eſt parū rarū. Z. t meſue. Sic igit poterit reſolui cū hec ſit etiā melioꝛ terminationū aptoꝛ. Cui dicendū q h⁹ apparentie q dam pſuadent. Rationes tamē ad veritatē in ꝓtrariū adducte ſunt fortioꝛes qbus magis adherendū. lz. n. vt inducebat materie piplemonie cholerice ſit paucē quātitatis eſt tamē imenſe qualitat⁹ t acuitatis. Et i cendit maxime ꝓpter ꝓpinquitatē quā habet ad fontem caloꝛis. ſimilit t multa caliditas multā ad pulmonē trahit humiditatē cū ſit eius receptiu⁹ ſuffocationē etiā inductiuā. Ad aliud dicendū q maius eſt nocumentū qō ſuſcipit ex uelamine t opilatiōe quaz facit phlegma cholere admixtū ratiōe quātitatis qꝫ ſit ex parte qualitat⁹ iuuamētū. Reddit. n. hec egritudo periculoſioꝛ etiā ꝓpter phlegmatis cōmixtiōz cū ſm Iſaac nulla ſit egritudo deteriꝛ qꝫ illa q motus fuerit diuerſi. Negz dicendū tertio ꝓpter accidētium acumina naturā tanto tempoꝛe ſuſtinere vt hec euacuetur materia: cū ꝓprie euacuatio materie i pulmone cōtente ſit per ſputū. Materia aūt cholerica ſui ſubtilitate indigeſta permanet inobediēs euacuationi p ſputū: ſecūdo apparens ꝓnoſticoꝛū: t criſiz ꝑmo. ¶ Propter tertiū quidē ſciendū ipm notū eē ex ſecūdo: cū fere cetus in eo cōueniat ſapientū.

Propter quartū vero ad ꝑmū dicendū. t vt ei⁹ apparcat ſolutio opoꝛtet ꝑmit⁹ quoddā queſitū afferre de huius moꝛbi veritate qō hic Meſue adducit. Videtur enī q vera periplemōia ſit illa que ſit ex cholera t nō ex phlegmate vt ꝓtactū a Ga. qm̄ moꝛb⁹ verus t ꝓprius eſt ille qui ꝓportionabilis eſt vt dictuz nature mēbri qlis que facta ex cholera cū pulmonis nutrimētū teſtatū ſit cholericū. Cōtrariū quoq; meſue huⁱ adducit ita. Et fortaſſis ratio eſt ꝓ Ga. qm̄ moꝛb⁹ ꝓprius verꝰ minus moleſt⁹ eſt qꝫ motus: pipleumonia vero phlegmatica poſita eſt minus moleſta. In huiōi ſiquidē qſti ſolutiōe diſtingui q dupler ē moꝛbus: verus t ꝓpriꝰ. Propriꝰ vnus quidē factꝰ ex materia que ꝓparat t depurat innutrimētū alicuius mēbri que dū coꝛrūpit facit moꝛbū. Alt factꝰ de materia ſuperflui nutrimēti illius. Scōm enim Auz. ſupfluita⁹ eſt ꝯria ei cui⁹ eſt ſupfluitas ſicut vrina t maſſa ſanguinis t ſudoꝛ t hūoꝛes in venis t medulla t nutrimētū oſſiū t ſicut adeps t caro t ſimilia niſi ſit ſupfluitas delatiua potētialitat⁹ ei⁹ a quo defert vt ſpma. Et noſce q pulmo ſicut t cetera mēbra ptē ſibi ꝓpriatā de hūoꝛib⁹ recipit. Qui. n. eſt ſicut ſanguis cholericꝰ ꝓparat t depurat ad nutrimētū ipi⁹. Supfluitas quoq; nutrimēti ſui q̄ eſt phlegma mittitur in vacuitates eius ꝓpꝑ vtilitates notas. Et tūc poſt hoc q̄ſitū h⁹ terminās aut: Et iō credit Ga. dicēte q vera piplemōia ſit ex phlegmate ſiē ex ſupfluo nutrimēti. Et credit alijs dicēnb⁹ q ſit ex cholera ſiē ex nutrimēto qō depurabat cū ei iā accidit coꝛruptō t ꝑ ſm intētiōes ꝓprias. Sic ergo ſm diuerſaz ꝓſiderationem pōt dici phlegmatica vera t cholerica. Alibi tn̄ vident duo Meſue ſermōes intelleeti ſm q reſonat pati calūniā t defectū. Calūniam qdez eo q dicit ſupfluitatē nutrimēti pulmōis eſſe falſā cum nutrimētū ei⁹ ſit ſanguis cholericꝰ t ſupfluitas atteſtet ei cui⁹ eſt ſupfluitas. Supfluū igit ipius erit cholericū t nō phlegmaticū. Dicūt etiā q falſā ſecunda digeſtiōe generatū ſibi cā mittit vtilitat⁹ ne inflāmet caloꝛe coꝛdis nimio t motu. Et etiā occurrūt phlegmata aſcēdētia t deſcēdētia. Defectū quoq; q: ſua ꝑmiſſa diſtinctio ſolū tāgit aſa p viā ꝓgeſtiōis ꝗanū nō aūt p modū reumat⁹. Et illud vt dictū min⁹ ꝓtingit hoc vero ſepi⁹: ārē ſermo ei⁹ inſufficiēs fortaſſis nō parū. Dico igit tertio ad argutum q ideo dixit Ga. q periplemonia phlegmatica eſt vera quia ſepius vt dictum cōtingit. Illud enim verū t ꝓprium dicitur qō ſemper accidit aut plurimū reſpectu alterius. Et ideo dicūt logici vere ꝓpriū eſſe q cōtingit omni t ſoli t ſemper t cōuerſim ꝑdicatur: licz fere cū vnaquaq; iſtarū cōditionū dicaf ꝓprium t verū vtcunq;. Dicetur igitur periplemonia phlegmatica ꝓpria t vera magis que inberēter cōſequitur ſubiectum ſuū vt pulmonē qꝫ cholerica cū hec rarius cōtingat. Ad figurā vero ſermonis dicendū q nō ſēp egritudo vera eſt deteriꝛ nō vera: imo ecōtra vt apparet in tertiāis veris t in alijs. Ad ꝓbationē dicendum q nō dicit ſemp egritudo vera quia plus ledat ſed q: ſit ex materia puriori ſicut tertiana vera facta ex cholera pura cū alijs cōditiōibus exq̄ſitis q̄ min⁹ eſt cauſonis aut alterius febriſ cholerice leſiua. neqz ſimile de pleu. vt ſic vera t non vera cum illa fiat in pelliculis t diaphꝛatibus pectoꝛis: hec aūt in lacertis eius. Sed piplemonia fit in eodē loco ſp cetu pulmone. Ad ſecūdū dicendū q piplemonia phlematica nō eſt oio ergitudo impꝛoꝓꝛtionabilis. licz enim ſit impꝛoꝓꝛtionabilis ratiōe nutrimenti t cōplexionis magis innate: ratione tamē complexiōis ſuperueniētis acquiſite nō eſt impꝛoꝓꝛtionabilis. Apparuit enim iā quō non eſt impꝛoꝓꝛtionabilis cū plura cōueniant in ipius generatione. Ad aliud dicēdū q lz materia piplemonie phlegmatice ſit pluris quātitatis qꝫ cholerice: ipa tamē non eſt ſic deterrēs vt cholerica que eſt imenſioris qualitatis t actio pficit qlitate. Quātitas etiā materie periplemonie phlegmatice ſupercalefit t digeritur t ſic in ſputū deducta minoꝛat. Verum eſt tamen q moꝛbis piplemontancis ſenioꝛes moꝛiuntur magꝛ. Ex alijs vero ſanatōnibus iunioꝛes pereunt amplius: ꝓnoſticoꝛ tertio.

nit. Quem tamen opinor sanum cum Ar⁹. habuisse intellectum sicut etiã sonare possunt eius sermones a cõmentatore recitati. Ponẽtes similiter lantanões formarũ: inullatꝫ sint ab Ar⁹. non parum cũ generationem saluare nõ possint: faciẽtes formas ex quodam chaos indistincte pdire. vñ in ꝓmo de generatiõe ꝛ corruptiõe dicit ꝓpriã Anaxagorã huius positionis didascolũ vocẽ ignorasse: cũ ponens vnũ subiectum generationẽ aliud ab alteratiõe sentiret esse. Ponentes vero creationes ꝛ si verissimi lege sint in philosophia tamen non sunt admittendi cum ꝛ ipas leuem faciant omnino: ac ꝓmam quasi causam multiplicibus vexant laboribus. Decorem non minus ꝛ ordinem: ꝛ per consequens perfectionem remouentes �means peripatheticos ab vniuerso. Al. etiam ordinẽ tollens agens fere frustrat particulare ꝓncipaliꝰ de articulatiuum. Sententiam etiam deprauans Ar⁹. cum idem �means eundem sit disponens materiam ꝛ formam suscitans ex eadem vt apparuit ex eo. homo. n. hominẽ generat ꝛ sol: de physico auditu secũdo. Neꝙ etiã illiꝰ valet motuũ: quoniã si ꝓma permaneat eadem realiter causa: rationibꝰ tamẽ idealibus quibusdam ponitur: nõ conueniens ipam modo aliquo permutari: ea tamen permutationẽ non suscipiente sed effectu ceu tradunt cũ philosophis tractãtes q̃ dei. Sic igit dicendum ꝛm Ar⁹. sententiã qꝫ vermes generant vt alia ꝓducta putrefactione: calido elemẽtari disponente materiam que putrescit ꝛ virtute solis ac aliarum stellarũ: calido cooperante celesti: de quo tactum: differentia. 48. vnde cõmentator: Factꝰ est calor in terra ex calore solis admixto cum calore aliarum stellarum. Et ideo sol ꝛ stelle sunt ꝓncipiũ vte cuiuslibet vui in natura. Calor enim solis ꝛ stellarum demissus in aqua ꝛ terra: generat animalia ex putrefactõe nata ꝛ vniuersaliter omnia quecũqꝫ fiũt ex nõ semine: nõ quia illius sit anima in actu inuenta ex orbe declum ꝛ a sole vt sensit Themistius. Et subdit: Calores igitur generati ex corporibus stellarum generantes quãlibet speciẽ specierum animaliũ: habet mensuras illius caloris proprias: ex quantitatibus motuũ stellarũ ꝛ dispositionibus ipãrum adinuicem in ꝓpinquitate ꝛ remotiõe. Est ista mensura ꝓcedit ab arte diuina ĩtellectuali: que est similis vni forme vnius actus ꝓncipalis sub qua sunt artes plures. Decõm hoc igitur intelligendum qꝫ natura facit aliqua perfecte ꝛ ordinate quãuis non intelligat qua si esset rememorata ex virtutibus agentibus nobilioribus que dicũtur intelligẽtie. 12. metaphysice comẽto. 18. Iste vero ꝓportiões ꝛ virtutes que fiũt in elemẽtis ex motibꝰ solis ꝛ aliarũ stellarũ: sunt he quas Plato reputabat esse formas ꝛ eas intẽdebat sed lõge inspiciebat illas. Quapropꝫ dicebat eas formas Cum igit ex materia eadẽ fere numero diuersas aialium species videamꝰ consurgere. Quid illud extat qõ in speciẽ singulariter cõtrahit: si nirtus vniuersal celestis ꝛ calidus sint forme suscitatiue. Propter qõ particularius dicendum qꝫ virtus in superioribus ẽ duplex: vna quidem vniuersalis plus vt que orbis ꝛ stellarum. Alia contracta magis sicut que aliciuius de. 48. imaginibus ablꝫ earum gestaminibus: differentia sextadecima: speciem sibi ꝓportionalem hic vtunꝫ intendens. vnde Ptolemeus in centilogo. Vultus huius seculi subiecti sunt vultibus celestibus

idest species animaliũ ꝛ plantarũ istius mũdi inferiorius ꝛm Haly. cõmentante superioribꝰ subijciunt imaginibus. Qõ ostendit eo qꝫ sapiẽtes imagines ꝓstruentes planetarũ: introitũ in celestes obseruãt vultus Et tũc ad cõstructionẽ vel destructionẽ qõ expediebat operabant. Est nanꝫ celestis scorpio qui infert dominat scorpionibꝰ: ꝛ serpẽs serpentibꝰ. vñ ex serpentis forma aut scorpiõis vel cãcri seu aliqua tali nobis fortassis determinate ignota: lumbrici ꝓducuntur in corporibꝰ etiã hoium tales. Cum enim ꝛm Hermetẽ Enoch seu Mercuriũ quelibet arenarũ marisiũ obtineat fidus: incitãs ad incremẽtũ eiusdẽ: multo amplꝰ imperfectioubꝰ erit tale quid dare. nã ex virtutibus superũ oia hec quibusdã muneribus diamonici ꝛ virtunbꝰ sunt plena. vñ Ar⁹. de mũdo: ait quosdam antiquorũ sensisse oia hec dijs plena fore. Sic igit apparẽt vermiũ cause ꝓme ꝛ aliorũ similiũ ꝓductiue. Cause vero secũde sunt ille: a quibꝰ diuersi ꝓducũtur ratiõe humorũ ꝛ loci ex quibꝰ generãt. Nã quidã iusta. Al. generant ab humiditate sup quã non dominat diuisio ꝛ sepatio ex parte attractiõis epatis ꝛ vehemẽtis putrefactõis sicut in superioribꝰ generati intestinis vt longi ꝓueniẽtes interdũ ad quãtitatẽ longiorẽ cubito. Alij vero generant ab humiditate separata: minorata ꝓpter epatis attractionẽ cõtinuas ꝛ putrefactionẽ ꝛ multitudinẽ cõturbationis fecis velut qui in recto sunt intestino puta parui. Reliq vo sunt ab humiditate inter has media sicut qui monoculi ꝛ colõ rotũdi ꝛ lati. ¶ Propter secundũ huiꝰ sciendũ qꝫ lumbricꝰ est animal ex putrefactione in vẽtre caliditate viuificatiua generatũ. Quotũ historiarum quinto sunt genera tria: nominatꝰ latus: ꝛ rotundus: ꝛ tertiũ ascarides. Ex his quidẽ nullũ aliud fit ꝛ solus latus adheret intestino: ꝛ apparas velut semẽ colloquitide. Cõmuniter etiã ponũtur tres modi. nã qdã sunt longi rotũdi velut ꝑpẽtes siles ramis portu lace aut lũbrici qꝫ lõgi gracilibꝰ ĩtestinis inascẽtes: et lati seminibꝰ cucurbite similes. vñ ꝛ cucurbiti dicũt ꝓmo etiam interiorꝫ: Ad instar seminũ cucurbite filo vnius in alterũ cõiunctorũ qui ascarides ꝛ buffones ꝛm quosdã dicunt: in grossis fientes intestinis: ꝛ per omnia se dilatantes: adeo vt in stomachũ cõcurrant ꝓpter alitionẽ hoiem mor etiã canine famescere facientes. Sunt enim longitudine maxima quãdoqꝫ colligati: ita qꝫ retulit mihi quis se copulum iporũ. 15. pedum mẽsura emisisse. Extãt ꝛ tertij parui ꝛ graciles dictu: similes vermibꝰ aceti vel casei: recto inascẽtes ĩ testino: ita vt oculis nõ ꝓdeant parũ. Al. vero cũ serapione inquit: Sunt quatuor speciesꝫ. s. longi lati ꝛ rotundi. ꝛ lati sunt ascarides ꝛ parui. Et rotũdos etiaꝫ tenigt. Ga. 12. artis curatiue. Ipe vero ẽsi aduersus in ascaridibus supradictꝫ aphorismotũ quidẽ tertia: Ascarides sunt subtiles lumbrici in pte inferiori grossi fientes intestini: quoꝫ indigestionẽ fetor egestionũ significat. Aliud aũt genus lumbricoꝫ qui rotũdi generant in superioribꝰ magis intestinis: ad superiorẽ aliquãdo vẽtrẽ ascendẽtes. Sunt ꝛ lati quoꝫ generatio longissima multotiẽs vniuersis intestinis ꝓtensa In duabus tñ ꝓoribꝰ lumbricorũ specieibꝰ: falsitas interꝑtatiõis sentit oino monachalis hꝰ veritati oppositum. Fine vero. 14. de inge. ponit ascarides rotũdos ꝛ latos: sentiẽs minoribꝰ interfici medicinis rotundos: latos aũt ꝛ ascarides fortiori egere medicina

est inuamentum cū sint pauci numero ⁊ pauce quā-
titatis tertio sēdecima: ita vt fere sibi aduersel. Est
igitur dicendū eoꝝ finis ita nociuꝰ ⁊ inuatiuus. Effi
ciens vero causa duplex. vna quidē particularis ⁊ ē
caliditas spiritualis ex putredine cōsurgēs aliqua.
vnde aphorismoꝝ tertia: Putredo sola nō est suffi
ciens generare animal: sed calore sufficienti indiget.
Et serapio: Causa vermiū pma est putredo ⁊ sanior
hoc sermone caliditas est ex putredine ⁊ ppue calor
celestis: differētia. 48. Altera quoq; vniuersalis mul
tipliciter est opinata a multis. quia quidā vt platoni
ci posuerūt formas dari a secūdis dīs: dicētes deū
deoꝝ sementē eis generatiois hyle videlicet indidis
se. vnde Thimei secūdo: Huius vniuersi generis se-
mentē faciā vobisq; tradaꝝ: vos cetera exequi par est
ita imortalē celestēq; naturam mortali textu extrinse
cus ambiatis ubeatisq; nasci cibūq; puideatis ⁊ in
creméta detis. Ac post dissolutionē id semus qō cre-
dideratis se cessione animi ⁊ corporis recipiatis. ḡre
12. metaphysice cōmentatoꝝ: Plato suis verbis ob-
scuris dixit: q̄ creator creauit angelos manu: deide
pcepit eis creare alia mortalia: ⁊ remansit ipe sine la
bore inquiete: qō tamē dicit nō ad litterā intelligēdū
Ar⁊. vero voluit fore formas ex sole ⁊ orbe declui si-
cut etiā Themistius testatur. vnde cōmentator dicen
tes aliqō agēo esse ⁊ generationē sunt diuersificati. q
dam nāq; ipoꝝ latitationē posuerūt formaꝝ vt Ana
xagoras cū Empediocle ⁊ Democritus reprobatus
ce. ⁊. m. quarto. alij vero creationē. nonulli inter hos
extiterūt medij. Qui aūt latitationē ponūt quodlibꝫ
inquolibꝫ cōfirmāt: ⁊ q̄ agēs solū res extrahit ⁊ ipas
abinuicez distinguūt: et q̄ generatio est exitus rerum
abinuicē: que intellectū diuinū dicunt operari mag⁊
omnia segreganté ex chaos quodā qō fingunt cōfu-
se. Qui aūt ponūt creationē rerū dicunt agēo creaſ
totū ens de nouo ex nihilo: ⁊ q̄ nō egꝫ materia i quā
agat sꝫ totū creat. Imaginatio enī creatiōis formaꝝ
induxit hoīes dicere formas eē ⁊ datorē formaꝝ. Et i
duxit loquētes triū legū q̄ hodie sunt dicē aliqd fieri
ex nihilo. Et cū nullū tale agēs hoc pcipent dixerūt
agēs oīa entia pducē sine medio ⁊ q̄ actio vniꝰ agēt⁊
vno pterāsit instāti in actōes ḡrias similes infinitaſ
ita vt negēt ignē comburere ⁊ aquā humectare: dicē
tes omnia huiusmodi creatiōe indigere. vnde ⁊ cōiē
dicūt corpus non creare: negꝫ aliquā inducere dispo
sitionē adeo q̄ dicūt q̄ homo cū moueat lapidem ex
pellendo nō est mouens sed agens illud creat motuꝫ
Et negauerunt ꝓpter hoc potentiā esse. Et error vt
subdit horū est manifestus. vnde Jo. chrisianus opi
natus est q̄ possibilitas nō est nisi in agente. Et hoc
fortassis est qō scribit Johānis initio: Omnia p ipꝫ
facta sunt ⁊ sine ipo factū est nihil. Horū aūte medij
in duas videnſ opiniones partiri. quarū vna in du-
as sequestraſ vt vniuerse sint quinq;. Omnes tamē
he tres intermedie in hoc cōueniūt: quia ponūt gñā
tionem transmutationē fore in substantia ad differē-
tiam Anaxagore: ⁊ q̄ nihil generet ex nihilo videliczꝫ
q̄ necessariū est in generatiōe subiectū esse. Et q̄ ge
neratū nō fit nisi ab eo: qō sui generis in forma. vna
tamen istarū triū sentit: q̄ agens creat formā ⁊ pōat
eam in materia. Et vult q̄ hoc agēs duobꝰ inueniaſ
modis: abstractū a materia: ⁊ interdū ꝓiunctū velut
ignis igné faciens: ⁊ homo hominē generās. qō aūt
est abstractū generat animalia ⁊ plantas nō a simili
entes. Et hec sentētia extat Themistij ⁊ forte Alpha
rabij: quāuis dubiet hoc ponere in his que ꝓpaga
tiōe generant. Fuit ⁊ alia opinio q̄ agens id nō est i
materia omnino ⁊ vocat ipm datorē formarū. Et. A
fuit de illis cū Algazele ipius mimo apparēs nono
eius metaphysice. Sumens enī illud secūdi de gene
ratione: q̄ idē manens idē semper sit natū facere idē
Aut enī magister pmus q̄ a stabili inquantū stabile
non est nisi stabile. Sed pmus semper idē ⁊ stabilis
permanet: ideo solū imediate pueniet ab illo ita vt se
ipm intelligens producat pmū intelligentiā cū celo
pmo: deinde illa intelligēs secūdam cū illius celo: ⁊
deinceps ita vt intelligētia lune se intelligēs producat
quandā intelligentiā dictā agentē gubernantez que
sunt in actiuoꝝ ⁊ passiuoꝝ spera simpliciū ⁊ cōposi
torum. Tertia fuit Aristotelis sentētia cui inuitendū
est quia fm Alexādrū minoris est ambiguitatis oiuꝫ
sententiarū ⁊ magis cōueniens vt sit vera cum nihil
sine pbatōe dicat forti: differentia. 56. Et ē q̄ agens
nō facit nisi cōpositū ex materia ⁊ forma. Qō sit mo
uendo materiā ⁊ ipaz trāsmutādo donec q̄ in ipa er
tat in potētia: egrediat forma in actum. Extrahit nā
qz agens quod est in potentia ad actū ⁊ quasi cōgre
gat inter potentiā ⁊ actum idest inter materiam ⁊ for
mam fm q̄ potentiā extrahit in actum nō destruen-
do subiectū potentiā recipiēs. Et tūc resultant in cō-
posito duo: materia scilicet ⁊ forma. Et hec sententia
creationi assimilaſ vtcūqz scilicz inquantū id qō est
in potentia fit in actu. sed differt a creatiōe quia non
venit per formā sed ex nō forma in actū. ⁊ similiter la
titationē similaſ aliqualiſ formarū ponentu: ⁊ omneſ
dicentes creationem vel latitationē aut congregatio
nem ⁊ segregationē vt Empedocleſ. Cui etiā vtcūqz
assimilatur hoc quidem intendebant: sed non potue
runt ad aliud pertingere. Est igiſ intentio Ar⁊. q̄ si-
mile fit a simili aut ex vere simili ⁊ nō q̄ simile agat
per se ⁊ per suam formā sensibilē. Sed est dicere q̄
extrahit simile ex potentia in actū ⁊ non ageno indu
cens in materiā aliquid extrinsecū ⁊ sicut hoc inuētū
est in substantia ita ⁊ in accidentibus. Calidum enīz
non inducit in corpus calidum calorem extrinsecum
sed facit calidum in potentia esse caliduꝫ in actu. Et
sic in qualitate ⁊ motu locali: quod non perueniunt
ab extrinseco: sed ex potētia materie suscitanſ in actū
vnde ignis generatur a motu sicut ab igne. Et sic ge
nerans extrahit: quos est in potentia materie gigné-
de ad actum vt sit generatū actu. Et omne extrahēs
aliquid ex potentia in actū necesse est vt sit in eo ali-
quo modo id qō extrahiſ non q̄ sit omino ipm. Vir-
tutes nanq; que sunt in seminibꝰ que faciunt anima
ta non sunt animate in actu sed in potentia sicut do-
mus que est in anima edificatoris: est domus in po-
tentia ⁊ non actu. Et ideo Ar⁊. secundo de gene. ani
maliū: has virtuteſ assimilauit virtutibꝰ artificialibꝰ
diuinis que dicūtur intelligētie. Hec igitur est Ar⁊.
sententia sola veritati consona cum ad ipam non se
quātur que ad alias opinionū impossibilia. Quarū
quidem defectus infinuet per breuia cum ꝑsentis ñ
extet speculatiōis. Que nanq; est Platonis de dijs
secūdis formas impmentibꝰ in pluribus locis meta
physice sub noīe idearū est impugnata. Similis fer
videtur que Themistij si est vt sibi cōmentator impo.

nos ol conferat gñationi. Cõstellatio ẽt particulari-
or forme ipsoꝝ datiua nõ ẽ qñqꝫ sed vt declaratã con
tinue. Semp enĩ scorpio celestis dñatur scorpiomb⁹
terrestribus: ꝛ si plus interdũ alias vo minus ꝑm ẽt
dispõnẽ mãe taliter variatã. Ad aliud dicendũ q̃ no
bilius per se ꝛ ꝑmo semp nobilius itendit ẽt seipo. p
accidens vo ꝛ scõo euenit vt videat intendere vilius
Celũ nanqꝫ ꝛ intelligẽtie ita q̃ ipsaꝝ ẽt ꝑma intẽdẽ
tes se in ꝑmam cãm transformare ac ꝑma seipsam sũ
mam ꝛ bonitatis sue cõmunicatissimã manifestare ꝛ
tingit: vt inde alia perficiatur ꝓfiter. Quod ꝛ. A. no-
no methaphy. declarans inquit: Aqua infrigidatur
per seipam actu: vt suã spẽm ꝓseruet: non vt infrigi-
det aliquid exẽ se sicut ignis calefacit per seipsũ vt cõ
seruet suã spẽm non vt aliquid calefaciat exẽ se. Sic
virtus appetitiua desiderat delectari coitu: pp super
fluũ expellendũ ꝛ cõpletur ipsius delectatio: non vt i
de fiat filius cũ plurimi ꝑm Hali. ꝛ Isaac cocant pp
voluptatẽ ꝛ non liberoꝝ gñationẽ. Sic igitur aliqd i
tendens sui ipsius perfectionẽ p accidens intenditur
alterius perfectio. de quo quippe Cõmẽtatoꝝ. 12. me
thaphy. ita: Dicentes q̃ deus sollicitus sit circa vnũ
qõqꝫ indiuiduũ aliqualiter ẽ verũ ꝛ aliqualiter ẽ fal
sum. Verũ quidẽ quia nullum indiuiduũ ꝓpuaꝫ hꝫ
dispõnẽ: nisi illa dispõ inueniatur aliquo modo illius
speciei. Sic enĩ verum ẽ dicere: deum circa idiuidua
sollicitari. Sed sollicitar i circa indiuiduuꝫ tali mõ:
q̃ nullus cũ eo cõicationẽ habeat: non ẽ fas bonita
tis diuine: quare fine illius vitaꝫ in hoc exist: qõ ẽ
sollicitudo. Et q̃ si sint aliq̃ sine sollicitudine ꝓueni
unt ex necessitate materiei nõ ex diminutõe agentis
ita vt hoc extrahat quosdã ad dicendum duos deos
quoꝝ vnus creet bona ꝛ alius mala q̃ etiã erroꝝ exti
tit manicheoꝝ. vnde idẽ scõo de aia: Sollicitudo di
uina cũ non potuerit facere aial permanere ꝑm indi
uiduũ misertа est in dando ei virtutem qua põt i spẽ
permanere. quare sup scõo ce. ꝛ mũ. Corpora cele
stia ꝛ vlr diuina sunt nobiliora hio. Quod enĩ inue
nitur per se intentione ꝓma: necesse vt inuenitur ꝑ
pter aliud est nobilius eo intentione ꝓma. Decla
ratũ enim est in scientia diuina: q̃ ipsa non inuenitur
tur nisi ꝑpẽ se intentione ꝓma. Sed illud quod inue
niatur per aliud intentõe scõa: alioquin illic nõ eẽt
natura innata ad largiendũ. Econuerso aũt ẽ i huiõi
gñabilius ꝛ coꝛruptibilius. Ipsã enĩ per se sunt iten
tentione scõa ꝛ non ꝓma. Actio enĩ hoꝝ intentõne
ꝑma ẽ ꝑpter aliud: quia propter esse superioꝝ enti
um: scõa vero intentione ꝑpter se. Nõ aũt hic entũ
deus ꝓuidentiã habeat inuitur ce. ꝛ mũ. scõo: ꝛ exp̃
mitur ab Alexandro. Ad aliud ar⁹. apparuit qd di-
cendũ. Ad aliud dicendũ q̃ hꝫ sic eueniat plurimum
tñ propter naturã totius: frigiditatẽ ꝓpl'oms stoma
chi indigestionẽ bu. in eo ꝓtentoꝝ sensum illius hebe
tantes ita irregularitatẽ comestionis ꝛ ꝓuationem
cholere: interduꝫ vt visum ꝑdit lumbrici in stomacho
ꝓcreari. Similiter ad partis alteriꝰ ratiocinata ap
paruit. Ad ꝓmũ enĩ quid iam dicendũ visũ. Ad se
cundũ quidẽ dicendum: q̃ hꝫ phl'a abundet i stoma
cho: raro tñ gñat lumbricos. Cũ aũtẽ non putrefiat
vel emittatur vel euacuetur sepius non conclusum ꝛ
agitetur aut aliud ꝓhibituũ occurrit. Ad aliud dicẽ
dum q̃ aliquid facilius in loco quodã ꝓseruatur q̃ꝫ
in ipo generetur: cũ latior sit virtus cõseruatõnis q̃ꝫ
gñationis. Multa nãqꝫ in loci plurimis non gñant
ꝑtim tñ vsqꝫ aliquid in eisdẽ conseruari. Similiter õ
vermibus itrantibus ꝛ his gñandis non est silẽ: nisi
latum cũ illi sint fontores valde gñandis. Si autem
ex desursũ egrediantur ore vel naribus euenit ipsis
transeuntibus illic ꝑpter alimentũ superius sicut di
xit Ar⁹. nõ q̃ illic generenẽ vt sepe. Qui interdũ ꝓ
ua adeo in stomacho inducunt accidentia: vt cardia
cã ꝛ cũ angustia syncopi: ita vt aliquis stati eorũ pe-
reat mordicatione Alexander scõo. Testatur ẽt. A. hꝫ
quosdã aliqñ egressos fuisse vẽtre pfotato. Ubiqꝫ
qñqꝫ recitatũ simile: ꝛ epilepsiam ꝛ cholericam passi
onẽ inducere. Ad aliud dicendũ q̃ in intestinis non ẽ
in plurimis sic terrestre ꝛ feculentũ: qn in digestione
aliqd remaneat subtile humidũ putrescibile spiritua
le vinificabile: ꝛ ꝑpẽ in quorum intestinis nou abun
dat cholere excretio. Et ꝑpter hoc appuit ad aliud
Ad aliud ẽt cõcedendum est tanqꝫ rarius contingẽs
ceu ꝓfessũ ipos qñqꝫ in stomacho posse gñari.

Differentia. 102.

Quod hypolarca sit deteri
or hydro
pum oñditur per quartuꝫ re. vt appebit id
firmantem. Adhuc morbus vniuersalior de
terior ptiulari ꝛ ideo q̃ febris morbus vniuersal'ce
teris molestior: dñã. 87. huiõi quoqꝫ hydropũ ẽ hy
polarca dicta. In ea enĩ mala ꝑm totũ corpus ꝓplo
existit diuersa de distempantia inequali. Amplꝰ pec
cat vt ꝓfiter apparebit in nobiliou ꝛ vlteriou opatio
ne magisqꝫ intenta tanqꝫ finis a nã qualis ẽ nutrica
tio mẽbrorum p cõparationem ad alias opationes
ꝛ digestiones ꝓcedentes vt q̃ stomachi sunt ꝛ epatiꝫ
In tali vo peccatũ maius existit qꝫ i religs. Rursus
mã hypolarce cum plus distet a locis ad que fit attra
ctio sicut ab intestinis ꝛ stomacho qꝫ materia' aselit]
ꝛ tympanitis deterius ꝛ difficilius poterit educi cũ
medicina vniuersaliter purgatiua vt est vomitiua ꝛ
secessiua. Materie nãqꝫ que facile educunt sunt q̃ in
stomacho ꝓmentur ꝛ itestinis deinde que in capite
mesaraicis ꝛ epate deinceps q̃ in venis postea q̃ in
mẽbrorum fontibus pessime aũt oium q̃ ad cutẽ tẽ-
dũt valde ꝛ q̃ i iũcturis locant: ꝑmo quarta: ꝛ Ar⁹ el.
simpliciũ ꝑmis. Cũ ergo huiõi hydropũ potissima
cura fiat p attractionẽ vel superius vel iferius ceter]
erit deterioris curatiõis. vnde ꝛ deterior erit simplici
ter. Huiõi quoqꝫ ẽium tertio ãrtadecia. Et in divi-
sionibus hypolarca ẽ leuior earũ ꝛ ꝓpingoris cu-
rationis ꝛ sanatõis. Rursus illa egritudo minus est
deterrens cuius mã ẽ tendẽs in exẽ recedẽs a mẽbr] no
bilib⁹. Ex opposito. n. accidit detrimẽtũ iuxta ueterẽ
aphoꝝ scõa. Talis vo mã est hypolarce ꝛ nõ aliarũ
duaꝝ vt sensus idicat. Igit hec minus deterrẽs aliis
Nõ aũt timpania sit aliis deterior oñdit ex colli ter
tio. superficietenus tñ. Itidẽ illa egritudo ẽ deterior q̃
nocet ꝑti nobiliou: ꝛ ideo febris ifestissim a reputat:
cũ ꝑpẽ sit cordis passio. hec quoqꝫ ẽ timpanites spi
ritibus enĩ magis assimilat sicut asciteꝫ humoꝛb⁹.
Tribus nãqꝫ substantiis corporis mollibus videtur
materie istarũ triũ hydropum ꝓportionari. Hypo-
larce quidẽ mã humiditati carnose timpanitis spiri
tuali ꝛ ascitis humorali. Palu: talco vt dictũ egri-
tudines euacuationibus expurgantur vniuersalib⁹
q̃ medicinis ꝑficiunt dissolutiuis ꝑpc. His aũtẽ hic

Oribasius aũt in practica ad eꝰ filiũ Eustachiũ inquit: Lũbricoꝝ tres ertãt differẽte. Rotũdi seminib⁹ cucurbite similes ⁊ ascarides vermiculi parui entes sunt ⁊ longi. Rotũdos autẽ ⁊ latos vel cucurbitos ꝓtra cõmunẽ oium opinionẽ ꝓtaue dicit. Inquiens vero ascarides vermiculos esse paruos differentes a reliquis: cõcidit cũ Ga. vt tactũ aphorismoꝝ ẽtia. Quare is super se grauis Oribasius aphorismoꝝ hac aut: lumbricoꝝ tres sunt differẽte. Ascarides q̃ sunt similes seminib⁹ cucurbite. Cõcidit igr cuꝫ Aꝝ. ⁊ alijs. Et opponit sibi ⁊ Ga. aphorismoꝝ tertia. Et subdit: Sũt ⁊ rotũdi. Dicq̃ nõ sunt vt posuit aña se mimbus cucurbite simles. Et addit: ⁊ alij longi q̃ ẽt quattuoꝝ cubitoꝝ possunt reperiri. Et ad vnũ auctores in nominãdo vermes differunt nõ paꝝ. Familiariores tamẽ mihi visi serapio ⁊ .A. Fiunt quoq̃ vermes in cõplexiõibus phlegmaticis plus ⁊ ceteris post dentiũ magis plantatiuã. nõdũ eni calor in iuniorib⁹. i. in infantib⁹ est detentus: aphorismoꝝ ẽtia. In quib⁹ abundat parũ in intestinis cholera ⁊ gulosus ⁊ ꝓtaue digerẽtib⁹ ac ex cibis phlegmaticis grossis ꝓtactis. Et in autumno magis ꝓpter corruptiõꝫ digestiõis ⁊ ciboꝝ ꝓtauitatẽ. Horũ etiã vermiũ quidam sunt egressioni apti valde: alij mĩme: nõnulli parum. Valde quidẽ vt in inferiori entes intestino ꝓpẽ quattuoꝝ. quoꝝ vnũ est ꝓpinquitas his q̃ extra: scõꝫ latitudo loci: tertiũ ꝓtauitas animalis. Res eni pulsus ex loco ruit lato. Est etiã quartũ debilitas ipsi⁹ in his vero qui superioribus exstũt intestinis secus. In medijs aũt medũ reperit. Dic aũt per ventrem stomachus intelligit nomie abusiuo. Quot aũt modis ipe sumant dictũ est differẽtia. 53. ¶ Propter secundũ quidẽ sciendũ quosdã dixisse vermes nõ generari nisi in monoculo ⁊ colõ. vñ. A. Et fortasse non generant nisi in monoculo ⁊ colon: deinde sparguntur ex latere ad stomachũ ⁊ ex latere ad anum. Et moueant: qm̃ in longaone ꝓpter ipius rectitudinẽ lantudinẽ ⁊ cõtinuũ fecũ egressum generari nõ valẽt. stercore nãq̃ expelleret ante ipoꝝ generationẽ materia. Neq̃ in superioꝝ etiã intestinis ꝓpter purũ in illꝭ imputrefactũ retentũ ⁊ exiccatiõe illic factã vehemẽtem. Fuerunt ⁊ alij plus istis dicentes vermes in q̃tuoꝝ intestinis inferioꝝ generari. In duobus aũt superioꝝ mĩme vt ieiuno ⁊ duodeno: ꝓpter cãs q̃ in ꝓuatione generatiõis eoꝝ adaptant stomacho. Anoꝝ ꝑmis dicendũ q̃ in superioꝝ ⁊ marie coꝫ in gracilib⁹ fuit intestinis ⁊ recto sicut fere testantur vniuersi: cũ ipoꝝ cãe gñatiõis ꝓtacte his possint adaptari. Neq̃ eoꝝ mentãtia eos impellent vniuersaliter in talibus locis nõ fieri. sed quod rari⁹ nunq̃ i medijs intestinoꝝ: qm̃ in recto fieri possunt ⁊ marie cũ tempus secessiõis intercidat lõgius. Modica. u. pducunt temporis mora: aut fortassis trãsitu fecis ñ separant cũ parui sint adherẽtes intestinoꝝ superficiebus ⁊ ipa liquidior fuerit facta. Inuentũ est nãq̃ q̃ medicina ventris nõ educũtur oẽs solutiua. Similr ⁊ si superiora intestinoꝝ cõtineant innatiua magis ⁊ in eis attractio ab epate fortis fiat in corporib⁹ bene regulatis. In alijs põt secus cõtingere cuꝫ cibus q̃ titate assumptiõis qualitate tempore artificio ⁊ ordine corrũpatur ineptis. Quidã vero vt Aꝝ. quarto methaurorũ sentit q̃ in vẽtre superiori vermes non possint generari ingens: Animal nõ fit in ipa digẽ

sicut quidã aiunt: sed in segregatiõe putrefacta ⁊ in inferiori ventre: deinde ascẽdit furium digestũ. Est. n. in superiori ventre. vñ ibidẽ Alexãder: ꝓpter qõ frequenter in infirmitatib⁹ euomunt. putrefit aũt i inferiori segregatũ vt ita suscipiat Aꝝ. incitatiuũ ꝓbabile. Vermes generãt ex putrefacta segregatiõe segregata putrefactiõe vt etiã declaratũ in causis ipoꝝ. Sed hec nõ fit in superiori ventre verũ in inferiori nam in vẽtre superiori digerit cibus ⁊ trãsducit semp virtute expulsiõis stomachi ⁊ intestinoꝝ ⁊ attractionis epatis ⁊ ꝓpinquitate meseraicarũ ⁊ partiũ nobilium. Adhuc vbi viget calidũ multũ digestiuũ humidi ⁊ determinatũ ⁊ vene fortis exiccatiõis putrefactiõ nõ potest cõtingere: neq̃ inde vermes generari cuꝫ fiant ex putredinib⁹: cuius signũ quia eis nutriũt ꝓductis vt apparet in musciis ⁊ similibus. Ex quib⁹ cũ ꝓpus inductis ꝓbabiliter cõcludit vermes nõ posse in ventre superiori cũ intestinis sibi ĩmediatus alligatis generari: ⁊ ꝓpie cũ in ipa diffundat cholera ꝓximus cõtinue. Ga. vero tertia aphorismoꝝ videt vtcũq̃ huius cõtrariũ sentire: cõcedens hos in stomacho generari ita: Putredo sola nõ est sufficiens hos generare: sed calore sufficienti indiget. Igr corrumpit quidẽ nutrimentũ multotiẽs in vẽtre ⁊ maxime euthicato. i. in eo qui infantib⁹ deorsum. vñ alia trãslatio: Bene aũt intelleximus in stomachis puerorum ⁊ intestinis corrũpi cibos ⁊ putrefieri. vñ materia fit vermiũ. quare Aꝝ. oppositi poterit arguere Ga. ita: Vermes generãtur ex putrefactiõe. vbi siquidem ea eueniunt sufficiens generari. sed hec licꝫ rarius accidũt in stomacho. Adhuc in stomacho generant que sunt magis ꝓter naturã q̃s vermes vt cholere in naturales horride apãta: saluantq̃ animalia ibidẽ suscepta. Rursus tũ ex cõplexiõe superiori: tum etiã ex ꝓtauo regimine aut peste. similit intestinis inferis aut medijs potest vẽter disponi superior. qõ autem eodẽ modo disponet cõsimiles poterit effectꝰ habẽ. Ex quib⁹ cõcludit fm Gal. vermes in stomacho ẽt posse generari. ¶ Propt tertiũ quidẽ sciendũ q̃ cõeliacos hos tantos inadmicẽ sapiẽtes: dico q̃ si logmur de corpore sano aut etiã lapso in qua nõdũ ledũtur operationes palã: et in his que p se magis ⁊ plurimũ cõtingunt in stomacho ⁊ in testinis etiã sibi proximis nõ generant vermes. Et ad hoc sufficiãt rões ꝓpus ad id inducte. Si vero sermo extet de corpe plurimũ lapso egrotatiuo aut quasi egrotante: ac ad ea que per accidẽs ⁊ raro cõtingũt ꝓnũcio i stomacho interdũ vermes posse generari: ꝓpter indigestiones ⁊ alias cõse quẽter cõcurrẽtes causas sicut fere in oibus partib⁹ exceptis vitalib⁹ eos reperio quandoq̃ generari. Nõ ⁊ arguta ostendũt ad hoc iducta ꝟ satis sufficiẽtia nunc. Interdũ eni que generatiõis sũt cause in viscerib⁹ inferioribus vẽtri cõuenient possunt adaptari: cũ eoꝝ opposite non impossibilitatẽ sed difficultatẽ magis ostẽdãt. ¶ Propter quartũ vero licꝫ ex ꝓmissis appareat: dicendũ tamẽ ad arguta. Ad ꝓmũ igr dicendũ q̃ vermes fiũt ⁊ a virtute vniuersali ⁊ a ꝑticulari vt ostensũ ꝓpus: ⁊ q̃ sol sit cã generatiõis per eꝰ aduentũ ad nos: simplicꝰ habz veritatẽ in his que generant in cõtinẽte egẽtia solis vt foueant calore: nõ aũt sic in illis que in locis fiunt in quib⁹ eoꝝ semp fouet calor: qualia sunt animaliũ in quibus generant corpora: licꝫ solus aduentus ad

grandis figurat in epate. vnde Ga. ibidē: Dis spēs hydropū ꝓuenit a nocumento i virtute gñatiua sanguinis: cū deficit in eius ꝓplemento. hoc autē apud medicos locatum in epate. Quare Democritus nisi epar lesū fuerit: hydropes nō nascunt: sicut non est febris vndecūq; cōsurgat: nisi calor extrane⁹ cor petat per artariarū mediocritatē: febriū ꝑmo. A rebus aūt nō nālibus sex qsi in debita qualitate quātitate tpe ordine t artificio administrat. Ab eis aūt quidē que ꝫ nām cōsurgit: vt mala ꝓpone: ꝓpositiōe: apanbus: solutione ꝫtinuitatis: t aljs particulariter declaratis: t marie a praua epatis dispōne. Iz enim ois hydropisis cōsurgat ꝓpter peccatū digōnis t sequ strationis epatis ꝑncipali⁹ tñ t plus ledit in asclite secunda digō: In timpanite vō ꝑma: In hyposarca vō tertia. Ga. sexto de accidenti cū. Z. Est t modus gñationis hyposarce: qr cū in tertia digone mēbra nutrimentū debeāt sibi incorporare: fm triplicē opationem vtutis nutritiue: appositionē. s. adeptionē vel adherentiā: vnitionē t defectus accidit inadherēna. Quāuis enī iuxta partes ponatur: non tñ sic adheret vt illud qō dissolutū fuit: imo caro fātastica t rara squalida ꝓficit. Ex qua ēt superfluus qō in tertia digestione expellit: nō excutitur ꝓpter iperfectam digestionē virtutis nutritiue: aut ēt duarū digestionū stomachi t epatis antecedentiū. Et cuz ista tertia digō fit p omne t peccet in toto. Hinc mēbra dicta sūt apparētia intumescere oia. Modus quo aūt hydrops asclites cōsurgit: t quo apud in locū mediastinuz sympbac musculos ventris coopientis ex vna pte t zirbi t intestinoꝝ ex altera: t diaphrātis ex reliq; mltiplex invenitur: eo ꝙ nā conatur multis modis a se expellere superflua t nocua omnino: aut ad loca minoris tumoris trāsportare t maxime cū est potens. Expellit enim sanie p meditullium ēt ossis: aphōz quarta septima t tertio decimaquarta. Unus quidē modoū ē ꝓpter fissurā alicuius meatus aut mesaraicarū aut intestinoꝝ ꝓpter quā penetrat aquositas in spaciuz antedictum: ante qz possit ad epar adduci. Aut ꝓpr vesicas q̄ fiunt in epate aq repletas: qbus quidē mltiplicatis: diutius susceptiue t ruptis: aqua effluit in locū predictū. Que multiplicat intrñ: donec vēter illic ois repleat aquositate. Et hec ē interꝑtatio Gal. aphōz septima: Quibuscūq; epar aqua repletū fuerit t in omētū erupit: bis venter aqua replet t mouunt. Tertius aūt qr cū chilositas ad epar tracta deberet in eo pfecte sangnificari remanēs aquosa: sersa: acuta virtute debilitata: ꝓtentiua epatis expellit a pēnullis epatis additamētis dictis: distillando ad locū prefatū. Aut ārto ꝙ epar sit tanti adhuc vigoris: vt huiōi aquositatē mittat p venas ad corpus nutrimentū. Indiscretiua tñ t idepuratiua ab humiditate vrinali. Quā quidē mēbra retinere demū adherētia: remittunt itidē per eosdē meatus retro: donec recurrat i epar: cū fiat confluxus t ꝙspiratio p eundez ēt potū in omne tpe tñ differenti: naturalium tertio. Est autē t qntus modus quē tetigerunt quidā antiquorum insignes per viaz suminis t vmbilici. Sicut enī dicunt anathomiste ab artaria magna sub renibus ramificantur due artarie que tendūt in vesicam deinde p sumen seu pectinē ptenduntur in vmbilicū per quas quidē mingit fetus cū nondū est natus ac ēt ortus si fiat expressio: t causa non accidat. vnō ad huc mingat ex virga: ceu in iuuenescente carēte genitalibus ꝓperi: hinc enim mingebat. Que quidē vene t artarie in nō natis puta abortiuis manifeste apparent. Sed in cōpletis ipsarū extrema iaz exiccata fuerunt: t radices earum remansere: ꝑmo ꝑma. qua re secundo theori Ab vna quaq; duarum ramisculus oritur: perguntq; ābo in corpus vesice donec ad vmbilicū perueniant t hoc in corporibus est inuenire setum. in cōpletorum autem corporibus pars que ad vmbilicum tendit remittitur. Cū ergo aquositas hu iusmodi ꝓpter opilationē t resistentiam expulsionis ex partibus aljs expellitur in venas bas donec sursum tendens perueniat ad eorum orifícia t non inueniat tunc meatum apertum ad vmbilicū dilatantur t aperiuntur valde plus qz fuerunt ēt antea. Ex quibus quidem tunc resudat in spaciuz ventris aquositas. A. cū collz tertio. Nō ostēditur eo ꝙ iaz hydrorum quidā emiserunt eā per vmbilicū. Modus aūt quo timpania fit apertus ē iam satis. Cū enī ex praua t ventosa digestione stomachi t intestinorum sue cositas ptisanalis transit p mesaraicas t marie cum epar fuerit calidum resoluit hanc in vaporem fumosum. Qui quidez exporis harum partium rararum trāspirat in spaiū sepe dictū. In qua ꝓpter densitatez parietum lateraliter circundantiū potest irresolubiliter contineri: velut aer vaporosus intestudine Cassius vero felix ex quadem figura dictionis amirabili ex aere fortassis accepta inquit ex ingenti ventositate pulmonis inflatiua cōtingit timpanitem consurgere. Huiusmodi quoq; modus hydropuz ꝓtingit a minori frigido qz hyposarca aselitūq; aliq;, oportet enim calorez adesse vt materia frigida resoluatur in vaporē fumosuz. Sed circa predicta dubitare contingit: quoniā videt hydrops egritudo cōmunis vt febris: cū dictū sit ipsaz appropriari epati vndecūq; incipiat. t neq; fieri sine ipsius lactura vt febris cordi. t maxime cuz scribat de accidenti sexto: Phīa si totū domiatur corpori hyposarcā facit: si aute membro vndimiaz. Habet igitur membruz determintū punctaliter t consequenter corpus totum. Cōmunis igitur morbus. Dicendū ꝙ licz membruz determinatū nō tamen diffunditur per totū corpus vt febris. quia non per ossa: cum sint dura extensionem non sustinētia t ita nō vere apostēari: differētia. 96. cū hydrops videatur idem ꝙ apostema. Que autem tumēt sunt partes apparentes musculose. vnde dictum per. A. crescere in hydropisi aut mēbra manifeste oia quantū ad hyposarcā vel loca vacua t cetera quantū ad reliquas duas spēs. Sed qd de lepra: cū morbus ponatur cōis. Dicendū ossa inficiunt in lepra pampli⁹ Propter scōm vō sciendū ꝙ quidam posuerunt hyposarcā deteriorē: qō vī quarto re. a. Hydropuz due sunt spēs quarū hec quidē hyposarca dī: conās sieri ieffugabilis vel iseparabilis t icurabilis: hic vō cū inflationibus. Ga. quoq; corrigēs Hipp. ait non tñ rōe dixit hoc. i. conās fieri ineffugabilis. Veri⁹ enī dixisset ita scribēs: Intersicit āt mox hyder⁹ cū fact⁹ fuerit. Quia vō huiōi nunc opinionē nō seruo sicut superficietenus vī sonare: dico Hippo. t Ga. p hyposarcā intendisse: aut inflationē t cacochimiā p oē corpus iterius t exterius cuz virtutis ibecillitate adeo vt frigiditate t opilatione cōtingat calidū innatū suffocari mox t extingui. Vel fortassis verificatur: t ꝑ

earemus. Nō enī ē medicīa ventositatis a propēate eductiua. Igitur deterior alijs. Cuius vtiqz ꝓtiū sapit. A. in loco ꝓinducto cū alijs plurimis. Adhuc il la egritudo ē minus molesta: cū mā obedit ápli⁹ agē ti. ex obedientia enīz patientis ad agēs ꝓsurgit actio. Materia vō timpanitis ē huiōi: cū sit aerea spiritua lis. spūs aūt ē res corporis resolubilior: de distēperā tia inq̄li. Itaqz alijs minus deterrens. Oñdit quoqz tertio p. A. asclitē fore deteriorē. Et ī: consurgit ex mā magis frigida ꝛ humida ēt q̄z alie: vt oñdet ꝓxīter Frigidū aūt ē plus mortificatiuū: ꝛ humidū suffoca tiuū alijs naturis: dña. 16. pp quod hec deterior reli qs. Oppositū h⁹ iā ꝑus monstratuz ex regimīs quarto ꝓstante hyposarticū deteriorē. Amplius illa egritudo minus ē deterrens: q̄ cū ꝓportionabilita te cōtingit particulariū. hec vō asclites: qz cū pluri es ꝓtingat ex ꝓportionabilitate vī ꝓsurgere causarū Que nāqz cum dissimilitudine eaꝝ cōtingit rari⁹ ac cidit: cū in ꝓportio resistat euentui illarum sicut ean son senibus quarto ꝑma. Idcoqz hec erit alijs mo lestior minus. Adhuc eius mā inest medicīa educti ua. est ꝛ ꝑpe loca p que fit purgatio. quod nō sic tim pamī ꝛ hyposarce adest mā. Palin: ei adest mod⁹ curatōis: p sinuīs icisionē: q vtiqz non inest alijs: dña. 199. Que aūt egritudo pluribus modis potest curari: ē leuior illa que paucioribus. Itaqz ipa mi nus alijs erit deterior. Propter vō ꝑmū sciēdū ꝑus quid sit hydropisis: ꝛ quot ipsius modi. Et de mū q̄ illius cause vniuersales cū modo gñatiōis eiusdē. Propter hoc ꝑmum vt colligitur ex sermonibus medicoꝝ q̄ hydropisis ē error grandis virtutis epatis digestiue: ꝓpter quē oīa membra corporis ap parentia vel nutricatōis intumescunt marie. Dictū ē error grandis: q̄z ex minori alie egritudines ꝛ male ꝓpōnes cōsurgunt: ꝛ nō hydropisis collz tertio. In hoc aūt quod ſubditur Oīa rē. tāgitur hysarca. Cū subiungit vō: vt nutricatōis asclites ꝛ timpania. Ter tio quoqz decimāq̄rta: hydropisis ē egritudo cui⁹ cā ē exuberans frigida ígrediens mēbra: ꝛ crescūt p eam aut membra manifesta oīa aut loca vacua partiū in quibus sunt regimē nutrimēti ꝛ humores. vnde Ale xāder: Hydropica cronica ē passio ꝛ ex frigore epat gñatur. Dubitatur de hoc qō dī q̄ eius mā sit frigi da cū quidaz hydropū ponatur a calore inferi⁹ fieri Adhuc quarta aphōr. Timpania fit a modica frigi ditate: nō enī humiditas pōt in aerē ventosū trāsmu tari sine calore aliquo. Quare ñ dī simpliciter q̄ ei⁹ mā sit frigida. Dicendū q̄ frigidū dī illud quod ē de stitutū calore innato q̄ntitatiuo: ꝛ lz habeat caloré q̄ litatiuū horribilē ꝛ acutum qualis ē oīo superfluitas. vnde ꝛ q̄rta ꝑble. Genitura ē frigida ante. ſ. q̄z affi ciat ꝛ agitetur a calore ꝛ spiritu innato. Vel dicendum vt plm fieri a frigido. Cū aūt ſbiungit: Aut loca ꝛ ce tera: tangit vt ꝑus hydropisis hyposarca ꝛ postea as clites ꝛ timpania. Deinceps sciendū q̄ circa numeꝝ speciērū hydropū diuersificati sī medici. Oribasius enī ad Eustachiū: ꝛ Cassius felix exprimunt tñ duas: asclitē vz ꝛ timpanitē. Salernitani vō q̄ttuor posuerunt eē volentes eas ad q̄ttuor hu. vel ad quater nā qualitatū cōbinationē ꝓpositā adducere. Dixeſt enī q̄ leucoflegmantia q̄ interpretat alba phlaticitas leucon enī albū: gñatur ex peccato frigiditatis ꝛ hu miditatis: hyposarca idest ſubcarnea: sarsum enīz ca ro: accidit calitate ꝛ humiditate. Timpanites aūt cui⁹ nomē sumptū ē a suo accidente puta q̄: ventre pcus so sonus audit: velut q̄ tympani calitate conficitur ꝛ siccitate supflua. Asclites vō. i. vtrea Haliab. i. vtria asces enī vter dī quidē sic eo q̄ venter pcussus sonū reddit aq̄ mote i ventre semirepleto ipa: q̄rta apho. Adhuc q̄nto interiorꝝ vī idē ita unui: Totū corp⁹ sā guine phlatico, ꝓtinē vī: ꝛ sm anasarcū: ꝛ leucophla tias ꝛ hydros noiatos. p ventré aūt nil sanguineū ne q̄z in his neq̄z in asclites ꝛ timpanito excernit. Dicē dū q̄ per anasarcū ꝛ leucophlantias idē intellexit vt p. i. aut locutus fuit sm aliorꝝ opiniones: vel pp no minis litigū euitandū sic ait. vnde ſubdit de hydro pibus q̄litercunqz quis voluerit noſet. Hanc quoqz opi. vel simlē: tangit quarto re. acutorum. Inqt enī: Quidā nō ſubcarneū sed ſupcarneū scribunt ꝛ p ꝫ intelligunt hyposarcam. ꝛ ſubdit: Nō tñ inter carne um vel iuxta carneū. q. diceret q̄ hoc nō sit idē quod illud qō dictū ē hyposarticū ꝛ episarticum: vt sit sm eos hyposartica pūa ꝛ anasartica scōa: Cōcedunt ēt alias duas spēs. i. asclitez ꝛ timpanitē: quare ꝛ quat tuor siliter erunt. Et ideo ſubdit: Igitur hi quidē me dicoꝝ q̄ttuor: dicunt esse differentias hyderū superex cedentes quod cōgruum. q. dicat: nō enī sunt nisi tres Et subiungit: Sed nūc tpōs fdarguere eos. Nō autē spēs hydropū sint solū tres: hyposarca vel anasarca aut quo nole vocitet asclites ꝛ timpania non soluz ꝫ senſit Ga. sed alij oēs approbati grecoꝝ ꝛ arabuz q bus nunc adherent latini. In viatica enim dī leuco phlantia hyposarca vel anasarca idē sunt. vnde Ale xander: Tertia q̄ ex phlatico sanguine in toto consi stens corpore fit ꝛ appellaſ anasarca leucophlantia: Et qō ex peccato calitatis ꝛ hūiditatis hydropisis vt posuerunt quidā non ꝓtingat oñdit: q̄m hydropisis vt dictū euenit ꝓpter errorē grandē virtutis epatis di gestiue. Calidū vō ꝛ humidū aut nō multuz supfluit ꝛ sic faceret potius ad digestionē ꝛ ꝑuationē hydropi sis q̄z ad ipius inductionem: vel vt plm superfluit: ꝛ tunc potius gñat egritudinē putridā q̄z hydropisim cū calidū ꝛ humidū p̄ ceteris naturis sit paratū pu tredini. In hydropisi autem in quantū huiōi nō est putredo. Adhuc hiposarca ꝛ leucophlantia nec loco nec mā differunt neq̄z signis neq̄z enī ē humoral⁹ di stinctio in tertia digestione sed totū tādē vnitatur pp quod nō oz eas distinctas se orīū ponere. Que autē his non differūt velut cadē debent a medico iudicari Insuper ēt peccatū est fieri p plura quod potest pfi ci paucioribus. Et ideo cū illustribus medicoꝝ ponē duz q̄ sint tres solū hydropū modi. Qui aūt ponūt quattuor: faciunt magis numerū nominū q̄z rerum. Duas aūt exprimentes tñ breuiorē ꝛ ampliorē sūt cō tigentiā secuti. Nosce q̄ lz quarto re. ac. series vt ap parebit videaſ duas solū tangere spēs hydropum. Sunt tñ ea tres audita sed hec dupler: asclitez vz ꝛ ti panites. Propter scōm huiōi sciendū: vt ad vnū sit dicere q̄ cause hydropum sumunt a rebus natu ralibus ꝛ nō nālibus ꝛ ꝑ naturā vt ꝛ alia. A nālibus quidē velut a mēbris lapsis. Cōsurgit enī vt ab yliſ seu a lumbis. vel splene aut intestino vel vesica aut kisti fellis stomacho vel pulmone aut diaphlate aut ab epate: secundo prognostico ꝛ tertio quartadecima ꝛ lz hydropisis possit ab omni membro fere contingē non tñ constituitur formaliter nisi malitia vt tactum

febris humoralis. Ad aliud dicēdū q modus expurgationis vētositatis istius ē multiplex ēt: tū euacuando mām cām cius ex qua euaporatōne ꝓficit: tū quia eo quod resolvitur sui subtilitate pp corporis poros obedit ēt ꝓpterea magis ipumenti ꝛ dissoluenti: quare morbos vētositatis nō sic videmus ꝓtinuari sicut q humor. Ad argumentū huius partis oppōite dicendū q veritatē concludit respectu ascitis: non aūt hypostarce: qm̄ lz obediat agenti in ipam ea tm̄ ē aggregata: ꝛ multe quātitatis relatōe māe hypostarce. Est ꝛ in locis ꝓpinquioribus mēbris nobilioribꝰ magisq ipa infestās. Ad tertiū quesitū dicendū q auctoritates ꝛ argumēta oñdentes q ascites sit deterior ꝓcedo. Ad ꝑmium inducta dicendū ꝑus dictum ēe quartū regiminis nō simpliciter recipiendū. Ad aliud dicendū q ascites non ꝓtigit pluries eo q aduenit cū pticularium ꝓportione semp: verū hoc euēit qr a plurimis cōtingit causis q̄s alie accidit nāq a calore vt dictū sicut a frigore ꝛ a causis has plurimis ꝓnūtibus. Ad aliud dicenduz q lz sit huiōi medicina aquositatis eductiua: ꝛ sit ꝓpe loca eductiōis: tm̄ mā est multe quantitatis virtutē valde aggrauans: ita q medicina sibi ꝓportionabilis virtutē debilitat: ꝛ mala augmentat ep atio ꝓplonem. non enī potest resolui per cutē vt que hypostarce mā: ꝛ timpanitis ꝓpter eius grossiciē ꝛ resolutioni inobedientiā. Ad aliud dicendū q illa cura ē ꝓpria ꝛ cū desperatione sicut ēt tradentes eā asserunt. Non enī fit nisi cum alia minime ꝓsunt remedia. Qua ēt facta si virtus non sit fortis non euadit aliquis. Virtute autez forti melius est dicta ꝛ potatione curari: dña. 199.

Differentia. 103.

Quod dicit crisis sit laudabilior ea q̄ nocet oñditur: Quia ī crisi fit expulsio māe ad ēē sed in die mā mouetur de centro ad circumferentiam pp motū spirituū quem sequitur. Aperiūtur ēt pori ꝛ ductus in die calore ꝓtinentis ꝛ luce habentibus mouere. in nocte vo ꝓtingit oppositū. Amplius crisis ē motus: ꝛ motus fit a calido. Sed ī die viget calor: in nocte vero frigus. Rursus si tpe illo quo aliquid solet residere ꝛ quietari turbato supueniat magis nocet q̄s hora in qua solet vexari: cū consuetudinem ꝑmutare nociuū sit ꝑm damascenū ꝛ molestum. sed nā nostra consueta ē in plurimis hominū residere nocte ꝛ quietari. Ad̄ dico pp habentes mulierū copiam ꝛ ꝓsiliari scdo ꝓnosticoū. vnde Ba. Ra aphōr ꝛ Rubasius: Nobis per noctes ꝓsietudo ē dormire: ꝛ ideo in ipis magis apparēt pericula. Intercisis enī somnio a turbatione manifeste difficilis dignoscit portatio. Et q̄rto scda: Signa nocturna diurnis sūt vehementiora. Et cā huiōi est qm̄ materia faciens egritudinē auget accidentia ꝛ significatōnes cā sui motus. In crisi nāq turbatio fit vehemēs pp virtutis ꝛ egritudinis reluctamētū. Palin: crisis in deterioribus ꝓrismis aphōr quarta: crisiūq tertio. hi aūt fiunt ī die. vnde q̄rto ꝑma: Febris diurna lōgior ē ꝛ deterior nocturna. Adhuc cū crisis sit vna de difficilioribꝰ actionibus nāe: illa hora q̄ nā fortior erit crisis fiet laudabilior: hoc aūt est in die qr tūc luminare maius ē sup terrā cuius potestas extat diurna: sed ipm ꝓfortat nām. Est nāq vita viuentiū cum luna ꝑm Albumasar maior post decū. vnde vbo cen-

loquij. 80. dixit ipm ēē originē virtutis vitāl: ō quo plures exponunt sermonē Arī. tertij de aīa dicentis intellectū talē fore in hoibus: qualē ducit ī die pater virorūq deor. Hec tm̄ fuit Homeri de Ioue: politicor ꝑmo. Crisis igitur diurna benignior nocturna. Oppositū qr crisis melior ē: cum accidentia sint fortiora suo modo. Et ideo dictū bonas crises ī vehemētioribus fieri porismis. Sed accidētia fortiora vt oñ sum eueniunt in nocte. vnde Alexander pp qd nocte dolores intendunt amplius. Amplius nocte cū aer sit frigidior q̄s in die nō resoluitur calor: neq virtus dissoluitur vt in die. Nā aer quantūcūq frigidus ī regionibus hz resoluere: ꝑmo ꝑma. Tunc itaq fortior erit virtus: q̄ quāto vigorosior: tanto crisis erit perfectior. Propter qō crisis nocturna erit melior diurna. Propter ꝑmū quidē sciendū: q crisis grece ī portat iudiciū: hoc enī nomē transumptū est ad ea q̄ medicine. Nā ppriū ē ei q iudicatur iudicio ciuili ad mortē: ceu enī cū is iudicatus mori pturbatur maxie ita qs idiotar cōspiciens: O q̄s timorosa signa que apparent tpe crisis coactus exclamauit qō de vita iudicat laborantis. Non aūt qs medicor ꝓprium sibi hoc nomē iposuit: ꝑmo cretico ꝛ tertio de crisi. vnō q̄rto scda: Crisis intentio ē separatio in locutionibꝰ i. ī ciuilibus qōnibus: qñ enī datum ē iudiciuz tunc cessat alterato ꝛ pugna ꝛ vnusquisq altercantiū sua tendit via. Crisis aūt ad medicina translatal mltpliciter ꝛ multa sortitur noia: sicut appet in ꝓncipio de crisi. Bupliciter aūt magis solet sumi vt ꝑ cōmotione aīcedente crisim sicut cū signa manifestantur cretica. Et ꝑ alteratōe subita fere insensata ꝓpriuſ crisis dicta: crisiū appens scdo: ceu iudicantis snīa celerius ꝓnunciata quā motus creticus sequtur materiei expulsionē crisis ipropriē dictus. vnde aphōr scda Crisis ē acuta. i. velox in morbo reportatio vel ad sanitatē vel ad mortē. Decimo vo theor. G. ingt q crisis sit mutatio velox q̄ infirmo cū accidentū sit difficultate aut ad latus sanitatis aut ad latus egritudiſ Crisis aūt modi sūt plures cōmunius ea sumpta: q̄t tuor nanq ponuntur ahpōr scda: ꝛ tertio ꝓnosticor. Eius enī ē quedā celeriter ad salutē. Alia subita ad mortē dissolutio dicta. Et alia paulatiue ad mortē liquefactio ꝛ ꝓsumptio noiata. In tertio aūt crisium due istis addunt ex his differentie vt q aggregentur due res ꝛ ꝙuertit ad salutē. vnde theor. decima: ꝛ. 30 de crisi ca. ꝑmo. Hec ē imutatio q̄ semel fit ī meliorē habitudinē deinceps paulati morbus ita minuit donec deficiat ꝛ corpus sanetur vel qr aggregant in ea due res ꝛ ꝙuertitur ad mortē. Et ē imutatio sel facta in habitudiue prauā qua deinceps vtus iminuit patientis paulati donec ad interitum perferatur. Et q̄ vltime crises due dicuntur ꝓposite. Crisis tm̄ verior ē illa: q̄ ꝙuertitur ad salutem celeriter vel ad mortez Et ꝑpriſſima que mor ꝙuertit ad salutē. Nā tal absolute dr crisis. Que aūt ad mortē ꝓfestim nō dicit simpliciter crisis: sed cū determinatione: puta crisis mala: tertio de crisi. vnde eiusdē scdo: Solutō esegritudinū cū certamine magno ꝛ acute reptabili marie dicimus crises noiari q̄ in humoribꝰ calidis existunt febriū. Nā crisis dr solū in egritudie fore materiali In imateriali vo vt in ephimera ꝛ ethica nō ē crisis ꝑpe lz Byocles ephimerā posuerit creticari qō satis abusine ē dictū: ꝑ quacūq solutione egritudinū ita

cū non cōparationis regula obseruetur iuste: puta si hypostarca contingens ex apate epatis: aut ex q̄cunq; maiori cā cōparetur ad asclitē: aut timpanitē consurgentē ab ylijs lumbis vel a splene: t huiōi cā miori. Si aūt cause accipiantur vniformiter cū subiectorum dispōnibus t qualitatibus ponā asclitē primo deterriorē t timpaniā secundo. Ad hō ēt innuit. A. inquiens: Et de hypostarca q̄ est mala valde. Et illud fm considerationē causarū facientiū cadere in ipa3. Ba rimpetus vo aggregator passionarij vī ponere deteriorē timpaniā. Inquit enī: Malignior hydrops omnibus ē timpanites: scōa hypostarca: tertia asclites: t quarta leucophlantia: sed nō maligna. Hāc quoq; sniam vident sermones Auer. superficiales tertio collz ppiteri. Sed quid de hoc quarto ostendetur dīctor. Ad hō aūt huiōi positio stare non possit iusta cōparabilium regula obseruata: in veritatis apparebit positione. Propter tertiū quidē sciendum q̄ tertio q̄rtadecima: alia via t ordo deterioritatis ponit q maxime vī veritati comparari. Fertur enī ita aliqr etiam ad vtranq; partē cum motuis opiniones recitando Sunt hoīes quidā quibus videt q̄ hypostarca sit deterior alijs: qm̄ corrupto in ipa cōmunicat epati: t oībus venis corporis t carni: ita vt destruat plm digestionis tertie. Et ex eis sunt qbus vī q̄ ipa sit leuior alijs: ēt ita vt ipa sit leuior timpanite. Deinde veritatē subdit. Verū dignus est vt sit asclites malignior illis oībus: deide hypostarca sit aliqua q̄ est leuior oībus t sīl de ea alia que ē valde mala t illud fm considerationes causarū facientiuz cadere in ipsam. Ad idē comprobatur experimēto. Et in manifesta quidē dispōne t in plurimo: quod experimentū facit cē necessariū: or vt sint spēs hypostarce leuiores t nō necessario vt de eis sit deterior fm q̄ ē in illis reliquis puta dico asclite t timpanite. Sic igitur tandē sniam huiusmodi erstit q̄ asclites sit deterior deinde timpanites deinde hypostarca seruato semp t subaudito canone pparationis illeso. In hāc quoq; sniam concidit Auer. perfecte intellectus. inquit enī q̄ qñ accidit epati mala pplerio calida parum excedens tunc multa acquirit amaritudo. Sed qñ augmentat hec mala pplo cali. ita q̄ egrediatur a sua forma nāli tunc erit operatio epatis: operatio non naturalis t proueniet illa opatio solum a calore in eo q̄ ē talis calor t non in eo q̄ ē calor. Cū igitur huiōi calor inueniet pteq aquā in ipam effumando ventositatē inducet t proueniet: t hoc timpanitica hydropisis aut sīc. Ad hō si fuerit cā remotionis calōis materialis egritudo calida attribuet illiuſ remono egritudini calide. t si fuerit frigida attribuet frigide. Et ppterea multū laborant medici vt bene dent cām istius spēi: eo q̄ eque fit a calore sicut a frigore. Et ideo hec spēs difficilior ē ceteris ad curandū. Sīgo aūt hoc subtiliter pscrutabitur inueniet ē dicta de asclite t non de timpanite vt inducebatur i argutis. Vult enī q̄ aqua pexistēte si calidū vigoret fz quid er eo vētositas generet. Nihilominus qr maxia pars aquositatis manet asclites ē verius q̄z timpania. hoc aūt indicat qđ dixit aut simile. Ad hō firmat qr supra tetigerat modū productionis timpanie qđ appet non minus ex eo q̄ ipam dicit fieri ex caliditate sicut ex frigiditate cuz dictum sit timpanitē nō sine calore cōfici. Videt enī asclites ita vt mā t fundamentū timpanitis. In viatico qdē scribitur hypostarca facilis ē ad curandū. Cā siue facilitatis materie ē bonitas ac ēt diuisio sup oia membra corporis. Unūquodq; enī membrū tantā hz ide quātitatē quātū sufferre pōt. Quod aūt hic. A. ordo obseruandus ē tanq; verius pter experientiā ēt rationibus oñdatur qr hydropisis dr ab hydor qnod ē aq̄. Nomen aūt qñ iponitur rationabiliter ipositori dr̄ significato. Cū enī i asclite sola sit aqua nomē cōmune: hydropisis. s. sibi cōuenit tanq; primitus t amplius ledenti. Berōne nanq; morbi ē sensibil' lesio operationū. Palin: illa hydropisis ē deterior q̄ cū deterioribus ē causis t accidētib⁹. talis aūt ē asclites plries enī ipsa ex apate surgit. Est t cuz febre t cū sit vehemens t quod peius est syncopis t subita suffocatio: ppter diaphlatis in sursum tumorē coangustantē spiritualia. Aut fm Cōmē. ppter vapores id pertranseundo deuenētes i pulmonē: iuxta illud veteris: Hydropicus si tussim habeat desperatus ē seu Hydropisis tussis superueniens malū: qđ asclite ponit Cōmē. Et. ea vt dictū contingit pncipaliter ex peccato scōe digōnis cuius quidē opus humores gnare. Sed peccatū huiōi digōnis deterius ē peccato pme digestionis t tertie. Ad hō ostenditur: qm̄ pria digestio corrigitur aut satis per scōam emendat cum partis sit pncipalioris relatione digestionis aliorum membror non aūt sic per tertā pōt coaptari secunda cū ipa sit in membris plurimū apparentibus in quibus non est basis t robur nature: sunt enī vilia respectu pncipalitū. Amplius mā asclitis liquida transit t ponit in vnum locū grauans cū sit phlatica p̄ ceteris grauatiua. Materia vo hypostarce minutius diseminatur per totum: timpanie vo non grauis cito resolubilis. Adhuc cū aq̄ illa sit acuta serosa magis efficitur talis: cū a pharmacis calidis agitatur t siccis. non enī sic pōt resolui t p poros euacuari vt materia hypostarce ad cutē magis vndiq; accidēs. Neq; vt timpanite subtilis resolubilis valde. Asclites igitur ē deterior: deinde timpanites huic magis affinis t poste a minus deterrens hypostarca. Propter quidem quartū ad primum dicendum q̄ non probas sed potius accusas. Destructa est enim rationabiliter hutōi opinio. Aut cās hypostarce iniuste cōparabit ad causas aliarū hydropum vt indicat. A. Vel equinocaf vt tactum hypostarticus. Ad aliud dñdus q̄ hz hypostartica sit deterior extensiue non tñ intensiue: imo asclites sicut ephimera extensiue deterior est squinantia aut phreneſi vī solutōe ptinuitat alicui⁹ grandis nō tñ intensiue. Aut hec rō vt visum fz viaticū arguit magis oppositū q̄z ppositū. Ad aliud dicendū q̄ hoc verū esset si tñ intercideret peccatuz in tertia digōne sicut in scōa. Non aūt tñ cū sit iā amotum p digōnē scōam: et opata sit ēt ibi virtus nutritiua operatione prima. Ad aliud dicenduz q̄ mā hypostarce hz sit magis distās a locis ad q̄ attrahit tñ ē minoris quātitatis t aggregatōnis q̄z asclites. Nō enī sic aggrauat vt dictū virtutē. Et nō pōt fortior medicina sibi adhiberi. Pōt ēt p poros in euaporatōes melius educi. Ad fm quesitū dicenduz t primitus ad auctoritatē Auer. iā apparere quid de ipa cōsiderandi censendū. Ad aliud dicēdū q̄ hz magis spiritu nocumētū eius assimiletur q̄z aliaz hydropū illud tñ ē melius remediabile pp subiecti subtilitatē t raritatē Sicut febris ephimera in spiritibus fundat respectu

quarto re.a. Noctes magis supsignāt q̄z dies ea q̄ circa desipientiā. Ipa náq̄ tunc debilis nō potens irritationē illā supportare: mox cōsurgit vt resistat illi. Et ita cadit in pugna plerūq̄z. Et p hunc modum pponitur tertio crisiū nām pfectum mouere ad crisiz signis digōnis minime pcuntibus. Adhuc mot proportionaf hyemi: t dies estati: plures aūt numero p portōnabili obseruato egritudinū hyme q̄z estate depereunt: pble. pma. Adhuc sol fons vite nocte occultatur in sui potestate nō pmanens diurna: verū i eius detrimēto. Ad rōnem ergo dicendum: q̄ maius sit nocumentū eius qō acgritur rōne quātitatis hūorū suffocantiū t extinguentiū calorē nālem q̄z sit iuuamētū qō suscipitur ex q̄rietate q̄litatis noctis ad morbuz Aut dicendū sicut scribitur pmo scōa: q̄ cū multa ab eq̄litate acciderit egressio pportionalia t ipproportionalia nocent: ideo q̄ virtus debilitaf. nō eni pōt vt debilis effectū in ipam opantium quātūcunq̄z inuatiuoz tolerare: qō pamplius accidit nocte. ¶ Propter quartū vo ad pmū dicendum: q̄ fortassis illa expulsio t porox aptio q̄ aduenit i die: magis arguit indiciū p sudorē q̄z p alias euacuationes. Sudoris aūt euacuatio vt simpliciter nō laudaf. Vel dicēdū q̄ magis facit ad crisim fortitudo virtutis q̄ acgritur i nocte vt declaratū: q̄z motus spirituū ad eē t porotum Ad secundū dicendū silr. ¶ Motus eni ille coadiuuās ptinentis ad eē plus nocet q̄z prosit: eo q̄ nāe distrahit vigorē t actū. Vel crisis ē motus nō localis oino: sed magis alteratōis: vt appet crisiū tertio. t frigiditas hz ēt alterare: lz caliditas magis. Ad aliud dicēdū q̄ si nā fuerit fortis: magis arguet oppositū q̄z intentū: qm̄ in crisi ēt laudabili oz accidentia satis fortia pcedere timorosa: vt nā totis viribus incitata q̄z māz disponit i valide isurgat. Nō eni coronabit nisi q̄ certauerit legitime. Nō appet q: qm̄ nā crises breuibus pficit synthomatibus: nō adeo sunt huiōi sufficientes pfecte. Si aūt nā fuerit ibecillis dictuz magis nocte morē tunc aduentere. Ad aliud dicēdū: q̄ illud febris diurne pticulare quoddā existit cuiusdaz modi febris phlatice. Aut q̄ deterior ē nō rōne affli ctionis: sed ratōe cāe q: indicatur in illa que diei fortior si non cessauit die operante putrefactōis t motꝰ porissimi oppositū. Ad aliud dicendū: q̄ virtus nālis t afalis plus laborant i crisi: q̄z virtus vitalis q̄ luna vigorant: vna quidē p se magis vt nālis: reliqua per accidēs vt afalis. Qui aūt nocte sub lune potestate nō distrahit in sensuū t motuū actus: vel q̄ hec vt sic cōuincit ratio: alia tñ nocte existunt crisi laudabili propiorat

Quod vigesima t decimaseptima dies sit magis cretica t indicatiua. vigesimapma vigesimaārta: oñditur p Hipp. t Ga. q̄z dicit archigenē t astrologos i plerisq̄z locis. Amplius aphoz ārta t crisiū tertio: Crisis euenit in deteriori egritudinis hora piodi: hec aūt porissimus. Nō pauce vo egritudinis faciunt porissimū sm dies pareſ cretico tertio. Vigesimus eni est par dico: vigesimus primus siquidē ipar. Adhuc i perfectiori dierū nūero perfectior q̄surgit actus: sed hoc ē vigesimus cū sit decenotū. numerus aūt denarꝰ perfectus existit pble. 15 vnde Plato i eū paulāut deueniens phicoz tertio Rursus luna regens inferiora sm motuz eius lumē

er quo mensis sumi vr q cōmunis vocatur spressiōis eo q̄ motus lune fortificat nām: maxime apparet terminatōis egritudinū distinctionē accipi: q̄z quā tres septimane in. 20. diebus. puta in. 19. diebus t vigesima pma horaꝝ: t nō in vigesimopmo terminaf. Nō firmaf quarto sa sm mensem cōis ipressionis egritudinis dies pputantur. ¶ Propter qō decimaseptima erit indicatiua: t vigesima cretica t non decimaoctaua t vigesimapma. ¶ Oppositū huiōi sapiūt astrologi t medicoꝝ vt tactum aliqui. vnde Cōmen. centiloquij: Medicus ēt ponit vigesimāpmā fore creticam t non vigesimā t decimāoctauā indicatiuaz t ñ decimāseptimaz. Quod silr apparet ex Ptholomeo idē. Itidē Isaac sebzum quarto auctoritate epidimica. Impares fortunes sunt paribus. Et scōa quarti cū additione vt plīm. Impar aūt est vigesimusprmꝰ. Amplius quod ē essentialiter huiōi magis ē tale qō p accidens. Sed dico ipar essentialiter ē cretica: par aūt accidentaliter sm Isaac ibidem. Rursus qñ silr super eundē diem occurrunt motus materiei t motuj lune magis ille dico simplicius relīq̄ erit cretica: ß aūt est vigesimapma eo q̄ nāe maius datur spaciū in materie pparatione in ipsa q̄z in vigesima quo ea indiget in creticatione pfecta. Similiter t luna i fine quartarū trium recte deuenit in vigesimapma t nō in vigesima. ppter quod cū natura operet q̄z morbuz sicut prudens accusator Cōmē. centiloquij: t hic eꝰ aduersarium accuset loco t tpe quo caruerit auxiliationibus. Ea quidē vigesimapma die mouebitur t ñ vigesima ad crisim cum auxilijs fulcita ipius aduersarius morbus adiuuantibus sit pnatus pp qō decimaoctaua ē indicatiua t vigesimapma cretica t nō decimaseptima t vigesima. ¶ Propter primū vero sciendū q̄ quid sit crisis t dies cretica oñsuz dīa pori. Deinceps quoq̄z aduertendū q̄ crisis dupliciter variatur: vel a cā superiori: aut a cā inferiori. Prio quidē aut a virtute sm enim q̄ fuerit fortis vel debilis vel media velocius tardius aut mediocriter mouebit ad crisim. Vel ex parte distinctōis materie. Videtur enim ex duobus maxime dependere. Ex ppa ratione quidē t ipreparatione materie ad motū. Et ex motu superiorū cū eis latio inferior superioribus lationibus gubernetur. Dispositio aūt siue ppara tio t ipreparatio materie ad motū sicut t ipa poterit variari. Ea náq̄z aut rōne sbe consideratur: vel quātitatis aut q̄litatis siue situs vel ex pte ipius motus. Voco aūt hic materiā imitans medicoꝝ sermones sbam quandā qpositam qualitatū accidentalium delatricē. Substantiā vo accidentia cadē qualificantē que t verius qualitas appellaf sa. Huiōi aūt sba in quattuor maxie sequestrāt: nā eius alia est subtilis alia grossa alia leuis: t alia grauis alia viscosa alia frangibilis seu incisibilis alia rara alia spissa siue qpacta vel media. Si itaq̄z cōueniant simul plura aut oia alterius cōcubinationis in vnā partem: ceu cholera: est eni subtilis: leuis: frangibilis: t rara: crisim causabunt cito venturā. Que vt sic magis consonabunt cum vigesima die q̄z cum vigesimapma. Si aūt contingat ecōtra vt demum q̄ materia fuerit grossa grauis viscosa t compacta qualis ē melīa crisis tardabitur q̄ vt ita t amplius diei cōueniet vigesimep me q̄z vigesime. Nō si mediocrius he concurrant: ceu in sanguine t phlate crises causabunt mediocrē

vt ethica dicat ⁊ oio quecūq; egritudo iudicari. Nā de rōne crisis ꝓpe est vt solū in actu interueniat egritudine. De essentia vō acute: vt si periculosa ⁊ cito terminabilis. vnde aphōr scōa: Acute egritudines magne sūt ⁊ periculose ⁊ ad statū ꝓperantes cito. Ephemera veni quāq; cito terminetur ñ tñ de se periculosa existit. Ethica tñ periculosa tardior tñ ertat. Abiceps quoq; sciendū: q; de rōne crisis bone ālis ē q; septia aut quartadecima iudicat die. 6. vel. 7. sunt ꝑditōes. vna vt sit ꝓpleta ita vt nō remaneat ex egritudine reliqa. Scōa certa: ⁊ ē illa q; minime recidiuat. Tertia salua sic vt in ipsa synthomata non sint timorosa. Quarta manifesta ita q; ea euacuatio antecedat manifesta vl' appens subsidentia. Quinta iudicata taliter vt eā aliqs dicrū p̄cedat indicatiuor. Sexta vt ꝙuertat ad bonū. Septia vt i die fiat cretica laudabilior. Que aūt mala nosci ex huiōi opposito: creticorum p̄mo. Hec et sex ꝑditiones his ꝓportionate tanguntur etiaz aphōr p̄ma. Quar p̄ma q; sit crisis p euacuationē nā laudabilior ē q; illa q; fit per apa. Scōa q; hu. cuacuat peccantē. Tertia vt ꝑz rectitudiez ꝛueniat pti vnde fluxus sang. naris dextre laudat in apate ep̄tis ⁊ sinistre splenis. Contrariū aūt vituperatur: secundo de crisi. ⁊ ꝙ pnosticor. Quarta cū corporis bona ꝓsistentia. Quinta digōne p̄untur. Sexta i die cretica. Ex dictis ēt appet q; egritudinū quedā p aliquaz eductionē notā quiescunt materiei. Altera vō p resolutionē siue dissolutionē siue digōnē: ceu egritudines cronice: in qbus nulla attenditur crisis. vnde paulatine resolationē susc̄ipiunt: ⁊ ꝓpe q; sole gubernātur in qbus hebetat' ē oiquaq; motus. ¶ Propie vō creticabiles entes sūt duplices: quedā nāq; terminātur euacuatōe manifesta: vt fluxu sang. p nares: vel p menstrua: aut emorroides vel vomitu aut sputo siue secessu: aut vrina vel sudore. Alie auté exitura apparēte ⁊ ista quidē debilior ē alijs cū nō possit natura mām ex corpore a toto educere: sed in ptes ignobiliores illas transducit efflagitando: velut cū rex ibe cillis hostes expellit a metropoli sede. nō aūt ab eius valet regno fugare oio: religs vō crisiū vt cōmuniter ē dicere: melior est illa que fluxu sang. fit nariū. Uni ca nāq; eductōe totū expellit nociuū: deide q; secessu: qr grossius ⁊ āplius educit: postea q; vomitui deceps q; vrina ⁊ vltimo q; sudore: ārto scōa. q; fortassis i egritudinibus plurimū laudat cholericis: ⁊ ꝓpe cuz materia extiterit ex venas. Et iste siquidē sunt vniuersales totius euacuatiōes: pticulares vō directius q; ab aliq; partiū educunt: ceu lachryme: lippa: sordes: auriū: nariū: palati: sputū: emorrois ⁊ menstrua. Intelligo quoq; p bonitatē crisis illā que hz ꝑditiōes laudabiles añdictas. Et huiōi quidē nō solum crisis signa verū ēt cause. Quidā vō tñ signa: ceu dolor capitis disinia vehemēs dolor: oris stomachi: hypocondrior tensio dolorosa: vigilie vehemētes desipientie vocis rasus lachryme voluntarie sine oculor lesione Labiū inferius concisū. Ante oculos appētia nigra vel alterius coloris corruscationes lāpades maxille aut nasus mor rubificati porrismi p occupatio ⁊ silia aphōr p̄ma: cū crisiū ⁊ pnosticorū tertijs. Dies vō ē duplex artificialis cōtinens existentiaz solis supra terrā q; latio dr̄ solis supra eā: sexto topicor. Et nālis ꝓhendens spaciū. 24. horarū egnoctialium in quo nox vnitur cū die. Et ē revolutio p̄mi mobilis cū tanta distantia q; sol ꝫ motū illius suo motu pcurrit i ꝛo diaco de quo p̄mo crisiū cū dico die intelligo diem ⁊ nocte. Dic aūt de die intelligit artificiali. Nosce enā q; dies artificiales ⁊ noctes variantur. Sunt enim aliq; causales puta cū sol fuerit i p̄mo minuto arietis ⁊ libre q; signa appellant egnoctialia: qō bis in anno cōtingit vt circa mediuz martij ⁊ septēbris. Aliq; dies sunt maxime ⁊ noctes minime: ceu cū sol fuerit in p̄ncipio caneri ⁊ ecōuerso in p̄ncipio capricorni q; duo signa dicunt tropica. i. ꝙuersiua. Cūq; sol mouetur in climatibus nr̄is a p̄ncipio capricorni in caput caneri dies ꝓtinue augmentat. Ab inde vō ad caput eiusdē capricorni eꝫ. Sub linea vō equatoris nor dies semp appet eālis. ¶ Propter secōm vō sciendū quosdā dixisse q; crisis ē duplex. vna quidē in q; motus fit de centro ad circunferentias vt in sudore ⁊ in tali melior ē crisis diei qꝫ noctis cū aer sit calidus attrahens ad eē ⁊ poros aperiens. Est ⁊ altera in qua motus fit a circūferentijs ad centrū sicut in vomitu ⁊ secessu. Et hec melior ē in nocte qꝫ i die. Sed hoc ē ꝓtinue dictū: qr crisis debilior in bonitate fit sudore vt p̄dictū. Nunc aūt nihil qō iperfectū ē essentialiter p̄ alijs pficitur p aliqō accidētale sibi occurrens sup illud qō p se perfectū. Talis aūt ē sudor respectu fluxus sang. nariū: aut secessus pp quod non poterit pfici neq; extolli sup p̄dictas euacuatōes p accidēta le sibi occurrens ex pte diei. Neq; ēt oio verū q; relique a sudore fiant euacuationes de centro ad circunferentias. ¶ Propter tertiū quidē sciendū: q; tēporis spacio ac vir ceteris equis crisis melior ē noctis qꝫ diei qō oñditur: quia cum vehemētiores fiant motus egritudinū ⁊ eaꝝ accēssus crisis ē pfectior. Sed illud ē in nocte pp vehementiā occupationis nāe in digerendo mām: secūda ārti. Rursus virtus vnita fortior ē seipsa dispsa. Añ ergo virtus magis vnitur melior sit crisis: qm̄ bona crisis requirit fortitudinē vtutis: dr̄ia. 105. In nocte vō vnitione fortificatur: sedāt eni ⁊ quiescunt motus diei crisim pturbantes diurnā ⁊ fortificantes p ꝫtiū nocturnā. Spiritus ēt in nocte ꝫhuntur iterius fugiētes noctis tenebras ⁊ vt fortiores actiones reddant nāe. Cū eni ea intendit creticare celat ⁊ occultat se in cētro suo vt corde qō cōmodius ne pturbata spirituū digressione: impediat operari. Movent ēt in nocte humiditates magis naturā irritantes in pugnā. Añ ēt idicant plures crises i nocte eē factas respectu quātitatis tpis qꝫ i die. Ad huc dr̄ dr̄ia subseqntur crisim p̄pe lune attribuu. Cō sumptio ēt egritudinū q; motu dicunt solis pp resolutionē paulatinā getatur: sed luna i nocte cū sit eius potestas fort' opatur ad crisim qꝫ i die. Crisis q; benignior fiet nocte qꝫ die cū videat ꝫtium debere cōtingere qa plures moriunt ex egritudinibus acutis ⁊ a febrib' q; cū calide sint ⁊ sicce noctis deberēt frigiditatē ⁊ hūiditatē ꝓtemperare: est nāq; fri. ⁊ hu. ⁊ sic ñ mori: in die vō exacui ⁊ abscidere pp symbolū ipius ad illas cū dies ca. fit ⁊ sic. Dicēdū q; nā nocte laborat magis in digerendo morbi mām qꝫ in die occultans se i centro sui cū calore nāli. Añ appet ex dictis Et mā faciēs egritudinē anget accidentia ita vt egrediens si fuerit debilis humores q; ipam moti obsidant ⁊ cirrūueniant taliter: vt nō possit spargi ⁊ dilatari cū suo instro ob poroz obstructionē sicut in die. Nā vt tactū nā magis q; mā stimulat in nocte. vnde

dinis: q ꝓsurgit ex eo: q cētrū epicicli lune mouetur oī die. 13. gradib⁹. 7. 14. minutis seu. xi. ppē motum gēzahar capitis 7 caude draconis oppositū sup eccē tricī deferētis supficiem. Est 7 ali⁹ motus simplex: q a Ptolemeo dicit diuersitas cursus. 7 est quo luna mouet oī die. 13. gradib⁹ ipsius 7 minutis. Aut qdē motū velocitat ꝑmissū. Et hoc quādo luna fuerit in opposito augis epicicli: in loco. s. terre ppiquiori. Tūc enī dicit velox cursus seu cita. Et mot⁹ ei⁹ ē ab occidēte in ortēs. Cū aūt fuerit i pte superiori epicicli videlicet i auge: mot⁹ tūc retardat ꝑdictus: 7 sic cursu appellat tarda in cōtrariū aliorū quinq planetaꝝ: cū i his duob⁹ epicicloꝝ suoꝝ locis extiterit. Eteni circa augen veloces appellāt 7 directi. Circa vero oppositū tardi 7 retrogradi. In locis aūt intermedijs stationarij ꝑter solē. Ipse nāq caret epiciclo. Et ideo quādo isti duo mot⁹. s. lōgitudinis 7 diuersitat⁹: ꝓcurrāt in eādē ptē ab occidēte in ortēs in ꝓtrariū videlicet mot⁹ ꝑmi mot⁹ lune velocitat intātū: q circa. 15. gdus zodiaci pambulat in die naturali: ita q in sex dieb⁹ vnā quartā peragīt zodiaci. Et ꝑm hoc luna in sex dieb⁹ mouebit ad crisim bonā. Et ppē hoc cōtingit quādoq crisim quartedecime dieī et in tredecima laudabilit̄ iudicari: aut septie in sexta. Si vero ꝓdicti duo motus sibi in cōtrariū dissonant partem videlicet cū motus diuersitat⁹ fuerit in oppositū motus longitudinis ab oriente in occidens: continget id quod colligitur de motu lune ab occidente in orientem in zodiaco minus. 12. gradibus in die reperiri naturali: 7 ꝑm hoc accidet q luna cum octo diebus 7 aliquibus horis vnam peragrabit quadraturā: ita q crisis septime in nonaꝝ laudabiliter ꝓtelabitur diem. Et ꝑm hoc crisis cōtinget magis in vigesima ꝑma q̄ꝫ in secūa die. Nō tamē ꝓt econtra euenire significat. Supposita tamē diligēti hora velocitat⁹ lune 7 tarditat⁹ adinuicem contra posite. q si contingat lunā mediocrit̄ inueniri inf id quod est esse tardā 7 velocē cursu: Aut ꝓfractā ex ābob⁹. 7 hoc est cū. 13. gradib⁹ cū qbusdā minutis in die tūc vnā q̄draturaꝝ circa septē dies pambulabit. Et ita crisis contiget in septia quod ē dare q̄ꝫmultū: ut hic apparēt ex Abiabā. Euanare luminariū seu creticoū tractatu calculationeq mot⁹ lune. Quaꝝ ꝓpē Ga. 7 alios multos medicoꝝ motū hūc lune nō talit̄ distiguētes sed simplicit̄ ꝓfūdētes tāq vniformē in eoꝝ crisib⁹: plerūq errare cōtigit. quod forte is nōdum vidit ut etiaꝫ apparet creticoꝝ tertio. Cū nōdū mot⁹ tpe suo fuissent ꝑfecti inēti. Cū Ptolemeꝰ ꝑfectus cōphendens ad ipm nō puenerit fortasse ꝫ ei cōtēpane⁹ extiterit. Et ió ei mīme imputandū marie cū fuerit medic⁹: astrologus vō rarus: posteriorib⁹ vō mal⁹. Aut q̄ꝫ ipe iudicauerit occult⁹ lune diuersitat⁹ motū ñ tñ denuo ē vsus illo couti. Est 7 ter⁹ mot⁹ simplicū iā dictorū q 7 cōis dī a Ga. impssionis eo q luna distans a sole spacio tāto q lumē ab ipo receptū pōt in hec inferiora vi unificādo impmere 7 hic qdē mot⁹ sic cōstituit dies: Subtrahūt. n. a mēse ziūctionis q erat. 29. cū dimidio tres dies añ solis ziūctionē 7 post quod tēpus mai⁹ existit occultatiōis 7 debilitat⁹ lune lumine ꝑuate. Illud aūt qō remanet sūt. 26. dies cū medio. Est aūt cōpos⁹ ēt triplex. vn⁹ qdē cōpositus ex cursu iōgitudinis 7 diuersitat⁹ ꝓtracte differēte i medijs 7 cōcordante in vltimo. Ali⁹ ex B cōmixto toto 7 aliq̄ et⁹ ptē. Et ē ꝑm q luna mouet de cōiūctione solis ad cōiūctionē itidē dict⁹ cōiūctionis: q 7 numero 28. dierū nāliū cū dimidio mensurat: 7 iste ēt cōi noie mēsis dī lunaris: q̄ꝫuis ꝑm calculatores dicat vnū cē ex. 30. dieb⁹: alterū vō ex 29. solū facilionis cā cōputationis. Et hic qdē cōsurgit ex additione duoꝝ dierū 7 q̄tuoꝝ horarū supra ꝓdictū mēseꝫ in qb⁹ luna puenit ad solē. Nō. n. cū inuenit in loco i quo ipm reliquit ꝫ sexe p signū vnū iā antecessit. Et ꝑm istū mēsem lune nō distinguit aspectus nec egritudinū brevitū ꝑm lunā currētū ꝓfigit termin⁹ cū alicubi cādeꝫ partē zodiaci bis in hoc mēse circuire cōtingat. Tert⁹ aūt cōpositus est q ꝑm fantasiā Ga. ex mēse peragrationis siue ꝓprie impssionis 7 mēse cois illationis ꝓficit. Cōiungunt nāq isti duo mēses inadinuicem 7 qō resultat ex eis sunt. 53. dies 7. 10. hore. hui⁹ qdē aggregationis medietas sūt. 26. dies 7. 11. hore. Et hic mensis medicinalis a Ga. appellat⁹ existit. Quē qdē in septimanas sequestrauit ꝓstituēs vnāquāq ex sex dieb⁹ 7 decē 7 septē horis cū media. Quedeta tē septimane ex trib⁹ dieb⁹ 7 octo horis cuꝫ media 7 q̄rta hore: dīē qdē. 13. horis 7 q̄rta decima ptē horē Et ꝑm hoc due septimane i. 13. diebus 7. 11. horis inueniunt terminari. Tres vō i. 10. dieb⁹ 7. 4. horis cū media. Hec āt fantasiat⁹ est Ga. ut ostēderet q tres septimane. 10. dierū spatio 7 nō. 11. terminarent oīo. qō tñ ꝑcise non potuit 7 silaborauerit plurimū inuenire cum quatuor horē ꝑm eius computationē vltra vigesimum excrescant cuꝫ medio ita ut in octāa die supersint. 18. horē 7 in. 12. 27. ¶ Propter secundum vero sciendū q modus dicendi Ga. tam tactus videlicet compositio mensis dicti medicinalis ex mense cōmunis impressionis 7 ꝓprie constare non pōt cum iste mensis diminutus a vero lune motu peragrationis qui est portio causā in crisi. Etiam ꝑm eūdem gradus aspectuū integros non conseruet quibus iudicat egritudo. Amplius nec vniuersalis methodus existit: neq necessaria in egritudinibus que citra quartūdecimū terminat cū tempus nō repetat in eis. Aut fortassis respondebit id tñ q̄sitū adaptari diebus indicatiuis 7 creticis vltra quartūdecimū ꝓtensis. Rursus multotiēs contingit imo fere semp q in egritudine circa vigesimūquintū terminata nō erit ali⁹ vllo mō mēs cōmunis impressiōis 7 ꝓprie. qō aūt plus Ga. angit: 7 eius ꝓpositoné frāgit: ē q si aliqs p octo dies: q̄tuoꝝ vel sex: aut huiōi ꝓtigat añ solis 7 lune coitū egrotari et egritudo ꝓtelet i septimū 7 vltra aut eā i cōiūctiōe incipiat egrotare 7 ptēdat i añ. Tūc deficiēte mēse cōmunis impressiōis: i ꝓncipio 7 in medio: mēs medicinalis remanebit incōpositus et vanus: altero eius competēte deficiente: propter quod erit dare tempus in quo egritudo motu nō gubernatur lune. Indeꝫ: volēs Ga. in fine vigiti recte terminare: cuꝫ huiusmodi cōmuni aut medicinali cōfractione per quattuor horas cum media: trāsiuit in ea q̄ vigesimeprime dieī: vltra sextam ptē cōtinēt sensibilem ita ut crisis. 12. dieī supersint. 27. horē. Adhuc dictum eius potest calumniam suscipere: eo q mot⁹ lune diuersitatis: velocitatis videliꝫ 7 tarditas minime dearticulat ꝓpter qō añ motus iste veritati vidcat attingere: ficitius tñ amplꝰ q̄ꝫ ꝓncipiorū natu

proportionitas cū predictis. Si vo ꝓsideretur mā ratione quātitatis tunc eius alia erit multa alia pauca Multa quidē crisim tardare facit p se: cū i mīte māe digōne ⁊ virtute forti ⁊ tpe indigeat q̄ꝫ multo: p accidens tñ interdū euēit q̄ quātitate māe virtute stimulata potenti crisim anticipare cogit. Nō si mā ppauca fuerit untiñ: q̄ nature nocumentū nō ſurgat ab ipsa sensibilius: eo q̄ nō moueat nisi stimulata tardabitur crisis. Si aūt mā cū eius minoratione sufficiens sit eius nocumentū afferre sensibile stimulata nā ad crisim citius sataget puēire. Et ita dies vigesima amplius crisi accōmoda. Rōne vo q̄litatis diuersificat mā dupliciter: aut p se vl' ex accidēs. p se quidē q̄ materiaꝝ alia ē ca. ⁊ sic. alia ca. ⁊ hu. ⁊c. Nō siquidē ca. fuerit ⁊ sic. velut cholera citius irritabit stimulando nām ad crisim cū motiuū calidū extet. vnde ſo de ge. aialium: Calidū bene motiuū ⁊ siccitas sibi ꝓiuncta: eā acuendo calidiorē reddet. Est enī siccitaſ vt calouis luna ⁊ eracuitio. Nō si mā frigida fuerit ⁊ sicca frigiditate motiua ꝓhibente: ⁊ siccitate inſpiratione grauante motus ꝓtelabitur nāe i crisi. De mediis ātē materieꝝ q̄litatibus relinqtur mediocriter iudicādū. Proportionabiliter ēt sic accidētaliter q̄lificat mā ex infirmi etate: ſexu: ꝓſuetudine: tpe ac regiōe. Situ vo seu loco q̄rto diuersificata: ⁊ ipsa crisis indem hꝫ variari: vt q̄n mā aut ſup frenes in locis locabit calidis vl' frigidis ſub eiſdē: ſm q̄ citius vl' tardiuſ materie in ipis ꝓtente mouebunt ad crisim: in ꝓnosticiſ Aut enī in pte dextra ſituabit: vl' i ſinistra. Nō siquidē in dextra: caliditate cordiſ partē irradiante magnā. Spatio ēt ⁊ ſellis admiculo: citius terminabit egritudo diei vigesime iā facta ꝓſona. In pte aūt ſiniſtra caliditate minorata: cauſis occurrētibꝰ ex aduerſo: terminus ꝓtendet egritudinis vigesimeꝑme ꝓportionabilis effectus. Rōe q̄dē motus: q̄ aut cōtinuus vniformis ſicut febres ꝓcluſe ꝓtinue ꝓportionabiles: vl' p dies ipares: aut pes ꝓcitatur: creticoꝝ tertio. Ex pte vo cāe ſupioris variat criſis dupliciter Aut rōne humoꝝ planetis appropriatoꝝ ⁊ attributoꝝ. Vel planete cuiuſdā vt lune: ceu ceteri planete ſuam dant diſpōnē: cū hoc q̄ ipa nām hanc regit inferiorē gñabilē ⁊ corruptibilē. Fit nāq̄ ꝓpria corpori pp ſimilē cū eo opationē in centiloqo. Primū autē dictoꝝ adhuc ſequeſtrat i duo: humor enīꝫ duplicit pōt in ſupioꝛa corpoꝝ adduci. Aut rōe q̄litatis ⁊ ſbe aut cuiuſdā ꝓpetat̄ nobis ſatis ignote: aq̄ ⁊ humor motū ē ſortitus: iuxta ꝓmū q̄dē motū dicendū mīaꝫ in ſaturnū deduci ⁊ cū ſit frigidus ⁊ siccus tardi motus melie ſimiliter groſſa fri. ⁊ sic. tardius mouebit ad crisim. Phīa aūt attribuit lune ⁊ veneri mō quodā ſang. aūt Ioui ⁊ cholera marti pncipaliter ac ſoli Et q̄ motus martī ē quodāmodo ſordinatus ⁊ ſubitus ideo cholera ad crisim celerit mouebit. Nō si ſā guis citius moueri videat ꝓportione motus Iouis aut phīa reſpectu motꝰ lune: tardiuſ hoc ex aliis ſibi occurrit cauſis dictis ⁊ dicendis. Rōe q̄dē ꝓpetatiſ occulte quā habēt humores ad ſupioꝛa ē q̄ cholera euētat ionē de tertio in tertiū recipit diē: Melīa de q̄rto in quartū: Phīa de die in diē: Sanguis vo ſe re ꝓtinue dria. 88. Nō ⁊ maxie pp eius quātitatez ⁊ circa nāe iterioꝛa ſituationē vt ꝓtingere. Amplius ꝓſiderandū q̄ ſm diuersitatē corpoꝝ ſupcelestium diuersificantur criſes. Corpoꝛa huiōi ⁊ maxie planete in q̄bus ⁊ fixarum ſtellaꝝ vis recipitur: q̄druplicit poſſunt variari: vl' cōparatōe ipſoꝝ vniuerſaliter ad ſigna: vel ad cardines mūdi: aut ad epicicloſ vel ad cōiunctiones aſpectꝰ. Nā ſi cōtingat planetā fore in ſigno mobili: oſtēdit natura materia ſibi facta obediente citius ad crisim pungere. Si vero infixo ecōtrario. In cōmuni vero mediocriter iudicandū. Ex parte quidē cardinū: quoniam cū materia attributa fuerit planete orientali: cui etiaꝫ uis ibidē extiterit virtute planete diſpoſita. citius ſuſcipiet maturationem. Quod ſi planete occidentali: ſecus cōtinget. Similiter ſi ſeptētrionali fuerit attributa cū eius vigoꝛ ſupnos directus ſpūmatur: velocius creticabit q̄ſ ſime ridionali accōmodetur: propter ipſius ad cenith capitum noſtroꝝ diſtare. Tertio quidem ratione epicicli planete diuersificatur materiei attributio. Quod equidem ſm ſtationem directionem ⁊ retrogradationem contingit. Et nimirū ſi planeta fuerit directꝰ eo q̄ tūc motus eius velocitaſ materiam ſibi ſignatā celerius incitabit ad criſiꝫ. Si vero retrogradus ecōtra. Quod ſi ſtationarius differenter ſm q̄ illa ſtatio erit ad directionem vel retrogradationē. Variaſ etiam quarto materie motus ſm coniunctiones ⁊ aſpectus planetaꝝ. nā ſi contingat lunā criſis tempore future: planete tardo frigido ⁊ iſoꝛmato applicari qualis eſt ſaturnus accidet eaꝫ tardari: ⁊ diſtrictā fieri niſi materiei qualitas egritudinis q̄litate planete ſibi oppoſita cōtemperetur: i centiloquio ⁊ creticoꝝ tertio. Si vero planete cōiungaſ calido motū velociſ tanti velut ſol ⁊ marſ: materia egritudinis mobilioꝛ reddita citius pertinget ad criſim. Redditur ⁊ motꝰ materiei diuerſus etiam ꝓpter aſpectum qui etiam quatuoꝛ ſunt quadripartiti primo: trinus ſextilis: oppoſitionis: ⁊ quartꝰ vt oſtendeſ differētia. 168. Iſtoꝝ antē aſpectū quidā ſunt cōſoꝛtantes naturam alij vero moꝛbum exterrētes. primi quidē ſunt trinus maxime qui perfecte amicitie ⁊ benuolentie eſt aſpectus ⁊ ſextilis etiā q̄ꝫ q̄ꝫ ſit mediocris. Cuꝫ enī his aſpectibus luna locū aſpicit future criſis: ⁊ principij egritudinis cōſoꝛtat natura tempoꝛe medio ſicut pugiles ſufficiēter preboꝛati ad pugnā. Alteri vero aſpectus duo vt oppoſitionis: ⁊ tertius ratione ſimicitie pugne ⁊ cōtrarietatis: ⁊ quartus etiā mediocris habent moꝛbū exterminare: coꝝ contrarietate materiā euperādo in criſi bona qualis vtplurimū vigeſima ſeu vigeſimaprima eā in euacuationē deducens. Si aūt aſpectus ſeruari illeſi nō valēt niſi i circuitus lune in zodiaco obſeruet incēcuſſus. Quod maxime attendendum cū etiam creticoꝝ tertio ad criſim. Plus lune motus operet q̄ꝫ diſpoſitio materie vel indiſpoſitio eiuſdē. Si etiam aſpectus attēduntur ſm motum lune de pūcto in pūctū in circulo: ⁊ non lumis ipſius ſuſceptionez. ꝫ ⁊ illud poſſit iteruenire quandoq̄. Ex parte quoq̄ planete cuiuſdaꝫ vt lune: quia opatio coꝝ ſuperioꝛ i iſta inferioꝛa fit p motū et lucē. motꝰ aūt quātū ad ꝓſens iuenit duplex: ſimplex videlz ⁊ cōpoſitꝰ. Qui etiā ſimplex triplex exiſtit. vnꝰ quidē quo luna mouet ab vno pūcto zodiaci ⁊ ad idē reuertitur: qui motꝰ menſē cōſtituit dictū peragrationis ſeu ꝓprie impreſſionis a Gal'. Et hic quidez 27. dierum ſpatio ⁊ octo fere terminatur horis: certius tamen ſeptem horis et tertia hoꝛ parte. Et iſte motus ꝓprie in Almageſti curſus vocatur longitu

Quod crisis quartadecima diei sit fortior ea que septime: videtur p Isaac. 4. febriū dicentē decimāquartam omnibus diebus creticis ⁊ quartam omnibus diebus nūciantis dixerūt esse meliores. Itidē: quarto secunda. 14. est dies fortis valde. Et de fortitudine ipius est q nō inuenik dies cui nō ꝓportionetur quartusdecim⁹ qui sit vltim⁹ i fortitudine in indicijs crisis ⁊ salute ipsi⁹ nedū a cōplemento eius. Adhuc ibidem ſm plurimū poxisimus septimus declinat a 14. parumper. Cū aūt poxisimus declinat crises non fiunt adeo fortes quia ipe in vehemētioꝝ⁹ accidūt poxismis: differentia priori: ⁊ in sermonibus indicatiuis vniuersio. Amplius cū actus actiuorum sint in patiente ⁊ dispōsito tunc erit fortior actio quādo materia erit magis dispōsita. hoc aūt euenit in. 14. cum tempus intercesserit longum a principio vsq; ad crisim quod necessariū est in qualibet actiōe ⁊ materici dispositione: secundo de causa. Eti: Cum indicatio sit signum p:teriū ad crisim fortioris indicatiue fortior debet esse cretica. sed fortior indicatio est decime quarte q̄z septime q:. 14. indicat septima: Isaac febrium quarto. Quod demonstrat quoniā tm̄ debet esse spacij ab indicatiua vsq; ad iudicatiuā quātum fuit a principio egritudinis vsq; ad ipsius medium Mediano vo est septima decimequarte nō aūt vndecima cū decimaquarte sit ꝓpinquior q̄z morbi p̄n cipio. septima vo fortior est quarta cū materia sit tūc magis mobilis: sitq; luna iam in quadre secunde initio ⁊ nō in medio prime velut in quarta enemt die. Rursus illud est fortius quod in plura pōt eo quod in pauciora. dies aūtē. 14. in plura pōt: q̄z plurimas enim creticat egritudines cū ipa ꝓnuncier absolute cretica. In ea etiā plures materie conueniunt iudicature. Palin: Egritudines acute mouent lune motu sicut cronice solis motu: creticoꝝ tertio ⁊ centiloquio. Sed in die decimaq̄rta cū luna duaſ ptrāsiue rit quadras in aſpectu sit oppositionis a loco i quo in morbi fuerat exordio. hic aūt aſpectus pfecte pomk inimicitie ⁊ pugne. In septima aūt cū solū vnaz quadrā pambulauerit in aſpectū deuenit quaternū inimicitie ⁊ conārietatis mediocris solum. Ubi aūt fortior pugna imensior expectaf victoria. Itidē: aut est fortior septimus decimoquarto q: ꝓpinquior p̄n cipio egritudinis ⁊ sic. 17. esset fortior. 34. ⁊. 34. 40. quod nō dicitur uel ratione aſpectus lune qō ostensum contingere. itaq; decimequarte crisiſ vigorosior ea que septime. Huius aūt oppositū cōiter seruatur qō etiā rōne monstraf: qm̄ aphoui. quarta. que i paribus iudicank diebus districta sunt ⁊ amica cōuersioni. septimuſ aūt est impar: decimusquart⁹ vo par. Itidē: dictū est crisim fieri vehemētioꝝ poxismo sed in septima his vehementior interuenit q̄z in decima quarta q: impares fortiores sunt parib⁹: dūa priori vnde quarto re. a. Oportet maxime numerū imparem vereri q: hi dies repentes faciunt laborantes quare tertio creticoꝝ: Crisis fit plurimū i acutiſ egritudinib⁹ in imparib⁹: in cronicis aūt in parib⁹. Amplius crisis accidit maxime decursu lune per signa. Cuiuſ actio grandis ē in crisi. In septima vo cōsirietas interuenit oīmoda cū luna ut dictū pueniat ad principiū sequentiſ quadre vbi in duabus qualitatibus repik oppositio: sicut si ea fuerit in p̄ncipio arietis calidi ⁊ sicci cū morb⁹ initiauit. Quādo quidem ad finē pueniet septime diei ad cācri frigidi ⁊ hu. cōcurrit exordiū. In termio aūt q̄rte pueniet ad libram calidā ⁊ hu. cōcordantē cū ariete in qualitate actiua ut caliditate. Septimus igik fortior in creticādo decimoq̄rto. Propter primū vo sciēdū q: qd sit crisis quidq; dies ⁊ quid dies cretica differētijs ostensum imediate p̄cedentib⁹ Propter secundū qdē sciendū quoſdā dixisse crisim septime fore fortiorem eo q: in ipſa terminatur tertiana q̄ forte recipit creticationē ꝓpter motū ipius vehemētē. Et quia in septima fit fortior poxismus. Alie vo materie simpliceſ ⁊ cōmixte fortiores faciūt crisim in decimaq̄rta. Ꝑz ſuſpectuſ ⁊ inarticulatus reddik hic sermo qm̄ tertiana interpolata ut illa que vera nūcupak tertiana crisim facit in decimaquarta ⁊ nō in septima. vñ Hip. Tertiana va in septē periodis iudicat longissima. septem aūt periodi. 14. inducūt dies eo q: quātū continua agit in vna die tm̄ interpolata i vno piodo. Adhuc febres sanguinee quarū crisis est vehemēs in septima terminank nō parū. Rursus auctores simpliciter p:tulerūt septimam esse fortiorem in crisi decimaquarta. Quidā vo ꝓtulerūt decimamq̄rtā fortiorem eo q: luna aſpectu conſpicik oppoſito loco initij morbi. sed qd de hoc apparebit ex dictis. Propter tertiū vo sciendū primo q: crisis septime fortior est illa q̄ decimequarte: Et deinceps varietas attendak dierū creticoꝝ. Propter p̄mū huius sciendū q: per fortiorē crisim duo possum⁹ intelligere: uel crisim sepius emergentē in tali die ut illud dicak fortiuſ quod in plura pōt. ⁊ sic fortaſſis crisiſ decimequarte fortior exiſtit crisi septime cū pluries occurrat in ea: ⁊ maxime in regionibus frigidioriby⁹ tēpata ⁊ in corporibus ociosis fruentibus copioſe alimēto qualia sūt hodie corpa plurima. Naturalia. n. cū arte pulmentaria delectationē machināte tpe non sufficiunt pūtu. Eti: Decimaquarta est tēpus utcūq; medium in quo concedūt materie calide cū frigidis. Hūc tm̄ intellectū accepto nō multū: sed ꝓpius crisis dicetur fortior eo q: cōditiones sex p̄dicte pfecte crisis veri⁹ ⁊ cōpletius reperiank in ipa q̄z in reliqua aliarū. vñ creticoꝝ p̄mo: Vidim⁹ i septima fieri crisiz multotiēs ⁊ fuit cū hoc cōpleta certa salua manifesta indicata ⁊ ad benignū mutata. Et post q̄dā subdit: Ideo dixi q: p̄cedēs oēs dies est septim⁹: ⁊ nō significo quia ipſe sit dies añcedēs in numero neq; in ꝓsecutiōe ordinis dierū. verū significo q: ipe ē añcedēs in vtute ⁊ nobilitate qm̄ i ipo cōsumunk egritudines cōsumptione pfecta certa laudabili salua manifesta indicata. Et ēt in sexta ꝓsumunk egritudines q̄z nō sicut i septima: qm̄ hic assimilak regi indultori eis quos vincit. sexta vo tyrāno gratulāti i effusiōe sanguiſ. Hui⁹ ēt platiōis septime recordak i secūdo ita: Fortior dierū crisis ē septima ⁊ ipius indicatiua ē q̄rta. Amplu⁹ Almanſor: decimo: Septim⁹ dies oīb⁹ dieb⁹ creticis ſua malitia ⁊ bonitate ſupior exiſtit q fere dici sexto cōſirius ē. decimusquart⁹ aūt dies cretic⁹ ē ⁊ ē a septimo secūd⁹. vñ theor. io. Hibus p̄cēdus est dies septim⁹ ⁊ post ipm decimusquart⁹. Adhuc Isaac q̄rto febriū: Laudabiliores ac certiores diez dicim⁹ esse septimū ⁊ decimūquartū. A. vero: Dies septim⁹ est dies fortis valde ⁊ indicat ipm quartus. Et licz ut

re astrictus rõne. Et maxie cũ videat mẽseꝫ quẽdã eois appellatũ impssiõis ab eo vo gratis aduenisse ꝛ maxie q: nũero. 16. diex cũ dimidio terminauit ac si semper luna tribus diebus sub radijs pmaneat solis cũ tñ quãdoqꝫ videat mane añ ortũ solis ꝛ in sero eiusdẽ dieꝫ ut nouacula Magran⁹: qõ ẽt expertũ. Est ꝛ alꝫ⁹ modus dicẽdi quẽ videt defendere. A. q̃rto secũda. Et hoc est ex mẽse eois impssiõis acceptꝫ cõtinẽte. 16. dies cũ dimidio ut dictũ antea. Quẽ q dẽ modũ intñ approbat q̃ addere parũper in ℔ sic fecit. 8. dicat trãsgressionẽ existere. Aut vir huiõi cõputatio ꝛ causę dierũ creticoꝝ assignatio est trãsgressio q: mediũ extra suã arte pducit cũ sit potiꝫ de cõsideratione astrologi cũ nãli. Sed nẽpe ad hunc modũ plura ꝛ maiora incõueniẽtia sequunt q̃ꝫ ad dictũ Ga. tũ q: aspectus min⁹ seruat illesos: tũ q̃m tres septimane in. 19. diebus ꝛ horis. 21. tñ finient ꝛ nõ i vigint dieb⁹ cõplete. Adhuc magis qõ multotiẽs erit dare egritudinẽ q̃ nullo motu lune seu mense gubernabit lunari: ceu ecoñ Ga. inductũ. ¶ Propt tertiũ qdẽ sciendũ cũ reuerẽtia tamẽ quadã maiorꝫ potius tertiũ hũc modũ dicendi fore eligẽdũ ut q̃ motꝰ seu mẽsis lune impssionis pp̃e remaneat incoꝛruptus sicut sentiũt astrologi: quẽ quidẽ videt ẽt. 10. theoꝛ. tenuisse cretications p gradus aspectuꝫ distinguens pfectos: sic. n. hi pmancãt illesi. Et eois habeat terminus magis inter vigesimã ꝛ vigesimãpꝛimã diẽ cum tres septimane ita. 10 die cũ dimidia finiant: qui terminos p parte eius extrema magis cõuenit crisi q̃ ẽ cõmotio pcedẽs qõ apparet qm̃ neqꝫ o3 in his terminationibus pfidiosꝰ insistere ut q̃ semp ad cõplementũ motus lune statim crisis cõsequat. põt nãqꝫ antecedere ꝛ postpoñ ppt dispõnẽ ꝛ indispositionẽ materiei ad motũ antedictũ ꝛ potissime i egritudinibus quarũ motus vltra. 14. dies tardꝰ efficit. Et ió inuenio Hippocratẽ pmo epidimiarũ nõ terminantẽ tales egritudines determinatione pcisa ſ3 lata vt pote cũ hac ꝓpositione circa q̃ tpis latitudinẽ ꝛ indeterminatõnẽ importat. Dicit. n. circa. 10. circa. 34 circa. 40. tẽ. Ideoqꝫ cõtigit q̃ huiõi egritudines q̃ plonganꝭ nõ solum spacio. 11. horarũ aut septẽ cum dimidia in quibꝰ videt eẽ discoherentia mensis medicinalis ꝛ impssionis certe imo multotiẽs duobꝰ ꝛ tribꝰ diebꝰ crisis cõtinuat: creticoꝝ pmo: ꝛ q̃rto secunda: ꝛ maxie vltra. 40. cũ solutõ egritudinũ sicut Ga. asserit cũ Archigene fiat magis p digestionẽ ꝛ resolutõnẽ paulati q̃ꝫ p digestionẽ ꝛ euacuationẽ subita. Et cõfirmat: qm̃ aspectus creticꝰ latitudinẽ h3 grãdẽ: tantã nãqꝫ quot sũt gradus lucis seu q̃ꝫtitatis o3 bis planete: qõ ꝛ vlꝰ ẽ dicere p septẽ gradus fit ante totidẽ retro: puta planeta ens in pmo minutoꝝ arieꝫ directe aspectu oppositi aspicit illũ qui fuerit i libra totidẽ minuto. Cũ latitudine vo entis i. 23. ꝝginiſ gradu ac in septimo libre. neqꝫ ẽt cũ adest aspectus mox occurrit: imo aptitudinẽ o3 obseuare materie ut dicetur. Rursus ad hũc motũ nõ sequit motꝰ aut mẽsis lunaris intersectus tpe sicut i alijs seq̃bat modis: cũ hic verus sit ꝛ vniformis lune motus ppetuus. q̃ si huic qs obuiauerit. d. q̃ crisis nõ cõtingit in. 40. verũ in. 4. iã apparuit qd dicendũ: qm̃ cũ talis crisis p longet ꝛ si natura iã sentiẽs beneficiũ lune ad finem q̃rte ꝓtigenſ ꝛ motu stimulata materie q̃ pari magꝫ mouet die circa q̃dragesimã cõmotionẽ creticã icipiat antecedẽtẽ. Crisim tñ pficit magis euacuatiuã in 41. q̃ nomẽ ꝛ spẽm imposuit terminationem. In egritudinibꝰ aũt q̃ vlteriꝰ ꝓtendunt q: crises tñ in pdis istis vniuersalibꝰ Hipocrates videant incipere: tum ꝓpter motũ materiei cõclusuꝫ paré uel imparẽ: tuꝫ ꝓpter hebetationẽ luminis lune in cõbustionibus nihilominꝰ pfectas crises seu resolutiones siue materierũ paulatinas digestiones i finibus recipient fm aspectũ lune quartarũ: qõ ppendens Hip. in epidymia pdos ẽt neglexit vlẽs qõ apparet cũ post. 80. dierũ creticũ pnũciauerit. 120. ꝛ nõ. 100. Est ẽt̃ his ut tactũ motus obseruãdus materie: q̃m cuius fuit motꝰ p tertiũ ut cholere eius crisim ꝛ indicatiuã magis reddet ꝓportionalẽ. 21. dici. ꝛ. 18. Cuiꝰ aũt motꝰ fuerit mãe ꝓportionalis incõcluse sicut appꝫ in conclusis ꝛ in materiebꝰ q̃ mouent in paribꝰ crisis videbit plus a. 20. q̃ꝫ. 21. dependere. Adhuc crisis triplex ut cõmotio antecessio alteratio subita fere insensata ꝛ euacuatio manifesta. dña. 103. differẽtibꝰ horis occurit. Et ió q: motꝰ materierum sunt diuersi ꝛ q̃m modica distantia inter vigesimũ ꝛ vigesimũ ꝑmũ cũ 12 horas i quibꝰ luna tres q̃rtas pagrat iteruenit. Et q: neqꝫ medicinales termini: neqꝫ etiã nãles ꝓpter indeterminationẽ materiei ꝛ eius varietatẽ possunt inueniri pciũ: imo o3 vt qs cũ latitudine dicat sexto de re. sa. de optima cõpositiõe ꝛ bona himdie. Et firmat q̃m diligentissima subtilitas imponũa: februꝫ 2. Etiã: In medicina pcipue cũ phonoꝛet qõ apparet q̃ꝫmaxie non o3 in ampliꝰ circa hmõi q̃sitũ sollicitari intñ cũ terminꝰ creticꝰ. 20. ꝛ. 21. diei creticatiõis sit idẽ si intelligat iuste. vñ coll3. 4. Scias q̃ q̃ꝫuis isti dies verificenſ in crisi: necessitatẽ non hñt: sed vitatẽ fm plus: q: Rasis dicit q̃ expertus ẽ in ifirmaria relesso in pluribꝰ decẽmbꝰ: vt multi verificati sunt dies ab Hipocrate: Galienoqꝫ laudati. Et in multi virtute liberatiõis dies habuerit reprobati. Neqꝫ Gal. tandẽ h̃ ꝓteruit: vt estimant q̃ꝫmulti. vñ pronosticoꝝ 3. Crisis accidit in. 20. plus valde ꝛ certius: ꝛ creticorum 2. Inuenit septimus fm pꝛimũ ꝓportionalis die. 20. ꝓportiõe quarti ad septimũ: ꝛ vndecimi ad. 14. ꝛ fm 18. vigesimopmo. vñ illo tertio ſ3 fiat crisis in vigesima ꝛ. 21. die: fit tñ in. 20. plꝰ. Et quarto scõa: Decimꝰ ꝛ septimꝰ iterũ indicat in. 20. ꝛ. 21. Et decimusoctauuſ iudicat in. 11. Non igit oifariã vigesimapma respuit neqꝫ deciaoctaua: ꝛ ideo medico nõ expedit amplius sub chlamyde cãcellatꝫ digitꝫ in dierũ nãliũ fractionibus insistere cũ dies nãles integri sint attendẽdi motusqꝫ lune ꝓpius siue medicinalis cũ fm hũc. 3. septimũ. 10. dierũ spacio: ꝛ. ii. horis cũ dimidia terminẽt ita vt sit tps inter mediũ. 20. ac. 21. attinens tñ p hore dimidiũ amplꝰ. 20. vñ ꝛ veratꝰ pcessũ in eo iudicium q̃ꝫ in. 21. ꝓtingere. ¶ Propter quartũ quidẽ ad pmũ quid dicendũ apparuit. Ad aliud dõꝫ q̃ in vigesima ꝛ vigesimapma pt crisis fieri scõo modo vt declaratũ fm q̃ egritudo erit concluſa: vl̃ currẽs p dierũ pariũ afflictione aut impariũ. Ad aliud quid dicendũ ostensum dña. 49. Numerus. n. perfectus dicitur multifariam. neqꝫ quod perfectũ simplicit̃ hic concludendum esse perfectũ. Ad aliud quidẽ dicendum ex. A. visum est detestatione. Quantũ vo que alteri⁹ partis conuincant prearguta ex his apparere potest aperte. Quid aũt ad Isaac dicendũ: differentia videbit consequenti.

cunda q̄ Archigenes bis factā se per totā vitā suam vidisse crisim ꝓfitet i quarta: ego vo vsq; nūc semel Dicendū q̄ egritudines sunt duplices. q̄dā nāq; sūt cōtinue ꝛcluse ut synoche dicte. Ac qr tales exacerbatione nō exacuunt sed tote sūt vnus porismus ⁊ i quarta beneficiū a luna suscipiūt in ipa creticant q̄z plurime. Sūt ⁊ alie cōtinue seu interpolatim p tertiā die incitate ⁊ he nō faciūt nisi rarissime crisim in q̄rta cū tunc non porisment aut nō excitent in amplius Nā crasis ut dictū oportet in porismo cōcurrere vehementiori. Notandum etiā q̄ in die sexta fit crisis q̄q; plurimūq; ꝓtaua cū hic dies apud Ga. tyranno assimilet: ceu septimꝰ regi. Accidit aūt uel qr luna cursu velox pertingens ad finē quadre sex dierū spacio. Aut qr egritudo motu ꝓcedit pari talit ut negotia periodi in sexto cōcidat die magis: nō qdē ita in secūda ⁊ quarta: qr virtus adhuc fortis. Aut fit participādo virtute diei septime cū porismus fuerit seu anticipās irritata natura uel extrinsecus ipaz stimulante errore. Est tamen ad salutem q̄q; sicut septimus ad mortē lz rariꝰ eā cōsequat cōsecutiōe pfecta ¶ Propter quartū quidē ad ꝑmū dicēdū q̄ Isaac opponendo id ꝓtulit. vñ aut solues q̄ impares licz sint cōuenientes naturaliter diei cretice pares tamē sunt ei accidentaliter qr si crisis incipiat in tredecima die natura suā cōplebit actionē in decimaquarta. vñ ⁊ crisis in ea computabit qr actionis cōplementum in ipa ostendit. Similiter in tertio natura eiꝰ incipit operationē ⁊ in quarto finit illā. Et confirmat qr motus sumit nomē ⁊ speciē a termino ad quē: phys. q̄nto ⁊ secūdo de aīa. Justū sit vnūq̄q; a fine appellari. Nā exitus acta probat cū sit causarum causa. Sic igit decimequarte nō est tantus vigor iudicij p se: verū p aliud pura p tredecimā. vnde subdit ꝓinde bene ordinauerūt creticas dies quia cū viderent parē non esse creticum ex actione nature sed accidentaliter ex apparitione opationis eiꝰ in eo cōplete conuersi sūt ad imparē ⁊ dixerūt ipm pari esse dignioꝛē. Ult itaq; Isaac q̄ impares sint cretici p se: pares aūt p accidens: quod ex Hippocratis sumpsit quā ꝑmisit auctoritate q̄ impares fortiores sunt paribus. sensit n. imparē fortiorem pari: eo q̄ impar imparē in se cōtineat ⁊ parē: qđ dicit Hippocratē in auctoriate p̄dicta mōstrasse. Aut pytagoricis acquiesunt volentibus imparē naturā obtinere masculi ⁊ formeicuiꝰ est actio: parē vo femelle ac materie cuiꝰ est passio. Sed calūnā nō paruā videt dictū Isaac pati. qr aut apparuit in crisi concurrit ⁊ natura huiōi inferiori regitiua cū materia ⁊ ambitus supior ⁊ ꝑpē luna. Jam vo dictū q̄ virtus fortior fortiorē causat crisim. hoc qdē euenit in quarta ⁊ in decimaquarta pōt sepiꝰ cōtingere regimine applicato cōuenienti. Materia ēt utplurimū est multa agitabilis calida ⁊ ꝑpē in q̄rta. Sūt ⁊ egritudines continue concluse quārū materie vniformiter sine exacuitione mouent ut nō magis pari q̄z impari exacerbent die ceu febris sanguinea qō luna in decimoquarto in oppositionis facta est aspectu in creticatione fortiori. In q̄rta vo sup medietatē quadre ꝑm q̄ signifer fuerit p angelos almuthemō partitus. Cū aūt talia occurrant in q̄rta ⁊ in decima q̄rta magis q̄z in q̄nta uel sexta uel tredecia: in his amplius p se erit crisis q̄z in illis. Et negz ꝑmo Hippocratis ut vlr est accipiēdus! veꝝ cōtingēs ut in pluribus. negz ēt p numeros arithmeticos nālia habent ꝓbari cū ipsi nō causent illa: sicut in plerisq; Arist. cōdēnat pythagorā ponētē numerū substātiarū ⁊ aliorū fore cām: eo q̄ ignorauit distinguere inf vnuz qō cōuertit cū ente ⁊ vnū qō numerū ꝓncipiat. Estimauit. n. q̄ vnū qō numeri extat ꝓncipiū fore cām entiū putās ex ipo res fieri sicut ex vnitate cōstituit nūerꝰ vñ tertio creticoꝝ. Ego multotiēs rememoꝛor pythagore ⁊ miroꝛ de eo qr fuit vir sapiēs ⁊ placuit ei ut diceret in numeris qr cōsequūt ex vtute sua. Sed non est hic locus disputandi cū eo qui desipit. Unde alr ut p interemptionē dicēdū: qm̄ sophiste in sui q̄stiōe falsū supponūt cū ostensū sit septimā fore fortiorē decimāq̄rta. Ad aliud dicendū q̄. A. coparat diē decimū q̄rtū ad reliquos dies alios extra septimā ⁊ maxime ad subsequentes ipaz qō apparet qr iā locutus fuerat de septima. Uel qr itellexit decimāquartā fortiorē eo q̄ plures in ea cōtingāt crises: ⁊ ꝑpē in locꝫ ⁊ coꝛpibꝰ ꝓtactis. Aut fortassis habuit respectuz ad oppositionis aspectū in decima q̄rta cōcidētē fortiorē q̄rto cadentē in septima. Ad alind dicendū q̄ porismus septime non declinat a porismo decimeq̄rte simpliciter: imo extollit sup ipm. Sed ꝑm qd ceu in egritudine cōclusa in qua nō ꝓcipit exacerbatio vlla Ad aliud dicendū q̄ mā nō est magis dispositā i decimāq̄rta q̄z in septima habita ꝓsideratione ad māz diei septime q̄ disponibilis est leuiter ⁊ ad materiam decimeq̄rte difficile coptabilē ⁊ plurimū illa resistentē. Et ad vtutē q̄ fortior cōit repit in septima q̄z i decimāq̄rta ac ad alia declarata. Forte nāq; agens in breui tpe aget qō debile in longo: de simplici quarto Ad aliud dicendū q̄ dierū quidā sūt iudicatiui; ꝑpē ut fines septimanarū puta septima decimaquarta ⁊ vigesima seu vigesimaꝑma: qdā vo indicatiui: sicut q̄rta vndecima decimaseptima uel decimaoctaua: apparēs creticoꝝ tertio ⁊ in centiloqo. nihilominus q sūt iudicatiui ꝑm quid possūt esse indicatiui. Et iudicatiui iudicatiui. vñ septima non est simplr ⁊ ꝓꝑpē indicatiua decimequarte: sed ꝑm qd magis. Et iō ait Isaac: Si materia fuerit grossior ⁊ grauior: significatio erit expectāda in septima ⁊ crisis i decima q̄rta. Cū. n. mā talis existit significationes eius ꝓꝛ longant vsq; in septimā ita ut nequeat natura suam cōplere actionē nisi in alia septima q̄ erit decimaq̄rta dico cū illa: qō si dicat debere indicatiuā mediare tempꝰ morbi qō de decimaq̄rta facit septima. Dicendū hoc intelligēdū de fere ⁊ simplr indicatiuis q̄lis est. 4. ad. 7. et. xi. ad. 10. Dicēdū etiā q̄ luna ꝑm fines quartārū nō hz ꝑpē indicare sed magis iudicare vel idicare ieſt sibi ꝑm q̄rtārū media. Ad aliō qd dicēdū iā apparuit. Ad aliō sil̄r qd dicēdū mōstratū. nā oppositō signoꝝ maioꝛ ē i fine diei septie q̄z de cieq̄rte. Et aspecꝰ q̄rtus excellit aspectū oppositiōis i decimaq̄rta vehemētioꝛe illic ente in signis diuersitate. Sūt ⁊ alia postēsa hic crisim septime vigoꝛare. Ad aliud dicēdū q̄ secꝰ ē vsq; ad vigesimā q̄z vltra vsq; ad q̄dragesimā cū vsq; ad vigesimā fiat cōputatio p q̄ternos: vltra vo ipaz p septenos ⁊ reliquos p ostēsos. Adhuc istabiſ qr vigesima fortiorꝛ decia septima ⁊ deciaq̄rta vndecia: nisi motꝰ occurrat māe triduane. Ꝓꝛopt qō dicēdū q̄ septia ē fortiorꝛ qr ut declaratū oēs cāe fortiores crisis i ipa ꝓpletꝰ cōcurrūt q̄z i alijs: nec sufficit diuisiz ex vna cārū iferre: imo

ſeptimus ponatur in ꝓmo ordine ſupioꝝ. Rurſus poſt illuſtriū medicoꝝ auctoritates monſtraſ ratione q; criſis illa fortior in qua ꝓfectꝰ reperiunſ ea q̄ ad fortitudinē criſis expetunſ. Hec autē eſt ſeptima. qō oſtendit: qm̄ in ipa eſt fortior ut cōter dicere virtus cū nō morbi moꝛa ſic ut in decimaq̄rta iaceat fatigata. Materia etiā q̄ in ſeptima moueſ eſt maior calidior acuhor ⁊ mobilior: et dies ſeptimus ꝓpinqor exordio egritudinis q̄z decimusquartus. Quāto. n. plus criſes ꝓtendunſ a ꝓncipio egritudinis debilitanſ amplꝰ ut in lōga: ceu oſtenſum ut fiant criſes ꝓtenſione. vñ quarto ſecunda: Quāto magis ꝓtenditur tanto debilitaſ iudiciū. Eſt ⁊ impſſio lune tunc fortior: q; in ſignis duabꝰ fit qualitatibꝰ ut tactū mītoties ſibi oppoſitis. Aut ſi vnis ſolum eſt ſemp in actuis fortioꝛibus exiſtentibꝰ paſſiuis oppoſitio ut aries cancro opponiſ in duabus qualitanbꝰ Thaurus leoni in actuis: Gemini virgini in vtriſq;. Cū aūt luna eſt in ꝓncipio quadre tertie ſicut in fine diei decimequarte: nō eſt oppoſito ſignoꝝ niſi in vnis q̄litatibus puta in paſſiuis: ut aries libre tm̄ i ficco cōtrariaſ ⁊ humido cū ſint ambo calidi. Thaurus ſilr ſcorpiom opponiſ in paſſiuis cōuenieno in actuis: vterq;. n. frigidus ⁊ ſilr gemini cū ſagittario. Et in reliquis eodē modo. Eſt etiā in ſeptima aſpectus q̄ternus qui medie inimicitie ⁊ cōſirietaſ exiſtit. Sed i4. eſt aſpectus oppoſitionis fortior reputatus q̄rto cū ſit ꝓfecte inimicitie ⁊ oppugnationis: vñ ut ſic fortior eſſet criſis decimeq̄rte illa q̄ ſeptime. Sed ſignorum contrarietas q̄ inuenitur in ſeptima: non autē ſic in decimaq̄rta ꝓiūcta cum aſpectu q̄rto fortaſſis vincit aſpectū oppoſitōnis ꝓtēſ alia ex pte nāe ꝓticularꝫ ⁊ māe ꝓſideāta: hec ā ſūt q̄ criſim fortificaut in q̄ cōcidūt die. Rurſus illa eſt fortior criſis que vehementiꝰ ⁊ pluriū materierū terminat ⁊ concidat egritudines apparēs iā ex dictis. huiōi aūt eſt ſeptimꝰ nā febres ternane cōtinue ac cauſones in ipo terminanſ cū tūc exacuaſ motus nō aūt in. i4. Silr plurime interpolatarū ſepiꝰ geſcunt in q̄tuor poriſmo q in die cōcurrūt ſeptimā. Febus etiā ſanguinea cuꝰ ſubtile cōuertiſ in cholerā ⁊ groſſū in meliam: dtia 89. mouebiſ in ſeptimo cū p tertiū exagiteſ cholera Quartana ēt exagitaſ i ſeptimo: nō aūt in. i4. ſed in i3. Diſcenſ ēt materie frigide cū calidis terminatu ris ante ſeptimā q̄ frigido hebetate creticanſ i ſeptimo. Itaq; ſz cōcludere ⁊ ꝓpe in climatibꝰ temperatis ⁊ calidis ⁊ regimine corporū cōdecenti criſim ſeptime ſore fortioꝛē criſi decimeq̄rte. ¶ Propter ſecundū huiꝰ ſciendū q̄ dies cretici videnſ q̄druplicit variari. ꝓmo qdē rōne frequētis ac rare cōtingentie ipoꝝ: ſecūdo futuri qō in ipis: ꝓtendit tertio ex pte bonitatis criſis ⁊ malitie: quarto debilitaſ ⁊ vtutis illoꝝ. Primo qdē qm̄ dies ſunt in quibꝰ frequenter fit criſis ⁊ qdā in ordine ſūt ꝓmo ceu ſeptimus ⁊. i4. quidā in ſecundo ſicut vndecimus ⁊ vigeſimꝰ. alij in tertio ut quartus ⁊ decimꝰ ſeptimꝰ ⁊ vigeſimuſ ꝓmus In q̄rto vō tertiꝰ q̄ntus decimꝰ ⁊ decimuſoctauus. Nōnulli vō ſunt in quibꝰ fere nūq̄z fit criſis. vñ creticoꝝ ꝓmo: In die. i2. ⁊. 6. ſi vidi aliqué vnq̄z cui aduenerit criſis: in qbuſdā vō fit ſed raro. Et hoc ſilr quadrupliciter dicit: q; in ꝓmo quidē ordine eſt duo decimus ⁊ ſextus In ſecūdo octauus In tertio. i6. In quarto. i9. Haliabbas. Aliter vō Ga. ordinaret ꝓmitteret. n. i2. ⁊. i6. ⁊ nō ſextū neq; octauū. Horum vō omniū medij in frequentia ⁊ raritate eſt tredecimus ⁊ decimuſquintus vigeſimuſquartus ⁊ vigeſimuſſeptimus. vnde quarto ſecūda: Dierū creticoꝝ quidā ſupiorem obtinent ordinem ceu ſeptimus vigeſimuſprimus decimuſquartus decimuſſeptimus ⁊ vigeſimus. Quidam ſunt intercadentes in medio ſicut octauus quintus ſextus tredecimus. Tertiꝰ quidem ⁊ quintus continent quartū. In tertio. n. ⁊ qnto non fit criſis rōne motus lune ſed magis ꝓpter quartū. vnde tertijs creticoꝝ ⁊ criſium: Nō fit criſis ꝓpter reuolutionez lune in tertio ⁊ qnto: ſed accidit aut quia criſis ꝓparata ut fiat in die quarto antecedit ⁊ fit in tertio ꝓpter ꝓauitatē poriſim aut ꝓpter quod natura laxaſ ⁊ non ſtimulat ipam aliquid in quarto: quare pauſat deinde moueſ in die quinto Sunt ⁊ minime cretici ut neq; intētione prima neq; ſecunda: primus ſecundus decimus duodecimus ⁊ decimuſnonus ⁊ ſexdecimus. Ex parte quidē futuri quod in ipſis ꝓtenditur: quoniam quartus eſt indicatiuus primus ſalutem denūciās in ſeptimo. Si laudabilia preceſſerūt ſigna. Si aūt oppoſitū morte ſeptimus aūt indicat criſim in vndecima. vndecimꝰ in decimaquarta: decimuſſeptimus in vigeſima: inē illud: Septimā quarta manifeſtat. Ratione quidē bonitatis ⁊ malicie criſis: quoniā hi ceteros ꝓcellūt in bonitate ut ſeptimus qui cunctis ut dictū extat ꝓlatus: poſt quē decimuſquartus. poſt quos ponitur vndecimus ⁊ vigeſimus ſub his locaſ poſtquē decimuſeptimꝰ: deinde qndecimus: deinde vigeſimuſprimus poſt quoſ omnes ponit trigeſimus. Et ies vō in quibus criſis euenit mala ſunt ſextus octauus duodecimus decimus ſexdecimus ⁊ decimuſoctauus. vñ Meliores ſunt ſeptimus ⁊ decimuſquartꝰ poſt quos ē vndecimꝰ decimuſſeptimus ⁊ vigeſimꝰ: deinde qntꝰ: poſtea quartꝰ deinde nonus poſtea tredecimus. Ex parte qdē fortitudinis ⁊ debilitaſ eoꝝ qdā nāq; ſupputanſ diebꝰ quaternis ut ſeptimus q̄rtus vndecimus decimuſquartꝰ decimuſſeptimus ⁊ vigeſimus. ſicq; ꝓtendit donec ad q̄drageſimū peruenit Quaterni tū viles ſūt vltra vigeſimū poſt vigeſimū vō ſit fortudo in ſeptenis vt vigeſimuſſeptimus ⁊ trigeſimꝰ quartꝰ: deinde q̄drageſimꝰ. deinde currit i vicenos ut ſexageſima poſtea octuageſima. deinde trā ſit ꝓ duos vicenos in centeſimū vigeſimū. Et deinceps cōputatio nō currit ꝓ dicos ſed ꝓ menſes ⁊ annos: creticoꝝ. i. quarto tñ ſecūda: centeſimꝰ annumeraſ. Noſce quoq; q̄ ſunt aliq dierū infra vigeſimum in quibꝰ mox ſoluit egritudo ⁊ alij in quibꝰ tardius Primi ſiquidem ut tertius quartus quintus ſextus ſeptimus nonus vndecimus decimuſquartus decimuſoctauus ⁊ vigeſimus. Secundi autem octauus decimus duodecimꝰ ſexdecimꝰ ⁊ decimuſnonꝰ. Tredecimꝰ vō extremis ꝓioꝝ attinet ſecūdis vtcūq; creticoꝝ ꝓmo. Reliqui ſūt aūt ꝓmꝰ ⁊ ſecūdꝰ taq; ipoꝝ cretici. Q; i errore ſubſcribenſ mirandū q̄re qndecimus omittiſ cū ſit creticus aut hoꝝ medꝰ audiſ olo Si aūt ꝓdicta debeāt verificari opus ē nullū errorē laboranſ incurrere. ¶ Circa ꝓdicta contingit de quarta die dubitare q; poſita eſt inter dies in qbus ſepe erit criſis. vnde tertio criſiuz ⁊ quarto ꝓma ponitur ſynocha multoties facere criſim in quarta. Cuius oppoſitū tertio criſuz exprimit cū quarto ſe-

Hoz quidē defectus in partu innaturali apparebit ex dicendis. Et manifestat qñ febris huiōi superueniens partui eius existit accidēs. Et ab accidēti non debet fieri cōputatio ac vlr a quacūqz cā non manifesta: verū ab egritudine pncipaliori q illam id ipm ut vmbra corpus imitat. dtia. 73. Dim autē in partu innaturali quia si febrem post partū contingat fieri naturalē ex malicia regiminis z vniuersalit a qcūqz causa manifesta nullo modo cōputandū a partu: sed a febre solū cum in nullo dependeat ab eodē si pauci etiā inter partū z febrem interuenerint dies. Quorūdā vero verba sapiunt superficietenus intellectaz cōputationē solū a partu fore accipiendā. vnde. 3. pnosticoz: Scōm hunc modum z mulieribus crises post partus fiunt fm quā vtiqz diez peperit aliqua. quare decimo theorice: Passiones que in mulierib⁹ post partus fiunt ab ea cōputabis die in qua part⁹ celebrat quē admodū Hippocrates imperat. z collz quarto Debes scire q crises a pncipio egritudinis cōputant z est quādo manifeste in pncipio lesio apparet excepto in muliere pariente quia in ea ab ipso partu incipere debemus quāuis egritudo post partū post tertiū die sēsibiliter incepisset. Tantoz autē virorz sermones. Ar. quarto secunda in meliorē interpretatus partē innuēs cōputatione suscipiendā esse: nō a partu tiñ verū z a febre cū inquit ut tactum: Si peperit mulier deinde accidat ei febris tunc si nō cōputetur ex febre z non nisi a partu est illud error. Ex quo intelligenti relinquit z maxime virtute dictionis istius nisi computanduz fore a partu simul z a febre. Quā quidē sententiā verba etiā Ga. pnosticoz tertio: arabica precipue talia possūt importare: Oportet ut sit cōputatio hoz dierū in hac egritudine a pma die in qua mulier peperit non a die supple tñ in qua inuasit eā febris quia plures earū febris inadit i die so z tertio post partū. Et ab istis diebus numerant medicoz plures z expectant crisim. Et istud quidem nō est rectū ita sed postqz numerant supple etiā dies ab ipso die partus mulieris: in quibus verbis idem innuit in virtute istius dictionis postqz. Ex greco quoqz eius huiusmodi sermonē sic transtuli: pncipiū cōputationis sit tibi non fm q mulier inceperit febrire andi solū. quedā nāqz febrire se cūda aut tertia die incipiūt post partum a qua plures cōputant crisim futurā. habēt autē nō ita supple quod sit computandū a die febris tiñ: sed a qua peperit cōputationē oportet fieri dierū. ¶ Propter tertiū qdē cz his sciendū q magis computandū est a partu z a febre vna dūmodo partus fuerit innaturalis ex cuius cōmotione consurgit egritudo z non ex errore in regimine cōmisso aut ex causa aliqua manifesta: quod quidē rōne monstrat. Ab illo enim tempore sumēdū cōputationis initiū. in quo causa antecedens incipit sb coniūcta locari. ipsa. n. est cā imediata z conuersiua egritudinū: sed hoc est in partu. Jam. n. pcones z nuncij adsunt egritudinis seu febris z si non discernant manifeste: quod aduenit ppter ereptionem vehementē z subitā accidentē in partu ex grandi sepatione iuncture dolore anxietate z similibus. Motus enī maior fm Ar]. minorem depellit z occultat iuxta illud veteris: Duoz dolorū rē. ppter que natura cōcurrente cū humoribus z spiritibus corpus inflāmatur nō parū adeo q die secunda sedatis synthomatibus pdictis magis febris manifestat pampli⁹. Et hoc si humores eius peccātes maxime sint phlegmatici. Phlegma. n. de die mouet in diē. Si vo cholici extiterint apparebit sensibilius in tertio cū de tertio in tertiē in tertiū cholera: qñ non pauce manifeste febrire incipiunt subandi die secunda aut tertia fm Ga. Si aūt fuerint humores melici manifestabit febres plus in quarto iuxta melie motū. Amplius ita se hz febris ad partū sibi supueniēs sicut febris supaccidēs apostemati qō apparet ex causis z synthomatibus. Videt etiā sic se habere ut febris intermittens ōtuoz dies aut septem z postea superoccurrēs qualis é q decimaseptima terminat aut vigesima: apparens secundo creticoz. Sed in his cōputandū non solum a febre supuenīente apostemati aut ab ipa occurrente post quietationē eius apparētē verū a pncipio apostematis z inceptionis febris sicut sentiūt. Ar. z Ga. Rursus: si pncipiū egritudinis ut dictū sit quando innadit egritudo respectu sanitat aut neutralitatis almelilance precedētis sensibilis z in quo coactus ē infirmus tacere oportebit tūc pncipiū egritudinis nō tñ a febre sumere maxime cū sit accidēs partui verū z ab ipo cū talia cōcurrāt in eo. Vtidē: si nō cōputaret a partu sed solū a febre tūc egritudines cōtingentes in partu febres causantes velut sanguinis retentio z silia cōputationē nō reciperēt. Et a si a febre similiter cōputatio nō fieret iā sensibilioz egritudinis euētus cōputationē nō recipet. Cū igit hec duo sint inecōueniētia ab vtriqz rōnabiliter cōuincit computationē esse sumēdā. Aquo aūt hoz cōputatio sit magis attendenda apparebit ex cōsecutione ppinquioz febris post partū ppter vehementioza accidentia in ipso facta absqz posteri⁹ errore regimine superueniente z elōgatione febris ab eodē. Si. n. pmuz aderit pncipiū sumēdum erit a partu magis qz a febre. Si aūt secūdū ecoñ adeo q qñ multū ptelat febris post partū modicū est sumēdū initiū ab ipo: a febre āt qzplurimū. Quāqz verba Auer. superficialia sapiant cōputationē sumēdā esse a partu post trigesimū die egritudine etiā supueniēte: quod fortassis dixit ol faciēdo sermonē. Ar. volētes partū longinquioē ertē di vsqz ad. 30. dies in masculis. In femellis aūt vsqz ad. 40. z vltra. Hec igit sunt veritatis pbabilis q ex sermonib⁹ medicoz volētiū dicta veteris imitari cū difficultate z hesitatione nō parua elicere potui. Ad cuius qdē veritatis assertionē plenioē aduertenda erit experimētalis cognitio. Regule eteni dierū creticoz supte ab hippocrate z ei⁹ fidele interpte Ga. pbabilitatez magis cōcludūt qz necessitatē cū nō parū videamus ut tactū pu⁹ secus cōtingere. ¶ Propter ārtū vero ad primum quid dicendū iā apparet Ad secundum dicendū per interemptionē: quoniam febris incepit iam vteqz. Et causa antecedēs ducta fuit in cōiunctū licet nō apparuerint propter grandiores febre in partu contingentes passiones. Aiut dicendum ut apparuit fm. Ar. q lz crises a pncipio egritudinis sint computande quando in principio apparet manifeste lesio. Excipitur tamen hoc in muliere parturiēte cū in ipa a partu sit computationis initium sumendū. Ad aliud cū dicebatur q partus est naturalis interimendū quoniaz ut apparuit partus de quo hic sermo extat innaturalis est. Et si dicatur finem eius utpote fetū gignitum esse naturalem

cõmittit consequẽs magis. Quid etiam ad alteram partẽ quesiti dicendũ apparuit. Ad secundũ tamen dicendũ fm Ga. q̃ ille aphoris. falsus ẽ neq; Hippocraticus cũ in pnosticis ⁊ epidimia oppositũ scripserit. vnde Cornel⁹ celsus: Antiqui cibabant in die pari leuioribus. q. accessionibus instãtibus adeo ut Hip. si septima die febris deliisset recidiuã timere sit sollicitus. id aũt Asclepiades iure ut vanũ repudiauit. Aut dicendũ sermonẽ verificari in die piter pari q̃z magis. Cuius diuisio p mediata vsq; ad vnitates puenit duas. Et ad vnũ q̃d dicat est sermonẽ Hippocrat verificari ut ad multũ. In epidimijs enim dictũ impares paribus fortiores existere. Sic igit Hippocrates hos cõparat dies adinuicẽ penes laudabiliorem crisim minusue laudantiũ.

Differẽtia. 106.

Quod computatio creticaꝫ facienda fit nõ a die partus sed a pncipio febris in pariente monstrat q: si nõ cõputat ex febre ⁊ ñ nisi ex parte illud est error: quarto secũda. Amplius pncipiũ cõputationis suscipiendũ est a principio morbi ꝓpter quẽ crisis expectat qualis ẽ febris. Sed i die part⁹ nõdũ ẽ egritudo aut febris cũ cã antedẽs nõ adhuc trãsiuerit in cõuictã. Rursus ab eo quod nãle existit nõ est sumẽdũ cõputationis initiũ: verũ ab eo quod nõ naturale cũ iam qd morbiferũ existat. Partus vo naturalis quod ostendit ex fine ipius naturali velut est fetũ generatũ ẽ. Illõ est. n. naturale cui⁹ finis ⁊ termin⁹ est naturalis. Adhuc in parte non videt esse egritudo cũ parietiũ nõ ledant operationes sensibiliues quẽadmodũ apõ tartaros reperitur precipue. Et: Ita partus videt se habere ad egritudinẽ p⁹ tẽpus sibi supueniẽtẽ sic dispositio: quarto pma. almelilatu antecedẽs febrez ⁊ pmo crticoꝝ. hec aũt ẽ in qua sunt laxitudo: dolor corporis alices ossitationes nausea ⁊ huiõi. sed ab huiõi dispositione ꝑcedente nõ ponũt cõputationez pncipij egritudinis fieri sed a febre. Et cõfirmat per Ga. tertio ꝓnosticoꝝ: scribentem inceptionẽ sanositatis non esse suscipiẽdã a die in quo febrit infirmus verũ a die in quo accidit cũ rigore febris: videlicz in quo ipsa fortior efficit manifesti⁹ q̃z pu⁹ ⁊ gratuitas similiter ꝑ dolore accidit infirmo. Si igit in sanitatõne ita multo denicz ampli⁹ cũ hec magis sint sibi cõuenientia febris ⁊ eius cũ rigore exactio. Principiũ itaq; nõ cõputabit a die partus sed a febre tñ Coñriũ quoq; huiõi videt sẽtiri: ꝓnosti. tertio: decimo theorice: ⁊ collz quarto. Adhuc pncipiũ egritudinis sumẽdũ est a tpe quo occurrit egritudo: hoc autẽ in partu. ꝓter náq; alias passiones dicendas solutio cõtinuitatis aut tũcturaꝝ sẽpatio grandis supuenit vnde tertio vigesimaprima. Quãdo sẽpat fetus apitur matrix apertione tali cuius simile efficere nõ valet in suo simili. Necessariũ est. n. ut separent iũcture quedã ⁊ sustentent adiutorio dei excelsi. Amplius pncipiũ egritudinis accipit creticoꝝ pmo a tpe quo morbus incipit ꝺceptione manifesta ⁊ quãdo cogit infirmus iacere. hoc aũt euenit in partu: quare ab ipo ⁊ nõ a febre cõputatio incipiẽda erit. Propter pmũ quidẽ sciendũ q̃ partus est fetus a matrice cum ei⁹ mũdificatione emissio. Tempus vo ipsius diuersum est a masculis ⁊ femellis: tertio vigesimaprima Partus. n. nõ extendit i masculis vltra triginta: in femellis vo vltra q̃draginta dies ⁊ plus parũ. Tempus aũt purgationis femelle. 42. ponit dieb⁹ de gñatione emb: yonis. in tãto ẽt tpe maré aũt ⁊ femellã in foumari. Ex quo q̃dẽ apparet partẽ nõ solũ fore fetus egressionẽ verũ etiã matricis mũdificationẽ. Et iõ plures legũ ꝑceperũt mulieré post partũ cũ sit im mũda tẽplũ nõ ingredi ne maculent sacra nisi mũdificatione facta. Et q: imũdior reddit ex partu femineo q̃z masculino sicut ẽt sapit. A. ꝑcepit Moyses iudeoꝝ legifer in pentatheuco parientẽ femellã non nisi post. 80. dies tẽplũ subingredi: masculũ vo post 40. solũ. nõ aũt in. 30. q: nãluter iterũ ꝓpt mẽstruationis stimulationẽ reddit imũda: ⁊ iõ transit ad. 40 in qbus oio mũdificata efficit. Est ⁊ partus duplex vnus q̃dẽ nãlis quẽ faciliora accidentia in ipo actu comitant parturitiõis in quo ẽt sufficiens reddit purgatio ⁊ vtr pariẽs in pstinã sui deducit naturã. Alter vero huic oppositus quẽ ⁊ opposita sequunt accidẽtia velut ꝓter alia fluxus san. quẽ sequit debilitas ⁊ eius retentio quẽ apostemata ⁊ febres cõcomitãt prae ⁊ multotiẽs inde cõsurgit exitura ventris inflatio ⁊ mors q̃nq; Et de tali q̃dẽ partu ꝓponit dubitatio. Principiũ aũt ut colligit ex libris crisis ⁊ creticoꝝ duplex existit. quoddã. n. est velut punctũ indiuisibile dictũ nũc uel instans a philosophis: qõ sub medicoꝝ nõ cadit cõsideratione abhorrentiũ corpa sempiterne passionis irripere dogma: qõ etiã pncipium nõ nisi cogitatione seu estimatione ꝑcipit. Est ⁊ aliõ pncipiũ spaciũ seu pticulã tẽporis iportãs: qõ ⁊ duplex existit. Quoddã náq; parui existit tpis ut vnius hore tñ ⁊ infra dũmodo tẽp⁹ sufficiens actiõi ⁊ passioni includat qõ ⁊ quesitũ petit. Aliud vo ẽ pncipiũ tempus importans latius quod etiã est binũ. alterũ q̃dẽ vnũ est quatuor tẽpoꝝ morbi velut dicũt egritudiné salutiferã in pncipiũ statũ augmentũ ⁊ declinationẽ sequestrari. b⁹ ⁊ quoq; pars pncipiũ extat immediate dictũ. Est ⁊ pncipiũ put importat trũ dieꝝ spaciũ. Huiõi fiq̃dẽ duo pncipia velut excedentia se habẽt ⁊ excessa. Aliq̃n náq; maius ẽ pncipiũ dictum de tpe egritudinis q̃z triũ dierũ spaciũ ⁊ ecoñ. Beinceps quoq; notãdũ in inestigatione pncipij morulã tpis importãtis q̃ egritudines sunt duplices Quedã. n. sunt in quib⁹ ꝑcedit dispõ almelilatu appellata ⁊ in his est difficili⁹ pncipiũ egritudinis statuere. tũ ꝓpter antecedẽtia synthomata verã pncipij inceptionẽ occultãtia. tũ etiã ꝓpter egrotantium dispositiones diuersas ac occupationes. Nõ. n. ab accubitu possum⁹ in talib⁹ suscipe initiũ. Quidã. n. ⁊ fortes exñtes aut occupatiõib⁹ impediti ut itinerãtes ⁊ huiõi q ẽt actualiꝫ febriẽtes lectũ non petunt. Sũt ⁊ allj molles delicati quib⁹ extrinseca suppetunt advotũ qui ⁊ añq̃z febrẽ icurrãt i lectũ se ꝓsternũt. Existũt ⁊ alie egritudines statim ex sanitate siue dispõne almelilatica gñate i qbus pncipiũ est facilius suscipe. In his tñ ⁊ in illis pmis pncipiũ egritudis est illa hora in q̃ incepit febris inceptiõe mãifesta donec coactus est infirm⁹ iacere: creticoꝝ pmo. Quid aũt sit dies qdaq; cretica ostensũ: dria. 103. Propter secundũ quoq; sciendũ: pronosticorum tertio: quõsdam posuisse principium computationis ab egritudine sola seu febre post partũ solum: qui quidem negantur ibidẽ simpliciter tamen ⁊ sine causa.

alteraz ꝓcedit vt in apatibus ⁊ ꝓprie pectoris. In q bus tñ ſm accidẽtia ꝓſiderata: ꝓcedũt ipa ſm mãm ſumpta apparebit etiã dria. 134. Ipa vero pticularia diſtinguũtur penes accidẽtia: nõ aũt digõus vel indigõus mãe cũ in toto ꝓncipio ſit indigeſta: in ſtatu vero digeſta. Sicut. n. in ꝓncipio vniuerſali calor ꝛbit verſus ei⁹ ꝓncipiũ ⁊ nõdũ apparet pugna manifeſta: ſic ⁊ in ꝓncipio eneuit poriſmi. Et ſimilit alia ipa particularia ita vniuerſalib⁹ ꝓportionãt. Ex hiſ igr apparet q̃ eſt declinatio duplex. vna quidẽ vniuerſalis in tpe eueniẽs vniuerſali. Altera vero pticularis vt q̃ poriſmi. ¶ Propter ſecũdũ vero ſciendũ q̃ quidã voluerũt diſtinguere declinationẽ duplicez vnã quidẽ verã in qua nõ ꝛtingit mori: et non veram apparentẽ in q̃ euenit. ſed hi qõ ſimplex magis dimidũt. Neqz etiã in declinatõe ſic accidit mori niſi accidẽte vt erroꝛe vel alterius egritudis ſupuẽtu. Auer. aũt collz tertio voluit in declinatiõe etiã vniuerſali morẽ ꝛtingere poſſe dicẽs: Aliqñ accidit moꝛs i ꝓncipio egritudinis ⁊ hoc eſt cũ hũores dñant multuz ſup calorẽ nãlem ⁊ ipm extinguũt: aut ꝑpr̃ qualitatẽ aut quãtitatẽ aut vtrũqz. Et accidit aliqñ in augmẽto aut in ſtatu vel declinatiõe. Et declinatio in egritudinib⁹ ſit a debilitate virtutis ⁊ nõ debilitate egritudinis ſicut eſt in egritudinib⁹ ſalubrib⁹ declinatio pp dominationẽ virtutis. Vult itaqz vt ſonãt ſermones ipius q̃ in declinatiõe etiã vniuerſali moꝛs ꝛtingat cũ egritudiné ꝓferat abſolute: nõ aũt poriſmũ. Aluj eni ꝓſentiũt ſecũ in declinatõe pticulari: non aũt vt oſtendet in vniuerſali. Sed q̃ ſtare nõ poſſit ex ipius fulcimẽtis põt deſtrui. Dixerat. n. parũ ſupra q̃ q̃ natura fortificata eſt ſup humoꝛẽ ⁊ illũ vincit tũc dr eſſe tps declinatiõis. Dictũ eſt etiã p. A. q̃ in declinatiõe caloꝛ nãlis dñat materie ⁊ vincit ei. vñ Haliab. declinatiõe ſedant accidẽtia ⁊ minui incipiũt: virtus qz morbũ ſuperat: ⁊ infirm⁹ donec eius morb⁹ finiat quieſcat. Cũ aũt tale qd euenerit nõ ꝛtigit mori. Amplius declinatio dr morbi ⁊ nõ virtut⁹. qõ oſtẽdit q ipa opponũt ꝓncipio. ꝓnciꝑũ aũt dicit reſpectu morbi ⁊ non virtutis: igr ⁊ declinatio. Cõtraria nãqz nata ſunt fieri circa idẽ. In declinatõe itaqz vniuerſali moꝛs nõ põt ꝛtingere. q̃ ſi qs Aueroum hic volẽtem apparere ſermõe poti⁹ q̃z veritate vellet tueri: põt dicere declinationẽ fore duplicẽ: vnã quidẽ realẽ ⁊ ꝓpriã iã deſcriptã: alteraꝫ vero extraneã ⁊ nominalẽ q̃ eſt cũ egritudo fantaſtice videt declinare. qõ ſimil⁹ aduenit aut ꝓpter debilitatẽ nature ⁊ extinctionẽ caloꝛis innati. Et ſic qs impꝛopẽ tñ valde põt dicẽ declinationẽ adeſſe morbi: q̃ñ virt⁹ cuz caloꝛe decliat: ſicut dicitur q̃ febriſ cum febricitãte in monte perit: eo q̃ impoſſibile ſit fieri ſanitatẽ aut egritudinẽ carenti buſ vita: de ſenſu ⁊ ſenſato. Et hunc qdẽ videt Auer. intellectũ habuiſſe cũ dixit declinationẽ fore ꝓpr̃ debilitatẽ virtut⁹ ⁊ nõ egritudinis. vel ꝛtingit ꝓpr̃ mãe occultationẽ vt q̃ ad interiora reuertat. Et ſic põt intelligi ſermo. A. ꝓinduct⁹ q̃ monſt multotiẽs qs in variolarũ declinatione. qõ etiã euenit in apatib⁹ venoſis paruis vt in antrace ſeu carbũculo. Et hmõi nempe repuerant ab idiotis declinatiões. Cũ. n. febr videt mitigari quocũqz mõ aut apa occultari putãt tũc morbos minui ⁊ deficere hmõi. Et eſt ſimile iſti qõ ſcribit q̃rtu ſecũda: cũ hõ hz febrẽ incentiuã ⁊ ſuet allcuiationẽ ⁊ quietẽ caliditatis ſubito abſqz criſi manifeſta cũ euacuatõe aut pmutatõe ⁊ ſine oĩna extinctione ⁊ quieſcit qõ eſt in pulſu de velocitate ⁊ uenit ſicut tranquillitas tũc iudica q̃ monſt velocit. ¶ Propter tertiũ quidẽ ſciendũ q̃ nullus ꝑ ſe moꝛitur in morbi declinatiõe vniuerſali: ſed bene interdũ in pticulari. nã in quolibet tpe poriſmi ꝛtingit mori. Et ad hui⁹ quidẽ intellectũ ſciendũ q̃ moꝛs duplici de cauſa ꝛtingere põt aut per ſe aut p accidẽs ſicut i declinatiõe vniuerſali vt dicet ex erroꝛe. Per ſe qdẽ itidẽ duplex: q̃ñ aut ex eſſentia morbi ⁊ acumine ⁊ ſic moꝛs ꝛtingit plerũqz ⁊ maxie in ſtatu. vel rõe mãe qõ aut quãtitatiſ euenit ſuffocado calidũ innatũ ⁊ meat⁹ oppilãdo quib⁹ euentabat velut cũ repẽte quis multã lignoꝝ viridiũ ſtruẽ cõgerit debili flamme: vel ex parte qualitat⁹ frigide aut venenoſe ⁊ talis moꝛs euenit poriſmotũ ꝓncipijs. In augmẽto aũt cuz ſit mediũ inter iſta moꝛs ꝛtingit medio. q. modo. ſm tñ Ga. in ipo euenit ꝑ modũ quo in ſtatu. Adhuc egritudinũ quedã ſunt ꝛtinue ſm quas ſenſibilit nõ apparet additio vlla neqz diminutio: in quibus euenit mori in ſtatu ex morbi eſſentia cũ illa ſit tunc ꝛpleta. vñ. A. Cauſon ⁊ q̃ illi ſimiles ſunt egritudines attrahunt morẽ apud ſtatũ poriſmi ⁊ antecedũt accidẽtia verſutiſſima. Caloꝛ eni extrahẽs ſuperãa inanũ ⁊ ad ſe trahẽs eũ extinguit velut maioꝛ flãma minoꝛẽ. In declinatõe vero nũq̃z cũ fuerit vniuerſalis. Quedã vero ſũt additione habẽtes ⁊ diminutionẽ ſenſibiles ſiue ſint ꝛtinue ſiue interpolate ⁊ iſte ſunt morẽ inducentes nõ parũ in ꝓncipio ⁊ ꝓprie q̃ñ mãe earũ fuerint frigide. vñ ꝑma q̃rtu: Phlatica morẽ attrahit in ꝓncipio poriſmi. Que vero ex materijs ſunt calidis interficiũt ꝑſertim in ſtatu. Quid aũt dicẽdũ de augmẽto iã viſum. In declinatiõe vo pticulari moꝛs aduenit p viã debilitatis virtutis ⁊ reſolutiõis ipius vt declarabit ꝑ amplius. Moꝛs itaqz ꝛtingit marie in ſtatu ꝓper in ꝓncipio: deinde in augmento: mime aũt in declinatione pticulari: nũq̃z aũt in vniuerſali niſi ex erroꝛe vel alteri⁹ egritudinis occurſu. qõ oñdit⁹ q̃ñ Ga. criſiũ tertio: nũq̃z excogitari modũ mortis poſſe in declinatõne vniuerſali niſi ex petõ aut erroꝛe. Ratiõe vero egritudinis neqz eſt videri vnq̃z expientia fiens: neqz ratio id aduenit. vñ q̃rto ſecunda: In declinatiõe totali nõ moꝛit aliqs niſi ꝑpr̃ cãſ laboꝛioſas de foꝛis q̃ ſupueniũt infirmo. Et eſt debilis ſicut motuſ aut eleuatio. ſ. ad ſillã vel tra. Et q̃ñqz accidit hmõi etiã ꝓme. i. declinatiõi pticulari: ummo Ga. videt has cãs magis attribuere declinatõi pticulari. Et hanc moꝛtez dicit antecedeꝛ ſudoꝛez cũ Ga. paucum uiſcoſum. Almãſoꝛ vo lib. x. Eger nullo mõ moꝛitur poſt ſtatum niſi alia ei ſuperueniat egritudo poſt ſtatum que necẽ inferat. vnde Haly ab. horum ꝓplectõs ſuiam: In declinatiõe nullus moꝛit niſi forte noua fiat paſſio: aut in regimine patiat peccatum. Aõ ⁊ nõ min⁹ rõnib⁹ ꝓuincit: ⁊ ꝓmo quidẽ ex termino declinatiõis aſſignato. nũq̃z eni q̃ñ natura vincit ⁊ ſuũ inimicũ expellit accidit mori. Hoc aũt in declinatione ꝛtingit vt rõ atteſtat ipius. Adhuc ſm Ga. Cũ ꝑterierit ſtatus egritudinis nã iã dñatur. hoc aũt accidit in declinatione nõ eni aliũ declinaſſet egritudo. Amplius ſi qõ maxime videt adeſſe nõ adeſt nec qõ mime. Sed magis videt q̃ in augmẽto ⁊ ꝑſerti i ſtatu moꝛi qs debeat ⁊ nõ eſt moꝛtu⁹: q̃re nec in declinatione. Rurſus moꝛs nõ ꝛtingit niſi aut ꝑpr̃ debilitatẽ

Dicendū ut declaratū de rōne partus non soluz fore embryonis egressum: verū etiam mundificationē matricis. Aut quāqz sit naturalis setui: mulieri tamē ex passionibus ab ipsa contingētibus innaturalis existit. Ad aliud dicēdū hoc fortassis verificari vtrūqz in partu naturali: nō aūt in innaturali cū egritudines cōsequant enarrate puus. Ad aliud dicendū non similiter se habere almelilatu ad febrē ut partū ad eādem. In partu.n. sensibiliuz ledunt opationes qz in ipso. Et ió potius ab eo sumendū cōputationis initū z nō ab almelilatu. Ad huius confirmationē mihi difficilē dicendū Ga. apparent saltem aduersari Hippocratis orationi tali enti: Supintendere ergo oportet principiū ersenationis future estimatū a die qua plurimū homo febrit: aut quādo ipm rigor inuasit. Cū.n. Hippocrates primū diē febricitationis cōsiderare pcepit z rigoris Ga. nō hunc exponit: verū diē ut apparuit exortiationis febris z rigoris z aptionis sensibiliorīs. Sermo quoqz fortassis cōfirmatur Hippocratis qm. A. tertio decima vbi sermonē ptactū inducit Hippocratis hanc cōsiderationē exorciationis febris nō aduertit: imo simplicit magis videt asserere sanitates quasdā raro tamē terminari in septimo: pluries aūt vigesimo quadragesimo z sexagesimo. Adhuc ex Ga. se cūdo recolligitur acutoz cōputandū fore nō solū ab exortiatione manifestiori febris z rigoris: verū etiā ab ipsi9 dici sanationis initio. Propter qō forte supplendus est 9mo Ga. pnosti. 3. cū particula tñ aut solum aduerbiali ita ut intendat vtrūqz

Auctoritates quoqz z rōnes partis oduersē cōcedant put conant ostendere egritudinis principiū a partu fore suscipiendū: que tñ p ut exposite sunt nō negāt initiū esse sumendū a febre Ad aliud dicendū qz ls egritudines contingāt in partu: mbilominus manifestant z aduenīūt secūda die ante tertiā pcipue post ipm. vnde ab eis pncipiū est cōputationis assumendū. Ad aliud dicendū qz ls p. bet cōputationē suscipiendā fore a partu non tamē negat qn a febre ut declaratū sumat partui superoccurrente

Differentia. 107.

Quod mors in morbi

declinatione cōtingat mōstrat p. A. collz tertio id dicentē. Adhuc quarto secunda Est mors facta in declinatione pauca rara z plurimū eius est in declinatione particulari z nō vli. Cō tinget itaqz interdū in vli: ls qzmultū in particulari eueniat declinatione. z post quedā subdit: Et mouit multotiens aliquis ex variolis in declinatione. Et: Confirmat rōne sicut. n. se habet in tpe particulari ita videt in tpe contingere vli: eo qz vle elicit z cōsurgit ex particulari: posterioz secūdo. sed i declinatione particulari fit mors. z Amplius contingit mori ut dicunt in delinatione particulari: ergo in vli qz hec particularis poterit contineri z considere simul cū vli. Et fulcit: qm somnus in delinatione porisimi nocens est ad mortē: dria subsequēti Sed talis declinatio cōcidit cū vli. In quolibet. n. tpe vniersalium porisima sua quatuor seruant tempora. Rursus motus materie z p consequēs tempoz distinctio dependet: dīa. 104. a motu materie z lune sed in delinatione stante: quia materia vincit z expellit contingit lunā alicui applicari infortune ꝓpter quā inuenta natura adhuc debilitata contingit mori. Adhuc morb9 z natura sūt sicut duo pugiles adūnicē duellātes. xi. terapētice. In his aūt sic euenit quādoqz qp vno declinato z supato contingit alterū interire. Cuius igit in declinatione mou poterit etiā vniuersali. Oppositū huius sentit tertio crisium z primo creticoz: cum omni fere medicorū cetu. vnde Ysaac febriū quarto: Mors non euenit nisi in tribus morbi tempoīb9: in initio videlicet augmēto z statu. In declinatione vo impossibile quia declinatio nō est nisi cū crisis fuerit laudabilis. Palin: Mors accidit ex morbo dissoluente naturā. In illo igit tpe in quo dissolutio erit intensior mortē inducet. Hoc aūt erit in ceteris temporibus ptedentib9 declinationē z maxime in statu: remissior vo in declinatione sicut nomē importat null9 itaqz in declinatione morief. Propter pmū qdē sciēdū qp mors est extinctio caloris innati oīmoda libro de morte. Sed quia declinatio est vnū de quatuor temporibus morbū integrātibus ideo videndū qd ut ipsius tempus. Est aūt quedā mensura motus in qua qs ad salutez perducitur uel ad mortē. Sub hoc quoqz particularia continent morbi tēpora oēm ambitū cōplectēta q numerositate inter se differūt 9m qp fuerunt morbi salubris aut mortalis tempora. Quatuor.n. sūt tpa morbi a quibus cōtingit euadere principiū augmentū status z declinatio ut dictuz prius. Omne nāqz qō fit pncipiū suscipit z per augmentū in statum veniens tendit tandem in finez ut ex viuentiū ostendit ꝓcessu. Quādo aūt morbus fuerit mortalis utplurimū habet tria tpa cum mors euenit magis in statu: interdū vo duo: aliquādo qñqz vnum nūqz vo quatuor. Sunt z tempora duplicia. qdā nāqz vniuersalia ut morbū totū integrantia non nulla particulari ut porisimū cōstituētia. Quotiēs āt pncipiū dicat ostensum ante. Est siqdem pncipium morbi hora qua egritudo cōsurgit manifeste in actū z calor prefocat innatus a materia submersa in mēbro quo aliquod non apparet signum maturationis uel eius oppositū nil. n. natura in materia morbi manifeste adhuc fuit operata. Sed augmētū est temp9 in quo caliditas expanditur innata z mouet ad resistendū morbo manifeste z signa digestionis aut eius apparent cōsiria. In ipso. n. virtus morbi inualescit z patientis debilitas augmentat decimo theorice qō in morbis euenit maxime versutis. Status vo est tēpus in quo vehemēs fit pugna inter mām z morbus Est z 9m Ga. cū labores z accidentia intenduntur. Et in ipso apparet victoria vnius super alterū z maturationis uel eius contrarij cōplet vestigiū. Et declinatio est hora qua calor innatus materie dñat z vincit eā. vnde Aui. Natura est fortificata sup bumorem z illum vincit z expellit victa morbi materia Ex his aūt horarū descriptionibus innuit earū duplicez fore distinctionē. vnā quidē penes accidentia alterā vero iuxta digestionē materie aut eius oppositum. Equidem in pluribus egritudinū concedit apparenter z simul hec duplex distictio. In quibusdaz quoqz distinctio 9m accidētia occultat sicut in febribus sanguinis synochis appellatis. De nāqz aut in augmēto vident solū ut augmasticus aut in declinatione ut epimasticus uel in statu omnino sicut homo tenus. Et ió 9m diuersitatē materie in eis distinguūtur tēpora solū. Interdū vero vna tēpoz distinctio

vel augmēto. Ad aliud dicēdū q facta crisi statu per eūte salubri a qua natura pcidit pticularis cū mā t vniuersalis vt mot⁹ lune: aduenīte demū quadā influxione celesti prana nō poterit infirmū pternere ad morte cū mā sit oino indisposita. Euacuata p pte causa t virtute ibidē vtēūq roborata. vel fortassis si moriret esset aut alia egritudo vel peccatū forinsec⁹ occurrēs. Ad vltimū dicendū q si ptingat victorē mori altero infempto nō fuit pfecte victor. Nō. n. habuit materiā dispositā in qua agit sicut natura cū materia fuerit in statu digesta t postea ppulsa. Tūc enīz si aliter eueniret nō foret declinatio. vñ alig ppē hoc t similia accidētia putāt mori aliquē in declinationez vniuersali. Et ppte quia quosdā calore accidentali tepefactos: ac. q. sanatos reputātes nō videtes cām vñ morianf estimāt illos in declinatiōe mori. Deficiē te nāq calore nāli deficit t accidētalis. Bria. 108.

Quod in principio pa

q roxismi sit nocumentū sōni deteri⁹ q̄z i alijs morbi tpibus monstrat: qm̄ illud nocumētū est deterius qō p plura trāsit tpa poxismi. qō firmat: q: Ga. pmo. re. a. Deterius nocumētū fact cib⁹ datus i pncipio poxismi q̄z in aliquo aliorū tempoz. h⁹t est aūt nocumētū factū in pncipio eius: deinde in augmēto Secus aūt euenit in declinatiōe ipius marie t pter in statu. Adhuc cū in pncipio poxismi sit somn⁹ typ⁹ psurgit t inualescit: pcurrūt reumata in loca debilia Febres intēdunf: et apata augmētanf. plures etiam desipientiā incurrūt loquētes in somnoa: phōz secūda. Hec aūt in statu vel declinatiōe nō ptingūt cum materia sit victa t vincaf in expulsionez expulsa. In status enī tpe superaf materia morbi t in declinatōe pmanet superata. quare in principio t pter in augmēto poxismi nocumētū est deteri⁹ somni q̄z in alijs tpibus. q aūt sit deteri⁹ in augmēto ondit: q: similiz simili fit additio. Cū. n. egritudies intendāf t coz nocumēta nocumētū superueniēs a somno vt passignatum habebit tūc nocere marie t pcipue cū p statum hec in quo pdicta vltimanf ptingāt ptrāsire. Amplꝰ in statu videf magis deterrens nocumētū q: somn⁹ ē accidens. Accidētia aūt intendūf in statu: aphōz prima. Adhuc illo tpe quo est vehemētior ab egritudie t accidētibus infestatio t virtus impugnaf a mā pꝰ Ipāq tanq̄z refugiēs occultaf interi⁹ morbi deteri⁹ occurrit nocumētū: hoc aūt est in statu nō aūt i alijs sic tpibus. pter qō in ipo deteri⁹ efficit somn⁹ nocumētū. Nō aūt minus nocumētū sit in declinatiōe in dicaf q: in ipa virtus videf fortificari cū materia tūc expellaf morbi. In statu enī fit crisis in qua expellif causa morbi. Ea vero expulsa virtus suscitaf t infirmus sanaf. quo eueniēte nocumētū nō poterit in declinatiōe ptingere. Palin: in declinatiōe vniuersali nō ptingit mors neq̄z etiā periculū grande nisi ex errore infirmo superueniēte dria pōz: ergo neq̄z in declinatione pticulari. Et firmaf q: idē est ens hō: t hō t vnus hō fm dictionē repetitā q̄rto metaphysice. Similenanq̄z videf de tpib⁹ vniuersalib⁹ t pticularib⁹ poxismi. Cū sicut ex illis totus ꝓponaf morbus vn⁹ ita ex his poxismus ergo nocumētū minus erit in declinatiōe deterrēs poxismi. Hoz aūt oium oppositū sapit Ga. aphōz secūda. Rursus in qua egritudine somnus laborē pstat mortale. sed experientia docet ꝑ non ptingere in pncipio neq̄z in statu aut etiā in augmēto cū plures dormientes tūc morte t pniciosū nō incidant nocumētū sed magis in declinatiōe. Propter qō nocumētū in ipa somni factū erit deterius. ¶ Propf pmū vero sciendū qd somn⁹ vñ fiat t cuius gña: quot etiā dicaf modis: t qualit coip⁹ eius immutef actiōe. Est aūt somnus pquentus quidā calor] intrinsecus t naturalis reciprocatio. Est t pmi sensitiui pphensio seu vinculū: pmo de somno t vigilia. vñ collz tertio: Somnus est p fundatio sensus cōis ex cerebro t coz. In quarto vero de accidēti inuit q sit quies virtutū aialiū cū intēsione naturaliū. vipluriū enī ptingit q virtutes aiales tā iteriozes q̄z exteriozes getenf in eo t maxime cū somnus fuerit. pfū d⁹nāli dispositōe affect⁹. Sūt nāq̄z dormiētū qdā i tīn somniāteſ ut surgāt ābulāteſ: qō caliditate cerebri ptingit t vapozosā opilatiōe vehemēti. Fit aūt somn⁹ eo q vapores a cibis t potib⁹ t maxie vapores resoluti t humiditatib⁹ alijs peristētibus admixti cerebꝝ petunt. Nō densū muemētes t frigidū pgelanf t in spissanf t descēdentes meat⁹ sensituos opilāt membrorū vt t spiritus ad cerebrū a suis retrahāt instrīs t in coz tandē descendāt. opilaturq̄z medius vētriculus cerebri suple circa vertice in eius apice psistentē. Extendif enim intrīn sibiq̄z due cassule vel vualia ad ditamēta dicta applicātur vt spirit⁹ aialis a pmo vētriculo nequeat in posterū trāsire aut ecōuerso. vñ t aial tūc sensu puaf t motu: pter qō ingt Auer. de somno t vigilia somnū fore impotētiā sensu nō rerū existentiū. Fit aūt somn⁹ dupliciter ad pseus de cā. vna quidē vt natura digōni liberius incūbat māe t cibo rum. In ipo. n. calor seu spirit⁹ attrahaf a corporis extremis ad intrinsecus fortificatus. Quiescūt enim vires aiales q̄ ipo mediāte opantes cūdē. s. spūm t caloꝝ dispartiēdo dissolucbāt. Cui⁹ signū q: dictum ab Hippocrate: Ventres hyeme t vere caliditoreſ fore natura t somni longissimi: t p ptio plures oportere ipis oblatiōes offerre. Fortificaf eni in his t vnf tpibus calor: ac quietes tūc adsint. Altera vt spūs interius ꝓtus gelscat t pfortef. pter enī ptinuū dissoluereť motū. vñ qnto. A. de aia: Instīa fatigant ex vigilī motu t destruūf: t ió de somno t vigilia: Omni vigilāti necessario somnus fit aliogn langueſceret t corrūperef. Propterea quis fortassis exponet dictū Auer. q somn⁹ est ipotētia. i. ōbilitas sensus. Ja. n. pter debilitatē ptingit nature nō potētiꝭ ptinne spiritus a minera pma foras mādare. ūre pmo secūda: Somni necessitas i sanitate t vita non est necessitas absoluta cum non sit nisi ex parte alicuius impotentie t est exitus a naturali. Est tamen hic exitus naturalis. vñ est necessarius cū necessariū hic de naturali dicaf ꝓmunitate nominis. Somn⁹. n. fit vt spiritꝰ ab impedimēto separef. pter lassitudinē ei accidētem t quia ipm oportebat digestioni intēdere. Duas aūt duas res in vigilia pficere nō poterat. t ideo ex quadā impotētia vt quiescat est necessarius sibi somnus: secūdo cōmentarij pulsuum vt a poetis est audire dicentib⁹: Somnus mortio enūciatio existit solum eā que circa cibū adiuuāf operationē. Alia vero sunt oia motiētib⁹ similia: puta nō videre: nō audire nō sapere: nō intelligere: nō loqui: insensibilem: imobilem: irrationalē pfectū esse. Somnus enī fm nām velut eius quod est viuere t non viuere cōtinuum de

gẽ.animaliũ quinto: Somnus siquidẽ duplex existit quidam enĩ est vniuersalis:alter pticularis. Uniuersalis quidẽ est reditꝰ spiritus aialis ab instrīs sensus ⁊ motꝰ ad p̃ncipiũ cũ quo p̃uanĩ ipax instrm̃ ab exitu opationis in ipis p̃ter illa q̃ sunt necessaria vt vita pmancat sicut instra spūs. somnꝰ vero pticularis est tripler. Aliqs nanqs est nālis:quidã p̃ter nām:aliusq medius fere. Prec nām qdẽ est spūs reuocatio:pp cām instra humectantẽ ⁊ ipius sba p̃turbantẽ ac opilantẽ ⁊ sbam neruorũ ⁊ musculorũ laxantẽ velut accidit ebrijs stomacho nimiũ repletis. Et hic somnus p̃prie subeth dicit q est somnꝰ supfluus ⁊ grauis cuius grauitas ⁊ supfluitas est in quãtitate simul ⁊ q̃litate vt ⁊ eius spaciũ fit plurius: ita q̃ excitatꝰ sic vix non possit se erigẽ nisi cũ difficultate vehemẽti. Est ⁊ aliꝰ somnus naturalis: ⁊ hic duplex. Alter quidẽ absolute nālis dictꝰ q est reditus spūs vitalis ad interiora vt digerat cibus. Reliquus vero nõ absolute nālis q est reditus spūs ex instrīs ad suũ p̃ncipiũ p̃pt̃ supfluitatẽ resolutiõis ipius:nõ enĩ se sustentat p̃pt̃ dissolutionẽ cãtam ex motu ⁊ labore: ⁊ iõ necesse ad suũ habet redire p̃ncipiũ vt ad cerebrũ ⁊ tandẽ ad ip̃m cor vñ p̃cessit p̃mo. Estq; teruꝰ. q. inĩ ista duo extrẽa medius dictꝰ somnꝰ nõ nālis absolute:q est reditus spūs aialis ab instrīs: p̃pt̃ cãm infrigidãtẽ sbe spūs p̃ iam:vel ab exteriori frigiditate vt a medicinis infrigidantibꝰ. ppter hmõi enĩ infrigidationẽ instrīs opilatis ⁊ arctatis: spūs vitalis in eis nõ põt renouari ad instra expandẽs se loco illi⁹ q dissolutꝰ extat: tertõ p̃ria: ⁊ p̃metarij pulsũ apparẽs secũdo. Accidẽtia vo somni in corpore variant duplicat. Ex tpis vz quãtitate ⁊ materie mole ⁊ q̃litate. Primũ qdẽ: qñ aut somnus est plurius ⁊ maxie in die: ⁊ tũc virtutes enervat ⁊ dissoluit aiales vias cordis larat ⁊ refrigerat corpus ⁊ humectat: phl̃a augmẽtat: calorẽ debilitat naturalẽ: colorẽ corrũpit ⁊ motus inhebetat. Poderatus aũt si fuerit tpe cibos digerit: corpus ingrossat laborẽ soluit: aiam p̃fortat: vtutes oẽs alleuiat: calorẽ nature adauget: hu. reddit laudabiles. Si aũt fuerit tpe minoꝝ sufficiẽti factus inde nãe p̃surgit imbecillitas digõnis: infirmitas corporis: siccitas ⁊ calor dissolui⁹ eracutus ⁊ supinflãmatus nãe. Ex materie vo mẽsura ⁊ qualitate simlit̃ somnꝰ variat̃ triplicat: qñ aut fit in corpore cibis multis frigidis: viscosis difficilis digõnis repleto cũ materia etiã plurimo p̃simili p̃existente ⁊ tũc cũ sup hoc somnꝰ stati occurrat calor suffocat̃ fere nature. facit nãqs in his ebullitiones ⁊ ipos dispgit ita q̃ sup eũ regurgitant extinguẽdo Et sic velut a somnio i p̃ncipio accessiõis solet febr] p̃tingere phl̃atice. vel vacuo oĩo: fuerintqs ipius cibaria pus subtilia de leui inflãmabilia. Calor nãlis p̃uersus ad corpora humiditatẽ illã exurit ⁊ p̃sumit ip̃m: debilitat ⁊ exiccat. Si quoqs aduenerit inf̃ hec media calidũ nature ad interiora dedutũ corpor] materiã inuentã maturãs ⁊ cibũ digerẽs calefacit id ⁊ humectat eiusqs corpulentiã adauget ⁊ virtutes cunctas roborat. Est aũt demũ sciendũ q̃ nocumẽtum est accidẽs quoddã ex morbo derelictum: qõ duplex ſm Ga. existit: vniuersale vz ⁊ p̃prium. vniuersale quidez cũ semp noceat ceu nocumẽtũ somni factũ i p̃ncipijs febriũ porismorũ inkpolatax nõ tñ eius nocumentũ p se fert uersutiã ⁊ morte. Estqs multiplex ipi⁹ vt p̃actũ nocumẽtum rigoris seu frigoris p̃uocatio eiusqs intensio ac extẽsio: reumatũ decursus: stupiditas q̃dã febriũ eracutio ⁊ apatũ augmẽtatio. Proprium aũt dr̃ nocumẽtũ qõ in pticulari tpe nocet morbi sicut in declinatiõe ⁊ in statu etiã sibi p̃tinuo. Et B nocumentũ ſm Ga. ⁊ Hip. somni decenĩ est mortale Be hoc enĩ verificat̃ aphorismꝰ: in quo morbo: ad huc distinguit̃ ⁊ aliter. Quoddã enĩ dicit nocumentũ extensiuũ qõ longo pdurat tpe: nõ tñ est vehemẽt õ terius. Aliud vero intensiuũ qõ modico tpis multꝫ nocet. Primũ aũt fit in aliqs tpibus a declinatiõe ⁊ p̃prie in p̃ncipio sed p̃ter in augmẽto: Alterũ vero in declinatiõe ⁊ in statu p̃tinuo ipi. Est aũt porismꝰ eracutio siue exacerbatio que est deterior hora totius p̃iodi siue circuitus sicut relĩq̃ que declinatiõis meliores aphorismorũ p̃ma. ¶ Propt̃ secũdũ quidẽ sciẽdum q̃ aliqui dixerũt somnũ p se nõ nocere: sed tñ quia p̃uat vigiliã: ⁊ p p̃ns tollit iuuamẽtũ factum ab ip̃a. sed hos quippe refellit Ga. inquiẽs ex somno q̃dam p̃surgere nocumẽta: ceu Hip. ex libris epidimiarũ mõstrauit. d. q̃ in somno multi erãt stupidi ⁊ alienati qui ex ipo facti sunt tales. nã epidimiarũ sexto alia que in somnis comata. i. stupores ⁊ qbus sũmitatis circũfrigescũt ⁊ mẽs turbata ⁊ alia quecũq; circa somnũ talia simpliciter p̃ua ⁊ quib⁹ p̃ria simpliciter laudabilia. sic igf somnus p se nocet. A. vero secũda ḡr̃ sonat superficietenꝰ auditus q̃ deteriꝰ nocumẽtum sit somni in statu factũ ita: Saluior somnus durinꝰ est qui est in p̃ncipio eiꝰ ⁊ hoc totũ in statu porismorum febris est deterius. In p̃ncipio vero eiꝰ ⁊ multo tenus fit ⁊ nõ nocet. Cuiꝰ oppositũ sentit Gal. Vult enĩ q̃ noceat p̃cipaliter nocumẽto deteriori ⁊ mortali in declinatiõe. Cui quidẽ dicendũ q̃. A. p̃parare nõ intendit nocumentũ somni factũ in statu porismi ad nocumentũ factũ in p̃ncipio ipius sicut p̃ma fronte sapit illius sermo: verũ nocumentũ factũ in p̃ncipio status ad illud qõ fit in eius fine vt interpteť ita. Et hoc totũ puta dormire õ die: quocũq; mõ i statu porismoꝝ febris est deteriꝰ. Vero p. s. in eiꝰ p̃ncipio: ⁊ p sed multotiẽs fit in eius fine vz status ⁊ tũc nõ nocz cũ appropinquet declinatiõi. vñ p̃ma quarti: Non nocet fortasse apud statũ. dicit aũt fortasse. i. q̃ñq; qz in fine ipius nõ nocet. Neq; etiam nocumẽtum pticulare in declinatiõe factũ rettulit ad factũ in alijs tẽporibus vt visũ. Aut forte qs respõdebit cũ. A. Ga. interpres eius exponat sniam magi ⁊ nõ aduersetur eidẽ q̃ p statũ nõ intellexit statũ p̃t̃ est vnũ morbi nequius tempoꝝ sed magis p ip̃m declinanone volut importari. et tũc erit ſmo Gal. expositꝰ recte q̃ etiã nomẽ status vtrũq; importet. Dicimus enĩ stare aliquid qñ declinat aut cessat ab eiꝰ motu vel actu. Nõ aũt A. dicit somnũ nõ nocere multotiens in p̃ncipio intelligendũ de nocumẽto vniuersali seu cõi vt dictũ p Ga. Aut nõ nocz sed iuuat natura tpis porismi in fortius operãdo sicut etiã testat ipe Ga. ita vt q̃ si nã postea potẽtior fuerit ieitata magi p̃ mãs plus vincẽs maturabit ⁊ dissoluet. Adhuc inuehit p̃. A. d in p̃ncipio nõ nocere cũ p̃rium dicat Ga. hz enĩ somnus mortẽ nõ inferat neq; aliud versutũ ⁊ grande nocumentũ: tamẽ videť aliqua nocumẽta magis adducere vt subdit ceu plurics tactũ quia horẽ rigorez frigiditatẽ extremitatũ fortẽ plõgat accidẽtia. Phl̃ones circa viscera augmẽtant̃ p̃existentes. Et si hu. ali qui in ventrẽ p̃fluxerũt nõ similiter digerunt iõ phl̃

bent laborantes in ꝓncipijs ꝓximorū dormire: sed vigilare ꝓcipit ceu etiā indicat ḡrti ꝑma. Dicendum hmōi solutionē apparuisse. A. seriei expositione: aut eius. i. diei. ¶ Propter tertiū vero sciendū: qm̄ q̄si tum supponere videt somnū nocere: forsan qs de ipo dubitaret: qm̄ ois actio videt iuuare nature. somnus est actio naturalis. Adhuc in ipo calor trahit in terius ⁊ vigorat idē: nō igr nocet. Dicendū q̄ somn⁹ p se semp hz iuuare: p accidēs vero nocere. In quā tum eni est nature actio ⁊ calor in ipo intus tract⁹ fortificat extat iuuatiuus. In eo vero qō in tali ꝛctione rigores ⁊ frigora excitant reumata currūt nē. Aut dicendū somnū naturalē semp habere ꝓfortat ꝓsyntho maticū aūt nocere sicut qui in ꝓncipijs sit ꝓximor motū ꝓse quēdo intrinsecū ꝓncipij ꝓximi. Uniuersaliter tn̄ sciendū q̄ somnus fact⁹ in quolibet tpe ꝓximi si nocet est ꝓtauū: nō tn̄ ſm Ga. illud nocumentū est mortale nisi in declinatiōe ꝑprie. Cū. n. calor ad interiora ꝓuertat vnitē ⁊ fortificet vt cibos digerat ⁊ morbi materiā in bonū reformet. Spiritus etiā cū virtutib⁹ vt dictū fortificet: si hec nō ꝓualent eius nocumēto denotāt cām interius fore nociuā grā dem naturā superantē ⁊ ꝑsertim in declinatiōe cum magis adsit que tūc alleuiatiōis sicut apparet p illū In morbis minus piclitant egrotātes: ⁊ iō sermo de cumi theorice inarticulatus ⁊ indiscretus simplicit ꝑ ferens aphorismū cū eius fuerit illi⁹ expositionē aperire. Propē q̄ sciendū cū Hippocrate ⁊ Ga. q̄ deterius nocumētū somni est q̄ fit in declinatiōe ꝓximi: q̄ quadruplici mōstrat rōne: vna quidē cōi: alia vero sumpta ex virtute: tertia ex natura ⁊ cōsuetudie vt dicat declinationis somni: quarta vero ex māe victoria ⁊ expulsiōe ipa. Cōmuni quidē: q⁹ ꝛnuorū ꝛries sunt rōes ⁊ ꝛria circa idē fieri sunt nata. Cū igr somnus habeat iuuare marie in declinatiōe ſm Ga. ꝛcit eni somnū iuuaſ manifeste ſm statū ⁊ q̄ntū ī augmēti vltimo q̄cū q̄ copulat statui. sed manifestissimum oium iuuamentor fit in declinatiōe. vñ quarto ꝑma: Et phibe infirmū a somno in ꝓncipio febris ⁊ ꝑprie q̄n adest horripilatio aut frig⁹ vel rigor. plongantur eni hec ⁊ exꝓmunt materie si fuerint cōtes ad quedā viscera ⁊ phibēt digestionē humorū. Apud ō clinationē vero est iuuatiu⁹ valde. ⁊ fortasse nō nocet apud statū. Habebit itaq̄ p oppositū eius nocumento in declinatiōe nocere maxime. vñ Ga. Nocumenta ex hmōi somno sunt febrē nō solui dolorē intendi reumata fieri phlegmōesq̄ augen. Et qdā ſm ipos somnos loquūtur alterna. Aliq vero reducūt stupidi vt eo vir exurgant puncti. Amplius cū nocumētum esse intelligat relone ad virtutē facta: illo tpe quo ipi aduenit nocumentū si fuerit debilis ipm erit deteri⁹ Debilior aūt in declinatiōe tanq̄ magis ipugnata. Sustinuit eni pugnā iam p tria tpa grandē vt in augmēto ⁊ pcipue statu: lz quedā febrium sicut q̄ frigide materie nō modicū ledant in earū ꝓncipijs ꝓximi Ita q̄ in declinatiōe vehementer debilitata modicum ei nocumentum est vehementissimum. Et ideo crisium tertio: plures quorum virtutes sunt debiles moriunt in declinatiōe peroximi. Simul eni cū eductione materie exalat spiritus ⁊ vita. Indē si tpe illo quo aliquid solet iuuamētū suscipere ab aliquo id nō recipiat sed lesionē tūc disperandū vtiq̄ magis cum nesciat ad qō sit magis auxilij gratia ꝓfugiēdi: sicut cum filius nō subuenit natura ⁊ ꝓsuetudine a pfe sustentatus. vñ Ga. In quo singulū iuuatissimū est si cū nil iuuando adhuc ⁊ noceat mortē decenf ostendit In declinatiōe vero natura ⁊ ꝓsuetudine vt sic ꝓferat somnus solet ꝓferre. Si ergo nocet nūquid pernicios⁹ est valde: deberet nāq̄ tūc ꝓferre cū virtus alleuiet a materia ⁊ accidētia sint sedata. Et marie cū tūc nō sit intenta ⁊ ꝑparata pugne: sed quieti magis ⁊ resumptiōi. Rursus q̄si materia vincit ⁊ expellitur somnus ⁊ oē iuuamētū afferens debet rōnabiliter iuuare ⁊ oppositū inducēs nocere maxie cū laboret oifariā: sed hoc fit in declinatiōe. Propter qō ex his ꝑcludit si noceat in declinatione somnus ei⁹ nocumentū fore pniciosum: ostendēs mām multaq̄ ⁊ malā ⁊ in nō sua hora superantē nām. Propē enim somnū calor vnitus interius mā tanq̄ inimicū ꝓsurgit ꝛ nām putans illā ꝛ se arma in defensionē velle suscipere. ⁊ ideo ad pugnā mota deterius nocumētū infert nature q̄s si pmansisset vigilādo cū caloris diffusione. ¶ Propter quartū vero ad ꝑmū dicendū q̄ nocumentū factū in ꝓncipio vt dictū modicū erit intensiue: lz sit plurimū extensiue. Lesio aūt maxime fit ipius intēsione: nō aūt sic extensiōe cū virtus etiaz pmaneat adhuc fortis. Cōfirmatiōi aūt quid dicendum visum: dria. cxxiiij. Et p hoc apparet ad scām quia lz nocumēta fiant in ꝓncipio ꝓximi plurima sunt tamen minora ⁊ virtus adhuc valida poterit ea corrigere: nō aūt sic in declinatiōe ꝓtingit. Ad aliud dicendū q̄ in augmēto nocumentū nō est deteri⁹ sed potius in declinatiōe ⁊ ꝑfter in statu. lz eni oia sint ī ipo ledentia: in augmēto tn̄ virtus nō iacet adhuc resistens eis fatigata q̄ in declinatiōe ꝓtingit ⁊ in status fine. Ad reliquū dicēdū q̄ somnus lz sit accidēs ꝑut diuidit ꝛ sām no tn̄ est accidēs status: imo magis suū oppositū puta vigilia. Hic aūt nō est sermo de accidente in cōi: sed de ꝑticulari q̄ tpe emergit status. Ad aliud dicendū q̄ lz infestet mā magis in statu q̄s in declinatiōe vel in alijs tpibus: virtus tn̄ fortior est in ipo: pugne ⁊ victorie intēta magis. In declinatiōe aūt nō sic sed q̄ti intēdit amplius. Et si nocumentū ei occurrat deterrenſ magis erit: sicut fatigato sperantī paulare labor nūc difficilior videtur q̄s ꝑus. Ad aliud dicendū q̄ veritatē habet in declinatione vera ꝓximi in qua vincit natura: nō autez in qua vincit ⁊ lz materia videat expelli ⁊ ꝓximus quietari: nō tn̄ hoc fit in nature potētis: sed potiꝰ cessatione humoris motus: eo q̄ euentatio motus māe ad putredinē nō amplioꝛ durat tpe sicut teꝛtiana certa nō vltra. xj. horas aut. xiij. in quotidiana vltra xviij. in quartana vero nō amplius. xxiij. In statu nanq̄ vniuersali fit crisis cōis totius morbi nō autē in statu ꝑticulari semp cuiuslibet ꝓximi. vñ posito statu ꝑticulari ꝓximi adhuc materia vniuersaliter est in expulsa: ⁊ ideo stans pōt in declinatiōe ipi⁹ nocere maxime. Ad aliud dicendū q̄ in declinatiōe vniuersali nō ꝓtingit mors nisi ex errore ꝓmisso ꝑpē medicuz aut infirmū seu astantes: aut ꝑpter extrinseca differentia ꝓor cū materia sit victa ⁊ expulsa ꝓtissime. In declinatiōe vero ꝑticulari pōt decedere cū adhuc pmaneat in ꝑpulsa ⁊ ꝑprie in debilibus. Et ad ꝓbationē dicendū q̄ nō oino esset cadē diffinitio hoīs ⁊ vni⁹ hoīs: si diffiniret vnus hō vt vnus: imo vna adderet sup aliā determinationē ꝛctam sicut dif

simitio hois addit sup diffinitionē alialis rōnale.neqz est oino simile de tpibus vniuersalib⁹ t ptic̄larib⁹ morbi vt ostendet dria.cxxxiij. Neqz etiā hmōi sūt morbi ptes essentiales sz potius integrales. Est tñ i hoc simile qꝫ ceu quatuor tpa morbū ꝓstituūt vniuersalem totū vniuersalia:sic t tpa ptic̄laria ptic̄larē vz porisimū. ¶ Differentia.cx.

Quod recidiuatio sit

Q vna vel eadē egritudo cū sua radice mōstratur:qz illa videt vna egritudo cuius materia est vna vnus terminus idē t afflictiōis modus ab his enim recipit vnitatē egritudo. Sed recidiua fit aut fieri pt ex eadē materia cū p̄ncipali vt ex cholera:qz que reliquunt in morbis subuersiones facere ꝓsueuerūt sicut materie male:pōt t tota vnice iudicatiue relinqui ex pulsiom ceu satis innuit ereticorū secūdo t modum afflictiōis de tertio in tertiū reseruare vtraqz. Amplius si nō est eadē tūc t febris quartana t maxie quintana sextana t similes nō erūt febres eedē cū eis in terueniat ink vnā exacutionē t aliā q̄zlonga. sed ipe vne ac eedē cōiter ponūt. Rursus illa est egritūdo vna que integrat ex quattuor tpibus. Unaqueqz eni a qua quis ꝓualescit egritudinū quattuor hz tpa.sz p̄ncipalis t recidiua sunt hmōi vt in anctio pleuresiz patiente. Aut oporteret qꝫ quelibet ista rū quattuor haberet tpa cui⁹ p̄riū in illo visū:t p̄riū etiā indicat digōnis apparētia. Itaqz recidiua est egritudo vna cū p̄ncipali. Oppositū secūdo ereticorū:qñ videris egritudines quasi sint solute:deinde redeūt.t multotiens accidit qꝫ recidiua sit in die crisis:deinde currit ꝑm numerū dierū crisis:postea solnitur in die crisis alio:quare erit vnaquaqz illarū egritudinū pticularium in se acuta. Cum ergo aggregant t ꝓtinuāt ad inuicē est ex eis aggregatū egritudo cronica. Si ergo vnaquaqz illarū est acuta:tūc vna vere nō est egritudo. Adhuc sanitas q̄ est diuculo:t nūc puta vespere nō est vna t eadē phȳsicorū qnto. Multo itaqz minus erit egritudo vna q̄ sanitate intercipit sicut p̄ncipalis t recidiua. Amplius p̄ncipalis generat ex bilinori euaporabili pte materie:ꝑ⁹ eni ꝓsumit subtile resolubile:demūqz grossū euaporationi resistens ex quo recidiua ꝓsurgit.hmōi aūt materie sunt alie. Et:in quacūqz interpollata causa faciēs porisimū q̄ locū obtinet efficiētis est alia a causa antecedēti que quottidie sb̄ministrat t trāsit in ꝓunctā vt appet maxime in patiētib⁹ quartanā p annos.xij.t qñqz amplius p̄ma quarta. sed B est multo magis in p̄ncipali t recidiua. Igr materia egritudinis p̄marie nō erit eadem t recidiue cū sint magis distantes q̄z porisimi a porisimis. Rursus quib⁹ accidūt alia t alia nō sunt eadem:sed alia aduenit recidiue q̄z radicali. Recidiua nāqz est ōterior sua radice dria ꝓsequēti ab illaqz causata. Itidez quis egrotans egritudine cholerica poterit ex regimine infrigidatiuo vehemēti ꝓlabi in egritudinē demū phl'aticā q̄ alteri⁹ est materiei t motus q̄z cholerica in diuisionib⁹. Itaqz recidiua oino est alia ab eius p̄mitiua. ¶ Propter p̄mū quidem sciendū qꝫ quid sit egritudo:notatū dria.lxxij. Principalis quoqz dicit egritudo siue radicalis q̄ ꝑus affligit ceu t nomē indicat:qua sequit tpe interposito qetus quedā iterū afflictio q̄ secūdaria vel retiduatio nominat. Est nāqz ipa quidā recasus post p̄ncipalē egritudinē. Quotiēs aūt dicat recidiuatio:dicta ostendit subsequēti. Unū aūt seu idē dicit dupliciter p accidēs quidē vt albū musicū. Et p se quidē ēt multis dicit modis qnto metaphysice. Uno quidē modo ꝓtinuitate siue sit arte vt onus vinculo vt lignū colla quadā alteri applicatū seu natura qō magis ē vnuz vt aduitoriū vinis. Inde vnū dicit subiecto specie in differēs. Dicit t vnū genere quorū est vnū gen⁹ differens differētijs oppositis. Adhuc t quoꝫ ratio diffinitiua est vna dicit t vnū in diuisibilitate vt p̄ctus t vnitas. Aliē quoqz logice magis distinguit ,vnum quedā eni sunt vnū nūero vt quorū materia ē vna:ñ nulla specie vt quorū ratio vna diffinitiua:q̄dā gñe vt quorū figura p̄dicatiōis ē eadē.alia vero ſm analogiā ceu q̄ ſm ꝑus t posterius ad vnū aliqd referūtur:dria etiā tertia. ¶ Propt secūdū quidē sciēduz qꝫ quidā dicūt qꝫ radicalis t recidiua sunt vna egritudo specie t nūero ex pte materie t virtut⁹:nō aūt ex pte essentie morbi. Ex pte quidē materie:qñ vna est materia vt dicūt recidiue t p̄ncipalis egritudis similiter ex pte virtutis eo qꝫ ipa facit opatiōes suas ordinatas t ꝓtinuas circa mām recidiue egritudinis t p̄ncipalis. Ratiōe vero essentie morbi ñ sunt vna egritudo nūero sed specie tm̄:qz vna q̄litas nūero ñ pōt nō inesse t inesse. Sed qꝫ nō sit nūero eadē egritudo rōne mātē:neqz etiā rōne virtut⁹ vt inqunt oñdi tur:qñ mā est subiectū in quo egritudo q̄ est q̄litas fundat.identitas aūt subiecti nō cāt accidētiū idēitatez. In vno eni subiecto possūt esse accidētia nō solū specie:sz t nūero differētia vt color odor t sapor i pomo. Adhuc mā hmōi plerūqz nō difert solū in magis t minus:sed t p essentiā ,ppriā cum cholerica fuerit egritudinis p̄ncipalis mā. Recidiue vero melācholia p adustionē generata. Palin:sicut se hz albedo ad albedinē:ita se hz egritudo p̄ncipalis ad recidiuam cū vtrobiqz sit similis q̄litas. Sed albedo p̄mo inducta ab albedine secūdo inducta differt nūero:lz enim sit idē qō dealbet t idē dealbans sicut in repatione accidit litterę aut picture:tñ albedo p̄mo iducta t q̄si deleta ē alia albedo ab albedine q̄ secūdo est inducta. Haue eni corrūpunt nō redeūt eadē nūero:secūdo de ge. t cor. similit mā poterit esse ꝓposita ex cholerica t phl'atica ita vt cessante cholerica post tp⁹ resurgat phl'atica t recidiuā inducat. Recidiua igr a sua p̄ncipali alia. Eodē etiā mō dicere qꝫ sit eadem quo ad virtutē inartificiale multū existit cū virtus ñ sit de rōne morbi sed pot⁹ sibi oppugnās. Et:virt⁹ diuersificat rōne illorū in q̄ agit vt t actio ꝓtingat diuersa. Mā alit sol opat in nubē spissā t alit in nubē raram diuersas inducēs figuratiōes t colores vt in iride oñdit manifeste t tñ virtus existit vna:sol etiaz cutē denigrat t linū dealbat lutūqz indurat t cerā liquefacit. Jn p̄hl'. Alexāderi. Rursus virt⁹ remanet vna in tota vita alicui⁹ vniformiter vt possibile ē corpus dispēsans:tūc g̃ ꝓcludit omnē sibi occurrētē egritudinem fore vnā:t iō satis inartificiale videt dici recidiuā t p̄ncipalē fore vnā nūero ex pte mātē t virtutis egritudinē. Quo modo aūt sit vna vel alia ratōe essentie morbi poterit ex subsequētib⁹ haberi. Propter qō se.q.demū correctes dicūt meli⁹ ac breui⁹ posse solui q̄stū:testantes morbū duplicit posse ꝓsiderari.s.in quantū hz esse successiuū t sic p̄ncipalis a recidiua existit alia nūero:qz successiua ꝑt quiet

multiplicãtur successionẽ. Aut fm esse qõ hꝫ qualitatiũ ꝓparatũ mãe in corpore pmanẽti ⁊ oppositũ nature: ⁊ ita dicũt fore vnũ nũero morbũ ꝑncipalẽ ⁊ recidiuã. sed tũc magꝭ qꝫ ꝑus videnꝭ deficere: qz cũ ea q̃ sunt ad finẽ sint nãe cũ fine euisdẽ. Si morbus est successio q̃ ad qualitatiuã ordinem lesionẽ: si lesio erit vna ⁊ q̃litas vna: ⁊ si plures plures. cũ igr successio sit plures vt datũ: erit ⁊ qualitas plures nũero ita vt alia qualitas introducat ꝑ successionẽ ꝓxe qua ꝑncipalis inducit egritudo ⁊ alia ꝑ successionẽ q̃ inducitur recidiua. Adhuc vt ostendit morbꝰ nõ ẽ simplicis successio sed magꝭ qualitas vel dispositio de genere ipius ꝓma: vt ostensũz dria. lxxij. Est etiã forma ens existens in actu secũdo amplꝰ qꝫ in ꝓmo apparens in ꝑncipio de morbo. ¶ Propr tertiũ quidẽ sciẽdũ q morbꝰ ꝓpr accipi dupliciṫ. vno quidẽ mõ ꝓprie ꝑ ut esse ipius ꝓstat in eo qõ est actu ledere opatiões ⁊ sic recidiua nõ est eadẽ egritudo cũ ꝑncipali: ea enim cessauit tã a suo actu: imo potiꝰ altera cũ quies infecserit media. Etiã si materia foret eadẽ oino ⁊ virtus vt volũt ꝓmo ipugnati. qõ declarat qñ. ꝓmo interorum. Morbus est motꝰ seu alteratio ꝑter nãm cũ in pmãsibilẽ deuenerit dispositionẽ. Nõ quidẽ dicitur ꝓpter accidẽs qõ est motꝰ siue alteratio ꝑter nãm cũ nõdũ in pmansibilẽ deuenerit dispõnẽ: sed in successione pmanẽs ꝓtinue respectu morbi: dria etiã. lxxiij. Ad vnitatẽ vero motꝰ requirũt tria: Vnitas vꝫ mobilis speciei in qua est motꝰ ⁊ tpis qnto physicoꝝ. Nũc aũt dato etiã q mobile fit vnũ ⁊ species motꝰ: nõ tñ tpis erit vnũ cũ intercipiat qete. motus eni ꝓcedẽs ⁊ motus subsequẽs interruptꝰ qete medta i alio ⁊ alio sunt tpe. Et firmat qz corruptũ ⁊ generatũ nunqꝫ redeũt idẽ nũero: sed specie cũ alio ⁊ alio fiant instãs. Et iõ egritudo inꝑpolata nõ erit ꝓprie vna vt ꝓmua habẽs vnũ motũ. Nõ fortassis voluit Hip. quarta aphorismorũ ita: Quicũq in febribꝰ quottidie rigores fiũt quottidie febres soluũt. Palm: q̃litas q̃ diuersis introducit motibꝰ alia existit ⁊ alia. Morbus aũt est q̃litas q̃ alijs ⁊ alijs introducitur motibꝰ in ꝑncipali ⁊ recidiua. vsi aphorismorũ secũda: Nã in recidiuatiõe reliquã ex necessitate hꝫ eã q̃ in putredine transmutationẽ. Quidã vero nõ solũ hoc verum etiã vniuersaliṫ dicũt diuersitatẽ tpis ñ impedire idẽtitatẽ cũ ea nõ sit de rõne ꝓducti. Volunt nãqꝫ hi vt lex tradit resurrectionẽ ẽt vniuersalẽ saluare. Ex his igr ꝓcludiṫ ꝑncipalẽ ⁊ recidiuã eadẽ egritudinẽ ñ fore nũero oino. Si aũt accipiat morbꝰ ipro ꝓprie put dicit rẽ suã nõ in actu sed in hitudine ⁊ dependẽtia i ipm actũ vltimiorẽ operatũ sic poterit aliquo mõ ꝓcedi q ꝑncipalis ⁊ recidiua sit vna egritudo cũ mã sit aliqñ vna aut fere vna ⁊ ꝓpinq̃: remanseritqz in mẽbris q̃dam habitatio ꝑ quã stati. q. qõ est habitu fit actu ꝑter eni modicã distantiã inr ꝑncipalẽ ⁊ recidiuã vr vna egritudo, vñ secũdo physicoꝝ: Intellectꝰ dicit illud qõ deest ad parũ tanqꝫ mihi de habere videri. Et ꝑsertim id nõ interest quo ad intellectũ medicũẽ sibiliṫ ac figuraliṫ pquirẽtis fere vniuersa. Sic igiṫ breuiter veritas appareat ꝑsentis q̃stiõ. Põt aũt qs deinceps distinctionẽ ar]. de vno ⁊ eodẽ data ꝓposito applicare. si eni loquamur de vno qõ dicitur vnũ ꝓtinuitate in morbo: nõ est tũc ꝓtinuitas ꝓprie cũ ipa sit magnitudinis seu quãtat]: ita vt in motu ⁊ tpe ñ adsit ꝓtinuitas nisi ꝑ magnitudinẽ celestẽ: physicorũ q̃rto. Est aũt ꝑncipalis ⁊ recidiue subiectũ idẽ remotum ⁊ aliqñ ꝓpinquũ diuersificatũ nõ multũ. similiṫ aũt eis est vnitas generi nõ aũt indiuisibilitas: hꝫ. n. qualitas ꝑ se sit indiuisibilis diuiditur tñ ꝑ quãtatẽ nam quãta fuerit superficies tñ esse albũ dicas in ꝑdicamẽtis: Vnitas vero analogie generis ⁊ speciei radicali inest ⁊ recidiue nõ aũt vt ostensũ vnitas ꝓprie nũeraliṫ. ¶ Circa ꝓdicta ꝓtingit dubitare: qz dictuz morbũ ꝓprie sumptũ actũ importare secundũ: et ita diffinitõ cũ dicat verã essentiã rei: q̃ actu ꝓsistit ꝑmo q est forma ⁊ nõ secũdo q̃ est opatio. Particule eni diffinitõis habitudinẽ dicũt ⁊ ñ actũ: diffinitio morbi nõ dabiṫ ꝑ formã sed ꝑ id qõ est accidẽs ei. Dicendum q morbꝰ notificat ꝑ actu. secũduz. qõ apparet qz termin⁹ discretiuꝰ inr sanitatẽ ⁊ egritudinẽ sensibilis est lesio opationũ: in tegni ⁊ ꝑmo de morbo. Sensibilis aũt oĩs lesio in actu. Nales nãqꝫ ⁊ vitales nũ qꝫ in sano ab actu ceffant secũdo: ⁊ si aiales quescunt qñqz vt mõstrat in somno ceu aña ꝑ fatũ. Hic aũt in potẽtia potꝰ quandã ⁊ langorẽ dicit corporis sani qꝫ sanitatẽ pfectã. somnus eni nõ est ꝓprie nãlis sꝫ ꝓtinuitate quadã potius noĩs: ꝑ dria. Ad rõnẽ dicẽdum q illud est verũ de ꝓprijs diffinitõibꝰ: quales sunt q̃ sba. Ipe nãqꝫ sole ꝓprie habẽt qõ qd est vel diffinitionẽ. Accidẽtia vero impropriẽ ⁊ ꝑ additamẽtum septimo metaphy. Dubitaṫ etiã an corpus sit sanũ vel egrũ tpe inꝑpolatiõis. Ad qõ netraliẓãtes respondẽt quidã neutrũ id fore. sꝫ qd ꝓsideradũ an ex ꝓcedentibꝰ potissimis opatiões relinquãt ⁊ maxime naturales sensibiliṫ impedite. sic enr pot dici egrũ ⁊ maxime euenit in phlatica inꝑpolata: vel nõ relinquũt impedite mãifeste ⁊ tũc sub latitudine adhuc locatur sanitat]. Et multo plus tpis interstitio ꝑncipaliꝫ ⁊ recidiue. ¶ Propr quartũ vero ad ꝓmũ dicendũ q ꝑncipalis ⁊ recidiua nõ est vere vna nũero egritudo ⁊ si aliqua videãtur in ipis eadẽ nũero fore: nõ tñ illic vnitas motus ⁊ tpis existit: q̃ potissima cuiuslibꝫ vnitatis cã. Ad secũdũ iã similiṫ qd dicendũ appet. Ad aliud dicẽdũ q tpe nõ sunt eadẽ nũero sꝫ specie cũ tpe mediũ in quo nõ fuit afflictio distinguit inter illa tpa: neqꝫ sunt eq̃lia nũero oino tpa: qz pot ꝑncipalis euanescere vel occultari in ꝑncipio augmẽto statu ⁊ declinatiõe etiã qñqz. Sed recidiua ⁊ marie si ab ipa ꝓtingat euadere q̃tuor hꝫ morbi tpa: neqꝫ animus ꝓprie recidiuauit cũ sp pmãsisset apa vsqz ad 34. lucꝫ febus ⁊ situs aliqñ adesset: aliqñ vero nõme Nõ enr ipa erit egritudo ꝑncipalis sꝫ potꝰ accidẽs apatio. Arguta vo ꝓtio opposite ꝓcludũt q ꝑncipal ⁊ recidiua nõ sunt vna egritudo vere. Secũdũ aũt ⁊ impropriẽ vt declaratũ possũt vna vtcũq egritudo fore.

¶ Differẽtia. 110.

Quod recidiuatio non sit deterior sua radice seu egritudie ꝑncipali oñdit: qa cã ꝑmaria vniuersalis plus influit q̃ secũdaria ꝑticularis in suũ causatũ. Quod iudeus ĩ de cãs: Sed cã radicalis egritudinis fuit ꝑmaria ⁊ vniuersalis ⁊ recidiue secũdaria ⁊ ꝑticularis. Itidẽ cã efficaciot est suo effectu. ꝑncipali aũt effectus vr ꝓxis recidiua. Adhuc minus ledet recidiua radicali. Propter ꝑncipalẽ nãqꝫ egritudinẽ mã est minor ata cũ in egritudinẽ nã sp studeat eã ꝓsumere ⁊ supare. Minorata vero inderior reddit egritudo. Amplꝰ recidiua

vult ⁊ ad melius trãsferre ⁊c. qõ sigo ꝓteruiens velit ꝑmoncz Ga. vlem existere corpor oiuz lapsor: dicẽdũ aut ipm̃ B diuisse breuitate q̃dã coi multor collectiua explicata tñ pamplı̃ i sexto re. sa. qõ apparz ex inuitatione q̃ nos i tegni hortat ad illũ. Aut B ptulit attendẽs q̃ pauca corpor sũt libera ociosa vacãtia sanitati: plurima vo gerẽtia ciuiles actus ⁊ seruilia q̃ vtiqz ceu oĩuz nõ sine piculo regimine valẽt vti pmutatiuo ꝓpt rõnẽ cõtrietatis excessiue latitantis sub silı̃ ꝑcipue cũ nõ possim⁹ ad id qõ certũ ẽ silı̃tudinis puenire sicut neqz cõtrietatis i corpib⁹ egris Et ıõ Ga. tut⁹ in his cõsulit corpibus regimie vti cõseruatiuo. Nihilomin⁹ tñ sciendũ cũ hora patit melius regimẽ obseruare pmutatiuũ ẽ. ꝓportionat enĩ utcũqz huiõi dispõ egritudinali: qua ꝓpter videmus gallicos ⁊ alios nõ min⁹ regimẽ tãdẽ pmutatiuũ amplius approbare corpor⁹ tñ ut tactũ ꝑaratis suscipere. vñ aphoris. tertia: Simplr̃ qdẽ dicẽdũ q̃ cõtrie ad cõtria: bene ãt silr̃ ad silr̃es. Ad aliud dicẽdũ vel forte simplr̃ de nãlitate certa q̃lis ẽ corporis temperati. Naturalitas. n. corpis lapsi nõ ẽ simplex certa sed discrasie magis admixta: Et ıõ ut monstratũ plus ꝑ cõtria q̃z ꝑ silia tandẽ gubernanda. Et silr̃ dicendũ ad aliud cũ nõ sit appetꝰ simplr̃ nãlis sz medius ex istẽs magis duor extremor sicut corpor obtinet mediũ ut ptactũ. Ad aliud dicẽdũ q̃ illa cõseruatio ẽ ꝑ silẽ ꝑm qd ⁊ modicũ rõne videtz alicuı̃ nãlitatis ad huc existẽtis: simplr̃ ãt ꝑ cõtriũ ut videbit. 174. Cõsurgit itaqz in regimie pmutatiuo difficultas ⁊ timor ex pte alterationis nature mox occurrẽtis. In cõseruatiuo vo rõne paulatine diuti⁹ administrationis similis ne paratione q̃litatis lapsure ⁊ ignorãtia directe applicationis ꝑ simile intendat lapsus ⁊c.

Han naturales distẽpantie appetãt silia ⁊ egritudinales cõtria. Occasione pñtis q̃stionis ac ẽt dubitati excitat qñ videt q̃ distẽperãtia nãlis appetat cõtria. Nã ꝑbl. decima: Que quidem aialiũ sũt nã sicca humidũ magis cõcupiscũt. hec. n. indigẽtia magis sũt. q̃ ãt fiũt humida siccũ appetũt: eo. n. indigẽtia ꝙstituta sũt. Rursus i tegni: Ledunt oculi a silibus sue crasis facile iuuant a cõtrijs moderato vsu qõ cõe in oĩ cognitiõe cõplexionis oĩs potis. Oz ẽt memisse ac ibidez pulmo frigidus ispiratione frida ledit sensibilit ⁊ iuuat calida tãq̃ amica calidus vo econuerso: ⁊ tñ hor distẽperãtie nãles existũt. Itidẽ: nullũ nãle sui ipius appetit corruptionẽ sed potiꝰ cõseruationẽ cũ appetat ꝑticipare diu esse qõ huiõi ut videbit. sed si ea desideret ipius corrupti uũ appetet cũ dictũ sit simile incitatiuũ forte in forma velut igne igne cõiungi: Adhuc qõ appetit tãq̃z impfectũ extat cũ ꝓpt indigentiã id cõtingat. Illud ãt qõ appetit ceu pfectiuũ ut appetibile: ꝓpe. n. finem dirigit appetitũ. q̃ ãt talia sũt cõtria: itaqz nãlis distempantia z̃uũ appetet ⁊ non silẽ. q̃ aũt inãlis silẽ appetat videt ꝑbl. eni. 17. Inaiati aũt ſ ẽ insani ⁊ q̃ in pipleumonia appetũt vinũ qõ ꝑm nãm calidum: huiõi ãt distempantie innãles extãt ut videbit. Eti: Nihil appetit ut tactũ corruptionẽ suimetipius. sed qõ appetit z̃uũ desiderat qõ huiõi qr interitus ⁊ corruptio accidit a cõtrio: de distempantia in cẽli. Adhuc ſ distempantia egritudinalis appeteret cõtriuz tũc sp seipm curaret absqz alio metiẽte sotnisse co qõ equidẽ absurdum. Palin: Mo rsus a cane rabido postq̃z rabies ficcior impssert abhonet ac terret abq̃ ⁊ vlr̃ ab hũido quoqz: dria. 179. Eti: redũdãs frigidior⁹ vent humor⁹ appetit qñqz lutũ cretã tophos frigidos existentes ⁊ q̃ huiõi tertio tredecima. Rursus appetit aquã fridã cũ ea multũ abũdet: est eni ei hydropis mãlis cuius cã ẽ mã exuberãs frida dria. 105. Distẽperãtia itaqz nãlis appetet silia ⁊ nõ cõtria: quoz oppositũ duor cũ alijs scribit in tegni libro. 2. Amplius vnũqõqz appetit illud quo põt cõseruari quolibet ⁊ pmanere in esse. sz id erit cũ nãlis distẽpantia silẽ õsideraverit egritudinalis q̃ oppostũ. Ostensũ nãqz cõseruationẽ ꝑtis silı̃: reductionez aũt ⁊ curationẽ ut ostendet cõtrio. 153. Itaqz distemperãtia nãlis appetet qõ sibi silẽ: inaturalis vo z̃uũ

¶ Propter ꝑmũ qdẽ sciẽdũ q̃ distempantia q̃dam ertat cõplexio ⁊ ipa triplr̃. vna simplr̃ eucrata ut que corpis tñ sani ꝑfecte aut saltẽ viui: dria. 18. Reliqua simplr̃ infirmãs pamplı̃ tñ ⁊ minus ceu corpis infrigidatis. Alia vo media ⁊ hec triplex. nã q̃dã magis appropinq̃t priori sicut q̃ corpis multũ sani seu parũ lapsi: alia duo ut. n. q̃ ifirmi veluti corpis simplr̃ egri Nonnulla vo mediũ obtinet. i. ceu ea q̃ corpi simplr̃ egri ut visũ primus ex tegni: qõ ẽt ꝑma cũ media hõi sub ãbitu ꝓtinet sanitatis ꝑm tñ pamplius ⁊ minus Naturale duplr̃ dr̃ in ꝑtis. Ne quidẽ a nã cõit sũpta ut eo qõ sit ab aliquo ꝓncipio itrinseco i qõcũqz ordinet ad driaz artis cuı̃ qdẽ ꝓncipiũ ab extra ⁊ ita nõ solũ sanitas est naturalis verũ etiã egritudo. vñ phyſi. 5. Neqz gñatio ꝑm nãm: corruptio aũt extra naturã senescere nãqz ꝑm naturã esse: neqz gñationẽ videre aliã quã ꝑm naturã: aliã vo extra naturã: aliter siquidẽ ꝓprius ꝑm q̃ ptactum ꝓncipiũ simpliciter huiusmodi impfectionẽ ⁊ cõseruationẽ ordini nature uel eius oppositũ. Eti ꝑmũ est naturale secundum vero innaturale seu ꝓter naturã ut lesiuũ. Est aũt appetitus inclinatio q̃dã in aliud. ⁊ hic duplex. Aut. n. fit cum aliqua apꝓhensione nosciua uel sine ipa sed dirigit̃ rectus ab aliquo dirigẽte ceu sagitta in signũ a sagittãte ut dicat ab intelligentia. vñ indicatũ. ii. metaphy. cometo. 18. opus nature opus itel ligẽtie nõ errãtis forte: hicqz appetitus ẽ nãlis q̃ non videt aliud q̃z inclinatio q̃dã ⁊ iclinatio ꝑm nãm ꝓ priã in suũ finẽ quo etiã mõ mã dicit̃ appetẽ formaz phyſi. ꝑmo: ut turpe bonũ femina marẽ. qõ qdẽ nãlit̃ videt forte ad quã inclinari ac ordinari i formã q̃ ẽ finis materie ut apparet de ge. aialiũ for: velut ⁊ potẽtia in actũ ac impfectũ in ipm̃ qõ ipm̃ ꝑficit cũ mã de nã sua sit in potẽtia ad formã quã hz in quã q̃rat cõtria silı̃ existere sicut hic excitãs. A. Sufficiẽtie in qt ꝑmo se vere id mime intelligẽ cũ aliquo magistri re motu. Et huiõi qdẽ appetitus cũctis ineſt inaiatis entib⁹ etiã ut tactũ ile ⁊ aiatis magis inq̃stũ aia participãt vegetatiua seu nãli ut plãtis ac etiã aialibus undifferenſ ꝑm q̃ nutriunt augent. Cõicãt. n. in his vtreqz aialiũ initio. Hic aũt appetitus in huiõi ẽ attractio simplex alimenti sine mẽte velut magnes ferrũ attrahit ut apparet collz. 2. ꝑfectus caliditate ac siccitate tãq̃z organis. qui ãt cũ cognitione appetit⁹ aliq̃ est aialis duplex existẽs. vñ quidã cois ⁊ cũ motu: alius particularis magis ⁊ fere absqz motu. primus siquidẽ duplex: vnus sensitiuus in sensibilia ꝑficiens acgrenda: ⁊ alter intellectualis ut vocatus seu intellectiua practica: tertio de aia. vñ ꝑble. tertia

ſn ſcientia ſupponi: videtur ex hoc deduci nullam ſcientiam eius p:obare ſubiectum: vermu creditum ab alia ſuperiori omne recipere. vñ ꝓmo methaphyſice: A nulla ſcientia debet ſtabilire ſubiectū ſuum eē Amp. ſi ꝓbarek id eſſet ex ꝓoubus ipo: nihil át dictū é fore ꝑus ⁊ notius eo alio: qñ ſcientiarū qdem vna ꝓcideret in alteram: ⁊ demonſtrationem ꝓungēt ꝺ genere in genus deſcendere: ac circulationē fieri: quod reſpuūt Ar⁹. ꝓza ⁊ poſteriora: cū ꝓmo ꝓma. Sic ná qz mitteret in ſciam qꝺ non ſuū. Ea ꝓpter oz vnam ſciam in aliam deduci: donec tandē demonſtratiue i methaphyſicā elcuenk omnes cū ipſa ſit ſenio: ac digniо: ceteris: metha. 3. In logicā vero ꝓbabilik cum ad ꝓncipia omniū methodoꝝ viā ꝓmo habeat: topicoꝝ. Non igit ſcientiarū aliqua ſuum ꝓbat ſubiectū Oppoſitū quoqz videt Commē. 1. ſapete phyſicoꝝ: ⁊ Ga. in tegni ꝓbans id ꝓncipiū terapenticū inductione ac exemplo q omnis cura per ℨ rium. ¶ Prop̄ ꝓmum quidē ſciendum q quid ſit ſcientia cum ſubiecto notū extat ex ꝓmiſſis: quid aūt ꝓbatio ꝺria videbit conſequenti. ¶ Propter ſcōm vero ſciendum q A. videtur velle nullā ſciam vt tactum ſuū ꝓbare ſubiectus: quod eidē Commen. ꝑfato imponit ſecūdo tā qz delinquenti: volens q lz ſcia non ꝓbet ſuum ſubiectum demonſtratione ſimplicik aut cauſe ſiue ꝓpter quid: ꝓbat tamē demonſtratione quia: ſiue eſſe aut ſigni. ⁊ que hec ſint ꝺria apparebit conſequenti. ¶ Propter tertiū quippe ſciendū q ſcia poteſt ap ꝓbare eius ſubiectum ex poſteris: ⁊ declarare tanqz nobis notioꝝ entiū ſeu aduerſarijs: ceu Ariſ. defendit ꝓiores dignitatū ℨ ignaros ⁊ ꝓteruos. 4. metha. vt de quolibet affirmationem verificari vl negationem: ⁊ omne totū maius é ſua parte: ⁊ q hmōi deducendo ad incōuenientia bis que negant apparē tijs abſurdioꝝa. Similik quoqz ꝓbatur eē materie ꝑ me: phyſi. 1. Fore in generabilem ⁊ corupt: ibilem ꝑ muſqz in octauo illorum ex ſuis codē modo ꝓpterea tibus: vt ex motu continuo ⁊ vniformi. Non enim é in ꝓueniēs vt aliqd notum nature: nobis aūt ignotum declaretur per ea que nobis nota: cum duplex ſit modus ſciendi: ut ꝺria oſtendetur conſequenti. Aō firmabit deinde ſermo Ga. dicentis reſolutiuam ex finis notione. ¶ Propter quartum vero dicendū q ſermonis ꝑinducti diligenk auditi expoſitio iam apparuit. Non enī negatur ꝓbatio ſubiecti quocunqz modo: ſed demōſtratione ſimplicit ⁊ ꝓpter quid: qō fortaſſis voluit. A. licz Auer. ſtimulus antiquoꝝ preterqz Ar⁹. ꝓzoar ipm ſatagat pungeꝛ. Ad aliud ſimiliter apparuit quid dicendū: qñ per ea que artis alicuius ex ꝓpijs conſequentibus poſſunt ſubiectum ⁊ cauſe ipius vt expoſitum ſtabiliri. Ad ea que alterius etiam apparet: ⁊ ꝓpie ad id quod Ga. differentia videbitur. 153.

PRecedentiuz plurimū occaſione heſitatur an oua competant in febribus: quod videk ſentiri. 8. de ingenio: in ephymeris primo: vt ea que fumoruz ſubcluſione: ac in humoralib⁹ ita quarto ꝓma: Seque ntiū latus diete groſſitie ſicut oua ſorbilia pauca ſubtilia. ⁊ de cura tertiane: Aſſ eſt intentio humectato danf vitella ouoꝝ: ſimulikqz ꝓcedunk in quartana. Ga. vero ad glauconē exhibet in cauſone: ac tertianis oua. Et conſimilik ducdecio be inge. In febre ſyncopali ex humoribus ſubtilibus In ethica nanqz ſexto Serapionis: Damus ei mane vitellū ou. Et. A. ſimilik exhibet vitellū oui ſorbile. In febre ſiqdem peſtilenta indiuiſionibus: da vitella ouoꝝ. quod ⁊ firmatur rōne: quoniam febris contrario curaf ſicut relique egritudines. Cuz igitur ipa ſit mala complexio calida ⁊ ſicca curabitur per oua tanqz ꝑ ℨria. Frigida nanqz ſūt ⁊ hu. qō oñdik ex ꝓtibus ꝓſtituentiꝫ ipa. Conſtāt enī ex albiſſimo ꝑm medicos frigido ⁊ hu. aquoſo multe ꝙſtitutio: ac pelliculis ⁊ teſta frigidis: ⁊ vitello vt ꝓuiſuz terreſtri attinenti ſubſtantie tñ ꝑm medicos ꝑfato: ita q oiꝫ diligenk inſpectis ipoꝝ ꝓtibus declinant ad frigiditatē ⁊ humiditatē ſopitā: vt declaratū de lacte: differentia. 148. Adhuc ꝑm Hip. ⁊. A. Curans eſt vtus ſeu natura: ſed ei ꝓportionāt oua maxime. Reponūtur enī cū teſticulis gallorū ⁊ vino. Augmentat nām calorē naturalē: qui eſt debilis in febribus ⁊ obſeſſ⁹. Rurſus: ſecundo canone auicēne: Oua ſunt ad ꝙlitatem tendentia. Febribus vero natura in tertiū vel quartū aſcendēs gradū cū actū ſenſibilik impediat aut deſtruat. Quod aūt ꝑfatum frigidū eſt ⁊ maxie calidi ⁊ ſicci vt adeo elati reſpectu: cū etiā tepidū calidum remittat: quod ⁊ oſtendit oleū ꝑfatum: calidum infrigidans corpus: ⁊ frigidū calefaciens: febriuz. 2. Competūt ergo in febribus oua. ¶ In oppoſitum vero q: non regularik aut a pluribus exꝑſſa. Palin Non eſt opus infirmis vtutem coaugere: ſed velut reperik conſeruare: aphoriſ. ꝓma. Sed oua vt tactuz ipam intendūt maxime. Etī: Febricitātes corpa habent impura. Calia vero ꝙtūcunqz magis nutrima gis ledis: aphoriſ. 2. Oua ſiqdem ceu dictum nutrietia ꝓcipue. Non igit competunt i febrib⁹. ¶ Prop̄ ꝓmū quidem ſciendū q qd ſit febris: ⁊ que ipius reliqua vifum. 87. Eſt aūt hic oua gallinarum audire. Prolatum nanqz abſolute in meliori acciptendū eē Et noſce q ꝙz dicat ad caliditatem. A. ea tendere ad equalitatem: ⁊ albumen ad frigiditatez: vitellum qz ad caliditatem: certius tñ vt ꝑtactum dicendum é ipſa ad frigiditatem ⁊ humiditatē ꝓmi gradus accedere cum etiā vitellus ponatur ꝑtatus: Almanſoris tertio. vnde aggregator: Complexio oui é frigidior parum ꝙz corpus ꝑtatum: ipm nanqz infrigidat frigiditate temperata. ¶ Propter ſecundū vero ſciendū q quid ſit de hoc vtcunqz ſentitum eſt in argutis quod ⁊ ꝓtaris oſtendit. Quidaz enim cōmuniter exhibent oua in febribus. Alij vero euitant vt poſſunt Aud vero de hoc tertio dicendorum apparebit.

¶ Propter tertium quidem ſciendum q prelectis i dicationibus non raro ꝓmiſſis eoꝝ q in febrib⁹ exhibentur: poterit diligentius iudicari an oua cōueniāt in febribus. Si nanqz attendamus virtutem que ſola album expetit vt confortetur: ⁊ ꝓprie cum debilis extiterit ſic oua competunt: cum eam vigorent non parum ſpiritibus ⁊ ſanguini ꝓportionata. Sunt ⁊ ſufficienter digeſtibilia ⁊ ꝓprie vitellus multi nutrimenti ſuperfluiqz modici. Et melius quidem eſt febribus ⁊ ꝓprie humoralibus vt dentur intenſione iſta in ꝓceſſu: ⁊ cum iam materia fuerit digeſta minorata ꝙz in principio. Et fulcitur: quoniam morbo ſeu accidentibus virtutem diſſoluentib⁹ mor oportet virtutem confortare ſibi ꝓdeſcendendo.

vult ꝛ ad melius trãsferre ꝛc. qđ sigs ꝓteruiens velut ꝑmonez Ba. vlem existere corpoꝛ oiuz lapsoꝛ: dicẽdũ aut ipm ℔ duxisse breuitate q̃dã coi multoꝛ collectiua explicata tñ pamplⁱ i sexto re. sa. qđ apparz ex inuitatione q̃ nos i tegni hortaf ad illũ. Aut ℔ ꝓtulit attendẽs qꝛ pauca corpoꝛ sũt libera ociosa vacãtia sanitati: plurima vo gerẽtia ciuiles actus ꝛ seruiha q̃ vtiqz ceu oñsuz nõ sine piculo regimine valẽt vti pmutatiuo ꝑꝑ rõnẽ cõsirietatis excessiue latitantis sub sili ꝑcipue cũ nõ possimꝰ ad id qđ certũ ẽ silⁱ tudinis puenire sicut neqz cõsirietatis i corpibꝰ egriſ Et iõ Ba. tutiꝰ in his cõsulit corpibus regimie vti cõseruatiuo. Nihilominꝰ tñ sciendũ cũ hoza patik melius regimẽ obseruare pmutatiuũ ẽ. ꝑportionaf eni utcũqz huiõi dispõ egritudinali: qua ꝑter videmuſ gallicos ꝛ alios nõ minꝰ regimẽ tãdẽ pmutatiuũ amplius appꝛobare corpoꝛibꝰ tñ ut tactũ ꝓparatis suscipere. vñ aphoꝛiſ. tertia: Simplⁱr qdẽ dicẽdũ q̃ cõsirie ad cõsiria: bene ãt silⁱr ad silⁱa. Ad aliud dicẽdũ ꝛeꝛ fore simplⁱr de nãlitate certa q̃lis ẽ corporiſ temperati. Naturalitas. n. corpis lapsi nõ ẽ simplex certa sed discrasie magis admixta: Et iõ ut monstratũ plus ꝓ cõsiria q̃z ꝓ silia tandẽ gubernanda. Et silⁱr dicendũ ad aliud cũ nõ sit appetꝰ simplⁱr nãlis ſz medius ex istẽs magis duoꝛ extremoꝛ sicut corpoꝛ obtinet medũ ut ꝓtactũ. Ad aliud dicẽdũ qꝛ illa cõseruatio ẽ p sile ꝑm qđ ꝛ modicũ rõne videtz alicuiꝰ nãlitatis ad huc existẽtis: simplⁱr ãt p cõsiriũ ut videbiſ. 174. Cõ surgit itaqz in regimie pmutatiuo difficultas ꝛ timoꝛ ex ꝓte alterationis nature mox occurrẽtis. In cõseruatiuo vo rõne paulatine diuti⁹ administrationis similis ne paratione q̃litatis lapsure ꝛ ignoꝛãtia directe applicationis p simile intendaf lapsus ꝛc.

HR naturaleſ distẽpantie appetãt silia ꝛ egritudinales cõsiria. Occasione pñs q̃stio ẽt dubitati excitaf qñ videf qꝛ distẽperãtia nãlis appetat cõsiria. Nã ꝑbl. decima: Que qdem aialiũ sũt nã sicca humidũ magis cõcupiscũt. hec. n. indigẽtia magis sũt. q̃ ãt sũt humida siccũ appetũt: eo. n. indigẽtia ꝓstituta sũt. Rursus i tegni: Leduntf oculi a silibus sue crasis facile iuuanf a cõsirijs moderato vsu qđ cõe in oi cognitiõe cõplexionis oĩs ꝓtis. Oz ẽt memisse ac ibidez pulmo frigidus ĩspiratione frida ledit sensibilit ꝛ iuuat calida tãq̃z amica calidus vo ecõuerso: ꝛ tñ hoꝛ distẽperãte nãles existũt. Itidẽ: nullũ nãle sui ipius appetit corruptionẽ sed potiꝰ cõseruationẽ cũ appetat ꝓticipare diu esse qđ huiõi ut videbiſ. sed si ea desideret ipius corrupti uũ appetet cũ dictũ sit simile incitatiuũ fore in forma velut ignẽ igne cõiungi: Adhuc qđ appetit tãq̃z impfectũ extat cũ ꝑꝑ indigentiã id cõtingat. Illud ãt qđ appetit ceu pfectiuũ ut appetibile: ꝑꝑe. n. finem dirigit appetitũ. q̃ ãt talia sũt cõsiria: itaqz nãlis distempantia ẽiũ appetet ꝛ non sile. qꝛ aũt inãlis sile appetat videf ꝑbl. eni. 27. Inaiati aũt ℔ ẽ insani ꝛ q in pipleumonia appetũt vinũ qđ ꝑm nãm calidum: huiõi ãt distempantie innãles extãt ut videbiſ. Eti: Nihil appetit ut tactũ corruptionẽ suimetipius. sed qđ appetit ẽiũ desiderat qđ huiõi qꝛ interitus ꝛ corruptio accidit a cõsirio: de distempantia in eq̃li. Ad huc si distempantia egritudinalis appeteret cõsiriuz tũc sp seipm curaret absqz alio metẽte founsẽo qđ equidẽ absurdum. Palin: Morsus a cane rabido postq̃z rabies ficeioꝛ imꝑsserit abhonet ac terref abq̃ ꝛ vlr ab hũido quoqz: dria. 179. Eti: redũdãs frigidioꝰ ventꝰ humoꝛibꝰ appetit q̃qz lutũ cretã tophos frigidos existentes ꝛ q̃ huiõi tertio tredecima. Rursus appetit aquã fridã cũ ea multũ abũdeſ: est eni ei hydropis mãlis cuius cã ẽ mã exuberãs frida dria. 103. Distẽperãtia itaqz nãlis appetet silia ꝛ nõ cõsiria: quoꝛ oppositũ duoꝛ cũ alijs scribiſ in tegni libro. 2. Amplius vnũqõqz appetit illud quo põt cõseruari quolibet ꝛ pmanere in esse. ſz id erit cũ nãlis distẽpantia sile ỗsideraverit egritudinalis q̃ oppositũ. Ostensũ nãqz cõseruationẽ ꝑtici sili: reductionez aũt ꝛ curationẽ ut ostendeſ cõsirio. 153. Itaqz distemperãtia nãlis appetet qđ sibi sile: inaturalis vo ẽiũ ¶ Propter ꝑmũ qdẽ sciẽdũ qꝛ distempantia q̃das ertat cõplexio ꝛ ipa triplⁱr. vna simplⁱr cuerata ut que corpis tñ sani ꝑfecte aut ſaltẽ viui: dria. 18. Reliqua simplⁱr infirmãs pamplⁱ tñ ꝛ minus ceu corpis infrigidatis. Alia vo media ꝛ hec triplex. nã q̃dã magis apꝛopinq̃t priori sicut q̃ corpiſ multũ sani seu parũ lapsi: alia duo ut. n. q̃ ifirmi veluti corpiſ simplⁱr egri Nonnulla vo mediũ obtinet. i. ceu ea q̃ corpi simplⁱr egri ut visũ prius ex tegni: qđ ẽt ꝑma cũ media hõi sub ãbitu ꝓtineꝛ sanitatis ꝑm tñ pamplius ꝛ minus Naturale duplⁱr dꝛ in ꝑñi. Une quidẽ a nã cõit sũpta ut eo qđ fit ab aliquo ꝓncipio itrinseco i qđcũqz ordineꝛ ad dñaz artis cuiꝰ qdẽ ꝓncipiũ ab extra ꝛ ita nõ solũ sanitas est naturalis verũ etiã egritudo. vñ phyſi. 5. Neqz gñatio ꝑm nãm: corruptio aũt extra naturã seneſcere nãqz ꝑm naturã esse: neqz gñationẽ videre aliã quã ꝑm naturã: aliã vo extra naturaz: aliter siquidẽ ꝑꝑtius ꝑm qꝛ ꝓtactum ꝓncipiũ simplicitꝛ huiusmodi impfectionẽ ꝛ cõseruationẽ ordini nature uel eius oppositũ. Etsi primũ est naturale secundum vero innaturale seu ꝓter naturã ut lesiuũ. Est aũt appetitus inclinatio q̃dã in aliud. ꝛ hic duplex. Aut. n. fit cum aliqua apꝑhensione noscitiua uel sine ipa sed dirigiſ rectus ab aliquo dirigẽte ceu sagitta in signũ a sagittãte ut dicaf ab intelligentia. vñ indicatũ. ii. metaphy. cometo. 18. opus nature opus itelligẽtie nõ errãtis fore: hicqz appetitus ẽ nãlis q̃ non videf aliud q̃z inclinatio q̃dã ꝛ iclinatio ꝑm nãm ꝓ priã in suũ finẽ quo etiã mõ mã dicif appetẽ formaz phyſi. ꝑmo: ut turpe bonũ femina marẽ. qđ qdẽ nãlif videf fore ad quã inclinari ac ordinari i formã q̃ ẽ finis materie ut apparet de ge. aialiũ foꝛ: velut ꝛ potẽtia in actũ ac impfectũ in ipm qđ ipm pficit cũ mãde nã sua sit in potẽtia ad formã quã hz in quã q̃rat cõsiria sil existere sicut hic excitãs. A. Sufficiẽtie in qꝛ ꝑmo se vere id mime intelligẽ cũ aliquo magistri re motu. Et huiõi qdẽ appetitus cũctis inest inaiatẽntibꝰ etiã ut tactũ ile ꝛ aiatis magis inq̃ztũ aia participãt vegetatiua seu nãli ut plãtis ac etiã aialibus undifferenf ꝑm qꝛ nutriunf augenf. Cõicãt. n. in his vtreqz aialiũ initio. Hic aũt appetitus in huiõi ẽ attractio simplex alimenti sine mẽte velut magnes ferrũ attrahit ut apparet coll. 2. pfectus caliditate ac siccitate tãq̃z organis. qui ãt cũ cognitione appetitꝰ aliq̃ est aialis duplex existẽs. vñ quidã coiꝰ ꝛ cũ motu: alius particularis magis ꝛ fere absqz motu. primus siquidẽ duplex: vnus sensitiuus in sensibilia ꝓficiscens aegrenda: ꝛ alter intellectualis ut vocatus seu intellectiua ꝓtica: tertio de aia. vñ ꝑble. tertia

methaurorū ꝑmo. Natura siquidez multiplicik a medico dicta dꝭa nona: est huiusmōi media de q̄ hic ampliꝰ ꝑmo: ꝑpriecz de nā dicta regitiua: ac etiā ꝓplexione. Ipa nāqz ut agēs ꝓncipale: hec aūt ut istrumētū. Mēstruū seu pulchrius mēsibile dꝭa a mēse. grecorū imitatiōe. Vnde yn eni mēs: ide minion. i. mēstruū. Vel potius dꝭa a myn: quod ē luna. Defluit eni ut dictum id deficiētib⁹ mēsib⁹ ꝑplius lunaribꝰ videt. Mulieres eni motus circa deficiētes fit lunas: historiarū nono. Est aūt huiusmōi mēstrui defluxus purificato nālis apta mulieribus sanguinis langoꝛosi ex matrice cira quādā periodū delapsi. ꝑ eius eni egressionē mulieꝛi coꝛpus reddit purificatū: ita ut ꝑplius cōceptiom pꝰ hāc fit aptū. Dictū est autē nālis: qm̄ hic talis audik q in muliere attēdit sufficiēt sana: et regimine laudabiliori gubernata: egrediens quātitate ac tpe debitis. Absqz eni his innaturalis existit: tertio ut tāgek vicesimaꝑma. Additū quidē fuit apta: qꝛ alia etiā animalificātia purgationem huiusmodi habēt: licz immani festam fere: neqz sub sanguinis forma: verum magis mucillaginosi sinbalbescētis supflui. vnde historiarū sexto. Animalificātibus peditātū purificatiōes qdē fiunt mēstruorū: nō tamē quāte mulieribꝰ: aliorū animaliū. ꝑmo vero ō generatōe animaliū: femellis fit fluxus de sotis solū et harū i mulieribus manifestissime. plurimā eni emittit segregationē mulier animalium maxie nāqz femellarū ē multi san. Iōqz mēstrua plurima: historiarū tertio. Cuius qdē cā frigiditas et maxime humiditas cōplexionis existit: qbus in digestione causata: supfluitates generāt q̄plurime frigide aquose i ōfluxū ꝓne. Lotacitas eni has frigiditate ouis vētris coauget in eis et ocius: neqz in alia sanguis earum trāsmittit supflua: ceu alijs in coꝛnua vngulas dētū egressiōes: et pilos grossos longioꝛes et densos. Empedocles vero posuit mēstruū a caliditate accidere mulieri: iōqz viro calidioꝛē foꝛe: differētia. 18. Vir aūt menstruo caret: Calidus eni ē et sicꝰ: sobrius exercitatus et magꝭ pilosus. Dictuz qdē mulieribus: qꝛ sermonis id expetit mā: mulieruqz fluxꝰ ad alia extēdēna. Sanguis aūt audit hic ꝑ eius massa. scōm ēt q labi patus iā extat: q̄sto quali seu viriqz: et ideo lāgoꝛosius ꝓt dici: Subditū vtqz fuit ex matrice: qm̄ ea in coꝛpoꝛe ē femelle velut sentina ē i nauicūctas recipiēs supfluitates frigidas aquosas: i ipsā nanqz concidunt vene coꝛporis oēs et artarie. Dictū q̄z circa quandā: eo q̄ periodi nāles non sunt diffinitoꝛe: sed latitudiné hītes grandē: vt visū. ii. Quasi ō ge. aialiū. i. Certitudinalik qdem periodus nō ē statuta mulieribus menstruādi: verū vlr decrescentibus mensibus rōnabilik ꝓtingit. Et ideo addutum aliqua diminutiōis vz nota. Est aūt periodus siue circuitus i idē tendens ab eodē reuolutio. Hic aūt periodus triplicik existit: q̄dam nanqz vlioꝛ: alia ꝓticularioꝛ: et horū qs medius. Prima qdem ē tpus oē quo mēstrualis fluxus incipit et terminaī: de quo theoꝛice nono: Menstrua incipiūt in. io. annoꝝ cōpleto. et vltra i4. non differūt annū. Imputaī aūt in qbusdā qdē in 35. anno. In quibusdā deinceps vsqz. 40. cōplemētū. Viatici quoqz sexto: Menstrua mulieribus cuciunt cū etatē. i4. annoꝝ subeūt: Verūtā si festinauerint in duodecimo: sed naturaī menstruoꝝ ablatio post. 50. est ānos: alijs in. 40. quibusdam in. 35. maxime qz in multū pinguibus et carnosis: q̄re tertio

ri. De mulieribus ē cuius ablatio menstruorum festinat. vñ in. 35. annis et. 40. vite sue terminaī. et de eis ē in quā tardaī illud vsqz quo pueniāt. 50. anni. Et egoipse vidi menstruanté iā seragenariā. Periodus aūt medius ē tpo inī vnā menstruationē et aliā cadens de qua Haliab. Tpus qdem quod inter duos ē circuitus a. 20. dibus et supra vsqz ad menses duos: et que post hec fiunt menstrua nālia non sunt. vñ historiarū. 9. Continue vtqz in vnoquoqz mense pauci ꝑgrediunt menstrua: ꝑ mense vero tertū plimū. tertio vero. u. Menstrua mēstruationis eālis vt mēstruet mulier in oī mense vsqz ad. 30. dies: et qō ē infra illud quod cadit in. 15. et. 17. non ē nāle: et iō lex: Mulier q̄ bis in mense purgaī: sana non ē. Particulariꝰ vero ē hora qua menstruū egredik nāle: et in hac inquit Haliabbas: Menstruoꝝ circuitus longitudo: sana qdem et vicio carens duoꝝ ē dierum: et vsqz ad. 7. longioꝛ ꝓtendik. Quod aūt amplius non ē naturale iudicaī. vñ historiarū. 9. Quibus qdem pauco fiunt tpe duobus aut tribus diebus mutant seu purgant facile: quecunqz aūt multis difficilius. dolent nāqz diebus illis. q̄ si aliquis instet has terminationis series dissonare q̄plurime: dōm q̄ ut ꝓdictum hi termini non q̄runt ꝓsi ꝓpter materiā impetuantez ꝓtinue verū amplius lat. Diuersitas nāqz i his grādis accidit: vt ex parte cōplexionis hūoris vtri etatis habitus ꝓsitudinis adiunctiōis regionis: et vlr rei non naturalis omnis. Videk ēt Haliab. ꝑ alijs naturalis menstruoꝝ eductiōis tpus adāpliare: quod iudicatū ab. A. Pensuratio menstruatiōis eāl ꝛc. Propter scōm vero sciendū q̄ aliqui pargut de tenn hesitauerūt an menstrualis decursus naturalis existeret: quoꝝ anxietas remouebitur ex dicendis. Propter tertū aūt sciendū q̄ fluxus menstruoꝝ ē naturalis sicut ꝓditionatus existit. Ut tū id pamplꝰ elucescat: et si ꝑus fuerit aliqualik tactū: sciendum q̄ naturale ꝓt ad duo referri: aut ad id quod ē ꝑfectus in specie humana: vt ad genus masculinū: vel ad imꝑfectus: ad femineum vz. q̄ si ꝑus: aut ad id quod ꝑfectissimū in ipō existit: ceu coꝛpus tpatissimū: et ꝓuenientissime gubernatū quale ip sanū est coꝛpꝰ: et qō usticiale certū dixi. 18. et. 20. Et sic non solū fluxꝰ sanguis est in his ꝓter naturā: verū vt sensit Diocles ēt sudoꝛ silr et subsidentia vrine. Omnis eni supfluitas talis dz coꝛporis digōnis tertie insensibilik excerni excepta spmatis: qm̄ in spēm ordinatur ac cerebꝝ: et q̄ in pilos foras demandātur et vngues: apparens i tegni: et re. sa. i. Aut refertur ad coꝛpꝰ ab horum secedens tpamento: et ita imꝑfectū sm tū amplius et minus: et sic aliqs decursus san. poterit naturalis existere cū inde natura iuuetur modo tū vario. Si aūt genus inspiciatur imꝑfectū tūc aliqs fluxꝰ san. ceu menstrui naturaī hētur simplicik: ita vt qdam detur san. fluxus naturaī oso sicut is q̄ pēditionatus. vl innaturalis oiariā: ceu qui educik a pectore q̄sto peccās et quali maxie. Quidā vero inter hos duos medium obtinens ita vt possit dici naturalis ꝓpatus inferioꝛi superioꝛi vero innaturalis: ceu medū se hz extrēis ꝓpatum: phyſi. 5. Vt et talis intercidat oꝛdo de naturali ad id quod innaturale deueniendo per media. Fluxus qdem ꝑmū menstrualis: deinceps fluxꝰ sanguinariū consequenī emoꝛroidarum: deinde sanguinis secessus: et ꝑpe periodicus eius q̄ demū ꝓsimilis vo

Ar⁹. Propter qd fortes amici sunt vini ut frequēter cui⁹cām assignat ex caliditate pulmonis ⁊ turbatione puta spiritū. vñ vinū cū fuerit actualiť sub frigiditate: q⁹ subtilitate ipius penetratiuū ⁊ amicabilitate a nā attractiuū. Aqua. n. trāsire mo⁹at: re. acuto⁹ tertio. nec adeo dilatata haud co⁹ ipa fit in ampli⁹ sedat ⁊ qetat sūt ꝓfluetudine quadā irati ita fortes ⁊ ꝓni existentes: ⁊ pataui bibuli in febrib⁹ oio nequeāt abstinere. Ad aliud dicendū q⁹ p se nihil appetit sui cōruptionē: p accidēs icōuenēs nullū ut calo: naturalis accidēte ad sui operať videtz cō:ruptionē: ꝑmo tertia ca. ꝑmo. Siliter dictū q⁹ nō nālis distēpantia occasionaliter ⁊ ut per accidens incitat in appetitu⁹ cōtrio⁹. Ad aliud dixerūt id verū cē cū fuerit malicia cōplexionis sine humoris vitio: nō aūt cū humore. Sed vl⁹ dicēdū dulci⁹ q⁹ lz appetat cōtria i cōi: nescit tñ descēdere particulari⁹ eligendo imo indiget arte directiua ceu cop⁹ optie cōplexionis: ⁊ si cōcupiscat quātū digerē pōt ac in alijs cōsil⁹: nihilominus tñ artis ingeniū docek i tegni ⁊ re. sa. applicari cā ꝓtacta. Ad aliud quidē dicēdū visū. 179. Ad aliud dicēdū q⁹ distēperātia in B deducēs est in pmutatione vltimata ꝓpuj act⁹ pemptiua: aphoris. secunda. quod osīdit: q⁹ cōcupiscat ea q̄ sūt extra cōiter naturalē hominis appetitū. Quidā vo dicūt q⁹ nā hec appetit: q⁹ sentit i eis abstractionē in curationē o:dinata: volentes id ex tertio tredecima suscipe. Ad aliud dicendū solutionē iā apparere ex dicta. io:. illic. n. ostensū quō supfluitas oio ita q⁹ ēt quātitatiua dicať frigida ⁊ qualiť calida. Quidā vo dicūt ꝓpter innutritionē co:pis cōtingere. Sed circa vtiqz causonizātes ⁊ calidi plurimi dicūt q⁹ ēt accidit sentire.

Differentia. vii.

Quod complexio calida ⁊ hu. ⁊ tēperata ⁊ ca. ⁊ sic. facili⁹ ferāt ieiunia vide⁊: q⁹ ieiunij cōsūptiuū est ⁊ debilitatiuū. co:pa. n. fames exsiccat: aphoris. septima. Ex ipa nāqz humo:es co:pis dissoluunť. Dissolutio vo ē cū sumi facti egrediunť p po:os ibidē. Sed. z. tacte cōplexiones cōsūptioni resistūt magis ⁊ debilitati: qō osīdit lōgeuitas illa⁹. xi. dicta. Relique vo his ad vitā se habēt opposite. Ampli⁹ spāliť q⁹ calida ⁊ humida qm̄ ea sustinet coitū euacuatiuū ⁊ desiccatiuū absqz lesione minoꝝ i tegni ⁊ eōnē: ꝑmo q̄rta. Rursus: q⁹ tpata q⁹ hec omniū mediū existit extremo:uz. Talis vo a nocumēt⁹ pampli⁹ remouek. vñ de optima cōpositione: ea mediū ponik obtinere olim causa⁹ egritudinaliū. Adhuc ea metik sibi cū mō cūcta i tegni. Rursus: videk q⁹ calida ⁊ sic. q⁹ tū ꝓpť siccum tū ēt ꝓpter ca. mā ingrossata ē ⁊ reddita cōpacta ita q⁹ calido negt diffolui. vñ iuuenes ⁊ sēes ꝓpter B ferūt ieiuniū pueris facili⁹. Hz cōfirmať q⁹ hermini greci ⁊ saraceni calidi regionesqz habitātes calidas ieiunāt ꝑcipue: qō āt frida ⁊ sicca facili⁹ osīdit: q⁹ he q̄litates cōsūptioni ertāt plus obuie cū calido euenit ⁊ humido. Jeiuniū āt eliquat ⁊ cōsumit. Palin: Sile de etate ac cōplexione cū vnū sit effect⁹ alteri⁹: Cā. n. ⁊ effect⁹ ꝓportionabiles. Sed etas frigida ⁊ sicca ceteri ieiuniū tolerat: aphoris. ꝑma. quare difficile mutabilis ut refrigerata ē senectus i pbl'. q̄ trāsitus Cassij medici sophiste: qō osīdunt heremite melācolici entes ieiunātes maxie ⁊ absqz lesione. De simplicib⁹ āt cōplexionib⁹ ex bis silr arguendū ē ex semisse. itaqz differētes cōplexiones ieiuniū differenť possūt leui⁹ sustinē: quoꝝ oiuz oppositū videk octauo de inge. sentiri scribēti cōplexionē frigidā ⁊ humidā faciliꝰ tolerare ieiuniū cū nō inde ledať sed iuuek magis. vñ re. a. fo scribik: min⁹ nocumētū ceteris in currere ob prandij dimissionē illos qb⁹ dñať phla. Itidē: modicū est ipius calidū mime cōsūptiuū ⁊ humidū resistēs calidū hebetās. Añ. n. agēs debiliter resoluit ⁊ patiēs fortiť resistit diu pugna pōt absqz lesione pmanere. Cōplexiones itaqz declinātes ad latus frigiditaťz ⁊ humiditaťz simpl'r aut cōposite ieiuniū ꝑe ceteris poterūt faciliꝰ cōportare. Propť ꝑmū qdē sciēdū q⁹ qd sit cōplexio: q̄ ⁊ quot sint: dicta visū. 17. Est āt ieiuniū fm leges in deū directiua victus psimonia. simpl'r aūt est dietematū subtractio. Hec āt duplex attēdit: vna qdē rōne quātitaťz puta si spacio. 24. horarū duas libras alimēti ꝓsuet⁹ erat q⁹ assumē suscipiat nūc vnā tñ. Aut rōne qdē exhibitionis vicis q̄ztitate nō minoꝝ ata: ut si ter vel bis solebat comedere mō comedat semel. Et ita sumit vulg⁹ ieiuniū ⁊ religiosus marie. Dic. n. selr se replētes ut locū nō sit i eis vacuū assignare ꝓpter qō aliť mod⁹ hic magis snie ꝓsonat medico:. Facile āt ieiuniū tolerare ē cū qs nō cōcupiscit alimētū neqz ipius nocetur abstinētia. Difficile āt ferre inxta Ba. ē contra. Ampli⁹ in verificatione q̄siti andiēdus ē canō cōparatiu⁹ dicte. 27. Et iō ciusdē o:z etatis existere qñ infantes ēt si fuerit humide cōplexionis ⁊ fride difficili⁹ senib⁹ aut iuuenib⁹ calidis ēt ⁊ siccis ieiuniū ferūt. Sint ⁊ similiū hu. ⁊ mēbro:ꝝ virtutū sex⁹ forme ꝓsuetudinis. Utank ēt silr dieta ut nō vn⁹ vtať ligdis subtilibus'cito euapo:atiuis: alter aūt oppositē. Interueniat ēt idēitas regionis tpis ꝓstitutiōis ⁊ hore. Nā in calidis difficili⁹ ferť ieiuniū. vñ Damascen⁹ Jeiunare in estate co:pa deficcat: in frīdis vo faciliꝰ. Et silr in exercitio co:pali seu aiali ⁊ alijs nō ēt exacuāť ꝓpter ieiuniū aliquo synthomate diffomi. Propter secūdū vo sciēdū q⁹ qdā direxūt cōplexionē calidā ⁊ hu. facilus ferre oibus incibationē: qō videk astruere p fm cōplexionū ita: Quibuscūqz late sunt vene ⁊ multitudo sanguinis: his ineſt ⁊ sine nocumēto ieiuuare: tales qdē sunt sanguinei. Venas. n. hāt magnaſ i tegni: ⁊ sanguinē multū cū hec sit ꝓpa sanguinis nā. Palin: Argumētant q⁹ hec cōplexio plus in se ceteris cōtinet de ꝓncipijs vite resolutioni ex ieiunio cōtingenti obuijs. vñ cōplexio humana q̄ prē alijs calida ponik ⁊ hu. longioris vite indicať preter elephantē de cāis lōgitudinis ⁊ breuitaťz vite. Rursus cū ipa ꝓportionet aeri habēti humiditatē a ꝑdominio ut oñsuz dicta. 14. hec ei⁹ calidū superexcedet hebetādo ipm ⁊ inuiscādo. Silr appetitus pficiť p frigidū ⁊ siccū qō humo: indicat melicus desiderij incitatiu⁹. Cū itaqz huiō cōplexio ca. sit ⁊ hu. appetituo erit ꝑstrati ⁊ abstinētie lōgeue. Volūt igiť ex his ⁊ silib⁹ ostendē cōplexionē ca. ⁊ hu. vehemētiorē sore incibationis tolerātie. Quibus dicendū q⁹ lz hec cōplexio inť plures alias ⁊ maxie calidas faciliꝰ ferat ieiunia tñ frida ⁊ hu. ⁊ fortassis hu. solū ⁊ frigida quodāmodo tñ facilius tolerāt: ut tertio mōstrabiť dicēdo:. Ad ꝙmonē vo Ba. p eos inductū dicēdum ipm cōparare intēdē sanguineos melicis magis nō āt phlaticis. Cōcedēdū. n. ē q⁹ melici p se ac faciliꝰ

firmatur qz sicut flāma vehemēt papyro inserta validius oleū cōsumit calore circūstantis: itaqz in ꝓposito cū inhereat fortius quod innatū: ꝓpter quod calidū innatū magis cōsumet humidū radicale influenti. ¶ In ꝓmiū: Quod vehementioris ē virtutis in alterando fortius permutat: t cū alteratio sit via in forme eductionē aut cōbinationē. Sed id calidū est currens: qz actualius t magis elevatū vt videbitur. Et qd extraneū t repēte occurrit magis imputat et cōsumit q̄z oppositū cū oē subitū nature pliatiuū. Tale qdem est calidū influens: vt ostendetur ad innatū respectu humidi ꝓmarij: itaqz humidū radicale amplius ꝓsumitur ab influenti q̄z innato. ¶ Propter primū vero sciendū q ꝓpus sit ꝓmitus aperire quesitū secundo qz effectus recipit esse ꝓpter causaz. Videndū vtrunqz q̄ t quot sint humidi radicationis cause. ¶ Propter primū hmōi sciendū q qz calidū innatū t fluens fundatur in humido tanq̄z in mā in qua t ex qua cum non sit calm sine humido. 2. de ge. animalium. Et omne agens mām exposcit ut in quā agit: ac ex q̄ ꝓducatur hmōi. Ea vero duplex est humidū radicale dictū: t influens seu nutribile. vñ opus sit videre qd ista. ꝓpter quod oz hic adducere aliqua: dicta. 48. ꝑtacta. Sciendū igitur q sperma in hora coit⁹ ex potioribus membris a corpore decisum virtutib⁹ trium ꝓncipaliū partū t spiritib⁹ sustentatū: vlteriori digestione in vasis involutis ſm Ar⁹. aut ſm medicos in testiculis perficitur recoctū: qō t in matrice virga iniectum: ab eademqz grandi attractione attractū: id delectabiliꝝ amplectitur t retinetur: vt dicto appuit ēt. 36. t. 37. Circa quod mox circūstat umen siue mēbrana. 9. de hist orijs. 7. 2. de ge. animaliū. vñ Hip. dō ge. embryonis: fatetur se vidisse sperma delapsum a matrice: in quo in interiori pannicꝛlo humidū apparebat: velut siqs ouī crudi exteriorē cortice circūausserat. Id aūt sic unime fotū ad modū anthomatū. i. pse cānaliū mirabiliū operatur: de gñatione eodē. In qbus quidē vno ꝓmitus moto q̄ inceps ola successive mouentur in finē: ceu oñditur in subtractōne opilant⁹ aque molendinū: t in machinis ac ludo latrib⁹ puerorum ꝓmo digito ꝓtacto: tertio ēt de accēdi. ca. 1. Principium aūt hmōi motus ſpermatis virtus⁹ est t impulsio coeuntis: in quod t virtus iuxta Ar⁹. imꝓmitur intellect⁹ vocata. vñ Haly. tegni. 2. Ar⁹. sensit in hora coit⁹ in ſperma te intelligentiā ipām cōplecten tem inexistere: q̄ a medicis vis dicitur informans t a quibusdā idolum vel similitudo vocatur patna. Hec aūt virtus vna virtutum nobilissimarū ac mirabilissimarū existit. Cum ipa ſm Aris. vt recitat cōmen. 7. metha. virtutibus assimiletur celestib⁹: t non nālib⁹ tñ eo q parte non vtitur organizata ceu nāles: sed q. ad modū est intelligentiarū complectentiū orbes virtute. In eo tñ quod est motꝛ ꝓuncta sequestratur ab his virtutib⁹ t eōuenit cū naturalib⁹ de qua ſmo Aris. t aliorū expositus pamph⁹: dicta. 48. Hec aūt sicut cetere forme māles eguit quo sustētaret subiecto vt hinc deferatur in opus t instrument⁹ qb⁹ medijs mām attingens: t in ipam operans ex ea cōuenientē educat effectū. Eius aūt instrumēta sunt duplicia: calidū. s. elare: quo quidē mām reddit ꝑformatōe dispositi eā a ꝓtrietatibus passionib⁹ remouēdo: dura mollificando: homogenia cōgregando: t etherogenia sepando. Ad quod ēt frigidū tanq̄z calidi cōpatiuum ōpatur instrumentū: colli. 3. ca. de accidentib⁹ supueniētib⁹ virtuti epatis. Est t aliud ipius instrumentū calidū vocatū celeste vitificantū ꝓriorum cōtentiuū t lapsiuo cohibitiuū quo ipa ꝓncipaliter ōpatur: mēbrorū vnicuiqz formā ꝓpriam tribuendo. Suscitatur nanqz ex ea natura mēbrorū q̄ ipa permanere faciat post ullius discessū: quod oportuit cū elare calm nullius sit aialis gñatiuū: vez potius iuxta Aris. pemptiuū. Et ideo ait: Omniū quidē in spermate inexistit: quod gonima. i. gñatiua facit esse spmata vocatum calidū: hoc āt non ignis: neqz talis vtus. s. elaris: q̄z interceptus in spermate ac in spumoso. i. in sperma spumante spiritus aliquis vz cōplantatus. Omnia enī aialia spūs hūt cōplantatū quo sunt potentia: de cā motus aialiū. Et spiritu nā ꝓportionabilis exīs astrorū ordinationi. Et iō diuinius vocat⁹ existit elementis. vñ. A. 4. de anima inquit būc fore substantiam corporeā ex mixtione gñatam elementoꝝ vultus suos ad similitudinē celestiū effigiantem corporꝝ. In libro vero de medicinis cordis vergentē in similitudinē supercelestū corporꝝ. Et ꝓpterea iudicatur de spiritu q substantia sit luminosa. Et iō dictū de visiuo q radius sit aut lux. Dicit ēt. 15. animaliū: calorē veniētē a supcelestib⁹ habere effectū in virtute q non ꝑt calor ignis habere: qō oñdit minor lesio debiliū oculoꝝ facta solari calido q̄z igneo. Subiectū vero vniforme in quo ꝑdicta fūdatur virtus: humidū extat spmatū ꝓmitus aggregatū: t demū in spūs vaporosꝫ effusum. Ubi quidē fulcita t instrumentis ad op⁹ vehiculata purissimū menstruorū ad se ꝓducit: vt ideo cōponat membra: inē que antea cor tanq̄z aerem sibi ꝓstruere incipit: vt perꝑfplius valeat fulciri: t mēstruum abundanter attrahere: ac ad naturā spermaticaz ꝓuertere humidā radicalē dictam. In qua equidez calidū innatū ex calore igneo t celesti vocato subsistit t inde pabulatū per oē ipam cōplectitur: ceu forma mām vndiqz. Nō nempe būidū radicale tripliciter videtur existē. Unū quidē subtile aereū qō subiectuz i mediatum calidi existat innati ab eo inseparabile oisaria cū non sit calm absqz humido vt dictum assignare. Aliud vero est isto densius vtrunqz ac aquosi⁹ qō pabulum extitit calidi innati: sicut. 2. ēt apparet ō gene. animaliū. Per cuius quidē poros t rimulas velut lumē per diafanū transcurrit: quo densiori ac impuriori facto: pabulare non ꝑt calm qō innatū: nec ab ipo humidū irradiari hmōi. Et iō tandē impuꝛ ceu vnū aque mixtione redditur aquaticū: dicta consequenti. Est t tertiū viscosū tenax glutē dictum: qō t ptes corporū retinet in mixto ꝓunctas: vt secedant eo i cineres absecedente qō pabulū calidi non vt sufficiens innati cū ipo nondū ꝓsumpto calm extinguat nature. Supest quoqz calm aliō currēs seu influēs appellatū: qō ex assumpti interi⁹ t digestis ꝓpe i corde calore suo motu t cōfricatione generat a quo tanq̄z t miera toti⁹ p artarias i oē dirigit corp⁹ in pabulū t sustentationē adhuc innati: que quidē duo t calida vocātur inēdū inata vt nāe: vt apparet illo: Vētres hyeme. Ab A. quoqz calor innat⁹ dr qui int⁹ est ē vel i nobis per calorē innatū calm audiente ꝓmissemin⁹ implantatū per intus esse calorē currentem Ex quibus ſm Auer. calor consurgit tertius naturalis qui velut forma extat mēbrorū: vt appet ō pulsū ēt vultate. Dicunt ēt huiōi calida spūs vt onīum p

Ar]. Propter qd fortes amici sunt vini ut frequēter cui⁹ cām assignat ex caliditate pulmonis ⁊ turbatione puta spirituū. vñ vinū cū fuerit actualiē sub frigiditate: q⁹ subtilitate ipius penetrativū ⁊ amicabilitate a nā attractiuū. Aqua. n. trāsire notaī: re. acutor tertio. nec adeo dilatata haud eor ipa sit in amplⁱ sedat ⁊ qetat sūt ꝓsuetudine quadā irati ita fortes ⁊ pni existentes: ⁊ patani bibuli in febrib⁹ oio nequeāt abstinere. Ad aliud dicendū q p se nihil appetit sui corruptionē: p accidēs icōuenēs nullū ut calor naturalis accidēte ad sui operaī videlz corruptionē: pmo tertia ca. pmo. Similiter dictū q nō nālis distēpantia occasionaliter ⁊ ut per accidens incitat in appetitus cōfrior. Ad aliud dixerūt id verū ee cū fuerit malicia cōplexionis sine humoris vitio: nō aūt cū humore. Sed vlr dicēdū dulci⁹ q⁹ lz appetat cōfiria i conescit tñ descēdere particulari⁹ eligendo imo indiget arte directiua ceu corp⁹ optie cōplexionis: ⁊si cōcupiscat quātū digerē pōt ac in alijs cōsilr: nihilominus tñ artis ingeniū docet i tegni ⁊ re. sa. applicari cā pta cta. Ad aliud quidē dicēdū visū. 179. Ad aliud dicē dū q distēperātia in b deducēs est in pmutatione vl timata ppij act⁹ pemptiua: aphoris. secunda. quod oīdit: q⁹ cōcupiscit ea q̄ sūt extra cōiter naturalē hominis appetitū. Quidā vo dicūt q nā hec appetit: q⁹ sentit i eis abstractionē in curationē ordinata: volentes id ex tertio tredecima suscipe. Ad aliud dicendū solutionē iā apparere ex dicta. 101. illic. n. ostensus quō superfluitas oīs ita q⁹ ēt quātitativa dicaī frigida ⁊ qualiē calida. Quidā vo dicūt ꝓpter innutritionē corpis cōtingere. Sed circa vtiq⁹ causonizātes ⁊ calidi plurimi dicūt q ēt accidit sentire.

Differentia. ii7.

Quod complexio calida ⁊ hu. ⁊ tēperata ⁊ ca. ⁊ sic. facilⁱ ferāt ieiunij videt: q⁹ ieiuniū cōsūptiuū est ⁊ debilitatiuū. corpa. n. fames exiccat: aphoris. septima. Ex ipa nāq⁹ humores corpis dissoluunt. Dissolutio vo ē cū fumi facti egrediunt p poros ibidē. Sed. 3. tacte cōplexiones cōsūptioni resistūt magis ⁊ debilitati: qō oīdit lōgeuitas illar. 21. dicta. Reliquē vo his advitā se habēt opposite. Amplⁱ spāliq⁹ q⁹ calida ⁊ humida qm̄ ea sustinet coitū euacuatiuū ⁊ desiccatiuū absq⁹ lesione minor i tegni ⁊ eūonē: pmo ārta. Rursus: q⁹ tpata q⁹ hec omniū mediū existit extremor⁹. Talis vo a nocumēt⁹ pamplⁱ remouet. vñ de optima cōpositione: ea mediū ponit obtinere oium causar egritudinaliū. Adhuc ea metit sibi cū mō cūcta i tegni. Rursus: videt q⁹ calida ⁊ sic. q⁹ tū ꝓpē siccum tū ēt ꝓpter ca. mā ingrossata ē ⁊ reddita cōpacta ita q⁹ calido negt dissolui. vñ iuuenes ⁊ senes ꝓpter b ferūt ieiuniū pueris facilⁱ. Hz cōfirmaī q⁹ bermini grecī ⁊ saraceni calidi regionesq⁹ habitātes calidas ieiunāt ꝑcipue: qō āt frida ⁊ ficca facilⁱ oīdit: q⁹ he q̄litates cōsūptioni ertāt plus obuie cū calido eueniat ⁊ humido. Jeiuniū āt eliquat ⁊ cōsumit. Palin: Sile de etate ac cōplexione cū vnū sit effectⁱ alteriⁱ: Cā. n. ⁊ effectⁱ ꝓportionabiles. Sed etas frigida ⁊ ficca ceter] ieiuniū tolerat: aphoris. ꝓma. quare difficile mutabilis ut refrigerata ē senectus i pbr. q̄ trāstuli Cassij medici sophiste: qō oīdunt heremite melācolici entes ieiunātes maxie ⁊ absq⁹ lesione. Be simplicib⁹ āt cōplexionib⁹ ex his silr arguendū ē ex semisse. itaq⁹ differētes cōplexiones ieiuniū different possūt leuⁱ sustinē: quor⁹ oiu⁹ oppositū videt octauo de inge. sentiri scribēti cōplexionē frigidā ⁊ humidā facilⁱ tolerare ieiuniū cū nō inde ledaī sed iuuet magis. vñ re. a. ꝓ scribit: minⁱ nocumētū ceteris in currere ob prandij dimissionē illos qb⁹ dñaī pbra. Itidē: modicū est ipius calidū mime cōsūptiuū ⁊ humidū resistēs calidū hebetās. Nā. n. agēs debiliter resoluit ⁊ patiēs fortiē resistit diu pugna pōt absq⁹ lesione pmanere. Cōplexiones itaq⁹ declinātes ad latus frigiditaī ⁊ humiditaī simplr aut cōposite ieiuniū pre ceteris poterūt facilⁱ cōportare. Propē pmū qdē sciēdū q⁹ qd sit cōplexio: q̄ ⁊ quot sint: dicta visū. 17. Est āt ieiuniū fm leges in deū directiua victus psimonia. simplr aūt est dictematū subtractio. Hec āt duplex attēdit: vna qdē rōne quātitaī puta si spacio. 24. horarū duas libras alimēti ꝓsumerat qs assumē suscipiat nūc vnā tñ. Aut rōne qdē exhibitionis vicis q̄stitate nō minor ata: ut si ter uel bis solebat comedere mō comedat semel. Et ita sumit vulgⁱ ieiuniū ⁊ religiosus maxie. Sic. n. sel'se repletos ut locū nō sit i eis vacuū assignare ꝓpter qō alⁱ modⁱ hic magis snie ꝓsonat medicor. Facile āt ieiuniū tolerare ē cū qs nō cōcupiscit alimētū negt ipius nocetur abstinēcia. Difficile āt ferre inxta Ba. ē econtra. Amplⁱ in verificatione q̄siti andiēdus ē canō cōparatiⁱ dicē. 27. Et iō eiusdē o3 etatis existere qñ infantes ēt si fuerit humide cōplexionis ⁊ fride difficilⁱ senibⁱ aut iuuenibⁱ calidis ēt ⁊ siccis ieiuniū ferūt Sint ⁊ similiū hu. ⁊ mēbror virtutū sex⁹ forme ꝓsuetudinis. Utanī ēt silr dieta ut nō vnⁱ vtaī liquidis subtilibus cito euaporatinis: alter aūt opposit. Interueniat ēt idēitas regionis tpis ꝓstitutōis ⁊ hore. Nā in calidis difficilⁱ ferī ieiuniū. vñ Damascen⁹ Jeiunare in estate corpa desiccat: in fridis vo facilⁱ. Et silr in exercitio corpali seu aīali ⁊ alijs nō ēt exacuaī ꝓpter ieiuniū aliquo synthomate diffor̄mi. Propter sēcūdū vo sciēdū q⁹ qdā dixerūt cōplexionē calidā ⁊ hu. facilius ferre oībus incibationē: qō videt astruere p fm cōplexionū ita: Quibuscūq⁹ late sunt vene ⁊ multitudo sanguinis: his inest ⁊ sine nocumēto ieiuuare: tales qdē sunt sanguinei. Venas. n. hñt magnaſ i tegni: ⁊ sanguiné multū cū hec sit ꝓpa sanguinis nā. Palin: Argumētant q⁹ hec cōplexio plus in se ceteris cōtinet de ꝓncipijs vite resolutioni exeiunio cōtingenti obuijs. vñ cōplexio humana q̄ prealijs calida ponit ⁊ hu. longioris vite indicat preter elephantē de cāis lōgitudinis ⁊ brevitaī vite. Rursus cū ipa ꝓportionet aeri habēti humiditatē a pdominio ut oīsuz dicta. 14. hec ei⁹ calidū superexcedet hebetādo ipm ⁊ inuiscādo. Silr appetitus pficit p frigidū ⁊ siccū qō humor indicat melicus desiderij incitatiuⁱ. Cū itaq⁹ huiōi cōplexio ca. sit ⁊ hu. appetitus erit ꝓstrati ⁊ abstinētie lōgeue. Volūt igit ex his ⁊ silib⁹ ostendē cōplexionē ca. ⁊ hu. vehemētioris sore incibationis tolerātie. Quibus dicendū q⁹ lz hec cōplexio inī plures alias ⁊ maxie calidas facilⁱ ferat ieiunia tñ frida ⁊ hu. ⁊ fortassis hu. solū ⁊ frigida quodāmodo tñ facilius tolerāt: ut tertio mōstrabit dicēdor. Ad fmonē vo Ba. p eos inductū dicēdum ipm cōparare intēdē sanguineos melicis magis nō āt pbraticis. Cōcedēdū. n. ē q⁹ melici p se ac facilius

humidi nutrimentalis. & duplex: Aut put est in via generationis & ita calores extranei & vltr excedentia in alimentis reperta cū sint cōia i pncipio materie: ac habentia duplicē superfluitatē: hanc qdem tanq̄z sterilem humidā: hanc vero famosam siccā: aphorism. 5. Aut put extat iam gñatū & aquosū impurū scz i digone debilitate calidi factū. Quod ēt duplicit fit: aut rōne q̄litatis vel substantie. Qualitat quidē eo q̄ sui frigiditate & hūiditate mortifera caloris opposita extinguit eundē. Si vero ex parte substantie adhuc dupliciter aut putrefactione q̄les sunt febres putride psumptie apata & alia filia radicalis psumptionem accelerare facientia. Et ideo sepius egrotantes finiunt in breui Uel ppter grossiciē & corpulentiā humidi plurimi ex indigestiōe aggregati calorē tegmine: ac irrespiratione suffocante nature: velut ignis suffocat nimia ac extinguit coopertura: pmo de re. san. pmo pma: secunda etiā animaliū duodecio eiusdē. Et ad summū triplicis aialis corpus expositū ē psumptōi. Uni qdem ppter ōrietatē elementoꝝ inadinuicē ex qbus pstruitur: Alij ppter calorē depascentē humidum ptinue. Ac tertie ppter rez non necessariaz sibi extrenitatē alterant eni & pmutant id necessario. Quod trib⁹ notat in tegni: & pmo de re. sa. ita: Si corpus esset ipassibile ac impmutabile sp maneret optima cōpositio: & non indigeret arte: sed q; pmutat corrumpit & alterat conuertit & reliqua. ¶ Propter scōm vero sciendū q; aliq quesito rñderūt q; humidū radicale ālis⁹ consumit calidū innatū currenti: quoz motiua tacta fuerūt in pargutis. Horū aūt defectus tertio dicēdorū aperiet & quarto. ¶ Propter tertiū vero scīēdū q; humidū radicale plus cōsumit a calido influēti q̄z ab innato. Quod ostendit: qñ calidū influens actu coexistit: innatū vero potentia fere cum illud fit actū. q. & mutabile: id aūt mulcebre ac suaue. Actio aūt puenit ab actu excellentis⁹ ente. Adhuc min⁹ cōsumit qō magis pncipat calido vocato celesti reliquo cū id potius vt dictū est inesse: & nām ōriorū ptineat & viuificet. hmōi vero calidū ē ceu apparuit innatū: & non currens. Amplius illud minus cōsumit qō magis ē familiare & congeneū opposito. Tale aūt est innatum ad humidū radicale non aūt influens cū vtrunq; illorū simul puenerit & mulcebre ac lene. Fluens aūt tanq̄z aduentitiū & horribile cū ex alimentis quotidie generet agrestiorū⁹: in quo qualitates ad tpus pmanent excedentes ipōrū. Et firmatur q; calidū innatū & hūidū radicale cū sint minus ōria ppter dicta q̄z minus agent & patient inadinuicē: ita & actōis rō ōrietate fulciat. Ipsa nāq; sunt ōria ppter multū distare quod sumptū ē a ōrietate pmo reperta in vbi vt centri ad circūferentiā: Commen. 8. & r. metha. Eti: Motus plurim⁹ consumptionē inducit inflāmando: hic aūt repertus ē in currenti qō nomen ostendit. discurrit eni p corpus & pcipue a corde in artarias in instanti refert: ceu lumē illuminant per domū vt tactū ē dria: 50. Ex qbus indubitanē concludat calidū fluens plus, innato humidū dissipare radicis. ¶ Propter quartū qdem ad pmū dicendū q; calor innatus q mi⁹ est non solū existit innatus: sed ēt currēs vt expositum. Ad aliud dicendū q; ille sermo verus ē qñ aliqd recipit totū suum esse ab aliquo sicut veritas tota pclusionis demōstratie depēdet ex pmissis: & dilectō oīo paterna nutricis ppter filiū. Non aūt hic talis extat. eū calor influēs non solū ab innato oē recipiat: sed a corde magis & alimentis. Ueritatē ēt sapit i analogi & non in equocis pure aut vniuocis & informaliter se causantib⁹: & ēt non efficienē sz effectiue. Ad aliō dicendū q; sz innatū calidū sit anime instrm pncipali⁹ & imediatius: & sic fortioris virtutis in ōria sopiendo: & in mixtione tenendo ac viuificando: non tñ fortis⁹ i exiccando & exsufflando: sed & minus cū pl⁹ pticipet equalitate & calido celesti. Ad aliud dōm q; non sufficit amplius agendo magis attingere modo non fuerit amplior in agēdo virt⁹: ceu euenit vt ostensum in calido innato ad influēs cū suaue sit & gratū. Illud vero oppositū fere: ipmq; cōplectit innatū & humidū radicale non parū. & q; acutius cōsimere pt illo amplī⁹. Ad cōfirmationē dōm q; non ē silr ō calore igneo & innato: vt ostendet dria futura & marie hic cuz hmōi duplex calidū aut triplex non possit lucere ne coaptari: sed vnum simplex & arsiuum.

¶ Differentia. iii.

Quod humidum radicale non possit restaurari mōstrat: q; i tegni Solidas corporis ptes vere solidas & pmas sm nullū modū possibile est humidiores facere: sed satis ē si phibeat quis eas nō cito exiccari. Et septio de igenio cap. septimo: Solidorū corporum siccitatem impossibile corrigere quemadmodum et senectutem. In de tabe vero: Impossibile coextendētes & subalterare pma gñationis elemēta plantaz & aialiū. Nō át humidū restaurat radicale humectat vere coextēdit & alterat gñationis pncipia. Rursus: Prio pria & u. aialiū: Illius virtute infinita & suppositā mouē tñ ē necessario aduenire defectu restaurandi hūidū radicale. Adhuc pmo tertia: Accidit defectus nunq̄z cessās vsq; ad vltimū qō ē defectus restaurandi hūiditatē loco et⁹ qō dissolutū fuit. Amplius si humidū radicale posset restaurari vita posset ppetuari cū virtus nunq̄z senescat & corrūpat: dria pōt. Neq; calor cū agat in infinitū si adsit cōbustibile. z. ō aia. Hoc át aderit vt influēs humidū. Inde membrorū sm medicos q̄dam fiunt ex sanguine restaurationē & integritatē deperditā suscipientia: sm pmam ēt intensionē. q̄das vero ex spmate q; hanc recipere negant: nec scōz qñq; cū loco nihil renascat d eperditi. Quod nō fieret si humidū hmōi valeret restaurari deperditū cum ex eo tanq̄z ex sanguine reconstituit: sanguinea deperdita restaurarēt spmata. Palin: Hūidū radicale: siue a natiuitate existit. Influēs vero ex quo hmōi restauratio ē futura a tpe tale. Que vō nā pma & tēpe sint alia cū sint opposita. Idem nanq; conuincit genus apparens in tegni. vnum vero non iuuat oppositorū alterū adesse: topicorū quarto Boetij. Et ti Si humidū radicale restauraret hoc esset influenti: differentia prioris. sed eo non cū ex alimentis interi⁹ acceptis generet ibidem. Plurima vero aialiū diu stant absq; comestione: & potu omni. Ut vrsi serpentes cicone virtutes cuculus: & talia latitantia in cauernis hyeme: aphoris. pma: naturalium virtutū apparens secundo: & interiorum sexto: ita q; quedam mulierum diutissime cessauerint ab omni aborū assumptione: differētia. iii. Amplius si dek radicale humidū restaurari: aut oz duo corpora in eodē fieri loco qō restaurans. s. & quod resoluit. Utrūq; eni cor

taſſe ex regimīe cōfortatiuo valde. Imaginādū nāqꝫ ē q cōplexio ꝑpe frida hūida: ⁊ humida hēat cibuꝫ intra ſe quē i ſanguinē cōuertit ⁊ i nutrimētū tandeꝫ qō alijs naturis ⁊ maxie calidis ⁊ ſiccis nō exiſtit. Sꝫ circa hꝰ ꝓtigit dubitare q: i phꝛatic; nō vꝫ humor aggregari crudus q decoctꝰ deinceps poſſit i nutrimētū ꝓuerti ꝑ Damaſcenū i aphoriſ. dicēte: corpa nālit frida ⁊ humida paꝛ i vētre recipiūt: minꝰ vō reddūt ſcz nutrimētū i mēbra trāſducūt. vētres quoqꝫ ipoꝛ plurimū ligdi. Si igit ita hūt modicū q ō introducebat egreſſū fluxu incibationē nō poterūt tolerare. dicēdū q Damaſ. loquit de corpib⁹ frigidis ⁊ hu. nāliter. i. valde. qō apparet cū ſbdit: infirmitaſ diuturna. Vel dicēdū q paꝛū intus recipiūt corpoꝛ calido rū relatione: qō tñ fluāt coꝛ ventres recipiūt tñ tñ qō ſufficit reſtaurationi q̄ egent ⁊ ieiunū tollerātie. Vētres ēt ꝓpt incibationē angūſtant cū humores cōfluētes i ſanguinē pmutati ea nutriāt. Amplꝰ huiuſi cōplexio talis cāis cōſūptiuis reſiſtit p ceteris cū calidū ipius debile leuiſ cōſūptuū ⁊ humidū aqoſū calidi hebetatiuū. Et iō reb⁹ calefaciētib⁹ ⁊ exſiccātibus exercitijs ⁊ coitib⁹ iuuant: dīa. 124. Rurſus: cū plurimo abūdet humido a calido p ieiuniuꝫ agitato ⁊ oꝛe inde vētris remollito inappetibiles redduntur diu. Adhuc. 9. terapentice: Corpa groſſa viſcoſa ⁊ frigida difficile ſūt euapoꝛabilia ⁊ ꝑpe cuꝫ habitus fuerit duꝰ ⁊ denſus ut ⁊ totū dicamꝰ difficile reddat euapoꝛabile. talis āt vt in his tribꝰ phꝛaticoꝝ nā per ampliꝰ. Palin: Coñiorꝝ ẏie ſūt rōnes. ſꝫ cōplexio cholerica ⁊ phꝛatica ſūt ẏue. Cholerica vō ceteꝝ difficiliꝰ poꝛtat ieiuniū. vñ re. acutoꝝ: Tolerātia ieiunij ſup quē vincēs ē phꝛa ē facilioꝝ tolerātia eꝝ ſup quē vincēs ē cholꝛa. Duo vō alij humores abūdātes cū ſint medij inf hos mediocriꝫ ſe habebūt ad facilius aut difficiliꝰ ferre ieiuniū. Amplꝰ ꝓmo tertia: Sitim tolerare ⁊ cū ea dormire infrātis ⁊ humectaſ cōfert ⁊ febres ex cholera habētibꝰ rubea nocet: ſed ſitiꝫ tolerare ieiuniū ē qōdā. Eſt nāqꝫ ut dictū vicꝰ ſeu diminutū ſubtractio: Et ti: q̄rto ꝓma: Dis cui calor innatus ē valde fortis quo ad cholericos aut plurimꝰ ut ſanguineoꝝ ⁊ tēperatoꝝ aut calor innatus ē debiliſ valde ceu melicoꝝ debiliū exſiccatoꝝ nō pōt dimittē cibū. medi⁹ vō hoꝝ vꝫ phꝛaticꝰ. Nō. n. ipius calor ē intēſus valde aut plurimꝰ uel debilis multū ſed mediocris. ⁊ iō cibū p oppoſitū dimittē poſſit. Rurſus id ſignificationes denotāt. Videmꝰ nāqꝫ aīalū frida ⁊ hu. ut ēt vrſi vulpes ac alia cauernātia ſine vllo nutrimēto exterioꝛi pmanētia. neqꝫ tñ inde cōſumunt: ſꝫ poſt reſtaurant ipinguata diu cū humo. crudi eſtuo tpe aggregati i ſanguinē ⁊ alimētū ꝓuertant. Calida vō ⁊ ſicca ut leones equi ⁊ paſſeres nō ſine cōmotione tpe ēt hyemali viuē poſſūt: imo calidū friditate vigoꝛatū ipa reddit voꝛacioꝛa. Cōſpicimuſqꝫ ſiꝛr mulieres ⁊ ꝑcipue phꝛaticas viriſ facilꝰ ⁊ ꝑpe cholericis ieiuniū ſuſtinēt: qō tpib⁹ ⁊ regiōibus euenit frigidis ⁊ nā ſimilib⁹: ſupant. n. hoꝝ fridꝰtate ad iteriora penetrāte: ceu cū extenuata corpa balneant frida Et iō viſū ē interdū mulieres lōgo tpe ſine cibo permāſiſſe: dīa recitatū. iii. Ygit cōplexio frida ⁊ hu. ceteris facilꝰ ſuſtinet ieiunium ⁊ alie deinceps ⁊ quō. Propt q̄rtū qdē ad ꝓmū dicēdū q ꝫ cōplexiōes calida ⁊ hu. ꝓpata ⁊ calida ⁊ ſic. ſit lōgioris vite ceteris nō tñ ut oñſuꝫ ē facilꝰ tolerāt ieiuniū eo q moꝛs nō ꝓſurgit ex humidi ſolū ꝓſūptiōe: imo ēt ex calidi extinctione ⁊ ſuffocatione ut tactū ē antea. Ad aliud dicēdū q ñ ꝓuicat q: calida ⁊ hu. cōplexio ſuſtinet eōnez facilꝰ ut phꝛoiaꝝ ꝑpe ſanguinē quo abūdat quieducit phꝛomia quo deficit phꝛatica: eſt ca. ⁊ hu. fortioriſ vtuꝫ frida ⁊ hu. ⁊ ꝑpe hꝰ ēt minꝰ venereiſ nocet alijs. Phꝛatica ēt ut tactū i coitu iuuat eo q phꝛa i fridās natū i corruptionē cōuerti emittit. Nocet tñ plus ſi eo multū vtat ꝑpe ſpūuꝫ depditōnē qb⁹ exiſtat depauꝑata. nō āt ſic ē de ieiunio. nō. n. ipo ledit ſꝫ iuuat magꝫ ꝑpe ꝓuerſionē ut oſtēſuꝫ phꝛaſ i aliūduꝫ Ad aliud dicēdū q q̄ꝫ tēpata minꝰ nocumēti ledat ceteris cōplexiōib⁹ itēſiue: tñ extēſiue nocet q̄ꝫ maxie cū oīa extrema ſint ipius utcūqꝫ oppoſita. Corpus n. cōmēſuratū paꝛū ē cito tñ ſmutari ad oē ꝑpe ptiuꝫ ipius homogeneitatē: phꝛ. gnta. Et iō ea difficiliuſ frida ⁊ hu. ſert icibationē ꝫ qbuſdā facilius. Ad aliō dicēdū q ſibi metit oīa nō egēs mēſuraꝛe fotinſe eo circa ſex neceſſarioꝝ. Cātū. n. appetit q̄ztū ⁊ bñ digerere pōt niſi aliqd ipaꝫ ꝑpediūt u icibatio ⁊ reliqua ūno ꝑpedita quodā delingt mō alijs magꝫ ꝑpe ipiuſ tēperiē ceu appꝫ i cōplexione hūana aliarū cōparatiōe. Ad aliud dicēdū q ea. ⁊ ſic. difficilius alijs fert incibationē ꝑpe multiplicationē cholē ⁊ iflāmationē ad febrē. ⁊ ꝫ mā ſit cōpacta: calidū tñ ē potēs diſſoluēs ⁊ inflāmās corpus oē: ⁊ ideo dīa oſtēdit. 134. q hec ceteris minuſ regimē ſubtiliatiuū expoſtulat: immo i hoꝛa ēt ſe. deterioꝛe dandus ē ēt cibꝰ q̄ñqꝫ. io. ō inge. Neqꝫ pleo legū aliarū hoies facilꝰ nobis ferūt ieiunia niſi q: uel coꝛ hu. ⁊ corpa ſūt cōpactioꝛes cū vita vtamur eis delicatioꝛi: aut minꝰ deuotioꝛes ſumus illis luxui ⁊ igluuiei dedit. Ad aliud dicēduꝫ q frida ⁊ ſic difficile ſuſtinēt ieiuniū niſi ſibi humiditates de idigeſtione adſint crude ꝑpter vtuꝫ debilitaté ſpūum reſolutionē. Et ſi cōpactione humidi reſiſtere poſſit ꝓſūptioni q: tñ ē modicū ex modica plꝰ diſſoluit diſſolutione q̄ꝫ calida ⁊ hūida ex multa: ceu paup magis ledit ex modica pditiōe q̄ꝫ opulētus ex multa. Hec nāqꝫ deterioꝛ exiſtit cōplexionū ſexto reſa. cū ipa cōſeſtiꝫ a ꝓncipio cum ſenectute cōcidat ⁊ morte. Ad aliud dicēdū q ñ ē vſqꝫ ſiſte de etate ac cōplexione. Siſte nāqꝫ ē rōne q̄litatis nō āt ſbe: qm̄ cōplexio pōt eē oīs cū q̄libet etate ac ſba ſed non ecoñ. Nā frigida ⁊ ſicca pōt eē cū ſba infantili leuiter ꝓſūptibili et cū ſicca terreſtri ꝓſūptioni reſiſtitiua et cuꝫ media: nō aūt etas: qō āt heremite diutius ieiunēt et illeſi euenit aut q: ꝑpt ociū ⁊ vitā vmbroſaꝫ ſiē i carceratis ꝓtingit nō raro et ſub terra ꝑpe ꝑpt indigeſtiōes. n. plures in ipis aggregant ſupfluitateſ phꝛatice crude: cū cōplexio ſibi generet interdū diſſike: ꝓmo ꝓma. Vel q: virtus vna cū intēdit debilitaꝫ reliqua. Virtutes nāqꝫ ſe impediūt: q̄rto ſexti de nālib⁹ q: vnico agūt inſtro ut nature calido. Cū. n. ſint cōtinue in deū intuentes vtute aīali vtus debilitaꝫ naturalis: ut nocumentū nō videaꝫ ꝑpere a ieiunio. Eſt ⁊ ꝓſuetudo in his ſicut et in alijs nō parua reo. Et p hoc apparet ad hoies qd dicendū ex alijs legibus inductos plurimis tē. Differētia. iii8.

Quod primo ſit bibendum antequā comedendū mōſtrat: qm̄ potius per quez tollit ſitis conſumptiomi humiditatis ſubtilis aeree ordinat. Cibꝰ aūt fami oppoſitus humiditaꝫ

humidi radicalis ſm omnem complectit dimẽſionẽ velut calidũ ipreſſũ p totũ corp⁹ placẽtis aque i vaſculo:nõ aũt ſic q̃ lucerne calidũ humido p oẽ ꝓtinuã ti papyrũ iprimit ſz ſm vnũ eius extremũ. Et ió nõ valet qõ quidã volũt oſtendere ex tali humido ꝓtinuãte ptes lucinj:nõ valẽte aliquo p oleũ infuſũ ei⁹ ꝓſũptioni reſiſtere:ita calidũ qõ inatũ i humido ipreſſũ radicale:nõ põt humido inflnenti a ſũptione phiberi. Et ió Ga. angustius hoc in de tabe aduertẽs inquit Hec aũt rõ ſeu ꝓportio caloris.ſ.naturalis ad igniſ flãmã. vñ approprĩat ab oĩbuſ pene iunioribꝰ medicis & philoſophis nõ exiſtẽs vera. Quo ẽt mõ medici collẽ mordent i etbici p⁹ cibũ iflãmatione ita:Cauſe q̃ ab alijs medicis in ß dant:accidẽtales fũt: ſicut fabule cantatorũ:q; dicũt q̃ cibus i taliũ patientium corporib⁹ eſt ſm ſimilitudinẽ aque ſup calcẽ:q; ipoſſibile ẽ vt virtus nutribilis a nutriẽte tãtũ ſit elongata:vt ipm eidẽ ſit ꝑiũ:ſicut aq̃ calci reperit: q; vnũq̃q; iſtorũ alterũ corũpit. Cui gdẽ dõm q̃ ſimilitudo cũ latitudine verificatur ſufficienter intellecta. ¶ Propk huius ſcõm ſciendũ:q; humidũ radicale ſm eius ſubã̃z nõ induiſibilẽ:ſz quãtitate qualitate & alijs ꝓcretũ põt reſtaurari: reſtaurationẽ audiẽdo q̃ in corpe naturaliter ſe habẽte:correſpõdet ꝓſũptioni a calido facte coĩnato. Cum enĩ qõ ſpermaticorũ depdak mẽbrorũ:reſtaurari nõ valet cũ agẽte careat & materia. Virtus nãq; iformatiua abſcedit cũ iformauerit ptes:ſcõo de ptibus aialiũ. Natura ẽt regitiua fecit ex ſpermate qõ potuit oẽ in p̃cipio:nihil in de reſeruans ad caſus fortuitos:niſi fortaſſis in dẽtium ꝓductionẽ:ptẽ ipi⁹ cũ ſãguine occultãs aliq̃diu quod dentes notãt ſenſus ſeu intellectus dici. Materia ẽt qua reſtaurak humidũ radicale ẽ ipius nutritiua & augmẽtitiua put ſub natura pmanet humiditatis & nõ ſm q̃ indurak in ptem.qõ etiam remanet mutilati induratũ eſt vt humidũ qõ tũc ſibi ſtat radicale:ñ valet applicari oĩfariã:qõ aĩmalia etiã ipſecta patiunt & plãte vtcũq;.qõ enĩz in caũdis additur ſtellionũ ſerpentũ & taliũ modicũ eſt valde reſpectu depditi. Eſt ẽt ſupfluũ ex quodã viſcoſo phlegmatico generatũ qõ eius ſubã oſtendit & calor cũ figura In plãtis aũt cuz ſint materialiores:habeãtq; nutrimentũ ꝓiunctũ:& portãtes id ꝓtinue. Neq; mã ſit ita in bis & aialibus impfectioribus ẽt operoſa in principio vt i nobilioribus reſtauranf. Hec omniũ marie nõ indirectũ tamẽ ſz a latere.vñ animalia impfecta horũ duorũ ſunt reſtauratione media. Dico ẽt q̃ talꝭ reſtauratio diuerſificat rõe quãtitatis:quoniã pueri ita plus reſtauratur q̃z depdatur:& ideo puenit augmentũ. In ſenectute vo ecõtra:vñ decremẽtuz accidit. In iuuẽtute ãt eq̃liter res euenit:& ideo ſtant que corpis & anime tũc organice. Variak etiã rõe q̃litatis Et hoc duplr:p̃me.ſ.& ſecũde. Interdũ nãq; reſtauraf calidi⁹ depdito:vt cũ melãcholicũ qs conak aut phlegmaticũ ad tẽperatã cõplexionẽ reducere vl̃ ſanguineã. Et aliq̃n frigidius reficif depdito:ceu cũ colericus aut ſanguineus ad tẽperatũ maxime. Ecõo vero:quoniã humidũ aliq̃n reficif impurius:& marime in corpe tẽperato:in quo cuncta etiaz i principio ſũt tẽperata:& a ſuperfluitatib⁹ omnino excuſſa. plurimũ vero regenerak purius ꝑiſtẽte:ad tp̃s tamen & nõ diutius.qõ eſt ꝓpie quãdo cõplexionẽ diſtemperatã ualde vt melãcholicã quiſ conak ad tẽperataz reducere:in qua humidũ ipurius & ſiccius extat:ſub modica quãtitate etiã ꝓtentũ.& in phlegmatica i qua frigidi⁹ & aquoſi⁹ q̃z cũ cholerico & ſãguineo vtcũq; videk ꝓtingere reſpectu p̃cipue corpis eucrati: et interdũ tenuius:qñq; vero groſſius. Sic itaq; cenſeo in bis q̃ humidũ in plurimis corporũ nõ ſolũ nõ reſtaurel:verũ ampli⁹ & purius:nõ ãt ſemp:ſz tpe quo ꝓportio calidi ad humidũ exiſtit immenſior:& ſub certiori teperameto humidi qõ in pueritia ꝓtingit. Et de inceps humidũ impurak radicale ꝑpter ꝗrietatem & repaſſionẽ quã primitus ab humido ſuſtinuit influẽti. Variak etiã p̃dicta reſtauratio rõe ſitus:quoniam ſuperiores ptũ enbryonũ & poſt ortũ etiã ad plurimũ tẽporis magis reſtauranf q̃z inferiores. Et ideo pueri & velut noui genita extant nanodei:differẽtia.79. ¶ Propk huius quoq; tertiũ ſciendũ: q̃ ſm Ar⁹.ō ge & cor.p̃mo:q̃zdiu manet ſpẽs & forma aiati corpis q̃ poteſt ꝓuertere ac in ſeipm alimẽtũ tranmutare: reſtaurak & viuit. Et quale fuerit aliqd in potẽtia talis erit actus:cũ poterit pmutationẽ ſuſcipeab ipuriẽte:cuz vero nõ:corũpit. Unde ait: Si aũt non amplius facere poteſt.ſ. forma ſeu natura cũ eius ĩſtrumẽtis tranſmutare alimenta:& ſibi aſſimilare: ſed vt aqua vino ſemp amplius mixta in fine aquaticuz facit & aqua tunc diminutionẽ quãti. Cũ enĩ caro facta fuerit aquatica & ipura diminuik & ita ceſſat augmentũ cũ nõ valeat reſtaurare. Sicut enĩ vinũ cũ ẽ potẽs poteſt aqua modicũ ꝓuertere ad ſeipm vt & vigoroſius:& inebriatiuũ reddatur amplius:tertia ꝓbl⁹.deinde etiã ꝓuertere ac pmutare donec ĩcipiat debilitari: et tandez ſpẽs ipius facta aquatica corũpit:ppk cõtrarietatẽ ipor inadinuicẽ. Sic & i humido euenit radicali vt tandẽ p influẽs ſibi extraneũ ipuratuz corrũpitur ſz enĩ ſpẽs maneat ceu ſubdit vſq; ad qd vltimo tandẽ oportet vt totũ fiat aquaticũ & corũpak Sic itaq; ſpẽs pmanz vite:donec põt humidũ influens i radicale ꝓuerti:quãdo aũt nõ corũpit ,cum vita ſit ꝓſiſtentia p alimẽtũ. Quito etiã collz ca.3.ſentitur ita: Declaratũ nãq; ẽ in ſcia naturali q̃ mẽbra p̃mitus nutrita fũt ꝓſimilia. Ideoq; cibus p̃mo ꝓuertitur ſm ordinẽ quẽ habebat i corpe cibati:& humiditatẽ ſiccz humiditati fixe in mẽbris ꝓſimilib⁹ & miſcet cũ eis p eundẽ modũ quo miſcentur res ad inuicẽ liquide. Ideo q; nõ eſt alter modus per quẽ poſſit natura reſtaurare rẽ diſſolutã i oĩbus ptibus mẽbri niſi p modũ mixtionis. Et q̃n erit pmixtũ ſz hũc modũ:tũc habebit exiſtẽtiã in ipo. Et poſt hoc aſſimilabit illud mẽbro.hoc ẽ q; dat eidẽ vnã coagulationez ſtabilitatis ſimilẽ ſtabilitati mẽbri. Et hoc ẽ ibi declaratũ:q̃ hoc fit p decoctionẽ.& decoctio fit p calorẽ q̃ eſt in cibato:non q̃ calor ſit p̃mus motor in hac re: ſed ẽ aĩa nutritiua:cũ operatiões caloris non ſint ad vnũ finem determinate nec ordinate. Nã ignis agit in ĩfinitũ p̃ite cõbuſtibili:de aĩa ſo. Omniũ nanq; ꝓſtantiũ p naturã terminis ẽ:& rõ magnitudinis & augmẽti. Ex iſto quidẽ ſmone colligit manifeſtius: humidũ poſſe reſtaurari radicale. Et reſtauratiõis modus eiuſdẽ p trãſubſtãtiationẽ ſeu mixtionẽ exiſtit: ñ aũt p iuxtapoſitionẽ vt vident aliq ſõniare:humiduz exiſtimantes nõ reſtaurari radicale:ſed iuxtapoſitionẽ influẽtis a ſumptiõe diutiſſime phiberi. Ad quos impoſſibilia ſequuntur nõ pauca:vt q̃ nutrimẽtum & augmẽtũ nõ fieret ſm totũ ceu ſentiũ p̃mo de ge. et

ricū ꝓpetit. Quod ēt attenditur in aq̄. Vel pp ardorem stomachi. vnde Almansor. q̄rto: Nullus aquaꝫ ieiunus bibere dꝫ nisi qui magnum stomachi hꝫ ardorē. Aut rone tpis calidi: humiditatē ipius exiccāt aut pp malā cōnē ca. aut hu. cholicos coacernātes i illo. Propt̄ qđ Ar. Aler. ꝓcessit sic aquā q̄q̄. Sic itaq̄ appeat q cibꝰ potū dꝫ simplicit̄ ꝑcedē t q fm qđ postponi. ¶ Propt̄ scōm huiōi sciēdū: simt̄ comedēdū t bibēdū: pmtus paꝝ comedēdo: deide modicū bibēdo: t demū comedēdo. Sicq̄ deinceps vt melior fiat cōmixtio. Nō ät sēl bis aut ter totū bibē do ceu plures hispani t anglici. Modū ät ptactum plures obſuant hodie: ceu id cū ptacto idicat pble. 21. Nō enī solū q̄q̄ sitis gra q i cibis bibimꝰ supplesed ēt post cibū puta delectatōis gra vel huiōi. vnō pmo de re. sa. In cibis pluries t calidis hoiſ cū puri pueniūt ad frigidā aquā ꝑcedo vti. Dō ꝓbat qm̄ assūpta i restaurationē ordinant̄ depditoꝝ. sit̄ aūt deperit ſba humida q potu reficit̄ t ficca q cibo cū nō fuerit differēs cā occurrēs cōsūptiua. Rursus satiſ faciēdū ē appetitui recto cū fm nām ꝓcedat. Sed cibus vna cū potu desiderat̄ t ꝑpe cū fuerit siccꝰ. Itidē pmixtio t vnitio ad digōnē ordinat̄ t hec ad nutritionē t tandē ea i salutis ꝓseruationē. Permixtio vō elōgantior fit cū sit̄ comedit̄ t bibit̄ eo q cibum grosſionis ſbe oꝫ ad bonā cōmixtionē ſbe liqde admisceri vt mixtio indicat elemētoꝝ diuersāꝝ nārum existētiū. Et: digō ē pfectio a ꝑpo t nāli calido ex ꝓiacentibꝰ passionibus: q̄rto methau. Vbi q̄ magis saluabitur digōnis rō pfectio: nutritio subsequet̄. Hoc ät ē i sit̄ tanea pmixtōe cibi cū potu: cuz ꝓplius ꝓiacentes adueniant passionesꝫ q̄litatū pmaꝝ se adinuicē cōtēpantes. Et firmat: qm̄ oꝫ qđ digerit̄ reddi sit̄ in ſba masse ptisanarie. vū pmo pma: Nutrēs cū digeritur fit ſua essentia i multis aialiū auxilio eiꝰ qđ ei admisceť de eo qđ bibit̄ plerūq̄ chilus t ē ſba ligda ptisane i spissitudine filis. Dō diligētia euenit cū sit̄ cibus sumit̄ t potus. Palin: cū cibus sit grosſius penetrationis vtplm tarde admisceri ei opꝰ qđ eū liquidū reddat t penetrare faciat. hoc ät ē potus. Simt̄ itaq̄ comedendū t bibendū. Est tm̄ interdū cibus ita ligdus vt ſbaꝫ fere habeat potꝰ cū quo ñ ita fit potare necesse. Sūt t alīq adeo humidoꝝ: ſtōꝝ t remollitoꝝ vt nullo aut paucissimo egeāt potu. Sicut sitientes clamose potare oꝫ oſariā nō solū cū cibo sed ante ipm t supra. Is melꝰ sit siti medēse nocturne fm veterē nō obedire. vū septio de inge. Si fuerit siticulosi supra cenā eos abstinē a potu penitus triste fit: sit̄ t inutile paucū tenī dandū potꝰ vt mitiget anxietaſ t humiliet sit̄: aphōꝝ qnta. Oportet vt ꝑculdubio nimium sitiētibꝰ potus det. vnde pmo de re. sa. Pueri nō oīo ꝓhibēdi sunt a frigide potu aq̄ sed moltoticē bibant frigidā sup cibū t i calīs hous. Rosce quoq̄ q cibꝰ hyeme dꝫ sumi calidꝰ: estate vō subtepidꝰ potus aūt nō calidꝰ aut tepidus vt ptactū sz hyeme frigidiori frītate oīna ꝓticipet aeris illius: sz ea q̄ potius estaſ. Neq̄ potꝰ tūc ēt infrigidet vehemēt aq̄ vl niue ꝑpeq̄ cū suscipiēs fuerit frigidoꝝ viscer vētoſoꝝ ac neruoꝝ debilium: et maxie q vini limphati plm. Greci tm̄ ob quēdā abusū cōtinue bibūt calidꝰ Antigtas ēt vlr ita potabant ifirmi hꝫ i gbusdā morbis fortasse vt totacalibꝰ expediat hyemeq̄ ꝓcipue. ¶ Propter q̄rtū vō ad pmū dō q humiditas sbtil aerea nō citiꝰ ꝓsumit: qr hꝫ sit ꝓsumptioni magꝫ apparata q̄ grosſior nā tm̄ eius maiorē quātitatē membrꝫ apposuit pp qđ t sit̄ tpe cū grosso poterit ꝓsumptōi obuiare. Plus enī pōt qđ satis multū q̄ paucū resistere. Adhuc t i cibis reperta ē humiditas huiōi subtilis ꝓsumptōi obuia. Neq̄ ꝓfirmatio angit cū fmo b̄ sit i sanis liberū ihabitāntibus aerē: aut q b̄ appetius magis rōe medicie t correctōis q̄ alicui⁹ ad alitionē facient̄. Ad aliud dicēdū q subtil cibꝰ dꝫ grosſū ꝑcedē cibum ad cibum ꝓparādo. nō autez potus ad cibū vt rō videbat̄ ptendē. Et hec qđē plenī⁹ solo dīa videbit̄ ꝓfīta. Ad alias auctoritates dicēdū p interēptionē vt iā appuit. Sed qr id vr̄ fmo Ga. sonare septio de ige. dicēdū q ibi logt̄ nō i re. sa. vt expetit q̄ sitū sz i curatōe male cōnis vētr nūc lapse ñ valētis cibuz grosſū solidum alterare. vñ subtiliori eget t ligdiori q̄le ē ius de faculi pmeans t nutriēs. t qr ligdus extat t subtilis vi suimet p corpus habens delatuā cū potus sapiat nām nō expedit eū sibi associarine a vētre bene āplectet̄ sz gurgulatiōes inducēt t didones t ne idigestus reperet in q deorsū. Aut eiꝰ fmo sic fortassis ē iterp̄dandus t nō bibē supplenī cena. Dō tm̄ fortasse aliqs id lr̄az inget nō tolerare ꝓptez. Sz ꝓ ideſt qr. 6. de re. sa. testat Ga. sei pm q̄rta diei hora panē simplicē assumēs t nunq̄ i tali cibo bibē. Alij vō comedebāt cū b̄ dactilos vel glandes aut oliuas cū melle vl̄ sale ac bibebāt eoꝝ aliq. Dicēdū q Gal. nūc nō ē audiendus nā imutata vel ꝓsuetudine. Aut fortassis hūiditates i eius abundabāt vētre. Choleri care tm̄ ventrē supiorē se ꝑfitet̄ aliq̄n. Ad aliud p interēptionē dō cū magis adunet̄ ſba stōi t assumpt̄ āplius inhereat eo q facta sit pmixtio melior t vnitio dū nō potus sit sufficient̄ quātitat̄ cibo valēs ibibi fueritq̄ cibꝰ grosſus pmanens q̄lis ē sanoꝝ nō ät oppositus ceu ifirmoꝝ. Etenī grosſus pmanēs trahit t velut aquā ibibit̄ spongia. Ad aliud p negationem dō assūpte potꝰ enī cibus vt iā oñsū potu ibibitus detinet̄ q̄ labat̄ p mēbra cū ꝑfecta ide mixtio ꝓtingat nisi potus quāntat̄ extet maioris q̄ cibus possit ibibere Ar. ēt fmo audit̄ ē cum b̄ exponit. Ad aliud dō q hꝫ potus sit frigidus expoliat̄ tm̄ ipo cuz cibo admisceť diligētius q̄ q̄ simplr exhibeť tū pp calitatē vētris tū ēt cibi: ipe nanq̄ vt sit ca. ē t sic. qđ eius idicat appetitus. Ad vltimuz dō vt iā appuit nz didanco neq̄ gurgulatōes aut effumatōes in caput euenit fieri nz digestiuā ꝓturbari ꝓtentiua ipedita sz āplius i vētre oīa coadunari t detineri t b̄ cū potus ꝓportionabil fuerit cibo ibibitiōe iteruementi potu. Tant⁹ enī vt i ter cibū inatet t ventris parietes digōnē corrumpit.

Quia indicatū ē post cibationē pacto exercitio alimentū elabi a vētre idigestū dubitatur de tpe exercitij. Nā vr̄ post comestionē fiendum q̄m aphōꝝ fa: Cibus semp exercitiuz ꝓcupet. vñ pmo ētia inquit Ruffus: Incessus b̄ mihi plz ꝑpe post prandiū q̄m bonitatē opatōis cene ꝑparat. Etio. theor. Maior vtilitas ē exercitij q̄n prādiū ꝑcessit Cū igit̄ ꝓparatiuū iferat positiuū t si nō precedat id verū ꝓsequat̄ erit vtilitas. Talis ät adipiscēda. Rursus est simile de balneo t de exercitio cū vtrūq̄ calorē foras educat ab intus. Quod ostēdit actio balnei t exercitij. Haliabbas t Johānitius sed balneū indicit pueris diserasis plurimis entib⁹ cū raro corpus

ericcat⁹ nunq̄z fieri potest humidus quo ad mēbra spermatica q̄ sūt in eo ſz quātū ad sanguinea solum. Respōdēt ēt dicēti q̄ mēbra spermatica nutriunt sicut sanguinea: q̄ lz spermatica restanrēt q̄ntū ad id q̄ ptim sūt cōpōsita ex sanguine redacto ad naturaz spermatis: nūq̄z tñ restaurationē recipiūt vt ex spermatis ꝓstāt pte. Quorū qdē defectus ex p̄mis detectus ē. q̄ enīz negāt spermatica nutriri humectari et restaurari: falsū ē apertū vt apparuit cū sint a p̄ncipio q̄z pua: et magnificēt late: sintq̄z sicut alia viuētia et ꝓpe q̄ aialiū resolutioni exposita tñ nō tñ solida vt q̄ humidiora: hec ēt quāq̄z vniuersalit exiccēt continue possūt ptcularit humectari vt qualescētes indicāt. Neq̄z ēt puerilīū ossīū exiccatio: et recētiuz plātarū ē pmutatio i innaturalib⁹: verum i eius oppositū dīa. 26. Adhuc si ex spermate mēstruoq̄z vnū p cēntiā ꝓstituat: ipossibile factū ē vnū sine altero restaurari. Vñ si q̄ntuz ad partē sanguineā restauratur et ſm spermaticā. Hz quid partem audiāt spermaticā hoc ignorare sentio. Hi enīm et silēs defectus ꝓtingunt in attricio i naturis: et hoc potissime in his q̄ de aialium generatione tradunt. Quare stupēdū ō viro quodā vtili famoso Anagoraz: i ore p̄riā vocē oblitioni mādāti. Cū enī posīerit inatā cōplexionē pmutari: humidū negat radicale posse restaurari. Verūdum etiā quō Haly dedignat vel approbare aut saltē vitiare: cū audiētez i vitatē ꝓcitet. Propter qō his spretis series exponatur ptacta: Hpas corpis ptes: et primas vt cor cū reliquis p̄ncipalibus et vniuersalit oēs ex principio ex sanguine ad mām spermatis redacto ꝓstructas vere solidas, i. exiccatas certe ac induratas et reliq̄. Unde de tabe post antea īducta: dispsa vero et resoluta humiditate augmētāte redditur saltē subtiliatū inuenibus corpus et ꝓsimi accidit ſm totum corpus manifeste annosioribus. Cōtigit vō ſm cor et epar Vult itaq̄z Ga. cum corp⁹ iā tabē ēt naturalē incurrerit ex senectute: qō humectari nō possit vt redeat ad qō p̄rius. Alioquin foret possibile senectutē habere et mortē inde: qō nō est suppaccipere. Tamē vt dictū pos sibile dī etiā humidiores facere: qō plus ꝓportat: eo q̄ ē humidas simplr reddēt. Vult aūt Haly q̄ Ga. det canonē quo cōplexio declinās possit paulatiz ad suā duci ex humiditate i spacijs mēbrorū ꝓsimiliū inbibita: qō fit ea humiditate iplēdo ꝟria cōpleriōi existenti. Nā mēbra ꝓsimilia nutriūtur hac humiditate. Hpe nāq̄z ea inclinat ad ptē cōplexionis sue p̄ri stentis ſm longitudinē tpis paulatim. quia ſm Ga. vnūqōq̄z mēbrū trahit ex venis materiā sui nutrimēti et reponit eā in locis vacuis ipius: donec decoquat ipam: digerat: et ad sue substantie cōuertat. Necesse enī fit vt ip̄rmat hec humiditas in ipm aligd et mutet ſm lōgitudinē tempōris: ita vt ꝓuertat cōplexionē ipius ad partem cōplexionis sue. Ex hoc itaq̄z ſmone apparet cōtrariū dicto illorū: cū toleret fere oī tēpore membra humectari et restaurari paulatiue. Et fortassis ille quis inquiet restaurationē negare quia non qō euanuit idē spermaticū restaurat etiā sed tūc neq̄z sic restaurarēt qō sanguineū. Ad aliud qd dōm apparet. Ad qō aūt de tabe dōm: q̄ lz illud nō sit sēper possibile: sit tñ ad tp̄s. vnde mox subdit: Necessarium est post statum corpus exiccari. humectat itaq̄z vsq̄z ad statum et inde: post aūt minime. qō voluit ſmone breuiori tāgere in tegni. Ad aliud dōm q̄ lz virtus ponatur infinita et humidū restaurē: mors tamē interuenit: qr tandē restaurat sic aquaticum et ipurus et taliter situatum: q̄ fomētum vite fore non potest vt ostensū: non q̄ nullo vt sapiunt ignari restaurē mō id: sed simile. Virtus enī infinita etiā duratione: si debet agere materiā expostulat dispositā. actio enī i materiā oportet ꝓcidere dispositam: de aia scō. Ad aliud dōm q̄ lz virtus sit icorruptibilis et ꝓpema de se limitatur tamē et corrūpitur ꝓpter materie applicatiōne corruptibilis et determinate. Neq̄z etiā calor aialium est simplex elemētaris infatigabilis vt qui ignis sed cōpositus dīa puoꝝ cū duabus eius cōparibus et ió corruptibilis: fatigat enī et laborat. vnde pbr. secunda: Calidi natura q̄ fert nos ad alia grauata pseuerat: lz nō sic q̄ ad inferiora. Ad aliud qd dōm apparuit. nā etiā caro q̄ ex sanguine generat: restaurat vt p̄rius. non quidā enī vt notū ꝓfusa: neq̄z glandosa aut simplex et pura: neq̄z lacertosa. Tot enī sūt modi carnis differentia. 42. Glādosa quippe nō: et ꝓprietq̄ alicuius generatiōis humiditatis ē gratia: cū a natura fit p̄rius intēta: tā rōe materie q̄z forme vl finis nec. 3. relique: cū in eis fit admixtio substantie nerue se spermatice. Et ideo caro deperdita non vt pus regeneratur q̄ntitate: neq̄z etiā qualitate. Cicatrix enīz subsidet concaua: cū plurimū deperdatur eius. Calor etiā non restituitur p̄ror: neq̄z sensus in ea sicut pus: ita vt sextus alius videatur carnis modus. Solū enī sanguis restituit ꝓr inspissatus: absq̄z alterius substantie pmixtione qua epar splen ptcipant et pulmo. Itaq̄z qō minime restaurat est spermaticū. qō vero maxime adeps et pīguedo: horū aūt medius est caro: et ꝓcipue q̄ dicitur pura. Ad aliud dōm: q̄ vere est talia non ꝓcidere: ſm p̄mas rōes aptitudinales: ſm tamē actū fit possibile. nā corpus simplicit sanuz potest nūc egrum fieri. Silr quid extraneū vtcūq̄z et tēporale: potest diutina et paulatina tēperatio alicuius fieri cōnaturale: vt tactū Haly. Ad aliud dōm: q̄ lz p̄dicta videant animalia stare sine cibi assūptione exteriori: habent tamē alimentum interius vt phlegma grossū viscosum: qō paulatim digerunt: et eo nutriūt huiusmōi nanq̄z frigiditate oris stomachi appetitus habent grandē: et ppie tpe calido et digestiuā debilē desiderij respectu. Estq̄z humiditas ipōrū viscosa: et pellis demissa valde: et vniuersaliter corpus ipōrosuz vnde q̄n nō suscipiūt nutrimētum ab extra calor dissoluit humidū nutribile existens circa locum digestionis: et alterat et pmutat in mēbra. Et qr parum ꝓcrtitur: remanet in eis humiditas multa īdigesta et pinguedo grādis: ita vt obturent vasa et maxime hyeme adeo: q̄ calor debilis nō habet locū in quē humida euapōrēt elemeta fumosa: sed ad locum reuertēta digestionis mltiplicat amplius phlegma obstruēs vias nutrimēti: et ita cessat appetitus et gescunt ab extrinseco cibi acceptione: humiditasq̄z tunc euapōrās ad cerebrum reddit ea. q. ebria et somnolēta et ideo iacēt īmobilia et sagacitate nature sibi p̄uident de antris. Cuius quidē nutritionis signū: qr cum de eis egredi antur: inueniunt macilenta cō sumpta in eis humiditate ptacta. Semp nanq̄z aialia nutriunt nō autez augentur: topicorum scō. vñ scō de aia: Virtus nutritiua operat omni tpe vite singularis nisi forassis cum qs fuerit solut⁹ vltime de accidēti sexto. qō autē mlieres quedā phlegmatice frigide et in regionibus

to vł mensurato: quare omittens hanc Alex. detesta
tur. Relique aũt corporibus alijs. Ad fricationum
quedã ẽ pfectiua vt ea q̃ pcedit exercitiũ pmittuſ nu
dis manib⁹ pacta: deinde iunctis. Si eni hec ipm p̃
cedẽte paulati pcaleſiat corpus pmolliant ſolida p̃
subtilient humida ꝛ coaplient pori nullus iſidet picu
lũ aliquã ptẽ diſcindi: vł poros opilando calefactiue
p̃ mediocrit syndone deinde oleo. Eſt ãt ꝛ alia pfe
ctiua dicta ſiue reductiua ſiue apotherapẽtica ſeu p̃
curatiua q̃ pacto adducit exercitio. pficit eni qđ exer
citij ꝛ ſupfluitates educit q̃ nõ fuerũt foras eo dem̃
date q̃ mollire bz corpora mediũ obtinẽs molliſ ꝛ du
re: ac mlte ꝛ pauce. Medicã eni oz q̃litate corpi diſſari
hoc ãt appet ex ſo aphoꝛ: ꝛ de re. ſa. cũ alijs. Eſt ãt
comeſtio aliũ ioꝛ p ſtom in vẽtre itroductio. Añ vo
ꝛ poſt ſpaciũ hore vł huiõi denotat. ¶ Propt ſcom
qđ ſciẽdũ: q̃ qđ ſentitũ ſit ab alijs iã ex argutis ap
paruit. ꝛ qđ de b ſentiẽdũ tertio ꝛ q̃rto appebit dicẽ
doꝛ. ¶ Propt ktũ vo ſciendũ q̃ ſimplr ꝛ vt q̃zmltũ
exercitiũ i re. ſa. oz añ comeſtionẽ ꝛ ñ poſt fieri puta
cũ cibi fuerit i vẽtre ac epe vt pinductũ ẽ digeſti ſiẽ
auctes monſtrarũt inducte. Scom qđ vo ꝛ vt rari⁹
poſt comeſtonẽ. Primũ qđ pbat qm̃ illud qđ facit
deſcendẽ cibũ idigeſtũ de vẽtre ipmq̃ iterdũ cogẽs
i hñtibus ſtom debilẽ ſurſũ aſcẽdẽ: ac ẽt ad opiliones
cauſat cũ cib⁹ idigeſt⁹ ex vẽtre delapſus p meſaraicaſ
trahat viſcoſus i epar. Ait quoq̃ qđ caloꝛẽ diſſemiat
digeſtiuũ hũe educẽs de ptibus iterioꝛib⁹ ad exterio
ra ꝛ marie i vẽtris digõne: q̃ nõ ſolũ p̃a pficit calꝛ
tate verũ ea q̃ plm ptũ cidẽ cõiacentũ: dria. 29. nõ
ꝓpetit poſt aſſumptionẽ alimenti. Et fulcit qm̃ digõ
pficit gete ceu ptactũ. Sz p̃dicta iducit exercitiuz p⁹
comeſtionẽ cũ ſit mot⁹ vehemẽs ex agitatõe ſua alim̃
tũ cogit idigeſtũ deſcendẽ ad ũteſtina q̃ſepe ac inter
dũ aſcendẽ opilationẽq̃ iducẽ ac caloꝛẽ diſtrahẽ: ꝛ p
ꝓñs digõnẽ ifirmare ꝛ corrũpe cũ ea pfici bẽat gete
Nõ igiẽ exercitiũ ꝓpetit poſt alitionẽ ſz añ: cum inde
caloꝛ i ſuſceptionẽ diſponat alimenti ſupfluitates ex
pellant exteri⁹: ꝛ cor⁹ vł robozet oñe: dũmõ b nõ
extet famelic⁹: qꝛ vbi fames nõ oz laborare: ac marie
cũ talis fuerit cholerie⁹. Secõ qđ vo ꝛ rarius ꝓpetit
poſt comeſtionẽ. Aut qꝛ is ſuſcepit ãplius alimentuz
cui nõ põt dñari digõne: vt ḡ repat deoꝛſũ motu poſt
aſſũptionẽ agitet niſi doꝛmitõe iuuet: qm̃ mot⁹ corꝛpa
pturbat vt oñdit nauigatio: aphoꝛ q̃rta. vñ Hip. re.
a. ſo: Poſt cenã ſeu p̃tandiũ meli⁹ oz tales itegram
quãtitatẽ noct⁹ doꝛmire. i. tñ quãtũ ꝛ nox extat: Cõ
mẽ. q̃ ſi nõ doꝛmiãt diutiſſime ac ſuauiſ deãbulãdo
nõ reſiſtẽt. Et iſti⁹ ẽ. Ar. itentõis vt appet ex pcedẽtib⁹
ipi⁹. Recitat. n. Hip. p̃fatã ſniaz: cũ ait: Jngt ruſſuſ
iceſſus b mihi plz tẽ. vt inductũ ãtea. Cõpetit ẽt for
te q̃q̃z cũ volum⁹ corꝛpis frigidi ꝛ ſicci caloꝛẽ icitare
ac ſiccitatẽ ſpſiõe aliměti in ptes pfect⁹ remittẽ. Sic
q̃ plres voluerũt exponẽ laudãtes dem̃ Medici Hip.
ſiant⁹ vt p̃tactũ cib⁹ p̃occupet exercitium. Sz q̃ id
phłaticũ appet mox cũ ſubdit q̃ vłr i ſanis ꝛ ifirmis
ẽ faciẽduz. Sił Hip. ſeries ꝛ Ga. grece vt p̃tactũ te
ſtant ꝓuz. Pot tñ vtcũq̃ dici mõ quo balneuz p̃ci
pit pp humectare poſt alitionẽ. Balneũ vo nõ parũ
ſicut tactũ ꝓcidit cũ exercitio i actõe vñ. i4. de inge.
Oñe cor⁹ ſubtiliũ balneari poſt cibũ ẽ aptũ niſi pi
culũ ſit ſm epar obſtructionẽ fieri ꝛ marie ſm cibor
ſpẽm. Jdeoq̃ pmo ktia: Cõſert ẽt exercitiũ vł motus
magꝭ qs mior poſt cibuz vt deſcẽdat deoꝛſuz ex ſtõ i
vẽtris fũduz ꝛ marie cũ venẽ aut aliñtuz fuerit vẽto
ſi aſſeſſiui. vñ pmo ktia: Mot⁹ puus poſt comeſtiõez
ipam i ſtõ geſcere facit: q̃re Ar⁹. politicoꝛ ſo: Poſt
cenã deãbulare ẽ ſanuz ne circa os vẽtr⁹ inatẽt cibi.
Quidã tñ laboratoꝛes aſſueti ꝓtinue nõ vłr poſt co
meſtionẽ ledi ꝓtinue: lz ide pueuiant tãdẽ ad egritudi
nes ptauas: in aſſueti vo ledunt: vt appet aphoꝛ. Fa
Et iõ q̃cũq̃z coacti poſt comeſtionẽ ſuſcipiãt pauca
cibaria digeſtibilia nõ aquoſa. Calidos quoq̃ iſup
ꝛ ſiccos reſolubiles extenuatos mariq̃z laborioſos:
ſi op⁹ ſit exercitari min⁹ nociuuz poſt comeſtionẽ erit
q̃z añ: de re. ſa. appens qnto. Eſt ãt attẽdẽdũ q̃ illa
borioſi exercitenꝭ añ comeſtionẽ vt caloꝛ ꝓfoꝛet dige
ſtiu⁹. Laborioſi vo geſcãt vt coaduneꝭ io diſſolutus.
poſt vo comeſtionez vt vłr geſcendũ. vñ B amaſce
nus i aphoriſ. In nimio exercitio poſitos añ cibũ pa
rũ geſcẽ oz ſz ocioſos paꝛ añ cibũ exercitari. ¶ Pro
pter q̃rtũ vo ad pmũ qd dõ cuz ei⁹ ꝓfirmatõe iaz ap
puit. Et ſiłr ad aliud: qm̃ oñſũ ẽ aliquã vtilitatẽ exer
citij qñq̃z foꝛe poſt alitonẽ. Aut nõ raro cadit abuſio
i ꝓpatione. Ad aliud dicẽdũ nõ eẽ ſiłe oio: qm̃ exerci
tiũ poſt comeſtionẽ fortaſſe plus ipedit balneo: cum
agitatõe ſua cogat aliñtuz pamplius deſcendẽ. Cõ
ceſſũ ẽ ẽt qũo ꝓferat poſt cibationẽ exercitiuz q̃q̃z.
Sermo Ga. ẽt exponẽd⁹ nõ q̃ velit ſemp poſt cibũ
diſeratos balneare ſz aliquos vt extenuatos. Tẽpa
tos vłr nõ balneari poſt alitionẽ. Jd ẽt diat i mẽtez
lectonis exercitandã. Ad aliud dicẽdũ q̃ ſz digõ fiat
i gete: in digõne tñ tertia pp quaz alimẽtũ ſuſcipitur
elaboradũ valde duplici pcedẽte digõne: Ar. q̃ dimi
ſſũ i ptes minimas ꝛ iſertũ ipaꝛ corꝛpis ſpongioſitati
bus ꝛ poꝛis maiꝭ ſeq̃t inuamẽtũ ex caloꝛis vigoꝛatõe
ac delatõe ipſius ad eã q̃ meli⁹ nutriunt ad extrinſeca
depẽdẽtia ex ſupfluitatũ eductiõe: q̃z noceat motus
agitatõe. Jd. n. vificat i digõne potiſſime pma ¶ Ad
aliud ẽt qd dicẽdũ appet: q̃ nõ oio famelicus q̃ exer
citat añ comeſtionẽ: aut ſi fuerit tũc vt dictũ ẽ ceſſan
dũ ab exercitio. Et ad ea q̃ ptis oppoſite ſiłr qd dicẽ
dũ appet. Sz ad reliquoꝛ ſubꝓuoꝛ pmũ dicẽdũ q̃
Ar⁹. loq̃t de motu p̃mi mobilis a quo ſeq̃t corꝛuptio
ſ̃bis iferioꝛibus ſub tpe pmanẽtib⁹: eo q̃ nõ põt cir
culũ ꝓſtituẽ ꝓiungendo fine vt appet ibidẽ p̃ncipio.
Hic ãt ẽ ſmo de motu pticulari aialis q̃ gen⁹ ẽ exer
citij ꝛ nõ pmus. Aut b cũ eo q̃ pticulariter ꝓferre vł
tandẽ vłr aggregatus nocet: cũ i ipſo aliqd ſpũs ex
alet ꝛ vigor⁹ ceu i ſaliua emiſſa i q̃ caloꝛ cadit inatus
ita vt ꝛ demũ ſicut oñſũ dria. iiz. aq̃ducũ fiat oñe. Ad
aliud dicẽdũ q̃ mot⁹ ꝛ oñe ſucceſſiuũ ẽ iperfectuz p̃
manẽtis relatõe: eo q̃ nõ vt id habeat ſiłr totũ ſed i
ſucceſſione ꝛ acq̃ſitione ptis poſt ptẽ. Nihilominuſ
tñ ꝓfert iperfectionẽ alicui⁹ ꝛ marie calor⁹ excitatõez
ꝛ ſupfluitatũ eductionẽ vt oñſũ. Aſ notat motus p̃
mi mobilis cũ alijs marie q cã gñatiõis ꝛ corꝛuptio
nis horũ hic entiũ exiſtit: de ge. ꝛ cor. ſecundo.

¶ Differentia. ix9.

Quop cibus ſtiliſ groſſũ debeat
pcedẽ mſak: Ar. ter
tie re. a. oz vt ſumak i pmis illud cui⁹ corꝛru
ptio ẽ facilioꝛ ꝛ ei⁹ deſcẽſus velocioꝛ deinde
ſm poſt ipm qđ ẽ ſm ꝓuũ illiuſ. Adhuc pmo practice
Sz vt p̃ponat hõ cibos facile dſcẽdẽtes ex ſtõ illiſ q̃
moꝛant. Palin: pmo tertia: Nutriẽtia pterea i ſui re

quidē cāe ꝓseruantes:ꝛ ī pmanentia ꝓfirmantes fūt obſeruationes ꝛ fortunatiōes q̄o aſtrologus facere poterit ſup natū p̄ſignata illius hora vl' interrogatione ſuſcepta. Cū eni qs fortunauerit yleg dñm ei⁹ aſcendēs ꝛ tp̄ius dñm alchothodē ꝛ ad ſūmum vite ſignatores vt aſcēdēs mediū celi locū ſolis lune: ptem fortune: ꝛ dñm coniunctionis vl' ꝓuentionis añis natalis: malosq; infortunauerit vt ēt cadētes exiſtant nō eſt dubiū apud genetalicos: ꝛ imaginū auctores ip̄m pficere in vite nati aliquā ꝓductionē ꝛ ſanitatez laudabiliorē aſſerre ſicut horū oppoſita ifirmitatem ꝛ tandē mortē inducūt: qō nō ſolū ꝓtingit indiuiduo ſed ꝛ patrie omni vt recitat Ebehit de ſedice q imaginē ꝓſtruxit regionē deſtruentē. Quo etiā mō qs pōt fortunari aut infortūari ad bōa fortune hoīs ſciaz tē. Vnde ꝛ inuocationem ad deum per me factam pcepi ad ſciam conferre capite cū Ioue in medio ente celi ꝛ luna eunti ad ip̄m. quod ꝛ reges grecorū cum volebant ſuis pentionibus exaudiri obſeruabāt. Albumaſar in Sadō: Aō ꝛ modi faſcinationis ac exaiati onis ꝓfirmant. Principia vero materialia indiuiduum ꝓſtituentia ſūt ſperma ꝛ mēſtruū dōia. 36. Quorū lz alterū ſit materiale vt menſtruū: ſliquū vero efficiens ac velut formale ſicut ſperma. Hec tñ ad p̄ncipia cōparata p̄dicta erūt tāq; materia vl' ſubiectus. Cauſe vero materiales ꝓſeruātes: eſt debita ſex rerū nōnaturaliū adminiſtratio: q̄ medicus corpus ꝓſeruat illeſū. Aut q; id p̄cognoſcit ſui ſcia: vl' aſtrologus illi p̄dicit: ſciens ip̄z egrotaturū: aut moriturū ceu ex directione gradus yleg ad gradus malorū: Saturni videlicet aut martis: et vl' ad locū occiſionis ſine bonorum aſpectu vel coniunctione. Principia quidem formalia ꝓſtituentia tacta ſunt in vite nonificatione p ꝓportionabilē inſlurū ītellecta. Materialia vero eū dicebāt in p̄ncipia generationis. Cauſe aūt ꝓſeruantes vtreq; tāgunt p debito ſubſiſtere fomento. Ad vitam nāq; ſicut ad alia q̄libet cōpoſita materiaz ꝛ forma oportet ꝓcurrere ſeu illorū aliqd loco. Nā ſicui a ſignatoribus vite tributū fuerit. c. viuere ānis: humidum vero ꝛ calidū ſufficientia nō fuerint nō tantum viuere poterit. Et multo ampli⁹ ſi his habitis ifluru caruerit ſignatorū cū mā minus adeſſe faciat: q̄z forma cōpoſiti. Hec aūt ꝓceſſa ſunt etiā parum in aſtrologia nutritis: ꝛ p̄cipue in imaginū ſcia: q̄z q̄z in pluriū intellectus hoc cadere minime poſſit. ¶ Propter ſecundū vero ſciēdū: q̄ fere oēs ad q̄ſitum cū diſtincti one rñdent colligētes ex dictis philoſophoꝝ ꝛ medicorūz dō. a. 11. mortē fore duplicē. vnā quidē naturalē accidentē ex cōſumptione humidi radicalis: ꝛ calidi cōſequenter extinctione que inſenſibilis aīe dicit ablatio ne morte ꝛ vita ꝓtingēs nō minus eo q̄ virtus ī becillitata pulmonē nō poteſt agitare. Altera quidē eſt violēta ꝛ accidētalis: occurrēs ex idebita rerū ſex nōnaturaliuz adminiſtratione: a qua egritudines cō ſurgunt plures tā ī cōplexione q̄z ī cōpoſitione q̄q̄z Aut ex caſu fortuito exterioꝝ. Dicūt aūt: medicus poteſt morē retardare violētā accidētaliter emergētem nō āt naturalē ꝛ p ſe cū ſit ītmuno finito ſtabilita: quorū equidē motiua in argutis dudū p̄miſſa. Sed q̄ hec poſitio ſtare non poſſit: ꝛ q̄ veritati ac medicorū obuiet ſententie: in tertio dicendorū ꝛ quarta oñdet: vbi eorū ſimiliter tollent motiua. ¶ Propt tertiū āt ſciendum p̄mo q̄ mors nō poteſt retardari omnifariam ſeu vita ppetuari. Secundo veritas cū eius ſubdat fulcimentis. Propter huius p̄mū ſciendū: q̄ Ga. cū alijs de re. ſa. ꝛ in de tabe ſcribit p̄cipue q̄ quidā philoſophorū ſcripſit librū oſtēdēs qualiſ poſſet quis iſeneſcibilis pmanere oio ip̄m tradēs: cū adhuc quadragenarius exiſteret: extēſus demū in. 80. ānos denuo factus extitit graculis vt coaptaret ei Ypocratica ſeries ex p̄noſtico: Naſus acutus oculi concaui tē. conſequenter ſeriata. Hic equidem deriſus alios nō auſus eſt docere: qui deniq;. q. ſcip̄m cōtingēs dixit nō omnes poſſe inſeneſcibiles pmanere ſed optime a natiuitate ꝓſtructos ꝛ ab ipō diligēter ꝓcuratos. Nō vtiq; Ga cū alijs vltimā fatuitatē reputauit ſubdēs omne generabile penitus cōrūpi. qō ꝛ rationibus firmat nō paucis ſūptis ex cauſis aialiū ꝓſtitutiuis: tā ex pte materie p̄me vlis q̄z ꝑticularis ſecūde ꝛ aliorū. Nā in quibus p̄incipiū cōruptiōis aliqō p ſe repetit: hec de neceſſitate cōrūpent. Omnia vō mixta in ſe continent corruptionis principium: yle. ſ. ꝓuationis rōe ſibi aſſociate: maleficiū ꝛ deſtructionē ſemp machinātis phyſicorū p̄mo. Cū eni eſt ſub vna forma hac. q. faſtidiat: ſub alia fore appetit. Ea nāq; totum nō poteſt appetitū ſatiare materie: ceu in celo appetitus forma ſatiatur materia: ſi eam habeat: aut fortaſſis alia exiſtit ꝛ altera. Ratione quoq; materie concrete monſtrat etiā: quia mixtuz cōponit ex ꝓtrarijs. vnde ꝛ mixtio fere violenter fit: ꝛ vi pmanēt miſcibilia in mixto cū vnūq̄q; ꝓpriū exquirat locū Natura tñ vniuerſalis ipa inducit ad mixtū ꝛ ꝓtinēt in aliquo tempore ip̄orū ꝓtrarietate ſoluta vtrunq;. Ex ip̄is enim vis elicitur aut deſonis tribuitur que determiato cogit ea tpe vna pmanere. Ignis nanq; radijs ſtellarū ꝛ ſolis ꝓfigurans p̄cipue in noſtrum deducit continēs ficq; ſupeminet q̄ terreū. Nullus aūt violentū: cū forma careat naturali ſibi indita eſt perpetuum. Eti: ex pte forme: quia influxus celeſtis velut forma ꝛ datiuus eſſe terminatus exiſtit: ꝛ materia in quā ſuſcipitur ſimiliter. Nūq̄z eni virtus infinita in materiam recipitur finitā: phyſicorūz. 8. Et p̄cipue cū illa fuerit intrinſeca: ſicut mixtorū ē forma: eo q̄ in celo virtus ꝛ forma ſuſcipitur ifinita tpe: nō aūt vigore ne motus accidat in nō tēpore. Ip̄m tamē eſt finitū. 1. ce. ꝛ. m. ꝛ cōmentator. 12. methaphyſice. Sz virtus q̄ mouetur extat extrinſeca: ꝛ nō ſicut forma ulli inherēs. Celum nanq; mouet p principiū ſepatuz qō eſt in eo de ſubſtantia orbis. Rurſus ex parte qui dem efficientis que reſtauratio eſt deperditi facta p caloꝝ noſtri corporis tranſmutantis alimentū: ꝛ conuertētis in alitū quo repatiſ: cū hec ſit actio phyſica q: oē agēs phyſice patiſ p̄bice. Nā alimētū in p̄ncipio corpoꝝ ſimiliū exiſtit: ꝓpter qō agēs ex ꝓtraria pugna repaſſū oportet tandē debilitatū deficere: vt ꝛ vi nū multe aq̄ mittuz: demū oē redditur aq̄oſū cū p̄mo ō ge. Adhuc ex fine: quia cū inferiora in generationem oꝛdinēt vt maneāt: ſi ceſſaret corruptio. deſineret ꝛ generatio. Corruptio nāq; vnius ſm Arſt. eſt ꝓtinue alterius generatio: ꝛ ecōtra. Amplius ſm loquētes legum plurium nunq; numerus compleretur electorū cum terra ipſum etiam ſimul alere non poſſet. Hec quoq; apparent ex primo canone: ꝛ pbl'. tertia. In corpore nanq; animalis multiplex reperitur contrarietas mortī cauſatiua omnino: vt qualitatū p̄marū ſibi adinmicē aduerſātiuz: caloꝝ naturalis agēt in

in hoc medici: ⁊ marie in diureticoꝝ exhibitõe: ꝙbus mor subseq faciunt cibũ deportantẽ hunc indigestũ ad renes opilationẽ ⁊ lapiditatẽ augmẽtando. Per oppositũ quoq; qñ venter fluxus stiptica sb̃ductiuus vt tactũ ꝓmittere. ¶ Propter quartũ qdẽ ad ꝑmũ dicendũ vt ad auctoritates: ꝙ ipe ꝓcedunt suus viss itellecte ex vtraq; pte. Ad aliud dicendũ verũ eẽ cito digestibile ⁊ descensibile i altera pte distinctõis pte missa vt qñ vnũ assumptoꝝ eẽt nutribile magis: aliũ ꝙ medicinale molliens plus. Sed qñ vnũqq; fuerit nutribile vere nõ oꝫ tũc grosso subtile ꝓmittẽ: sed vt oñsũ est ẽꝫ. Neq; ẽt accidit vt deducebat ꝙ subtil digestus ꝓus corrumpat nõ valẽs exire: ⁊ cõmiscebitur idigesto corrumpi pato. qm̃ sil digerunt eo ꝙ tal ẽ ꝓportio huiõi cibariꝝ vt subtilis ad grossũ: qual digõnis partis iferioris ventris ad partẽ superioꝝ neruositate min⁹ digestiua iferiori. Ad aliud dicẽdũ ꝙ hic sermo magis in corporibus verificat sanoꝝ in qb⁹ nullus humor de quo sit curandũ abundet i vẽtre. In his enĩ cibus ꝑponendus ẽ medicinalis calefactiuus digestiuus ⁊ diuisiuus deinde vomitu aut secessu educendũ phlaticũ in eo ꝓtentum. Extranee silr dictũ phla cohabitare in ventre cuꝫ nã nullum sibi ꝓstituerit receptaculũ: nãlium scõo. Ad aliud dicẽdũ: ꝙ lꝫ subtile grosso citius ꝓsumatur: qñ fuerit eq̃l quantitatis: ⁊ agens silr cũ alijs ꝓditionibus equale cũ tñ subtile multiplicatũ fuerit super grossum plus aut tñ fit dicta ꝓsumptio subtilis ad grossũ vt antea sed eq̃liter consumuntur vt euenit in ꝓposito ⁊ dria apparuit ꝓoꝫi. Suscipitur enĩ de subtili tanta quãtitas q̃ grosso resituo ꝓpositi in equali cõsumitur tpe. Et silr ad ea q̃ partis alterius qd dicendus appuit.

¶ Differentia.120.

Quod semel tantum in die naturali sit comedendũ monstrat: qm̃ quod ẽ ꝓprũ corpori ⁊ ipius lesiuũ raro applicandũ ẽ. tale quidẽ ẽ alimentũ ꝑmo de ge. ⁊ cor. ꝓnõ tertio Rari⁹ aũt ẽ ꝙ semel i die. Adhuc aial quod ẽ actuũ nobiliũ paruꝫ dꝫ circa comestionẽ sollicitari vt ullis valeat amplius itendere: septimo de vtilitate pticularũ. huiõi ẽ homo ibidem. Propter qõ raro ⁊ paruꝫ vt semel solũ in die comedere hꝫ. Nõ aũt bis vꝑ per Cornelũ celsũ: bis die potius q̃ semel cibũ capere cõsulentem: qr alimentũ ordinatur in restaurationẽ deperditi: sed ipsa vꝑ dupler. vna quidẽ nocte facta cũ calor coadiuuatus fortificetur: ⁊ resolutõe fãltẽ sensui occultã opetur vehementiorẽ velut hyeme dicunt ꝓtingere. Altera vo ẽ resolutio diurna: ꝓp poteꝫ a calido ⁊ luce apertionẽ manifestã. Rursus comestio appetitu ordinat. Sed cõmuniter bis appetit in die Ideoq; bis erit comedendũ. Et ꝙ ter vꝑ qr oĩs pfectio in tribus in huiusꝫ ꝑsistit ꝑmitio. In comestione vo pfectio attendẽda nõ minima cũ ordinetur ad vitã nõ ex longinquo. Adhuc plurimo calido plurimũ ⁊ sepe alimẽto expedit administrare: aphoꝝ ꝓma. hoc aũt inest hoi cũ calidissimũ sit aialium: pble. q̃rta. Quod aũt plus ẽt quater oñditur: qr ei quod debilis digõnis extitit: ⁊ vehementis resolutionis exhibẽdum ẽ parũ ⁊ sepe: aphoꝝ ꝓma. Talis vo ẽ homo cũ sit multis occupationibus deditus digõnem ipedientibus: quarto de inuamentis ⁊ ꝓpositionis ceteris rarioꝝ de bona habitudine. Palin: in die nãli quattuoꝝ ꝓbationes qualitatũ tẽpoꝝ particulariuꝫ existunt ꝑm quas luna in nobis mutatões alteratiaꝫ causat nõ paruas: dria. 178. qbus opus sit cũ alimẽtis resistẽ. itaq; quater erit comedendũ. ¶ Sed ⁊ ꝙ ꝓtinue vꝑ qr aial resoluitur ꝓtinue: cũ calor nãlis sp humidũ depascat: cuꝫ p alimenti administrationem resistit ꝓportionatũ. Adhuc quedã vĩr aialiuꝫ puoꝝ ꝓtinue. q. comedere: quare nõ ⁊ maiora magis. itaq; ꝓtinue vꝑ esse comedendũ. ¶ Oppositũ aũt horum oĩum: ⁊ plus tenent arabes volẽtes ter in duobus sore comedendũ diebus. Nõ vꝑ qr indigestũ cauendũ ẽ ꝑm. A. sumere: ne sup indigestũ occurrat. Nõ sit si plus bis vicibus vt declarabit comedatur. Neq; oꝫ corpus ꝓmittere manifi: qõ euenit si paucioribus ad administrel numero huiõi. Propter qõ in duobus diebus nãlibus ter comedendũ. ¶ Propter ꝑmũ quidẽ sciendũ: ꝙ comestio est alimenti ore susceptio. Nõ aliqñ est masticabile grossũ: interdũ liquidũ sorbile ⁊ nonnũq; liquidũ potabile vt vinũ qõ alimẽtũ ẽ ⁊ potus. Semel quoq; bis ter ⁊ huiõi sũt aduerbia quantitatẽ discretiuã ꝙportantia. Quid autẽ sit dies nãlis quidq; artificialis dria vilũ. 103. ¶ Propter secundũ quidẽ sciendũ ẽ ꝙ Hipp. ꝓ re. a. cũ Gal. vꝑ velle comedendũ fore semel aut bis i die. Nõ innuit cũ dr: Qui enĩ semel vel bis in die comedere cõsueuit ⁊ reliqua ex quibus nõ ẽ ꝓsuetudo ꝓtendẽ ⁊ prãdent: et siqs semel in die ꝫ ꝓsuetudiné comedendo. sexto vo re. sa. indicat Ga. seiꝑm comedere bis in die. septimo aũt de ige. In exiccatis ⁊ debilioribus ter ꝑcipitur. Quesituꝫ tñ regimen inspicit sanitatis. Arabes vo vt tactũ vident regulariter sentire in duobus diebus eẽ comedendũ ter. vnde quarto Almã. Nõ tẽperatius ẽ vt sani ter iter duos reficiant dies. Primo quoq; ꝓtice: Opportunius vt comedat hoc qdem die bis: hoc aũt semel. Cuius cãm subdit vt alleuiet eius stomachus a cibo dici quo bis sumpsit: ⁊ operet in reliquijs cibi ꝓcedentis ⁊ digerat cibuꝫ de coctione supueniente opportuna. Primo aũt tertia Ex vicibus satiantis comestionis melior ẽ vt homo vna die semel ⁊ altera bis. s. mane ac vespe comedat Quoꝝ motiuũ potuit eẽ: qm̃ ꝓceptũ nihil comedendũ eẽ nisi cibus de stomacho descẽderit. Ipe vo i habitudine media moratur in eo. 12. horis vlq; ad. 12. tre decima tertio. Sumaf aũt tpo quasi mediũ inter. 12. ⁊ 22. quod ẽ circa 16. horas. Ter aũt, 16. 48. cõstitui horas q̃ duos ꝑficiunt dies nãles. Precipit autẽ mane ⁊ sero vna die comedere ne nocte comedatur ꝓfundioi. Hora enĩ tunc ẽ digõnis ⁊ quietis. hec tñ apud latitudinẽ hñtes multam variatur ex breuitate dierũ ⁊ coꝝ pluritate. Quid aũt de his dicendum vi debif ꝓnter. ¶ Propter tertiũ vo scẽdũ: ꝙ sicut corpora diuersificantur in alijs penes res nãles: nõ naturales ⁊ ꝫ naturam: sic ⁊ circa comestionis vices. Que ãt sint he notũ ẽ ex multis. hinc tñ varietas q̃rit magis rerũ nãlium ⁊ innaturaliũ adiuicem q̃s ꝑter naturã cũ sermo in corporib⁹ sanis existat. Nã horum quedã sũt ca. ⁊ hu. crassa sufficienter densa ꝓpacta ventris ⁊ epatis laudabiliũ repleta decent sãgui ne: nõ occupationibus extraneis subtecta in his loci ⁊ temporibus ꝓtemperatis ⁊ ꝓstitutionibus ac q̃ necessaria sunt ad vitã sufficienter habentia. His qdez in die nãli sufficit semel circa meridiẽ semel comedere. Quod ⁊ quidã pinguiũ nostroꝝ obseruant sa-

tuere ꝑfiſus ex parte principiorū materialiū. id Ar⁹. teſtat de ge. t coꝛ. ſcō. Poſtq̄s enī dixerat generationē t coꝛ. in equali fieri tēpoꝛe ſubdit: Sed cōtingit multotiēs i minoꝛi corūpi: ꝓpter adinuicē cōfuſionē In equali enī ente materia: t nō vbiq̄ eadē neceſſe generationes inequales eē: t has quidē ctiozes: haſ aūt tardiozes. ārto etiā de ge. alialiū: cū poſſuiſſet vni formitatē ex pte ꝓdi celeſtis ſubuenire: Vult igitur natura hoꝛū veriuſ. i. certius numerare generatiōes t ꝓſumatiōes. nō certitudinaliter aūt ꝓpter materie ideterminationē. Adhuc cū actus agētiū mām reqꝛāt diſpoſitā: ita q̄ quāto fuerit mā diſpoſita magis tāto ſit facilioꝛ actio: ſic vt agens ēt debile i ipa poterit agere: cū potiſſima cā ſit actiōis mālis ꝓparatio: ſeḇiū ꝑmo. Medicus equidem valet vt oſtenſum ē materiā ꝓparare. Ac astrologus ſilr t formam reddere perfectioꝛē. Indeꝛ quedā climata ſūt in quib⁹ homines lōgioꝛi viuūt tēpoꝛe: vt q̄ indoꝛū vt dictū ꝑus: quedā i q̄bus breuioꝛi vt q̄ nigroꝛū. Eis nāq̄ euenit ſeniū in. 30. annis: ꝑmo ſecunda. Permutet itaq̄ qs ex terra nigroꝛū in indiā: vite hic reddet lōgioꝛis niſi virtus ſpecifica t affectio in aere ipreſſa ſibi fuerit ꝛia diſtātia lōgioꝛi ipoꝛpoꝛtione adducta ceu ſi indus aſſumeret cōplexionē climat⁹ ſclaui: aut moꝛeretur aut infirmaret ſm. A. C q̄ autem permutatus in clima vegetabilius longioꝛis fit vite appetꝛ quoniaꝫ vſe diſtrahit t ꝑturbat ꝑticulare. Abraam Euenare. Cōtingit nāq̄. 40. milia hominū aut ꝑles ſimul q̄ſq̄ bello iterire: quos non ē oēs dare ꝓpte aſtralitatis morte decedere: ſꝫ ꝓpter natiuitatē ſuꝑioꝛis ꝓtrahi hos i bella trahētis ꝓtingere. Rurſus eadem ratio eſt totius t partis. Vita vero totius t vniuerſalis nō ē determinata: quoniā olim lōgioꝛ nunc aūt breuioꝛ: vt ꝛia tactū ē nona. Adhuc ſi vnū ꝛioꝛū eſt in natura t reliquū: ſo. ce. t. m. Sed vita pōt vt videat abbꝛeuiari. Similr t ꝛia nata ſūt fieri circa idē. Vite nāq̄ breuitas t ꝑlixitas ſunt ꝓtraria. vita vero poteſt vt omnes ꝓcedūt abbꝛeuiari. Has vero duas ratiōes ipugnāt oppoſitū huius ſēcientes ꝓtraꝛ. Sicūt enī ꝓmā ꝓcludere de morte accidētali t nō naturali morte. Nō manifeſte falſum: cū ſermo Ar⁹. ſit cōmunis etiā in ꝛijs nō ueris: vt apparet inducens in igne t terra. Multo igit ampliuſ i vita naturali t ſua verificabit morte. Ꝓpꝛe q̄ nihil reſpōdent nedū q̄ ſoluāt. In ſecūda vero ratione ſubuungunt niſi alterū infuerit natura: ſupponentes natura eſſe vt moꝛs neq̄at naturaſ retardari. Cui⁹ falſitas manifeſteſ ꝑ plura petēte q̄ habēt ꝓfirmare. Itidē alia huius coꝛporis forma affinioꝛ ē ipi: ampliuſq̄ in ipm ipreſſiua: q̄ſ forma vniuerſalis exterioꝛ celeſtis. Sed alie multotiēs motus ipreſſus coꝛpi nō obedit. tertio de alia notū: t de cauſa motus alialiū: ceu ſignāt trati: venereꝛ apoplia t coꝛde: in quibus tamē ꝓcipit motus euacuari. Et: ctiā naturales nō ſunt ꝑfixi omnino: t arithmetici: vt arboꝛū populationes idicant: t vermiū exputredine generationes. nā iterdū ꝑus: aliq̄n vo poſterius euenit ſm q̄ ſol in ariete ſeu piſcibus: marti pōt aut ſaturno copulari. Similr t geſtationes nō ſūt matrū pares. Quedā nāq̄. 7. meſibus ferunt: alie q̄dē. 9. nonlr. 8. q̄dā. 10. t deinceps alie adhuc etates nō vno termināt ꝓdo: cū q̄dā ſūt lōgeui: alij breui: euī: vt ꝛia. 21. appar. neq̄ ad actus venereos mouēt t barbeſcūt ſimul. neq̄ idem ſeipō ſm circūſtātiaꝝ diuerſitatē. Amplⁱ videm⁹ moꝛientes etiā tēperatos ꝑ electuarij exhibitionē: t vini aromatici vitaliū moꝛ ꝓfortari: t moꝛte retardari taliter. Nō t manifeſtius operaſ crocus: nacis: et caſtoꝛeū ana: cū vino trita exhibita ꝓfortatiuo: velut muſcatello. Sic t in de pomo dicit libꝛo de Ar⁹. i manib⁹ ipſuꝫ tenēte. Cuius reficiebaſ odoꝛe dicēte diu expiraſſe: ni pomi ſuſtētaret illi⁹ odoꝛe: ſtatiq̄ man⁹ eius inceperūt ꝛtremeſcere: ſicq̄ pomū cecidit t expirauit. qō non eueniret ſi termin⁹ foꝛet omino ꝑfixus: t ei⁹ velut illuminātis ad illuminatū aduēt⁹: et marie cū nobis celeſtia neceſſitatē nō ipingant mām diſpoſitā expetētia. Et aduertētibus ꝓpte q̄ rōnabilitas aſtalis ē dignioꝛ ſtellis. Iſaac ſeḇriū. 4. Videm⁹ etiā aliq̄s ꝛiūctiōes qd magnū oſidēteꝛ: ꝑus lōgo ꝓcedere tpe: añq̄ ipārū mōſtret effectus: cū mām tpe diſponāt t formā tādē iducāt: ſicut ꝛiūctio diluuiū ꝑtendēs p. 287. ꝓceſſit ānos. Albumaſar ꝛiūctionū ꝑmo Illa vero q̄ Mahumet futuꝝ denotauit p. 51. Alchabitius. Sic igit ex his oībus itellectū ſpicacē habētibus t ſciētā quib⁹ ſcribit diligētib⁹ ſufficiēter oſtēſum ſit moꝛte poſſe naturalē: t medici bñficio t aſtrologi retardari. Sed vt magis capiāt antemiſſā ſciendā: q̄ moꝛs pōt dici naturalis duplicit: Aut qꝛ cōcidat ꝑuatione illius qō ex pte ꝓncipiōū materialiū t formaliū exiſtit: t talis ꝓpte dicit naturalis: ſicut cū quis ꝑfecta habuerit ꝓncipia materialia: bono etiā gubernet regimine: ac formalia bis ꝑſona t bñficio aſtrologi coadiunatus decedat tantū. Et alia quidē naturalis ipꝛopꝛius iſta dicit cū ex ꝓncipijs ſolis cōtingat formalibus virtute iexiſtentib⁹: quātitatē vite quādā ꝓfuſā vt oſtēſū ꝑtantibus: q̄ ſiue gladijs aut moꝛſibus: ſeu putrefactione ꝓtingat poteſt naturaſ appellari: cū ꝓncipiū anferaſ formale virtutis: t natura ꝓpꝛius dicatur de forma q̄ſ de mā. Sed circa ꝑ dicta euenit dubitare: qꝛ ꝑceſſuꝫ moꝛte quandā naturalē exiſtere. Nō nō videtur: quoniā ſe mū t omnis defectus ac corūptio ē ꝑ naturā ſcō ce. t. m. Cuius ꝓtrariū ē: qꝛ ſeneſcere t corūptio ſm naturā. 5. phyſicoꝛū: t de tabe. Dicendu⁹ q̄ moꝛs ē duplex. Una q̄ dē vniuerſalis q̄ motu ſuꝑioꝛū in elementa euenit agentiū: natura enī huius nō ſolum intēdit generationē: verū etiam coꝛruptionē: cū corūptio ym⁹ ſit generatio alterius: t hec moꝛs dicitur naturalis. Eſt t altera natura ꝑticularis vniuſcuiuſq̄ idiuidui. t qꝛ vnūq̄q̄ appetit ſui ſemp ſalutē t ꝓſeruationē: moꝛtē perniciēq̄ deuitat: moꝛs huiuſmōi diuiditur ꝓtra naturā t maxime ſorme: quid diuinuꝫ t appetibile entis. nō enī ab hoc intenditur particulari niſi forte per accidens: vt in depꝛauatū habentibus appetituꝫ aut volentibus vita duūini coniungi futura. Et ſm hanc intentionem dictum eſt primo de generatione animaliū: femellam foꝛe marem occaſionatuꝫ ſiue agonum. Poteſt t ea naturalis dici: ſiquis attēdat q̄ a principijs procedit intrinſecis: tſi non intenta. Quidam quoq̄ dixerunt moꝛtem naturalem eſſe ratione materie talem: maximeq̄ ꝓpter ꝑuationem illi ꝓiunctā maleficiū ꝓtēdētē ac deſtructionē: nō aūt ex pte ſorme. qō i idē pōt poſitione qō dictū ꝓcidere. Ꝓpꝛe q̄ ꝛtuꝫ ad ꝑmum dōm q̄ Job non ſimplr loquitur ſed reſpectiue: vt de termino cōmuni lato t nō anguſte preciſo. Non enī hominis vita quinquageſimo ſolum extenditur anno: neq̄ hodie ducēteſimo

cena maior ppt vigoratoz istri digestiui i nocte. Alij vero dixerut q phlatici t frī dñt melius prādere qz cena est eo q calor eoꝝ debilis caloꝛe subleuat dici q nocte mole phlat; suffocaret ferē cena maioꝝ facta. cholerici vero t exudi pp ꝛriū agē bñt eꝫ. qdā ät dicunt q ꝑm ꝛsuetudiné ē ꝓcedendū: qō ñ multū q̄rit dubitatū. Nonulli vero testant sanis melius cenandū cū calor nocte fortificet in āpli⁹. Infirmis ät melius prādendū nisi tūc occurrerit porisimus cū nocte: aphoriſ. 2. plus soleāt appere picula pp abstiā vite datoz; solis vz ceu oñsū ē dria: 103. Quidā quoqz dixerūt q tpe calido t rgiōe sibi prandiū dz eē mai⁹ cena: ffo vo eōrio qué galli tenoꝛé obſruant: t ipm fortassis ex eoꝝ mora in regiōe aliqñ calā: vt Syria eduxerūt. In ea enī t talib⁹ nocte cauma incēdit digōis pturbatiuū. quoꝝ qdem oiuz tñ tenuit tñ vitatē tangāt in sēnti dicendoz appebit defect⁹. ¶ Propt tertū sigdē sciēdū q alimenta dāda sint pl⁹ aut min⁹ put digeri pñt. Nō enī ex his q trāsglutiūt: sed ex digestis fit cibi toti corpori exhibitio. ii. terapētice. Digo ät q̄druplicit pt ꝛsiderari vl rōne vicis q̄ alimentū corpi applicat digerendū: aut subiecti quo act⁹ exercet in ipm vl rōne dispōnis inf agēs t passū occurrent; aut ꝓtinent; i quo subiectū digerēs bētur. Si qdē pmo mō: aut semel alimentū exhibet in die vl ter i duob⁹ dieb⁹: aut in vno die bis seu ter: dria pōit. Si qdez semel tunc dom meli⁹ eē in sero exhiberi: dūmō ñ ocios cū cere bro bēat passibiles. Cena. n. ñ pax egrotatis nocet oculis t cerebro: practice. i. eo q hu. crudi t superfluitates ñ remanēt i mēbris incōsumpti cū sufficiēs hēatur exercitij tpis. Si vr nocte sbsequēte sōn⁹ digestiu⁹ aduēnt quies t tempus longius q̄ digōnem cūcta vigoꝛant: hoc tñ nō q̄rit quesitū. Si ät bis comedat cōiugus mane maioꝛet comestio ppt nūc dicta t dicēda vt q̄rit. Sigdē ter vl tunc magis eligēdū eē cenare q̄m melius ppt tpis lōgius somnū t getē futurā: qō ēt nō petit. ¶ Si aūt ad subiectū ꝛsideratio referat scdo sciēdū q̄ aut ē sub latitudine sanitat; vl i morbū iā declinat: qō sigdē declinat aut cū hu. vitio vel sine. Quod si absqz: sic magis ē cenandū. vñ. 7. d inge. loqns i cura male cōpleriōis sicce stōachi ait: In vespa exstimam⁹ cibū fortiorē dari ñ puis bonis potentibus his q sic dicunt: Nō t rōne suadet: qz hi t olis malā complexionē q̄zcūqz absqz humoꝛ; vitio hītes siue i toto aut in pte virtut; sīt debil: t corpoꝝ extenuatoꝛ. vñ p vtē debilē pax egent alimento vna vice: ppt vo ꝛsumptionem sepe aphoriſmo illo t qbus semel aut bis tē. Si ät fiet die: sero vo nō: vt nā nocte q̄escat: et ne i pranos redigat vsus: t qz tpus inf longū sōnus t qes: idqz alimēto egēt i cena plus. Amp. nā in talibus solū ē cibi digōni itenta: ñ ät maturatiōi superfluitatū: caret enī eis. Rursus: Tales cū sint sicci t coꝛ q̄dā calī nocti; inuant disp̄one ꝛria. Babik ita qz eis plus aliméti i cena. qō si cū hu. vino paniatur dom fore ꝓuenientius prandiū maioꝛare. vñ tertij p ma ō epilepsie cura: Ille cuius ꝛsuetudo ñ tolerat vt semel reficiat diuidat cibū suū q ē mioꝛ refectiōe sua i tres ptes: t sumat duas ptias i prādio: t tertiā eius i cena: post exercitiū subtile: Nō t rōne psuadet qm illo tpe quo nā debil' inuat i digōne calore solari viuifico t resolutū āplius superfluitates sumēd⁹ ē cibus: Si ät ē die. Sūt enī t hi sīles illis q hyeme frā lauāt aq̄ infrigidant t ledunt cū coꝛ sint corpa tenuia t calor debilis: sz inuāt estat; calore: vt sīt mlieres t phlatici: ceu tactū: aphoriſ. 3. Amp. tūc tpis magis viget superfluitatū resolutio: t exercitiū inuenit cū mensura. Itidē calor vitalis adest solaris t lucis digestiuus cū sit vite ꝓncipiū: sicut enī fructus calidi digerit duplici: ꝑpo t solari. Theofrastus ō plāt; t pharmacoꝝ. 4. Silr in aialiū digōne duplex hmōi operabit calm. Nocte ō mū oz tales gesce a mlta ciboꝝ susceptōe: tum qz nā fortis t digestiua sufficies ē in sōno: tū ēt i nocte nā magis ē circa superfluoꝝ digōnē i talib⁹ intēta cū earū expulsiōe. Adhuc cū superfluitates retinent, phibita respiratōe aduenīte t mouent ad eē ñ ē nā mlta ciboꝝ ꝑpediēdo exhibitōe. Si ät nocte fit: sōniqz tpe. Quāqz enī calor plerisqz fortificet i nocte spirituū ꝛctiōe et sōni reductōe: ñ tñ in hmōi pt duo vt alimentū t superfluitatē digerē: itaqz in his ꝓuenienti⁹ ē cenā breuiaꝛ. Si vo hmōi corpa sb latitudine fuerit sanitat; aut sē sufficient sana robusta superfluitanb⁹ sensibilib⁹ carentia cū oēs expellāt sua vita: t athlete: t hos qdē expetit cenā maioꝛare. vñ. 7. de inge. Athlete ñ rōne sola sed exptia lōgi tpis cōꝛobante inueneīt rōnabile fore q̄ cūqz ciboꝝ fūt fortiora in vespa sumē: qō oñdit tū q: coꝝ digō nocte solū ē digōm ciboꝝ intēta: t ñ superfluoꝝ maturationū cū illis careāt fere: tū q: solū robur corpis intendūt: qō t nocte acgrūt magis cū āplioꝛ fiat sanguificatio t distributio t spiritu⁹ um bis gñatio. Rursus: Si in ocio positi die q̄nqz vehemētissimo mouent exercitio: ppt qō laudat cenē i his ingrossano. Si ät coꝛpoꝛa fuerit ab usto tēperāmēto roboꝛe distātia ceu sī plūma vsqz i egritudinē nūc deueniēna. Et alia sigdē aut exercitant exercitio fere cōtinuo vehemēti aut ñ. Sigdē pmo mō vt sunt victū māib⁹ q̄rēnteꝫ mel⁹ sit eis prandiū super cēa maioꝛat vñ dictū ē q: q antiquo tpe exercitabant ꝓtenti erant sol⁹ panis i cena. Quod firmat qm̄ alimentū ñ solū expetit ppt nutrire: sz t ppt hūectare ac irroꝛat membraue arefiant ex forti motu vt resistat resolutioni ex caloris incēdio puenīēn. vñ. 2. de aia: Alimentū in pncipio ē ꝛriū corpoꝝ: deide i fine sit sīle: ita q̄ cib⁹ bz remittē calitatē coꝛpoꝝ; nīsi t pbibē exiccatoz ei⁹: ppt quod oz plus cibi exhibē i prādio: neqz ppt exercitiū cessāt ab eoꝝ digōne cū ita sint ꝛsueti. Usus enī reꝛ ē ptēr nām: pmo tertia. Est t calor vehemēs ppt exercitiū potēs superēre labori t digōni: ppt quod videmus eos ter i die comedē: t cū appetitu digerē. Si ät ñ fort laborioso t ꝓtinue vt ꝓdicti vtāt exercitō duplicit euenit id ad pñs: qm̄ aut plūmū vtūtur exercitio ppt occupatōes necessarias i vita t ēt q̄ salut; sicut multi viri q̄splures circa bona fortune negociātes t salutē: vl interdū exercitio forti t laborioso moueāt vt diuti⁹ eqtantes vl itinerātes: aut aliud qddā forti⁹ a ꝛsueto agēres exercitio. Et his fit vtili⁹ cenam super prādiū āplius agere: q̄re Galiab. ꝓcipit eos ñ prādē: qm̄ oz debentē exercitari corpus mūdū vt dicūt hfe. Aliogn corruptionē digōis incurrere t morbos inde ptingēres. quod persuadet qz si comederēt cū ñ sint ꝛsueti tales adeo forti t laborioso exercitio vt poꝛes ipoꝝ corrūperet iā digō maloꝝ chiloꝝ gñatiua Amp. ppt motū superfluū calor disseminatōe debilitatus ē botū. Cuius qdē vnitio potissima ē fortitudinis t digōnis cā: q̄re obiecto indigēt fortiori. Id ät euenit nocte. Rursus: Quia pus nō laborioso vtebātur exercitio corpus sic hūiditatibus est plenū qbus pt resisti resolutiōi puta t exiccatiōi per motū occurrentē i die: vt i eo paruo fruant cibo. Apparet q̄ in

tionio existit ipoꝝ ꝑmo secūda. hic aūt iuxta ꝛtum theorice: ꝛ Joannitiū modis variaꝫ qnqꝫ: Tepoꝛuꝫ mutatiõe: ortu stellarū ꝛ occasu: ventoꝝ ipetu: fraꝛ situ: ac fumositatibus vaporosis. Et ꝫ aer mutatoꝫ adhuc obſuat nāleo. Accipiſ ꝛ aer ſno put res factꝰ est ꝺ nām: cū eiꝰ subst̃ia i ꝑ utredine ꝑmutaſ pestiléie inductiā vl in qualitatū pessimā: dria. 94. De secūdo sigdē marie aere ac etiā ſnio ꝙsiti ꝓpano iporꝛa tur. Quid aūt sit cibꝰ ꝛ potꝰ notū est ꝙ sit] nō pauciſ Qui exténsione silr ꝙdā res pūt dici nāles: ut cum in coꝛpis ſbam ꝓuertant: si nō sint alteratiui adhuc oīo imo tales vere dicūf cibi qꝛ carét penꝰ excēſſu omni ut acredine põtcitate acuitate ꝛ vniuersaliſ vniuersa ꝙlitate ſupflua: tertia aphoriſmoꝝ. Magiſ tñ ꝓsue tū ipos res nō nāles appellari cū neceſſariū sit illos nobis appꝛoximare nō raro vt ſbam nſi reparēt coꝛ poꝛis. Prout vero ipam coꝛrūpūt res ꝑter nām pūt dici. Mā idē ſm eius diuersām appꝛoximatõeꝫ pōt esse sanatiuū ac eiꝰ oppositi cā. vñ i arte pua ꝙ i tegni dr̃ libꝛo. 3. Singulū si idigēti coꝛpi adducaf i ꝓpetēti quātitate ꝛ qlitate ſalubꝛe fit. nihil vo idigēn oīo ob latū aut nō i ꝓpetū mēſura: egrū ꝓstituiſ. Est aūt ꝫ imutatio a pecūti ꝙdā diſpositõe alteratio. Nõ aute marie imutaf coꝛ existit: ꝫ reſistat potissime. Ab ipſo enī motꝰ ꝓcedūt: ꝛ ad id reuertūf. Est aūt i coꝛpe tan ꝙ itelligētiaꝝ ꝑma in oꝛbe. ¶ Propf scōm qdē sciē dū q Ar]. ꝑma ꝓbl'. ꝓblemate. 13. videf sentiſ aquā ꝙ potus est verus magis nos aere imutare ꝛ adhuc ꝙꝫ cibū: cū aquā plurimū cōſumam⁹ ciboꝝ reſpectu. in cibis enī existit ꝛ pulmēal' ꝛ in potu plurima. vñ in inqt ꝓpter qd aquas ꝑmutare moꝛbidū aūt eē: aeꝛ vero nō. Qui diſſoluēs triplicē cāꝫ assignat. Una quidē: qñ aqua fit nutrimentū nō q nutriat actu in quantū est elementū. vt quarto metheauroꝝ ꝛ primo ꝓma: sed ad nutriendu⁹ facit. ꝑmiſcet nāq; alimēta ꝛ ꝓpꝛie q dura in vētre ꝛ in angustis venarū mea tibus meſenteriſ ac epatis eius sōtilitate puenire faē Irroꝛat etiā partes: caliditatē ꝓtēpat excelſiuā: ꝛ qō ſupfluū est iuuat ſudoꝛibus expellere. vñ ſubdit: Et habētes. ſ. cibos ꝛ eis vtentes deſcendūt. i. deſcēdeſ faciunt hos ꝛ penetrare ꝓpter aquā: ꝓpter aeꝛé ve ro minime vt dicaf: Illud magiſ imutat qō nutrimē to admiſcetur id in ptes faciens penetrare angustas eius oppoſito. hoc aūt est aqua nō aūt aer. Secūda id magis imutat: cuius ſm ſe ſpēs ꝛ diuersitateſ ſunt plures ꝙꝫ eius oppoſitū. hoc aūt aqua ꝛ ñ aer existit qꝛ aque multe ſunt: ut ait ſpēs ꝛ dꝛie ꝋ ſcipſas: aer] aūt nō. Tertia quidē quia qō cito aduenit ꝛ celeriter recedit: nō ſic ꝑmutat: ut mālue inherés. hoc aūt est aer ꝛ nō aqua. vnde inqt: Hec etenī etiaꝫ est causa ꝙ re in aere fere idē accidit fieri: qō accidit facere rece dētes: q parū impmere ꝛ ꝑmutare possūt: cū ꝑmuta tio hec alteratio existēs: sicut alie actionū pficiantur tpe. In aquis aūt est aliud. manet nāqꝫ magꝫ quare plus pñt imutare: ꝓpter qō ꝓcludit q bene videtur moꝛbida fore aque mutatio. Sed qꝛ hic sermo inſe ſtus apparet medicis volentibus simplr aerē ponꝰ ꝛ cibis amplius ꝑmutare cū ꝛ adhuc dicaf hiſtoꝛiaꝝ ſeptimo: Infirmitas nulla videtur peſtilentialis ici dens in piſces sicut in hominibuſ accidit sepe ac ani malificoꝝ quadrupedibus puta equis ꝛ bobꝰ ꝛ alio rū domeſticꝫ ꝛ ſilueſtribus. hoc aūt videf magis cō tingere ꝓpter imutatiõeꝫ aeris vehementioꝛem ea ꝙ aq̃ ꝫ qs cām velit ex aialibus ſumere ſolū. Dicēdū siquidē ut apparēs ꝓtrarietaſ ſoꝛiatur: q de aere cō tingit loqui duplicif: aut ſm q ꝑmutans fuerit a ſuo esse in ſubſtantia vel q̃litate qualis est peſtilés ꝓtactꝰ vel ꝑut ꝓꝛiū ſeruat tenoꝛē. Siquidē ꝓor dicēdum q mutatio aeris huius magis imutat q̃ꝫ que aque q̃ cūꝫ: cū ſepius vniuerſalis ꝛ vehemētioꝛ accidat pe ſtis ex aeris coꝛruptiõe q̃ꝫ aque. mox enī iterdū ſtrā gulat ꝛ extinguit in coꝛ incidēſ: nō minꝰ napello sicut viſiꝫ tā nō parū in cauernarū ꝛ puteoꝝ aptiõe. Si aūt hic ꝓꝛiā seruet naturā dupliciter euenit: qꝛ aut mutatio aeris est grādis lōginq ut de climate primo aut ſecundo in ſextum vel ſeptimū repente. Tūc ſimi liter dōm q aeris mutatio fortaſſe magis ledit q̃ꝫ aq̃ rū varietas cū deymones ꝛ virtutes ſpecifice in aere magis q̃ꝫ in aqua ſint infuſe: ſintqꝫ locis differenteſ valdeſic inuicē ita ut ipꝛoꝑtōnales reddant indui duis tranſmutatis repēte in cōtrariū ex ſuo climate. vnde ꝑmo prima: Indi coꝛpus cū fiat quale ſm cō plexionē ſclaui aut infirmabif aut moꝛietur. Uel nō fit vehemēs ꝛ diſtans aeriſ mutatio ſed paulatina ꝑ pinq̃ de extremo regionis vnius in extremū ſibi affi nis. Et de hac quidē mutatiõe ſermo pōt Ar]. verifi cari. ꝓpter enī aeris ſimplicitatē in tā modica diſtā tia nō tantā recipit diuerſitatē ut aqua cū euentatoꝝ nō ſuſcipiat qualē ille. Ipa nāqꝫ eo ꝓpoſitioꝛ existit: tū ratione ſui: tūqꝫ terre ſibi ꝓiuncte. Quod tranſitꝰ ex picardia indicat in flandriā ꝛ aliorū q̃ꝫplurimis. Ibi enī marie aquarū peꝛpif diuerſitaſ ꝛ malitia: nō aūt ſic aeris. Nõ ſanitas ꝛ fortitudo coꝛpoꝛū idicat illoꝝ. Dixerūt quidā imutare magis aeré ſpirituſ ꝑ pter ſymbolā ad eos ꝓportionē: aquā vero hūoꝛes magis. Hoc tñ forte ꝓtra mentē videtur Ar]. cuꝫ ab ſolute ꝓnunciet aquā moꝛbidioꝛē aere. Adhuc ſi aer ſpiritus imutat ſimplr cū imutentur q̃ ſunt virtutuꝫ immediatꝰ ſbiecta. tales vero nō ſunt humoꝛes cuꝫ natura ſpiritibus sint remotioꝛes. Propf qō ꝓuſ ac ceptandū est dictū. Ueritas nāqꝫ videf q aer plus i mutet vitalia: naturalia vero amplꝰ aq̃. ¶ Propf tertiū quidē sciendū: q aer amplius potibꝰ ꝛ cibis i mutat ꝓꝛie relatõe ad virtutē facta reginā q̃ i coꝛ pe fundaf potissime. Id enī mutabiliū ꝑmū. Simili ter ꝛ canone ꝓpationis fideliter obſuato: ut aere nō naturali: aut ꝑter naturā exiſtēs potibus ꝛ cibis sibi cōpaꝛet ꝓportionabilibꝰ: ꝛ nō diſparibus. Nõ qdē auctoꝛitatibus oſtendif sere: ac rationibus non minꝰ Prima nāqꝫ ꝓbl'. Coꝛpoꝛa similiter diſponuntur tē poꝛe. Aeris vero imutatio maria temporibus ꝓſurgit anni ꝛ prima. Rurſus in tegni: Si diſtēperatuꝫ fuerit continens: intantū ꝛ temperantiā minui opoꝛ tet aliarū. ſ. rerū. 5. nō naturaliū inquantū eucraſia coꝛrupta fuerit ipiui continentiſ. Uult igif q aere i aliqua qualitatū ꝑmutato: ceteras ꝓportionabiliter ꝙ. cauſas nō naturaleſ opoꝛtere in ꝓtrariū duci. Sic itaqꝫ nō ſolū potibꝰ ꝛ cibis magꝫ imutare valet: ſed ꝛ oībꝰ alijs. q. magꝫ. Itidē Iſaac febrū qnto: Aer nocabilioꝛ est cibis ꝛ potibꝰ: qꝛ velocif pfoꝛat ad coꝛ ꝛ pulmoné cū flatu attractꝰ ſine vlla remotõe. vnde nono de ingenio: ¶ aieriā q̃ ex ꝓximēti nos impoſſi bile fit fugere: ſed neceſſariū vti ea que ꝑſenſ. Et q̃n to theorice ꝛ primo ꝓꝛactice: Aer est vna cārū ſoꝛtū imutatõe ꝓpf ineuitabilē ad illū neceſſitatē. Nõ et primo ꝑma innuitur: Caliditas poſt tps conſiſtēie

nũ dũ comedit aut añ: aut postq̃ digerit ẽ malũ: qñ facit prauũ chumũ ĩ extrema corpis penetrare. ꝛ sub dit alias tñ silr sup fructꝰ ꝛ pcipue meloes. Pal⁹ fm Arabes sup cibũ vlr nõ ẽ bibendũ ꝛ ppe vinũ ni si postq̃ diuꝰ venit ĩsederit: dria. 18. ne fiat dustãa ĩ ẽ ventrẽ ꝛ cibos vt eos tãgẽ nõ valeat: vel alimẽtũ deportet indigestũ ĩ ptes. Fructus ãt sunt qs cibꝰ sup quẽ adhuc munꝰ eoꝝ timẽdo malitiã erat bibẽdũ. Et Cũ sint aliméta medicinalia magr̃ ẽ ipis qd adiungendũ q̃stũ possibile vtute hñs delatiõis seu alitõis Et tõ de alimẽt⁹ docet scõs exhiberi p tps ñ puũ añ assumptionẽ simplr alimẽti: utaq̃ sup fructus ñ ẽ gq̃s potádũ. ¶ Propt pmũ vo sciẽdũ q fructus sũt vegetabiliũ semina ex ipoꝝ supfluis ꝓducta: q̃ multiplicit diuersificant q̃ztate ipoꝝ discreta ꝛ ptinua: ꝛ assumẽt⁹ q̃ztate sba origine ope ꝛ tpe. Qualitate q dẽ differũt puta nã sapore odore ꝛ colore. Nã qdem qñ qdã sit calidi ꝛ sicci: alij calidi ꝛ humidi: nõnulli frigidi ꝛ humidi: alicq vo frigidi ꝛ sicci: ꝛ qdã vt possibile tpati. Sapore vo oi vt dulcedie amaritudine ꝛ reliquis: ꝛ odore silr suo mõ fm q possibile sit denotare. Itidẽ ꝛ colore plimũ tñ attinẽt viriditati q̃ apli us expoliat maturitat⁹ tpe: ꝛ ad albedinẽ aut nigredinẽ pmutat. Substãtia egdẽ qñ qdã sit molles aquosi alicq terrestres duri: nõnulli viscosi: alij frãgibiles: qdã graues: ꝛ alicq leues: ꝛ qui hmõi. Sugie ãt: q sit alicq vegetabiliũ ceu q olex aquositate ptcipantes ãpliou: alij ãt horũ qdẽ minoꝝ. Ope vero q qdã sũt ꝓportionabiles alimẽto: vt ficꝰ vue ꝛ maturiores dactili: alij remoti marie sicut coma ꝛ nespilla. quidam vero medij vt nuces poma ꝛ talia. Nõnulli ẽt ventrẽ solvũt ꝛ vrinã ꝓuocant: vt ꝓuna vuarũ maturiores peponꝫ ꝛ cucurbite. Alij ꝛstipant ceu pira sorbe nespilla ꝛ myrtꝰ qdã vo medij. Diuersificant ẽt fm tpa qñ sere ĩ oibus maturãt tpibus: estate tñ ꝛ autumno marie. Sup fructus vo audio bibit dũ assumũt: aut ĩmediate ipis fere comestis. qd ãt sit potus dria oñsũ ii8. Sitq̃ siquidẽ pharmacorũ pmo duplici accidit ꝺ cã vel ex hũiditat⁹ minoratõe ceu ꝓtingens a stõacho ꝛ vlr a ptibus nãlibus: aut ex caliditat⁹ dño vehemẽti vt quo a sꝑualibus. Corpa ẽt fructus assumẽtia variant in natur⁹ ꝛ ĩ cõpositõe vt ꝛ fructus. sunt eni q̃daꝫ cala reliq̃ fra ꝛ sicca tẽ. et alia stiptica: nõnulla solubilia ꝛ alia media: ꝛ hmõi diis diuersificata q̃ multũ ¶ Propt fm vo sciendũ q aliq simplr ptulerit nullo mõ sup fructus fore bibẽdũ: neq̃ ꝛ vlr sup cibꝰ nedũ sup fructus: dria ptacta. Alij vo ex arguũt ꝑcepe rũt sup ipos fore bibendũ tanq̃ potu eoꝝ corrigerẽt militia. Quid ãt de bis sentiendũ et dicẽdis ꝓlr apparebit. ¶ Propt tertiũ vo sciendũ q sitis aut ẽ valida clamosa ꝛ marie certa vel ñ talis. Si qdẽ porexhibẽdus ẽ q̃litercũq̃ potus. vñ. 18. Oportet ꝑcul dubio vt nimiũ sitientibus potus exhibeat: q̃re. 7. curatiue: Quis ñ vlra ferẽs siti simul vt dicebat eligẽs mori magr̃ q̃s viuẽ ꝓtristatus. ꝛ silr de marasmo. vñ 4. Almã. ꝛ pmo practice: Si necessitas vrgeat sup ei bũ bibat ex aq̃ parũ: ñ ãt ad satietatẽ sit sedãde gra qõ fulcit: q: qõ in vehementẽ passionẽ ꝛ anxietatem aĩal iducat amonẽdũ ẽ ab eo. Talis qdẽ ẽ sit siue ab inatõe accidat seu ab inflatõe cũ hũidũ dissoluat nãe calor⁹ pabulũ ꝛ fulcimẽtũ ĩnati. ea nanq̃ ꝓsumptõe exit humiditat⁹ vtilioris ceu fameꝫ grossior⁹: qõ inuit de sine timlo ita: Bij ubi dent nudosq̃ lares ĩ opeq̃ senectaq̃. Et longas hyemes: ꝓpetuãq̃ siti. ceu ꝛ de tãtalo enigmetiz auert poete Est ex ꝺ itaq̃ sit fructꝰ bibendũ. Si vo sit⁹ nõ fuerit hmõi tũc attẽdẽdũ qñ potus aut expetit gra medicie vel alitõis. Siqdẽ pmũ aduertẽdũ an fructus supti sint fri corruptibiles de facili ꝛ venit silr: qñ tũc vinũ exhibendũ vetus odori ferũ potẽs qõ ẽ cal'm ꝛ siccũ: dria. 70. Et hec itẽtio hi ta in diet⁹. vñ. 1. re. a. ꝛ pmo tertia: Sibãt parũ vini nec aq̃ mixti cũ q ꝓter ꝓsuetudinẽ fuerit ptãsi: nam vinũ tale ꝛ ĩ tãta mẽsura sumptũ alkat ꝛ digerit ptãdũ ꝓceptũ absq̃ deductiõe ipius añ id ĩ venas: qõ ꝛ vinũ opat sup fructus marie. Si vo fuerit vẽtr⁹ calidi marie: sic vt eoꝝ remittat calitas potus ceu aq̃ exhibeat ĩ q̃ztitate modica ꝛ ppe cũ sitierit timendo ne ipm ĩ colore pmutent putrefactõz quo duo fulciũt ad hec ꝓducta. Si ãt potus alitõis gra puta deportari onis ituleat: aut cũ ꝺ nutritõis vt alij potũ ppe vinũ cũ ceris sui calitate ſbe ſbtilitate ꝛ ac nãe mutabilitate subeat ĩ ptes sup cibũ mali chimi: ꝛ fructus marieq̃ multos ꝛ aquosos celerius corruptibiles ñ ẽ potus sumẽdus: ꝛ pcipue cũ fuerit q̃ztat⁹ maior⁹: ꝛ sata git eni ꝓtua hũida ĩ extremũ corpis penetrare: qõ volunt. A. cũ adducẽs ĩ hãc ptẽ inimo vlr pcipit vinũ ñ eẽ post cibũ bibẽdũ cũ sit ex rebus ipediẽtibus magr̃ digerit eni velocius ptrãsiẽs. ex bis figdẽ itelligẽs poterit diuersitates fructũ corporũ ꝛ potuũ ĩ sba q̃litate ꝛ hmõi ꝓdict⁹ inadinuicẽ ꝓiũgẽ: ꝛ ĩ eis iudicare potũ sup fructus fore donandũ: aut mine. Nosce tñ q si ꝓtingat sup plures fructũ bibẽ alitõis gra mun⁹ ẽ illaudabile vt aq̃ potet q̃z vinũ cũ ea malacẽt ãpluꝰ q̃z vino: ꝛ ad iferiora iducãt cũ nãe marieq̃ vino cõsuet⁹ sit munus amica. Vinũ ãt magr̃ fructus saluat ilesos ꝛ ad itima corpis ꝓpellit. vñ vulgatũ exptũ munus nociuũ aquã sup fructus ꝛ ficus q̃z bibẽ vinum qõ oñdit extrise ea ifusio iparũ ĩ aq̃ ꝛ vino. Quidam eni dolores passi sit itẽsiones sup fructus ex potu vini Aliq vo mortui idẽ super sicus bibẽtes. vñ ñ solũ sup hos ipm bibẽdũ mime pcipit: ꝛtia pmo: verus vlr sup cibũ cũ sit ex rebus ipediẽtibus magr̃. Digerit eni velocit ꝛ penetrat cogẽs cibũ adhuc indigestũ ꝓ trasire: q̃re opilones facit hẽditare q̃ oiuz egritudinũ ꝛ marie cronicarũ sit mĩ: putrefactiões ꝛ demũ febres ꝛ apata cantes. ¶ Q̃z circa ꝓdicta dubitat⁹ quotidie ꝓspicimus bibẽtes vinũ forte ac multũ sup fructus aquosos ꝛ ꝓuerbialit sup meloes pcipue. Dom q̃ lz ñ patiãt hunc in pñti vigore alkatice: ledẽtur demũ ĩ posterũ ꝛ aggregatõe supfluoꝝ paulatia vñ alimẽtoꝝ. 1. Nõ oz negligẽ pura facẽ oia ad esuz semina. Cognoscẽtes q q̃zuis p singulos dies nocumentũ ñ pcipiat eoꝝ ꝓpt paruitatẽ: tñ qõ aggregat ex ipis tpibus multo manifestũ fit aliqñ: q̃re eorũdẽ 2. Ab oibus abstinẽ ꝓsulto cachochimie edulijs tñ facile sint aliqbus digestibilia: latet. n. tpe multo prauꝰ in venis chumus ex bis aggregatus q occasiõe modica deuenit ad putrefactõz: febrẽ opans mali mor⁹ vel dom q vsus sunt res eẽ rõnẽ: pmo ctia. vñ ibidẽ Ex potus neget ois simplr sup cibũ: subdit tñ q sup ipm bibẽ duas bucelas aut tres ñ nocet ei q ꝓsuetudo Cõsuetudo nãq̃ ẽ res potissima in sanitat⁹ custodia 2. re. a. appens. ¶ Propt quartũ vo ad pmũ qd dicendũ tã apparuit. Ad aliud dom q pmo illorum fiat⁹ fm qd verificat: vt visũ fuit ceu cũ gra medicie aut vehement⁹ sitis potatur super fructus. Ad aliud dom cũ inductorũ ipius plimorũ ꝓcessione eoꝝ gra correctionis por⁹ sumatur ꝛ in modica q̃ztate neq̃

dum: simplicia ideo nō facere in cōposita qō ꝓposita in seipsa: qz ſm Ysaac cū alijs nō ꝓuertunt in corporis substantiā. Cōposita vero vere cū in materia cōicent ꝓpriori. Et lz non tñ operentur simplicia in ꝓposita: ut cōposita in cōposita: ꝓpter eorum vniformitatem: potest tñ quantitas simplicis intantuz addi ꝓtinueqz: ut supet actionē: cuz quātas sit actōnis coadiuuatiua: ꝑmo simpliciū pharmacoꝝ. vnde Cōmentator ꝑmo ce. t mū. Potētie corporis sequūt magnitudines coꝝ. Ad aliud dōz p inkemptōez: qa simplicia t ꝓposita cōicant i materia vna: t si qbusdā sit ꝓpingor alijs vero remotior. Quium enī gñabilium: t vlr habentiū ad se inuicē transmutatōnez: est vna materia ꝑmo de ge. t cor. Aut oium simpliciū p indriaz formarū. Ad aliud dōm: qz aer t aqua sunt locus materialiter locatoꝝ: forma vero ipius ē ordo t aspect⁹ ad vniuersuz semp saluatiua: cū sit qd diuinū t appetibile: ꝑmo physicorū. Aut aqua t aer put est in eis superficies seu termin⁹ corpis aliud contigēs corpus virtutē habz saluatiuā: sed in eo qz sibi cōnec qualitates admiscent: virtutē per accidēs habēt corruptiuā. Ad aliud dōm: qz aer habet qualitates minime sensibiles ꝓpatiōe alioꝝ eloꝝ: sed p acquisitōez habet sensibiles ad corpus nostrū valde. Ad aliud dōm: qz magis psuadet oppositū qz intentū. qz enim aliquid diutius imoratur magis transmutat: cū corpus transmutet sibi approximatū. Trāsmutato vero illo minus ūmutatur transmutans. Adhuc cib⁹ t potus alterat membrū alterationis difficilius: aer autem facilius. Et per hoc apparet ad scōam partē rationis istius. Nō enī est maior molis potus t cibi rōne vētris qz aeris ratiōe coꝝdis: neqz id quod trāsmutat dictū est esse ventrē: sed cor magis. Ad aliud dicēdū qz lz aer ratiōe substātie aut qlitates ut hūiditat⁹ minime sit mutationis ipressiuus: ꝓpt tñ cōmixtionem substantie ipius cū corporibus alijs sibi extraneis: t alteratiōe facta in qualitatib⁹ a fumis terre: t vaporibus aque: ac ignitiōibus t radijs superioꝝ hec ꝑmi scentib⁹ iferiora secū t alterantib⁹ motu t luce i ipso efficacissime ipiumūt qlitates taz rctiue qz passiue qz varie.

Differentia. 115.

Quod in vere magis abbreuiet vite qz in ceteris anni tpib⁹ oñditur: qm illo tpe in quo plures occurrūt egritudines vita plus abbreuiat: cū egritudo sit potissima cā vice breuiatiōis. hoc aūt est in vere ſm Hip. t Ga. tertia aphorismoꝝ: in ipo nāqz oium tporum ꝓcidūt egritudines. Ipm etiā de se repletionales t suffocātes adducit egritudines. vñ ꝑma ꝓbl. ꝓpt qd ver t autūnus morbificri. Rursus: simile occurrens sili ad furiā icitat id: t sit sicut ignis i igne. huiōi aūt ē ver cuz caliditati attineat t humiditati: naturaqz hūana calida sit t hūida in secūdo grādu. Ysaac in dictis vniuersalibus: Propt quod vere amplius abbreuiabitur vita. Oppositus quoqz huius oñditur: qz ver sanissimū t mime mortifez: tertia aphoris. Sanitate aūt producit vita. Rursus: vita p calidū dat t hūidus Talis vero fere ertat cōplexio veris: dicta. 66. Vere itaqz abbreuiabit vita minime. q autez estate pl⁹ incurtari cōtingat ostēditur: quia illo tpe in quo virtus est debilio vita magis cōtiget abbreuiari cū virtute fulciatur vita. Hoc aūt sicut dictū t sensus ostēdit contingit estate cū calor exalet t humidū dissoluatur poroꝝ apertione. Adhuc vita plongatur naturalium virtute pfectione digestiueqz marie. Ea nanqz materia subministratur preparata nutrienti. sed id estate nō accidit. vnde aphorismoꝝ ꝑma. Estate t autūno cibos grauissime ferūt. Vita igit abbreuiabitur estate. In ōriū qz in ipa humiditates parate putrefieri que in alijs retente tpibus putrefiūt extorsuz pulsant poroꝝ apertione ac calidi cōtinentis attractione. vñ mulieribus ꝓfert phl'atic⁹ t semib⁹ cozūqz digestiōes fomficat. Rursus: estate sol ad nos accedit aut nobiscū existit. hoc aūt est cā generatōis secūdo de ge. t cor. Quod aūt cā gñatiōis est t vita cum ipa ordinet ad illam: propter qō min⁹ estatate abbreuiabitur vita. Nō aūt autūno incurtet magis monstrat qm frigidus est ipe ac siccus. huiōi aūt est via i mortem. Est nāqz senectuti ꝓportionat⁹ secundo cōplexionū. Inde tpus quod est nature t vite ōriū ē ipi⁹ breuiatiuū cū vita maxima tollat cōtrarietate: tale qdē est autūnus: ꝑmo secūda. Abbreuiat igit amplius vitā. Cuius oppositū monstrat qz tpo tpatū vitā nō incurtat verū ꝓlixat amplius. Sed autūni et veris cōplexio est tēperata in calore t frigiditate. 7. theorice t phylaretus. Et firmatur qm in autūno sol est in eadē distantia t ꝓportione ad nos velut vere. Cū vtrobiqz sit circa equatorē vnifōrmit. Sed aūt vite causa ertat. vnde Albumasar in Sadan: Nō est vita viuentū pter deū nisi p solē t lunaz. Sed in vere minime acurtat vita. Rursus: vita abbreuiat qlitatuz excessu: opposito vero plongat. Sed in autūno qualitates sunt minus excedentes qz in alijs tēporū ut estate t hyeme cū in eo sit mior caliditas qz i estate remissior qz siccitas: siccior enī est aer estate. Autū tūno vo iā humectat: ꝑmio methaurorū t ꝓplexionū Est t frigiditatis ēmissious ea q hyemis. Adhuc autūno inspiciunt plures incrassari. hoc aūt cū calitati ꝓtestet t humiditati vite cōferret ꝓductioni. Ampli⁹ scribunt simile fore de tpe t constitutione. Sed cōstitutio frigida t sicca qualis est borealis autumno cō similis corpa constituit fortiora mobiliora t pfectionis reliqua: aphoris. tertia. Huius aūt vite abbreuiatiuū minime. Itaqz autūno vita qzmodicū breuiabitur. Sz qz hyeme incurtet magis appet: qz in ipa viget qlitas pemptiua t frigiditas vite ōria extis dissolutiōis cātiua. hūor etiā phl'ate⁹ aggregat i ea q mala frigiditat⁹ qlitate ipiusqz mole suffocās t viscositate poros opilās t duct⁹ coarctās morte tādē iducit Amplius resolutio plurima est cā breuiatiōis vite: h⁹ aūt accidit hyeme ſm Ga. aphoris. ꝑma: Vita igitur in hyeme breuiabit marie. In oppositū: Vita stat virtutū fulcimēto. he aūt fortificat hyeme: ac ꝓprie ad vitā agētes: aphoris. euidens ꝑma. Rursus hyeme calidi t humidi supest abūdantia: ꝓpter bonā digestionē t calidi vigorationē: silr calidū dñatur humido frigiditate antipistasim faciēte roboratum. Vite vero cā est calidi t humidi ꝓportionalis abundātia ut dīuum actuarū qlitatuz sup passiuas: dicta 11. Breuiabit itaqz minus hyeme. Propt ꝑmuz quidē sciendū: qz tpus est numerus siue mēsura motus ſm prius t posterius ārto physicoꝝ. hic nanqz motus primi mobilis est ab aīa mensuratus: ſb quo t motus continetur solis: sicut t particulares alij in quo zodiacū pgradit q annus appellat: qui est tpis

nequeat sup musculos laterũ sustentare: ppẽ quod in dorsũ,pcidẽs velut cadauer. Cõmen.ibidẽ: Significatio ẽ prava sup ventrẽ silr accubit⁹ pter ꝓsuetudinẽ vitupat vñ pnosticorũ.i. Sup ventrẽ iacẽ cui sano dormire insuetũ ita malũ:qz desipientiã denotat. aut eorũ q circa ventrẽ dolorẽ vt denotãt iliaci ⁊ colici.sic igit tacta sit vitas cũ ei⁹ breuiorib⁹ fulcimentis. ¶ Propẽ qdẽ quartũ ad pmũ dõs qz iacere sup dextrũ p accidens plus aduenit sõn⁹ vt ppẽ motũ laboriosũ q fuit in vigilia ⁊ pcipue i laborãtib⁹. Aut dõs qz ls sup ipm somn⁹ mag⁹ occurrat ñ tñ ẽ sup id dormiendũ cũ ñ sic vt oñsum celebrẽt digõ ⁊ supfluitatũ aduenias excretio. Ad aliud dõm qz cũ epar supponitur vẽtri magis calefacit q̃z qñ supponit sicut calbis inflãtus supimissus mag⁹ ledet q̃z submissus: iuuat eni pondẽ impmẽte ac cõpssione. Neqz ẽ silẽ p calorẽ simplici ente i corpe situli alta petenti: ⁊ i grosso cõpacto p cõpssionẽ corpis i corp⁹ agẽti. Ad aliud dõs qz non mag⁹ vicinant epati mesaraice qñ sup id iacẽt cũ disgregẽt mag⁹ epate ãpliato: vel eo dato mesaraice non attrahũt nisi qõ digestũ: digerit ãt laudabili⁹ vt declaratũ ẽ sup sinistr accubãdo. Ad aliud dõs qz cã Aris. pbabilis ẽ ⁊ fortassis ꝑm aliorũ opinionem Sic eni multotiẽs logt i illo libro: imaginat eni oculũ dextrũ pspicaci⁹ videẽ:cũ ẽ sup dextrũ tũc declinãs dextr occultat vt nõ videat:cũ ãt sup sinistrũ cuenit ꝛriũ. Aut dõm qz illud vificat i loco lucido. Obscuro enim sicut mag⁹ dormitur ñ vr referre. Ad aliud dõs qz ꝛcludit somnũ fieri sup dextrũ cũ delectatõe in q busdã.ñ ãt pfectior ẽ digõnẽ in plumis ⁊ supfluorũ excretionẽ:q̃ztũ vo arguta ptis alteri⁹ ꝛuincãt dudũ apparuit. Dormiam⁹ nanqz delectabili⁹ sup sinistrũ sicut accubam⁹ misi labor pcedẽs aut vsus in ꝛriũ nos ducat. Ad vltimũ ẽt qd dõm appuit:cũ hic q̃raf accubitus iuuamentũ ⁊ non ipius ꝓnostica significatio.

¶ Differentia.114.

Quod coitus non cõpetat in re.sa. monstrat: qñ qõ abbreuiat vitã corp⁹ infrigidat ⁊ desiccat ⁊ calorẽ dissipat nature cũ ei⁹ ñ pua po ipo f.tas educat non expetit in re.sa. talia quoqz facit coy⁹. Mul⁹ eni cũ nõ coeat lõgior⁹ ẽ vite asino ⁊ equo ex qb⁹ ẽ genitus:et femelle mascul⁹ si fuerit coitus:propẽ qõ passeres mares breuioris vite sẽ femellis:õ cãis longitudinis ⁊ breuioris vite. Nãlis quoqz calor⁹ exolutionẽ denotat minoratio corpis ⁊ vtuꝫ pstratio ꝛtingẽs inde. Adhuc qõ'pt supfluitatẽ euacuare sine lesiõe ea q̃ cũ nocumẽto educit peligendũ ẽ coitu omisso:tale q dẽ ẽ exercitiũ p pua pila pcipue ⁊ magnã.4.de re.sã. Aõ ẽt apparet ex ipius bonitatib⁹ oñsis libellulo in exercitio cũ spera pua quẽ in latinũ trãsduxi vñ Hali.euadẽs ex egritudie coarctatiõis spmat⁹ ẽ ille ex e⁹ corpe resoluit hmõi supfluitas aut p exercitiũ vl'alia purgationũ. Rursus: Posset hec supfluitas q̃ coitu foras educi abstinẽtia sine lesiõe ꝛsumi:cũ sit medicinarũ pfecta Ga.viatici.4.introductũ. Amp. si coitus ñ ꝛuenit adolescẽtu nulli ꝑm canones dialectice cõpetet:qz labor cib⁹ potus ⁊ somn⁹ cõia sunt o's etat⁹ venerea vo adolescentib⁹ solis.1.de re.sã. His vo ꝛuenire nõ appet cũ adhuc'extẽt i augmẽto quo ipediretur marie. Rursus: Aõ ẽ natũ adeẽ ñ dz euacuari cũ in de foueat nã. Tale quidẽ ẽ spma coitu eductũ.j.õ gene.aliũ.itaqz coit⁹ in re.sa.ñ ꝛsert. ¶ In oppositũ sunt m⁹ dici cũ phis. Adhuc i re.sa.expetit vt ola mẽbra suũ actũ pficiant. Dz coit⁹ ẽ mẽbrorũ gñationis act⁹. Amp. si coit⁹ cõpetit phlatic⁹ ⁊ ꝛueniet aliorum plumis mag⁹ illis ad hũc disposit.eis ãt ꝛsert imo iporũ ẽt passionib⁹: phl'.i.7.4.ppẽ q̃ in sani.re.cõpetit coit⁹. Propẽ pmũ qdẽ scendũ qz coitus ẽ mar⁹ ⁊ femelle i mẽbris gñatiõis applicato q̃ supfluũ expelli tur quãti ad finẽ spẽi vel idiuidui ordinati. Duplex nanqz ipius extat finis. Un⁹ qdẽ pncipalior vt in spẽi gñationẽ. vñ.5.theorice: Nã coitũ in aialib⁹ stituit generãdi cã:vt inde spẽs pmanẽt aialiũ. Et iõ Isaac 9.viatici: Deus in aialib⁹ i coitu admirabilẽ ac i sepabilẽ delectationẽ exhibuit:ne forte coit⁹ abhominatione destrueret gñatio.p vim nanqz gñatiuã q̃ spmate vtik ceu organo spẽs diuino ⁊ imortali pticipãt in q̃zũ pñt:⁊ de aia ⁊ de ge.aialiũ.2.vñ Cõmen. Solicitudo diuina cũ nõ potuit facẽ scõm indiuiduũ aial pmanere infta ẽ i dãdo ei vtatẽ q̃ possit pmanẽ i spẽ. Alr⁹ qdẽ ẽ scõarius ⁊ hic dupler: Un⁹ quidẽ vt necessari⁹ ⁊ approbãt⁹ ad regimẽ sanitat⁹ ordiat⁹ de quo p sens ertat inscriptio. Alẽ vo inutil⁹ mag⁹ ⁊ illicit⁹ vt pter delectatõs ⁊ prauã ꝛsuetudinẽ pact⁹:⁊ hũc finez ipius eẽneũ ponant alijs necessarijs plimi.vñ.5. theorice: Ad aliorũ pt hoium i appetẽdo coitũ delectatiõis cã ponit:paucorũ vo finis ⁊ ppositũ liberorũ pductio. Decenẽ vo dictũ ẽ maior⁹ ptis:qz vl'philosophãtes marie i dignitate voluptatũ spreta:qz nõ sint de dispõnib⁹ necessarijs inecẽ nedũ de pfectionib⁹. Cõmen.in accessu physicorũ.vñ interiorũ.6. Diogenes cynic⁹ patientissim⁹ oium hoium factus ad omnẽ operã ptinentia indigẽtẽ vtebat tñ venereis:q̃ re molestationẽ q̃ ex spmate deponere volẽs nõ ppẽ aliqõ delectatiõis bonũ dũ amica vt aũt ad ipsum venire tardaret manu exprsit spma tangẽs pudẽda. Quam demũ aduenientem emisit dicens se manu puenisse:imeneũ certasse: aut diuitum aliqui propẽ hereditates relinquendas:aphorismorũ quita. Est autẽ sanitatis regimen debita sex rerum necessariarũ cum quodã discursu:quandoqz medicinaruz leuiori vsu corpori administratio. ¶ Propter secundus quidem sciendũ qz quidã sicut epicurus introduct⁹ i tegm libro tertio negauit coitũ regi.sani. competere ⁊ corporis temperati dicens nullũ venereorũ vsũ sore salubrem.vnde colls sexto: Plurimi sapientuz prohibent vsum coitus in conseruatione sanitatis. Epicurus vero vt estimo nomẽ ppium fuit medici qui opinioi Democriti adhesit ⁊ Leucippi:sic Asclepiades Empedocli. vñ pmo de morbo: Nequaqz vnũ ẽ aialiũ corp⁹ quemadmodũ athom⁹ epicuria. In pmo vero eorũ in quo taliũ positiões recitant q̃dam corpa supponit a duricie infrãgibilia :quẽadmodũ ⁊ circa epicurũ.quis tñ.q.hmõi imemor dicit qz fuit quidã hõ grandis famosus. Cui⁹ quidem epicuri potuit esse motiuũ:qz cum corpus cõponeretur ꝑm ipm ex athomis arguebat illud non cõpetẽ in re. sa. quod athomos educit ex corpore:qz sic dissolut illi⁹ cõpositio:id aũt coitus ait. Propter quod voluit cõcludere nullũ sore salubrẽ. Hanc quidẽ positionem Ga.vt apparebit eneruat. Motiuũ ẽt tollit ipsius ab Aris.in plerisqz ⁊ elementorũ pmo. Corp⁹ nãqz ostensũ ex elementis quantitatiuis quattuor cõponi quod hic phibut'cũ Democrito medico ⁊ qualitatibus ipoꝛũ alterabilib⁹:quod Asclepiades cũ Empe

tis. vnde predicta nō festinat tūc corruptio: sed accelerat corruptio siue putrefactio q̄ ē p dissolutōz ⁊ cōbustionē. Unitur enī putrefactio que est p humiditatē extraneā ⁊ nō que p siccitatē extraneā. Et hz id itellectū veritatē habeat tamē nō dearticulat quesitū oī fariā: annū fortassis in duas tantū sēparans partes. ¶ Propter tertiū vero sciendū: q̄ siqs vellet q̄situ dearticulare p oīa ptenderet amplius: cū naturarū ⁊ etatū quedā sē habeant bene aut male ad quedam tempoz ⁊ reliqua: aphoris. tertia. Cholerici nāq; bñ se habēt in hyeme: male vero in estate phl'atici vero ⁊ mulieres econtra. Quantū tamē sufficit simplr ad presens dōm: q̄ tp̄us in quo minus abbreuiat vita ē ver: cū in ipso humidū sit sufficiens ⁊ calido pportōnatū. Similiter ⁊ calidū nō est imersuz radicali ut in hyeme humido oio: neq; dissolutū putrefactiōe obediens ut estate. Idcirco bene dictū est ver fore sanissimū ⁊ minime mortiferū. Et vniuersaliter probatur temporū meli⁹: ꝓplexionū p̄mo. qō etiā ostendit cōplexio tpata ceteris longeuioz: dīa. 21. deincepo vero hyeme ꝓsequent motꝰ accelerat: cū in ipa p̄ima fit ad frigiditatē mutatio. Maxime aūt mutationes coꝛpoꝛa dissoluūt ⁊ vitā abbreuiant: p accidēs tamē pbetur in pluribus calor densitate musculoū caloꝛe interius viuificato. In frigidis vero ac siccis ac senio dissolutis: aut quocūq; ꝛs ceus conningit. Adhuc ut tactū in ipa multiplicat phl'a ifrigidās ⁊ extinguens et suffocans. Assumunt etiā cibaria q̄plurima ⁊ idigestibiliora. vñ calidū repati euenit non parū. Sed cōtra id videt esse qō dicit p̄ma pbl'. ut ppter qd egrotant magis estate: moriunt vero magis egrotātes hyeme. q̄ si hoc plus vita abbreuiabit hyeme q̄s estate dōm q̄ estate ut ostendet magis. Et soluendum q̄ Ar⁹. nō intēdit dicere q̄ plures contingat mori simpliciter hyeme q̄s estate. Sed q̄ egritudinū hyemaliū plures sunt mortales q̄s egritudinū estiualiū cuz a causā fiant vehemētioꝛi. vñ hyeme ait necesse vehemēs p̄ncipiū esse egritudinis, tale aūt coꝛruptiuuz est ꝓsequens. In morbis enī minus piclitant egrotātes. Si enī ꝓparemus egritudines eius ad eas que hyemis ut estatis sunt. 30. hyemis vero. 7. ex. 30. q dem illius plures contingit mori: q̄s ex 7, huius cuz multū. 30. 7. excedāt. Ex. 7. tamē hyemis plures proportionaliꝰ accidit mori puta tres q̄s ex. 30. estat⁹ qz fer nisi egritudo fuerit pestiléta plurimos afficiens. Itaq; vita magis estate breuiabit ⁊ autūno. ¶ Propter qō deincepo sciendū: q̄ vita pōt dupl'r incurtari. Aut rōne cārū ab illo tpe emergentiū ipi ppriaꝝ vel ab alijs contingentiuz tpibus. Si primo quidez modo estas ceteris vitā amplius breuiat: scō vero autūnus. Qō monstratur: qz tunc quando qualitates vigent efficatioꝛes intensioꝛes facte: magis accurtatur vita cū ea tp̄amento ꝓsistat. Id aūt accidit estate. nā in ipa viget caliditas plurimū qualitatū efficacissima omniū: ⁊ siccitas passiuarū. Est nāq; lima caloꝛis ⁊ eracuito. Neq; est q̄ ita calidū nostrū a resolutiōe defendat caliditatis estatis: ceu accidēte defenditur ⁊ fortificat hyemis frigiditate: ppter qō frigiditas ⁊si sit natura inimica ⁊ mortificatiua: redditur tamen accidentaliter amica ⁊ viuificatiua. Caliditas aūt excedēs in ꝓhibita reddit inimica. Rursus: estate p̄ma celebratur digestio: iuxta illud veteris dictū. Estate ⁊ autūno cibos grauissime ferunt: ⁊ humoꝛes natuē odiosi ut cholici adusti: ⁊ ad putredinē hoꝛribilitate parati multiplicant: poꝛi aperiunt: hūiduz euaporat radicale: ac caloꝛ dissoluit nature. Qō ostendit quia appetitus debilitatur: coꝛpus gracilatur: egritudiesq; molestioꝛes tpis homogeneitate magis emergūt. Cuius etiā signū: qz in regionibus calidis estati ꝓportionatis uita inuenit breuiari. Nam in terra nigroꝛū semū aduenit in. 30. annis. Ex qb⁹ inferꝛ de se fore ceteris temporū estatē vite abbreuiatiuā maxime. autūnus vero nō p se tñ: sed magis rōne causārū ex alijs consurgētiū tpibus ceteris est vitē vtriusq; breuiatiuus: cuz veri cōtrariet nō paruz Et ideo pbl'. p̄ma: Autūn⁹ est vere morbidioꝛ. magis nāq; egrotamus calido infrigidato q̄s econtra: cū frigiditas natura inimica poꝛos inueniat apertos adhuc p quos pōt itima coꝛporis petē. nā poꝛi claudi incipiunt autūno p̄ma aphoris. Amplius nā eius ertat uite contraria. Et rursus natura repentinas et multimodas non tolerat mutationes: cū eius ꝓsonātiam dissoluant armonicā. Ad cuius qdē ꝓm Dama scenū in aphoriſmis similitudinē ē ꝓstructa: sed subita interuenit ⁊ frequēs in autūno mutatio ad frigiditatē: mox vero ad caliditatē ppter aeris subtilitatem ex estate acquisitā: tertio aphoriſmoꝛ ⁊ p̄mo secūda. noctes enī ⁊ matutialia sunt frigide: meridionalia vero ⁊ amplius nonalia calida ꝓm. A. Adhuc materiaſ recipit incineratas ab estate ac eas suo potoꝛuz conseruans constructione initiatiua. Est nāq; iuxta. A. nutritoꝛ reliquiaꝝ egritudinū estatis. Sunt ⁊ egritudines eiuſ q̄s primū acutissime ac mortalissime: aphoriſmoꝛ tertia. Que tñ si ad hyemē accedāt remolliūtur hūoꝛe: ⁊ dissoluunt caloꝛe fortificato. Taleſq; materie sunt egritudinū ⁊ breuitatꝰ vite causa. Rursus in quo tpe incedit⁹ sub sole multū calido: ⁊ i nocte puenitur ad frigus subito: comedit etiā fructuū mlt'tudo humoꝛuz coꝛruptiua: et virtus est debilis: et que taliū vita breuiaſ per amplius. hec aūt ut dicunt cueniūt in autūno. Propt' qō ceteris vite magis est tpibus incurtatiuus. Quod tñ cōferat parū ē paucis ⁊ p aliud. Ad summū itaq; ver mīme vtā breuiat: minus vero hyems: plus p se estas: q̄s plurimum vō autūnus p aliud tñ maxie. vñ experientia nos docet plures autūno q̄s alijs tpibus decedē. ¶ Hꝫ circa p̄dicta dubitaſ cū tp̄us sit quedā mēsura motꝰ fꝫ prius ⁊ posterius numerata p animā: sitq; in genere quātitatis: a qua nō pueniat alteratio ⁊ similiter īmutatio nulla: cum mathematica quantitatibus careāt sensibilibus: tertio apparens methaphysice. Dōm q̄ tempus potest dupliciter ꝓsiderari: vel ꝑm se put tactū: ⁊ ita eo in vita: ⁊ vniuersaliter in nullo fit īmutatio: vel ratōe qualitatis sensibilis eidē adiūcti: et siē ipso fit permutatio. p se enī ita cā coꝛruptiōis est tē puo: phyſicoꝛ q̄rto. vnde aphoriſ. tertia: Appellationes hoꝛarū nō sunt cause morboꝛū: sed ꝓplexiones. Quare primo secunda: Debes scire q̄ effectus mutationū temporū nō sunt ppter causam tpis: hꝫ ppter ea q̄ cū eo mutata qualitas magnā efficit operatiōnē in mutationibus dispositionum. ¶ Propt' q̄rtū ad primū dōm: q̄ hz plures egritudines accidant vere: nō tamen earū plurime sunt mortales ceu in autūno cū de se sint sanguinee: sit etiā virtus tūc fort⁹. Neq; sīr id per se ineſt veri: sed magis per aliud: qz i eo virtute roboꝛata ⁊ poꝛis icipiēubus aperuri natura

similiť audiendū est de alijs aeri ascriptis. vnde Democritus inquiés: Coitus certis tpib⁹ verno ⁊ autūno pagi oz reddit se ppť autūnū suspectū cū ei⁹ collega magis oribasio dicēte: Nos át ꝓueniés tpus ad venerē exercēdá antūuū forte dicim⁹. Nō detestádū nō modicū ⁊ forte querūt taliť supfluū euacuare melancholicá: aut ꝑ tps ē hora vel pticulariť ꝑ cor pori cū alijs aduēit reb⁹. Nō ét duplr ē cū dictū sit coitū ⁊ ad spēi pmanētiá ⁊ ad individui ꝓseruationē ordinari. Si qdē pmū cū sit ipi⁹ vsus p⁹ cibozū ventris digōnē ac cotū descensū ⁊ añ sōnū vt eo expleto dormia ⁊ quiescať. Hoc teni tps optimū ē ꝓpter plificatiōi q: dormit demū mlier ⁊ maris spma firmať in matrice. Spirit⁹ ét gigninu⁹ cū spmať mā hac viget hora In digōne ñ crudus neq; sup digōne inanit⁹. ⁊ licz ꝑmo practice de vtroq; coit⁹ intēdat fine: illuz tñ maxime tūc audio q gñatiōi ordinať. ⁊ iō. A. vigesima tertio loquēs de coitu ꝑcipue q ordinať in salutē idiuidui ait: Coitus bon⁹ ē ille q fit hora q̄ supfluitatuz sē qť eūo qō erit celebrata pfecte digōne i vētre ⁊ pl⁹ q̄s dimidiata in epate: ita vt fiat in expāsiōe iā nutrimentū digōne tertia. Sit ét tps vsus cū cor⁹ fuerit vt possibile sit oiuz circūstātiaz medū: neq; repletū neq; euacuatū: neq; calefactū vel ifrigidatū būectatum aut exiccatū. Et vlr toti⁹ qō cor⁹ occurrit mediocritas attēdať. Tps vo id ptiri diez nūero aut septimanaz seu alteri⁹: nō. n. facile diffinir: ꝑ tñ aliqs cōis ei termin⁹ adaptari idicatiōib⁹ illi⁹ ispect]: q: vo ad actū coit⁹ pp delectatiōz vt dictū marie puenir: ⁊ plerūq; ꝓsideráns Ga. q̄ freno id sobrietatis absorpto ꝓtingit peccare cū vtus ꝓcupiscibiť alijs rōni obediat mīme. Sceptio ethicoz euidēs ait: Nō si aliqñ in vsū peccet coit⁹ ⁊ puū existat peccatū ⁊ merito cū modicū in eo sit grāde. Ipo náq; thesaur⁹ euacuať nāe qñ ñ fuerit debite fact⁹. Cū. n. excesserit mēsurá: hz ñ tāta eo quātitas vt sanguis phlomia vel aliť euacuetur: vehementioz tñ inde vtut] accidit dissolutio theorice qnta. vñ tertio aialiū. A Nañ de hōie spma exiuit multū discolorať ⁊ debilitať suū cor⁹ mag] q̄s si q̄dragesico exiret de ei⁹ corpe sanguis tant⁹ q: res est habilitata vt trāseat in membra. Est. n. emissio pure ⁊ nālis caliditat]: de gñatiōe aialiū qnto. Infuenié te quoq; circa ipz pcō eligibili⁹ fit ſm Ga. vt ipo qs vtať calefact⁹ būectat⁹ ⁊ replet⁹ q̄z ex his oppositi⁹ Et oio disponib⁹ caliditati ⁊ būiditati attinētib⁹ cū semini ꝓportionēť p qō sitr de religo audiať qnq; ñ nālibus reb⁹ nulla ét re cū cor⁹pi aduēit id ꝑť nāz detinetur ⁊ ꝑpe inanitiōis ac vtut] alia q̄libz pstratiua: q: ꝓcessū est qbusdá egrimdimb⁹ ⁊ marie coarctatiōis ipm ꝓferre ⁊ ꝑpe phlaticis: dria. 186. Que qdē oia simul ita mťak: qm̄ coit ꝓpetit in disponib⁹ ꝑcipue calidis ⁊ hu. in frgidis át ⁊ siccis mīme: mediocrié vo in medijs. Cū. n. coit⁹ calidū euacuet ex corpe ⁊ hūidū eo iuuáť his abūdātes. Religo át sec⁹ ſm tñ pl⁹ euenit ⁊ min⁹ euenit. Cales vo sūt dispones postense ꝑpter qō his ꝓfert: illis vo mīme. In ceter] eqdē mediocrié se habebit. ¶ Propť h⁹ tertiū sciēdū q: coitus ꝓpetit in re. sa. tpatos mēsura ⁊ disponib⁹ declarať. qō mťak q: in re. sa. expedit ser rep necessariaz admīstratio cū corpus ab his pmutet ex necessitate. Coit⁹ vo est h⁹i. ná ſz Haly. ⁊ Johānitiū sbianitice ꝓunct ⁊ repletiōe. Iurta vo Gal. ⁊ Haly. in arte ſ̄ est i libro tegni. 3. ad accidētia reducť aialia. Inait eni ei⁹ p se act⁹ ⁊ replet accidēte ceu dimissus. Permutationē ét grādē facit in aiam calorē ab interi⁹ citādo ad exť quo delitia segť aut qd tale. Ampli⁹ i re. sa. op⁹ é supfluitates educē cū retēte corpuz multi] habeát modis corūpē ⁊ marie vt tactū q̄ spmatis. ꝑpť eni ipius tpamētū ⁊ sbe habilitaté citissime corūpiť vt ex vapor emittať venenosus. qō át coitu emutiť est supfluitas. Et firmať q: oiuz mēb: oz ē ⁊ pncipalū pncipaliť. Rursus qō añdicta hz iuuaméta tollens nocumētoz pluria expedit i re. sa. Hūc át mťatū forte coitū cū expetit actū. ttaqz coit⁹ ꝓpetit i re. sa. ¶ Propter vo q̄rtū ad pmū dicēdū q: coitus pdicta iducit cū fuerit supfluus synthomia ⁊ ñ in suo explet⁹ tpe. Cum át mēsurat⁹ ⁊ debite pactus vt declaratū ē pl⁹ inducit oppositū. aut lz in ipo vtcūqz actu antelata videať cāre p⁹ tñ factū forte nō diu talia manēt inducens opposita. qō inuit Alr]. passeres iducēs supflue coitionis. q: si multus sit longios] vite asino ⁊ equo: ſ̄ est cū fuerit coitui supflue: nō át cū eo vt sic vtáť mēsurate. Adhuc fortassis ois abstinētia equo nocet ⁊ asino. Mulo át q: in eo dispgiť p oť cor⁹ mīme. In poꝛibus. n. in vasis corūpiť gñatiōis nisi foras educať. Nō si ꝫ ꝑdictū insistiq: coitu educiť calor nālis ⁊ ipe qdē fortis quātuscūqz sit ñ minuit ex vtute: immo ex eo ꝓuenit in ſ̄am spūs fortitudo ⁊ in aiaz audacia ſa ꝑmo. Dicēdū q: hūoz ñ est pure nālis quin ipo emittiť indiuiduo saltē rōne futuri. Aut lz sit nālis ⁊ videať nocē in ꝓsenti multū ꝓfert in futuro. sic eni ⁊ spuere ledit q: in saliuá ſm. A. calor cadit inatus. Ad aliud dicēdū q: lz exercitiū habeat euacuať ceteras supfluitates vel ad ipaz paret cū onē: nō tñ hanc cū ñ sit simplr supfluitas: nō. n. q̄lis ē ſz quāti solū. Et q: ordinať a nā vlī vt ad testiculos pp gñationē emittať: ita vt qs ñ possit eā absq; cor⁹: lesione inde celeriť auertere: nō sic át de alijs p urinis euenit supfluis. Exercitiū ét euacuat supfluitates incutē tendētes vt hinc explanť: nō át spmať mām ita vt sit de illā difficile euacuare ceu mā in testinis deorsum ꝓtēta praue vomitu educi: non át secessu. Ad aliud dōm q: abstinētia magᵭ nocet coitu pcōditōato nec euacuat nisi p accidens: neq; tale q̄le ét dz. Et lz ipa ⁊ exercitiū sint optia in supfluitatū excretionē nō tñ sufficiūt oio. ⁊ iō dictū ꝑmo tertia exercitiū plures vtilitates afferre cū regimē aliud ꝓueniés fuerit ⁊ rectū. Ad aliud dicēdū q: coit⁹ ꝓpetit in adolescētia ⁊ ꝑpe circa illi⁹ finē cū tūc corpa sistē incipiát paruz crescētia: vel p adolescētiá ꝑť iuuētus audiri ét. Aut dicendū q: in greco scribiť akmasontū qō ꝓꝑus ōstantiū. Akimi eni stat⁹ inkptať. vñ in tegni vbi circa augmastícā etatē dr ex arabico hz trāslatio in hora status adolescēte. Interdū tñ adolescentium ⁊ qñq; iuuenū transfert. Ad aliud dicēdū q: spma nō est natum ad esse in corpe generātis sed respectu generati. lz. n. spma nō decidať a toto realiť corpe oino: hz tñ potētiá faciēdi qō oē: dria. 34. ¶ Dria. 115.

Quod anno quolibet sit euacuádum ostendit: quoq hoies experientia nō in seipis solū: sed ⁊ i subingalibus añ q̄z incipiat estas in finib⁹ veris sanguiné auferūt sui ipoz ⁊ illoꝝ: aphōz ꝑma. Nō eqdē indefinite dictū equalz vlī cū id sit artⁱ idefinitū. Pali: sexta carūdē ō mlt⁹ fetat Ga. quos pharmacabat ⁊ phlomabat vē ⁊ ita ꝑfuabáť a futur] morbꝫ

trum appellatur: horū demū vnūquodq; latitudinē habet grandē. vnde in tegni: Totus sanitatis latitudo in tres diuidit ptes: habētes t ipas latitudinē q̄z multā. Vnūquodq; eteni triū in magis sequestratur t minus t mediū. Que quidē corpa duobus extrēis interposita terminis discruunt. Optima quidē cōpositione simpliciter t ut nūc simplr: t nūc facta egritudine. Et hec quidem ceu media sunt: sicq; eoz regimē mediū esse oportet. vnde optie ꝓpositōi ꝓpigoza magī eius ptiçipabūt regimīe: pessime vero secedēt omnifariā. Nō aūt horū mediū regimine idiget mediocri. Conseruatio quoq; ad ꝑsens duplicat accipitur. Uno quidē modo speciali ꝑ corpoze debet solum sano poptime: que etiā ꝓseruatio existit ois persimile omnifariā. Sumit t ꝓseruatō generaliter siue conseruādo ad meliorē corpus deducat crasi: seu seruetur er pncipio persistēs. Et sic sub conseruatiōe regimen continetur permutatiuū i tegni. Ubi haly: Pē nomine sui generis nominam⁹. hec eni ꝓseruatio idē videt q̄ sanitatis regimentū gen⁹ existēs ꝓseruatiui regiminis t pmutatiui. Simile siquidē duplicat accipit. Quoddā nāq; vere simile dicit: put in gñe locatur qualitatis. ꝓpzium nanq; eius ꝑm ipsam sit'e qd aut dissimile dici: sicut ꝑm quātitatē equale t ieq̄le: scōm vero substantiā idē t diversum. vñ Boetius topicoz scōo: Similitudo rerū est differentiū eadē q̄litas. quinto etiā methaphysice duo modi similitudinis tangunt. Similia eni dicunt q̄ idem passa t plura idē passa: vt si plura cōburunt aut diversa: ceu si quis cedat: alē vero incarceret. Et quoz q̄litas est vna ut albedo t luciditas in nive t glacie. Est t alius modus ꝑm quodcūq; alterari contingit ꝓriozuz horum: qō plura habet aut magis ꝓpria huic est simile vt apparet in medijs contrariozū ad extrema qō est simile in genere. Sumit t simile apud Ga. cōmunē ꝑ similitudine in substātia. Cuius quidē cognitio experimento cognoscit solo: qua similitudine caro dicitur leombus similari: equis vero ordeū vel auena bobus orobuz: t porcis glandes. Unaqueq; eni species fere sibi alimentū habet simile in substātia determinatū: qō alteri est dissimile: ut ex histoꝛijs aialiuz apparet. hō tñ t si polifagus quedā alijs alimenta sibi venenū existunt: ut iusquamus turdis: t quisculus ellus. que similitudo nō solū in specieb⁹: verū etiaz in individuis attendit. Unaqueq; eni figura t cōplexio hois cibū habet ꝓueniēte t sibi sil'em: primo tertia. In aliméto eni ad corpus est dupler similitudo: qualitatiua t substantialis: cōplexionū tertio: de re. sa. sexto: t de inge. sa. octauo. Hec aūt ꝑdicamēta lis nō extat substantia ꝓtra accidēs separata: sed magis natura quedā t ꝓpzietas ex superiori virtute specifica vnicuiq; aialiū speciei: immo etiā individuo attributa. Quo etiā simpliciū modo scribit pharmacūbu. sibi ꝓpriū euellere: simlitudinē in substātia rep-ta. i. forma seu virtute specifica. Attēdēdū etiā q̄ ois similitudo hic dicta potētialis existit nō aūt actualis Nullus eni cibus debet dici tpatus homini nisi caro hūana vt remote nisi carnes pulline. Terre nascētia nāq; cū calorē nō habeāt actu: qnto collz: minime sunt hois ꝓpleriōi sil'ia calide actu existēti. Quid autē sit ẓriū ꝛria ostendit. 153. ¶ Propt scōm sciendū quidē: q̄ Ga. quinto t sexto de re. sa. ptractans hūc sermonē ut apparet similiter ex tegni ait: q̄ corpoꝛuz quedā sunt lapsa in complexione: alia in constructione: nōnulla vero in cōi natura: quoꝛuz omnū conatur regimē scribere. Lapsorū quoq; in cōplexione q̄dam vniformiter sunt lapsa: in quibus vna est p totū ꝓportionaliter cōplexio. Alia vero his opposita: ut cū caput declinat ad caliditatē: epar ad siccitatem: t venē ad hūiditatē supflua. nē taliū. eoz eni cōālē nō seruāt cōplexionē que a sanitate sunt corpa remotiora. difficilis etiā reguminis valde: cū vnūquodq; ꝓpria egeat administratione regitiua. Corporū siquidem in cōplexione vniformiē lapsorū totaliter: quedam in qualitatibus lapsa sunt actuis: alia vero in passiuis. Adhuc t regimē dupler adhibetur corporibus. vnū quidē conseruatiuū p sil'e: qō quidē securius administratur ciuiles generanti act⁹: t mīt̄ familiaribus occupationibus impedito. Est t aliud pmutatiuū alteratione ad melius lapsum deductiuū: quo regi hūt corpa libera ociosa ciuilibus act⁹ t familiaribus minime impedita. quare quinto eiusdem Quecūq; distēpantia adhuc sunt ſb sanitat̄ latitudine volēs corrigere ꝓtrarijs dietabis. Nō ad multz efficit nō occupatis: oppositis vero entib⁹ p similia ministrabis: t maxime quando ita fuerit assueti. Ez horū alterū accidit magis vtiq; natura indocte: non eligentibus nobis similia. nāles eni distemperantie appetūt ipa in tegni. vnde ꝑmo tertia: Voluntatem reducēdi complexiones malas ad eq̄litatem possunt pficere ociosi: q̄ suas domuerūt animas ꝑm pluram tolerantiā: in tempoze quo ordinante ad equalitatez redeant. Ipos nāq; abs q̄z ordine regē pducet eorū corpora ad egritudinē. Debēt nāq; paulatine ad melius ex multo studio transferri. Nō eni ꝑcipites trāsmutationes sustinent nature. Hoc eteni regimen plenioꝛi diligētia t fideliori eget priori. ꝑmo etiam ꝓpria etice: Dio quidē antemissis sciendum: ꝓpria cibaria humida esse humidis: sicca vero siccis natur̄. Nutritio nāq; est pfecta eius qō nutrit: ei quod nutritur corpori assimilatio: dria. 30. Cuius aūt assimilat sicca quidē siccis: humida vero humidis. In habentibus maxime crasim vniformiter p oē lapsaz. Qui tūcunq; eni ꝓprius fuerit alimentū: tāto nutribilius efficit: eo q̄ habentia symbolū facilius transmutantur: ꝑmo de ge. t cor. t primo secunda: Facilior est i genere ꝓportionali transmutatio. vnde aphorismoꝛ scōa: Sigulū a silibus crasis cuiꝰ alteraī ꝓpter esse factū qō trāsmutat sil⁹ ei qō trāsmutat: cū pauca interueniat inf ipa distātia. Si nāq; ꝓplexiones siccas aut hūidas volueris ſb alterare ad melius deducendo alimenta eius ẓria sunt cōgrua. sed i lapsu ad caliditatē t frigiditatē contrariozū sēmp aduenit administratio: q: efficacissime sed opatissime sunt q̄litatū Et iō facilius a similib⁹ alimētis regulate in morbidam corpus dispositionē deducūt. Nō equidem sicitas t humiditas qualitates debiliores mīme operant: sunt eni passiue. Nō t docēt etates his affecte diutius imorātes. A ꝑma eteni gñatiōe vsq; i iuuentutē humiditas pdurat. Ipa nāq; fere supflua: t calor pene tpatus: ꝑmo ꝑma. deinde t aña in marie in senio qdē pmāet siccitas: cū ꝓplexio senioꝛ ñ sit hūida: sicut id dicēt ea scōo refellūt ꝓplexionū. Est traq; vt ad vnū sit dicē snia Ga. corpi lapso i q̄litatib⁹ actiuis familiarib⁹ occupationib⁹ impedio nō valēti regimie vti pmutatio ad melⁱ ꝛductiuo: expedit ut regat

nequeat distãtia adesse. Valde náqz iuuamentũ pre ponderat nocitiuo. quãqz. n. illo anno qs egrotaret sanitat' tñ hunc efficacior reddit. Multa ét casualia possũt corpori occurrẽ. vñ aphor secũda: Inopinate fortũe rex sbicidũt oib' hoib'. Hec át poterũt ápli' ledẽ cũ corpa fuerit ieuacuata. Si vo demũ q̃sitũ ad iudiciũ referat astrologi c' pspicacior é audit' tẽ dicẽ dũ qp ñ quolibz áno euacuãdũ cũ necessitas eũonis pcise ñ se offerat quolibz áno: sz solũ qñ morb' fuerit in aliq̃ pte ãni futur'. qđ cognoscz ex directõe gdus yleg: aut ascẽdẽt' cũ significatorib' occurrẽt alijs ad aliquẽ corpalis malor vl' aspectũ eor natuitat' hora vel ét aliq̃lis reuolutõis natal' horoscopus: dria. ũz. iurta illud cẽtilogi: Astrologus optim' multũ maluz futur auertere poterit. Scõz. n. qp ß euenerit sel' aut ampli' in áno vl' ñ ptigit egef aut ñ euacuatio. qđ fortassis lz effnee tetigit Auer. 6. colls ca. ő regimie male ꝓpõnis singulor mẽbror cũ ptulit. Ego dico qp illi q vtũf potiõib' i septimanis ánor aut i medietatibus iporũ reeti' faciũt q̃s illi q oi áno purgatões exercẽt: qr nos videm' qp egritudines vtplmũ accidũt hõib' nisi circuitib' kmiatus aut circa. Et ppt ea circa vnũqõqz idiuiduũ h é ꝓsiderãdũ. ¶ Propt ẽrtum vo sciẽdũ qp arguta suis vijs iá tẽdũt geta: dõm tñ ad ipa pfectionis didascolie gra. Vñ ad pmũ dõz qp Ga. logt in corporib' lapsis qb' pp futur casũ cõpetit euacuatio. Ad scõm t knũ dõz: ná pmo é sz Ga ibidẽ de corporib' sanis lapsis q̃ nisi purgẽt nõ dfnt sana. hec náqz sũt lapsa. Ad aliud dõm vt appuit qp vt sic oz enacuare vt cũ plectonia extiterit t cachochimia ñ tñ alia cũ tpe oz ꝓcidere. Ad aliud dõm qp lz si milit disponãt corpa tpe tandẽ mibilomin' pt tpe cũ alijs nõ pax resisti reb' alijs qnqz et' mãz in ẽriũ cõuertẽdo vt docẽt i tegni t vlr regimis sanatio. Ad aliud dõm qp pmo é in corporib' lapsis i qb' ꝓsultũ tutius fore pmittẽ eũonẽ a futuro malo pfuatuã vel saltẽ in melr roboratiuũ. Que. n. optie sana eũone nõ egẽt: neqz plra sepe lapsor si decẽti vtãf regimie. Ad ea q̃ alteri' ptis t pmit' ad Auer. visũ qd dõm. Ad aliud dõm qp bñ dictũ é sub ꝓditõe: qñ ñ simplr idigef vt appuit eũone sz ꝓditionalr. Ad aliud dõm qp si dekmiate scirek futur quẽ egrotare aut ñ egrotare nõ oi áno medic' eũonẽ pmittet sicut nosit astrolog' Añ tuti' é illi pmittẽ ipa saltẽ sanitat' gra firmioris. Ad aliud dõm qp iá dictũ tpe quo expediat t quo nõ lz náqz in vere róne ipi' ũ multũ ꝓpetat euacuatõ ex pte hũoris ad min' ꝓtristãt: tñ pp alia vt dictũ tpa pcedẽtia t subsequẽtia ꝓpetit. Cõuenit ét in estate sua nit vt necessitas exigit t cũ õbilib' pharmacijs: ñ tñ est hora ß electa sz necessaria magl. Neqz i autũno sic é vtus debilis multotiẽs: lz ẽriet vte cũ ambab' q̃litatib' vt eũonẽ t ꝓpe ꝓtristãt' hũoris tolerare nõ possit. Quid át sit de eũone hyemis cẽsendũ ostensũ est pus. ¶ Differentia. 116.

Quod super pharmacũ nõ sit dormiẽdũ assũptũ

Qmfat: qr tũc sup vomitũ esset dormiẽdũ cuz ipm sit subductuũ ét violẽti' euacuatuũ: dria. 166. Sed sup ß nõ é dormire exꝑssũ vez poti' oppositum vt monẽi t agitari. ẽre neqz sup secessiuũ vtiqz. Ampli' pharmaco ñ é adducẽdũ assũpto qđ ipi' actũ perturbet t corũpat. h' át é sõn' cũ motũ cãet ő circufrẽtijs ad cẽtr motui ẽriũ pharmaci mor' át sepimũt ẽrij. Itudẽ Haly. sup cẽtilogo: Effect' medicie ñ est nãlis corpis sz attrahit hũores sup̃ádo pkis vtutes nãles t iõ phibet dari i ꝓiũctõe lũe cũ ioue. Ptole. ibiđ aut cũ venere cũ idẽ ꝓfortet nã. Supãf vo vtutũ pncipmas id ñ potẽt cũ sõno fortificet ipa: fortes náqz effi cit ack' oẽs nãles: eo qp caloẽ iteri' ꝓtiet ptio fa. cũ át ita fuẽit soluẽ ñ poterit. Et fulcif: qr roborata nã vt imbecillitaf pharmaci q̃splurie. Palin: si sup pharmacũ dormiẽdũ aut sup debile vel forte. nõ pmo qa virt' debilitaref pampli' ipi' cũ medicie debiles ppi gores alijs sũt alimẽto. Neqz sup forte: qr ipi' vigore eo ét ñ fortificato p sõnũ deducẽ nã poterit pharmaci potẽtiã i actũ. Scioſũ igf esset: itaqz ñ é sup assũptũ pharmacũ dormiẽdũ. ¶ In oppositũ: qñ cõi' pharmaca exhibẽt circa noctis pmã ẽrtã. Nocte át nob est ꝓsuetudo dormire: dria. 103. Hác át ét prauã non mor oz abscindẽ re. a. fo. Et: qđ celeri' ducit pharmacũ de portia in acũ id fortificãs repmẽs ét malitiã t effrenitatẽ ipi' expedit sup assũptõz ei' adducẽ. Tale vo é sõn' cũ calidũ vigoret nãe ipi' instrm. Ad huc illud quo pharmacũ t ppe attractinũ resoluit in vapores t fumos vsqz ad spacũ detmiatũ é eidez adiũgẽdũ cũ oñũz sit: dria. 161. Hoc ipm attrahere mõ. Id át agit dormire sup ipm cũ caloẽ fortificet i trinsec' circa pharmacũ. Quo qdẽ accidẽte ro ab eo tanqz a cẽtro icircũferẽtias refrãgit: ppt qđ fort' tẽdit in hũores p ptes vt dictũ ana. Itaqz sup pharmacũ dormiẽdũ susceptũ. ¶ Propt pmũ qdẽ sciẽdus qp pharmacũ sũit triplr. Cõit náqz p oi medicia ceu titulus denotat libri Ga. pharmacor. Et p medicia solutiua vt ß iurta illud veter': In pharmac' si q̃lia oz purgari. Accipit t qp venẽo grecor idiomate pnicioso. Est át ß auditũ duplex: supi' qđ p os eductuũ t secessiuũ p anũ. quor qđđ́ violẽtũ nãe oppositũ vt scamonea euforbiũ. Aliud debile sicut mána t cassiafistula. nonnullũ mediocre ceu reubarbaruz t agaricus. Aliud hor qđlibz dr aut rõe sbe sine vtutis vel q̃litat' qđ h' i vel ꝓpõnis. Pã violẽtũ vt ita é qđ in sba ꝓstruit grossiou t ꝓpactiõi sicut elemẽtum trocisci t pille: debile vo qđ i ligda velut decoctões t syrupi. Mediũ vo qđ mediocrit ceu pulueres. qđ eor oñdit durabilitas aut eor oppositũ. Pricia. n. durãt pápli' t marie cũ melle ꝓstructa t pl' sit frã recepit narcotica ceu opiũ t q̃ h' i: reliq̃ vo min' t ppe succão ꝓstructa. Cõfuat. n. mel' eo magl a corruptõe dria vltia aut ex pte hũor cũ difficultate seu facilitate educibl': aut medio vt melia chola t phla. Nosce quoqz qp mixta data i sba grossiou t ꝓpactiõi vt pilule t electuãia oz eor assũptõi p aliquot diel pcessisse ipor ꝓstructõz vt ex actõe t passione applicatorũ sit' vna q̃dã media fsultet nã. vñ el'or. i. mora idigẽt ꝓsus se pticle vt i adiuicẽ agãt t patiãt oifariã. i ligdis ãt t ppe i qb' egit ignis pmixtiõz ñ sic expedit cũ ipi' actuale calidũ celerit potuerit eãdẽ inducẽ. Quot enã modis t qb' opet pharmacũ: dria oñdit 161. Quid ãt dormire seu sõn' dria visũ. 108. Sup pharmacuz quoqz assũptũ dormire dupl'r itelligit: aut mor eo susceptor: aut postq̃z incepit opari. Assũit ãt ipm vel robusto calido vẽtre t vlr corpe oi aut debili vl' medio ¶ Propt scõm vo sciẽdũ qp alig direct ñ eẽ sup pharmacũ dormiẽdũ eo qp ipius resoluit vtus. Alij át oppositũ cũ eo vigoret cadẽ. Quor qdẽ defect' ktũ t ẽrtũ oñt dicẽdor. ¶ Propt tertiũ át sciẽdum qp si pharmacũ fuerit vomitiuũ sup ipz mime dormiẽdũ Aš inuit aphor ẽrta: Cũ biberit qs ellm ad moti

dens extinguere ac suffocare: dria. 3. Est ꝛ tertia im mutatio cōsurgēs ex reb⁹ corpi occurrēnt⁹ sex neces sario extrinsecus ꝛ deintus alterantib⁹: inꝰ quas aer cū ei⁹ adiacētib⁹ pncipalio: existit causaꝫ vna corp⁹ cōtinue resolutione desiccās quātūcūqꝫ fuerit humi ditate cōmixtus: dria pinducta: sicut ꝛ nutrimēta oc currētia cū alijs reb⁹: q̄ qꝛ corpoꝛ substātia ꝛ q̄litate sūt opposita ly trāsmutent ꝛ patiūt ab eodē id versā vice passione sustinet ab eisdē cū inꝰ hec actio concidat physica cōuersiua ut ꝛ tandē corpus reddat ipu rū ꝛ aquaticū oio ceu vinū adeo aqua debilitatū ut pmutationē ei⁹ facere nō valeat: dria. iiꝛ. apparet cū cetu medicoꝝ sane audito. Et ió i tegni ꝛ pmo de re. sa. ingt huiói triplicē tāgens imutationē si corp⁹ foret impassibile impmutabile ꝛ semp maneret optima cō plexio nihil indigeret cōsistēte ipm arte. At qꝛ pmu tat conūpit ꝛ cōuertit nō seruās quā ex pncipio ha buit ꝓsistētiā eget ꝓcuratiōe: q̄re harū pmutationuꝫ triū ꝓcuratio talis erit. Prime qdē p ȝnū sp ut refre net excessus ꝛ pparatio q̄litat elemēt pdñant quod medicina aut cibo pficit medicinali q̄litate tñ magis pmo cuidēs elemētoꝝ. Secūde fiet ꝓuisio p simile p cibū. s. ꝛ potū marie qō depditū fuerat restaurātes Et qꝛ id calidū fuit ꝛ humidū qō appet ex eo q̄ corpus ȝtinue dictū ē ifrigidari ꝛ exiccari ppt ꝓsūptio nē humidi radicalis a calido ināto cōseruabit p calidū cōsile atqꝫ hūidū cōmēsuratū tñ ne putredine su pueniente ex calido causāt ꝛ hūido febres potissime ꝛ alios īducat putredinis morbos. Hoc ēt mō sil'itu dinis utplurimū tertia ꝓhibēt corpis pmutatio: cum aer q̄ztūcūqꝫ humid⁹ exsiccet cōtinue ac ifridet ꝛ nu trimēta silr cū alijs ppt ȝuetatē quā hūt cū corpe sal tē i pncipio cū nutriēs cū sui totalitate nō simulatum cōuertāt in corpus: imo i eo plurie supfluitatē humi de serose ac sumose reperiunt: aphoꝛ. tertia. que di gestione q̄ztū sit possibile nāe depellunt a corpe. Ut igit sit i pte dicē: ly nā idocte silla pēligat: qnto ō re. sa. cū hic sit nālis distēpantia magis tñ admīstrādū est eidē regimē ad meli⁹ reductiuū q̄z p sil'la cōseruā tiuū: qō fulcit eo q̄ q̄litas seu q̄ztitas elemēti pdñan tis in eo pparate sūt q̄dā inclinatione lapsū intēsio rē ꝛ egritudines adducere. Adhuc qꝛ medic⁹ nō pōt silla cōtinue administrare in termino ēt lato cū excess sus diserasiarū nō sit cognitus diffinite apparēs de igenio. 3. Neqꝫ ēt silē qō ei dz applicari. In cui⁹ qdē applicatione in excedēdo marie posset erroꝛ cōtingē lapsū nō parū intēdēs. Et pcipue cū nullū extet corpus qō interdū nō fortuit ꝛ opinat subijciat casib⁹ aphouſ. 2. Et ió pcipit trāsmutatōnē ad ñ ꝓsueta fie ri ut oia paulati reddāt ꝓsueta. Hꝫ ȝ plura coꝛpa sūt i vite q̄stu occupata cū nā multiplr sit ācilla dictūqꝫ p Ga. talia pot⁹ silib⁹ ꝓfuari. Dicēdū q̄ huiói pser uatio dꝫ eē cū alteratiōe tā modica ut pseruet corp⁹ a lapsu cōsilis q̄litat ꝛ nō alteret ápli⁹ reductione in optimū ut intēdit Ga. ¶ Propt q̄rtū qdē scēdū q̄ ly vtriusqꝫ ptis inducta suis vijs ꝓcedāt eclypsata: gra tñ pfectionis didascalie ad ipa breuit dicat. Ad pmū igit dicēdū q̄ sermones Ga. cū sonēt corp⁹ la psū p ȝnia regi grādiorē seu mediū tāgūt nō āt puuꝫ Aut de corpe sūt ocioso vacāti regimini sanitat solū de quo dictū ē meli⁹ coꝛep ȝnia gubernare. Ad aliud dicēdū q̄ illud ē verꝫ de sil'i in gñe ut calidū in tertio gradu ul' q̄rto calido additū i pmo: cuiꝫ sub huiói la ta silitudine ȝuctas subsit ēt nō pua. Nō āt vificat de silī qō ē in specie ꝛ nā quale qdē ē fridū ꝛ ca. in p ma māsione secūdi graduꝫ cū fridо ꝛ ca. in eq̄li māsi one sicut colligit ex pmo secūda: ꝛ ex ppt'. Ad aliud dicēdū q̄ ly nos ambiētia sint frida ꝛ infrident cale fiūt tñ cū corpi approximant ei⁹ caliditate nō pmitte tia ipm seruādo i eodem sua frigiditate inpssari: cui dēs pmo secūda. Teperamētū ēt aeris hꝫ latitudinē īmēsaꝫ i magis ꝛ minus diuersificatā donec neqꝫ fit rigē ppt frigus neqꝫ fudare ppt estū. Aut pōt cōti nēs ab alijs rebus nō nālibus ad caliditatē corpi si milē pmutari. Sic nāqꝫ audiēdū ē cū dr corpus p si mile gubernari ut oibus rebus ñ nālibus sit acceptꝫ ꝛ ꝓportionatis cū i corpe tpe digōnis tertie opank. Si corpus lapsū fuerit ad caliditatē pmi gd⁹ calidi tatē tātā inducat ut cōseruet qō erat: resolutū. n. fuit tñ. Nō aūt vnāqꝫqꝫ oꝝ rerū p se cōsideratā in pmo gradu caliditatꝫ accipi: sic. n. excessus induceret cali ditatis imēsus. Seruādū ē ēt an trāsitus nutriment ad mēbra breuis sit aut long⁹ ꝛ ei⁹ depditio p digōneꝫ ināqstū fuerit possibile ceu i medicie depditio i tegni lib'o. 3. attēdit i itinere. Ad aliud dicēdū q̄ q: sic est dictū fuit corp⁹ ppt illi⁹ q̄litatis symbole dñiuꝫ aut q̄litatū opottere regi gubernatione alteratiua ȝnia. qō marie pficit medicina pcipue fm illos q dicunt Ga. sensisse ꝓseruationē fieri p sil'e quo ad nutriēta: p ȝnia vo quo ad res alias nō nāles. Ei⁹ tñ fmo ple rūqꝫ vlis est in oib⁹ sicut ēt eundē deducūt Haliab. ꝛ Alli⁹ fideliores interptes. Ad aliud dicēdū q̄ sil'e ꝓseruatiuū intellectū ē fore in eq̄li gradu: nec tñ ppt hoc actio remouet ꝛ passio eo q̄ ly i fine introducat silitudo i termio tñ a quo ꝛ i via erat ȝuctas saltē po tētie ꝛ act⁹. Itidē: actio ꝛ passio cōuersiua nālis stat cū q̄libet silitudine agent ad patiēs i corpib⁹ aialiū reperta: intñ q̄ in corpe ad ustrmā oio tpato silitudo caloris ad humidū radicale ȝuctatē retinet actiōis ꝛ passionis: tñ nō a sba qd abijciētis. Ad aliud ēt con silr dicēdū. Ad pmū vo alteri⁹ ptis inductoꝝ dicēdū q̄ diligēs intellectus ꝓsideras sermones Ga. alibi ꝛ marie i sexto re. sa. diffuse ꝛ eos q sūt in tegni succin cte p modū capl'oꝝ ꝛ ꝓclusionū aggregati apparētē auertere poterit ȝuctatē. Cū. n. i tegni volunt de cāis applicaturis corpi lapso determiare pmit⁹ ei⁹ sic aut explicās intētionē: Si vo fm aliqd ab optīa cōpositione deficit corp⁹ nō multū vo. Ex ista sigdē locutio ne fm aliqd modicus lapsus inuit. Natura. n. huiói dictionis aliqd diminutionē ei⁹ cui adiungit deno tat: re. a. tertio. qō quidem explicat q̄zclare in eo q̄ subdit nō multū: ita q̄ hoc corp⁹ sanū erit ut multuꝫ optime ualde cōpositioni approꝛpinquās parūqꝫ re cedēs ad lat⁹ caliditatꝫ seu friditatis rē. Cōsiderans itaqꝫ Ga. huiói corpis tā grādē affinitatē cū optima cōpositione id ptulit p sibi silia ut calida uel frigida ꝛ reliq̄ gubernari ceu ꝛ eucratissima illa. Et ob hoc nō horruit i tegni: sicut in de re. sa. corpus lapsū etiā in q̄litib⁹ passiuis p similia ducere: pcipue quidē intellectū referens suū ad corp⁹ familiaribus negocijs ipeditū. Coꝛpa quoqꝫ vehemētioꝝ ē lapsū habē tia ut egra simplr dicta uel ēt media neutra appella ta regēda sūt regimine potius pmutatio ut p cōstria Et marie in q̄litatibus actiuis ac i corpibus ociosis studio vacātibus sanitatis ꝓseruatio. Ut ió statī talibus regimē pmutatiuū subdēs ingt: Si vo pmutare

n

tur illā ꝓpetatē. Cui⁹ oppositū scribit collꝫ qnto: vt dicat q hō quē tu scis mgt q nos ñ debem⁹ aligd di mmuē ex receptiōe quā fecit Andromac⁹: ſꝫ nolo ei credē ſꝫ volo addē ad tyriacā multas medicinas q nō erāt note i illo tpe t de vnaqꝫ facā ꝓbationē qñ ad didero eā ſiē ſūt garioſil⁹ ambra t lignū aloes. Et ei⁹ qdē magꝫ ē ſmo victorie ac ābitōis vt i alijs ꝛ. A. qꝫ vītat. Cui⁹ egdē iurta Ga. serapi. Balsabbate t. A. ex trib⁹ accipit approbātia. Primit⁹ nēpe vt exhibeatur ei q ſūpſit medicinā solutiuā fortē: aut vomitiuā vt scamoneā collocntidā vt ellīm q̄ſtitat lupini: q ſi solutionē phibꝫ inceptā fortꝫ extat t ꝓfecta: ſi vero ñ mīme. Secūdo vt gall⁹ ſilueſtr ſm Gal. quē putat A. fasianū masculū mordeat ab aliquo venenoſo alia liū: qō ſi p ipi⁹ euadit aſſūptiōꝫ ē electa: ſin āt neqꝫ. Tertio vt det alicui medicina inficiēs ſui frigiditate vt opiū mādragora vel iusqam⁹ ſigdē euadē faciat ē inuenis ꝓfecta: ſi aūt ñ eꝫ. Nō ſi qdē diſtiguit p etates. nā ei adſūt infātia pubertas adoleſcētia ſenectus t mors ſiue ſemiū. P⁹. n. ſex mēſes ſit infāſ cū puꝫ ñ bēat pfect⁹ eē: deide icipit pubeſcē t augmētari vſqꝫ ad tpꝰ in quo ſtat vſqꝫ ad. 10. annū i regiōib⁹ calidis t. 10. in frigidis: deide ſtat aut. 10. an. vl. 10. deide ō clinat aut p⁹. 10. an. vel p⁹ q̄dragīta: deide ſpoliat vir tute tyriace aut p⁹. 30. an. vel. 60. t fit vna ꝓfectionū declinata a gdu tyriace. Nſi tñ prauī vēditores cōiēdant eā p⁹ q̄tuor mēſes t conſumunt ante duos vel ſic annos cum non fermentet niſi poſt. 10. aut. 20. annos: dria. 178. Tpꝰ āt etatū euꝫ in locꝫ tpat inē hec erit mediū extrema. Et ois vt morioſo i potu det ō illa q̄ recēs ē t fortꝫ. Reliqs āt ex qb⁹ exhibet det ō alia q̄ ē debilior. Fortꝫ āt t recēs ē p⁹ qnqꝫ ſm quoſdā annos. aut. 12. vſqꝫ ad trigita. Et hec qdē medicīa ſicut ceteꝝ hꝫ iudiciū ex ſimplicib⁹ t ex tota forma. Ex ſimplicib⁹ qdē duplicit opat. ꝓmit⁹ qdē ifrigidādo t ſtupefaciēdo pp opiū vtutē: deide calefaciēdo ſi diſſoluēdo medicinis calidis ſupantib⁹ tādē frigiditatē opiū. Tota vō forma opat inuenendo⁹ expulſionē p formā ſpecificā ex ſimplicib⁹ reſultantē: vt dria videbit. 178 Reliq̄ vō diateſſeron dicta eſdre t h⁹ dria. 179. qd āt pharmacū dria oſtēdit ꝓmiſſa. Propt ſecūdū ſciendū q aliq p⁹ ſolutōꝫ pharmaci exhibēt dragmā vnā aut aureū tyriace moti pp fluxū quē timebāt ſuꝰ t venenoſitatē medicīe. ſꝫ id fortaſſis ñ valꝫ ſicut tertio t ōrto dicēdo⁹ appebit. Propt tertiū autē ſciendū q pharmacū aut ſoluit ſufficiēt l ſūpfluē. ſi quidē ꝓmū tūc nullo mō ꝓpetit tyriaca neqꝫ multꝫ repit dictū ab eximiorū aliquo. qō firmat q: qō qdē debilitat vtutē ſpūm reſoluit cor⁹ agitatū ſuo motu ampli⁹ exagitat t inflāmat ñ ꝓpetit. Si⁹ āt ē tyriaca ſui caliditate laboriosa diſſolutiua. Rurſus qō opat vt balneū fere mor⁹ purgationē nō ꝓpetit: dria ſequēti. Talis vō ē tyriaca. ipedit. n. decurſū ſūpfluitatum ab eo qō deor⁹ū ventrē augustās cogēs eas per mēbra nobiliora ad cutē puenire vbi eoꝝ leſio ac opilatio t inꝯ cutī deſedatiōe pōt ꝓtingē: dria ꝓſiti. Et id q dē ꝫ vniuerſaliꝫ ꝓcludat nociuū: deteri⁹ tñ in cholerico repit. Si vō farmacū effrenitanerit tūc tyriaca dāda nouiſſima q vere tyriaca ñ eſt cū actionē agat opiate. Id iñ vltio cū res fuerit i deſpatiōe auxilijs nō ꝓferēnd⁹ religo t ingēijo: dria. 104. vñ Deſcor. ſimpliciū ꝓmo: Cōpigē qdē t ſtupefacē ē vtilū ad qō initi debeꝫ t ꝓpe tūc qñ oia ñ iā ꝓtulerūt t reo poſita eſt in deſpatiōe: tūc quoqꝫ ſup narcotico ꝓſumēdū ē t medicamētis fortib⁹ ſicut ſūt tyriaca phyloniū t ſimilia. vñ appꝛ tū ex canone ſbdito: tūqꝫ ex eo qō ſibi phyloniū aſſociat q tyriacā intelligit put vna extat adhuc opiata. Per qō ſmo ſiē exponit ārte prio. Cū ventris ſolo ſupfluit i potu paꝛ tyriace aut phyloniū tribuet. Talia nāqꝫ malā ꝓpōnē alterāt calidā ex farmaco inductā fūos infrigidāt t igroſſāt hū oꝛ pteſqꝫ ꝓſtipant t opillāt ac iſenſibiles ferre reddūt vt in audaciā t effrenitatē ñ moueāt: ſꝫ mor⁹ t agitatio qetēt. Si nāqꝫ daret tūc inuenis tyriaca vene ampli⁹ ipi⁹ caliditate t motu debilitaret eaꝝ āplitudo i ducerēt maior orificioꝝ t mordicatio fortior ſolutim Hec nāqꝫ tres extāt cāe in farmaci effrenitatiōe: dria i 44. Nō āt tyriaca det fortꝫ p⁹ quēcūqꝫ fluxū ñ ꝓpio a putrioꝛb⁹ exiſtū vſqꝫq̄qꝫ: vez p⁹ ſufficiēt ſolonē dāt aquā mellis aut hordei: ſeu zuccari ſm diſponē nāe t hūoris vt vēter lāuet. Nō. n. ꝓpetit ius pulle t maxime pingue qō cōiēt pmitat exhiberi cū ſit vnctuoſū ſtomachi ſbe diſſolutiuū. tūc nāqꝫ ꝓpetūt abſterſiua mūdificatiua t p⁹ aggregātia t ꝓfortātia. trahit enim ius ꝓfatū q̄ſqꝫ auiditate q̄dam nāe ianite ad uenas cū fumis ſeu vaporib⁹ medicīe vt inde dolor cāet qñ qꝫ vehemēs febris ſupueniat t ſupfluitatū declinatō deruet aq̄ tranſmādāt pte. Si āt ſupfluit ſolo ñ fortēꝫ dāt tyriacā ſꝫ alia. Ex his igr falſū appeat qō aliq diterāt ſimplr eadē die colicis ꝓpe exhibēdā tyriacam opij habēte adhuc vtutē. Phlaticis vō vel melācholicis fortē ena tñ die in phlatico hūiditatib⁹ crudis pus repleto ad eaꝝ exiccatiōe pt laudabilit tyriaca fortis exhiberi. Propt ārtū vō ad pmū dōm q p tyriacā ñ inuenis audit: ſꝫ pot⁹ vt expoſitū ē recens opiata. Et ſilr ad ꝛoar dōm: aut q h magꝫ ꝓſiderauit venēoſitatē corrigē medicīe q̄ſ ſolonis effrenitatē q̄ remota ſolo ſiſtit ꝓñ. Illi⁹ fuit opinio cu⁹ alios cōit ñ inuenio. Ad aliud dōm q ls ſtringat ventrē ſitq̄ tyriace bonitat applicatio t approbatō tñ inducit vt oſtenſū alia nocumēta. vñ ñ ē exhibēda cū poſſit fluxus alijs vt docet Deſcor. t. A. cōpeſci. Ad aliud dōm q ls pharmaca ſint de gñe veneni t ꝓpe fortiora emuliſiua: ñ tñ ꝓpetit tyriaca cū añ aſſūptōꝫ farmacoꝝ eoꝝ poſſit venenoſitas pelli. ſilr cū effrenitāt pt eoꝝ effrenitatio p alia ſmoueri. Ad aliō dōꝫ q rari⁹ effrenitat farmacū cū medic⁹ dēat ppaꝝ pecare: ita vt ñ oporteat p⁹ oēm fluxū tyriacā exhibere timēdo effrenitatē eiuſdē. Neqꝫ verū ē q diſponē coꝝ potus bonificet cū fluxus raro ſupfluat. Perauē ét ē vt ſupfluitates remoueāt ad multū ab ūeſtinoꝝ trāite. neqꝫ viſcera tñ ꝓfortāt qn ñ āplius inflāment. Ad aliud dōm q farmacū educēdo hūores calidos ñ infrigidat coꝝ ſꝫ pot⁹ ptēpat t nām ꝓfortat expellendo qō ꝓtriſtās: neqꝫ ſpūs ſic debilitat t diſſoluit: qn mor reſtaurēt nocitiuo expulſo. vñ ñ egēt tyriaca cū in ampli⁹ reſolueret in q̄cūqꝫ ꝓpōne i ptē trāſmiſſi oppoſitaꝫ: ita vt ſimul fere duobus motibus moueri contingant ꝛrijs. Differēta. 118.

Quod balneum non

Qꝓpetat p⁹ purgationē oñdit: q: ꝓmo ārta: Poſt medicinā ñ ingrediat aliqs balneū: qñ trahit mām ad exteriora t neqꝫ ē bonū niſi ad vētrē ſtrigēdū. In quā opinionē ſecū ꝓcidit ſimplicīū Deſcor ꝓmo. Rurſus nō eſt facienda tractio in diuerſas partes. vna enim reliquā impedit t pterrit natura. ſed h⁹ occurrit hic tractio. nam medicina trahit de circū

Desideriū ⁊ a cibis ⁊ ab intellectu sit. his siquidem appetibilib⁹ dirigunt motu aialia in ꝑpos fines taz bruta q̄z rōnabilia. Reliquus vo ē stomachi appetitus cōpositus exis vtute appetitiua nāli atq̄z aiali sensitiua: ceu tactū dria. 53. Sentit. n. inanitionē suā Joannit⁹ fretus frigiditate ⁊ siccitate ut instris ⁊ debuiō gdē ptio appetitu. ꝑpo ꝑmo virificat hesitatuz Haly vniuersaliz at ingens. qō aūt dixim⁹ in ventre intelligite id i ceteris mēbris. s. q̄ dispō illoz est hec dispō eadē. verūtn id nō est sensātū ꝑpt qō in eis ē appetitus nālis tm̄ ⁊ appetitus vētris cōposit⁹ ex nāli vtute ⁊ sensibili ⁊ nō nāliz solū. qd aūt sile visū puz qdq̄z cōsiriū dria videbit. iij. ¶ Propter secūdum qdē sciēdū q̄ ad dictū Empe seq̄t q̄ nāles distēperāne appetāt potⁿ cōsria ⁊ inaturales sikia nō minⁿ cū posnerit aquatilia frigidū ⁊ humidū habitare locū qz calida sint ⁊ sicca. Saluant. n. fugientes excessū maiorus calidi ⁊ ecoñ de inspiratiōe ⁊ respiratiōe Cuius sigdē defectus cū eo qō ibidē ꝑpugnāt apparebit ex dicēdis. Alq ēt cōcitati ex inductis ⁊ marie Ar⁹. pplexi fuere B nō parū q̄sito sub cuⁿ determiatione fugere nesciētes. de qbus etiā apparebit ꝑnr. ¶ Propt tertiū vo ꝑmitus sciēdū q̄ naturales distemperātie desiderāt cōsilia maxime q̄ cōtēperantie egritudinales vo cōsria. Deinde videndū qd incitet q̄ simile ul dissimile tēperātia vtraq̄z appetatur. ¶ Propter ꝑmū hui⁹ sciendū q̄ isti⁹ in tegni scribit veritas ita: Egritudinales vētris distēperātie differūt a naturalib⁹ eo q̄ cōsria cōcupiscūt ⁊ nō similia quēadmodū naturales similia su. ⁊ nō cōsria. vnde theorice ꝑmo: Intelligite unt malā cōplexionē stōachi naturalē ⁊ malā exᵉ naturā driaz: q: male ꝑplexionis naturalis debēt ea q̄ silia sola expetit stomacho At vo male q̄ exᵉ naturā ē possessor cōplexionis q̄ diuersa sūt ⁊ cōsria appetit: quare collz ārto humidⁿ stomachus desiderat humida sicut siccus sicca ⁊ B ē qñ humiditas ⁊ siccitas ē p naturā sed si accidētaliᵗ inest hoc fit p cōsriū qñ habēs stomachū siccū appetit humida ⁊ humidū sicca: quod aūt ita sit rōne p suadet qñ ois appetit⁹ ꝑpter indigentiā ē. est. n. nō habēti sed distempantia naturalis eget et⁹ qō dissolutū restauratione nō minⁿ tpe ante. Id aūt ut visum possit p simile. Innaturalis autē indiget abiectione ꝑmarie q̄ cōsrio ꝑficit cū vnū sit alteri⁹ excessus corruptiuū ⁊ in quoddā cōmensuratū deductiuū ut apparet in tegni. Amplⁱ⁹ ois appetitus ordinat in pmanētia ceu ea q̄ sūt ante finē in eodē. oia. n. appetūt ⁊ hāc pmanētiā cū agāt cūcta q̄cūq̄z agūt ꝑm naturaz q̄tenus ipo semp ⁊ diuino ac imortali pticipēt ꝑm q̄ possūt: ꝑo de aia. huiō aūt ē appetitus naturalis distempantie cū qō simile ꝑcupiscat eo q̄ ꝑ ipm restaurat qō defluxit ⁊ depditū ē ex corpe cuz nutritio augmētatio ⁊ gñatio q̄ ordinant mō quolibet adesse ꝑficiant similib⁹. ꝑ oppositū vo appetit⁹ distēperātie i naturalis sit ad cōsria: ꝑ id. n. desiderant ut ꝑnūs destruat i corpe dispositio qō ꝑficit contrario. vñ de distēperātia in eqli: Augmentant. n. ⁊ nutrūt silib⁹ interimunt aūt ⁊ cōnūpunt a cōsrijs. Rursus sicut se habet in toto ita ⁊ i pte cū eadē sit potētia vtriusq̄z ꝑmo de ce. ⁊ mū. Unū. n. in aliud ordinat. sedenī ꝑm totū in dispōne naturali appetūt similia qō locus declarat: saluat. n. in ꝑpijs locis natura: marie de ispiratione ⁊ respiratione Ar⁹. Locⁿ q̄z vtutez obtinet saluatiuā: phȳsi. 4. ut pedestria in terra: natantia in aqua: volatilia vo in aere. Dis. n. naturaliᵗ vigent. cū aūt pcipiūt excessuz in coꝛ loco effugiūt ut subterranea petūt aerē tpe corruptionis fugiēdā: ⁊ aquatilia nō hoza gelidiozi cōtinēs versus tuttoza: ārē estate pisces cōfluūt i loca frida petrosa: hyeme aūt i calida limosa. Volatilia cōtinēs distempatū pmutāt in oppositū: ut. 8. historiarū apparet. vñ de inspiratiōe ⁊ respiratione: Habitⁿ excedēteꝫ caliditate saluantur positi in frigido magis: q̄ aūt friditate i calido. Reducit ât ad mēsuratū locus habitⁿ excessū. Eodē sigdē mō accidit in ꝑte ut q̄ mēbra naturalia maxie aut sub naturalitate adhuc existēta ꝓcupiscēt q̄ eis simi lia tāq̄z cōueniētia. q̄ ât opposita cōsrio ipoꝛ nāq̄z rōnes extāt diuerse in tēperantia ꝑpue ⁊ intēperātia naturalis desiderabit cōsimilia: inaturalis vo oppo sita ut indicat ēt dria. ii4. ita distēperātie naturales appetūt similia: egritudinales vo cōsria. Nosce sigdē q̄ tēperātia ⁊ naturaliᵗ ēt distēperātia ꝑncipaliter appetit qd ut alimētū: ꝑnr vo quale ut calidū uel frigidū: inaturalis vo ecoñ. vñ Alexander in ꝑble. ꝑpt qd febricitātes sitiūt magis: nō famēt aūt: resumēteꝫ vo ecoñ. ¶ Propter hui⁹ secūdū sciendū q̄ incitās eucrasiā ac ēt distēperātiā naturalē in similia coappetere: inanitio extat ꝑcedēs imediate ñ ꝑcepta ad quā etiā cū timoꝛe vacui naturale partis cōcitat desideriū: deinde venarū ipius exsuccatio a vētre ⁊ stomacho demū naturale illi⁹ desideriū ac tandez aiatum. Sunt. n. q̄q̄z motⁿ appetitui: ut declaratū: dria. 53 Sed inaturalis nō incitat ad ꝑcupiscēdū cōsria nisi occasionaliᵗ: q: ut infestās ab eiⁿ sēcedē cogit tēperamēto: ita ut icitata moueat ad petēduz instinctu quodā seu clemētia diuina illi resistitiuū qō erit cōsriuz eo quidē modo quo materia existens in potentia: ut tactū naturaliᵗ ad formā iclinat cuz ex ꝑuatione incitāte cū ē sub vna desiderat alteri subesse: ipz. n. multotiēs qs imaginabit ad maleficiū: phȳsi. j. Et q: celuz nō hz materiā uel nō ꝑuationi cōiunctā nō ⁊trāsmutat ea neq̄z appetit formе alteri subsistē: quare in coꝛruptibile ⁊ ingenerabile. ¶ Propter ārtū vo ad ꝑmuz dicēduz q̄ Ar⁹. loquit in coꝛpe simpliciᵗ egro sufficienꝫ distēperato qō magis ꝑseruādū cōsrijs q̄z ꝑseruāduz similib⁹ ⁊ marie vltra ꝓuinciā ut declaratuz añ. qō apparet ex ꝑmone ipi⁹ diligēter intellecto nā ꝑmo dixit hoiez hȳe egestōnē humidā q: comedit nō raro humida ⁊ eq ⁊ asini siccā: q: plurimū vtunt sicco cibo ⁊ ita cōcupiscunt ⁊ nutriunt silib⁹ nā humidioꝛ ille: illi aūt siccioꝛes: tūc q: ꝑnr inducit qō argutuz indicās q̄ cū hic lapsus ēt innaturalis existēs fuerit multⁿ appetit cōsriū ut etiā ꝑus ostensuz questa loci aialiuz. Et p B similiter apparet ad illud qō inductuz ē Ga. Ad aliud quid dicēdū visū. distinctum nāq̄z ꝑus dupler simile fore. Ad aliud dicēduz q̄ hz id qō appetit ⁊ qō appetit sint cōtraria sub cōib⁹ q buscā intētiōib⁹ logicis: sunt tm̄ silia ꝑticulariᵗ rōne rei appetite ꝑm q̄ tale appetit futuruz sub esse q̄le p exis dissolutuz neq̄z ēt oz q̄ sit simile quocūq̄z mō ⁊ eiz cib⁹ sit ēt cōsiriⁿ: hz sp efficiat vnū eiz parte licz grādē ꝑus similitudinē habuerit. Ad ꝑmuz ēt partē alteriⁿ dicēduz aliquos dixisse hoc ⁊ vlr febricitātes vinuz appetē ut tandē spiritⁿ ꝓfortet tāq̄z p silē. Sed id forte nō videt q: multotiēs nō sunt debiles immo fortes ⁊ marie inaiati ⁊ pipleumoniatici sicut sentit

bet esse intentio dilatare poros: et ad exteriora attra here: et ꝓpe cum bal. fuerit ex aquis dulcibus in qui bus decoquant poros apientia vt camomilla absyn thium sanicus solia citri: et q̄ talium: et in ℔ non pa rum ꝓferunt fricationes ⁊ sudores ingenijs ꝓuocati. Vulgares vo et arte ꝑitiones balneant cōiḳ tā illos in quibus non supfluit pharmaci actus q̄z illos in q⁹ effrenitauit. Quorum error ostendit ꝑmum: q: bal neus ad exteriora trahit: medicia vo ad interiora: p pter q̄ hu. debentes a medicina trahi ad interiora actione balnei trahentis ad ꝛrium ad exteriora ñ po terūt euacuari: sed remanentes i ꝓtibus moti ⁊ ñ edu cti nocēt illis. Fatigat ēt vtus ⁊ dissoluit ꝓpter attra ctionē simul in ptes ꝓtingentē oppositas: cum in tali motu scissionē oporteat intervenire: physicorum ap pens septimo. Propterea aphorismorum quarta in hibeḳ: ne pharmaca exhibeant sub cane ⁊ ante canē. Eti: Prava est illa eductio q̄ fit transitus materie super nobilia membra: dicta 197. Sed per bal. mate ria mota in extrisseca transmittit ab ignobilibus per nobilia ad ignobilie: vt a ventre ad cutis superficiē p nobilia in medio horum sita. Rursus materia melꝰ ex ꝓpinquoribus ducit vijs ⁊ ductibus: ⁊ marie ꝓsue tis p quos est euacuare nāe. vñ aphorismorū ꝓma q̄ oz agere vndecūqz marie repit nā inde p ꝓuemētia ducere loca. Adhuc ꝓpter talē actionē ꝓtrariā mate ria inevacuata opiḳoes generat i vijs: aut in cutem educta defedationes in ipa. Itaqz bal. post medici nā non ꝓgruit nisi q̄ñ pharmacū effrenitat: tūcqz ad ꝓstringendū iuvat ventrē. Concedit tñ. A. q sibi fere vꝺ dissonus i ℔ q̄sito: q̄ post medicine assumptionē i mediate non sit tumendū ꝑmā casam balnei intrare: ⁊ ꝓpe tpe frigidioꝝ mō tali ne calor sit vllo modo im pediens ad attrahendū: q̄ñ frigus intensū ledit effe ctū medicine. ¶ Propter tertū qdem sciendū q⁹ vtus balneandi: aut ē fortis: aut ibecillis ꝓstrata: qua ente huius cessandū ē a balneo casu quocunqz oio: q: cū vtus sit dissoluta spiritusqz resoluti: ⁊ corꝰ cō sumptū balneūqz ista coaugeat eidē pcendū: ne vt⁹ eo dissoluat pamplius. vñ de ℣aralmo ꝓhibeī bal neū sume ibecilli ente vtute: ⁊ si dispositio expostulet ne mors accidat: sicut evenit modico balneanti ado lescentulo: ꝓnostico: ū ꝑmo. Et Artalo Theagenem is. de inge. Si aūt vigor ꝓstiterit: tūc aut pharmacus effrenitat: ⁊ sic apud oēs balneandū: non qdem cum frigidis stipticis: sed calidis tpatis apertivis: vl' nō effrenitat: ⁊ id dupl'r: q: aut cessavit motus ⁊ agitatō medicine aut minime. Quod si ꝑmū aut est sufficiēt purgatus cū oi conferentia: aut efferentia: aut iperse cte. Sicqdem quod ꝑus ⁊ ꝓcipue si fuerit ex illis qui nec diligit bal. neqz oio ꝓsuetus non opus ē hūc post purgationē balneo ingetare cū nullū iuvamentū: ve rū potius nocumentū inde sit hiturus. Aliqñ tñ hos balneāt ambitiosi vt videant aliqd diligentius agere fortassis inde sperātes ampliora su scipere: de inge. vndecio. Quod innuit ꝑmo quarta: Si inveneris im missū in bal. post medicinā in eo nō delectari: ꝭ estu ationē in ipo pati eū expelle. Non enī medicina iuc nit egentia resolōne: sm quē ꝓtertū ꝑmo verificatur ℣esu. marie vt nullū nisi effrenitatū sit post sūptuꝫ pharmacū balneandū. Si aūt motus cessaverit būo ruꝫ: ⁊ agitatio cathartici: ipeqz sufficient non fuerit purgatus. neqz oio rōnabil'r ꝓsecuta sit ꝓferentia et euferētia ide ꝓpeqz si balneū diligit: ⁊ fuerit ei ꝓsue tū būc scōa die post medicinā ꝑcipiēdū balneari: et marie in e.⁹ fine ac fortassis die tertia: vt agitatio sit oīs qeta: et maxime cū qs euacuaḳ materieb⁹ diffi ciliū eductionū: aut q: sunt invisceate remote: vt q̄ in iuncturis: vel quia sunt versus extrinseca delate: ⁊ p ꝑe cum corpa fuerint pīguia cōpacta. In his. n. vt⁹ pharmaci non potuit ad exteriora pvenire corpis oī no. Quod innuit A. d. Si videris q⁹ balneū sit ei sa pidū: ⁊ in ipo delectet: est ℔ signū q⁹ balneū ipm ab eo quod relictū est mundificat eū: ergo in eo dimitte Et subaḳ: qm̄ post vniversalē purgationē cū corpus non fuerit p omne purgatū: pticularis oz subsequi purgatō. Hꝰ i vo é q̄ p balneū euacuativū materiez cuti vicinarū. vñ qnto theorice inquit Ga. Euacua tio q̄ fit per exercitiū ⁊ bal. humorū est subtiliū: q ad cutis pvenīūt ptes: ⁊ pati sunt egressui. Amplius hꝰ corpa reddūt pharmaco ericcata: ⁊ supfluis maxime sm exteriora humectata: cum plures ēt fumi in actu pharmaci a centro tendāt ad circūferentiā refracti. Sed bal. hz hꝰ i movere: q: exiccata hūectat: ⁊ hume ctata exicat sm dispōnes differēteſ: cū debite fuerit admīstratū. vñ de tabe. ℣irabile hoc balneis inest calidis vz ꝓferre siccatibus ⁊ frigidis: quēadmodū ⁊ sticulosos quidem non siticulosos reddit: insiticu losos aūt siticulosos. Et velut fere vinū opatur vt ō ipo apparet ꝓbl. 30. ⁊ in dictis pticularibus. Quare Damascenus: Balnea non sūt nobis necessaria supple tantū ad refrigerandū calidū: vel ad calefaci endū frigidū: sed vt dissoluant: ⁊ sudare faciāt: defic cent ⁊ humectent. Inquit ēt q⁹ bal. ⁊ tpata potio iu uat cām ⁊ ꝓtrariū cause. Itaqz bal. post purgationē cōpetit in ℔ casu. Et huic ptestur ml ℣es. derogāt inducta: cū humores sint interiores purgati ⁊ quieti: nec moveant ad cutem de ignobilibus p nobilia. ne qz euacuaḳ nisi vñ repit natura. Neqz ēt cutis infici tur: verū potius depuraḳ: cū ipius deducāt supflua. ¶ Circa ꝓdicta dubitaḳ: q: non solū vꝺ balneandū scōa die: imo ēt eadē. Nam tertio. 22. de curatōe do lorū iuncturarū in generali: Expedit qui vult sumeꝛ medicinā vt sūmo mane sūat: ⁊ tardet cibū: deide sūat post horas tres. 20. aur. panis cū vino ⁊ aqua pauca ⁊ post sex horas ingrediaḳ balneū ⁊ egrediaḳ. Dicē dū q⁹. A. loquiḳ in cura dolois iuncturarū cū medici na ventris in ꝓncipio lenitiva: ⁊ non solutiva vt nāe sic vniversaliter acquirant lenitas ⁊ mollicies: ⁊ ma xie q̄ñ hec cuz materia fuerit sicca. Dicit ēt q⁹ bal. in grediaḳ: ⁊ egrediaḳ mox supple: ne medicina exagite tur inde. Si vo medicina sit in actu purgationis: et materia i fluxu: neqz de ipius timeamus effrenitatio ne non est modo balneandū aliquo. Sicut quendā fi lium regis Boemie pharmaco sibi tradito i balneo reppi ascellationibus ꝓcedentib⁹ quibusdā. Et id est quod voluit. A. q⁹ post medicinā p modicū tpus vz assumptā non ingrediaḳ aliquis balneū cū materiaz trahat ad exteriora. Et sm hunc ꝑcipue intellectum ℣esue rones ꝓcedūt. ¶ Propter quartū quidem ad. A. ēt ℣es. ꝑmo quid dicendū apparuit. Ad aliꝰ dicendū q⁹ non é facienda tractio in diversāo ptes cū medicina adhuc euacuat nisi vt dictū actō effrenitet medicine. Ad aliud dicendū q⁹ verū esset si medicina ⁊ balneū educerent p eandē viā: sed oñsum é q⁹ p di versāo bal. enī cutē tangit: non aūt pharmacū. vnde

ferũt ieiuniũ sanguineis. Dicit náqz añ ꝓmissa: qui qdé strictas hñt venas paz sanguinei sũt z lõga ieiunia nõ ferũt: hi át erũt melici. Phlatici náqz z si grailes habeãt venas i tegmi nõ in tñ ut melici cũ i his simul duc sint cãe venaz angustie friditas. s. z sic. bis vo sola humiditas. Silr nõ sic modicũ hñt sanguis ut melici. abũdãt ét phlate sanguini valde ꝓpinquo cũ friditaꝫ sit pauce corpis respectu z i sanguiné natũ ꝓ vlteriorẽ decoctionẽ pmutari. Adhuc sanguinei zñ forte paz noceanꝫ ieiunio alig z sic facilꝰ ferunt: nõ tñ leuꝰ ferũt qz nõ appetãt cũ calidũ ipoz magis sit qꝫ fridoz ꝓsũptiuũ. Sintqz motuꝰ qnqz apphẽdẽ di dria. 53. eis ordinati z vigẽtes plurimũ. Ad aliud dicẽdũ qꝫ lz rõne humiditatũ nãlũ mẽbris ét simpli abꝰinditaz sanguinei facilꝰ ieiunẽt phlaticis: tñ rõne humiditaꝫ cuiusdã future ꝓ tẽpus extranee in vasis locate phlatici ceteris leuꝰ incibationes portant Ad aliud dicẽdũ qꝫ lz cõplexio calida z hu. plus habeat de ꝑncipijs vite si debite regaf: tñ si educet icõpetenꝫ plus ꝑncipabit de ꝑncipijs mortꝫ cũ sit resolubilis magꝭ illis z marie qñ fuerit calida z humida humidi aerei passibilis de facili. vñ. 9. de inge. Corpoz q humida z ca. z subtilia euaporanꝫ citissime z si plurimũ habeãt humidũ cõsũptioni resistituũ: hz tñ aliqñ cõsũptiuũ. Et illud ét humidũ ẽ aerea subtile obnoxiũ eũoni z ꝓsũptioni. Neqz ét ipa ẽ lõgioris vite phlaticoz cõplexio eadẽ sed differẽt cã. naz phlatici mouunt ꝓpter extinctionẽ z suffocationem calidi q eis occurrit cũ homor frigidus aquosus augeat ꝓpter indigestionẽ causatꝰ calidũ sua mala qlitate extinguẽs frida z sua obtegẽs qztitate. vñ mors ꝓsequit festina: que sic differt in sanguineꝭ cũ calidũ adeo nõ vincat ab humido ut qñ phlaticoz ꝓpt qñ eis mors magis accidit ꝑ viã cõsũptionis humidi a calido paulatim causata. Cũ enĩ plurimũ ceterꝭ habeãt humidi ab Ar⁹. vite iudicanꝫ lõgioris. Ad aliñ dicendũ qꝫ lz cõplexio sanguinea ꝓportionet aeri z phlatica aq cõsũptioni plus resistẽti: apparẽs apho ris. ꝓma. humidũ tñ eius nõ simplr semp excedit calidũ sed qñqz ut i pueritia: Interdũ vo excedit ut in iuuentute z senectute ꝭz aliaz etatũ cõparatione. vñ silitudo obtinet latitudiné. Dicẽdũ ét qꝫ lz humiduz ꝑ se qñqz supet calidũ in hac cõplexione ꝑ accñs vo videt semp qñ humidũ a calido dñari z in resolutionẽ vinci. ꝓmitus qdé in pueritia z si hu. supet calidũ tũc. n. corpus ẽ in calore tẽperatũ z in humiditate re supflua ꝓm. A. qz tñ humores adhuc z mẽbra sũt subtiles: mollia aũt át z tenuia debili resoluunt z sic cant agente: tpe vo ꝓcedẽte calidũ invalescit z siccuz qñ corꝰ ab ipa origine vsqz ad mortẽ cõtinue in exsiccationẽ tendit. hec aũt calido magis intenso qꝫ remisso. Ad aliud dicendum qꝫ in sanguineo inest sufficiẽs appetitus z verꝰ ꝓpter morꝰ qnqz succedẽtes p ordiné appetẽdi qñ nõ in naturis sic ẽ frigidis. neqz sanguinei tñ os stõachi hñt calidũ qñ inde ledat appetiꝰ z humido sopiat defensiuo. Neqz etiã in appetitus de facili reddit incibationẽ ferre cũ illic nõ sit ꝓm ut nõ noceri ceu in bolismo apparet cõtingere in quo paruus aut nullus appetitus cum vehemẽti tñ lesiõe. Propter tertiũ qdé sciẽdũ qꝫ cõplexio frigida z hu. ꝑ ceteris facilꝰ sustinet incibationẽ: quod testimonio octaui de inge. z rõnibꝰ cũ signis nõ paucis ostendit. Cõplexiones gppe fride z hu. z fride z

ficce nõ ut alie occupanꝫ a febribꝰ facile. neqz capte ab aliq ephimeraz si ieiuuauerit trãscẽdũt in eis q̃ multoz dierũ sed quibusdã earũ cũ ꝓtigerit multitudiné coaceruasse humidorũ sine corruptione. Coacreuãt. n. he tales cõtinue z ieiunũ consert frigide z humide marie secunda qdé q̃ humida: tertia cũ hac i. post hanc q̃ frigida: q̃rta vo q̃ frida z sic. Sic itaqz ꝓm Ga. cõplexio ꝑcipua frida z hu. nõ solũ facilius põt ieiunũ tolerare veꝝ tñ iuuat eo: sed circa id consurgit ãbiguitas: qñ videt colligi hinc qꝫ complexio melica facilꝰ ferat incibationẽ sanguinea. Cuiꝰ ꝓiũ vo dictũ cõplexionũ. Dicendũ aut Ga. hic cõparare adinuicẽ solũ cõplexiones declinãtes ad latus fridi tatis z humiditaꝫ sive simplr aut cõmixte z nõ ad latus caliditaꝫ qz sic calidã z hu. alicui ullarũ q̃tuoz in facile ferre ieiunũ ꝓtulisset. vel dicendũ qꝫ cõplexio calida z hu. ꝑ se facilꝰ portat incibationẽ ceteris. p accidẽs ãt aliaz q̃dã. Dico vo ꝑ se qz i corpe sanguineo plus est de humido cibatiuo ĩmediate resistẽti cõsũptioni qꝫ in alio corpoz z maxime cũ nõ fuerit passiuũ valde qꝫ stare valet loco eiꝰ qõ ventrẽ phibet i trare. Idcirco videmꝰ sanguineos z athletas plurimo sanguíe abũdãtes post vnã dierũ leuit incibationẽ ferre. vñ nãlũ. 3. Nõ esuriẽdi demũ aial qñqz copiositas esce q̃ in epate cã. Per accidẽs ãt audio cũ in corpe alicuiꝰ humores si sint phlatici crudi i vasis recõditi q vlteriori tpe digesti in sanguiné puertunt corpus nutriẽtes: q̃rto de re. sa. q in cõplexionibꝰ ad latus friditaꝫ z humiditaꝫ declinãtibus sũt repti: qõ sensit Ga. qñ dixit cum cõtigerit multitudiné coacer uasse humidoz sine corruptione zẽ. vñ ꝓmo tertia: Corpa humida cũ humiditate nãli hñteꝭ veloci resolutioni sũt apti: neqz tãtũ famis tolerãt quptũ corpa sicca pauce humiditaꝫ hñtes: qõ z tangit ꝓma ita q̃rti. Sunt q̃dã exuberãtis carnis q cũ eis abscindit cibus debilitant z extenuationẽ incurrũt q̃re non tolerãt phibitionẽ cibi. Et subdit in ꝓmone ꝓo: nisi humiditatibus plena fuerit alijs ab eis q̃ in substãtia sũt mẽbroz cũ bone fuerit z cõueniẽtes z recipiẽtes ut nã eas nutrimẽtũ i effectu cõpletũ cõuertat. vñ ꝓ mo practice: Imperes ei q sentt in corpe suo phla. minuere cibuz z subtiliare. B. n. sepe sufficit sine vsu larati. Subtiliat. n. hũc hu. z excoqꝫ auxiliaqz natu re ad alterãdũ illũ i sanguiné bonuz cũ sit cibus me die decoct⁹. Cibus náqz si minuaꝫ z subtiliet ꝓ sorta to nãli calore sup eũ excoquit z fit sanguis. Hoc ãt i hu. melico aut cholico nõ cõtingit ꝓpt coꝝ siccitatẽ Sic igit cõplexio nõ solũ frida z hu. facilꝰ ca. z hu. sustinet ieiuniũ: imo ét frida z sic faciliꝰ ea cũ hũores coaceruauerit crudos accidẽte tñ ꝓmo ꝓma. Melãcholica tñ pura ꝓpt meliaz excitãtẽ appetitũ ñ facile ut sic posit ieiunare q̃zuꝭ ñ noceaf sepe: itaqz qꝭ talẽ posit ordiné tolerãte icibatiõis hic suscipe. vt qꝫ frida z hu. ceterꝭ ieiunet facilꝰ quocũqz mõ dũ ipiꝰ humidũ nõ fuerit subtile passiuũ de facili qõ nõ euenit fortasse. Biceps humida tñ demũ frida solum postea ca. z hu. de hinc frida z sic. simplex: postea tẽpata: deinde calida tñ: vltio ca. z sic. Hec. n. ceteris difficilius sustinet incibationẽ z ledit ãplius inde ut appz ex libris terapẽtice: z ꝓ re. a. qõ ãt frida z hu. ceteris sic ꝓcellat z q̃ biceps demũ sic ostẽdit ex iaz tacꝭ qñ ipi inest humidũ phlaticũ aptũ i sanguiné puerti qõ calidius nõ sic inest z siccus nisi accidẽte sor

tasse ex regimīe cōfortatiuo valde. Imaginādū nāqꝫ ē q̄ cōplexio ꝑpe frida hūida: ⁊ humida hēat cibuꝫ intra se quē i sanguinē cōuertit ⁊ i nutrimētū tandeꝫ qō alijs naturis ⁊ maxie calidis ⁊ sicis ñ existit. Ꝯ circa ꝟ ꝫtigit dubitare q: i phl'atic⁹ nō vī humor aggregari crudus q decoct⁹ deinceps possit i nutrimētū ꝙuerti p Bamascenū i aphoris. dicēte: corpa nālit frida ⁊ humida paꝛ i vētre recipiūt: mun⁹ vo reddūt sicz nutrimētū i mēbra trāsducūt. vētres quoqꝫ ipoꝛ plurimū ligdi. Si igit ita hūt modicū q̄ ō introducebat egressū fluxu incubationē nō poterūt tolerare. dicēdū q̄ Bamas. loquit de corpib⁹ frigidis ⁊ hu. nāliter. i. valde. qō apparet cū ꝟdif: infirmitaſ diuturna. Uel dicēdū q̄ parū intus recipiūt corpoꝛ calidorū relatione: qō tñ fluāt eoꝛ ventres recipiūt tñ tm̄ qō sufficit restaurationi q̄ egent ⁊ ieiunū tollerātie. Uētres ēt ꝑpt incubationē angustant cū humores cō fluētes i sanguinē pmutati ea nutriāt. Ampli⁹ huiꝰi cōplexio talis cāis cōsūptiuis resistit p̄ ceteris cū calidū ipius debile ieuiſ cōsūptuū ⁊ humidū aquosū calidi hebetanuū. Et iō reb⁹ calefaciētib⁹ ⁊ exiccātibus exercitijs ⁊ coitib⁹ iuuant: dīa. 124. Ursus: cū plurimo abūdet humido a calido p ieiuniuꝫ agitato ⁊ oꝛe inde vētris remollito inappetibiles redduntur diu. Adhuc. 9. terapentice: Corpa grossa viscosa ⁊ frigida difficile sūt euaporabilia ⁊ ꝑpe cuꝫ habitus fuerit durꝰ ⁊ densus ut ⁊ totū dicam⁹ difficile reddat euaporabile. talis āt vt in his trib⁹ phl'aticoꝛ nā per ampli⁹. Ꝑ alin: Cōfirioꝛ ꝫrie sūt rōnes. sꝫ cōplexio cholerica ⁊ phl'atica sūt ꝫrie. Cholerica vo ceteri⁹ facili⁹ portat ieiuniū. vñ re. acutoꝛ: Tolerātia ieiunij sup quē vincēs ē phl'a ē facilioꝛ tolerāda et⁹ sup quē vincēs ē chola. Duo vo alij humores abūdātes cū sint medij inf hos mediocriē se habebūt ad facilius aut difficili⁹ ferre ieiuniū. Ampli⁹ ꝑmo tertia: Sitim tolerare ⁊ cū ea dormire infrātis ⁊ humectaſ cōfert ⁊ febres ex cholera habētib⁹ rubea nocet: sed sitꝫ tolerare ieiuniū ē qōdā. Est nāqꝫ ut dictū vict⁹ seu dietimatū subtractio: Et: q̄rto ꝑma: Qis cui⁹ caloꝛ innatus ē valde fortis quo ad cholericos aut plurim⁹ ut sanguineoꝛ ⁊ tēperatoꝛ aut caloꝛ innatus ē debilis valde ceu melicoꝛ debiliū exiccatoꝛ nō pōt dimittē cibū. medi⁹ vo hoꝛ vī phl'atic⁹. Nō. n. ipius caloꝛ ē intēsus valde aut plurim⁹ uel debilis multū sed mediocris. ⁊ iō cibū p oppositū dimittē pōt. Ursus id significationes denotāt. Uidem⁹ nāqꝫ aialiū frida ⁊ hu. ut ēt vrsi vulpes ac alia cauernātia sine vllo nutrimēto exterioꝛi pmanētia. neqꝫ tñ inde cōsumunt: sꝫ pon⁹ restaurant ipinguata diu cū humo. crudi estiuo tpe aggregati i sanguinē ⁊ alimētū ꝙuertant. Calida vo ⁊ sicca ut leones equi ⁊ passeres nō sine comestione tpe ēt hyemali viuē possūt: imo calidū fricditate vigoratū ipa reddit voraciora. Cōspicimusqꝫ siccas mulieres ⁊ ꝑcipue phl'aticas viris facili⁹ ⁊ ꝑpe cholericis ieiuniū sustinēt: qō tpib⁹ ⁊ regiōibus euenit frigidis ⁊ nā similib⁹: supant. n. hoꝛ fricditate ad iterora penetrāte: ceu cū extenuata corpa balneant frida Et iō visū ē interdū mulieres lōgo tpe sine cibo permānisse: dīa recitatū. iii. Ꝟgit cōplexio frida ⁊ hu. ceteris facili⁹ sustinet ieiunium ⁊ alie deinceps ⁊ quō. Ꝓpt q̄rtū q̄dē ad ꝑmū dicēdū q̄ sꝫ cōplexiones calida ⁊ hu. tpata ⁊ calida ⁊ sic. sit lōgioris vite ceteris nō tñ ut oñsuꝫ ē facili⁹ tolerāt ieiuniū eo q̄ moꝛs nō ꝙsurgit ex humidi solū ꝙsūptiōe: imo ēt ex calidi extinctione ⁊ suffocatione ut tactū ē antea. Ad aliud dicēdū q̄ ñ ꝙuenit qꝛ calida ⁊ hu. cōplexio sustinet eōneꝫ facili⁹ ut phl'oias ꝑpt sanguinē quo abūdat quieducit phl'omia quo deficit phl'atica: est ca. ⁊ hu. fortioriſ vtuſ frida ⁊ hu. ⁊ ꝑpt ꝟ ēt min⁹ venereis nocet aliis. Ꝑ phl'atica ēt ut tactū i coitu iuuat eo q̄ phl'a i fridās natū i corruptionē cōuerti emittit. Nocet tñ plus si eo multū vtaſ ꝑpt sp̄uꝫ depditōnē qb⁹ ertat depauperata. nō āt sic ē de ieiunio. nō. n. ipo ledit sꝫ inuaſ magꝫ ꝑpt ꝙuersionē ut ostēsuꝫ phl'aſ i aliēnuꝫ Ad aliud dicēdū q̄ q̄ꝫ tēpata min⁹ nocumēt ledāt ceteris cōplexiōib⁹ itēsiue: tñ extēsiue nocet q̄ marie cū ola extrema sint ipius utcūqꝫ opposita. Corpus n. cōmēsuratū patū ē cito tñ simutari ad oē ꝑpt pnuꝫ ipius homogeneitatē: phl'. gnta. Et iō ea difficiuſ frida ⁊ hu. fert ieiubationē ꝫ qbusdā facilius. Ad aliō dicēdū q̄ sibi metiſ ola nō egēs mēsuráte fouinseco circa ser necessarioꝛ. Tātū. n. appetit q̄ztū ⁊ bñ digerere pōt nisi aliqd ipaꝫ ipediūt u ieiubatio ⁊ reliqua ino ipedita quodā delingt mō alijs magꝫ ꝑpt ipinſ tēperiē ceu appꝫ i cōplexione hūana aliarū cōparatiōe. Ad aliud dicēdū q̄ ca. ⁊ sic. difficilius alijs sert incubationē ꝑpt multiplicationē cholē ⁊ iflāmationē ad febrē. ⁊ ꝫ mā sit cōpacta: calidū tñ ē potēs dissoluēs ⁊ inflāmās corpus oē: ⁊ ideo dīa ostēdet. 134. q̄ hec ceteris minuſ regimē subtiliatiuū expostulat: imo i hoꝛa ēt se. deterioꝛe dandus ē ēt cib⁹ q̄ñq. ro. ō inge. Neqꝫ pces legū aliarū hoies facili⁹ nobis ferūt ieiunia nisi q: uel eoꝛ hu. ⁊ corpa sūt cōpactiores cū vita vtamur eis delicatioꝛi: aut min⁹ deuotiores sumus illis luxui ⁊ ſgluuiei dedit. Ad aliud dicēdū q̄ frida ⁊ sic difficile sustinēt ieiuniū nisi sibi humiditates de idigestione adsint crude ꝑpter vtuſ debilitaté spūum resolutionē. Et si cōpactione humidi resistere possit ꝙsūptioni q: tñ ē modicū ex modica pt⁹ dissoluit dissolutione q̄ꝫ calida ⁊ hūida ex multa: ceu paup magis ledit ex modica pditiōe q̄ꝫ opulētus ex multa. Hec nāqꝫ deterioꝛ existit cōplexionū sexto re. sa. cū ipa cōfestiꝫ a ꝓncipio cum senectute cōcidat ⁊ morte. Ad aliud dicēdū q̄ ñ ē vsqꝫ sīle de etate ac cōplexione. Sīle nāqꝫ ē rōne q̄litatis nō āt ſbe: q̄ñ cōplexio pōt eē oīs cū q̄libet etate ac ſba sed non ecōñ. Nā frigida ⁊ sicca pōt eē cū ſba infantili leuiter ꝙsūptibili et cū sicca terrestri ꝙsūptioni resistitiua et cuꝫ media: nō aūt etas: qō āt heremite diutius ieiunēt et illesi euenit aut q: ꝑpt ociū ⁊ vitā vmbroſaꝫ sīe i carceratis ꝫtingit nō raro et sub terra ꝑpe ꝑpt indigestiōes. n. plures in ipis aggregant sup fluitates phl'atice crude: cū cōplexio sibi generet interdū dissīle: ꝓmo ꝑma. Uel q: virtus vna cū intēdit debilitaſ reliqua. Uirtutes nāqꝫ se impediūt: q̄rto serti de nālib⁹ q: vnico agūt instro ut nature calido. Cū. n. sint cōtinue in deū intuentes vnte aiali vno debilitaſ naturalis: ut nocumentū nō videaſ pcipere a ieiunio. Est ⁊ ꝙsuetudo in his sicut et in alijs nō parua res. Et ꝓ hoc apparet ad hoies qd dicendū ex alijs legibus inductos plurimis rē. Differētia. iii8.

Quod primo sit bibendum antequā comedendū mōstrat: q̄ñ potius per quez tollit sitis consumptioni humiditatis subtilis aeree ordinat. Cib⁹ aūt fami oppositus humiditaſ

grossiorio ꝛ terrestriorio debet depditiói. Sz humi
ditas subtilis aerea velocius ꝛsumit hũiditate gross
a terrestri. Substãtia eni subtilis plus recipit passio
nẽ. Só firmat ex carcere relarat] pmitus q̃rẽtes ae
rẽ: demũ potũ: vltio vo cibũ: dña. ii4. Ampli⁹ canon
medicoꝝ ẽ q̃ grossũ subtile dz ꝓcedẽ ne icarceret nã
potus vo ẽ subtilis: ꝛ cibus grossior: q̃re ipm hũc oz
ꝓcedẽ. Sicdit ãt denuo q̃ pmo qs oñe dz comedẽ:
deinde singl⁹ totũ bibẽ: p. 7. de inge. Nó bibẽ super
cenã stati: añq̃z cibus sit digestus. Cuius subdit cã:
qr inatant cibaria ita vt nõ tãgat ea vẽtris coꝝ⁹ me
dia stãte hũditate. Cũ ãt bñ digesserit cibũ ꝓcedere
ꝛ copiose bibẽ. Distribuit eni ita gerentib⁹ cissime.
Pali: Almanso. q̃rto: Nó ẽ sup mensã aq̃ bibenda:
nisi postq̃z comederit: ꝛ vẽtris supiora fuerit alleuia
ta. Rursus pmo practice: Cũ sufficiẽs erit hó a cibis
sederitq̃z in stõ bibat a q̃ frigide su aus quantuz ne
cesse ẽ. Itidẽ tertia pmo: Post comestionẽ bibat qs
ꝛ nõ i hora comedẽdi quãtitatẽ aliquã q̃ cibo ꝓferat
Só dupliciter vñr astruẽ. pmo qdẽ: qm̃ potus qñ su
mit cũ cibo st: si sbam circũfundit: ꝛ ipm phibet cibis
iherere. vñ pfecta ingt digõ celebrari: cũ imediatius
tangẽs fort⁹ opereꝝ. Só oñdit ciboꝝ appetitus ꝛ ei⁹
ẽtũ. Scõo q: illõ qõ cibũ idigestũ ex stõ educit: ceu
post cibationẽ exercitiũ: nó dz adiungi ei. talis vo est
potus aq̃ seu vinũ. vñ pmo terna: Vnũ post cibũ ẽ
ex rebus magis ipediẽs: q: digerit velociter ꝛ pene
trat: ꝛ facit cibũ penetrare in digestũ ꝛ hereditat opi
latões ꝛ putrefactões: ꝛ sic multo magis qñ vna cuz
cibo assumit siue aq̃. Et ideo ibidẽ: nó ẽ pmittendus
puer bibẽ aquã sup cibũ: quãto possibile fuerit: ne ci
bus cruduꝫ penetret añq̃z digeraf. vñ Ar]. Alex. Re
tine aĩam tuã a potatõe frigide aq̃ sup cibũ donec ti
bi i ꝓximetudine veniat: q: stõm refrigerat ꝛ extiguit
ignẽ: ꝛ ꝓfundit cibũ ꝛ gñat ipedimẽtũ si multũ bibat
Rursus potus frigidus ẽ ꝛ hu. actu vt potẽtia: cũ si
tis cui appropãt fm Az. sit frigidi appetit⁹ ꝛ hũidi
Só ãt tale fm Haly digõne ipedit: cũ calido vigeat
Jpa eni stõm ifrigidat ꝛ i eo ꝓtentũ velut aq̃ vasi su
bito aduenięs bullienti. Só nó dz potus assumi sit
cũ cibo oñditur: Quia vt didones ꝛ gurgulatões su
pius effundẽdo ad caput iducet. Aut subsistẽdo stõ
ꝛchiã digestiue deseruiente humiditate lubricatiua
debilitabit: expulsiua hinc vigorat: vnde digõnis ac
cidet corruptio. Quapp oz cibũ potui aĩmittẽ. Só
ãt vna sit bibendũ ꝛ comedẽdũ: mos eni hinc grecorũ
ẽ ꝛ latinoꝝ marie. Rursus simpliciũ q̃rto ꝛ dicẽs vltĩ
um. Só bene sapit bene nutrit eo q̃ sapor potissime
dulcis via ẽ in nutritionẽ. Bene ãt sapit ac delectabi
le potũ existit vna cũ cibo assumẽ: nisi qs fuerit ꝓxime
tudine in q̃riũ pmutatus. Itaq̃z sit erit comedendũ
ꝛ bibendũ. Propter pmũ vo sciendũ q̃ pus bo
dinẽ tpis iportat ꝛ nõ nãe. Potus quoq̃z ẽ res ñ nãt
actu humida: ciboꝝ i ventre pmixtiua ꝛ eorundẽ i pa
tes delatiua. Hic ãt distinguit tripler: qm̃ qdã tm̃ est
potus vt aq̃. Cui⁹ officiuz ẽ alimẽta distribuẽ p ptes
Nõ nullus ẽ pot⁹ q̃ ꝺ discrasiã dat aliquã cũ iure sul
cimẽtũ: ceu mellicratũ ꝛ inleb. Alt⁹ vo cibus ꝛ potus
vt vinũ ceruisia ꝛc. Jpsa náq̃z nutrit ꝛ nutrimẽta di
stribuit p mẽbra Johánitius: Diuidit ẽt q: pot⁹ qdã
ẽ pmixtiuus: vt q vna sumit cũ alimẽt]. Alt⁹ delatiu⁹
sicut facta digõne i vẽtre ꝛ dimidiata i epate assump
tus. Est ꝛ tertius alteratiu⁹ vt q̃ gsa exhibet medici
ne. Propter scõm sciendũ: q̃ qdã dixerũt q̃ sit de
beret assumi potus cũ cibo: pmixtiu⁹. s. delatiuus aũt
postea. Et ió concordantes dicũt arabes de potu lo
qui delatiuo. Quod lz id veritatẽ contineat non tñ
eorũ mentem exponit cum simpliciter negent ꝛ idisti
cte arabũ preinducti cuz cibi assumptione neq̃z mor
fore bibendũ nisi fortassis gsa medicine. Quidaz vo
ꝛ precipue qui huiõi voluerunt pmitus fore totũ co
medendum: deinceps postq̃z in ventris resederit fũ
do bibendũ sicut sapiunt eorum sermones ꝛ actus.
Er quibus aliqui ad prauos deuenerunt mo: hos lz
quidã ipsos conenꝝ interpretatione peruertere: quo
rũ quidẽ iã tacta sũt motiua. Quidã vo vt anglici p̃
us mediam comestionẽ assumere demũ bibere inci
piunt. Eoꝝ vo defectus monstrabitur ꝓxter. Pro
pter tertium vo sciendũ pmo q̃ nullus potus sumen
dus ẽ nisi gratia medicine ventre vacuo. Scõo q̃ sit
est comedendũ ꝛ bibendum. Propter huiusmodi
primũ sciendũ q̃ aqua simpliciter potus non est sim
pliciter recipiẽda ventre vacuo vt testãtur greci cuz
arabicis: imo annumeratur iter venena ꝛ maxie post
exercitiũ coitum ꝛ balneuz. Quod ꝛ ratio concludit
qm̃ aut gratia permitionis exhibetur aut delationis
alimenti per pteo. sed neutra hax ante cibum assumẽ
da cũ ei non permiscatur neq̃z eundẽ deferat per mẽ
bra. Rursus aqua vel frigida suscipitur in eius sicut
ẽ natura ꝛ tũc sui frigiditate vltia ventrem qui frigi
dus est nã fere vacuũ iueniens ledet vehemẽter. Cũ
simile generale suũ proportionale ad furiam inducit
Aut ea qualitatẽ acquisiuit extraneã puta tepiditatẽ
vel caliditatẽ ꝛ sic stõz debilitat relaxãdo magne. Cũ
tepida ꝓpue hunc remolliant ꝛ eius substantiã effun
dant: septimo de inge. Propter quod qm̃ opus sit vo
mitũ concitare tepida exhibetur. Et ideo preceptum
ibidem q̃ ea. ꝛ non tepida stomacho ẽt exteri⁹ debe
ant applicari. Calida vero stõm infirmant: pmo ter
tia. Amplius non minus accusant vinuz aqua supra
vacuitatẽ susceptum. Quod potest ostendi: Cuius qõ
ẽ potus rõne velut monstratũ est de aqua. Cum nec
opus pmixtionis neq̃z delationis sic exerceat. Itidez
vinũ sui caliditate ac substantia subtili acuta i substã
tiã vẽtris penetrat neruosã ipm dissoluendo ꝛ maxie
cum potens fuerit. vnde aphoꝝ scõa: Quãq̃z parti
cularizat⁹ sit sermo: Si ante q̃z cibaria offerãt vinuz
biberit nó bonũ aliquod suscipiũt sed nocet marie a
spasmis ꝛ desipientijs celeriter occupati quare Puus
grãmatici vinum bibens vetus inuigil deincepe fa
ctus febre ac desipientia captus expirauit: interiorũ
fo. Propter quod pmo tertia: Sapiẽs sibi caue
re dz ne ieiunus vinũ bibat ꝛ post exercitiuz ꝛ maxie
coitum ita vt ãnumeretur tunc iter venena ꝛ propus
quod grossũ dulce. Neq̃z ẽt confert ratione qua ci
bus cũ humiditatẽ grossam terrestrem fine grossiori
alimento nó valeat perfecte restaurare depdita. Di
xi ãt simpl⁹: qm̃ interdũ ꝛ ante cibũ ꝛ post ipsũ ꝛ su
pra fm etiam oppositum absolute tenentes concedit
potus. Quod dupliciter potest cõtingere vel cõsue
tudine cum ipsa quedã altera natura: dña. 98. Unde
primo tertia: Usus sunt res extra rationem existẽtes
ceu ostendunt bibuli pataui qui cõsuetudine depra
uata fere illesi tabernas ante luciferum exposulant.
Aut grã medicine vt cũ hu. fuerit i vẽtre frigidi ꝛ tũc
potus ceu uinũ parue quãtitatis optimũ ꝛ vel⁹ vt do

ricū ꝓpetit. Quod ēt attenditur in aq̄. Uel pp ardorem stomachi. vnde Almansor. q̄rto: Nullus aquaz ieiunus bibere dz nisi qui magnum stomachi hz ardorē. Aut rōne tpis calidi: humiditaté ipius exiccāt aut pp malā cōnē ea. aut hu. cholicos coaceruātes i illo. Propt̄ qđ Ar⁹. Alex. ꝓcessit sic aquā q̄q̄z. Sic itaq̄z appeat q̄ cib⁹ potū dz simplicit̄ p̄cedē t q̄ fm qđ postponi. ¶ Propt̄ scōm huiōi sciēduz: simīr comedēdū t bibēdū: p̄mitto paz comedēdo: deide modicū bibēdo: t demū comedēdo. Sicq̄z deinceps vt melior fiat cōmixtio. Nō ät sel bis aut ter totū bibē do ceu plures hispani t anglici. Modū ät p̄tactum plures obſuant hodie: ceu id cū p̄tacto idicat̄ pble. 21. Nō enī solū q̄q̄z sitis gr̄a q̄ i cibis bibim⁹ supplesed ēt post cibū puta delectatōis gr̄a vel huiōi. vnō p̄mo de re. sa. In cibis pluries t calidis hoiſ cū pueri pueniūt ad frigidā aquā ꝓcedo vti. Nō ꝓbat̄ q̄m assūpta i restaurationē ordinant̄ depditoz. sil'aūt deperit sba humida q̄ potu reficit̄ t sicca q̄ cibo cū nō fuerit differēs cā occurrēs cōsūptiua. Rursus satisfaciēdū ē appetitui recto cū fm nām ꝓcedat. Sed cibus vna cū potu desideraī t ꝑpe cū fuerit sicc⁹. Iti dē pmixtio t vnitio ad digōnē ordinat̄ t hec ad nutritionē t tandē ea i salutis ꝓseruationē. Permixtio vo elōgantior fit cū sil'comedit t bibit eo q̄ cibum grossionis ſbe oz ad bonā cōmixtionē ſbe ligde admisceri vt mixtio indicat elemētoz diuersaz nārum existētiū. Eti: digō ē pfectio a ꝑpo t nāli calido ex ꝓiacentib⁹ passionibus: q̄rto methau. Ubi g̃ magis saluabitur digōnis rō pfectior nutritio subsequet̄. Hoc ät ē i sil'tanea pmixtiōe cibi cū potu: cuz ꝑpluo ꝓiacentes adueniant passiones q̄litatū p̄maz se adinuicē cōtēpantes. Et firmat: qm̄ oz qđ digerit reddi sil'e in sba masse ptisanarie. vñ p̄mo p̄ma: Nutrīēs cū digeritur fit sua essentia i multis aialiū auxilio ei⁹ qđ ei admisceī de eo qđ bibit plerūq̄z chilus t ē sba ligda ptisane i spissitudine silis. Nō diligētia euenit cū sil'cibus sumit t potus. Palim: cū cibus sit grossius penetrationis vtpl'm tarde admisceri ei op⁹ qđ cū liquidū reddat t penetrare faciat. hoc ät ē potus. Simīr itaq̄z comedendū t bibendū. Est tm̄ interdū cibus ita ligdus vt sbaz fere habeat pot⁹ cū quo ñ ita fit potare necesse. Sūt t alig adeo humidoz: humoz t remollitoz vt nullo aut paucissimo egeāt potu. Sicut sitientes clamose potare oz oiariā nō solū cū cibo sed ante ip̄m t sup̄a lz melī⁹ sit sitiri mēdose nocturne fm veterē nō obedire. vñ septio de inge. Si fuerit siticulosi supra cenā eos abstinē a potu penitus triste fit: sil't in vtile paucū ꝛeni dandū pot⁹ vt mitigēt anxietaſ t humiliet sitī: aphoz qnta. Oportet vt p̄culdubio nimium sitiētib⁹ potus det. vnde p̄mo de re. sa. Pueri nō oio ꝓhibēdi sunt a frigide potu aq̄ sed moltoties bibant frigidā sup̄ cibū t i calis hoīs ¶ Nosce quoq̄z q̄ cib⁹ hyeme dz sumi calid⁹: estate vo subtepid⁹ potus aūt nō calid⁹ aut tepidus vt ptactū sz hyeme frigidiori ñ frītate oīna p̄cipiet aeris illiuo: sz ea q̄ potus estat. Neq̄z pot⁹ tūc ēt infrigidet vehemēt aq̄ vt̄ niue ꝑpeq̄z cū suscipiēs fuerit frigidoz viscez vētoſoz ac neruoz debilium: et maxie q̄ vini limphati plīm. Greci tm̄ ob quēdā abusū cōnue bibūt calidi⁹ Antiqtas ēt vſr ita potabant ifirmi lz i q̄busdā morbis fortasse vt tozacalib⁹ expediat hyemeq̄z ꝑcipue.

¶ Propter q̄rtū vo ad p̄mū dō q̄ humiditas ſbtil' aerea nō cit⁹ ꝓsumit: q: lz sit ꝓsumptioni magis apparata q̄z grossior nā tm̄ eius maiorē quātitatē membri apposuit pp qđ t sil'tpe cū grosso poterit ꝓsumptōi obuiare. Plus enī pōt qđ satis multū q̄z paucū resistere. Adhuc t i cibis reperta ē humiditas huiōi subtilis ꝓsumptōi obuia. Neq̄z ꝓfirmatio angit cū fmo b̄ sit i sanis liberū habitātibus aere: aut q̄ b̄ appetitus magis rōe medicie t correctōis q̄z alicui⁹ ad alitionē facient. Ad aliud dicēdū q̄ subtil' cib⁹ dz grossū p̄cedē cibum ad cibum ꝓparādo. nō autez potus ad cibū vt rō videbat ꝓtendē. Et hec qdē plen⁹ solo dſia videbit ꝓfiti. Ad alias auctoritates dicēdū p interēptionē vt iā appuit. Sed q: id vī fmo Ga. sonare septio de ige. dicēdū q̄ ibi loq̄t nō i re. sa. vt expetenit q̄situ sz i curatōe male ꝓnis vētr⁹ nūc lapse ñ valētis cibuz grossū solidum alterare. vñ subtiliori eget t ligdiori q̄le ē eius de faculi pmeans t nutriēs. t q: ligdus extat t subtilis vī suimet p corpus habens delatiuā cū potus sapiat nām nō expedit eū sibi assotiarine a vētre bene āplectet sz gurgulationes iducēt t didones t ne idigestuo reperet in q̄ deorsū. Aut ci⁹ fmo sic fortassis ē iterp̄dandus t nō bibē sup̄ cenam stati añq̄z cib⁹ sit digestus sz bibē supplē cena. Nō tm̄ fortasse aliqs id lſaz inget nō tolerare ꝓtez. Sz ꝛ ideſt q:. 6. de re. sa. testat Ga. seip̄m q̄rta diei hora panē simplicē assumēs t nunq̄z i talu cibo bibē. Aliꝰ vo comedebāt cū b̄ dactilos vel glandes aut olivas cū melle vī sale ac bibebāt eoz aliq. Dicēdū q̄ Gal. nūc nō ē audiendus nā imutata vel ꝓsuetudine. Aut fortassis būiditates i eius abundabāt vētre. Choleri care tm̄ ventrē supiosē se. p̄fitet aliq̄n. Ad aliud p interēptionē dō cū magis adunet ſba stōi t assumpt̄ āplius inhereat eo q̄ facta sit pmixtio melior t vnitio dū mō potus sit sufficient⁹ quātitat̄ cibo valēs ibibi fueritq̄z cib⁹ grossius pmanens q̄lis ē sanoz nō ät oppositus ceu ifirmoz. Eteni grossius pmanēs trahit t velut aquā ibibit spongia. Ad aliud p negationem dō assūpte pot⁹ eni cibus vt iā oñsū potu ibibitus detinet q̄z labat̄ p mēbra cū pfecta ide mixtio ꝓtingat nisi potus quātitat⁹ extet maioris q̄z cibus possit ibibere Ar⁹. ēt fmo audit⁹ ē cum b̄ exponit. Ad aliud dō q: lz potus sit frigidus expoliat tm̄ ipso cuz cibo admisceī diligētius q̄z q̄n simplr exhibeī tū pp calitatē vētris tū ēt cibi: ipe nanq̄z vt sit ca. ē t sic. qđ eius idicat appetitus. Ad vltimuz dō vt iā appuit nz didaneo neq̄z gurgulatōes aut effumatōes in caput euenit fieri nz digestiuā ꝓturbari ꝓtentiua ipedita sz āplius i vētre oīa coadunari t detineri t b̄ cū potus ꝓportionabil' fuerit cibo ibibitiōe iteruementi potu. Tant⁹ enī vt i ter cibū inatet t ventris parietes digōnē corrumpit.

Quia indicatū ē post cibationē pacto exercitio alimentū elabi a vētre idigestū dubitatur de tpe exercitij. Nā vī post comestionē fiendum q̄m aphoz fa: Cibus semp exercitius ꝓcoquet. vñ p̄mo ētia inquit Ruffus: Incessus b̄ mihi plz ꝑpe post prandiū q̄m bonitatē opatōis cene ꝑparat. Eti: 10. theor. Maior vtilitas ē exercitij q̄n prādiū ꝓcessit Cū igit ꝓparatiuū iferat positiuū t si nō precedat id verū ꝓsequat erit vtilitas. Talis ät adipiscēda. Rursus est simile de balneo t de exercitio cū vtrūq̄z calorē foras educat ab intus. Quod ostēdit actio balnei t exercitij. Haliabbas t Johānitius sed balneū indicit pueris discrasis plurimis entib⁹ cū raro corpus

inueniat̃ tempatum. vnde de re. sa. ꝑmo: In dispositionibus corporis culpatis ⁊ cõstructionibus: melius sit aboꝫ ante balnea ꝑbẽ. q̃re silr ⁊ exercita incidẽ. In sanis ãt iculpate secus. Itidẽ dicõ ꝓncipaliter ẽ finat̃ cũ sit finis i quẽ ordinẽt cetere ꝓcedẽtes: dicta. 50 Dicõ ãt sit i gete. dicta. 61. Dz añ comestionẽ fit dicõ tertia: post ãt comestionẽ iã pfecta. Eti vbi fames nõ oꝫ laborare. Dz añ comestionẽ est fames. pp enĩ eaz comedit. Exercitare vo ẽ quoddã laborare. Exercitãdũ igit post comestionẽ tñ. In oppositũ ãt cõiter sit medici. vñ epidimiaz sexti q̃rta: Labores cibis prẽdisponant ⁊c. Añ Ga. recitãs aphoꝛ: ⁊ de re. sa. his igit Labores cibos añcedãt. vñ Almasor. q̃rto: Sicut motus añ comestionẽ factus sanitat̃ ẽ ꝓfuatiuus: ita q̃ post comestionẽ egritudiõ inenit gñatiuus. Pali exercitiũ fit pp superfluitatũ expulsionẽ. sz ante alitõnẽ iã seq̃strate extãt: tũc aũt ipsas oꝫ expellẽ. Adhuc exercitiũ añ comestionẽ factũ accẽdit caloꝛẽ corpis ⁊ vẽtris quo laudabiliter pficit digõ. Cõpetit igit añ comestionẽ exercitiũ solũ. Añ ãt neutraliter ꝓpetat oñ dic: qr exercitiũ ẽ motus vt videbit. His ãt distare facit qõ ẽ phicoꝛ q̃rto. Añ vo tale coꝛruptiuuz existit pp nãq distare ab eius ꝓncipio accidit alicuius coꝛruptio Ar̃. de mũdo. Amplꝰ exercitiũ cũ sit motus: ⁊ is actꝰ ipfectus cũ sit ent̃ actus i potẽtia: tertio phi coꝛ nihil ꝓferẽs poterit ipso cãri nãe: q̃re neq; ante cibũ: neq; post ꝓpetit exercitiũ. ¶ Propter ꝓmũ q dẽ sciẽdũ ꝓmitus exercitij eẽ demũ qõ fricatõis cum ipm̃ pdisponit ⁊ pficit ea. ¶ Propter ꝓmuz hmõi sciẽdũ qꝫ exercitiũ põt dupl̃r accipi. Aut i cõmuni cũ ꝓ labore: ac ẽt motu idifferenter. vñ aphoꝛ fa: Labore nũc itellectũ vebemẽtiorẽ motũ quẽ exercitiũ noiamus. Et õ re. sa. fo: Siue labor motꝰ ⁊ exercitiũ sint idẽ: vl̃m sp̃ali put diuidit ꝛ huiõi. Nõ enĩ exercitiũ nãe labor ẽ: cũ is vt necessariꝰ sine violẽtus extet. Exercitiũ vo qdẽ voluntariũ. Neq; motꝰ ẽt ois: qr non puus: verũ vehemẽs ãplius: de re. sa. fo. ⁊ motꝰ q nõ alterãt respirationẽ nõdũ hos noiant exercitiuz. Est ãt id alteratio respiratõis vehemẽtie ibidẽ. vñ ꝓmo tertia: Est motꝰ volũtarius ꝓp quẽ hanelitꝰ magnus ⁊ freq̃ns ẽ necessariꝰ. Diuidit ãt exercitiũ sicut ⁊ motus essẽtialr̃ magi qñ quoddã forte quoddaz debile nõnullũ vo mediũ. ⁊ quoddã velox quoddã tardũ nõ nullũ vo mediocre. Adhuc quoddã longũ aliud bre ue nõnullũ vo mediũ. Ex his figdẽ differẽtijs nouẽ exercitij simplicib⁹ ꝓponunt̃ alielspẽs plrume vix pce tõe sbiecto applicabiles. Cõsurgũt ãt. 19. cũ due ꝓiũgunt̃ sil̃ dñe: puta: lõgũ forte: lõgũ velox: lõgũ debile: lõgũ tardũ: lõgũ mediũ: lõgũ mediocre: Forte velox: forte breue: forte tardũ: forte mediocre vl̃ mediũ forte mediũ: velox breue: velox debile: velox mediocre: velox medium. Breue debile: breue tardũ: breue mediocre. Cũ ãt tres ꝓiungunt̃ vna. 17. ꝓsurgũt ceu dicẽ pulsus magni: tertia dña ꝓpone: dña. 81. Longũ forte velox: lõgũ forte mediũ: lõgũ forte tardũ: lõgũ velox mediũ: lõgũ mediũ mediũ: lõgũ tardũ mediũ: lõgũ debile tardũ: lõgũ debile mediũ: lõgũ debile velox. Breue forte velox: breue forte mediũ breue forte tardũ: breue velox mediũ: breue mediũ medium: breue tardũ mediũ: breue debile tardũ: breue debile mediũ: breue debile velox. Mediũ forte velox: mediũ forte mediũ mediũ forte tardũ mediũ velox mediũ mediũ mediũ tardũ mediũ medium debile tardũ mediũ debile mediũ mediũ debile velox. Sũt g̃ modi exercitij simplices ⁊ ꝓpositi differẽtijs duabus aut tribus i vniuerso. 55. Quoꝝ i actũ ẽductio ẽ difficillima. Que ãt dñe medie coꝛpi debẽtur tẽpato: Reliq̃ vo q̃ itensiones frigidũ mõ toleret vnus: remissiones ãt caloꝛi. Accidẽtaliter vo diuersificat q̃si infinitas exercitiũ rõe materierũ i quib⁹ existit: ceu rare ꝓsuere lapidẽ iacẽ ⁊c. Rursus exercitiorũ quoddã ẽ cõmune toti⁹ coꝛpis ꝓportionaliter ꝓcitatiuũ: puta currere sodẽ ligonizare metẽ ⁊ q̃ talia. Alius ꝑtiz singulare ptiũ attributũ sicut scribẽ manuũ vociferare pectoꝛ calcitrare pedũ ipsoꝛ ac manuz terẽ ac silia. Pali: exercitij cois quoddã ẽ motus q ẽ laboꝛ tñ vt edificare fodẽ. Aliud ẽ exercitiũ soluz si cut saltare ⁊ pila ludẽ: nõnulluz vo vtrũq; ceu arare remigare ac putare. Inchoãdi ãt hoꝛa exercitij ẽ expulsionis ꝓme digõnis ⁊ scõe supfluis ꝓmũ susceptiali mẽti. Ipis enĩ iã pfect̃ ⁊ cũ ũtet tps alteriꝰ qõ sbtilitate ⁊ fluxu q̃si discernit̃ ꝓm Ar̃. ad Alex. saliue. añ vo hoc vl̃ posteriꝰ ñ ẽ exercitandũ: qñ aut hu. reddẽtur idigesti vl̃ subassatõe i cholerã trãsducẽt. Discernit̃. n. id tps vria. Nã cuz fuerit sba media ac coloꝛe mediocrit̃ citria exercitandũ: qñ vo aquosa sbalbida nõdũ. Si ãt ignea cholica nequaq̃z: iã enĩ ptransiuit hoꝛa. Aliqn qdẽ ꝓportionandũ id erit coꝛpibus a mẽsurato. Debet vo exercitiũ getari cũ hanelitꝰ incipit ispissari q̃zmag̃ sudoꝛ fieri rubor cointẽdi ⁊ vasa turgescere ñ paz. Donec nãq caloꝛ augeat ⁊ roboꝛatur: motusq; leues adhuc extant: ⁊ tumoꝛ magnificat partiũ nõdũ ab exercitio desistendũ. Tẽpatũ tñ fere spõte sua pmitte exercitari. Phlaticũ incita cũ velit iã desistẽ exercitare. Cholicũ ãt adhuc volẽte cohibe. Est ãt exercitij sic facti vtilitas tria. Primitus nãq duricie oꝛgãis tribuit adiuicẽ ꝓfricat̃ ex quo ipassibilitas ipsoꝛ ⁊ ad actꝰ robur ꝓsurgit. Fo inan caloꝛis augmẽtatio vñ attractio fort̃ alteratio pmptioꝛ nutritio pfectioꝛ ac oiuz ꝓsequunt̃ coꝛpoꝛ effusio. Ctio qppe spũs motꝰ violẽtioꝛ quo vigoꝛato poꝛi apiunt̃ ⁊ supfluitates foꝛas ppellũt affectãte oĩ semita foꝛas educi. ¶ Propt̃ huiõi sciõm sciendũ qꝫ fricatio ẽ cuꝛa sup coꝛpꝰ manuũ deductio. Si enĩ sel̃ aut bis fiat nõ ppe dñ fricatio. Debet nãq coꝛpus ꝓtangẽ. Añ erit aut imediate sicut cũ nudis pficit manibꝰ aut aliquo eis susceptoꝛ: vt pãno aut puluẽ vl̃ pingnedine seu oleo. Que vtiq; ⁊ rõne sue mag̃ essẽtie ac tpis diuersificat. Primitus qdẽ: qñ alia ẽ simplex: alia ꝓposita. Prima qdẽ q̃drupler: alia qualis: ⁊ alia quanta. Qualis nẽpe dura mollis ⁊ media siue fortis ⁊ debil̃ media. Quãta qdẽ multa pauca ⁊ media. Supaudite qdẽ due addunt̃ i serie hippocratica puta media inter dura ⁊ mollẽ. ⁊ iter multã ⁊ paucã poꝛeo q̃ttoꝛ tñ explicate: q̃ imitatus ẽ nõ supplens. Q. Cõposita vo ex his ẽ nouicuplex: puta dura pauca: dura mlta: dura tẽpata: mollis pauca: mollis multa: mollis tẽpata pauca tẽpata: mlta tẽpata: tẽpata tẽpata. Quaꝝ dura ptes hẽt adiuicẽ inectẽ vl̃ colligare: mollis laxare seu soluẽ: multa graciliare: media carificare: pauca vo forte nullũ hz actũ apte ꝑpuz: sz cõmune solum vt calefacẽ. Id enĩ oĩ vr̃ iesse: ⁊ iõ Hip. ipaz tacuit. Que ãt ex his cõmixte ceu tales ꝓsurgũt ex simplicib⁹ sic opant̃ mixtiõe. Haliab. vo addit cũ his duobus celeritatẽ ⁊ moꝛã qõ magi ẽ fricatõis exneũ. Que ãt media qualitate ⁊ quãtitate coꝛpoꝛi debetur tempera

to vł mensurato: quare omittens hanc Alex. detestatur. Reliqne aũt corporibus alijs. Ad frictionum quedã ẽ pfectiua vt ea q̃ pcedit exercitiũ pmituꝫ nudis manib⁹ pacta: deinde iunctis. Si eni hec ipm pcedẽte paulati pcalefiat corpus pmollianꝫ solida psubtilienꝫ humida ꝛ coaplienꝫ pori nulluꝫ ifidet pclu lũ aliquã ptẽ discindi: vł potos opilando calefactiue ꝑus mediocrif syndone deinde oleo. Est ãt ꝛ alia pfectiua dicta siue reductiua siue apotherapẽtica seu ꝑ curatiua q̃ pacto adducit exercitio. pficit eni qõ exercitij ꝛ supfluitates educit q̃ nõ fuerũt foras eo demãdate q̃ mollire bz corpora mediũ obtinẽs molliꝫ ꝛ dure: ac mlte ꝛ pauce. Medią eni oz q̃litatẽ corpis dñari hoc ãt appet ex ho aphoꝛ: ꝛ de re. sa. cũ alijs. Est ãt comestio aliñioꝛ p stom in vẽtre itroductio. Añ vo ꝛ post spaciũ hore vł huiõi denotat. ¶ Peropt scõm qdẽ sciẽdũ: q̃ qd sentitũ sit ab alijs iã ex argutis apparuit. ꝛ qd de b sentiẽdũ tertio ꝛ q̃rto appebit dicẽdoꝛ. ¶ Peropt ꝛtiũ vo sciendũ q̃ simplr ꝛ vt q̃ꝫmltũ exercitiũ i re. sa. oz añ comestionẽ ꝛ ñ post fieri puta cũ cibi fuerit i vẽtre ac epe vt pinductũ ẽ digesti sic auctes monstrarũt inducte. Scõm qd vo ꝛ vt rari⁹ post comestionẽ. Primũ qdẽ pbat qm illud qõ facit descendẽ cibũ idigestũ de vẽtre ipmq̃ iterdũ cogẽs i hñtibus stom debilẽ surſũ ascẽdẽ: ac ẽt ad opilones causãt cũ cib⁹ idigest⁹ ex vẽtre delapsus p mesaraicas trahat viscosius i epar. Ąt quoq̃ qõ caloꝛẽ dissemiat digestiuũ hũc educẽs de ptibus iterioꝛib⁹ ad exteriora ꝛ marie i vẽtris digõne: q̃ nõ solũ ꝑpa pficit calitate verũ ea q̃ plm ptũ eidẽ cõiacentiũ: dria. 29. nõ ꝓpetit post assumptionẽ alimenti. Et fulcit qm digõ pficit gete ceu ptactũ. Sz pdicta inducit exercitiuꝫ p⁹ comestionẽ cũ sit mot⁹ vehemẽs ex agitatõe sua alim tũ cogit idigestũ descendẽ ad itestina q̃sepe ac interdũ ascendẽ opilationẽq̃ inducẽ ac caloꝛẽ distrahẽ: ꝛ p ꝓns digõnẽ ifirmare ꝛ corrũpe cũ ea pfici hẽat gete Nõ igif exercitiũ ꝓpetit post alitionẽ sz añ: cum inde caloꝛ i susceptionẽ disponat alimenti supfluitates expellant exteri⁹: ꝛ corp⁹ vł roboꝛet oñe: dũmõ b nõ extet famelic⁹: qꝛ vbi fames nõ oz laboꝛare: ac marie cũ talis fuerit choleric⁹. Scõo qd vo ꝛ rarius ꝓpetit post comestionẽ. Aut qꝛ is suscepit ãplius alimentuꝫ cui nõ põt dñari digõne: vt q̃ repat decoꝛsũ motu post assũptionẽ agitet nisi dormitõe iuuet: qm mot⁹ corpa turbat vt oñdit nauigatio: aphoꝛ q̃rta. vñ Hip. re. a. fo: Post cenã seu prandiũ meli⁹ oz tales itegram quãtitatẽ noct⁹ dormire. i. tñ quãtũ ꝛ noꝛ extat: Cõmẽ. q̃ si nõ dormiãt diutissime ac suauiẽ deãbulãdo nõ resistẽt. Et ist⁹ c. 3. itentõis vt appet ex pcedẽtib⁹ ipi⁹. Recitat. n. Hip. pfatã sniaz: cũ ait: Inqt ruffus icessus b mihi plz rẽ. vt inductũ ãtea. Cõpetit ẽt forte q̃ꝫq̃ cũ volum⁹ corpis frigidi ꝛ sicci caloꝛẽ icitare ac siccitatẽ spiõe alimẽti in ptes pfect⁹ remittẽ. Sic q̃ plẽs voluẽt exponẽ laudãtes dcm Medici Hip. fiant⁹ vt ptactũ cib⁹ poccupet exercitium. Sz q̃ id phłaticũ appet moꝛ cũ subdit q̃ vł i sanis ꝛ ifirmis ẽ faciẽduꝫ. Silr Hip. series ꝛ Ga. grece vt ptactũ testant ꝓuiuꝫ. Põt tñ vtcũq̃ dici mõ quo balneũ ꝓcipit pp humectare post alitionẽ. Balneũ vo nõ parũ sicut tactũ ꝓcidit cũ exercitio i actõe vñ. i4. de inge. Oñe corp⁹ subtiliũ balneari post cibũ ẽ aptũ nisi piculũ sit fm epar obstructionẽ fieri ꝛ marie fm ciboꝛ spẽm. Jdeoq̃ pmo ẽtia: Cõfert ẽt exercitiũ vł motus magł qs mioꝛ post cibuꝫ vt descẽdat deoꝛsuꝫ ex stõ i vẽtris fũduꝫ ꝛ marie cũ venẽ aut aliñituꝫ fuerit vẽto si assessiui. vñ pmo ẽtia: Mot⁹ puus post comestiõẽ ipam i stõ gescere facit: q̃re Ar⁹. politicoꝛ ho: Post cenã deãbulare ẽ sanuꝫ ne circa os vẽtr⁹ inatẽt cibi. Quidã tñ laboratores assueti ꝓtinue nõ vñr post comestionẽ leduꝫ ꝓtinue: lz ide pueniant tãdẽ ad egritudines prauas: in assueti vo ledunt: vt appet aphoꝛ fa. Et iõ q̃cũq̃ coacti post comestionẽ suscipiãt pauca cibaria digestibilia nõ aquosa. Calidos quoq̃ isup ꝛ siccos resolubiles extenuatos marieq̃ laboriosos: si op⁹ sit exercitari min⁹ nociuuꝫ post comestionẽ erit q̃ꝫ añ: de re. sa. appens gnto. Est ãt attẽdẽdũ q̃ illa borioſi exercitent añ comestionẽ vt calor ꝓfunde digestiu⁹. Laborioſi vo gescãt vt coadunet⁹ is dissolutus. post vo comestionez vt vł gescendũ. vñ Damascenus i aphoꝛis. In nimio exercitio positos añ cibũ parã gescẽ oz sz ocioſos pauꝛ añ cibũ exercitari. ¶ Propter q̃rtũ vo ad pmũ qd dõ cuz ei⁹ ꝓfirmatõe iaz apparuit. Et silr ad aliud: qm oñsũ ẽ aliquã vtilitatẽ exercitij q̃ꝫq̃ fore post alitionẽ. Aut nõ raro cadit abusio i ꝓpatione. Ad aliud dicẽdũ nõ eẽ silẽ oio: qm exercitiũ post comestionẽ fortasse plus ipedit balneo: cum agitatõe sua cogat aliñituꝫ pamplius descendẽ. Cõcessũ ẽ ẽt quo ꝓferat post cibationẽ exercitiuꝫ q̃ꝫq̃. Sermo Ga. ẽt exponẽd⁹ nõ q̃ velit semp post cibũ diseratos balneare sz aliquos vt extenuatos. Cẽpatos vł nõ balneari post alitionẽ. Jd ẽt dicat i mẽtez lectoris exercitandã. Ad aliud dicẽdũ q̃ lz digõ fiat i qete: in digõne tñ tertia pp quaz alimẽtũ suscipitur elaborãdũ valde duplici pcedẽte digõne: Ac qꝛ diuisũ i ptes minimas ꝛ isertũ ipaꝛ corpis spongiositatibus ꝛ potis maiꝛ segł inuamẽtũ ex caloris vigoratõe ac delatõe ipsius ad eẽ q̃ meli⁹ nutriunt ad extrisca depẽdẽtia ex supfluitatũ eductiõe: q̃ꝫ noceat motus agitatõe. Jd. n. vificat i digõne potissime pma. ¶ Ad aliud ẽt qd dicẽdũ appet: qꝛ nõ oio famelicus q exercitat añ comestionẽ: aut si fuerit tũc vt dictũ ẽ cessandũ ab exercitio. Et ad ea q̃ ptis opposite silr qd dicẽ dũ appet. Sz ad reliquoꝛ subꝓuoꝛ pmũ dicẽdũ q̃ Ar⁹. logł de motu pmi mobilis a quo seqł corruptio i his iferioꝛibus sub tpe pmanẽtib⁹: eo q̃ nõ põt circulũ ꝓstituẽ ꝓiungendo fine vt appet ibidẽ pncipio. Hic ãt ẽ fmo de motu pticulari aialis q̃ gen⁹ ẽ exercitij ꝛ nõ pmus. Aut b cũ eo q̃ ptic̃lariter ꝓferre vł tandẽ vł aggregatus nocet: cũ i ipso aliqd spũs exalet ꝛ vigor⁹ ceu i saliua emissa i q̃ calor cadit inatus ita vt ꝛ demũ sicut oñsũ dria. iii. aãticũ fiat oñe. Ad aliud dicẽdũ q̃ mot⁹ ꝛ oñe successiuũ ẽ iperfectuꝫ pmanẽtis relatõe: eo q̃ nõ vt id habeat sil totũ sed i successione ꝛ acqsitione ptis post ptẽ. Pibilominuꝫ tñ ꝓfert iperfectionẽ alicui⁹ ꝛ marie calor⁹ excitatõez ꝛ supfluitatũ eductionẽ vt oñsũ. Aõ notat motus pmi mobilis cũ alijs marie q cã gñatiõis ꝛ corruptionis horũ hic entiũ exist⁹: de ge. ꝛ cor. secundo.

¶ Differentia. ũ9.

Quop cibus sbtiliꝫ grossũ debeat ꝑcedẽ mẽbr: Ar tertie re. a. oz vt sumaꝫ i pmis illud cui⁹ corruptio ẽ facilioꝛ ꝛ ei⁹ descẽsus velocioꝛ deinde ſm post ipm qõ ẽ ſm ꝓuiũ illiuſ. Adhuc pmo practice Oz vt ꝑponat hõ ciboſ facile ꝺscẽdẽtes ex stõ illiſ q moꝛant. Palin: pmo tertia: Nutriẽtia ptẽta i sui re

ceptõe ordinẽ hñt:i quo sanitatis ꝓseruato: solicitus
ẽ dz:ne illud qõ subtile ẽ ⁊ cito digerit post forte nu
triẽs qõ sit eo duri⁹ i cibo sumat. In dictis quoq; vti
bus:ꝓcordati sũt antiq; q cibaria q̃ sũt velociter de
scẽdẽtia:facileq; venas penetrãta ꝑmittẽda eẽ ante
cibũ:q̃ ãt ad hec tarda postremo. Rursus qõ ẽ cito
digestibile ⁊ de ventre egresibile oz ꝑmittẽ:q: id cito
digestũ grosso ꝑmiscebit idigesto exñti i vẽtre fũdo
ñ ꝑmutẽti illõ descẽdẽ:qꝫ ꝓtinget vtrũq; corrumpi.
Adhuc ꝑz Isaac febuũ ꝑmo:Vẽter ẽ phl'at; recepta
culũ. Ꝑz ãt ẽ graue:qꝫ huiõi petet fũdũ. Est enim ⁊
frigidũ humidũ viscosũ digõnis ipeditum:pp qõ vt
facili⁹ digerat subtilẽ expetit cibũ ꝑmittẽ:cũ sit digõ
ni obediẽs magis grosso. Ampli⁹ illud dz ꝑmitti qõ ci
tius restaurat depditũ.hoc ãt ẽ sbtile:cũ celeri⁹ dige
rat ⁊ penetret grosso. Cui⁹ oppositũ oñdit ꝑ ꝑmum
practice ita: Grossus cib⁹ ñ cito digestibil' dz ꝑcedẽ
cito digestibilẽ. Adhuc tertia ꝑmo: Iste ẽt nõ primo
comedẽ dz cibũ laudabilẽ:ita vt post ipm cibũ fortẽ
⁊ durũ i cibũ sumat. Pali. 7. de ige. In cena dari ꝑ
cipit cibos grossiores ⁊ frestriores q̃lis ẽ panis:deide
liquiores ⁊ sbtiliores ceu petrinor pisciũ pulmentũ.
Rursus aro imitat nãz. hec ãt grossiora ⁊ graniora
bis ꝑmittit oppositi. velut ẽt denotãt edificior fũda
mẽta:pp qõ grossũ subtili opus sit ꝑmittẽ. ¶ Pro
pter ꝑmũ qdẽ sciendũ:q: notificatũ ẽ qd sit cib⁹. 13 6
⁊.137. dñia ⁊ alijs. Grossũ ãt ⁊ subtile sẽ q̃litates due
q̃d quas qppe medic⁹ sensibilis artifex sbas cũ sibi
similibus noiat cũ q̃litates appeant ꝓpositi ad ꝑmas ve
lut sbe h ꝓcrete. Grossũ ꝛeni ẽ cui⁹ sba frigido magis
aut calido ispissata existit de difficili cedens ⁊ p ptes
penetrans tarde subtile vo eꝫ. ¶ Propẽ secũdũ vo
sciendũ q: qdã direrũt ad q̃situ distinguẽdo cibũ eẽ
duplicẽ:duz masticabilẽ:⁊ liqdũ nõ masticabilẽ: vo
lentes q: si duo cibaria assumant:quoz vnũ mastica
bile sit:reliquũ ãt ñ : oportere i masticabilẽ masticabi
li ꝑmittẽ:moti ex eo q: nõ masticabile si post dek cito
digestũ nõ potẽs trãsire seipm corrũpet: ⁊ ꝑcedens
silr grossũ indigestuz. Si vo cibaria vtraq; assũpta
sint masticabilia dicũt grossũ subtilẽ anteire. Hec ãt
positio saltẽ quãtũ ad ꝑmã ptẽ stare nõ pot p illa ca
dẽ quibus oñsũ ponit dñia potũ ⁊ cibũ silr fore cõmisceu
dos. Oñsũ enim liqda vna ꝓpactis adunãda vt perfe
ctior iteruenat cõmixtio ⁊ demũ digestio ⁊ nutricatõ
Rã si cib⁹ subtilis imasticabil' ꝓponat cib⁹ digestus p
transiẽs secũ reliquũ cibũ idigestũ ex stõ educet. Ad
huc vẽter in pte iferiori ens igne⁹ ipproportionabil' sb
tili cibo ipm q̃si superflua caliditate aduret ꝓparando
eũ i cholẽ gñatõnẽ i epate pp qõ ea positio quo ad p
orẽ ptẽ stare ñ valet. ¶ Propẽ tertiũ ãt ꝑmittant ꝑ
ua q̃dã veritati necessaria. Ro subdak cadẽ. ¶ Prop
ter huiõi ꝑmuz sciendũ q: cor:poz ad ꝑsens dñia du
plex existit. nã ẽ cor:p⁹ quoddã sanũ simplicit cui⁹ act⁹
ꝓcedunt iculpate hñs mẽbra oia ⁊ ꝑcipue digõnis ꝑ
me sibi ꝓportionabilia inuicẽ ⁊ toti. Est ⁊ aliud huic
oppositũ vt cui⁹ ꝓticulax actões sũt deficientes vtcũ
q; ⁊ marie q̃ digõnis ꝑme nõ adinuicẽ ꝓportionales
sed aut debiles cito alimẽtũ ante digõnẽ perfectaz
egredi ꝑmittẽtes in secessũ :vl' fortes ꝛstipare phibẽ
tes ipo ẽt digesto supfluitates secedẽ. Eti:cibaria sẽ
in duplici dñia . quedã enim sũt alimenta vã vt panis
caro ⁊ vinũ laudati ꝑmo tertia.q̃dã ãt a nutrimento
vo extranea vtcũq; cibaria potius medicialia ceu fru
ctus ⁊ olera:quoz q̃dã sũt stipticatiua. ⁊ alia mollien
tia. ¶ Propter scõm huiõi sciendũ q: si corpora fue
rint sensibilit lapsa vt q: secedãt pamplⁱ⁹:grossum oz
ac stipticũ tũc subtili ⁊ mollituo ꝑmittẽ vt sui.q.ꝛsti
patione q̃dã tanto retineat tpe q: sbtile vt vna possit
digestio pfici. Si aũt fuerit ꝛstipata subtile liqdum
molliẽs grosso frestri stipticãti ꝑmittat vt vẽter inde
mollescat. Reliq; vo corpora de quibus ꝓncipaliter in
troduct⁹ ẽ sermo h hoc ordine regant ꝑmissionis cibo
rũ ⁊ postpositõis. Siquidẽ enim duo vl' plura sumant
cibaria quoz vnũ mediciale subtile mollituũ sit:alte
rũ aũt nutribile oz sic subtile facile descensibile moto
rioi ꝓponẽ. vñ ꝑmo practice: Oportet vt hõ ꝓponat
cibos facile descendentes de stõ illis q: moriant sic q:
molliãt vẽtrẽ illusq; stringãt vt cib⁹ cito descendẽs vi
am paret moriati sicut sũt melones psica ꝑus nanq;
sumẽda sũt q̃s panis aut caro vt molliẽs vẽtrẽ cibus
viã paret stringenti. Sicut ꝑus sumunt olera elixa ꝑ
parata cũ muri ⁊ oleo q̃s pira ⁊ coctana. Cui⁹ gdẽ rõ
q: huiõi sẽ facile trãsibilia q̃litates medicinales hñta
Et iõ vt vẽtrẽ cũ expedit subducãt ⁊ ne postposita cor
rũpant reliquũ corrũpentia cibũ ea op⁹ sit ꝓponẽ. ⁊
in hũc gdẽ intellectũ tendit tertio ꝑma cũ ꝓcipit cibũ
subtilẽ grossiori añponi. Si aũt sũpta sint vã nutri
mẽta cibatõis gña solũ suscepta ⁊ ñ medicie tũc gros
sior ꝑmittat sbtiliori. vñ Haliab. loco ꝓ fato: Grossus
cib⁹ nõ cito digestibil' ꝑcedat cito digestibilẽ ⁊ subtilẽ
vt ꝓpositio carnis ouie auib⁹ ⁊ vacine añ ouinã. Aõ
⁊ sensit. A. loco ꝓtacto negans nõ fore comedẽdũ la
bilẽ ꝑmo cibũ ita vt post ipm cib⁹ fort; ⁊ durus assu
mat. huiõi vo taliter ꝛfortenf. Omne nãq; agẽs na
turale i sui actõe tpus ꝓcernit:scõo de cã. Et in maio
ri tpe fortior ꝑficit actio ⁊ cibus grossus fortiori indi
get actu sbili. Oportebit itaq; grossũ ꝑcedẽ vt ꝑassũ
mat digõnis actũ añ subtilẽ venientẽ postremo. Am
pli⁹ oz digerẽtis ad id qõ digerit ꝓportionẽ aduenire
sicut actiui ad passiuũ. vñ aphor ꝑma: Cib⁹ dz eẽ
ꝓportionalis calori nã si imensus fuerit mult⁹ expeti
tur cib⁹. si ãt modic⁹ pauc⁹. Aõ si aliter fiat aut in
cholerã vl' hu. phl'aticos trãsibit. Cũ igit po vẽtris i
ferior sit calidior supiori eo q: carnosior ẽ ipsa ⁊ plu
rimi sanguis silr fortius digerẽs. Juuat ẽt ea ex me
liori applicatõe partiũ reliquarũ ei dictar:dñia.16.
vẽtris digõnẽ iuuantiũ q̃lia sũt epar splẽ zirbus dia
phl'a ⁊ artaria grãdis cũ musculis sup ventrẽ expan
sis. Adhuc si grossus ꝑmittat ei⁹ grossitie pileron vẽ
tris ꝛfortabit ⁊ ꝛstipabit phibẽs subtiliorẽ añ digõ
nẽ eẽ duci. Si ãt subtilis ꝓponat sui passibili fluxbi
litate secedens ex stõ grossiorẽ indigestũ educet. Pa
lin:cũ cib⁹ grossus ꝑcesserit subtilis aduenieas melⁱ⁹
sibi cõmiscebit in ipm vndiq; penetrans sui subtilita
te q̃s si subtil' grossũ ꝑcederet. Eius nãq; grauitate
petens q̃ deorsũ subtiliorẽ sẽq̃straret i partes. Sic g̃
oz grossiorẽ cibũ añponere subtili q̃ corpus sanum
extiterit ⁊ cũ gña sumit nutrimẽti. Medicine vo gña
vl' tragemat; postponunt aliq̃ stiptica vt cib⁹ fundũ
petat vẽtris sicut pira cithonia ⁊ caseus stipticⁱ⁹. Cũ
ãt cib⁹ fuerit medicinal' labil': celerit putrescibilis eũ
oz ꝑmittete qñ postpositus infundit ⁊ corrũpit qõ
añ ipm. Tps aũt añcessionis si fuerit mollituũ ꝓpe
ipsũ debet tantũ eẽ alimentor secundo: vt cũ reliqu⁹
aduenerit sit ipse iam in digestione de stomacho de
scendens vt vẽtrẽ molliat ⁊ infrigidet. Unde peccant

in hoc medici: ꝛ marie in diureticoꝝ exhibitõe ꝙ buꝭ mor subseq facunt cibũ deportantẽ hunc indigestũ ad renes opilatione ꝛ lapiditate augmẽtando. Per oppositũ quoqꝫ qñ venter fluxus stiptica sbductiua vt tactũ ꝓmittere. ¶ Propter quartũ qdẽ ad ꝓmũ dicendũ vt ad auctoritates: ꝙ ipe ꝓcedunt suus viꝭ itellecte ex vtraqꝫ pte. Ad aliud dicendũ verũ eẽ cito digestibile ꝛ descensibile i altera pte distinctõis pte missa vt qñ vnũ assumptoꝝ eẽt nutribile magis: aliõ ỽo medicinale molliens plus. Sed qñ vnũqꝺqꝫ sue rit nutribile vere nõ oꝫ tũc grosso subtile ꝓmittẽ: sed vt oñsũ est eꝫ. Neqꝫ ẽt accidit vt deducebaꝭ ꝙ subtilꝫ digestus ꝑus corrumpaꝭ nõ valẽs exire: ꝛ cõmiscebi tur idigesto corrumpi pato. qm̃ sil'ꝺigerunt eo ꝙ talꝭ ẽ ꝓpositio huiõi cibariꝝ vt subtilis ad grossũ: qualꝭ digõnis partis iferioris ventris ad partẽ superioreꝫ neruositate minꝰ digestiua iferiori. Ad aliud dicẽdũ ꝙ hic sermo magis in corporibus verificaꝭ sanoꝝ in qbꝰ nullus humor de quo sit curandũ abundet i vẽ tre. In his enĩ cibus ꝓponendus ẽ medicinalis cale factiuus digestiuus ꝛ diuisiuus deinde vomitu aut secessu educendũ phlaticũ in eo ꝓtentum. Extranee silr dictũ phla cohabitare in ventre cuꝫ nã nullum si bi ꝓstituerit receptaculũ: nãlium scõo. Ad aliud dicẽ dũ: ꝙ lꝫ subtile grosso citius ꝓsumatur: qñ fuerit eq̃l quantitatis: ꝛ agens silr cũ alijs ꝙditionibus equale cũ tñ subtile multiplicatũ fuerit super grossum plus aut tñ fit dicta ꝓsumptio subtilis ad grossũ vt antea sed eq̃liter consumuntur vt euenit in ꝓposito ꝛ ꝺria apparuit ꝓri. Suscipitur enĩ de subtili tanta quãtꝫ tas q̃ grosso resluto ꝓposita in equali cõsumitur tpe. Et silr ad ea q̃ partis alterius qd dicenduꝫ appuit.

¶ Differentia .120.

Quod semel tantum in die naturali sit comedendũ monstraꝭ: qm̃ quod ẽ ꝯ riũ corpori ꝛ ipius lesiuũ raro applicandũꝫ ẽ. tale quidẽ ẽ alimentũ ꝓmo de ge. ꝛ cor. ꝓnũ tertio Rariꝰ aũt ẽ ꝙ semel i die. Adhuc asal quod ẽ actuũ nobiliũ paruꝫ ꝺꝫ circa comestionẽ sollicitari vt illis valeat amplius itendere: septimo de vtilitate pticula rũ. huiõi ẽ homo ibidem. Propter qõ raro ꝛ paruꝫ vt semel solũ in die comedere hꝫ. Nõ aũt bis vꝭ per Cornelũ celsũ: bis die potus q̃ semel cibũ capere cõsulentem: qr alimentũ ordinatur in restaurationẽ deperditi: sed ipsa vꝭ duplex. vna quidẽ nocte facta cũ calor coadiuuatus fortificetur: ꝛ resolutõe sãltẽ sen sui occultã operetur vehementioꝝ velut hyeme dicunt ꝓtingere. Altera ỽo ẽ resolutio diurna: ꝓp porozꝫ a calido ꝛ luce apertionẽ manifestã. Rursus comestio appetitu ordinat. Sed cõmuniter bis appetit in die Ideoqꝫ bis erit comedendũ. Et ꝙ ter vꝭ qr oĩs pfectio in tribus in huiusꝭ ꝓsistit ꝑmio. In comestione ỽo pfectio attendẽda nõ minima cũ ordinetur ad vitã nõ ex lougiquo. Adhuc plurimo calido plurimũ ꝛ sepe aliméto expedit administrare: aphoꝝ ꝓma. hoc aũt inest hoi cũ calidissimũ sit aialium: pble. q̃rta. Quod aũt plus ẽt quater oñditur: qr ei quod de bilis digõnis existit: ꝛ vehementis resolõnis exhibẽ dum ẽ parũ ꝛ sepe: aphoꝝ ꝓma. Talis ỽo ẽ homo cũ sit multis occupationibus deditus digõnem ipe dientibus: quarto de iuuamentis ꝛ ꝙpositionis ceteris rarioꝝ de bona habitudine. Palin: in die nãli quattuoꝝ ꝙbiationes qualitatũ tẽpoꝝ particulariuꝫ existunt ꝑm quas luna in nobis mutatões alteratiaꝫ causat nõ paruas: ꝺria. 178. qbus opus sit cũ alimẽ tis resistẽ. itaqꝫ quater erit comedendũ ¶ Sed ꝙ ꝓtinue vꝭ qr aial resoluitur ꝓtinue: cũ calor nãlis sp humidũ depascat: cuꝫ p alimenti administrationem resistit ꝓportionatã. Adhuc quedã vĩr aialiuꝫ puoꝝ ꝓtinue. q. comedere: quare nõ ꝛ maiora magis. itaqꝫ ꝓtinue vꝭ esse comedendũ. ¶ Oppositũ aũt horum oĩum: ꝛ plus tenent arabes volẽtes ter in duobus so re comedendũ diebus. Nõ vꝭ qr indigestũ cauendũ ẽ ꝑm. A. sumere: ne sup indigestũ occurrat. Nõ sit si plus bis vicibus vt declarabit comedatur. Neqꝫ oꝫ corpus ꝓmittere maniri: qõ euenit si paucioribus ad administrek numero huiõi. Propter qõ in duobus diebus nãlibus ter comedendũ. ¶ Propter ꝓmũ quidẽ sciendũ: ꝙ comestio est alimenti ore susceptio: Nõ aliqñ est masticabile grossũ: interdũ liquidũ sor bile ꝛ nonnũqꝫ liquidũ potabile vt vinũ qõ alimẽtũ ẽ ꝛ potus. Semel quoqꝫ bis ter ꝛ huiõi sũt aduerbia quantitatẽ discretiuã iportantia. Quid autẽ sit dico nãlis quidqꝫ artificialis ꝺria vsũ. 103. ¶ Propter secundũ quidẽ sciendũ ẽ ꝙ Hipp. fo re. a. cũ Gal. vꝭ velle comedendũ fore semel aut bis i die. Nõ innuit cũ ꝺr: Qui enĩ semel vel bis in die comedere cõsue uit ꝛ reliqua ex quibus nõ ẽ ꝓsuetudo ꝓtrahẽ ꝛ ꝓtrahẽ dent: et sigs semel in die ꝯ ꝓsuetudiné comedendo. si xto ỽo re. sa. indicat Ga. seipm comedere bis in die. septimo aũt de ige. In exiccatis ꝛ debilioribus ter ꝓcipitur. Quesituꝫ tñ regimen inspicit sanitatis. Ara bes ỽo vt tactũ vident regulariter sentire in duobus diebus eẽ comedendũ ter. vnde quarto Almã. Nõ tẽperatius ẽ vt sani ter iter duos reficiant dies. Pri mo quoqꝫ ꝓtice: Oportunius vt comedat hoc q̃ dem die bis: hoc aũt semel. Cuius cãm subdit vt al leuiet eius stomachus a cibo dici quo bis sumpsit: ꝛ operet in reliquijs cibi ꝓcedentis ꝛ digerat cibuꝫ de coctione supueniente opportuna. Primo aũt tertia Ex vicibus satiantis comestionis melior ẽ vt homo vna die semel ꝛ altera bis. s. mane ac vespe comedat Quoꝝ motiuũ potuit eẽ: qm̃ ꝓceptũ nihil comeden dũ eẽ nisi cibus de stomacho descẽderit. Ipe ỽo i ha bitudine media moratur in eo. 12. horis viqꝫ ad. 12. tre decima tertio. Sumaꝭ aũt tps quasi mediũ inter .12. ꝛ .22. quod ẽ circa 16. horas. Ter aũt. 16. 48. cõstitu it horas q̃ duos pficiunt dies nãles. Precipit autẽ mane ꝛ sero vna die comedere ne nocte comedatur ꝓfundioꝝ. Hora enĩ tunc ẽ digõnis ꝛ quietis. hec tñ apud latitudinẽ hñtes multam variatur ex brevitate dierũ ꝛ coꝝ pluritate. Quid aũt de bis dicendum vi debiꝭ ꝓtẽr. ¶ Propter tertiũ ỽo sciẽdũ: ꝙ sicut cor pora diuersificãtur in alijs penes res nãles: nõ na turales ꝛ ꝯ naturam: sic ꝛ circa comestionis vices. Que ãt sint he notũ ẽ ex multis. hinc tñ varietas q̃ ritur magis rerũ nãlium ꝛ innaturaliũ adiuicem q̃ ꝑ naturã cũ sermo in corporibꝰ sanis existat. Nã ho rum quedã sũt ca. ꝛ hu. crassa sufficienter densa ꝓpa cta ventris ꝛ cpatis laudabiliã repleta decenẽ sigui ne: nõ occupationibus extraneis subiecta in his loci ꝛ temporibus ꝓtemperatis ꝛ ꝓstitutionibus ac q̃ ne cessaria sunt ad vitã sufficienter habentia. His gdeꝫ in die nãli sufficit semel circa meridiẽ semel comede re. Quod ꝛ quidã pinguiũ nostroꝝ obseruant sa-

erdotū. vñ Almansor]. 4. Bis i die refici corpa hñtes crassa ⁊ pinguia ledit: sumūt nāq; tales multū ali mēti. Ab ūdāt ēt hu. crudis digone indigēt⁹: ⁊ ió tā q̄z fortib⁹ vtute ⁊ corpib⁹ ñ egēt⁹ dandū ē raro ⁊ mk tū. q̄ át bis st̄ opposita cū lat|poris ⁊ subtilioib⁹ bia vt̄runa fortitā pl⁹ egēt comestiōe: q̄re Almasor]. 4. Semel i die comedē corpa hūb⁹ macra: ⁊ sicca nocet. Media vo horū duob⁹ dieb⁹ ter reficiant: aut oi die bis. Et hmōi qdem ró sumīt ex poris opposito. Obſuanda ēt sunt marie ętas cū alijs ānexis ⁊ pſue tudo. Ná infātes ⁊ pueri ⁊ ppe aiosiores bina trina vl ēt āplior qñq; egēt comestiōe. Silr ⁊ decrepiti cū sint ceu lucerna exticiōi pata: aphoris. i. Senes vo semel aut bis aut ter in duob⁹ dieb⁹. Adolescētes vero cū iuenib⁹ bis i die pm tñ āplius ⁊ min⁹. Cui⁹ qdez ró sumīt ex calore intēsiou ⁊ remissiou cū ſba durioꝛ ⁊ molliou magꝭ vel min⁹ resoluōi apte. Cōsuetudo át ī vehemēt ē obſuanda. Ná qdam sunt semł cō suēti comedē i die: alij vo bis: nōnulli vo ter. q si mutent a ſua cōsuetudine: ⁊ pcipue subito ledēt q̄z pluri me: vt declaratū ē. 2. re. a. vñ pmo tertia: Et vtūs ī vehemēt ē obſuandus eo q̄ dictū ē ipm fore nām quandā quā p ſitia oꝛ gubernare. Ná pſuetudie diuersitas cātur non pauca. qdā enī semel cibātur in die: alij vo bis. Et hi qdē ein⁹: nōnulli vo ad vespaz 7. de inge. Pluries ēt reficiēdi sunt illi ad quoꝝ sto machos sensibiliores cholera pſuete destinat ciboꝛ moducū grossioꝛ. In regiōib⁹ ēt calidis tpib⁹ pſtituti onib⁹ ⁊ subtilib⁹ et̄nib⁹ cibarijs op⁹ sit nūcrū augē comestionū: in medijs vo mediū: in ſrijs vo secus eue nit oīaria. Comestionis quoq; numerū victū mantibus q̄rentib⁹ opus addē ē pp multā resolutionē i eis factā a calore acuto. Infirmoꝝ vero penes huōi et res variat q̄ ꝑter nām: dꝛia. 133. Pot⁹ ēt sumend⁹ est comestiōis tpe: vt declaratū. 118. dꝛia. Et ī qdē est p mittu⁹. Delatu⁹ vo pt ēt ex comestionē suscipi puta cū digesto fuerit pfecta in ventre ⁊ dimidiata i epate. 7. de inge. ¶ Ex his itaq; breuibus pt qs vitatez b⁹ q̄sin āplius explicare: c⁹ approbatio appet ex par gut]. Et nota ēt ex ipa rei ertat nā: sic itaq; sentio nā lius ⁊ sepius bis comedādū i die. ¶ Propt̄ q̄rtum vo ad pmū dōm q̄ ꝛz alimētū pp ſrietatē noceat bis aut pluries applicatū: tñ si ī debite fiat maius inue nit inuamētū nocumēto cū necessitas expetit. Ad aliud dōm q̄ ꝛz hō sit nobiliū opationū: ñ tñ ei bonū sit ꝑtinue illis supesse cū he ñ pmaneāt diutius nisi alīs to supposito ꝓuenienti ⁊ eius mō. Ter enī aut bis in duob⁹ diebus vl āplius comedē: si multū excellentes ipedit ipius actus. Ad alia tria dōm ē ipa mag|affirmādo: q̄ñ nūc nāliuꝰ ē comedē bis i die ac cōius q̄z alīs. Et id plures legū obſuāt hodie: qō ⁊ Ga. testat de seipo vt ptactū de re. sa. aliq̄n tñ vt oñsum ⁊ alīs comedendū. Ad aliud dōm q̄ illa ē pfectio ſbe de q̄ logī: ⁊ nō victum q̄ cōstat in ēntia vtute ⁊ opatiōe aut pncipio fine ⁊ medio. Ad aliud dōm q̄ calm illō non ē qualitatiuū exactū ꝓsumptiuū: sed q̄ntatiuū potius mulcebre ac suaue. Ad aliō dōm q̄ hō nō est sic debilis calī vt ī ꝑsternat intrīn: imo sufficient est potens: imuat ēt digō ventr|pei⁹ admiculātia ⁊ zirbū expansū sup oīa itestina: vt dꝛia. 19. Ad aliud dōz q̄ ḡmoꝛ ille cōbinatiōes q̄litatū tpum ptcularū ꝛz q̄ dras luna ñ sic corp⁹imutāt vt ppt̄ has oporteat numerū comestionū variare: qō tñ i debilissimo ⁊ mo ti ppiquo accidit dꝛia. 133. Ad aliud dōm q̄ ꝛz corp⁹ ꝓtinue ꝓsumat ñ tñ oz ꝑtinue comedē. Una. n. vice vł duab⁹ pt tñ comedi vt supſit illi resoldni contiuue: ⁊ marie cū hō vtat cibis mltū nutritis: vt sł carnes vi nū ⁊ panis sintq; artificiata ita vt ēt modica ipoꝛ q̄z titas multā exhibeat restauratōz: insint ēt sibi ꝓcaui tates i qbus retineat ad tpo. Ad aliud dōm q̄ aialia pua multū comedēt̄a ⁊ fere ꝓtinue ñ fruūt assūptoꝛ sed emittūt mor. q. cū nullā aut paucā bēant i ntestinis replicationē: vt allec piscis oñdit: i quo vnū solū extensū reperit intestinū ⁊ vacuū oio. Affixa ēt terre plant|sł ꝑpinq̄. In hoib⁹ át ī alijs quoꝝ actus fūt pfectioꝛes replicatōes in ūtestinis sunt pl⁹me ne i cō tinuo sint comedē ac secedē. 4. ō iuuamēt]. Quid át dicendū ad ea q̄ alteriuo partis iam apparuit ex pre missis. ¶ Differentia. vii.

Quod cena debeat eē maioꝛ prandio monstrat: q̄ pmo re. a. Infirmo ius ad prandiū da: sed ad cenā ius in i cabū muta. Cibus vo vt ptisana ñ colata maius alimentū ē iure puta colata. Et i eoꝛūdē. 4. Potu vti mellicrato aquoso. s. mane ⁊ sozbitōe. s. ptisane suc co ad vespā. Rursus dictū dꝛia. 118. q̄ Ga. die horaꝝ egnocnalū. 13. circa quartā horā panē simplicem sumebat sine potu. In cena vo tūc grossius accipiebat carnē cū pane vt ñ vesceret simplici. Et ī practice 1. Cena laudabiliοꝛ ē prādio eo q̄ qsq; p⁹ eā qet⁹ doꝛ mit: imergit. n. caloꝛ in fundū stomachi ⁊ corpis ⁊ digerit cibū plena digōe ⁊ bona. Itudē sicut ē i tpe vł sic ꝓportionabiliꝰ ⁊ in ptculari cū ipm vim recipiat ab illo. sed i tpe hmōi meliuo digerit vt puta hyemē ⁊ in tpe ptculari ceu nocte cū sit sibi ꝓportionabil in frigiditatię. sed q̄ñ plus digerit āplius expetit cib⁹ Rursus digō sit p somnū. Ipe nanq; oēs opatiōes nāles fortes efficit: pmo scōa: ⁊ tpatā pstat getē cum calouis regimie sufficiēti. hec át nocte adsunt. Adhuc illo tpe qua fortificat āplius digō: magis q̄z distribuit plus expetit alimēti. Ib át ē nocte cū fortificet digestia tū pp adunatōz calidi se ad ūteriora trahēdo ab actu bus vtute vacante aialiū: tū ēt ppt̄ tenebras q̄s caloꝛ digestiuus ⁊ spūs fugiūt infiora petētes. Palin: Illo tpe plus ē comedendū, q̄ñ maioꝛ pcesserit ꝓsumptō cū cibus ad restauratōz ordinet depditi. Ib át sit i die ppt̄ ꝑtinent] caloꝛ ⁊ actus necessarios i vita qbus at tenuat corpus. Cena igr̄ sup prandium maioꝛ ida. ¶ In ſriū: Quīq exercitabāt antiq;tus sol⁹ carnis comestiōe erāt māe ꝓtenti: ⁊ panis solius i cena: ꝓtio ctua. Carniś át comestio vł maioꝛ ea q̄ panis cū āplius nutriat. Amp. alimentū dat pp depditi recupationē, sed hec maioꝛ futura ē in die pp nāe calīs viuificatū ⁊ solare ac actus qbus caloꝛ dissoluitur raritate corpis irrestauratus. Amp. si nocte ppt̄ cali vnitiōz intrinse cā maioꝛ ꝑcessit ꝓsumptio: ⁊ maioꝛ die futura expetit restauratio q̄ pficit prādio. Erit itaq; prādiū sup cenā maioꝛandū. ¶ Propt̄ pmū vero sciendū q̄ prandiū ē cōit alimenti susceptio circa dieī hoꝝ quartā: cena vo secus vndecimā. Aut sic in bis comedendū marie. Variat tñ prandij tpo ⁊ marie cene ppt̄ longitudinē dierū eoꝝ ⁊ breuitatem precipue. ¶ Propt̄ scōm vero sciendū q̄ in ib q̄sito multiplex modus inuenit dicendi: qō euenit ppt̄ diuersitatem cōplexionū ꝓsuetudinē dispōnez tpum ⁊ regionū ⁊ similū. Quidā nanq; simpl⁹ ꝓtulerī q̄ prādio oz esse

cena maior ppt vigoratoz istri digestiui i nocte. Alij vero dicerût q phlatici t frî dñt melius prádere qz cnaf eo q calor eorû debilis calore subleuat dici q nocte mole phlat; suffocaret ferê cena maiori facta. Cholerici vero t exudi pp frîû agê bñt eñ. qdá át dicunt q sm psuetudiné é pcedendû: qñ ñ multû qrit dubitatû. Nónulli vero testant sanis melius cenandû cû calor nocte fortificet in ápliº. Infirmis át melius prádendû nisi tûc occurrerit potissimus cû nocte: aphorisº. 2. plus solet appere picula pp abñtiá vite datoz; solis vz ceu oñsû é dria: ioz. Quidá quoqz dicût q tpe calido t rgióe sili prandiû dz eê mat cena: fro vo eñrio quê galli tenoré obseruant: t ipm fortassis ex eorû mora in regióe aliqñ cala: vt Syria edurerût. In ea enî t talibº nocte cauma incêdit digôis pturbatiuû. quorû qdem oiuz tñ tenuit tñ vitatê tangát in seqnti dicendoz appebit defectº. ¶ Propt tertû sigdê sciêdû q alimenta dáda sunt plus aut minus put digeri pût. Nó enî ex his q trásglutiû: sed ex digestis fit alimenti corpori exhibitio. ii. terapêtice. Digô át qdruplicit pt psiderari vl rône vicis q alimentû corpi applicat digerendû: aut subiecti quo actº exercet in ipm vl rône dispônis inf agêtis t passû occurrenti: aut ptinenti i quo subiectû digerês bétur. Si qdê pmo mô: aut semel alimentû exhibet in die vl ter i duobº diebº: aut in vno die bis seu ter: dria pori. Si qdez semel tunc dom melius é in sero exhiberi: dûmô ñ ocios cû cere bro hêat passibiles. Cena. n. ñ paz egrotatis nocet oculis t cerebro: practice. i. eo q hu. crudi t superfluitates ñ remanêt i mêbris incôsumpti cû sufficiés héatur exercitij tps. Silr nocte sbsequte sonº digestiuº aduêit quies t tempus longius q digônem cûcta vigorant: hoc tñ nô qrit quietû. Si át bis comedat cônus mane maiorê comestio ppt nûc dicta t dicêda vt qrit. Sigdê ter vl tunc magi eligêdû é cenare qz melius ppt tps lôgius somnû t getê futurá: qô ét nô petit. ¶ Si aût ad subiectû psideratio referat scôo sciêdû q B aut é sub latitudine sanitat; vl i morbû iá decidit: qô sigdê decidit aut cû hu. vitio vel sine. Quod si absqz: sic magi é cenandû. vñ. 7. ô inge. loqns i cura male cópletiôis sicce stômachi ait: In vespa exstimanº cibû fortiorê dari ñ puis bonis potentibus bis q sic dicerant: Nô t rône suadet: qr bi t oio malâ complexionê qzcûqz absqz humoz; vitio hntes siue i toto aut in pte virtut; sî debil: t corporû extenuatoz. vñ. p pt vtutê debilê paz egent alimento vna vice: ppt vo psumptionem sepe aphorismo illo t qbus semel aut bis rñ. B át fiet die: sero vo nô: vt nã nocte gescat: et ne i pranos redigat vsus: t qr tps inuenit longû sonus t geo: iôqz alimêto egêt i cena plus. Amp. nã in talibus solû é ciboz digôni itenta: ñ át maturatiôi superfluitatû: carêt enî eis. Rursus: Tales cû sint siccî t eoz gdá calî noct; inuant dispône pria. Babil ita qz eis plus alimêti i cena. qô si cû hu. vitio patiantur dom fore puenientius prandiû maiorare. vñ tertij pmi ô epilepsie cura: Ille cuius psuetudo ñ tolerat vt semel reficiat diuidat cibû suû q é miori refectiône sua i tres ptes: t sumat duas ptes i prádio: t tertiá eius i cena: post exercitiû subtile: Nô t rône psuadet qm illo tpe quo nã debil inuat i digône calore solari viuifico t resolutû ápluis superfluitates sumâtº é cibus: B át é die. Sût enî t hi sles illis q hyeme fria lauât aq infrigidant t leduñt cû coz sint corpa tenuia t calor debilis: sz inuât estat; calore: vt sî mlieres t phlatici: ceu tactû: aphoris. 3. Amp. tûc tpis magi viget superfluitatû resolutio: t exercitiû inuenit cû mensura. Itê calor vitalº adest solar; t luc; digestiuus cû sit vite pncipiû: sicut eni fructus calo digerit duplici: ppo t solari. Theofrastus ô plât; t pharmacoz. 4. Silr in aliû digônê dupler hmôi operabit calm. Nocte ô mû oz tales gescê a mlta cibor susceptône: tum qr nã fort; t digestiua sufficiés é in sôno: tû ét i nocte nã magé circa superfluoz digônê i talibº intêta cû earû expulsône. Adhuc cû superfluitates retinent; phibita respiratóe aduenête t mouent ad eñ. ñ é nã mlta cibor ipedtêdo exhibitône. B át nocte fit: sôniqz tpe. Quáqz eni calor plerisqz fortificet i nocte spirituû Zctône et sôni reductône: ñ tñ in hmôi pt duo vt alimentû t superfluitatê digerê: itaqz in his puenientº é cená breuiat. Si vo hmôi corpa sb latitudine fuerit sanitat; aut sî sufficient sana robusta superfluitatibº sensibilibº carentia cû oês expellát sua vita: t athlete: t hoos qdê expetit cená maiorare. vñ. 7. de inge. Athlete ñ rône sola sed expiêtia lôgi tpis cópetobante inuenerî rônabile fore q cûqz cibor sût fortiora in vespa sumê: qô oñdit tû qr eorû digô nocte solû é digôm ciborû intêta: t ñ superfluorû maturationû cû illis careat fere: tû qr solû robur corpis intendût: qô t nocte acgrût magis cû ápliori fiat sanguificatio t distributio t spirituum his gñatio. Rursus: Si in ocio positi die qñqz vehemêtissimo mouent exercitio: ppt qô laudat cene i hiis ingrossano. Si át corpora fuerit ab isto téperaméto roboze distâta ceu sî plûma vsqz i egritudiné nûc deuiêta. Et alia sigdê aut exercitant exercitio fere cô tinuo vehemêti aut ñ. Sigdê pmo mô vt sunt victi mâlibº qrêtes melius fit eis prandiû super cêa maioraf vñ dictû é qr q antiquo tpe exercitabant ptenti erant solius panis i cena. Quod firmat qm alimentû ñ solû expetit ppt nutrire: sz t ppt bûectare ac irroraf mêbraue are fiant ex fonti motu vt resistat resolutioni ex caloris incêdio pueniêti. vñ. 1. de aia: Alimentû in pncipio é prîû corporis: deinde i fine fit sile: ita qr abhz remittê calitatê corpis; nîs t phibê exccatoz ei: ppt quod oz plus cibi exhibê i prádio: neqz ppt exercitiû cessât ab eorû digône cû ita sint psueti. Vsus eni reo é pter nãm: pmo tertia. Est t calor vehemês ppt exercitiû potês superet labori t digôni: ppt quod videmus eos ter i die comedê: t cû appetitu digerer. Si át ñ fort laborioso t otinue vt pdicti vtât exercitio duplicit euenit id ad pñs: qm aut plûmû vtûtur exercitio ppt occupatões necessarias i vita t ét q salut; sicut ciuiles viri ãsplures circa bona fortune negociâtes t salutê: vl interdû exercitio fortî t laborioso mouêtur vt diutius eqtantes vl itinerâtes: aut aliud qdá fortius a psueto agêtes exercitio. Et his fit vtilius cenam super prádiû ápluis agere: qre Galiab. pcipit eos ñ prádê: qm oz dcentê exercitari corpus mûdû vt dicût hre. Aliogn corruptionê digôis icurret t morbos inde ptingêtes. quod persuadet qr si comederêt cû ñ sint psueti tales adeo forti t laborioso exercitio vt pores iporû corrûperet iá digô maliû chilos gñatiua Amp. ppt motû superfluû calo: disseminatóe debilitatis é horû. Cuius qdê vnitio potissima é fortitudinis t digônis cî: qre obiecto indigêt fortiori. Id át euenit nocte. Rursus: Quia pus nô laborioso vtebâtur exercitio corpus sic hûiditatibus est plenû qbus pt resistî resolutioi puta t exiccatioi per motû occurrentê i die: vt i eo paruo fruant cibo. Apparet igf in

bis ꝓmissū inducit. Cū ät vtunt exercitijs suis t alijs occupationib⁹ i vita ꝑcipiendū ē ipis meli⁹ prādē q̄z cenare. Nō fulcit ex re. ia. 5. ex anthiotico medico: et Thelepho grāmatico q̄ vixerūt lōgeuis tpib⁹ eorum prādia sup cenas augētes: qđ declarat t vtcūq; iā ex corpib⁹ nō egrotantib⁹ apput. Cū eni hec sint debiliꝰ digōis iuuant p calorē solis t lucē valde viuificos. Cōfortant eni spūs ide ꝓpt sinū sile. Ipe nāq; aut ē lux aut effigiē luc⁊ hꝫ. A. Iuuant ēt q; fluxilitates tē meli⁹ expellunt potis apti⁊ die q̄z nocte. Imp. nocte ū oꝫ eos multo cibo sed pauco repleri cū nā tunc ite ta sit magis circa digōnē būoꝝ crudoꝝ quos somn⁹ hꝫ matie digerē: ac ad benignū reducē. lꝫ. n. nocte di gestiua fortificet vtus: non tñ i his adeo fortificat q̄ valeat cibū t fluxilitates digerē. Nocte silr fluxilis potis clausis ñ resolauunt: t motu i somnū t acre no cis oppugnanti coꝫ euōni. Itidē vtus ē fortis in no cte: t maxie nālū digestiua ꝓpt calidi ꝗctionē eiusq; vnitionē. Virtus ät fortis cibū non expetit ꝑcipue cū fluxilis fuerit digōi inuēta satagēs ad benignuꝫ ea reducē vel ꝓpellere. Rursus: Veli⁹ prādentes ápli us pūt vti exercitio q̄ in sanitat⁊ custodia potissimū erat: calorē nanq; vigorat innatum: t oēs vtutes fortes efficit cū fluxilis expulsiōe: qđ ostendit cū oportet eū q̄ exercitat vt cibus externus iā digestus sit in stomacho epate t venis: ꝑmi tertia. vñ collꝫ. 6. oportet oēs digōnes celebratas eē cū sit exercitiū. Sic ät euenit q̄n cena prādio minor ertat cū cibus dꝛia ꝓni vltra. ii. horas ꝑmaneat in ventre. Luc ät mane fetꝰ eū oportebit a somno surgē: ac moueri digōne nēdū epans mediata q̄ qdem p somnū iuuat q̄ geté sicut q̄ ventris t p motū de exteriorib⁹ ad int̄iora factum: ita vt aduenīente mane digō somno pfecto ꝑturbabitur cū tunc tūs aduenīat exercitij. Cū ät meli⁹ prandeat vtus digestiua nutrimentū oblatū digeret i die adeo q̄ ꝑficiat ventris digō nocte sup̄euenīente: ac epat⁊ silr terminū incipit t finit digō vsq; mane: vt aduenīēte die sit motus ō pūb⁹ int̄iorib⁹ ad exteriora. Nā digō mem broꝝ talē vī eō alijs motū imitari. Sic itaq; poterit añ prandiū poni m: lus exercitari tpe quo digō ktia ꝑficit: qđ nō poterat ita ſsecpto cibo ampliori in ce na cū digō tertia nedū scōa fuisset cōpleta. Ita igit apparet quomō rone subiecti quo celebrat⁊ digō diuersificet q̄ltas exhibitiōis cibi i prandio vl cena. Si vero ꝓsideret disp̄ō ꝓis agent⁊ t patient⁊ q̄ familiaritas ē quedā t ꝓsuetudo nā exis altera fm Hip. in libro de aere t aqua: t Aris. in de memoria t reminiscentia: t dr altera nā. i. alterans nām vel q̄daꝫ nā Et cū vsus sit res eē nām expediet alimentū plus aut minus in prādio vel cena: vm ꝓsuetudiné exhibē. qz ꝓsuetudo ē res maxia i ꝓseruanda salute t egritudine curanda. 1. re. a. Quod oñdit eo q̄ ei⁹ mutatio t maxime subita vehemēt ē lesiua. vñ Damascen⁹: Mutare ꝓsuetudiné nociuū ē t molestū t ꝑcipue senibus 713. 4. Almansoris: Prauę ꝓsuetudines abolende sē sed nō mor: eo q̄ nā nō sustinet mutatiōes repētinas in tegnu. Si quidē rone ptinent⁊ obseruādū: qñ aut erit tpatum calm vel frum: aut cōmixte vel celerit̄ mutabile. Si vero ad tpatū oꝫ i añdict⁊ subiect⁊ ppt̄ añdicta ꝑdicata prandiū sup cenā magnificat. q̄ si calidū adhuc qz nocte sup̄eniente estuosa digestiua ñ valet alimentū t fluxilitates cū ꝫ minus digerē. Et ideo egyptij t syrij calidas inhabitātes regiōes melius prandēt q̄z cenāt. Si aūt frum silr cū in pluribus luce diurna ꝓsortet digō t resoluant fluxilitates in eis abūdantes q̄zmarie. Propt frigus eni circūdās nā nocte intenta ē circa tātas fluxilitates digerēdas vñ non expetit multū alimētū admistrare i cena quē qdē tenorē obseruāt vltramōtani frigidas inhitātes regiōes t ꝑcipue gallici plus alijs rone vtētes. Sic itaq; appareat diuersitas assumptiōis q̄ntitatis alimenti ex plurib⁹ intētiōib⁹ susceptā: t q̄ vlius tandeꝫ cū plures egritudinū sint māles q̄zplūa ēt corpa sē lapsa: maiorandū fore prādiū supra cenā. C Propt quartū qdem ad pmū dōm q̄ Hip. loquit i corpib⁹ nūc egris: hic ät sermo ē ō sanoꝝ regimie. Aut corpa de qb⁹ loquit sunt i materiei expurgatōe ipa digesta Concessū eni ē infirmis nō fluxiosis melius cenare Neq; fluxplendū vt qdā q̄ mane vtendū sit mellicrate aquoso: sed audiendū pon⁹ q̄ post mellicratū vel oximel p duas horas dand⁹ ē hordei succus vt apparebit: dꝛia. i 7i. Et iō Commē. Veli⁹ qdē nūc ita dici mellicratū qdē pmū: postea vero succū ptisane offerri. Cū ät dixerit in vespā ꝑducere postea pticularioꝛē doctrinā facit non vltoꝛē. Ad aliud dōm q̄ aut Ga. erat fluxiluitatib⁹ mūd⁹ vel q̄ minorabat prandium laboris cuilis occasiōe: ꝓpt infirmoꝝ visitationes creb: as. Ad aliud dōm q̄ nō oēs digerūt hyemeli⁹: ſz calī carnosi: vt oñsum aphoꝛ. s. 1. Vel meli⁹ digerēt nisi fluxilitates i corpoꝛib⁹ adeēnt: t fm hꝫ ꝓcessū ē pl⁹ exhiberi de cibo. Neq; ēt ē silitudo mūtioda somni ad hyemē: t vigiliaꝝ ad estatē. Ad aliud dōm q̄ i plurib⁹ meli⁹ digerūt in somno q̄z i vigilia si digerenda sint pia. Sz dictū q̄ sonus nocte hꝫ i plūmis fluxilitates ápli⁹ digerē: t ñ sic alimētū. Ad alia duo similit⁊ vt appuit i nō pauc⁊ corpib⁹ fluxilitatib⁹ redūdantib⁹. Ad ea ēt q̄ alteri⁹ pt⁊ qd dōm q̄ztūcq; vincāt visū. Vñ ad pmū dōm q̄. A. loq̄t ō corpib⁹ vehemēt t. q. ꝓtinuo se gymnasio exercitantib⁹. Ad aliud dōz q̄ quosdā vt calidos carnosos magis iuuat calitas sōni ad digōnem q̄z solis t lune. Ad aliud dōm q̄ hoc est verū i paꝛ cenantibus: in plus autem non sic.

C Differentia. iii.

Quod superfluctus bibēdū oñ dit. In dict⁊ eni ptis cularib⁹ ꝑsica ieiuno stomacho vl vacuo sē edenda: t postea vinū vetus odoriferū bibendū. ipa vero extant corruptibilia de facili qđ denotat coꝛ. q. fetoꝛ cū incidūt ferro. Silr nanq; i his existit t alijs Adhuc fama ñ oso depdit quā ppli multi famāt: ethi coꝛ. 7. Impet⁹ eni ꝓsequūt ápli⁹ celestes. Famos⁹ ät sermo: cū aliqđ vinū ē potēti⁹ t aromaticū id bonū. p peponib⁹ existē. Rursus: Illud sup fruct⁹ exhibēdū qđ eoꝝ corrigit malitiā ipoꝛq; ꝓpellit nocumēta cū fere vlr sint mali sanguinē humoꝛe replētes aquoso. Hmōi ät est vnū cū sit calm putrefactōnis rectificatiū vniuersas mouēs excreatiōes. ii. de inge. Educitq; ipos ad eē pp cholerā quā mouet. t iō pmo ktia ei⁹ vsus ꝓcedit iuuenib⁹. Estq; ceu tyriaca maioꝛ calida infrigidās corpa: ffa calefaciēs: sicca humectās: t būida exiccans i dietis pticularib⁹. Itidē fructus assūpti calidi ertāt aut frī. Si qdē frī pot⁊ ceu vinū illis cōpeut eū sit calm eoꝛ frigiditat⁊ p oppositum correctiuū. Si vo calidi frigidoꝛ aliqs potuū vz aq̄ t silr si sicci fuerint aut būidi. Itaq; sup fructus t vlr cibū humoꝛs ptam cōpent pot⁊ t ꝑcipue vinū. C In oppositū pmo tertia: Sup cibū mali ebrii bibere vi

nũ dũ comedit aut añ: aut postq̃ digerit ẽ malũ: qm̃ facit prauũ chumũ i extrema corpis penetrare. ꝛ sub dit alius tñ silit sup fruct⁹: ꝛ pcipue melones. Palis ſm Arabes sup cibũ vl'r nõ ẽ bibendũ ꝛ ppe vinũ ni si postq̃ dim⁹ venit iſederit: dria. 18. ne fiat dustãta inẽ ventrẽ ꝛ cibos vt eos tãgẽ nõ valeat: vel alimẽtũ deporteẽ indigestũ i ptes. Fructus ãt sunt q̃ cib⁹ sup quẽ adhuc min⁹ eor timẽdo malitiã erat bibẽdũ. Et i Cũ sint aliméta medicinalia magi ñ ẽ ipis qd adiun gendũ q̃ztũ possibile vtutẽ hñs delationis seu alitois Et nõ de alimẽt⁹ docet scõs exhiberi p tpos ñ puũ añ assumptionẽ simplr alimẽtũ: itaq̃ sup fructus ñ ẽ qq̃ potãdũ. ¶ Propt pmũ vo sciẽdũ q fructus sũt vegetabiliũ semina ex ipoũ supfluis pducta: q̃ mul tiplicit diuersificant q̃ztate ipor discreta ꝛ ptinua: ꝛ assimẽt⁹ q̃ztate ſba origine ope ꝛ tpe. Qualitate q dẽ differũt puta nã sapore odore ꝛ colore. Nã qdem qm̃ qdã sũt calidi ꝛ sicci: alij calidi ꝛ humidi: nõnulli frigidi ꝛ humidi: alig vo frigidi ꝛ sicci: ꝛ qdã vt pos sibile tpati. Sapore vo oĩ vt dulcedie amaritudine ꝛ reliquis: ꝛ odore silr suo mõ ſm q possibile sit deno tare. Itidẽ ꝛ colore plimũ tñ attinẽt viriditas q̃ apli us expoliat maturitat⁹ tpe: ꝛ ad albedinẽ aut nigredi nẽ pmutat. Substãtia egdẽ qm̃ qdã sũt molles aquo si alig terrestres duri: nõnulli viscosi: alij frãgibiles: qdã graues: ꝛ alig leues: ꝛ qm̃ hmõi. Sugie ãt: q: sũt alig vegetabiliũ ceu q olerũ aquositate pticipantes ãplion: alij ãt horũ qdẽ minori. Ope vero q: qdã sũt pportionabiles aliméto: vt sic⁹ vue ꝛ maturiores da culi: alij remoti marie sicut coma ꝛ nespilla. quidam vero medij vt nuces poma ꝛ talia. Nõnulli ẽt ventrẽ soluũt ꝛ vrinã puocant: vt pruna uuarũ maturiores pepones ꝛ cucurbite. Alij ꝛstipant ceu pira sorbe ne spilla ꝛ myrt⁹ qdã vo medij. Diuersificant ẽt ſm tpa qm̃ fere i oibus maturãt tpibus: estate tñ ꝛ autumno marie. Sup fructus vo audio bibit dũ assumũt: aut imed ate ipis fere comestis. qd ãt sit potus dria oñsũ ii8. Sit liquidẽ pharmacorũ pmo duplici accidit ỏ cã vel ex hũiditat⁹ minor atoẽ ceu ꝛtingens a stõacho ꝛ vl'r a ptibus nãlibus: aut ex caliditat⁹ dñio vehemẽ ti vt quo a spualibus. Corpa ẽt fructus assumẽtia va riant in natur⁹ ꝛ i cõpositõe vt ꝛ fructuũ. sunt eni q̃dã cala reliq̃ fra ꝛ sicca ꝛc. et alia stiptica: nõnulla solu bilia ꝛ alia media: ꝛ hmõi dris diuersificata q̃z multũ ¶ Propt ſm vo sciendũ q aliq simplr ptulerit nul lo mõ sup fructus forte bibẽdũ: neq̃z ꝛ vl'r sup cibũz nedũ sup fructus: dria ptacta. Alij vo ex arguẽ⁹ p cepe rũt sup ipos forte bibendũ tanq̃ potu eorũ corrige ret malitia. Quid ãt de his sentiendũ et dicẽdis ꝓx apparebit. ¶ Propt tertũ vo sciendũ q sitis aut ẽ valida clamosa ꝛ marie certa vel ñ talis. Si qdẽ por exhibẽdus ẽ q̃liter cũq̃ potus. vñ. 18. Oportet pcul dubio vt nimiũ sitientibus potus exhibeat: q̃re. 7. cu ratiue: Quis ñ vltra ferẽs siti simul vt dicebat eligẽs mori magi q̃z viuẽ ꝛtristatus. ꝛ silr de marasmo. vñ 4. Almã. ꝛ pmo practice: Si necessitas vrgeat sup ci bũ bibat ex aq̃ parũ: ñ ãt ad sanetatẽ sit sedãde gra q̃ fulcit⁹: q: qũ in vehementẽ passionẽ ꝛ anxietatem aĩal ducit amonẽdũ ẽ ab eo. Talis qdẽ ẽ sitis siue ab i natõe accidat seu ab inflatõe cũ hũidũ dissoluat nãe calor⁹ pabulũ ꝛ fulcimẽtũ inati. ea nanq̃z ꝛsumptõe exsiccat humiditat⁹ vitiosus ceu fames grossior⁹: qũ inuit de sine tumulo ita: Bij tibi dent nudosq̃z lares i opeq̃z senectaz. Et longas hyemes: ppetuãq̃z siti. ceu ꝛ de tãtalo enigmetizauerit poete. Est er ß itaq̃ sr fruct⁹ bi bendũ. Si vo sit⁹ nõ fuerit hmõi tũc attẽdẽdũ qm̃ po tus aut erpetit gra medicie vel alitois. Siqdẽ pmũ aduertẽdũ an fructus supti sint sri corruptibiles de facili ꝛ venit silr: qm̃ tũc vinũ exhibendũ vetus odori ferũ potes qũ ẽ calm ꝛ siccũ: dria. 70. Et hec itẽtio hi ta in diet⁹. vñ. 1. re. a. ꝛ pmo tertia: Bibãt parũ vini nec aq̃ mixti cũ q ꝓter ꝛsuetudinẽ fuerit ptãsi: nam vi nũ tale ꝛ i tãta mẽsura sumptũ alkat ꝛ digerit ptãdũ pacceptũ absq̃ deductõe ipius añ id i venas: qõ ꝛ vinũ opak sup fructus marie. Si vo fuerit vẽr⁹ cali di marie: sic vt eorũ remittat calitas potus ceu aq̃ ex hibeat i q̃ztate modica ꝛ ppe cũ sitierit timendo ne ipm i colore pmutent putrefactõz quo duo fulciũt ad hec pducta. Si ãt potus alitois gra puta deportati onis ituerit: aut cũ ß nutritois vt alij potuũ ppe vi nũ cũ cetis sui calitate sbe stãtiate ꝛ ac nãe mutabili tate subeat i ptes sup cibũ mali chimi: ꝛ fructus ma rieq̃z multos ꝛ aquosos celerius corruptibiles ñ ẽ po tus sumẽdus: ꝛ pcipue cũ fuerit q̃ztat⁹ maior⁹: ꝛ sata git eni praua hũida i extremũ corpis penetrare: qõ voluit. A. cũ adducti hãc ptẽ inimo vl'r pcipui vinũ ñ eẽ post cibũ bibẽdũ cũ sit ex rebus ipediẽtibus magi digerit eni velocius ptrãsiẽs. ex his sigdẽ itelligẽs po terit diuersitates fructuũ corporũ ꝛ potuũ i ſba q̃lita te ꝛ hmõi pdict⁹ inadinuicẽ ꝛiũgẽ: ꝛ i eis iudicare po tũ sup fructus fore donandũ: aut mime. Posce tñ q si ꝛtingat sup plures fructũ bibẽ alitois gra min⁹ ẽ illaudabile vt aq̃ potet q̃z vinũ cũ ea malacẽt ãpli⁹ q̃z vino: ꝛ ad iferiora iducãt cũ nãe marieq̃z vino cõ suet⁹ sit minus amica. Vinũ ãt mag⁹ fructus saluat il lesos ꝛ ad itima corpis ꝓpellit. vñ vulgatũ exptũ m nus nociuũ aquã sup fructus ꝛ ficus q̃z bibẽ vnum qõ oñdit extrisẽca ifusio iparũ i aq̃ ꝛ vino. Quidam eni dolores passi sr itẽsiones sup fructus ex potu vini Alig vo mortuu idẽ super ficus bibẽtes. vñ ñ solũ su p hos ipm bibẽdũ mime pcipit: ꝛtia pmo: verus vl'r sup cibũ cũ sit ex rebus ipediẽtibus magi. Digerit eni velocit ꝛ penetrat cogẽs cibũ adhuc indigestũ p trasire: ãre opiliones facit bẽditare q oiuz egritudi nũ ꝛ marie cronicarũ sr mr: putrefactiões ꝛ demũ se bres ꝛ apata cãntes. ¶ Qz circa pducta dubitat q: quotidie ꝓpicimus bibẽtes vinũ forte ac multũ sup fructus aquosos ꝛ puerbialit sup melones pcipue. Dom q: lz ñ patiãt hunc in pñti vigore alkatiue: ledẽ tur demũ i posterũ ꝛ aggregatõe supfluoũ paulatia vñ alimẽtoũ. 1. Nõ oz negligẽ pura facẽ oia ad eiuz semina. Cognoscẽtes q: q̃zuis p singulos dies nocu mentũ ñ pcipiat eorũ ppt paruitatẽ: tñ qõ aggregat ex ipis tpibus multo manifestũ fit aliqñ: ãre conãdẽ 2. Ab oibus abstinẽ ꝓsulto cachochimie edulijs ẽ fa cile sint aliqbus digestibilia: latet. n. tpe multo prau⁹ in venis chimus ex his aggregatus q occasiõe mo dica deuenit ad putrefactoz: sebrẽ opans mali mor⁹ vel dom q vsus sunt res exrõnẽ: pmo ctia. vñ ibidẽ Qz potus neget ois simplr sup cibũ: subdit tñ q: sup ipm bibẽ duas buelas aut tres ñ nocet ei q ꝓsuet Consuetudo n. q̃z ẽ res potissima in sanitat⁹ custodia 2. re. a. appens. ¶ Propt quartũ vo ad pmũ qd di cendũ tã apparuit. Ad aliud dom q: pmo illorum fa mat⁹ ſm qd verificat: vt visũ fuit ceu cũ gra medicie aut vehement⁹ sitis potatur super fructus. Ad aliud dom cũ inductorũ ipius plimorũ ꝓcessione eiz gra correctionis pot⁹ sumatur ꝛ in modica q̃ztate neq̃z

cū ad extrīseca fructꝰ pducit vinū oio cholerā euacuāte: vt cā magis p vrinā educat q̄z p ventrē: sic aūt oz in venas ꝓgredi: z ad intrinseca ꝙpos pducē. In pautioꝝ enī cholera repit ī stomacho. Ad aliō dōz ēt q̄ pot' illud opaf gr̄a medicine: non āt alitōis quegr̄a rōnabiluf vnū est concessū: alterū vo negatū. Ad ea ēt q̄ alterius ptis qd dōm apput. nā pmū ernotū p. A. introductū cū neget potū sup fructus alitonis gr̄a. Et ita reliqua ꝓcedunt z maxime ſm Arabum positionem.

Differentia. 123.

Quod super dextrū latus dormiendū sit melꝰ oñdit q̄ñ super illud latus ē aptius dormiendum sup qđ magis aduēit sōnꝰ. Iſ āt ē sup dextrū. pbl'. 6. Rursus: Cū dormit sup dextrū venf ī quo digerenda ꝓtinent supponit epati calido z hūido digestuo: velut lebes igni. Quod autem ei superponitur digerens melius docq̄t q̄z id qđ supponit cū cal'm superiora petat ꝓtinue. Adhuc melꝰ ē dormire sup illō latus a quo epar z mēbra chilū z chumū melius possūt z ꝙueniēs attrahē. Hoc vero ē cū sup dextrū dormit ꝓpter vicinitatē epatis ad meſaraicas z mēbrorū ad epar. Amp. tenebre ꝓferūt ad melꝰ dormiendū ꝓpt lumē nanq̄ ſpūs mouent ꝓgredientes in eē ex ſilitudine quā hūt ad illud. vñ lumē z loci illuminatō ponit cā ſabare: tertio ꝑma. Sed q̄ñ dormit sup dextrū sit ꝙuersio ad tenebras: pbl'. 6. Palin: Instauraf fatigatio q̄ ē ꝓpter fulcīri sup sinistra in vigilia. itaq̄ sup dextrū dormiendū ē latus. ¶ In oppositū tredecīa tertia. Somnꝰ sup sinistrū ē plūmi iuuamēti ī ꝓfotando digōnem ꝓpter cōphensionē epatꝭ sup stomachū. Adhuc sic cōmodius dormiedū ē sup vnius latꝰ vt supflua decurrāt ad ipm sicut ēt capite ob hoc ꝓcipit dormire eleuato. latꝰ āt vnꝰ ē sinistrū: dūia 17. Rursus: Sup illud latꝰ melꝰ dormiendū super delectabiliꝰ accubimꝰ. hmōi vo est sinistrū: pbl'. 6. ūp ipm nanq̄ ē fulcīri. Eti: Frigiditatī resistitur splenis: ita z melācolie cū latꝰ calidius ad modū coopertorij supponat ei: ꝓpter que sup latꝰ dormiendū erit sinistrū melꝰ. Quod āt indifferenf sup vtroq̄ sit dormiendū vī ex eli ex ꝓnosticoꝝ. i. ſm mei translationē ita. Jacentē vero decet suscipi egrotantē a medico ī latē dextro vl' sinistro. hꝰ i āt indriaz vel diuuneti onis oñdit nota. ¶ Ꝓpk pmū quidē sciendū q̄ latus hoc q̄ſitū ē corpis superficies sup quaz hō declinat cū ab erectōe aut sessione desistit vel medico. Est āt q̄druplex: dextrū sinistrū in anteriꝰ z posteriꝰ. Quid āt sit dextrū z sinistrū oñdet: dūia. 183. Anteriꝰ āt est in quo magi sunt sensꝰ: posteriꝰ vero motꝰ. Sup anterius āt iacē sup vētres ē ꝓsterni. Posteriꝰ vero supine sup dorsū. Quid āt p dormiendū ipotet: dūia vi. sū. 108. ¶ Ꝓpter scōm vo sciendū aliquos magis laudasse sup latꝰ dextrū simplicāf eē dormiendū ꝓptulisse: aliōs vo sup sinistrū quoꝝ sūt ꝓtacta motiua. Sed eoꝝ defectꝰ appebit ꝙiter: non enī simplr est Iſ verū enūciare: sed cū determinatōe ąplioꝝ. ¶ Ꝓpter tertū vo sciendū q̄ corpib' entib' sufficient melꝭ pate ſanis ꝑus incipiendū ē dormire sup latꝰ dextrū deide dormiendū ē sup sinistrū duꝝ vt digō pficiatur stomachi: z tandē sup dextrū iterū reuertendū. vnde Aris. Alexā. dormi tpate ꝑmo sup dextrū latꝰ vna hora: deide sup sinistrū: z illic pfice dormitionē: ꝑmo vo tertia vbi magis hic fmo cōplet: Opouet vt post comestionē ꝑmo sup dextrū latꝰ dormiat pauco tpe: deide sup sinistrū reuoluat: postea reuoluat se sup dextrū. Sup dextrū qdē ꝑmo dormiendū vt alimentuz fundū petat ventris in quo pp carnositatē z ꝓpinq̄tatē ad epar: z zirbū pfectior efficit digō. Cū enī iacetur sup latꝰ dextrū: venf cꝰ fundus declinat nā magis ꝙ sus sinistrū deoꝛſū direct' tūc situat tenēdo z epar hz velut ꝓ culcitra sup quod is expandit: z sic alimentū magis petit q̄ infima. Et ió ꝓcipio pharmacantibꝰ sup dextrū iacē: vt fumi a pharmacis resoluti melius pūt p ptes trāsire: postea vo cū soluit sup sinistrum. Cū āt descenderit cib' tpe non lōgo tūc reuertaf ad sinistrū: q̄ñ fundꝰ ventr' ita lateralit quodā mō tendit in surſū. Hēbit ēt epar suppositū calefaciēs ipm sin colore ꝓtactiuo. quodam pōdere cōpressiuo vt ide figaf vehementꝰ in illū. Amplectif ēt z ꝓtinet vētrez oiquaq̄ velut qs manu aliqd digit' cōphendit ąplitus: z demū parūp sup eo ꝓstrictus: vt ea insinuat inclusio. Et ió dictū tredecīa tertia: Somnū sup sinistruz latꝰ eē plūmi iuuamēti ꝓpf cōphensionē epatꝭ sup stomachū. Ex hꝰ ēt applicatōe z vnitōe ipelluf epar magis vsus meſaraicas z ītestina: vt q̄ eis cūct' pibreui otā pūt ī epar chilū demādaf: ipmq̄z āttrahē. post Iſ vo digōne in vētre iā pfecta reuertaf sup dextrū vt fūdus stomachi declinās in dextr' apiaf: ceu dictū ē antea ꝓpterea vt. q. supfluū pondꝰ ventr' qđ ī eo ꝓtinebaf descēdat. vñ tredecīa tertio: Somnꝰ sup dextrū ē cā velocitatꝭ descēsiōis cibi: q̄ ꝓparatio stomachi: et eiꝰ situatio facit illō necessariū cū directe fundꝰ eiꝰ petat qđ deoꝛſū. Aliq tñ hūt ex ꝙsuetudīe vt sup alterū sōlū dormiat latꝰ: aut ꝓpf somꝰ ꝓfunditatē vl' breuitatē noctꝭ ex alimētꝭ repleti vaporosis: vt nō excitenf neq̄ de latē illo moueant ꝑus qđ opꝰ sit eos euigilare. Aui sigdē paulatīne ad id qđ dictū ē sunt reducendi si āt ñ vētaf in sōno melꝰ sit vt apparet q̄ postq̄z cibꝰ descenderit ī fundū vētris erectōe vl' q̄smodica deābulatōe sup sinistrū se deponē. Dixi āt ī sanis cū determinatōe eo q̄ si qs ventrē habuerit flurū oz eū sup sinistrū ꝓpf ptactū iacē. si āt ꝙstipatū ꝓpter causā oppositā sup dextrū ē accubandū. Sil'r his epar calidū oz cauere ne sup illud dormiat: vētrē vo his frigidū sup sinistrū lat' accūbat. Sūt z alij duo ptacti modi dormiēdi vt anteriꝰ sup ventrē: q̄ qdē laudaf ī hūmbꝰ frōs vētres valde. vtrāq̄z enī digōnē mire cōfortat z ꝓparat ad supfluoꝝ expulsionē p vias suas vñ tertia ꝑmo. Sup ventrē iacē auxiliū sati' fert magnū ī digerēdo: q̄ caloze cōphendit z retinet nāle q̄re augmentat. Est z aliꝰ retro vt supine iacē q oium ē pessimꝰ digōnis ptes distare faciēs z superfluitates ph ibēs excerni: ſz i cerebrū nucā z neruos ipellens Nō enī locꝰ hz posterior ꝓ quē supflua excernāt: ūre morbi ꝙsurgūt q̄zplures ibidē. vñ resupine iacē malum ē ad ꝓuocandas ꝓpaſo egritudies sicut apoplīam phrenesim. i. litargiā: z incubū: qm̄ supfluitates ad posteriora declinare facit: ibiq̄z retineri. Nō enī viā hē ꝑt ad palatū z narēs: iuuat ēt ad bonā digōnē cōflere iacē z non extēse. Hēbia nanq̄ digōis magī iuuicē appꝛopinq̄nt. locꝰ ēt relinq̄t vacuꝰ vētositatibꝰ vt gescāt īmote: pbl'. 6. Adhuc aliq̄n peiꝰ ē accubitus sup latꝰ dextrū vel sinistrū ꝓpf ꝙfuationē sanitatis: ceu nūc: interdū vero ꝓnosticandis gr̄a. Cū enīz qs iacet sup dorsum nisi ꝙsuetudine vel fatigatione fiat denotat alalem ȳtutē ita ꝓstratā cū eius instīs vt se

nequeat sup musculos laterũ sustentare: ppẽ quod in dorsũ,pcidẽs velut cadauer. Cõmen.ibidẽ: Significatio ẽ p:aua sup ventrẽ sitr accubit⁹ pter ꝓsuetudiné vitupat vñ pnosticoũ.1. Sup ventrẽ iacẽ cui sano dormire insuetũ ita malũ:q: desipientiá denotat. aut eorũ q circa ventrẽ dolorẽ vt denotát iliaci ⁊ colici.sic igit tacta sit vitas cũ ei⁹ breuioꝛib⁹ fulcimentis. Propẽ qdẽ quartũ ad pmũ dõz q: iacere sup dorsũ p accidẽs plus aduenit sõn⁹ vt ppẽ motũ laboriosũ q fuit in vigilia ⁊ pcipue i laboꝛãtib⁹. Aut dõz q: ꝛz sup ipm somn⁹ mag⁹ occurra ⁊ ñ tũ ẽ sup id dormiendũ cũ ñ sic vt oñsum celebret digõ ⁊ supfluitatũ aduenias excretio. Ad aliud dõm q: cũ epar supponi tur vẽtri magis calefacit q̃z qñ supponit sicut calbis inflãtus supimissus mag⁹ ledet q̃z submissus: iuuat enĩ pondẽ umpmẽte ac cõpssione. Neq; ẽ silẽ p calorẽ simplici ente i corpe sũtili alta petentũ ⁊ i grosso cõpacto p cõpssionẽ corpis i corp⁹ agẽti. Ad aliud dõz q: non mag⁹ vicinant epati mesaraice qñ sup id iacẽt cũ disgregẽt mag⁹ epate ãpliato: vel eo dato mesaraice non attrahũt nisi qõ digestũ: digerit ãt laudabili⁹ vt declaratũ ẽ sup sinistr accubãdo. Ad aliud dõz q: cã Aris. pbabilis ẽ ⁊ fortassis sm aliorũ opinionem Sic enĩ multonẽs logt illo libro: imaginat enĩ oculũ dextrũ pspicaci⁹ vidẽ:eũ g̃ sup dextrũ tũc declinãs dexr occultat vt nõ videat:cũ ãt sup sinistrũ cuenit ꝫ riũ. Aut dõm q: illud vificat i loco lucido. Obscuro enim sicut mag⁹ dormitur ñ vt referre. Ad aliud dõz q: ꝓcludit somnũ fieri sup dextrũ cũ delectatõe in q busdã.ñ ãt pfectioꝛẽ digõné in plumis ⁊ supfluoꝛũ excretionẽ:q̃tũ vo arguta ptis alteri⁹ ꝓuincãt dudũ apuit. Dormiam⁹ nanq; delectabili⁹ sup sinistrũ sicut accubam⁹ nisi labor pcedẽs aut vsus in ꝛiũ nos ducat. Ad vltimũ ẽt qd dõm appuit:cũ hic q̃raf accubitus iuuamentũ ⁊ non ipius pnostica significatio.

Differentia.114.

Quod coitus non cõpetat in re. sa. monstraf: qñ qõ abbꝛeuiat vitã coꝛp⁹ infrigidat ⁊ desiccat ⁊ calorẽ dissipat nature cũ ei⁹ ñ pua po ipo f:tas educãt non expetit in re.sa.talia quoq; facit coꝛ⁹. Adul⁹ enĩ cũ nõ cocat lõgioꝛ:ẽ vite asino ⁊ equo ex qb⁹ ẽ genitus:et femelle mascul⁹ si fuerit coitus:propẽ qõ pasꝛeos mareos breuioꝛis vite sr femellis:õ cãis longitudio ⁊ breuioꝛis vite. Palus quoq; caloꝛ:i evolutionẽ denotat minoꝛatio corpis ⁊ vtuꝫ pstratio ꝓtingẽs inde. Adhuc qõ⁹pt supfluitatẽ euacuare sine lesiõe ea q̃ cũ nocumẽto educit peligendũ ẽ coitu omisso:tale q dẽ ẽ exercitiũ p puã pilã pcipue ⁊ magnã.4.de re.sa. Aõ ẽt apparet ex ipius bonitat⁹ oñsis libellulo in exercitio cũ spera pua quẽ in latinũ trãsduxi vñ Gali.euadẽs ex egritudie coarctatiõis spmat⁹ ẽ ille ex e⁹ corpe resoluit hmõi supfluitas aut p exercitiũ vl' alĩ purgationũ. Rursus: Posset hec supfluitas q̃ coitu foras educit abstinẽtia sine lesiõe ꝓsumi:cũ sit medicinarũ pfecta Ga.viatici.4.itroductũ. Amp. si coitus ñ ꝓuenit adolescẽtib⁹ nulli sm canones dialectice cõpetet:q: labor cib⁹ potus ⁊ somn⁹ cõia sint o'is etat⁹.venerea vo adolescentib⁹ solis.1.de re.sa. His vo ꝓuẽre nõ appet cũ adhuc extẽt i augmẽto quo ipediretur marie. Rursus: Aõ ẽ natũ adeẽ ñ dz euacuari cũ in de foueat nã. Tale quidẽ ẽ spma coitu eductũ.j.õ gene.animaliũ.itaq; coit⁹ in re.sa.ñ ꝓfert. In oppositũ sunt m:dici cũ phio. Adhuc i re.sa.expetit vt ola mẽbꝛa suũ actũ pficiant. Dz coit⁹ ẽ mẽbꝛoꝛũ gñationis act⁹. Amp. si coit⁹ cõpetit phlatic⁹ ⁊ ꝓcuret aliorum plimio mag⁹ illi ad hũc dispositi.eis ãt ꝓfert imo ipoꝛũ et passionib⁹:phl'.1.7.4.ppẽ q̃ in sani.re.cõpetit coit⁹. Propẽ pmũ qdẽ sciendũ q: coitus ẽ mar⁹ ⁊ femelle i mẽbris gñatiõis applicano q̃ supfluũ expelli tur quãti ad finẽ spẽi vel ꝺiuidui ordinat. Duplex nanq; ipius extat finis. Un⁹ qdẽ pncipalioꝛ vt in spẽi gñationẽ.vñ.5.theoꝛice: Nã coitũ in aiali ꝓstituit generãdi cã:vt inde spẽs pmanẽt aialiũ. Et iõ Isaac 9.viatici: Deus in aialib⁹ i coitu admirabilẽ ac i sepabilẽ delectationẽ exhibuit:ne forte coit⁹ abhõinatione destruerẽt gñatio.p vim nanq; gñatiuã q̃ spmate vtif ceu organo spẽs diuino ⁊ imortali pticipãt in ãzeũ pñt:⁊ de aĩa ⁊ de ge.aialiũ.1.vñ Cõmen. Solicitudo diuina cũ nõ potuit facẽ scõm individuũ aial pmanere inpta ẽ i dãdo ei vtutẽ q̃ possit pmanẽ i spẽ. Ali⁹ qdẽ ẽ scõs arius ⁊ hic dupler: Un⁹ quidẽ vt necessari⁹ ⁊ approbãd⁹ ad regimẽ sanitat⁹ ordiat⁹ de quo ꝑ sens ertat inscriptio. Alẽ vo mutik mag⁹ ⁊ illicit⁹ vt pter delectatõz ⁊ p:auã ꝓsuetudinẽ pact⁹:⁊ hũc finez ipius eẽneũ ꝓponant alijs necessarijs pñmi.vñ.5. theoꝛice: Animalioꝛis pt hoium i appetẽdo coitũ delectatiõis cã ꝓponit:paucoꝛũ vo finis ⁊ ꝓpositũ liberoꝛũ ꝓductio. Becenẽ vo dictũ ẽ maioꝛ:ptis:q: vt philosophãtes marie i dignitate voluptatũ spreta:q: nõ sint de dispõnib⁹ necessarijs ineẽ nedũ de pfectionib⁹. Cõmen.in accessu physicoũ.vñ interioꝛũ.6. Diogenes cynic⁹ patientissim⁹ oium hoium factus ad omnẽ operã ꝓuentia indigẽte vtebat tũ venereis:q̃ re molestationẽ q̃ ex spmate deponere volẽs nõ ꝓpẽ aliq̃ delectatiõis bonũ dũ amica vt aiũt ad ipsum venire tardaret manu expressit spma tangẽs pudẽda. Quam demũ aducnientem emisit dicens se manu ꝓuenisse:imeneũ certasse: aut diutius aliqui propẽ hereditates relinquendas:aphoꝛismoꝛũ quita. Est autẽ sanitatis regimen debita sex rerum necessariꝛũ cum quodã discursu:quandoq; medicinaruz leuioꝛi vsu coꝛpoꝛi administrano. Propter secundus quidem sciendũ q: quidã sicut epicurus introduct⁹ i tegni libro tertio negauit coitũ regi.sani. competere ⁊ coꝛporis temperati dicens nullũ venereoꝛũ vsũ sore salubꝛem.vnde collz sexto: Plurimi sapientuz prohibent vsum coitus in conseruatione sanitatis. Epicurus vero vt estimo nomẽ ꝓpium fuit medici qui opiniõi Democriti adhesit ⁊ Leucippi:sic Asclepiades Empedocli. vñ pmo de morbo: Nequaq; vnũ ẽ aialiũ coꝛp⁹ quemadmodũ athom⁹ epicuria. In pmo vero eoꝛũ in quo taliũ positiões recitant q̃dam corpa supponit a duricie infrãgibilia :quẽadmodũ ⁊ circa epicurũ.quis tñ.q.hmõi imemoꝛ dixit q: fuit quidã hõ grandis famosus. Cui⁹ quidem epicuri potuit esse motuũ:q: cum coꝛpus cõponeretur sm ipm ex athomis arguebat illud non cõpetẽ in re. sa. quod athomos educit ex coꝛpoꝛe:q: sic dissoluit illi⁹ cõpositio:id aũt coitus ait. Propter quod voluit cõcludere nullũ fore salubꝛẽ. Hanc quidẽ positionem Ga.vt apparebit enerꝛat. Amotũ ẽt tollit ipsius ab Aris.in plerisq; ⁊ elementoꝛũ pmo. Coꝛp⁹ nãq; ostensũ ex elementis quantitatiuis quattuoꝛ cõponi quod hic phibuit cũ Democrito medico ⁊ qualitatibus ipoꝛũ alterabilib⁹:quod Asclepiades cũ Empe-

docle negáuit. Amplius hoc concesso nihilomin⁹ sta bit inconueniens cú athomoꝝ qdam sint necessarij in corporis ꝓpositione. Alij vero ꝓpter perfecte fore: ñ pauci át supflui sicut etiam euenit ponétibus corpus altero pdictoꝝ ꝓponi modo q̃z̃q̃z̃ etá sint de se ipas sibiles. Patunt tamen ꝓpositóis ratõe: de morbo p mo. Et huius quidé amplius apparebit defectus in tertio dicendoꝝ. Quidá vero scioli p epicuruz sectá volucrũt epicureoꝝ audire vt dicatur ſm eam nullũ coitus vsum salubré fore: sed ad delinationé omné. Uolebant eni hos phylosophos solũ dici epicuros de ute ac corporis voluptatibus curantes: iuxta il lud: Alde pinguem ⁊ nitidum bene curata cute vises ridere voles epicuri de grege porcum. Sed absit q̃ tales vnq̃ sint aut dicãt phylosophi: cum phylosophia sit amor sapie ac abstinẽtia ⁊ ꝓcupiscibilium vi ciotia: secretorũ libro. quare hi fuerũt vt eis fuit pos sibile philosophãtes recte sꝑetis vt dictũ voluptatib⁹. ¶ Gracia cui⁹ sciẽdũ q̃ phylosophoꝝ tres fue runt hereses. Hec ꝑor videlicet non potens attingeꝛ formá ⁊ finẽ neq̃z distinguere ink sensuz ⁊ intellectuz eũ de natura sensus ponẽs nó posuit aliqua etiá nisi corꝑa. Et ideo scientiã naturalẽ ꝑmã philosophi am statuerũt sexto metaphysice. ꝓpter qõ merito di cti sunt epicurei. q. de supra curãtes quia solũ qõ su perficieten⁹ erat in re tãq̃z in ei⁹ cortice ptiebãt vt tñ accidẽtia ⁊ sensibilia. vñ nullaꝫ posuerũt esse formaꝫ substãtiales: ꝑmo metaphysice. nõ enĩ valebãt ad sb stantiá ⁊ medullã rei puenire: brutorũ fere ꝓhensio nib⁹ assimilati. Quare Auer. de sensu ⁊ sensato: nõ ꝓhendit drias rerũ ⁊ intẽtiones earuz ꝓpriaꝫ que sunt i re sensata. q. medullã de fructu: aialia vero but ta extrinseca ꝓhendunt. q. fructuũ cortices. Alia q dem fuit stoicorũ secta. q. stantũ ⁊ meditatiõe inuẽ entium q̃ ꝑter corꝑa formas posuit substantiales quoꝝ studiũ a pithagoricis accepit tãdẽ in platonici consumatum. Tertia quoq̃z pipateticorũ extitit. i. cir cũmtiũ. p scholas. n. discurrebãt vt disputatiõe q̃ optimũ veritatis inquisitiuũ est instrumentũ in co gnitionẽ puenirẽt occulñ. Quoꝝ dux ⁊ ꝓnceps Ar. fuit astragelianus. ¶ Propter quidẽ tertiũ sciẽdũ ꝑus quippe coitus ꝓsiderentur iuuamenta ⁊ nocumẽ ta. Et demũ quibus ꝓpetat naturis ⁊ qbus non: de inde veritas aperiatur quesiti. ¶ Propter b⁹ ꝑmũ sciendũ est q̃ ipius iuuamentũ corꝑoris ⁊ aíe si debi te administraretur q̃zmultiplex erat. Reddit enim hoiem alacriorẽ audaciorẽ minus irascibilẽ minusq̃z cogitantẽ ingeniosiorẽ: moribus grauiorẽ: corꝑe le uiorẽ ⁊ melius dormientẽ: caloré excitat naturalẽ: ac eius firmat virtutes: cõfertq̃z melãcholie ac renũ do loribus ⁊ egritudinibus phlãticis dũmõ caliditas fuerit sufficienter fortẽ. ꝑseruat etá ab apatibus in guinũ ⁊ partiũ genitaliũ ⁊ fumũ revocat caput petẽ tem: tollit tenebꝛositatẽ visus vertiginé capitꝭ q̃uita tem ⁊ ꝓprie cũ spma fuerit coarctatũ coitus obmissi one. Nocumẽta quoq̃z ipius extãt q̃zplurima tã aíe q̃z corꝑis cũ indebite fuerit expletus. Uitã. n. ab breuiat senectutẽ accelerare faciẽs: intellectũ sensum ⁊ oẽs vsꝰ vires debilitat ac corũpit caloré ac spũm ibaꝫ motores: neruos dissoluit ⁊ articulos ꝓprie an chas ⁊ vniuersalit͞ mẽbra gressus oculos cerebrum nucá ⁊ ventrẽ ꝑcipue debilitat omnẽq̃z corꝑi dispo sitionẽ acquirens prauã. Et ad sũmũ totã aíam dissi pat ⁊ corꝑus corrũpit. Que marime inducit quãdo fuerit grãdi delectatiõe quis ipo potius cũ maior ꝭ de humidi quãtitas emittat ac spiritualis calidi. Et ideo tertio vigesima Coitus infantibus lz sit sedus ⁊ phibitus in lege apud multitudinẽ gentũ ꝑfertur sic mulierbꝰ. Hic tñ cõcussione magis fatigat illo.

Propter hui⁹ sẽcũdũ sciendũ q̃ siquis vult coitus vsum recte ordinare in salutẽ oportet indicatiões sũ mere a rebus naturalib⁹ ⁊ sibi ꝓnexis nõ naturalib⁹ ⁊ ꝑter naturã. Ai naturalib⁹ quidẽ ceu a ꝓplerione qz calida corꝑora: calida ⁊ hu. ꝑcipue iuuant ex coitu debito. nocentur aũt mime deinde tempata demũ co lerica: deinceps phlegmatica: mime vero inde alle uiant melãcholica natura: imo nocent multũ ⁊ pleraq̃z. Et in ꝓpleriõibus sic ꝓportionabiliter simplici bus reperit obseruatio in quo coꝛ calidũ aut humi dũ ampli⁹ viget. vñ sexto re. sa. Innoxia venerea so lis humidis ⁊ ca. sunt ⁊ oib⁹ q̃ natura multi spmatis sunt: cõtrarijssimi vero siccis complexiõibus venerei actus: et amplius quãdo fuerit siccitas frigidati com mixta ⁊ ꝑcipue cũ crasio testiculoꝝ fuerit hmõi. hec nãq̃z ꝓpio semita est ad mortẽ: ꝓpionũ secũdo. ꝓpẽ qõ Almãsoris quarto: Ai coitu corꝑa habẽtes sicca vt ab inimico inficiẽte sibi cauere dñt. Et ꝑpter lꝫ appet qb⁹ hu. coitus expedit abũdãtius ac qbus nõ In mẽbris sitr ac virtute ꝓpetit exitib⁹ robustꝭ: de bilib⁹ aũt mime cũ eo imbecillitent pampli⁹. In eta tibus vero marie puenit iuxta adolescẽtie finẽ cũ cor poris augmentũ incipiat desinere ⁊ añ pax ac i iu uẽtute demũ ⁊ reliq̃ adolescẽtia. in ꝑma tñ marie no cet modicũ ét supfluus cũ adhuc augmẽtũ sit sufficiẽ enĩ intẽsũ sintq̃z diminuti adhuc ⁊ debiles: deide in senectute: mime vo i senio. vñ so re. sa. cũ ꝑmissione ordims administratiõis ser rex dr: Incipe qõ oz labo res: sẽq vo abos ⁊ potus: deinde sõnos postea ve nerea ꝏtib⁹ gdẽ venereiꝫ vti. Alia nãq̃z cũcta cõia oia sũt etatꝭ. Venerea vo adolescẽtiũ scli ⁊ cũ ipoꝝ fuerit opportũitas vt his gdẽ q̃ ꝑus ⁊ posteri⁹ etati bus aut neq̃z spmatizãtib⁹ oio: aut nõ gñatiuũ spma vel secũdũ prauc. Et hinc ẽ q̃ qnto thoꝛice iuuamẽ ta coit⁹ dicẽda oia adolescẽti ascribunt ⁊ iuuẽi ꝑmo quoq̃z practice. Grãdiores minuãt a coitu q̃ztũ pñt senores quoq̃z caueãt coitũ oio. Cõpetit ét in hiu dine carnosa ꝑcipue: deide meq̃li postea i piguedie. Fortassis aũt in macie extẽuata demũ in sq̃hditate mime vel syntheſi. Pñtib⁹ quoq̃z colorẽ ru. flauũ ꝑcipue ꝓcit: albũ vo vel subnigz neq̃q̃z aliosq̃z ꝓpor tionabilit͞ habẽtib⁹. Cõuenit etiá magis ꝓiecto q̃z ei⁹ opposito. Neq̃z cũ oz mor ab ipo talẽ abscindeꝭ cũ inde qd veneno sile generet in corꝑe mortẽ idu cens inꝺũ repẽtiná ⁊ in egritudines plurimas ⁊ pn cipaliorũ ptiũ lesionẽ ⁊ vlit͞ praua corꝑoꝝ acgrit di spositio ceu magꝭ religiosatus ⁊ viduatis mor abstĩ nere monẽtib⁹ euenit: iteriorẽ appns sexto. Et⁹ sigdez vsus inordinat⁹ ꝑcipue nocet sexui masculio: Femel le vero pax cũ in eo laboret mime. Sumitur quoq̃z ipius indicatio a rebus nõ naturalibus ⁊ maxime a tpe cui supetũt alia. ⁊ hoc dupliciter aut vliter. put. est vna ptiũ q̃uoꝛ annꝰ: ⁊ sic ꝓuenit ꝑncipalit͞ in vere deinde hyeme deinceps estate minus: mime vo autũ no. vnde ꝑmo practice: Ꝺ inuatur coitus autũno ⁊ temporib⁹ qbus graues ⁊ pestilẽtiales iminẽt morbi iuxta illõ: Sanus i autũno fore si vis ꝓcito cũno. Et

similiť audiendū est de alijs aeri ascriptis. vnde Democritus inquiēs: Coitus certis tpib⁹ verno ť autūno pagi oz reddit se ꝑpť autūnū suspectū cū ei⁹ collega magis oubasio dicēte: Nos ät ꝙueniēs tpus ad venerē exercēdā antūuū forte dicim⁹. Nō detestādū nō modicū ť forte querūt talť supfluū euacuare melancholicā: aut ꝑut tps ē hora vel ꝑticularit ꝑut contigit cū alijs aduēit reb⁹. Nō ēt duplr ē cū dictū sit coitū ť ad spēi pmanētiā ť ad individui ꝑseruationē ordinari. Si qdē pmū cū sit ipi⁹ vsus p⁹ caborū ventris digōne ac eorū descensū ť añ sōnū vt eo expleto dormia. ꝙescať. Hoc ꝛeniť tps optimū ē ꝑplificatiōi qz dormit demū mlier ť maris spma firmať in matrice. Spirit⁹ ēt gigniū⁹ cū spmať mā hac viget hora In digōne ñ crudus neqz sup digōne inanit⁹. ť licz ꝑmo ꝓtractice de vtroqz coit⁹ intēdat fine: illuz tñ maxime tūc audio q gñatiōi ordinať. ť iō. A. vigesima tertio loquēs de coitu ꝑcipue q ordinať in salutē idiuidui ait: Coitus bon⁹ ē ille q fit hora q̄ supfluitatuz se qť eūo qō erit celebrata ꝑfecte digōne i vētre ť pl⁹ q̄z dimidiata in epate: ita vt fiat in expāsiōe iā nutrimentū digōne tertia. Sit ēt tps vsus cū corp⁹ fuerit vt possibile sit oiuz circūstātiaz medū: neqz repletū neqz euacuatū: neqz calefactū vel ifrigidatū hūectatum aut exiccatū. Et vlr toti⁹ qō corpi occurrit mediocritas attēdať. Tps vo id ptiri dieꝛ nūero aut septimanaꝛ seu alteri⁹: nō. n. facile diffiniť: ꝑt tñ aliqs cōis ei termin⁹ adaptari idicatiōib⁹ illi⁹ ispect]: qz vo ad actū coit⁹ ꝑp delectatioz vt dictū maxie pueniť: ť plerūqz ꝑsideratio Ga. q freno id sobrietatis absorpto ꝓtingit peccare cū vtus ꝙcupiscibil' alijs rōni obediat mūme. septio ethicoꝛ cuidēs ait: Nō si aliqñ in vsu peccet coit⁹ ť puū existat peccatū ť merito cū modicū in eo sit grāde. Ipo nāqz thesaur⁹ euacuať nāe qñ ñ fuerit debite fact⁹. Cū. n. excesserit mēsurā: lz ñ tāta eo quātitas vt sanguis phlomia vel aliť euacuetur: vehementioꝛ tñ inde vtut] accidit dissolutio theorice qnta. vñ tertio aialiū. A Añ de hōie spma exiuit multū discoloꝛať ť debilitať suū corp⁹ magꝫ q̄z si q̄dragesies exiret de ei⁹ corpe sanguis tant⁹ qz res est habilitata vt trāseat in membra. Est. n. emissio pure ť nālis caliditať: de gñatiōe aialiū qnto. Infuenié te quoqz circa tps pcō eligibili⁹ fit fm Ga. vt ipo qs vtať calefact⁹ hūectať ť replet⁹ q̄z ex his oppositi⁹ Et oio disponib⁹ caliditati ť hūiditati attinētib⁹ cū semini ꝓportionēť p qō silr de reliqs audiať qnqz ñ nālibus reb⁹ nulla ēt re cū corpi aduēit id ꝑť nāz detinea tur ť ꝑpe inanitiōis ac vtut] alia q̄libz ꝑstratiua: qz ꝙcessū est qbusdā egritudinib⁹ ť maxie coarctatiōis ipm ꝑferre ť ꝑpe phlaticis: dria. 186. Que qdē oia simul ita mťať: qm̄ cōit ꝓpetit in disponib⁹ ꝑcipue calidis ť hu. in frgidis ät ť siccis mūme: mediocriť vo in medijs. Cū. n. coit⁹ calidū euacuet ex corpe ť hūidū eo iuuať his abūdātes. Reliqs ät sec⁹ fm tñ pl⁹ euenit ť min⁹ euenit. Tales vo sūt dispones ꝑostenses ꝑpter qō his ꝑfert illis vo mūme. In ceter] eqdē mediocriť se habebit. ¶ Propť h⁹ tertiū sciēdū q coitus ꝓpetit in re. sa. tpatos mēsura ť disponib⁹ declarať. qō mťať qz in re. sa. expedit ser rep necessariaz admīstratio cū corpus ab his pmutet ex necessitate. Coit⁹ vo est h⁹ i. ná ꝛz Haly. ť Jobānitiū ꝺbanitiōe ꝓtunct ť repletiōe. Jurta vo Gal. q Haly. in arte ℔ est i libro tegni. z. ad accidētia reducit aialia. Jnať eni ei⁹ p se act⁹ ť replet accidēte ceu dimissus. Permutationē ēt grādē facit in aiam caloꝛē ab uteri⁹ ꝙcitādo ad eē quo delitia seqť aut qd tale. Amplⁱ i re. sa. op⁹ ē supfluitates educē cū retēte corpuꝫ multi habeāt modis corrūpē ť marie vt tactū q̄ spmato. ꝑpť eni ipius tpamētū ť ꝺbe habilitatē ctissime corrūpiť vt ex vapoꝛ emittať venenosus. qō ät coitu emuniť est supfluitas. Et firmať qz oiuz membroꝛ ē ť pncipaliū pncipalis. Rursus qō añdicta ꝛz inuamēta tollens nocumētoꝛ pluria expedit i re. sa. Hūc ät mťatū forte coitū cū expetit actū. ttaqz coit⁹ ꝓpetit i re. sa. ¶ Propter vo ārtū ad pmū dicēdū q coitus ꝑdicta iducit cū fuerit supfluus synthomia ť ñ in suo explet⁹ tpe. Cum ät mēsurat⁹ ť debite pactus vt declaratū ē pl⁹ inducit oppositū. aut ꝛz in ipo vtcūqz actu antelata videať cāre p⁹ tñ factū forte nō diu talia manēt inducens opposita. qō ūuit Ar]. passeres iducēs supflue coitionis. q si mulus sit longioꝛ] vite asino ť equo: ℔ est cū fuerit coitui supflue: nō ät cū eo vt sic vtāť mēsurate. Adhuc fortassis ois abstinētia equo nocet ť asino. Mulo ät qz in eo disp̄gik p oē corp⁹ mime. In ꝑoubus. n. in vasis coꝛrūpiť gñatiōis nisi forte educať. Nō si ꝝ ꝑdictū infallibiliq̄ coitu educiť calor nālis ť ipe qdē fortis quātuscūqz sit ñ minuit ex vtute: immo ex eo ꝙuenit in ℔am spūs fortitudo ť in aiaz audacia ꝛa ꝑmo. Dicēdū q̄ hūoꝛ ñ est pure nālis quin ipo emittiť individuo ſaltē rōne futuri. Aut ꝛz sit nālis ť videať nocē in ꝑsenti multū ꝙfert in futuro. sic eni ť spuere ledit qz in saliuā fm. A. calor cadit inatus. Ad aliud dicēdū q ꝛz exercitiū habeat euacuaꝛ ceteras supfluitates vel ad ipaꝛ paret cūcnē: nō tñ hanc cū ñ sit simplr supfluitas: nō. n. q̄lis ē ꝛz quāti solū. Et qz ordinať a nā vlr vt ad testiculos pp gñationē emittať: ita vt qs ñ posiit eā absqz coꝛpoꝛ] lesione inde celeriť auertere: nō sic ät de alijs p urimis euenit supfluis. Exercitiū ēt euacuat supfluitates incutē tendētes vt hinc exēplanť: nō ät spmať mām ita vt sit de illā difficile euacuare ceu mā in itestinis deorsum ꝓtēta ꝓtaue vomitu educiť: non ät se cessu. Ad aliud dōm q̄ abstinētia magꝫ nocet coitu ꝑcōditāto nec euacuat nisi p accidens: neqz tale q̄lē ēt ꝛz. Et ꝛz ipa ť exercitiū sint optia in supfluitatū excretionē nō tñ sufficiūt oio. ť iō dictū ꝑmo tertia exercitū plures vtilitates afferre cū regimē aliud ꝙuenīs fuerit ť rectū. Ad aliud dicēdū q̄ coit⁹ ꝓpetit in adolescēcia ť ꝑpe circa illⁱ finē cū tūc corpa sistē incipiāt paruz crescētia: vel p adolescētiā ꝑt iuuētus audiri ēt. Aut dicendū q̄ in greco scribiť akmasontū qō ꝑpus dē stantiū. Akmi eni stat⁹ inf̄tať. vñ in tegni vbi circa augmastică etatē dē ex arabico ꝛz trāslatio in hora status adolescēte. Interdū tñ adolescentium ť qñqz iuuenū transferť. Ad aliud dicēdū q̄ spma nō est natum ad esse in corpe generātis sed respectu generati. ꝛz. n. spma nō decidať a toto realiť corpe oino: hz tñ potētiā faciēdi qō oē: dria. 34. ¶ Dria. 115.

Quod anno quolibet sit euacuā dum ostenditť: quoꝺ hoico experientia nō in scipio solū: sed ť i subingalibus añ q̄z incipiat estas in finib⁹ veris sanguine auferūt sui ipoꝛ ť illoꝛū: aphōr ꝑma. Nō eq dē indefinite dictū equalz vlr cū id sit art] idefinitū. Pali: serta carūdē ō milr fcitat Ga. quos pharmacabat ť phlomabat vē ť ita ꝑfuabať a futur] moꝛꝫ

Quo neglecto infdū eos incurrebāt. Amplius sexto de re. sa. Quidā morbis molestāt vl ex vnūquēq; annū: vel olim demū p duos. qdā vo bis egrotāt ꝑm vnūquēq; annū. Cū āt qs egrotat talr oz eūone puenire cū tales sint māles morbi. Adhuc cū istat plectonia t corruptio indigest eūone p phlomiā t pharmacias. Sz b̄ ē in vere t autūno cū ver assimilet plenitudini autūnus vo morbo de corruptōe aphōr ꝑma. Rursus corpa silr disponūt tpe: phl'. ꝑma. sed cū tpe in anno q̄druplr variet q̄druplicē dispōnē corpi ipmet salē. vñ t q̄tuor augmētabūt seu intēdēt hu. quos educē sit op'. Itidē sicut se hz eūo pticular ad tpus pticulare ita t vniersal' vr se ad tpa hre vle cū vtro bigz puenientia videat. sed tpe pticul ari pluries ꝓcedit eūo vt appz in vomitu sel' aut bis i mēse ꝓcepto: q̄rto Almā. t ꝑmo q̄rta. Itaq; in tpe vli vlr vt saltē sel' erit euacuādū ita vt t q̄l fiat in anno. Propr qō quolibz āno erit euacuādū. Cui' ꝟritū scribit collig. 6 Viat. n. q fiat eūo in septimanis ānor t eap medijs Ampl' sexta aphōr ñ dr q simplr sit euacuādū in vel sz ꝺditionalr vt qbuscūq; ꝓfert phlomia l' pharmacia phlomare aut pharmacare hos vero puenit. Adhuc b'i eūo fit ad ꝑfuatōz ne qs parat' in futurā ꝓcidat egritudinē vt appz aphōr sexta. sz plures nō sūt parati egrotare cū sint sufficiēt sani. Aliogn quolibz egrotarēt anno qō mime accidit. Rursus talis eūo fiet aliquo q̄tuor tēpor ānis sed i nullo ꝓpetet qr nō vere cū nulli' mali sit cānuū. Est nāq; sanissimū t mime morbiferū. neq; estate: qr sō cane t añ canē moleste sūt purgatōes qō ē estate in q̄ sicut pp vehemētem caliditatē dissoluētē t ꝟriātē motu pharmaci: p hibet purgatio vt appet aphōr q̄rta: ita t hyeme p pter vehemētē frigiditatē cū hu. accūbēt in corpis cētro inuiscan adherētes. neq; silr autūno: qr vtus tūc debilis ē. Est. n. nāe hūane ꝟrius: ꝑmo se cūda: cū sit sri. t sic. sintq; corpa pp estatē ꝓcedētē resoluta q̄re i digētia. Nō quolibz igr āno euacuādū. ¶ Propr ꝑmū vo sciēdū q gd sit ānus oñsiz dria. 115. Est aūt eūo duplex: vlis t pticular. Uniersal' qdē ꝓpe dr phlomia t marie in vere celebrata. naz oēs euacuat hūores. Ea nāq; eūlr euacuat oēs hu. mixtos i vēis de pharmacijs t aphōr sis. q̄re ꝑmo q̄rta: Phlomia est eūo vlis q̄ multitudinē euacuat. Educit ēt a toto corpe eūonib' alijs mag. Uer quoq; ꝑ ceter tē por vniuersāli' eūonē indicat t tolerat vt testat ver' Particularis eqdē euacuatio q̄ ꝓpe dr purgatio ē aliquor triū ꝓristānū hūor eductio. Aue sigdē pticularis dr rōne ulti' qō educit. nō. n. eūlr educit hu. sed vnū tñ Ga. t pus rōe aq respectu phlomie. vniuersālio tñ dici ꝑt si fiat vli tpe vt vere alior relatōe sicut appebit i ampl'. differētijs. 161. t. 164. Est autē duplex eūonis bona cuiuscunq; electa t necessaria: dria. 164. Palin: qdā fit ad ꝑfuatōz sicut illa de q̄ pūs rō: alia pp curā q̄ i pticulari indr̄ir expetit mor bo tpis ñ ꝓcernēs vt reliq. ¶ Propr secūdū qdē sciendū q gdā volūt oi āno euacuari ñ solū phlomia vez ēt pharmacia. Et mouēt ex cursu iordiato t ebullitione hūor ad putredinē in estate. Alij vo spnūt illud ñ pcurāres nisi qō istat cū sint fortes: aut timētes ptauū medicor op': qō cuenit i regiōib' mag frigidis sicut reliquū i calidis ꝑli'. Aliq sigdē mediā tenēt viā. Sicq; medicos sit vt ad multū eor eūonib' intēdē. vñ recolo b hōiem cōit purgari circa mait ꝑn apūs: tūc āt omittūt. Quidā vo vt Auer. piodos ceu videbit i gb' sit mot' nāe ꝓsideras volnit oi āno educere: sz i piodis mag. In gb' quātū defect' aut vitat habet tuo ꝓpositor appebit. ¶ Propr tūū vo sciē dū q b' q̄sin vitas refert: aut ad iudicium medici vel astrologi: cū hi duo artifices marie habeant ꝓsilē t puidē nāe hūane. qō sigdē ꝑmū videdū ꝑmit' i quo tēpor mag puēiat eūo ac i quo min': et demum gb' expediat t gb' mime ac q̄lis. ¶ Propr ꝑmū h' sciēdū q ver ceu ptactū puenien' tps ē eūoni pp tria: tū q: ceter tpatiuis t i tpe tali expetit vt dictum eūo. Est t i eo vtus fort pp tēperie qō expostulat eūo. tuz etiā pp ei' ordiatōz if tpa pcessit nāq; ipi hyemes hu mor gñatia multor: t q autūni ꝓfuatiua: subsegt t id estas. Aua sigdē nisi pcesserit eūo hūores mouebūt ad egritudies repliones t putredinales ꝓsequēter expedit i autūno: qr morbo similat de corruptiōe Corruptio āt eget absciſiōe. t qr tēpor ē aliq̄lit tpatuz: dria. 66. Elirt' tñ i eo debilis ē: t iō cauti' euacuādū t ꝑpe sāguinē cū tūc sit iminut' valde. demuz min' i estate. q si necessitas ipellat cum lenitiuis pficiat magi medicis t lubricatiuis. In hyeme vo mi nime cū hu. gescāt: t iō ñ sūt agitādi t marie phamacia. In quibusdā ēt tpor securi' ꝓcedit pharmacia q̄s phlomia vt estate t autūno: in alijs vo phlomia vt hyeme: in nonulli' eūlr qdē fere siē vere. ¶ Propter h' secūdū sciēdū q corpa qdā sūt tpata sp sana nonulla nūc egrotātia lapso vo alia. Et ipa multiplicia multū sana neutra t simplr egra i tegni. Et hec q dē multimodas i magi t min' recipiunt drias t pcipue simplr egra cū pl' recedētia sint a forma māe appiquāna q̄ idēmiatōis t ifinitati ē cā. hoc egdez aliq̄ debito vtūtur regimie t si pauca: relīq vo indiscreto. Adhuc ēt q̄dā regiōes ibitāt ca. alia frigidas nonlli' vo medias. Adhuc qdā regūt regimie laudabili vsus lat' tenuitat tēdēs: aliq vo opposito. Sigd igr corp' fuerit optie ꝓstructū t ꝓueniēt vt sibi inest vtak regimie nisi ꝓfuetudie vl' alio deprauatū eūone nō eget q̄cūq; cū oēs ei' p se expellat sūpfluitates cū mō. Tñ nāq; appetit q̄stū. d. t bñ digē ꝑt ñ egēs ali quo metēte cū sibi sit regula nāe ipi' bōitate i tegni t sanitati regimēto. Si āt vtak ptaua ex rerū administratiōe decidit ñ difficili adeo vt eūone idigeat vtra q; vna vel pluri ꝑm q labik id āpli' vl' minus. Si vo fuerit ifirma q̄ tñ ñ tāgit dubitatū eūone idigēt de se pticulari oi tpe modificata dūtaxat egritudo mālis crnterit: ita vt t plīb' viab' t tpib' egeant euacuari suppotante vtute. q si multum sana fuerit corpa aut neutra vel egra ñ plīme sufficiat eis vna eūo simplr qm si alik vna vel plīb' egēt tpis euacuatiōe: aphōr sexta. Et nosce q i h' i corpibus plīb' ānualik vicibus flebothomia q̄s farmacia egek cuz massa hū oz āplius abūdat q̄s vnus. Adhuc i eductōe sāguis ñ ē tñ timoris sicut i pharmacia dūmō fuēit medicis attractius pacta. 166. dria. Particulares tñ pharmacie supāt nūero singulares phlomias. In regiōibus ēt calidis magi expetit pharmacia q̄s phlomia. In frigidis vo eō. In medijs quoq; mediocrit iudicandū. In poti ēt regimie mime ꝓpetit eūo. In ꝟrio vo ampli'. Hec āt sat sibi attestāt cū sz q supfluitas maior aut mior abūdet i corpe t tpis aptitudie idigeat eūone. Uñ ꝓsilius meus extat t marie in regiōe ad caliditatem declināte cum t rarissime corpora reperiātur temperata t debito regimine duca vt veris initio celebretur euacuatio t proprie cum medicus longe

nequeat distãtia adesse. Valde nãq; iuuamentũ pre ponderat nocitiuo. quãq;.n. illo anno qs egrotaret sanitat; tñ hinc efficacior reddit. Multa ét casualia possũt corpori occurrẽ. vñ aphor secũda: Inopinate fortũe rez sbicidũt oib⁹ hoib⁹. Hec át potest ápli⁹ ledẽ cũ corpa fuerit ieuacuata. Si vo demũ q̃sitũ ad iudiciũ referat astrologi c⁹ pspicacior é audit⁹ tc dicẽ dũ q; ñ quolibz áno euacuádũ cũ necessitas eũonis pcise ñ se offerat quolibz áno: sz solũ qñ morb⁹ fuerit in aliq̃ pte áni futur⁹. qđ cognoscz ex directõe gdus ɣleg: aut ascẽdẽt; cũ significatorib⁹ occurrẽt alijs ad aliquẽ corpalit malor vl aspectũ eor natiuitat; hora vel ét aliq̃lit reuolutõis natal horoscopus: dria. iiz. iurta illud cẽtiloqj: Astrologus optim⁹ multũ malus futur⁹ auertere poterit. Scõz. n. q; ẽ euenerit sel aut ampli⁹ in áno vl ñ ptigit egef aut ñ euacuatio. qđ fortassis sz ẽnec tetigit Auer. 6. collz ca. ỏ regimie male ꝓportionis singulor mẽbror cũ ptulit. Ego dico q; illi q vtũt potiõib⁹ i septimanis ánor aut i medietatibus iporũ recti⁹ faciũt q̃z illi q oi áno purgatões exercẽt: qr nos videm⁹ q; egritudines viplmũ accidũt hoib⁹ nisi circuitb⁹ ɣmiatus aut circa. Et ꝓpt ea circa vnũqdq; idiuiduũ h é ꝓsiderádũ. ¶ Propt q̃rtum vo sciẽdũ q; arguta sutio vijs iã tẽdũt qeta: dom tñ ad ipa pfectionis didascolie gra. Uñ ad pmũ dõz q; Ga. logt in corporib⁹ lapsis qb⁹ pp futur casũ cõpetit euacuatio. Ad scõm t ltũ dõz: ná pmo é sz Ga ibidẽ de corporib⁹ sanis lapsis q̃ nisi purgẽt nõ dfnt sana. hec náq; sũt lapsa. Ad aliud dõm vt appuit q; vt sic oz enacuare vt cũ plectonia extiterit t cachochymia ñ tñ alia cũ tpe oz ꝓcidere. Ad aliud dõm q; sz si milit disponãt corpa tpe tandẽ mibilomin⁹ ꝑt tpe cũ alijs nõ ꝑaz resisti reb⁹ alijs qnqz ei⁹ mãz in ɣriũ cõuertẽdo vt docet i tegni t vlr regimis sanatio. Ad aliud dõm q; pmo ẽ in corporib⁹ lapsis i qb⁹ ꝓsultũ tutius forte pmittẽ eũonẽ a futuro malo ꝑfuatiuã vel salutẽ in melⁱ roboratiuã. Auc. n. optie sana eũone nõ egẽt: neqz plra sepe lapsor si decẽti vtãt regimie. Ad ea q̃ alteri⁹ ptis t pmit⁹ ad Auer. visũ qd dõm. Ad aliud dõm q; bñ dictũ é sub ꝓditõe: qñ ñ simplr idigef vt appuit eũone sz ꝓditionalr. Ad aliud dõm q; si dekmiate scirek futur quẽ egrotare aut ñ egrotare nõ oi áno medic⁹ eũonẽ pmittẽt sicut nosit astrolog⁹ Tñ tuti⁹ é illi pmittẽ tpa salte sanitat; gra firmioris. Ad aliud dõm q; iã dictũ tpe quo expediat t quo nõ sz náq; in vere rõne ipi⁹ ñ multũ ꝓpetat euacuatõ ex pte hũoris ad min⁹ ꝓtristãt: tñ pp alia vt dictũ tpa pcedẽtia t subsequẽtia ꝓpetit. Cõuenit ét in estate singulf vt necessitas exigit t cũ ỏbilib⁹ pharmacijs: ñ nĩ est hora h electa sz necessaria magl. Neqz i autũno sic é vtus debilis multotiẽs: sz ɣriek vite cũ ambab⁹ q̃litatib⁹ vt eũonẽ t ꝓpe ꝓtristãt; hũoris tolerare nõ possit. Quid át sit de eũone hyemis cẽsendũ ostensũ est ꝑus.

¶ Differentia. iiz.

Quod super pharmacũ nõ sit dormiẽdũ assũptũ

q mfat: qr tũc sup vomitũ esset dormiẽdũ cuz ipm sit subductiuũ ét violẽt⁹ euacuatiuũ: dria. iiz. Sed sup h nõ é dormire exꝑssũ vez poti⁹ oppositum vt monẽt t agitari. ãre neqz sup secessiuũ vtiqz. Impli⁹ pharmaco ñ é adducẽdũ assũpto qđ ipi⁹ actũ pturbet t corũpat. h⁹i át é sõn⁹ cũ motũ cãet ỏ circũsrẽtijs. ad cẽtz motui ɣriũ pharmaci mot⁹ át se pmũt ɣrij. Itidẽ Haly. sup cẽtiloqo: Effect⁹ medicie ñ est nãlis corpis sz attrahit hũores sũpádo pkes ẽntes nãles t iõ phibẽt dari i ziũctõe lũe cũ ioue. Ptole. ibiỏ aut cũ venere cũ idẽ ꝓfortet nã. Supãr vo vtũ plrimas id ñ potẽt cũ sõno fortificek ipa: fortes náq; efficit ackoes nãles: eo q; caloze iteri⁹ ꝓtiet prio ba. cũ át ita fuẽt soluẽ ñ poterit. Et sulcit: qr roborata nã vt imbecillitat pharmaci q̃splurie. Palin: si sup pharmacũ dormiẽdũ aut sup debile vel forte. nõ pmo qa virt⁹ debilitarek pampli⁹ ipi⁹ cũ medicie debiles ppi gores alijs sũt alimẽto. Neqz sup forte: qr ipi⁹ vigore eo ẽt ñ fortificato p sõnũ deducẽ nã poterit pharmaci potẽtia i actũ. Scioslũ igr esset: itaqz ñ é sup assũptũ pharmacũ dormiẽdũ. ¶ In oppositũ: qñ cõi⁹ pharmaca exhibẽt circa noctis pmã q̃rtã. Nocte át nob est ꝓsuetudo dormire: dria. iioz. Hãc át ét prauã non mor oz abscindẽre. a. fo. Eti: qđ celer⁹ ducit pharmacũ de potẽtia in actũ id fortificãs repmẽs ẽt malitiã t effrenitatẽ ipi⁹ expedit sup assũptoz ei⁹ adducẽ. Tale vo é sõn⁹ cũ calidũ vigorẽt nãe ipi⁹ instrm. Ad huc illud quo pharmacũ t ꝑpe attractiuũ resoluit in vapores t fumos vsqz ad spacũ dekmiatũ é cidez adiũgẽdũ cũ oñsus sit: dria. iiz. Hoc ipm attrahere mõ. Jd át agit dormire sup ipm cũ caloze fortificet i trinsec⁹ circa pharmacũ. Quo qdẽ accidẽte is ab eo tanqz a cẽtro scircũferẽtias refrãgit: ꝓpt qđ fort⁹ tẽdit in hũores p ptes vt dictũ ana. Itaqz sup pharmacũ dormiẽdũ susceptũ. ¶ Propt pmũ qdẽ sciẽdus q; pharmacũ sũit tripli⁹. Coit náq; p oi medicia eu titulus denotat libri Ga. pharmacor. Et p medicia solutiua vt h iurta illud veter: In pharmac si q̃lta oz purgari. Accipit t q; veneo grecor idiomate pnicioso. Est át h auditũ dupler: sup⁹ qđ p os eductuũ t secessiuũ p anũ. quor qđã é violẽtũ nãe oppositũ vt scamonea euforbiũ. Aliud debile sicut mana t cassiafistula. nonnullũ mediocre ceu reubarbarus t agaricus. Adhuc hor qđlibz dr aut rõe ẽbe sive vtutis vel q̃litat; qđ h⁹i vel ꝓpõnis. Pã violẽtũ vt ita é qđ in sba ꝓstruit grossiou t ꝓpactioi sicut elemẽtum trocisci t pille: debile vo qđ i ligda velut decoctiões t syrupi. Mediũ vo qđ mediocrit ceu pulueres. qđ eor oñdit durabilitas aut eor oppositũ. Prieta. n. durãt pápli⁹ t marie cũ melle ꝓstructa t pl⁹ sit fra recepit narcotica ceu opiũ t q̃ h⁹i: reliq̃ vo min⁹ t ꝑpe zuccão ꝓstructa. Cõfuat. n. mel ceo mag; a corruptõe dria vltia aut ex pte hũor; cũ difficultate seu facilitate educibil: aut medio vt melia cholas l phlas. Nosce quoq; q; mirta data i sba grossiou t ꝓpactiõi vt pilule t electuãria oz eor assũptõi p aliquos dies ꝓcessisse ipor ꝓstructoz vt ex actõe t passione applicatorũ sit vna q̃dã media ffultet nã. vñ elor. i. mota idigẽt ꝓsus se pticle vt i adiuicẽ agãt t patiãt oifariã. i ligdis át t ꝑpe i qb⁹ egit ignis pmixtioz ñ sic expedit cũ ipi⁹ actuale calidũ celerik potuerit eãdẽ inducẽ. Quot enim modis t qb⁹ opek pharmacũ: dria oñdit. 161. Quid át dormire seu sõn⁹ dria visũ. 108. Sup pharmacuz quoq; assũptũ dormire dupli⁹ ũelligit: aut mor eo susceptor: aut postq̃z incepit opari. Assũk át ipm vel robusto calido vẽtre t vlr corpe oi aut debili vl medio Propk scõm vo sciẽdũ q; aliq direct ñ eẽ sup pharmacũ dormiẽdũ eo q; ipius resoluit vtus. Alij át oppositũ cũ eo vigorẽt cadẽ. Quor qdẽ defect⁹ ltũ t q̃rtũ oñt dicẽdor. ¶ Propt tertiũ át sciẽdum q; si pharmacũ fuerit vomitiuũ sup ipz mime dormiẽdũ Aõ inuik aphor q̃rta: Cũ laborit go ellin ad moti

ines qđē cor^{p} magꝝ ducē. Ad sōnos vō ⁊ imobilita
les mu^{s}. H ät ell'us ē alb^{s}: cū simpl'r ꝓferī hūc audu
xit. aphōꝝ qnta. Rursus vigorata nā sōno farma-
cū vomitiuū fieri posset secessiuū cū hic nāliter ⁊ ꝑm
ptior euacuatio existat: dria. 142. Adhuc ꝑmo q̄rta:
Uomit^{s} p̄cipit in meridie qñ nāe aut multū ē ꝓsuetu-
do vigilare. Nō igr̄ sup farmacū dormiēdū vomitu-
ū nisi ei^{s} effrenitet actio: iuxta illud Hip. Cū volu
eris ellm gescere sōnū fac ⁊ noli mouere. Si vō secef
siuū farmacū fuerit ⁊ forte rōe vtut ipi^{s} marie aut ēt
ꝑsonis vel hu. viscosi grossi p^{s}ci^{s} assūptionē dormiē
dū ñ lōge. Uērē vl'r quocūqꝝ se habēte mō i fortitu
dine debilitate ⁊ caloꝛe. tūc. n. fortificat sufficienē nā
potētiaqꝝ farmaci ad actū deducit pfectius eiusqꝝ re
sistīt malicie. Si ät ipm existat debile tribus añdict⁹
modis venī eqdē aut erit fort⁹ vel mediocris cū calo
re hmōi tūc ñ illius ē sup farmacū dormiēdū cū vtuꝫ
inde disso luat illius: neqꝝ malitiā bēat quā opus sit
corrigē: sitqꝝ calidū sufficiēs absqꝝ aliquo adminicu
lo ipꝫ i actū ducē. vñ ꝑmo q̄rta: Cū qs medicinā vē
mis solutiuā biberit melius ei crit si fort⁹ exiterit vt
sup eā dormiat añ q̄s opet: qñ opabit melius. qđ si
debilis fuerit melius erit ne sup eā dormiat: qñ nā di
geret medicinā. Si vō farmaco debili ēte venī qdez
vl'r cū oi nā fuerit ibecillis laudo post farmacū dor-
miēdū assūptū vt nā gescat ⁊ calidū ꝑfortēt ibecille:
qđ valz ipm in actū deducē: qñ nisi nā fuerit opata
in ipm: id ñ aget in eā ꝑmo q̄rta cū oē qđ deducit de
potētia in actū p aliqđ educat ens actū: de ge. aialiū
so. Et vniuersaliuꝫ exptus laudo sup farmacū dormi
endū forte adiuncta qđē modicū vtute farmaci debil'
ne sōno debilitet vel ea potius ꝑfortet ⁊ nā. Hec aūt
audiēda oīa ꝑus qđ farmacū iccepit opari: postea vō
nō dormiēdū dū eius pdurat actio nisi effrenitet. pp
eni motū p̄riū sōni ei q medicie actio impedit illius cū
in diuersa simil' pūciat ꝓtractio. vñ. A. cū medicia ce
pit opari melius erit ne sup eā dormiat quocūqꝝ mō
fuerit. Et Almā. q̄rto: A sōno abstinēdū oio post q̄s i
cepit solui. qđ ⁊ aphōꝝ appz q̄rta. Iz ꝫ id ⁊. A. marie
vl' q sup farmacū debile sit indīnt dormiēdū: ꝑma
ni scribit tertij. Solutiua ſo facilia ad purgādū ca
put sūt asseraret. i. aloetica ex qbus sūt pill'a magna
vt puū pōdus opatōꝝ efficiat sufficiēte cū mora: ⁊ ñ
nocet pp puitatē suā iteratio ⁊ dormiat sup ipa ne ꝺ
struāt motus ⁊ vigilie opatiōꝝ eius. Dōm q̄ duplex
est ꝓ farmacū euacuatio. vna qđā totalis ⁊ dēmiata
certa hora ⁊ de tali extat q̄stū. Altera vō ē ptialis ho
ra forte indīnt vt qñ sepius sūpta ⁊ marie i ꝓstpat
vt venī maneat lapsus ne fumi petētes caput ꝓstipa
tōe dolorē causēt i eo. Et ꝺ farmacū ē laudabiliuꝫ se
ro sumē q̄s mane pp motus ⁊ labores occurrētes in
die. Et neqꝝ ei^{s} destruit opus pp frequēs assūmē. ne
qꝝ etiā ledit pp aloes bonitatē. Ceteris. n. minus far
macis nociuū. ficqꝝ ꝺ itelligēdus ē. A. vñ macer au-
ctoritate Oribasij duas pill'as aut tres ifōmatas cū
sicco cauliū ad q̄ntitatē fabe aut ciceris sepe de sero
sui ꝑcipit. Ingenio q̄ purgat^{s} bis: vix nūq̄s capitis
vexabit vllo dolore. Et nihil ē ocul'mbi crede salu-
bius ist⁹. ¶ Propk q̄rtū vō ad ꝑmū qđ ꝺ̄s appu
ūt. nō. n. ē simile ꝺ vomitu ⁊ secessū cū sit velocior illo
ac fortior nāz irritās pampli^{s}. Ad aliud ēt vtcūqꝝ vi
sum q̄ lz in ꝓncipio moueat calidū de circūferētijs
ad cētꝝ i ꝓcessu: tñ ꝑp refractiōs ipius ꝓrius accidit
motus motui ꝓsumis medicie. Neqꝝ mox cū medi-
cina suscipit in vapores dissoluit ⁊ fumos: vex ꝑmo
calore afficit nāe. Ad aliud ꝺ̄s q̄ pharmacū suppo
nēdū ē adeo forte: ac ꝓportionatū vt sōno potius vi
gorēt q̄s exīminet ipo vigorata nā. Neqꝝ vtus phar
maci debilitat vsqꝝ si fuerit sufficiēs nā ⁊ potēs cum
ipo vtat⁹ rl'at i sui subsidiū ad modū quo vtī alimen
to sanitat⁹ tpe: b: zenarij septio. Ad aliud ꝺ̄s q̄ quō
sup ꝺbile dormiēdū aut ñ tā vsū. neqꝝ potēna phar
maci habil' in actū pt eūdē pucnire nisi fortificata nā
neqꝝ pp ꝺ tñ vt oñsuꝫ fq̄situs ē sup forte pharmacū
sōnus: sꝫ ēt pp eius malitie repssionē ⁊ calidi vigora
tionē vt celerius attrahit ⁊ expellat a corpe. Ad ꝑmū
aūt alterius ptis dōm q̄ pharmaca fortia dant illa
hora: debilia vō magꝝ circa q̄rtā ptē noct⁹ instātē ita
vt tā sōnus ꝓcesserit sufficiēs: aut id ꝓcessū i vētre ⁊
nā debili oīno seu ēt vniuersaliuꝫ. Ad alia vō ꝺ̄s q̄
vex ꝓcludūt de pharmaco forti⁹: nō ät sic vt oñsuꝫ
debiliū. ¶ Differentia. 127.

Quod tiriaca ꝓpetat post assū
ptū pharmacuꝫ
mīrat ex ꝑmo q̄rta. Iudē q̄ habuerit fluxuꝫ
vētris magnū ex ꝓcedēti pharmacia vl' ex hu. venēo
so ⁊ biberit de ipa sanabit statim. 30ar. Rursus ipa re
tinet nāz: qnto sūma ꝑma: ⁊ serapiōis septio. Ad aūt
expellē ⁊ ꝓcipue cū effrenitet solutiuū. Palin: phar
macū ē de gēie veneni: ſo re. a. Tyriaca vō ꝓpetit ve
nenis ita vt in re vna inuatior ē mitridato ⁊ ē venenū
serpētū qnto. s. sūma ꝑma. Adhuc qđ tollit accidētia
ex pharmaco ꝓsurgēna ⁊ disponē corporis melioratꝫ
post pharmacū expedit. huiōi vō ē tyriaca remouet
vt tactū fluxū ⁊ vētositates ex qbus dolor ꝓtingit: ex
tenuat viscera: mūdificat. ꝓpellēdo qđ ē interius ad
exī ⁊ ꝓncipalia ꝓfortat. Et: tiriaca calefacit: pharma
cū vō ifrigidat spūm euacuādo rē corpor⁹ calidioꝛē
aut hūores. Cura ät pficit ꝑrio: itaqꝝ post assūptum
pharmacū ꝓdēt tyriaca. ¶ In oppositū illustres vi-
dent medicorū eā nō exhibētes quos ñ ē iufficiētes
assignare. Adhuc tyriaca ñ ꝓpetit debilitat⁹ vl' disso
lut⁹ cū ea ꝑz Damascenū i aphousinis dissolnat: mū
det ēt ac dispgat qbus ñ egēt pharmacati cū id solu-
tiuū sufficiēt egerit. Igr̄ ñ ꝓpetit post pharmacū ty-
riaca. ¶ Propk ꝑmū qđē sciēdū q̄ tiriaca ē duplex
Altera qđē medicinaꝝ mīr dicta: solēnior nāqꝝ ē alijs
⁊ efficacior: ita q̄ ⁊ mitridatū supat ⁊ ꝑpe i expulsio
ne vt tactū ꝓpētū veneni: sꝫ i reliqs rebus ipꝫ ñ minu
tur a tyriaca diminutōe de q̄ sit curādū: imo ē magꝝ
additi uuamēti i plūribus eius ⁊ ꝓfidēnior⁹ vtilitat⁹
A. Et dī a tyro serpēte qñ carnes igrediūt ipi^{s} i eā
Et sūt velut radix ⁊ basis ist⁹ medicie ita q̄ eis ꝑuat⁹
destruit ipa. qđ ēt i alijs medicis attēdit solēnibus si
cut aloes i ierapicra ⁊ ell'us vl' colocynthida i ieris ma
gnis. Cōpositores nāqꝝ medicie ilpereſt nāe idustri
am ponēt⁹ i vnoquoqꝝ mēbro ꝓposito pticulā ꝓsimi
lē q̄ pficiunt actus: dria. 63. Tyriace sigdē ꝓfectiōes
sūt plures. Radicalior tñ q Andromachi i q̄ libꝝ cō
struit singularē. vñ. A. Jā plures medicoꝝ sic Ga. ⁊
alij addē nisi sit i tyriace ꝓfectiōe ñ pp necessitatē fāci
entē illō necessariū ei: neqꝝ pp aliqđ forte vocāo eos
ad illud: sꝫ q̄rētes vt remēoret⁹ ⁊ vt remaneret ab eis
in ipa vestigiū sicut remāsit ād: romaco. Et meū qđē
ꝓsiliū ē vt ñ remoueāt aliqd qđ expumētū inuatiuū i
uenit. fortasse nāqꝝ illa complexio cum illo pondere
est signans illud cuius inuamentum inuēit experimē
tū ita vt quando remouetur a suo pondere nō sequꝫ

tur illā ꝓpetaté. Cui⁹ oppositū scribit collꝫ gnto: vt dicat q hō qué tu scis ingt q nos ñ debem⁹ aliqd di minuē ex receptiōe quā fecit Andromac⁹: ſꝫ nolo ei credē ſꝫ volo addē ad tyriacā multas medicias q nō erāt note i illo tpe t de vnaq̄ꝫ facā ꝓbationē qñ ad didero eā ſié ſūt garioſil⁹ ambra t lignū aloes. Et ei⁹ qdē magꝫ é fmo victorie ac ābitōis vt i alijs ꝑ. A. qꝫ vitat. Cui⁹ eqdē iurta Ga. ſerapi. Haliabbaté t. A. ex trib⁹ accipit approbātia. Primit⁹ nēpe vt exhibea tur ei q ſūpſit medicinā ſolutiuā forté: aut vomitiuā vt ſcamoneā collogntidā vl' ellīm q̄ſtitat lupini: q ſi ſolutione ꝓhibꝫ inceptā fort exitat t ꝓfecta: ſi vero ñ mīme. Secūdo vt gall⁹ ſilueſtr fm Gal. qué putat A. faſianū maſculū mordeat ab aliquo venenoſo alia liū: qō ſi p tpi⁹ euadit aſſūptiōꝫ é electa: ſin āt neq̄ꝫ. Tertio vt det alicui medicia inficiēs ſui frigiditate vt opiū mādragora vel iuſgam⁹ ſigdē euadē faciat é iuuenis pfecta: ſi aūt ñ eꝫ. Nō ſi qdē diſtīguit p etates. Nā ei adſūt infātia pubertas adoleſcētia ſenectus t mors ſiue ſenū. P⁹. n. ſex mēſes ſit infāſ cū puꝫ ñ bēat pfectū ēē: deide incipit pubeſcē t augmētari vſq̄ꝫ ad tpo in quo ſtat vſq̄ ad. 10. annū i regiōib⁹ calidis t. 20. in frigidis: deide ſtat aut. 10. an. vl. 20. deide ō clinat aut p⁹. 10. an. vel p⁹ q̄dragita: deide ſpoliat vir tute tyriace aut p⁹. 30. an. vel. 60. t fit vna ꝓfectionū declinata a q̄du tyriace. Vſi tñ prauī vēditores cōſt dant eā p⁹ q̄ttuor mēſes t conſumunt ante duos vel ſic annos cum non fermentet niſi poſt. 10. aut. 20. an nos: dria. 178. Tps āt etatū eius in loc tpat inſt hec erit mediū extrema. Et ꝺꝫ vt morioſo i potu det ō illa q̄ recēs é t fort. Religs āt et q⁹ exhibet det ō alia q̄ é debilior. Fort āt t recēs é p⁹ qnq̄ꝫ fm quosdā an nos. aut. 12. vſq̄ ad trigita. Et hec qdē medicia ſicut ceteſ hꝫ iudiciū ex ſimplicib⁹ t ex tota forma. Ex ſim plicib⁹ qdē duplicat opat. ꝓmit⁹ qdē ifrigidādo t ſtu pefaciēdo pp opij vtutē: deide calefaciēdo ſi diſſoluē do medicinis calidis ſupantib⁹ tādē frigiditatē opij. Tota vō forma opat inuenenor expulſione p formā ſpecificā ex ſimplicib⁹ reſultantē: vt dria videbit. 178 Reliq̄ vō diateſſeron dicta eſdre t h⁹ dria. 179. qd āt pharmacū dria oſtēdit ꝓmiſſa. ¶ Propē ſecūdū ſciendū q aliq⁹ ſolutōꝫ pharmaci exhibēt dragmā vnā aut aureū tyriace moti pp fluxū qué timebāt fu tur t venenoſitatē medicie. ſꝫ id fortaſſis ñ valꝫ ſicut tertio t ārto dicēdor appebit. ¶ Propē tertiū autē ſciendū q pharmacū aut ſoluit ſufficiēt l' ſūpſtue. ſi quidē ꝓmū tūc nullo mō ꝓperit tyriaca neq̄ multꝫ repit dictū ab eximiorū aliquo. qō firmat q: qō qdē debilitat vtutē ſpūm reſolut cor⁹ agitatū ſuo motu ampli⁹ exagitat t inflāmat ñ ꝓpetit. H⁹ i āt é tyriaca ſui caliditate laboriosā diſſolutiua. Rurſus qō opat vt balneū fere mor p⁹ purgationē nō ꝓperit: dria ſe quēti. Talis vō é tyriaca. ipedit. n. decurſū ſūpfluita tum ab eo qō deor: ſū ventrē auguſtās cogēs eas per mēbra nobiliora ad cutē puenire vbi eor leſio ac opi latio t in cut defedatiōe pōt ꝓtingē: dria ꝓſiti. Et id qdē ꝭ vniuerſalit ꝓcludat nociuū: deteri⁹ tñ in chole rico repit. Si vō farmacū effrenitaverit tūc tyriaca dāda nouiſſima q̄ vere tyriaca ñ eſt cū actionē agat opiate. Id iñ vltio cū res fuerit i deſpatiōe auxilijs nō ꝓſerēnt⁹ religs t' ingēijs: dria. 104. vñ Meſ. ſim pliciū ꝓmo: Cōpigē qdē t ſtupefacē é vtilmū ad qō initi debeꝫ t ꝓpe tūc qñ oia ñ iā ꝓtulerūt t res poſita eſt in deſpatōe: tūc quoq̄ ſup narcotico pſumēdū é t medicamētis fortib⁹ ſicut ſūt tyriaca phylōniū t ſi milia. vñ app⁹ tū ex canone ſbdito: tūq̄ ex eo qō ſibi phyloniū aſſociat q tyriacā intelligit put vna extat adhuc opiata. Per qō fmo ſiſt exponit ārte prio. Cū ventris ſolō ſupfluit i potu pau tyriace aut phy loniū tribuet. Talia nāq̄ malā ꝓpōnē alterāt caliditā ex farmaco inductā fūos infrigidāt t igroſſāt hū ores pteſq̄ ꝓſtipant t opillāt ac inſenſibiles ferre reddēt vt in audaciā t effrenitatē ñ moueāt: ſꝫ mot⁹ t agita tio getet. Si nāq̄ daret tūc iuuenis tyriaca vene am pli⁹ ipi⁹ caliditate t motu debilitarēt eaꝫ āplitudo i ducerēt maior orificior t mordicatio fortior ſolutum ſic nāq̄ tres extāt cāe in farmaci effrenitanē: dria i44. Nō āt tyriaca det fort p⁹ quēcūq̄ fluxū ñ ſpio a pitior⁹ expſſū vſq̄ q̄q̄: vel p⁹ ſufficiēt ſolonē dāt aquā mellis aut hordei: ſeu zuccari fm diſpōnē nāe t hūoris vt veter lauet. Nō. n. ꝓpter ius pulle t ma xime pingue qō cōſt pmixt exhiberi cū ſit vnctuoſū ſtomachi ſbe diſſolutiuū. tūc nāq̄ ꝓpetūt abſterſiua mūdificatiua t p⁹ aggregātia t ꝓfortātia. trahit enim ius ꝑfatū q̄ſq̄ auiditate q̄dam nāe ianite ad venas cū fumis ſeu vaporib⁹ medicie vt inde dolor cāet qñ q̄ vehemēs febris ſupueniat t ſūpſluxitatū declinatō deruet aq̄ tranſmādāt pte. Si āt ſūpfluit ſolō ñ for tes dāt tyriacā ſꝫ alia. Ex his igit falſū appeat qō ali q dixerāt ſimplr eadē die colicis ꝓpe exhibēdā tyria cam opij habētē adhuc vtutē. Phl'aticis vō vel me lācholicis ſonē ētia tñ die in phl'atico hūiditatib⁹ cru dis pus repleto ad caꝫ exticcatione ꝑt laudabilit tyri aca fortis exhiberi. ¶ Propē q̄rtū vō ad ꝓmū dōm q p tyriacā ñ iuuenis audit: ſꝫ poti⁹ vt expoſitū é re cens opiata. Et ſiſt ad 3oam dōm: aut q h magi ꝓfi derauit venēoſitatē cotrigē medicie q̄ſ ſolonis effre nitatē q̄ remota ſolō ſiſtit ꝓpē. Vlli⁹ fuit opinio cui⁹ alios cōſt ñ iuemo. Ad aliud dōm q ꝭ ſtrungat ven trez ſitq̄ tyriace bonitat applicatio t approbatō tñ inducit vt oſtenſū alia nocumēta. vñ ñ é exhibēda cū poſſit fluxus alijs vt docet Meſue t. A. cōpeſci. Ad aliud dōm q ꝭ pharmaca ſint de gñe venen t ꝓpe fortiora enuliſtua: ñ tñ ꝓperit tyriaca cū añ aſſūptiōꝫ farmacoꝝ eoꝝ poſſit venenoſitas pelli. ſiſt cū effre nitāt ꝑt eoꝝ effrenitatio p alia fmoueri. Ad aliō dōꝫ q rari⁹ effrenitat farmacū cū medic⁹ dēat ppar pec care: ita vt ñ oporteat p⁹ oēm fluxū tyriacā exhibere timēdo effrenitatē eiusdē. Neq̄ verē q diſpōnē cor pous bonificet cū fluxus raro ſupfluat. ¶ Prauū ét é vt ſūpfluitates remoueāt ad multū ab ſtestinoꝝ trāi te. neq̄ viſcera tñ ꝓfortāt qn ñ āpliuꝫ inflāmenť. Ad aliud dōm q farmacū educēdo hūores calidos ñ in frigidat cor⁹ ſꝫ poti⁹ ꝓtēpat t nām ꝓfortat expellen do qō ꝓtriſtās: neq̄ ſpūs ſic debilitat t diſſoluit: qn mor reſtaureť nocitiuo expulſo. vñ ñ egēt tyriaca cū in ampli⁹ reſolueret in q̄cūq̄ ꝓpōne i ꝑt trāſmiſſi oppoſitaꝫ: ita vt ſimul fere duobuꝫ motibus moueri contingant ꝓrijs. ¶ Differēna. 128.

Quod balneum non

q ꝓpetat p⁹ purgationē oſtēdit: q: ꝓmo ārta: Poſt medicinā ñ ingrediat aliqs balneū: qñ trahit mām ad exterioꝛa t neq̄ é bonū niſi ad vēre ꝓtrigē dū. In qua opinione ſecū ꝓcidit ſimplicū Meſue ꝓ mo. Rurſus nō eſt facienda tractio in diuerſas par teo, vna enim reliquā impedit t ꝑterrit natura. ſed h⁹ i occurrit hic tractio. naꝫ medicina trahit de circū

ferentijs ad centrū: balneū vero econtra. Et: Si no
poterit materie fortiorīs virtutis balneo vt pharma
cuz corpus sufficienter purgare: eqz id valebit pfice
balneū: sm dialecticū eo debilius: aphorismoz q̄rta
Reqz ēt in actu competit purgatiōis: qz irritata mā
t agitata cōsluit amplius. Adhuc eadē docet effreni
tatem cathartici sisti per somnū t quietē. Cū enī uis
stauere somnū facit: t uoli mouere. Sed balneuz his
contrariat cū sm Joānitiū t Haliabbaté. Ad exerci
tiū motū existens reducat. Contrariorū vero act⁹ p
dicāt contrarij. Palin: Purgati remanēt ex natu
ra actu pharmacie inflāmati ianiti t exiccati. Hz bal
neum sub intentione qua administrat talia magnifi
cat. Itaqz balneū post mundificationē non confert
Cui⁹ oppositū scribit pmo quarta. Jnidē: Illud cō
petit post euacuationē quod pt educere qō medicia:
ppter distantiam nō potuit qualia sunt q̄ cum vicinā
tur distantia. Huius ē balneū cū euacuet solū q̄ sm
auté aphorismorū tertia: t qō membrorū inflāmatio
nē cōsumptionē tollit: t laxitudinem remouet: Almá
sonis q̄rto: t quieta cōpetit post purgationē cū corp⁹
istis remaneat affectū. Hoc át bal. pplet debite cōmē
suratū refrigerat enī a membris cōtrpando hūores:
t fluxiones expirare facit. Ampli⁹ quidá purgatō
ne suscepta fluxiue interdū euacuant. Balneū vero
ventrē constringit: Almansorio. 4. vñ theorice quito
Balneū solutionē laxati amputat medicamis. Jgit
bal. post purgationē pfert fluxiones. ¶ Propk̄ primum
quidē sciendū q⁹ B. est corpus sūtile vel liquidū cor
pori circūferentialik occurrens ipm̄ mutatiuū. Bal
neū quoqz nomē assimilatū ē ab eo qō est valaneyon
grece a valo qō ē imitto p abscisiōz. A. t dyphtongi
retento e. t abiecto. i. dictū est balneū. o. ēt mutato
sicut in plerisqz. t. abijcit latinus. e. seruato. Est autē
balneū multiplex ceu notificationis ei⁹ insinuat. Nā
quoddā est aereū quod tangit p id quod dictū ē sūb
tile quod pus dicit balneū. Aliud aqueū veri⁹ dictū
lauacrū dulce: quod insinuat cū dicit humidū. Jnt
dū enim quis solo vtit aere pro balneo vt terma vel
alia stuffa. q̄qz vtit aqua dulci corpus in eā infun
dendo: vel ipam sup se pijciendo. Et horū aliud ca
lidū aliud frīm: t q̄qz vtimur his ambob⁹ vt eue
nit multotiens in termis. vñ. x. de inge. sm hoc ōttu
or distinguit balnei ptes: quarū pma est aer calidus
cui pmitus copulat ingrediens: secūda ingressus in
calidā: tertia exitus i frigidā: t quarta sudoris abster
sio. Amplius balneū diuersificat: qz quoddā est sim
plex vt duo pdicta: Reliquū cōpositū qō dupler ēt
est. Aliō .n. naturaliter ē tale vt sulphureū piceū alu
minosū: t hmōi. Alterū arte construit: ceu cū herbe
frondes t hmōi calide vel frigide in aqua decoquū
tur balnei: vel in aere pternunt ipius fm vtilitatē a
medico intentā. Balneū enī quinto theorice triplicit
variatur. Aeris cā fm q⁹ fuerit calidus t frigidus vl
medius diuersos i corpa inducēs effectus. Aut ex
te vt dictū est aque. Vel cā qualitat vtendi: q̄n qui
dā eo vtimur cū fricatione simplici: alij cū fricatiōe
oleorū: nōnulli cū fricatione farine granorū t alioz
fm quod vl magis expedire ad eorū intentōes erplē
das. Est aūt pmo secunda balnei actio naturalis ca
lefacē suo aere: t sui aq̄ hūectare: cui⁹ pma causa seu
mansio infrigidans ē t humectans. scōa vero calefa
ciens t hūectans. tertia vo calefaciens t desiccās. ne
subita enī nature lesiua intercidat alteratio in itroitu
aut exitu oportuit bal. tribu. fore mansiomb⁹ distan
tū. vñ Haly abbas: Balnei sunt tres aereo. Prim⁹
ē pme domus aer: t est tepidus: nil in corpus iducēs
caloris. Scōus scōe caloze medius corpus aliquo ca
lefaciens caloze: ac quadā dissoluens dissolutōe. Ter
tius vo qui tertie vehement corpa calefaciens: pluri
masqz dissoluit superfluitates: t a corpore euacuat. Ne
qz est Haliabbati ad. A. dissonantia: qz Haliabbas
solū aerē tetigit: hic aūt ex aere cōmixtū t aq̄. Pōt
ēt causē ponj cōpatio fieri ad aerē exteriorē. Apposi
tūqz fuit circūferenk ad diuersitatē aliorū intus assū
ptorū: vel q̄ applicant exterius q̄ non ita ambiūt su
pficialiter corpa: sed aut ad centrū tendūt vt interi⁹ i
missa: vel in pte situant forinseca. Dictū ē aūt actua
liter: q̄n que in nobis agunt: q̄dam sunt potētia seu
virtute talia vt cāomilla t piper: Alia vero actu sicut
calida vel frigida vt aq̄ balnei calida frigida t aer:
t omne calidū calefacit: t frigidū infrigidat. Altera
per accidēs ceu balneū calidū duplicāt accidente ifri
gidat: aut aperiendo poros t bu. calidū vt cholerā i
que solas resoluendo: vel humores agitando intra
corpora: t sup membra sensibilia dissoluendo q motī
adhuc ipsorū actuali magis agūt frigiditate: modo
quo balneati in putridis indigestis horroze t frigus
incurrūt. Distinguit t pter hoc balneū tripler: Quo
niā quoddā pparatiuū ad euacuationē. vñ scōo pra
ctice: Volente sumere laratiuū pus opus ē corp⁹ ap
tare suū vtendo añq̄z accipiat duobus aut tribus di
ebus balneū tpan calorio: t suauis aque sup fusione
tepide super corpus. quare pmo quarta: Balneum
quoqz ingredi anteq̄z ventris solo fiat aliquant die
bus est ex eis que bene pparant nisi aliqd phibuerit
Ea ppter precipit phlomandos t ventosandos ha
bētes grossū sanguinē pmitus balneari. Oportet tñ
vt inter balneū t haustū medicine puū interueniat
tpus. Est aūt t aliud balneū phibitiuū sicut in hora
opationis cathartici administratuz cū eius fit actio
in diuersa cathartici actioni: t ipius distractio nisi
effrenuet illa. Quoddā vero est pficiens vt quod sm
quosdā administrat cessante actione cathartici resol
uit enim qō non potuit educere medicina. Quid át
purgatio dīa oñsum. 125. cū alijs. ¶ Propk̄ scōm q
dem sciendū q⁹ illustres medicorū. A. t Mes. videnk
sibi vtcunqz in hoc aduersari q̄sito. Primo nanqz
scribit quarta. Ille q medicinā solutiuā vz bibit se
cūda die balneū est intraturus: qz si aliqd ex humori
bus ipius fuerit relictū balneū ipm̄ mundare pote
rit. Et iste qdem cōis ē modus practicantiū p̄cipien
dum si firma ē vtus scōa die post purgationē balneū
ingrediēdū. Mesue vo de pharmacis nullū vult bal
neare post assumptū pharmacū nisi illū in quo effre
nitet medicine actio. quare secūdo practice: Quod si
in aliquo intrñ suphabūdat sol⁹ vt defectus ēt time
atur vtutis hunc balneū introduc: t aquā supfunde
calidā: t maxime pedibus t manibus. Et in hoc con
cidit Mes. repellens illos q precipiunt frigidis t sti
pticis tales balneari aquis. Jgnorātes q̄n poros co
arctant: et medicinas in fumos interius puertūt. vñ
cā maiorak ad fluxum. Et iō visum non parū epithi
ma ex frigidis stipticis sup ventrē positū fluxum au
gnētare: et sanguinē et ad fluxum icitare: quak raro
pfert nisi in corporibus iā puris: immo magnifica de

bet esse intentio dilatare poros: et ad exteriora attrahere: et ꝑpe cum bal. fuerit ex aquis dulcibus in quibus decoquant poros apientia vt camomilla absynthium sanſucus folia citri: et ꝙ talium: et in ℔ non parum ꝓferunt fricatiões ⁊ ſudores ingenioſe ꝓuocati. Vulgares vo et arte ſpitiones balneant cõſueuerãt illos in quibus non ſupfluit pharmaci actus ꝗ illos in quib⁹ effrenatauit. Quorum error ostendit ꝓmum: qz balneum ad exteriora trahit: medicia vo ad interiora: ꝓpter quõ hu. debentes a medicina trahi ad interiora actiõe balnei trahentis ad ꝛrium ad exteriora ñ poterũt euacuari: ſed remanẽteo ĩ ꝓtibus moti ⁊ ñ educti nocẽt illis. Fatigat ẽt vtus ⁊ diſſoluit ꝓpter attractionẽ ſimul in ptes ꝓtingentẽ oppoſitas: cum in tali motu ſciſtionẽ oporteat intercurrere: phyſicorum appetens ſeptimo. Propterea aphoriſmorum quarta inhibet: ne pharmaca exhibeant ſub cane ⁊ ante canẽ. Et: Prauus eſt illa eductio qñ fit tranſitus materie ſuper nobilia membra: dicta. 197. Sed per bal. materia mota in extrinſeca tranſmittit ab ignobilibus per nobilia ad ignobilie: vt a ventre ad cutis ſuperficiẽ per nobilia in medio horum ſita. Rurſus materia meh⁹ et ꝓpinquoribus ducit viſo ⁊ ducibus: ⁊ marie ꝓſinetis p quos eſt euacuare nãe. vñ aphoriſmorũ ꝓma qz os agere vndecũqz marie repit nã inde p ꝓuemẽta ducere loca. Adhuc ꝓpter talẽ actionẽ ꝓtrariã materia inevacuata opilões generat ĩ viſo: aut in cutem educta defedationes in ipa. Itaqz bal. poſt medicinã non ꝓgruit niſi qñ pharmacũ effrenitat: tũcqz ad ꝓſtringendũ iuuat ventrẽ. Concedit tñ. A. g ſibi ſere vſ diſſonus ĩ ℔ q̃ſito: ꝙ poſt medicine aſſumptionẽ ĩmediate non ſit timendũ ꝓmã caſam balnei intrare: ⁊ ꝓpe tpe frigidiori mõ tali ne calor ſit vllo modo impediens ad attrahendũ: qñ frigus intenſũ ledit effectũ medicine. ¶ Propter tertũ qdem ſciendũ ꝙ vtus balneandi: aut é fortis: aut ibecillis ꝓſtrata: quarente huius ceſſandũ é a balneo caſu quocunqz oio: qr cũ vtus ſit diſſoluta ſpiritusqz reſoluti: ⁊ corꝑ cõſumptũ balneũqz iſta coaugeat eidẽ pcendũ: ne vtꝰ eo diſſoluat pamplius. vñ de Maraſmo ꝓhibẽt balneũ ſũme ibecilli ente vtute: ⁊ ſi diſpoſito expoſtulet ne mors accidat: ſicut euenit modico balneanti adoleſcentulõ: ꝓnoſticorũ ꝓmo. Et Artalo Theagenem ĩ. de inge. Si aũt vigor ꝓſtiterit: tũc aut pharmacus effrenitat: ⁊ ſic apud oẽs balneandũ: non qdem cum frigidis ſtipticis: ſed calidis tpatis apertiuis: vl nõ effrenitat: ⁊ id dupl⁹: qr aut ceſſauit motus ⁊ agitatõ medicine aut minime. Quod ſi ꝓmũ aut eſt ſufficiẽt purgatus cũ oĩ conferentia: aut efferentia: aut ſperſecte. Sigdem quod ꝓus ⁊ ꝓcipue ſi fuerit ex illis qui nec diligit bal. neqz oio ꝓſuetus non opus é hũc poſt purgationẽ balneo ingetare cũ nullũ iuuamentũ: verũ potius nocumentũ inde ſit hiturus. Aliqñ tñ hos balneãt ambitioſi vt videant aliqd diligentius agere fortaſſis inde ſperãtes ampliora ſu ſcipere: de inge. vndecio. Quod innuit ꝓmo quarta: Si inuenerit immiſſũ in bal. poſt medicinã in eo nõ delectari: ſz eſtuationẽ in ipo pati eũ expelle. Non enĩ medicina iuuenit egentia reſolone: ſm quẽ ꝓtertũ ꝓmo verificatur Meſu. marie vt nullũ niſi effrenitatũ ſit poſt ſũptuz pharmacũ balneandũ. Si aũt motus ceſſauerit hũoruz: ⁊ agitatio cathartici: ipeqz ſufficienẽ non fuerit purgatus. neqz oio rõnabilr ꝓſecuta ſit ꝓſerentia et euferẽtia ĩde ꝓpeqz ſi balneũ diligit: ⁊ fuerit ei ꝓſuetũ hũc ſcõa die poſt medicinã ꝓcipiẽdũ balneari: et marie in e⁹ ſine ac fortaſſis die tertia: vt agitatio ſit oĩs geta: et maxime cũ qs euacuat materieb⁹ diffi cilũ eductionũ: aut qr ſunt inuiſcate remote: vt ꝗ in iuncturis: vel quia ſunt verſus extrinſeca delate: ⁊ ꝓpe cum corꝑa fuerint piguia cõpacta. In his. n. vt⁹ pharmaci non potuit ad exteriora puenire corpis oĩ noxa. Quod innuit. A. d. Si videris ꝙ balneũ ſit ei ſapidũ: ⁊ in ipo delectet: erit ℔ ſignũ ꝙ balneũ ipm ab eo quod relictũ eſt mundificat eũ: ergo in eo dimitte Et ſubiat: qñ poſt vniverſalẽ purgationẽ cũ corꝑe non fuerit p omne purgatũ: ꝑticularis dz ſubſequi purgatõ. Hoc vo é ꝗ p balneũ euacuatiũ materiez cuti vicinarũ. vñ gnto theorice inquit Ga. Euacuatio ꝗ fit per exercitiũ ⁊ bal. humorũ eſt ſubtiliũ: q ad cutis puenũt ptes: ⁊ pati ſunt egreſſui. Amplius h⁹ corꝑa reddũt pharmaco exiccata: ⁊ ſupfluis maxime ſm exteriora humectata: cum plures ẽt ſumi in actu pharmaci a centro tendãt ad circũferentiã refracti. Sed bal. hz h⁹ĩ mouere: qr exiccata hũectat: ⁊ humectata exiccat ſm diſpões differẽtes: cũ debite fuerit adminiſtratũ. vñ de tabe. Mirabile hoc balneis ineſt calidis vz ꝓferre ſiccatiuus ⁊ frigidis: quẽadmodũ ⁊ ſiticuloſos quidem non ſiticuloſos reddit: inſiticuloſos aũt ſiticuloſos. Et velut fere vinũ opatur vt ꝺ ipo apparet ꝓbl. 30. ⁊ in dictis ꝑticularibus. Quare Damaſcenus: Balnea non ſũt nobis neceſſaria ſupple tantũ ad refrigerandũ calidũ: vel ad calefaciendũ frigidũ: ſed vt diſſoluant: ⁊ ſudare faciãt: deficent ⁊ humectent. Inquit ẽt ꝙ bal. ⁊ tpata potio iuuat cãm ⁊ ꝓtrariũ cauſe. Itaqz bal. poſt purgationẽ cõpetit in ℔ caſu. Et huic ꝓteſtui nil Meſ. derogit inducta: cũ humores ſint interiores purgati ⁊ quieti: nec moueant ad cutem de ignobilibus p nobilia. ne qz euacuat niſi vñ repit natura. Neqz ẽt cutis inficitur: verũ potius depurat: cũ ipius deducãt ſupflua. ¶ Circa ꝓdicta dubitat: qr non ſolũ vſ balneandũ ſcõa die: imo ẽt eadẽ. Nam tertio. 11. de curatõe dolorũ iuncturarũ in generali: Expedit qui vult ſumẽ medicinã vt ſũmo mane ſũat: ⁊ tardet cibũ: deide ſiat poſt horas tres. 10. aur. panis cũ vino ⁊ aqua pauca ⁊ poſt ſex horas ingrediat balneũ ⁊ egrediat. Dicẽdũ ꝙ. A. loquit in cura doloris iuncturarũ cũ medicina ventris in ꝓncipio lenitiua: ⁊ non ſolutiua vt nãe ſic vniverſaliter acquirant lenitas ⁊ mollicies: ⁊ marie qñ hec cuz materia fuerit ſicca. Dicit ẽt ꝙ bal. ingrediat: ⁊ egrediat mox ſupple: ne medicina exagitetur inde. Si vo medicina ſit in actu purgationis: et materia ĩ fluxu: neqz de ipius timeamus effrenitatione non eſt modo balneandũ aliquo. Sicut quendã filium regis Boemie pharmaco ſibi tradito ĩ balneo reppi aſcellationibus ꝓcedentib⁹ quibuſdã. Et id eſt quod voluit. A. ꝙ poſt medicinã p modicũ tpus vz aſſumptã non ingrediat aliquis balneũ cũ materiaz trahat ad exteriora. Et ſm hunc ꝓcipue intellectum Meſue rõnes ꝓcedũt. ¶ Propter quartũ quidem ad. A. ẽt Meſ. ꝓmo quid dicendũ apparuit. Ad aliud dicendũ ꝙ non é facienda tractio in diuerſas ptes cũ medicina adhuc euacuat niſi vt dictũ actõ effrenitet medicine. Ad aliud dicendũ ꝙ verũ eſſet ſi medicina ⁊ balneũ educerent p eandẽ viã: ſed oñſum é ꝙ p diuerſas bal. enĩ cutẽ tangit: non aũt pharmacũ. vnde

magis potest opari eo. Ad aliud dicendū q̄ non est i
conuenēs idē pūbus modis curari non eadez rōne
sumpt]. Sōnus eni curat fluxū medicine supfluē: q̄
trahit de circūferentijs ad centrū: motū fluxui causā
do ꝓrariū ⁊ ōtutē ꝓfortādo: caloꝛēq̄ naturalē aggre
gando: ⁊ vigoꝛosiū reddendo in fumoꝝ medicie dis
solutionē. Adhuc ly in facto esse somnū accidat qeo: i
fieri tñ ipius cū caloꝛ mouet ad intra influent motꝰ.
Balnea vo sistunt fluxū ⁊ fumos medicine in oppo
tū attrahendo: ⁊ eos resoluendo: cū poꝛoꝝ educant
aptnoe ita vt somnus ⁊ balneū trahāt in fluxꝰ oppo
sitū q̄q̄ modo differēti. Ad aliud dicēdū q̄ si phar
macati sint debilitati vel excecati seu vehemēt ianiti
non tñ vt dictū decet eos balneari nisi viribus resū
ptis: ⁊ hitus coꝛpis vellemus eos tanq̄ ꝓualescentes
ad meliꝛa reducere p humectantia quecunq̄: neq̄
oia balnea sunt resolutiua: sed plīma humectatiua.
Part] ēt alterius arguta verū includūt suo intelle
ctu relata. Differēcia .119.

Quod pharmatia non cōpetat in re. sa. ostendit: qm̄ Ga. in tegni: ⁊
A. tertia p̄mo: vbi agit de re. cōseruatiua non docet
pharmacare: verū q̄rta ibi de curatiō. Adhuc apho
rismoꝝ ꝑa: Qui bñ bñt coꝛpa pharmaricari difficile. Et sana habentes coꝛpa pharmatijs purgati exol
uunt cito: obtenebꝛant enim toꝛp̄ ⁊ liq̄scūt. Coꝛpa
vero re. sanitat] cōmensurata sunt sana: qm̄ regimen
aut est ꝓseruatiuū vel curatiuū cū ois sit talis ꝓtracti
ca. Rursus: Medicina de duabꝰ rebus securitatez
nobis pstat. s. putrefactionis penitus ꝓhibitōe ⁊ de
fensiōe būiditat]: ne cito resoluat: p̄mo tertia. Phar
macū aūt ꝓpter hūoꝛes putrescentes expetit ⁊ coꝛru
ptos. Eti: Contrarioꝝ ꝓtrarie sunt rōnes ⁊ nature:
sed paꝛs curatiua ꝓcipit oīsariā pharmacare: cōser
uatiua igit inhibebit. Palin: Si dz coꝛpus pharma
cari ꝺ̄ erit sicut aliud oē relatōe ad coꝛpus cōmensu
ratū facta. Sed hmōi non pt̄ phamaricari: cū dissol
uat ea: ⁊ colliquet vt inductū. Itaq̄ pharmacū ñ cō
petit in regimēto sanitat]. In oppositū sexto eni ꝺ̄
re. sa. ꝓcipiunt coꝛpibus humidis supfluis pat] pu
trefieri hiera p aloem purgari. p̄mo ēt ꝓtractice cū q̄r
to Almansoꝛis tangit modus purgatiōis: ⁊ eūonis
peccantū humoꝝ. Amplius aphoꝛismoꝝ sexta: ꝓci
pit indigentibus pharmaca vel phꝛoia vere fieri. ta
les aūt sunt sani p̄m ꝓmen. ibidem. Hi vero sunt qui
bus regimē indicit sanitatis. Eti: Sani dicunt aliq
quoad non sensibilit impediant coꝛ actꝰ. De moꝛbo
eni p̄mo: Sanitas dz in posse actus sine impedimen
to sensibili exercere. Sz aliq cachochimi: aut plecto
rici pūt innocue sensibiles actus exercere: q aūt taleꝫ
egent humoꝝ eductione. Rursus: Si coꝛpus optie
sanū eget purgatione de quo minꝰ videt: ⁊ reliq̄ ꝑplꝰ
malto cū minus sit aptū labi ⁊ delinq̄re. Jd aūt idi
get: q̄ in puericia ⁊ senectute neutrū extat cū ab infā
tia vsq̄ ad iuuentutē sit in humiditate fere supflua ⁊
caloꝛe quasi tpato: p̄mo p̄ma. In senectute ēt ac se
mo plures colligit supfluitates egentes eductōe. Et
firmat q̄ cū sit tpatum pluribus occurrit oppositꝫ q
bus ledit magis distempato. Eti: Coꝛpi tēpato ac ēt
non minus reliqo pt̄ pestilēs aeris ꝓstitutio. aut stel
laꝛitas infoꝛtunata superuenire qua coꝛpoꝛa colligēt
huiōi superflua plurima eductione indigētia. Ergo
in re. sa. cōpetit pharmacia. Propter p̄mū scien
dū q̄ de pharmaci esse dꝛia visum. 116. Regimen sa
nitatis est mensura occurrentiū coꝛpoꝛi q̄lificata de
bite sanis coꝛpoꝛibꝰ attributa. Jd aūt cū circa coꝛpa
versēt si dz diligenter audiri opus sit coꝛpoꝛū distin
ctionē intueri. Horū nanq̄ q̄dam sunt sana ⁊ aliqua
egra: que siqdem vtraq̄ duplicia. Nā q̄dam sunt vt
dicunt talia ex tpe vt nūc sana vel egra in qbus actꝰ
aut pficiunt sensibilit vel similr ledunt. Alia vo sim
plicit siue ex gñatione: vt tactū dꝛia. 115. Que duplici
ter ēt accipi possunt: vt sanitatem angustius sūmēdo
⁊ ita solū coꝛpus sp aut optime sanū ꝓpus sub regi
mine ꝓtinet sanitatis: cū ei verius cōpetat p simile p
curatio. Vel cōiter iuxta id quod ē in opibus nō sen
sibilit delinq̄re: ⁊ ita sanū lapsū parū siue sanū mul
tū: neutꝝ ⁊ egrū simplicit siue equalit aut inequalit ⁊
egrotatiuū pūt sub sanitatis extensione collocari p̄m
illud inductū de moꝛbo p̄mo. vñ in arte: Diuidit aūt
totius sanitatis latitudo in treꝫ ptes: ipsāsq̄ haben
teꝫ latitudinē multā vt i sanū neutꝝ ⁊ egrū: q̄ siqdē ik
duos terminos ꝓstituit i tegni extremos inf optimā
cōpositionē simplicit: ⁊ vt nunc ꝓseruatam vz ex tpe:
⁊ nunc factā egritudinē: ⁊ simplr etiā talem entē vt sa
nissimū ⁊ egerrimū modo quocunq̄. Ex his etiā
deductis sciendū in amplius q̄ regimē sumit cōiter
p oī debita quacunq̄ ⁊ qualitercūq̄ administratiōe
Et ita ēt regimen dr curatiuū iuxta illud p̄mi q̄rte.
Una est regimē ⁊ nutrientia: ꝓpe quidē put coꝛpoꝛi
debeat lapso non ad spēm ꝓseruationis: sed ad totū
genus referendo: quod regimē ꝓpus pseruatiuum:
seu p̄custoditiuū appellat. Propissime vero prout
coꝛpoꝛi debet in meliꝛū formarū enti. Quid aūt sit
sanitas: dꝛia monstrauit. 72. Propter secōm qui
dē sciendū aliquos dixisse q̄ in re. sa. ñ expedit phar
macare eo q̄ regi hz per sile qualia non sūt pharma
ca cū coꝛū plurima nature sint maxime ꝓtraria. Sz
hi solū audiunt decepti coꝛpus sanum quod optime
tale sanitatē fere accipientes punctalē cuz tñ ostensā
sit plurima ⁊ lata dꝛia ēt. 18. Neq̄ vident pharmaco
rum diuersitatē infinitā quasi pcipere. Dixerunt et
alij ex eadē vtcunq̄ radice q̄ pharmacum nō cōpe
tit in re. sa. rōne p̄sentis: sed magis futuri piculi vo
lentes hmōi coꝛpoꝛa sana sufficienē existere. Sed er
rant q̄: vt apparuit dꝛia. ii6. sicut coꝛpus lapsum ad
caliditatē vel frigiditatē tē. non solum gubernāt ne
in moꝛbum decidat sic q̄ gugillum: sed vt reducat ñ
minus ad coꝛpus ꝑfecte sanum: possunt. n. actꝰ ipius
ꝛñ nō sensibilius ledi ex aliq̄ cachochimia q̄ phar
macia expurgāt mensurata. Propē tertiū qui
dē sciēdum q̄ pharmacum expedit i re. sa. ceu tactuz
⁊ specificabil magis cōmēsuratum peneo Gal. cum
reliquis: p̄m tamen magis ⁊ minus ceu plus aut mi
nus fuerit lapsum: ita vt coꝛpus tpatum cuz ad sene
ctutem puenerit vlteriozem factum: etenim neutrum
aliquibꝰ inkdum egeat leuioꝛibus subductiuis. Et de
mum cōibus. Primum aūt rōne firmat: qm̄ sicut coꝛ
poꝛa distempata magis egent alteratiuo p ꝓtrarium:
ita vt pharmaco suo mō cū ad coꝛ distempantiā ali
cuius sequat humoꝛis excessus: Illo aūt indigēt. Ad
huc omnē lapsum cum tpe affuerit: oꝛ tandē coꝛrige
re. sexto de re. apparens. Sed coꝛpus qō sub regimi
ne locat sanitatis: vt plurimum labit in excessum taz
p̄m q̄ntum q̄z quale: ⁊ ideo inuenta fuit ars medicine

ꝓstituens ipm̃ ⁊ gubernans. Rursus: Ut ad multum pluruma aialium corpa sunt decidi pata non solum i qualitate simplici: verum ét cum humore indigenti tandé eũone. vñ Joannitꝰ sanos noiat egrotare patos. Itaqꝫ in re. sa. mensurata cõpetit pharmacia: qñqꝫ ⁊ marie vere: aut ét autũno dria. 125. Sed ꝓtra qbusdã taliũ fortes exhibent pharmacie. Bicendus id nõ é ꝓncipaliꝫ gra pñtis lapsus: vez áplius futuri. Hec át duo q̃ talia subducũt corpa sunt duplicia. Quedã nanqꝫ sũt simplicia vel fere: vt Malue brodiũ cauliũ semicoctoꝝ: Mercurial quã multũ repio appetitus ꝓstratiuã: ⁊ stomaci impeditiuã volubilis vñ scamonea ꝓstruit anthiocena cũ decoquũt cũ pinguioribus tpatis: vt gallis antiqꝫ: ⁊ gallinis ficus sicce prima cerasa vue sufficiẽt mature: granata dulcia thamarindi: cassia fistula: manna: serũ capuinũ: terebentina: epithimũ: sene: tartarũ: pollipodiũ: carthamus: agaricꝰ: aloes: turbith mirobalani ⁊ hmõi. Sm tñ differentes cõplexiones ꝓut varios mouent humorũ tñ sic dicendoꝝ q̃dam sunt alijs mitiora: q̃daꝫ vo aspa: nonnulla vo cõposita vt dyaspoliticon qõ quarto de re. sa. ꝓstruit ex nitro pipe cimino ⁊ semie rute equatis cũ áplius qꝫ soluere voluerit. cũ aũt minus ps media ꝓicit tñ nitri. ⁊ illud áplius icitat flegma. Est ⁊ hiera p aloẽ ꝓstructa ex septẽ medicis: de inge. 7. q̃ cholerã mouet cũ phĩate ⁊ ꝓpue cũ ei agaricus aut turbit admiscet. Pill'e sil'r de aloe ⁊ masti ce. Aliud ⁊ marie colicis vtile: Recipe thamarindo rũ dragmas. io. ⁊ dissoluant in aqua ca. reubar. recẽtis contusi dragmã vnã: aut scropul'. 2. Qõ mirtũ p mittat die cũ dimidia. deide colet totũ cui vncia vna addat syr. corticũ citri. Aliud mlicis vtilꝰ: Recipe sene pollipodij epithimi tartari cinamomi sticade arabici añ ꝓficiant cũ zucaro aut melle sufficiẽti. Reliquũ cõe: Recipe cinamomi vnciã vnã ⁊ semis tartari folliculorum sene ana dragmas sex. chartãi dragmas. 2. nitri dragmã vnaꝫ amisi zinziberis ana dragmã vnã ⁊ semiꝫ turbith reubarbari ana scropul'. 1. fiat elim: aut in puluere ante comestionẽ cũ brodio situat. Utunt át qdam quodã dyacatholicõ. i. vñ ad huius electionẽ. Usus tñ taliũ ꝓtinuus corpa in prauum deducũt finẽ: ⁊ marie qñ plus fuerint medicinalia. ¶ Propter quartum qdem etsi inducta iaz apreant dicendũ tñ ad ꝑmum q̃ in tegni lz non exꝑmatur pharmacia breuitate tñ sꝑmonis audit: qõ appet cũ corpa sane docet in cõpositone gubernare p ea ét q̃ ptinẽt chirugie. sil'r ét. Aleuia vel mediocra soluti ua tetigit sen tertia de re. sa. q̃rta vo fortiora cure certe ptinentia. Ad aliud dicendũ q̃ ꝑdicta corpa sunt optime sana q̃lia non sunt oia in re. sa. subiecta. Intellexit ét Hip. p purgari ⁊ pharmacari ea q̃ fortiter huiõi operant. Ad aliud dicendũ q̃ medicina ꝓbibet medicinã suppposito pharmaco vbi expedit cõuenienti. Aut humores hmõi corpoꝝ q̃ꝫ ñ sint actu putrefacti ⁊ corrupti. sunt tñ in q̃dam dispõe ad illũ ꝓpinqua. Ad aliud dicendũ q̃ verũ. esset qñ aliquid inesset vni contrariorũ p naturam ipius: ⁊ non p generis supioris ẽntiaꝫ sicut videri inest albo ⁊ nigro non p se: sed per colorem ita vt pharmacare non inest p se curatiue: verũ p practicã sub qua ipa continetur vt ⁊ ꝓseruatiua. Ad aliud dicendũ q̃ pharmacari non dr relatione corporis optimi dũ ꝑmaneat tale: sed cũ egrotat aliqua occasione: ⁊ ꝓprie cũ negligẽter regimen obseruat. Cũ enim nequaqꝫ cõpetat qñ in melioꝛi sua fuerit dispõne. Ad primã vo alterius ptis iam apparuit. Ad aliud sil'r visum qñ ꝓcessum illis pharmaca cõpetere minoꝛa vel media: vel pharmacat: ⁊ maxime fortius non rõne ꝑsentis dispõnis sed future. Ad aliud etiã iam apparuit suo mõ. Ad aliud dicendũ q̃ lz humiditas videatur supflua in ꝑma etate rõne caloris fere tpati: non aũt ꝓsequentiũ etatũ. Concessũ ét aliqualiter corpi tpato seuioꝛi seõ leuiꝰ subductiuũ ꝓferre qñqꝫ. Quod tñ multi occurrat oppositio mime ledatur cũ oppositio sit modica: vt mediꝫ ad extrema respectu cõplexionũ distẽperatarũ q̃ est extremi ad extrema: partes ét si compatiũt inadinuicẽ. Lesio tamẽ vnius partis minoꝛatur i oẽs pueniens: ꝑbl'. quita. Ad aliud dicendũ q̃ id itelligitur constitutione tpis naturali existẽte vt supponitur crisiũ scõo. cũ signa ponũt febri ⁊ sil'r de ꝑstellatõe. i fortũata. Vel q: hãc nõ hz medicꝰ sed astrologus cõsiderare: ꝑmo tertia ⁊ q̃rto ꝑma ⁊ scõa. Dria. 130.

Quod conualescentem sit opus pharmacare ostenditur p decimuꝫ Almansoris primum practice: ac quartũ secunde. Adhuc si quod magis adesse videtur non inẽ neqꝫ quod minus. Amplius autem videtur natura tempoꝛe sanitatis posse quod superfluum euacuare q̃ꝫ egritudis aut dispositionis sibi comparis: sed tũc non pt. vñ ꝑmo tertia: Naturã solũmõ cũo non é cõpleta: imo ꝑculdubio ex supflitate cuiuslibz digõnis remanet absersio ⁊ impssio. Sm. ꝓsimilif si natura tẽpoꝛe sanitat eget eũone cũ sit foꝛtioꝛ: mltomagꝭ opꝰ aderit ꝓualescentie hoꝛa: extat enĩ adhuc tunc morbi acumie debilitata. Hz eget in sanitate qõ oñdit cũo corpibus fere cunct singulis annis indita: dria. 125. Et: In ꝓualescente sanguis actus é paucus i tegni Ad paucitatẽ vero eiꝰ alioꝝ sequif augmentũ humoꝝ ꝑmo apparẽs ꝑma. Hi át egent cũ sint extranei eductione. Itidẽ: totũ corpus in ꝓualescẽte frigidius existit in tegni. Ad hmõi vo sequif praua digõ cũ ea ꝑsciaf calido. Prava qdem digõne humores gñant superflui nature obediens eductione indigentes: apparens primo ꝑma. Itaqꝫ euacuatione indiget tõa lescens. In ꝓtrarium quarto se cũda: Prohibeatur ꝓualescẽs ab cũonibus ⁊ ꝓprie coitu. Adhuc Isaac febriũ quarto: Declinatio non pt fieri nisi bona crisi ꝓcedente. Sed conualescẽs iã declinauit a morbo cũ sit extra morbi tempus: ꝑmo secunda. Et laudabili crisi ois educitur superfluẽs materia. Palin: Si cõualescens euacuatur aut sanguine quod nõ expedit cũ sit bonꝰ ⁊ pauꝰ in tegni vel alio ꝓtristantiũ hũore Sed neqꝫ illo cũ medicina sit de gñe venenis: scõo rea. Hoc aũt corpus ꝑternit ⁊ stomachũ ibidẽ ꝓpue Et marie q: hi debiles adhuc existant. Et: Conualescẽs egritudine ꝓsumptus existit. vñ in tegni ptes simplices sunt ficiores: ꝓpter vtutes earũ infirmiores. Qui át huiõi nõ eget euacuatione: verũ potꝰ adiecti one. Itaqꝫ ꝓualescẽte nõ opꝰ fit euacuare. ¶ Propter ꝑmã qdem sciendũ q̃ ꝓualescens vt dictũ é corpus neutrũ ex egritudie ꝓsurgẽs. Ad át quadruplex aut ꝓsideraf rõne etatis. ⁊ hoc duplicif: vel ꝑtis: et ita puer: aut posteriꝛis: ⁊ tunc senex ⁊ senio. In medio enĩ vtutis vt inuenis: vel rõne dispõnis. qõ etiã duplicif fit: vel future: ⁊ sic decidens: ⁊ ꝑterite ⁊ tunc

qualescens. Aue qdem oz duobus salté dieb⁹ regi mine gubernare quo in egritudie appens:re.a.scdo vt subita introducta eo alteratio i pternens nam in morbū indē cogat incidere. Sit át regimē eius cūjoi solitudine ⁊ cautela:⁊ pcipue illius qui mime aut di minute fuerit iudicatus:creticorū initio:tam i sex rer non naturaliū administratione q̄z medicamentoz si ex pediant applicatione vt in tegni:decimo Almasoris practice pmo:⁊ quarto edoctū sigillatim scdo. Quid át sit eūo ⁊ quotiens dictū dria ostendit.164.q̄ hic p sanguinis suscipit:⁊ aliorū eductiōe humoz. ¶ Pro pter scdm vero sciendū q̄ cōms opantes omnē eua cuant qualescentē:⁊ maxime pharmacia. Quod du pliciter euenit:aut q̄ non solū medici verū ⁊ medici narū venditores velut nisi aliqd agere continuo pmi ent expectantes suscipere amplioza.xi.de inge.quoz defectus mor erit apertus. Errát ét pfestim euacuát post crisim cū mundū pfecte qualis sit qualescens co gnoscat. Adhuc natura morbi acumine fatigata pro sternit in ampliꝰ:cū hic potissime sit quod multū ⁊ subitū euitantiū nature pliatiuū. Excitat ét pharma cū nature laboriosum prauā dispositionem in ipso. ¶ Propter tertū qdem sciendū q̄ pmitus oz qua lescentē distinguere:exquo demuz vitas ostendetur. ¶ Unde sciendū pmo q̄ qdam ex egritudine conua lescit in materiali:reliquus aūt materiali:⁊ alteruter duplex existit. Est enim certus q̄ siue verus: Alter vero non certus. Verus át é ille cui crisis fuit ⁊ egritu dinis psumptio laudabilis oifariam oēs bonas hūs pditiones:dria.103.assignatas. Aut in quo fere nil syn thomatū remanet q̄ ex morbo. Non verū át huic op positus in quo pria:⁊ diminuta monstrant signa: vt sine bonis exiccatio in sua vita ⁊ fastidiū:sexto epidi miarū ac reliqua sufficienter :ārto scdo. ⁊ in pmoni bus creticis tradita. Et per hui⁹ qdem destinctionē tollit ptrarietas occurrēs:qm̄ in tegni pcidit balneū decimo vero negat Almansoris.ná qm̄ qualescēs fue rit certus pt balneari:⁊ marie psecutus ac diligens cuius egritudo fuerit ebulitionis ac exiccatiōis:non verus míme. ¶ Propter qō in amplius sciendū se cundo q̄ qualescens certus non eget eūone sanguis aut alterius humoris:neq̄ ét alteratione. Qō firma tur qr q̄ iudicant ⁊ iudicata sunt piter non mouē: ne q̄ modū facere phamacijs vt aliter aphorismoz pmā.sed conualescens verus equaliter é iudicatus. Eti:Nullus hz euacuari quocunq̄ mó quoz sān. ē bonus ⁊ paucus cū eductio sanguinis multitudinez expetat. Est nanq̄ eūo vtis multitudiné euacuans: sed qualescens certus é hui⁹ ppter egritudinez ⁊ cri sim pcedentes. Est ⁊ spūs aialis ac vitalis hui⁹ par tes ét simplices siccioze:⁊ vtutes ob hoc infirmioz es ⁊ oio corpus frigidius oē huiōi é qualescens certus in tegni. Amplius q̄cunq̄ corpa sunt pura nō egent euone:qm̄ bene habētes copia pharmacare opero sum. vnde elis piculosius sanas carnes habentibus spasmū enim facit:qr penes Ga.cū medicina ppriū non inueniat hu.quem hz attrahere:ceu cholerā fle gma vel melancoliā querit sa. quine ⁊ carnes colliq̄t vt inde attrahat. Palin:Si qualescenté quemlibet opus sit euacuare:oīs tūc crisis ⁊ nature eūo b⁹ erit impfecta. Quod rediculū dré cū ipa vt ad multum quod pfectum pducat semper nisi fuerit impedita. Igitur qualescens qs vel certus non eget eūone: sic neq̄ alteratiōe qm̄q̄ cū nulla fuerit in ipso discrasia relicta. Si aūt fuerit qualescens non vere eget p op positū eūone cum crisim non habuerit:aut impfectā Sed potius fuit eius visā egritudo ppter aliquam istarū cārum getari:vt planetarū copulā vel aspectu aut materie etherogeneitate:ceu q̄ pus acuta:⁊ sub tilis consumat:⁊ deinceps lenta supeuniat ⁊ grossa: vel ppter opiatas materiei ipillatiuas phibētes pu trefactionē:aut delapsū materie in ptem insensibilez vt cū ea que squinantie deferī ad pulmonē:vel anie accidentia bonā spem facientia:sicut i mensā medici pfidentia:dria.135.vel ex egritudinis mancrie vt dysi enterie epatice que multotiens videt quietari etiam absq̄ febre fieri:⁊ denno cū eadē mor redire:interio rū quinto: aut fortassis ⁊ hora. Quod testantur illu stres.vnde Almansor:Si ex malis accidentibus alt quid remanserit:venter soluat aut minuatur vt extin guentia ei tribuant. Haliabbas quoq̄ speculari: q̄ si sanguinis signa in eo manifesta sint sanguinē ipm minuas ⁊ educat:qm̄ est opus ⁊ vtus tollat:quia sur gens a morbo augmento eget sanguinis boni. Si át signa colere:aut alterius fuerint hu.corpus inde eua cua subtili laratiuo vt est cassia fistula ⁊ viole ⁊ huōi leuia.vnde.A.Fortassis.i.quandoq̄ coget ad phlo mandū infirmū malicia sanguinis ipsius: ppter illū quod remansit in ipo de cenereitate malorū humorū ⁊ melius est vt faciliter fiat:⁊ nō aliquid subito:⁊ ma rime cum sudor multiplicat in eo expedit puam face re minutionē. Et fortassis indiget eūone:⁊ quenienti or fluxꝰ vētris est subtilis:quod fulcitur q̄ derelicta post crisim rediterantia:sexto expedimiarū.vñ apho rismorum scda que relinquunt post crisim in morbi subuersiua. Nam in significati morbi quiescens sub uersionis amauit vt transtuli:creticorū initio. Sed non parū relinquit idest crisim materia incuacuata cum crisis non fuerit laudabilis oifariam:vel si nul la pcesserit eūo super signorū plima indicant vtcun q̄. Eti:Humilis é dispositio qualescentū ⁊ senum in tegni. Sed senes plurimi egent eūone aliquali dria prioꝛi cū in eis supflua congregent cruda. Itidem non pura corpora oz euacuare:q⁊ sm veteré: q̄ztum plus ea nutries amplius ledis:ceu non plures aias q̄ztūq̄ instrues magis leges Plato simpliciū. Ga. pmo. Sed quidā vt ostensum qualescentiū sunt im puri. Egent ét alimentis in robur vtutis. Itaq̄ con ualescenté aliquem expedit euacuare:⁊ prope phar maco ⁊ humoris eductio colerici:⁊ p pseques cōua lescenté non vm. Ex egritudine in materiale adhuc alterare:aut ét materiali. Iuxta illud tegni Unū cōe habentes pceptū efficienté vnāquāq̄ causaz abscin dere pus:deide sic venire ad eā q̄ facta é ab illa egri tudine:vt ad prauam cōplexionē si qua fuerit de po ri relicta. ¶ Propter quartū quidez et si appareat dicendū tñ seorsum. Ad pmum igit quid dicendum apparuit. Ad aliud dicendū q̄ eūo non é cōpleta ser rerū non naturaliū administratione dedita suppositā in quibus exercitū ānumeratur quod validas red dit que in nobis vtutes omnes. Caloré nāq̄ iuuene scere facit et supfluitates transpirare cogitur in q̄ so ras:cui⁹ quidē. A. dat necessitatē hac serie. Audit igi tur eūonem factā per poros insensibiles:non aūt sic q̄ p manifestos natura seu arte. Et tali ét eūone ordi nate indiget verus sīl⁹ qualescens. vnde in tegni: Si

multū meliores ad hoc fiant et consueta: opa paulatim attingant. Natura cui cū careat mente et intellectu: quarto re. a. supfluitatem nō expellit nisi nocumēto ab ipsa pcepto. Inest tamē eidē instinctus quidaz et ordo ab intelligentijs quo rite in suos peruenit fines. Ad aliud dicendū q huiōi corpora: et si non peccēt manifeste in actibus ita vt locent sub latitudie sanitatis cōiter accepta: sunt tamē verius neutra pecie dicta: q occasione futuri euitādi piculi cū repleta sint egent eūone: quod certo non inest qualescēti. Adhuc illi peccant et pati sunt labi: non aūt semp hu: et ppie certi. Ad aliud dicendū q sanguis accipit p massa sanguinea in qua pportionabiliter oēs extant humores: non aūt put vnus humorū ab alijs sequestrat. Ad aliud dicendū q nō accidit ppter huiōi digō mala si recte qualescenti alimenti: et que alia vt opus fuerit administrent: et si san. paucus et spūs hmōi vigoraf: ēt continue calidū vere qualescentiū: vt et digō pfectio: reddat successiue. Ad primū siquidē alteri⁹ p tis dicendū q. A. loquit de certo qualescente: aut p hibeat qualescens ab euacuationibus et ppij ppie coitu. vñ habiab. Coitū valde fugiāt: euacuat enim a corpore materiā bonā: quare vtus attenuat et dissoluit tandē oio velut dria innouit. i. 4. Ad aliud dicendū q Isaac loquit de pdicta declinatione quā crisis iudicatā pcessit laudabilis: nō āt de iminuta. Ad aliud dicendū q san. est bonus et paucus in qualescente vero: non aūt in opposito. Dictū enī ē p. A. q sanguinis malicia cogit te ad phībandū qñqz cū phībia debeat ppter multitudinē san. vel maliciā ipsius aut vtrunqz: quarta pma. Silr 13 plures medicinarum sint ventose: non tamen oēs: cū q̄dam sint benedicte: dria pozi. Dictūqz est q flatus ventris fiat subtilis: et quia vomitus ē fortior euacuationū cū exīmi reperio mime. Ad aliud dicendū q illa series conualescētis extat vera: non verus aūt q̄ꝫ 3 pribus simplicib⁹ extet ficcio: natura hūectatus nī ē accidēte pp supfluitates plurimas mime aut imperfecte euacuatas.

Differentia .131.

Quod uomitus confert oculis vī: qñ quod clarificat visū iuuat oculos: ē. n. actus eorū: hic aūt vomitus: pmo q̄rta. Rursus: Quod educit materiā et fumū nocētes oculis qfert ipsis. Huiōi vo ē vomitus cū sit euacuatiū forte ab inferioribus attrahens: et superioribus eradicans: quarto pma. Amplius quod sit a naturali vtute cōfert cū sit vna dispensantiū a talū vtutū. Sed hoc est vomitus: per naturalē nanqz contingit vtutē: de accidenti quinto. Adhuc oculus spū lucido pficit vt dicūt et ethereo. Et ideo Plato posuit ipm de ignis natura dria. 94. sed vomitu supfluitates impedientes et turbātes q lucida educunt marie cū euacuationū vomitus sit fortissima dria. 166. Et: Nō confert doloribus oculorū ipos iuuat: hmōi vo pharmacia: aphorismorū sexta. hec āt et vomitu euacuat: iuuat ita qz vomitus oculos. Quod āt eōrio noceat oñdit: q quod educit materiā p partes nobiliores: et versus partes patentē: ac ꝯ ipius inclinationē et naturā trāsmutandi nocet. Vomit⁹ aūt est hmōi cū educat per nobiliora spiritualia versus nobilia ceu a talia in quibus situs est oculus. Materia ēt oio hmōi grauis cū in oi ecta domunēt grauta: methauro. quarto. Venter sīlr deputatus est attractioni: intestina vo expulsioni Vel. ō pharmacis. Et: Id nocet oculis in c⁰ actu eorū pcurat custodia. hoc vero ē vomitus. Primo nanqz et Almans. quartis. pcipit vomitibus oculos subligari duabus pilis: seu panniculo in rotondita tē circūvoluto. Rursus: Quod nocet auribus noczoculis cū sensibilissima ptcularū corporis sit oculus 13. de inge. sed vomitus nocet auribus. vñ pmo q̄rta. Vomitus cū suis iuuamentis plerūqz affert egritudines sicut signāt surditatē. Nocet igit oculis. Propter pmū aūt sciendū q vomitus ē motus laboriosꝰ expulsiuus p os grossiorie: et pluris in ventre cōtēti. Cui quidē subuersio aīe et nausea pportionant: eo nī sunt minores. Nam subuersio ē motus expulsionis: cui motus nō associat: vt in vomitu expulsi. Nausea vero ē ventris dispō hos vere suscipiens motus: tredecima tertio. Et is quidē est vna euacuationū fortissima q̄ spōte intrū aliqñ intendit vt egritudo cristat Et p artē puocat: vt hic interdū. Quid aūt sit oculus oñsum. 64. Propter scōm sciendū quidē q maiores vident apparenter inter se diuersificari in hoc quesito. Primo nanqz practice dī q debilitas accidit visui ex acuto capitis morbo: aut sputo mlto sanguinea in qua pportionabiliter oēs extant humores: aut vomitus: aut clamoris magni. Primo vo q̄rta: Vomitus cōfert corpi: sed visui nocumētū facit. Et ibidē: vomitus et ppe supflu⁹ nocet stomacho pectori: visui: dentibus: et antiquis capiti doloribus nisi facietate ptigat stomaci. In opposito Almā. q̄rto Vomitus sensū alcuiat: visūqz acuit: q̄rta vo pmo. Vomitus aufert grauitatē q accedit capiti: et clarificat visū. Tertio quoqz tertia: cū determinatōe pnunciat q vomitus cōferat oculo in q̄ꝫtū mundificat stomacū: et nocet illi inquātū mouet materias cerebri et expellit id ad eas. Quid āt de hoc videbit cōsequenter. Propter tertiū vo pmitus videndū q oculis nocent q ve psunt. Scōo veritas ostendat: vt et tandē dissonantia concilet auctor inducta. Propter pmū hmōi sciendū q hec debilitāt: et senescere oculos faciūt: Aer numis excedens: et pcipue in qualitatibus actuis: agrestis ventus: et maxime in eius oppositu motus innut⁹ assiduus ad vnā rem: et maxie minutā vt assidua lr̄arū: aut formarū minutarū inspectio: et fulgenté albā: et ppe cū fuerit mota. sol multū lumis suis calidus. vnde qdam fuere quasi excecati diu sol impfecta aspiciēdo eclipsiz: pulvis fum⁹ fletus superfluū cibi sicci acuti grossi vapores difficilis digestiōis et potus silr cū eorū repletiōe pluruma et ebrietate: siē alleū porrū cepe nasturtū eruca: anetū andochoca oxymum ppe synapi fenugrecū lētes fabe caules. 30 ar dicunt q capita gallinarū ppetatem hñt causare cecitatē et ppue vt non videant post occasū solis quē admodū dixerūt q gallinarū cerebra intellectuz augent: sed ēt plurimus carnes sicce salse: pinguedo siue adeps grossa et viscosa ppie porcina: et hic labor superfluus corporis et aie: et coitus plurimus est res nobilior ea sup repletiōnē mor vaporosā: et maxie supcenā. Oculorū āt sanitatem et robur qſeruant: et efficiūt horū opposita: et ppe collyria ex tutia: antimonio succo feniculi: et granati qstructa. Et ex fellibus silr rapaciū auiū et perdicū capre et piscīū maxime sabet soli per. 50. dies exposita calidior: pectinano ēt frequens post digōnem cū vapores ab oculis ad cerebrū diuertat: Subuersio ipōrū i aquā clarā: et aspec⁹

viridiū ⁊ speculoꝝ terſoꝝ: nō dī in ſolis radiſo: ⁊ ex
ercitano litteras legendi mediocres viſū corroborat
Et vncio ex ſerpenti pinguedine oculoꝝ: ⁊ ipi⁹ car
nis comeſtio: id dī tenet. ☞ar quoq; commendat aſ
ſiduationē comeſtionis ouoꝝ columboꝝ cū. rapio
eleatoꝝ: ⁊ pullos decoctos colūbinos in eis ⁊ galli
nas ſilr eſtate decoctas cū ciſdē abſq; capitib⁹ ⁊ cru
ribus. vñ coll. 5. Rape hñt mirabilē ꝓpetatē ad il
luminandū oculos. Sed fortaſſis ipe dico magis de
berent eoſ nocere: ⁊ ꝓpe cū ipi ledunt a ſtomacho eo
q; ſuo vapore ventoſo caput replent: ⁊ oculos multi
plicabo reuma. Aut dicēo forſitan hūc mor deoꝛſuꝫ
repere cū vriną habeāt ꝓuocare. Sic igr oculus mlt
tis ledit: ⁊ eget plurimū iuuantibus: tū q; cōplexiōis
debilis aquee receptiue de facili: tū qm̄ fere ſine pel
le: ⁊ expoſitus ꝓtinenti magis dī q; ouū a cerebro coꝛ
poris tanꝝ camio. ¶ Propter ſcām hmōi ſciendū
antea q; qñ celebrat vomit⁹: aut ē leſio aliq; i ocul' vl
nō: Et ſiqdē fuerit: aut erit pthopacia ab eis cāta vl
ſaltē a cerebꝛo: aut ſimpathia in ipos vꝫ a vētre trāſ
miſſa ex fumis: ⁊ vapoꝛib⁹ crudis indigeſtis: qō ſepe
ꝓtingit ñ eis tñ vm ⁊ toti capiti: de interioꝛib⁹ appēs
ꝑmo. Adhuc vomit⁹ aut erit vl'is fortꝫ i apto tpe pur
gatōis inſtitutus vt eſtatis initio a toto educēs coꝛpe
ſoni medicina effect⁹ vl' ꝑticularis euacuās leui edu
ctio: qō i ventre ſel' i menſe: vel ad plus bis celebrat:
in c⁹actu tpo inſueniat ꝑciſū ſiue dierū numer⁹: ne i
puum ⁊ ineuitabilē vſū pueniat nā: ſit et post cibi ſa
turitatē: ⁊ marie cū fuerit vomit⁹ difficilio: qꝛ vomē
ſine ſtomaci repl'one duꝝ ē: neq; abſq; magno labo
re ⁊ ſtudio fieri ꝑt. Almā. ⁊ ꝑmo q̄rtio: comedat ⁊ bi
bat diuerſa male maſticata cibaria dulcia ⁊ vnctuo
ſa: ⁊ p⁹ hoꝛā ſumat aquā decoctiōis ſemis raphani
atriplicū bulbi: ⁊ hmōi: ⁊ euomat. Eti: Vomit⁹ nocu
mentū quoddā in fieri tñ: aliud vo i B cū facto eſſe.
Diuerſificanꝫ ⁊ hec penes cōplexionē formā ſeu ſen
ſibilitatē oꝛis ventꝛis intētioꝛē aut remiſſioꝛē ꝓſuetu
dinē tpis ꝓſtitutionē hoꝛā ⁊ regionē. nā ille cui vomi
tus magis ꝓfert coleric⁹ ē ⁊ macer: ꝑmo q̄rta: aut erūt
abſq; leſione oꝛis. ¶ Nunc vo deiceps ex his oñdat
nocumentū: aut iuuamentū ocul' ex vomitu. ſꝫ nāq;
in eis nulla erit leſio dicēdū vomitū eis nocē quocū
q; mō cū mā ⁊ vapoꝛeo ſ feſtātes deducat vſus ipoſ
in extrinſeca ꝓpellādo: ceu qñ gs entibus oculis ſa
nis pp paſſū unctuꝝrarū: aut renū vomet. Si vero le
ſio pueneꝛit oculis a ſeipis: vel a cerebꝛo vomitus ēt
nocet magis: ⁊ in fieri ſi in facto foꝛe cū pl⁹ eleuet ad
eos ꝓdicta: ⁊ vlr ad caput q̄ꝫ euacuet: q̄re negat⁹ est
in doloꝛib⁹ capit ⁊ maxie fortis ſupflu⁹ cū fuerit ab
ipo non ex ꝓpaſſione cauſat⁹: ⁊ velut in paſſionibus
capitis q̄ hmōi. vñ tertio ꝑma: Vomitus é ex eis in
qbus non ſit iuuamentū i curio egritudinū capiti ni
ſi fiat pp cōitatē māe i ventre: tūc enī meliꝰ modoꝛ
expulſiōi ē vomit⁹: ⁊ ibidē. Si humoꝛes ſicut frigidi
ſiegmatici i qbus excitent vētoſitates fortes tūc mini
ſtra vōitus q ſūt fortioꝛes. Et ſi Alexāder fortaſſe nō
recte ꝓcipiat vōitū in epilepſia celebrali: aut id iubet
purgato iā capite timēs ne mā reliq; coꝛpis appꝛop
et eidē. Sed id qō ſuſpectus ē veriuo. ſi āt foꝛet a ſto
maco ꝓfert. vnde practice gnto: Si hec paſſio ex fle
gmate fuerit ſtomaci ē⁹ ad cerebꝛū vapoꝛes aſcēdūt
⁊ replēt patientē: vomitu vti oꝛ cū medicamibus ici
dentib⁹ ⁊ ſubtiliantib⁹: q̄re Serapio ꝓcepit vomitū
in ipo ēt poꝛiſmo fieri vt educat phl'ma coarctatū i ſto
macho. ⁊ ꝑma q̄ta: Vōitus é medicamentū fortē ſto
macē epilepſie: ⁊ capitis doloꝛibus pp ſocietatē ſto
maci factis: ⁊ recipit ēt theoꝛice gnto melācoliā factā
ex humoꝛe i ſtōaco ꝓtento vomitū patientē celebrāt
Veritas igr ex his elicit q; vōitus nocet q̄liſcūq; paſ
ſionibus capit̄ appꝛopꝛiatos: ⁊ vrificat ꝑmo ita ꝓtracti
ce ꝓinductus ꝑmo. Si vo acciderit oculis leſio p cō
paſſionē ⁊ ꝓpe ſtomaci: tūc iā appet q; vomitus eſt
ꝓceſſus: ceu in alijs taliter paſſionibus in capite trāſ
latis: ⁊ hmōi qdē rōcinato ē apparēs. Attendendū
tñ q; hmōi vomitus nocet in ipo fieri eo q; māꝫ ⁊ va
poꝛes dirigit in cerebꝝ ⁊ oculoſ: ⁊ ió ſtudiū dꝫ adhi
beri vt ab eo parū cauſet nocumēti. vñ fit ꝑticularis
debil' ñ freq̄s: ⁊ in. ꝓparato ad ipm. cōfert āt p⁹ factū
eē mā educat: ⁊ per ꝓñs fumus crud⁹ leſionis oculoꝝ
cauſatiuus. Cura etenī eūone ꝑfect cāe. Et ſmones
siqdem ita intelligendi ſūt auctoꝝ ꝓindicti. Ex quo
ēt ſimplr apparet vomitū ꝓferre ſaltē in ipo facto eē
cū mā in ꝑtibus inferioꝛib⁹: ⁊ ꝓcipue in ꝑte ꝓtēta. Et
noſce q; niſi hūoꝛ eñs in ſtomaco ledēs oculos oſfa
riā ſurſū repat tā in fieri foꝛtaſſis q̄ꝫ i facto eē leſiōis
euitāde gra tutius ipm p iferioꝛa fit educeē cū ea ipi
ſint dedita. vñ inteioꝛ q̄rto: Hñtibus ſuffeſſionē ocu
loꝝ ā ſtomaco ⁊ ꝓpe exhibuit Ga. hierampicrā. Et
litargicis ea egentibus in longiqoꝛa mādauit. Hi āt
ſtomacū p deoꝛſū purgari. ¶ Propter q̄rtū qdē et
ſi nūc appareat qd dicendū viſū ad ꝑmū. Ad aliud
dicendū q; ſi educat mām ⁊ fumū nocētes i ſtomaco
entes: iuuat ſaltē i facto eē: nō āt q; eā q̄ caput aut ocu
li conareť p vomitū educere: cū ledēs B ñ educēt: pe
tit enī hmōi deoꝛſū duci mā. Supioꝛa nanq; hñt p i
ferioꝛa euacuari āplius q̄ꝫ eō. Ad aliud dicendū q;
ibi nō dr̄ vōitus ꝑfici a vtute nāli eo q; actus ei⁹ nāli
ter ſe hñs oīno: ſed dr̄ ad diām ſternutatiōis q̄ fit
ab aſali ⁊ tuſſis q; ab hac ſilr ⁊ vitali. Fit nanq; vōi
tus a re ledēte ſtomachū interi⁹ q̄ mota mā eā ſatagit
vōitu educere: q; cū ſolū tūica fiat extrinſeca: nāliuꝫ
tertio: qꝛ in ipo ſunt villi lati expulſiui. Intriſeca vo
lōgi attractiui diīa. 46. difficilio eſt valde reſpectu
ſeceſſus q; tūicis ꝑfici ambab⁹ inteſtinoꝝ cū ex vill'
vtreq; ſint latis diīa ꝓinducta. Et ió ſepi⁹ medicina
ſolutiua reddit vōitiua: q̄ꝫ eō diīa. 141. Ad aliud qd
dicendū apparuit: qm̄ ſpm̄ clarificat cū eā leſionis
oculoꝝ é fumus a ſtomaco crud⁹ in eos mādatus et
non cū mā fuerit in cerebꝛo: vel in eis: tūc enī potius
ꝓtingit oppoſitū. Ad aliud dicendū q; Meſ. i ꝓtracti
ca exponit p pharmaciā ventꝛis fluxū ingens eūo p
ventꝛē ꝓfert doloꝛib⁹ phl'matic⁹ cholericis ⁊ melancho
licis: ⁊ ſilr ad ea q̄ alteri⁹ artis apparet: qꝛ ꝫ huōi
accidant ſynthomata in vōitu ea tñ ſunt in fieri: cuꝫ
mā educit de vētre ⁊ tolerabilia ſatis leſiōe q̄ ꝓceſſ
oculis. cū igit nihil iuuet abſq; leſione. ii. de inge. oꝛ
acutū ac exercitatū diligenter diſcernere medicū ink
vtrunq; vt iuuamentū ꝓferat nocumento.

¶ Differentia. xxi.

Quod in continente ca
lidiori ⁊ ſicciori ſint frōdes ppli ſternende
monſtrāt: qꝛ plures latinoꝝ ꝓtice ac cōiter id in
bent opantes. Rurſus: Ut locus ē ita mā opat ꝓbl'.
x. vñ de inſpiratione ⁊ reſpiratione: Nature māe in
quo ſunt tales entes exiſtūt: vt que quidē in aqua hu

mide: ⁊ que in terra sicce: que vero in aere calide: sed populus reperit in locis humidis ⁊ aquosis ita vt in calidis non germinet ⁊ siccis. Et: In aere hmõi qõ infrigidat ⁊ humectat est apponendũ: talis vo est populus. humectat enim ſm Diascoridem mediocriter Infrigidat ẽt quod ostẽdit humi eius dictum crabie frigidum. vnde practice scõo: crabra ẽ frigida ⁊ sica. Palm: Nõ ponit medicaminibus frigidis tãq̃ basis est frigidũ: hmõi vero sunt extremitates q̃das dicte populi oculi. Cadunt enim in vnguentũ populeon nominatũ qbusdã tanq̃ ꝓncipalion fundãte totũ nominaſ compositũ. Ipsum aũt est frũm. tollit enim calorũ somnũq̃ ſm Nicolaum ꝓstano. Igit frondes populi sunt in aere nos ꝓtinente sternende. ¶ In oppositum: Anñ id non est imponendũ aeri calidiori ⁊ sicciori: quod ipm non valet ⁊ ꝓpe ad frigiditaté immutare. Talis vero est populus cũ sit terre nascentiũ vnũ. In eis.n. non reperit calor in actu collz. 5. sed in alialibus solũ: erit igit igitur in potentia: ⁊ tũc nõ poterit aeris ũmutationé causare: cũ omnis actio perficiaſ ab hñte actum: methaphysice. 9. Non.n. ipa corpori applicaſ hñti calorẽ. Indez nullus insignũ medicorũ quos non est ponere insufficiẽtes docet hmõi frondes in are ꝓsternere: vez quaſ dã frigidas ab his ⁊ humidas puta viteſ salices mirthos: lentiscos rosas viola nenufar ẽ. ⁊ ꝓpe cũ rose collectas. vñ de inge. 9. Flores ⁊ frõdes virtutis hũi de ⁊ frigide in pauimentũ ꝓiciende. Extremitas igi tur ppñ non sint aeri hmõi iponende. ¶ Propter ꝓmũ quidẽ sciendũ q̃ hic sumiſ ꝓtineno ꝓ aere vt é vna sex rerũ nõ nãliũ: non simplici el'o: sed ſm q̃ ei cõmiscenſ sumi terrestres ⁊ vaporeſ aquosi utriusq̃ ignea ⁊ stellarũ radij. 155. dia. Sunt ãt frondes plãtarũ extremitates tenelio. Populus quoq̃ ꝓpius collocatioz̃ gentis iportat: a quaꝫ trãslatio silis facta est ad arborẽ. Cũ eni ascendi ex eius radice multitudo ad modũ genus cuidã innascit. Cuius maneries duplex cõiter ponit. Una dicta agiros ſm Dyascoridẽ. Juxta vero. A. baurũ romanũ ⁊ bachuros. Sed apud serapi. baur. romanũ quã Plinius populã nigrũ vocat. Et est arbor penes nos cõior alta frangibilis non dura foliaꝫ hñs quasi triangulata sufficiẽter viridia motu aeris sonitũ facientia in locis multiplicata humidis fluuiosis. Est ⁊ altera nõ adeo alta sed grossior ac semialba cũ folijs maioribus subalbidioribus: ⁊ ꝓpe in altero alterũ: que ẽt loca petit humida: Iz non trñ vt ꝓdicta albarusa plurimis nomiata ⁊ fortassis est quã dia. simpliciter populum vocat A. baurũ: Secarpio vo baur. repit ſm quosdaz ⁊ tertia in altũ valde crescens montana alba cꝰ folia lanuginosa solis antedicte similanſ hñs corticeꝫ plures cerasus: ⁊ in circulũ similiter ab ipa excorticanſ que ardendo flãmã diutius seruat velut thedia: ⁊ est solidior ⁊ tenatior plantis: quã qdã beolã vocãt. ¶ Propter vero scõm sciendũ q̃ alig ꝓcipiũt sterni ppñm in continente ꝓsignito putantes ipsam frigidam esse ⁊ humi. vnde expositor qs Nicolai: Recipe oculorũ populi qui frigide ⁊ hũ. sint cõplexionis. Alij vero dicũt colligi ex serie Dyascoridis ac. A. duas populi species: vna quidẽ calide nature: reliquã vero frigide. Quorũ defectus mox apparebit a pte ceu i seqñtibus qui priorũ. Reliqui vero tanq̃ hi oppositi negare cogunt in ꝓtinenti ꝓscripto quãcunq̃ arborem hmõi sterni cõiuo calida denotetur. vñ diascoridis. Agiros. i. populus calefacit fortiter: humectat vero mediocriter. in alio aũt ipius capło nãm ipius non tangit. Ipse nanq̃ cũ Serapione duo ipsius facit capła. A. vero tria. vñ hic in ꝓmo capło: Natura calefacit vehementer in tertio: ⁊ siccat in primo: quod ⁊ sentiſ pharmacorũ sexto: ⁊ scõa capitulo. Hauruz nã est equalitas ad siccitatẽ declinãs. In tertio quo q̃ capło: Aur romana quod dz dicere haur. romana: silitudine nanq̃ lrarũ cũ ponthorũ appositõe vl' ablq̃ erroré induxit: punctis eni arabo eorũ lris denotat quid est nominatur arcufici. Nõ fortassis dz esse achirosa siue melius agirosa calefacit vehement in tertio: ⁊ siccat in ꝓmo. Est etenĩ gumi vltimũ in calefaciendo ipius fructus cũ aceto ꝓfert epilepsie. Jd aũt vere dictũ in capło de hauro romano. vñ idem olfariam. Serapio vero siue aggregator in capło ꝓmo haur. romanũ calidũ ⁊ siccũ in tertio. Unde grandio est hic diuersitas in capitulis ⁊ naturis ꝓtingens a Dyascoridis trãslatione fortasse. Quare. A. ⁊ Serapio circa dias ipius arboris videnſ hesitare: oés fere tñ ꝓueniũt q̃ vtraq̃ calida sit ⁊ sicca: ⁊ maxime agyrios siue haur romanũ dicta: quã fortassis ponit Dyascorides tpate humectare hũiditate aliena: sed A. plus dissonanie videſ ꝓtiere cũ ponit gũmi hauri romanũ vltimũ in calefaciendo ⁊ exiccando. sexto vero pharmacorũ virtus floris hui⁹ arboris é ca i tertio gradu: sed in siccitate ac humiditate tpata. ¶ Ex his igit apparet quõ qdam posterorũ differũt ab illustribus ꝓmorũ in populorũ naturis. ¶ Propẽ q dam tertũ ꝓmitus veritas de hoc ostendaſ: deide qd sit gũmi populi: ⁊ vñ ꝓfluat ostendaſ: ⁊ tandem quõ terra nascens põt in actũ deduci manifesteſ. ¶ Propter ꝓmũ quidez hmõi sciendũ quod i aere ꝓnoiato non sint populi sternenda extrema: neq̃ fortassis in oppositõ ꝓpter odorẽ ipius horribilem: quod ostenditur: quia nihil calidũ ⁊ siccũ ponendũ in continẽte calidiori ⁊ sicciori: cũ simile admictũ simili conciter ad furiã: sed populus calida est multũ ⁊ sicca vt pdicti cũ ꝓpe nigra de qua pñs ertat dia. Et firmat: qr illud quod est leue ratũ actu inflãmabile hoc calidum ⁊ siccũ ex libris colligiſ pharmacorum non est continenti prefato imponendũ. Tale vero sensus ⁊ actus fore iudicãt populũ quod fantasse impediet lignũ cã fore. Adhuc ⁊ egritudines frigidas curat. vñ Dyascorides: Semẽ populi cũ aceto bibitũ epilepsiã curat. Ipsa vero egritudo é marie frigida ⁊ hũida: erit igit ca. ⁊ sicca. Rursus: Quod hz odorẽ fetidũ aucti horribilẽ non dz in pdicto aere sterni. sed hmõi é vni populi motus. quod ostendit eius caliditas mixta cũ humiditate ſm Dya. tempata. Itaq̃ populi frõdes non sunt in continente sternende. ¶ Propter hmõi secundũ sciendũ q̃ ſm Ga. A. ⁊ serapi. crabra est gũmi agri seu haur romani. vñ Dya. aliqui ẽt phibẽt populi lachrymũ. i. gũmi meredianũ distillanz ⁊ coagulatũ succinũ facere. sexto. quoq̃ pharmacorũ gũmi huius arboris crabre est: cuꝰ virtus simil' est virtuti floris: quod indicat vnguentũ: Dyarigon quarto de re. sa. constructũ. in secũdo vero transfiguratioz̃: inde fluũt lachryme stilataq̃ sole rigescẽte De ramis electra nouis que lucidus anmis. Excepit ⁊ miribus mittit gestanda latinis. voluit eniz q̃ soro res Phetontis cõuerse fuerint i ppłos ⁊ lachryme

iḡrum. i. gūmi populoꝝ defluens in eridanū electꝝ facere. i. Karabe vl' succinū. Plinius quoq; cū p̄tio rum detestatiõe inqt certū esse gigni electrū in insulis septẽtrionalis oceani. Et q̄ nascit ex gūmi pini dē sato rigore vel tpe aut mari. qđ ei' ait odore oñdere formicasq; aut culices laceratas i ip̄o ꝛptas. De quo ḡrto methaurox: Electꝝ t q̄cūq; dicūt vt lachryme infrigidatiõe sūt velut murra thus vermix. Electrus aūt h' generis vī t coaugulat. Intercepta enī animalia in ip̄o vident. a fluuio aūt calidam exies velut cocti mellis cū dimiseris euaporat hūidū. In scđo vo canone Karabe est gūmi ficut sandaracha ad citrinitatē t albedinē t puietatē tendēs. Est t aliud Karabe qđ est vernicis mod' qđā. vñ scđo practice: Karabe exponit vernix marina sandaracha dicta quo nunc coūter vtunt ad nos ex ptib' deferētes septẽtrionis. Et vtrūq; paleas rapit t p̄cipue fricatiõe calefactū Est ēt electrū metallū ꝛstructū ex auro t argento.

¶ Propē h' tertiū sciēdū: q̄ hūidū terre nascẽtiuꝝ t marie tenellorū frigidū siue calidū fuerit euaporat in ꝛtinẽti pp calidū ip̄ius actu calidi existẽtis t p̄cipue cū abscissū fuerit aliměti attractiõe p̄uatū. Sic enī minorato ip̄ius hūido ac terre nascẽtiū purificato plus pōt calidū ꝛtinẽt facẽ hūidū ei' expirare t ens potẽtia frigidū: aut aliud deductū taliter i actū infrigidare t hūectare: dria euidēs. 138. p quē sigdē modū odor secūdo de aīa. A. marie occurrit spūs i ꝛtinẽte olfatui: neq; terre nascẽs extat simplicit h'i in potẽtia t ppter actu viuēs: verū ſm qd magis vt relanūe calidi aialiū actu entis ēt elati. ¶ Propter ḡrtū hmōi ad p̄mū dicēdū vt appuit q̄ tales rudes sunt t prauē opantes: cū nullus gratiosorū inueniat id p̄cipere medicorū. Situs oñsiuꝝ rōne nociuū non minus vapore pluri prauo q̄ caliditate ip̄ius t siccitate. Ad aliud dicēdū id verificari q̄n res fuerit sufficienter ꝛtpata. tūc enī eget. q. p simile ꝛfuatione vt corpus tpatū in regione tpata locatū. Cum aūt frigidus in frigidiori loco saluat. t ideo post inductū seruonē Ar'. mox subdit: habitus tñ q̄ qđē excedentes caliditate in frigido. q̄ aūt frigiditate in calido positi saluant magis. Reducit enī ad mēsuratū locus habitus excessū. vñ videmus q̄ calidorū plurima t frigidorū in locis ꝛstituūtur t saluant ꝛtpata oppositꝝ ōlis est agyros seu pplus nigra in terio gradu caliditat' locata. Ad aliud dicēdū: q̄ hūiditas q̄ a dyas. pplo attribuit est accidẽtalis magis loci agsita hūore a quo ḡrit originē essētialit vo sicca vt rapa castānea Que sibi hūiditas frigidā ostēdit pplꝝ: ppter vaporem fumosā ꝛtinentis infectiuā. Idē non repitur in alia eius trāslatiõe. Due nanq; sunt: neq; in recitatione hmōi aggregatiõis: altera quidē p litteras alphabeti ordinata colori: reliqua vero ppria in gnq; libros etiā ſm Ga. pharmacorū sexto. aliter dicta Neq; gūmi karabe verius frigidū extat: ſꝝ opiniõe magis. vñ de medicinis cordis. A. karabe calidū in p̄mo. siccū in scđo. Opinio tamē est q̄ sit frigidū Aut Halyabbas audiuit karabe q̄ ē vernix maria. Ad aliud dicēdū: q̄ Nicolaus extimauit ppter frigidam sicut expositor ip̄ius qđ falsū cū mōstrata sit calida. qđ etiam ostēdit pilorū generatio t p̄ductio ex vnguēto vulgari facto ex oculis ppter velut basi lardo t vino decoctis cū mellis appositõe. aut fortassis ponuntur oculi populi: ppter exp̄mere frigida que in hmōi egrediunt vnguento plurima ppter quod castoreū frigidis cōmiscetur medicinis: ac ppter poros aperire t medicinas vehiculare frigidas. Aliter ergo frigiditatis actus inducet: dicendū ppter frigidorum valde q̄ plurima que in ip̄o. Ad p̄mū ēt qđ partis alterius appuit qđ dicēdū qđ tñ ppositū ꝛcludere satagat ñ tñ ex his q̄ vera apparet ēt qūo pōt in actū deduci. ¶ Differẽtia. 133.

Quod sit aliquis mor

Qbus in quo nullus debeat cibus vsq; in statū oñdit. Primit' Hippocrate re. a. p̄mo: Expedit vt h' quātitat' ius debet. i. sorbitio q̄ neq; multa sit nec grossa: t ꝟ post septē dies si virtus patẽtio tolerare q̄at. Nō pauce vo egritudinū terminant in septimo t infra. Quarto quoq; eiusdē: In ꝛsistentes synere febriū donec stent. Cū vo steterint obuiare cū decẽti dieta ꝛs nām ꝛsiderans. Huiōi aūt tūc stāt cū fuerint in statu. Amplius aphorismorū p̄ma: In quibus egritudinibus status t crisis in p̄ma dꝫ fieri quaternitate vtute fortiori existẽte in vi nutricatõe oīmoda hos custodiemus qđ est vltime subtilissima dieta. Rursus ibidem: in quibus mor status. i. scđm p̄mā quaternitatē debet fieri: in his vltime subtili vti dieta ferente vtute t incubationē oīmoda t mellicrati solius oblationē t succū ptisane: paucum oīno dā dus. sic itaq; concedit incubationē oīmodā que penitus est cibi nihil dare. Amplius ibidē. Ad vltimas curatiões exponit subtilissima dieta. Hoc aūt est vt statur in alijs nihil dare. Palin: cibus nūq; dat in morbo saltē materiali cū ip̄ius cām adaugeat nisi p̄pter virtutis sustentationē. sed virtus nō raro pōt sine cibo in statū puenire. Morbus igr̄ quis erit quē non sit opus sit nisi post statū dietare. Cuius quidē ḡriū mōstrat sibi Hippocrate aphorismorū p̄me p tis testante: difficile fore tenues t certas dietas i morbis nō solū cronicis: imo t in acutis. Et rursus i tenuibus dietis peccare egrotãtes. Et itidē: Quibus ꝛtinuus est status mox subtiliter dietare. quibus aūt posterius status rē. Si ḡ in statu mox oꝫ subtiliter dietare. qđ est aliquid dare. Multo igit magis an statum expedit cibū: vī subtilē administrare. Am. p̄mo re. a. Cauēdū est tibi: ne vna die venas p̄mittas extraneri. sed absq; interpolatiõe die illā. s. ptisanaꝫ dare nō desistas. Adhuc aphorismorū secūda negatur plurima t repentina euacuatio. Nam omne subitum est nature p̄liatiuū. Cōmēta. ibidē: Et in tegni Gā nō sustinet repentinas ītutatiões. sed nihil cibi administrare multa t repentina p accidens saltez est euacuatio: ac nature mutatio. Cū sanitatis tpe cibus accipetur absq; interpolatiõe. Amplius exhibē duꝫ est qđ valet contra febrē t ante statū cū tunc fervor febilis t accidẽtia intendantur. sed humide diete conferunt oībus febricitãtibus. Rursus qđ ledit sanos: ledit t egros: secūdo re. a. sed incubatio ledit sanos ergo t egros. qđ autē ledit eget abscisione. Et ideo concludendum cibū in oī morbo continue dandū. ¶ Propter p̄mum quidē sciendum: q̄ quid sit morbus ostensū: dria. 71. Jpe aūt ad p̄sens dupler existit: acutus videlicet cronicus siue tpalis. Acutus siquidem magnus existit. i. periculosus t cito ad statū accedēs. qui etiam dupler extat. Unus nanq; simpliciter dicitur acutus cuius terminus decimoquarto

diffinitur ab Hippocrate die. Aliter fm quid seu re-
spectiue multiplex etiã existẽs. aut enĩ multũ excedit
14. diẽ ꝛ tũc est ille qué Hip. ꝓtulit ꝓnosticorũ ꝓmo
40. terminari die. Aut mediocriter vt q vigesimase
ptima ꝛ 34. terminat. Qui acutus fm tñ plꝰ ꝛ minꝰ
cũ trãsitiõe seu ꝙuersiõe dicit a Ga. vel infra. 14. qõ
etiã diuersificat in plꝰ appꝛopiqñ. 14. diei puta q̃. 11.
ꝛ etiã nona creticat. Aut i appꝛopinqñ egritudis ꝓn
cipio: vt q in tertia q̃rta ꝛ qnta iudicat die. Et huiõi
fm tñ ampl. ꝛ minꝰ ꝓ pacutus seu valde pacutꝰ dicat
Vel in medio hoꝝ terminat vt q septia q valde dicit
acutus siue pacutus: q̃rta aphorismorũ. Non enĩ ex
ponendũ vt Oribasius ꝛ qdã dicẽtes egritudiné ter
minari acutã in. 14. dieꝝ creticis puta vt ꝙcordẽt cũ
dicto ꝓno. ꝓmo i. 40. dieꝝ figdẽ. 14. cretici fiũt. 40.
dies cretici: ceu. i. 4. 7. 9. 11. 14. 17. 21. 24. 27. 31. 37. 34. ꝛ
40. Adhuc ad hui errores fulcamẽtũ ꝓtraue iducit ori
basius q pleuresim in. 14. die aut terminat aut fit em
pica ℔ est in. 40. die vel soluit: aut ptransit in ptisim
Nõ igr in. 14. die distincte absoluit egritudo ꝓcludit
verũ magis in decioq̃rto q extẽdit in. 40. Sz dicen
dũ fm Ga. oppositũ huius eripiã docere. Nulla
enĩ egritudo acuta ꝓtinua eq̃liter trãsit. 14. dies. Si
aũt nõ est acuta in ꝓmo dieꝝ sed ua creticoꝝ secũdo
Aut est in eq̃lio deficiẽs q̃q̃z. Et ꝛ: ꝓdicti seriẽ violẽ
tant equocantes in die. Rursus aut simũt dies ve-
rius creticos ꝛ ita nõ erũt nisi. 9. vlq̃z ad. 40. ceu q̃r-
tus: septimꝰ: vndecimꝰ: decimus q̃rtus. decimus septi
mus: vigesimus: vigesimus septimꝰ: trigesimus quar-
tus: ꝛ quadragesimus. Si vero addant vigesimũ q̃r
tum: trigesimũ ꝓmũ ꝛ trigesimũ septimũ: adhuc erũt
tantũ duodeci ꝛ non q̃ttuordeci. Sed si volueris oẽs
colligere dies vt verius creticos ꝛ intercidẽtes tunc
erunt multo ãplꝰ q̃3. 14. puta fm Oribasiuz ꝓmꝰ po
stea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 14. 17. 18. 20. 21. 24. 27. 31. 34.
37. ꝛ. 04. dria apparẽs. 105. Peccat etiã Oribasius
quia ponit ꝓmã diẽ creticã cũ ꝓmus pioꝺus sit in q̃r
ta fm Hip. Aut in tertia in illius virtute. Et phumera
enĩ ꝛ si ꝓma terminet die: nõ tamẽ creticat cũ crisis i
morbo accidat solũ acuto periculoso. Diocles tamen
posuit eã creticare: dria. 103. Unitas etiã licz sit oĩs
numerus potentia fm arithmeticũ: nõ tamen hic suf
ficit vbi queritur actus ꝛ forma. Fortassis tñ ꝛ q̃z ra
ro creticat ꝓma. Juxta illud q̃rti ꝓme: Tertiana con
sumitur q̃q̃z ꝓpter subtilitatem materie in vno po
risimo in quo accidit vomitus aut ventris solo mũdi
ficano. Chronicus vero tarde ad statum pueniẽs ac
magnitudine carens vltra quadragesimã ꝓtelatur
vt. 60. 80. ꝛ. 120. deinde currit: ꝓ menses ꝛ tandẽ ꝓ an
nos. Et hec gubernant sole magis passiones vel po
res luna fm Ga. ꝛ Ptolemeũ. Quid aũt sit cibus i
firmoꝝ ꝛ quo distinguatur mõ dria scribitur sequẽ
ti. Hic aũt cibus accipit ꝓ medicinali. Est aũt status
vnũ quattuor tempoꝝ morbi salubris cũ in ꝓncipiũ
augmentũ statũ ꝛ declinationẽ diuidat. Qui quidẽ
est hora in qua morbus in oĩb⁹ suis pnibus fm vnaz
ꝓmanet dispositionẽ sicut visũ. 170. Qui sicut ꝛ alia
tempora tria distinguit dupliciter. Unus quidem pe
nes pugnã ꝛ furiã accidentiũ. vnde ꝓma aphorismo
rum: Status nõ est aliud nisi cũ labores vitumantur
ꝛ accidentia. vel quã qõ maximum egritudinis vt in
synthomatibus. quarto vero ꝓma: Status é hora i
qua fit vehemẽs pugna inter naturã ꝛ materiam: ꝛ
apparet victoria vnius earũ ambarũ supra aliã ꝛ est
hora pugne. Alter quoq̃z distinguit penes materiã
esse digestã vel eius ꝓtrariũ sicut reliqua tẽporũ. vñ
ibidẽ: ꝛ illic apud statũ ꝓpleur vestigiũ digestionis
aut eius ꝓtrariũ. In pluribus quoq̃z egritudinũ si-
mul tpe concidit distinctio tempoꝝ morbi fm acci
dentiũ intensionẽ vel remissionẽ ꝛ materiei digestio-
nem: aut eius ꝓtrariuz. In nõnullis vero distinctio
fm materiei digestionẽ ꝛ eius oppositũ añcedit disti
ctionẽ fm labores datã ꝛ accidentia ceu in pleureti
ꝛ piplemonia: crisiũ ꝓmo. ¶ Propẽ secundũ qdez
sciendũ: q aliqui sermones Hip. Ga. ꝛ aliorũ vidẽ-
tur supficietenus sonare q in egritudine pacuta nul
lus exhibeat cibus vsq̃z in statum. Alteri vero his fa
ci oppositi ꝓcipiunt cibum exhiberi. ꝛ horũ hi qui-
dem ꝓtinue a ꝓncipio vsq̃z in statũ vt apparebit i ar
gutis. Alij vero nõ nisi tertia iã die ptransita ꝓmo ci
bant: deinde p tertiam vt visũ de ige. p Thessalum.
vñ Cornelius celsus: Abstinẽtie duo sunt gña. Unũ
quidẽ vbi nihil eger assumit. Alterũ vero vbi qõ oz
quare in viatico interrogatus Ga. que medicina so
ret pfecta. rñdet abstinentia. Plato inquit duplicẽ
esse abstinentiã vniuersalem ꝛ pticularẽ. Uniuersa-
lem quidẽ vt nõ manducetur nisi cũ magnus ꝛ vehe
mens fuerit appetitus. Particulare vero vt qo vta
tur quibus a pdominio ꝓstitutus oppositis elemẽt⁹
Subditq̃z cornelius: pleriq̃z ex antiquis tarde cibãt
sepe quinto die sepe sexto. Et id fortasse in Tasia vt
in Egypto celi ratio patit. Asclepiades qdẽ cũ egrũ
triduo p oĩa fatigauerat cibũ q̃rta die destinabat: ter
na nanq̃z die cibus egro cõuenientissime datur. hi die pari
cibãt. tũc enĩ videbat exacerbatio q̃minus accidere
remissa nup nõ qñ cepisset febris: sed quãdo desisz
In affrica vero eo q magis digeritur zelo nullo vi-
detur abscedẽdi recte necessitas: celerius cibus ob
quã cãm danduz in affrica. Quoꝝ expositio mani-
festabitur ex dicẽdis. ¶ Propter tertiũ vo sciẽdum
q opus sit ꝓus ꝓsiderare indicatiões qbus inspect⁹
cibũ expediat: aut nõ donare ante statũ. ꝛ deinceps
veritas ex hmõi oñdatur. ¶ Propter ꝓmũ qdẽ istiu
us sciendũ: q indicatio seu ostensio vel curationis i
geniũ: a quo modus examinatur applicatiõis rerũ
medicinalũ ad naturã est vna generalissima sola: sa
nationũ q̃rietas. Que in duas põt secari in pñtem
videlicet dispositionẽ egritudinẽ notatam ꝛ in ante
habitã sanitatẽ ꝛ fm naturã vocatã. Et i tres scidũt
indicationũ intentiones. Quaꝝ vna sumitur a rebꝰ
naturalibus. Altera vero a rebus nõ naturalibus.
Et tertia ab his que ꝓter naturã. A ꝓmis siquidem
dupliciter vt a rebꝰ naturalibꝰ ꝛ earũ annexis. A nõ
libus quoq̃z ꝓncipaliter a virtute. Ipius nãq̃z indi-
catio aliaꝝ oẽs denigrat ꝛ occultat indicationũ. Ha
sublimioꝝ intẽtionũ oĩum sumitur a natura: re. a. pri
mo: ꝛ ab alijs in qbus ea fũdatur: q̃lia sit cõplo cõ
positio humoꝝ ꝛ spiritus cũ sua carnosa spmatica pri
ma. Ex ãnexis quidẽ vt ab etate seu q̃litate seu for-
ma corporis ꝛ ꝙsuetudie. Ipa enĩ sub rebus locatur
naturalibus: dria. 98. A quibꝰ oĩbus ingenũ simi
tur exhibitiõis rerũ ꝓ simile indicatiuũ. Attẽditur ẽt
a regione ac tpe vniuersali sicut é aliquod q̃ttuor an
ni tẽporũ. Et ꝓticulari die vel hora ac medio: vt con
stitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis idi
catio suscipitur p q̃rium magis. Ab his vero que cõ

tra nām triplr. Sūt enī tria hec cā morb⁹ ⁊ accidēs morbi q̄bus p ꝫriū accipit curationis oñm in de sanitatis ingenio. ¶ Propter hoc secūdū sciēduz: q̄ q̄ huic dz opi applicaf oz exercitatū fore ad oīa hmōi ⁊ nā pudēte vt vniuscuiusq; idicationis subtilit reputans vtutē ⁊ adinuicē ꝓpans: vnū quoddā capitulum coaceruet ppriarū laborāti indicationū octauo de īgenio. Pre alijs aūt indicationē vt apparuit dignificādo vtutē. Ipa enī fz Hip. morboz extat curatiua tertio ⁊ octauo practice. Assimilaf enī pecūie expendēde. Medic⁹ vo mercatoꝝ sanatio morbi lucro ex mercato ꝓsurgēs. Proportionaf ēt cibus stipēdijs ibidē pegrinatōis. Infirm⁹ q̄dem pegrināti status aūt morbi pegrinationis termino. vñ crisium tertio Tria oportet exercitari maxime dignoscēf robur vz virtutis vehementiā morbi ⁊ futurū ei⁹ statum. quorum virtus ꝓportionatur portāti: morbus aūt one ri ⁊ spaciū tpis q̄ō est vsq; ad statū itineris longitudini. Ubi insinuatur q̄ medicus sic debet virtute vti q̄ ipa semp conoborata sanitate introducta corrūpaf egritudo vt patiēti sic ordinet cibū aliq̄ subtrahendo: aut addēdo q̄ ad statū valeat puenire. Beinceps quoq; sciēdū: q̄ si virtus robusta fuerit ⁊ corp⁹ narrandis dispositionib⁹ q̄lificatū in pacuta etiam egritudine vt septio terminatura cibus oīs pter ius subtilius denegādus vsq; in diē septimā. Ut aūt itel ligatur ⁊ series iubens vna die venas ñ exinaniri p mitti huic ꝓcoidetur. Suppōit Ga. acutoꝝ re. prio egrotātes pleuresi duos quoꝝ vn⁹ fit bis ꝓditōib⁹ circūuentus ꝓplexione. s. sicca etate ꝓsistente qualitate spissa venis amplis virtute forti ꝓsuetudine multoꝝ ciboꝝ comestiuus habitatiōe frigida ⁊ hu. ꝓcedente ipius regimine delitioso q̄eto multiplicātibus ei nutrimētū cibis ore stomachi robusto: cui egritudo ꝓtigerit pleuresis :hyeme vo frā vehemēt. Sitq; alter ꝓplexiōe humidus etate puer habitudine rarē venarū minutarū virtute debilis: cōsuetus multam quantitatē ciboꝝ assumere regimine estiuali tedijs fangat⁹ comedēs cibos paucos incōsuetos ex oleribus ⁊ talib⁹ puū habēnt⁹ nutrimētū ore stomachi nā debilis: ⁊ incaderit egritudinē estat] hora ꝑfata. Istoꝝ sigdē infirmoꝝ oportet ꝑm a ꝓncipio egritudinis sue vsq; in statū vt septimā diē ꝓtinuo nutricare nō pmittēdo ꝑm diatritaricoꝝ sniam q̄ cibum nisi trāsacta tertia die ꝓcedūt venas vna dierū exinaniri. Primū ꝛeni expedit regi solū potibus vsq; in statū vt septimā diē. Speratur nāq; nō vitra egritudinē ptēdi. Dicit etiā se longo tpe exptū fuisse huiōi regimen alterutro iuuatuū fore valde. Cui⁹ ⁊trariū si aduenat vt q̄ secundus abstineat vsq; ad statum alter vero cibetur a ꝓncipio ꝓtinue morief vterq; añ diē quartā: vnus quidē cibis ꝑfocat⁹: alter vero virtute ꝑstratus. q̄ō ⁊ Ar]. ꝓma insignat ꝓbl. Sic igit apparet ex ꝑmone Hip. ⁊ Ga. q̄ in pacuta egritudie q̄q; cibum non expedit nisi p⁹ statū offerre virtute tamen cū alijs ꝓstante vehemēter. Uisū etiam ex sententia Ga. aphorismoꝝ ꝓma: q̄ in pacuta vtute fortiori ente cibari non expedit. q̄ō monstratur ratione In illo nāq; tempore in quo natura est intēta digestioni humoꝝ vehementer nō oportet eā ciboꝝ digestionibus aut alijs ipedri cū distracta operatio perturbetur eius oīmode. sed in pacuta egritudine nā a ꝓncipio eius vsq; ad statū intendit oīno digestiōi supesse materiei vt eam denuo expellat in statu: cōfiditq; in suo robore. Amplius q̄ō naturam impedit ⁊ morbū intēdit ⁊ augmētat cū eius cā nō dz illi ad ministrari cū ipa oporteat sp illesaz custodire. Eam vero impedit cib⁹ in hmōi egritudie cuz vtute forti ad habitus. quāq; enī ex pte sit amicus virtuti: est ēt inimicus ex pte cū sit amicus inimico eius vt māe q̄r to ꝓma. cōuertiē enī ad cām indigestius natura inde distracta. Instant etiā tūc accidētia seua de nā morbi enna ⁊ phl'ones ñ raro cibationē ꝓhibēt. Itaq; in talibus egritudinib⁹ cibū oz donare post statum solū: quia tamē hodie amplius soluto hoies sunt delicati gule ac luxurie dediti: aphorismoꝝ sexta. sunt etiā natura debilitati in ꝓmis pentib⁹ oñsum: vt dria nona. Et quia ſm veterē: In tenuibus dictis peccāt egrotantes: pp q̄ō magis eduntur modernoꝝ tpe non sic oportet regiminia vt antiquit⁹ subtiliare: immo amplius ꝓdescendere vt virtus pmaneat dria ꝑfata. Quedā nanq; olim medicine vt elli erant vtiles que nūc oīno aspnuntur eoꝝ ipoportiōe nature ſb tacenti. Debilitas ꝛeni in cibationib⁹ curatiōes fieri in aduitoꝝ non poterit tolerare: neq; synthomatibus resistere fortitis. Ut aūt aptius q̄ō dictū elucescat ꝑmissū indicationē ꝓposito adaptetur. ptes ꝛeni naturales antea discurrēdo. Si virt⁹ debilis existat cibare oībus alijs spretis indicationib⁹ expedit. Hā indicatio a virtute sūpta ceteras denigrat ⁊ occultat Si aūt virtus fortis extiterit regimine regat subtiliatiuo vt mellicrato ac ptisana subtili vel grossa seu grossiori ſm q̄ō egritudo erit magis vel min⁹ pacuta. Si vo ꝓplexio ca. fuerit ⁊ humidior q̄ ꝑ alijs celerius resoluif oñsum: vt dria. ū7. Cōpositio rara humores ⁊ spiritus subtiles mox a ꝓncipio ꝓtinuand⁹ erit cibus vtcūq; grossior vsq; in statū. Sunt tamē quidā taliū quibus ⁊ in statu ⁊ in porism hora deteriori debetur cibus vtutis timēdo defectū resolone spiritū: decio de ige. Si aūt horū ꝫria fuerint expedit cibaria subtiliare q̄ꝫmarie. Media vero dispōe interueniente mediocrē erit dictandū. Ex parte si militer annexoꝝ hoc idē obseruandū. si enīz fuerit etas pueritie: quia infantes ⁊ pueri ꝓraue tolerant incibatiōes: senes vero facile: sexus sit masculinus ⁊ qualitas corporis mollis rara ⁊ ꝓsuetudo comestōis plurima cū ꝓsuetudiné oporteat p simile vt naturaz gubernare: neq; etiā ꝓrauā subito alterare. Nō hiſ erit cibus subtiliandus: neq; in egritudinib⁹ etiam pacutis multū q̄ꝫmaxime cū natura taliū ꝓsumatur ex seipa verū exhibendus vt virtus possit ad statū puenire ceu pegrinans ad sue pegrinatōis terminū. In ꝫria siquidē dispositiōe cibare oportet subtiliuſ In media vero mediocriter erit cibādū. Rōne q̄dē nō naturalū q: regiōe calida ente tpe estiuo cū estaſ sit tpis spsione indigens cibi ꝓstitutōe ac hora calidiſ cibare oportebit. ꝑpter resolutionē abundantē paſū tamen ⁊ sepe: ꝑpter virtutis defectū ñ potentis vna exhibitione multū alimentū digerē ⁊ corporiſ resolutione inanitionū vt apparet aphorismoꝝ ꝑma. In regione vero tpe ꝓstitutione ac hora frigidis per oppositū erit subtilius dietandū numeri saltem ratiōe in media vo mediocriter dispositōe. Quantū quoq; ad res ꝑter naturā vt morbū ⁊ cām nunq̄ cibum expedit dari cū causa ⁊ morbus intendatur ex illo. Uſ ac. re. ꝑmo: Per cibum in scipo non fit iuuamentū

In alīq̄ horaꝝ in dispōe egritudiſ. Dictū nāq̄ cibū forte amicū nature ac mā̄c. neq̄ in egritudine imateriali ꝓpetit vt cib⁹ est solū eius opans mā. ſz magis ⁊ medicia sui agēs q̄litate nisi forte ip̄a fuerit ꝓsumptiua. Quo ad accidētia vō dicēdū: cū ip̄a triplicia existāt ⁊ diuersa multifoumit cibus ordiabit circa ea vt dria declarabit ꝓsequēti. ¶ Propt̄ ērtum ad p̄mū qd dicendū visū. Ad aliud dicēdū ſm ꝓmen. q̄ Hip. vocat incōsistētes febriū notas ⁊ errātes ⁊ non esse ip̄az ante statū. Poluit enī in his ꝑsū admini strari nisi stent. i. cessent ab eorū errore vnū accipientes ⁊ seruātes incipiēdi tp̄us. ⁊ tūc his vt vult dicta obuiandū ꝓpetēti. Ad alia p̄ Ga. inducta qd dicēdū iā apparuit cū loq̄t in pacuta egritudie vtute ente forti ac ꝓdinōib⁹ ꝓportionat] correspōdētib⁹ sibi. Ad p̄mū ét inductorū ptis aduerse dicendū Hip. loq magis in cōi vt egritudinib⁹ simplr acutis ⁊ nō in ualō pacutis: aut pacut] specialiter qbus ceu oñsuz ꝓtiue cibus debet a ꝓncipio in statū virtute non valēte ad statū puenire absq̄ cibo tā longinquū. In qb⁹ ꝓcipit cū adiectis a Ga. ꝓditiōib⁹ cauēdū forte ne vna die vene dimittant exīanīri. ſz absq̄ diei inſpositōe cibū dandū. Ad aliud dicēdū illud verificari i ꝓplexione nāli: aut in ꝓsuetudine nāta alterāda. nō aūt i dispositiōe egritudinali ⁊ ꝑcipue cū in hāc dispositionē euacuatio aut inanitio ⁊ subita inueniat alteratō ⁊ nō in nām aut ꝓsuetudiné vsu lōgo nātaz. Ad aliō dicendū: q̄ humide diete inquantū humide sp conferūt febricitāti cū fe. sit mala ꝓplexio hūidis egens ficca. nō aūt semp rōne materiei cibi ⁊ mollis vt oñ sum p̄us. In cibo enī oz nō solū qualitaté sed ⁊ substantiá cū quātitate attendere. Ad aliud dicēdū vez existere quātū ad subitā ꝑmutationé in nām cadētez ⁊ nālitaté in vtrisq̄ entē: ñ aūt qō innālitaté cū infirmi ꝓpter materias in eis ꝑter nām existēteꝫ possint in appetere ac abstinere sine miori nocumēto in talis carentib⁹ eisdē. ¶ Differēcia. 134.

**Quod regimen in dieta ꝑcedat ingrossādo ⁊ nō subtiliādo vt q̄ in morbi ꝓncipio exhibeat subtilis: deinde ꝓsequēter ingrossetur oñditur p̄ Hip. ꝓmo re. a. qñ cū spun plus ſm quāntaté est refectiōis plus adhibēdū vsq̄ in termini tp̄s. sed tūc egrituđo est in augmento vel in statu cū signa digestiōis appareāt que in his ostēdunt tēporibus. Adhuc ibidē: Expedit vt hui⁹ quātitat] iusꝫ detur que nec multa sit neq̄ grossa: ⁊ hoc post septē dies. Amp. in eodē ponto ptisane succū p̄mo: deide vero grossū adhibeas. Adhuc in secūdo hui⁹. nō administrēt aliqd ex sorbitiōe donec digerat egritudo sed in ꝓncipio nō digeritur. Amplius vndecimo dinge. sani. ꝑcipitur dari vinuz materia digesta. hoc aūt est in statu. sed vinū dieta est grossa respectu potus qui febricitātib⁹ debetur. Similiter duodecimo eiusdē: hac digesta cibaria ꝓcedit carnosa vt gallorū testiculos cerebrū porci assatū ⁊ ouoꝝ vitellos q̄ dicta sunt grossa Palin: secūdo practice. Aquá quidez dabis hordei in morbi ꝓncipio. Eius aūt trāseunte medio mezaurū. i. uis cū cucurbita ⁊ spinacijs. Hec autē illa posteriori grossior est dieta. Rursus Isaac febriū qnto atq̄ ērto ꝓmo: Rectius est vt inclinet regimē patientū quartanā in ꝓmis ērtanis: ad subtiliationé quandā. ⁊ illud est vt abstineāt a carne, deinde ꝑcipit dictā ingrossari. qō etiā de cura febr] sertane ⁊ silūs seuere videt. ⁊ similiter de palysis curati one vsq̄ ad decimāquartā. Amplius tertio ꝓmo: nona vndecima ⁊ vigesima ꝓma. ꝑcipit abstinētia cibi ⁊ vini in ꝓncipio: aut maior eorū subtractio. Itidē dieta subtiliando ꝓcedit vel rōne virtutis aut morbi siue cause aut accidentiū. sed ꝓpter istorū nullū quia nō ratione virtutis cū in ꝓncipio fortis existat cibi non egēs sulcimēto. In statu vero indigēs: qñ debilis extat. neq̄ ꝓpter morbū cū dietatio nō solū fiat ꝓpter virtutis subtractionē: imo etiā ꝓpter oppositionem. Egrorū nāq̄ dieta facienda magis opposito q̄lificata. iuxta illud veteris: Humide diete oibus febricitānbus ꝓferunt. sed in statu cū tunc magis morbi consurgat acumé necessaria erit dieta illi amplius opposita. hanc vero habere nō poterit oppositioné nisi quātitate ptiper multa. nō enī agens opatur nisi multe fuerit associatū quātitati: secundo de cā. neq̄ ratione cause: q. in ꝓncipio cū cā sit ampliꝰ ⁊ maxime in saluādis: in statu vero minor. Si vberius dietabit tunc corpus nutrietur ipurū. qō ē ꝓra illud Hippocratici: Nō pura corpora quātū cūq̄ nutries magis ledes. similiter ⁊ mām cibi multitudine incrudabis. In statu quoq̄ se eus cōtingit: neq̄ cā synthomatū: cū accidentibus virtutē dissoluentibus mor Ga. affōr ꝓma cibū dari ꝑcipiat. sed synthomata virtutē dissoluūt ꝓcisiones enī notāt in statuq̄ maxime: cuz circa ꝓncipia ⁊ oia ibeciliora: circa statū vero fortiora vtpote accītia. Rursus sic se hz in tpibus ꝑticularib⁹ morbi sic ⁊ in vniuersalibus videtur se habere: cū illa vtrobiq̄ sint ērtiora tēpora ꝓsilr ꝓportionata. sed ita in ꝑticularib⁹ tp̄oꝝ euenit q̄ deteriōr cibatōis hora est ꝓncipiū. vñ Ga. re. a. ꝓma: Deteriōr horarū est hora in qua inuenīt mēbra in dispositiōe deteriori: ⁊ manifestū est q̄ hora inceptiōis pessimi. Adhuc illo tpe videt cibus dandus in quo natura circa cibū negociatura mīs est occupata ꝓmo quarta. hoc aūt est i statu cū virt⁹ naturalis sit salua: aphorismorū secūda. Amplius i statu calorē oportet adaugere nature vt morbi caliditas minuatur ⁊ extinguat demū. Rā maior flamma minorem secus posita extinguit de cāis longitudis ⁊ brēuitatis vite. Sed cibo calor augmētat naturalē vnde ꝓmo ꝑb̄l. Quartanis febribus oportet nō attenuare. sed ignē in corporibus p cibos facere. Cuz enī multus ignis modicū ad se rapit opus est multū ignē in corpore facere vt febris modicuz habeat. Calor nāq̄ huius cibis inductus digestionē ꝑcurat. Rursus é fe. sāguis apomastica aut paugmastica i. declinatia dicta cū ꝓtinue decrescat vsq̄ in statum post ei⁹ subtiliationē op⁹ fiet ingrossare. Itaq̄ dieta ingrossādo ⁊ nō subtiliādo ꝓcedit. Cui⁹ oppositū sētit Hip. cū dicit: Quibus ꝓtinu⁹ est stat⁹ mor tenuit reficere oz. Et Ga. ibidē ⁊ in arte: Adhuc natura nō sustinet repentinas ūmutatiōes: sed mor a ꝓncipio subtiliare multū repētina imittitur ꝑmutatio cū ꝑus dieta vteretur qs grossiori. Dietandū igitur ſm subtiliationis ꝓcessū. ¶ Propt̄ ꝓmū quidem sciendū q̄ dieta duplicē oportet accipi cōiter ⁊ ꝑticulē. Primo qdē sumpta est certa viuēdi regula vsui humāi corpor] ⁊ vtilitati accōmoda. Proprie vero dicitur competens cibi ⁊ potus exhibitio quantitate q̄litate tempore ope ac ordine mensurata. Cuius quidē ex-

positio tangat ad ꝓsens: demũ quomõ corporibus administrãda sit ostendat. ¶ Propter ꝑmũ huius sciendũ: q̃ dieta dicit nõ simpliciter exhibitio. verũ addit ꝓpetens quia dietatio ñ solũ cibi administratione dicit ꝛ potus: imo corũdẽ etiã subtractionẽ. Illa enĩ elegãter ordinatur dieta cuꝫ vbi qñ expedit exhibẽ ac subtrahitur. Cibi aũt regimẽ est triplex ceu ex Hip. colli ꝛ Ga. ac quarto ꝑma. Ipi⁹ teni q̃dã est vehemẽs ſbtile vt oĩmoda cibi ꝓhibitio aut mellicrati seu iuleb ſm Ga. modica exhibitio. Aliõ ẽ grosſuꝫ valde ceu q̃ sanorũ cib⁹: quoddã vo mediũ obtinet. Et huius qdẽ vnũ ipi⁹ ad lat⁹ magꝫ declinat ſbtilitatꝫ vt granatorũ succ⁹: demum iuleb: deinde aq̃ hordei subtilis postea grossa: deide olera attriplices spinachie ac lactuce. Aliud quoqꝫ ad ptẽ tẽdit grosſiciei vt galline ꝛ earuꝫ extrema: deiceps fasiani: pdices pulli: demum aueſ pue postea oua sorbilia quãtatis pauce: qb⁹ extat ſbtilior ptisana cũ fece ꝛ panis simule minutatĩ ꝓfract⁹ multotiẽs aq̃ lot⁹: cibus adhuc subtilior extat. Mediũ vo existit Rist. i. ptisana cũ fece. Adhuc ꝛ variat dieta in subtilitate sua ꝛ grossicie silr rõne quãtatꝫ ꝛ tpis. quatitatꝫ qdẽ: qm̃ grossa ſm se dieta sanoꝝ dici ꝑt subtilis si i modica ꝛ raro deſ q̃ntitate. Et subtilis multa multotiẽs administrata reddit grossa. Subtilis quoqꝫ rõne q̃litatis dꝫ cui⁹ nutrimẽtũ ẽ modicũ ẽt si sufficiẽtis fuerit q̃ntitatꝫ. Grossa vo p b⁹ oppositũ si q̃ntitati ꝓuĩgat debite. Duo vo ad tps dieta dꝫ subtilis cũ raro ꝛ lõgis intuall' fuerit exhibita grossa vo eꝫ. Pot⁹ quoqꝫ duplex existit: simplex vt aq̃ q̃ dat in morbis cruda seu decocta de cui⁹ exhibitiõe. 171. videbitur drãtia. Alter ẽ ꝓpositus ꝛ hic aut vnũ. Ism enĩ rationẽ ẽt ꝓtinet cibi: de cuius administratõe: dria. 172. indicata. Similiꝫ est pot⁹ diuersitas: dria. 118. Et potuꝫ potio dicta corporis naturã ſm Joanitiũ ad se ꝓuertẽs Et is ẽ multiplex vt syrupus simplex acetosus ꝛ ꝓpositus cũ radicib⁹ cõibus ꝛ seminibus. Syrupus violatus aq̃ mellis siue mellicratũ ꝛ iuleb. Syrupuꝫ siq dẽ acetosus simplex febricitãtibus potus est vtilis. Cõfert enĩ causonẽ patiẽtibus ꝛ cholere febribus ꝛ vniuersaliter febribus oĩbus. Quibusda tñ rõne digõnis. Alijs vo ex pte alterationis ꝛ digestiõis simul. Refrigerat enĩ ꝛ extiguit hũores viscosos: icidit ac subtiliat grossos ꝛ opilationẽ apit humi. putridũ educit: ꝓtracti. tertio. vñ ãrto ꝑma: Syrupus acetosus qñq̃ siti sedat ꝛ incidit ꝛ soluit. Et Mesue i antidotario: Virtus syrupi acetosi magnificata ẽ inter veri ficatores in ipius excellẽtia in cõitate. ſ. posse eius in materias calidas ꝛ frigidas subtiles grossas ꝛ viscosas siue adherẽtes. Et virtus siq̃ ipi inest infrationis cito tollit virtute penetrationis nõ sublata. Et hoc q̃dẽ Ga. testatur q̃ eius potẽtia est cõis ad oẽs materias: ita q̃ ad cholerã nigrã ipaꝫ diuidẽdo ꝛ medicinas in ipas penetrare faciẽdo: dria. 170. Nocet tñ pectori tussienti ac intestinis ad q̃ hũor declinat acutus ceu apparet de ormelle sibi ꝓterminabili. vnde cimo de inge. Cõpositus quoqꝫ acetosus phlegmaticis ꝓfert se. ꝛ melancholicis. diffũditur enĩ i ampliꝰ materias subtilians: vrinã ꝓuocans ꝛ opilones apiens. Violatus quoqꝫ materiã emollit pectoris. asputates lenit ꝛ pulmõis ac cholẽ sedat acutiori sitim mitigat: sed nocet ventrẽ habẽtibus debilẽ ꝛ viscera materiã incrudãs ꝓpter qõ egritudinẽ ꝓducit ac frigidis nõ ꝓfert materijs ꝛ maturis appetitũ deijciẽs ꝛ fastidiũ pluribꝰ inducẽs. Mellita quoqꝫ aq̃ ꝛ mellicratũ subtiliat ꝛ incidit materias grossas ꝛ viscosas sine refrigeratiõe multa digestionem ꝓcurat: mãs tñ calefacit calidas ac nãs. ꝛ iõ aocꝫ se. icẽtiuis. Iuleb vero qõ ex penidijs ꝓstruitur ꝛ aqua coĩus cui tñ interduꝫ modicũ ꝓiungitur aque rosate: siti mitigat ꝛ humectat: digestionẽ materie ꝓcurat: ac abstersionẽ opatur minus tñ mellita aqua. Huius vo vt tactũ ẽ diuersificat regimen penes quãtitatem: qm̃ alia mlta quedã modica: nõnulla vero media ꝛ ſm qualitatem. quedã enĩ ca. alia frã: q̃dam humida: nonnulla vero sicca. Itidẽ quedã multum nutritiua alia modicũ: nõnulla vero mediocriter appens ꝑmo secũda Iuxta qõ tempus variatur quia hyeme cõpetit dieta calidior ꝛ amplioris quãtitatis: estate vo ecõtra. Sumenda est etiã in tpe frõ hora calidiori ꝛ in calo friori: nisi ꝓsuetudine id maxime distrahatur. Et q̃ de tpe dicitur de cõsuetudine audiatur ꝛ regiõe. Diuersificatur quoqꝫ ꝛ ſm artificiũ multipliciter. aliqñ enim eliratur: interdũ vero assatur aut frigit: aut aliter ꝑparatur ſm ventris ac epaꝫ diuersitatem. Quãtuꝫ quoqꝫ ad ordinẽ diuaricatur diete scema duplr aut ratione antecessiõis ꝛ postpositionis: vel etiam ex parte numeri. ꝑmo quidẽ quia cũ quis pluribus vtitur ferculis ꝑmittenda sunt subtiliora grossis. Incarcerat enim naturã qui grossum subtili ꝑmittit ni si ventris lubricitas fuerit: dria. 119. ¶ Propter b⁹ secũdum sciendũ q̃ id plenius audiatur q̃ oportꝫ attendere ad res naturales eis ãnexas nõ naturales ꝛ cõtra naturã entes: ſm enĩ has regimen oẽ ordinatur. Hę autẽ sunt ꝓplerio virtus maxime etas forma sexus ꝓsuetudo. Et demũ tpa cõstitutiones horę regiones ꝛ que his ꝓtinãtur. Et tandẽ morbus causa ꝛ accidens: ac ſm corporis quantitatem cui hę ĩsunt dispositiones. Secundũ quoqꝫ complexionẽ: qm̃ in ca. plus ꝛ pluriesꝫ expetitur cibi sicut meliorꝫ ente digestionis: in frã vero secus. Requiritur etiam frũs similiter in frigida calidus ac humida siccus ꝛ econtra. Naturalitatis tñ tpantia simili obseruetur continue, ppriꝫq̃ in morbis in qbuꝫ nõ licet ꝓplexiones alterare transmutatione. Penes quoqꝫ virtutẽ q: si fortis fuerit paruus expentur cibus ꝛ ꝑcipue cũ egritudinis status fuerit nõ longinquus. Interdũ autẽ nullus cũ ꝛ fortior qs fuerit ꝛ status futurus ꝓtinue Si aũt debilis extiterit ꝛ cũ stat⁹ distantia: eꝫ. Secꝫ vero etatẽ variat: quoniaꝫ in etate infantie multus expentur cibus. Iuxta illud medicine inuentoꝝ: Senes facillime ferꝛ ieiuniũ: ꝛ reliqua. In senectute vo paucus. in senio modic⁹ ꝛ multotiẽs administrand⁹ In etatibus vo medijs mediocriter exhibendũ. Et similiter his de humore membro ac spũ. Secm̃ quidem corporis qualitatẽ: qm̃ cholicos corporibus raros de facili resolubiles trãspiratiõe cibari oportet tpe status etiã ac porismi: dria ꝑoꝛ. Sunt etiaꝫ corporũ quedã molliũ carniũ celerit resolubiliũ q̃ ꝛsi appareant pinguiora abstinẽtiã nõ valẽt ferre. Oppositа vero his sufficit tenuiter dietare ꝛ vsqꝫ ad. 7. dies ceu visuꝫ dria ĩmediata cibus exhibeat mime. Secm̃ vero sexum mime q: virilis natura pl⁹ expetit cibi mulieb⁹: cũ calidior⁹ existat nisi virtutis expleat debilitas q̃ cibũ ꝑcipit dari oso. Iuxta quoqꝫ ꝓsuetudiẽ: qm̃ ea ost tpe in salutis tuitione reperitur

ꝓstituens ipm ꝛ gubernans. Rursus: Ut ad mltum pluruma aialium corpa sunt decidi pata non solum i qualitate simplici: verum ét cum humore indigenti tandé eúone. vñ Joannitꝯ sanos noiat egrotare patos. Itaqꝫ in re. sa. mensurata cópetit pharmacia: qñqꝫ ꝛ marie vere: aut ét autúno dria. 125. Sed ꝓtra qbusdá talú fortes exhibent pharmacie. Dicendus id nó cé pncipalit gra pútus lapsus: vel áplius futuri. Hec át duo q talia subducút corpa sunt duplicia. Quedá nanqꝫ sút simplicia vel fere: vt Malue bro diú cauliú semicoctoꝝ: Mercurial quá multú repio appetitus ꝓstratiuá: ꝛ stomaci impeditiuá volubilꝫ vñ scamonea ꝓstruit anthiocena cú decoquút cú pinguioribus tpatis: vt gallis antigo: ꝛ gallinis ficus sice pruna cerasa vue sufficiét mature: granata dulcia thamarindi: cassia fistula: manna: serú capúnú: terebentina: epithimú: sene: tartarú: pollipodiú: carthamus: agaricꝰ: aloes: turbith mirobalani ꝛ hmói. fm tú differentes cóplexiones ꝓut varios mouent humorú tú sic dicendoꝝ qdam sunt alijs mitiora: qdaꝫ vo aspa: nonnulla vo cóposita vt dyaspolitcon qó quarto de re. sa. ꝓstruit ex nitro pipe camino ꝛ semine rute equatis cú áplius qs soluere voluerit. cú aút minus ps media ꝓficit tú nutri. ꝛ illud áplius icitat flegma. Est ꝛ hiera p aloé ꝓstructa ex sptē medicis: de inge. 7. q cholerá mouet cú phlate ꝛ ꝓprie cú ei agaricus aut turbit admiscet. Pillé sílr de aloe ꝛ mastice. Aliud ꝛ marie colicis vtile: Recipe thamarindorú dragmas. io. ꝛ dissoluant in aqua ca. reubar. recétis contusi dragmá vná: aut scropul. 2. Dó mixtú p mittat die cú dimidia. deide colet totú cui vncia vna addat syr. corticú citri. Aliud mlicis vtilꝰ: Recipe sene pollipodij epithimi tartari cinamomi sticade arabici añ ꝓficiant cú zucaro aut melle sufficiéti. Reliquú cóe: Recipe cinamomi vncá vná ꝛ semis tartari folliculorum sene ana dragmas sex. chartái dragmas. 2. nitri dragmá vnaꝫ anisi zinziberis ana dragmá vná ꝛ semiꝫ turbith reubarbari ana scropul. 1. fiat elm: aut in puluere ante comestionē cú brodio sumat. Utunt át qdam quodá dyacatholicó. i. vñ ad huius electionē. Usus tú taliú ꝓtinuus corpa in pruum deducút finē: ꝛ marie qñ plus fuerint medicinalia. ¶ Propter quartum qdem etsi inducta iaz appreant dicendú tú ad ꝑmum q in tegni lz non exꝑmatur pharmacia breuitate tú ꝑmonis audit: qó appet cú corpa sane docet in cópositone gubernare p ea ét q ptinét chirugie. sílr ét. Al. leuia vel mediocra soluti ua tetigit sen tertia de re. sa. ārta vo fortiora cure certe ptinentia. Ad aliud dicendú q ꝓdicta corpa sunt optime sana qlia non sunt oía in re. sa. subiecta. Intellexit ét Hip. p purgari ꝛ pharmacari ea q fortiter huiói operant. Ad aliud dicendú q medicina ꝓbibet medicinā ꝛsupposito pharmaco vbi expedit cóuenienti. Aut humores hmói corpoꝝ qjus ñ sint actu putrefacti ꝛ corrupti. sunt tú in qdam dispóe ad illú ꝓpinqua. Ad aliud dicendú q verú esset qñ aliquid inesset vni contrariorú p naturam ipius: ꝛ non p genus supiorus eéntiaz sicut videri inest albo ꝛ nigro non p se: sed per colorem ita vt pharmacare non inest p se curatiue: verú p practicá sub qua ipa continentur vt ꝛ ꝓseruatiua. Ad aliud dicendú q pharmacari non dr relatione corporis optimi dú pmaneat tale: sed cú egrotat aliqua occasione: ꝛ ꝓprie cú negligēter regimen obseruat. Cú enim nequaqꝫ cópetat qñ in meliori sua fuerit dispóne. Ad primá vo alterius ptis iam apparuit. Ad aliud sílr visum qñ ꝓcessum ullius pharmaca cópetere minora vel media: vel pharmacaf: ꝛ maxime fortius non róne ptentis dispónis sed future. Ad aliud etiá iam apparuit suo mó. Ad aliud dicendú q lz humiditas videatur supflua in ꝑma etate róne caloris fere tpati: non aút ꝓsequentiú etatú. Concessú ét aliqualiter corpi tpato seruiori scó leuꝰ subductiuú ꝓferre qñqꝫ. Quod tñ multi occurrat oppositio mime ledatur cú oppositio sit modica: vt medij ad extrema respectu cóplexionú distépera tarú q est extremi ad extrema: partes ét si compatiúr inadinuicé. Lesio tamé vnius partis minoratur i oés pueniens: pbl. quita. Ad aliud dicendú q id itelligitur constitutione tpis naturali existéte vt supponitur crisiú scó. cú signa ponúr febri ꝛ sílr de ꝓstellatóe, i fortúata. Vel q: hác nó hz medicꝰ sed astrologus cósiderare: ꝑmo tertia ꝛ ārto ꝑma ꝛ scóa. ¶ Dria. 130.

Quod conualescentem

Quod conualescentem sit opus pharmacare ostenditur p decimuz Almansoris ꝑmum practice: ac quartú secunde. Adhuc si quod magis adesse videtur non inest quod minus. Amplius autem videtur natura tempore sanitatis posse quod superfluum euacuare qꝫ egritudis aut dispositionis sibi comparis: sed tūc non pt. vñ ꝑmo tertia: Natura solúmó eúo non é cópleta: imo ꝑculdubio ex supflitate cuiuslibz digónis remanet abstersio ꝛ impssio. Am. ꝓsimilit si natura tē pore sanirat eget eúone cú sit fortior: mltomagis oporaderit ꝓualescentie hora: extat enī adhuc tunc morbi acumie debilitata. Hz eget in sanitate qó oñdit eúo corpibus fere cunct singulis annis indita: dria. 125. Et: In ꝓualescente sanguis actus é paucus i tegni Ad paucitatē vero et alioꝝ sequit augmentú humoꝝ ꝑmo apparés ꝑma. Hi át egent cú sint extranei eductione. Itidé: totú corpus in ꝓualescēte frigidius existit in tegni. Ad hmói vo sequit ꝑraua digó cú ea psciat calido. Praua qdem digóne humores gñant supflui nature obediens eductione indigentes: apparens ꝑmo ꝑma. Itaqꝫ euacuatione indiget cóualescens. In ꝓtrarium quarto sēcúda: Prohibeatur ꝓualescens ab eúonibus ꝛ ꝓprie coitu. Adhuc Jsaac febriú quarto: Declinatio non ꝑt fieri nisi bona crisi ꝑcedente. Sed conualescēs tā declinauit a morbo cú sit extra morbi tempus: ꝑmo secunda. Et laudabili crisi oīs educitur supfluēs materia. Palin: Si cóualescens euacuatur aut sanguine quod nó expedit cú sit bonꝰ ꝛ pauc in tegni vel alio ꝓtristantiú hóre Sed neqꝫ illo cú medicina sit de gñe veneni: sēdo re. a. Hoc aút corpus ꝓsternit ꝛ stomachū ibidē ꝑcipue Et marie qz hi debiles adhuc existant. Et: Conualescēs egritudine ꝓsumptus existit. vñ in tegni ptes simplices sunt ficziores: ꝓpter vtutes earú infirmiores. Qui át huiói nó eget euacuatione: verú ponꝰ aducti one. Itaqꝫ ꝓualescenté nó opꝰ fit euacuare. ¶ Propter ꝑmá qdem sciendú q ꝓualescens vt dictú é corpus neutrú ex egritudie ꝓsurgés. Id át quadruplex aut ꝓsiderat róne etatis. ꝛ hoc duplicit: vel ꝑorie: et ita puer: aut posterioris: ꝛ tunc senex ꝛ senio. In medio enī vtutis vt iuuenis: vel róne dispónis. qó etiá duplicit fit: vel future: ꝛ sic decidens: ꝛ ꝑterite ꝛ tunc

grossionis ⁊ terrestrionis debet depditiõi. Ex humiditas subtilis aerea velocius ꝓsumit hũiditate grossa terrestri. Substãtia enĩ subtilis plus recipit passionẽ. Nõ firmat ex carcere relaxat⁊ pmitus q̃rẽtes aerẽ: demũ potũ: vltio vo cibũ: dña. ii4. Ampli⁹ canon medicor̃ ẽ q̃ grossũ subtile dz ꝑcedẽ ne icarceret nã potus vo ẽ subtilis: ⁊ cibus grossior: ãre ipm hũc oz ꝑcedẽ. Oñdit ãt denuo q̃ pmo qs oñe dz comedẽ: deinde singl̃r totũ bibẽ: p. 7. de inge. Nõ bibẽ superẽnã stati: añq̃s cibus sit digestus. Cuius subdit cã: q̃ inatant cibaria ita vt nõ tãgat ea vẽtris cor̃⁹ media stãte hũiditate. Cũ ãt bñ digesserit cibũ ꝑcedere ⁊ copiose bibẽ. Distribuit enĩ ita gerentib⁹ citissime. Pali: Almanso. ãrto: Nõ ẽ sup mensã aq̃ bibenda: nisi postq̃s comederit: ⁊ vẽtris supiora fuerit alleuiata. Rursus pmo practice: Cũ sufficiẽs erit hõ a cibis sederitq̃s in stõ bibat a ꝫ frigide su aues quantus necesse ẽ. Itidẽ tertia pmo: Post comestionẽ bibat qs ⁊ nõ i hora comedẽdi quãtitatẽ aliquã q̃ cibo ꝫferat Nõ dupliciter vñr astruẽ. pmo qdẽ: qm̃ potus qñ sumit cũ cibo st̃ i sbam circũfundit: ⁊ ipm phibet cibis iherere. vñ pfecta ingt digõ celebrari: eũ imediatius tangẽs forti⁹ operet. Nõ oñdit cibor̃ appetitus ⁊ ei⁹ ẽuũ. Secõ q̃ illõ q̃s cibũ idigestũ ex stõ educit: ceu post cibationẽ exercitiũ: nõ dz adiungi ei. talis vo est potus aq̃ seu vinũ. vñ pmo terna: Unũ post cibũ ẽ ex rebus magis ipediẽs: q̃ digerit velociter ⁊ penetrat: ⁊ facit cibũ penetrare in digestũ ⁊ beneficiat opilatiões ⁊ putrefactiões: ⁊ sic multo magis qm̃ vna cuz cibo assumit siue aq̃. Et ideo ibidẽ: nõ ẽ pmittendus puer bibẽ aquã sup cibũ: quãto possibile fuerit: ne cibus crudus penetret añq̃s digerat. vñ Ar⁹. Alex. Retine aĩum tuũ a potatõe frigide aq̃ sup cibũ donec tibi i ꝫsuetudine veniat: q̃ stõm refrigerat ⁊ extinguit ignẽ: ⁊ ꝫfundit cibũ ⁊ gñat ipedimẽtũ si multũ bibat Rursus potus frigidus ẽ ⁊ hu. actu vl̃ potẽtia: cũ stis cui appropãt ꝑm Ar⁹. sit frigidi appetit⁹ ⁊ hũidi Nõ ãt tale ꝑm Haly digõnẽ ipedit: cũ calido vigeat Ipa enĩ stõm ifrigidat ⁊ i eo ꝓtentũ velut aq̃ vasi subito aduenies bullienti. Nõ nõ dz potus assumi sil̃ cũ cibo oñditur: Quia vl̃ didones ⁊ gurgulatões supius effundẽdo ad caput iducet. Aut subsistẽdo stõ ꝓtinã digestiue deseruiente humiditate lubricatiua debilitabit: expulsiua hinc vigorat: vnde digõnis accidet corruptio. Quapp oz cibũ potui añmittẽ. Nõ ãt vna sit bibendũ ⁊ comedẽdũ: mos enĩ hinc grecorũ ẽ ⁊ latinor̃ marie. Rursus simpliciũ ãrto ⁊ dict⁹ vltium. Nõ bene sapit bene nutrit eo q̃ sapor potissime dulcis via ẽ in nutritionẽ. Bene ãt sapit ac delectabile potũ existit vna cũ cibo assumẽ: nisi qs fuerit ꝫsuetudine in ẽuũ pmutatus. Itaq̃ sil̃ erit comedendũ ⁊ bibendũ. ¶ Propter pmũ vo sciendũ q̃ pus bonẽ tpis iportat ⁊ nõ nãe. Potus quoq̃ ẽ res ñ nãr actu humida: ciborũ i ventre pmutina ⁊ eorundẽ i ptes delatiua. Hic ãt distinguit triplex: qm̃ qdã tm̃ est potus vt aq̃. Cui⁹ officiuz ẽ aliẽta distribuẽ p ptes Nõ nullus ẽ pot⁹ q̃ ꝺ discrasiã dat aliquã cũ iure fulcimẽtũ: ceu mellicratũ ⁊ iuleb. Alt⁹ vo cibus ⁊ potus vt vinũ cerusia ꝛc. Ipsa nãq̃s nutrit ⁊ nutrimẽta distribuit p mẽbra Johãnitius: Dividit ẽt q̃ pot⁹ qdã ẽ pmixtiuus: vt q̃ vna sumit cũ alimẽt⁊. Alt⁹ delatiu⁹ sicut facta digõne i vẽtre ⁊ dimidiata i epate assumptus. Est ⁊ tertius alteratiu⁹ vt q̃ gsa exhibet medicine. ¶ Propter scõm sciendũ: q̃ qdã dixerũt q̃ sil̃ deberet assumi potus cũ cibo: pmixtiu⁹. s. delatiuus aũt postea. Et iõ concordantes dicũt arabes de potu loqui delatiuo. Quod lz id veritatẽ contineat non tñ eorũ mentem exponit cum simpliciter negent ⁊ idisti cte arabũ preinducti cuz cibi assumptione neq̃z morsore bibendũ nisi fortassis gsa medicine. Quidaz vo ⁊ precipue qui huiõi voluerunt pmitus fore totũ comedendum: deinceps postq̃s in ventris resederit fũdo bibendũ sicut sapiunt eorum sermones ⁊ actus. Ex quibus aliqui ad prauos deuenerunt morbos lz quidã ipsos conenẽ interpretatione peruertere: quorũ quidẽ iã tacta sũt motiua. Quidã vo vt anglici pus mediam comestionẽ assumere demũ bibere incipiunt. Eor̃ vo defectus monstrabitur ꝓinter ¶ Propter tertium vo sciendũ pmo q̃ nullus potus sumendus ẽ nisi gratia medicine ventre vacuo. Secõ q̃ sil̃ est comedendũ ⁊ bibendum. ¶ Propter huiusmodi primũ sciendũ q̃ aqua simpliciter potus non est simpliciter recipiẽda ventre vacuo vt testãtur greci cuz arabicis: imo annumeratur iter venena ⁊ marie post exercitiũ coitum ⁊ balneũz. Quod ⁊ ratio concludit qm̃ aut gratia permitionis exhibetur aut delationis alimenti per ptes. sed neutra hax ante cibum assumẽda cũ ei non permiscatur neq̃z cunctẽ deferat per mẽbra. Rursus aqua vel frigida suscipitur in eius sicut ẽ natura ⁊ tũc sui frigiditate vltia ventrem qui frigidus est nã fere vacuũ inueniens ledet vehemẽter. Cũ simile generale suũ proportionale ad furiam inducit Aut ea qualitatẽ acquisiuit extraneã puta tepiditatẽ vel caliditatẽ ⁊ sic stõz debilitat relaxãdo magne. Cũ tepida ꝓprie hunc remolliant ⁊ eius substantiã effundant: septimo de inge. Propter quod qm̃ opus sit vomitũ concitare tepida exhibetur. Et ideo preceptum ibidem q̃ ea. ⁊ non tepida stomacho ẽt exteri⁹ debeant applicari. Calida vero stõm infirmant: pmo tertia. Amplius non minus accusant vinuz aqua supra vacuitatẽ susceptum. Quod potest ostendi: Eius q̃s ẽ potus rõne velut monstratũ est de aqua. Cum nec opus pmixtionis neq̃z delationis sic exerceat. Itidez vinũ sui caliditate ac substantia subtili acuta i substãtiã vẽtris penetrat neruosã ipm dissoluendo ⁊ marie cum potens fuerit. vnde aphor̃ scõa: Quãq̃s particularizat⁹ sit sermo: Si ante q̃z cibaria offerãt vinuz biberit nõ bonũ aliquod suscipiũt sed nocet marie a spasmis ⁊ desipientijs celeriter occupati quare Ruus grãmatici vinum bibens vetus inuigil deinceps fatuus febre ac desipientia captus expirauit: interiorũ fo. ¶ Propter quod ꝑmo tertia: Sapiẽs sibi cauere dz ne ieiunus vinũ bibat ⁊ post exercitiuz ⁊ marie coitum ita vt ãnumeretur tunc iter venena ⁊ propus quod grossũ dulce. Neq̃z ẽt confert ratione qua cibus cũ humiditatẽ grossam terrestrem sine grossitie alimento nõ valeat perfecte restaurare depdita. Dixi ãt simpl̃r: qm̃ interdũ ⁊ ante cibũ ⁊ post ipsũ ⁊ supra ꝑm etiam oppositum absolute tenentes concedit potus. Quod dupliciter potest cõtingere vel cõsuetudine cum ipsa quedã altera natura: dña. 98. Unde primo tertia: Usus sunt res extra rationem existẽtes ceu ostendunt bibuli pataui qui cõsuetudine depranata fere illesi tabernas ante luciferum expostulant. Aut grã medicine vt cũ hu. fuerit i vẽtre frigidi ⁊ tũc potus ceu uinũ parue quãtitatis optimũ ⁊ vct⁹ vt do

multū meliores ad hoc fiant et consueta: opa paulatim attingant. Natura euī cū careat mente et intellectu: quarto re. a. lupfluitatem nō expellit nisi nocumento ab ipsa pcepto. Inest tamē eidē instinctus quidaz ⁊ ordo ab intelligentijs quo rite in suos peruenit fines. Ad aliud dicendū q̄ huiōi corpora: et si non peccēt manifeste in actibus ita vt locent sub latitudie sanitatis cōiter accepta: sunt tamē verius neutra, decie dicta: q̄ occasione futuri euitādi periculi cū repleta sint egent eūone: quod certo non inest qualescēti. Adhuc illi peccant ⁊ pati sunt labi: non aūt semp hi: ⁊ ppter certu. Ad aliud dicendū q̄ sanguis accipit p massa sanguinea in qua ꝓportionabiliter oēs extant humores: non aūt put vnus humorū ab alijs sequestrat. Ad aliud dicendū q̄ nō accidit ppter huiōi digō mala si recte qualescenti alimenti: ⁊ que alia vt opus fuerit administrent: ⁊ si san. paucus ⁊ spūs hmōi vigorat: et continue calidū vere qualescentiū: vt ⁊ digō pfectior reddat successiue. Ad primū siquidē alteri⁹ partis dicendū q̄. A. loquit de certo qualescente: aut p bibeat qualescens ab euacuationibus ⁊ ppij ppie coitu. vñ habiab. Coitū valde fugiāt: euacuat enīz a corpore materiā bonā: quare vtus attenuat ⁊ dissoluit tandē oio velut dria innouit. i24. Ad aliud dicendū q̄ Isaac loquit de pdicta declinatione quā crisis iudicatā pcessit laudabilis: nō āt de iminuta. Ad aliud dicendū q̄ san. est bonus ⁊ paucus in qualescente vero: non aūt in opposito. Dictū enī ē p. A. q̄ sanguinis malicia cogit te ad phl'andū q̄ñz cū phl'oia debeat ppter multitudinē san. vel malicia ipsius aut vtrunqz: quarta pmo. Silr̄ lz plures medicinarum sint ventose: non tamen oēs: cū q̄dam sint benedicte: dria pozi. Dictūqz est q̄ fluxus ventris fiat subtilis: ⁊ quia vomitus ē fortior euacuationū cū expmi reperio mīme. Ad aliud dicendū q̄ illa series conualescētis extat veri: non verus aūt q̄ñz ptibus simplicib⁹ exeat siccior: natura hūectatus tū ē accidēte pp supfluitates plurimas mīme aut impfecte euacuatas.

Differentia .131.

Quod vomitus confert oculis vī: qñ quod clarificat visū iuuat oculos: ē. n. actus eorū: hic aūt vomitus: pmo q̄rta. Rursus: Quod educit materiā ⁊ fumū nocētes oculis ꝓsert ipsis. Huiōi vo ē vomitus cū sit euacuatuū forte ab inferioribus attrahens: ⁊ superioribus' eradicans: quarto pma. Amplius quod sit a naturali vtute cōfert cū sit vna dispensantiū alialū vtutū. Sed h̄ est vomitus: per naturalē nanqz contingit vtutē: de accidenti quinto. Adhuc oculus spū lucido pficit vt dicūt ⁊ ethereo. Et ideo Plato posuit ipm de ignis natura dria. 94. sed vomitu supfluitates impedientes ⁊ turbātes q̄ lucida educunt marie cū euacuationū vomitus sit fortissima dria. i66. Et: Aō confert doloribus oculorū ipos iuuat: hmōi vo pharmacia: aphorismorū sexta. hec āt ⁊ vomitu euacuat: iuuat ita qz vomitus oculos. Quod āt ex̄rio noceat oñdit: qz quod educit materiā p partes nobiliores: ⁊ versus partez patentē: ac ꝓ ipius inclinationē ⁊ naturā trāsmutandi nocet. Vomit⁹ aūt est hmōi cū educat per nobiliora spiritualia versus nobilia ceu alialia in quibus situs est oculus. Materia ēt oio hmōi grauis cū in oi ela domunēt grauia: methauro. quarto. Venter silr̄ deputatus est attractioni: intestina vo expulsioni. Bes. ō pharmacis. Et: Id nocet oculis in c⁹ actu eorū, peurat custodia. hoc vero ē vomitus. Primo nanqz ⁊ Almans. quartis. pcipit vomitibus oculos subligari duabus pilis: seu panniculo in rotondita tē circūuoluus. Rursus: Quod nocet auribus nocz oculis cū sensibilissima ptcularū corporis sit oculus 13. de inge. sed vomitus nocet auribus. vñ pmo q̄rta. Vomitus cū sinus inuamentis plerūqz affert egritudines sicut signāt surditatē. Nocet igit oculis. Propter pmū aūt sciendū q̄ vomitus ē motus laboriosꝰ expulsiuus p os grossiorie: ⁊ pluris in ventre cōtēti. Cui quidē subuersio aie ⁊ nausea ꝓportionant: eo nī sint minores. Nam subuersio ē motus expulsionis: cui motus nō associat: vt in vomitu expulsi. Nausea vero ē ventris dispō hos vere suscipiens motus: tredecima tertio. Et is quidē est vna euacuationū fortissima q̄ spōte intñ aliq̄ñ intendit vt egritudo existat. Et p artē, puocat: vt hic interdū. Quid aūt sit oculus oñsum. 64. Propter scōm sciendū quidē q̄ maiores vident apparenter inter se diuersificari in hoc quesito. Primo nanqz practice dr̄ q̄ debilitas accidit visui ex acuto capitis morbo: aut spūto mlto san. vel cā vomitus: aut clamoris magni. Primo vo q̄rta: Vomitus cōfert corpi: sed visui nocumentū facit. Et ibidē: vomitus ⁊ ꝓpe supfluꝰ nocet stomacho pectori: visui: dentibus: ⁊ antiquis capiti doloribus' nisi sacietate ꝓtigat stomacū. In oppositū Almā. q̄rto Vomitus sensū alcuat: visūqz acuit: q̄rta vo primo. Vomitus aufert grauitatē q̄ accedit capiti: ⁊ clarificat visū. Tertio quoqz tertia: cū determinatōe pnunciat q̄ vomitus cōferat oculo inq̄stū mundificat stomacū: ⁊ nocet illi inquātū mouet materias cerebri ⁊ expellit id ad eas. Quid āt de hoc videbit cōsequenter. Propter tertiū vo primitus videndū q̄ oculus nocent q̄ ve psunt. Scōo veritas ostendat: vt ⁊ tandē dissonantia concilet auctoꝝ inducta. Propter primū hmōi sciendū q̄ hec debilitat: ⁊ senescere oculos facit: Aer numis excedens: ⁊ pcipue in qualitatibus actiuis: agrestis ventus: ⁊ maxime in eius oppositus motus intuꝰ assiduus ad vnā rem: ⁊ maxie minutā vt assidua lr̄arū: aut formarū minutarū inspectio: et fulgentē albā: ⁊ ꝓpe cū fuerit mota. sol multū lumiosus calidus. vnde qdam fuere quasi excecati diu sol' impfecta aspiciēdo eclipsis: pulvis fumꝰ fletus super fluā cibi sicci acuti grossi vapores difficilis digestionis ⁊ potus silr̄ cū eorū repletiōe pluruma ⁊ ebrietate: fiē alleū porrū cepe nasturtiū eruca: anetū andochoca oximum ꝓpe synapi fenugrecū lētes fabe caules. Iar dicunt q̄ capita gallinarū ꝓpetatem hñt causare cecitatē ⁊ ꝓpue vt non videant post occasū solis quē admodū dixerūt q̄ gallinarū cerebra intellectuz augent: sed ēt plurimus carnes siccē salse: pinguedo siue adeps grossa ⁊ viscosa ppie porcina: ⁊ sic labor superfluus corporis ⁊ aie: ⁊ coitus plurimus est res nobilior ea sup repl'one mor vaporosā: ⁊ maxie supcenā. Oculorū āt sanitatem ⁊ robur ꝓseruant: ⁊ effi cūt horū oppositā: ⁊ ꝓpe collyria ex turbia: antimonio succo feniculi: ⁊ granati ꝓstructa. Et ex fellibus silr̄ rapaciū auiū ⁊ perdicū capre ⁊ piscīū maxime salbet soli per. 30. dies expositi calidiori: pectinato ēt frequens post digōnem cū vaporez ab oculis ad cutē diuertat: Subuersio ipsorū i aquā clarā: ⁊ aspect⁹

inueniat tempatum. vnde de re. sa. pmo: In dispositionibus corporis culpatis t cōstructionibus: melꝰ sit cibos ante balnea pbē. ḡre silr t exercita incidē. In sanis ät ſculpate secus. Itidē digō pncipalior ē tnatcū sit finis i quē ordinēt cetere pcedētes: dria. 50 Digō ät sit i gete. dria. 61. Bz añ comestioné sit digō tertia: post ät comestioné iá pfecta. Eti vbi fames nō oz laborare. Bz añ comestioné est fames. pp enī eaz comedit. Exercitare vo ē quoddá laborare. Exercitá dū igit post comestioné tñ. In oppositū ät cōiter ſſ medici. vñ epidimiaꝝ sexti ḡrta: Labores cibis prēdisponant tē. Añ Galenus aphoꝝ: t de re. sa. His igt: Labores cibos añcedát. vñ Almásor. ḡrto: Sicut motus añ comestioné factus sanitat ē pfuatiuus: ita q̄z post comestioné egritudis inuenit gñatiuus. Pali exercitiū sit pp supfluitatū expulsionē. sz ante alitōné iá seḡstrate extät: tūc aūt ipsas oz expellē. Adhuc exercitiū añ comestioné factū accēdit caloré corpis t vētris quo laudabiliter pficit digō. Cōpetit igit añ comestioné exercitiū solū. Añ ät neutraliter ꝓtat oñ dif: qr exercitiū ē motus vt videbit. His ät distare facit qō ē phicoꝝ ḡrto. Añ vo tale coruptiuus existit pp náz distare ab eius pncipio accidit alicuius coruptio Ar. de mūdo. Amplꝰ exercitiū cū sit motus: t is actꝰ ipfectus cū sit ent actus i potētia: tertio phi coꝝ nihil ꝓferēs poterit ipso cāri nāe: ḡre neq̄z ante cibū: neq̄z post ꝓpetit exercitiū. ¶ Propter pmū q dē sciēdū pmitus exercitij eē demū qō fricatōis cum ipm pdisponit t pficit ea. ¶ Propter pmuz hmōi sciēdū q exercitiū pōt dupl'r accipi. Aut i cōmuni cū p labore: ac ēt motu idifferenter. vñ aphoꝝ fa: Labore nūc itellectū vehemētiorē motū quē exercitiū noiamus. Et ō re. sa. fo: Siue labor motꝰ t exercitiū sint idē: vl'm spāli put diuidit ꝑ huiōi. Añ enī exercitiū nāe labor ē: cū is vt necessariꝰ siue violētus extet. Exercitiū vo qdē voluntariū. Neq̄z motꝰ ēt oīs: qr non puus: verū vehemēs āplius: de re. sa. fo. t motꝰ q nō alterāt respirationē nōdū hos noiant exercitiuz. Est ät id alteratio respiratōis vehemētie ibidē. vñ pmo tertia: Est motꝰ volūtarius p p quē hanelitꝰ magnus t freq̄ns ē necessariꝰ. Diuidit ät exercitiū sicut t motus essētialr' magꝫ qñ quoddá forte quoddaz debile nōnullū vo mediū. t quoddá velox quoddá tardū nō nullū vo mediocre. Adhuc quoddá longū aliud bre ue nōnullū vo mediū. Ex his sigdē differētijs nouē exercitij simplicibꝰ ꝓponunt alielspēs plrime vir pcē tōe sibiecto applicabiles. Cōsurgūt ät. 19. cū due ꝓiūgunt sil'r dīe: puta: lōgū forte: lōgū velox: lōgū debile: lōgū tardū: lōgū mediū: lōgū mediocre: Forte velox: forte breue: forte tardū: forte mediocre vl' mediū forte mediū: velox breue: velox debile: velox mediocre: velox medium. Breue debile: breue tardū: breue mediocre. Cū ät tres ꝓiunguntur vna. 27. ꝓsurgūt ceu dicē pulsus magni: tertia dria ꝓpositē: dria. 81. Longū forte velox: lōgū forte mediū: lōgū forte tardū: lōgū velox mediū: lōgū medū mediū: lōgū tardū mediū: lōgū debile tardū: lōgū debile mediū: lōgū debile velox. Breue forte velox: breue forte mediū breue forte tardū: breue velox mediū: breue mediū medium: breue tardū mediū: breue debile tardū: breue debile mediū: breue debile velox. Mediū forte velox: mediū forte mediū mediū forte tardū mediū velox mediū mediū mediū mediū tardū mediū medium debile tardū mediū debile mediū mediū debile velox. Sūt ḡ modi exercitij simplices t ꝓpositi differē tijs duabus aut tribus i vniuerso. 55. Quoꝝ i actū ōductio ē difficillima. Que ät dīe medie corpi debē tur tēpato: Reliq̄ vo q̄ itensiores frigidū mō toleret vtus: remissiores ät calidi. Accidētaliter vo diuersificat q̄s ifinitues exercitiū rōe materierū i quibꝰ existit: ceu rare ꝓsucre lapidē iacē tē. Rursus exercitiorū quoddá ē cōmune totꝰ corpis ppōtionaliter ꝓcitatiū: puta currere fodē ligonizare metē t q̄ talia. Aliud ꝑticulari ptiū attributū sicut scribē manuū vociferare pectoris calcitrare pedū ipoꝝ ac manuuz terē ac silia. Pali: exercitij coīs quoddá ē motus q ē labor tñ vt edificare fodē. Aliud ē exercitiū solus si cut saltare t pila ludē: nōnullus vo vtrūq̄z ceu arare remigare ac putare. Inchoādi ät hora exercitij ē expulsionis pme digōnis t scōe supfluis pmū suscepti alimēti. Ipīs enī iá pfecti t cū ūstet tpūs alteriꝰ qō sbtilitate t fluxu q̄s discernit ſm Ar. ad Alex. saliue. añ vo hoc vl' posteriꝰ ñ ē exercitandū: qm̄ aut hu. reddē tur idigesti vl' subassatōe i cholerā trāsducēt. Discernit. n. id tpūs vria. Nā cuz fuerit sba media ac colore mediocrit citria exercitandū: qñ vo aquosa sbalbida nōdū. Si ät ignea cholica nequaq̄z: iá enī ptransiuit hora. Alijs qdē ꝓportionandū id erit corpibus a mēsurato. Debet vo exercitiū qetari cū hanelitꝰ incipit ispissari q̄zmagꝫ sudor fieri rubor cointēdi t vasa turgescere ñ paꝝ. Donec náz calor augeat t roboratur: motusq̄z leuis adhuc extant: t tumor magnificat partiū nōdū ab exercitio desistendū. Cēpatū tñ fere spōte sua pmitte exercitari. Phl'aticū incita cū velit iá desistē exercitare. Cholicū ät adhuc volētē cohibe Est ät exercitij sic facti vtilitas tria. Primitus náz duricie orḡāis tribuit adiuicē ꝓfricati ex quo ipassibilitas ipoꝝ t ad actꝰ robur ꝓsurgit. Fo inati caloris augmētatiō vñ attractio fortis alteratio ꝓmptior nutritio pfectior ac oīuz ꝓsequunt corpoꝝ effusio. ētio qppe spūs motꝰ violētior quo vigorato pori apiunt t supfluitates foras ꝓpellūt affectāte oī semita foras educi. ¶ Propt huiōi scōm sciendū q̄ fricatio ē externa sup corpꝰ manuū deductio. Si enī sel' aut biſ fiat nō ꝓpe dī fricatio. Debet náz corpus ꝓtangē. Añ erit aut ímediate sicut cū nudis pficit manibꝰ aut aliquo eis susceptor: vt páno aut puluē vl' pinguedie seu oleo. Que vtiq̄z tróne sue magꝫ essētie ac tpis diuersificat. Primitus qdē: qñ alia ē simplex: alia ꝓsita. Prima qdē ḡdruplex: alia qualis: t alia quanta Qualis nēpe dura mollis t media siue fortis t debil' media. Quāta qdē multa pauca t media. Supaudite qdē due addunt i serie hippocratica puta media t ter dura t mollē. t iter multā t paucā poꝛes ḡttor tñ explicate: q̄ imitatus ē nō supplens. Z. Cōposita vo ex his ē nouicuplex: puta dura pauca: dura mlta: dura tēpata: mollis pauca: mollis multa: mollis tēpata pauca tēpata: mlta tēpata: tēpata tēpata. Quaꝝ dura ptes hēt adiuicē inectē vl' colligare: mollis laxare seu soluē: multa graciliare: media carificare: pauca vo forte nullū hz actū apte ppuz: sz cōmunē solum vt calefacē. Id enī oī vr' iesse: t iō Hip. ipaz tacuit. Que ät ex his cōmixte ceu tales ꝓsurgūt ex simplicibꝰ sic opant mixtiōe. Galiab. vo addit cū his duobus celeritatē t motā qō magꝫ ē fricatōis ērneū. Que ät media qualitate t quātitate corpoꝛi debetur tempera

mide: ⁊ que in terra ſicce: que vero in aere calide: ſed populus reperit in locis humidis ⁊ aquoſis ita vt in calidis non germinet ⁊ ſiccis. Et: In aere hmói qđ infrigidat ⁊ humectat eſt apponendū: talis vo eſt populus. humectat enim ſm Diaſcoridem mediocriter Infrigidat ét quod oſtēdit humi eius dictum crabre frigidum. vnde practice ſcđo: chrabria é frigida ⁊ ſicca. Palm: Nō ponit medicaminibus frigidis tāq̄ baſis eſt frigidū: hmói vero ſunt extremitates q̄dam dicte populi oculi. Cadunt enim in vnguentū populeon nominatū qbuſdā tanq̄ a pncipalion fundāte totū nominat compoſitū. Ipſum aūt eſt frūm. tollit enim calorū ſomnūq̄ ſm Nicolaum pſtano. Igit frondes populi ſunt in aere nos ꝓtinente ſternende. ¶ In oppoſitum: Nūñ id non eſt imponendū aeri calidioꝝ ⁊ ſiccioꝝ: quod ipm non valet ⁊ ppe ad frigiditaté immutare. Talis vero eſt populus cū ſit terre naſcentiū vnū. In cio. n. non reperit calor in actu collz. 5. ſed in alialibus ſolū: erit igit igitur in potentia: ⁊ tūc nō poterit aeris ímutationé cauſare: cū omnis actio perficiat ab hñte actum: methaphyſice. 9. Non. n. ipa corpori applicat hñti calorē. Indez nullus inſignū medicorū quos non eſt ponere inſufficiēter docet hmói frondes in are pſternere: vex quaſdā frigidas ab his ⁊ humidas puta viteſ ſalices mirthos: lentiſcos roſas viola nenufar cē. ⁊ ppe cū rore collectas. vñ de ingē. 9. Floreꝝ ⁊ frōdes virtutis hūide ⁊ frigide in pauimentū piſcicnde. Extremitas igitur ppli non ſint aeri hmói iponende. ¶ Propter pmū quidē ſciendū q̄ hic ſumit ꝓtinens p aere vt é vna ſex rerū nō nāliū: non ſimplici el'o: ſed ſm q̄ ei cōmiſcent ſumi terreſtres ⁊ vapoꝛeſ aquoſi utriuſq̄ ignea ⁊ ſtellarū radij. 155. dria. Sunt át frondes plātarū extremitates tenelio. Populus quoq̄ ꝓprius collocatiōz gentis ſportat: a qua trāſlatio ſiſis facta eſt ad arborē. Cū eni aſcendit ex eius radice multitudo ad modū genus cuidā innaſcit. Cuius maneries duplex cōiter ponit. Una dicta agiros ſm dyaſcoridē. Juxta vero. A. haurū romanū ⁊ bachiros. Sed apud ſerapi. haur. romanū quā Plinius populā nigrū vocat. Et eſt arbor penes nos cōior alta frangibilis non dura folia hñs quaſi triangulata ſufficienter viridia motu aeris ſonitū facientia in locis multiplicata humidis fluuioſis. Eſt ⁊ altera nō adeo alta ſed groſſior ac ſemialba cū foliis maioribuſ ſubalbidionibus: ⁊ ppe in altero alterū: que ét loca petit humida: lz non tm vt pdicta albarūſa plurimo nomiata ⁊ fortaſſis eſt quā dia. ſimpliciter populum vocat A. haurū: Decarpio vo haur. repit ſm quoſdaz ⁊ tertia in altū valde creſcens montana alba cū folia lanuginoſa ſolis antedicte ſimilant hñs cortices plures ceraſus: ⁊ in circulū ſimiliter ab ipa excorticant que ardendo flāmā diutius ſeruat velut thedia: ⁊ eſt ſolidioꝝ ⁊ tenatioꝝ plantis: quā qdā beolā vocāt. ¶ Propter vero ſcōm ſciendū q̄ alig pcipiūt ſterni ppli in continente pſignito putantes ipſam frigidam eſſe ⁊ humi. vnde expoſitor qs Nicolai: Recipe oculoꝝ populi qui frigide ⁊ hu. ſunt cōpleriomo. Alij vero dicūt colligi ex ſerie Dyaſcoridis ac. A. duas populi ſpecies: vna quidē calide nature: reliquā vero frigide. Quoꝝ defectus mox apparebit a pte ceu i ſequentibus qui puoꝝ. Reliqui vero tanq̄ hi oppoſiti negare cogunt in ꝓtinenti pſcripto quācunq̄ arborem hmói ſterni cōius calida denotetur. vñ diaſcoridēs. Agiros. i. populus calefacit fortiter: humectat vero mediocriter. in alio aūt ipius capło nām ipius non tangit. Ipſe nanq̄ cū Serapione duo ipſius facit capła. A. vero tria. vñ hic in pmo capło: Natura calefacit vehementer in tertio: ⁊ ſiccat in primo: quod ⁊ ſenuit pharmacoꝝ ſexto: ⁊ ſcđa capitulo. Haurus nā eſt equalitas ad ſiccitatē declinās. In tertio quoq̄ capło: Nux romana quod dz dicere haur. romana: ſiſtitudine nanq̄ lfarū cū pontheꝝ appoſitōe vl' abſq̄ erroꝛe induxit: puncto eni arabo eoꝝ lris denotat quid eſt nominatur arcuſici. Nō fortaſſis dz eſſe achirosa ſiue melius agirosa calefacit vehement in tertio: ⁊ ſiccat in pmo. Eſt eteni gumi vltimū in califaciendo ipius fructus cū aceto ꝓfert epilepſie. Id aūt vere dictū in capło de hauro romano. vñ idem oſtariam. Serapio vero ſiue aggregator in capło pmo haur. romanū calidū ⁊ ſiccū in tertio. Unde grandio eſt hic diuerſitas in capitulis ⁊ naturis ꝓtingens a Dyaſcoridis trāſlatione fortaſſe. Quare. A. ⁊ Serapio circa drias ipſius arbous vident heſitare: oēs ſere tñ ꝓueniūt q̄ vtraq̄ calida ſit ⁊ ſicca: ⁊ maxime agyrios ſiue haur romanū dicta: quā fortaſſis ponit Dyaſcoridis tpate humectare hūiditate aliena: ſed A. plus diſſonanie videt ꝓtiere cū ponit gūmi hauri romanū vltimū in calefaciendo ⁊ exiccando. ſexto vero pharmacoꝝ virtus floris hui' arboris é calidi tertio gradu: ſed in ſiccitate ac humiditate tpata. ¶ Ex his igit apparet quō qdam poſteroꝝ differūt ab illuſtribus pmoꝝ in populoꝝ naturis. ¶ Propt q dtm tertū pmitur veritas de hoc oſtendat: deide qd ſit gūmi populi: ⁊ vñ pfluat oſtendat: ⁊ tandem quō terra naſcens pōt in actū deduci manifeſtet. ¶ Propter pmū quidez hmói ſciendū quod i aere pnoiato non ſunt populi ſternenda extrema: neq̄ fortaſſis in oppoſito ppter odoꝛē ipius horribilem: quod oſtenditur: quia nihil calidū ⁊ ſiccū ponendū in continēte calidioꝝ ⁊ ſiccioꝝ: cū ſimile adiunctū ſimili concitet ad furiā: ſed populus calida eſt multū ⁊ ſicca vt pdictū ppe nigra de qua pōs extat dria. Et firmat: qr illud quod eſt leue ratū actu inflāmabile hoc calidum ⁊ ſiccū ex libris colligit pharmacoꝝ non eſt continenti prefato imponendū. Tale vero ſenſus ⁊ actus foꝛe iudicāt populū quod fortaſſe impediet lignū cāſoꝛe. Adhuc ⁊ egritudines frigidas curat. vñ Dyaſcoridis: Semē populi cū aceto bibitū epilepſiā curat. Ipſa vero egritudo é marie frigida ⁊ hūida: erit igit ca. ⁊ ſicca. Rurſuſ: Quod hz odoꝛē fetidū auctū horribilē non dz in pdicto aere ſterni. ſed hmói é vni populi motus. quod oſtendit eius caliditas mixta cū humiditate ſm Dya. tempata. Itaq̄ populi frōdes non ſunt in continente ſternende. ¶ Propter hmói ſecundū ſciendū q̄ ſm Ga. A. ⁊ ſerapi. chrabria eſt gūmi agrri ſeu haur romani. vñ Dya. aliqui ét phibēt populi lachrymū. i. gūmi meredianū diſtillatuz ⁊ coagulatū ſuccinū facere. ſexto quoq̄ pharmacoꝝ gūmi huius arbous chrabre eſt: cui' virtus ſimil' eſt virtuti floꝛis: quod indicat vnguentū Dyarigon quarto de re. ſa. conſtructū. in ſecūdo vero tranſiguratiōis: inde fluūt lachryme ſtilataq̄ ſole rigeſcūt Be ramis electra nouis que lucidus anniſ. Excepit ⁊ miribus mittit geſtanda latinis. voluit eniz q̄ ſoꝛores Phetontis cōuerſe fuerunt i ppl'os ⁊ lachryme

ceptõe ordinẽ hñt: i quo sanitatis ꝓseruato: solicitus
eẽ dz: ne illud qđ subtile ẽ ꝛ cito digerit post forte nu
triẽs qđ sit eo dur⁹ i cibo sumat. ¶ In dietis quoq; vti
bus: ꝓcordati sũt antiq; q cibaria q̃ sũt velociter de
scẽdẽtia: facileq; venas penetrãtia ꝓmittẽda eẽ ante
cibũ: q̃ ãt ad hec tarda postremo. Rursus qđ ẽ cito
digestibile ꝛ de ventre egrefibile oz ꝓmittẽ: qz id cito
digestũ grosso ꝓmiscebit idigesto exñti i vẽtris fũdo
ñ promittẽti illõ descẽdẽ: qf̃ ꝓtinget vtrũq; corrumpi.
Adhuc ꝟ ¶ Isaac febriũ ꝓmo: Vẽter ẽ phl'at⁹ recepta
culã. ¶ ꝟ ãt ẽ graue: qf̃ huiõi petet fũdũ. Est enim ꝛ
frigidũ humidũ viscosũ digõnis ipeditum: ꝓp qõ vt
faciliꝰ digerat subtilẽ expetit cibũ ꝓmittẽ: cũ sit digõ
ni obediẽs magi grosso. Amplꝰ illud dz ꝓmitti qõ ci
tius restaurat depditũ. hoc ãt ẽ ſbtile: cũ celeriꝰ dige
rat ꝛ penetret grosso. Cuiꝰ oppositũ oñdit ꝓ ꝓmum
practice ita: Grossus cibꝰ ñ cito digestibilꝭ dz ꝑcedẽ
cito digestibilẽ. Adhuc tertia ꝓmo: Iste ẽt nõ primo
comedẽ dz cibũ laudabilẽ: ita vt post ipm cibũ fortẽ
ꝛ durũ i cibũ sumat. ¶ Pali. 7. de ige. In cena dari p
cipit ciboꝰ grossiores ꝛ frestriores q̃lis ẽ panis: deide
liqdiores ꝛ ſbtiliores ceu petrinoꝝ pisciũ pulmentũ.
Rursus ars imitat nãz. hec ãt grossiora ꝛ grauiora
his ꝓmittit oppositꝫ. velut ẽt denotãt edificioꝝ fũda
mẽta: ꝓp qõ grossũ subtili opus sit ꝓmittẽ. ¶ Pro
pter ꝓmũ qđ sciendũ: q notificatũ ẽ qđ sit cibꝰ. 136
ꝛ. 137. dria ꝛ alijs. Grossũ ãt ꝛ subtile sẽ q̃litates due
q̃dã quas qppe medicꝰ sensibilis artifex ſbas cũ sibi
sillibus noĩat cũ q̃litates appeant ꝓposite ad ꝓmas ve
lut ſbe ℔ ꝛ crete. Grossũ teni ẽ cuiꝰ ſba frigido magis
aut calido ispissata existit de difficili cedens ꝛ p ptes
penetrans tarde subtile vo eꝫ. ¶ Propẽ secũdũ vo
sciendũ q̃ qđã dixerũt ad q̃situ distinguẽdo cibũ eẽ
duplicẽ: duꝝ masticabilẽ: ꝛ liqdũ nõ masticabilẽ: vo
lentes q si duo cibaria assumant: quoꝝ vnũ mastica
bile sit: reliquũ ãt ñ: oportere imasticabilẽ masticabi
li ꝓmittẽ: moti ex eo q nõ masticabile si post dẽt cito
digestũ nõ potẽs trãsire seipm corrũpet: ꝛ ꝑcedens
silr grossũ indigestuꝫ. Si vo cibaria vtraq; assũpta
sint masticabilia dicũt grossũ subtilẽ anteire. Hec ãt
positio ſaltẽ quãtũ ad ꝓmã ptẽ stare nõ pot⁹ illa ea
dẽ quibus oñsũ ꝓni dria potũ ꝛ cibũ silr fore cõmiscen
dos. Oñsũ enim liqda vna ꝓpactis adunãda vt perfec
tior iteruenĩat cõmixtio ꝛ demũ digestio ꝛ nutricatõ
Nã si cibꝰ subtilis imasticabilꝭ ꝓponat citꝰ digestuꝫ p
transiẽs secũ reliquũ cibũ idigestũ ex stõ educet. Ad
huc vẽter in pte iferiori ens igneꝰ iproportionabilꝭ ſb
tili cibo ipm q̃si supflua caliditate aduret ꝓparando
eũ i cholẽ gñatõnẽ i epate pp qõ ea positio quo ad p
orẽ ptẽ stare ñ valet. ¶ Propẽ tertũ ãt ꝓmittant ꝓ
us q̃dã veritati necessaria. Ro subdat eadẽ. ¶ Prop
ter huiõi ꝓmuꝫ sciendũ q corporꝝ ad ꝓsens dria du
plex existit. nã ẽ corꝓ⁹ quoddã sanũ simplicit cuiꝰ actꝰ
ꝓcedunt iculpate hñs mẽbra oĩa ꝛ ꝑcipue digõnis ꝓ
me sibi ꝓportionabilia inuicẽ ꝛ toti. Est ꝛ aliud huic
oppositũ vt cuiꝰ particulaꝝ actões sũt deficientes vtcũ
qz ꝛ marie q̃ digõnis ꝓme nõ adinuicẽ ꝓportionales
sed aut debiles cito alimẽtũ ante digõẽ perfectaz
egredi ꝓmittẽtes in secessũ: vl' fortes ꝓstipare ꝓhibẽ
tes ipo ẽt digesto supfluitates secedẽ. Eti: cibaria sẽ
in duplici dria. quedã enim sũt alimenta ꝓa vt panis
caro ꝛ vinũ laudati ꝓmo tertia. q̃dã ãt a nutrimento
vo extranea vtcũq; cibaria potius medicialia ceu fru
ctus ꝛ olera: quoꝝ q̃dã sũt stipticãtia. ꝛ alia mollien
tia. ¶ Propter scõm huiõi sciendũ q si corꝓa tue
rint sensibilit lapsavt q secedãt pamplꝰ: grossum oz
ac stipticũ tũc subtili ꝛ mollitiuo ꝓmittẽ vt sui. q. ꝓsti
patione q̃dã tanto retineat tpe q ſbtile vt vna possit
digestio pfici. Si aũt fuerit ꝓstipata subtile liqdum
molliẽs grosso frestri stipticãti ꝓmittat vt vẽter inde
molliscat. Reliq̃ vo corꝓa de qbus ꝓncipaliter in
troductꝰ ẽ sermo ℔ hoc ordie regant ꝓmissionis cibo
rũ ꝛ postpositõis. Siquidẽ enim duo vl' plura sumant
cibaria quoꝝ vnũ mediciale subtile mollitiuũ sit: alte
rũ aũt nutribile oz sic subtile facile descensibile moto
rioi ꝓponẽ. vñ ꝓmo practice: Oportet vt hõ ꝓponat
cibos facile descendentes de stõ illis q mozant sic q
molliãt vẽtrẽ illiq; stringãt vt cibꝰ cito descendẽs vi
am paret mozãti sicut sũt melones ꝑsica ꝓus nanq;
sumẽda sũt q̃ panis aut caro vt molliẽs vẽtrẽ cibus
viã paret stringenti. Sicut ꝓus sumunt olera elixa ꝓ
parata cũ muri ꝛ oleo q̃ pira ꝛ coctana. Cuiꝰ qdẽ rõ
qz huiõi sẽ facile trãsibilia q̃litates mediciales hñta
Et iõ vt vẽtrẽ cũ expedit subducãt ꝛ ne postposita cor
rũpant reliquũ corrũpentia cibũ ea opꝰ sit ꝓponẽ. ꝛ
in hũc qdẽ intellectũ tendit tertio ꝓma cũ ꝑcipit cibũ
subtilẽ grossiori añponi. Si aũt sũpta sint ꝓa nutri
mẽta cibatõis gra solũ suscepta ꝛ ñ medicie tũc gros
siori ꝓmittat ſbtiliori. vñ ¶ Aliab. loco ꝓ fato: Grossuꝫ
cibꝰ nõ cito digestibilꝭ ꝑcedat cito digestibilẽ ꝛ subtilẽ
vt ꝓpositio carnis ouie auibꝰ ꝛ vacine añ ouinã. Qđ
ꝛ sensit. Al. loco ꝓtacto negans nõ fore comedẽdũ la
bilẽ ꝓmo cibũ ita vt post ipm cibꝰ fort⁹ ꝛ durus assu
mat. huiõi vo taliter ꝓfortenꝫ. Omne nãq; agẽs na
turale i sui actõe tpus ꝓcernit: scõo de cã. Et in maio
ri tpe fortior ꝑficit actio ꝛ cibus grossus fortiori indi
get actu ſbtili. Oportebit itaq; grossũ ꝑcedẽ vt passu
mat digõnis actũ añ subtilẽ venientẽ postremo. Am
pliꝰ oz digerẽtis ad id qđ digerit ꝓportionẽ aduenire
sicut actiui ad passiuũ. vñ aphõr ꝓma: Cibꝰ dz eẽ
ꝓportionalis calori nã si imensus fuerit multꝰ expeti
tur cibꝰ. si ãt modicꝰ pauꝰ. Qđ si aliter fiat aut in
cholerã vl' hu. phl'aticos trãsibit. Cũ igit ps vẽtris i
ferior sit calidior supiori eo q carnosior ẽ ipsa ꝛ plu
rimi sanguis silr fortius digerẽs. Juuat ẽt ea ex me
liori applicatõe partiũ reliquarũ ei dictaꝝ: dria. 16.
vẽtris digõnẽ iuuantiũ q̃lia sũt epar splẽ zirbus dia
phl'a ꝛ artaria grãdis cũ musculis sup ventrẽ expan
sis. Adhuc si grossus ꝓmittat ei grossitie pileron vẽ
tris ꝓfortabit ꝛ ꝓstipabit ꝓhibẽs subtiliorẽ añ digõ
nẽ eẽ duci. Si ãt subtilis ꝓponat sui passibili fluxibi
litate secedens ex stõ grossiorẽ indigestũ educet. ¶ Pa
lin: cũ cibꝰ grossus ꝑcesserit subtilis aduenies melꝰ
sibi cõmiscebit in ipm vndiq; penetrans sui subtilita
te q̃s si subtilꝭ grossũ ꝑcederet. Eius nãq; grauitate
petens q̃ deorsũ subtiliorẽ secẽstraret i partes. Sic g̃
oz grossiorẽ cibũ añponere subtili qñ corpus sanum
exiterit ꝛ cũ gra sumit nutrimẽti. ¶ Medicine vo gra
vl' tragemat⁹ postponunt aliq̃ stiptica vt cibꝰ fundũ
petat vẽtris sicut pira cithonia ꝛ caseus stiptꝰ. Cũ
ãt cibꝰ fuerit medicinal' labil': celerit putrefabilis eũ
oz ꝓmittete qñ postpositus infundit ꝛ corrũpit qõ
añ ipm. Tps aũt añcessionis si fuerit mollitiuũ ꝓpe
ipsi debet tantũ eẽ alimentoꝝ secundo: vt cũ reliquꝰ
aduenerit sit ipse iam in digestione de stomacho de
scendens vt vẽtrẽ molliat ꝛ infrigidet. Unde peccant

diffinitur ab Hippocrate die. Alter fm quid seu respectiue multiplex etiã existẽs. aut enĩ multũ excedit 14. diẽ ꝛ tũc est ille quẽ Hip. ptulit pnosticorũ pmo 40. terminari die. Aut mediocriter vt q vigesimase ptima ꝛ 34. terminat. Aut acutus fm tñ pl⁹ ꝛ min⁹ cũ trãsitiõe seu ꝟuersiõe dicit a Ga. vel infra. 14. qõ etiã diuersificat in pl⁹ appꝛopiqñ. 14. diei puta q. 11. ꝛ etiã nona creticat. Aut i appꝛopinqñ egritudis pncipio: vt q in tertia q̃rta ꝛ qnta iudicat die. Et huiõi fm tñ ampl'. ꝛ min⁹ p pacutus seu valde ꝓacut⁹ dicat Uel in medio hoꝝ terminat vt q septia q valde dicit acutus siue pacutus: q̃rta aphorismorũ. Non enĩ exponendũ vt Galbasius ꝛ qdã dicẽtes egritudinẽ terminari acutã in. 14. die⁹ creticis puta vt ꝓcorrẽdẽt cũ dicto pno. pmo i. 40. die⁹ sigdẽ. 14. cretici fiũt. 40. dies cretici: ceu. i. 4. 7. 9. 11. 14. 17. 21. 24. 27. 31. 37. 34. ꝛ 40. Adhuc ad sui errores fulcimẽtũ ꝓtraue iducit oĩ basius q pleuresi in. 14. die aut terminat aut fit empica ꝟ est in. 40. die vel soluit: aut ptransit in ptisim Nõ igr in. 14. die distincte absoluit egritudo ꝛcludit verũ magis in decioq̃rto q extẽdit in. 40. Ꝟ dicendũ fm Ga. oppositũ huius eriperiã docere. Nulla enĩ egritudo acuta ꝛtinua eq̃liter trãsit. 14. dies. Si aũt nõ est acuta in ꝑmis die⁹ seua creticoꝝ secũdo Aut est in eq̃lis deficiẽs qñq. Et ti: ꝑdicti seriẽ violẽtant equocantes in die. Rursus aut sumũt dies verius creticos ꝛ ita nõ erũt nisi. 9. vsq ad. 40. ceu q̃rtus: septim⁹: vndecim⁹: decimus q̃rtus. decumus septimus: vigesimus: vigesimus septim⁹: trigesimus quartus: ꝛ quadragesimus. Si vero addant vigesimũ q̃rtum: trigesimũ ꝑmũ ꝛ trigesimũ septimũ: adhuc erũt tantũ duodeci ꝛ non q̃ttuordecĩ. Sed si volueris oẽs colligere dies vt verius creticos ꝛ intercidẽtes tunc erunt multo ãpli⁹ q̃. 14. puta fm Galbasiuꝫ ꝑm⁹ postea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 14. 17. 18. 20. 21. 24. 27. 31. 34. 37. ꝛ. 04. dria apparẽs. 105. Peccat etiã Galbasius quia ponit ꝑmã diẽ creticã cũ ꝑmus ꝓodus sit in q̃rta fm Hip. Aut in tertia in illius virtute. Et ꝓbumera enĩ si ꝑma terminet die: nõ tamẽ creticat cũ crisis i morbo accidat solũ acuto piculoso. Diocles tamen posuit eã creticare: dria. 103. Unitas etiã licꝫ sit ois numerus potentia fm arithmeticũ: nõ tamen hic sufficit vbi queritur actus ꝛ forma. Fortassis tñ ꝛ q̃ꝫ ratio creticat ꝑma. Juxta illud q̃rti ꝑme: Tertiana conſumitur qñq ꝓpter subtilitatem materie in vno porismo in quo accidit vomitus aut ventris solũ mũdificans. Chronicus vero tarde ad statum pueniẽs ac magnitudine carens vltra quadragesimã ꝓtelatur vt. 60. 80. ꝛ. 120. deinde currit: ꝑ menses ꝛ tandẽ ꝑ annos. Et hec gubernant sole magis passiones vel ꝓres luna fm Ga. ꝛ Ptolemeũ. Quid aũt sit cibus i firmorũ ꝛ quo distinguatur mõ dria scribitur sequẽti. Hic aũt cibus accipit ꝑ medicinali. Est aũt status vnũ quattuor tempoꝝ morbi salubris cũ in pncipiũ augmentũ statũ ꝛ declinationẽ diuidat. Aut quidẽ est hora in qua morbus in oĩb⁹ suis ptibus fm vnaꝫ ꝑmanet dispositionẽ sicut visũ. 170. Aut sicut ꝛ alia tempora tria distinguit dupliciter. Unus quidem pene pugnã ꝛ furiã accidentiũ. vnde ꝑma aphorismoꝝ: Status nõ est aliud nisi cũ laboꝝes vltimantur ꝛ accidentia. vel quã qõ maximum egritudinis vt in synthomatibus, quarto vero ꝑma: Status é hora i qua fit vehemẽs pugna inter naturã ꝛ materiam: ꝛ apparet victoria vnius earũ ambarũ supra aliã ꝛ est hora pugne. Alter quoqꝫ distinguit penes materiã esse digestã vel eius ꝓtrariũ sicut reliqua tẽporũ. vñ ibidẽ: ꝛ illic apud statũ ꝓpleur vestigiũ digestionis aut eius ꝓtrariũ. In pluribus quoqꝫ egritudinũ simul tpe concidit distinctio temporũ morbi fm accidentiũ intensionẽ vel remissionẽ ꝛ materiei digestionem: aut eius ꝓtrariuꝫ. In nõnullis vero distinctio fm materiei digestionẽ ꝛ eius oppositũ accedit distinctionẽ fm labores datã ꝛ accidentia ceu in pleuresi ꝛ ꝑipleumonia: crisiũ ꝑmo. ¶ Propꝫ secundũ qdeꝫ sciendũ: q aliqui sermones Hip. Ga. ꝛ aliorũ videntur superficietenus sonare q in egritudine pacuta nullus exhibeat cibus vsqꝫ in statum. Alteri vero his facti oppositi ꝑcipiunt cibum exhiberi. ꝛ horũ hi quidem ꝓtinue a pncipio vsqꝫ in statũ vt apparebit i argutis. Alij vero nõ nisi tertia iã die ptransita ꝑmo cibant: deinde p tertiam vt visũ de ige. p Theſſalum. vñ Cornelius celsus: Abstinẽtie duo sunt gña. Unũ quidẽ vbi nihil eger assumit. Alterũ vero vbi qõ oꝝ quare in viatico interrogatus Ga. que medicina foret pfecta. rñdet abstinentia. Plato inquit duplicẽ esse abstinentiã vniuersalem ꝛ pticularẽ. Uniuersalem quidẽ vt nõ manducetur nisi cũ magnus ꝛ vehemens fuerit appetitus. Particularẽ vero vt qo vtatur quibus a ꝑdominio ꝓstitutus oppositis elemẽtis Subditqꝫ cornelius: pleriqꝫ ex antiquis tarde cibãt sepe quinto die sepe sexto. Et id sortasse in Tasia vt in Egypto celi ratio patit. Asclepiades qdẽ cũ egrũ triduo poſa fatigauerat cibũ q̃rta die desiabat: tertia nanqꝫ die cibus egro cõuenientissime datur. hi die pari cibãt. tũc enĩ videbat exacerbatio q̃minus accidere remissa nup nõ qñ cepisset febris: sed quãdo desistꝫ In affrica vero eo q magis digeritur zelo nullo videtur abscedẽdi recte necessitas: celerius cibus obq̃ cãm dandus in affrica. Quoꝝ expositio manifestabitur ex dicẽdis. ¶ Propter tertiũ vo sciẽdum q opus sit ꝑus ꝓsiderare indicatiões qbus inspecti cibũ expediat: aut nõ donare ante statũ. ꝛ deinceps veritas ex hmõi oñdatur. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ istius sciendũ: q indicatio seu ostensio vel curationis i geniũ: a quo modus examinatur applicatiõis rerũ medicinaliũ ad naturã est vna generalissima sola: sanationis ꝓrietas. Que in duas põt secari in pũtem videlicet dispositionẽ egritudinẽ notatam ꝛ in ante habitã sanitatẽ ꝛ fm naturã vocatã. Et i tres icidũt indicationũ intentiones. Quaꝝ vna sumitur a reb⁹ naturalibus. Altera vero a rebus nõ naturalibus. Et tertia ab his que ꝑter naturã. A ꝑmis siquidem dupliciter vt a reb⁹ naturalib⁹ ꝛ earũ anneris. A nãlibus quoqꝫ ꝓncipaliter a virtute. Ipius nãqꝫ indicatio aliaꝫ oẽs demgrat ꝛ occultat indicationũ. Pã sublimiorũ intẽtionũ oium sumitur a natura: re. a. primo: ꝛ ab aliis in qbus ea fũdatur: q̃lia sũt cõplõ cõpositio humoꝝ ꝛ spiritus cũ ſba carnosa ſpmatica prima. Ex ãneris quidẽ vt ab etate seu q̃litate seu forma corporis ꝛ ꝓsuetudie. Ipa enĩ sub rebus locatur naturalibus: dria. 98. A quib⁹ oĩbus ingeniũ sumitur exhibitiõis rerũ ꝑ simile indicatiuũ. Attẽditur ẽt a regione ac tpe vniuersali sicut é aliquod ẽttuor anni tẽporũ. Et ꝑticulari die vel hora ac medio: vt constitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis idicatio suscipitur ꝑ ordinem magis. Ab his vero que cõ

cerdotū. vñ Almansor].4. Bis ī die refici corpa hñtes crassa ⁊ pinguia ledit: sumūt nāqz tales multū alimēti. Abūdāt ēt hu. crudis digone indigenb⁹: ⁊ ió tā qz fortib⁹ vtute ⁊ corpib⁹ ñ egenb⁹ dandū ē raro ⁊ mltū. q̄ át bis sē opposita cū lat|pore ⁊ subtilioub⁹ bia vl' trina fortitā pl⁹ egēt comestiōe: ḡre Almasor]. 4. Semel ī die comedē corpa hñub⁹ macra: ⁊ sicca nocet. Media vo horū duob⁹ dieb⁹ ter reficiant: aut oī die bis. Et hmói qdem ró sumīt ex pōre opposito. Obſuanda ēt sunt marie ętas cū alijs ánexis ⁊ ꝓsue tudo. Pá infātes ⁊ pueri ⁊ ppe aiosiores bina trina vl' ēt áplioꝛ qñqz egēt comestiōe. Sisr ⁊ ōcrepiti cū sint ceu lucerna extinctiōi pata: aphoꝛis. i. Senes vo semel aut bis aut ter in duob⁹ dieb⁹. Adolescētes vero cū iuuenib⁹ bis ī die fm tñ áplius ⁊ min⁹. Cui⁹ qdez ró sumīt ex calore intēsiōe ⁊ remissiōe cū sba duriori ⁊ mollioꝛi magꝫ vel min⁹ resolutiōi apte. Cōsuetudo ēt i ß vehemēt é obſuanda. Pá qdam sunt semł cō suēti comedē ī die: alij vo bis: nōnulli vo ter. q si mutent a sua cōsuetudine: ⁊ pcipue subito ledēt q̄z pluri me: vt declaratū é. 2. re. a. vñ pmo tertia: Et vsus i ß vehemēt é obſuandus eo q dictū é ipm fore nām quandā quā p sitia oꝛ gubernare. Pá ꝓsuetudie diuersitas cātur non pauca. qdā eni semel cibātur in die: alij vo bis. Et hi qdē cin⁹: nōnulli vo ad vespaz 7. de inge. Pluries ēt reficiēdi sunt illi ad quoꝝ stomachos sensibiliores cholera ꝓsuete destinat ciboq̄z modicū grossioꝛi. In regiōib⁹ ēt calidis tpib⁹ ꝓsumtionib⁹ ⁊ subtilib⁹ ētenb⁹ cibarijs op⁹ sit nūcrū augē comestionū: in medijs vo mediū: in ḡrijs vo secus euenit oifariā. Comestionis quoq̄z numerū victū mantibus q̄rennb⁹ opus addē ē pp multā resolutionē i eis factā a calore acuto. Infirmoꝝ vero penes huōi et res variat q̄ pter nām: dria. 133. Pot⁹ ēt sumend⁹ est comestiōis tpe: vt declaratū. ii8. dria. Et ß qdē est p mutuū⁹. Belatiu⁹ vo pt ēt ex comestionē susapi puta cū digestio fuerit pfecta in ventre ⁊ dimidiata i epate. 7. de inge. ¶ Ex bis itaqz breuibus pt qs vitatez b⁹ q̄sin áplius explicare: cui⁹ approbatio appet ex pargut]. Et nota ēt ex ipa rei ertat nā: sic itaqz sentio nā lius ⁊ sępius bis comedādū ī die. ¶ Propt̄ q̄rtum vo ad pmū dōm q ꝓ alimētū pp ḡrietatē noceat bis aut pluries applicatū: tñ si ß debite fiat maius inconuenit inuamētū nocumēto cū necessitas expetit. Ad aliud dōm q ꝓ hō sit nobiliū opationū: ñ tñ ei bonū fit ꝓtinue illis supesse cū be ñ pmaneāt diutius nisi alimento suppositō ꝓuenienti ⁊ eius mō. Ter eni aut bis in duob⁹ diebus vl' áplius comedē: ñ multū excellentes impedit ipius actus. Ad alia tria dōm ē ipa magꝫ affirmādo: qm̄ nūc nālius ē comedē bis ī die ac cōtus q̄z alik. Et id plures legū obſuāt hodie: qō ⁊ Ga. testat de seipo vt ptactū de re. sa. aliqn̄ tñ vt oñsum ⁊ alik comedendū. Ad aliud dōm q illa ē pfectio sbe de q̄ logē: ⁊ nō victum q̄ cōstat in ēntia vtute ⁊ opatiōe aut pncipio fine ⁊ medio. Ad aliud dōm q calm illō non ē qualitatiuū exactū ꝓsumptiuū: sed q̄ztitatiuū potius mulcebre ac suaue. Ad aliō dōm q hō nō est sic debilis calī vt ß ꝓsternat intrīn: imo sufficienk est potens: innak ēt digō ventr|pei⁹ admiculātia ⁊ zirbū expansū sup oia itestina: vt dria. 19. Ad aliud dōz q q̄ttuoꝛ ille cōbinatiōes q̄litatū tpum ptciariū ꝛz q̄ dras luna ñ sic corp⁹ mutāt vt ppk has oporteat numerū comestionū variare: qō tñ i debilissimo ⁊ mo tī ppiquo accidit dria. 133. Ad aliud dōm q ꝛz corp⁹ ꝓtinue ꝓsumak ñ tñ oz ꝓtinue comedē. Una. n. vice vl' duab⁹ pt tñ comedi vt supsit illi resolōni contiue: ⁊ marie cū hō vtak cibis multū nutritiis: vt sē carnes vinū ⁊ panis sintqz artificiata ita vt ēt modica ipoꝛ q̄z titas multā exhibeat restauratōz: insint ēt sibi ꝓcauitates i qbus retineak ad tps. Ad aliud dōm q aialia pua multū comedēt ⁊ fere ꝓtinue ñ fruūk assūptoꝛ sed emittūt mor. q. cū nullā aut paucā bēant i intestinis replicationē: vt allec piscis oñdit: i quo vnū solū extensū reperīt intestinū ⁊ vacuū oio. Affixa ēt terre plant|sē ppinq̄. In hoib⁹ át ⁊ i alijs quoꝝ actus sūt pfectioꝛes replicatōes in itestinis sunt pl'me ne i cōtinuo sint comedē ac secedē. 4. ō iuuamēt]. Quid át dicendū ad ea q̄ alterius partis iam apparuit ex pre missis. ¶ Differentia. iii.

Quod cena debeat eē maioꝛ prandio monstrat: qz pmo re. a. Infirmo ius ad prandiū da: sed ad cenā ius in i cibū muta. Cibus vo vt ptisana ñ colata maius alimentū é iure puta colata. Et i eoꝝdē. 4. Potu vti mellicrato aquoso. s. mane ⁊ sozbitiōe. s. ptisane sue co ad vespā. Rursus dictū dria. ii8. q̄ Ga. die horarū egnocthalū. 13. circa quartā horā panē simplicem sumebat sine potu. In cena vo tūc grossius accipiebat carnē cū pane vt ñ vesceret simplici. Et ꝓpractice i. Cena laudabiliꝛ é prādio eo q̄ qlqz p⁹ eā qet⁹ doꝛmit: imergit. n. calor in fundū stomachi ⁊ corpis ⁊ digerit cibū plena digōe ⁊ bona. Itidē ficut é i tpe vī sic ꝓportionabilē ⁊ in ꝓticulari cū ipm vim recipiat ab illo. sed i tpe hmói melius digerīt vt puta hyeme q̄ ⁊ in tpe ꝓticulari ceu nocte cū sit sibi ꝓportionabil' in frigiditatię. sed qñ plus digerīt áplius expetit cib⁹ Rursus digō fit p somnū. Ipe nanqz oēs opatiōes nāles fortes efficit: pmo scda: ⁊ tpatā pstat getē cum caloris regimie sufficiēti. hec át nocte adsunt. Adhuc illo tpe qua fortificat áplius digō: magisqz distribuit plus expetit alimēti. ß át ē nocte cū fortificet digestiā tū pp admatōz caliditi se ad iteriora trahēdo ab actibus vtute vacante aialiū: tū ēt ppk tenebras q̄s calor digestiuus ⁊ spūs fugiūt inferiora petētes. Palin: Illo tpe plus ē comedendū, qñ maioꝛ pcesserit ꝓsumptō cū cibus ad restauratōz ordinek depditi. ß át fit i die ppk ꝓtinent] caloꝛē ⁊ actus necessarios i vita qbus at tenuak corpus. Cena igr̄ sup prandium maioꝛāda. ¶ In ḡriū: Cui q exercitabāt antiq⁹ solī⁹ carnis comestiōe erāt māe ꝓtenti: ⁊ panis solius i cena: prio ētia. Carniś át comestio vī maioꝛ ea q̄ panis cū áplius nutriat. Imp. alimentū daī pp depditi recupationē, sed hec maioꝛ futura ē in die pp nāe calm vinifi catū ⁊ solare ac actus qbus caloꝛ dissoluitur raritate corpis irrestauratus. Imp. si nocte ppk calī emitōz intrinsecā maioꝛ pcessit ꝓsumptio: ⁊ maioꝛ die futura expetit restauratio q̄ pficik prādio. Erit itaqz prādiū sup cenā maioꝛandū. ¶ Propt̄ pmū vero sciendū q prandiū ē cōik alimenti susceptio circa dieꝛ horā quartā: cena vo secus vndecimā. Aut sic in his comedendū marie. Variat tñ prandij tpo ⁊ marie cene ppk longitudiné dierū eoꝝ ⁊ breuitatem precipue. ¶ Propt̄ scōm vero sciendū q in ß q̄ sito multiplex modus inuenit dicendi: qō euenit ppk diuersitatem cōplexionū ꝓsuetudiné dispōnez tpum ⁊ regionū ⁊ similiū. Quidā nanqz simplr̄ ptulerī q prādio dz esse

diffinitur ab Hippocrate die. Aliter fm quid seu respectiue multiplex etiã existẽs. aut enĩ multũ excedit i4. diẽ ꝛ tũc est ille quẽ Hip. ptulit ꝓnosticorũ ꝑmo 40. terminari die. Aut mediocriter vt q vigesimale ptima ꝛ 34. terminat. Qui acutus fm tñ plꝰ ꝛ minꝰ cũ trãsitiõe seu ꝟuersiõe dicit a Ga. vel infra. i4. qõ etiã diuersificat in plꝰ appꝛopiqñ. i4. diei puta q. ii. ꝛ etiã nona creticat. Aut i appꝛopinqñ egritudis ꝑncipio: vt q in tertia q̃rta ꝛ qnta iudicat die. Et huiõi fm tñ ampl'. ꝛ minꝰ ꝑ pacutus seu valde pacutꝰ dicat Uel in medio horꝫ terminat vt q septia q valde dicit acutus siue pacutus: q̃rta aphorismorũ. Non enĩ ex ponendũ vt Oribasius ꝛ qdã dicẽtes egritudinẽ terminari acutã in. i4. dieꝫ creticis puta vt ꝓcoꝛdẽt cũ dicto ꝑno. ꝑmo i. 40. dieꝫ sigdẽ. i4. cretici fiũt. 40. dies cretici: ccu. i. 4. 7. 9. ii. i4. 17. 21: 24. 27. 31. 37. 34. ꝛ 40. Adhuc ad sui errores fulcimẽtũ ptaue iducit ozibasius q pleuresim in. i4. die aut terminat aut fit empica ꝫ est in. 40. die vel soluit: aut ptransit in ptisim Nõ igr in. i4. die distincte absoluit egritudo ꝓcludit verũ magis in decioq̃rto q extẽdit in. 40. Hꝫ dicendũ fm Ga. oppositũ huius eripiã docere. Nulla enĩ egritudo acuta ꝓtinua eq̃liter trãsit. i4. dies. Si aũt nõ est acuta in ꝑmis dieꝫ seua creticoꝝ secũdo Aut est in eq̃lis deficiẽs qñq. Et: ꝑdicti seriẽ violẽtant equocantes in die. Rursus aut sumũt dies verius creticos ꝛ ita nõ erũt nisi. 9. vsq ad. 40. ceu q̃rtus: septimꝰ: vndecimꝰ: decimus q̃rtus. decimus septimus: vigesimus: vigesimus septimꝰ: trigesimus quartus: ꝛ quadragesimus. Si vero addant vigesimũ q̃rtum: trigesimũ ꝑmũ ꝛ trigesimũ septimũ: adhuc erũt tantũ duodeci ꝛ non q̃ttuordeci. Sed si volueriꝭ oẽs colligere dies vt verius creticos ꝛ intercidẽtes tunc erunt multo apliꝰ q̃ꝫ. i4. puta fm Oribasiuꝫ ꝑmꝰ postea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ii. i4. 17. 18. 20. 21. 24. 27. 31. 34. 37. ꝛ. 04. dria apparẽs. 105. Peccat etiã Oribasius quia ponit ꝑmã diẽ creticã cũ ꝑmus ꝓodus sit in q̃rta fm Hip. Aut in tertia in illius virtute. Et phumera enĩ ꝛsi ꝑma terminet die: nõ tamẽ creticat cũ crisi i morbo accidat solũ acuto periculoso. Diocles tamen posuit eã creticare: dria. 103. Unitas etiã licꝫ sit oĩs numerus potentia fm aruthmeticũ: nõ tamen hic suf ficit vbi queritur actus ꝛ forma. Fortassis tñ ꝛ q̃ꝫ ratio creticat ꝑma. Juxta illud q̃rti ꝑme: Tertiana consumuntur qñq ꝓpter subtilitatem materie in vno porismo in quo accidit vomitus aut ventris solo mũdificans. Chronicus vero tarde ad statum pueniẽs ac magnitudine carens vltra quadragesimã ptelatur vt. 60. 80. ꝛ. 120. deinde currit: p menses ꝛ tandẽ p annos. Et hec gubernant sole magis passiones vel pores luna fm Ga. ꝛ Ptolemeũ. Quid aũt sit cibus i firmorũ ꝛ quo distinguatur mõ dria scribitur sequẽti. Hic aũt cibus accipit ꝑ medicinali. Est aũt status vnũ quattuor tempoꝝ morbi salubris cũ in ꝑncipiũ augmentũ statũ ꝛ declinationẽ diuidat. Qui quidẽ est hora in qua morbus in oĩ suo ptibus fm vnaꝫ ꝑmanet dispositionẽ sicut visũ. 170. Qui sicut ꝛ alia tempora tria distinguit dupliciter. Unus quidem pene pugnã ꝛ furiã accidentiũ. vnde ꝑma aphorismorum: Status nõ est aliud nisi cũ labores vitimantur ꝛ accidentia. vel quã qõ maximum egritudinis vt in ſynthomatibus. quarto vero ꝑma: Status ẽ hora i qua fit vehemẽs pugna inter naturã ꝛ materiam: ꝛ apparet victoria vnius earũ ambarũ supra aliã ꝛ est hora pugne. Alter quoq distinguit penes materiã esse digestã vel eius ꝓtrariũ sicut reliqua tẽpoꝝ. vñ ibidẽ: ꝛ illic apud statũ ꝓpleur vestigiũ digestionis aut eius ꝓtrariũ. In pluribus quoq egritudinũ simul tpe concidit distinctio temporũ morbi fm accidentiũ intensionẽ vel remissionẽ ꝛ materiei digestionem: aut eius ꝓtrariꝫ. In nõnullis vero distinctio fm materiei digestionẽ ꝛ eius oppositũ añcedit distinctionẽ fm labores datã ꝛ accidentia ceu in pleuresi ꝛ piplemonia: criſiũ ꝑmo. ¶ Propẽ secundũ qdeꝫ sciendũ: q aliqui sermones Hip. Ga. ꝛ aliorũ videntur superficietenus sonare q in egritudine pacuta nullus exhibeat cibus vsq in statum. Alteri vero hiis facti oppositi ꝓpiant cibum exhiberi. ꝛ horũ hi quidem ꝓtinue a ꝑncipio vsq in statũ vt apparebit i argutis. Alij vero nõ nisi tertia iã die ptransita ꝑmo ciabant: deinde p tertiam vt visũ de ige. p Thessalum. vñ Cornelius celsus: Abstinẽtie duo sunt gña. Unũ quidẽ vbi nihil eger assumit. Alterũ vero vbi qõ oꝫ quare in viatico interrogatus Ga. que medicina foret pfecta. rñdet abstinentia. Plato inquit duplicẽ fore abstinentiã vniuersalem ꝛ pticularẽ. Uniuersalem quidẽ vt nõ manducetur nisi cũ magnus ꝛ vehemens fuerit appetitus. Particularẽ vero vt qs vtatur quibus a ꝑdominio ꝓstitutus oppositis elemẽtis. Subditq cornelius: plerisq ex antiquis tarde cibãt sepe quinto die sepe sexto. Et id fortasse in Tasia vt in Egypto celi ratio patit. Aselepiades qdẽ cũ egrũ triduo p oĩa fatigauerat cibũ q̃rta die destiabat: tertia nanq die cibus egro cõissime datur. hi die pari cibãt. tũc enĩ videbat exacerbatio q̃minus accidere remissa nup nõ qñ cepisset febris: sed quãdo desiſz In affrica vero eo q magis digeritur zelo nullo videtur abscidẽdi recte necessitas: celerius cibus obquã cãm dandus in affrica. Quorũ expositio manifestabitur ex dicẽdis. ¶ Propter tertiũ ño sciẽdum q opus sit ꝑus ꝓsiderare indicatiões qbus inspectis cibũ expediat: aut nõ donare ante statũ. ꝛ deinceps veritas ex hmõi oñdatur. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ istius sciendũ: q indicatio seu ostensio vel curationis i genũ: a quo modus examinatur applicatiõis rerũ medicinaliũ ad naturã est vna generalissima sola: sanationũ ꝓrietas. Que in duas põt secari in pñtem videlicet dispositionẽ egritudinẽ noĩatam ꝛ in ante habitã sanitatẽ ꝛ fm naturã vocatã. Et i tres icidũt indicationũ intentiones. Quaꝝ vna sumitur a rebꝰ naturalibus. Altera vero a rebus nõ naturalibus. Et tertia ab his que ꝑter naturã. A ꝑmis siquidem dupliciter vt a rebꝰ naturalibꝰ ꝛ earũ annexis. A nãlibus quoq ꝑncipaliter a virtute. Jpius nãq indicatio aliaꝫ oẽs denigrat ꝛ occultat indicationũ. Nã sublimior intẽtionũ oĩum sumitur a natura: re. a. primo: ꝛ ab alijs in qbus ea fũdatur: q̃lia sũt cẽplo cõpositio humor ꝛ spiritus cũ sba carnosa spmatica prima. Ex ãnexis quidẽ vt ab etate seu q̃litate seu forma corporis ꝛ ꝓsuetudie. Jsta enĩ sub rebus locatur naturalibus: dria. 98. A quibꝰ oĩbus ingenũ simitur exhibitiõis rerũ p simle indicatiuũ. Attẽditur ẽt a regione ac tpe vniuersali sicut ẽ aliquod q̃ttuor anni tẽpoꝝ. Et ptiulari die vel hora ac medio: vt constitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis idicatio suscipitur p ꝓrium magis. Ab his vero que cõ

bis ꝓmissā inducē. Cū ät vtunt exercitijs suis ⁊ alijs occupationib⁹ i vita ꝑciplendū ē ipis meli⁹ prādē qz cenare. Dō fulcit ex re. sā. 5. ex anthiotico medico: et Thelepho grāmatico q vixerūt lōgeuis tpib⁹ eorum prādia sup cenas augētes: qō declarat ⁊ vtcūqz iā ex corpib⁹ nō egrotantib⁹ appuit. Cū enī hec sint debilis digōnis iuuant p calorē solis ⁊ lucē valde viuificos. Cōfortant enī spūs ide ꝓpē sinū sile. Ipe nāqz aut ē lux aut effigiē luc] hz. A. Juuant ēt qz supfluitates tē meli⁹ expellunt potus apt] die qz nocte. Imp. nocte ſ oz eos multo cibo sed pauco repleri cū nā tunc ītē ta sit magis circa digōnē hūoz crudoz quos somn⁹ hz marie digerē: ac ad benignū reducē. lz. n. nocte digestiua fortificet vtus: non tñ i his adeo fortificat qz valeat cibū ⁊ supfluitates digerē. Nocte silr supflua potus clausis ñ resoluunt: ⁊ motu i somnū ⁊ acre noctis oppugnanti coz euōni. Inde vtus ē fortis in nocte: ⁊ marie nālū digestiua ꝓpē calidi ꝓtionē eiusqz vnionē. Virtus ät fortis cibū non expetit ꝑcipue cū supfluoz fuerit digōi inuēta satagēs ad benignuz ea reducē vel ꝓpellere. Rursus: Meli⁹ prādentes ápli us pñt vti exercitio qō in sānitat⁹ custodia potissimū extat: calorē nanqz vigorat innatum: ⁊ oēs vtutes fortes efficit cū supfluoz expulsiōe: qō ostendit cū oport teat eū q exercitat vt cibus externus iā digestus sit in stomacho epate ⁊ venis: ꝑmi tertia. vñ coll3. 6. oportet oēs digōnes celebratas eē cū sit exercitū. Sic ät euenit qñ cena prādio minor ertat cū cibus dria ꝓni vltra. ij. horas ꝑmaneat in ventre. Nūc ät mane fetō eū oportebit a somno surgē: ac moueri digōne nōdū epatis mediata q̄ qdem p somnū iuuat ⁊ getē sicut q̄ ventris ⁊ p motū de exterioꝛib⁹ ad interiora factum: ita vt aduenientē mane digō somno pfecto ꝑturbabitur cū tunc tp⁹ aduenīat exercitij. Cū ät meli⁹ prandetur vtus digestiua nutrimentū oblatū digeret i die adeo q̄ pficiē ventris digō nocte supueniente: ac epatis silr incipit ⁊ finit digō vsqz mane: vt aduenīēte die sit motus ō ptib⁹ interioꝛib⁹ ad exteriora. Nā digō membroz talē vī eī alijs motū imitari. Sic itaqz poterit añ prandiū ꝓni maius exercitari tpe quo digō fiat pficiat: qō nō poterat ita suscepto cibo ampliori in cena cū digō tertia nedū secūa fuisset cōpleta. Ita igit apparet quomō rōne subiecti quo celebrat digō diuersificet q̄titas exhibitiōis cibi i prandio vl cena. Si vero ꝓsideret dispō ꝓis agent] ⁊ patient] q̄ familiaritas ē quedā ⁊ ꝓsuetudo nā eris altera fm Hip. in libro de aere ⁊ aqua: ⁊ Aris. in de memoria ⁊ reminiscentia: ⁊ dī altera nā. i. alterans nām vel q̄daz nā Et cū vsus sit res eī nām expediet alimentū plus aut minus in prādio vel cena: vm ꝓsuetudiné exhibē qz ꝓsuetudo ē res maria i ꝓseruanda salute ⁊ egritudine curanda. 1. re. a. Quod oñdit eo q ei⁹ mutatio ⁊ maxime subita vehemenē ē lesiua. vñ Damascen⁹: Mutare ꝓsuetudiné nociuū ē ⁊ molestū ⁊ ꝑcipue senibus ⁊ iū. 4. Almansoris: Prauę ꝓsuetudines abolende sē sed nō mor: eo qz nā nō sustinet mutatiōes repētinas in tegni. Si quidē rōne ptinent] obseruādū: qñ aut erit tpatum calm vel frum: aut cōmixte vel celerit mutabile. Si vero ad tpatū oz i añdict⁹ subiect] ppē añdicta ꝓdicata prandiū sup cenā magnificat. qz si calidū adhuc qz nocte supueniente estuosa digestiua ñ valet alimentū ⁊ supfluitates cū ſ munus digerē. Et ideo egyptij ⁊ syrij calidas inhabitātes regiōes meliꝰ prandēt qz cenēt. Si ät frum silit cū in pluribus luce diurna ꝓsotet digō ⁊ resoluant supfluitates in eis abūdantes q̄ zmarie. Propt frigus enī circūdās nā nocte intenta ē circa tātas supfluitates digerēdas vñ non expedit multū alimētū admīstrare i cena quē qdē tenoꝛē obseruāt vltramōtani frigidas inhabitātes regiōes ⁊ ꝑcipue gallici plus alijs rōne vtētes. Sic itaqz appareat diuersitas assumptiōis q̄ztitatis alimenti ex pluriū⁹ intētiōiū⁹ susceptā: ⁊ q vlius tandez cū plures egritudinū sint māles q̄ ꝓxima ēt coꝛpa sē lapsa: maioꝛandū foꝛe prādiū supra cenā. Propt quartū qdem ad pmū dōm q̄ Hip. loquit i corpib⁹ nūc egris: hic ät sermo ē ō sanoꝛ regimie. Aut coꝛpa de qb⁹ loquit sunt i materiei expurgatōe ipa digesta Concessū enī ē infirmis nō supfluosis melius cenare Neqz supplendū vt qdā q̄ mane vtendū sit mellicrate aquoso: sed audiendū pot⁹ q̄ post mellicratū vel oximel p duas hoꝛas dand⁹ ē hordei succus vt apparebit: dīa. 171. Et iō Commē. Meli⁹ qdē nūc ita dicit mellicratū qdē pmū: postea vero succū ptisane offerri. Cū ät dixerit in vespā ꝓducere postea ꝑticulariōē doctrinā facit non vltioꝛē. Ad aliud dōm q̄ aut Ga. erat supfluitat⁹ mūd⁹ vel q̄ minoꝛabat prandium laboꝛis cuius occasiōe: ꝓpē infirmoꝛū visitationes creb⁹as. Ad aliud dōm q̄ nō oēs digerūt hyeme meli⁹: ſz cali carnosi: vt oñsum aphoꝛ. 1. Vel meli⁹ digerēt nisi supfluitates i coꝛpoꝛib⁹ adeēnt: ⁊ fm Ḃ ꝓcessū ē pl⁹ exhiberi de cibo. Neqz ēt ē silitudo mūtioda somni ad hyemē: ⁊ vigiliaꝛ ad estatē. Ad aliud dōm q̄ i plurib⁹ meli⁹ digerit in somno q̄z i vigilia si digerenda sint pia. Ḋz dictū q̄ sōnus nocte hz i plūmis supfluitates ápli⁹ digerē: ⁊ ñ sic alimētū. Ad alia duo similit vt appuit i nō pauc] coꝛpib⁹ supfluitatib⁹ redūdantib⁹. Ad ea ēt q̄ alteri⁹ pt̄ qd dōm q̄ztūqz vincāt visū. Vñ ad pmū dōm q̄. A. loq̄t ō coꝛpib⁹ vehemēt ⁊ q. ꝓtinuo se gymnasio exercitantib⁹. Ad aliud dōz q̄ quosdā vt caldos carnosos mag] iuuat calitas sōni ad digōnem q̄z solis ⁊ lune. Ad aliud dōm q̄ hoc est verū i paꝛ cenantibus: in plus autem non sic.

Differentia. iij.

Quod superfluct⁹ sit bibēdū oñ dit. In dict⁹ enī ꝑticularib⁹ ꝑsica ieiuno stomacho vl vacuo sē edenda: ⁊ postea vinū vetus odoriferū bibendū. ipa vero extant coꝛruptibilia de facili qō denotat coꝛ. q. feto: cū incidūt ferro. Silr nanqz i his existit ⁊ alijs Adhuc fama ñ oio depdit quā ppl̄ multi famāt: ethi coꝛ. 7. Impet⁹ enī ꝓsequūt ápli⁹ celestes. Famos⁹ ät sermo: cū aliqō vinū ē potēt⁹ ⁊ aromaticū id bonū ꝑ peponib⁹ existē. Rursus: Illud sup fruct⁹ exhibēdū qō eoꝛū coꝛrigit malitiā ipoꝛumqz ꝓpellit nocumēta cū fere vlr sint mali sanguinē humoꝛe replētes aquoso. Hmōi ät est vnū cū sit calm putrefactōnis rectificatiū vniuersas mouēs excreatiōes. ii. de inge. Educitqz ipos ad eē pp cholerā quā mouet. ⁊ iō pmo ſtia ei⁹ vsus ꝓcedit inuemb⁹. Estqz ceu tyriaca maioꝛ calida in frigidās coꝛpa: ffa calefaciēs: sicca humectās: ⁊ hūida exiccans i dictis ꝑticularib⁹. Inde fructus assūpti calidi ertāt aut fri. Si q̄dē fri potⁿ ceu vinū illis cōpeuit cū sit calm coꝛ frigiditat⁹ p oppositum coꝛrectiuū. Si vo calidi frigidoꝛ aligs potuū vz aq̄ ⁊ silr si sicci fuerint aut hūidi. Itaqz sup fructus ⁊ vlr cibū humoꝛis ptāu cōpetit pot⁹ ⁊ ꝑcipue vinū. In oppositū pmo tertia: Sup cibū mali ebrii bibere vi

In aliq̃ horaꝝ in dispõe egritudiſ. Dictũ nãqꝫ cibũ fore amicũ nature ac mãc. neqꝫ in egritudine imaterriali ꝓpetit vt cibꝰ est solũ eius opans mã. ſꝫ magis ꝑ medicia sui agẽs q̃litate nisi forte ipa fuerit ꝓsumptiua. Quo ad accidẽtia vo dicẽdũ: cũ ipa triplicia existãt ⁊ diuersa multifoamit cibus ordiabit circa ea vt dria declarabit ꝓsequẽti. ¶ Propt̃ q̃rtum ad ꝑmũ qd dicendũ visũ. Ad aliud dicẽdũ ꝑm ꝓmen. q̃ Hip. vocat incõsistẽtes febriũ notas ⁊ errãtes ⁊ non esse ipãtũ ante statũ. Voluit enī in his ꝑcisũ administrari nisi stent. i. cessent ab eorũ erroꝛe vnũ accipientes ⁊ seruãtes incipiẽdi tpus. ⁊ tũc his vt vult dieta obuiandũ ꝓpetẽti. Ad alia p Ga. inducta qd dicẽdũ iã appuit cũ loq̃t in pacuta egritudie vtute ente forti ac ꝓditõib⁹ ꝓportionat] correspõdẽtib⁹ sibi. Ad ꝑmũ ẽt inductoꝝ ptis aduerse dicendũ Hip. loq magis in cõi vt egritudinib⁹ simplr acutis ⁊ nõ in ualõ pacutis: aut pacut] specialiter qbus ccu oñsuꝫ ꝓtiue cibus debet a ꝑncipio in statũ virtute non valẽte ad statũ puenire absqꝫ cibo tã longinquũ. In qb⁹ ꝑcipit cũ adiectis a Ga. ꝓditõib⁹ cauẽdũ fore ne vna die vene dimittant exiamiri. ſꝫ absqꝫ diei inꝑpoſi tõe cibũ dandũ. Ad aliud dicẽdũ illud verificari i ꝓplexione nãli: aut in ꝓsuetudine nãta alterãda. nõ aũt i dispositiõe egritudinali ⁊ ꝑcipue cũ in hãc dispositionẽ euacuatio aut inanitio ⁊ subita intueniat alteratõ ⁊ nõ in nãm aut ꝓsuetudiné vsu lõgo nãtaꝝ. Ad aliõ dicendũ: q̃ humide diete inquantũ humide sp conferũt febricitãti cũ fe. fit mala ꝓplexio hũidis egens sicca. nõ aũt semp rõne materiei cibi ⁊ mollis vt oñ sum ꝑus. In cibo enī oꝫ nõ solũ qualitatẽ sed ⁊ substantiã cũ quãtitate attendere. Ad aliud dicẽdũ vel existere quãtũ ad subitã ꝑmutationẽ in nãm cadẽtes ⁊ nãlitatẽ in vtrisqꝫ entẽ: ñ aũt qõ innãlitatẽ cũ infirmi ꝓpter materias in eis ꝑter nãm existẽtes possint in appetere ac abstinere sine minori nocumẽto in talĩ carentib⁹ cisdẽ. ¶ Differẽtia. 134.

Quod regimen in dieta ꝑce

Qdat ingrossãdo ⁊ nõ subtiliãdo vt q̃ in morbi ꝑncipio exhibeat subtilis: deinde ꝓsequẽter ingrossetur oñditur p Hip. ꝑmo re. a. qñ cũ spũ pluſ ꝑm quãtitatẽ est refectiõis plus adhibẽdũ vsqꝫ in termini tpis. sed tũc egritudo est in augmento vel in statu cũ signa digestiõis appareãt que in his ostẽdunt tẽporibus. Adhuc ibidẽ: Expedit vt hui⁹ quãtitatẽ] iuſdetur que nec multa sit neqꝫ grossa: ⁊ hoc post septẽ dies. Amp. in eodẽ potio puiane succũ ꝑmo: deide vero grossũ adhibeas. Adhuc in secũdo hui⁹. nõ ad ministret aliqd ex sorbitiõe donec digerat egritudo sed in ꝑncipio nõ digeritur. Amplius vndecimo dinge. sani. ꝑcipitur dari vinuꝫ materia digesta. hoc aũt est in statu. sed vinũ dieta est grossa respectu potus qui febricitãtib⁹ debetur. Similiter duodecimo eiusdẽ: hac digesta cibaria ꝓcedit carnosa vt gallorũ testiculos cerebrũ porci assatũ ⁊ ouoꝝ vitellos q̃ dieta sunt grossa Palin: secũdo ꝓtice. Aquá quidẽꝫ dabis hordei in morbi ꝑncipio. Eius aũt trãse unte medio mezaurũ. i. uo cũ cucurbita ⁊ spinacijs. Hec aũt illa posteriori grossiori est dieta. Rursus Isaac febriũ gnto atq̃ q̃rto ꝑma: Rectius est vt inclinet regimẽ patientiũ quartanã in ꝑmis q̃rtanis: ad subtiliationẽ quandã. ⁊ illud est vt abstineãt a carne. de inde ꝑcipit dietã ingrossari. qõ etiã de cura febr] seruane ⁊ siliũ senture videt. ⁊ similiter de palysis curati one vsqꝫ ad decimãquartã. Amplius tertio ꝑma: nona vndecima ⁊ vigesima ꝑma. ꝑcipit abstinẽtia cibi ⁊ vini in ꝑncipio: aut maioꝝ eoꝝ subtractio. Iudẽ dieta subtiliando ꝓcedit vel rõne virtutis aut morbi siue cause aut accidentiũ. sed ꝓpter istoꝝ nullũ quia nõ ratione virtutis cũ in ꝑncipio fortis existat cibi non egẽs fulciméto. In statu vero indigẽs: qñ debilis extat. neqꝫ ꝓpter morbũ cũ dietatio nõ solũ fiat ꝓpter virtutis subtractionẽ: imo etiã ꝓpter oppositionem. Egrotũ nanqꝫ dieta facienda magis opposito q̃lificata. iuxta illud veteris: Humide diete oſibus febricitãnibus ꝓferunt. sed in statu cũ tunc magis morbi confurgat acumẽ necessaria erit dieta illi amplius opposita. hanc vero habere nõ poterit oppositionẽ nisi quãtate ꝑticipet multa. nõ enī agens opatur nisi multe fuerit associatũ quãtati: secundo de cã. neqꝫ ratione cause: qꝫ in ꝑncipio cũ cã sit ampliꝰ ⁊ maxime in saluãdis: in statu vero minor. Si vberius dietabit tunc corpus nutrietur ipurũ. qõ ẽ ꝓra illud Hippocraticũ: Nõ pura corꝑa quãtũcũqꝫ nutries magis ledes. similiter ⁊ mãm cibi multitudine incrudabis. In statu quoqꝫ secus cõtingit: neqꝫ cã ſynthomatũ: cũ accidentibus virtutẽ dissoluentibus mox Ga. affeꝝ ꝑma cibũ dari ꝑcipiat. sed ſynthomata virtutẽ dissoluũt ꝓcisiones enī notãt in statuqꝫ maxime: cuꝫ circa ꝑncipia ⁊ oía ibecilliora: circa statũ vero fortiora vtpote accĩtia. Rursus sic̃ se hꝫ in tpibus ꝑticularib⁹ morbi sic ⁊ in vniuersalibus videtur se habere: cũ illa vtrobiqꝫ sint q̃ttuoꝝ tẽpora ꝓsilr ꝓportionata. sed ita in ꝑticularib⁹ tporuꝫ euenit q̃ deterioꝝ cibatõis hora est ꝑncipiũ. vñ Ga. re. a. ꝑma: Deterioꝝ horarũ est hora in qua inuenitur mẽbra in dispositiõe deterioꝝ: ⁊ manifestũ est q̃ hora inceptiõis potissimi. Adhuc illo tpe videt cibus dandus in quo natura circa cibũ negociatura minꝰ est occupata ꝑmo quarta. hoc aũt est i statu cũ virtꝰ naturalis sit salua: aphorismorũ secũda. Amplius i statu calorẽ oportet adaugere nature vt morbi calidi tas minuatur ⁊ extinguat demũ. Mã maioꝝ flamma minorem secus positã extinguit de cãis longitudis ⁊ brevitatis vite. Sed cibo calor augmẽtat naturalꝫ vnde ꝑmo ꝓbl. Quartanis febribus oportet nõ attenuare. sed ignẽ in corꝑoribus ꝑ cibos facere. Cuꝫ enī multus ignis modicũ ad se rapit opuſ est multũ ignẽ in corꝑe facere vt febris modicuꝫ habeat. Calor nanqꝫ huius cibis inductus digestionẽ ꝓcurat. Rursus é fe. sanguis apomastica aut paugmastica i. declinatia dicta cũ ꝓtinue decrescat vsqꝫ in statum post eiꝰ subtiliationẽ opꝰ fiet ingrossare. Itaqꝫ dieta ingrossãdo ⁊ nõ subtiliãdo ꝓcedit. Cuiꝰ oppositũ sẽtit Hip. cũ dicit: Quibus ꝓtinuꝰ est statꝰ mox tenuiꝫ reficere oꝫ. Et Ga. ibidẽ ⁊ in arte: Adhuc natura nõ sustinet repentinas imutatiões: sed mox a ꝑncipio subtiliare multũ repẽtina imittitur ꝑmutatio cũ puꝫ dieta vteretur qs grossiori. Dietandũ igitur ꝑm subtiliationis ꝓcessũ. ¶ Propt̃ ꝑmũ quidem sciendũ q̃ dieta duplicẽ oportet accipi cõiter ⁊ ꝑprie. Primo qdẽ sumpta est certa viuẽdi regula vsui humãi corꝑis ⁊ vtilitati accõmoda. Proprie vero dicitur competens cibi ⁊ potus exhibitio quantitate q̃litate tempoꝛe ope ac ordine mensurata. Cuius quidẽ ex-

eū ad extrīseca fructꝰ pducit vinū oio cholerā euacu
aneo: vt eā magis p vrinā educat qz̄ p ventrē: sic aūt
oz in venas ꝓgredi: ꝛ ad intrinseca ipos pducē. In
pautioribꝰ enī cholera repit i stomacho. Ad aliō dōz
ēt q̄ potꝰ illud opaī gr̄a medicine: non át alitōis quc
gr̄a rōnabiliī vnū est concessū: alterū vō negatū.
Ad ea ēt q̄ alterius ptis qd dōm appuit. ná pmū ee
notū p. A. introductū cū neget potū sup fructus aliti
onis gr̄a. Et ita reliqua ꝓcedunt ꝛ maxime sm Ara
bum positionem. ¶ Differentia. 113.

Quod super dextrū latus dormi
endū sit melꝰ oñdit
q̄m super illud latus é aptius dormiendum
sup qō magis aduēit sōn⁹. Iō át é sup dextrū. pbl. 6.
Rursus: ¶ Cū dormit sup dextrū venī i quo digeren
da ꝓtinent supponit epati calido ꝛ hūido digestuo:
velut lebes igni. Quod autem ei superponitur dige
rens melius docoqt qz̄ id qō supponit cū calm̄ supe
riora petat ꝓtinue. Adhuc melꝰ é dormire sup illō la
tus a quo epar ꝛ mēbra chilū ꝛ chimū melius possūt
ꝛ pueniēt⁹ attrahē. Hoc vero é cū sup dextrū dor
mit ꝓpter vicinitatē epatis ad meseraicas ꝛ mēbro-
rū ad epar. Amp. tenebre ꝓferūt ad melꝰ dormiendū
ppt lumē nanqz spūs mouent ꝓgredientes in eē et
sitūdine quā hīt ad illud. vñ lumē ꝛ loci illuminatō
ponit cā habare: tertio pma. Sed qñ dormit sup de-
xtrū fit ꝓuersio ad tenebr̄as: pbl. 6. Palin: Instau-
rat fatigatio q̄ é ꝓpter fulcīri sup sinistra in vigilia.
itaqz sup dextrū dormiendū é latus. ¶ In oppositū
tredecia tertia. Somn⁹ sup sinistrū é plūm inuaméti
i ꝓfortando digōnem ꝓpter cōphensionē epat⁹ sup
stomachū. Adhuc sic cōmodius dormiēdū é sup vi-
lius latꝰ vt supflua decurrāt ad ipm sicut ēt capite ob
hoc ꝓcipit dormire eleuato. latꝰ át vilꝰ é sinistrū: dria
47. Rursus: Sup illud latꝰ melꝰ dormiendū super
q̄ delectabiliꝰ accubimꝰ. hmōi vō est sinistrū: pbl.
6. ūp ipm nanqz é fulcīri. Etī: Frigiditati resistitur
splenis: ita ꝛ melācolie cū latꝰ calidius ad modū coo
pertoꝝ supponat ei: ꝓpter que sup latꝰ dormiendū
erit sinistrū melꝰ. Quod át indifferenē sup vtroqz sit
dormiendū vī elici ex pnosticoꝝ. i. sm mei translati
onē ita. Jacenti vero decet suscipi egrotantē a medi
co i latē dextro vī sinistro. hꝰ i át indriaz vel diuuneti
onis oñdit nota. ¶ Propī pmū quidē sciendū q̄ la-
tus hic q̄situ̇ é corpis superficies sup quaz hō declinat
cū ab erectiōe aut sessione desistit vel medico. Est át
q̄druplex: dextrū sinistrū in anteriꝰ ꝛ posteriꝰ. Quid
át sit dextrū ꝛ sinistrū oñdet: dria. 183. Anteriꝰ át est in
quo magi sunt sensꝰ: posteriꝰ vero motꝰ. Sup ante
rius át iacē supra vētres é ꝓsterni. Posteriꝰ vero supi
ne sup dorsū. Quid át p dormiendū ipotet: dria vi-
sū. 108. ¶ Propter scōm vō sciendū aliquos magis
laudasse sup latꝰ dextrū simplīr eē dormiendū ꝓtu
lisse: alios vō sup sinistrū quorū sūt ptacta motiua.
Sed eoꝝ defect⁹ appebit ꝓinter: non eni simplīr est hꝰ
verū enūciare: sed cū determinatōe ápliori. ¶ Pro-
pter tertiū vō sciendū q̄ corpib⁹ entib⁹ sufficient inēt
pate sanis pus incipiendū è dormire sup latꝰ dextrū
deide dormiendū é sup sinistrū diu vt digō pficiatur
stomachi: ꝛ tandē sup dextrū iterū reuertendū. vnde
Aris. Alexā. dormi tpate pmo sup dextrū latꝰ vna ho
ra: deide sup sinistrū: ꝛ illic pfice dormitionē: pmo vō
tertia vbi magis hic pmo cōplet: Oportet vt post co
mestionē pmo sup dextrū latꝰ dormiat pauco tpe: de
ide sup sinistrū reuoluat: postea reuoluat se sup de-
xtrū. Sup dextrū qdē pmo dormiendū vt alimentuz
fundū petat ventris in quo pp carnositatē ꝛ ꝓpinq-
tatē ad epar: ꝛ zirbū pfectior efficit digō. Cū eni iace
tur sup latꝰ dextrū: venē eꝰ fundus declinat nā magis
ꝓ sus sinistrū decoꝝ sū direct⁹ tūc situat tenēdo ꝛ epar hz
velut p culcitra sup quod is expandit: ꝛ sic alimentū
magis petit q̄ infima. Et iō ꝓcipio pharmacantibꝰ su
p dextrū iacē: vt fumi a pharmacis resoluti melius
pīt p ptes trāsire: postea vō cū soluit sup sinistrum.
Cū át descenderit cibꝰ tpe non lōgo tūc reuertat ad
sinistrū: qñ fundꝰ ventris ita lateraliī quodā mō ten-
dit in sursū. Debit ēt epar suppositū calefaciēs ipm
sm̄ colore ꝓtactiuo. quodam pōdere cōpssiuo vt ide
figat vehementi⁹ in illū. Amplectit ēt ꝛ ꝓtinet vētrez
oīquaqz velut qs manu aliqd digit⁹ cōphendit ápli⁹
tus: ꝛ demū parūp sup eo ꝓstrictus: vt ea insinuat inci
sio. Et iō dictū tredecīa tertia: Somnū sup sinistruz
latꝰ eē plūm inuaméti ppt cōphensionē epat⁹ sup sto
machū. Ex hꝰ ēt applicatōe ꝛ vnitōe ipellit epar ma
gis vīus meseraicas ꝛ itestina: vt qz eis cūct⁹ pibreui
oīā pīt i epar chilū demādaī: ipmqz āttrahē. post hꝰ
vō digōne in vētre iā pfecta reuertat sup dextrū vt fū
dus stomachi declinās in dextꝝ apiat: ceu dictū é an
tea ppterea vt. q. supfluū pond⁹ ventr⁹ qō i eo ꝓtine
bat descēdat. vñ tredecīa tertio: Somn⁹ sup dextrū ē
cā velocitat⁹ descēsiōis cibi: qz ꝓparatio stomachi: et
ei⁹ situatio facit illō necessariū cū directe fund⁹ ei⁹ pe
tat qō deoꝝ sū. Aliq tñ hīt ex ꝓsuetudie vt sup alterū
sōlū dormiat latꝰ: aut ppt̄ som̄ ꝓfunditatē vī breuita
tē noctis ex aliqbꝰ repleti vapositis: vt nō excitent ne
qz de lātē illo mouean⁹ pus qō op⁹ sit cos euigilare.
Aui sigdē paulatīne ad id qō dictū é sūt reducendi
si át nō ētaī in sōno melꝰ sit vt apparet q̄ posqz cib⁹
descenderit i fundū vētris erectiōe vī qzmodica dcā
bulatiōe sup sinistrū se deponē. Dixi át i sanis cū de
terminatōe eo q̄ si qs ventrē habuerit fluxū oz eū su
p sinistrū ppt̄ ptactū iacē. si át ꝓstipatū ꝓpter causā
oppositā sup dextrū é accubandū. Silr hīs epar ca
lidū oz cauere ne sup illud dormiat: vētrē vō hīs fri
gidū sup sinistrū latꝰ accūbat. Sūt ꝛ alij duo ptacti
modi dormiēdi vt anteriꝰ sup ventrē: q̄ qdē laudaī i
hūnbꝰ frōs vētres valde. vtrāqz eni digōnē mire cō-
fortat ꝛ ꝓparat ad supfluoꝝ expulsionē p vias suas
vñ tertia pmo. Sup ventrē iacē auxiliū fatⁱ fert ma
gnū i digerēdo: qz caloze cōphendit ꝛ retinet nālē q̄
re augmentat. Est ꝛ aliꝰ retro vt supine iacē q oium
é pessimꝰ digōnis ptes distare faciēs ꝛ superfluitates
ph ibēs excerni: iz i cerebrū nucā ꝛ neruos ipellens
Nō eni locꝰ hz posteriꝰ p quē supflua excernāt: q̄re
morbi ꝓsurgūt q̄z plures ibidē. vñ resupine iacē ma
lum é ad p:auas ꝓpans egritudies sicut apoplīam
phrenesim. i. litargiā: ꝛ incubū: qñ supfluitates ad
posterioza declinare facit: ibiqz retineri. Nō eni viā
hīe ēt ad palatū ꝛ narē: iuuat ēt ad bonā digōnē cō
fiere iacē ꝛ non extēse. Mēbra nanqz digōis magis in
uicē appꝛopinqnt. loc⁹ ēt relinq̄t vacuꝰ vētositatib⁹ vt
gescāt imote: pbl. 6. Adhuc aliqñ petit⁹ é accubitus
sup latꝰ dextrū vel sinistrū ppt̄ ꝓfuationē sāmtatis:
ceu núc: interdū vero ꝓnosticandis gr̄a. Cū eniz qs
iacet sup dorsum nisi ꝓsuetudine vel fatigatione fiat
denotat aialem ytutē ita ꝓstratā cū eius instrīs vt se

secura: secūdo re. a. cū consuetudo sit nā secunda ex adiuncto. Et iō fit eā simili rōne: ppter qō qñ cibati onis hora ꝓcidit cū passiōis regez optimū é vt testan tur cibare. Penes aūt res nō nāles ⁊ pmiꝰ tpis ita ordo variat dicte: qz hyeme dāda est calida ⁊ semel multa i corporibꝰ nā ca. In alijs fortassis ecōuerso ⁊ hora similiter frioꝝ minus. Calida vo eē: sz in me dio mediocrit dictādū. In ꝓstitutiōe vo vt in tpe eo dē mō. In regiōe aūt frigida plus expetit dicte ⁊ ca lidioris ⁊ incisiue magj ac vicibꝰ paucioribus date ⁊ quātitatj ampliorib. In ca. vo secus ꝓtigit ſm quoqz corporis q̄stitatē: aut enī magnū vel puū seu medio cre ſm quā q̄ntitatē oz alit variare: ac aliter q̄ dicte Qualiter vo dieta sit ordināda penes q̄ ꝑter nāz ma nifestabit ꝓfr. de qbꝰ etiā visū dria ꝓfūt. ¶ Propt secūdū vo sciēdū: q̄ qdā antiquorū indiſſer ꝓcede bāt in grossādo nihil vsqz in tres vl q̄ttuor dies exhi bētes. vñ scdo re. a. Scio medicos q citra q̄s opportu nū est opantes ab oiꝰ in ꝓncipio duobꝰ vl tribꝰ die bus siue pluribꝰ custodiūt: postea vo ius ⁊ potū illis sumeſ pmittūt. quoꝝ affuit motiuū qt maxie mutati oni mutatio p ꝫrū maxima debeſ. Sed mutatio fit ꝓcipua egrotātis ab ea q̄ in sanitate pp qō ⁊ dietam mutare oz ex grossa i subtilissimā. Alij vo quos Ga. i curatiua p te diatritarios vocat vsqz tertiā transactā diem abstinere ab oi dicta iubētes in istorum fere vi denſ opinionē ꝓcidere. quorū fortitā fuit psuasio vt ex verbis potest elici Ga. qñ egritudines in ꝓncipio nō cognoscebāt: ⁊ ideo inclusiue vsqz in tertiā diē ex pectātes vt eius morꝰ ppenderet: cū oīs hūoꝝ euēte tur in q̄rtū ad plus nisi febrē iducat q̄tanā vel sexta nā: aut illi ꝓparēs rarius emergētes vt ⁊ Ga. febriū ꝓmo fateaſ eas nō ꝓcepisse. Sed hec stare non pñt vt in tertio p amplꝰ ꝓuincet dicēdorū. vñ ꝓmo re. a. Cauēdū est tibi vt nec vna die venas pmittas exīaniri. sed ab sqz inꝓpositiōe diei dare non desistas nisi fortassis cū potēnibꝰ aut clysterijs opꝰ fuerit vti. Et secūdo eiusdē. At vo vbi ptisane opꝰ fuerit icipe illā dari a ꝓncipio morbi melꝰ cē fateoꝝ: qz exīanitiōez venarū ꝓcedeſ. postea vo in tertia die morbi aut q̄rta vel q̄nta seu sexta vel septīa dari icipe nisi crisis tē fuerit vētura. Adotiua ipoꝝ etiā nō valēt cū dicte sit quid naturale administratū ⁊ ꝓsuetudinariū non solū sanis sz egroꝝ plurimis. qō aut huiōi non oz repēte in cōtrariū pmutari. Iuxta illud hippocrati cū: Secūdū multū ⁊ repente calefacere aut ifrigida re ⁊ reliqua. vñ in tegni: Natura nō sustinet repēti nas ⁊mutatōes: nō eiz sp maxie mutatōi maxia in cō tractū debeſ mutatio. sed qualis poterit a natura su stineri. scōm enī vtilitatē ⁊ ꝓcorduſſime securitati ex bibēdū é secūdo re. a. oz nāqz talis eē subita muta tio que ꝓtra inimicū incidat virtutj ⁊ ñ in ipa. Post diē quoqz tertiū tantū cibātes aut potū exhibētes ex terminant pluries: ac p plura ⁊ ꝓprie de ige. decio vt tactū est antea. qō indicat iuuenis nō cibatꝰ vt ꝓ ius ante porisimū a Ga. Cōcidit in syncopim ꝑtibus ius ꝓpinquis ac medicorū diatritarijs. Nō enī rece dere potuerūt cū Ga. fecisset clā eius amicū portas claudi ⁊ claues remouere. Propter eorūz similiter motiuū sunt pamplius vituperandi cū talis modꝰ cibatiōis eius suppetat ob insciā cognitiōis egritudis. Cōtra quos intonat crisiū idē secūdo inquiens q si positis ignis tertiane certe ipam bis ñ cognouerj. sz adhuc expectas deridēdū diatritū ſi asinus adhuc vt thessalus sz qs eris: lapio. Et q tertianā ñ valet di iudicare a quartana: mox ſm ꝓmā diem vniuersalis medicus non exist. Sunt deniqz hodie fere oēs se mita gradiētes istorū. In ꝓncipio qdem morbi ⁊ ō inceps cibū subtiliantes valde. Qui demū videtes circa status tpa virtutē deficere cogunt tunc necessa rio grosse reficere: ita vt exhibeāt etiā q̄ carnosa. qui eodē decipiunt mō vt ꝓdictorū qdā eo q egritudis statū cognoscēſ nequcūt. Cōtra quos Hipp. ⁊ Ga. nō raro. quare secūdo re. a. In quibus plurimū ipi errore ꝓtinetur ⁊c. Subdūturqz illis ſynthomata cō tingētia ita multotiēs a capite ad circūspectus crudi idest indigesti de genere choleraꝝ attrabūt hūoꝝ eo. vñ illis vigilie accidūt ⁊ reliqua. Et iō quarto ꝓma: Multotiēs errat medicus in his egris mō alio: q̄ñ in ꝓncipio morbi eis ꝓhibet cibū: ⁊ quādo appropi quat status ⁊ fitit q virtus cadit in illa cibat hora ne cessario. Jam igitur errauit dupliciter. nā si eos in ꝓncipio cibaret erroꝝ esset ⁊ ignorātia infra hūc erro rē. quibus equidē egris ſynthomata ꝓtingūt prava vt catarri nauseatiui cholici ⁊ vigilatiui. pp repletiōnē ⁊ digestiōis ꝓuationē. Jngeti ēt facti de latere reuol uunt in latꝰ ⁊ alienant: ⁊ materie coarctāt ipoꝝ vir tutes ⁊ vapores multiplicant in eis. quare qō nō est imaginant ⁊ audiūt ⁊ tremūt ⁊ citāt labia ipoꝝ infe riora ꝓpter stomachi doloꝛē ⁊ aīe contristantur eoꝝ materiei grauitate. ¶ Propter tertiū aūt sciendū: q egritudo quedā est in qua nullus debetur cibus a ꝓncipio vsqz ad statū vt apparuit dria ꝓxi de qua ꝓsēs non erat sermo cū in ea solum post statū de beatur cibus. Cui siquidē is tandē ordināduſ ꝫrie ipm egritudini exgrēti. Primiꝰ enī expedit subtilis sime dietare ceu succo granatoꝝ iuleb vl mellicrato deinde ptisane aq̄: demū Risē hordei. vñ re. a. secun do: Nocuus imutatōe delingt q ptisanā cuz fece mi nistrat: Nocet etiam q tñ adhibet succuz ⁊ q solum ꝓpinat potuz. sz nocumētuz eiꝰ ad illos nō tñ eo q subitā munꝰ introducit ālterationē. Est ⁊ alia egritudo in q̄ mox expetit a ꝓncipio cibus: neqz dimittenduz est vna dieruz venas exīanire. Et ea itidez duplex existit. q̄dā nanqz é ⁊materialis ex inanitōe cāta ceu ethice modi quos oportet vniformiter ſm tpa dieta re vel fortassis in ꝓcessu magis q̄s in ꝓncipio cum plus corpus extenuetur: ac inflāmatio vehementior existat. hoc tamen si virtus poterit tolerare digesti ua. vnde quarto prima: Quando ethice superuenit cibus augmētatur velociter ⁊ fit fortior pulsus valō ⁊ incipit magnificari. ⁊ ꝓpter illud accidit stultis me dicoruz q̄ ꝓhibēt eis cibuz ꝓp accidētia occurrētia quare pdunt eos. augmētatur enim ipis caliduz am plꝰ. incubatio. Nōnulla est materialis cuiꝰ materia vel est aſans actu vt in vero aſate siue similitudie sicut in labore apostemoso aut nō siquidē mime vez vniformit fere totū possidet corpꝰ. Etiꝰ dicta sit rōr subtilādo ꝓcedē fortassis tñ epimastico excepto: vt q̄ in ꝓncipio vberior administret in ꝓcessu āt subti lior cōtinue donec ad statū puenīat in quo dietā oēz oportet oīo subtilare. Cōsideranda est etiaz breuitas status ac eius plenitas. Primitus tñ id auctorizeſ ⁊ rōne monstreſ: deinde illud quo p relationē ad cām morbū ⁊ accidēs ⁊ porisimū fit dictandū. ¶ Pro pter ꝓmū hꝰ sciendū q̄ apharismoꝝ ꝓma: ꝓdictus

docle negáuit. Amplius hoc concesso nihilomin⁹ sta bit inconuenies cū athomoꝝ gdam sint necessarij in corporis ꝓpositione. Alij vero ꝓpter perfecte fore: ñ pauci át supflui sicut etiam euenit ponétibus corpus altero ꝓdictoꝝ ꝓponi modo q̄q̄ etiá sint de se ipas sibiles. Patiunt tamen ꝓpositóis ratõe: de morbo p mo. Et huius quidé amplius apparebit defectus in tertio dicendoꝝ. Quidá vero scioli p epicurū secta volucrūt epicureoꝝ audire vt dicatur fm eam nullū coitus vsum salubrē fore: sed ad delinationē omnē. Uolebant eni hos phylosophos solū dici epicuros de cute ac corporis voluptatibus curanteo: iuxta illud: Me pinguem t nitidum bene curata cute vises ridere voles epicuri de grege porcum. Sed absit q̄ tales vnq̄ sint aut dicāt phylosophi: cum phylosophia sit amor sapie ac abstinētia t ꝓcupiscibilium victoria: secretoꝝ libro. quare hi fuerūt vt eis fuit possibile philosophātes recte spretis vt dictū voluptatib⁹. ¶ Gracia cui⁹ sciēdū q̄ phylosophoꝝ tres fuerunt hereses. Hec ꝑo videlicet non potens attingēs formā t finē neq̄ distinguere inf sensus t intellectus eū de natura sensus ponēs nō posuit aliqua etiā nisi corpora. Et ideo scientiā naturalē ꝑmā philosophi am statuerūt sexto metaphysice. ꝓpter qđ merito dicti sunt epicurei. q. de supra curātes quia solū qđ sit perficiēten⁹ erat in re tāq̄ in ei⁹ cortice ptinebāt vt tñ accidētia t sensibilia. vñ nullas posuerūt esse formas substātiales: ꝑmo metaphysice. nō eni valebāt ad substantiā t medullā rei puenire: brutoꝝ fere ꝓphensionib⁹ assimilati. Quare Auer. de sensu t sensato: nō ꝓphendit drias rerū t intētiones caruꝝ ꝓpnas que sunt i re sensata. q. medullā de fructu: alia vero buta extrinseca ꝓphendunt. q. fructuū cortices. Alia q dem fuit stoicoꝝ secta. q. stantiū t meditatiōe inuēti entium q̄ ꝑter corpora formas posuit substantiales quoꝝ studiū a pithagoricis accepit tādē in platonicj consumatum. Tertia quoq̄ pipateticoꝝ extitit. i. circūeuntiū. p scholas. n. discurrebāt vt disputatiōe q̄ optimū veritatis inquisitiuū est instrumentū in cognitionē puenirēt occulti. Quoꝝ dux t ꝓceps Auerroys fuit astragelianus. ¶ Propter quidē tertiū sciēdū ꝑus quippe coitus ꝓsiderentur iuuamenta t nocumenta. Et demū quibus ꝓpetat naturis t qbus non: deinde veritas aperiatur quesiti. ¶ Propter b⁹ ꝑmū sciendū est q̄ ipius iuuamentū corporis t aīe si debite administraretur q̄z multiplex extat. Reddit enim hoīem alacriorē audaciorē minus irascibilē minusq̄z cogitantē ingeniosiorē: moribus grauiorē: corpore leuiorē: t melius dormientē: caloꝝ excitat naturalē: ac eius firmat virtutes: cōfertq̄z melācholie ac renū doloribus t egritudinibus phlaticis dūmō caliditas fuerit sufficienter fortis. ꝑseruat etiā ab aḡtibus inguinū t partiū genitaliū t fumū revocat caput petētem: tollit tenebrositatē visus vertiginē capitis. Quitatem t ꝓprie cū spma fuerit coarctatū coitus obmissione. Nocumēta quoq̄z ipius extāt q̄z plurima tā aie q̄z corporis cū indebite fuerit expletus. Uitā. n. abbreviat senectutē accelerare faciēs: intellectū sensum t oēs vir vires debilitat ac corrūpit caloꝝ ac spūm ipax motores: neruos dissoluit t articulos ꝓprie anchas t vniuersalit mēbra gressus oculos cerebrum nucā t ventrē ꝑcipue debilitat omnēq̄z corpi dispositionē acquirens prauā. Et ad fūmū totā aiam dissipat t corpus corrūpit. Que marime inducit quādo fuerit grādi delectatiōe quis ipo potius cū maior i de humidi quātitas emittat ac spiritualis calidi. Et ideo tertio vigesima Coitus infantibus ꝛ sit sedus t phibitus in lege apud multitudinē gentū ꝑfertur sic mulieb⁹. Hic tñ cōcussione magis fatigat illo. Propter hui⁹ secūdū sciendū q̄ siquis vult coitus vsum recte ordinare in salutē oportet indicatiōes sumere a rebus naturalib⁹ t sibi ꝓnexis nō naturalib⁹ t ꝑter naturā. Ā naturalib⁹ quidē ecu a ꝓplerione qz calida corpora: calida t hu. ꝑcipue iuuant ex coitu debito. nocentur aūt mime deinde tempata demū colerica: deinceps phlegmatica: mime vero inde alleuiant melācholica natura: imo nocent multū t pleraq̄z. Et in ꝓplexiōibus sic ꝓportionabiliter simplicibus reperit obseruatio in quo coꝝ calidū aut humidū ampli⁹ viget. vñ sexto re. sa. Innoxia venerea solis humidis t ca. sunt t oib⁹ q̄ natura multi spmatis sunt: cōtrarijssimi vero siccis complexiōibus venerei actus: et amplius quādo fuerit siccitas frigidati commixta t ꝑcipue cū crasis testiculoꝝ fuerit hmōi. hec nāq̄z ꝓpria semita est ad mortē: ꝓpriorū secūdo. ꝓpē qđ Almāsoris quarto: Ā coitu corpa habētes sicca vt ab inimico inficiēte sibi cavere dñt. Et ꝑter ꝛ appet qb⁹ hu. coitus expedit abūdātius ac qbus nō In mēbris silr ac virtute ꝓpetit exitib⁹ robust⁹: debilib⁹ aūt mime cū eo imbecillitenī pampli⁹. In etatibus vero marie ꝓuenit iuxta adolescētie finē cū corporis augmentū incipiat desinere t aīa pax ac i iuuētute demū t reliq̄ adolescētia. in ꝑma tñ marie nocet modicū ét supfluus cū adhuc augmētū sit sufficiens intēsū sintq̄z diminuti adhuc t debiles: deide in senectute: mime vo i senio. vñ ꝓ re. sa. cū ꝑmissione ordinis administratiōis ser rex dr: Incipe qđ oz laboreo: seq vo cibos t potus: deinde sōnos postea venerea ōbitib⁹ qdē venereis vti. Alia nāq̄z cūcta cōia ois sit etat⁹. Uenerea vo adolescētū soli t cū ipoꝝ fuerit opportūtas vt bis qdē q̄ ꝑus t posteri⁹ etatibus aut neq̄z spmatizātib⁹ oio: aut nō gñatuū spma vel secūdū ꝑtaue. Et hinc é q⁹ qnto theorice iuuamēta coit⁹ dicēda oia adolescēti ascribunt t iuuēi ꝑmo quoq̄z practice. Grādiores minuāt a coitu q̄ztū pñt senores quoq̄z caueāt coitū oio. Cōperit ét in hitudine carnosa ꝑcipue: deide meḡli postea i pinguedie. Fortassis aūt in macie extēuata demū in sḡhditate mime vel syntheti. Pūnib⁹ quoq̄z coloré ru. flauū ꝑcipue ꝓcāit: albū vo vel subnigz neq̄q̄z aliosq̄z ꝓportionabilit habētib⁹. Cōuenit etiā magis ꝓsueto q̄z ei⁹ oppositō. Neq̄z cū oz mor ab ipo talē abscindēs. cū inde qd veneno silr generet in corpore mortē ídu cens infdū repētinā t in egritudines plurimas t ꝑncipaliorū ptiū lesionē t vltē praua corpori aegrit dispositio ceu magi religiosatis t viduatis mor abstinere monētib⁹ euenit: iteriox appns sexto. Et⁹ sigdez vsus inordinat⁹ ꝑcipue nocet senui masculio: femelle vero pax cū in eo laboret mime. Sumitur quoq̄z ipius indicatio a rebus nō naturalibus t maxime a tpe cui supetūt alia. t hoc dupliciter aut vltr. put est vna ptiū q̄tor anni: t sic ꝓuenit ꝓncipalit in vere deinde hyeme deinceps estate minus: mime vo autūno. vnde ꝑmo practice: Ꝛ inuatur coitus autūno t temporib⁹ qbus graues t pestilētiales iminēt morbi iuxta illō: Janus i autūno fore si vis ꝓcito cūno. Et

ciendū appareat. Dicatur igit in ampli⁹ q; si adsint synthomata virtutē ppē fluxū q̄ ꝓcidere facietia ex habēdus ē cib⁹ cū ipe imediatius ordinet ad virtutē vñ affortissimoꝛ ꝓma: Aliqꝫ t ꝑm ipm supueniente synthomate dissolutiuo vtut cogimur cibare. Sublimoꝛ.n.intētionū oium ē intētio sūpta ex vtute: primo re.a.t ꝓmo q̄rta. Illud de quo magꝫ medic⁹ soli citari oꝫ ē vtus:q; curās hec t ñ medic⁹ ē:q̄rto ꝓma. Penes quoꝫ portsimū quarūcūqꝫ egritudinum diuersificat dicta:q; in portsimis nihil dādū:sed qđ additū sbtrahēdū nisi ꝓdicta occurrerit cāꝛ aliq̄. vnde affoꝛ ꝓma: In portsimis subtrahere oꝫ:q; lesio extat adijcere. In portsimo náqꝫ cibus ñ dꝫ dari sꝫ sbaū ferri ampli⁹ praue appositum. Nō posset ꝓbari silī quo mōstratū q cib⁹ in statu nō dꝫ exhiberi. Si aūt nullus affuerit portsimus:tūc i hoza ꝓsueta t getioti saltē rōne cibādū ē ꝓtinēt. Deincepo vero q̄rēdū p quot hozas añ portsimū aut p⁹ recessū ipius alēdū. Dicēdū ḡ ꝑmtus vniuersali⁹:q; spaciū tpis maius dꝫ incidere in cibādo añ portsimū q̄ꝫ p⁹ illū cū ante ipm aduenīat pugna:t p⁹ cū iaꝫ recesserit.vñ ꝓmo re.a. Añ pedū plāte fre fuerit:tē ius marie t ois alius potus negād⁹ ē. Dꝫ cū iā calor in calcaneū descēderit dādus.iā enī instat portsimi declinatio. quare tertio practice:Si se.fuerit imobīl t mīme varia nec mixta ꝓhibend⁹ erit patiēs a cibo accessionis tēpoꝛ ante sex horas donec declinet calor t accessio deficiat. Si tamen nō pantur ifirmus donec se.portsimus deficiat nō oportet illū refici donec calor in superio rib⁹ est:aut in oīa diffusus est mēbra. Dꝫ cū a pectore ardoꝛ cessauerit t a ventre tēderit ad extrēa. Ba. etiā ꝓmo re.a. Manifestet quoꝫ ab hinc sigillatim tempus intercidēs ꝓncipio portsimi:ac ei⁹ fini cibatōnis in vnaquaqꝫ se. Dicatur itaqꝫ q; temp⁹ tertiane pure ab auctoꝛibus fere diuersimode ponitur. Ingt enī serapio sexto breuiarij detur āte piodū h̄ ē portsimū tribus horis aut quattuoꝛ:aut p⁹ solonē se. Al mansoꝛis vero decimo. sit inter comestionē t inuasionis ꝓncipiū longū tp̄s:videlicet nutriat trib⁹ horꝫ vel duabus ante se.aduentū:aut postq̄ꝫ recesserit. Halyab.quoꝫ accessiōis die febꝛ aq̄ꝫ hordei mīme dabis differresqꝫ prādiū donec oio ꝓsumat accessio aut tp̄s alleuatōis ipius. Isaac quoꝫ febrū gnto Cauere oportet ne aliquid hoza tribuat accessiōis se. In viatico vero dicit:q; neqꝫ detur cib⁹ tpe portsimi:neqꝫ etiā tribus horis ꝑcedentib⁹:sed fuisse tetur eū syrupo violato vel rosato vsqꝫ post accessionem febris. Halyab. quoꝫ de tertiana inquit nō pura: Utatur cibo post dimissionē accessiōis cib⁹ deserat quoꝫ t subtiliet post typi terminationē vt die quo nō accendit virtus conseruetur. Die vero accessiōis aduersari morbo occupetur t ꝓsumatur materia. Auero cibatio oī die itez aut ꝑpe cibationē est ex eis q̄ nocent illis:imo oportet vt cibētur vna die t alia die non. Tempus aūt quottidie intermittēs ponitur tale ꝑm serapionē. Et sit hoza cibi post getem febris aut añ statū trib⁹ aut quattuoꝛ horꝫ. Expono quoꝫ statū.i.anteq̄ꝫ ponatur instare t esse t nō añ statum ꝑut est vnū de tpibus morbi:q; tūc cibaretur in ꝓncipio vel augmento. Almansoꝛ vero indeterminans huiōi tp̄s inquit:hoza comestionis ab hoza accessionis quanto plus possibile fuerit elongāda. Halyab. equidē: Obseruandū vt hordei decoctū aquā q̄ accessionē horis sex nō pauciꝛib⁹ aūt quattuoꝛ. Isaac vo Uniuersaliter quoqꝫ dicimus vt inter cibū t accessionē sex horaꝛ fiat spaciū. A.quidē:hoza cibi est post tepoꝛem portsimi t eius eradicationē t añ portsimuꝫ ad minus quattuoꝛ horꝫ. In quartana vo in die portsimi cōiter ꝓcipitur abstinētia.vñ Halyab. Probibeas cibos accessiōis febꝛis die vt natura i resistendo morbo potius occupet. In viatico vo: Cum.xo. ptransierint dies abstinendū est a cibis oī die accessionis. In alio vero die paꝛ comedat. Dꝫ.A.oportet vt ꝓhibeantur in die portsimi a comestione:t ꝓcipiatur ieiuniū vt sit dicere q; vnā dimittat comestionez in die vt cenā seu prandiū. Nā si se. inuadere dꝫ p⁹ meridiē prādiū omittat. Si vo in noctis ꝓncipio cenā:neqꝫ tota sit absqꝫ cibo die t maxime naturali qꝛ cū eius afflictio horꝫ duret.14.cū certa fuerūt p.36. horaꝛ spaciū abstineret:ex quo posset ethicā t vtuꝫ ꝓstrationē incurrere. Cornelius quoqꝫ celsus de tē pore hesitat cibi dies. Quādo quidē cib⁹ debeat exhiberi nō parua extat differētio. Quidā enī dari ꝓcipiūt matutie:qm̄ tempus remissus egris videt esse. Sed respondebit q; nō tunc qꝛ hoza subsequit meridiana cōgruit:ea enīꝫ oīs eger reddit peioꝛ. Et ideo iubent vespere alij dari. Sed neqꝫ sic bene cum hoc egrotantes tpe disponātur q̄ꝫ ꝓpraue.quare verēduꝫ ne tūc motu q; insurgat aspius. Ob hoc igit ad medīā decurrit nocte iā tpe finito grauissimo codēqꝫ dīstante longissime. Sequit t tempus in quo poterit dormire salubriter fere.náqꝫ tūc oēs dormiūt marie Nō quidē verū dū se.errantes nō fuerint: aut fortassis i oppositū fixioꝛ ꝓsuetudo. Undecio āt ō inge. Tempus siquidē cibi in putridis febꝛibus q̄ vnius portsimi vsqꝫ in finē bona valitudo t cōsuetudo sunt intentiōes.tūc enī dandus cibus cum fuerint eusortissimi: t maxime ꝑ id tempus dicit quo t antea sani ꝓsuetudie habebāt cibari. Nihil enī apud Haly melius. Hec quoqꝫ sunt tempoꝛ spacia iuxta que ante portsimū t post a medicis ꝓmensuratur dicta t hoze Aui tñ videant dissentire ab inuicē nō discordant oio. Si quis regiones aduertat diuersas cōsuetudineſqꝫ cū alijs in quibus scripsere ꝓspicientes:t si ꝑncipaliter qđ mesuratū in re qualibet obseruandum. vnde dria.79. Egritudines que acute sunt in terris Hipocratis in partibus aure.pacute existunt. Notandū etiā q; in febꝛibus quartanis t tertianis inspolatis veris maxime quantū est ratōne portsimi possumus multū cibū a portsimo elongaꝛ tā ex ꝑte post q̄ꝫ ex ꝑte ante:cū tertiana certa.36.horas habeat getis t.12.labonis.quartana vero.40.getis: t afflictionis 24. In quottidiana vo certa angariamur cū.18. horas habeat labonis t sex quietis. Infra etiā dimittat gete ita vt ferre nō sepet.vnde qui ante portsimū.6. horis cibari iubent.si vero fuerit quottidiana: instāte quasi adhuc portsimo cibabunt ꝑcedenti. Et ideo fortassis ꝓsiliū illoꝛ magis est acceptādū q; spaciū solū ponūt quattuoꝛ horaꝛ añ portsimū vt due resistēt vel minores post portsimi terminū. Nā melius ē vt apparebit a portsimi ꝓncipio recedere q̄ꝫ ab ipius fine. Circa vero ꝓdicta dubitare cōtingit:qꝛ ꝓcessum fuit q; necessitate vrgente cibus donet in portsimo. Sed cū ipe quattuoꝛ sicut tota egritudo ꝓtineat tpa In quo deterius tpoꝛ dictaꝫ. Et videtur q; in ꝓncipio.quia primo re.a. Quando plāte peduꝫ frigide

Quo neglecto infdū eos incurrebāt. Amplius sexto de re.sa. Quidā morbis molestāt vl' ꝑz vnūquēqz annū: vel oio demū p duos. qdā vo bis egrotāt ꝑm vnūquēqz ānū. Cū āt qs egrotat talr' oz eūone ꝓuenire cū tales sint māles morbi. Adhuc cū ista plectoria t corruptio indigeāt eūone p phlomiā t pharmaciaz. Sz ꝺ ē in vere t autūno cū ver assimilet plenitudini autūnus vo morbo de corruptōe aphoꝛ ꝑma. Rursus corpa silr' disponūt tpe: phl'. ꝑma. sed cū tpe in anno q̄druplr' varier q̄druplicē dispōnē corpi ipmet saltē. vñ t q̄tuoꝛ augmētabūt seu intēdēt hu. quos educē sit opꝰ. Itidē sicut se hz eūo pticulaꝛ ad tpus pticulare ita t vniuersal' vr' se ad tpe hre vle cū vtro biqz ꝓuenientia videat. sed tpe pticulari pluries ꝓcedit eūo vt appz in vomitu sel' aut bis i mēse ꝑcepto: q̄rto almā. t ꝑmo q̄rta. Itaqz in tpe vli vl'r vt saltē sel'erit euacuādū ita vt t q̄t fiat in anno. Propt qō quolibz āno erit euacuādū. Cui⁹ q̄rtū scribit collz. Dicit. n. q̄ fiat eūo in septimanis ānoꝛ t eaꝛ medijs Ampli⁹ sexta aphoꝛ ñ dr' q̄ simplr' sit euacuādū nr' ꝛz ꝓditionalr' vt qbuscūqz ꝓfert phlomia l' pharmacia phlomare aut pharmacare bos vero ꝓuenit. Adhuc bꝰ i eūo fit ad ꝑfuatōz ne qs paratꝰ in futurā ꝓcidat egritudinē vt appz aphoꝛ sexta. ꝛz plures nō sūt parati egrotare cū sint sufficiēt sani. Aliogn quolibz egrotarēt anno qō mīme accidit. Rursus talis eūo fiet aliquo q̄tuoꝛ tēpoꝛ ānu: sed i nullo ꝓpetet qr nō vere cū nulli⁹ mali sit cānuū. Est nāqz sanissimū t mīme mortiferū. neqz estate: qr sb cane t añ canē moleste sūt purgatōes qō ē estate in q̄ sicut pp vehemētem caliditatē dissoluētē t ꝛriātē motui pharmaci: ꝑbibet purgatio vt appet aphoꝛ q̄rta: ita t hyeme ꝑpter vehemēte frigiditatē cū hu. accūbēt in corpis cētro inuiscant adherētes. neqz silr' autūno: qr vtus tūc debilis ē. Est. n. nāe hūane ꝛrius: ꝑmo se cūda: cū sit fri. t sic. sintqz corpa pp estatē ꝓcedētē resoluta q̄re i digētia. Nō quolibz igr' āno euacuādū. ¶ Propt ꝑmū vo sciēdū qr qd sit ānus oñiuz dria. 115. Est aūt eūo duplex: vlis t pticularis. Universal' qdē ꝑpe dr' phlomia t marie in vere celebrata. naz oēs euacuat hūores. Ea nāqz eq̄lit euacuat oēs hu. mixtos i vēis de pharmacijs t aphoꝛ ꝓis. q̄re ꝑmo q̄rta: Phlomia est eūo vlis q̄ multitudinē euacuat. Educit ēt a toto corpe eūonib⁹ alijs magis. Ver quoqz ꝑ ceteris tēpoꝛ vniuersali⁹ eūoné indicat t tolerat vt testat ver⁹ Particularis eqdē euacuatio q̄ ꝑpe dr' purgatio ē aliquoꝛ triū ꝓtristātiū hūoꝛ eductio. Que sigdē pticularis dr' rōne ill⁹ qō educit. nō. n. eq̄lit educit hu. sed vnū tñ Ga. t ꝑmo rōe aq̄ respectu phlomie. vniuersalis tñ dici ꝑt si fiat vl' tpe vt vere alioꝛ relatōe sicut appebit i ampl'. differētijo. 161. t. 164. Est autē duplex eūonis hora cuiuscuqz electa t necessaria: dria. 164. Palin: q̄dā fit ad ꝑfuatōz sicut illa de q̄ ꝑus rō: alia pp curā q̄ i pticulari indr' expetit morbo tpis ñ ꝓcernēs vt reliq. ¶ Propt secūdū qdē sciendū q̄ qdā volūt oi āno euacuari ñ solū phlomia vez ēt pharmacia. Et mouēt ex cursu iozdiato t ebullitione hūoꝛ ad putredinē in estate. Alij vo spnūt illud ñ ꝓcurātes nisi qō istat cū sint fortes: aut tmētes ꝓtauū medicoꝛ opꝰ: qō cuenit i regiōib⁹ magis frigidis sicut reliquū i calidis ꝑtꝫ. Alig sigdē medā tenēt viā. Sicqz medicos sit vt ad multū eoꝛ eūonib⁹ intēdē. vñ recolo ꝺ hōies cōit purgari circa maiz ꝑn cipiū: tūc āt omittūt. Quidā vo vt Auer. ꝓdoꝛ ceu videbit i gb⁹ sit motꝰ nāe ꝓsideraꝺ voluit oi āno educere: ꝛz i ꝓdijs magis. In gb⁹ quātū defectꝰ aut vitaz habeāt tūo ꝓpositoꝛ appebit. ¶ Propt tūū vo sciēdū q ꝺ⁹ q̄sin vitas refert: aut ad iudicium medici vel astrologi: cū hi duo artifices marie habeant ꝓsilē t ꝓuidē nāe hūane. qō sigdē ꝑmū videdū ꝑmit⁹ i quo tēpoꝛ magis ꝓueniat eūo ac i quo min⁹: et demum gb⁹ expediat t gb⁹ mīme ac q̄lis. ¶ Propt ꝑmū ꝺ⁹ sciēdū q ver ceu ptactū ꝓuenien⁹ tpis ē eūoni pp tria: tū q: ceteri tpatibus t i tpe tali expetit vt dictum eūo. Est t i eo vtus fort⁹ pp tēperiē qō expostulat eūo. tuz etiā pp ea⁹ ordiatōz if tpa ꝓcessit nāqz ipi hyemps humoꝛ gñatia multoꝛ: t q autūni ꝓfuatiua: subsegit t id estas. Aqua sigdē nisi ꝓcesserit eūo hūoꝛes mouebūt ad egritudines replonales t putredinales ꝓsequēter expedit i autūno: qr morbo similat de corruptiōe Corruptio āt eget absciscōe. t qr tēpoꝛ ē aliq̄lit tpatuz: dria. 66. Virt⁹ tñ i eo debilis ē: t iō cauti⁹ euacuādū t ꝑpe sāguinē cū tūc sit imminut⁹ valde. demuz min⁹ i estate. q si necessitas ipellat cum lenitiuis pficiat magis medicis t lubricatiuis. In hyeme vo minime cū hu. gescāt: t iō ñ sūt agitādi t marie pharmacia. In quibusdā ēt tpoꝛ securi⁹ ꝓcedit pharmacia q̄z phlomia vt estate t autūno: in alijs vo phlomia vt hyeme: in nonnull' eq̄lit qdē fere sīē vere. ¶ Propter hoc secūdū sciēdū q corpa q̄dā sūt tpata sp sana nonnulla nūc egrotātia lapso vo alia. Et ipa multiplicia multū sana neutra t simplr' egra i tegni. Et hec q dē multimodas i magis t min⁹ recipiunt drias t ꝑcipue simplr' egra cū pl⁹ recedētia sint a forma māe appꝓpiquāna q̄ idefiniatois t ifinitat⁹ ē cā. hoꝛ eqdez aliq̄ debito vtūtur regimie t si pauca: reliq̄ vo indiscreto. Adhuc ēt q̄dā regiōes ihūāt ea. alia frigidas nonnull'a vo mediās. Adhuc qdā regūt regimie laudabili vsius lat⁹ tenuitat⁹ tēdēs: aliq̄ vo opposito. Sigd igr' corpꝰ fuerit optie ꝓstructū t ꝓuenīēti vt sibi ineat vtaz regimie nisi ꝓsuetudie vl' alio deprauatū eūone nō eget q̄cūqz cū oēs ei⁹ p se expellat supfluitates cū mō. Tñ nāqz appetit q̄stū. d. t bñ digē ꝑt ñ egēs aliquo metūte cū sibi sit regula nāe ipi⁹ bōitate i tegni t sanitat⁹ regimēto. Si āt vtaz praua ex rerū administratiōe decidit ñ difficili adeo vt eūone idigeat vtraqz vna vel pluri⁹ fm q̄ labik id ꝑpl⁹ vl' minus. Si vo fuerit ifirma q̄ tñ ñ tāgit dubitatū eūone idigēt de se pticulari oi tpe modificata dūtaxat egritudo mālis exterit: ita vt t plūb⁹ vicib⁹ t tpib⁹ egeant euacuari supponante vtute. q si multum sana fuerit corpa aut neutra vel egra ñ plime sufficiat eis vna eūo simplr' qñ si alie vna vel plūb⁹ egēt tpis euacuatiōe: aphoꝛ sexta. Et nosce q i hꝰi corpibus plūb⁹ ānualiē vicibus flebothomia q̄z farmacia egeāt cuz massa hū oꝛ ꝑplius abūdat q̄z vnus. Adhuc i eductōe sāguis ñ ē tñ timoris sicut i pharmacia dūmō fuēit medicis attractius pacta. 166. dria. Particulares tñ pharmacie supāt nūero singulares phlomias. In regiōibus ēt calidis magis expetit pharmacia q̄z phlomia. In frigidis vo eōz. In medijs quoqz mediocrit⁹ indicandū. In ꝓxi ēt regimie mīme ꝓpetit eūo. In ꝛrio vo ampli⁹. Hec āt satis sibi attestāt cū ꝛz q supfluitas maioꝛ aut mioꝛ abūdet i corpe t tpis aptitudie idigeat eūone. Uñ ꝓfiluz meuz extat t marie in regiōe ad caliditatem declināte cum t rarissime corpoꝛa reperiāt temperata t debito regimine duca vt veris initio celebretur euacuatio t ꝓprie cum medicus longe

neqz digestione materici: neqz accidentibus robo rare illā vt tempore quo his occupat valeat eis resi sterc: nō impedita cibi exhibitiōe: neqz cū subtrahi mr in statu ē sic debilis: vt nō possit illi sufficere: alio qn necessario cibarem9 vt ostēsūz etiā in eodē. neqz in statu ꝓpter humiditatē exhibēda est dieta: qm̄ lz conferret ratiōe humiditatis resistentis siccitati: for tassis noceret substantia ꝛ quantitate ac virtutis di stractione a morbi materia: Aut humide diete non simpliciter sebucitantib9 conferunt: sed cū determia tione quantitatis qualitatis ꝛ temporis. Neqz cessā dum ē cibatione in ꝓncipio licz corpus sit impurus: quia cibatio duplex est: vna quidē ad virtut] susten tatiōem: altera vero ad robur ꝛ corporis augmētū: quā qdē negat Hip. nō aūt ꝓmā. Adhuc mā replēs in ꝓncipio cū sit cruda: geta: nō sic vt in ꝓcessu nata est corrūpi: neqz materia icrudat cū cib9 debeat mo dicus iputrescibilis ꝛ digestibilis. Neqz synthoma ꝛ adeo virtutē dissoluūt oia vt ꝛ cibus sit necessari9 sed ꝓpria ꝛ iā determinata qbus fortassis id nomē fuit ipositū. Cōcisionē eni denotant vt dictū. Ad ali ud dicendū: qz nō ē similitudo oīmoda: verū in hoc quia sicut toi9 morbus ex quattuor cōponit tribus vniuersalibus notis ita proximus ex quattuor ptcu laribus: sed in mult] alijs deficit: qm̄ in ꝓncipio vni uersali cōcreditur phlebmia: Iurta illud veteris: In cobātib9 morbis ꝛ reliq̄: nō aūt in ꝓncipio proxīmi. In ꝓncipio etiā vniuersali materia ē indigesta: non aūt in ꝓticulari plerūqz proximi: sic ꝛ i ꝓncipio tota li remissa sunt accidētia magis in ꝓticulari nō parū itensa ꝛ taliū cetera: ō quo visū ēt dria. 107. Ad aliō dicendū: qz virtus naturalis licz sit salua: tamen vir tus aial' pl'm laborās ad se oē cōvertit calidū natur instrumentū: ita vt virtus naturalis cibū calore de paupata digerere nō valeret: sed poti9 indigest9 re manens ꝓduceret in morbi materiā. Aut si ad se cal'm cōtrahens digereret actio cretica ꝛ regimē omittere tur morbi. Vel vtus naturalis adhuc laborat i diui dendo: licz non in decoquēdo. digestio nāqz decocti one ꝛ diuisiōe. i. a mēbroz parietib9 cōplet sepatiōe aphorismoz quarta. Ad aliud dicēdū: qz verū est in se. in quib9 caliditas est modica vt quartanis ꝛ quo tidianis. vnde in his electuaria exhibent calida vt ty riaca dyatritio pipeō ꝛ hmōi: ꝛ ꝓprie cum materia fuerit digesta. In febribus aūt inflāmatiōis non oz cū caliditas vtraqz sit intēsa ñ volēdo caliditatē ad augere naturalē calor augmētat extrane9. Neqz. n. is inducendus semp: qz licz in materia frigida indi gestionē coadiuuet: in calida tamē discrasiā intenden do nocet qz magne ac calidū extinguēdo inatū. neqz calefactio materie multū calide est digestio: sz infri gidatio potius tēperata. Ad aliud dicendū: qz b9 se bus si vnice relinquat expulsioni cibū oportet circa statū subtiliare vt nō occupet cibi digestione: sed in sola materie depulsione. Aut hec sebus modū habz singularē ab alijs dictandi. Et similiter quātū q̄ al terius partis arguta conuincat ꝓtensum.

Differentia. 135.

Quod confidentia in firmi de medico ñ ꝓferat in ipi9 salutē mō strat: qm̄ agētia ꝛ patiētia dñt in mā cōicare seu gñe ꝛ loco subiectoqz forte distincta. Sz sanitas ꝛ ꝓfidētia

nō ꝓueniūt in mā: cū vnū sit ens corporeū: reliquuz aūt aīe ꝛ intētioīs magi. Sūt ēt ābo in ifirmo fulcita Amplius ꝓferētia actōe ꝓsistit: b9 i vo motu pfici. p ptiū nāqz actiōis ē esse i motu. Gilibert9: Cōfidēta vo motus mime iexistit cū ꝓpetas sit qdā aīe cui p se motus ñ inest: cū ꝓbatū sit nihil moueri nisi corpus phyſicoz sexto. Adhuc saitas ē qdā dispositio cāta ex ꝓpātia ca. fri. hu. ꝛ sic. ꝛ coeq̄litate plasmat] quā titatis numeri ꝛ positiōis: ꝓmo re. sa. Hec autē vir tuti marie iest naturali vt qz eius mōstrat opatiōib9: ꝓfidentia aūt virtuti attinet aīali. Inberet nāqz opi nioni: de aīa tertio q̄ virtuti attinet aīali. Et firmat quia cū virtutes se ipediāt: de aīa q̄rto. A. Fortifica ta ꝓfidentia virtute aīali debilitabit virtus nālis: ab lato sibi calore instro nature quo mediante pagebat suas actiōes: oēs enim virtutes tāq̄ ꝓprio eo fulciū tur instro. Rursus: nihil agit vltra suā spem: cū ois actio sit tandē a forma: dria. 40. Cū igr ꝓfidentia sit alterius spēi ꝛ rōnis q̄z sanitas: nā alterū vt appuit naturā imitat corporeā: reliquū āt aīale magi. Re linqt9 tē. Amp. ꝓmo q̄rta: Res qb9 pficit medicato tres tantū ponūt: vt regimē vel nutriēna: medicia9 exhibitio: ꝛ opatio manual'. quorū nullū extat ꝓfidē tia. nō aūt ē sufficiētia illic signare: pp q̄ ꝓfidētia i sa luté mīme ꝓfert egroti. Huius quoqz ōriuz sentunt Ga. pnosti. ꝓmo. ꝛ. A. q̄rto de aīa. Rursus spēs ca lidi tristabilis ꝛ delectabil' itellecta mō aliquo ē talis qualis ꝛ rerū vnaquaqz de cā motus aīaliū. Sz cō fidētia quedā spēs anime existit aīalis marie potēne Quare cōfidētia sanitatis talis crit: ꝛ sic illi ꝓfert as similata. Propē ꝓmū qdē sciēdū: qz ꝓfidētia est intētio vehemēt apphēsioi occulte impssa. Quid aūt reliquū sit terminoz appuit: dria ꝓma ꝛ decia. Propē secūdū aūt sciēdū nālū ꝓmo quosdam exīsse nunciasse vt asclepiatici nullaz aīe forte nobis virtutem qua cogitamus seu intelligimus. verū nos tāq̄z pecudes a sensibilib9 regi passionibus reputan tes sapientiā sobrietatē ꝛ ꝓtinentiā ridiculū grāde: te statesqz nos neqz iuicē diligere: aut nepotes ꝛ nullaz de his curā forte. Cōtēnētes insup sōnia diuinatiōes ꝓsilia ꝛ astrologiā omnē. Cū igr ꝓfidētia situet vt ap parebit in vtute aīe rōnalis velut in ꝓprio susceptiuo ridiculū nō puū reputabit ab eisdē collationez forte ipius i salutē. Quos equidē ꝓmo se cūda olfecit. A. ac tertio ꝛ vigesima ꝓma ad ꝓsens corpus pati ꝓpē affectiones aīales quales affect9 ꝛ imaginatiōes ex tant aīe: vt accidit in assimulatōe fortē imaginati tpe casus seminis in matricē. Iste quidē sunt res quas hoies credere abhorrent: qui difficilis dispositiōis habitudines nō nouere. illi vero qui sapiētiā diligūt nō negant velut rē que esse nō pōt. Et hi qui cum se ipsos vituperant sine rōne vane dicentes vir sint audiē di nedū eorū stoliditati insistere: cū a dicentib9 p ran onē audire oporteat: tertio methaphysice. Quolibz nāqz ōria ꝓferenti solicitari opinionib9 stultū ē: pri mo thopicoz. vnde tertio de ptib9: Fortassis stulto stultos ꝓmonū valde inquirere: cū etiā quia eorū fal sitas appebit ex dicēdis apte. Propē vero tertiū ostēdēdū cōfidentiā egro ꝓmitus conferre. Secūdo modus declarē eius. Propē ꝓmū huius sciēdū qz cōfidentia nō parū cōferat in salutē egroti sensua lis indicat emperia: auctoritaſ testat: ꝛ ratiōe ꝓbicit. Primo siquidē eo qz videm9 ñ raro ifirmos i gran

ones qdē corp⁹ magꝫ ducē. Ad sōnos vo ꝫ imobilita
tes min⁹. H ät ell'us é alb⁹: cū simplr ꝓferī hūc audu
bip. aphōr qnta. Rursus vigorata nā sōno farma-
cū vomitiuū heri posset secessiuū cū hic nāliter ꝫ pm
ptior euacuatio cruīat: dria. 142. Adhuc pmo ārta:
Uomit⁹ ꝓcipit in meridie qñ nāe aut multū é ꝓfectu-
do vigilare. Nō igr sup farmacū dormiēdū vomitu-
uū nisi ei⁹ effrenitet actio: iuxta illud bip. Cū volu
eris ell'm qescere sōnū fac ꝫ noli mouere. Si vo secef
sinū farmacū fuerit ꝫ forte rōe vtut] ipi⁹ marie aut ét
ꝓpōnis vel hu. viscosi grossi p⁹ci⁹ assūptionē dormié
dū ñ lōge. Uere vtr quocūqꝫ se habēte mō i fortitu
dine debilitate ꝫ calore. tūc. n. fortificat sufficienē nā
potētiaqꝫ farmaci ad actū deducit pfectius eiusqꝫ re
sistit malicie. Si ät ipm cruīat debile tribus añdict]
modis venī egdē aut erit fort] vel mediocris cū calo
re hmōi tūc ñ illius é sup farmacū dormiēdū cū vtuꝫ
inde diffo luat illius: neqꝫ malitiā héat quā opus sit
corrigē: sitqꝫ calidū sufficiēs absqꝫ aliquo adminicu
lo ipꝫ i actū ducē. vñ pmo ārta: Cū qs medicinā vé
tris solutiuā biberit melius ei erit si fort] exterit vt
sup eā dormiat añ qꝫ opet: qm̄ opabit melius. qō si
debilis fuerit melius erit ne sup eā dormiat: qm̄ nā di
geret medicinā. Si vo farmaco debili ēte venī qdez
vtr cū oi nā fuerit ibecillis laudo post farmacū dor-
miēdū assūptū vt nā gescat ꝫ calidū ꝓfortēt ibecille:
qō valz ipm in actū deducē: qñ nisi nā fuerit opata
in ipm: id ñ aget in eā pmo ārta cū oē qō deducit de
potēnā in actū p aliqō educat ens actū: de ge. aialū
bo. Et vniuersaliuꝫ exptus laudo sup farmacū dormi
endū forte adaucta qdē modicū vtute farmaci debil'
ne sōno debilitet vel ea potius ꝓfortet ꝫ nā. Hec aūt
audiēda oīa pus qꝫ farmacū icepit opari: postea vo
nō dormiēdū dū eius pdurat actio nisi effrenitet. pp
eni motū ꝑiū sōni ei q medicie actus impedit illius cū
in diuersā simil' puēiat ꝓtractio. vñ. A. cū medicia ce
pit opari melius erit ne sup eā dormiat quocūqꝫ mō
fuerit. Et Almā. ārto: A sōno abstinēdū oīo postqꝫ i
cepit solui. qō ꝫ aphōr appꝫ ārta. Iꝫ ꝑ id ꝫ. A. marie
vī ꝙ sup farmacū debile sit indīnt dormiēdū: pma
eni scribit tertij. Solutiua bo facilia ad purgādū ca
put sūt asceraret. i. aloetica ex qbus sūt pill'a magna
vt puū pōdus opatōꝫ efficiat sufficiēt cū mora: ꝫ ñ
noceat pp puitatē suā iteratio ꝫ dormiat sup ipa ne ō
struāt motus ꝫ vigilie opatiōꝫ eius. Dōm ꝙ duplex
est p farmacū euacuatio. vna qdā totalr ꝫ determiata
certa hora ꝫ de tali extat qsitū. Altera vo é ptialis ho
ra fore indīnta vt qm̄ sepius sūpta ꝫ marie i ꝓportē
vt venī maneat lapsus ne fumi petētes caput ꝓturba
tōe dolorē causēt i eo. Et bō farmacū é laudabiliuꝫ se
ro sumē qꝫ mane pp motus ꝫ labores occurrētes in
die. Et neqꝫ ei⁹ destruit opus pp frequēs assumē. ne
qꝫ etiā ledit pp aloes bonitatē: Ceteris. n. minus far
macis nociuū. ficqꝫ h itelligēdus é. A. vñ macer au-
ctoritate Ribasij duas pill'as aut tres isomatas cū
succo cauliū ad qūtitatē fabe aut ciceris sepe de sero
sui ꝓcipit. Ingenio ꝙ purgat⁹ bis: vix nūqꝫ capitis
verabit vllo dolore. Et nihil é ocul'mihi crede salu-
brius ist]. ¶ Propt ārtū vo ad pmū qd dōꝫ appu
it. nō. n. é simile ō vomitu ꝫ secessu cū sit velocior illo
ac fortior nāꝫ irritās pampl⁹. Ad aliud ét vtcūqꝫ vi
sum ꝙ lꝫ in ꝓncipio moueat calidū de circūferētijs
ad cētꝝ i ꝓcessu: tñ pp refractiōꝫ ipius ꝑius accidit
motus motui ꝓsimus medicie. Neqꝫ mox cū medi-
cina suscipit in vapores dissoluit ꝫ fumos: vez pmo
calore afficit nāe. Ad aliud dōꝫ ꝙ pharmacū suppo
nēdū é adeo forte: ac ꝓportionatū vt sōno potius vi-
goret qꝫ exīminet ipo vigorata nā. Neqꝫ vtus phar
maci debilitat vsqꝫ si fuerit sufficiēs nā ꝫ potēs cum
ipo vtat rl'at i sui subsidiū ad modū quo vtit alimen
to sanitat] tpe: bremarij septio. Ad aliud dōꝫ ꝙ quō
sup ōbile dormiēdū aut ñ iā visū. neqꝫ potēna phar
maci habil' in actū pt eūdē puenire nisi fortificata nā
neqꝫ pp h tñ vt oñsuꝫ fugitiuꝫ é sup forte pharmacū
sōnuꝫ: sꝫ ét pp eius malitie repssionē ꝫ calidi vigora
tionē vt celerius attrahit ꝫ expellat a corpe. Ad pmū
aūt alterius ptis dōm ꝙ pharmaca fortia dant illa
hora: debilia vo magꝫ circa ārtā ptē noct] instātē ita
vt iā sōnus pcesserit sufficiēs: aut id pcessū i vētre ꝫ
nā debili oīno seu ét vniuersaliter. Ad alia vo dōꝫ ꝙ
vez pcludūt de pharmaco fortiori: nō ät sic vt oñsuꝫ
debiliori. ¶ Differentia. 127.

Quod tiriaca ꝓpetat post assū
ptū pharmacuꝫ
mīrat ex pmo ārta. Itidē q habuerit fluxuꝫ
vētris magnū ex pcedēti pharmacia vl' ex hu. venēo
so ꝫ biberit de ipa sanabit stati. 30ar. Rursus ipa re
tinet nāꝫ: qnto sūma pma: ꝫ serapiōis septio. Id aūt
expetit ꝫ pcipue cū effrenitet solutiuū. Palin: phar
macū é de gñe veneni: bo re. a. Tyriaca vo ꝓpetit ve
nenis ita vt in re vna vnatior é mitridato ꝫ venenū
serpētū qnto. s. sūma pma. Adhuc qō tollit accidētia
ex pharmaco ꝓsurgētia ꝫ dispōnē corporis meliorat
post pharmacū expedit. huiōi vo é tyriaca remouet
vt tactū fluxū ꝫ vētositates ex qbus dolor ꝓtingit: ex
tenuat viscera: mūdificat. ꝓpellēdo qō é interius ad
eē ꝫ pncipalia ꝓfortat. Et: tiriaca calefacit: pharma
cū vo ifrigidat spūm euacuādo rē corpor] calidiorē
aut hūores. Cura ät pficit ārio: itaqꝫ post assūptum
pharmacū ꝓdēt tyriaca. ¶ In oppositū illustres vi-
dent medicorū eā nō exhibētes quos ñ é inūficiētes
assignare. Adhuc tyriaca ñ ꝓpetit debilitat] vl' disso
lut] cū ea ꝑs Damascenū i aphorismis dissoluat: mū
det ét ac dispgat qbus ñ egēt pharmacati cū id solu-
tiuū sufficiēt egerit. Igr ñ ꝓpetit post pharmacū ty-
riaca. ¶ Propt pmū qdē sciēdū ꝙ tiriaca é duplex
Altera qdē medicinaꝫ mr dicta: soleniꝫ nāqꝫ é alijs
ꝫ efficaciꝫ: ita ꝙ ꝫ mitridatū supat ꝫ ꝓpe i expulsio
ne vt tactū ꝑtū venenī: sꝫ i reliqs rebus ipꝫ ñ mīui
tur a tyriaca diminutōe de q̄ sit curādū: imo é magꝫ
additi mutaméti i pl'uribus eius ꝫ ꝓfidētior] vtilitat]
A. Et dr a tyro serpēte qm̄ carnes igredit ipi⁹ i eā
Et sūt velut radix ꝫ basis ist⁹ medicie ita ꝙ eis pnat]
destruit ipa. qō ét i alijs medicis attēdit solēmbuꝫ si
cut aloes i ierapicra ꝫ ell'us vl' colocynthida i ieris ma
gnis. Cōpositores nāqꝫ medicie ilperēt nāe idustri
am ponēt] i vnoquoqꝫ mēbro ꝓposito pticulā ꝓsimi
lē q̄ pficiunt actus: dria. 63. Tyriace siqdē ꝓfectiōes
sūt plures. Radicalior tñ q Andromachi i q̄ libꝝ cō
strunt singulare. vñ. A. Jā plures medicoꝫ sic Ga. ꝫ
alij addē nisi sī i tyriace ꝓfectiōe ñ pp necessitatē fac
entē illō necessariū ei: neqꝫ pp aliqō forte vocās eos
ad illud: sꝫ q̄rentes vt remōuēt ꝫ vt remaneret ab eis
in ipa vestigiū sicut remānsit ādromaco Et meū qdē
ꝓfectū é vt ñ remouēat aliqd qō expmētū inuatiuū i
uenit. fortasse nāqꝫ illa complexio cum illo pondere
est signans illud cuius inuamentum inuēit experimē
tū ita vt quando remouetur a suo pondere nō sequa

secundū sciendū: q. A. visus cū algazele in pte cum magno philosopho discrepare. Scripsit nāq; i ḡr to de aīa: q aīe duplicis sunt nature. Quedā enī sic sunt elate nobiles ⁊ tā grādiū ⁊ mirabiliū opationū vt nō openť in corpore ꝓpio fact; alterationib⁹ ⁊ trās mutationib⁹: Ut; etiā aliēo ⁊ absq; medio quale op⁹ oculi fascinantis ⁊ exterminationē opantis existit. ve lut enī hinc hoies deijcere in puteū ⁊ camelū i caldā riū. Cū enī aīa alicuius fuerit huiōi intēdens corru ptionē cuiuscūq; imediate sibi cui obuiat cedit obe diens trāsmutādo ⁊ corrūpendo ipm ad sue volūta tis iperū. Sentit enī q natura iferior tāq; nobilior obediat nutu superioris. Et ideo aīa talis ifirmos sa nare pt ⁊ sanos debilitare: prauare naturas: ⁊ pmu tare eā: adeo vt qō nō ē ignis: ignis efficiat: ⁊ nō ter ra terra. Et p volūtate talis aīe cōtingūt pluuie fer tilitates obsoꝛbitio a terra ⁊ mortalitas. Et ꝫ iō ga materia aīe tali mlto ápli⁹ obedit qz̄ vnū ẽrioꝛū agē tiū alteri supando ipm. Et hec etiā ē vna de ꝓpeta tibus vtutū ꝓphetaliū. Nō aūt ipm mout fortassis ita superstitiose in physonomia narrare: cui⁹ est cām oium ꝓpriā assignare. Nō aūt acquiescunt incātatiōi bus ⁊ fascinatiōib⁹ que ponunť ab eaꝝ defensoꝛib⁹ puenire ex virtutib⁹ aīe ꝑtacte: quas suscipit a cele stibus put coꝛ motuū ⁊ lucis facta ē imago. Iudu ens enī huius vtutē nō solū mouere habet corpus si bi coniunctū verū totū quod subiacet spere quā mo uet eius motoꝛ cuius extat imago. Habet nāq; duo ea: ⁊ qō est aīa: et qō est imago: motoꝛibus spere vt Saturnū vel Jouis: aut talū ita vt ꝓsequat resulta tionē ⁊ vmbrā quandā illius virtutis. vnde mouet ea que illi subiacent spere cum sm ꝓpriam moueat vir tutē ipedit materiā aut ipedire valet a suo actu ⁊ oꝛ dine vel sm⁹ gestoꝝ ꝓphetalibus hebreoꝝ talia scribentiū. Quo cām nō alicui aīe habet ꝛpicoli ꝑn cipaliter attribuer: veꝝ virtuti diuine opanti hec mi randa supnaturalia p viros tāq; p instrā ꝓphetas appellatos. q. mediū quoddā iter nos ⁊ deū optimē tes. Hec aūt nō paꝝ vt apparebit opinio peripathe ticis facta est ridiculosa. Est aūt ⁊ altera aīa debilis infirma nō valens in opationē absq; instrumentis ⁊ medijs deuenire: velut apparet in scānificante q for mā scāni in ipm introducere ñ valet nisi per instrumē ta ⁊ media ꝓpter debilitatē ⁊ ociositatem aīe ipius. Cu⁹ modi reddit infirmi dispositio cū credit se cō ualescere aut sani cū credit se egrotare. Multotiēs enī ꝓtingit ex hoc vt qñ coꝛroborať forma in aīa ei⁹ ꝓueniat ex hoc sanitas vel infirmitas. Que quidez actio efficacioꝛ existit qz̄ id quod agit medicus istris suis vt dictum est ⁊ medijs vel medicinis. Tale etiaz est qō ambulare pōt qui sup trabē stratā in plano: ñ aūt si eleuata in ponte valde fuerit sup aquā ꝓfun dam. Cū tūc aīe forma cadendi sit vehemēter ipssa cui natura obedit corporalis. vñ de motibus ligdis: Corpoꝛi coīcat cogitatio ⁊ ꝓpatik in accidentib⁹ for tasse. nanq; videt hō serpentē subito ⁊ palleſcit. Et i cedens sup apicē pinaculi aut montis excelsi pedib⁹ tremulat. Similiť si videt quē egerētē aut mingētē ꝓuocať etiā idē opari ac si in mēbꝛ ipius ispectio ⁊ intellectus. Et de ꝫ septia ꝑbl. pluria. Hic itaq; mo dus cōuenit magꝛ cū sentētia aꝝ. ⁊ Cōmenta. ponē tiū nullā opationē ab aliquo ꝓuēire sine motu ⁊ trās mutatione in hec inferioꝛa: imo oē agēs quantum cūq; fuerit magis distans a ꝓtactu patētis plurib⁹ instrumentis ⁊ etiā medijs indigere vt ꝓtrahatur ⁊ dearticulet ad opandū. Cuius tamen oppositū sata git legis veritas sape ponentis creaturarū creatoꝛē ipas imediate absq; motu ⁊ alteratiōe ꝓducer ⁊ po tentiā in ꝫ hfe. Et de ꝫ quidē dria. 64. Juxta būc quoq; modū ponēdū est: q ꝓfidentia sanitatis via q̄ ex sensationib⁹ ꝑticularib⁹ sanitatis deducta est in virtutes fantasticas aut intellectū reuertēdo ab illo ꝓferat ad salutē eandē. Cū enī fuerit i ītellectu dedu cit ad vires fātasticas vt ad estimatiam: deinde ad cogitatiuā ⁊ imaginationē. Et tūc velut materialis facta ⁊ ꝑticularis instrumētaq; nature vt calou am plius reddita sit excitat ipm ⁊ marie ꝓut fundat in corde. Quo accidēte id ⁊ spūs vitalis suscitāť ad al terādū resoluēdū ⁊ destruēdū que fuerāt egritudīs adeo q sanitas habitualis tanq; carcere ligata in cordis ꝑte nobiliori hinc i ꝓncipalia subleuať alia ⁊ in coꝛporis demū oē: dria. 72. Nō parū etiā huiōi q̄siti tactū. 156 ¶ Propē q̄rtū qdē ad ꝑmū dicēdū q agētia ⁊ patiēta i mā coīcāt physica conuersiua. In talināq; actiōe oē agens ꝓpatik: tertio physicoꝝ In actiōe aūt quodāmō supnaturali veritatē nō ꝫ qualis q̄ superioꝛū coꝛporū in hec iferioꝛa. Mon. n. mām habēt eandē nisi p idrīam fortassis formaꝝ vt tactū sc̄ōm ꝓmētatoꝛē aut talī materia. huic āt actui opatio ꝓportionaľ ꝓfidētie. Et ꝫ sanitas realis ⁊ fi nitas mota p ꝓfidētiā sint in eodē mota subiecto cōi sunt tñ diuersis subiectis ꝑtialibus distincte: q̄ vna in corde reliq; vero in ītellectu aut vtute fātastica. vl̄ sm⁹ iste verificať in actiōe vt poꝛ quersiua ꝑpa. Ad aliud dicendū simliter verificari de actiōe maxime ꝑdicta conuersiua. Aīe nanq; suiſ vt passionibus in rta p ꝓpatheticoꝝ pitiā ꝓpriē nō ineſt motus neq; ac tio sed coꝛpoꝛi solum ⁊ cōposito. sc̄ōm tamē similitu dinē quādā actionē ⁊ motū locām⁹ in virtutib⁹ aīe ⁊ in ītellectu: immo in eodē qdā pōt ꝓsurgere circulus reflexiu⁹. Ad aliud dicēdū: q ꝫ sanitas ꝓncipalibus vtuti ẽhereat naturali nihilomin⁹ tñ ⁊ vitali ⁊ aīali i habentib⁹ illas. Neq; dicēdū ē opationē vtut; aīa lis puta ꝓfidētā virtutē ipedire naturalē sanitat; ꝑn cipatiuū: cū motus ipius vt ostēsū pu⁹ sit valde ⁊ alterativus mīme. Adhuc instām vt caloꝛ quo virt⁹ aīalis in sui vertit opationē ad eundē finē tendit cuꝫ caloꝛe quo virtus gubernat naturalis in sua. Cū āt virtutes in vnū finē sic ordinant cū suis īstrumēt; nō se vt inducebat impediūt: verū roborāt magis. Ad aliud dicēdū: q ꝫ ꝓfidentia sanativa ⁊ sanitas real magis sint diuersārū rōnū: non tñ adeo differunt vt vna nō ꝓferat vt declaratū ad esse ⁊ ꝓductionē alte rius. Propē qō dicebat ꝓfidentiā nō multū ꝓferre marie cū fuerit in ītellectu ñ fortificato affectione grā di ⁊ in coꝛp⁹ ipmēs indispositū. Ad aliud dicēdū ꝙ unoquoq; illoꝝ triū ꝓtineri ꝓfidentiā infirmi ad sa lutē ⁊ ꝓpriē sub regimine. In ipo nāq; sucludūtur aīe accidentia ad que ꝓfidentia potest reduci ꝑdicta

Differētia. 36.

Quod medicina fortia

q

tur ex⁹ ꝓplexōez ab ĩnata mſat ꝓplexōe: qñ secūda ꝑmo: Nō dicim⁹ q reꝝ sit calidioꝛ nisi cū cō patiōe ad ipssionē calidit; ĩnate in ipa q̄ ē i nobis Judē ꝓplexio ⁊ caloꝛ ꝓportionāt admīcē velut agēs

ferentijs ad centrū: balneū vero econtra. Et: Si nō poterit materie fortiozis virtutis balneo vt pharmacuz corpus sufficienter purgare: eqz id valebit pficē balneū: ſm dialecticū eo debilius: aphorismoꝝ q̄rta Neqz ēt in actu competit purgatiōis: qz irritata mā ꝛ agitata cōstunt amplius. Adhuc eadē docet effrenitatem cathartici sisti per somnū ꝛ quietē. Cū enī uis statuere somnū fac: ꝛ noli mouere. Sed balneuz his contrariaſ cū ſm Joānitiū ꝛ Haliabbaté. Ad exercitū motū existens reducaſ. Contrariozū vero actꝰ p̄ dicātur contrarij. Palin: Purgati remanēt ex natura actu pharmacie inflāmati ianiti ꝛ exiccati. Ez balneum sub intentione qua administraſ talia magnificat. Itaqz balneū post mundificationē non confert Cuiꝰ oppositū scribiſ p̄mo quarta. Itidē: Illud cō petit post euacuationē quod p̄t educere qō medicīa: ꝓpter distantiam nō potuit qualia sunt q̄ cum vicinātur distantia. Huius ē balneū cū euacuet solū q̄ ſm cutē: aphorismorū tertia: ꝛ qō membrozū inflāmatiōnē cōsumptionē tollit: ꝛ laxitudinem remouet: Almā sonſ q̄rto: ꝛ quieta cōpetit post purgationē cū corꝑ istis remaneat affectū. Hoc át bal. ꝓplet debite cōmē suratū refrigerat enī a membris cōtpando hūozes: ꝛ supfluitates expirare facit. Amplꝰ quidā purgatō ne suscepta supflue interdū euacuant. Balneū vero ventrē constringit: Almansoris. 4. vñ theorice quito Balneū solutionē laxati amputat medicamis. Igit bal. post purgationē ꝓfert supme. ¶ Propt̄ p̄mum quidē sciendū q̄ B. est corpus ſbtile vel liquidū corpori circūferentialiſ occurrens ipm̄ mutatiuū. Balneū quoqz nomē assimilatū ē ab eo qō est valaneyon grece a valo qō ē imitto p absciſiōz. A. ꝛ dyphtongi retento e. ꝛ abiecto. i. dictū est balneū. o. ēt mutato sicut in plerisqz. i. abijcit latinus. e. seruato. Est autē balneū multiplex ceu notificationis eiꝰ insinuat. Nā quoddā est aereū quod tangiſ p id quod dictū ē subtile quod ꝑuo dicit balneū. Aliud aqueū veriꝰ dictū lauacrū dulce: quod insinuaſ cū dicit humidū. Inſ dū enim quis solo vtiſ aere pro balneo vt terma vel alia stuffa. q̄qz vtiſ aqua dulci corpus in eā infundendo: vel ipam sup se ꝓijciendo. Et hotū aliud calidū aliud frūm: ꝛ q̄qz vtimur his ambobꝰ vt euenit multoties in termis. vñ. x. de inge. ſm hoc ōttuor distinguit balnei ptes: quarū ꝑma est aer calidus cui ꝑmitus copulaſ ingrediens: ſecūda ingressus in calidā: tertia exinde i frigidā: ꝛ quarta sudoris abstersio. Amplius balneū diuersificaſ: qz quoddā est simplex vt duo p̄dicta: Reliquū cōpositū qō dupler ēt est. Aliud .n. naturaliter ē tale vt sulphureū piceū aluminosū: ꝛ hmōi. Alterū arte construiſ: ceu cū herbe frondes ꝛ hmōi calide vel frigide in aqua decoquūtur balnei: vel in aere ꝓsternunt ipius ſm vtilitatē a medico intentā. Balneū enī quinto theorice triplicē variatur. Aeris cā ſm q̄ fuerit calidus ꝛ frigidus vl̄ medius diuersos i corpa inducēs effectus. Aut ex pte vt dictū est aque. Vel cā qualitat vtendi: q̄n quidā eo vtimur cū fricatione simplici: alij cū fricatiōe oleozū: nōnulli cū fricatione farinē granozū ꝛ alioꝝ ſm quod vſ magis expedire ad eozū intentōes erplēdas. Est aūt p̄mo secunda balnei actio naturalis calefacē suo aere: ꝛ sui aq̄ hūectare: cuiꝰ ꝑma casā seu mansio infrigidans ē ꝛ humectans. ſcōa vero calefaciens ꝛ hūectans. tertia vō calefaciens ꝛ desiccās. ne subita enī nature lesiua intercidat alteratio in itroitu aut exitu oportuit bal. tribu. forē mansiombꝰ distinctū. vñ Halyabbas: Balnei sunt tres acres. Primꝰ ē ꝑme domus aer: ꝛ est tepidus: nil in corpus īducēs caloriſ. Scōus scōe calore medius corpus aliquo calefaciens calore: ac quadā dissoluens dissolutōe. Tertius vō qui tertie vehemēt corpa calefaciens: pluri maſqz dissoluit supfluitatesſ: ꝛ a corpore euacuat. Neqz est Haliabbaſ ad. A. dissonantia: qz Haliabbas solū aerē tetigit: hic aūt ex aere cōmixtū ꝛ aq̄. Pōt ēt causē ponſ cōpatio fieri ad aerē exteriorē. Apposituqz fuit circūferenk ad diuersitatē aliozū intuo assūptozū: vel q̄ applicank exterius q̄ non ita ambiūt superficialiter corpa: sed aut ad centrū tendūt vt interiꝰ īmissa: vel in pte situank fouinſeca. Dictū ē aūt actualiter: q̄n que in nobis agunt: q̄dam sunt potētia seu virtute talia vt cāomilla ꝛ piper: Alia vero actu sicut calida vel frigida vt aq̄ balnei calida frigida ꝛ aer: ꝛ omne calidū calefacit: ꝛ frigidū infrigidat. Altera per accidēs ceu balneū calidū duplicaſ accidente ifrigidat: aut aperiendo poꝛos ꝛ hu. calidū vt cholerā i que foras resoluendo: vel humozes agitando intra corpora: ꝛ sup membra sensibilia dissoluendo q̄ moti adhuc ipsozū actuali magis agūt frigiditate: modo quo balneati in putridis indigestis hozroꝝ ꝛ frigus incurrūt. Distinguiſ ꝛ ꝑter hoc balneū triplex: Quoniā quoddā ꝑparatiuū ad euacuationē. vñ scōo p̄actice: Volente sumere laratiuū ꝑuo opus ē corꝰ aptare suū vtendo añq̄z accipiat duobus aut tribus diebus balneū tpati calorio: ꝛ suauis aque supfusione tepide super corpus. quare p̄mo quarta: Balneum quoqz ingredi anteq̄z ventris solo fiat aliquant diebus est ex eis que bene ꝓparant nisi aliqd ꝓhibuerit Ea ꝓpter p̄cepiſ phlomandos ꝛ ventosandos habētes grossū sanguinē p̄mitus balneari. Oportet tū vt inter balneū ꝛ haustū medicine puū interueniat tpūs. Est aūt ꝛ aliud balneū ꝓhibitiuū sicut in hora opationis cathartici administratuz cū eius sit actio in diuersa cathartici actioni: ꝛ ipius distractio nisi effrenitet illa. Quoddā vero est p̄ficiens vt quod ſm quosdā administraſ cessante actione cathartici resoluit eum qō non potuit educere medicina. Quid át purgatio dīa oīsum. 125. cū alijs. ¶ Propt̄ scīm quidem sciendū q̄ illustres medicorū. A. ꝛ Mes. videnk sibi vtcunqz in hoc aduersāri q̄sito. Primo nanqz scribiſ quarta. Ille q̄ medicinā solutiuā vz bibit sē cūda die balneū est intraturus: qz si aliqd ex humoribus ipius fuerit relictū balneū ipm̄ mundare potest. Et iste qdem cōis ē modus practicantiū p̄capiendum si firma ē ꝑtus scōa die post purgationē balneū ingrediēdū. Mesue vō de pharmacis nullū vult balneare post assumptū pharmacū nisi illū in quo effrenitet medicine actio. quare secūdo practice: Quod si in aliquo intrā supabūdat solo vt defectuo ēt timeatur ꝑtutis hunc balneū introduc: ꝛ aquā supfunde calidā: ꝛ maxime pedibus ꝛ manibus. Et in hoc concidit Mes. repellens illos q̄ p̄cipiunt frigidis ꝛ stipticis tales balneari aquis. Ignotātes q̄n poꝛos coarctant tet medicinas in fumos interius ꝓcurūt. vñ cā maioraſ ad fluxum. Et iō visum non parū ꝑtibi ma ex frigidis stipticis sup ventrē positū fluxum augmētare: et sanguinē ēt ad fluxum icitare: quaſ raro ꝓfert nisi in corꝑibuſ iā puris: immo magnifica de

vero currentē. Ex quibus vnum tertium conficitur
nō firmatur: qm̄ sicut ex coalteratione ꝓplexionis
vniuscuiusq; membri resultat vna cōplexio in totum
corp⁹ ſm Haly. t. A. Et ex naturali ac accītali vna
dicta mala consimilis libro de distemptantia equali
ita ex ināta t influenti ꝓsurget tertia. Ducit enim in
nata vel materialis t cōfusa in ſpeciē t actū p currē
tem vnā ꝓstitutēs tertiā. Nō etiam insinuatur ſuffi
cīēter simplicīū ꝑmo cū docetur sumi expiēta aq̄ in
corpe sano lapso t egrotanti. In duobus enī vltio
ꝓplexio hic maxime p cipit tertia. Ex his itaq; ꝓclu
dit medicinā sortiri ꝓplexionē ꝓpriā nō ab influenti
tantū neq; ab innata: sed magis tertia ex his cōstru
cta: qm̄ ista dat tāq̄ forma: ab eo vero qō tale sumi
tur esse ac actuo. ¶ Propter ārtū vo ad ꝑmū dicē
dū t scōm q calliditas ināta siue calor inatus nō fa
cit pati porritoē medicine simpliciter: sed cū fuerit
calori associatus currēti: t vnus ex his ter⁹ factus
Neq; A. simpliciter dicit calor inatus aut calliditaſ
innata: sed addit qui intus est vel in nobis vt exposi
tum ꝑius. Ad aliud dicendū: q cōplo tpate: qua ve
rificat experientia medicinaꝝ magis nō solū est ināta
sed etiā influēs cōfracte in tertiā: neq; ꝓplexio ināta
tpata est quo ad actiones vt influēs: vel tertia ex his
constituta: licz tactu fortaſſis mulcebrior sentiret ac
suauior. Ad aliud dicēdū: q Isaac ꝓplexionez oēm
quo ad iusticiā ꝓpat cōpleriom quo ad pondus: vt
sit dicere q ꝓplexio quo ad iusticiā est calida tpate
in ſecūdo gradu: relatione temperamēti ad pondus
Nō ostendit dulcedo cui naturā assimilat humanā
que sit tpata quo ad iusticiā: est tamen ca. t hu. in se
cūdo gradu ꝓpatione ꝓplexionis ad pondus sicut ꝟ
apparebūt amplius. 39. dria. Est t tertiā ꝓplexiōez
dare vt t calorē tertiū. Et rōcinatio huius quidē ter
tia appuit dria. Ad ea vero que alterius ꝑius. Ad ꝑ
mū dicendū quidē: q licz cōplexio ināta sit tāq̄ in
potentia: influens vero velut i actu: nihilominus ex
his efficit vna tertia: quo nō minus in actu se cūda.
Cui dictū est oia ꝓpari. Et ad declinationē similiter
dicendū: q ex tribus caloub⁹ vt ostensū vnus terti⁹
consurgit qui est forma t gubernator mēbrorū. Ad
aliud t quid dicendū iā apparet: cū ex duabus ꝓsur
git tertia. Ad aliud similiter dicēdū: alteratio enim
magis terne attribuenda est nāe q̄ alicui duaꝝ. Ad
aliud q nō a neutra dicendū q nō est simplicīt actu
ꝓplexio ināta: sed vtrūq; potētia vt tactū relatiōe cō
plexionis fluētis: neq; ex his duob⁹ fit vnū quocūq;
mō. Ad aliud quid dicendū iā visuz: nō enī in terre
nascentib⁹ t alijs querīt cōplexio simplicīt t ad finē
ipoꝝ: sed p relationem ad naturā hominis eiusq; fi
nem intētū a medico. Talis enī ipi⁹ ꝓsideratio: reliq̄
vero nālis magis. ¶ Dria. 137.

Quod non sit aliqua

q medicina tpata mīrat: qm̄ collz gnto: Me
lius ē appropriare distēpantiā medicie. Adhuc i ꝑn
cipio pharmacorū: Volo p medicinā rē de cui⁹ ꝓpe
tate est vt nostras alteret naturas: Cōuertit enī cor
poris naturā ſm Joāmtiū ad se. Nō aūt tpatū non
alterat: neq; transmutans ad se cōuertit: hoc enī ipo
dicitur tpatum. Amplius porritoī medicine patitur
a calore ināto qui est in nobis ꝑmo se cūda. Calor ēt
deducens in actum eius potentiā distempatus extat
cum vehementer sit calidus. Nō aūt huiōi tpatum
non ꝑmanet. Rursus: medicina dicitur temperata
ab effectu qui ex ipa vt dicunt resultat in corpore. ſz
nullus potest temperatus resultare cū id fiat medi
ante ꝓtate ac passione t actiōe. Ubi aūt interueni
unt tollit tempamentū. Palin: si est medicīa tempa
ta vel erit simpliciter qō non fit: cū omne simplex q̄
litates habeat in ſūmo: aut composita ſed neq; hec
q: cōpōita sunt media habentia: huius qdē magis
illius vero minus: dria. 18. Similit in oi nā est aliqd
forme: t aliquid materie: tertio de aīa. que aūt talia
temperata fore non possūt. Etī: ea posita cū dicatur
ad corpus tpatū oporteret hmōi existere. Id aūt ſi
reperit: quia eius opatiōes existerent huius mīme
tanq̄z nullo habēte optimas opatiōes oēs in tegni.
Itidē si medicina eius tpata corpori occurrat huiōi
erit ꝓiunctio similis cū simili. Nō autem tale incitat
ad furiā. velut enī ignis efficitur in igne: itaq; nō est
medicinā tpatam repire. Oppositū huius cōiter te
stantur medici. Palin: deus t natura de ꝓtingenti
bus etiā aliter se habere ſm Ar. in plerisq; locis ſp
qō meliuſ operatur. Cū itaq; fit medicinā distempa
tam repire ampli⁹ t tpatam erit. Adhuc aro imitat
naturam. sed in natura est aliquid dare tpatum vt
corpus semper sanū: itaq; t in arte. Sed medicina t
ꝓprie cōpōsita initialiter sālte est ab arte. Rursus si
ad qō refertur est: t qō attribuitur existet. sed corp⁹
tpatum testatur Ga. cui debetur ipa: ꝑpter quod t
medicinā erit reperire tpatam. ¶ Propter ꝑmū q
dem sciendū: q quia medicina tpata est medicina: ꝑ
mitus videatur quid sit medicina t qd tpata medici
na. t quia opponitur t ꝓuenit cū cibo id etiā mōstre
tur: qd etiā sit cibus t qualis huiusmodi. Quid aūt
sit medicina t quot dicatur modis: dria ostensiuz ter
tia t anteriou. Propter illud quoq; amplius dicat
q ipa est id qualitate cuius est aīatū alteratiōe pmu
tare. nō enī medicina ꝓprie ſubstantiam ſubiectam
sed qualitatē importat: cū eius sit pmutatiōe alteraſ
qō in qualitate repertuz est sola t ꝓprie tertia puta
passione t passibili qualitate. Cū additione vero al
teratiōis ipceptibilis fere ratio ꝓsurget tēpate medi
cine. de qua quidē pharmacoꝝ qnto: Medicīa tpa
ta est que ꝓsequit ex tpamento ſuo vt sit similis ꝓple
xioni corporis que p eā medicatur ex via qō nō erie
cat ipm: neq; calefacit: neq; infrigidat: neq; hume
ctat: ita vt nō noīetur calida frigida ſicca vl hu. Est
aūt cibus corpus passibile a cibato cui⁹ est ipm sal
uare ac augmētare. vñ simplicium ꝑmo: Volo per
cibū oē de cuius ꝓprietate est vt augmētet ſubstātā
nostrā t addat in eā. t Joāmitius: Cibus reparat or
dine recto corporis integritatē. Cibus itaq; tpatus
erit cui pfecti⁹ insunt huiusmodi: qualis est caro dif
ferētia laudata. 68. t vinū. 70. t panis Ga. t carneſ
collz qnto. Melius enī est tpantiaz cibo appropa
re distēpantiāq; medicine. Cibus nāq; ſua virtute t
ꝑparatione habet vt cōuertatur ad humiditatem ſi
milē humiditati radicali t calori cibati. Cuius qui
dem tpantie ꝓpinqua est que medicine. sed differt
quia nō hz potentiā restaurandi ptem ex corpe dep
ditā nisi fortaſſe per accidēs: Et ideo nō pōt quis vt
sic ex tpata nutriri medicina: t si tñ assumatur de ea
quantū de cibo cōmedit. Aliquid aūt dupliciter iue
nitur ceu duplex habet esse potētia videlicet in actu

magis potest opari eo. Ad aliud dicendū q̄ non est i conueniēs idē plūbus modis curari non eadē rōne sumpt̄. Somnus enī curat fluxū medicine supflue: q̄ trahit de circūferentijs ad centrū: motū fluxui causā do p̄trariū ⁊ vtutē p̄fortādo: calorē q̄ naturalē aggregando: ⁊ vigorosum reddendo in sumoꝝ medicie dissolutionē. Adhuc ꝛ in facto esse somn accidat geos: i fieri tñ ipius cū calor mouet ad intra influent motꝰ. Balnea vo sistunt fluxū ⁊ sumos medicine in oppositū attrahendo: ⁊ eos resoluendo: cū porozū educant aptinoe ita vt somnus ⁊ balneū trahāt in fluxꝰ oppositū q̄q̄ modo differēti. Ad aliud dicēdū q̄ si pharmacati sint debilitati vel exiccati seu vehemenk ianiti non tñ vt dictū decet eos balneari nisi viribus restitis: ⁊ habitus corpis vellemus eos tanq̄ ꝓualescentes ad meliora reducere p humectantia quecunq̄: neq̄ oia balnea sint resolutiua: sed plīma humectatiua. Part̄ ēt alterius arguta verū includūt suo intellectu relata. Differēcia .119.

Quod pharmatia non

q cōpetat in re.sa. ostendit: qñ Ga. in tegni: ⁊ A. tertia p̄mo: vbi agit de re.cōseruatiua non docet pharmacare: verū q̄rta ibi de curatio. Adhuc apho rismoꝝ Fa: Qui bñ hūt corpa pharmaricari difficile. Et sana habentes corpa pharmatijs purgati exoluunk cito: obtenebrank enim torq̄nt ⁊ liq̄scūt. Corpa vero re.sanitat̄ cōmensurata sunt sana: qñ regimen aut est p̄seruatiuū vel curatiuū cū ois sit talis practica. Rursus: Medicina de duabꝰ rebus securitatez nobis pstat. s. putrefactionis penitus phibitōe ⁊ desitiōe būditat̄: ne cito resoluat: p̄mo tertia. Pharmacū aūt ꝓpter hūores putrescentes expent ⁊ corruptos. Eti: Contrariorū p̄trarie sunt rōnes ⁊ nature: sed pars curatiua p̄cipit oīsariā pharmacare: cōseruatiua igit inhibebit. Palin: Si dz corpus pharmacari ꝺ erit sicut aliud oē relatōe ad corpus cōmensuratū facta. Sed hmōi non p̄t phamaricari: cū dissoluat ea: ⁊ colliquet vt inductū. Itaq̄ pharmacū ñ cōpetit in regimēto sanitat̄. In oppositū sexto eni ō re.sa. p̄cipiunt corpibus humidis supfluis pat̄ putrefieri hiera p aloem purgari. p̄mo ēt practice cū q̄rto Almansoris tangit modus purgatiōis: ⁊ eōnis peccantū humorū. Amplius aphorismorū sexta: p̄cipit indigentibus pharmatia vel phroia vere fieri. tales aūt sunt sani fm ꝓmen. ibidem. Pi vero sunt quibus regimē indicit sanitatis. Eti: Sani dicunt aliq quoad non sensibilit impediant eoꝝ actꝰ. De morbo eni p̄mo: Sanitas dī in posse actus sine impedimento sensibili exercere. Sz aliq cachochimi: aut plecto rici p̄nt innocue sensibiles actus exercere: q aūt tales egent humorū eductione. Rursus: Si corpus optie sanū eget purgatione de quo minꝰ videt: ⁊ reliq̄ ap̄lꝰ multo cū minus sit aptū labi ⁊ delinq̄re. Jd aūt idiget: q: in puericia ⁊ senectute neutrū extat cū ab infātia vsq̄ ad iuuentutē sit in humiditate fere supflua ⁊ calore quasi tpato: p̄mo p̄ma. In senectute ēt ac semo plures colligit supfluitates egentes eductōe. Et firmat q: cū sit tpatum pluribus occurrit oppositū quibus ledit magis distempato. Eti: Corpi tēpato ac ēt non minus religo p̄t pestilēs aeris ꝓstitutio. aut ītel laritas infortunata superuenire qua corpora colligēt huiōi superflua plurima eductione indigētia. Ergo in re.sa. cōpetit pharmacia. Propter p̄mū scien dū q̄ de pharmaci esse dīa visum. 116. Regimen sanitatis est mensura occurrentiū corpori q̄lificata debite sanis corporibꝰ attributa. Jd aūt cū circa corpa versēt si dz diligenter audiri opus sit corporū distinctionē intueri. Horū nanq̄ q̄dam sunt sana ⁊ aliqua egra: que siqdem vtraq̄ duplicia. Pā q̄dam sunt vt dicunt talia ex tpe vt nūc sana vel egra in qbus actꝰ aut pficiunt sensibilit vel similr̄ ledunt. Alia vo simplicit siue ex gñatione: vt tactū dīa. 115. Que duplicit̄ ēt accipi possunt: vt sanitatem angustius sumēdo ⁊ ita solū corpus sp aut optime sanū p̄pus sub regimine ꝓtinet sanitatis: cū ei verius cōpetat p simile ꝓ curatio. Vel cōiter iuxta id quod ē in opibus nō sensibilit delinq̄re: ⁊ ita sanū lapsū parū siue sanū multū: neutq̄ ⁊ egrū simplicit siue equalit aut inequalit ⁊ egrotatiuū p̄nt sub sanitatis extensione collocari fm illud inductū de morbo p̄mo. vñ in arte: Diuidit aūt totius sanitatis latitudo in tres ptes: ipsaq̄ habentes latitudinē multā vt i sanū neutq̄ ⁊ egrū: q̄ siqdē it duos terminos ꝓstituk i tegni extremos int optimā cōpositionē simplicit: ⁊ vt nunc ꝓseruatam vz ex tpe: ⁊ nunc factā egritudinē: ⁊ simplr̄ etiā talem entē vt sanissimū ⁊ egerrimū modo quocunq̄. Ex his etiā deductis sciendū in amplius q̄ regimē simil cōiter p oī debita quacunq̄ ⁊ qualitercūq̄ administratiōe Et ita ēt regimen dr̄ curatiuū iuxta illud primi q̄rte. Una est regimē ⁊ nutrientia: ꝑpe quidē put corpori debeat lapso non ad spēm ꝓseruationis: sed ad totū genus referendo: quod regimē p̄pus p̄seruatiuum: seu p̄custoditiuū appellat. Propissime vero prout corpori debet in meliorū formarū enti. Quid aūt sit sanitas: dīa monstrauit. 72. Propter scōm qui dē sciendū aliquos dixisse q̄ in re.sa. ñ expedit pharmacare eo q̄ regi dz per sile qualia non fūt pharmaca cū eorū plurima nature sint maxime ꝓtraria. Sz hi solū audiunt decepti corpus sanum quod optime tale sanitatē fere accipientes punctalē eoꝝ tñ ostensa sit plurima ⁊ lata dīa ēt. 18. Neq̄ videnk pharmacorum diuersitatē infinitā quasi p̄cipere. Dixerunt et alij ex eadē vtcunq̄ radice q̄ pharmacum nō cōpetit in re.sa. rōne p̄sentis: sed magis futuri piculi volentes hmōi corpora sana sufficienk existere. Sed errant q: vt apparuit dīa. ii 6. sicut corpus lapsum ad caliditatē vel frigiditatē tē. non solum gubernat ne in morbum decidat sic q̄ gugillum: sed vt reducat ñ minus ad corpus p̄fecte sanum: possunt. n. actꝰ ipius si nō sensibilius ledi ex aliq̄ cachochimia q̄ pharmacia expurgat mensurata. Propt̄ tertiū qui dē sciēdum q̄ pharmacum expedit i re.sa. ceu tactuz ⁊ specificabit magis cōmēsuratum penes Gal. cum reliquis: fm tamen magis ⁊ minus ceu plus aut minus fuerit lapsum: ita vt corpus tpatum cuz ad sēectutem puenerit vlteriorem factum: etenim neutrum aliquibꝰ inkdum egeat leuioribus subductiuis. Et de mum cōibus. Primum āt rōne firmat: qñ sicut corpora distempata magis egent alteratiuo p̄trarium: ita vt pharmaco suo mō cū ad eoꝝ distempantiā alicuius sequat humoris excessus: Illo āt indigēt. Ad huc omnē lapsum cum tps affuerit: oz tandē corrigere. sērto de re. apparens. Sed corpus qō sub regimine locat sanitatis: vt plurimum labit in excessum tuz fm q̄ztum q̄z quale: ⁊ ideo inuenta fuit ars medicine

expientia p sensū accepta octo canonib⁹ rectificata. Et ratione sūpta a substāa quantitate vt grauitate ⁊ leuitate: licz ꝓmentator secūdo de aia eas substātias dicat qualitate sicut tactu: sapore: odore: colore: atq; facilitate ꝓmutationis ⁊ passibilitatis ab igne ⁊ talibus ac eius oppositiōis differēta ponit. ¶ Propter huius quoq; tertū sciendū: q medicina quedā est simplex tpata vt in vniuerso vt corpus humanū in toto ente. Alia in genere sicut aux: quedā in specie velut pfectior rosa vel scamonea. In qualibet enim specie⁹ est ita tpatum reperire ⁊ distēpatū vt ficul neam bonas ⁊ malas ꝓducēte ficus: aut canē mansuetū domesticis ⁊ iracundū oppositis: ꝓplexionū secūdo. Potest nāq; quid ꝓpari: vl ad ea que sunt ex ⁊ hoc dupliciter. aut vniuersaliter cū medicia tpata ꝓpetur ad entium omnia: vel ptikulariē vt ad corpus optime ꝓstructū: aut ad ea que sunt intra ceu cum vna medicina in eadē specie: alia tempatior dr. Medicia quoq; tpata duplex existit simplex: vt a natura ꝓducta ⁊ ab arte ꝓposita. ꝑma quidē vt olcum ⁊ cōtinens quale quod veris: ⁊ secundo corpora cōmixta se in cōtinenti ꝓmensurato tangētia simpliciū secundo. quarū altera talis est potēna vt oleū: altera vero actu vt cōtinens ⁊ corpora ptacta ⁊ sīlr aqua cuius vna medietas fuerit nix ⁊ altera feruēs aq: cō plexionū ⁊ ꝑmo ꝑmis. Secōm vero. A. tertio. ii. ⁊ ō medicinis cordis ponunt plures tpate ⁊ cordi ꝓprie vt hiacynthus zephyrus smaragdus aurum ⁊ argentum ⁊ buglossa. Et aggregator ultio anumerat amplior vt citrū macis: capillus veneris: spagus: andocha: licium: sebesten: lens: ecra: tereniabi: ⁊ cassia fistula. In quib⁹ nomen tpate dilatat ampli⁹ medicine cū hab⁹ plures a multis notent distēpate. Tertio vo pharmacop⁹: Camomilla adeo dicit tpata vt hac dijs offerent cā in sacrificio. Cōposita quoq; erit q cōponit ex tpatis vt cassia fistula ⁊ tereiabin. Aut ex distēpatis oppositis directe vt que ex camomilla calida ⁊ sicca in ꝑmo gradu: ⁊ viola frigida ⁊ humida in eodē: Et sic in aliis generib⁹ vt ex corp⁹ mansionibus oppositis ex equo pluribus aut paucior⁹ medicis aggregatis. ¶ Propter quartū quidē ad ꝑmum dicendū: q licz medicina vt ostensū possit dici tpata: tamen relatiōe cibi ⁊ ꝑcipue formalis tpamenti corporis humani plus habet ꝑdicari distēpata q̄s eḡlis cuius nec formaliter sit tpata. Potest enim tam ipamet hominis natura: neq; in substātia corporis ꝓuerti Ad aliud dicendū: q alteratio est duplex velut ⁊ passio. vna quidē est pmutatio corruptiua a ꝓtrario: ⁊ talis alteratio nō est medicine tpate: sed inequalis ⁊ corruptiue. Est ⁊ alia que est potius salus ⁊ pfectio ei⁹ quod afficitur corpus ab ea: qualis que medicie tpate. licz eni alteret: nō est huiusmōi tamen alteratio curāda. vnde ꝑmo secūda: Medicina tpata ⁊ ēt nutrimentum absolute mutatur a corpore ⁊ nō mutat corpus mutatione de qua sit curandū. Aut dicendum q in applicatiōe ꝑma: ad corpus ⁊ in ipo fieri modica interuenit alteratio. sed post tps applicationis ⁊ in facto esse potius ab alteratiōe ꝓseruat. vñ aliqui dixerūt Ga. cōiter supponisse alterare ad pmutare ⁊ ad ipm phibere. Nā in corpore tempato quātū cunq; si debet esse vita oportet actionē interuenire ⁊ passionē cū ⁊ virtus vitalis aliquid sit passio ⁊ aliqd actio: ꝑmo ꝑma. Cū aūt dicit Joānitius medicinam ꝓuertere naturā corpōris ad se: loquit de distemperantia magis. Ad aliud iā quid dicēdū apparuit: qm̄ talis passio cum fuerit insensibilis fere ꝓfectiua stat cum medicine temperamēto: neq; calor distemperatus ē in se ⁊ nature ad cutē. Cōtemperatur etiā eius caliditas ex affectione quā suscipit a frigidis ptū. Ad aliū etiā similiter dicendū: qm̄ huiusmodi cōtrarietas ne cessaria est etiā in corpore tpato vt actio interueniat ⁊ passio sine qua non pōt aīatum esse saluatiua ens ⁊ non pemptiua. Ad aliud dicendū: q ⁊ simplex fere repit medicina temperata vt ⁊ nos ꝓtinens ⁊ nō solū ꝓposita: neq; in ipo sunt qualitates quia forent in sūmo. Nō enim elm simplex est vere: sz cōfractum ex natura ignis p radios inducta deorsū fumositate ⁊re vapore aque ⁊ aere plimo. Id tamen tpamentū magis referendū ad que corpor extrinseca q̄s ad iterora: vt spiritus ꝑcipue quia aer circundās nos valde est frigidus ꝓpatione ꝓplexiōis spiritus inati: ꝑmo secūda. vnde ꝑmo secundi simpliciū: ad exter⁹ magis est referendus ꝓpunctās aeré quandoq; maior calefactionis q̄s corpus: ita vt homo nō possit tolerare sed ab ipo vt in tpatum cogatur fugere. Similē est ponere vt mīfatū est ꝓpositā tpatam. Et qō deducatur negās illud esse sublatū fuit: dria. 18. Ad aliud similiter patuit idē: nō enī est intētio Ga. esserere q corpus nō inueniatur habēs opationes optimas aliquam iā decideret ī dogma sempiterne passiōis qō is respuit p omne. sed potius hoc ipugnare satagat dicētes ꝑm naturā eos nullū corp⁹ optimas cūctas haberet actiones: qō falsū extat: vt ostensū dria. 18. Ad aliud quid dicendū: dria apparuit. ii6. Simile nanq; dupler in specie ⁊ natura: qualis etiā cōiūctio medicine tpate cū corpore huius: ⁊ talis nō citat ad furias ⁊ destructionē: sed placat potius ⁊ conseruat Est ⁊ simile in gñe dissimile tamē ponit ⁊ id furiam inducit ceu eni ignis ī igne efficit ab eo. ¶ Dria. 138.

Quod humidum frigi

Quodo ꝓiūctū possit vltra scōm gradū eleuari oñdit: q: ponim⁹ vnicuiq; medicinaꝝ sup quā vicit alia quattuor virtutū: puta caliditatis fri. siccitat⁹ ⁊ humiditatis grad⁹ quattuor: quinto simpliciū pharmacop⁹. Amplius quotiēs dicit vnus ꝓtrarior⁹ ⁊ reliquū ꝑm thopicos. Sz calidū ⁊ siccū quod est cōtrariū frigido ⁊ humido dicit quattuor modis cum sit calm ⁊ siccū inuenire in quolibz quattuor graduū vt camomille centaurea hyreos ⁊ eufor⁹biz. Adhuc q res nō inueniatur talis aut erit ex pte frigiditat⁹ aut humiditatis: nō quidē frigiditatis quia q̄s opatur ī equali tempore efficacioris qualitatū tpi vt caliditatis vehemētis ⁊ eleuate virtutis existit. Sz frigiditas equali tpe agit in corpus ceu caliditas. vnde septio de ingenio: Que tpis emēdationis paria quodam modo sunt caliditati ⁊ frigiditati. ⁊ ꝑmo quarta ⁊ tertio. iz. idē scribitur simpliciter: q calefactōis ⁊ frigidationis est tēpus vnum. Neq; etiam ratione humiditatis: quia cōplexio humana in quā cadit actus est ⁊ humida: humidū vero cū humido iunctū vigoratū amplius poterit eleuari. Simile nanq; simulq; aduciens ad furiā incitat ⁊ velut ignis efficitur ī igne. Itidez ceu igneta se habēt ad igne: ita ⁊ aq̄tica ad aquā sed dictū est q inueniri calm ⁊ siccū in q̄rto gradu. Et simile sicut sit repire frigidus ⁊ siccū in q̄rto gra

qualescens. Que qdem oꝫ duobus ſaltē dieb⁹ regi mine gubernare quo in egritudie appens: re. a. ſcō vt ſubita introducta eo alteratio i ꝓternens nām in moꝛbū indē cogat incidere. Sit át regimē eius cūꝑi ſolitudine ⁊ cautela: ⁊ ꝑcipue illius qui mime aut di minute fuerit iudicatus: creticoꝝ initio: tam i ſex rēp non naturaliū admīſtratione q̄ medicamentoꝝ ſi ex pediant applicatione vt in tegni: decimo Almáſoꝛis practice ꝓmo: ⁊ quarto edoctū ſigillatim ſcō. Quid át ſit eūo ⁊ quotiens dictū dꝛia oſtendit. 164. q̄ hic ꝓ ſanguinis ſuſcipit: ⁊ aliorū eductiōe humoꝝ ¶ Ꝑꝛo pter ſcōm vero ſciendū q̄ cōius opantes omnē eua cuant qualeſcentē: ⁊ maxime pharmacia. Quod du pliciter euenit: aut q⁹ non ſolū medici verū ⁊ medici narū venditores velut niſi aliqd agere continuo ꝓmi ent expectantes ſuſcipere ampliora. xi. de inge. quoꝝ defectus moꝛ erit apertus. Errāt ét ꝓfeſtim euacuát poſt criſim cū mundū ꝓfecte qualis ſit qualeſcens co gnoſcat. Adhuc natura moꝛbi acumine fatigata pꝛo ſternit in amplius: cū hic potiſſime ſit quod multū ⁊ ſubitū euitantiū nature pliatiuū. Excitat ét pharma cū nature laborioſum pꝛauā diſpoſitionem in ipſo. ¶ Ꝑꝛopter tertū qdem ſciendū q̄ ꝓmittus oꝫ qua leſcentē diſtinguere: exquo demuꝫ vītas oſtendetur. ¶ Unde ſciendū ꝓmo q̄ qdam ex egritudine cōua leſcit in materiali: reliquus aūt materiali: ⁊ alteruter duplex exiſtit. Eſt enim certus q⁹ ſiue verus: Alter vero non certus. Uerus át ē ille cⁱ criſis fuit ⁊ egritu dinis ꝓſumptio laudabilis oſſaruam oēs bonas hūs ꝓditōnes: dꝛia. 103. aſſignataſ. Aut in quo fere nil ſym thomatū remanet q̄ ex moꝛbo. Non verū át huic op poſitus in quo pꝛia: ⁊ diminuta monſtrant ſigna: vt ſins bonis exiccatio in ſua vita ⁊ faſtidiū: ſexto epidi miarū ac reliqua ſufficienter: q̄rto ſcōa. ⁊ in ꝓmoni bus creticis tradita. Et per hui⁹ qdem deſtinctionē tollit ꝓtrarietas occurrēs: qñ in tegni ꝓcidit balneū decimo vero negat Almanſoꝛis. ná qñ qualeſcēs fue rit certus ꝑt balneari: ⁊ marie ꝑſecutus ac diligens cuius egritudo fuerit ebulitionis ac exiccatiōis: non verus mime. ¶ Ꝑꝛopter qō in amplius ſciendū ſe cundo q̄ qualeſcens certus non eget eūone ſanguis aut alterius humoꝛis: neq; ét alteratione. Qō firma tur q⁹ q̄ iudicanſ ⁊ iudicata ſunt piter non mouē: ne q; modū facere phamacijs vt alter aphoꝛiſmoꝝ ꝓ ma. ſed conualeſcens verus equaliter é iudicatus. Eti: Nullus hꝫ euacuari quocunq; mō quoꝝ ſan. ē bonus ⁊ paucus cū eductio ſanguinis multitudineꝫ expetat. Eſt nanq; eūo vīis multitudiné euacuans: ſed qualeſcens certus é hui⁹ ꝑpter egritudineꝫ ⁊ cri ſim ꝑcedentes. Eſt ⁊ ſpūs aſalis ac vitalis hui⁹: par tes ét ſimplices ſiccioꝛe: ⁊ vtutes ob hoc infirmioꝛes ⁊ oio coꝛpus frigidius oē huiōi ē qualeſcens certus in tegni. Amplius q̄cunq; coꝛpa ſunt pura nó egent euōne: qñ bene habētes copia pharmacare opero ſum. vnde elꝭ piculoſius ſanas carnes habentibus ſpaſmū enim facit: q⁹ penes Ga. cū medicina ꝑpriū non inueniat hu. quem hꝫ aꝑrabere: ceu cholerā fle gma vel melancoliā querit ſa. ſine ⁊ carnes colliq̄t vt inde attrahat. Palin: Si q. leſcentē quemlibet opus ſit euacuare: oīs tūc criſis ⁊ nature eūo hꝫ erit impfecta. Quod rediculū drē cū ipa vt ad multum quod ꝑfectum ꝑducat ſemper niſi fuerit impedita. Igitur qualeſcens q⁹ vel certus non eget eūone: ſic neq; alteratiōe q̄q; cū nulla fuerit in ipſo diſcraſia relicta. Si aūt fuerit qualeſcens non vere eget ꝑ op poſitū eūone cum criſim non habuerit: aut impfectā Sed potus fuit eius vīā egritudo ꝑpter aliquam iſtarū cārum q̄tari: vt planetarū copulā vel aſpectu aut materie etherogeneitate: ceu q⁹ pus acuta: ⁊ ſub tilis conſumaſ: ⁊ deinceps lenta ſupeuniat ⁊ groſſa: vel ꝑpter opiatas materiei ipillatiuas ꝓhibētes pu trefactionē: aut delapſū materie in ptem inſenſibileꝫ vt cū ea que ſquinantie deferk ad pulmonē: vel anie accidentia bonā ſpem facientia: ſicut i menſā medici ꝓfidentia: dꝛia. 135. vel ex egritudinis manerie vt dyſ enterie epatice que multotiens videk quietari etiam abſq; febꝛe fieri: ⁊ denuo cū eadē moꝛ redire: interio rū quinto: aut fortaſſis ⁊ hoꝛa. Quod teſtantur illu ſtres. vnde Almanſoꝛ: Si ex malis accidentibus ali quid remanſerit: venter ſoluaſ aut minuatur vl' extin guentia ei tribuanſ. Haliabbas quoq; ſpeculari: q⁹ ſi ſanguinis ſigna in eo manifeſta ſint ſanguinē ipm minuas ⁊ educat: qñ eſt opus ⁊ vtus tollat: quia ſur gens a moꝛbo augmento eget ſanguinis boni. Si át ſigna colere: aut alterius fuerint hu. coꝛpus inde eua cua ſubtili laratiuo vt eſt caſſia fiſtula ⁊ viole ⁊ huói leuia. vnde. A. Fortaſſis. i. quandoq; coget ad phl'o mandū infirmū malicia ſanguinis ipſius: ꝑpter illꝫ quod remanſit in ipo de cenereitate maloꝝ humoꝝ ⁊ meliuſ eſt vt faciliter fiat: ⁊ nō aliquid ſubito: ⁊ ma xime cum ſudoꝛ multiplicak in eo expedit puam face re minutionē. Et fortaſſis indiget eūone: ⁊ ꝓuenienti oꝛ fluxꝰ vētris eſt ſubtilis: quod ſulcitur q⁹ derelicta poſt criſim rediterantia: ſexto expedimiarū. vñ apho riſmoꝛum ſcōa que relinquunk poſt criſim in moꝛbi ſubuerſiua. Nam in ſignificati moꝛbi quieſens ſub uerſionis amauit vt tranſtuli: creticoꝝ initio. Sed non parū relinquik ideſt criſim materia incuacuata cum criſis non fuerit laudabilis oſſaruam: vel ſi nul la ꝓceſſerit eūo ſuper ſignoꝝ ꝓma indicant vtcun q⁹. Eti: Sumilis é diſpoſitio qualeſcentū ⁊ ſenum in tegni. Sed ſenes plurimi egent eūone aliquali dꝛia priozi cū in eis ſupflua congregenk cruda. Itidem non pura coꝛpoꝛa oꝫ euacuare: q⁹ ſm veteꝛē: q̄ſtum plus ea nutrieꝫ amplius ledꝭ: ceu non plures aſaſ q̄ſtūq; inſtrues magis ledes Plato ſimpliciū. Ga. ꝓmo. Sed quidā vt oſtenſum qualeſcentiū ſunt im puri. Egent ét alimentis in robur vtutis. Itaq; con ualeſcentē aliquem expedit euacuare: ⁊ pꝛoꝑe phar maco ⁊ humoꝛis eductio colerici: ⁊ ꝑ ſequens cōua leſcentē non vm. Ex egritudine in materiale adhuc alterare: aut ét materiali. Juxta illud tegni Unū cōe habentes ꝓceptū efficientē vnáquáq; cauſaꝝ abſcin dere ꝑus: deide ſic venire ad eā q̄ facta é ab illa egri tudine: vt ad ꝓtiuam cōplexionē ſi qua fuerit de pō ri relicta. ¶ Ꝑꝛopter quartū quidez et ſi apparcat dicendū tñ ſeoꝛſum. Ad ꝓmum igit quid dicendum apparuit. Ad aliud dicendū q⁹ eūo non é cōpleta ſer rū non naturaliū adminiſtratione dedita ſuppoſi ta in quibus exercitū ánumeratur quod validas red dit que in nobis vtutes omnes. Caloꝛē náq; inuene ſcere facit et ſupfluitates tranſpirare cogitur in q̄ fo raꝛ: cui⁹ quidē. A. dat neceſſitaté hac ſerie. Audit igi tur eūonem factā ꝑ poꝛos inſenſibiles: non aūt ſic q̄ ꝑ manifeſtos natura ſeu arte. Et tali ét euōne oꝛdi nate indiget verus ſiliꝭ qualeſcens, vnde in tegni: Si

Aut ſm aggregatorem in tertio: ſed accidentali. Be tali ét humiditate multū pncipat ptasia ꝛ cepe vehementer calide. Qui tamē in hac re familiariores visi sunt existere fuerunt Jſaac in cibis. ā. cū Meſ. Ita habbas enim quasi pmorū minus fortassis excessit: aut subsedit: Serapio quoqz siue aggregator mecia minū ꝓpositam qualitatem equali gradu volēs suis vniuersalibus arcolis obtinē nō sic vt ꝓdicti variās rōnes simplicitatis multotiēs q̄litatis potuit hui⁹ singularitet pandere vitatem. ¶ Propter qdem tertiū sciendū: vt amplu⁹ dria oñdet se q̄nti: q̄ gradus ꝑt duplicater distingui: vel rōne tpamenti ad pōdus: aut respectu tempamenti iudicialis. Siquidem pmū sic in vtraqz qualitatū cōtrarietate quattuor erit grad⁹ reprre vt frigidū ꝛ hūidū in quarto: ceu entia metralogica sicut pluuiā rotem niuē ꝛ talia. Fungū ét cum spongiolo: ꝓpter ꝓpinquitatē quā hz cū summo frigidorū ꝛ humidorū. in recedentibus vo ab eo fortassis non reperiſ qualitatū hebetatiōe. Fungus náqz tuber: aut spongiolus vident ex vaporibus aq̄ cōsurgere modico fumo admixto terrestri: ꝛ iō nō appent sub gñe vegetabiliū cōtineri virtutū aliquā hūium naturaliū: ſed potius ex cōtinentia vaporis emissiōe fieri: vl' vt capilli ꝛ vngues: dria. 54. In quarto quo qz calida ꝛ ſicca ꝓpter qualitatū efficaciā pma sūt nota. In frigido vero ꝛ ſicco locanſ in quarto papa uerm opiū sucus illius: ꝛ nux methel. Calida quoqz ꝛ humida in ipso respectu ſaltē tpamenti relati nō reperio: imo ét in tertio q̄ pauca: vt granū pini minus aut nulla. ꝛ quattuor a Serapiōe signata: que tñ isto modo gradualitatī oñdent ad quartū elevari. Nō át calidū cū humido: aut frigidū cū ipo non tñ ꝛ in tantis possit elevari humiditas maxime vt oñdet ex tāt cā. quod át taliter ſm vtranqz qualitatinam contrarietatem gradus reperiaſ: quartus pōt psuaderi. quoniaz has contrarietates vt in cēlis est in summo ponere: quarto ce. ꝛ mū. ꝛ pmo apparens pma. Hz ab illo summo cōtingit motū ꝛ descensū fieri ad tpamentū. Fiat itaqz per mediū multiplex ꝓpter longinquitatē distantie a tpamento ponderis fere punctali vt visum: dria. 20. In quo gradus erit quattuor assignare diuersis mansionibus in vnoquoqz distinct vt post summū eius quod reperiſ in elemento sit ārtus gradus: deincepo tertius: demū secundus: tandez primus: ꝛ finaliter tpamentū. Itaqz quattuor grad⁹ ſm hunc modū distinctionis ipōrū in vtraqz cōtrarietatū existent. Si vo distinguat gradus quo ad equalitatē iusticie adhuc calidū ꝛ siccū precipue in ārto sit gradu reperiri: deincepo frigidū ꝛ siccū calidū ꝛ hūidum: ꝛ frigidū ꝛ humidū mīme. Sed vix ꝛ in paucis aut nullis hec duo ad pncipium ét tertij gradus valent puenire: cū eleuentur ꝓpter humiditatē a ptacto pōderis quasi ꝑt talis in gradū scōm. Quod oñdit tum ex parte lapsus cōplexionis humane a tpamento absolute versus calidū ꝛ hūidū: tū rōne harū q̄litatū copulatarū: tūqz tertio actionis ipārū ad corpus in quod agunt humanū. Primo quidē q: iuxta A. cōplexio humana recedens a tpamento simplicit ad calidū tendit ꝛ humidū quod Jſaac de cibis cōibus secundo collocat gradu illius equalitatis relationē. Per istū quoqz scōm gradum mansionē audio pmam ipius: dria. 30. vt finē pmi gradus: ꝛ pncipiū ſcūdi sicut quasi adinuicē indiuisibiliter ꝓuerti. Dicitaqz calidū ꝛ humidū p vnū gradū a tpamēto attolleſ absoluto: ꝛ frigidū silr ꝛ humidū: non minus ppē qō nulla res sic calida ꝛ humida poterit esse in ārto: ꝛ multo amplius frigida ꝛ humida: qm̄ iam esset respectu tpamenti simpliciſ in quinto qui non daſ. Existens át in pma mansione tertij gradus erit in quarto relatione tpamenti absoluti. Frigidū vo ꝛ hūidū ꝓpter inclevationē humidi: ꝛ debilitatē actionis ipius pono in pma mansione tertij gradus: ꝛ nō amplius reperiri. Rursus: Ex pte quidē qualitatū: q̄m frigiditas est debilior actuarū: ꝛ humiditas passuarū cū pmixtio motus ꝛ elevatio in extrema per calidum extent pcipue: ꝛ siccū demū p frigidū ꝛ siccū. Calm vero ꝛ humidū hz sint sufficient pmixtibilia excellentia calidi hūidū destruiſ ab eo. Et iō quidā dria. 19. calidā ꝛ humidā negauerūt cōplexionē sicut frigidā ꝛ siccā: que demū magis in his quorū qualitates sūt actu in frigidā labiſ ꝛ humidā accīte. Itidē tertio ex pte applicationis ipārū ad corpus: q: hūidū hūido cōiunctū: hz passiuū ꝛ mollio augeat actiuū vt calidū siue frigidū cui fuerit cōmixtū obtundit: humiditas nanqz passuarū ens debilissima seipam infrigidat: ꝛ sibi connexū passiui obtinet rōnem: ꝛ actiui minime. Et ideo complexionē simplicē humidā pcipue fortassis non cōtingit reperire dria pallegata. Nō declarat q: h gradus attendit distinctio non rei ſm se cōsiderate: verū ſm actionē q̄ puenit cū corpi fuerit medicamen applicatū: qō fit calore nāli deducente: quod est de potentia in ipo ad actum: vt oñdetur dria. 140. Frigidū vero ꝛ hūidū caloré reprimunt ac hebetāt: vt potentia medicaminis eo non possit i actionē imensā destructiuā corporis aialis elevari. Motus nanqz frigidi ꝛ humidi differeno est se impediē cū illius sit cōtrahere ꝛ inspissare: b⁹ vo extendere et eliquare. In calido ét humido aut ipm hebetat calidū. q. infrigidās vt actio ipius non ꝓteleſ: vl' calidū cōsumit excedēs humidū: ꝛ in siccū cōuertit. Posui ét frigidū ꝛ hūidū in pma māsiōe tertij gradus reperi: q: hic videt quoddā mediū terrestre: quo fere oēs remouenſ discolie. Ex quib⁹ decenē concludaſ frigido iunctū humidū vix ꝛ raro vltra scōm gradū ꝓtendi: quod in calido simil⁹ ꝛ hūido cōsequenſ monstratū: ac non minus in simplici humido. Ex qua ét positione auctorū fere dissonātie sopiunt: cū oēs possint in id tanq̄z in mediū quoddā reduci. Et posset id descriptionibus geometriciſ oñdi: ꝛ nō modicū ex dria apparet. 20. ¶ Propē ārtū vo ad pmū dicendū q: Ga. sūū ꝓmissū non ꝑuauit nisi fortassis vtute. Non eni ibi declarat nisi in calidis ꝛ siccis: neqz in libris ꝑticularibus medicinarū simplicū eos distinguit per hos q̄ttuor grad⁹ nisi p parum. Aut dicendū q: dixit vnicuiqz medicinarū cē ponendos q̄ttuor grad⁹ ſm q: é possibile: qō apparet qm̄ p ſmonē suū denotat qualitatē simplicis medicine que forte ablqz associatione alterius qualitatis non eleuatur in gradus: vl' se ad pōtem distinctionē gradus trāstulit. Ad aliud dicendū q: verū est in contrarijs p se ꝛ cēntialiē non át in his que per accidēs: neqz in his oifariā. Hic náqz ſmo topicus est: Nā vnū contrariorū est vt hic⁹ reliquū vero vt ꝑuatō. 10. methaphysice. Alit nanqz dr̄ bitus ꝛ ꝓuatio: cū vnū habeat rōnem pfectiōis: ꝛ pfectū sit vnū: ꝓuatū aūt multiplex: aut aliter ecōtra: dria. 65. Ad aliud dicen

viridiū ꝛ speculorū terſorū: nō tñ in ſolis radiſs: ꝛ et ercitatio litteras legendi mediocres viſū corroborat Et vnctio ex ſerpentū pinguedine oculorū: ꝛ ipi⁹ carnis comeſtio: id tñ tenet. Joar quoq; commendat aſſiduationē comeſtionis ouorū columborū cū rapis eliratorū: ꝛ pullos decoctos colūbinos in eis ꝛ gallinas ſilr eſtate decoctas cū eiſdē abſq; capitib⁹ ꝛ cruribus. vñ colli. 5. Rape hñt mirabilē ꝓpetatē ad illuminandū oculos. Sed fortaſſis ipe dico magis deberent eos nocere: ꝛ ꝓpe cū ipi ledunt a ſtomacho eo q; ſuo vapore ventoſo caput replent: ꝛ oculos multi plicabo reuma. Aut dico fortitan hūc mor decorſuꝫ repere cū vrinā habeāt ꝓuocare. Sic igr oculus mltis ledit: ꝛ eget plurimū iuuantibus: tū qr cōplexiōis debilis aquee receptiue de facili: tū qñ fere ſine pelle: ꝛ expoſitus ꝓtinenti magis trī qr ouā a cerebro corporis tanq; camio. ¶ Propter ſcīm hmōi ſciendū antea q; qñ celebrat vomit⁹: aut ē leſio aliq; i ocul' vl' nō: Et ſigdē fuerit: aut erit ꝓthopacia ab eis cāta vl' ſaltē a cerebro: aut ſimpathia in ipōs vꝫ a vētre trāſmiſſa ex fumis: ꝛ vapoīb⁹ crudis indigeſtis: qō ſepe ꝓtingit ñ eis trī vm ꝛ toti capiti: de interioꝛib⁹ appēs ꝓmo. Adhuc vomit⁹ aut erit vl'is fortꝫ i apto tpe purgatiōis inſtitutus vt eſtatis initio a toto educēs corpe fortī medicina effect⁹ vl' ꝑticularis euacuās leui eductio: qō i ventre ſel' i menſe: vel ad plus bis celebrat: in e⁹ actu tpo infueniat ꝑciſū ſiue dierū numer⁹: ne i puum ꝛ ineuitabilē vſū pueniat nā: ſit ēt poſt cibi ſaturitatē: ꝛ marie cū fuerit vomit⁹ difficilio: qr vomē ſine ſtomachi replone duꝛ ē: neq; abſq; magno labore ꝛ ſtudio fieri ꝑt. Almā. ꝛ ꝓmo q̄rto: comedat ꝛ bibat diuerſa male maſticata cibaria dulcia ꝛ vnctuoſa: ꝛ p⁹ horā ſumat aquā decoctiōis ſemis raphani atriplicū bulbi: ꝛ hmōi: ꝛ euomat. Eti: Vomit⁹ nocumentū quoddā in fieri trī: aliud vo i B cū facto eſſe. Diuerſificanꝫ ꝛ hec penes cōplexionē formā ſeu ſenſibilitatē oris ventris intēſioꝛē aut remiſſioꝛē ꝓſtitutionē horā ꝛ regionē, nā ille cui vomitus magis ꝓfert colerie⁹ ē ꝛ macer: ꝓmo q̄rta: aut crūr abſq; leſione oīo. ¶ Nunc vo decipo ex his oñdat nocumentū: aut iuuamentū ocul' ex vomitu. ſꝫ nāq; in eis nulla erit leſio dicēdū vomitū eis nocē quocū q; mō cū mās ꝛ vapores iſestātes deducat vſus ipoſ in extrinſeca ꝓpellādo: ceu qñ q⁹ ennbus oculis ſanis pp paſſū iuncturarū: aut renū vomet. Si vero leſio puenerit oculis a ſeipis: vel a cerebro vomitus ēt nocet magis: ꝛ in fieri ſi in facto foꝛe cū pl⁹ eleuet ad eos ꝓdicta: ꝛ vl' ad caput q̄ꝫ euacuet: q̄re negat⁹ eſt in doloꝛib⁹ capit ꝛ maxie fortis ſupfluꝰ cū fuerit ab ipo non ex ꝓpaſſione cauſat⁹: ꝛ velut in paſſionibus capitis q̄ hmōi. vñ tertio ꝓma: Vomitus ē ex eis in qbus non ſit iuuamentū i curis egritudinū capit ni ſi fiat pp cōitatē mās i ventre: tūc enī melioꝛ modoꝛ expulſiōi ē vomit⁹: ꝛ ibidē. Si humores ſicut frigidi ſiegmatici i qbus excitenꝫ vētoſitates fortes tūc miniſtra vōitus q ſūt fortioꝛes. Et ſi Alexāder fortaſſe nō recte pcipiat vōitū in epilepſia celebrali: aut id iubet purgato iā capite timēs ne mā reliq; corpis appꝛop eſt eidē. Sed id qō ſuſpectius ē verius. ſi āt fortē a ſtomaco ꝓfert. vnde practice qnto: Si hec paſſio ex ſiegmate fuerit ſtomaci⁹ ad cerebrū vapores aſcēdūt ꝛ replēt patientē: vomitu vti oꝫ cū medicamibus ſicidentib⁹ ꝛ ſubtiliantib⁹: q̄re Serapio ꝓcepit vomitū in ipo ēt poſtmo fieri vt educat phl'a coaretatū i ſtomacho. ꝛ ꝓma q̄ta: Vōitus ē medicamentū forte ſtomatice epilepſie: ꝛ capitis doloꝛibus pp ſocietatē ſtomaci factis: ꝛ recipit ēt theouce qnto melācoliā factā ex humoꝛe i ſtōaco ꝓtento vomitū patientē celebrat. Veritas igr ex his elicit q; vōitus nocet q̄libcūq; paſſionibus capit appꝛopriatis: ꝛ vīficat ꝓmo ita practice ꝓinductus ꝓmo. Si vo acciderit oculis leſio p cō paſſionē ꝛ ꝓpe ſtomaci: tūc iā appet q; vomitus eſt ꝓceſſus: ceu in alijs taliter paſſionibus in capite trāſlatis: ꝛ hmōi gdē rōcinato ē apparēs. Attendendū tñ q; hmōi vomitus nocet in ipo fieri eo q; mās ꝛ vapoꝛes dirigit in cerebrū ꝛ oculoſ: ꝛ ió ſtudiū dꝫ adhiberi vt ab eo parū cauſet nocumēti. vñ fit ꝑticularis debil'ñ freq⁹: ꝛ in. ꝑparato ad ipm. cōfert āt p⁹ factū eē mā educat: ꝛ per ꝓs fumus crud⁹ leſionis oculoꝛ cauſatiuus. Cura eteni eūone pfic cāe. Et ꝓmotes ſiqdem ita intelligendi ſūt auctoꝛū ꝑindicti. Ex quo ēt ſimpl'r apparet vomitū ꝓferre ſaltē in ipo facto eē cū mā in pubus inferioꝛib⁹: ꝛ ꝑcipue in ptē ꝓtēta. Et noſce q; niſi hūoꝛ crūs in ſtomaco ledēs oculos oſcuriā ſurſū repat tā in fieri fortaſſis q̄ꝫ i facto eē leſiōis cuſāde gra tutius ipm p iferiora fit educeſ cū ea ipi ſint dedita. vñ inteioꝛ q̄rto: Hūbus ſuffeſſionē oculoꝛū a ſtomaco ꝛ ꝓpe exhibuit Ga. hierampicrā. Et litargicis ea egentibus in longiqoꝛa mādauit. Hi āt ſtomacū ꝑ deoꝛſū purgari. ¶ Propter q̄rtū qdē et ſi nūc appareat qd dicendū viſū ad ꝓmū. Ad aliud dicendū q; ſi educat mām ꝛ fumū nocētes i ſtomaco entes: nuat ſaltē i facto eē: nō āt q eā q̄ caput aut oculi conareſ p vomitū educere: cū ledēs b ñ educēt: petit eni hmōi deoꝛſū duci mā. Supioꝛa nanq; hūt p iferioꝛa euacuari āpliꝰ q̄ꝫ eꝫ. Ad aliud dicendū q; ibi nō dī vōitus pfici a vētre nāli eo q; actus e⁹ nāliter ſe hñs oīno: ſed dī ad dīam ſternutatiōis q̄ fit ab aſali. ꝛ tuſſis q̄ ab hac ſilr ꝛ vitali. Fit nanq; vōitus a re ledēte ſtomachū interi⁹ q̄ mota nā eā ſatagit vōitu educere: q cū ſolū tūica fiat extrinſeca: nāliuꝫ tertio: qr in ipo ſunt villi lati expulſiui. Intrinſeca vo lōgi attractiui dīa. 46. difficilio eſt valde reſpectu ſeceſſus q tūicis pfic ambab⁹ inteſtinoꝛ cū ex vill' vtreq; ſint latis dīa ꝓducta. Et ió ſepi⁹ medicina ſolutiua redd vōitiua: q̄ꝫ eꝫ dīa. 141. Ad aliud qd dicendū apparuit: qñ ſpñ clarificat cū cā leſionis oculoꝛū ē fumus a ſtomaco crud⁹ in eos mādatus et non cū mā fuerit in cerebro: vel in eis: tūc enī potius ꝓtingit oppoſitū. Ad aliud dicendū q; Mel. i practica exponit p pharmacā ventris fluxū ingens cūo p ventrē ꝓfert doloīb⁹ phl'atic cholericis ꝛ melancholicis: ꝛ ſilr ad ea q̄ alteri⁹ artus apparet: qr ꝫ huiōi accidant ſynthomata in vōitu ea trī ſunt in fieri: cuꝫ mā educit de vētre ꝛ tolerabilia ſatis leſiōe q̄ preeſt oculis. cū igit nihil iuuet abſq; leſione. ii. de inge. oꝫ acutū ac exercitatū diligenter diſcernere medicū inf vtrunq; vt iuuamentū ꝓferat a nocumento.

Differentia. cxxi.

Quod in continente caliditori ꝛ ſiccioꝛi ſint frōdes ppl'i ſternende monſtrat: qr pluꝛes latinoꝛū practice ac cōiter id iubent opantes. Rurſus: Ut locus ē ita nā opat phl'. r. vñ de inſpiratione ꝛ reſpiratione: Nature mās in quo ſunt tales entes exiſtūt: vt que quidē in aqua hu

portet: ꝛ referꝛ enim ad tpamentum. Videndum ꝑmi
tus qd sit tpantia. Ipsa quoqꝫ est duplex: Quedam
nanqꝫ absoluta vt que in vniuersa dicta substãtia si
ue ponderis que mime inuenit: dña. 18. Est ꝛ alia re
lata ſm usticiam dicta ꝺ qua ſmones verificanꝫ me
dicorũ: penes quã ét vt apparet per Constantinum
quattuor distinguũtur gradus: lꝫ Jacob nõ solũ ſm
hanc temp̃ untiam: imo ꝑmitus ſm absolutã nitatur
graduũ distinctionem assignare: quod rei non extat
applicabile vt censuit. Ꝗ. verꝫ imaginabile magis
absqꝫ nulla ad subiecta cõparatione. Est ꝛ dẽiqꝫ cõ
pano duplex: vtutis. ſ. ꝛ molis. Et hec iteꝝ bina: cer
tificata qdem pondere: ꝛ sensus apparẽtia denotata
Quedã nanqꝫ certa mole sunt grandia: ꝛ vrute pua
vt litargiã: aliq̃ vero ecõtra: vt cuſorbiũ vl napellus
Romulla vo visui sunt multa: vt agaricus ꝛ pulpa
coloquintide: statera vero pauca. Et oportet p̃cipali
ter molẽ vtualem attendere: demũ statere: nõ aũt q̃
apparentie. Est quoqꝫ iuxta Jacob hui⁹ vtualis ꝓte
perantia eq̃litas in q̃litate ꝓtrariorum in admiscem
in re equali: ꝛ eorũ effectus equalis: vt sit eius calefa
ctio q̃sta é ipius infrigidatio. Et si ponatur solus ex
cõtrarijs tpantia consurgere: nihilominus ꝑt ex tẽ
patis euenire: ceu cũ huacynthus auro ꝓtũgit: aut qñ
lupulo capillus veneris copulatur. ꝑ recessum vo a
tpantia talis ſm ꝓportionem dupli voluit hic grad⁹
distungui. ¶ Propter qõ vt ſmo eius ãpli⁹ explicet
nota q̃ numerorũ modi sunt qnqꝫ: penes quos sumũ
tur ꝓportiones musice: vꝫ epitercus siue sexqtertius:
respondet ꝓportio musica dyatesseron dicta. Emio
lus vel sexqquartus: cui adaptat dyapente. tertius
duplus cui respondet dyapason. quartus tripl⁹, cui
supperit dyapason dyapente. qntus quadrupl⁹ cui
consonat bis dyapason: dña. 83. Cõsideãs quoqꝫ
Jacob ꝓportionẽ duplam seu dyapason oĩbus nã
ꝓuemente auribusqꝫ dulciorem sola estimauit medi
cinarũ gradus penes recessũ a tpamẽto distiguẽdos
vñ. 19. pbl. ꝓpter qd dyapason ꝛsonantia cantat so
la. organiꝫ at enim ſm hanc: ſm vo aliã nulla. vnam
quidẽ causarũ solues assignat: q: ex antiphonis idẽ
ꝛsonantib⁹ é cordis. Sustentans itaqꝫ imaginatiõ
suam sup hãc ꝓportionẽ ponensqꝫ in tpamento ptes
caliditatis frigiditatis sic. ꝛ hu. quales ſm ꝓportiõ
duplã voluit gradum ꝑmũ a tpamento secedere: vt
q̃ ꝑmus gradus é ſm duplũ egressus a tpantia: ver
bi gratia: Illa medicina dicit calida in ꝑmo gradu
q̃ duas medietates vnius ptis habet caliditatis su
pra tpantiã: ꝛ frigiditatis mediã que erat frigiditat
tpamenti ꝛiuncta cum altera medietate ptis calidita
tis ipsius. ſm hoc quoqꝫ secundus gradus é quidã
excessus dupli supra ꝑmũ: ꝛ quadrupli supra tpamẽ
tũ vt cum in aliqua re sint quattuor medietates cali
ditatis: ꝛ vna que erat tpantie frigiditatis. Tertꝰ ve
ro é egressus a secundo in duplum a primo ſm q̃dꝫ
plum a temperamento ſm octuplum: ceu quãdo me
dicina octo medietates continet caliditatis: ꝛ vnam
medietatem que erat temperamenti frigiditatis. Est
ꝛ demũ quartus similiter augmentũ dupli supra ter
tium quadrupli ad scõm octupli supra primũ ꝛ sexde
cupli ad tpamentum relatum sicut cum medicina ca
liditatis. 16. obtinet medietates: ꝛ mediam frigiditat
que est radix in tpamento inuenta. In oi enim mixto
post tpatum denominatio facta é ex dominanti: ꝛ ſm
Anaxagoram in mixtura. Cũ re nanqꝫ quacunqꝫ ca
lida seu frigida: frigidus aut calidum reperit ſm tñ
plus ꝛ minus: quod in alijs similiter euenit qualitati
bus. Sic itaqꝫ imaginat in hoc gradu esse quattuor
ꝓportiones duplares aut dyapason. Ex hijs conclu
dens inquit manifestum discessus ab equalitate ſm
qualitatem: hoc é gradus est augumentum vnius q̃
litatis super sibi ꝛtrariam ſm dupli ꝓportionẽ obſ
uatum. Est ꝛ alius distinctionis graduꝫ modus vt
ipe testat a quibusdã notatus ponentibus vtutem p̃
mi gradus in se ꝛtinere quinqꝫ octauas vtutis calo
ris gradus quarti: ꝛ tres octauas frigiditatis. Po
suerunt ét q̃ vtus caloris scõi habeat i se sex octauas
vtutũ caloris gradus quarti: ꝛ tertias frigiditat]. Et
q̃ vtus caloris tertij grad⁹ ꝛtinet septẽ octauas vtut]
caloris quarti: ꝛ vnã octauã frigiditatis. Quart⁹ ita
qꝫ gradus est in quo nihil erit frigiditatis. Et demũ
horũ motiuũ tangẽs ait q̃ eos duxit in hãc sniam su
it quis volens q̃ si miscuerimus medicinã in q̃rto ca
lidam cũ medicina frigida in eodẽ gradu equaretur
medicina: et essent in ea q̃ttuor ptes caloris: et q̃ttuor
frigiditatis. Sed si adderemus quintã ptem esset ca
lida in ꝑmo: ita vt essent q̃ttuor ptes calide: et tres fri
gide. Similiter si adderem⁹ sextã ptem eét in secũdo
calida sicut forent sex ipius ptes calide: ꝛ due frigide
Septimã vero ptem calidã si adderemus esset calida
in tertio: sicqꝫ essent septem ptes caliditat]: ꝛ vna fri
giditatis. Si vero pars adungat octaua essꝫ calida
in quarto totaliter nihil habens frigiditatis. Recitat
hic ꝛ tertiũ distinctionis modum teste Galieno in li
bro decimo tractatuũ compositorũ pharmacorũ pte
octaua destruente sniam illorum qui posuerunt vtu
tem quarti gradus quadruplam ꝑmi ꝛ tertij triplaꝫ
ꝛ secundi duplam. Hunc tñ modũ distinctionis qui
to approbat collꝫ in anullatione distinctionis alchin
di restante. Sufficiens erat ei dicẽ q̃ secundus est du
plus ꝑmi: ꝛ tertius triplus ꝛ quartus quadrupl⁹. Et
sic intellexerunt medici in ordinatione graduũ ad ſ
vt essent equales: q: caliditatem sensibilem corpi po
suerunt in ꝑmo gradu: ab hac deuenerũt i mediaꝫ q̃
est remota ab illa tantũ quantũ fuit remota a tpata:
ꝛ posuerũt illam in secundo. Et istud sine dubio é du
plũ ꝑmi. ꝛ post hoc deuenerunt ad medicinã que est
remota a secunda tantũ quantũ est scõa remota a pri
ma: ꝛ hanc in tertio locarũt quia tripla é: ꝛ sic in q̃r
to fecerunt gradu. ſm hoc itaqꝫ gradus est augmen
tum vnius q̃litatis supra contrariã ſm ordinẽ exces
sus numeri naturalis vt q̃ suum immediatum p̃cedẽ
tem. Inuenitur ꝛ alia graduũ distinctio penes calo
rem naturalem sumptam a Constantino de gradib⁹
Quoniam antiqui ꝛ marie eq̃lem cõplexionẽ infra
duas extremitates dixerunt ꝑmũ videlicet ꝛ quartũ
gradũ. Infra hanc latitudinẽ quattuor fuerunt gra
dus necessarij. In primo gradu calidũ minus é calo
re nãli: In secundo aũt quasi simile. Calidũ aũt i ter
tio est maius eo. Calidũ quoqꝫ in quarto vltra ipm
existit. Eodem quoqꝫ modo frigidũ siccũ ꝛ humidũ.
Hec itaqꝫ sunt graduum diuisiones: ac eorũ modi ab
auctoribus assignati. ¶ Propter hꝰ quidẽ scõm sci
endũ q̃ positio distinctionis gradus Jacob stare nõ
ꝑt: neqꝫ eius motiuũ. Cuius quidẽ Auer. positionẽ
tripliciter conat impugnare. Primo quidẽ quia cũ
ipse scõm gradum in excessu super primum duplum

ip̄arum.i.gſimi populorū defluens in eridanū/electꝝ facere.i.Karabe vl̄ succinū. Plinius quoqꝫ cū p̄cio rum detestatiōe inḡt certū esse gigni electrū in iſulis ſeptētrionalis oceani. Et ꝙ nascit ex gūmi pini dē/sato rigore vel tpe aut mari.qđ eis ait odorē oñdere formicasqꝫ aut culices lacerataſ i ip̄o fptas. De quo ḡrto methauroꝝ: Electꝝ ꝙ q̄cūqꝫ dicūt vt lachryme infrigidatiōe sūt velut mirra thus vermix. Electruꝫ aūt hꝰ generiſ vī ꝛ coaugulat. Intercepta enī aialia in ip̄o videnť.a fluuio aūt calidam exiēs velut cocti mellis cū dimiseris euaporat hūidū. In scō vo ca none Karabe est gūmi ficut ſandaracha ad citrinita tē ꝛ albedinē ꝛ puietatē tendēs. Est ꝛ aliud Karabe qđ est vernicis modꝰ qdā.vñ scō practice: Karabe exponit vernix marina ſandaracha dicta quo nunc coſter vtunť ad nos ex ptibꝰ deserētes septētrionis. Et vtrūqꝫ paleas rapit ꝛ p̄cipue fricatiōe calefactū Est ēt electrū metallū ꝓstructū ex auro ꝛ argento.

¶ Propē hꝰ tertiū sciēdū: ꝙ hūidū terre nascētiuꝫ ꝛ marie tenellorū frigidū siue calidū fuerit euaporat in ꝓtinēti pp calidū ip̄ius actu calidi existēt ꝛ p̄ecipue cū abscissū fuerit aliměti attractiōe p̄uatū. Sic enī minorato ip̄ius hūido ac terre nascētiū purifica to plus pōt calidū ꝓtinēt facē hūidū eiꝰ expirare ꝛ ens potēcia frigidū: aut aliud deductū taliter i actū infrigidare ꝛ hūectare: dr̄ia euidēs.138.p quē sigdē modū odor secūdo de aīa. A. marie occurrit ſpſius i ꝓtinēte olfatu: neqꝫ terre nascēs extat simplicit hꝰi in potēcia ꝛ ꝑpue actu viuēs: verū ſm qd magis vt relanūe calidi aialiū actu entis ēt elati. ¶ Propter ḡrtū hmōi ad p̄mū dicēdū vt appuit ꝙ tales rudes sint ꝛ praue opantes: cū nullus gratiosorū inueniat id p̄cipere medicorū. Sitqꝫ oñsiuꝫ rōne nociuū non minus vapore pluri prauo qꝫ caliditate ip̄ius ꝛ ficci tate. Ad aliud dicēdū id verificari qñ res fuerit ſuffi cienť ꝓtpata. tūc enī eget.q.p simile ꝛ̄ſuatione vt corpus tpatū in regione tpata locatū. Cum aūt frigi dus in frigidiori loco ſaluať.ꝛ ideo post inductū ser monē Ar⁹,mox ſubdit: habitus tī q̄ qdē excedentes caliditate in frigido.q aūt frigiditate in calido posi ti ſaluanť magis. Reducit enī ad mēſuratū locus ha bitus excessū.vñ videmus ꝙ calidorū plurima ꝛ fri gidorū in locis ꝓstituūtur ꝛ ſaluanť ꝓtpata oppositꝫ ḡlis est ag yros seu pplus nigra in terio gradu cali ditatꝫ locata. Ad aliud dicēdū: ꝙ hūiditas q̄ a dyaſ. pplo attribuit est accidētalis magis loci aḡsita hūore a quo ẓrit originē essētialit vo ficca vt rapa castānea Que sitr hūiditas frigidā ostēdit pplꝫ: ppter vapo rōem fumosā ꝓtinentis insectuā. Idañ non repitur in alia eius trāslatōe. Due nanqꝫ sunt: neqꝫ in recita tione hmōi aggregatiōis: altera quidē p litteras al phabeti ordinata coſor: reliqua vero ꝑpria in qnqꝫ libros etiā ſm Ga.pharmacotū sexto.aliter distincta Neqꝫ gūmi karabe verius frigidū extat: ſꝫ opiniōe magis. vñ de medicinis cordis. A. karabe calidū in p̄mo. siccū in secūdo. Opinio tamē est ꝙ sit frigidū Aut Halyabbas audiuit karabe ꝙ ē vernix maria. Ad aliud dicēdū: ꝙ Nicolaus extimauit pplm frigi dam sicut expositor ip̄ius qđ falsū cū mōstrata sit ca lida.qđ etiam ostēdit pilorū generatio ꝛ p̄ductio ex vnguēto vulgari facto ex oculis pplī velut basi lar do ꝛ vino decoctis cū mellis appositōe.aut fortaſſis ponuntur oculi populi: ꝑpter exp̄mere frigida que in hmōi egrediunť vnguento plurima ꝑpter quod castoreū frigidis cōmiscetur medicinis: ac ꝑpter po ros aperire ꝛ medicinas vehiculare frigidas. Qua liter ergo frigiditatis actus inducet: dicendū ꝑpter frigidorum valde q̄ꝫplurima que in ip̄o. Ad p̄mū ēt qđ partis alterius appuit qd dicēdū qđ ſi ꝓpositū ꝓcludere ſatagat ñ tī ex his q̄ vera apparet ēt qūo pōt in actū deduci. ¶ Differēna.133.

Quod sit aliquis mor

bus in quo nullus debeať cibus vſqꝫ in sta tū oñdit. Primus Hippocrate re.a. p̄mo: Expedit vt hꝰ quātitatꝫ ius debeť.i.sorbitio q̄ neqꝫ multa sit nec grossa: ꝛ bꝫ post sēptē dies si virtus patiētis tole rare q̄at. Nō pauce vo egritudinū terminanť in se ptimo ꝛ infra. Quarto quoqꝫ eiusdē: In ꝓsistentes ſynere febrīū donec stent. Cū vo steterint obuiare cū decēti dieta ꝑꝫ nām ꝓsiderans. Huiōr aūt tūc stāt cū fuerint in statu. Amplius apbouſmorū p̄ma: In quibus egritudinibus status ꝛ crisis in p̄ma dꝫ fie ri quaternitate vtute fortiori existēte in vi nutricatōe oīmoda hos custodiemus qđ est vtume subtiliſſima dieta. Rursus ibidem: in quibuſ mor status.i.scōm p̄mā quaternitatē debet fieri: in his vtume subtili vti dieta ferente vtute ꝛ incibatiōnē oīmodaꝫ ꝛ mellicra ti solius oblatiōnē ꝛ succū ptisane: paucum oīno dā duꝫ. sic utaqꝫ concedit incibatiōnē oīmodā que peni tus est cibi nihil dare. Amplius ibidēꝫ. Ad vltimas curatiōes exponit subtiliſſima dieta. Hoc aūt est vt statur in alijs nihil dare. Palin: cibuoꝝnūq̄ꝫ daſ in morbo ſaltē materiali cū ip̄ius cām adaugeat nisi ꝑ pter virtutis ſustentatiōnē. sed virtus nō raro pōt si ne cibo in statū puenire. Morbus igr̄ quis erit quē non sit opus sit nisi post statū dietare. Cuius quidē ẓriū mōstrať sitr Hippocrate aphorismorū p̄me p tis testante: difficile fore tenues ꝛ certas dietas i mor bis nō solū cronicis: imo ꝛ in acutis. Et rursus i te nuibus dietis peccare egrotātes. Et itidē: Quibus ꝓtinuus est status mox ſubtiliter dietare.quibuſ aūt posterius status ꝛc̄. Si ḡ in statu mox oꝛ ſubtiliter dietare.qđ est aliquid dare. Multo igiť magis añ statum expedit cibū: ſi subtilē administrare. Am.p̄ mo re.a. Cauēdū est tibi: ne vna die venas pmittas extraniri. ſed absqꝫ interpolatiōe die illā.s.ptisanaꝫ dare nō desistas. Adhuc aphorismorū secūda nega tur plurima ꝛ repentina euacuatio. Nam omne sub itum est nature ꝑliatiuū. Cōmēta.ibidē: Et in tegni Nā nō sustinet repentinas imutatiōes. sed nihil ci bi administrare multa ꝛ repentina p accidens ſaltez est euacuatio: ac nature mutatio. Cū ſanitatis tpe ci bus accipetur absqꝫ interpolatiōe. Amplius exhibē duꝫ est qđ valet contra febrē ꝛ ante statū cū tunc fer uor febrilis ꝛ accidētia intendantur. sed humide die te conferunt oībus febricitātibus. Rursus qđ ledit ſanos: ledit ꝛ egros: secūdo re.a. sed incibatio ledit ſanoſ ergo ꝛ egros. qđ aūté ledit eget abscisione. Et ideo concludendum cibū in oī morbo continue dan dū. ¶ Propter p̄mum quidē sciendum: ꝙ quid sit morbus ostensū: dr̄ia.71. Ipe aūt ad p̄sens dupler existit: acutus videlicet cronicus siue tpalis. Acutus siquidem magnus existit.i.piculosus ꝛ cito ad statū accedēs.qui etiam duplex extat. Unus nanqꝫ simpli citeir dicitur acutus cuius terminus decimoquarto

sane cū gradus firmatur: vt apparuit fm Jacob per recessum a tpantia. Calor aūt naturalis vt fingit nō est tpatus: sed magis in scōm tēdit caliditatis gradū Adhuc calor naturalis a forma pma tpatus mulcebrio est ⁊ suauis: ⁊ si hic ⁊ cōplexio humana in secundo gradu calidi relatione que ponderis ponantur. Aut fortasis calorem nālem intelligit innatum: ⁊ nō currentem: vel tertiū ex his concretū. Palin: Cum secundo collz ⁊ pmo canone calor naturalis sit calidus ⁊ humidus: ac membrorū tanqz forma erit i secundo gradu equalis frigiditati fere illius gradus: aut siccitati cū frigidū ⁊ siccū graduent p ipm: ppt quod sicut in alijs plurimis omittat vt ambiguus. Quartā quoqz graduū diuisiōz quā Ga. Auer. scribit melius audio q̄zus Alebindi filius eam dixerit Ga. improbare: qz tñ redditus est hic suspectus hāc graduū dispōnem non spno cū eurit inconueniēcia que Jacob consequunt ⁊ alios. Obseruetqz naturalis paulatinus: ⁊ occultus nature ꝓcessus distantiaz omnē in magis ⁊ minus distinctaz a tpamento vsqz ad extrema graduū q̄ttuor ꝓtinue replēs ita vt finis vnius gradus statim p̄ncipium alterius attingat: velut etiam vniuersi connexio vt elemētorū int se ⁊ ad orbes: ac illorū ad iuncē. Quod qnto apparet pharmacor: ⁊ pmo secunda. Medicina nanqz dr calida frigida ficca vel humida siue qō comedit ⁊ bibitur: inungitur in pmo gradu que calefacit corpus calefactiōe nō manifeste pcepta: imo in ipa indigetur demonstratione rationatōis ⁊ dyalectica nisi p accidēs vt cū reiteratū fuerit: ⁊ multotiens factum. Aō aūt in scōo gradu tale consistat quod fortius operatur p̄dicto. Est nanqz ipius operatio māifesta comphē sa: cursum tñ nature ac eius non pmutans actus nisi accidente: vt si multotiēs occurrit: vel multū extenderit Aliqd enim dupliciter ponitur in gradu: aut directe rōne qualitatis: vel lateralit ex pte q̄ztitatis discrete aut continue. Illud quoqz quod actionē forte efficit non tñ vltime: vt inde essentialiter nocumentū p ueniat manifestuz qō non mortificet ⁊ corrūpat gradum obtinet tertiū. Quod aūt sua operatione vt caliditate adurit: aut mortificat frigiditate essentialit qualis est venenosorū ꝓpietas: id in quarto ponitur gradu. Aō figdem gradus vt indefminati referuntur in tpamētū velut in regulā inequalitatē directiuā Est aūt ipm cū aliqd corpori occurrēs in eius ñ impmit sensuz: neqz fugat aliqua manerierū fuge. Nā quod huiōi sibi extat cōsimile a quo non accidit pati hebenguest: simpliciū pte pma. Unumquēqz etiā graduū se questrauit Ga. in tres māsiones ita vt resultent. ū. in vniuersō. vñ in tegni septem numeros nominat: ⁊ 10. fm excessum a tpamēto: quod euenit qz gradus dicit excessum in magis ⁊ minus. vbi aūt id ⁊ mediū: q̄re ꝓsurgunt inde tria. In minimis est medium tribus: phyſicorū. 5. Et si vnusquisqz graduū vt tactū infinitas habeat mansiones: nō tñ nobis sit eas possibile distinguere. Gradus aūt in tertia ptitionem pbat Ga. qm̄ exiccatio synapi non est velut exiccatio cauterij q̄zuis ambo in quarto sint talia. Sic igitur apparet ex sermonibus horum: ⁊ subdistictione in tres partes gradus cuiuslibet: qp totalis termi norū distantia graduali augmentatione in ápli⁹ ⁊ minus variata: vt nihil intercidat vacui sicut positioni Jacob seqbatur erronee. Si át curiose voluero melius ēt Jacob fm ꝓportiones numerales: aut armonicas gradus distinguere vt ꝓportionabiliter distinctio mathematica: aut armonica concurrat nālis superius approbate fiet: ponendo qp q̄rtus gradus se habeat ad pmū in ꝓportione quadrupla seu q̄druplicit dyapason. Et id est quod fuit concessū qp q̄rt⁹ q̄druplat pmū. tertius aūt triplat scōm dyapasō dyapente. Secundus vō duplat siue dyapasonizat: et pmus ad tpamētū: q̄ztum ad eius mansionē scōaz i ꝓportione emiola se hz seu dyapente. quo vō ad p̄ma in epitrica ⁊ dyatesseron. Hoc itaqz modo sanⁱ ac naturalius graduū distinctio ꝓportionib⁹ famulatur arithmeticis ⁊ musicis. ¶ Propter scōm qdem sciendū: vt fm Auer. apparebit dcia ampliuſ. in. 43. qp vnus modus necessitatis coniunctionis medicine cum medicina ē: pp vigorare aut infirmare medicie vtutem. Quod duobus fieri pt modis: Uno vt misceatur alteri q̄ria reliqua: ceu cū caremus medicina calida in secundo miscemus cū medicina calida itertō medicinam frigidā in pmo: ⁊ redditur medicina calida in scōo. Altero qdem vt forti medicine coniungatur alia non sibi q̄ria in qualitate ⁊ virtute: sed simul magis verū: vna minus pticipet altera quod cū medicina calida in tertio ꝓiungit medicine calide in primo. tunc enim declinat illam ad scōm gradum. Aō qdem pbat Ga. per mixtionem aq̄ tepide cū bullien te calorem illius facienti declinare ad gradum vt dicat secundū. Vult igit Ga. medicinam calidam pmi gradus eam q̄ tertij reducere ad secundum. Decio quoqz practice firmatur idem ita: Necessaria eqdē fit aliquando duorū medicaminū cōpositio ex qbus cōplexio contraria male cōplexioni adunat. vt quis eni morboz curet indiget medicatione in scōo gradu calefaciente quod si non inueniat sumat in tertio calidū: ⁊ coniungatur ei quod calidum est in primo. Ex his resultabit medium calefaciens in scōo. Adiuuit enim qō in pmo calidum calorē tertij: ⁊ ad secūdū reuocat: vt apparuit i aqua calida ⁊ tepida. His aūt Auer. consequenter aduersatur maxime per duo vnum: qz ingt id ꝺdicendum fore: qm̄ si viderimus hominem pati egritudinē calidam in quarto vel tertio: ⁊ dederimus rē calidam in scōo multū ledet ide ⁊ tñ ppt verba Ga. refrigerari deberet: puta si mel exhiberemus in potu causonē habenti nunqd ledere tur in continenti lesione grandi? Et simlit si qs haberet passionem frigidissimaz in capite: ⁊ vngeret oleo ro. nōne multuz noceret? Et subdit: q sustinent Gal. sup hoc prouideant. Alterū qm̄ sequeret iaz qp medicina calida tantū remitteret ⁊ reꝑmeret caliditatem: ⁊ q̄ztum frigida summe calidam in pmo gradu fm Ga. remittit calidam in tertio ad scōm: cū satis ꝓstet qp frigida in pmo gradu reducat calidam in ctio ad secundum gradū. primus. n. gradus sui frigiditate reꝑmit tertiū caliditatis: ⁊ ad scōm perducit. Quid aūt de hoc videbit consequent. ¶ Propter tertium vero sciendū qp Ga. ꝓsentiens inqo tripliciter posse fmonem eius verificari. Uno qdem aliqualit quod Auer. in eius ducit fauorē vtcunqz: ceu qp medicina cal'a in pmo non reducit calidū directe in ctio ad gradū caliditatis secundi: sed aliquid remittit ex ipius caliditate ingens: Si erit sicut dicit Ga. hac ptinget via qm̄ medicina quā dicim⁹ calidioré: é que maioré opationé hz caloris ad frigiditatem q̄z minus cal'a

tra nām triplr. Sūt eni tria hec cā morb⁹ t accidēs morbi qbus p ꝟriū accipit curationis oīsio in de sanitatis ingenio. Propter b⁹ secūdū sciēduz: q q huic dꝫ opi applicaī oꝫ exercitatū fore ad oia hmōi t nā pudētē vt vniuscuiusq; idicationī subtulit reputans vtutē t adinuicē ꝓpans: vnū quoddā capituluz coaceruet ꝑtiarū laboꝛāti indicationū octauo de ī genio. Pre alijs aūt indicationē vt apparuit dignificādo vtut]. Ipa eni ſꝫ Hip. morboꝝ extat curatriz tertio t octauo ꝓactice. Assimilaī eni pecūie expendēde. Pedic⁹ vo mercatoꝝ sanatio morbi lucro ex mercato ꝓsurgēti. Proportionaī ēt cibuſ stipēdijs ibidē pegrinatiōis. Infirm⁹ qdem pegrināti status aūt morbi pegrinationis termino. vñ crisium tertio Tria oportet exercitari maxime dignoscēr robur vꝫ virtutis vehementiā morbi t futurū ei⁹ statum. quorum virtus ꝑportionatur portāti: morbus autē oneri t spaciū tpis qđ est vsq; ad statū itineris longitudini. Ubi insinuatur q medicus sic debet virtute vti q ipa semp corroborata sanitate introducta corrūpaī egritudo vt patiēti sic ordinet cibū aliq̄n subtrahendo: aut addēdo q ad statū valeat puenire. Dein ceps quoq; sciēdū: q si virtus robusta fuerit t cor⁹ narrandis dispositionib⁹ q̄lificatū in pacuta etiam egritudine vt septio terminatura cibus ois ꝑter ius subtilius denegādus vsq; in diē septimā. Ut aūt itel ligatur t series iubeno vna die venas ñ exinaniri p mitti huic ꝓcordetur. Suppōit Ga. acutoꝝ re. prio egrotātes pleureſi duos quoꝝ vn⁹ sit bis ꝓditōib⁹ circūuentus ꝓplerione. ſ. sicca etate ꝓsistente qualitate spissa venis amplis virtute forti ꝓsuetudine multoꝝ aboꝝ comestiuus habitatōe frigida t hu. ꝓcedente ipius regimine delitioso qeto multiplicātibus ei nutrimētū cibis ore stomachi robusto: cui egritudo ꝓtigerit pleureſiſ: hyeme vo frā vehemēt. Sitq; alter ꝓplexiōe humidus etate puer habitudine rar⁹ venarū minutarū virtute debilis: cōsuetus multam quantitatē aboꝝ assumere regimine estiuali tedijs fatigat⁹ comedēs cibos paucos incōsuetos ex oleribus t talib⁹ puū habēt⁹ nutrimētū ore stomachi nā debilis: t inciderit egritudiné estat] hora ꝑfataz. Istoꝝ sigdē infirmoꝝ oportet ſm a ꝓncipio egritudinis fue vsq; in statū vt septimā diē ꝓtinuo nutricare nō ꝑmittēdo ſm diatritaricoꝝ sniam q cibum niſi trāſacta tertia die ꝓcedūt venas vna dieꝝ exinaniri. Primū teni expedit regi solū potibus vsq; in statū vt septimā diē. Speratur náq; nō vltra egritudiné ptēdi. Dicit etiā se longo tpe exptū fuisse huiōi regimen alterutro iuuatuū fore valde. Cui⁹ ꝓtrariū si aduenat vt q secundus abstineat vsq; ad statum alter vero cibetur a ꝓncipio ꝓtinue mouet vterq; añ diē quartā: vnus quidē cibis ꝑfocat⁹: alter vero virtute ꝑstratus. qđ t Ar]. ꝑma insignat ꝑbl. Sic igit apparet ex ſmone Hip. t Ga. q in pacuta egritudie qñq; cibum non expedit niſi p⁹ statū offerre virtute tamen cū alijs ꝓstante vehemēter. Uisū etiam ex sententia Ga. aphoriſmoꝝ ꝑma: q in pacuta vtute fortiori ente cibari non expedit. qđ monſtratur ratione In illo náq; tempore in quo natura est intēta digestioni humoꝝ vehementer nō oportet eā aboꝝ digestionibus aut alijs ipediri cū distracta operatio perturbetur eius oīmode. sed in pacuta egritudine nā a ꝓncipio eius vsq; ad statū intendit oīno digestiōi supesse materici vt eam denuo expellat in statu: eōſiditq; in suo robore. Amplius qđ naturam impedit t morbū intēdit t augmētat cū eius cā nō dꝫ illi administrari cū ipa oporteat sp illeſaz custodire. Eam vero impedit cib⁹ in huiōi egritudie cuꝫ vtute forti ad habitus. quáq; eni ex pte sit amicus virtuti: est ēt inimicus ex pte cū sit amicus inimico eius vt māe ḡr t⁹ ꝑma. cōuertit eni ad cām indigestus natura inde distracta. Instant etiā tūc accidētia seua de nā morbi entia t phā̄nes ñ raro cibationē ꝓhibēta. Itaq; in talibus egritudinib⁹ cibū oꝫ donare post statum solū: quia tamē hodie amplius soluto hoies sunt delicati gule ac luxurie dediti: aphoriſmoꝝ sexta. sunt etiā natura debilitati in ꝑmis pentib⁹ oñsum: vt dria nona. Et quia ſm veterē: In tenuibus dictis peccāt egrotantes: pp qđ magis eduntur modernoꝝ tpe non sic oportet regiminia vt antiquit⁹ subtiliare: immo amplius ꝓdescendere vt virtus pmaneat dria ꝑfata. Quedā nanq; olim medicine vt ellī erant vtileſ que nūc oīno aſpnuntur eoꝝ ipoꝛtiōe nature ſb iacenti. Debilitas teni in cibationib⁹ curatiōes fieri in adiutoriū non poterit tolerare: neq; ſynthomatibus reſistere fortitio. Ut aūt aptius qđ dictū eluceſcat ꝑmiſſū indicationē ꝓposito adaptetur. ptes teni naturales antea discurrēdo. Si virt⁹ debilis existat cibare oībus alijs spretis indicationib⁹ expedit. Nā indicatio a virtute sūpta ceteras denigrat t occultat Si aūt virtus fortis extiterit regimine regat subtiliatiuo vt mellicrato ac ptisana subtili vel grossa seu grossiori ſm qđ egritudo erit magis vel min⁹ pacuta. Si vo ꝓplerio ca. fuerit t humidioꝛ q̄ ꝑ alijs celerius resoluit oñsum: vt dria. 117. Cōpositio rara humores t spiritus subtiles mox a ꝓncipio ꝓtinuand⁹ erit cibus vtcūq; grossioꝛ vsq; in statū. Sunt tamē quidā taliū quibus t in statu t in poſtmi hora deteriori debetur cibus vtutis timēdo defectū resolone spirituū: decio de ige. Si aūt horū ꝟria fuerint expedit cibaria subtiliare q̄ṁarie. Media vero dispōe interueniente mediocrit erit dictandū. Ex parte si militer anneroꝝ hoc idē obseruandū. si enīz fuerit etas pueritie: quia infantes t pueri ꝓaue tolerant incibatiōes: senes vero facile: sexus sit masculinus t qualitas corꝑis mollis rara t ꝓsuetudo comestōis plurima cū ꝓsuetudiné oporteat p simile vt naturaz gubernare: neq; etiā ꝓauā sub ito alterare. Nō hiſ erit cibus subtiliandus: neq; in egritudinib⁹ etiam pacutis multū q̄ṁaxime cū natura taliū ꝓsumatur ex seipa verū exhibendus vt virtus possit ad statū puenire ceu pegrinans ad sue pegrinatōis terminiū In ꝟria siquidē dispositiōe cibare oportet subtiliuſ In media vero mediocriter erit cibādū. Rōne qđē nō naturaliū q: regiōe calida ente tpe estiuo cū estaſ sit tꝑs spsione indigens cibi ꝓstitutōe ac hora calidiſ cibare oportebit ꝑpter resolutionē abundanti⁹ paū tamen t sepe: ꝑpter virtutis defectū ñ potentis vna exhibitione multū alimentū digerē t corꝑiſ resolutione inanitionū vt apparet aphoriſmoꝝ ꝑma. In regione vero tpe ꝓstitutione ac hora frigidis per oppositū erit subtilius dietandū numeri saltem ratiōe in media vo mediocriter dispositōe. Quantū quoq; ad res ꝑter naturā vt morbū t cām nunq̄z cibum expedit dari cū causa t morbus intendatur ex illo. Uñ ac. re. ꝑmo: Per cibum in seipo non fit iuuamentū

diuisionē ad minima sicut sensit Ga. q: quod mīmū est non aget eo q forma nālis debitam quantitatem requirit in materia. De veneno enī ⁊ igne pōt sumi i tam modica quantitate qō non sentiet nedū q ledat tertijs cōplexionum ⁊ pharmacoꝝ. Propt qō nō ē modū assignare quo possit medicamē: ⁊ maxie frigidum in actū deuenire. Contrariū quoq; huius sensus nobis ostendit cū videamus frigidū potētia corpori applicatū in actū frigiditatis peruenire similr ⁊ alia. Eti: Quod agit ꝑus non agēs ductū ē ō potentia in actū. sed hmōi sunt corpori occurrētia quecūq; quare mo ꝺ ū oportet quo hoc fiat aliquem statuere ¶ Propter primū quidem sciendū q quid sit medicina: ⁊ quot dicat modis: dīa oīsum ē tertia: 136. ⁊ 137. Est aūt ea res qualitate corpus alternans sua sine ipius in ipm ꝙuersiōe. Differt nāq; a cibo qm̄ sui operat materia: ⁊ ingressum hz in corpus seruans: ⁊ augmentans illud nutrimento diuersificato. Tenent enī locū depduti: ⁊ āpliorus in pluribus. Medicina quoq; frigida dicit illa que i summo: aut a predominio quandā obtinet qualitatū: vt aqua ⁊ acer aut commixta frigidoꝝ vt p solatrū ⁊ papauer. Unūquodq; nāq; copoꝝ dupl'r est tale aut simpl'r: ⁊ in sumo dīa 16. Potentia qdem est res impfecta nata suscipere cū qua nascit dispositionē velut homo rationalis cū nascit: ⁊ canis venatilis. Actꝰ quoq; ex opposito res erit perfecta iam obtinens cū qua nascit dispositiōz Est aūt potentia duplex: Una qdem per se: Altera vero per accidens vt aque frigide curantis thetanū ex repletione: aphorismorū. 5. Prima qdē duplex: altera nempe pncipalissima: in qbus nā ipa in pfectū tendit nullo eandē exteriorū impediēte que actus vl' ꝑmus seu potentia secunda existēs forma. Reliqua vero cū materia adheret ei quod fit inde. Quod mlt̄ipliciter euemt fm propinquius: aut remotius vt cū ex sanguine fit caro: aut cibus bis coctus: ⁊ oino faciles comixtibilis velut panis: ⁊ vniuersalius adhuc elemēta: cōplexionū tertio. Scōo vo de alia potentia ē adhuc duplex existit: Una qdē ꝑma ⁊ remota q̄lis ē cū q de non esse ꝓgredit ad esse ceu mineraliū: ⁊ terre nascentiū esse ex potentia suscitatur elementorum alialum vo ex istorū esse consurgit potētia. Alia vero potentia seu vtus est secunda q forma rei existit qua esse hz ⁊ actionem. Quā qdem Ga. vocat vtutem rei seu pfectatem: aut vam exīnam: vt tactum. 16. dīa. Huius quoq; potentia triplex existit. Quedā nanq; ē remota: nō tn̄ ꝑma dicta potentia q̄ est virtus cōsiderata p operationē quā nra corpora in eius efficiūt substantiā. Quod cuz portitor illius a calore nro patietur innato pueniet tunc qō erat in potentia i actuz qualis est potentia medicinarū primi gradus ⁊ secūdi maxime. Potentia siquidem propinqua in intentione habitus existit qualis est napelli ⁊ venem viperarū potestas in nostra corpora punendo. Est ⁊ alia media baruz: cuius quedā magis se tenet cū potentia dicta remota velut que cū intentōe bonitatis ertat aptitudinis: sicut sulphur medicamē medec ex sulphure ⁊ aspalto būido. Altera vero ē affinior potentie p pinq̄ maiorem hīs ꝓdictam aptitudinē in actū cum medicinarū potentia venenosaꝝ: vt opij ⁊ euforbij. Hec aūt siqdem potentia tota scōa inclinationē hz in actū ꝓpter eius parū ab ipso distare valde maiorez q̄z potētia ꝑma appellata remota. Ipa nanq; ꝓpter eius distare non multū nisi alterationis inueniētibꝰ transmutationibꝰ medijs in actum deducit. Potentia ēt scōa actus secūdo de aīa denotatus est ꝑmus: forma exīa media ex qbus rei consurgit substantia: a qua qdem qualitatibus medijs actus ꝙsurgit secūdus qui operatio appellat. ¶ Propter scōm vo sciēdū Ga. posuisse tertijs cōplexionū: ⁊ simplicium magis medicinā in actū deduci calidaz ⁊ frigidā ēt p diuisionem ipius i minimas partū. Acquirūt enīz motū ab extrinseco vt a nostri corporis calore. Quod conat oīdere eo q in diuisa ⁊ minuta calidum imprimit melius: ⁊ eis dominatur in amplius vt apparet i lignis siccis minutatis. In viridibus quoq; būidis tenis ⁊ integris calor vt ignis inualescere non pt cū vias ⁊ poros non sibi inueniat patulos qbus subingrediat. Hec aūt positio etsi superficietenus veritatem videatur ꝙnere: non tn̄ cām quesiti simplicit exponit: sed causam seu occasionē magis dicit: Quia si medicina non frigidaret frigida nisi diuisione eius in minimas partū: tunc cū illam suscepisset diuisiōz iam foret actu frigida: quod non est cū appareat ex hoc existens quid potentis in actum deductuū. Et ideo Auer. Non est dicere q sit iam actu frigida diuisione ipa in ptes minimas deducta. Amplius diuisio respicit quantitatē, sublata nanq; quātitate sbstātia indiuisibilis pmāct: phȳsicoꝝ ꝑmo. Quántitan āt nec actus nec passio attribuit. mathematica enī neq; motū aut locū habent: nec tpe mensurant: nec finis ⁊ bonū in eis reperiunt. vñ pncipium sālt̄ motus ſz esse: ⁊ per ꝙs non agunt: nec patiunt nisi methaphorice fortasse tertio methaphȳsice: ⁊ de gñatione ⁊ corruptione ꝑmo. ꝓpter quod ex diuisione respiciente q̄ntitatem sibi deductio potentie in actū cū nō sit qs huic modus actionis assignari nō poterit. Nōstra ui nanq; ex dīis. 60. omnem actionē qualitatibꝰ p fici cum eis: tūc in ꝓrietate ꝙsistat que ꝑpus qualitatibus inest. Rursus: Si medicinā deduceret ō potētia in actū: nūc aūt q̄ minima sunt opationē hīe non pōt cum forma determinatam quātitatē reqrat ⁊ materiā. Est enī minimā carnū fm Aꝝ. assignare vt inductum de veneno ⁊ igne. Sicut enim corpus minoratur: itaq; virtus remittit: secunda primo. Propt qō concludit ex diuisione medicine in partes minutas non posse potentiā eiusdē in actum ꝙsurgere. Et tō Auer. ⁊ Ga. dicunt sicut fugitiuū. ¶ Attēdendū tn̄ q quanq̄z diuisio i ptes minores medicine non sit cā deuentus potentie in actū: est tn̄ cū causa quodāmō velut ignis nutritionis: ⁊ alimenti: scōo de aīa. Res nanq; conuertibiles ⁊ de potentia in actū deducibiles cū in partes conuertunt puas facilius in actum deducunt vt testatur per Ga. ēt in lignis siccis ⁊ minutatis ⁊ humidis viridibus ⁊ integris apparere. vt enī ꝙgregatio ⁊ segregatio non ē gñatio ⁊ corruptio sicut posuere antiq: ꝙferunt tn̄ ad generationez ⁊ corruptionem. Nam congregata ⁊ separata leuiter existunt corruptibilia: ꝑmo de generatione: ⁊ in ꝓposito Sed contra. A. secunda primo videtur modū Ga. tenere inquiens: Medicina subtiliatiua est cuius ꝑpetas ertat vt cū a virtute patitur nāli que in nobis diuidatur in corporibus nostris in ptes mīmas. Bicendū q. A. non dixit id vt daret modū vniuersalit deducēdi potētiā medicine in actū: sed medicinā describēt subtiliatiuā p id qō erat ei notꝰ aliarū relatō

positio tangat ad ꝓsens: demũ quomõ corpoꝛibus administrãda sit ostendat. ¶ Propter ꝑmũ huius sciendũ: q̃ dicta dicit nõ simpliciter exhibitio. verũ addit ꝓpetens quia dietatio ñ solũ cibi administratione dicit ꝛ potus: ĩmo eoꝛũdẽ etiã subtractionẽ. Illa enĩ elegãter ordinatur dieta cuꝫ vbi q̃ñ expedit exhibeꝛ ac subtrahitur. Cibi aũt regimẽ est triplex ceu ex Hip. colligꝛ ꝛ Ga. ac quarto ꝑma. Ipi⁹ ꝛeni q̃dã est vehemẽs ſbtile vt oĩmoda cibi ꝓhibitio aut mellicrati seu iuleb ſm Ga. modica exhibitio. Alioꝛ ẽ grossuꝫ valde ceu q̃ sanoꝛũ cib⁹: quoddã vo mediũ obtinet. Et huius qdẽ vnũ ipi⁹ ad lat⁹ magꝭ declinat ſbtilitatẽ vt granatoꝛũ succ⁹: demum iuleb: deinde aq̃ hoꝛdei subtilis postea grossa: deide olera attriplicesꝫ spinachie ac lactuce. Aliud quoꝫ ad ptẽ tẽdit grossiciei vt galline ꝛ earuꝫ extrema: deiceps fasiani: pdices pulli: demum aueꝫ pue postea ouaꝫ sorbilia quãtitatis pauce: q⁹ exꝛat subtilioꝛ ptisana cũ fece ꝛ panis simule minutati ꝓfract⁹ multotiẽs aq̃ lot⁹: cibus adhuc subtilioꝛ exꝛat. Mediũ vo existit Rist. i. ptisana cũ fece. Adhuc ꝛ variat dieta in subtilitate sua ꝛ grossicie silr rõne quãtitatꝭ ꝛ tpis. quatitatꝭ qdẽ: q̃ñ grossa ſm se dieta sanoꝛ dici ꝑt subtilis si ĩ modica ꝛ raro deꝫ q̃ntitate. Et subtilis multa multotiẽs administrata reddit grossa. Subtilis quoꝫ rõne q̃litatis dr̃ cui⁹ mutrimẽtũ ẽ modicũ ẽt si sufficiẽtis fuerit q̃ntitatꝭ. Grossa vo p h⁹ oppositũ si q̃ntitati ꝓuĩgat debite. Quo vo ad tps dicta dr̃ subtilis cũ raro ꝛ lõgis inꝭualr fuerit exhibita grossa vo eꝫ. Pot⁹ quoꝫ duplex existit: simplex vt aq̃ q̃ dat in morbis cruda seu decocta de cui⁹ exhibitiõe. i71. videbitur dr̃ñtia. Alter ẽ ꝯpositus ꝛ hic aut vinũ. Ipm enĩ ratione ẽt ꝓtinet cibi: de cuius administratõe: dria. i72. indicata. Similit est pot⁹ diuersitas: dria. ii8. Et potuꝫ potio dicta corpoꝛis naturã ſm Joãnitiũ ad se ꝓuertẽs Et is ẽ multiplex vt ſyrupus simplex acetosuꝫ ꝛ ꝯpositus cũ radicib⁹ cõibus ꝛ seminibus. Syrupus violatus aq̃ mellis siue mellicratũ ꝛ iuleb. Syrupuꝫ siq̃ dẽ acetosus simplex febꝛicitãtibus potus est vtilis. Cõfert enĩ causõnẽ patiẽtibus ꝛ cholere febꝛibus ꝛ vniuersãliter febꝛibus oĩbus. Quibusda tñ rõne digõnis. Alijs vo ex pte alteratiõis ꝛ digestiõis simul. Refrigerat enĩ ꝛ extiguit hũoꝛes viscosos: icidit ac subtiliat grossos: opilationẽ apit humi. putridũ educit: ꝓacti. tertio. vñ q̃rto ꝑma: Syrupus acetosus q̃ñq̃ siti sedat ꝛ incidit ꝛ soluit. Et Mesue ĩ antidotario: Virtus syrupi acetosi magnificata ẽ inter verificatoꝛes in ipius excellẽtia in cõitate. ſ. posse eius in materias calidas ꝛ frigidas subtiles grossas ꝛ viscosas siue adherẽtes. Et virtus siq̃ ipi inest infrãtiõiꝫ cito tollit virtute penetratiõis nõ sublata. Et hoc qdẽ Ga. testatur q̃ eius potẽtia est cõis ad oẽs materias: ita q̃ ad cholerã nigrã ipaꝫ diuidẽdo ꝛ medicinas in ipas penetrare faciẽdo: dria. i70. Nocet tñ pectoꝛi tussienti ac intestinis ad q̃ hũoꝛ declinat acutus ceu apparet de oximelle sibi ꝛterminabili. vnde cimo de inge. Cõpositus quoꝫ acetosus phlegmaticis ꝓfert se. ꝛ melancholicis. diffũditur enĩ ĩ amplius materias subtiliando: vrinã ꝓuocans ꝛ opilones apiens. Violatus quoꝫ materiã emollit pectoriꝫ. asperitates lenit ꝛ pulmõis ac cholẽ sedat acutioꝛi sitim mitigat: sed nocet ventrẽ habẽtibus debilẽ ꝛ viscera materiã incrudãs ꝓpter qõ egritudinẽ ꝓducit ac frigidiꝫ nõ ꝓfert materijs ꝛ maturis appetitũ deijciẽs ꝛ fastidiũ plurib⁹ inducẽs. Mellita quoꝫ aq̃ ꝛ mellicratũ subtiliat ꝛ incidit materias grossaꝫ ꝛ viscosaꝫ sine refrigeratiõe multa digestionem ꝓcurat: mãꝫ tñ calefacit calidas ac nãs. ꝛ iõ nocꝫ se. icẽtiuis. Juleb vero qõ ex penidijs ꝓstruitur ꝛ aqua coiuꝫ cui tñ interduꝫ modicũ ꝓiungitur aque rosate: siti mitigat ꝛ humectat: digestionẽ materie ꝓcurat: ac abstersionẽ opatur minus tñ mellita aqua. Huius vo vt tactũ ẽ diuersificat regimen penes quãtitatem: q̃ñ alia mlta quedã modica: nõnulla vero media ꝛ ſm qualitatem. quedã enĩ ca. alia frã: q̃dam humida: nonnulla vero sicca. Itidẽ quedã multum nutritiua alia modicũ: nõnulla vero mediocriter appens ꝑmo secũda Juxta qõ tempus variatur quia hyeme cõpetit dieta calidioꝛ ꝛ ampliꝰis quãtitatis: estate vo ecõtra. Sumenda est etiã in tpe frõ hoꝛa calidioꝛi ꝛ in calo frioꝛi: misi ꝓsuetudine id maxime distrahatur. Et q̃ de tpe dicitur de cõsuetudine audiatur ꝛ regiõe. Diuersificatur quoꝫ ꝛ ſm artificiũ multipliciter. aliq̃n enim elixatur: interdũ vero assatur aut frigiꝭ: aut aliter ꝑparatur ſm ventris ac epaꝫ diuersitatem. Quãtuꝫ quoꝫ ad ordinẽ diuaricatur diete scema duplr aut ratione anteceſſiõis ꝛ postpositionis: vel etiam ex parte numeri. ꝑmo quidẽ quia cũ quis pluribus vtitur ferculis ꝑmittenda sunt subtilioꝛa grossis. Incarcerat enim natura qui grossum subtili ꝑmittit nisi ventris lubꝛicitas fuerit: dria. ii9. ¶ Propter h⁹ secũdum sciendũ q̃ id plenius audiatur q̃ oportꝫ attendere ad res naturales eis ãnexas nõ naturales ꝛ cõtra naturã entes: ſm enĩ has regimen oẽ ordinatur. Hec autẽ sunt ꝓplexio virtus maxime etas forma sexus ꝓsuetudo. Et demũ tpa cõstitutiones hoꝛe regiones ꝛ que his ꝓtinãtur. Et tandẽ morbus causa ꝛ accidens: ac ſm corpoꝛis quantitatem cui he ĩsunt dispositiones. Secundũ quoꝫ complexionẽ: q̃ñ in ca. pluꝰ ꝛ pluriesꝫ expetitur cibi sicut meliꝰis ente digestionis: in frã vero secus. Requiritur etiam frũs similiter in frigida calidus ac humda siccus ꝛ econtra. Naturalitatis tñ tpantia simili obseruetur continue ꝓpꝛieq̃ in morbis in q̃buꝫ nõ licet ꝓplexionꝫ alterare transmutatione. Penes quoꝫ virtutẽ q: si fortis fuerit paruus expentur cibus ꝛ ꝑcipue cũ egritudinis status fuerit nõ longinquus. Interdũ autẽ nullus cũ ꝛ fortioꝛ qs fuerit ꝛ status futurus ꝓtinue Si aũt debilis extiterit ꝛ cũ stat⁹ distantia: eꝫ. Scõꝫ vero etatẽ variat: quoniaꝫ in etate infantie multus expentur cibus. Juxta illud medicine inuentoriꝫ: Bene facillime fert iciuniũ: ꝛ reliqua. In senectute vo paucus. in senio modic⁹ ꝛ multotiẽs administrand⁹ In etatibus vo medijs mediocriter exhibendũ. Et similiter his de humore membꝛo ac spũ. Scõm quidem corpoꝛis qualitatẽ: q̃ñ cholicoꝫ corpoꝛibus raros de facili resolubiles trãspiratiõe cibari oportet tpe status etiã ac poꝛissimi: dria ꝑoꝛi. Sunt etiaꝫ corpoꝛũ quedã molliũ carniũ celerit resolubiliũ q̃ñ appareant pinguioꝛa abstinẽtiã nõ valẽt ferre. Oppositа vero his sufficit tenuiter dictare ꝛ vsq̃ ad. 7. dies ceu viuꝫ dria ĩmediata cibus exhibeaꝫ mime. Scõm vero sexum mime q: virilis natura pl⁹ expetit cibi mulieꝛi: cũ calidioꝛ existat nisi virtutis expaueat debilitas q̃ cibũ ꝑcipit dari oĩo. Juxta quoꝫ ꝓsuetudiꝫ: q̃ñ ea oĩ tpe in salutis tuitione reperitur

secura: secūdo re.a. cū consuetudo sit nā secunda ex adiuncto. Et iō fit eā simili rōne: ppter qō qñ cibati onis hora ꝓcidit cū passiōis regetoptimū ē vt testantur cibare. Penes aūt res nō nāles ⁊ ꝑmitt⁹ tpis ita ordo variat diete: qz hyeme dāda est calida ⁊ semel multa i corpozib⁹ nā ca. In alijs fortassis ecōuerso ⁊ hora similiter frīoꝝ minus. Calida vo eē: sz in medio mediocrit dietādū. In ꝓstitutiōe vo vt in tpe eo dē mō. In regiōe aūt frigida plus expetit diete ⁊ calidioris ⁊ incisiue magꝫ ac vicib⁹ pauciozibus date ⁊ quātitatꝫ amplioris. In ca. vo secus ꝓtigit ꝑm quoqz corporis qz̄titatē: aut enī magnū vel puū seu mediocre ꝑm quā qntitatē oz alit variare: ac aliter q̄ diete Qualiter vo dieta sit ordināda penes q̄ ꝓter nāz manifestabit ꝓnr. de qb⁹ etiā visū dria ꝓnti. ¶ Propt secūdū vo sciēdū: qp qdā antiquoꝝ indrīter ꝓcede bāt ingrossādo nihil vsqz in tres vl qttuoꝝ dies exhibēt. vñ scōo re.a. Scio medicos q citra qꝫ opportunū est opantes ab oib⁹ in ꝓncipio daob⁹ vl trib⁹ diebus siue plurib⁹ custodiūt: postea vo ius ⁊ potū illis sumeꝛ ꝑmittūt. quoꝝ affuit motiuū qz maxie mutationi mutatio p ꝯsuū maxima debet. Sed mutatio fit ꝓcipua egrotātis ab ea q̄ in sanitate pp qō ⁊ dictam mutare oz ex grossa i subtilissimā. Alij vo quos Ga. i curatiua p te diatrionios vocat vsqz tertiā transactā diem abstinere ab oi dicta iubētes in istoꝝ fere videnꝛ opinionē ꝓcidere. quorū fortitā fuit ꝓsuasio vt ex verbis potest elici Ga. qñ egritudines in ꝓncipio nō cognoscebāt: ⁊ ideo inclusiue vsqz in tertiā diē expectātes vt eius mot⁹ ppenderet: cū oīs hūoꝝ euētus in q̄rtū ad plus nisi febrē educat qntanā vel sexta nā: aut illi ꝓparēs rarius emergētes vt ⁊ Ga. febriū ꝓmo fatet ꝙ eas nō ꝓcepisse. Sed hec stare non ꝑnt vt in tertio p amplⁱ ꝓuincē dicēdoꝝ. vñ ꝓmo re.a. Cauēdū est tibi vt nec vna die venas ꝑmittas exinaniri. sed absqz inꝑpositiōe dici dare non desistas nisi fortassis cū potōnib⁹ aut clysterijs op⁹ fuerit vti. Et secūdo eiusdē. At vo vbi ptisane op⁹ fuerit icipe illā dari a ꝓncipio morbi meli⁹ cē fateoꝝ: qz exinanitiōez venarū ꝓcedeꝛ. postea vo in tertia die morbi aut q̄rta vel qnta seu sexta vel septia dari icipe nisi crisis tē fuerit vētura. Potiua iꝑozū etiā nō valēt cū diete sit quid naturale administratū ⁊ ꝓsuetudinariū non solū sanis sz egroꝝ plurimis. qō aut huiōi non oz repēte in cōtrariū ꝑmutari. Juxta illud hippocratis cū: Secūdū multū ⁊ repente calefacere aut ifrigidare ⁊ reliqua. vñ in tegni: Natura nō sustinet repētinas ꝑmutatōes: nō eiz sp maxie mutatōi maxia in cōtractū debet mutatio. sed qualis poterit a natura sustineri. scōm enī vtilitatē ⁊ ꝓcordissime securitati exhibēdū ē secūdo re.a. dz nāqz talis eē subita mutatio que ꝓtra inimicū incidat virtutē ⁊ ñ in ipa. Post die quoqz tertiū tantū cibātes aut potū exhibētes exterminant plurimos: ac p plura ⁊ ꝑprie de ige. dccio vt tactū est antea. qō indicat inuenis nō cibat⁹ vt ꝑ us ante porisinū a Ga. Cōcidit in syncopim ꝑtibus ius ꝓpinquis ac medicoꝝ diatritarijs. Nō enī recedere potuerūt cū Ga. fecisset clā eius amicū portas claudi ⁊ claues remouere. Propter eoꝝ similiter motiuū sunt pamplius vituꝑandi cū talis mod⁹ cibatiōis eius suppetat ob insciticiā cognitiōis egritudis. Cōtra quos intonat crisiū idē secūdo inquiens qp si positis ignis tertiane certe ipam bis ñ cognouerꝫ. sz adhuc expectas deridēdū diatritū si asinus adhuc vt thessalus sz qs eris: lapio. Et q tertianā ñ valet diiudicare a quartana: mor ꝑm ꝓmā diem vniuersalit medicus non existit. Sunt deniqz hodie fere oēs semita gradientes istoꝝ. In ꝓncipio qdem morbi ⁊ ō inceps cibū subtiliantes valde. Qui demū videtes circa status tpa virtutē deficere cogunt tunc necessario grosse reficere: ita vt exhibeāt etiā q̄ carnosa. qui codē decipiunt mō vt ꝓdictoꝝ qdā eo qp egritudis statū cognoscet nequēt. Cōtra quos Hipp. ⁊ Ga. nō raro. quare secūdo re.a. In quibus plurimū ipi errore ꝓtinetur ⁊c. Subdūturqz illis synthomata cōtingētia ita multotiēs a capite ad circūspectus crudi idest indigestū de genere cholerar attrabūt hūores. vñ illis vigilie accidūt ⁊ reliqua. Et iō quarto ꝓma: Multotiēs errat medicus in his egris mō alio: qñ in ꝓncipio morbi eis ꝓhibet cibū: ⁊ quādo appropiquat status ⁊ sitit qp virtus cadit in illa cibat hora ne cassario. Jam igitur errauit dupliciter. nā si eos in ꝓncipio cibaret error esset ⁊ ignorātia infra hūc errorē. quibus equidē egris synthomata ꝓtingūt praua vt catarri nauseatiui cholici ⁊ vigilatiui. pp repletiōne ⁊ digestiōis ꝑuationē. Ingesti ēt facti de latere revolunt in lat⁹ ⁊ alienant: ⁊ materie coarctāt ipos vires ⁊ vapores multiplicant in eis. quare qō nō est imaginant ⁊ audiūt ⁊ tremūt ⁊ citāt labia ipos inferiora ꝑpter stomachi dolorē ⁊ aie contristantur eoꝝ materiei grauitate. ¶ Propter tertiū aūt sciendū: qp egritudo quedā est in qua nullus debetur cibus a ꝓncipio vsqz ad statū vt apparuit dria ꝑoz de qua ꝑsens non extat sermo cū in ea solum post statū debeatur cibus. Cui siquidē is tandē ordinādus ꝯrie ipm egritudini exgrēti. Primi⁹ enī expedit subtilissime dietare ceu succo granatoꝝ iuleb vl mellicrato deinde ptisane aq̄: demū Rise hordei. vñ re.a. secundo: Nocuus imutatōe delinqt q ptisanā cuꝝ fece ministrat: Nocet etiam q tñ adhibet succuꝝ ⁊ q solum ꝓpinat potuꝝ. sz nocumētuꝝ ei⁹ ad illos nō tñ eo qp subitā mut⁹ introducit alterationē. Est ⁊ alia egritudo in q̄ mor expetit a ꝓncipio cibus: neqz dimittenduꝝ est vna dieruꝝ venas exinaniri. Et ea itideꝝ duplex existit. q̄dā nanqz ē imaterialis ex inanitōe cāta ceu ethice modi quos oportet vnifoumiter ꝑm tpa dieta re vel fortassis in ꝓcessu magis qꝫ in ꝓncipio cum plus corpus extenuetur: ac inflāmatio vehementior existat. hoc tamen si virtus poterit tolerare digestiua. vnde quarto ꝓma: Quando ethice superuenit cibus augmētatur velociter ⁊ fit fortis pulsus valē ⁊ incipit magnificari. ⁊ ꝓpter illud accidit stultis medicoꝝ qp ꝓhibēt eis cibuꝝ ꝓp accidētia occurrētia quare pdunt eos. augmētatur enim ipis caliduꝝ animal. incubatis. Nōnulla est materialis cui⁹ materia vel est apans actu vt in vero apate siue similitudie sicut in labore apostemoso aut nō siquidē mīme vexat vnifoumit fere totū possideat corp⁹. Et⁹ dieta sit rār subtilādo ꝓcedē fortassis tñ epimastico excepto: vt qp in ꝓncipio vberioꝝ administret in ꝓcessu āt subtilioꝝ cōtinue donec ad statū pueniat in quo dieta oēz oportet oīo subtilare. Cōsideranda est etiaz brevitas status ac eius plenitas. Primitus tñ id auctoriset ⁊ rōne monstret: deinde illud quo p relationē ad cām morbū ⁊ accidēs ⁊ porisinū fit dictandū. ¶ Propter ꝑmū h⁹ sciendū qp apharismoꝝ ꝑma: ꝑdictus

ꝓcipiꝫ obſuari dietādi ordo cū dicit: Quib⁹ mor est ſtatus ſubtiliſſime dictare. qb⁹ aūt poſteri⁹ ⁊ reliq. vñ tertio practice: Ät vo diete regimē ſm morbi tpa ſic oꝫ eē. Cōmodū ē in morbi ꝓncipijs cibū ad groſ ſicié inclinari. ne forte ſirmi fiat trāſitus a groſſa ad ſubtilé ſemel dietā noceatq; illio amplius ⁊ diſſolnat vtus ei⁹ ac debilitet. deinc aūt ei⁹ iminuat groſſicies paulati ⁊ p dies donec morb⁹ ad ſtatū pueniat. quo qdē oꝫ dietā multū cē ſubtilitat ut ē ptādij dimiſſio ac innuti iuleb aq̄ mell ⁊ violaꝝ ſyrupo. ne forte vtus in cibor occupet digeſtiōc: ꝙuertatq; oēm ſuā cām ad reſiſtēdū morbo ⁊ expellēdū: vt vo iccpit decliato né morb⁹ habē cib⁹ icipiat ſgroſſari: ⁊ regat eger re gimine ab ſirmitate ſurgētiū. q̄re ⁊ q̄rto ꝓma: Verū ubi neceſſariū ē vt ſit ꝓncipiū tui regiminis groſſius ⁊ poſtremū pueniēs ad ſtatū ſubtilius ⁊ gradati ꝓ cedas in eo qō eſt iné illa: ita vt vtus ſit ꝙſuata uſq; ꝓpe ſtatū. tunc enī intēde ſup materiā vt nō ſiſ occu pat⁹ in alio. Predictus quoq; dietādi modus ⁊ ra tionib⁹ cōſirmatur vt ⁊ tactū ꝓus: quoniā illo tēpo re in quo natura minus intēta eſt circa digeſtionem materie ⁊ cōtra accidentiū inſultū pl⁹ expetitur cibi: in quo aūté magis minus. ꝓmus aūt eſt in ꝓncipio morbi. ſecūdum vero in ſtatu: quia in ꝓncipio natu ra nōdum incepit apte agere in materiā: ⁊ ideo in eo ſigna digeſtionis nō apparēt manifeſte. In ipius tñ incipiunt manifeſtari ſine. Quare aphoriſmoꝝ pri ma: Coctiōis ſigna circūtermināt ꝓncipiū qō vt po totius egritudinis exiſtit. Similiter quoq; nōdum adeſt accidētius iſul⁹. Juxta id veteris ꝓtactū: Cir ca ꝓncipia ⁊ fines vē. In ſtatu vero accidit eꝫ. in eo nanq; natura maxime intēta eſt circa digeſtionem ⁊ materiei expulſionē: virq; illis pōt ſufficere: aphori ſmoꝝ ꝓma. Inſurgūt tūc etiā accidētia vehemētia qñ ſtat⁹ nil aliud exiſtit q̄ qō maximū egritudinis vt in ſynthomatib⁹ vel cū laboꝝ ac eoꝝ vlumant accidētia ibidē. Adhuc ſi ꝓpter phōnes ⁊ laboꝝ ſ ſepabiles ab acut egritudinib⁹ formidādū ē dare cibos rōne dignos. In ſtantib⁹ ampli⁹ hoc timēdū cū ꝓdicta magꝫ inſurgāt accidētia: ſed expectādum in pacut .quare in ſtantib⁹ magꝫ pauendū. Rurſus vtus vnita plus eſt infinita q̄ multiplicata. i. fortior eſt ſeipa diſpſa de cauſis libro cū Abeſ. ſed cibuſ in ſtatu datus virtuté nature multiplicat eā diſpti ēdo. Eteni opus ſit ſupeſſe ſimul nature regimini ⁊ dige ſtioni cibi ꝓpter qō aut naturā oportet intētam forte digeſtioꝝ cibi ⁊ ſgimē dimittē materie aut eꝫ. Et ita cibus indigeſtus ꝓmanēs magnificabit morbuꝫ ei⁹ multiplicādo cām: at eius ſimilē diſcraſiaꝫ. Utrūq; eni vna nō valet pficere cū calor naturalis nature in ſtrumētum ad hec non ſufficit: quarto eni de alia. A. Virtutes impediūt ſeipas cū oēs vno inſtro opent ceu calore nature. Itaq; regimē diete rr ſubtiliādo ⁊ nō ingroſſādo debet ꝓcedere. Dico aūt rr q; que dam corpoꝝ ꝓdictum dietandi modum tolerare nō poſſunt vt tactū eſt ꝓmiſſoꝝ ꝓmo. Propter b⁹ quoq; ſecūdū ſciendū: q; cā morbi multiplex extat iuxta quā regimē variaſ diete. nā quedā eſt cal'a: q̄ dā fra vē. Adhuc q̄dā eſt ſubtilis: alia groſſa: q̄dam viſcoſa: nōnulla quidē mīta: alia pauca: q̄dā media vñ ſi fuerit ca. pauca ⁊ ſubtilis modica expetiſ vt ſic dieta cū ipius egritudo ſit terminuꝫ habitura. cito. In oppoſita vero ecōtra ſitq; cū b ſubtiliatiua inciſi ua. Omne tñ huiōi ad virtutē referēdū ꝓpter enim ipm cibam⁹ ⁊ ñ morbū: aphoriſmoꝝ ꝓma. niſi for taſſis de inanitōe cōſumptiua fuerit egritudo vt ꝓe tactū. Modus aūt diete ſꝫ morbū dict⁹ eſt ꝓuo. Cō ſiderandū tamē q; morboꝝ qdā ſunt acuti qdā cro nici ⁊ vtriq; ſunt ſubdiuiſi: dria ꝓoꝝ. qdaꝫ vero ſm qō breues aut longi ſiue mediꝫ dietādi ſunt i ſtatu ⁊ tpibus alijs habita relatiōe ad virtutē ꝙtinue. Ob ſeruādū etiā q; egritudinū q̄dā ſunt. q. tote in ſtatu alie in declinatiōe: nōnulle i augmento. q. ſemper q̄ les ſunt ſanguinee ſe. que regimē determinatū expe tunt. Similiter quarūdā egritudinū ſtat⁹ eſt breuiſ aliaꝝ longus: harū vo mediocris ſm q̄s oēs diuerſi tates oꝫ diuerſimode dictare. Penes quoq; accidē tia ſtatus variaſ ⁊ modus diete vt tactū antea. naꝫ q̄ dam ſunt ex egritudinis eſſentia: alia ex medici uniū cta q̄ſplurima abſtinētia: nōnulla qdē ſunt virtutes ꝓſternētia: vel quia ſynthomata ꝓpter ceu ſyncopiſ Aut q; de corpore aliq̄d euacuant vt ſanguiné vnde cūq; fluxus imoderatus: aut ventris ſiue vomit⁹ vel aꝑatis ruptura. Siquidē ꝓma fuerint cibū nō oꝫ ex hibere. nā ſi exhiberet amplius intenderet eadē. vñ ſecūdo re. a. Neq; qſpiā medicoꝝ reptus eſt mihi qui egrotū habitudiné cognoſcere querat ſicut opor tet ſi videlicet defectioné patiunt an ſit ex inanitiōe venarū defectio: aut ex alia furia vel laboꝝ infirmū affligēteſeu aliquo nature alio accidēte. Malū. n. nimium cū egrū in dolore ⁊ acumine morbi defectū in diuoꝝij die potū. atq; ius aut cibū ſumere pmit tunt q; ipam defectionē eſtinanitionē eſtimant ſore Si vero fuerint intenſa ꝓpter abſtinentiā iniūctam a medico accidētia cibus ilico eſt exhibēdus: quem quis cōdonans medicus plebeius aut ruſticus: aut vulgariſ videbis in dedecus mortuū ſuſcitaſſe ꝓꝫ magni medici. Si vo accidētia fuerint virtutē ꝓſter nētia vt ſyncopalia ⁊ ꝓcipue cū ſyncopis ex nanitio ne ꝙtigerit: tūc mox dandus cibus ⁊ duodecio thera pētice. Oꝫ circa id dubitare accidit: qñ q̄dā ſyn copis ꝙtingit ex bu. friis viſcoſis replētib⁹ replonal dicta que aliméto nō eget: cū adſint ꝓdicti replētes bu. in alimentū tranſire potētes. Dicendū: q; cū in tentio curatiua verſetur circa duo ꝓcipue puta vtu tem ⁊ diſpoſitioné: quantū quidē rōe huius vt tactū nō expetit alimētū: verū potius abſtinētia ⁊ eductio ſubtiliſ. ſicut eſt ꝓ fricationé leuē in ꝓncipio maxime vnde duodecimo: Nullā aliā inueni euacuationem in eis niſi q̄ ꝓ fricationé. Viri aūt leues vē. ꝓptrea q; ſeptimo colliꝫ Ga. morꝺetur eo q; fricatio eliāt ⁊ diſſoluat humores amplioré inducēs opiſonē ſicut i exhibitiōe ptiſane: q; ſtomachū debilitat ⁊ hoꝛripilo nem inducit: niſi cidē partū maſticis pipis aut ſemis admiſceaſ apij. Ex pte vo vtutis nutrire oꝫ. Eſt aūtē aptiſſimū mellicratū hyſopo in eo decocto. q̄re duo decimo: Exolutio que ꝓpter frōtū multitudiné hūo rum nō indiget cibo ſanatione. Nihilomin⁹ tamē h nō cibū ſolū: ſed aliquid etiaꝫ vini dare cogimur id qō mor piculū auertētes: nō autez diſpoſitioné ſanā tes. Nā euacuatio taliū magis eſt ſanatio ñ adiectō Cū nāq; ſyncopizant ⁊ ꝓpue abſq; phōne dādus eſt panis nō multus p vinū qō reductioné facit citā ſm etiā Alexandrū in pbl'. Oportz etiā aliméta pau lati exhibere. nō eni multa ſemel: neq; fria ⁊ groſſa. ſed ex geneſ caleſaciétū ⁊ attenuátiū. Itaq; qd ſen

tiendū appareat. Dicatur igit in ampli⁹ q̄ si adsint
synthomata virtutē ꝑpē fluxū q̄ ꝓcidere faciēt ex
hibēdus ē cib⁹ cū ipe ūmediatius ordinet ad virtutē
vñ affortissimor ꝑma: Aliq̄s ꝛ ꝑm ipm supueniente
synthomate dissoluuo vtut cogimur cibare. Sub
limor.n.intētionū oium ē intēto sūpta ex vtute: pri
mo re.a.ꝛ ꝑmo q̄rta. Illud de quo magr medic⁹ soli
citari oz ē vtus: q̄ curās hec ꝛ ñ medic⁹ ē: q̄rto ꝑma.
Penes quoq̄ portissimū quarūcūq̄ egritudinum di
uersificat dicta: q̄ in portissimis nihil dādū: sed qđ ad
ditū sbtrahēdū nisi ꝑdicta occurrerit cāe aliq̄. vnde
affor ꝑma: In portissimis subtrahere oz: q̄ lesio exeat
adiicere. In portissimo nāq̄ cibus ñ oz dari ꝛ sba
ferri ampli⁹ ꝓaue appositum. Nō posset ꝑbari filī
quo mōstratū q̄ cib⁹ in statu nō oz exhiberi. Si aūt
nullus affuerit portissimus: tūc i hora ꝓsueta ꝛ getiori
salte rōne cibādū ē ꝓtinēt. Deinceps vero q̄rēdū p
quot horas añ portissimū aut p⁹ recessū ipius alēdū.
Dicēdū q̄ ꝑmtus vniuersali⁹: q̄ spaciū tpis maius
oz incadere in cibādo añ portissimū q̄z p⁹ illū cū ante
ipm aduenīat pugna: ꝛ p⁹ cū iaz recesserit. vñ ꝑmo
re.a. Añ pedū plāte fre fuerīt: tē ius marie ꝛ ois ali
us potus negād⁹ ē. Oz cū iā calor in calcaneū descē
derit dādus. iā eni instat portissimi declinatio. quare
tertio ꝓactice: Si se.fuerit ūmobil ꝛ mīme varia nec
mixta ꝓhibend⁹ erit patiēs a cibo accessionis tēpoī
ante sex horas donec declineī calor ꝛ accessio defici
at. Si tamen nō pantur ifirmus donec se.portissimus
deficiat nō oportet illū refici donec calor in superio
rib⁹ est: aut in oia diffusus est mēbra. Oz cū a pecto
re ardor cessauerit ꝛ a ventre tēderit ad extrēa. Ba.
etiā ꝑmo re.a. Manifestet quoq̄ ab hinc sigillatim
tempus intercidēs ꝑncipio portissimi: ac ei⁹ fini cibatō
nis in vnaquaq̄ se. Dicatur itaq̄ q̄ temp⁹ tertiane
pure ab auctoribus fere diuersimode ponitur. Ingt
eni serapio sexto breuiarij detur āte piodū B ē porti
simū tribus horis aut quattuor: aut p⁹ solonē se. Al
mansoris vero decimo. sit inter comestionē ꝛ inuasi
onis ꝑncipiū longū tp̄s: videlicet nutriat trib⁹ horr
vel duabus ante se.aduentū: aut postq̄z recesserit.
Halyab. quoq̄ accessiōis die febr aq̄z hordei mīme
dabis differrelsq̄ prādiū donec oio ꝓsumat accessio
aut tp̄s alleuatiōis illius. Isaac quoq̄ febrū gnto
Cauere oportet ne aliquid hora tribuat accessiōis
se. In viatico vero dicit: q̄ neq̄ detur cib⁹ tpe portis
mi: neq̄ etiā tribus horis ꝑcedentib⁹: sed sistētetur
cū syrupo violato vel rosato vsq̄ post accessionem
febris. Halyab. quoq̄ de tertiana inquit nō pura:
Utatur cibo post dimissionē accessiōis cib⁹ deserat
quos ꝛ subtrahet post typi terminationē vt die quo nō
accendit virtus conseruetur. Die vero accessiōis ad
uersari morbo occupetur ꝛ ꝓsumatur materia. Au
vero cibatio oi die iteq̄ aut ꝑpe cibationē est ex eis q̄
nocent illis: ūmo oportet vt cibētur vna die ꝛ alia die
non. Tempus aūt quottidie intermittēs ponitur
tale ꝑm serapionē. Et sit hora cibi post getem febris
aut añ statū trib⁹ aut quattuor hor. Expono quoq̄
statū. i. anteq̄z ponatur instare ꝛ esse ꝛ nō añ statum
ꝑut est vnū de tpibus morbi: q̄ tūc cibaretur in ꝑn
cipio vel augmento. Almansor vero indeterminans
huiōi tp̄s inquit: hora comestionis ab hora accessio
nis quanto plus possibile fuerit elongāda. Halyab.
equidē: Obseruandū vt hordei des aquā q̄n accessi
onē horis sex nō pauciorib⁹ aūt quattuor. Isaac vo
Uniuersaliter quoq̄ dicimus vt inter cibū ꝛ accessi
onē sex horar fiat spaciū. A. quidē: hora cibi est post
teporem portissimi ꝛ eius eradicationē ꝛ añ portissimus
ad minus quattuor hor. In quartana vo in die po
xisimi cōiter ꝓcipitur abstinētia. vñ Halyab. Probi
beas cibos accessiōis febris die vt natura i resisten
do morbo potius occupet. In viatico vo: Cum.10.
ptransierint dies abstinendū est a cibis oi die accessi
onis. In alio vero die par comedat. Oz. 2. oportet
vt ꝓhibeantur in die portissimi a comestione: ꝛ ꝓcipia
tur ieiuniū vt sit dicere q̄ vnā dimittat comestionez
in die vt cenā seu prandiū. Nā si se. inuadere oz p⁹
meridiē prādiū omittat. Si vo in noctis ꝑncipio ce
nā: neq̄ tota sit absq̄ cibo die ꝛ maxime naturali q̄
cū eius afflictio hor duret. 24. cū certa fuerūt p. 36.
horar spaciū abstineret: ex quo posset ethicā ꝛ vtut
pstrationē incurrere. Cornelius quoq̄ celsus de tē
pore hesitat cibi dies. Quādo quidē cib⁹ debeat ex
hiberi nō parua extat dissensio. Quidā eni dari ꝓci
piūt matutie: q̄n tempus remissus egris videt esse.
Sed respondebit q̄ nō tunc q̄ hora subsequit meri
diana cōgruit: ea enīz oīs eger reddit peior. Et ideo
iubent vespere alij dari. Sed neq̄ sic bene cum hoc
egrotantes tpe disponātur q̄z ꝓaue. quare verēdus
ne tūc motu q̄ insurgat aspius. Ob hoc igit ad me
diā decurrit nocte iā tpe finito grauissimo codēq̄ di
stante longissime. Sequit ꝛ tempus in quo poterit
dormire salubriter fere. nāq̄ tūc oēs dormiūt marie
Nō quidē verū dū se. errantes nō fuerint: aut for
tasse i oppositū fuerint ꝓsuetudo. Undecio āt ō inge.
Tempus siquidē cibi in putridis febribus q̄ vnius
portissimi vsq̄ in finē bona valitudo ꝛ cōsuetudo sunt
intentiōes. tūc enī dandus cibus cum fuerint euso
tissimi: ꝛ maxime ꝑs id tempus dieī quo ꝛ antea sani
ꝓsuetudie habebāt cibari. Nihil eni apud Haly me
lius. Hec quoq̄ sunt tempor spacia iuxta que ante
portissimū ꝛ post a medicis ꝓmensuratur dicta ꝛ hore
Aui ꝛ si videant dissentire ab inuicē nō discordant
oio. Si quis regiones aduertat diuersas cōsuetudi
nesq̄ cū aliis in quibus scripsere ꝓspicientes: ꝛ si ꝑn
cipaliter qđ mesuratū in re qualibet obseruandum.
vnde dria. 79. Egritudines que acute sunt in terris
Hipocratis in partibus aure. pacute crisiunt. No
tandū etiā q̄ in febribus quartanis ꝛ tertianis inspo
latis veris maxime quantū est ratōne portissimi possu
mus multū cibū a portissimo elongar tā ex pte post q̄z
ex pte ante: cū tertiana certa. 36. horas habeat getis
7. 12. laboris. quartana vero. 40. getis: ꝛ afflictionis
24. In quottidiana vo certa angariamur cū. 18. ho
ras habeat laboris ꝛ sex quietis. Infra etiā dimittat
gete ita vt ferre nō sepe. vnde qui ante portissimū. 6.
horis cibari iubent. si vero fuerit quottidiana: instā
te quasi adhuc portissimo cibabunt ꝑcedenti. Et ideo
fortassis ꝓsiliū illor magis est acceptādū q̄ spaciū so
lū ponūt quattuor horar añ portissimū vt due resistēt
vel minores post portissimi terminū. Nā melius ē vt
apparebit a portissimi ꝑncipio recedere q̄z ab ipius fi
ne. Circa vero ꝑdicta dubitare cōtingit: q̄ ꝓcessim
fuit q̄ necessitate vrgente cibus donet in portissimo.
Sed cū ipe quattuor sicut tota egritudo ꝓtineat tpa
In quo deterius tpor dictar. Et videtur q̄ in ꝑnci
pio. quia primo re.a. Quando plāte pedus frigide

sint qō est in porismi initio tunc ius maxime ac ois alius potus negandus est. Ampl. Ga. ibidē: Hora in qua ptes pectoris ⁊ vētris sunt cū deteriori dispositiōe est hora inceptōis porismi. vnde pmo aphorismo: In quibus que porismo ordinata sunt cauendum est pncipia eor: hoc est vt cū tā factis: neqz paz post fiēdis nutriamus. Cuius oppositū scribit q̄rto pma: Corpora colica ⁊ ppie affucta multa comestione cū nō cibant saltem in pncipio febris: immo in hora que est prauior in ea ⁊ est hora status non euadunt quin syncopizent ⁊ moriant si fuerint debiles in porismo. Si vero fortes extiterint extenuationē incurrunt. Ad hoc rñt quidā corrigentes litteraz p alias inuentū quādoqz extrinsec⁹: puta puriori: loco eius quod est prauior notet. Aut dicendum qz extensius deteriuſ nocumentū sequit ex cibi exhibitione in pncipio porismi: cū per oīa duret ipius tempora: ñ āt i statu: sed in ipo nocumentū extat maius intēsiue: cū tunc synthomata incendant magis. hic enim status est vt diffinitū est supra. Restat aūt nunc scōm partem cuiusdā distinctiōis supius facte ꝓsequi: q̄ erat si materia cāno egritudinē fuerit: aut apa vere: aut si multitudine collecta. Et vniuersali⁹ si morb⁹ accidat a cā manifesta vehemēti⁹ mox impssiua: vt solo cōtinui dislocatio ⁊ fractura: tūc quidē a pncipio tenui⁹ oportz dietare: deinde in vberius tēdere sicut sapiūt simones sexto de ige. ac re. a. Dō uidetur Ga. pmo illius sentire ꝓcipiens in apostematib⁹ siccis cū nō currit ex eis virus aliquod in quibuscūqz viscerib⁹ fuerit añ sorbitiōis susceptionē aliquas res hūectātes recipe: sicut hydromel ⁊ vinū: qñ pluris sunt humectatiōis ea. Ista tamē sunt sorbitione subtiliora. Et quib⁹ videtur sentire q̄ in hmōi dieta ꝓcedat in grossando: vt apparet tertia pmo de cura laxitudis apōse. De certo aūt apate in diuisiōib⁹ de cura apatis calidi epatis: cura eius est incipiens ⁊ vsqz ad ebdomadā tē. Et sic ꝓtent⁹ p cibo aqua hordei. Cūqz alleuiatur se. sint cibi eius ex herbis ⁊ agrestā cū pulis. Quare Alexander in pbl. ppter qd Hip. i se. sugiens cibū. In statu in pleureticis ⁊ piplcumonicis mutat ad tribuendū scōm statum. Dō. A. explssius in q̄plurib⁹ locoz vocauit. quarto nanqz pma: Et quando scis q̄ virtus est fortis: tunc fortassis necessarium facit dispositio vt sis contentus iuleb solo ⁊ si ñ plus saltē ebdomoda vna ⁊ ppie in febrib⁹ apatū. Et si timueris debilitaté sis cōtentus aqua hordei. Tertio quoqz pma de karabito pmo incipe ipm nutrire nutrimento subtili ita vt sis cōtentus orimelle: deide post B die vna aut dnob⁹ pmuta ipz ad aquā hordei subtilē cū orimelle: deinde ad grossū. De cura vero ignantie: oportet q̄ sint cōtēti in cibis suis vsqz ad tertiū diē orimelle: deinde gradatio fiat ad aquā hordei cū quibusdā medicis delectabilib⁹: deī de ad uitellū oui. Adhuc ō cura pleuresis: Et fuerit ingeta sis ꝓtentus aq̄ hordei quousqz declēt tibi dispositio ⁊ ppie secundū sputū. ⁊ si retinet subtilia regimē: ⁊ sis ꝓtentus aq̄ hordei ⁊ sirupis quātū potes. retinere aūt circa pncipiū: ipa nāqz tūc indigesta. Et ideo pleureticos iubet Aurelius triduo abstinere a cibo. De cura quoqz dubellati epatis de cibis: oz vt administret in pncipio subtilatio cibi aperitiui. Et sis contēt⁹ Rise hordei ⁊ syrupo acetoso: deinō post illud administrentur cibi aperitiui quos dixim⁹ ⁊ vitella ouorum sorbiles ⁊ sorbitiones lenificantes. Et ad sūmū in cura similiter apatis omnis. Quod etiam firmat ratione quia qñ video accidētia egritudinis fortiora in pncipio incipiendū est a subtiliatione cibi multa nisi virtutis timeat casus: tertio pma. Dictū etiā supra: q̄ cū instant accidentia vehemēt q̄ oportet cibū minuere. Sed in apostematib⁹ circa pncipiū magis q̄z in alijs morb⁹ festinanter ifurgūt accidētia seua cū in eis status digestiōis materie diuersificet a statu accidentiū. Adhuc cum materia digerit accidentia getātur. Et sicut digerit ita egz eductione: ⁊ ꝓcipue cū vna non expellit expulsione: sed pluribus paulatim. Ita ꝓpe seriebus ⁊ rationib⁹ cōsimilibus mōstrari pōt in solone imparis vniuersali dictā ingrossando ꝓcedere: cū mox accidētia in ipis constent seuiora. Propt̄ qō in huiōi a pncipio magis q̄z in ꝓcessu cibū oz subtiliare. vt id āt amplius declaretur ⁊ pinductoz solo consideretur status distinctio: dria postensa pōt. Deinceps quoqz notandum q̄ dietatio est dupler: vna quidem vniuersalis in toto morbo a pncipio in finē: Altera pticularis in quolibet tēpore pticulari seu porismo: aphorismoz pma. Refertur etiā diete ordinatio vt tria ad vtutez pncipaliter statū morbi ⁊ accidētia: aphorismorū p̄missa. ¶ Propter quartū vero ad pmū dicēdū: q̄ Hip. loquit in febribus apostematū in qb⁹ mā non vnica depellit expulsione. In his enim oz a pncipio subtilius dietare. Quod secus existit vt apparuit in q̄ bus totū vna depellitur expulsione. In his enim oz a pncipio subtil⁹ dietare. Quod secus existit vt apparuit: in quib⁹ totū vna expellit emissione. Ad aliō dicendū: q̄ ratio Hippocratis est de illis q̄ sine cibo fuerunt a pncipio egritudinis vsqz ad statū: de quibus non est quesitū: sed de continuo a pncipio sumētibus ipo. Ad aliud dicendū: q̄ Hip. sermocionatur in illis qui fuerūt sine cibo vsqz ad statū. In quibus vt ostensū oportet cibū per ꝓtrariū administrare qz in aliquib⁹ illorū qui cibant mox a pncipio. In his eni oportet subtiliādo dictā ꝓcedere. In illis vo potius ingrossando. Ad aliud dicēdū q̄ logtur i habētibus forte virtutē: ⁊ morbū breue potentib⁹ absqz cibo puenire ad statū. Ad aliud dicēdū q̄ Ga. non ꝓcipit dari vinū ꝓpter dicte ingrossationē sed gra medicine: q: vinū sit subtilitate ⁊ penetratione mām educit: vniuersas nāqz mouet excreatiōes: sunt ét tā accidentia quoquomō sopita. Ad aliud dicendū: q̄ ratio Ga. est in febrib⁹ syncopalibus exanitiōe in q̄ bus ppter subtilitaté homoz ⁊ aptioné porox sequit spiritū resolutio. Et ideo oportet mutatiōa medio criter ꝓptica administrare. Ad aliud dicēdū q̄ Hal. ab. intelligit ei⁹ transeunte medio. i. statu. Est enī tempoz vnū egritudinis ipe ⁊ nō transeūte medio vt pncipio. Ad aliud dicēdū: q̄ illa cura Isaac ⁊ A. est tentatiua ⁊ nō vera sicut calefactorij administratio: secūdo re. a. mor a pncipio. volunt eni expiri si diete subtilitate vsqz ad tres septimanas possit sexta na vel q̄rtana: aut huiōi curari. Dō si nō: cōtinue ꝓcipit dieta ingrossari ⁊ carnes ac talia exhiberi. Et ita dicēdū ad id qō de palysi cura inductū. Et silr ad alia dicēdū: sunt eni apata vt syncopes. Ad aliō dicendū: q̄ quia fortis virtus ē in pncipio ñ cibam⁹ ppter ꝓsens sed futuri gra: vt. s. fortis remaneat i q̄ deficeps. Volumus eni tpe quo natura ñ ē ipedita

neqz digestione materiei: neqz accidentibus robo rare illã vt tempore quo his occupat valeat eis resi sterc: nõ impedita cibi exhibitiõe: neqz cũ subtrahi mr in statu ẽ sic debilis: vt nõ possit illi sufficere: alio qn necessario cibarem vt ostẽsuz etiã in eodẽ. neqz in statu ꝓpter humiditatẽ exhibẽda est dieta: qm̃ lz conferret ratiõe humiditatis resistentis siccitati: for tassis noceret substantia ꝛ quantitate ac virtutis di stractione a morbi materia: Aut humide diete non simpliciter febricitantib9 conferunt: sed cũ determia tione quantitatis qualitatis ꝛ temporis. Neqz cessã dum ẽ cibatione in ꝓncipio licz corpus sit impuruz: quia cibatio duplex est: vna quidẽ ad virtut] sustẽ tatiõem: altera vero ad robur ꝛ corporis augmẽtũ: quã qdẽ negat Hip. nõ aũt ꝓmã. Adhuc mã replẽs in ꝓncipio cũ sit cruda: qeta: nõ sic vt in ꝓcessu nata est corrũpi: neqz materia icrudat cũ cib9 debeat mo dicus iputrescibilis ꝛ digestibilis. Neqz synthoma ta adeo virtutẽ dissoluũt oia vt ꝛ cibus sit necessari9 sed ꝓpria ꝛ iã determinata qbus fortassis id nomẽ fuit ipositũ. Locisionẽ enĩ denotant vt dictũ. Ad ali ud dicendũ: qꝫ nõ ẽ similitudo oĩmoda: verũ in hoc quia sicut toĩ morbus ex quattuor cõponit tribus vniuersalibus notis ita proximus ex quattuor ptcu laribus: sed in mult] aliis deficit: qm̃ in ꝓncipio vni uersali cõceditur phlomia: Juxta illud veteris: In cohãtib9 morbis ꝛ reliq̃: nõ aũt in ꝓncipio proxim. In ꝓncipio etiã vniuersali materia ẽ indigesta: non aũt in ptculari plerũqz proxim: sic ꝛ i ꝓncipio tota li remissa sunt accidẽtia magis in ptculari nõ parũ itensa ꝛ talũ cetera: ũ quo visũ ẽt dria. 107. Ad aliũ dicendũ: qꝫ virtus naturalis licz sit salua: tamen vir tus aiaℓ plm laboraũ ad se oẽ cõuertit calidũ natur instrumentũ: ita vt virtus naturalis cibũ calore de paupata digerere nõ valeret: sed potiꝰ indigestꝰ re manens ꝓuertet in morbi materiã. Aut si ad se calm cõtrahens digereret actio cretica ꝛ regimẽ omittere tur morbi. Vel vtus naturalis adhuc laborat i diui dendo: licz non in decoquẽdo. digestio nãqz decocti one ꝛ diuisiõe. i. a mẽbrorꝫ parietib9 cõplet sepatiõe aphorismorꝫ quarta. Ad aliud dicẽdũ: qꝫ verũ est in se. in quib9 caliditas est modica vt quartanis ꝛ quo tidianis. vnde in his electuaria exhibent calida vt ty riaca dyatritio pipeõ ꝛ hmõi: ꝛ ꝓprie cum materia fuerit digesta. In febribus aũt inflãmatiõis non oz cũ caliditas vtraqz sit intẽsa ñ volẽdo caliditatẽ ad augere naturalẽ calor augmẽtat extranei. Neqz. n. is inducendus semp: qz licz in materia frigida indi gestionẽ coaduuet: in calida tamẽ discrasiã intenden do nocet qz magne ac calidũ extinguẽdo inatũ. neqz calefactio materie multũ calide est digestio: sz infri gidatio potius tẽperata. Ad aliud dicendũ: qꝫ b9 se bus si vnice relinquat expulsioni cibũ oportet circa statũ subtiliare vt nõ occupet cibi digestione: sed in sola materie depulsione. Aut hec febus modũ habz singularẽ ab alijs dictandi. Et similiter quãtũ q̃ al terius partis arguta conuincat postensum.

Differentia. 135.

Quod confidentia in firmi de medico ñ ꝓferat in ipi9 salutẽ mõ strat: qm̃ agẽtia ꝛ patiẽtia dñt in mã cõicare seu gñe ꝛ loco subiectoqz esse distincta.

Sz sanitas ꝛ ꝓfidẽtia nõ ꝓueniũt in mã: cũ vnũ sit eius corporeũ: reliquuz aũt aĩe ꝛ intẽtiõis magl. Sũt ẽt ãbo in ifirmo fulcita Amplius ꝓferẽtia actõe ꝓsistit: bꝰ i vo motu pfic. p priũ nãqz actiõis ẽ esse i motu. Gilibert9 : Cõfidẽtia vo motus mime iecistit cũ ꝑpetas sit q̃dã aĩe cui p se motus ñ inest: cũ ꝑbatũ sit nihil moueri nisi corpus physicoꝫ sexto. Adhuc saĩtas ẽ q̃dã dispositio cãta ex ꝓpãtia ca. fri. hu. ꝛ sic. ꝛ coeq̃litate plasmat] quã titatis numeri ꝛ positiõis: ꝓmo re. sa. Hec autẽ vir tuti maxie iest naturali vt qꝫ eius mõstrat opatiõib9: ꝓfidentia aũt virtuti attinet aĩali. Inheret nãqz opi nioni: de aĩa tertio q̃ virtuti attinet aĩali. Et firmat quia cũ virtutes se ipediãt: de aĩa q̃rto. Al. Fortifica ta ꝓfidentia virtute aĩali debilitabit virtus nãlis: ab lato sibi calore instrõ nature quo mediante pagebat suas actiões: oẽs enim virtutes tãqz ꝓprio eo fulciũ tur instrõ. Rursus: nihil agit vltra suã spem: cũ oio actio sit tandẽ a forma: dria. 40. Cũ igr ꝓfidentia sit alterius spẽi ꝛ rõnis q̃z sanitas: nã alterũ vt appuit naturã imitat corporeã: reliquũ aũt aĩale magl. Re lingt rẽ. Amp. ꝓmo q̃rta: Res qb9 pfic medicatõ tres tantũ ponũt: vt regimẽ vel nutriẽna: medicia exhibitio: ꝛ opatio manual. quorũ nullũ exstat ꝓfidẽ tia. nõ aũt ẽ sufficiẽtiã illic signare: pp qꝫ ꝓfidẽtia i sa luteꝫ mime ꝓfert egroti. Huius quoqz ꝓriz sentiunt Ga. pnosti. ꝓmo. ꝛ. Al. q̃rto de aĩa. Rursus spes ca lidi tristabilis ꝛ delectabil' itellecta mõ aliquo ẽ talis qualis ꝛ rerũ vnaqueqz de cã motus aĩalũ. Sz cõ fidẽtia quedã spes anime existit aĩalis maxie potẽte Quare cõfidẽtia sanitatis talis erit: ꝛ sic illi ꝓfert af similata. ¶ Propẽ ꝓmũ qdẽ sciẽdũ: qꝫ ꝓfidẽtia est intẽtio vehemẽt apphẽsiõi occultẽ impssa. Quid aũt reliquũ sit terminorũ appuit: dria ꝓma ꝛ decia. ¶ Propẽ secũdũ aũt sciẽdũ nãlũ ꝓmo quosdam exꝑsse nunciasse vt asclepiatici nullaz aĩe forẽ nobis virtutem qua cogitamus seu intelligimus. verũ nos tãqz pecudes a sensibilib9 regi passionibus reputan tes sapientiã sobrietatẽ ꝛ ꝓtinentiã ridiculũ grãde: te statesqz nos neqz iuicẽ diligere: aut ncpotes ꝛ nullaz de his curã forẽ. Cõtẽnẽtes insup sõnia diuinatiõeꝫ ꝓsilia ꝛ astrologiã omnẽ. Cũ igr ꝓfidẽtia situet vt ap parebit in vtute aĩe rõnalis velut in ꝓprio susceptiuo ridiculũ nõ puũ reputabit ab eisdẽ collationez forẽ ipius i salutẽ. Quos equidẽ ꝓmo secũda olfecit. Al. ac tertio ꝛ vigesima ꝓma ad ꝓsens corpus pati ꝓpẽ affectiones aĩales quales affect9 ꝛ imaginatiões er tant aĩe: vt accidit in assimulatõe fortiꝫ imaginati tpe casus seminis in matricẽ. Iste quidẽ sunt res quas hoies credere abhorrent: qui difficilis dispositiõis habitudines nõ nouere. illi vero qui sapiẽtiã diligũt nõ negant velut rẽ que esse nõ pot. Et hi qui cum se ipos vituperant sine rõne vane dicentes vir sint audiẽ di nedũ eorũ stoliditati insistere: cũ a dicentib9 ꝑ ran onẽ audire oporteat: tertio methaphysice. Quolibz nãqz ꝛria ꝓferenti solicitari opinionib9 stultũ ẽ: pri mo thopicoꝫ. vnde tertio de pub9: Fortassis stultus stultos ꝓmonũ valde inquirere: cũ etiã quia eorũ sal sitas appebit ex dicẽdis apte. ¶ Propẽ vero tertiũ ostẽdẽdũ cõfidentiã egro ꝓmitus conferre. Secũdo modus declarat eius. ¶ Propẽ ꝓmũ huius sciẽdũ qꝫ cõfidentia nõ parũ cõferat in salutẽ egroti sensua lis indicat emperia: auctoritaꝫ testat: ꝛ ratiõe ꝓbicit. Primo siquidẽ eo qꝫ videm9 ñ raro ifirmos i gran

dem ꝓualescētiā deduci: ꝓpter spē medici famosi ⁊ diu affectati intātū ꝙ magis alijs visū ē ñ raro opari. ¶Pedele etiā opatōe actuali extrinsec⁹: velut Ba. de seipo testat interdū: quod p me pcepi nō parū nihil interdū vltra alios opans. Quod ⁊ ostendatur ꝓbatiōe ita: Cū mens humana reliquā licz natura lit nō viuacē sibi ꝓdesse certificat ex sola mentꝫ iteritiōe corpus res illa iuuat. vnde pnosticorū exordio Qui bene pfinasus medicus magis sanat. Et ꝓmentator: De quo habet fiducia ꝙ ipe est potens scire natura egritudinū. Ex fiducia aūt infirmorū de eo ⁊ cōmittendi se vehemētior. Et de quo cōfidunt infirmi ⁊ est cuius manib⁹ se cōmittūt: talis plus sanat egritudines. Id quoꝝ. A. cum Algaxele intñ asserit vt dicat actionē a ꝓfidentia dependēte efficaciorez fore q̄ id qō agit medicus instrumētio suis ⁊ medijs vel medicinis. Attēdendū tamē ꝙ huiōi ꝓfidentia diuersimode cōfert ⁊ penes corporis dispositionē variaꝫ ⁊ etatem ꝑm ꝙ aliquis mollis corporis delicati magis fuerit aptus in suscipe ac etatis puecte vel eō ac ꝑm ꝙ intellectu vel imaginatione seu quacūqꝫ virtute interiori sensibili fuerit species ꝓfidētie recepta cōparatione illius qō actualius opatur exterius: cum actio fiat hinc in ratiōe satis differētis. Nā ipa in intellectu fundata minus cōfert in saluati q̄ imaginatione situata. Et adhuc in hac minus valde q̄ in re extra. Nō enim magis inꝑmit est qō sēsu cōpben dit ꝑticulari. Hec eni spēs existit etiā modo quodam confuso: deinde absolutius qō cōi postea qō fantasia cogitatiua: ⁊ deinceps estimatiua. minime autez quod intellectu: eo ꝙ intellectus ⁊ spēs eius sit immaterialis vniuersalis multū distans a re ꝑticulari signata in qua est opari. Actus eni ⁊ opatōes circa singularia existūt methaphysice initio. Nō.n. hoiez medemur verū fortē aut talia. Species tñ cōfidēte sanitatꝫ tñ valde distat a sanato p se quidē nō ferēs omnu tñ p accidēs ⁊ modo quodā applicat interme dio. Nā sicut se habēt sensibilia ad sensū: ita intelligētia ad intellectū: tertio de aia. Sēsibilia aūt sensū in actū ꝓstituunt: igit ⁊ itelligētia intellectū. Intellectus aūt itelligere non potest nisi ꝑm ꝙ accipit speciem per intellectū agentē abstrahēdo a fātasmatib⁹. Cū eni intelligit intellect⁹ necesse est aliqō fātasma speculari. Fantasma quoqꝫ est similitudo rei corpal⁹. Et ideo cōfidētia existens in itellectu modo aliquo habebit ageꝛ cū dependeat a sensu magꝫ alterate. Nihil eni fit in intellectu qn ꝑus fuerit in sēsu: secūdo de aia. Cū ois doctrina ⁊ disciplina ex ꝓexistenti fit cognitione videlicet sēsitiua. Quia tñ est ꝑuentatis ⁊ multū distās a sanitate reali ꝓfert: non tñ vt velut ꝓfidētia imaginata. Simile huius quidē cōfidētia magis ⁊ minus operatur: ꝑm ꝙ amplius vel minus intendit desiderata: et corpus fuerit vt tactū magis vel minus patū. Palin: cōfidentia illorū qui sortis sunt imaginatiōis seu melancholici adusti vehemēt inꝑmit quibus opponuntur humidi phlegmatici. Actus eni agentū in patiēs ipmitur suscipiōi dispositū. Aduertendū denū: ꝙ cōfidentia ipamet mouet inferendo: qualis illa de qua nūc sermo. Aliquā do vero narrant adducere virtutē ab alio p quā sanitas ūmediate cōsurgit: iuxta illud ¶Mathei: Fides tua te salua fecit. Quod demum ostenditur ratōne: qm̄ quod transmutat ⁊ alterat ꝑm calidū frigidum ⁊c. taliū sanitatis est inductiuū. Ipa nāqꝫ est bona corpous dispositio ex ꝓtēperātia hoꝝ cāta. hec autez opat ꝓfidētia. Ea eni species quedā existit aie. Species vero mouet ꝑm similitudinem rei existentis extra. vñ de cā motus aialiū. Alterāt fantasie sensus ⁊ meditatōes. Sensus eni statī sunt alteratōes quedā existentes: ꝓpter qō dictū est ꝙ ꝓfidētia existens in sensu magis opatur existente in intellectu. ⁊ subdit: Fantasia aūt ⁊ intelligētia habent rerū virtutē. Aliquo eni modo species in itellectu calidi aut frigidi: aut delectabilis aut tristabilis talis existit: qual⁹ qdē ⁊ rerū vnaquecꝫ vt ꝓtactū. Et ideo tremūt ⁊ timent intelligētes solū. Adhuc illud qō incitat calidū intantum ꝓtra egritudinē ꝓfert in salutē: Calor eni sicut nature instrm curat egritudinē. Nam aut egritudo erit frigida ⁊ in cōtrarietate quā habet ad ipm cura bit: aut calida ⁊ tūc mouebit spiritū ad ipsam destruendū euaporare faciēdo eius materiā ⁊ resolvēdo: ꝓmo secūda. Hec aūt agit cōfidentia ut ostendetur Nō si dicatur ipsa sic calidū magis ad furiā incitat mouēdo ipm ⁊ ꝓprie in egritudine calida: dicēdum secus cōtingere. Nā maius est iuuamētū qō acgrit in euaporādo: resoluendo ⁊ opilationē aperiendo. Eteni qō sic opatur ampli⁹ habet infrigidare q̄ sit augmentū caliditatis quasi nullū in nocendo ex cōfidentia calous incitari. Est etiam motus hic leuis ⁊ suauis non subito alteratiuus. Rursus corpus cōpatit a passiombus aie in physonomie initio: velut apparz circa amores timores ⁊ tristitias ⁊ hmōi. vñ premio de aia: Videntur oēs aie passiones fore cum corpore. Ita mansuetudo timor misericordia ꝓfidētia: adhuc gaudiū amare ⁊ odire. Simil eni his aliqd ꝓpatit corp⁹: qō apparet. nullo eniz terribili imināte extra in passiōibus efficimur q̄ timētes. Sz cōfidēta vt dictū aie extat passio: ergo corpus patitur ab ea: ⁊ quia patiens patitur ꝑm ꝙ ei imprimit ab agente ente dispositō. Eti: vnūquodqꝫ qō habet ꝓportionē ⁊ conuenientiā aliquā ad illud pōt superꝺductionē illius. Singulū nāqꝫ ꝺducit a sibi simili ⁊ cōueniēti: sed confidentia sanitatis imaginata ⁊ intellecta cōuenit cū sanitate exteriori tāq̄ ab ea depēdens. Haurit eni a sensibilib⁹ ⁊ educit. sanitas nāqꝫ sit ex sanitate: septimo methaphysice. Ampli⁹ quod cū min⁹ subita alteratiōe ꝓmutat pōt ꝓferre ad salutē maxime: eo ꝙ natura nō sustinet repētinas imutatōnes. Sed hoc opatur sanitatis ꝓfidētia cū suauis inducat alteratiōes. Nō eni sic violenē opatur vt materialiū plura intus vel extra applicata. In qb⁹ vō curanue nihil repitur iuuamētu: ꝓter aliquid leuioꝛ. Incitant eni naturā suis extraneis qualitatibus cū substātijs vltimis ⁊ quātitatib⁹ superfluis vt opetur i ipam. Plerūqꝫ tñ quia egritudo grādis existit ex q̄ sanitas debet introduci: ⁊ qz corpus indispositus ⁊ vtus debilis necnō ꝓfidētia sanitatꝫ debiliter in intellectū aut etiā sensū impssa sanitatē inducere ñ valet absqꝫ rei materialis applicatiōe. immo nō paruz neqꝫ illa qua inueniēte introducit sal⁹. Rursus cōfidentia cū aie sit rationalis q̄dā affectio ex opinione rei ꝓuenientꝫ desiderate cōferens vt ex. A. colligit ⁊ tertio de aia. Cēm nāqꝫ opinionē sequit fides. nulli aūt inest bestiaꝝ. Sed cōfidentia sanitatis quā suscipit infirm⁹ de medico est huius rōnalis aie affectio ꝓpter que ipa ꝓferret in salutē egroti. ¶Propt hꝰ

ſecundū ſciendū: q. A. viſus cū algazele in pte cum magno philoſopho⁹ diſcrepare. Scripſit nāq; i ḡr to de aīa: q aīe duplicis ſunt nature. Quedā enī ſic ſunt elate nobiles ⁊ tā grādiū ⁊ mirabiliū opationū vt ſ̄ openť in co⁹pore ꝓpio fact⁹ alterationib⁹ ⁊ trāſ mutatōib⁹: Vt⁹ etiā aliēo ⁊ abſq; medio quale op⁹ oculi faſcinantis ⁊ exterminationē opantiſ exiſtit. ve lut enī hinc hoīes deijcere in puteū ⁊ camelū i calda riū. Cū enī aīa alicuius fuerit huiōi intēdens corru ptionē cuiuſcūq; imediate ſibi cui obuiat cedit obe diens trāſmutādo ⁊ co⁹rūpendo ipm ad ſue volūta tiſ iperū. Sentit enī q natura iferior tāq; nobilior⁹ obediat nutu ſuperioris. Et ideo aīa talis iſirmos ſa nare pt ⁊ ſanos debilitare: prauare naturas: ⁊ pmu tare ea: adeo vt qō nō ē igniſ: ignis efficiat: ⁊ nō ter ra terra. Et p volūtate talis aīe cōtingūt pluuie fer tilitates obſo⁹bitio a terra ⁊ mortalitas. Et ꝫ iō ga materia aīe tali mlto ápli⁹ obedit q; vnū ſuperiorū agē tiū alteri ſupando ipm. Et hec etiā ē vna de ꝓpeta tibus vtutū ꝓphetaliū. Nō aūt ipm mouit fortaſſis ita ſupſtitioſe in phyſonomia narrare: cui⁹ eſt cām oium ꝓpriā aſſignare. Nō aūt acquiunt incātatiōi bus ⁊ faſcinatiōib⁹ que ponunť ab eaꝝ deſenſor⁹ puenire ex virtutib⁹ aīe ꝑtacte: quas ſuſcipit a cele ſtibus put co⁹ motuū ⁊ lucis facta ē imago. Iudu ens enī huius vtute nō ſolū mouere habet corpus ſi bi coniunctū verū totū quod ſubiacet ſpere quā mo uet eius moto⁹ cuius extat imago. Habet nāq; duo ea: ⁊ qō eſt aīa: et qō eſt imago: moto⁹ibus ſpere vt Saturni vel Iouis: aut talū ita vt ꝺſequat reſulta tionē ⁊ vmbrā quandā illius virtutiſ. vnde mouet ea que illi ſubiacent ſpere cum ſm ꝓpriam mouēat vir tutē ipedit materiā aut ipedire valet a ſuo actu ⁊ or dine vel ſmonib⁹ geſto⁹ꝝ ꝓphetalibus hebre⁹o⁹ talia ſcribentū. Quo cām nō alicui aīe habet ⁊ꝓicoli ꝑn cipaliter attribuer: vex virtuti diuine opanti hec mi randa ſupnaturalia p viros tanq; p inſtrā ꝓphetas appellatos. q. mediū quoddā iter nos ⁊ deū optinē tes. Hec aūt nō pax vt apparebit opimo peripathe ticis facta eſt ridiculoſa. Eſt aūt ⁊ altera aīa debiliſ infirma nō valens in opationē abſq; inſtrumentis ⁊ mediis deuenire: velut apparet in ſcānificante q for mā ſcāni in ipm itroducere ñ valet niſi per inſtrumē ta ⁊ media ꝓpter debilitatē ⁊ ociositatem aīe ipius. Cui⁹ modi reddit infirmi diſpoſitio cū credit ſe cō ualeſcere aut ſani cū credit ſe egrotare. Multotiēs enī ꝓtingit ex hoc vt qñ co⁹roborat⁹ forma in aīa ei⁹ ꝓueniat ex hoc ſanitas vel infirmitas. Que quidē actio efficacio⁹ exiſtit q; id quod agit medicus iſtrio ſuis vt dictum eſt ⁊ mediis vel medicinis. Tale etiaꝫ eſt qō ambulare pōt qui ſup trabē ſtrātā in plano: ñ aūt ſi eleuata in ponte valde fuerit ſup aquā pfun dam. Cū tūc aīe forma cadendi ſit vehemēter ipſſa cui natura obedit corporalis. vñ de motibus ligdio: Corpori coīcat cogitatio ⁊ ꝓpatiſ in accidentib⁹ for taſſe. nanq; videt hō ſerpentē ſubito ⁊ palleſcit. Et i eedens ſup apicē pinaculi aut montis excelſi pedib⁹ tremulat. Similiť ſi videt quē egerētē aut mingētē ꝓuocat etiā idē opari ac ſi in mēb⁹ ipius ſpectio ⁊ intellectus. Et de ꝫ ſeptia pbl'. pluria. Hic itaq; mo dus cōuenit mag⁹ cū ſentētia ap'. ⁊ Cōmenta. ponē tiū nullā opationē ab aliquo puēire ſine motu ⁊ trāſ mutatione in hec inferiora: imo oē agēs quantum cūq; fuerit magis diſtans a ptactu patiētis plurib⁹ inſtrumentis ⁊ etiā mediis indigere vt ꝓtrahatur ⁊ dearticulet ad opandū. Cuius tamen oppoſitū ſata git legis veritas ſape ponentis creaturarū creatorē ipas imediate abſq; motu ⁊ alteratiōe ꝓducer⁹ ⁊ po tentiā in ꝫ hñe. Et de ꝫ quidē dria. 64. Iuxta hūc quoq; modū ponēdū eſt: q ꝓfidentia ſanitatiſ via q̄ ex ſenſationib⁹ pticularib⁹ ſanitatis deducta eſt in virtutes fantaſticas aut intellectū reuertēdo ab illo ꝓferat ad ſalutē eandē. Cū enī fuerit i ītellectu dedu cit ad vires fātaſticas vt ad eſtimatiam: deinde⁹ ad cogitatiuā ⁊ imaginationē. Et tūc velut materialis facta ⁊ pticularis inſtrumētaq; nature vt calou am plius reddita ſil'. excitat ipm ⁊ marie ꝓut fundat in corde. Quo accidēte id ⁊ ſpūs vitalis ſuſcitāť ad al terādū reſoluēdū ⁊ deſtruēdū que fuerāt egritudis adeo q; ſanitas habitualis tanq; carcere ligata in cordis pte nobiliori hinc i ꝓncipalia ſubleuať alia ⁊ in co⁹poris demū oē: dria. 72. Nō parū etiā huiōi q̄ſiti tactū. 156 ¶ Propť q̄rtū qdē ad ꝑmū dicēdū q; agētia ⁊ patiētia i mā coīcāt phyſica conuerſiua. In talibus actiōe oē agens ꝓpatiſ: tertio phyſico⁹ In actiōe aūt quodāmō ſupnaturali veritatē nō hz qualis q̄ ſupiorū co⁹porū in hec iferiora. Non. n. mām habēt eandē niſi p idriam fortaſſis formaꝫ vt tactū ſcōm ꝓmētatoꝛē aut tali materia. huic āt actui opatio ꝓportionať ꝓfidētie. Et hz ſanitas realis ⁊ ſa nitas mota p ꝓfidētiā ſint in eodē mota ſubiecto cōi ſunt tñ diuerſio ſubiectis ptialibus diſtincte: q: vna in corde reliq; vero in ītellectu aut vtute fātaſtica. vñ ſmo iſte verificať in actiōe vt ꝑor ꝓuerſiua ꝓpa. Ad aliud dicendū ſimiliter verificari de actiōe maxime ꝓdicta conuerſiua. Aīe nanq; ſuiſ vt paſſionibus ui xta p⁹patheticos pitiā ꝓpue nō ineſt motus neq; ac tio ſed co⁹pori ſolum ⁊ cōpoſito. ſcōm tamē ſimilitu dinē quādā actionē ⁊ motū locam⁹ in virtutib⁹ aīe ⁊ in ītellectu: immo in eodē qdā pōt ꝓſurgere circulus reflexiu⁹. Ad aliud dicēdū: q ꝫ ſanitas ꝑncipalibuſ vtuti ihereat naturali nihilomin⁹ tñ ⁊ vitali ⁊ aiali i habentib⁹ illas. Neq; dicēdū ē opationē vtut⁹ aīa lis puta ꝓfidētā virtutē ipedire naturalē ſanitat⁹ ꝑn cipatiuū: cū motus ipius vt oſtēſū pu⁹ ſit valde ⁊ alteratiuus mime. Adhuc inſtrm vt calo⁹ quo virt⁹ aīalis in ſui vertit opationē ad eundē finē tendit cuꝫ calore quo virtus gubernať naturalis in ſua. Cū āt virtutes in vnū finē ſic ordinanť cū ſuis iſtrumēt⁹ nō ſe vt inducebať impediūt: verū roborāt magis. Ad aliud dicēdū: q ꝫ ꝓfidentia ſanatiua ⁊ ſanitas real' magis ſint diuerſarū rōnū: non tñ adeo differunt vt vna nō ꝓferat vt declaratū ad eſſe ⁊ ꝓductionē alte rius. Propť q̄ dicebať ꝓfidentiā nō multū ꝓferre marie cū fuerit in ītellectu ñ fortificato affectione grā di ⁊ in co⁹p⁹ ipmēs indiſpoſitū. Ad aliud dicēdū ſ̄ unoquoq; illorū truū ꝓtineri ꝓfidentiā infirmi ad ſa lutē ⁊ ꝓpriē ſub regimine. In ipo nāq; ſucludūtur aīe accidentia ad que ꝓfidentia poteſt reduci ꝑdicta

Differētia. 36.

Quod medicina ſortia

tur ex⁹ꝓplexōꝫ ab ināta mſak ꝓplexōe: qm̄ ſecūda ꝑmo: Nō dicim⁹ q; res ſit calidior niſi cū cō patiōe ad ipſſionē caliditat⁹ inate in ipa q̄ ē i nobis Itidē ꝓplexio ⁊ calor ꝓportionāl adiuicē velut agēs

ꝑncipale ⁊ secūdariū cū vnū in aliō ordinet. ſ3 calor innatus est ille q̄ potiā medicie pducit ad actū. vñ secūda ꝓmo: Cū potuor medicine fuerit passus a calore inato q̄ ē in nob: itaq3 ⁊ ꝛplexio inata. ⁊ sic medicia erit huiōi ꝓpe attributiō3 quā hēbit ad ꝛpleriōné inatā calorī tali ꝓportionatā. Etu: ab illo medicia vt sortiri nām a quo certꝰ examé peipit sue operatōis in corpe nro. Sed hoc ē a ꝛplexióe inata ⁊ ñ influēti: qñ verior medicinaꝝ expiētia in corpe cadit tpator: simplicitū ꝓmo. ſ3 ꝛplexio inata est tpata currentis relatione. illa enī tāq3 eleuatior distempatoꝝ extat. Rursus i dictis vlibus cōplexio humana est tpate calida ⁊ humida in scō gradu. ꝛlut enī addit de cōplexióe ponderis vel iustitie. nō ponderis quia ostē sum dria. 18. cā nō reperiri. erit igit iustitie. sed cum hec sit duplex: influēs: ⁊ inata: ō altera opor tebit ꝓmo né verificari. Nō quidē influēte cū sit scōaria ab inata cāta: Ac pp vnūquodq3 ⁊ illud amplꝰ. Cum g̃ nō sit plures ꝛplexioneſ dare verificabit ꝓmo hmōi de ꝛplexione inata solū. Propt quod medicina sortiet ꝛplexioné ꝓpriā ab inata ⁊ nō influēti. Quod ät oppōite vt ab influēti ostēdit. Vnūquodq3 naturā suā sortit ab eo qō est actu ⁊ p qō habz esse ⁊ ab alijs distinctū. Hoc. n. est de rōne actus cū sit res pfecta ⁊ pſens: cōplexionuꝫ tertio ⁊ septimo metaphyice: Actus est qui separ ⁊ distīguit. ſ3 cōplexio innata est ꝓma. ꝓmitus enī q̄lificat humidū ⁊ ptes vt tactum dria. 48. Cōplexio vo influēs scōa. Ad manifestat etiam ex caloribus duobus quibus cōplexiōes associant huiōi. Sicut enī se hz potentia ad potentiam ita instrm ad instrm. sic ät se hz i potētijs: q3 ꝓma ē impfecta ⁊ materialis respectu scōe actu existus ⁊ in ipa ꝛtinet ceu trigonū in tetragono. Igit ⁊ instrm ad instrm. id autē duplex existit calidum: dria pinducta ostensum. Itaq3 sic erit in ꝛplexionibꝰ q̄ innata est ceu in potētia: reliq̄ vero vt actus. Adhuc scriptū nō parū in terrenascētibꝰ esse calidū in potēta ⁊ nō in actu velut in aialibus ab illo demū sortietur medicina ꝛplexioné qō eam reducit ex potētia in actū cuz dictū sit id de ratiōe actu existere. sed hec ē cōplexio currēs ⁊ nō innata cū sit i actu. Omne enī qō ducitur de potēta in actū per aliquid sit existens actu. secūdo de gene. aialiū. Rursus medicina sortit spēz ⁊ nomē ab eo qō ipam in ꝓpriū dirigit finē. cū iustuz sit oia appellari a fine: secūdo de aia. sed finis ē medicine alterare: dria sequēn. Sortiet itaq3 complexō nē suā ab eo qō est ꝑncipiū alterātis eius. sed ea cōplexio extat fluens cū sit actu. vñ Ga. vult ꝛpleriōz acqsitā etiā lapsā nō parū in curatiōe ꝛseruari. Igf medicina spēm ꝛpleriōis sortit a complexióe influēti ⁊ non innata. Ad autem a neutra ostendit: quia ex pluribus entibus actu nō ꝛstruit vnū actu: dria. 16. sed vtraq3 est actu: qō notum influenti. ac etiaz apparet de innata cum qualificet enter ⁊ disponat virtutem vitalē que eā sequit ad recipiēdum ꝑncipium ꝓmū ⁊ aiam ꝓmam ꝓmo ꝓma. Amplius id debz sortiri naturā suā ab illis ex quibus componit. Sed medicina sicut res hic quelibet ex quatuor constituitur elemētis. Nō itaq3 medicia complexioné suā a ꝛplexione suscipit exꝑtis. ¶ Propt ꝓmū vero sciēdū q̄ quid sit medicina quotēs etiā dicat ostēsū ē dria tertia. ⁊ etiā videbit consequenti. Verū tñ ꝓmo notādum q̄ medicina ꝓout hic sumitur est res de cuius ꝓprietate existit vt alteret naturas nostras ceu eiꝰ est res augmētās ſbam nostrā ⁊ addēs illā simpliciū ꝓmo. vñ collz qnto: Cibuſ est illud qō ponit natura ptes ebati ⁊ hec ps est in spē partis dissolute. Medicina vero licz ponat naturales ptes ebati nō ē tñ in specie partis dissolute: verū habet in se rē actiuā ⁊ alterantiuā. vñ ꝓbl. ꝓma: In eo q̄ ꝛtraria est nutrimento farmacia est. Ad aūt digerit a natura hoc cō solidat corpus ⁊ appellat nutrimentū. Est autem de ratione medicine ⁊ ꝓprie solutiue vt sit indigestibilis excessu caliditatis aut frigiditatis parue iuuabilis a caliditate aialium. Vincēs aūt bene fluxibilis a duobus ventribꝰ puta surſū ⁊ deorſū rōe q̄litatis ac quātitatis expurgatiua ibidē. Medicina autem nunc accepta duplex existit. quedaz enī est simplex vt absynthiū: alia ꝓpositā vt tyriaca. Etiā simplex duplex: q̄ dā nāq3 alteratiua velut camomilla: alia vo solutiua vt scamonea. Et ꝓpositā sil'r est bina. vna nanq3 est vniuersalis nulli ptiū determinate attributa ceu mitridatū scelite ⁊ hmōi. Alia vero singulariſ parti alicui deputata ꝑticie collyriū ⁊ clyſtē cū talibꝰ. Et iō antidotaria in duas sepant ptes. Hosce sigdē q̄ cu iuscūq3 medicina hic audita ꝛplexio nō est ꝓut talis relone vniuersi ex elemētoꝝ cātur ꝓductione: cum ñ in ꝓpriū finē ordinet ipius: verū corporis humani puta ſm q̄ talem in corpore nostro efficit actionem. Et ideo vna medicina dicit frigida ꝓpatione speciei ac etiā individui que alterius notat calida relatione ꝓmo ꝓma. ⁊ secūda ꝓmo: Quid autez sit cōplō: ⁊ q̄liter distinguat: dria ostensum. 15. Verum tamen sciendū q̄ cōplō duplex est: quedam nāq3 actualis: vt que aialium. Inest. n. oībus calida complexio actu ⁊ maxime sanguinē habētibꝰ. In reliquis vero actu relatiōe frigida: sed potēta calida vel frigida ita vt q̄dā sint actu talia ceu aialia: nōnulla potēta sicut que vita ꝓuata. Quedā vero quasi media vt viuentes plātaꝝ. nō enī sunt actu calide vt aialia: neq3 potentia vt mortua. ¶ Propter secūdū quidē sciendū q̄ aliqui dixerūt q̄ medicina sumit ꝛplexionē suam ab inata: nōnulli vero ab influenti. qui vtcūq3 ꝓbabiliter mouebant vt eoꝝ ostendūt in argutis inducta. Eoꝝ tamē defectus quis apparebit in sequentibꝰ. ¶ Propt qō sciendū est tertio: q̄ medicina sortit ꝛplexionē ab inata simul ⁊ influenti natura ſm q̄ illa a ꝑncipijs elicit geneſeos. hec autē ab etate: ac ab vſu nō naturali reꝝ ſuſcipit exordiū: Ex quibꝰ duabus vna tertia modo compoſitionis quodā ꝛſurgēs natura. qō mōſtratur: Nā in omni natura est aliud qō locum obtinet materie: aliud qō fōrme: tertia de aia. ꝛplexio vero est natura quedā Ga. de secretis. Erit itaq3 in ipa quid ꝓportionatū materie vt complexio dicta inata: ⁊ aliquod fōrme ceu influens. Adhuc sicut ex calore inato ⁊ influenti tertius conficit calor qui est factor ⁊ tāq3 fōrma mēbroꝝ: ſm coll3. ⁊ ex ſpiritu ente in vasis ſpūs fouetur innatꝰ: ⁊ vnum efficit vt ostensū dria. 48. ita ex cōplexióe inata ⁊ fluenti vna elicit tertia calor ⁊ ſpū: tertio ex duobꝰ ꝛfractis ꝓportionata. sed q̄ fuerit i corpore ⁊ calore aut ſpū ꝑficiūt tertio tanq3 ab instrumento. Itaq3 ⁊ a ꝛplexione: tertia ex duabus cōfecta illi ꝓportionata. Ad innuit. A. cū dixit caliditatis innate in ipa q̄ in nobis: Et calor innatus qui intꝰ est velut nō nob vt p ꝓmū denotet calidū complantatū: p secundum

vero currentē. Ex quibus vnum tertium conficitur Nō firmatur :qm̄ sicut ex coalteratione ꝓplexionis vnuſcuuſq; membꝝ reſultat vna cōplexio in totum corꝑ ſm Haly. ⁊. A. Et ex naturali ac accītali vna dicta mala conſimilis libro de diſtempantia equali ita ex ĩnata ⁊ influenti ꝓſurget tertia. Sicut enim innata vel materialis ⁊ cōſulā in ſpeciē ⁊ actū p currē tem vnā ꝓſtituēs tertiā. Nō etiam inſinuatur ſuffi cieēter ſimpliciū ꝑmo cū docetur ſumi expiēna aq̄ in corꝑe ſano lapſo ⁊ egrotanti. In duobus enī vltio ꝓplexio hic maxime p cipiē tertia. Ex his itaq; ꝓclu dit medicinā ſortiri ꝓplexionē ꝓpriā nō ab influenti tantū neq; ab innata: ſed magis tertia ex his cōſtru cta: qm̄ iſta dat tāq̄ forma: ab eo vero qō tale ſumi tur eſſe ac actus. ¶ Propter ꝟtū vō ad ꝑmū dicē dū ⁊ ſcōm q; caliditas ĩnata ſiue calor ĩnatus nō fa cit pati poꝛitoꝛē medicine ſimpliciter: ſed cū fuerit calori aſſociatus curreti: ⁊ vnus ex his tert⁹ factus Neq; A. ſimpliciter dicit calor ĩnatus aut caliditaſ innata: ſed addit qui intus eſt vel in nobis vt expoſi tum ꝑus. Ad aliud dicendū: q; cōplō tpate: qua ve rificaſ expientia medicinaꝝ magis nō ſolū eſt ĩnata ſed etiā influēs cōfracte in tertiā: neq; ꝓplexio inata tpata eſt quo ad actiones vt influēs: vel tertia ex his conſtituta: licꝫ tacui fortaſſis mulcebꝝior ſentiref ac ſuauior. Ad aliud dicēdū: q; Iſaac ꝓplexionez oēm quo ad iuſticiā ꝓpat cōplexiōi quo ad pondus: vt ſit dicere q; ꝓplexio quo ad iuſticiā eſt calida tpate in ſecūdo gradu: relatione temperaméti ad pondus Nō oſtendit dulcedo cui naturā aſſimilat humanā que ſit tpata quo ad iuſticiā: eſt tamen ca. ⁊ hu. in ſe cūdo gradu ꝓpatione ꝓplexionis ad pondus ſicut ꝟ apparebūt amplius. 39. dria. Eſt ⁊ tertiā ꝓplexiōez dare vt ⁊ calorē tertiū. Et rōcinatio huius quidē ter tia appuit dria. Ad ea vero que alterius ꝑus. Ad ꝑ mū dicendū quidē: q; licꝫ cōplexio ĩnata ſit tāq̄ in potentia: influens vero velut i actu: nihilominus ex his efficit vna tertia: quo nō minus in actu ſe cūda. Cui dictū eſt oīa ꝓpari. Et ad declinationē ſimiliter dicendū: q; ex tribus caloꝛib⁹ vt oſtenſū vnus terti⁹ conſurgit qui eſt forma ⁊ gubernator mēbꝝotū. Ad aliud ⁊ quid dicendū iā apparet: cū ex duabus ꝓſur git tertia. Ad aliud ſimiliter dicēdū: alteratio enim magis tertie attribuenda eſt nāe q̄z alicui duaꝝ. Ad aliud q; nō a neutra dicendū q; nō eſt ſimplicaſ actu ꝓplexio ĩnata: ſed vtrūq; potētia vt tactū relatiōe cō plexionis fluētis: neq; ex his duob⁹ fit vnū quocūq; mō. Ad aliud quid dicendū iā viſuꝫ: nō enī in terre naſcentib⁹ ⁊ alijs querit cōplexio ſimplicaſ ⁊ ad finē ipoꝛ: ſed p relationem ad naturā hominis eiuſq; fi nem intētū a medico. Talis enī ipi⁹ ꝓſideratio: reliq̄ vero nālis magis. ¶ Dria. 137.

Quod non ſit aliqua

Q medicina tpata mſak: qm̄ colliz gnto: Me lius ē appropriare diſtēpantiā medicie. Adhuc i ꝑn cipio pharmacorū: Volo p medicinā rē de cui⁹ ꝓpe tate eſt vt noſtras alteret naturas: Cōuertit enī coꝛ poris naturā ſm Joānitiū ad ſe. Nō aūt tpatū non alterat: neq; tranſmutans ad ſe cōuertit: hoc enī ipo dicitur tpatum. Amplius poꝛito: medicine patitur a calore ĩnato qui eſt in nobis ꝑmo ſecūda. Calor ét deducens in actum eius potentiā diſtempatus extat cum vehementer ſit calidus. Nō aūt huiōi tpatum non ꝑmanet. Rurſus: medicina dicitur temperata ab effectu qui ex ipa vt dicunt reſultat in corꝑe. ſz nullus poteſt temperatus reſultare cū id fiat medi ante ſtrictate ac paſſione ⁊ actiōe. Ubi aūt interueni unt tollit tempamentū. Palin: ſi eſt medicīa tempa ta vel erit ſimpliciter qō non fit: cū omne ſimplex q̄ litates habeat in ſūmo: aut compoſita ſed neq; hec qꝛ cōpoſita ſunt media habentia: huius qdē magis illius vero minus: dria. 18. Similit in oi nā eſt aliqd forme: ⁊ aliquid materie: tertio de aīa. que aūt talia temperata foꝛe non poſſūt. Et: ea poſita cū dicatur ad corꝑus tpatū opoꝛteret hmōi exiſtere. Ad aūt ſi reperit: quia ciuo opatiōco exiſterent huius mime tanq̄z nullo habēte optimas opatiōes oēs in tegni. Itidē ſi medicina ens tpata corꝑi occurrat huiōi erit ꝓiunctio ſimilis cū ſimili. Nō autem tale incitat ad furiā. velut enī ignis efficitur in igne: itaq; nō eſt medicinā tpatam repire. Oppoſitū huius cōiter te ſtantur medici. Palin: deus ⁊ natura de ꝓtingenti bus etiā aliter ſe habere ſm Aꝛ. in pleriſq; locis ꝑ qō meliuſ operatur. Cū itaq; ſit medicinā diſtempa tam repire ampli⁹ ⁊ tpatam erit. Adhuc aꝛs imitaſ naturam. ſed in natura eſt aliquid dare tpatum vt corꝑus ſemper ſanū: itaq; ⁊ in arte. Sed medicina ⁊ ꝓꝑie cōpoſita initialiter ſalté eſt ab arte. Rurſuſ ſi ad qō refertur eſt: ⁊ qō attribuitur exiſtet. ſed corꝑ⁹ tpatum teſtatur Gꝛa. cui debetur ipa: ꝓpter quod ⁊ medicinā erit reperire tpatam. ¶ Propter ꝑmū q dem ſciendū: q; quia medicina tpata eſt medicina: ꝑ mitus videatur quid ſit medicina ⁊ qd tpata medici na. ⁊ quia opponitur ⁊ ꝓuent cū cibo id etiā mōſtre tur: qd etiā ſit cibus ⁊ qualis huiuſmodi. Quid aūt ſit medicina ⁊ quot dicatur modis: dria oſtenſuꝫ ter tia ⁊ anteriou. Propter illud quoq; amplius dicaſ q; ipa eſt id qualitate cuius eſt aīatū alteratiōe ꝑmu tare. nō enī medicina ꝓꝑie ſubſtantiam ſubiectam ſed qualitatē importat: cū eius ſit ꝑmutatiōe alteraſ qō in qualitate repertuꝫ eſt ſola ⁊ ꝓꝑie tertia puta paſſione ⁊ paſſibili qualitate. Cū additione vero al teratiōis ipceptibilis fere ratio ꝓſurget tēpate medi cine. de qua quidē pharmacoꝛ gnto: Medicīa tpa ta eſt que ꝓſe quiſ ex tpamento ſuo vt ſit ſimilis ꝓple xioni coꝛporis que p cā medicatur ex via qō nō exie cat ipm: neq; calefacit: neq; infrigidat: neq; hume ctat: ita vt nō noſcetur calida frigida ſicca vl hu. Eſt aūt cibus corꝑus paſſibile a cibato cui⁹ eſt ipm ſal uare ac augmētare. vñ ſimplicium ꝑmo: Volo per cibū oē de cuius ꝓꝑietate eſt vt augmētet ſubſtātā noſtrā ⁊ addat in eā. ⁊ Joānitius: Cibus reparat or dine recto corꝑoris integritatē. Cibus itaq; tpatus erit cui pfecti⁹ inſunt huiuſmodi: qualis eſt caro dif ferētia laudata. 68. ⁊ vinū. 70. ⁊ paniſ 84. ⁊ carneſ collz gnto. Me cius ꝛeni eſt tpantiaz cibo appꝛopa re diſtēpantiāq; medicine. Cibus nāq; ſua virtute ⁊ ꝓparatione habet vt cōuertatur ad humiditatem ſi milē humiditati radicali ⁊ caloꝛi cibati. Cuius qui dem tpantie ꝓpinqua eſt que medicine. ſed differt quia nō hz potentiā reſtaurandi ꝑtem ex corꝑe dep ditā niſi fortaſſe per accidēs: Et ideo nō pōt quis vt ſic ex tpata nutriri medicina: ⁊ ſi tñ aſſumatur de ea quantū de cibo cōmedit. Aliquid aūt dupliciter iue nitur ceu duplex habet eſſe potētia videlicet in actu

diuersis tamen horis. Idez nãcz numero ꝑus extat potentia demũcz actu. In diuersis aũt ecõtra cũ oẽ qd deducãt de potẽtia in actũ per aliquid qõ sit actus vt tactũ ꝑus. Potẽtia aũt tripler in ꝑsitiaz extat: ꝑpinqua: remota: z media. Propinqua quidẽ paruz distãs ab actu ceu potẽtia sanguinis in carnẽ. Media vt q̃ Rili. Remotior sicut cibi forinseci ꝓplerionũ tertio. Actus aũt duplex: ꝑmus vt forma dicta ẽt potẽtia secũda z secũdus vt dria. 16. Cõsiderãdum quocz vlterius secũdo q̃ opus sit canone quo in cognitionẽ pueniam⁹ ꝓplonis medicie: quo ñ obꝛuato errant medicinalia laudabilia coapplicantes: ignorantes vbi quãdo quantũ qualiter z q̃ꝺu. Et ió libro laudant exꝑimentoꝝ cibi sacrificiorũ: q: ꝛsi ñ ꝑ sunt nocere tñ non possunt. Nã medicina sic danda est vt ꝓferat. Si aũt nõ ꝓfert nõ oz vt noceat. Ualy hypocratizãs: Est aute hui⁹ cognitiõis sẽita duplex vna quidẽ extrinseca coadmiculatiua: dria exposita ꝑma. nec nõ etiã secũda. Reliqua intrinseca z essential⁹ duplex existẽs. vna qdẽ est expientia z altera rõ sicut duo nob ientstũt: sensus puta z intellect⁹. Pri oz siqdẽ est septuplex seu octuplex. Pria q̃ sit medicamen ꝓbandũ vacuũ oi qualitate accidẽtali vt ostẽdat eius actio z virtus sicut mãifestat aqua facta calida calefaciẽs z infrigidãs. Secũda vt exꝑiatur in passione simplici ceu ethica z nõ cõposita vt quotidiana vel alia. Tertia vt ea medicent egritudies⁹ opposite donec certificet velut scamonea ꝛtraria opat forma z qualitate. Quarta vt sit virtus medicamis per oppositũ equalis potentie passionis etiã in eodẽ gradu saltẽ cũ parti occurrerit patiẽti integra. Quita q̃ ꝓsideretur si mor calefaciat z ifrigidz applicatũ vel longa interueniente hora ꝛtrariũ operet. Ipius enim accidẽtalis sic est actus. Sexta vt sit actio eius scõm assiduationẽ: vel saltẽ ad multũ calefaciẽdi vl infrigidãdi in omni corpore vna vnoquocz tpe: qñ tunc est ipius opatio p naturã: si aũt secus accidẽte. Septima q̃ sit eius calefactio vel refrigeratio i corpore ad qõ refertur puta hominis ceu conĩan vel cicuta hoiez interficit. nutrit aũt turdũ: dria. 15. Octaua vt distinguatur inter cibũ z medicamẽ sicut oñsũ Semita vero ratiocinatiõis sumit⁹ ex effectib⁹ qualitatũ ꝑmarũ quatuor: secũdaꝝ dictarũ q̃ncz sbaruz vt duri mollis asperi leuis tẽ. Ex quibus consurgit tactus z tertiũ sicut saporis: odoris z coloꝛ: ꝑ ꝑmos nanqz in cognitionẽ deuenimus cõꝓplonis medicine p id quod est facilius aut difficilius alterari a calor ac ex celeritate coagulationis ex frigore z difficultate. si enĩ celerius transmutat⁹ in suũ ꝓportionabile calida est z frigida: si aũt tardus oppositã. Sapor aũt motus est: dria. 145. odor. 155. sed color. 64. Et nosce q̃ cognito p sapore ꝑfectior est ea que odore z colore. appropinquant enĩ tactui marie z est ipe q̃ncz Cõsequenter p odore: mĩme vo per colorẽ simpliciũ quarto. Sonũ aũt hic tacent ceu in aljs simpliciter plurimis. Hec Ga. de simplicib⁹ Ualyab. A. practice ac canonis secũdis: z Heben gueso simpliciũ ꝑte ꝑma. ¶ Propt secũdã vero sciẽdũ: q̃ aliqui motiuis ꝑsuasi ꝑmisiz. Aut Auer. ꝑmoe medicinã negant tpatã: imo corpus z tpatum: dria. 18. Quoꝝ ibidez apparuit iam defectus z tertio videbit dicẽdorum. ¶ Propt ẽtiũ qdẽ sciẽdũ ꝑmit⁹ q̃ ẽ medicinã dare tpatã: deinde mõ quo: z tandẽ q̃ illa exꝛstat. ¶ Propter huius ꝑmũ sciẽdũ: q̃ medicinã tpatam esse cõiter contestant medici velut z corpus hui⁹ cui refert. Nõ z rõcinatio similiter cõfirmat: quia si vnum cõtrarium est in natura z reliquũ: secũdo ce. z. m. Cõtraria enĩ debent esse paria: Cõmentator ꝑmo ce. z mũ. sed medicinã distẽpatã est multiforme reperire cũ multimodus sit a tpamento discessus. Rursus si est dare impfectũ z ꝑfectũ: q: ꝛria sunt i eodẽ genere quoꝝ vtrũq̃ naturã aliquam dicit. Sed medicina repit impfecta vt distẽpata. Palin: vbi ẽ dare magis z minus z mediũ qõ est tpatum. sed magis est repit in medicina vt magis calidã z frigidã tẽ. Inde: oia que hic ordinãtur ad hominẽ vt necessaria vel utilia cum sit vltimũ quid z ꝓpletum a natura intẽtus dria quinta. ¶ Medicina vero tpata ei necessaria exist ac vtilis scõm finiũ diuersitatẽ ejusdẽ. Et: quod mutat corrũpit z alteratur non seruans q̃z ex ꝑncipio assũpsit ꝓsistentiã eget ꝓcuratiõe. tale qdem est corpus humanũ etiã qnãtũcunqz tpatum in tegni. Procuratis aũt ipius medicina pficit maxime tpata cũ sit nature amica. Erit igit medicinã tpatã daꝛ. ¶ Propter secundũ istius sciendũ: q̃ medicinã ac cibum dicet quis temperatos eo q̃ mensure el'oꝝ et qualitates in his inuente sint equales z ꝓportionabiles his que reperiũtur in hoie. qõ stare non põt: qñ sic nulla medicia: neqz etiã qõ plus dicetur cib⁹ tpatus homini nisi caro humana collz gnto: cum q̃ gallinaz caro vel bedotũ simulitudine quadã tamen remota: cũ z terre nascens nõ sit caliduz nisi potẽtia Calidũ. n. ipius vt tactũ nõ parũ remissũ est valde ac potentionale tantũ respectu caloris corporis cuz sit actu. Medicinã igit sic nõ esset repire tpataz. Et ió fortassis dicet medicinã fore tpatam ꝑpter ꝓportionẽ mensuraz el'oꝝ quã hz in seipa vt medicina i qua dñatur el'm calidũ dicaꝛ ca. in q̃ vo frigidũ. frigida. Sed id etiã stare nõ põt eo q̃ plures reo in cõplexionib⁹ sint calidiores tpate corpori humano extant frigide ceu mustũ ebibitũ: bulliens enĩ extra ei⁹ manifestat calor. Ipz tamẽ est corpore frigidi⁹ hũano z ꝓpue qñ nondum ꝓpinquũ est vniforme ac cõres sunt inuẽte frigide quidẽ essentia: corpus tamẽ compatione calide velut vinũ quod vetus. Propt quod oportet dicere q̃ medicina vel cibus non dicitur tpata: vel alia nisi ꝓpatione ꝑmutationis quã a nostro suscipit corpore. vnde ꝑmo ꝑma: Cuz de medicina dicaꝛ q̃ est tpata nolum⁹ q̃ sit tpata certe vt tpamento ponderis cũ id ostensum sit fore ipossibile: dria. 18. Neqz q̃ temperamento humano in sua ꝓplerione sit tpata. tũc enĩ ex ipamet foret humana ꝓplerio eo q̃ formaliter esset talis z nõ effective nisi corpus humanũ viuens occurrens alteri ꝓferenꝛ. Sz volumus cũ ꝑpter calorẽ qui est in corpe hũano patiet qualitate afficiet que hois qualitatẽ nõ super grediet in aliqua duaꝝ extremitatũ equalitatẽ excedentiũ simpliciũ vel ꝓpositarũ. Et similit audiẽdus est in ꝓplerione distẽpata ꝑmo. Nõ Auer. visus est ꝺubitare: quia cũ medicina sit frigida in ãrto gradu esset dare in corpore nõ frigiditatẽ actualiẽ i eodez gradu. qõ non oportet siquis diligenter ꝓsideret qõ dicet dria consequẽti. Dicit etiã q̃ canones demonstrat in quos conati sunt Ga. z alij medici in hoc facere non sunt nisi signa opinatiua. In istiuo quocz medicine tpate sicut z in alteri⁹ cognitionẽ pueniꝛ

expientia p sensū accepta octo canonib⁹ rectificata. Et ratione sūpta a substātia quanntate vt grauitate ꝛ leuitate: licꝫ ꝓmentator secūdo de aia eas substātias dicat qualitate sicut tactu: sapore: odore: colore: atqꝫ facilitate pmutationis ꝛ passibilitatis ab igne ꝛ talibus ac eius oppositiōis differēta pōit. ¶ Propter huius quoqꝫ tertū sciendū: q medicina quedā est simplex tpata vt in vniuerso vt corpus humanuꝫ in toto ente. Alia in genere sicut aur: quedā in specie velut pfectior rosa vel scamonea. In qualibet enim specieꝫ est ita tpatum reperire ꝛ distēpatuꝫ vt ficul neam bonas ꝛ malas ꝓducenté ficus: aut canē mansuetū domesticis ꝛ iracundū oppositis: pplexionū secūdo. Potest nāqꝫ quid ꝓpari: vl ad ea que sunt extra ꝛ hoc dupliciter. aut vniuersaliter cū medicia tpata ꝓpetur ad entiuꝫ omnia: vel ptīcularit vt ad corpus optime ꝓstructuꝫ: aut ad ea que sunt intra ceu cum vna medicina in eadē specie: alia tempatior dr. ¶ Medicia quoqꝫ tpata duplex existit simplex: vt a natura ꝓducta ꝛ ab arte ꝓposita. ꝓma quidē vt olcum ꝛ cōtinens quale quod verius: ꝛ secundo corpora cōsimilia se in cōtinenti ꝓmensurato tangētia simpliciū secundo. quarū altera talis est potēna vt oleū: altera vero actu vt cōtinens ꝛ corpora ptacta ꝛ fr aqua cuius vna medietas fuerit nix ꝛ altera feruēs aq: cōplexionū ꝛ ꝑmo ꝑmis. Secōm vero. A. tertio. n. ꝛ ō medicinis cordis ponunt plures tpate ꝛ cordi ꝓprie vt hiacyntus zephyrus smaragdus auruꝫ ꝛ argentuꝫ ꝛ buglossa. Et aggregator ultius anumerat ampliores vt citrū macis: capillus veneris: spagus: andochocha: licuiꝫ: sebesten: lens: cera: tereniabin: ꝛ cassia fistula. In quib⁹ nomen tpate dilatat amplī medicine cū hab plures a multis notent distēpate. Tertio vō pharmacop: Camomilla adeo dicit tpata vt hac dijs offerent cā in sacrificio. Cōposita quoqꝫ erit q cōponit ex tpatis vt cassia fistula ꝛ tereiabin. Aut ex distēpatis oppositis directe vt que ex camomilla calida ꝛ sicca in ꝑmo gradu: ꝛ viola frigida ꝛ humida in eodē: Et sic in aliis generib⁹ vt cop mansionibus oppositis ex equo pluribus aut paucior⁹ medicis aggregatis. ¶ Propter quartū quidē ad ꝑmuꝫ dicendū: q licꝫ medicina vt ostensū possit dici tpata: tamen relatiōe cibi ꝛ ꝑcipue formalis tpamenti corporis humani plus habet ꝓdicari distēpata qꝫ eēliscuꝫ nec formaliter sit tpata. Foret enim iam ipamet hominis natura: neqꝫ in substantiā corporis ꝓuertit. Ad aliud dicendū: q alteratio est duplex velut ꝛ passio. vna quidē est pmutatio corruptiua a ꝓtrario: ꝛ talis alteratio nō est medicine tpate: sed inequalis ꝛ corruptiue. Est ꝛ alia que est potius salus ꝛ pfectio eⁱ⁹ quod afficitur corpus ab ea: qualis que medicie tpate. licꝫ enī alteret: nō est huiusmōi tamen alteratio curāda. vnde ꝑmo secūda: ¶ Medicina tpata ꝛ ēt nutrimentum absolute mutatur a corpore ꝛ nō mutat corpus mutatione de qua sit curandū. Aut dicendum q in applicatiōe ꝓma: ad corpus ꝛ in ipo fieri modica interuenit alteratio. sed post tps applicationis ꝛ in facto esse potius ab alteratiōe ꝓseruat. vñ aliqui dixerūt Ga. cōiter sūpsisse alterare ad pmutare ꝛ ad ipm phibere. Nā in corpore tempato quātū cunqꝫ si debet esse vita oportet actionē interuenire ꝛ passionē cū ꝛ virtus vitalis aliquid sit passio ꝛ aliqd actio: ꝑmo ꝓma. Cū aūt dicit Joāninus medicinam ꝓuertere naturā corpōris ad se: loquit de distempantia magis. Ad aliud tā quid dicēdū appuit: qñ talis passio cum fuerit insensibilis fere pfectiua star cum medicine temperamēto: neqꝫ calor distemperatus ē in se ꝛ nature ad cutē. Cōtemperatur etiā eiul caliditas ex affectione quā suscipit a frigidis ptīs. Ad aliō etiā similiter dicendū: qñ huiusmodi cōtrarietas ne cessaria est etiā in corpore tpato vt actio interueniat ꝛ passio sine qua non pōt aiatum esse saluatiua ens ꝛ non pemptiua. Ad aliud dicendū: q ꝛ simplex fere repit medicina temperata vt ꝛ nos ꝓtinens ꝛ nō solū ꝓposita: neqꝫ in ipo sint qualitates quia forent in sūmo. Nō enim etiā simplex est vere: sz cōfractum ex natura ignis p radios inducta deorsū fumositatē ꝛre vapore aque ꝛ aere plīmo. Ad tamen tpamentū magis referendū ad que corpor] extrinseca qꝫ ad iterora: vt spiritus ꝑcipue quia aer circundās nos valde est frigidus ꝓpatione ꝓpleriōis spiritus inati: ꝑmo secūda. vnde fmo secundi simpliciū: ad exterⁿ⁹ magis est referendus ꝓnunciās aerē quandoqꝫ maior] calefactionis qꝫ corpus: ita vt homo nō possit tolerare sed ab ipo vt in tpatum cogatur fugere. Similē est ponere vt mr̄atū est ꝓpositā tpatam. Et qō deducatur negās illud esse sublatū fuit: dria. 18. Ad aliud similiter patuit idē: nō eni est intētio Ga. esserere q corpus nō inueniatur habēs opationes optimas aliquim tā decideret i dogma sempiterne passionis qō is respuit p omne. sed potius hoc ipugnare satagat dicētes fm naturā eos nullū corp⁹ optimas cūctas haberet actiones: qō falsū extat: vt ostensū dria. 18. Ad aliud quid dicendū: dria apparuit. ii6. Simile nanqꝫ duplex in specie ꝛ natura: qualis etiā cōtactio medicine tpate cū corpore humus: ꝛ talis nō citat ad furiaꝫ ꝛ destructionē: sed placat potius ꝛ conseruat Est ꝛ simile in gñe dissimile tamē pōit ꝛ id furiam inducit ceu eni ignis i igne efficit ab eo. ¶ Dria. i38.

Quod humidum frigi

Quo ꝓiūctū possit vltra scōm gradū elevari ostēdit: q ponun⁹ vnicuiqꝫ medicinar sup quā victi aliqua quattuor virtutū: puta caliditatis fri. siccitat] ꝛ humiditatis grad⁹ quattuor: quinto simpliciū pharmacop. Amplius quotiēs dicit vnuꝫ ꝓtrarior ꝛ relinquī fm th. ꝓpcos. Sz calidū ꝛ siccū quod est cōtrariū frigido ꝛ humido dicit quattuor modis cum sit cal'm ꝛ siccū inuenire in quolibꝫ quattuor graduū vt camomille centaurea hyreos ꝛ cuforbiuꝫ. Adhuc q res nō inueniatur talis aut erit ex pte frigiditat] aut humiditatis: nō quidē frigiditatis quia qō opatur i equali tempore efficacionis qualitatū tpi vt caliditatis vehemētis ꝛ eleuate virtutis existit. Sz frigiditas equali tpe agit in corpus ceu caliditas. vnde septio de ingenio: Que tpis cmēdationis paria quodammodo sunt caliditati ꝛ frigiditati. ꝛ ꝑmo quarta ꝛ tertio. i3. idē scribitur simpliciter: q calefactōis ꝛ frigidationis est tēpus vnum. Neqꝫ etiam ratione humiditatis: quia cōplexio humana in quā ꝛcidit a ctuo est ꝛ humida: humidū vero cū humido iunctū vigoratū amplius poterit eleuari. Simile nanqꝫ simili aduēiens ad furiā incitat ꝛ velut ignis efficitur i igne. Iti dez ceu ignita se habēt ad igne: ita ꝛ aātica ad aquā sed dictū est q inueniri cal'm ꝛ siccū in ārto gradu. Et simile sicut fit repire frigiduꝫ ꝛ siccū in ārto gra

du: vt papauer nigrū ⁊ nux methel. Erit ⁊ frigidū et humidū in quarto. Quod firmatur: q: frigiditas in frigido ⁊ sicco: vt in terra non est ppria: sed acquisita: vt oñsum: dzia. 12. In frigido vo ⁊ humido velut in aqua existit ppa. vñ ⁊ fortior. Si ergo frigiditas cū siccitate ad quartū eleuatur gradū: eleuabitur ēt cū humido non minus. Plus ēni vtutis vī acquire re frigiditas ⁊ pprietate ipsius ad aquā q̄z sit ipsius remissio ppter humiditatē. Amplius plures febiuz sint calide ⁊ sicce in quarto cū sensibiliter act⁹ destruant. Cura vero pficitur per cōtrariū in totidē p oppositionē graduū in tegni. Oppositū vo ei⁹ hmói frigidum factum ē ⁊ humiduz. Adhuc ptuz q̄dā ita flexibiles ⁊ molles considerantib⁹ ⁊ tangentibuz appēt vt si volueris carū pticulas palpare defluat cito a digitiz velut aqua: pmo de morbo: et tertio pma Appoplexia nō ē aliō nisi mollicia totius corpis. Spasm⁹ ēt conflat ex humiditate. Si ergo vltra scōm gradū amplius i his attollit humiditas simplex oifaria: multo plus eleuabitur frigiditati cōiuncta. Frigido igit humidū coniunctū vltra scōm poterit gradum pten di. Oppositum vo h⁹ Mes. pharmacoruz secundo ita: q: substantiaz expansam super corticem pstiz: inquit Ruffus frigidā esse ⁊ humidā in tertio ⁊ excessit Et dixit Bya. Est in secundo ⁊ é verius. Ingt enim Ypocrates in epidimia: Nō eleuat res frigida iuncta cum humiditate vltra scōm gradū. Et Ga. humida res non transgredit metā vsq ad quā pōt regmē homis extendi. Adhuc fortius agens vilioris duplat actum equis ceteris: septuno appens physicorum. Sed calm ⁊ siccū sint forte agēs: cū in se bēat efficaciorem actiuarū: ⁊ resistentiorem amplius passiuarū frigidū quoq ⁊ humidū econtra. Ps calidū ⁊ siccū eleuat solū ad q̄rtū gradū. Rursus hūidū habetat ⁊ ipetit non sosū frigidū: imo ⁊ calidū eo vtuosius: ita vt nil verius calm ⁊ hūidū describat i tertio. Itaq frigidū iunctū in humido infert scōm gradū nō posse ptransire. ¶ Propter pmū qdez sciendū q: quid sit frigidū ⁊ hūidum: quot ēt modis dicat visū ē dzia 15. Frigidū ⁊ humidū hic q̄situm relatum ē ⁊ non in summo vt aque: neq actu sed potentia. Quid autez sit gradus ⁊ quomodo distingatur ostendet dzia subsequenti. ¶ Propter scōm sciendū q: sapiētes videtur in hoc quesito dissonare non parū. Apparuit. n. tam ex Mes. frigidū ⁊ humidū gradū non transeunte fm. Isaac ac. A. ponūt frigidū ⁊ humidū in tertio fungū. Cum quibus aggregator etiā concidit: portulacā quoq sempuiuā virgā pastoris in eodē similiter collocat. Sed portulacā Isaac ⁊ A. Iz ponant frigidam in tertio humidā dicūt in secundo. Sempuiua similiē ⁊ virga pastoris frigide ⁊ sicce in secundo ponunt a reliquis. Secundo equidē practice pstiuz locatur frigidū ⁊ humidū in ētio: portulacaq lactuca: ac alia non pauca. quinto tī therapentice ponit lactuca frigida ⁊ humida in fine secundi: sed excedituz q: frigiditas ⁊ humiditas eius non eleuat vltra pncipium secūdi gradus. Et ideo A. inquit: Dico q: ille qui dixit lactucam frigidā in tertio iudicat ō ipa q: est mali nutrimenti ⁊ pauci: ⁊ nō est ita. Et vī q: ipa sit in secundo. Ponit ēt. Ps. pruna frigida in pncipio secundi: ⁊ humida in tertio. Alij vero ipa locant i pmo gradu frigiditatis ⁊ humiditatis. Mes. aūt humectat ea in secundo. In calida ⁊ humida cōplexiōe sicut in alijs est diuersitas plurima. Aggregator enī ponit zizyber granū zelin enulā ⁊ ptasiaz calida ⁊ humida in tertio. Alij vero testant hec sicca vel non humida. Dictum est ēt. A. granū pini minus ponet calidū ⁊ humidū in tertio. fm vero Isaac pinee sunt calide secundo: ⁊ sicce in pmo. iuxta vero Auer. calide sunt ⁊ sicce in tertio. apud quidē aggregatorē calide ⁊ humide in pmo. Aūt dicendū q: vtcunq; hui⁹ tollit dissonantia: quia. A. paruū expressit. Alij vo magnū Unde aut: magnū est sicut equale ad caliditatē declinans: ⁊ augmentat humiditas eius. In passiuis tñ ipius qualitatib⁹ ⁊ quer. ⁊ A. vident pfm dissonare sicut consuetum in q̄z multis. Uel dicendū q: als i. A. reperit in secundo. Diuersificantur ēt q̄z maxime auctores in natura viti argenti: dzia. 151. Que ob tātas diuersitates non imerito pōt dici cū collz secūdo de graduali membrorū distributione q: hic est pelagus in quo aliquis satis haberet nauigare si tpus adeēt. Causa vero diuersitatis tante pt ex duabus pcurgē rebus: videlicet ex parte rei de qua hec extat inquisitio: ⁊ rōne doctrine. Rei quidem vt medicine dupliciter: aut corporis in quo cadit emperia: vel rei q̄ applicatur illi. Quātūcunq; enim duo sint tpata ⁊ i lo cis tpatis: varietas tñ nō parua eis occurrit. Corp⁹ nanq; humanū fluens est continue ⁊ transmutatū in fere unstanti tempore: aphorismorū initio. Rōne silr medicine applicando diuersitas euenit ex parte substantie quantitatis qualitatis tpis loci ⁊ hmōi: ita vt vna medicina vni etiaz morbo in vna conferat hora In alia vero noceat pmo quarta: et tertio. 22. Quod totū accidit ex materie indeterminatione: ac illius inordinatione. Unde. A. secūdo methaurorū: Mā hec inordinationis est cā non potens certitudinē ⁊ ordinē in oibus suscipere vt diuina: ppter quod in centilquio. Aut cognoscit rem fm siram mām non pcenit ad eius certam cognitionē. Nā p materiā hāmus ō re cognitionē dubiā: p formā vero certā: sicut et amplius apparet q̄dripartiti pncipio. Scōm quidē ex pte doctrine: qñ mixta per quattuor gradus seriatiz distinguentes nullum pōt inuenire auctorum auctēticatuz sufficienter: in cui⁹ conuenirent positione: eo q: Pyascorides et Ga. huius doctrine pcipui fundatores medicinas non distinterunt precise p gradus Iz Ga. id promiserit i fine quinti pharmacop. In sexto enim ipōrū: et in de simplicib⁹ ad paternianū ei scripto paucissimas i gradu collocauit sicut neq; Alma sor i tertio. Et ió posteriores q̄si vagātes vt ei⁹ vilius fm diuersa contingentia ea in gradibus ordinauerūt ¶ Sciendū tī q: hap dissonantiarū pōt aliqua dupliciter consonantia inueniri. Aut rōne gradualitatī q: inter tpamentū ⁊ quartum gradū infinite sunt mā siones: dzia sequenti: etsi ad. 12. quinto simpliciuz reducant vnūquēq; quattuor graduū in tres sepando portiones: ppter quod sit quasi diffinitū quid inter vnā mansionez et aliā: et demū inē vnū gradū et reliquū ppter eas. Quod enim tale in fine pmi gradus est: ac si foret in pncipio secundi. Et ideo simplicium sexto dz non raro aliquid esse tale vt anetū vl calidū in secundo gradu extense: aut in tertio repesse. Uel ex parte diuersitatis eius quod ponit in gradu fm q: ipm est tale natura vel accidenti velut zinziber asserit a plurimis humidū in secundo gradu: non quidem cōplexione naturali cū magis sit siccū in eodem

Aut ſm aggregatorem in tertio: ſed accidentali. Be tali ét humiditate multū pncipat ptasia ⁊ cepe vehementer calide. Aut tamé in hac re familiariores viſi ſunt exiſtere fuerunt Iſaac in cibis. A. cū Deſ. Ba habbas enim quaſi pmozū minus fortaſſis exceſſit: aut ſubſedit: Serapio quoq; ſiue aggregator mecia minū ꝓpoſitam qualitatem equali gradu volēs ſuis vniuerſalibus arcolis obtinē nō ſic vt ꝓdicti variatōnes ſimplicitatis multotiēs q̄litatis potuit hui⁹ ſingulariter pandere vitatem. C Propter qdem tertiū ſciendū: vt ampli⁹ dria oñdet ſe q̄ntū q̄ gradus ꝑt duplicater diſtingui: vel rōne tpamenti ad pōdus: aut reſpectu tempamenti iudicialis. Siquidem pmū ſic in vtraq; qualitatū cōtrarietate quattuor erit grad⁹ repire vt frigidū ⁊ hūidū in quarto: ceu entia metralogica ſicut pluuiā rorem niue ⁊ talia. Fungū ét cum ſpongiolo: ꝓpter ꝓpinquitaté quā hz cū ſummo frigidoz ⁊ humidoz. in recedentibus vo ab eo fortaſſis non reperiſ qualitatū hebetatiōe. Fungus nāq; tuber: aut ſpongiolus videnſ ex vaporibus aq̄ cōſurgere modico fumo admixto terreſtri: ⁊ iō nō appent ſub gñe vegetabiliū cōtineri virtutū aliquā hūtium naturaliū: ſed potius ex cōtinentia vaporis emiſſōe fieri: vſ vt capilli ⁊ vngues: dria. 54. In quarto quo q; calida ⁊ ſicca ꝓpter qualitatū efficaciā ꝓlima ſūt nota. In frigido vero ⁊ ſicco locanſ in quarto papauerū opiū ſucus illius: ⁊ nux methel. Calida quoq; ⁊ humida in ipſo reſpectu ſaltē tpamenti relata nō reperio: imo ét in tertio q̄ſpauca: vt granū pini minus aut nulla. ⁊ quattuor a Serapiōe ſignata: que tñ iſto modo graduabilatl oñdent ad quartū eleuari. Nō ét calidū cū humido: aut frigidū cū ipo non tñ ⁊ in tantis poſſit eleuari humiditas maxime vt oñdet ex tāt cā. quod át taluer ſm vtranq; qualitatiuam contrarietatem gradus reperiaſ: quartus pōt pſuaderi. quoniaz bas contrarietates vt in eis eſt in ſummo ponere: quarto ce. ⁊ mū. ⁊ pmo apparens ꝓma. Ex ab illo ſummo cōtingit motū ⁊ deſcenſū fieri ad tpamentū. Fiat ttaq; per mediū multiplex ꝓpter longinquitaté diſtantie a tpamento ponderis fere puncticali vt viſum: dria. 10. In quo gradus erit quattuor aſſignare diuerſis manſionibuſ in vnoquoq; diſtinct vt poſt ſummū eius quod reperiſ in elemento ſit q̄rtus gradus: deinceps tertius: demū ſecundus: tandez p̄mus: ⁊ finaluer tpamentū. Itaq; quattuor grad⁹ ſm hunc modū diſtinctionis ipoz̄ in vtraq; cōtrarietatū exiſtent. Si vo diſtinguat gradus quo ad equalitaté iuſticie adhuc calidū ⁊ ſiccū precipue in q̄rto ſit gradu reperiri: deinceps frigidū ⁊ ſiccū calidū ⁊ hūidum: ⁊ frigidū ⁊ humidū mime. Sed vix ⁊ in paucis aut nullis hec duo ad ꝓncipium ét tertij gradus valent puenire: cū eleuentur ꝓpter humiditaté a ptacto pōderis quaſi ꝑt talis in gradū ſcōm. Quod oñdit tam ex parte lapſus cōplexionis humane a tpamento abſolute verſus calidū ⁊ hūidū: tū rōne barū q̄litatū copulatarū: tūq; tertio actionis ipaꝝ ad corpus in quod agunt humanū. Primo quidé q: iuxta A. cōplexio humana recedens a tpamento ſimpliciſ ad calidū tendit ⁊ humidū quod Iſaac de cibis cōibus ſecundo collocat gradu illius equalitatis relationē. Per iſtū quoq; ſcōm gradum manſionē audio p̄mam ipius: dria. 30. vt finē p̄mi gradus: ⁊ p̄ncipiū ſecūdi ſicut quaſi adinuicē induiſibiliter puerti. Sic itaq; calidū ⁊ humidū p vnū gradū a tpamēto attolleſ abſoluto: ⁊ frigidū ſilr ⁊ humidū: non minus ꝓpē qō nulla res ſic calida ⁊ humida poterit eſſe in q̄rto ⁊ multo amplius frigida ⁊ humida: qm̄ iam eſſet reſpectu tpamenti ſimpliciſ in quinto qui non daſ. Exiſtens át in ꝓma manſione tertij gradus erit in quarto relatione tpamenti abſoluti. Frigidū vo ⁊ hūidū ꝓpter ineleuationē humidi: ⁊ debilitaté actionis ipius pono in ꝓma manſione tertij gradus: ⁊ nō amplius reperiri. Rurſus: Ex pte quidé qualitatū: qm̄ frigiditas eſt debilioꝝ actuarū: ⁊ humiditas paſſiuarū cū pmixtio motus ⁊ eleuatio in extrema per calidum extent p̄cipue: ⁊ ſiccū demū p frigidū ⁊ ſiccū. Calm vero ⁊ humidū lz ſint ſufficient pmixtibilia excellentia calidi hūidi deſtruiſ ab eo. Et iō quidā dria. 19. calidā ⁊ humidā negauerūt cōplexionē ſicut frigidā ⁊ ſiccā: que demū magis in his quoz̄ qualitates ſūt actu in frigidā labiſ ⁊ humidā accñte. Itidē tertio ex pte applicationis ipaꝝ ad corpus: q: hūidū hūido cōiunctū: lz paſſiuū ⁊ mollis augeat actiuū vt calidū ſiue frigidū cui fuerit cōmixtū obtundit: humiditas nanq; paſſiuarū ens debiliſſima ſeipam infrigidat: ⁊ ſibi connexū paſſiui obtinet rōnem: ⁊ actiui minime. Et ideo complexionē ſimplicē humidā p̄cipue fortaſſis non cōtingit reperire dria allegata. Nō declarat q: h gradus attendit diſtinctio non rei ſm ſe cōſiderate: verū ſm actionē q̄ puenit cū corpi fuerit medicamen applicatū: qō ſit caloꝛe nūli deducente: quod eſt de potentia in ipo ad actum: vt oñdetur dria. 140. Frigidū vero ⁊ hūidū caloꝛē repiumunt ac hebetāt: vt potentia medicaminis eo non poſſit i actionē imenſā deſtructiuā corporis aialis eleuari. Modotus nanq; frigidi ⁊ humidi differens eſt ſe impediſ cū illius ſit cōtrahere ⁊ inſpiſſare: hō vo extendere et eliquare. In calido ét humido aut ipm hebetat calidū. q. infrigidās vt actio ipius non ꝓtelef: vſ calidū cōſumit excedēs humidū: ⁊ in ſiccū cōuertit. Poſſit ét frigidū ⁊ hūidū in ꝓma māſiōe tertij gradus repiri: q: hic videſ quoddā mediū terreſtre: quo fere oēs remouenſ diſcolie. Ex quib⁹ deceſt concludat frigido iunctū humidū vix ⁊ raro vltra ſcōm gradū ꝓtendi: quod in calido ſimilr ⁊ hūido cōſequenſ monſtratū: ac non minus in ſimplici humido. Ex qua ét poſitione auctoz̄ fere diſſonātie ſe ꝓmunt: cū oēs poſſint in id tanq̄z in mediū quoddā reduci. Et poſſet id deſcriptionibus geometricis oñdi: ⁊ nō modicū ex dria apparet. 10. C Propē q̄rtū vo ad pmū dicendū q̄ Ga. ſuū ꝓmiſſū non ſuauit niſi fortaſſis vtute. Non eni ibi declarat niſi in calidis ⁊ ſiccis: neq; in libriſ particularibus medicinarū ſimpliciū eos diſtinguit per hos q̄ttuor grad⁹ niſi p parum. Aut dicendū q̄ dixit vnicuiq; medicinarū eē ponendos q̄ttuor grad⁹ ſm q̄ é poſſibile: qō apparet qm̄ p ſmonē ſuū denotat qualitaté ſimplicis medicine que forte abſq; aſſociatione alterius qualitatis non eleuatur in gradus: vt ſe ad ꝓpos diſtinctionē gradus trāſtulit. Ad aliud dicendū q̄ verū eſt in contrarijs p ſe ⁊ eēntialiē non át in his que per accidēs: neq; in his oifariā. Hic nāq; ſmo topicus eſt: Nā vnū contrariozū eſt vt bit⁹ reliquū vero vt ꝓuatō. 10. methaphyſice. Alit nanq; dē hitus ⁊ ꝓuatio: cū vnū habeat rōnem pfectiōis aliud vero iperfectiōis: ⁊ pfectū ſit vnū: p̄uatū aūt multiplex: aut aliter ecōtra: dria. 65. Ad aliud dicen

dū q̄ non euenit vt aliqd sit frigidū ⁊ humidū in ār to: nec ex pte singularē frigiditatis: neq; fortassis̄ hu miditatis: verū rōe coniuncti ex vtraq; cū vna sit al terius impeditiua: ⁊ ꝓcipue humidū vt apparet frigi di. Neq; frigiditas tantū ꝑt: ceu caliditas cū sit effi cacior ea: nisi ꝓpter materie dispositionem medicine vt porozū aptione. Et ideo non simpliciter dicē Ga. equale tpus esse calefaciendi ⁊ infrigidādi: sed quo dā mō addito. Silr si humidū humido ꝓiungat cuz vtrūq; passiuū sit valde fore maior imbecillitas ⁊ pas sio adducet cū fuerit agens nō inuentū adhuc humi dū ꝓplerionis hūane modicū eleuaē. Ad aliud dicen dū esse totum ꝓcedendū de tpamento absoluto: non āt de relato. Ad aliud dicendū hec relictā aquā plu uiā mulē ⁊ talia. Vel liez non inueniat res in eāu gra du multiplicat quantitas ⁊ numerus vsus: ita vt his suppleat quod deficiebat in equali gradualitas ap positione. Sermo silr Ga. intelligendus est vbi fue rit possibile oppositū inueniri. Scitū. n. est i. 7. de in ge. ⁊ 10. q̄ humidū non ꝑt sicco equaliter ꝓtraponi. Et iō difficilis curationis aut impossibilis sunt egri tudines sicce. Ad aliud dicendū q̄ tales discrasie in ābitu ꝑme mansionis gradus tertij ꝑñt inuenri. vel interimūt siue ledūt rōne quantitatis opilādo ⁊ suf focando: ⁊ nō ex pte qualitatis. Aut dicendū q̄ q̄stū nō ꝫ q̄rit vtrū res possit in se frigida ⁊ hūida in tali gradu: sed relatione opationis: vt oñsum ipius i cor pus. Ad arguēta ēt alterius ptis aliqd oz dicē cū neutra simpliciter ꝓcedatur. Ad ꝑmū igit multiplici ter dicendū vt q̄ id verificat in his quorū cōpositio distat ab eis vtcunq; cū pharmaca ⁊ q̄ hmōi: nō āt de ꝓpingo vt methrologicis cū tuberibus ⁊ fungis. Ad hoc mq; minimis habere instantiā. Vel dicendū q̄ id quod i fine scōi gradus existit: ⁊ non in ꝓncipio tertij equalem gradualitatē estimaē habere: q; non solū hoc q̄ sic oio affine: sed parū distare videē ꝓ ea dem reputat intellectus. Quod enim deest tanq; ni hil debere videē: secundo physicorū. Ad alia etiā cō similiter dicendum.

Differentia. 139.

Quod medicina calida q in ꝑmo gradu adiūcta medicine calide i ter tio nō reducat eā ad scōm gradū caliditatis: sed āpli us mōstraē ex collz qnto id firmante. Rursus: q̄li tas seu forma regrit debitam q̄ztitatez in mā vt agat Nā omne agēs oz fore multe quantitat̄ de cā secun do. Multiplicatur quoq; q̄ztitas cū ipa deferens ca liditatem ꝑmi gradus ꝓiungit quantitan deseréti ca liditatē tertij. Videmus enī maiorari ex additione li gnorū ignē ad ligna: ⁊ ꝓpē cū fortis extiterit. Vñ ca liditas tertij gradus eleuabit ex admixtione medici sibi calide in ꝑmo: tum ꝓpter quantitatē coauctā: tū ēt qualitatē cū tale addītū tali reddatur apud topicū amplius tale. Adhuc calidū in ꝑmo: ⁊ calidum i ter tio sunt contraria cū in altero vt oñdetur sunt plures ptes caliditatis: ⁊ pauciores frigiditatis q̄z i reliquo Mediū ēt physicorū qnto extremis cōtrariaē. Id āt de natura videē contrariorum in adinuicem agenti um ⁊ patientiū q̄ vincēs trahit ad se victū intū q̄ ꝑ fortificatur eius vigor sup ea quod ꝑus extiterat: qō ostendit grandis generatio: ⁊ aqua calida tpe ingen tis frigoris super aniū aspersio: methaurorū ꝑmo. Coagulaē enim magis: ⁊ celerius frigida qō ꝑmo ētumuiē secunda. Vincet itaq; caliditas tertij gradꝰ ꝓpter oppositionem infrigidatione caliditatē ꝑmi gradus. Et q; est similr caliditas q̄daz vtriusq; sym bola non reducet ad scōm gradum caliditas tertij: iz potius intenditur vsus quartum. Amplius pharma corū quinto ⁊ primo secunda: Primus gradus non efficit actionē in corpus manifestam ꝓceptā: sed po tius occultā insensibilē. Et iō indiget in eo demōstra tione ex rōe dyalectica nisi fortassis per accidens: vt cum reiteratū fuerit: ⁊ multū factum. Quod autē ē i tertio gradu tale opationē efficit fortem. Proueniē nanq; ex ipo essentialiter impedimentū manifestum iz non mortificet: quod vo est occultū nō ꝓceptuz co pulatū impedimentū adducenti non poterit ipm p mutare: vt ad scōm pducat gradū: cuiꝰ actio ē mani festa non impeditiua. Et ti: fm Jacob alchindi ō gra dibus pharmacorū cōpositorū medicine ca. in ꝑmo gradu ptem vnā hīt caliditatis supra tpamentum ⁊ mediaz frigiditatis: in tertio vero caliditas ptes octo caliditatis: ⁊ octauā frigiditatis. Sic igit cū gradus ꝑmus adiungit tertio ꝓsurgent ptes nouē caliditat cū qnta ⁊ octaua pte vniꝰ frigiditatis. Non ḡ tūi fit deductio ad scōm gradum in quo quarta ps frigidi tatis adest: ⁊ quattuor caliditatis: imo erit ad octo ca liditatis ptes ascendere ptibus etiā frigiditatis sub latis. quare medicina calida in primo gradu copula ta calide in tertio non hanc ad scōm graduz reducet sed vltra. Oppositū quoq; huiꝰ collz qnto dr Gal. sentire in libro. 10. tractatuū in pharmacorū cōposi tione: quod eius sapit minꝰ decimo practice. Adhuc sicut extrema se vicissim reprimūt ⁊ ptempant ꝓpter vim contrarietatis in ipsis relictam ita ⁊ media cū in eis modus qs fuit cōtrarietatis. Cum igit plꝰ frigi ditatis sit in medicina ca. in ꝑmo gradu q̄z in tertio franget caliditatem ipius: ⁊ ad scōm reducet: quod Ga. ⁊ Gal. series nituntē oñdere ex ꝓiunctione aque ca. cū feruentissima. vū Constantinus de gradibus: Videmꝰ caloꝝ caliditatē aq̄ minui tepida sibi adiūcta. Rursus: Symbolū ⁊ ꝓpingtatem humana cele riter trasēūt in adinuicē: scōo de ge. ⁊ cor. Facilioꝝ. n. fit trāsmutatio in gñe ꝓportionabili: secūda ꝑmo vt apparet in aere ⁊ igne ac vino ⁊ spū sed finis primi gradus symbolus ē ⁊ affinis scōi gradus ꝓncipio: ⁊ ist̄us tertij. Amplius cū frigiditas palliū faciat et mortificet: caliditas vo sit amicā aphorismoꝝ quinta ⁊ ꝑmo ꝑma: frigiditas ꝑmi hebetabit ⁊ refrāget po ros subintrando sui oppositione caliditatē tertij ad scōm cū oīa talū relatione ad nr̄m ꝓsiderent corpus Itaq; ꝓcludent ꝓtis oppositū. quod aūt de calido dicit extēdi ꝑt ēt ad frigidū siccū ⁊ humidū. Propter ꝑmū qdem sciendū in antea ꝓsideret graduū di stinctio quō ⁊ penes quid sumaē: vt hinc quid sit gra dus ostendaē. Et deincepsque vera positarū distin ctio. quid aūt est calidū frigidū ⁊ huiōi oñsum dria iz. Quid autē medicina tertia cū alijs multis. Et iō sciendū pp huius ꝑmū q̄ gradus non ē quattuor priorū simpliciū: neq; fortassis coniunctorū parū in de pmutatorum: sed cōpositorū vere cū ipe penes cō iūctionē attēdat: simplicia vo cōiunctione carēt ⁊ silr mixtione. Et ideo calidū aut frigidū vl huiōi nō q̄ri tur eorū cū non sit in summo: sed remissū ab illo. Ar tendēdū quoq; q̄ cū gradꝰ rēspectū ⁊ ordinē q̄dā im

portet: ꝛ refert enim ad tpamentum. Videndum ꝑmi
tus qd sit tpantia. Ipsa quoq3 est dupler: Quedam
nanq3 absoluta vt que in vniuersa dicta substãtia si
ue ponderis que mine inuenit: dña. 18. Est ꝛ alia re
lata ꝑm iusticiam dicta ō qua ꝓmones verificant me
dicorũ: penes quã ét vt apparet per Constantinum
quatuor distinguũtur gradus: ls Jacob nó solũ ꝑm
hanc tempantiam: imo ꝑmitus ꝑm absolutã nitatur
graduũ distinctionem assignare: quod rei non extat
applicabile vt censuit. A. verus imaginabile magis
absq3 nulla ad subiecta cõparatione. Est ꝛ dẽiq3 cõ
pano dupler: vtutis. s. ꝛ molis. Et hec iterꝫ bina: cer
tificata qdem pondere: ꝛ sensus apparẽtia denotata
Quedã nanq3 certa mole sunt grandia: ꝛ vtute pua
vt litargiã: aliq3 vero ecõtra: vt cusoꝛbiũ vl napellus
Nonnulla vo visui sunt multa: vt agaricus ꝛ pulpa
colocynthidis: statera vero pauca. Et oportet ꝑncipali
ter molẽ vtualem attendere: demũ statere: nõ aũt q̃
apparentie. Est quoq3 iuxta Jacob hui⁹ vtualis ꝓ
perantia cõlitas in ãlitate ꝓtrarioꝝ in adinuicem
in re equali: ꝛ eoꝝ effectus equalis: vt sit eius calefa
ctio ãzta ẽ ipius infrigidatio. Et si ponatur solus ex
cõtrarijs tpantia consurgere: nihilominus ꝑt ex tẽ
patis euenire: ceu cũ biacyntus auro ꝑiũgit: aut qñ
lupulo capillus veneris copulatur. ꝑ recessum vo a
tpantia tali ꝑm ꝓportionem dupli voluit hic grad⁹
distingui. ¶ Propter qõ vt ꝓmo eius ꝑpli⁹ explicet
nota ꝙ numeroꝝ modi sunt qnq3: penes quos sumũ
tur ꝓportiones musice: vꝫ epitercus sive sexqtertius:
respondet ꝓportio musica dyatesseron dicta. Emio
lus vel sexqquartus: cui adaptat dyapente. tertius
duplus cui respondet dyapason. quartus tripl⁹ cui
supperit dyapason dyapente. qntus quadrupl⁹ cui
consonat bis dyapason: dña. 83. Cõsideráõ quoq3
Jacob ꝓportionẽ duplam seu dyapason oĩbus nã
quemente auribusq3 dulciorem sola estimauit medi
cinarũ gradus penes recessũ a tpamẽto distiguẽdos
vñ. 19. ꝑbt. ꝓpter qd dyapason ꝛsonantia cantat so
la. organizat enim ꝑm hanc: ꝑm vo aliã nulla. vnam
quidẽ causarũ solues assignat: qꝛ ex antiphonis idẽ
ꝛsonantib⁹ ẽ coꝛdio. Sustentans itaq3 imaginatiõ3
suam sup hãc ꝓportionẽ ponensq3 in tpamento ptes
caliditatis frigiditatis sic. ꝛ hu. quales ꝑm ꝓportiõ3
duplã voluit gradum ꝑmũ a tpamento secedere: vt
ꝙ ꝑmus gradus ẽ ꝑm dupluꝫ egressus a tpantia: ver
bi gratia: Illa medicina dicit calida in ꝑmo gradu
qñ duas medietates vnius ptis habet caliditatis su
pra tpantiã: ꝛ frigiditatis mediã que erat frigiditat
tpamenti ꝓiuncta cum altera medietate ptis calidita
tis ipsius. ꝑm hoc quoq3 secundus gradus ẽ quidã
excessus dupli supra ꝑmũ: ꝛ quadrupli supra tpamẽ
tũ vt cum in aliqua re sint quattuor medietates cali
ditatis: ꝛ vna que erat tpantie frigiditatis. Tertiꝰ ve
ro ẽ egressus a secundo in duplum a primo ꝑm ꝙd: u
plum a temperamento ꝑm octuplum: ccu quãdo me
dicina octo medietates continet caliditatis: ꝛ vnam
medietatem que erat temperamenti frigiditatis. Est
ꝛ demũ quartus similiter augmentũ dupli supra ter
tium quadrupli ad scõm octupli supra primũ ꝛ sexde
cupli ad tpamentum relatum sicut cum medicina ca
liditatis. 16. obtinet medietates: ꝛ mediam frigiditat
que est radix in tpamento inuenta. In oi enim mixto
post tpatum denominatio facta ẽ ex dominanti: ꝛ ꝑm
Anaxagoram in mixtura. Cũ re nanq3 quacunq3 ca
lida seu frigida: frigidus aut calidum reperit ꝑm tñ
plus ꝛ minus: quod in alijs similiter euenit qualitati
bus. Sic itaq3 imaginat in hoc gradu esse quattuor
ꝓportiones duplares aut dyapason. Ex his conclu
dens inquit manifestum discessus ab equalitate ꝑm
qualitatem: hoc ẽ gradus est augumentum vnius q̃
litatis super sibi ꝓtrariam ꝑm dupli ꝓportionẽ obs
uatum. Est ꝛ alius distinctionis graduus modus vt
ipe testat a quibusdã notatus ponentibus vtutem ꝑ
mi gradus in se ꝓtinere quinq3 octauas vtutis calo
ris gradus quarti: ꝛ tres octauas frigiditatis. Po
suerunt ét ꝙ vtus caloꝛis scõi habeat ĩ se sex octauas
vtutũ caloꝛis gradus quarti: ꝛ tertias frigiditat. Et
ꝙ vtus caloꝛis tertij grad⁹ ꝓtinet septẽ octauas vtut
caloꝛis quarti: ꝛ vnã octauã frigiditatis. Quart⁹ ita
q3 gradus est in quo nihil erit frigiditatis. Et demũ
horũ motiuũ tangẽs ait ꝙ eos duxit in hãc ſniam su
it quis volens ꝙ si miscuerimus medicinã in ãrto ca
lidam cũ medicina frigida in eodẽ gradu equaretur
medicina: et essent in ea ãttuor ptes caloꝛis: et ãttuor
frigiditatis. Sed si adderemus quintã ptem esset ca
lida in ꝑmo: ita vt essent ãttuor ptes calide: et tres fri
gide. Similiter si adderem⁹ sextã ptem eẽt in secũdo
calida sicut forent sex ipius ptes calide: ꝛ due frigide
Septimã vero ptem calidã si adderemus esset calida
in tertio: sicq3 essent septem ptes caliditat): ꝛ vna fri
giditatis. Si vero pars adungat octaua essꝫ calida
in quarto totaliter nihil habens frigiditatis. Recitat
hic ꝛ tertiũ distinctionis modum teste Galieno in li
bro decimo tractatuũ compositoꝝ pharmacoꝝ pte
octaua destruente ſniam illoꝝ qui posuerunt vtu
tem quarti gradus quadruplam ꝑmi ꝛ tertij triplaꝫ
ꝛ secundi duplam. Hunc tñ modũ distinctionis qui
to approbat collꝫ in anullatione distinctionis alchan
di testante. Sufficiens erat ei dicẽ ꝙ secunduꝰ est du
plus ꝑmi: ꝛ tertius triplus ꝛ quartus quadrupl⁹. Et
sic intellexerunt medici in ordinatione graduũ ad ls
vt essent equales: qꝛ caliditatem sensibilem coꝛpi po
suerunt in ꝑmo gradu: ab hac deuenerũt ĩ mediaꝫ q̃
est remota ab illa tantũ quantũ fuit remota a tpata:
ꝛ posuerũt illam in secundo. Et istud sine dubio ẽ du
plũ ꝑmi. ꝛ post hoc deuenerunt ad medicinã que est
remota a secunda tantũ quantũ est scõa remota a pri
ma: ꝛ hanc in tertio locarũt quia tripla ẽ: ꝛ sic in ãr
to fecerunt gradu. ꝑm hoc itaq3 gradus est augmen
tum vnius q̃litatis supra contrariã ꝑm ordinẽ exces
sus numeri naturalis vt ꝙ suum immediatum ꝓcedẽ
tem. Inuenitur ꝛ alia graduũ distinctio penes calo
rem naturalem sumptam a Constantino de gradib⁹
Quoniam antiqui ꝛ marie eq̃lem cõplexiones infra
duas extremitates dixerunt ꝑmũ videlicet ꝛ quartũ
gradũ. Infra hanc latitudinẽ quattuor fuerunt gra
dus necessarij. In primo gradu calidũ minus ẽ calo
re nãli: In secundo aũt quasi simile. Calidũ aũt ĩ ter
tio est maius eo. Calidũ quoq3 in quarto vltra ipm
existit. Eodem quoq3 modo frigidũ siccũ ꝛ humidũ.
Hec itaq3 sunt graduum diuisiones: ac eoꝝ modi ab
auctoribus assignati. ¶ Propter hꝰ quidẽ scõm sci
endũ ꝙ positio distinctionis gradus Jacob stare nõ
ꝑt: neq3 eius motiuũ. Cuius quidẽ Auer. positioneꝫ
tripliciter conat impugnare. Primo quidẽ quia cũ
ipse scõm gradum in excessu super primum duplum

excessus quē habet ꝑmus sup tpamentū: ⁊ tertius sup scōm duplum quē hꝫ secundus sup ꝑmū: tunc medicine que erunt in tertio calide necessario interficient: ⁊ magis que erunt in quarto. Et quō ꝑt tolerare coꝛpoꝛa medicinas q̄ sunt i decimosexto gradu At verum licꝫ huiōi ratiocinatio Auer. veritatem vt magis ostendat concludat mendaciter: forte tñ qm̄ ét Ga. ponit tertium gradū habere nouem ptes caliditatis aut frigiditatis: ⁊ quartum duodeci: cū vnum quéq; gradū distinguat in tres mansiones. Ampli⁹ Jacob non dicet. 16. medietates ptis caliditatis tpamenti esse. 16. gradus: sed potius. 16. medietates pt⁊ ⁊ mansiones que sunt a tempaméto ad ip̄m. Grad⁹ enim quisq; non solū in tres mansiones partit: imo ét in fere infinitas ꝑm amplius ⁊ minus variatas velut collꝫ dō sexto individuoꝛum tot fore ꝓparatiōes fixas: ꝓpter possibilitatem ⁊ materie diuersitatez: vt eas per signa colligere non possumus. Dictū ét complexiones fore infinitas: theoꝛ. ꝑmo. Ampli⁹ Aver. redarguit Jacob secundo: q; ꝓcesso sibi quod ponit tunc latitudo tertij gradus non erit ꝓpoꝛtional⁹ latitudinis secundi ad tpantiaz: ⁊ similiter secūdi ad tertium: cū tñ tales latitudines debeant in gradu locari. vnde cū non sit equalitas inter hos oꝛdines ñ posset esse maioꝛ erroꝛ in hac arte q̄z iste. Amplius étio eundē cōpugnat ꝑmone ex qnto pharmacoꝛum sumpto: eo q; Ga. intellexit id esse calidū in ꝑmo qō hꝫ excessum sup tpamento in vna parte vltra ipsum. Et ꝑm hoc qñ ponetur cōparato dupli i excessu gradum non erit necessarium que est in quarto gradu sit dupla super medicinā que est tpata sexdeci vicibus duplicis. Quod sensit Ga. cum dixit: Et mea intentio est in ꝑmo gradu illa res que ꝑmo manifestatur sensui in permutatione coꝛpoꝛis: que si esset intentio Ga. q; ꝑmus gradus esset duplum tpamenti pmutatio que manifestatur a medicina in coꝛpe non eēt ꝑncipium permutationis: imo si esset aliqd ante hoc esset ꝓncipium pmutans. Et hoc quod ponit eē ꝓncipiū non eēt: sed vltra ꝓncipium iā exīs: qō ét innuit Auicen. cū dicit: Gradus secundus est vt fiat opatio fortioꝛ ista. Extra hoc quoq; plurimis possum in filium pcedere Alchindi vt eius positio erronea tollat⁊ ante paucis rudioꝛibus ꝓpter admiratione dilecta. Ipse nanq; ꝑmo ꝓtauū induit modū docendi. Nō enim nālia ō numero quoꝛū ⁊ est h⁹ graduū medicinarū distinctio habēt ex arithmeticis: ⁊ musicis demōstrari: ꝓcipue cū modus huius naturalis inueniatur sufficiens valde. Demonstratiōes enī de genere i genus non saliūt: posteꝛioꝛū ꝑmo. Propter qō pipatheticoꝛū schola cū tertio creticoꝛū Pythagoꝛam ⁊ Platonē i plurib⁹ detestat⁊ locoꝛū nālia volētes mathematicis causare ac demōstrare. Adhuc insufficiens existit: q; sicut arithmetici ⁊ musici aliꝫ ꝓpoꝛtionibus vtunt in suis oñsionibus ꝑsignitis ⁊ non solum dupla sue dyapason: sic in hꝫ errat ei ꝑte Jacob faciendū: ⁊ marie cū id vt oñdet sit possibile: ⁊ rei quod ímō ꝓsonuz nāli. Palin: tertio hiſtoꝛiaꝝ ⁊ de mundo: Nā saltū non cōmittit: sed paulatim ⁊ interscalariter de extremo transit in extremū: vt eius ꝓtinuitate cōterminiū lateat ⁊ mediū. Qui aūt ꝓgreditur a tpamento in duplū: ⁊ ab inde in quadruplū ⁊ deinceps i octuplū: ⁊ sexdecuplū saltū ímittit sub tū ꝓpoꝛtionē nō ꝑuam eq̄lem. Et: Ceu in coꝑlexione humana ét nāli sunt infinite mās̄iōes i magꝭ ⁊ minus: vt tactū variate multo amplius in egritudine cū magis eleuetur: ⁊ a medio recedat q̄z cōplexiōes humane nāles. Erit igit egritudo secedēs a tpamento ꝑm. ſ. partes caliditatis: aut. 6. vel. 7. aut. 9. aut. 10. siue. 11. aut. 12. vel. 13. aut. 14. ꝛ. 15: q; excessus a tpamēto vnifoꝛmiter causatur cū sit motus: ceu dictum de extremo in extremum per mediū fieri. Predicte vō distēpantie curati nō poterunt cum ꝑm Jacob positionem eio medicine non reperiant oppositē: sicut expetunt in microtegni. Jnuenit nanq; solū ꝑm eus oppositio dupli: quadrupli: octupli: ac sexdecupli. Rursus: Medicina q̄ est in ꝑmo gradu frigiditatis medicinā q̄ est in tertio non poterit ad scōm gradum adducere: sicut sentiūt vniuersi: q; in medicia calida tertij gradus sunt octo medietates pt⁊ frigiditatis: et vna caliditatis que in secundo quattuoꝛ caliditatis hꝫ: ⁊ quattuoꝛ frigiditatis. nunc aūt due medietates frigiditatis ꝑmi gradus remittent octo caliditat⁊ medietates tertij gradus reducendo ad. 16. medietates Et quia in ꝑmo gradu erat medietas frigiditatis q̄ remissa ab octaua frigiditatis tertij gradus: Reducetur medicina calida in tertio gradu per medicinā frigidā in ꝑmo ad sextam caliditatis: ⁊ medietatem vnā dēpta octaua pte vni⁹ medietatis. Si aūt ducēt ad scōm gradū oporteēt ad quattuoꝛ medietates calidita⁊ repmē. Hec enī scōi posita est grad⁹ descriptō Ex his itaq; eleuatur erroꝛ ꝓtauus diu pullulatus. Notanū similr ipsius nullum: qm̄ si eo q; ꝓpoꝛtio dupla sue dyapason é naturaliōꝛ: suauioꝛ: ac dulcioꝛ ceteris ꝑm ipam distinctio graduū assignat: tunc omnis ꝓpoꝛtio numeralis ⁊ armoniaca sonoꝛ: aut vocum p solā ipsam fieret. ociose nanq; foꝛet tunc alie i uente. Quāq̄z enī sit adeo vt ffert ꝓpoꝛtionū i se ꝑlata non tamē huc ceu licꝫ sit nobilius esse i aere q̄z in aqua vel terra cū sit formaliōꝛ: non tñ in aīalibus aquaticis aut terrenis: imo talis ꝓcessus potius ꝑm qd ⁊ simplicit deceptione cōmittit. Distinctione quoq; assignatā secundo detestat. Jacob ipe rōne q̄dā algoꝛistica in sufficiente ingens eam falsā foꝛe p viā expimenti: ⁊ arguitionis: qm̄ si medicina calida i q̄r to cōmiscat medicine frigide in eodem: ⁊ equet medicina: essent in ea treꝫ ptes calide: ⁊ due frigide. ꝑus aūt in positione adducta ponebant quinq; calide ⁊ tres frigide: similiter in secundo gradu: ꝑm hoc igit erunt quinq; partes calide: ⁊ vna frigida. ꝑus aūt posite sunt sex calide: ⁊ due frigide. Si autē tertia ps adducat alia erunt. 6. ptes calide: ita q; medicina tota erit calida nihil hñs frigiditatis. Antea vō septem ptes erant calide in hoc gradu: ⁊ vna frigida. Adhuc aio q; non erit modus quo sit possibile quartum assignare gradum. Amplius neq; radix huius positōis stare pōt: qm̄ tpamentū nō solum resultat ex calidis ⁊ frigidis in quarto: verū etiā ex gradibus substantibus oppositis ⁊ tpamentis: vt tertio caliditat⁊ grad⁹ cū tertio frigiditatis gra. secundo cū secundo ꝑmo cum ꝑmo: ⁊ tempantia cum temperantia. Rursus: Quod erit in quarto gradu caliduꝫ ꝑm hoc nihil frigiditat⁊ hēret quod ridiculū est dicere cū ca. frigidum siccū ⁊ humidū non simplicit in his: sed a dño dicam. Relictum enīz fuit in ꝓncipio calidū frigidū siccum ⁊ humidum simpler ⁊ absolutum. Distinctionē sigdem Cōstantini intellectus nō capit disposit⁹

sane cū gradus firmatur: vt apparuit ſm Jacob per
recessum a tpantia. Calor aūt naturalis vt fingit nō
est tpatus: sed magis in scōm tēdit caliditatis gradū
Adhuc calor naturalis a forma p̄ma tpatus mulce
dinis est ⁊ suauis: ⁊ si hic ⁊ cōplexio humana in secun
do gradu calidi relatione que ponderis ponantur.
Aut fortasis calorem nālem intelligit innatum: ⁊ nō
currentem: vel tertiū ex his concretū. Palm: Cum
secundo coll3 ⁊ p̄mo canone calor naturalis sit cali
dus ⁊ humidus: ac membrorū tanq3 forma erit i se
cundo gradu equalis frigiditati fere ullius gradus:
aut siccitati cū frigidū ⁊ siccū graduent p ipm: ppt
quod sicut in alijs plurimis omittat vt ambiguus.
Quartā quoq3 graduū diuisiō3 quā Ga. Auer. scri
bit melius audio q̄zuis Alchindi filius eam dixerit
Ga. improbare: qz tñ redditus est hic suspectus hāc
graduū disp̄onem non spno cū eatur inconueniēcia
que Jacob consequunt ⁊ alios. Obseruetq3 natura
lis paulatinus: ⁊ occultus nature p̄cessus distantiaz
omnē in magis ⁊ minus distinctaz a tpamento vsq3
ad extrema graduū q̄ttuor p̄tinue replēs ita vt finis
vnius gradus statim p̄ncipium alterius attingat: ve
lut etiam vniuersi connexio vt elemētorū int se ⁊ ad
orbes: ac illorū ad iuicē. Quod qnto apparet phar
macop: ⁊ p̄mo secunda. Medicina nanq3 dr calida
frigida sicca vel humida siue qō comedit ⁊ bibitur:
inungitur in p̄mo gradu que calefacit corpus cale
factiōe nō manifeste p̄cepta: imo in ipa indigetur de
monstratione rationatiōis ⁊ dyalectica nisi p accidēs
vt cū reiteratū fuerit: ⁊ multotiens factum. Nō aūt
in scōo gradu tale consistat quod fortius operatur
p̄dicto. Est nanq3 ipius operatio māifesta comphē
sa: cursum tñ nature ac eius non p̄mutans actus nisi
accidente: vt si multotiēs occurrit: vel multū exterit
Aliqd enim dupliciter ponitur in gradu: aut directe
rōne qualitatis: vel lateralit ex pte q̄zntatis discrete
aut continue. Illud quoq3 quod actionē forte effi
cit non tñ vltime: vt inde essentialiter nocumentū p
ueniat manifestuz qō non mortificet ⁊ corrūpat gra
dum obtinet ternū. Quod aūt sua operatione vt ca
liditate adurit: aut mortificat frigiditate essentialit
qualis est venenosorū p̄tas: id in quarto ponitur
gradu. Nō figdem gradus vt indeterminati referun
tur in tpamētū velut in regulā inequalitaē directuā
Est aūt ipm cū aliqd corpori occurrēs in eius ñ im
p̄mit sensuz: neq3 fugat aliqua manerierū fuge. Nā
quod huiōi sibi extat cōsimile a quo non accidit pa
ti hebenguest: simpliciū pte p̄ma. Unumquēq3 etiā
gradū se questrauit Ga. in tres māsiones ita vt resul
tent. 12. in vniuersō. vñ in tegni septem numeros no
minat: ⁊. 10. ſm excessum a tpamēto: quod euenit qz
gradus dicit excessum in magis ⁊ minus. vbi aūt id
⁊ mediū: q̄re p̄surgunt inde tria. In minimis est me
dium tribus: phȳsicorū. 5. Et si vnusquisq3 graduū
vt tactū infinitas habeat mansiones: nō tñ nobis sit
eas possibile distinguere. Gradus aūt in tertia p̄titi
onem p̄bat Ga. qm̄ exiccatio synapi non est velut ex
iccatio cauterij q̄zuis ambo in quarto sint talia. Sic
igitur apparet ex sermonibus horum: ⁊ subdistictio
ne in tres partes gradus cuiuslibet: q̄ totalis termi
norū distantia graduali augmentatione in ápl⁹ ⁊ mi
nus variata: vt nihil intercidat vacui sicut positioni
Jacob seq̄batur erronee. Si āt curiose voluero me
lius ēt Jacob ſm p̄portiones numerales: aut armo
nicas gradus distinguere vt p̄portionabiliter distin
ctio mathematica: aut armonica concurrat nālis su
perius approbate fiet: ponendo q̄ q̄rtus gradus se
habeat ad p̄mū in p̄portione quadrupla seu q̄dru
plicis dyapason. Et id est quod fuit concessū q̄ q̄rt⁹
q̄druplat p̄mū. tertius aūt triplat scōm dyapasō dy
apente. Secundus vō duplat siue dyapasonizat: et
p̄mus ad tpamētū: q̄ztum ad eius mansionē scōaz i
p̄portione emiola se hz seu dyapente. quo vō ad p̄
mā in epitrica ⁊ dyatesseron. Hoc itaq3 modo sani⁹
ac naturalius graduū distinctio p̄portionib⁹ famula
tur arithmeticis ⁊ musicis. ¶ Propter scōm qdem
sciendū: vt ſm Auer. apparebit dcīa ampliuſ. in. 43.
q̄ vnus modus necessitatis coniunctionis medicine
cum medicina ē: pp vigorare aut infirmare medicie
vtutem. Quod duobus fieri p̄t modis: Uno vt misce
atur alteri q̄ria reliqua: ceu cū caremus medicina ca
lida in secundo miscemus cū medicina calida itertō
medicinam frigidā in p̄mo: ⁊ redditur medicina cali
da in scōo. Altero qdem vt forti medicine coniunga
tur alia non sibi q̄ria in qualitate ⁊ virtute: sed simul
magis verū: vna minus p̄ticipet altera quod cū me
dicina calida in tertio p̄iungit medicine calide in p̄i
mo. tunc enim declinat illam ad scōm gradum. Nō
qdem p̄bat Ga. per mixtionem aq̄ tepide cū bullien
te calorem illius facienti declinare ad gradum vt di
cat secundū. Vult igit Ga. medicinam calidam p̄mi
gradus eam q̄ tertij reducere ad secundum. Decio
quoq3 p̄actice firmatur idem ita: Necessaria eqdē
sit aliquando duorū medicaminū cōpositio ex qbus
cōplexio contraria male cōplexioni adunat. vt quis
ens morborū curet indiget medicatione in scōo gra
du calefaciente quod si non inueniat sumat in tertio
calidū: ⁊ coniungatur ei quod calidum est in primo.
Ex his resultabit medium calefaciens in scōo. Mi
nuit enim qō in p̄mo calidum calore tertij: ⁊ ad secū
dū reuocat: vt apparuit i aqua calida ⁊ tepida. His
aūt Auer. consequenter aduersatur maxime per duo
vnum: qz ingt id p̄dicendum fore: qm̄ si viderimus
hominem pati egritudinē calidam in quarto vel ter
tio: ⁊ dederimus rē calidam in scōo multū ledet ide
⁊ tñ ppt verba Ga. refrigerari deberet: puta si mel
exhiberemus in potu causonē habenti nunqd ledere
tur in continenti lesione grandi? Et similit si qs habe
ret passionem frigidissimaz in capite: ⁊ vngeret oleo
ro. nōne multuz noceret? Et subdit: q̄ sustinent Gal.
sup hoc p̄uideant. Alterū qm̄ sequeret iaz q̄ medi
cina calida tantū remitteret ⁊ repmeret calidioremꝫ
⁊ q̄ztum frigida summe calidam in p̄mo gradu ſm
Ga. remittit calidam in tertio ad scōm: cū satis p̄stet
q̄ frigida in p̄mo gradu reducat calidam in ētio ad
secundum gradū. primus. n. gradus sui frigiditate
repmit tertiū caliditatis: ⁊ ad scōm perducit. Quid
aūt de hoc videbit consequent. ¶ Propter tertium
vero sciendū q̄ Ga. p̄sentiens inqo tripliciter posse
ſmonem eius verificari. Uno qdem aliqualit quod
Auer. in eius ducit fauorē vtcunqz: ceu q̄ medicina
cal'a in p̄mo non reducit calidū directe in ētio ad gra
dū caliditatis secundi: sed aliquid remittit ex ipius
caliditate ingens: Si erit sicut dicit Ga. hac p̄tinget
via qm̄ medicina qua dicim⁹ calidioré: é que maioré
opationé hz caloris ad frigiditatem q̄z minus cal'a

Erit ergo frigiditas in ambabus per ꝝrium: hoc est qz in calidiori erit frigiditas minoris cõparatiõis: z i frigidiori maioris cõparationis: puta qz compatio caloris ad frigiditatem in piperis dragma. i. ẽ maior ꝗz dragma. i. spice. Et si in vna dragma piperis sint gnqz ptes calidit3 z vna frigiditat3: mixtꝫ duabus dragmis simul erit cõpatio caliditatis ad frigiditatẽ minor in ℔ mixto ꝗz eẽt in pipe solo. qz cum duabus partibus caliditatis in spica est multa frigiditas: vt vnius ptis que erat in pipere cũ gnqz ptibus caliditatis. Sic itaqz exponit Ga. q non fiat recte ad secũ dũ gradum ex tertio reductio: sed potius q̃dã remissio tertij sub sua pmanentia adhuc latitudine. Est ãt z alius modus exponendi p accidens: vt q id fiat magis rõne quantitatis improportionalis in q̃ imensa consequenter qualitas ꝓtinetur. Aut multotiẽs retentum fuerit: sicut vna piperis dragma valde plures extẽsiue sepius ẽt applicata calefacit ꝗz scropul9 Non aũt rõne qualitatũ ꝓportionalium extẽsiuarũ vt cũ multa tepida pauce ferventi associaret. Hic tñ dicendi modus magis vt extraneus cũ ꝓportio pncipaliter qualitatũ requiratur z vtutum. Et propter hoc ſm Ga. z alios modus tertius alius erit ꝑcipuus ex dictis iam manifestus: quare cũ vnusqsq3 gradus sit in tres mansiones distributus: tertia mansio secundi gradus attinget imediate pmam tertij mansionem. positũ enĩ ẽ oĩquaqz mansiones ſm ãplius z minus distinctas sibi fore contiguas: quod saluare non valuit Jacob Alchindi. Cũ igit aliquid ꝗtũcunqz remittat modicũ a pma mãsione tertij grad9 z maxime cũ fuerit in eius pncipiante initio ad extremitatem mãsionis tertie reducet gradus secundi. Qui si amplius remittat magis in scõm faciet quod ẽ in tertio puenire gradum. Sed tunc dubitat quia cũ tres sint mansiones vniuscuiusqz gradus non vt sermo Ga. verificari nisi de vna: quia quod est calidum in pmo non remittet quod in tertio calidũ ad frigidum z multominus ad pmaz secundi mansionẽ. Dicẽdũ q fortassis Ga. sermo magis fuit expositiuus exemplaris ꝗz canonis assignatiuus. Fuit signum est qñ decimo theorice vbi suscipere dt gntum gradum: Horũ quispiam ꝛc. Aut melius q tñ aliqs sermonũ verificet in paucis: aut raro in his oportet eũ notare ne putetur ſm id veritatem mime continet si cut quarta aphorismorũ crisim in septima: Rubeus rubea denotat apparens in gnta: quia cum ℔ magis ſm Ga. insit albe nisi de ru. exprmeret nõ crederet q tantam fore ipius significationis virtutem. ita enim diminuti sermones inueniunt plerũqz vt philoponi exercitetur anima. quod modus oppositionis inter se extremorum mediorũ virtutem ostendit. Itaqz medicina in pmo calida: z maxime in mãsione illius pma plus frigiditatis ptcipante medicinam calidam in pma mansione tertij gradus calidaz ad tertiã reducet secũdi mansionem: z fortassis ad extremitatem secunde: z ad scõm totũ p accidens quantitatis tñ ratione. Ad pmum deniqz Auer. in Ga. adductorũ dicendus q mel non confert egritudini calide in tertio lz de se illius remittat feruoreꝫ cũ medicinatio expetat oppositionẽ gradualẽ nisi qd occurrat accidentalit̃ phibituum. Adhuc quia mel dulce velociter inflãmabile supati adiunctũ caliditati: et ideo in se. phibentur frigida: etiam cũ fuerint dulcedini ꝓiuncta Dulce náqz est inflãmatiuũ in cholerã ꝓuersiuus opilatiuũ. vñ lz statim in melius appropinquatione aliqua fiat calidi talis tertij gradus repressio cũ ipm sit in scõo calm z siccũ: tñ post moram facto in dominans transitu caliditas induceret intensior. Sicut euenit in appropinquatione lignorum semiuiridiũ igni vehementi. Ad scõm dicendũ iam ex dictis apparuisse non eẽ inconueniẽs pp diuersas gradus scõi mãsionẽs medicinaz calidã in pmo calidam in tertio ad scõm pducere: et medicinã frigidam in pmo ad eundem: qñ calida in pmo pducet pmo ad tertiam mansionẽ scõdi grad9 z ide frigida vero in pmo ad secundam z ad pmam ¶ Propter quartũ ad pmum qd dicendũ iã onsũ Ad aliud dicendus q licz multiplicetur quantitas: et ꝓsequenter qualitas caliditatis multiplicat ẽt nõ minus quantitas frigiditatis: vt cum multa ligna debili adiungunt igni: obundant enim ipum z repmunt Agens nanqz cũ principalit requirat patiẽs sibi dispositũ: ex hoc enim puenit actio careno eo non potest operari: z ꝑcipue cum illud cũ mlta conꝯgitur quãtitas fuerit debiliter actiuum. Illud ẽt quod adiũctũ facit magis tale est simile in specie z natura: non aũt in genere. Ad aliud dicendũ id habere vtutem in cõtrarijs directe oppositis eꝝ vigorosis diu sibi resistẽtibus in pugna ceu in fortibus: z diu in adinuicẽ euenit duellantibus. cũ enim tunc vnus alterũ supat seuior redditur sup eum ꝗz si parũ resistens mox supasset. Talia vo ꝝria nõ sunt calidũ in primo: z calidum in tertio. Ad aliud dicendũ si volo esse cum Auer. dicã calidũ in primo hñe sensibilem caliditatez vt medi corũ testatur auctoritate. Aut caliditas primi gradus lz non sit sensibilis p compationẽ ad caliditatez scõi sentitur tñ compatione tpamenti: z maxime vltia mãsio gradus pmi. Vel ẽt dicendũ q gradus pmi lz nõ sit sensibilis eius operatio actu: potentia tñ est ita q elatior ꝓiuncta qualitati vt tertij gradus mox sentit Non enim euenit vt non sit modus sensibilis aliquo Ad aliud dicendũ q nõ arguit: sed Jacob magis de notat ignauia curiosa. Quantũ etiã rõnes partẽ ad uerse concludant intelligenti notum sit manifeste.

Differentia. .140.

Quod non sit modus quo medicina valeat deduci ex potentia in actũ: z ꝑcipue frigida monstrat: qñ id erit vel ex pte medicine in actũ deducende vel calidi innati: nõ qdẽ ex pte medicine: vt medicina cũ ipa sit talis potentia seu vtute i tegni: z. u. curatiue. Docet enim eligi ſm virtutem tale: z non ſm apparentiam vel ꝓsentem ad actum. vñ quinto colliꝫ: Terre nascentia etiam calida ponuntur in potentia talia. q autem huiusmodi in actũ ꝓgressũ habere nõ ꝑt cũ actu careat oĩariã Neqz ex pte ẽbe ipius maxime accidentib9 ꝑcrete cũ eius ita sit a mã opatio: id aũt nãm retinet cibi z nõ medicine. Neqz ẽt ex pte calidi in corpe existentꝭ cuiz calidũ infrigidare nõ habeat frigidũ deducendo ad actuz: et deductio in actum fiat p aliqd tale existens actu. Amplius si medicina frigida deducit ad actuz aut illud qõ eã adducit erit calidũ actu aut frigidus cũ tale solũ sit opatiuũ. Non caliduz: qz calor nãlis non habet aliquam viam gñandi frigiditatem: colliꝫ quinto. Neqz frigidum actu cũ vita z actus nõ stẽt cũ eo: verũ per calidũ vt ingunt. Adhuc non erit per

diuisionē ad minima sicut sensit Ga. q: quod mīmū est non aget eo q̄ forma nālis debitam quantitatem requirit in materia. Ve veneno enī ⁊ igne pōt sumi i tam modica quantitate qō non sentiet nedū q̄ ledat tertijs cōplexionum ⁊ pharmacoꝝ. Propt̄ qō nō ē modū assignare quo possit medicamē: ⁊ maxie frigidum in actū deuenire. Contrariū quoq; huius sensus nobis ostendit cū videamus frigidū potētia corpori applicatū in actū frigiditatis peruenire similr ⁊ alia. Eti: Quod agit pus non agēs ductū ē ō potentia in actū. sed hmōi sunt corpora occurrētia queūq; quare modū oportet quo hoc fiat aliquem statuere ¶ Propter primū quidem sciendū q̄ quid sit medicina: ⁊ quot dicat modis: dīa oīsum ē tertia: 136. ⁊ 137. Est aūt ea res qualitate corpus alternans sua sine ipius in ipm puersiōe. Differt nāq; a cibo qm̄ sui operat materia: ⁊ ingressum hz in corpus seruans: ⁊ augmentans illud nutrimento diuersificato. Tenent enī locū depditi: ⁊ āplius in pluribus. Medicina quoq; frigida dicit illa que i summo: aut a predominio quandā obtinet qualitatū: vt aqua ⁊ aer aut commixta frigidoꝝ vt p solatrū ⁊ papauer. Unūquodq; nāq; coporū dupl'r est tale aut simpl'r: ⁊ in sūmo dīa 16. Potentia qdem est res impfecta nata suscipere cū qua nascit dispositionē velut homo rationalis cū nascit: ⁊ canis venatilis. Actꝰ quoq; ex opposito res erit perfecta iam obtinens cū qua nascit dispositiōz Est aūt potentia duplex: Una qdem per se: Altera vero per accidens vt aque frigide curantis thetanū ex repletione: aphorismorū. 5. Prima qdē duplex: altera nempe pncipalissima: in qbus nā ipa in pfectū tendit nullo eandē exteriorū impediēte que actus vl̄ pmus seu potentia secunda existēs forma. Reliqua vero cū materia adheret ei quod fit mde. Quod mltipliciter euenit fm propinquius: aut remotius vt cū ex sanguine fit caro: aut cibus bis coctus: ⁊ oīno facile comisabilis velut panis: ⁊ vniuersalius adhuc elemēta: cōplexionū tertio. Secōo ꝺo de aīa potentia ēt adhuc duplex existit: Una qdē pma ⁊ remota ā qlis ē cū q̄ de non esse ꝓgredit ad esse ceu mineraliū: ⁊ terre nascentiū esse ex potentia suscitatur elementorum aīalium ꝺo ex istorū esse consurgit potēna. Alia vero potentia seu vtus est secunda q̄ forma rei existit qua esse hz ⁊ actionem. Quā qdem Ga. vocat vtutem rei seu pfectatem: aut ꝺam exīnam: vt tactum. 16. dīa. Huius quoq; potentia triplex existit. Quedā nanq; ē remota: nō tn̄ pma dicta potentia q̄ est virtus cōsiderata p operationē quā nra corpora in eius efficiūt substantiā. Quod cuz portitor illius a calore nro patietur innato pueniet tunc qō erat in potentia i actuz qualis est potentia medicinarū primi gradus ⁊ secūdi maxime. Potentia siquidem propinqua in intentione habitus existit qualis est napelli ⁊ venenū viperarū potestas in nostra corpora pumendo. Est ⁊ alia media haruz: cuius quedā magis se tenet cū potentia dicta remota velut que cū intentōe bonitatis extat aptitudinis: sicut suphur medicamē medet ex suphure ⁊ aspalto būido. Altera vero ē affinior potentie p pinq̄ maiorem hns pdictam aptitudinē in actū cum medicinarū potentia venenosaz: vt opij ⁊ euforbij. Hec aūt sigdem potentia tota scōa inclinationē hz in actū ꝓpter eius parū ab ipso distare valde maiorez āq̄ potētia pma appellata remota. Ipa nanq; ꝓpter eius distare non multū nisi alterationis inueniētibꝰ transmutationibꝰ medijs in actum deducit. Potentia ēt scōa actus secūdo de aīa denotatus est pmus: forma exīa media ex qbus rei consurgit substantia: a qua qdem qualitatibus medijs actus ꝓsurgit secūdus qui operatio appellat. ¶ Propter scōm ꝺo sciēdū Ga. posuisse tertijs cōplexionū: ⁊ simplicium magis medicinā in actū deduci calidaz ⁊ frigidā ēt p diuisionem ipius i minimas partū. Acquirūt enīz motū ab extrinseco vt a nostri corporis calore. Quod conat oīdere eo q̄ in diuisa ⁊ minuta calidum imprimit melius: ⁊ eis dominatur in amplius vt apparet i lignis siccis minutatis. In viridibus quoq; būidute plenis ⁊ integris calor vt ignis inualescere non pt cū vias ⁊ poros non sibi inueniat patulos qbus subingrediat. Hec aūt positio etsi superficietenus veritatem videatur ꝓtinere: non tn̄ cām quesiti simplicit exponit: sed causam seu occasionē magis dicit: Quia si medicina non frigidaret frigida nisi diuisione eius in minimas partū: tunc cū illam suscepisset diuisioz iam foret actu frigida: quod non est cū appareat ex hoc existens quid potentie in actum deductuū. Et ideo Auer. Non est dicere q̄ sit iam actu frigida diuisione ipa in ptes minimas deducta. Amplius diuisio respicit quantitatē. sublata nanq; quātitate sbstātia indiuisibilis pmāct: phȳsicoꝝ pmo. Quātitas aūt nec actus nec passio attribuit. mathematica enī neq; motū aut locū habent: nec tpe mensurant: nec finis ⁊ bonū in eis reperiunt. vñ pncipium saltē motus sz esse: ⁊ per ꝓns non agunt: nec patiunt nisi methaphorice fortasse tertio methaphysice: ⁊ de gñatione ⁊ corruptione pmo. ꝓpter quod ex diuisione respiciente ꝙntitatem sibi deductio potentie in actū cū nō sit qs huic modus actionis assignari nō poterit. Nōstra ui nanq; ex dīis. 60. omnem actionē qualitatibꝰ pfici cum eis: tūc in ꝓrietate ꝓsistat que ꝓpus qualitatibus inest. Rursus: Si medicinā deduceret ō potētia in actū: nūc aūt q̄ minima sunt opationē hīe non pōt cum forma determinatam quātitatē regrat ⁊ materiā. Est enī minimā carnū fm Az. assignare vt inductum de veneno ⁊ igne. Sicut enim corpus minoratur: itaq; virtus remittit: secunda primo. Propt̄ qō concludit ex diuisione medicine in partes minutas non posse potentiā eiusdē in actum ꝓsurgere. Et ió Auer. ⁊ Ga. dicunt sicut fugitiuū. ¶ Attēdendū tn̄ q̄ quanq̄z diuisio i ptes minores medicine non sit cā deuentus potentie in actū: est tn̄ cū causa quodāmō velut ignis nutritionis: ⁊ alimenti: scōo de aīa. Res nanq; conuertibiles ⁊ de potentia in actū deducibiles cū in partes conuertunt quas facilius in actum deducunt vt testatur per Ga. ēt in lignis siccis ⁊ minutatis ⁊ humidis viridibus ⁊ integris apparere. et enī ꝙgregatio ⁊ segregatio non ē gñatio ⁊ corruptio sicut posuere antiq; ꝓferunt tn̄ ad generationez ⁊ corruptionem. Nam congregata ⁊ separata leuiter existunt corruptibilia: pmo de generatione: ⁊ in ꝓposito Sed contra. A. secunda primo videtur modū Ga. tenere inquiens: Medicina subtiliatiua est cuius ꝓpetas extat vt cū a virtute patitur nāli que in nobis diuidatur in corporibus nostris in ptes mīmas. Dicendū q̄. A. non dixit id vt daret modū vniuersalit deducēdi potētiā medicine in actū: sed medicinā describēt subtiliatiuā p id qō erat ei notꝰ aliarū relatō

ne que hui⁹i nō hñt ſbam. Auer. vo. 5. coll3. ponit q medicina frida ex potētia cōuertat i actū p caliditatē i ea nō existētē nō tūc quāq3 calor innatus ꝛ ſilis ut cūq3 caliditati illi⁹ ſuſcitat de potētia i actū ifridādo chilū ꝛ p ſſis corp⁹. Aīt nāq3 medicina frida nō ifridare niſi q: i locis digōnis ad diminutū cōuertitur ampli⁹ calorem q3 calor ſit corpis ita q chil⁹ gñans ex ea ē a calore corpis dinut⁹: ꝛ ió dī q veraciter infridat: eo mō quo dicit ſcō ce. ꝛ mu. ſtellas nō agere friditatē: ſ3 calores ſiles vnicuiq3 elemētoꝝ detestās A. ponēti aliq3 ifridare de quo pḡſitū pbl. 25. Hoc ét conat ꝓbare ingens calorē nāle nō hre aliquā viā gñandi fritatē: ꝓpter qō viſū ē ei q oīs medicina frigida ꝓpter caliditatē i ipa existentē ꝓportionata ut cūq3 calori corpis i actū pueniat fritatis. Hec át positio cū ipi⁹ motiuo calōnā patīr nō paruā: ſic eni ei⁹ modus cōueniret ſolū medicie ad ventrē pueniēti cū ibidē gñet chilus. nō aūt alīr applicate. Adhuc ſi cō uerteret medicia nō q̄litate ageret ſ3 mā. Et: Talit nūq3 dicem⁹ aliquā tūc vere fridā niſi corpis relatione alīs: cū tñ illo dēpto q̄dā in ſe ꝛ ad eleméta ſint frida ſm opationes diuerſas pmo fa. Amplī⁹ ſi eſt dare calidū ē ꝛ fri. nā ſi vnū cōſrioꝝ ē i nā ꝛ reliquū ſcō ce. ꝛ mu. Ex calidū iuenīt vaciterq3 calefaciēs ḡ ꝛ fridū vere infridāo. Rurſus cū opatio faciat ſcire ſoma qō ſenſibiliter ledet aut deſtruet opatiōes ſūt fritate vaciter ē fridū. Hui⁹i aūt mlta ſūt medicinarū āre ꝛ frida erūt cū ét ſicut aliqd ē ita cōcipiat ꝛ ſignificet. fridū. n. dī ab unfridare ſicut calidū a calefacē. Iridē: ſi ꝓpter caliditatē inuenta ēmedicina frigida ꝛ deducat de potētia i actū: tūc medicina mīn⁹ frida citi⁹ puenit ad actū fritatis cū miorē hēat cōſrietatē ad calidū q̄ medicina frigidior. Cui⁹ cōſriuꝝ cōſpicim⁹ i ſempuina vermiculari vuacanis ꝛ ſilib⁹ ex vna pte: ex alia vo i pſolatro pnicioſo in ſquiamo mādragora lacte papaueris egyptiaci ꝛ talib⁹ hñtibus intensiorē frigiditatē: q̄ tñ velociꝰ ifridant actu añdictis. Adhuc ſi calor corpiſ nō deducit medicinā fridā ex potētia i actū niſi ꝓpē caliditatē i ipa reptā q̄rēdū ē tūc qd fridū in ipa ſupano deducat ad actū aut erit dare qō ñ deducat i actū cū tā careat calido aut q i medicina oīo frida adhuc iſit calidū: ꝓpter qō puenit i actū. ꝛ ſic non erit frida: imo potⁱ ſit calinductiuū ipi⁹ fortaſſis ñ valet. Calor nāq3 corpis ꝛ ſi nō hēat p ſe potētiā aliquā ad ifridandū ei tñ p accidēs inexſtit velut aq̄ fride i calefacere p accidēs ꝛ morbos ét curare fridos ut thetanū ꝛ talia tertio de cōplexionib⁹ ꝛ. 5. aphoriſ. Refrigerat nāq3 calidum aut mām ꝓpa cōſumēdo uel poros aperiēdo corpis gb⁹ exalat foras aptis. quidā vo ſomniāt calidū medicinā fridā in actū deducere ꝓhibēs remouendo. Tūc ſiqdē medicia frida foret alia a ꝓſtruēte ipaꝝ frido. C Propter tertū qdē ſciendū q qs fundat⁹ ſup ſniaꝝ Ax. actioꝝ ꝛ paſſiuoꝝ poterit aliqué cognoſcē modū quo fridū potētia i actū cōmodi⁹ deducat. q aūt deducat ſenſus indicat cū rōne eo q oīs actō fit ab ente actu. Apparēt át q̄dā hñtia nūc opationē illa carentia pus: āre ex potētia puenerūt in actū. In eodē eni nūero potētia actū ſp pcedit. 3. methaphyſice. Rō át deducēdi ſomā de potētia i actū ē identitas ꝛ ſilitudo gñalis uel māe. Alteritas aūt ꝛ diſſimilitudo ſpālis: faciēs nāq3 ꝛ patiēs ꝛ oīo cōſria genere qdē ſūt eadē ꝛ ſilia: ſpecie aūt altera ꝛ diſſimilia.

Actiua. n. ꝛ paſſiua adinicē ſūt cōſria ꝛ media: ꝑmo de ge. Cū. n. calidū corpis agat i fridū potētionale q: ei⁹ potētia ut oñſū ē nō multū diſtat ab actu cū ſit ſoma ei⁹ ſuſcitat ex ſuo cōſrio ꝛ i actū deducit. Actiuis. n. ꝛ paſſiuis cōſrijs fortib⁹ ꝛ diſpoſitis applicatis adinicē tpe ſm Ax. ꝛ Ga. ipoſſibile ē nō agere. Modus aūt hūc indicat nob qō videmus accidē in alijs tā calidis potētia deductis i actū p ſuū cōſriū q̄ ét frigidis. In calce nāq3 inextincta calidum poſt multū tēp⁹ remanet vtute q̄ aduenīēte frido actuali ſuo cōſrio i actū puenit caliditaſ. Obſidit aūt calidū calcis ꝛ vigoraſ ab aq̄ frigiditate infrigidāte ꝛ poros claudēte: ꝓpter qō calidū i ſeipm cōſictū vigoraſ ꝛ excitaſ tandē ſuperās fritatē aq̄ actualē. Sic etiā ex trāſitu aq̄ fride ſup muneras ſulphurcas potentia ꝓpingou deductiua in actū caliditaſ excitato in hui⁹ mineris calido ab aq̄ ipa redūt calida de ꝓpetatib⁹ elementoꝝ. Hoc etiā mō cōfectio ex ſulphure ꝛ aſpalto: quā qdā ꝓſtruūt curioſi expoſita pluuie inflāmat q̄ qs poſſet domū inimici cōburere: qō ꝛ ea bus nou⁹ mēbris indicat occurrēs ethici. Et acetum etiā parti differētijs. i 70. Silr ꝛ potētia frida i actū deueniūt ex calido velut mōſtraſ etiā marmore expoſito ſoli pānis inuoluto: qō etiā appz i glacie grādine ꝛ phīate vitreo calore ꝓcitato clyſterijs: quibus nō ſolū fritas iexſtit actualis: vex etiā potēnalis: cū n. liq̄ ſcūt vehemēt⁹ ifridāt. Si igif ꝛ i corpe nr̄o medicia frida deducat ad actū ifridādi excitato calido frigido ſibi cōſrio: ſicq3 frigidiora cū magis oppugnēt calido corpis q̄3 min⁹ frida cit⁹ ſuppeditādo calidū nā mota ab eodē in actū deueniūt frigiditaſ: ut oīdut nā narcotici cū vino exhibito calido: aut aliquo modico calido ut caſtoreo addito. Cōcitatiſ. n. ꝛ nō refrenaſ cit⁹ i actū infrigidatiōis deducit ꝛ fortius. Infrigidat. n. ét ſi exhibeat calefactū valde. vñ complexionū. 3. Sicut aq̄ calida ſuecta flāme extinguit eā ita ꝛ opiū infrigidat ꝛ piculū inducit mort: etſi maxie calefeceris. Cōtingit át circa ꝑdcā dupl⁹ dubitare. ꝑmo qdē q: cū medicina calā cōicet cuꝝ calore corpis: nō ſolū in gñe ſen mā: vex etiā in ſpe ſi poterit. Dia. n. apparētia ſūt indifferētia ſpe: thopicoꝝ 4. ita ꝛ q̄lū relq̄: nō poterit igif in actū deduci. Et cū oppōaſ rōni q̄ poſitū ē cōſria in actū deuenire. deide nāq3 oportē ꝛ alteritatē ꝛ diſſilitudinē eſſe in ſpe. vñ ꝛ itidē: qñ. 9. metaphy. ac de alīū gñatōe ſo. q ſp ex ptāte ente ſit actu ens ab actu ente: ut hō ab hoīe: muſic⁹ a muſico. Et hinc ē qō dī q oē qō deducit de potētia in actū p aliqd tale educit actu: qō i deductiōe medicie de potentia i actū mīme repit: ut tactū. Ad pmū quidē dicendū q ea. potentionale medicine ꝛ calidū corpis ſ3 videāt ꝓuenire: nō tñ cōueniūt niſi remote ꝛ in gñe. In ſpe aūt ꝛ nā differūt marie velut eſt calidū pmi grad⁹ ꝛ ſecundi ꝛ tertij ꝛ q̄rti. Media. n. cōſrietatē hñt ad extrema: ꝛ nō tñ extrēa ad ſe ipa: pmo ſcōa. Et: Vnū calidoꝝ ē potētia: fluquū vo actu ac aliō cōpoſitū vt mediocꝝ elemētoꝝ ꝛ corpis. ꝛ ſ3 oīa ſint apparētia alba: q̄3tū talia indiſtātia: differūt át mq3tū alia: ſic ꝛ i reliquis. Ad aliud dicendū q aliqd deduci de potētia in actū: nil aliud ē q̄3 gñari quoddā. Est eniꝫ gñatio deductio de nō eſſe ad eſſe. In gñatiōe nāq3 tripler attendit ſilitudo: forma ſpēi qua ſilitudīe pfecta gñant: ut hō hoiez ꝛ equ⁹ equū. Et hui⁹i gñatōnē oportz ab actu

ente fieri ⁊ habẽte silitudinẽ, vniuocã cũ gñato: imo interdũ ⁊ similitudo repit in indiuiduis ut appz in assimulatis parẽtib⁹ etiã fm cicatrices ⁊ stigmata: ꝺ gñatione aialiũ ꝑmo. ⁊ alia vtutẽ equiuocã magis ꝙ sol nos generat etiã ꝙ sũt vegetabiliũ ⁊ aialiũ ex putrefactione solũ. Sic etiã vinũ generat ebrietatẽ ⁊ mot⁹ caliditatẽ effectiua tm̃ vtute ⁊ nõ forma. nõ. n. formaliter pmanẽt talia: ⁊ in huiusmõi gñatione licz requirat actualis existentia exteri⁹ motiua nõ tm̃ requirit identitas formalis: sufficit. n. virtualis sola. Estꝙ tertia silitudo inter ista duo media ꝙle est cũ due species ꝓpinque aialiũ in ꝙlitate ⁊ tpe gestationis adueniẽtes adinuicẽ cõiungunt i tertij gñationẽ vt in mulũ ⁊ leopardũ: secũdo de ge. aialiũ. In his nãqz nõ attendit silitudo formalis tm̃: aut vtualis z vtraqz. vnde ⁊ agẽs ꝑter hoc ꝙ existat actu oz simili tudinẽ inducẽ ex virtuali ⁊ spũali cõtractã. Cũ itaqz similitudo medicine ad corp⁹ fit vtualis solũ ⁊ nõ formalis. Sic. n. foret ipamet ipsa nr̃i corpis ꝺba ut arguit ꝑmo ꝑma: sufficit ꝙ fit agẽs deductiuũ ei⁹ ꝺ potentia in actũ: tale actu existens cũ similitudine ꝙdã vtuali nõ aũt formali. Et de hoc dria vi sũ. 101. Propter qꝺ appz ꝙrto qd dicendũ ad inducta: qm̃ cã ꝙ medicina frigida deducit de potẽtia in actũ est potẽtia ꝓpinqua ad actũ cũ sit ipi⁹ forma ⁊ nõ potentia ad esse remota ⁊ calidũ corpis actu tale exis vtute sola. Apparuit etiã quẽ calor corpis modũ hz infrigidãdi. Ad ꝑmũ tm̃ dicẽdũ ampli⁹ ꝙ medicina deducitur de potẽtia in actũ: ⁊ ex pte quidẽ medicine velut ꝓncipij passiui actione calidi tãqz actiui: ita ut medicina calida directe i actũ deducat. Frigida vo. q. a latere p modũ ꝟtutis cuiusdã. Cõtraria. n. nata sũt adinuicẽ agere ⁊ pati. Ad aliud etiã apparuit qm̃ p accidẽs calidũ potẽtiam hz infrigidandi. Ad aliud similit qd dicendũ iam visũz.

Differentia. 141.

Quod medicina attractiua vadat ad humorẽ attrahẽdũ ⁊ non in vẽtre pmaneat oñdit p Az. pbl'. ꝑma pbleu matẽ. 41. dicẽtẽ: An̄ medicine vẽtrẽ ingrediunt ⁊ diffundũt ferũt fm quos poros nutrimẽtũ ferẽt i venas Adhuc Damascen⁹ in aphorismis: Oz ad purgãdũ in silitudie cibi medicinã cõuerti p ingemũ ut nã eã a pte recipiat ⁊ retẽta p venas reportet. Amplius septimo bze. Quãdo mẽbra pmanẽt fm dispositionez suã nãlẽ attrahũt qꝺ eis ẽ sile ⁊ ꝓpriũ. s. cibũ. Cum aũt ipis accidit dispositio egressa a nã attrahũt qꝺ eis ꝟtuꝭ ꝓpter desideriũ gelescẽdi a lesione. Pe ãt sũt attractiue medicine cũ sint de gẽre veneni: secũdo re. a. Rursus practice ⁊ canõe secũdis: Agaricus facit puenire medicamẽta solutiua i corpis extrema. Bicũt ẽt ꝙ hermodactili debilis solutionis entes attrahũt a remot⁹ ut a iũcturis ⁊ i eis stipticitatẽ reliquũt vñ valde ꝓferũt. Hãc vo stipticitatẽ nõ inducerẽt nisi cor⁹ ꝺba pueniret ad ipa. Adhuc aut ꝺba trãsit ad humorẽ aut vt⁹ tm̃ cũ ñ plura sit ꝑma assignare. Si qꝺ ꝺba tũc ipamet medicina ibit ad hũorẽ: sicqz ꝓpositũ cõuincit. si vo vtus solũ ut absqz ꝺba: tũc accidẽs erit sine ꝺbiecto: ⁊ de ꝺbiecto migrabit i subiectũ vtus vo ẽ accidẽs in gẽre locatũ ꝙlitatẽ qꝺ est ꝟ phisycor ⁊ gñationis ꝑmos ẽt dino intellectu. Palin: Exhibitio cibi aut pot⁹ ut aque maxie frigide p⁹ medicinã facit illã opari qꝺ nõ videt aliter nisi ꝙ medicinã i hũores ipellit ⁊ mẽbra. Rursus ois actio pficit cõtactu ꝑmo de gñatiõe ⁊ corruptione. Contactus aũt ois ponit ibidẽ corpor. itaqz medicina cuz ei⁹ ꝺba trãsiet ad humorẽ. Huius quoqz ꝟtiũ sapiunt excellentes medicor ut Johãnes Serapio Haliab Rui. ⁊ Mes. Sermones. n. ipor apert⁹ sonãt medicinã cũ attrahit hu. vẽtrẽ inhabitare. Ampli⁹ si ꝺba pgeret medicine ad humorẽ debilitarẽt ⁊ in via dissoluerẽt ita ut silitudo corũperet quã ad hu. hz attrahẽdum qua ponit a Ga. attrahere: quare pmanz in vẽtrẽ saluata trãsmissa ad hu. attrahẽdũ virtute. Si enĩ ut aiũt qꝺã pgenz dissoluerẽt in fumos nouũ inde fieret generatũ corrupto priori ceu spũs gñantur ex hũoub⁹ subtiliatꝙ ali⁹ existens ab illis: ꝓpt quod vtus tẽdit sola medicine ad hũores. Propt primuz antea ꝙsitũ exponat: ⁊ demũ ad quẽ locum attrahat medicina oñdat. C Propter hui⁹ i ꝑmũ scẽdũ medicinã attractiuã fore ꝙlitatẽ ei⁹ essentialẽ ꝙ vtute sibi idita sue speciei ex hũoub⁹ attrahit qꝺ ei⁹ ꝓpriũ cuellere. Quid aũt sit attractio ⁊ quotẽs ⁊ quo fiat aut ꝙlitate sola ceu Aris. cũ Auer. fortassis videt sentire aut p athomos induisibiles ut epicur⁹ ꝑmo nãliũ iduct⁹ vtutũ susceptiõe positionẽ Democriti ⁊ Leucipi: vel a tota ꝺba siue specie aut a vtute cõlequẽte illã mõstratũ dria. 51. ⁊. 60. utcũqz. Dictũ ẽ aũt ꝙlitatẽ essentialẽ ut expositũ ẽ: dria. 71. Subdutũ aũt vtute idita sue speciei: qm̃ medicinarũ qꝺã soluunt a tota specie ꝙlis sũt dicte attractiue dissolutiue calide ⁊ siccẽ: quedam vo a ꝙlitate ⁊ he sui ponderc ut mirobalani ⁊ cithonia: uel leniẽdo ut cassiafistula ⁊ viole cũ alijs: aut lubrificãdo ut psilij mucillago ⁊ pumorũ sicut sentiũt. A. ⁊ M. es. secũdo vo practice ꝙsdaz medicinarũ soluere sentit suo acumie ut euforbium qꝺ vtute volũt ꝓdicti soluere occulta. Est aũte dria inter medicinã attractiuã ⁊ al. z. seu. 4. solutiuas qꝺ attractiua ꝑ se attrahit: p accidẽs vo soluit eo ꝙ humores ducit ad vẽtrẽ aut intestina ꝙ demũ nature reddit odiosi eos p vomitũ aut sẽcessũ educit. vñ ꝑmo ꝙrta: Cũ hu. fuerint ad stomachũ uel intestia attracti hui⁹ nã mouẽt ad hz ut eos nã pellat ex. Alie ãt medicine ⁊ ꝓpue tres ꝓdicte ꝑ se vident magis soluere aut sui ꝓderc descẽdere cõprimendo. Et si in mirobalanis ꝙndã poni oporteat vtutẽ attractiuam cũ euacuẽt cholerã aut mlam̃ ꝙqz distantẽ obuiatione aut leniẽdo nãm ut ficterum ⁊ mẽbror expulsionis ductus: uel lubrificãdo mãm ⁊ aptã fluxui reddẽdo. hoc. n. innit dria tertio canone scn. ꝑma int lentiũ ⁊ lubrificatiuũ cũ dr mãm cholericã fore euaporandã cũ eo qꝺ lenit nãm ⁊ lubrificat mãm. Adduz aũt sunt ex hũoub⁹ eo ꝙ. 5. pharmacor: ut ediciaz ꝙdã attrahũt hu. vnũ de sui ꝓprietate determinatuz ut scamonea cholerã: alie vo duos hz vnuz ꝓncipalit ut aloes anthonomasice cholerã: ꝓñr aũt phlegma ⁊ pollipodiũ mlam̃ ac phlegma grossuz: quedã vo ꝑter sanguinẽ oẽs ꝙ: illi attractiua nõ hr hodie medicina. Ga. n. fecat illũ susꝑdi ꝑside iudicãte ꝙ cã faciebat. 144. Sanguis tm̃ mũdificat eis ceu agaric⁹ fm G. vñ ⁊ Mes. Democritus dixit ipm fore medicinã familie. i. cõem ⁊ familiarẽ cũctis. Euacuat. n. mãm oẽm ⁊ ab oib⁹ mẽbris educẽs singulis ꝑstat iuuamẽtũ nõ modicũ. Cui⁹ itaqz dualitatis aut pluralitatis attractionis cã pot cõtingẽ tã ex pte medicine ꝙ ẽt

ex pte hūoꝝ attrahēdoꝝ. ℣Medicine figdē qꝫ calor ipi⁹ qꝫtūcūqꝫ vigoroſe nō ē actualis ꝓpu⁹ ceu forꝫ magnes ꝓpa vtute ad ſe attrahit: ſed acgrit ꝛ i actū deducit cū ſit potētionalis ſolū p calorē quo afficiť nāe. ℣Aliogn i ipm nūqꝫ oparet ꝑmo ḡrto ut i corpibus appz mortuoꝝ: quē gdē calorē oz eē determiatū ꝛ ꝓportionatū medicine ḡntitate debitꝫ ꝛ ḡlitate. ℣Nā ſi ḡntitas multiplicet medicie aliū ēt purgabit hu. colłz. 5. ꝛ ſiłiter ḡlitate ſpēb⁹ alephāgine vigoꝛa ta. ℣Sic itaqꝫ attractio nō puenit niſi p viā cōpatōis cuiuſdā ꝓportionis. ℣In medicia nāqꝫ vtus attractō nis ē ſicut ligata ꝛ i potētia q̄dā magis q̄ oz p calorē demū corpis ut attrahat ad actū deducē. ℣Nō ät talis vſqꝫqꝫ ē ꝓportio magnet ad ferrū. virt⁹ enīz attractionis magnetis pl⁹ ē potēs ꝛ libera i ferrum attrahēdū. ℣Ex pte quoqꝫ hūoꝝ: qm̄ nō ē lōginquuꝫ qn oēs hu. hēant ꝓpingtaté i vno gñie cū gñient ab eadē vtute fere ſpecifica eodēqꝫ calore cōi ꝛ organo: differēt̄ tm̄ ſūt n̄ paꝝ rōne medij ex q̄ gñant circa quā agūt p̄dicta: dīa. 19. ꝓpterea cū ſint vehemēt affines ſi multiplicet ḡntitas cū vtute medicine: vni ēt attribute determiate hūoꝛi alios educet ꝓñr ꝛ pci pue habilitatos ceu cholera ꝛ affines illi q euacuat hūoꝛi ꝓpetate: quare medicina cholē attractiua eaꝫ ꝑmu⁹ attrahit: deide phlegma: deiceps mliaꝫ: ꝛ vlti mo ſanguiné: quē gdē nā tāqꝫ natū ſibi dilectiſſimū vltimo cōſuat ꝛ recōdit. ℣Coacta tm̄ medicatōis agi tatione ac feruoꝛe vehemēti aliquā ei⁹ exhibet ptem ut ea medicie eē cor⁹ depellat ſbam velut ꝓb⁹ ipꝛoꝛū ab ſe abducit ſibi qd ſui relinquēdo. que aūt determinate attrahit phlegma: poſtea cholerā: deinde mliaꝫ: ac ſanguiné poſtremo. ℣Attrahēs vo mliaꝫ de mū attrahit ſupfluēs cholerā: deiceps phlegma ꝛ tā dē ſanguiné: dīa. 144. Uenit ät h̄ ſumit ꝓ ſtomacho coit apō nos dicto q ē locꝰ ꝑcau⁹ i quo cibi reponūť ꝛ pot⁹ ꝑmu⁹ digerēdi: qm̄ Ga. p iſophago accipit ſi ue meri. qd ät ſit ꝛ quociēs dicať oñſū ē dīa ſufficiēt 53. ℣Propt̄ ſecūdū hui⁹i ſciēdū qꝫ medicia attra ctiua uel educit p vomitū icitata nā uel p ſeceſſū. ſi gdē p vomitū moꝛāo i vētre attrahit ex hūoꝛib⁹ ad ipm quē ſibi ē ꝓpuꝫ attrahē: q gdē cū ad vētrē pue nerit medicināqꝫ attigerit illi⁹ ceſſat attractio: cū at trahēs ſiłextet euꝫ attracto. ℣Et tūc nā humoꝛ homi bilitate ac ēt medicie acumie irritata illis ſibi reddi tis odioſis iſurgit ut ipſos expellat i q ex vomituꝫ fa ciēdo. ℣Si ät p ſeceſſū educat medicia pmanēs̄ h̄ i vē tre ꝛ demū ad inteſtia deſcēdēs hūoꝛes p ſe attrahit ad ipa: nō ät ad vētrē. ℣Per accidēs tm̄ ut vētris i diſ poſitione iferioꝛis aut ei⁹ fortitudine uel vētris ſupio ris debilitate ſeu alicui⁹ ſideris ſupioꝛis dño velut cū qs medicinā ēt ſbductiuā ſūpſerit luna exīte i ſi gno ruminātis aialis ac eo aſcēdēte dño ſiłr aſcēdē tis exītus i medio celi uel planete illic enti ꝓiuncto. ℣Medicia hui⁹i vomitu euacuabit ut dicūt cēſulogo medici. ℣Propt̄ ſecundū qdē ſciēdū quoſdā volu iſſe ēt ſbductiuā hūoꝛes ad ſtomachū attrahē: quos eqdē plurib⁹ Johānes ſerapio i plurib⁹ redarguit ꝛ ſecundo practice. ℣Primo qdē qꝫ humoꝛes a medici na ad vētrē attracti remanerēt ābo i loco vno ut in vētre ſicut magnes ñ ſepaꝝ a ferro attracto ad ſe ꝛ ſi bi cōiuncto: ꝛ ut ſic ſeceſſus nō itercidet neqꝫ ēt vo mitus. ℣Adhuc nā ſp agit qō meli⁹ citi⁹ ꝛ leui⁹. ℣Eam enī videm⁹ i oīb⁹ ex poſſibilib⁹ facilē optimū de iu uentute ꝛ ſenectute. ℣Hoc ät euenit ſi hi pmāſerint i in teſtinis ꝛ nō ad vētrē q ḡuiter ledit ob ei⁹ ſenſibilita tē ꝛ marie cū cholerici fuerit ꝛ aduſti. ℣Palin: ℣Nul la neciłas ē ut hu. attracti ad iteſtia pueniāt ad ſto machū cū poſſint breui⁹ ꝛ tut⁹ deoꝛſū ꝑ iteſtina ex pelli. ℣Ampli⁹ vēter ē ſtomach⁹ ſibi ꝓpiq⁹ deputat⁹ eſt attractioni ꝛ iuuatio. ℣Attrahit. n. tunicis duab⁹: ex pellit aūt altera ſolū ceu dicūt extriſeca. ℣Inteſtina vo ſūt expulſioni ordiata ꝛ ſupfluitatū receptioni q̄ſ ēt duab⁹ ꝓpellūt tunicis. ℣Rurſus iteſtia ſūt aſſueta ſupfluitatū acutaꝝ ꝛriſtātiū receptioni: nā cholera cū alijs ſupfluis ſiłr decurrit ꝑ ipa cōtinue. ℣Uenit ät mime ſz ꝓſuet⁹ ē cibos ꝛ pot⁹ ei delectabiles ꝛ ꝓpoꝛ aſſumē. ℣Et: ℣Regitiua nā nūqꝫ ꝓpingoꝛē ſemitam omittit ꝛ facilē remotā eligēs ꝛ laboꝛioſaꝫ cū ipi⁹ ſit op⁹ itelligēte oīa melioꝛi diſponētis modo. 12. appa rens metha. ℣Ib ät eueniret ſi hi repetēt ad ſtomachuꝫ qō nō ſolū mime ꝓtingit: imo nō paꝝ medicina vo mitiua efficit ſeceſſiua: qō accidit aut q: medicinaꝝ declinatiōe cū ſint gues: ſunt. n. mixte i qb⁹ elemē ta p̄dñant grauia petūt ápli⁹ deoꝛſuꝫ: vel q: cānales ꝛ vie p q̄s ptes expellūt ſupflua pl⁹ ad inteſtia q̄ſ ad vētrē ꝓtinuāt ꝛ redūdāt. ℣Palin: ℣Nā eligit ſupflua ꝛ nociua trāſmittē ex ptib⁹ nobilib⁹ ad viles ignobi les ꝛ nō ē. ſed vēter cū ſuis ptib⁹ eſt iteſtinis nobi lioꝛ. ℣Itidē: nā ſp ex ꝓpingoꝛib⁹ ducit vijs recte ope raꝝ qō hꝫ expellē: aphoꝛiſmoꝝ ſe cūda: hui⁹i vo q̄ i teſtinoꝝ. ℣Rurſus ꝓfert ad id ſteilaris afflat⁹ oppoſi tus ꝓoꝛi a ℣Ptolemeo ptacto. ℣Ex his itaqꝫ ꝓꝛ ꝑmo nib⁹ diſpſis h̄ i vnū recollectis infert medicinā ſub ductiuā ad ſtomachū ꝑ ſe nullo hūoꝛes pducē mō. ℣In loci ēt pmanētia medicine attractiue diuerſifica ti fuerunt. ℣Quidā. n. poſuerūt ut appz ſcō ꝓtracti ce ſubſtātialit puenire medicinā ad hu. attrahēduꝫ: ℣Dixerūt nāqꝫ cū qs medicinā biberit laxatiuā pue nies ad vētrē egredif leuiter ab eo ad mēbꝛū in quo ē ſupfluitas tēdēs quā ei⁹ eſt attrahē: ꝓꝑ cōuenien tiā ad illā. ℣Cū aūt ad ſe attraxerit qō ex ſupfluitati bus hꝫ attrahē: mouet tūc mēbꝛū ut expellat ꝓpter diſcordiā ꝛ ꝓietatē quā hꝫ ad eā ꝛ leſionē ꝓceptā ab humoꝛ acumie ꝛ medicine. vnde ipa cū ſupfluitate attracta reuertif ad iteſtina itidē aut ad ventrē: ꝛ ſic tādē pficif laxatio: qō ſtare nō pōt ut oñdet. ℣Nonul li vo poſuerūt medicine ſbam attractiue i fumos diſ ſolui remanēte tm̄ ei⁹ pte nō modica i vētre aut iteſti nis: qui gdē ſumi p vias qb⁹cib⁹ diffundit i mēbra puenūt ad hūoꝛes attrahēdos: quos demum retro adducit vigoꝛe ptis medicine ꝛ remanēs̄ i vētre aut inteſtis ac ēt mēbꝛi a ſe expellētis vtute. ℣Hec quoqꝫ ꝛſi min⁹ ꝓbabilitaſ cōtineat añdicta: ipi tm̄ vitati aduerſāť nō paꝝ. ℣Ad ipaꝫ. n. ꝛ añdictā ápli⁹ plura ſequūť abſurda: qm̄ ſiť ē attractio ut ſcribūt humoꝛ a medicina ferri a magnete attractiōi: ꝛ paleaꝝ a ka tabe: ac nutrimētū a mēbꝛiſ ꝛ ſiłib⁹. ℣Magnes vero karabe ac mēbra nūqꝫ pueniūt ad ferꝝ paleas ꝛ nu trimētū: nō eni attrahēs dirigit ad attractū: veꝝ ipz ad attrahēs ferť ut ℣Haliabbas teſtať. ℣Adhuc agēs eſt ꝑſtanti⁹ patiēte: tertio de aīa. ſz medicina ē agēs hūoꝛ aūt patiēs. ſed ſi medicina iret ad hu. iaꝫ foꝛet patiēs ꝛ vilioꝛ hūoꝛe paſſiuo. ℣Palin: ℣Habitib⁹ enti b⁹ i mā ceſſat mot⁹ ꝑmo de gñatiōe ꝛ corꝛuptōe. ℣Si ḡ medicina pueniret ad humoꝛē tūc cū eſſet ſecū foꝛ ma iā foꝛet impſſa ꝛ habitus: ꝛ ita mot⁹ ceſſaret attra

ctõis velut qescit attractio cũ ferrum fuerit magneti cõiunctũ. vñ ponẽtes medicinã totalit ad humorem tendẽ attractionẽ ꝛ eductõnẽ nullo valẽt saluare mõ Amplꝰ pfectũ ut sic nũq̃ mõ ad ipfectũ: sꝫ eꝫ. medicina vo ẽ ptecta: hũores quoq; attrahẽdi impfecti ut corrupti ꝛ parati corũpi. Neq; ẽt resoluit in fumos ut attrahat qꝫ cũ tota possit in eos resolui aut maior illꝰ q̃ntas cũ attinget hũorẽ iã cessaret ut tactũ attractio ꝛ p ꝓñs eductio. Rursus cũ rõne fumi sit superꝰ tendẽ iã medicina educeret ad supiora fere semper ꝛ p vomitũ solũ cuiꝰ oppositũ exptũ magis contingẽ. Dicẽdũ si dicat fumũ illũ nã gubernari: ꝛ iõ ad oẽs corpis ptes ptendi: qõ id nõ possẽ qꝫ tũc i solutione p medicinã nõ fieret nãe resistẽtia ꝛ victoria Cuiꝰ ꝓuũ pmo scribit q̃rta ꝛ Haly i cẽtilogo. Indẽ: sũt q̃dã medicinæ minerales dure cõpacte ut lapis azulus ꝛ armenus: a quibus nulluꝫ fere ꝛ marie cũ tribuunt̃ itriti fumus eleuat: q̃re saltẽ i his nõ erit modus pfiguratus. Adhuc fumus applicatus hu. attrahẽdis superãs ptẽ medicine i vẽtre existẽtis aut itestinis nõ pmittet eos ad ipos adduci cũ pfectõez iã acquisierũt suã: ppter qõ nullo mõ suba medicie attractiue p se aut in fumos dissoluta ad hũores accedit attrahẽdos. ¶ Propt tertiũ vo sciẽdũ pmuꝰ modus oñdaf attractionis demuꝫ vitas adducatur ¶ Propt pmũ huiõi sciendũ qꝫ medicina attrahit hu. plerũq; ex ptibus corpis remot: qui si fuerit i ptibus iferioribus ut i spõgiositatibus simplicitũ mẽbrorꝫ eos calore ac agitatiõe in tñ subtiliat ut extremitates puaꝫ venaꝫ intrare ipos cogat: ꝛ de his trahunt ad medias ꝛ magnas ꝛ demũ maiores ut inde ad venã puẽiaf cõcauã grece chilum dictã: ꝛ deiceps p epar ad mesaraicas: ꝛ vltio ad intestina. ꝛ id si medicina fuerit secessiua. Si aũt vomitiua coguñ adhuc ad vẽtrẽ ꝛ stomachũ vi attractiõis ascendẽ: qui si locati fuerint i ptibꝰ supioribꝰ simpliciũ mẽbrorum ut capitis ꝛ aliaꝫ venaꝫ silr ingrediunt extrẽa puarũ ꝛ sic ad magnas: inde ad maiores puemũt ut ongiales siue iuuenales si trahunt ex capite ab hic ad venã magnã locatã apud cordis dextrã auriculã ꝛ demũ p epar ut priꝰ ad venã chilum: ꝛ vltio p mesaraicas ad intestia: ꝛ sic p ipa ppellit si fuerit sbductiua. Et vo vomitiua p eas ad vẽtrẽ ꝛ p itestia deuenit: ꝛ tũc nã irritata educunt vomitu. Hũores tñ hitantes sub cerebro ꝛ circa epigloti meri ꝛ pulmonẽ ad ventrẽ ut testant attrahũt q̃nq; absq; eo qꝫ venas ingrediant. Cũ. n. fuerit subtiliati vtute attractio vigorata ppinqtate locoꝝ egrediunt i qbꝰ cõtinent parietes ꝛ tunicas penetrãtes i vẽtrio trãsferũt peauitatẽ qui tandẽ iuẽ nãm medicine vomitu ppellunt exẽ uel secessu. nã cũ ad intestia uel vẽtrẽ attracti fuerit cessãt medicie attractio cũ secũ existãt: ꝛ tũc hũoꝝ gũitate ac acuitate ipoꝝ cũ ea q̃ medicie vtroũq; hoꝝ humiditate vẽtris ꝛ itestinoꝝ ꝓcitata mõ nã ut eos secessu expellat aut vomitu: ppter qõ sane dictũ qꝫ medicina dissolutiua p accidẽs solutiua existit. ¶ Propt huiꝰ secundũ sciẽdũ sbam medicine i se aut i fumos resolutã ad hu. nõ puenire attrahẽdos: qõ fmones oñdũt illustriũ medicoꝝ ptractoꝝ. Serapionis. n. filiꝰ in septimo assignaf duaꝫ int medicinã alterariuã ꝛ attractiuã inqt medicinã alterariuã agẽ non posse ex longinquo ceu solutiua: qm ipa sola qñ ẽ lõginq̃ post sibi ppriũ hu. attrahẽ. Aũ aũt ipi efficit ppiquꝰ ãnexus diminuit attractio. Attrahit nãq; hũorẽ ledẽtẽ ex lõginquo: ꝛ ponit ipm i vias p q̃s penetrat cibus donec ipaꝫ attingat. ꝛ subdit. q. repetẽs: Medicina solutiua nõ attrahit nisi qñ elõgata ẽ ab hũore tm̃. qñ q̃ approp̃nq̃t ei ꝛ cõiunxit secũ tũc qescit ab attractione. primo qdẽ q̃rta: Si medicia vtutẽ hfet attractiuã q̃ hũorẽ comitaret cẽt nã vtutis expulsiue magꝫ digna ut i sano ꝛ forti superet: sꝫ medicina nõ attrahat nisi ad viã signatã. Sꝫ dispõ medicie vomitiue ẽ ab ꝫ diuersa: qm̃ cũ i stomacho fuerit i eo morabit: ꝛ hũorẽ ab itestiis ad seipaꝫ attrahet: ꝛ sua virtute supat ad resistẽdum vtuti nãli. Cesue quoq; Medicina pueriẽs ad stomachũ nõ educit hũorem quẽ eũare dꝫ penetrãdo ad ipm sꝫ vtute attractiõis sigillata i ea eligẽs attrahit ex hũoꝝ quẽ attrahẽ sibi ẽ ppriũ: qõ qdã ita nitũf oñdẽ: Medicia eteni i vẽtre morãs aut itestiis mediũ sibi cõiectũ ꝛ primũ alterat ꝛ trãsmutat vtutẽ ipmẽs ei sibi similẽ: demuꝫ ꝫ mediũ sic affectũ perueitat ꝓñr: q deiceps vsq; ad hũorẽ attrahẽdũ qꝫ medicia p alterationẽ affectꝰ mouet attractꝰ: ꝛ tandeꝫ ut dictũ vtute a corpe depellit expulsiue. cuiꝰ qdẽ sile i lapidis apparet piectõe. pijciẽs. n. pmo aeris pticulã mouet sibi ppinquaꝫ que aliã mouet: ꝛ sic deiceps dũ vtꝰ pmanet ipellentẽ: aut aeris ipellẽtis ꝛ ipulsi: qõ. 4. ꝛ. 8. hꝫ phisy. declarari. vñ ꝛ vtus sola trãsmittit medicine: quã qdã positionẽ applꝰ declarãtes aliqd volẽtes ẽt difficultates illi occurrẽtes remouẽ dicũt huiꝰ vtutẽ nõ vere realiter: vel intẽtionaliter ꝛ similitudinarie magis mediũ imutare q̃lis ẽ imutatio aeris ꝛ pupille a colore: volẽtes p id medicinã virtualit ꝛ intẽtionalit filitudinẽ siue speciei multiplicare i medio dispositõ: ꝛ sic attractionẽ efficẽ: ꝛ talis videt eẽ actio magnetꝫ i ferꝝ. Nihil. n. reale ut dicebat Epicurꝰ dissoluit a magnete. ꝛ ab hac qdẽ positiõe vltia nõ multũ abscedẽs pono medicinã ꝛ pcipue a remotionibꝰ ptibꝰ attrahẽtẽ calefieri ꝛ alterari a nã ꝛ i fumos quosdã vsq; ad qd dissolui ut melꝰ possit speciẽ ꝛ filitudinẽ suam multiplicare i medio: ut p ꝫ melꝰ attrahat. ita. n. karabe cõspicit ꝓfricatione calefactum paleas fortꝰ repere: deinde ut tactũ ẽ p mediũ multiplicare: qõ positiõis motiuũ satis elicẽ valeo ex alterationibꝰ ꝓbabilibꝰ Aui. ꝛ Auer. de imutatiõe medij ab odore. scribit. n. scõo de aia odorẽ realit imutare medium cum apparent odorifera ut pomũ cõtabescẽ minorari ꝛ cõsumi. Cõmẽtator quoq; secũdo de aia sentit ipm intẽtionalit tm̃ mediũ alterari p id qõ tigrides ꝛ vultures gngent̃ leucis remote nullo pter odorẽ duce ad cedẽ puenire grecoꝝ. Alio. n. qꝫ corpora cesa vsq; ad aliquã ptẽ fm qd inde euaporationẽ fumalẽ resoluta mediũ illic vere realiter imutarũt: demũ p spaciũ extensa vtualiter ꝛ imaginatiue mediũ alterauit reliquũ: qõ hic põt cõtingẽ eo qꝫ odoratꝰ taliũ peceptiuꝰ mediũ obtinet inter sensus spũales ut visũ ꝛ auditũ ꝛ mãles ut tactũ ꝛ gustũ ut ẽt appebit. 155. Eodẽ ita qꝫ mõ medicia vsq; ad qd cum attrahit a rẽoꝰ mediũ realit imutabit: nõ tñ qꝫ hec realis imutatio mõ hũori occurrat aliquo. iã. n. pfata occurrerẽt icõueniẽtia: deinceps vo p lõginquitatẽ distãtiã ipiꝰ fit ittio nalis solũ imutatio: quoꝝ vtrũq; firmat. Primũ qdẽ ex portitore medicie quẽ oꝫ a calore pati innato ut oñsũ crebꝝ ꝛ maxime cũ actio medicie nõ sit ita libera ꝛ absoluta ceu magnetꝫ. p se nãq; fm debitã distã

tiá i actũ ꝓt attractiõis fieri. Secũdũ ét appꝫ qꝛ calor rubeꝰ ispectꝰ intẽte sanguiné cõmouet: ꝛ fluxũ inducit: ꝛ iõ phibeꝯ cũ ituerí ille a cuꝰ naribꝰ sãn. emanat. silr ituitꝰ colouis citrini cholerá cõcitat. dẽ ꝙ patiẽtes ictericiá iuuanꝯ ꝓsiderationẽ i rebꝰ citrinis Illud. n. mouet nãꝫ ad expellẽdá mãm citrinã totaꝫ ad cutẽ. vñ alleuiãꝯ ide: dria. 135. huiõi aũt imutatõnes intẽtionales extãt. Adhuc q̃dá medicinarũ retẽte sub pedis plãta a toto attrahũt corpe. Paly: Similiter ét poma cõficiunt ex fortit attractiuis q̃ solo hñt hũores odore attrahẽ a toto. Pillule silr duriores q̃ñq̃ copiosã fere itegre solutiõe muttũt: qõ ãpliꝰ euenit cũ vtus expulsiua eiꝰ q mediciaꝯ fortꝫ extiterit ꝛ hũores subtiles: ꝓpterea imutationẽ cãbit medicina vsq̃ ad q̃stũ qd realiter ꝛ demũ intẽtionaliter. sꝫ ꝛ id videꝯ cẽ phisꝰ. 7. volẽs attrahẽs non separi ab attracto: sꝫ silr fore: neq̃ mediũ inter ipa ꝓcidẽ. Dicẽdũ illud verificari i attractiõe vniuoca i qua cõtractꝰ incidit corpalis. Medicine vo attractio ut ex. 51. ap ꝓ magꝫ extat equoca vbi ꝛ cõtactꝰ vtualis occurrit. Propter qdé q̃rtũ ad primũ dicendũ q vex fm vtutẽ ꝛ nõ sbam: qꝛ tñ series Aris. diligenꝛ ispecta videꝯ iportare diffusionẽ medicie fm sbam dicendum eũ opinionis fuisse illiꝰ. Dic. n. qd tenebãt medicorũ suo tpe ut visũ ꝛ i illa pticula causas assigꝛ quorũdá dictoꝝ a medicis ita ut nõ paꝫ loquaꝯ i ea fm aliox opinionẽ. Adhuc ut oñsũ est dria. 60. Aux. posuit actionẽ oẽm pficiq̃litate ꝛ nullá forma dicta ipecifica. In actõe vo q̃litaꝯ q alteratiõe pficiꝯ alteraꝫ qõ alteraꝯ attigit etiá phisycox apparens septimo. Ad aliud dicendũ q tũc fuit illiꝰ opionis. aut melꝰ qꝛ logꝯ de medicia cibali ut eius idicat fmo: nõ aũt de dissolutiua sicut hic petiꝯ. In aphorismis. n. Damasceni: medicina videꝯ fuisse cassiafistularis bñdicta. Ad aliud similiꝯ dicendũ q tũc logꝯ de medicia alteratiua q̃ vtute mẽbri attractiua ducit ad ipm: ꝛ demũ de medicina dissolutiua quá ut inductũ voluit ad mẽbrũ accedẽ: sꝫ manẽs i vẽtre aut intestis atrahere. Ad aliud dicẽdũ q agaricꝰ hermodactuli ꝛ tales nõ solũ hñt vtutẽ attractuá: sꝫ incisiuá sbtiatiuá stipticá cõfortatiuá ꝛ tales q̃bus soluentiũ vtutes facũt ad extrema corpis puenire. Dixta. n. talia soluẽtibꝰ magis ipsarũ inuabũt vtutes q̃ attrahãt ea: qõ inuiꝯ. A. dicẽte q̃ñq̃ adiuuare ꝛ reliq̃: nõ aũt semp aut sepe. Aut dicẽdũ q licꝫ stipticatio ut hermodactuloꝝ in ptibꝰ sit nõ multũ a vẽtre ꝛ intestinis remoꝫ: ꝓfortat tñ tũcturas eo q mãs amplꝰ nõ pmittit reumatizare ad ipsas. Ad aliud dicendũ q posita vtute sola ptingere ad humoꝛẽ nõ tñ segꝯ accidẽs a subiecto absolui ꝛ existere absq̃ ipo: qꝛ vtus exñs i medicina alterat mediũ ꝛ trãsmutat ꝛ illud de inceps aliud vsq̃ ad humoꝛẽ sicut ignis aeré calefacit ꝛ aer demũ corpoꝝ alia. nõ. n. ita fit trãsmutatio de subiecto i subiectũ: sꝫ potꝰ noua gñatio. vel dicẽ dũ q vtus huiõi nõ ẽ realis vera: sꝫ intẽtionalis silr tudinaria q̃ põt i aliud inꝑmi ꝛ sine subiecto in quo fuerat existẽ. simul. n. ꝛ semel due ac plures spẽsiue intẽtiones possũt simul in vno ꝛ fm idem pmanere ut nigredinis ꝛ albedinis ꝛ rubedinis intẽtiones in aere ꝛ silr i pupilla: qõ ꝛ in formis ꝛ vtutiꝰ vertꝯ realibꝰ nõ cõtingit. Ad aliud dicẽdũ q ꝓpter potuꝫ aut cibũ supra medicinã assũptos nõ fortificat solutio eo q medicine substãtia ipellaꝯ ad humoꝛẽ. sꝫ qꝛ magis vtus medicine multiplicat suã spẽm ꝛ intẽtionẽ i medio: ꝛ virtꝰ ét nãe stimulata incitaꝯ expulsiua Ad aliud dicẽdũ q cõtractꝰ ẽ duplex: realis ꝛ talis ẽ corpoꝝ: ꝛ vtualis, ꝛ hic põt etiá alioꝝ esse. ꝛ qꝛ virtus medicine penetrat ꝛ nõ corpoꝛea ipius substantia ei sufficit ꝛ debeꝯ virtualiter contangere.

Differentia. 141.

Quod medicina attractiua si ñ soluerit mine cõuertaꝯ i hu. quem hꝫ attrahẽ videꝯ: qm̃. A. pmo q̃rta recitãdo opinionẽ Ga. id ꝓtẽdentẽ dicit: huiõi dicta ñ sũt cõueniẽtia. Amplꝰ huiõi cõuersio: aut erit rõne ſbe medicine uel vtutis nãlis agẽtis. nõ qdé pmo qm̃ cum qd i aliud puta i hũoꝛé cõuertiꝯ: ꝛ ipꝰ resolutionez ut sapiũt pipathetici vsq̃ ad materiá pmá fieri: sic n. forma ſbalis medicie corũpit ꝛ p ꝑs dispositões cũcte accidẽtales. Dã vo pma cũ de se indifferenẽ sit i potẽtia ad oẽs formas: in ea nãq̃ nihil distictũ pmo meta. in potẽtia existit ad hũores indifferenter oẽs: ꝛ nõ solũ ad illũ quẽ hẽbat attrahẽ. neq̃ ét ex p te vtutis corpis nãlis cũ fm. A. attrahit iuuatiuum. Medicia vo ſ sit nociua venenosa. Palin: Que opposita effectꝰ hñt cõtrios. sꝫ cibꝰ ꝛ medicina sunt opposita ut visũ ex coꝝ rõnibꝰ: dria. 136. ꝛ. 137. Cum igit cibꝰ hẽat corpꝰ nutrire ac augẽ: medicia vo alterare ꝛ trãsmutare: vnũ nõ pmutabit i aliud. Rursus similis ẽ attractio ipsiꝰ posita hũoꝛis a medicina q̃ a magnete ferri. sed magnes nũq̃ ꝙuertit in ferrũ nõ attractũ: ergo neq̃ medicina i hũoꝛé. Adhuc pmo secũda i eo qõ i sanguiẽ cõuertit remanẽt dispositiones eiꝰ iá significato: ꝛ ꝓpe cũ nutrimẽtũ fuerit medicinale: ut appꝫ i sanguie ex lactucis gñato i quo minoꝝ inexistit ad tẽpꝰ irrigiditas q̃ꝫ i reliq̃ corpus sanguine: in gñato vo ex alijs amplioꝝ caliditas: sed si semẽ vtice aut carthamꝰ cõuerteꝯ i phlegma: quia huiõi calida sunt ꝛ sicca phlegmati caliditas inerit ꝛ siccitas: qõ falsũ cũ fridũ sit ꝛ hu. ꝛ ꝓia simul eẽ nõ possũt. Amplꝰ q pharmacia phlegmaꝯ saltẽ attractiua nõ cõuertaꝯ i qõ attrahit videꝯ: qm̃ non rõne cõplexionis cũ turbitho semẽ vtice carthamꝰ ꝛ q̃ talibũ sint calida ꝛ sicca phlegmati opposita: neq̃ medicine qꝛ illa disponi ꝑ q̃litaẽ nutrimẽtũ: vex ẽ aptũ fine q̃litate: aphoꝛ. 4. Neq̃ a pte ꝓtatis occulte qm̃ in ea rõ nõ cõsistit alitionis. Rursus cũ ſ pmutatio alicuiꝰ i hũoꝛé ordinet: hec aũt silitudine pficiaꝯ sitq̃ medicina calida ꝛ sicca cholere tñ silis in eam trãsduceꝯ solo mõ. Medicia igit nõ cõuerteꝯ i id qõ hẽat attrahẽ: cũ iã cibꝰ efficereꝯ. eius oppositũ hẽ terno pharmacoꝝ ꝛ ꝓmo q̃rta. vñ Damascenus: Medicina data si victa fuerit a nã nõ expellit eos quos q̃rimus hũoꝛes: rẽanet i corpe: ꝛ i eoꝝ mutata q̃lita tẽ morbos intẽdit gñare. Rursus ut qõ minus adeꝯ videꝯ nesſ ꝛ qõ magꝫ. minus aũt videꝯ venenũ posse cõuerti ad hũoꝛes ꝛ corpus ꝛ ꝙuertẽ ut oñdeꝯ: quare medicina attractiua i hũoꝛé attrahẽdũ ñ soluẽs conuerteꝯ. Propꝫ pmũ vo sciẽdũ ut nũc sit ꝓter alia de medicina tacta referre q medicina duplr accipiꝯ vna qdé mãliꝯ ꝑ subiecto i quo fũdaꝯ ratio ipius qõ ẽ mixtũ ex elemẽtoꝝ substãtijs fm formã causatam. Alit quoq̃ formaliꝯ inquãtũ medicia q̃ quidé complexio extat ꝛ ꝓpetas aliq̃ cõsurgens ex alteratione mutua passiua ꝛ actiua cõtrariarũ adinuicẽ q̃litatũ

causata ⁊ ad aliquez extrinsecū aspectū ut orbez ceu ostēsuz dria. 7i. sm q medicina efficit alterativa cū ei⁹ vtute aut attractiva. Cōuersio quoq; qdā existit ꝑpe forme expoliatio ac alteri⁹ introductō. Illa náq; cōuerti dicunt quoꝝ sm. A. é opatio a mā recipiēta formā alicui⁹ diuisionis mēbroꝝ hūanoꝝ. B aūt nil aliud cē videt q̄z nutritio. cuius rō é pfecta nutrientis assimilatio in ꝑpriā q̄litatē ⁊ ſbam etiā illi⁹ quod nutrit: dria. 30. Ratio eteni nutritionis mixtiōe videt cōsurgē elemētoꝝ nisi fuerit deprauata. Mixta eni qdā sūt i vltia disp̄one habilitata ad nutriēdum q̄lia sūt nutrimēta simplr dicta: ut vinū: testiculi galloꝝ ouа sorbilia ac huiōi. Alia vo remota oio ita q̄ quātacūq; ānitas assumat ex eis modica nūquam cōuertunt in alimētū: verū lesionē semp pstāt ⁊ corruptionē. Ipsa náq; in gñe suo hūane sūt nature cōtraria. 3. pharmacoꝝ. ceu conodētia ⁊ corp⁹ nām putrefacietia marie sublimata ut eos vstū ⁊ plūbū: viride eris arsenicū uel realgar ⁊ reliq; in qb⁹ ꝑpe eorū igneitatē acutissimā ⁊ siccitatē imēsaz nullaten⁹ i eis nutritionis remanet rō cū oē nutrimentū calido ꝑticipet tēpato ⁊ hūido: ⁊ iō in qbusdā marib⁹ acutis ⁊ amaris nullū alal gñat ⁊ vuit ceu tactū ét dria. ioi. Quedā vo mediū obtinēt inter ista extrema quorū aliq; magis accedūt ad lat⁹ ꝑoꝝ sicut dicta nutrimēta medicinalia ut fic⁹ vue bacili ⁊ silia ⁊ holeꝝ gña ut rape caules ⁊c. Nonulla vero reliquo attinēt extremoꝝ sicut q̄ simplr appellant venena ut virus serpentū ⁊ napellus. Ista. n. ⁊ si a tota specie nāe hūane sint cōsiria: unita tñ ānitate possūt assumi modica q̄ in eis fuabit rō nutritionis nutritiua: nō aūt vtutis specifice venenose cū sit minimā carnē ꝑt est quātū qō nāle repire: phisy. j. De venenis namq; ⁊ igne in tā modica pōt suscipi mole q̄ nō solū nil ledent: sz nequaq̄z sentient: cōplexionuz ⁊ simplicium pharmacoꝝ tertio. Forma náq; ⁊ ꝑpetas opativa debitā seu sufficientez quātitatē expetit in mā. q̄ aūt vir⁹ serpētū ⁊ napell⁹ nutriāt ꝑdicti testant sapientes In libro. n. secretoꝝ Aris. ascripto dr puellā sore q̄n dā veneno ꝑpentū nutritā. q̄rto quoq; sexta recitat Ba. scripsisse anū quādā i ꝓncipio rei ex napello rē modicā suscepisse: ⁊ unde nō cessasse illo vti: donec ei⁹ nā assuefacta fuit eo ut audacter vteret ipo absq; lesione. videt ét Ruffū scripsisse puellā nutritā venemo ut ea iterficerent reges q̄ sec cū cōuenirēt. Que át adhuc i medio istoꝝ existūt medicine rōnez ampliꝰ obtinēt q̄z cibi aut veneni: quoꝝ ⁊ qdā min⁹ rōné medicine ꝑticipāt: velut medicine cibales ut cassia fistula thamarindi synapi ⁊ nasturciū. Alia vo magi rōni attinent veneni sicut q̄ medicine dicunt venenose ceu euforbiū helleboꝝ ⁊ scamonea. Nonulla qdem sūt vere media q̄ medicine certi⁹ dicunt ut carthamus semē vrtice agarie⁹ ireos ⁊ huiōi. Attendendū siqdē q̄ hūor in quē ꝑpri⁹ medicina si nō soluerit cōuertitur est nālis eo q̄ aspect⁹ ⁊ forma medicine ad hūorem q̄ztū ad nālia magis attēdit q̄z ad ea q̄ ꝑter naturā cū cāe vtroꝝq; nāles existāt: qō appz eo q̄ medicina cholē eductiua uel phlegmatē aut melie ipsāe eūat q̄zuis i eis nullū extet petīn: qō indicat medicina sanguis eūatiua. pōt tñ ⁊ medicina i hūorē innālē pmutari cū ipm ueniat magis habilitatū ⁊ multiplicatū. Ampliꝰ hūor nālis ⁊ innālis conueniūt cum vteroq; talis adhuc dicat humor. puta phlegma uel melia uel cholera: mmo non solum nālis ⁊ innālis eiusdez specici cōueniūt: vez ét oēs hūores cōicāt ſ hūpsis nō parū dria priori. Propter secūdū vo sciendū q̄ Asclepiades sicut ꝑonit ei secūdo elemētoꝝ ⁊ primo nāliū ut etiā. i44. tangēt dria: voluit indifferent medicinā attractiuā siue venenosaz uel nō si minime solueit in id qō eūabat cōuerti ponēs eā nullū etiā determinate hūoreꝝ euacuare: ⁊ primitus tñ subtilioré: ⁊ iuuatos a medicina nō ex determinati hūoris eductione auxiliari: verū magis eūonis cōmunis rōne. Cui⁹ qdē potuit esse motiuū ita ut diceret etiā medicinā cōuerti venenosaz i id qō hz attrahere dū nō soluerit: eo q̄ cōuersio seu nutritio ut tactū silitudine ꝑficit. medicina aūt attractiua similitudine qō attrahit: attrahit tertio simpliciū. quā qdez positione infirmauit Ba. ⁊ negat. A. cuius rō pōt cē qñ medicina venenosa ⁊ marie in tāta quātitate assūpta ut arbitratū sit eā soluere ⁊ nō soluat ꝑpt causas occurrētes exꝑte corpis: aut ꝑtutis cōstellationiſ non pōt ab eius venenositate expoliari sicut ⁊ in alimentū conuertat: imo pot⁹ corpus in pernicié deducit. quāqz. n. virus aut medicina venenosa modice quātitatis possit cōuerti in corp⁹: non tñ q̄ multe grādi existente in ipsa inuincibili a corpe malitia. neq; valet ei⁹ motiuū: qñ ⁊i adsit inter attrahēs ⁊ id qō attrahit cōuenientia: est tñ inter ipsa rōne nāe venenose ⁊ q̄litatis excellentis sumpta in debita ānitate tā grādis cōtrarietas ut silitudinē destruat ⁊ cōtrariū magis adducat cum nō possit a nā superari. Ba. quoq; tertio simpliciuz: ⁊. A. ꝑmo ārta testant non simpliciter medicinā in hūorē qué attrahit conuerti sed tribus conditionib⁹ adiectis: puta q̄ nō sit venenosa: q̄ nō soluat: ⁊ digerat. qdā náq; medicinaruz ⁊i nō soluūt: nō tñ nocent in corpore: sz fiunt cibus q: inter medicinā solutiuā vnáquāq; ⁊ hūorē quem cūq; ꝑculdubio é assimlatio ⁊ qdaz q̄ alterant ⁊ cōuertunt ad dispositōné q̄ corꝛūpit ⁊ interficit: ꝑdicte quoq; conditiones declarant. Medicia. n. venenosa non esse dz q̄ in humorē conuertit attrahendū eo q̄ ostensū q̄ qñ res venenosa multe fuerit quātitat⁹ in corp⁹ nō pōt conuerti cū ratio nutritonis habita ex elemētoꝝ mixtione tollat ꝑpter cōsirietatē medicine ad corpus naturam: oportet. n. qō nutrit in fine vinci ⁊ assimilari. Debz etiā nō solue secundo: qñ si solueret iā nō tñ: tāto pmaneret tēpus in locis digōnis q̄ valeret digeri: in eius etiā cōsirietate ad corp⁹ impedientez: imo cum humoribus ad quos attraxit ad vētre uel itestia ipellit sursū vomitu aut deorsum rapit secessu. Regrit ⁊ ipaz digeri tertio: eo q̄ oē nutriēs oz ꝑ loca trine digōnis ventris epat⁹ ⁊ mēbroꝝ transire: dria. 53. Et iō nutrimentū pellicule ventris ex contactu etiam sm medicos nō est simpliciter nutrimentū: sed potius qualitatiuū quoddaz refocilamentū secūdo coll3. Sed quid de hoc dria visum ꝑtacta. Propter quidē tertiū sciendū sm ꝑfatos medicoꝝ q̄ tribus conditionibus ꝑdictis appositis medicina attractiua in humorē cōuertit attrahēduz nomine medicine māliter sūpto ceu ꝓ subiecto cui forma inheret medicine. Ipsa. n. formaliter inquantū medicina nunq̄z in humorē permutat⁹ quibuscūq; cōditionibus adiectis cū eam digeri oporteret ⁊ ad nutrimētū ordinari: quod rōnis est cibi: nō aūt medicine. q̄ autem medicina ita conuertat ostenditur

Dñi quecunq; gñe ꝓueniunt spē differentia in adinuicem transmutant: ꝑmo de gñatione. Dz id in quo fundat medicia ⁊ hūor ex ea gñatus in quandā ꝓcurrunt cōitatē saltē ileale. Diuz.n.gñabiliū ⁊ corruptibiliū vna existit mā. Differūt quoq; specificis dñjs vt ex eoꝝ oñsuz est rōib⁹. Rursus cū dictū sit rōnez nutritionis potissime ex eloꝝ mixtione possibilū a ꝯrietatibus placētibus expoliari. vbicūq; hmōi interueniet eloꝝ mixtio incorrupta nutritio poterit pfici. Id aūt repit in eo qō ē medicina vt declaratū nō venenosa cū ab eo valeat nā corpis ꝯrietatē ipedētes nutritionē remouere. Adhuc nutritio silitudine pficitur cū nutritio sit q̄dā ꝓuersio alteri⁹ in alterū. q̄ autez silia facili⁹ adinuicē trāsmutant. Habētiū.n. symbolū facilior ē trāsitus in adinuicē: ꝑmo de gñatione. ⁊ facilior ꝓuersio euenit in gñe ꝓportionali q̄z in exēneum: ꝑmo sc̄a. Dz medicia ꝑm Ga. silis ē hu. attrahē dio. Et ꝓfirmat: qr si silitudo est cā ꝓuersionis i alterū vbi erit intēsior silitudo erit ⁊ trāsmutatio vehementior. id aūt est inē medicinā attractiuā ⁊ hu. est. n. silitudo inē Ga. in sba. Cū igit silia ꝑm q̄litatē ꝓuertant in adinuicē: multo āplius ⁊ ꝑm sbaz silia tanq̄z vehementiorem silitudinē hñtia. Eti signo: qr videm⁹ medicoꝝ empericos mēbr infirmū ex mēbri ei silis administratione coadiuuari. Dicūt.n. ossa cranei hūana morbo capitis ⁊ epilepsie ꝓferre. cerebr etiā gallia rum cerebr ꝓfortare ⁊ augmentare. Sanguinēq; ex naribus fluentē compescē testant: ⁊ pulmonē vulpis ac eritij passionib⁹ ꝓferre pulmonis ⁊ pelliculā ventris interiorē gallinaꝝ vētri vehemēter debili ꝓferre. Totūq; ventrē auiū ⁊ potissime carnosuz ac epar lupinū sua ꝓpetate ꝓuenire epati hūano. Passionib⁹ intestinoꝝ ei⁹ scribunt intestia ⁊ marie colice applicata valere. Silr ⁊ renē reni. Dz. 18. 22. etiaz testant quosdam estimasse de expt̄i forte q̄ nō diuersificant oīo vt in potu dolores patiētibus iūcturales hoīs ossa ꝓtribus adusta qbus ⁊ iā vsi fuerūt ex ꝓsumptuosis qdā ⁊ sanati sr cū eis ex podagra ⁊ dolorib⁹ iūcturaꝝ oīo. vñ collz. 5. Dicūt qdā qōlibet mēbr comestū ꝓfortare comedent mēbr ꝑsile vt dñia etiā visum. 68. itaq; ꝓuinci ꝓuersionē ⁊ ꝓfortationē ex silitudine maxieq; nob occulta causāri ꝓcipue. nō. n. ꝓpter ipius latentiā ipaz pōt hūana rō attingē: tertio appens de ige. Impedit ⁊ ei⁹ cognitio: qr ceu ifinita existit ifinit̄ .q. compata. Et ideo collz. 6. ꝓpationes ifinitas in mātes nob fore ignotas cū id qō finitū solū noster ꝓtendat intellectus. Propter qdē. 4. ad ꝑmū dicēdū. A. nō intellexisse dicta Ga. esse incōuenientia. i. vitari aduersantia ceu ptaue sbaudiūt qdā: cū idē eius suscipiat vba: pharmacoꝝ. Dz nō sunt ꝓuenīena. i nō sunt silia: sed dissonantia. s. Asclepiadis ⁊ Ga. dicta. Naz Asclepiades simplr ⁊ indr̄ter ponit quālibet medicinā attractiuā cū non euacuauerit in id qō bz attrahē ꝓuerti. Ga. vo vt oñsuz ꝓditionib⁹ tribus appositus. Simplex aūt ⁊ ꝓditionatū ꝯrianf nedū q idē existant q maior ertat assilatio: vt etiā appuit rōne silitudis in sba q̄z in q̄litate cum silitudo q̄litatiua ex silitudine causet sbe. Nā mā cū forma cā ē oīuz accidentū velut mater. Que aūt ⁊ q̄lis sit hmōi in sba silitudo: dñia oñsuz. 71. Nō si qs aduersef qñ silitudo q̄litatis vt sancitū ex silitudie causet sbe nūq̄z erit in rege ex silitudine sbe vt phleuma ꝓuertif ceu cartham⁹ ⁊ semia yrtice cōplexio calā ⁊ sic. vep fridā magis ⁊ humida vt effectus ꝓcidat in suā silr cām. Cui dicēdū vt q̄ ex aliq̄ alia ꝑpatione repta in mā sbe in q̄ ꝑdicta silitudo attendit talis consurgit diuersitas. aut qr cū silitudo sbe ordinet ad actū. Forma.n.est q̄ dat esse ⁊ p ꝑās opari. Agere aūt nō pōt nisi cōuenientib⁹ hīs instrīs. Instra vo actus sunt q̄litates. cōuenientiora quoq; instra medicine attractiue sunt caliditas ⁊ siccitas cū caliditatis sit attrahere ⁊ siccitatis eius motū sustētare. Sūt etiā fortiores ceteris actis ⁊ passiuis. Propter qō cū oīe qō est sit vt teneat vt ꝓpriam opationem habebit ⁊ ꝓpria instrumenta ex substantia ꝑdeuntia licz nobis videantur ꝑma fronte aduersantia ceu conspicimus motuz animalis qui calore fit neruis ⁊ cordis pfici exītibus cū fridis. Ad aliud dicendum ꝑm graduales formarum nō fieri resolutionē compositi vsq; ad māz: verum vsq; ad alias formas in materia semp remanentes ꝓpter quas remanet aliq̄ simlitudo in corrupto vel gñato ꝓpter remanentiā talis vel hmōi forme. Scōm vero recte philosophantes vnitatem oīaꝝ in omnibus pter forte q̄z in homine. q. dam. n. duas in eo concedunt. Dicendū q̄ lz fiat resolutio cōpositi vsq; ad materiā ꝑmam ita q̄ omnes corrumpantur dispōnes formaz consequentes in materia ꝑorem: cum tamen mā aliā suscipit formam dispōnes perfectiores similes ꝑcedentibus introducuntur: cum forma posterior semp deducat secum sicut pfectionē: pfectius etiaz id quod erat in ꝑma ꝑm geneseos alaliū. Sic igitur in vtute forme sequentis aduenientis habentis simlitudinez cum ꝑori dispōnes non eedem: sed similes relinquūtur: vt etiam oñdit generatio ignis ex aere in quo nō eadem remanet symbola in gñato qualitas numer⁹ ⁊ esse: sed specie vel essentia vt ꝑmo exponitur de generatione. vnde silitudo potius q̄z identitas importatur vera. Neq; etiaz vis nālis attractiua semp attrahit quod conueniens iuuatiuū: sed appens decepta quandoq; dulcore vel odore. Quare ꝓcipitur quarto sexta: ne assumat timens venenari potu siue cibo res dominantium sapoꝝ aut odorum. Neq; etiā medicina vt oñsum ē que conuertitur est venenosa. Ad aliud dicēdum silitudinem magnetis ad ferrū ⁊ medicine attractiue ad humorē fore latam nō modicum differentem: dñia ꝓcunti. Ad aliud dicendum aut q̄ qñ in gñato qualitates videntur ꝓtes ad tps remanere ipm non fore adhuc pfecte trāsmutatuz ⁊ ex corrupto gñatum ꝓcedenti. Et ideo indicat Auicen. q̄ ꝑmanēt non semper sed ad tempus. Aut dicendum vt iam appuit non illas easdem: verum similes ꝑmanere. Ad aliud dicendum q̄ lz medicina formaliter i quantum medicina ⁊ cibus opponantur: non tamen vt dictum illud in quo fundatur id quod ē medicina seu eius subiectū ⁊ cibus vt oñsuz aduersant. Ad aliud dicendū vt appuit q̄ turbith ⁊ simlia conuertunt in phleuma ꝓncipaliter ratione medicine. Neq; cibus est sine q̄litate dictus nisi verus in tertia nutriēs digestione q̄lis non hmōi ⁊ vtcūq; cōplexiōis ⁊ ꝑpetatis velut instraliter aduersantur ⁊c.

Differentia. 143.

Quod medicina liniti

Qua ⁊ lubricatiua sit compssa siue admiscēda mfat p Ade. scōo simpliciū ⁊ aggregatore: ⁊ q̄rto ꝑma: vt soluat decoctōe mirobalanoꝝ cū thamaridis

teraniabin cassiafistula rē. quoꝝ qdē vnū ꝓpſſiunm
t alteruꝫ lentiuū. Adhuc illa debēt miſceri adinuicē
quoꝝ vnū p alterū corrigit. Iſta nāqꝫ ē vna cārum
cōmixtionis mediciaruꝫ vt oñdet ex dicēdis. ſꝫ medi
cina lenitia ſeu lubꝛificatia: qꝛ de ābabus idē ſit iudi
ciū mixta cōpoſſiue corrigit viciſſim. Correctio. n. eſt
remoto cōtrarū q̄litatū a medicia. Lenitia etenī le
nit māꝫ t ptes mēbꝛoꝝ t ipas remollit ac debilitat.
Lubꝛificatia vo māꝫ reſpicit lubꝛicā reddēdo: t molli
cie q̄dā ſbtilitate deorſuꝫ incitādo. Compoſſiua vo vi
ſcera ꝓfortat t recolligit. remouebit itaqꝫ ab ipa cor
rugatio t adherētia p medicinā lenitiuā aut lubꝛifica
tiuā. t illa qdē eꝝ a ſuis emēdabit defectibus. Rur
ſus lenitia t ꝓpſſiua ꝓiūgunt cū medicina diſſolutia
fortē ſui ꝑpetate attrahēte vt caſſiafiſtula cū reubar
baro vel agarico: t mirobalani cuꝫ ſcamonea q̄ ma
gis ſtāt in adinuicē q̄ꝫ lenitia t ꝓpſſiua: cū diſſolutia
ſit valde vehemētioꝛis vtutꝫ q̄ꝫ he. Attrahit etiā plus
t a remotꝫ q̄ neq̄q̄ opant iſte. Palin: Cōpoſitionis
medicie vnus ē modus ꝑpē diuerſis diſpoſitiōibus
ꝓferre. Donat itaqꝫ qs hēre vētre t ſuperiora īteſtina
robuſta t dēſa: iferiora quoqꝫ debilia diſſoluta: tunc
qdē vtilis eſſet cōpoſitio lenitie cū cōpoſſiua: qm̄ leni
tiua opat ꝑ⁹ circa ptes ſupiores q̄bus p̄ria erat cō
poſſiua: ſtiptica corrugatia. Hec āt dem̄ opabit lau
dabiliter p̄ iferiora īteſtiorū ipa ꝓfortādo q̄bus noce
bat lenitia. Itidē dē. Res ſtiptica oiuꝫ mediciarū
vtutes t opatōes felicitat. ꝓfortat. n. coꝛ ventrē t coꝛ
pus: t aliaꝫ a ſbuerſione ſedat t nauſea. Talis quoqꝫ
vt dicūt ē medicia cōpoſſiua: itaqꝫ medicia lenitia eſt
ſocianda cōpoſſiue. Cuius oppoſitū ſape videt ꝑmo
q̄rta: t ſcōo ꝑma t collꝫ. 5. Adhuc illa nō debēt miſce
ri quoꝝ opationeꝫ ſe adinuicē uūcta corūpuntur: vt
dulce cū acetoſo. Eꝫ medicia cōpoſſiua corūpit actō
nem lenitie cū ipe ſint p̄rie: vna. n. lenit t applicat: al
tera vo exaſpat t corrugat: p̄ria nanqꝫ adinuicē ſunt
corruptia. Et ti: Que ſunt oio diuerſarū intētionū aſ
ſociari nō debēt cū inde fruſtret intētio: q̄ſita ſit etiaꝫ
actio illoꝝ oppoſita laboꝛioſa agitatia. ſꝫ cōpoſſiua
t lenitia ſunt hmōi: qm̄ cōpoſſiua eligat ꝑpē vētrē cō
ſtringē poſt ſolōnē ꝑpe laudata ē nō paruꝫ in fluxu
vētr] t dyſenteriiſ. Lenitia vo ꝑpter leuit ſoluē t vē
trē deinceps aptū tenē. t ideo multotiēs dat in hiſ q
bñficio ſbductois ꝓuant. Medicia itaqꝫ cōpoſſiua nō
admiſceāda ē lenitie. ¶ Prop̄ ꝓmū qdeꝫ ſciendū p̄
mittus qd q̄ſitū ipoꝛtet: ſcōo qd medicos coegit medi
cinas cōponē: t demū qꝑ medicie ſic cōpoſite reddūt
meliores: aliē vo corrūpunt. Primū qdē hmōi mīa
tum ē dīa. 137. t. 141. Mixtio vo vt etiā viſum dīa
16. duplex exiſtit: q̄daꝫ nanqꝫ vera in q̄ miſcibilia re
ducunt in quādā māꝫ mediā inē alterationeꝫ t corru
ptionē q̄ ē alteratoꝝ vnio q̄ intellectu ꝑcipit t nō ſenſu
ꝓmo etiā et'oꝝ q̄lē et'a ꝓſtituūt mixtionē in viuētibus
maxie. Eſt t altera q̄ ē corꝑm adiuicē ꝓgerios formiſ
etiā manētib⁹ ꝑpēs malteratꝫ quoq⁹ mō ve ſenſu ꝑce
pta vt puluer in adinuicē copulato. Eſt t mixtio i q̄
miſcibilia ex lōgiquo fuerit tpe apptoꝛiata: q̄dā vero
ex ꝑpiquo. Adhuc q̄dā fit p ignē vnā ptē alteri ꝑpē
eius acutatē ac ſbtilitatē ſbintrare facientē vt ea q̄ de
coctionū t filt'. alia vo fit corꝑm i adiuicē applicatiōe
minuti ꝓfuſoꝝ vt pillule vel trociſci. Multē. n. modis
aliq̄ fiūt t ꝓiunguñt adiuuicē: dīa. 16. ¶ Prop̄ hꝰ
ſcōm ſciēdū qꝑ q debite voluerit aliquā medicinā cō
ponē opus ē ꝑmit⁹ qdē corꝑa attendē qb⁹ hꝫ occurrē
vt coꝛ complexionē etatē vtutē: ꝓſuetudinē: habitu
dinē t reliq̄: diſpoꝫ ſilt' aer] regionis vt res nō nā
les oio ſilt' t p̄ nāꝫ vt cāꝫ moꝛbū t accidēs vt ſciat me
dicinā artificialit cōponē ac natur] corꝑm ꝓportiōa
liter applicare. Dico āt artificialit cōponē qꝛ ſi medi
cina ſimplex totū poſſet opari nō eſſet cōpoſita eligē
da: q̄rto ꝑma. Uerꝫ qꝛ nō pōt eo qꝛ i vna medicia ſim
pliciū nō inueniūt vtutes oñs q̄s q̄rim⁹: aut qꝛ vo
lum⁹ vtutē medicie augē vel minuere: vt' qꝛ ſunt i ipa
vtutes q̄bus nō idiget. Coacti itaqꝫ fuert ꝑpt ꝫ tria
medicias ꝓponē q̄s qdē diuerſificauert componētes
dupl'r: ꝑmo qdē penes nāꝫ ifirmi moꝛbi t mēbꝛa lan
guida: ſcōo vo iuxt ſimpliciū medicīaꝝ nāꝫ. Penes q
dē nāꝫ ifirmi puta ſi ventrē habuerit frūꝫ t epar ca.
miſcem⁹ caſaꝫ cū fri. ceu abſynthiū maſticē cū ēduia
t berbē. Silr ſi fuerit inteſtia debilia catarrizātia: et
ventē fortē t nō reumatizās vt cholerice paſſioni ſiue
diarie appati raphanū vel qd ſile: ꝑmo q̄rta. Pro
pter vo nāꝫ moꝛbi plurib⁹ de cauſis medicias cōpo
nunt: aut qꝛ moꝛb⁹ diuerſificat a ſua cā vt cū febr] pu
trida fuerit ex hu. groſſis frīs. In hac. n. ꝑpt febris
diſcraſiā caſaꝫ t ſic. idigem⁹ medicia frī. t hu. ei op
poſita. Prop̄ vo putredinē ex hu. groſſis frīdis ege
tur medicia caſa t ſic. q̄ caliditate t ſic. digerat ſbtili
ando t diuidēdo: Aut ꝑpter diuerſitatē moꝛbi ab ac
cidente velut in febꝛe eueit ſyncopali minuta ꝑcipue.
Sīa. n. vt tactū ē febr] egeſt frīdis t hu. ꝑpter vo ſyn
copi calu. t ſic. q̄te vinū eſt calm aromaticū ſpūoſum
trociſci de muſco: t talia calidoꝝ. t ideo fuert tyriace
adinuēte vt varijs nocumēt t venenis reſiſtāt oppo
ſitis. vel ꝑpter diuerſitatē egritudinū vt i febꝛe ꝓtin
git diuerſaꝝ ſpēꝝ materieꝝ t locoꝝ ſic̄ eſt emitrithe⁹
ex cholera t phl'ate ꝓmixtus in quo vna materieꝝ cō
tinet i venis t altera exī. vñ. 4. ꝑma. Ba. Et q añ euꝫ
fuerūt curabāt emitritheū cū aq̄ hoꝛdei in q̄ erat vt⁹
pipis: eſtimans vti nāꝫ vnoquoq⁹ ꝑ vnūqōq⁹. qō fa
cere pōt docta obedire creatoꝛi ſblimi t glouoſo: ſe
cūdo ꝑmo. Ipſa. n. valet diſtinguē tertio vndecima:
t q̄nto ꝑma. Aut cauſaꝝ diuerſitatem in vna egritu
dine collectarum ceu tertianā notbā q̄ regrit extiguē
tia t calefacientia ꝑpter cholerā t phl'a. vel ꝑpt ve
hementem moꝛbi malitiā ad quā vna medicina ſim
plex nō pōt cū oppoſitōe puenire velut q̄ꝫ egeſt me
dicina calefaciente q̄ttuoꝛ ptibus. aut ꝑpter varieta
tem ipius eo qꝑ pmntet ſenſibilit indigēs nūc frīdis
tunc aūt calidis: mō vo ſil' frigidis repuſſiuis t cali
dis euaporatiuis: ceu in pluribus eueit egritudinib⁹
ſm hoꝛas comitaſ t in flōis ſtatu. aut qꝛ talis ē moꝛ
bus qꝑ medicia directe ſibi ſimplex nō inuenit oppo
ſita vt ſiqs moꝛboꝝ indiget i eius cura medicatōe in
ſcōo gdu calefaciēte. qō ſi ſ nō inuenit cōponit ipm
ex calefaciēte in tertio gradu t in ꝑmo ex qbus medi
camen in ſecundo calefaciens ꝓſurget: vt dīa tactuꝫ
139. Penes ſigdem ptū languotē variaſ cōpoſitoꝝ
aut ꝑpter eaꝝ diuerſitatem t vtilitatē ceu cū ptibus
fortiſ t multe cuſtodie vite inaſcit apa: q̄lia ſunt vē
ter t epar. In his. n. cuꝫ euapantibus vti oꝫ t in ſta
tu apoſtematis: ſtipticis: aromatic] ꝓfortatiuis: q̄te
nus coꝛ cuſtodiant vtutes. ꝑ toto. n. coꝛpe circa ali
mentum negociant. vndecimo t tredecimo curatie ar
tis. Uel ꝑpter locū mēbꝛi vt medicia alteri admixta:
eam faciat ad locum intentū celeriter puenire. cuius

gra trocisciſ camphoratꝰ admiſcet croci ſ: quãꝯ ipe paſſionibuſ cõplexione calidis noceat cordiſ: ꝓpter quã etiã intẽtionẽ aliq aptũ i medicis ꝓiecerũt epilepſie ⁊ cãtarides medicis admiſcuerũt veſice ac aceruꝫ in empl'o ſciatice: Aut ꝓpt ſocietatẽ ſiue colligantiã mẽbri: vt i morbo etiã calido ſtomachi: nõ idiget fridis multũ: rõe neruoꝝ ſibi a cerebro mãdatoꝝ. vnde fride ipius medicie calida cõmiſcẽt cũ frũꝫ inimicuꝫ ſit: ſm veterẽ neruus. vel ꝓpt multã ſenſibilitatẽ ptis ãle os vẽtri ⁊ oculus. Sũt. n. ſenſibiliſſime ptiũ corporis. 4. de accũti. ⁊. iꝫ. de. ige. Quare medicis corũ cõmiſcẽda ſunt mitia idoloroſa dicta anodina. Inẽdũ ãt ꝓpter diuerſitatẽ morbi ſimul ⁊ mẽbri: eo ꝙ ſic ꝑncipale qꝺ patit mẽbrũ: velut ipo patiẽte morbum eniaꝫ calidũ: cauẽdũ ẽ ꝓpt eiꝰ nãꝫ ⁊ ꝑncipalitatẽ multũ ⁊ repẽte infridare: ideoqꝫ fridis calida ſunt admiſcẽda. Penes vo nãꝫ mediciarũ diuerſificat cõpoſitio cũ ſimplex nõ ſufficiat: aut vt vtus medicie augeatur ceu cũ vni medicie calide aut fri. alia cõiungunt vt roboret inde. vel vt lõgior pduret tpe indiſſoluta ipi' vtute: ꝓpt qꝺ in tyriacã radix ireos pijciuntur acori ⁊ agaric': aut vt medicamiſ minuat robur. qꝺã nanqꝫ mediciaꝝ cũ ſint calẽ acute oꝫ ipis frida inuiſcãtia cõponẽ vt eoꝝ minuat vtus ac tollat acumẽ velut cõmiſcet gũmi arabico tyriace ac fenugreci vel ſimiliũ gũmiũ in colyrijs oculoꝝ: aut vt ipiꝰ tollat nocumentũ ſicut ſcamonee vẽtri: ⁊ cpi nocẽti pp adiungit ⁊ aniſuꝫ: ⁊ i cathonio decoqſ: ⁊ aloe dragagantuꝫ aut gũmi arabicũ copulat: vel vt ipius frágat aduerſitas velut opio caſtor ꝓiungit cũ ſtupefacẽ ſit opus. vel qꝛ ſꝫ medicia iuuet in vna re nocet tñ in alia: ꝓiungit illi medicia leſionis remotia ceu cãtaridꝫ i lapidũ fractionẽ. addunt inuiſcãtia idoloroſa: ſicut lac aut ſeiuꝫ lac c õminiũ. vel qꝛ medicia hꝫ aſpectum vt ad duas pueniat vias. ſ. ad venas ⁊ vrie meat'. q̃ꝓpt adiungim' ei medicias illã ad vias vrine trahentes: ceu cãtaridibus puocãtia cõmiſcem'. Aut vt medicina remaneat indiſpſa in ptẽ ſuã pficiẽs opationem ſicut balſamo cera aſſociat: vel qꝺ iuiſcatuũ: p' q̃rta. ne in ptẽ diſſeminet niſi intẽtã: ſiue vt medicia diutꝰ pmaneat incorrupta ceu mel ꝓfectõis admiſcet. vel pter abholationẽ ⁊ horribilitatẽ tollẽdã vt poſſit ſuſcipi ac ſuſcepta pmanẽs in vẽtre ſuã expleat actionẽ ⁊ iõ ſcõ re. a. Elleboro aſſociant dauc' ⁊ apij ſemẽ mõtani: ⁊ ſic ſcamonee ãniſuꝫ ꝓiũgit. ꝑpter hꝫ quoqꝫ zuccaꝝ ⁊ mel plurimis additur mediciaꝝ: ſeu vt boi taſ medicie acgrat ſimplici ⁊ multe ipiꝰ tollat malitie ac defectus ſicẽ mirobalani citrini ꝓiũgunt ſcamonee Iuuãt. n. ꝑpetatẽ ipiꝰ in cholerã ſoluẽdo: emẽdãtqꝫ illius exceſſus: qꝛ cũ inflãmet vẽtrẽ ⁊ cor debilitet diſſoluat ptes ⁊ excoriet ipi omia remouent q̃ hmõi. vñ ℣e. Optus ẽ optie q ſcamoneã cuꝫ mirobalanis miſcuit citrinis. ita ẽt vigorat ⁊ emendat ziziber turbith. Cũ. n. phꝛa euacuet ſbtile ⁊ a ꝓpings ptibꝰ tarde ſiꝛ educat zinziber ſibi cõmixtũ cũctos hos tollit defectꝰ ſibi ꝓpetates imptiẽdo laudabiles. Et ideo ꝑmo q̃rta: zinziber nõ pmittit turbith vtute ſtupefieri Hoc ẽt vt vna dꝛe oẽs opent ſpẽs alephãgine. i. calẽ aromatice debilibus ⁊ tardis medicis ꝓiũcte. Itaqꝫ ſmonibꝰ his collectꝰ ex ſapietũ dictꝰ appeant cãe qbꝰ vna ſimpliciũ mediciaꝝ cũ altera ꝓiũgit vl' aliſſ. Poſſe ꝙ i ꝓſtructionibꝰ mediciaꝝ ⁊ ꝓpe ſolẽnionibꝰ vna ſternit vt baſis alijs coopantibus illi vel ut in mẽbro inſtrali ꝓſiſtis pticula: dꝛia. i7. Attẽdendũ ſiqdẽ iuẽ filiũ Alkindi: ꝙ hꝫ fere iſimiti modi cõpoſitõis medici naꝝ exiſtant: capitales tñ. 6. ſu nt: qm̃ aut cõponit calida medicia cũ calꝛa: vel frí. cũ frí. aut cali. cũ frí. vel tpata cũ tpata: vel tpata cũ calꝛa aut ipa cum frí. In ꝑmis quoqꝫ tribꝰ modis diuerſitas triplex extat: aut enĩ eq̃ calida cũ eq̃lẽ ꝓiũgit calꝛa vel minuſ aut magꝭ Et ſiꝛ in frida cũ frí. ⁊ in calꝛa cũ frí. vñ collꝫ. 5. ℣e dicinaꝝ ſimpliciũ ex qbus medicia reſultat cõpoſita vel ſunt oẽs vnius gñis vt calꝛa vel frí. aut ꝯij gñis qm̃ qdã calẽ: alie vo frí. Quoꝝ vterqꝫ ſbdiuidit mõꝝ qꝛ medicie aut erũt in eodẽ gdu caliditatiſ vel frí. vt in ſcõo aut in tertio: aut i diuerſo: vt ꝑmo tertio vl' ſcõo ⁊ q̃rto. ¶ Propter huius tertiũ ſciẽdũ ꝙ ſicut cibaria vno mõ ꝓpoſita vigoroſiora ⁊ pfectiora reddunt: ſed mõ alio ꝯria ita ⁊ medicie. vñ. j. pbl'. Nutrimenta qdẽ alia exñtia adinuicẽ ſe corũpũt: hꝫ qdẽ modo alio vo nõ. Que nanqꝫ cõponunt vna ſcõo ꝑmo triplicit diſponunt. aut. n. vigorant eoꝝ opatões: aut debruunt: aut rectificant ipoꝝ remouẽdo maliciã. Vigorat qdẽ ſicut cũ panigiũ ⁊ miliũ lacte decoquunt: aut putredine porcina vl' oleo. cũ. n. ſint pauci nutrimẽti ímo minus ceteꝛ gñis triticalibus: alimentoꝝ ꝑmo ⁊ pticularibus dicꝫ reddũt nutribiliora ſaꝫ. vñ Galẽ hꝫ eduliũ melius tãto ẽ q̃ꝫ p ſeipm soluꝫ comeſtũ q̃ſto ⁊ lac a nã ipoꝝ amboꝝ ad euchimã ⁊ ad alia duceret. Corũpunt quoqꝫ ſiẽ dulcia cũ acetoſis permixta eo ꝙ in adinuicẽ nõ ſigillẽt. vñ ꝑmo tertia: Ex pimẽtatores vidi ⁊ alij iã dixerũt ꝙ lac cũ rebus acetoſis edẽdũ nõ eſt neqꝫ piſces cũ lacte: qm̃ inde ad egritudies pueniũt pmanẽtes ſicut lepꝛã neqꝫ ieſt. i. lac acetoſuꝫ coagulatũ cũ raphãis. hꝫ. n. hꝫ in ſe ſaꝫ ſint laudabilia: qñ tñ pmiſceant corũpunt cũ nõ adinuicẽ ſigillẽt. ſiꝛ ꝓfectio caloe dicta iuẽ Geygeth auctorẽ ciborioꝝ ex ſufficiẽter ꝓficit laudabilibus vt pineis amigdalis oleo ſiſamino ⁊ zuccaro. Cũ ãt ꝓponunt i adinuicẽ ſe corũpũt ppẽea ꝙ facta ẽ abhominabilẽ opilatiua tardi trãſitus i venaſ. paſſionibuſ tñ pectoris ⁊ viaꝝ vrine ꝓfert egẽtibus lenificatõe ⁊ ſedatiõe Rectificant ãt ſiẽ cũ fridis miſceant calꝛa ⁊ eꝫ. vñ primo tertia: Nõ frũꝫ ẽ ſicut cucumer ⁊ cucurbita tpẽ ab eo qõ exiſtit ꝯriũ ſicut allea ⁊ porri. Nõ ſi fuẽit calidũ tpẽ cũ eo qõ exiſtit ei ꝯriũ ſiẽ cucumeres ⁊ portulaca. Eodẽ quoqꝫ mõ mediciarũ vigorant aut deſtruunt vel melius reddunt actiones cũ vna ꝓiũgantur. Exemplũ ꝑmi eſt aſſatio turbith cũ zinzibere vt tactũ eſt ꝑius ⁊ epithimi cum pipere aut reubarbari cum bolo armeno. In reubarbaro nanqꝫ ineſt vtus ꝯtionis fortis: ſed cum hꝫ vtus etiam aperitiua minuens illius actionẽ: vñ ſi miſceatur cum bolo armeno aut acacia ꝯhit vehementer. Et ꝑpter hanc intentionem crocus commiſcet cũ roſa cãphora ⁊ coriallo: vt ipaſ ad cor faciat puẽire. Ob hoc quoqꝫ ſemẽ raphani cũ ſbtiliatiuis ⁊ penetratiuis copulet vt tanto tpe faciat ea pmanere in epate vt ſuas pficiant actiones. Declaratio quoqꝫ ſcõi eſt viole cũ mirobalanis ⁊ vniuerſaliter lenitiua cum cõpoſitiua ꝓiunctio ac aq̃ hordei cuꝫ ſyrupo acetoſo. vnde quarto ꝑma: Et aggregare ſyrupum acetoſiuꝫ ⁊ aquaꝫ hordei ſiꝛ ẽ illaudabile qm̃ corũpit aquã hordei ſm plurimũ. Tertij qdem paradygma eſt pmixtio aloes cũ dragaganto aut bdelio ⁊ vſꝛ cum omni acuto excoriatiuo ceu pulpa colloquintide. Aloes eniꝫ ſoluit ⁊ mũdat ĩteſtina

sed excoriat ꝛ venaꝝ ꝓprie am apit orificia sed pmix-
tione ꝑdictoꝝ tollit hmõi malitia. Talis quoqꝫ medi
cinaꝝ so cietas ꝛ copulatio aliqñ attẽdit penes q̃lita-
tes ꝑmas vt se corrigãt in admiscẽ: vel corrũpãt int
dum ꝓpter effectus sic mirobalanos emẽdare dictũ
prauos scamonee effectus. aliqñ qdẽ ꝓpter emẽda-
tionẽ ꝑpetatũ malaꝝ q̃s eiꝰ ꝑpetate hꝫ corrigẽ: sicut
venenositas ꝛ inimicitia rei ꝓpꝫ qõ bezahart cõmisce
tur medicis. ꝛ si ex his ꝓuenies dꝫ esse pmixtio oꝫ vt
sibi inuicẽ figillẽt ita q̃ postq̃ fuerit admiscẽ ꝓiũcte
p actionẽ ꝛ passionẽ ac vtutẽ iditã: vna ꝓsurgat vtus
in totũ q̃lis ẽ pmixtio turbith cũ zinzibere: ꝛ raphãi
cũ hermodactilis: nõ ãt raphani cũ turbith. nõ. n. si-
gillãt sibi. qõ oñdit qñ scamonee ꝓpũ est ledere cor
estq; cala bilis iflãmari. ẽ ꝛ mste mẽbroꝝ dissolutiõꝫ
ambra vo ꝓfortat cor: ꝛ crystallus extiguit iflãmatiõꝫ
ꝛ gallia ꝓfortat mẽbroꝝ dissolutiones: ꝛ tñ ꝓdigna nõ
est ipoꝝ cũ scamonea pmixtio. nõ. n. sibi figillãt vnã
ꝛ ideo nõ fit eoꝝ vtilis pmixtio. Dc. ꝑmo simpliciũ
quare scõo. A. scõo ingt Ga. Ego posui epar adib
i. lupi in medicamẽto cupatoꝝ: ꝛ nõ repi ipm augẽ
iuuamentũ vtra id qõ ex illo solebat pucnire. Quie-
dã vo se ꝓpetate corrũpunt vt cozde ex intestis omũ
facte ꝛ lupoꝝ ꝓiecte ꝛ pẽne colũbe cũ his q̃ accipitris
dicũt. Propter scõm vo sciẽdũ scribi ꝑmo ẽrta:
qõ labẽ facit nõ ẽ ꝓiungendũ ei qõ cõꝑmẽdo iuuat:
taliter vt sint eoꝝ vtutes eq̃les imo melꝰ ẽ in hmõi vt
vnũ post aliud tardeẽ vt fit vna vga duaꝝ mediciaꝝ
q̃ lenificat ꝑus suã pficiẽs opationẽ q̃s ea q̃ cõꝑmit.
deide aduenias expſſiua ꝛ expellat qõ lenificatũ fuit
scõo quoqꝫ ꝑmo. Ille ãt q̃ destruunt ꝑ cõmixtionez
sunt sicẽ si sint due medicie vnã efficaẽtes opationẽ se d
duabus potẽtijs ẽrijs: aut. q. ẽrijs: tũc qñ aggregã
tur si ꝓtingat q; vna eaꝝ añcedat ad opationẽ suã pfi
ciet opationẽ: ꝛ si nõ añcedat vna eaꝝ aliã ꝓhibẽt se:
sicẽ viola ꝛ mirobalani. viola. n. soluit leniẽdo: ꝛ miro
balani soluũt exꝑmẽdo ꝛ ispissando. cũ g̃ supueniũt
materiei ãbaꝝ opationes destruũt ipe. ꝛ si mirobala
ni añcedunt: deide supueniꝫ viola ꝛ lenit: deinde sup
ueniãt mirobalani ꝛ exꝑmãt ẽ opatio fortior. Collꝫ.
quoqꝫ. 5. Medici miscẽt mirobalanos cũ cassiafistu
la ꝛ turbith: ſz nescũt modũ medẽdi. ẽrijs qdẽ hoꝝ
scõo practice ita: Quidã mirobal. simplices bibunt
cũ zacara ꝛ mãna: ꝛ q̃ b̃ mõ qdã tritos diligẽter cum
duplo zacare: mãna vo lenitiã ẽ. Amplꝰ id videt sup
ficietenus sape. Dc. esꝫ. 2. simpliciũ: Quidã ãt direrũt
q; nõ ẽ bona pmixtio mirobalanoꝝ cũ medicia labi
ficatia ꝛ lenitia: qñ opationes eoꝝ in idipm se peri-
munt ꝛ ego nõ video illud: imo remouet id eis p ipaſ
adherẽtia ꝛ corrugatio ꝛ acgrit solo facilis. ¶ Adhuc
aggregator: Et qñ volumꝰ mirobalanos ꝑpationem
dandũ i potu: terant ꝛ ifundant in aq̃ calida ꝛ colent
ꝛ pijcient sup colaturã zuccare ꝛ teremabi ad repri-
mendũ stipticitatẽ eoꝝ rẽ. Et q vult addẽ in bonitate
ꝑpationis eoꝝ coꝫt ipos cũ pumis ꝛ sebestẽ ꝛ iuuab
ꝛ tribuat: qꝛ i istis medicis est viscositas q̃ repmit sti
pticitatẽ mirobalanoꝝ rẽ. ꝛ iste tres spẽs mirobala-
noꝝ miscent cũ thamarídis. medicia itaqꝫ ẽm hos le
nitiua ẽ compſſiue misceda. ſz qd de b̃ mox appebit:
Propter tertiũ ẽ sciẽdũ vt ex ꝑdictꝫ vtibus relinq̃t
q; pmixtio medicie cũ medicia: aut ẽ va vel appropin
quãs vc: ꝛ tps iã tñ ꝑterit sup eã vt ex oibꝰ pmiscibi
libus resultauerit vna q̃dã cõplexio ꝛ forma. Dcta

eni egent ꝓfusoꝝ corꝑm pticule: eꝛoꝝ ꝑmo: vt agãt et
patiant i admiscẽ oĩariã. ꝛ b̃ mõ põt medicia lenitiua
cũ ꝓpſſiua ꝓiũgi cũ tunc ẽrietates q̃s habebãt ad
inuicẽ miscibilia sint sopite ac i vnã nãz mediã reda-
cte. sic. n. videmus ꝑ tps ex ẽrijs vnũ aliqd ꝓstitum ꝛ
ꝓsurgẽ ꝑfectũ. Aut mixtio fuit. q. sensibilis ꝛ ꝑ iuxta
positõnẽ ac ex breui tpe facta ꝛ ita nõ ẽ vtilis pmixtio
medicie lenitie cũ cõpſſiua: ꝛ ꝓpe cũ eã vt ꝓtigit fue-
rint i mixtione miscibilia ꝑcipue cũ lenitiuã ꝑcesserit
cõpſſiua. qõ ꝛ arguta notãt in hãc ptẽ inducta. Põt
quoqꝫ alik ꝛ dulcꝰ dici q; ex ꝑmonibus possibile colli
gi ꝑallegaſ medicoꝝ: qꝛ in pmixtõe aut sunt miscibi-
lia eq̃lia vtute vel ineq̃lia. Sigdẽ eq̃lia ceu cũ volu-
mus solꝰnẽ vniꝰ medicie iuuare ex alteriꝰ solꝰone vt
agarici cũ turbith: tũc medicia lenitiua nõ ẽ cõpſſiue
adiungẽda: qñ actiones sibi eaꝝ aduerse destrueret
sicẽ sentit. A. cũ Auer. qñ igt vt sint vtutes eoꝝ eq̃les.
qõ ꝛ rõnes hmõi ꝑ deducũt apte: aut nõ sunt eq̃lia
vtute: imo vnũ valde supat reliquũ: qõ eueit cũ medi
cina ꝓiũgit medicie: nõ qdẽ cã solutõis ex equo sien
de vel alteriꝰ ſz magꝭ ꝓpꝫ remotionẽ aliꝰ malicie et
defectus a medicina illa sicut mirobalani citrini sca-
monee: zinzibere turbith admiscetur rosa scamonee ꝛ
bdelii aloe. Et ita medicie lenitie cũ cõpſſiua vtilis ẽ
pmixtio: ꝑ viã qdẽ correctionis ac emẽdatõnis nocu-
mẽti. ꝛ b̃ ẽ qõ voluit Dc. cũ dixit a mirobalanis q̃
medicia ꝓpſſiua existit ꝑ admixtionẽ medicie lenitie
remoueri adherenniã ꝛ corrugationẽ ꝛ facilẽ ꝑstari ꝑ
ꝓſus solꝰone. Appuit etiã ex Aggregatore serapionis
manifeste q; loqꝫ de pmixtõe ꝓpatia bonitaꝫ ꝑstanti
na ꝛ malicie remotia. Virtus silꝝ mirobalanoꝝ remo
uet a cassiafistula benificationẽ supfluam q̃ debilitat
stomachũ ꝛ intestia: ita vt timeaꝫ in debilibꝰ lubricis
ꝛ marie hyeme. quod ꝛ arguta hmõi ꝑ oñdũt ꝑma.
Propter. 4. qdẽ ꝛ si rõnibus iã virtusq; ꝑ appe
at qd dicenduꝫ gẽa tñ maiorꝭ didascalie ad ꝑmum
dicendũ visuꝫ esse qd auctoritates deducãt Haliab-
baꝫ: Dc. ꝛ aggregatorꝭ. Ad aliud dicẽdũ q; vtilis ẽ
pmixtio ineq̃lis vtutꝫ ꝛ correctiõis cã: nõ ãt solꝰonis fa
ciẽde ex equo. ꝛ ita qõ iducit. A. audiendũ. Ad aliud
dñdũ q; medicia dissolutia ꝓiungit alijs rõe correcti
onis: nõ ãt solꝰonis faciẽde cũ fortꝫ existat ꝑ quẽ etiã
modũ cõcedet copulatio medicie lenitie cũ cõpſſiua.
Aut dicendũ q; nõ ẽ tãta oppositio dissolutie ad ali-
as: ceu lenitie ad ꝓpſſiuã: qꝛ ꝛ ipa sit sonoris vtutis
alijs: nõ tñ inde ꝓsurgit ẽrietas ꝛ ipedimẽtũ solꝰonis
Ad aliud dicendũ q; b̃ poterit iuuari ꝑ admixtionem
lenitie ꝛ cõpſſiue nõ ex equo: ſz ineq̃lis vtutꝫ q̃ cõcedi
tur: aut ꝑ mixtionẽ etiã eq̃lẽ vtute ac verã: q̃ ex lõgi-
quo tpe fuerit cõstructa. Et ꝑ b̃ ad aliud: qꝛ res sti-
ptica põt aliã medicinã iuuare mixtõe cõcessa ꝑmis-
sa. Silꝝ ex opposito appent ꝛmones. A. ꝛ Auer. Ad
aliud dicendũ q; opationes lenitie ꝛ cõpſſiue non se
corrũpũt imo meliorant ꝛ emẽdãt: si ꝑdicto cõmisceã
tur mõ. Ad aliud dicendũ q; arguit de mixtõe. q. ve-
ra: ex longo tpe con surgente in quoddã mediũ ab ex
tremis oibus altꝝ rẽ. Differentia. 144.

Quod post euacuatio

nẽ mlie ꝑ pharmacũ effrẽãtiaꝫ attrahat phla
monstrat ex scõo practice ꝛ haly. Rursus plures me
dicine sunt euacuãtes mliaz ꝛ phla sicẽ choleaz ꝛ phla
vñ re. a. scõo: Plures vt euacuẽt cholea ꝛ phla i vna

hora. fere aũt nulle mlīaz ꝛ colaz. Adhuc ꝓmo q̄rta: Dis medicia in ꝓmis cũ exhibit humorẽ q ẽ sibi ꝓpꝰ ꝛ deinde illũ q ẽ post ipm in multitudie ꝛ sbtilitate: ꝛ reliquos ℔ ordie. Id át erit phla cuz maiorꝰ sit q̄sti tas in corpe hũoribus pharmatic sbtiluisq; pmliaz Amplius .3. pharmacoꝝ: Medicia laxatia trahit ꝑ situdiné vt ꝛ tandẽ stimulata, euacuet nã attractum. ſ mlia ꝛ phla ꝓueniũt cũ vtrunq; sit frũm ꝛ gue. vñ coll3. 5. Medicie q attrabũt mliaz trahũt hu. phlaticos q: ꝓueniunt cũ ea i vna q̄tatũ. itaq; post eductionẽ mlie eũabit phla. ¶ In oppositũ Ga. 2. ekoꝝ 3. pharmacoꝝ: Serapio i anũdotario: ꝛ Isaac ekoꝝ ꝓmo. Eti: Humor ille ꝺ3 euacuari post mliam ꝛ vlr post appꝛopatũ q minus ẽ ꝓpus ꝛ familiaris nature. talis vo ẽ cholera ꝛ nõ phla cũ sit nutrire natũ in sanguis ꝓuersiõe qõ nõ cholera: ꝺria. 30. Pali: Qõ ẽ calidiꝰ magꝫ educibile: q: calz bñ mobile de ge. aialium. 2. hmõi vo cholera non át phla. itaq; post eductionẽ mlie pharmacũ cholerã attrahet ꝛ non phla. ¶ Propter ꝓmũ sigdẽ sciendũ q̄ qd sit cũo ꝺria oñ det. 164. hec át cũo ꝓpus ꝺ purgatio eo q̄ eductis alijs hu. sanguis remanet depuratꝰ. vñ de pharmacijs Ga. Propꝛea noiant ab oibus purgãtia q: puꝛ relinquũt sanguiné ab alijs superfluitatibꝰ. qd etiã sit pharmacũ ꝺria vsuz. 126. Illud quoq; ꝺ effrenitãz qõ nõ iure pharmaci ſ violẽtia degẽtiã educit: mslit. n. in hũoꝛẽ sibi exneũ velut irascẽs in quẽdã furoꝛe. Humor náq; dupliꝛ euacuat: aut ꝓpetate: puta cũ pharmacũ determinatũ seu determiatoſ attrahit hũores. Nã qõdã pharmacoꝝ ita vnũ euacuat hũoꝛẽ vt scamonea cholerã: lapis lazuli mliaz: ꝛ turbith phla. qõdã vo plures sicẽ aloes ꝛ reubarbaꝝ colaz ꝛ phla: Agaricꝰ át ocẽ tres fortasse. Aliud effrenitando etiã q̄ꝑplures: ꝺria. 141. qd át sit mlia ꝛ phla ꝺijs visum ꝓpꝛijs. ¶ Propter scõm vo sciẽdũ vt visium ẽt i 42. q̄ circa q̄sitũ hꝰ diuersificati sunt antiq. Asclepiades náq; factꝰ opinionis Empedoclis defensoꝛ vt q̄ ekoꝝ q̄litates sint inalterabiles ꝛ itrãsmutabiles a seculo i seculũ: hoq; nãz negãs ꝓuidẽtia ꝛ velut arte q̄dã opantẽ dixit nullũ hũoꝝ nullo determiate attrahi pharmacoꝝ imo trãsmutat: ꝓuertit ꝛ alterat corrũpẽs in sui ipius nãz qõcunq; fuerit qõ effundit. ꝛ ad hoc q̄ vtilitas ꝓsecuta i purgatõibus nõ tristanꝫ fit purgatõe hũoris: sed cõi rõe eũonis q: n. euacuauit in cõi ꝛ nõ hũc humorẽ vel illũ sensit quẽ inde iuuari. Cuiꝰ qdẽ positiõis annullatio inscribit elemẽtoꝝ. 2. nãliũ ꝓmo: ꝛ simpliciũ. 3. de pharmac ꝛ de melancholia: q: sic mdrñt iuuarẽt phlebothomia ꝛ pharmacia huius vel alius hũoris. qõ i manifestũ ducit i cõueniẽs cũ hi ℔ inuenit: illo vo noceant apte. nõ. n. siccis ꝛ extenuat ꝓfert phlebothomia aut oppositis pharmacia. Rursus empia docet pharmacũ hunc ꝛ nõ illũ euacuare humorẽ: ꝛ istũ deiceps ꝛ nõ illũ iuuari. q át nõ simplicit insoluẽs pharmacũ in hũoꝛes ꝓuertat quẽ ℔ attrahẽ: ꝺria mꝛauit. 142. Fallit etiaz Erasistratꝰ putás q̄ post negata vera fieri ab asclepiade oia ꝓfitia etꝰ qõ euacuat saluare. nãliũ ꝓmo redargutꝰ ꝛ scõo: ꝛ i de pharmacijs volẽs q̄ fiẽ in phlebothomijs ẽ hũoꝝ oiuz eq̄lis cũo ꝛ in purgatõibus filis: tũc. n. ois medicia cholerã cuz sit sbtilis educeret. qõ. n. attrahit ꝓña vacui ꝓmiꝰ attrahit qõ sbtile: deide qõ reliquũ ordine: ꝺria. 51. Alij vo fere his oppositi dixeꝛt pharmacũ euellẽ q̄ ex hũoꝛibꝰ augmẽtatũ. qõ ꝛ nõ valet q: ita pharmacũ nõ ẽduceret eligendo qõ sibi ꝓpũ: siq; deꝛmiate phla euacuaret oẽ cũ hũoꝝ nunc pharmacoꝝ sit ápliꝰ. Quidã vo arti familiares dixeꝛt q̄ pharmacũ colẽ attractuũ ꝑmitꝫ hãc euellit: deiceps si effrenitet phla: demũ mliaz: ꝛ vltio sanguiné cũ sit familiarꝫ nãe ꝛ dilectꝰ tãq; filius Si át post illud degẽtiam attrahit colaz ꝛ abhinc mliam ꝛ sanguiné tãdẽ. ꝛ i his ꝓueniũt cuncti. ſ si mliaz bẽat attrahẽ ꝑm Ga. ascribẽtẽ Hip. serapionẽ ꝛ Ysaac vt ꝓinductũ illã ꝑmitꝰ euellit: deide colaz ꝛ postea phla: sanguinẽq; vltio. Haliabbas vo cũ baly vt inductũ pꝰ mliaz euacuari volũt phla: qbꝰ. Aviſus assentire. Ysius siqdẽ aut alteriꝰ ordinatõis hũoꝝ vniꝰ post alteꝝ eductoꝝ: q̄tuoꝛ repio forme modos cãe positos. Hinc. náq; de pharmac cãs tãgit vlez ꝛ ifficiẽte habilitaté videlz hũoꝝ. Ga. vo .3. pharmacoꝝ cãs hꝰ assignat sbtilitatẽ hũoꝝ ꝛ grossitudiné ꝛ ꝓpetaté seu ꝓuenietiã cũ corpe ac hꝰ oppositũ. Serapio quoq; ꝛ Ysaac ꝓcidũt cũ Ga. i pꝰ: nõ át i scõo ponentes cãs hmõi leuitatẽ ꝛ grauitatẽ hũorꝫ siue velocitaté ad motũ ꝛ tarditaté. Ad vo ꝓoꝛdãs cũ aliis i ꝑoꝛi cã scõaz dié hũoꝝ multitudiné ſ paucitaté. qd aũt de ℔ videbit ꝓñr. ¶ Propter tertiũ vo ꝓmitꝰ q̄dã ꝓmit tanꝫ necessaria. scõo vitas sbiũgat. ꝛ tertio ꝓinducti familiares ápliꝰ arti visi ꝓcilicẽ dissoni. ¶ Propꝛ hꝰ ꝓmũ sciẽdũ q̄ pharmacũ vt suppositũ effrenitat qñz Qõ triplr euelit: vasoꝝ. ſ. debilitate: vel poꝛoꝝ eorũdẽ aptõe: aut pharmaci mordicatiua acuitate: ꝺria. 127. Amplꝰ inẽ serap. q̄situ tribꝰ verificat ꝓditõibꝰ adiectꝫ vt q̄ vtus pharmaci nõ deficiat i hũoꝝ successiua vsq; ad sanguiné eductõe ꝛ q̄ pharmacũ vnũ soluz bẽat hũoꝛẽ ꝓpetate sua euellẽ. qõdã náq; vt dictuz ẽ plures ꝓcitat hũoꝛes: ꝛ q̄ hũoꝛ educẽdꝰ i loco exīstat apto pharmaci eductiõi. Nã pharmacũ mlie attractuuz si cholerã repiat i loco euelli apto vt vẽtre: illã vo i anguſtis meatibꝰ positã tunc cholera ꝑmitꝰ p viã educet accẽtꝫ: eo q̄ vẽter lesius medicamie ꝛ humoꝝ acuie ꝛ grauitate: vtus ipius excretia excitabit i cholerã expellẽdã añ mliaz. Subitare fit q: cuz medicia hu. euacuaret ꝓpũ magꝫ q̄z alteꝝ si ad aliuz ꝑmutet euacuádũ tunc coꝛpꝰ erit absq; hũoꝝ vno: imo etiã si ne tribꝰ cũ ad sanguiné pueniat euacuáduz eo q̄ nã vt tradunt tãq; familiarẽ ꝛ filiũ nãe vltio exhibet violẽtata Cuius oppositũ ꝺria mꝛauit. ii. Bicẽduz q̄ corpus oẽ ꝓstat ex q̄tuoꝛ hũoꝛibus: ꝓportionat nãq; eꝛis q̄tuoꝛ ꝑoꝛibꝰ vt oñsuz ibidẽ. Et duplicẽ sciẽdũ ꝓ portioné hꝛe nãz ad hũoꝛes. Una qdẽ cõez ꝛ indeterminatã ita q̄ cũ maioꝛi q̄ztitate ipoꝝ aut minoꝛi põt sbsistẽ. Altera ꝑticularis ꝛ definita adeo q̄ cũ minoꝛi neq̄at ꝓsistẽ: ꝛ hãc cuiuscũq; sit hũorꝫ magꝫ diligit ꝛ defendit ꝓportõe sanguis cõi. Nã cũ nã sentit se a ꝓportõe ꝑcise cholẽ aut mlie secedẽ pꝰ exhibet sanguiné vt eo pharmaci attrahat audacia q̄z alicꝰ hu. euulsionẽ patiat in ápliꝰ: q: ad ipm eũonẽ oꝛiginaꝝ motꝰ ꝓseq̄ret. Et ex ℔ ét appet q̄ q̄zq̄z aspectus pharmaci sit ápliꝰ ad hu. nãleꝫ q̄z corruptuz: ꝺria. 142. hunc tñ magꝫ euacuat q̄z illũ cũ ipe tãq; inuatiuus aut necessarius vere defendat magꝫ ab ipa. ¶ Propter scõz huius sciẽdũ q̄ pharmacũ ꝑmitus hũoꝛẽ attrahit ꝑ priũ ꝓoibus ꝺictõibus adiect: deide reliquũ ſz sbtilitatẽ ꝛ leuitatẽ siue facilitatẽ ad motũ vsq; ad sanguiné qñ si pharmacũ vt tactũ hz cholaz euellẽ ꝓmitus ipaz attrahit: deide phla: pꝰ ea mliam: ꝛ postrẽo

sanguinē. Si vo phla illud pmit⁹ attrahit deinceps colaz: postea mliaz: t sanguinē tādē. si ät mliaz eā pmitus postea colaz: deinde phla t finaliter sanguinē Et is qdē é ordo de hūana nā ab Hip. t Ga. expssius vel insignitus. Que rō pfirmat eo q ille hūor post p ptū educit q ē sbtilior leuior t ad motū agilior. talis aūt é pductus q post ppū euacuat. nā cola sbtilior alijs leuior t mobilior: t ió post appropatū sp euelle tur humorē. qō fortassis sensit damascen⁹ dicēs oīe catharticū necessario colaz ru. mouē. Et si qdā noie colē hūorē audiät oēs: huic ät opponit mlia. t ió fere vltio educit. phla vo bonz obtinet mediū. vñ t in medio educit ipor. adhuc hūoris attractio post ppū pficit āplius calo qz ppetare nisi fortassis cōi. sz calidū magz attrahit calo qz frūm ppter pueniētiā. Colerica vo é calidior hūor. post hūorē itaqz ppū euacuabit cola t nō phla vel mlia. t neqz é incōueniens q post quēlibet appropatū hu. aquositas imediatē educat cū fuerit coaptata. sz ḃ dubitare pfitet: q sanguinē videt debē post ppum hu. educi. Nā vna cāz eductionis eor post ppū fm. A. é multitudo. Adhuc sanguis corrūpit t ē sanguis fm eundē t Haliabbatē. qō ät tale celerius daf a nā: igit post appropatum hu. sanguis educet imediatius. Dicendū q sanguis vltio attrahit seu euacuat. nō. n. demfatis pñs pharmaco effrenitatē. ipm. n. tāqz intimū nā recōdit t cō seruat quātū pōt cū solus nutriat: dria. 30. t spirituū sit mā qō alijs mīme aut rarī⁹ inest. neqz pharmacū nunc scit sanguis ppetate cuulsiuū olim tñ sctū. vñ de pharmacijs: Quidā adiuenit herbam ita vt assumēs ipaz sanguinē emittēt t pret ḡre multi hac moriētibus: vtebaf. n. ḃ ea in malū inqsitione facta dili gētior reptus é medicator t ad pfidē gentē duct⁹. Cuius erat intētio nō hunc solū mou vez docentē istū t discentē ab eo: q dixit iterrogatus a pfide pfato se a nullo doctū fuisse neqz aliū docuisse. Sz cāu cū porcellū ad quoddā sburbiū deferret ligatuz: applicato vētre ipm penes herbā reposuisse. Cū ät remouisset liquores vidit sanguineos: ex epate ad herbā defluētes: hicqz pfecturatus q ea sanguinē attraheret: quā exhibēs boiuz alicui ita esse repit. Quez figdē pfes ligaū oculis ne eā oīderet alicui iussit mouuz abduci. t de hac qdem herba multa valde ingt ptor nasci vbiqz. Padue etiā nunc ex quodā epate lūfiēte vni suppositē aliquo herbe deuētū é in noticiā illi⁹. Tūc igit ad pmū dicendū q sz multitudo hūoris pfentiat in eūonē celebrē: huic tñ pōt esse qlitas adūcta beni gna vt in sanguinem q illud phibebat. Aut fortassis multitudo hūoris nō é vsqq qz cā sufficiēs vt appebit velocior] eductōis. Ad aliud dñdū q sanguis qñ corrūpit sz remaneat sb nā cōi sanguis: nō tñ sb ppa ūmo eius po sbtilior āplius puertit in colerā t grossa fm Ga. in mliā: dria. 89. Ne ät pcesse sint pharmaco educi siue uāles existāt aut alie. Propter hu⁹ tertiū sciēdū q dñtes post mliaz phla educi: decepti fuerf fortassis Hip. fmone ābiguo dñt de hūana nā Phla cū sit frigidissimū t viscosiz violētia. i. effrenitate pharmaci euacuata mlia ppe pseqf phla. t ḃ intellectus fm Ga. t plūmos vt oñsuz falsāt: quez vidēt praue habuisse ptacti. aut q cū duo sint hu. q violētia educunt illata nāe vt mlia t phla ppter comz grossiciē t viscositatē ad eductionē mlie grandior exigit violētia t conamē qz phlaf cū ampliꝰ firmata eūone obediēs sit minus. Et ḃ pus acceptus é intellectus tanqz verus. Aut fortassis ḃ accidēte ptigit q post mliaz educat phla cū ipm post sanguinē sit ampli⁹ augmētatū. vñ. 8. practice: Medicamē laxatiuū tñ destinatū ppū educ hu. p accidēs tñ phlaf duplū eo q ḃ in corpe sit multū. Id tñ hoc nō sanat pfecte cū nō qō p accidēs sz essentiale qsitū expetat. Quidā etiā dixerf ipos velle q medicia eductiua mlie phla educ cū rari⁹ aut nunqz pharmacū sit mlie aut cole tractiuū appropate: sz añ vt tactuz mlie t phlaf aut ipi⁹ t cole. Sz sz id verificet nō tñ adaptaf ppositā cū qsitū de pharmaca sit auditū vni⁹ hu. t nō plurimū eductiuū. vel fortitā pfideraverf: q pharmacum laxat q sitia: pharmacop. 3. Mlia vero t phla vt dictū ét coll. 5. cōcāt āpluo t i ba t qlitate pueniūt i actis qz melācolia t cholera. sz id iā modicū valet: eo q subtilitas hūor] t grosicies leuitas t guitas sue facilitas ad motum t difficultas plus vt positum alio quolibet opanf i successiua hūor eductōe. t ideo fortassis minus sufficiēter dixē recipiētes cāz ex Ysa ac oōne praue audita t pcipue cū nō expresserit ordiné eūonis a melācholia iceptū p itermedios hu. i sanguinē pueniēte velut in cholera t phleg mate. vñ vidēf alludē. A. insinuāte q pcessio eūonis effrenitatis accidat subtilitate hūor t multitudie ita vt p⁹ melācolia educaf phlegma. Causas ét ordis pcessiōis eūonis pfirmato āplius ab Ysaac t Serapione expssas cū ad eas nō se quāf vt ad alias incōueniēta. nā q Auc. vt dictū vltio t insufficiēs. Silr q. A. ptactū colligit incōueniēs. Cā ét Ga. scōa sumpta ex ppetate vel ptinētia cū corpe pōt calūniari: cū sz eā phla deberet euacuari tñ post cola bas. verificaf tñ in sanguie plurimū cū dictū sit cū appropatione quaz ḃ ad nāz vltio relaxari. Propter. 4. qdez ad pmū qd dñdū apput. Ad aliud silr apput qñ qsitus tāgit pharmacū vni⁹ hu. apropate t nō plurū euacuatiuū. Ad aliud silr viuz qd dñdū cū in opinionē cadē sātagat Haliabbaf cū Hal. Ad aliud dñdū: q silitudo quā pharmacū attrahit nō é qlitatiua sz balis fm Ga. potius. Est nanqz qdā pueniētia t affinitas i forma vel ptate occulta: vt ostensum dria. 142. vel cause ptacte.

Differentia. 145.

Quod non omne amarum sit calm oñdit: q. 2. de aia: t de sensu et sensato: qō āplius exprmit cōmētator: Spes saporuz sunt sicut spes colorū t sibi eqles. Sz colorū qlibz ceu albⁿ t niger cū alijs q sunt ipor extremi: cānt a calo t frido. Igit t sapor amarus. s. t dulc]. Sunt. n. fm Ar]. extrēor hi ex qbⁿ psurgūt t alij medij. Et ut: simpliciū. 4. Fructus qdā puertūt ex amaritudie ad dulcedinē: sicut multa citrullor t melonuz hmōi adsunt fridi t hu. Adhuc si dulce vt cōiter dicūt é calm. erit itaqz amar suū ḡriū frūm. Cōtrarij nāqz effectus ḡrias arguūt cās. Calidū ät t fri. cuz aliis qlitatibus sunt oiuz cāe: methauro. 4. Rursus cū sba deferens é frigida ipm existit frūz. sz sba deferēs saporē amar é qd frūz qñ grossuz. Grossum ät ab eius cāri videt fridis pgregādo t coartādo. Pali: pfuanuū a putredie fri. é: qñ ea cāf a calo. sz amar pfuat a putredie Auc. simpliciū p⁹. Itidē: Amara osa sf idigestibilia j. phl. sz oē idigestibile frūz é: cū digestuū sit cal. t iñ

cauſeť. Itaqꝫ nō omne amarū ē calidū: vex quoddā frigidū aliud aūt calidū. Cui⁹ oppoſitū medici cū phyſicis ſapiūt plurimiſ: qō ēt oñdit qr dria cōſequēs ex dulci p caliditatē vlteriorē qd reddit ſalſū nitroſū deide amarū: qō mellis denotat decoctio ꝛ zuccari: cū tñ mel ſit rei oīs dulciſſimū: tertio re. a. ac alimētoꝝ. ꝛ Alexāder i pbl. Palin: Aui. de ſenſu ꝛ ſēſato: Sapor attribuit caliditati ꝛ hūiditati: amarus quoqꝫ ē ſapor. Hꝫ hec rōcinatio. q. iuſta deſtruit ſapores frōs ꝛ ſic marie: ꝛ ipi dicet ió. Igit amar oē calidū erit. ¶ Propt pmū qdē ſcēdū q⁹ volentē ſcire qd ſit amarū op⁹ē pmit⁹ qd ſit ſapor mōſtrare ꝛ q ipi⁹ diſtinctio cū ſit ſpēs ei⁹. Eſt aūt ſm Ar. ſapor paſſio guſtus a terreſtri ſicco ꝛ hūido ſm potētiā alteratiuā deductiuā i actū. Dicit aūt ſicco terreſtri ad driaꝫ fumalis euaporatiōis q cā extat odous. Potētia vo alteratiua ꝛ in actū deductiua ē caliditas q ex cōmixtiōe cū alijs q̄litatib⁹ ſapore deducit i actū de potētia. Actū dico q ē forma ꝛ ñ actio. talē. n. ꝓſurgit cū qd guſtat in effcū. Eſt. n. duplex ſapor actu ꝛ potētia: ut i ſale cū guſtat i effcū pcipit tūc ei⁹ ſapor prius ens i potētia. Aui. quoqꝫ bis ꝓſonās: Sapor cāť ex cōmixtione ptiū ſiccē cū pte hūida qñ fuerit digeſta ex calore aliq̄ digōne. Iſaac ſiqdē in cibarijs vniuerſalib⁹ typo ſatꝭ ſapore notificat voleſ id nihil aliō eē q̄s qddā ſenſibile ſenſui guſt⁹ qō uel abhorret aut delectat. Sapor nāqꝫ ad pñs triplr p̄t diſtingui: aut rōne pmarū q̄lutatū uel ſbſtātie deferētis illas: Aut eo q⁹ delectabilis extat uel abhorreť ſiue neuter. ſm pmū dr q⁹ ſapor alij ſūt ca. alij fri. tertij aūt medij Calidi ut ſalſus amar⁹ ꝛ acut⁹ Frigidi qdē acetoſus ſtipt⁹ ꝛ pōt⁹. Medij vo vnctuoſus ꝛ dulcis ꝛ ſz quoſdā inſipid⁹ imo alijs. ¶ Ampli⁹ Iſaac locat eos gdus q̄lutatū pmaꝝ determinatos: ponit. n. ſalſū fore ca. ꝛ ſic. in ſecūdo gdu: amaꝝ in tertio: ſz acutū i q̄rto vñ heben Gueſo. Salſus ſapor ē calidus i ſecūdo ꝛ amar⁹ in tertio. verū caliditas ei⁹ ē mior caliditate acuti: ꝛ in gñe fridoꝝ. Acetoſū dicit Iſaac fri. ꝛ ſic. i ſecūdo: qō tñ nō eſt multū ſane dictū cū poti⁹ acetū vñ noīat ſit fridū i pmo ꝛ ſiccū in tertio. Stipticum quoqꝫ in pncipio tertij: pōticū i fine ipi⁹ uel pncipio q̄rti. Vnctuoſus vo ꝛ dulcis marie ponunt tēperati ut idē ibidē cū tertio ꝛ q̄rto ſimpliciū. Res enī dulcis ē cōueniēs nāe corpis nr̄i pp̄e: ꝛ ē cor⁹ hois cal. ꝛ hu. cū eq̄litate. Ar ad hāc nām cupit Iſaac etiā inſipiendū adducē. Hoc āt apud ipm ē uiſticie tēpamentū: qō tū ē ca. ꝛ hu. in ſecūdo gdu. humana nāq̄ cōplexio tēpata ē ca. ꝛ hu. ut dicit in ſecūdo gradu. Diſtinguit ēt ſecundo rōne ſbſtātie pdictas differentias q̄litates: qō etiā tripliciter enenit: qr q̄dā eſt ſubtilis alia media: q̄dā vo groſſa. Groſſa ut deferēs pōticū ꝛ amaꝝ. Subtilis ut q acuti ꝛ acetoſi. Media vo oīs alia ſm tñ magis ꝛ min⁹ diuerſificata: qñ mediocriter ē vnctuoſa poſtea dulcis deinde falſa ꝛ demū ſtiptica. ponit ēt ꝛ inſipida locū mediū iter hec obtinē diſtātia: ꝛ p̄t hec diſtinctio cū pdcā ꝓiūgi: ut ſubſtātia groſſa amari ꝛ calida i tertio rē. Diſtiguit ꝛ tertio qñ ſapoꝝ ſm Iſaac: qdā ē guſtui nō accōmod⁹ ut qs inde ſapor dic⁹ inſipid⁹: qui ꝛ triplex exiſtit: aut q: vere inſipid⁹ q̄lis q aq̄ ſimplicis ꝛ alioꝝ elemētorū. Carēt. n. ea ſapore cum ipe ꝓſurgat ex elemētoꝝ cōmixtiōe. Eſt ꝛ ali⁹ ñ eo q⁹ ñ hēat formā ſaporis ſz q: cū ſit in actu pmo ſaporis formā iā obtinēs ñ pōt in op⁹ puenire. ſecundo q: nihil ab ipo diſſoluiť in ptes mīmas qō poſſis inſigat lingue ex quo cū hūido illi admixto rō cāť ſaporādi: ſecundo apparēs ō aīa Et ita ferꝝ ſui duritie aut adamātē fere indiſſolubiles inſipidos dicim⁹: aut ſz ab ipo aliqd diſſoluat ac lingue cōmiſceat: nō tñ dictoꝝ qs determinat⁹ ſentiť ſaporꝝ: qō fortaſſis nō ꝑpe vocať inſipidū velut phlegma ſic dictū ꝛ cucurbita. Eſt ꝛ ſapor ali⁹ ſenſui guſtus accōmod⁹ ꝛ ei coaptat⁹: q ēt triplex exiſtit: aut enī abhominabilis ē guſtui repugnās ꝛ iūcturas ſe parās: ſm plus tñ ꝛ min⁹ feruenti ꝓportionatiuus aq̄ q̄lis ē ſalſus amar⁹ ꝛ acut⁹ ꝛ acetoſus ex pte ſubtilitaſ ſbſtātie: aut horridus ꝛ ſenſui nocitiu⁹ ꝓpter nimū ꝓſtringē ac adunare aq̄ frigide aſſimilat⁹: ut pōticus marie ꝛ ſtiptic⁹: ꝛ rōne q̄litaſ acetoſus: aut iucūdus ꝛ cōtēpatus ſenſui mediū in vtriſqꝫ obtinēs extremoꝝ velut vnctuoſus ꝛ dulcis. Unuſqſqꝫ ēt ſapoꝝ gdus ꝛ māſiones recipit nō paucos i mag⁹ ꝛ minus diuerſificatos. vñ ꝛ vn⁹ ſapor alij ſilis reddit ñ paꝝ. Et iō inť Ar. dulce ac vnctuoſū ponit idē fere ꝓſſē ac ſilr ſalſū cū amaro. Diuerſitas aūt hec oñdit i dulcedine: nā ipa q̄druplex iuenit ab Iſaac diſtincta. nā q̄dā ē pura oiuꝫ q̄litatū media: q̄dā groſſitudini attinet ꝛ viſcoſitati: reliq̄ inſipiditati cōiuncta: nōnulla acumuni cōmixta. q̄ vo pura nāe ꝓportionať tēperate hūane. ſūt aūt ut iā apparuit ſapores octo: ꝛ vnū qd ꝑuaiū ſapore dictū inſipidū: qdā vo ſolū ꝛ poſuerūt ut Ga. ſimpliciū pmo. Et Ar. ipſoſ ß numero cōphēdit ſicut ꝛ colores: licꝫ octo idē explicet numerādo: qdā ēt ponticū omittunt ut Almā ſor. 2. ꝛ Meſ. ipm ad ſtipticū reducētes: alij vo ecōtra qō ſit q: paꝝ hi duo diſtant ſaporeſ: ꝛ inter hos ſm Ga. locať ēt auſterus: cauſať. n. ex ſicco ſeculento aq̄ cōmixto: pbl. 2. Qui alij ſm Ar. expoſitores ſumť p acetoſo: interdū vo p ſtiptico. Ga. vo de alimēt videť ipm ad ſtipticū reducē ꝛ pōticū magis: ꝛ forſitan hāc diuerſitatē trāſlinguātes inducē. paucula oliꝫ latitas reb⁹ caruit ꝛ vocib⁹. Eſt aūt ꝛ modus gñationis ſapoꝝ ſm Ar. ex amaro ꝛ dulci: ceu coloꝝ oīum ꝓductio tāq̄ ex extremis ex nigro ꝓdiť ꝛ albo. Velut enī nigrū ē ꝑuatio albi ꝛ in nō ꝑſpicuo ſicut amaꝝ dulce ꝛ ſalſū in nutribili hūido. Saporꝝ quidē ꝓductio apud Ar. magis exiſtit ſm nmez ꝓportionabilē: ut geſtui cōuentēť: ꝛ ei⁹ oppoſitū q̄ ſm pmas imediati⁹ cōſurgat q̄litates ceu colores veniunt ex illis. Unuſqſqꝫ. n. ſapor attēdit ſm numeros quoſdā ꝓportionabiles ꝛ cōmixtiones ꝛ motuſ: aut indetermiatos ꝛ ip⁹ꝓportionabiles: qn enī⁹ delectationē iducūt cōmixtiꝫ hi in nūeris ꝓportionabil⁹ cōſiſtunt ſoli: oppoſite vo ſe hñt reliq. Ariſ. nāqꝫ eligit de ſapore in de ſenſu ꝛ ſenſato: ſicut de odore ꝛ colore ꝓut ſūt q̄dā obiecta deducētia potētiā ſenſitiuā i actū: de quo ſecundo de aīa in quēlibet huiuſi ordinať. Medic⁹ vo magis ꝓſideraūit ſaporē ꝓut p eum pueniť in cognitionē medicinarū ſic cōplexionatarū ꝛ ió magis attribuit pmis q̄litatibus q̄ſ organo eūdē. vñ noſce quoqꝫ ex de ſenſu ꝛ ſenſato ac ſecundo de aīa q⁹ q̄ꝫ ſapores cauſenť a calido frigido humido ꝛ ſicco ꝛ ꝗua ſint q̄ marie a ſe diſtāt: nō tñ ſm maximā diſtātiā ca. fri. hu. ꝛ ſicci attēdit ꝗuetas i ſpēbus ſapoꝝ: ſz ſm ordinē ad guſtuꝫ ꝓut videlz nat⁹ ē imutari a ſapore cuꝫ honore uel ſuauitate. vñ non neceſſe ē q⁹ dulce uel amaꝝ ſit maxime caliduꝫ fridū

ꝛ

ficeuz uel humiduz: ſz q̄ marie ſe hz in tali aut altera guſtus imutatiõe. Dis itaq̄ apparere põt qd ſit amar. Eſt náq̄ ſapor linguá abradẽs ac exaſperás abſq̄ aduſtiõe de pharmacis: t p̃mo apparés ſecundi: Calm quoq̄ ut ex p̃monibus opus ſit Aui. elicẽ duplicẽ hz cõparationẽ: aut ad nãm humaná uel ad ré ipam ut videbit in ſe cõſiderată. ¶ Propter ſecunduz vo ſciẽduz q̄ poſt añdictos ſupueniẽſ luigio ſus t infeſtus antiq̄s Auenroſt cordubenſis Ar. dilucidator eximius nitꝫ oñdere ſecundo de aia: ō ſenſu t ſẽſato: ac collz .5. cũ deteſtatiõe medicor t Ga. p̃cipue q̄ amarũ nõ ſolũ cáſ a calido imo ẽt a frigido ſicut albũ t nigrũ. Cui⁹ eqdẽ motiua ſi cõceſſerimus q̄ iſti ſapores cõſequunt caloꝛẽ t frig⁹: neceſſe ẽ q̄ contrarietas in iſtis ſit in illo quod eſt vltime calidum: t in eo quod vltime frigidum. Sed ſi conceſſerim⁹ q̄ eſt de ſapore ceu de calore. ſ. q̄ idem color ſit a caliditate uel a frigiditate tũc ñ accidet ipoſſibile: qõ t tactũ é in argũt p̃mis vtute. t ſubdit: Videt q̄ opio Ga. ſit error. Videm⁹. n. q̄ amaritudo q̄nq̄z iuenit cũ frigiditate ut q̄ é i fructib⁹ i p̃mo cremẽto demõſtrat frigidũ: t q̄ é i reb⁹ cõbuſtis demõſtrat calidũ. Et ſiſ nõ é ipoſſibile q̄ aliq̄ dulcedo ſit frigida. Videt eni q̄ plãte amari ſaporis apud cõplemẽtũ ſũt dulces: aut iſipide i p̃ncipio. Signũ ãt oñdẽs q̄ hi ſic hẽant ſapores é q: plãte hñtes saporẽ: ñ tráſſerũt ex amaritudie ad dulcedineꝫ i eis q̄ inate ſũt eẽ dulces i fine: niſi mediãte aliquor ſapor illor. in qnto ẽt collz: Sup nãm amari dñat cõplxio ſicca terreſtris: t hec põt naſci a ca. t fri. Et ſignificatio ſepans vnũ ab altero eſt ſignificatio q̄ ſit a frigore: ut ſit dulce poſtq̄z fuerit amarũ ſicut ſũt glãdes xloclarata t aliq̄ ex cucurbit. Adhuc opiũ eſt i fine amaritudis iducẽs palyſim ſua frigiditate: t rẽouet demũ cauillatiõnẽ q: ñ poteſ dre q̄ ñ ꝓuenit amaritudo a pte frigida ſz a calida: q̃m amaritudo eſt dominãs i ſuo ſapore: t ſapor ẽ in iudicãdo ſup nãz rei vñ dz p̃m lb iudicari q̄ magis ſit ca. q̄z fri. Et lb q̄ dixm⁹ de amaro ñ ſenſerũt medici q nos p̃ceſſerunt: t ẽt Ga. nõ appropriauit ipm niſi calori tñ. Iſtius aũt poſitionis qdẽ ánullatio rõnabilis in tertio dicẽ dorũ oñdet. Hic aũt ſolũ móſtrat ei⁹ nõ ꝓuenẽ iducta. Primit⁹ tñ ſciẽdũ q̄ nõ eſt aliq̄ dẽ hñtib⁹ ſapores puri ſaporis vere: q̃rto ſimpliciũ. Nõ. n. é aligd ſaporis cui nõ admiſceanꝫ ſapores alij cũ hu. ẽt nõ ſint puri ex qb⁹ cánt. Dia eni ex q̃tnor ſũt cõpſita elemẽtis faciẽtib⁹ i re q̃libet repſentationes diuerſas: cõmixtiões uel cõplexiones. Eſt. n. duplex cõmixtio ſeu cõplexio p̃mo ſecũdi: t i nãlib⁹ ac artificialib⁹: ut lacẽ ſignificat t tyriace ꝓpoſitio: p̃ma qdẽ t ſecũda p̃ma quoq̄z ẽ q̄ ex p̃maria reſultat cõplexiõe in adiuicẽ elemẽtor q̃marie ꝓſeqẽ tact⁹ cũ ſit qd terreuz mãle t inſertũ ualde natur] ptio. ac ẽt guſt⁹ q̄ é tact⁹ qdã hãc ſeqẽ q̃zplurimũ. Eſtq̄z ſecũda reſultãs p⁹ illã p̃maria ex actione t paſſione q̃ziarũ q̃litatũ elemẽtorũ: qõ euenit q: vna demũ q̃litatũ vigorat ſup aliã ceu i plurib⁹ rerũ ptigit q̄ i tpis acuunt ꝓceſſu. qõ aũt ꝓpter aerẽ accidit circũſtantẽ uel ꝓpẽ vtutẽ celeſtẽ aliquã aut fortaſſis imaginationẽ in hñtib⁹ imẽſã: quã eqdẽ nõ parũ ſeqẽ color deide odor poſtea ſapor mime: dia. 37. apparẽs. Color eni é qd fere ſpirituale imãle: pmutat. n. ex q̃lib⁹ re de leui cũ ſit tãq̄z epiphania ſm Pythagorã aliq̄. In ſapore tñ non ẽ neceſſaria verificatio penit⁹: ut q̄ talis ſapor arguat talẽ cõplexionẽ oio aut ſubſtãtiã ſz ut multũ: t poſt ſapores eſt in odoribus. Eſt eniz in eis ſicut ſine fiducia: ſimpliciũ q̃rto: t p̃mo ſecũdi. vñ p̃mo ſimpliciũ Aeſ. Colores nõ dãt ſciaz ordinatã q̄ fiat expã ſio ſeu exp̃ſſio: ſicut vlẽ i pticularia: ſz incident ſignificãt ſup bõitate ac malicia q̃rũdã mediciarũ. Cui⁹ extat cã: q̃m odores t colores ip̃mũt ſine obuiatione ſuoꝝ corporũ: nõ ãt ſic ẽ i ſaporib⁹. Et iõ aligd põt reſolui a re ſm cõplexionẽ ſecũdã t ñ p̃mariã a q̄ ſecũda magis ſeqt color p̃cipue aut odor ñ teſtificans aligd de cõplexione ſiue cõmixtione p̃mitiua: quod vtiq̄z euenire poſſibile ẽ cũ i vna iſtarũ mixtionũ ſit qd terrenũ groſſũ: in altera vo ſubtile ſupficiale fumoſũ. In ſapore aũt he due nãe imitant magis: aut p̃m ſequũt p̃mã cõplexionẽ q̃z ſecundã. Fallaciam vo coloris oñdit duorũ aureorũ euforbij cum libra lactis cõfectio. Hãc. n. virus frigidã iudicabit: cũ tñ ſit calida ut guſt⁹ inſinuat: t iõ hic practice ſcõo. In expiendis medicaminib⁹ i corpib⁹ hoiuz picula ſunt aiarũ. Eſt etiã ſciẽdũ q̄ ſapor ut plurimũ denotans caliditatẽ i re frida repit quã ſignificãs fritate i caſa eo q̄ caliditas é q̃litas efficaciſſima oia ſibi coaptãſ t aſſimilãs. t hac via põt cã aſſignari: q̃re opiuz in ſua é amaritudie cũ fritate ſupflua. A. Aut fortaſſis amaritudiné acgrit ex q̃dã aduſtione: q: aſſat ſuper laminã ferreã igneã t fit rubeũ. q̄ aũt ſic dſno nã i mixtio repiat: ſm tamen magis t minus ſapit Ga. in pluribus locoꝝ: t maxime in libris pharmacorum: quod oſtendunt ꝑcipue lac pſilium caulis t lẽs dria. 109. Nõ ãt ſic camomilla i q̃ ſtipticitas t reſolutio repit: min⁹ aũt adhuc t cibo monſtrat tẽpato. Hãc aũt diuerſã cõpoſitionẽ teſtat Aeſ. i pluribus ſimpliciũ. Sicut nãq̄ roſã fore cõmixtã ex ptib⁹ ẽt excellẽtib⁹ diuerſis: ut ex terreis t aqueis p̃ſtãtib⁹ ſibi ſtipticitatem: t aereis dantibus illi dulcedinẽ t aromaticitatem: t ex partibus igneis preſtantibus illi amaritudinẽ: qõ ẽt ſimpl'r dicit i agarico euenire: hz .n. dulcedinẽ cũ ſtipticitate ac amaritudie. t iõ Hermes dubitauit de cẽtaurea, ut oñſũ dria. 190. ¶ His igit p̃miſſis dicendũ ad Auer. p̃mũ q̄ ſapor amar⁹ nõ cáſ a frido: imo ſolũ a calido ut oñdet: neq̄z eſt õ ſpecieb⁹ ſaporũ ita ut vult idẽ õ ſpẽb⁹ colorũ q̃m ſapores vt amar⁹ t dulcis nõ ſũt oppoſiti ſm Ar]. ut apparuit eo q̄ imediati⁹ cánt a frigiditate t caliditate ſicẽ colores cũ vterq̄z calo atteſtet: ſz q: cánt a ꝓportione numerali t cõmixtiõe puta delectabili aut horrida a qb⁹ demũ mediocriter medij cánt ſapores. Ad aliud dicẽdũ q̄ nõ ẽ verũ q̄ fructus pmutent õ amaritudie i dulcedinẽ: imo dulce ſp amarũ p̃cedit neq̄z eni xloclarat gládib⁹ t cucurbitis qbuſdã eſt amar⁹ ſapor ut aſſerit: imo pon⁹ ponticũ: ſimplicius q̃rto. aut auſter⁹ t ſtiptico quaſi cõmixt⁹ t põtico. vñ 23. pbl'. Glãdes ſtiptice ponunt t interiora. Galla acerba ſtiptica t põtica iudicat: aut ſi eſt illic ſapor amarus alicui⁹ pticule inde exiſtit ſbſtãtie calẽ. Ad aliud de opio qd dicẽdũ iã apparuit: cũ opio ſit duplex ut i plurimis aliorũ repta nã. vel dicenduz etiã opiũ nõ fore ſine amaritudinis ut teſtat: ſed magis ſaporẽ bre cõfractũ i amaritudinẽ aliq̃lẽ t bombilitatẽ vergentẽ. Aut dicẽdũ hũc ſaporẽ ut tactũ ex aſſatione acq̄ſiuiſſe ceu t colorẽ: neq̄z etiã valet qõ dicit q: tũc opiũ eſſet calidũ: q̃m vincũt ptes alie frigide

lz sit calidū rone saporis illi⁹ quodāmō amari. Vo dica.n.substātia cābit saporē ⁊ odorē ⁊ maxie calorē cū min⁹ sint māleo:nō aūt nā ꝑma. Vult ⁊ is tandez Ga.supportare cū dix: si cōcesserim⁹. Et oē dulce calidū ⁊ oē amarū calidū:debem⁹ dicere q id nō est nisi respectu corpis hūani nō nāe ipius rei. Expien tia.n.lz i corpe id testet hūano:tñ ꝺ demōstrat nām ipor sapor. Sermo.n.Ga.nō é ver⁹ in cōplexionibus saporꝫ ꝼm suas naturas.vñ idē dicit de sensu ⁊ sensato:Dulcedo attribuit calitati ⁊ hūiditati:amaritudo aūt caliditati ⁊ siccitati aut frigiditati ⁊ siccitati respectu hūiditatꝭ dulcedinis. Sic itaqz cū ꝼmo Ga.sit respectiu⁹ sic oīs artificis loquentꝭ i mā corporabili:eūqz Auic. nihil angit:lz pon⁹ oñdit ut nō medic⁹ loquēs i medicīa. Adhuc q nā indicat rei sapores nō nisi gustus. ¶ Ꝓpꝰ tertiū ꝺo sciēdū q oē amarū ē calidū ut sapiūt medici vniversi.vñ ārto simpliciū: Res amara ꝓcul dubio é calida ꝼm magis tñ ⁊ min⁹ ꝓut ampli⁹ aut min⁹ amarū recedit a dulci:āre secūdo ꝓactice: Amarū é igneū ⁊ terreū ⁊ ꝑmo secūdi. Acutū ponit calid⁹ postea amarum deinde salsū:q non min⁹ videt eē Ar.snia.ingt enim de sensu ⁊ sensato:Amarū ⁊ salsū fere idē sūt.vñ.23. pbl.quereꝭ ꝓpter qd mare salsū ⁊ amar:soluit Aut qr i mari sūt sapores: eteni amarum ⁊ salsū sitr vꝭ. lz salsuz oē ponit caliduz:igit ⁊ amar. Adhuc i ꝑantea iducto de gñatōe loquēs amari aut cinis amar⁹ cōbustor oiuz:exalatū.n.ē ex ipsis potabile:t.24.p bl. Adustionis cinis oiuz amar⁹:hui⁹ aūt ē calidū. Ampli⁹ qō adustū calidū:lz amar ē adustū.23.pbl. Palu:eni methauror.2.ponēs salsēdinē cāri a caritate faciēte i aereo hūido subtili euaporationē sentit:qō cū maior fuerit caliditas euaporās nō solum gñari i salsēdiné vel ēt amaritudiné sicut inducit de stagno palestine:ioi.dxia. Et iō maria sub tropico aut unde existētia cācri sic sunt amara ut in eis aial nō nascat neqz viuat.q aūt sub polo fita artico min⁹ sal sa:ceu mare dictū beleſpōticū ceteris dulci⁹.i.min⁹ amarū:qō ⁊ appellat mare tanais seu meotidis versus septētrionē mari dicto maiori seu nigro cōiūctū Ar.igit vbiqz appꝛ ceu potui colligē oē amarū iudicasse calidū. Ampli⁹ amar ē linguā abradēs ⁊ exasperans absqz tñ ut dictū ē adustione:qō aūt tale calm Palu: Cui⁹ actiones sūt calide ipm ē calm cū actō i cognitōnē foume deducat.lz actiōes amari attestāt caltati. Calefacit náqz desiccat ⁊ ꝓsumit:sitiz iducit: venar aprt orificia attrahit abstēgit resoluit purgat excoriat fluxū sanguis cāt ⁊ vētositates carminat:ut de ipo fatent. Rursus res dulcis tpe reddit amara deinde acuta:sicut oñdit vinū zuccarū ⁊ mel dxia cō sequēti.id át caliditate vꝭ ꝓtingē solū ⁊ ñ fritate: qr nūqz redderet acuta. Nihil itidē vnctuosū aut dulce frigescēs visū ē amarescē:vez pon⁹ inſipiscē. Itaqz oē amarū inqztū tale calm ē excedent: tertio ꝼz Isa ac occurrēs ḡdui. Sz̄ id gnto simpliciū:Amar aperit mūdificat meatus abstergit subtiliat ⁊ hu. icidit grossos ꝑter calitatē manifestā. Dicēdū id eē dictū ꝑ cōparationē ad acutū qō ea opat apti⁹:non át ad salsū multo min⁹ ad dulce. ¶ Ꝓpꝰ ārtuz qdē ad primū dicēdū ut apparuit q Ar.nolut sic se habē i specieb⁹ sapor ut ⁊ color:ita ut q coloresimediat⁹ cānt a calido ⁊ frigido sic ⁊ sapores. Sz̄ q velut albū ⁊ nigrū sūt opposita:⁊ ex ipis cānt colores medij:ita ⁊ dulce ⁊ amar opposita ꝓducūt saporesꝭ medios:tñ ꝼm alias rōnē ꝓuenit sapor ⁊ color ut declaratū é. Ad aliud dicēdū uel q amarū inqztum hui⁹ i calidū: aut q ipror ꝑ sumit ꝑ austero: viciato ēt forte trāslatione vocabulo arabica. Ad aliud dicēdū verū eē si sapores imediat⁹ causent aliāliť a causis sicut colores. Cā náqz duplex existit: remota q min⁹ dearticulat ⁊ ꝓducit ad eē: ⁊ ꝓpinq̄ q ampli⁹. Ad aliō dicendū q ſba deferēs amarū lz sit grossa i gñe ſbarū deferentium sapores calidos:est náqz terrea subtil nō tñ ē fri.qñ grossa ſba nō soluz cāt a fri.imo ēt a calido. Si.n.calidū tēpate i aliqd agit ꝓdigerēꝭ ipz aggregat hemogenea:⁊ etherogenea expellit ſbaz reddendo mediocrē ālis ē dulcꝭ ⁊ vnctuosa. Si át plus calidū itēdat faciēdo humidū expirare subtile:reddit ſbam grossiorē ut q deferēs salsū. Si vo ápli⁹ itēdat humidū oē expirare cogit.vñ ſba rēanet cōpssa ingrossata ālis q amari.q ſi ápli⁹ ⁊ pl⁹ ualescat caliduz humiduz ꝓtinuās i re calefacta ꝓsumit.vñ neče sit poros ⁊ ſbtilitatē ſbe aduēire:⁊ hui⁹ é ſba deferēꝭ acutū:qō i lignis carbone idurato:⁊ carbone cū i cinerē cōuertit ꝓtigit videl. Ad aliud dicēdū q nō est vez q solū friduz sit ꝑseruatiuū a putredie imo ⁊ caliduz. nec oē calidū facit putredinē:lz caliduz debile humiditate suppeditatuz ac victū. Caliduz.n. potēs humidū calefaciēdo expirare patuz putrefieri a putrefactiōe ꝓfuat. Aloes eteni mirrha ⁊ salsū oē ac amar eo q sui caliditate ſbtli humidū resoluūt ⁊ cō sumunt:ſba vo terrea poros ꝓstrigit ⁊ opilat:non ꝑmittēs caliduz nāle ⁊ humidū exalare ac ēneū subigredi:ꝺ.n.mō gñat putrefactio. Ad aliud dicenduz q aliqd reddit idigestibile:nō solū rone fritatꝭ imo ēt caliditatꝭ. Caliduz náqz qō ꝑt eē cū ſba grossa dura ut oñsuz ē ⁊ cōpacta:q idigestibilis iō reddit.vñ ꝑmo secūdi: Raphan⁹ digerit ⁊ ñ digerit:aut parum sicut i expōne pbl. Ar. Scripsi nō solū saporē itelligē hūcip̄z:lz ⁊ saporē hominilē oēz:qō significat.d. oīa pharmacia sore amara cū tñ q̄dā sint amara:⁊ alia saporib⁹ alijs affecta. Sz̄ ō quodā ptis aduerse arguto inotuit dubitāduz dñe Auer.saporē calitati ⁊ hūiditati attribui:qō nō vꝭ cū q̄dā sapor sint frigidi. Adhuc idē ꝺo de alia. Sapor vꝭ magꝭ seq humiditatē ⁊ siccitatē q̄z caliditatē ⁊ friditatē. Dicēdū q sapor cāt ex digone q̄dā. Dis át digestio ꝑ se calido ꝑficit ⁊ humido ꝓsequenti:āre dictū é saporē sore passionē a calo i sicco terrestri celebratā. Hoc tñ sic operāo lz sit calm respectu saporis ꝑducti:pōt tñ eē frigidū corpis humani cui cōpat relatiōe. Ad aliud dicēduz ꝑ táto dre Auer. saporē magꝭ seq humiditatē ⁊ sic. q̄z qē.qr cā sapores itranea videt magꝭ eē siccū ⁊ hu.ēnea vo calm. Calor eni ꝓdigerēs multocies ex̄ pmanet ut solis uel ꝓtinentis. Uel dicēduz qr parum caliduz dñat aliqñ i sapore velut i fridis saporib⁹:fridū át nunq̄z cū oīs sapor a calido ꝓtingat. Et iō pl⁹ sapor segt sicttū ⁊ hu.sicut he ālitates pfectionē reddūt vrine digestionē q̄z alie:dxia.85. Nō át hic dubitare cōpellit é:qñ ālitates actie ⁊ maxie caliduz ápli⁹ opat cū sit ālitatū efficacissima ceu humiduz vilissima:deinde qr frigidum ⁊ siccum.

¶ Differentia.146.

Quod amplius decoctum reddat amari⁹ oñdit. Nā lium enim

ſecũdo ſeriak ita: Quis nõ nouit q̃ eoꝝ ſingulũ q̃ co
quũt ãpli⁹ ſalli⁹ qdẽ p̃mũ: poſtea vo amari⁹ fit: ꝛ in
pbl'. q̃ trãſtuli Ariſ. aſcript'. Omne dulce calefactũ
p̃mo fit acre: demũ vo ſupcalefactũ amaꝝ efficit val
de. Rurſus p vlteriorẽ decoctionẽ alicui⁹ exalat qõ
ẽ aqueũ aereũ remanẽs qõ terreũ aduſtũ groſſũ. in
tali vo ſapor fũdak amar⁹: ſicut i poris vnctuoſus uel
dulc⁹: de ſenſu ꝛ ſenſato: ꝛq̃rto pharmacaꝝ appens
Ampli⁹ ſicut ẽ i decoctionib⁹ nãlib⁹ q̃ interi⁹: ita ꝛ in
artificialib⁹ qdẽ fozis cũ aro ſit nãe imago. Hꝫ in il
lis vlteri⁹ decoctũ reddit amarum ꝛ acutũ: ut oñdũt
phlegma iſipidũ: qõ vlterioꝛ decoctũ digone dulci
ficatũ ꝓuertit in ſanguinẽ: ꝛ demũ p ãpli⁹ coctũ i cho
lerã amarã acutã ꝛ mliaꝝ aduſtã: q̃re pble. xi. Alia
elixa ſeruãt pori viſcoſitatẽ hũt. ꝛ B mel teſtat dulci⁹
re oi dria p̃ori: qõ p vlteri⁹ decoq efficit amari⁹ ac de
inceps acutũ. Lac ẽt exſis ex venaꝝ attinet iſipiditati
cũ vo decoq̃t vlterius dulceſcit. vñ pharmacoꝝ. 4.
Lac digeſtũ i vẽtre ꝛ venis ſi poſſet guſtari eſtimo
q̃ ẽt dulcioꝛ q̃z ſapoꝛ mellis: ꝛ ſili⁹ eſt de zuccaro ꝛ
ſuccis religo. itaq̃z aliqd decoctum amari⁹ reddit ꝛ
acuti⁹ ¶ Inoppoſitũ q̃n aphoriſ. 2. Auferant ſm p
parationẽ mordaciores ſapores quẽadmodũ i caule
ꝛ legũinib⁹ quoꝝ ablatio fit ex eo q̃ trãſponunt ſm
coctionẽ ex alia aq̃ i aliã: ꝛ alimẽtoꝝ. 3. ſcribit: Soli
dũ decoctũ nõ amarificari: vel dulcificari magis.
Adhuc q̃z p decoctionẽ exp̃mit ab aliquo qõ ẽ ni
troſũ ſeroſũ acutũ: illud dulce efficit ꝛ vnctuoſũ. Hꝫ
id agit decoctio qõ raphan⁹ ꝛ lupini ſignãt iſuſi ꝛ õ
cocti: ſili⁹ ꝛ acrumia ꝛ alleũ cũ religo. Eti: Adõ aliqd
digerit illud dulcificat cũ oia digeſta reddãt dulcia
hꝫ B opat decoctio ut oñdũt gladες agreſta ſorbe ac
ſilia: itaq̃z ãpli⁹ decoctũ dulci⁹ reddit aut vnctuoſuz
¶ Propt p̃mũ vo ſciẽdũ p̃ter illud qõ oñſuz ẽ: dria
50. decoctionẽ eẽ mollitẽ quãdã a calido cãtaz que
duplex exiſtit. vna qdẽ i nãli ꝛ hec duplex: aut inua
tio q̃ ꝓpri⁹ dr digeſtio ſeu pepanſio: ut q̃ fructuum.
vel i nocitiuo ceu q̃ hũoꝝ corruptoꝝ maturatio veri⁹
dicta p quã expulſiue ꝓparant. Reliq̃ qdẽ artificia
lis: ꝛ id uel elixãdo q̃ ẽpſeſis dr: aut aſſando ut opte
ſis dicta. Indigões vo tres exiſtũt his oppoſite ceu
omotheſis molinſis ſtatenſis: dria. 50. Noſce quoq;
q̃ aliqd multiplici decoq̃t cã uel ut digeſtibili⁹ red
dak: ceualimẽti ſolidi⁹: aut ut facili⁹ penetret ſicut aq̃
ſeu ut ipſi⁹ remittak malitia uel acuitas: ceu pharma
cũ attractiuũ uel ut a putrefactione ꝓſeruet ꝛ cerui
trũ ꝛ ſucci plures: vel ut mollioꝛ i adinuicẽ fiat pmi
xtio ſicut i medicinarũ ꝓſtructiõib⁹: uel ut ſolubiliꝛ
fiat ſicut ſqlla aſſatione: aut vt vtutẽ amittat ſoloniſ
ꝛ ẽctionẽ acegrat: ſicut mirobalani ꝛ rcubarbarũ al
ſatu: uel ut venenoſa efficiant ceu argẽtũ viuũ ꝛ arſe
nicũ ſublimata. quid aũt ſit amarũ dulce ac ſapoꝛes
relig: dria viſũ p̃uoi. ¶ Propt ſecũdũ qdẽ ſciendũ
q̃ aliq ſiẽ Paracragoras ꝛ Philotim⁹ eſtimauerũt
q̃cũq; dura q̃ fuerunt ſalſari ſiue nitrari ac amarica
ri ꝛ pl⁹ decocta. 3. alimẽtoꝝ. Ha. vo ſm ptem his ad
uerſus ingt: Solidũ qdẽ corpoꝝ ſiue duꝝ p aquã de
coctũ deponit q̃litates in eo exiſtes a p̃ncipio: ut tpe
ſuccedẽti appoſitio ſeu i q̃le uel abſq; q̃litate reddãt
ꝛ aquoſũ nõ retinẽs qd ſalſedinis amaritudis pun
gitiuitak aut ſhpticitak: quod oñdit apti⁹ q̃n ex vna
trãſmutak aq̃ i aliã. ita. n. iuenies qõ decoq̃t ſuã q̃li
tatẽ abijcẽ: ac illã ei⁹ i quo decoq̃t ſuſcipe: tũ ꝓpt Hꝫ
ip̃m: tũ q: plerũq; digerak qõ i ipo crudũ exiſtebat:
ſicut lupini amari entes: aquã i q̃ decoquũt uel ifun
dũt amara efficiũt: ſic ꝛ abrotanũ tar⁹ abſynthiuz ꝛ
hui⁹. Corpa vo taliuz decocta min⁹ p̃manẽt amara:
quoꝝ ſi adhuc biſ aut ãpli⁹ decoctõe aquã mutauerĩ
amaritudiné pdẽt oio: qõ ſili⁹ euẽit pũgitis: q̃lia ſũt
allea cepe ꝛ pori ꝛ põtic; ut neſpillis: pilis ꝛ ſorbis
imaturi. oía h⁹i aq̃s cocta ſuã reliquũt q̃litatẽ: ipa
vo ſm ſe dulcioꝛa ul' vnctuoſioꝛa reddũt. Hꝫ ſi ſuccoſ
abſq; coꝝ ſubſtãtijs decoxerĩ iſipidi entes fiunt dul
ces p̃mo. deĩde ãpli⁹ decocti ſalſi ꝛ tãdẽ amari ꝛ acu
ti: ut mel oñdebat cũ zuccaro. Sic igr̃ ſolida decocta
mutatõe aq̃ ãpli⁹ dulceſcũt: liqda vo ſuccoſa efficiũt
amara: ſimilit vina mordacia auſtera tpe dulcificãt
ſcipis lõgioꝛi digeſta. Breuioꝛ vo cũ i Aſia moueãt
ꝛ ſoli exponũt i vrecis ſup domos: aut ſuffumigank
igne grãdi deſubtus: acida vo ſic corũpunt debilia:
pharmacoꝝ. 4. Ex quo appꝛ Paracragoꝛã ꝛ Philo
thimũ i his vos exiſtẽ: nõ ãt i poꝛib⁹. Veritas. n.
hui⁹ cũ diſtin ctiõe ꝛ ñ abſolute p̃cipit. ¶ Propter
tertiũ vo ex his ſciẽdũ q̃ ea q̃ decoquũt: aut ſũt hõ
genea ſimplicia uel etherogenea cõmixta: qõ ſi pri⁹
aut ſũt ſapoꝝ fridoꝝ aut mediocꝝ aut calidoꝝ. Si fri
gidoꝝ ut iſipidi ſtipt̃ici uel hui⁹i dicẽdũ q̃ ſufficient
decocta dulcia reddũt ꝛ vnctuoſa. Cũ vo talia iã fa
cta p ãpli⁹ decoquunt efficiunt ſalſa uel amara ſeu
acuta ſm miorẽ decoctionẽ mediã aut maioꝛẽ: qõ oñ
dit. Decoctio eni hꝫ maturationẽ cãre removendo
cruditatẽ idigeſtã humidi: ꝛ oppoſitũ iducẽdo. facit
eni humidũ molle p pteꝫ penetrare decocti. Hoc aũt
cũ ãpli⁹ decoq̃t iciput hũidũ ſbtile cõmixtũ ex aq̃o ꝛ
aereo exalare: ita ut ſalſũ reddak. Cũ aũt p magꝫ de
coq̃t p̃dictũ exalat pl⁹ humidũ: ita q̃ derelictũ ſic ter
treſtre groſſũ ꝛ calidũ: ſcitũ vo p̃⁹ q̃ h⁹i amaꝝ ẽter
re ſapoꝛẽ. Cũ ãt ip̃m reddit purik i magꝫ calidũ ſor
ti⁹ iſertũ: nõ ſolũ q̃ humidi⁹ cogit trãſpirare: imo ẽt
q̃ ſolidi⁹ ut pumices lapides i mare oñdũt ex vulca
no p̃iecti: ita ut q̃ tale ſbtili⁹ leui⁹ ꝛ calidi⁹ efficiak.
Scitũq; ãtea q̃ talis ſba ſapoꝛẽ ẽfert acutum: itaq;
homogeneũ ſimplex decoctiõe p oẽs põt trãſire ſa
poꝛes. Si ãt decoq̃bile fuerit etherogeneũ p̃mixtuz
tũc uel igne aſſak aut aq̃ elixak. Sigdẽ p̃mo dico iꝫ
oẽs ſapoꝛes poſſe acgrẽ ceu p̃dictũ. po. n. ſucco ſa p
calidũ ꝓcitata cũ terreſtri ſicca ſit ãpliꝛ eã ſui pmu
tatiõe imutat. qõ nobis oñdit act⁹ i p̃carpijs ꝛ ſe
nibus ac ſorbe vlrq; fruct⁹ agreſtes cũ aſſank ꝛ ſimilit
pũgitiua ſeu acrumina. Cui⁹ eqdẽ iã apparuit rõ:
Si vo elixeſ tũc illud i quo elixak reddit illi⁹ q̃litatis
q̃ ip̃m fuerit elixabile. ſba nã ip̃i⁹ ꝓpter derelictionẽ
ſue q̃litatis nãe hũane oppoſite dulcificak. Sol⁹ enꝫ
ſapoꝛ dulcis ei ꝛ inc̃ud⁹ exiſtit. ꝛ iõ q̃z to plurics iſi
dik ꝛ aq̃ cũ decoctione ſufficiẽti mutat ſapidioꝛ red
dit. Noſce nã q̃ ẽt aq̃ ſalſa ſeu amara ul' alia reddit
p aliqui⁹ talis in ea decoctionẽ uel ituſionẽ ſapoꝛem
põt tãdẽ uteũq; recipe ſimplicis poꝛis homogenei ꝛ
hꝫ dicak nũc aquã ſore aliã ſatis ab iſuſo uel decocto.
Eſt ẽt q̃ q̃cũq; mõ decoquãt quolibet tãdẽ acutiſſi
ma reddũt ꝛ venenoſa. ignis eni ad ſe oia cõuertẽs
corũpit illa deniq; itrñ ut talia vim nullã hẽant ali
menti: vetũ veneni pfidi nullo potent mõ cõuerti in
corpis nãm. Comodũt. n. ſemp ꝛ corũpũt ita ut ſint
napello ꝛ ſerpenti viru pniciſioꝛa: cũ ex his puella
ꝛ an⁹ fuerint cõnutrite: dria. 141. Itaq̃z ex his vtẽs

brenit hui⁹i sit oñsa q̄sti. ¶ Propt q̄rtū ät ad p̄mū visū ätea qd dicēdū.ip̄m.n.logt i homogeneis simpliab⁹:q̄les sūt aliq succi depurati. Ad aliud ét apparuit.qñ.n.tale ápli⁹ decogt p oēs trásit sapores ut visū:nō át cū fuerit cōmixtū etherogeneū. Ad aliud dicēdū q⁹ ró ꝓcedit silr i simpliab⁹ homogeneis in qb⁹ apparuit q̄lr decoctū ápli⁹ amaricat t acutum efficit:hūores.n.velut succi sūt qdā. t qd ét dicēdū ad aliud visū. Quid aūt alia secundat imoderatiora seu acutiora reddāt decoctōe id fortasse euēiet cū diutissime t violēt fuerit decocta:ita ut p̄ter hūiditate vigētes:ipis ápli⁹ q̄dā viscosa ñ seiunāt adō:silr t cepe sufficiēs ptipās hūiditate. Cū át ñ fuerit aliqt ét itm violēta decoctio ac ꝓsiliuz nō min⁹ moderatas siue acrimōia i euaporatiōez ꝓsūit decoctiōe t hūiditate q̄dā talū fere ifipida digesta i dulcedie q̄ hui⁹i cōuertunt:qō ét calidū opat solare maximū. demū ve qdē plenilunij ꝑcipue:tertio apparēs cretacez:i fructib⁹ hūidū digerēdo ip̄z austez cū quo ét calidum associat ip̄z. duplici.n. digerūt calo:solari videlicz t ꝓpo.ō ptib⁹ Theofrast⁹:t simpliciū q̄rto. Ad ea si mulit sigdē q̄ alteri⁹ ptis appz cū ꝓcedāt de etherogeneis cōmixt⁹:a qb⁹ p elixationē aut ifusionē reddit aq̄ q̄litas exnea elixabilis:reliquo dilucificato remanēte. Et ita sensit Ga.cū Paraxagora t Philothimo aliēto.3. Ad aliud dicēdū q⁹ oia iq̄stū sūt digesta dulcia efficiūt:possūt tñ ee amara uel h⁹i ꝓpt q̄litatē ipsā i hūidū aq̄z nōdū sufficient digestā: cū tandē ut tactū lb ét p decoctionē variēt sapores. Ad aliō qd é dicēdū p anteri⁹ appz dictū ꝛc. Dria:147

Quod paucum piperis

q puocet vrinā t multū ei⁹ vētrē soluat: paucū ẽ scamonee soluat vētrē:t multū vrinā puocet oñdit:q: secūdo canōe:paucū piperis puocat vrinā t multū ei⁹ soluit vētrē fm ꝑtiū scamōee. Rursus piper| paz ẽ debile solutiuū. Cū át medicia solutiua quāto uel q̄li ẽ debil' puocat eo q⁹ id facili⁹ sit q̄z soluē. Si át in his forte extiterit soluet:cū actio sit fortior hui⁹. p̄mū át ẽ piper| pauci q̄ztitat⁹:secūdum át mīte. Pauca vō q̄ntitas scamōee soluit:q: nā dominās illi regulat t sustinet eādē distribui p mēbra ut oñsū dria i.4i. Multū át patit:sz mox tāq̄z p latora i vrinē vias depellit. Et: Paucū piperis ñ mordicat vētrē t itestia suo acumīe:lz calm ponat t siccū i q̄rto gdu cū oē egeat magnitudie qō dz facē q̄liter cūq:ro de cā. vñ hi patiētes pmittunt idē p venas i epar t vias vrinales trāsduci. Multū át p oppositū mordicās t stimulās eosdē:cogit ipos expulsionē t secessū cāre. pauca vō scamonee quāntas a vētre ul' itestīs tolerata:vētrē attractōe soluit. multa vō ipatiēs reddita:p vias vrinales tāq̄z inuincibilis ppellit extorsū:nō ens tolerabit a vētre t itestīs sui effrenitate. itaq̄z minor q̄ntitas pipis puocat t maior soluit. Scamonee vō paucū soluit t plurimū puocat. ¶ In oppositū ut q⁹ multū pipis sūptū puocz vrinā paucū vō soluat ventrē:scamonea vō ez: qm ꝑbl'.j. Propter qd pip multū exñs vesicā soluit: pauca át ventrē. scamonea át multa existēs vētrē soluit: pauca vō t ver⁹ vesicā. vñ Serapio aggregator libro q̄stionū: Sigo vtī multū pipe puocat vrinā:t si vtaī eo parū facit hūectare vētrē.sz scamonea ẽ ꝑtia in lb Adhuc idē:scanonea qñ ñ ẽ nimis sātiq̄ nō puocat vrinā sz laxat vētrē:antiq̄ vō puocat vrinā t ñ laxat.vñ secūdo canone dixerūt qdā q⁹ qñ ex scamonea antiq̄ sūi⁹ pua q̄ntitas:puocat vrinā ā nō soluit. ¶ Ampli⁹ pip multū sui caliditate addita transit p mesaraicas i epar.illic aūt hūida eliquās vias petit vrine:cū sit calidū sbtile:pauicū vō id neqēs rēanet i itestīs eadē sui stimulās acumīe i secessū. Scamōea vō plm mordicās itestia t irritās eādē i secessuz expellunt t ipa. Pauca sigdē tāq̄z debiliora tolerat: t maxie āti gor ab eisdē:ut i venas penetrās ad epar pueniat:t tādē ad vrine meat⁹. Adhuc vnūqōq; agēs si dz prius iducē actū expedit sufficiēt fore q̄ntitat⁹ aliogn ñ valēt i ip̄m.sz ppu⁹ act⁹ pipis ẽ puocare:scamōee vō soluē.vñ Ap. Aut q: vtrūq; vtroq; é mobili⁹.pi per qdē diuretcū:scamōea vō deorsū ferēs. Impotus át act⁹ pipis ẽ soluē t scamōee puocare: i quos ét alterat⁹ potest q̄ntitat⁹. itaq; multū pipis puocat:paz át soluit.sec⁹ vō euenit i scamonea. ¶ Propter p̄mū qdē sciēdū q⁹ pip ẽ spēs aromatica calida t sicca acuta cōplexionū fridarū t hūidaz vehemēt correctiua.t ẽ triplex: Prā qōdā é imaturz formā hūs oblōqā:qō ió macropip ẽ dictū:calidū i tertio:sic.i secūdo. Est t albū rotūdū leucopip nolatū:calefaciens pl⁹ t desiccās illo:t vētrē roborās maxie ac ptē alijs:de re. fa.sexto:meli⁹ens nigro . vñ canone .5. Ip̄m ꝓfortat stomachū pl⁹ q̄z alie spēs t pipa.t lb ẽ qō nō é puū neq; ꝓtū:t neq; é corter ei⁹ grossius:sz tñ q̄ui⁹ póderosiuz. Repit t tertiū pip absolute dcm aut pip nigz seu melanopip:calidū t sic.i q̄rto:q; qui dē ñ vñr nisi tpe t q̄ntitate differre. Dicit.n.q⁹ pri⁹ ẽ pip lōgū cū hūidū ẽ t crudū.cū át maturat corrugat t sepat t pip efficit albū. Cū vō id ápli⁹ accidit nigrū reddit t min⁹. vñ.2. canōe ingt Ga. In p̄mis cū eleuat fruct⁹ pipis ẽ lōgū pip:deide sepat i grana pipis:t ꝑpt lb lōgū pip hūdi⁹ ẽ pipe. His át Diascorides i simplicib⁹ ét fm Ga. 6. pharmacoz ꝓnceps assentit.est át scamōea succus cumsdā herbe volubilis dicte:q̄ q̄druplex inuē ¶Def.repit. Una qdē dicta funis arboz lupul⁹ t humul⁹ eo q⁹ circa ip̄as involuit: cui⁹ flos ẽ alb⁹ ad modū cāpane oblōge hūs lac q̄ volubilis ẽ magna. Alia vō ẽ cui⁹ rami repūt sup terrā t herbas:cui⁹ flos ẽ pu⁹ ceu cāpanula expansa colōris ſbalbidi cū q̄dā citrinitate:hūs ét lac cui⁹ comestiōe delectāt sues. Et t ẽ relīq hūs aspa folia ut q̄ citrulli cui⁹ flos ut āpulle adherētes:q lupul⁹ uel funis pauperū dicit. Est t q̄rta t ei⁹ radix ẽ sicut que tāni t maior solia hūs stricta pua i modū sagitte alate:q cā leui decidūt t hz lac q̄ dūs dr lacticiniox ex q̄ cōstruit scamonea:cui⁹ cōplexio calida ẽ i tertio t sicca. Aggregator tñ fm Ga.eā calidiorē ꝓtestat pipere:lz ipe ut alij ꝓnūciet eā cōplexiōis ꝑdicte cholerā cū fortitudie attrahēs scamōea. Est.n.actio ipi⁹ ut furiosi:t ió solm anthonomatite:multa habēs corrigibilia cū i q̄zplurimis p̄ncipaliores corpis ptes offendat. Cui⁹ dosis ẽ a q̄nis qnq; vsq; ad. ix. fm ¶Def. Apud vō. A. est Banich.i.qō ẽ sexta pars.3. Juxe vō Serapionē a kuriat vno vsq; ad.3. Decoqt vō in cithonio pasta iuoluto sub cineribus u remittat eius malitia: t tūc diagridiū appellat. Contigit t nō parū ex mirobalanox sibi citrinox admixtione Volubilis vō ip̄a ex q̄ deducit leuit soluit:ita ut pueros administret t senibus i sanitat⁹ regimēto. qd aūt sit vēter:vrinā laxare ac puocare suis notatū ẽ q̄sti⁹

Jn pñtiarum quoq; nosce q̄ actio diuersificat rōne agēt̄ patiēt̄is ⁊ modi actiōis. Nā agēs forte aluer opak q̄z mediocre uel debile sicut ē scamonea respcū pipis cū sit eo effreniōr ⁊ nāe tumicabilior hūane:pa tiēt̄ qdē ex pte:qñ vētriū ⁊ vīr corpis qdē ē sensibi lior ⁊ passibilior:alijs vo eō. Estq; medi⁹. Modi vo ceu ptactū pip pncipalit hz ꝓuocare ⁊ soluē ꝓsequē ter:scamōea vo eō. Propt secūdū vo sciendū q̄ iā ipm apparuit ex argut):amplius ue.z. mānifestabit dicēdoz Propt tertiū qdē sciēdū q̄ pmit⁹ fmo vior reputat⁹ declarek Jri.⁊ deiceps attēdak si qd ve ritat̄ sapit q Aui. Propt hui⁹i pmū sciēdū q̄ pi pis maior ēntitas sui caliditate ⁊ acumie mordicans vētrē ⁊ itestia ⁊ pcipue sensibiliores petēs hic trāsitū p mesaraicas ⁊ epat̄ vias dissoluit ⁊ eā tr hūiditatū subtiliores.⁊ q⁊ vt⁹ ipi⁹ extat debilior ea q̄ scamonee ⁊ min⁹ nāe hūane ꝯua:pdcās hūiditates ñ pt p me saraicas ad vētrē ⁊ itestia reducē:⁊ ꝓpe cū ei⁹ sba ñ remāserit i vētre ul itestīs ut i medicinis cōtingit at tractiuis:dīa.i4i. Hui⁹ vigore attractio ad pdicta fiat loca.educet itaq; ipas p vrie meat⁹ laniores ⁊ pm ptiores eisdē:cū h ēt ei⁹ sit eūare. Si vo paucū exti terit ptes itrisece ide mūe morise ñ expellēt i venas: ⁊ pcipue cū sensibiliores extiterit:ñ potēs i ꝓpriū actū remissio ipi⁹ ēntatib⁹ quātitate ibidē inuscatū re manet mora lōgiori.eliq̄bit aliās hūiditates iuētas ipas q; obuiatōes deducet cū stercore foras: ut reliq̄ salsa uel acuta:ceu alexādrina māifestat dicta.i scamonea vo sec⁹ ptigerit.nā plīm ei⁹ potēs i actū ꝓpriꝫ pmanēs i uētre ⁊ itestīs ceu sbductiua:⁊ trāsiēs p po ros fm quos nutrimētū deferk i venas:ptiz dissolu ta realit ēt i fumos hz aliq̄ spaciū demū ūtētionalit magl imutāo:dīa pinducta. Qui sumi tādē ad hūi ditates delate agitāt liq̄faciūt ⁊ dissoluūt qō eaꝫ mlt̄ū grossū ⁊ terrestre: idē vigore attractiōis sbe rēa nētis ei⁹ i ventre uel intestinis p mesaraicas recur rit i hui⁹i. Natura.n. satagēte h factū odiosū a se p pellē:sicq; vētrē excernit oīo. vñ Aris. Scamōea mlt̄a ꝓpter fortitudinē multo tpe manēs deturꝫ fert multaꝫ purgationē ⁊ terrestrē:pauca vo ⁊ maxie ve tus ⁊ multū i fumos totalit fere dissoluta: pueniens ad hūiditates mō añdicto nō valet qō multū ⁊ gross sū eaꝫ cōcitare:verū poti⁹ modicū ⁊ sbtile:qō ⁊ non pōt ad ventrē ⁊ itestina deducē:cū ipi⁹.q. nihil remā serit in eisdē:⁊ iō cōuertit se in actū ipropōzē ⁊ leuo rē qō ē ꝓuocare. Sic itaq; verificat⁹ extat fmo Aꝛ. pfat⁹ Propter secūdū sciēdū hui⁹i q̄ fmo Aui. aut prauc seu mēdaciter extat exposit⁹: vel q̄ aliter multā ⁊ paucā audiuit q̄z Aꝛ. quātitatē diuersifican do fm mediocrē ⁊ maximā. Jut dicēdū q̄ alit soluit pip qz sui acumie hūida eliquādo ut eusorbiū ⁊ vīr vehemēt calida.i4i.dīa. Et scamonea mō alio ceu dissoluēdo ⁊ attrahēdo. Cū ḡ fuerit pip multe ēntat̄ pūgēs vētrē ⁊ itestīa sua acuitate:⁊ ꝓpe si sensibi liores extiterit:ñ tāto sustinēt ipm tpe ut pueniat i vri ne meat⁹:vel ꝓpellūt idē extorsū ⁊ vētrē sic.facit.⁊ ea forte ēntitas ē maxia. Cū āt fuerit mior ei⁹ ēntat̄ toleratū a pdict̄ poterit i vias pucire vrine ipaz ꝓ uocādo:⁊ fortissais h mior q̄ntitas extat mediocris Scamonea vo multa soluit vrinā:forte qz nā ñ susti net ipaz tanto tpe ut reducat supfluitates attractas ad vētrē ⁊ itestīa:vel ꝓpter statī i vias sibi patiores ꝓpel lat vrine. Pauca vo tolerak ab eadē ut ipas ad lo ca cōducat añdicta. sic itaq; fmo palliak .A. Et ō h

filr scripsi:qō sufficiēs i pbr. Aꝛ. expōne. Propter ārtū vo sciēdū q̄ iducta suis ꝓcedūt vijo. vnde qd dicēdū iā appuit ad pmū. Ad aliud dicēdū q̄ mi n⁹ ⁊ debili⁹ medicamie hz ꝓuocare: vel multū ⁊ for ti⁹ soluē si fuerit illa vētris:nō āt si vrine ut pip. Ad aliā ēt ptē isti⁹ rōnis i scamōea iā qd dicēdū appuit Ad aliud qd dicēdū ēt visū. Vel dicēdū paucū pipe ris diu rēanēs imiscatū i itestinis sui q̄dā acutate ali qd eliāt ⁊ dissoluit.vñ fecessus accelerat. Jta vo pau cū ñ pōt i vias puenire cū sit scamonea penetrannū debili⁹. Ad reliquā hui⁹ rōcinationis de scamonea ptē qd simlit visū. Ad aliud ēt apparuit q⁊ scamōea posset esse tante quātitat̄ ut auditū q̄z q̄ mox assū pta nā ea pterrita cū hūiditatib⁹ stercoreis obuia tiōe q̄da ppulsaret extorsū:ut. 9i. tactū dīa.

Differētia.148.

Quod aqua lactis seu q ex sit calida vī:i diuisionib⁹ nāq; aq̄ lactis calid a ē:secūdo qdē ꝺo. Lact̄ aq̄itas ē cal'a Jbidē quoq;: Jn aq̄ casei ꝓpt qō i ipa ē nitrositas acq̄sita i sanguīe pmū:⁊ ps cholica ē caliditaꝫ q̄ dā.i dictis figdē: Una triū sbaꝫ lactis subtilis ⁊ clara qd dā hz acuminis:iō ꝓ acuminis sbtilitate ⁊ calore tē. Pel. quoq;: Aq̄ lactis ē calide ⁊ sic. cōplexiōis i pmo q̄du vsq; ad scōm. Amli⁹ aphoris. 3. ac hz nō paucū serosū i seipo. Expurgatiuū ē h nā:⁊ iō vlce ratōes oris nouit iducit natis. vñ pmo tertia: Rasu ra aquositat̄ lactis multū nocet isanti pduceno ipm ad alcula. Diascoridel vo: Sex purgatiuā hz vi edu cēs vētris hūores:qō aūt hui⁹ calidū. Expurgatio nāq; ⁊ solutio calore pficit. vñ q̄ hui⁹i a Ga. cal'a ꝓ dicant ⁊ sic. Rursus qō visex apit opilatōes ⁊ hu. abstergit ⁊ subtilat est calidū: talis vo ē aq̄ lact). vñ Pel. Est lauatia abstersiua p nitrositatē suā ⁊ stōa chi mordicatiōe solutiua. Adhuc qō velociter cōuer tit in fumosū ⁊ igneū calidū ē cū habentiū symbolū facilior sit trāsit⁹. hui⁹i vo ē aqua lactis:qō oñdūt ca put dolētes fm veterē ⁊ febricitātes. Palin: Jngūt educi sex ex lacte sicut vrie aquositas ex hūorib⁹ ꝓ uenit. Sed vrina caliditate ptcipat.aqua itaq; lact̄ ē calida:cui⁹ ꝯuū scribit simplicū. 4. Et septimo de igenio: Jn cura male cōplexionis calide vētris spu ma exhibet lactis:⁊ tertio. i8. Jn aq̄ quidē casei est i frigidatio. Amli⁹ illud qō ē aq̄ ⁊ frido cōgelat ē fri gidū huiusmōi quidē ē serū. vñ. 4. methaurop: Vi na q̄dā acetū lixiuū serū ⁊ ior aque:oīa. n. coangu lant frido. Amli⁹ cui⁹ totū multa ꝓstat fritate: ⁊ ps cū eiusdē sint rōnis hystoriaꝫ pncipio: tale qdē lac. vñ. collz. 5. Si res fuerint insissate ita q̄ calor in p mis nullā facit coagulationē dz dici q̄ sint frigide ⁊ hu. sicut lac qō multa coagulat frigiditate. Lact̄ igr aqua est frida. Propter pmuz vo sciēdū q̄ lac ē alalis supfluuz albū bina decoctione in māmis gñā tū. Est nāq; sanguis bis decoct⁹. Pel. in practica: i albedinēq; pmutat⁹. ⁊ si secūda quidē decoctio eidē nō calidutatē:sz potius inferat frigiditatē: ꝓpter mā millarē carnē gladolsaz fri. ⁊ hu. existentē. Sicut. n. spiritus alalis bis decoquit:puta in corde ac cere bro:ita ⁊ lac in epate seu corde ac māmis. Est ⁊ lac quid mediū inter phlegma ⁊ sanguinē:declinans tñ magis ad sanguinis nām:quito simpliciū ⁊ practice secundo. Diuersificat quoq; lac natura sua ⁊ accidē te puta tempore. Natura quidem:quia duplex est

ipsius cõplexio. vna siqdẽ ꝑma ex eẽs ꝓsurgẽs sicut cõplexio aq̃ lactis buturi ⁊ caseꝰ in lacte. Altera qdez ẽ scõa resultãs ex poꝛib⁹ trib⁹ ceu cõplexio tyriace: q̃ p arte acgrit a simplicib⁹: ⁊ lactis p nãz q̃ frida est ⁊ hu. tpate. vñ Almãsoris. z. Lac recẽter mulsum tpaméto existit vicinũ: lz friditati ⁊ hu. paꝛ attineat: gnto vo theoꝛice: Lac vl⁹ frũm ẽ ⁊ hu. Quare i scõo scien dũ ꝓpter declinationẽ lacꝭ ad frigus aliqꝺ nocet phkatic⁹. Tpe qdẽ diuersificat. vñ in dict⁹ cõib⁹: Lac gñaliter triplr dr: aut. n. dulce vicinitus a mãmillis ꝓfluẽs vel acidũ iã diu mulctũ: aut hoꝛ meduꝫ. Bul ce qdẽ ẽ min⁹ calidũ. q. sit i medio ꝑmi gẽdus ⁊ initio scõi qꝺ mꝛat saporitas sua. vñ. 4. pharmacoꝛuz: Est suauis dulc⁹ gustus. ſbstat itaqz tpaméto qꝺ ẽ elati⁹ eo in scõo gẽdu. Acidũ quoqz lac frũz ponit ⁊ sic. Exalauit. n. calidũ ⁊ hu. ꝓxiõ in illo. ⁊ nosce q lact⁹ nã diuersificat penes alaliũ spẽs: nãz: anni tpa: regiones pascua ⁊ q̃ taliũ. ¶ Propter scõm qdẽ sciendũ: q Ga. i hac dria sibimet videt appenter aduersari. Jn qt. n. alimẽtoꝛ. z. siũt lz lacti nõ ꝓpter solũ hre in se ipso seroſam nãz. Et ſbdit: Neqz in cholerico ⁊ calidissimo vẽtre acetosuz lac adhuc calaz ⁊ pungituaz hz q̃litate ⁊ vtute q̃ ptic̃pat lac ꝓpter sez. vult igit se rum p se cal'm fore absqz alic⁹ vi coaguli vel alterius calidionis admixtione. q̃rto vo pharmacoꝛ ita scribi tur: Lac ꝓponit ex tribus ſbijs diuersis in q̃litate: q̃z vna ẽ ſba grossa ex q̃ est caseus: ⁊ scõa pinguis buti rosa. tertia vo aquea: caseꝰ dicta aq̃. ⁊ ẽ vnicuiqz haꝛ ſbaꝛ cõplexio ꝓpa. nã butirosa pinguis maioris est eq̃litatis: ⁊ caseata ifra illud in cõplexionis eq̃litate. aquea vo frida ⁊ hu. vñ reddit caliditas totius lact⁹ infra caliditatẽ toti⁹ corꝑis tpate caliditat⁹. ⁊ ió de se nõ in amaritudinẽ lz in acetositatẽ pmutat. Cui⁹ qdẽ discolie diffinitio ꝓpositoꝛ appebit tertio. q̃re alig dixerit aquã lact⁹ duplicis fore ſbe: q̃z vna ẽ aquea i ſipida: ⁊ lz frida ⁊ hu. Altera vo cholerica nitrosa acuta p quã apit abstergit ⁊ purgat: ⁊ ea cal'a ẽ ⁊ sicc. qꝺ videt in ꝑmissis ũuere. A. lz hic diũdũ q si ſba nã caliditat⁹ ⁊ acumis ei a dño ifuerit: nõ ẽ vt testatus est Ga. frida ⁊ hu. qd aũt de ſba amplius oñdet ex dicendis. ¶ Propter tertiũ qdẽ sciẽdũ vt dicat cũ Ga. ó pharmacis. q aq̃ lactis ꝓtati quocunqz mõ fm se ipaz frida est ⁊ hu. ⁊ demũ ꝺdictiõi i se ex alimentis dicat ipius. Dico aũt fm se qm̃ pot p artificiũ exctionis aq̃ caseꝰ nã in cali dã pmutari. Elicit. n. sepi⁹ ex lacte a ſbijs duabus sepata reliqꝺ: vtute coaguli calidi ent⁹ ⁊ sicci qꝺ alterat ⁊ mutat aquã hmõi: ⁊ ea sez tũc dr quẽadmodũ spma mẽstruali. lz aligs obuiabit: qr eadẽ rõe deberet pinguẽ ſbaz ⁊ caseatã lact⁹ i mutare. Adhuc hmõi coaguli q̃ztas est modica val de lactis respectu. ingredit ẽt caseũ nõ mole lz magis vtute ⁊ vapoꝛe ceu spma embryonẽ: dria 36. Dicẽdũ q aquositas lactis cũ sit ſbe ſbtilioris ⁊ lz plus recipiat p assionis febuũ: ⁊ scõa ꝑmis. Alie vo due ſbe sint grosse cõpactioꝛes. ista nõ tantã recipiẽt imutationez a coagulo cũ actus agẽtiũ in mãz ꝓcidat dispositam. Ad aliud diũdũ q lz coagulũ lacti imissum sit pauce quãtitat⁹: est tñ de nã ꝑncipioꝛ vigoꝛe potens. sic. n. agit i lacte vt spma in mẽstruo: dria ptacta. Ebulitionẽ. n. quãdã fere p viã putrefactois iduẽ vñ ⁊ caseus multotiẽs inde alteraꝰ sapoꝛe. Põt ãt hmõi aquositas ex lacte deriuari p aliqꝺ frũz ex sicco vuaꝛ acerbaꝛ ⁊ tunc pmanet vt est frida ⁊ hu. Coagulaꝰ. n. lac ex multis ſbijs eidez immixtis: vt flore flomi: bussuri ꝑssura lacte ficuũ carthamo ⁊ hmõi. vñ. A. Aialium lac ficuum coagulat lac. Est ãt artificium tale sepando aquositatẽ ex lacte vt habeaꝰ vas rotundũ ceu cu curbita maioꝛ ⁊ in ipm lac imittaꝰ cũ lapillis rotundis torẽtis ⁊ diutissime ꝓtundaꝰ. deinde manu ſba q̃ supnatat vnctuosa educaꝰ: ⁊ deiceps fortius itidẽ cõq̃sset donec abijciaꝰ tota: ⁊ demũ p colationẽ forte aq̃ sepet lz a ſba remanẽte caseata. vñ. 4. ꝑma: Aq̃ caseꝰ accepta a dogo post colationẽ vehementẽ: q̃ ꝓpius aq̃ lactis appellaꝰ. Aõ ãt in se ac taliter exacta aquositas lz sit frida ⁊ hu. videt: qm̃ lac totũ vt dictũ ẽ frũz est ⁊ hu. itaq; ſba pinguis sit eq̃lior ⁊ caseata ifra hãc in cõplexionis eq̃litate. sz si aq̃ lact⁹ esset calꝺa tunc cũ butirosa ſba sit calꝺa tpata: iã lac ꝓpter ei⁹ duas ſbas calm foret cũ ſba caseata modice friditat⁹ etiã existat Hic ãt fortassis rñderet. A. cũ ponat caseũ recentem frũz ⁊ hu. i tertio. d. reliqꝺ duas ſbas ipm versus friditatẽ tñ imutare vt ⁊ frigidũ lac reddaꝰ. Adhuc cũ opatio in forme cognitiõem deducat illud quod sitiz febricitantiũ acute mitigat: ethicos infrigidat: frũm existit. Tale vo est aqua lactis. vnde q̃rto ꝑma: q cõueniens est ad sedandum sitim acute febricitantium emfoca factũ ex pane simile cum aqua caseꝰ excepta ex dogo post colationẽ vehementẽ. Et ibidez: Aq̃ lactis vaccim de quo exctuz est butiꝝ infridat ethicos. quod quis fortasse impediet: qr licz mutget sitim ⁊ infrigidet hos vehemẽter inflãmatos: nõ tñ alios. Cui dicendum q nõ valet sed potius oppositum cũ calidius semicalidum calefaciat reliquo amplius frigidio u. itaqz lactis aq̃ frigida est ⁊ hu. Ad id aũt qꝺ inductũ ex alimentis denuo dicenduz q illic compatur aqua humida vel serum lacti acetoso: ⁊ nõ corꝑi tempate complexionis ⁊ tunc calida ẽ p certo: ⁊ si frigida sit eq̃litatis compatione: pharmacoꝛ q̃rto. Et ego quidem nõ ignoro q medicoꝛ aliꝰ cum Ga. etiã de alimentis aquam caseꝰ vident magis calidaz ⁊ sic eam sentire. sit tamen sanctum nunc cum q̃rto pharmacoꝛ fridam fore ⁊ humidã. ¶ Propter q̃rtũ qui dem dicendũ siqdẽ ad ꝑmos: q ipi fuerunt illi⁹ opinionis: aut aquã lactis audiunt p coagulum ex lacte deriuataz: vel q aliquã ptem cholericaz entẽ in ipsa respexerunt. Ad aliud dicendum q lz lac mulier⁹ habeat nõ paucũ serosum expurgatiuũ nãz respectu noꝛ uiter natoꝛ ⁊ ita gingiuaꝝ vlceratiuũ: non tñ corꝑis mensurati relatione cui compatur: pharmacoꝛ q̃rto Aquositas nanqz lactis ſbtilis penetrat in coꝛ labia tenerrima ⁊ ebulliens illic vlcerationẽ inducit: ⁊ ꝑpe quãdo lac nutricis fuerit lacte cetero calidius. Est ⁊ calidum hmõi lac actu ⁊ non potentia tantum vt de quo hic ratio. Neqz etiã omne expurgatiuũ aperitiuum: ſbtilitatiuũ: ac ſbductiuũ ventris ẽ calidũ a dño quod hoꝛ aq̃ ostẽdit hordei. Potest etiã sui ſbtilitate id opari vt denotat acetũ. Similiter q̃daz frigida soluũt leniẽdo: vel labificãdo: aut põdere compmendo: vel liq̃faciendo: seu dissoluendo: dria. 141. Et hec duo solũ yltia cal'a sunt ⁊ sicca. Ad aliud quid dicendum appmt. Ad aliud dicendũ q facilis ꝓuersio ad ignitum nõ tantum ꝓuenit ex pte calidꝺatis: verum etiã non paꝛ ſbtilitate ſbe passibilis de facili. Ad aliud dicendum q illa seri eductio ex lacte fit p coagulum quod lactis aq̃ vt ostensum ad caliditatem alterat ⁊ siccitatẽ quandã. Aut dicẽdũ q sicut vruna nõ

est calida respectu sanguinis vel cholere :ita lacte aq̃ relatione dutiri sed caset nñ. Sit itaq; id quesitus sic ꝓbabiliter tactum.

¶ Differentia.149.

Quod menta sit frigida oñdit:qm̃ illud ẽ frigidũ qđ infridat. ea vo infrigidat.vñ.pbl'.20. Propter qd dr: mẽtã i bello neq; comedas neq; plãtes.qđ soluẽs ingt: Aut qr infridat:qđ declarat spmaꝫ corruptio qđ est ꝑriũ ad fortitudinẽ ꝫ audaciã exĩs gñe.idẽ ꝑot:ꝫ ꝑmo tertia ¶Pente iest vtus sanguinẽ corũpendi. Adhuc mẽta est sapor stiptici b aũt frigidus:dria.145. Cuꝫ a sapore sufficiẽs rei sumaꝫ cognitio. Palin: In ipa est humiditas supflua cruda ſm. A.ꝫ Ba. Qđ aũt tale calidũ hebetãs sibi friditatẽ ꝫsociat. Eti: Qđ excitat appetitũ frũm ẽ qđ acetosa oñdunt ꝫ vlr stiptica. viget.n.hic friditas ꝫ sic. mẽta vo vt tradũt appetituꝫ ꝫfortat. Itidẽ: Inqunt sputo sanguiſ cũ aceto ꝫferre qđ aũt ita ꝑficit frũm cũ calidũ sanguinẽ faciat cmanare:aphoris.5. Impli'si foret calida vnius esset nãe cũ caliditaꝫ sit vnũqđq; vnigeneũ reddẽ. Sꝫ sapores ea plures ꝓnunciaꝫ hre. Quidã.n ponunt stipticam Alij amarã cũ stipticitate. Nonulli dulcedines cum amaritudine dicũt hre: Alig pticitatẽ cũ acuitate. Frigida itaq; ẽ menta. In oppositum ceteri sunt ab Ar'.quos vidi ponẽtes ipaꝫ sufficẽter calidã. Rursus illud ẽ calidũ qđ linguã cũ acuitate celeriter mordicat. Hmõi vo ẽ menta ꝫ eꝝ marie folia: ipa.n.ptici pant nõ modica. Et fulcaꝫ: qm̃ ſm Ba.ꝫ A. ẽ sbtilioris sẽ olerib' reliqs.mẽta igit ẽ calida. ¶ Propter ꝑmũ qdẽ sciẽdũ q̃ mẽta dyosmõ grece appellata est herba cõiter nota: cuꝫ duplex. vna qdez domestica: q̃ silr duplex. altera qdẽ latꝫ folijſ ꝫ acutꝫ calidior acuta: mẽta romana vel saracenica dicta. Celiq; qdẽ minor folijs cꝫ fustis ẽ q̃drat' in cubiti quãtate fere sisimbro silis calꝫ ꝫ sic.in scõo cõiter locata. Quidaꝫ vo i tertiũ ipaꝫ extẽdert gradũ ꝫsiderãtes mordicationẽ festinã cũ acuitate q̃ ei' folijs inexistit ꝫ apici :ꝫ stipes ipius plimaq; pticipet stipticitate.ꝫ iõ sermones i ei' sapore repti sunt vt tactũ varij. vñ in stomachũ ꝫfortãdo ꝫ vlr stipticãdo eligẽdus ẽ ꝑ folijs ts ñ paꝫ seu i absynthio ſm. A.repit.ꝫ ipa qdẽ coitum excitat. Est nãq; calꝫ ꝫ sic.cũ humiditate q̃dã fere supflua. Que ãt talia vẽtosa ꝫ vener' excitatiua:vt pastinace demſant ꝫ rape:q̃ qdẽ añ horã coit' supposita: ꝓhibet ipgnationẽ.vñ diascorides: Succus ei' suppositus añ coitũ iter ꝑstrigit genitale:lac etiã coagulat. Cuius ꝓriũ scribunt A.ꝫ serapio ſmonẽ recitantes ipius fortasse corruptũ.ingũt.n.q̃ cũ in lacte dimittunt mẽte frusta id nõ caseari. de q̃ qdẽ cõior est sermo. Est ãt ꝫ silueſtre mẽtastꝫ dictũ calꝫ ꝫ sic.ꝫ calidi'isto.in ipo ẽ resolutio: calefactio:ꝫ exiccatio supflua ipediẽs:maior i fuste ꝫ folijs pilosis.q.ꝫ sbalbidis ferme q̃ ſm diascoridẽ lꝫ nõ sit vtilis ad curã hoi buus aut dico nõ tñ vt ꝑot. Repperi tñ mirabilẽ actionem ipius ꝫtusi aliq̃liter ꝫ cũ oleo calido fricati supa ꝑa mficis duꝫ. Jꝑm.n.sanauit vrinã ꝓuocando ꝫ sudores cũ hũoub' vapoub' ꝓmouẽdo. ¶ Propter scõm vo sciẽduꝫ q̃ Ar'.vt apparet scripsit mẽtaꝫ ꝑter alios corpa ifridare.lꝫ qđ de b in.3.ꝫ.4.videbit dicẽdo ꝑ. ¶ Propter qdẽ tertiũ sciẽdũ q̃ mẽta ẽ calida ꝫ sicca ꝫ i scõo gdu vt tradũt. Qđ oñdit:qm̃ illud ẽ calidũ qđ calefacit ptes frigidas ꝫ exiccat humectatas illius apꝓximataſ.digoñẽ ꝓcurat:coitũ i fridiſ excitat Est.n.iflatia:vmes necat:apata resoluit. talis ãt est mẽta sic cũ ſmonb' de ipa ꝫscriptꝫ testatꝫ expiẽtia certã:qđ acuitas ꝫ mordicatio succi ipi' ꝫ maxie apicis ei' oñdit. Itaq; breuiter oñsus sit mentã calꝫ fore ꝫ siccã. Est ãt talis in scõo dicta gradu cũ ei' b actꝰ nõ pueniat ad opationes corpis ipediẽdas nisi accidẽte ceu cũ multũ ei' fuerit ꝫ sepi' iteratũ:dria.139. Scõs eni gradus ois q̃litaꝫ regimẽ nõ trãscẽdit humanus ¶ Propter.4.vo ad ꝑmũ dicẽdũ q̃ fortassis trãslator nõ rettulit itellectũ suũ ad mentã iã notificatã.vel forte corruptione trãslatũ qđ calefacit in id qđ est.infridat:qr.n.menta corpa calefacit ulla inde icitas ad libidinẽ cũ sit inflatiua nõ ẽ vtẽda in bello: qr multiplicato coitu debilitarenꝫ corpa adeo q̃ fierẽt timida ꝫ iõ inutilia. Auare dulci' dicẽdũ q̃ mẽta p accidẽs infridat ꝫ calidiores ꝑẽ ac bellicosiores cor poros apicẽdo: spũs sbtiliãdo:ipsoq; resoluẽdo vex timidi reddunt ꝫ ibecilles. Cal'm.n.accidẽte sic infridat ut illud: ꝓbl'.8. Plũbũ lana calidi' ccu fridũ in sciꝑm ꝓuersuꝫ:ꝫ antipistasim faciẽs calefac.phy.8. Per se aũt nõ modicũ ꝫfert coitui.vñ.3.20. Mẽta sumpta i scõis mẽsis ꝑẽ ꝫfert coitui.ea nanq; ꝫfortat mẽbra spmaꝫ valdẽ ꝫ visus eius fortitudinẽ facẽ sup spmaq̃re forte fit desideriũ. Ad aliud dñdũ q̃ plures rerus sunt etherogenee ꝑpter mãe diuersitatez. Vnũqđq; eni ex plurib' ꝫstituit:pharmacor.4.vñ alumẽtor ꝑmo: In quocũq; fuerit stiptica q̃litas:quãtũ in sciꝑa ꝫduxit ꝫ ꝫstrigit appꝛopinquãna corpa. pot tñ q̃q; idẽ corpus hre q̃dã calefactiua suaꝫ ptiũ:qđã vero infrantia. Steni cũ ab alia rõe res sit calꝫ vel fruꝫ ꝫ sapoꝛis talis aut alteri' cũ sapor causẽ nõ solũ a q̃litatib' ꝑmiſ: vex etiã scõe coadiuuãt. nõ.n.ẽ incõueniẽs q̃litates ꝫ sapores nõ sp silles ꝫcidẽ. Nã medic' ponit oẽ amaꝫ calidũ:dria.145.ꝫ tñ opiũ frigidissimuꝫ est amaꝫ: vbi hmõi dissolutio appet ãplius rõm. silrq; sempuma mior seu vermicular' frigidior: ꝑcipit acutior. Ad aliud dñdũ q̃ ea humiditas nõ ẽ simpliciter cruda:ita vt oisariã exnea calidũ extertermiet.veruꝫ respectu caliditaꝫ ipi' nãlis ꝫ siccitaꝫ:sic etiã in cepe appet ꝫ ptasia q̃ calidiores hũiditate multa ptiçpãt exnea. Calidũ.n.plerũq; humidũ ãplius attrahit ꝫ euapoꝛare facẽ q̃ valeat resoluẽ. Ad aliud dicẽdum q̃ appentũ excitat sui stipticitate q̃ ouficũ ꝫgregat stomachi ꝫ ꝫfortat:aut frigidos iuuat ẽt caliditate et siccitate ꝫ in qb' hu.abũdant hmõi. viget ẽt friditate appentus ꝫ siccitate ꝓpaꝫ:cũ vltia discrasia ꝑẽ dissoluat actũ vtuꝫ:aphoꝛis.sco. Ad aliud silr dicẽduꝫ q̃ menta ꝫfert sputo sanꝫ. sui siccitate ꝫ stipticitate remisso ei' calido aceti cõmixtiõe.ꝫ id i nõ calidioribus ꝑpus. Pot ẽt uuare in aliq̃luer incitãdo ꝫ sanguinẽ excreare faciẽdo. Ad aliud dñdũ id vex esse nisi soret etherogeneitas mãe ipius.qđ oñdũt diuersus sapoꝛ radicis stipitis ꝫ folij humiditasq; ipiusq; superflua.vel b vex cum calidũ fuerit potentius.

¶ Differentia.150.

Quod cicuta sit frigida oñdit ꝑ democritũ associatẽ eã fridis ita: Renib' ipone succũ strigni ꝫ portulace ꝫ iusgami aut cicute.atq; diascoridẽ dñt: Conios seu conion alꝫ hastaꝫ hꝫ nodo saꝫ : sic maratꝫ folia silia ser-

le: sed angusta ⁊ ḡuis odoris supra q̄ sunt capl'a rotū da: vbi flores sunt albi in q̄bus semē est anisi sile vel aneto sed albū radix ē ei nō alta. Ista siqdem descriptio recte videt adaptari p oē cicute: nisi forte q̄ radix sat̄ alta appet seu pfunda. conio etiā in cicutam transfert: aphorisi. 2. Quā ⁊ greci maconā vocāt. Subditq; demū diascorides q̄ ipa nocē fere infert sui frigoris nimietate. Scdo vo de dicta cā: papauer mandragora iusquamus ⁊ cicuta interimūt vehemēta friditat̄. vñ Serapio: Succarā. i. cicuta frida ē ⁊ sicca i tertio gradu. ⁊ pm Ga. ē frida valde q̄ deinceps recitat oē qō de ipsa. ptulit diascorides. A. etiā succarā eā dicit q ⁊ tandē post alioꝝ opinionē diuersaꝝ fridā ⁊ siccā eandē i tertio vsq; ad ḡtuꝝ referēs: postea q̄cunq; de ipsa diascorides scripsit. Quare macer his p oīa in conio pſonās: Frigida letifere vis ē nā cicute. Uā necat gelidi potātes more veneni. In synonymis etiā stephanōis coniū exponit cicuta. Et ti: frūꝝ est id qō actus p se fridit̄ inducit. hmōi vo ē comū seu cicuta. Scribūt. n. q̄ pgelat seu stupefacit fluxuꝝ sanguis ⁊ spmat̄ compescit. pilos phibet ortuꝝ. testiculos ⁊ māmas vetat augmentū. herisipillā cōpescit ⁊ formicā. Est ⁊ venenū mortale cū gutta venenū ē purum ⁊ reliq̄ q̄ fridit̄ imense afferūt accidētia. ⁊ sulcif: qñ alalia stupefacit ⁊ pternit imobilitās vñ stupefactione aues capiunt manu: ex pfectōne pfecta ex ipius succo: vini fece ⁊ farina. Que qdē mā magis ē vt in susceptionē pditi' incitenf. itaq; pter alia pcludi tur comū siue cicutā seu succarā fridā fore. In oppositū ē pstantinus de gradibus testās eā calidā ⁊ siccā in tertio gradu. Silr Aui. collig. 5. ac etiā circamstās. in nullo. n. hi discrepāt in cōplexione aut gradu. Ad hoc illa plāta ē calida q̄ qdē ñ aq̄tica vel viscosa hyeme virescit qō dictuꝝ ē. pter senationes nenufar spuma ⁊ talia. hmōi vo nō q̄lis ille pmanēs est cicuta: cū oī virescat tpe ⁊ marie minor terrestri. est igit cicuta calida. ¶ Propter pmū qdē sciendū q̄ cicuta est dupler: vna qdē terrestris: altera vo aq̄tica. Terrestris siqdē dupler. Una eqdē minor ramosa virescēs oī hora fere: pmutatōe tñ noua: floꝝ puata: sepius petrosilino assi'ata. Reliq̄ vo magna in statura hoīs elevata: nō pax pcava iterius ad modū calami vl' ferule: nodositatibus q̄busdā distincta: in foliis pori assi'ata. supra quā flores crescūt subalbidi: semē sile deferēs amaro. Aq̄tica vo hanc media stipite breuior ime diata ⁊ grossior: ac odore grauior ⁊ olētior. Quotiēs aūt cal'm dicā ⁊ frūm: ⁊ quō h oꝝ accipe: dicta inuit 15. ¶ Propter scdm vo sciēdū q̄ auctores in isto q̄sito vt visuꝝ potissime ex admixtē dissensere. Cui' q̄dē fortassis duplex potuit esse cā. Una qdē: q̄ potum pauci vidēt. Conio cicutā audire. Arabes vo plures ipm iusquamū esse putāt. vñ pmo ⁊ tertio pharmacorū: Ubi i coni greco conio habet: Arabs iusquamū trā stulit ⁊ vbi pm arabē hꝫ Ga. in pdict̄ q̄ iusquamus ē cibus turdis ⁊ boibus venenuꝝ. A. scdo pma napelli ibscripsit. ḡto vo sexta: aplius hesitans ingt Ga. dē ⁊ id simpliciū tertio: q̄ Alfarab̄: ⁊ estio ipm cē napellū aut venenū iterficiēs. iterficit. n. boies ⁊ nō turdos cū. pter ipā venā angustā. ad eoꝝ corda nō puenīat nisi vehemēter alterat̄. in boie aūt secus cuius cā vera notat: cōplexionū. 3. ex ppositōe agētium in adiuicē ⁊ patiētiū. ⁊ io. A. hanc ab eo scdam suscipiēs cāꝝ sibiq; tāq̄ furtiue attributā fileat de pori ingens cā: Et dico iste modus ē qdā innuēs ḡsi Ga. de fectū. Quā qdem cāꝝ Haliabbas scdo pgrens practice ait nō nocere: qñ cicuta vbi grece scribit conio boies ifrigidat: vt merulos ifridet: illis. n. cibus. Dicē nō expedit ellebor cum cib' sit turdor: hois etiā esse vbi monachus trāstulit iusquam' nō occidit passeres imo eos nutrit: nō ē necesse hoies ex ell'o nutriri fic; cornices. vñ. 3. cōplexionū Ga. cū conant serie interp̄tari. Conio ḡro qdē. i. turdo cibus: pharmacuꝝ vo boi ⁊ ortist̄ ell'o cibus: pharmacū vo boi. quā dissone igit serie interp̄tat Ga. Silr. A. recitat̄ multis ⁊ oppositi opinionib' de succarā qd extat tādē pcidit cum diascoride in conio pmones recitās eisdē. De quo eqdē practice scdo: Succaramū ē dormitās letale ex fridit̄e sigs ex ipo in vino modicū accipiat sopor at. Dicūt etiā qdā q̄ succarā ē spēs iusquami sicut dictuꝝ fuit de conio. Quicqd tñ sit ipm frūm videt ⁊ venenosuꝝ. vñ pbl. tertia: ppter qō ab intentato mouit si aliqs pmacrescēs multū bibat. Aut quēadmoduꝝ a como erricto calido paulati ppo: sed alio mō: ꝫ qdē. n. fridit̄e coagulat frūm ⁊ hu. Unū āt sua caliditate nāles extiguit calidit̄e. altera qdē existē potuit cā q̄ scribit in synonymis: Harmel ē herba q̄ inuenit toleti ⁊ sil'r cicute. cui' loco pstātinus posuit cicutā ⁊ errauit vt dicūt alīq. Volūt. n. arabes q̄ harmel sit mod' rute. vñ Diascorides i fine sermonis de ruta: Alter genus rute ē quā olim cives macedonie ⁊ Gallitie ⁊ asie appellāt quā ⁊ multi harmela etiam vocant. ḡre Almāsor. A. ⁊ serapio harmel. 4. siqdē. 7 Ruta silvestr' nō ē harmel pm q̄ estimauer̄t qdaꝝ: imo ē spēs rute ipius ⁊ pcidūt cū diascoride oītariam ꝫ plura eidē ascribant eo. sed qcqd sit i multis videt harmel cuꝝ cicuta pcunre attribuit: vt qs candē fore herbā estiet. Jū harmel. n. scribit hu. purgare phl'aticos ⁊ viscosos ⁊ mīaꝝ: sil'r inebriare tāq̄ vinum ⁊ somnū cāre. sil'r ⁊ cicutā dicunt phl'a purgare ac qō grossuꝝ viscosiuꝝ vomitū. ⁊ scribūt harmel ⁊ cicutā p creare ſ peepi eius radicē comedēdo q̄ ebuctatiēs ⁊ somnū inducit plures siqdē. n. inde reputāt stupefactione letifera venenosa: aliq̄ vo spirituū dissolutōne. vñ Circamstās: Cicuta vtuē hꝫ dissoluēdi ⁊ pſumēdi ḡre ea non vtimur in interioribus: q̄ venenosa est in sba ⁊ q̄litate. dissolut. n. tñ q̄ spiritus inanit: ex quo spūs mortificant ⁊ membra. ¶ Propter qdē tertū sciendū q̄ vt in pñtiaꝝ est dicere cicuta ē dupler: terrestris videlꝫ ⁊ aq̄tica. Terrestris ē calida ⁊ sicca. qō eius oñdit effectus. Illud. n. calidum p se etiam est: q̄ hu. incidit viscosos: grossos sbtiliat eos educens. vrinam ⁊ mēstrua puocat: colicam ⁊ ventositatē intestinoꝝ dissolutione curat. Epilepticis sbuenit cum vino decoctuꝝ. cōceptionem pcurat. Si. n. purgata muliere die q̄ꝫ. 3. io. sumpserit radicis ipius dieb' 40. conceptionē causāt. Et recitauit mihi dñaꝝ prudentissima cū. 7. annis nō concepissēt q̄ aliqbus diebus vsa comestōe radicū cicute elirate minoris: masculum concepit. Talis aūt vt Constantinus Auic. ⁊ Circamstās determinant est cicuta. Et sulcif: qñ gustanti ipaꝝ mordicatione ⁊ acuitate tanq̄ fere pirent incunt lingue. Palin: Nō rapit leue cito in ignē conuersuꝝ calidū ē: cōplexionū. 3. talis vo ē pori vtraq; cicuta tñ pericata. Et: odor ei' seu feto: magis ē magn' ⁊ horribil' valde: organū cōcutiēs olfact' q̄ꝫmagne calīs denotās q̄ prauā ei' ppōez oñdit ⁊ etherogeā

marcie qđ ⁊ assa designat fetida. Itaq; mihi remittẽ da si occurrerit melioꝝ sñia: iudico cicutam terrestrẽ calidã fore ⁊ siccã. Cicuta vo aq̃tica indubitãter ẽ ve nenosa pestifera vt expiẽtia cõprobatum. quã magꝭ puto friditate occidẽ q̃z caliditate qđ locꝰ innuit non paꝛ ipius frigidioꝛ. Celerrie silr pmit qđ nõ venenum opat ſz tardius calidũ nisi vtus ei fuerit ꝓiũcta occulta vt napello ⁊ serpẽtũ veneno eo q̃ friditaꝭ est aduersa nãe ⁊ mortificãs citissime. Caliditas vo determinãs ⁊ amica: aphoꝛis. qnta ⁊ q̃rta pꝰ. ¶ Propter q̃rtũ qđ ad pmũ dicẽdũ q̃ democritus cicutaꝫ estimauit eẽ modũ iusquiami q̃ndã: vt aut interꝑtet siue Diascoꝛidi etiã dicẽdũ q̃ fortassis coniũ non est cicuta vt exponũt cũ alij testent ipm spẽz fore iusquami: vel aliud fortasse hmõi existet: aut q̃ conion cicuta é aq̃tica venenosa ꝓcessa. Ad aliud silr dicendũ Ad ꝓfirmationẽ dicendũ q̃ si aliud stupiditatẽ ⁊ imobilitatẽ videat inducẽ nõ oꝫ tñ ipm frigidũ ꝓcludere Rã harmel cali. ⁊ sic. in tertio gradu ſm hos. Jd tñ videt cãre somnũ nãq; imobilitatẽ ac ebrietatẽ inducit. silr loliũ: semẽ canapis: amomũ: aloes indũ. Vinũ fortius supflue sumptũ calida exñtia cãnt ꝑdicta: qñ eoꝝ caliditate ac effumatõe vapoꝛes mittũt in cerebrũ qbus spũs pturbant eisdẽ. vñ rõ ꝑmitus bebetat ⁊ somnus tandẽ ⁊ imobilitas cansant: ita ⁊ cicuta ꝑdicta habebit hmõi inducere modo.

¶ Differentia. lxi.

Quod argentum vi

uũ sit calide ⁊ sicce cõplexionis oñdit qꝛ illud qđ mordicat ⁊ corrodit ptes cali. ẽ ⁊ sic. Corrosiua nãq; vehemẽter ponũt calida ⁊ ficca. tale vo ẽ argentũ viuũ. vñ diascoꝛides: Virtus argẽti viui ẽ homicidialis pondere suo comedẽdo intestia. Quare aggregatoꝛ: Corrodit oñe cui obuiat ex mẽbr⁊ intrisec⁊. Eti: Oñdit calide ⁊ humide nãe qꝛ illud qđ cito ad aliqđ ꝓuertet eꝰ videt natura ipius obtinẽ. talia nanq; sunt symbola facilꝰ se inuicẽ trãsmutãtia. ſz argentũ viuũ celerrie mediãte fumo ꝓuertit in aerẽ ⁊ vlr motus ipius caliditatẽ testat. ois nãq; pficit p se tandẽ calore. Rursus videt fride ⁊ humide: qꝛ egritudines cãt frigidas ⁊ humidas vt palysim apoplexiã ⁊ silẽs qđ ⁊ nomen ipius grece etiã ſm diascoꝛidẽ oñdit. Appellat. n. vrdias surpeci drar gyros ab hydoꝛ qđ ẽ aq̃: ⁊ argyros argentũ q̃si aq̃ argẽti: aqua vo frida ẽ ⁊ hu. q̃ aũt frigidũ sit ꝓbatur cũ lesio quã neruis ⁊ oio mẽbris fridis ⁊ siccꝭ infert ⁊ sensus mortificatio ⁊ vlr vite denunciãt. Adhuc attribuit Mercurio q̃ ſz sit indifferẽs friditati tñ attinet magꝭ ſm astrologos ⁊ siccitati. ⁊ vlr nocumẽta frigida ex ipo accidẽtia ipius denotãt friditatẽ. igit argẽtũ viuũ diuerse fiet nãe. ex qbus etiã colligit dicti cuiuslibet oppositũ. ¶ Propter pmũ qdẽ sciendus q̃ argentũ viuũ ẽ metallũ ꝓtinue motũ termio difficilitũ magꝭ exneo calore albo lucẽti pfusum. ppter nanq; nõ adherẽt tangẽte terreitate q̃dã ⁊ aqueitate: ac figure rotunditate mouet ꝓtinue. Aq̃ nãq; ſm Auẽpretis semicirculariẽ mouet vt idicat accessio ⁊ recessio ipiꝰ figura. n. ꝓuocat ad motũ. Principia quoq; metallorũ a diuersis ponunt diuersa. qdã nãq; dixerũt alchimistaꝛ. i. hũoroſoꝛ ipa ꝓfici ex ſpiritibus fetentibus ⁊ aq̃ viua q̃ ficca põt aq̃ nosci. Alij vo ꝓncipiũ metalloꝛ posuerũt nõ argẽtũ viuũ ⁊ sulphur in nã fua: ſz alterata ⁊ in terrã ꝓuersa. Quidã vo dixerũt metalla ꝓfici ex aq̃ fluẽti p meatus terre inueniẽti ſbaꝫ i visceribus ipius dissolubilẽ cui aq̃ ꝓiuncta vnũ reddit corpus. Quidã vo pitioꝛ simplr testant metalloꝛ ꝓncipia fore argẽtũ viuuꝫ velut mr ⁊ mã: sulphur vo ceu pr ⁊ actiuũ. Sũt ãt metalla. 7. iuxt planetaꝛ numeꝛ. Alchimici nẽpe volẽtes eoꝛ reputa tã sciaꝫ occultare platonicoꝛ more methaphoꝛis loquunt. q̃re argentũ viuũ vocauerũt mercuriuꝫ ⁊ seruũ fugitiuum: qꝛ sicut mercurius ẽ mobilis vehementer ⁊ ad oẽs planetas cũ sit indifferẽs ꝓuersiuus facillime: ita ⁊ argentũ viuũ: ceu etiã mercurius ſtabilis seruos denotans: sic ⁊ ſb metallũ de quo. A. 4. methau. Argentũ viuũ est vt aq̃ q̃ miscet cũ terra nimis ſtili sulphurea mixtione fortꝭ donec nõ gelcat in supficie plana ⁊ ſb ẽ ex ficcitate magna q̃ inest illi ⁊ iõ nõ adheret tangẽti. Et ẽ albedo ipius ex claritate aq̃ ⁊ albedie terre ſtilis: q̃ est in eo ac etiã ex admixtione aer⁊ cũ illo. Argentum aũt lune cõpat: qꝛ sibi vtunq; i ſba ꝓportionat colore ⁊ cõitate: Eo ãt veneri ꝓpter colore ⁊ ipius cõplicabilitatẽ. Soli quoq; auꝛ dãt ꝓpter ꝑciositatẽ vtriusq; : marti vo ferꝛ: ioui aũt stannũ ⁊ ꝓpter nãz commutabilitaꝭ vtriusq; ⁊ colorẽ: saturno quoq; plũbus ꝓpter ſbaꝫ ⁊ põdus ambobꝰ silia q̃ etiã trãsferentes obfuãt. Si aũt qs obijciat qꝛ Jeber in eiꝰ alchimia solũ ponit. 6. metalla: nõ. n. argentũ viuũ enũerat. videt. n. ipm nõ esse singulare metallũ cũ mã sit ipius. Dicẽdũ q̃ nõ ẽ simplex metallũ ſz magꝭ assitatiõe q̃dã ⁊ reductione sicut simplicia reducũt in cõposita in linea directe sita: qꝛ tñ nõ ẽ pure simplex sicut mãe rõ ſz aliq̃ vt oñdet pticipat cõplexione iõ vtcũq; põt inter metalla nũerari. ¶ Propter scõm vo sciendũ q̃ de isto q̃sito diuerse repiunt opiones. Videt. n. q̃ nã ipiꝰ nõ possit pcipi velut illa q̃ mercurij ꝓpter ipius instabilitatẽ appentiã ⁊ oñtationẽ. qdã nanq; ꝓnunciarũt ipm fore fri. ⁊ hu. vt. A. in scõo gẽdu: aliq̃ in q̃rto. Alij cali. ⁊ hu. in q̃rto sicut cũ circa instãte: Constantinus de gẽdibus ⁊ practice scõo. Baliabbas vo ibidẽ ingt ipm acutũ fore cõburẽ. Almasor⁊ quoq; tertio: q̃ qñ extinguit ardẽs ẽ. Jeber vo videt ipsuꝫ aquã viscosaꝫ ꝓnunciare p calorẽ tpatũ vnitã. appet q̃ hmõi q̃siti diuersitas. Nõ etiã difficultatẽ ſb iducit est: qꝛ pauci auctoꝛ eius apte cõplexionẽ exꝑmũt. ſz qđ de ſb mirabit ꝓñr. ¶ Propter tertiũ qđ sciendũ q̃ Jeber posuit ipm hꝰi existẽ vt dictũ imediate: ingens demũ: Argentũ viuũ manifestũ ẽ q̃ mercuriꝰ appellat antiquoꝛ vsu ẽ aq̃ viscosa in visceribus terre ſbe ſtili albe tincte p calorẽ tpatissimũ vnita tali vnitione p minima quousq; humidũ ꝓpat a sicco: ⁊ siccũ eq̃liter ab humido. ideoq; fugit supficiẽ planã de facili ꝓpter sui aq̃ humiditatẽ. qđ fortassis apd Ar⁊. stare nõ põt cũ dictũ sit methauro. 4. q̃ aq̃ liqdoꝛ munime inspissat sola pmanẽs nisi friditate i paꝫ ad terrã ꝓuertẽte. calore nãq; nullo elirabil est mõ. Adhuc nõ adherẽt tãgenti accidit ꝓpter ſtile terreũ qđ est in ipo ceu ꝑinductũ ab. A. Est ãt argentũ viuũ sicut mãlis eꝰ ſba ⁊ velut menstruũ mulier⁊ ex quo vtute sulphur⁊ ipm digerẽt ⁊ adurẽt metallũ ſb gñat. Cũ aũt ꝓuerti icepit ad hmõi spẽz reducit glandulosuꝫ ꝑmitꝰ: deiceꝭ paulati cũ stare icipit ⁊ ꝓuerti. In ipo quoq; ꝑz sapiẽtes due repiũt ſbe drñtes. Una qđ aq̃a: reliq̃ vo terrea: ⁊ ſb qddã sulphur⁊ hꝫ. sic igit argẽtũ viuũ ꝓt duplr ꝓsiderari: aut q̃tũ ad ptẽ fream

sulphureā: ⁊ ita caliditate pticipat ⁊ siccitate q̄ extinctōe ac sblimatōe calidi potēt māifestat humida eua porāte aquea: ⁊ ideo dictū ē p Almāsor ē q̄ extinctus est ardēs ⁊ vstiuū. et Haliabbate acutum. i. sblimatū est ꝑburēs. vñ. A. Sublimatū ē interficiēs ꝓpter vehementē icisionē. ipm. n. fm Aggregatorem sic ignis adurit. Aut quātū ad ipius sbaz aquosaz q̄ velut mā eius existit q̄ statī calido ꝓcitato euaporat ī fumos ob ipfectā ipius mixtionē cū terrestri sulphureo. ⁊ hec egritudines ⁊ alia iduc̄ friditat nocumēta. vñ. A. Et vapor facit accidē palysim ⁊ tremorē. Et Abugerib: Fum⁹ ē nociu⁹ valde: nāq ipi⁹ assiduatio destruit neruos ⁊ iduc̄ palysim ⁊ aufert sensum ⁊ motū: visum destruēs ⁊ auditū: odoraz fetorē etiā fm. A. inducens cū dentū putrefactōe vt mulieres fustātes oñdūt. ⁊ ad hāc qdē eius ptē respiciēs ipe fridū ꝓnūciauit ī scōo gra. ⁊ humidū. Appet itaq ex his aīaduertēti qd ē dicēdū. Monachus tū in B sic in multis videt excedē cū calidū fortassis in q̄rto gradu nō patiat secū humidū in eāli saltē quo ad tpamētū relatū: de quo dria. 138 qō etiā declarat p reliq. Videm⁹ nāq multa plurima ex sbijs diuersis ꝓstructa fm vnā sbaz: vt cali. ⁊ sic. nitrosam vētrē solue. fm vo alterā terream stipticā cūdē ꝓstringē vt mīat in caule ⁊ lēte: alimētor ꝑmo. Veritas etiā q̄ sit nō pax appet ꝓsiderato mō ꝓstructōis argēti viui differēti. Biascorides nāq scribit ipius quoddaz ꝓfici ex minio ⁊ cinabrio alias canauaria. Dittic. n. in cacabū testeuz ⁊ ferreo coopculo pfecte munit ponitq in foco ⁊ post duas aperit horaſ: ⁊ qō coopculo inbeserit collige q: B argentū ē viuū. id tū nō recitat aggregator. Aliud qō argētū viuū est fm A. qō ē purgatū seu extractū ex minera sua ⁊ viuum inuentū. vñ Biascorides: Etiā ueniē in metallis cuz colligit argētū. ⁊ audiui ipe multotiēs aquā currere de mōtibus. Est etiā tertiū qō extrahit ex mōtib⁹ lapidibus minere sue in qb⁹ gñat p adustionē cū igne sic de lapide aur euellit ⁊ argentū. ⁊ B ꝓpter acumē dr̄ esse de gñe venenor. Sed tāc qſ dicet aur etiā argentū sic extracta fore acumine pniciosa ⁊ ꝑpe aur: cū tū magī sit tpatum? Dicendū q̄ aliter B mā est disposita ⁊ illa p ignē: q: aliter patiēs vt sudor ⁊ virus oñdūt: ⁊ hūores ac mus napelli ⁊ ipe. sic itaq illud q̄ ignis artificio ꝓstruit cali. erit ⁊ siccū magī. qō vo nā pducit pl⁹ friditate pticipabit ⁊ humiditate. Ex q bus etiā diligēs intellect⁹ poterit q̄stū termiare: elegātius tū mō anterioꝛi. neq valet vt indicat pomum qō dicit circa mstāſ quosdā auctor posuisse fridū in q̄rto gradu: q: est valde fridū actualiter qm̄ medici nō ꝓsider. át tale in his corpi occurrūt q̄ fm actū vel appentiā ver fm vtutē ⁊ p se intelligē. ¶ Propter q̄rtū vo ad pmū qd iā dicendū appet: q: fm ptē terreā sulphureā cali. ē ⁊ siccū. Aut dicendū ipm corrodere qō ei obuiat grauitate. fm tū. A. B vbū non est comphēsuz. Ad aliud dicēdū q̄ nō seq̄t q̄ ꝓpter hoc sit calidū ⁊ humidū q: illud qō euapat in fumū non oz q̄ calidū saltē p se ſz potius aqueū calore agitatū velut vapor aq̄ radijs celestiū calefactus deducat sursum. Ad aliud dicēduz q̄ motus ille sibi nō iest mox a calido cuz alia eo nō moueant ꝓtinue calidiora: ſz magī ꝓpter sbtile terre qō in ipo cōmixtum est cum aquoso: ⁊ termiatū quodāmō: ⁊ superficiē despicit planā fugiēs de facili. Ad aliud sīr qd dicenduz visum: q: ꝓpter aquositatē fridā ipius ⁊ hu. in fumos missam accidētia eāt p̄dicta: iuꝛ quā nomē sibi fuit ꝓpositum: q: hec manifestior ē terreitate. Ad aliud dicēdū q̄ nō ledit neruos ⁊ alia ficca rōe siccitatis sed magī friditat quo datū mō: humida vo humiditate ledit. Ad aliud dicendū q̄ ascribit Mercurio ꝓpter id qō dictū ꝑmo ⁊ nō ꝓpter ꝓplexionē cū aur sit tpatum ⁊ sol calor ⁊ siccus: ⁊ saturnus frīs ⁊ sicc⁹: plūbū át frigidū ⁊ humidum: mars quoq calor ⁊ siccus: ferrum fridus ⁊ siccū. Eius át cōplexio ī actis non inuenit sufficienter a peritioibus expssa.

¶ Differentia. 151.

Quod colloquintida

nō multū teri debeat mīat p serapionem simpliciū. Rursus tertio. 16. Recipe colloquintide sane nō ꝓtrite. Eti: decio practice pcipit gaq̄ solubiliū sunt antidotor medicamina mediocriter ꝓteri: qm̄ si diligēter terēt min⁹ opant. Et id re. sa. apparēs q̄rto: Hmōi vo ē colloquntida cū non possit sui amaritudie ī decoctionib⁹ aut syrupis vel puluerib⁹ sumi: vel poti⁹ ī pillulis. adhuc scōo ꝑmo: Huiuz medicia in q̄z ꝓtritione elaborat supflue opatōnes destruunt. hmōi vo tritura facē vltia. Rursus q̄ vltie trita ñ poterit ablui ⁊ abstergi sui penetratōe ex vill vē triſ ⁊ intestinor. qō át tale excoriationē ⁊ apa cābit. Et firmat: q: qō multū terit sui sbtilitate vētr̄ villis ⁊ intestinor adheret ⁊ innisc̄at. qō át hmōi ⁊ ꝑpe cū fuerit amar excoriat⁹ ceter̄ ⁊ ulcerat. hmōi qdē ē colloquntida vehemēter ꝓtrita. Simpli⁹ scamonea ē solutiuor maximū: ita vt fm democritū sit anthonomatice laxatiuū. ⁊ ideo fm Dest. ipius opatio ē vt ea q̄ furiosi. ſz scamonea nō multū pcipit ꝓteri ⁊ ꝑpe anthiocena bona. Et fulcit: qm̄ Mezereū solutior violentū pcipit nō ad multū teri. vñ practice decio: ⁊ aggregator Iere mezereon nō sbtilissime ne forte villis vētr̄ ⁊ intestinor noceat adherēs. Itidē De. Trituratio ois q̄ liscunq sit oz vt fiat cū facilitate ⁊ cōmēsurēt sbijs terēdor. laboriosa nāq resoluit vtutē: id át aduenit in ad vltimū triturādo. Nō igit multū colloquntida erit teréda. q̄ aūt nō pax ſz vltie debeat ꝓteri: sapit Serapio breuiarij. 7. Eti: Forte solutiuū ꝓpter lesiones inde potentē ꝓsurgē pcipit ꝓsolari: ſz trituratiōe plicit grādi: Ea nāq malitia sedat laxatiui q: nō quoties cunq mīorat cor⁹ ipi⁹ ꝓfuat vtute: fm ꝓportōis mīorationē: imo possibile sit vt diminutio corpis puniat vsq ad terminū vt vlteri⁹ nihil ꝑpe actionis inducat cū sit minimā carnē repire: ꝑbicor. j. Forma. nālis vt agat debitā ⁊ pcisaz quantitatē expostulat in mā. vñ nō ē necessariū q̄ si vtus aliq̄ vt decē viri deferāt aliq̄ onus p leucā ī die q̄ illor medietas ceu illor. 5. p mediū: imo qō plus id non poterūt mouē. secundo ꝑmo: ⁊ ꝑbicor appens. 7. Virt⁹ nāq vnita fortior ē diuisa. rursus ars suffragat nāe. Colloquntide aūt nā inest a ptib⁹ remot vt a unctur̄ extrēor educere. qō vo vltie tritū in extrēa valet āpliꝰ puenire. ꝓpter qō expedit colloquntidā vltie ꝓteri. ¶ Propt pmū qdē sciendū q̄ colloquntida fm Biascoridē est pláta emittēs ramos ⁊ folia extēsa sup terrā: silia his q̄ cucurbite domestice: alba pilosa ipaz aduretia: incisuras hñta. Vñ De. Perse vocāt eā cucurbitam deserti q̄ etiā fel terre appellat: eo q̄ ī toto ābitu ipi⁹ bbas interficit: exūs vt venenū illiſ. et iō arabes vocāt eā necē plátarū. ⁊ pducē fructū rotūdū pile silez. estq

vehemēter amāra cōposita ex ptibus igneis ꝛ terrestrib⁹ adustis plimū. Et ē duplex: masculus ꝛ femia Estqꝫ h̄ villosius lāguinosius ḡuis aspitati attinens ꝛ nigredini. Femina vo laudaf ꝛ colligiūn autūno ꝛ p prie cū expoliata citricitatē acqsiuit. c⁹ qdē pláta cū fuerit singularis in loco aut fructus ipi⁹ i planta ē p nicios⁹. tota nanqꝫ malicia ꝛ violēcia colligit in ipa Est nanqꝫ canō qꝫ medicinaꝝ laudabiliū b̄dictaruꝫ quātūcunqꝫ eaꝝ fuerit plurimuꝫ in loco a sui remitti euenit bonitate ipa in plura seq̄strata. in oppositis vo ꝛriū. Utimur aūt pulpa siue ipinſ adipe, ppinsqꝫ phla viscosuꝫ attrahit ꝛ a loc] remotioꝝ⁹ vt iunctu ris. Est aūt trituratio corpis in plures ptes seq̄stratio q̄ diuersificaf quātitate ꝛ numero fm qꝫ plus aut minus laboraf in ea⁹ tritura. Et ipa qdē ē triplex fm varietatē sbe terendoꝝ. nā sba grossa hꝫ ꝛteri marie: sbtilis mīme: mediocr] vo medie. Tritura quoqꝫ gn tuplici de cā videf fieri. Una qdē vt melioꝛ fiat cōmixtio ꝛ sigillatio mediciaꝝ adinuicē fiē expedit i tyriaca ꝛ i alijs solennīū confectōib⁹ vt ex eis reliq̄ cōsurgat nā. nōnulla vo vt velocitas penetratōis medicie acgraf qō opus sit cū ad ptes lōginquores oꝫ puenire ꝓpter qō lapidē emathitē ꝛ cotallū oꝫ vehemētissi me cōteri cū medicis pulmonis. Alia qdē vt ꝓpetaſ vlla medicie adipiscaf quo actionē alteri⁹ iducat ma nerici: appens ḡrto etiā de re. sa. q̄ in cimino acgrif. cū. n. paꝝ cōterif educit p secessuꝫ. qñ vo marie qꝛ de bilitatū p vrine meaf⁹ euacuat nā cuꝫ medicia fuerit debilis nō potēſ fcef⁹ educē sbtiliatūqꝫ se ad vrinas cōueniit. Vñ. A. ꝛ Aui. fm Ga. Institi in vltia pulverizatione cyminī ꝛ cū esset solutiuū factū ē ꝓuocatiuū. Quarta vo vt malitia remoueaf a medicia ꝛ h̄ in se. qꝛ sit violēta ꝛ nāe īimica. ꝛ hac de cā cologntida teri oꝫ extreme. Aut rōe ptis nobilis ꝛ sensibilissime cui occurrit q̄lis ē oculus: practice. io. Est. n. sensibilissima corpis pticulaꝝ. 8. de īge. vñ oꝫ pulveres seu alcohol q̄ oculis administrant vltie triturare oio

¶ Propter scōm qdē sciēdū qꝫ in hac dria diuersificati sunt maioꝛes. qdaꝫ. n. vt filꝰ Cezar ꝛ aggregatoꝛ cū seruitoꝛe de pharmacoꝝ ꝓpatiōe ingunt cologntidā nō multū terēdā ne villis vētris ꝛ intestinoꝝ adherēs vlceret ipa. Imaginant. n. qꝫ ipius sbtilitate intrā penetret in ptes p q̄s trāsit vt neq̄at ablui et abstergi ab illis. Alij vo his opponunt oio: vt serapio abbꝛeuiatoꝛ. A. ꝛ Aui. Testant. n. bi vna cologntidā sore vltie terendā oio. Vñ. Al. Oꝫ vt in eius ꝛtrition ad vltimū deueniaf ꝛ neqꝫ sit aliqs ꝛtēt⁹ qꝫ ipa sit tā valde trita. hanc etiā sēriē exp̄mit Aui. quāuis eā serapiom ascribat. qd aūt sit de h̄ videbiſ ꝓpter.

¶ Propter tertiū qdē sciēdūqꝫ tritura triplex existit Quedā nanqꝫ grossa: alia sbtilissima: nōnulla vo media: qō innuit. A. ex p̄missis. Dico itaqꝫ hinc qꝫ tritura mediocris ē detestanda oio qñ in ipa ptes remanēt sensibiles mēbroꝝ villis adherētes ita vt difficile sepenk inde. neqꝫ adeo sint ad puitatē redacte tritura vt hac malicia repmaf sufficienter cologntide. qō voluit h̄ inquies neqꝫ sit aliqs ꝛtētus vt ea sit valde trita. vtraqꝫ tñ triturationū extrēaꝝ veritatē pōt ꝛtinere. nā dicētes eā nō multū teri ei⁹ minoꝛe ispiciunt adhesionē ptib⁹ inde ꝛ facilioꝛē ei⁹ ab eisdē eductionē cū alijs i arguf falciti. Reliq vo acqsitionē icolumitatē ex vltia triturātione ꝛ abiectione nocumēti: quos egdē fulcio magi] in p̄tiaꝝ ꝛ defendo volēs cum eis

cologntidā vltie ꝛteri oio' vt ꝛ nulla ps ipius sit manifesta sensui imo q̄si ad mixturā pueniat intellectus ita qꝫ fere minimū vnius alteri⁹ tāgat minimū: ꝛ plurimū q̄ꝛplurimū. sꝫ id vltia fit vt inductū ē triturationē. Vñ Aui. Dicit qꝫ in vltie pulverizata franga vtus a pmixtione ꝓiūctoꝝ ipi: ꝛ ptrāsit loca viscerum absq̄ ipssione lesionis i eis. Amplī⁹ illud qō ad heres villis vētri] ꝛ itestinoꝝ volutionis ista vlcerat ꝛ aſat: ē pbidēdū. hmōi vo agit cologntida nō extreme vt aiūt sed mediocriter aut etiā paꝝ cōtrita. Et: Pharmacū opaf in aduſqꝫ plurimū i fumoſ ꝛ vapores dissolutū: dria. i4i. id aūt aptiuſ effic ꝓtritū extreme. Dictū ē. n. qꝫ vltia ꝓtritio iuuat medicinā in ptes penetrare ad q̄s ꝑus nō poterat pueuire sꝫ cologntida ē qd tale. Et firmaf qꝛ cū sit vt p̄missuꝫ amarissima ē grosse sbe. tale vo dictū ē absq̄ ipius etiaꝫ ipfection vehemētissimā nāꝫ sustinere itaqꝫ coloquintida ē vltie teréda. ¶ Propter. 4. qdē ad serapionē simpliciū qd dñdū appuit. Ad aliud silr A. qd dicendū etiā visuꝫ. vel loquif de cologntida qñ sbmittiſ p clystere i colica ꝛ non p os vt infra. Libri etiā aliq negatiua carēt pticula. Ad aliud dicēdū qꝫ vex id: ꝛ ideo coloquintida ē vltime terenda vt ipius obtundaf violentia ꝛ attractio laboriosa nō tñ ipius vtus tollit ofariā tritura cū sit violēta ꝛ sba grossa. Vel fmo ille verificaf in q̄smulſ cū pauciores sint medicie i grossa sba adeo violēte. Ad aliud silr dicendū qꝫ destruūt enī aut oio vel fm qd ꝛ remittunf ab eo qō ꝑus. Ad aliud p interēptionē dicēdū. Pōt. n. ablui ꝛ abstergi ꝛ iō nocumēta non iducē pdicta. vñ. Al. docens cologntidā vltie ꝛteri ꝓcepit ipaꝝ hydromelle ꝑuſ ifundi deinde exiccatā teri. adhuc etiā si nō posset vt nō multū trita lauari ꝛ abstergi: tñ tritura vt tactū ibecillita ta lesionē nullā aut modicā posset iferre: ꝛ papue qꝛ docef cū gūmis sꝫipticiſ inuiscatis admisceri vt bdellio dragagāto ꝛ mastice ꝛ hmōi. Ad ꝓfirmationē vo qd dicēdū appuit qꝛ vtus eius tritura remittf effrenis vt ledē nō possit. Ad aliud dicendū qꝫ nō ē silr de scamonea ꝛ cologntide adipe vl pulpa cū illa sit acuta sbtilis sbe. Cuius vis destruif vt tactum laboriosa tritura: h̄ aūt grosse extremā sustinēs tritura. Ad ꝓfirmationē qdē silr dicēdū: aut fortassis hec i mezereō etiā fuit illoꝝ vt in cologntida opinio. Ad aliud dicēdū qꝫ sba adipis vel pulpe cologntide: qꝛ grossa sbtilissimā pati pōt triturationē. ꝛcessum etiā ē vigorē cologntide vtcūqꝫ tritura dissolui. Aue aūt alterius ptis suo simuliter ꝓcedunt modo.

¶ Differentia. 165.

Quod nonomnis cura

q Qpficiat ꝛrio monstraf: qñ aphoris. quinta: Quecunqꝫ ifrigidata calefacē oꝫ exceptī qbuscunqꝫ sanguinē futuꝝ ē emanare. in his igif saltē instantiaꝫ recipit canō. Amplī⁹ ibidē: Aq̄ frida est ꝛ humida ꝛ tñ ponif curare tetanū repletionalē ex bu. ꝛstructum phlaticī. Et: Epidimiaꝝ. 6. Dolor dolorē soluit vñ duoꝝ dolorꝫ q̄ fit fiūt ꝛc. Topico. 4. Febri ꝛ ophtalmie nihil ē ꝛriū: ꝛ tñ plus curanf eaꝝ. De regimie vo sanitaf. 3. Labore oꝫ laborē soluē. ꝛ tertio qdē megategni: Humida corpa cū humidis: ficcū cū siccis curare oꝫ. Ac ꝑmo tertia: Labor labore curaf. Rursus eo dē ārta: Nō ois repl'o neqꝫ oiſ ꝓplexioniſ malicia: suo medicaf ꝛrio ex eūone ꝛ oppositōe. Amplī⁹. 3. ꝑma:

Regimen subtilatiuū é nociuū ei q habz sodā causa cibi grossi ꝓpter colerā. ¶ Et codē. j6. ꝑz Hypocratem. Vomitus qñq; prohibet vomitu: ꝛ fluxu⁹ fluxu. ¶ Palin. Calo: naturalis calid⁹ mo:bus tñ curat calidos apparēs ꝑmo se cunda . Multi etiā curant forma ſpecifica: cui nihil videtur ꝓtrariuz. ¶ Rursus. scamonea calfa ꝛ sicca curat febrem colere huiusmodi tā rōne febris qz materie. Adhuc si omnis cura p cōtrariū curat: mo:bus numeri ꝛ quātitatis curari nō poterit: Cuz nihil in ꝑdicamētis quātitati ponatur ꝓtrariū. Amplⁱ⁹ si ea ꝑficit contraria: erūt in gradu ꝛ mansione sibi opposita in tegni. Que aūt taliter extant: aut eoꝝ vnū non aget in aliud si oino fuerit eālitas: vel ad furiam amplⁱ⁹ incitabit. Itaq; non ois cura completur contrario. Cuius oppositū scribit de humana natura. ꝛ affouisnoꝝ tertia. Naz ex plenitudine quecūq; egritudines fiūt ꝛc. Unde ethicoꝝ. ij. Medicine sunt innate fieri p ꝓtrariū. ¶ Eti omnis actio est a ꝓtrario. Primo de ge. ꝛ cor. sed curatio é quedam actio. Est igit p contrariū egritudis curatio. Propter ꝑmum qdem sciēdum: q cura é ꝓuidentia seu solicitudo alicui⁹ vt ꝑmaneat iuuāte no ciuo depulso. Que duplex existit: vna qdez vtis seu puidētia de aliquo modo quocunq;. Juxⁿ illud. Cura hunc. i. puide sibi. Est ꝛ alia ꝑticularis vt hec oppositione pfecta. Procuratur. n. subiectuz puta corpus: vt in esse ꝑmaneat mo:bū abscindere seu moralis aīam. Est autem ꝓtrariū scōm idem genus distātia. cuius qdem gratia videndum ꝑmo quomodo cōtrariū ſm Arist. sumaf multipliciter: deinde ālīter apud Ga. ꝛ demuz quidam in modis cōtrarij subiugatur ex sermonibus acceptum medicoꝝ. ¶ Propter ꝑmum huius sciēdum: q penes Arist. ꝓtrarium inuenif accipi multipliciter. Uñ qdem ꝓprie ꝑt in qualitatib⁹ repitur. in eis .n. verissime é ꝓtrarietas post locū vt centri ad circūferētiam. Commētator 8. ꝛ. jo. methaphisice. Cuz eñ qualitatibus etiā saluetur maxima distātia. Nam vere cōtrarioꝝ vnum maximū ꝛ pfectum nō habēs excessum in illo gñe Reliquum vero ab hoc distās p oñe Quare. jo. methaphisice. Cōtrarietas est diuersā id est distātia pfecta. Posita eñ sub eodem gñe ꝓtraria maxime a se distāt: ꝛ in eodem suscepti⁹ simul ꝛꝛ secūdum fore nō pñt in ꝑdicamētis: vñ. ij. de igenio. Cōtraria siunt p populum ad se inuicem distāta ſm aliqō vnū genus. Sic igit de ratiōe vere ꝓtrarioꝝ est q maxime a se distēt ꝛ q sint in eodez gñe ac idem differenter tñ habeāt suscepti⁹uum. Et ideo in talibus cōtrarijs nō ꝓtingit vni plura ꝓtrariari. jo. metha. Tantum eñ vnū vni est oppositū. ¶ Sunt ꝛ alie cōtrariaꝝ acceptiōes. 5. methaphi. Cōtraria. n. dicuntur esse que nō pñt simul inesse eidem differētium se cūdum genus: puta musica ꝛ albedo. Et q̄ plurimū differūt: eo q̄ in eodem existāt susceptibili: vt album ꝛ nigrum. Et etiam q̄ plurimum distāt coꝝ que sunt in eodem gñe: vt homo ꝛ asinus. Et que plurimum differūt coꝝ que sunt sub eadem potestate: velut congruum ꝛ incōgruum sub grāmatica. Et hi duo mōi postremi hoꝝ quatuoꝛ videntur ꝓprius nomē ꝓtrarietatis importare. ¶ Dicunt etiaz cōtra ꝑdictos modos quatuoꝛ cōtraria cōiuo. Quedam qdem in talia habere. Alia vero in suscipe. Reliqua i actiua esse vel passiua. Aut agentia esse vel patiētia: vt abiectiones: aut acceptiones vel habitus ceu ꝓpatiōes. In his eñ cōtrarietas videtur secūdo a qualitatib⁹ causari. Dicūtur ꝛ ꝓtraria cōissime quecūq; sunt ꝑz vnam cathegoriā diuersa. Secundum eñ id q̄ ens ꝛ vnū multipliciter dicūtur: sic ꝛ alia ab his sequentia. Hoc etem mō dicent cōtraria: quecūq; ex equo diuidūtur mō quocūq;. Qualiter ꝛ ꝑdicamēta dicē tur opposita. Dicunt etiā nō tñ extrema extremis ꝓtrariari: vt ponit. jo. methaphi. Uez etiā medium ipis: puta media vox ꝓtraria é ad vltimā sic acutam Acuta vo ad grauē: ꝛ fuscū relatū albo: vt nigz ꝛ nigro appet albū: phisi. 5. Propter hⁱ⁹ scōm sciēdū: q ꝑpēdēs Ga. ꝓtrarij multiplicitatē ingt. ij. de ige. Si nō vis dicē ꝓtrarioꝝ ꝓtrarias eē curatōes: dicas oppositoꝝ fore oppositas. seu sēnsit Hipocras cū Plathone: quē siquidē Platone dicit fore diuinū sempq; sequendu3: optereq; nomina contemnere. non aūt rerū doctrinā cū multū ꝑferat ad salutez: ꝛ coꝝ falli mentum desinat in pnitiem. Et q̄ siue vtamur ꝑpe nominib⁹ aut ipropꝛie: ex hoc nihil plⁱ⁹ vel minⁱ⁹ acqritur laboranti. Non enim in qualitatib⁹ solū: verū etiam i quātitatib⁹ é repire huiusmodi ꝓtrarietatez: quā Aristotelici oppositionem appellant. Nō enim magnū dicūt puo fore ꝓtrariū: ꝑz oppositū relatiue: neq; similter multū pauco. Et eodem modo neq; dē sum raro: neq; remisso intensum in predicamentis. Omnia tñ huiusmōi ꝓtraria ſm Hipocratē noiant ꝛ Platonem facientes ex ꝓtrarijs generationez. Inquit etiam Aꝝ. non obseruasse suam legis in noibus lationez. Cum ꝑncipia phisicoꝝ ꝑmo. puta materiā ꝛ formā cū ꝓpatione posuerit contraria q̄ tñ nō sunt ālītates: vez ſbe. Adhuc scripsit secūdo de gñiatione ꝛ cor. igni aquam ꝓtrariari: aeri vo terrā: ꝛ si sint ſbe Sūt eñ ex ꝓtrarijs passionib⁹ ꝓstitute: Vult quoq; Ga. q̄ curatio ꝑmo ꝛ ꝑ se debeaf dispositōi seu morbo. p accidens aūt ꝛ secūdario accidenti. Eo q̄ morbum ꝓsequif velut vmbra corpus: tertio de accidēti ꝛ. ij. de ingenio. Et ideo morbo interēpto ꝛ accidēs interimef ꝓsequēter. ¶ Pōt igit ex hoc accipi q̄ cōtrarium é duplex. Quoddā náqz immediatū dispositioni p se occurrēs. Aliud vo mediatū alterius gña ꝛ q̄ vnū p se ꝛ aliud p accidēs: Unū qz ꝑpriuz ꝛ reliquum cōe. Et q̄ in accidentib⁹ etiā pōt ꝓcedi ꝓtrarietas vtcūq; ceu fluxibilitas ꝓsequēs poioꝝ aptionem: contrariaf detentioni eoꝝ angustiā ꝓsequenti. ¶ Propter tertiū vo huius sciendū q̄ ꝑticulari⁹ ac medicinalius ꝓtrarie accepto: dispōis intētio triplex repit. Quoddā eñ est intrinsecū: aliud vo extrinsecū nōnullum vo mixtū ex vtroq; ꝓfectū. Intrinsecū vo tripliciter diuersificaf. Ratione qdem gubernantis ceu vtuf regitiue natura dicte: de q̄ in tegni. Unum natura opatrix existit: medic⁹ aūt minister. vñ Aꝝ. de farmacis. ꝛ. 8. practice. Nature é curare ꝛ nō medici. Eius vo opus digni⁹ extat aliqd porrigere nature. Uel ex pte fulcient: ālis est coꝝpis natura dicta ꝓplexio ꝛ cōpositio: ꝛ cōis vtriusq; natura. Uigore tñ ꝑncipalius cōplexionis cū ea sit cōpositiōis ꝛ nature cōis potioꝛ cā de cōplexionibus apparēs ꝑmo Cōplexio eñ ꝓpter ālītates ex qbus ꝓsurgit: ꝑncipiū est actōis: cū ois tandē actio pficiaf ālītate dria 6o. Aut rōne instrūmēti: puta caloꝛis ināti vel spūs Ipe náqz est instrm nature quo agit ea. Cuius qdē natura est: nō solū frigiditatē sibi ꝓtrariā ālītate im

pugre ⁊ destruere. vex etiã caliditatẽ ꝓtrariã quodã mõ sibi ꝓportionatã. ⁊ Mouet. n. ipe spũ ad expellẽdum nocumentũ caliditatis extrinsece: vaporẽ ipius remouendo ⁊ ipm resoluẽdo: cuiusq materiã adurẽdo. Hanc aũt naturã nõ hz frigiditas. Nõ. n. impugt ⁊ destruit nisi sibi cõtrariã aduenientẽ caliditatẽ. Frigiditatem aũt minime. ꝓpter qõ caliditas dicit innata nõ aũt frigiditas. Et ideo ꝑmo scõa. Nõ compatur frigiditati ex colocodcia corpis. i. datore vite illud qõ ꝓpat caliditati. Contrariũ sit extrinsecũ triplr variat: vel re pte qdem influẽtie supioris. Interdũ nãq talis supior occurrit influxus q aliquo dictoꝝ ꝓtrietatis modoꝝ egritudinẽ tollit aut miorat: puta luna qñ ꝯiungit forti: aut loco applicat quo infirmi natali stella fuere illi fortunate vt tactũ sepius. Aut rõe ministerij cuiusdã ⁊ ita medicꝰ dispositiõi ꝓtriat. Est em subminister nature hz alio mediãte vtpote natura opet. Nã fortuna q̃ beniuolꝰ qs videt influxus ⁊ artifex p medias qõ faciũt opat materias. Natura vo ipsa p se ipsam tribꝰ ꝓpleta pticulis ex sba videlz spõs membro spmatico. ⁊ sba carnali formali. ij. de inge. Vel ex pte instrũ quo infirmi obedictia: ministrorum idonetas ⁊ extrise cox adaptatio ꝓmpta. egritudini aduersanꝫ destruẽde. vt ꝑmus ũtruit affouẽtꝰ. Cõtrariũ vo ex his cõmixtũ é morbus morbo. ad curationẽ supueniẽs p se vel arte. vt febris spasmo repletionali. ⁊ q̃rtana epilensie. ¶ Propter scõm qdem sciendũ q̃ oẽs ꝓsenserũt tãdez curã pfici ꝓtrario cuz sit artꝫ ꝑncipiũ. ita nãq dz esse notũ ceu ianua in domo quã nullus igrat. Cõmentator. 2. methaph. Prncipiũ. n. nullus negat in igrãtia. q. negatiõis aut pro fama. 4. methaph. Differẽs tñ posuerũt cõtrarium sz q̃ diuersimode ꝓstrui ponebãt corpa cũ ea posuerint differẽter cõponi. Vel ex eẽs his q̃uor alterabilibus ⁊ passibilibꝰ. vt Hip. ⁊ Ar⁹. Aut oppositꝫ. sicut Empedocles ⁊ Asclepiades. Seu his vt athomis ⁊ corpibus anarmus incõpactꝫ. vt Democritꝰ ⁊ epicurꝰ ꝑmis eox ac morbi. Tales. n. morbos ⁊ p ꝓsequẽs cõtrarietatẽ in cõpositione ponũt tñ. vt angustiam poroꝝ ⁊ dilatationẽ. nõ aũt in ꝓplexione vt ꝓplexio. ¶ Propter tertiũ vo sciendũ: q̃ canõ vtis pmanet curationis p cõtrariũ. vt inductũ ex vetere ⁊ Ar⁹. vñ in tegni ⁊ in q̃zmultꝫ. Curatio vnũ hz modũ ⁊ marie eõz intentionẽ ei qõsoluendũ é cõtrariũ ⁊c. Nõ q dez visus é Ga. astruere inducẽdo vt calẽ dispositõi frigidã fore ꝓtriã ⁊ frigide calam ⁊ i alijs sil⁹ simpliciter ⁊ ꝓpositꝫ. Nõ etiã ꝓfirmat. ij. de inge. ⁊ affirismoꝝ scõa. Emperia magi dicẽs hz adeo fore manifestũ q̃ rõe indigeat mime. Est. n. maxia ⁊ ꝑncipioꝝ ꝑmũ artꝫ curatiue. Principioꝝ aũt nõ é rõ posteriorũ fine. Nõ tñ q̃ñq conat rõe firmare: qñ duobus cõtrarijs eqpotẽtibꝰ fere applicatꝫ ad innicẽ ex coꝝ actõe ⁊ passione. mediũ qõdã ꝓfractuz ex ambobus necesse é ꝓsurgẽ vt appet ex ꝯiunctiõe niuis seu glacici ac ignis vel aq̃ feruẽtissime. cõplexionum. j. Nã ũmoderatũ cũ sit ꝓtrariũ qõdã ꝑter nãz vt morbus: moderatũ vo sm naturã ceu sanitas fiet necessario hz ũmoderatũ ab altero ũmoderatoꝝ ꝓtrioꝝ in artꝫ administratõe sm cõtrariũ ad moderatũ. i. sanitatẽ aduocari. Vti de distẽpantia ineq̃li. interimunt oia ⁊ corrũpũt a ꝓtrijs. Cũ igit sanatio fit dispõnũ in terẽptio. ij. de ige. p ꝓtrariũ necesse erit fieri. Itidẽ cõtrarioꝝ cõtrarie sunt rõnes. de ge. ⁊ cor. ij. Hz cõ seruatio ⁊ curatio sunt cõtraria: cũ idem diuidãt ex opposito ⁊ oppositꝫ obẽdãt sbiectꝫ. Cũ igit ꝓpuatio fiat p sile. dria. ii6. Quaẽ curatio eidẽ opposita pficietur cõtrario. Nõ si qs mordeat Ga. ingens hz ꝑncipiũ curatiuũ nõ debere ꝓbari cũ sit notuz p se veniens ad hñtem. Nulla. n. scia vlis vel pticularꝫ ꝓbat suũ subiectũ. A. j. methaphꝫ. ⁊ Cõmentator. 2. phisi. Cũ oĩs ratiocinaito ex nociorib⁹ ꝓcedat. Dicẽdũ hz ꝑncipiũ Ga. roborasse nõ in q̃stũ medicus hz magis vt naturalis. p. p quẽ etiã modũ demfationes iduxit in ꝓfirmatione fultionis nature ⁊ nũeri elemẽtoꝝ i libro eorundẽ. vt ⁊ Ar⁹. j. phisi. disputat ꝓtra Parmenidẽ ⁊ melissuz testãtes oia vnũ esse ⁊ imobile inducens fiẽ testaꝫ habitũ methaphisici. Aut nõ est incõueniẽs sciaz ex qbusdã posteriorib⁹ ⁊ signis siũ declarare sbiectũ vtcũq: ⁊ maxie cãs ipius. Vñ cõmentator. 2. phi. Impossibile é aliquã sciaz vlez ⁊ pticularẽ declarare suũ sbiectũ esse: siue p signũ siue p demfationẽ. Nõ nõ est ita in causis sbiecti qñ declarat eaꝫ p signũ nõ p demfationẽ simplr. Aut melꝰ fuit Ga. in tã breui arte demfationez tacere: ceu silent in aphorismis. Posce quoq; q̃ curatio certa nõ quocũq; pficit ꝓtrario: vex ꝓtrario p oppositũ eq̃li in gdu. Est aũt is q̃druplex cuꝰ qlibet in tres diuidit mãsiones. dria. j39. Fit ⁊ q̃nq; opuz adiũgere gdualitatẽ ad mediane extimãdo q̃ in trãsitu depdaꝫ aliqd cũ pe laboraꝫ iacuerit in pfundo. Juxẽ illud tegni. Si ita accidat vt. io. qdem nũerus sm caliditꝰ sit excessius ⁊ reliq̃. Hoc etiã verificat vtute adeo robusta suppositã: vt ꝓtrariũ recte p oppositũ disp̃si ea valeat tolerare Multotiẽs nãq; nec euacuamus p oppositũ totã repletionẽ neq; p alterationẽ ꝓtrariũ conamur destruere ex sibi qdẽ opposito nature vigore morboꝝ curatione nõ sufferẽte. Vñ ꝑmo scõa. Cũ multa egressio ab eq̃litate acciderit. ꝓportiõale ⁊ nõ ꝓportiõale ab eo diuersificaꝫ ideo q̃ vtꝰ debilitaꝫ. Et iõ q̃ hmõi ꝓcuratio. ij. de ige. obmittit ne ab idioꝝ auxilijs detrahaꝫ sanitatꝫ. Hmõi aũt ꝓtrarietatꝫ curatõis eq̃litaꝫ gdualis ꝓfirmaꝫ rõe. qñ si curatio vt oĩsum fit cõtrario. Et si simplr ad simplr: ⁊ magi ad magi: ⁊ maxie ad maxie. topico. 2. Cura pficiẽt maxie ex vo ⁊ maxie cõtrario. Hoc aũt est ꝑm eq̃lẽ gradus excessum. Amplius dria. ii 6. duplex é sile. vnũ qdem in gñe: alterz vo in spẽ ⁊ natura in quo vere silitudinis saluaꝫ rõ. p qõ ibidẽ oĩsum é ꝓseruationẽ fieri maxie. Nõ. n. sile a silẽ patit. pbl. 8. ita ⁊ rõe ꝓtrarietatꝫ duplex erit ꝓtrariũ assignre. vnũ videlz in gñe. alterz in spẽ ⁊ natura p qõ maxie curatio fiet ⁊ egritudinis destructio cũ in ipo potissime rõ ꝓtrarietatꝫ obseruet. Huiꝰ aũt cõtrariũ scõm est in eq̃li gradualitatꝫ excessu: ꝓtrarie gradualitatꝫ excessui. ceu añdictũ sile scõm é cuz sno silẽ in eodẽ gdu pũctale. Itaq; pficiẽt curatio p ꝓtrariũ in eq̃li gradus excessu locatũ. Ad hmõi aũt certã gradus ꝓtrarietatẽ excessus puenire nõ possum⁹. ita tã scia nra foret vt q̃ Asclepij siue Esculapij reputata. vñ. 3. de inge. Ego qdem si possez naturã vniuscuiusq; cognscere essez ciusdẽ scie cuꝰ Asclepius extitit. Hz cũ hz sit impossibile studui vt nihil coꝝ q̃ hũana cõphendit natura mõ ptermitterẽ aliquo. Nã vnicuiq; nature humidũ inest ꝓpriũ qõdã qõ nullatenꝰ lingua põt explicari. Et q̃zuis nõ possumus puenire ad id qõ é certũ: administram⁹ tñ nature artificiali nec cura p eq̃le quãtũ possum⁹ ꝓptrariũ ꝓfidendo

in sagaci ⁊ diligenti eius ope vt q̄ supflue additū est vltra eq̄lem ꝓtrietatis excessū ipsa resecet: qđ vo minus ē suppleat ⁊ augmētet. ¶ Propter q̄rtū vo ad pmū ē dicendū q̄ quātū ē ex vera cura ymediata vt oñsus pficit ꝓtrietate: ita vt infrigidata recalefacere oporteret. veruntū ꝑpter timorē accidētis vt fluxus sanguis futuri ex calefactōe potor rarefactiua ⁊ sanguis ad ex ductiua ꝓhibet calefactio frictatis immediatius extinctiua. ¶ Cōiter tñ fluxu poterit calefieri q̄tatio. Licet. n. cura p̄ncipaliter vt appuit dispositionibus debeat ⁊ nō accidētib⁹. Nōnūq̄s tñ ipor ꝓcuratio dispōnū diuertit curationē ⁊ destruit. Sic oñdit colica ex flegmate vitreo cāto frigidissimo. in q̄ ꝑpter vehemētiā accidētis vt dolor] cogunur admistrare frigida stupefactiua seu filoniū opiū ⁊ hmōi dria. 24. vt sensus tollat a mēbro ⁊ nō q̄ cā remouea tur dispōis: immo eā hmōi āplius intendūt ⁊ extendunt. Ad aliud dicendū nihil forte ꝓtrarium eis vno noie nominato velut iusticia iniusticie. ꝓm nanq̄ cōmentatorē. 5. phi. Speciebus egritudis spēs ꝓtriant sanitat⁹ ⁊ reliq̄. dria. 65. Ad aliud dicendū q̄ loquit de cura solutōis ꝓtinuitatis cui⁹ curatio p oppositū ē vnitio. p sile vo reducere in id qđ ꝓm naturaꝫ fuerat reducere: ⁊ tūc caro curabit humidis ⁊ neru⁹ sicc]. dria. 107. Aut ē eis cōtrariū intrinsecū gñale. vt sanitas in cōi lz nō singulare. Est. n. sanitas spēs specialissima dria ptacta. lz extrinsecum pticulare vt debita ser rep nō naturaliū ⁊ medicaminū exhibitio Ad aliud dicēdū q̄ ꝓtrariū sumit mediatū ⁊ remotū Uel q̄ natura regtiua cū instris ipius vt cōplexiōe ac ināto calo hmōi curationē pficit: q̄ posita ē dispositiomb⁹ ꝓtrariari. Ad aliud dicendū id forē vez cuꝫ eius regimē nimis fuerit sbtile eo q̄ est cā nocumēti alio mō. Nimia. n. puitas comestionis in soda cīa: nocumentū affert vt sba demū. gñat. n. colerā surtuꝫ effumatiuā q̄ nō minus q̄z repto grossi cibi dolorē i-ducit cū magis ⁊ minus ad easdē iducat diuersas in tegni. Uñ cū nō interueniat recta ꝓtrietas nō cura sbsequit vez potius interuenit sinthoma. Ad aliud dicendū silr nisi tñ. Ad aliud dicendū q̄ lz nō appareat p cōtrariū imediate fieri induct tñ ꝓtrariū ꝓsequēter. Aq̄. n. frigida ꝙgregādo calorē naturalē interius. ⁊ antiꝑistasim facies calefacit fortificādo ipm q demū p viā cōtrarietat⁹ ⁊ instris frigidos humores ⁊ humidos calefac ⁊ resoluit: pbr. apparēs. 9. Nā ad vltimū in hui⁹ ꝓtrariū interuenit lz nō appeat pmo. Ad alia dicendū q̄ dolor soluit dolorē ⁊ labor curat laborē nō p se sz p accidēs eo q̄ incitat naturā cū spiritibus ⁊ būoribus trāsire de vna pte ad aliā: ita vt materia de loco dolēte pus remota: ꝫ dolor sedet. et sitī de labore cū materiā satagat trāspirare. Ad aliō dicendū q̄ lz calor nālis ⁊ exneus in eo q̄ calor ꝙueniat. opponunt tñ naturalitate ⁊ inaturalitate. Ad aliud dicendū q̄ in actōe a forma spēi ē ꝓtrarietatē etiā q̄litatū assignare. dria. 60. Uel saltē localē q̄ ꝓtrarietatū est pma ꝑm cōmentatorē posita. Ad aliud dicendū q̄ scamonea lz imediate nō sit ꝓtraria tertiane cū vtraq̄z sit calda ⁊ sicca. reddit tñ denuo sibi ꝓtraria ipsam pimēs. Euacuat. n. colam eandē causatiuā. Ad huc in tali actione saluat etiā ꝓtrarietas situs ptacta q: scamonea vnū obtinet locū materia vo attrahēda reliquū. Nō oñdit colē adductio. Cū. n. ea ꝙiungit scamone getat actio seu i ferro ꝑspicit magneti appli

cato. dria. 141. Et forte q̄litatiua dria. 60. Gabasius quoq̄z affoulsmor scōa exnea valde huic pstat rnsionem: inquiēs q̄ ex añ data hūectiua dicta diagridū accipit viresz vt q̄ calidū ⁊ siccū. ⁊ p ꝫ colerico sile ꝙria q̄litate dicte inuitet ⁊ deponat humorē. ⁊ ió cibos offerim⁹ frigidos ⁊ hūidos: vt lactucas oua sorbilia ⁊ silia. Ecōtrario flā calefit ⁊ deponit. Melia vo calefit ⁊ humectat: ⁊ ita deponunt hūores. Sz tunc dicā nō vtute occulta sz potius q̄litate ipor erit attractio. qđ pfes onerose ferūt. adhuc nunq̄z traherent nisi p dispositi cāb. Nō nō oportet lz id ꝙueniētius pficiat. Ad aliud dicendū q̄ cōtrariū sumit cōiter p q̄cūq̄z oppositōe ⁊ diuersitate q̄ aliq̄liter in q̄titate pōt reperiri. Aut melius q̄ morbus nō ē simplr in quātitate sed in q̄litate cū sit q̄litas seu dispō naturali nocēs actioni. dria. 72. Fundat tñ hmōi q̄litas interdū in quantitate ꝓtinua vel discreta vbi hre ⁊ qñ. dria. 74. Ad aliud dicendū q̄ nō repiunt oio eq̄lia. dria. 18. Uel si repiant vnū sipat aliud frequēter reiteratū vt medicamē morbus. Adhuc natura supest ꝫ regitiua medicamini auxiliatiua. Sic etiā incitaret ad furias modico tpe pmaneret illud transiēs confestim in qđ dominans.

¶ Differentia. .154.

Quod morbi cura sit q̄ forti medicina inchoāda oñdit.

Ām af foulsmor scōa. Scōm pncipiū istar egritudinū a q̄bus sperat saluari laborantes tentare opz maiora offerre auxilia. Et p Ga. detestā tes. 5. de unge. Erasistrate incipiente etiā in forti egritudine a debiliori medicamine. Ln ārto ārta. Ulcera cū curant indiget in pmis mordicatōe. deinde ḡdatim pueniat ad id qđ ē leniōris mordicatiōis. Amplius cū materia ē multa ⁊ inherēs ptib⁹ valde grandi eget medicia. Uere nanq̄z eget forti q̄ firmata affortissimor ārta. Id aūt euenit in morbi pncipio cum nōdū sit materia vllo mō mutata. Rursus dria pori Cura pficit ꝓtrario eqpotēti gradualiter morbo: sed in pncipio morb⁹ excedit quātitate ⁊ q̄litate cū nullā adhuc euacuationē aut alterationē susceptt a natura Palin oē lesiuū mor ⁊ fortiter ē a corpe ꝑpulsandū cū corruptiuuꝫ existat. Talis vo ē morb⁹ in pncipio etiā exīs: cū de rōne ipius sit opationes essentialiter ledere. Eti cū natura ē valida fortꝫ expetit medicina. Sic aūt ē in morbi exordio: cū nondū sit morbo fatigata qđ ei⁹ incidāt accidētia. Nā circa pncipia ⁊ fines oia ꝑm veterē accidētia ibeilliora. circa statū vo fortiora. Itaq̄z in morbi pncipio a forti inchoandus medicamie. Oppositū quoq̄z hui⁹ vt q̄ a debili medicina fit cura inchoāda. scribit. n. tertio pma taliter. Oportet in cura sode vt incipiam⁹ a debiliore medicinaꝝ ⁊ gradati pcedam⁹: donec sciamus ex dispōne morbi q̄ ipe iā ē absasus: Uñ ZDesi. in practica. Incipiam⁹ a leniorib⁹ sic ꝙsueuimus ꝓcedēs ad maiores. Itidē Hip. ārto re. a. docet curare acutas egritudies ⁊ flegmātia hipocūdria in pncipio cū flebothomia detestās sarmacie cū nihil ea flegmināt educat neq̄z passio remittat ꝫ potiꝰ resistētia egritudini ⁊ sana colliquāt loca. ꝫ flebothomia leuior est medicano q̄z farmacia scdo re. a. Palin. ars ē imago ⁊ seq̄la nature. Ipa vo a debilibus inchoat sp ad fortiora pcedēs. Uñ pbr. 10. Natura in fine oposa ⁊

adipisci facit ꝓfestim nō aūt in ꝓncipio. igit a debili ori medicina cura ē inchoāda. ¶ Propter ꝑmū q̄ dē sciēdū q̄ qđ sit curatio dr̄ia innotuit ꝑoī. Est. n. morbi p oppositū aqlatio cū dictū sit eā ꝑfici sp ꝫrio Quid aūt morb⁹ qđq̄ medicia dr̄ijs oñsiꝫ 72. i36. 7. i37. Ipsa quoq̄ vltra illa tacta ē auxiliū alteratōe seu euacuatōe morbi expulsiuum. Est itaq̄ duplex. Una qđē alterantia q̄litate opans absq̄ eo q̄ in corpore vt sic ſbaꝫ igrediat calefaciēdo ifrigidādo exiccando 7 hūectādo: reliq̄ vo euacuatia mōis ptactis. dr̄ia. i4i. Est aūt fort⁊ medicia duplex: 7 ita p oppositū debit aut in se: q: pue quantitat⁊ ens vehementer opat vt scamonea anacard⁹ seu opiū: vl q: hūoꝛē fortē alterat aut educit fiē mltaꝫ ꝑmo apparēs q̄rta 7 q̄rto ꝑma. ¶ Propter scōm sciendū qđē q̄ Erasistrates fortē egritudiné 7 piculosaꝫ curare icipiebat cuꝫ debili medicia seu sanguis screatiuā: quē Ga. impugnat. 5. de inge. assiſtans eundē naute negligentiā siue naui pstanti dōec frangat 7 deiceps dat vnicuiq̄ tabulaꝫ iubēs p eaꝫ si pōt euadē. qdam vo inceperūt a debili medicia timētes ne forte ſbita occurrat pmutatio in nāꝫ. quoꝛ defect⁹. 3. 7. 4. appebit dicendoꝛ. ¶ Propter tertiū vo sciendū q̄ egritudo ē duplex. Quedaꝫ nāq̄ é piculosa vſuitā siue ipi⁹ piculū mox imineat seu postea: reliq̄ vo huic opposita. ꝑma qđē ꝓfestī a ꝓncipio ē forti medicia curanda: nisi fort⁊ medicia fuerit ſbi ꝫriavelut clystē acutū ꝑus colice stercoroſe. Humidū. n. ꝓpetit ꝑmit⁹ molliuū 7 deiceps reliquū: reliq̄ vo debili. vñ ꝫ erasistrate Ga. Nō oꝫ nos incipe a puis 7 debilib⁹ medicis vt ex his intēdam⁹ ea q̄ illi intēdūt dicētes initiū curatōis optere fieri a puis 7 minut⁊ medicis qb⁹ nō ꝑualētib⁹ ſiant magne 7 fortes cū id expediat i passionib⁹ securius. ſꝫ in his ex qbuſ infirm⁹ mouē vt si ptiſꝫ iciderit: exordiū a puis medicis nō ē faciēdū: vex a fortib⁹ 7 crebris q̄re ꝑmo q̄rta. In egritudinib⁹ in qb⁹ é timor 7 nō sumuſ securi ex defectu vtut⁊ si qđ facē debem⁹ tardauerim⁹: aut aliqd ex eo alleuauerim⁹ a forti medicina ꝑmo incipe debem⁹. Ille vo in qb⁹ nō existit timor ſm ordiné ad fortiorē ꝓcedat si ei nō sufficerit debit Quare Alexander refert i squinantia sciuisse fleubothomatū mane 7 vespa venas desb lingua icisas: ac datū ptisane cū succo diagridiū fuisse sero. Cui⁹ qđē distinctōis ps ꝑbat alterutra. Nā ſm Hip. Ad vltimas egritudines vltie cure ad certitudiné sunt potētes. Egritudo vo vltie piculosa talū ē ſpposita ad huc farmacare in valde acut⁊ si ꝓcupiscit eadeꝫ die. q̄m tardare i talib⁹ malū: affonsimoꝛ q̄rta. ſꝫ eaꝺ die q̄ icipit egritudo ipsa ē in ꝓncipio: 7 farmacia dicta ē fort⁊ medicia. Et: vltie repleoni vltia debet euacuatio in tegni: 7 sil egritudini oi expedit vltia p oppositū 7 directa ꝫrietas. ſꝫ hui⁹ ē vſuitior egritudo: igit in egritudie exordio fori vtēdū ē medicia. ¶ Sꝫ apoplia ē piculosissima egritudinū ac vſuitissima. 7 in de tertio ꝑma scribit: Sꝫ vt icipiaꝺ a debilion vnctionū si ꝓfert 7 si nō ꝑmutate ad illud qđ ē fort⁹. Dicēdū q̄ in egritudie ptacta incipiēdū a forti medicina q̄ de se fort⁊ sit i euacuando marie sepando ac etiam alterādo q̄ his inūctio nō ē. logt etā tēptanue cū in gt: si ꝓfert vt Hip. de cura pleuresis: cū calefactoꝛibus scōo re. acu. Aut illud dicit: q: oꝫ euacuationē ꝓcedē Bemsak 7 ps altera ꝑfate diuisionis q: cū mā ē idigesta gelcēs fere imota nō eget fortiou alterante seu euellēte. talis vo in ꝓncipio é. Palin: nā nō sustinet repētinas imutatiōes cū oē ſbitū nature sit pliatiuū affonsimoꝛ scōa. ſꝫ cū in ꝓncipio egritudinis debilis intimoꝛose mediciari forti incipit medicamie ſbita introducit imutatio: q: cū sit debilis ſb ipsa nō pat ad huc ꝓtinet nālitate quā oꝫ paulati 7 p sita magi alterare. itaq̄ a debili ḃ incipiendū medicia. Prima siq̄ dē ptē oppositi curatōes etiaꝫ oñdūt expictia tradite 7 p ꝑñs scōaꝫ. q̄ qđē cure debent morbo 7 accidēti alterando 7 euacuando. Rone qđē alterantis qñ se hꝫ causonica si fuerit adeo adurēs incētiua vt timeatur assatio cerebri 7 vētr⁊ 7 demū spasm⁹: ꝓcipit in diuisionib⁹ mor vehemēter cū frigida extingui. Ethi cus etiā desperat⁹ ꝓcipit mor in frigidā. pjci vt ethicaꝫ deueniat senectus in q̄ pōt diu⁹ viuere q̄ꝫ in pori. 10. de inge. Jn spasmo vo docet de repletōe cum calidis ſbueniri. Quantū qđē ad euacuatōes vt educatur sanguis vsq̄ ad lipothomiā in febrib⁹ ex eo factis 7 vl in alijs egritudinib⁹ vt appoplexia squinantia duꝫ ꝓcesserit alia. Et sil in doloꝛib⁹ fortissimis febribusq̄ ardētissimis farmacū ꝓcipit ꝑma vel scōa die dari vsq̄ ad lipothomiā 7 ꝓductiuū. Idem aūt accidēs expetit vt doloꝛ oñdit colice vehemētissimus in q⁹ timore mort⁊ celeri⁹ administrat narconica vt vinum i syncopi de cā ēt calida. Itaq̄ i morbo minori ꝑmo leui vtēduꝫ medicia: in altero vo fortiori. Sꝫ ꝫ. de cura palysis: Nō ꝑperes i vſuꝫ medicia⁹ fortium i psona rei imo tarda vsq̄ ad q̄rtā vl septimaꝫ Nō si fuerit egritudo fort⁊ vsq̄ ad i7. Differt igitur curā cū medicinis fortib⁹ qñ morb⁹ fuerit fort⁊. Dicēdum ꝫ palysis ḡna sit fortior iter se alia nō tñ tota est fort⁊. i. piculosa vt ḃ intēditur. Vel palysis ꝫ sit fortis rōe materie facte viscose indigēt⁊ cū alterantib⁹ multa ꝓpatione digestiua añ euacuationē fortē nō tñ rōne acuitat⁊ essentie morbi 7 accidētiuꝫ de quibus magis ḃ ſmo. ¶ Propter. 4. vo tñ ex ꝓdictis appeat iam dicendū tñ. qd autē ad ꝑmaꝫ é visum. Ad aliud dicendū q̄ nō remanet sikis disꝑsō in vlcere ꝑus 7 posterius cū ꝑmo fuerit sanioſiꝫ amplⁱ insensibilius minuo. Unū. A. Pesius nō sentit ipm in ꝑmis. indiget nanq̄ abstersione cum eo qđ pōt hanc absq̄ doloꝛe sufferre. Ad aliud dicēduꝫ q̄ ꝫ 7 materia sit hmōi: p pat⁊ tñ ipa obedit alterationi aut euōni forti cuꝫ sit ad multū grossa vel viscosa seu ſbilis imbibita. Rarius tñ exist⁊ furiosa. Nā multa ſm Hipo. nō ꝓcupiscunt. 7 ideo dictum ē q̄ satagēs materiaꝫ educē indigentia nil euacuans ei⁹ sanas destruitꝑ tes egritudini resistēteſ cuꝫ mollia oporteat farmacare 7 mouere nō cruda. Ad aliud qđē dicēdum p id pōt apparere. Ad aliud dicendum q̄ lesiuꝫ oē a corpe depellendum ꝓfestim: nisi aliqd ipediat seu opposita materie disꝑsō ꝑpter quaꝫ fort⁊ in ꝓncipio ledit vt oñsum est medicina. Acep etiam duoꝝ capitumꝫ hñs ꝫ ledat nō tñ amputanduꝫ cū moꝛe sēq̄t inde. Ad aliud sil⁊ dicēdum. Ad ea etiaꝫ q̄ alteri⁹ ptis appuit qđ dicendū ūñ ad ꝑmuꝫ dicēduꝫ q̄ loquunt⁊ in egritudine impiculosa minime vſuita ꝓcedēte nature spaciū egritudinem paulati in debilib⁹ curare alterando si euacuando. Ad aliud dicēduꝫ q̄ egritudines ille magi erant ex materia sanguinea. Vel q̄ fleubothomia nō é minor 7 debilior medicia farmacia cum vl⁊ euacuet tā rōe humoꝝ oiuꝫ q̄ꝫ corpis ton⁹. Ipsa tñ minoris ertat piculi farmacia cum possit ea melius cōpesci. Ad

aliud qd dicendum: dria visus. 18. t. 165. mostrabit.

Differentia. 155.

Quod odor curet tan

q tum alterádo t nó soluz alendo videt q di rectius q̃rit an nutriat ipe. qz de sensu t sensato odorabile nó pfert ad nutrimentú sz ad sanitaté manifestuz. vt. n. sapor se hz in nutritione ad nutrienda: ita odorabile ad sanitaté. Ad duplr ꝯ pithagoricos p bat ponentes qdá aialiuz odoub⁹ nutriri eo forassis qz spor inueniebát viscera icisione vacua vt alec: qm̃ sicut alita sunt cóposita ita oz vt alimenta cú nullum simplex icorporeú nutriat. sz odor est hmói cuz sit q̃litas qdá spũalis ac itentionalis vt videbit. qó fulcit qz aq̃ simplex pura de q̃ mag⁹ videt nó nutrit cuz aere cópositior t corpulentior appeat cui pfata idita é itentio. Necesse fore silr supfluitatez ipi fieri interius vt aialibus: aut exterius vt plát. Amplius qó nutrit opus hz loco digestionis ipius vt viscé. sz odor⁹ sentitiuum est i capite. Adhuc obiecta sensuú sunt unpmixta seu t ipi sensus cú diuidát ex opposito. sed obiecta tact⁹ alunt aial t pstituunt vt caliduz t frigidum tẽ. 1. t. 3. de aia. nó igitq̃ olfat⁹. Una. n. spés opposita nó iuuat altera adesse: topico. Boc. 4. Eti: é adé est mã q̃ nutrit t pstituit pmuz de gñatione aialium scdo. Dia. n. nutriunt ex eisdé ex qb⁹ fiunt. 2. de ge. t cor. Sumus aút nó ex odoub⁹: vez ex humiditatib⁹ spmatic⁹. Palin: nihil alimétat nisi triplicé pus locú pmeet digestionis: cóplexio. 3. Odor aút cuz pueiat ad nares hu⁹ nó ptráfit locuz cuz p nares cerebrum petat. oz etiá qó nutrit in massaz ptsanariá t tádem i humorez puerti cuz fere sol⁹ ponat nutrire. nó igit odor alendo curat sz poti⁹ alteratione pfortádo. In oppositú est Ga. cú plimis medicoz. vñ affousinoz 2. q̃cunq̃ citissima idigent adiectione humidú sanatio ad resumptionez vtut⁹ optimum. vbi vo citius p odorationé. Et: qó delectat replet t pficit nutrit: cuz rói ei⁹ qó est alimentare ptineat. talis vo est odor. vñ epidimie. 6. Odores leuatorij. i. resoluti i vaporosaz emanationez delectabiles replétes pficiétes. Palin ij. de ige. Virtut⁹ sba cóplet p spm̃ carniformé sbaz t p solida. Ex sillibus. n. vnicuiq̃ spéi vtutez opari oz Spũi qdez p respirationé t trãspirationé t sanguis euapationez gñari solidoz p cibuz soliduz: sié generi carnosaz spéz p naturá medá humidoz t solidoz corpoz. Prior aút nutritóis mod⁹ visus est sps sltẽ p introductionez aer⁹ vapori odorabilis. itaq̃ odor alimétádo etiá hz curare: t nó tñ alterádo. Propter vo pmuz sciendus q odor est ná siue forma sicci cuchimi. i. humorosi i humido. s. abluibili t mũdabili. p tale náq̃ humidú natus est ablui t mũdari. odorabile. n. nó est passio aer⁹ t aq̃ inquátuz est qddá p spicuú ill⁹ cõe: sz mag⁹ róe ablutóis cuiusdá t mũdationis euchimi sicci. Nosce sigdez antiqores cóiter dixisse q odor sit fumalis euaporatio. Ad mrádú eo q adhuc id plimi Ar⁹. attribuunt modernoz: cuz tñ idez ipugnet igens q odorare fit aialib⁹ i aq̃ vt pisci bus: t in aere vt alijs. Fumal⁹ vo euapatio est passio terre t aer⁹ t nó aq̃. Nó igit sm̃ ꝟ odorarent aq̃tica cuz hmói fumal⁹ euapatio non possit esse i ipa cuius passio est vapor. neq̃ etiá pót dici q sit effluxio qdá odor: qz tunc nó pueniret aeri: sz aq̃ soli. Sz dico q si repiat qd cõe aq̃ t aeri q tunc erit sm̃ hãc ipugnationem Ar⁹. descriptio pueniens odor⁹ vt dicat Odor é vaposa diffusio siue emanatio. Unú. n. hoz videt aq̃ cõpetẽ: reliquuz vo aeri. Col. tñ. 4. ponit: t sat⁹ ipso puc: q esse vaposuz sit cõis passio oiuz q̃ttuor elemoz. vult. n. q vaposuz terre ppter puenientiá i altera q̃litatum recipiat ab aq̃: t q aq̃ silr de cá ab aere: sicq̃z q aeri ab igne: t ita dissolutum ad nrm̃ pueniat sensum. Secqeo aút A. aliter pdictá ipugnát odor⁹ descriptionez dicentes odorez nó esse fumalem euapationez seu diffusionez vaposaz: eo q odor pueiat qñ q̃z vt i cede accidit grecoz ad qngentas leucas: t ad mille succedendo a diametro i opposita directe. Jn tñ aút absurduz est pdictá euapationem ptigẽ. t sortassis qs dicet pter eos q odorem realiter ponunt in medio fore q hmói euapatio simplr itentionalis red dek: vt correcta saluek descriptio. hmói tñ diffusio vaporosa mag⁹ dic⁹ odor⁹ cáz q̃z ipm. vñ. A. scda pmo plima cá in ppiqtate ad vtutez odorádi est sba⁹ sbtil⁹ vaposa. t ꝟ qdez fmo exgsitior i pbleumatuz expópte. 12. Odor vo spés est duplex. vna qdez p se vt dr odor suauis t fetid⁹ seu iocund⁹ aut horribilis sicut q flor t cadauer. Vel p accidens t sititudie ad sapores: sicut dr delectabil⁹ aut tristabilis fm q sic aut aliter fuerit affect⁹ alimento. dr t dulc⁹ amar⁹ t reliqu⁹ Spés. n. odor⁹ prane notam⁹ cuz hunc sensuz ceter⁹ aialiuz itẽ siue deteriorez habeam⁹: dria. 45. Notandum quoq̃ mr̃ cómentatorem. 2. de aia. q sicut color hz duplex esse. vnuz in corpe termiato seu colorato: qó sibi est nãle t aliud esse i medio vel diaphano qó est ei⁹ eẽneuz ita t odor⁹. hz. n. esse i humido sepabili seu corpe odorabili qó est ei esse corpale t nãle. Reliquuz vo i medio qó est spirituale ac eẽneuz. Subdo etiá q ĩ medio hz duplex esse quoz vnum est reale siue nãle: cuz mediuz nó extiterit multuz. fueritq̃z odorabile in vaposa emanatõe nó pua seu qó est euaposum valde sbtile aereuz: aut sup pruinaz pectuz si cor⁹ ei⁹ fuerit pterminatuz. Cuz aute mediuz fuerit amplissimuz: aut odorabile nó tale fm altez extréoz: vt vsus organuz itentionaliter seu spũaliter extat tñ vt tactum dria. 141. assero etiá q medio quocunq̃z mó aut odorabili exñte odor ad organuz ei⁹ itentióaliter pueniat solus cuz sensus sit susceptiu⁹ spéz sine mã. 2. de aia. vñ totidez de aia. A. Sentire est recipe formá rei nudá absq̃z mã eadéq̃z ifformari. Hec tñ intentio málus fere ac velut corpa respectu spiritualitat⁹ colorís: t marie i medio t soni accedens ad nãz tact⁹ t gustus. qó oñdit eo q plures t ꝯrie itentiones visibiles possit pcipi in eodez sil⁹ medio t aliãliter sonit nó sic odorabiles. Nosce náq̃ q ls odor itentionaliter magis organuz imutet i medio: tñ pót esse realiter t itentionaliter fm qdem modicá distántá vel magná. Ad oñdit q: obiectuz tact⁹ máliuz vt calm t frigidum pót realiter esse i medio obiectuz imitáo t itentionaliter vt spés calí t frigidi dria. 167. qd aút sit nutritio oñ sum: dria. 30. Nutrire quoq̃z est duplr. vne qdem p pue vt alimentum sui operáo mã. vel methaphorice seu agens sui q̃litate alterádo t pfortádo ad qó nutritio tádez se qz vera. Jd aút nutritione idiget quod resoluit t depdit. Hmói aút sba triplex nra existit sps sba carniformis t solida spmatica: vt dictum antea. qd aút sit curare ac alterare suis inotuit q̃sit. Propter scdm vo sciendus q i usto q̃sito extat diuersitas vt appuit ex argut⁹. qdá etiá dixer⁹ vt ptactuz solus humorez nutrire. Sz qd de his tertio appebit ppo

sitoꝝ ꝛ ārto āpliꝰ. ¶ Propter aūt tertiuꝫ sciendum ꝙ odor nutrit nutritōe etiā vera ſpūs. ſ. ꝛ ꝑpe aiales ꝓut est i mediuꝫ factꝰ. ꝓmo p vaporaſꝫ emanationeꝫ demūꝫ trāſiens p tracheā artariā i pulmonē ꝛ cor: demūꝫ p artariaſ inuenieſ i rete mirabile vbi digerit nō paꝝ ꝛ vltro i cerebꝝ ptigens ꝛ digestior factuſ ſpūs nutrit ꝛ repat dissolutos. non aūt vere nutrit qñ occurrit olfatꝰ organo cū sit tūc q̄litas q̄dā simplex: ꝛ adhuc intētionalis sere magꝫ. ꝓpus aūt i medio cor poreitate pticipat. ¶ Pōt igit duplr vt ꝛ calor cōiter accipi: p corpe vꝫ odorabili ꝛ q̄litate odorifera. ptes aūt grossiores vt carniformes ꝛ solidas magꝫ q̄ꝫ cer te nutrit q̄litate ꝛ easdē ꝑfortādo. vñ de vtilitate pulsuū dictū ē in sermone de bitu ſm Hip. opinionē ꝙ ipiꝰ ē duplex vtilitas. q̄ꝝ vna ꝛ ꝑcipua ē calor ꝑfuatio i nati. Altera vō ē mulcebr nutricatio ſpūs aialis. ꝛ. 7 de iuuamēt: Utilitas ābelitus scōa ē cibare spñ aialem. ꝛ 9. de ige. Spūs irrigat ꝛ nutrit p inſpirationeꝫ ꝛ exhibitionē q̄ ex retifouni ē replicatio. Adhuc. ꝫ. n. In plurimo qō accidit ex ſyncopi oꝫ vt incipiat ꝛ laborē cū eo qō nutrit spñ ex odoribꝰ bonis nisi in syncopi ꝓfocatione matric facta. vñ de medicis cordis: Quaꝝ medicinaꝝ cōiliū in vtute dulcior qdē ꝛ aromatica efficacior ē iuuamēti. ꝛ ꝓpterea vtuſ mēbroꝝ attractia ipaꝝ recipit fortꝰ ꝛ ſpūs inde celerius nutrit si potētiā habuerit nutriēdi ꝛ ab ea celeriꝰ patit inq̄ntū ē medicia. Eti: Joānes alexādrinꝰ sup illud odores leuatorij. qdā referūt mirabile de democrito. qñ. n. voluit decedē vitā hāc deridēs festiuitas debebat celebrari solēnis i aldir ciuitate in q̄ erat. ꝛ aldires rogātes ipm nō decedē neciuitaſ i festiuitate epularet. rñ ditꝝ illis democritꝰ: vsq̄ꝫ ad quot dies vult q̄ expectē: q dixerūt vsq̄ꝫ ad treſ vel q̄ttuor. q sunt festiuitatꝭ ꝛ ꝑcepit sibi tūc vas mellis afferri ꝛ i ipo pmāsit illic q̄ttuor odorādo dieb. Alij vō dixerūt ꝙ ꝑcepit furnū apiri ꝛ in eo panes decoq: ꝛ ita ex odore panis pmāsit. Et ſ̄ fortassis ē qō recitat otibasi i aphorismis. Plus refert qdā q ad odorē mellis 40. dies vixit. ſꝫ puto lr̄aꝫ corruptā p additionē cifre figure q̄ttuor de notanti. Nō aūt vt ptēdūt auctoritates hmōi nutritione ꝛ certa spūs nutriat ꝑfatus fulcit rōe: qñ oē mixtū nutrit: simplex aūt minime ita ꝙ etiā venena puriola serpentꝭ ꝛ napelli dr̄ia. 142. nisi illud mixtū fuerit venenū putrefaciēs ꝛ corrodēs vt calx: eos ustū attramēta lia: arsenicū: argentū viuū ſ̄blimatum: ꝛ vlr hmōi mineralia aduſtione ꝑpata. vñ pharmacoꝝ. ꝫ In medicis q̄ interficiūt p id qō faciūt accidē de corrosione ꝛ putrefactōe non ē possibile vt nutriat penitus: ꝛſi q̄ntas eaꝝ sit pua in termio prauitatꝭ. Sunt eni in gñe suo ꝺrie nāe hois ſꝫ odor ꝓut ē resolutꝰ in medio a corpe odorabili penetrās vt tactū p ptes in trinſe cꝰ ēq̄d mixtū. Palin: Nutritio ē assi'lato eius qō nutrit in ꝓpriā quantitatē ac etiā ſbaꝫ illiꝰ qō nutrit dr̄ia. 30. sed odor ꝑfiguratus ꝛ spūs valde ꝓueniunt. vteraꝫ. n. corpus existit ſ̄btile aereū de facili alterabile resolubile mobile calidū ꝛ siccū: pōtaꝫ vnꝰ alteri ꝑdicto aduenire mō cū agētia ꝛ patētia egeant tactu. Rursus sigdē minus inest ꝛ qō āplius inerit. sed aer minus videt nutrire: nutritaꝫ tñ. vñ de iuuamētis. 7. Aer attractus p ptes cāne pulmonis ab extrinseco incarne alterat pulmonis: scōo i venis pulsatilibus ꝛ ꝑcipue ibis q̄ sunt in rete ꝓtexto ſ̄b cerebro ꝛ alterat alteratione ꝑfecta i cerebror sit illic spūs animalis leuis purus. ꝫ. vō theorice Coctioni necessariꝰ sunt aer. aer etenī exteriꝰ spñ nutrit uitalē ꝛ augmētat ꝛ q: vitalis ē aialis mā: ꝛ hūc nutriet cōiter. vñ alexā der in ꝓbleu. p inſpirationē ſubingrediēs aer in cor de ſ̄btiliatus ꝛ ascēdēs p artarias ad cerebꝝ cibꝰ ethe ri ꝛ aialis spūs ꝓstituit q si corpus existat ꝓfigur atur corpi: si vō ſ̄btilis fumuſ purissimꝰ ꝛ splēdidissimꝰ aia digerit rōnali. Nico. vō peripatheticus in suis ꝓbl. Scire oꝫ ꝓfuationē caloris fieri p aerē nō vt qdam putāt ad sui refrigerationē imo ad nutrimentū. in puis. n. aialibus puus ē calor: ideoq̄ꝫ p corpis poros sufficiēs aer ingredi pōt ad eius nutrimentū. Itaqꝫ odor nō solū curat alterādo vꝝ etiā nutriēdo ꝛ maxime spñ nutritione vera ꝓsignatū. odor etiā ꝓut q̄litatē fert intētionalē ſportat ipropue tū ꝛ mediate nō solū spūs vꝝ ceteras cum aia nutrit ꝛ ꝑfortat ptes. quo facto demū nutriūt vere velut aie accidēna gaudiū ꝛ delectationē afferētia. odor quoq̄ꝫ suauissimus aie ē cibus. Ar. de secret ꝛ damascenus in aphorismis: Olfatus ꝛ maxie si saliat fumus in capite celerius q̄ꝫ qō bibit cerebꝝ iuuat. Eꝫ circa ꝑdicta dubitat cū positū sit aerē nutrire cuius oppositū scribitur de sensu ꝛ sensato ita: Negꝫ aq̄ vult ipa sola nutrire incōmixta exīs. Et multo qdē minus rōnabile de aere. Eti: nullū simplex nutrit cū tale oporteat restaurari q̄le qō depditū. vñ el'oꝝ. j. q̄ ex plurib cōponūt oio ex talibus q̄lia sunt cōponētia custodiunt. quod aūt depdit ē cōpositū mixtū. ꝛ ideo tertio. io. Nō est vt aer solus sicut estimāt qdā ꝓuertat vt fiat spūs: sicut nō sola aq̄ nutrit vꝝ vnūqōq̄ꝫ eoꝝ aut ē po nutrimēti vel ē faciēs penetrare lubricitate. sed aq̄ est ad nutrimētū corpis ꝛ aer ad nutrimētū spūs. ꝛ vnū qōq̄ꝫ duoꝝ. ſ. nutrimēti corpis ꝛ spūs ē corpus cōpositū nō simplex. Et ideo col. 2. Impossibile cōpositꝫ nutriri ex simplici tūc. n. aial esſꝫ simplex ex vno solo elemēto ꝺ Hipo. de humana nā. nō igit aer qcq̄ꝫ nutrict. Dicendū ꝙ aer ꝛ vlr elementū oē pōt duplr accipi: Aut ꝓut ē simplex puꝝ oio ꝛ singulare ꝛ ita vt argutū sufficiēter nō nutrit vel ꝓut alijs etiā i spera exīs sua pmiscet vtcunq̄ꝫ sicut marie accidit ſ̄ dicto ꝓtinens: dr̄ia. 132. Ea. n. fumiterre ac vapores cōmiscent ascēdētes defluxusq̄ꝫ ignis p radios solares lati deorsuꝫ: ac ex refractione ipoꝝ ad terrā ꝛ aquā puenientiū cūq̄ꝫ inde ſuscitātiū. vñ el'oꝝ. j. Non oꝫ in aialiū corpibus terrā q̄rere syncerā ꝛ non mixtā: qñ negꝫ in mūdo talē demōſtrare potes. Eteni quātūcunq̄ꝫ ipius accipias ptē mox hec ꝛ calore aliquo et humiditate ac aere ꝓcipat ſba. ꝛ silr in alijs. Quare pharmacoꝝ. j. nullū q̄ttuor el'oꝝ sensatoꝝ ē pure: cui nō aliud sit pmixtū ab eo apud sensuꝫ ꝛ vsuꝫ. aq̄ vō ab ſ̄ longinq̄ ē pura ꝛ mūda. ꝙ aūt ita mixtum pōt nutrire etiā vere marieq̄ꝫ qō pua nutritiōe indiget vt spūs ꝛ ꝓprie aialis oñdit: qñ in aq̄ ſ̄btilissima ꝛ clarissima oꝫmū viuit ꝛ nutrit ꝓtinue auget ꝛ floret scit odorē etiā nō amittēs: ꝛ in ea silr aq̄ fontali ſ̄btili ꝑclara ꝑspicio pisces singulariter lapidibꝰ impssos ꝛ ꝑcipue trutas cāeralia ꝛ hmōi viuē ꝛ nutrire diutiſſime: vermes etiā i puteis limpide aq̄ ac ꝑclare silr. ꝛ lacertulū dictū salamādra. Et ex ſ̄ qdē dicendum appet ꝑinductꝰ cū dicit elemēto ꝓcludā simplici puro ¶ Propter. 4. vō ad ꝓmū qdē dicendū apput cuꝫ odorem Ar. accipiat ꝑ q̄litate odorativa simplici: ꝛ non ꝑ vaporosa diffusione. Diſſim ē. n. ꝙ elemētū pōt nutrire ipuꝝ negꝫ odor sic nutriēs ꝫ supsimilitatē sensibilē vt locū exgrat receptiuū. trāspirat. n. absq̄ꝫ

sensu. Ad aliud dicēdū q illic sunt loca digestionis ⁊ tria: puto pulmo: rete cerebri ⁊ cerebri sba: aut pulmo cor ⁊ artarie. Ad aliud dicendū q odor hmōi vere nutriēs ē corpus sensibile quoddā vaporosū diffusum q̄litatibus tactiꝰ affectū ꝓmis ⁊ scōis nō aūt tertijs. tūc.n. simplicē q̄litatē odoratiuā iportat. Ad aliud dicendū q: sumus ex odoub⁹: pncipia.n. gñationis nr̄e fuit mā aquosa ⁊ aerea plus vaporosa emanatiua: de re. sa. appens ūtio. Ad aliud tā qd dicedū appuit. Ad aliud dicendū q illud audiendū ē de nutritione plurimū ꝓtigēte ac ea q̄ ptū grossior: spūs aūt subtilis ptib⁹. q aūt ꝑpius nutrit et⁹ ē innat⁹ cō plātatus in pncipijs nr̄e ꝓstructiōis. q. n. fluens vel currēs gñatus quotidie ab alimēt̄ p motus cordis ⁊ artarias digerit̄ sbtiliat ⁊ ꝓuertit̄ in spm̄ añdictū sim pliciū. 5. Hic aūt currēs ſp̄s adeo nō nutrit̄ vere ⁊ cū sere ꝑm vnāquāq; receptionē minor ⁊ amplior fiat. ij. de inge. Nō aūt verius nutrit̄ op3 manere. ad ea etiā q̄ alterius ptis qd dicēdū appuit. ꝓcludit̄. n. odorē nutrire ꝑut ē corpus ab odorabili dissolutū ⁊ interius assumptum non autem certe ꝑm q̄ q̄litas extat simplex intentionalis aliq̄.

Differentia. 156.

Quod precantatio in cura nō ꝓferat oñdit: qm̄ ouidi⁹ de amor̄ medela: Nulla res aniatas deponet pectore curas. Ga. 6. simpliciū singulariū deridet medicos incātātes quosdā ⁊ ꝓcurātes herbas. Ampli⁹ piermenias. j. Ꝓpt̄ nr̄3 affirmare vel negare ñ erit oīo vā l̄ falsa Incātatio vo ē oīo qdā affirmatiua vel negatiua. sic̄ ēni res se h3 ad vez ⁊ falsū3 sic ad opari. 2. methaph̄ ꝑpter q̄ affirmationē vel negationē nil aget in nr̄is. Et: Nihil agit vltra suā spēz. sed incātatio cū sit oīo qdā ē in gñe q̄titat̄ in pdicament̄. sanitas aūt i gñe q̄litat̄ vel fortassis ad aliqd q̄ nō solū spē vez etiā genere differūt. Est etiā incātatio qd tanq̄ intētionaliter mouēs: sanitas aūt aliqd reale. Adhuc pmo ārta Res medicationis reb⁹ pficit̄ trib⁹: puta nutriēntibus potione seu medicina: ⁊ manuali opatione, vñ Gal'. pmiano: Totius corpis medicia in hec tria redigit̄: medicamētū ferz ⁊ ignē. sed incātatio nulla ē istor: vt monstrat ex ꝓsecutiōe ipor. Rursus qō sanat h3 alterare cū sanitas reducat eo. sed incātatio nō alterat qr̄ q̄ hmōi in mā cōicare o3 qō nō incātatōni ad est ⁊ sanitati vt ptactū. nō igit̄ sanationi pcātatio cōfert. ¶ In oppositū qm̄ homer⁹ in pma rasodia recitat q̄liter berisis sacerdos ꝑpter Briseidā filiā suaz rapta p Agaménone rediēs secus littus mar̄ sobilātis ea qdē nō obtēta rogauit incātatione solē dicēdo q̄liter sacrificauit sibi ⁊ sacrificabit si de grec̄ faceret vltionē ita vt sol ꝓcitat⁹ immittēs arcu sagittas eius seu radio causauit pestē in mulos pmitus ⁊ canes alios ⁊ demū in hoīes vt cogeret Agamennō Briseidam reddē sacerdoti Calcade sigdē restoride pestis huius cāz assignāte. Et: tertio pma de amore Verba in hmōi ꝓferūt caplo. Adhuc de cā motus aialiū quodāmō spēs intellecti calidi aut frigidi: delectabil' aut tristabilis talis existit q̄lis rez vnaq̄q; ꝑpter qō tremūt ⁊ timēt intelligētes solū eis etiā nō exñtibus sed imaginatio trī dr̄ia. 135. Hmōi vo vt appebit est incātatio. Amplius illud qō ꝓfidentiā saluti aggrauat in egroto iuuat in cura dr̄ia ptacta. talis aūt ē incātatio vt eius indicabit rō. Cōfert igit̄ i cura. ¶ Propter pmū qdē sciendū q scribit Socratē dixisse incātationes fore vba alias decipiēntia hūanas. vt aūt i pacēti sit log mā: pcantatio ē oīo admiranda affectōe in sbsidiū incātati pcipue ꝓfidēt̄ explicata. dr̄ aūt oīo ad discretionē termior nō significatiuor q̄ cū fuerit de mir̄ ⁊ occult̄: ampli⁹ eā reputās incātatus eidem ꝓferet magī: ⁊ ideo q̄stū possibile occultatione vtendū. deitatez. n. minuit q secreta mystica vulgat. Ars notoria pcātans etiā cū grādiori diligētia dz ipaz p mere vt tā ab ipso q̄ab incātato dignissima reputata possit āplius ꝓferre. cū. n. fuerit deipa āplius ꝓfidēs vt ita eundē iuuabit maxime: iuxt illud dr̄ie. 135. Ille plures sanat egritudies de quo plures ꝓfidūt. Eius quoq; ꝓferre ꝑbaī explicatiōe cū oīo tripler ꝓsistat. Boe. piermenias. j. Una qdē in mēte ipi⁹ formatus exīs ꝓceptus: Alia in ꝓnunciatōe iuxt illud pdicamēt̄ tor: Dico aūt oīonē voce plorata reliq̄ vo in scripto vt qō lr̄is ac caracteribus etiā ꝓmik ⁊ collo tādez vel alibi alligat̄. Amplius pcātator dz esse astut⁹ credul⁹ affectuosus aie fort̄ ipsiue: incātādus vo auidus speras q̄z maxie ac dispositus oīmode vt actio ꝓcidat in mās ꝑpatura dr̄ia. 135. Et merito qr cū incantatio sit qd tanq̄z intētionale nō agit efficaciter nisi interueniant pdicta cū actus agentū sit ipassus ⁊ susceptuus pdispositū: ⁊ ió ptrāsmutat ⁊ alterat qō est maxie p mutabile: ceu vtutē aialē ⁊ maxie somnijs: cū motus reliq tūc cessent corporei. Ea. n. pcipuos i oppositā valet deinde vitalē ac demū nālē tāq̄z māliorē reliq̄s ceu estimatio imutat hoīez magī bruto. afficit. n. amplius ossitāte reliquo ossitatore. At mingēte magī oē illo ꝑpter eā plurimā hoīs ad alia sensibilitatē mēoria facta mor̄ actū ꝓcurrit alter⁹: q̄re visus subiugalib⁹ nō suffic̄ imo altero egēt vt olfactu. In ipis. n. bñ mobilis ē extat sensus ⁊ ideo ex urinatione vicissim ⁊ postea olfaciūt. Bouēt̄. n. cū passione hmōi q̄ cunq; sunt leuiter mobilia ceu fumositaz qō ossitatōe aut alice ꝑpellit̄ deiceps vo vrina deide semē: vltio q̄z stercora. pbl'. appens. 7. qd aūt sit cura: qdq̄z ꝓsequētia suis notatū dr̄ijs. ¶ Propter scōm qdē sciendū q aliq̄ dixer̄t pcātationē nō ꝓferre aut qr grossi i credulitā nō putātes aliq̄s actiones ꝓuenire nisi mālis ⁊ grossiori quodā ꝓtactu mediātib⁹ q̄litatibus pmis sensibilioub⁹ valde lz oīo actio inde tādē apud Ar̄. ꝓsurgat dr̄ia. 60. qō accidit ꝑpter imersionē plimā ipor materie corpali. vñ nec pñtiaytcunq; denudata futuraq̄z min⁹ ꝓcipe pñt. q̄re. A. methaph̄. 9. qr nos in B nr̄is seculo ⁊ corpe diuersi sum⁹ in multa turpia nō sentim⁹ delectationē aie rōnalis cum aliqd apud nos fuerit de causis ei⁹. Idēq̄z haly sup cētiloquio: Aliq vo incātationē negarunt sic̄ Ouidius vt hoīes ab amore ardētiore detraherēt sic̄ erat eius intētio in illo ope inducēs pticularia plura quō furiosus non pōt mor amore remoueri. Alij autē rōnabiliter eas spnunt eo q in eorū nō cadebat artē sensibilē ⁊ entez ⁊ aptā in q̄ actus ꝓsiderant manifestiores q̄litates parum excedetes pmarias ceu Ga. in. 6. pallegato detestās Chaniachiz ⁊ Bamachiū cuncti Biascoridē ꝓferēt eo q scripsissent sup viciosa vba: ⁊ fabulas q̄s narrare ꝓsueuerunt mulierculae ac vetule ad modum stultor egyptior fascinationes dicētiū. Cōiurauer̄t ēni medicias asperserūt ⁊ suffumigarūt diuinit⁹ cuz eas euellerēt de terra vt. s. collo vel alibi iuuamēti cā in modū suspenderet filiateriar: qō oē falsū3 ē ac stul

tū ⁊ medicine arꝫ detestatiuū .hi.n. inherētes hmōi
q̄ arꝫ deliq̄ūt ꝓpa. Alij vo ex hac intentionē positi
timēteſqꝫ ꝺicē incātationes vtraſqꝫ ꝓcessere ꝑfataſ
¶ Propter.3. qꝺ sciendū ꝑmitus q ꝺ ꝓfert ꝑcan
tatio in cura inq̄ꝫtuꝫ ipa sed demū inq̄ꝫtuꝫ talis ꝑut
videtꝫ.ſ. recipit a ꝑferēte vel ꝓiurāte aut ab instituē
te seu causante. ¶ Propter hmōi ꝑmū sciendum q
si ꝑcātatio ꝓfert inq̄ꝫtū hmōi ⁊ oſo simplex tūc ⁊ oīs
cui⁹ falsitas é ꝑmpta. Eti: Talis incātus i q̄ꝺā expli
catione ꝓstat sonota. qꝺ aūt tale cum p se nō alteret
corpus ad sanitatē cū ea iducaſ alterationē nō ꝑmu
tat. vñ.1.⁊.3. de aīa: ¶ Manifestū est q neq̄ lumē ⁊ te
nebra neq̄ sanus neq̄ odor nullū facit in corpa effe
ctū videtꝫ nisi ꝑm accidēs puta si sit sono depulso si
at ictus vt i tonitruo scindente lignū. Et a visio fit ⁊
odor aꝫ fit motus corrūpentiꝫ accidēt aliter tactū vt
meatū. Ex ꝑmis.n. q̄litatibus ꝓstamuſ nō aūt ex ter
tijs. itaq̄ incātatio nō ꝓficit curatione vt ea. ¶ Pro-
pter scōm hmōi sciendū q expiēntia pōt demōſtrari.
⁊ demuꝫ rōne ꝑſuaderi ꝑcātationē ꝓferre. de ꝟ .n. in
fit ⁊ ꝓposito emperie sunt q̄ꝺ multe vt apte illud sum
mum sacr̄m cuꝫ alijs multꝫ ofidit eucharistie. ¶ Noia
etiā id ꝓfirmāt diuina notorie arꝫ ⁊ eucuntice: magi
cis etiā vbis platis in auriculā thauri cū incātator ꝓ
sternerit in mortē in ꝑſona siluestri. hūc ⁊ reuiuiscere
denuo effecit. ꝟ etiā ꝓfirmat motus panis ad furtuꝫ
inueniendū aut psalterij vel cribri. vba etiā q̄ꝺā i au
rem cuiuscūq̄ hois ꝓlata satagit euꝫ tibi q̄cunq̄ pe
tierīs elargiri. incātatione fit̄r ꝓlata vel scripta ne vn
q̄ꝫ pādāt q cruciant ea etiā sup gladiuꝫ ambulāt acu
tissimū ⁊ ꝑunas viuaces digitoꝝq̄ vno applicātes
alterutrūq̄ hoiꝫ aut pondꝰ ꝟbicuāt in altum q̄uissi
mum: serpentēq̄ stupefaciūt vt nō ledat: equos furi
bundos carmie getāt eoſq̄ castrāt cū alijs īmobiles
cadē redditi. ꝟ etiā mō trucidati euaduntꝫ piculum.
Puma fit̄r astro noīe ofone placāt ⁊ in ſbſidiū ꝓci-
tant nr̄m vt ofonuꝫ epilogus insinuat planetaꝝ. Uñ
Albumasar i sadan: Regeꝫ grecoꝝ cū volebāt obse
crare deū ꝓpter aliq̄ꝺ negocū ponebāt caput draco
nis in medio celi cū ione aut aſpectū ab eo figura a-
micabili ⁊ lunā ꝓiunctā ioui aut recedentem ab ipo ⁊
ꝓiunctionē a dño ascēdentꝫ petentē. adhuc aūt ⁊ cum
caput amicabili figura tūcq̄ dicebāt ipoꝝ petitionē
exaudiri. vñ Almāſor in aphorismis: Si qꝺ postula
uerit aliq̄ꝺ a deo capite exīte i medio celi ⁊ reliq̄: nō
ꝑteribit qn breuiter adipiſcaſ q̄ſitū ⁊ ego qꝺē in hui⁹
orbis q̄ñꝫ ꝓfiguratione sciaꝫ petēs a ꝑmo viſuſ suꝫ
amplius in illa ꝓficē: incātatione quoq̄ qs dormire
nō valet repūtationē ꝓtinue incātantꝫ imaginās. ipa
etiā pollutionē iducit in somnis qd erit futuꝝ taliter
apit de aliquo sagitta etiā ossi adeo ifixa vt alto neqt
ingenio digit̄ lateraliter duobuꝫ facile ac sine dolore
dulci applicaſ foras educif cācerq̄ mortificaſ: lūbri-
ci occidunt. sanguis ea ⁊ caractere vñcunq̄ fluens si
stit. Paroxismus epilepsie getaſ noībus magoꝝ in
aure ꝓlaſ aut portatio sup se cessare cogit. oīs epile
ticus sanaſ ⁊ lunaticus ꝓstātinus cuꝫ alijs. cū pr̄ aut
mr̄ in q̄ttuor tēpoꝝ feria q̄rta eā ad ecclīaꝫ deducat:
⁊ feria sexta ⁊ deinde sabbato sup ipm cātet ⁊ suſpen
daſ illud dñicuꝫ euāgeliuꝫ ꝟ genuſ demonioꝝ nō ei
cit nisi ofombus ⁊ ieiunijs .caractere fit̄r ⁊ carmine
passio curaſ renalis futuꝝ ꝓnoscit ⁊ qꝺ abest vt edo-
cet geomātia taliū̄q̄ multa. id aūt vtcunq̄ rōe ꝑſua
deꝺ ⁊ effectus i suas reducunt ꝓcepti cās. id nāq̄ euc
nit aut a eā imediate interiori seu iferiori vel exterio
ri. Sigdem ꝑmū id duplr̄ ꝓtingit: aut exꝑte incātāt̄
affectuosi cū eius fuerit aīa intrīn elata vt māe possit
huic dñari mundane ipamq̄ vigore intelligēte ſuſce
pto admittūt trāſmutare. Ul ex exꝑte incātati q̄ꝫplu
rimū ꝓfisi vt ex vigore si qs iuuaſ estimationis si pa
rum. Et hunc qꝺē modū peripateticus ꝓcedit: dria
i35. quoꝝ vtrunq̄ sufficienter dria q̄ hmōi. hec.n. sul
cit marie illa. Si vo a cā exteriori duplr̄: aut ea ſba é
vho: vel ꝑticulariꝰ. Universaliꝰ qꝺē ceu cāꝝ ꝑma:
cuius qꝺez vtute oſo seu ꝑcātatio suſcipit effectū cū
ipa quodāmō nr̄m solicitudinē habeatyt oīsuꝫ dria
ioi. pōt nāq̄ ꝑmus sua mera benignitate cū sit agēs
supnāle p voluntatē absq̄ motu ⁊ trāſmutatiōe in ꝟ
infera opari qcqꝺ dicat peripateticus dria ſbmissa
cū ipe sit summū bonū de cui⁹ rōe sit fore sui diffusi-
uum ac cōicatiuū. aliter.n. bonū mime foret summe
neqꝫ ꝓpter ꝟ cuꝫ sit qꝺ diuinissimū ⁊ honoratissimū
methaꝑ.12. ꝟ trāſmutat i indigni⁹ itelligendo eēntiā
cū is ñ intellat actualiter ex ſꝫ itelligēs seip̄m itelligit
cū ea reluceāt i ipo vt i cā oīa. nō .n. ꝓtēplat ipa put
sunt mālia ⁊ vilia vex mō nobiliori ⁊ altiori q⁹ itelli
git se taliū cāꝝ existere. Quo qꝺē mō scia etiaꝫ vilissi
moꝝ aialiuꝫ ⁊ abominatoꝝ apud sensum nobil̄ red-
dit ⁊ decora. vñ de ptibus ꝑmo: In nō grosis ad sen
sum ꝑm theoriā fit̄r. nā admirabiles delectatiōes ex
hibet potētibus cās cogīscere. ⁊ ideo Aristo: Sanat
solus lāguores deuſ. Si vo est ꝑticulariꝰ ſba vel est
absoluta aut mobili ꝓiuncta. qō si ꝑmum aut é beni-
gna ceu angelus q nr̄ ponit administrator a diuinis
⁊ nuncius ofones deferēs añ ꝑmū sicut etiam sensit
Ar⁹ .io. eius methaꝑ. de quo sunt non paꝝ testā re
pleta. si vo depranata ita demō vel ſps cui⁹ efficacia
pmaria cuꝫ nō sit in terra ptās q̄ sibi valeat cōpari.
ꝟ qꝺē multum incātationibus ⁊ sacrificijs obedit vt
decipiat ꝓcitatus venter: aut appeat multa pficiēs ⁊
ꝑcipue mulierculis obediens simplicioribus. cas.n.
celerius sapiente fallere valet q̄re has video votū ⁊
effectum ꝓseq exeaꝝ incātatione seu ꝓiuratione q̄ꝫ
plurime qō sapiētiori nō accidit quātūcūq̄ illis ope
tur pfectius. Est etiā vt exptus vigor] aut potus ⁊ fa
miliaritaſ in locis in qbus cultus celebraſ diuinus.
Que qꝺē ls peripatetica nō exꝑmat plia non.n. fuit
eius vt q̄ Platonis cū ex sensibilibus ac mobilibuſ
pueniat in motores appenſ.12. methaꝑ. ipm tñ asse
rit ptolemeus q̄driptti q̄rto ingens: Si nāq̄ luna
fuerit dña magisterij exīs in sagittario vel piscibus
p mortuos dñabit ⁊ malignos ſps etiā de loco ad lo
cum coget moueri .vñ cōmētator ibidem: Mouebit
ſps q dicti sunt diaboli vel alios ſps ꝓpter qō diui
nabit. Si vo applicaſ hmōi ſba mobili aut icorrupti
bili ceu intelligēcia ⁊ aīa celi vel altera tm̄ apud alex
andrum ⁊ themistiū. ⁊ ꝟ duplr̄. Aut.n. ꝓfert incātatō
ne alterutra mota cuꝫ ordinent ad nr̄aꝫ solicitudineꝫ
mō vt tactū quodā: sitiq̄ intelligens ita vt ei⁹ orbe ac
astro ꝓferat aut officiat ꝑm q diuersimode fuerit in
cātata qō obseruāt magoꝝ nō pauci inuocātes Jo-
uem saturnū vel aliū noīe intelligētie ducentꝫ eundeꝫ
dria. 9. cū feliciter fuerint vel aliter disposit. qō equi
dē Eresio sacerdos sensit ⁊ vt exptus suꝫ ipos i amo
rem ꝓprie ac odiū nō leues ꝓtinuato adducūt carmi
ne vel iuuare videt incātatio conferēs sed vel q: dire
ctio natiuitatis signatoris alicuius ad talem ptingit
nr̄m vt ꝟ amorē talis debeat adipiſci vel qd consilē:

ita vt incantatio vel id qđ sit nihil conferat nisi casu Juꝛ illud posterioꝛ. j. Le ambuláte cotuscauit. ⁊ ita hmõi oēs cassant taliter pcátationes ⁊ q̃ taliũ. qđ nó est. lz. n. qđ dicunt possit interuenire: qñq̃ non tñ sp vel ad multũ cũ directio significatoꝛis ad locũ rariꝰ ptingat hmõi cátuũ: dña tactũ. 64. cũ videamus q̃z multotiens ex incátatione vel alio agentes affectum adipisci intentũ. si aũt ꝑba mobili adhereat corrupti bili ceu intelligentia dicta agens ab. A. qđ de ℔ in se ac in ꝓposito sẽtiendum dña expositum. 101. ⁊. 135. aut etiã q: in ipm motus incitaf expulsiuus nature ve lut euenit cũ nobilis qs paupculá docuerit vetulam pcátare dicendo duo ⁊ tria constituunt qnq̃ ⁊ tria si militer ⁊ duo. dum aũt ℔ spina piscis gutturi eius in fixa cruciaret eaq̃ tádem vocata pueniens ad eũ dixit se aliá nescire medelam nisi eaz quá ab eo didicerat. io aũt in vehementioꝛé risum cõcitatus spiná cũ sanguine foras mandauit. ¶ Propter q̃rtum qdez ad ꝑmum qd dicendũ apparuit. talia nãq̃ ouidius habuit vt tactũ negare cum ꝯ eius extent intentionẽ ibidem. multa etiã ſm puerbium in cura audiuntur poete: methaphysice phe. Silr ⁊ Ga. medicoꝝ pspicuus vt tactũ nó habuit arti cõmiscere ℔ sue. Ad aliud qd dicendũ visum cum dictũ sit incátationez ſm se nó conferre in cura: sed inquantũ hmõi ⁊ a tali explicata taliq̃. Ad alia q̃ sequunf qd dicendũ: dña visum. 135. aliqd. n. inquantũ hmõi non põl vltra suaz agere spẽz in vtute tñ neq̃z alterius vt caliditas ignis eius vigoꝛe ex aq̃ ignem gñat ⁊ nó in eo q caliditas cũ accidens extet sitq̃ oẽ agens pstátius patiẽte. 3. de aia. vt oñsum qđ p se nó alterat vel trãsmutat incátatio ⁊ ideo nó sanat cũ solũ mentẽ indicet cõceptũ. Ad ea silr q̃ ptio aduersẽ qd dicendum apput: pcedunt. n. via sua cum p se agát incantátia in aliquam cáz sed qđ agunt deducta q̃ possit eoꝝ saluari conferentia. vba. n. ꝯ amoꝛem ronabilibus cõserunt maxie eoꝝ. n. excitát rones vt ampliꝰ cõcepto amoꝛe dicte dat tanquá turpi aliquo. sit itaq̃ de hoc tñ topice dictum quesitum.

¶ Differentia. 157.

Quod somnium non

q cõferat in cura monstraf: Añ qđ ẽ idiffe renter se hñs nó confert ad curá cũ cura tio determinet scia medicie salté: sicut plurime aliaꝝ veritatẽ vt multũ contineẽte. hmõi vo ẽ somniũ. vñ. 3. de somno ⁊ vigilia de diuinatione q̃ in somnijs fit: ⁊ dr accidere a somnijs neq̃z contemnẽ idoneũ neq̃z suadet adhuc qđ decipit non cõpetit in curatione cũ ipa pficiaf certificãte. tale qdem extat somniũ iuꝛ illud ethici. Sõnia ne cures ná sallũt somnia plures. Rursus si cõferret ad curá id esset p modũ motꝰ cuiusdá cum curare sit quoddá agere qđ motu pficitur oẽ. sed in somnio nó interuenit motus cũ sit q̃dá ꝑpetas ⁊ passio somni. oĩs aũt complet qete cum motus ab aiali ꝓcedat vtute: somnusq̃z sit qes vtutũ aialiũ cum intensione nãlium ⁊ vinculũ ac imobilitas ꝑmi sensitiui dña. 108. Eti: Res medicationis tribꝰ pficitur rebus: dicta potione ac manuali actõe: q̃rta ꝑmo quoꝝ nullus ẽ somniũ. nó. n. ℔ dicta contineẽ cũ illa fit sex reꝝ nó nãlium conueniẽs admistratio quarus ipm nulla extat p singulas trãseundo. qđ aũt nó sit potio vel chirurgia euidẽs extat: cũ religs q̃ ptactis dña. 135. somniũ in saluté nó confert. ¶ In oppositum qñ de somno ⁊ vigilia. 3. dicũt medicoꝝ grossissimi: oꝝ valde intẽdere somnijs. ℔ aũt nó est nisi q: i cu ratione tandé vt appebit conferũt ea. vñ scõo scõo: Quidá splẽticus somniauit qꝰ ei ꝑcipiebaf i somno vt vriná suá biberet oi die ter ⁊ sanaret q exptꝰ illud inuenit mirabile: q̃rto etiã tertia. Aliq obediẽdo somnio vel visioni curati sunt a lepra. vñ. 14. terapẽti. qs somnio determiant Ga. consiliũ laudauit. Itidẽ: Illud confert in cura qđ ꝓcedit ab ea q cunctos sanat lãguoꝛes. tale vo ẽ somniũ: q̃re re. ac. ꝑmo: Sõnia sicut a deo bñdicto ⁊ ſblimi ac solꝰ sanat lãguoꝛes deꝰ Ose. Adhuc illud qđ sigt sup humoꝛé dñanté coꝛpi ⁊ euacuationẽ futurá curationi adminiculaf cũ oĩs significatio in ipaz ordinef. hmõi qdez ẽ somniũ: nam vnusq̃sq̃ humoꝝ somniũ cát illius oñdẽs dñiuz ita vt medico eius indicet eductio. vñ q̃rto scõa: Multoties videt infirmus de gñe illiꝰ quo fit crisis eiꝰ sic videt hiturus crisim p sudoꝛẽ qđ ingredif balneũ sibiq̃ ꝑpaf. itaq̃ somniũ ꝑficit in cura. ¶ Propter ꝑmũ qdez sciendũ qꝰ somniũ ẽ fantasma factũ a motu sifacroꝝ dormienti in eo q dormit. 2. de som. de quo ſm. A. in de hmõi tractatu logf Arꝫ. Má tres hmõi existẽt apphẽsiones: puta somnia q̃ dicunf ab angel ⁊ diuinationes a demoniꝰ: ac ꝓphie q̃ a deo cũ medio ⁊ sine medio. Diuidif aũt multiplr somniũ: qñ aliud est vez aliud falsũz. adhuc quoddá fit supza repletionẽ: aliud supza inanitionẽ: nónullũ vo i dispositione media. Itidẽ: Quoddá ẽ nãle aliud aiale: nó nunq̃z vo celeste seu diuinũ. Loco aũt illud nãle qđ ex dñio cõplexionis contingit ⁊ humoꝝ. Uñ Arꝫ. 4. de aia: Mãlia somnia sunt q̃ veniũt ex tempantia vtutũ humoꝝ cũ spũ gerente vtuté formalẽ ⁊ imaginatiuã. cũ. n. in aliquo nã sanguinis dñaf vt ad multuz videbit in somnio res rubeas delectabiles seq̃z i sanguine natare puuia ⁊ silia. cũq̃ choleꝛ res igneas citrinas volatus rixas furoꝛes ⁊ q̃ hmõi. si autez phlatis nã somniabit aq̃s niues frigoꝛa stupoꝛes ⁊ q̃ taliũ ẽ. qꝰ si mlie res magnas pterrẽtes ploꝛatꝰ casus loca mortuoꝝ ⁊ q̃ taliũ: q̃ sigdẽ pmanet diutius aut labunf ſm qꝰ coꝛpis nã ꝑticipat siccitate aut humiditate. Sõnũ vo aiale dico qđ causaf ex milta solicitudine aie circa quoddá in vigilia. cũ. n. somno maioꝛ motus vt q exterioꝛ qetef ꝓpter spirituũ ꝓtionẽ pcipitur minoꝛ q interioꝛ. Ad aioꝛ enim motus minoꝛez ſm Aristo. perturbat ⁊ depellit. ⁊ hmõi quidez somnum me vltra duos annos quámultipliciter fatigauit ex impssione cátũ vehemente itineris ad studiuz Parisiense. Diuinũ vo somniũ seu celeste audio illud qđ a diuinis siue celoꝝ causaf animabus q̃ motoꝛes etiã dicunf oꝛdiuz qui ſm. A. aliquando opantur formaz in imaginatione ſm compationem eoꝝ ⁊ compationem animaꝝ ipoꝝ ſm aptitudinem: quoniam anime nre bñt maioꝛem compationẽ cum sbijs sepatis q̃z cum coꝛpibus sensibilibus: Juxta qđ verificatur forassis illud Ga. Somnia imitti a deo bñdicto ⁊ sblimi. ¶ Propter secundũ vo sciendum qꝰ aliqui negauerũt somniũ nó solũ in conferẽtia cure vez etiã simplr omnia q̃ ordinis ⁊ nature. Unde nãlium ꝑmo. Quidam exꝑsse nullaz enunciauerũt aie inesse vtutem q̃ cogitamus conteneẽtes somnia diuinationes ⁊ consiliarios astrologiáq̃ omnẽ: dña etiã 135. Quoꝝ quidem erroꝛi consulitur ibidem. Alij vero directius negarunt somnia. q̃re Aui. Quidá hominum negant somnia ⁊ dicunt ea casu accidere qđ

fortassis dico euenit q: plurima viderūt falsari nesci entes inter ipa distinguere. Aut forte cuncta imedia te in cāz reducēte porē: dria. ioi. quoz qdē defectus appuit ibidē. de qbus quoqz sbdit ꝓnter: sed negare somnia ē negare sensitiua t marie vera diffiniti som nia. nullus. n. hō est q nō viderit somniū qō nō enū ciauit et aliqd futuz. vñ. A. Nullus hoiuz ē q nō ha beat portionē in somnijs t in apphēsionib⁹ q̄ fiūt in vigilātibuſ qō appet q: cuz hō expimētauerit multo tiēs videbit q̄ ꝑ nō accidit cāu sed essentia t alie cō phēsiones puta visiones t ppbie lz nō sint vise: sunt tñ valde famose. q̄ aūt hmōi apud oīs aut sunt ne cessaria fm totū aut fm ptē. Impossibile. n. vt famo sum sit falsum fm totū cū ꝑ etiā hoz defectus tertio appebit dicēdoz. ¶ Propter tertiū vo sciendū ꝑuſ q̄ somniū ꝓfert in cura: t deiceps qō hmōi t tādem huius est somniās t vere t qs minime. ¶ Propter pmū hmōi sciendū q̄ somniū coadiuuat ad curatio nem: tū p viā cāe q̄si imediate curāſ: tū p modū signi Primū qdē oñdit: qm illud qō docet eligē qō mor bo ꝓriaſ curat eundē cū curatio pficiaſ ꝓrio. Tale vo est somniū vt ptactuz ex argut. vñ qdā socioz verēs ptificari vidit in somnio q̄ ꝑcipiebaſ sibi horride aſ sumere qō grece lac iportat t saluarēt a ptuſi. quātuz aūt in ea ꝓferat dria oñdet i 94. Eti: Nō aniam exci tat sup morbū cū calore nature ac in bonā spē saluſ ꝓfirmat coadiuuat nō paz in curatione. 134. appenſ t pon. Cōfert igit rōne cāe. Adhuc ex pte qdē signi q: illud qō significat ducit in cām morbi atqz in ipm ꝓfert. tale vo ē somniū vt tetigit ppositoz pmū: itaqz somniū iuuamētuz vt signū pstat cure. ¶ Propter scōm hmōi sciēdū q̄ somniuz verius ē celeste seu di uinū t marie cum aīa fuerit libera supioribus sbijs applicata coz repntationes suscipiēs. Viale vo nulli us aut q̄spauce veritat⁹ existit. ē. n. magꝭ illusio coz q̄dā circa q̄ aīa fuit sollicita t occupata i vigilia ceu fame scēti repntanē cibi: appetentiqz mingē coada t strepitus agoniząt. Somniū vo nāle ꝑſi verificetur ad multū nullā tñ grandē ꝑ est imediatā hz significa tionē cū exꝑte possit etiā rez nō nāliuz pmutari. Sō nia etiā post repletionez sunt pauca. vñ pbl. 30. In his q̄ sunt post pemisionē ciboz mīme fit somniavi dere. tunc. n. marie accidit moueri ꝑpter introductū cibum. Dinotaſ etiā somniū post vehementē laborē t spirituū dissolutionē. aīa. n. tunc recōdita gescit to taliter. qō si accidat t marie ꝓ repletionē ꝑpticqz va porabiliū vētoſoz verificaſ q̄zmime: cū aīa turbata neq̄at q̄ celestiū impssiones aīaz suscipe. post autez digestionē sufficientē t incorporationē cū aīa quiescat magꝭ p oppositū somnium verificaſ marie: tunc. n. ea pōt ꝑdictis aīalib⁹ coaptari. vñ. A. Plerunqz nō sunt vera somnia nisi q̄ videnť i mane. oēs. n. cogita tiones hac hora gescunt t mot⁹ humoz sunt finiti. in media vo dispōne mediocriter ꝓtigit. somniūqz ma xime fit eius qō cognitum t quo qs vſaſ in vigilia vt sue patrie ac gētis suoqz actuū. vñ pbl. 30. Marie videmus q̄ opanť aut speramus vel volum⁹: de his eni marie plures cogitatōes t fantasie supsunt. Sūt t q̄dā apphensiones vehemēter velamibus obteste q̄ nisi grādiori difficultate t aīa elatiori neq̄unt expli cari. alie vo apte vt se q̄ figuratione figurāt euenien tes vt Tullius de quodā enarrat somnio: in secūdo de coz nā sic multotiens somniaui q̄ porrigeret mi bi pecunia p talem vel hmōi qō die accidit: reliq̄ vo medie. qs sigdem apphensiones aliq in. iz. extende runt modos. Contingit etiā qñqz hoiez somniare id qz oblīuioni tradere post qō ꝓdormiens denuo aīa sollicitat somniat qō antea: ceu fm Ar⁹. t. A. ꝓtingit herculi. ¶ Propter tertium hmōi sciendum q̄ licz aialiuz somnient pīma vt canis equus bos ouis et capra: homo ꝑ alijs somniat marie: historiaz. 4. nō mor tñ verus post q̄ttuor annos aut qnqz. qdā etiaz nunquā somnium viderunt. Somnium etiā accidit ampliuz cum apphensionibus t regione hora t vīr vita temporis ad caliditatē t siccitatem q̄z in oppoſi tis t ideo viri repiunt illic t tunc pphetici q̄driparti ti secundo. quare in anglia t scotia repletus humi dis t ceruisia fere p annum secedens vacaui a som nio. ille quoqz verioz est somniorum fm. A. q̄ plexi onis fuerit tempatiotis. qui. n. sicce quāuis bene reti neať non tñ bene suscipit. Qui vo humide quanquā suscipiat cito: celeriter tñ amittit negz somnij recorda tur ad multum. q si calide fuerit complexionis erit agilis in coz motibus instabilis somnia habens p mutata: qui autem frigide tardus est piger t obliui sus. Est etiam verior qui consueuit dicere verum. vñ pbleuma. 30. Meliores melioza somnia videt quia vigilātes de melioribus intelligunt. nā vsus prauaz cogitationum imaginationem cāt malorum motuuz inobedientium vtuti rationali: ppter quod somnia verificātis mendacis malicioſi ebuj infirmi tristis in quo mala pualet complexio aut sollicitudo vt ad multuz falsanť. Contra p̄determinata videtur Aui. ire inquiens aliquos fore veriozuz somnioz ppter diuersitatem vtutis imaginatiue ceu habentes com plexiones melancolicas frigidas t siccas. Humidi tas. n. cooperit virtutes t opilat vias spirituum faci ens somnum simile morti: ita vt dormiens fere ima ginetur nihil. Sed humor melācolicus ꝓuenit som nio t actioni istius virtutis: quia eni iste humor est multi vaporis ascēdit ad caput t facit somnū t ideo conuenit somnia. huicqz virtuti t actioni complexio frigida t sicca. Frigiditas eni facit tarditatem mot⁹ t siccitas ꝓfirmationem forme. Et ideo ista vtus ha bet magnū dominium in multis ita q̄ in vigilia com pr̄hēdunt quod alij in somno. sed forte plurima ho rum veritatem nō cōtinent cum melacolicus humor natura nō conueniat somno in tegni. neqz in cuapo ratione consistat sed magis accidentalis. Est etiam omnis opatio pfectior in corpe tempato. Frigiditas silr t siccitas vt inductū motum tollit t impssionem resi stit t ideo magis A. ꝓsentio. Neqz melācolicus nisi p accidēs veratior est somnioz tempato puta ppter attentionē t solicitudinē maiorē. Uñ Ar⁹. Quidā ex tatici seu vesani ꝑuident q̄ñ ppij motus non infe stant sed longe pijciunť. exneos q̄ maxime sentiunt potissime vo somniator ē melācolicuſ aduſtuſ ppter solicitudinē t motum ipius creboz. vñ Ar⁹. Quorum cunqz. n. loquar nā est t melācolica multas visiones vident: fm. n. plura t multifaria mouenť. Homines enim. ſ. melācolicos fantasmata mouent maxime de memoria t reminiscētia. Accedenteqz silr ceteroſ añ cellunt doctrina t artificio: pbl. 30. Nosce sigdem aliquos adeo aīas elatas hre intelligentijs affines vt oiuz apphensionuz quātūcunqz etiā occultaz va leāt silitudinuz tegmēta detegē in aptumqz adducē. Juxē illud Ar⁹. Artificiosissimus est iudex somnioz q̄ pōt silitudines inspicere q̄lis videt ea q̄ Joseph in

ſomniū pharaōis ac danielis q̄ in nabuchodonoſor ⁊ hmōi qdez mod⁹ erat ꝓphie nō pue. Aliq vō aiaſ ſic hāt iſimaſ ⁊ ſenſibilib⁹ imerſaſ vt nihil valeāt p apphēſiōes allegorizare. qdā vō i medio hoꝝ ſunt lato. Sunt etiā q̄dā ſomnia laudabilia in qbuſdā ⁊ p ſpera: in aliis vō vituperanda ⁊ auerſa ⁊ iō ipoſſibile aut difficile ſit nā quā cognitionē de ſomnijs ſuſcipe vl̄z ꝓpter eoꝝ cās fere indeterminataſ. Beme. tñ ipo aliquā noticiā cōz ex ſomnijs comphēdi. ¶ Propter. 4. vō ad p̄mū dicendū q̄ illud dictū ē diſputando ⁊ ingrēdo nō aūt ꝛterminādo: aut idicauit hmōi iudicij difficultatē. Ad aliud dicēdū q̄ ſm̄o cathōis audiēdus ē vt appuit de ſomnijs aialib⁹ nō aūt celeſtibus aut nālibuſ. Ad aliud dicēdū q̄ in ſomno motus ē non raro. l3. n. vtutes ſenſitiue ⁊ motiue geſcāt extrīſecus interius tñ mot⁹ fit grādis plerūq̄ q mo tu depellebat maiori ſm Ar⁹. extriſeco ita vt modica mota in ſono vētoſitas videat tonitruū cāre: ⁊ humidū ſubmerſionē: ſiccūq̄ p̄cipitationē. Verificat. n. vt ad multū q̄ vtutes geſcāt etiā in ſomno motiue cum videam⁹ aliquos de lect̄ ſurgē ſeq̄z armātes qñq̄z p cedē aut hmōi pagē ⁊ marie quoꝝ cerebꝝ ē calidū ⁊ ſiccū fumoſitatū vapoſaꝝ receptiuū. qō aūt in ſomnio intercidat ei⁹ móſtrauit deſcriptio. Ad reliquuz ex dr̄ia appet. 135. ⁊ ꝓbat. Pōt. n. reduci ad accidēna aie vt ꝓfidētia ⁊ vl̄r ad oīa tria medicine inſtr̄a: put indicationē a ſupiori didicit ſaluſt. quātū etiā q̄ alterius ꝓuincāt adducta monſtratū appet. Bz circa illud dubitare ꝓtingit q: ſomnia videnī nō eſſe a deo br̄ſicto ſublimi cū Ar⁹. dicat ipa nō imitti a deo tūc eni fierēt de die tñ. non ineſſent etiā bruſ neq̄z ſtolidis ſed ſapiētib⁹ ſolū ⁊ prudētib⁹ cū bi ſibi ſint amplius tanq̄z mā diſpoſita ei⁹ nat̄ actionē ſuſcipe. Illi aūt ſomniāt nō minus ⁊ recte dicendū ſitq̄ de⁹ ordinatus q̄z marie doctorib⁹ ue affinior. Dicēdū Ga. locutū fuiſſe ſm̄ opi. ſtoicoꝝ ⁊ epicureoꝝ ponētum ſomnia nō niſi a deo imitti. qō appet cum illic de auſpicio loq̄ſ ⁊ auriſpicio aut ſortaſſis verificat Ha. de ꝓphetia q̄ ponit a deo imediatiuſ a hierarcis imitti de q̄ vt dictū Ar⁹. ſermonē non condidit.

¶ Differentia. 158.

Quod calor digerat in nālis oñdit: Arñ pbl. p̄ma ignis p̄cipit in q̄rtanis augmētari febrib⁹. tale vō p̄ceptū nō videt niſi ad materiei digeſtionē factū. q̄cūq̄z. n. in febrib⁹ exhibentur mālibus ⁊ ꝓprie medicialia ſunt ad hūc finē vt mā digerat ⁊ nature reddat obediēſ ſed ignis ſeu igneus calor ē innālis. Amplius qō pōt mai⁹ poterit ⁊ qō min⁹. ſed calor etiā innālis pōt plus qñ ex putrefactōe aial pducē. vñ. 4. methau. Aialia fiūt i his q̄ putrefiūt. Hoc aūt maius ē mā⁹ ſimpl̄r diſponere nature cū aiaz ſuſcitet de potētia materie. Etiā ul lud qō termīare facit egritudinē ad ſalutem digeſtionē cāt qñ digeſtio non ē aliud plus q̄z vt dñet nā: ⁊ humorē vincat p̄ſuū qcūq̄z ſit. haly. ſed calor innālis egritudinē termīat. vñ aphoriſmoꝝ. 4. A ſpaſmo ⁊ tetano hito febr⁹ ſupueniēs ſoluit egritudinē. Curat etiā febr⁹ epilepſiā ⁊ ꝓprie longa marie q̄rtana. tertio p̄ma. ⁊ Deſuet⁹ practica. Bz febr⁹ ē calor innālis. Rurſus qñ aliqs effectus a duabus pducī cāis vtrāq̄z ad illū opari dicē vel exiſtit. ſed ſanies circa quā attendit digeſtio a calore fit nāli ⁊ accidētali vt appebit dr̄ia ꝓxti. Palin: Volētes mā⁹ digerē cala ⁊ in corpus inducim⁹ ex̄nea qñ digeſtio pficit marie p calidū vt electuaria ſyrupos ⁊ talia. itaq̄z calor innālis digeſtionē agit. ¶ In oppoſitū q: digeſtio ē cōpletio appio ⁊ nāli calore. methau. 4. ſz calor innālis nō eſt nālis neq̄z ꝓpriuſ ſed ex̄neus. Inde febriū ſcō: Calor nālis aptus natus ē coq̄re: ex̄neus vero corrūpe ⁊ putrefacē. ſcō quoq̄z re. ac. Digeſtio ē ſimilis decoctioni. innuit g̃ Hip. p illud qō ſit a calidi tate humida nō ſicca tenebroſa vt caliditas febr⁹. ſz caliditate humida vaporoſa ſicut caliditas nālis q̄ ē in aialiū corpibus. taliſ aūt nō ē innālis vt b̄ exp̄mit valde. Eti: Nō putrefacit mortificat ⁊ corrūpit nō digerit viuificat ⁊ ꝓſtruit. hec aūt calor opat nālis: illa vō innālis vt teſtant ceteri. adhuc ꝛriox ꝛrie ſunt rōnes ſed calor nālis hz digerē g̃ innāliſ oppoſitū opabit ceu putrefacē. Palin: Medicox exmiſ quoſ nō ē inſufficiētes ponē id minime ſcripſere: calor igitur minime digerit innālis. ¶ Propter p̄mū qdē ſciendū q̄ qd ſit calor ⁊ nālis: quot etiā dicat modis dr̄ia oñſum ē. 59. ⁊. 3. p cuius oppoſitū calor erit not⁹ innālis. ná g bñ diffinit ꝛria ſignat topico. 6. Erit igit calor innālis mobi inſtr̄m quo corrūpit nā: q qdē aut eſt innālis oio vt q marcoris vel ſm̄ qd puta medi⁹ inter nālem ⁊ innālē oſſariā ceu q ſamei. mixtus. n. ē b calor ex nāli ⁊ putrefactibili vincente demū nāli. Eſſe aūt digeſtōis dr̄ia móſtrauit. 50. ⁊. 62. ¶ Propter ſcīm qdē ſciendū q̄ aliq dixerūt calorē nō digerere innālem q: cū digeſtio ſit opus vtuſ vt dicūt nāliſ digeſtiue ſicut ipa ē nālis ita oz ipius inſtr̄m nāle eſſe vt ſit ꝓportio agentis ꝓncipalis ad inſtr̄ale ⁊ ſcōarii. Dicūt etiā q̄ ſi calor innālis aliquā curet vt tactum egritudinē p accidēs eſſe neq̄z b̄ facere p viā digeſtionis ſz potius rōne ꝓſumptionis ſiue reſolutōis vel expirationis. qō qdē falſum appet ex dict⁹ eo q̄ digeſtio non ē aliud q̄z vt nā dñet ⁊ vincat humorē p̄ſuū quocūq̄z mō vt a calore innāli etiā. qd etiā hec poſitio veritaſ cū ipius motiuo ꝓtineat qdq̄z falſitaſ dicendox oñdet tertiū. Fuerūt ⁊ aliq rudiuſboꝝ oppoſitū ſimpl̄r pmētes puta q̄ calor innālis digerit non ſolū in nocturno vex etiā in innaturno moti eqdē: q: illud qō ꝓpat vtuſ nutritiue ac expulſiue digerit. In innaturno. n. vtuſ ꝓportionat nutritōis alimentum. In nocturno aūt aptat ad expulſionē digeſtōe materie hec át facē calor innālis. ꝓpat. n. nutritiē pmutādo alimentū ⁊ alterādo: et expulſiue māz incinerādo ⁊ ſubtiliādo vapores ⁊ fumos expellēdo. ꝓpter quod ꝛcludunt calorē innālē opus digeſtionis pficere. q̄ aūt p̄dicta poſitio ſit abſurdior ꝓbat oñdet qdē tertū: minor etiā rōnis abſurda. Si. n. calor nālis digereret: tūc ⁊ febricitātes ſaniſ digererēt melⁱ⁹ qō ē p̄ter alia ꝛ Ha. ⁊ aphoriſmoꝝ. 1. Neq̄z etiā incineratū ē digeſtū cū ſit expulſiue ⁊ victorie nature inobediētes redditū ⁊ ideo materiaꝝ incineratax videmus egritudines ꝓtelari. Neq̄z etiā qō ſubtile fumoſum nature obedit vſq̄q̄q̄z ⁊ ꝓprie cuz fuerit plurima ⁊ groſſa mā. aut calorē fortaſſe innālē audiūt a rebus nō nālibus ⁊ marie aere ſuſceptū cuz morbos abbreuiet. ¶ Propter tertiū aūt ſciendū q̄ calor innālis ſiue ſit oio p̄ter nāz ſiue nō ſz mixtuſ quodāmō calori nāli nullo mō vt ſic hz digerere innaturū: eo q̄ ꝗliſ finiſ tīa oz eē q̄ añ finē illi ordiata cū finis neceſſitet ipm p̄cedēna. Finis aūt digeſtōiſ in innatia ē oſſaria nāl ⁊ ſi aliqñ inenit calore acqſito a motu q̄ a cib⁹ ſeu medicis: nihilominꝰ b oīs ad nālē ordināt. ápli⁹ cui⁹ vt⁹

ꝛ forma est nālis: ꝛ media q̄bus opat nā: cū effectus cause sit ꝓportionalis. ſz vtus ꝛ forma digestionis ē nālis oio vt indicat effectus. Itidē: Nihil agit vltra suā spēz. Cū igit calor nālis ꝛ innālis sit spēs alia: ꝛ actio erit alia. ꝛ nō si nālis digerit ꝛ pficit innālis putrefacit ꝛ destruit. Si aūt digestio extiterit in nocitio dicendū q̄ in ipo calor innālis. i. oiā̄ꝫ ꝓter naturā nō digerit aliquo mō ſz putrefacit ꝓtinue ac corrumpit cū calore pimat nālem eī ꝛ putrefaciendo māz. Talis aūt ē calor marcosē siue virus aut putrefactionem ꝓducens calore nature penit⁹ tandez supato et ab ipius eq̄litate oio egresso vt in vlcerib⁹ appet⁹ pniciosis ꝛ in corpibus mortificatoꝝ. sic nāꝫ calor nālis cū fortis ē pōt natura ipo mediāte in hūoꝛib⁹ ministrare ſm modum maturādi ꝛ digerendi ꝛ custodire ipsos: ac phibere moueri ſm modū mīstratōis caloris eīnei vt nō putrescāt. sicꝫ calor eīne⁹ cū inuenit hu. nō gubnatos admīstratione calor⁊ nālis cōphēdit ipsos ꝛ reddit sibi obediētes ꝛ illos motu mouet eīneo. vñ putrefactio ꝓtingit ꝑmo scōa. Nō oñdit: q̄ qō ē simplr ꝓter nāz nunq̄ opus inducet nāle cū oio sit sue factū improportionatū cause. ſz calor b̄ ꝓter nāz oifariā est talis. Neq; n. p se hz digerē vt q̄ nālis neq; p accidēs: puta vtute calidi nālis cum sit corruptus vt q̄ ifra hunc i malicia. sic declarabit latius ꝓpter qō digestionis ope ꝑuat oio. Si autez calor b̄ innālis nō fuerit oio ſz cōmixtus mag⁊ ex calore nāli ꝛ accidentali vt febrilis. ꝛ ꝑpē cū nonduz venit ad pimendū ad digestionē fac vtcūq;. vñ. 3. coll'. Appet q̄ calor febrilis ꝛ calor sanici sit eīne⁹ q̄: ledit actiones mēbroꝝ ꝛ passiones: ꝛ appet ex pte q̄ manifestat ipsa opatione calor⁊ intrisece digerendo hūores ꝛ recipit sanationē. ꝛ nō est sic calor eīne⁹ q̄ inuenit in corpibus mortuoꝝ. ꝛ ex b̄ appet q̄ etiā est nāl'. ꝛ est vtus q̄: ē calor nālis cōmixt⁹ cū aliq̄ q̄litate calous putrescibilis. Calorez etiā sanici cōmixti testat Ga. pnosticoꝝ ꝑmo ita: Si fuerit vtus calor⁊ nālis adhuc remanens accidit dispō sanguini cōposita ex dispōne eīnām ꝛ dispōne nāli: quare ps ipi⁹ ꝓpter dispōnez putrefit innaturalē q̄cunq; ustoꝝ vicerit caloꝛtūc ipius appebunt significatiōes vicentes mag⁊ in sba odore ꝛ calore sanici. vñ affōrismoꝝ. ij'. distinguit triplex sanguis trāsmutatō. Una qdē est i simplr benignū cui⁹ ꝓuersio i pticulas fit aialis. Alia in puā absolute vt ulla q̄ putredo pficit purulenta. Est ꝛ tertia hax i medio vt q̄ pur⁊ opatiua q̄ neq; a solo innato sic ꝑma pficit: neq; ab eo q̄ ꝓter nāz oiquaq; vex ab eo q̄ mixt⁹ ē cū quodāmō vt q̄ flōis trāsmutatio etiā ꝓscribenda appebit dōia ac qd dōia tactuz 87. Nō etiā ratōe mōstrat ꝛ padigmate qm̄ qō per accidēs aliquē introducit effectum: illud mō quodā opateundē. ſz calor ꝑdict⁹ innālis p accidēs facit ad digestionē inq̄tū calefacit māz ꝛ dissoluit poroſ; aperit. Suscipit etiā ei⁹ actio a calore nāli hunc regulante cū si: ꝑponat ipo fortioꝛē existē: ꝓpter qō calor innāliſ; aliquo ꝓfert ad digestionē mō vt appet in curatione spasmi thetani: ꝛ aliaꝝ egritudinū frigidaꝝ p febrē inducta. ꝛ b̄ ē videre egritudines celeri⁹ termīari etiā in bonū cū calor exacuit accidentalis crisium tertio. Dic. n. exagitat māz poros apiens ꝛ caloꝛē excitat innatū. Ampli⁹ id oñdit frigiditas faciens ad digestionez dōia. 62. mag⁊ calido nature auersa q̄s calor eīneus. qō in actib⁹ padigmizat humanis naturę opibus sikat. Dicut nāꝫ captoreo facūt cuitatuz supatos exponētes añ suoſ vt reliq̄s surripiāt ciuitates quēadmodū dicūt Attilaz picardensem in italorum expugnatione obfuasse. hi. n. subiugati q̄ añ bello suis retroposit⁹ exponē nō nisi coacti bellāt timoꝛe posteriox insurgentū in ipsos. Nō appet: qz suspende rel cogentes a rebellib⁹ expugnādis deteri⁹ hīc ipsi eosdē inuaderent acerrime: ita ꝛ calor nālis agit cum innāli. nam regulato ꝛ cohibito calore innāli ꝛ velut instō facto innaturali facit ad digestionē materie q̄ tī de se machinat maleficiū ꝛ destructionē ad modū ꝓuatiōis ꝓtinue. p accidens tī q̄ ea pfecti⁹ opat ꝑexistenti cū spēs nō posset in ꝑoꝛ ꝓfuari ꝓticulari dato ꝛ ideo inter ꝓncipia cās rex trium ꝛsi p accidens cō putat phi. j. Nō oñdit q̄ mor si calor debilitaret naturalis opus putrefactionis ꝛduceret ꝛ corruptiōis innālis tanq̄z simplex fact⁹ ꝛ impmixt⁹. Propter q̄rtum qdem ad ꝑmū dicendū q̄ Ar⁊. p ignez nō audiuit caloꝛē innālem ſz mag⁊ medium plus tī calore attinens nāli. qō appet: qz addidit p cibos. Nō. n. oz in se. mālibus frigidis⁊ quales sunt flegmatice ꝛ maxime q̄rtane cibos ſbtiliare ſz poti⁹ ingrossare ꝛ abū dātius exhibere vt ei⁹ calore augmentato paucis destruat febrilis. multus nāꝫ calor modicum ad se trahut ꝛ maioꝛ flāma minoꝛem extigut. Ad aliud dicendum q̄ nō est calor innālis q̄ aialia ex putrefactione gñat ſz celestis mag⁊: dōia. 48. ꝛ. 101. Sed id qdem valere minime dicet q̄: silr dicet calorem innaturalē digerē calidi vtute celestis. Propter qō dicendum: q̄ calor ꝓducens aialia nō est inaturalis oio: sed in ipo adhuc remanet q̄dā naturalis portio calor⁊. vñ 4. methaur. Aialia fiunt i his q̄ putrefiunt: ꝓptereā q̄ segregata caliditas naturalis exīs facit segregata. In putrescentibus nāꝫ aliq̄ ꝓportio gñalis sal tem calidi ad humiduz remanet p quā pōt fieri gñatio impfectoꝝ ꝛ spiritualis fit corrupta inexistens antea. Nō. n. ad gñationez ipfectoꝝ tanta regrit ꝓportio vt ad eā q̄ completoꝝ dōia. 35. Hmōi autē calidi tas naturalis nō seruat in calore simplr innaturali vel si seruat ꝛ faciat ad digestionē nocium p accidēs oñsum est b̄ ꝓtingē. Aut fortassis in ꝓductione aial' plus vis ꝓstellationis opat q̄z in digestiōe: ꝓpter qō nō maius sed minus est ꝓducē aial q̄z digerē cuz ex alijs ꝓtingat cālis: dōia. 101. ptractat. Ad aliud dicendum q̄ calor innaturalis distinct⁹ digerit materiā: ꝛ exalari ipāz facit p accidens inquātum est instm̄ calous nālis. Ad aliud silr dicenduz. sanies. n. ꝛ inuitaliter fiat a calore innāli pficit tī naturali obtinēte calido ꝛ marie digesta laudata: ꝛ multo amplius febris putride seu alicui⁹ alterius egritudis materialis qō sanici extat silē. Ad aliud dicenduz q̄ calor ex cibis ꝛ medicis acqsitus mag⁊ est naturalis q̄z innālis cum ad ipm oꝛdinet vt instm̄ digestiuum. Ad ea vo q̄ alterius pt⁊ silr apparet qm̄ tm̄ Ar⁊. ꝛ Ga. loquunt de digestione in simplr tuuatiuo q̄ calore dicta est pfici naturali absolute. Ad aliud dicendum q̄ hoc est verum de calore innaturali omnino: non autez de alio. Ad aliud dicēdum id intelligēduz esse in ꝓrijs per se ꝛ essentialiter: nō aūt in his q̄ p accidēs q̄lis ē digestio calidi naturalis ꝛ eīnei. Nihil. n. phibet qd per accidēs aliqd opari: qō aliud p se facit suo mō. Frigus. n. ꝛ calor infrigidat ꝛ calefacit differēter vt vnū p se: altez vo accidēte vt tactum sepe. Ad aliud dicēdum q̄ auctores mag⁊ enūeraueruntcās essentiales digestionē cōplētes cuz sint accidētalibus efficacio-

res: Aut q̄ eas iterū tetigerunt sīc dictus ē. ⁊ a spasmo ⁊ tetano hito fe. supueniēs soluit egritudinem.

Differentia. 59.

Quod digestio non q debeat cause ꝓiuncte sz añcedenti oñdit q: si digestio deberet cause ꝓiuncte tūc putredine digesta febr] cessaret: qō nō fit. nā cessante putredie adhuc eī ꝑmanet ſba. Est. n. digestio alteratio faciēs cessare putredinē manēte ſba: i tegni. Itidē fum⁹ putrid⁹ nō indiget digestione cū p seipm euaporet ⁊ dissoluat. nō. n. q̄litates hz inobediētes ad expulsionē: sz ipe vt oñdet cā ē ꝓiuncta. repletio autē ⁊ putredo ē causa añs. Adhuc ꝓuisio cōpetit cause tm̄ añti. B. n. ipius denotat nomē añuisio sed p digestionē habet q̄daz ꝓuisio. Reducit. n. ad benignū causa añs. aut ꝑpat ad expulsionē ne ledat vlteri⁹. Itidē in febre putrida cū sit egritudo: fiēs quedam ē factū: qddā vo futuꝝ fieri. Et autē qō factum ē debet sola curatio ⁊ ꝯrietas: B autē videt factum p causaz ꝓiunctam. futuꝝ autē fieri pp añcedentē q̄ potit ſbiuncta. Eti dicunt oportere ꝑmūt⁹ materiam digerere: deinde ipaz euacuare. vñ Hes. in antidotario ait Ga. testari potētiaz syrupi acetosi fore ad oēs materias cōez: dña. 170. sed causa añs ē materia: nō autē ꝓiuncta cū sit efficiēs: nec illud in tegni: Unam quāq causaꝝ efficiētiaz abscindē ꝑus: deinde sic venire ad eaz q̄ facta ē ab illa egritudiez. Efficiēs aūt ⁊ materia nō coincidunt. 2. phi. cū vnuz hēat vicē actus reliquū potētie. Digestio igit copetit cause añcedēti ⁊ nō cōiuncte. ¶ In oppositū qm̄ putredo cōit ponit causa febr] cōiuncta. sz ei debet digestio cuz sit alterans vt dictū exīs faciēs cessare putredinē manente ſba quaz a q̄busdaz causis cōtingit facē. Rursus ars ⁊ medic⁹ imitant nāz: sed nā causaz digerit coniunctaz cum ei dñet ⁊ vicat. Uñ Haly: Digestio non ē aliq̄d plus q̄z vt dñet nāz: ⁊ vincat humorez malum q̄cunq̄z sit. Ampli⁹ digestio ē causa q̄daz curatiua in tegni: B vo cause debet cōiuncte. Añcedenti. n. mag] debet ꝓseruatio. 2. de inge. Palin: vbi cōpetit euacuatio ⁊ digestio q: ipa videt ad euacuationē ordinari uē illud Hipo. Digesta medicari. Sz putredini q ponit causa cōiūcta cōpetit euacuatio: sz illud tegni Euacuatio ē totaz ex corpe educēs ſbaz. Et digestio ē ꝓpatio ſbe materie vt ad expulsionē ordinet faciez sz putredo resistit expulsioni ꝓpter idigestiones: q: grossa vel subtilis vel aliter disposita. digestio itaq̄z cause debet cōiūcte. ¶ Propter ꝑmū q̄dē sciendū q causa in cōi ē ad cui⁹ esse seq̄t aliud fm nāz: vel disspositio p quaz hz esse causatū seu ḡre ꝑmū aut ꝓncipiū rei hñs esse p aliud. Apud vo medicū causa ē id qō ꝑmo é: ⁊ ex quo ꝓuenit inuētio alicui⁹ dispōnis i corpe hūano: aut ei⁹ fixiōis: ꝑmo ſcōa. Cāp aūt q̄dā sunt sane: alie q̄dē egre: nōnulle vo neutre: in tegni. Que duplices extant. aut a gñatiōe tales ⁊ ita q̄daz sunt sane ⁊ egre aut neutre: ceu ⁊ corp⁹ triplex cui referūt ibidē. Alie vo post gñationē seu a tpe. Et ꝓpnſ oēs cāe sunt sane vt dicat in tegni cū dī: Ad manifestos egros salubresq̄ causaz: deinceps ꝓcuram⁹. naz oīs causa vel ē sanitat] cōseruantia. vel sanitat] effectiua q̄ posteriox natura ⁊ tpe ꝓor. Causa nanq̄z corpi egro applicata ꝓprie dicit sana cū in sanitatē tanq̄z in finē ordinet. Motusq̄z sumit nomē ⁊ spēz a termino ad quem: phi. 5. Et iustū ē vnūq̄q̄z nolari a fine 2. de aīa. Improprie vo pōt dici causa egra rōe ſbiecti cui applicat egroti aut ei⁹ administrationis vt appebit ꝓpaue. Sūt etiaz causaꝝ q̄daz necessarie q̄b⁹ corpus nr̄m ipossibile fit nō ſbiacere: sīc aer mot⁹ ⁊ ges somn⁹ ⁊ vigilia: cib⁹ ⁊ potus: ianitio ⁊ repletio ⁊ accidentia aīe. Quedam vo nō necessarie his oppositez sz pon⁹ casuales seu fortuite. gladijs. n. ⁊ bestijs vti nō necessarium. ⁊ ideo circa eas nō cōsistit ars circa corpus humanū. i. ars medicie. Ars tñ alia vt astrologia pōt circa ſb existere. cū. n. nō existent ista casualia vel necessaria mag]. Et ſb q̄dē sex oēs cause sunt sanitat] ⁊ egritudis tanq̄z materie sz in formas cōsurgūt cū corpi applicant debit] aut oppositi quantitate q̄litate tempe mō vsus ⁊ ordine de re. sa. ꝑmo. Aut etiaz ope. Joannit⁹: q̄z ꝓncipalioreſ q̄dē sunt quantitas ⁊ q̄litas. q̄d vo digestio: dña oñsuz. 50. Sz cause ꝓticulares puta sanitat] ⁊ egritudis sunt tres. ꝑmitiue seu manifeste añcedētes ⁊ cōiuncte dispōe complexionali cōpositionali ⁊ cōi. Sunt autē cause ꝑmitiue res nō corpales. i. non de ſba corpis exītes: sz q̄dam ipaz in se sint corpa: vt cibus ⁊ potus: ex q̄bus accidūt egritudies mediate vel imediate. Interdum eni caliditas solis imediate febrē induc̄ effimeram. q̄nq̄z vo mediante ebulitiōe quaz in hūoz⁹ inducit febrē causāt putridam. Cause aūt añcedentes sint cause corpales puto hūores aut cōplexiōales vel cōpositionales ex q̄bus accidet egritudo nō imedtate: vez alia mediante cā. s. cōiuncta: puta repletione ⁊ inanitione. Cōiuncte quoq̄z sunt cāe corpales ex q̄bus cōsurgit egritudo imediate. ꝑmo scōa cap. i. de cāis vñ his exīnibus adest ifirmitas ⁊ ipis abeūtibus cessat eadē. Ipe tñ ledūt opatione alio. s. morbo mediāte. 6. theorice. ¶ Sz ꝯ in tegni dicit⁹ a causa cōiuncta ꝓncipaliter ledat opatio q̄ videt esse immediate Ad q̄ dicendū pseriei expositionē hmōi q̄est: Facta vo egritudo rē. q ipa est duplex. vna q̄dem simplr ⁊ vna: seu ethica ⁊ effimera in q̄ nulla ſbest cā eam faciēs: absscessit. n. oīs. nihil. n. ē in corpe q̄ eaz gñet de distēpantia ineq̄li. Est ⁊ alia fm q̄d ⁊ lata seu cuz cā cōiuncta sola facē morbū nō suscipiēs q̄d deceps ab añcedēti q̄ in vno porismo terminat q̄nq̄z: q̄rto ꝑma: ut in vltio porismo appet mag] interpolate ⁊ incōtinua circa statū nō min⁹. Et talis egritudo ē illa: q̄ curat dispōe soluta. i. cā cōiuncta ⁊ nō ꝑma cum ipa careat. a q̄. s. cā cōiuncta ꝓncipaliter. i. p se ⁊ immediate ledit opatio p respectū ad causaz añcedentē q̄ ledit scōario ⁊ mediate valde. Quam ⁊ ipaz puta cāz cōiunctaz dicum⁹ esse egritudis causaz. Ipa. n. ꝓncipalis ē illi⁹ causa cū ea cōuertat cū illa. vel in q̄ sez egritudine ꝓncipaliter. i. simplr immediate ⁊ nō p relationē ad causaz añcedentē solūt ꝑus ledit ⁊ relinq̄ sīc antea. Subtiliter tñ cōsideranti sciēdū q causē q̄dam sunt añcedētes tm̄: vt hūoralis repletio añq̄z ad mineraz pueniat putredis. Quedaz cōiuncte sōlū vt putrida fuligo seu fum⁹ hmōi q ex minera resultans putredis in vētriculos pueit cordis ꝑmo februū vñ ārto ꝑma: Hūor recipiēs putredinē ē colera talis hmōi vt ab ea vapor egrediat q ē sbtil fumosus valde Aut sanguis vt illud q̄ euaporat sit vapor subtilis: Aut flā tale vt inde spissus euaporet vapor: vel melā colia hmōi vt ab ipa vapor ꝓsurgat fumosus spissus puluerulent⁹. Aō aūt ſb fumus horribilis seu fuligo

putrida sit cā ꝓiūcta ꝙuertibilis cū febre. nō aūt putredo mſat cū aliqñ sit iuenire putredinē in apātib⁹ aut in venis: nō aūt febrē. eo ꝙ fuligo putrida cor nō dum cōpetijt. Neqz etiā putredo grossior in ipm sic posset tēdere. aut si puenret deterioza iduceret ⁊ mor tis sinthomata. qō si qs instās dicat cōiter pom putredinē cāz fore febr⁹ ꝓiunctā. Dicendū ꝙ p hāc putredinē ptm audiūt fumū putridū q vere ꝓiūcta est cā. ⁊ ptim ipsaz ad cāz reducūt añcedentē. vñ. 2. de ge. Obstructio sinthoma factū ē trāſpirationis detē tio in q̄ rursus putredo hūor cā añcedēs febrē. Hic aūt ꝓpter diligentē doctrinā opus fuit Ga. ⁊. A. exponere qō merito pōt fieri. nā putrefactio q̄ ē corrup ptio q̄dā in vnoquoqz humido ꝓprie ⁊ ſm naturam caliditaſ ab aliena caliditate. methau. 4. vñcūqz cō surgat sive trāſmutatio totiꝰ ſbe corpis putrefienſ in corruptionē ab exterioꝛi calore. ij. de inge. Ūñ febriū gnto. Putrefactio ē corruptio humidis ⁊ ligdis cor poribus eueniēs ꝓpter ebulitionē ⁊ turbationē calo ris cīrcei. Sed id qō dicīt: aut qꝛ mouet ⁊ fluit ꝓtrariū ipi ē qō scribit. pbl'. 12. putrescūt qdē mota oia. Dicendū ꝙ duplex ē motꝰ. Localis vz ⁊ a seipo fere: ac alterationis ab altero impſſus. Mota figdē ꝓmo cū cuentenſ ⁊ supflua expellāt pſeruanſ a putre factione: vt aialia ⁊ aer ⁊ aq̄. q̄ aūt mouenſ scdo seu corpa dicta in aere gescere putrescūt. Calm. n. ꝓtinē tis cīrceū ſbingrediēs ipoꝛ corrūpit caloꝛē: cāndo e bulitionē ⁊ alterationē in humidis ipoꝛ. ⁊ iō vinum acescit in vase cū nō fuerit plenū. ⁊ ꝓprie qñ nō educ qd de ipso. mouet. n. aer ⁊ alterat semiplenū am plius pleno. Cuiꝰ qdez cōiter methauroꝛ. 4. ⁊ col. 3 duplex cā existit. Una qdē p se puta caloꝛ cīrceus q ca loꝛē exalare cogit naturalē ⁊ maxie cū vehemēti fue rit ꝓiunctus q̄litati. Altera p accidēs: vt frigiditas. Cū. n. caloꝛi dñaſ extrinseco extinguit ipm: ⁊ tunc ex mā caloꝛ alius gñaſ cīrceus. Est aūt qntuplex cā: ꝓpter quā aliq̄ reliqs putrescūt amplꝰ aut minus. Aut qꝛ sit in ambiēte caliꝛi. vñ hyeme minus qdem putrescit qñ in aere ⁊ aq̄ modicū ē calidū. ⁊ sil'r i aia lium corpibus: ⁊ ideo tūc minꝰ egrotāt. q̄ tñ si egrota re ꝓtigerit magꝝ deperēūt. pbl'. j. Vel qꝛ sit coagula tū ⁊ maxie frō seu metallū vel adeps. Aut qꝛ feruēs vt ignis ⁊ ſpūs. Vel qꝛ mouet ⁊ fluit: vt aq̄ ⁊ ſpūs. sive sanguis artarialis. Aut qꝛ molis sit amplior⁹. In ea enī caloꝛ ꝓprius ē immēſior: ⁊ ideo aq̄ diuisa celeriꝰ putrescit. cōiuncta vo minime. vt appuit dīa etiā p cunti. Et febriū ꝓmo ē triplex ſm qꝛ magꝝ aut minꝰ vel mediocriter calido pticipat cīrceo. Prima qdem cāſ. aut qꝛ vtus digestiua ē debilis oīo: vt in nullum possit benignū trāſmutare qō putrescit supfluitatis. Ente etiā ipso cōmēſurato prauo. vel vtute nō exīte penitus ibeculli: humido putrescibili maioꝛi ente vl time. Et taliſ qdē putredo neqz caloꝛē neqz odoꝛē ali quē hz determinatū: sed ſm ſbaz eiuſ sp qō putrefit alteraſ ⁊ variaſ aliquo putrido coloꝛe pticipat albo ⁊ fetoꝛe: minime lenis eno ⁊ eḡlis p oē. ꝓnosticoꝛ. j. Que qdē ſbsidēs ad modū sanei putredis denotat digestionē vt in febrib⁹ appet materialib⁹. q̄ aūt i me dio existit mediocr⁹ indicādo. Propter scōm aūt sciendū ꝙ qdā dixerunt digestionē cōpetere cāe con iuncte ⁊ añcedēti. q demū sibi aduersantes ꝓtulerūt cā cause solū añcedēti. quos puto suis sermonib⁹ in tellectū intellecti sanū hīre cū cāz añcedentē velint ali qñ duplicē facere silr ⁊ ꝓiunctā. In ſb tñ qō videt sēn tire. fumū putridū coꝛ petentē nō recipe digestionez fortitā vt appebit nō ꝓtinet vtutē. Quid aūt de hoc tertio videbit dicendoꝛ. Propter tertiū vo sciendū ꝙ digestio p̄cipaliter cōpetit cāe medie inter ve re ꝓiunctā ⁊ añcedentē vt minere putredis ꝓsequen ter vo cāe añcedēti ꝓnotare etiā puꝰ. Et demū mini me valde ꝓiuncte cāe dicte ꝓprie. qō oñdit: qꝛ illi p̄ci pue cōpetit digestio cui sp cōpetit ⁊ p se. talis aūt est putredo. facit. n. digestio cessare ipsaz manente ſba. Nō aūt hmōi cā existit añcedēs. Neqz. n. sanguini peccāti quantitate solū ꝓprie debet digestio vt sen tiūt. A. ⁊ Ga. moꝛ euacuātes vsqz ad ai defectionem Neqz etiā materie furiose debet digestio: nisi fortaſ sis dicat qꝛ ipsaz nō debere digeri p accidēs eo ꝙ na tura tpe ipius nō tolerat effrenitatē sine piculo gran dioꝛi. vt Ga. in plurib⁹ notat loc⁹. Aut dicendū potꝰ ꝙ ſb materie ꝓportionat digeste. qō ex ipius appet motu agitabili ⁊ furioso. Quare crisiū. j. In mate riis qdem solū furiētibus rōnabiliter qs ſm p̄ncipia vtef farmacia: coopationē hīo ad attractionis faculi tatē supabundantiū humidoꝛ motus. Silr materia mediocr⁹ exīs multotiēs in vētre aut capite pōt sine digestione euacuari ⁊ ꝓprie cuz natās exiterit. qꝛ tñ plurimū cāe añcedentē est viscosiuz aut grossiuz vel ſb tile seu aliter inobediētia expulsionis effectuz. Ideo sibi ꝓsequēter debet digestio. Nō de cāis preseruati uis appet in tegni. Perpaz vo cāe certe cōpetit con iuncte cū nō habeat ptactas ſbas euacuationi inobe dientes qꝛ tñ est calidioꝛ vel ficcioꝛ. aut mordicatioꝛ vel acutioꝛ sive venenosioꝛ q̄s expediat eget digestio ne. ⁊ ideo vehemētioꝛi statuꝰ incendio facta syrupi ⁊ alia frigiditaſ adminiſtrank multe ptes ꝓsontātes dis solutas: coꝛqz ꝓprie. Repellūt etiā ab ipo p ipiꝰ epi thimata ꝓsortatiua sup illud posita. Et ꝓpter istā in tentionē in febribus effimer⁹ potū frigide ⁊ mediciaſ adminiſtramus frigidas. Amplius. ij. de inge. videt sape Ga. ingens. qꝛ im viuēte corpe fit putedo qō al terare pōt ⁊ digerē ac reducere ad benignū q̄cunqz putrefactoꝛ sunt mīme putrida ⁊ semimala vtutem egerit in sanationē. Eti temptātib⁹ sanare febrē: ne cessariū est cessare facere putredinē vt due qdē fiant intētiones. Una qdē a febre. altera qdē a putredine: vt qō ipius etiā putredinis factū ē cureť ꝙ is q̄ aperiunt pficiť. ⁊ qō fit ꝓhibere ne pficiť humoꝛ obstru entiū inhibitione. quoꝛ duo vnū respicit putredinez cāz. s. intermediā. scōm aūt añcedentē. Et demū sub dit scōm putredinē humoꝛ ⁊ excretio ⁊ refrigeratio: ⁊ se imputridoꝛ ē digestio. Adhuc qō plus hz de in obedientia in euacuationē. ⁊ maioꝛē ꝓrietatē ad natu rā diutiusqz pmanentē p̄ncipaliter eget digestione q̄ talia cogat cessare. Hec aūt ē putredo cū ois indi gestionis maneries ptacte magꝝ repiať in ipo q̄s in cā añti ⁊ vere ꝓiuncta. Itaqz digestio p̄ncipaliter cōpetit minere putredis ꝓsequēter cāe añti ⁊ demū cō iuncte puta fulignie ⁊ putrido fumo. Propter. 4 vo ad ꝓmū dicēdū cū expōne ꝓpus q̄liter digestio si ue alteratio putredinē faciat cessare manēte ſba. Nō dupl'r videt interptādū. vne qdē ſm trāſlationē ara bicā hītē ncēe ē vt facias alteratōez. s. gescē putredi nē ⁊ ſba q̄ fuit añ putredinē sit manēs i corpe taliſ qꝰ qz ſba fuit hūor. vñ ſm ſb exponeť manēte ſba videlz humoꝛ cū nō amplius cā añcedens ptrāſit ꝓiunctā:

ſicut alia videt ſonare trāſlatio de qbus extat ſermo cū dixit. Ferūt.n.ſi ita ꝓtingat in hu.putrescētibuſ accendi febrē. Aliter vo dulci⁹ vt alteratio faciat putredinē ceſſare nō qdē ſm formā ſuā oio:q: tūc in ſtatu iā nō eſſet febris cū ceſſet a putredine ⁊ remaneat p̄ter naturā exīs etiā. Sed q̄ remoueat ſbas ⁊ q̄litates actuales exītes in ipſa ꝓhibētes eā expelli remanente ipius ſba interius adhuc ieuacuata q̄ p euacuationē educit demū⁹ vt mox ſubdit:euacuatio ē totā ex corpe ſbaz educēs. Velut digestio ꝓprie cōpetit in diſpoſitionē ſbe ꝓhibēti eius eductionē. Et p̄ hō qd dicendū⁹ appet:q: ꝛs materia ſit digesta manet tñ ſba hūoris aut putredinis cū ipſa plus euacuatōe tollat. Quidā vo dicūt ſbaz putredinis q̄ ē materia manere.nō aūt q̄ forma cum ſit iā digestione ſublata. Nō veritatē nō ꝓtinet vſq̄q̄ cū in ea nō pauca horibilitas adhuc ⁊ oppoſitio repiat ad vulturā:ita vt non ſolū materia inde mōſtret ſz ⁊ forma. Ad aliud dicē dum q̄ fumus putridus ꝛs nō indigeat digeſtiōe ꝓpter ſbaz:eget tñ ꝓpter q̄litates p̄mas ⁊ ſcōas:vt oñ ſum exīneas. Neq̄ etiā oio ſic reſoluit cū pietes inuenerit dēſos reſiſtēres. Et ideo vt dīa oñdet. 16z. expedit fricatōes ⁊ iunctōes corpi adducē. Ad aliud dicendū ꝓceſſuz eſſe p̄uo. Illa etiā p̄uiſio nō ſimplex ē ſz cōpoſita ex cā p̄cuſtoditiua ⁊ curatiua. aſſoluīmoz ſcōa.7.ij.de inge. Ad aliud dicendū q̄ ꝛs cāe vere cō iuncte cōpetat curatio ꝓuenit etiā vt oñſum ē aliquo mō digeſtio. Ad aliud dicendū q̄ cā añcedens ⁊ media vt putredo hz rōnē materie:qbus ꝓprie debet digeſtio. Fumus aūt putridus ē cā efficiēs:⁊ aliud a p̄dictis duab⁹. Sicut ſpūs q̄ fit ab hūoz ſubtilitate: aliud eſt ab ipis ita ⁊ fum⁹ putrid⁹ a minera putredinis:⁊ multo āpius a cā p̄cedente. Aut abſcindē cām efficientē.i. facientē ad eſſe cāti. ⁊ ſic etiā materia :et vīr oīs cā pōt dici efficiens cum ꝓducat cātum. Nō etiā qdā intelligere neq̄unteo:multotiēs expoſitione intellectus ſanos puertunt maiorum. Huc alterius ptis etiā apparent arguta.

Opinionis huius inq̄ſitiōis cā hesitaſ an humor ſit cā febris efficiēs vel materia. Videt nāq̄ efficiēs iuxē illud. Vnū cōe hītes p̄ceptū:efficientē vnāquāq̄ hax cāz abſcindere ꝓpter Sermoq̄ exiſtit in curatōe ſinoche.⁊ fulcit in tactū Si nanq̄ humor cū eo q̄ eſt cā efficiēs febris :eſſet etiā materialis:ſic materia coincideret cum agēte in vnū qō negatū eſt phi.1. Tūc nāq̄ potētie ⁊ actus dīe valde oppoſite. Cōmentator phemio de aia ſtarent vna. Tres nāq̄ cāe multotiēs in vnū veniūt numero vt forma ⁊ finis. vel ſpēs ceu agēs cū p̄dict⁹. hō eīn hoiez gīat. Adhuc de ſenſu ⁊ ſenſato.nec ſanitatē neq̄ infirmitatē poſſibile fieri carentib⁹ vita:ſz humor caret ea cū ipſa ſit ꝓſiſtētia p alimentū. Tale vo nō aliter ſz alit ꝓpter qō humor ñ erit materia febris ſed agēs:⁊ q̄ āpluſ ſanitas ⁊ egritudo tñ inerūt mēbro cū ipm̄ marie iuuat.et firmaſ q: p̄mo p̄ma. ipm ponit ſanitaſ ⁊ egritudinis ſubiectū ꝓpinquuz. Et agēs ē vnū p̄ncipiū pmutatōis p̄mū:finis aūt q̄tis Talis aūt ē humor ꝓpter p̄rauas diſpōnes illi conditas.materia ⁊ iā eſt ex quo fit aliq̄d cū inſit. phi.2. ⁊.5.metha. Sz huiⁿ nō ē humor ad febrē cū ea ſit accidēs ⁊ ipm̄ non hēat materiā ex q̄ ſed in q̄. Humor itaq̄ nō ē febris materia. In oppoſitū. ꝑmo.n.ꝑma Cauſe.n.materiales poſite in qbus ſanitas ⁊ egritudo menſuraſ ſunt ſbiectū qdē remotū humores quoſ qdē in cauſis ibidē nō exꝑmit effectuis. Et eodē ſecūda. Cauſe añcedētes ſunt cāe corpales. ſ. hūorales aut cōplexionales vel cōpoſitōales. Scribit etiā febriū ⁊ q̄rto p̄mo:q: tria ſunt febriū gīa ſm triplex diſtincta ſbiectū. Nā effimera fundaſ in ſpiritib⁹.humoralis in hūore ſeu putrida magis ⁊ ethica in membris. Ursus materia ē ex quo tē. ſz taliter humor ſe hz ad febrē. Eſt nāq̄ qdā exceſſus ex calidis ⁊ humꝑbl'.j. Ex aūt cāz materialē importat:igit hūor ē cā materialis febris ⁊ nō efficiēs. Propter p̄mū qdem sciēdū q̄ ſit humor.dīa oñſuz.19. Propter ſcōm vo ſciendū q̄ aliq̄ dixerūt q̄ hūor erat duplex. vnus qdez q ē ꝑs membri. Eſt nāq̄ ibibituſ ⁊ ꝓuiſcatus cū eo:⁊ talis ē materia ſanitatis ⁊ egritudis. Aliuſ in ꝓcauitatib⁹ venaꝝ:⁊ cā is extat ſanitatis ⁊ egritudiſ effectiua. Sz id nō valet:q: p̄mo humor nō remanet ſed tranſiuit in mēbra. Neq̄ ſcōo vt ponūt eſt cā efficiēs. vel materialis magis vt videbit ꝓſequēter. Et ideo qdā expoſuerūt humores.i.ſpmata eo q̄ ſpiritibus ⁊ mēbris ſint ꝓxima. Nōnulli moti ꝓpter p̄inducta ſimplr ꝓtulerūt humorē eſſe cāz efficientez:⁊ nō materialē. Quidā vo materialē exponētes efficiēs tem.i.facientē q̄ cā materialis ē ⁊ faciēs cū ſit vna q̄ tuor cāꝝ ſm illud qō ſubdit demum.manifeſtū vo q̄ facientū cāꝝ tē.qō etiā appebit ex dicēdis. Propter tertiū vo ſciendū vt p̄mōneruūt nō p̄rauē arguta q̄ humor ſe hz ad febrē ſeu egritudinē in rōe cāe materialis ⁊ efficiēt. vt colliget tertio. Occaſiones egritudinū materialiū ſunt.q̄ humores q̄tuor egrediūtur ab coꝝ tempantia in q̄tate aut q̄litate:⁊ hō accidit aut a ꝑte materie:aut a ꝑte efficiēt. Subdit etiā q̄ hu.excūt a natura ex duabus ptib⁹:a ꝑte materiali ⁊ efficiēti ſil'. Quod firmaſ:q: ſicut ſe hz hu.bonus ad ſanitatē: ſil'r ⁊ p̄rauus ad egritudinē. Cōtrarioꝝ eīn ꝓtrarij ſunt effectus ⁊ cāe ſil'r.ſz humor ꝑmanēs ſb decore nature cā ſanitaſ extat materialis. Ex ipo eīn ſurgit ptiū tempantia.vñ phi.7. Sanitas ē ꝓmē ſuratio q̄dā calidoꝝ ⁊ frigidoꝝ aut coꝝ q̄ ſunt infra ideſt humoꝝ ex qbus cōponit corpus vt exponunt: aut ad ꝓtinēs. Sil'r humor ſuo tempata natura ꝓſeruat:aut efficit ſanitatē. Ita etiā in egritudine ꝓtingit q̄ humor poterit hīe rōnem cāe materialis ⁊ efficientis. Amplius oē q̄ fit ex aliquo fit vel in aliquo ex agente. Cū gīatio ſeu factio q̄libet ꝓcedat ex potentia in actū ꝑ aliq̄d ens actu.9.methaphi. Sed febris fit.effectus.n.ex aliquo.indictum aūt ex aliquo ⁊ in aliquod:q: ſubſtātia ꝓprius gīaſ ex aliquo:puta ex materia vere. Accidens aūt ꝓprius fit in q̄ :ceu ſubiectum. Et firmatur:q: in humore reperiunt duo materia ſiue ſubiectum ipius ⁊ qualitas. Itaq̄ hūor poterit habere cauſe materialis ⁊ efficientis rōnem ad febrē. Similiterq̄ in alijs materialibus morbis. Poteſt aūt ⁊ quis apparēter dicere q̄ humor ſit cā materialis febris ⁊ nō efficiēs:q: illud non cauſat febrem humoralē vel putridā eſt fumus ſeu fuligo putrida vt tactū. Hic aūt nō eſt humor ceu ſpūs non ē ſanguis:immo eſſentialiter differēs penes medicos ab eo licz ꝓſituaſ ex ipo. differētijs.48.⁊.59. Neq̄ etiā pfecte humor vt ipe febrē pficit vt materia:cum oporteat tandē p̄tractam fuligine coꝝ peterc. Propter quartum qdē ad p̄mum dicendū⁹. Aut q̄ idem

non est cā materialis ⁊ efficiens: cū humor vt visum essencialiter dr̄at a fuligine putrida: ⁊ a minera putredis silr. Vel dicendū q̄ in gn̄atione ⁊ filiatōe erit vt q̄ sbe. Jd verificat maxime: cū agentia ⁊ paciētia in ea ꝓpie oporteat distincta fore sbiecto ⁊ loco. In gn̄atione vo fm qd vt accidentē q̄lis ē sanitas ⁊ egritudo: nō sic necesse: vt oñdit materia vaporis: cui calidū actiuū inditū adest: ⁊ forma occulta fuscitata in tyriaca q̄ venenū depellit dr̄ia. j78. Subiecta nāq; simpliciū sunt materia: eor vo q̄litates efficiēs: vñ ⁊ in tegni. Hex nō naturalia ponunt materie: q̄ dā sanitas ⁊ egritudinis. Sed ꝑt fuerint competēti vsu corpi administrate fiūt ꝓseruātes ⁊ salutē ꝑstantes. Ita ⁊ peccātes incontēpantia egritudinis sunt cāe. Sufficit igit in hmōi distinctio rōnis realis cā idem ptitaē sbiecti. Aut licet materia ⁊ agēs nō coincidāt in vnū nūero vel specie: ꝓcurrere tn̄ ꝑōt in id qō est idem sbiecto. Hō denotat materia eodē ⁊ vera cum mixto. In q̄ sbe elementor sunt materia: ⁊ q̄litates il lor agens. silr ⁊ in ꝓposito. Pōt ⁊ qs exponere ītro ductū efficientē. i. faciētē. Dis enim cā aliqd facit mō aliquo: sup qō ingt exnee Haly. id ꝓpie nō esse nisi in egritudinibus q̄ sunt ꝑmitiue tn̄. ¶ Ad aliud dicendū q̄ Arist. sanitatē ⁊ egritudinē toto rettulit vt aiali in cōi: ⁊ nō ptibus qbuscūq;. Hō appet: qr demū sbdit. Necessariū ē aiali fm qō aial vnūqōq; sensum hr̄e: ⁊ tn̄ fm plures ipius ptes nō est sensus. Velut cm̄ oñdet q̄ naturalis hz determinare de ꝑncipijs sanitaē ⁊ egritudinis: q̄ passiones sint vite cū de vita habeat negociari. Vel dicendū q̄ spūs ⁊ hu. ꝑōt dici viuere: ad vitā cm̄ ex ꝓpinquo ordinant. Et qō deest ad puū apud intellectū tanq̄ nihil de hr̄e videt. phisi. 2. Aut q̄ sanitatē tandem oēz ⁊ egritudinem ⁊ de inesse mēbro ex alijs ꝑtibus cātas. Ex humoribus cm̄ ⁊ spiritib⁹ laudabilib⁹ tempata causat totius ꝓplexio. deinde compositio ⁊ natura cōis. Ex istis aūt sanitas in pte: ita ⁊ egritudo ex his corrupti inducta tn̄ insit mēbro. Hō monstrat qr in cōe ipius lesio ꝓcidit ptis. Fulcimento vo dicendū q̄ sbiectum dicit dupliciter. Aut ꝓpius vt in quo fundat dispositio. ⁊ ita humor sbiectū putride: spūs effimere: mēbrūq; ethice. Vel illud in quo manifestant opatiōes pfici seu corrūpi. Et membr qdem nosce fore maxie subiectū sanitaē ⁊ egritudinis. Hmōi cm̄ dispositiones ꝑmū idest imediate sunt in mēbro: ꝓsequēter autem in spiritibus ⁊ humoribus. Sed ꝑmū. i. anteq̄ mbil plurime hūoribus ⁊ spiritibus. ¶ Ad aliud tā scōm eius ambas ptes qd dicendus appuit: qn̄ humor ꝓcedit hr̄e rōnez cāe efficientē mediate sicut etiā causē materialis: cū effectus sp cāe sue ꝓportionent immediate ceu febris fuligini puruléte q̄ ipius extat ꝓiuncta ꝓpie ꝙuersiua: ab ipsa nāq; ꝑgredit absq; medio: sed materialis vt repletio cā extat mediata.

¶ Differentia. .j60.

Quod materia digesta nō possit febris seu morbus causari ostendit: qr digestio alteratio ē faciens cessare putredinē manente sba dr̄ia pori. hec aūt alteratio ē digestio. Materie nāq; debet alteratio sicut discrasie sanatio. Amplius sublata cā tollit effectus cū fulciat illa. Sed putredo cōiter febris ponit cā ꝓiuncta ꝙuertibiliter ipsaz ꝓcomitanq̄ ente morbus existit. Recedēteq; iuē Joannitiū ꝑuenit sanitas: vñ Haly. Añ ꝓhibebimus putrefactionem non gn̄abit ab ipsa febris. Hāc aūt remouet digerentia: vt cibus potus exercitia ⁊ medicine. Ad huc cū cessat ebulitio in putredine cessat febris: cum fumus putridus cor nō ꝑtat. Sed materia digesta cessat ebulitio aliogn nō esset digesta ¶ Eti illud qō est motū a natura eātum ⁊ euacuationi prepatū nō cāt febrē: cum ex victoria ⁊ ineq̄litate quā obtinet supra naturā causet: hoc aūt est qō digestū extat. Rursus digestio ē cōpletio a ꝓpo ⁊ naturali calore ex cōtraiacētibus passiuis. dr̄ia. 50. Hō aūt tale cum sit dn̄atum natura febrē nō cāt oio. ¶ Palin destructo sbiecto ⁊ accidens pimit cū ipius sit esse ab illo. Sed materia digesta tollit sbiectū ei⁹ puta humor in quo fundabat: vñ dr̄ia pori. Arabice. Alterationē qdem vt facias ita getare putredinē ⁊ sbaz q̄ fuit ante putrefactionē sit remanēs in corpe ꝓpter qō haly. vna intentionū curationis ē mutatio hūoris donec quie scat putrefactio. Itaq; materia digesta febrez gn̄at nequaq̄z ¶ Oppositū arguūt qdā hmōi ex febrius ꝑmo. Manente vtute adhuc digestiua vasor q̄ putrescit interius humor in talē alterationem deuenit. Ex crisiū etiā libro ꝓsimilē asserūt serie. Palin ārto ꝑma. Et an sedimē laudabile ē aliqd: nisi humor faciens egritudinē q̄ iā digestus est. Ex his qdem seribus ⁊ alijs nō multū ad id ꝓcitātibus: volunt digestionem etiā hūte materia fieri febrē. ¶ Itidem cū ad cāe remotionē effectus nō pmaneat: ⁊ si ꝑ digestionem cessaret putredo febrē inducēs ipsa gesceret: cū materia foret digesta. Sed in statu ea ē plene digesta: ꝑmo de crisi. cessabit igit febris. Cuius ꝓtrariū expimur: cū tunc ipsa eusq; accidētia intendant maxie. Circa cm̄ statū ꝑnunciatū est ab Hipo. oia intensiora sinthomata existere. Amplius materia q̄ digesta supponit ē putredo: hmōi aūt est ꝑter naturam sibi inobediēs ⁊ incorruptibilis plene. Nue vo talis febrē valet ꝓtinuare. Itaq; materia digesta febrem pōt cāre. ¶ Propter ꝑmū qdem sciendū: q̄ materia febris putride de q̄ ꝑncipaliter sermo est triplex. Una siqdē remota: ut humor seu repletio. Reliqua ꝓpior: ut putredinis minera. Tertia vero cā vere ꝓiuncta rōnem hūs efficientis: ut fulgo aut fum⁹ putridus cor petēs imediate. dr̄ia pcedēti. ¶ Quid aūt sit digestio dr̄ia monstrauit. 50. Quid aūt febris 87. ¶ Propter scōm vero sciēdū: q̄ aliq dubitarūt ad vtrūq; ptem in hoc quesito Ipsumq; iptractatū cū sponsione grādi reliquentes. Aut qr ei⁹ videbat expositio difficilis vel plixa. Uidētur tn̄ hi aliqn̄ innuere: q̄ materia digesta pfecte nō cāet febrē. Eo q̄ expulsioni ꝓiungatur imediate fere. Hō tunc p accidens ut appebit exit solum. Quidā vero apti⁹ ptulerunt moti eo: q̄ digestio faciat cessare putredinez febris cātiuaz imediate materiā digestā febrē nō inducere pfecte. Qualitatē tn̄ aiūt quandā in mēbris impssam: exinde febrē facere. Hō nō valet fortasse: neq; quantū ad ꝑmū: cū eor motiuo vt monstrabit subsequenter. Neq; quo ad scōm: qr sic iam in oi foret putrida cū ethica: cū se. putredinis subiectū habeat humorē. Ethica vo mēbr. Adhuc breuis q̄daz passio nullā impressionē facit in ptē: cui post absces sum ipius opus sit ꝑcuratōe supesse. tertio tertia.

¶ Propter tertiū vo sciendū: q̄ materia digesta vt

putredo cui qdē dictū ꝓpiꝰ rōēs digōnis anteriꝰ cōpetē febrē pōt adhuc fouere. qō indicat ārto scōa ita vt talis nō sit febr⁹ sōlumatio cū appitiōe digōniꝰ sic nō fit cū digōne apāt dolor vehemēs. qō mōstrat q: quouscz intētiones curatie nō sunt adiplete febrē remouēteꝰ pmanebit ꝛ ipa cū aluter cessare nō possit sed mā digesta intētiones curationis cuncte nō sunt cōplete. Sūt. n. tres. ii. de ige. 4. ꝛ. 7. cap. putridoꝝ humorum excretio refrigeratio: ꝛ semiputridorum digō. vñ. 3. practice dicimus oportē in medela febriū ex putredie tribus nēpe vti. ꝓximū ē calor⁹ febr⁹ extinctio ac eiꝰ aduersatio: scōs būons putridi euacuatio: tertiū vō ciboꝝ regimē ac potꝰ electio: qō cib⁹ ꝛ potibus digestiuis ꝛ medicis pficat vt ꝓpr exponit. Due vō tñ tangunt in tegni: alteratio videlz: ꝛ euacuatio vñ haly: tertia qdē tacet Ga. q ē fe. curatio cū fridis ꝛ hu. ppter mānifestationē eiꝰ. ꝛ qñ ipiꝰ ē fmo in ꝓbatione sanitat. Bertoldus vō aleman⁹ haly stimulus ifestus ingt: ego dico q nō tacuit ſ3 in fine capli ꝓsequi vbi dicē deinde sic venire ad eā q facta ē ab illa egritudinē: quē qdē grat⁹ ꝛ ꝗmultꝰ ꝓfatū impugnat quāuis is dissipuerit in nōnullis. non. n. factū est ab egritudie plerunqz pꝰ absciſionē febr⁹ ē aut egritudo ea: cū illa iā cessauerit p eiꝰ cāe cessationē cū dependeret ab ea vez alia q̄dā discrasia in mēbr⁹ relicta: non dū tñ ad multū ipissa vt bitualiter sit iserta velut cū ad sepationē ignis imēsi ꝛ diutini caliditas in pietibus eo amoto remanet aliquādiu. id aūt pfecte hꝫ p B q dī q̄cunqz vō q̄si ad eā q adhuc sit: in ipō ente. Et p illud tandē manifestū vō q ipaꝝ discrasiaꝝ alteratio sanatio est. Eti aphorismoꝝ 4. appet in egritudio mālis sanatōe tria oportē pcidē: puta digōneꝫ seq vō discretionē. i. dionē ꝛ deiceps euacuationē. ſ3 in digōne vnuꝫ tm occurrit. nō. n. in ipa ē euacuatio neqz discretio q̄ ad euacuationē ordiat: ē tñ discretō q̄dā q ē humor⁹ a ptibus qbus adherebat sepatio. duplex itaqz ē circa mā3 educēda discretio aut fortaſsis triplex si viscosoꝝ incisio dicat discretio. pncipale nāqz digōnis ē mā3 vniformē ponē cū eius dione vt nullū aptis meatib⁹ patiat in expulsione obstaculuꝫ vñ pꝰ digōnē oportz expulsionē ꝓseq finalē. digestio igit sola nō sufficit: ārē pnosticoꝝ. 2. Multotiēs egritudo iā est digesta ꝛ nō ē pcessio sputi fm q opz: qō vtiq; ptingit ibecillitate pctꝰ mouētis. vñ interioꝝ. 4 cap. 3. fm hip. Quidā papligioꝝ digesta expuētes paꝝ vixerūt. qō si dicat accidētaliter his ptingē nō valet. Nā si mā fuerit digōnis oēz benignitatē sortita: vtute etiā debili ente in nullū machinaret vſutū. Itidē: Facta sanie mā ē digesta: appens pnosticoꝝ pmo nā sanies fit calore vincēte tādē nāliter: dſijs poribꝰ ita vt iā sit digesta calore in ea obtinēte nāli. ſ3 ita dispōsita fe. inde ſ3 mior educit. vñ aphorismoꝝ scōa: Circa gſiationē sanier. ꝛē. Amplⁱ firmat q: febriū ꝓmo cap. 5. Putredo hūoꝝ q̄ ē in vasis: fillis ē ei q ſ3 flōnes apostēata ꝛ alias pustulas. Sed in apostēatibus p sanie digōne facta f⁹br⁹ adhuc pmanet: imo i qbusdā intēdit eruptio: pnostico: uꝫ scō. Rursus i quo nō modica pōtinet pter nāꝫ pōt inceptā alere febrē ꝛ ppe eaꝫ mēbra sint iā dispōsita recipe. hmōi vō ē sanies quātūcunqz a nā victa: nā ꝛ in ipa reſ ad hoc pter nāꝫ ꝓstat nō pua. pno. appens febriū pmiſ ꝛ pharmacoꝝ. 5. Adhuc id i qꝰ remanet ad nāꝫ inimicitia: horribilitas: iflāmatio: ꝛ scrositas pōt febr⁹ habilitatē pduce. B aūt diligenter aduertēti in sanie seu mā quātūcunqz digesta sunt repta. nā p alteratiōnē non tollit a mā magⁱ nisi ad expulsionē inobedientia cū hmōi digestio non sit aliud. ex qbuſ ꝓuincit putredinē non solū fiētē: verū etiā digōne factā vt i dissolutione appebit argumentoꝝ febrē alē potētē. Ex circa p̄dicta dubitat q: ex his sālte hꝫ q mā digesta febris ꝛ accidētia debeant mitigari cuꝫ vtrunqz fuerit a nā dōnata cuiꝰ eg⁹ dē ōriū exprimur. Dicēduꝫ q⁹ B mitigari hāt ppter mānē vt arguit digōnē. qō aūt intendat: aut ppter corpis eueit habilitatē ac magⁱ ppter nature ipetū ad excretionē mānē. vñ de accidēn. 5. Febris causonica rigore accidēte q: mā hmōi febr⁹ cholera rubea exīs: dū fort⁹ mouet augmētat ꝛ magⁱ accendit ꝛ nullo mō recedit nisi choleric⁹ vomitus siue egestio aut nimⁱ ꝓtigerit sudor. Et aphorismoꝝ scōa: Quibuscūqz crisis fit his nox difficil⁹ portabilisqz aſ paroxismū. Cōmentator: qdē: fit autē nā discernēte ab iuuatis nocitia ꝛ ad excretionē ꝓpante. Talis. n. vt⁹ fm status fatigat q̄ multū ꝛ si vitalis pmaneat fortꝫ ꝛ nāliſ. C Propter. 4. vō dicendū ad pmū q⁹ p digestionē non tollit oīariā putredis esse. qō. n. putridū extat nunq̄ vt ita pōt in putridū fore ac nāle ſ3 digestio remouet a putredie q̄litates excessiuaſ actualiter vtuti rebelles expulsiue. si. n. fuerit calida infrigidat si humida siccat ꝛ eō. si aūt sōtilis ingrossat ꝛ ecōuerso Incidit etiā q̄ viscosā i tegni. nō tñ pōt ab ipa bitus repellē etiā cū actu susceptiuo ꝓcipue ad febrē dispōsito ente. Aut dicendū q⁹ putredo ē duplex. vna qdeꝫ fiēs: altera vō facta. ii. de ige. Alteratio siqdē fac̄ cessare putredinē fientē nō aūt factā. corrigit. n. ꝛ ꝓterminat cāꝫ ancedenté ne ponat sb ꝓiuncta. Sciaſ tñ q⁹ putredo ꝓpriꝰ dī q̄ est in fieri ꝛ nō q̄ i facto esse cuiꝰ ipa sit ſ3 Ar⁹. corruptio. ꝛ Ga. Trāsmutatio dſia pori q rē in fieri ꝛ nō in facto esse ꝓnunciāt. putredo āt facta ꝛ amplⁱ fiēs vt ꝓbatū nata est febrē inesse cāre inceptāqz ꝓcipue. Ad aliud dicēdū q⁹ putredis minera nō ē cā febr⁹ vere ꝓiūcta ſ3 fuligo putrida cor: petēs imediate: vt dſia visuꝫ ꝓcunte. vñ dicētes putredinē cāꝫ fore febri vnitā ꝛ puertibilē duas solū ipius ponunt cās cū tñ sint tres exīsse. due qdē māles magis ceu pores: ꝛ vna efficiēs fiē fumⁱ putridⁱ a putredinis minera realiter alius exīs vt ſps a sanguie ex quo gſiat. ꝛ B plēs vndiqz moderni medicorū obsessi steterūt fouterātes. idē ꝗ Ar⁹. māle ponē ꝓncipiū ꝛ efficiēs eo q⁹ i tegni putāt humorē cāꝫ dici febr⁹ efficientē: qō nō ē ſ3 fuligo vocata ab eodē iā aliō facta vt visuꝫ dſia. 87. ꝛ ꝓuſ. quātū etiā cibi medicie ꝛ alia possint ō benignitate ꝓstare putredini: dudū appuit Ad aliud dicēdū q⁹ ebulitio nō cessat vſq̄q̄qz ꝛ oppositio quā hꝫ putredo ad nāꝫ vt tactū ꝛ marie cū seⁱ pⁱ ac veriⁱ putredo extat in fieri. Ad aliud qdē dicendū ꝓ pmū appuit. ex eadē. n. ptēdit radice. Ad aliō dicē duꝫ q⁹ fmo in radice ille de digōne fit in iuuatis. hic aūt de ipa in nocitis ē rō. Ad aliud dicendum q⁹ putredo pōt duplr accipi: ꝛ ꝓ q̄litate magⁱ tac ꝓ corpe: ꝛ putredo q̄ nō ē accidēs ſ3 sbiectū nullo agens alio sbiecto. Alteri⁹ etiā pnis auctoritates inducte putredie ptēdūt magⁱ fiētē q̄si factā de q̄ nulli extat dubiuꝫ febrē cāre. ārē etiā in statu in putredine facta febr⁹: ꝛ q eiꝰ intēdant appuit. C Dſia. 161.

Quod in morbi princi

pio competat euacuatio videtur: quia Hipocra. In choáticis morbis sigd mouet mouendū move. Ūñ cōmētator: Celi⁹ in p̄ncipiis euacuare vt minor mā facta facilius nā possit digerē. Jtidē. 8. t. 13. de ige. Jubet in p̄ncipio euacuádū. Adhuc p̄cipiūt fere me dicor oēs in febribus sanguis vsq; ad lipothomiá euacuandus. iubēt etiá in apoplia squátiat tálibus mor oisariá euacuare. Eti: Euacuádū illo tpe quo vtus é fortior cū ipa euacuatōe pturbet ita vt maior indicatio i euacuádo sumaf a vtute: aphoris. pma. Jd aūt é a p̄ncipio cū nōdū fuerit pugna morbi debilitata nā. Eti: q; phibeat euacuatio in p̄ncipio id ex indigōne accidit mālē: ppter qō Hippo. p̄cepit digesta medicari t euacuari matura. sz qdá mālē in p̄ncipio etiá sunt digeste sic̄ plēs sanguinee in stomacho natā tes t fortassis cholerice furiose cū nō habeát aliqd p hibēs eas moueri vt in sequētibus oñdet. in p̄ncipio itaq; é euacuandū. Jn ḡriū: qñ Hippo. p̄cipit pepa na pharmacare t mouē nō cruda neq; i p̄ncipijs rē. Eti: Qui euacuat mālē indigestā t p̄cipue cuz fuerit ad aposthēa collecta nihil euacuat de mālē sz destruit loca sana egritudini resistēta re. a. aphoris. ḡrē. t cri siū p̄mo. capi. 8. Palin: scōo re. a. Jn pleuresi q; vt multū fit ex sanguie cholerico venā p̄cipit incidi cū dolor ascēderit in spatulas. tunc aute passio iá in au gmēto videt ꝓstare. Rursus 9. de ige. Juuenē certa tore febriente synocha putrida p̄cepit in octaua hora tertie nocte phlebothomari. sz tebus videt iá p̄ncipia ptrāsisse cū plurimū terminet in ḡrta: crisiū. 3. t ḡrto p̄ma. Adhuc digesto hūor humor habilitatio vt a nā expel lat de facili: sic oñsum dria. 50. Sed in p̄ncipio nōdū pōt tpis brevitate hmōi habilitatio eadem. vt. n. fiat laudabile iudiciū os digōne diuisione t excretione p̄cessisse: aphoris. 4. Jtidē: Primo ḡrta enūerat plī mis morb dr: debes scire q; dū iste timent egritudies t nōdū in eas ceciderit plus secure p̄cedit eis minu tio t cuz i ipas ceciderit i eaz p̄ncipijs penit⁹ phlebo thomia dimittat q; būores sbtiliat t eos p corpus flu ere facit t sanguini cōmiscet eos sano. t est etiá cū ni hil ex eo qō os. Amplius ars t medicus imitāt nām sz ea nō euacuat in p̄ncipio ppter mālē inelaboratio nem. in p̄ncipio igit nō é euacuádū sz fortassis in sta tu magis cū mālē fuerit digesta. Propter vō p̄mus sciendū q; qd sit euacuatio: quot etiá dr modis: dria oñdet. i 64. Euacuatio sigdē b accipit cōiter: p omi eductione siue sit sanguis abundātis cū aliis humoribus seu vnus determinatus. Scitū é etiá qd sit t quot modis sumaf p̄ncipiū: dña. io 6. t. io 7. qō put est vnum de morbi tpibus suscipit in q̄sito. Propter scōm vō sciendū colli3. 7. scribi q; digōne facta cōpetit expul sio sz cū nō appet digestio tūc discessio repit iter me dicos q: Ga. t medicor pe maior dicūt minime nos purgare debē mā ente idigesta nisi egritudo fuerit i vltio acuitaf. Et sbdit post q̄dá q; in febrib⁹ flāticis t mlicis rasis in eaz purgat p̄ncipio: t erat ipi⁹ opi nio penit⁹. Ga. tñ dicit ḡriū manifeste vt q; mīme de bemus in p̄ncipio febriū mlicaz purgare. t illud id idē in epla scribit ad Plauconē. t illud é q: finis haz egritudinū é securus nec expectaf digestio mala. Est aūt series ad glauconē detēti mox a p̄ncipio neq; me dicamē aliqō des tenē: neq; purgationē vel detractō nē vētr aut sanguinē facias nisi forte videt nimiaz sanguis abundāná forte: tūcq; de brachio flōma sini stro. Cū āt videt manifeste cāe digōnis signa: dab purgatoriū tūc mlicū educēs nō sel: vez quotiēs pu taueris p̄uenire. Post hec qdē diebus interiectis pau cis tyriacam diacithē accipe suadem⁹ t alia talia. ex qbus ꝓbatū nob é oibus: idē aūt opiū arinaicū re cipit. q; si mox a p̄ncipio tale qdē his dederit obijcit q̄smaxie. nā ex vna ḡrtana duas facies ac ex duabus tres aut ex leui fortiorē t in piculū hoiez deduces fa ciés vt nō viuat. Demū vō p̄mo ꝓtinuaf Auerroisthe⁹ sz phlanca é male determinatiōis t ppter b necessa riū exist vt ifirmus euacue tūcter q; expectet p̄fecta digestio. t ideo medic⁹ dz pus incipe a sbtiliatiuis t i cisiuis p ebdomadā vuā quo pacto incipiēdū pharmacare. qd aūt de b sentiēdū tertio mōstrabit dicē dor. Propter tertiuz vō p̄mit⁹ veritas apiaf q̄si ti: t deinceps gra huiⁿoōdo an in horis sit aliis eua cuandū vel silēduz oio. Propter p̄mū qdē hmōi sci endum q; euacuatio duplex exist: vna qdē eradica tiua t p̄fecta q̄ totaliter peccans mā extollit a corpe. Relīq vō minoratia ipfecta p quā aliqd euacuat ma terie vt nā potēnor tādez reddat sup residuo. vñ. 11. ō inge. Alleuiata. n. euacuatōe q̄ dispensat corpa nā: t deponēs qō aggūat ipam velut onus aliqō dñabit reliquo facile: t digēt qō digeri pōt ac excernet. qō etiá appet ex p̄mo ḡrto. t. 14. tertio. Deinceps vtiq; ad q̄sitū magis dicēdū q; egritudo cui de se debet eua cuatio aut é vt de ipa spes habeat salut: aut minime imo signa iá mort appent future in q̄ qdē nō os. 11. ō inge. t p̄ma t scōa aphorismor: Euacuare ac velut mediciare neq; i p̄ncipio neq; in tpe alio. nō. n. os i uictis conari sz futura p̄dicē. t ita inde recedē cuz in talib⁹ vanū sit detrahi ab idiot p ea q̄ sanāt multos auxilia. medici tñ q̄ñq; ne defect⁹ appeat in arte: aut artifice conant circa tales practicare vt ēt apoplet icos spasmatos ex inanitōe irrecupabiliter syncopa tos t ptisicos p̄fectos cū p̄dicte tñ appens ō ige. p oē vñ Hes. de appoplia: Et nō appeat ex pte opantis defect⁹ conaber a p̄ncipio māz sbtrahē inq̄stū possi bile. si aūt morbus extat de quo spes habeat salutis aut ipius qdē mā colligit ad vnū locū: vel in oēs seu plēs spgit corpis ptes. Primū sigdē dupliciter: q: hmōi mā vel é in fluxu tota vt aggregef in locū aut iá p ma gna coaceruata existit in eo pte: vt causans aposthēa qō é egritudo fies ptus videlz iá facta t sm ptē futu rā. 13. de ige. Si āt é in fieri p̄pe q; cū ipius mā exti terit sanguinea fueritq; p viā reumat sibi euacuatō debet etiá in p̄ncipio magis eradicatia dū vtus t alia ei ꝓsentiāt ꝓportionabilia: aphoris. j. Cū. n. mā san guinis in quē locū defluit vt in flōnē colligat ea eua cuata: vel oio getaf futuz aposthēa seu modicū pma nebit ipius: qō etiá in mā pōt ꝓtingē cholerica cū p hunc ꝓtigat aposthēa fieri modū. Si aute mā fuerit p maiorē pte in loco coaceruata t egritudo sm ptem fa ctā tunc cadē minoratia debet euacuatio solū. 13. de i ge. t in tegni appens. Euacuam⁹. n. totū nō soluz in plectorica disp̄e sz t ppter magnitudinez passionis ꝓsistentē etiā i toto corpe hūor cōmoderatiōe. dolor eni t calor phlegmātis ptis cāe reumat fiūt qsi si ne supfluitate corp⁹ extiterit. hac. n. euacuatōne nā al leuiaf sup residuo. silr euitaf timor rupture añ ipius maturationē. vñ p̄mo ḡrta: Qui bz apā minuēduz é qñ timet ne apiaf añq; maturet. lz. n. idiguerit t non fuerit ei multitudo. euacuatio vō sibi nō debet eradi

catiua. vñ vt tactū re. a. ārto: Quicūqz flegmināt̄ia in p̄ncipio egritudinū: mox conant̄ solue fouti pharmacia: ⁊ ceteri qdē ⁊ flegminat̄ nihil auſert. neqz. remittit cruda exīs paſſio: ſz reſiſtēnā egritudi ⁊ sana colliquāt: quare. A. p̄mo ārta: Cum būor fuerit i vno mēbro cōp̄hēsus nullo mō mouear donec maturet ⁊ essentiā hēat tpā. Sic'e. n. fiet ceu siqs arborē conaretur euellere a terra p̄us lateraliter unsepatam necesse qdē sit vel frāgi ip̄az aut nō euellē nisi cū grā di terre diruptione ⁊ ita nō fit in p̄ncipio euacuare ſz in statu būmō nō euacuet nā. Si āt mā p plures aut oēs corpis extiterit ptes diſpſa: tūc vel egritudinē cō ſtituit cronicā aut acutā. siqdē longā ceu ex phlate cō tingentē ⁊ mlia aut corpus erit repletū inanitus vel mediū tunc nō opus sit euacuare vt sic mō quoqz qđ forsan senſit iuē inducta Ba. ad Glauconē nisi fortaſ sis timeret apostēa ex caſu vel pcussione. Si aūt fuerit mediū ⁊ p̄pe repletū eget euacuatiōe in p̄ncipio minoratiua vt nā ꝓfortef ſup reſidua tā p eductiones san. vt appuit. ii. ⁊. iz. de ige. q̄ etiā p pharmacū suo mō. Almāſor. n. io. docet minoratiue i fe. frīdis euacuare in eaz exordio. vñ ārto p̄ma de febre flātica: Ego nō diligo expectationē digōnis ⁊ lenificatiōis: cū eis q̄ diximus p̄us imo oz vt euacuef aliqd: ⁊ expectef in reliquo vſqquo digerat q ⁊ medicinaz de turbith exhibēt ꝓstructam ex eo zinzib. ⁊ zucaro puluerizat̄. In cura siqdē ārtane ibidē spēs qntane habent iudicia in qbus cōicāt. oēs. n. in p̄ncipio minuuntur. Subdit etiā post aliq̄: si oz euacuef a p̄ncipio de hu. faciēte febrē aliqd ad alleuiādū ⁊ ad mundifi candū. hmōi aut̄ euacuatio faciēda ē pua ⁊ cū debili medicia leniter euacuādo: nō aut̄ cū forti eradicā do vt subtile eūef ⁊ grossiuz remanet inſixum indigeſtum. ita. n. nō euacuef aliqd de mā sed potⁱ sana debilitant̄ loca egritudini reſistētia: ⁊ pcipue cū mā fuerit grossa cōpacta. Si aut̄ mā nō fuerit cronica tūc aut erit vehemēt̄ acuitat̄ qⁱ furiose aut aliter. siqdē p̄us vel erit cholerica seu sanguinea. Ne náqz māe videnf furiose qñqz reddi aut rōe q̄litat̄ vt cholerica: l' q̄ſtitatis sic̄ sanguis exuberās oio. Interdū etiaz dⁱ egritudo furiosa rōe loci cū mā q̄cunqz fuerit i loco collecta q̄ nobilis ipediat actuſ. Sic itaqz triplr pōt dici egritudo furiosa. p̄pe qdē ceu cholerica. Illa. n. apud Ba. ē q̄ ad modū aialiuz ad coitū mouef furiētiū repētie sui ſbtilitate ac caliditate effreniſ. Cōuter sanguiſ qdē mā dⁱ furiosa: impropⁱe vo ⁊ silitudiarie dici pōt rōe loci nobilis aut multi sēſus vbi ꝓtinet: vt mā cāno in cerebro apoplīā: aut i gula squinātiā. vel in ītestiniſ iliacā seu colicā dolore vehemētissimo q̄ furiosa. p̄pe in p̄nᵃ ē euacuāda iuē Hip. ⁊ alios ēt eradicatiue vt tiore mobilitatis ⁊ furie ip̄ius ne i cor trāslata interimat extēplo: aut in aliqd ꝓncipalium collecta mēbroꝝ iducat apā. tū ēt q: ſbtilis mobilⁱ. q. digesta existit ⁊ pata eductōi. ppaz. n. pticipat diſpō nibus ꝓhibentibⁿ būoris idigestione ip̄ius eductionē. vñ crisiū pⁿ: In hiſ solū rōabiliter qſm p̄ncipia vtef pharmacia coopationē hūs ad attractiōis faciliatē supabūdātiū hu. motus. Et col. 7. hu. acutiſſimi exīt ſbtiles q: ibi nō ē grossicies neqz viscositaſ q̄ medicie ꝓhibēat opationē laratie. ſz cuz pharmaca solutia sint cal'a vt dīt ⁊ sicca: q̄ āt talia māz incitant magⁱ ad furiā. Dicendū qⁿ ꝑ solūmō nocumētū iducit q: suis q̄litatibⁿ pmiſ excedūt: febrē incitāt māz exagitāt in fieri. ſz illud pōt remoueri miscēdo cuz eis frīda ⁊ hu. sic̄ cū scamonea mirobalanos citrinos siu cū ḡnatoꝝ: syracoſt syraſoth ⁊ q̄ taliū. Confert aūt i facto esse nō paz: aut alleuiari coz puā exhibendo q̄ztitatē vel cū medicis bñdictſ frīs mollibⁿ educēdo ceu lenitia ⁊ lubrificatia nota. siqdē mā fuerit sanguinea sua fouēs q̄ztitate supflua mor opⁿ sit ip̄a a p̄ncipio euacuare ita qⁿ nō paz vſqz ad ſyncopi ducē ceu fere oēs ꝓcedūt medicoꝝ. 164. Et merito: tū qⁱ i sanguie nō expectaf vt i alijs digō. vñ ārto p̄ma: Pble bothomia qñ ē intētio sana nō ē i gñe illiⁿ ō quo expectaf digō expectatōe q̄ ē in solutis ⁊ nō expectaf ip̄a nisi i hu. alijs tñ qñ tior ē ip̄iⁿ ne i loca p̄ncipaliora ō currat suffocatōe caloꝝ extīguēdo ꝓfecti inatū vl' ere penē vasa. aphoriſ. j. ⁊ in de bona hitudie: Ista tñ no sce euacuatio i p̄ncipio facta eradicatie nō quocūqz ſynthōatica magⁱ q̄ vi extat nāe. filiſ náqz ē cibatio ni facte i non sua hora puta in poriſmis cū cāuſ tumetur vtuⁱ: ārto p̄ma. Utrobiqz. n. fit ne vtⁱ succūbat i labore fatigata p̄pe futuro. Si vo mā non fuerit vehemēt̄ acuitaſ vt qⁿ ifra p̄mā ārtā vel septimā ītiet ſz acuta simplr ⁊ nō furiosa geſcēs dāſqz nāe spaciū ad digōnē ⁊ securāur qⁿ vtⁱ vſqz ad maturitat̄ horā p duret: tūc ſufficiē cūo si coⁿ nō fuerit ianitū: in p̄ncipio mioratia vt nā exonerata iciteⁱ sup reſiduū ⁊ non eradicatia cū ñdū sit digesta neqz ſbtil' agitabiliſ aut sanguinea valde. qō ex fmonibⁿ appet i de ige. p̄ductis ⁊ i tegni. vñ p̄mo ārta: In febre sanguinea neçe ē vt euacuatio fiat cū minutōe nō supflua in p̄ncipio i. mioratia ⁊ supflua cū affuerit se. maturatio q̄ mltoties remouef i hora phlebothomie. Si vo mā fuerit tal' cholerica silī mō vt sanguinē oz euacuare. vt. io. Almāſor̄ appet vt i tertiana ⁊ causone docef in p̄ncipio leuiter euacuare quē ⁊ haliabbas comitat. ārte A. Opz vt tu ꝓperes in p̄mis ⁊ lenias lenitate q̄daz Et de tertiana ingt notha. de solutis in p̄ncipijſ sint ea q̄ sunt ꝓpīqora eq̄litati. vñ Aui. Egretudies q̄ ñ sunt acute. ſ. valde ⁊ fuerit ex hu. ſbtilibus: sic̄ ē vera tertiana q̄ ñ ptrāsit vltra septimū poriſmū. dic̄. A. q expectare debemⁿ digōnē eo q digō ē hu. ſbtil' igroſſatio. igit̄ appet q in p̄ncipio ꝓpetit euacuatio mioratiua si mā nō sit acutiſſima si āt fuerit tūc eradicatia. ¶ Propter scōm hmōi sciēdū q i augmēto ñ ꝓpetit euacuatio saltē eradicatia qⁱ fonte mā furiosa tam dudū p̄nicie ituliſſet. ē etiā tūc mā in pte iā infta ⁊ vtus ipugta. Minoratia tñ pōt ꝓpetē ⁊ p̄pe i egritudinibus lōgⁱ in qbⁿ qdē q̄ſi oi tpe pti oz digerē ⁊ fm p tē euacuare vt nā nō p̄maeat aggūata. In statu quoqz attēdēdū qñ si mā fuerit digesta vicēte nā tunc nihil arte opandū ſz totū nāe cōmittēdū. vñ aphoriſ. j. Que indicāt ⁊ q̄ iudicata ſt rē. Et scōa p̄cipit melⁱ foze i statu silētiū hre in venis statū vicēt̄ nāe cū taliſ sit vt multū: iuē. illud aphoriſ. 2. Scimⁿ qⁿ egrotātiū q̄ saluāt plres sunt monētibⁿ pteraq̄z nisi qñ pestilētia fuerit ꝓstitutio. Si vo nā fuerit ipotēs māz i statu digestā educē tūc oz medicū ipiⁿ defectū supplēdo illā euacuare. Unñ mox ſbdit: q̄ oz agē vñcūqz repit nā ⁊ reliq̄. ⁊. 4. p̄ma. Si būor ñ ē digestⁿ ñ moueas nisi in p̄ncipio. apud statū vo ñ moueas aliqd donec vicat nā ⁊ digerat: ⁊ si ip̄a nō mouet mouef hora motⁿ eiⁿ. ⁊ si ea mouet aut mouit tūc dimittit ip̄az ⁊ opationē eiⁿ. in declinatōe āt silī mō qñ pfecte succedit crisi i statu facte ñ ē euacuādū arte cū nā sufficiēt eūaue-

rit qđ est ꝫ cõiter practicãtes volẽtes oĩs ꝙualescentes eũare spãtes inde suscipe ãpliora ita vt ꝛ oẽz actũ ꝛ crisim nãe faciãt incõplete. Veri.n.ꝙualescẽtes eũo ne nõ egẽt cũ eis ĩsit san. pauc⁹ ꝛ bon⁹. Non veri ãt his hñtes opposite:dr̃ia.130. Si aũt diminute oz qđ defiẽ ex ipi⁹ope pficẽ. Nosce q sicut in ꝓncipio tpis morbi cõpetit ꝑus eductio ꝛ ꝑñr ĩ statu ita tpauerꝫ ꝛ autũni demũ:vñ demſat q purgatõis studiũ appetũt tꝑs vnũ ꝛ autũn⁹apt⁹. ¶ Propter ãrtũ qdẽ ad ꝓmũ dñdũ eũonẽ mioratiuã ꝓcessaz fore ĩ ꝓncipio q̃ intellexit ĩ iutio Hip.nõ ãt eradicatiuã nisi mã fuerit acutaꝫ multe qđ unde rari⁹ ſm Hip.accidit. Ad aliõ dñdũ q Ga.audit de eũone miorãtiat nõ ãt radicatiua. Ad aliud silr appet q: talis mã dr̃ silr furiosa. ꝛ silr ad aliud noie furiositaꝫ extẽso.pñt egdẽ hmõi furiose nuncupari egritudines. Ad aliõ dñdũ q ꝫ vtus sit fortꝫ in ꝓncipio nõdũ existit. Ad aliud qđ silr dicẽdum tã visum. alteri⁹ pt̃ inducta silr finis ꝓcedũt vijs Ad quoꝝ qdẽ ꝓmũ ꝛ scõz dñdũ q eũone pfecta euacuãdũ ẽ mã tã digesta ꝛ nõ ꝑus cũ ñ euacuat nã. Ad aliud dñdũ q Hip.ꝓmo curauit pleuresim cura tentatiua magꝫ q̃z va cũ calefactorijs ĩcipit vel q egritudo adhuc ẽ in ꝓncipio cũ dolor ascẽdit ĩ costas ꝛ ꝓ ꝑue cũ ipa fuerit tpis lõgiorꝫ curãtes unde :nũc euacuat in ꝓncipio ꝓncipiãte ac añ si ꝓpendat meli⁹. Ad aliud dñdũ q Ga.mor a ꝓncipio iuuenẽ phlebotomasset nisi fuissent alij medici quoꝝ qdam fieri ꝛbebant:qdã vo inhibebãt. Ad aliud silr appet p ꝓdicta Ad aliud qdẽ dñdũ appet dr̃ia 168 Aut dñdũ q. A. nõ simplr negat phlebotomãdũ esse .ſz q nõ ẽ adeo tutũ cũ qs ecciderit in egritudinẽ ſic ꝑus. ꝛ id sentit 4.ꝓma. Cũ.n.ponit phloia apud ꝓncipiũ egritudis nõ ẽ ei intẽtio ꝛ fortasse interficit p aduẽtũ debilitatẽ vtutis. ꝛ ideo ꝙsulit vt suspẽdat phloia inquãtũ fit possibile. vel q: ĩ egritudibus ꝓdictis ẽ sanguis ſbtilis paucus bonus: ꝛ hu. ꝓtauꝫ ebulientes ꝓpter egritudinẽ vel crudi vehementioꝝ⁹. Crudi hu. exñtes añq̃z incipiãt gñare morbos caute sint euacuãdi Jã vo febrictes nullo mõ:vñ tumenduz ne phloia bonũ san. rapiat ꝛ ꝓtauũ omittat. Aut negat tũc eũonẽ eradicatiuã nõ autẽ miorãtiuã. Ad aliud dñduz q ñ cõpetit eũo eradicatia nisi mã digesta dũmõ furiosa fuerit mũme. Ad aliõ qdẽ dñdũ vt dr̃ia .146.notat.

¶ Differentia.162.

Quod euacuatio cause q cõpetat ꝙiũcte solũ oñdit: qm̃ ipa ei debet qđ egritudinẽ cãt. ꝓpter.n.cãtuũ egritudis eũo administrat: ſ vo cã extat ꝙiũcta. Rursus i tegni: Gz abscindẽ vnãquãq̃z cãz efficientũ. hmõi ãt cã ẽ ꝙiũcta p se nãq̃z egritudinẽ cãt. Eti: Egritudo nõ cessat :nisi cãe ipi⁹ abscisione imediate q̃lis qđẽ in ꝙiũcta :qđ cura eufrasis signat ex tegni. Cõpetit q̃ eũo ꝙiũcte tm̃ cãe. ¶ In oppositũ vt q añi solũ mõstrat:qm̃ cũ cã ꝙiuncta sit ĩ statu vñ vel poxĩmo potior: tunc ei qđẽ deberet eũo cui⁹ falsitas dr̃ia appebit ꝙñi. Palin: Eũo fit ad pfuationẽ ſz talis debet esse añi.qđ oñdit ex tegni de ꝑcustodia egritudis fiende. itaq̃z eũo cãe añi debet ꝛ nõ ꝙiuncte. ¶ Propter ꝓmũ qdem sciẽdũ q qd sit eũo qđq̃z purgatio ꝛ qũo dr̃ant ꝛ q̃liter ꝙuenãt:dr̃ia videbit.164. Hic eũo ẽt cõiter accipit ꝓ q̃cunq̃z hũoris eductõe siue hũoꝝ peccãtũ q̃litate vel quãtate. ¶ Propter scõm vo sciendũ:q

alĩq ex argutꝫ ꝓmoti dixerũt eũonẽ competẽ solum añi cãe ꝛ nõ ꝙiuncte quoꝝ defect⁹ mr̃abit ex dicẽdis ¶ Propter tertũ qđẽ dñdũ q eũo ꝓncipaliter debet cãe añi:ꝑñr vo ꝙiũcte siue putredis minere. ꝛ ter tio vere dicte ꝙiunctevt̃fuligini seu fumo putrido.qđ oñdit:qm̃ eũo cõpetit ꝓmo ꝛ ꝓ se ꝓcedẽtũ cãe non ꝓmissa etiã interdũ digõne mnẽ aut putredis nõ cõuenit nisi post digõnẽ cũ digõ eã faciat cessare:dr̃ia. 160. Digestaq̃z oporteat medicari.ea.n.resistit eductioni materie:non ãt adeo repletio. Adhuc eũo debet ꝓ ꝑus hu.pato corũpi:ꝑñr qđẽ corupto:ꝓmo ãrta ſz cã ꝓcedens ẽ sic hũoꝝ q aptus ẽ corumpi:putrescẽs vo vt corupt⁹. Palin: Cãe añi debet eũo per phloiã scarificationẽ purgatione. Putredini ãt rarissime p ſ debet eũo cũ ab euacuãdoꝝ secesserit nõ pauꝝ.nã fumat.n.nõ sic replẽs. Nõ ãt ita manifestuz sit ex illo. In exercitãtibus ad summũ cũ alijs multe. vñ ō ige.8. Deh⁹ euacuãtes qđ ꝑus chachochimie expurgandũ obstructiones ire.ꝓpetit igit̃ p ꝑus cãe añi.q vo demũ ꝓpetat eductio putredi scribit in tegni ita: Añ aliq̃ hũiditas ꝓter nãz ꝓtinet ĩ membro curando ipfecta eũone quẽadmodũ in putredinibus ĩ ii. ãt de ige. Expurgare oꝝ putrefacta coꝝ q̃ a putredine laborãt corꝑoꝝ ꝛ p vrinã vẽtrẽ sudorẽ ꝛ vomitũ Hico etiã q̃z cãe ꝙiuncte certe :vtpote fumo putrido seu fuligini ꝓpetit eũo qđã sic̃ p respiratiões ſm cutẽ. Est nãq̃z talis aliq̃ in tegni ꝛ.8.de ige.cura effimẽ facte pclusione vaporis calidi. Et in pañtib⁹ fe.syncopalẽ hũoꝛosaz nulla melior cura ẽ fricatõne:ac demũ iunctõe.ĩ. de ige. Nullã aliã iuenĩ cũonez in eis nisi eã q̃ p fricationẽ. q̃remonach⁹: qđ ꝓter fricatõnem faciã ĩgro. Apium nãq̃z inde pou ꝛ fum⁹ ſ transpirat corupt⁹. Dic itaq̃z ex his pcludit q eũo ꝓtaq̃z trib⁹ ꝙueit cãs vez ꝓncipaliuꝫ añi debet: scõario minere putredis ꝛ ꝑñr fuligini putredi seu fumo. q aũt hmõi q̃siti reliq̃:dr̃ia mr̃ata ꝑoꝝ ꝛ sequẽti: ſ.n.illaz ꝙsona. ¶ Propter.4.qđẽ sciẽduz q ex pfat̃ inotuit qđ ad vtriusq̃z pt̃ dicẽdũ obiecta:qm̃ ꝓcedẽdũ q cã ẽt ꝙiuncta certa suo idiget eũone mõ. ꝛ in statu silr cũ nã nõ possit pficẽ volẽs euacuare. Tunc nãq̃z ꝓceptũ ẽ medico ducẽ vñcunq̃z ea repit maxie p ꝙueniẽtia loca. Si ãt putredo cã dicaf simplr ꝙiuncta ñ mun⁹ fibi ꝓpetit eũo cuz ipa expulsa fumus cesset putridus corꝑẽ. Silr ꝓcedẽdũ q ꝓpetit eũo cãe añi ꝛ ꝓncipal⁹ eo q replet.repletiõi ãt p se debet eũo.p accidens tñ sepius ñ euacuaf cuz dispões sint ĩ ea phibẽtes eius dẽ eductioné. ꝛ idcirco ĩgeniati sint medici digõnẽ ꝓmittẽ q̃zmultũ eũoni. Cauẽt tñ ne digerãt ĩ repletis magꝫ nisi eũo ꝓcesserit qđã:timẽtes ne apitiuis digerentibus mã exꝑpliata opilationẽ vehemẽtiorez induat ꝛ p ꝑñs putredinẽ ꝛ febrẽ vel egr̃ ad suffocationẽ ꝓpet. vñ.8.de ige. Periculũ est obstructioné auferẽtibus nob añq̃z euacuemus obstructões ãplius icunearí.

¶ Differentia.163.

Quod mouendum in q die motus egritudinis oñdit: qm̃.ii.de ige.i cura ſynocaꝝ putridaꝝ ꝓcipit euacuari p vomitũ secessuz ꝛ vrinã.he ãt in poxĩmis ꝓstãt sp cũ vnus eaꝝ sit is a ꝑn⁹ vsq̃z ad finem.de ige.9. Et tñ ꝓcipit ibidẽ euacuari vsq̃z ad lipothõiã ĩ eis tãq̃z cura ſz Ga. eaꝝ exĩte pfecta. Et fulcit:qm̃ ipe ibi quẽdã febrictẽ ſynoca putrida phlomauit in.8.hora noctꝫ. tertio in

stante poxismo. Erat.n.se.ex sanguie putrefacto ei⁹ sbtile 2uertū i cholerā ꝛ grossius i mliaz: scdis se buū ꝛ crisiū. Cholera vo de tertio mouet in tertium Et: Egritudo furiosa existit i poxismo ꝛ motu vehementissimo ꝛ tñ 2cipit mox euacuari quocunqz mō. Palin.4.pma 2cipit motū fieri añ poxismū: ꝛ tñ cstunc q⁹ mot⁹ morbi. Rursus ibidē medicus ē adiutor nāe ꝛ ñ ipedies eā. Sz i die motus egritudis labor.at vnus vt expellat qđ 2tristat. Cū igit auxiliū cōferēti ipotet iuuāda erit nā medici sbsidio. nō.n.est ip̄az vt tactū ipedies. Amplius aphoxis. pma: Ulnerū qz repit nā inde ducē p2ueniētia loca. ꝛ sīr qñcunqz Hip. fuerit breuiloqu⁹ vno 2mone multos sbaudiens vt de ipo multotiēs testat Ga. Itidē: Pā q est i motu ap̄lius ꝛ velociꝰ expellit q̄z illa q i gete. Sz idie motus egritudis ℔ cueit. Adhuc medic⁹ imitat nāz 2ma ꝛ q̄rta aphoxis. Sz nā euacuat i die motus egritudis ac etiā laudabiliter. euacuadū igit i die motꝰ egritudis in q̄riū: qm̄ neqz phīoia aut cūo ē faciēda in die motus illi⁹: qz ē dies regescēdi ꝛ ingrēdi somniū vt dies ebullitionis egritudis. Et p⁹ q̄dā sbdit: In oib⁹ acutis fe. a fini p̄ncipio ꝛ in die piodica cauēdū ē a minutione: pmo q̄rta. Et: q̄rto pma: nō euacuesp fluxū i die piodi neqz phlebotomes. Capto quoqz de cura tertiane pure: Sz vt nō moueaz i die poxismi aliqd nisi ꝓpter necessitatē. Itidē: Nā nō est ipedienda ꝛ 2pue cū opāt recte. Sz ille q mouet i die motus egritudinis ip̄az ipedit cū distrahat opationez ei⁹ cui ⁊sistit sīr cū ip̄a latēter opet in sex p̄ncipijs: sic ēt artificiū ꝛ opus his q̄ art⁹ excellētiora poterit medic⁹ ei⁹ tact⁹ imitari: Adhuc motus art⁹ fatigat nāz. nihil n. aduenit corpi quātūcūqz 2uenies qn nā aliquo mō pmutet cōueo cū ip̄m q̄riū p̄mitus existat ita vt cū multa egressio alicui ab eqlitate acciderit ꝛ ꝓportionale diuersificat ab ip̄o: pmo scōa. Sz motus inducꝰ i die q̄ tentat mouē hmōi existit. Est etiā nā de se laborās post digōnez ꝛ diuisionē: quare tūc mouē afflictio supadiūgit afflicto. Nō igit mouendū in die q̄ mouet egritudo. C Propter pmū qdē sciendū q⁹ mouē est euacuare seu educē. Cūo vo ē multiplex: dīa.166. q̄ dā nāqz sān. alia vo būoꝝ alioꝝ. Fit etiā p vias multas. Est ꝛ q̄dā vehemēs violēta: nonnulla vo debilis 2nālis. Ostendet ēt ibidē euacuātia fore multiplicia in magn ꝛ min⁹ diuersificataqz modis exercita. Est āt dies motus egritudinū aut poxismoꝝ vel diei idicatiē aut cretice. Et is duplex. vnus qdē motus quez suscipit aliūde seu ab alijs supioribus: dīa.10 4. ꝛ alter qué sortit ex būoris nā q̄ cāt. Auidā.n. mouet 2tinue alius vo iterpolate. iterpolās āt triplr aut āpli⁹: dīa.169. Sz ℔ motus tādē reducat i p̄oꝛ. Diuersificat ēt mot⁹ mioꝛ: nō paꝛ ex pte sit⁹ māe ℔m q⁹ itra venas exiterit vel eꝛ: ꝛ rōe q̄stitat⁹ ꝛ qlitat⁹ ip̄i⁹. maioꝛ eni ꝛ calidioꝛ mā celeriꝰ mouet ꝛ fortiꝰ q̄z opposita adeo q⁹ cholera iterdū mouet p q̄rtū ꝛ phlā p tertū ꝛ aliter: ꝛ mlia p.5.6.ꝛ.9. dīa p̄tacta. Prioꝛ eqdem duplex ē motꝰ: idicatiuus videz in quo mīat q⁹ nā ꝯ egritudinē opabit: deiceps ꝛ idicatiuꝰ seu cretic⁹ quo ip̄a manifeste in egritudinē 2surgat motu celestiū cōiūctione vel aspectu iuuata vt ip̄az expellat. Est āt p die itelligē die nālē 2tinētē die ꝛ noctē. 24. horaꝝ spatio termiatū. C Propter scōm vo sciendū q⁹ qdā salernitanoꝝ volueꝛt simplr mouēdū fore in die motus egritudis gbusdā vilib⁹ foti appentijs. 2spiciebāt. n. in hac morbos die a nā curatos quā p̄ceptū ē medicū imitari. Afficit. n. tūc calore mā vñ dioni ꝛ expulsioni appāt. qđ oñdebāt ex empic⁹ i die poxismi ex bitis sanātibus febres qñqz. Sz q⁹ ℔ positio vtuti sapiētū repugnet sñie manifestāt ex dicēdis. In errorē fere 2silez ꝛ exneū 2cideꝛt paulati q mōti pessulani p duos dies vlr añ crisim venā apiētes q̄ztitatē duarū vnciaꝝ i sanguie educētes. Dicūt. n. hic nāz sup residuo potētioꝛē reddi. sz vt appebit ℔ erroꝛ aptus ꝛ ꝯ veter⁹ documētū cū tūc sit i statu vel circa q̄ hora p̄ceptū silē. Distrahētes ēt motu nāe ip̄az pturbāt: icitāt etiā māz in furiā manifeste. C Propter tertū qdez sciēdū p̄mitus vlr qñ cessandū mouē ꝛ qñ mouēduz in die motꝰ egritudis ꝛ deiceps id pticulariꝰ mouēdū. C Propter p̄mū hmōi sciēdū q⁹ nā mouet ad crisiz plerūqz pfecte: interdū vo diminute ceu ꝛ i alijs eius actib⁹ 2tigit. Sigdē p̄mū vt q⁹ sit bitura ser 2ditōes bōe crisis: notatas dīa.163. tūc vtiqz nō ē in die motꝰ egritudis mouēdū. vñ vet⁹ Hue iudicāt ꝛ q̄ iudicata sint piter tē. q̄re. 4. pma: Si nā mouet aut mouit tūc dimitte ip̄az ꝛ opationē eius. Frustra nāqz foret medici auxiliū cū nā sufficiēs sit p se crisim opari: imo ip̄a disturbaret ap̄lius medico nō oio metiri potēte locū eūonis illi⁹ tp̄s ꝛ q̄ztitatē cū qlitate. Adhuc cū nāz die motꝰ egritudis nō oporteat p cibū exagitare: precepit. n. in oi morbo māli dū vtus patit sbtrahi. Multo itaqz magis nō op⁹ erit pharmaco cū mā pmutet ap̄li⁹ illo. sic. n. agēs filio factꝰ ē amico q multos adduceret i auxiliū ñ egēt⁹ emitti. si āt nā moueat diminute i crisi ceu q⁹ plures p̄dicte bōe crisis 2ditiones deficiāt: vel oēs aut ꝛ digniores tūc oz medicum nāz iuuare ac cōpugnare mō oi vt crisis pficiat. ip̄e nāqz ē aduitor nāe ꝛ miſter illius. vñ Hip. Quo oz agē vñcūqz repit nā ꝛ reliq̄: puta cundē quē ea itēdit ipotēs būoꝛē euacuare ac p eādē pte cū tāta mole ac tali q̄ etiā si moueat idebite necesse sit ip̄az gubnare incōueniēta: q: loca deducē oēs ibidē. ꝓpter qđ. 4. pma Si nā nō mouet moue tu hora motꝰ ei⁹ p quā eqdez horā oio expedit audire p̄dicta: ceu p id qđ dictū ab Hip. 2ueniētes regioco. Nō qdē fulcit q: sic iterduz in die motꝰ egritudis oz nāz cibo 2fortare vt cū fuerit debilis exiteritqz accidentia ip̄m ꝓsternēt⁹: dīa 133. ꝛ. 134. ita opus fiet qñqz pharmaco aduuare q̄z ius laboret in ip̄a pharmaci actōe qñ qđ educit de mā potētioꝛ reddit sup residuo. Eā tñ inuātia sint leuia: nā diafoxetic⁹ tolerabiliꝰ iuuāt sudoꝛē ꝓmouēti bus vrinatis ꝛ his ꝛ sanguinē educētib⁹ successiuus ꝛ vomitis q̄ ordinē iter se ēt obtinēt: dīa. 166. C Propter scōm hmōi sciēdū q⁹ si p die motꝰ egritudis dies itelligat idicatia: tūc nullatenꝰ videt mouēdū esse: tū qz mā nōdū digesta: tū etiā qñ nā p̄cerita idicatio perturbaret oñsura. vñ de tpe crisis ꝛ mō nō possemus certificari deiceps. si āt audiat in die motꝰ egritudis i. in die poxismi tūc 2siderandū vtꝝ egritudo sit seua acuta vel opposita. Nō sigdē p̄mū nō oz mouere p ter māz marie in hora poxismi: neqz i die ip̄i⁹ siue sit 2tinua siue iterpolata: eo q⁹ hmōi mā cal⁹ mobilis afflictia nāz ap̄lius stimulare 2citata medela. Si vo fuerit cronica ex mā cruda tardi motus tūc mouēdū ē cū leuib⁹ eductis in die poxismi: nō aūt ip̄ius hora ne fatiget nā ꝛ disturbet i eius actu. motus āt his nō fit vñcūqz: neqz ex quocūqz sz p vomitū leuiorē ac interdū clystē vel collyrio. vñ tertio practice de q̄rtana

Die accessionis puocet vomitus. hūor. n. tumultuat accessionis die: calor qz hunc liq facit febrilis. quare de eadē. A. Vomitus t ppe añ cibū post ēt ē pueniēt tior t ppe i die porism añ porismū. Et Almāsor. io. Vomitus in die accessionis dādus. In quotidiana etiā. A. post septimū ēt puocat vomitū post silr porismū ceu p horā vtile sit aliq puocatia t abstergentia leuia admīstrare vt religa māe mote in porismo expellat. ppter qō syrupi cōpositi acetosi vt oximel cōferūt in talib⁹ nō pauc additionibus sibi ppportionalibus. neqz phībēdus ē ḃ vomitus cū sit leuis stomachū euacuās q vt facilior reddat post cibū fiat eo q vomere sup stomachi inanitionē difficile Almāsor. 4. Vomitus aūt forti vlis totū corpus euacuās t cuz medicia forti die motus morbi ē vitāduo cū sit etiam solutōe violētior ḟductia: dña. 166. Est tñ interduz cū mā fuerit infta inobediēs eductioni ppter ei⁹ frigiditatē t grossitudinē: sic etiā aliqō digōnis signum aut diu pcesserit egritudo vtriusqz fort cū vētris robore vt dek māe in statu porisimi cū caliditat t alior sint accidētia intēsiora. t infra in fe. t marie ārtanis Emperici exhibēt medicamen effectū laudabilē qñz pñtes vt q asserī aut ebuli vel murrhe t olibani: aut hmōi. plurimi tñ indrīter talia exhibēt t ió infirmos trucidāt nō raro. Be die quoqz motus egritudis. i. i die crisis dicendū q crisis dria. 103. dupl'r accipit: p cōmotione. s. añn eūoné vt cū accidētia intēdunt cretica in quo sigdē die non ē mouendū cuz nā t marie vtus diuisiua t expulsiua laborēt qz multū ac etiā scire nō pōt medicus certe vñ t quō itendit nā mouere āre nō tunc mouendū neqz in pharmaco mō quocū qz neqz etiā cibādū cū hmōi synthomata sint ex egritudis furia non qd ex cōe euacuātia vel ex abstinētia intelligibilia a medico inūcta: re. a. scdo. Sumitur t crisis p ſbita alteratione quā segl eūo pdictā pñs crisim. Et in tali die motus egritudis p⁹. s. h⁹ alterationē opus mouē nō pauc vt cū accidētia fuerit mitigata nā p aliquā regionū attentat educē: diminute tñ vt ō claratū supius. Nosce quoqz scribi continēt. 15. fm Ga. q i maiori pte in febrib⁹ minutio dz fieri in die qetis: sed i alijs morb⁹ admodū obtalmie t apostēat magi fit in tpe magnitudis doloris ac ei⁹ insultus vehemētio. t ḃ ideo dico qz nām egritudis iduit furiose. Propter vo. 4. ad arguta vtriusqz ptis t vtrunqz appeat dicendū. Ad pmū igit dicēdū q in egritudine acuta q tota ē in porismo t pugn̄ ptinua euacuandū in qetiori hora t in pncipio cū accidēna non sint adhuc itensa vtutē psternētia qr circa pncipia fines t reliq: aphorismor scda. vñ qñ Ga. pcipit euacuandū iā egritudo mitigata cū mā fit iā plurimū digesta Ad pfirmationē etiā qd dñdū iam appuit ex pdicto. Vel dicēdū q synocha ē egritudo furiosa rōe sue ārtat magi q ē ex sanguis supiflāmatione. Que vo ē ex putredie ex pte q̄lutat t silr q̄tat. Cū āt mā fuerit furiosa mox oz eūare. in hac. n. hora necessaria et nō electa attendit dria euidēs pñti qō appeat qñ ḃ i firmus nō potēs p furia egritudis amplr pati octaua noctis hora ad Ga. trāsmisit. Adhuc ēt egritudo nō longe a pncipio existebat. silr in egritudie sanguinea liberr⁹ ē oi hora euacuare cū vt⁹ āplius qz i alijs pstet egritudibus: dria pñti. 168. Ad aliud dicēdū: q egritudo furiosa pulegiata ē sup alias in euacuādo vt in pncipio ac ēt eradicatōe cuz eo q ei⁹ mobilis fingit digestionē fore cū sit expulsioni puia. Ad aliud qd dñdū appuit. Ad aliud dñdū q si nā fortis est nō oz ipa iuuare: tū qñ medic⁹ nō posset motū oio ipi⁹ metiri: tum etiā qr illa qbus ipa iuuaret nāz ad pei⁹ icitaret t debilitarēt. Ad aliud dñdū q iā appuit qñ oz nāz iuuare t q nō. Ad aliud dñdū q id vere t laudabile foret nisi nā medici fatigaret vtēs auxilio. cū. n. incitet a morbo si medicis itez moueret agitata cōiungeret afflicto afflictio. Ad aliud ēt qd dñdū apparuit. Medic⁹. n. nāz imitat: cū ē debilis taliter v cōferat eidē qō nō ḃ erit. Ad ea ēt silr q alteriuz ptis appet qd dñdū. Fmones. n. A. sunt iā expositi auditi ex fmone continent n ūc vltio iducto. Ad aliud etiā appet. nā. n. nō ē iuuāda nisi pincipiēs motuz debiliter pcedat dū tñ medicus imaginet vñ velit ea t qñ qz mouē. Dicendū ēt q ideo dr latēter nāz opari: qr nullus quātūcunqz pspicacis sensus pōt mor eius ppendē actū: vez tpis distātia vt crementū oñdit plane taz vñ lz medic⁹ nō valeat confesti actionē ei⁹ pcipere: paulati tñ t p tpis ppēdet. Ad aliud dñdū q lz mot⁹ artis nāz fatiget sz tñ āplius t min⁹. t ideo medicus dz esse puidēs vt talu mouear quo magi iuuet q lēdat cū difficilimoz fit repire summe qd conferēs. nil aūt nocēs: de inge. ii. Differentia. 164.

Quod euacuādū nō sit vsqz ad lipothomiā oñdit ex coll 3. Ga. multū de ḃ morādete. Amplr cū vlr resistēdū: illud medic⁹ nō dz adducē: h⁹ i vo ē syncopis. vñ de inge. 12. In oi dispōe resistēdū ē syncopi. Rursus vtutē p ceteris oz custodire cū id sit vite custodia: de ige. 9. Illud nāqz ō quo āplr solicitādū ē vt⁹. 4. pma. Et ió indicatio ab ipa sumpta cūctas obtenebrat idicatōes. 9. de ige. sz ad lypothomiā p ceteri dispōnibus vtutē psternit cū sit ei⁹ cāus t moz dimidiata. Eti: Precipit vltias eūones vitari: aphoris. pma. sz eūo vsqz ad syncopi ē h⁹ nō. n. ūmēsior ea. Ad firmat: qr ibidē i athleti nedū i alijs iubēt euitari Itidē cū medic⁹ neqat vtutē oisariā metiri: aphoris. pma. t dña peūte formidādū ne h⁹ i cūone vt⁹ succūbat. vt neqat reuelari a cāu. t ió cōsultū ē pmo ārta: melius fore ifra sbsistere qz exqsitissime eūare. ñ igit vsqz i lipothomiā euacuādus. Cuius ſriū sentt aphoris. pma: ārto re. a. t. 9. de ige. In epla tñ ad Glauconē i omotheno tñ pcipit phlomari: nihil lipothomie cōmemorans. vñ ppter multa q illa puto eā cū nondū ptior cōstruxit: t marie qr ipa ex alijs auctorizat ei⁹ opuscul qzpaz. solū. n. scdo crisiū repio itroductam quā t vltius lipothomiā cōsentūt medici ceteri. Pali: Ultie repletiōi vltia debet eūo. qdā vo sunt iterdū vltie repleti: eūo q vsqz i syncopi ē vltia. Rursus duo rū prauor min⁹ tā qz expediēs eligēduz: topico. z. minus āt malū fit ad lipothomiā deducē a q cū fuerit vt oz iducta resurgē poterit qz qē dimittē mort picul casualiter sbiacē. aliqs g i lpothomiam ducend⁹ Propt pmū qdē sciēdū q eūo accipit dupl'r. vna sigdē cōiter p hūor eductōe cuiuscūqz vt alius sue sanguis t oi mō: seu p farmaciā siue phlebothomiā vt inuit si ex egritudie cibū accipiēs rē. sigt qñ eūone idiget. Sumit vo ppe p eductōe hūor sanguis cōmixti alijs hu. p phlomiā. Nā eūo debet humoribus quantitate peccātibus qualis ē pmo phlebothomia: conse quēter aūt scarificatio. vñ aphoris. scda: Eūo equaliter oiuz hūor q qdē certissima p phlebothomiā: ppe vo eā q p genuū scarificationē. Et ārta pmo: Phlebothomia ē eūo vlis q multitudinē eūat

Eductio vo hūoꝝ ꝓtristātiū q̄litate: q̄les sūt relīq a sanguine ꝓpe dr̄ purgatio seu mūdificatio: de pharmacijs ac ēt dīa. 125. Lipothōia vo grecū cōpositū nomē a lipi qō ē defect⁹ ⁊ thimos aius seu furor. i. defect⁹ aiositat⁹ q̄. 9. de ige. sīc dr̄ defectio. notāt ⁊ syncopis siue ꝓcisio malefactō exolutio: dimidiata mors ⁊ āgustia. ē āt syncopa vtuꝫ acuta ꝓcisio seu cas⁹ vtutis repēte fact⁹. 12. de ige. Quāto vo febriū Hipo. ē ordis defectio ⁊ tot⁹ vtuꝫ i sē coadunatio ⁊ fumose emissiōis ablatio. Tertio vo. 10. Syncopis ē destructio maior⁊ ꝑt plīm vtuti motiue ⁊ sensibili: ꝓpt debilitatē cordis ⁊ aggregatōez sīc tot⁹ ad ipz ꝓpt cāz mouētē eū ad iteriorā: ul' ꝓpt cāz ꝓfocātē ipz iter⁹ ḡre ñ iuenit spiraculū aut ꝓpt paruitatē ⁊ subtilitatē suā. ḡre nō supfluit ꝫ illū q repit i miera. Cui⁹ q̄dē eu ēt⁹ ⁊ duplici cā inuł ꝓtigē: ex subita q̄dē trāsitione spūz i cor suffocatia: ul' ex resolutiōe ipoꝝ ꝑtina dissolutia. ipa nāq; duplex. q̄dā. n. cāt ex repletiōe: altera vo ex ianitiōe. 12. de ige. Propt secūduz vo sciēdū q̄ Auer. conat suis ꝓgenitorib⁹ ꝺicē solē lipothōicā euacuationē: colli. 7. trib⁹ medijs mollit⁹ ē destruē: ingēs q̄dē: h⁹ eūonis quātitas ē valde iartificialis ⁊ erronea: qm̄ aros imitat nāz. ſz nā nūquā laudabilit creticat eductione sanguis ad syncopi: ſz poti⁹ i crisib⁹ id euenit p: rauis. Et: Hūonis ītētio i quātuz h⁹ i sanguinē ē solū remouē supfluū ꝓuādo nālē ipi⁹ quātitatē. Hoc vo i eductōe ad syncopi ac cidē fit ipossibile: cū maxie id qō ē nāli⁹ educat. Palin: fcā h⁹ i eūone vtuteꝫ sume inde ꝓstrata: qo modⁱ ⁊ aptitudo ꝑt putredis relīq i corpe: quo egdē febre adhuc sustētata nā i iteritū deducet. Dicēdo q̄ sermo Auer. ſz tioratōe medicū sollicitet: ñ tm̄ qō assit sub ꝑpa forma ut apparebit ſuādū. Cui⁹ imago ita refellūt motiua nūqd ñ valz: q: ſz aros sit ⁊ nāe sequla tm̄ multa fiūt p artē q̄ cōplēt p nāz ⁊ ecouerso. Cōmētato: fz. 2. phisy. 2. Nā q̄dā ūtāt ab arte: ⁊ ꝓficunt eadē ut dom⁹ ⁊ effigies: aliq̄ vo totalit sūt a nāceu sanitas absoluta: uel alicui⁹ plāte ꝓductio: relīq̄ vo media. Principiāt. n. a nā ⁊ ꝓficunt p artē: sicut sanitas māe itroducta: ⁊ plāte agrestis cultura. non nulla vo ecōtra: ceu semuū ipsio. Ars. n. icipit i terrā spḡes ⁊ nā cōplet. i qbusdā tm̄ āpli⁹ pōt aros nā: sextū. n. valz digituz amouē ipa nō tm̄ nā. Sitr in qdā pt nā i qō ñ aros: ut i bōis uel carnis ꝓductōe. vñ aros ꝑt benigne ad syncopi eūare: ñ aūt sic nā: qō mōstrat: q: eūo ad lipothomiā nō cōpetit nisi vtute cōstāte: ſz i pncipio ꝓstat nō vo i statu: cū sit morbo fatigata. nā āt nūqz eūat i pncipio benigne cū sit nature eūare digesta: qō in pncipio mime ꝑt contingē: vez i statu magis: dīa. 163. Ars vo tpe valet eūare oi: ꝑt itaq; aros ꝓfereter i syncopi eūare: ñ āt nā. Ad aliud dicendū q̄ ſz h educat magna sanguis quātitas nālis: ⁊ calōris hui⁹ eūone: remanet tm̄ tm̄ q̄stū sufficiat ad esse vite dūmō fuerit ꝓditionib⁹ dicendis ornata ut i piculo euitato: cā expulsa ⁊ nā deicepſ roborata i act⁹ possit ꝑpos. Ad aliud dicēdū ut apparebit q̄ i synocha de putredie magis formidādū in syncopim ducē: si timeł q̄ ea fe. nō extinguat oio: ſz poti⁹ ꝓpe ipz: ⁊ nō i eā veniēdū. Quidā vo scioli taliter visi sūt serie Hip. ⁊ Ga. cōmētari dicēteſ q̄ hec dictio syncathegorematica vsq; duplicat teneri pōt: Aut exclusiue ut vsq; ad lipothomiā. i. q̄ nō sibi appinquet ſz tm̄ nō cadit in eā. uel inclusiue: h ē ut i lipothomiā accidat. Primū aūt intellectū illos voluisse dicūt mēdaciter ipm ipoꝝtare vsq; ñ aūt secūdū Quoꝝ qdē pmo apte medicis ꝺicit alijs seriebus h⁹ i eūone denotānd⁹. vñ. 9. de ige. Aufero igit sanguinē ex studio ut lipothomia. i. defectio spūs fieret Auare Ysaac febriū. 4. recitat q̄ cū sanguinei amici ispicientes quēdā p Ga. i lipothomiā deductū murmurare i eū ceperūt dicēteſ: Heu heu nr̄m carissimuz occidisti: q̄re serare serapio. Si adiuuat vt⁹ euacuemus ifirmū vsq; supueniat ei syncopis. Haliabbas quoq;: Educas de sanguie plurimā quātitatē ut ēt defect⁹ fiat. ac q̄rto pma: Et ñ cesses phebothomare donec eger appꝛopinq̄t syncopi: aut cadat i syncopi Sic igit appz ex hoꝝ pmonib⁹ q̄ illud aduerbium vsq; ñ ipoꝝtat exclusionē: vez iclusionē āpli⁹. Fuerūt ⁊ alij distinguēteſ lipothomiā irreparabilē ut a qua euadat patiēs: ⁊ irrepabilē in q̄ eūdē piclitari ꝓtigit Volūt itaq; fore vsq; ad lipothomiā repabilē educē dū: ñ aūt irrepabilē: qō dicunt inui eo lipothomia defectio cōmētat aiositat⁊ volētes ñ i ipz ſz in ipius appꝛopinq̄tione deueniēdū fore. vñ. 12. de ige. Hūores q̄nq; crudi nō syncopi inferūt ſz vocatas ai defectiōes puta cū ñ obstruūt neq; q̄ūt: ex diuersitate tm̄ trāsfe rētiū appz māifesto serieb⁹ lipothomiā seu defectū aiositat⁹ syncopis: ⁊ h⁹ idē ipoꝝtare ut ⁊ nomia videāt synonia. dix. t ēt vocatas Ga. nō āt absolute defectiōes exposuit ai. Rursus h eoꝝ distinctio quā Ga. ⁊ A. volūt i suū fulcimētū ascribē: oifarnā i artificialis existit: cū h ēt q̄ ea discordātiū ⁊ opinantiū diuersimode nullaten⁹ ꝓciliāt. Ois teni siue neget eūonē lipothōicā seu applaudat cidē utellectū suū: sp ad lipothomiaz repabilē affert: cū medic⁹ sit aduitor nāe ñ pclitator: illa⁹ Et⁹: hac distictōe sublata: mhilomin⁹ ꝓtigit soluē q̄sitū cuz illa sit recta solutio: cui⁹ si dēf oppositū ñ ꝓtingit soluē: elēcoꝝ. 2. Inartificial⁹ ē igit ⁊ rudis h⁹ i oio deaurata. ¶ Propt tertiū vo sciēdū pmit⁹ q̄ sunt morbi qb⁹ pdcā debet eūo: scīo videde sūt oñsiones nos i cā dirigēteſ: ⁊ deiceps tādē applicent ad actū. ¶ Propt pmū h⁹ sciēdū q̄ ea pncipalis sicut cōpetit i synocha iflatiua: ⁊ synocha ꝓir ex putredie ac i doloꝝ⁹ vehemētissimis. vñ commētato: aphoꝝ. j. In maxis phlonib⁹ ⁊ ardētissimis fe. ⁊ doloꝝe vehemētissimo. Quibus⁹ vo i causone p quē febrē audio ardētissimā i tūoꝝe medicoꝝ: quem apostema puto pleureticū aut et⁹ appitionē p Hip. apparēs febriū ḡrto: ul' fe. san. sortassis ⁊ pedū dolorē: q̄lis pedogra ē ardētissia. Quib⁹ ēt ꝓsonat qō hic ex quodā cōmētario trāstuli greco: ita iflāmatōe in mēsa p quā febrē sanguis audio: ⁊ i apate faciendū. Primo vo ḡrta: ponūt se. synoche apoplie signātie apata magna pniciosa: ⁊ doloꝝes fortes. ¶ Propsecūdū h⁹ sciēdū q̄ iḋicatōes ut oñsū i hac tertia litbus pte ñ raro sūt a trib⁹ videlz reb⁹ nālib⁹: nō nālibus ⁊ ꝺ nām. Nālibus q̄dē ceu maxie a vtute: ipam eni sup oia oz custodire cū ea stet veridica: vnde nō dignificantes hanc non parum delinquunt: uz illōz nomi de ige. q̄ duo i manib⁹ quoꝝūdā medicoꝝ lipothomiā passi: nōdū sūt adhuc restituti. Debz enim h tūc fortior existē. A. ꝓplexiōe vo: nā talis cūo ē faciēda in cōplexione calida multi san. cū in ea pretacti magis occurrant morbi: vtus etiā sit robustior. In frigida vo vehemēter ⁊ cali. phlem. ꝓpter phlegmaticoꝝ ifrigidationē ⁊ cholericoꝝ ebulitionē. Ab etate q̄dē q: infra 12 ānos ſz A. ō phlomia vł q̄tuordecī ū. de inge. aut sexdeci: ad glauconē pceptū nō soluz

nō lipothomizare: verū ab eductiōe sanguinis cessā dū ꝓpter spūz ꝛ hūoꝛ in hꝰ i etate resolutionē cele riter factā cū hꝰ i etas calida sit ꝛ humida resolubilis facile. 9. de ige. Silr i senectute ac senio cessandus euacuare ac merito: qꝛ plenitudo tūc etiā cessat cum vtute a sexu ꝛ forma ꝛ colore sumak idicatio suo mō Silr a ꝓsuetudine tāꝫ a nālibus disponē: ipa enī q̄daꝫ extat nā: dria. 98. ná ꝓsuetos eūari cū expedit audemus ápliꝰ ad lipothomiá adducē oppositis. Suscipit etiā a rebꝰ nō nālibꝰ quodāmō medijs int p̄dcā duo: puta a tpe ꝓstitutiōe hoīa regione ꝛ arte. A tpe qdē duplicit: aut ſm qꝫ vnū ē de q̄uoꝛ tpibꝰ aniꝫ naꝫ i tpe frigido vehemēt ut hyeme negak eūo: ꝛ in tpe sibi etiā opposito sicut estate: q̄rta p̄mo. Ac i autūno p̄cipue cū sit tēpꝰ hūoꝛ assimilatū corruptioni: apho risꝫ. et iō hꝰ i eūonē expedit i vere p̄pe celebꝛare ut i nuiſ i eadē. Et sic ꝓportionaliter cōstitutio hoīa ꝛ re gio: cū arte ut declaratū sepe obseruāda. vel a tpe ſꝫ qꝫ ē vnū q̄ttuoꝛ tēpoꝛ moꝛbi: ꝛ tūc talis euacuatio ꝓpetit i p̄ncipio: nō aūt tpibꝰ alijs: cū vtus sit iā fati gata. vñ aphoꝛiſ. p̄ma: In acutis egritudibꝰ ſm p̄ncipia ꝓfestiꝫ: aut circa p̄mā die aut nō exſam futuꝛ nobis vti purgationibꝰ cum fueris. qō ꝛ videt sexto breuiariꝫ i. ꝫ. practice. Quare Isaac febꝛū. 4. cum post p̄ncipiū virtꝰ inbiaceat ꝓstrata moꝛbi acumine ꝛ regione ignota medico: fortassis iaꝫ attētauerit co nata euacuare futura. Ad has etiā idicatiōes reducunt q̄uoꝛ q̄ ex ꝓmētario susceꝑi greco nos ab euacuatiōe ꝓhibētes q̄ sūt stomachi facilis passibilitas: formidositas eiꝰ qō euacuak: ꝓfluxꝰ hūoꝛiſ ad stoma chū colericū nimio eiꝰ sensu: ac hūoꝛ cruditas: q̄ fig dē. 9. ét tāgūt terapētice. vñ Ga. 4. regi. acu. Aude vsq̄ ad lipothomiá ducē: si vtꝰ sortis laboꝛās inuēnis sanguineꝰ bitu densus durꝰ disuapoꝛabilis: hoīa an ni regio eucrate fuerit. Ad q̄s qdē res. 10. demōstrā tes rectitudiné eūoniſ p̄mo q̄rta: sūt adducēde vt re pletio cōplexio vtus accidētia ꝓportiōabilia figura etas tēpꝰ aer regio ꝓsuetudo ꝛ ars. postea intuēdū in vrinale: si vo fuerit rubea grossa: ostensio vo sūpta a rebꝰ ꝑter nām: sicut apparuit qm̄ expedit i moꝛbis ꝑ tactus: quoꝛ cā fuerit hūidꝰ hūoꝛ ꝛ calidꝰ ꝛ q̄q̄ ca lidꝰ ꝛ siccꝰ ꝛ accidētia repletionis acuta que ad huiōi sequūt nās: nō sint hūoꝛes mlti idigesti viscosi neq̄ hypocūdria tēsa iflata ꝛ excedēter ignita: aut viscēa flegminātua. Taleſ nāq̄ añ purgationé ꝑparādi iuꝫ illō veterꝫ: Coꝛpa vbi qs tē. ¶ Ꝓpter tertiū hꝰ sciendū cū Hip. ꝛ Ga. fore vsq̄ i lippothomiá ꝛclusiue nō raro: ꝛ id i synocha iflatiua p̄cipue. vñ. 9. de inge. ut tactū: Aufero ei tm̄. ſ. sanguinez ex studio: ut li pothomia. i. spūs defectio fieret. Et Democritꝰ cuꝫ Euribasio ad Eustachiū: Phꝛoand eger ꝛ cūandꝰ ut angustiet. Angustia. n. ē magnū adintoniū: sudoꝛes eni sꝛsequūt ꝛ febꝛes extinguūt: qō oñdit tā ex pte cure respiciētio ꝑietatē solam q̄ꝫ ex pte vtuꝫ. Cure qdē: qm̄ ad vltias egritudines vltie curatiōes optie ac vltime repletiōi vltima p̄cipit cūo i tegni. Huiōi aūt egritudo cui talis debet cura ē vltia: ꝛ cūo lipo thomica silr extrema. Rōe qdē vtuꝫ cū sit sortꝫ qō h euenit. Egritudo eni huiꝰ i ut se. sanguinea nō ꝓmi gnit nisi i coꝛpe ea. carnosa cū robusta vtute. Nō eni amat i alio fieri: 9. de ige. Ampliꝰ illa faciēda cūo p quā coꝛpoꝛ moꝛ refrigeraſ: vōitꝰ aut egestio seu sudoꝛ excernit: ꝛ q̄ a laboꝛāte delectabilit ꝛ suauit sustinet. Talis iuꝫ Ga. cūo ē lipothomica: q̄ qdē cūo expien

tia coapproꝛobaſ: aphoꝛiſ. j. Lipothomica igit cūo in huiꝰ i egritudine stātibꝰ idicanonibꝰ celebꝛāda. vñ p̄i mo q̄rta: Si coꝛpꝰ fuerit forte nō cesses eūare donec cadat i ſyncopim. Syncopis nāq̄ cōplexioné fortez ifrigidat. Ait qꝛ oñsiones eūonis huiꝰ i plurime sūt ꝛ rariſſime oēs: aut plures indigniores sup vnā rē cōcurrūt: nō multū p̄cipiēdū talē eūoné fieri. Ꝓpt qō moderni trepidātes sciētes coꝛpa nūc minꝰ soli to fortia: dria. 9. Timēteſq̄ casu ifortuito homicidiū ꝛ indignationē icurrāt potꝰ eligūt coīus infra subsi stere q̄ꝫ exqsitiſſime eūare: recipiēteſ ꝓsiliū: p̄mi q̄rte In cāu tñ platū: ac collꝫ. 7. In synocho vo ō putre dine ꝛ silꝫbꝰ nō suadeo etiā silr cū Gal. ꝛ Aui. precise ut lipothomant inclusiue. vnde ꝛ Ga. aliū modū p̄nūciādi renuit i phebothomia hꝰ se. q̄ꝫ ponis ingēs Uená igit ei ꝓsectiꝫ incidētes vsq̄ ad lipothomiam euacuauim⁹ vbi supiꝰ dixerat: ut lipothomia. i. defe ctio aſositaſ fieret. Demū aūt subdit ſm synochas: q̄ i ꝓstrictiōe fort exīte supiꝰ vtute sine piculo ē cūo In alijs vo egritudinibꝰ vltie piculosa i corruptiōe hūoꝛ. Tutꝰ q̄ꝫ exponēdū q̄ vsq̄ tenēak exclusiue qō inuit. A. dicēs: Donec appꝛopinq̄t syncopi. vñ de frenesi tertio p̄ma: Q̄ꝫ ut fiat eiꝰ phebothomia cū cautela i cognoscēdo dispositionē eiꝰ i syncopi an ce ciderit i ipaꝫ an sit eiꝰ vicinꝰ: ꝛ retineat san. cū synco pis adest ꝓpinquitas: qō ét fulcit: qm̄ sicut vna rō Auer. deducebat: et Ga. inuit nono pꝰ eūoné ut ta ctū lipothomica i synocho putrido nō sumꝰ securi: qn adhuc remaneat modꝰ aliqs putrefactiōis: qō sa tis apparet: qm̄ seruꝰ in nono de ige. recitat: phebo thōatꝰ nō fuit a febre curatꝰ synocho. Et i ptactis si milit defectꝫ duobꝰ nōdū reuelataꝫ a syncopi. Quidaꝫ vo i egritudiné puenerūt longā: eo q̄ cōplexioné fri gidā itm̄ acq̄uerūt: ut ꝛ tota pmāserint vita neq̄ un tes reuocare nocumētū ex ꝛmoderata illa cū eūone. Alij decoloꝛati ꝛ mali hitus extiterūt tpe oi. Nōnul li cōcapti hydropisi spūs difficultate vētris ꝛ epatiſ ibecillitate. Aliq̄vo apoplias ꝛ paralyses icurrerūt Sic igit modestꝰ hic euacuandū q̄ꝫ pꝰ: timēdo ne qs cōcidat in syncopi: qō te pulsus poterit edocere. Cū eni tremit ꝛ descēdit ꝛ diuersificat absq̄ oꝛdine ita ut iueniaꝫ pulsationē vnā magnā ꝛ aliā paruā: si gnificat ꝓpinqtatē syncopis. Nosce quoq̄ liꝫ ſm Ga. affoꝛiſ. i. nō solū fit lipothomizare p sanguinis eductionē vez ét p pharmaciā: in ea tñ non ita sicut in phebothomia p̄sumēdū cū ipa fit intēsionis picu li: dria. i 66 Nō ostēdūt auctoꝛes se ampliꝰ lesiōibꝰ pharmaci opponētes. Itidē: Alij hūoꝛ a sanguīe i digēt ꝑparatione: ipe aūt nihil aut modicū et vtis oiſ si possibile i syncopi euitāda pductio. vñ ō re. ſa. 4: Heliꝰ si ꝓcedat in die vna bis sanguiné auferre q̄ꝫ ad defectionē aſositaſ semel pducē. Ꝓpter q̄r tū vo ad p̄mū qd dicēdū apparuit. Ad aliud dicē dū qꝛ Ga. illic logt de se. syncopali i q̄ vtꝰ est debilis ꝛ cūo iō vitāda oio. Ad aliud dicēdū qꝛ ꝫ vtuté ꝓ sternat syncopis i p̄ntu cōfert tñ i futuꝛo ꝛ neq̄ ipa i tñ deicit ét qn obꝛuaſ ꝓditiōibꝰ ptactis valeat sustī nere moꝛtiq̄ piculū euitare q̄ꝫ ad defectionē aſositatis semel pducere. Ad aliud dicendū qꝛ vltime vitā de sūt cōcasione si possit paulatim euacuare qō non est cū ptacte passiones qbuſ competit euacuatio ad lipothomiá miori facta icirate agitent pamplꝰ neq̄ muameta sequūt postēa. in athletis aūt cū non sit añ egritudo paulatine seu inexgsite pōt euacuari.

Ad aliud dicēdū q̄ ꝫ medic⁹ nō possit vtutē certius metiri oīfariā: ualet tñ id ꝓiectura q̄dā artificiali ꝓ pinquissima vtilitati: aphorismoꝝ ⁊ criſiū ꝑmiſ. Ad ea ét q̄ alter⁹ ptis silr qd dicendū apparuit q: in oīmoda repletione oīo ſi tolerat vtus euacuādū: nō eni sol⁹ stat sup ꝫuentē: vex ét ꝑ vtutē magis ut sepi⁹ induc tū. Ad aliud similiter ꝓcedendū cū ostensiones persuadēt mōstrate. Differentia. 165.

Quod euacuatio sinto

q matica ꝓferat oñ dif: qñ qđ eūatur a prin cipio morbi synthomatice educit: huiꝰ autē iuuat. vñ tertio. io. Diuersitas seu fluxꝰ ventris i ꝑn cipio pleuresio ē signū bonū: imo ē res iuuās. Hoc firmát vomitꝰ cholē p̄ssime eruginose: ac venenū aſſūpti ꝓcitata nā. Et: Euacuatio i syncopi videt syn thomatica cū ea sit acuta vtuꝫ ꝓciſio: dīa ꝑoti. ꝫ hec ibidē ꝓcepta. Rursus illō qđ educit mām q̄ sue quā titate seu q̄litate possꝫ interū creare visū ꝓferre. Id aūt euēne pōt synthomatica ꝓtingē cū hui⁹ materici eductione alleuiet nā ut visū nō parū aliquos pau latine sanari. Adhuc medicū dictū sepe nāꝫ imitari: supplēdo ipi⁹ ōfectū vt mām euacuādo furiosaꝫ indi geſtā i ꝑncipio: quē si posset nā p se euacuare ꝓferꝛ cū g̃ aro iuuet ⁊ nā: effectui eni ꝓportionat cā: itaq; euacuatio iuuat ét synthomatica. In oppositū nihil benigne adducit cui⁹ euacuatio nō regulat a nā: hꝰi vo ē synthomatica eductio qđ ⁊ nomē cōdicat. Pa lin: Cōtrioꝝ ꝫue sūt rōnes. ꝫ cūatio nālis ⁊ synthomatica sūt ꝫue: hec aūt ꝓfert. Synthomatica igitur nocebit: cūatio g̃ nō ꝓfert synthomatica. Propt ꝑmū vo sciēdū q̄ qd sit cūatio: dīa visū ꝑoti. Est át synthoma seu ꝓciſio accidens ꝑtauū stimulata quo cūq; nā inductū. Cōtingit aūt cūatio synthomatica rōne qualitatis humoris: aut q̄litatis ut acuitatis ul' vtriusq;: aut ex regiminis malitia siue ex aliq̄ lune applicatione uel cōbustione uel aspectu malignorū ut saturni uel martis: ⁊ vlr ab hꝰ q̄ i aphorismoꝝ ꝑhemizata. Sicut eni portio: ibecillis pondere sti mulat grauiori: añ terminū id grauat⁹ deponē stoma chusq; grauat⁹ quātitate aſſūptoꝝ aut q̄litate: ita ⁊ nā regit: qñ nō valēs hūores sustinē tpeq; digerere verū stimulata cogit hos añ hotā expellē distinctam creticoꝝ tertio. Est aūt ꝓferre bñficiū nāe aliqđ p̄e stare. Propter secūdū vo sciēdū aliquos dixisse q̄ cūatio synthomatica pōt cōferre p viā cāe qñq; : eo q̄ p̄aua mā lesura nō parū: educta ē ex corpore. Nocet aūt semp p viā signi denotās p̄auā ipi⁹ dis positionē. Ꝫ id stare nō pōt. ly eni aliqd possit esse bonū aut p̄auū p viā cāe ⁊ signi: nō tñ bonū p mo dū cāe ⁊ malū p viaꝫ signi aut eꝝ: qñ res sicut se hꝫ ad esse sic ad intelligere ⁊ significare ac eꝝ. 2. metha physice. Unū eni ordinat⁹ ꝫ ad aliud p modū cāe aut causati. Cū igit benignū aliqd fuerit p viā cāe i essen do ⁊ causando: erit ⁊ p viā signi in cognoscendo ac econuerso. Rursus cā ⁊ effect⁹ sūt ꝓportionales. sed cā morbꝰ ⁊ signuꝫ ꝓportionant. vtriq; nanq; p ueni unt a cā nisi q̄ morbꝰ cātur imediate a cā. Signum aūt seu accidēs morbo intercidēte quem imitat tāq; ūbra corpꝰ: dīa. 73. Et ita ipm ꝑducit a cā cū qcqd est cā cāe sit ⁊ cāti cā. Nō igit aliqd ē laudabile per viā cāe: p̄auūq; p modū signi ul' eꝝ. Aliq vo rñt di cētes signū ad vtutē referēdū ⁊ nō ad cām ul' morbū

Ꝫ id nō valꝫ: qñ iá nō eēt signū cū ñ suo redderet eēntialē significato ut cāe uel morbo. Significatōes eni sp debēt suo iūgi significat⁹: aphoris. 6. Neq; n. signa vtuꝫ q̄runt a triplici sūpta nā: verū magis q̄ mae. Neq; cor ét valꝫ ꝑmoꝝ motuū: qñ si cūatio dꝫ eē laudabil' carēs synthomatica ut sufficit qđ cūat solū attēdē ꝫ op⁹ fit modū quo educit ſpicē ut ante aptatū a nā ul' alr qđ nō accidit i cūatione ut oñdet synthomati admixta. Quidā ét dixer⁹ cūationē syn thomaticā p se nocē ꝑpetuep acciōs át ꝓferre qñq; quoꝝ egdē defect⁹ ex seq̄ntib⁹ oñdet: cū eo etiā q̄ p acciōs oē oꝝ i aliqđ p se ꝑmū adducē. Propt ter tū qdē sciēdū q̄ eūo synthomatica ut talis sp hꝫ le sionē iferre: iuuamētuꝫ át nūq; qđ firmatq: ñ illud qđ ꝓcidē nām facit nocumētū ita sp ꝺducit: id át syn thomatica cát eūo: ceu ⁊ ipm nomē ꝺicat ⁊ nā rei cū ipa educat aliqd ex corpe stimulata lesio vtute. Pa lin: Illō synthomatice eūat qđ añ digestionē educit aut p regiōes icōueniēres. Oē aūt tale p̄auū exist Nihil eni benigne a nā eūat nisi fuerit p̄digestū: qđ eē nō pōt nisi i morbi p̄ncipio. vñ aphoris. 4. Secū dū p̄ncipiū egritudis ꝺigōnis sūt signa mala sp erit taliū hūoꝝ eūo. qđ euāt cū signa cretica ea q̄ digōis añcedāt. Silr qđ p loca educit inconueniētia ꝓpiscen dū: ⁊ ad ea ꝓducēdū q̄ ꝓgrua: aphoris. j. Itidē: qđ in teritū aut lōgitudinē ꝫ ibecillitatē vtuꝫ aut ei⁹ vigo rē ꝺucit significat egritudis p̄auū. Talis vo ē eūo synthōatica ut certificat ēperia: laudabile nāq; erit mām retinē: ipamq; demū nālit euacuare. Et: illa ñ ꝓfert eūo q̄ arte p̄cipit cōpiscī nāe coadiutiua. ꝫ syn thomatica extat hꝰi. vñ aphorismoꝝ ꝑmi: Oꝫ medi cū reptioni nāe attēdē. Nā a pte qdēꝫ fiēte famulari sil' ⁊ coopari. si vo ꝫue sil' ⁊ nociue fiāt, phibē simul trāsducē reuellē: aphoris. j. itaq; euacuatio nō ꝓfert synthomatica p se ⁊ directe. Propter q̄rtū qdē ad ꝑmū qd dicendū: dīa visū. 192. Nō. n. ea ē syn thomatis eūo cū mā fuerit añ p̄posita i ātea volens ipam expellē aut laudat ea p relationē ad eūonē fa ctā in pleures fine epar iá denotātē debilitatū existē Ad ꝓfirmatōꝫ vo dicēō cholē adeo p̄aue ⁊ venena nō sūt māe: mota egēteo iteri⁹ ut coaptent ꝓpter ꝫ rietatē quā hñt cū nā. Nūq; eni possūt ad benignū reduci: aut ad expulsionē laudabilē adaptari cuꝫ di gōne nō suscipiāt calous nālis specificā: cōuī pētes ut venenū fomā: collꝫ. 3. Ad aliud dicendū q̄ talis syncopis seu synthomatica eductio facta ē p arte p pter grādi⁹ piculū euitare. de q̄ nō ꝫ ut apparuit ſ. mo. Nūq; eni fit crisis bona p eūonē vsq; ad synco pim: collꝫ. 7. Ad aliud dicēdū q̄ p interēptionē ut visū: ⁊ pōe si mā educēda ꝺigerit ꝑpatione. Retē ta eni ⁊ spōte euacuata laudabili⁹ foret q̄ꝫ maxime. Ad aliud dicēdū ut apparuit dīa allegata q: ars q̄ꝫus imitet nām i q̄ꝫmultis: nō tñ in oīb⁹ cū ea pos sit aliq̄ facē q̄ nō nā: ut sertū digitū auferre: ac beni gne i ꝑncipio nō raro eūare. Est etiā sui mobilitate subtilitate mā furiosa digesta ut tactū ⁊ pu⁹.

Differentia. 166:

Quod farmatia in pre

gnāte sit piculosio: euacuatio flebothomia mōstrat ꝑ Auer. 7. collꝫ id credentē. Et: Farmacia grādiſ ē tioris ⁊ piculi: flebothomia vo mīme ſo. re. a. Adhuc farmacia hꝰi māe ē solutiua. talis át ē de

ge. veneni ois eodē fo. venenū quoq; pēptiuū ꝛ ma
xime cū mā fuerit obediēs de facili passibilis q̄lis est
ebrio. Rursus farmacia iducit agitationē vehemētē
i pgnāte cū opatio medicine nō sit corpi nāliꝫ: sꝫ vio
lēta. Commētator centiloquij: Hꝑ iaūt cotilidones
matricis absoluit. vñ segt abosus qō flebothomia i
est mime. Palin: Farmaca uel sūt violēta: ꝛ tūc no
cumētū causab ūt pfatū: aut debilia ꝛ sic possibile si
et ipa mouē: nō aūt euacuare p̄ualia inducēs symbo
mata. Oportebit ēt de ipsis ápliꝰ sumere qō ꝛ labo
riosū erit nāe. vñ pmo tertia: Si medicine nō essent
venenose nō possꝫ eē: qn eas bibē nature laboriosū
eēt. Itaq; i pgnante farmacia piculosior flebotho
mia. In oppositū q: aphorismoꝝ qnta pcedit farma
cia: ꝛ detestat flebothomia. Et firmat q: in firma v̄
tute flebothomare nullatenꝰ: purgare aūt mediocri
ter. Itidē: flebothomia euacuat imediate sanguis:
q nutrimētū ē pgnātis ꝛ ēbrionis gnātiuꝰ nutritiuꝰ
ꝛ augmētatiuꝰ: qō nō hūores agūt alij: dria. 30. qui
ꝛ farmacia educunt. Nō eni scimꝰ medicinā sanguis
eductiuā dissoluēdo: dria. 194. Flebothomia igit pi
culosior ē farmacia. ¶ Propter pmū qdē sciēdū q
flebothomia dupliciter notificat. vne qdē put sb or
gano locat medicinali. Fm illud poris quesitū: Flebo
thomia ē euacuatio vlis: q multitudinē euacuat hu
moꝝ eq̄liter abūdātiū. Aliter vo determiat put sub
instro situat manuali. vñ cōmētator sectarū: Flebo
thomia ē recta vene icisio. nā dr a flex vena ꝛ comn
diminntio. Illud vo dr piculosū qō lesionis plurie
plenū extat ceu abosus qué sequt moꝛs embryonis ꝛ
mulieris interdū: ꝛ marie cū ḡrto aut octauo factus
fuerit mēse: dria. 49. Est aūt euacuatio aliqd ex cor
pore deductio. Que pter puꝰ dicta dupliciter existit
vna nāliꝫ qdē nā sola pfecta quā non ꝓpescē oꝫ nisi
fuerit supflua vtuté pternēs: altera vo artificialis
q̄ adiutorio pficit medici nām i oibꝰ imitātis fere: q̄
rū vnaq̄q; adhuc diuidit i vsem ꝛ pticularē. vlis át
est uel q: oēs euacuat ꝓportionabilit hu. ceu fluxus
qs spontaneꝰ sanguis ꝛ flebothomia: seu qñ a toto
corpe sicut spōtaneꝰ ventris fluxꝰ aut aliq̄ fortis far
macia. pticularis deniq; q̄dā aut ex loco educit pti
culari puta purgatio pectoris p sputū ꝛ vētriū cere
bri p colatoria narīū ꝛ palatū: uel q: mām singularē
euacuat alicubi cōtentā sicut q̄ apostematū. Amplꝰ
qbusdā euacuationibꝰ totū euacuat corpꝰ imediatꝰ
q̄les sūt fortiores ut p sang·uis fluxū uel p vētré aut
stomachū uel vrinā seu sudores. Alijs vo mediate si
cut fricationē balnea ꝛ hꝰi. Per ipm nāq; nō eua
cuat: nisi q̄ fm cuté pmanēt ꝛ nō q̄ in pfundo disp
sā: aphorismoꝝ tertia. sꝫ p accidēs euacuat abstinen
tia seu fames eo q ipa tollit qō repletionē inducit.
vnū eni ꝑuū ꝓuat aliud: Hec euacuationū q̄dā fiūt
pmutatione ut q̄ apātū: reliq̄ vo in q̄ foras deductō
ne. Sūt ēt ptes ex qbus clā euacuationes fiūt occul
tiores sicut q̄ p sudorē ꝛ magis adhuc p sōnos pfū
dos. Ex reliqs vo manifestiores. Pregnās aūt dr
in q̄ retēto semie pficit embryo. ¶ Propter secūdū
vo sciēdū q̄ coll3. 7. Auer. nitit oñdē piculosiorē fo
re i pgnāte farmaciā flebothomia. q. Hipo. aduersꝰ
Recitato namq; eo ingt: Dico q̄ flebothomia q̄ñ
adest repletio q̄ ebrio nō idiget nō ē mala. Sꝫ far
maciā nō credo ad bonū sinē pueire imo ledit ebrio
nē q: i se sb3 hꝫ venenosā. Adhuc fortasse hūores fa
cit malos fluē ad ebrionē ut eū ledat. Eti Medicie
purgātes ꝓuocatie sūt vrine: qō vo vrinā ꝓuocat de
gñe mēstrua extat ꝓuocātū. Tale át abosū inducit
Vis igit tribꝰ ꝓtēt pcedit flebothomia difficiliorem
fore solutionē. Sꝫ id ut appebit simplr auditū stare
nō pōt imo eiꝰ oppositū magꝭ: neq; etiā ipiꝰ ꝓuicūt
iducta. sicut. n. flebothomia i pgnāte repletiōis tpe
nō vitupāda: ita multo ápliꝰ dicaf de farmacia cum
eiꝰ aderit idigētia. Sūt aūt farmacie q̄dā būdicte ve
nenositate carētes: de qbꝰ pscribit ut scribit sup pgnā
tes ꝛ pueros: ceu cassia mānna ꝛ hꝰi. Que ēt cū nāe
sufficiēter sint amicabiles hūores fluere ñ cogūt ut
ingt ebrionē ledētes. Tales silr entes: neq; vrinā ꝓ
uocāt neq; mēstrua. Est tñ necessariū mēstrua ꝓuo
care qñq; suppositoriū i collū matricꝭ ponendo pau
lati ꝛ multis vicibꝰ mūdificādo ꝛ ꝑpe cū impgnatio
fuerit i matrice imūdicior facta exīte tertio. u. Hipo.
quoq; supficieteꝰ audit vñ flebothomiā negate oi
fariā ꝛ farmaciā ꝓditionalit ex pte tñ necitat ꝛ tpis.
vñ aphorif. 5. Mulier pgnās flebothomata abortit
ꝛ marie cuiꝰ set ē maior. Fortūdē vo ḡrta peipit pe
gnātes a ḡrto mēse iclusiue vsq; ad septimū purga
re iclusiue. Ex bis igit elicit i pgnāte farmacādū: nō
āt flebothomādū. Saxōes tñ brutales coiter i pgnā
te flebothomiā celebrāt. ¶ Propter tertiū vo ꝓmi
tꝰ vlr sciēdū q̄ piculosior vomitꝰ ē secessu ꝛ aliꝭ eua
cuatōibꝰ ceterꝭ paribꝰ: aphorismoꝝ notū secūda: Et
secessus flebothomia: ac deinceps flebothomia in pg
nāte farmacia. ¶ Propt ꝓmū hꝰ sciēdū q̄ illa dif
ficilior ꝛ piculosior ē euacuatio q̄ magꝭ extat ꝑ iclina
tionē nāe: talis vo ē vomitꝰ cū stomachꝰ sit depurat
attractioni a nā ītestina expulsioni: nāliū. 3. Vomitꝰ
aūt stomacho pficit secessus vētrꝭ pileron ꝛ ītestinis
stomachꝰ etiā sensibilissimꝰ via breuior: vtute latior
ꝛ pnior i deorsū q̄ sursū. Eti: Actꝰ q vno pficit in
stro laboriosiꝰ ꝛ piculosiꝰ eo q pluribꝰ. sꝫ vomitꝰ so
lū pficit tunica extrinseca: secessus át eiꝰ duabꝰ ꝛ ite
stinoꝝ nāliū totidē. qō secūda sancit aphorismoꝝ in
medicine simpliciū pmo. Adhuc vomitꝰ deteriora i
ducit accidēta secessū puta suffocationē ulꝛ ruptura
vasis i pectore uel pulmōe. qō aūt hꝰi piculosiꝰ. Vo
mitꝰ igit difficilior ꝛ piculosior: secessu: ꝛ vlr i de cua
cuationibus reliqs. q̄ át secessus ꝛ silr vomitꝰ ꝓ̄r
fit acrior flebothomia ꝛ piculosior mōstrat ex febriū
acutaꝝ fo: quia i flebothomia nō cadit aliqd tioris
i solutiōe vo accidit multotiēs timor ꝛ ꝑpe cū ñ fue
ris cognitor nāe ifirmi. Sūt eni q difficillime solū
tur medicinis: alij vo facillime: nonulli mediocriter
ꝓpter qō timēdū ē farmacare: ꝛ marie icognitos ꝛ
inexptos. nā farmacia idebite admīstrata aut super
flue soluit aut mouet ꝛ nō educit: tortiones pstans ꝛ
angustias cū dolore q̄ꝫmultas. Ipa ēt de se de gñe
ponit venenoꝝ dissolutiua ꝑpe. Natura nāq; medi
cinarū solutiuarū ē ḡria nāe corpoꝝ soluēdoꝝ: ꝛ vlr
sūt pnecātes ꝛ ipaꝫ interimētes ubidē: ꝛ ꝑcipue le
dūt cor: ꝛ q̄ sūt eiꝰ: qñ oiuꝫ nocumentoꝝ corpori ad
ueniētiū primꝰ cōcursus est ad cor tāq̄ ad basim vi
te stomachū tāq̄ receptorē molestās. Delue ō far
macijs: ñ tñ q̄ pncipales ptes adhuc farmacie sit dif
ficilioris passiōis. pili eni ꝛ vngues q̄ sūt oiuꝫ min
pncipales sūt magis difficulter passibiles: ꝛ ossa ēt
q̄ꝫ cerebrū ꝛ cor simplicisꝰ: pmo. ce. ꝛ mū. Medicine
nāq; nociue sūt vētri ꝛ ꝑpe oi eiꝰ: cū sit sensus pluri

mi: ꝓpter neruos dissẽminatos ĩ eo mot⁹ exbibite nõ põt compesci tãq̃ nõ exĩs in nfi ptate velut sagitta emissa. ſz flebothomia põt repẽte cogi nisi fortassis extiterit maiorib⁹: igit secessus ⁊ vomit⁹ ampli⁹ acerbior ⁊ piculosior flebothomia: ⁊ vomitus ut ꝓbat ad huc secessu. Sed circa ꝑdicta ꝓtingit dubitare. quarto nãq̃ ō re. sa. Cũ ibecillꝰ vtute nũq̃ minuẽdũ: moderate vo purgãdũ. Et haly: Dagis ꝓueniẽs est ⁊ maiorẽ cautelã faciẽs ẽ euacuatio eãlis. sed hec sanguinis ẽ eductio. Adhuc plura ⁊ digniora euacuant ꝑ flebothomiã q̃z ꝑ farmaciã: ut sanguis ⁊ spũs: piculosior igit ⁊ molestior flebothomia farmacia. Dicendũ ꝙ farmacia piculosior: q⁹ ut tactũ nõ põt itacõpesci voto ut flebothomia. aborẽ infirmi ẽt maiorẽ inducit farmacia q̃z flebothomia ⁊ ꝑpe vemitua ſz rõne illi⁹ qõ educit piculosior flebothomia est farmacia: nisi ipa effremitão sanguinem sil⁹ attrahat ⁊ euacuet: aut si farmacia sanguinis eductia. Ut ampli⁹ ad mẽtẽ dicendũ Ba. ꝙ sermo illi⁹ ẽ in pleuresi cũ se. alijsq̃ accidẽtib⁹ acutioꝝ⁹ in qb⁹ timendum farmacũ i sui caliditate ⁊ motu imẽsioꝝ⁹: ⁊ iõ ad flebothomiã declinãdũ magis ꝛsi nõ cõferat solutiuuꝫ adeo si caderet id ꝓma ſz directu⁹. Ad ꝓmũ qõ dicendũ ꝙ sicut nõ ẽ flebothomãdũ imbecilli stãte vtute ita neq̃z purgãdũ farmacia dissolutiua. põt tñ aliq̃ lenitiua uel lubrificatiua. maior enĩ videt esse latitudo in farmacia q̃z i flebothomia. vñ si iuẽ fiat cõparatio nõ min⁹ timẽdũ farmacare q̃z flebothomare. Ad aliud dicẽdũ ꝙ haly cõparat flebothomiã ad vẽtosatiõnẽ ⁊ ad cibi ⁊ pot⁹ iminutionẽ. nõ aũt ad farmaci ſũptionẽ. Ad aliud qd dicẽdũ apparuit. Prio pter secũdũ hui⁹ sciẽdũ ꝙ farmacoꝝ q̃dã fortia piculosa venositatis plurimũ abũdãtia: q̃lia sũt caliditas dissoluẽtia: ut scamonea mezereon euforbium ⁊ h⁹i alia debilia sãlua sicut cõꝛimẽtia: ⁊ adhuc magis lenitiua ⁊ lubrificatiua: ut mirobalani mãna tamarindi cassiafistula mucillago psilij ⁊ ꝓunoꝝ. vñ secundo cañ. Cassiafistula soluit sine nocumento ⁊ absq̃ moꝛdicatione adeo ꝙ ẽ cõueniẽs ꝑgnantib⁹ ⁊ soluit eas. hyeme tñ hñtib⁹ debilia intestina ⁊ lẽtericus ẽ suspecta. Mirobalanos aũt ponũt educẽ cõpmendo. Cogor enĩ ꝓfiteri aliquã vtutẽ ꝓmit⁹ attractiõis illi⁹ inexistẽ sicut alias tactũ cũ videã nigros mliam a toto educẽ: citrios cholerã ⁊ reliquos phlegma qõ nõ foꝛet si solũ exꝑmerẽt ut coctana uel pira: ſz attrahũt antea in locum signatũ: deinde finaliter iuuãdo nãm sui põdere cõpssio soluũt: qõ medicina nõ opatur dissolutiua tñ. alla enĩ magis attrahit ad vias signatas: postea vo nã sentiẽs ipsi⁹ acuitatẽ ⁊ humoꝛẽ fatagit expellẽ. Repit ⁊ tertiũ farmacũ tãq̃ hoꝛ mediũ ꝛsi sit dissolutiuũ ut aloes agaric⁹ ⁊ reubarbaꝝ qõ aliqñ ꝟ põt ꝓpetẽ ⁊ ꝑcipue ꝓsolatum. Deinceps quoq̃z nosce ꝙ tẽp⁹ imꝑgnationis i tria diuidit tpa: quoꝝ vnũqõq̃z i pte nãlioꝝ q̃ ẽ nouẽ mẽsiũ cõtinet tres mẽse: i alio vo miores ꝟ aut plures ſm ꝙ septio pturit mẽse uel. io. dria. 49. i qb⁹ egdẽ mensib⁹ fet⁹ diuersimode disponit i matrice. Pã i ꝓmis triũ pu⁹ ẽ ⁊ debilis modico ꝓtẽt⁹ alimẽto debiliterq̃z quo tãdonib⁹ alligat⁹ velut fact⁹ nouiter ꝑduct⁹. in alijs quoq̃z trib⁹ sicut quarto qnto ⁊ sexto: maior ⁊ fortior ampliorẽ expectãs i alimẽtũ sanguinẽ ⁊ cremẽtũ: tũc q̃z fortissime alligat matrici: ceu fructus tẽpe iterme dio arboꝝ⁹ vehemẽti⁹ ĩherẽt. nũc enĩ hũiditas sucosa q̃ ligat mollis ẽ ⁊ q̃si fluida ut in ꝓncipio affuit neq̃z ⁊ maturatione remollita: ⁊ mot⁹ põdere aggrauata qõ eis accidit cõpletis. Jn reliqs quoq̃z trib⁹ vltimis fortis fact⁹ ⁊ grãdis: ampli⁹ attrahit sanguinẽ plurimũ i sui nutrimẽtũ ⁊ augmẽtũ: tũcq̃z ipi⁹ incipiũt ligamia debilitari: tũ ꝑpter ei⁹on⁹ solito graui⁹: tũ ẽt ꝑpter finẽ nãe. Procedũt enĩ debilitãdo ut hora part⁹ leui⁹ absoluant ⁊ tãq̃z maturi ad casũ disponunt fruct⁹: aphoꝛis. 4. silr i alijs euenit pt⁹ tpib⁹ inter ipis sẽstraꝫ. Attẽdẽdũ ẽt ꝙ ꝛs plures cãe aboꝛsus extẽt: due tñ vident ꝓncipaliores: subtractio viõ ꝛs aliméti ebriomo: qõ sanguis fit eductiõe flebothomia uel alio: ex puriore enĩz nutrit pte sanguis menstrui. aphoꝛis. 5. Reliq̃ vo ẽ agitatio ⁊ mot⁹ vehemẽs. qb⁹ fet⁹ dissoluũt ligamenta: ut tenasm⁹ oñdit: quos fortior iducit farmacia. His igit breui⁹ pstrictꝫ dicẽdũ ꝙ oib⁹ iuste vnifoꝛmiter ad iuicẽ cõpatio: flebothomia farmacia vñ⁹ piculosior extat ut series ẽt sapiũt veteris. Qõ mõstraꝫ rõne: qm̃ flebothomia nõ vꝛ ꝓuenire: nisi in ꝓmis trib⁹ mẽsib⁹ ⁊ maxie i eorũ medio: cũ tũc ebrio paru⁹ ⁊ debilis nõ multũ ex postulet nutrimẽtũ. Que si fiat paulati sit ⁊ ꝑ iteruala minoꝛãdo quãtitatẽ ⁊ vices pon⁹ si op⁹ multiplicãdo. Flebotomia enĩ talr mẽsurata nõ tm̃ agitatiõne iducit ut inde fet⁹ dissoluant ligamẽta: cũ id agẽ sit ãpli⁹ farmacie: neq̃z etiã sanguinẽ sic euacuat ut fetui noceat multũ: cũ paru⁹ ⁊ debilis miꝛi sit ꝓtẽt⁹ alimẽto. Bũ aũt nõ cõpetit tpe farmacia: ⁊ ꝑpe vehemẽter dissolutiua. que hippo. notioꝛ videt fuisse. nõdũ enĩ fortassis medicine familiares bñdicte fuerãt inuẽte: nec tãto eis tũc indigebãt ut mõ: cũ corpa fortẽt robustiora ut oñsũ: dria. 9. Jn ko vo tpe ut in trib⁹ mensib⁹ sequẽtib⁹ ꝓstat flebothomiã piculosiorẽ fore farmacia: cuꝫ maioꝛãto ⁊ mortificato ebrione: plurimũ sanguis expetet i nutritiõne ⁊ augmẽtũ: quo subtracto aborsus accidit ꝓmpte. Farmaciã vo tolerat: cũ nõ subtrahat sanguinẽ ipi⁹: alimẽtũ vero hũoꝛes reliquos nutriẽtes mime. 30. dria. Est etiã sic fortis ac vehemẽter vinct⁹ ut ligamina possit illesa tolerare farmacie agitatiõne ⁊ motũ. ⁊ ꝑpe eũ fuerit ex secũdis medicinis ut ẽt tertijs ipa. in reliqs vo vltimis trib⁹ ꝛs farmaciã ⁊ flebothomiã difficili⁹ ferat: flebothomia tñ farmacia graui⁹: cũ ampliou valde solito indigeat i alimẽto ⁊ augmẽto sanguine eo ꝙ maioꝛa t⁹ fet⁹ ꝓtinue. Qõ ⁊ si necessitas ad farmaciã ipellit sit leuioꝛ q̃lis ẽ ut apparuit maxime tertia. Qõ si hipo. abhoꝛret farmacare cõtingit: q⁹ ut tactum apud ipm fortiora cognita erãt farmaca: qõ inuit i aphorismis cũ p medicari uel purgare ꝓpp. medicinaꝝ ſblutiuã intelligat dissolutiuã. Itaq̃z ut ad ampliꝰ ꝑgnãte farmacia ꝓcedẽda q̃z flebothomia. Cõtra ꝑdicta cõtingit dubitare: quia tpe ꝑgnationis diuiso i tres ptes q̃rt⁹ mẽsis ꝓũgit tpi medio ⁊ septim⁹ vltio: cũ adhuc ꝓcessa sit flebothomia i suspectiuis i ꝓmis mẽſ. q̃z i ſis. Sz tertio. xi. Oportz ut caueat añ mẽsẽ q̃rtũ ⁊ post septimũ ⁊ i eo qõ ẽ inter illa: vbi pu⁹ alludit Ba. ꝓpr vo haliabbati. Jn oppositũ pim⁹ practice: ac utcũq̃z non⁹ thoꝛice ingẽs. Silr pꝛegnãs aliquo tpe sanguinez eget minui: aut catharti co purgari: ꝑpter aliquã passionẽ nõ oz accelerare Bi ꝓmoꝛdijs donec sit mẽsiũ q̃tuoꝛ prꝛegnãs. faciesq̃z Bi qnto uel sexto mẽse ⁊ septimo. Cauebisq̃z Bi idem octauo uel nono. Jn eis enĩ est fetus debilis: ⁊ op⁹ ẽ

illi cibo. Aut vo inanitio minuit cibū. vnde t mouit fet⁹. Octauo quoqz t nono creuit fet⁹ t eget cibo am pliori: i his si euacuet multū minuit cib⁹ fet⁹: nec rēa net viuus. demūqz ꝑsulens subdit: Si aūt necessitas ad inanitionē his tēporib⁹ ipulit: t timet de morte mulieris si differat: nō cures fertū sitqz tibi cariot ge nitrix illo. Dicendū sermone fortassis haliabbbas sanū vsqz nō fore. ꝓmo eni cū mensem q̄rtū cōponit cū trib⁹ porib⁹ aduersat hipo. t Ga. dicētib⁹: Prē gnātes purgare si ꝙuenit ꝑ q̄drimēstre. Et: Septim⁹ mens nō dz cū qnto t sexto cōiungi verū cū octano ut dictū t nono. nā ꝑm Ga. purgādū ꝑm q̄drimēsem t vsqz ad septimū mēsez. s. excludēdo. Nō appz ex illo addito: puta qō ē i medio cōceptionis cū certissi me habeat i matrice qō ꝙcipit. Si vo cōponat septi mus cū qnto ē sexto: tūc id nō erit i medio ꝙceptiōis nisi geometrice valde. Itidē: Aliq nascūt in mense se ptimo: plures etiā nō cōplēt nonū: sed partē ipi⁹ ea piūt solū: ꝓpter qō rōnabili⁹ videt septimū mensez cū tertio tēpor t nō cū secūdo copulare: ut vulgatuz est a multis. Nō t secundo videt ꝙcedē flebothomā in qnto t sexto t septimo t negare ipam in patris q̄ tuor mēsiū nō multū recipio cū declaratio rōnabili ter a non dicta directe oppositū in flebothomia ostē dat. Vise eni sūt q̄dā in ꝓncipio ꝑgnationis vna uel duab⁹ mēstruationib⁹ laudabiliter mēstruare. Et for tassis haliabbas plus motum flebothomie formida uit q̄z sanguinis carētiam ab illa inductura. Posce quoqz aliqñ flebothomiā expedire non exīte plen tudinis significatione puta cū morb⁹ fuerit seu t vir tus fortis etiā timor apostematis: ut ī pcussione t ca sū. Interdum vo t econtra: tollit eni necessitas flebo thomie abstinētia uel mollicie vētris pharmacia bal neo exercitio t fricatione t vtute cū alijs t impgna tione t ipposito nō parū: de in ge. quarto. Ꝓpter q̄rtū vo ad Auer. qd dicēdū apparuit. Ad aliō ēt qd Ga. dicēdū visū. Ad aliud dicendū ꝙ pharma cia vehemēter dissolutiua ē de gēre veneni: nō autē re lique ꝑdicte qb⁹ pōt ꝑfici purgatio benigne. Vel si oporteret eā exhibere in casu oīsuz quo tpe cañ. Ad aliud dicēdū qō ꝑelecta farmacia nō est agitatiua. Nō si talis administret: necessario fit tpe quo fotꝰ fetus matrici cōuincit: ut q̄rto qnto t sexto mensib⁹ Fortassis etiā nō ē medicina multū violēta: ꝑ humo res extēt furiosi cū de se sint agitabiles t ad extū dis positi: ac si essent digesti: dria. 162. t iō possūt in ꝓnci pio euacuari: cū ℔ ēt ꝑmanēt i ꝓncipiū grande natu re ieuacuati. Ad aliud dicēdū ꝙ pharmacia debilis ē t fortis danda ut visū: neqz ea mouebit incuacuās cū nullā hēat attractionē: sz obuiationē magis. neqz incuacuās nocebit sensibili⁹ cū sit apta in cibū etiaz cōuerti. Nō si nature ē fastidiosa: eligaqz abhomi nationis mioris: aut dulcib⁹ uel acidis ꝑpareť. Aut audit. A. cū qs ea vtať q̄z sēpe. Differētia. 167.

Quod in acuta egritu

q dine post q̄rtā diē non sit flebothomādum ꝙsiditur eo ꝙ medici cōsuer ꝓcipiunt flebo thomādū in ꝓncipio qō ē añ q̄rtā puta ꝑma secūda tertia die: ceu sentit Rasis ꝑ oē Ysaac febriū qnto t Haliabbas ꝓactice tertio. Et: quarto ꝑma: Cū postponit flebothomia apud ꝓncipiaz egritudinis nō ē ampli⁹ ei ītēto. Et fortasse interficiet ꝑ aduentū debilitatis vtuť. ꝓncipiū aūt terminat ī h⁹ ī egretudi ne ante q̄rtā: neqz in q̄rta videť euacuādū cū sit ī tali egritudine qs mot⁹ nature indicatiu⁹ aut cretic⁹: dria 164. Itidē ibidez: Añ est possibile ut flebothomes vsqz tres periodos faciez: qō nō erit in q̄rta ut appa reat neqz in qnta cū sit tūc materie mot⁹. In ꝑmone aūt variolarū ibidez flebothomia cauet post duos dies aut tres: t tñ in his experit flebothomia maxi me. Rursus aphorismoꝝ ꝑa: Incipiētib⁹ morbis si qd videť mouēdū moue. vñ. 9. terapētice: Aui mor a ꝓncipio nō euacuāt obedientes Erisistrato q neqz ſpōtaneas emorragias imitari poterat: incidūt hmōi anxietatē sanationū qm̄ tūc neqz farmaco possūt eua cuare cū augeāt febrē: neqz infrigidare cū opilatione t cām putredinis augmētēt. Palin: Cū nā ē debili tata nō cōpetit euacuatio. id aūt in h⁹ passione eue nit iā post q̄rtā. vñ de inge. 10. Rari⁹ ē ꝓfectz i ꝑma dierū uel secūda vtutē ibecillē existē qō ꝓtraua habi tudine senio ꝓtingit uel extrinsecis. Ampli⁹ iā dige rere seq̄strare t se versus expulsionē ꝑparare icepit nā cui⁹ etiā actū t modū euacuatiōis medic⁹ nō pōt sufficienter ꝑpēdē. Cū aūt ita euenit nō op⁹ fit eam euacuatione irritare. Adhuc flebothomia debetur cū sanguinis ē pcūm ut in fe. sanguinea. sz tales plu rimū terminant in q̄rta crisium tertio t q̄rto ꝑma. Nō igit post q̄rtā in acuta flebothomandū. Hunc quoqz oppositū sentit nono de inge. t ꝑmo q̄rta. Vñ democrit⁹: Añ plenitudo talis fuerit aut egritudo apparebit in q̄ fleubothoma sit necessaria nec natu rā neqz horā expectabis sz ꝓfectum fleubothomiā cō solaberis. Itidē ꝓ re. a. Jubeť i pleuresi vena icidi cū dolor ad scapulas ascederit sz id ut multū p⁹ q̄rtā fit die. vñ aphorismoꝝ ꝑma: die octaua icis⁹ ē cubitū Anxioti. Pali: Añ ē sanguis abūdātia t vt⁹ tolerās cōpetit flebothomia. ℔ vo post q̄rtuor pōt dies con tingere cū sanguis in forti abūdet nā. vñ febris san guinea nō nisi in talib⁹ amat fieri: dria. 164. Ampli⁹ post q̄rtū ꝙcedit pharmacia q̄rto re. a. igit mlto am plius fleubothomia cum oīsū sit. 66. difficlotē fore farmaciā flebothomia. Flebothomandū igit in acu ta post q̄rtaz. Propter qd ē sciendū qd sit flebotho mia dria inducta oīsuz. t nō parū qō ꝓncipalit flebothomia debeť humoꝝ peccāt quātitate: fo vo q̄li tate. Quid etiā sit egritudo qdqz acuta: t quō distin guat: dria visū. 71. et. 133. Est aūt egritudo q̄dā acuta rōne māe uel ꝑm q̄ qnta ut synocha seu q̄lis velut tertiana: nōnulla ex pte loci seu sgnātia: reliq rōne ac cidētis doloris videlz sicut colica. In q̄dā nēpe oia ꝓtinēť ꝑdcā: ut ī syrsin ex sanguie cāto cholerico. In eo eni peccat sanguis t acuitas ciusqz quātitas. Est t in cerebro qō ceteris post cor nobili⁹ mēbris. 7. de inge. pessima etiā ei insūt accidētia ut frenesis seu ka rabit⁹. i. alienatio uel ꝑmixtio sensus. Posce quoqz q̄situ magis ꝓpositū fuisse de q̄rta die q̄z alijs: quia ampli⁹ i acutis ꝓterminat in ꝓncipio. In ea etiā mo uet nā cū sit vn⁹ dierū idicatiuoꝝ aut creticoꝝ. Pro pter scōm vo sciēdū ꝙ Ga. t vlr greci liberi⁹ vident ꝙcedē flebothomiā q̄z arabes. Octauo nanqz de in ge. ꝙcedit flebothomiā sieri. Plectonica etiā nou exi stēte disponē: sz q̄i media inter ipaz t inanitionē hu morib⁹ silr entib⁹ grossis t viscosis. Quare. xi. eius Optimū qdē ut dictū ē venā incidē nō solū in syno chis se. sz in alijs oīb⁹ q̄ in putredine humoꝝ quādo

Nu verte folia vsqz ad tm
libeat nostrū de capite libri posse

tribus.talis consurget figura vt descriptio patet plan⁹. He aũt aderez sex in craneo ꝓcipue dek minát ꝛ reliquũt ossa.i quo mĩ sũt alia q̃ plurima:ex aljs diuisionib⁹ ꝛ futuris ꝛsurgẽtia:ꝓpt fines ꝛ vtilitates nõ puas q̃rũ vna simil ex pte ossis:ꝛ altera ex pte illius qđ subipõ ꝛtẽtũ.ꝑma qđé duplex existit vna ne si craneũ lederet:in ptiũ altera ꝛtinuitate cõmunicaret toti lesio: ꝛ id é inuamẽtũ cõe oiuz plurilatis ptiũ. Alia qrñ in vno nõ potuit inuenirj osse diuersitaz ꝓcete in duricie ꝛ mollicie raritate ꝛ spissitudie subtilitate ꝛ grossicie.has eni varietates diuerse exqsiuerũt cerebri dispõnes vt ne grauaret grossicie ꝛ diuricie: ac fumi expellerent raritate ꝛ subtilitate. Secũdi qđé p serranles pficiẽ ũcturas:ꝛ id mlti pluciter:aut vt vapores ꝛ fumi p aderez resoluãt a cerebro. vl' vt dura mat in aderez craneo alligeꝫ ne cerebrũ grauet ꝛ ꝓpue hoza intũescẽtie illi⁹ vt vocas maiozis ꝛ furous:aut villi neruorũ ꝛ nerui egrediãtur a cerebro ꝛ vasa subintrẽt vite ꝛ alimẽti. Quot ãt sint cranei ꝛ demũ capitj figure ꝛ q̃les dria docebit.79. Est aũt os corpus durũ albũ sustẽtamẽtũ corporis ꝛ erectio:ex semine ipuriori a calido generatũ assatiuo:de ge.aialiũ secũdo. Et nosce q ꝑmo ꝑmissus verificat vt ad multũ ꝛ in corporibus nãlibus magis.

¶ Propt secũdũ vo sciẽdũ q in hac dria auctores apparẽter saltẽ videt nõ modicũ variari:ꝛ ꝑmituꝫ q dẽ in ossibus carnei:ac deinceps in futurj. ¶ Propter h⁹ ꝑmũ sciendũ q caput ꝓponit nõ ex q̃ttuor partibus sed ex sex tertio ỗ historijs.vñ almãsor:Sex ossa sũt ꝓpria carnei ꝛ collz ꝑmo.cui⁹ anothomia illa fere extat almãsoris. Alexander vo:caput.5.hz ossa.sed halyabbas: oia q in craneo sunt ossa.15.sunt. Adhuc Almãsor:oia cranei ossa cũ fuerit ꝛmũerata erũt dẽtib⁹ exceptj.23. ¶ Propt secũdũ h⁹ sciendũ q q̃dã habẽt craneũ vni⁹ ossis sicut canis:hꝫ aũt ꝓpositũ vt hõ ꝛ h⁹i. Mulierũ vo caput futurã hz: vnaz qđé incircuitu: virorꝫ vo tres in vnũ copulatas vt in pluribus. Jã aũt visũ caput est viri nullã habẽs futurã historiarũ tertio.vñ.A.ibidem:In capite hõis sunt plures future ꝛ iã vidit Ar]. hoiem nõ habentẽ futurã in capite ꝛ sepe accidit hꝫ mulierib⁹. Cõmũit vero medici:vt iductũ.5.distinguũt vt ad multũ apparet futuras:tres qđé veraz:ꝛ duas médosas.quorũ qđé veritas tertio dicẽdoꝝ ostẽdet. ¶ Propt tertiũ ꝑmitus enumerent cranei ossa cõiter accepti:ꝛ ỗ inceps hic duplex ptacta sopiaf discolia ꝛ discordia

¶ Propt h⁹ ꝑmũ sciendũ q frontj coronale ꝑmũ est capitis osseũ:demũ os laude sibi correspondẽs ex opposito:postea duo plana ossa fere:ỗxtra ꝛ sinistra ꝑm Almãsorẽ ꝛ.A. Que ꝑm Halyabbatẽ vtrinqꝫ extant duplicia.nã vtraqꝫ corũ subtilioꝝ ps lateraliter circa aderez sagittalle q̃drangl'ate figuꝝ existẽs duo vertices appellãt ossa. Que aũt corũ ps inferioꝝ dura circa aurez sita:vbi aderez pmanet tenuiꝫ sup tpanea dicunt ossa:figura triangularẽ repsentãtia.quorũ vtrinqꝫ in tres separaf ptes.quarũ vna qđé solida lapidi similis:lapidea ob id dicta in q̃ situ est foramen auditus vt incõmodorũ tollaf occursus. Alia vero est os augmẽtatũ in acutũ ex illa oriũ capiti assimilata mãmille ꝓhibẽs mandibulã inferiorẽ egredi in q̃ extra.tertia vero ps tpis dr̃ q vtrinqꝫ ossib⁹ eleuata ꝛiugit tẽporũ cui⁹ soliditas nõ est tãta vt duaꝝ ptium ꝑmarũ. Et hec qđé subdiuisio magis differt officio q̃z aderez sit discreta ꝛ essẽtia: sicut os anche ꝑm Alexandrũ est q̃drupler. Apud vo halyabbatez triplex cũ tñ vnũ sit ꝛ ꝓtinuũ.videnf eni sex hec ossa ꝓcẽs extreme duoꝝ secũdariorũ ossiũ maiorũ inferioꝝ vtrinqꝫ ꝑm eundem.deinde ꝑm fere vniuersos est os dictũ basillaꝛ:aut algecedi seu camilla sustinẽs ꝛ deportãs oĩa cerebri ossa:ꝛ ió basis ipius nũcupatum. Jꝑmqꝫ vꝛ sil'r ꝓtinuari cũ osse laude supt⁹.vñ Halyab.ꝛ os qđ ꝓtinuaf ossi puppis caput i loco q dicit basis capitj durũ creatũ fuit vt melj⁹ sustineat ꝛ deferat:ꝛ ne sub qb⁹ supfluis sitũ é ꝓputrescat.sunt ꝛ q̃ttuor ineq̃lia ossa paris dicta.duo qđé i dextra ꝛ tondé in sinistra ꝑm lõgitudiné tpis ex trãsuerso situata.quorũ vtilitas existit neruos occultare ꝓlongare ꝛ ptegere:ꝑdeũtes in q̃ exĩt ex qnto pari neruorũ cerebri.vñ ꝑm Alexandrũ noué h⁹ sunt tñ ossa. Apud vero Halyabbatẽ.15.extãt:ꝛ deinceps oẽs ꝓcidẽtes ponũt qnq̃ginta q̃ttuor ossa mãdibule sipiorꝭ q̃ ab aderez relinquũt not] puto oculorũ ser:genarũ siue maxillarũ duo:nasi duo:foraminũ ei⁹ sub pozib⁹ entes duo. q̃ttuor eni in naso sunt repta duo in qb⁹ dẽtes situanf vtrinqꝫ. sed nũqd vnũ adest aliud nasuz pnẽs:aut ad q̃ttuor reducit pozta:cũ ex illis ꝓsurgat vt diazoma ex siphac ꝛ pãniculo subcostali.vñ anne enĩ basillo:aut vnus extat p se ꝓtuitate intactꝰ fere. Inferioꝝ aũt mãdibula duo ꝛtinet ossa q̃ forti ꝑ mẽto nectunf ũctura vt vnũ os tñ appareat cũ fuerit tpe indurata.deinceps in vtraqꝫ mãdibula vt multũ ꝛ antiqtus marie ꝛtinẽt.32.núc aũt inuenũf.28.nõ raro dra nona.ná in extremitanb⁹ mãdibularuꝫ:q̃ttuor sunt dẽtes molares magni:q nõ parũ ouũf i medio tpis augmẽtu:ꝛ vt p⁹ seminis eductionẽ ꝛ añ cõsistentiã circa triginta ános:ꝛ ió dẽtes ſ3 Alexandrũ dicũtur sensus siue itellect⁹.vñ secũdo de historijs: Nascunf vltimi hoibus gunfei ideſt dẽtes sensus: circa viginti ános ꝛ viris ꝛ mulierib⁹. Etiã qbusdã mulierib⁹.8.annorũ existẽtib⁹ nati sunt gunfei:ꝛ viris sil'r.qõ accidit qbuscũqꝫ in etate nõ ortj fuerint canini. Vidiqꝫ ego militẽ fortẽ ꝛ carnosũz dicẽtẽ q i termino.43.anni nat⁹ ei fuit vn⁹ vltorũ dentũ:ꝛ in q̃ dragesimo q̃rto:alj⁹ ꝛ i q̃dragesimo qnto i quo erat tũc territ⁹.sicut aliũ vel alios q amittẽtes oẽs añ se ragesimũ ánũ dẽtes regenerati sũt denuo pozib⁹ tñ minores ꝛ imbecilliores. vñ ꝓmẽtatoꝝ q̃rto q̃dripartiti Bñ teneo q dentes vice alia renascanf trãscũtibus etatẽ saturni:de q̃ vitiz:dria.26. Cui⁹ oppositũ esti maf nono theorice ita: Nõnullos audiui q dicerent senes se vidisse qb⁹cũ cecidissent dẽtes redierũt ꝛ eorũ alij ꝑducti sunt loco.nec ego verũ id credo. Dẽtenj ꝑductioi dentiũ parata est mã: in senũ corporibus ñ habef. Dicẽdũ q veritas extat q aliq̃ renati sunt vt tactũ nõ tñ pozib⁹ eq̃les ꝛ meruto.habẽt.n.q̃s dã ꝓprietates ꝑter alia ossa vt sensũ ꝛ relia narrãdas: dria.43. etsi 30ar.senserit oĩa sẽtre ossa. Jtaqꝫ ꝑm Almãsorẽ q duo vꝛ omittẽt miora paris ossa cranei seu capitj.in vniuersũ sũt tñ.55.ꝑm Alexandrũ vo ea colligẽtẽ.57. Apud halyabbatẽ aũt subdiuidentẽ q̃ tpanea ꝛ ser ide ꝓstituẽtẽ.63.dẽtib⁹ ſp.32. suppositj existere. Sꝫ mulier pp diuisionẽ ossis corionalis habeat vnũ pl⁹. Numerũ vo harũ sufficiẽtiaz ꝛ pbationẽ oñdit ipoꝝ act⁹ ꝛ finis. ¶ Propt secũdũ h⁹ sciẽdũ ꝑmit⁹ q Ar]. Almãsor: halyabbas ꝛ Auerro.cũ dicũt sex capitj ossa:craneũ accipiũ tꝑ⁹

ꝑ ossib⁹ front⁹ laude verticis ⁊ tpis: ⁊ maxie ſm ha lyabbatē. aut fortassis duo istorū sēr sunt ossa paris in vnū collecta. Ad aliud dicēdū q̄ Alexāder ad illa quīq; ossa reducit demū alia: qō appz cū subdat dei cepo paris q̄ttuor ossa. craneuz. n. accipiēs ꝑpue in eius ꝓstitutionē inserit os basillare. Ad aliud sīr dicēdū q̄ halyabbas Craneū accepit ꝑpē: qō innuit cōcludens. Ista igr̄ q̄ in craneo ꝑpria sunt ossa. 15. sunt quorum sex craneo propria sunt. Ad aliud dicēdū q̄ almāsor vt apparuit craneū cōiter accepit vt iam ꝓtulit distinctio. Ad aliud vō secūdū dicēdū q̄ qdā exponūt q̄ mulier vt multū hz vnā tm̄ suturā ⁊ in circuitu: q: pp frigiditatē ⁊ hūiditatē ei⁹ hu. fddū tur frigidi viscosi ut sint ifōrmatiue inobedientes uirtuti talis ut non solum opus sit unā habē in circuitu immo quandoq; omnis deperdatur in circuitu apparent suturā: iuxta illud Alex. Sepe accidit mulieribus caput earū nō habē suturā cū multotiēs uisuz sit caput absq; sutura: q̄si uelit dicē q̄ sē pius ꝓtingit suturarū dīminutio ⁊ obductio in mulieribus q̄z in uiris. nā sagittalis i ipis termiat in cozonalē. in mlieribus vō penetrat usq; in nasū. Ipm ēt diuidens in duo. ⁊ iō exponēduz unū i circuitu p vtutē capit⁹ trā seuntē ab acuto triāguli laude usq; i nasū cū duab⁹ reliq̄s in uiro reptis. Qō ⁊ series sat⁹ itonat Ar⁹. tal⁹ Dur⁹ craneuz mulieruz hz futuraſ su. tres sicut uiro rum ⁊ de ullis unā in circuitu. nā ꝑpē earuz multas supfluitates expurgādas: nā in ip⁹ futuras adauxit Ad aliō dicēduz q̄ Ar⁹. logr̄ de sutur⁹ cert⁹ q̄ tm̄ sūt tres posite ⁊ nō fallacib⁹. Aut pfectius dicēduz q̄ ñ dicit simplr̄ tres ſz subdit in adinuicē copulatas ⁊ cō iūctas. Cōiūgunt. n. ⁊ tāgūt se vt descriptū vere: nō aūt corticales mēdose. qō autē vidit Ar⁹. caput sine sutura sicut ego q̄q; nō est ꝺ medicū relatū ad qō nāliuo craneū quēadmodū caput mulier⁹ ꝓspexi futuras septē habēs. Nā interi⁹ ab acuto laude desecē debat aderez i sorsuz q̄z altera: ſz latū diuidebat ita ¶ Propr̄ q̄rtū vō: ad pmū dicēdū q̄ hz ossa carnei nō sint penit⁹ vnū ſm essentiā vt magnes: sunt tamē vnū ꝓnexioe ac inclauatōe seratili: aut lata seu lōga vel alia: qō motū sufficit vnū cāre. nā vnū aliud multiplicat reddit aut colligatioe vt onus viculo ⁊ ligna visco ⁊ linea etiā reflexa vna dr̄ ⁊ ptiua: ⁊ ptiū singule vt tibia ⁊ brachiū: q̄rto mag⁹ vnū sunt ꝓtinua q̄ nā bis q̄ in arte: metha. q̄rto Ad fulcimētū expositioe dicēdū ꝓtinuū. i. applicatū ſm aliā trāslatioz. vel q̄ idē accepit ꝓtinuū ipropie ꝑ ꝓtiguo. nā oē ꝓtinuum ꝓtiguat ſz non eō thopicorū q̄rto. Ista tm̄ ꝓtiguitas vel applicatio nō ad ptes inf se refert craneī: verum ad colli ſpōdiles qbus supponit craneū. Ad aliō dicendū p unkemptionē potus. hz enī craneū sit ex multis ossibus ꝓstructū: sunt tm̄ ꝓnera uūctura adinuicez firma sicut corū pluralitate nō se q̄r cerebri lesio: sed potius uuaméta p suturas posteſa. Ad aliud vō cōcedēdū. Ad aliud cū expositioe dicēdū q̄ hz cor sit cerebro nobil⁹ est tm̄ solidus ⁊ fort⁹ intra ꝓcauitatem latiorē locat⁹. Adhuc cū cor sit calidissimū eget euentatioe ſz euētarinō posset nisi p motū. mot⁹ aūt ñ cō stat nisi p musculos ⁊ maxie vbi aliqs act⁹ fuerit voluntati admixt⁹. Euētatio aūt h⁹ ossiū oia ipedieret circūstātia: ꝑpr̄ qō oportuit inf costas cor munīētes superius ⁊ inferi⁹ ⁊ in medio musculos ꝓcurrere cuz eisdē. Ad aliud dicēdū q̄ hz diuisio cerebri p lōgum sit mānifestior: nihilomin⁹ tm̄ sunt diuisiōes alie p reliq̄ quas futuras denotate tm̄ si nō appareāt adeo: qō oīa dit ventriculorū sēpatio ſm latū inf cadēs ⁊ nō lōguz Ad aliud dicēdū q̄ tres sunt vt dictū est adinuicem copulate: nō aūt inde tollūr reliq̄ due. aut vētres cerebri nō ꝓpank⁹ sutur⁹ cū q̄q; sint ille ⁊ inf dū vt iducium est plures: vētres vō tres tm̄. Ad aliud dicēduz q̄ vt linee secāt se aut ñ secāt. pueniūt pl'a vel pauciora inf media. Si. n. se crucialr̄ secāt q̄ttuor pducūr interualla. Si vō ſm iuxta positionē ex q̄q; q̄ttuor pducūr inf clusa. Capit⁹ aūt lineatio utroq; sit mōita vt ab his q̄q; sēr inf ucīāt inf sitia. ¶ Fōria. 40.

Quod caput non sit ꝑpter cerbz

Qsed ꝑpr̄ oculos creatū oīdit ex octauo de iuuāmēt⁹ ⁊ ꝑncipio certo canonis tertij. Imp. si cerbū esset ꝑpr̄ oculos vnū nō separarēt ab alio: alio q̄n q̄ ante finē esset ociosiuz. nūc aūt vt scribit in ꝑdictis: cerebrū in qbusdā aialib⁹ repit in pectore: oculi vero in locorū eminētiori vt sup q̄dā ipōrū cornua Dicūt ⁊ qdā apē croceā oculos habē i posteriori pte corporis p⁹ succictorū. Rursus cū ocul⁹ sit ceu qdaz ex longinquo speculator hz in excelso situari: velut custodes nauiū ⁊ vinearū ac exercituū exploratores B aūt ñ erit in cerebro cū q̄dā B habeāt circa mediū sui ac infra q̄rto historiarū Aristotelis ⁊ Alexandri. Palm: qō ante finē dz ꝑncipalius ⁊ dign⁹ ordinari cuz sit ampliuz intētiuz reliquo: ſz oculus ꝑncipaliori ꝑs ⁊ nobiliori ē cerebro cuz sit aiantior eo uegetatiua eni sensitiua in cōi ⁊ uisiua ꝓticipat aia a q̄ ois ꝓsurgit nobilitas. vñ in editōe physonomie scripsi oculos uelut flores aie esse ac cordis nuncios fideles: cerebruz aūt solus uegetatiua. Tactus. n. nullū reddit sensus: de ꝓtibus scdo. vñ q̄to de accidēti canono: Cerebr⁹ ē sensiuū organū a nā. Itaq; ꝑp oculos factuz est caput ⁊ ñ cerebri cā. Cuius oppositum colligit ex plurib⁹ aialiū libr⁹. Adhuc id est factuz ꝑpter illud cuius quātitatē figurā ⁊ tegmē repsentat Ita vō caput ut apparcat se hz ad cerebruz non ad oculos. Cerebruz. n. cuz esset molle de facili passiuū eguit tegmine defēsiuo. B āt sunt craneuz cuz ꝓtibus illi suppositi. vñ ꝑmo ꝑma ca. de anathomia cranei Oium ossiuz cranei uuaméta ē q̄ sunt clypeus cerebri ipōs coopiēta ⁊ ab oibus mal' defēdētia. Eti: oculi ut tactuz in supmo corpor⁹ hñt situari. B āt est cerebruz. vñ ētio theorice. ca. ii. Cerebrū ceteris est membris excellentissimus. Ipm autem capiti sbijcitur. cetera nanq; sunt ei membra subiecta: thimei secundo. Itaq; caput factum est ꝓpter cerebrum. id aūt ꝑpr̄ oculos ⁊ alios sensus ⁊ ꝑpue uisuz: colliz secūdo capitulo de dignotiōe sensuū. ¶ Propr̄ primū q̄dē scendū q̄ caput iuxta Thimeū est ꝑter ceterum corpus honoratius optimaq; q̄dā eminētia cui reliq̄ mēbra dñanti parēt. atq; obsequūr iure metr⁹ toq; sbiecta. At cassius felix. Caput est arx sūma corporis ⁊ honorabile ac necessarissimū sensuū domiciliū. Caput dr̄ āt simplr̄ a capio: eo q̄ ipo mediāte aliquo velut orificio capr̄ alimētū: vel a cephali grece caput: ide cephaleon siue capitulū: eo q̄ caput sb se vigore ac etiā actu plurima ꝓtineat in sūma. Qō in qbusdā erectū sursū directe vt sursuz i eis fit simplicat seu in vniuerso supius ceu hoibus. In qbusdā vero bis repit oppositū sicut i plant⁹ ⁊ ostrachāder

mis.vñ de ptibus ḡrto: Ostrachaderma sicut plāte caput deorsiuz habēt: qz desubt⁹ accipiūt alimētuz velut plāte radicib⁹ vt qō surs̄uz simplr habeāt deorsū ⁊ eō. plurima vo istoruz habēt mediuz quoz aliq̄ alteri magr appropinq̄nt extremoz vt aues hoi: ac serpes: cum caput nō habeāt ceu alia deflexum bruta nec indirectuz ut hō. Quedā vo plantr ⁊ ostreis appropinquāt pamplius ceu repēta postq̄ pedes plures habētia: ⁊ demuz bruta q̄si medium obtinēta extremoruz. Et qz habēt aialia caput plurima in extremitate corpor situz ⁊ determinatuz circa simplr sursuz: aut ꝑm qd ⁊ eis: nō pōt utrunq̄ caput audiri: qō in tali extremo corpor determinatiōe situat. Quid āt sit cerebrū: dria ostēdit. 14. Nec quoq̄ ꝓpositio ppt cālitatē importat. Cāe sunt ḡtuor: mālis formalis efficiens ⁊ finalis: phy. secūdo. qb⁹ Ga. instrumētalez associat iuuamētoꝝ ḡrto: ⁊ de ac. tertio ad efficientē tñ reducēdā. Ad hāc sigdē ꝓpositionē pp ois pōt cā reddi vt ppt qd oculus talis assignās mām dicit pp cerebrū. Ex illo. n. ei⁹ suscipit mā cū ipius sit ortū in tegni reddēs vo formā dicet rōnē talē. Dans vo agēs virtutē quādā repsentabit cū instroz talis. fz assignāns finē in eius reducet actionē magr: g sigdē finis expetit in q̄sito: cū intētionaliť sit cā cārū: opatiue tñ ꝑz boetiū ipārū effect⁹. Et his qdē triplex ponit de genef aialiū secūdo: ⁊ collz sexto: ca. 1. vnus nāq̄ dr finis cuius gr̄a q est ad quē tēdit ⁊ ordinat. Alter vo finis dictus absolute vt cor in mēbroꝝ gñatōe. sunt ⁊ alij duo fines h⁹ cā. Alť quoꝝ finis dr pfectiōis ent⁹ insepabiľ ceu forma finis dr māe. nā factiuū ⁊ gñatiuū igr tñ. sed q talia ad factū ordinat ⁊ gñatū vt p⁹ cor totū ꝓse gr̄ aial finitū ⁊ pfectū. Reliqu⁹ qdē est finis valis ⁊ quo vtť qs finit⁹ ⁊ ꝓplet⁹ quo existēte sint q̄ p ipm. ⁊ ꝺ finis cārū appellat vt organicarū ptū finis vsius ꝑm hos ēt serra finis dr vasoꝝ p eā factorum. Secūdo vo de aia dr finis duplex: vt cui⁹ ⁊ quo q̄ specie repsentat ⁊ individuū. Propť qdē secū dū scendū q̄ aliq̄ indiscrete pnūciauerūt caput factum esse ppter cerebrū quātū ad sbam quātatē ⁊ figurā: quo vo ad sitū ppt oculos. Quoꝝ nimiruz defectus est appens cū posteri⁹ absoluāt a pozi. sit⁹ enī sup ꝓra fundat⁹ gñia nequaq̄ poterit diuidi ꝙ illa. Rursus neq̄ vt apparebit discordes ꝓciliāt. ⁊ iō aliq̄ dixerūt q̄ in aialib⁹ pfect⁹ caput factū est pp cerebrū in q̄busdā vero impfectoꝝ pp oculos: cū hi in talib⁹ inueniant absq̄ capite ⁊ cerebro. quoꝝ anullatio mōstrabit ꝙr cū oculi nequeāt a pdict⁹ separi omnio: sed pot⁹ accidat eō. Alij vē sicut Ga. ⁊ Alex. dixerūt q̄ nō oz dicere q̄ caput fuerit pp cerebrū qz instrm qō sensus ⁊ mot⁹ extat pncipiū. i. in oib⁹ aialib⁹ q̄ꝫus inueniat in locis diuersis in q̄busdā aialibus: qz aliq̄bus in pector. ⁊ iō nō oz dicere q̄ caput fuerit ppt cerebrū neq̄ ppt orificiū: qm̄ os inuenit in aialibus carētibus capite in pectore: neq̄ aures ⁊ nares ⁊ alia instrā: cū inueniāt in aialibus capite carentibus in pectore. quare oz dicere q̄ caput fuerit ppter mēbra q̄ nō inuenūt in pectore aialiū carētū capite. Inueniūtur enī oculi in aialib⁹ carētibus capite posit⁹ sup additamēta similia cornib⁹ longio. ⁊ h⁹ subdit motuū ptactū. Indiget enī oculi vt sint in alto: qz ipoꝝ actio est aspicere ⁊ ꝓseruare. sunt nāq̄ in excelso siti velut viarū exploratores. Ex tali nāq̄ situ in remotiora ꝓspiciūt si locēt ita h⁹ i: nō in patiū tur ab ocurrētibus cū sint dure sīe ceu q̄ molles pa terent. ⁊ iō Alex. nō est necessariū os oculi creare caput absolute: sed aiali oculū lenē habēti. cui⁹ is cautela indiget multa ⁊ loci affirmatiōe. nā plurib⁹ aialibus capite puat⁹ duo creata sunt additaméta a corpore sublimata sup q̄ oculi eoꝝ decenť ꝓstituī fuerť Quō aūt horū ꝑmo nō simplr acceptādus oñdet deū cepo mōstrando q̄ oculi situanť circa caput sp ⁊ cerebrū: vel quo loco eius ⁊ nō supra cornua ptensa: verū magis infra ⁊ q̄ oia capita sunt aialia. Propter tertiū qdē scīendum p̄mitus q̄ cetera capite pticipant aialia ⁊ sine oculis: sicut mr̄at historiaruz ḡrto discurrēdo p oia: de q̄bus vť dubiū existere: q̄lia tūt exanguia ēt q̄druplicia vt ostrachaderma. i. duri corij ceu chochie spolete vertices ⁊ h⁹i. Mallacostra i. molliś teste. eoꝝ enī pncipiū fuit a molli testa nunc idurata vt cancri q̄ vrepigio. i. caudali carēt: soli grāci dicti caridi. B est gābari carabi. i. locuste marios Mallachia. i. mollia ceu pulpi sepie ac tenchides. Enthomiaqz. i. diuisa sīe vespe apes ⁊ talia: ⁊ eē aq̄s plura degētia. De ostrachadermis vo Arr. igr: Im manifestū est esse pter caput ⁊ accidit dictū caput ⁊ os ericiū deorsiuz habere. et ḡrto de ptib⁹: Habēt caput oia. Partes aūt corpor q̄ secus alimēn suscepti oné alie unomiate. de visu aūt ⁊ auditu eoꝝ firmuz qd nihil neqz valde manifestū. Carchinū aūt. i. aranea mariná mediá ostrachadernoꝝ ⁊ mala ostra chorū ponit cornua habere duo subtilia ruffa ⁊ oculos sub his longos rectos vt Gal. cū Alex. Malacostraca quoq̄ aut caput ⁊ sub oculis os habere. silr ⁊ malachijs int̄ mediū ventris ⁊ pedū in esse caput ⁊ natare lateraliť aduocatū caput pedes extēdēta qa sic natātibus accidit p̄uidere qō in anterius: supius eni sunt oculi: os aūt posterius: adhuc sup os oculi magni duo. Enthomoꝝ habēt oculos qdē oia: aliō aūt sensituū nullū manifestū pter in q̄busdā linguā B etiā illic Alex. testať Arr. breuiator eiz. Quō ⁊ firmat ratio qz illud hz caput qō caput ⁊ recepit alimētū: cū inde caput originē traxerit. sed oē aial id hz cū huic ꝓstat vita. igr omne capite pticipat ita ⁊ plante. Aut qz hō hz caput directū supius ⁊ arbor inferius. pnū etiam Plato hoiem arborē trāsuersaz. Oculi etiam ille habētibus debēt circa h⁹ caput ⁊ ouificia locari: vt alimētū pcipiāt inducētibus ⁊ discernāt. Quō aūt secūdo caput sit ppter cerebrū. ḡrto de ptibus scribitur ita: In sanguiné habētibus caput est maxie cerebri gr̄a: qz in habētibus sanguiné: hec ps in opposito locat cordis vt caliditatē ipius refrigeret ac ꝓtemperet. Calida enī nā nualescēs facit incremētū a medio ꝑm ppriā lationē. nā ad multā caliditatē frigiditas opponiť ⁊ hūiditas. Oportuit etiā cerebrū locari supius vt esset tutū ppter eius debiles q̄litates ⁊ superexcedētes ac ipius fragilē passionē celerit⁹ obuiantes. vñ ꝑmo secūda: ca. vigesimonono secūde sūme doctrine secunde: locus cerebri ppius si altus nō esset ex tali mō ꝓueniret res quā tolerare nō posset. nec eius virtus cum ipo remaneret. Ipm quoq̄ apud medicos nō parum ordinat ad cordis enētationem. Propť enī motum pectoris ⁊ diaphragmatis ꝑcipue mō pulmo id flabellans qō ostēdit subita suffocatio appoplecticorum ⁊ similium: cū spiritus a cerebro ad lacertos pectoris nequeat ꝓuenire. Itaq̄ dicē cerebrū ppter oculos creatū ꝑcipue iuxta Arr. et

Auer. finē tangūt iuuamētū amplius necessario. In boibus ät est etiā diuersitatis manifestatiuū pamplius. Nō aūt tertio caput ⁊ cerebrū sint oculorū subiecta sentiē de parībus secundo. Auditus qdē ⁊ visus marie in capite ⁊ horū visus oībus: qr pūces ⁊ hmōi audiūt ⁊ odorāt. nullū tñ sensituū inuenīt in capite manifeste: sed visus oībus habētibus rōnabilit ē circa cerebrū. Nō ꝓbat qr oculus est de nā aq: de sensu ⁊ sensāto: ⁊ qnto de q̄litate aialiū. cerebrū aūt ē hmōi cū sit frigidū ⁊ hūidū. Adhuc oculꝰ dz ee diafonus sufficienē vt recipiat colorū spēs ⁊ ꝓfuet: tales qdē aq̄ reddit ceteris magis elemētis. sed cerebrum est hmōi. Amplius si oculi nō reperiūt absq; capite ⁊ cerebro. hec ät sine illis ea non ꝓpter oculos creata sed potius ee. vt ät inductū oīa habēt aialia circa caput ⁊ cerebrū oculos: qr nō sunt in cornib⁹ ptensi vt dicit Ga. cū. A. sub eis. Que qdē plus videt in caridis ⁊ carabis ⁊ carthamis ꝓtendi. ⁊ tñ vt certificat anothomia exq̄sita situant in capite habētium caput ac etiā cerebrū. Et nosce q̄ sunt sine oculis q̄dā de genere anguiū serpētes ceci vocata hyrūbines lūbrici terrestres ⁊ hmōi: ſalte capite ptcipātia quo sanguinem ⁊ alimētū attrahūt necessariū. talpa vo hz ſpelle. q̄ aūt aliq dicūt etiaz philosophātes cū idiot] qō mphes seu tauanos dictos ⁊' talia sub alis oculos habere: qr idē ablatis q̄busdā additamētis vident excecari: eo q̄ inordinate volādo discurrūt ridiculum nō enī id euenit ꝓpter oculos ibidē habeē cū nā hos nō habeat exꝓstensio in occultis situare: sed potius qr corrūpit armoma q̄dā ⁊ ꝓportio corū q̄ euētabat ipōrū calidū: dictū enī dria. 81. q̄ aialia triplicit euētant. ꝓpt qō ꝓfidētius inferendū caput factū esse ꝓp cerebrū amplius q̄z ꝓpt oculos: neq; alibi eos q̄z i capite vel cerebro situari. Aliqs tñ volens Ga. ⁊. A. vtilibus ꝺdescendere ingt eos p caput intelligere vt apparuit extremitatē: añā corporis supius situatā ⁊ figuratā vt cerebru sit receptiua: qm̄ q̄ nō ita habent neq; caput aut cerebrū viderent habē sed hmōi magis aliqd loco. vñ ārto de ptibus: Caput habēt aialia oīa sanguiné habētia. Exanguiū aūt q̄busdā ideterminata hec ps velut cancris. pōt etiā dici q̄ oculorum ꝓmo mō finio dicti est cerebrū: tertio vero ee. ¶ Propt quartus qd Ga. ⁊. A. sit dōz apput. Ad aliud dicēdus q̄ vt mōstratū oculi nō separant a capite ⁊ cerebro nisi hui⁹ q̄ras determiata situ ⁊ figura omni. neq; est verū q̄ oculi nō reperiant circa pect⁹ vt inductū de malachijo: ⁊ tñ videt suo mō q̄ a longe cū lateralit dictū est illas ínatare vt ꝓspicāt q̄ i añā ⁊ ideo q̄ caput habēt desubtus omnino vt ostracha derma talit capite carent. Ad aliud vt apparuit dicēdum q̄ cū eo q̄ fuerint circa mediū ipōrū oculi poterunt ꝓpter figuratonē in latus: aut alit susceptaz ut a disponi vt valeāt q̄ anteri⁹ ꝓspicere ⁊ ꝓuidere distantia: neq; etiā in oculis solū expetit celsitudo: vez etiā salus ac lateralis aspectus. Ita enī plurib⁹ supbregnate locarent sed nō foxent ibidē saluari ꝓpter declinātes vtcūq; latuerūt sub cerebro ⁊ capite ifossati. Ad aliud dicendū q̄ verū esset si corpus id ex se habēt qō nō est: sed aliqñ recipit vt a corde cerebro medio: sed tñ cerebru inest virtute ⁊ motui caliditas: ⁊ ebuctas vino: qr alia calefacit a se ac turpificat. ꝓpter enī multā frigiditatē ⁊ humiditatē cuius oñsuz est iuuamētū quā oportuit habē cerebrū ⁊ sbaz mollem ꝙsi fluidā nō potuit sensuz actu inducere ac ꝓstare. Nō aūt oculis affectus aie ⁊ cordis ostēdat actio euenit qr vt speculū sunt aiatum apparētes. Cor ät ⁊ cerebrū latentia tāq̄z a q̄bus signa nō possunt sbaliter suscipi inherētia. ⁊ tō actus obſuant ⁊ accidentia illorū physionomi. Cerebr ét locus est mēt] tāq̄z virtutis diuinioris: nō aūt oculus. ¶ Dria. 41.

Quod nerui oriantur

q̄ cerebro mōstrat oīum fere medicorū auctoritate. Rursus qnto de aia Auicēne: Ne ꝓncipium puta cor grauet creati sunt nerui in cerebro ⁊ vene in epate. Itidē: illud simit ortū ab aliquo quo destructo destruit ⁊ ipz. Sz destructo cerebro destruit neruus in sui opatiōe sensus ⁊ motꝰ. Cuꝰ qdē signū quia si ligef aut abscindat via cerebri ad mēbra destruit oīs corū actus q̄ ꝓstabat p neruos de motꝭ liquidis. ca. i. ⁊ sil'r eo saluato vigorant. Adhuc illō videt nasci ab illo a quo deriuat imediate ipm̄q; ñ piransit de ptibus tertio. Sic aūt videt p antohomiam nerui ad cerebrū se habeē. Amplius nerui sut albedine ⁊ mollicie flexibili ⁊ ꝓpue in corū exitu a cerebro assimulant ei maxime. Ortū enī attestat ꝓncipio ac ee in tegni. vñ Seneca tertio nālū qōnum: Nulla res est q̄ nō eꝰ quo nascit notā reddat. Neruos aūt vt tactū videmꝰ in corū exordio simillimos cerebro ⁊ nō cordi. Et: neruorū ꝓncipiū oz esse electui exordiū potent] in opposita qō cordi inesse non potest: cū motus ipius sit amplius nālis adherens ordini vni ⁊ vie. Itaq; nerui orient a cerebro ⁊ ñ corde. Cuꝰ oppositū tz Ar]. i aialū libz] cū. A. ⁊ Auer. Et: de iuuamētis. ca. i. Neruꝰ q̄ ē vnū de tribꝰ q̄ apropuanf vene cōcaue neruꝰ est fozt] ⁊ oriē ex auricula cordis dextra. Rursus ibidē. ca. vltio: In epate ⁊ corde fuerūt nerui q: qōlibz eorū est ꝓncipiū alicuiꝰ virtutis. Epar. n. appetitiue: cor vero irascibilis. licz in corde nō sic diuidāt sicut in epate splene ac rēbus. Nō aūt ante id dixerat parū nerui nō omnio inueē unf diuisi in corpore cordis: audiēdū est nō q̄ nullo mō inueniaf in eo: sed q̄ ꝓpauci ꝓpatiōe ad q̄dam mēbrorū. vñ omnio. i. vniuersalit nō inueniūf nerui ⁊ cetera: nō enī pticula negatiua nō cadit sup signuz vniuersāle. ⁊ tō ipm nō permit vsq̄quaq̄. cū igitur nerui oriant in corde qō aliorū est ꝓncipiū: inde originē ꝓhent sicut aliorū oīa. Palin: cor amplius proportionat neruis q̄z cerebrū cū vtrūq; sit sba q̄dam indurata sicut ⁊ motuū alterutrū: secus aūt se habēt ⁊ iam ostēsuz ad cerebrū. Igf nerui oriunf a corde ⁊ non a cerebro. ¶ Propt ꝓmū quidē sciendū qd sit cerebrū: ostēsum est: dria. 34. Est aūt cor ſm zoar mēbrum ꝓncipale cuius virtutes sunt potētes i corpore ac effectus maxumi. Ipm nanq; cōtentum est ex carne dura virtutū organum in corporis medio: velut fornax situ duobus vētriculis pariete ac quattuor hostijs intercisuz: cuius domicilū ipius existit casule. ꝓpriū. Est enī in microcosmo tanq̄z sol aut ꝓmus in megacosmo. Nomē siquidē nerui iuxta ſm interiorū ⁊ Galy tripliciter accipit. Une quidē ꝓ sba subalbida ad flectendū habilis ⁊ ad separāduz dura que organū sensus ſm medicos existit ⁊ motꝰ. Cuꝰ ortus apud eos ad cerebrū est vel nucha de quo pressens hesitatio. Alterq̄ ꝓ sba ꝓni magis indurata sb albida etiā visibilis ex ossibus nata ipa in adinuicez

ꝓiungeris ac ꝓtineno simꝫq; musculū cū reliquo cor
pore. ꝛ ió dicit ligamētū. Tertio vo est corda nascēs
ex musculo ꝑm eius alterū marie extremū ex neruo
ꝛ ligamēto ꝓposita. Orit quoq; vt aliquid duplicit
nūc dicit ab alio: ꝑm q; ab vel a seu ex; pót importaf
cām efficiente aut mām. ꝓmitus quidē ex corpore ce
lesti dicūtur aliqua ꝓduci: secūdo aūt ex menstruo
mēbra. ¶ Propt secūdū vero sciendū q; Plato ꝛ
Ga. imitans ipm nó raro senserūt neruos oriri ex ce
rebro nó ꝑm virtutē sicut plures peripatheticorū: im
mo etiá radicalit ꝑm mām. posuerunt enī aliam fore
ſbarum aggregatōe p tria mēbra equalit distributa
differētia apparēs. 38. Fuerūt ꝛ quidā posteriorum
conantes multas adinuēire vias qbus possent Ar.
ꝛ Ga. cōcordare. Aō ꝛ ꝑmo ꝓma conat. A. ꝛ haly.
quasi ꝑferens sentētiā Ga. ei quē Ar'. in medicinaz
volēs sniam. Ar'. medicos ducere in errorē ignaros
su. distinguere. Itidē aliq dixerūt q; nerui possūt du
plicit ꝯsiderari: aut quātum ad iporū diafonitatem
ꝛ ita oriūtur a cerebro: qz vtrūq; tale vel quo ad eoꝝ
ſbaz ꝛ sic a corde. Sed id saltē quantū ad ꝑmū stare
nō pōt: cū nerui vbi facti diaffomi sint luminosi fri
gidi ꝛ sicci sufficiēter duītēt a cerebro qō ostēdit imo
bilitas ꝛ insensibilitas eiusdē. dria. 47. Dixerunt ꝛ
alij neruos posse cōsiderari quantū ad sensuz ꝛ mo
tum pfectos: ꝛ ita nasci a cerebro cū sit datoꝛ ꝛ instrz
istorū pfecte aut impfectos ꝛ sic a corde. Iporū enī
ꝓncipiū est impfectū ꝛ cōsuetz. Id etiā non valet vt
videbit cū sensus pfectior ꝛ acutior sit in corde q; in
neruis. Aō indicāt eius intolerabiles dolores cum
eo q; hui⁹ distinctiōe nō euacuat q̄stū vsq; quaq;.
Voluerūt ꝛ alij neruos nasci a cerebro mānifesta ori
gine: qō indicant eorū actus a corde aūt occulta: de
qbus cū alijs apparebit: Senserūt aūt quidā virtu
aliter eos ꝛ corde oriri cū sit ofium ꝓma radix: mālit
vero a cerebro. Et hi quidē. A. olfeecrūt qnto de alia
licz enī eā nō explicēt pfecte quo plenius exposito ñ
tū suffragabit eisdē. Voluit enī itidē ꝓncipiū neruo
rum esse a cerebro: sz trāsmittit sibi virt⁹ a corde: qm̄
nō oz vt in mēbro est alicuius vtut; ꝓncipiū sint opa
tiones ꝓncipales ipius vtut; ꝛ vt sit instrm actionis
virtut; illius qō factuz est ne ꝓncipiū grauerēt: qm̄
possibile sit vt instrm sit creatū ad suscipiēdū ex ali
quo qō nō suscipit nisi postq̄z est generatū: ita q; in
cerebro illud qō ꝓmū creat nō sit ꝓncipiū sensus ꝛ
motus in actu sz sit aptū fieri aliqō ꝓncipiū mēbro
rum q̄ sunt post illud cū sumpserit ab illo. vñ cū cere
bro creati fuerint nerui ptingētes ad coꝛ suscipit sen
sum ꝛ motū ab illo: ꝛ postq̄z ei generatū fuerit ilstz
suscipiēdi ab alio. Quare cū geniti fuerint illi nerui
ptingētes ad coꝛ susceptū sensū ꝛ motū ab eo: cū enīz
creat cerebrū creat cū eo ex mā eius aliqd ptingens
ad coꝛ. Alienū quidē a corde q; qō trāsmittit sensus
ꝛ motus quāuis ortus eorum sit a cerebro ꝛ puenno
iporū ad coꝛ nō sit adeo manifesta vt putaut ille q;
ꝑsumpsit dicere q; oīus neruorū q̄ sunt inf cerebrū
ꝛ coꝛ sunt a cerebro ad coꝛ: nō a corde ad cerebrū. qō
quidē exemplo declarat vt ꝓmo notificat ꝓma. ca. i.
de virtutib⁹. sicut nāq; cerebrū est ꝓncipiū sensus ꝛ
motus ꝑm medicos: nō tū ꝯplet puta visus aut gu
stus nisi postq̄z virtus visiua peruenerit ad crystalli
nā vel motatiuā in musculos gressionis: ita virt⁹ coꝛ
de ipo nō ꝑficit ꝑter vitalē: sed cū ad aliud puenerit
instrm oz cerebrū aut epar vel testiculos. Sic igitur
vult neruos a cerebro magis oriri suscipere tñ ortuz
virtualē a corde qō ofium est ꝓma radix ꝛ ꝙ neruus
meditātibus quorū ortus magis est a corde ad cere
brū q̄z e. qō etiā innitit in canone. Tertio tñ aialiuz
ꝓsentiens Ar'. visus est vtcūq; sibimet aduersari vt
patebit. Voluit enī neruos oriri a corde ſbaliter mō
quocūq;. ¶ Propt tertū vero sciendū q; nerui ori
unt a corde tam q̄ntum ad mām siue radicē q̄z etiam
quo ad formā ꝛ virtutē imediate tñ vl' cū medio quo
rum vtrūq; auctoritatibus ꝛ rōnibus fulcit. Tertio
enī historiarū ꝓncipuū neruorū aialib⁹ est ex corde
ꝛenī in seipo coꝛ hz neruos in mario vētriculo ꝛ vo
cata adam nerua ē vena: ꝛ marie cū ex ꝓpositio cāz
dicat mālem. Itidē de ptibus secūdo: q; cerebrū nō
hz ꝓtinuitatē neq; viā ad sensitiuas pticulas: palāz
qō ꝛ p visum. Adhuc tertio aialiū. A. de neruo debe
mus dicere q; appꝛopriat ꝓpt applicationē ꝛ non
nascit a corde in quantū carnosuz. sed a quadā ſba
dura occulta in ſba cordis: ꝛ neruꝰ fuit creatus i coꝛ
de ꝛ nō assimilat illi sicut veruca ꝛ glandula in car
ne ꝛ nō nascit istud ex ipa ſba q̄ ei apparet: sed ex mā
que ei coadunat ꝛ occultat. Et si res est ita nō oz ve
rum dixisse Ga. in pignore suo qō posuit ꝙ custodez
altaris q; daret multū aurū ei q; mōstraret q; nerui
nascerent a corde. Itidē secūdo eiusdē de alia cū ꝑn
ꝓcipiuz fuerit in illo erit sentiēs p seipm q̄uis sit ca
ro sicut est coꝛ. licz enī separent in corde fila neruoꝝ
nō est tñ longe qn excipiāt ab eo sensum ꝛ reddant
vni orgāno ꝛ ab eo cerebro ꝛ alijs mēbris. Precautori
zatum vero firmat rōne. nono etiā aialium. A. ꝛ ter
tio. 21. de generatiōe embꝛyōis cū. tertio theorice. c.
34. Añ spermata in matrice colligūtur coꝛ exsuf
flatio reperitur tota impelli ad mediū hūiditatis vt
ꝑparetur locus cordis: demū fiunt a latere ipi⁹ dex
tro ꝛ a latere ipius supmo duo vesice ramificate q̄si
ab eo ipm vsq; ad horā tangētes: deinde sꝑarātur
ab eo ꝛ discernūtur ꝛ fit ꝓma illud ex quo creat coꝛ:
ꝛ dextra illud ex quo creat epar: ꝛ implet alia sangui
ne ad albedinē declini ex qua cerebrū ꝓcreatur. Sic
igī ꝓmum fuit omne etiā radicalit ꝛ vere in mā ex q̄
creatū est coꝛ ꝓmo ꝛ in virtute ipius facta est sꝑatō
in decursum dextrando cū creatū est epar ꝛ sursuz di
rigendo cū cerebrum fuit ꝓductū. Occultātur autē
ꝛ euanescere vident nerui cū in cerebrū ꝓtendunt a
corde ꝛeu fluuius aīi ex pelago in lacū dissemināntur
ampliorē. Adhuc cū ex mā cordis sc̄ātur ꝛ eleua
tur sursum ꝑs māe vt cerebrū ꝓcretur ꝓmanet inf
cordis mām ꝛ cerebri ꝓpago q̄dam cōtinuatiua. ex
hac aūt efficit neruus. cuius ꝓcessus est a corde ad
cerebruz vt etiā tactū qnto de aia. A. Ipo enī medio
coꝛ cerebro collagetur sicut etiā cū materia epat; de
orsum tendit dextraliter qō inter coꝛ ꝛ epar ꝓtinuat
factū est vena: dria. 47. Id autē fulcitur quia qcqd
est causā cause: causa est causati. Rursus aialiū ter
tio vbi est ꝓncipium virtutis ibi ꝛ ꝓncipiū existit in
strumenti. vnū enim ordinatur ad aliud vt tandem
operatio ꝓueniat ꝛ finis. Sed in corde virtutis ē ini
tium sicut eius ipa radix. In vnoquoq; .n. generū oz
vnum ꝓmum ponere aliorū: ne ꝓcessus accidat in fi
nitus secūdo ꝛ. 12. metha. Amplius neruus est orga
num marime sensus ac etiam motus differentia con
sequenti: sed cerebrum non sentit. vñ secūdo d ꝓtib⁹

Cerebrum nullus facit sensum tactus sicut neq; sanguine neq; superfluo aialiu. sed aialibus inest cerebru ad nae saluatione ne cor sui caliditate superflua inflammaret oio. t io positu id frigidissimu pticularu in opposito ipius vt ls 2tempet. Na eni sp ad excessu vniuscuiusq; ingeiat ibide t colls so. Cerebru. n. no sentit neq; mouet qz pp 2tepare cordio caliditate t siccitate eguit plurima frigiditate t hu iditate q t in se ac in putate inde cata tollit sensu. Et: si cerebru debil' 2pagimis sui na sentiret intrn suis ascedetib' t alijs lederet occurentibus vt dolore spasmu occurret celerime. silr si moueret ob ei' debile lederet no paru co pagine. No eni mouet nisi quada fortasse alteratio nis aut quatitatis dilatioe aut 2strictioe. Cu q localis h sufficieti pficiat calido. t qz vigorosior reliquis multo eget t fortiori 2stituete. quare fortassis calumniabit dictu grto de accidet cerebru esse insensibu organu a na. sed sensitior sensuu organu factu est. i. q se satu in potetia no aut sensibile actu. vn monachi tra flatio. Cerebru no fuit 2stitutu vt esset sensibile: sed vt sensatu existeret. potetia naq; ipius deducit i actu aut p metip3 vel p aliud. No qde pmo cu sit frigidissimu oium pticularu t remotissimu sensus t motus natura q pficit calido. Si aut p aliud ceu p caliditatem cordis sibi delata vt declaratu eta p. A. tue sibi p accidens merit t so. nihil eni sic ens se in actu deducit cu ab existete id pagat actu. Cofert itaq; ad se sum t motu p aliud vt apparuit saluatois gra. 2tem perat eni refocillat t getat spu calidate dissolutos laboris aut alterius hos a superflua remitedo t gescere faciedo. Palin: in corde est pncipiu sensitiuu: t p 2nes motiuu ante creatione eta cerebri pfecta t neruoru. Ois nanq; pluralitas reducit ad vnitate t oe in plurimis p vna rone vninoca tande inuentu 3bit in vnu aliqd illis pus inerustes. gle qde cor in generessus t motus ac eta sensus merit. No firmat qz illud est pncipiu neruoru q sunt organa sensus t motus: in quo bi marie vigent: b aut cor. vn de somno t vigilia pmo: Principiu sensus t mot' pncipale est a corde: dolores eta in ipo fiut itolerabiles fm Ar. t. A. qnto de aia: Ipm eta est pmuz qd mouet t vltimo getatu. Adhuc in corde spes est t forma epatis de gn atoe aialiu secudo t eade rone q cerebru. Id eta cu. 47. declarat padigmata. 38. Itaq; cor e pncipiu neruoru t no cerebru vt ostesum. dria. 38. vtro qz no pncipatois t originis. Sic igr radicalik appz oes neruos cu cerebro pereatos ex corde aut i mediatiuo vt q pmi: vel mediate sicut cerebru cu secudis. Propk quartu qde ad pmas mediocru auctoritates qd dicedu apparuit t marie Ga. qn ortu aut accipit imediatu: vel no verificatur in neruox oium ortu. Ad aliud dicendu q Alex. no negauit pncipiu neruox t sensus t mot' no esse a corde: sed q no oes imediate origine 3but a corde. Ad aliud dicedu q ls pderet sensu z motu infra ligatura aut incisione: no est q virtus cu spu supfluat a cerebro pncipalik sed magis a corde. Aut ro 2cluditur cerebru esse pncipium neruoru imediatu qz implantatur in eo qd orik a corde puta cerebro: aut passumptu no est vniuersalik verum vt ostesuz. is. Ad aliud dicedu q qda neruorum ptrasciut vt ostesum a corde in cerebru. in ipo tn ppk eius magnitudine t hu iditate remolliti occultatur t ad nam 2uertutur ipius fere. Nerui naq; hu etati eti' reddunt molliores t pmutati valde sicut et vene pmutant trasetis p epar. Sunt eni pue valde tunicas habetes exiliores: grto de inuametis cap. 4. Aut verificat pmo de neruis ort a cerebro absq; medio. Ad aliud dicedu q nerui albedine in pcessu no simulant cerebro ls cu ex ipo pcedut similent sz tam distant sicut color interminat' distat a termiato. Color eni cerebri est terminat': neruoru aut interminatus fere t p clarus. vel similitudo sumpta ex colore n arguit similitudine in sba oio: et q color e res extrinseca valde spualis t pmutabilis de leui: dria. 145. Ad aliud dicendu q no oportuit vt neru' ois sit pncipiu motus volutarij nisi ex ipo cu alijs q regrunt 2stituat musculus. Motus. n. matricis t venaru est nalis pmo pma: t tn in ipis sunt nerui. silr t motus cordis est naturali redact' motui magl: dria. 48. Ad auctoritate Ga. alterius ptis dicendu q aut illa series no est Ga. ois vt dria dictu. 47. vel alterius illic fuit opinionis a coi ceu naliu libro. aut ortu illu itel lectus quada detectione t manifestatione ipius nerui circa auricula cordis dextra ad saluationem vene ample. Alioqn eni sibi aduersaret non ciuide ponetis neruos oes oriri a cerebro vel nucha t si aliquos 2cedat cordi inesse: n tn vult ab ipo eos ouri: verum pot' a cerebro sibi deriuari sicut nerui marie quos a sexto pari neruoru cerebri ponit oriri. dria. 42.

Quod caro sit organuz tactus: sentit Ar. in plerisq; libris aialiu locis: cu Aucr. testate Alex. t Themestiu ide et sensisse

Amplius firmat eta rone: qm tact' existit in quada media proportione qualitatu tagibiliu. hu' aut proportio in carne magis repit cu sit ca. t hu. nae huane et tpamento magl proportionata. neruus vero frigidus e t siccus: imo frigid' multiplicit colls so. Adhuc id ostendit dca organi ad mediu: eo q mediu recipit t no discernit sed organu recipit t discernit vt inducti one posset ostedi. Caro aut recipit t discernit tangibiliu glitates ceu sensus insinuat. ipa igr organum est tactus no mediu. Oppositu vero h' sentit de aia t de ptibus aialiu secudis. Itide rone fulcit qz sensibile sup sensitiuu positu nullu cat sensu z velut color oculo imissus: b aia so. sed sensibilia tagibiliu carni occurretia mox 2stituit sensu. Adhuc apud medicos nulla caro sentit nisi ex neruoru admixtoe. Dicunt eni carne solu fore sanguis coagulatione quandam. hec aut de se nullu sensu facit. vn pmo de inuamet' Nulla caro in se sensibilis e essentialiter. Caro igit e mediu t no organu. q aut neqz neruus sit organu tactus mostrat ex pmo de aia ita: Quecuq; insunt i aialiuz corporib' simplicit terre vt ossa nerui t pili nihil sentire vident eo q terree existat nae. Amplius vt dictu tactus existit in quada media proportoe tangibiliu. hac aut neru' caret cu frigidus sit t siccus: et ideo organuz esse n poterit. Et. A. so de aia: Si sentiens esset neru' solum oporteret ipz fore in toto corpore expansuz velut paniculus: p 2nes corpus omne neruuz esset: aut tactu no p oes ptes diffundi. Que ambo sunt absurda: neqz. n. totu corpus est neruus neqz aliq pars insensibilis salte extrinseca cu tactus p totu distendat aial: neqd ei lesiu ignoranter occurrat. Palin: neruus mebru est 2simile cu noie ac roe hmoi 2cidat totu t ptes in vnu. Sentire aut est opa

tio virtus aialis q̄ mēbris pficit instrumētalib⁹. ipa eni ordinat ad actū h⁹ virtutis potissime pficiēduz. Nō g̃ neruus tact⁹ est organū. Cui⁹ oppositū Ga. tenet cū medicis volēs neruū esse sensus t mot⁹ t pceptiōis occurrētis ab extrinseco ꝓtributiuū. Imp. ō sensu t sensato tactū fore terre. neru⁹ aūt terreus frigidus est t siccus. Rursus aial ꝑter sensū fm Ar. extitit. sensus. n. aduenīēs vegetabile aial ꝓstituit. Esse aūt aialiū t vniuersaliū mixtorū magi ꝓstat terra t aq̄ q̄z aere t igne: methauroū q̄rto. neru⁹ aūt terreus t aquatic⁹. q̄ aūt caro t neruus sint tact⁹ instrm vt ex. 12. aialū. A. dixit pbus q̄ instrm tactus nō sit caro t neruus: t ambo inueniūt in corde t non in capite. q̄ aū t nullum sit horū vī: qr de aialibus t de ptibus secūdis: Organū tactus fore dicit quoddā qō intus t de sensu quoq̄ t sensato asserit: sensituū tactus t gustus iuxta cor fore. qō apparet ex de somno t vigilia: t de ptibus tertio: in qbus motus delectabiliū t tristiū t totaliter ois sensus a corde scribit incipeī t ad ipm terminari: qō marie verificat in tactu cū forma quedā videt aialis. Itaq̄ q̄ intus ante cor erit tact⁹ sensituū. Cōtrariū quoq̄ indicat vehemēs caliditas t siccitas cordis imꝓportionata eq̄litati tangibiliū. nā vehemēs calidū sensuz impedit adeo q̄ solutiōes etiā ꝓtinuitat calefacti nō paūpūt ex pugnis Nō igī cor tactus est organū neq̄ etiā qō intus cuz sensus videat pficī in qō eī ceu in superficie cutis ois exterior. ¶ Propī p̄mū q̄ dē sciendū q̄ caro est ba mollis terminata ab initio creatiōis aialis t post ex sanguine generata inī os t cutē situata. Que sigdez cōiter sumpta duplex exit: vera vz t q̄ similis ē carni Vera quoq̄ caro. io. t. 14. de ingenio ꝓplexionū the orice secūdis: Almāsor tertio ac collz p̄mo quintuplex ēxtat. Quedā nāq̄ est lacertosa vt q̄ ptium non pua masculi. ipe. n. ꝓponit ex simplici ac p̄ma carne t neruis in tegnū: ꝓpter quos dicūt medici hanc sentire q̄ verius dicit caro. Est t alia pura dcā: nō qr ipi neruorū nō insint villi ꝓmixti alīq. fz qr ei ꝑpauci respectu ante dicto inexīt. t ō dicūt carnē purā nō repiri que qdē repit in gigiuis circa ossa dorsi t narū t inbalano t B sentit simili rōne q̄ p̄or. Tertia vero dr caro fm Erasistratē parēchima seu infusa vel infusio. vt q̄ viscerū circa pabulū laboratiū marie ceu q̄ epatis splenis renū t pulmōis: hūido eni infundūt. Et iō vt cornelius celsus insinuat viscera nolant. Aliqui vero vim ſmonis audiētes mūme ꝓfusā nolant eo q̄ nullā sibi determinate ꝓplexionē appropriēt fz illā q̄ptes sibi ꝑpte vēdicat t ꝓfundit: puta q̄ epis ca. hu. splēis frā t sicca: sicq̄ deincepo. Quarta qdē est caro simplex t oifariā certa. in q̄ sola sanguis inspissatio attendit: vī Ga. Caro epis splēis pulmonis t renū simplex est nā q̄ qdē eo q̄ oī careat sicut corpore neruoso insensibilis indicat cū sanguis sola ꝑdēsatō nullū pstet sensū eidē. Jōq̄ huī⁹ mēbra ꝓnūciātur nō sentire. Quinta vero ē caro dicta gladiosa duplex exīs. vna qdē ordinata in generationē hūiditat t b⁹ vel phlegmatice ceu mesēteriū faringa laringa: aut vniuersaliorīs vlteriori digōne pfecte t id qdē vt ad esse indidui vt caro gladiosa post radicē lingue situata: aut in esse spēi sicut testiculorū caro ſpmatis gīnatiua t mamillarū lact. Est t alia in alteros fines minus nobiles ordinata vt aut ad supfluitates cerebri recipiēdas sicut caro faucū supfluitatū cerebū recepriua t q̄ subascellarum cordis t q̄ inguinū epis vel ad fulciēdū deputata ceu glādula sub basi cerebri locata cui rete submittit dictū mirabile vel ad loca replenda vacua in sustētatiōem etiā ordinata vt glandule mesēterij siue ad hūectādū sicut q̄ circa colū vesice aut ad fouēdū vt glādula mozū dicta: fouet enim t subsidet vt culcidra vene cōcaue circa cordis auriculā dextrā site. hec quoq̄ caro t marie gladosa vltima posita est nō sentire. Que vō silis est carni triplex existit. aut q: locū tenet carnis in sanguie carentibus ceu in sipijs t polipis qō carni. A. noiat proportionale. vel q: eq̄litati assimilat ꝓnis carnis matime sensitiue velut dētes. Jpi. n. ꝓmētatorē sectaꝝ ñ sunt ossa vī nō q̄lia reliq̄. vñ Io de ge. aialiū accedit neq̄ eandē nām alijs ossibus dētes habere: vñr eni in plurimis t pcipue sēsitiue ꝓsonare. nā etiā sentiūt apud Ga. t. A. dria ꝓnti. Crescūt etiā oī tpe vt ex casu manifestat ecrū p oppositos macie pmanētes opposita: fluūt etiā ac refluūt tanq̄ caro. cū etiā regenerent in senio q̄nq̄: dria. 39. Tertio vero mō aliō dicit sisse carni: eo q̄ vehemēt eidē sit instū sustētatio nē t nutritionē suscipiēs vt nerui t fibra: t B est qō interdū totū corpus in carnē seq̄strat t ossa t marie a vulgo q egdē noie ossis cartilaginē etiā audiūt. Reliquū aūt oē carnē esse fatet. Organū quoq̄ seu instrumētū ē po p quā pncipale opat cū eni ipm sit simplex. mām in q̄z agit attingere ppt ipropotiōez non pōt absq̄ medio. t ō collz Io: p̄mū aie instrm ponit corpus quoddā calidū: demde corp⁹ reliquū ꝓplexione tñ p̄mitus q̄lificatū. Medīū siquidē B est interstitū in quo ꝑus suscipit sensibile q̄z in organo. Cu⁹ euidēs apparet necessitas in sensituis: q̄ ipōrū de lge sua recipūt sensata. qd aūt sit tactus apparebit ex dicēdis. Tactus siqdē duplicat accipit. vne qdem p virtute tactiua organo affixa i mediocritate tāgibili ꝓsita q̄litatū ceu i ꝓposito. Aliī vō fm ipa p ea⁹ obiectū in actū deducit qō est formale in ea: puta ipe tactus sensatio actualis: t ita quot sunt ꝓprietatesī actu tpt t ipi. Prius aūt vn⁹ tñ cū eius subiectō sit vnicum: cor vz aut neru⁹. Unitas tñ t pluralitas tactus verius t formali⁹ suscipit ab orto q̄z ab organo. Ad huc tactus existit: vn⁹ qdē nālis cū tāgibilia organo occurrūt lesionē mūme inferētia vez pfectionē magi Est t ali⁹ inālis: q̄lis est solutio ꝓtinui cordi aut nervo imediate occurrens ab intus seu ab exī. qd aut sit cor qdne neru⁹ dca inotuit ꝓor. ¶ Propī secūduz sciendū q̄ historiarū p̄mo scribit tactū fore in omiomera pte: puta in carne aut tali aliquo. in tertio quoq̄ earūdē: pellis incisa p se B est sine carne insensibil est t marie q̄ in capite cū sit ad os sine carne. Secundo aūt de pūb⁹ ca. fri. sic. t hu. t aliorū tāliū scribit sensitiuū fore carnē t q̄ huic ꝓportionale eo q̄ corpulentissimū sensitiorū existit. Et subdr demū aial fm sensituā pticulā: caro aūt ꝓportionale sensituū. vñ Auer. de t sēsu sēsato istrm tact⁹ est caro. Secundo vero collz. ca. de uiuamēto carnis. Carnis due sunt spēs vz lacertosa t pura Et Ar⁹. dicit sup has duas q̄ sunt instrā sensus tact⁹ ꝑprie stāna cū eo sicut stat oculus cū visu t denīat B: qr sensus simplex nō iuenit nisi a corpore simplici. t q̄ neru⁹ est fruct⁹ carnis in hac apbēsiōe: ad tpandū spīritū sēsus q̄ mittuntur a corde. voluit igit is q̄ sicut cerebrū extat saluatiōis gra: ptpando ex situ opposito cordis caliditatē t in

mediū qddā ꝓportionatū vite ac sensui adducēdo. secūdo appens de ptibus ita opet neruꝰ subiuuiens carni. Subdit etiā pꝰ qdā ca. ō iuuaméto sēsus tactꝰ Dicimꝰ q caro est ꝓximū instrm sensus tactꝰ: ꝓterea q illud est mēbrū qđ cōicat oibus aialibus sicut tactus é sensus oibus cōis aialibꝰ. ⁊ in carnibꝰ pfectorū aialiū sunt diuspli multi nerui ad ꝓpādū ꝑōné carnis: ⁊ q nerui sunt silēs ꝑōni cerebru est iuuamentum eorū de gñe iuuaméti cerebri. Cōtrariū quoq; istoꝝ scribit Ar⁹. cū cōmētatoꝛ ō aia Fo. q; it. n. qd sit tāgibile sensituū vtrū caro: ⁊ i alijs ꝓportionale aut nō. Rñs ait: sed B qđ est mediū: ꝓmū āt sensituū aliud qđā est intus. vñ Fo de ptibꝰ vbi vnūqđq; sēsitiuoꝝ oñdit duplex existere: dextrū vꝫ ⁊ sinistrū vt pꝫ in oculis ⁊ auribꝰ dicit in tactu B imanifestū existere. Cuiꝰ qđē cā q; nō est ꝓmū sensituū caro ⁊ talꝰ sēcḳ intus. De sensu vō ⁊ sensato fortassis qđ int⁹: B exponēs ait tactū qđē terre gustatum vō spēs qđā tactus. ⁊ iō iuxta coꝛ sensituū est eorū. sic ḡ appꝫ Ar⁹. ⁊ cōmētatoꝛé sibi ciscē aduersāri. Secūo quoq; ō aia A. ex ꝓprietatibꝰ tactꝰ est q instrm nāle ex B q; sentit q; est caro neruose aut caro ⁊ neruꝰ sentit ex tactu qꝫ uis ibi nō sit mediū aliquo mō. vñ Auer. de sensu ⁊ sēsato appropriat tactum ⁊ gustui B q; ñ idigēt medio. Qđ qđē nō parū vꝛ aduersū Ar⁹. in secūdo de aia scribēti mediū in tactu nō solū intrinsecū verū interuenit forisecū. Itidē aūt idē si ꝓncipiū sentiēdi fuēt in carne: erit sentiēs ꝑ sciꝑaꝫ qꝫuis sit caro sicut est coꝛ. lꝫ eni sepenḳ in corde fila neruoꝝ: nō est tū lōge qm̄ excipiāt ab eo sensū ⁊ reddāt vni origini ⁊ ab ea origine reddaḳ cerebro ac alijs mēbris. quare qnto eiusdē sensus cordis ⁊ ꝓcipue tactus maioꝛ é qꝫ sensus ipius cerebri. vñ intolerabiles sunt eiꝰ dolores ⁊ iō coꝛ é ꝓmū ꝓncipiū ⁊ ab ipo manāt vtutes ad cerebrū. Ga. quoq; cū eiꝰ stola vt visū. posuit neruum esse instrm sensus tactꝰ ꝓmū. Itaq; appꝫ circa organum tactus grādis discolia. ¶ Propter ktū qdem sciendū q; opus sit ꝓmittꝰ ex hoꝛ diuersitate veritatē colligē ⁊ deiceps eosdē ad se inicē ꝛeiliaḳ. ¶ Propter ꝓmū qdem hꝰ sciēdū q; oꝛganū tactus dupler. erit vnū qdē radicale ac ꝓmū ceu coꝛ ná ipm ꝓncipium est ⁊ radix oium virtutū: ⁊ esse magis subiectū: cū tactus nō solū videaḳ virtus. imo etiā forma fm ali quos cū aial esse hēat p ipm ⁊ hec fortassis Ar⁹. sentit: cū dixit oꝛganū ꝓmū tactus esse qđ intus. vñ A. vt apparuit carnē posuit cordis p se sentire. Alꝰ vō tactus p modū cuiusdā medie ꝓportiōis tāgibilium qualitatū. cū eni cordis se patio accidit ꝓtinui ab itra vel ab ek tactꝰ actu inuenit inālis: in quo idē recipiens erit ⁊ reddēs. ná fm. A. caro recipiēs alia é a carne cordis. Caro ipius incipiēs ⁊ reddēs silr ⁊ neruꝰ qđ oꝛganū ponit tactus. q; aūt dicit Ar⁹. tactū fieri medio verificaḳ de sensu dcō nāli cū de illo hūerut p tractare q; neruo inest cute mediante ⁊ carne: ac vlr hymenee seu pellicula subtilissima isensibili sup oē coꝛporis superficieten⁹ extēsa: dria sequēti. vñ Fo ō aia sigs circa carnē extēderit vt imē facies. Nec fortassis est inconueniēs tactū alicubi absq; medio psici: maxime ⁊ in cranco cū videam⁹ neruos ⁊ coꝛ discooptos tactos sine cārne sensū ⁊ dolorē pstare. Nō. n. silr ō tactu est ⁊ alijs sensib⁹: cū ipe intra Auer. de sensu ⁊ sensato ꝓter alios ex his q; ꝓcipit elat⁹ vtcūq; ꝓstituatur. ⁊ iō ñ oia sentit tāgibilia: quēadmodū visus oēs colores: qꝛ nisi fm q; fuerit sufficienḳ excedēs: ḡrtos methau. Alex. Adhuc nō solū potēs imo q̄dā vt dicū vꝛ tactus forma fore aialis datis: ꝓpter eni sensū aial positū existere. Inuenit tū aliq̄ mediū exneus ceu hūidū aqueū vel aereū: cū aliq̄ duo coꝛpora se i aq̄ vl aere ꝓtāgāt: fo de aia. Est aūt ⁊ aliud oꝛganū qđ qdē est secūdariū ⁊ ptiale: q̄lis est neruꝰ q ⁊ dupliciḳ pōt accipi: aut quātū ad eiꝰ originē sicūdā. put. s. a cerebro imediatꝰ oriḳ mediāte mucha aut corde. Et fm B fortassis nō sentit cū nō sit illicitū vtutes fieri fortiores ⁊ validiores seḳ sua ꝓncipia: eo q; fortiuntur mão p q̄s fiūt hmōi. vñ coꝛdarū extremitās maioꝛ é potēs ad ꝛbendū q̄s potēs fuoꝝ ꝓncipioꝝ que versus ptē neruoꝝ existūt. A. ō aia qnto. Et fm id forte qs verificabit fmonē Ar⁹. dicēte sensibile supra sensū positū: nullū ꝓstituere sensū. Accipiḳ ēt neruꝰ fo mō. put tēdit ⁊ sēpaḳ a mucha ⁊ cerebro diafonitatem acgrēs q̄ nō pua sentiēdi est cā: carni āt admixtus. Cōtpaḳ. n. ea si opus fit ꝓius fritas. ⁊ ita qdem pono neruū esse instrm tactꝰ inālis vt decḳtū sine medio. nālis āt cū meio ceu carne cute ac umene. qđ aūt neruꝰ talꝰ sumptꝰ sit oꝛganū tactꝰ sentit pḟ Gal. A. ꝓmo de aia. d. Tactus é vis ordiata in neruis cutis totiꝰ coꝛpoꝛ ⁊ eius carnibus ad appḧēdēdum id qđ tāgit illud ⁊ afficit ꝛrietaté pmutāte ꝓplexioné ⁊ affectionē ꝓpositōis. vñ Algazel: Tactus est vtus diffusa p omné cutē ⁊ carnē mediāte coꝛpe subtili qđ é vehiculū qđ spūs dē ⁊ discurrit p cōpagines neruorū qbus mediātibus ad ptes cuti ptigit ⁊ carnis qđ sāt cōmētatoꝛ inuit fo de aia: ita fmo Ar⁹. dat istra esse aialibus tāgibilū intra carnē. ⁊ B q̄uēt ei qđ pꝰ apparuit p anothoiaꝫ. s. q; nerui hñt introitū i tactu ⁊ motu. qđ igit sciuit Ar⁹. rōe apuit post sēsū. vñ pꝰ qđā ꝛdicēs Alex. ponēti carnē esse oꝛganū tactꝰ indisolone argumētatōis ipius ingt qđ dicit Alex. ꝛdicēdo huic opinōi. s. q; si caro esset. q. medrū ptingēt vt sub carne esset aliq̄ mēbrū ꝓ qđ fieret ustē sensus aut vnū si sensus B eligꝫ vnū aut plura. si plēs nihil est: tā eni apparuit pꝰ Ar⁹. tpe Alex. q; in aialibꝰ sunt qđā coꝛpora q̄ dñr nerui ⁊ hñt introitū in sēsuꝫ ⁊ motum. qđ igr apuit Ar⁹. rōne manifestū est post sēsui ⁊ nihil est qđ dñt posterioꝛes pipathetici q; nerui nō hñt introitū in sensū tactus. Est. n. fmo Ar⁹. in potēs ꝓpinq̄ ⁊ est ēt sensibil. Sic igr appet q; Ar⁹. olfecit vt innuit ꝓmētatoꝛ neruū esse instrm tactus: veritate. q. ꝓpulsus ipm intelligēs p id qđ int⁹. Predictū vero indicat experientia doloꝛes vꝫ vehemētioꝛes ei occurrētes qꝫ carni. qđ fit eo q; sēsus simpler pti debeḳ simplici vt ik ea accidat ꝓportio. sēs⁹ āt tactꝰ é simpler ⁊ neruus silr: ñ āt caro ⁊ ꝓpe sēsitia cū ex carne simplici ⁊ neruoꝝ villis vt ostēsuꝫ ꝓponaḳ. Itidē vt ꝓdictū. Tactus est media ꝓportio q̄litatū tāgibilū. vbi ḡ reperiēḳ mediocritaṫ ꝓportio tāgibilū ⁊ instrm illic erit tactus. Id aūt in neruo ⁊ nō in carne: eo q; neruus ⁊ ꝓprie sensus in siccitate ⁊ hūiditate ꝓpatus é fere ꝓplexionū ⁊ pmo pmis: nec est multū frigid⁹ ceu falso colligi scribit secūdo. Cuiꝰ qdē frigiditas modica carnis remittit caliditate: ita vt fere ad tpamētuꝫ accedat. Itaq; tactus oꝛganū erit neruꝰ ⁊ nō caro ni si carnis noie caro coꝛdis audiaḳ aut neruus latius ꝓphēdaḳ sub carne: ⁊ marie cū videamus dētes sentire: in q̄bus caro nullatenus inexistit. ¶ Propḳ se cūdū huius sciēdū q; id difficilius est q̄situ ꝛpcipue

q: Ar⁹.nō pfecte visus est nām nerui cognoscere vt ostēdit:q: aialiū ꝑmones ꝛ ꝑpe historiarū tertij ita: Ossa quecūq; se tangūt vt adinuicē ꝓponūt colligata sunt neruis:ꝛ circa oīa ossa est multitudo neruorū.in capite aūt nō est aliqs sed future iporū ossiū ꝓtinent ipis.nōdū.n.tpe suo pfecte cognita fuerat incisionis scientia:dria.99.ꝛ iō distātes facti sunt pipathetici in eo. Adhuc id dependet ex ꝑmoto secūdo de aia.an tactus sit vnus sensus aut plures.vñ cōmentator:si fuerit declaratū q ista virtus fuerit plures: vna necesse est vt caro sit q̄si mediū ꝛ vt nō sit.q.instrumentū. Veritas tñ est q sensus tactus sunt plures se sibi vno:lz h⁹ rōnē visi sint ignorare. A.ꝛ Themist⁹ Cuius inducit rōnēq̄ illa sunt vnū q̄ vnius cuiusdā generis vniuoce ꝑdicationē suscipiūt qnto appēs methaphysice vt albū ꝛ nigrū ꝛ ceteri calores medij in colore. Graue autem ꝛ acutum cum alijs differentijs medijs in sono:ꝛ ita de alijs duobus sensibus vt olfactu ꝛ gustu.ꝛ iō vnusq;q; vnus est sensus.quecūq; vero nō vniuocant in vno aliquo.io.generū: ñ sunt vnū velut tangibilū differētie.nā q̄dā eaꝝ sunt in genes qualitat⁹ vt ca.fri.sic.ꝛ hu.q̄dā in ꝑdicamēto sibi:vt graue leue.nō eni virtus q̄ ꝓhendit graue ꝛ leue:ꝓhendit ea nisi mediante motu q: graue aut leue nō ꝓhendit nisi qñ mouet ea corpus graue vel leue.ꝛ iō oportz opinari q videt Ar⁹.q sensus tact⁹ est plus q̄z vnus ꝛ q caro est illi q̄si mediū.sit⁹ rarū ꝛ densum sunt in genere positionis apparēs in ꝑdicamentis.ꝛ iō cū istis nihil sit vnū cōe vniuocū nō erit vnus sensus.qualit vero geaue leueq; sunt sibi q̄lia p amplius visa. Dicēdū ꝑ tanto id cōmentatorē sentire q ꝑ alijs vehemētius inherent q̄litatibus sibi.vñ q̄rto celi ꝛ mū.graue ꝛ leue magis:alterō vz augmentatio ꝛ minoratio horū in seipis habere videnť ꝑncipiū motus ꝓpinquissima esse sibi iporū materiam. Cuius sigdē signū:qñ latio absolutorū siue sbarum ertat:ꝛ h generatiōe vltimus motuū.vñ cōmētator: Materia motus in graui ꝛ leui valde est ꝓpiq̄ materie grauis ꝛ leuis:ꝛ ita eo ꝓpinquaf sibi:sed alijs accidētibus ꝛriū iexistit:ꝛ iō cū acquirit aliq̄ ꝑs forme grauis ꝛ leuis:mor cū illa pte adipiscit aliq̄ parꝫ vbi nisi q impediēs supueniat.nō aūt in alijs oīno sit motibus. Nosce etiā hesitatū fore circa quesitū.eo q Ar⁹.ponit tactū duplici vt apparuit medio pfici extrinseco vz vt aq̄ ꝛ aere:ꝛ intrinseco puta carne. Circa extrinsecū aūt Themistius Alex.ꝛ Ar⁹.nō tenuere. Et iō ne huius mediū exneū alteret tangibilia organū imutet. Cōmētator motus fuit ad dicendum q aialia nō sentiūt ꝓprias q̄litates elemētorū cū sint simplicia puta aeris aut aq̄:qñ sunt in eis. Posuit etiā q frigiditas nālis ab aq̄ seꝑarari nō pōt neq; hūiditas ab aere:fiē neq; caliditas ab igne:ꝛ q aial sentiat calorem aut frigus in his elemētis:nō euenit nisi cū eis associant corpora calida vel frigida:ab aere ꝛ aq̄ aliena. Hoc aūt dictū cū affirmatiōe vt q locus nālis locato sit similis:patet calūia apud posteriores hūc locū interptantes cū ꝓprie sit alteratio in q̄litatū ꝑmis:ꝛ p ꝓs in substātijs qbus ꝑmitus isūt. Videmus ꝛ aquā ꝛ aerē simplici ꝓpinquiores:celerius ad caliditatē ꝛ frigiditatē alterari. Nosce quoq; Ar⁹.voluisse mediū exneū fore in tactu tanq̄s sine quo necessariū.vñ Cōmētator cū declarauit nondū ꝑm quē dicit q aq̄ ꝛ aer sunt media in tactu:si debēt dici media reversus est ad dicēdū illud qō est mediū in rei veritate in B sensu.s.q est impossibile vt sine eo sentiat sensus iste.ꝛ est caro ei⁹ cuius ꝓportio ad ipm est sicut ꝓportio aq̄ ꝛ aeris ad hos tres. Sic igf ex cōmētatore etiā apparet q mediū extrinsecū in tactu nō est necessariū ꝛ marie cū aer cessibil' valde exꝑmat oio cōtactu corporū solidorū verū p accidens magis.ꝓpter infusionē vltimorū ab hūido aq̄ vt aeris.ꝛ iō tangibilia nō sentiūtur simul cū medio qō i fundit vltima. Cuius simile in ꝑcusso est mediāte clypeo:nō minus sic ꝑcutit clypeus:q̄re clypeus ꝑcussus vlterius ꝑcutiat clypeatū:ꝛ sit cā ꝑcussionis ipse sed potius ipa ꝑcussio ꝛ.q.in instāti ꝑcutit simul cū clypeo clypeat⁹:qō euenit in his q̄ se tangūt in hūido aq̄ vel aereo ꝛ hec fortassis est subtilis Ar⁹.sentētia de medio tactus extraneo. Mediū quoq; intraneum vt plurimū est necessariū:alīn aūt nō necessariū vt i tactu ināli sicut tactū ꝑus. Deinceps quoq; sciendū q ꝓ de aia cōmē.volens ꝑmones Ar⁹.ad uersantes nisi ꝑciliare hesitās ingt: q sermo Ar⁹.in libro de aia ꝛrius est sermoni in de aialibus:qñ ille sermo forte fuit ꝑm q apparuit.s.q sciuit de mēbris aialiū tpe illo quo libꝝ de aialibus ꝑdidit.tūc enim adhuc nesciebat neruos.ꝛ iō dixit q instrm tactus ē caro. Hoc aūt dictū Cōmētatoris calūia recipit nō paucā:q: vt ꝑductū ex aialiū libris Ar⁹.nō solum posuit carnē organū tactus:sed q int⁹ sicut in de aia etiā. Et:ꝓbabile sit Ar⁹.melius sciuisse neruos tpe ꝓstructionis libri aialiū q̄z eius q de aia cū fuerit prudentissimus vniuersalib⁹ ꝑus q̄z ꝑticularioꝝ⁹ insudans:experientia longo tpe bitis indigente.ꝓpter qō ethicorū ꝑmo:puer pōt esse bonus mathematic⁹:ñ aūt moralis:ꝛ ꝑ ꝓs neq; nālis aut medicus minus Rursus de sensu ꝛ sensato ꝛ collz ꝓ:vt inductū fuit nō seruauit legislationē:cū ibidē posuerit carnē organū tactus:in de aia vero qō int⁹. Propter qō dicendū vel tūc Ar⁹.illā tenuisse opi.ꝛ marie q: credidit sensum tact⁹ vnū tūc esse ꝛ nō plures vt etiā dicit cōmētator.vtraq; nāq; fortassis Ar⁹.tpe fuit opio famata ꝛ postea:qō apparet q:A.posuit carnē tactus instrm:ꝛ Themistius abbreuiator eiusdē. Quit dulcius dicendū q Ar⁹.cū carnē dicit tactus esse organū ꝑ carne carni simile audiuit puta neruū aut fortassis qō est intus vt cordis carnē:ꝛ h⁹ qdē via nō pōt. Auer.ꝑdif ꝛ marie collz ꝓ:cū neruū exꝑmat ꝛ carnez:ipaq; ponat ꝓncipalius instrm tactus q̄z neruū Nō apparet q: dicit neruum seruire carni tpando. Cuius qdē defectus apparuit cū ipa p se nō sentiat neq; etiā sit corꝑs ꝑticula ꝓncipalis:nisi qs carnez illā audiat cordis. Nō aūt dicit.A.carnē neruosam tactus fore instrm:nō est intelligēdū q h⁹ insit ipi carni nisi ꝑut radiata fuerit a virtute ꝛ nā neruī ceu ꝑmo de aia tetigit exꝑssius. Ex his igf vtcūq; appet cōcordia grandis in hac dria discolie. Et ad vnum est aial:aial ꝑpter sensum.q̄ ꝑpter illud qō ꝓncipalius est in aiali:hoc aūt cor.ipm itaq; organū tactus Propē quartū qdē ad Ar⁹.ꝛ Auer.ꝛ reliquorum sermones apparuit qd dicendū apparētes tenuisse carnē organū tactus. Ad aliud dicēdū vt iā visum q in carne nō est tanta tangibilū mediocritas vt i neruo:cū caliditas carnis ꝛ humiditas valde pl⁹ remoueat a temperamēto absoluto vt cutis q̄z frigiditas neruī ꝛ siccitas modica. Ad aliud dicendū q mediū

recipiat ⁊ nō discernat verificat in medio extraneo: quale in tribus est sensibus ꝓpter bene esse inuent]. no aūt de medio intraneo eo ꝙ illud cū sit cōiunctū o:gano sensitiuo irradiatur ⁊ sensum recipit illi⁹ gratia. Cō autem dicebatur in cōtrarium carnem esse medium: eo ꝙ sensibile positū ⁊ reliqua: dicendum verificari in tactu dico naturali ⁊ non innaturali cū positū sit illū perfici absq; itrinseco medio. ¶ Ad ꝑmū autem illorum quod inducebatur neruū nō sentire ex sermōe Ar]. dicendū ipm per neruū vt apparuit ligamētū audisse: cū cām assignet terretatē nāe ipius: Aut ꝙ neruus nō sentit in ꝓncipio ꝓncipiāte cū a cerebro egrediat vel'nucha: vel sentit rōne cui⁹ daz diafonitat] ⁊ trāslucēte: tūc enī spūs possunt di gredi. Insensibilis aūt est rōne eius qō terrei ⁊ compacti. Ad aliud dicēdū vt ostensum est ꝙ frigiditas nerui ⁊ siccitas magis stat cum tēperamēto absoluto q̄z alicuius ꝑter cutem alterius membri cōplexio quando spiritus ei occurrit cū hic calidus sit ⁊ hūidus. Ad aliud dicēdū ꝙ nō oportet sicut dixit Aver. neruū diffundi ꝑ omne corpus vt sit o:ganū tactus sensuz administrādo in toto sicut in artariā aut venā cū spūs per neruū trāseūtes alteret ⁊ assimilent carnē sibi cōiunctā ⁊ eam sensitiuā reddāt: imo qō durius ea valde puta dens irradiatiōe spūs ꝑ ipm reddit⁹ sensitiuus absq; omnia in ipo neruo sparsione: ⁊ caro post depditionez reddita: dria ꝓsti. vnde tertio collz ca. de accidentibus supuenientib⁹ sensui tact⁹: Videmus ꝙ mēbra sentiūt ꝑ neruū etiā in locis que non sunt neruosa. Ad aliud dicendum ꝙ lz neru⁹ sit membrum cōsimile: eo ꝙ pars cōicat toti nomine ⁊ diffinitione: Est tamē membrū officiale ꝓsideratuz ꝑ ut naturā plasmatis induit. Cōpositū enim omne cō simile natura quadruplici: licz non ita manifestius ceu instrumētale. ꝓpē enim formā figure amonerū est de ptibus so. Ad alia vō alterius ptis dicendum ꝙ tactuū dicit esse terre non simplicit sed ad alios tres sensus cōparatiōe: in quibus magz dominant alia aliqēta puta ignis in odo:atu aer in auditu: aq̄ in visu: de sensu ⁊ sensato. vñ in secūdo de aia: tact⁹ nō est simpliciū sed cōpositorū reductoz in vnā quādam mediocritatē: imo ibi scribatur ꝙ sensitiua solū est ex duobus simplicibus vt aere ⁊ aqua. Pā pupilla est aque auditus aeris: sed olfactus est alteri⁹ hoz Ignis enī aut nullius est vel cōis oibus cuz nihil sit sensituuz absq; calore: terra vero nullius est: aut in tactu miscetur marie. Ad aliud dicendū ꝙ neruus ⁊ caro sunt o:ganū tactus ſm opinionē loco ⁊ tempoꝝ vel respectu dīntē vt apparuit aut vnū ꝓncipale reliquū secūdarū ⁊ cōtemperās. Ad aliud dicendum ⁊ ꝙ concedendū vt qō intus est ꝑmum tactus o:ganū puta cordis caro aut neruus. Ad ꝑmum quidē alterius partis dicendū ꝙ lz cor respectu temperāti vniuersālis calidū sit ⁊ siccum: ipm tamen vite cōparatione: ac sensibilium excellentiarū sibi occurrentiū quales sunt suffocatiōes repentine ⁊ solutio impar] tanq̄z in quadā mediocritate locatū existit. Et ideo nō solum tactus ꝑmo modo dictus: verū etiam secūdo vt tactum repertus est in corde. Ad aliud dicendum ꝙ sensus superficialiter exterius repertus ꝑ virtutem nerui causatur interius magis locatam, vnde si quis hymen cuti superponat ⁊ tangatur: sensum faciat secundo de anima. Cōtinuitate nanq; partium virtus deffertur ad extra.

¶ Differentia. 43.

Quod cutis non sentiat

Quī: qm̄ collz so:ca. de iuuamēto cut]: ipi⁹ iuuamēta ponūt defēdē solū ⁊ abscōdē. id aūt nō ē sentire. Adhuc de gñatiōe aialiū gnto: Totalit pellis nā supponit terrestr]: q̄ aūt talis n̄ sentit. ⁊ iō tertio d̄ aia Ossibus pilis: ⁊ b⁹ ꝑ ptib⁹ n̄ sentim⁹ q: terree sunt. Et sulcit q: so complexionū: Cutis exāt siccissima. huiusmodi aūt nō sentit cum sensus sit mediocritas q̄dam excellentium vt dictum ꝑ⁹ qualitatuz. Et: qō adest ⁊ abest subiecto manente accidētis more nō sētit cum sensus sit cuiusdam esse pfecti. Sensus enim animal vt ꝑ⁹ positū constituit. talis nō est cutis: qō eius defedationes ⁊ inflāmationes ⁊ venenatiōes d̄ notant: ac ercouationes ⁊ que huiusmodi. Rursus dictum ꝑ⁹ omne sensum perfici medio: quod nō esset si cut] sentiret: ei nāq; absq; medio occurreret sensibile. Palin: si cutis sentiret oportet eam denudari a natura ab omnibus qualitatibus sensibiliuz quas recipit. alioquin non susciperet illas cum receptiuuz soni opus sit sore assonum ⁊ coloris absq; colore: so de aia. Ex huiusmodi aūt mor positū cōstituit cutis ipa ig̃ non sentit. ¶ In oppositū cōter sunt medici ponētes eā regulā ⁊ mēsurā omnis sensus ⁊ temperamenti. Sicut enī cōplexio temperata totius ꝑ coalterationē quādam ⁊ cōfractionez causata est temperatissima ⁊ cōtrarietatū excellentiū potissime percepta: ita ⁊ in vno mēbrorum fere ꝑ se cutis existit. Amplius illud quod temperatū pōt sum diafonū sēt: cum per ipm valeat spiritus pertrāsire animalis. talis vero vt apparebit est cutis. Adhuc ossibus valē frigidus ⁊ siccus cōpactis ac imperuijs ſm 3oar inest aliquid sensus. cutis aūt in his mēsurata vtrisq; sentit ita q; cutis. ¶ Propter quidē ꝑmum sciendū ꝙ cutis seu pellis est mēbrum ex neruo carneq; ꝓtextū superficietenus corpus ambiēs omne ac ipius ꝓtectuum. vnde ꝑmo cōplexionū: ca. ii. Cutis est velut sanguineus quis neruus certissima media existe ns neruo ⁊ carni. q. ambobus facta sit confusis. Defendit aūt vel qō interius abscondēdo ⁊ molle. q. duro ꝓterminando: qō in brutis eueni maxime: aut sensū ꝑstando. ꝓpter enim dolorem sensus passionem refugiunt animalia que cōtristant. Cutis quoq; diuersificatur. nam quorūdam est dura testea vt plurumū exanguiū: aliorū aūt mollis rara sicut hominū: quorundam vero media vt sanguineorū. Cutis nāq; humana est tanq̄z passio carnis: aliorū autem velut ps existens: ꝑbl'. 10. Cutis etiam hominis licz reliquis sit subtilior: gnto de genere aialiū: ⁊ theorice so ca. 15. rarior ac mollior existit intantum vt quis persāpe rer eam ubeat ſm Oribasium in aphorismis fenestris applicari: ꝓpter ipius substantiā porosam tāq̄z diafonam nō obstantez lumini. Diuersificatur tamē quoniam alicubi est subtilior sicut que facieī: qō immutatio coloris ostendit in ea celeriter facta: in quādam vero parte grossior: vt que plantarum pedis ⁊ volarū: deinde alicubi autem media ceu in aliis ptiū locis. Cuius quidē temperamentū temperati non ꝓtractantis manu que aspera vt gubernatoris in vola est eius intensius. vnde quarto. 7. cap. de scabie ⁊ ꝑuritu: Ad vltimū materia ꝑuritus aggregatur inter duas cutes. Que autem hmōi reliqua ꝓlonuz ⁊ theorice regrant secūdis. qd vero sentiē differētia

ñottit ꝓpri. ¶ Propt̃ scõm vo sciendũ q ī ꝟ q̃sito sapientũ ſmões videnť aduersi. ſno nąz hiſtoiarũ In ſenſibilib⁹ é pellis incisa p se idé ſine carne. maxime át talis é q̃ ī capite: q: qõ int̃mediũ ſine carne eſt ad oſ. ſilr quoqz fere de cã. 1. ca. 6. ita: Eſt cut̃ velut tegmẽ t idumentũ quoddã aialis coinatũ: neqz igit̃ digõné: neqz reddutioné cibi neqz ſan. neqz pulſũ neqz reſpiratõz neqz motũ ſm impetũ: neqz vl̃r actum aliqué aiali ꝓbens. Simul át é t oium extroꝛſũ poſita rõnabilr recipit ſupfluitates coꝛpis toti⁹. Cui⁹ q dé oppoſitũ ſcribit cõplexionũ. i. 7. 2. ca. ii. imo adeo ſentit q ipa ceſa pcipiũt occurrẽtia: dzia ꝓpri. Z. vo aialiũ. 3. Dicit Ar̃. q cutis ñ bz ſenſũ: niſi fuerit carnoſa t marie cuť capitis: t in vitate cutis q̃ appꝛopꝛ quat neruis bz ſenſũ: ſed iſta q̃ in ſupficie exteriori nõ bz ſenſũ: q: ī ea non é neru⁹: quoꝝ qdé ptractatõ dicendoꝝ apparebit. 3. ¶ Propt̃ tertiũ qdé ſcidũ in añcedentia q cut̃ ſentit ex ſemib⁹ ſeu pncipijſ gña ta ꝓmis. vñ. A. 1. de aia Ex ꝓpetatibus tact⁹ é q to ta cutis q̃ circũdat totũ coꝛp⁹ é ſentẽs p tactũ: t non vna ei⁹ po ſola: cũ ꝟ ſenſus nãlit coꝛp⁹ ab accẽtibus ꝓſeruet. nã cutis duplex exiſtit ceu ét innuit. q̃dã nã q nõ va velut hymẽ: ac inſenſibile tegmẽ oiquaqz coꝛpoꝛ̃]: iurta iductũ p⁹ ſi qs circa carnẽ extẽderit hymẽ faciẽs. 2. de aia. Quod firmat q: ſi foꝛet ſenſibilis ea depdita nõ reſtauraret: cũ id ex nã hẽret neruꝛ ī quo pncipiũ manifeſtat ſenſus. ſilr t nã in pncipio totuz ei⁹ poſſe ī ſibi tã nobilẽ attribuẽdo vtutẽ expoſuit. vñ q̃ nobilitat̃ ptes neq̃unt cõpenſari delete: ſed reſtaurat hac ꝓuince qbus q̃nqz fuit oiſaria. Rurſ⁹: Pũcta nullũ reddit tactũ: q̃ qdé nã ꝓſtrui. q. ex quodam cutis interioꝛ̃] ſupfluo alimenti: t ea fortaſſis vt poſitũ ꝑus apud Ar̃. mediũ extat tact⁹ qõ intranẽũ. nõ tgit̃ hmõi ſentit ſed fere tegmẽ t ſal⁹ cut̃ añdicte t obtuſio tact⁹ ne aial doleat ampli⁹ ex occurrẽtib⁹ ſenſibiliũ. Eſt t cut̃ alka va ſpmatica ſub ꝓri locata ſpiſſi oꝛ illa valde q̃ ponit ſenſũ hr̃e. Nõ fulcit: q̃n illõ ſẽtit qd ex neruo cõponit. Ad ipam vo neruꝛ vndiqz ẽ uenũt vt in extrema: cũ poſitũ hñt locũ oꝛgani tact⁹ hr̃e. Cut̃ át dicta é cõponi ex neruo t carne. Rurſuſ Si cut̃ ñ ſentiret. iã foꝛet aialis coꝛp⁹ leſionib⁹ expoſitũ: t coꝛruptiõib⁹ obuiũ oiquaqz: q: ſenſ⁹ tactus é nã ꝓſeruans coꝛp⁹ ab accidentib⁹ leſiuis occurrẽtib⁹ iccirco neceſſe fuit vt totũ coꝛp⁹ ſentiẽs ſupficieten⁹ poneret. A. 1. de aia. B át foꝛet ꝫ nãe ꝓducent̃ itentioné. Nũqz ei eni ea ꝓducit aliqd qn de ei⁹ñ ꝓuret per manẽtia t ſalute: de ge. aialiũ. 2. Itaqz cut̃ hmõi ſentit ñ tñ adeo intẽſius é ſenſus ipi⁹ vt q neruoꝝ: cũ ex carne ẽt cõponat ipa: q̃ de ſe ſentiẽs é mime vt oñſũ é ꝑus: neqz opoꝛtuit illud: tũc nanqz alkatiõib⁹ cũct̃] obuia ī ãpli⁹ pateret. Ex qb⁹ appet qd dicẽdũ ſo: q: Ga. ſermo illue de cute vr̃ verificari ſupficiali exteriori: quã indicauit inſenſibilẽ: cũ careat copulatione ad pncipiũ ſenſitiuũ. Alibi vo cũ aliꝭ de cute ſpmatica ſub hac ſita. Nõ át Ar̃]. diꝛerit hãc non ſentire dõm q̃ ſunt tũc opiniõis q caro p ſe inſtr̃m foꝛet ſẽ ſus: t q: cut̃] capit̃] ſupius marie ablq̃z carne ꝓſiſtit: cũ ibi muſcul⁹ extet mime idicauit eã nõ ſentire. ſz q ẽ bz rõnatũ ꝑus: neqz é vt cõĩt exponit illud de cute pura: neqz vl̃r actũ ꝑbente aliqué aiali: inſigné vz et nobilẽ: q: hoc ſolius mẽbꝛi cõpoſiti: in vtute tñ ꝓſiſtis dzia. 63. hz tñ actũ ſibi ꝓꝑum nãlem t occultũ q̃dru plicẽ: quo ei⁹ actio pficit̃ alimẽtũ. Sed illud falſũ vt appuit: iã enī foꝛte mẽbꝛ̃ certe h⁹ cut̃ t nõ tegmẽ ſolũ ꝑuat ẽt Ga. B actũ⁹ ptalib⁹ occult̃ cuté talẽ. Nosce quoqz q cut̃ cũ eo q ceſis mẽbꝛis vt dctm̃ tpati oꝛ exiſtit: ſupflua tm̃ a toto ſuſcipit coꝛpe. Suũ nąz officiũ é pati t ſuſcipe. interioꝛ enīz recipit nãm ad ipaz tñſmiſſa t exteꝛiora occurrẽtia: t fulcit̃ qa mẽbꝛoꝛũ pfectio ñ ſolũ é actio: vel̃ t quotũdã paſſio. vñ ꝑmo ꝑma de cõpleꝛiõib⁹ mẽbꝛioꝝ: cũ ſuarũ vtutũ ꝓuenięntia qb⁹ agit t patit: t collz. 2. ca. 1. Sanitas é bõa diſpõ ī mẽbꝛio cũ q̃ opat̃ actõz p ſin nãm: aut patitur paſſionẽ quã hz pati: aut ſpmatica ꝓpe ſenat. Superficiat̃ vo qõ ſupfluũ ſuſcipit. Alij vo dicũt cutẽ ſuſcipere qõ ſupfluũ ad ſinẽ ex ītẽtiõe ac iduſtria nãe. coꝛrũperet eni alr̃ ſi nõ ſuſcipẽt ſupfluũ qõ coꝛpis: ſz ꝑmũ certũ t ſubtil⁹. ¶ Propt̃ q̃rtũ vo ad ꝑmũ dõz q p defendẽ intelligit̃ ẽt ſẽture: ñ eni ſut duricie tuet: vt clipe⁹ teſtudinat̃ reſiſtẽdo vm ñ min⁹ ſenſu refugiẽdo nocua. Ad aliõ dõm q nã pellis ñ é adeo terreſtris vt tactũ excludat: ſz tal̃ indicat̃ carnis reſpectu q̃m ab ea ſupficiali ente hũidũ euaporãs: ſolida reliq̃t t terreſtr̃]. neqz ẽt cutis aialiũ ſanguineoꝝ é: t ꝓpe nã ſicciſſima: ſz ea q oſtrachadermoꝝ t ſil̃ꝫ dzia izo. Ad aliud qd dõm appuit cũ pellẽ denotet ſupficialẽ extrinſecã. Ad aliud qd dicẽdũ dzia viſũ ꝓoꝛ. nã int̃ cutẽ ſpmanteã vam: t obiectũ ſenſ⁹ tact⁹ é cut̃ ſupficiał int̃mediũ ñ va: cũ tact⁹ fuerit nãlis. q̃n vo ī nãlis penetrãs cutẽ vt ad neruũ puenięs: aut ñ extat illic mediũ vl̃ hũidũ qõ influẽs mediat velut cũ duo ſe ptangũt q̃ztũcũqz in aere vl̃ aq̃ coꝛpa. Ad aliud dõm q ꝑter alios ſenſ⁹ tact⁹ cõponit ex his q̃ pcipit dictum. n. ꝑus ꝓꝑum eẽ oib⁹ inſtr̃is ſẽſuũ: nihil hr̃e in actu ex eis q̃ cõpꝛehẽdũt niſi inſtr̃m tact⁹. Cõphẽdit eni ī cõi q̃litates ex qbus ꝓſtituit: ñ át in ſpãli cuz ex contẽpat̃] ꝓſtituat. pcipit át extrẽas tanq̃z alr̃: t iõ ꝑmo ꝑma: Cut̃] cũ ſit tpata ñ patit. q. a coꝛpe ꝓſtructo ex aq̃ feruenti t niue: at aliquo ſicciꝝ coꝛpoꝝ ac humidoꝛũ: ſentire nanqz quoddã é pati. 1. de aia: et

Quãrto de accidẽtũ: paſſio át oꝛis ab oppoſit̃]. an oſſa ſentiãt heſitatur. vr̃. n. id opinari. cõnes iducit. Expięnte nąz pp abhõiatiõz is nõ potuit ceu teſtat̃ ſupeé. Primu⁹ qdé q: ſicut vtus nãliſ ptrãſit ab epate ī oſſa ñ exiſtib⁹ vęis p ipa diſpſa. aliogn eni ñ ẽnt vegetabilia nutribilia neqz ſiũ diligẽtia alimentũ: ita vt p ſe vtus aialis puęret ī oſſa. Ẽt pcipue appet cũ videam⁹ neruoꝝ ãpli⁹ p ea tranſire q̃z venaſ. qõ t fulcit̃. Nõ. n. vt⁹ nãlis foꝛtioꝛ ẽ ī ſuo p ceſſu ad mẽbꝛa q̃z vt⁹ aialis vm eꝝ. Amp. ait: Sens⁹ oſſiũ é debił valde ãre occultat̃: t iõ ñ repſentat̃ cũ ad ea puenire ñ poſſim⁹ niſi p inciſionẽ pniũ circũiacẽtiũ: quaꝝ ſenſus é foꝛt̃ t acut⁹ valde cũ ſz Hippo. Quoꝝ doloꝝ ñ ſm eandẽ regionẽ factoꝝ maioꝛ de nigret minoꝛ̃ é vt mot⁹ remiſſioꝛ intenſioꝛé depellit. hec q̃ ſoar. Rurſ⁹: Vbicũqz ꝓtingit inuẽire paſſionẽ t ſubiectũ cũ ea ſm Ar̃]. ab eo nõ poſſit ſepari ītellectu conato ẽt dñio. Tũc eni cõciderẽt ꝺictoria qõ negat ethicoꝝ agatio. 6. t ī oſſib⁹ repił paſſio ſenſuſ puta doloꝛ cũ ſit ſenſus rei nociue ꝓriuo: dzia. 79. Primo eni criſiũ ca. 4. in pleureſi é doloꝛ coſte pungitiuus: ipa ſigdem oꝛ: ac ꝑa tertio cap. ō ſignis toꝛture: Ex ſignis euent⁹ torture eſt q homo iucnit doloꝛẽ ī oſſib⁹ facies ſue. Itidẽ qõ veri⁹ ineſt alicui magꝛ inerit qõ illi ſilius cuz ãpliuz eius participet natura

sed tactus pl⁹ ceter⁹ elementū terre vt attribui. vñ de sensu ⁊ sensato: Tactuū terre os át appropinqt am plius ipi tá róne ppl'onis: qz sbe gerus ac fulcimēti. Adhuc aia sensitiua é forma qđ oñdit: qm dat eé p fectū: pp eni sensū aial é aial de aia ⁊ gñatóe aialiuz his: de róne hmói é forme q diffundat p totū cū det simplicat eé: erit igr in ossib⁹. Palin: Utilitas nerui é reddito sensus ⁊ motus ad oés corpis: ptes ó uua i. ca. 3. t. 41. de aia. 2. Oportet vt totū corp⁹ ponat sē tiens p tactū: ⁊ ñ vna ps. Sēsus. n. é nā ꝓfuūs ipm ab accidentib⁹ impugnátib⁹ maxie. Tertioq de acci dentib⁹ cap. 3. Nocumentū tact⁹ in toto corpe é: sed ossa sunt ps corpis aliq: ⁊ sub toti⁹ corpor⁹ abitu ꝓtē ta. Eti: Si ligaméta sentiút ⁊ ossa cū ab eor⁹ extrēis ponant ꝓnasci. Oriūq illi a quo ꝓducit attestet i te gu: sed ligaméta sentiút. vñ theorice. 9. ca. vl. Alia causa grauis dolor in iunctur⁹ é pp sensus vtutē q in ligamentis é ⁊ neruis. Rursus ꝑm Ga. 7. 41. den tes sentiút: sed hi sunt ossa: ꝓmo ꝓma. sunt eni nām hñtes eandē ossib⁹: ⁊ fiunt ex ossib⁹: de gña. 4 aliū. 2. Itaq sentiét ossa. ¶ In oppositū sunt medici fere vniuersi ⁊ phi. ꝓmo eni de aia ⁊ ḳtio: Ossib⁹ neruis pilis ⁊ hmói ptibus nó sentiem⁹: qz terree sunt natu re: ppē qđ ⁊ plāte nullū hñt sensū. vñ Alex. medicus Os é insensibile. Adhuc si ossa sentirent tā pp motū laborē ꝓfricationē ⁊ ꝓssionē nimios tact⁹ adeēt do lor: vt nō diu aial posset viuē: nullū eni synthomatū vt dolor ē interēptiuū: hic át euitādus. Judē: In es sentialiḳ ordinat⁹ sp qđ ꝓus vltus posterio: ita vt ab eis possit separi: sed his eē de causis appens: tūc igi tur si ossa sentirēt ⁊ q taliū sensus: non eēt angustior vita: cū sicut intellectus se hz ad sensū ita ꝟ ad vitaz sed intellectus nō hñs organū in corpe alligat opati one illi nō tñ toti: verū fantasticis solū viribus repsen tat⁹ in cerebro páplino. Nō eni aialiū corpa sunt ſsiē q celox hōgenia: vt vna posset cadē aīficare aīa tota Itaq mime sentiūt ossa. ¶ Propḳ ꝓmū vo sciēdū q qd sint ossa dria visuz .39. quid át sit sensus ꝓxi. ¶ Propter sciēm át sciendū q zoar solus ápli⁹ exp̄s sit estiare se oibus ossib⁹ incē aliqd sensus deductis motuus ptact⁹ insufficiēnt⁹ vt apparebit. Isaac vo bamarā elementoꝝ. 3. cū Isaac isrlita febriū. 5. inu ut ossa ⁊ q taliū sentire oia ceu plātas. Triplicē enim distinguit sensū: nālem q ꝓpius é aialib⁹ ⁊ plāts: reci piūt eni ⁊ delectanḳ nutrimēto ꝓuenienti refugiētes oppositū: Et aialē quo dolor pficiḳ corpore⁹ ⁊ moue tur volūtarie: ⁊ intellectualē siue spūalem q é inuesti gatio: discretio: interptatio: ⁊ cognitio vtatū. Post q subdit: Corpora celestia snia sunt: sed nō patētia: neqz pmutabilia a nā ⁊ ēntia sua: ⁊ ppē ꝟ nō dolēt ꝟ ét sensit ꝓmo celi ⁊ mū. simplicib⁹ q buscdā min⁹ suf ficientib⁹ motibus argutis: qō pūtis nō extat ingressi onis. Hmōi siqdem Isaac distractione gradus enti um confundit. Adhuc sensus non solum erit virtus passiua vm ét actiua. Cui⁹ oppositū ho mr̄atū est de aia: cū ꝟ q sensū impropē accipit p qlibet indrīter susceptōne: ita vt ignis ét aut qlibz inaiatū sibi alli ciēs aliqd sentire dicaḳ. Rursus: Quidā ex zoar pro durerūt q sensus é duplex ꝓfuus occultus qlis q os sū ⁊ hmōi. aliusq determinat⁹ ⁊ manifestuo. Hz qđ de his cū ꝓuib⁹ tertio ⁊ qrto videbiḳ dicendorum. ¶ Propter tertiū vo sciendū ꝓmittus q ossa nō sen tiūt oio. Et demū gña cuiusdā ptacti ex argutis ostē dendū dentes mō sentire aliquo. ¶ Propḳ ꝓmum hmói sciendū q ossa non sentire multiplicik ꝑt oñdi Primi⁹ qm̄ sensus é medietas qdā excellentiū qlita tū dria ꝓxi. hoc át in ossib⁹ nō inest cū sint frigidio ra ⁊ siccioza mēbris cetis: ō cōplexionib⁹. i. 7. 2. sensi tiuū étnihil sine calore. 2. ō aīa. sunt ⁊ duriora reliqs munus: qz porosa trāsparētia: si spūs aialis b⁹ vtut⁹ organū susceptiua. Palin: Quod nullā hz ꝓtinuita tē ad sensitiuas ptes nō sentit de ptib⁹. 2. ⁊ in qō nō ꝓterminaḳ disseminate cū organo careat delatio: hmói vo é os: nō eni corrdi ꝓtinuaḳ aut neruis: neqz hi cōterminanḳ in ap̄m. Eti: Sensus dat⁹ ꝑ aialiꝓpḳ custodiā. 2. de aia Arist. 7. 21. sed ossa uō egēt custodia ꝑ salute hmói cū sint interi⁹ sepulta duraqz creata: qz sunt ab occasiōib⁹ remota. Rursus: Peraplⁱ⁹ vr̄ q ligamētū sētiat qz cū os sit neruo silius róne ac noie ita vt ⁊ neru⁹ dicat⁹ dria ꝓxi q positū est organū sen sus ⁊ ipm nō sētit ꝓmo ꝓma ca. de mēbris. ḡre. 2. the orice. ca. ii. ligamentoꝝ origo ab ossiū é extremitati bus: vñ ⁊ sensus experi. Itaqz nullo sentiūt ossa mō ¶ Propḳ hmói scōm sciendū q de sensu dentiū vi denḳ discordari. vñ theorice. 2. ca. 10. Aiūt medicoruz pl'imi dētib⁹ sensū inesse ink ossa reliq q ét ntillát et tre mūt velut labia. hmói át rei dicūt signū dolor q acci dit illis qm̄ ñ sit dolor alic⁹ nisi sentient⁹. Cōtemnūt át ꝟ qdā ⁊ aiūt illū gigiuaz eē neruoꝝ q in eis ſt Eti: nono ei⁹ asserit eos ñ sentire ita: Sciendū den tes nullū p se hr̄e doloré: nō eni sentiūt. cui⁹ rei signū qm̄ cū aliqs frangiḳ modica sui pte hō nō ledik. Accī dit dentib⁹ dolor ex mala cōplexiōe: q neruis accidit aut apostemate calido vel frigido: sed mitigaḳ dolor cū dens eruiḳ eo q neruus ñ distendik. locus eni illi dilatat⁹ é: ⁊ apostemate loc⁹ adiectus quo dissoluaḳ: ⁊ medicamē loco patiēs obijciat ⁊ supponi ac tāgit Et hic qdē ꝓmo vr̄ ab Alexandro ꝓdijsse dicēte ita: Quidā dicūt dolorē fore in dētis ꝓfundo. qb⁹ rñdēt alij q dens é os ⁊ sine dolore ꝑt eē. Os eni insensibi le qđ lima ei oñdit adhibita. qđ absqz róne logica et phōfica oñdo. Cū eni aliqñ dolerē dentē diligēt co gnoui p me ipm sicut audiuerā altercatōes: qz nō so lū dolent dētes: sed ⁊ ꝓstringunḳ ⁊ trucidanḳ: silr ⁊ in flāmatiōs patiūt. teni aliquo tpe dolu⁹ dentē: ⁊ mā feste sine ipo dente: sed in gigiuis eē doloré inflāman tē. Oppssiōe igr dolēt ea q vicināt ⁊ dētibus dur⁹ exītibus: dolor pp oppssiōz augmētat: vt vtreqz sen sibilitates i expimēto sint. alia eni i gigiuis: alia vo i dent⁹ sba. mānifeste náqz scio ⁊ testimoniū phibeo his q dicūt dolē dētes: qz i neruo q surgit i radicibus dē nū ⁊ circūligat cū mēbranul⁹ qbus circūtenet i ipis orta iflāmatōe dolor gñaḳ vt manifestius cognoscaz ñ dentē sz nerū aut mēbrana dolē. ablato náqz do loroso dēte dolor minuik: ñ qz tollit: sz qm̄ ñ oppmik loc⁹ q phōnē hz: ⁊ liberare náqz ab oppssiōe scō ces sat dolor. vñ Serapio a quo hmói ꝓus videt fmōes emanasse: qm̄ egritudo é i neruis ⁊ pellicul⁹ gingiuaz imaginā mlti q dolor sit i ipo dēte: ⁊ cognosci ꝟ ex dēte qm̄ eradicat: qm̄ si remāet aliqd dolor⁹ post era dicatōz dent⁹ tūc significat q apostēa é i neruo: dimi nutio át dolor⁹ qm̄ eradicaī molar⁹ é qm̄ alguimur ñ extēdunḳ extēsiōe a qzitate: cū q cadit pcussio ⁊ lesio nocet ex cōtinuatiōe sua cū osse: ppter quod est ten sio ⁊c. vt dictū per alios ab eo. Non ergo sentiūt dē tes. In cōtrariū quia primo ꝓma nullū ossiū nullo

modo sentit ꝓter dentes. Ga. enī dixit q̄ experimentū nobis demōstrat eos hr̄e sensū: de quo nā solicita fuit: t fecit ipos cū vtute q̄ de cerebro puenit: vt inf calidū t frūm discernāt. vñ tertio septia ca. i. Et vt scias q̄ dētes sūt ex sūma ossiū q̄bus inest sensus: pp illud q̄ venit ad eos ex neruis a cerebro ꝓcedētibꝫ lenibꝫ. Et q̄n dolent sentiūt illud q̄ accidit eis ex percussiōe t saltu: t q̄nq̄ sentiūt frictionē suā t cōmotionē suā. Et: Scias q̄ dētes dolēt q̄nq̄ ppf cām doloꝛosā exīstē in sba ipoꝛ: t aliq̄n in neruo q̄ ē i radice ipoꝛ: t infrā in gingiua t reliq̄. Adhuc tertio ō accidēti ca. 3. In dolore dentū tactꝰ pati vr̄: t ꝓbla. 22. dētes velocit dolēt. Et. 34. sentiūt frigꝰ magis t facit doloꝛē. Ad poros enī sunt apti nati: doloꝛē quoq; in currūt stupefactiuū: infroꝛ. 1. ca. 7. Qui eī subiectū puta sensū arguit. Sentiūt igr̄ dētes hec q̄ ab aliis ō his sunt ꝓtacta. Dicendū q̄ dētes sentiūt tū pp neruos pueniētes ad radicas eoꝛ: t eas disseminatos ex tertio pari neruoꝝ cerebri: tū pp finē t curam nāe pendentē ide marie: vt tueant a nociuis eligētes sibi ꝓuenientia. Sensus tū eoꝝ debil ē: t habes valde frigiditate t siccitate: ac eoꝝ duricie: quā oꝛ pp ipoꝛ cōfrictionē t incisionē hr̄e: ne franganf t doleāt: cū q̄ dā ēt dyaphonitate plucida t porositate ꝓcipiēt alia q̄. Et q: tal ē ipoꝛ sensus: nō dolēt ꝓtinus distāta sꝑficieten̄ tacti ꝓcipue vel q̄ꝛmime ꝓcipiūt terrestriorū occurrētia. Qualitates āt ꝑmas: t ꝓcipue efficaciores maxieq; itensas sentiūt: t dolores illos inferūt mor alterutriq; occurrentes cū sint spūalioteꝫ pene trabiliores: i q̄bus t ratio actōis pp ꝓrietatē inuenit ac q: ppf q̄ vnūq̄q; t illud magis: posterioꝛ. i. sic igr̄ dētes sentiūt nō ex seipis: sed ex trāsmissiōe ac irradiatiōe vtutis afalis pueniēti neruoꝝ gr̄a ad ipoꝝ radices: ceu caro pꝰ deperditionē gr̄iata sensū toꝛ posū ex hmōi acqrit emanatiōe. Nō enī neruus pt q̄gni ablcisus: neq; qm̄ sentiūt talr̄ dicēdi sunt non sentire: caro nō alr̄ sentit. vñ iuuamentoꝝ. i. Nulla caro in se sensibilis ē ēncialr̄: nā sentit per aliud vt neruū in ipa diffusū: t tm̄ dr̄ sentire: nisi fortassis que coꝛdis: t q̄ doloꝛ dentū videat acutioꝛ: nō ipsoꝝ ē sꝫ neruoꝝ aut pāniculoꝝ gingiarū: id āt ꝓfirmat: q: cū frangeret mihi deus in eminētia superioꝛi pr̄i dius tāgenti ferro acuto: aperte doloꝛē percipiebā. Ex his nāq; āpliꝰ Aris. Ga. 7. A. ꝓsentiēs q̄s reliquis apparet dētes sentire: ac quō q̄buslibet obiis. Tū ēt q̄ aliorū inducta emolientia eosdē non sentire aut pꝑtendūt non sentire fm seipos eosdem sicut neq; caro pāniculus aut hmōi vel sensu aptissime: qō ꝓcedo vt caro post abscisionē gr̄iata. Ꝓpr̄ quartū vero ad ꝑmū 300ar apparet qd dōm. sic enī vt ait est̄iauit nō q̄ p vtāte oīaria tenuerit. vñ in fine inq̄sitionis ipius: Istud ē de rebꝰ in q̄bus pmāsit apud me dubiū. Ad aliud dōm q̄ non ē sr̄e: q: nā ossis indiget vtute nāli ampliusq; virali: nō āt aīali. corrūperet. n. t putrefieret absq; illis. non āt sine aīali: vt plāta demonstrat. Id ēt p qō nitr̄ declarare non valet. Et ꝑmo qm̄ ꝓtaue supponit sensū in vegetabilibꝰ ceu visum: cū inq: Alioq̄n ossa nō cēnt vegetabilia t reliq̄ neq; soꝛ: qm̄ sꝫ nerui transeāt p ossa vt saluent interius: nō āt disseminati p ipa terminār in cadē. Aut tertie: q: virtus animalis fortioꝛ sit in partes ꝓlabi q̄bus apta. Vel fortasse virtus fortioꝛ naturalis cum instrumentum seipso suuū exerceat opꝰ vt magnes attrahit ferrūt aīalis vo per aliud: inferioꝝ. i. ca. vltī. Adhuc nālis vtutis vr̄ attrahi ab egente cū eo qō īmittit. id āt qō aialiū immiti. Ad aliud dōm q̄ q̄ꝛuis sensus eoꝝ sit debilis tū per q̄litates actuas mor vīolētius occurrētes manifestaret vtcūq; ceu q̄ t carnis renate: cū ēt impossibile nos optimos habē habitus t latere metha. apparēs. i. Simili nāq; id dō pythagorico so ce. t mū. ac musicoꝝ dicentiū corpa celestia sonū causare armonicū: si tm̄ sentim̄ pp hūc ē a nā in aurib̄ cōplantatū nostris: vt eris melleatores ostendūt. Potest ēt os a ꝑte sensibili frigido vel alio medicamie talr̄ separi in quod nihil sensibile os si occurrēs ingeret doloꝛis in cā. Et: Et si doloꝛ maioꝛ minoꝛē denigret t demulceat: non tm̄ ipm tollit ex toto: in osse āt nullo pcipit certe doloꝛ: aut sensus īgenio. Ad aliud dōm q̄ Ga. p costā audiuit eā cōiūr fm q̄ tegmen fuerit colligatiōe firmata. duplicit enī suscipt ꝑt. A. ēt non dicit q̄ ossa doleāt: sed q̄ hō inuenit doloꝛē in ossibus faciei. nā nerui trāseūtes p foramina ossiū faciei sunt illi q̄ dolent. non āt ossa. Vel ipsa ppf quandā ꝓfusionē vel cōtiguitatē ptiū ibidē oēs videnf dolere: tū tm̄ q̄ neruosa veracit doleāt. vnde de re. san. tertio musculi ꝓfundiores cū sensū habēt dolores in ossib̄ ipis dispositio vr̄ eē: ceu caliditas t frigiditas vr̄ vna in eadē ꝑte sentiri dīa. 92. Ad aliō dōm q̄ actus non cōmiscet terre p ceteris āplꝰ: q: i nullū ipa sensū vere dr̄natur: sed si alicui conuenit is erit actus. vñ ꝓ de aīa: Terra vel nullius aut i tactu miscet: marie su. si miscetur alicui. Quare relinqtur nullū esse sensituū ex aere t aquam. Si igr̄ hec duo magis tactui inerūt q̄ꝫ ēt terra. Vel dōm q̄ de sēsu Aris. loqtur t sensato fm opi. illoꝝ q̄ q̄ttuoꝛ elemēntis conati sunt q̄ttuoꝛ sensus attribuere: vt igni olfatū: aeri auditū: aque visum: t terre tactū: cū tm̄ ꝓ o aīa dictū sit q̄ ipa sit multr̄ ꝛē. ac q̄ ignis aut q̄ nullius sit vel cōis oībus. nihil enī sine calore sensitiuꝫ ē. Ad'aliud dōm q̄ licꝫ aīa sensitiua sit in toto tota: t in coꝛde ꝓncipalr̄: nō tm̄ potentia sentiendi a qua p greditur imediatius sentire. vñ lꝫ sit in ossib̄: q: tm̄ oꝛgana non sunt'un sentiēdo dispositā non sentiūt ea velut cerebrū ꝓncipiū fm medicos sensus ē t motus os tm̄ in se non ꝓtinet actu dīa oñsum. 41. Ceu causarū ꝑma oībus de se vniformit influūt dūmodo apta sit recipere susceptiua. A. de aīa quarto: aut aial ē p se sensū ,put existit potentia. Ad aliō dōm q̄ vtilitas nerui ꝛē. ad oēs pteo t totū coꝛpus natas sentire: q̄les non sunt ossa t q̄ ipius: vt oñsum ꝑus cā. Ad aliud dōm q̄ ligamentū vt apparuit p eundē Paliabbatē sensus expers existit: t q̄ p ligamenta: nono the otice ca. vltimo: audiūtur coꝛde que ēt ligant cum ēt coꝛde ligamēta foꝛe dicanf: de iuuamēt. 6. ca. 3. sicq; oīs pars eius fm Aris. sensitiua esse in hūmbus excepto fortasse: aut transferent intercidit falla. Ad aliō dōm q̄ licꝫ dentes sint ossa: nō tm̄ qualia reliq̄. differunt enim in ꝓprietatum plimio q̄ꝫio in quodaꝫ pueniāt cōi. vñ de gene. animaliū. 2. Accidit neq; eandē hr̄e nām ossib̄ alijs dentes. Ossa enī in ꝑma ꝓstitutōne fiunt oīa: t nihil posterius: dētes vo posteriꝰ t iō deperditi ꝑūt renasci: augēt: per vitā sentiūt vt ēt oñsum: caret medulla q̄ participant ossiū: nonlla dislocati relocari nō ꝑūt: neq; fracti restaurari vt ossiū ceka: t iō nō immerito dctm̄ ibidē ō dentib̄. Deꝫ buabit vtiq; quio: sunt enim nām eandem habētes

ossibus ꝛc. dria etiã. 96. Differentia. 44.

Quod panniculus sit simplex ꝓ nõ cõposita oñdit ex theorice ho ca. i. ꝛ. is. Itidẽ illud ẽ mẽbrũ simplex icõpositũ vt dicũt cũ q̃ cũq; ptẽ assumpseris sensibilẽ: erit suo toti noie cõcão ꝛ diffinitiõe. hmõi vo est pãniculus. Amp. de distempantia ineq̃li ca. 2. Mẽbra enumerãt ꝓssilia i q̃bus locant pãniculi. Et subdit: hmõi ãt nõ ãplius ꝓtigit diuidẽ i aliã spẽm: sed ssilia ꝛ ꝓma pter vẽas ꝛ artarias. Cũ igr pãniculis unsit sens ꝛ ios neruoꝝ ꝓpꝰ dria. 41. erũt solũ creati ex neruorũ filoꝝ textura. Similr nãliũ. i. Int oia simplicia elemẽta ꝛ ca. 4. ad sẽ sũ sensibilia locat pãnicul. Rursus: Nihil cõponit ex eo qõ ẽ ẽrũ suo fini: cũ cõpositio ꝛ complexio ad opꝰ ordinet sicut ad finẽ. Bꝫ si pãnicul cõponeret ex aliquo foret ex neruo ꝛ ligamẽto: nõ qdẽ ex B cũ sit i sensibile. fimo aũt ꝛ vtilitas pãniculi ẽ sensũ dare in mẽbro ñ sentiẽti ꝓstare: qõ impedit colligatõe. Et: Si i pãniculi ꝓstõnem cadẽt ligamentũ cũ neruꝰ in eã incidat: tã doloꝛ foret ipius aggregatuꝰ sicut mẽbris insit pauci sensꝰ vt epati ꝛ splẽi ñ hñbꝰ õ se tactũ sed pãniculo tñ: ꝫ ñ ẽ ipius doloꝛ hmõi vm punctiuꝰ. Itaq; pannicul simplex ẽ ꝛ icõpositꝰ. ¶ In oppositũ ꝓmo ꝑma ca. de mẽbris: pannicul cõponit ex neruo ꝛ ligamẽto. Amp. si solũ cõponeret ex neruo solo ꝓtinuitat ipi inducẽt spasmũ velut ea que nerui: ꝫ B nõ vm tñ nerui aut chorde: iuxta illud tegni libro. 3. Nerui vo ꝛ tenãtos. i. chorde punctura. Palin: Qõ ligat ꝛ sensũ ꝓstat ꝓstituit ex colligatõe neruoꝝ. Tal qdẽ ẽ pãnicul ligat eni vt renes cũ doꝛso ꝛ mẽbro insensibili cẽtualit ꝑbet sensũ: igr pannicul ex neruo ꝓstituit ꝛ ligamẽto: ¶ Propt ꝓmũ qui dẽ sciendũ q̃ pãnicul ẽ corꝑ expãsũ tenue ꝓtertũ ex filis neruosis ñ sensũ pcpti q ẽt dr cooptouũ. hymẽ miriga: tela: ꝛ mẽbrana. Quẽ qdẽ oꝫ nã eẽ forte vt õ sendat nõ carnosũ vt attrahat: neq; hẽat hũiditatẽ ꝛ subtilẽ vt ens leuis: nullã faciat grauedinẽ: q eqdem fortior ẽ circa nobiliora mẽbra. custodia eni egent vt coꝛ ꝛ cerebꝝ. Circa opposita vero oppositꝰ de pbꝰ 3. Cꝰ iuuamẽta sũ ꝓssima. Unũ qdẽ vt facturã vt figurã mẽbroꝝ custodiat ne labãt. Aliud vt corpa suspendat adinuicẽ ꝛ ánectat: sicut renes dorso: pãniculo eni tñ sociant ei. Nonnullũ vt mẽbra sensu carẽna: pãniculi superficie sensum recipiãt ceu ꝓmo ẽpar renes splẽ. Aliud vt vnũ lacertũ sepet ab alio. Reliquũ vo q̃ siq̃ vni accidat nocumentũ ne alij efficiat cõe et ne motu vniꝰ ab alio patiat musculꝰ. Est ẽt ipi ura mentũ mẽbꝝ ꝓstruẽ simplex: vt clustim fellis: aut cõpositũ sicut corneã intestinũ ꝛ vesicaꝫ. Nosce quoq; theorice ho. ca. is. atq; ꝓmo ꝑma de mẽbr duos põi pãniculos ꝓncipaliores sicut coopiẽtẽ costas infr pector: ex quo mẽbra oriũt oia pãniculosa: ꝛ pãniculis inuoluta. Et pãniculũ siphac seu pytineon dictũ vẽtr infius musculos obtegẽtẽ: a quo vt a ꝑou pãniculosa ꝛ inuoluta pãnicul originant ꝛ marie q̃ztũ ad eoꝝ tunicã extrinsecã. ná tunica infior vesice scribit nãliũ. i. ca. 8. de ꝓstõne ipius foꝛe ꝓpa. Aue vo exterior ab omẽto seu siphac pcreari. tertio vo. is. capi. i. oia mẽbra pãniculosa ꝛ pãnicul inuoluta originẽ a pãniculo coopiente musculoꝫ vẽtris intrinsecus cõtrahẽ: qõ fortassis euenit: q ꝑou maioꝛ. hic eni ouꝰ sensitiuꝰ appens extat magꝭ q̃ veritati astrictꝰ. qd

ãt sit neruꝰ ꝛ ligamentũ dria vsũ. 4. ¶ Propt scõꝫ vero sciendũ q̃ in hac dria inueniunt ꝛmoneꝫ aduersi ꝛ pcipue. A. Exẽmt eni ꝓmo ꝑma loco supradicto q̃ pannicul cõponat ex neruo ꝛ ligamẽto. tertio vo. 18. cap. i. Remb aducunt neruus puꝰ ex quo creant pãniculi eorũ. q̃rto vero infiorũ ca. 7. dr mẽbranum extoꝛsũ pulmõnis ꝓstrui ex duob neruis mimis venientib a sexta ꝓiugatõe cerebꝝ: qõ qd de B manifestabit ex dicendis. ¶ Propt tertiũ. qdẽ sciendũ q̃ vt ad multũ pãniculus cõponit ex neruo ꝛ ligamẽto ibi tñ ps supat non raro nerui eam q̃ ligamenti: alicubi tñ fortassis pãnicul extat solũ neruus dilatat. Dixi ãt non raro: q: aliqo pãniculus ẽ i quo fortassis vincit nã ligamenti eã q̃ nerui cũ sit ꝓncipalius ꝑpt vicire: vt pãniculus ligãs inadunicẽ digitoꝝ ossa. vñ ꝓmo ꝑma ca. de anathõia digitorũ: Digitoꝝ ũcturas ligamenta cõꝓhendũt fortia q̃ sibi obuiã cũ pannículus cartilaginosis. q ãt hmõi non parũ ptipant ligamento. Aut fortassis qs vt pãnicul ẽ ex ligamẽto tñ ceu circa iũcturas: ꝑp ligare ꝛ dolorẽ nõ inferre: quorũ ꝓmũ oñdit: qm cõplexis nõ ꝑmo cap. vltimo. post ligamentũ ui frigiditate locat chorda: deide pãniculus ꝛ postea neruus eo q̃ ligamentũ simplr orit ob eẽ frigido: ꝛ iõ frũm: deinde chorda post ipm: cũ i ea non pua sit portio colligatiõis: deincepsq; pãniculus: ꝛ postea neruus: quo notat ordine pannículũ ptipare neruo ꝛ ligamẽto: plus aũt vt positũ ẽ neruo. si eni pannículo foret neruus exãpliatus solũ ita neruo non poneret frigidior. Adhuc cui uuamentũ é vincire suspẽdere ꝛ ẽhere: frũm extat: cũ is nã ligamenti hac ente ptipant. hmõi vero panniculus est ad multũ. Rursus: Ad musculũ apparent vt eiꝰ ꝑn cipũ trãsmittit neruus ꝛ ligamentũ. circa mediũ vero horũ nihil manifestat nisi corpus tenue dilatatũ. tale vero dictũ ẽ panniculũ fore. Igit vt q̃multum pãnicul ex neruo ꝓtext ꝛ ligamẽto. Scõm qdẽ pfua det qñ ꝑ ptẽ sensibilissime ꝑpt eius finẽ nã ꝑte idiget huiusce modi. hec ãt ẽ cor: q̃re. A. 5. de aia. sensus tactus maioꝛ cordis q̃z ipius cerebꝝ. vñ intollerabiles sunt hmõi dolores: ꝛ iõ de ptibus. 3. Coꝛ nullã grauẽ sustinet passionẽ. Et fulcit q: coꝛ i ei extremo pãniculũ ha ho cap. 15. ꝛ demũ cassulã vel vaginã eius pãniculare: se cedentẽ ab ipo pꝰ basim ꝑpe. tales vo pãniculi ꝛ maxie ꝑmus vident ligamento ptipare mime cũ ligamentũ originet ab osse. Coꝛ ãt cum eiꝰ pãniculo ꝑductũ fuit ante os omne: cũ ipm vltimoꝝ extat. Similr ꝛ q cassule pannicul accedit cordis gñationẽ. Sicut eni cũ spma cadit in mfricez: mox circũstat hymẽ: dria. 36. ita generato corde qõ est ꝓncipiũ ante ossis gñationem: panniculus peristit cassule illius. Os quoq; stomachi sensibilissimũ qõ nerui sexti denotant paris cerebꝝ ptingẽtẽ in ipm ꝛ sensum animatũ eidem ꝓstantes specialit super ceꝛas partes immensum: adeo vt ꝑceteris possit appetere partibus. Cui quidem ꝛ si animato careant tẽsu oculorum connectiue appꝛopinquant cum oculus sit ptium sensibilissima. 13. de in ge. cap. 8. Quod de renibus fortassis sensit in esse. A. ꝛ merito cũ nullũ de se hẽant sensũ. Sunt enim pies dure cõpacte ad quas non peruenũt alit nerui: aut pãnicul renũ nõ cõponit ex ligamẽto: q: qõ eius ꝑpꝝ susciꝑt vel nerui noie audiunt ẽt ligamentũ cũ neruꝰ multiplicata te nois dicat dria. 41. Cũ ꝛ ꝓmo subdit, panniculum

renū ꝓteri ex neruo ⁊ ligamēto ⁊ silr de illo qđ interi
or.4. Et ad vnū vt sit dicē pánicli ligátes ossa i ad
inuicē: vt rasete ⁊ q̄ digitor ꝑpe ápliꝰ ptcipát liga
mēto deide q musculor: ac deiceps q interior min⁹
Quu át cordis ⁊ stomachi ois mime ſm'q pl⁹ vl' mi
nus ſ vel illud exhibet iuuamentū. Itaq; vt ad mul
tū pánicul⁹ ex neruo ꝓtexit ⁊ ligamēto. Rari⁹ át is
nerui tñ extat textura. ¶ Propſ quartū vo ad pri
mū dom q simplex ⁊ in cōpositū dr duplicit: aut q
nullá hz cōpositionē oio ſm vitatē: ⁊ ita pánicul⁹ ne
q; aliqd corpis é simplex cū ſaltē cōponaf ex pnci
pijs gñationis: ⁊ mā ⁊ forma: aut q ñ sensu perceptibi
le: ⁊ tūc pannicul⁹ chorda ⁊ caro ét dicūf simplicia cū
tñ chorda ex neruo vt ꝓueniūt cōponaf ⁊ ligamento
ac caro ex mā vere carnis vt sanguie inspissato ⁊ ner
uor villis qđ dria explicabit amplius 58. Ad aliud
qd dom p id apparet qñ illa rō ptis simplr datur p
id qđ tale i sensu vr ⁊ nō vt ita dr existit vere. Ad ali
ud dom silr cū Ga. enumerat chordá ⁊ carné simpli
ces q̄ non min⁹ extát panniculo cōposite. Ad aliō di
cendū q vt multū pániculus ñ é ppr sensū pstare so
lū: sed ppr alia iuuaméta premfata. Ad aliud dom
q nō valet qñ vbi ligamentor ꝓcurrit in panniculo
portio nō é tanta vt ei⁹ sensū multū puertat: ceu cū p
ti occurrit insensibili molliciei q̄ grādis: ⁊ ió i eo do
lor non accidit grauatiꝰ: vm vt dcīm pūgitiuꝰ. Ad
ea é q̄ alteri⁹ ptis dom vt datū q ꝗpkimū panniclus
ex neruo cōponit ⁊ ligamēto: aliqñ tñ ex neruo so
lū. Ad aliud dom q nō é cá q punctura pánicli nō
inducat spasmū eo q sit tñ ex ligamento: aut ipsius
ps ponissima: sed diuersitas corpis texture vtrorum
q; grossicies ac subtilitas ſde: q̄rto qrta ca. i. tracta
tus q̄rti. ná villi neruei in chorda directe ſm longū p
tendunt: ita vt vapor horribilis ex ipius pūctura di
rectus cerebr petat: in panniculo vo ſm omnē dime
sionē: vt vapor hic elenatus phibeat ad cerebr pue
nire dispsus. Adhuc: Chorda é grossa dura q̄ mltū
nō cedēs occurrenti: fuans ét lesionē illatiuū. In ea
enī q sensus vnitia é ápliꝰ: pánicul⁹ át lenis sub
tilis cedēs impmenti de facili. vtus ét in ipo nō é ve
lut in chorda vnita: ppr qđ dolor nō tātus eidē insit
vt chordē: punctuaq; ipius spasmū non ponit inci
dere sicut ea que chordē. Aliud ét quantū ꝓcludat sci
tum antea. ¶ Differentia. 45.

Quod autem nares sint or
ganuꝫ olfatus ⁊ nō carūcule seu additamenta mā
millaria ondit. Primo enī historiar olfatus fit per
hāc ptem narū vz: hic át sensus é odoris. Itidē: In
quarto earundē: hec qdem aialiū hñt nares: hec aūt
poros qbus olfaciunt. Rursus: quarto de accidēti
ca. 9. Nares nominauim⁹ q̄ sunt instrā duabus vtu
tib⁹ sicut lingua olfatui. s. ⁊ anhelitui. Amp. collz ſo
de iuuament odorat⁹: Manifestū q instrm olfatus
é nasus. Itidē quoq; se sensū ⁊ sensato: Instrm odo
ratus é aer ipositus naso. Palin firmater rone qñ
8. de iuuament: venit vtriq; narū ps nerui maior il
la q̄ venit ad auriculas. cū igf neruus sit aliorum oī
um sensuū instrm erit odoratus. Et: Cōmenta. 2. de
aio. In hoc q Aris. dixit: Ampliat vene ⁊ vie: demō
strat q nasus est ppter netessitatem: ⁊ non propter
melius. Quod anteꝫ propter necessitatē existit: tale or
ganū é pncipalit ei⁹ in qđ ordinat: ⁊ nō subseruiēs p
pter meli⁹. Illi. Adhuc illud qđ é frūm ⁊ būidū: nō pt
cē organū ⁊ pncipū alic⁹ sens⁹ cū frigiditas sit mor
tificās ⁊ palyticū faciens: būiditas át remolliēs ⁊ be
betans. cerebr vo frigidissimū ⁊ būidissimuꝫ é pticu
larū corpis: dria. 14. Itidē qđ é organū alic⁹ vtutis
ipam or ei actualit inexistē: aliogn nō poterit in opa
tionē pueníre: qđ palysis neruor oñdit. Cerebr vtu
te sensitiua caret vlr. tactū eni nullū facit sensū sicut
neq; san. aut alia supfluitas aialiū: dria pdicta qđ ex
perimentū edocet. Amp. sensibile positū super sensū
nullū pstituit sensū. 2. de aia: cū ois sensus medio psi
ciat quodá ibidē. Sed odorabile positū sup nares vt
intus non sentit. Palin: Illud vr alic⁹ obiecti esse
sensitiuū: qđ imutationē recipit ab eodē. de rone nā
q; obiectorū é potentias organis allegatas qscētes
l actū adducē. Sed imutatio apparet fieri in naribꝰ i
olfaciēdo: puta extensio q̄dá ⁊ nullatio. Nares itaq;
sunt odoratus sensitiua ⁊ nō pdicta māmillarū capi
tib⁹ silia additaméta. C⁹ oppositū fere oēs sentiunt
medici: capita pfata māmis silia: ⁊ nō nares ponen
tes olfat⁹ organa. Rursus alij oēs sensus vident a
cerebro deriuari: q̄re ⁊ h pstinet silr ab eodē: neq; ét
appet in naribꝰ organizatio qđ odorat⁹ sint instrā: cū
⁊ alis habeat opatiōes ppias ⁊ vni⁹ membri sit vnica
iuncta haly. opatio. s. ppa. Et: Illic é organū vtutis
vbi ꝓtingit eā pncipalius pati ⁊ ꝓformari. sed olfat⁹
nocumentū nō é poni nasci passio: sed vētriculoꝝ an
teriorū cerebri: interiorū. 3. ca. vlti. ꝓfortaf ét ab aro
maticis. Itaq; capita māmillaria capitib⁹ sunt organa olfat⁹. ¶ Propſ pmū qđē sciendū q organum
instrm seu sensitiuū é subiectū cui vtus infigit: aut in
qđ ꝓtendit. Est át olfat⁹ vis ordinata in duab⁹ carun
culis anteriorib⁹ ptis cēbri silibus māmillarū capiti
bus ad apphendendū id qđ offert ei aer attract⁹ de
odore: q̄ é id in vapore pmixto cū aere: aut ō odore é
pſso in illo ex pmutatiōe q̄ fit in corpe odorifero. A.
de aia pmo. Ex quo ét iá appet vtcunq; q̄ sint addi
tamenta ptacta. ¶ In oppositū eni sup⁹ius directe
lachrymaliū maior os eminet vtriq; parū exteri⁹
ꝓnerū: ad interius vo plus ꝓcauuꝫ: in qđ vtriq; cō
descendit cerebū eminēs pte vtraq; ⁊ formaf intra
durā matrē i figurā māmillarū. ⁊ parū idurat a sba
cerebri: ceu extremū māme duri⁹ extat i māmilla. vñ
A. it. ō aialib⁹: In anteriori pte nascunf additaméta
q̄ sunt silia māmillis: p q̄ fit olfat⁹: ⁊ diuidunf a mol
licie cerebri modicū: ⁊ nō sunt ita dura vt nerui. In
pncipio quoq; tertij canōis: In anteriore ptē ce
rebri oriūf duo additaméta māmillaria: qb⁹ fit odo
ratus. q̄ qdē a lenitate cerebri parūp drīt in pmis:
sed postea ꝓsegf ea neruorū duricies. Ad ista quoq;
additamenta vel carūculas fit p nares aeris ⁊ odor
attractio: pfortaf eni duob⁹ foraminib⁹ os cōpositus
máifesti: pmo inf hec exīs: demū supius pforaf mlt⁹
velut canalib⁹ puis: ⁊ reddit q̄si spōgia vt diminuat
multitudiné frigor aer apō anhelitū: ne pgat ialfa
tus ad cerebrū. Et ſ qdē os situat ſb dura mre. ipa
q; silr p foraf foraminib⁹ sic clepsedra. 8. ō iuua. Sūt
át nares instrā delatōis aer ad pulmonē: ⁊ odor ad
carūculas pfatas ex plib⁹ ossib⁹ ⁊ cartilagib⁹ ꝓpositā
Est ét meatus pueniēs ō palato i nares ⁊ carūculas
hmōi: quarū iuuaméta sic mixta. p eas eni vt pscriptū
fumalis euaporatio ad pdicta puenit additaméta: ⁊
aer pulmoni dimittit. ꝑatur ét inde cerebr. Iuuant

sitr ad aerē incidendū vt lfe articulent pfecte. Sup fluitates ét expellunt inde a cerebro: teganiqz a visu. Turpe náqz foret illarū ꝓspicere decursū. uuát quo qz in ipas manib⁹ excutiēdo ꝛ expellēdo. Nosce quo qz hominé sensū odorāmenti deteriorē ceteris habē aialiū: so de aia. salté intensiue: extensiue át certiorez cú plm ꝛ plurib⁹ alijs aialiū delectet odorib⁹. vñ in cane ſm Alex. de pbl'atib⁹: Olfatus coitensior é eo q hois: in agla visus: in aíali dicto ꝓmo gustabili idi co gustus: ſm araneas ꝛ aliquas aruū tactus q̄tū id vz quod é obiecto subtilit occurrē: non át quo ad dif cutiendū qualitatē tangib ilis q̄ pcipit ex obiecto. ita eni ceteris hó tactus é pfectior: ꝛ ió aialiū pruden tissimum ſo de aia: in ap⁹us vo audit⁹. ¶ Propter scōm qdé scíédū q̄ Auer. collz. ij. c. ō iuuamētis odo ratus: voluit nares fore instſa odorat⁹ ꝓpa. Jngt. n. ſm Ar. Fit iste sensus in duob⁹ meatib⁹ q̄ sunt i naso ꝛ ſm Ga. fit in carúculis duab⁹ filibus capitibus má millarum. ꝛ dicit q̄ pp remotiōz ístius loci attractati one idigunt. Et tūc ipugnat Ga. ingens: Si forte ita sicut dicit Ga. q̄ odorabilia mus: q̄ius nares nře forent opilate q̄n aeré p os attraherem⁹: q̄ palatū est aptū naso. Foramé eni vt dictū exīo i pálato ꝓtinuat cum foramine nasi transeūte ad pdictas carúculas. Et ſb dit ſz q̄ dicit Auenasor: Mos odorabilem⁹ odoré cibo rū q̄n inciptūt digeri in stomacho narib⁹ supple opi latis ꝛc. Jndé: si p illas duas carúculas fieret olfat⁹ aialia olfatibilia: q̄lia vz sunt olfantia ꝓter hoiez nō odorarent. ipsa eni odoré pcipiūt cū paucis sensibiliū dāis. vñ idem de sensu ꝛ sensato: Homo meli⁹ distin guit dras sensibiliū olfat⁹ q̄z cetera aialia. ꝛ tñ multa aialia fortius ꝓcpiédunt odores ex remoto. Quare qnto de qe. aialium: Certitudiné sensuū de longe mi nime vt é dicere: hó hz vt scōm magnitudiné aialiuz que aūt circa dras maxie. Ipse náqz quátum ad ol fatū é maioris igenij in olfaciēdo q̄z oia aialia i ppa lando odores occultos ꝓfricatóe. qō ñ hñt cetera: so de aia. Ar. pp qō dra. 5. Solus hó alioꝝ aialiū gau det floribus ꝛ alijs odorib⁹. vñ pbleumatū. 10. Hó ma gis alijs aialib⁹ é odoratiu⁹. Nó igr̄ p illas duas carú culas erit odorat⁹. Hec át positio stare non pót sicut ſtio oñdet dicendoꝝ. Est ét ipsi⁹ remouere fulcimina. Quid át sit dōm ei qō arguit p Ar. ſtio ꝛ ārto dicé doꝝ videbit. Ad aliud dōm ipm nó valē: q̄r so de aia olfatus pficit opculo remoto: velut visus amotis pal pebris i hñtib⁹ eas discoopire nobis euēit inspirati bus ampliat⁹ ventus ꝛ pouis. id aūt fieri ñ pt nisi nari bus olfatibile attrahat: nó. n. ꝓtingit siga detinēs velut ore apto ipm attrahē. Adhuc magis trásducet olfatile mixtū aeri in pulmone ꝛ ventrē q̄s in sursum colatoriū ascédat. Palin: Videt hó poti⁹ oppositus includē ꝓposito: q̄r si ſm eundē odorabile pueniret ad carúculas pfatas pus ꝓcurreret in nares: cū illa duo foramia earū ꝛ colatorij sibi obuient circa eū q sub oculis locū: pp qō eis opiliatis debē olfatus pfi ci in loco ꝓtactus. Nó eni pt dicere q̄ in loco nariū anteriori sit organū olfatus eo q̄ quodá immisso na res ad interius valde opilante: odorabiliqz demum appositio ad nares ñ fiet odorat⁹ sensus. Sitr dōm Auenasoris. Ad aliud dōm q̄ sermo hic est de homie núc: ꝛ non alioꝝ. Aut fortassis in alijs pfectoꝝ ita vt in hoie pficitur odoratus. vias tñ liberiores habēt cerebroqz frigidū ꝛ humidū mul⁹. Sed ꝙ hec ꝛ cum Auer. vñ aphoris. 5. ¶ Mulieri si i vtero non ꝓcepit: ve lis aūt scire si accipiat ꝓteges vestib⁹ suffumiga deor sum ex aromatib⁹. et fiqdē trásire vī odor p corpus ad os ꝛ nares: cognosce qñ ea ñ pp se nō gfiat. Si igr̄ p oē corpus ab infer⁹ in sursū pt fumus ad odo rat⁹ organū puenire: multo demqz magis qñ appro pinq̄t ipi de extra odoratiuū. Dicendū q̄ si dēret se tiri a muliere sic disposita odorabile: op⁹ é os tenere apertū: alioqn nihil pcipiet ceu nil quátūcunqz odo ratiuū ore clauso sentiē ens in eo. ¶ Propē tertiū vo sciendū sniam fere oium medicoꝝ q̄ olfatus sen sitiua sunt extremitates due vētriculi cerebri duplicj in rotundū acutū ꝓeminentj cū sba termiatiōe ea q̄ cerebri vt pus tactū: qō anothōia designat apti⁹: qō ét vī unui non pax de sensu ꝛ seusato ita: Unī nā re spiratiōe ad duo: vt oposse qdē ad thoracis aduitori um: ꝛ aduentine ad odoré. Jnspiráte eni sicut exspi rante puta hoie: facit p nares motū olfatū vz. nó sīg igr̄ nares olfat⁹ certū organū: sed poti⁹ quoddá dela tuū. ꝛ. 5. de ge. aialiū. Quorūcunqz nares lōge vt la tonicorū odoratiua pfecte. Exīte nanqz pfundo sē sus organo lōge: q̄r motus non destruunt: sed recte tendūt: sicut p oculis manu visū adunātes. vñ pbl'. 13. exp̄ssius. Ad cerebr̄ eni terminat⁹ odor sensū fa cit. Quod exp̄mit de uuament⁹ apte. 8. cap. 8. ꝛ. 4. Sensus cōphendens odores inf alios sensus: posi tus é itra testá in duob⁹ ventricul' anteriorib⁹ vētricu lor cerebri: q̄ ꝓtinent spūs vaporosū. Subdit ét tan dē: Utilitas duor foraminū ptráseuntiū a cetebro vs qz ad nares é ipius superfluitates euacuare. Et i ꝺ est vtilitas alia q̄ cerebr̄ cū infirmat adiuuat. Est ꝛ utili tas ppa añ istas. s. odoris cōphensio: ꝛ añ istaz alia puta anhelit⁹ aeris ꝛ copulatio ei⁹ cū cerebro. Pro pter oēs igr̄ istas causas appropriat sensus odora tus vt sit i cerebro: q̄r ps q̄ coopit istū sensū idiget vt p eā ptranseat qō cerebr̄ adiuuat. Quarto vo de ac cidēti. ca. 5. ¶ Monstrauim⁹ quoqz q̄ pmū instrm odo ris sit vētriculi cerebri. Hāc ét positionē fuat habiab bas. 3. ꝛ. 4. theorice. ca. 14. ꝛ. 13. qō ét signo rōnabili oñdit: quia si domuz ingrediamur vndiqz clausam mult⁹ odorib⁹ bñ aromatic⁹ repletā: narib⁹ nrīs aptj replebunt pdictj odoribus. Si át tūc cū ipoꝝ apitóe ꝛ repletióe aeré ꝓtinentes attrahere cessaverim⁹: mi nime sentiem⁹ tpe illo añdictos odores. cū vo acrem attraxerim⁹ eos mox sentiem⁹: q̄r hó spirās odorat nō inspirās át sed exspirās: aut retinēs spūs non odo rat: so ō aia. quare ꝓcludit baliabbas: nó nares ſz duo càpita capitib⁹ mámillar̄ silia fore olfat⁹ orga na. Rursus: vt dcm p Ar. Olfatus nr̄ ꝓportionat oculis palpebris velatj: qbus ñ pt pfici vidēdi actus nisi amouēt palpebre: fit ét inspirádo: ꝛ opculū de tegendo venis ampliatj ꝛ vijs non pcipit ét hō nisi duas extremas odorū: ꝛ valde insignes. nihil enim odorat odorabiliū sine lentia ꝛ tristitia: cū certū hūc sensū mīme habeat pp multā cerebri frigiditatē ꝛ hu miditatē ꝛ tuté ipedientē olfatiuā ꝛ fumalē extriquēdo euaporationē q̄ cā odorationis existit: ꝛ pp ꝺ olfat⁹ at tributus fuit igni rōne vz obiecti ꝓpe. Causāt ét is ex fumali euaporatōe. Cōmēsurat nanqz calor odo rabilis ꝛ motus ipius ad hyperbolē eius que i loco ideſt cerebro frigiditatis ꝛ humiditatj. Natura emz semp ingeniatur ad excessum vniuscuiusqz: de parti bus so. Olfatus siquidem rone organi qō est circa

cerebrū ē vtute seu potentia caliduꝫ:mā vo frūm. hec igr singula mōstrāt sensituū ppuꝫ olfat⁹ circa cerebrū:t nō sec⁹ nares existē. Itidē organizatio pnū arguit vtutē instrū:sed i extremitate vtraqꝫ vētriculi ānteriozis cerebri:pdicta ita exīt artificialis organizatō vt nō ob aliud fit nisi ppt odozis pceptionē.qō sortitā id qd ipedit.d.additamēta illic facta eē: ac parū a mollicie cerebri pmutata:vt eis huic fortitudie acqsita possint pati supfluitates pmi vētriculi expurgari inde illesa:ceu sub cerebro locata fuit glādula:modi eū a sba cerebri iduritie pmutata:ne supfluitatib⁹ cerebri hic trāseūtib⁹ ledat. Cui dōꝫ qꝫ si pp bonitatē os tñ i exterius pcauare neqꝫ vias sic angustas nāe pstare. Ex vētriculis ēt decurrūt circa medīū supfluitates ad glādulā dictā:nō tñ ledunt his ipī. Aut licꝫ qꝫ obijcat inuamētū ipōrtet qōdā vt volut Ga.cū A. nō tñ illud exīt pncipale:sꝫ odozat⁹ magis:cū vn⁹ sit sensuū pficietiuꝫ. Adhuc lesa pte interioꝝ:t naribꝫ sanis:ledit t odozat⁹ qō t nobis iducant collectōes feti de sub cerebro anteri⁹ pcepte:ac cōtrize nullā in naribꝫ lesioné notātes ñ pauce. Itaqꝫ carūcule pfigurate organa sunt odoramēti:t nō nares. Nosce queqꝫ ex fo ō aia. A. eē instrm dupler:qōdā nanqꝫ reddēs tñ qꝫ parū subseruitiuū exīt:cer neru⁹ obtic⁹ crystallinꝫ ac vasa semiaria iuoluta testiculis. Aliud vo pcipiēs solū qō pncipale exīt pfectuū vt crustallina t testiculi quo ad seminis gñatiōez:nōnulli quoqꝫ reddēs sit t suscipiēs:vt neru⁹ tactiu⁹:cordis ēt caro.p se náqꝫ sentit:dzia.42. Itaqꝫ i ppōsito nares sūt organa reddentia solū:carūcule pfate suscipiētes tñ. Oportuit enī plura instra t figuratōes eē vt pficeret hic sensus q nobis cū difficultate alligat.pp cerebri dictā frigiditatē t hūiditatē in mensurā. ¶ Propt q̄rtū qdez Ad pmū pcedēs ex Ar⁹.dicto appuit qd dōm vt qz noluit nares organū olfat⁹ pncipale t susceptiuuꝫ:sꝫ deserēs t parū. vñ sus pbus diffinitur nares odoꝝ fore adductōꝫ. Aut sermo fortassis ēꝫ. sunt horā quandū pfecte tradita erat ieiscionis scia:dzia 99. Ad aliud vt appuit qꝫ nares quoquo mō sī instra odoratus:subseruiūt enī t deserūt.ppīs instrīs.t qz ñ solū hāt inuamētū bꝫ sꝫ vt dictū ē alia plura:ió volēs Ga. eas lingue assimilare cui⁹ ppus é act⁹ gustādi:parū in vocē pferre. Et ēt vt man⁹ molēdinarij in volūtdo cibū sub dentib⁹. Tertus.iꝫ. de aialib⁹. A. nares dixit instra fore odoratōis t anhelatus. Ad aliō Auer. iā apparuit:nō.n.tenet mō. Ad aliō dicendū qō.p tāto dr instrm olfat⁹ eē aeré iposituꝫ naso:qz ipse pfert marie vt act⁹ pficiat odoratōis.t ió posuit ibidēꝫ:qꝫ instrm audimus eēt aer iposit⁹ auri.hic.n.necius é manifestū ko apparēs de aia. Ad aliud dōm qꝫ illa ps nerui non é ps q̄ sit olfatus sensituū:sꝫ tact⁹. Patet.n. hec t ramificat ex kto neruoꝝ pari ex cerebro ortoū. Ad aliud dicēdū qꝫ monē Auer. aut eius expositiōz hic non recipio cū opīonis fuerit opposite. Ad aliud dicendū qꝫ notat difficultatē non āt ipossibilitatē. cōtinuit enī trīs qꝫ bō deterioris sit ceter⁹ aialib⁹ olfatus neqꝫ ēt cerebrū tñ é frigidū t humidū imo caliduꝫ t pterminatū vtcūqꝫ:sꝫ frigidū é respectu cordis t epaꝫ t humidū respectu ossiū pmo pmi t qz cerebꝝ sic frigidū fuit odoratus igm attributus:vt fieret ccu ossū q̄litas. habuit ēt homo sicut tactū ingenū in odoratōe:q̄ odorabile facile agit ad organū puenire. Ad aliud dōꝫ qꝫ vtus in carūcul⁹ actu repit put saliē sortā notat. Neqꝫ ppt hoc qꝫ cerebꝝ caret vtute sensitiua tollit:qz circa ipm odorat⁹ ñ possit eē organū:cū ñ sit ppe vt declaratū ē i sba cēbri:sꝫ i pfiguratā additamētis:t qz pparū a cerebri differt sba:ió nō vt pot⁹ difficultatē t ipossibilitatē ꝛcludit odoratōis:qō si sermones qñqꝫ Ga.ꝛsonēt:instrm olfat⁹ fore in cēbro aut vētricl⁹os duos āteriores:vt appuit exponēdo.qz é circa cēbrū t ei⁹ velamē. Id eni qō alicui nāliter est annexū:multotiēs id dr ceu cor dr artariaꝝ ps. vñ histo.3. Cor é sic ps artariaꝝ. Et in pncipio canōis kto: Cerebꝝ duplicit in sbam velatiuā medullarē :t vētres pleos spū. Ad aliō qd dōꝫ oñsū.42. Nec eo qꝫ odorabile positū itra nares ñ sentiat:arguit ibidē ppuꝫ fore olfatus organū. sed euenit:qz cū odorare ꝛsistat in fūali euaporatōe:opilatōe tūc inueniente ipa ñ pt i pfatas deuenīr carūcl⁹as:qō oñdit.si enīꝫ qō intra nares ponit pauce fuerit qtitat⁹:vt effumatio vaporosa ñ. phibeat trāsire adhuc odor pcipiet. Ad aliō dōm qꝫ ñ ois imutatio ppuꝫ arguit sentuū velut neruus:vt oñsū dzia.41.organū tactus.caro tñ mutat apud obiectū ipius:qō qd é ñ pncipale arguit instrm:sꝫ magⁱ accessoriū t delatiuū. Dzia.46.

Quod tunica interior artarie ꝛstruat ex villi i lōgitudie ptēsis oñdit ex kto nāliū ca.10.t pmo pzia ō mēbris. Rursus pōn t ppriori actōi hmōi debet organum. hec āt é attractio dilatāe facta.oz eni sigd expellitur qō pus attrahat.villi āt lōgitudiales attrahūt. Erūt igr vt pus t ppus instrm. qō āt tale sedē dz accipē intrinsecā iurta ppinquo āpius sitū. Ex: Anhelat⁹ t pulsus sunt ppōrtionales.ipe náqꝫ currit pulsus ter.10.ca.6monis vbi anhelitus:sed i anhelitu precedit attractio:g̃ t ipulsū.hec aūt posita villi pfici lōgitudinalibus:q ei magⁱ erūt accōmodi exītes itrīsecus. Adhuc dignioꝝ t fortioꝝ actui instrm debet aptius t vigoriosius. sꝫ id euenit cū lōgitudiales fuerint interius:qz p eorū attractionē vita ex corde in cetera demandat mēbra. Fit ēt attractio p ipōs melius nutrimēto in ptes artarie. Itidē: Si villi latitudinales ēēnt intus fortiores ppinqtate facti phiberent aeré introduci qō nō facīēt exterius positi vigētes qꝫminus. Itaqꝫ tunica intrior artarie in villis fm lōgitudiné dissoluit. ¶ In opdositū Ga.6.de inuamētis ca.1.t haliabbas cū Auer.de anothōia artariarum Rursus: Immutatio corpi aduenīēs mor q̄si p artarias mouante spū in cor deserit.hec āt perficit expulsione qui facit artarie intrior tunica villis latitudinis intra se positis.nā lōgitudiales id ipedirent attrahendo. Adhuc longi exterius sit aeri appropinq̄nt āpli⁹ qꝫ entes intrinsecus :t ita facilius subducē portērt area. Igit latitudinales villi extant in tūica exteriori artarie. ¶ Propt pmū qdez sciendū qꝫ artaria é membꝝ neruosū a sinistro cordis ventre ortū in ei⁹ subsidiū motu ꝛrio ordinatū in lōgū rotūdūqꝫ p tensū duplici tunica velatum. Vite mediantibus sanguine t spiritu in aliud reliquum corpus delatuum. Huiusmodi aūt duplicis tunice interior est multe spissitudinis t duricie :exterior vero mollis tenuis rapa similis tunice vene ñ pullulant.6.de inuamentis.ca.13.vñ ko theorice: Interior tunica est quinquies duplicior exteriori:t ió abrucalis mgr Ga. q id hñ mēsurauit noluit artariā fore sexcuplā grossitudi ve

ne. habuerit ãt tũicas duas ne fortitudie findãt ꝛ ne ſpũs in eis raritate diſſoluant. pulſant ãt vt ꝓtẽpen tur vitalia: ꝛ vt ſpũs ptũ⁹cũ ſanguie deferat: ac ipe attrahat ex venis in eas. ẽ ãt villus ſiue ynul⁹ aut ſi lũ mẽbrũ neruoꝝ ꝓtenſũ ſubtiliſſimũ: ad motũ actio nis cõis ordinatũ. nã mẽbra q ſolũ ꝓ ſeipis agunt villis nõ egueſt cũ actio ſit pua. ſufficit. n. calor nã lis loco villi: ceu ſint os cartilago ꝛ hmõi. q ãt ꝓpt oẽ corpus opant egueſt ullis cũ vehemẽtior ſit actio vt venę artaria ꝛ hmõi. Eſt ãt is triplex vt ãgſi trina dimenſio lõgitudinalis latitudinalis ꝛ dyagonalis mediantib⁹ quoꝝ is artarie opant. In eis nanq; ſũt ẽttuor vtutes quarũ q dã dilatant: alie ꝛſtringũt: q dã retinẽt ꝛ facũt p⁹ gerẽ dilatatiõ3: nõnulle retinẽt ꝛ agũt poſt gerẽ ꝛſtrictiõ3: q oẽs villis opant ꝓpis. Haly. Et q; dubiũ erat qb⁹ agũt ꝛ quo cos mouit ptibus appropare artarie. ¶ Propt qdẽ ſcõm pri mitus exponat qd de ꝟ ſenſerit ponẽs: deiecpſq; vlr diſſonantie ſapientũ tangãt circa villos. ¶ Propt hmõi ſiqdẽ pmũ ſciẽdũ q nãliũ. 3. ca. 10. ita ſ̃cribi tur: Tunicarũ artarie q gdẽ extorſum ex rotũdis: q vo introrſũ ex rectis gdẽ plumis: paucis vo eis quib⁹ ex obliquis. Dico ãt rotundũ lantudinalẽ: obliquũ ãt vlterũ. qõ ſulcis: qm̃ ſubdit: Artarie ſimlãt ventri bus quoꝝ vſ ꝓſentiri vlius tñ pmo pma de mẽbris ita: Mẽbroꝝ quidẽ hũtiũ duas tunicas: villi lantu dinales ſp in eorũ extrinſeca ſũt tunica: ꝛ alię duo in trinſeca tunica: ita vt lõgitudinales declinẽt magis ad ſupficiẽ eius inferiorẽ q; tranſuerſales: ſm ꝟ igit cõe longitudinales extant in tunica interiori. In ꝟiuꝫ 6. de iuuamẽt ca. 4. Tunica interior artarie diſſoluitur in fila ſm latitudiné. vñ ſo theorice. ca. 13. oppoſitũ nãliũ. 3. penitus ſeriat ita Interior artarie tuni ca villoſa ẽ ꝛ in latũ: ſed tunice exteriores ſunt in lon gũ villi: ꝛ in ea pauci ex tranſuerſo. Collꝫ ãt. i. ca. de anathõia: ꝓtextura interioris artarie tendit in latitudi nẽ: exteriores i longitudinẽ. ¶ Propt hmõi ſiqdẽ ſcõm ſciendũ q; Aler. in pbl⁹ talit ſeriat: ynuli reci in ſtomacho. i. iſophago attrahũt: obliqui vo expellũt. In alijs ãt pticulis obliqui detinent vt in mſrice. 3. quoꝝ. 13. ca. 1. Mẽri ſepatus ẽ a villis trã ſuerſis cũ non ſit adretinendũ. cui ꝛſentitur collꝫ ſo vbi tñ longi explicãtur ꝛ lati: nõ ãt trãſuerſi. fmo vo theorice: Mẽri ẽ cõpoſitus ex duabus tunicis: alia exterior carnoſa: c⁹ villi ferũtur in latũ: reliq; vo infi or neruoſa: ꝛ eius ſunt villi in longũ ptẽſi: ꝛ i ea pau ci per trãſuerſũ deducti qõ innuitur nãliũ ẽt fmo: pri mo ẽt pma: ¶ Botus tranſluendi ẽ cõpoſit⁹: fit enĩ villis ꝓpis p formã ex ſitu longitudinis latitudinis ꝛ trãſuerſionis: ſed iſte motus ẽ meri. Apper itaq; q; duplicẽ aduerſãtur hi pmitus: qr. A. poſuit in ſto macho ſeu meri villos trãſuerſos cũ haliabbate: et q; demũ fecit trãſuerſos expellẽ in ſtomacho: cũ vbi libet ponãtur retinẽ. Adhuc fo collꝫ de vẽtre: Re tẽtio ꝛ expulſio fiũt p tunicã q; ꝓcedit p latitudinẽ: ce teri vero fere teſtãtur expulſionẽ fieri p tunicã diſſo lutã in villos latitudinis ꝛ retentionẽ ꝛ p illã q; tranſ uerſionis. Tertio vo nãliũ ca. 8. venę hꝫ ynulos obli quos gẽa circũtractiõis. Amp. diſſonãt circa inteſti norũ villos nõ ſolũ ad alios ỹm ẽt int̃ ſe. vñ. 3. nãliũ ca. ꝑdicto: Unicuiq; inteſtinorũ rotundi ſm alteru trã tunicarũ ynuli ſunt circũtrahunt eni ſolũ. attra hũt ãt nihil ad modũ quo matrix ñ attrahit mẽſtrua ſed tñ expellit: ſimpliciũ. 5. ca. 4. Quarto vo 8 iuua mẽt. ca. 2. Inteſtina qm̃ nõ indigẽt vtute attractiua habueſt fila p q fortiter ipis poſſibile tñ expellẽ. 3° ſi qdẽ theorice. ca. 16. Inteſtina ſiqdẽ ſunt cõpoſita ex duabus tunicis villoſis ꝛ emulſq; villi tunica in latũ rotundat. Tertio vo. 16. ca. i. Incens ſup duas tuni cas inteſtinũ ẽ villus tendẽs ſm latitudinẽ. Collꝫ vo pmo de anathõia inteſtinorũ: Inteſtina cõpoſita vt ex duabus tunicis: ꝛ hñt texturã tendẽtẽ i latitudiné ſolũ. vñ ſo illius: de iuuamẽt mẽbrorũ: Virtus ma nifeſtior in eis ẽ expulſiua: non ãt attractiua. C⁹ ꝟri um nãliũ ita tertio ca. 10. Pola oium organorũ ex tu nicis ſimul ꝛ viriſq; obliquo ꝛ hũtib⁹ ynulos facta ſunt inteſtina. Hali. quoꝝ iteſtinũ expellit ill' qõ ag gregat ex egeſtiõe in eo: ꝛ attrahit ſibi aliqd aliud ex ſuperfluitatib⁹. pmo ãt pma de mẽbris: Deliuſ ẽ inteſtinus vt villi attrahendi ꝛ retinendi nõ ſint ſimĩ: ſed ſupple p tunicas ſepatas: non eni multa indigẽt re tentiõe: ſz attractiõe ꝛ expulſione. ſic igr eis villi ine rũt lõgi ꝛ lati qõ firmat: ſubdit eni q; aliqñ mẽbrũz hꝫ duas tunicas vt fiat eius attractio ꝛ expulſio mo tu vehementi: vñ facta ẽ earũ alterutre ſingularit inſtrm ſiue pmixtione: vt ſtomachus ꝛ inteſtina: ita qz Ga. ꝛ A. fere ꝟbaliant ne dũ alijs ſed ſibiipſiſmet. ¶ Propter tertiũ qdẽ explicet ꝑus vitas q ſitis: dei ceps vero lites circa pinductas ſopiant diſcolias. ¶ Propt hmõi pmũ ſciendũ: dõz cũ. 6. de iuuamẽ tis ca. 4. Haliabbate ꝛ Auer. q; tunica interior arttarie ꝛſtituit ex villis latis: exterior vo ex longis qdẽz plu rimis: paucis vo ex trãſuerſis: qõ expienti a oñdit in ãplius cũ qs accipiẽs artariã magnã ꝛ decoquẽs q; ſi excorticãdo ſeungẽs appebit eidẽ qãmagis ſm la tũ ſeu rotũdum decorticari. qõ ꝛ rõne firmat: ſuppo ſitis tñ ꝑus q; inſpiratio expirationẽ ꝓcedit: vñ ha rũ libro: mouenna expirant ãre neceſſariũ eſt pmuz inſpirationẽ. ꝛ. 6. de iuuament ca. 5. Principiũ mot⁹ oium iſtoꝝ ẽ vnũ: ꝛ ẽ cordis expanſio q fortior ẽ ꝟtõe Adhuc qñ cor dilatatur arterie ꝛſtringũt ꝛ eꝫ dria 80. ꝛ q; artarie vt denſi extant in cordis obſequo. Amp. q; dilatatõe fit attractio ꝛſtrictõe vo expulſio. Pali q; villi longi attrahũt: lati vo expellũt: trãſuerſi deti nent. Et itidẽ inſtrm actiõi ãplius neceſſariũ interi⁹ locat i ꝓpinquũ agẽti. vñ tertio. 13. ca. i. Nõ poſiti ſt in vẽtre villi expulſiui extrinſeci: ꝛ lõgitudiales intri ſeci: miſi q: attractio ẽ pma opationũ eius ꝛ ꝓpior deide expulſio aducit p⁹ illud: qõ nẽpe oñdit meſo pleuri dilatantes pectus: ꝛ ꝛſtringentes vna q villoſ a ẽttuor pũbus recipiũt: ꝛ id vnuſq; ſm Almanſo rẽ ꝛ. A. ẽ quadruplex. Apõ tñ Ga. ꝛ Haly abbatẽ ſin gularis ãre ſũt. 88. vel. 22. villi eorũ. Sigdẽ dilatan tũ in ptẽ magis expandunt exteriorẽ vt aptẽ aerem q fortis exiſtit attrahãt. Coſtringentiũ vo interi⁹ vt liberi⁹ fumũ vaporoſũ expellũt i q foras. ¶ His ita qz ſuppoſitis ꝓcedat. nã ſi por inſpiratio expiratiõe ac cordis expanſione: cor ꝓmitus attrahendo aerẽ i ſui refrigerationẽ a pulmone p artariã venalẽ dila tat. Et q; hoc deſerunt ei conſtringitur eo q; qñ vnũ mẽbrũ dilatatur vt attrahat: reliquũ ꝛſtrigitur ut ex pellat: nãlium. 3. cap. 3. hmõi quidem expulſio cũ ſit neceſſario attractõe villis ꝑficietur latitudis infimo poſitis quia ſic erunt agenti ꝓpinquiores. Ut dein ceps in huiuſmodi cordis expanſione ſimilit artari am oꝝ magnam ꝛſtringi eidem deſeruiente: ut in id

ſan. expellat aliqlit ab eo q' cordis in calore remissus Et ét ne is dilatatióe expandat: cú át cor angustat artarie dilatant: ita vt in artaria magna ꝓstricto ꝓcedat dilationem: in artaria vero venali eꝫ. Rursus Expulsio artarie é fortior motus: ⁊ amplꝰ necessarꝰ attractione: q; ꝓ illá expellit vapor fumosus cú aere ꝑus introducto mirtꝰ: q ꝑpter eꝰ inflámationé odio sam iá nãe redditá tanqꝫ notabilꝰ: conat plus exercitia ꝓpellere: qꝫ aeré ad refrigerú introducé cú modicus sufficiat eo q; is qꝫtúcúqꝫ calidꝰ: é frigidꝰ nr̃or spirituú cópatióe ꝓmo ꝓa ca. 2. doctrie ꝑe. Est ét vapor ꝓtractꝰ grossio: ita q; fortior egeat ipulsiuo: aer vero subtilior: vt sibi sufficiat remissior. ad fortioré át actú ⁊ ápliꝰ necessariú suppositú é instr̃m intrinsecú ⁊ ꝓpinquú existẽ. Eti: fulcit: qñ talit dispositi aeri ꝓpinquior exposito: ipm potert pfectius attrahẽ qꝫ si forent intrinseci: qbus dictú paucos socíari ex trás uersis. Concomitant náqꝫ lógos sp q; morꝰ fortassis eorú attractuꝰ regrit fulcumentú in ápliusꝫ Itaqꝫ vili lani in tunica erút intrínseca: lógi autez in extrínseca. ¶ Propter hmói aút scõm sciendú q; villi aliquando opant p se: ⁊ sicut dictú lógi attrahút ⁊ reliq: inde dú vo p accidés: ⁊ ita opus agút aliqñ ab ꝫ oppositú: sic eni retinét nó solú trásuersi: sed ⁊ lati. é ét eú in retétiua ꝑbét auxiliú q ꝼm latitudiné iucedút: ꝓmo ꝓma ca. 3. de vtutibꝰ. vñ ad id qõ ponit. Aꝫ trásuersos in stomacho expellẽ: dicendú eo táqꝫ supposito foꝛ p accíos: ceu non oés in vehemẽti maxie retinét tandez ꝓstringẽdo appetitu ad qõ expulsio ꝓsequit eiꝰ qõ i stomacho ꝓtinet: cú sit lógus colonalit rotũdus p se tñ dictú ipos retinẽ. Cú vo aliq ps transuersoꝝ opaꝫ ꝑt retinere ⁊ getẽ ꝑstare vt attractio fulcimẽto inuisa ꝑfectius attrahat ⁊ ꝓcipue cú appetitus non fuerit i mensus: túc eni quasi lúbricoꝝ terrestrú motꝰ sil'ꝫ eisdẽ. Aꝫ aliud qꝫ. Aꝫ. ⁊ Auer. ñ ponút transuersales i stomacho: hos át Alexáder ⁊ Paliabbas firmant dicendú q; illi tanqꝫ pparú necessarios ⁊ manifestos klinquẽ. Aꝫctio náqꝫ stomachi é vehemẽs attractio: i qua perpendit qes qꝫmíme. hi vo ꝓsiderantes motu lá quandá in nerui attractióe: ac q; sociant trásuersi qdẽ in alijs partibꝰ sp cú lógis ꝓtulẽt ét stomachú eisdẽ ꝓfrui. Aꝫ aliud dicendú q; in vẽtre ꝑfit expulsio p se villus lat: ⁊ marie cú ptes stringút supiores. qñ vo eꝫ cueuit cáꝫ vóitus. p accíos át retinét ceu cú ꝼm supius retundet vẽtris ⁊ fundú ꝑpe: nó át ꝼz me diú. p se nó cóit ponit rétentio trásuersis musculiꝫ vigẽ. Aꝫ aliud dicẽdú q; illa lr̃a Ga. é corrupta fortassis trásłatióe: ná in greco erat egearsion: qõ dico vt i qt Ga. Fo. de re. sa. ꝓmú recto qõ é rotundú: dr̃ etiá có ik egeorsion plagió. i. obliquú. vñ deceptus trásserens nois cú multiplitate: cú debunt trásducer egearsion. i. rotundú seu latú trástulit obliquú. Et sil'r ad aliud dicendú q; errauit ꝑus non róne trásferés cú trástulit Fo nãliú. 3. Sola oium organoꝝ ex tunicis simul ⁊ vtroqꝫ obliquos hũtibꝰ inulos: cú dicẽ debuerit rotũdos. Aut dicendú obliquú equocú cẽ ad latú ⁊ transuersú ceu ꝑus visú Ga. inuere. Aꝫ aliud dicendú q; Aꝫ. alijs aduersat parentibꝰ simplr̃ in testina ꝼm ãbas tunicas villos br̃e latos. Aut dicendú q; Aꝫ. intellexit intestina supiora: reliq vo iferiora Vel sanius q; ꝫ intestina supiora: 5. solú habeãt villos latos: vltimú tñ vt rectú ⁊ ꝓcipue ipius extremú longos etiam habꝫ. vnde tertio. 16. capitulo primo:

Jn intestino recto iá appent villi multú lógi: qñ est ex intestinis maioris opatióis indigens ad attrahendú illud qõ é ꝫ ipm. Aut qs dicet hos lógitudiales villos nó eé de sba intestini recti: sed musculoꝝ duoꝝ longitudinaliú q; sunt in eo. q; si dicat. Aꝫ. simplicit in intestinis attractoꝫ motu fieri motu fieri vehementi: aut eú nó audio. vel fortassis fit ab alio qꝫ a longitudis villꝰ: vel attractioné apꝛopabit stomacho: expulsioné vo itestinis: quod qdé non recte inꝺ ꝑtabit ꝫ mentẽ nunciant. Si eni cá duplicitatis túi carú foret in illa: vñ dicá tunicas itestinoú duplicẽs ex uuamento existẽ cói: vt ne accidat nocumentum vni: ei alierú cóicet. Ná si qs diligent attẽdat i oibꝰ mẽbris ꝓtinentibus alienú ab ipoꝛ sba duas túicas inuenet venenosas ꝑter venas: aut fortassis vaginã cordis: ita q; ⁊ frenes sunt duplices ꝺno. 10. ¶ Prio pter quartú át ad ꝓmú dicẽdú id dcñ eé tpe quo nó dú sciebat anothomiá perfecte: cú testatú sit dria. 9. ꝺ se Gal. dicẽ non fore impossibile iuenire i arte me dicine: quod p ipm nó é inuẽtú. Quicéne vo dicendú vel q; secutꝰ é illic Ga. Aut ofo ipius est vlis ceu in partibꝰ vlr̃ duas hũtibꝰ tunicas. hmói át vitas p vno nó infimẽ particulari cú ad róné scie sufficiat ipa vt ad multú: phỹsi. 2. ⁊ metha. 6. Aꝺ aliud qꝺ dicendú apparebit. datú náqꝫ é q; i alijs artarijs ab ea q̃ vnius tunice ꝓstrictio: ꝑt obsequiuꝫ quod ꝓstát cordi expásione ꝓcedit. Aꝺ aliud dicendú q; lꝫ anhelitꝰ e t pulsus sint ꝓportiõales ꝓportõe seu siltudine lata ⁊ nó vera. ná siltudo é duplex: q̃dá ꝼm vitatẽ: ⁊ aliq̃ nó: vt cú qd alti siltudie ꝓportioat lõgitudoi. Haly lꝫ eni anhelitꝰ ⁊ pulsus ꝙniat in spẽ fere nũero: ⁊ i causis tribꝰ vt vtute instr̃o ⁊ necessitate: dr̃t tñ in qꝫplimis ⁊ ꝑe cú cerebꝛ ꝫoperet cordi. Aꝺ aliud dicẽdú q; vigore cordis oia in ũtio redduñt vina: q̃ demú ꝓseruãt in eé per debitú defluxuꝫ ob ipo ad ea: ꝼm dilatationé ⁊ ꝓstrictoꝫ: sed in ꝫ vt oñsuꝫ ꝓstrictó artariaꝝ opaꝫ dilatóe i ápliꝰ: neqꝫ artarias oꝫ villos hr̃e aut quodlibꝫ ꝑpẽ ipius actú nutritóniꝫ particulare: cú ut tactú calor táqꝫ instr̃m sibi sufficiat natũ Aꝺ aliud dicẽdú q; ꝑpẽ necessitatẽ fere uacui quod seqẽ ad ꝓstrictoꝫ nisi mor subsequatur attractó: dita 81. Ac ꝑpter aer} sbulitatẽ ⁊ ipius modicá respectu euétatióis necessitatẽ nó phibetur villis latis intus exñbus: sed cogitur subintrare. ¶ Dria. 47.

Quod vene orientur

Qab epate vr̃ per Ga. in tegni: ⁊ alijs locꝫ nó pauc}. A. 5. de aia: et vlr̃ oés medicos. vñ ꝓmo colliꝫ ca. de anothóia vernarú: Jnuentú é per viá sensus q; vene ramificãtur ab epate. Aꝫmp. si oriẽtur a corde ipo moto mouerẽtur et he cuꝫ idẽ sit motus totiꝰ et partiꝫ vt totiꝰ terre et vnius boli: ꝓtio celi et mundi. Cum át ꝓñs sit falsum falsificabitur ⁊ antecedens. Rursus: Si vene orientur a corde cum ordiné tur ad finẽ sanguis vt delatione ipius per eas nutriatur corꝓꝰ ꝓmo ꝓria. ca. 1. de venis tunc cor ꝓncipiú foret sanguinis informans. Et ió totuꝫ sanguis eporteret in ipm concidere. hoc autem impossibile videtur fore. Sic enim cum inter epar et cor non sit nisi vnus trásitus puta vena ꝙcaua per cádẽ oporteret simul sanguinem totum ascendere ac plimum eius nutritum partes inferiores plures ⁊ maiores superioribꝰ per eandemqꝫ descendere. Jd autez videtur impos

sibile cum motus per eandem partē ita occurrāt oppositi ꝑm surſum ⁊ deorſum ſibi reſiſtentes adinuicē in loco inſmedio cordis ⁊ epat̄. Palin.10. metha. Minimū i vnoquoq; gñe ꝓncipiū é in illo cū ſit metrū ſeu mēſura: venaꝝ ät mime ſunt i epate ñ ät i corde. Itdē: vene vident ab illo ꝺbere originé cum magl attestant. Ꝺ ät é epar ⁊ matie q̄ſtū ad ipius pāniculū ſi ät cor cū ſit dure ſbe ac ſolide. Etī: Principiū ſanvenarū exiſtet ꝓncipiū cū he ordinent ad ipm. epar ät ſan. exiſtit ꝓncipiū cū ſit calm ⁊ humidū ſibi colore affine. vñ. 4. de iuuament. ca. 3. cū Ꝺ aliabbate. 3. ⁊. 8. theoꝛice: Par factū é purpureū vt ſanguiné generet purpureū: vſ ét forma ſā. ⁊ oīs eī⁹ diſpō i epati dari. epar itaq; é venarū ꝓncipiū. Rurſus oñditur venas oriri a cerebꝛo ſeu oſſib⁹ eo q; vena ex panniculo ꝓſtruit. pāniculus ät vt ad multū cōponit ex neruo ⁊ ligamento: dīa. 44. hi ät originé ſuſcipiūt a cerebꝛo ⁊ oſſibus: qō ät a panniculo vſ: q. 1. theoꝛice ⁊ ꝓmo ꝓma: Oia mēbꝛa panniculoſa vel panniculi inuoluta oriunt a panniculo cooperiente coſtas interius: ⁊ panniculo muſcul' ventris ſuccadente ſiphac dicto: tertio vo. 13. ⁊. 22. ſcribit ét panniculū ābientē interius pect⁹ cū alijs oīb⁹ tact̄ ab hmōi originari pāniculo: ut. 44. tactū. Cū igit̄ vene pāniculoſe ſint ab iſto pāniculo deducēt originé. Hmōi quoq; oppoſitū ſentit Ariſ. in de aīalū libꝛis: ⁊ potiſſime ptiū. 3. quod rōnibus conat̄ aſtruere ñ paucis. Amp. de iuuamentis. 6. ca. 4. fuit origo vene non pulſatilis veniens ad pulmonē ex loco ex quo orit vena pulſatilis ex corde. Etī: Propt̄ diuerſitates int̄ telas uſtarū venarū fuit origo vaſoꝝ q̄ hñt vnā tunicā mollē tenuē ex tenuiore pte cordis. Et origo illarū q̄ hñt duas tunicas ſpiſſas duras ex ſpiſſiori ⁊ duriori ptiū eī⁹. hę ute ſunt cordis dextra ⁊ ſiniſtra. Palin: nāliuꝝ. 3. ca. 14. Si nō tñ demū maioꝛ é vena q̄ ad pulmonē ducit q̄ꝫ ea q̄ in cor naſcit ꝛc̄. Adhuc aīalū. 3. Ꝛ. ō facili ꝓbat̄ q; cor ſit ꝓncipiū venarū ⁊ neruoꝝ. Rurſus ab illo vene oriunt i quo ꝓmo ⁊ vltio ꝓcipit vita cū ad ipam ordinēt nutrimēto. ſed Ꝺ é in corde: ⁊ in dextro vꝫ ventriculo urta eius dextrā auriculā: vbi vena ventrē hūs ꝓtinuat̄ cordi. Pleraq; ſiqdē viſu notaui anathomizās q; ceſſāte motu cordis ⁊ ꝓ ꝓñs vita cū ſtet ꝓ motū in ſiniſtro vētriculo paulatīm motus: ⁊ ét ordinate ꝓſtituit io in dextro quouſq; ad mediū deueniat ꝓcaue vene cordi affixe. Ꝺbi. n. vſ tādē apte oīs vite motꝰ ceſſare euſdē. Itdē: ꝓncipiū venarū ⁊ aliorū i loco ꝺꝫ eē nobilioꝛi vt ipm eo fulcito valeat ꝓncipare. vt eni locus é ita nā opat̄ ꝓbl'. 10. talis ät locus é cordis coll. 2. ca. de mēbꝛo: ꝓncipali vtutl nutritiue. Situat̄ nanq; i medio parūpar tñ declinās ad ſiniſtrū vt q̄ſtū ad eī⁹ acumē. In oīb⁹ eni aīalibus cor é ſm mediū pectoꝛis loci. i boīb⁹ vo paꝛp declinat ad ſiniſtrā ad equandā frigiditatē ſiniſtroꝛ ꝓmo de hiſtoꝛijs: ⁊ tertio de ptibus: ḡre ꝓncipiū cor erit venarū ⁊ non epar: cū deſcēdat in dextrā hūs ex oppoſito ꝓiugiū ſibi ſplenē. neq; aliq̄d alioꝛū vt oſtē deī inductoꝛū. Propt̄ ꝓmū q̄dē ſciendū q; vena é corꝓuſ pāniculare oblongū rotundū vna tunica cōſitū ſanguis nālis in nutritōe ꝓtentinuꝫ. Eſt ät epar ſan. inſpiſſatus ⁊ ipius ꝓmū gñatiōis inſtrāliū orgānū. dico ät ꝓmū ꝓp cor q̄ illius organū ꝑm ⁊ pfectū exiſtit. q̄d ät ſit cerebꝝ ⁊ oriri: q̄d os: q̄due cor: ét q̄d pānniculus differētijſ oñſum. 14. ⁊. 38. 41. ⁊. 44.

Propt̄ ſcōm vo ſciendū quoſdā dixiſſe venas oꝛtas a cerebꝛo ꝺ ptibus tertio. Cuius opi. vſ fuiſſe ét Iſaac vrinarū libꝛo. quoꝝ motuū exiſtit fortaſſis añ dictū a textura panniculoꝛū ex neruis ſumptū. ſꝫ horū defectus tertio ⁊ ārto dicendoꝝ appebui. Quā eq dē opinionē cū his q poſuerūt vēas oriri ab epate tertio de ptibus: repellit ꝑ hec pꝛima ꝛta: faciūt nanq; ꝓncipia multa ⁊ diſcepta cū i vnoquoq; gñe ac i toto ét vniuerſo vnū opus ſit eē ꝓncipiū in qō tandem reducāt cūcta: ⁊ ꝑ qō ḡſſenk. vñ in fine. 12. metha. Entia nolūt mali diſponi: nec bonū plūtas ꝓncipatuꝫ vnus igr̄ ꝓncepꝰ. Ex ordie nanq; vniuerſi ad vnū pfectio cauſāt in entibus. cū igr̄ aīal ⁊ matie bō ſit microniſmus: vt. 8. recitat phyſi. vnū aliq̄ō erit mēbꝝ in eo quo trahēt originé ⁊ gubernank ceꝛa. Eſt ét eſti manduꝫ aīal ꝓſtare velut cuitatē bñ legibus regl'a tā de cā motus aīaliū. In hac ät oīa deriuāt ab vno ꝓncipe ⁊ tendūt: ꝑpt̄ qō in corꝓe aīalis vnū erit tale vt cor: aut aliq̄d illius loco: Amp. ab eo qō é frigidiſſimū mēbꝛoꝝ corꝓis nō oriunt vene: cū ad finē ordinent delatōis calidi. Cerebꝝ ät é hmōi: extat eni frigidiſſimū ⁊ hūidiſſimū ptiū corꝓis oīum: dīja. 24. ⁊. 25. Etī: Per alia mēbꝛoꝝ ꝓtendūt vene ptráſeuntes in oē: ꝑ cor vo nulla. Illud eni qō ptráſit oīariā ab aliquo: eius nō ꝓt eē ꝓncipiū. Palin: Cor venis ꝓpmonat̄ cū ſit corꝓuſ ſpiſſū ſolidū ſanguiſq; ꝓtēnuū ſolū ꝑter artarias ⁊ venas. Rurſus: Anothōia indicat ⁊ gñatio filr̄ aīalis cor ꝓmo genitū: ⁊ ſanguiné in ſe ꝓmtus ꝓtinere. Amp. motus delectabiliū ⁊ triſtiū: ⁊ vlr̄ oīs motus a corde videret i aīalis gñationе icipere: ⁊ i idē determinari. Adhuc oſtēdit locoꝝ eius medius ⁊ ſitus ipius tā artificioſe compoſitus cor fore venarū ⁊ aliorꝝ ꝓncipiū. Itdē qō eſt ex ſāgue nullū ſenſū habēs: ꝓncipiū nō extat venaꝝ. Cerebꝝ ät eſt hmōi. ipm ät é ſine ſanguie oīo ⁊ neq; modica neq; magna venula in eo terminat: hiſtoꝛiarum ꝛ. nullū ét facit ſenſum tactus: ſicut neq; ſanguiné neq; ſupfluū aīaliū ꝺ ptibus. 3. Itaq; cor venarū é ꝓncipiū: ⁊ nō cerebꝝ epar vl' aliud. Fuerſt ⁊ alij ſic Ꝺ a. cū ſuis ſeq̄cibus vt appuit: ponētes venas oriri ab epate: aſtruētes hoc matie eo q; vene videnk ab ipo oriri ⁊ ramificari ac nutrimentū attrahē velut plantarū radices a terra. qō q̄dē vt videbit ſtare nō ꝑt. ꝛ n. vene fixe in epate nutrimētū eo mediāte ad cor ducāt: ⁊ in Ꝺ ſilitudiné habeāt ad plātas quaſdā nō tñ inde oriunk: cū totā ſbam ét ꝓtinue maioꝛes caruꝫ ptráſeant epat̄: qō in eo qō ab alio naſcit nō euenit velut plāte ortus a terra dūmō in loco ꝑꝺo fuerunt ⁊ nō in vaſculo ꝓcluſe. neq; ét plāte ramificank oēs in terra ꝓpter attrahere: veꝝ ét pp ſuſtentari: ne impulſionibus decidat ⁊ ventis: ⁊ iō ꝛſpicē plantaruꝫ plures puarū vnaꝫ radicē tñ hr̄e. Adhuc mouēt eſtimātes foumā ſanguis in epate ꝑſtari eo q; in q̄ndā fiat rubedinē trāſmutatio ꝛꝫ videatur ſenturi. 6. ꝺ accēti a corde: nō tñ ꝓpter Ꝺ dicendū foumā ſanguis dari pfecte in ipo: ſꝫ diminute magiſ. Introducitur enim aliq̄ ad rubedinē chili in meſaraicis imutatio: in quibus tñ ob Ꝺ ſan. dr̄ vllatenus gñari. cuꝫ eni ſanguis epatis ſit imperfectus in via ad perfectionē ⁊ magl ⁊ minus ſpeciē non variet vtriuſq;: vnū erit agens forme inductiuum cōplete: q̄ nanq; vnius extāt ſpēi introducuntur ab uno agente. id ät cor erit ⁊ ñ epar cū ſit aliaꝝ ꝓticularū formaliſſimū. Quare cor ſan-

guinis ⁊ venaꝝ erit ꝓncipiū. ¶Mouenk etiā sequaceſ Ga. ex argutis: quoꝝ defectus qnarto monstrabiſ ꝓpositoꝝ. Tertio vo. j4. cap. 1. Sermo in hoc extat ābiguus ĩcitans q̄rere: talis vena ꝓtinuās ĩter cor ⁊ epar deſcendit a corde ad ipm aut aſcēdit ex ipo ad cor: aut ſm ambas intentiones. Aſcendere aūt vl' deſcendere taliter nō ē aliud q̄z oriri a corde uel epate aut indifferenter ab vtroq̄z. Fuerūt aūt nōnulli con tempoꝛanei dicētes venas poſſe dupliciter ꝓſidera ri. rōne ſigdez materie ac ꝓtinentis: quo dicūt eas ĩ dubitāter a corde oriri aut eius qō p caſ deferkceu ſanguinis. ⁊ qꝛ is duplex ē: ipſectus ab epate: pfect⁹ vo a corde. ſm ꝟ eas duplicem originé ꝓtrahere: im pfectionis ab epate: pfectionis vo a corde. Sed hi ſz quo ad ꝑmuz veritaté ſapiāt quantuz vo ad ſcōz eo rū dictū deſipiūt: cū ꝟ nō q̄raſ oꝛtus ꝓtenti verum ꝓtinentis ſolū. Ampli⁹ pmiſſum ē pfectū ⁊ impfectū ab eodē introduci agente ſpecificato. Fuerunt ⁊ alij ponētes venaſ oriri a corde velut a ꝓncipio ꝑmo me diato ab epate vo tāq̄z ab ĩmediato ⁊ ſecūdario. qō etiā ſtare nō poteſt: eo q̄ mōſtrabiſ p plura cor pri ncipiū venaꝝ ⁊ ĩmediatū exiſtē. Propter tertiū qdē veritas ꝑmit⁹ enodek ⁊ deinceps quis ventriculo rū cordis ſit nobilioꝛ oſtdak. ¶ Propter ꝑmū hui⁹ ſciendū q̄ cor venaꝝ extat ꝓncipiū ſicut ſapiunt pe ripatheꝛici non ſolū virtute verū etiā materia: qō ⁊ iā dña vlr oſſum. 38. Et rōne monſtratur nō min⁹ nam. Aꝛiſalium. 9. ⁊ tertio. 21. cap. de gñatiōe ēbꝛio nis cū tertio theoꝛice cap. 34. Aſſi matrix colligitur ſup ſperma tandem ſicut dictuz dña. 41. uigoꝛe cal di ⁊ ĩformatiue vtuꝰ ſiūt tres ſpumante ſpmate ve ſicule. q̄z ꝑma et ꝓncipalioꝛ ē cordis materia: reliq̄ aſcendens cerebꝛi ⁊ tertia in dextera deſcendēs epa tis ita ut hec ſeparet ab ea q̄ cordis quodā ĩterme dio vtraq̄z colligante: hec aūt nō niſi materia vene magne cū nihil aliud inter hec ſit ꝓtinuans duo. qō firmak q: ſcōo de ge. aialiū forma ⁊ ſpēs epaꝰ eſt in corde. hec aūt vena ꝓncipiū ē aliaꝝ venaꝝ ⁊ origo ſi cut ei⁹ ramificatio idicat. Aō ⁊ anothomia oſtendit cū ps iſti⁹ vene chilis ꝓtinua epaꝰ p vnū tranſeat ad ditamentoꝝ deſcendēs in rené oppoſitū qbus vtri q̄z venas ĩmittit emulgentes dictas. Similiter ⁊ ra mi vene porte dicte ramificari in ꝓcauo epaꝰ ꝓtinu antur ramis vene concaue oriētis a corde ramificā tis a gibbo epatis ad mediū q̄ſq̄z ꝟ ꝓpter puritaté ſenſus nō ualeat diligēti⁹ diſcernere. Uñ q̄rto ō pti b⁹ vocatū meſenteriū ĩmen ꝓtēditur ꝓtinuū a pro tenſiōe iteſtinoꝝ ad venaz magnaz ⁊ adhorē plenū venis multū ⁊ ſpiſſis ab inteſtinis tendētib⁹ ad eas Neq̄z ē dicēdū q̄ ꝓtiuatio epaꝰ cū corde ſit ex arteria tm ⁊ nō ex vena p̄dcā cū ꝟ ſit nobilioꝛ ut mōſtrabiſ artaria ſit etiaz icōperabiliter maioꝛ illa. ꝟ nāq̄z ar taria que ad epar dirigiꝰ pua ē valde ⁊ ab infectioꝛi pte multū magne artarie tranſeūt. ſ. p doꝛſuz ramifi cata ĩ epaꝰ cōcauū occurrit vñ tū ꝓpter ei⁹ puritatez tū etiaz ꝓpter ei⁹ occultationē Aꝛiſ. in plūis locoꝝ aialiū nō coſuit teſtans nulli adoꝛtbi venaz attēde re ĩ epar ſicut plurimi anotomizantes ipam neſciūt repire. Auare etiaz ꝓtauc Auer. ſo coll3. cap. de iu uaméto mēbꝛoꝝ nutrimēti voluit mītas artarias ad epar venire. ¶ De hac quoq̄z arteria Ga. anotho mie ꝓnceps meli⁹ eam coḡſcēs alio de iuuament qn to cap. i. teſtak ſotuz ptis epaꝰ viuificare inferioꝛez. ſuperioꝛ nanq̄z gibboſa ex motu delatiōis ⁊ ꝓſtricti onis cordis mediante uitalitaꝰ diaffantis dña etiā 3j. Et ſi hic modus oñſionis monſtrauerit. 4j. dña. neruos a corde oriri declarat in amplius venas ab eodem naſci cum nerui non ita ſbam cerebꝛi ꝓtran ſeant neq̄z ſic cordi ꝓtinuētur apparenter ut vene. Ampli⁹ oꝛtū atteſtak ſuo ꝓncipio ꝓductiuo in tegni Uene aūt non ꝓteſtanꝰ epati cū nō ſit niſi ſan. ſz Aꝛ. ꝓgelat⁹. Neq̄z ut qdaz rudiū unqnt dicēdū eas oꝛi ri ab epate. qꝛ ſimlitudiné habeant cū ei⁹ panniculo q: eadē rōne naſcerenꝰ a pulmōe uel ſplene. Adhuc ita naſci nō ē oriri ab epate veꝝ a panniculo. Eti ñ ptranſirēt in epar pfoꝛando ſbaz panniculi totaliter ſic neq̄z artarie penetrant coꝛ. Itidē pannicul⁹ epaꝰ nō ē de ꝓſtitutiōe ipi⁹ uere. vene vo atteſtanꝰ cordi ⁊ ꝓcipue illi⁹ dextro vētriculo tū rōe ſue coꝛporeitaꝰ tūq̄z capacitaꝰ tū etiam ꝓtenti utpote ſanguinis in vtriſq̄z repti ſolū. Ampli⁹ illud ē ꝓncipiū venaꝝ qō ē ꝓncipiū ſanguinis. vene nanq̄z ordinanꝰ ad ſangui né. ſz ſane ꝓncipiāk ĩ corde cū coꝛ calidū ſit ⁊ hu. col lz. fo. vnde ꝓplexionū ꝑmo. Coꝛ ē natura ſanguinis ſimū ⁊ calidiſſimū oīum viſceꝝ aialiū. qō aūt ſic eue nit cū ſanguine ꝓncipiū erit ipi⁹ pfecti ⁊ ĩperfecti cū inuocēk tandē. Rurſus vita ē ꝓſiſtentia p aluñtum ij. de aīa. ſz alimētuz ꝑmitus ē in corde tertio de pti b⁹ ⁊ ij. de ge. animaliū. Neq̄z tñ ut qdam ſcioli dicē dū a mſice deuenire ꝓpriū alimētū ĩ cordis nutritio nem imo ꝑus oportet imutari ab eo ut degeſtiōe ſi bi ꝓpriū reddak ſimile. q̄re cū coꝛ ſanguinis hui⁹ ſit ꝓncipiū erit ſimiliter et venaꝝ. ¶ Propter hui⁹ vo ſe cūdum ſciendū q̄ q: vena oriꝰ a dextero cordis vē triculo ipa nobilioꝛ ē artaria ſicut eaz ſup illā digni ficat Aꝛiſ. vult enī dextꝝ vētrē nobilioꝛe ſiniſtro. ⁊ vi talioꝛē ampli⁹ ſicut nobili⁹ ⁊ ꝑus ē añ q̄z retro et ſur ſum eo qō deoꝛſum ac dextrum ſiniſtro que qdez de xtro inſunt ventri reliq̄ vo ſiniſtro. Aō ꝓticulari⁹ mōſtrak q: coꝛ idicak ꝓncipiū coꝛpis oīs eo q̄ ꝑmi tus ĩ ipo reperik mot⁹ ⁊ vita. ⁊ vltimo de gene. aīa liū ſcōo. nūc aūt cū eadē ſit rō tot⁹ ⁊ ptis ꝓncipio buſtoriaꝝ pars ſe habeat ad ptē vt totū ad totuz in illa pte in q̄ poſteri⁹ ceſſat mot⁹ ⁊ vita ipſa erit nobi lioꝛ ⁊ ꝑoꝛ. hec aūt ē dextra. motu enī ⁊ vita ceſſante ĩ ventriculo ſiniſtro per horulam ꝓcipiek ĩ dextro. cū enī tēdit in ĩteritum ſicut per incēſionē pluris perce pi ceſſat moueri lat⁹ ſiuiſtꝝ deueniēdo verſus dextꝝ coſtituēdo ſemper ad qō mouek ⁊ ad ĩmobile circa motuz donec peruenīak ad locuz vbi hec vena naſci tur a corde. cui⁹ qdē medio ĩmobili poſito percipitur mot⁹ circa illō q̄z tēporis modico ut tandez ꝟ ceſſet oīs mot⁹ ⁊ vita. Uidek itaq̄z vena intētionaliter am pli⁹ oꝛiri a corde artaria. vñ. 13. aialiū. Aꝛ. melioꝛ ⁊ no bilioꝛ duaꝝ partiū cordiſ ē ad dexteraz ⁊ ab illa vul tum emanat de ſua vi. Sed qs forte obediēs. Gal. ſentit eniz is hic oppoſituz expꝛeſſe. 6. de iuuament cap. 3. vbi enim ſcribik dextrum cordis ventrem ꝓp ter pulmonē factuz eē ut ei puta tribuat alimētuz di cet motum cordis reflexum foꝛe cōpoſituz ex duob⁹ motib⁹ ⁊ duab⁹ getib⁹ velut euz q̄ pulſus. ĩ tali aūtē motu cum ges ſemper iteruenīat medio phicoꝝ ⁊ ꝑ mo ſcōo. cap. ꝑmo de pulſibus particulam q̄ndam oportet ĩ ipo corde ĩmobilē cōſtituere cum ꝓbatum ſit de cauſa mot⁹ aialiuz motuz oēz ĩmobili alicui in iri ⁊ fulciri. hui⁹ aūtē in corde paries q̄dam extat me

dī⁹ ⁊ maxie in hñtib⁹ duos vētres i eo. Cuz igit vtr te deficiēte i tali pdict⁹ cordis mot⁹ vētris sinistro so lido spissō nō possit inesse. partes enī sic spisse ⁊ soli de iobediētes motui vtriqz lateraliter nō pñt mō dilatationis ⁊ cōstrictiōis ad vnum parietē cōstitu tuz imobilem moueri vtute deficiente pulsatiua. sz mot⁹ hic ad lat⁹ pueniet dextrū cordis ubi ptes mol liores ⁊ maxie ad locū i quo vena grādis ꝓtinuat cū corde. Illic nāqz vt⁹ pulsatiua iuuata habilitate par tium ad motuz vnā pōt parte imobilē ꝓstituere fm speciē parietis pmi a qua mot⁹ pueniet pōt. nō igit dexter venter huc erit sinistro nobilior. Cui dicēdū nō valē qō mductuz eo q⁹ organa i act⁹ ordināt tāqz in finē ppriuz ⁊ nō eōz. Fistule nāqz apponunt fistu latori ⁊ nō fistulatori fistulis quarto de ptib⁹. vñ cuz natura ꝑduxerit organa talia in pte dextra qbus ut mōstratuz ē ⁊ mot⁹ cuz vita pōt vltio ꝑdurare non aūt i sinistra. Cōcludendū ḡ simplr lat⁹ dextruz sini stro nobili⁹. nā i eo pfata ordinasset si tandē foret no bilitatis ut dextrū. Cui⁹ qdē signū qs faciet qm̄ qn ta ps pulmonis q̄ vtriqz duoz est media ad lat⁹ p uenit dextruz: ut q̄i culcidra stramentuz ac firmitas vene ample de inuamētis. 6. ca. i. Galien⁹ aūt forasſ sis rñdet hāc ptez pulmonis pncipalē minime cōsi stere. Aut ei⁹ magnitudo id coindicat rñdebit. Eti i stabit Ga. qr sinister ventricul⁹ alias habuit vnlita tes ꝓpter qs fuit densior dextro. sz etiā nō valet qm̄ act⁹ cordis pncipalis est vegetare ad quem organa ipsi⁹ oia ordinant potissima. Rursus aliquos pcipi pulsos nō paruz hītes natura ⁊ morbo notabiliorē in sinistris q̄z in dextris: appropinquātes vō morti ipos eōz. Resumētes autez vires in qō pu⁹ deuenie bāt. Adhuc in aīaliuz suffocatis ois sanguis reperit in venis nilqz in artarijs qō in venis nisi qr virtus regitiua cuz spiritib⁹ ⁊ sanguie totis exñtib⁹ i arta rijs strāgulationis tpe cōcurrit ad cor tāqz in arcez ptrāseuntqz hi ipsi⁹ parietē pforatuz utcūqz ceu pos sibile oñdit naturaliuz tertio ca. 14. in ptez dextraz tāqz i eoz mai⁹ refugiuz. Neqz dicēduz q⁹ spiritus exñs i sinistro ventriculo sit nobilior eo q in dextro. Est nāqz ille supercedēs vtrūqz i caliditate ac siccita te ꝓpter motuz necessariuz vite. Vita enī motu con stat ⁊ alimēto. Cui⁹ forma magis firmat i dextro vē tre cuz spirit⁹ ⁊ sanguis ibidez sit plurim⁹ ⁊ quātita tiu⁹ ⁊ nō adeo q̄litatiu⁹ ut in sinistro. videt nāqz so re ꝓportio eoz q̄ sunt i dextro ad ea q̄ sunt i sinistro q̄lis est sanguis sanguifici ad colericuz. Pono nāqz q⁹ dexter ventricul⁹ cordis pncipaliter ꝓpter eē ipi⁹ existat. sinister autez magī ut uita impellat in alio ex quo tādez iuuamentū fiat cordi. In ꝓiuz Ga. Pro pter ārtuz qdez ad pmuz dicendū q⁹ Ga. ad multū ⁊ sui seqces fuerunt alteri⁹ opi. q nō tenēt in pfiti ut locuti sunt sensibiliter ut medici quoz pmones appa rentes existunt. Ad Auer. dicenduz filiter euz fuisse locutū ⁊ ppe collz pmo. cuz illic anothoma subseri bat almāsoris. Nō oñdit eo q⁹ dixit p viā sensus ⁊ ramificari uenas ab epate qō forte inuit in tegni ita an epati q̄i a pncipio venaz ⁊ nō oriri. Ad aliud di cenduz q⁹ mot⁹ ē duplex apparens phificoz. 8. Qui dā enī ē a forma ipressa generāte sp determiatū locū pñte ut nāqz natua rformā exhibet ita ⁊ locū cum is ipi⁹ sit saluatiu⁹. 4. phisicoz de ce. ⁊ mū. hic aūt mo t⁹ elementi inest ⁊ elemētati i qō motū ea sequunt ele mēti pdūantis i eis ārto celi ⁊ mū. quo gīe totū mo uet ⁊ ps sibi mō. Est ⁊ alter mot⁹ ⁊ forma ut aīa in dit⁹ aīalib⁹ q multocies nō ꝓsequt motū elementi pre dūanti sicut apparet in mīa graui terresti que vigo re aie sursū tēdit ad appetitū oris stomachi excitan dū colera vo leuis ignea deorsū ad intestina stimulā da ut ejciāt qō i eis ꝓtinet supfluitatē ⁊ iō pmo Aui. pma ca. de humorib⁹ cōsideras h⁹ motū uta pōt na turaliou ꝑuū deo grates ꝓtribuit oib⁹ factoub⁹ me liori. Uene igit si moueret isto scōo moueret motu q esset alteri⁹ q̄z toti⁹ ut mot⁹ oñdit cordis ⁊ artariaz ali⁹ dria. 80. Priori nāqz mō vene nō possūt longi⁹ moueri cū sint molles flexibiles nō valētes motū cō seq cordis. Ad aliud dicēdū sīr Aut nō fore necessa riū totum sanguinē in cor trāsire ut formā acgrāt ut san. nālis possit reddi vitalis ex attractione extrema rū artariarū ab extremitatib⁹ venarū ac eōz: dria. 31. occurrūt enī bi⁹ adinuicē. sit nāqz cōspiratio ⁊ ꝓflu xus ois in esse p eūdē etiā poz: naturaliū tertio cap. 12. Ex quo etiā appz dicēdū nō esse incōuenies p venā cōcauā sanguiné sīr ascendē ⁊ descendē latera liter tñ cū motus nature sint ordinati sintqz illic vtu tes attractiue ⁊ expulsiue determināte seu intestinū orbē hz vnū foramē tñ p qō ingredit nutrimētū iā feculentū. ⁊ demū iā maiori facta excusatiōe egredit inde. Ad aliud dicēdū nō sufficē ut aliqō sit pncipiū fore minimū in quātitate solū sz oz maximū sīr esse vtute. Hec enī fm Az. est pncipioz rō elencoz ⁊ aīa liuz fine. Uene aūt exñtes in epate quāuis mīme sint quātitate nō tñ maxie vigore cū de se nō sit pncipiū grādiū actuū aliquoz sz cordis vtute. Adhuc etiam ipsis minores q̄ epati sūt i simplicib⁹ ramificare mē buis de qb⁹ tertio de ptib⁹ scribit earū meat⁹ fore mi nores q̄z sanguinis grossities p quos trāsmittit ⁊ iō pmo dicit pma ca. scōo de humorib⁹: sanguinez ab his in mēbria labi ex pte dīna. Que qdē ⁊ si adeo sit mīme null⁹ tñ eas posuit venarū magnarū pncipia verū pncipiata. Ad aliud dicēdū q⁹ vene nō attestāt epati uel ei⁹ pāniculo ut declaratū fuit magī q̄z cor di imo min⁹. Ad aliud dicēdū q⁹ epar lz sit calidū ⁊ humidū ⁊ colorē habeat purpureū nō tñ ut apparu it est sanguinis forme datiuū sz poti⁹ pparatiuū ut ⁊ melaraice man⁹ epati apud Ga. appellate interiorū qnto ca. 7. pparāt chilū i quēdā icorez subrubescen tē trāsmutando pncipiū nāqz simplr sanguis forme oñsū est cor pu⁹. Ad aliud dicēdū venas ut oñsū nō nasci a cerebro eo q⁹ sint pāniculose. cor enī hz pāni culū a quo nascunt id cōtinentē sibi vehementer ut sensus oñdit applicatū q videt fore cōtinuatio q̄dā ipi⁹ forīs texure alteri⁹ exñs rōnis ꝓpte a pāniculo due fines neruoz ꝓterūt ⁊ ligamētoz dria. 44. Ner ui etiā cū pāniculis oriunt a corde dria. 41. Ad aliud dicendū q⁹ sermo ipoz ē apparēs medicinalis mul tū nō aūt exqsit⁹ peeri⁹ vbi visū est dria. 44. Cū di cat nālū pmo ca. 8. q⁹ tunica interior vīsce sit pl⁹ q̄z dupla exteriou ei ppa illa eadē ab ométo innata Galienū aūt i alia pte ꝑuū medicis ex de iuuamentis dico fuisse tūc alteri⁹ opinionis sicut i libris nālium est is aristotelic⁹ ois ⁊ i de iuuamētis non parū. Aut error subscribentis cū pmo hui⁹ ārto ⁊ gnot iā posi tū sit venas oriri a corde. Nō enī de hīs libro ē ab breuiatio q̄dā cū libros i greco ꝓtineat. 17. vñ senes greca eusdē sexti. Uene qdē ex epate incipiūt seu id

ꝑ plura in dogmatib⁹ q̄ ſm Hip. ⁊ Platonē oñsum Et oia q̄ adinuicē ꝓſtent ét ꝓſtant vero. Ad aliud dicēdū q̄ logt ſm Ar. positionē tenētes venas ut viſū a corde naſci. vñ nāliū. 2. c. 3. Ego cognoſco dogmata q̄ ꝓpari alia vo nō neq; ꝑpe. Aut dicēdū qc qd illic dixerit q̄ ut app3 ibidē. l. nāliū. 3. ca. 14. nō luit venas oriri a corde q̄ñ naſci ē ouri: innaſci aūt implātari. i. directe in aliud figi ſicut exnaſci ſeu explātari ē lateraliter i aliud impingi. vñ ibidē: Vena tēdēs i pulmonē in ipm dicit explātari ceu emulgentes vene i renes illoꝝ. 2. ca. 3. Differētia. 48.

Quod ſperma deciſum

Q nō ſit aiatū oñdit q̄m q̄ ſit aiatū nō ē aiatū. Fiēs nāq; i pmanētib⁹ nōdū exiſtit ſed ſpma ſit vnaq̄q; particularū ⁊ aiatū ꝟo de ge. aialiū Ampli⁹ de ꝟ aiatū nutriū: vnū eni ē p aiaꝫ. vita eqdē ꝓſiſtētia exiſtit p alimētū: ſpma vo nō videt nutriri: cū nutritiōis nōdū hēat act⁹ ⁊ organa. Adhuc nulla ſupfluitas ē aiata cū oē aiatū neceſſarū ſit ⁊ iuuatiuū. ſ3 ſpma ē ſupfluitas: dria. 34. hec aūt abij ciēda. Rurſus oē aiatū ꝑticipat aia cū ide ré ſortiotur ⁊ nomē. ſ3 ſpma nō ꝑticipat ea ita eni eſſet plāta vel aial: he nāq; hic aia ꝑticipant ſola cui⁹ act⁹ denotāt falſitatē. Palin: Aut erit aiatū ex ſpmate vñ eſt ſpma vel ex coēūtis aia nō qdē ꝓmo cū ſit ſupfluitaſ neq; ſecūdo q: i ꝑtib⁹ ē aia ceu ſoumarū alie: vñ non pōt ex cocunt⁹ ſm ꝑté aia ſepari. Spma igit deciſuꝫ nō ē aiatū. In oppoſitū Ar. de ge. aialū. 2. Eti: Qđ nō abijcit aiaꝫ imo hāc i et⁹ cōtinet ambitu ē aiatuꝫ ꝓpter ei ip3 eē aliqd dr̄ aiatū. Spma vo ē h⁹i. nō eni ē abijciēs aiaꝫ potētia ens ut viuat: ſ3 ē qđ hñs ut ſemē ⁊ fruct⁹: ſcdo de aia. Itidē: illō ē aiatū i quo aie oñdit act⁹: cū ipi deducāt i cognitionē potētiarū aie: ſcdo ciuſdē. In ſpmate vo aie reperit actio ⁊ mirabilis: cū non ſolū ꝓſeruet oē ſ3 ꝓducat ad illud qđ apparet: ſtatiꝫ eni cum ecciderit i matricē circūſtat imen: dria. 36. deinde ſanguinē ad ſe trahit ⁊ q̄ deinceps ut oñdeē ex dictis. Adhuc illud ē aiatū in nā qđ opaē ut ea q̄ fūt ab arte q̄ñ ſicut ars p qđdā ꝑncipiū opaē ita q; nā. diſtat tñ q: artis ꝑncipiū eſt ab ex: nature vo ab intra: de ge. aialū ⁊ nālū ſecundus c. 2. Spma vo ē tale: ná facit ſicut q̄ ab arte. 36. dria Aiatū igit ſpma ē ꝓſū. Propter ꝑmū qdē ſciēdū q̄ qd ſpma: dictū dria. 34. Eſt aūt aiatū corpus ꝑticꝑās aia mō quodā q̄ eſt ſba ſeu forma corporis phyſica potētia vitā habētis: aut ꝑncipiū viuēdi ſentiēdi mouēdi ⁊ intelligēdi: ſecūdo de aia. Deciſū ét dr̄ ſpma: cū ſepatū fuerit a coeunte i loco cōueniēti ſuſceptū ſpiritib⁹ ꝑncipaliū fulcitū ab informatiua vtute poſſeſſū. Propter ſcōm vo ſciēdū q̄ ātiquoꝝ qdā ponētes ſpma ſbaliter a toto decidi corꝑe cogūtur ꝓfiteri ipm nō potētia tñ: verū etiā actu eē aiatū vñ ꝑmo de ge. aialū: ſi ꝑtes diſpſe ſint i ſemine quō viuūt: ac ſi dicat impoſſibile foꝛe. Aue nāq; viuunt oz vnita foꝛe ſi vo fuerit ꝓtinue: tūc ſemē erit ꝓtinue qđdā aial paruū: qđ etiā ridiculū. Cōtingeret enim aiam generatis ſecari ſbamq; ipſi⁹ ac gñationi citiſſime ceſſare ſiue dudū ámbilatū fuiſſe: dria. 14. Rurſus ſi ſemē eſſet exiter aial ſentiret: ſenſu eni diſcernit aiatū ab aiato: de aia ꝑmo. ſ3 nō ſentit: nō eniꝫ ꝓſtringit cōpūctū ꝑpter qđ ſpma nō erit actualiter aiatū Propter tertiū vo ſciēdū ꝑmit⁹ q̄ ſpma eſt aiatū potētia poſtq̄ nō actu: hec eni in his ptitio tā entis nāꝫ euacuat. demū videndū q̄liꝫ ſit iſta potētia: ⁊ poſtea q̄liter ꝑgrediat in actū ac q̄rto qđ accidat de ꝑncipio id mouēte. Propter ꝑmū huius ſciēdū q̄m ſicut in vegetabilib⁹ ꝑmū ē inexiſtēs potētia primo a quo emittit ſemē ⁊ radix: ita ⁊ in fetu mō quodā inexiſtētib⁹ omnib⁹ ꝑticulis potētia ꝑncipiuꝫ in ꝑmptu maxie inexiſtit ꝑpter qđ ſegregat ꝑmum cor actu ⁊ nutritiua qdē aīa ꝑma ⁊ fet⁹ hñt ſeparabiles ſ3 tūc ſint cōiūcti. vñ vtute eqdē oia ponendum actu vo nō habētia pu⁹ q̄ꝫ ſeparent ⁊ faciāt aie opuſ de ge. aialiū ſecūdo. Adhuc illud ē potētia qđ i actū deduciſ niſi aliqd impediat: tale qdeꝫ ē ſpma potentia nāq; in actū nāliter inclinat velut impfectū ad pfectū. Qđ ſi dicat oēm potētiā in actū ſiſtr duci eo q̄ ociоſa foret niſi ꝓueniret in ipm: nihil aūt fruſtrat in rerū nā ꝓpter finē. Dicendū aūt nō de omni p otentia ꝓtractū vitatē hāe ſ3 de ꝓpinquiſſima ſe p modū habit⁹ hñte q̄ velut qdā neceſſitas exiſtit ut ei⁹ oſtēdet diſtinctio: Aut qa forſitan ꝟ ipediat oñdēdo hāc potentiā nōdū foꝛe in rerū nā. Principale quoq; q̄ſitū ſoluit de ge. aialū ſecūdo. ponenti ſpmatis nām q̄ſi mediā inter id qđ habet eē vniuoce pure ⁊ equoce. nec eni aiam hꝫ actu ut aial pfectū nec eſt ꝓuatū ea ſicut mortuū ſ3 eā hꝫ in vtute longi⁹ tñ. Eſt eni ſicut dormiēs geometra q̄ potētia ſcīa ſeu actu ꝑmo geometriꝫat vigilās vo ꝓpinqui⁹ ut tactu geometriꝫās ſecūdo. Propter ſecundū qdē ſciēdū q̄ potētia ſm pu⁹ ⁊ poſteri⁹ tripliciter é dicta ꝑmo de aia. A. vna qdē aptitudo abſoluta a qua nihil exit in actuꝫ nōdū eni ſibi aliqd ineſt ꝑpter qđ in ipm egrediat ⁊ hec potēa vocat mālis abſolute nullā formā hñs ad inſtar materie qualis ē infāntis nūc nati ad ſcribendū ⁊ ſpmatis mā cū adhuc in fontib⁹ ſepulta iacet mēbroꝝ. alia vo ē aptitudo ad actū magis nō tñ pōt i illū ſine medio ac alteratione puenire q̄ potentia dicit potētionalis ſicut q̄ pueri ad ſcribendū cuꝫ cognouerit inſtr̄a tā ſcripture ⁊ ſpmatis cū factū fuerit i teſtib⁹. ⁊ hec potētia ē media inter dictā ⁊ dicendā. Eſt ⁊ tertia q̄ ē aptitudo actui ſine alteratiōe cōiūcta. Nō eni bene hꝫ dicē ſapientē cū ſapiat alterari ſicut neq; edificatorē cū edificat ſecundo de aia. q̄ potētia vocat ꝑfectio velut q̄ ſcriptoꝛis cum actu nō ſcribit potēs ſcribē cū voluerit impedite q̄ quidē potētia ſpma i matricē iniectū ex coēūtis motu affectū ⁊ in actū quēdā cōcitatū ꝑticipat ut declarabit⁹ per ampli⁹. Aue etiā duplex pōt exiſtē ſm q̄ min⁹ aut magis appꝛopinq̄t vt vna potētia dicat habitudis altera vo habit⁹: dria ét. 67. Secūdo quoq; de aia duplex diſtinguit iolū potētia ꝑma ceu q̄ ꝑoes ꝓtinet duas ⁊ ſecūda q̄ ē actus ꝑim⁹ ⁊ ꝑfectio ul̄ forma Actuſq; ſiſtr duplex quoꝝ ꝑim⁹ ē potētia iā dicta. Reliq̄ vo ipa exit actio: dria ét. 16. Propter tertiū vo hui⁹ ſciēdū q̄ ſpma ꝑfectū a coēūte ꝑmit⁹ impellit in matricē motū ⁊ mouēs in illi⁹ vtute q̄ habita ceu in anthomatib⁹. i. ꝑ ſe cālib⁹ accidit mirabiliſ ſimū qb⁹ qdeꝫ ineſt q̄ ꝑmo tactu mouent ordie quodā ſucceſſino. reliq̄ quo ad ꝑmū tāgētio pduraverit mouē vt⁹ ut appꝛ tertio de accidēti ca. i. i lapillio ſeu laterib⁹ ſibi inuicē ordinat⁹ in qb⁹ vno ꝑoꝛ tacto ꝛl le ſecūdū tāgit. ⁊ ita deinceps oēs ruūt. Qđ oñdunt ſiſtr machine ⁊ molēdina. vñ de ge. aialū ſcdo. Cōtingit ꝟ qdē mouē ꝟ aūt nō ⁊ eē velut anthomata mira

biliū. ptes eni gescētes existūt se aliq̄liter hītes ut po
tēcia q̄rū cū aliqd extrinsecus mouerit ipās mox qđ
est habitu fit actu in qb⁹ nō tāgēs nūc pu⁹ tī tetigit
Hīr euenit circa sperma cū tetigerit pu⁹ aliqd non
tī nūc tangēs mō aliquo inexistit mot⁹. sicut eni edi
ficādi ars domū ꝓstruit ita eqđē a matrice factū u
uaf in ♄ spma q: ab ipsa susceptū ipi⁹ adeo angusta
tur orificiū q; t scolope sumē ingredi nō valeret: nā
liū tertio ca.3. ¶ Primū aūt qđ i eo ita susceptο ap
paret q̄dā spumositas vaporosa mediāte ipi⁹ extat
calido. vī tertio.21. Dispositio pma q̄ aduenit spma
mati a matrice ꝯcluso ē spumositas ei⁹ qđ ex opatio
ne vtutis accidit informatiue tunc etiā ipa calido se
minis mediāte t matricis pellicula talis q̄lis oui exi
stit interior spma circūdaf. Vip. de ebrionis forma
tione vī. 9. hīstoriaꝝ: Cuꝫ spma susceptum fuerit a
matrice t mota fecerit circūstat imē qđ sicipꝫ circū
dat quēadmodū in humidis corporeis calefactī t de
mū infrigidatis perisseron. i. circūcisū de ge. aialiū
secūdo ut i pulmētis appꝫ infridatis. Hoc aūt spma
sibi adhuc ex q̄dā pte ipi⁹ ipurion t aquosion fustē
tationis puriozis existit alimētū ceu semē plantarū
terre iniectū scipso videf foueri. vī Aꝝ. Quēadmo
dū i spmatib⁹ plātaꝝ stati mest aliqd tale qđ lacteū
pmū ita t in mā aialium ut spmate supfluū cōpacti
onis t ꝓiūctionis puri cū impuro ē alimētū partis
puriozis tā in spīm expumātis. Virt⁹ aūt p quā nutri
tur ab ea q̄ patris deriuata vel demū corrūpit alia
nobiliozi veniēte. vī. 16. aialiū. A. Alia qdeꝫ virt⁹ p⁹
vtutē nutritiuā acqsitiuā a pte venit. ¶ redit nāqꝫ q⁹
nutritiua veniēs a patre sit veteraſcēs donec cōple
xio aliq̄ mutatione mutef t cū illa cōplexione q̄ iam
daf ex nouo post veteraſcentē cōtinuaf vtus nutriti
ua q̄ est ꝑpa ei⁹ ita q⁹ istud qđ acquirit a patre non
pōt sufficē illi regimēto ad vltimuꝫ t remanet ex eo
qđ acqsiuit a patre t nō pōt sufficē nisi ei succurraf
alia nutritiua fortiq̄ aliter nutrit q̄ꝫ illa puior hīta a
patre ꝓpter qđ tertio. 21. ca. 2. Virt⁹ informatiua nō
indiget in dispositione iformationis nutrimēto dum
nō accidit resolutio sensibilis sensibile facies nocu
mētū. Neqꝫ ē dicē q⁹ supfluitati spmate mulieris vi
ri semē alimenti cā cōmisceaf cū nō ingrediaf ferus
ꝓstitutionē: dria. 37. Ipso deniqꝫ spmate sic scipso
fulciro spumositas vaporosa ītumescit pu⁹ mota in
spīm seqꝫ deinde a cētro spmatis ad circūferentiā v
tute calidi pmutās. ♄ eni mot⁹ ē ipi⁹ q̄ cū obstaculū
ꝑfatū imē circūstās vndiq̄ spmati inueniē refracta
in centrū ipi⁹ secedit illicqꝫ basiꝫ tā sibi ꝓstituit vnde
tertio. 21. ca. 2. Repit exsuflatio tota ipelli ad mediū
humiditaꝫ ut ꝑpareť cordis loc⁹. Nō aūt ex spumo
sitate ac spmatica mediāte calidoꝫ iformatiua opan
te spūs inde causaf cōtēplat⁹ qđ tumoꝝ t albedo de
notāt iā facti semis. vī Aꝝ. spūs spmati mollē facit
ī mixtus t albedine plustrat iōqꝫ semia ꝓspiciunf al
ba nisi fuerint nimia caliditate decocta ut pip. Que
qđē apparēdo cāf ex spumoso subtili aereo ut nix in
dicat t spuma qđ ſbaꝫ spūs spmatis designat cū pri
mo inspiratⁿ a calido loci t nature excitat⁹ viscosum
humidū mox dissoluit. Nō i exteriora delatū iteruꝫ
ꝓstare icipit ifridatū ꝑpter a ꝑncipio calouſ distātiā
Hic qđē spūs reflex⁹ t pulsās i semie hui⁹ humiduꝫ
dusēdit vtute calidi ad mēbroꝝ figurationes suscipi
endas. vī. A. Semē i tres partiť veficaſ q̄rū ꝑncipa
lis t media cordis ē ꝓstitutiua. ascēdēs āt directe ce
rebri: tertia vō dextra descēdens epaſ. replenſqꝫ iste
vesice due sicut ātea t ꝑma filis sanguinis velut ve
nis qb⁹ trahūt māꝫ sanguis a matrice. demū ſoma
ri cor icipit cū alijs duob⁹ mēbris t vmbilic⁹. nā licꝫ
istoriū ꝑcedat creationis ꝑncipiū creationē vmbilici
tī cōplemētū illoꝝ triū t duoꝝ maxie aūcedit. Re
ctor āt h⁹ tā dīni opis vt⁹ē dicta iformatiua ab alia
parētis decisa i actū p ipulsionem cocuntis icitata.
quā Ga. de nātib⁹ secundo ca. 1. appellat sūmā ar
tē ꝑsidē t itellectiuā sine mēte. Aꝝ. aūt itellectū voca
tū siue intellectiuā dīnā ceu ei Haly ascripsit. Moia
uit aūt eā Aꝝ. intellectū vocatū ad driaꝫ itellect⁹ po
tētionalis t agētis paris existū aīe intellectiue ut ter
tio de aīa ingt: Dico aūt itellectū quo aīa opiaf t sa
pit ad driaꝫ itellect⁹ quē ponebat Anaxagoras cha
os dicta ex eodē ꝓsilia seqstrātis. Et iō appꝫ ♄ erro
ne⁹ itellect⁹ Jacobitaꝝ me ꝑsequētiū tāqꝫ posuerim
aīaꝫ itellectiuā de potentia educi mā: dria. 9. cum
alijs mihi. 54. ascriptis erroīb⁹. A. quoꝝ manibus
gīa dei t aplica mediāte me laudabiliter euasi. De
q̄ qđē vtute. 16. aialiū. A. vtus iformatiua ē illa que
dat vitā t ē ꝓportionalis vtuti supcelestiū t ista vt⁹
facit fīlia ꝑm qđ vtutib⁹ supcelestib⁹ quoufqꝫ sit pos
sibile illā recipe vitā t ē dispsa p vniuersāꝫ sbam cor
pis siue sit humidū siue siccū t i spmate sba ē poten
tia potēs recipe hāc vtutē t ē spūs ꝑm⁹ deferēs calo
rē celestē t ipe ē cā oiuꝫ ptiū spmatis. Estqꝫ hec vt⁹
a corpe abstracta cui ēt ab Aꝝ. accipiēs cōmentator
7. cōmētat methaphisice. Aꝝ. dixit i libro de aīalib⁹
q⁹ ipa sit simulus itellectui i ♄ q⁹ nō agit p usū ſm cor
porale t mēbrū ꝓpriū quo a vtutib⁹ differt alijs nā
lib⁹ qm̄ ille nō agūt actiōe itellect⁹ opatiui ſꝫ p istra
terminata t mēbra ꝓpa. Et iō dubitat i ea Ga. d.
Reicio vtrū ista vtus sit creator aut nō. Et secundo
collꝫ ca. de declaratione actionis t passionis ꝓpe i
quolꝫ mēbro. Ga. i vno libroꝝ suoꝝ assimlat eā ada
māti t venit ad videndū eā t id nālū scō. ponit eniꝫ
ipāꝫ vtutē quādā sine mēte attractionē cōmēsurati
ut magnes attractiuā potētiā hꝫ ferri. Sꝫ vīr oio ñ
agit nisi p calorē q ē i semine nō ita q⁹ sit ſoma i cis
sicut aia ē iclusa in corpib⁹ celestib⁹. Et iō Aꝝ. mag
nificat hāc vtutē t attribuit illā ꝑncipijs dīnis non
nālib⁹ de ge. aialiū scō de ipsa ingēs: Geniture cor
pus in qđ egredit qđ aialis ꝑncipij t ♄ qđē sepabi
le exīs a corpe i qbuscūqꝫ apphēdit qđ diuinū tal
aūt qđ vocat⁹ itellectus. Cōsideās itaqꝫ Aꝝ. q⁹ ea ñ
hꝫ organū adhuc figuratū i massa spmatica vocauit
eā sepabile. ipi⁹ tī sepabilitas ē alia ab ea q̄ itellect⁹
longeqꝫ minoꝝ: ille nāqꝫ sepabilis ē oio. Hec aūt vir
tus dīna ptactica ꝑ alijs nobilitata gīationis vtuti
bus cū ipa sit simplex t imālis fere nō imediate ma
teriā attingēs idiguit ſbo magis distincto eā vehicu
lāte ad mēbroꝝ figurationes t formas dādas cōue
niētes. ♄ aūt fuit spūs. est eni corp⁹ subtile vehiculū
vtutis. Eguit ēt instrō cū sit simplex sicut alie mixto
rū vtutes. Hui⁹ aūt vtutis duplex existit instrm. vnū
qđē ē calidū celeste qđ ē viuificatiuū cōtinue. nūqꝫ
vō pēptiuū faciēs aiata ad aliquā celi ꝓsomitatē ac
cedē. Agit eni ad ꝓsistentiā t cōtinentiā corꝝ maxime
ceu oio vtus celestis facit ꝓstitui t ineisse ꝓtineri ſbas
gīatas t id dignⁿ est instroꝝ: quo ea medio act⁹ no
biliozes exeret generatū magis ineisse tali finitātes

Est etiã ipi aliõ instrm fariũ. s. calidũ elemẽtare qõ qdẽ nõ hz oifariã viuificare ꝛ ptinẽtiã cãre verũ po nꝰ corũpe nisi calido reuelet celesti. ꝛ hꝫ qdem calido mã ꝛ alimẽtũ cũ vtute attrahit ꝛ pparat informatie separãdo ipz a ꝯiacẽtibꝰ passionibꝰ. digerẽdo ꝛ per mutãdo disgregatur etherogenea: ꝛ homogenea cõ gregat secũdo de ge. ꝛ cor. pparat nã ita mãz iforma tiue sicut ignis ꝛ aq̃ frm Arꝛ. i ferro gladificati molli ficãdo dura ꝛ idurãdo mollia. Jn cuiꝰ demũ aia exĩ te ideo forma introducit gladij in ferrũ. Et huiꝰ qdẽ duplex calidũ i frugũ distinguit maturatione simpli ciũ q̃rto ca. 4. distinctõis fe. Quã eqdẽ vtutẽ infor matiue talit pparatẽ medici vocãt pmã imutatiuam ad driaz fe alimẽtũ i tertia digõne imutãt ut fa iform atiua id iformet ꝛ stare faciat loco a ptibꝰ depduti ꝛ he due vtutes nutriẽtes exĩt. Hã vo in q̃ vtꝰ iform atiua opat his instrĩs sanguis ẽ mẽstruꝰ attractꝰ a matrice i gnãtionis locũ q formas recipit mẽbrorũ debitaſ ꝛ ea demũ nntricatiõe cũ augmẽto custodit vñ Arꝛ. Oium qdẽ i spmate inexistit qõ gonima fa cit eẽ spmata vocatũ calidũ puta celeste. Hã autẽ non ignis neqz talis vtus ẽ ſz intercept⁹ i spmate ꝛ i spu moſo. i. i spmate spumãte spũs aliqs ꝛ i spũ nãppor tionalis exĩs astroꝝ ordinatiõi. vñ. A. i libro de cor de: Spũs ẽ ſba corporea gnãta ex elemẽtoꝝ cõmixti one vergẽs i silitudiné supcelestiũ corpoꝝ. Jn q̃rto vo inqt de aima ipm effigiare vult⁹ suos ad silitudi nẽ celestiũ corpoꝝ ꝓpter qõ ignis multũ gñat aial: neqz videt ꝓsistẽs i igneꝰ neqz i humidis neqz i siccis nihil ſz solis caliditas ꝛ q̃ aialiũ gñat. hõ eni hoiem gñat ꝛ sol: physicoꝝ. 2. Jn pfatũ aũt spm̃ vtus susci pit pmiꝰ vitalis. vñ pmo pma vtus vitalis est pma ca. 4. de vtutibꝰ: vtus q̃ in hũc puerit spm̃ cũ ex sub tilitate ꝓcedit hũiditatũ exĩtiũ in gnãtionis massa spũs eni ex humoꝝ gñat subtilitate. Hã aũt erit spũs inatus cõplãtaꝰ. demũ vo frm Arꝛ. spũs p hanc vtu tẽ suscipit pncipiũ pmũ ꝛ p. i. aiaz pmã i cuiꝰ vtute creato corde motu eiꝰ ꝛ artariarũ spũs gñat secũdꝰ mãlis uel fluẽs dictꝰ. Jn. 6. vo idẽ aialiũ in spmate ẽ ſba pma potẽs recipe hãc vtutẽ puta vitalẽ ꝛ spũs pmꝰ deserẽs hũc calorẽ est cã oiuz ptiũ spmatis. hũc aũt dico celestẽ. vñ ibidẽ videt q̃ calor iste veniens a supcelestibꝰ hz effectũ in vtute q̃ nõ posset hñe calor ignis. Qui sigdẽ videt q̃tuor actꝰ circa pncipiũ gnã tionis exercẽ quoꝝ pmꝰ ẽ dissoluere ac extẽdẽ humi dũ seminis vtute calidi sibi adiũcti ut receptabile fi at formarũ. Secũdꝰ ẽ ferire ꝛ pulsare fortiter p totũ humidũ quo plura causãt foramia ꝛ cõcuuitates cõ stituunt ut cor ꝛ artarie ipsiꝰ vasa ꝛstituant. Tertius est informatiuã vtutẽ huiꝰ opis ꝓsidẽ ad oẽs mẽbro rũ informatiões deferre hꝫ nãqz dictũ ẽ spũs officiũ eẽ. Quartꝰ quoqz ẽ separe vias suas a vijs humidi nõ eni ꝓpter grossitiẽ ipiꝰ ꝛ cõpactionẽ posset spũs p vias illiꝰ velociter trãsire cũ oporteat ipm celerit totũ corpꝰ irradiare ut illumnãs domũ velut cãdela Ideoqz facta fuit via spũs iuẽ viã humidi radicaliſ Et iste qdẽ fũt opationes nãles spũs i semie cõtem plati. Hõ aũt ita sit mõstra t. nã oẽ qõ mouẽt necesſe sit habẽ motorẽ sibi appropriatũ. Ex his q̃ de au ditu apparẽs physico. cũ igit videam⁹ pncipia gnã tionis mãlia maxie moueri trãsmutando se ad debi tas formas aiatorũ ꝛ figuras recipiendas oz motoré adesse. Hã aũt nõ põt eẽ nisi vtus informatiua. ꝛ iõ vocat q̃ñqz ad physicis ania. Hz q: hꝰ vtus cum sit formalis ꝛ simplex p se nõ potẽs informare diuersã eguit instrõ qõ qdẽ diuersificatũ figuratuz inducat diuersitatẽ. sic eni indiguit eã vehiculãtẽ ſbiecto qõ ꝛ aliquo mõ etiã rõne assũpsit instrĩ. Adhuc q: sicut forma idealis artificijs cũ nõ imediate attigat mãm indiget instrĩs ita ꝛ hec vtus informationis cũ ex ar te cõcomitãtiã vni⁹ ad altez arguat i nãm ꝛ eꝫ. Dis qdẽ gnãtionis pncipijs sic adinuicẽ agẽtibꝰ ꝛ patiẽ tibꝰ cor cũ alijs formaſ ptibꝰ. Quo pacto vigore in formatiue cũ alijs eiꝰ pncipijs ex mã mẽstruali vtu te poꝝ spiritꝰ ꝛ calidi vehemẽter cordi inherentis spũs ptactꝰ fluẽs gñat secũdꝰ p motũ cordis ꝛ arta riarũ iã ꝛ ꝑfricationẽ ex illiꝰ materie vapoꝝ qui ꝛ poꝛé silr spm̃ ꝛ calidũ iuuat in extẽdẽdo ꝛ attraben do mãm ad oiuz mẽbroꝝ figurationes cõplẽdas ꝛ ad mãm pparãdã mẽstrualẽ decoquẽdã ut nõ soluz in mẽbroꝝ trãseat informationẽ ſz i ipoꝝ etiã nutri mentũ: ꝛ marie cordis cũ priꝰ pficiaſ illis. Hic igit videt iste spũs duo facẽ i mã mẽstruali ꝛ differt a p dicto i eo qꝫ nõ ẽ cã formationis cordis sed potiꝰ for maſ ab eo corpe demũ iã organizato. Hꝫ sigdẽ spũsso lũ videt vtutẽ vitalẽ deferre p corpꝰ vniuersũ ꝛ da re illi potẽtiã viuẽdi actualẽ ꝛ nutriẽdi ampliorem. Huic etiã spiritui sicut poꝛi q̃tuoꝛ assignant opatio nes: q̃rũ pma ꝛ pncipalis ẽ qm̃ viuificus exiat quaz ab eiꝰ motore acqsiuit q ẽ aia. Secũda qꝫ ẽ caletacti uuſ qõ ei a corde qõ fons calouſ est deriuat. Tertia qm̃ cuẽtatuꝰ exĩstit p quã qdẽ dissoluit ꝛ q̃i vberan do ꝛ pulsando subtiliat ea q̃ viscosa fũt in corpis nu triméto ꝛ hãc ab eiꝰ ꝓpo motu obtiet. Quãto quoqz ipiꝰ opatio sicut coiter dicit qꝫ oẽm vtutẽ aie ad opa tiones essentiales ꝛ sibi ꝓprias expedit. hi eqdẽ actꝰ spũs coẽs vtriuſqz eliciunt exinde formatione fetus Hipocratis de quo vtiqz dupliciꝰ spiritu cum calido dria sermo erit etiã. 59. Sic igit appz q̃luer ꝛ qbuſ medijs spmatis potentia deducat ad actũ ut aial in de ꝓsituat. Propter q̃rtũ vo huiꝰ sciẽdũ qꝫ pncipiũ mouẽs intrinsecũ ut vtus informatiua intellectꝰ vo catus dictaꝫ videt nõ corũpi p Arꝛ. dicentẽ. si corũ paſ qõ faciẽs siue oẽs ptes ipiꝰ seu aliqs incõueniẽs reliqs eni qd faciat. q. d. nihil. si eni facat cor deinde corũpaſ alterũ mẽbrũ eiuſdẽ fit rõnis aut corũpen tur ꝛ manebũt oia. Jntꝰ igit saluaſ huiꝰ virtꝰ. Bicẽ dũ qꝫ virtꝰ corũpit informatiua cũ ẽbrionẽ plaſma mauerit sicut nutritiua veteraſcẽs ex patre ut dictũ priꝰ. vna nãqz esset eiꝰ pmanẽtia postqz eiꝰ pfecerit actũ ut appz ẽt in augmẽtatiua. Hõ ostendit q: ipa iuxta Arꝛ. est qd sepabile exĩs a corpe in qbuſcũqz apphẽdit qd diuinũ. Hꝫ aũt ẽ q: nõ hz ut tactũ ẽ mẽ brũ aliqõ velut instrm sibi deputatũ. ꝛ iõ vtutibus fuit assimulata celestibꝰ. Hõ nõ esset si corpe pdura ret iã organizato: tũc eni cõiũgeret organo ꝛ vtꝰ eẽt simplr nãlis: propter qõ aboletur corpore formato Cuiꝰ qdẽ igit corruptio erit ut dicaſ circa. 35. dies i mare: in semellis vero circa 45. ꝛ inde dria 49. Em bria eni circa hec formanſ tempa. Quida vo dirext ipaz corũpi cũ aia introducit intellectiua ita ut oẽs embrionis opationes sint ipiꝰ qõ conanſ ex Arꝛ. ſo de ge. aialiũ pſuadere. Hõ eqdẽ hz falſũ appz ex p fatis ſnie videt ipiꝰ oifariã repugnare cũ velit ẽbrio nẽ pmiꝰ vita viuẽ plante ut vegetatiua: demũ aialſ puta sensitiua: deinceps vo intellectiua. Jnformatia

ent qđ ꝙ nomẽ oñdit nđ ꝟ agit verũ ínformationis cũ alijs ad ꝟ ſuffragãtib⁹ actũ ſolũ exercet. Propt qđ cõiores dixerũt ꝙ exíte informatiua iã adeſt ẽt nutritiua ſicut oñſũ ex Ariſ. Qua qdẽ recedẽte ꝙ em bꝛione vſq; ad mãm ꝑmá deducto ſenſitiua alia ꝓri ſupuenit corrupta: vtuté habẽs vegetãdi ꝙ nutriẽdi. hec deniq; ut ꝓr ad mãm deducta ꝑmá ꝓpter alte rationes ad hec ꝓcedẽtes aia introducit ꝓri aboli ta ſtellectiua duab⁹ potẽtijs ꝑdictis ꝙ ſtellectiua ful cta. Quib⁹ videt. A. 6. aialũ ꝛſentire ꝙ temp⁹ deno tãs quo imutat ipa ingẽs: Cũ cor ꝙ cerebꝛũ iueniũt cũ eis aia cõiungit rónalis. Nđ ſm genetalicos ẽr to exiſtit meſe. ſol eni tũc dñaf embꝛioni ꝑncipatuꝫ ꝙ aiaꝫ denotãs rõnis. ꝙ ſubdit: Et ſẽ paf ab ipo aia ſenſibilis nãlis q̃ interdũ erit mãlis: ꝙ aliq̃n nđ mã lis: verũ tñ nđum erit adhuc diſcreta: imo velut in ebꝛio ꝙ epileptico: ſꝫ cõplet ab extrinſeco ſtellectu cõ ſeruãte. Cetere aũt vtutes cõplent corpe ꝙ corꝑoꝛeis ꝛ⁹. Sꝫ circa ꝑdicta dubitare ꝛtingit: cur nđ mor a ꝑncipio introducit aia ſtellectiua ut ſemita nã proce dat bꝛeuioꝛi pluralitatis reſpués petrũ. Adhuc ſi em bꝛio reducit bis ut datũ ẽ vſq; ad mãm ꝑmá ꝙ corũ pit. corꝛuptiones vtiq; appꝫ ꝟ mod⁹ magis q̃ ſpa tionis: ac diſpoſitões ꝓcedẽtes itroductionẽ forme in mãm videt ipm debilitare pu⁹ ꝙ extermiare: pdu cẽtes eũdẽ ad corꝛuptionẽ: ſicut cũ qs morti iã nat⁹ accedit ꝑmo ibecillitaf: deinceps corũpit: Nđ ꝟ nđ ꝓcipit ímo vigoꝛari ꝛtinue ppedit in ampli⁹. Dicen dũ ꝙ nã ſp qđ meli⁹ ẽ opaf ꝙ ꝑ bꝛeuia: cũ ei⁹ ſapie nđ ſit finis. Ad hoꝛ igit ꝑmũ dicẽdũ ꝙ nã paulatim ꝙ latenter ex impfectis tẽdit i ea q̃ ſunt ꝑfecta: et ꝙ for ma iuꝛ Platoné nđ imꝑmit niſi ſm diſpoſitones ꝙ meritũ materie. cũ igit ꝑmo nđ fuiſſet ea diſpoſita i aie intellectiue ſuſceptionẽ: neq; etiã ipa egeret eã ñ ſuſcipiet ſꝫ alteraꝫ. Et hũc qđ oꝛdiné videt nã docta i his q̃ ſũt coꝛporea obſeruare. ꝑmit⁹ eni dentes ꝑ ducit: deinde cũ op⁹ ſit illis eiectis ſoꝛtioꝛes ſubmi niſtrat. Ad aliud dicẽdũ ꝙ qꝛ id euenit i inſtãti non ꝓcipit cũ mutatiue introducit ꝙ nđ motu phyſicoꝛũ ꝛ. Nđ ꝙ ſentire appꝫ Aꝛ. volẽs de ge. ꝙ coꝛ. primo ipaꝫ fieri: cũ ꝟ totũ trãſmutat in ꝟ totũ qđ nđ eẽt ni ſi ad mãm ꝑmá pueniret. aliogn ſigdẽ nđ eſſet gnã tio: verũ poti⁹ alteratio ſubo pmanẽte. Adhuc niſi ꝑ ma coꝛũpet forma: altera enti cueniret exiſti in actu qđ aũt ſic occurrit ẽ accidẽs. Silr ꝙ cũ eẽ ſit a forma ſubſtãtiali hñti qdẽ plures formas: ꝙ plura eſſe ha beret: ut ꝙ nihil hic vere vnũ exiſteret. Dicẽdũ etiaꝫ ꝙ diſpoſitiones ꝓcedẽtes i eo ꝙ ꝓparãt ad ſuſcepti onẽ forme ꝑfectionis ꝙ ſi coꝛũpaf ꝓcedẽs: nihil tamẽ ſentit langoꝛoſitatis dato ẽt tpe. Neq; ſike de coꝛru ptione qđ inducebaf iã nati: qꝛ diſpoſitiones ꝓcedẽ tes ad corꝛuptionẽ talẽ ꝓparãtes ſimplr ad ipaꝫ diſ ponũt: ꝙ nđ ad ꝑfectũ ut i ſuſceptione formarũ ẽbꝛio nis ipm ꝑficiẽtiũ in ampli⁹. Ad ꝑmũ igit itrodu ctoꝛ dicendũ ꝙ qdã in pleriſq; puerẽtes ſermoneꝫ ex ꝟ Aꝛ. volũt argumẽtũ aſſumẽ ꝙ ſi pmanet infoꝛ matiua graduꝫ ſit i formis aſſignare: ccu Auicebꝛon fontis vite tractatu. Nđ aũt ꝑ Aꝛ. aſſumũt ex puer ſo ꝓcedit ipi⁹ coꝛ intellectu. Nđ eni ibidẽ determi nãdo vꝛ opponẽdo ꝓcedit ſicut ex ei⁹ demũ deter miu ationeappꝫ. Dicẽdũ etiã ꝙ ſaluaf vtus hec int⁹ dũ ꝓres infoꝛmauerit oẽs: ſiue ſimul ſiue aliq̃s ꝓriuſ ꝙ alias poſteri⁹ infoꝛmet. Nã ſicut dicit aliq̃ poſue rũt ꝓtes oẽs ſimul fieri: alij vo vnã poſt aliã: ſicut v ſius vocati oꝛpbei. Noſce quoq; ꝙ plura i hac dria collecta ſpſim in alijs ſũt cõſcripta. Propter q̃r tũ qdẽ ad ꝑmũ dicẽduꝫ ꝙ ſpma ſit aiatũ actu: non aũt potẽtia cum illã obtineat ſufficienter actu ꝓpin quã. Ad aliud qd dicẽdũ apparuit. Ad aliud dicẽdũ ꝙ nulla ſupfluitas ſimpliciter ut q̃nto ꝙ q̃li eſt aiata ſpma vo eſt ſupfluitas nđ q̃lis ſꝫ quãti. Adhuc non ẽ ſupfluitas ſpeciei imo neceſſaria: nđ ſoluꝫ uuatia ſꝫ indiuidui ſoluꝫ. Ad aliud dicẽdũ ꝙ ſpma ẽ aiatuꝫ ut dictũ. ꝑticipat eni aia potẽtia q̃ declaratũ ꝙ non actu: vñ ꝙ aial exiſtit potẽtia. Ad aliud dicendũ ꝙ iã dictũ quõ ſupfluitas extat aiata ꝙ q̃liter ñ: neq; par tif aia ſed ꝙ recedit: ſꝫ vtus q̃dã decidit cũ ſẽmine: ſi cut etiã impellẽs virtuté tribuit impulſo: nđ tñ inde ut hic forma aliã ſibi indiſ nãlis: ethycoꝛ. 3.

Differentia. 49.

Quod natus octimenſis viuat oñdit ex. 9. hiſtoriaꝛ ꝙ q̃rto d ge. aialiũ: ac pbleumatũ. io. ſitr ex Aui. aialiũ 9. et. 3. 21. ca. i. ſecũdi tractat⁹. Rurſus ſi qđ min⁹ vi ſũ inerit ꝙ qđ magis. plus autẽ videt debẽ viuẽ octi méſis q̃ ſeptuméſis: cũ ampli⁹ manẽs i vtero vigo rẽ ꝙ augmentũ ꝑfas adeſſe vite pampli⁹ poſſit ſuſci pere. ſꝫ ut ꝛſentiũt ſeptuméſis viuit. Adhuc tẽp⁹ iſoꝛ mationis ꝙ mot⁹ i femella tardaf plus q̃ꝫ in mare p dies. 6. ut ſcribũt aut aliter: cũ igit triplabif tẽp⁹ in formationis ꝙ mot⁹: ut tẽp⁹ habeat oꝛtus ſm Hipo cratẽ aſtutiã ꝙ haliab. tertio theoꝛice ca. 34. ſꝫ ſemel la naſcet i nono menſe qđ plurimũ euenit. Mas vo temp⁹ ꝓcupãs naſcet i. 8. ꝙ multuꝫ: ut tũc viuet ut plurimũ: aliogn nã impfecte qdẽ ꝙ nđ ꝓpter finem oparet qđ ẽ abſurdũ. nihil eni impfectũ neq; ſm tẽ puꝰ neq; ſm plaſmationẽ ꝙ gnãtionẽ fit a nã ꝑbleu matũ. A. Palin: Mat⁹ videt mori ꝓpter frigiditatẽ q̃litatuꝫ pemptiuã nature oio aduerſãꝫ. Quare po nunt genetalici natuꝫ ſub ptãte ſaturni nđ viuere ut oñdet. Sed nunc ponaf nouméſis qs ouri hoꝛa ge lu vehemẽtio. octuméſis aũt tpe calido cõtẽperabit adeo ꝙ ꝟ nđ min⁹ viuet nouimenſe. fortaſſis in egy pto viuet octimenſis regionis caliditate uuaf. Et tu Sicut in alijs dinerſitates ſiũt in hoibus q̃ꝫ gran des: alicubi eni viuũt in diu⁹: alibi autẽ ſecus con tingit ita ꝙ circa octauũ eueniet menſem: itaq; quis natus viuet octimenſis. Hui⁹ quoq; ꝛuium ſcribunt haliabbas. A. ꝙ genetalici ceteri. Nđ expientia iuꝛ nos oñdit. Adhuc ſi pariẽtes octauo menſe piclitaf multo magis ꝙ parti cuꝫ ipis he ſoꝛtioꝛes extãt. ipe aũt piclitank: de hiſtoꝛijs nono. Rurſuſ more natoꝛ matrũ i vterib⁹ a genetalicis tñ treꝫ ponunt: q̃ruꝫ vna minoꝛ dicta ẽ. 188. dieꝫ ꝛtinẽs. 8. menſes ꝙ. 18. dies: alia media hñs. 173. q̃ i. 9. h⁹ meſes ꝙ treꝫ ꝛſur gũt dies. tertia vo ꝛtinet. 188. maioꝛ decã ex q̃. 9. ꝛſur gũt meſe ſꝫ. 18. dies: q̃re cũ nulla haꝛ cadat i octauũ meſẽ nullũ vꝛ in ea naſci ꝙ ꝑ ſñs neq; viuẽ i ipſo: nđ eni naſcit in ea niſi qꝛ vegetari põt: cũ natura nũq; ꝓducat aliqd qn id ꝛſeruare ſollicitet: de ge. aialiuꝫ ſedo. Nđ itaq; viuet natus octimẽſis. Propter ꝑmũ qdẽ ſciẽdũ ꝙ qd ſit menſis: quot ẽt dicaf modiꝫ dũia oñdet. io 4. ꝑ menſes aũt hic ſm haliabbatẽ vi detur lunaris ſtelligi. Apud vo. A. ꝙ coſter dicẽtes mẽ ſis videt ꝑ eo q̃ ſolis accipi. Nđ tñ id multũ refert

vno tpe faciũt partus pfectionẽ.vnũ.n.determiatuꝫ est ptus tp̃s oĩbus:hoi aũt multa soli aialiũ. eteni.7 menſiũ.7.8.menſ.7.9.menſ.fiũt 7.10.mẽſ.fm plurimũ. Quidã vo supaccipiũt in.10.mẽſ. vñ pbl'. 10. Hoſolũ aialiuꝫ multa bꝫ tpa gñatiõis.eteni.7.mẽſ. 7.8.menſ.7.10.menſ.fiũt.alijs aũt vnũ tp̃s pfectionis.B idẽ suscepit.A.aialiũ.9.biſ q̃ deinceps ꝓnectẽſ Ja dixit mihi vnus fidelis q̃ vna mulier pepit post 14.mens.7 bñ dixit. Natus quoqꝫ siue ptus ẽ triplex nã qdã est nãlis oĩo 7 ꝓsuetus q̃lis q nouimẽſ.cũ aliqbus.10.diebus:alius innãlis 7 eẽneus penit⁹ vt.8. reliquus vo medius 7 B silr triplex.aut.n.oĩo mediũ possidet sicut q.7.aut declinat ad latus amplꝰ nãliſ 7 ꝓsueti ceu decimi vel ad ptẽ sui oppositi:vt.ii.7.14. Scõm siqdem Omar tyberiadim diffinitiones natiuitatum in nutritiõe sunt q̃ttuo. Una eoꝝ q non gustant cibum:cũ his.n.nõ ẽ vita. Reliq̃ q gustãt cibũ sed nõ nutriunt. Tertia gustãtiuꝫ 7 nutrientium vitã tñ nõ ꝓsequunt longã. Quarta gustantiũ nutriẽtiuꝫ et bũ 7 ad senectutẽ paueniẽtiũ finalẽ. Est aũt apũd gentalicos nutricio spaciũ tpis q̃ttuor annoꝝ vt sup natum oẽs ptrãseunt q̃ttuor el'oꝝ nature. qdã tñ ascribunt ptolemeo nutritionẽ spaciuꝫ vnius anni iuxt sotis motum ꝓtinere:quos haly q̃rto repellit q̃dripliti ꝓfirmãs vt ceteros voluisse nutritionẽ q̃ttuor annos ꝓtinere:dña.26.fm igit tertiã 7 q̃rtã ptẽ pfate distinctionis:nõ autẽ fm pmã 7 secũaꝫ dr̃ qs viuere. Propter scõm qdem sciendũ q̃ au. sibi videnſ B saltẽ apte aduersari. Alexander.n. pbleumatibus simplr astruit octimẽſeꝫ natũ vitalẽ nõ forte currẽs ppter qd septimẽſeos ifantes vitales:octimenſes aũt minime. Haliabbas vo tertio theorice cap.34.q̃rit: Si quis aũt dicat cur puer q.8.nascit mẽſe nõ viuit.qõ silr Alchabitius. vñ abraam de natiuitatibus:siqs nascitur in.8.cuenit cã pter nãꝫ mri occurrẽte vel ex parte corpis vt morbus aut aie ceu timor ꝓfesti accidens: vñ si egrediat B menſe morietꝫ ipe 7 mr̃ ipius:cuiꝰ oppositꝫ sentit bistonaꝫ.9.7.pbl'.10.ita: Auc.8.mẽſ. circa egyptũ qdẽ 7 in qbusdã locis vbi bñ mulieres efferẽtes 7 ferũt multa facile pariunt 7 genita pñt viuere q̃ꝫ mõstruosa fiãt.hec qdẽ viuũt q̃.8.mẽſiũ 7 enutriunt. Cui nimiꝫ ꝓsonat.A.aialium.9.7.3.2ſ. cap.de gñatione embrionis. Propter tertiuꝫ vo sciendũ puꝫ q octimẽſ rlr 7 vt ad multũ valde nõ viuit:deinceps q pticulariter 7 eẽnee magꝭ siue in paucioribus viuit cum sit qd monstruosiuꝫ:qõ raro committit a nã. Propter pmũ huius sciendũ q ipm veritatẽ cũ eius mundificatione ꝓtinet vt fere oĩuꝫ locorum docet emperia.7 ideo sbdit Ar'. post serẽ pfatã In locis aũt circa greciã in.8.men.pauca oĩo saluãtur:plura vo percunt q̃to g̃ magis nõ viuent i alijs regionibus distempatis.grecoꝝ.n.terra tempatior ceteris ponit ab.A.7 marie terra Hipo.col.2.cap .vl. Amplius pmissum firmat rõne triplici:q̃ꝫ vna susciꝑ ex scia medicine seu nature: Alia ex ea q̃ numeri. Tertia vo ex iudicioꝝ astrologie perita capit exordium. Propter pmã qdẽ sciendum fm Hip.de embrionis formatione sexto epidimie theorice tertio atqꝫ 9.aialium.A.7.tertio.21.cũ Ar'.in libris aialium q post collectionẽ spmatis in matrice mox circundat imẽ siue pellicula ꝓtinẽs 7 souẽs idẽ vt scriptum puꝫ sicut etiã oñdit spma.6.diꝫ decidens a puella ꝑcepto Hip.retro septies saliẽte:quã in vtero nõ oportebat ꝓcipe quod velut oui albumẽ involutũ pellicula in terra visum ẽ delapsum.aliq̃ qdẽ nõ.6. tñ vel etiã.7.diꝫ sic pmanet spacio Eũ autẽ sic fuerit vt notatũ:informatiua vtus nihil adhuc petit a matrice sicut.A.fatẽ:cum Ar'.Demuꝫ triũ diꝫ ex hinc spacio ipa punctoꝝ 7 lineaꝝ inceptionẽ in massaꝫ spmatis induci. Demũ post.6.diꝫ motã q iã cum potiꝰ fiũt.15.sanguincitas in totũ penetrat 7 fit illud vnde causat:7 interdũ vno die aut duobus accedit seu postponit.deinceps.12.diebus ab hinc fit humiditaſ caro 7 iã frusta incipiũt carnis discerni 7 mẽbra ꝑncipalia tria manifestari.7 nunc qdẽ alia sepanſ ab aliorum ꝓtactu 7 humiditas extendiſ nunc B etiã accedit 7 postponit duobus aut tribus dieb⁹.demũ post.9. dies sepaſ caput ab humer' ac extremitates a lateribus 7 vẽtre vt 7 sensus discernat in qbusbã coꝝ. In aliqbus tñ occultat 7 spaciuꝫ qdẽ iã .36. ꝓtinet dies ita q si q̃ttuor addanſ in qbus occultatio inerat spacium oẽ in q̃ embrio informabiſ40.erit diꝫ.7 B qui dẽ tres ẽ q̃si cõis plasmationis qui interdũ formaſ 30.q vnus est ꝑte:aliq̃ in.50.7 ꝑprie femella eius enĩ informatio tardaſ 7 motus est:7 aliud spaciũ.35. dierum:aliud vo.65.7 ita bicinde fm diuersitatẽ celi 7 ꝓtinentis ac materie ꝑprie cum informata dr̃ite. in magis 7 minuſq̃ꝫ minus.7 ideo dictũ ẽ ab Ar'.tẽpus ortus hois forte varium q̃plurimum.dicũt etiã vt asserit.A.7 B videſ Hip.cũ Haliabbate fuisse:septima etiã pticula.6.epidimie:q si tp̃s informatiõis duplex tempus inde ꝓsurget motus. Si vo hic triplex tur duplatum tp̃s dabiſ partus.vñ formatus in.30. diebus mouebitur in.40.7 nascetur in.180.qui sunt sex mens.integri triteni. Plasmatus autẽꝫ in.35.mouebitur in.70.7 nascetur in.210.q.7.extant menſes Formatus vo in.40.motus sibi aderit in.80. natiuitas in. 240.qui sunt. 8.mens.7 quia talis rarissime viuit 7 formationẽ ponit.A.cõiter in.40. ideo refert canonẽ pfatum sB alioꝝ sentẽtia.plasmatus quoqꝫ i 45.mouẽ in.90.7 nascẽ in.270.7.9.ꝓstituunt menſes. Qui autem in.50.formatur in.100.mouetur: nascetur qꝫ in.300.qui erunt.10.men. Unde de hꝰmõi sexto epidimie.7.Laboreo in periodis q in.70.mouentur in triplicibus finiuntur.7 qui in.90.mouenſ in triplicitate terminanſ.B igitur motus est terminationis 7 partus embrionis. Amplius sciendum q ptus nõ fit niſi ppter matricem cũ tumore grauatuo distendiſ amplius:vel mordicatiõe vt qñ humida eꝰ serosa reddita 7 acuta pãniculos tẽdunt qbus ꝓtinẽ baſ vt sensui occurrã matricis:nãlium.3.cap.3.7.12. Aut ppter ꝓtentum vt quia sataget exire ob penuriã nutrimenti fm Hipo.tunc.n.calcitrans panniculos rumpit 7 exitum petit. Apud vero.A.conueniẽter cã supaddiſ: alia non pua indigentia euentationis 7 aeris attractionis cum loci angustia.cum igit fetus fuerit fortẽ 7 matrix debilis angusta tunc puer mẽſe.7. oĩq̃ꝫ pfectus tã ad ea q̃litate saltẽ q̃ corpis q̃ꝫ aie indigenſ acre loco 7 cibo amplioꝝ mouet 7 calcitrat vt patea:exitus sibi.quẽ si adipiscĩ pfectꝰ enſ vt ita vitẽ poterit.vñ.A. Generanſ septimẽſeos ppter plasmatiũ vtutẽ in matrice fortissimã exĩtem 7 inueniente sanguinẽ vtilẽ 7 cõmensuratũ: 7 ideo celeriter pficiſ opus.q autem vtus attendatur embrionis 7 matricis dispositio:testaſ Hipo.ita:Hec autẽꝫ semp fit 7 i natura fetus videlicet 7 gñe matricum.7 quia pume

puerpere hñt sanguinem hu. ⁊ tractabilē matricez p
uam ⁊ debilē: vt plurimū alijs pariūt septio men. si
aūt septio nō pareꝫ fatigatus etiā dissolut⁹ ex motu
plasmatiuo ⁊ conamine appetibili egressus: octauo
pausāt mense vt labor abscindaꝫ p̄cedēs ⁊ vigor eiusꝫ
dem cū corpe augmēteꝫ ⁊ ideo vsqꝫ ad nonum moraꝫ
menſ. quo siqdē egrediaꝫ qꝫ refectus vigoratus ⁊ au
ctus ptus aderit nālis marie: nālū tertio. cap. 3. ⁊ ui
uet alijs p̄cipue. Ipius. n. egredit vtute valida ⁊ ma
trice diutius ipm cōplectus foueāt: tūc aūt expellēte
Si aūt egrediaꝫ in octauo debilis existit fatigatus ⁊
nō a vtute faciēte ipm nasci vex amplius a cā synto
matice hunc impellēte. Ie. n. apud. A. é ipfect⁹ fm
excessum ⁊ inordinationē māe alia plasmatus forma
Baliabbas quoꝫ: qꝫ in ipo est habitudo turbationis
languoris ⁊ debilitaꝫ nō viuit. nō. n. iest sibi vtus nu
tritionis ⁊ augmēti. Cuius qdē signū qꝫ fetui septio
men. turbato ⁊ morbus ⁊ mala p̄gnantū in. 8. mē.
fit habitudo ⁊ ḡuitas ipax cū p̄gnantū habitudo seq̄t
eam q̄ fetuum habitudinē. vñ historiax. 9. Dolēt qdē
mulieres marie men. 4. ⁊. 8. ⁊ si corrūpaꝫ. 4. aut. 8.
corrumpunt vt frequēt⁹ ⁊ ipe. q̄re nō solū q octo mē
siū nō viuunt sed ⁊ pariētū piclitant pientes: ⁊ ideo
bñ sibi p̄caueāt adulterātes meretricule in quo men
siū p̄curēt aborsum. multe nāqꝫ hinc sunt iā extincte
si igit vt inductū ptus piclitaꝫ gestāt̄ pfecta ⁊ robusta
quanto pampliꝰ ⁊ fetus. qꝫ aūt mense corrumpaꝫ
q̄rto euenit qꝫ tunc trahere incipit embrio sanguinis
plurimū: ⁊ matrica vehementius alligari ⁊ initi: ceu
fructus medio tpis arboꝛi colligaꝫ q̄smagne: aphoꝛis
moꝛ. 4. In octauo quoꝫ ꝓpter laborē quem tole
rant ⁊ discrasiā quā incurrūt grauant marie siliter ⁊
fluxus sequit. san. grandis ex innālī solutione ita vt
sepius corrumpant. Si aūt puer nō nascaꝫ in nono
vex ad decimū pueniat ad q̄ deficeps Ingt. A. qꝫ iu
diciū eius é iudiciū nati infirmi debilis. plurimū. n.
q desiderabat pari nono sed nō potuit nasci in deci
mo cui accidit qō accidit fere nato in octauo. signi
ficaꝫ. n. vtus ipius debilitas. hec igit ꝓbabilis est rō
quā medici cū nālibus p̄sit in cāe q̄siti assignationem
adducē. Sed circa p̄dicta ptingit dubitari. videt nā
qꝫ octimensis vitalioꝛ septimensi. h. n. fatigaꝫ motu
⁊ calcitratione egredit. coangustiaꝫ etiā ⁊ ledit in p
tu. Ad aerem silr pueniꝫ in quo sunt oia sibi nociua
⁊ ēnea: aphoꝛismoꝛ appens. 3. Alius aūt pmanens
octauo nō fatigatus intrā neqꝫ coangustatus: neqꝫ i
extrinsecū aerē deductus spacio diex. xx. aut. xxv. vl
hmōi a fatigatione liberaꝫ: magnificaꝫ ⁊ roboraꝫ. q̄
re vitalis ꝑplius septimēse videt reddi. Dicendus q
dem iuxꝫ. 3. theoꝛice. cap. 34. dispones ptingentes fe
tui septimē. ⁊ deficeps in. 8. spacio fere. 40. diex ptinentū admodū q̄si cuiusdā egritudinis acute ꝓsiue in. 40. diebus creticate. vñ ait: he disponēs a fetibus cessant circiter. 40. dies. hi nanqꝫ dies in. 9. ꝓcidunt mēses vñ ⁊ tunc vitalis efficit. Est ⁊ cā ꝑsidenda huius astrologica. Palm: Dubitaꝫ qꝫ ois crisis pl⁹ é salutifera q̄ꝫ mortalis nisi pestilens fuerit morbus aphoꝛismoꝛ scd̄a. sed ptus é modus qs crisis: dria io 9. Aliqs igit natus in hmōi habitudinibus vt ad multū vitalis existet. Dicēdū qꝫ viuē non poterit qꝫ lesius p̄us: ledit ⁊ in ptu. necekqꝫ nō minus ab extrin
secio cunctis occurrēnb⁹. Est etiā pestilēs ⁊ mōstruo
sus q̄re nō poterit pmanere i vita. Scd̄a quoꝫ de
ductio est arithmetica p Alexandꝝ tacta in huiꝰ q̄siti dissolutione. Ait. n. 7 é numerus pfectus vt testatur pythagoꝛas arithmetici ⁊ musici. 8. vo ipfectus. qꝫ 7. sit pfectus p sile inducit in multꝫ qꝫ multa p̄ncipio rum ⁊ marie hois numero ꝓstituta sunt septenario. deus. n. mundū. 7. gubnat astr]. Septimēses vo in fantes dētes pducū: tsepténes vo deponūt. In his aūt. 7. pubescunt: ter aūt. 7. viriliz ät. Horibi etiaz p portionaliter septenario iudicant numero. Luna silr tanto nūero figuraꝫ: mēsiqꝫ septimanis. et ebdoma da. 7. ꝓstat diebus. Vocales silr dicte. 7. extāt apud grecos sz uxꝫ latinos. 5. solū ⁊ realius. lz. n. duas su paddēdo grecus figurā variet sonū tñ fuat. quotcūqꝫ eni grece ponaf. i. lra puta tertia simplicia. u. i. v: ⁊ duo ꝓposita seu diphtōga vt ei oy: ⁊ duo o: puū vi delicet ⁊ magnū: ita o eo: singulare tñ hz sonū ꝓtinue Grecus. n. tanqꝫ nature curiosioꝛ imitatoꝛ. 7. voluit vocales. 7. planetꝫ adaptare. sic. 24. scripture elemēta ꝓstituit. 24. diei nālis horas sikando. Macrobius quoꝫ in expōne somni Scipionis siue tulij pmulta ad idē conaf exempla psuadere ponēs oia fere. 7. nu merari ⁊ q̄ hois marie. Ingt. n. mens ꝓsurgē ex p̄imo cubo pariū femina. s. q é. 8. ⁊ pmo impariū ve lut mare q é. 27. 8. aūt ⁊. 17. ꝓstituūt. 35. q multiplica ti p. 6. nūex pfectoꝝ pmū. iio. ꝓsurgūt dieo. 7. mēsiꝫ directe ꝓstituentes tricenos. vñ ꝓcludit ita: Est g̃ nā fecūdus h numerus vt pmā humani ptus pfectiōez q̄si arbitri qddā maturitaꝫ absoluat. Cubus aūt nūe rus dr qñ numerus bis in seipm ꝓducit vt bis duo bis octo: ter tria: ter. 27. Prefatū siqdē oñdit rōe: qꝫ 7. é numerus imp ⁊ ois h est pfectus. existit. n. velut forma paré in se ptinēs ⁊ imparē. ꝓsurgit etiā ex nūe ro trinario fm eius ptes in quo q̄libet repit pfectio vt in editione pmonū mōstraui. Sex. n. ⁊ vnū. 7. ꝓsti tuunt duo etiā. ⁊. 5. ac tria. ⁊ q̄tuoꝛ. 7. reddūt. Nouē silr nūerus é pfectus. attribuit. n. intelligētiaꝝ oꝛdini bus quos. 9. ponūt diuinoꝝ tractatoꝛes vt sunt che rubin ⁊ seraphi ⁊ q deinceps. Sūt ⁊ celoꝝ oꝛbes. 9. ꝑbl. 15. qō nunc cōiter testanf astrologi vt oñsum lu cidatoꝛis auriota cum astrologie differētia tertia. qꝫ autem is pfectus sit ratio similiter angit cum ⁊ ipse numerus impar existit. Adhuc partes constituentes ipm eundem recommendant. Consurgit enim. 5. pti bus: Quarum vna numero ꝓportionatur trinario p fectissimo puta p tria nouem. hic. n. sunt tres trina rij quoꝝ qlibet ex tribus consurgit. vnde in huiōi numero nouenario potissime coacernatur trinitaf p fectio. Sunt quoꝫ huius numeri ale q̄tuoꝛ ⁊ tria qn qꝫ ⁊ quattuoꝛ que quidem quattuoꝛ ꝓportionanf ele mentis cum eorum interstitijs. Sic igit in hoc nume ro ita pfecto ptus erit marie nālis. Nālis etiaz post hunc exist denarius. ipe nāqꝫ p fectus extat nūerus ꝑbl. 16. vñ. A. Denarius nūerus é pfectus: qñ ois nūerus p. io. ꝓstituit fm circulationem. ⁊ ideo Arist. physicoꝛum tertio ait Platonem feciſſe numerum vsqꝫ ad. io. Hunc quoqꝫ numerum multum dignifi cant Pythagoꝛas ponēs oꝛdiēs rex duos: vnum q dem pfecti ⁊ alterum impfecti: quoꝛum quilibet con stat ex. io. volens ipos esse ꝓncipia coꝛrelatione dicta. In quoꝛum pmo locauit finitum impar singula re dextruz masculum quiescens rectū lucē bonū ⁊ q dratū. in altero vero bis oppositā: puta infinitū par plurale sinistrū feminā motū curuū tenebꝛā maluz ⁊

altera pte lōgi⁹ Note etiā exītib⁹ speris manifestis decimā antichonā.i.i ꝟuū motā seu extensaz faciunt pythagorici methaphisice. j. Undecim⁹ vo numer⁹ modicū pfectionis hz in his z ió rari⁹ oīz ipo fetus Sextus aūt z octau⁹ marie z duodecim⁹ ut sic extāt impfecti omnifariā z ió i octauo nō viuit. Est enim par ut z alij duo: estqz impfect⁹ magis diminut⁹ ut videbit ꝟōr quare i ipo natus nō viuet. In alijs āt ut duodecimo z sexto aut nō nascit uel inutilis oc currit. Sūt enī hi numeri oppositi añdictoꝝ pfectis z marie octau⁹ z duodecim⁹. vñ pmo creticoꝝ: Ego nō vidi aliquē iudicatū i die duodecimo neqz sexde cio. i octauo aūt fit rari⁹ z praue. Nosce quoqz aris metras numerū impares pferri pari eo qꝺ h rōnem hz pfectionis z forme: ille aūt impfectionis z māe. vñ z de⁹ fm Virgilū numero impari gaudet. Et ió Pythagorici pmū impare actu ut trinariū addicen doꝝ significationes offerebāt pmo ce. z mū. Ex h ēt cām assignarēt ḡre vsus inolent ut pillule i numero deñt impari lactatue: debēt nāqz agē. actionis autez rō sumīt a forma tāqz ab eo qō ipi⁹ é pncipiū fisten tatiuū z nō a mā. Impar vo hz rōnē forme: par āt māe. Circa pfata siquidē ꝟngit hesitare qñ i nono Euclidis dicit qꝺ pfect⁹ numer⁹ appellat q oīb⁹ pri bus qb⁹ numerat é eqlis. Et Boctij arithmetice se cūdo: qlis numer⁹ é sex infra. 10. nā tres sūt ei⁹ ptes qb⁹ ꝟsurgit. medietaſqdē ut tria: terna ps duo: sexta vnū. tria eiz duo z vnū senarū tñ ꝟstituūt numerū Infra vo. 100. pfectus é numer⁹. 28. infra sigdē mil le é. 496. Et infra quoqz decē milia octo milia cen tū vigintiocto. Est tā numer⁹ abūdās q oīb⁹ suis p tib⁹ qb⁹ numerat est maior velut. 12. nā ei⁹ medietas est sex: terna ps ḡttuor: ḡrta tria: sexta duo: duodeci ma vnū: q sil' numerate i decimōctauū crescunt nu merū. Diminut⁹ vo q oīb⁹ suis ptib⁹ minor numerā tib⁹ est iuent⁹ ceu octo. Hui⁹ qdem medietas ḡtuor ḡrta ps duo octaua vnū q i. 7. tñ collecte ꝟsurgūt Sic igit hic etiā appz numeri octaui impfectio. Cō cludit z sil'ter q. 7. 9. z. 10. numeri non extāt pfecti. Ad qō dicēdū qꝺ numerus pfectus ad ꝑsens triplici ter dicit. vn⁹ qdez eo qꝺ ptes ei⁹ simul sumpte omēs totū ꝑcise reddāt integrū ut dictū é antea de. 6. z vi gesimonono qlis nō ḡrit hic pfectio q pfectio mālis videt magis. ptes eni sunt mā toti⁹ phyſicoꝝ. 2. Est z pfect⁹ dicēs p modū forme z dātis esse qlis est im par. z ió qz trinari⁹ p⁹im⁹ est taliū indicat pmo ce. z mun. fore pfectus. de ipso enī pmit⁹ dicit omne totū z pfectū ibidē sunt indifferentia specie. Appellat ēt numer⁹ pfectus rōne ſnitationis cuiusdā z recircula tionis q obseruat ad ipm z ita denari⁹ é dēs pfect⁹ z iste qdē pfectiōes vltime realiozes extāt pma. Hec tñ rō tñ sit grata z accepta pythagorici z vlr arith meticis ponentib⁹ numeros esse substantias rerūqz causas eo qꝺ nesciuerūt distinguē inter vnuz qō enti adequat z vnuz qō numero extat pncipiuz putātes ut sicut é pncipiuz numeri ipmqz variat ita z entis Schola tñ perypatheco uz cuz Ga. creticoꝝ tertio sermonibus nō acquescit h⁹i iz eos magis extrancos a vitate ac accidētales estimat ꝑpriā ḡrēs z nālez in vnoquoqz gñe rōez. dictū tñ illoꝝ ꝓbabilitatē iduit aliquā numeroꝝ reb⁹ assimilatione quadā. Tertia quoqz rō assūit ex genetalica ea exercitatie pte astro logie visā ex superioꝝ motuz hoꝝ oīum inferiorum causas assignate. Juxta illud inirij centiloquij: Re rū causas rimaturus pmo celestia ꝓtemplare. nam mūdanoꝝ mutatio ad h̄ z ad illud coꝝpoꝝ mutatiōe ꝓtingit celestiū. Et hui⁹igit effectus puta octimēsez nō viuē cā darek talē planetarū ordinez z moduz in embrijs ducatu adinuenit in vnoquoqz mēse dñan tū. Posuit nāqz mēse pmo sup conceptionē saturnū dñari frigidū entez z siccū: tūc nāqz semē aquosū ens z fluxibile indiguit aliquo quod ipm sisteret cō stringeret z fixaret z calidū ipius vigoret vnitatum cuiusmodi est frigiditas z sic saturni. est eni origo vtutis retentiue i centilogo. Secūdo quoqz mēse sup ipm iupiter dñak fortūas calidus z humid⁹ augmē tatiuus. Est nāqz vtutis crescentis origo: tūc eni con ceptus eget calido dilatāte ipi⁹ mām z humiditate ad extēsionez dilatāte ꝓtractionēqz lineārū z pūcto rum z tandez ad informationē z ut etiā frigiditas z siccitas reprimat saturni. Reliquo siquidem mens mars occurrit qꝺ sui caliditate iam fientē embrionē calefacit z deficcat supfluas ipius humiditates z ad motū ꝓcitat. tūc eni mouēi ꝑcipit i calidū eni z siccū motiua valde. Mense aūt ḡrto supuenit sol coꝝ celi mūdiqz pnceps q sui caliditate viuifica intñ pficit embrionē ut spirit⁹ in ipm ingrediat rōnalis ut ap paruit in ptiou. Est nāqz origo z fortnax vtutis vite Quinto vo mense ven⁹ ordine supoccurrit frigidita te z humiditate cōtempans qō calidū martis z sic cū ac solis carneqz augmētat z q ipsi⁹ z oīa mēbra ꝑparat figuraue decora plasmat eadez. Reliquo ni miꝝ mense aduenit mercuri⁹ humida exsiccās ſ per flua cōtemperantiā inducēdo faciēlqz ad motū qui partes minores separat extrinsecas marie ac distin guit coequalizatuz omne. Luna quoqz septimo sup adijcit mense carnē z pinguedinez sui humiditate in fantez nutriens z augmentās cū ipa vtutis nālis sit origo. humectat etiā matricis ptes. vñ qꝺ sic pfectus oīquaqz recepto iá oīuz planetaruz bñficio z qꝺ sub ptāte nascit lune saluaē egressus cum ipsa fortuna z vite cā existat. vñ Albunasar in sadan: Vita viuētiū post deuz est sol z luna z ió Ptoleme⁹ hos in suis iuditijs dignificat quāmagne Demū mense octauo reuertit Saturn⁹ in fortūa frigidus z siccus q infri gidat infantem z coangustat z in matrice pmanere cōpescat q si egrediat lesus etiā ab alijs extrinsecis saturni malinā tolerare nō poterit ipse nāqz nō solū qualitate destructionez machinat vez etiaz q̄dā ei⁹ minuola impssione occulta ut declaratū dīa decia. Demū mense nono supuenit iupiter ordine fortuna calidus z hu. tempate q cum sit pater deoꝝ uiroꝝqz tertio de aīa fm homerus politcoꝝ pmo plures ih eius nascunt dñio viuentes quāmaxime. Si autem decio morei i vtero mēse sub martis nascet dñio z qꝺ his laboriosis monet motib⁹ hinc iste agitat⁹ egredit at qꝺ i fortuna calid⁹ z sicc⁹ q̄splurie natos sub eo po nit Abrahā euenare viuē paz. Cui etiā A. cōcordat tertio. ri. Ego tñ anno exis. 53. velut a matre soler tissima potui cōphēdē ac p trutinā Hermetj natiui tat grad⁹ ascēdentē occulta inuestigatione repi moraz nouem mensiū. z. 14. diez me in vtero ꝟxisse. Si vo xj. nascat mense quia tunc ad potestatem reuertitur solis itidez nat⁹ poterit viuere cuz sol ut dictuz post deuz cum luna sit causa vite non tamen partus erit naturalis oīno. Circa predicta quidē dubitat qꝺ

cū saturnus significet finē rep: antiqtatē ⁊ senectutē ut tradūt astrologi: nō videt sup p̄ncipiū ⁊ nouita tē imp̄gnationis significare neq; luna sup finē imp̄ gnationis q̄i ut septimo ascripta mēsi cū ea significz initia inouationis ⁊ mot⁹. Nō sulcit eo q̄ ipsa deno tat an. q̄tuor p̄mos nati dīa etiā. 26. Dicendum q̄ hui⁹mōi attributiones planetarū ad corpor habi tudines p̄m q̄sdā fiūt similitudines ⁊ p̄petates. In ge neratione nāq; embrionis aspexerūt p̄petatē que ē ꝓstringē ⁊ occultare sui frigiditate ⁊ siccitate. Ꝟ enim ut dictū egebat spma in p̄ncipio ió sibi saturnū p̄mi tus attribuere ⁊ demū ceu p̄dictū deneceps. Consi derātes aūt tarditatē mot⁹ ⁊ opationis q̄ in senectu te aduenit nato frigiditatē quoq; etatis ⁊ siccitatem Impediméta etiā corpis ⁊ aie ut morbos tristiciā ⁊ mortē ⁊ talia ⁊ q̄ hec saturnū ipz ascripsere senectu ti. Ex his igit appz qd dicendū. Itaq; ex his trib⁹ cōuincit natū octimēsez regulariter ⁊ ut fere semper nō viuere. Propter scōm h⁹ sciēdū q̄ interdū ⁊ velut rari⁹ p̄t viuē q̄ ut dictū in solis egypti q̄busdam locis calidis nō tñ excedētib⁹ plurimū vbi sūt mulieres viragines fortes ⁊ bene efferētes ⁊ plures ꝓtēpate regionis calore ⁊ ió in illis locis q̄busq; rōnes nō ꝓuincūt oio p̄fate. Neq; qdē p̄ma p̄pter fortitu dinē fet⁹ ⁊ magnitudinē corpis acq̄sitā a matre ac ēt a patre p̄bētib⁹ sanguinē calidū ⁊ spmā dignuz sufficiēter ut spumosum spiritū⁹ oio. Beriat siīr illic ut cūq; secūda q̄n octauo nat⁹ ibidē viuit imperfecto pfi cit tñ utcūq; p̄pter affinitatē mediastinā quā hz cū septimo ⁊ nono pfectissimis declaratis. Abscindit ēt nō parū tertia p̄pter eni caliditatē innatā vigorez ⁊ pfectionē quā infans ꝓxit a matre h⁹ ⁊ patre regio nisq; caliditatē poterit malitie saturni occulte ac ipi us frigiditati ⁊ siccitati obuiari. Nō sulcit eo q̄ sic nata q̄dā nature sūt mōstra cū rari⁹ ⁊ p̄ter ei⁹ inten tionē ꝓtingāt. talia vo p̄missa sūt in nām q̄q; ꝓcidē sicut q̄z̄q; mulop̄ gen⁹ sit totū sterile ꝓceptū habuit mula hz nō enutriēs vsq; in finē: de gc. aialiū scdo. Nō aūt ī his regionib⁹ ab egyptijs estimet q⁹ na tus octauo mēse vita potiri euenit q: latet mulierū ꝓceptionis p̄ncipiū. frequēter eni retinent mēstrua inflant ⁊ spumant vētositates ⁊ tūc credūt esse p̄e gnātes cū tñ coeuntes ipregnent postea: historiarum 9. vñ Hip. Quidā opinati sūt puer hre pl⁹. 10. mēsi b⁹ iā eni multocies Ꝟ audui. hz quō Ꝟ ꝓtingat dico prauenāq; acceperunt p̄gnationis ūtiū Ꝟ mō. Cuz eni matrices spiritu quodā replent vētoso putāt se iā cē p̄gnātes eo q̄ etiā mēstrua retinent defluēria ī matrices deinde cuz mēstrua spōte rūpunt aut alijs illis occurrētib⁹ egrediunt hec ⁊ p̄pa cuz vētositate demūq; sic purgatis appropinquāt viris ⁊ coeuntes imp̄gnant tunc aut post pau. ⁊ ió putāt mulieres ali qū septimēsez octimēsez fore: ⁊ nouimēsez decimen sez ac hunc vndecimēsez. Ap. figdē ponit eas absq; mēstruoz eruptione imp̄gnari q⁹ p̄babili⁹ vī indesi pe. si nāq; mēstruāt coīter non se p̄gnātes estimant. Propter q̄rtuz qdē ad p̄muz qd dicēduz appa ruit. Ad aliud dicendō q̄ non magī videt vitalis octi mēsis q̄z septimēsis ut oñsuz sufficient imo min⁹ val de. Nō. n. oīs mota tpis augmētat ⁊ vigorat fetuz hz mota determiata cuz dispositionib⁹ debit oñsis ad illud opantib⁹. Ad aliud dicendō q̄ hz informatio aut mot⁹ p̄cedat eā q̄ femelle p̄t tñ fieri retardato ⁊ cū litas ī tpe ort⁹ ⁊ ió q: fortassis ista tpa non sp sunt p portionabilia ut dictuz ī canone duplatiōis ⁊ tripla tionis. Ad alioz ut p̄fatuz testat illō opione. Aut di cendō q̄ non⁹ men⁹ latitudinē hz grādē quā ꝓsequit p̄ncipiū decimi ita q̄ mas nascet circa p̄ncipiuz am pli⁹ noni: femia vo circa finez seu initiū. 10. Ad aliō dicēdō q̄ nō soluz qs ꝓpter q̄litates p̄mas pemptiue ī ipm agētes excessū deperit. Uez ēt ꝓpter debilita tē ⁊ ipotentiā in octauo mēse cuz ouī ipotētie occur rēti ⁊ lāguor neq; saturni p̄mit frigiditate cū siccita te soluz vez etiā noīs vtute q̄dā sibi occulta insita ut oñsuz dīa. 10. q̄ absq; medij opaī imutatione. Ad il lud qd dicendō apparuit. ꝓcessuz eni ē rari⁹ tñ peccā te nā hāc diuersitatē puta viuē ī octauo ⁊ alijs imē tuz est accidē q̄n q̄q. Quātuz autē arguūt auctorita tes ptis aduerse apparuit antea. Ad aliud dicendus q̄ rari⁹ est valde ut nō piclitent nascentes in octauo qō aūt tale vniuersale nō corūpit cuz ppaz ⁊ i loco accidat ptiular. Ad aliud dicendō q̄ genetalici mo ras distinxerunt soluz cadentes ī nono mēse aut cir ca q̄n sicut ī plerisq; ꝓtingit nasci. Nō aūt alio na scant tpe nō p̄hibēt hz id rari⁹ euenit sic testat Abra hā euenare. vñ trutina Hermetis: Aut ali⁹ iūctionis grad⁹ natiuitat⁹ mod⁹ occulti ex nonū mēsem mime ptēdūt ut indicāt more fetuū ī vtero pmanētiū. Nō sce quoq; nō ee ꝓteruiendū ī hui⁹mōi termiatiōib⁹ mēsiū p̄cisis ⁊ vlr cuiuslibet artis mām sensibilē ꝓcer nētis ꝓpter ipsi⁹ uagā ⁊ indeterminatā nām ut tactū est differentia. 16. Differentia. 50.

Quod digestiua proce

dat subtiliādo vī q̄n ꝓtentū ꝓportionat cō tinēti ⁊ disponit p̄m ipi⁹ dispositionē cum ipm imutet ad sui crisim ⁊ similitudinē hz ꝓtinēs ut ua sa q⁹ q⁹ digerit demādat ad mēbra ut app⁹ subti liādo p̄cedūt. Est nāq; ad venas de maximis pueni re ad capillares ex q⁹ sanguis ī mēbra labit ex pte dīna: p̄mo p̄ma de gñatione humoz. Et merito q̄n vene ex maioīb⁹ sic minores p̄cedūt donec siāt mea tus miores q̄z sanguis grossities de prīb⁹ tertio. Ad huc qō hz penetrare in ptes angustiores meli⁹ pene trat si subtiliādo p̄cedat cū tale motui sit expositus magī ē hui⁹mōi vo qō digerit. Ampli⁹ chil⁹ est ſba ligda ptisane ī spissitudine filis q̄ vlteri⁹ tūc duci tur mediāte icore gñato ī mesaraicis ī sanguinez ab epate. Ꝟ aūt grossior ut sensus idicat ē icore ⁊ saguie Sil⁹ sanguis ex phlegmate p digestionē gñat⁹ sub tilior appz eo cū phlegma plurimuz sit grossius san guine. Humiditas etiā ros dicta subtilior monstrat humiditate sanguinea. Sanguis etiā artarialis sub tilior venali ex quo p̄creat. Itidez: spūs cordis vapo rosus digest⁹ ⁊ alterat⁹ in rete mirabili subtilior red dit ita etiā spūs vaporosus q̄ est sicut mā cōphensus ī locis vacuis ut artarijs ⁊ corde ꝓuenit digestione in spīm innatū in oīb⁹ mēbris improportionabilit tñ ī his ꝓphēsūz q̄ reddit tādē pares ⁊ inat⁹ ī q̄litate sua cuz pri⁹ fuerit ut mā vaporosus: qnto simplicīū ca. 5. distinctionis scde. Rursus qō decidit ab aliquo ꝓtestat ipi in tegni hz supfluitates digestionū p̄ce dūt subtiliando. grossiores eni sūt egestiones urine sudoribus ⁊ transpirationibus sensui occultis. Pa lm: Secūda aphorismor ponunt humores idigesti grossi soluz ⁊ viscosi. hi aūt in cor digestione egent

subtiliatione ꝛ icisione que subtiliatio fiꝫ ímportat digestio igiꝫ subtiliádo ꝓcedit. Oppositú hꝰ videt sapere Aꝛp. methauroꝝ. 1. Digesta oia ꝓstare nata sút vñ Alexander ibidé Oia digesta ꝓmo ꝓstát ꝛ grossa fiunt. Et ārto eorūdé Accidit digesta grossiora ꝛ calidiora esse ex pumonis siue ex pumalibus aquosa ex talibꝰ q̄ terestriaꝝ sistút. Quāto quoqꝫ re. a. Digestio oia coquit adunat ꝛ ingrossat. Adhuc scōo pnosticoꝝ Be nā digestionis est ut ingrosset nó vrinam tñ ſz egestionē ꝛ i eis q̄ recipiút digestionē i stomacho ꝛ sputá i eo q hz pleuresiz aut peripleumoniá ꝛ búiditaté descendété ex naso ꝛ conjza ꝛ lippitudiné i egritudine obtalmine ꝛ sanié etiā i vlceribꝰ. Unde ārto methauroꝝ Et q̄ i nasaétis ꝓstátta facta fuerit āles i obtolmia puta lachꝛyma cum facta fuerit limeos siue lippitudo. Ampliꝰ icoꝛ subtilioꝛ est sanguie ꝛ sanguis humiditatibꝰ ꝛ ipe membris in q̄ vltimo ꝓuertunt. Eti: Subtile indiget ingrossatione q̄ digestione pstaꝫ ut cōphensú sit a vtute expulsiua liberi exꝯnaꝫ. Itaqꝫ digestio igrossando ꝓcedit. Propter pmū qdē sciēdū q̄ digestio est pfectio seu complectio a nāli calido ꝛ ꝓportio ex oppositꝫ passiuis siue ẽiactionibꝰ passionibꝰ. Est igiꝫ calidi digestio triplex exño. Una qdē pepāsis dicta q̄ attendit i fructibꝰ ꝛ vlr i aialiú spermatibꝰ. Alia epsesis melitis ꝛ oio aialiú humoꝝbꝰ. Tertia vo obtesis in assatis ꝛ vlr in ossibꝰ ꝛ solidioꝝbꝰ calido vo fiunt assatiuo ut tegula in fornace de ge. aialiú. 2. Frigiditaꝫ vo in digestio q̄ etiá oppositetriplex exíst puta hometes molisis ꝛ stachesis methauroꝝ. 4. Que qdem digestio existit duplex. nā q̄dā est in iuuatiuo altera vo i nocitiuo siue in supfluitatibꝰ ꝓmo prima ca. 3. de vtutibꝰ. est aút digestio in iuuatiuo alteratio q̄dā siue trāsmutatio eiꝰ qō nutrit in ꝓpriā eius qō nutritur q̄litaté ac etiā essentiā fm Aui. ꝓmo ꝓma ꝓmo elementoꝝ tertio complexionū ꝛ secūdo naturaliū. hec eni nil aliud est nisi ut alimentū in tantū elaboꝛet ut virtus nutritiua ipm stare faciat loco depdm. Digestio vo in nocitiuo duplex qm̄ illud aut non adeo ē nocitiuū qn possit ad benignū reduci ut falsa dulce fm Haly. cú in sanguine pmutaꝫ sicut vinuz pōt reduci cū est in via pmutationis ad acetū ꝛ tūc saltem rōne termini ad quē sibi competit digestio antedicta uel est supfluū uel nocitiuū factum intantū ut nūq̄z possit corrigi ceu falsū falsificatū oio ꝛ vinū pfectione in acetū pmutatū. tūc quidem sibi debet in digestio q̄ est ꝓparatio ut ipm faciliter expellaꝫ vi ctú a nā. vnde quarto ꝓmo ca. de cura febris putride in vniuersali: Intentio in digerendo est adeqre substantiā materie ut sit ꝓparata ad expulsionē faciem. hec aút aphorismoꝝ secūda secūdo terapētice. ꝛ ab haly: Huius aút indispositio aut impparatio humoris ut a natura vinci ꝛ expelli non valeat triplici ter foꝛ. Aut rōne substātie ipsiꝰ puta si fuerit grossus. hic eni incuneatꝰ ꝛ inclusus obstruēs ductꝰ non pōt expelli. vnde ipm ꝓmittꝰ oz subtiliare. uel viscosus Is aút eiꝰ adherētia similiter non pōt educi q̄z oz ꝛ hūc ꝓmittꝰ incidē. Aut subtilis Iste nāq̄z imbibit ꝛ inserit sic mēbro ut nā nó possit ipm in expulsione comphēdere ꝛ educere ꝓpter qō ipm oz ꝓmittꝰ ingrossare. non eni digestio ois in nocitiuo ꝓcedit subtiliádo sicut qdā impugnant quarta ꝓmo ca. de cura putridarū in gñali. Humores qdē bi ad crisim laudabilē egēt diuisione ꝛ excretione: aphorismoꝝ quarto. Aut hoc erit rōne quātitatis cū eni humoꝛ fuerit multe quātitatis non pōt simul digeri quare opꝰ est ꝛ maxime cū virtꝰ fuerit imbecillis cū paulatim p intervalla euacuare ꝛ ita q̄i digerere. euacuatio eni huiꝰ sicut pars digestionis existit uel rōne q̄litatis. ꝛ B dupliciter aut ꝓmarū ut si fuerit calidioꝛ aut frigidioꝛ rē. aut calidioꝛ ꝛ siccioꝛ ꝛ reliq̄ qm̄ tūc oportz ipm ad moderatū p ẽiuū adducere. aut p q̄litates subsequētes ut q: sit putridus aut mordax ꝛ acutus. tūc eni oz ipm rectificare ꝛ expugnare cum abstergētibꝰ ꝛ mūdificātibꝰ aut venosus qué oz corrigere cū his q̄ vtute ꝓpria veniēs habēt resistere i tegni ꝛ secūdo similiter de ingenio. Nosce quoqꝫ q̄ vnaq̄q istarū digestionū siue sit in iuuatiuo siue nocitiuo seu medio aut sit totaliter a natura uel ꝓncipaliter ꝛ initialiter: pficit aút p artē. vnde in tegni alterant hu. aut digesti ab ipo corpe uel aliquibꝰ formacis vtutibꝰ. In iuuatiuo qdē cū qs pfecte fuerit digestionis velut puer seu iuuenis eucratꝰ. Iuuat aút ab arte cū debilis fuerit digestiōis ut senex mīcus. Electuria eni ꝛ inunctiones sibi admīstrāt ꝛ hꝰ regimina calefaciētia. vñ ꝓmo tertia ca. de regimine eiꝰ qō comedit ꝛ bibit: Ingredi ad loca calefaciētia ꝛ hſe cervicales elevatos sút de his q̄ ad digestionē iuuāt ita q̄ tales artī opario cū semi malū reducit ad benignū necessaria ē nō paꝝ digestio ét simplicat nocitum aliq̄ solū pficat a nā ut q̄i ipa potēs digerit mām absq̄z medici auxilio ac expellit iuuat ꝛ nō parū sepe ab arte ꝛ ꝓpe cū ibecilis fuerit. sic eni oz cibis ꝛ potibꝰ ꝛ medicis sicut sirupis electuarijs fricationibꝰ exercitijs maturare ꝛ digerē Sciēdū tm̄ q̄ digestionis i simplicit iuuatio qdā ordinat in restauratione sbstātie grossious depdite sicut sút ossa aliud i restauratione subtilis ꝛ ipiꝰ facilē penetratione ceu sps: qdā i mediū ut carnes. Digestio qdē q̄ absolute i supfluitatibꝰ existit duplicit variat. nā aut tale nocitiuū ē sparsū p corꝓ plurimū ꝛ B aut intra venas aut eꝛ uel i loco colectū sicut apostema qō ꝛ duplicit euenit fm q̄ apostematī mā poterit cē calida siue per essentiā q: in seipsa sit calida uel san. ꝛ colera siue p putrefactionē ut cancer ꝛ vndia uel q: sit nā his opposita modis ut scropula ꝛ nodꝰ. Est ꝛ digestio tertia circa hoꝝ duoꝝ mediū qō dupliciter euēit aut q: supfluitas ē nālis uel hūoꝛ patꝰ ad corruptionē q̄ i benignū redigit. Ulteriꝰ aduertēde sunt digestionis cāe q: illiꝰ q̄ ē simplicit i iuuatio cū his q̄ mediū obtinēt sút vtꝰ ꝓplexio ꝛ caloꝛ mēbris insit nālū libro ca. 100. ꝛ ꝓmo ꝓma de vtutibꝰ ca. 3. Cause vo i nocitiue digestiōis absolute possūt signari. 3. uel foꝛtasse. 4. q: digestio cū sit accidēs nō hz mām ex q̄ ſz in q̄. 4. metaphysice. vñ de cā mālis ē i ipa ꝓprie ſz illud in quo eiꝰ fundat mā. Causa vo formalis erit decoctio sufficiēs digerēdo ꝓportionata. Finis vo ē i hꝰ mōi digestione i expulsione ordinatio. Efficiēs quoqꝫ vna ꝓncipalis ꝛ velut atifes vtus regitiua totius. altera instrūalisz secūdario q̄ duplex existit: interioꝛ. ꝛ B ē duplex vna simplex icorporea ut ē cōplexioꝛ altera huic opposita ut calidū i mēbrū. similiter ꝛ exterioꝛ hec duplex vnaqz respicit vtutē magis in dieta: quedā vo cām ꝛ dispositionē ut medicine. In egritudie nāqz frigida cibi ꝛ potꝰ inspecta vtute cōpetuntl frigidi ꝛ ecōtra ꝛ simuliter medicine suo mō

Dico autē sic q: in medicinis magis est oppositio q̄z obseruanda dicta. Ipsa nāq̄z plus expedit per sile administrari sicut per cōtrarium medicine. Sūt aūt grossū t subtile q̄litates q̄dā materiales: siccū t humidū magis cōdistātes dr̄ia. 85. In grosso enī partes sunt ad inuicē cōgregate t densate: i subtili aūt econtra. Propter ꝓm quidē sciendū quendā dixisse q̄ digestio ꝓcedit subtiliādo: quarto ꝓma de cura febriū putridarū in gn̄iali. cui⁹ motiuū potuit esse q̄m huic acciderunt experimēta: q̄ ad hoc ipm duxerūt ut illa acqesceret. t q: hec nō fuerūt ꝓm canones nō valent: neq̄z aliq̄d eoꝝ est sufficiens in hoc ostendendo. fortassis nāq̄z in materia etiā subtili calidū medicamen exhibuit cuidā q̄ poros appetiēs t materiā i fumos dissoluens: t magis t subtilians sanatiuo est patiēs. Potuit t rōne friuola psuaderi q̄m de rōne calidi est subtiliare dissoluere eliq̄re t penetrare. sed digestio pficiet ꝓpr̄ie calido t magis absolute nocitiui: ꝓpter q̄d ꝓcludit digestionē subtiliando ꝓcedē. Hec aūt positio falsa ut plurimū est in se: cum ut in multis sicut ostendet digestio ingrossando ꝓcedat. Ad ipam enī sequunt incōueniēna nō pauca q: ꝓm id natura mor̄ initio egritudinū in q⁹ est huismōi subtilitas euacuaret: t ipa digestione pata euacuaret t aro imitatrix nature in ꝓncipio egritudinū taliū: etiā radicaliter euacuaret cū ꝓceptū sit arte digesta medicari. Adhuc nūq̄z subtile imbibitū ē inobediens euacuationi: cui⁹ indicat sensus ꝓriū. falsitas aūt ipsi⁹ magis apparebit in tertio dicendoꝝ. Motiua etiā hui⁹ nō valent: q: i illis exp̄imētis impssio fuit accidentalis ut insinuat Aui. vñ cauendū est ne deimpssio decipiat accidentalis: ꝓmo q̄rta capi. 2. Quāq̄z enī vidim⁹ ex febre curari ꝓpter aliq̄ calida naturā disturbantia t ipam ad ꝓmū incitantia. Hō tm̄ q: accidentaliter est factū ꝓpter irritationē nature ad pugnā t ꝓpr̄ie cū natura fuerit indigesta non est tāq̄z artificiale imitandū. Si enī calidā materiā i quodā sic subtiliauerūt ut ipsam resoluerēt. ꝓpter q̄d ꝙuerit mor⁹: alijs q̄dꝫ potuerūt plus ad intēsionē inflāmationē t ꝙsumptionē pducere. Ad aliud dicendū q̄ calidū subtiliat resolvit t eliquat homogenea. In his aūt q̄ sunt ciusdē trib⁹ oppositū operat scōo de ge. t col. Materia vō digesta redditur vnigenea dupliciter. bone nāq̄z digestionis natura est vt rez oēm filez ponat quocūq̄z modo. Dictum est etiā q̄d digestio nō solū pficit calore tāq̄z instō: sed t natura regitiua magis tāq̄z artifice. Fuerunt etiā aliq̄ positionē oio ꝓriā firmātes: volentes digestionē oēm ꝓcedē ingrossando. Quoꝝ fortassis motiuum sumpserunt ex sermone Aꝝ. t Ga. in argutijs iā ꝑmissis. Adhuc calidū calefaciendo poros aperit t q̄d est subtile materie eliquat vaporat t resoluit: reliquūq̄z tunc relingt ingrossatū. passio enī magis facta abijcit a substantia. Nō autē subtile videt amplī⁹ abijcibile. sed digestionez dictum calido perfici magis ꝓpter q̄d videt ingrossando semp digestionē ꝓcedere. Dicendum q̄ lz hec positio plus contineat vtilitatis ꝓcidenti ut magis nāq̄z q̄d digerit grossescat: tm̄ calūniā patit nō modicā t in se t in ei⁹ motibus. Et enī in repudiatione antemisse op⁹ esset nature t arti humores grossos t silr̄ viscosos a ꝓncipio etiā radicaliter euacuare cū sint sua grossitudie t cōparatione digesti. Silr̄ t grossuz t viscosum esset euacuationi aptū: impediti⁹ vero carneo. Cui⁹ salsitatē denotat sensus t q̄d dicet nō min⁹. Quo aūt mouent ex sermōe Aꝝ. t Ga. nō valet sicut i q̄rto mōstrabit ꝓpositoꝝ. Apparet etiā qd ad rōnem ipsoꝝ dicēdū: q: digestio nō solū pficit calore verū amplī⁹ vtute regitiua ipsi ꝓncipāte t eū ad finē ordināte. Ipsa nāq̄z oēm ab humore cū potens fuerit i dispositionē remouet: q: euacuationi erat ineptꝰ. t lz aliqd euaporet t resoluat nō tm̄ q̄d remanet semp ꝙstat magis tm̄ humidū suiscatū gelcēs subtilieť eliquatū: sicut apparet i glaciali dissolutione. Propter tertiū qdē sciendū q̄ digestio ut ad plurimū in grossando tēdit: aliq̄n tm̄ subtiliādo. ná digestio i uuatiuo simplicit̄ q̄ ad restaurationez grossi ordinat deperditi semp ingrossando ꝓcedit sicut vult Aristo teles manifeste. o3 enī q̄ fiat terreū quo nutrimur. i. ingrossatū. vñ Bamase⁹: p frigidū t siccū nutrimur id est p terreū ingrossatū. Hoc aperte apparet in permutatiōe iecoris i sanguinē: t sanguinis i humiditates: t tādē i mēbra q̄d t rōne asserit. Ea enī q̄ sūt ad finē disponunt ꝓportionabiliter ipsi cū finis necessitate iponat his q̄ ad ip̄z. 2. phȳsicoꝝ. lz finis digestionis ē ut grossū deperditū restaureť. restauratio vō dz fieri silis quātū ē possibile. q̄ t ea q̄ sūt añ istū finē o3 ut ingrossenť ut ipm adipiscanť. q̄ aūt ingrossanť pr̄ subtile ē. Ampli⁹ motꝰ dis t mutatio sūt ex oppositis terminis. 5. phȳ. lz mot⁹ est qdā in digestiōe: sit enī alteratiōe q̄dā magī ut etiā localis tandem interuenit. Nō aūt mouet ut o3 ibidē cū parti sit i termio a quo t parti i termio ad quē sp abijciēs q̄ ierat sibi ex termino a quo t acqrēs q̄ sūt termini ad quē tm̄ q̄d digerit erit ꝓmo i altero termioꝝ ut sit subtile: demūq̄z acqrēdo q̄ sūt termini ad quē pulsatiue in ipm efficiet tandē ut grossū reddat. Quare cōuincit q̄d digerit ꝙtinue ingrossando ꝓcedē: donec ps efficiat grossa. Si vō digestio sit simplr̄ innuatiui: ut ps restaureť subtilis deperdita: t ut mot⁹ inde pueniat pfecti⁹ ut spirit⁹ digestio: ita digestionē ꝙcedo ut tactū ē i argumētis subtiliādo ꝓcedē. subtiliatur enī digestiōe hūores t i vapores trāsducunť ex quibus demū spirit⁹ ꝓcreanť. Nō enī euenit certi⁹: cuius spirit⁹ vitalis i rete secundino digest⁹ vlteri⁹ i animalem trāsit t materialis i formalē t inatuz. Nō aūt ita sit illis rōnib⁹ pōt mōstrari terminis tm̄ cōmutaū q⁹ ostēsū digestionē innatiui in restaurationē grossi deperditi ingrossando ꝓcedē. Si aūt digestio attēdat in simplr̄ nocitiuo ꝓm q̄ sparsiuz fuerit p oē fere corpus intra venas uel ex: uel in pte uel in epate aggregato. Si q̄dē ꝑmū tūc dicendum q̄ cū talis digestio nō sit nisi ꝓparatio q̄dā t habilitatio humoꝝ vturi expulsiue etiā hūoꝝ reddit⁹ sit nature inobediēs. aut ꝓpter grossitiē ul̄ viscositatē aut subtilitatē op⁹ fit fic subtiliare t viscosuz incidē: t subtile ingrossare: ꝓpr̄ q̄d o3 aliq̄n subtiliare: interdū vō ingrossare ꝓm q̄ dispositio expedit humoris euacuatiōis ꝓhibitiua t lz ꝓsentiunt vniuersi vno ante dicto excepto. Si vō digestio fuerit i nocitiuo secūdo: aut illud aggregatuz ē calidū siue p se ut q̄d colere t sanguinis seu p putrefactionē sicut q̄d phlatis t mlīe ul̄ frigiduz Nō si pu⁹ dupliciter etiā ꝙtingit ul̄ enī maturat aut resolutiōe creticat. Apostema enī tripliciter termiat aliq̄n enī resoluit: interdum saniat: at q̄nq̄z i duriciē permutat de distemperantia inequali capitulo 4.

Si aũt ſaniat teſtat ipm digeſtiõe ingroſſari: aphoriſmorũ ꝓma: Si eni fuerit apoſtema ſm exteriores cure de ſudant i ꝓncipio liquores q dã ſubtileſ: deide digeſtione fiũt groſſiores ſm q plus aut minus digerunt ſicut i phlomib⁹ euenit oris ⁊ ocultorũ: ⁊ vir i his q ꝑ vnãquãq; pticulã. Similr etiã in pleuresibus cõtigit. nam ꝓmitus quidẽ eſt undigeſtiſſima vt eũ nil erpuit. deinde liquores reddunt ſubtiles: tertio groſſiores: quarto aũt vt in fine digeſti fiũt. vnde Hoꝓnoſticorũ: de natura digeſtionis ẽ vt ingroſſet ſputũ in eo qui hz pleureſim aut periplemoniã. qõ róe móſtrat: quoniã hec appoſtemata p viã plus fiũt reumatis. Quod aũt reumatizat exiſtit ſubtile. alit enim apte nõ adeo cito decurrere poſſet i ſpõgioſitatẽ ſimiliũ ptũ: venas minimas egrediẽs: ſicut ẽ modus generatiõis apoſtematũ datus i tegni: ⁊ de diſtẽperantia ęquali 1.13. de ingenio. Quod aũt ſubtile ẽ oportet p cõtrariũ iſpiſſatiõe puta curari: qõ ⁊ plurimus ſolet euenire. Interdũ tamẽ cũ materia fuerit ſubtilis ⁊ virtus fortis i reſolutionẽ: digeſtio apoſtematiſ q̃ ab ipius terminationẽ ordinat plurimũ ſubtiliatione pficit. Si vo fuerit frigidũ eẽntia ⁊ accidẽte ⁊ iduratũ: tũc eius digeſtio ſubtiliãdo ꝓcedet: cũ ois cura cõtrarietatis pficiat ratione. vnde in nodis ſcrophul⁹ ⁊ huiuſmõi ita frigidis apoſtematib⁹ calida cũ humiditate adminiſtramus ꝓius maturantia ⁊ ſubtiliantia: demũ calidiora ficcis adiũcta: vt mollificata ⁊ ſubtiliata: mã in vaporẽ reſoluat ⁊ fumũ: hunc modũ ꝑ uando quoad materia euaneſcat vniuerſa. Si aũt digeſtio fuerit in horũ medio: vt humore pato putre fieri velit dulci phl'mate: aut crudo ſi ad hemignũ ꝓuertat ſimilit iudicandũ vt de ſimplr uuatiuo qõ igroſſando ꝓcedit. Quod ſi in naturalib⁹ ſuperfluitatibus eodẽ modo Ga. in locis nõ paucis: quod ⁊ nõ cõfirmat naturalis. náq; ſuperfluites eius a quo decidit ſapit naturã. deciſũ eni decidenti ꝓportionat: quod oñdũt egeſtio vrina ſudor ſaliua cerumen ſordicies oculoꝝ ſiue lippa. Az. ⁊ Ga. Hz circa ꝓdicta accidit dubitare. nõ eni videt q̃ digeſtio ꝓcedat vt multũ in groſſando: interdũ aũt ſubtiliando: cũ digeſtio potẽtia quadã pficiat naturali: hec aũt exiſtẽs irrationat nõ valet ad oppoſita ſed rõnalis. dria. 77. ⁊ metha phyſice nono. vnde ꝓmo ꝓma. ca. 4. de virtutibus: Virtutes naturales nõ ex volũtate ꝓueniũt: vnde ꝑfluunt. Ad id dicendũ q̃ hz ſit vna digeſtiua i cõi: nõ tamẽ ſpeciali. diuerſificatur eni per cõplerionẽ calorem ⁊ ptes quibus depẽdet. vnde oĩbus idẽtitatis dico ad oppoſita nõ valere: verũ multiplicit variatis: aut ita differentes euidenter ſũt actus virtutis naturalis ceu aliarũ. Prop⁹ quartũ vero ad ꝓmũ dicendũ: nõ eſſe verũ vaſa ſemp ꝓcedere coanguſtando: imo aliq̃ndo ita: interdũ vero aliter vt apparet i meri: ventre venis meſaraicis ⁊ his q̃ ſũt in ſubſtantia epatis entibus angustis: alte vero ſũt latiores ꝓ donec ad capillares perueniant. Adhuc oportet id in quo digerendũ digerit fore anguſtum: vt melius ⁊ adherentius amplectatur vt inde perfectior cõſurgat digeſtio vt que in epate deſignant vene. Ad aliud dicẽdũ q̃ hz digeſtum groſſeſcat: ſequeſtratur tamen i ptes paruas. Eſt ⁊ illic virtus expulſiua partis a qua recedit ⁊ attractiua illius ad quaz accedit. vnde trãſitus poterit perfici hmõi. Ad aliud ⁊ ſimiles inſtantiaſ dõz q̃ p chilũ duo poſſumus intelligere: admixtuz am ex groſſo futuro ſeculento ⁊ ſubtili: vt ipz ſubtile tñ qõ per meſaraicas emittit ⁊ attrahitur digerendũ. ſiquidẽ prius fortaſſe quis ꝓcedet digeſtionẽ hic ſubtiliãdo ꝓcedere. ſed q; intellectus ſecũd⁹ ẽ ſanus: vt dicat digeſtio reſpectu illius qõ cõtinue digeritur ⁊ deputat pertranſiens vſq; in mẽbra paulati ⁊ cõtinue: ita talis ſemp ꝓcedet ingroſſando: donec membris fuerit vnita ⁊ omnifariã aſſimulata. Ad aliud de rore dicẽdũ eo mõ: aut q; roſ nõ eſt uuatiuus niſi in caſu vt tẽpore famis ſed eſt ſuperfluitas humiditatis ſanguinee: dria. 33. cũ aũt egeſt digeſtiõe igroſſatur ⁊ i cambiũ trãſducit. Ad aliud quid dicẽdũ apparuit. Ad aliud dicendũ q̃ nõ ẽ ſimile quocũq; mõ ſed vtcũq;: cũ ſimilitudo ſit q̃dã vniuoca: quedã analogia: nõnulla etiã equoca. 37. dria. Vel ſuperfluitates i groſſando ꝓcedunt fuerit a uuatiuo deciſe vt ipm. Ultimũ tamẽ uuatiuũ q; groſſius ẽ: nõ debet habere ſuperfluitatẽ groſſioré: verũ potius ecõtra: cũ ſemp qõ digerit ámplius purũ ⁊ homogeneũ ⁊ amplius in groſſatũ: quare qõ elicit eo erit ſubtile puũ cũ modicũ etherogẽietatis habeat: p poroſq; ad mẽbꝝ iſenſibiliter delatũ: vt ſudor ⁊ ſuperfluitas occulte tráſpirás oñdit. Ad aliud dicẽdũ q̃ Ga. nõ ſolũ fecit illic ſmonẽ de undigeſtiõe humorũ rõe groſſiciei ⁊ viſcoſitatiq; hec ſepius euenit. Indigeſtio vo ſubtilitatis rarius accidit: q̃re cã itelligẽs omiſit. Ipam tñ ponit in 11. õ igenio capitulio. 2. ⁊. 3. ⁊ i alijs. Inducta etiã ad uerſe ptis cũ hoc q̃ ſua tẽdũt via: dicẽdũ Az. magi locutũ fuiſſe de digeſtione q̃ ẽ in uuatiuo: put ordinat i reſtauratione groſſicies depditi. Ga. vero õ ſit perfluitatibus naturalibus ápius ⁊ materialibus i loco collectis que ſuppuratiõe iudicantur. Similit quod reliquũ uſtat concedendum ſuo modo.

Differentia. 51.

Quod attractio que a calido: nõ reducat ad eã q̃ a uacuo móſtratur: qr cã poſitiua nõ reducit in puatiuã: cũ puatio potius in habitu ꝓcidat ⁊ nõ ecõtra. ſz ⁊ calidi attractio poſitiuũ qd iportat: q̃ vo a vacuo aliqd puatiuũ vt apparebit. Amplius attractio eſt actio cũ ſm eam in id qõ ſubijcitur agi dicat. Omnis aũt ꝓtate pficitur q̃litatiua ⁊ caliditate ꝓprius cũ ſit qualitatũ efficaciſſima: ⁊ motus cauſatiua: dria. 60. vacuo aũt nõ eſt actio neq; ꝓtrarietas aut q̃litas cũ ſit nonens. Rurſus probl'. ꝓma: 4. Hr⁹ igniſ modicũ ad ſe rapit. velut oñdit candele lumẽ iuxta qõ ceret approximatũ: et ipa itidẽ nouit extincta lumẽ ab ardẽte p iuxtapoſitionẽ: etiã ſuſcipit i deorſũ. Nõ aũt poteſ talia ꝓpter vacuũ eẽ fingere: cũ aer circũſtet copioſus ſubtiliatus calido loci repletus. Erit itaq; calido flámeo cũ a ſimili ſiat attractio: ſimpliciũ tertio. ca. penultimo. Ignis autem proportionatur igni: ſi autem vacuum. Quod adhuc teſtantur ſigna. Que náq; neceſſitas vacui ⁊ timor: cum vapores radiorũ celeſtiũ caliditate ac ſua indita in aerem eleuentur. Et cur ſub monte Cuſtodie arte concauo cupalo dicto eſtate ventus ab interius mouetur ad extra: hyeme vero ecõtra niſi ꝓpter calidum nũc exterius. Aut quare veretrum maſtr: ⁊ que huiuſmodi calida poſita inter dentes phl'a liquefaciendo attrahunt: non autem ita que frigida. Igitur attractio que a calido non reducitur in eam que a vacuo ſed ecõuerſo. Iu

cōtrariū qdē tertio naturaliū ponūt tantū duo attractionis mōi vt que a vacuo ⁊ ꝓprietate qualitatis: inuens illā q̄ a calido ad eā q̄ a vacuo reduci: cū non sit ulla sufficiētia illuc assignare. Ad̄ exp̄mit p̄mo p̄ma ⁊ 5. simpliciū. Rursus si vacuū ē: motus nō est quia mouēs oē fulciri ⁊ niti oportet cuidā immobili: de motu aīaliū: qđ in vacuo nō suppetit. Si aūt nō ē motꝰ neq; calidū: q; ipm motu cātur ⁊ luce: scđo. ce. ⁊. m. ḡre vt id sit tandē opus sit vacuū nō existere. Adhuc natura intendēs qđ melius ⁊ pfectius quecūq; sunt ordinat in illud cāe remouēs oppositū. hoc aūt ē plenū. illud aūt vacuū defectū ⁊ p̄uationē iportat: ꝓpt qđ calidū erit ne vacuū ꝯcidat i naturā. Palin: calidū resoluit ⁊ ꝓsumit ad qđ opus sit ꝓp̄r aliud subsidere: alioquin non ens ꝓmisceret enti qđ ext̄at ipossibile enūbus ꝺictoꝝ. Iḡt q̄ a calido attractio ad eā ducet q̄ vacuū. ¶ Propt̄ p̄mū qđ sciendū qđ attractio ē qs motꝰ. Ipe aūt ē actꝰ entis i potētia: scđz q̄ huiusmōi seu mobile i eo q̄ mobile. phi. 3. Nosce sit̄r ex hoꝝ. 7. ꝓmēto. 10. q̄ mouēs dupler ē: quoddā qđē vt cuius ḡra siue ꝓpter finē: qđ aliquādo distat a motu: ceu motus etiā sēpatus i se attrahit locatū: ⁊ qđ amatū amās. Aliud vo sicut vnde motꝰ initiū simul ens cū eo qđ mouet: vt in gyratione ⁊ attractiōe apparet ꝓpria. Eti qđ mouet omne: aut a seipō: vl̄ ab altero. A se quidē cū mouēs ⁊ motū simul itercidāt sine medio: ꝝ pnunciatū sit omne qđ mouet ab alio moueri. Aut intra se p aliqđ p̄incipiū mouēs p̄muꝫ. vel a supiori fm ordinē vniuersi. Sed qđ ab alio fert ādzifarie mouet: quoniā qui ab altero motꝰ seu violēti quatuor ext̄ant pulsio: tractio: vectio: ⁊ vertigo: ad quos siqui alij sūt reducūt. Quibus qdē i p̄sentiaꝝ relictis: solū de attractiōe itendat: que ē cū ad seipꝫ vl̄ ad alterū velocior fiat motꝰ trahētis q̄ attracti: nō sēpatus ab attracto. Et ió attēde fm cōmētatorē ibidē q̄ attractio dupler existit. vna quidē vera: in q̄ mouet attrahēs cū attracto: ⁊ motꝰ attrahētis velocior existit: q̄ꝫ is qui attracti. Quod iuentū ē i uirtutibus uolūtarijs ⁊ naturaliū plurimis. ⁊ ió in aīalibꝰ posite sūt cōiunctiones q̄bus pficit actio. Est ⁊ attractio reliqua nō vera: in qua qđ attrahit gesci. quod vero attrahit mouet vt pficiatur a mouente: ceu lapꝫ mouet deorsū: ⁊ ignis sursū: ⁊ ferrū ad magnetē: ac nutrimētū ad ptes cū sān. ad superiora tēdit corporis. Extet tñ differētia inter ista ⁊ ea q̄ mouent ad locū ꝓpriū tāq̄ ad eoꝝ finē: quoniā illa mouēt ad ipꝫ siue fuerit propinquius aut remotus ab eisdē. hec aūt vt alimētū nō mouent ad nutriendū nisi fuerint sufficienter ꝓpria: ⁊ habilitata sit̄r ⁊ ferrū nō attrahit: nisi eius inter eos omnino dispositio actiui iteruenerit ⁊ passiui. Nā si magnes fricet alleo: ferꝝ nō attrahet. quadrupedi etiā primo: Ad̄ expertus lāne nō repi ni si sanguine sortassis vna die intingat hircino. Requirit etiā debita distantia. nā cū multa fuerit nō attrahit nisi maximus existat: cū mediū nō valeat imutare Silr ꝓiūctio expedit ⁊ ꝓfricatio ꝓior ferri cū illo. vñ ⁊ karabe cōfricatiōe calefactū pfectius paleas rapit. Caliditas nanq; attractionē fortē iniciat ⁊ vigorat: ceu dissolutiua ostendūt vehemēter calida: ⁊ specieꝝ alephāgine farmacijs ꝓmixtio. vnde naturaliū tertio ca. penultimo. Que ꝓp̄a dilatant eiꝰ qđ euacuat a lōge possūt attrahere. que vo qualitate familiari primi solū. Nā siphōe. i. antitorio q̄ꝫlōgissime missō i aquā cuelli pōt ad os p cū eandē. nō tñ ferrū amplius aberadio lapide abductū vl̄ frumētū poterit cuelli a testa. Nosce q̄ inuenit magnes q ferrū vno latere attrahit: ⁊ altero fugat. Habeo quidē cultellū ferreum vehēmētius attrahēs ferrū magnete. Quidā etiaꝫ ipius carnes cuellit humanas: cū ⁊ eius puri frustuꝫ acipit grande serraturaq; applicat ex opposito referat eandē. Eo etiā vtunt̄ q̄ꝫ multi magi. quid aūt caliđ: ꝺria inotuit. 15. Uacuū quoq; potest dupliciꝫ fieri: aut quātū ad nomē cuius rō vacuū locus ē priuatus coꝝpe repleri possibilis: phy. 4. vulgus eni idē fore vacuū ⁊ plenū aere dicūt. topicoꝝ. 7. huiusmōi siquidē diffinitio ē rō quā signat nomē. q̄rto methaphysice: vel quo ad rē: ⁊ ita nō fit ipm i rerū natura locare. vñ termino sic caret qui omnino existit signāti rei quid ē esse: topicoꝝ p̄mo. Propter fm quidē sciendū q̄. Ar|. fuit sniā vt omnis attractio pficiat calido: vt metralogica ostendūt eo q̄ ē motus q̄ ab alio omnis aūt huiusmōi fit caliditate. calidū nāq; bene mobile. ad se nāq; homogeneoꝝ ē attractiuū: etheregeneoꝝ ē expulsiuū. Frigidū aut si attrahit id magis est intra se ola coāgustādo ⁊ imobilitādo. Est āt attractio quedā actio ꝙ omnis contrarietate pficit q̄ litatiua: cū a substātia nō pueniat imediete actio: ꝺria 60. nihil eni ꝓtriarī ei qđ fm Alexan. philosophuꝫ de substātia verificat cōposita: q̄ directe locat in gñe ⁊ nō simplici. Cōmētatoꝝ physicoꝝ p̄mo: In ea nāq; sopitur ꝓtrarietas potēne ⁊ actus ⁊ elemētoꝝ sil̄ aduatione: cū eius vnū constituat p essentiā: ita vt ꝓpie i simplici cōtrarietas reperiat: in cōposita vero nisi late: ceu pfecta ⁊ ipfecta suscipiat fm q̄ ivnoquoq; genere vna prima existit cōtrarietas: phy. primo. Alexander siquidē medicus in ppleumanbus: Attractio quoq; timore fit vacui velut quod simphonis: ⁊ siringe trahit: ⁊ caliditate vt tapsie: ⁊ ab vsu ⁊ a fouti debile: ⁊ ꝓprietate ccu ferrū a magnete: ⁊ a pticulis sān. vnde theorice q̄rto. ca. 1. Attractio fit tribus modis. primo quidē ex necessitate euacuationis ⁊ cōsecutionis eoꝝ que euacuanť ceu cū fistula fugat aqua ꝺo calore velut ignis oleū lucerne ad se trahit ipositū. tertio aūt p potētiā naturalē: vt magnes ferrū q̄ membra sibi alimentū trahūt cōuenies qđ colligit a Ga. ꝺo eni febriū. ca. 10. Cataplasmata calore attrahunt: vt que ex tapsia pice vl̄ resina: ⁊ similibus. simiter ⁊ ignis cū ura ipm mota fuerit aliqua pticula. Ex talibus nāq; in tumore eleuatur calor ꝓpter attrahere ad seipm: vl̄ reuma suscipe a toto. Cataplasma nanq; attrahit velut ventosa. ii. curatiue artio. capitulo. 8. Secūdo quoq; naturaliū tangēs: que a vacuo attractionez in calamis ⁊ clysteribus iquit Erasistratem que in aquam imittuntur: verū dicere quoniam euacuato aere qui continetur fm spacios itatez eoꝝ aut vacuus simul reperietur locus: aut qđ cōtinuum sequetur. Nosce duas esse species attractiōis hec quidē est ꝓp̄tie ad id quod euacuatur: hec vero ꝓprietate qualitatis fiens. nam aliter quidem ad utres aer: aliter aūt ferrum ab eradio euellitur lapide. Ꝺo eat autem attractionē a vacuo fieri ꝓp̄a eius qđ euacuatur quia vna parte humidi euacuata: ꝓp̄r cōcurrit ⁊ reliqua: alioquin intercideret vacuum. ⁊ ista quidem cōsequentia apparet maxime in decursu humidi qui deorsum aut in latū. In sursū autem minime nisi cuius motus initiū ab eo qđ tantū superius descē-

derit ꝑmitus quãtũ ẽ i qꝫ tendit qꝫ ipulsione fit amplius. ⁊ cũ enĩ fistula liquor sursũ ore attrahit nõ interuenit ꝓña eius qꝫ euacuatur tñ eo ꝙ motus eius deorsũ velocior existit: qꝫ aer descẽdens impellit. ⁊ cũ aũt fuerit iferius: ⁊ trãsiuerit instrumẽti angulũ talis: velocior erit liquoris motus in deorsuꝫ fortior qꝫ aeris in sursũ. Et ió ꝓña accidit eius quod euacuatur. Scias ꝙ humidũ sursũ morũ ꝓpter eius er alto descẽsũ: quãto fuerit densius icõgelatũ: tãto amplius ꝓijcit in altum: ⁊ quãto rarius minus ꝓpter ipulsionẽ vehemẽtiorẽ: ⁊ remissiorẽ a grosso vt subtili cãtũ qꝫ fontes arte deducti ostendũt tpe frigido ⁊ calido. ⁊ nocte sicr ⁊ die. Auicẽna vero cũ tres cum alijs modos dederit attractionis: attuli denuo ꝙ attractio que a calore apud certificãtes necessario reducit ad implendũ vacuũ ĩmo ipsamet existit. Aui fortassis i spexit magis Ga. naturaliũ libro. 5m certificationẽ tradito: cũ ꝓtestet se ibidẽ noscere solũ dogmata peripathe. ⁊ ꝓpe: opẽ tertiũ vo sciẽduꝫ ꝙ si attractio motus existens fiat ꝓpter finẽ que a calido attractio etiã q̃ a virtute attractiua reducit ad cã que a vacuo. i. ne vacuũ accidat in natura: cũ id sit ei odiosũ ⁊ spretũ oi fariam. Conat enĩ corpus qõlibet cõtra inclinationẽ etiã suã mouere vt omnẽ repleat locũ vacuo penitus ꝓpulso intantũ vt potius celũ subsidere faciat illius repletiuũ: q̃ vacuũ aduenire ꝑmittens vt ascripsere Auicẽne. Aõ fortassis sensit cũ inquit: Immo ipamet existit. Meritoenĩ vacuũ hꝫ ipugnare natura: cũ defectus ⁊ inordinatio iã sequeret in vniuersoꝫ puationẽ nãqꝫ ⁊ iperfectionẽ ipotat. is aũt pfectissimus eẽt ⁊ locus sine corpe. Et adhuc nõ eẽt ges neqꝫ motus: cũ fuleri fit opus: neqꝫ termini mot⁹ ⁊ dfe Neqꝫ si motus fieret esset i tpe ſꝫ in istanti: cũ nõ obsisteret qꝫ mediũ: vas etiã obturatuꝫ submergeret i humidũ. quod nõ fit: quoniã aere plenũ: ⁊ ió Philo in de ingenijs cũ alijs conat aerẽ probare corpus fore: qꝫ phorũ rudes vacuũ esse putarũt. Seqrit et alia icõuẽientia plurima phy. quarto mfata. Si vo attendat motus ꝓut fit a ꝓncipio. vnde motus seu ab agente qꝫ simul est cũ motu: ⁊ nõ a fine: dõm ꝙ oĩs actio vniuersaliter ac initialiter fit a calido. vñ collꝫ quinto ca. de medicinis operãtibus a ꝓprietate ⁊ q̃litate ꝓma. Et generalit omnis attractio quomodocũqꝫ fiat: nõ fit nisi ꝑ calorẽ. nã attractio inquãtũ est attractio: ẽ appropriata calori: qꝫ voluit vt tactũ per Ar. Attractio enĩ que a vacuo ꝓsequit ita cã que a calido. Nã in azaracha ⁊ silibus quod magis videt cogere dfie attractionẽ a vacuo calido initiari ꝓtinẽtio: ⁊ ne vacuũ iteruenat pficit calido etiã humidũ ꝙ attrahit remanet icõgelatũ. si enĩ vehemẽter ifrigidaret ꝓgelaret: ut nõ eẽt ꝓña eius quod euacuatur eduei. vbi etiã a calido humidũ manet eliquatũ: vt vna pars aliam ꝓpellat ⁊ cõsequat. ⁊ Motus similiter a calido fit in azaracha. Virtus nãqꝫ motiua calido ĩherens quod in eius cõstat cõcauitate sursum aere deducto cõsequit tandẽ humiduꝫ: quod in follib⁹ eodẽ accidit mõ. Ventose quoqꝫ applicant igne aut spiritu calido. vnde potius attractio que a vacuo in eam que calidi reducit q̃ꝫ ecõtra: ⁊ multo amplius q̃ a ꝓprietate seu forma specifica initiatur calido: cum ea sit ꝓprietas quedã rei ꝓpe substantiã. 71. a q̃ actio vt ab alijs ꝓuenit rebus in cõmuni: ⁊ a cõplexione ꝓmarie velut ab instrumẽto: qꝫ nomẽ ostendit ꝓprietas dictũ a Ga. qualitatis. vñ simpliciũ quinto: ca. 4. distinctionis quarte: Medicina attractiua ẽ: q̃ a profũdo corpis euellit attractione: cuius subã ẽ calida subtilis. ⁊ hec dupler: nã quedã ẽ talis ſm naturã: vt pulegiũ sordes alueariꝰ serapinũ ⁊ huiusmõi altera vero accidẽte in putrefactione: ceu fermentuꝫ stercus: ⁊ ꝓprie colũbinũ. Est alia ꝓpetate actracti ua siue qualitatis: qua etiã mẽbra sibi alimẽtuꝫ rapiunt cõueniens. Et oportet vt huiusmõi ois medicina cui⁹ talis ẽ ꝓprietas sit calida. vñ que vehemẽtioris extat caliditatis: plus attrahit nõ tali: eo ꝙ ipa caliditate iunaf: tẽ nãqꝫ duplici trahit ŏ cã: ⁊ ió aphoꝛ motũ ꝑma: Omnia purgatiua pharmaca calida sũt virtutibus. Aõ si nõ sint per se talia: illis iubẽt species alephanginas cõmisceri. ⁊ cũ enĩ magnes ferrũ attirahit vt karabe festucas: vt anastach ignẽ: ꝓtius mediũ ĩmutaf qualitatũ ꝓximis ⁊ alteraf: quarũ quidẽ ꝓpria ẽ alteratio. Et quãꝫ ois tãdẽ actio vniuersaliter ⁊ ꝓmarie fiat a calido: inquãtũ tñ talis attractio pficit vacuo vt virtute. vñ collꝫ quinto de differẽtia medicinarũ opatiuaꝝ a qualitate ⁊ a tota subã vt forma specifica: licꝫ attractio inquãtũ attractio sit appropriata calori nõ ꝓpter attractionẽ absolutã magnes attrahit ferrũ: verũ ꝓpt talẽ attractionẽ ꝓpriã ⁊ que sit: dctia ostendet. 71. Et sic audiend⁹ ẽ. Auer. d. siringã nõ attrahere caliditate aut ꝓprietate. Aõ aũt tandẽ ois attractio imicialit ⁊ absolute fiat a calido: ⁊ ad ipm reducat mfatur: qr oẽ quod in multis ꝑ vnã rationẽ vniuocã reꝑtur: ẽ i aliquo illis ꝓxe qõ oiuꝫ illorũ existit cã sicut oẽ calidũ in ꝓmũ calor reducit qõ ẽ ignis. 2. ⁊. 10. etiã methaphysice. Huiusmõi aũt ẽ attractio cũ triplex ponat aut bina. Rursus op⁹ est mkitudinẽ omnẽ in vnitatẽ reducere aliquã vt infinitas tollat ⁊ inordinatio: ꝓpter qõ attractionẽ omnem diuersã oportet in vnã reddere: nõ aũt in illã q̃ a vacuo neqꝫ a virtute ſꝫ in cã que a calido vt ostensũ ꝓximũ. hoc enĩ mõ attractionis sãltẽ initialit ⁊ i cõi egẽt ea: ipa vero aliarũ neutra: licꝫ possint oẽs in vnũ. 3. cõuenire. vt fortassis in alimẽtu ad mẽbra euulsiõe. Sic itaqꝫ calidũ attrahit efficiẽt: vacuũ vero finalit siue intẽtionaliter. Est aũt dubiũ de liquore ascẽdẽte sursuꝫ ⁊ extra decidente a vase minus etiã q̃ꝫ sempleno ꝑ filtrũ tangẽte illũ. Quo vtiqꝫ ingenio aq̃ rectificãt turbide. Aut nõ ẽ hic attractio ſꝫ magis ipulsio: ⁊ speciei aq̃ multiplicatio. q. ꝓtius euaporãdo sursũ cũ eo ꝙ aer leuiter cedit ad quod operat⁹ trãsitus filtri dispositus sui raritate: ⁊ ptiũ ipius colligatione: caliduꝫ etiã põt ipius. ⁊ ꝓtinent ĩmo etiã liquorũ coadiuuare. ⁊ Propc quartũ vo sciendũ ꝙ q̃ꝫ quid dõꝫ appareat sua semita dõm tamen doctrine facilioris gratia vnicuiqꝫ. Unde ad ꝓmũ quid dõm apparuit quoniã vacuuꝫ hic intellectuꝫ nõ ẽ cã puatiua verꝫ potius positiua. Fit enĩ attractio a vacuo. i. ne fiat vacuuꝫ: ñ tñ oportet ꝙ attretio a vacuo sic expsito q̃ a calido reducat ad ipm: ſꝫ magis ecõtra nisi rõne fortasse vt expsituꝫ ẽ finis ⁊ intentionis nature vltime. Ad aliud dõm vt visuꝫ est a sercione. ⁊ trarietat nãqꝫ qualitatuꝫ: ⁊ ꝑcipue actiuaruꝫ ẽ ca ꝓncipalio: ⁊ imediata actionis. est nãqꝫ velut forme substantialis instrumentuꝫ. mediata vero ⁊ ꝓxima est substãa: dctia. 60. ⁊ vlterius apparet ꝑ antedictum. Ad alia quid dõm similiter apparuit. Nam vult calidum ꝑ se ꝙ attractionem ꝑficiat: aut sãltẽ initiet q̃mlibet. Ad ꝓmum

eorũ q̃ partis aduerse dom̃ l3 exprimat naturalium primo duas esse attractionis spẽs. In aliis plurimis ponitur vt tactũ: t q̃ a calido tertia: immo etiaz naturaliũ scõo dicitur omné attractioné sm veteré q̃litatiua pfici crasi. Ad aliud dom̃ aut q̃ attractio a vacuo cã est aliarũ: vt 3cessũ é p modũ finis. Vel is sm motu extat t attractione: que hic: t nõ supno. Aut fortassis hic p vacuũ quoddã nõ tollit motũ fulcientem dria. 12. Ad aliud qd dõz apparuit: quoniã õ vacuo arguit put finaliter spretũ a natura oifariã. Ad aliud dõz: q̃ pót aliud subesse ne vacuũ accidat vt aer aut aqua: vel si contingat vt iuuetur a vacuo: eius tamen principium fuit a calido.

Differentia. 52.

Quod medulla non nutriat ossa ostendit: quoniã sm Ar. san. per se t imediate nutrit: t vltimũ é alimentũ: dria. 30. s3 medulla nõ é sanguis vt cũ aliis denotat locus. Adhuc qõ simplr é supfluitas nõ nutrit s3 abijciẽdũ vel ut ipertinẽs vsqz quaqz huiusmõi vo é medulla: coll3 11. ca. de iuuamẽto cerebri t medulle. Et: quod nutrif ex san. nõ nutrif ex medulla: cũ vnius ptis vnũ sit nutrimẽtũ: eo q̃ esse habeat t materiã vnã. sed ossa nutriunt ex san. vũ haly. Oo nutritur ex san. grosso t spisso: t iõ in ossis fractura indiget deductione talis t tãti sanguinis: ex q̃li t quãto fiat potus in tegni li. 3. t pmo pma. ca. de cõplexionibus mẽbrorũ: Situs ossis é humores naturales exsuccans locatus in eis. Rursus ex quibus 3stituti sumus ex eisdẽ nutrimur cũ eadẽ sit mã ex qua auget t 3stituit pmũ dria ptacta. sed ossis generatio é ex sanguine. pmo pma: ca. eodẽ: nõ aũt ex medulla. Amplius nutritio fit p assimilationẽ nutrientis ei q̃ nutrif. hec enim ipi9 extat rõ sed medulla nõ é similis ossi: cũ calida sit t humida labens: os aũt frigidũ t siccũ firmũ. Palin sic ossa et maxime solida t dura vt que leonis haberẽt medullã sed ea carẽt vt. 12. aialiũ. Al. animal qõ habet strictura in osse multũqz osseitatis: nec egẽs sustentamento medulle: nõ habet medullã sicut leo. Multa etiã puorũ: t maxime auiũ nõ videnf medullã hãe. Nõ igit ossa nutrif medulla. In oppositũ medici. vñ õ distẽperãtia iequali. ca. 2. Ossium quedã hãt scissuras: i quib9 natura é humidũ grossũ albũ in nutrimẽto eis preparatum: sm vo de vtilitate pticularũ. c. quarto: Ossa magna fuerũt cõcaua: t habẽt medullã vt sint leuia sicut adiutoria t core: t cũ hoc fuit medulla in eis ad cibãda ea. Tertio quoqz naturaliũ. ca. vltimo: Qualis sãguis carnibus: talis medulla ossibus. ille vo ipas nutrit. Et theor. 5o. ca. 2. In cõcauitatibus quorũdam ossiũ sũt medulle vt eis pascant. Primo aũt pma. c. pmo de anothomia ossiũ: Iuuamentũ medulle é vt nutriatur. tertio quoqz aialiũ. Al. Iuuamẽtũ medulle é vt nutriat t remolliat os ne siccef a motu. Amplius qõ naturalr sitũ retinef i mẽbrorũ aliud ieuacuatũ: idẽ nutrit aut nutrire valet ita vt phia id agant t ros: ea vo é medulla vt dictũ i aña in ossis ventre locata. Nutriet igit hec ossa. Propt pmũ quidẽ scindũ quod qd sit os dictũ é: dria. 39. Est aũt medulla corpus molle pmitus sanguineũ calidũ t humidũ i ossis 3cauitate sitũ: i albedie3 calore pmutatũ. Mollicie aũt ipius oñdit tactus t sanguinea eius visus naturã i aialibus nouit natis. In his nãqz apparet medulla sanguinea: sed deincepo alterat ab osse. vñ Al. 12. aialiũ: medulla é sanguis alteratus ab ossis natura. Quõ aũt ipa differat a cerebro vl nucha ostensuz é dria. 35. Situat quoqz i quibusdã ossiũ vt i magnis duris ceu q̃ pedũ plus t manuũ magnozũ: non eni pfundius pñt humectari ab extra t nutriri: i minoribus vo t rariozibus inexistit minime. Quozundã etiã aialiũ sic solida sũt ossa t cõpressa vt 3cauitatẽ modicã habeãt t medullã. vñ bistor. 3. t ptiũ fo: que ossium sũt solida t forma vt que leonis modicã t subtilẽ habẽt medullã: t in paucis ossib9 vt i cruribus t brachijs: nõ autem est imutabilis ita vt videatur nõ habere totalr medullã. In ossa. n. cõsumr alimẽtũ ita eni solida extãt vt excussis sicut ex lapidibus effulgeat ignis. quedã vo nullatenus hñt vt q̃ puorũ t sic cozũ aialiũ. Ossa etiã maiora habent t aliq̃ eãdẽ sepositã t cõterminatã magis vt conigera: quedã vo sãguinosã t humidiorẽ ceu alia videf t melica: cũ denziora habeãt ossa t solidiora phlaticis aut alijs magis pticipare medulla. vnde modicã habet porc9. Al. aialiũ tertio. Propt scõm vo sciendũ sniam fore supfictenus saltez. Ar. medullã ossa minime nutrire volentis p oia sanguinẽ imediate fore alimẽtũ totius. Quod ostendit eo q̃ medulla in nouiter ortis é sanguinea: sanguine alimẽto embryonis exãte sicut ex ipso 3stitutia. Unũquodqz aũt ex eo nutrif ex quo generationẽ suscepit. Quibusdã nãqz ait iexistere medullam itercepto alimento. s. sanguine ex quo fiunt ossa. Sed q̃ sanguis sit ossibus alimentum dictũ: dria. 30. Et iõ fortassis aduertẽs Auer. coll3. fo. ait: Medulla q̃ i ossibus penitus é supfluitas cibi eorũ t é temperata. Quid aũt medici de hoc sentiãt ipo iductũ aña Al. vero fere mediã suam viã: sentit os ab eius sãguine nutriri quo ad ptes ipius magis extrinsecas: t demũ huiusmõi nutrimẽtũ supfluũ exprimit iterius i ossis antr. Quidẽte natura t medullã 3stitui q̃ ip3 bumectet deintus t nutriat ita vt fere idẽ sit supfluũ primum vni t relique iuuatiuũ: ceu colere sãguim supfluens p venas decurrenti vtiles sũt felli t splen. Cuius q dẽ series. Medulla é sustentamẽtũ ossis: t é supfluitas cibi ossis q̃ vertit intra i expressione: t é etiã cibus ad os: t iter istos smones nõ é diuersitas: t nõ est id mirũ: q: medulla cũ é multa: poterit ex ea qd conuerti ad cibũ. t tunc nõ est opus i hoc modico disputare vult nãqz q̃ veritatem a naturali venatam medicus supponat. Sed fortitan aduersarius nõ 3cedet. Ar. membra ex sanguine fieri nisi dealbato ad naturam spermatis ducto iuxta illud sm naturaliũ: Os vena arteria neruus cartilago pinguedo adeps mẽbrana t medulla. i sanguinea quidẽ ex sanguine facta sunt. demũqz ex sanguine nutrientur taliter pmutato. vnde non dicet q̃ vt superfluum generationis ossis sit humidum sanguineum in eis repertum eo q̃ ex sanguine sub eius forma permanente cõstruatur: sed id natura pordinate inexistit velut quoddã ipsius pmptuariũ. Ossa nãqz in principia sunt mollia rara: ita put sanguis mutatus per omne ipsa valeat ab extrinsecus occurrens nutrire. Cum autem proceditur et indurantur tempore minime: tuncqz natura huius humidum sanguineum condecoquens in substantiã permutat ossium dupliciter vt declarabitur proportionatum iuuamento. Propter tertium autem scindum q̃ sicut ex sermonibus de iuuamẽtis t de aia

libus potest colligi. ℞. Medulle finis duplex est: humectare ossa videlicet ⁊ nutrire. Cuius qdē ꝓncipalior est ipa humectare q̄z nutrire: ita vt medulla fere vicem obtineat phl'atis humectantis ac etiā nutrientis cū necessitas occurrerit etiā cause. vnde primo ꝓma: Medulla os mollificat ne frágatur. motus. n. ipm exiccat. Sic eo itaq̄ cū medicis amplius insudāti bus i his posterius ⁊ pticularius medullam intrinse cus nutrire vtcūq̄ ossa qō mōstratur. Illō enī q̄ nutritionis colligit modū nutrire habet. talis quidē medulla. cū enī pus esset sanguinea sbtilis sanguis more digerit igrossatur ⁊ dealbatur: vt ossi reddat ꝓsimile velut sapiunt qui in antea. Rursus illud nutriet qō maxime natura pticipat qua pficitur nutritio. hoc āt est medulla: cū calida sit ⁊ humida. p huiusmōi enim cōstat nutricatio cū in ea quidā obseruet digestionis actus ⁊ nutritionis qui calido cōpletur ⁊ hu. vnū enī se vt materia subdit: alterū vero supereſt sicut agens Palin prætactū est nutritionē similitudine pfici: medulla vero cōfigurat ossi: vtraq̄ enī ꝓportionabilit est substantia inspissata dura ita vt nō minus assimiletur ossi q̄z san. carni similiter ⁊ alba: utraq̄ ipsum vndiq̄ interius sparsa. Medulla itaq̄ poterit ossa nutrire. Sed circa ꝓdicta euenit ex similitudine sumpta nutritionis dubitare: cū medulla sit calida ⁊ humida: ossa vero frigida ⁊ sicca illi oppositā. Dicēdū q̄ illud quod nutrit nō oportet q̄ vt nutritio actu fiat sed potentia cū alimētū in ꝓncipio sit ſm Ar'. cōtrariū ⁊ cōplexionū tertio. ⁊ merito: quia nutritio est q̄dam trāsmutatio siue generatio: omnis aūt ex oppositis. vnde alimēto alito etiā stante ꝓtrario natura ptis id cōtrariū transmutat ⁊ in se cōuertit: dña quod mōstratū. 30. habet ⁊ aliud iuuamētū nō minus isto quod est humectare os ⁊ remollire vt ptactū: quo nec esse fuit eā pticipare caliditate ⁊ hu. ¶ Ꝓpt̄ q̄rtū vero ad ꝓmū dōm q̄ Ar'. videtur fuisse sāltē apparens opinio: q̄ san. sub forma eius ipius cetera nutriat mēbra siue transitione in subalbidā humiditatē. Et si expositum sit dña. 30. cū p san. audiuisse iam de albatā humiditatem. Ad aliud sil'r dōm: Aut quis dicet Auer. dixisse medullam simpl'r ossis supfluitatē respectu ptis ipius exterioris: nō autē interioris. Sz quia hic nō solet cū ℟. concidere: cuius hec erat sēntia: nō potuo dōm Auer. cū. Ar'. tenuisse illam sore simpliciter supfluitatē. Supereſt nanq̄ ſm eū ab ossis generationis materia. Ad aliud dōm Ga. cum alijs medicis p sanguinē intelligere humidū in albedinē iam cōuersū: qō ipse voluit q̄ns nomine sanguinis appellare: dña. 33. ⁊ quia porus sit ad extra nō apparens interius os ex sanguine pmutato nutriri videt maxime: ex medulla vero q̄sparū. Ad aliud dicendū vt ad primū: pceditēnī ex suppositis ab Ar'. ⁊ Auer. neq̄. ℟. sensit os nutriri ex sanguine sub natura ꝓpria permanente sz inspissitudinē pmutatio. Ad aliud dōm q̄ medulla nō ideo fuit calida ⁊ humida: quia solū eius vt ostensū est sit nutrire: verū ꝓncipalius humectare ad quod calidū plus agit ⁊ humidū id enī porus apit ⁊ humidū dissoluit quo demū illud os mollificat deficatū. ⁊ q̄z humida sit medulla ⁊ calida paulatīne digesta vlterius ob osse ⁊ assimilata in naturā transducitur eius: modo quo ⁊ phl'a elaboratū oēs potens ē corporis particulas nutrire. Ad aliud quid dōm iam apparuit: quoniā nō dicit ossa leonis carere medulla: eo q̄ nullam habeant oīo sz quia ceu quis dicit sine pede: aut q̄ pede careat oīsariā vl' turpē possideat: quinto methaphysice. Aō apparet quia idē inquit aīalū tertio dicit Ar'. q̄ leo nō habet medullā nisi in adiutorio ⁊ coris. que aūt p uorū aīalium nō egēt medulla cū sint subtilia porosa per totū ab alimēto ō fortis occurrēte potētia nutriri.

Differentia. 53.

Quod venter nutria

Q̄ritur chilo mōstrat oīuz medicorū testimonio Amplius ratione firmat: quoniā nutricationis ratio in assimilatione cōsistit. sed chilus ventri similat: generat enī in ipo ⁊ per ipm. Generat aūt sibi generās ꝓsimile aphorismorū. 5. vnde. 7. methaphysice: Unū quodq̄ generat a sibi simili ⁊ cōuenienti. Rursus illo debet nutriri venter qō pfecte digestū est in ipo digestio nāq̄ in nutritionē ordinatur: sed chilus pfecte digeritur in ventre: digestusq̄ cōtribuitur epatī vnde ꝑmo prima: Cibus in stomacho digerit integra digestione. Palin ex illo nutrit venter ex quo facilius potest ⁊ celerius nutriri: eo q̄ id melius: deus vero ⁊ ab ipo natura semp agunt quod melius. Eti: quod desideratur ⁊ cū magna auiditate amplectit ac delectatione retinetur nutrit: alioquin circa cibus ociosa existeret iam actio ⁊ ab eo etiā qō virtutē roborat. Virtus enī nō nisi cōfortatione suoz fortificatur instrumētoz vt mēbri seu spiritus. 11. curatiue: capi. ꝑmo. sz facilius pōt ⁊ citius venter nutriri ex chilo cū ei ꝓsimilis exiet: nō aūt sic sanguis. ē nāq̄ spissus vt venter. Ipseq̄ grandi āplectitur chilū auiditate ac delectatione retinet ūmensā: ceu sensus ☞ctionis ipī post cōmestionē idicat circa eū. naturalū etiā tertio: ca. 4. Chilus similit ꝓfortat virtutē qō nō accidit eī ꝓuersione i partē cū id sanguine pficiat imediate: neq̄ in spiritū cū ex sanguine generet. Est nāq̄ vapor sanguis tēpatus de iuuamentis. 6. ca. 6. chilus aūt nōdū est sanguis. Et cū plures nō sint cōfortationis modi. Ipe itaq̄ nutriet ventrē. Huius quoq̄ nōdū visus quis directe oppositū exprimere: quod tamen nō paucis potest astrui rationibus. Tertio quidē cōplexionū ca. ꝑmo: vnū est facile ꝓ ceteris trāsmutabile: ex quo tamē videt maxime nō eē possibile aīalis nutrimentū anteq̄z in digestionis organis ventre epate ⁊ venis suscipiat transmutationē ⁊ si p totaz diem ⁊ noctem supiacens exterius fuerit corpori: neq̄ frumētū aut bis coctū: vel blitim. nihil igit aliud nutriet nisi per hec tria digestionis transuerit loca: q̄ se. ꝑmo particule nutriuntur primū ex humiditate totius corporis dissemnata ſm medias membrorū regiones. hoc enī tertia ꝓficit digestione. Eti: Ar'. ⁊ cōmētatoris sermones cōmuniter reperiuntur huiusmodi: solus san. nutrit. san. imediate nutrit. sanguis p se nutrit. san. est vltimū aimentū. sed chil' nō ē san. Adhuc eadē est materia nutrimenti augmenti ⁊ generationis: dña. 30. generant autez partes ex sanguine differentia. 36. ⁊. 37. non aūt chilus est sanguis. Itidē elemētorū ꝺo: Corpora ponunt fieri ⁊ nutriri ex q̄tuor humoribus. chilus aūt nōdū est humor: quare vēter minime nutrit chilo. ¶ Ꝓpter primū quidem sciendū q̄ venter dupliciter inuenit dici ſm cōmunius et ꝓprius: sumitur enī vniuersaliter ꝓ omni cōcauitate. vnde ꝑmo de crisi: Veter apud Hippo. ē nomē

cõmune oĩs mẽbri habentis concauitatẽ ceu accipit aphorismorũ. 6. cũ dicitur Si sanguis i vẽtrẽ effũdatur: ꝛ reliqua. Quod ꝛ nomẽ sapit. hilia enĩ grece vẽter: hilon nãqꝫ cõcauũ: Inde vena chili: ꝛ ventres cerebri ꝛ cordis. Sumit autẽ ꝛ venter ꝓprie pro cõcauitate mẽbrorum spiritualiũ ꝛ naturaliũ q̃ é a pectoris claui ad pectinis os. vnde Almansoris primo. c. de figura pectoris. Cõcauitas totius ventris q̃ a furculis vsqꝫ ad anachar ossa ꝛc. Sumit ꝛ tertio propꝫus ꝓ cõcauitate naturaliũ tantũ: ꝛ ita venter dicitur stomachus ꝛ intestina ꝓbleumatũ prima: ꝛ a vetere dãte. In ꝑturbationibus ventris: ꝛ alia. Accipitur ꝛ ꝓprijssime ꝓ cõcauitate dũtaxat stomachus cõmuniter dicta: iuxta illud in tegni libro fo: Ventris vero cognitiones ceu suscipiẽ in quesito. Secũdũ vero Ga. stomachus dicitur iso phagus seu meri ꝓprie a stoma quod est os: inde stomachus. i. ouificiũ. Os ãt stomaci é locus in opposito gladiate vbi is ampliat inferius quod pcordium dicit cor: ꝛ sibeth filr. vnde aphorismorũ q̃rta: Os ventris cor veteres nosauerũt Quod aũt sit nutritio ꝛ modus illius dicta visũ. 30. Chilos aũt grecũ qui cibũ ꝓportat. Indeqꝫ achilles ab a qđ ꝓuationẽ notat velut in qñqꝫ: ꝛ chilos. i. qua si incibatus. nõ enĩ cõi cibo vescebat sed instructꝰ ab hypocẽthauro ciꝰ ꝓceptore medullis vt fieret fortior ceruorũ nutriebatur. Chilos quoqꝫ ſm haly. Arꝫ. p l: cõscripũt denotans q̃ digeritur in ventre. qđ Ga. eligit. Quod aũt generat in epate p. m. Arꝫ. chimũ noiauit: quod ꝛ Ga. cõcessit. Est aũt chilus substãtia liquida ptisane in similitudine similis: ꝑmo ꝑma. ca. de humoribus. dictus etã ptisanaria massa pultiũ similitudine ptisane. Bene aũt dixit spissitudine simil' vt in substantia: nõ enĩ coloꝛe similitudine extat oĩs: cũ chilus coloꝛe plus tingat assumptorũ. Nõ egestiones ostendũt qñqꝫ: cũ quis colerata sũpserit vehementer. Nõ enĩ adeo pfecta fit in stomacho transmutatio ꝛ ĩtestinis vt coloꝛ oĩsariã imutet. Nosce quoqꝫ Hippo. sensisse cibũ decoqui i ventre caloꝛe: Philistinicũqꝫ paraxagoꝛe discipulũ i eo putrescere. Erasistratẽ quidẽ euudẽ in ipo conteri. Asclepiadis autẽ emulos omnia huiusmõi vana cẽ ꝛ supuacanea promere. nihil enĩ decoqui sed crudã materiã sicut assũpta est i corpus omne reduci ex virtutibus apparẽs Id etiã Ga. 6. naturaliũ. Cornelius etenĩ satagat saluare Asclepiadẽ: imitaꝛ enĩ nõ parũ eundẽ. Propter ſm vero dõm. q̃ quidã ꝓtes sequentũ talẽ ꝓ tulerũt distinctionẽ: volentes ex ipa vitiosqꝫ ptis anriomata euitare. Dixerũt nãqꝫ q̃ venter quãtũ ad tunicã interioꝛẽ sufficienter nutrit ex chilo. quãtũ vero ad extrinseca ex sanguine ꝓfluentẽ ab epate ad eundem Quod ꝛ sẽtentijs volũt fulcire maiorũ puta tertio tredecimo: ca. i. vt ꝓpr dicet. Firmant ꝛ id similiter rõe dicentes ventrẽ nutriri ex illis quibus cõuenientius ꝛ facilius nutrit: vt dictũ ꝓtius. facilius aũt ꝛ cõmodius quo ad tunicã interioꝛẽ alimentat chilo: cũ ei similetur pamplius. Hanc quidẽ positionẽ nõ approbo: vt ostendẽ per amplius: cũ in tunicã interioꝛem satis spissã corpulentã cõcidãt vene q̃ꝫplurime: i sui etiã substantia satis cõprehense visu prestãtes eidẽ nutrimẽtũ. nõ enĩ illas fit ponere casuales. Adhuc hec particula q̃ꝫmaioꝛ indiget vero alimento per venas. Eti: vere cõsũptioni eidẽ ꝓ oppositũ verã oporꝛtet restaurationẽ aduenire. vera siquidẽ cõsũptio aduenit in hac ventris tunica: ꝛ ꝓprie ꝓpter quiqꝫ motus appetitus se ꝓtes: vt dicetur in illa. Quod aũt dicũt chilũ illi tunice assimilari nõ recipio cum ea sit neruosa spermatica: ẽgens alimento ſm deperditionem factã: quod in eã multis trãsmutationibꝰ cõuertatur: immo tunice chilus plus assimilatur carnose sanguinee. Quod enĩ in carnẽ cõuertit minoꝛi eget transmutatione: q̃ꝫ ꝙ in alias ꝙuertitur partes: dicta 35. Istis vero ꝓtoꝛes medicorũ illustres testant oꝛe omnes vnico: partem interioꝛẽ ventris chilo per cõtactus nutriri. Et ne id videar fingere eorũ subdãtur sermões. Aphorismorũ enĩ ſa eorũ que nutriuntur ꝛc. Venter deniqꝫ frui mõstrat cibarijs hic ꝑmitꝰ ipe ex eis ꝓprijs trahens ꝛ disponẽs in sui ipius tunicas Cũ aũt satiatus fuerit ea: tunc ad secessionel emittit Tertio vero naturaliũ. ca. 7. Venter attrahit cibariorum q̃ztũ suauissimũ euaporatiue ꝛ paulatim: ꝛ hec tunicis suis iponit ꝛ apponit. Cũ aũt sufficienter repletus fuerit velut onus aliquod reliquum deponit cibũ. Quarto quoqꝫ de re. san. Venter sui ipius primũ grana cibũ suscipit ꝛ vt accipiat ꝛ repleat quod deest sibi: ꝛ ꝓpterea circũplectit vndiqꝫ ipm: ꝛ retinet omnem donec sufficieuter satietur. Quarto autẽ theorice. ca. 3. Actio ĩmutationis ꝛ alterationis duabus de causis est: altera est vt illi cibus cõpotens fiat sumatqꝫ quod ipi erat in eo cõueniens: id quod suũ proximũ nature suis addat operimẽtis ꝛ tunicis. Altera vero vt epati facile fiat mutare in sanguinẽ. Isaac vero in vrinis: Cibus ꝛ potus digerunt a stomacho ꝛ succus. q. ptisane efficiuntur: deinde nutrimentũ suũ ipius stomachus trahit quod nature sue ac cõplexioni est simile: superfluaqꝫ deponit. Febrium vero Isaac scilicet primo. Stomachus sua ꝓpꝛietate digerit cibum ꝛ conuertit eum ad suam nutriendam essentiam. Prime siquidem prima. cap. de anathomia venarũ: Occultum stomachi primũ nutrimẽtũ quod é i ipso tãgit: ꝛ ex eo p cõtactũ nutritur: Tertio autẽ. 13. ca. primo. Stomachus tribus nutrit modis vnus est quo souet cibo in ipo adhuc existente: ꝛ secundus ẽ nutrimentum ei delatuꝫ per venas que sũt in eo. Et tertius quia ad ipm tempoꝛe famis vehemẽtis effunditur sibi sanguis rubeus purus ab epate: eoqꝫ nutritur. Collꝫ siquidẽ fo ca. de iuuamento mẽbrorum nutrimenti: Et accidit vt aliquis ex nostris socijs dubitet ex hoc quia membra ex chilo nõ debẽt nutriri: nisi postqꝫ conuersus fuerit in sanguinẽ. ꝛ nõ est adhuc conuersus in sanguinẽ in stomacho. Dicimus ergo ꝙ stomachus nutritur ab eo ex re modica que plus assimilat qualitati q̃ꝫ quantitati Video ergo omnes in hoc cõcoꝛdare ꝙ venter nutriat chilo nõ solum quãtũ ad pelliculam interioꝛem: vez q̃ztũ ad tunicas: ceu exprimunt q̃qꝫ: aut quantũ ad essentiam ventris. Solus aũt Auer. q. hesitans addidit huiusmodi nutrimentum foꝛe magis qualitatiuum q̃ꝫ quantitatiuũ. Horum etiã dictum contingit ratione per suaderi quoniam illud nutrit quod consũptoni resistit vt fami ꝛ siti. Ad hoc enĩ alimentum ordinatur. Sed huiusmodi mor quiescunt assumptis cibo ꝛ potu. Adhuc cea plura animalia nutriuntur ex quibusdam humiditatibꝰ absqꝫ sanguine: ita in ventre possibile foꝛe partẽ subtilẽ q̃ nutriat chilo ꝓpꝑ aliqꝫ humiditatẽ q̃ꝫ nõ sit san. cum igitur illa nutriunt animalium totaliter sine sanguine: stomachus ſm ꝓtꝫ

eius subtilē nutrit chilo. Et sulcit q: venter in aialibus terre similat in vegetabilib⁹. vnde quarto de partibus: Uēter t intestina potētia est terre: ex qua oportet accipere alimentū. Et ethymologiarum Fo: Tua ho terra plātis talis ventris natura aialibus. Quat quarto de accidēti t morbo: Ueiyer in aialibus ē cōstitutus vt cella cibi: sicut terra nascētibus. Vegetabilia vero humiditates trahunt a terra: t nutriuntur ex eis modica alteratione facta. itaq; vēter poterit proportionabiliter fm eius quādā ptē nutriri ex humiditatibus: et precipue cum quilibz motus sibūnicē ordinate succedētes desiderij terminent ad ipm. Quorum quidē primus membrorum erat in anitio: Secundus naturale ipsorum desideriuz: Alius suctio venarum Quartus sensus stomachi sentiens eandem: Ultimus vero desiderium aiatus: quod qdē omnium finis existit. Solus enī venter sētit aialiter suā inanitionē quarto de iuuamētis ca. 2. t de accidēti. 4. ca. 4. t Isaac febriū pmo. Rursus sicut stomachus sēsū solus habuit aiatū: ita t modū nutritionis poterit p alios habere ptibus singulare: qualis q dictus p chilū Igit opus fuit aliri vētrē nō tantū ex sanguine verum etiā ex humiditate sibi p cōtactū ppata velut natura horta īmēse penurie san. puertit se sup phlegma iurta mēbra exīs: ideoq; nutrit eadē primo prima cap. de humoribus absq; fortassis q in sāguinē conuertat. Sic aūt cōsem omniū positionē cū eusebē motiuis in pātiarū cū reuerētia pferēs nō approbo: neq; multū afficior ad eā: eo q omnes vnico cōcordēt fmone Id enī euenit q: vnū primū dūtem ab illo in differēter passi secuti sūt ceteri: ceu creticorum pmo. ca. 2. de affirmatione dierū creticorū tangit huiusmōi: t ideo fmones sic sūpti successione cōmunes repiunt mendaces q̄q;. Coactus enī fuit Ga. vtcūq; in aphorismis primo id ponere vt oñderet quō ex eo qō est repente t cito nutrire: velox subsequat supfluitat egressus in oī triplici digestione t nutritiua: undeq; primo lit in alijs. Sicq; deinceps ab hinc ceteri. Admotiua igitur dōm ipsorū. t pmo q fames t sitis nō cessant eo q aliqua pōs ventris nutriat ex chilo: ꝛ potius q: paro inanita irrigat t eruga redditur: sicq; pter fames t sitis videntur mitigari: virtusq; roborari: ceu syncopizatus vel dissolutus ex frigide aq̄ fortificat in eū effusione: ita vt anxietas t estuatio sopiant. Cum igitur quod exterius id operet applicatum msto amplius qō interius assūptū poterit roborare. Itidem post cōmestionē mox ac etiā i ipa eleuant fumi mulcebres t suaues. qui petētes cū alijs ptibus cerebrū spiritib⁹ associant: iposq; reddūt vigorosos: velut ēt aere frigido spūs reintegratur calore dissolutus. Ad huc natura sagax totius alterius corporis psentiens alimentū iam in vētrē peruenisse cōcedit eidem sanguinis tantū attrahere vt sufficiat quoad suā pficiat digestionē. Expectat nāq; ipa ex eius digestiōe beneficiū grande suscipe: ceu in pollutis ispectū est fieri Animal enī pstitutū ē vt ciuitas bene legibus gubernata: dīa. 38. Ad aliud dōm q nō est simile cū in vētre vt oñdetur sint vene ipm sufficiēter nutrire potētes: nō aūt in exanguibus inductis. Silitudo etiā vētris in aialibus ad terrā in vegetabilibus ē latitudis īmēse. Nō enī verū est q venter nutriat vt vegetabilia ex humiditatibus terre: sed q sicut terra pōnet ea quibus alūt vegetabilia ita t venter cibos retinet et digerit t in humida cōuertit: quibus facto sāguine partes nutriāt. Ex quo etiā quid dōm apparet ad reliquū. Nō enī necessitas fuit ppt quā oportuerit vētrē ex chilo nutriri ceu hūc sēsū aiatū hīe cū ppt ceteras corpis appetat ptes. vñ natura prudit eidē i hoc regimina. Fuerūt t alij maiorū cupiētes fmonē exponere duplicē distinguentes: nutritionē verā videlicet in q̄ oēs pditiones nutritiōis obseruāt: t non veras i qua sub quadam obseruantur similitudine aliqua. Prima quidem dīt cetera membra nutriri. Secūda vero quo ad ptē quādā ventrē. Sūt t alij dicētes q ventris chilo nutritio pficit tertie digestionis t sēcūde virtute quā venter possidet vigore membrorū: in quibus celebrant digestiones pfecte: iurta illud dīe 29. Inuenis venētibus ad stomachū t inuenis venientibus ad oia mēbra fuit aliqd virtutis generatiue san. Quidā vero clamāt ventrē nutriri chilo nutritione desiderio satisfaciēte idq; getante. Qui oēs nec sermones saluāt maiorū: quorū se interptes insinuant forte cū inquiāt illi ventrē aut tunicas eius simplicit nutriri aut satiari frui seu voluptari cibo i ipo siccificato. silr neq; veritatē enūciāt quorū defectus in sequēti mōstrabit dicendorū. Propter qō dōm tertio suppositio ventre ac alimēto cōmēsurat nature q: vēter fm naturā exīs nutrit nō ex chilo ꝛ ex sanguine solū ad humiditates puerso vt ptiū alie. Quod t veritas cogit pferre. Cōstat enī q: nutrimētū pprium vt dicit ptibus fit p vasa: ea vero etiā oculis subiacentia p totā dissēminata sūt vētris substātiā vt sensibil' omnis denotat anothomie discretio. Ipe nāq; ꝛ duas cōiter ponat tunicas habere sensus: tī in ipo q̄tum or pcipit forte manifeste ceu naturalium primo ca. 8. t tertio. 18. ca. pmo: vesica ponit duas tunicas habet vna tī naturaliū tertio. ca. 10. t pmo pma: ca. de mēbris ceu apparēs dicit eē sicut t tertio tertia. ca. 1. cor nea ponit tunica ex quattuor pstructa: cū tī pferatur vnā tātū a ceteris habere. Tunicaq; vero q̄ttuor ventris hec extat anathomia: quoniā tunica vna existit exterior subtilis neruosa cooperiēs tunicā grossā carnosā q̄ videt quarto iuuamētorū tāgi. ca. 1. cuius ortus est a pāniculo siphac dicto. est t subcarnea dicta t demū tunica neruosa interior supra quā quarta sternit tunica interius positione p omne alba mollis t leuis similis ymeni forinseco cuius albedo itensior est isophago. in has siquidē tunicas vene q̄s nō frustra fit ponere diffundūt q̄splurime sāguine etiā oñdētes a superficiali primarū recipientes p fm t tertiā ptendūt in quartā manifeste. Neq; dīe fit q: ppter earū puritatē vētrē nō possit sufficiēter nutrire cū plurime permaneāt ipe in tunica carnoso maxime q̄ ꝛ dicat carnosa neruositate tī pticipat plurima. Paruz enī a neruosis dissoluit t eo pua idigēt restauratiōe. Amplius si chilo nutriret venter appetitus nō accideret caninus qui stomachi extat extat fames cū ciborū satietate. Sz fortasse dices id mala pplone dūante sibi cōtingere. Dic aūt reliquū corp⁹ tūc dicet neq̄q̄z nutriri debere. Adhuc qō ē ppinquū sāguificatiōis loco remotius valet meli⁹ ad se nutrimētū p venas attrahere. huiusmōi aūt ē vēter. Et iō ipe ac q̄ ipius p ceteris ipugnātur ptibus pbleumatū quita. Amplius quō vēter ī tunicis neruosis tā cito nutriet vt pforta tio ex alimēto mōstrat mox facta suscepto cū nutrimento eius tēpus regrat mediū iter illud qō pcidit i nutriti

one carnis ⁊ ossis vt rei ostẽdit natura tertijs natura
liú apparẽs ca.4.ac cõplexionũ.ca.3. Rursus mõs
nutritionis ſeq debet modũ generatiõis cũ ordineꝫ i
ipm ita vt ꝑmittus qõ generaf hz nutriri primũ ceu
cor: qõ vero ſo'postea. Nõ sic obſeruatũ é i fetu ma
tris ſanguine nutriente. Intea enī nutrimẽtũ ad cor
⁊ epar dſcrebaf q̃z ad ventrẽ fil'r post partũ ante vẽ
trẽ nutriẽt ista. Fortaſſis vo qs ipedict iſtũ fmonẽ ꝑ
babilẽ er alio mõ nutritiõis aſſũptiõis alimẽti añ or
tũ ⁊ postea. Sz dõm q̃ hz aſſũpto ⁊ repoſitio ſit aliũ
de ⁊ aliꝺi nũc ⁊ ꝑus: mõs tñ nutritiõſ vt alia õducũt
ꝑplius idẽ. Pali cũ ſit vnus mõs generatiõis vn⁹
erit ꝓſeruatiõis ⁊ nutritiõis. Propt̃ q̃ ⁊ alia ꝑdicta
⁊ maxime ꝑpt̃ id qõ venaꝝ vẽtris ꝑlmaꝝ oñdit ano
thomia. Cõclude vẽtrẽ er chilo minime nutriri niſi
irroratiõnẽ quãdã ⁊ exſudatiõnẽ quã ex eleñtio ſuſce
pit qs velit extranee nutritionẽ appellare. Uerũ enī
nutrimẽtũ é actu nutriẽs qõ i tertia digeſtiõe elabo
rabiſ: tertio ꝓplexionũ.ca.1.⁊ naturaliũ.1.ca.6. Sit
igit rõnabilit̃ id ꝑ alijs tactũ. Propt̃ ſiqdẽ q̃rtũ pri
mitus ad auctoritates qd dõm apparuit. Ad aliud
dõm q̃ chilus vẽtri ñ ſiſaf vſqueq̃z etſi generet ipz
nõ tñ ſimplr vt itroducat i eũ formã talẽ q̃ ipo vale
at enutriri. Latius ẽt dctm̃ é generãti generatũ ſimi
lari. Ad aliud dõz ſilr ꝑ iterẽptionẽ. ⁊ tũc ad ꝑbatio
nẽ dõm q̃ hz chilus pfecte digeraf i vẽtre q̃ztũ ad ß.
ſ. vt i ſanguine trãſmutet i epate: ꝑpat.n. vẽter epati: ñ
tñ i tãtũ reddit digeſt⁹ q̃ valeat ꝑ ſe nutrire: cũ nutri
mẽtũ oporteat a tribus digeſtiõibus inſtrumẽtorũ triũ
poſſideri. Ad aliud dõm q̃ nõ é vẽter facilius ⁊ citiuſ
ímo difficilius ⁊ tardius nutriri. Et ipoſſibile tũc er
ſanguine vt apparuit. Et ſi dicaf ſibi forte ſilis: dõm q̃
talis ſiſtudo é accñtalis valde ⁊ extranea q̃lis é colo
r⁊ ſiſtudo ⁊ ñ ſbſtãte ipſecte trãſmutate ac aſſumilate
Ad aliud dõm q̃ chilus nõ deſideraf ⁊ ãplectit̃ qdẽ
delectabiliterq̃z retinet rõe ꝓlent⁊ nutritiõis ſz future
cũ fuerit factus ſanguis ⁊ hu.ꝓñter. Aut ß euenit vt
oñſũ é ꝑpt̃ vẽtre irrigaf ac exſudare ⁊ rõe fumoꝝz
euapoꝛoſorũ ſurſum delatorum ꝑpter confortare ac
per hoc iam ceſſat conſequens aliud omne.

Quãa ſiqdẽ iſtuus q̃ſit dubitaf an ſbmiſſũ
ꝑ anũ poſſit nutrire. Et videf q̃ nõ quoma
iuuañtorũ.4.ca.1. Nõ fuit via ꝑ quã itrat
cibus quouſq̃z pueniat ad cor⁹ niſi vna.ſ.ꝑ os. Et:
dictũ ꝑus nihil nutrire: niſi ꝑ tria loca ꝓmeet digeſti
onis. qõ aũt ſbimittit̃ nõ ea ꝑagrat. Nõ.n. puenit ad
vẽtrẽ vbi forma chiloſitatis acgrif: quoniã que imit
tunt neq̃q̃z aſcẽdere poſſũt ad ieiunũ: qõ ſi tñ valde
violẽtia fortaſſe tãgẽt inteſtina ſbtilia ſola de ingenio
hz.ca.6. Et fulcif q: tũc etiã epar nõ poterit ab inte
ſtinis ꝑ meſaraicas q̃ vt manus ſint ipius attrahere
cũ ſint int̃ iteſtinũ ieiunũ ꝑ epar ſituate fm Iſaac in
vrinis: ad qõ imiſſũ vt dictũ nõ ptingere vz. Adhuc
ſi deberet qõ imittit̃ i vẽtrẽ puenire oporteret id paꝛ
virtute iteſtinorũ attractiua fieri. Ipa ſo nihil attra
hũt: eijciũt aũt ſolũ: naturaliũ tertio'ca.8. Et firmaf
q: i ꝓbleumatibus qbuſdã Ar⁊.ꝑ me trãſlatis er eo
ß iferius vẽtre trahere ꝑ̃ naturã. Rurſus i ecntualit̃
ordinatis vnũ nõ põt ab altero ſeꝑari. huiuſmõi aũt
videt̃ tres forte digeſtiões. ꝑma nãq̃z ordinaf ad faz
⁊ illa in tertiã: igbus cũ deficiat qõ ꝑmũ oẽ pimit ꝓſe
cutuũ. Niſũ ãt iã ꝓzẽ vt q̃ vẽtris digeſtio aboleri
ceſſabit ⁊ fa ſicut q̃ epatis: cũ nõ poſſit i ipm imiſſuz
ꝑ meſaraicas ſmãdari. Deficiet tãdẽ igit̃ ⁊ tertia. Im
pluis ꝓteo ordinãf ad actus. ſz q̃ iteſtinorũ recipere ⁊
expellere qõ ſuꝑfluũ: vẽtris ãt attrahere recipe ⁊ di
gerere qõ purũ. Nõ itaq̃z qõ imiſſũ ano poterit nu
trire. ¶ In oppoſitũ ſoar Eti: ſi quod tranſit ꝑ vnã
digeſtionẽ nutrire valet vt chil⁹ vẽtris tumeas: pote
rit ⁊ qõ ꝑ duas. Sz ꝑmũ põt vt ſẽtiũt oes ꝑus. Se
cũdũ aũt videbit̃ tertio ꝓpoſitorũ. Itidẽ tertio ꝓbaf
natur aliũ. ca.13. cẽ ꝓfluxũ ⁊ ꝓſpiratiõnẽ totius i totũ
ꝑ eaſdẽ vias tpe tñ altero. poterit q̃ ex iteſtinis ad vẽ
trẽ ac epar ſbimiſſũ puenire: ⁊ tãdẽ ꝑ venẽs in q̃z ter
tio digeſtionis loca trãſire. Nutrit itaq̃z ſubpoſitũ ꝑ
anũ ¶ Propt̃ ꝑmũ ãt ſciẽdũ q̃ anus é extremitas re
cti iteſtini fictiris dicta in q̃ tres vt q̃tuor ſituãt muſ
culi. Nõ ãt ſubimittit̃ fm ſoar é lac receꝑ mulſum
aut ptiſana ſubtilis. Dico ãt laudabilius forte pulſos
meliores i vino decoctos cũ ſpeciebus aromatizatos
Sit tñ vt regrit diſpoſitio: demũq̃z in ſuccũ expſſos.
Aut ſoar forte reſperit diſcraſiã calidã. Quid aũt ſit
nutritio ⁊ motus ipius: dſia oñdit. ſo. ¶ Propt̃ hz
vo ſciẽdũ q̃ aliq negãtes qõ ſbmittit̃ ꝑ anũ poſſe nu
trire igeniati fuerũt i ꝓfocionib⁹ quõ alimẽtũ i vẽ
trẽ iducerẽt. Quoꝝ aliq ꝓſtruerũt arundinẽ cõca
uã de argẽto vl'ſtagno. cuius q̃ imittebatur extremi
tas erat ſubtilis ⁊ reliq̃ ãpla: q pluries conati ſũt fa
cere vt gurgulion expelleẽti aliq̃ iduceret cõſuetudo:
tuncq̃z ſuccum ptiſane aut lac ꝑ arundinem intro
mittebãt i ventrẽ. Sz id quidẽ ingeniũ cauſat leſionẽ
nõ puã in locis gurgionis ⁊ gurruris. Et ideo alij ũ
xerũt q̃ patiẽs itromitteret in vas lacte ꝓdicto vt pti
ſana tenui vſq̃z ad os volẽtes nutritionẽ talẽ ꝑ poꝛoſ
cuius attractione fieri. Quod forꝛet ſubdo melius ſi
eſſet ꝓbalneatus ⁊ fricatus. Sed apud ſoar mõs hic
nutritionis é debilis. Nõ enī hinc nutrimentũ poſſz
ſufficienter i parteꝭ puenire. Adhuc dictũ ꝑus ſup
appoſita cordi ꝑ diẽ ⁊ nocte immanentia nõ id nutri
re. Uerũ ingeniatus ſũ modũ iuxta primũ his lauda
biliorẽ vt q̃ inteſtinũ aliqõ habeaf ſubtile fatiſq̃z for
te ⁊ ꝑ virgã argenti ſtanni ſeu plũbi ſubtilẽ imitatur
i ſtomachũ. Cũ aũt ſufficiẽter itranerit ipellaf adeo
virga vt inteſtinũ pforet. Aut eius ligatio vl'vnuloſ
facta ꝑus abſoluaf: tũcq̃z ipa extracta remanẽs inte
ſtinũ exterius aperiatur ⁊ in id ſuccus pullorum ꝓe
dictus intromittatur paulatim. Modus enim is ſub
miſſionis gurgliom aut gutturi nõ nocebit vt qui ꝓ
or. Sed fortaſſis aliquando ſit difficilius ꝓdictaz
etiã virgam imponere: inteſtinũq̃z imiſſum ſuſtinere
Quidam vero negarunt nutrimentuz refocillationẽ
ꝓcedentes: ſed hoc inſufficiens eſt vt puus tactum.
¶ Propt̃ tertiũ ſiquidẽ ſciẽdũ q̃ ꝓdictũ ſubimiſ
ſum ſuccoſũ potiſſime poteſt nutrire in teſtinis mun
datis in antea. Unde ſoar mõs ꝓꝓrius ꝑſtans ꝑcul
dubio corꝓoꝛi nutrimẽtũ é vt accipiat veſica alicuꝰ
animalis: capre videlicet aut bouis: ⁊ impleatur lacte
aut ptiſana: ⁊ ligetur cũ orificio roſtrum perforatuz
quod immittatur in anum ⁊ ꝓtematur veſica illa ple
na ꝓfato nutrimento cum manu vt impellatur qõ i
ipſa in inteſtinum rectum. Accipiet enim inde inteſti
num ꝓdictum aliquid nutrimenti: reſiduumq̃z im
pellet ad aliud ſibi coniunctum: quod demum ad ali
ud impulſabit donec ad pileron perueniatur vẽtris
Ex quo poſſibile fiet ipm qõ ſibi vtile attrahere dige
rere: demũq̃z ẽpi ꝑ meſaraicas deſcẽdẽs ꝑ iteſtia mã

dari. ¶Sibi tñ visus q̄ cum clysteri vsuali possit melius immitti ⁊ maxime cum cánulas habuerit lógam mollé idirectú pforatam. q̄ át h modus nutritóis sit possibil' firmat: qñ q̄ immitt ant puéit ad vétres vel mínie quop figdé vtroq; dato héc itétú. Só át i ventré ptactum a 3oar immitt possit puére mkat q; si qñ q̄ mag' eéneú pót subimissus i vétré puenire cú virtute ibecilliori poterit ⁊ q̄ amicabilu' ipa fortiori cú ea mot' túc dirigat i q̄ vtilia. Sz clysté puéit q̄q; ét quátitat' pauce respectu ei' q̄ h expelí ad vétré ut i colica vl'iliaca i q̄ vtus i ibecillio. ¶Multo igí h magis cú imissú sit amenú ⁊ nā pstet ut ad multú i suffocatórbus h'i. Só át clysté ita eleuet scribi k̄ accíti 6.ca.3. ita. Sepius ex clysteri aspicimus ptér ascéden té supius ppulsari. Stercus quoq; parti eúatói sié ptigit i ileos q̄ spés é mortalis: q̄ i breuiario ét recitat Serapiónis. Et fulcit qñ colaz aliosq; hu. ⁊ marime sbtiles pspicimus i vétré ascéde. vñ pmo ktia ca. ó eo q̄ comedit ⁊ bibit: Tolerare famé stomachum putridis replet hu. Inspicimus silr nām cú vehemé ter eget opatóes iducere mirabiles ut saniē expellere possis meditullú aphoris. 7. Et mām i cerebro ptentá cú ex apoplia: ⁊ ppe minor in alterá duarú ptium expellé corpis. Ac mām moboz in ptes diversas et lóginq̄s expellé: ut oñdit termiatio pector' passionú Si aút minime pueniat ad ventres poterit tñ nutrire qñ ad intestina valebit puenire lógiori p clystere impulsióe atq; ptinuori facta: etiá graciliz vbi sunt vene meseraice oibus intestis ptinue fm. A. ⁊ Halya. Octo enim venarú ortaz a porta cpis q̄nq; insigun tur: ⁊ spgunt p omnia ob attractationé in epar intestina. Tres vero in nutritóem ptiú ordinát circúiacétiú ¶Meseraici vo q̄ immissú aptú penetratói tú subtilitate: tú aromaticitate ét: tú nature ipius amicabilitate ppie quádo fuerit indigentia cum virtut' robore in epar deducét. Quod vero ad ipm óuenit sic habilitatú poterit in sanguiné conuerti demú q; nutrire Et firmat quia ceu ptactú sicut in venis venientibus ad omnia mébra inest aliqd virtutis generatiónis sā. vigore iecoris cuius sunt manus ita intestinis aderit vijs chilosandi vigore vétris cuius sunt ptes utcúq; Só oñdit oris pellicula in q̄ digestiónis repitur aliq̄ lis participatio ppter ptinuitaté ac affinitaté quá obtinet cum ventris tunica. vtrobiq; enim similis videt ratio. Et q̄ submittit nutritói aptú sit maxime ut intestina sui q̄dā digestóe si ⁊ in vétré nó puéiat possint illú modicú defectú remouere cú id sit áplius nutrif aptú q̄splura p ventré transeuntia. Putritus enim qñq; hominú qs feno fuit diu ⁊ paleis cú aq̄: nónulli vero corijs armor glandibus ⁊ siliquis q̄smultú a vero nutriméto ⁊ amplius subimisso distantibus. Vinum etiá nutrit subtilius indigenté mor penetrás vétrem. Nó enim qd diuinú acquirit ut extimát quidá in ipo ut fine eo nó possit fieri alitio ⁊ ppie in nutrimento subtili quale ptactú vehemeter alimétare apto cú concessum sit hu. quasdá interdú nutrire absq; in sanguinis puersione: dicta. 30. Itaq; submissus poterit nutrire ad ventré pueniendo vel etiá minime attingédo. ¶Propk quartú vero dom ad pmus q̄ fuit via nālis cois: ⁊ ut semper contingés cú animal fuerit in fino esse naturali de quo Isaac fmo. Ad aliud dom q̄ illud sbmissum per tria ut declaratum loca digestionis pertransit simplr aut p̄z aliqd. Só vero dicitur dictum suimmissus per clystere neq̄quá valere ad ieunú ascendere verificat ut ad multú cú etiam ipm oporteat esse minoris quantitatis cum sit acutú serosus motiuú hinc tumédo exacutionē phlónis de cuius ibidé agit cura. Tale vero q̄ intromittur hic non existit cú subtile suaue ac nature accómodú: ex quo vicissim potest tanta quantitas subimmitti ut attractum ⁊ impulsum ventrem pertingat: cum etiam dictum sit clystere ad stomachum interdú ascédere. Ad confirmationé dom q̄ p̄z tanto dixit Isa ac meseraicas esse inter ieiunum ⁊ epar: quia plures sunt in eo q̄z in alijs intestinis: ⁊ ideo semper vacuus reperitur: de iuuamento. 5. cap. 2. Ad aliud quid dicendum apparuit utcunq; differentia. 46. cum. A. videatur Ga. contraire: Vel q̄ intestina nil attrahunt sed solum eijciunt cum aliquid in ipsa intromittitur modo naturali consueto. Quando vero aliter secus contingit sicut conspicimus stomachum prauatum quandoq; susceptum sursum expellere vomitu cum tamé naturalié habeat attrahere ac in intestina expellere. Ad aliud dom iá apparuisse quó in sbimissione p annú remaneat ordo attractiónis essentialis. Ad aliud similé visum q̄ñ id est cú naturalis modus et vsus fuerit obseruatus subimissionis alimenti.

¶Differentia. 54.

Quod pili et vngues nutriantur ostenditur ex quinto de animalium ge. ⁊ pblematum. r. Idem aphorismorum quinta: 26 num scdo ca. 6. ⁊ 8. ⁊ de iuuamentis primo ca. 2. Só firmatur ratione: quoniam membra nutriuntur alioquin consumerentur irrestaurabilia rara: sed pili et ⁊ vngues sunt membra. Ingrediuntur nanq; i numerum membrorum Halyab. Rursus pili crescunt de histori. tertio: similiter ⁊ vngues. Crementum vero non nisi perficitur nutritione. Adhuc capillorum et vnguium est generatio in tegni libro. 2. sed cui generatio inerit ⁊ augmentum ⁊ nutritio: vnum enim ad alterum ordinatur. generatio nāq; ipsorum si in eé nó permaneat facto existet ociosa: non perduret autem nisi per alimentum. Et quod intentione ppositio ⁊ arte pductum nature regimé habet eiusdé ⁊ q̄ tale nutritur cuius nutritionis actus sit permanēte fundamétum. hoc aút inest pilis palpebrarum ⁊ supciliorum coniunctionú. 2. ca. 8. ⁊ theorice scdo ca. 16. Amplius cum deficiunt pili aut vngues plerúq; docetur copiosius nutrimentum corpori administrari q̄ non fierent nisi susciperent alimentum inde. Pili ergo nutriuntur ⁊ vngues. ¶In oppositum in tegni: Capillorum et vnguium non est regimen quod autem caret regimine cuius a virtute dicatur regitiua carebit ⁊ ipa ⁊ per consequens nutritione ac alijs minime potietur virtutum effectiuis. Indem si nutrirentur haberent regimen aliquod: sed non habent quia vel pn capalitatis quod non cum principia sint tria vel quatuor solum: aut deseruientium quod etiam non euenit: quia ea sunt quattuor nó principalioribus quatuor deseruientia neq; virtutem habent influentem ⁊ innatá qñ carent virtutis receptione a pmis: neq; regimine participant innato eo q̄ h abentia ipm sibi a pmis acquisiuerunt generationis principijs ⁊ innatum esse ⁊ firú a semetipsis habuere: nó auté postea pmo intertorum apparés ca. vltio. Adhuc historiarú

tertio: Crescũt pili i infirmitatibus qbusdã puta i ptisicis magr aũt r i senecta. r de ge. aialiũ scdo: augẽt r mortuor pili: sz i talibus passionib⁹ inutrĩ r miorat corpus oẽ r marie post mortẽ. Et ió pmo de ge aialiuz dr: 2 pilus r vnguib⁹ nihil mã spermat] i corpu ó cidi. Nó g̃ nutrimẽto crescũt sbstantifico ppr qđ pili ñ nutriũt r vngues. ¶ Propr pmũ qdẽ scẽdũ pmit⁹ qd sit pil⁹ cũ mó pductionis ipius: qsue loc⁹. Eorũqz iuuamentũ ostendar: et qd vnguis cuz eius pductionis via: quid ẽt noie iportet nutrimenti. ¶ Propter hmói primũ sciendũ qp pilus est corpus r fumo adusto resolutũ p poros egrediẽs cutr ab exteriori aere ericcatũ i longũ rotũdũqz ptensuz. Hec quoqz ó scripto de pse existit ex plurib⁹ aggregata de pilis fmonibus. Est aũt pductio ei⁹ p cuté extrorsuz: cõplexionũ. 1. ca. 7. r. 8. r theor. cã. 16. Caliditas r ppria siccitas iuncta cũ i corpe obtinuerit humidũ superfluũ ex pncipijs germiatiõis assumptũ calefaciẽdo r ericcãdo ispirat rarefacit r porificat iter. q. pmitus parans pilis demũ vigorata humotũ quiddã in fumos resolutũ adurẽs ad poros tã pparatos expellit seu aliud psequenr adiũgit r deinceps talr operãs pilũ in longũ extendit ptinue radicẽ ipius semp intrinseco ppellẽdo: vnũ enĩ coadiuuat aliud in expellẽdo ceu cuz li quidũ quoddã ppelleret ex vase. Nõ apparet ex lanugine capillari sup stercora hũida in vmbra marie aut arbores pducta. ¶ Propr hmói vero se cũduz sciendũ qp capilli pducũt p corpus fere oẽ nõ autẽ i manũ volis r pedũ plãtis ppter musculũ cordosuz frigidũ ppactũ sub ipis existentez: iuuamentor scdo ca. 1. Quẽ etiã solũ testat pmo pma. ca. de musculor anathomia. Ga. Aui. cognouisse. In facie vero tĩ nevisus ipediret, r ne facies deformaret generantur qz pauci r breues pili r marie i femella: in capite vo mlti r lõgissimi. Est nãqz hõ hispidissimũ aialiuz circa caput de ptibus scdo: pter aũt circa femora ſ aselas r fauces. ¶ Propr qd aũt tanti r tales in capite fiunt cũ sit frigidissima r humidissima cerebrũ ptcularũ: dria. 24. q aũt talis cor ipedit pductiõem cum dictũ sit pilũ a calitate r siccitate pduci. Dõm ad id situ nõ modicũ operari. Est nãqz caput tãqz corpis caminũ cordis caliditati suppositũ fumos totĩ⁹ corporis recipiens indirectũ. Estqz craneũ cuz ipius cute porosũ. In ipo enĩ porositates r future serratiles ertant qz plime: dria. 39. Que siquidez frigiditati resistũt r humiditati cerebri cũ etiã in ipo spũs augeant subtiles mobiles qõ rhete oñdit mirabile noiatũ cũ caliditate sub mẽto refracta. Et qr alior aialiũ pilor mã in cornua trãsmittit aut in vngues dẽtes plumas seu rostra nõ tantorũ adeoqz ptẽsorũ est in eorũ capitibus pilorũ aut pẽnarũ existẽtia. Est enĩz caput in eis nõ sic in cordis directe opposito situ: sed in anterius lateralr mag] dria. 79. Et ió in iuba circa dorsum anterius r collũ: r ppe nó cornuta pilosiora reddunt. In caudis vo primũ, ppr finẽ abũdant ut tegãt r occurrẽtia ppellãt velut i ego r hmói. pilosi aũt in corpe multũ indigent hñt circa caudas qõ cuẽit i vrsis: de ptibus scdo. ¶ Propr hr i qdẽ tertiũ sciẽdum qp omni pilorũ utcũqz iuuamẽtuz existit duplex. Vnũ sigdẽ quãtũ ad iteriora: reliquũ vo quo ad exteriora Primũ qdẽ qr in vapore adusto ex quo pcreãtur pili: mã mala superflua educit ó corpe q cã poterat egritudinũ cẽ: r ió habẽtes capit] ptes ꝓpactas aderez carentes fere: ut fumi conuersi in capillos vir egredi antur inde sepe in dolorẽ cõcidunt capitis. Haz pilus trahit malã ex corpore materiã r inde mũdificat ipm coll3. 2. ca. de pilorum iuuamentis. sicut georgici cum terram volunt fertiliorẽ reddere: in eã premi nitrosam amarã r adustã semina pijciunt attrahentia vt siclam r lupinos: theorice r q̃rto. ca. 2. Cũ enĩz nutrimentuz tandẽ p simile attrahunt huiusmodi nitrosa r amara: ppria nãqz sunt ipsorum. vnde terra remanens. q. vinctuosa r dulcificata fertilior efficitur cuius oppositum inducunt rape: cum humorẽ ex ea sibi dulcẽ alliciãt quare ipam demacrant. Tali nãqz modo pili oẽs intrinsecis commune pstant corpori subsidium. Juuãt etiam ptes extrinsecas. Nõ etiaz dupliciter euenit: aut per se magis ex intentione ac arte nature fm proprietam pueniens plasmationẽ. velut in plantis prigit seriose producr]: vel per accidẽs magis. q. materia vel complexionis necessitate cõsecutum. Primi siquidẽ iuuamenti sunt palpebrarum ppie pili r supercilior. demũ psequenr autẽ q capitis. Et istorum quidẽ aliqui sunt propter defẽdere magis: sicut maxime qui palpebrarum r supercilior: prohibent enĩz ne ad oculos concurrant extrinseca: ut pluuia imber seu puluis r presertim qui palpebrarum: r ió nó fuerunt in surſuz protẽsi ut aliorum quidam: neqz in deorsum. sed in anterius r in rectum extensi. hanc enim hi pre alijs pilis habuerũt naturam r alteram: quia vite animalis pformes sũt nó enĩ plõgat prinue ut reliq: neqz õsinunt pduci ẽt nauitat] unto. his sigdẽ rostra dẽtes r vngues quorundã pportionãt aialiũ: r ió de iuuamẽt] ut. 2. complexionũ. ca. 8. sensit Ga. pilos palpebrarũ r sperciliorum ex intẽtõe r arte pduci nature. vñ q palpebrarũ pcipue videt nutrimẽtuz r regimẽ fere verũ hr: cuz uta pfirũ habeãt originis tpis r pmanẽte. Nõ r nó oio sic euenit i his q supercilioruz. Augẽt enĩ senescẽtibus vt abrasiõe idigeãt. ppr enĩ humiditat] prsumptiõem prungẽt] r obturãt] sectiões pres: q̃ sunt i offib⁹ supciliorum: fumus hic emissus áplior pilos ptẽdit. In senectute nãqz corpis ppagor vt antiquũ rimosuz et trãsparẽt fddit edificiũ: ktio historiar. r ó ptib⁹ lcõ Alij vo pilorum sunt ppr prupiscẽtiã ceu q barbe. hi enĩ in decore ac venustate imputati sẽ vir] r ppe reliqs a romanis nunc natiõibus, obtegunt ẽt faciei rugas: virũqz a mliere distinguunt: cum ipi barba oriatur nisi valde frõ r cunuchato a nã vl arte: nó autez fit mlieri nisi fortassis pili grignionũ dicti. q. aut ppr calidã multuz eucit prplexiõem r acutoruz vsum vel mẽstruosum defectionẽ cum spermat] retentione: quibus mulier deturpat ceu vir decoratur. Sed ppter qd vir] adest barba: femellis autẽ minime. Dõm qp est multiplex cã: vel quia vir vlior calidior et siccior muliere dria. 38. pili autẽ in pplone generanr calida r sicca. In frigida vero r hu. ei abolenr oppositia propter vaporẽ nõ potentẽ in ea pfecte inflãmari: vel qr nã sunt mulieres venustiores: r viris impilose amabiliores. Protenditur etiam huiusmodi fumi paro omnis in caput. Reputãtur enim cõius ex capillis pulchriores ac honestiores: aut quia ut ad multum sunt octose sub vmbra morantes in amplius. humidisqz ac frigidius se alimẽt] replẽtes. Sũt r bus mẽstrua in qua nõ modica materia trãsmittit piloruz. cuz igr vir vt ad multum opponat cãrum pfatis barbas ob

tinuit ꝛ marie circa mādibulā iſeriorē. Q̄ō ēt̄ non vt cū hec ſit fria ꝛ ſicca oſſuoſa neruoſa. Dōꝫ id ꝓtingē ꝓpter crebꝝ motū mādibule quo caliditas ſuſcitata vapozē in pilū aduſtiōe ꝓducit. Aut q̄ calitas a corpore oī delata in cerebꝝ ſrm ꝛ hu. refrāgit; ide i hūc locū deoꝛſuꝫ: ꝛ ió ptē ſ̄b mēto ſentim⁹ ceter] nudis calidioꝛē ꝓſiſtē vt ꝛ frigeſcētes: q illuc man⁹ gra caleferi adducāt. In hoc etiā teſtes coadiuuāt nō paꝝ: cuꝫ ſint carnes dilatate dure caliditatē corpis: ꝛ ꝓpe cordis refrāgētes i q̄ ſurſū: ꝛ velut ſolar] radi⁹ ſpeculo ꝓcauo calibino refract⁹: ꝛ ió ex ipoꝝ abſciſiōe corp⁹ ſrigidak oē: barba ĩnata nō oꝛik. act⁹ ꝛ moꝛes imulte bꝛes puertūk. Nōnulli vero ſūt pili ꝓpk tutelā et ornamētū: ut q capit] ſupioꝛ]: ꝛ i mulierib⁹ maxie. Viriſ q̄ꝫ fere ꝑter gallicos oībus ꝛ maxie q legū ertāt aliarū: deſcēdūt ei caput ab ūbib⁹ caumatib⁹ ꝛ aliis ab eē inſurgētib⁹ leſiuis. omāt aūt caput ꝛ mētū ꝟꝫ apīm ꝛ mlieres ꝑtim. Protēdūk etiā capilli mlier ꝑpli⁹ viris: aut q̄ plus earū hūidū paſſibile coextēſibile: carētq̄ ut dictuꝫ barba. Rurſus: vir] capillo⁊ accidit detrūcatō: nō aūt mlier] talr. Paſſiōes aūt recipiūt pili q capit] ꝓpe tā in ſba q̄ꝫ i accītib⁹. In ſba qdē qm̄ abſcidūk qm̄q̄ oīo i loco caluaries dicto. pp ipi⁹ ſiccitatē plimū ꝓpꝛonū ſcōo. ca. 8. Et q̄ ꝓpk caliditatē ꝛ ſiccitatē cerebꝝ diſtat a craneo: vt n̄ ſic ĩmediati⁹ valeat q̄ capit] ſupius irroꝛatōe hūectare: qō mulierib⁹ ꝛ eunuchis ꝓpk coꝝ mlīā frītatē ꝛ hūiditatez nō euenit. Et ꝓpk qd q̄ vir aliorū maxie aialiū caluicie icurrit cū cerebꝝ ſit frigidiſſimū ꝛ hūidiſſimum oīuꝫ corpis mēbroꝝ: dōꝫ aūt ꝓpk ſitū id ipius euēire cū ſit fumoꝝ ſuſceptiuū aduſtorū i ſurſuꝫ delatorum directe: qm̄ caluaries eſt ſicca valde. ac q̄ plur] ſunt motus ſpūs aiales ꝓpk act⁹ varios in vita neceſſarios. aut q̄ luxurie mlte: hiſtoriaꝝ. 5. vñ caluicies n̄ cōtingit eunuchis. Hē q̄ꝫ cauſe ſunt calefaciētes ꝛ ō ſiccātes tādē oēs. Sūt etiā capillorū qdā groſſi: aliq ſbtiles: alij medij: ꝛ molles nōnulli: alij aſperi birſuti qdā mediocres. In accītibus quidē ipi pmutāt ꝛ ſigur]: nā ſunt alīs plani: inēdū criſpi: q̄ꝫ vo medij. Criſpi vero reddūt aut multa calitate vt in ethiopibus i qbus adeo corrugātur: vt ꝛ pipi ſiſentur: ꝑmo ſcōa. ca. de ſignis ꝓpꝛonū. Carētes q̄ꝫ hūiditate n̄ pñt extēſi pmanē: ſꝫ veluti corrigia igni expoſita ꝛbuntur: vel ꝓpk porox ex qbus egrediūtur tortuoſitatez Ita enī diſponūtur exteri⁹ ut meatus p quos tráſeūt ꝓpk qō i capite frō ꝛ hu. ē ꝓſpicere capillos criſpos q̄ꝫ. Cāntur ꝛ inēdū pororū anguſtia. fumus enim adeo egredīk exilis ut exterius i capillos dēſāt⁹ ſcip̄ꝫ ꝓtinere nō poſſit. ſꝫ plicak ꝛ retoꝛq̄tur: ceu cū filuꝫ ex arto ſbito extrahitur ſoꝛamīe: ꝛ hec feda ꝛ modica ē criſpitudo mimeq̄ capilloſa. verū a cauſis appoſit⁹ reddūt plani: ex medijs quoq̄ mediocres ſimpliciuꝫ ꝛ criſporū. Variāt etiā i quāntate aut rōne locorū in qbus oriūtur ut ꝑtactū vk er pte ꝓpꝛonis etat] ꝓſue tudis ſexus ꝛ alkus regis circa nōnālia vſantio. Diuerſificank ēt i coloꝛe: qm̄ ꝛ alij ſunt albi: qdā nigri: n̄ nulli vero mediꝫ: hiq̄ plēſ. Q̄ō aūt nālīk euēit vk accidēte: ut ex aduſtiōe n̄ania vk hūoꝛe tigente ſupfluemelico efficiūt nigri. Q̄ō ēt ipoꝝ ad phl'aticū ꝛ modū putredis quēdā ꝓuerſa circa ſenectutē ex ipotentia calidi digerent] ſit in hoīe ꝑcipue ac egs colox albus canicies dcā: de ge. aialiū. 5. Fit aūt hoc i tpibus ꝑmū ꝛ mag] pp hūiditatē phl'aticā i muſculorū tpib⁹ ĩkeeptā eoſdē irroꝛatē. Et ió Homer⁹ hoīes tiporita nos appellauit. Alex. pbk. oīꝫ ꝑmo. Et noſce ō cā caniciei ꝑmo ſcōa. ca. de ſignis ꝓpꝛonū talr ſeriari ābigue. Caniciei qdē cā apō Ar]. ē ꝓuerſio ad colorem phl'at]. Et apō Ga. ē athacherugi q̄ nutriūtū comitak qō ad capillos veniūcū frīdū fuēit ꝛ fuerit tpus motus eius: ꝛ ipius penetratio i poꝛ] pua. Sꝫ ut h⁹i vītari appeat ꝓcordia vtriuſq̄ ꝑfati ſices ſubſcribak. Multo nāq̄ de aialiū ge. Eſt fiqdē putrefactio aq̄ ꝛ ſre: ꝛ coꝝpuꝫ oīuꝫ taliū pp qō ꝛ ſreſtr] vapoꝝ: utputa dcūs elixis etenī ēbꝛos ē putrefactio ſreſtr] vapoꝝ ſq̄re ꝛ i pilis tale aliūtū exīo n̄ digeſtū putrefit vo cata canicies: alba vo q̄ ēbꝛoſ ſolū putridoꝝ ut eſt dicē albū. Cā vo h⁹i q̄ mlt⁹ hꝫ aerē. Scōo vo ꝓpꝛonū ca. 2. Pili fiunt imbecilles ꝛ albi quos noīant canos Imbecilles qdē idigētia ꝓpi nutruīti: albi āt quō et nutriēs eos tale ãle carice aliq̄ ꝓpk] i tpe putrefci. ē āt caries ꝓpe lignoꝝ putrefactio: vū ouidi⁹ vtitur i putrē carié rimiſq̄ debiſcit. Ex his igf ſerieb⁹ appaꝛet iduct] apte q̄ꝫ videak dicē. A. de athacherugi nutriūtuꝫ comitāte q̄ eadē cā oifariā a Ga. aſſignak ꝛ Ar]. caniciei: ꝛ ió ſbiunxit. A. Cūq̄ duas dictiōes ꝓſideraueꝛ]: iueniās eas ꝓpiāq̄ ꝑ certo: qm̄ cā i albedie coloꝛ] ꝓpk] ꝛ cā i albedie athacherugi ē vna Et fortaſſe ad h⁹ ipſ⁹ ꝓduxit mēdoſitas arabicaꝝ tráſlatoꝝ. viſuꝫ ē ēt q̄ꝫ canicié fiēi ex ꝛctōe ſpirituū ꝑpter tioꝛē ſubito iductuꝫ: velut moꝛtē ꝓſigut expectantibus repētiná. Et dſt a ꝓoꝛi: q̄ illa ſcipu a capilloꝝ radicibus: hec āt ab eoꝝ extrēis ut ſubalbedo i plāt] ſcipiēnbus criccaſ: adhuc ꝑcedēs pededēti occurrit ea vo repēte ſil'. Eſt ꝛ alter⁊ iuuamētuꝫ piloꝝ pub⁹ extriſec] tāq̄ ſcōariuꝫ minuſ ꝑdicto. qō Ga. dicit ex neceſſitate ꝓnis euēire. q̄ calo exīte mā ꝓpellit i piloſ ad eē quoq̄ ꝑ accīo Haly. aſſerit ꝓuenīr: qō i nr̄io ſ telligīt tpibus: ſ alijs āt iuuamētuꝫ faciunt teſtiuꝫ ꝛ ꝑtegētiū armamētoꝝ. Ei ſi dicāt eas i nobis ex neceſſitate mate ſeu ꝑ accīs puēire nihilōinus ꝓt piloꝝ foꝛiſe coꝝ oīuꝫ iuuamētū aſſignari aliāle ſicut coꝝuꝫ q ſē circa verēda hypocōdria pectus ꝛ ſubaſcellas: ꝓducti nāq̄ ſt illi pp tegē ac occulare pudēda: ꝛ ſil'r ab extriſec] tuēi ꝛ calefacē. Qui āt ſē circa ptū alias ꝓtegūt ꝛ calefaciūt qō alijs āſi hoiuꝫ ꝛ aggreſtibus ſunt expediēs plimū cū n̄ habeāt vt nos arte calefacientia ꝛ defēſiua ſibi pata. Et ió nāꝫ oportuit q̄ ad exceſſū vniuſcuuſq̄ igenū appōit ō pnbus ſcōo: laboraſ vt pili pl'es bꝛs ꝛ lōgiores extēderēt ꝑ oē. Propter h⁹i ārtū ſcīēdū q⁹ vnguis ē coꝝpuſ expāſū petale ex ſupfluitatibuſ ꝓductū iduratū ſup digitoꝝ extrema iuuaīto plimo ſituatū. ſolū. n. i vltimis oīk digitoruꝫ manuuꝫ ſiue peduꝫ: ceu pili i cute pticula coꝝpis extrēa. vñ ſi qd ō oſſibus puis i ſummis manū aut pedū ꝓdak n̄ ibidē vngues creſcunt: ſicut negꝫ in nobis pili cute depdita. ꝓpkea in cicatricibus n̄ fiunt vñ pbk. ꝛ. pp qd eqs ꝛ aſinis oꝛiunk i cicatricibus coruꝫ pili: boibus āt n̄: aut q̄ i bis coꝛū ē tāq̄ ps carnis: i nobis āt cut] n̄ ut ps: ſed mag] velut paſſio carnis. Modus quoq̄ ipaꝝ oꝛigis ꝓpoꝛtōnabīl ē piloꝝ ꝓductōi ex ſupfluitatibus tñ groſſioꝛib⁹ n̄ adeo aduſt] gñiank qō coꝝ mollicies idicāt. Ipi ēt diuerſificāk mltiplicāk: tā rōne ſubē q̄ꝫ accidēt]. qdaꝫ enim ſē groſſi aſpi duri: alij ſubtiles leues molliores. Sūt ꝛ aliq mag] expanſi: quidaꝫ parui anguſti. Exiſtunt eqdem planioꝛes ꝛ recti nōnulli: alij vncoſi ꝛ recurui

quidā sunt luci di ⁊ splendentes: reliqui obscuri tene
broſi: alij albi: alij fusci: qdaꝫ permixti ex albo ⁊ ru-
uidiores entes ⁊ nitidi: quoꝝ significatōe i sufficiēt
mōstrau i tractatu qué ō phyſionoia ꝓstruxi. Nam
vngues amplꝰ regimie ꝑcipāt nature q̄ꝫ plures pi
loꝝ: cū ponāt nō paruꝫ ex supfluis coꝛdis ꝓduci. Et
iō pilis palpebꝛarū supciliorꝝ ⁊ capillis ꝓportionāt
ꝑ Plōné. In quibusdā vero aīalū videt itm̄ inua
tiui: ut in terminis neceſſitatis existāt. Preter etiā in
uamētū qō ꝑtibus afferūt intrisecis pilorꝝ more de-
latione i que extra q̄druplex iꝑoꝝ extrisec⁹ exhibēt
iuuamentū. vnū quidē qꝛ sicut ⁊ tutela carniū exīt di
gitoꝝ ne ledāt cū sup rē ꝓſſerit durā, ꝓseruāt nāq̄
iꝑoꝝ vltima ceu ferrū extremitatē haste. Aliud qꝛ p
iꝑos digiti res capiūt minutiores: ⁊ firmius retinēt.
Tertiū qm̄ eis scalpit ⁊ mūdat. Aliud qꝛ: q̄q̄ sunt i
defensiōe arma: qō magꝝ alijs ab hoie euenit aīalib⁹
Sup hoc aūt venustiores reddūt digitoꝝ extremita
tes aſpectu: sicut in artificiatꝝ euenit: i q̄bus aurū sup
ponit aut ebur. quid aūt sit nutrimentū: quotiēs etiā
dicat dīa ostendit. 30. ¶ Propt̄ secūdū vero scien
dum aliquos ꝓtuliſſe indiſcrete q̄ vngues ⁊ capilli
nutriant m̄ veritatē: nō aūt m̄ apparētiā. Hoc aūt
m̄ vtrūq̄ mēbꝝ appet inartificialit̄ dcm̄. qꝛ ut ōcla
rabit mūme nutrīūt ipi. Adhuc si nutrient quō in tam
longo tpis spacio nos lateret. vñ dīti sciarū ptīcipia
ideas assimilant platoni. cōtra quē ꝑmo scribit me
thaphyſice: ¶ Hirū quō lateat habentes potiſſimam
sciam. Stupendū igit quō habentib⁹ capillis et vn-
guibus virtutē m̄ eos pfecta puta nutritiuā inditam
nos lateat in ꝓceptos. Et i: apparent magꝝ pili ⁊ vn
gues nutriunt̄ ⁊ crescūt q̄ꝫ mēbꝛorū etiā ꝑncipalia:
cū ꝓtensionē iꝑoꝝ videam⁹ ꝓtinue fieri talr̄: ut ⁊ ab
scisiōe indigeāt: ꝓpter qō cū tales sibi cōtradicāt ma
nifestius omittātur. Quare fuerūt alij ꝓbabilr̄ dicē
tes q̄ pili ⁊ vngues pñt duplr̄ ꝓsiderari. vel m̄ q̄ st
supfluitates a nā i extrīseca ꝓpulse: ⁊ ita cū mēbꝛa ñ
sint neq̄ fruent aliñto: aut m̄ q̄ in ptē aliq̄ꝫ hmōi
supflua sunt ꝓdēsata ex q̄bus iuuamētoꝝ aliq̄ꝺ ꝓue-
nit iā tactorū. ⁊ sic cū aliquo mō rōné mēbꝛi aegrant
fortaſſis ⁊ ꝑ ꝑñs nutrīri poterūt. Nō etiā forte stare
nō pōt: q̄ñ pilorꝝ ut oñsuꝫ aliq ⁊ vnguiū nō ex sꝰper
fluitatibus oifariā: nec ꝑter intentionē vident eē nāe
neq̄ etiā supfluitatū in parte aliquā solidā ꝓdensato
mēbꝛū ꝓstituit: ut nutrimēto vtaf: cuꝫ eis virtus ut oñ
detur deficiat regitiua ꝓpter qō cū determinatōe ō
hoc dicendū āpliori. Auer. vero coll3 scō cap. de iu
uamētis pilorū ꝓtra ꝑdicta Ga. vī ire: volent⁹ pilos
ex ꝓtinua fumi emissiōe ad cutē generari dicēs q̄ qui
dā pilorū generant ex necessitate materie: ut subascel
larū pectis ⁊ plēs alij. qꝛ pilus ꝑ Ga. generatur ab
vno vapoꝛe fumoso adusto. qō speculatiōe indiget.
Et subdit in detestatiōe Ga. videri pilū forte coꝛpus
extēsibile siccū. ⁊ talis est supfluitas cibi sicci: quādo
nimis excoqtur durāte in illo pīguedis admixtōe. Et
demū ꝓcludit: Igitur nō est iſte vapoꝛ cui⁹ sit aggre
gatio ptis sup ptē. sed est coꝛpus continuū fortis cō-
tinuatiōis extensiuū crescēs in lōgū. Vult igitur q̄ pi
lus cum sit coꝛpus humōi ut nō ꝑ modū cuiusdā con
tinue generet emissionis: immo magis ꝑm anens sibi
ꝓuenīēs recipiat nutrimentū. Cui figdē ꝑbl'. 10. vide
tur suffragari querēdo: ꝓpter qd ouium crines q̄ꝫto
magis ꝓtendūt duriores efficiunt: hoīum vo mollio
res. Rndetur id ꝓtingē qꝛ ouiū crines ex copio supfi
cie ouūtur: qꝛ vero hoīs ex pfūditate: q̄re ouiū pilus
alimentū est modicū: hoīuꝫ aūt oppositū. Cūc igitur
cū sit id digestū. qꝛ digesta ut ingt sūt idigest⁹ mollio
ra: ouiū crines circa ꝑncipiū reddet molles. Cū aūt
plus ꝓcedēdo versus finē iꝑoꝝ ebetat hūidū ⁊ exic
cat: duriores reddēt ⁊ ipi. Sed in hoīum crinib⁹ cuꝫ
ꝑmū sit alimentū indigestū: ⁊ ita durū indurabit cri-
nes: cū vero ꝓtēsuꝫ fuerit digerē. ⁊ humidū efficiet
adeo ut crines molleātur circa extrema. Ex his igit
vī m̄ haberi: ut pilo manēte nutrimentū deferat per
ipm: ⁊ nō tm̄ pueniat ad radices. q̄re nō solū ex q̄dā
ꝓtinua succesiua fumatōe in extrīseca eē pilus hēbit
ut visū Ga. Ad hoc dōꝫ q̄ in pilis palpebꝛaruꝫ ac ēt
supciliorū simplr̄ ꝓductū ꝓcedendū: cū fmitum vi
deant siue ptēsionis ⁊ maxīe ciliorū. q. inuariatū obſ
uare. Ꝺꝫ i pilis alijs ⁊ vngui⁹ q ꝓtinue videt exten
di nō absolute dōm. Magꝝ enī videtur ex ꝓtīua effu
matū plōgari: q̄ꝫ ex assūptōe aliméti ꝑ totū ipsorꝫ:
ita q̄ in talib⁹ ponēdū ꝑncipalr̄ ꝓtensionē eorū fieri
ex ꝓtinua fumi submissiōe. Rubiominus hūidū pōt
aliō i iꝑos iā ꝓdēsatos dessemiari: ex quo hūiditatē
aliquā aegrunt: et ꝑsertim cū humidū fuerit subti-
le aqueū ⁊ mēbꝛuꝫ vapoꝛosū: vt ⁊ ipm aduri valeat
mīme. Et id est q̄ videm⁹ quoꝛundā capillos fere cō
tinue ꝛoꝛe madefactos: ⁊ ꝑcipue cū fuerit imꝑflati.
Et ad aliud Auer. dōm verū eē pilū coꝛpꝰ extēsibile
siccū fort⁹ ꝓtinuatiōis cū fuerit exterius ab aere ffo
induratū. nō aūt cū ē ꝑmanēs i poꝛ⁹ vt ſb fumi natu
ra: vbi sit eidē additio vñ hīc male iſert vapoꝛe nō so
re aggregatōez pt⁹ sup ptē: verū coꝛpꝰ ꝓtinuū ꝓtua-
tiōis fortis i longitudie recipiēs augmētū. Ar⁹ .vero
rñdere posset Ga. nō ꝓuenire ꝑdictā diuersitatē i cri
nibus ouiū ⁊ hoīuꝫ ꝑꝑ hūidū nutribile p ipsos ōla
psū: verū magꝝ ꝑꝑ aeris frigiditatē sic aut alr̄ ꝑꝑ
diuersitatē materie iduranē. Cū enī crines ouiū ex
cute ꝓcedūt adhuc hūiditate ꝑncipāt sufficiēti. ⁊ qꝛ p
uo tpe fuerūt i aere molles adhuc extāt. cū vero plꝰ p
māserūt exiccāt ⁊ indurātur ab ipo. In crib⁹ vo ho-
minū mor hūiduꝫ iesit grossū viscosū cū caliditate suf
ficiēti expulsiua idurāo eos. q̄ñ aūt i aere pmāserint
ispurabūtur ab eo: bituliabūtur ⁊ digerēt ꝓportato ca-
lido ꝓtinēt⁹ friditate magꝝ q̄ꝫ ea ꝓdēsetur ⁊ idurētur
cū eꝰ calitas illi repugnat ita ut ꝑmanētū aliq̄ꝺ ꝓsur
gat. Aut fortaſſis meli⁹ ꝓcedēdū ut datū aña hūiduꝫ
quoddā dissemiari i crinū pmanētia: cū effumatōis
ꝓtinua emissiōe. ¶ Propt̄ tertiū quidē sciēdū q̄ ex
ex ꝑtact⁹ poterit veritas q̄nti hīi cū dicēdis. ꝑmo. n.
de iuuamēt⁹. ca. 2. Vngues nō pñt stare apō vsū scal
ptiōis vl' abrasiōis ⁊ aliarū opatōuꝫ: iō ipis appro
priatur ad recipiēduꝫ cremētuꝫ i oībus tpibus. sed
eorū cremētū nō ē i oībus dmēsiōibus. s. lōgitudine
latitudie ac ꝑfunditate sicut in alijs mēbꝛ⁹. sed i lōgi
tudiné tm̄ ut capillorū crementuꝫ. Cūeni humiditas
fuerit multa: ⁊ exitus facilis ⁊ adustio imbecillis: be-
ne augmentabiles fiunt ⁊ grossi commoderate abun
dantia eos nutrientium superfluitatum: cōpositio-
num secundo capitu. 7. ⁊. 8. vnde Halyabbas secun
do theorice capitu. vltimo: Tendunt ad vngues ner-
ui vene et artarie ad quos cibum deferunt: quo viui
ficantur: nisi q̄ eorum cibus non eos auget ⁊ cresce-
re facit in loco lato quemadmodum alia membꝛa et
ꝓfundo simul: sed in longuꝫ tantum ꝓducit sicut

ostensus in capillis. Ut aūt huiusmodi veritas ligdi us eluceſcat ſciēdū q; nutritio duob⁹ fit modis. Uno quidē p ſbationē: ſicut qñ alimentū ꝓuertit. & eius for mā accipit ſm oēm ſignatā ptē. qō & opatur nutrimē tū tertio ſuſceptū mō quo mēbra alunt vera: cū ea ḡt tuor habeāt virtutes miſtrātes: & ꝑpe digeſtiuā imu tatiuā ſcōas alimēti & informātē nutritiuā puta ſcōas illud in mēbro. Eſt & altera nutritio p iuxta poſitōes ſicut cū nutrimētū ſecus ponat aliqbus partib⁹ mē bri. quo quidā dixerūt mēbra mō nutriri & certa qō tā in his ipugnabit dicta. c. ii. B tñ ponēdū ē mō mem bra cōit ſumpta nutriri ut pilos ꝓpꝛios & vngues. Ad radices náqꝫ hoꝝ pexiſtentiū fumus puenit aduſt⁹ & ipas ꝑpellit in aña. Emittit etiā hūidū i eas & deſer tur i capillos & vngues p ipas ex natura expelléte: vl ex quadā ſm Auer. attractōe & ꝑpꝛie i palpebrarū & ſupcliorū pilis. Nō enī ipoꝝ alimentū tráſſubſtan tiat p oēs ꝑmitus ptē ſed p quādā iuxtā poſitiōem eoꝝ ꝑpellit materia in que fotas. Et hac quidē diuiſione intellecta ſufficienter relinqtur quid dicendū ad vtriuſ qꝫ ptis arguta. Sed circa ꝓdicta euenit dubitare: qꝛ in tegni videt nutritionē verā etiā p iuxta pfici poſitō nem cū ſcribit mēbroꝝ ſimiles ptes habentiū nutri mentū ꝑpriū ex appoſitōe factū eſſe: & nō p vaſa. ta lis aūt appoſitio quādā iuxta poſitōem videt ipoꝛta re. cū oē nutriēs oporteat nutrimēto applicari. Dicē dū q; Ga. nō intēdit dicere ḡliter ptes nutriant cū id áplius appareat naturaliū. i. ca. i. de ge. aialiū ſcō ca. 4. ſed magꝭ ꝑpꝛie ꝑmo tágitur nāliū. ca. 6. ſed po tius nutrimēti diſtictiōem innuit hypoſtaticā differē tia tacta. 30. ut q; nutriñtū qōdā eſt vez ſiē qō appo nit vnitur & aſſimilat pti: aliud ſnturū ſeu humoꝛ exi ſtens in venis q nondū apponit. Sed ut ſmo is apta tur in amplius & veritas declaret q̄ſti ſciendū q; ḡi mē eſt dupler. quoddā náqꝫ eſt mēbroꝝ ex mā pura iuuatia generatoꝝ: aliud vero ex ſuperfluitatibus ꝑdu ductū. Primus aūt eſt q̄druplex iuxta qō quattuoꝛ ſumūtur mēbroꝝ dīe. Nā quedā eoꝝ habent regi medio principali ut p ea plurima regant membra. ſi cut ꝑma vel q̄ttuoꝛ ꝓncipalia nōata. quedā vero re gimē habēt quo illis deferendo quidē defuiūt ꝓtici pantib⁹. Eſt & regimē aliorū minus: ut habentū vir tutē innatā & influētē. i. infuſaꝫ vel receptā. quoꝝdā vero eſt regimē vilius: eo q; ſolā virtutē habeāt inna tā in ſui ḡliatōe inditā ſibi a natura ꝑmo interioꝝ ca pi. vltimo. Et huiuſmodi quidē natura eſt ꝑma et ve lut baſis exiſtēs qua mēbroꝝ i eē locat ipius. Quáq; enī tres añdicte dīe mēbroꝝ hac ꝓticipēt virtute ſeu natura. qꝛ tñ nobiliorib⁹ virtutib⁹ ꝓticipant ea ipis ponūt in eſſe ſpecifico & nō iſta: ceu hō in eſſe ipſius ſpeciei ꝓſtituitur p rationale: nō aūt p aīal aut coꝛp⁹ Et quia mēbra cōiter dicta regimīe nō ꝓticipāt vero niſi fortaſſis qui palpebrarū pili & ſupcliorū fere ſūt velut pēne maiores maxime in quibus determinate nō certa exiſtent mēbra: aliqualiter tñ & impfecte. poteſt ipa etiā dici regimīe frui: ut vngues & capilꝭ pili ma gis: mīme vero qui aliarum ptium. Cōſideās ſtaq; Ga. hoc regimē in ꝑpꝛie ſoꝛe. ac. q. ſiſtudiarie ſūptū ait Capillorū & vnguiū nō eſſe regimē & p ꝯſo neq; digeſtiōꝫ cū alijs: neq; etiā nutrimentū ſeu augmen neq; generatione multo ampli⁹ verā: ſi eā ipoꝛtus ſumēs dicat ſed generatio ſola. Quod oñditur quia de ratiōe ptis vere nutrite exiſtit. ut ſimul fere tēpoꝛe generet tota. & nō ſucceſſiue multū & paulatiꝫ & q; ter minū habeat ſui creméti pfixū & q; nō fdeat depditū ac p tráſbationē nō p ſecus appoſitiōeꝫ ipius fiat nu tricatio adhuc q; ſenſibilis appareat ipius reſolutio cū igitur pili & vngues nll'o iſtoꝝ ꝓticipēt aut pau cis: actū nutritiōis perdēt vere. Pili tñ pſertim pal pebrarū vñr pla iſtoꝝ habere. utcūqꝫ eni fere ſimul a ꝓncipio ꝓcreant. habēt & terminuꝫ ſui crementi qō nō habēt dēter. ꝓpt finē: ne attritōe pdant ꝓtinua. fit etiā ipoꝝ p tráſbationē nutricatio magꝭ. Tertio aūt & qnto vñr carere. vñ Arꝭ. in quibuſdā ꝑblemanbus dicit eos nō canēſcere: q̄les ſiquidē ꝑfan pili fere ſūt & vngues & roſtra in aialiū alijs. Ungues autez & pili ceteri nullū iſtoꝝ habēt: niſi fortaſſis reſolutiōeꝫ ſeu depditionē manifestioꝛē. Propt qō ipoꝛtuſo valde regimē ꝓticipāt nāe ſeu nutricatōe. ¶ Propt q̄rtū quidā ad ꝑmas auctoꝛitates dōm q; ipoꝛtie ſumit nutritio & nutrimentū: aut q; nō p tranſubātionē vez magis p iuxtapoſitionē nutriunt. q. omēs. neq; pili & vngues ſunt mēbra: niſi nomē extēdat ut hic Haly. fecit mēbri. Ad aliud dōꝫ q; ſicut crementū nō eſt ve rū. ita neq; nutrimentū. vñ. 14. de inge. ca. 16. vbi de fectū tranſlatōis ſuppleni quantū tranſpirātū hūoꝛ limoſus eſt mor a ꝓncipio capillos gſiat & reliquū ſꝫ ſubſtantiā augmētat: nō eni ſimplicit aut ſed determi natione ꝑfectus verū náqꝫ augmentum eſt ſꝫ tres dimē ſiones extēſio naturaliū ꝑmo. ca. 2. Ad aliud dōm q; generatio cōiter accipit ꝑ oi donatiōe forme ſubſtá tialis mō quocūqꝫ: ita q; generatio hmōi ſit caſus q; actus expulſiue. nā verā gñatiōem ꝓcedit pmixtio in qua fit actio & paſſio ſm omnes ptes: & nō ſm alias & alteras: nō q; inde ſimꝫ ꝓſurgat fere totū quod gña tur. nec tñ ꝓhibeo formā ſubālem impmi ex inſtanti Ad aliud dicēdū poſſe ꝓcedi de pilis palpebrarum & ſupcliorū utcunqꝫ de alijs vero & vnguib⁹ mīme. q̄ſ nā multa ꝓducit nō ꝓpt ſimplr eſſe. ſed magis p pter bñ eſſe q̄les ſunt vngues & ceteri pili. Ad aliō di cendū q; nō ꝓcludit de nutricatōe tráſubſtātiationeꝫ facta verū p iuxtapoſitiōeꝫ: ut oñſum dicta. Inducta quoq; alterius ptis de nutricatōne ꝓcludunt circa p tráſubſtántiatiōem & regimine virtuoſo.

¶ Differentia. 55.

Quod virtus augmentatiua non ſit altera oſtenditur a nutritiua: quoniam vegetatiue q̄ eſt virtus naturalis duo ſūt opera generare & aliméto vti. ſecundo de anima. igr & due actus & due forme ut nutritiua & generatiua cū opera omnis ex virtute deducatur in eſſe ꝓpꝛia. Rurſus quoꝝm ſubſtantia ſubiectum inſtrumétuꝫ obiectum & opus ſunt eadem illa vident eadem fore ita vero nutritiua & augmentatiua ſe habent. idē nā qꝫ ſunt in ſubſtantia. Nā diuiſio anime in ſuas par tes eſt ſicut pomi in odoꝛem ſapoꝛem & coloꝛem: com mentatoꝛ primo de anima. Eſt & ſubiecto ideꝫ ut mē bro & inſtrumento ſicut calido vel ſpiritu & alimétuꝫ eſt ambarū vnuꝫ obiectuꝫ ac ipārum cōe opus ſicut appoſitio vnitio & aſſimilatio. Eti: nutritiua indūm aſſert pluſqꝫ diſſoluatur aliqñ eque nonnunqꝫ vero minus. tunc quidē cuꝫ pluſ addet quod ē augmētari opus erit nutritiue: Aut ſi augmētatiue eadē rōne q̄ huic ponit augmentatiua erit & equatiua & minoꝛati uaꝫ ponere & maxime equatiuā cuꝫ op⁹ habeat pfici

Adhuc saltē videbit q augmētatiua sit effect⁹ nutriti ue ⁊ nō vt qd alter contra ip̄z diuisa dr̄īs oppoite. Erit itaq; crescitiua eadē virtus cū nutritiua. Cuius oppositū tenēt cū philosophis medici. Palin: illa nō sunt eadē quoꝝ vno destructo ñ destruit reliquū: cuz ad vnius partis destructionē perimat totū: tāq; habens in oībus partibus constare. ita vero ⁊ se habēt nutritiua ⁊ augmētatiua. destruit nāq; ipa permanē te nutritiua cū aialia semp nutriāt nō aūt semp augeant: topicoꝝ ⁊ de aia scdo. Igit virt⁹ nutritiua est a crescitiua diuersa. Propē primū quidē sciēduz q vegetabilis aia seu vtus a medicis dicta natural est pfectio pma corpis naturalis instr̄alis. cuius tres sunt vires. s. nutritiua q̄ est vis q̄rtes corpus a cor poreitate in qua erat in similitudinē corpis i quo est ⁊ apponit ei vnit ⁊ assimilat p restauratōe illius qđ dissolutū fuit ex illo. Et augm̄tatiua vero ē vis augēs corpus i quo est ex corpe qđ ipa illi assimilat augmē to ꝓportionali in oībus suis dim̄siōnibus que sunt lōgitudo latitudo ⁊ spissitudo ut pducat ré ad perfe ctionē. Est aūt generatiua vis que accipit de corpo re in quo est partē illi simlē in potēa ⁊ opatur in ea per attractionē alioꝝ corpoꝝ que illi assimilat gene rari ⁊ cōmisceri ⁊ conuerti ea in similitudinē ipsius in effectu. Ar. de aia ꝓmo ca. 3. Naturallū vero ꝓmo actus harū describunt virtutū. Est enī nutritio sō lidis opposito sine dim̄siōe aial' pticulis. Augmen tatio aūt dim̄siōnū s̄m longitudinē latitudinē ⁊ pfū ditatē in eisdē additio. Gn̄atio quoq; est i ista ducto vel pgressus de nō esse p formā substannalē in esse. Ipsa enī acgritur ⁊ supuenit in materia ea. Brūt he siquidē tres virtutes multiplicit: quoniā nutritiua est vtior alijs ⁊ tēpore superior: cū fere semp pmaneat p manēte vita. Fere aūt dictū est q: interdū aial nō nu tritur. vi. de accīn ca. ꝓmo lz eo modica careat horu la. Sed augmētatiua dū est corpus ꝓsequitur statū demūq; absc̄edit. Generatiua siquidē pticularior nu tritiua: ⁊ vtior crescitiua. Mā circa. 14. incipiēs annū viq; ad. 75. vel inde porrigit alī. Crescitiua vero ad mag⁹ etiam vsq; ad. 35. solū dia. 16. Habent enā he ordinē p̄cipalitatis ⁊ seruilitat⁹ in adiutic: cū nutritiua in crescitiuā ordinet. ⁊ hic in generatiua tanq̄z i finē naturalīū virtutū. Brūt ⁊ instrumēto vt calore. nā alio vult nutritiua ab augmētatiua quia hec fortiori ⁊ ertēfiori. Et he a geñatiua qm̄ hec spūosiori ⁊ cō positiori illis duabus calore cū tres spūs vnū ꝓstituāt Distant etiā obiecto qm̄ alimentū put qd hoc aliqd ⁊ ista nutritiue obiectū existit ut aūt quantū augmen tatiue sed ut q̄le generatiue: de aia scdo. Index actu eo q nutritiua vnit nutrimentū s̄m mensurā quā hz mō equali aut pene augmentū faciēs s̄m grossū: sed augmentatiua s̄m oēs diametrū augmētat ⁊ magis s̄m lōgitudinē qđ est difficilius: cū in mēbris fiat sper maticis diur⁹ q̄z in augmēto latitudinis ⁊ pfunditatis seu grossicie. ⁊ inde fit q mēbra quedā interdum i gn̄atiōis p̄ncipio sunt magna ⁊ superiora maxie i vir⁹ ⁊ alia pua ut inferiora qđ ꝓiter euenit ecōtra. Non ergo vis id opatur nutritiua q: tūc equa fieret ppor tōe. Sed augmētatiua id agit cū vniat semp fere Fi nis etiā alius ut diffinitionibus pretactis indicatum Idem quoq; hic ⁊ diuersū sumit put numero ascribitur. Quotiens autē dicatur differentia ostēdit tria

Propter secundū quidē sciendū q aliq posuerūt nutritiuā ⁊ crescitiuā esse virtutē eādē. Rone qdē so lū drīes sicut in ceteris aie virib⁹ sensere. Volebāt enī aie potēias sola rone differre dia. 38. Nō etiā Augus⁹. monach⁹ sensit. falsitas quantū hic sufficit astendet ex dicendis. Propter tertiū sciqdē dōm q he due vires vnius ptis sunt aie que lz sibi multū sint affines ñ tñ re alīt sunt eadē sicut medici cū phy sic⁹ sensere. Nō apparet: q: sicut aial ꝓpt̄ esse nutri mento eget nutritiua ꝓparato cū vita sit p alimentū ꝓsistentia: ita ⁊ augmento ex alimento p crescitiuam inductu cū ex materia fuerit modica pductū. nō enī posset in actus ꝓprios nisi susciperet crementū. vñ i hoc oz duplicē virtutē ponere sicut in generatione ⁊ amplius ut imutatiā primā ⁊ informatiuā: dia. 48. Amplius quoꝝ diffinitōes dr̄īt ⁊ ipsā distant. sed diffinitiones ut positū sunt alie generatiue ⁊ augmē tatiue. Eti: quorū nō est idē instr̄m obiectū tps actus modus ⁊ finis illoꝝ nō est eadē essentia cū ex his i co gnitionē taliuz deueniat. hmōi vero est nutritiua ut oñsum ⁊ augmentatiua. Itaq; nutritiua erit a cresci tiua diuersa. Est tñ sciendū q he due vires sunt affi nes valde cū circa idē sint sb̄iectū puta corp⁹ oē plus q̄z gn̄atiua cū crescitiua. vñ collz scdo de iuuamētis vefice: Virt⁹ augmētatiua nō hz ꝓpa mēbra sibi s̄z ea dē sunt ei⁹ q̄ virtuti nutritiue: ⁊ iō gn̄atiua pōt ab illa sēpari nō tñ a nutritiua. ⁊ qm̄ sb̄iectū habet saltē for me datiuū ut testiculos: lz nō materie quod totuz est corpus neutra tamē potest a nutritiua secedere cum sit eaꝝ p̄ncipiū ⁊ radix. Propter quartū vero ad p̄mū dōz q Ar⁹. sic breuiloquus sb̄ alimēto vtī nutri tiuā ⁊ augmeutatiuā ꝓprehendit ut cōmentator exp̄s sit. Quod etiā apparet q: demū earum distinguit ut ostensum est obiecta. Ad aliud dōz q lz quedā vide antur habere eadē: nō tñ nisi quadā identitate cōtori sunt eadē: nō aūt ut apparuit ꝓpria. Grandis enī affi nitas inē istas pretacta apparentiā identitat⁹: ⁊ ita d̄ceptionē hanc inducit. Ad aliud dōz q nō est simile de alijs operibus nutritiue eo q est plus addere circa qđ opat crescitiua qm̄ circa illud qđ mun⁹ restaurat q̄z sit depditū nō cadit virt⁹ q: ipa pfectōez ipor tat: illud aūt ip̄fectōez. nō enī mioratiua vtus ē lz pec catū mag⁹ ⁊ ip̄fectio. neq; ē vtus eātiua dicta circa p portionalē restauratōez depditōi assignāda cū virt⁹ egeat ut pficiat i diuiduū vl' spēm tpe āpliou qđ b nō euenit cū talis restauratio modico pduret tpe valde Adhuc nullū ostenderetur opus ei⁹ vltra id qđ ē nu trire ac esse p alimentū habere. Ad aliud dōz q cre scitiua nō est nutritiue effectus immo virtus per se stans ab illa ut oñsum seperata habet tñ esse valde secū vniforme: sicut ⁊ omnes virtutes etiā diuersārū ad inuicē nārū. sb̄ seruit tñ sibi materiā ꝓparādo ap tā. ex qua demū opatur ut augmentum iducendo. q āt qñq; pl⁹ addat nō fit vigore ipius s̄z augmētatiue

Differentia. 56.

Quod augmentum fiat s̄m partes materiales ostenditur ⁊ non for males: quoniam partes officiales augmentantur eo q partes consimules augmententur. vnde primo de ge. ⁊ cor. Anomiomera augentur cum augentur omi omera. sed omiomera sunt ut materia. Anomiomera enī ꝓponuntur ex illis quarto methau. de ptib⁹ secū do. Augmētuz itaq; fit p ptes ꝓsilles ⁊ non officiales

Rursus quantitas substantiaꝝ consequitur composita ex parte materie: q̃litas vero ex parte forme magis. Augmentū aũt quãtẽ ipostare videt cũ sit persistentis q̃ztitat⁹ addimẽtū: de ge. ⁊ cor. prio. Adhuc illo augẽt de c' rone é extẽdi. h⁹ i é mã nó forma cũ ipa simplex ⁊ idiuisibil' occurrat ꝓpositi i ser pncipijs. é enim ꝓpositioi ptigẽs i simplici ⁊ iuariabili cẽ ꝓsistẽs. ca. 1. Palin: si q̃libet pticula aucti sit aucta vt vna suppõnũ é augmẽtũ i ptib⁹ omiomer⁹ tũc dato pticulaꝝ mi mã augmẽtari omiomeaꝝ cũ mim nõ sit mimũ augebit ex mimo tũc nutrimẽti. Propt̃ qõ segt augmẽtũ fm duplũ fieri pmit⁹ ⁊ sic deiceps fm q̃druplũ ⁊ cẽtuplũ ⁊ ita i ifinitũ fere ⁊ ió aũt nõ q̃libet pticula aucti aucta fddet vl' i ifinitũ augebit augm̃tabile. Aue cũ absurda existãt: aut nõ erit augmẽtũ vl' fz ptẽ mãlẽ fluxibilẽ ⁊ nõ formalẽ et pmanẽtẽ. Augmẽtat igit mãlis ps ⁊ nõ formal'. ¶ In ꝟriũ pmo ō ge. ⁊ cor. q̃z cũqz ptẽ aliquo augeri aduenĩte fm spẽm: ℔ qdẽ ꝓti gere: q̃ qdẽ spẽs nil aliud é q̃z forma: fm ãt mãz nõ ſbdu ẽt fz spẽm cuiqz: fm aũt mãm mime. Eti: os augmẽtũ fieri sup rẽ stantẽ firmã. Aler. pipatheticus in tractaculo de augmẽto: Aõ enĩ fluit augeri nõ põt cũ pexistẽti nõ valeat quãtitati adiũgi sicut dicta rõ testat augmẽti. mã quoqz nõ stat verũz fluit ⁊ refluit. vñ Ar⁹. hec qdẽ. s. mãlis pt⁹ defluit hec vero aduẽit forma vero ⁊ spẽs cuiuscũqz pticulare pmanet. Amplⁱ⁹ augmentũ é vnus quattuor motuũ ꝓtinuorum. mot⁹ aũt nõ fit nisi sup ptem stantes quietã: eo q̃ ois motuũ alicui initẽ imobiliũ de ea mot⁹ animalium. ꝓpter que augmẽtũ fm pticulas erit formalis ⁊ non mãlis. ¶ Propter pmũ qdem sciendũ q̃ augmentũ ⁊ diminutio tribus é modis fm Cõmentatorẽ pmo. ce. ⁊. m. Quia aũt fz augmẽtũ vez ⁊ diminutionẽ ⁊ id tantũ é i plantis ⁊ aialib⁹: aut fm alterationẽ ut accidit aq̃ et aeri. cũ. n. inspissãtur mioris fiũt quãtitatis. qñ vo rarefiunt maioris. ⁊ ℔ multũ inuenit i corporib⁹ ꝓsilib⁹ nãe ut accidit in musto additõ. Tertius é fm accidens qõ inuenit in corpib⁹ cõsilib⁹ ꝓpositis aut in mineris ⁊ in eis fil'r ⁊ é ut sup rem addat aliq̃ extrinseca et ꝓtinuet cũ pma ⁊ fz hoc dr̃ q̃ ignis augetur a predictis. Cõiter quoqz dr̃ q̃ augmẽtum dupliciter accipitur. aut vl'r ꝑ additione quacũqz ⁊ quãtacũqz siue in ĩ aiatis seu in aiatis siue fm omes tres dimensiões duas vel vnã. qõ Ar⁹. notificat manitudinẽ preexistis additamentũ. Cõmẽtator quidez ingt q̃ augmẽtũ nõ é aliud q̃z ãntitas inquãtum obtinet formã. Vel ꝓprius put in corporibus repit solũ aiatis fm tres notas dimẽsiones extensis qõ fm mẽbra sperm atica solũ attendit: naturaliũ pmo. ca. 3. ⁊. 5. vt ex vesice manifestat tumefactiõe. ⁊ ió primo pma. caꝑ. 2. de virtutibus: Impiguari enim post maredinẽ in etate consistẽtie q̃zuis ꝓtingat plerũqz nõ tamẽ est crescẽtia cũ nõ fm naturalẽ fiat ꝓportiõem vt in tribus diametrijs. Extẽsio tñ ut tactũ in priori maior in sursuz ⁊ deorsuz efficit q̃z in dextruz ⁊ sinistrũ ⁊ adhuc fm añ ⁊ retro istarũ dimẽsionũ est minima mag⁹ etiã fm longũ ꝓxiter fm latũ ⁊ demũ fm profundũ. de cuius actu Ga. nãliũ pmo. caꝑ. 3. Augmẽtatio est additamẽtũ dimensionũ fm longitudinez profunditatẽ ⁊ latitudinẽ solidarũ aialis pticularũ quarũ ⁊ plasmatio fuit. Sic itaqz triplicit̃ fiunt augmẽtum: aut cõit ꝑ additiõe q̃cũqz rei ad rẽ. vel ꝑpe prie ea q̃ fit in pubus sanguineis quolibet tpe. vel ꝑ priissime fm q̃ i mẽbris est solũ spmatic⁹ omni dimẽsione extẽsis. In augmẽti siqdem hmõi rõne ptes fm materiã repiunt ⁊ fm formaz vtreqz dupliceꝝ entes ut innuit pmo de ge. ⁊ cor. ẽrto methaurorũ: ⁊ de pribus scõa. Quedã enĩ sunt notiores ⁊ tanq̃z priores. alie occultiores ⁊ velut postreme quaꝝ pme cũ secũdis mediũ obtinẽt quoddã. Sunt enĩ qdaz fm mãm formã ꝺbilit⁹ respicientes ad actũ aie vegetatiue ⁊ sẽsitiue mag⁹ deputate q̃les omiomere sunt dicte. In q̃rũ vna puta carne sensus ineſſe ponit pmo hystor. pmo: ⁊ pnũ scõo. de qbus sunt adeps etiã ⁊ pinguẽdo etiã vniuersa. Sunt ⁊ alie fm formã materiã in se cõtinẽtes ad actũ aie seu vtutis ordinate vt instrales dicte. p eas enĩ aie mot⁹ ꝓplẽt ⁊ opa manifestatiue saltẽ ceu de hoc ⁊ ō carnis sensu dicta mfat. 63. ⁊ 41. Aue dã vero inſ has medie triplices extãt. nã ipaꝝ alie magis se tenẽt cũ ptibus mãlibus: ut os ⁊ cartilago que basis sunt corpis ⁊ tutamẽ. Quedã vero cuz fortalibus amplius ceu nerui pãniculi ligatões vene ⁊ artarie cũ vasis semiarijs mẽbriſ defluentibus pncipalibus qbus formalitat⁹ rõ iecit. Nonulle ãt medio obtinẽt ab vtriusqz extremoꝝ eq̃lit̃ distãtes velut musculus ꝓpositus ex carne simplici tãq̃z pte mãli ⁊ neruo ligamẽto pãniculo ⁊ ℓcorda velut formalib⁹ Partes quoqz fm materiam occultiores ⁊ velut postreme sunt in ptibus omiomer⁹ etiã ptẽte, nã caro ⁊ os ⁊ vnũqqz taliũ dupl'r dicit: ℔ fm formam: hoc aũt fm materiã ō qbus qnesitũ pncipalis existit. Dicit aũt sic ps fm formã illa que ꝓpriã in ꝓposito retinet forma ex se in sua valẽs opatõez. ps nãqz hec debitã quãtitatẽ regrit in matia: cũ sit mimã carnẽ repire natura: physicoꝝ pmo. Aue ãpl⁹ ptita caro nõ remanet naturalis: fz i mathematicã mag⁹ pmutat⁹ cuz nõ ꝑpaz formã ⁊ actũ obtineat i materia. Paro quoqz fm mãm dicit q̃ p se nõ põt i ꝓpriũ actũ fz alteri aducta puta hũn actũ ꝑori opposita. mã enim nõ se ipaz mouebit: fz tectonica. ii. metha. cũ ipa sbetur posse de subã oibus c⁹ p se nõ é passio neqz actõ ꝓpẽ qõ apparet q̃ ñ q̃libz ps ãntũcũqz mima é ps fz formã cũ ea careat actu oisariã ⁊ sit ps fz mãz ⁊ q̃ntũ ꝓñs illã. Sic ẽt fm Ar⁹. dupliceſ sũt ptes fz formaz ⁊ fm mãm i vno quodã puta manu. nã é ps i illa notior ceu ipi⁹ coeq̃litat⁹ ex ꝓsilib⁹ orta puta osse cartilagie neruo ligamẽto pãniculo corda venis cũ artarijs ⁊ cute. Aue qdẽ ptes extãt fm materiã ꝑdicte corrũptes forme. Reliq̃ vo ps fm formã ⁊ mãm extat fm q̃ ꝑdictoꝝ vnũquodqz simpliciũ organicũ ꝓponẽtium dupl'r vt declaratũ é dicit: ℔ qdẽ fm formã illud vo fm materiã. ¶ Propt̃ scõm vo sciendũ q̃ rudissimorũ aliq̃ superficietenus solũ audientes Ar⁹. dicentẽ fm spẽm fieri augmentũ fm materiaz vero minime ꝓtulerũt simpl'r augmentũ fieri fm ptes formales ñ aũt materiales qõ quidẽ nõ est aliud q̃z in q̃libus ⁊ corruptibilib⁹ a materia formã absoluere. Ex quibus siquidẽ omnia in huiusmodi q̃ntur. sicut enim solũ compositũ q̃ntur ⁊ corrũpit. 7. methaphy. ita nutrit ⁊ auget id ipm: cũ idẽ sit mod⁹ ꝑductõis ⁊ salutis. Cuius quidẽ discolie veritas ex dictis i amplius apparebit. Fuit quoqz ⁊ opinio alexandri huic opposita ponẽtis augmentũ fm materiã: nõ autez fm formã fieri ut ei cõmentator pmo de ge. ⁊ cor. imponit. Dicit enĩ Aler. q̃ dictũ Ar⁹. in ista qõne nõ é dictũ coactiõe ꝓbationũ fz quia anima geuit i huiusl-

modi .materia eni nó ſ3 totus3 diſſoluit ut vult Alex. ſed in ea q̃dá reo pmanet fixa. ſi eni alr eſſet iam contingeret vl formá ſeparı: aut eá plibus ſbeſſe materiis. Que cũ ſint abſurda poſuit q in materia po fixa illa neceſſario augmentaret ⁊ diminueret: denuo augmentata ex humiditatibus ciboꝝ aduenientibus illi materie aut recedẽtibus ſm parte omẽz. ⁊ q natura ſit ꝓſeruatiua figure mẽbꝛi illius hoꝛa augmenti ⁊ diminutionis. Et ſbdit: ſi hoc ſit verũ quõ ſunt q is magiſter ꝓtimus iſta ꝓceſſit ſine ꝓbatione cũ nunq̃z aliquid diriſſe credit ſine forte ꝓbatiõe. Dico aũt i Arꝛ. fulcimentũ qõ ſ3 huius ꝓbatõez hic nõ multũ adducat: ex dictis tñ ipſius locoꝝ pluriũ duplex huius ratio aſſignet. Illud eni auget i quo ꝓncipiũ motus alterandi exiſtit ⁊ augendi. ꝓnciptũ nãq motus ꝓtimũ q nõ auget neq alteratur eſt i ꝓncipio motus quod augetur ꝓmitus eo q ſ3 i ſe obtinet a ꝓncipio ꝓmo. ſed virtus opatiua alteratiua ⁊ augmentatiua ⁊ taliũ cetere ſũt i pte anomomera ſeu forma li ut in pluribus alaliũ apparet locio. Rurſus: actꝰ dis a forma quia ipa ⁊ actus ſunt idez. Unũ quodq vero agit inquantum eſt actu: paſſio aũt a mã q̃libet apud tñ opatõem ⁊rutis in eã agẽtis q: materia per ſe nõ patiꝫ neq creatur: ꝓmo ꝓma. cap̃. de ꝓpleriõibus etatũ: dictũ eni ſcip am mime moueri ſ3 tectonicã. Augmẽtatio aũt eſt actꝰ augmẽtabilis nãliũ ꝓmo ea. 3. ⁊. 5. ꝓpter qõ ꝓcludit ratõe forme augmẽtatum augmẽtabili aduenire: nõ aũt materie. Cõmẽtator ſi quidé redarguit Alex. dicẽté augmentũ ſm mãm fieri. Tunc nãq ſequeret illud fieri aut ſm accumulatõem puta p iuxtaꝓſitiõem ptis ad partẽ vel per ſubintratiõem aduentis in id qõ exiſtit ⁊ aduenĩ ſuſcipit. que quidé ſufficient ſunt abſurda cũ miſcibilia nõ cedant ptibus ſubintrantibꝰ eq̃liter neq aduenĩ eisdẽ niſi inquãtũ formá habẽt determinatá. Sic eni foret poſſibile oia ꝓmiſceri qõ tñ nõ eſt niſi virtꝰ ⁊ forma pmiſſionẽ coopãs hic exiſtat. Palin. Alex. ſm cõmentatorẽ nõ ſoluit queſtionẽ verũ potius cõmutat illã: qm̃ adhuc reſtat quercre quõ augmẽtet ex humiditate omnibꝰ occurrẽte ptibus ſi virtꝰ ⁊ forma nõ ſupponat augmentãs. Et: Alex. dare non poterit quomodo figura ſitus ⁊ alie diſpoſitiões mẽbꝛi officialis augmententur cũ non ſint miſcibiles materiales vez formales mag. Et ideo ꝓcludit cũ Arꝛ. dicẽdũ ut apparebit. cã eni ipſius ⁊ modꝰ i augmẽto vlis exiſtit in rebus q̃ miſcent ⁊ oppoſitis: Alexã. vero in miſcibilibus3 tñ. Propter tertiũ quidẽ ꝓmitꝰ iuxta Arꝛ. ⁊ cõmentatorẽ veritas ſbdaꝫ q̃ſiti. Demuꝫ modus conſideretur augmenti. Propter primũ huiuſmodi ſciendũ q augmentum fit ſm formá nõ tamen ut forma exiſtit. tũc .n. ſm oẽm eẽt formá augeri ſed fit i eo qõ eſt qd quantũ habens formá non aũt ſm mãm eo q mã fluit ⁊ refluit nõ eandẽ quã prius diſpoſitionẽ obſeruãs. Augmentũ vero ſup rem firam ſtantẽ foꝛte debet q̃lis eſt forma. nõ tñ intelligẽdum q augmentũ ſit in materia ſine forma ſicut iponitur Alexãdro. vñ hic in tractaculo de augmento ſibi aſcripto: dicamus q forma rei ⁊ ile creſcit ſimul ⁊ q ile aſſimilatur quãtitati ⁊ forma q̃litati. Quantitas aũt permutaꝫ ⁊ alteratur neq figiꝫ ſm diſpoſitõnẽ ſuam ꝓꝓriam. qualitas aũt cuiꝰ que eſt forma ipius eſt fixa remanens ſm diſpoſitionẽ ſuam ꝓꝓriam abſq permutatione. Quod Arꝛ. declarat inquiens: Siquis eadẽ menſura puta lagena menſuret aquaꝫ ſp alia ⁊ alia mẽſuratur aq̃ mẽſura tñ ut lagena pmanet formá ꝓꝓriá obſeruans icõcuſſe. Que ſigdẽ aq̃ pti ꝓportionaꝫ mãli: mẽſura vero ut lagena formali Hec aũt diuerſitas ſeu dꝛia in ptibus anomiomeris oſtenditur magꝛ his que omiomere. qꝛ magꝛ latet equocatio i eis q̃s in anomiomoꝛis. manus eni ⁊ caput moꝛtue minus rõné manꝰ ⁊ capitꝫ obtinet q̃s caro et os: de ge. ⁊ coꝛ. ꝓmo methauroꝝ umq̃z ãrto. Sic itaq̃z cũ Arꝛ. viderit partẽ formalẽ pmanere ꝓtinue: materialẽ vero ſucceſſiue aduenire ⁊ recedere augmentuꝫ poſuit principaliꝛ pfici forma tanq̃z p id in qno augmentatiõis rõ ſaluaꝫ ꝓcipue. p materiã vero alimẽti puta velut per id quo mediãte pficit augmẽtũ. p materiã aũt mẽbꝛi tanq̃z p id in qõ per partẽ formalem introductũ eſt augmentũ: ita q tandẽ põt fieri pars ſm formã. Unicqd vero ponatur Alexandro intractaculo tamẽ de hoc ſibi compato. q̃ſitũ oio ut Arꝛ. ꝓtermiat. vñ cõmẽtatoꝝ ut teſtaꝫ tertio ð aia nõ videꝫ libꝝos Alex. ꝓtaue fortaſſis ſuſcipit eius dicta. Nõ idem fulcit: eo q augmentũ nõ ſit niſi ſup rem ſtantẽ firam. hec aũt eſt forma ⁊ nõ materia cũ ea fluat ⁊ refluat tanq̃z de ſe ꝓterminatõnẽ hñs nullã. q̃re metha phyſice ſcõo: Nam oꝛ imaginari i remota. forma ãt pmanet ſuariabilis ſub coꝛruptõe cadẽs mime. Amplius oſtendit q: oꝛs pfectio rei aderit rõne pfectionis i ipa entis. Augmentũ vero quedaꝫ eius extat pfectio neceſſario cũ ꝑ puitate i rẽ pmitus nõ poſſit aliquid ꝓꝓriam. Augmentũ itaq̃z fiet ſm formá ⁊ nõ materiam. Audio tñ: q augmẽtũ ſit ptis formalis p formaꝫ nõ tñ q forma p ſe augmentet ſicut neq p ſe gñatur ut pretactũ ſed tanq̃z p id quo: forma eni rõ qua effi citur augmentũ. nihil eni augetur niſi compoſitũ ceu neq gñatur. vñ Alex. Creſcẽs q̃ ſuus creſcat cuiꝰ ile ſua ⁊ forma ſua: nõ tñ rõne materie cũ nõ figaꝫ ſed forme. Quare in his q̃ augẽtur verius ceu aiaꝫ aia rõné obtinet formalis ⁊ efficiens cauſe augmẽti. Si milr etiã ꝓpoſitũ p formã totũ agit ut ꝑs ꝓmo de aia ⁊ nõ forma aut mã ceu aia neq intelligit neq coꝛpꝰ verũ hõ per aiam. Propter ſcõm huiuſmodi ſciẽdũ ꝓpoſitos ponit ab Arꝛ. conditiões augmẽti. Nã oꝛ quidé vnãq̃z q̃ parte augmẽtabilis augmentataꝫ foꝛte ſiq̃z maioꝛez redditã. ⁊ q aliquo de foꝛte adueniẽte augmẽtũ pficit. At qõ auget ꝓꝓriá ſeruare dꝛ formã. Deinceps quoq̃z noſce q ſm Cõmen. mẽbꝛi iam in omnẽ dimenſionẽ extẽſis quedã cibalis occurrit hũiditas q̃ p oẽs ptes ipius mimas ⁊ foꝛamia diſſeminaꝫ. q̃ ſiqdẽ extẽdant foꝛamia ⁊ ꝓdẽſaꝫ in partes ⁊ tranſmutaꝫ carnoſas mimas augmẽtantes mẽbꝛa prefata. Adhuc ſiquidẽ partibus illis carniſiã factis foꝛamina relinq̃mur mima q̃ humiditate cibali rurſus repleta in partes demũ carnis mime permutabitur extenſionẽ ⁊ augmentũ itez faciẽs. Iudez quoq̃z ktio ⁊ quarto ⁊ deinceps erit talẽ trãſmutatoꝛez ⁊ per ꝓſios augmentũ pficiꝫ virtute nature mẽbꝛi ⁊ cali tranſmutationẽ cibalis hũiditatiꝫ i ptes coꝛpis facientium continue dum permanſerint talia. Itaq̃z augmentũ non eſt niſi ſm huiuſmodi virtutem per quam quod augmentatur formá habet: quã quidem Arꝛ. intendit cum dixit augmentum ſm formam non autem ſ3 materiam fieri. Si enim non eſſet iſta virtus impoſſibilis foꝛet in omnibus ſenſibiliuꝫ partibus augmẽtatio niſi coꝛpus penetraret coꝛpus aut accumulatõ

contingeret Ga. siquidē naturalium secundo capitulo secundo querens ēliter vndiq; augebūt extēsa sit ⁊ nutrita tāq; qppe ppie pfug⁹ rndet q id discitur magis si ad memoriā reducat qđ dictū de vesice in pmo extensione p pueros iducta ⁊ ex nunc ēt dicēdū Cogitet eni cor a pncipio ita paruū vt a milio ñ differat vl faba. Et quere qūo pōt fieri magnus sine ꝟ q vndiq; extensū nutriat p totū id vt parū āa mo strabat corpus nutritū. Promittens igit nutritionis modū nō dat illū aut q: nō suū. ¶ Propter ārtus qdē dicendū ad pmū hanc augmtationē i equoco p cedē nā ⁊ ptes omiomere vt oñsū ē nō solū dicūf fm mām verū ēt fm formā: cū vnūqōq; dupl'r dicat sint q; ptes duplices fm mās ⁊ similiter fm formā oñse. Ad aliud dicendū augmtū quantitatē importare in cōiter dicto nō aūt in pō de quo pncipalius sermo vt ex rōne appuit fm Ga. augmentatōis. Aut lz augmentū mām respiciat tanq; id quo aliqd augmētatur nihilominus vnū ampli⁹ respicit formā eius qđ augmētat rōe. Ad aliud dicendū q extendi ⁊ augeri nō iest māe cuius ēba sit in posse qđ aūt tale caret actu nisi p nām forme. Ipam nanq; mās deñ est p se nō pati neq; creari. Forma quoq; q̄q; in se simplex inextēlibilis sit ⁊ idiuisibilis mā tn sup signata quantitate cōdonat huiōi. Ad aliud dicendū nō consequ quod inducit pp ꝛsumptionē seu deperditionē ꝑ pus factā in q̄ succedit alimentū aduenies scđo. neq; ppter ꝟ cōtingit vacuū in aialibus cum pies ipo rū sint molles potentes ꝛcidē ⁊ extendi vt ait Æsclepiades ꝫ Erasistratem nālium scđo ca. j. Neq; etiā sequit augmentū fieri fm duplū verū fm aliquā p portionē ex nutrimento vt nā expetit augmentabilis puta deperdat mna vna ex corpore toto tunc erit necessaria gra nutritionis vna mna ⁊. 10. ps vni⁹ nutritiōis vt dicat cā. Aut dicunt q illud qđ aduenit dum addit ppam non seruat quantitatē sed mēbri cui addit suscipit quantitatē quā qdē potētiā obtinet ⁊ nō actu pp qđ cū aduenies secū nō adducat quātitatē nec vt eq̄le neq; ceu mai⁹ nec aut min⁹ ad id cui additur se hēbit sed velut mā poti⁹ influēs vasi quod ad fluxū eius maiorē vel minorē extenditur ꝓportione. Nō aūt dicendum vt quidā sentire q lz humidus sub maiori q̄ntitate extet q̄z siccū cū tñ minimus hūidū i minimū ꝛuertit siccū ꝑdēsabit hūidū dissolutū liq̄tū i siccū se ꝛfirmando ita q non tñ sed minus ꝛstituet siccō. tunc eni sequeret q ad minus de culpa vl' sexcupla ꝓportione cresceret qđ augetur: qđ absurdū vl' vacuū grande in corporibus augmētādis i tercederet vt in cinere non minus aque recipiente.

¶ Differentia .57.

Quod virtus uitalis nō sit alīa oñditur a natura-
li ⁊ aiali p Ga. nāliū initio: tertio ō accidēti ca. 3. apho. 2. ⁊ ārto theorice ca. 8. Amplius ⁊tutes distinguunt ⁊ numerant fm subiecta cū fūdē tur i eis illic pdeuntes. Ipa vō sunt aia tñ ⁊ nā: nālium pmo ca. pmo. Adhuc plura sunt vitā hītia virtute vitali carētia cūeius ouigo ⁊ fortitudo sit cor. huiōi āt nō hñt illud. Rursus illa sunt eadē q̄ formaꝫ hñt eandē specificā cū det esse ac idē esse. tales vō sūt virtutes oēs cū ēt oīa indiuidua eiusdē spēi habeant fm ꝑpatheticos vnā formā neq; differunt nisi accidēte. Oēs eni hoīes spēi pticipatione sūt vnus hō. Et vt vitalis eadē cū nāli q: dat vitā. ea vō ē ꝛsistentia per alimentū qđ nāle existit. Itidē q eadē cū aiali quia motiua sub aiali cōtiet: vitalis vō vt irascibilis ⁊ cōcupiscibilis iperat moueri de aia pmo. A. Itaq; nō ē ab aliq̄ harū duarū vitalis alīa. Cuius oppositus cōiter sentiunt medici. Amplius tria sunt mēbra pncipalia cor ⁊ cerebrū ⁊ epar. ad ipsa igitur tanq; ad bases seu radices ordinant ⁊tutes. Rursus illa nō sūt eadē verū potius dīa quorū vnū ab alīo seperat Epate aūt nōdū ente aut mortuo qđ nālis ē pncipium adhuc stat vitalis vt oñditur. Igit ab alijs ē vitalis alia. ¶ Propter pmum vō sciendū q virtus ē cā efficiens: pharmacoꝝ pmo ca. pmo. ⁊ oīs opis imitū: pmo pma ca. 1. de ⁊tutibus. ipam quoq; ipresentiarū q̄drupliciter repio ab Ar'. suscipi. Une qdā p q̄litate cū ab ipsa oīs ꝓcedat operatio in nā iurta illud primi pma ca. i. de ꝛonibus. Cumq; elementa agunt ⁊ patiunt suis virtutibus. Aliter quidē p vltimo alicui⁹ posse. vñ pmo. ce. ⁊. m. Virtus ē excellentie qđ ē vltimū potentie. Adhuc p virtute morali q̄ ē hītus electiuus imediate quo ad nos exīs determinata rōne vt vtiq; sapiens determinabit: ethi. scđo. Sumit ⁊ p potētia aie fm q eam Ar'. diuidit i vegetatiuā sensitiuā ⁊ rōnalē. Quid aūt sit ⁊tus vegetatiua seu nālis qdq; nutritiua ⁊ gñiatiua ipsiusq; partes dīa oñsus. 55. Et ipsa quidē ē duplex: ministrās ⁊ ministrata. Et hec aut ad eē speciei ⁊ ita generatiua: cuius vna ē sicut supius vīs spmata gñans in testibus masculi ⁊ femelle. ⁊ alīa particularis ⁊ ea duplex. vna imutatiua dicta pma alterans ⁊ imutans gñationis pncipia absq; iformatinne. ⁊ hec duplex: vna cōmunis vl' negocians circa gñationis puncipia ceu imutatiua scđa cōis i epate: reliq̄ ptialis vt q̄ pparat iformatiue i cuslibet mēbri a corde plasmatō ne sicut imutatiua singular' vniuscuiq; part' scđa. ⁊ alīa cū formatiōe dcā iformatiua diuina pticipans āplius nā dīa. 48. Vel ad esse iduidui ⁊ id duplicit vl' vt pficiat diminutū exīs a nā ⁊ ita augmentatiua aut vt saluet ⁊ sic nutritiua. Que itidē vt gñiatiua particularis ē dupler imutatiua dcā scđa. alterat eni alimētū ⁊ imutat. ⁊ iformatiua ēt scđa: q̄ illud iformat ꝛ sil' oifariam ei qđ depditū: qđ dīa actū p allegata. Famulans quidē q̄drupler extat q: alimentū distās opus fit corpori adijci qđ agit attractiua. Est ⁊ ꝛnū ac corpori diforme. vnde opus ē pparatōe vt ei red dat sil'e qđ operat digestiua. Sed q: id fit tpe necessaria fuit retentiua q̄ tanto tpe cōtingat quo ad imutatiua suū perficeret actū in eo: lz q: alimentū ñ pōt totaliter assimilari alito: de re. sa. vi. hñs duplicia superflua serosa humida ⁊ fumosa: aphōr tertia: op⁹ fuit expulsiua hec in q̄ foras exernēt. Collz scđo ca. de declaratiōe actōis ⁊ passionis ppie in quolibet mēbro. Vane. q. addit diferentia cū ēt ipa sub expulsiua locef ⁊ attractiua. In plurimis eni cuz attrahit partiū altera reliq̄ expellit ex quo accidit discretōez fieri. Et huc sil'r necessitas partiū similitudinis hēt nālium pmo ca. 6. Dis vō q̄ttuor ⁊tutibus imediate demū q; alijs cunctis tanq; ineq̄liter quattuor deseruiunt q̄litates pme: calīdas vz frīgas siccitas ⁊ humiditas. Virt⁹ aūt sensitiua seu aia ē pfectio organici corporis fm q apphendit ⁊ mouetur appetitu duplex ex⁹ motiua. s. ⁊ apphensiua. Et illa sil'r duplex ná vna mouet eo q iperat motui: vl' q: efficit motuz

Prima quidem ē appetitiua seu desideratiua cordi 58. insita dupler ēt ens. Una quidē uis cōcupiscibil' q̄ iperat moueri in appetitui adiiciāt ꝓgrua: reliqua irascibilis dcā iperāo moueri vt repellāt nocua. vis āt motiua motū efficiēs nergis ⁊ masculis ē infusa q̄ cordas ⁊ ligamēta ꝫbit ⁊ itidē relaxat pp qō mouent mēbra ⁊ iuncture dilatatōe ⁊ fixione. Cuius qdē mot' diuersificat ꝑm q̄ ita vl' aliter moueri ꝑceperit desiderative estimatiua. Que āt ꝓhēsiua dupler extitit: q̄ dā qdē manifesta q̄ i qnq̄ diuidit sensus: vt visū: auditū: odoratū: gustū ⁊ tactū. ⁊ h̄ quidē mltiplex ꝫ ꝫ rietates differētes. Cōprehēdit. n. calm. fri. ſ. ⁊ hu. durū ⁊ molle asperū ⁊ lene ⁊ huiōi q̄ tī fingit i vno i ſtō ⁊ vtus ē quodāmō vna ipius cōis putatiua huiōi sensus essētia ⁊ de h̄ dīa visuz. 42. Altera occulta ⁊ illa bina q̄ vl' negociat circa formā vl' intentioné. ⁊ si ꝑmum vl' operet circa formā simplicē: ⁊ h̄ triplr. aut eā ꝓhendendo ⁊ ita sensus cōis: vl' ꝓseruando ⁊ retinēdo ⁊ tunc imaginatio vl' fantasia q̄ ꝑm Algazelē ē formaꝝ archa: aut ꝓponēdo. ꝓpomit. n. ⁊ diuidit eā ⁊ ita imaginatiua vtus ⁊ bruttalis seu cogitatiua rōalis. Sigdē circa intentioné sciām exercet: aut hanc abstrahēdo a forma cū appēditijs tī māe vt h̄ ⁊ nūc seu absq̄ sed vl' nō si primū dupliciter: aut ipsam denudando pticularit tī a forma ⁊ tūc estimatiua vl' eā retinendo. ⁊ h̄ triplr: aut sine iterruptione aliqua ipius tpis. q̄ distantia ⁊ hec dī ꝓseruatiua vel eō: ⁊ sic reminiscina q̄ velut qō extat syllō aut mediocri ⁊ tūc memoria q̄ cōior ē illa cū sit in oībus pfectis. ea vo in hoie tñ syllizat eni solus. Si v̄ babsq̄ sit vtus rōnalis vl' humana q̄ é pfectio ptacti organici corporis cū deliberatōe vl' meditatione vl'ia suscipiēs. Et hec dupler: vna qdē speculatiua: ⁊ alia actiua q̄ ꝑncipiū ē monens ad actōes cogitatōis singulas. Actiua qdē dupler extitit: aut eni ipius actio in exteriorem i cipit māz sicut est ars q̄ é recta ratio factibiliū: dīa 3. i. 7. distributa mechaicas: dīa. 4. vel opāt itra se ipam. q. circa hoūm actus vsans sicut prudentia q̄ é recta rō agibiliū. Et id mltiplicit: aut circa semetipm vt monastica q̄ tradit i ethicis magis: vl' familiam dispensat ceu iconomica: aut ciuitatē vt politica. Speculatiua vo est virtus que informat a forma vlīnuda a mā. Dupler aūt hec extitit ⁊ potentia ⁊ actu. Potentia quoq̄ tripler é. q̄ dā eni absolute remota nō parū ab actu mālis dcā velut infantis potētia ad scribendū. Est ⁊ alia minus distās hac ab actu potētialis noīata ceu pueri potentia ad scribēdū cū iſtā cōguerit scripture. Tertia vo est adhuc ꝓpior: hac actui pfectionis dcā cū scriptor nō scribit pfectus vt tactū. 48. Quibus quidē potentijs tripler ꝓportionat itellectus vt mālis nullā hns formam ſ sbiectuz existens oīs vt ipius potentia ꝑma. Est ⁊ alius relatus potentie scōe vt cū in potentia māli habeāt de intelligibilib' p se nota ex qbus accedit ad itelligibilia scā ex eis nota. ꝑma nāq̄ sīt ꝓpositōes p̄ter se ad hūtem veniētes. 4. methaphyſi. ceu de quolibet eē aut nō eē: ac omne totū maius sua pte ⁊ h̄ intellectus é potentiaꝫ dict' vt ei' potentia. Tertius quoq̄ é dictus pfectionis itellectus q̄ pōt actu cū voluerit intelligē. ⁊ h̄ tripler pōt ab Ar'. itellectus potentiaꝫ dici. Cū aūt is actui itelligit itelligēs se intelligere i tellectus é appellatus in effectu ⁊ tunc sibi coniungit ⁊ ynit intellect' dict' accōmodatus ab extrīseco. A. ꝑmo de aia. Vl' acq̄situs vt ab itelligētia quā posuit agentē methaphyſi. 9. Et nō itellectū nō ponunt aliū agentē aīe ptē sicut neq̄ Plato cū posuerit is per se vīa sb̄sistere. Intellectus āt q̄ nām h̄z actus ꝫ Ar'. é agēs aīe ps exīs humane se hns ad potētialē vt lumē ad colores. ipe nāq̄ māeb' imersa ⁊ dispōnib' idiuidualib' ꝓiuncta vt spēs eaꝝ extrahit ⁊ reponit i possibilē itellectū ⁊ sup eundē ꝓiicies lumēa: ctu redit itelligibile. Cōmētator quoq̄ ētio de aīa voleſ da re modū ꝓiungendi nos cū sepatis vt intelligam' ea ponit q̄ itellecta i nobis sīt duplicia vl' nāliter vt prime ꝓpositōes siue itellectus i hitu: aut voluntarie sicut itellecta ex illis ꝑmis ꝓpositionibus acq̄sita. Et ꝑma qdē intellecta scā sunt ab itellectu agēte. Intellecta vo acquisita fiunt in nobis ex intellectu ꝑmarū ꝓpositionū ⁊ agente. Intellectusq̄ h̄ ꝓsurgēs é speculativus factus volūtarie ex itellectu i hitu ⁊ ꝑmis ſ. ꝓpositiōnibus ⁊ agente. Et in hac siquidē actione ex duobus bis intellectibus intellectus i hitu ē sicut mā vel mſ'm ſz agēs vt forma aut sufficiēs. Cū igitur itellectus mālis actu itelligit formatus speculativo ⁊ agente postremo efficitur itellectus in actu sepatus ꝓtinuatus ⁊ ꝑpe cum oīa speculativa intellecta i nobis fuerint scā. Cū aūt ita fuerit itelliget oīa entia. Et hō ꝑm hūc modū ingt Themistius asimilat deo in q̄ est oīa entia quodāmō. ⁊ sentiēs ipa quodāmō. Et o q̄mirabilis ē iste ordo. ⁊ q̄z extrane' iste modus essendi. Et id qdē i sermonū editione latius declarauī. Ex his itaq̄ diligenter ꝓputati apparet q̄ viriū aīe catena. 34. aut. 35. cū eisdē deseruiētib' ꝓstituit ānulis: q̄tuor vz q̄tuoribus: q̄tuor nālib' viribus famulātibus. sex dñantibus: duabus vitalib' vna motiua i cōi: q̄ penes lacertor apprehensionē in 5ta. ꝑm eor numerū sequestrat. 5. apprehendentibus manifeste. 7. occulte ꝓcipientibus. 5. aut. 6. v̄ agētibus. Inter quos ānullos itellectus in actu vl' accōmodatus seu acq̄situs ꝓncipans extat tī ⁊ fuitus oīfariā. Qualitates vo q̄tuor ꝑme famulantes dñate oīno. que vo in medio se mediocrit hāt. Hec autem ꝓpria oīonis sunt dicta: ⁊ vt ēt h̄ vtutis numerus comprehendat oīs. Medicus aūt artifex singulariter vtutē diuidit in nālem vitalē ⁊ aialem: cū tria vl' q̄tuor sibi manifestent mēbra velut ꝓncipia cor: cerebrum ⁊ epar cū testiculis. Est āt naturalis vis cui' sedes est epar ⁊ ab eo icipiēs tendit cū sang. ⁊ spū nāli per venas i oēs corpous ptes vt easdē nutriat. Vitalis vo é vis p quā é vita: cuius fundamētū origo ac fomar ē cor: a q̄ incipiēs ad oīa corporis mēbra mittit p arterias: vitāq̄ ministrat. 4. theorice ca. 5. vnde ꝑmo ꝑma ca. 4. de vtutib' ⁊ Virtus aialis é vis q̄ cū i mē bris recepta fuerit ꝓparabit ea ad recipiendū vtutē sensus ⁊ motus ⁊ opationis vite: qbus ēt timoris ⁊ ire admiscent motiones. Ipa nāq̄ dupler extitit vna qdē agēs seu opativa q̄ cor ⁊ artarias vicissim ēꝫio dilatat ⁊ ꝫstringit. alia vo patiens siue ad hec opata a q̄ passionesꝫ seu accīa puemūt aīe: vt ira timor gaudiū ⁊ tristitia ⁊ q̄ taliū ⁊ ista fere vl' desidertiva dicta sub q̄ irascibilis ⁊ cōcupiscibilis cōtinet. Animalis vo é vis cuius cerebr ē deputata ⁊ fomar: ⁊ de his qdez tactū. 38. ¶ Propter scōm qdē sciendū q̄ sermōes inueniuntur maiōr differentes in h̄ gnto. Quidam alicubi tres scribunt fore vtutes distinctas ⁊ realiter differētes oīfariam: vt Ga. Baliab. Johannitius ⁊

A. vnde. 9. de inge. ca. 6 dictū est in libro ō dogmatibus Hippocratis ⁊ Platonis: tres alterius generis ad se inuicē vtutes aial dispensare. Cuiqz proprio corpori tanqz ex fonte distributas: qs Plato vocauit aias ppaz vniuscuiusqz ibaz inuenies: vna qrū necessaria ē i nutritione aialis ⁊ plāte: cōis. n. ē ābobus: cui⁹ fons positū ē epar: ciusqz riui p oē corp⁹ disseminati sq vene pdeuntes ab ipo: quā indriter cōcupiscituā siue nutrituā vl nālem aut aiam vel vtuté noiant. Alia solū exīs in aialibus: fz cor locata tā qz inati fons calor]: cui⁹ riui extāt artarie: q vitalis vtutis irascibilis ⁊ aia nūcupat vitalis. Tertia vo aia locat in cerebro actuū excogitatiua q fm electionem sit cū sensibus exposita: cui⁹ riuuli sunt nerui: quib⁹ sensū ⁊ motū exhibet aiali. Quadā vo vitalē videnť ib nāli collocare. vnde aphō. 2. Cerebrū ipius panniculi spirital' medulla. diaphīa ⁊ vl' neruose pticule ⁊ marie qcūqz sūt prime cerebro sane signanť oino mēte roborata: sicut denotanť sana q fm ventrem ⁊ epar ⁊ ipm cor cū fuerit ad oblationes cibor⁹ parati. ib aūt nāli vť pertinere virtuti. In de aceti ēt tertio: ca. 3. Pulsus accia i synthomatib⁹ scribunť nālib⁹. Adhuc pmo pma: Uidet potius ib nāli qz ib aiali vitalis collocari. Scdo vo coll3 ca. de declaratōe actōnis ⁊ passionis i quolibet mēbro: Uirtus pulsatil' de necessitate vis ē pliatiua ⁊ diuisiua ⁊ pncepo: q cū ipa dat cor calorē aljs mēbris ⁊ ē sicut fluens principalis vtuti cibatiue: q cū ipa cōseruat. Et ita non ē pueniens ponlle tā vnā virtutē sicut alie qnqz. Attractiua. s. digestiua: retētiua: expulsatiua: ⁊ discretiua: qzuis pulsatil' plus appropiet vite pp multū calorē q ē in ea. Et aliq cā plantatiuā appellarit seu vegetatiuam. Et forsitan medici non vocauerūt istam vtutez vitalē nisi pp ib q: plus appropriatur vite qzuis ipa sit de qlle vtutis nutritiue. et firmatur: q: cuius actio nālis ipm nāle cū ea formā arguat. Sz pulsus vital' actio ē naturalis. vnde qnto de aceti ca. 2. Cogscimus moueri pulsū naturalit'. Et ētiodecimo ca. sermōis vlis de banelit⁹. Motus pulsus ē nālis purus de iuuamēns quoqz. 6. ca. 6. Opatio cordis ē nāl' Igit vitalis virtus ē naturalis. Alij aūt videnť vitalē ib aiali locare vt i naturaliū inuentio: cū dť qdā fore nature opa vt q cōia plāt] ⁊ aialibus: nōnulla vo aie ceu q aialiū. Et subdit q siquis dicat plantis aiam i eē tūc diuidens noiabit plātatiuā quidē hāc: sēsitiuā vo aliā. Innit igit q vitalis sub aiali cōtinet cū ipsa extet cū sensu. Ad ēt vť sentire tertio de aceti ca. 3. dicens actionē aliā fore: aliā vo nature: atqz aie alia sentit alia mouet: ⁊ alia regit ⁊ ordinat. Que āt nature diuidit i attractiuā: digestiuā: a retētiuā: ⁊ expulsiuā. vnde quarto theori. ca. 1. Oportet nature ac aie vtutes eē per quas possit suas operari actiones. Nature siquidē accōes sunt gñare augē ⁊ nutrire. Actiones aūt aie quedaz sunt vita dilatatio cordis v3 ⁊ venarū pulsatiliū ⁊ ipar cōstrictio: qdā p quas aius ⁊ discretio ⁊ voluntari⁹ motus ⁊ sensus. Ad ēt sensit A. prius diuidens motiuā in eā que motui iperat vt desideratiua sub q cōcupiscibilis locať ⁊ irascibilis yñ huiōi vtutē vocat sēsibilē vl' vitalē. Et Damascenus cū ingt: Uirtus siue vtutes naturales ⁊ spūales p spūales enī audiunt aiales put ēt sub se ptinet vitales: et si vocet Johānitius vitalez spūalem vtutez Quidā vo ptulerunt virtutē vitalē fore realit cādez cū naturali appentur vo aliam. Quor qdem defectus in pñtibus appebit cū probabitur nō solū essentia sed etiaz apparentia certissime a naturali differe

¶ Propter quidē tertiū sciendū pmo: q vital' pōt dici nālis ⁊ aialis differenter tm. Scdo q ipa ē pria vtus ⁊ pncipalis aialis essentialiter differēs ab alijs Et tertio ex his appentes discolie sopiantur iducte.

¶ Propter huiōi pmum sciendū q nā pōt dupliciter accipi: aut cōiter put distinguiť p artem. duo enī sūt rerū pncipia nā ⁊ ars: iuxta illud scōi phȳsicoū: Natura ē pncipium motus ⁊ qetis in eo in quo ē p mo ⁊ per se ⁊ nō fm accīs. vnde scdo de ge. aialium Natura ē hīs pncipiū motus in seipo ab alīa natura hīte spēm actu. Ars vo pncipiuz ⁊ species ei⁹ qō fit in alīo. Et ita cū ois ista virtus tripler sit a pncipio quodā intrinseco erit nālis. Aut pp̄e prout natura quedā ē ordinata vie vni adherens ⁊ ordini qual' ē supernoū. Est ⁊ altera huic opposita oio variationi ⁊ diuersitati oifariam subiecta: vt nā el'or pp multum distare ab ordine nature supioris. Reliqua vo extat media vt q mixtorum. Cuius quidē alia ē ordinata ceu que hoīs: alia minus vt iperfectorum: nonnulla mediocriter sicut q medioz fm q maior sit accessus vel recessus hinc inde. Qia nāqz p nām ordinanť supiorem sicut per infimaz inordinata redduntť quia oē bonuz pulcruz ⁊ quod ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ oñditur in ipo vestigiū sapientie: non est aliud nisi desursū a natura vz suprema ordinata immutabili ⁊ incorruptibili: creticor scdo ca. 2. Huc itaqz vtus naturalis cū adhereat ordini vni ⁊ vie determinate cōtinue. q. quodā instinctu pficiens eius natuť actus vt sic pportionet pme cū opus eius sit opus intelligētie magis qz vtutis aialis. Aialis aūt cū ei⁹ actus sit varij ordini nō adherēs ⁊ marie i hīte rōnē Ptātes enī rōales valent ad opposita. Perig. scdo nāe vt talr pportioāt ifime. vital' āt media in mediā reducit ibaz. Ipa nāqz i eo q diuersa opať vt dilatat ⁊ pstringit sil' pmo pma ca. 4. de vtutibus cū vtute pueniat aiali et sepatur a naturali. Sed q in huiōi diuersitate ordinē fuat illesū pueniť cū naturali et seiungit ab aiali. Appet igit qō nomē et ratio ñ vniuoce de his dť tribus sed magis analogice. Sil'r vtus aialis pōt differenť sumi. vl' put dť ab aia fz q act⁹ vl' pncipiū extat pprehēdēdi et mouēdi ex aliq pueniens volūtaria pphensione. Et naturalis put ē initium opationū virtutj q in ipius pueniunt corpore et itaqerit aialis a naturali diuersa et eadē cum vitali. Ad si natural' artius sumať put opať nutrimētū i salutē idiuidui aut spēi. Et vital' et pncipalit: opať ad vitā singulare tūc ipa erit altera a naturali. Impluť sciendū q qsitū pōt referri ad totū gen⁹ ib viuentū vl' ptē sic ad aial et pcipue pfectū. Et itidem nosce q diuisio aie i suas potentias est diuisio sbiecti in sua accītia ceu potui i colorē saporē ⁊ odorē ⁊ nō gñis i spēs Cōmentator scdo de aia: Quāuis attēdens lib. diuisionū Boe. cōes intentionū ⁊ predicatōes dicat diuisionē aie cōem qd hīe silē diuisioni gñis in spēs totiusqz integri i ptes. In eo enī q aie pos qlibet predicationē recipit ipius diuisioni attinget gñis. Sz qa nō ois aia oībus pribus iungit ad naturā totius bz referri. nō enī in qlibit pte aie tota rō saluať ipsius.

¶ Propter huiōi fm sciendū qz vtus vitalis ē omniū radix virtutum pma nō solū natura verū ēt tpe

lz in scie in ꝓncipio sint oēs sil cō fuse non ꝑotes aut posteriores. Ipa tñ ꝑus agit ⁊ manifestat alijs ceu eius subiectū cui innitit vt col. 38. Queritur sigdez scdō de ge. aialis: vnde spermaticū nutriet mrici in iectū cū aliñtū non possit hre ab extrinseco. Soluit gdē non eē vez q semp aliñtū sit ab extrinseco cū i trinsecus inueniat i seipo. Quēadmodū. n. mox i seip⁹ plantaz repitur qd tale qō lacteū ꝑus anteqz possit aliñtū suscipe a cōmixto tre sibi ꝓiuncto ex quo lacteo tāqz germie supfluo ponit ipm nutrire: sic ⁊ in mā aialium supfluū ꝓactionis alimētū é. Unī. A. ibi dē: Creature ꝑme vt cordi suū nutrimentū ē sibi ꝓpi quū ⁊ post lz nutrit se a corporibus extrinsecis: dria ēt. 48. Adhuc Ar⁹. in eodē: In corde forma é ⁊ spēs epis. Et. A. 9. aialiū: Postqz spūs é delator aie aia qz é vna tunc erit epar ḡñ ex superfluitate nutrimēti cordis ⁊ tunc erit cor ꝓncipiū gñationis epatis. Et lz quidē supfluitas nutrimenti cordis ex qua dicit fieri epar erit illud qō Ar⁹. vocauit ꝓactionis supfluū. Primo quoqz ꝑma capitu. 4. de virtutibus: Virt⁹ vitalis é ꝑma q in spū ꝓuenit cū spūs ꝓcedat ex hūorū sbtilitate deinde spūs fm. p. Ar⁹. recipit p ipsam ꝓncipiū ꝑmū ⁊ aiam ꝑmā ex qua alie ⁊utes ꝓfluūt nālis vz ⁊ aialis. Tertio siquidē. 11. veritas est q ptī mū membz qō creatur est cor lz dicatur de Hipocrate q ꝑmuz direrit creari cerebz ⁊ oculos vt appet in pullis. Sed is decipit q cū cor creat non appet in ꝑmis manifeste. Visus ēt alicubi é dicere q ꝑus gñet epar q ꝑma corporis opatio est nutrimentū. Id ät phīaticū experimento inuentū cū studiosi in arte nō repient ita. Et rōne: qm membz non nutritur i quo non ē vite sustentatio cum calore nāli pp qō necessario sit gñari membz ꝓnus a quo ꝓcedit calor nālis ⁊ spūs vitalis ante gñationem nutrientis ipm ⁊ ⁊tus iformatiua non indiget in dispōne iformatiōis nutrimento dū nō accidit resolutio sensibilis nocumētuz faciens sensibile. Vitalis igit é ꝓrior alijs nō solum dignitate sen natura veruz ēt tpe ecu cor ipsius basis ⁊ sufficiēs saltem ad eē confusū per se in nutrimēto ⁊ q virtus nālis ⁊ epar est ab his. Cordi nāqz ꝓncipaliter iest vitalis ꝓ̄ter nālis ⁊ aialis. lz eni cor in se cōem virtutē ⁊ spūm habuerit tñ q non fuerūt orgāna manifestationis i ipo cuncta q cor ipediret inde fuerūt demū seorsū posita. 5. A. de aia ⁊ ipm eis vires ⁊ spūs demandat. Et: qō ꝑparet ad recipiēduz alias virtutes sensus ⁊ motus ⁊ opationis vite illō é ꝑus. talis quidē est vitalis: ꝑmo ꝑma ca. antedicto Rursus pp qō vnūqōqz ⁊ illud amplius. sed pp vitalē hūt eē alie. Itaqz vitalis oium ꝑma maxie. Sz qs obijciens. Et si ꝑma extet inuegetabilis introductione insensibilis tñ aduentu ⁊ rōnalis alijs erit siltanea. Dicendū q lz id altioris sit cōtemplatiōis tñ saltē habeā q ipa cū eius ꝓncipio fuit ꝑma vnde nō dignior ad minus alijs eāliś aut maior ⁊ ita ab eisdē sepata. Sed id gradū dantes in formis cū pmaneat ꝓxīs nō cōturbat. Nō aūt essentialiter differat ab aliis ex his nō parū apparet. Et firmatur: qm quoz diffinitiones sbicta instra obiecta act⁹ ⁊ fines distāt essentia: ⁊ illa differūt. Sed diffinitōes haz ⁊utuz vt appet sunt diuerse sba alia sic cor ⁊ epar sil rqz in stra q: alius est calor ⁊ spūs vital ⁊ nutritie: dria. 55. Similiterqz alimentū aliud qz vnuz rude ⁊ māle vt nālis: reliquū depuratū tāqz formale. Finis ēt alⁱ q: vitalis é vitā dare magis lz ⁊ nutritiua p ꝑus i se cōtineat māliter fortassis. perficitur aūt ⁊ formaī epatis vigore sicut ⁊ de sensu cordis alig sensere. Nālē aūt simpliciter é in aialibus ꝓcipue alimēti pstantia Itaqz vitalis essentialiter differt a nāli ⁊ aiali. Sed dubitatur circa virtutū plarū altatem Damasceno dicente: Virtus siue virtutes nāles ⁊ spūales varia nomina hūtes vna ⁊ eadē est. Adhuc vnū membrū est ꝓncipale dria. 38. Dicendū q est gñe vna sed differens ⁊ multiformis spē. vnde aphōr. 1. Virtus vna ⁊ sba: fm qdē genus Hippocras idicās vnā fore virtutez: spēs aūt plures. Dut lz sit vna subiecto vt dcīt de aia i cōi é tñ drīs officijs p mbra. Quare idē damascen⁹: Virtutes fm diuersā in sbiectis mēbris officia diuersis vocabulis nūcupāt. Aliud vō huiōi appet ex. 38. ¶ Propter huiōi tertiū sciēdū q aliq ꝓfiderātes subtilius qō firmatū posuerūt vitalē ab alijs alterā duobus. Alij vō attendētes q vita reperitur i plantis ita vtcūqz ⁊tus vitalis. Alⁱ q: locuti fuerūt in in toto ente hic viuenti ceu phī: aut qm oīsū ipaz vigorē nutritionis sub se ꝓtinē. vñ fno vndecima ca. i. Cor nutrit cuz ⁊utibus suis nālibus. Et q: sicut tactū ei⁹ actus é in suo corpore nō ab obiectio vt aialis motiua. Adheret ēt vie ⁊ ordini vni respectu aial⁹ maxie vt oīsū antea ipam ad nālem reduxerūt. Qui ät ipam videntur ad aialem reducē addūt q: in eodez subiecto repitur sēp sūpta ꝑpe cū aiali. ⁊ q: ꝓcurrit cū motiua q̄ é ps aialis ⁊ ꝑcipue ⁊tus patiēs seu ad hac opata ipsius q motiue lacertorū impat moueri. ¶ Propter ārtū quidē ad ꝑmū quid dicēdū apparuit. Ad aliud dicendū q nō simpliciter diuidunt ex opposito cū aia ois sit nā ⁊ ñ eē. oīsūqz ēt q vital⁹ ñ minus verū amplius pōt alterū istorū eē. Ad aliud dicendū q hic maxie sermo ē de vita ꝑticulari perfecta q̄ fundat i corde nō ät de cōi in cuius pte quedā cor non repitur vt plantis. Ad aliud dicēduz q lz ex q̄sitius loquēdo nō solū q̄ indiuidui sūt spē idrītia imo ēt indiuidua ciusdē spēi oia dria. 19. cum spēs p formā substātialē ꝓstituat inesse. Nā essentia solū est vltuz. 7. methaphysi. ⁊ ita ⁊utes sūt oēs spē differēteś ⁊ maxie si ponaī nām sape diuisionis gñis i spēs aut diuisio aie vt dictuz est subi in accēdia. Virt⁹. n. aialis vitalis et naturalis inherent aie tāqz forme sbiecto loquendo tñ fz appentiā medicoz magi ⁊ formarū graduales dicēdū sicut oīsū has vires essētialiter diferre. Ad aliud dicēdū q vita p aliñtū est mālis: q̄ aūt vitalis ⁊utis formalis. Et itidē i vitali ostē sū mām vitā similiter existere. Ad aliud qd dicendū visum dudum. q̄ aūt alterius ꝑtis p hec apparent.

¶ Differentia. 58.

Quod uirtus aialis motiua ꝑmi tus influat in musculū q̄z neruū vī. ¶ Primo eni de iuuāmentis ca. 2. oēs motus volūtarij fiunt p musculos ⁊ ex lz sequit q musculus é ipa pars mouēs alie vō ꝑtes create sūt ad adiuuandū ⁊ p musculos ⁊ eorū extrema q̄ dicunt corde é motus voluntarius. Et i de voce ca. i. ¶ Musculus organū exīat motus voluntarij. De cā vō scdo ca. ¶ Musculi sūt q ꝑmo mouēt Et de accēti ārtro ca. 6. Ablata cute q subiect⁹ é musculus nudus exīs imobilis qdē appet lesione in eo facta sentiens tñ. Et cōsimules hic Gal⁹. plures ꝓfert sermones q̄bus vī idicari motū ꝑmitus lacerto

ab aīa īmitti Palin Johānitius: Virtus volūtarie mobilis mouet lacertos qbus cē. Itidē. A. pmo de aīa: Virtuti irascibili ⁊ concupiscibili fuit vt° mouēs q̄ ē i lacertis. Nō ⁊ rō psuadet qm̄ orgānicas ptes idonee pparant passiones. sed musculus ē qd organicū cū sit officiale ꝓpositū magī: neruus āt simplex. Rursus motus ptium ē mltiplex extensiuus ꝯtinuus ⁊ incuruatiu° ⁊ cetera. Est enī adoēm dr̄iam sit° sercuplā huiōi aūt mouēdi diuersitas i musculo magis pp ei° potentiores in oēm ptē dimensiones saluari pōt q̄ꝫ i neruo gracili ꝓducto. Amplius in oī motu oꝫ aliqd eē quo fulciat mouens. id aūt in musculo pp eius magnitudinē erit repire: mīme aūt neruo corpe sībulien tē. Palin: vnius partī vnica est actio Gali. cum sit a forma tandē q̄ vniuscuiusq; est vna. sed neruus vnaꝫ hꝫ opationē qī sentiī: dr̄ia. 41. Itaq; virtus mouēs īmediati° idita est musculo q̄ꝫ neruo. ¶ In oppositū q̄ neruo motiua insit ꝓpus: neruus enī reddit virtutē aīalem ex cerebro: ⁊ vtilitas nerui ē reductio sensus ⁊ motus ad oēs corporis ptes: de iuuamentis pmo: et pmo pma Plerūq; pncipiū sēsus ⁊ mot° sit ē vn° neruus ⁊ cetera. Et ibidē. simpliciter penetratio virtutis motiue est in neruis q̄ sūt in lacertī cōtinui. Itidē de motibus liqdis ca. 1. medici diligenē inq̄siuerūt an nerui vtilitatē motus hēant ex sui sba ⁊ nā an supra neruos sit aliq̄d membr̄ q̄ō neruis hanc virtutē tribuat sicut lacertī exhibē videntur q̄ qdē adherent neruis videntes oēm partē ifra icisionē nerui sensuꝫ ⁊ motū ꝓut ꝓgrediebatur ab illo neruo eē ablatum vt hi ī ortu neruor̄ declarant a cerebro ⁊ nucha. Ex his itaq; sermonib° longius illic tactī huiōi cōsurgit rōcinatio: Omne illud quo ablato auferī reliquum cā erat illius cū fuerit tota ipius cā. sed ablato neruo vel multū lesō sensus tollit ⁊ motus: de accēnti ēt q̄rto ca. Erit igitur neruus pncipiū motus ⁊ pmum irradiatus ab aīa ⁊ non musculus q̄ ipō ablato adhuc sensus ⁊ motus remanet in pte sūp abscisionem sita. Primitus itaq; irradiat mouēs virtus neruū q̄ꝫ musculū. ¶ Propter pmū vero sciendū q̄ qd sit virtus motiua cū eius ꝓparibus dr̄ia īnotuit pori. A. od° aūt ipius monendi extat huiōi. pmius enī spēs conuenientis aut tristabil īmutat aerē qui sensum pticularē demū īmutat ⁊ hic cōem quā siqdēm īmutatōeꝫ fantasia seu imaginatio recipit ⁊ pseruat. deinde ipius spēs recepta īmutat cogitatiuā ⁊ hec estimatiuā q̄ aliq̄n memoria locat cū alijs. Estimatiua vō īmutat cordiꝫ actiuā siue opatiuā ⁊ ea passiuā vel ad hoc opatū q̄ demū iperat irascibili aut concupiscibili hꝫ q̄ spēs apphensa fugienda ē vel psequenda q̄ tandeꝫ ipetrat motiue lacertis affixe mouentī p eius musculos: differentes sūt enī. 5ꝫ. hꝫ Ga. dr̄ia posui. ex quo ēt appet q̄ motiua pōt dici virtus aīalis ⁊ vitalis vt cūq; ꝓut ei hec iperat vel illa. ⁊ hic quidem motus dr̄ia mr̄abīl. 135. Quid aūt sit neruus. quot ēt dicat modis dr̄ia inotuit. 41. qd vero sit musculus ⁊ ei° necessitas tertio dīdor̄ appebit. Est aūt bonuꝫ mobile pmum qō pus suscipit virtutē motiuā qua motuꝫ pnter mouet q̄ deinceps. Aue siquidē apud Ar̄. est aīa hec nāq; lꝫ vt forma diffundat per oēm ipi°māꝫ partē nullā sibi determinans vez tñ ꝓut est motor alligat āplius cordi. vnde cōmentator physi. 8. A. Musculus ē quid motū per se ⁊ ꝓponit ex tribus: puta carne musculi ⁊ ē postremū motū: ⁊ ex calore nāli qui est motor ⁊ motum q̄ transit i neruos: ⁊ aīa mouente q̄ ē forma in illo calore nāli. Verūtñ apud medicos ⁊ principue Ga. artificū sensibiliorum primū moueno i motum voluntarie ē cerebrū. vnde de morbus manifestis: Primū mouēs ac pncipuū vniuersa mouēs aīal mēbra volūtario motu ē cerebrū. q̄ aūt extrema puta manus ⁊ pedes sunt mota tñ. Intermedior̄ vero vnūqōq; motū ⁊ moueno velut nerui musculi corde ⁊ huiōi. A. Motus ēt multiplex existit: Nālis quidem cuius pncipiū ē ab ītra siue passiuū sit vt granum ⁊ leuiū: scōo celi. hec enī nō hñt ꝓpe pncipium motus actiuū ītra: verū magis inditū ab eē. Grauibus enī ⁊ leuib° gīans motū indidit qō eē permanet: naꝫ si cut alia accīa ꝓsequunt formā substātialē ita ⁊ locus ⁊ pnter ad locū moueri: nā motus ē pp locū nō tñ forma nālis ē motor sed q̄ formā huiōi ipressit ad quam motus talis ꝓsequitur. Celestia ēt mouent p pncipium separatū quod est in eis tractatu de substantia orbis Ipsū nāq; ē ab eis sepatū essentialit: ꝓiunctū tñ fm virtutē ⁊ in eis situatū p quē fortassis modū ponitur celū scōo ce. ⁊ mū. aīatū forte. Aut fm plurimos p ei° aīam cui exterior itelligētia vtutē influit suā p quem modū arbitratus ē cōmētator sbām quādā sepataꝫ i hois cogitatiuā iprimer et ifluere. Principiū āt motus° actiuū i aīalib° intrinsecū existit. ⁊ hꝫ qdeꝫ motus pōt dici ēt voluntarius si a motore ꝓcedat vtente rōe cuius ptās ē ad opposita dr̄ia por: ⁊ methaphysice. 9. Est ⁊ mot° violētus huic oppositus cui° pncipiuꝫ extat extrinsecū. Violentū. n. ē cui° pncipiū ē ab eē non ꝓferente vi. i. formā nālē passo: ethico. 3. vñ i magnis moralib°: Ipm ē cui° pncipiuꝫ ē ab eē a quo cogit opari. Est ⁊ medius iter nālem ⁊ violentuꝫ vt aīalis gradient ī altū. Rā rōne forme seu aīe ē nālis cum de ipsa dicat ēt p ꝓpus nā physicor scōo. ex pte vō motus violētus. ¶ Propē scōm vō sciendus scōo collꝫ ca. de iuuamētis vtutis motiue scribi expssius pmū ab aīa motu seu calore nāli musculū forte mobile ita: Primū mobile a calore nāli ē musculus tanq; idito ab instro. Aīa. n. mouet pluribus medijs cōcurrentibus īcorporeis ⁊ corporeis puta vtute locū situationis ⁊ actōis determināte ꝓpone q̄lificate: calo ⁊ spū calefaciēte: ⁊ vtutē ad actū vehiculāte: ac mēbra hec oīa sustētāte. Cū. n. aīa mltū distet ab organo corpulentioꝫ i quo vī manifestari actio mlta oportuit īteruenire ꝓportionabilia cū nā saltū ñ cōmittat hꝫ paulati ⁊ ordinate valde ꝓcedit de vno i aliud extremor̄ p media intrā vt ei° ꝓximitate ꝓtinuū lateat ⁊ mediū bisto. 7. Hanc quoq; pōnem Auer. rōe munuit. Conueniens enī ē vt motor ꝓportionet mobili. Calor āt ē ca. ⁊ hu. ⁊ musculus silr pp eius ꝓpositionē. Cōponit enim vt ait ex carne simplici ⁊ neruositate ⁊ nascitur a corde. Neruus āt solus frigidus ē multuꝫ non hñs similitudinē cū calore nāli. Neq; dicendū est q̄ vena vel artaria sit pmum a calore motuꝫ īnato qm̄ vena orīf a mēbro nō pmo. Subdit ēt q̄ de rōne nō ē q̄ instrm̄ qō dat nutrimentū sit instrm̄ motus. magis enīꝫ ꝓueniens ē vt nutritio fiat per q̄tis instrm. Neq; ēt artaria cū sit cadē via alterius actōis datiua puta pulsationū opatrix dissimiliū ⁊ nō ꝓuentiū motui volūtario. pp qō concludit pmum mobile fore musculū nō aūt neruū. Super hoc quoq; fulcit non post multa Ga. ca. de iuuamētis hanelitus turpiter aggreditur ⁊ fortitan sophistice assumens rōnis

vim in argutijs ꝓtacte. Si motus ē voluntarius nervus ē. sed neruꝰ nō est posita eius detruncatione: ꝗre a destructōe ꝓntis cōcludit destructionez antis puta motū voluntariū nō eē. Itaqꝫ motus voluntariꝰ erit i neruo. Aut sigdem hunc syll'm falsū fore i ꝓncipijs ꝛ i figura corruptū ita vt peccet i māz ꝛ formā sil'r qm̄ qñ remouet̄ynum ꝑdicatum rei q̄ data ē a ꝓiecto ñ debet semp remoueri ꝑdicatum ab illa a q̄ remotuz ē ꝓiectū. Et q opinantur ℔ tenent credē cuz negatione oppositi antis in tota mā negationem oppositi ꝓntis. Et ió hec vba ñ sunt digna vt audiant. Et iste modus ē vnus in quo manifestuz ē q Ga. nō habuit verā radicē i logica qz si p remotōnē nerui remouetur aliqs motus ió ñ est de necessitate vt qñ neruus ē q dicatur ꝑpa cā in hac re. Sentire igit vt Auer. vtcūqz sermones pegrini Ga. vident cōmittē deceptionē ꝓntis. a ꝓpositione siquidē hūte plēs vnificatōis causas in vnā trñ ꝓcedendo. Ubi ēt termini vt sic cōuertibiles nō extāt: tūc nāqz lz vis tenēt illa cōis gra māe nō trī rōe forme. Nō. n. dat si dolor ē solo extat ipatis. ℔ autē nō reperit utaqz neqz dolor: eo q is ex mala cātur ꝓne: dria. 76. Subdit autē demuz idē i fine positionis fulcimētū iā visos fuisse boies pcussos supta neruos dormitarios ramificatos ex qnto partiuz neruoꝝ cerebri delatos extrorsum ex cranco sub ossiuz partiuz tecturis ꝛ tūc illis ꝑuate sē oē operationes voluntarie ꝛ ideo dormitarij appellant. Unde subdit Rasim dicere q qñ rex Indie nobiles volebat interficere aliquos p hunc iterficiebat moduz. Et visus dicē pp hoc q oēs voluntarij motꝰ biꝫ duobus affixi sunt neruis. Iste igit ē sermo Auer. Nō autē huiōi positio fortassis stare nō possit ꝛ nō dñdorū appebit. Nunc autē qs forte defectuz argumētationis eius ꝫ Ga. oñdet taliter: Nō enim dicit ꝑmo calorē nālem ꝓuenire musculo eo q vtrūqz cal'm fortassis nō est verum qz in motu nō solum requritur caliduz quo ꝓficiat imo frigiduz quo cōtemperatur vt i grossē frigido ꝛ fulciat. Adhuc moueri inest sibi per neruuz vt oñdet ꝑmo. Ampliꝰ qūo musculus nascitur a corde nisi vtute vt p'm alia. Esset nāqz de natura musculi id ip'm quod negat tertio. ii. ca. i. motusqz illius voluntarius quod ridiculū. Nō ät dicit neruum multuz frigiduz ℔ mānifeste ꝫdicit veritati ꝛ sermoni Ga. ꝓnum ꝑmo ca. ii. theo. ꝑmo ca. 9. ꝛ ꝓio ꝑma ca. de ꝓnibus mēbrorum. Scribunt. n. hi neruos forte frigiditatis pauce qz ipos iuxta cutez ꝓne situant: verū ex eius ēt magꝫ pōt concludi dictis q neruus sit mobile ꝑus cū ipse sit frigiditatis pauce ꝛ calefiat calore inato quo cōtemperatus is ad motuz ꝛ fulcimentum eius reddit aptior musculo. Id trī dico nō sufficit: vez moles ēt requrit corporea q ápliꝰ reperitur in musculo q̄z in neruo. Et ideo motus in musculo ꝑius q̄z in neruo manifestatur: imo ꝛ in corde magis. vnde p eas describitur motiua ꝑmo ꝑima. ꝗre illas nouit idiota: nō autē sic musculos. Nō ēt dicit venā nasci a mēbro nō ꝑmo vt mobilis leuis non seruans positionē eius Az. magistri volētis venas a corde imediate nasci: dria. 47. Impugnat etiā Ga. nō iuste cū musculus non bēat qō in ipo motus manifestet ꝑmo nisi per eius ꝓncipalius ꝓncipium ceu neruū sicut p cerebrum monent voluntaria. Motus eni volūtarius nūq̄z separari pōt a neruo: sicut bñ tres a gradato cū p nullū undius fit motus volū

tarius musculo nisi p neruuz. q ipso abscisso bene sequit q motus remouear a musculo cū eius virtutez nō suscipiat aliunde vnde accīs nō cōmittit vt sibi i ponit Gal'. In neruo trī cum sit cōe instrm sensus ꝛ motus nō manifestatur ita motus cum is sit exilis flexibilis. Motus aūt indiget fixione quā neruus ꝓstare nō pōt lz sensuz valeat exhibere: eo q difficilius ē mouē q̄z sentire cū illud sit agere hoc vero pati. Ad agendū aūt plus vigoris requrit q̄z ad patiendū de accīn ārto ca. 6. ꝛ interiorū ꝑmo ca. penl'. Neq; ēt valet quod de neruis inducat Auer. Dormitarijs cuz motus possit alinde cōtingere q̄z pp percussionē neruorū illo ꝛ vlter absq; neruoꝝ causa: nō aūt motus voluntarius ullatenus pōt ꝑfici sine neruo. Sermo trī Auer. apud veritatem ꝓferentē pōt admitti lz fortassis nō ex sufficientibus deducat vt q ꝑmū mobile a calore naturali ē musculus quantū ccu ptactum ad ipius manifestationē. motus eni repsentat i musculo amplius ꝓpter sufficienns bre q necessaria sē motui ptacta q̄z neruꝰ ꝓpter illius carere: ita vt neruus quo ad motū tribuendū ꝓportionatur cerebro quantū vo ad sensū corde. hoc eni hz cerebrū virtutē trī. ¶ Propter tertiuz quidē sciendū q virtus motua imediatius irridiat neruū ꝛ imittitur ipi ꝓter: aūt tanq̄z quoddā ex ipso ꝛ alijs cōpositus i musculū dirigit. vnde interiorꝫ ꝑmo ca. pe. Neruus nullus ē ipse sm se ipm sine musculo nullatenus operans in aialis pticulis tales actus: sed per mediꝫ musculos oēs electiones noiatos motus perficit. Cernunt aūt ad mouendas particulas quandoqz quidem manifeste musculi ipsi: quandoqz quidez p mediuz corde. Ac corundē tertio: Principiū motus ꝑmum quidez neruis: per ipos āt musculis datur. Et itidē alie cogñt a medicis radices neruorum q monēt musculos a radicibus neruoꝝ cum manus ꝓstantiū sensuz vnde de motibus ligdis primo. Posq̄z lacertorum motū artarijs ꝛ venis ꝓstrictis in suo deprehendantur manere statu cūqz strictis neruis ipeditis: quedā ad lacertos quidē dirigitur a neruis virtus aliqua p quā fit corū actio iudicauerūt. vnde subditur virtutē ordinatiuā transmitti p neruos a cerebro ad lacertos ꝗre dria ꝓioui virtus excogitatiua in cerebro locata vtitur particulis quēadmodum riuis gbusdā nerujs sensū ꝛ motū mittens per eos aiali oi. Quarto vero theorice ca. 17. Virtus mēbra voluntaric mouēs a cerebro ꝓcedit ꝛ per neruos ab ipso orientes mittitur ꝛ a nucha atq; ad lacertos peruenit voluntarius illis dans motū. Primo quoqz ꝑma ca. i. de musculorū sermone. Ubi musculi datur necessitas dr motuz voluntarium mēbrus nō cōpleri nisi virtute mediātibus neruis a cerebro illis aduenīente. Nō fuit ēt conuenies neruos ossibus cōtinuari ne lederentur eoruz duricie ió egressa ē sba filis neruo ex ossiū extremitate ligamētum dictuz q neruo fuit adiuncta ꝛ vna res cū illo facta. Et qa huiōi sba sic cōposita erat adhuc sbtilis nimiū ꝛ ifirma: neqz posset ad multū extendi nisi sustentaret alio ꝛ maxie cum oritur a cerebro vt nucha supiori ꝛ ꝓpe cū hec sba diuidat i partes plurimas ꝓpterea sibi admixta fuit simplex caro q̄ fibi ꝓiucta sustētaret ꝛ vacuitates eiusdez repleret. ꝛ qa he inēdiuncte erant sbe subtiliatus ꝛ neruus ꝛ ligamñtū ꝛ diuisi i fila ꝛ ex eis cōtexta ē sba pániculus dcā colligās ꝛ ptinēs in adinuicē ꝓdicta ꝛ sepans ēt vbi

ors ꝛ distinguens. Pars quoꝫ huiꝰi ſbe compoſite q̄ ad mēbrū tēdit mouēdū colligit ſbtilitat ꝛ indurat ita vt funiculi aſſumēs ſilitudinē corda dicat. Ex neruo. n. ꝓponit ligamēto qꝝ caro deſiſtit tñ ꝓtendi ꝛ pániculus i neruū idurat ꝛ ligamētū m corda cū pertranſeūt. Et hec ſba ex his q̄ttuor ꝓpoſita muſculus appellat ſiue lacertus qđ diuerſitatē ñ ipoꝛtat realē. Ex his igit ſerieb⁹ recte auditis appet vtutē motiuā ꝑmitus in neruū influē q̄ꝫ i muſculū. Appet ét neceſſitas muſculi ciuſqꝫ eſſentia ꝛ p ꝑñs qđ erit mobile ꝑmū ſeu imediatū cū in eo rō motus ꝛ fulcimēti aptus repiat in vtute tñ ipius. Neruus eni ē ſicut pars ꝓſilis ꝓncipalis inſtri. ſ. muſculi. Nūc át ꝓclusa ꝓfirmenk rōe. Oportet ꝛeni mobilis ad motorē ꝑpoſitō nē ſteruenire vt itelligibilis ad itellectū vt edocent q̄ de phyſico auditu. Sed neru⁹ cū ſit ſimplex magꝭ ꝑportionat vtuti ſimplici ét enti q̄ꝫ muſculo cōpoſitoꝛ ſaltē cōpoſitōe ꝑticulari. Thoꝛax ꝛ huiꝰi cōſtruunk vñ theo. 5. cap. 22. vnde ꝛ ipe ibi locat in anthomia cōpoſitoꝝ. Adhuc cū hec virtus reqrat ſubiectū per qđ deferat ꝛ quo per ſe náqꝫ nō moueret cum nihil ſic moueat niſi corpus. 6. phyſi. illud nō erit niſi neruus eo q̄ ímediate oriꝭ a cerebꝛo vel nucha manifeſtatiue ſaltē. Muſculus vo non intñ extendit vt cerebꝛū vel nuchā táq̄ ſenſui ſubiacēs attingat. Eſt ét neruus lucidus puius poꝛoſus ꝛ tale meretur eē aialis vtutis ſpū mediante receptiuū ꝑmū ꝛ delatiuum hec át muſculo nō ſunt niſi forte p neruū ꝛ ió i opilatione ꝛ obſtruſiōnē neruoꝝ videm⁹ palyſim ꝛ ſilia cáre: nō ſic át q̄ muſculi. Rurſus i vnoquoqꝫ mēbꝛoꝝ officialiū ē ꝑticula cōſilis q̄ illius ꝑficit ꝓncipaliter opatio: alie át ptes pp bene eſſe dſia. 73. Talis aūt ꝑticula iuſte cōſideranti neru⁹ erit. nō át ligamentuꝫ cum nō ſentiat neqꝫ ꝓncipio alligat. Fit ét pp iuuare neruū ꝓncipalioꝛē vt appuit ex muſculi ꝓpone. Neqꝫ pániculus cū ſit ſcōario. haud caro qꝝ nō ē ꝓncipalis ſed ex ſang. cáta fluxū hñs ꝛ reflurū: neqꝫ etiá totus muſculus cū toti ſint mot⁹ p ptē magꝭ phyſi. 8. Palin: ꝟ nos docet experiētia qꝝ videmus motuꝫ ceſſare ꝛ ſenſū neruo ꝑcioſo nō autē muſculo. motuſ tñ tunc nō ieſt neruo niſi fortaſſis ꝟctionis ſeu ſpaſmatiōis ſed muſculo magis ſenſus tñ ieſt ꝑter muſculū neruo ét manifeſtus. Hic igit ſufficienk cōcludatur q̄ neruus ē id qđ ímediatius ꝛ ꝓncipalio vigoꝛē recipit aialis vtutis: motus vꝫ atqꝫ ſenſus. Et q̄ de mū manifeſtat i muſculo. ¶ Propter q̄rtuꝫ q̄dem ad ꝑmaſ aucitateſ oēſ vna ꝓcedēteſ vtute dicēdū id gſa máifeſtatōis modus exiſtē cū videmus muſculū mouē nō át q̄ vtus in ipo ꝑmitus recipiat ímo i neruo velut ꝓncipiū opationis viſus poſita eſt cryſtallina manifeſtat tñ magis i ptibus cōiacentibus: dſia 63. Ad aliud dicendū q̄ partes nō audiunk illic orgánice ſm q̄ organicū ꝛ cōſimile opponūt. ſed organi cū dr̄ eē ꝑ relationē ad ſimplices conceptus aie. aut hoc i motus vificat vt dictū ē manifeſtatōe: nō autē in ꝓncipio ꝑmitus motoꝛis ſuſceptiuo. Ad aliud taꝫ appet q̄d dicendū ſit modo añdicto. Ad vltimū dicēdum q̄ neruus rōne ꝓñs ipius ꝛ ſbe magis fulcimētum ꝑſtat muſculo moles tñ deficit neruo i illo reperta. Vel q̄ntū petit organū cui ꝑmitus imittit virtus motiua: nō át id cui virtutis iſit appentia ſeu manifeſtatio ímenſioꝛ. Ad aliud dicendū q̄ verū ē q̄ñ illud membrū fuerit vnū mō oī neruus aūt alius ē ſenſitiuus plerunqꝫ ꝛ motiuus. Aut nō eſt oī idē modo vno ét dato neruo. Vā in ipo ē dare frigiditatē ꝛ ſiccitatē minoꝛē ꝛ mollicie ꝛ ita erit organū ſenſui aptū Et ē reperire ꝑdictas in eo q̄litates itenſioꝛes ꝛ pluris diafonitatis poſitatis q̄bus reddit inſtm motui aptiuus. Ea ét que partis nota ſunt oppoſite.

Quoniá dictū ē iuuamentū nerui exiſtē diſtributionē ſenſus ꝛ motus in oēs ptes heſitat cōtingit: deiceps ne vn⁹ neruus poſſit eē ſēſus ꝛ mot⁹ ꝓncipiū. Qđ ē nō: vr̄ q̄n quoꝝ vt⁹ ē alia ꝑ ſba ꝛ finis ſeu opatio i idē non ꝛcidēt ꝓncipiū. taꝫ vtiqꝫ neru⁹ ē ſenſitiuus ꝛ motu⁹ cū vtus ſenſibil' ordinet i ſenſitiuū: ꝛ motiua i motiuū: ſitqꝫ motiu⁹ ſiccioꝛ ꝛ duꝛioꝛ ſenſitiuo ꝑmo ꝛ theo. ꝑmis. Finis ét ſēſitiui ē ſenſū ꝑſtare: motiui vo motū. Palin: illa nō ꝛcidūt i vnū ꝓncipiū quoꝝ eē diuerſis ꝛtineꝫ gñib⁹: cuiꝰ ꝑdicamētoꝝ coordinatōes ſunt ipmixte: poſterioꝝ ꝑmo. Sed qđ ſenſitiui i paſſiōis cadit gen⁹: motiui át in id qđ actōis Sentire náqꝫ pati ē quoddā ꝛ mouē agē: q̄rto de accñti ꝛ interioꝝ. i. Et fulcit qꝝ ibidē ſentire ſuſcepit actionē ab alio vt ab obiecto qđ ei exꝛat tanq̄ꝫ pati. Motus át eā nō ſuſcipit verū potuſ cát i aliud. Et ſi vnus ē neru⁹ ꝓncipiās ſenſū ꝛ motū tūc ꝛ vtus erit tñ vna coꝛrūdens eidē cū tñ ei⁹ q̄dā ſenſitiua ꝛ reliq̄ motiua. Rurſus i tegni lib. 2. vt ad multū nerui ſenſitiui oriunk a pte añrioꝛi motiui vo a poſterioꝛi. Itidē ꝑpter qđ q̄ alius erit neru⁹ ſenſū ꝓncipiās alterqꝫ motū. Je. n. vr̄ ſolus ſufficē ñ igit vnus neru⁹ poterit eē ſenſus ꝛ mot⁹ ꝓncipiū. Oppoſituꝫ vo cōitas ſentit medicoꝝ. Amplius ſicut ē in ꝑmo inſtro ꝛ ſcōo: ita ſil'ter ꝛ erit i ſtio: puta cerebꝛo nucha ꝛ neruo. ſꝫ vtrorūqꝫ illoꝝ alterū vnū exñs ſenſū iniciat ꝛ motū. Rurſus quoꝝ nomē ꝛ rō ſūt eadē ꝛ act⁹ ꝓncipiū ſil'r erit vnū cū hēant eandē nāꝫ. ſed talis eſt neru⁹ ſenſitiuus ꝛ motiuus. Uteꝝ náqꝫ dr̄ vn⁹ ꝛ eſt ſba flexibilis ſubtilis ꝑtenſa colore alba ex cerebꝛo ꝛ nucha ꝑducta. Neruus igit poterit vnus eſſe ꝓncipiū ſenſus ꝛ motus. Propter ꝑmū qđ ſciendū q̄ vnū quotiēs dr̄ dſia oñsū tertia. vnū át ꝟ ſumptum vnitatē ipoꝛtat numeralē. Quid át neruus dſia. 41. qđq̄ ſenſus. 42. Sed motus li. cū coꝛ multiplicitate ꝓncipiū vo multipliciter dr̄. vne qđ vnde motuſ initiat vt diſtātie cuius oppoſitū eius fminus: alitez vñ optie fiet qꝟcūqꝫ ceu i doctria ñ ē iciꝑiendū a rei ꝓncipio verū vnde diſcitur facilius. Tertio quod ꝑmū ꝑducit vel gñatur in exiſtente ſicut fundamentū in domo ꝛ coꝛ in aiali. Adhuc vnde ꝑmus initiatur motus vt pr̄ ꝛ mater filij: ꝛ lis extant ꝓncipium belli alr̄ ſm voluntatē ac ipetum mouens ꝛ mutans ſicut ꝓnceps aut tyrán⁹ ꝛ artū architectōica. Sexto vnō cognoſcitur res ꝑmo vt ſuppoſitōes ꝛ ꝓtioꝛes dignitatū ꝓncipia ſunt cognitionis cōcluſionum. hic autē ꝓncipiū auditur q̄rto potius dictum mō. ¶ Propter ſcōm qđ ſciendū q̄ Ar⁹. vt tactuꝫ dſia. 41. fortaſſis nō cagſcens pfecte nerui nām poſuit eius opera dſia ꝛ altera magis vt vnū ligare oſſa ꝛ adinuicē cōnectere ꝑteraꝫ in craneo in quo ſuturalis ſiue fratilis ē copula ꝛ is vere ñ ē neruus niſi vt eguoce vez ligamentū ac ad ſenſū vt inuit ꝑſtare ita nō capit vtiqꝫ neqꝫ ſtupoꝛ vbi non ē neruus coꝛporis. Plurimi át ſunt nerui circa pedes manus coſtas colluꝫ ꝛ brachia. Stupoꝛ vo ſenſus ē paſſio: dſia. 73. Colluꝫ tñ ſecundo Ar⁹. iponit q̄ voluerit neruū ſolummodo ca-

lidã sui frĩtate cõtemperare nõ potentẽ excellentiõi sentire calore. Nit nãq apparere ex Ar[.]stia q non sit factus neruus nisi ad cõteperandũ calorẽ intrinsecũ ad ℔ vt det vtutẽ sentiendi vz carni vt subdit post multa. ⁊ hec opinio plus segtur in iuuamẽto cerebri Sed forte Auer. stare nõ põt cũ nũcubi diligenter ĩ grenos tale nerui reperiã iuuamẽtũ cuz hec ẽt tẽpies causet a cerebro sufficiẽt: de ptibus scõo. Adhuc caro cordis reliq̃ calidissima carnũ p se posita ẽ sentire: dria. 41. Vbi hesitatio appuit circa nerui nãz sil'r Auer. instra. ¶ Propter tertiũ qdẽ sciendũ q vnuz ⁊ idẽ neruus põt ñ raro initiũ sẽsus ⁊ motꝰ esse sicut testatũ ẽ ỗ accĩti: q̃rto interiox. i. de motibus manifestis: ⁊ theor. 6. Volunt enĩ q multotiẽs dẽ sensus ⁊ motus p vnũ nerũ. ⁊ plerunq̃ qdẽ vnus neruoruz singularĩ põstat sensũ ⁊ alter motũ. Tunc nõ cõcider dubio si sensus põt eẽ sine motu aut eõ ĩ lingua ⁊ oculo: verum pus magꝰ cũ idẽ vtrisq̃ fuerit neruus. Veritas tĩ sanior q vbicũq̃ est sensus nõ ẽ motꝰ cuz mouẽ sit quoddam agẽ: sentire vo pati. Ad agendum vtiq̃ plus regritur vtutis ⁊ calorꝭ: ad patiendum ãt modicũ ibidẽ. Vbi aũt reptus ẽ motus p oppositum ⁊ sensus dũmodo ei occurrat sensibile. Dico ãt ita q dictũ ẽ aliquẽ neruox pncipium mouẽdi ⁊ nõ sentiẽdi non qm̃ non possit sentire q sepultus forinsecum sibi nõ valet nãliter aduenire sensibile. vnde pmo prima: Ad ẽbriorũ quidẽ sentientiũ mobiliũ plerũq̃ sensus ⁊ motus sil'r pncipiũ ẽ vnus neruꝰ ⁊ plerũq̃ sepat ⁊ erit pncipiũ alterutrius vtutis neruus. Ut id autez p amplius appeat sciendũ q neruꝰ nõ ẽ pncipiũ sensus ⁊ motus pmum. sed cor aut cerebrũ cum nucha vnũ scõrum magis puta respectu carnis ⁊ pániculoz musculoz ⁊ cordaz ceu ⁊ nucha taliter se hz cerebro relata ⁊ neruis. Insup ⁊ neruus amplꝰ extat sẽsus pncipiũ q̃z motus. sentit enim enter in seipso ac alia sentire facit q̃bus superpãditur ita q ẽt pánniculos ⁊ cordas q̃bus pteruntur nisi parũ ex eo. Hz motus initiũ nõ est actu sed vtute magis. Nõ enĩ mouẽ põt seipm localiter neq̃z aliũ actualiter: illatus tĩ in musculi pstructionẽ cuius pos ẽ nõ minima cuz fiat ex neruo ⁊ carne simplici in tegni facit ad motum: et qa organũ delatũ extat vtutis ⁊ calore nãli musculum. Est igit organũ motus reddens ipm tĩ seu deferens sensus aũt non solũ q huiõi verũ pcipiens siue indicans magis. Sic enĩ se hz de bis vt de neruis obtic[] ⁊ crystallina: dria. 45. Propositum autez firmatur rõne: qm̃ in his maxie quoz vnũ ordinat in aliud qõ põt amplius poterit vtiq̃ ⁊ minus. talis vo ẽ motus ad sensũ: ipe nãq̃z in motũ: sensus aũt in salutẽ aialis silr̃q̃z motus: eo enĩ adipiscit quod apprehensum. Sed neruus qs mouens cũ mouẽ sit agẽ ad qõ plurimũ repitur vtutis poterit ⁊ sentire: cũ pati modicũ vtutis expectat. Amplius qm̃ virtꝰ seu aia ⁊ calor nãl' vigorosi extiterint sm q amplius aut minus inherẽt orgão vni poterũt opari diuersa puta currere ac stare in aiali: quoz alterum expetit virtutis: reliquũ ãt minus. huiõi vo neruus est organũ respectu caloris nãe ac vtutis. plurimum nãq̃z ipoz imissum neruo motũ pncipiabit minimum vo sensum. Rursus quorũ cõpletio modicũ distat in adinuicẽ vnũ poterit in qõ alterũ ad sensum q taliter efficiẽt nãe calo ⁊ virtute. talis vo põne neruus ẽ vterq̃ cũ frigidus sit ⁊ siccus mẽsurate: ita vt illis pamplius receptis remittẽt frigidũ ⁊ intendẽt siccum: scõm vo minus eõ. nouẽni sufficiens calidũ qõ innatũ operari nisi occurrat influens eidẽ reddẽs alterum quoddã tertiuz velut fortmale caliduz. Eti: ab organo cuiꝰ ℔a vtcũq̃ diuersa existit cum ℔ quod agens sicut tactus variari ptingit diuersus poterit cõsurgere pncepꝰ effectꝰ. Hz huiõi ẽ nerui ℔a ná in ea est dyafonetatẽ seu puietatẽ attẽdere sensui existentẽ consoná. Cũ maxime spiritꝰ sensituus sit huiõi ac ẽt terrestreitatẽ ⁊ duriciẽ quibus neruus motui efficitur cõformis cum motus fortius expectat subiectum ob actionem ⁊ durius pp quietis fulcimentum. Itidẽ vnuz ⁊ idẽ numero põt in duo ẽt dissona vt lingua in gustũ ⁊ sermonem: tertio de aia dicunt tĩ qa in alterum pncipalius vt gustus ⁊ in reliquum ex pñti puta in sermonẽ: nã tũ vnuz qõ extet lingua subiecto ẽ tĩ diuersa rõe. Gustat enĩ pp neruos sibi a tertio pari neruoz cerebri delapsos. Sermonẽ vo motu dearticulat p eos q a septimo: ita fit dez in neruo duplex vt tactus rõne ℔e amplius nã pncipalius quoq̃z ordinat in sensum cuz cuz suscipiat etiã actu sensibili occurrente: nõ ãt motũ vt tactus nisi vtute tĩ. itaq̃z qs neruus motuz ⁊ sensum poterit imitiare. Qm̃ ãt egetur qñq̃z sensu simpliciter ⁊ intenso non distracto in pl'a nã neruum hic adinuenit simpliciter sensituũ qualis obticus: ac qa interduz indigetur motu soluum ⁊ imensioni neruuz tuncq̃z cõstituit motus absolute quales plures sepultoz vt manuum ⁊ pedũ. Utrisq̃z vo neruus vnus pticipat qm̃ cum eo egere ceu quinti tertij ⁊ qnti pariuz ex cerebro producto. ¶ Propter quartũ ãt ad pmum dicendũ q q̃z uis hec sint dissona in spãli puenunt tĩ in cõi taliter q aia cuz calore nãe delato in eoz organum possit in eũ diuersum effectũ imprimẽ. Ad aliud dicendum q lz pati quod est nerui sensitiui ⁊ agẽ quod motui sint diuersoz generũ nihil tĩ prohibet idẽ esse subiecto ceu qs relatione q̃fiari dr pf in genere locatꝰ ad aliquid. put vo in seipso subsistit in predicamento ℔e. similiter ⁊ de neruo sm diuersa ⁊ in eo reperta ⁊ i eũ iprimentia. Omne quoq̃z sil'r actiuũ ⁊ passiuum ⁊ mouens plicem mobile erit: plicoruz tertio. Ad cõfirmationẽ sil'r apparet ex multis. Ad aliud dicendum q virtus ẽ vna in cõi: diuersificatur tĩ sm organa i spãli. Organũq̃z vt visũ sm eius nãm alteram ⁊ receptionem põt sil'r diuersificari. Ad aliud dicendum q non impedit qn ẽt neruus quis possit eẽ sensus ⁊ motus innũ vt declaratus lz sensituus simpliciores plus ꝑdeant a parte anteriori ⁊ motiui a parte posteriori. Ad aliud quid dicendũ apparuit. Et ad ea que partis alterius etiam satis his iam apparet.

Occasione illiꝰ quod dictũ est musculos virtutẽ ℔e tĩ innatã hesitat deniq̃z. Videt. n. q musculus nõ hẽat solã hanc verũ ẽt influẽtẽ cũ ea seuinfusã p Johãnitiũ enumerantẽ inẽ mẽbra hñtia vtutẽ inatã ⁊ influentẽ cũ ingt oẽs tres lacerti. Nõ inuit ĩ tegni lib. 2. vbi enumerant pncipalibꝰ ptibus deseruientibusq̃z ipis ⁊ hñtibus vtutẽ inatã solũ in q̃bus nõ reponit musculus subditur demuz Alie oẽs ptes cõe bis hñtes sui ipius regimẽ venis ⁊ neruis indigẽt. sub quibus vt musculꝰ locari. Eti: nullũ mẽbrũ officiale hz vtutẽ inatã tĩ sz ⁊ cũ hac influentẽ ⁊ sic ꝑpositũ. Nõ ãt tale icipit a simplici. musculus vo ẽ ps officialis: tertio theo. cũ sit insm vtutis aialis. Et firmatur quia recipit sensum ⁊ motuz

cerebro: dria. 58. Adhuc hñtia vtutē inatā trīm fūt ossa ⁊ caro ñ sentiētia musculus vtiqz sentit. hz igit musculus vtutē inatā ⁊ influētē ⁊ ñ solū inatā. ¶ In oppositū idē Johānit⁹ cōnumerās masculū i his q̄ habēt vtutē inatā trīm. Et in tegni vbi agit de pti⁹ q̄ habēt vtutē inatā ⁊ vbi de habitudine tractat tot⁹ qua masculus repsentat cōsequēs eox cōstructionē ⁊ naturā. Adhuc si cōponēta musculū hñt vtutē innatā trīm ⁊ ipe cū rō tot⁹ cōsurgat ex pti⁹. he vo habēt q̄ fūt pma ⁊ simplex caro cū sit sān. conpissat⁹: et nerui p quos etiaz nō recipit musculus cū careāt sensu. Sūt nāqz terree nature q̄ vo talia nō sentiūt: pmo dia ⁊ tertio. neqz motū hñt: dria. 58. ligamētū etiaz q̄ de ipius ē ꝓstitutione Almāsor. ⁊ pme pmis. Et ió hic despiciūt Haly rodoam sepanos ligamentum hui⁹ ppus: ac etiā pániculū a musculo tāq̄z eius non ingrediēs ꝓstitutionē. Et firmat q⁹ magis dictū est dria. 58. musculuz cōponi ex carne ipi⁹ calore nāli ⁊ aia. Caro át vtutē hz inatā solū. Palin: Igit agere dr̄ q̄ motū hz a scipo: interiox pmo. talis qdē musculus in genere motus collz apparēs pmo ⁊ physi. 8. Habet ergo musculus virtutem innatam trīm.

¶ Propter pmū sciēdū q⁹ qd sit muscul⁹ seu lacertus: dria visū. 58. Habere át vtutē inatā soluz q̄ est vnū mēbrū ātuor diomo ptū q̄drimēbris ptacte triplicif pōt audiri. Aut aliqd hz vtutē inatā solū. i. conditā naturalē put eius pncipiū ē magis ītrinsecuz vic vni adherēs áplus ⁊ sic nālia dicta mēbra cōtra diuisa aialib⁹ quox actus exordiū a formis maxime habēt vtutē innatā solū. Aliter dr̄ mēbrū hñs virtutē innatā ⁊ sibi sufficientē inditā q⁹ nullo simpl⁹ egens ab codē neq̄q̄z suscipiat absolute. Verūtn̄ suā inditā virtutē ceteris p modū pmi i vniuerso cōtribuat q̄le cor sm Ar⁹. extat sniam exq̄sitā. vel qd tertio possi det virtutē inatā solū q⁹ taliter sibi in iue generationis exordio inditū fuit eo q⁹ pma radix ⁊ pncipiū ceteroū. Ante nāqz aduenit ⁊ vltimo recedit pulqz ceteris incipit ⁊ antea cōplet. nā hz partes simul generent lata quadā paritate: prius trīm fūt supiora q̄z inferiora: interiora q̄z extrinseca: pncipalia q̄z sequentia: dria etiā. 49 Et ió dictū ꝓ de ge. aialiū vbi apparēs q̄ huiōi formā epatis p cruistere in corde: siqz nullū a corde mēbrox vtutē habebit innatā cū oia videant ab eo utcūqz dependere. ut ēt apparet iterioz tertio. Et id verū certū uel apparēt⁹ imaginet q⁹ ex massa generationis spermatica piacēte partiū vnaqueqz suscipit fore sit q⁹ suū: nō aūt sic in vtute vni⁹ aut successione q̄dā ut puo. Et ita estimauit sensibilius Gal. ptacta vtutē inatā trīm obtinere. Cū ēt apparent in plura ipox nō peperit artariā venā aut neruū deferri ceu cartilago cū ligaméto mōstrant ⁊ piguia. Fuit igit sermo Ga. pulchroz apparēs: Ar⁹. vo pfundior coexistēs. ¶ Propt secūdū vo sciēdū quosdā sensisse musculū hre vtutē inatā trīm put reddit calidū fridū tē. pingue ac extenuatū pilosuz uel oppositū corpus sic aut aliter collocatū. Prout eo vo pficit motus ac etiā sensus vtutē hz innatā ⁊ ifluentē. Sed id dicētes nō sapiūt hesitātes cū modū ⁊ cām nō assignent neqz difficultatē aperiant. Insup ⁊ hox q̄dā voluerūt dicere musculū pmo dici modo altero aūt lacertū conātes id ē Johannitio cū tegni astruē. Hz id ēt nō valet cū noia magis extēt synonia dūtes his plus trāflatione q̄z nā. Uno igit indifferenē vtendū p alio. Musculus trīm videt a greco trās formari. Aug. n. apud eū murē ⁊ musculū ipositat q⁹ ēt in xistro dr̄. Lacert⁹ qdē q̄si lacertulus ad modū nāqz muri ex lateribus eo cōpagiat corp⁹: qui ⁊ hz vlr musculū iponet. ppius trīm eū q⁹ brachiox ad hūeros quare ⁊ brachia lacertos denotāt poete. ¶ Propt tertiū qdē sciēdū q⁹ musculus seu lacert⁹ dignū⁹ vtute fulcit fluēti ⁊ innata ut denotarūt in b adducta cū pter eius nālia fulciat aialib⁹ puta sensu ⁊ motu. vene nāqz ac artarie nō sunt de cōstitutiōe essentialiter musculi: verū ut meatus quibus ipe ꝓfuat ei vitā ⁊ alimētū deferēdo. Cōsequenter aūt vtute innata potest solū ut ostēdit iā caro musculi po cū sit ceu sanguis inspissatus motu ut sic carēs ⁊ sensu cū musculo pficiat ⁊ neruo. vñ dictū ē ab. A. ossa ⁊ caro ñ sentiētia i, et⁹ cōpositionē cadit ligamētū qcqd dicerit Haly. membrox directius hñs vtutē inatā solā. Neru⁹ aūt in musculi cadēs cōstructione pter id qd hz ut dictū tribuere sensū ⁊ motū pōt ⁊ aliter inueniri puta magis rōne sue terrestreitatis q̄z diasonitat⁹ ⁊ put dissoluit in fila carnē pmā ⁊ simplicē ligātia cū nō posset aliter pmanere: siqz actū inducit ligamēn cū illō nō sufficiebat ut min⁹: ió aliq id nō audiētes dixerūt musculū sumi p pte quadā illius ut carne. Hz circa id cōtingit anxietas cū scriptū sit i tegni: mēbra hñtia vtutē inatā trīm sepa regē ita ut neqz alijs dñent neqz alia dñent eisdē inatas hñtia regētes ea virtutes. vñ Johānit⁹: Sūt hñtia ppaz vtutē q̄ regūt ⁊ eox q̄litas ꝓstat. Cui⁹ oppositū qm̄ huiōi mēbra sūt nālia i stfa. de his. n. scriptū interiox pmo q⁹ hz coindita insit eis vt⁹ q̄ suū pficiūt actū ceu magnes trahit vtute sibi indita ferrū: ita q⁹ si pmāsibilis cēt eox subā nullo demū indigerent ut neqz artarijs neqz venis. Hz q⁹ egēt nutritione ac custodia cōmēsuratiōis calore eguerūt ió illis: suscipiūt g̃ aliūde virtutē nō hñtes trīm inatā. Dicēdū q⁹ suscipiūt ñ ppt acqrere vuacitatē q⁹ i pncipio ut tactū receperūt ipox ꝓductiones verū ppt conseruationē vuacitat⁹ ipus suscepte ceu ampli⁹ in de interioribus ut ex positor manifestauit Ga. cū i tegni fuerit et⁹ breuitas ut ea que Johānitij onerosa. Et sileat. A. inqēs pma pmo de vtutib⁹: si clauderet via inē epar ⁊ oſ ⁊ id hret nutrimētū aptū ei⁹ actio destrueret i ipo. nō. n. hic tollit vuacitatem vel ipius cōfuationē magis qō ⁊ iā concessit Ga. ¶ Propt ārtū qdē ad pmū ⁊ secūdū qd dicēdū ex pmissis visū. veri⁹ nāqz musculus vtute viget vtraqz ut oñsuz. Ad tertiū dicendū q⁹ inq̄ztū ē simplicib⁹ cōstructū ut ipis rōnē quādā hz mēbra hñtis vtutē inatā trīm: put vo positū magis ut cōpositū vtraqz pticipat vtute. neqz simpl⁹ ē officiale ⁊ cōpositū muscul⁹ mēbrū q⁹ nō cōpositiōe vsū ut caput verū potius particulari ut fere mediū obtineat simplicis ⁊ cōposite pt̄ theoru. z. Ad aliud etiam apparet q⁹ caro pe musculi maior vsū de anothomia ārto quē transtuli. Carnes aialiū maxima paro musculox sbe aialiū sūt dissemilatis q̄ in ipas ligamētis ⁊ neruis musculus q̄liaq̄ que hz de se sensu careat ⁊ motu hos suscipit tamē vigore sibi a cerebro delapso per neruum: dria. 58. Ad ea etiam que alterius similiter qd sentiendus visum Rā Ga. cū Johānitio cōsideras q⁹ in musculo magis repsentant membra fruētia virtute inata sola q̄z in alia ptū posuit ut declaratū musculū talē existē nā in ipo ē caro ⁊ ligamētū ac utcūqz pinguedo ma-

gis ad carnē reducta. Inuoluit.n.is ⁊ circūdat os ⁊ cartilaginē q̄ oia extāt vtutē inatā hīa solā.neruꝰ ēt sicut ligans ⁊ cōtinēs carneas ptes rōnē induit hāc ⁊ p ꝑnīs pānículus cū ex ligamēto ꝓstituat ⁊ neruo: dría.44. Id ēt amplꝰ dría.42. sumit ⁊ caro qñq̄ p oi sba vsq̄ ad os ⁊ cartilagines: dría.42. ceu hinc cū musculū cōponi ex carne dicamꝰ. Ad aliud qd dicendū dría videbit. 58.

Differentia.59.

Quod calor et spiritus

sint idē mōstrat ex.5.pharmacoꝝ: Hippocrate dicēte calorē ſpīs fore amplius rōne Quecūq̄ hūt idē agēs ⁊ ex eadē ꝓducunt mā ꝓducat ēt hoc eadē videt eadē existē cū he sint idētatis cāe. hec aūt calor hūt ⁊ spūs. fiūt náq̄ a corde ex humor subtilitatibꝰ vel cor vaporositate codē etiā tpe Adhuc quoq̄ eadē ē opatio ac ēt ꝓpetas illa fūt eadē: hec náq̄ fecit scire formā velut tīsmutatio mām. Est aūt calor resolubilis ⁊ subtilis ⁊ motiuꝰ maxime ut ⁊ spūs de distēpantia inēqli ca.6. Et si calor ⁊ spiritus essent diuersi cū calor ens corpꝰ ut videbit diffundat ꝓ oē corpꝰ ⁊ spiritus sīr duo corpa eūdē obtinerēt sitū qō impossibile. Itidē: cū calor nō sit res nō nāls neq̄ ēt ꝑter nām verū naturalis: tā res nāles forent octo: cuius cōtriū datū ab oibꝰ. ponūt.n. con cordit septē tīn. Erit itaq̄ calor ⁊ spūs idē. In cōtriū q: cū ⁊ diuersitat nota calorē ꝓferunt táq̄ a spū diuersū. vñ de cā motus aialiū in alijs pōt idē maꝰ ⁊ minꝰ fieri ēt ꝓpter calorē ⁊ spīm ⁊ friditatē. Et ꝓmo ꝑma ca. ꝓmo de mēbris cerebrū ⁊ epar virtutē vite suscipiūt ⁊ calorē nālem ⁊ spīm a corde: ⁊ aphoris. Ea Ut exteri ora habeāt spīm ⁊ sanguicz ⁊ calorē sicut interiora. ⁊ tō multe reperiūt locutiōes huiōi. Adhuc calor nālis describit tēperatus mulcebus ⁊ suauis: ꝑma aphoris. Spūs vo calidior corpis est res: ꝓmo ꝑma: ca. de cōpꝰonibꝰ mēbroꝝ. Amplꝰ illa differunt quoꝝ locus est diuersus cū locus nām saluatiuā imitet forme. Quātū ēteni natura dat de forma tīn ⁊ de loco: de celo ⁊.m. quarto. Locus aūt ⁊ trāsitus calōris diffinitionū libro ē intra artariarū tunicas. spiritus vo intra tunicā ⁊ tunicā: ꝑꝑ q̄ calor nō est idē cū spū. Propter ꝓmū vo sciendū q̄ calonis ad p̄sens duplex dat distinctio. quarū vna ab eꝰ sumitur ꝑncipio ꝑcessiuo: altera aūt ab ipiꝰ esse. Fm quoq̄ ꝓmā calor est duplex: Unꝰ qdē simplex impmixtꝰ: Alē vo cōpositus ⁊ pmixtus. Simplex q dē duplex etiā reꝑit. hi qdē elemētaris q qdē est q̄litas ꝑꝑa ignis ideo ipius formā insēpabiliter cōcomitās ut plures antiquoꝝ estimauerint ipm fore eius formā essentialē: qō impugnatū dría.13. hic aūt calor generatiuus mīme existit. Caliditaſ náq̄ vegetabiliū neq̄ ē ignis neq̄ ab eo ꝑncipiū sumit. Cōfert tīn ad materie ꝑparationē alterādo ⁊ trāsmutādo ut forma introducat in eā: velut caliditas ⁊ friditas i susceptionē forme ab aia artificis gladij. Est ⁊ alter calor simplex celestis vnificās ⁊ in esse ꝓfuās oiuz viuētū germia nūq̄ cōsūptionē ⁊ pemptionē inducēs qō i spmate oiuz in existit vocatū calidū. Et hoc qdē instrm imediatuz existit cui innisa fulcit oia in eē ⁊ opatiōibꝰ: dría. 48 Est aūt calor aliꝰ cōpositus ex bis antedictis duobꝰ q qdē est aialiū calor ⁊ vegetabiliū vtcūq̄. Est náq̄ aie quoꝝ alter velut ꝑparatuꝰ existit materie: vnus vo datuꝰ q̄si forme. Huiōi q̄dē calor duplex é q fo collz ca. de declaratione ꝑpe actionis ⁊ passionis i quolibet mēbro calor dr cōplexionis i oibꝰ diffusus reptus mēbris ⁊ potissime i corde caloroq̄ appellatꝰ innatus. Ex virtute aūt calonis istiꝰ i corde fulcti caloꝝ aliꝰ q̄ſiaſ ut fluēs ⁊ ad mēbra diuersa discurrēs. Ex quo ⁊ calore añdicto ꝓficit tertiꝰ q ceu forma mēbroꝝ existit quo mediāte ⁊ vtute aie velut ꝑncipalioꝝ mēbroꝝ oē suā ꝓficit debita ꝓne supposita actionem ⁊ passionē: qō etiā ca. de pulsuū tāgit vtilitate. Calor qppe cordis ꝓseruat respiratiōe. q vo in religs ptiū hac ⁊ trāsmissione calonis a corde ad ipa. Istos etiā calores in plerisq̄ locis canonis tetigit. Ar. inquiens Calor innatus q in nobis existit uel intꝰ est p quē calor innatus indicat ⁊ influens: dría.3. Hūc quoq̄ calorē nō simplr sz inatū ⁊ nālē multotiēs appellat. qd aūt calor sit inatus iaz apparuit. videt.n. cōfectior re nāli. Io náq̄ fm quosdā ut cōtor inatū calorē importat ⁊ fluētē tāq̄ a nā deriuatꝰ regitiua. Isaac át febriū ꝑmo calorē nālē appellat illū q a corde p artarias dēmandat in corpꝰ: cuꝰ fūdamentū sꝑm dicit vitalē viā etiā ipsiꝰ p artarias. Auer. vo calorē videt appellare corpꝰ ca. añdictū vaporosū demādatū a corde i mēbra p artarias. Est ⁊ distinctio altera calonis: suscipit náq̄ duplr ꝑpe qdē p caliditate. impe vo p cōcreto corpore ⁊ calore ut innuit aphoris. ꝑma: ⁊ collz vo cū ipe in gñe loceſ caliditatis. Spūs siqdē multiplr dr: sumit náq̄ p vna triū psonarum diuinaꝝ iuxta illud Johānis: Spūs vbi vult spirat ⁊ p sba demoniaca gratificata uel deprauata ⁊ pro aia fm illud euāgelij: Spūs qdē ꝑmptus caro aūt infirma. ⁊ p vento methau.2. ac p banelitu: ut pnosti. ꝑmo. ⁊ p corꝑibꝰ alchimicis sublimatis subtilibus metalla transmutātibus: ex qbus elixir. i. lapis pbox ꝓstruit ac p corpe subtili aereo virtutū latore q duplex é inatꝰ cōplatatus q ꝑpus é sba corpea ex elemētoꝝ cōmixtione gñata vergēs in celestiū sīlitudinē corꝑoꝝ: dría. 48. cū religs hic recitat. Et pro fluēti suscipit magis seu currenti ceu ibidē ostēsū q é vapor sanguis tēpatus. 6. de iuuament. ca. 6. seu sba subtilis ex būoꝝ vaporibꝰ uel eoꝝ genita subtilitate fm aliquā cōstructionē cuiꝰ cor extat ꝑncipium de quo Isaac diffinitiuus: Cōuenerūt antiq̄ q spūs est corpus subtile ꝑcedēs a corde i artarias ad totū corpꝰ ⁊ facit ipm hre vitā ⁊ banelitū p pulmonem ⁊ ascēdit ad cerebrū et ꝑcedit ab eo i neruos p totum corpꝰ et facit ipm hre sensū ⁊ motū. Ex bis qdez videt ꝑpus spūs dici q̄s inatus cuz de rōne spūs et ut nomē sonat sint subtilitas et cita mobilitas q̄ nō ita spūi adsūt cōplatato. Nosce quoq̄ q ꝑpus loquēdo nō sūt nisi duo spūs. vitalis. s. et aialis. vñ collz p̄mo ca. de anathōia spirituū. Spūs sūt duo. s. spūs appens i corde: et spūs appens i cerebro. Sz i epate nō appz p viā sensus eē spūs: qō innuit Isaac de diffinitiōibꝰ spīm notificās. vñ i tegni: Et cū san. appellatus spūs vitalē i nullo nālē tāgēs. ii. qdē de ige. ca. 4 Si vo est aliqs nālis spūs cōtinet tē. Medicus vo extēdēs spūs nomē multotiēs spīm exprimit nālez ꝓncipians ipm ex epate solū quod verius calidū extat vaporosū corpꝰ et turbidū. q. qō ex nā spūs appebit subscribēda. Quid aūt sit vnū et idē ac quotiēs dicat dría visū tertia et appebit etiā. 109. Propter scz sciēdū q Ga. simpliciū. 5. ca. 5. distictiōis se ipo nit hippocrati q calor ⁊ spūs idē exīt ū solū accīte

verum etiã essentia naturali. cuius series: Convenit aũt nobis ne errem⁹ in intellectu nr̃e intentionis sermonis eius. Et sciamus q ipe nõ voluit p sermonẽ suũ ut calor innatus nisi illud quod nos iterũ noiamus spiritũ ꝛ est ille q fixus est in corpe cuiusq; aialis. Et Ar⁹. quidẽ iam dixit ipm iterũ in libro suo: ꝛ non est iterũ quod phibeat nos qn intelligamus ab Hippocrate q ipe innit per sermonẽ suũ calor innatus ad sbam san. ꝛ ad sbam spermatis cũ spiritu cuius sit vnicuiq; harũ sbaruꝫ ipe calor innatus naturalis quod ꝛ videt sapere Ga. aphoris. pma: ꝛ naturaliũ secũdo: capitulis fo ꝛ tertio cũ Hipocrate volẽs calidũ quod innatũ solũ oia in aiali operari ꝛ substantiã nostre generationis tria: spiritũ quidẽ: sanguinẽ ꝛ aereã humiditatẽ cõplere. Quinto quoq; de accidenti: sermo reperit ambiguus quo auditur ut calor sit idẽ cum spiritu ꝛ alius. qõ fortasse contingit errore monachi. Hoc siquidẽ fortassis sensit Auer. colliꝫ. ta. de declaratione pprie actionis ꝛ passionis in quolibet membro. d. oportere speculari q sit primuꝫ corpus quod mouet ꝛ apparet q sit calor naturalis qui est in nobis ꝛ hoc forsitan est illud corpus calidũ in fine vaporosum in corde inuentum qõ mutat ab eo ad cetera membroꝝ p artariarũ viã sed quid de hoc tertio videbit dicendorũ ꝛ quarto. Sed q̃ꝫq̃ calor ꝛ spiritus sic idem realit subiecto dicant: nihilominuꝫ differunt rõne. Calor etenim dictus est eo q calefacit subtiliat digerit ꝛ maturat cõgregat homogenea ꝛ etherogenea disgregat ꝛ cetera taliũ. Spiritꝰ aute ab eo q spirat pulsat illuminat ꝛ virtutẽ ad suas defert pagendas actiones: dicta. 48. Fuit etiam Haly. opinio q spiritus ꝛ caliditas innata sint duo vapores naturales in corpore: corpa videlicet aerea subtilia inter quos existit dia eo q spũs subtilior est calore innato ꝛ calor innatus grossior ꝛ pluris humiditatis. Hec aũt positio sicut sonat stare non põt. Est. n. contraria ponẽtibus in corruptione animalis calorẽ sui subtilitate ad ignem conuerti: spiritũ aũt ad aerẽ pmo theori. ca. 5. ꝛ Isaac in plerisq; quod etiã nomen indicat calorꝫ: cũ sit quid ab igne descẽdẽs subtilissimo corpoꝝ ꝛ leuissimo. Adhuc vnũ separi non põt ab alio velut cause sue effectus cõtinue inherẽs ꝛ ipm inseparabilit cõcomitãs ceu illuminatio illuminans. Est aũt fortassis ꝛ modus eius dicẽdi aliquis iuxta Isaac diffinitiuũ calorẽ ponentẽ trãsire cũ sanguine p mediũ tunice artarie interioris. spiritũ aute inter tunicã ꝛ tunicã ipsi⁹ ne grossicie sanguinis opilante si per interiorẽ transiret tunicã artarie. motus eni impediret a sanguine. vult enim spiritũ subito p omne corpus diffundi velut lumen per domũ. quod quidem dictũ ꝛsi apparens stare nõ põt cũ magis impediret inter tunicã transiens ꝛ tunicã artarie ppter earũ adinuicẽ cõnexionẽ. Amplius interius nõ impediret cũ artaria nõ sit sanguine repleta oio. Rursus cũ calor ille innatus qui transit per artarias spiritui sit insertus ꝛ spũs trãsiens inter tunicã artarie ꝛ tunicã caloꝝ sit cõiũctus: mouet nãq;. Nihil aute mouet tandẽ nisi calido: dicta. 61. quare calor locum differentẽ nõ possidebit a spiritu: nisi forte fm quandam additionẽ aut diminutionẽ. quidam. n. spiritus pluries afficiunt calido: alij aũt min⁹. Fuerũt ꝛ alij dicentes calorẽ naturalẽ ꝛ spiritũ naturalẽ forte idem vitalẽ vero ꝛ animalẽ differre. Hi autem sic dicẽtes naturalem virtuti solum attribuere fm medicos situate in epate: quod fortassis mouit eos sermo Hip. ꝛ Ga. volens ut tactum calorem vlem omniũ operũ naturalium cãm existere. Hoc autem cõtra plurima determinatoꝝ existit: cum calorẽ naturalem sapiãt q natura videlicet regitiue instm existit. Neq; etiã naturalis ppie dicit spiritus cum ipse spirationem pulsationẽ delationeꝫ ꝛ motũ vehementer importet Spiritus autem hic grece pneuma quod anhelitus seu inspiratio uel expiratio dicit qõ motum attractionis ꝛ expulsionis velocẽ ꝛ grandẽ importat. ¶ Propter tertiũ vero sciendũ q calor ꝛ spiritus nec sunt idem realiter differentes sola rõne neq; duo differẽtia corpora neq; calor naturalis cum spiritu idẽ naturali. Sed testor ipsoꝝ solum subiecto forte idẽ: neq; distant fm exquisitã considerationeꝫ ꝛ modũ loquẽdi rectum ex ppietatibus eoꝝ assumptũ ꝛ ex modis essendi causatum. Modus nãq; significandi ex modo consurgit essendi: calorẽ dicere quãtũ ad eius essentiam aut calorem innatũ seu calorem naturalem denominatiuũ. Etenim appositũ nũq; principale ꝛ primarium permutat insignitũ. Qualibuscũq;. n. propriietatibus calor variet semper eius essentia in pdicamento locali qualitatis. Nõ autem sint idem subiecto trũ ceu que qualitas idem existit cum eius subiecto sententijs diffinit ꝛ rõne firmat. Calor. n. immediatius anime adheret q̃ꝫ spiritus: ꝛ spiritus denuo ex his habet eẽ ꝛ opari. Sicut nãq; calor igne sustentatus in eo ex aere igné generat ita calor aialiũ ex vigore informatiue aut anime spiritum conficit ex sperma: quod Hip. de formatione sensit embryonis inquiens sperma colligi ꝛ ingrossari calefactum ꝛ habere spiritum tãq; existentem in calido ꝛ spũ extra tendere p spma calido existẽte. dicit etiam humidũ calefactũ spiritum constituere ꝛ sperma calefactum in matrice spiritum habere ꝛ emittere. vnde pmo pma: ca. 4. de virtutibus: Vitalis est prima virtus que in spiritum puenit cum spiritus ex subtilitate pcedat humoꝝ. hec autem causatur a calido: eius. n. ut dictum subtiliare. Ex hoc ergo apparet calorẽ spiritũ pcellere alio tamen fulcitũ subiecto ꝛ ipsum velut causam effectũ causare. hic aũt qualitaꝫ existit. Amplius secundo generationis aialium sentitur sperma calido spirituari ꝛ moueri ita: Spma ab intrinseco egreditur coniacens. i. adunatũ spissũ ꝛ albuꝫ ab interiori caliditate spũ multũ hꝫ calidũ Exeunte autem cum expirauerit calidum ꝛ aer infrigidetur humidum fit ꝛ nigrum ab aere. Nõ autem spiritus sit aliud a calore apparet secundo naturaliũ ca. 9. aperte. Ipse enim digestionis est causa. Nõ vero denuo calor sit accidens ꝛ qualitas sanguinis non tm̃ sed ꝛ spiritus hoc idem testatur: aphoris. secunda Cõmentator sic: In principijs porismoruꝫ iubemus laborantes vigilare reordinantes eam q̃ a vigilatione ad que extra allationem spiritus ꝛ sanguinis ꝛ eius qui in eis caloris. Hic autem modus essendi inde non est alius q̃ꝫ forme in subiecto ꝛ accidentalis ppriꝫ. vnde eiꝰ pmo ca. 10. Recordeꝫ te ꝛ multus calor circa corpus animalis ignem spiritur aũt nã sine quo vitã ipossibile constare. aerẽ qdẽ maxime cũ eo autem ignis memoretur. Sic igitur cũ calor pncipaliꝫ attribuat igni ꝛ spirituꝫ aeri erũt alteri. Et quia spũs pmitus ẽ aeris. pfir vero ignis

quod ipius erit ąlitas spiritus dispositiua. qđ ꝛ sen
sit Isaac in febrib⁹ ponẽs caloris nãlis fundamẽtuꝫ
fore spm̃ vitale eiusꝫ viã artarias. Accidentis autẽ
esse est in subiecto fundari. Istud quoꝫ nõ min⁹ rõ
ne firmat: qm̃ pdicamentoꝝ coordinationes sunt im
permixte: posterioꝝ pmo. ut ꝙ vnũ pdicamẽtum in
aliud trãsire non põt: dña. i3. ꝛ. i6. ostensũ. Cũ igit
calor seu caliditas innatus uel nãlis sit ąlitas tertie
speciei uel pme nõ minus spũs q est sba corporea ex
subtilitate humoꝝ uel eoꝝ vaporib⁹ fm aliquã com
plexionẽ in corde generata calor ens ąlitas esse non
poterit. Adhuc ącũꝫ se habẽt sicut cã ꝛ causatũ pri⁹
ꝛ posterius u accidẽs ꝛ subiectũ nõ sunt idẽ vere. sic
aũt ut declaratũ calor se habet ad spm̃. Est. n. qd pa
tris aduenies corporib⁹ tã simplicibus corruptibili
bus ąꝫ incorruptibilib⁹. hoc tamẽ caliđ̃ ꝓprium
hꝫ humidũ spũari aptũ in quo fundat pmit⁹. Rur
sus illa nõ sũt eadẽ fm essentiã quoꝝ vnũ se habꝫ ut
movẽs: reliquũ aũt ut motũ. hoc aũt mõ calor se hꝫ
ad spm̃. Calor nãꝫ innatus mouet spm̃ ꝛ ipellit in
vapores extraneos ꝛ caliduꝫ innãle ad resolvẽdum
ꝛ destruẽduꝫ eos: pmo ꝑa. Intidẽ: quoꝝ nature ꝛ ꝓpe
tates reales differũt: ꝛ ipa distãt. Ex talibus. n. i co
gnitiõe occultoꝝ tãꝫ a posterioꝝ⁹ dcuenim⁹. huiõi
ãt sunt nature ꝛ ꝓpetates ut ptactũ caloris ꝛ spirit⁹
ꝛ iõ diversi existũt. Sic igit ex his apparet caloreꝫ ꝛ
spm̃ realit differre: esse tm̃ idẽ accidente seu subiecto
plus tm̃ eẽ idẽ subiecto. Apparꝫ etiã caloꝛẽ eẽ quo vis
aie fulcit imediati⁹. Huic quoꝫ forte ꝑmoni nouissi
mo qs aduersabit ex. A. sumẽs origine dicẽte de me
dicinis cordis spm̃ appẽdiculũ ꝓmũ aie virũ ꝛ ema
nationẽ ꝑꝫ i mẽbro corpis fieri ipo mediãte. Pro
pter qõ dicendũ. A. illic p esse spm̃ accipe ꝙt est ąli
ficatus ꝛ informatus calido ꝓmario qõ appꝫ ex at
tributione opationis caloris ibidẽ sub noie spũs de
notata. Iste nãꝫ est ordo ꝓgressionis aie in mẽbra:
ut ipa vivificet gubernet ꝛ debitas ex eis faciat opa
tiones cõsurgere. ꝓmo figdẽ aia imediate siue adue
nit materie organizate: apparẽs ꝑo de aia ꝛ. 8. meta
phy. dano cẽ ꝓmũ substantiale. deinde in vires seq̃
strat mẽbris ipas apphendẽdo: qõ qdẽ fit cõplone
formali ꝛ calido ex duob⁹ caloribus confracto ꝓmo
postea hec societas suscipit in spũ. Spũs ãt mouet
a corde ac ipm mouet quibus duobus mouet effecti
ue cerebrũ ꝛ nucha ex qbus motus cõsurgit in ner
vos: ex neruis vo i lacertos. ex lacertis aũt tãdẽ ꝓce
dit ad cordas ꝛ demũ ad mẽbrũ qõ est motũ tm̃ ve
lut digitus manus aut pedis. Mẽbroꝝ aũt ądam
sunt mouẽtia tm̃ ut cerebrũ cũ nucha: ądã mota tm̃
sicut ptes extreme: nõnulla aũt mota ꝛ mouẽtia ceu
lacerti. movenf. n. a cerebro ꝛ deinde partes mouent
extremas ut tactuꝫ ꝓus. ¶ Propf ąrtũ vo ad ꝓmũ
iã apparuit ꝛ ad secunduꝫ qđ dicẽduꝫ. Cõmittẽdo
n. impropꝓetate in ꝓmone caloꝛ. i. caliđ̃ corpus ꝛ spi
ritus idẽ sunt realit ꝫ differãt ita vt ostẽsuꝫ est rõne
Impropꝓietas vo locutionis apparet qm̃ cõcretum
ꝓ ꝓus noiat accidẽs ąꝫ subiectũ conꝫ. A. cõmentator
4. meta. Ad aliud dicẽduꝫ ꝙ hec nõ se habẽt eodeꝫ
modo sꝫ differẽti pticularit valde. neqꝫ etiã cũdẽ ha
bent finẽ: ut ostensũ ad q̃ pdicta ut apparuit ex ꝓpe
tatibus caloris ꝛ spiritus ordinant. Ad aliud iaꝫ di
ctum sufficienter. Ad aliud dicẽdum hoc verum esse
si calor ꝛ spiritus essent corpora dña ꝓ grossiuꝫ ꝛ sub
tile ut cõm̃ Haly. inductũ. Ad vltimũ dicẽduꝫ ꝙ res
nãles sunt solum septẽ. nã calor qdẽ ꝓ corpe calido
ad spm̃ deducit tãꝫ ad cõpositũ ex caloꝛe ꝛ ex corpe
vaporoso quodã ipo informato. ꝓut vero qualitas
calor sub ꝛõne locat maxime. Rõnes autẽ partẽ ad
verse ꝫ ꝓbabiles sint earũ quedã gratia discussiõis
inducte. quia vero conant veritatẽ concludere nunc
dimittant illese. Monachi tm̃ translatio corrupta di
uertit ab alterius veritate.

Restare aũt circa ꝑdicta cõtingit an spirit⁹
ꝓmaneat idẽ nnmero in oi vita aialis cum
positum sit qđ fore innatũ cõplatatũ videl
tm̃ nõ ꝓpt hoc ꝑdurare qm̃ spũs calidior corpis res
ꝓmo ꝓma: ca. de ꝛõnibus mẽbroꝝ. qõ autẽ tale con
testat igni marie cũ eius hoc extet nã: dña. 15. Sed
hic idẽ mime ꝓmanet: imo mox generat ex mã alter
ꝛ aliꝰ factus: ꝓmo de ge. ꝛ cor. ꝛ methauroꝝ. 2. vñ
de iuuentute ꝛ senectute: Ignis ꝓmanet semp factuꝫ
ꝛ fluẽs sicut fluuius: sed latet ꝓpt velocitatẽ. Adhuc
illud quod maxime alterat cũ alteratio sit huiõi via
in corruptionẽ ac subtile ąꝫmagne nõ ꝑdurat. ſuba
n. subtilis passionẽ tolerat mime: ꝓmo febrũ ca. 3. ꝛ
4. ꝛ pharmacoꝝ. 4. ca. 4. sed spũs est huiõi: ąre de
inequali distempantia ca. 6. Facile alterabilissimus
spũs qꝛ ꝛ subtilissimus. Rursus san. imo ẽt carnifex
mitꝫ ſba: de inge. xi. ca. ꝓmo. de qbus magis videtur
cũ sint grossiores spũ nõ ꝓmanẽt verũ ꝑmutant vicis
sim. nã si qõ magis non aderit multo ãpli⁹ neqꝫ qõ
min⁹: ꝓ topicã regulã. Eti: Dis passio ampli⁹ facta
abijcit a ſba topicoꝝ sexto. sed talis ẽ q spũs. vñ. xi.
de inge. ca. i. Spũs ſuba fere fm vnãquaqꝫ reptio
nẽ ãpliꝰ fit ꝛ minꝰ. Amplẽ id oñdit somn⁹ ꝓpt spi
ritus resolutionẽ factus: dña. 108. Nõ igit i oi pma
net hois vita spũs idẽ numero. ¶ In oppositũ quia
si nõ ꝓmaneret corrũperet. sed non põt corrũpi quia
vnũqõꝫ interimit ꝛ corrũpit a suo cõtrio: de incẽli
diserasia ca. 9. sed spũi nihil ẽ cõtriuꝫ cuꝫ sit ſuba.
Et firmat qm̃ oẽ corrũpit aut talẽ vel sui corruptiõe
subiecti ut scientia ignorãtia ꝛ sanitas ꝛ egritudo aia
lis interitu: de causis longitudinis ꝛ brevitatis vite.
Sed non ꝓus qa nihil dare contingit in corpe adeo
fridũ ꝙ spũs imensaꝫ caliditatẽ superet ꝑtactã cũ for
te nihil fridũ sit actu in eo. neqꝫ ꝑo cũ potius habeat
suũ saluare susceptiuũ uel receptaculũ aliogn in sui
emolirek corruptionẽ quã nullũ naturaliũ intendit ꝛ
operat. Amplius cũ sit duplex innatus cõplatatus ꝛ
fluẽs. ꝓmus quidẽ ꝑdurat idẽ cõtinue qõ nomẽ ipi⁹
ostendit. Ipm. n. symbolũ debet eẽ ꝛ ꝓportõale rei:
de sensu ꝛ sensato. Sitr ꝛ secundus: actiuus. n. ꝛ mo
tiuus cõseruatiu⁹ marie ac cõplatatũ excitãs i actũ
Manet itaqꝫ spũs idẽ numero in ꝓmanẽtia aialis
tota. ¶ Propf ꝓmũ quidẽ sciẽdũ ꝙ qd sit spiritus
quotiẽs etiã dicaf ꝛ idẽ sil'r numero vtũ ꝓus ꝛ dña
etiã. 38. A qua cũ. 56. id ꝺpendet subq̃situ. ¶ Pro
pter secundũ vo sciendũ aliquos voluisse spm̃ ꝓma
nere eundẽ numero cũ sit aialis ꝓmanẽtia inde cau
sata. nonnullos permutari alteratũ cõtinue hora ẽt
breviori. Quosdã vo sub dubitatione id fere omitte
re. vñ de cã motus aialiũ. vtrũ qdẽ igit est idẽ semp
aut sit semp alter: alter ꝓmo puta ꝓmo de ge. ꝛ cor.
sed quid de hoc sentiendũ tertio ꝛ quarto videbit di
cendo. ¶ Propter tertiũ autẽ sciẽdũ ꝙ spũs inat⁹
cõplatatus ꝓncipali⁹ in corde ceteriſqꝫ ꝓtibus eius

virtute ꝓmanet numero vnus idēq; cōtinue. Cōsigna
rat nāq; ptibus formalionib⁹ t ſpmaticis alterat tñ
t trāſmutat ſicut t ipſe nō minus. Fluēs vō ſe u cur-
rēs ut nomē denotat nō ꝓmanet idē ſp vez alius effi
cit t ali⁹ tpe ñ lōgo mālibuſq; pticulis t ſanguineis
ꝓportionatus: quo aūt ſpūs inatus educat in eē cū
ſpmate ac de ipo ante cordis cōſtructionē ac fluens
corde genito t eoz actib⁹: dīa viſū. 48. qō aūt una
tus ꝓmaneat idē nūero cōtinue fulcit rōne: qm̄ tria
corpa circa ꝓncipiū generationis noſtre cōplēt ſba;
ſpūs ſan. t aerea humiditas ex q̄ ſm ꝓncipia ut in li
bro de ſpmate gñatio ē aialis pticulis. aphouſ. ꝓma
huiōi igit pmanet tūc ſp. Sil'r t ſan. cū in ſpmati-
cā cōuertit ſba; mēbroz ſolidoz generatuā: dīa. 36
t. 37. Et ſperma omne maxie reſoluēdo t dilatando
coadiuuabit caliditū cōplexionis in ſpiritus inati con
ſtructionē. Hic. n. ſpūs vn⁹ eſt numero gñatione ꝓ-
mus t gñabiles plures ſicut vnū eſt mēbroz gñatio
ne ꝓmū ut cor generabilia vō mēbra plura de medi
cinis cordio. A. Adhuc aīa pmanet vna eadēq; con
tinue: ſed is ſpūs creatus eſt ꝓmū appendiculū vi-
riū aie ac emanatio ꝑa i corpiſ mēbra ipſo efficit me
diante ibidē ſpūs videlz fluēs. Rurſus ſi pmanet il-
lud in quo aliqd inſepabilit fundat t id ꝓmanet ceu
ſunt materia t forma. Sed humidū radicale reſtau
ratū aut ſm plurimoſ irreſtitutū pmanet nūero con
tinue idē. ſpūs aūt innatus ipm cōplectit t q̄ſi infor
mat. Idē: illud quod ꝓportionabilit ſe hz ut pars
formalis t ſolida ꝓmanet idē nūero cōtinue ut viſū
dīa. 56. ſz talis ē ſpūs ut tactū. vñ poſt ꝓmiſſa ō cā
mot⁹ aialiū ſubdit. Idē. n. ē t de aliis ptibus. i. ſi ſit
dubitatio an remaneāt ſp idē nūero quod nutritur.
nutritio. n. in ꝓmanētia ordinat aialis: ſed ſpūs ina-
tus nutrit ex fluenti: dīa. 155. Jtaq; ſpiritus innat⁹
complātatus idez ꝓmanet ſemper numero nutritus
t auct⁹ ut oſtēſum de partib⁹ formalibus: dīa. 56. q
autē currēs nō ꝓmaneat numero idē continue borū
monſtrāt oppoſita. Et firmat itidē ſeorſuz: qm̄ illud
qō eſt ut mā de ſe reſolubile q̄z magne ordinatūq;
alteri⁹ in ſubſidiū nuſq; inſertū imiſcatū non ſtat cō
tinue: huiōi vō eſt fluēs. generat nāq; ut tactū ex va
pore ſanguinis vel ei⁹ ſubtilitate. hic aūt maxie altera
bilis corruptibilis. vñ Eraclit⁹ t Cratillus vapoez
ponētes rez oīum ꝓncipiū direrūt nihil ꝓpter eius
repentinā mutationē poſſe verificari: dīa. 3. Ordi-
nat ēt in ſpūs cōplātati alitionē t excitationē ei⁹ de
potētia fere in actū: in huiōi tñ virtute cū qualitateſ
currētes ſint aptiores inati neq; ēt humido inſerit t
cōſtrict⁹ ꝓmanet ut iplātatus: vez in locis vacuiſ cō
tinet q̄ in nobis ſimpliciū qnto ca. 5. diſtinctionis ſe
ut corde artarijs t ſm aliqd in venis. Adhuc hic ꝓ-
poniō at⁹ ē ſanguini t ſbe carniformi t vlr ptib⁹ ma-
terialib⁹ mīme pdurātib⁹ ſz effluētib⁹ ꝓtinue. Nō ꝓ-
manet igit ſpūs fluēs ſp idē nūero ſz labit q̄zmultuz
tam rōne ſbe q̄z cōplexionis. Qui aūt minoꝝ pmāet
tpe ē aialis cū ſit ſubtilior reſolubilior t maxime qui
motiuus. actiuor. n. maxie: nō aūt adeo ſenſituus
deinde pmanentior talis vitalis iſto. groſſior nāq; t
vigoroſior t tādē mīme reſolutioni exponet hoz cō-
paratione ſigs nālis cū rōne ſbe pinguionis comple
xionis ſubmiſſionis calido t motus non laboriosi.

¶ Propter q̄rtū vō dicendū tñ appareat ad ꝓmū
qdē qm̄ ꝓcludit de ſpū currēti g breuit pmanet tpe ñ
tñ in lapſū ut ignis oio cū ſit qd mixtū groſſo igne.
Ad aliud ſil'r dicendū: alterat. n. t patit q̄zmaxime.
neq; aliqd in ei⁹ ordinat pmanentiā ſicut ipe incon-
plantati ſubſiſtentiā. Ad aliud qd dicendū mox ap-
parebit. San. n. t carniformis ſuba ēt minus ꝓfluūt
ſpiritu currenti cū ſint ampli⁹ terminati tñ q: t iā in
aliud ordinat ſicut ſan. in alimentū atq; ſpūs: caro āt
non ꝓncipaliter intendit a nā t maxie q: eius repit
ſemp mā in corpore ꝓparata puta ſanguis. Spirit⁹
aūt innatus idē pmanet numero tāq; intentuſ neceſ
ſarius maxie. vñ ſubſtantia carniformis cū ſanguie
videt quoddā mediū inter iſtos duos ſpirit⁹ obtinē.
Et ꝓpter hoc ꝓñr apparet ad aliud. Currens nāq;
patit in ꝓhibente q̄zmagne ita ut corūpat nō raro
Innatus vō non ſic cū defendat vigore ac fomento
ſitq; non adeo ut alter ſubtilis mobilis agitatus: ſed
potius fere quietus t icertus. Ad aliud ēt apparet: p-
tēdit nāq; ſpiñ āplius cōplātatū currētē cū eis expā
dat de cētro in circūferentiā t ecōiī: ut dīa viſū. 108
Ad ea ēt q̄ ptis alterius apparet qd dicendū cuz de
ſpū magis cōuincāt cōplātato. Verūtñ dicenduz ad
ꝓmuz q ꝑ ſpūi nihil cōſirieſ inq̄ztū ē ſuba p ſe ſub
ſiſtēs: ei tñ inq̄ztū eſt ſuba paſſionibus plimis affec-
ta ꝓmis ꝓis t tertijs ei cōſiriant q̄zpla ipm alterā-
tia t corrūpentia demiq;. Sed vñ igi cōſirietas cau
ſet hic ſermo cū totū qō huiōi onaſ a ſba pītis non
extat cōſiderationis. Et ad fulcimētū dicēdū q ut,ta
ctū a ſuo deſtruiſ ſpiritus cōſirio ut frido phl'atico t
vitreo uel melico cū ſpūs inati ſit caliditaſ ñ exceděſ
verū magis ſubtēpata. Sil'r ēt alia ñ panca ſpiñ cor
rūpentia ut excellētie cetere t motus fortes ſyntho-
taq; reſoluētia t maxie dolor: ꝓmo ꝑa ca. de cā debi
litaſ mēbroz. t merito: q: ſubtiliſ extat ſubſtātie paſſi
bilis q̄zpotiſſime t fluēs q̄z ꝓcipue. Corūpit ēt ſub
iectū ſuū ul'fulcimentū tñ accidēte: dīa. 3. Satagēs
nāq; ſe i ipo ſuſtētare t ꝓpe in eo qō afficit caliditā
te pabulatiua t cōſūptiua. p ſe aūt t ꝓpe innatus in
tēdit t conaſ ſaluare cōtinue. Ad aliud dicēdū q de
ſpū ꝓcedēdū inato: de fluēti vō mīme cū eius actiui-
tas t pfectionis euidētia ñ ſit ſeipſo ſz ab innato cō
plātato ac corde: ordineq; i illū ſucceſſiue ceu oīſū
tāq; fomētū ac excitatiuū ip⁹ nonullū.

¶ Differentia. 60.

Quod omnis actio a
qualitate fiat tñ videtur: quoniā quatuor determinate qualitates in ſecundo: de ge. t cor. ſunt el'ouz cauſe: quarto methauroz. Si ergo el'oz t el'arū magis. Et q ſimplex t naturalis ens p mutatio ab his exiſtit virtutibus ibidem. Amplius prima pblematuz aſſignatur cauſa ſolutionis medi cinarum per partem ſuperiorem aut inferiorem: ſeu per vtrāq; ex qualitatibus tñ el'orum predominan-tium in eis. Elleborus enim albus quia calidus et leuis purgat ſuperius. Scamonea eo q ſit calida et grauis inferius. elacteriū autem et gūmit apſie ꝓpt vtraq; alterutro purgāt mō. vnde Qubaſius apho riſmoz q̄rta: Qui el'us albus leuis eſt vomitū facit et leuia purgat ac ſupiora petit. Niger vō grauior ē et grauior tanto inferiora petit. grauiora cuiz ſemp inferius petunt. Rurſus oīs actio eſt a contrario: p-mo de ge. et cor. Contrarietas aūt ꝓpie repit in q̄li tate cum in ea ſit vere maxime diſtare propter na-

turā actiui ⁊ passiui in ipa pu⁹reptam. Cōmentator tñ metaphy. 8. ⁊. 10. voluit ꝓmo cōtrietatē in situ reperiri ꝓpter maxime distare ut qō centri ad circūferentiā ⁊ inde in alia ꝓfluere. Cōtria nāq; sunt que sub eodē gñe posita maxime a se distāt: dria. 71. Adhuc actio oīs hec p motū existit uel saltē icipit. ꝓpuz etenim actionis est esse in motu in sex ꝓncipijs. oīs aūt motus fit a cōtrio. ⁊ taq; actio oīs fit a qualitate Oppositū mōstrat q: ꝓmo ꝓma ca. de vtutib⁹: neq; puenit aliq; opatio nisi a virtute. Et eodē scribit secunda actionē fieri a materia ⁊ a vtute specifica seu forma: qō ⁊ Ga. in plurib⁹ sensit libro⁹: Itidē qō ab alio q; a qlitate fiat ut a sba. Cōmentator. n. 7. ⁊. 11. metaphy. qlitates sūt instra formarū substātialium: ita q; sba sit ꝓncipale opationis ꝓncipium. Rursus Ar⁹. cōtra quosdā Do de aīa: Ignis nō est cā nutrimēti ⁊ augmēti sed aīa imo cōcausa. Aīa aūt est substātia ꝓpter quod a sba egredief actio. Amplⁿ illud qō dat simplr esse dat actionē cōsequēte inde ſz sba simplr dat esse: q: accidētia nō sūt entia sed entis. 7. metaphy. Adhuc videf q; fit actio a quadā vtute occulta dicta forma specifica seu ꝓpetas: qm̄ si omnis actio fieret a qualitate: tūc sp in tali actione eēt inuenire nām ⁊ ꝓpetatē qlitatē. nūc aūt inueniunt qdam opatiōes q; nullo mō videnf posse qlitatib⁹ attribui sicut medicinarū attractio: qm̄ qdā graues purgant furſū ut lapis lazuli: qdā leues deorſū ccu pulpa colloquintide. silr ⁊ aurū in vētre struthionis positū: illico extractū inuētū ē minorari qō nō accidit ab igne calidiore caloie struthionis coll⁹. 5. ca. si opatio medinarū posſit demōstratie cōphēdi. Inuenim⁹ēt q; actus tacta cuspide a magnete cōuertit ad polum articum Ostendit ⁊ q̄rto q; actio fiat a quātitate. ponūt nāq; medici quosdā bu. ⁊ egritudinis cozūpe ⁊ necē iducere qlitate alios aūt quātitate ut apparuit de athletarū cūonis necessitate. Palin: San. tēpat⁹ fm qlitate venas scindit sui quātitate: ⁊ liquor tempatus videt interdū vasa cozūpere. Rursus cū vnūqdq; sit determinatū ꝓpa forma vtute ⁊ fine inde ꝓsequēte: q̄rto methaurox. si q̄ntas bis caruerit ⁊ maxie actione videbit eē frustra cū vnūqdq; sit ꝓpt ei⁹ actionē in finē ordinatū. In nā aūt nihil ociosū repit: ꝓmo ō celo ⁊ tertio de aīa. Itaq; nō oīs actio pficit qlitate sed a sba ꝓpetate ⁊ quātitate silr. ¶ Propt qdē ꝓmū sciēdū q; actio est fm quā in id qō subijcit agere dr dria sequēti ⁊ in de sex ꝓncipijs Gilbert⁹: Qualitas vo ē fm quā qles eē dicimur in pdicamēto. q̄ triplex existit ut appebit ꝓx̄. ¶ Propter secūdū qdē sciēdū q; plures antiquox posuerūt indifferenf oēm actionē qlitatib⁹ fieri el'ox ita q; ⁊ actiones a formis occultis puenientes dictis specificis in el'ox conan sūt reducere nām. Cui⁹ positionis videt Ar⁹. ēt cū Auer. dria. 71. quā figdē Alex. pipathecic⁹ Arist. ꝓx̄ expositor nititf defendē volēs formas oēs ex el'ox mixtione cū qlitatib⁹ suscitari. Cui eqdē positiōi tñ innititf qō ⁊ intellectū possibilē volut de potētia materie p actionē qlitatū educi. Et iō solus inf ceteros pepateticos hūc posuit cozūpi sicut appz in ei⁹ tractatu ⁊ a cōmentatore tertio de aīa. In cui⁹ qdē positionis ꝓsuasionē inducit nos in el'ox mixtionis admirationē. Ait nāq; q; ex simplicibus el'is aut ex ipsis nō grandē mixtionis gradū suscipiētib⁹ mime puenire posse nobiles formas dignarū actionū ⁊ virtutū susceptinas. eū vo i mixtione el'a adinuicē cōponunf ⁊ alteranf: gradū altorē ⁊ nobiliorē mixtionis suscipiūt ꝓpt eox excoctionē ⁊ depurationē formas nobiles cū actionib⁹ mirādis vltra id qō oio reptū fuerat i aliquo simpliciū ꝓuenire: qō ex spiritib⁹ alchimicis conanf oīdere. videm⁹ nāq; cū huiōi fuerit simplices aut nō p artē ⁊ ingemo subtilit ꝓparatu excocti ⁊ depurati nō grādē effectū habere in metallorū cōuersione. Cū aūt ꝓparanf ⁊ adinuicē cōiūgūt ꝓueniūt actiones ex eis mirabiles eox tiffiguratione excellent vltra id q̄z in simplicib⁹ aut i praue puenirent ꝓparatis. Hec aūt positio tñ ꝓma fronte quādā ꝓbabilitatē videat hre: tā tñ est cōi veritatem ⁊ sniaz Ar⁹. ⁊ marie i intellectu possibili qō ēt ostendit rōne: qm̄ quodlibet calidū simplex seu cōmixtū licz diuersas habet opationes in pticulari: cōuenit tñ i gñe. Calidū nāq; oē dicit homogenea cōgregare ⁊ etherogenea disgregare: Do de ge. ⁊ cor. ⁊ methau. 4. Silr est de frīdo sicco ⁊ hu. i eox actib⁹. nūc autē multas actiones cōspicim⁹ ut declarabil i sequētib⁹ q̄ neq; in gñe neq; ēt i specie qlitatib⁹ cōuenit el'ox ꝓpt qō nō est dare actionē oēm a sola tñ efficiēti qlitate. Adhuc insufficiēs ē valde nihil dirigere ⁊ informare qlitates el'ox nisi p mixtionē ipam ⁊ cōplexionē. Sic. n. nō esset spēs ⁊ forma alia nisi cōplexio qō oio falsū tūc. n. nō fieret gñatio aut solū accīs gñeē Rursus virtutes dispōnetes ad gñationē ⁊ formā sbalū receptionē viderenf otiose. Amplⁿ nihil agit vltra suā spēm ⁊ formā: qm̄ sicut hz esse res ⁊ operari ⁊ ecōtra. 2. metaphy. Multas aūt in mixtis marie actōnes ut apparebit videm⁹ trāseūtes sensibilit qlitatū el'ox nāo. ⁊ taq; ab alio q̄z a qlitatib⁹ ꝓuenit actio: ut ēt dria videbit. 71. ¶ Propter tertiū qdē ꝓmitus ostēdat in q̄ actione verificet magis eā a qlitate pfici. Secūdo mōstref quō actio qlibet utcūq; pōt dici effici qlitate. ¶ Propt ꝓmū hui⁹ sciendū q; actio est duplex: etenim quedā corporea: alia vero incorporea in sex principijs. Intelligo aūtē actionem corporeaz illam que fit mediante corpore cum motu ⁊ transmutatione. Incorpoream vero que sine qualis est actio intelligentiarū et dei si actio pōt appellari que operatio verius dicatur dria consequēn. Actio aūtē corporea duplex existit. vna quidem inconuersiua ita q; agens actionē suā impmit in passum absq; alicuius agentis repassione qualis est actio corporis superceleſtis in ista inferiora. cuz enim superiora ⁊ inferiora in materia non cōueniant nisi ut equiuoce vnum vicissim nō aget ⁊ patietur ab altero cū natura posuerit corpus celeste inalterabile perpetuū ⁊ incorruptibile a cōtrietatibus exemptū neq; peregrinarū impressionū susceptiuuz Est ⁊ alia actio cōuersiua ita q; agens repatif a passo alternatim ⁊ agit: qualis est actio istox inferiox generabilū ⁊ corruptibilū i materia cōicantiū de quibus physicox tertio. Omne si mul actiuū ⁊ passiuū ⁊ mouēs physice mobile erit. ⁊ phy. 3. cōmētato. 16. cōmētator: Nō rōne coicatiōis in mā cū cōtrietatib⁹ accidit. ⁊ iō ꝓmo de ge. Albedo nō patif a linea cū eaz sint māe diuerse. Si itaq; q̄raf an oīs actio fiat a qlitate: manifestū ē i actione cōuersiua corpali verificari marie. vñ cōmētator. 7. metaphy. Apparet q; el'a nō patiunt neq; āgūt nisi p qlitates: nō aūt p formas sūbales. Forme nāq; substantiales materiales non sunt actiue neq; passiue.

passiue nãq; t actiue pme sũt q̃litates: qõ t Ar. primo de ge. t quarto ut tactũ methauroꝝ videt sensisse. vñ de cã motus aialũ cã motuũ talũ. s. illoꝝ in q bus sunt passiones alterãtes fantasiã t appentũ sũt caliditas t friditas q̃ de fouo t deintus existẽtes naturales: quare videt sentire qõ etiã in apprehensionibus aie aliqua fit motiua q̃litas q̃ moueat agentem opari ut bonũ aut apparẽs bonũ. Neq; etiã põt dici actionẽ a quãtitate pncipalit̃ ꝓcedere cũ ois actꝰ sit cũ motu. mathematica aũt sũt imobilia tertio metaphy. In imobilibꝰ nãq; motus pncipiũ inesse non põt. lz. n. sint in re mota nõ tñ mouent nisi accidentaliter cõmẽtator. Et iõ sc ribit ibidẽ in mathematicꝫ nullaz fore rõnem finis aut b oni. In eis nãq; neq; deteriꝰ inest neq; meliꝰ. Hoc ẽt roborat rõne: qm̃ cõtraria ois in eodẽ sũt genere. ois actio est p cõtrium q̃litati aũt p se cõsurgit inexistit. t neq; substãtie neq; quãtitati in ꝑdicamẽtis: qõ affirmat q; simile occurrẽs sibi nõ solũ indu cit actionẽ imo neq; passionẽ: puta sentire qõ est pati quoddaz ut ostendunt duo corpa inadinuicẽ cõsilia se tangentia: cõplexionũ pmo ca. 10. t pma pmi. Propter qõ actio pmitꝰ ꝓcedit rõne q̃litatis t nõ substãtie neq; quãtitatis. Sciendũ quoq; ceu apparet ẽo de ge. t cor. t septimo metaphy. a cõmentatore q̃ q̃litates duplices existũt pme: videlz caliditas fri. sic. t humiditas: secũde aũt q̃plures ut apparet ex obiectis sensuũ: sicut duricies mollicies t cetere. Sũt t tertie sicut albedo nigredo dulcedo amaritudo sonus t silentiũ q̃ ccu eẽ habent p pmas sic t opari cũ illis sit dispositio rei i entitate t opere. Reducunt nãq; q̃litates huiõi secunde t tertie ad pmas qm̃ in eis pmitas saluat rõ cõtrarietat̃: pmo de ge. t cor. Si vo loquamur de actione corpali nõ cõuersiua dicendũ ꝓpius q; nõ ois actio ẽ a qualitate huiõi cũ ostẽsũ sit preter hãc aut eẽ alias q̃litates uel quẽdã modũ q̃litatiuũ haberi. videmus nãq; actiones quasdã occultas quas negare nõ contingit ex alijs q̃z ex q̃litatibus sensibilibꝰ cõuersiuis euenire: sicut apparet de auro assumpto in corpore struthionis quod statim extractũ repertũ est diminutiuũ qõ ab igne nõ cõtingit ut tactũ. Cõspicimꝰ etiã lapides ꝑciosos t medicinas virtutes mirabiles t occultas habere q̃ ex q̃litatibꝰ t naturis non possunt cõsurgere eloꝝ cũ nihil agat vltra suã spẽm t agens oẽ effectũ sibi ꝓportionabilẽ in mãm introducat. Et iõ bene sensit pharma coꝝ. 3. capitulis pmo t tertio distinctionis secunde Ga. q; huiõi actiones p rõnes a q̃litatibꝰ sumptas eloꝝ inuestigari nõ possunt: sed p experiẽtiã magis cũ ex alia natura ꝓdeant altiori in cõpositũ q̃z sit eẽ aris natura puta celesti. Propẽ quod extra actionẽ a q̃litate cõuersiuã oportet aliam subiungere q̃ actio ꝓpetatis occulte seu forme specifice siue speciei totꝰ appellat. Et fortassis verificat̃ i his Ar. sermo initialiter saltẽ eo q; omnẽ actionem virtutis occulte ꝓcedat actio q̃dã seu affectio t dispositio q̃litatiua. vñ pharmacoꝝ tertio ca. penultio: Quis medicina sikis in ꝑba que vehementioris extat caliditatis est plus attractiua. Auxiliat. n. caliditas ei qõ p sikitudinẽ facit. attrahit. n. duplici de causã. Primo vo ꝓa ca. 15. de eo qõ comedit t bibit: Napellus t alia venena q̃ virtute operãt occulta p quãlibet cõuersionẽ agũt in sui q̃litate. venenũ aũt serpẽtis agere dicit ibidẽ ipamet obuiatione eo q; calidũ actu cũ sit aialis superfluũ ut sit qd actu huiõi quod nõ in venenis repit in aiatoꝝ cum sint potentia talia. Põt et sitr quodãmõ extendendo nomẽ q̃litatis ẽt in actione corpali nõ conuersiua t in actione nõ corporali verificari: eo q; ois actio a pncipali agente videt dependere qbusdã medijs velut instris modum q. portendẽtibus q̃litatẽ p quẽ dicit pmũ agere p intellectũ mediãtibꝰ spẽbus qbusdã uel ideis sicut forte videt Plato sensisse ad q̃s qdẽ aspiciẽs diuersaz rerũ spẽs ꝓducit. lz. n. vnus sp t idem pmaneat oio trãsmutatione carẽs realiter. ponit tñ idẽ p spẽs has diuersificari ideales: p q̃s ẽt suo modo t minꝰ vlẽs ponũt intelligentias actionẽ suã q̃ ẽ intelligere mouẽ ẽt exercere. Sitr q̃ actionẽ corpoream non conuersiuam potest quis ad actionem qualitatiuam adducere. Corpora nãq; sup eriora in qbus dictum hãc actionẽ forte mediãte luce t motu i hec agũt iferiora. Lux aũt in ꝑdicamento suscipit q̃litatẽ: sic t motus consideratus uel penes pfectionẽ ad quã tẽdit t terminuz nõ differẽs nisi fm magis t minꝰ erit in suba quãtitate q̃litate t vbi. Tot. n. sũt spẽs motus t mutatiõis quot t entis supple t huiõi. Aut fortassis entis etiam cuiuslibet ꝑdicamẽti fm q; est dare pfectũ t imperfectũ in eo. Scõm vo q; est in via magis ad ptactã pfectionẽ est in genere passionis tertio physi. t cõmentator ibidẽ. Propter secũdũ huiꝰ sciendũ q; actionẽ ab aliquo ꝓgredi duplr põt euenire: aut q; illud sit velut pncipiũ pmũ t fundamentũ ipsiꝰ actionis in quo rõ cõsurgit ad sustentek t sic forme etiã substantiales sunt actiue t passiue: nõ tñ essentialit̃. Cõmentator. 7. metaphy. cũ in eis cõtrarietas nõ sit rõ: qõ etiã videt Ar. Eo de aia sensisse ubi contra quosdaz ponit aiam q̃ est substãtia corpis physici organici eẽ cãm alimẽti: non aũt igne sed magis cõcausa: ut tactũ quodãmodo esse: ac ẽo de ge. aialiũ scribẽs caliditatẽ t frigiditatẽ dura mollificare t viscosa frangibilia reddere t huiõi talia fm rõnẽ t formã ꝑ quam hoc quidẽ iam est caro: hoc aũt os nõ faciũt verum hoc agit motus q; ab operãte existit: puta vocatus intellectus seu virtus fm medico s dicta informatiua. Põt t ẽo ab aliquo acto ꝓuenire eo q; sit ꝓximũ t immediatũ a quo ꝓuenit actio: lz p viã instri t materie magis videat hoc facere q̃z per modum principalis agentis actionem sustentantis: ut euidens per cõmentatorẽ: secundo de anima: ita q; actionẽ dignius videtur attribuere forme que est anima q̃z igni qui est instrumentũ t materia. vnde quinto colliz ca. tertio: Decoctio fit per calorẽ qui est in cibato: non tamen calor est primus motor in hac re sed anima nutritiua Ipsa enim est que ordinat t determinat ad vnum finem t non ignis: secundo de anima. Et ideo Arist. secundo de ge. t cor. nititur improbare illos qui qõ quid est t vnde motus principium auferentes actionem omnem ex qualitatibus tñ videntur adducere Sic igit breuiter declaratũ existet qũo actio omnis fiat a qualitate t quomodo non t qualiter qualitas potest suscipi differenter. Testor tamen Aris. dicere omnẽ actionẽ qualitate perfici initialiter saltem qõ ostẽdit attractiua caliditate cõcreta t calefactiõe attractione meliorata: ut karabe in rapidẽ paleas fricatiõe calefactũ denotat. Propt quartũ vo ad pmũ dicẽdũ Ar. loqui de actione corporea ꝓuersiua q̃ ois qualitate pficit ut declaratũ est. Ad aliud di-

cendū q hoc forte Ar⁹. nondū vidit ut sīle dicit de p menide pmo physi. Ar⁹. nāq nullā actionē videt in his inferiorib⁹ posuisse nisi ex virtutibus pgrederet eloz. posteriores tñ preter hanc actionē inuenere dependentē ut declaratū existit ex virtutibus supiorib⁹ occultis a tota specie seu forma specifica. Aut dicendū omnē actionē fore a qualitate aut essentialit aut initialiter ⁊ coadiuuatiue. Virtutes nāq occulte in earū uuanf actione p q̄litates eloz ut tactū. Sicut enī in aialibus apparet magis q aīa pmū est actionis pncipiū: cōsequent vo virtus sup illā fulcita: ⁊ deinceps calor. ita in huiōi inaiatoz pmius est sba rei: deinde virtus i quib⁹ est occulta: demūq cōplo ut oīs tandē hic act⁹ pgrediat cōplexione. Ad aliud dicendū vez fore in actione corporea cōuersiua ustorū generabiliū ⁊ corruptibiltū de qua sermo de ge. ⁊ cor. Sūt tñ alie actiones que ex cōfinitate consurguut aut cōfinitas in eis equiuoce sumef sīgs dicat huiōi actiones fore ex cōfinijs velut ⁊ q̄litas in eisdē sumebaf equoce. Ad aliud eodē mō dicendū cū motus in tali existat actione q̄litatiua. In plurib⁹ nāq actionib⁹ nō reperif motus velut in entib⁹ diuinioribus. Ad coz ēt q̄ alterius partis pmū dicendū q q̄litas claris est virtus q̄ daz: dria. 57. et q actio a mā ⁊ a substātia subtiliter cōsideranti ad actionē reducūtur q̄litaf. In actionibus nāq gbusdā q̄litates alteraf solū ⁊ pmanēt substāte: ⁊ hanc actionē vocat a q̄litate. In nōnullis aūt conūpit ⁊ sba q̄z a mā. Im ppie tñ vocat actionē ppriue. n. a q̄litate ac speciei forma pueniūt. Ad aliud dicēdū ut iā apparuit quo a q̄litate fiat actio ⁊ q̄liter a substātia tāq̄z ab eo qō sustentat ⁊ defert subiectū cōfinitaf a qua pmo ac mediate aliqd operaf. A q̄litatib⁹ vo deinceps magis ⁊ imediatius pgredif actio ⁊ modū quendam instf alitatis respectu formārū sbaliū videāt habere. Ad aliud dicēdū q sicut ex cōiūctione materiei cum forma multa cōsurgūt in cōposito q̄ in neutro cōponentiū fuerāt ita sīlr suo modo ex apllicatione accidentis ad sbam. Aut lz sba sit cā sustentationis ⁊ subiectū accidētiū nō tñ est imediata cā actionis cōfinitatis. Ad aliud dicendū hoc verū cōcludere figo taliter qō quid est ⁊ vñ motus pncipiū ab actione excluderet sicut arguif cōñ quosdā: de ge. ⁊ cor. fo. Ad aliud cōcedendū est ut iā apparuit. Oportet nāq p ter pmā actionē elariā hāc secundā ponere si sensui nolum⁹ cōsidicere ⁊ effectus rōnabilit i pp̄as sic causas adducere. Ad aliud dicēdū q a quātitate ut quātitas est q̄litatib⁹ sensibilibus separata nullo modo fit actio: eo q mathematica q̄ sunt de quātitate: imobilia sunt: tertio metaphysice. qō aūt tale actionē nō habet cū dictū actū oēm cū motu existere sīlr ⁊ locū vñ quarto physi. Ostendūt aūt ⁊ mathematica q nō sint in loco q̄ si tñ locū dicanf habere ut dextera ⁊ sinistra ⁊c. hoc positione ad nos cōsurgit. pmo de ge. ⁊ cor. vbi dicif mathematicis dandus sīlr tactus ⁊ locus. q̄ aūt locū nō habent actionē nō suscipiunt: qm̄ sicut locus est ita operaf natura. io. phī. vnde si medici quasdā actiones dicāt ex q̄litatib⁹ humorum cōsurgere: quasdā aūt ex quātitatibus: dicendum illud fore fm iudiciū sensibile cū fm Haly. medicinalis speculatio sensū ñ supgredtaf. Importuna enim diligētissima subtilitas febriū fo ca. 4. Videtes nāq quosdā hu. sensibilit q̄litatib⁹ effrenes hos ponūt q̄ litate peccāre: alios vero in eisdē mitiores velut plurimū est san. ⁊ phīa dicūt actione quātitatiua conūpere cū tñ subtiliter cōsideranti ut apparuit oportet hāc actionē a q̄litate existere. Juuaf tñ p quātitatē maxime cū agens omne multe opus est q̄ntitatis de cā fo ca. 2. potētie nāq corpoz sequunf magnitudines eaz. Cōmentato: pmo celi ⁊ mundi. Ad aliō dicendū p interēptionē. huic nāq quātitati superexcellenti mala iā associata q̄litas existit ⁊ñ impcepibiliz viōaf: ⁊ iō dicūt q repletō quo ad vasa ñ pmāet diu qn sibi repletionē associet quo ad virtutē. Ad aliud dicendū Ar⁹. loqui in esse istoz generabiliū ⁊ corruptibiliū in quibus posita est actio cōuersiua. quantitas aūt ut ostensū actionē nō habet nisi actio equoce ⁊ improp̄e extendaf valde cū sit posita in rōnem contrarioz existere.

Precedentiū rursus gīa q ledere alicuius morbi fiat quātitate mōstraf: licz qd huiōi dria fuerit indicatū. 60. qm̄ aphoris. pma Athletarū qdā in vltimā repletionē deuenientes pierūt repētine: aut in eis scissa sunt vasa: sed repletio imensuratā dicit quātitatē. Itidē. 5. aphoris. 2. Ubicūq nutrimentū pter naturā amplius intrat hoc egritudinē facit: Sed amplius est p̄petas quātitatis: quare Cōmentato: manifestū q in egritudinē venit ppter multitudinē nutrimenti. Et confirmaf qz pmo fa repletio venas findit ⁊ ad suffocantia fit fluxus: ⁊ accidit suffocatio aut apoplexia ul epilepsia cuius qdā sanatio ut cito cū minutione succurraf ppter quātitatez: quare Ar⁹. collz. 3. Febris sanguinis sūt due species. Una fit ppter augmentū quātitatis solū. aut etiā humores qfīq caloze ppter quātitatem extinguere. Sīlr de inge. iz. In tumoribus qui pter naturaz fm magnitudinē desistūt mēbra ab eo qō fm naturam Amplius si phlebothomia cuidā cōpetit morbo is ledit quātitate: qm̄ phlebomia est eūo vtis multitudinē euacuās: de pharmacijs ⁊ pmo ārta Ipsa vo eidem cōpetit ut ⁊ sanatio manifestat. Rursus est dare humorē tempatū ceu quē sanguinē. hic aūt venas pōt fingere ut sermo pugilū ostēdit nō qdē qualitaf rōne cū sit tempatus. Quātitate igit fractura opabit ceu aer q̄z plurimus cōtemperat⁹ vtre inclusus. Ledere igit alicuius erit morbi quāntate. ¶ In oppositū qz si aliqs quātitate morbus lederet tūc cum id fit actio quedā iā pficeref ipsa quātitate ⁊ non qualitate sola sicut ostensū dria. 60. Et: Omis actio ē cū motu tertio metaphy. vñ auctor. 6. pncipioz: Propriū actionis est esse in motu. sed in quāntate non ē motus qō ostendūt mathematica quātitati subiacentia: sepata nāq sunt a motu ⁊ vlr ab omnib⁹ sensibilib⁹ qualitatibus: quare. xi. meta. Mathematic⁹ circa ea q̄ ex ablone scoūa facit: circūtollēs. n. oīa sensibilia speculaf puta grauitatē ⁊ leuitatē duriciē ⁊ mollicie: adhuc aūt caliditatē ⁊ frigiditatē ⁊ alias sensibiles contrarietates. solū aūt derelingt quātū ⁊ continuū. Palin: Id non ledit qō habet rōnem materie cū minime agat eo q ipsa materia fm q materia est passiuuz pmo de ge. ⁊ cor. Non igit morbus qa aget quāntate. ¶ Propter pmū quidē sciendū q morbi ledere actus corporis est sensibiliter nocere ac tandē perimere. ratio nāq ipsi⁹ est operationū corporis lesio manifesta ceu vituz dria marie. 71. Quātitas vo seu quātū dicit vnuz entiū. io. qō diuisibile

Hic venerit folia vsq; ad primū nodū in capite libri positum

demũ vel que etatis aut vtutis nõ phibeant. alleuiata. n. nã dispensans corpoꝛa: ꝛ deponẽs qõ aggrauat eã velut onus quoddã dñabit facile reliquo inde terminatiue ẽt alijs cũ Ga. Hippo. in lipothomiã mſ sit adduci. Et eodẽ iõ. ii. quaſi castigans eius ſmonẽ ait: Quia non est possibile opilationẽ ꝛ putredinẽ curaſ p phlebothomiã: cũ alijs egeãt auxilijs: deponere oꝛ quid ſanguinis in cure tpe. nec cogamur int dũ intẽpoꝛanee cibare. nã inquantũ euacuat corp⁹ eget cibo. vñ tunc necessariũ vel nutritione febrẽ augmẽtare: aut in nutritione virtutez dissoluere: quare medius aliquid ſanguinis ꝑpriũ cibũ alialis particulis relinquere. In eodẽ tñ. ii. q. mũdificãs ait: Deponere oportet qd ſanguinis i cute tpe: vt nequãdo neceſsitas assumat nos intẽpoꝛanee cibare. Arabes vo videnſ phlebothomiã ſuſpendere magiſ. vñ ꝓmo ãrta. Melius ẽ qõ phlebothomie vices sint mkte q̃z vt ei⁹ quantitas sit multa. Et ꝓma quarti: Consiliũ meũ ẽ in phlebothomia vt dimittaſ quãtũ possibile. ſi aũt non ẽ possibile: tunc multiplicatio numeri melioꝛ mltiplicatione quantitat⁹: Cõcedit ẽt. A. ducere ad liꝑothomiã cũ timoꝛatione grãdinoꝛ ꝛ distinctõe quaz ꝛ Auer. refellit dña. 164. Quod fortaſſis cuenit qꝛ licet Ga. tradiderit cañ. curationis in toto oꝛbe terrarũ: ꝛ non in italia ſolũ de inge. gnto: ipſi tñ directius ꝛ magis clymatib⁹ adaptanꝫ temperat⁹: quales grecoꝝ ſunt regiones: ex qbus vt pgamo extitit oriũd⁹ in qbus ꝛ coꝛpoꝛa sunt fortioꝛa ac abundantioꝛ ſanguis cũ ipe ſit humoꝛ tẽperatioꝛ ꝛ multiplicioꝛ. vnũ quodq̃z enĩ gñatur a ſibi ſimili ꝛ ꝓueniẽti. A. Talib⁹ aũt indicatio maxime ſumiꝫ. Arabes vo regiones inhabitant distẽperatas calidioꝛes: quare egritudines in eis fiunt cholericiores. ꝓpter coll. 7. Egritudines q̃ sunt ſterr]. Hippo. Simpliciter acute in nris sunt pacute. In qbus qdem ꝓpter dispositiones oppoſitas eis q̃ i regionibus tẽperatis minus expetiꝫ phlebothomia. Tẽperata qdez ipſaꝫ ſanguis regrit euacuationẽ. Cholerica vo cholẽ purgationẽ. Vbag⁹ ſi qdem pticularĩ egrediendo: deinceps dicaꝫ nono de inge. ꝓcedi: vt tactũ poſt quartuz ꝑhlebotomia ita: Optimũ qdem vt vidiſti ſp nos facientes non ſolũ ſextenos vel ſeptenoſ: ſed ꝛ fz eos q deinceps phlebothomabis. Et demũ phlebothomia fit oĩ tpe virtute ferente. Rasis vero. iſ. ꝓtinent] dixit: Ergo noli inſpicere in dieb⁹. ſed minutionẽ fac vſq̃z ad iceſſũ vñ ſexto breuiariꝫ: Non oꝛ vt ꝓsideres in nũero dierum: qꝛ qñ vtus est remanens sit ꝓtẽtus phlebothomare in ſexto ꝛ ſeptimo: imo in reliquis diebus: quare ꝓmo quarta: Cũ in febribuſ oꝛ te phlebothomaſ ñ attẽdas qõ qdã dicũt. ſ. qꝛ ñ est bonũ vt p⁹ quartũ die phlebothomia fiat: qñ bonũ ẽ vt fiat ẽt poſt 40. dies. Et hoc ſm ſuiam Ga. lz ꝑmittere vt ante ãrtũ ꝛ ꝓparare postea digerẽdo sit meli⁹: cũ certe fuerit ſi gnificationes: quare col. 7. Lẽpus faciẽdi phebothomiã ſequiſ virtuꝫ fortitudinẽ: qꝛ ipa pl⁹ ſm plurimũ ẽ in ꝓncipijs egritudinũ: ꝓpter hoc ordinauerũt quidã fieri phlebothomiã in ꝓncipijſ ea. Et multi egroꝝ ſunt q phlebothomiã patiũꝫ vſq̃z ad septimã die Et ad remouendũ illoꝛ opi. dicit Ga. q debilitatez vtutis aut fortitudinẽ ñ ſeq̃ꝫ numer⁹ dieꝝ. Qui ãt dicũt ñ p⁹ quartã phlebothomandũ iã tacti sunt in cõi vñ gnto practice ỏ freneſi: Utar] phlomo ꝓmo aut ſecũdo ꝛ tꝛio die ſi vtus ſufficiẽs ẽ. ãrta vo die nil attingas hoꝛ. ſed qd ỏ his moꝛ apparebit. ¶ Propter tertiũ ãt ꝓmit⁹ videant indicationes oñdẽtes euacuationẽ ſanguis añ quartã vel ẽt p⁹. Et deinceps applicẽtur ad actũ. ¶ Propter ꝓmũ h⁹ sciẽdũ q idicatões tales ꝛ diuersitas sit⁹ mãe tacte sunt dña. 164. ꝛ. 152. ¶ Propter ſcõz hmõi sciẽdũ q si oẽs oñsiones te ſtẽt phlebothomiã: aut pluresꝫ dignioꝛes ꝛ vt⁹ ꝛ dispõ eaꝝ cũ earũ opibus ꝓncipalib⁹ cũ ℔ ꝛ vrina grossa ſpissa i rubeũ tendẽs: ñ ãt adsit nauſea neq̃z vẽtris i digestio: aut ei⁹ debilitas vel ſupfluitas ſenſibilitat] cholẽq̃z ſuſceptio. ſint ẽt vtcũq̃z fortia cũ adiacẽtib⁹ ꝛ ſibi deſeruiẽtib⁹ ꝓncipalis nõdũ adsit mã ita digesta quã nã expellat abſq̃z art] ſuffragio. ſit ꝛ ꝛpleꝫ vẽas aut putrefacta cũ aliq̃li ſanguis hitudie. Terminẽt ẽt egritudo ultra ſeptimã: tũc lz sit meli⁹ phlebothõare añ quartã cũ vtus sit fortꝫ: qñ rari⁹ est i ꝑma dieꝝ vel ſcõa vtutẽ ibecillẽ foꝛe: niſi laboꝛãt pua hitudie aut ſenectute ꝓtingat. Põt ẽt ſi aliq̃ fuerit omiſſa ẽt vltra ãrtũ fieri dẽ aut gntũ aut deiceps: puta nauſea vel diſcoꝛdia ignoꝛantia et ſimilib⁹. Quod ſmones Ga. ſentiũt cũ ei⁹ cõplicib⁹ iducti. Si vo diſcoꝛdauerint oẽs itentões aut plures: ꝛ maxie ꝓncipalioꝛes vt vtus sit debiꝫ tẽ. sit ꝛ vrina ꝑdicte oppoſita: adsitq̃z nauſea ꝓncipalis cũ hoꝛ. administrantib⁹ ifirma tẽdat ſpõte i digestiõz mã. sit ꝛ ipa vtcũq̃z a ſanguie alia: ſuperitq̃z extra vaſa. Suſpẽdenda ẽ phlebothomia non ſolũ p⁹ quartũ. imo ẽt nõ paꝛ añ ipm. Quod fortaſſis voluit. A. cũ dixit: Cõſiliũ meũ i phlebothomia ẽ vt dimittaſ quantũ possibile ẽ. Si ãt oñsiões scite cũ alijs ꝓñr additis medio ſe habuerit mõ ñ phebothomandũ oĩariã ſicut ꝓmo: neq̃z deſistendũ penit⁹ velut ſcõſed mediocriter ſe hñdũ ita q phlebothomãdũ erit lateraliꝛ circa ãrtũ. Ex his igr̃ breui⁹ eo q alibi ſt in ãpli⁹ hec oꝛdiata: poterit ſolẽnis mẽo artifici aliter i his ſub ꝓrietatib⁹ vitaté ꝓiecturari. ¶ Propter ãrtũ aũt ad ꝓmũ dicendũ q iõ ꝓcipiꝫ phlebothomia i moꝛbi ꝓncipio: qñ laudabil⁹ criſtit dũmõ nihil fuerit impeditui ꝑtactũ: nihilomin⁹ tñ ſi fuerit omiſſa ꝑt ẽt p⁹ quartũ vt declaratũ fieri. Ad aliõ dicendũ q. A. loqꝫ cõi magis ſmone: ñ aũt pticulari: cũ ſanguis expetiꝫ eũo ꝓpe. Apparuit ẽt modus arabũ ꝛ grecoꝝ i phlebothomãdo diuerſus. ¶ Ad aliõ dicendũ q i ſe. tertiana dñaꝫ cholera: ꝛ cito criſiz est habitura: vel ei nõ debeꝫ phlebothomia. aut ſi debeꝫ id in ꝓmis erit dieb⁹. ¶ Ad aliud dicẽdũ q ſec⁹ ẽ in variolis q̃z i aliis egritudinib⁹ ex ſanguie vel ei⁹ feruoꝛe: qñ variolarũ ꝛ moꝛbilloꝝ mãm oꝛ ad exterioꝛẽ ſupficiẽ tendẽ mãifeſte ſi laudabiꝫ oꝛ eẽ termiatio phlebothomia vero p⁹ duos aut tres dies ipam diuertit i ãriã trahẽs ad itus. ñ sic vo ꝓtingit i alijs ſãguis egritudinib⁹ cũ nõ ℔ terminẽt mõ. ¶ Ad aliud dicẽdũ q Hippo. imitaꝫ vt appuit q meli⁹ i ꝓncipio euacuãdo. attñ nihilomin⁹ nõ negat qn p⁹ quartam poſſz phlebothomari ¶ Et ſilr dicẽdũ Ga. Ad aliõ dicendũ nõ semp nã ẽ poſt quartũ ꝑstrata. q si eẽt ſuſpẽdẽda vt dictũ phlebothomia cũ ꝓncipalis iclinatio ſumaꝫ ab ea. Ad aliud dicẽdũ q vt ꝓceſſũ qñ mot⁹ nãe iã ex ſe appet ad criſiz ñ ẽ phebothomãdũ cũ sit medici energia ꝓformari nãe. neq̃z ẽt possit oĩariã metiri ſubtilẽ ipius actũ. Attentat nãq̃z fortaſſis ꝑ vnã viã ꝛ aliter ãrta tu volẽs ipius imitato: fieri Ad aliud dicendũ q lz ſynodꝰ plurimũ terminẽt i ãrto: alie tñ ſunt egritudines cũ ſanguis abũdãna q

vitra ãrtũ ꝛ ſeptimũ iudicãt cũ phl'oia expoſtulet: p pter delictũ alioꝝ ẽt bũoꝝ entiũ i venis. Ad eorũ vo alteri⁹ pt̃ pmũ dicẽdũ: q Ba. ꝛ. A. Democritus lo quũt i egritudib⁹ in qb⁹ pur⁹ peccat ſanguis: ꝛ vtus ẽ fout̃ cũ B ſit i nono. vbi ait ō cura ſynocharũ: ac ſil'r A. pmo ō phl'oia q̃ i ſanguis ordinat eũones. Ad aliud dicẽdũ q fortaſſis phl'oia tardaut a pncipio Hip. q: ꝓfidebat ſe poſſe cura tentatia ſanaſ: vt p ea q̃ applicabat calefactõia varia vel oñſiones: tũc etiã plures aderãt phl'oie. Ad aliõ dicendũ q pleure ſil' anriõiſ ñ fuit ſimpl'r acuta ꝫ phl'oia ſit h⁹: ꝫ vl'ſ tropica: cũ i. 34. fuerit termiata die. B ãt pmo ō ſim pliciat acuta. Aliud qõ ſeqt̃ ꝓcedat itellectũ ſane. Ad aliõ dicendũ q ñ ꝓcedit pharmacia: ꝛ negat phl'oia p⁹ ãrtũ magl̃: eo q ſit fortior eũo ipa phl'oia. ꝫ q: p⁹ ꝛ pmpl⁹ ꝓtigit repire mãs idigẽtẽ eductõe p pharma ciã q̃s phl'oias cũ ſanguiné plim i egritudib⁹ oporteat p thezauro recõdẽ ꝛ cuſtodire. ipe ẽt ꝙuertit̃ i chole rã ꝛ melliam. qũo ãt ſit tior: ꝛ in pharmacia: ꝛ phl'oia ꝛ q̃luter ñ: dña vſũ. 166. Dña. 168.

Quod in prima quadra Qlũatõis ãpli⁹ q̃s i religs ꝓpetat phl'oia oñ dit. Sũt. n. q̃ttuor hẽ ecu tpa vl'ia ám eoꝝ ꝓportiõa te natur̃. Albũaſar ãrta ĩtroductõe: qñ pmo ãrta vt ver ponit̃ ca. ꝛ hu. vnalis ifantil' ſãgui ꝓportiõata ſcõa cal'a ꝛ ſicca. eſtiua uuẽil' cholẽ attributa. tia fra ꝛ ſicca autũnalis ſenil' mlie addita. ãrta vo fra ꝛ hu. hyẽal' ſcio ꝓportiõata: ꝛ phl'ati attributa. In ulla igf ãrta i q̃ ſãguis ꝛ nã ſibi cõpata dñat̃ expedit phl'oia. Hec ãt vt oñſũ pma. Ampli⁹ cũ vt⁹ ſpũs ſeu calo: et bũoꝝ augẽt debeat phl'oia: cũ ipa bũoꝝ mltitudiné eũet: ſed i pma euẽit ãdra: cũ bũoꝝ ſpũſq augmẽ tẽt: ꝛ intẽdãt: ꝛ p ꝙo vt⁹: ipa eni fortitudiné ſeqt̃ cal'i nati: eiuſq multitudiné: pmo ſcõa. Etꝫ: Phl'oia de bet petõ q̃ztitatio: pharmacia q̃lificatio: dña. 104. ſ3 ꝛ hũdũ ꝛ calidũ qõ ãrto aſſociat̃: i pria abũdat qua dra: i ſcõa vo ꝛ alijs cal'm ꝛ ſiccũ: frũz ꝛ ſiccũ: ac hũi dũ ꝛ frũz: qb⁹ attribuit̃ q̃litas magl̃: cui qdẽ debetur pharmacia. Expetit̃. n. bũoꝝb⁹: q̃litate deliq̃ntib⁹. Itidẽ: Cẽtilogo hũiditates corpoꝝ i pma ãdra acce dũt: i ſcõa recedũt. ꝛ ſm hãc ꝓportiõz erit i duab⁹ ali is ãdris: qz i tertia aduenieẽt: ꝛ i ãrta ſecedẽt. Cũ ãt accedũt debeãt minutio: tunc. n. coaugent̃: cũ vo rece dũt oppoſitũ. itaq̃ phl'oia i pma cõpetit ãdra: nõ ãt i alijs ita. In oppoſitũ qz i pria ãdra hu. nõdũ ſ augmẽtati: neq̃ ebulieẽt pmo ãrta: cũ mẽſis ininuz tũc. n. phl'oia ñ competit neq̃ vẽtoſãto. nõ g phl'an dũ: qõ in ſcõa ñ ꝙciat oñdit: qz vt tactũ ꝓportionat̃ cholẽ pp quã ñ q̃rit̃ phl'oia vm pp ſãguinẽ. Palin: Timeãt ne hu. ebulieẽtes agitati phl'oia ad putrefactio nẽ moueant̃. Pcipit. n. tpe mot⁹ egritudis ab cũo ne deſiſtẽ: vt poſſibile. Rurſus: In ea interdũ oppo ſitõis aſpect⁹ q pfecte iudicat̃ ĩmicitie latitudis ſaltẽ In eo ãt ꝓcipit aſtrolog⁹ ab eũone geſcẽ: ꝛ nã motio ne: cũ nãe ꝛietate hẽat. Non igf phl'andum i ãdra ſcõa. In ꝛiũ qñ vtus tũc ẽ fortis: petũtq̃ bũoꝝ ex teriora: bis vo ꝓpetit phl'oia. Adhuc i ea iteruẽit tri n⁹ aſpectus. tũc ãt marie ꝙuẽit cuz io ſit amicitie pfe cte: ſitq̃ luie iã abundãs. valde ꝓgruit itaq̃ phl'oia. qõ vo i tertia ãdra cõpetat precipue ad Alexãdrum ſecreta edocẽt Ay. Itidẽ: Halyhamec i de electioni bus cũ ſit phl'oia o3 vt ſit luna i defectõe lumis. B ãt i tertia euẽit ãdra magl̃. Etĩ: In hũiditates accedũt Spũt ẽt adhuc bũoꝝ acuti: ꝛ virtus fortis q̃ phl'are ꝓcipiũt: tũc itaq̃ euacuãdũ. B⁹ quoq̃ oppoſitũ ſcri bit halyhabẽ ragel: uolẽs phl'oiam fieri in pmo me dio mẽſis. Palin: Quia ſm qd i ea iterdũ oppoſitõ nis aſpect⁹ phl'oie phibitiu⁹. ãpli⁹ qñ bũoꝝ petũt i teriora ſe minoãtes: tũc phl'oie ñ ẽ loc⁹: ſed idẽ i de cremẽto lũe: nõ itaq̃ expedit. q ãt i ãrta ꝓgruat vt magis: qz cũ hũiditates abũdãt ꝛ diffundũt cõpetit phl'oia: ſed B ẽ lumis defectõe vt appet in aere: tunc eni eleuant vapores plũi: ꝛ fiũt ãplius pluuie. Rur ſus medicus imitat̃ nãm: ea vo euacuat i ãrta ãdra ꝛ i fine mẽſis. vñ ſcẽdo poſterioꝝ: Finiẽte mẽſe magiſ fluit Nilus: quia vernior eſt finis mẽſis: pp id qõ lu na deficit: qõ ãplius nono explicat̃ hyſtoiarum ita Mulierũ motus mẽſtruoſũ vz ſit circa deficiẽtes lu nas. vñ ō ige. ãrto: Me ẽſtrua ſm nãm deficiẽtibus fiũt mẽſibus magis. In ãrta igf lũatõis pte phl'an dũ. ꝓriũ ãt ſapiũt ceteri. Etĩ: phl'a tẽ abũdant cui nõ debẽt cũo: ſed purgatio ẽ. Adhuc aſpectus iteruẽit ãtanus q ꝛietatis ſaltẽ ẽ medie: petit ẽt luna ſolares radios: nõ igf euacuãduz i ipa. Propt̃ pmũ vo ſciẽdũ q ãdra lunatiõis a mẽſe denotat̃ lunari. Eſt ãt mẽſis multiplex: vt oñſum. 104. dria. B ꝫ h au dit̃ mẽſis ꝙuctiõis ꝓſtructus ex mẽſe pegrinatiõis lu ne totius ſiti orb: qõ. 27. dierũ ſpacio: ꝛ fere octo pſi cit̃ horis: ac ex duob⁹ diebus: ꝛ ãttuor inſuper horis quoꝝ numerus i. 29. dies ꝓſurgit cũ dimidio. Luna eni a ſole recedẽs ſuo celeriori motu: ipm nõ reiuẽit i loco vbi pus copulata: ꝫ fere p ſignũ añceſſit: ꝛ ipe cui demũ luna tpe duoꝝ dieruz ꝛ ãttuor horaruz ei dẽ iterũ applicat̃. Cũ igf B mẽſis i ãttuor diuidat̃ p tes: eius ſiqdẽ ꝓſurgẽt: ꝛ ãttuor ãdre: quarũ vnaq̃z ſeptẽ ꝓtinebit dies: ac inſup novẽ horas i qbus lune variat̃ lumẽ diuerſimodc. i fine náz pme ãdre ſemi plẽa efficit̃ ſeu diacorona. In termio vo ſcõe plena oio ſiue bederẽ: In fine vo tertie ãdũt̃ iterũ ſemiple na. In ãrte vo vltio ſoli cõburit̃ coiũcta luie carẽs ꝛ vigore. Recipit ẽt alias pticularioꝛes figuratiões cleticoꝝ tertio: ꝛ de ſpa mota Abeſahalach. Pót ẽt dici ãdra lunatiõis ſcõm q luna mouẽt ductu p mi mobil' i oi die nãli ab ouẽte i mediũ celi: ꝛ ide i oc cidẽs: ꝛ demũ i terre mediũ: ac in ouẽs tandẽ: iuxta illud cẽtilogi: hũiditates i pma ãrta accedũt ẽ. Eſt ẽt attendẽdũ q i phl'oia ꝛ vtr i oi eductõe duplex eſt hora: electa qdẽ q̃ horarũ ẽ aptior: in q̃ oẽs cõditiões aut plures ſeu digniores: q̃ i ipa expectẽt̃ melioꝛ ob ſeruant̃ mõ: vt in luie dieꝛ clariori ſupfluitatibuſ eua cuatis digõne pfecta: ꝛ hmõi expetit̃. Et neceſſaria vt cũ eã oz fieri oio ita vt nulla ſere res eã iteruẽiat p hibitia q̃ rarius accidit: ceu in apoplia ſanguinea ꝛ ſquinãtia pou: ãrta pmo. Licet eni Hip. pcipit i acu tis morb eadẽ die medicari: Dies ſiqdẽ latitudinem h3 magnã ita vt orbis ꝛ planete poſſit aliter figura ri ac aliter: ꝓpter qõ ñ ẽ diuerſitas iter medicos ꝛ a ſtrologos: ſ3 potius itelligẽti cõcordia ſũma. q̃ſitu3 quoq̃ B: tñ vtrãq̃ horã cõtinet i electa tñ verificat̃ ãpli⁹. Quid ãt ſit phl'oia dña inotuit. 164. Pro pter ſcõm ãt ſciendũ quoſdã medicos dixiſſe magis phl'oandũ i pma ãdra fore: qñ vt tactũ i argutis p portionat̃ ſãgni cal'a ẽs ꝛ hũida. Hoc ãt pmo nõ va let cũ i ſcõa ãdra añ oppoſitionẽ: ꝛ in tertia poſt. ꝛ. ꝓcipiat̃ ab aſtrologis phl'mari plim. Sil'r in ipa hũo

res nōdū sunt plene amoti exteriora petētes. neqz ēt
ductiuū sufficiēs ē corp qñ lz lūa fm q̄dras p diuer
sas varietēs nās relatōe facta ad luis susceptionē: ita
vt mō dicat ca. t hu. nūc āt calida t sicca t hmōi. Fa
cta tñ cōpatōe vt ad Jouē q nāe ꝓportionat hūane
totū lune sic variatū frūz extat t hu. phl'aticū ita vt
calidū t siccū ipius ꝓportionet ápli⁹ sāgui q̄z calidū
t hu. cū magis accedat ad calidū t hūidū nāe hūa
ne. Fuerūt t alij q in oppositōe phl'are ꝑceperūt: eo
q vētose i ꝓncipio mēsis ñ apponant vt qdā rettule
rūt: qr hūores nōdū amoti fuerūt: neqz ebulierūt: ne
qz i fine mēsis: qñ tūc sunt iminuti: sed i medio men
sis cū hūores sint ebulientes: t i suo sequat augmēto
lune luis icremētū: ꝑmo q̄rta. Tūc. n. hūiditates au
gmentant marie cū luna ꝓcipue fiat: vt ali⁹ sol minor
de ge. q̄rto. In medio vō mensis luna ꝑpe i ꝓuenti
one ꝓsistit dum sup diametrū ex opposito vertat re
ctē. Adhuc tūc ē hūiditatū augmentū cāe t fluxus.
Hoc ēt vt declarabit stare ñ pt cū aspect⁹ illa oppos
tiōis sit hora: nāe aduersus oīb⁹ phibitus astrologi
Nec ipōrū inductiuū acceptandū: qr vl'id. Z. nō ex
ꝑpa dicit scia: sed aliorū: aut qñ mediū lantudis g̃
d⁹ t nō arithmeticū pūctale itēdit ita v t mēsis medi
um dicat cū aspect⁹ sepat oppositōis: q spacium vt
oñdēt. 24. ē graduū: qr ēt tūc hūores mouent fervoꝛ
quodā nimio fluitantes nō mouendū. ¶ Propter
tertiū qdē sciendū ꝓmu⁹ q̄ lunatiōis q̄dra competit
phl'oia: t decepso i q̄ scarificatio ac sanguisugatio.
¶ Propter ꝓmū hmōi sciendū q lūa pt dupl'r ꝓsi
derari, put fm q̄dras imutationes suscipit: aut rōne
receptiōis luis: vel situs ipius. sigdē ꝓmū attendat
vtus corpis regitiua fm hūorū augmentū: t motus
ipōrū diuersificet, nā cū sit a ꝓiūctōe ad oppositiōz
fortificat ipa. hūores. n. t spūs icremētū assumūt: t
mot⁹ ad eā tēdit ipōrū. Ab oppositōe vō ad ꝓiunctōz
euenit eōrio. Et iō introducit Alber. tertio: Qui ifir
mant i mēsis ꝓncipio erūt ipsorū corpa ad repellen
das ifirmitates fortiora. In fine vō mēsis sit eō. qō
mot⁹ affirmat creticus cū sit expulsio q̄dā de interio
rib⁹ ad ex: qué motū hz luna ō ꝓiunctōe ad opposi
tōez: t egritudo id ñ min⁹ inatōis: cū hūiditat⁹ egeat
augmēto: t vtut vigore. Ab oppositōe át i ꝓiunctōe
ꝓtingit oppositē vtrinq. Dico itaq phl'andū eē ma
gis i scōa q̄dra: ptib⁹ oppositiōis aspectus exclusis.
ꝓter in tertia: min⁹ vō i ꝑma: minie quoq in q̄rta.
qō ex aīmissio ēt. oñdit: quia qñcūq vtus ē fort cū
ab ipa ꝓncipalit sumat cūonis indicatio: t hūorum
augmētū. hūoub⁹ nanq abūdātib⁹ dictū ñ pat phle
bothōia deberi: ac mot⁹ ipōrū petit extrinseca. De
quūl. n. motū phl'oie: extat phl'andū Jd át ꝓtingit i
scōa mēsis ꝓncipl'r q̄dra. Virt⁹. n. tūc ē fortis p luis
lune receptionē ápliorē: ex q̄ ēt augmentant hūores:
t q̄ fortinseca petūt: pp caliditatē mouētē ō centro ad
circūferentiā. luna. n. cuz luie magnificat caliditatis
efficit impssiōes. vñ q̄rto ō ptib⁹: Doctes plēlumij
sunt calidiores pp lumē lune: qō i scōa t marie iurta
finē accidit q̄dra. Deide vō in tertia: t si hu. sint ad
huc sat i augmēto: t vtus fortis: t ꝑpe in eius ꝓnci
pio: ipi tñ iteriora exgrunt magi: pl'tñ ꝓcedenda est
phl'oia q̄z i ꝑma. vñ halyhamec: Post ꝓuentionē
minutio q̄z initio luis magi laudat: ako tñ repit ae
rea. s. signa meliora sunt p⁹ puētiōz. Minutio. n. ini
tio qdē mēsis magi laudat cōpatōe vz finis mēsis.
In ꝑma vō neqz vtus adhuc fort hūores adaucti: t
ꝑcipue i ei⁹ ꝓncipio lz mot⁹ ipōrū icipiat tēdē i exteri
ora. In q̄rta quoqz nullū repit ustorū: t marie vltra
ipius mediū. Sic igr phl'oia cōpent marie in scōa q̄
dra: deide i tertia: min⁹ i ꝑma: minie vō in q̄rta. No
sce quoqz q̄dras differre fm q sunt añ oppositionē
vel postea. nā mun⁹ cōpetit añ: vt in eorū ꝓncipio q̄z
i fine gradib⁹ oppositiōis secluſ: p⁹ vō ipaz eō. Z. a
gis eni puenit in ipārū ꝓncipijs q̄z i fine. Si vō ꝓsi
derat luna ex pte sui sit⁹: id triplr pt ad pñs ꝓtingere
vel rōe siue dom⁹ aut ꝓiūctiōis cōplexiōis ei⁹ cū reli
qs planetarū: vel ēt stellis fixis. aut ex pte aspectus:
Sigdē ꝑmū dicūt astrologi i phl'oia fore ꝑcipue ob
fuanda signa aerea: t ignea: t mobilia sil'r. Fixa vō
cōia magis spnēda. Sed aerea ñ oīa eligēda: qñ ge
mini: tsi b⁹ i sunt, ꝑpter duo tñ i ipis ñ ꝓcedit phle
bothōia: vnū qdē ꝑticulare qa significat sup manus
magnas i qb⁹ phl'oia fit ꝑcipue. Dicūt eni q phle
bothōia nō cōpetit in bracijs luna ente in gemis: si
cut neqz scarificatio ea tenēte cancrū in spatulis. in
his. n. ptib⁹ he ꝓcidūt vt sepe. vñ in cēnlogo: Tangē
membrū ferro: luna exīte in signo illi⁹ mēbri horribi
le. Aries náqz significat sup caput: thaurus sup col
lū: gemini sup hūores: t manus magnas: cācer sup
spatulas: leo sup cor t stomachū: t q̄ inde. vgo super
vētre t affinia: libra sup vētris inferiora: vt circa pe
tinem: scorpio pudenda vesicā t anū: t q̄ inde si sint
sec⁹ coras: capcorni⁹ sup genua. sed aq̄rius possidet
crura vsqz ad iferiora. pisces vō denotāt sup pedes.
Et id oē significatōe ēntiali: qñ accūtali pt ꝓtingeꝛ
vt pisces notēt sup caput: t aries sup collū: cū qs or
tū ꝓxerit piscis⁹ ascendentis⁹: aut al'r dfenter. Aue
sigdem donatio ñ pscit pfectius nisi ex natiuitat certa
notitia. Estqz op⁹ recte iudicare volenté vtrāqz de
notationē attēdere. Alterū vō ē vle: qñ gemi signuz
ē coiunū: ipa vō luna tenēte dicūt nō fore phl'andū.
signāt eni minutoré plus vna pcussiōe pcutere: vl'ne
cessitatē minutōis alteri⁹ tpe iterposito modico. Sūt
át signa fixa vtāda cū volum⁹ vt b pmutare: sic quia
eligēda cū fixa re. quidaz tñ approbāt scorpionem.
Sūt quoqz mobilia aries cācer libra t capcornus:
fixa thaur⁹ leo t aq̄rius: cetera vō cōia. Eligendū ē
át marie vt luna sit in ariete vel libra: veneri aut ioui
vel ábob⁹ applicās. Jd. n. oē bonū denotat phl'ato
Quantū quoqz ad domū sit luna i decima scōa t ter
na: q̄ domus ē sui gaudij septia vel qnta: nō át i ascē
dente: cū lúe ꝓxiet caliditate sui ac siccitate: neqz i q̄r
ta q̄ domus ē eni fouee, aut i serta q̄ infirmitat: neqz
in octaua q̄ mortis: vel nona qa sui opposita gaudio
neqz. 12. q̄ inimicorū tristicie t carceris: t ois prauī:
aut cū dñis harū domorū ēt dñs ascēdēns i his locis
sed i. 10. magis. Si vō scōo lune obfuet ꝓiūctio ꝓiū
git hec veneri vel ioui. seu ytrisqz. nō sit át soli ꝓiun
cta nisi fuerit vnitio c⁹ terminus ē infra. 16. minuta i
añ vel post. Ponūt eni oēs planetas i vnitione soli
i hmōi vigorati. Ď tñ qr breue ac tāq pūctale actibus
ñ multū ꝓgruit medicie. Aut sb eius qdē radijs per
15. uel. 12. gradus sit añ vel post: aut in ꝓiūctōe Sal.
t ꝑpe cū ea fuerit luie diminuta vl' mercurij. De mar
te tñ qa medicinā denotat curatiuā: t marie materia
lē: discordāt fere astrologi. Jngt nanq halyhamec
fore phl'andū cū luna fuerit i signo masculino marti
ꝓiuncta: nec timēat illū nisi sit ascēdēs i latitudie: t in

site augis circulo: sitq; dñs dom' lūe illū laudabili a spicies aspectu. vñ aliūde a pdicta iductus mars ē i fortuna in oi ope: in his q̄ ptinēt ad sanguinē uena rū apitionē t minutionē sanguis p vētosas: aut i me dicādis egrot. Plures tñ mart' ziuctiōz ac ēt aspe ctus detestant ipius pnuos. Mi halybaben ragel Nō ē bona minutio luna cūte ad martē. Et ioānes hyspalēsis: Nō sit luna marti ziūcta. Significat. n. p' minutiōz cholē motū sicut applicatio ad saturnū mle. Quib' magt assentio timēs mart' vsutias. In fortune nanq; auare sint t ifideles. cū. n. qd pstaue rint boni penitētes conāt illud auferre: fortune vo eī Almāsor in aphorismis. Tertio quoq; rōne aspect': qm̄ cū q̄drupler sit vt sextilis q̄rtus trin' t opposit' faciēda ē qdē minutio cū luna fuerit i aspectu magt trino iouis vel veneris: zñr qm̄ i sextili. Aspect' ār q̄r tus istoz ñ nocet neq; oppositiōis ēt lz ñ zferāt: lz vi tand' ē aspect' cōpositiōis ppē: ac demū q̄rt' ad Sa turnū t Mercuriū maxie: deiceps ad martē. Trin' ār aspectus t silr sextus mart' fortasse iuuat eo q; ℞ mart' ē artificiū qō ñ saturni in est t Merc. Est aūt aspectus sextilis ptinēs sextā ptē celi: puta duo signa q t i duo separat: ceu alij pter oppositum. Respicit eni planetā i signo tertio exītem añ ipm t post sic q exīt i pncipio arietis illū q fuerit in exordio gemi: ac ārij: q medie aspectus dr amicitie. Quartus vo est q̄rtam ptinēs celi ptē vt tria signa: q duplex ē vt poz ceu cū añ se zspicit q ē i cancro: t post eū q in capri cornio dictus ūimicitie dimidie. Trinus vo aspectus ē ptinēs tertiā ptē celi vt q̄ttuor signa sicut cū ex arie te videat ille q i leone t sagittario: t h pfecte dr dile ctiōis. Aspectus quoq; oppositiōis ē simplex vt de aliquo signo data quocūq; in septimū pfecte zricta tio erit ac ūimicitie. Et qō dictū ō exītia planete i ari ete t alijs: ita p similē distātiā sit i signoz religs. per durat quoq; h' i i laū visio p q̄zstitatē lumis ipius: si cut i cetis q̄. 12. ē graduū: añceditq; post i ea. vñ cuz aspectus oppositus: ac ēt q̄rtus sint praui suspēdēda phl'oia p. 12. pdictos gradus añ ac retro. Et q: trin' t sextil' sunt laudabiles: i his phl'andū visiōibus: p dicta graduū q̄zstitate obſuata. vñ cū i aspectu trino pmo luna sit duas ptes triū luis iā adepta: sitq; be nivolus distans sufficiēt a q̄rto: in nullo magis isto phl'andū zñr at aspectu trino: scdo cuz luna recessit ab opposito ē sufficies lumē hūs. pmū tñ aspectū ma gt laudo cū luie maiorādo pcedat ex ār minoz ando. Aspectus vo sextus q̄zq; sit mediocrit benivolus q; tñ luna paz obtinet luis ñ appciandū nisi modicū: fortior tñ pus scdo vt ō trino. Quarta sigdē visio de testat: ē. n. zrietat' mediocris: q: nī luna plus i ea re cipit luis q̄z i sextil' aspectus securius zcedit phl'oia q̄z pmo. Visio vo oppositiōis q: zrietat' integre vitā duo oio. Cogit eni sua malicia phl'antē errare. Aut phl'andū vt fuiētes peccare: ac icōuenient admīstra ta fouinseca: pp qō añ ipius terminū. 12. vz graduū i antea pncipalit intendēdū p. 12. q̄ zñr postea. Si ār dicat i pdicta q; nā nō eūat i visione sexta vel trina: vm se fortificat: t māz pparat. Dz i sexto vt die septi ma: t. 22. t i opposito vt. 14. ita vt medicus zsecutor nāe cuius oppositū firmatū. Dicēdū solutio huius nota ex pluribus dīijs mariecz. 155. Dñ sum. n. ē qñ t quō medicus imitat nām: ac h' opposite. Pro pt scōm huius sciendū q; eodē tpe: t mō eūandus sā guis p vētosas: ac ēt sanguisugas sicut p phl'oiā pdi cte declarationes pñt silr coaptari: neq; distat nisi fz magt t minus. Sāguis. n. subtilior ē q trahit p ven tosas eo q p phl'oiā qō sufficienē indicabit. 195. Da ly tñ heben ragel otiam notat inē phl'oiam t vētosa tionē: qt qñ volueris sanguinē p vētosas extrahē: bo nū est q; sit post oppositōz i vltio medio mēsis. Et si extraceris ō vena: melius ē q; sit i pmo meio: alijs p notat' zstellatiōibus ispicēdis. Hic aūt vir fortassis mouet: qt alit p phl'oiam euacuat: t alit p vētosā. nā phl'omo expellēdo: spcia vo attrahēdo. t qt hū otes añ oppositū sūt ebulietes augmentati postea. iz. ita timēdū ne vētosa nimia fiat ad ptē attractiōe humo rū deductio t p zñs ap̄: hūotūq; fluxus. nō ār post oppositū: cū gescere t minorari hūores iā cepint. sz id nō euenit i phl'oia: si debite fiat quocūq; tpe: cū i ipa fiat expulsio: nō ār attractio. Est ār attendenduz q; melius tps phl'andi ē a mane vsq; ad horā tertie. ppeq; cū ppt sanguinē phl'omel augmētatū vt tra dūt medicorū q astrologiz ātes. Dies nanq; diuidū tur nāles in. 24. horas egnoctiales: quos in q̄tuor ptes segregat': earū vnicuiq; sex ptingūt hore ita vt a tribus not' horis instātibus vsq; ad tres dici dñe tur sanguis: post vo vsq; ad nouem diei horas dñat cola: ide vo sex hor' noct' phl'a. Et q: vnusquisq; bu moz melius euacuat cū ē i motu: t euentatiōez susci pit: sanguisq; i pdictis euētel horis t marie i tribus diei. Sunt. n. in ipis magis p:epata electioni horē phl'oie necessaria: digestioq; celebrata: t superflua ex pulsa: tūc qdem vt phl'oia t vētosatio silr faciēda: si cut vōtus i meridie celebrādus. vñ q̄rta pmo: Hora vomēdi melioz ē in estate ac meridie: tūc nāq; chole ra surſū q; vomitu educit: sol. n. eleuatus surſuz leui tat ipam sicut nocte media phl'a expeditius educere Propt qdez hoz oppositā: ponūt ēt astrologi do mimū ascendent' i medio celi: t lunā sibi aliqualr co pulari cū vōtū irritare: cū vo secessū in terre āgulo: lunāq; illi aliq̄ zjunctiōis aut aspectus iungūt mō in cētilogo apparēs. Propt q̄rtū vo: ad pmū iā qd dicendū apparuit qm̄ calidū t humidū q̄rte pri mo totū ē frigidū t hūidū respectu tpamēti: cui cali dū t siccū appropinq̄t magis. Ad fm dicendū q; licz suo mō cōpetat phl'oia in q̄dra pma ñ tñ sic vt in se cūda vl' tertia: qm̄ qō sit nondū ē saltē in pmanenti bus vtcūq; q̄lia sūt ista. i successiuis vo secus existit cū eni motus sit ē aut tps: factus aūt cessat. vñ licet vtus fortificet: aut bu. augmentēt t moueant: non tñ hec pfecte sūt adepti in pma q̄dra. Ad aliū eodē mō fere dicendū vt ad pmū: qt magt peccāt bu. q̄zto i q̄ dra scda q̄z in pma cōparatiōe ad nām humanā: vl' ad sidus tpatū aligd facta. Ad aliud dicēdū q; p q̄dras i quibus hūiditates mouent: ñ itelligo q̄dras in quas luna ptrāsit suū orbē ecentricū: lz cōmentator haly fortassis puerse ita exponat: vez q̄draz dici nālis au dio: q̄rū vna ē ab orizonte ad mediū celi vt ptactū. Cū igit luna trāsiuerit ab orizonte ad celi mediū hu miditates accedūt corpoz augmentant i maris acces su oceani marie. Ad medio vo celi cū iterū i occasū tē dit minorant iteriora petētes ipoz occulta: t ita fit i tertia vt i pma: i q̄rta vo sicut in scda. Ad quā sigdē humiditatū augmentationē vtus zfortat adeo vt se re oēs nisi vi aut egritudine morianť fortassis seni ſſima vel luna inf dū domū. 12. obtinente: in cāu lune

a medio celi vl'terre. Jn reliqs ät duab' q̃dris fortifi cät. q. vitales. Pultotiēs. n. ꝓtigit q̃ qs vł mou cū lúa moueät a medio terre ad bālperiū: aut a medio celi ad occidēs: ⁊ tūc deiceps adeo vigo: ät: vt ab imperit ſpes reputet ſalutiſ. Cū vo demū luna rapiſ a medio celi i occidēs: aut ab águlo terre i ouēs: motus aduenit feſtine: qō ét noſcunt idiote ripas marie mariſ habitātes oceani: i quo máifeſtior ē ꝓfluxus. videtes. n. q ſic i extremū deuēire ꝓnunciāt mouturū: cū mar] aderit receſſus. Aō ⁊ mäifeſtiꝰ ꝓcepi i his quorū vleg fuerit luna: ſic viſū ſignantiſſime in Ā3zonio Marchiōis Eſtēſis obitu uta vt ꝓ duos ita ſe hūs dies aſtātes mirarēt magne: pp qō cū ptēdat cōmē. p q̃rtā ecētri lune q̃drā ſeu mēſis illiꝰ bñ vniꝰ bñ: non ät celi ſm motū diurnū reuoluti obiectio ñ ꝓcedit in ducta. Ad aliō dicēdū ſic ad ꝓmū ſuo mō. Ad aliō dicēdū q ñ täta infuēit agitatio: vt ad putrefactionem moueant hūda: ⁊ ꝓpe q: oppoſitiōis viſio vt oñſuꝫ dꝫ euitari: ac eiꝰ ꝓpinqtas: ⁊ i trino aſpectu phłoia fieri. Ad aliō ꝓſter apparuit qd dicendū. Ad aliō dicendū q cōpetat i ttia q̃dra: ñ ät oñſum ceu in ſcōa. Et ät qō Ā3. aut Halybamec. ſcribit dicendū illiꝰ fuiſſe opi. ſeu fortaſſe pꝰ opinionē voluerit phłoiam fieri: q: hu. ñ ſic ebulūt vt in ſcōa timēs ulloꝫ influxum Vel imaginão i tertia q̃dra ſāguinē laudabilē tā incipere iteriora petē: aquoſio: ē ät. adhuc poſſidē extrēa Jn ſcōa vo fortaſſis euenit ſecꝰ: q: tñ vtus ē fortior i acceſſu ad pléilumiū q̃ꝫ i receſſu: ⁊ hūores magꝭ petētes educi q̃drā ſcōam ē plurimis alioꝫ ptuli ftue. Ad aliō qd dicēdū viſū. Ad aliud dicēdū q ñ ſūt ſic auctꝫ diſpoſiti phłomari ceu i ſcōa: ſed q̃ttuor relatiōe aliorū. Ad aliud dicendū lꝫ hu. petät iteriora: ſintqꝫ i diminutōe id eē ſ̄ſpectu ſcōe q̃dre ñ ät aliarū. Ad aliud dicēdū q hūiditates moueri. ß ꝑt duplr intelligi euenire: aut vigore lune vel eiꝰ ipotēna. ꝓmo qdez q: cū ea hēat ſuꝑ hūida i mouēdo vtutē: qñ fuerit vigoroſa vt luie plena: tunc vtiqꝫ poterit eas augmētatas mouere: ⁊ diſpgere hinc ide ceu cū dux exercitus potēs ſit i ordinādo: ⁊ cohibēdo eiꝰ ſubditos ſuo motu. ſcōo qñ cū luna ſb radijs icipit eē: q: luie ꝓuāt. non eni inde hꝫ niſi a ſole: vt cetera celoꝫ corpa. Exſugat ét eiꝰ hūidū nāle ſolis calore ⁊ ſiccitate. Quare adeo ſbecillitata hūiditateſ regē ñ ꝑt: imo ſpōte diſcurrūt p loca i qbus erät ſita. Prio itaqꝫ mō cuꝫ luna humotu regat ordiato illʼdñando cū tā i oia ſort] reddit expedit phłoia. Scōo vo cū ñ fuerit imbecill' reddita. Ad aliud p ß qd dicendū appet: q: motuſ mēſtruorū factiuus i fine menſis lunaris: nō ſit vigore nāe: ſed potius q: ipotēs reddita corpe ifrate ⁊ hūiditatibus aliquāt a ſrijſqꝫ reddit labūt ſpōte. Quare cū id ñ fiat nā exñte fort: aut ꝓpe intēdēte: medicꝰ ñ hꝫ eā imitari: vel ſi eā imitet i ſanguis hꝰ puocatiōe: nō tā i educē ipius p alias ſemitas. Deſtruū ét nō ſolū defluit i fine mēſis: ſed ét i eiꝰ medio ñ deteriꝰ vt q̃rto innuit de gñatiōe. Añ. n. luna mutat apte i eiꝰ luie: i aſalibus ꝓſimlr hūida imutant. ¶ Ex circa ꝑdicta ꝓtingit dubitare: ętrū fluxus menſtruorū ſit innālis i fine mēſis cū decñ ſit ſexto ō accñs omnē fluxū ſanguīe innāle: ꝓter illū q mēſtruorū. Dicendū q fluxuſ in fine mēſis hꝰ i ñ ē innālis: rōe illiꝰ ſanguis q expellit ſuꝑfluit: verū ex ꝑte minoris vigoris nāe: tūcqꝫ in pléilumio ꝑt innālis vtcūqꝫ dici. De nālitate vero fluxus ſanguinis: ⁊ innālitate: dicta oñſum. 187.

Differentia. 169.

Quod ptiſana ordeacea febri ñ ꝓferat oñdit. Quia hꝰ i ꝓferētia: vel erit ex ꝑte agent] ⁊ patient]: aut talis febris. Non q dē ꝓmo: quia agentia ⁊ paciētia dñt i mā cōicare: ſi vnū dꝫ impmē in reliquū: ipm alterando: ⁊ ad ſe deducēdo. Ptiſana vo cū ſit ſba: ⁊ ſe. accñs. Eſt nāq; ptiana cōpletio calida ⁊ ſicca ñ coicidūt in mā. Neqꝫ vo q: cū febres ſint treſ: vt ephimera: putrida: ⁊ ethica. Ephimera qdē ñ ꝓfert: q: i ſpū: ipe nanqꝫ cū corde caliđior ē oī re corpis: ꝓmo ꝓma. Supaccēſis qdē inflāmatiōr efficāt: neqꝫ ethice: vt ipius caliditas ſit i mēſio caliditate tertiāe: neqꝫ ét putride vt ftiane: q: cholera ipius mā ceteris corpis calidior: ō diſtēpantia iequali. Sanguis vo mā ſynochi calidior pꝰ cholera. Putrefact] ät his ⁊ ſupinflāmatis reddunt calidiores ad tertiū vel mag] q̃rtū ſupueniētes gradus Ptiſane ät frītas ⁊ hūiditas circa ꝓncipiū ſcōi gdꝰ locank. q ät tale non puenit ad oppoſitum graduali tat] eq̃lis: vt doceť in tegni. Nā ſicut vltie repletōi vltia debeť eūo: ita ⁊ oiode alteratōi corpa p oppoſitū alteratō oīmoda. Neqꝫ febres q̃rū mā eſt frigida. cū eā potius infrigidando augmētaret. Et fulcit q: frigidū ⁊ hu. phibet digōnem niſi i materijs cholericis. haly. Eti: Ptiſana ē cibus ſuꝑ oē ō grano cibarium. ꝓmo re. a. Ea vo dabit aut rōne ſe. aut vtutis: ñ ꝑus qa morbus vt morbus ni ꝓſumptionis fortaſſis ñ expedit cibū. ii. ō inge. neqꝫ vtut] cū ipa pluries ſit fortis cibū nō expetēs. Et ꝓfirmat qa cibus ē inimicꝰ vtuti expte: ⁊ amicꝰ morbi: appens ꝓma q̃rti. Rurſus: Ordeū ē frigidū ⁊ ſiccū ventoſū vt tradūt. vñ ſe cūdo cañ. Dis aq̃ hordei ē iflatiua. horū ät tale febri buſ ñ ꝓfert: cū ei affinitet: vtutēqꝫ diſtrahat: ⁊ vaſorū ꝓtentiua. Palin: Si ꝓferat ſe. oibus admiſtrareť in dſnter: ⁊ tpe oī. ſed i valde pacutis ꝓhibet: dria. 133. Paroxiſmis ac ſtātibus ſe. ꝓceptuꝫ. n. ſilentiū tūc a veteri. Jtidē: qō viſcoſū febrib' ñ ꝓfert mālibus ꝑpe cū opiladū idicat ſe. hꝰ eſt ptiſana. vñ Hippo. Quippe q viſcoſa: itaqꝫ febrib' ñ ꝓfert. ¶ Jn oppoſitum medicorū ē cetus: ⁊ phōrū ois. Sup. n. oē de grano cibarū in accut] paſſionib' excellentiſſimū habetur. Adhuc qō hꝫ oēs bonitates: vtilitates ſanis exhibēť ac egris febrib' ꝓfert: talis vo apud verē ⁊ alimentoū ꝓmo ē ptiſana. Juuat itaqꝫ in febribus ptiſana ¶ Propt ꝓmū qdem ſciendū q ptiſana ē cibꝰ medicinalis ſeu medicina cibalis ex ordeo ⁊ aq̃ ꝓſtructa. ad pfectionē decocta. nā eiꝰ ⁊ pcipue qdez colata plꝰ ingredit i opuſ medicinarū q̃ꝫ ciborū: collꝫ qnto. fit eni cōiter ex aq̃ ⁊ hordeo: lꝫ aliqñ addat amigdalinū lac in nō colata. zucharūqꝫ demū ſimlr i colato accētū admiſceť: ⁊ ſemē papaueris albi: pp ápliꝰ refrigerare calidiores nās: aut ſōnū fortaſſis iducē. Quarto vo ꝓma ſm Ga. pjcit in ipam vtus pipis ⁊ multotiens radit feniculi apij. Que aūt colata maiori eget coctiōe q̃ꝫ feculēta. Jpa nāq; ꝓſtruit mltiplr ex ꝑte hordei. nā ſepe p ipius farinā diligenť ꝑparaꝫ ⁊ aquā. Hordeacea vo ex hordeo mltiſ modis ꝓponit. Quorū ꝓmū Almāſor ꝓmo. Añ coci terētes ipſam crudā i mortario ñ diſſoluūt coq̃ntes illā ſupra ignē ⁊ ꝓponētes amidū: vt videat ꝑ decoctionē ſufficiēter ſuccoſa eē: que qdē ē inflatiſſima ⁊ indigeſtibiliſſima ñ parū. Adhuc deteriꝰ qñ mittit in ipam ita ꝓſtructā

vinū dulce: aut ꝓpata aq̄: postea terat i mortario: et manib⁹ ꝓfricet p pannū luneū aspū. Finis át tritiois h⁹ fit donec cortex abijciat. Cū eni hordeū pistat nō abijcat tūica sbtilis circūiacēs ipi: t ió phūectat t terit i mortario: deinde sufficient decoq̄t. Elixat qdē i terdū ordeū ꝑus i aq̄: deide assat: t ide facta farina cū zuccaro ꝓfica: qō qdē nō parū valet i refrigeratō ne vētris: t epat] accñt] sm ysaac extinctiōe. Cola ta quoq; iurta ptiū ꝓportioz eā igredientū ordinat modis. Quito. n. theorice ꝓficit ita: Accipiat hordeū nouū albū spissū tenerū plenū qō dū cogt intūescit t iflat. inflat plurimū: excorieť diligenť: t terat mo derate: ō quo sumat vna mēsura: t pōatur i vas stan natū vel lebetē: sup quē fundat aq̄. is. mēsure: coq̄t q; igne tpato donec due remaneāt mēsure. ō aq̄ solū audio: i c⁹ decoctōe fiat diligēs cōmotio t pussio cū cocleari magno donec pfectius misceat t coletur. sm quoq; ysaac ꝓfrigat hordeū: vt cortex auferri possit: t mēsura sumat hordei vna: t. io. aq̄ vz. deide colet: et potui det: q̄ qdē ad sanitat] valet custodiā: t corpis būectatoz. Quarto quoq; ꝑma: qō dī aq̄ hordei me lior ē vt sumat aq̄ sacratan. 20. t ordei sacratati vnū: t ē circa. 37. 3. t iá sit reductōe redacta ꝑpe ad qntā Et sumat ō ea rubeū sbtile c⁹ nutrimentū min⁹ extat t būectatio maior. Quito sigdē colloz. Aq̄ ordei talis oz fieri: hordei grana infūdāt i aq̄ integra ñ ptusa: t i vna pte hordei dñt pōi. 20. ptes aq̄: t dimittat i ea q̄t tuor horis: t postea i ipa coquāt quousq; rubedinez adipiscant. q. vini. Ptio vo alimentoz idetermiati⁹ bis ꝓstruit modis. Ptisana būectat qñ vt oz fuerit ꝑpata ß est qñ ad plurimū ebulierit sm decoctionē: deide p⁹ ß p suauē ignē vsq; ad multuz succo facto. Misceť át ei sm qō illō tpo acetū qñ bulierit pfecte. Cui cū elixa fuerit diligenť injicē oz sales sbtiles nō multū añ esū. Cōstructiōis aūt q Al. sanior ē forte ce ter] modus: Cōstruit t ex ordeo pot⁹ sanich dictus Arabice: grece alfita: sed latine poléta. Qui almāsō rio nono fit cū ordeū fractū i aq̄ ipm coopiente bulit donec aq̄ ispissēt: deide colet t bibat: vl' curiosius fit ex ordeo maturitati vicino: qō supza ignē i vase leuit torrefiat: deide ꝓficet aspioz ꝓficatōe: vt cortex ab ijciat: t deniq; grossius frangat sicut far: quo postea vtunť coq̄ndo: aut i aq̄ pp sitim ifusū bibēdo. Et no sce q; circa ptisane ꝑpationez: t marie colate dupl'r pisiēses peccāt: tū qz cōit eā ꝓstruūt ex auena q̄ alim̄ toz ꝑmo cib⁹ē sbungaliū: t nō hoiuz nisi fortassis tpe famis vehement] pticipās calitati sufficiēt ꝓsil' tyse i. siliginī. Que ét auena siue deuser ponť cal'a i ptio t sicca scdo. Sexto vo simpliciū: Virt⁹ auene ē dissol uēs sicut et⁹ sapoz mā'festa. nā in ipo ē acumē paucū qō oñdit ex eo qō curat apāta q̄ incipiūt idurari. qō aūt tale febri ñ ꝓgruit nisi fortassis c⁹ māe frigide. tū qz ipa q̄zmime decoquūt: ita vt retineat saporē aq̄: sicut t cōit peccat circa illā vbiq; sil'r q̄ ordei: quare cū febriētes et⁹ delectenť pp frigiditatē pot⁹: multuz bibētes prauā ide dispositionē stomachi aegrūt t vi scerū. vñ debilitanť t discoloráť valde. suffocāturq; apāta interioz hītes. Ordeū quoq; cōit frigidum pōnit t siccū i ꝑmo gradu. Ptio vo alimentoz: Oz deū nullaten⁹ calefacit corpus sm nullū ꝑparatiōis modū. būectat át t desiccat diuersimode ꝑpatū. naz farina qdē ordeacea ex torrefacto ordeo facta vī cui denť exiccāo. Ptisana vo būectat qñ vt oz fuerit vt dctñ ꝑpata. Quare vī iurta Ga. q; ordeū min⁹ sit eleuatū i q̄ltatib⁹ passiuis q̄z actuis c⁹ qdē ꝯriū qn to appet theon. cū fruz póat i ꝑmo graduū: t siccū i scdo. Quid át sit fe. dūa visū. 87. ¶ Sed circa pdi cta tripl'r dubitare ꝓtingit. Ptio qdē q; ꝓcessū i pti sana qñq; acetū adiūgi. c⁹ oppositū vī sentiri q̄rto ꝑma: cū illic ō quo min⁹ vī phibeat syrupus aceto sus aq̄ ordei simul aggregari: corrūpit. n. ipam plu rimū. Dicendū q; Ga. t ysaac qñ iubēt iterdū appo ni acetū in aq̄ ordei: illud eē i modica q̄zitate. Et for tassis talis audiendū tertiū ꝑma hīs incipe ipm nu trire nutrimēto sbtili: ita vt sis ꝓtētus orimelle. dein de p⁹ hec die vno aut duobus pmuta ipm ad aquā ordei sbtilē cū orimelle. Permisceť ét ptisane acetū i decoctōe q̄zuis iurta finē. Secus át extat in syrupo acetoso. Prohibet vo. J. copulā aq̄ ordei t syrupi acetosi: ne opationes ꝓfundant vna: qz syrupus ace tosus diuidit t seq̄strat ꝑpanos supfluitates ad excre ationē. Ordei vo aq̄ abluit qō incisū: t abstergit de ducēs illas p sudorē t vrine ꝓuocationē: t ió infert. Et tu ꝓpter post duas horas da ordei aquā sbtilez. Scdo hesitat qz ysaac t Haliabbas ꝑcipiūt ordeuz ꝓteri post diligenté ét excoriationē. Quibus Auer. aduersat ét inqēs: Qui frangūt vel terūt ordeū ꝑus peccāt: qz nō ē ab eo ꝑuata iflatio nisi pp infusionez sed grana ñ trabūt aquā: nec recipiūt ifusionē nisi p ꝑt vtutē attractiuā q̄ i granis ē: sed hec ipius ñ inē: m si cū fuerint integra. Nō oñdūt grana qñ icisa vl' con fracta seminā. Nō. n. nascūt ꝑuata vtute attractiua qō egdē cū laude ápliori ꝛoar in Aheisir ꝓfirmat: a quo id habuisse q fuit supmus i scia medicie a Ga. vsq; ad tpa nra: qō puto hec t talia de ipo ꝓferre vt sbstraret. Qui. cuius extitit emulus ñ paruus. Dicen dū q; Auer. sm sufficiēt ē approbādus ꝑcipue i pti sana colata: t potissime qñ damus ipam gra medi cie áplius q̄z cibi. Pl⁹. n. tūc hz ablutiōis absterси ue miusq; vētositat]. Illi át q̄rūt eā nutrire: aut dele ctabiliorē trituratiōz ordei ꝓstruē. Tertio ét sil'r du bitat: q; positū ē ordeū frūz t siccū. vñ Habēguefdi: Ꝑordei ꝑma vt⁹ iffridās ē t deficās i ꝑmo gradu. q̄re Almāsor]. z. Bfiat sanguiné vicinū cholē nigre. Probleu. vo ꝑmo vī id hūidū sctiri cū elicit ñ solū ordeū fritate hūidus: sed t frigidus. Frumentū vo calidū ē i ꝑmo: tpatū i hūiditate t siccitate apō Ga. cū aliis. qō át tpato hūidus hūidū ē: ordeū igr hūi dū. Dicendū q; ordeū nālit siccū ē qō oñdit ipius p nū nutrimentū. hūiditate vo q̄dā eñea idigesta ven tosa q̄ decoctōe tollit sufficiēt hūidū ē t vētosū: ppē qō debilē ipius digōez a cal'o ꝓtigēte abbreuiato. A fabis át vētositas remoueri ñ pt: cū eis q̄si sbtil'r sit i fta: adeo q; si coci diutum decoq̄nt eas trib⁹ dieb⁹ t noctib⁹ sup tabulas ꝓterētes ipam ñ valēt excludere acutoz regimis: t alimentoz ꝑmis. ¶ Propt scōm qdē dicendū q; aliq direxť aliqbus ptisanā febribus oio ñ ꝓferre eo q; digōnē i qbusdā impediat. eoz sui fritate. Accēna et q̄dā iducit frida. Sed qd ō B: sno t q̄rto appebit dicēdorū. ¶ Propter tertiū vo sciē dū q; ptisana simpl'r ꝓsert febribus vt declarat re. a. ꝑmo: t vl'r acut]: t ꝑcipue colata. qō mōstratur: qz i exhibitōe ipius sumitur indicatio: ceu in aliis a re bus ꝯnām nō nālibus t nālibus. A primis qdez tri pler. cū tripliciter extet eā morbus t accidens. Exp te quidem morbi puta febris: semp eni expetitur ipa

ratiõe alterationis quam inducit ꝛ ꝑprie subtilior colata. Ad̃ firmat qm̃ curatio oĩs ꝓficit ℨrio. ptisana vo ℨtrariat febꝝ cũ ea ꝓdicẽt frigidã ꝛ hũdaꝫ in ꝓncipio gradus scõi. qõ appet diligẽt ꝓsiderata nã ordei ꝛ aq̃ cũ earũdẽ artificio. Diuersificat tm̃ eius ꝓplexio ꝑm appositionẽ quorũdã i ipa. Febus ãt ex tat mala ꝓplexio ꝛ ca. ꝛ sic. Et i fri. ꝛ hu. ꝓpetũt febri calide ꝛ sicce. est. n. de nã ignis: vt distẽpatũ reducatur ad tpamẽtũ distẽpato. Sꝫ ordeũ eligratũ est frigidũ cibariũ: alimẽtoꝝ ꝑmo. Jd ãt ẽ ptisana vt ex eiꝰ ꝓstructiõe appuit pp qõ febꝝ ꝓfert ea. Adminiculat etiã eisdẽ rõne accidẽtiũ. qõ enĩ siti mitigat aspitatẽ oris ꝛ vlr spũaliũ tollit: anhelitũ facilitat. vapores doloꝝ capit̃ cãtuos deoꝛsuꝫ repmit: ad vrinas ꝛ sudores deducẽs ꝛ q̃ taliũ operãs: accidẽtibꝰ febriũ ꝓfert. cũ talibꝰ ãt ptisanã describũt ꝑpetatibꝰ existẽtibus itaq; ꝓfert. Ex pte qdẽ cãe: qm̃ aut ẽ calida p esseñã: vt cholera ꝛ san. ꝛ tũc mãifestũ ẽ ipam ꝓferre alteratiõe illi infuemẽte ℨria. diuisiua ẽ materierũ ꝛ ablutõe abstersiua: vl̃ calida p accidẽs puta putrefactiõe: ꝛ sic ly simplex ñ ꝓferat notabiliꝫ forte alteratiõe cãe añcedẽti: nõdũ putredie icalescẽti. Proficit tm̃ rõne ℨrietat̃ cãe ꝓũcte: cũ caliditate fuerit adepta: ꝛ q; eadẽ abluis ꝛ absterg̃ quẽadmodũ fortassis ꝛ añcedẽtẽ. Ex pte qdẽ nãliũ: vt tpis regiõis ꝛ taliũ dicẽdũ eã vt ita ꝓferr̃ i calidis: nõ sic ãt i frigidis: cũ tps sp alteratiõe idicet distẽpatũ p ℨriũ. Rõne q dem rep̃ nãliũ vt vtut̃: ꝛ aliaꝫ sibi ãneraꝫ vt oĩsuꝫ: drijs ñ paucis dicẽdũ ptisanã: ꝛ maxie fecultã sẽp ꝓferre ꝑpe q; qñ debilis fuerit. cũ. n. fortis exiterit nllũ expetit alimẽtũ: eo q; cũ suo iuuamẽto nocumẽtũ adducit nãm a morboꝝ regimie diuertẽdo. Et iõ in statibꝰ ꝛ porisimis ꝑcipit acutioribꝰ subtrahi. ꝛ q; vt tactũ ꝑm pte in mãm ꝓuertit morbi si taꝫ affuerit aphorismoꝝ appens ꝑma. Sic itaq; oĩsuꝫ sit q̃luter febribꝰ adminiculet ptisana. ¶ Propt̃ q̃rtũ vo ad ꝑmũ dicẽdũ q; ptisana ꝓfert febribꝰ rõne febris: ꝛ q; ptisana cũ eis ꝓuenit in mã salte in q̃. Dia. n. gñabilia ꝛ corruptibilia ꝙcũq; sint ea i mã ꝓuenũt ad minꝰ cõi: imo qdẽ ẽt celestia corꝛporꝝ. vnã oĩsuꝫ ponẽtes mãm p idẽam formaꝫ. neq; ptisana put eiꝰ sba ꝑpe agit: sꝫ pp q̃litates i ipa entes accidẽtia exĩtes vt se. Cõfert ẽt ipa rõne q̃litat̃ se. qm̃ ly se. sit calidi or ꝛ siccior: pot̃ tm̃ ipa mlta quãtitate ac ita sepiꝰ ad ministrari: vt gradualitati paulati opponat̃ febris. Ad̃. n. in ꝑmo ẽ gradu multũ vt multoties tactũ ad scõs plabit: ꝑmo scõa. Frigidiora ẽt vt ptactũ possũt ptisane imergi. Alia ẽt adsũt frigida qbꝰ cũ ea medicat̃ ꝛ febr̃. neq; oisariã cibꝰ expetit exhibitionẽ p ℨria: sꝫ p simile mag̃. Ad reliquũ ãt hꝰ arguitoris qd dicẽdũ appuit q: in eã frigida mõ quocũq; rõne nõ ꝓuenit alteratoris. Ad aliud dicẽdũ q; ñ expetit febri ex pte q̃ cibꝰ: sꝫ mag̃ in eo q; medicie cũ obtinet alterant̃. Silr ꝓcessũ q; cũ vtus ẽ fortis: nõ opꝰ illã exhibẽr rõe alitoris ꝑpe. neq; oꝫ si paꝫ noceat q̃q; ipas: vbi opus fuerit aduertẽ oĩs: maiꝰ ipiꝰ ꝓsiderãdo iuamẽtũ lesiõe. difficillioꝝ enĩ inuenire aliqõ auxiliũ qõ nihil nocẽs ꝓsit multũ. ii. de ige. Ad aliũ dicẽdũ q; siccitas remouẽt ab ordeo p aq̃ multe ꝓmixtionẽ ꝛ vẽtositas p sufficiẽtẽ vt oĩsuꝫ decoctõem. Et si aq̃ ordei sit oĩs inflatiua id ẽ: aut q: ñ sufficiẽt̃ ꝺcoqt vl̃ q̃ corpori ꝑdispsito ñ occurrit ceu ventre ñ ẽ exhibẽda ente sicco: re. a. ꝑmo. Ad aliũ dicẽdũ q; aq̃ ordei quãtũ ẽ rõne se. in alterãdo: sp vt oĩsuꝫ ꝓpetit: sꝫ ex pte aliquoꝝ accidẽtiũ ñ administrat. sic̃ visũ q̃q; vtem distrahit ab eiꝰ actu circa regimeꝫ morbi: aut aliqd eiꝰ exhibet̃ loco subtiliꝰ. Ad aliũ dicẽdũ q; viscositas ẽ duplex. Una qdẽ adherẽs opilatiua q̃lis ñ q; ptisane: cũ sufficiẽt̃ fuerit ꝓstructa ꝛ feculẽta. Relq̃ est partiũ ptinuitas adinuicẽ quo iudicat̃ vẽtositas ine xistere ipi mime q̃ ptes distãtes ꝛ incõtinue reddãt abinuicẽ: ꝛ talis ẽ q; ptisane viscositaꝫ. ¶ Bria. 170.

Quod sirupus aceto

Qsus aut qõ hꝰ i vt orimel nõ ꝓferat in oi mã videt: qm̃ aut ꝓfert rõne q̃litat̃ vel sbe: puta icisiõis vel penetratiõis. nõ qdẽ q̃litat̃: q: nocet cholẽ siccitate: ꝑpt acetũ phl̃ati: ꝛ mlie vtraq;. neq; icisiõis cũ mã icisia sit calida ꝛ sicca mãs exagitet: ꝛ ãpliꝰ ꝓtet inuisc̃do: reg. acu. appens ẽtio ꝛ ꝑpus cũ fuerit acidior. neq; ẽt sanguis cũ ipiꝰ ñ expectẽt digestio. Et si ꝓferet ꝑmo scõa. vel q: q̃litas opãs sꝫ ñ uta: cũ alios mãs ꝑter alias ifrigidet: isꝑisset: ꝛ igrosset sui q̃litate frigida vel mã: neq; talis: cũ hic sit cibꝰ. neq; ẽt tertio ꝑpetat̃ vꝫ rõe: cũ ea magis a nã ꝓsurgat: dria i. 9. Rursus ñ ꝓfert cholẽ: q: subtil̃ idiget vt digeratur igrossatiõe. vñ pharmacoꝝ ꝑmo: Ad̃ ẽ subtile vltie subtilitat̃ cuadit ab acetoꝛ ꝛ nõ valet coartare ipm neq; refrenare illõ: q̃lis bũoꝝ cholera. Sirupꝰ ãt his subtilitate hꝫ ꝑstare neq; phl̃ati aut mlie q: eas icidẽs subtiliãs: ꝛ agitãs: opilatõis erit ãplioꝛ cã: qõ aũt tale lesiuũ oĩq;. Amplꝰ ℨrioꝝ ℨrie sũt curatiões: cũ medicie sint ĩnate fieri p ℨriũ. sꝫ mãe ptacte sũt ℨrie qõ q̃litates oñdũt ꝛ sbe cũ ipaꝝ siti bꝰ. Itaq; sirupꝰ acetosus ñ oi verũ nulli ꝓpetet mãe ¶ In oppositũ mesue nãq; de ꝓpositis manifestata est inf verificatoꝛes vtuꝫ sirupi acetosi i excellẽtia eiꝰ sꝫ i cõitate posse ipiꝰ i mãs vꝫ calidas ꝛ frigidas: sb tiles grossas ꝛ viscosas siue adherẽtes. vñ Ga. Potẽtia eiꝰ cõis ẽ ad oĩs mãs. Et coll. 3. 7. Squisgillũ ꝛ aq̃ ordei laudata sũt i curis febriũ. qõ appet q̃rto ꝑma in quo fere i oi febre ꝑcipit sirupꝰ administrari aceto suꝫ. Pali: Jd qõ siti q̃q; sedat: icidit ꝛ soluit apti mime nocẽs ꝓfert i oi mã. is ãt hꝰ i ibidẽ. Jndẽ: qõ vias ꝛ meatus aperit faciens in expulsiõne materie: ũ educẽs etiã medicinas alias ad ipas ꝓuenit eisdem. talis vero sirupꝰ ẽ acetosus sui icisiõe ꝛ penetratiõe subtili. vniuersã. n. materia aliquo idiget horũ. Confert itaq; sirupus acetosus materie oi. ¶ Propt̃ ꝑmũ qõ sciẽdũ q; sirupꝰ denatus ẽ a rob qõ est suc⁹ eius ispissatus. vñ qnto ꝑma: Bria est inf sirupos ꝛ robub. quia robub sunt succi ꝓspissati p scipos: ꝛ sirupi sũt decoctiões ꝛ succi inspissati cũ dulcedie. nã aliq̃ fiũt cũ melle: plurimũ vo cũ zuccaro. Rob ãt cõiter sumit̃ p musto vuaꝝ dulciũ paruatũ qõ decoctiõe inspissat̃. ꝛ iõ decoctũ dictũ triplicatũ: q: coctione minuit tertiũ carenũ dulce ꝛ sapa saramphena syreon ſꝫ Ga. Est aũt sirupus acetosus duplex: puta simplex q; audit cũ sirupus absolute pnũciat̃: ace tosus ꝛ ꝓpositus. Primus qdẽ ꝓstruit̃ ex aceto aq̃ ꝛ zuccaro ad spissitudinẽ decoctione ꝑductis q̃rto ꝑma. Ga. vero ad monteũ cõstruit ipm ex aceti albi mellis despumati ꝛ rob ana. io. lbr̃. Est ꝛ acetosus cõpositus cũ medicinis calidis q̃q; ꝛ interdũ frigidis velut vrget necessitaꝫ. Similr oriꝰ el sicu sẽ caniabin duplex: simplex: ꝛ ꝓpositũ. Acetũ autem eius

natura frigida ē in ꝓmo ⁊ sicca in ⁊tio: est blasis ipi⁹ ceu caro tyri ⁊ tyriaca: ⁊ aloes ⁊ iera pigra: ⁊ hellebo rus ⁊ ieris magnis vl' colloquintida ad modū quo ptu cula ꝓsimilis ē basis ⁊ vigor tot⁹ ꝓpositi orgā: dria i43. hic át acetū ꝑpe. Pōt át nā ipi⁹ ipi zuccaro re cēnoꝛ ⁊ albioꝛ ꝓstruꝛ: ⁊ ad ꝑm g̃dū puenire ⁊ frigidi tate: ꝓsideraꝛ ꝓponētiū naturꝫ: variaꝫ tñ ꝑm q⁹ plus aut min⁹ fuerit acetosus. cum enim acredinis fuerit vehementis acetum perparum a caliditate recedit. Materie át g̃rte sunt simplices note: sāguis: phl'a cholera: ⁊ ml'a. Bz át mult⁹ aut pauc⁹ exhiberi ꝑm multitudiné ⁊ paucitaté cāe discrasie ⁊ egritudis seu accidēt⁹. Nosce quoqꝫ ex pharmacoꝛ ꝓmo q⁹ circa ꝓplexioné aceti diuersificati sūt medici. Quidā enim posuerūt ipm calidū eo q⁹ exacuit mordicat ⁊ corro dit: exaspat ⁊ rarificat p oppositū frigiditat⁹. Alij vo frigidū ꝓnūciauerūt liq̄facē nām: resoluēꝫ glutio sitaté sanguini accidēté: eo q⁹ frigiditate aggregat ⁊ exꝑmitur omnifariam seu digitis comꝑimitur qd dam. Qui siquidem exceſſerunt vtrīqꝫ: vt ostendit ipius ꝓplexio ꝓdicta. Bz denuo dubitaꝫ vt si ponit acetū frigidū nā: quo sēsus tūc peipit caliditat⁹ debi lis ide. Ridet qdē Ga. id fore aut q: fortassis fit cō positū ex vtrīb⁹ ꝓrijs ceu lac: vl' forte q: obsidet cali ditatem aggregat illā ⁊ vigorat vt sua penetratōe a cuitate ⁊ mordicatiōe dolor cāet: quo mā calida tra hit ad locū febr'. ét scdo. Dico g̃ q⁹ acetū iuuatū ei⁹ subtilitate sbe calidū relictū sopitus ex putrefactiōe i ipo ꝓmixtū corpoꝛis hūidis deducit ⁊ actū q̄ndā ca liditat⁹ velut declaratū i calce: dria. 140. Cui⁹ sigdē signū q: ꝓmit⁹ ꝑm Ga. ifrigidat: p⁹ horas vo calefa cit quo ⁊ fermētat terzā mō cū eo qō subintrās aeré cogit exire cū plura corpoꝛa cūdē neq̄ant locū habē. Cui⁹ qdē cāe se fatet ibidē Ga. ignar⁹. Propter ꝑm vo sciēdū q⁹ alīq dixerūt sirupū acetosū ñ oi ma teriez ferre: q: acetū nocet ml'cis: ꝓfert choleric⁹. vñ tertio reg. acu Acredo aceti eos iuuat q⁹ cholerā hīt amarā: nō át q⁹ nigrā. Cholera. n. cuanescēdo i nām phl'atis trāsducit cū agitat ab aceto. Bz nigre cholē bulūt ⁊ crescēdo ml'uplicāt: q: ipam cholerā nigrā adiuuat ꝓcreari. ⁊ iō nocet āpli⁹ femis q̄z maribus ꝓpter matricē mēbr⁹ entē ml'cū nāe aceti affiné. Ad huc q: videbat aliquos sirupos forte mag⁹ appropa tos ⁊ accōmodos matricū singul' vt oximel simplex vel ꝓpositū materiez frigidis. Dicēdū q⁹ sirup⁹ ace tosus ꝓuenit vt oñdet in antea oi māe. neq̄ valet qō inducūt cū acetū ñ simplex admīstret ſz ꝓfractū in vnā vtcūqꝫ reductū ex trib⁹ nām: supāte tñ aceti ptā te ipm ét lz nocat rone q̃litat⁹ ml'ie cōfert sigdē sbe subtilitate. Neq̄ ét dicēdū q⁹ ñ ꝓferat i oi mā lz aliq̄ inueniāt sirupi māe ōmiate pāpli⁹ appropati: i ipo zeni maioꝛ inuēt cōitas sup omné mām q̄z i religs alioꝛ. Quidā vo dixerūt q⁹ sirup⁹ acetosus ꝓfert in oi mā rone aceti: ñ át rone adiūctoꝛ eidē. Bz id ét ñ cū acetū sit oñsus ml'cis nocē. Adhuc ñ opat rone aceti solū ſz q̃litat⁹ cuius dā ex ꝓponētib⁹ vt mīatum acq̄site. Propē tertiū vo sciēdū q⁹ sirupus aceto sus iuuat omné māz sicut ⁊ ꝑus iductū: qm̄ id qō al terat mām icidit subtiliat. ductus ét ⁊ meat⁹ qb⁹ ipa pōt ex deduci apit: medicinasq̄ alias faciēs ad ean dē puenire oi ꝓfert māe. tal' é át sirupus acetosus cū mām calidā aut putrefiēté digerat sui frigiditate ⁊ hūiditate alterādo. digestio. n. ñ solū respicit sbam vez ét q̃litaté: appēs ⁊ tegni. Grossā vo māz ⁊ visco sam subtiliat ⁊ icidit. vñ Ge. apꝓbās q⁹ ꝓferat ml'ie ingt sirupuz acetosū facē penetrare medicinas in ptes i q̄s forte ñ penetrarēt: ⁊ facit eas acgrere di uisiuas secaturas duri difficilis. Et iō meat⁹ hz ét eropilare ac apire. Sāguini náq̄ ꝓfert eo q⁹ ipi⁹ cali ditaté remittit. diuidit ét ⁊ subtiliat si grossius fuerit aut viscosus. cholerā iuuat: q: eā alterat ⁊ a ptib⁹ se parat. Grossioꝛé ét diuidit. phl'ati ꝓfert ⁊ ml'ie icidé do ⁊ subtiládo: ex quo mai⁹ acgrit iuuamentū q̄z no cumētū alteratōis rōne. Uniuersaliterq̄z ceteris siru pis āplius oīb⁹ ꝓfert materieb⁹. Hec át pp acetum opat ꝓcipue. vñ ꝓma ⁊tio: Acetū ē oīb⁹ materijs cōe ipius eni ifrigidato possibile é vt leui cā frágat. Am plius remāet ꝓfūdatio ipi⁹ cū medicinis ⁊ ei⁹ icisio ⁊ B i materijs agit adminstratū frigidis. in matura tiōe vo calidaꝛ ñ cligat sup ipm. Iuuat itaq̄z sirup⁹ acetosus mām omnē. Propē q̄rtū vo ad ꝓmum dicēdū q⁹ iā visus qūo ꝓferat rone q̃litat⁹: ac ét rone incisiōis: neq̄z acetū icisiuū é tñ rone q̃litatis: imo ét sbe ñ paꝛ opat ad illud. aut lz icisiuū vt sic extet ca lidū: frigidū tñ poterit eē altera ō cā ceu opiū cū ei⁹ frigiditate extat amaꝛ. Sil'r dicēdū q⁹ lz sanguis ñ expectet tātā digestionē vt ceteri hūoꝛ aliq̄ tñ adhi bita ꝓfert ñ modicū: ⁊ ꝑpe cū nālis ñ fuerit vsq̄z. vñ q̄rto ꝓma: Phlebotomia q̄ñ é i⁹tio sāguis ñ est de gñe ei⁹ i quo expectat digestio: supple tal' q̃lis q̄ é in solutiuis. Ad aliud dicēdū q⁹ sirupus acetosus ꝑt agere a mā vt iuleb ⁊ melicratū ⁊ q̃litate: ceu oñsuz magis. Ad aliud qd dicēdū tā apput. ꝑmo ét Ga. é in aceto ⁊ ñ i sirupo. Ad aliud dicēdū q⁹ illud verti cat in ꝓrijs essentialit ⁊ p se: nō át i opposit⁹. 158. Al ter. n. sirup⁹ acetosus ꝓfert cholere ⁊ sanguini: alter vero materierū alijs. Differēna. 171.

Quod aqua frigida non cōpe

Q tat i febribus ⁊ i acut⁹ marie mōstrat: qñ oporteret ei⁹ eē in coꝛpoꝛe febriēt⁹ aliquā actionē. ali ter eni ñ ꝓpeteret ſz nullā oñdit i corpe posse habē: Quñ ꝑm Jsā ac i elimēt⁹ ⁊ cibis vniuersalib⁹: Siplex nō agit i ꝓpositū ceu ꝓpositū i ꝓpositū. aq̄ át simplex est corp⁹: corpus át ꝓpositū. vñ hebēguelen: Siplex nō efficit i ꝓpositū opationē ꝓpositi. Nihil. n. agit nisi i id qō ē sibi simile i potēcia ⁊ agētia ide ⁊ patien tia cōicare dñt in mā. Aq̄ vo ⁊ corpoꝛa ñ coicidūt in vnā mām ſz dr vt táq̄z simplex ⁊ pmixtū. Rursus cu ratio pficit ꝓrio appꝛoꝛiato i eodē gradu directe op posito i tegni. ſz febris é i gradu cū sit egritudo lz q daz scioli ꝓriū palogizati dixerit eo q⁹ se. reg. acu. p mo. pnūciat de igne forte sba in gradu vt cetera ele mētoꝛ mime positi cū eoꝛ simplex sit nā ⁊ i sūmo. ſz aq̄ ñ ē i gradu cū frigiditate ptcipet extreme: dria. 13. Grad⁹. n. respectū ⁊ ꝓpatōez ipoꝛtat. 139. Et: qō nocet sa íſ nocet egris: scdo reg. acu. lz aq̄ nocz sanis vt frigiō saltē. Addit. n. frigiditas frigiditati. nocz ét caliditi pp eius citā penetrationē cū coꝛpoꝛi sint ap ti. Ipat⁹ át q: egēt regimie p sil'ia: q̃le ñ ē: aut aq̄ cū frigida sit i sūmo ⁊ hūida. que át tal' ñ ꝓpetit. Pa lin: singularit nulli vī aq̄ febri ꝓferre. ñ. n. ephimer cū ei⁹ subiectū sit spūs q⁹ frigido nocet marie: dria 196. Est. n. igneitas sbtil' ⁊ re oi resolubilioꝛ de distē pátia ieq̄li. Et firmat q: caliditas ephimē fere ml'ce biꝛ ē ⁊ suauis q̄t qdē balneati. q⁹ vo tal' ñ adeo forti eget vt q⁹ aque infrigidatiōe. Neq̄z competit ethice cū ea corp⁹ frigidū reddat ⁊ exágue. Depauꝑat. n.

ipo ꝛ calore. Huic ät ſi pax̄ nocet aq̄: de ige. nono. ꝛ fulcit qꝛ ethicäs poſt ciboꝫ iflämat quätücüq; debi liores: qꝫ euenit pp hümdü ſup inflammata mēbra diſpſü ceu cü aq̄ effüdit ſup calcē qcqd ſatagat cri collꝫ ärtü ipingere. Ga. Dlto igr̄ magꝭ pp aq̄ pti get expulſionē aſſūpte p ptes cü itēſioꝛ p̄rioꝛ p̄ſurgꝫ pugna: dria. 140. Neq; ét ꝓuenit putride: qꝛ opilati onē inducit ſui frigiditate: träſire näq; morät re. a. 3. aq̄ ſigdē cätur phibita träſpiratio: ideq; putredo ꝛ febris augēt. Prohibetq; itē mä digeſtionē: fri gidü enī ꝛ hümdü q̄le qꝫ ipi⁹ maxie phibꝫ digeſtio nē. Baly: cü digeſtio pficiaſſētialr calido ꝛ hümdo 61. coauget ſilr accidētia vt inflämationē vel eſtua tionē ꝛ ſyri: qm̄ aq̄ i cholericiſ qbus cholera dñat ſb diaphr̄ate in näm cholē träſducit: re. a. 3. vñ totidez priac. Si ſtomacho dñantē p̄tingerit eē cholerā cor rūpit aq̄ ꝛ in cholerā ꝓuertit. Itaq; aq̄ frigida in ſe bub⁹ñ ꝓpetit vniuerſalr aut pticlarit. ¶ In oppo ſitū q̄rto re. a. p̄mētatoꝛ: Nullus mortu⁹ é cui aquā dedi frigidā tpe ꝓueniēti niſi piculoſe ꝛ inſanabiliter ſe habuerit. Ipe näq; cü ceteris aquā exhibet vt vi debit frigidā. Palin Iſaac illꝰ tertio: aq̄ nullū op⁹ inueni niſi qꝛ in acut̄ bibit morbiſ. Febres ät pluresꝫ ſunt acute. Eſt. n. morboꝝ moleſtioꝛ: octauo appenꝫ de ige. Rurſus ois ſanatio p̄ frīū. ſꝫ aq̄ p̄ frīat febri oifariā cü fu. ſit ꝛ hu. illa vo ca. ꝛ ſic. Indē: febris ac cidētia vt ſitis eſtuatio doloꝛ capit̄ ex fumis in ipm delat̄ calidis ꝛ anguſtia q̄ fere febres iſeparabilit̄ ꝓſequūt ſedät ꝛ tollūt frigide potu. Aq̄ igr̄ frigida ꝓpent i febrib⁹. ¶ Propt̄ pmū qdē ſciēdū q; qd ſit aq̄ ꝛ q̄lit̄ diſtiguat in cōi oñſum: dria. 13. Bicat tñ b ꝑter ea q̄ pmo ſimpliciū ꝛ alijs ꝓparib⁹ ſūt dekmia ta q; nūc aq̄ q̄rit̄ potabilis täq̄z dulcis imagiata vt pluuialis: fontal̄: fluuialis vl̄ putea: q̄ näq; q̄litateſ bz cēneas admixtas ꝛ ſapoꝛes aut ñ certe fri. ꝛ hu. ceu potabilis mime q̄ ñ gña ſit̄ ꝛ delatōis alimenti vex̄ magꝭ expetit̄ medicie. ¶ Propt̄ ſecūdū qdem ſciēdū aliquos abhoꝛruiſſe ꝓpt̄ iducta frigidā exhi bere aquā i ſe. aut qꝛ artificialit̄ q̄nq; adminſtrata ca ſus ſiniſter é ſecut⁹ nono de ige. Attēdēs ét Auer. col 13. 7. aquā b ñ p̄ferentē dictēq; ſibi videri q; aq̄ an gurie lōge melioꝛ exiſtit q̄ꝫ aq̄ in niue ifrigidata i b caſu vt i cauſone: eo q; hec q̄uiſ ſit i vltia frigidita te velocit tñ p̄cipit caliditatē adhuc magꝭ q̄m aq̄ cū ſit ſimplex vir ꝛſtaurat ꝛ ñ p̄ſtat coꝛpoꝛi niſi ſolū fri gidā q̄litatē. ſꝫ aqua angurie reſtaurat ꝛ addit i ſan guie faciēdo ſecūdā q̄litatē. Quid ät ō b: ktio appa rebit p̄miſſoꝝ. ¶ Propt̄ tertiū quidē ſciēdū cū ſe bris triplex exiſtat gen⁹ cui aq̄ ꝓparat̄ p̄mit⁹ p̄ſideré tur oñſiões mōſtrates ipam exhibēdā oio aut negā dū vel mediē. Beſcepſq; oñēdēdū vbi dare oꝑteat ꝛ q̄n ac ei⁹ oppoſitū. ¶ Propt̄ h⁹ pmū qdē ſciēdū q; indicationū aliq; ſp̄ ꝓcedūt frigidū vt q̄ ſimil a di ſpoſitiōe vel ſe. cū. n. ſit pua ꝓplexio calida ꝛ ſicca ꝛ ꝑpria huius ſit ꝛtrario vt ſic in frigidatio hūectatio differentia ſubſcripta. Semper igitur ſe. aq̄ compe tit frigida. Sūt ät q̄dā indicationū oifariā phibēteſ ſicut ſumpte a vtute ꝛ vt multū a ſpū quō vtutis vi goꝛato cibis pficit̄ imediatius ꝛ vino p̄cipue: dria 70. ꝛ p̄n. Aqua vo directe vtutē ñ firmat: imo poꝰ p ſe illā ōbilitat ꝛ pſternit: p accēs tñ coadiuuat. Ali quā. n. coꝛrigit ꝓplexionē q̄ fulcit vtus velut oꝛgano ita ét ſpiritū vtutis latoꝛē p ſe magꝭ debilitat cū ei⁹ caliditatē tpatā obtūdat. Eſt näq; vapoꝛ ſanguinis tpatus de uuamē. ſexto ꝛ ei⁹ ſba ſgroſſet tenebꝛoſū ac ūmobilē reddat: accidēte tñ p̄ ꝓferre vt tactū de vtute. Si quoq; ad ꝓplexionē referat̄ febrētus ſcien dū q; aut ē calida vel frigida: ſiquidē calida gña cu ratiōis ei frigide debet potus. Si vo frigida ecōuer ſo. rōne tñ ꝓſeruatiōis calide debet calidus: frigide quoq; frigid⁹. b tñ magis oppoſitio expetit in q̄ ꝑſi ſtit curatio q̄ꝫ ſimilitudo in q̄ ꝓfuatio fūdat. Si aūt qs q̄ꝫ ad hūoꝛē ituēat: tūc qdē ſi hūoꝛ fuerit cali dus ſanguine⁹ aut choleric⁹ potū idiget frigide. mā etiā ente indigeſta ꝛ ꝑpꝛie choleric⁹. vñ ärto p̄ma: Hūoris cholerici digeſtio é vt ꝓuerſus a ſua ſubtili tate fiat ſpiſſus. Aq̄ vo frigida facit illud. Si ät hu moꝛ fuerit frigid⁹ crudus ſibi ét p⁹ digeſtionē ñ ꝓpe tit frigide potus: pꝛac. 3. Quātū quoq; ad mēbꝛ ꝓſi derandū qm̄ ſi fuerit ōbile opilatū aut aꝑatū frida nō ꝓpetit illi ꝛ p̄cipue cū epar ꝛ venē cū ſuis ptibus bi. n. p̄mit⁹ malitiā p̄cipiūt aq̄ ꝑpꝛieq; ſtomachus 7. apparēs de ige. In oppoſita vo ſec⁹ é diſpoſitiōe Quo ät ad annexa vt etatē dicēdū q; etas vt ſic cali da ſit iuuent⁹ ꝓcedit. Frigida vo vt ſenect⁹ phibet. Simlit̄ é in ſexu coloꝛe ꝛ foꝛma qꝛ q̄ caliditatē oſtē dunt ipam q̄rūt: q̄ vo frigiditatē ſpnūt. Et i hītu car noſo ꝛ coloꝛe viuido. Oꝫ ét ꝓſuetudiné nō parū ob ſeruare vt apho. ꝛ re. a. ſcōis appet. Eſt näq; nā q̄ dam ſecūda. Si vo res attēdat ñ näles in cōi dicen dū q; put ad caliditatē declināt tpatā tñ ꝓcedūt frigi dā: ſcōm vo q; ad frigiditatem vetāt. Ledūt. n. ab aq̄ de regiōe entes calidioꝛ pp citū ei⁹ penetrare in poꝛos ipoꝝ aptos caliditate. Si ät res intueat ꝑter näm vt cā febris tūc ptm̄ ꝓcedūt ſicut cū mā fuerit calida ſcōm ptēq; phibēt ceu cū frigida indigeſta. Simlit̄ ꝛ accidētia iflämatiōis eſtuatiōis ꝛ ſitis ex petūt. Alia vo denegāt velut rigoꝛes: ructꝰ acidi nau ſea pedū frigiditaſ ꝛ hꝰi. Ad vnū ſi quoq; hec potū phibent frigide vtutis debilitas ac caliditat̄ inate paucitas ſanguine⁹ hūoꝛ frigid⁹ crudus: hūoris in digeſtio imbecillitas ptis vt coꝝ q̄ ventris: iteſtino rum cū viſceribus diaphr̄ate ac veſica extenuatio: inſuetus potus illius: opilatio viſcerū iteriōꝛ doloꝛ ꝛ apa ꝛ regio calida oio ꝛ frigida cū tpe. 9. ac. 10. de ige. ꝛ ärto p̄ma. ¶ Propt̄ ſecūdū hꝰ ſciēdū ſigilla tim q; i febribus ephimeris pot⁹ p̄cipit frigide ꝛ ma xime i his q̄ iflämatiōis itēſioꝛis vtute ſtāte cū aliꝭ adiect̄ ꝛ ꝑpꝛie i p̄ncipiꝭ. vñ ärto p̄ma: Oꝫ vt aq̄ frigida ñ phibeat in p̄ncipio rei: qm̄ vtus é fortis ō qua non timet. quare non timet debilitas eius. ꝛ eſt melioꝛ ifrigidatio: qꝫ octauo notū de igenio. vbi ſe bre ephimera ꝛ ꝑpꝛie ex ira eſtuatōe ac caumate cā culari ꝛ p̄cipue cum timet caſus in ethicam iubetur frigida potari. ꝛ merito: tunc enim inflämatio tanta vt ꝛ ſpiritus cum alijs toleret frigidaꝫ ꝛ caſus timo ris remoueat in ethicam: ita q; quantū eſt ratione ſe briſ ephimere non debet aqua valde ſed ratiōe ſyn thomatuꝫ aut timoꝛe caſus in alias ſe. In ethica vo cum ipius ſit intenſioꝛ caliditate tertiane ſm. ꝛ. ex hibenda eſt frigida febꝛis gratia. vnde de ingenio: io. Oꝑteꝛ q̄ꝫcitiſſime ꝛ per ptiſane ſicū ꝛ per ſoꝛ bitiones que per condrū cibare ꝛ paniſ quid ſuper addere: deinde curare potu aque frigide laboꝛantez Extinguitur eni confeſtim ꝛ quieſcit finalit̄ febꝛ q̄ demū vt dictū neq; phlegmō q̄ſ ei ſupercreſcit neq;

putredo humor. nam potus aq̃ frigide vtilissim⁹ fe. colliq̃tiuus: ꝛ̄rissimus vero phlon: re. a. q̃rto. Ali quádo ét existẽte phlone aquá eligẽdũ é dare. vñ sb dic. io. ꝓtacto: Ego dedi mult⁹ taliũ melꝰ eẽ extimáꝭ in eo q̃ mor tpe augẽ phlones q̃ꝫ sustinẽ hoiem in ethica fe. incidẽ: imo in aquá ꝓcipit frigidá ꝓijci vt in ethicá ꝙuertat senectuꝭ magꝭ eligẽo q̃ꝫ marasma ti celeriꝰ moriát illiꝰ tñ nono. His q puũ hñt sanguiné hñt ꝛ puas carnes: potꝰ frigide fallax. cito. n. ad solidas aialis pticulas ptrásit: ꝛ nulli aduenies a quo frágat. Propterea ethice fe. neq̃ syncera aq̃ si mulit neq̃ multũ idigẽt frigida subtilibꝰ ꝛ pui san. frigidis eoꝝ corporibus. quare q̃rto ꝓma: Frigida aq̃ q̃ ñ é vehemẽtꝫ frigoris ñ é malũ si deꝭ ethicis in potu si ñ fuerit debit: aut aligd phibẽs vt apa sb hy pocũdrijs: vl chimi putrefacti aut crudi i toto corpe indigesti. Zꝫ. n. ista ꝓhibeát si tñ timeꝭ malitia caliditaꝭ ꝛ sitis ꝛ estimaꝭ q̃ puenit p eá ad ariditatẽ ñ ꝓ hibeas aquá frigidá. Rá addito apaꝭ ꝛ cruditatiꝭ eiꝰ melior é q̃ꝫ extenuatio. timẽdũ tñ é i apate pulmo niꝭ ꝛ diaphlegamaꝭ pp spasmũ ꝛ suffocatoꝝ celerio rem. Sic igr apet q̃ i se. ethicis ꝛsi multa sint ꝓhibẽ tia ꝙsiderato tñ iuuaméto maioꝝ nocuméto oportẽt eis frigida exhibẽ tpate ꝛ cũ cautela. Si aũt q̃situꝫ referaꝭ ad se. bũor ales: dicẽdũ q̃ aliq̃ ñ ꝓtit frigiꝺ potus: inkdũ vo ñ fm ostẽsiões ꝓcedẽtes vl ꝓhiben tes. In hac. n. ꝓpe sũt obstuáde. Aue vo ꝓcedũt est bũor choleric⁹ ac sãguis: ét sanitas ꝛ robur mẽbro rum ꝛ spũs inat⁹ cũ calore potẽs ꝓncipalũ: carnosi tas: etaꝭ calida: ꝙsuetudo regio tpate frigida: ꝙuató apatis i viscerib⁹ nisi fuerit herisipila pura. vñ nono ỏ ige. Herisipila certissima ncq̃q̃ curáꝭ alik q̃ꝫ cũ fri gida quaꝭ de marasmo: Si herisipilosa fuerit dispo abstinere oꝫ ab aliq̃ oi. Aq̃ vo frigida fm statutuꝫ q̃dé morbi vtẽduꝫ agonistice. ita náq̃ noiare ꝙsueni q̃ repétiná ꝛ frigidissimá do. In ꝓncipio vo ñ vten dũ nisi coganꝭ a laboráte ꝛ ꝙsuetudie sibi facto ente potu ꝛ siti ñ ferẽte. quarto aũt ꝓma: In febꝰ apa tum ñ ꝓcedit potꝰ aq̃ frigide neq̃ itroit⁹ balnei. Ut q̃ i apate herisipilato frigida exteri⁹ appoi vt lactu cá: portulacá: ꝛ sepuiná: ñ tñ aquá exhibꝫ iteriꝰ. vñ ỏ tabe. Infrigidãna extrisecus supponẽ oꝫ exprmẽs q̃ ꝓdicta. q̃ si nihil ꝙsert itra corꝰ cogere assumere. Oppolita vo his phibẽtia ipaꝫ sũt q̃ꝫplurima. Fe briũ. n. bũoraliũ q̃dá é cũ apate: ỏ q̃ iá cõmode dá dũ appuit: alia vo sine. ñnulla est synocha dicta ex sola sanguinis inflámatiõe. alia figdẽ cũ putredine in qbꝰ suo tpe expetit frigida: nocuméto ꝛ iuuaméto ꝓpoderato inde ꝙsurgẽte: nono de ige. nisi phibens fortꝰ occurrat. Et fortasse i potu sumit donec tremẽ faciat ꝛ faciet. forte náq̃ sanaꝭ ide. quare ad glauco nẽ: Fontane aq̃ i synocho eligẽda q̃ leuior ꝛ i die cre tico exhibẽda. Si aũt febr] fuerit ex cholera siue ex tertiana iterpolata seu ꝓtinua seu causon cũ petñ sit rõne discrasie marie potꝰ ꝓpe debet frigide. vñ ad Glauconẽ: Causon certissime extiguit si aquá bibe rit multá ꝛ nimis frigidá. Halyab. vo: Febꝰ ꝙsistẽ tia tenẽte piodicá patẽs aquá ꝓpinari oꝫ frigidaꝫ accessiõis eiꝰ tpe medio. Sꝫ i ꝓncipio nullo mõ aq̃ frigida suscipi pmittẽda. De causone quoq̃ ꝛ tertia na ꝓtinua i diuisiõib⁹ ita: Nõ auscultes neq̃ attẽdaꝭ id qõ dr a stultis medicis q̃ multitudo extictiõis tar dat crisim. Ego. n. expt⁹ sũ ambas vias ꝛ iueni hác incolũiorẽ ꝛ saniorẽ ꝛ minoris timor]. Et q̃ mortui sunt ex habẽtib⁹ hác se. cũ ꝑ regimine multo paucio res sunt eis q̃ mortui sunt cũ regimine ꝓmo: qñ di mittere extictionẽ ꝛ sbtiliationẽ regiminis vt appro pinq̃t crisis ẽ dimittẽ egr̃ ad mortẽ ꝓcul dubio nisi sperek supfluitas bũiditat] i corpe toto: aut iobediat medico: ꝛ bibat aquá frigidá plurimá vl cibũ cõme dat quẽ desiderat plurimũ. Aõ si ñ cerebr̃ assaꝭ ꝛ eoꝝ stomachꝰ ita vt spasmeꝭ q̃re dissoluũt ocli ꝛ má dibule: ꝛ accidit eis tortura ab assatõe stomachi ꝛ cer bri: ꝛ spasmáꝭ neruis. ꝛ ñ phibek i hac febre qn sũat eger aquá frigidá cũ vult: et qõ appetit de cibis fri gidis ꝛ bũidis. vñ q̃rto. re. a. Potus aq̃ frigide qua nos sepe curauim⁹ causões nullo moriente cui dedi aquá frigidá vt ꝓtactũ. Si vo se. minime fuerit acu ta ꝛ bũor fuerit crudꝰ ꝓhibẽduꝭ é aq̃ frigide potus. Halyab. Ga. vo. ii. curatiue putridaꝝ se. curationẽ ꝓtractás in cór ait: Añ istat magnitudo febris sicut in synoch] neq̃ vino vtẽdũ: neq̃ balneo: neq̃ vncti onib⁹ rarefactiuis lꝫ frigida i his bibita vt antea di ctũ aptissima: nisi dictoꝝ ꝑus ibibeat. Febr]. n. sp é sanatio frigida potatio. Silr cũ viderim⁹ cognitõeꝫ eoꝝ q̃ digerũt bũoꝝ tũc marie audem⁹ aquá frigidá dare. Hi ꝙ ꝑmoneſ sũt i frigide potu succicte collecti ink quos ꝓmptior q Ga. i et⁹ exhibitiõe. De quo ét Auer. ꝑmissus é ꝑmo: Dico quoq̃ q̃ his naturis lo cis ꝛ tpib⁹ sicut i blanei appbit vsu ne qꝭ sit ꝑ supfluo sus i frigide potꝰ exhibitiõe cũ pluria corpoꝝ núc ꝺ sint frigida alimẽt] suppeditata: crudis bu. plena. ꝛ ió ipillata ỏlitjs ꝛ otjs ỏdita qbꝰ aq̃ ꝓtit mime. Et ꝓpea cuitáda nisi oñsiões fuerit exhibitõis illiꝰ cutidẽtissime. Aliq̃. n. ex ipi⁹ mbi exhibitõe a quodá temerario acciderũt synthomata cũ ꝺ q̃ fere piculũ mort] cuasi adhuc pmanẽtia. ¶ Propter q̃rtũ vo dicẽdũ ad pmũ q̃ aq̃ i corꝰ agat febrẽt] cũ actio p ficiaꝭ q̃litate: sitq̃ꝫ i aq̃ velut aliꝭ elemẽtis i sumo. Neq̃ Isaac intẽdit dicẽ q̃ simplex ñ agit i ꝓpositũ vllo mõ: lꝫ q̃ ñ adeo fortik simplex opaꝭ i ꝓpositũ vt ꝓpositũ i ꝓpositũ: aut simplex in simplex: qñ potissi ma opatiõis idest ꝙueniẽtia cũ ꝛ̄rietate aliq̃. Agẽtia eni dñt ꝙuenire i gñe: oppoñi vo i specie: dria. 16. Et lꝫ simplex ñ sic agat i ꝓpositũ vt ꝓpositũ mꝫltiplicabi tur demq̃ ñnitas simplicis. Sic. n. opabik fortꝰ. ná q̃ꝫtate aucta ꝛ q̃litas ẽtendeꝭ. Dicẽdũ ét q̃ cõicant aq̃ ꝛ se. i mã. Ipa. n. dicẽdũ ꝓma vꝫ oĩum gñabiliũ ꝛ corruptibiliũ hyle dicta. In talu náq̃ cõicãt cũcta nãlia: lꝫ ꝓmẽtator ide sbtrahat celũ: ñ raro ipꝫ corꝰ simplex dicẽdo. Et secũda pꝰ istá ñ ꝓpe mã dr̃ꝫ cõ positũ magꝭ in q̃ ñ oꝫ ꝙuenire agẽtia ꝛ patiẽtia: imo magis differre vt vis ꝛ̄rietat] repiaꝭ i ipis actõis cá Ad aliud dicẽdũ q̃ curatio bñ pficiꝭ ꝛ̄rio i eodẽ gẽdu salte vigore q: lꝫ aq̃ ñ sit i gradu vep i vltio hũiditatis ꝛ frigiditatis: ipa tñ vt appuit q: simplex nõ ita opaꝭ i ꝓpositũ vt ꝓpositũ i ꝓpositũ. ꝓt ét sumi de aq̃ i pua q̃ꝫtate ꝛ frigiditate tpata taliꝭ vt ad se. remitta tur gradualitate. Est ét q̃ daꝭ aq̃ ñ simplex elemẽtuꝫ vep ꝓpositũ qd magiſ: dria. 12. Ad aliud dicẽdũ in p senti: qõ nocet sanis nocet egris rõne ꝙsuetudinis maxime: de ea namq̃ sermo ibidẽꝫ Hippo. aut vir tutis ratione. Est eni hec oratio indefinita ñ eqpol lens vniuersali omino: vl pmutatiõis mor nãlitat]. Concedendũ etiá q̃ frigida aq̃ nocet frigidis ꝛ tpa tis q̃ñq̃: nõ aũt calidiſ: neq̃ penetrat i ipos ialtera

ta cū calore sicut iflámati vehemēti aquá alteranti versus caliditatis lat⁹ ipa ét trásitū ipedit sui frigiditate. Trásire náqz motaf: re.a. tertio. ¶ Ad aliud dicēdū q ea debet i modica q̄ztitate q̄ ét nō sit frigiditatis multe. Uel lz spūs sit sbtilis igneus resolubilis respectu hūoz: is tñ cū fuerit inflámatiois ímē se: maxieqz qz totū ide cū calescit ad corpus poterit potū frigide tolerare. Ad ꝓfirmationē dicēdū q caliditas effimē mlceb⁹ é t suauis respectu caliditat⁹ aliaz febriū vt ethice t putride: Et tñ tāta t pcipue cū est ex ira t forti ebultióe vt frigide possit potū ferneqz ét in effimer⁹ sic potus frigide vt i alijs expedi tur. Ad aliá huius ptē dicēdū q hec rōcinatio ꝓcurat vt q̄rat an sit maiuf iuuamētū q̄z nocumētū i exhibitióe frigide vel eᷠ. Cū eni appet caliditatē augmentari intñ vt tabē qs icurrat oz illā dare. Magi eni eligendū vt in ethicā icurrit senectutiſ vt vite aligd adijciat tpis q̄z despate moti. vñ de ígenio. io. Melius é cū spe benigna efficiētes qd t piclitari q̄z sine spe pire certissime. Ad alterā huius ptē dicēdū q p mlctoriés exhibitioné factā frigide ꝓhibebit iflámatio t ignitō. Hic ét cū calx diu ſſūdit aq̄ ab ipa caliditas remouet. Ad aliá ptē dicēdū q cū est opilatio nó est exhibēda frigida: q̄re iubet magis dare mā iá digesta nisi feb⁹ fuerit cholerica incēsiua. Ad reliq̄z ſtius ptis dicēdū dupliciter: Aut q Hal. supplet q fri. t hu. ꝓhibet digestioné nisi mā fuerit cholerica: Uel qñ qñ aq̄ daf iá vt plurimū mā é digesta. Ad vltimam huius ptis dicēdū q frigida vt appuit sedat accidētia q̄ fūt calozis: neqz ꝓuertit i cholerā: nisi qñ fuerit modice q̄ztitat⁹: vt q n vincaf se. feruore. Obtegit. n. tūc febule caliduꝫ sicut aq̄ modica sup ignē i fornace ꝓiecta vt agūt vigoráres igné fabri. Cū aút fuerit multe q̄ztitatis sup aſpſa febule caliduꝫ extinguit t igné ſſlr. Et ió pcipiūt i multa q̄ztitate dáduz donec fatet t ꝓtremiscat ifrigidatuſ. Nó é aút audiendū formaliter aquá i cholerā ꝓuerti cū sit simplex absqz reliqs ſz effectiue: eo q calidū obtegens ipa fortificat adeo q māz inflamamat vt ꝓuertaf in cholerā. Ex ea eni velut t cholera eleuanf tūc fumi.

Differentia. 171.

Quod vinum non competat i febribus t vniuerſaliter in acut⁹ vſ ex q̄rto ō re. ſia. t. 8. ō ige. voce Hippocratica.

Rursus ſi vinū ꝓpetit se. aut erit rōe rei pter nāz: aut cāe vel morbi sicut se. seu accidētiū: aut nālis ceu vtutis. Nō qdē pmū cū q̄dā se. sint facte cām ñ hūtes sicut ethice ac effimeraꝝ plurie: neqz ét i hūtibus .ſ. cās puta putridis cū vinū ipam exagiter malignūqz cōmiscēs benigno i vnū faciēſ ꝓcurrē. Sūt ét q̄dā cāe calide qbus vinū erit similitudie nocēs. Efficax eni sicut ignis i igne vt māe cholerice sanguiee ac aduste: t vniuerſaliter qz se. mālis cā exſtit putredo caliditate ac siccitate affecta supfluis. Neqz ét rōne se. cū sit mala ꝓplexio ca. t sic. vnūqz similiter ca. t sic. in dictis ꝑticularibus. Aut ſalté nocet qz calidū tñ humidū extat: dria. 70. Nā ois se. iq̄ztū talis ifrigidatio ꝓprie cū humectatóe sanatio. 9. de ige. Uñ. n. se. Sp é sanatio frigida potatio. Similiter neqz rōe accidētiū ꝓfert: qñ accidētia se. íſepabilia q̄ sp accidūt neqz ab eis sepanf sūt dolor capitis: sitis: t spūs angustia: ac se. 2. Hec oia vini caliditate ūtēdūt vn

ctuosa t sbtilitate vaporosa. Neqz vtutiſ ét ex pte qz affor. ꝓma: Infirmus vtus ñ é augēda sed vt iuenif custodiēda: neqz ét corpus p ápliuſ nutrimētū. Nó pura. n. corpora q̄ztūcūqz nutris: magis ledit: ſm ventrē. Eius vo atqz corporis vinū p ceteris é augmentatiuū: ac nāe instro puta ſpiritui fit ꝓportionale oío: dria. 70. Adhuc vnctuoſū iflámabile vt tradunt é táq̄z oleū in lucerna effuſū. Unū vo é tale qđ oñdit ex inflammatióe aq̄ dicte vite ac ex fiala vino bulliēti plena: dria iducta. In oppositū. tertio. n. re. a. ꝓcedit vinū ét in acutis t Ga. similiter i locis non paucis de ige. Palin: Vinū cāz se. euacuat. vniuerſas. n. monet excreatióes i allegato. ii. bñectat ét t infrigidat i dictis ꝑticularibus. ſedat quoqz accidētia vt ſiti typos a ſyncopi p ceter⁹ fleuat vtutē corporáles. ii. de ige. t. 70. Rursus vinū é humidū: dria 70. ſz hūide diete oíbus febricitib⁹ ꝓferūt: aphoriſ. pma. Eti. phī. pma: Adultus ignis modicū ad se rapit. ná maior flamama mioré extinguit ō cā ló. t bre. vite. t ió ignis i sole diſſoluit celeriuſqz pſtrigit. vnū aút cū sit calidū dándū erit vt caliditatē adaugeat innatā. q̄ eqdē aucta calor diſſoluat febrilis attract⁹. Unū igr exhibēdū i febribuſ. ¶ Propter pmū siqdem scīēdū q qd sit vinū: qdqz se. dria inotuit. 70. t 87. ¶ Propter secūdū vo sciēdū Ga. 9. curatiue talé de B oíoné pferre: Uinū cognoſcas me dāte hiſ vniuerſis qō aquoſū visu t vtute. Melius. n. B vinū aq̄ p oía digestói auxiliās vrinas t sudoreſ ꝓmouēſ. Manifestū vo é q Hippo. ñ solū i effimeriſ ſz i acutis vinū dās. Ex qbus i libris q̄ de dicta scribit acutis. Sz ſm Ga. epidie sicut Hippo. siue Thessaluſ filius eius ꝓhibz vinū ñ solū si febricītes q calidi ꝓplexióibus: ſz ét sanitatis tpe. Caliddā. n. nām ámonet ifrigidare t potū aq̄ t geſcē: nisi forte vti ampliori aq̄ q̄z vino ſm tales nās velut qbuſdā placz dirim⁹ ab eo amoueri. Et qz vſ id difficile longūqz ōtermināre ſbdit. Igr B ipm ſm seipm q̄rt: ſulcaturqz id eo q videmus quoſdā ꝓtius vinū exhibētes: alioſ vo ꝓhibētes oío. sicut t qdā febricītibus carnes cōcedūt. aliq aút penitus denegāt ceu gallici minus vinum ꝓcedūt italicis. Quid aút de B videbit ex dicēdis. ¶ Propter tertiū vo sciēdū q volēte vinū i se. diligēter admſtrare oz idicatióibus attēdē sūptis a rebus nālibus ñ nālibus t pt nām: dria pot⁹ ſm q̄s demū exhibēdū B erit vel negādū: Et pmit⁹ sūptaſ ex pte vini deiceps passióis cū ſbiecto. ¶ Propter pmū huius sciēdū q vinū ad multū admſtratū: B oz esse aquoſū visu t vtute. vñ. z. re. a. Cōueniētius vinū hūt egritudiné acutā é aquoſū: cuius color é albus ſba ſtūl⁹ i quo nulla emiet q̄litatū puta stipticitas: pōticitas: aſpritas: dulcedo: amaritudo: aut vē tositas. Id. n. solū puatū é nocumēto aq̄ t eo qō reliq̄ faciūt euenire vina. Nō qdē daf magis gra medicine alterādo: diuidēdo: t expurgando: ac potius aquā penetrare faciēdo. ipm. n. aquā penetrare facē pharma. pmo. q̄z rōe aliméti. Aſt. n. vinū alimētoꝝ t ñ potuū tñ ꝑ quoſdā: alimētoꝝ tio. Interdū vo vinū expetiſ vetuſ potēs vt māz alteret t diuidat frigida cruda ſic i q̄rtana plixioi. vñ almāſo. io. Uinū quoqz vetus t purū bibat. ¶ Propter scōm huius sciendū vt vlr ꝓmitus dicat q vinum t maxime prolatuz absolute calidis nā vigorosis iuuenibus viriſ carnosis t extenuatis coloratis sufficiēter cōsuetis

calidis ⁊ siccis aere calido ⁊ sicco: dicta silli: motibus fortib⁹ vigiliꝫ sanitoib⁹ ira ⁊ furoib⁹ ⁊ cā egrotātib⁹ calida cū accidētib⁹ sibi ꝓparib⁹ minie dādū nisi grā dis vtute supaccidat cā: ceu lipothomia: ⁊ qb⁹ māe sūt passiōis crude. Oppositū vo ꝓcedendū liberi⁹. Ide dijs quoqꝫ mediocriter cōditionādū qō nā sufficēter denotat rei. Ut āt deiceps pticulari⁹ dicaī ꝓsitēdū qꝫ i plurib⁹ vinū ꝓpetit effimeraꝫ sicē ex fmōe visū Ga. febre pcipue declināte. vñ Ga. ad Glauco. Leuiter febricītes miniecꝫ plectonici ñ penit⁹ phibeāt a vino: sed oppositi inebriēt oio: Albū vo ⁊ tenue ñ dormiē tib⁹ dādū: marie dūmō capiti ñ patiant dolorꝫ: aut tpis saltū: qō vtr obſuandū. Silr ab ipa abstinēāt: q ira feruore solicitudie: aut nimia febriūt cogitatione. ārto vo pma: Vinū plurie cōmixtōis ē bonū medicamētū se. effimē ex angustia. Cū. n. ipa sit cordis ꝓpa passio: iuxta Isaac febriū scō: Cor āt ⁊ spūs vinū ꝑ alijs hꝫ cōfortare. Silī quoqꝫ mō ac consilr se. cōfert ex tristicia cogitatōe ⁊ tīore. In febrib⁹ etiā ex vigilia ponit vinū ex cōferentib⁹ magis. Eleuādo enī vapores ad caput bōa digōne inde cāta somnū iducit. Cōfert silr se. effimē syncopali ꝓpe ac ei q ex sōno ⁊ qete. cū spūs magꝫ icitet ⁊ augmētet hēctos Ledit ēt febrē hītes ex sanctate nauseatiua ⁊ opilatiōe nisi his declinātib⁹ fortasse. Timendū. n. ne suo motu ac turbatōe putridā iducat: aut inflāmationeꝫ ptū gñet: q duo sp i feb. oꝫ attēdēt spūuꝫ. Fortassis tñ rōe sbiecti i qb⁹ hmōi fūdat febris ceu spūs ñ punit ex vino nocumentū: imo pon⁹ iuamentū aegrit: nisi fuerit ex ira vel furoꝫ ac hr⁹. Spūs. n. ꝓfortat vino ārmarie: dria. 70. Quid āt in feb. ñ cōpetat ethica cū eo qō nō exprmit. io. de ingenio: scribit ō thabeita: Vini vsus ifrigida qdē tabe vltie vtilis. In ea vo q ō assationib⁹ fugiendū. Alij tñ determiati⁹ pmuntdandū q multꝫ adiectꝫ ꝓditionib⁹ tā ex pte sūspiciētꝫ puta qr ñ sit nāe calide cū reliqs sibi talr cōparatꝫ: neqꝫ febris sit intēsa ārꝫ ex pte vini vt qr sit debile plurime cōmixtū aq. tale nanqꝫ ifrigidat ⁊ hūectat: cuꝫ aquā citius penetrare faciat. vñ Almansor. in. 10. Si neqꝫ caliditas neqꝫ acuitas fortꝫ fuerit albū ⁊ subtile qō tñ frigide habeat admixtū vt sapor vini abscondāt: bibat. ārꝫ ārto pma: Fortasse. i. qñqꝫ oꝫ vt defecti potu aliqd vini subtilis pmixti cuꝫ aq mīta. Si vo q sitꝫ ad putridas referat cum determiatōe dicēdū vt pus: qr nā calida cuꝫ ceterꝫ ente sibi ꝓportiōibus vinum minie ꝓcurre. In ārijs āt ñ sicut apparebit phibēduꝫ. In alijs vo mediocriter exhibenduꝫ aut phibendū. Adhuc febrū q̄dam sunt mortifē: in qb⁹ neqꝫ signa apparēt digōnis: neqꝫ fortes sunt vtutes ārꝫ impossibile sanari. ⁊ tales neqꝫ sunt balneādi neqꝫ vngēdi rarificatuis: neqꝫ vinū dandū neqꝫ aqua Nam terap. ij. c. 9. in quo desperabilis est sal⁹ vanū vtiqꝫ ē detrahi ab idiotis p ea q̄ sanarūt mīos auralia: vt dictū ē i aphorismis. Alie vo sūt ō qb⁹ spes salutꝫ habeī: quaꝫ q̄dā sunt ex apostemate. in qbus phibendū vinū. Cōcitat enī mām sui caliditate ac penetratōe subtilit: ⁊ eā i locū minē ꝓducit putredis: nisi fortassis mā fuerit cruda frigida valde: ⁊ egritudo ō eliationē assūmēs. Alie vo sunt sine apate: ⁊ he aut declināt mā digesta ente: aut nō. Prio qdem ꝓcedit vinū. ii. de inge. ptactūs marie qr cū vtus debilis erit stat: In B. n. tpe vinū aquosuꝫ bibitū vniuersas movet excreatiōes. Subdit ⁊ post q̄dā moderata existē te febre: ⁊ vtutib⁹ nō fortib⁹ simul digōnis signis: prio sunt talib⁹ balnea: ⁊ vini potatio. Si āt febris fuerit fortꝫ: ⁊ mā indigesta ⁊ marie vtute fortis ñ ē vinū exhibēdū. vñ ibidē: Si qñ istat magnitudo febris sicut i synochis neqꝫ vino: neqꝫ balneo: neqꝫ vnctiōib⁹ vtēdū rarefactiuis. magꝫ tñ vinū cuitādū cū mā fuerit cholerica vehemēt inflāmata: forte ⁊ digesta. ⁊ iō collꝫ. 7. In febrib⁹ q̄ nō sunt acute vina qdeꝫ exhibere possum⁹ aromatica ⁊ leuia: q̄ modicā pñt sustinere aquā phlatic⁹ ſ. ⁊ melācolicis febrib⁹. Hꝫ icēsiuis a vino elōgari debem⁹ oio: qñ ipsaꝫ sine acutaꝫ māe sunt calide ⁊ ēncialiter: ⁊ p accidēs rōe putrefactionis. Cronicaꝫ vo p se sūt frigide hꝫ rōe putrefactōis reddant vtunqꝫ calide intrīn qr i ārtana fortassis vinū experit ꝓdicionatū. vñ ad Glauc. Vino vtēdū tenui albo: ⁊ mediocriter nāli vigore calido. Almansor ēt añ q̄dragesimā diē ipa ēte pcepit vinū sūtile ⁊ valde tēperatū bibē. Hꝫ ꝫ ſ insurgit: quoniā tertio pricie: Expedit h⁹ dīo febris vinū ppinari p⁹ humoꝫ maturationē: sitiqꝫ vinū non vetus: sed nāe nouū parū mixtū. ¶ Dicendū qr añ q̄dragesimā ꝑt mā vtcūqꝫ ārtane digesta eē: aut qr h⁹ vinū ē debile aqueū ⁊ tane si lōgiou exhibitū. In febre vo tertiana p⁹ digōne m. Al. balneū ꝓcedit. ⁊ vinū albū subtile multa permixtū cōmixtiōe. facit. n. sudare cū i lectꝫ suis fuerit discoopti. vñ ad Glauco. In tertiana oio a vino abstine q̄ diu videris digōnis cām fieri: ⁊ ad sanitatē venīt: sitiqꝫ albū tenue aq̄tū. In phlatica qdē dr ad Glau. Dabis i potu añ accessionē vinū subtile ac albi coloris: ⁊ modicū tpatū calidū. A. vero. Cū videsqr digestio apparet ⁊ marie cū mā est frigida valde ñ est malū vti pauco pipere: ⁊ pauco vino subtili. vinū enī subtile ꝓsert subtiliatione sua: qr caloē ꝓfortat in natū: puocat ⁊ sudar facit. vñ quarto ō re. sa. Vinū sup oē aliud digerit semicrudos hu. sudoreſ: ⁊ vrinā puocat: sōnoqꝫ ꝓsert. Apparet igr qūo ꝓpter cām cōcedat vinū aut phibeat: q̄le ēt dꝫ cē vinū ⁊ quantuꝫ Propter febrē vo vt ipsa nūc sciendū qr vinū nunqꝫ cōpent cū ea mala extet vt dictū calida: ⁊ sic complexio. Hunc sigdē vinū ꝓportionat oifariā fm iudicā tes ca. ⁊ sic. ac ⁊ fm protestantes ipm calida ⁊ hūida cū ea q̄ dulcia vnctuosa sint cholē mā: prio pma: ⁊ pcipue cū caliditatē inueniūt i corpe plurimā. Et: Cū febris sanatio sit frigida potatio vt ptactū. vinū aūt cōit iudicat calidū. Nō itaqꝫ febri debet inquātū febris. qō si admīstrat vel rōne cause seu debilitatꝫ vtutꝫ cā accidētiū ꝓtinget vt videbit i antea. Dixi aūt vt ipa qr p accidēs vinū se. extinguit iquātū calitas intēsior remissiorē ad se rapit ⁊ ꝓsumit: quare phl. pma pcipit calidū nāe i ārtana augmentari p calida vt ipō coaucto febris calorē ñ bēat eo ꝓcurrēte oī in eū q nāe. Quapropter apparet tpe inflāmatōis ampliōris potismi calida exhibita hanc febrē extinguē: dria 163. Si aūt q̄sitū i accidētia morbi referat dicēdum vinū cōpetere i febre: quoniaꝫ q̄daꝫ accidentū sūt vtutē pternentia ō corpe aliqd euacuando qb⁹ morꝫ ꝓfortatiuū debeī. vinū vo hr⁹ ē marie cū sit crb⁹ ⁊ potus: ⁊ ꝑpe cū pane. Alexāder in phl. vñ aphor. pma Dissoluētib⁹ vtutē ꝓcisionib⁹: exhandū ꝓfesti. Sūt et accītiū q̄dam vtutē deficientia eo qr cor inde patitur pcipue cū lipothomia ꝓpter quaꝫ vinū expetit marie. Ipm enī spūs ꝓfortat ⁊ repat potissime illis ens ꝓportiōale ārmultū. 12. de ingen. ⁊ ārto pma. vñ

collz.7.i B cãu nihil melꝰ ꝑfit vino ita vt licitũ sit sa racenis.70.nõ bibẽtꝫ ipꝫ ꝓcepto legꝫ sue tũc bibeꝫ quẽadmoduꝫ lꝫ comedẽ carnes mortuinas puta q̃ p se moriũt hñtibus necessitatẽ. Sed circa huiõi du bitare ꝓtigit cũ dictũ sit nũc t.70.dzia ꝑ ceterꝫ vinuꝫ vtutẽ ꝙfortare. ¶ Cuiꝰ oppositũ ktio scribit re.a.ita: Dzia int vtutẽ vim t mellis vtriusq; dati puri nõ cõ mixti ẽ q̃zmagna:qm̃ q biberit duplũ vini puri vtu tẽ id mellis magꝫ ꝙfortat dũmũ vẽtrẽ nõ molliat. Di cẽdũ q vinũ vinosũ puꝝ solũ vna vice aut duabꝰ ex bibitũ ãplius ꝙfortat vtutẽ q̃z trĩ ẽt soliꝰ mellis.q̃z plimis aũt exhibitũ ẽt mediũ mellis ꝛspectu vini plꝰ hz ꝙfortare cũ sic ipꝫ spũs magꝫ iflãmet eo t hũidũ deficcet inatũ ita ut t fortassis aq̃ i amp. B vtã ptẽ dat. vñ Ga.cũ mel nõ lenit nãz sui ꝓpetate possibile ẽ q vtiꝫ eo ut moreꝫ diebꝰ mltꝫ. ¶ Propk q̃rtũ vero ad ꝑmũ dõz q ꝑmo ẽ i feb.mã ente idigesta vel õ vi no vinoso. Aut i calꝫ magꝫ materijo t naturꝫ i qbꝰ vinũ oz vitare.vñ qnto de re.sa. Tñ vt mihi absolu te Hip.id dixisse:sz de vltie calꝫ nã ꝑm distẽperãtiã. Ad aliud dõz q iã notũ ẽ quõ vinũ ꝓpetat rõne cau se:t q̃liter nõ:silr febriũ t accidẽtiam. Aõ aũt dicit Isaac i feb.ilepabilit adesse hanelitꝰ angustiã:sitim t capitꝫ doloꝛẽ verificat i febribꝰ mcẽsuus pacutꝫ ut q̃zmltũ. Talia enĩ synthomata ex vehementi calitate se.hꝰ t siccitate ilepabilit ꝙsequũt febrẽ. Vel dõm q vinũ aquosũ sbtile datũ hec nõ iducit verũ oppositũ potius cũ aquã faciẽs p enetrare p ptes infrigidet t hũectet magꝫ. Ad aliud dõz q vtute forti ente nõ oz vinũ exhibẽ. ꝑpt eni vtutꝫ daf ibecillitatẽ. In ifirmis enĩ nõ opꝰ sit vtutẽ augẽ cũ fortꝫ videlꝫ exiterit. vñ vera trãslatio determinanꝰ ꝓnet ita:rarũ qdẽ q̃n vtu tẽ fortioꝛẽ ea quã assũpsimꝰ opari ꝑperamꝰ neq; nu trit q tale ad robur corꝑis sz trĩ ad sustẽtatõez vtutꝫ Ad aliud dõz q vinũ qõ admistrat debile t aquosũ valde ita q iflãmatio t vnctuositas sopit aut tollit oio. Ad ea ẽt q̃ ptꝫ alterius p iã dicta põt patẽ quia Hip.cũ Ga.nõ ꝓcedit vinũ simplr i fe.t ꝑcipue acu tis sed post mltã ꝓsiderationez ut Hip.ipe ꝑtict. a. re.3. Que aũt illa iã oñsiuꝫ Ad aliud dõz q vinũ ꝑ dicta opatur iã se.deficiẽte t mã ꝓcedit maturata. Ui nũ ẽt ꝑcessũ velut medicia q̃dã ifrigidare hz t hu mectare. Ad aliud dõz q lꝫ vinuꝫ ꝙferat rõne hũidi tatꝫ nõ trĩ calitatꝫ. Aut eiꝰ hũiditas ẽ vnctuosa iphla tiua:nisi vinũ fuerit ꝑcõditionatũ rõne ipius t suſci pientꝫ silr. Ad aliud qd dõz iã apparuisse: qm̃ Arꝫ loqtur i fe.q̃rtana i q̃ vinũ t vlr calꝫ magꝫ q̃z i alijs ꝓpetũt fe.tũ ꝑpt materie frigiditatẽ t grossicie:tum ẽt q; p accidẽs maioꝛ flãma minoꝛẽ extiguit. Aõ et si dicaf plres ꝑdictaꝝ solutionũ nõ fore ad ꝓpositũ di recte q̃siti cũ vinũ albũ sbtile aq̃uꝫ visu t vtute nõ sit vere vinũ:cuꝫ vnũq̃q; simplr ꝑlatũ sit i eiꝰ potioꝛ statu itelligẽdũ.3.re.a.Dõz q imo qm̃ vinũ i eiꝰ po tẽtioꝛi eẽ negatũ ẽ p oẽ fere sed B nõ solũ ẽ vinũ no mẽ ipius extẽdẽdo:verũ ẽt oẽ aliõ qõ aliq̃ eius ptici cipat nã.vñ ut qs repheẽsione saluef ꝙplexionũ opuſ fit vinũ i oſ eius significato tangẽ ꝑmo.tertio.r.a.cũ regimẽto sanitatis t duodecimo curatiue ꝓtacto.

¶ Differentia.173.

Quod balneum non cõmpetat ti febribꝰ oñdit Philippo.10.de inge. Adhuc balneũ aut erit calidũ vl frigidũ. calidũ qdẽ nõ ꝓpetit eo q discrasiã febrilẽ adauget. Neq; frigidũ cũ sui frigiditate mẽbꝛa peutiat t opilatõez pu tredis causet iductiuã:t p ꝑs neq; tepidũ cuꝫ sit re mollituuũ mediũq; calꝫ t fridi nãz sapiẽs extrẽoꝛum Eti:balneũ petit ꝑpt hũectare vl ꝑpt euapoꝛatõez seu resolutõez. Nõ qdẽ ꝑut ꝑmũ:qm̃ aq̃ neq; bibi ta neq; extoꝛsũ accedẽs hũectare apta nata ẽ solidaſ aĩalis pticlas aphoriſ.q̃rta:t re.a.ktio. Neq; euapo rat seu ſsoluit:sz magꝫ attrahẽs ad exꝰ obstruit t opi lat. Amplꝰ.10.õ ige. Balneũ nocibilissimũ his q re pletõez hñt quo ad vasa vl ad vtutẽ. Sz has vl altꝛe rã solũ puta quo ad vtutẽ oẽs videt hꝛe cũ coꝛũ vtuſ sensibilr ledaf. Eti:re.a.ktio:Hũoꝛ phlaticus nõ re soluit p balneũ cũ sit grossius t viscosius t p ꝑs me lacholicus minus. Cholericus ãt iflãmaf amp.illo. Ebulit eni ꝑm Ga.ex balneo i coꝛpe. Talibus vo nõ ꝓpetit. Rursus:qõ hũoꝛes getos mouet t ꝓparat putrefactõi ad mẽbꝛa ẽt debilia declinare faciẽs t sic apans nõ ꝓpetit i febribus.tale qdẽ cũ balneo ꝑmo ktia.non igr balneũ ꝓpetit i febribus. ¶ In oppositũ cõit sũt medici ꝓcipiẽtes i febribus acutꝫ ẽt balne ari.vñ ktio.r.a. Iuuãtius ẽ i ꝓpleumonia q̃z i acu tis balneũ. Cũ igr ꝓpatꝝ positiuũ derelinq̃t inuatiuũ silr i feb.erit acutꝫ. Palim:qõ apit poꝛos coꝛpo ris t male resistit ꝙplexioi ꝙfert i febribus : huiõi vo ẽ eucrate balneũ aq̃. Igr balneũ inuatiuũ ẽ i febribꝰ ¶ Propk ꝑmũ ãt sciẽdũ q qd sit balneũ t modi eiꝰ dza visum.118.silr qd sit febris t q̃ ipius reliq̃.87. ¶ Propk scõz vo sciẽdũ q qdã medicoꝝ Philip pus ĩtroductus.10.de ige.t de tabe bal.ẽt in ethicis ꝓhibet febribus. Motiuuꝫ fortassis hñs ex aliquo ꝓuao effectu balnei indebite admistrati sibi occur rẽte vl rõne ꝓcipatus ut qõ calidũ discrasiã adauget febrilẽ. Aõ vo frigidũ ẽ ptes debilitat t mortificat. Vl q: balneabat icaute puta cũ adesset putredo vel apa:vl hui õi volebãt balneaſ ut ceteros modũ hu ius ñ obſuãs traditũ.10.terapẽ. Que siqdẽ ñ valẽt cũ plres ꝑm illustres medicoꝝ inuẽtũ sit balneũ con ferre i febribus debite admistratũ ñ parũ. Nõ enĩs ex vna ptꝛiculari expiẽtia t accidẽtali ꝓpe rõ ꝙsurgit vlis nisi ꝑdicatũ illius cũ se insit sbiecto ut apparet aphoriſ.ktia t re.a.ꝑmo. Fortassis.n. fallax illi empe ria occurrit Philippo:eo q̃ mistri t alia nõ erãt cõ nientẽ disposita necessaria.r.a.3. Adhuc balneũ ñ ñ solũ calidũ ẽ aut frigidũ.sz horuꝫ mediuꝫ puta te piduꝫ. Aõ t male ꝙplexioni oppoit febrili: mẽbꝛa q̃si refrigerãs t humectãs:ꝙsumptõez ꝓhibẽs radi calis humidi. Neq; ẽt friduꝫ nocet cuꝫ calm ꝓcesse rit ut apparebit ex dicẽdis. Ga.vo ad Glauco.idif ferẽt q̃si ac inarticulate ꝓcedit balneuꝫ. Ille nãq; li ber t si eusdẽ raro tñ inuenio sciꝑs ibidẽ i alijs locꝫ ꝑmones ipius allegaf ut crisiuꝫ soluꝫ scõo. Que in eo ẽt determinata ñ videt nec re aut mõ ut in alijs q̃ ip sius exqsita. ¶ Propk ktiuꝫ vo sciẽduꝫ cuꝫ tria sint gña se.bal.qdẽ coit laudãt ephimerꝫ:t marie in il lis q̃ ãplius a cã eueniunt mãifesta:t ꝑpe cuꝫ iã de clinaf incepint. vñ.8.õ inge. Bucẽ siqdẽ ad balnea oz oẽs in declinatõe post poꝛisimuꝫ. Aui tñ febriunt ex furoꝛe tristicia vigilia t solicitudine:neq; balneis indigẽt neq; fricatõibus mltꝫ. Quaf q̃rto ꝑma. Cõ cedit in ephumerꝫ balneuꝫ:cuꝫ caruꝫ poꝛisimꝰ ꝙsumi mit,ꝑpt accẽtia õ qbus ẽ humectatio t sedatõ ac po roꝛuꝫ rarificatio. Et de eis est infrigidatio inquieta

dispositione: ꝛ phibetur vbi casus timetur putredis Et nō oz ut balneū ōuitet nisi q hz ephimerā ex opilatōe: ppfea q balneatio egritudinē gīat putridaz ꝛ sil'r q patif ex satietate nauseatiua. vñ. 8. ō ige. Balneari ꝓcedē i ea si certissime ifebricitās fuēit. Et q ēt patif ephimerā ex bubōe. Jn his. n. tumēdū ē ne balneo ꝓcitati hūores i putredinē decidāt. Signū āt q ñ oz eos balneaf aduēt ē rigor ex ipo. Nō āt balneum sic ꝓpetat i ephimer appet. Rarificat. n. cutē: spiritꝰ contpat ꝛ fortificat: reddens ipsos ad expulsionē aptos vapor capinosi: ꝛ cū hz mās ñ ꝓcitat hūora lē cū nō sit pata vt his i qbꝰ ꝓtigit putrescē. Jn hꝰ. n. verēdū: neqz balnei aq opilāf pozi: sz potꝰ apiunf ex opilati. tū ppt calidū cuius ē apire: tū ēt ppf spm q ītrat purificās ꝛ viā faciēo qō ēxneū spūs ipellit ad exē. Ei oz hos mogl oēs i aq balnei qz i aere ipius i mozari nisi febricitauerit ex cut soliditate ꝛ spissitudie. Dio nāqz ut apiant pozi ꝓcēit ut plōgēt mozā in aere balnei donec sudēt. Ethicā vo patiētes ac ethi cā senectut oz idifferētius p se balneare sicut fer oēs ꝑter philippū testāt. Modus āt balneatōis hoz notatꝰ ē sufficiēt de ige. 10. ꝛ de marasmo cū qrti pma Oz. n. eos i acf balnei modicū ꝓsil'r plīmis ephimerizātibꝰ ꝓmozari: plīmū vo i aq: ozqz pmitus hos i calda aq mixta balneare demūue i frigida ut pozi coā gustēf apti: ꝛ hūidū aquz remāeat in eis ꝓtētū. Expedit ēt imēdū i aquā pijcē frigidā ꝛ marie cum iā tabi di facti sūt ꝛ incurabiles. Sic. n. i ethicā trāsducūt senectut ꝛ ipīus qdē vite adijcif pus celerif relict mori tur. Balneū quoqz ethic certe ꝑ alijs ꝓpetit cū tēperet eoz calidū febrile ꝛ hūectet marie ꝑparās cibum ad distributōez p corpus. Neqz timēdū ē fluxus hz materie ut in alijs ad loca ꝛ vl'r cū ois cura pficiatur ōrietate. Ac aq sui oppositōe febri huic cū religo iunaīt ꝓferret ñ modicū si solū febricitātibꝰ sed oibus cōif extenuat. 7. apparēs de ige. Quaf antiq nō parū soliciti fuerī i regimine bal. Si āt dicatur balneū ñ hz ꝓferre: qñ ē ō cūantibus fsoluentibus aphanisi. qrta: dōz q balneū mltipler ēpus distinctū Nō. n. hz balneū cūatiuū resolutiū qrif: vez magis hūectatiuū ꝛ repletiuū qle qō aq dulc est eucrate ꝛ mēsurate caloze ꝛ friditate. Febricitātes quoqz febre putrida sigdē fuerīt cū apate marie timēdū baineaf fortasse mō quocūqz. Balneū. n. mās excitat: ꝛ ad locū debilē apatum adducit. Nō demū fit cā maiol febr ꝛ piculi. vñ. A. i his se. ñ ꝓcedit potꝰ aq frigide neqz ītroitus balnei. Cum si fonte ꝓpetat erit exneū et p accidēs valde ut ad dolor mitigatōz qō tū nō aggrediēdū nisi mā fuēit digesta. ktio ēt. r. a. ꝛ tūc ñ hac vf ītētōe ꝓferre cū dolor iā sedēt: Circa. n. gīatē em sanies dolores ꝛ se. āplꝰ fiūt ōz fcā sanie. vñ. 10. de i ge. Phl'ones ppf balneū augēt. Effūdūt. n. humores a calo: tēdunt vasoz tunice: vtus ēt ipo male patif. Et ktio re. a. pōit. balneū ꝓferre i se. aduersātibus in qbꝰ ñ exīstit apa calm neqz apa aliqō factum a cholera citrina tñ: qñ ebulit i corpe. Si vo se. putrida fuerit simplex tūt aut erit i declinatōe mā iā digesta: ꝛ ita cōif ꝓcipit balneū ppf ītētōez apiēdi pozouz angustiā ꝛ mām eūandā eo. totū. n. corpus eūat mediāte cute. Sil'r humectat sui aq ꝛ ptpat. Jn B. n. tpe Ga. 11. curatiue ꝓcedit febricitātes balneādos ꝛ rarefactiuf vti pharmacijs: vl' aqz frigidā aut vinū bibere cum viderimus cognitōes eozum q digerūt: sb dēsqz demuz: eoz pus cuz trāspiratiōē moderate balneuz ñ puā opaf vtilitatē vniuersas ex ipo eūant lucernosas ꝛ fumosas superfluitates aut mō ñ fuerit qō viscerū ibecillenatū hoz rozē ipo icurrē. Tres. n. oz i oibus se. i balneo ītētōes bfe. Una qdē si absqz horrore ꝓtigat. eo. n. se. gīat ꝛ augef. Alia si pticularuz nlla ibecillis pmāeat ꝓncipaliū. Jn eā nāqz hūores recipiunf balneo effusi. Tertia vo q mltitudo horuz crudoz ñ sit hz pmas venas. Jn totū. n. reddit eo corpus. Hac ēt hora. ārto pma scribit nō eē malum ut admīstref bal. ꝛ potus vini sbtilis mixti ꝛ inūctio cuz oleis lenificātibus. Bf āt nō eē malum fortasse q: oz ꝓsiderare balneādoz ꝓsuetudinē ꝛ amozē ad ipz. nā balneaf amātibus ñ nocet si bis ēt i die ꝑcepis ktio re. a. Quaf. A. ō cura ktiane: Oz ne balnea approximēt nisi post digestiōez ꝛ apō declinatōez ē ipsum melior curatio ipīs ꝛ ppē ꝓsuet. Jnde phl'atice vo se. cura ꝛ qñ declinat egritudo nō ē tūc introit bal. ante cibuz malus. 7. vo coll: Scias q bal. in se. declinatōe collaudaf: qñ superfluitas eūat. in ꝓncipijs vo minime: q: rigores habz puocare: ꝛ dissolut humores: mltiplicatqz opilatōes: ꝛ superfluitates p corpus dispgit oē: ꝛ nō ē tutū qn inde pueiat apa i ꝓncipalius aliquo. Quāuis. n. bu. eūat caliditatē se. multiplicat ꝛ siccitatē. Si āt mā fuēit indigesta tūc aut bal. ārif. ppf humectare ꝛ eūare ac resoluē. Ꝓro pf scōz qdē iā appet nō debē fieri bal. Multa. n. adducit ut tactuz incōmoda. vñ breuiariꝝ. 6. caueat ne balneaf añ digōnez: qñ qñ facimus id attrahimus tres malas res. Quia effundit makia q gīat opilatio ꝛ putredo. ꝛ q: makia retēta ꝛ putrefacta i mēbro vno quādo calefecit effundit ꝛ pmiscet cum humiditate alia nō putrefacta. Permittio igf fit benigni cū maligno ꝛ p ꝓsequno corruptio āplioz reddit ꝛ se. Et qñ balneo resoluit q sbtile fmanetqz grossuz impletum. vnde pma ārti: Balneū facit descēdē humorē indigestuz ppfea q effundit ad locum putredis ꝛ pmiscet humorē maluz cuz putredine ꝛ fsoluit sbtile: ꝛ facit remanē spissuz. Ut q: talia magl accidunt in morbi pncipio: inqt Oribasius: Non ē bonū ab initio lauari in balneis sz cuz iā digestōis apparēt signa. Si āt sit intētio balnei humectatio ꝛ calefactio quādoqz moderata sic vf ārto pma ēt ante materie digōnē ō cura ārtane bal. ꝓcedi. Nā ō illis qbus fit inuaīnuz ē sessio in aq calida dulci añ cibuz oi die ꝛ balneatio q humectat ꝛ nō facit sudaf neqz exiccat caliditatē. Oz huic qdē vf ex. 3. ptac. aduersari ō cura melie ita: Nō oso vti oz hz in se. bal. nisi cum statꝰ eius aduenēt declinatioqz cepit. Est nāqz balnei humores eūare sbtiles. Dōz q bal. ut dudum appuit ex tat dupler. quoddā. n. hūectatiuū tpate calefactiuū ꝛ tale mā ēt indigesta ꝓpetit in ārtana cuz humor sit fridus siccus ꝛ nō patꝰ ut plꝰ eo balneo ꝓcitari ꝛ effundi. Est ꝛ balneuz ꝓcitatiū humoz euacuatiū resolutiū qō voluit nō ꝓpetē Halyab. ibidē. Notādum cautādum balneū ꝑcique i se. syncopali hūorosa. 12. ō ige. Ei ārijssima sf balnea. āre neqz balneaf ꝓgrum cū adsit vtus debilitaf balnei phibitiua. vnde. 3. acu. balneū ueqz defect ꝓuenit. Hoscē quoqz balnei opatōez ut visū nō parū diuersificari rōne ꝓiectionis ipīus ꝛ amor ad illō. Greci. n. ꝛ arabes vsqz hodie magl videntur latinis delectari: sibiqz ꝓsuetudinē fecisse. ppf qō magl iuuātur ide cū debite adue

nerit. minus aute nocetur cum incouenieˢ occurrerit: ꝑma ẽt eudes ārti. Est ẽt aliꝺ qñ latini eo ꝙ ꝑn cipal'r marie gule deſuiũt ac luxurie ciboſq; ꝺlectabiles oifariã ꝓſtructes hũores magl ad flux⁹ ⁊ putre factões ꝓcitates. Ual'r náq; nũc plus valde nã hũana fꝺdita ẽ delicata. eteni antiqtus ꝓcta erat gládium ⁊ caſtaneaꝝ comeſtiõe: alimẽtoꝝ: ⁊ Boetij de ꝓſo. ſu pinoteſcit ſcõis: carnie illo: Felix nimiũ ꝑor etas cõ téta fidelib⁹ aruis nec icerti pdita luxu. ⁊ vir⁹ í georgi cis: ꝓcuſſa famẽ ſolabẽ ārcu. Quare hũores ãplius balneo ꝓcitati i ãpata ⁊ putrefactões ꝺueniũt. Et iõ heſito nõ ſolũ i febr⁹ declinatõe: ſꝫ ẽt p⁹ eaꝝ ceſſatõꝫ nõ paꝝ q̃ nũc exiſtia coꝛpa balneaf. Rariuſq; iueni ſic i putriduſ er balneo effcm ꝓſeq laudabilẽ. Pro pter ārtũ vo ad auctoꝛitatẽ philippi dõꝫ p inſẽptio nẽ. poti⁹. n. accuſat is q̃ꝫ auctoꝛabilis vt appuit redaf. Ad aliꝺ dõꝫ ꝙ nõ ſolũ balneũ ẽ calidũ ⁊ friduꝫ imo ãt mediũ ac tpatũ. Adhuc ẽt calidũ ꝓfert ut oñ ſium ẽ ſuo tpe poꝛos apiendo ⁊ mãꝫ eũando. Sil'r ẽt ſua hoꝛa ⁊ diſpoſitõe ꝓpetit fridũ. vñ Ga. ü. terapẽ. Siqs fuẽit iuuenis fort⁹ bñ carnoſus ꝓſtitutio cal. et ſic. ſi i piſcinã natatoꝛiã imſcer⁹ fridã moꝛ ſudat ⁊ vẽ ter qbuſdã ipoꝝ erupit cholerica. Fridũ itaq; i ıß ſce mate mẽbꝛa nõ pcutit neq; moꝛtificat imo pon⁹ ipa ꝙgregat ⁊ ꝓfortat mediũ ẽt ıꝫ ſapiat extẽoꝝ nãm: nõ tñ coꝛũ hꝫ opatiõeꝫ oio cũ ea ꝓcipet incõplete. Ad aliud dõꝫ ꝙ balneũ hꝫ hũectare ⁊ vl'r aq̃ exteriuſ ⁊ iteriuꝰ applicata. vñ ſcõa ꝑmo: Neq; attẽdẽda ſt ẽ ba illi⁹ q dicit ꝙ aq̃ nõ hũectat infiozã cũ bibit mẽ bꝛa vl' ei obuiãt. Hꝫ qꝛ videt apparẽt Gal. obuiare aphoꝛiſ. ārta ⁊ ktio re. a. ut iducũ Jõ ut vita⁹ habea tur ſciendũ ꝙ hũectatio duplex. vna náq; ꝺa q̃ ẽ ali cui⁹ ꝓnerſio a ꝓꝑa forma i coꝛpis nãꝫ: ⁊ ita ꝓꝑe hu mectaf dicunt q̃ veri⁹ aliméta qꝺ Ga. aſſeru. vñ cuꝫ h⁹ hũectare ſit tãꝫ nutriret aq̃ vo ſimpler nõ talr' hu mectabit cũ nullũ nutriat ſimpliciũ. Est ⁊ alka hume ctatio q̃ ẽ q̃dã quõcũq; irroꝛatio: ⁊ ita ſimpler ⁊ omẽ hũidũ dr' hũectare. Sil'r neq; ad balnei reſolutõem ſeq̃ attractio ⁊ opilatio cũ coꝛp⁹ fuẽit iã purificatũ mãq; digeſta. Ad aliud dõꝫ ꝙ hũtes repletõem quo ad vaſa nõ ſt balneãdi: niſi ꝑus educaf ea: imo picu lũ iminet ſuffocatõis: neq; habẽt repletõꝫ quo ad vtutẽ iſirmãtes: qꝛ mafia ẽ iã digeſta ⁊ coꝛp⁹ ratificatũ ıꝫ qdã effectus adhuc remãſit repletõis ꝺtual'. vñ ipa exiſtẽte cũ ſua cã nõ eſt balneãdũ: cã vo expulſa vel i via p bal. expellẽdi ꝑt aliqs balneari. Ad aliud dõꝫ ꝙ hũor ꝓblatic⁹ aut mlic⁹ nõ reſolui⁹ p balneũ i pncipijs egritudinũ ſꝫ i declinatõe cũ fuẽt ſbtiliat⁹ neq; tũc cholera iflãmaf imo mag⁹ ipa digeſta refre naf ab ipius acuitate mlcebꝛi ⁊ eucrata calitate que aq̃ ac p poꝛos iducit imãifeſtos aptos. Ad aliud dicẽdũ ꝙ balneũ ꝑdicta opaf añ mafie digõné. nõ aũt p⁹ ipaꝫ. Quare tũc phibẽdũ nõ ãt nũc vt ⁊ rõnes p tis oſtẽdũt aduerſe. ¶ Propf tñ Hip. ſimpl'r ꝑferẽ tẽ balneãdũ i pipleumonia ⁊ pleureſi ⁊ excreatõis mitigatõis doloꝛ⁹ cã: ſciẽdũ id nõ abſolute faciẽduꝫ vez p⁹ materie digõné eiuſq; deductõeꝫ. vñ cõmẽta toꝛ ibidẽ Hip. ingt ꝙ balneatio ſedat doloꝛẽ ⁊ matu rat qꝺ excreati neceſſe p ſputũ cũ mãifeſtuꝫ q: oꝫ ut vtar⁹ balneo p⁹ eũationẽ coꝛpiſ. Noſce quoq; ꝙ bal neũ vl'r ſi ante eũationẽ adminiſtrek coꝛpis attrahit ad loca q̃ ſt ſõ hypocundꝛijs mãs. ꝙ ſi p⁹ adiuuat ad maturatõꝫ. Nã cũ calio bal. nõ fit ſecuritas ad curſũ hũoꝛũ ad pl'monẽ coꝛ ⁊ cerebꝛũ. Frida vo digõné phibꝫ ⁊ opilatõeꝫ augmẽtat. Ar. ¶ Queſita circa egritudinis cõis curatõem. ¶ Dꝛia. 174.

Quod iuuenis vel cholericus cauſonizãs amplioꝛi egeat ifrigidatõe puero aut phl'atico mfak coll. 7. ita: Ego dico ꝙ mãifeſte appet ꝙ nõ ve rũ dicũt. ſ. q teſtant ꝙ ſener ⁊ phl'atic⁹ tpe frigido re giõe ⁊ dieta frigidis indiget vehemẽtioꝛi infridatõe iuuene ⁊ cholerico his oppoſit⁹. Ad ⁊ rõne mfatur qꝛ ille q indiget ifrigidatõe phl'⁹ de cauſis op⁹ ſit ifri gidare ãplius alio nõ egẽte totidẽ. ſed choleric⁹ vel iuuenis cauſonizãs ẽ h⁹i Indiget eni ⁊ ꝓpf i ductionẽ ꝓplexiõis nãlis vel etaꝺ cũ calida ⁊ ſicca ꝓplexio ege at fri. ⁊ hu. ut ei⁹ tpef exceſſus: ꝺria. 116. Indigetq; ꝓpf diſcraſiã febꝛilẽ. ſener aũt vel phl'atic⁹ eget tñ diſcraſia febꝛili ⁊ nõ ꝑfuatõe marie phl'aticus quia ſic idiget ca. ⁊ ſic. Sener vo ſaltẽ friditate nõ indiget i ꝑfuatõe ipius tñ hũiditate idigeat. Quare cauſo nizãs vehemẽtioꝛi eget ifridatõe phl'atico. Et: ſi cõ tigat cauſon ſembus ⁊ phl'alic⁹ cũ ſit duplex. 4. re. ac. de cholera videlꝫ ⁊ phl'ate ſalſo phl'aticus mino ris flãme cholerico accidet ſẽi ⁊ phl'atica cũ eis ſit ꝓportõalio. Cholericus vo qꝛ cholerico ꝓportõna tur ⁊ iuueni aduenit illis. Cũ igr' cã curatiua ꝺbeat egritudini ꝓpoꝛtiõari oppoſite cauſon phl'atic⁹ mi noꝛ⁹ ẽ flãme cholerico fmiſſioꝛi egebit extrictõe. Pa luꝛ iuuem cauſonizãti admiſtraf aq̃ frida nõ aũt ſe ni: ꝺra. 171. Huius. n. nã ẽ pauci ſanguis ⁊ calitas i nata debilis q̃ ꝓditionũ ſt fride potũ phibẽtes. Ita q; iuueni cauſomſãti abũdãtioꝛ ꝓpent ifridatio ſe ne. ¶ In oppoſitũ cõif ſũt medici. Ad. 7. tãdẽ col lꝫ: pteſtaf ⁊ ꝓuicit rõe. Sil'e vr' de lß ⁊ de mala ꝓple xione hũerali i carne aut neruo ſolutõe ꝓtinuitat⁹ cã ta idigẽte exiccatõe vehemẽtioꝛi q̃ꝫ i carne cũ pl⁹ di ſtet a ſua ꝓplexiõe naturali quãdo his malam patf hanc ꝓplexionem q̃ꝫ caro. Sed neruus eget exicca tõe maioꝛi q̃ꝫ caro. Rurſus: p oppoſitũ rõnis part⁹ prime indigẽs ꝺ cauſis plimis extictõe eget vehemẽ tuus illa q̃ꝫ eius oppoſitus. Hic ãt ẽ phl'aticus vl' ſe ner ẽt p pte. Quia ꝓpf nãlẽ ꝓplexionẽ ꝓfuãdã q̃ fri gidis ꝓfuaf ⁊ hũidis. Caldioꝛa. n. caldioꝛibus egẽt aduitoꝛijs: ⁊ fridioꝛa fridioꝛibus: i tegni. Indiget ẽt ꝓpf diſcraſiã febꝛilẽ. Juuenis ãt ſolũ eget pp hanc nõ ãt ꝓpf nãlẽ ꝓfuatõeꝫ: imo idiget oppoſit⁹ potius ut calis ⁊ ſicc⁹ ceu ex ꝑdicto mfak ſmione. Indẽ moꝛb⁹ fcũs ex vehemẽtioꝛi cã vehem ⁊tioꝛi eget oblatõe. ta liſ ãt ẽ q accidit cũ diſpoꝛtõe pticulariũ. aphoꝛiſ. ⁊ phl'. ꝑmis: Cauſon quoq; ꝓtẽs ſẽi ẽ ut notũ cũ hotũ i ꝓpoꝛtõe. Qui vo accidit iuueni cũ ipatũ ꝓue niẽtia. Itaq; cauſonizãs ſener vehemẽtioꝛi eget in frigidãte iuuene. ¶ Propf ꝑmũ qdẽ ſciẽduꝫ ꝙ qd ſit choleꝛicũ ⁊ phl'aticũ ꝺria ſnotmit. 21. qd ãt ſener et iuuẽis. 27. qdq; cauſonizãs ſbſequẽs. ¶ Propf ſe cũdũ vo ſciẽdũ ꝙ Ga. cũ plurimis ſẽt ꝙ ſener cau ſonizãs egeat ãpluſ ifrigidari iuuene. vñ. 7. ige. Ca lidioꝛi nã pricle calida egritudie egꝛotãt parua ⁊ bꝛe ui op⁹ ẽ ipi friditate: fridioꝛi vo calefactõe. ſil'r aute hũidis ⁊ ſicc⁹. Cũ igr' ſener phlegmatic⁹ fri egꝛotãt egritudie calida ut cauſone vehemẽtioꝛi egebũt ifri gidatõe iuuene ⁊ cholerico calidis ⁊ ſicc⁹ ac egꝛotãti b⁹ egritudie h⁹. Ad rationẽ oſtendit. Intantũ eniꝫ vnãquãq; ꝓplexionẽ ad cã q̃ ꝑm nãm redire nãm in

qu ītū i ipam q̄ pter nām euersa erat. Luz eni senex aut phl'aticus egrotat egritudie ca. mlta facta est ab eo qō fm nām euersio. quare piclitari sit magis. In iuuene vō t cholerico accidit eō: t ió nó piclitat nta. Aui aūt se fatēt fideliores Ga. iterpres p̄dictas in argut] addūt cū alijs rōnes: apparēt tñ ut vī ápli⁹ q̄z vere ipm exponūt. Auer. vō h⁹ sentit ȝriū. Aō ȝ Ga. rónibus nó pauc] molit oñdē. Est náqz vt igt sensibile argumētuz q: iuuenis causonizās curari ñ poterit nisi cū rebus vehemēt frīdis ut aq̄ cucūeris t cāphora. Si aūt h⁹ i dēt seni causonizān eius extin guif calo: nālis t moziet. Et ti: fit iuuenis cholericus calide ꝓplexiónis i p̄mo gradu t supueniat ei fe. trā ferés ipm ad scōm gradū calo:]: iste qdē nūc elógabit q appa eius ꝓplexiōe p vnū gradū tñ. Cū reb⁹ tñ i scō gradu frigidis curari nó potēit: qō euenit pp forte pmutatōz quā medicine suscipiūt i corpe iuue nis ad sbam igneā. Si vō seni phl'atico frigido i p:i mo gra. supuenerit egritudo pducēs hūc ad scōz gra dū tū a sua ꝓplexiōe nāli mag] q̄z iuuenis elógabit p vnū gradū. Facta ē eni ipius p duos gradus aut plu res a nāli ꝓplexiōe semotio. nūc át lz ita sit nó tñ pos sumus frida seni ꝙ ȝriū i eq̄li gradu oppositōis ad mīstrare: q: talia forēt q̄si ētij gra. frida q̄ ipm corrū perēt ppt eius radicalū fridītatē t p ꝓñs debilitatē Tñ eni hec ipm a sua elóḡt ꝓtēpantia q̄ mort] aut ptaue forēt egritudinis cā. Judē h⁹ seq̄t oppositum tenētibus q̄ medicie senis t iuuenis sint i eq̄li gradu frigiditat]. q: si corpus calidū suscalefit vsq̄ ad scōū gradū: t frigidū silr vsq̄ ad fm vnū corpus non erit calidius alio. i ꝺ eni stat ei⁹ p̄mo: quia lz senex sit frigidior iuuene: ipi tñ addit i calitate ita q̄ iuuēi coeq̄t calido. Palin: sciēdū fore q̄ si iuuem medicie calide donarent vltra eius ꝓplexionē nālē ipm nó le deret imo iuuarēt cū eius fort] existat i eaz pmuta tōe. Quare nó pueniūt ad gradus quo nā corrūpat Sz eā potius ad tpamētū reducūt: qō seni nó fit p pter ipius mēbroz radicaliū frītatē: t ió sufficit sibi se. calidiss mā habēti medicina frida i ꝺo gradu rō nāb⁹ supradict]. Adhuc corpus senis potēnā nó hēt puertēdi medicinas ad sbam igneā velut iuuēis cor pus. Et hec qdē iā ptacta. Lāgit ēt io medicoz decī pulā iqēs: Aō vō ad hūc errorē medicos idurit est vna regula gñalis quā posuēit sine distictōe p̄uisa i gradu distictiōis senis a suo calore nāli ad ēneū: et marie qū dixerūt q̄ maior ē elógatio. ꝺ eni ipossibi le. nā tu scis q̄ calor ēneus a nāli ramificatus ē tē. q. dicat cū senex modicū habeat calor] nālis paruz eius intēdēt ēneus. Et sbdit: Si possibile foret ut eq̄lis cēt elógatio tūc vere necessario fm viā curatō nis p ȝriū cēt ifrigidātia senē multū fortiora q̄si ad gra. fūū. Sz ꝺ i ipo veritatē nó hz vt q̄ tñ eleuetur caliditas senis ēnea. Nó igf tāta eget is ut iuuenis infridatōe: Hec q̄ Auer. i medicoz remoz su. Horuz tñ h⁹ i pīma ipugnarēt oppositi. Nā ipius iductorū p̄mo fortassis dicēt calidū iuuenis paratū cē fritate medicinaz extīgui cū eius corpus sit rarius ab ipsa celerit passiuū: t p̄cipue cū dicat calida fore ad reci piendū frigiditatē facilioza q̄s frida caliditatem. Ad aliud dōz q̄ fortitan ipius ps p̄ma nó ē vera: reliq̄ vō saltē rōne dispositiōis ꝓtinet veritatē. Ad aliū rñ debit q̄ nō dz i sene fieri oppositio i infrigidando p ꝓpatōez ad eq̄litatē instītie absolute: sz ad eius eq̄li tatē: t tūc nō erit vtriusq̄ gdus eq̄lis infrigidatōis: imo senis maior vt mag] excedat. Aliud vō inductoz ꝓcidit nó parū cū p̄mo: et ió apparēs. Ad aliū dōz q̄ lz medici nó exp̄māt h̄ distictōz causonis i maio rē t minorē: hāc tñ sbintelligūt. Senex eni causonez incidit nó parū ex ip:oportōne nālis calidi q̄ malo plurimo ei accidit regimīe. Hic tñ fmo Auer. vītatis m edius nos icitat ivestigare. Propt tertiū qdem sciēdū regula ꝓpatōis sbstracta ex dīa. 27. pus q̄ h opus ē idicatōibus vt supius a rebus nālibus ñ nāli bus t pter naturā declarat]. dīa. 133. ac ēt. 171. cū se quētibus duabus. Deicepo quoq̄ cū q̄sitū fere du pler existat aña videdū an senex egeat ifridatōe imē sion q̄z iuuenis: t demū vtrū phl'aticus cholerizāte Propt h⁹ p̄mū sciēdū q̄ quātū ē rōne dispositōis suppoite p oē ꝓsūs t eius appēditiaz senex causoni zās uehemētiori eget ifrigidatōe q̄z iuuenis. Quē si qdē itellecū Ga. fmones iportāt apparētes. Quā tū vō rōne vtut] hāc nó tolerat exictōez. Nó. n. vir tus eius debilis t nā frigida eā sufferre pōt. Et ideo applicari nó debēt vehemētius frigida. Dcēt. n. q̄ i dicatio a vtute supta oēs opit idicationū. Aō t fmo nes isignāt sup ficiales aueroistici t rōnes mīat. hic inde iā tacte ita ut vtrūq̄ dicē verū ꝓtigat in pte. In dicatōes quoq̄ q̄spluries sibi aduersant: ut ad mul tū tū attēdit ad vtutē sicut euenit i ppōsito negligēdo ēt dispositōm inēdū. Aliq̄n vō ad dispositionē vtute sbstāue ceu cū ipa i pncipio morbi tolēaret eā ationē sed dispositio nō patif cū eius sit eā idigesta. In p̄n cipijs. n. morboz nisi mā fuerit furiosa ñ ē cūandus Aō si educat nó eradicatiue verū minoratiue mag] Aō aūt id senſit Ga. 7. apparet curatiue sic habēte Quicūq̄ calidiores nā ptīcule fm frigiditatē egro tāt mag] he t vsq̄ áplius tps calefieri indigebūt: in frigidis aūt eō. Nā intm redire oportet vnáquanq̄ discrasiarū ad eā q̄ fm nām iquātū i ea q̄ ꝓter nām ecōuersa. Ecōtrario vō calidiori q̄dē natura ptīcu le t reliq̄ ut ꝓscriptuz. quare illius. 8. Si q̄ febrīunt cōis idicatio ifrigidāntū t hūectāntū. Sz q̄d cui etas ꝓplexio: ꝓsuetudo: t hora t ꝓstitutio ē ifrigidātium t hūectātū hz indicatōez hūc oz ifrigidare t hūecta re nó modice: neq̄z ut ꝓtigat sz fortif valde t magne. Sed cui aliorū oīum idicatio nó hū idoz t frigidoz silr febri dictationū ē sed ȝriarū eis calidarū t ficarū alteratio fit t pugna idicationū adiuicē. vñ .3. prac. Oz medelā fm ꝓplexionē corpi naturalē fieri vt si q̄dē corpis frigida ē naturalis ꝓplexio egemus i febrib⁹ reb⁹ q̄ fortif refrigerāt eo q̄ corp⁹ frigidū a ꝓplexione naturali p̄mū elógatū sit. Aō si corpo ris ē ꝓplexio calida necesse sit hūidis t refrigerātib⁹ mīn⁹ medicamīb⁹ vti. Nó eni corp⁹ a natarali plu rimū elógatū ē ꝓplexiōe. Aō t in oī morboz euēit medela q̄ ex diuersitatib⁹ male ꝓtigit ꝓplexiōis. P:i mo vō q̄rta: Si ꝓplexio sanatiua fuerit frida t egri tudialis calida tūc iā mlta ei⁹ grit elógatio a ꝓplexio ne: t tūc multa eget ifridatōe: q̄ si ambe fuerint ca lide sufficiet ei pua ifrigidatō. Aō aūt his cōsonet Auer. eo ꝓñs oñdit. ait eni: Si mēbro frido frida sup uenerit egritudo puta cerebro: signū ē q̄ ipa leuis: q: p auca fcā ē elógatio: a sua ꝓplexiōe nāli. vñ medici nis curabit calorē hūtibus debilē. sz q̄n eadē mala ꝓplexio supuenit cal'a tūc mlt̄ū elógat a sua ꝓplexio ne uatarali, quare medicinis multe frigiditatis dz

mederi . ſz alia mẽbra ſ̃ infrigidãda ⁊ nõ ip̃z cerebꝝ ⁊ idẽ ꝑm q̃ dicũt de iuuene ⁊ ſene: vñ timẽduz ẽ cerebꝝ ifrigidaſ: tũ q: nãlit frigidũ: tũ qñ eſt ꝓncipale opatõez faciẽs nobilẽ cũ iuuamẽto: ⁊ nõ ſolũ timẽdũ ẽ mẽbrũ frigidũ ifrigidare imo ẽt calidũ habẽs ꝓdicta inſignia. Et iõ ſqt q̃ timẽdũ ẽ ifrigidare ĩ fine ep q̃zuis ſit ſupcalefactũ: ⁊ cũ idẽ fit iudicũ i h̃ pt⁹ ⁊ totius: timorõſũ erit corp⁹ ſenis totũ ibecille ac frigidũ ffrigerare ⁊ ꝓpẽ qõ ĩ annos ꝓceſſerit. Quaſ ꝓcludi tur ſenẽ cauſonizãte iuuene minori ifrigidãte indigẽ Nõ ſiqs niſus hãc veritatẽ corrũpẽ dicat ſenẽ ſimpl'r egẽ imẽſioꝝ extictõe q: corp⁹ ipius ẽ fridũ ꝓdẽſtũ por⁹ ita q̃ frigidũ nõ poterit ĩ ipm inducẽ leſiõem dõz maius eẽ nocumẽtũ q̃ ſener incurrit ꝓpẽ debilitatẽ ⁊ ipius frigiditatẽ q̃ cito augeẽ a ſuo ꝑpari: iuẽ illud Dioclis ⁊ Ar⁹. q̃ ſille augmẽtat ſille ⁊ in furiã cõcitat: fitq̃ velut ignis in igne q̃z ſit ex alia pte ĩ diſpoſitõe materie poſtẽſa: pori adhuc apiunt: ⁊ diſponit caliditat⁹ receptõi ſenile corpus ꝓpẽ febres. Et iõ q dã veliũt mediatores facti volẽtes p'ma icõuemẽta euitare dixerũt nõ p'tiue q̃ ſenex cauſonizãs ĩ toto tẽpore cure vehemẽtiori eget ifrigidatõe q̃z iuuenis: ſz ĩ ꝑticularibus exhibitõibus enenit eẽ cũ idem poſſit agẽs debile ꝛpe lõgiori qõ ⁊ forte breuiori: q̃rto pharmaco. Oz. n. ſenẽ ifrigidare pat̃ vna cũ vtus ſit õbilis: ⁊ nãlit frigid⁹ ⁊ ſepe ꝓpẽ cauſonis feruorẽ iuẽ illud dicte. Et q̃bus ſemp'r cõnãt hic. n. ſiſtudine parũ oẽz intẽtõez ſuare ꝑm ptẽq̃z ſuppmẽ: ſicq̃z indicatio ſimp'r ſũpta cuſtodit a vtute ac diſpoſitõe. ¶ Propter huius ſcõm ſciendũ q̃ phl'aticus cauſonizãs ceter⁹ paribus eget cholerico fortiori exticiuo q: cũ vtute nõ raro miori phl'aticus denſiori por⁹. Nõ. n. rõne ſe. apiunt ſicut in cholerico videlz ⁊ ratione ꝓplerionis nãlis ut ĥ delatatos hz dũmodo ꝓpoſitio ſeq̃tur ꝓplerionẽ qõ fere ꝓtigit ſicut ſp tta ut corpus phl'ati ꝛpportõe q̃ſi ab hic detenta. q̃ vo iuuenis ab eſtate ꝑm illud: Quatres hyeme ⁊c. Et iõ phl'i. Adustiões vehẽtiores ſ̃ hyme ⁊ autũno q̃z eſtate ⁊ vẽ. Corpan. tũc ſ̃ ꝓpacta ĩtrãſperãtia. Cholericus igdẽ habz calidũ ſbtile reſolubile porioſq̃z aptoo itã q̃ ꝓpẽ eius vehemẽtiã aptitudis vt ſic ad patiẽdũ reddit paſſibile vehemẽt a frido: iuxta illud colliz. 7. Scias q̃ ſiccitas difficilior ẽ ad hũectãdũ q̃z hũiditas ad deſiccãdũ: ſicut frigide difficilior⁹ ſ̃ nature ad recipiẽdũ calidũ q̃z calide recipiẽdũ frigitatẽ. Nõ forte iuuẽ de ige. 7. cũ dr: que qdẽ tpis ẽminatõis paria quodãmõ ſũt ⁊ caliditati ⁊ frigitati. Dr ãt quodãmodo eo q̃ fortaſis ãplius opat frigidũ ĩ calidũ q̃z eẽz: q: diſpoſitũ ẽ mag⁹ calidũ ſuſcipe opatõnẽ fridi q̃z eẽz. actuſq̃z agẽtiũ ĩ diſpoſito ſ̃ patiẽte. Aut qz dicet Ga. mag⁹ iſperiſſe ſiſtudinẽ ⁊ hõgeneitatem cal'i aduenięt⁹ ad calidũ nature ꝑeuiſtẽs ꝑmũ tñ putãdũ mag⁹. Sermo vo Auer. ut mor⁹ diſſonat ab. A. ꝑma q̃rta. ⁊. 3. 13. dñte q̃ infrigidationis ⁊ calefactionis ẽ tp̃s vnũ ⁊ ſpaciũ calefaciẽdi fridũ ẽ ſicut ⁊ frigidãdi calidũ. Verũtamẽ poſt p̃dicta ſbdiſ quo p̃t huiõi diuerſitas tolli. Aut enim q̃ ꝓplerionẽ frigidã calefacẽ q̃ſi difficile ẽ cum iã ẽ infuſa ſz multũ facile in ꝓncipio. et ad vltimum calefacere frigidũ in ꝓncipio rei eſt facilius q̃z calidũ in ꝓncipio infrigidare. Hz calidũ infrigidare in fine lz ſit difficile: ẽ tñ facilius q̃z frigidũ in fine calefacẽ: qñ ſupflua frigiditas ẽ ipa motõ innati calor⁹ aut ei ꝓpinq̃. Phl'aticis igdẽ ꝑm Ga. ⁊ humidis eget: tũ ꝓpẽ ꝓplerionẽ nãlẽ ꝓfuãdã p ea velut p ſimila: tũ etiã ꝓpẽ diſcraſiam ⁊ ꝓpẽ q: intẽſior⁹ cuz accidit ꝑticulariũ diſcoherẽtia. Indiget igf cauſonizans phlegmaticus cholerico amplius infrigidãte. Sed forte qs dicet ꝙ Ga. phlegmaticũ ꝓpẽ ꝓplerionẽ nõ egẽ fri. ⁊ hu. verũ ca. ⁊ ſic. cũ corpus lapſuz ⁊ ꝓprie in actiuis egeat reductione in ꝙriũ ⁊ non ꝓfuatione p ſile: dr a. ii 6. ſil'r ⁊ cholerica infrigidãda erit et humectanda nãlis ꝓplerio. Dõz id verũ eẽ de ꝓplerione naturali lapſa non aũt de egritudinãli: cũ op⁹ ſit illam ſuare qualiſcũq̃z exiſtant ut viſum latius: qñ q̃lis de q̃ nũc inſtat ꝑmo. ¶ Prop̃ quartũ aũt ad ꝑmũ qd dõz viſum. Ad aliud dõz q̃ huiõi ratiocia tio in ſene ⁊ iuuene ꝓcedaẽ in cholerico vo et phlegmatico ꝑm Ga. dõm rationẽ mag⁹ oppoſitũ q̃z intẽtũ ꝓcludere eo q̃ corpus calidũ ⁊ ſiccũ calido eget et ſicco ut eius nãliſ apud. Ga. ꝓſeruẽ ꝓplerio. Aut dicendũ q̃ non ẽ ſimplicit attendendũ ad cãrum multitudinẽ ſed ad ipãrum vigorẽ ſicut de ſignis ꝓnoſticis. vnũ enim bonũ ſupat multa mala ⁊ eẽz aphoriſ. 2. ita ⁊ in cauſis. nã q̃ formã attingũt ⁊ finẽ ponores ſũt q̃z q̃ nãm ⁊ agens. Ad aliud qd dõz apparuit canone ꝓpationis. Ad reliquũ dõz q̃ iã ꝓceſſa eſt hec rõ in ſene ⁊ iuuene aut modus dat⁹ ẽ adminiſtrationis paulatinus apõ quoſdã. Hz quãtũ ad reliquã q̃ſiti ptem dico q̃ ſicut oñſuz ẽ in phlegmatico nõ negabo aquã dare frigidã cũ caliditas ſit vehemẽs ⁊ cã ipſius ⁊ calidũ accidentale nature acuat calidũ ⁊ agat ĩ frigidũ calefaciendo ipm. hz ẽt calorẽ defenſũ vela mimbus porotũ dẽſioribus choleico: neq̃z pauci ſanguinis ẽ lz dicaẽ phlegmatic⁹ imo forte plus ꝑticipat cholerico cũ phlegma ſit ſanguini ꝓpius cholera: ſit q̃z hic mag⁹ hũidus q̃z calid⁹. Eſt. n. aer⁹ filius: neq̃z ẽt ẽ debilis ut dicebaẽ q̃lis ex ſenex ⁊ maxime ſcõus. Ad inducta ꝙo alkiuſ pt⁹: ⁊ ꝑmit⁹ ad ea q̃. Ga. ⁊ alioꝝ ĩã qd dõz appuit. Ad aliõ ꝓcedẽdũ ꝑ pte ut ĩ phl'atico ⁊ cholerico. ꝑ pte aũt negãdũ ut in ſene ⁊ iuuene. Nõ enim ẽ ſiſtudo ut oñſum oĩs: qñ ficeũ ⁊ bũidũ nõ ſ̃ nature ⁊ vtuti ꝓpẽ ipoꝝ iactualitatẽ moleſta ut calidũ ⁊ frigidũ ꝓpẽ nature oppoſitũ illorum dẽia cuidẽs. ii 6. ⁊ marie frigidũ qõ calorem ꝓnecat natiuũ. Ad aliud opparet ex ſuo ꝓpar⁹ oppoſito. iaz eni ſcitũ q̃ ꝑum ꝓcludit ꝑm vnũ ĩ q̃ſito tactũ: ꝑm reliquũ vo mime. Ultimũ aũt ꝓcedo in cholerico ⁊ phlegmatico: non ãt ſene ⁊ iuuene: qñ lz indicatio ſũpta ex pte diſpoſitionis ⁊ alioꝝ ei⁹ regrat tñ idicatio venerabilioꝝ ſũpta ex vtute idẽtat. Nõ ſi dicaẽ cauſõ ſenis erit phlegmaticus: iuuenis aũt cholericus: dicẽdũ dupl'r. Aut ꝓpter cãs grãdioꝝ peccati in regimine ſenis ut tactũ nõ ſolũ phlegmatic⁹ cauſon imo cholericus ſibi ꝑt ꝓtingẽ q̃ accidens ẽ deterioꝝ. lz ita ſit ad phlegmaticũ diſpoſitus mag⁹ q̃z ad cholericũ Aut q: oz vtrũq̃z cauſonẽ pati phlegmaticũ aut cholericũ ut canõ ꝓpatõis remaneat illeſus.

Sed circa id ꝓtingit dubitare: q: ſuppoſitũ egritudinẽ imꝓportionalẽ ſeu diſſimilem piculoſiorẽ oppoſita cuius oppoſitũ videt. Primo enim ꝓnoſticorũ: Exẽplũ qdẽ h⁹ ut ponas cãm infirmitat⁹ alicuius laboẽ ieieniũ anguſtiã eſtate calido aere ⁊ corpe cholerico iuuene febre vehemẽti cholerica pulſu vtut⁹ oñdẽte imbecillitatem ſmo meus in egritudine tunc ſit ꝓportionata in q̃ facies ipius mortẽ denotat velocẽ niſi ꝑus ut oz nutriatur:

ponaturqꝫ alius in quo nullū reperiat narrator neqꝫ in die pmo aut scđo: tertio aūt facies aspiciat ipi⁹ ceu Hip. dixit: sitqꝫ talis ex vigilia vel fluxu aut indigētia min⁹ veriūtū estia forte. hoc aūt p̄or videt cuꝫ ꝓportionalitate pticulariū egrotare: alī vero ecōtra Eti: quāto qs mouet a sui nālitate pamplī⁹: tāto ipi⁹ piculosior egritudo cū ea vita ꝓstet cū sanitate. Supponāt aūt duo calī t sicci vel idē bona differēte in mā fione pmi grad⁹ pma: quor pmus patiat causon intēsissimā: alī vero palysim. Causon enī periculosior existit paralysi cuꝫ sit in q̄rto gradu a nālitate p tres gradus t duas mānsiones vnius secedēs. palysis vero solū p duos t mansiones vnicā apparēs. 138. mediū enī rationē indiuisibilis obtinet: ut t apparet primo q̄rta. attamē causon similis extat huic egritudo illi aūt palysis vel eidez diuersō tpe dissimilis. Amplius. 99. dīa. t. 183. Pleuresis sinistri later⁹ t euⁱ⁹ dē podagra peior t piculosior ea que dextri. ſꝫ pleuresis sinistre ptis eidē ꝓportionat cū fiat amplius ex cholera: ea vero ꝓpter caliditatē cordis ptis sinistre acutiorē cui apprōpiquet cholericitior reddet: podagra vero ꝓpter frigiditatē pedū a fonte caloris distātiū facta inde pamplius a phl'mate pte similabit q̄ꝫ magis sinistre. Amplius qnto p̄tract. Spasmi ex euacuatione in puero t circa. 7. annorū ꝑfinia forte sanatio facilis t. 3. 2. infantes liberant a spasmo sicco velocit t tñ est nō ꝓportionalis eisdē. spasmus etiā sicc⁹ ꝓportionat⁹ neruo deteriori eo q repletōis imp eidem Adhuc iciuniuꝫ in cholerico cui ꝓportionat: exiccat enī t sōluat periculosius extat q̄ꝫ in phl'matico cui disꝓportionari videt apparens. 8. t. 10. ō inge. Palmorbus is minus periculosius q rōnē cause resistit sibi suiqꝫ ipius inēmptionē ꝓtendēs eius oppositorum. huiōi vō est inconsiliis: reliqui vero ut apparet ꝗrī⁹ Rursus: periculositas egritudinis aut oppsita suscipitur a virtute ac mō curatōis: sed in ꝓportionali vō tus curās ibecillat. ꝓpter enī adiunctiocꝫ similis cū simili plurima fit velut ignis in igne incitatiu⁹ i furiam t pnicié. in dissimili vero cōtingit oppositiuꝫ: impedieturqꝫ similit curationis modus ꝓpter oppositionis defectum directe. Instantie siquidem partiales plurime possent ꝑ singulā pticularū aphorismi inducī: breuitatis tū causa ac q: neqꝫ ꝑsentis videlꝫ cōsideratōis t plures ipārū tertio dicendorū videbunt taceant in ꝑsenti. Oppositū vero scribit h⁹ aphorū. 2. ita: In morbis minus piclitat egrotātes: quibus cunqꝫ ꝓpria nature etatis t reliqua. Inde phl'. prima: querit q̄re plures moriant hyeme vtute aphoris. ꝓtacti: eo q in hyeme necesse fit vehemēs forte morbi pncipiū calo interi⁹ vigorato. Nō aūt tale conuenit corruptiuū esse ꝓtingit: estate vero secus. vnde eorundē. 14. Propter qd i frigida fgidē t tpe causones maiores fiūt. Rursum mala ꝓplexio diuersā speterius efficit nocumentū q̄ꝫ similis t equalis lꝫ sit mala: pmo scđa. i ꝓportionali quidē sitis seu eālis. Proportionalis igitur egritudo ipiculosior oppositā. Propk pmū qdē sciendum q⁹ qd sit egritudo dīa visū. 72. qd autē ꝓportionale sit⁹ periculosum seu oppositā: tertio apparebit ꝓpositorū. Propter scōm vero sciendū aliquando dictū eē morbum ꝓportionalē ut ad multū min⁹ periculosiuꝫ ipropor tionali: nonnūq̄ꝫ hūc illo deteriorē: qđ suadēt instantie adiecte in ꝗrīū ac alie q̄ꝫplurime: ita t talis seriei hippocratice capiat intellect⁹ magꝫ qdē min⁹ euenit ꝑ est rarius valde piclitēt egrotātes i egritudibus q buscūqꝫ ꝓpria nature ꝛc. Sed q: Ar⁹. hūc vt aphoris. vtiorē reddē ac huius instantiarū est repulsio apparens t ad hoiem. dōꝫ igit enter t ad rōnē pamplius. Propk tertiū aūt sciendū suppositā ꝓpationis regula dīa. 17. pus vñ causet ꝓportio t impoportio in morbo. Deinde periculositas t oppositum ac. 3. in qbus verificat q̄stū morbis. Propter h⁹ pmū sciendū q⁹ egritudo energiarū. i. operatōꝫ existit eēntialr ipeditiua. Est nāqꝫ dispositio corpis ꝑter naturā actū nocēs pmo. Dependentiā enī quā tū ad opationes importat. hc aūt relationē ad vtutes Est nāqꝫ virtus opatōis initū: neqꝫ opatio ꝓuenit nisi a virtute: pmo pma. doctrina de virtutib⁹ cap. pmo. Virtus aūt t egritudo saltē ꝑtiem rōne locales existunt. Id aūt qō relocat t seruat nos extat continens. Est enī sine quo nec interimere possibile morbū: neqꝫ habere sanitatē: nono de inge. In cōtinēte nanqꝫ fit sana t egra pmanere necessario. hec ēt trianō solū oꝫ attendere: sed t que reducunt ad ipa. Virtus nāqꝫ rerū corpus cōstituentiū pncipaliorē: per eā nāqꝫ fieri t vita ꝓsistit. de inge. 9. dupl'r ꝓpat ad que ipsius immediate vel cuꝫ medio. Primus quidem tripliciter aut tanq̄ ad subiectum in quo fūdatur. t id etiam triplex vel ꝓpinquius: ceu membrū t spiritus: aut medium sicut humor: seu remotius ut elementum: vel quasi ad causam efficientem per modum instrumenti. ad hanc enim causa reducitur instrumentalis. t id dupliciter: aut incorporea: velut cū cocqualitate complexio: vel corporea ut spiritus. bi enim virtutem deducunt ad actum etiam conseruant ad finalem ceu etiam operatio. Est nanqꝫ finis virtutis qua omnis in actum ordinatur tanq̄ꝫ in eⁱ⁹ domum. Si vero virtus attendatur quo ad illa que ei⁹ mediate qualia sunt dicta quidem annexa que reb⁹ naturalibus annecti complexione ponuntur mediā te triplicia existentia. vel enim his sunt ꝓpinquiora ceu sexus t etas: aut remotiora ut confuetudo: de quibus etiam videtur adiunctio seu media sicut forma t color. Deinceps quoqꝫ in egritudinem cum sit quid medium duarum circumstantiarum relationē ad id per quod recepit esse habebit puta causam: et ad illud quod inde consequitur velut accidens ceu corpus cause ac signi contentuum medium existit. Ambiens vero nos dupliciter consideratur vel ſ ordinatione sibi comparium eo intellectorum sicut res quinqꝫ non naturales reliquę: motus videlicet t quies: cibus t potus: in animo t repletio: somnus t vigilia: t anime passiones dicte aut in se amplius considerabiliꝫ. quod multis accidit modis: aut enim ratione temporis: t id vel quattuor vniuersaliuꝫ: ut veris estas autumni t hyemis. Aut cōstitutionis sicut canicularis seu ipsius opposite vel horę partialis ut diei: aut partis ceu vnius viginti quattuor equinoctialiū horarū: vel ex pte aer⁹ t occasius ꝓiūctōis t separatiōe adinuicē siderū aut vētorū: vel dispositōe terraꝫ t situ seu fumositate ulloruꝫ. Hec āt oia ꝓmissa. q̄ttuor utcūqꝫ simplr disponūt natur⁹. Si ḡ oi cō currāt iadinuicē ſꝫ calidū t siccū: vt quō alit mō cū egritudie dicēt eidē ꝓportionalia vt ꝓpria. Si vō opposite oio opposite aut sam⁹ ſꝫ ąplioꝛa: qm̄ oportet actū facienti ꝓportionari utcūqꝫ. Et ideo subdit:

Quam quibuſcunq; non proprīa ſm aliquid horū fuerit ſic cū egritudo fuerit frigida ⁊ humida ⁊ cāti us q̄ plurima calida ⁊ ſicca egritudo improportiona lis conſurget in medijs mediocriter aut ſm amplius iudicandum ⁊ minus. Id autē explicari ſingulariter poſſet ſed brevitate cum apertione accidente tranſea tur. Propter huius vero ſcōm ſciendū q̄ periculoſi tas ⁊ eius oppoſitū interuenit ex parte virtutis cum his que ipſius aut morbi cum ſius vel cure. hec nanq; morborum curatrix ſine qua ociosa ſūt omnia aut erit fortis ſufficienter aut omnino debilis ſeu mediocris. qua ſiquidem robuſta diſpenſantur cuncta optime ceu cuz omnifariam debilis peſſime. tunc enim ſimiliſ ut proportionalis egritudo extat periculoſa cuz ſibi ſimilia ⁊ diuerſa noceāt quecūq; Fa primo. Nō enim poteſt contrarietatem affectinam corpori applicatorū ſufferre. Si vero media iudicandum ex ſemiſſe. Morbi quidem ratione ſimiliter ⁊ id vel ꝓpter ipſius ſpeciem ceu apoplexia ⁊ ſpaſmus ſiccus: vel more ſicut propter accidentia conſequentia: aut quātitate ſiue vehementia magnitudine ſcilicet ⁊ excellentia qua litatiua: cum is ceu oſtenſum quid duorum fere obtinens ſit medium extremorum ad eadem ſm antecedens ⁊ concomitās: vel poſterius ſaltem natura in omnibus poteſt comparari. qō autem egritudinem antecedit cauſa extat ipſius non tantū natura verū ⁊ tempore vt antecedens dicta ⁊ primitiua non raro. Conuncta vero ſimultatur fere tempore paſſioni non tamē adeo vt illuminans illuminato. Nō autez concomitatur egritudo ſubiectū ipius triplex exiſtit puta membrum ſpiritus ⁊ humor. qō ſiquidem egritudinem diuerſificat ⁊ cauſā: cum id ledat ſm q̄ aptuz fuerit ſit ſcipere. Subſequens vero natura ſaltez qō tempore ſimul incipit quandoq; ſynthoma ſeu genimen exiſtit. Nō nempe aliquādo ſeuiſſimū adeo vt non liceat regimine morbi vel cauſe vti. 12. de ingen. Pluries autē remiſſius procurat morbi curatione. tollitur nāq; illo tanq̄ vmbra corpore. ita enī ſequitur ipſum: differentia. 153. Cura quoq; diuerſificat aut ratione materierū ſeu auxiliorū: vt ſer nō natura lū rerū cū medicaminibus quibuſcūq; aut ex parte modi. q̄ ſi pus vl' ratione ꝓſequētie: aut oppoſiti ipſorū ad ſubiectum i qō faciunt. nā ea in gbus viget frigidū deterius inducit nocumētuz: nō ſic autē illa vbi calida dria. 61. Similiter de ſicco ⁊ humido qcqd referāt quoquomō vl' obtēſione ⁊ remiſſione actū ceu caliđ ⁊ ſiccū potēcius imitit ⁊ patitur minime frigido ⁊ humido cum ſit fortius actuorū ⁊ magis reſiſtens paſſiuorum ita vt hec vna nō etiam vltra ſm eleuantur gradum. quanto igitur minus ſimplicius humidum: de quibus differentia 138. Modus ſiquidē attendit exhibitionis i quātitate qualitate ⁊ modo vſus ad Glauconē t. 134. que ſūt regiminis forme cōtracte ceu pōres cōes materie diſpoſitionū idifferentes. Ex his igitur liquido apparuit q̄ egritudo reddit periculoſa virtutis imbecillitate diſſimiliſ ſeu improportionaliſ iurta illud Cōmētatoris: Nō ſimpl'r dictū ē in ſenioribus brāchos ⁊ cazias nō maturari ſed cū determinatione puta valde. Senioribꝰ enī propter ibecilitatē vtutis omnia periculoſa exiſtūt. Eo dē autē mō periplemonia compar eſt ſenioribus: cū ex humoribus fiat frigidis: ⁊ cū ea moriuntur amplius iunioribus q̄bus ſimilatur. Unde pronoſt. 2. Saniati onibus q̄ ex periplemonicis ſeniores moriuntur magis: alijs vero ſaniationibus iuuiores pereūt amplius In virtute vero oppoſita ſecus accidet: cū media vero mediocriter. Si vero intueatur egritudo ratione cauſarum precedentiuz: tunc ſemper periculoſior ea quazū cauſe ꝓportionales illi exiſtunt oppoſita cū ab intenſiori ⁊ plurima cauſa contingat. Quia enim ꝓportionalitas cauſarū non paucarum oppoſita egritudini hanc non potuit ne accideret cōpeſcere iudicat q̄uerſuta. Immēſus enī ignis ardēs i aqua iurta qō legi fieri delictū narrat luciferi infinitū carētis ipellēte: nō aūt habētis Ade. In ſimili vō accidit ecō verſo cū plurima i eius generatione ꝓcurrāt ꝓuenie tia virtute quidē ac etiā ipius ad eā habilitate. Si vero cū hoc intēdat ad ſubiectū cui egritudo inſerit: tūc lz prius nō ſit ea periculoſa plena redditur periculoſa ita q̄ pūſio empima ⁊ huiuſmōi indiſpoſitus: vt ita minus extat periculoſe q̄ in oppoſitis: cū vtrobiq; eadē pmaneat cauſa. ſed q̄ periculoſior ſit in ꝑparatis id euenit propter anguſtiā ⁊ thoracis ibecillitatez ipotentē ſanie expurgare digeſtā etiā q̄q;. Similiē quidem ⁊ in ſolutione continuitatis euenit in corpore remollito hyderāte. i. hyderū patiēte hoc i hydropiſim ⁊ cācro illeptizāte. piculoſi enī freddūt rōe quibꝰ ſupuenūt ſubiectorū ⁊ non ꝓpter cauſarū affinitatē ſuperuenientes enī oppoſitis incolumiores exiſterent Eodē etiā mō egritudo ꝓſurgit periculo plena ꝓpē morē prauū accidētium q̄ ſupuenūt: potiſſimeq; dolotis nō exiſtētis relatione alterius ad cauſam talis. Unde pnoſ. 3. Juniores hominū aurium dolore cū febre acuta pereūt hebdomada vna: ⁊ adhuc celeriꝰ hoc morbo: ſeniores vero tardius. ſic equidē pleuriſis ſiniſtre partis ⁊ iuuenescētis deterior oppoſita. ſi aūt amicitia ⁊ ꝓtrarietates auxiliorū intueantur: tūc periculoſior erit que frigidis curat ea que calidis cū ſint nature inimica pamplius ceu incenſiua imēſa diſcraſia frigida quedā ⁊ humida. Quātū ſiquidē ad vigorē actus materierū ⁊ eius oppoſitum periculoſior egritudo que facta ex efficatioi qualitate vt calida et ſicca ceu frigida ⁊ humida ꝓtraria ſicut replenionis ſpaſmus. Qui aūt de inanitione hoc deterior cū eiꝰ oppoſitū ſit inefficax puta humiditas curatiuz. Verūtamē ſi ex tam grādi cauſa ſpaſmus bu. ꝓtingeret ut ſiccus eo fortet deterior membrum mortificans oſſaria. Eti: egritudo que diligēti oratione regrit auxilio rum formam ceu maiorem quantitatē vel intenſionē qualitatē ac alia denotata dria. 134. periculoſior oppoſita: ⁊ proprie cum indicationes ſibi occurrunt vt viſum. 8. ⁊. 9. de inge. Circa vero predicta dubitare ꝓtingit: quoniā oppoſitū aphoriſmū verificari vniuerſaliter ita q̄ etiā i ſpecie ſeu cōpoſitione. Cuiꝰ oppoſitum ſentit Cōmentator ipſiz ad criſim corporis anguſtans. Dicendum q̄ ipſe non intellexit minime verificari in ſpecie: ſed vt animam euigilaret legentiſ indicans egritudinem periculoſam non fore ſolum cauſarū antecedentū ratione: verum eorum q̄ morbū iſeparabiliter vl' ſeparabiliter vt expoſitū conſequūtur ſubiectum puta ⁊ cōciſionis: cum etiam cōpoſitio ſequatur complexionē quaſi ſemp: dria. 63. Propter tertiū huius ſciendum q̄ verificatur queſitum i morbo cōplexionali modo quocūq; vt viſū cū in eo precipue appareant ꝓportionalitas ⁊ diſſimilitudo ac vniuerſaliter i oi morbo vt cōpoſitionali cōmuni:

sicut toctū ꝛ ꝓposito. depēdet. n. plasma seu ꝓpositio a ꝓplerione: ꝛ demū vnitas ab eisdē cōis: dria. 63. q̄ i ap̄ate copulāt oia: dria. 95. ac i cā ꝛ accidēte suo mō Nullā igit canon aphoristicus instāntā recipit sane ꝛ nūc expositus. Cū. Hip. in eo cum Ar'. se ad causas trāstulerit pcedētes: vt inde formaret demonstratio. Morbus ille piculosior q̄ a vehemētiori cā ꝓsurgit cū eē totus sortiat ab ea. b'i vo vt declaratū ipropor tionalis ertat: ꝛ nō similis passio. Palin: morbus se mor cui p causas generationis eius ēt oppositas nō potuit fisti eo cu ꝓstabāt cāe. ſz tal'ē disproportionalis: nō āt vt apparuit oppositus. Itaq̄ morb' dissimilis piculosior ꝓportionali. Hec āt possēt sigillati descēdēdo p amplius declarari: ſz breuitat gr̄a ꝛ q̄ intelligētibus scribit omittat. Propt' q̄rtū vo: ad pmū dōm q̄ nō cōpat ꝓportionale ad dissimile: vt q̄ dixit: verum ad simile tantum prout potest cōungēr a causa interiori occulta et forinsec a manifesta. semper nanq̄ vt ita prior amplius deterrens secunda. Ad aliud dōm q̄ nō oia sūt paria vt expetit. Ad vehemētiori. n. cā ꝛ magr̄ actiua ꝓtingit hic causon q̄z paralysis cū q̄litas āplius eleuata versus vltimū vehemēs operet: dria ostēsū. 138. Si eni eq̄liter secederēt a naturalitate ambo secus eēt: ꝛ q̄litates morbi sorent sibr̄ actiue cū q̄ntitatibus. Est eni morbus hic ille ōterior a sua specie. Vñ Damasce. i aphoris. Morbi calidi plus frigidis mortiferi sūt ꝓpt velocitatem ignei motus. Ad aliud dōm q̄ id nō euenit ꝓpter proportionalitatē cārū pcedētū verū ꝓpt accidētia seni ora ut i pleuresi sinistra: aut vtute ibecilliore sicut in podraga ēt leua cū motū angustia pluri. Ad aliud dicēdū q̄ spasmus egritudo ertat officialis: tertio scōa ſmo āt io vt apparuit verificat i ꝓplerione: nō āt i cō positione. dr̄ ēt qnto p̄ac. forte. Subdit similiter. Confessim ꝓpt humiditatū ꝓplerionū suarū ꝛ humiditatē cibi eorū. Quis ēt exposuit liberāt a spasmo i fantes velocit: q̄ ipm minime incurrūt. Ad aliud ētā apparet q̄ si circa humidū naturale vtrobiq̄ accidit ꝓfupno plus ꝓsimet de illo q̄d phl'atici q̄z cholerici cū sit manus minusq̄ ꝓpter ipius ꝛctionē aresibilis nō āt faciēda relatio humidi aquosi ceu phl'atici ad humidū colerici oppositū cū antea fuerit canon p̄e suppositus ꝓpatiuus. Ad aliud dōm q̄ potius oppositū ꝛcludit ꝓpositio iuste ꝛductū vt apparuit. Si. n. resistētia ptacta vēturā phiberet egritudinē tūc conferret. Impotēs āt emollita cā reliqua oculta vehemētior iudicat ita vt vniversalit ꝛriū pincipiēs vna morbo q̄d ipproportionale sp egritudinē piculosiorē reddit. supueniēs āt ipericulosiorē cū ordinet ad curā. ceu ꝓsimile supincidēs pniciosiorē q̄ egritudinis p ora siue ꝛsequētia coaugēs in curationis ptētionē ꝛ piculū. q̄d ambiēs ostendit magne vbi ꝓmētatus mo mordit Bioclē. Ad aliud p interemptionē magis. ſz eni simile ziūgat simili nō tñ incitat ad furiā ꝓpt vehemētē habilitatē subiecti ꝛ causarū remissarū q̄bus pōt egritudo ꝓtingere. Disponet. n. tale tāq̄z q̄d mēsuratū corporū patiēdū de leui ꝛ modicū vt quinta phl'. apparet. Ad reliq̄z ēt huius deductionis ptē visū q̄d dōm.

Differentia. 175.

Quod in causone cōpetat phlebothomia mōstrat Cassio felici dicēte: In causonis initio pmittētibus viribus egrotū in brachio phlebothoma si tpe inuenis fuerit. Undecimo quoq̄z ō inge. Optimū vená icidere nō solum i sinochis febr'ū ſz ꝛ in aliis q̄ i puredine humorū cū demū q̄ etatis aut vtus ꝓpibuerint. Et Subasius: q̄ putredine febriunt humorū mor phl'omādi si actus fuerit fortis ſz causō febris ē huiōi. Adhuc q̄rto pma: Cura causonis ē cura tertiane cure ꝛ cū indigēt euacuatione ꝛ reliq̄ ſz euacuatio debetur humoribus peccantibus in q̄ntitate. 164. Huius autē est phlebothomia. Ipa nāq̄z est euacuatio vniversalis multitudinē educens humorū. Rursus ars est nature imitatrix ꝛ sequela sed natura causonem terminat per fluxum sanguinis narium. vnde Hipo. quarto re. a. Si sanguis ex narinus fluxerit solutur passio: ꝛ demum huic tali causoni nisi sanguis fluxerit ex naso. Quare quarto pma Plurimuz consumitur vomitu aut solutione ventri vel sudore aut fluxu sanguinis nariuz. Palin aphoris. pma: In fortissimis febriū ꝓcipitur phlebothomia. talis q̄dā causon cum ea vt dicit nomē sit febris intēsissima: dicit enim a caumate. in ipa. n. videtur ratio febris seruari q̄zmaxime. Et i: cum causon icēdiū importet ifrigidatione indiget. Cura eni pficitur cō trario. ea vero inducitur phlebothomia: terapent. nono. Et firmat q̄: sola phlebothomia nō solum sanguinis quantitatiuo debetur peccato: verum ēt q̄litatiuo: q̄rta pmo. phlebothomia igr̄ competit in causone. In oppositū: quoniaz cōmunius medici non ꝓcipiunt in causone phlebothomari. Itidez humoribus contristantibus debetur purgatio ꝛ nō euacuatio. huiōi vero sunt cholera sallsumq̄z phlegma: ex quibus hec ponitur passio consurgere. Palin: fortis morbo fortis debet ſm Ga. medicina vt directe ꝛrietas occurrat. sed phlebotohmia non fortis medicina. dria. 166. cū i ea penitus nihil itercidat timoriſ ſz vomitus aut solutio. Nō igr̄ phlebothomia cōpetit i causone. Propt' pmum vero sciēdum q̄ causon ē se. incēsiua ex cholera vel phlegmate falso cāta cui' materia in venis cordi vicinis ē sita. q̄ō āt sit icēsiua vel adurēs nomē indicauit ipi'. Est ꝛ affligēs ꝓtinue sine intermissione sensibili aliq̄ vniusq̄z tenoris vsq̄z ad crisim adeo vt in ea neq̄z addatio reperiat neq̄z diminutio. q̄ō si almansoris scribatur. 10. causonē vna die validiorem fieri alioq̄z minus validam: dicendū ipsam comprehendere sub causone tertianam etiaz continuam cuius id euenit gratia. Q̄ō autem ex cholera fiat vt phlegmate falso: Hipo. quarto asserit re. a. cum pme quarto cuius modus signatus ibidem. Nosce quoq̄z sermonem Auer. diffutum fore satis in hac mā. Tertio. n. collz iquit q̄ egritudines prouenientes a cholera eruginosa ꝛ prassina incurabiles ertāt cuz digestionem non suscipiunt. neq̄z a calore pmutētur naturali immo formā specificam eius corrūpunt vt venenum. Quarto vero eius peior specierum causonis est illa que a chol'a fit zinaria vel prassina ꝛ illius paroxismus longus est cum tñ ꝓpe ingo ipe causonē carere paroxismo. Et subdit ꝓpter inobedientiam humorio illius ad digestionem recipiendam. Dicitur etiam in tertio non esse possibile vt cholera suscipiat aliquam digestionem quia non est possibile reique transiuit decoctionis terminuz ad ipm redire: sicut nō ē possibile vt assum ad elixum reuertat quoniam q̄ō coctum ē non pōt incrudari: theorice primo. Et hic quidē sermo vt apparet Haliab. cuz in capi-

tulo sit ꝓlatus humorũ ꝺ cholera verificaf naturali Quarto vo collz: Nõ pót i corpe fieri febris ꝺ cholera soluz: qz talis se. ꝺ necitate mortifera é eo ꝙ cholera nõ é apta recipe aliquã digestionẽ. Et ex ꝺ vr ꝙ digestionẽ nõ possit ét recipe ꝓhibilitate materie vtuti expulsiue. In tertio vo aut tanqz ꝑri⁹ factus: Sũt febres q̃dã appꝛopate cholere pure ꝛ alie cholere nõ pura. Septimo quoqz ex cholera pura rão iuenit fe. fieri. Nosce sigdẽ ꝙ lz ita loq̃t idisticte dictum fore. ꝺria. 30. qꝺ purũ duplr ꝺr: aut quoniã nllaz alteri⁹ hz pmixtionẽ: vt vinũ oifariã purũ: vl qꝺ modicã vt q̃zparte admixtũ aq̃. ꝓmo qꝺẽ mõ nllus ſm Hipo. humor reptus é purus: ꝓno. 2. Nã cholera cũ fuerit pura significat victoriã caliditatis vehemẽt): ꝛ phla purũ frigiditatẽ. vterqz. n. humorũ huius cũ fuerit purus simplex é grossior cũ phla frigiditate igrosset ꝓdẽsãte: cholera vo caliditate subtile i fumũ resoluẽte grossiorꝝ ꝺerelicto. Eti: collz. 3. vult qꝺ ꝙ causõ fiat ex materia nõ putrescibili ꝛ ꝙ nõ solũ i locis digestionis fe: verã ét tertie qꝺ ab alijs sat) dissonũ. Aut audit fortassis nescio q̃liter p id ꝓmixtionẽ putride cum ethica. Causonis quoqz mã ꝓinet i venis oris stomachi aut i ꝓtibus epat) ꝓpe ad sũmũ i mẽbris nobilibus uicinis corꝺi: q̃rto ꝓma. Adhuc circa hũc vr Hipo. ꝛ Ga. aphoꝛis. dissẽtire sexta. Inquit eni Hippo. Quibuscũqz i causone tremores fiũt alienatio soluit quẽ sigdẽ apho. is. nõ putat Ga. ipius fore: qz etsi materia causonis se a venis ꝛ artarijs trãsmutãte i nervos causõ soluat: nõ tñ é mos Hippo. dicere morbũ solui supueniẽte vehemẽtiori. Soluto. n. causone supuenit mẽtis pmixtio nõ minus piculosa cũ sirsẽ icurrat iñ. Hippo. vo ꝙsẽtit Ga tertio: ita Hippo. qꝺẽ iã dixit acciꝺit i febre causonide tremor tũc sẽsus pmixtio resoluit eã ab ipo. Ga. vo nõ ꝓcedit hũc aphoꝛis. verũ tñ nõ eẽ ex eis q̃ modũ nõ hñt. Quarto vo ꝓtima exponit cũ appꝛobatiõe ita: Et é silẽ vt sit quoniã cerebrũ calefit valde ꝛ calefiũt nerui: ꝛ é silẽ vt sit causõ ꝛ sit pmixtio mẽtis: ꝛ resoluat ab eo ꝑ tremorẽ ꝓpt expulsionẽ materierũ ad neruos. Ex his quoqz ſmonibus ꝛ q̃ Ga. q̃rto vitas vt inuit. Apoterit indagari. Nã mẽtis pmixtia pót a sirsen vt vult Ga. ꝙsurgere ꝛ ita falsat aphoꝛis. Aut a fumis ꝛ vaporib⁹ horꝛidis i cerebrũ ꝺelat) ꝓpt motũ materie supioꝛa petẽt) ceu euenit cũ crisis vomitu pficit aut sanguinis nariũ fluxu: sicqz io pót vificari. Quid át sit phlomia ꝛ q̃liter ꝓpetat ꝺria visũ. 164. Propt. ij. vo sciẽdũ ꝙ circa id q̃sitũ ex ſmonib⁹ medicorũ vr ãbiguitas sling. Plures. n. simplr ꝓcipiũt pharmacari sẽcessu sudoꝛ ꝛ voi tu: quoꝝ Democritus ꝛ Oribasius phlomat vel oisariã tacẽdo. Vui. vo vr eã q̃nqz sub dubitatiõe ꝓcedere iquiẽs: Non phlebothomet. fortassis nãqz iflãmabit eos ꝛ fortassis iuuabit eos si fuerit illic turbiditas ꝛ rubedo. i. vrina grossa in subã ꝛ colore rubea vel ét facies ꝛ corpus huius. Uñ coll3. 7. In hac febre ꝓuenies é purgatio cũ medicine attractiua i ei⁹ ꝓncipio ꝛ minuere ex sãguine si eius apparẽt signa. qꝺã vo dixerũt ꝙ ꝑ se nõ ꝓpetit phlomia ꝑ accidẽs tñ ꝓuenit vt cũ mã fuerit furiosa. Quod eqdẽ sanuz euacuatio nõ exigit: qz cũ causõ vt dictũ sit ex materia cholerica ea farmaco hz educi nõ phlomia. Propt tertiuz vo sciẽdũ ꝙ regulariẽ ꝛ frequẽtissime i causone quo cũqz nõ ꝓpetit phlomia: ꝑ accidẽs vo ꝓuenit q̃nqz vt cũ mã fuerit furiosa sãguini ꝓmixta. Et oio fere oẽs ipaz tacuere. qꝺ ostẽdit: quia phlomia é euacuatio mltitudiné euacuãs: i causone vo id nõ exigit cũ vn⁹ ꝓualet humorũ i ipo ceu cholera vl salsãtũ phla nõ ãt sil oẽs cũ i ea nõ sit plectoꝛa q̃ humoꝛib⁹ iest peccãtibus q̃ztate: vex cachochimia q̃litate ceu debet farmacia ceu ꝓori phlomia. Eti: i causone ꝓpetit vt i alia egritudie q̃ humoꝛẽ peccãtẽ euacuat eductio cuz eũ ꝛ nõ aliũ ſm Ga. opus sit educere. lz ãt pficit farmaco. cholaz. n. euacuat aut phla salsũ huiõi egritudinũ cãtuas: nõ ãt phlomia q̃ peccato adhibẽda q̃ntitatiuo. Rursus i causone nõ ꝓpetit qꝺ ipm i furiaz mag) icitat lz oppositũ. talr qꝺẽ é phlomia cũ sãguis qꝺ é obstaculũ cholere frenũ educaf. Buliẽs. n. cholera ꝛ furiosa reddita i locũ nobiliorẽ trãslata vl apostemat aut caloꝛẽ extiguit inatũ ceu q̃ maioꝛ phla minoꝛẽ. vñ ipa qꝺã tã morte sũt repẽtina depditi. Et iõ q̃rta ꝑm: Sũmo ubi ope caue ne ad unã duaꝝ rep egrũ ꝓducas: vt humoꝝ cholericoꝝ ebullitionẽ: ꝛ frigidoꝝ icrudationẽ. Itaqz regulariẽ nõ ꝓpetit i causone phlomia. Fortassis ãt rarissime ꝓuenit vt q̃n causõ cũ q̃ꝺã fuerit sãguinis factus abũdãtia: ceu fortitã cũ eius ꝓncipiũ fuerit ex sãguinis corꝛuptiõe. Quãdo eni sãgus ſm Ga. ꝺria. 89. corꝛũpit eius subtile conuertit i cholerã: grossius i melaz. In huiõi ãt trãsitu vt circa ꝓncipiũ cũ modicũ fuerit sãguis trãsmutat⁹ phlomia pót ꝓpetere: cũ ipa ẽt ꝛ si ꝓnter hũmoꝛibus ꝺ beaf peccãtibus q̃litate. In causone igr ꝓpetit phlomia q̃nqz qꝺ inuit cũ Aner. A. Propt. 4. vo: ad pmũ cũ vo ꝺom ꝙ id verũ aliq̃ supposita sãguinis abundãtia. qꝺ firmat: qz i putredine humoꝛis nõ ãt humoꝛũ iquit Ga. cuz Oribasio ita vt aliq̃lit sãguis ẽt peccet. aut ꝺoz ꝙ lz fuit audaciꝛ i phlebotomãdo ꝛ vlr grecus arabe: ꝺria. 164. Ad aliud ꝺom ꝙ euacuatio sumit nõ solũ ꝑ euacuatione q̃ztatiua: imo ẽt q̃litatiua: ꝺria. 164. Ad aliud ꝺom ꝙ rarius é ꝙ causon ꝛminet i statu sãguinis nariũ fluxu. Et iõ ab Aui. vltima ponit idicatio huius. Uel ꝺom ꝙ lz natura in fine ꝑ fluxũ sãguinis educat nariũ cũ sãguis sit statu humoꝛibus cholericis repletus ꝓpt delationẽ ipoꝛũ ad supioꝛa: nõ tñ toliter in ꝓncipio. Uñ Ga. 4. re. a. In acut) se. ad caput fert seruẽs sãguo. Cũ igr resideãs venis natura effũdit hũc cũ aduenat) vaporibus paratius reliquoꝝ dominat. Ad aliud ꝺom ꝙ hui⁹ se. fortissime sũt vt q̃ ꝺ sãguẽ. Fortissimũ. n. tñ primus dicat q̃litatẽ pót ẽt q̃ntitatẽ denotat: iuxta illud aphoris. ꝓme ꝙ se. ꝺr magna ꝛ pua cũ ꝓpꝰ ũẽsa hẽat dici vl remissa. Ad aliud ꝺom ꝙ phlomia ifrigidat cuz sãguis peccãs euacuat quãdo ãt cholera deligt ꝛ euacuet ipe pot⁹ vt ostẽsũ cũ eius frenũ educat iflãmat. Ad cõfirmationẽ ꝺom ꝙ illud é ipoꝑe aut ꝙ id ꝓuenit cũ humoꝛes cõputreãt vniuersi. Ad ét q̃ ptis opposite appareat cũ ꝓpissime ꝛ regulariẽ causoni cõpetat colagogũ ꝛ phlegmagogũ ſm ꝙ fuerit colerie⁹ vel phlegmaticus extranee vo floia ꝛ in casu. Expetit eni iterdũ corꝛuptionẽ bu. ꝛ iflãmationẽ. Unde Democritus ꝛ Oribasius: nõ solũ repleti sãguine phlomia egẽt verũ ét qbus reumatice passiones ꝛ iflãmationes q̃ꝺã i corpe obsqz plenitudine oriũt vl pcussis aut aliquo lesis extrinsece eius mõ vel itrise cuo fuerit sãguis ꝙstrictione colericus aut doloꝛ uehementioꝛ extet. Nã quisqz phlebatur aut ꝓpt sãguinis mltitudinẽ aut ei⁹ malicią aut vtrũqz: ꝓmo q̃rta. Ad aliud ꝺoz ꝙ posset ipediri quia lz phlebothomia non sit fortis

medicina rõe piculi emergẽt i actu ipi⁹ vt farmacia cũ possit apti⁹ illa ꝓpesci.ẽ tñ fortius ac fortiozis rõe illius qõ educit ea:sanguinis videlicet q ꝓpius ẽ natu re ac familiaris:nõ ãt adeo ceteri:differentia.166.

Differentia.176.

Quod apostemati nõ ꝓpe tat rep q cussio mõstrat:quoniã ipm aut fit p viã ꝓge stionis ex residuo supflui nutrimẽti ptis:aut p modũ reumat quo vnũ mẽbrozũ fortiũ expellit suã supflui tatẽ ad debiliꝰ dria.95.Ex neutri taliũ ꝓpetit rpcus sio.nõ qdẽ ꝑmo cũ sit expulsio supflui ptis illius qõ alicui neqt expellere natura ipi⁹:verũ eã oz potius p mutare trahẽdo ad eã q̃z apocrustric Ex ẽ repcussiuꝰ ad itra repellere.Nec ꝯo quoniã illa ẽ mẽbroꝝ expul sio p̃cipaliũ ptiũ:cũ iteriozes sint exterioꝝb⁹ nobili ozes t p̃cipaliozes velut supiozes i policia respectu iferiozũ.Adhuc fozme febriũ t apatũ sũt sikes:febriũ ꝑmo.In febribus vo nõ fit repcussio sz cuaporatio t ad exterioꝛa deductio.Amplus qõ pozos mẽbri coã gustat t mãm i eos iplicãdo t iuiscãdo ꝓdẽsat nõ ꝓpe tit vt apostematibus.tal' ãt ẽ rep cussiõis actus cum a frigido ꝓcedat t sicco stiptico.Palm aphoꝛis.xl.rta Erisipllã extrise cus factã itus ꝙerti nõ bonũ:intrin secus vo eꝫ bonũ.qõ i quolibet apate vniversaliꝛat ꝓmẽtato:.Repcussiua vo erisipilã seu apa de exterio ribus ad iteriozꝛa ꝓuertũt .Rursius qõ violẽtat actio ne naturã nõ ꝓpetit cũ ꝓceptũ sit medicũ naturã imi tari.Id ãt opat repcussio vt eius denotat rõ. Itaqz apati nõ ꝓpetit repcussio q̃ i eius administrat p̃cipio.Cuius oppositũ sẽtiũt vniversi ꝓcipiẽtes i p̃cipio apocrustica simplr eẽ apponẽda.vñ.13.de inge. Cõe id oiuz phlegmonũ qõ demũ solis repcussiuis vtẽs qs auriliꝰ fm p̃cipiũ nõ peccabit.In augmẽ to vo repcussiuis admiscẽda sũt resolutiua t i stam ãbo sũt equãda t ꝑpe i eius p̃cipio.In declinatione vo solũ ẽ vtẽdũ resolutiuis mollificatiuis.qõ ꝓbatur qz qõ ꝓhibet magnificationẽ apat t ne ipius malicia spargat i ꝑtes ꝓfert i curatiõe ipius.huiꝰ vo ẽ rep cussio Prop̃ qõ apata sũt rpcutiẽda i itio. Pro pter ꝑmũ vo sciẽdũ q̃ qd sit apa q̃ ipius causẽ t mo dus gñationis illius oñiuz dria.95.Est ãt repcussio actus medicine cuius ꝓperas ẽ ꝓpr frigiditatẽ suam vt frigus i mẽbrũ faciat puenire t ispissẽt ea t ꝓstrigãt pori eius t frãgat caliditas ipius attractiua t cõgelet qõ ad ipm currit t ispissẽt id ne ad mẽbrum cur rat qõ ꝓhibeat ipm a receptiõe ipius ceu solarrũ in apatib⁹:Ea ꝑmo.Ad vltimũ repcussio ẽ mãm frigidi tate t stipticitate in facie loci a quo sꝯcedit impellere Prop̃ fm qdẽ sciẽdũ aliquos sẽtisse q̃ i apatib⁹ calidis debeꝫ repcussio:nõ ãt i frigidis imaginantes materias ꝓpelli posse ac idigere infrigidatione calidas:nõ ãt frigidas cũ sint hebetes:quozũ defectus i pte tertio apparebit dicẽdozũ pãplius.Nã apata fri gida vt pl'atica idigẽt repcussione sz nõ tãta neqz cuz talibus vt calida.14.de ige. Precipitur.n.vndumijs apponi spõgiã nouã ifusã aq̃ t aceto modico t medi camẽ de memite q̃ sũt frigida repellẽtia. Et i ꝯo ad Glau. Hor spõgiã nouã ifusã pusta supponeꝫ t sa nabis qõ ẽ acetũ aq̃ mixtũ vl' fm quosdã vinacie la uatura qõ marellum noiat. Et si forti corpe vl' carne erit atqz dura cute is q patiẽ hec pusta acrioꝛ eẽ dz. vñ ꝑmo q̃rta: Oportet vt frigida stiptica ꝓstrictiua repcussiua frigide ꝓplexiõis pure existãt si apata fue rit acuta. q̃ si frigida oz vt alicui sint mixta i quo vir tus existat calida cũ retẽtione sicut squinãtũ t blacce bisãtie. Et demũ q̃rto tertia:medicamẽta subdũt G. Prop̃ tertũ vo ꝑmi⁹ q̃dã ꝑmittãt ex qb⁹ vitas venet:demũqz vitas venet:demũqz vitas subcludat Prop̃ huiꝰ ꝑmũ sciẽdũ q̃ apatũ q̃dã sũt a cã ꝑmi tiua vt calus t pcussio:alia vo ad añcedẽte sicut reple tio ex q̃uoꝛ hu.cũ aquositate t vẽtositate q̃ tãdẽ i cãz puenit ꝓiũctã:dria.115.Sũt ẽt i p̃cipio q̃qz:iterdũ vo i alijs tẽporũ:ac q̃dã ipoꝝ itrinseca vt frenesis: pleuresis:apa epat renũ t talia:t alia extrinseca.Ex istũt t alia p se calida vt materia sicut sãguica t cho lerica:nõnlla per accidens tñ:velut putrefactiõe:vt phl'atica t melica. Materie nãqz horũ lz p se sũt fri gide cũ tñ putresiũt calesciũt:t egritudines dicũt cali de:ꝑmo fa:t tertio.10.q̃dã vo t materia iflammati one vel putrefactiõe sũt ca.sicut buboica t sãguinea atqz cholerica putrescẽtia.Eoꝝ ẽt mã ẽ intime apta qñqz. Sũt t q̃dã vulnerũ fortiũ prauoꝝ.Adhuc aliq̃ sũt vl'a:fere totuz corp⁹ ptinẽtia vt variole:morbilis t alia bothoꝛuz plurificata t hydropisis:alia ptis de termin te. Quedã ẽt sũt mẽbroꝛuz molliũ:vt cerebri alia duroꝝ:vt ossiũ t dẽtiũ:nõnulla vo mediozũ vt q̃ musculozũ t taliũ. Sũt q̃da i locis oꝛdinatis ad sus ceptionẽ materierũ mẽbroꝝ p̃cipaliũ:vt q̃ fiũt i fau cibus:sub ascellis t iguinib⁹.q̃dã sũt cretica q̃ pluri mũ i pdictis eueniũt locis:t i articulis nõnulla ex ma teria venenosa:vt mõi antracũ t pustularũ:de q̃bus ꝑmo i oculis Hippo.cũ his t corpus aut plectoꝛicuz cachochimicũ:vl' nõ existit. Prop̃ huiꝰ scõm dicaꝫ itaqz demũ q̃ apata:qõ enĩ plurimũ euenit nõ parũ ita p̃nũciãt egẽt repcussione. q̃ ãt nõ idigeãt.q.p ac cidẽs euenit magꝭ.vñ ꝑmo q̃rta: Apatibus emũctoꝛi oꝝũ nõ ẽ applicãdũ aliq̃d qõ refrenet:nõ ió q̃ hoc ñ sit medicamẽtũ apatis coꝝũ.sz qz volumus ipoꝝũ me dicari apata imo studiũ vt augmẽtemus t mãm ad ipa trahamus nõ curãtes si fuerit in ipis augmẽtata malitia cũ cura sit circa p̃cipalia mẽbroꝝũ hñda in ista expellẽtia. Et fmo qdẽ Ga.ptis ita opposite au diẽdus: pinde quoqz oñdit suppositio si corp⁹ fuerit plectoꝛicũ vl' cachochimi q̃ euacuatio aut purgatio ꝓcedat vltis tredecimo de ige.t i teg.quoniã qõ phi bet apatis gñationẽ mẽbrũ apatũ ꝓfortat:ꝓhauã alte rat ꝓplexionẽ t ꝓpositionẽ tollit peccãte:solutionẽ ꝑ hibet ꝓtinuitat dilatari t dolorẽ mitigat:apati ꝓpe tit t ꝓfert marie.id ãt repcussiuũ operat sint q̃litate et subã sicut appet volẽti ꝑticularia ꝙrere verũ frigi de materie p accidẽs putrefactione tamẽ calide q̃lis ẽ phl'atica t melica egẽt repcussiõe nõ tãta vt p se ca lide:neqz adeo frigida imo admiscẽdũ ei aliq̃d cali dũ vt dictũ. Prop̃ qõ apati suo tpe ꝓferẽs extat rep cussio.qõ ãt fere sꝯcuꝫ eueniat p accidẽs ẽ:qz aut a cã factũ ẽ apa ꝑmitiua t tũc modica aut nulla ꝓpetit re pcussio t marie si corpus nõ fuerit plectoꝛicũ sz poti us cũ bis q̃ flura faciũt:t i p̃cipio medicãdũ.vñ. Que ꝓpr cãs accidũt ꝑmitiuas vbi nõ ẽ humoꝝũ re pletio medicari dicũt i p̃cipio rei cũ eis q̃ flura faci ant t resoluãt. Vel qz p viã ꝓgestiõis sit genitũ. tunc enĩ nõ expedit repcussio nisi timeat fluxus aliarũ ma terierũ ad locũ doloris aut alio quodã aut sit itrinseca i qb⁹dã aut paucilla repcussio ꝓpetit:sic i his q̃ sꝯcẽ t maxime coꝛdi vicina:vt qõ lateris apa ne ad pun

cipale fiat repulsio. vñ ℞es. Prima res cure pficitur pleuresis admistratiõe medicaminũ mẽbrũ ꝓfortatiũ ipiusq; vtutẽ coadunatiũ vt nõ icipiat neq; sup ipm vicat q̃ ad ipm defluit mã. Ex qb⁹ facta ẽ emplastratio ex lẽtibus excoriatj cũ aceto aut ex farina fabarũ cũ aceto aut ex sanich cũ aceto ꝛc. Verũ ℔ suspetũ ẽ nisi cũ magna cautela fuerit: aut ꝑ pncipio pncipiãte cũ nõdũ mã ꝑsit i locũ qõ ꝛ ꝓ vtcũq; tãgit rea. aut si apa fuerit ex mã frigida: q̃ p accidẽs vt putre factiõe nõ calescat: vt sũt nodi scrophule ꝛ talia. In his siqdẽ mollitiuis egẽt ꝛ resolutis. nõ ãt apocrustis timẽdo spasmũ aut maniã vl' cruditatẽ aphoris. 5. vl' quia fit ex materia incuneata i pte. Ñ. iz. ℔ i ge. Incuneatiõe q̃ i phleumināte pticula tacta ñ adhuc possibile repcussiuis vti ſz ad euaporãdũ ire tps est aut q; sint fere totius: vt morbilli variole lepra: ꝛ hydropisis. nõ. n. ẽ locꝰ ad quẽ fiat expulsio tãte mãe receptiuus: vl' cũ timore i talibus fit repcussio ꝓpꝫ materie multitudinẽ: qõ silr ẽ i scabie: neq; q̃ ossiũ cũ sint dura irretrocessiua neq; illa q̃ mẽbrorũ pncipaliũ ex pulsiõe eueniũt ꝛ marie ad tria ptacta locorũ: cũ a cã sũt añcedẽti pcipue: nec ea q̃ sũt cretica vl' venenosa ne opus distrahaꝫ nature ꝛ materia mortifera i pncipio repellaꝫ vite ꝛ ꝓpe cũ ad emũctoria ꝛ ad articulos fiat expulsio. Propꝫ oppositũ igr̃ pot̃ potũ rõcinatio formari vt qõ motũ nature ipedit rẽ iobediẽtẽ repcussiõi repcutit ꝛ ad locũ ñ ꝛceptiuũ ipellit ꝛ reliq̃ nõ ꝓpetit apostemati. talꝫ qdẽ ẽ i excepti ꝛpcussio: q̃re i huiꝰ ñ ꝓpetit. ¶ Propꝫ q̃rtũ qdẽ ad pmũ dõz q ꝛ vt oĩsũ repcussio nõ ꝓpetit p se cũ apostẽa p modũ cõgestiõis efficit. Cũ ãt fit p modũ reumatj qõ plies cõtigit illo ꝓpetit magi: nõ tñ mẽbra ledũt pncipalia qr i vacuitatib⁹ itermedijs suscipiũt mã ꝛ marie cũ corꝰ ñ sit plectoricũ aut ꝓs euacuatũ. locus. n. adhuc vel nunc pmanet susceptiuus. Aut ꝛ magi erpedit vt qd modicũ valde ptes ꝑz iteriusꝫ patiaꝫ: q̃z lesio grãdis i exterioribus ꝛ marie i cute veniat spmatica sẽtus ꝛ ꝛcõis redditiua. Ad aliꝺ dõz q ꝛ forme febriũ ꝛ apatiũ sũt sikes i qbusdã. Nã ꝑz q ꝛ fe. putride fiunt ex q̃uor humoribus ꝛ q ꝛ q̃dã sũt simplices: alie vo ꝓpositeꝫ ita ꝛ apa: ꝛ ꝑz q ille idigẽt maturatiõe ac eductiõe i cõi sic ꝛ usta: ñ tñ oio i pticulari codẽ mõ cũ apata locũ p ticulerẽ ꝓtinẽtia possint repcussionẽ recipe. ñ ãt febres cũ corꝰ oẽ ꝓtineat ad qõ nõ ẽ repulsio. Ad aliꝺ dõm q mã pusq̃ pori ꝓstrigãt ꝑm interius aut ipa-ĩfrigidat ꝛ igrossẽt ꝛ ppellet ad ĩtra. pori. n. ls exterius ãcustẽt nõ tñ iterius neq; ipellaꝫ cũ liqda adhuc manẽs occurrat ad intra ꝛ ꝓpe cũ vacuũ ponere nõ ꝓtingat. Ad aliud dõm q Hipo. logt de mã q̃ p modũ erpellit cretiçũ. Aut repcussio nõ ẽ tãta vt mãm phibeat expelli: ſz potius mẽbrũ ꝓfortat ꝛ quãdã digestionẽ sibi ꝑstat. Ad aliud dõz q̃ medicus dz naturã imitari recte operãtẽ: nõ ãt recte operat cũ mãm apatis in ptẽ erpellit nisi in his q̃ sũt excepta. Aut ls medicus videaꝫ ꝑmius ipedire naturã: ꝓsequẽter tñ eã erpedit et vigorat vtute ptis ꝛ caloris digerẽtis ibidẽ vigorata.

Reseꝫ occasione q̃siti ꝑmeq; intẽtiõis hesitaꝫ an formice cura perficiaꝫ pẽne ꝓcautate duriou seu aliquo sibi ꝓportionali. Et vꝰ q̃ ita. Quarto nãq; tertia Ga. qdẽ dixit eẽ ꝓueniẽs vt sumaꝫ aliq̃d sicut ẽbula. i. fistula ex extremitate pẽne aut alterius rei cuius extremitas acuta quã possibile sit deglutire formicã ꝛẽ Est ãt seruus Gal. vt trãstuli ꝺ inge. ii4. huiꝰ silr curaꝫ fouti ꝛ oposito calamo circularĩ verruce facte. Oportet ãt ꝓmẽsuratã capacitatẽ hãe verruce grosso ꝛ vndiq; diligẽter ipã ꝛ stringat ꝛ circũuenire deinceps ad inferius conari: velocissime nãq; sic ꝛ cũ ipo radice verrucã ꝺponeꝫ. Eti: id qõ aufert morbũ cnrũ pficit. ei nãq; ꝓpius debeꝫ cura. ii. de inge. talꝫ qdẽ ẽ huiꝰ vt ptactũ calamus cũ mor extirpet nocẽtẽ: ꝓfert itaq; ¶ In oppositũ q: cũ formica sit de gẽe apat] calidi doloroſi hꝰi actu curatiuo mã ad locũ trahet ꝑplius alterãs soluẽs: replẽs q; locũ. Est nãq; formica pustula vl' pustule q̃ egredi unt ꝛ faciũt accidere apa puruz̃ ꝛ ãbulãt ꝛ fortasse vl cerẽt ꝛ fortasse resoluunt q̃rto tertia. Böz breuius q ꝛ in formice ꝑdefinite curatione vt ꝑsuasuz nõ cõpetit calamus cuz ea sit verruce seu mag] acrocordiõis: ceu ostẽsiuz ꝑ Ga. ñdet ipm videri deceptũ: aut illum q ℔ eius recolligit equocatiõis fallacia. Formica. n. denotat duo. Nã ſm Albucasiz ꝺo verrucã seu acrocordinẽ importat: q̃ apud Italia. ꝺr formix ꝛ Biasco ridẽ cuz ãtiq; myrmicia. i. formicalis puta pustula. Myrmix. n. formica Quare scõo canone de vite. Lachryma eius valet sup verrucas formicales. Quaꝫ ãt formica huius pustula verrucosa eo q; in ipa morsus qs sẽtiaꝫ q formice. Scõz vo. A. velut ptactũ nũc significat pustulã purã calidã ſpiẽdo pabulantẽ: ceu formica ꝛ sic ei ñ ꝓpetit calami curatio ſz ꝓpri. vñ q̃rto septima. de verrucis sibi pẽne ꝓueniẽs subditur ꝓtacta. Ad aliud qd dõm ex his visuz grãde nãq; sicut ꝓinductuz ex cura pẽne calami sequt nocumentum.

¶ Differentia. 177.

Quod in lepra ꝓpetat eductio oñdit. quoniaz in appoplexia maiori mortalioi ẽt ꝛ squinãtia ꝓcipit eductio: ꝺria. 182. Multo igr̃ magi in hac cuz plimuz qs eã patiẽs pmaneat in vita. Rursus ꝓma aphorismoꝝ q̃rta: Medicuz imitari oz nãz. ſz illa educit emitẽdo hu. corruptos inq; foras qõ pustule oñdunt ꝛ squame in cute dispse. Adhuc. 14. ℔ ing. In cãcro q ẽ eiusdẽ mãe cuz lepra in quo vehemẽtiꝰ ẽ inserta: cum vtuo vnita sit vigorosior dispsa ꝓcipit eductio cuz sero ꝛ epithi. Itidẽ ad vltimas egritudines vltime cure ad certitudinẽ sunt optime. talꝫ vo est eductio cum vim inferat nature nõ pax. Est ꝛ egritudinũ pessimaꝝ lepra. Palin lepriosis diutius viuẽs pcurãdus ẽ ceu alie egritudines mãles nũc qõ corrupti educẽdo: tũcq; discrasiatũ in melꝰ alterãdo. Eductio igr̃ ꝓpetit i lepra. ¶ In oppositum qñ eductio ẽ ptani ex corpe derivatio: bono retẽto. ita. n. vꝰ agat expulsiua. In lepra vo corruptũ ẽ oẽ. Est. n. sicut cancer cõis toti coipi: q̃rto tertia'. Amplius i egritudine cuiꝰ mã nõ recipit digestionẽ nõ ẽ euacuãdũ: cũ mollia oporteat formare ꝛ mouere ñ cruda. ſz talꝫ ẽ lepra cũ hu. i ipa sint oifariã corrupti adeo q; neq; ad benignũ: neq; ꝓpando expulsiue pot̃ digestionẽ recipe natura. n. caret fulcimẽto ꝛ omnẽ motũ necesse fit artis ꝛ ꝓpe fortẽ regulare. Nõ igr̃ ꝑeres educẽdũ i lepra ¶ Propꝫ pmũ qdẽ sciẽdũ pmituꝫ qd sit lepra. Fo ei usq; cã: ꝛ deinde mõi: ꝛ tãdẽ quõ ea ꝓsurgat. Propꝫ huius pmũ sciẽdũ q; lepra seu elephãtia. 8. theorice morbus ẽ corporis mẽbra desiccans ꝛ siccitate corrũpens: ꝛ tanq̃ cancer qui in omni fit corpore. In viatico vero: lepra est passio nascens de cholera nigra incensa ꝛ putrefacta in superficie corporis apparẽs.

Tertia quoq3 ḡrt̄i: Lepra ē infirmitas mala pueniēs ex sparsiōe cholere nigre in corpe toto vñ pplexo mē brorū corrūpit ⁊ figura. Itaq3 in fine iporū ptinuitas intñ vt corrodat ea ⁊ cadāt q̄q3. Et ē tūc velut apostema totꝰ ex melā generatū lz i cutē ōfedatiōe ipa3 collocēt aliq. Quid āt eductio seu cōuter euacuatio apparebit. 164. q̄ i pñti duplex existit mīta seu vehemēs ⁊ pauca siue debil. Propt̄ scōz huius scīēdū q̄ lepra aut ptigit a gñatione ⁊ id vl̄ a parētibus. Est. n. morbus q̄ i semine hereditat̄: aut q̄ceptio mēstruis nōdū mūdificat̄: aut i dispositōe iporū iteruenit vl̄ a tpe mīltipliciter euenit aut ab aere corrupto pestilēciali vl̄ ab epate. Jp̄z enī ē cā efficiēs ātigor ⁊ pseq̄ns splē aut ab alijs ptibus: vl̄ corpe toto: aut a cibis pauis ⁊ potibus melcio ⁊ vl̄r a mala dieta. vñ pmo iertia: Experimētatores indi ⁊ alij dixerūt q̄ lac cū reb⁹ acetosis edēdū nō ē neq3 pisces cū lacte: quoniā inde pueniāt ad egritudines pmanētes sicut lepra vl̄ ꝓpter morā cū lepr̄osis. Ponūt enī ipa3 egritudiné ptagio sā aut ꝓpter coitū cū leprosa: vl̄ marie illi⁹ cū q̄ lepra sint coiunt. Prop̄t enī caliditatē viri ⁊ aptionē pororū mēbri virilis ſ vapores a matrice corrupti eleuan cum celeritas corrūpūt: ita vt cauēdū sit a copula mēstruāta. Mulier āt nō sic ifīcit nisi forsasse ex crebro coitꝰ iporū vsu cū matrix frigida sit ⁊ sicca dēsā: minimeq3 lesionis receptiua. sēmē ēt leprosi ab ea susceptū celerius ejcit aut icōtinēti q̄scēs extinguit. ¶ Propter huius vō tertiū scīēdū q̄ Serapio q̄nto breuiarij ait lepra cāri ex cholere supfluitatibus nigre. Dupler. n. existit. vna qdē ꝓsurgēs ex cholere citrine adustione: altera ex ea q̄ bu. melice. Octauo āt theorice: Dūt q̄ dē elephātie spēs due: altera q̄ fit ex cholera nig̃ quā sāguinis diximus eē fecē ⁊ purgamētū q̄ mēbrorum casū nō iducens curat nonūq3: altera vō ex bu. fit nigro q̄ ex cholere generat rubee adustiōe. In q̄ mem brorū ē comestio ⁊ casus a q̄ qs nulla ꝓualescat medela. Scōm Jsaac vō i viatico. q̄tuor maneries lepre noibus distinguunt ex q̄tuor humoribus ꝓsurgentes. Prima sīḡdē cātur ex sanguine cōbusto q̄ alopicia seu vulpina dr̄ i q̄ cutis excoriat vt vulpes may horia q̄ silr cuti capitis taliter appropat passioni. Alia qdē ex phl̄ate corrupto tyria dicta simlitudie illius serpent̄ excoriatione decorticationi ēt cut̄ capit̄ attributa. nonulla vō ex cholera cōbusta dicta leonina eo q̄ calidior ⁊ senior: vt leo facié terribilē causans aut q̄ leonibus accidit. reliq̄ vō ex cholere nigre adustione: notata elephāta: eo q̄ sicut elephas maculis variatus extat ita hāc patientiū cut̄: aut sicut is maior ⁊ fortior alioꝝ ceteris ita ⁊ modus hic lepre q̄ silr magnitudo dr̄ cruris ⁊ modus hic lepre. A. vō ⁊ Jsaac exposita dicta latini plirauerūt vniuersi. A. siquidez pōit cā fieri ex cholera aduста vt dicta leonina ⁊ alia cōbusta similis ꝓrī atq3 a sāguinis fece: ḡrū deteriorē ponit pmā: ꝓsequēter scōaz ⁊ tertiā. ¶ Propter ḡrtū huius scīēdū q̄ humor hic aut putrescat vl̄ minume. Nō si pmū: aut iter venas ⁊ ita quartana ꝓtinua: vl̄ ex tūc q̄z iterpolata p ḡrtū. Si āt nō putrescat aut spēs expellit ad pte vnā vl̄ ad corpus totū. Et sīḡ dē pus aut i profūdū mēbrū retinet: vl̄ i supficie ppellit. Nō si pus: aut mā ē grossa ⁊ tūc generat duricié vt sephiros: aut subtilis corrodēs ⁊ ita herpeté hesti omenū vl̄ media ⁊ sic cancrū. Si vō ad supficié tum morpheā ⁊ serpiginē ⁊ scabié. Est nāq3 lepre differēcia. 180. ⁊ talia iducit. Si āt i totū ꝓpellat sicq3 lepra ꝓficit: Serapio cū Alexādro. ¶ Prop̄t scōm vō scīēdū q̄ auctores q̄nq3 ꝓcedūt eductionē: q̄nq3 vō minime: ſz qd de hoc tertio apparebit dicēdoꝝ cuz ḡrto. ¶ Prop̄t tertiū pmitus scīēdū q̄ i lepra q̄nq3 cōpetit eductio. Interdū vō minime. Ac deinceps ꝓsiderā dū vtrū mīta ⁊ mor i ea debeat educi an paz ⁊ paulatim. ¶ Prop̄t pmū huius scīēdū q̄ lepra vl̄ ē i via vt ꝓfirmet aut iā iserta ꝓfirmata. Nō si pumū adest educēdū eductione multa seu fortī siue sāguinis. aut qs aliorū peccet humorū. vñ Serapio: Jntēto ictu ratione lepre bu. vincētis ē euacuatio ⁊ B in pncipio sui anteq3 idurēt ⁊ i duricié trāſeat lapideā. Obedit enī medicinis q̄ euacuāt eū ⁊ attrahūt: ⁊ resoluūt cum medicinis euacuatiuis attractuis. Cui qdē ꝓsonās A. ingt: Oportet vt incipiat̄ i cura lepre cū euacuationibus ⁊ mūdificatione añq3 ingrossēt egritudo ⁊ vt incipias ⁊ phleubothomes phleubothomia vltima: sicut ēt sēnt Haliabas cū Rasi vt tāḡt deinceps. Nō firmat̄: quoniaz i pncipijs nōnūq3 sanat̄ ārto pracice. Sanatio vō ipius ꝓficit absciſione cause seu aliarū mālū egritudinū. hec āt eductiōe remouet̄. Educē dū igr̄ tūc i ipa ceu ⁊ pstradēt parguta. Si āt scōz exiterit tūc. n. ē educēdū mīta ⁊ vehemenť verū ⁊ paulatim. Quare Serapio: Cū igr̄ pueniat res ad grossitudiné cōpletā terrestrē nō euacuat̄ omnino neq3 resoluitur. Nō fulcit: q̄ q malo vtū i nutrimēto in farmacijs purgati etoluūt cito ꝓpt̄ abūdātā maloꝝ humorū: siue nutrimētū exterius audiatur malū seu id qō i corpe ptinetur aphorismoruz Ha. huiōi vō nutrimētū itrīsecuz ē leprosorū. Amplius id qō agitat materiā ⁊ ad furiā incitat āplius malignū pmiscēs cū benigno: ipaz ēt ieducēs: nō cōpetit i lepra: talis vō ē eductio fortis: seu mīta q̄cūq3: cū materiā iueniat in dispositā oifariā. Corrūpit ēt cōplexionē mag̃ corporis pereistētē cū ipm totalit̄ tā ſm humida ⁊ spiritus q̄z ptes solidiores sit ꝓtagione affectū. Mundare nā q̄z leprosū huius ē ceu qs volēs putēū aq̄ corrupte ō purare lagenā i ipm piscēs aq̄ limpide. Nihil enī p existētē deputat aquā aduenīētē corrumpēs cum trāsitus i domināſ fiat ita ⁊ antea subargutuz. Tali igr̄ lepre mō huiōi nō cōpetit eductio. paucinā vō ⁊ pedētinā ꝓcedit igens. A. In phleubothomia leprosorū q̄ ꝓfirmati sūt nō oportet vt sit occupatio neq3 ilsoluti one vētris coruz cū medicina fortī q̄ supfluitates eo i eis mouēt: ⁊ nō separāt: imo fit alleuiatio i declinando materias eorūz ad ītestina exterius administrādo qō carminet ⁊ resoluat. Cuz. n. tales nō possint curari: qō oñdit̄ ꝓpe cuz iporuz sāguie i sacello p aquā deducto residere videāt frustula carnis arenosa nig̃ aduста: nō āt subalbida. tūc qdē eis blādiēduz ⁊ palliādum ſm q̄ possibile vt tenēdo eorū uiscera cū troiscis ō capparibus apta ītestina ⁊ vrinales meatus ꝓmouētibus leuioribus ⁊ humectatioribus. Palliant ēt qdā ⁊ eorū supficié marie faciei q̄ ꝓpe cuz metallorū limatura nōnūl cū sāguine testudinis ⁊ oleis amigdalarū amararū. Alij cū tyriaca opiate ꝓmixta aliq̄ cū vnḡto fusco ⁊ terbēthina ⁊ sāguine puerorū receti: laudāt ⁊ plurimū narcoticō cū limatura eborī ⁊ auri. Nonnūl testiculorū laudāt extractionē qō i leonina fortassis ꝓsert ⁊ nō in alijs. Veritatē vō hāc risis ita breuiť innuit. hec egritudo aut ē incipiēs vl̄ in uasit ex corpe aliquid: aut iā puenit ad vltimū ipius.

Dubitatur equidē q; in viatico ꝓcipit in lepra de sanguine corrupto phlebothomandū fore ꝺ vena media na cū fuerit materia iter vasa. Si vero fuerit cx: phlebothomia erit cauēda cū multū noceat. Materia enī corrupta trahet i venas: vex tūc educēdū pharmacia Cui⁹ oppositū vidēt religiosetire cū lepra ponāt p corp⁹ oē diffusaz tāqz crācrū vniuersalē. Dicēdū q; ꝓmo Viatici Isaac cautelosi simplr audit⁹ nō ē sanus vsqz quaqz. Intelligo tñ ipm inuere distinctōez in lepra fm q; fuerit ex sanguine corrupto vel humore alio. Propter scōz huius sciēdū q; Rasis ꝓcipit eductionē fieri puā t paulatinā ingēo: Et i huiōi hora .i. cū egritudo ē incipiēs: oz ut euacuet cū phlebothomia i oī mēse ꝓterqz vltiatio fiat in extractione sanguinis t solutiōe vētris i omni ebdomada cū eis q; educūt cholerā nigraz ꝓter q; id fortiter fiat. vñ Almans. ynto recitat sequēdā adolescētē lepruzātē in qnqz mēsiū t paucor diez spatio pluscqz qdragesies vētre soluisse. Id aūt fieri nō posset si multū t mox educeret. Et firmat q; oīnoz dria. 154. q; in egritudine nō vehemēter piculosa spaciū dāte incipiēdū sit a medicaminū leuioribus cū nā nō sustineat repētinas alteratōes. In oppositū Serap. i initio h⁹ egritudinis oz ut fiat euacuatio cū extractōe sanguis multi in ptncipio si ꝓsentiūt virt⁹ et etas. In quarto vo ꝓxact. Cū elephātia fuerit in principio añqz facies incipiat deficere t ꝺformis fieri t mēbra vlcerari: sanguiné minue a duab⁹ organicis t duabus venis q; sunt p⁹ aures: t q; frōtis: ac nonūqz a medianis donec defect⁹ appeat. vñ dictū p. A. Oportebit ut incipias: et phlebothoma phlebotomia vltia. Id át qꝺ mltū ē t mox educē. Et firmat p id qꝺ dictū ad vltias egritudies vltias curatōes potētes. Ac vltime repleoni vltia ꝺbet euacuatio: t plurimis eget eductionibus. Dicēdū q; multuz t mox pōt dupliciter dici. aut ratiōe insertōis: t malitie materiei q; nō potest vna vice aut trib⁹ vex plurimis eget eductoib⁹: virt⁹ eni non pateret. Et iō melius ifra subsistere qz exquisitissime euacuare: qrta ꝑmo. Et ita ꝑma sunt audiēda vel ex pte materie multe replētis i maiorē mox cacochimiā se trāsmutātis: t sic itelligēda scōa. Primi igitur sumpserūt idicatiōez a virtute: se cūdi vo a multitudie cacochimie. Et nosce quidē hac i hac passiōe minime ꝓpetē: t maxie cū fuerit a mā ñ adeo feruēti t i regiōe frigidiori. Per accīs vo ꝓfert qñqz ut accidētiū gra ceu difficultat⁹ anhelit⁹ t ei⁹ ꝓstrictōis exasperatōnis t raucedinis vocis maxieqz corpe iā euacuato. Et ꝓpue cū fuerit caliduz mox emulsum ut ouinū fm. A. ꝓpe cū suo exhibitū canone. Ipo aūt cū quis multotiēs ac inordiate vtik t maxie cū pauca ptcipauerit aquositate: t i locis magis frigidis itrāspirabilibus: a piscib⁹ salsis marinis: carnib⁹ antiquis mlicis salitis: t ꝓpie bubalio t bouio lepra incurrit. Et iō i Saxonia t supra mare flādrēse ac Carmōia multos ē repire leprosos ceu i Alexādria ex asinox comestiōe Propter ārtū vo sciendū tñ appareat tñ dicēdū ad ꝑmū quid visuz dria. 185. Non enī simile cū horū materie sint altere. Ad aliud quid dicēdū similit differētia. 18. t. 165. Quod enī superfluitates ad extrīseca mādēt t escaras t h⁹i causent defedatōes nō p modū eductōis materie de iterioib⁹ eradicate in q; foras verum maior expsio euenit ipi⁹ malicie nocēs p oē. Ad aliud dicēdū q; illa eductio facta i cācro cū sero t epithimo q; fuerit ꝓfirmat⁹ nō ē multa seu vehemēs: sed poti⁹ pauca t debilis p viā cuusdā ꝓseruatōis ut possibile ac palliatōis. Posce tñ q; cācer fortasse deteriorīs ē curatōis qz lepra: eo q; ei⁹ malicia i vno ē loco in ꝑta: lepra át diffusa t vtuosior ita reddita. Itudē: Administrate curatiōes leprā sustētāt t ñ agit sup mēbra simplicia: sed in cācro nō ē ita. Al. ad aliud dicendū q; ꝑ vex est sed virt⁹ toleraret t mā expelleret corrupta sed oīnoz ē id itercidere mūne: imo lupū foret scitare sopitū. Ad aliud ét apparet qd dicēdum: q; le prosus nō ꝓfirmat⁹ ꝓcurād⁹ ē cū eductiōe ét grādiori: cū nōdū ꝓfirmatus: nō aūt ut oīnoz est postea. Di stat eni hec egritudo ab alijs de corruptiōe. Que át alterius ptis iducta similiter patētia sua ꝓcedūt via

Differētia. 178.

Quod tiriaca venenum

Qlitate t nō ꝓprietate ꝺpellat oīdit t septio breuarij ꝓtinētis tyriacā facere opatōnes ipius p cō plōem cōmunē resultanté ex reliqs simplicibus ꝓponētibus eā. Amplius ꝓprietas ꝓsurgit i aliquo t tota spēs aut ꝑba cū simplicia se ꝓmiscuerūt: digestaqz cōplexiōis vigore ꝓcedētis fuerit pfecte: ꝑmo ꝑma. Oz miscibilia i tyriaca nō sunt simplicia vex ex elemētis ꝓposita. Nullū enī elemētoz ipius p se igredit ꝓstitutōez. Adhuc si resultat i aliqō ꝓprietas cū ipa ꝓseqz tur formā ꝑbalē: dria. 71. oporteret p gnātiōez itroduci qō euenit i ꝑmā ꝓcedente resoluēdo mām. Id aūt nā fit t nō arte: cū ipa sit ꝓncipiū intrīsecū totū hoc i totū trāsmutās: hoc aūt extrīsecū. Expedit ét guātio cū sit nā ꝑbiectū i potētia: ars vero i actu: cuz eius tñ sit alteratoie trāsmutare: tyriaca vo arte ꝓficit t non nā. Ursus nihil agit vltra suam spēm: hoc aūt eēt si ars tyriacā di ꝓprietatē causaret: cū ea sit nature non aūt artis. Cōsequit nāqz formā ut dictū ꝑbstātialē. ars enī debilior est qz nā: nec assequ eā licz multū laboret methaurox ārto. Auic. Palin: Si ꝓpetas possz arte iduci cū forma adduceret quā sequ ꝑbstātiali: t ita posset aux p alchimiā ꝓstrui qō negat ibidē. A. Tyriaca igit venenū qlitate t ñ ꝓpetate ꝛpellit. Oppositū vo huius sapiūt medicox ut apparebit qz plēo. Ad huc Damascenus i apharis. Tyriaca magis necessaria ē ut dissoluat dispgat t mūdet. hec aūt pficiūt cōplexiōe. Virtute nāqz huius ꝓpatiui magis huic ierit aliud opus: puta venena depellere qō pficiet ꝓprietate. Palin: Ad vniuersalr opponit venenis agit ap ꝓprietate: cū actio qlitatiua seu ꝓplexiōalis sit determinata. huiōi vo ē tyriaca. Venena enī depellit calda t frigida vlr. Itaqz tyriaca id agit ꝓprietate t nō nā. Propk ꝑmū qdē sciendū qd sit tyriaca t reliq q ipi⁹: mīata dria. 117. Est aūt venenū ꝑbstātia būam corpis ꝑpe corruptiua duplex exīs. Quoddā nāqz ē humidi hois corruptiuū: qō accidit ex ꝑmatis corruptiōe materie iterioz. 6. vñ haly. Venenū ē hūiditas aquosa ꝑbtilis horribilis qlitatis: vel aialiū humiduz ꝑbtile acutū būane nature iterceptiuū ꝓcipue ut qō serpētis aut scorpiōis. Aliud vo ex mineris aut vegetabilibus ceu qō arsenici aut plūbi ꝑblimatoruz napelli vel papaueris. Est t quoddā interficiēs ꝓpetate seu forma dcā specifica vel ꝑba ut napellus potissime: Aut qlitate t ea frigida: ut opiū t iusquamus: vel calida ut euforbiū t anacardus lz sint frigidis ꝛpericulosiora. Sūt t qdā totū corpus venenātia ut fere ꝓditca: nōnulla vo ptē eius magis ceu argētū viuū cerebro p au

reo introductū: lep⁹ marin⁹ plmoné vlcerando ⁊ cātari des vesicā. Est āt q̄litas scōz quā vocamur q̄les i pdi canū⁹ duplex exīst: vna qdē simplicī elemēti: fluq̄ ei⁹ qō ab eo ꝓpositi. Sūt ēt ꝑm Ga. q̄litates triplices. ꝓme videlz caliditas friditas hu. ⁊ sic. se cūde ceu duricies mollities: aspitas: ⁊ densitas: grauitas: ⁊ leuitas: ⁊ q̄ h⁹i dicte ñ parue sbstātie. ⁊ tūe: ut odo:: sapor:: ⁊ calor. Hic āt q̄litas audīt secūda ⁊ ꝓma. Quid āt sit ꝓprie tas: dīa inotuit. 51. ⁊. 60. Jpa nāq; forma ihērētiua se q̄ sbalē ita ut actus aliq̄n toti attribuat sbstātie. Cū eni simplicia ꝓmixta vigore ꝓplexiōis ꝑfectiois in q̄ calidū dñāt fuerit ꝑfecte ꝓdigesta ⁊ a labe ꝛrietat⁹ et sorde ōpurata ꝓri forma corrupta introducīt reliq̄ cui vtus seu vtutes ihērēt ꝑm aspectū ad orbē determiatū marie occulte: ac mirande ex potētia fuscitate materie aīa excepta būana q̄s ēt ꝓplexio sōseqūt a ꝓri ea corru pta reliq̄. Et si oīa simul extēt tpe filtate tū nāe forma ꝑcedit sbalis: deide ꝓpetates ꝓsequūt: tandē quoq; sic ꝓplexio. ¶ Propter scōm vo sciēdū q⁹ aliq dixēt tyriacā mitridatū ⁊ sigd huiōi: ceu ꝑfectio de musco amara seu dulcis venenis ꝓferre q̄litate mī: nō aūt ꝑ prietate arguitōibus moti ꝑdictis. Et moueāt huiōi dicētes ex misabilibus taliū ꝓfectōuz ꝑz debitā ꝓpor tionē ꝓmēsuratōis ipōrū quādā resultare ꝓplexiōem adeo nāe pueniētē būane: Hicq; admirabilē ut spiriti bus ⁊ ꝑncipalioribus pnbus ide vigorāt oīs malicia tollat veneni calidi seu fridi. Nō fulcat ex ꝑmo se cūde ita: Q̄ñ caliditas eīnea q̄litatē ōstruē voluerit calor inatus iterior existit i resistētia rerū fortissima ut vene na ēt cal'a ffrenet: nec expellat: neq; ipōrū corrūpat sb stātiā nisi calor inatus. Jpe nāq; nāe existit ustrm qō calor⁹ aduenīēt] expellit nocumētū ió q⁹ spūz mouet ad ipm expellēdū: ⁊ cuius vaporē remouēdū: ac ad ipz resoluēdū ⁊ ipius mām adurēdū. Nō ⁊ fridi ēt occur rētis p ꝛriū expellit nocumētū. huiōi eni ꝓpetatē nō bz friditas. Nō eni ipugnat neq; ifrāt nisi caliditatē aduenīētē p ꝛria: nō āt occurrētē friditatē. Jd āt sapit Ar⁹. astutia volētis oēz actōez q̄litate perfici mō quo cūq; elemētari Sup qō adeo īmirus Alexāder: ⁊ ut et aliaz prave sentiat būanā ex potētia elemētorū ꝓsurgē mīfatū dīa. 71. Bz id fortassis ñ valet: qm̄ tūc tyria ca vtutē āplius ꝓfortaret lapidū ꝑfectōe qō euēit mi nime. ¶ Propter tertiū qdē sciēdū q⁹ post hos iuen tus ē familiarior dicēdi modus cū ois sit addē qō de ficit ethicorū ꝑmo. quo tyriaca: ⁊ q̄ huiōi venenū de pellāt. Stulti stultū ꝑm Ciceronē a qbuslibet recte in uētis secedē: uīt illō ciusdē: Qē bñdictū meū extat qō tyriaca ⁊ q̄ taliū ñ solū opant q̄litate ꝓplexiōali: verū ēt ꝓpetate q̄litatis occīte. cū sic eni cal'a venena ōpel lit q̄litate frida ut opiū ⁊ talia: ꝓpetate vo q̄ cal'a ut ꝑ pētis ⁊ silū: mō vo q̄dā vtroq; ut ea q̄ cū fridutate pp vite calidū ꝓpetatē bz inftā: ceu qō scorpiōis venenū. q⁹ āt tyriaca ⁊ q̄ talū p:opetate depellat venenā ful cāt auctoribus. vñ Serapion. 7. Sūt q̄dā opationes q̄s nō facit tyriaca sua ꝓpetate. s. opatōes q̄ sequūt ꝑmas ut ascarides depellē. Decio vo practice: Tyria ca sua ꝓpetate pdest reptiliū pcussiōibus ⁊ ñ ipius q̄ litate. Quito vo ꝑma: Tyriaca ñ efficit ipius opatio nes nisi ꝓpe pp. ꝓpetatē illius forme sequētē ꝓpositōs simplicū ipius. vñ collz qnto: Nō ē remotū īuenire ꝓpetates i medicinis q̄rū ꝓpositio fcā fuit i tpe lōgo eo q⁹ ꝓplexio magis ē i illis ꝓfirmata: magis tū ꝓprie tas repit i ꝑmixtōe nāli q̄s i artificiali. ⁊ huiōi q̄ dē p prietas solū cōpēdit expiētia. Quare. A. de medici nis cordis hāc ꝓpetatē declarās igt: q⁹ i tyriaca ⁊ mi tridato gddā est notuz velut qō ex simplicib⁹ ꝓsurgit ceu dicat tyriacā ꝓferre venenosio eo q⁹ ipaz igredīūt medicine ꝓferētes ad illas. Aliqd vo ignotū ut qō ex eis aducnt post ꝑmixtōez a nā ꝓueniēti nāe humane valde: ad quā eq̄dē suscipiēdū ꝓplexio simplicia ꝓpa rauit. Cuius etiā ꝑncipiū ab extrīseco existit. Jgno rat ēt ꝓportiōis medicinaꝝ quantitas i ea iuentarus ut talis introducat ꝓpetas ceu i reliquorū ignorāt nā liū ꝓpositōe: ut tertio ēt appet terapētice. Et ió dicunt sapientiores ꝑcise q⁹ directio ad ꝓpositōz tyriace ⁊ hu iōi ꝓcessit ab ispiratōe ⁊ puidētia diuia vl' arte inpīs ratiua ꝓsili. Nō eni ñ ptigit ad earū ꝓpositōez. Jpa rū nāq; ꝑmixtio est fere illa: q̄ totius i totum extis dei opus ⁊ nāe: ꝓplexionū ꝑmo. Et ideo taliū ꝑmixtō nō ratione ꝓphēdit ꝛz magis exꝑimēto. Tyriace sigdē ēt q̄ taliū ꝓpetas ñ aducnt nisi post ipārū vehementez ꝑmixtōez ita ut antiq formidarēt ꝑmixtōez simpli: cū huiōi medicias īgredientiū tyriacā ipārū ꝓpetates destruē: ꝛz reuelatio ac diuia puidētia deducit ad istō ut ēt expientia ꝓcipiat illas ñ corrūpi: Et ió dīa. 126. Deū ꝓsiliū ē vt ñ fmoueat aliqd ex tyriaca qō exꝑimēto iuuatiuū Andromacus iuenit: qō Ga. ut sibi ascribeī facē satagebat. Fortasse nāq; illa ꝓplexio cuz illo pōdē significat illō cuius iuuamētū iuenit exꝑimentū: ita ut q̄n remouet a suo pōdē nō ꝓseqūt illā ꝓ prietatē. Et nosce ex. 10. practice de medicinis que cor dis q⁹ iuuamentū qō ex eius puenit ꝓpetate ñ iuenit sufficienter apphendi nisi i tyriaca fermentata. cuius qdez ꝑm modernos i. 10. an. ꝑficit fermentatio. ꝛz vo Ga. i. 20. ꝑm diuersitatez regiōis i caliditate ⁊ frigidi tate. Apud tū aliquos modernos spat ipius iuuamen tū p⁹ ser mēseo qō Ga. nō ꝓsentit. Et si dictū sit ipaz post ser mēseo fieri ifantē: dīa. 127. Hic itaq; sentiūt pitiores nō ee incōueniēs q⁹ ex actōe ⁊ passiōe simpli ciū ꝓiūctoꝝ i vnū post lōgū tps ꝓsurgat ⁊ ferm̄ēt ꝓpe tas i tyriaca: ⁊ silib⁹: q̄ depellat venenosa spūs ⁊ caloꝝ ēt ꝓfortādo inatū. Quare iuuat ꝓpt illud sup ꝛrietatē facietia frida ⁊ cal'a ⁊ vicit vtutes eoꝝ. Et ió sciēdū q⁹ ꝓpetas pōt accipi dupl'r. ꝓpe qdē scōz q⁹ ipa verius repit i reb⁹ pducta nā: ceu expositū dīa. 21. aut ipro prie scōz quādā silitudinē: sicut ex applicatōne rerūz igredīētiū tyriacā facta p arte: vbi forte ita ñ fuat ad orbē aspect⁹ nisi fortitā punctō dicat illud aut existētia lumiariū i locis determiat tū cū tpe cōueniēti ut mīra tur dīa ꝓsequēti. Nō āt i ea ⁊ i ei⁹ ꝓpri ꝓsurget tan dē aliq̄ ꝓpetas oñdit: qm̄ si opatio tyriace fieret ꝓpt simpliciū ꝓplexione solū ⁊ nō ꝓp ꝓpositiōez ex q̄ post tps diutinū elenat ꝓpetas: tyriaca recens foret effica cior ⁊ vtilior secūdū. A. fermētata. Cui⁹ qdē ꝛriū iam appunt cū recēs pauci extet iuuamēti. Adhuc si tyriaca depelleret venena p q̄litatē solū seu ꝓplexiōez: tūc faceret p ꝛrietatē ita q⁹ ea vena ñ corrūpet cal'a. Cui⁹ qdē ꝓtrariū apparet. Cōfert eni venenis magnifice ca lidis ut serpētis ⁊ silū: ⁊ fridis ut scorpiōis. Rursus silē videt de colore ⁊ odore ꝓstruct ꝑ artez ēt ⁊ de tyriaca. sed hi ꝓpetates habēt ꝑmo scōa. Color⁹ ru. san guīe ad eē mouere ⁊ flurū inducē: ⁊ ió phibet ne res untcat ru. ex cui⁹ narib⁹ defluit san. ꝑmo ꝑma. Citri trin⁹ āt ꝓfert in icterīcia. vñ tertio. 15. dicit q⁹ patiētes ictericiā iuuāt ꝑ ꝓsideratōez i reb⁹ citrinis. Illud enīz mouet nām ad expellēdā mām citrinā totā ad cutem.

Similiꝫ ꝛ odor virtute q̃dã occulta videt matricẽ icitare in motũ. Itaqꝫ vtcũqꝫ i tyriacã ꝛ simulia ꝓsurget post spaciũ ñ pua ꝓperas. Nõ ꝛ altera signãt arte cõ ũcra ut scorpiones: apes ꝛ q̃ taliũ. Scias quoqꝫ aliã venenis obsistere sui ꝓplexiõe ceu corpa calꝫ frigidis ut castoreũ albũ dyanacardinũ ꝛ eꝫ. aut ꝓpetate siẽ mus napelli: vermiculꝰ qdã i eiꝰ nascẽs radice: ꝛ ut dicũt tyriaca l' cor ꝓfortãdi puta biacicꝰ auꝫ ꝛ diamuscꝰ Aut vias ꝛ meatꝰ coangustãdo ne ipa i cor pgãt ut in terra sigillata ꝛ q̃ ipam adiuuãt ei ꝟũcta vl' mẽbroꝫ superficies viscosas ꝛ vnctuosas reddẽdo venenuꝫ ꝓui scatũ ad cor prohibeat accedẽ qõ butyꝫ multũ: oleũ: nuces auellane: ꝛ taliũ ceꝫa opant. aut ipꝫ calm icitãdo ut moueat i ꝫrietatẽ ꝛ venenoꝫ ꝛsolutoꝫ: ceu oia calꝫ ꝛ sicca ſbtilia aromatica: ꝛ cor maxie ꝓfortãtia. Posce insup tyriacã nõ solũ opari depulsionẽ venenoꝫ ppẽ ꝓpetatẽ ꝓsurgentẽ ex simplicibꝰ: vꝫ ẽt opatões ꝓplexionales q̃ ipius iuuãt ꝛ psiciũt ꝓpetate. vñ de medicinis cordis. Impugnãt medicoꝫ iperiti putãtes calidutate tyriace ꝛ mitridati fore intẽtionẽ illa q̃ dyatrtõ pipereõ: ꝛ dyacimini: ꝛ iõ de tyriaca ꝛ mitridato exhibeat quãtitẽ medij aurei: sed de illis aur. q̃ttuor. Nõ tñ ẽ falsuꝫ. Nã i his q̃ de medicinis cordis. A. dicit sẽ iuenisse calitatẽ tyriace i fine secũdi gradꝰ ꝛ mitridati aliquãtulũ citra. Estiatio tñ psuadet q ꝓplexio perfrigeratiuoꝫ adipiscit calitatẽ veniẽtẽ ab exẽ qõ tñ syllo ñ ꝓt ꝓhibẽdi: sed tñ estiatõe artificiali ꝛ exprimẽtali: qõ oñdit imutatio grãdis quã cãt i corporibꝰ assũpta ¶ Propt̃ q̃rtũ qdẽ ad ꝑmũ qd dicẽdus appuit: qm̃ Serapio actões ponẽs tyriace puenire p ꝓplexione ex cõem resultãtẽ ex simplicibꝰ q ei' q̃dã nõ fierẽt ꝓpetate cũ iã dixi tyriacã ñ facẽ quasdã actões sua ꝓpetate. Ex id igt repudians estiative tyriacã opari p simplicẽ ꝓplexioꝫ miscibiliũ: aut fuit opinõis q ꝓpetas esset ꝓplexionũ aliã prima ut visũ dixa. 71. Ad aliud ẽt qd dicẽdũ appuit: qm̃ illud verificat magis i ꝓpetate nãe accepta q̃ totaliꝫ resultat p nãm absq; artis aduminiculo. Ea vo q̃ ꝓsurgit initialiꝫ ab arte ꝓpietas existit ut dictũ ẽ sititudinaria ñ certa q̃ postem imitat ut ars ꝓsequ nãm. Resultat enĩ ut declaratũ est ꝑm aliquẽ modũ ex simplicibꝰ medicaminibꝰ ꝓponẽtibꝰ tyriacã sicut vã ꝓpetas ex ſsimplicibꝰ elament] relatiõe ad aliquẽ otbis situ. Ad aliud dicendũ q ly ꝓpietas ꝑncipaliꝫ ꝛ pfecte introducat p nãm initialiꝫ ꝛ ꝓsequẽt ꝑt vigore art] suscitari nãm imitãdo. Et sicut imitatõne ipam nõ ꝓsequ: ly mltũ laboret ita ꝓcessuꝫ ꝓpetatẽ q̃ arte taliꝫ ꝓsurgit ñ certã sꝫ sititudinariã mag] existere. Ad aliud dicẽdũ ꝑdict] ei adiect] q nihil opat vltra suã spẽm i vtute ꝓpa alteriꝰ: vigore tñ agit ut calidꝰ vtute ignis ex aere aliquã gñat ignẽ. Ad aliõ dicendũ q ꝓcessũ est a quibusdã alchimiã verificari ꝛ aurũ ꝛ argentũ arte posse ꝓstrui ponẽtibꝰ oia metalla i vna cõicare nã ꝓpinq̃ negq; visi i mag] differre ꝛ minꝰ Et q sũt velut corpa q̃dã egra quoꝝ sanitas ꝛ pfectõ arte acqrit vt i corpibꝰ aiat]. vñ Cõmentator tertio de aia dicit de mlt] artificijs q̃ vident esse possibilia: sed sunt cãrũ ignoratarũ: vbi gꝫa alchimia. Nõ ostendit modꝰ gñationis duplex aliquotũ p nãꝫ ꝛ arte ceu scorpionũ ꝛ silũ. vñ. A. ijo. de aialibꝰ: Iã amicũ habui q fecit scorpiões q alios postea gñauerunt. Et iã testificati sunt mihi duo amicoꝝ fideles argentũ arte õconfiõis fecisse verũ oĩ examie ñ tñ inde lucrari aperte.

Quod tiriaca diatesse ron ꝓferat morsui canis rabidi oñdit.

Scribit nãq; quarto sexta: Dicit q tyriaca dyatesseron vehemẽter est ꝓferẽs morsis a cane rabido. Adhuc qõ iest ptibꝰ ierit ꝛ toti: cũ totũ nõ sit aliud q̃ ptiuꝫ ꝓgenies. Cõmentatoꝛ physi. ꝑmo: Ex ptibꝰ his ex quibus ꝓponit dicẽdis hꝫ medicamẽ iest depellẽ venena ꝛ morsibꝰ canũ ut tradũt ꝓferre. Rursus: qõ calorẽ seu spm̃ ꝓfortat vrinã ꝓuocat: venenum exiccat morsui ꝓfert rabidi canis. talis vo ẽ hec tyriaca cuꝫ ex calis ꝛ siccis vrinatis ꝛ diaforeticiq; ꝓstruat. Amplꝰ illõ qõ ẽ acutũ vlceratiuũ ꝛ virꝰ ad foras tractiuũ ꝓfert potissime vt tradũt. id aũt medicamẽ hmõi existit. Itaqꝫ tyriaca diatesseron morsibꝰ canis confert. ¶ In oppositum: Auñ negq; Serapio: Rasis: Haliabbas. A. aut Mesue quos vna nõ ẽ i ꝓpa mã insufficiẽtes ponere iuuamẽtũ ishꝰ tyriace i morsibꝰ canis rabidi scripsere. Adhuc aut ꝓfert ꝓplexiõe vl' ꝓpetate. nõ qdẽ ꝓplexiõe cũ ipa calꝫ sit ꝛ sicca: ꝛ venenũ hꝰ calm ertet ꝛ siccũ. Qis aũt cura pstat ꝫrio ericcãt ẽt ꝛ inflantur morsi veneno tali. Negq; ꝓpietate cũ veriꝰ repiat i simplicibꝰ. nõ aũt i cõpositꝫ nisi fortassis i medicinis solẽnibus: q̃lis tyriaca magna mitridatũ ꝛ ꝓfectiões de musco dxa pou. Ipa nãq; gñatõe introducit q̃ nãe ꝛ nõ artis est effectꝰ. Igit tyriaca diatesseron morsui non cõfert canis rabidi. ¶ Propt̃ ꝑmũ qdẽ sciẽdũ q tyriaca ẽ multiplex ꝑm diuersitatẽ ꝓponẽtiũ vt visũ dxa. 117. Cui tamẽ illud nomẽ ꝓpius puenit. Tyriaca est magna Andromici aut Ga. i quã caro igredit tyri serpẽtis. vñ nomiatoꝛ ẽ sumta. Que aũt banc non suscipit metaphoꝛce dr tyriaca ut q̃ diatesseron eo q ad illꝰ similitudinẽ venenoꝫ depellat nocumẽta. Dicit ãt a dxa q̃ ꝛ interptat ꝛ tessera q̃ttuoꝛ: ide diatesseron. i. de q̃ttuoꝛ. Nã ꝑter mel ꝛcopulatiuũ q̃ttuoꝛ medicinis añ ꝓstruit ceu gẽtiana aristologia lõga mirrha ꝛ thure cuiꝰ dosis ẽ auꝝ. i. Quidã vo loco mirrhe posuerũt costũ amaꝫ. Alij vo contũ addiderũt. Nicolꝰ quoqꝫ refert quosdã ꝑotibꝰ adunasse fenugrecũ nigellã: zedoariã dyptamũ: cãedreõ pigamũ: ꝛ adhuc alibi gũmi hedere ꝛ calcatũ vstũ. Que potes cõit grecoꝝ et arabũ rõnabilr obmiserũt dicẽtes ipam passionibꝰ fridis mirabiliꝫ ꝓferre vt vẽtositati ꝛ corrosioni ventris ꝛ intestinoꝝ epat] ꝛ splenis: doloribꝰ epat] ꝓcordioꝝ tremori pũctur] reptiliũ ut scorpionũ ꝛ aranearũ: ꝛ potibꝰ venenosis ꝛ maxie frigidis. Morsus aũt canis ẽ dẽtibꝰ ipius apꝓhẽsio qbꝰ plerũqꝫ solutio i ducit ꝓtinui deterior exis. Interdũ aũt mime verũ is interficit hũiditate tñ saluali. Est aũt canis rabidus aial cũct] vlr redditũ ĩfidiatiuũ cũ pus eãt familiaribꝰ domesticũ cẽneisq; obnoxiũ custodie aut venationi deditũ. Rabescitq; aut ex cibis ꝛ potibꝰ corruptis: aut cadaueribꝰ ꝛ aqs putridis ita ut humores ipius i mkam ꝓuertãt adustã vel ex aere. Quod ꝑm. A. ꝛ viancũ maxie ꝓtingit autũno ꝛ vere. Calor nãq; estatꝫ hũores adurit: frigꝰ vo vehemẽs eos adnigredinẽ decliare facit. Alij tñ scribũt id i diebꝰ canicularibꝰ maxie ꝓtigẽ: hyeme vo q̃ pax q̃ sat] pñt ꝓcidẽ: cũ finis vniꝰ tpis alteriꝰ silẽt exordio: aphariꝫ moꝝ ꝑma. Rabidi aũt fiũt canes nõ solũ: sed ꝛ lupi vulpes: simie: mustele: ꝛ q̃ñq; muli. Cuius q̃dẽ rabiei signa ꝛ discretõis iesse vl' opposito: auctores notãt

q̄ plurima. ſſſr ⁊ morſi. cū. n. ꝓcedit tpe ſignificationes appent terribiles ⁊ miráde ceu pauor aq̄ liq̄ eā appetāt vehemēter ⁊ vſr liquida ⁊ formas vt ſpecula repſentatiua: latrátq̄ interdū vt canes. míguntiam q̄q̄ pinguediné in q̄ res carnoſe mirabilef ac ſi eént aſalia ⁊ q̄ſi catuli appent: ⁊ alia hmói vſuta cōtingūt ſynthonota: vicq̄ vnāq̄ euadit qs cuq̄ venerit in pauoré aque. Já náq̄ in corde veneni malicia é infta. Jurta illud tráſſiguratōis Ouidij: Nec trepidatis auxiliaq̄ q̄s. Uiros tñ duos recitat A. er hac euaſiſſe diſpōne: nō tñ a cane fuerūt morſi rabido imediate: verū p hoſem ab illo morſum. ¶ Propter ſecūdum vo ſciédū q̄ cōiter eſtimaf tyriacā diatelleron morſibus hmói ꝓferre. q̄re etiá Nicol. in eius exꝑſſit antidoto ambobus. Nō fortaſſis euenit vel q; gētianaq̄ inſperit his cōferēté magnifice: aut cōfiſus fuit in additōe medicinarū quá ſuper illuſtrioreo pijcit in hāc cōfectōem. vñ qd de hoc ſentiēdū manifeſti⁹ appebit ꝓxter. Quidá vo poſuerūt hāc cōferre morſis ꝓpetate: qō vanū eſt dicē. tūc. n. in qualibet cēt medicia p ꝓprietatē cōpoſita aſſignare: cuius falſitas pōt ex dicta anteriori appere: atq̄ in poſterū ex dicēdis. Propf tertiū qdē pmittus vitas apiaf q̄ſiti: deinde hmói q̄ſa ſbdaf an in pncipio huic cōpetāt ſolutiua: ⁊ tandē cā quorūdá accidētiū morſis ꝓbabilf his ꝓtingētiū aſſignet. ¶ Propf igif hmói pmū ſciédū q̄ hmói tyriaca diatelleron nō cōfert morſis iuuamēto de quo ſit curandū ⁊ ꝓpe qñ fuerit a cholerico aſſumpta: immo fortaſſis nocebit in amplius cū vehemēf cal'a ſit ⁊ ſicca. Et ió ſibi vt apparuit illuſtriores medici hāc vtilé mūme impſſere: verū alijs multi medicamibus ⁊ tyriace maiori. Si aūt cōfert aut pueris teneri ⁊ pinguibus calefaciēdo ⁊ eriecādo venenū hmói: ⁊ ſpūs cōfortādo vel gētiane ꝓpetate cū ipa nō totalf i hac cōrūpatur medicia: neq; pdurāo é adeo cū ſit vehemēter calida ⁊ ſicca vt ipa maturatōe et fermētatōe ceu tyriace maiori ꝓpetas inſurgat dria pmiſſa. vel vrine ꝓuocatōe ac vſr ſupfluitatū de ptibus itriſecis ad extroriſū eductōe. vñ et cātarides cū vrine ꝓuocatione et ſanguis ꝓpter veſice excoriatōes eductōe laudāmur ꝓcipue. Magi át cōfert cū ſup locū ēplaſtraf adeo q̄ cala nō parū ertat et ſicca iflāmatia: vlcera tiua et attractiua. nā vlceratio et attractio ad extroriora mor ꝓcipitur ita vt vētoſe loco applicētur morſo: et deide acuta vlceratia vt alleū: cepe: et ſynapi: eruca et q̄ taliū. Quare Nicol. i átidotario maiori ꝓcipit morſibus tyriaca Bra. vt ēplaſtrū iponaf. ¶ Medicina vo ꝓ alijs h ab oibus laudata é ea quá Ga. ꝓſcripſit ¶ Hōteo: ipamq̄ cōpoſuit Aſamius vetus q oēs medicinas vituꝑabat ꝓ eá ita vt nullus morireturq̄ hac. 40. vtētur diebus. Cuius qdē ꝓſtō: Rec. cinerū cácroz fluuialiū adusti i vaſe expoſito ex ere rubeo p. 10. gētiane p. 5. thuris p. 1. cuius doſ é coclear. 1. magnū: puluerizetur ſup aquá et ñ bibatur ex ea minus dragme tres mane ſm A. i ieiunio: et ſero. Aliq vo duas exhibēt dragmas: nōnulli vná tñ cū pauor ñdū appet aq̄. Aſtadion aūt exꝑimētator ſm aggregatoré ꝓcepit hāc medicinā ꝓſtrui cū ſol fuerit i leone: et luna. 18. poſt ꝓiūctioné ptráſiuit noctes. hmói tñ ꝓfectio diuerſificatur apud plūmos i nūero medicinarū et pondere. Sup locū aūt firmabat Ga. hoc emplaſtrū: Rec. accn kiſt. 1. opoponaci vncias tres picis libf. 1. aggregētur: et inde locus ēplet morſus.

¶ Propter secūdū iſtius ſciédū q̄ almáſor. 7. ꝓcipit i pncipio curatōis taliū vētré cū pillis et medicis noiat in caplo mlie ſolnē incipe. cuius ꝓriū vf ſcribi q̄rto ſerta. vel ñ os in dieb⁹ pmis vt ꝓpeo ad eūandū ſs occupare in attrahēdo ad ecterioza. Nam eūatio q̄q̄ adiuuat ad hoc vt venenū penetret ad pfundū phibēs attractōes ad exterioza. Nō. n. trahit hūores ad interioza cū eis etiá venenū ꝓhit. Cui dicēdū q̄ in pncipio pncipiāte non ds fieri eūatio ſm A. timēdo attractōes veneni ad ſteriora pāpli⁹. Principiū náq̄ latitudiné hs. q̄das. n. ps ipius magi attinet pncipio certo: alia ſini eius: nōnulla vo medio. et merito: qm añq̄s praua ſupueniát accidētia vñ puū ꝓterijt tpo. aliq̄ſ. n. 7. dies: ſterdū. 40. q̄nq̄s. 6. meſes: ſterdū ſs alios ános. Et direſt aliq et nō é creditū aliq̄ſ talia poſt ſeptē annos appere. A. Accepit igif Almáſor ꝓ pncipio ꝓté mediá pncipij aut qō attinet ei⁹ extreme A. vo ꝓté pmá excluſit vt pncipiū ſtnás. vñ ſbdit poſt attractōem ex loco. Cū igif trahis qō tibi poſſibile é poſt duos dies aut tres: tūc occupare in eúando qō foritá iá penetrauit. ¶ Propf hmói tertiū ſciendū q̄ aliq direrūt morſus ſreri ab aq̄ ꝓptere a: q; facta é ꝓſo ipius mala eālis ꝓſonaf. q. ita vt refugiat ꝓria et ſitia ꝓcupiſcat. nā diſcraſie nāles appetūt ſitia: egritudinales vo ꝓria i tegm ſcō. vñ q̄rto ſerta igt Ruffus: Nō terrēt ex aq̄ et diligūt volutari i fra: nūſ qñ ꝓſones ipoz iá dilexerunt ſiccitaté: q̄re abhorrent ꝓriá ꝓſonis et diligūt ꝓueniēs. Cōſequēter vo ſubdēs eū deteſtaf A. ingēs: Ad hūc ꝑmonē nō é declinatio. Declinatio náq̄ ad illud qō ꝓuēit ꝓſoni, ꝓpinq̄ eſt ex illis ad q̄ nō currit. q. d. ꝓſo eālis nō introducit ex ꝓpiquo vt hec nō raro. Aut ls ſit aliq̄ horū ꝓpi qtas: nō tñ tāta q̄ inducta ſit nālitas ꝓcupiſcēdi que ſitia. Et fulcit: q; hi ſitiūt vehemēter et appetūt aquá ls ea viſa terreaf q̄ſmaxime. Eti: ſpeculis et vſr terſis ſpēs repſentātibus eis timor incutit. Rurſus maraſmat⁹ ꝓſonē prauá hs eālē caliditā et ſiccā: et tñ frigidá appent aquá vehemēter illi ꝓtrariá. Raſis vo medic⁹ ſophiſta in ei⁹ pbl'. ſentit ptactū euenire ſynthoma ex ſbingreſſiōe aq̄ in poros ſtomachi águſtiores: vñ ſpūs cāf fantaſiá inducēs terribilē. Ex id tūc non min⁹ fortaſſis debēt liquoribus ꝓſurgē reliqs. Propf quod dicēdū id magi ptigē ex imaginatōe corrupta. fantaſiāf náq̄ canes in liqdis et terſis ac ipoz viſcera. Almáſor et Haliabbas: et ió formidát aquá et abhorrēt: ls egeāt ꝓpter ſiti illa. Nō apif: q; nocumētus iſirū mēbris é pncipalib⁹ et marie cēbro: theorice. 8. Spūs. n. animalis cū reliquis cōuerſus ad naturaq̄ melācholie: de cuius rōe timor exiſtit. vnde quito de accidēti: Non eſt mirū ſi triſticiā et timorē morſiq̄ ſuſpectōem melācholici patiāf cū melācholia funda mēto dominef aſe rónalis. Nihil. n. videmus extriſecus occurrēs tātū timorē vt tenebras inferre. Nam Ruffus inquit hāc paſſiōem quádā mlie ſpēm forte theorice. 8. hic ſiquidē ſpūs ita corrupt⁹ cogit qō nō eſt imaginari: et tādē ſentiri viſu aut auditu: vel ſenſu reliquo. vnde colls tertio: Propter egritudiné aliquá firā timorē vel triſticiā: vapor quis diſſolutkcere brū aſcendēs in quē forma impmiſ cogitati: in cuius quidē aſcēſu ſpūs cōcitaf aliis: ita vt vſq; ad vtuerq̄ puentaf imaginatiuā q̄ mediāte ſenſus mouet coiscio. hic aūt mouet ꝑticulare taliſ vt reſentiaf extra. Populus tamē creditq̄ hmói ſenſatio ab angelis vel a

demonib⁹ imitaf. Cū enī visus spū fret⁹ h⁹ corrupto ac occarreo ligdis ⁊ tersis imagine repsentatib⁹ canis sititudine i cui⁹ vtute agit facit videē. Et q: melic⁹ h⁹ pauor ⁊ hic timore icutit vehemēte. Quare medici ligdū qō trepidan assumūt iubēt occultari p cāne lūqz fugi. Recolo nāqz cū furore quodā i qualescentia turbarer mihi ex corruptōe imaginatōis accidisse vt oē visū auia videret mei nup defūcta. Silr cuz diu i igne ꝓstaisse erect⁹ oculis appuit fum⁹ sbniger altus q p motū circulare a supius icipiēs euanuit ⁊ deorsū. hoc sigdē ꝓportonale tāgit metauror ētio. cuidā vt anthiferom eruti ꝑz Alexādrū accidisse debilit ⁊ ñ acute videti: tā ꝑz sp ituēti idolū ipi⁹ ex opposito añcedē. Forme vo i pguedib⁹ i vrinale decisis repsentāt: q: ois elicit effect⁹ fortitudie agēt ⁊ materie aptitudie qō hic ꝓcidit cū id venenū cal'm sit ⁊ siccū vehemēt acutū sibiqz assimulatū. Oē nāqz qō dedu cit ab aliquo ei⁹ notā obtinet a quo ꝓducit. Nā orta ꝓncipijs ꝓtestāt i tegni. mā et i q repsentat effect⁹ est sbtilis hūida de facili passibil' apō Ga. ꝓpt qō effect⁹ formis vtqz canū ꝓsimulat⁹ poterit i vrinali cāri quo q̄ssato dissolutio accidit vt nihil appeat residere Ad aūt p suadet vt⁹ semis iformatiua: ⁊ vrine dispōsito i fiala vt denotāt granula magꝫ supius vrine inferi⁹ vt i medio entꝫ reumate ptes differēt pcul. Similit ipostasis circulusqz cū alijs ꝓtēꝫ. ¶ Propter q̄rtū vo ad pmū dicēdū. A. loq ꝑm alior opiniones Quod⁹ nāqz ip⁹ é cū aliqd non affirmet scribē dfert: ceu qđā ipius idicāt: ꝑter ꝓnostica Ypocratis attributa ꝓnosticis. Ad aliud dicēdū q ptib⁹ tyriace dia. ñ iest nisi vni fere videlz gētiane vt ꝓferat mor sis: pp qō si alit ꝓsit nō ab alijs ipius ꝓponētib⁹: ꝑz ab usto fit tñ. Cui⁹ qdē iā dat⁹ mod⁹. Ad aliō dicendū: q i qb⁹ ipa pstat auxilia i alijs fortassis minime hec ēt pfectior dicta sūt mō plimis alior medicaminū ꝓsurgē. Quare ñ huic mtūi ascribenda talia. Ad aliō qd dicēduz appuit. Nā ꝓcessū é h⁹ tyriacā exteri⁹ appositā morbis ꝓferre pcipue. Ad ea ēt q alteri⁹ ptis qd dicēdū visū: qñ gratiosissimū medicor cōsiderātes nullū aut q̄z puū iuuamētū ush⁹ medicamis fore morbis id explicarūt mime. Ad aliō dicēdū q si qd ꝓferat ꝓplexōe ⁊ q̄lit mfatū: ⁊ nō ꝓpetate cum ip̄a careat nisi ea sit q gētiane mirifice i hac pūctura laudate. ¶ Differentia. 180.

Quod in scabie non ꝓpetat phlebothomia oñdit. A. cā mime ꝑcipiēte ārto septia. quē nō é isufficiētē ponē cū ceter⁹ pticulariot extiterit. Adhuc phlebothomia é euacuatio q debeā hūor⁹ eq̄lit abūdātib⁹ cū sit euacuatio mltitudiné hūor educēs ārta ꝑmo. ꝑz i scabie hu. nō abūdat eq̄lit: imo humor aduſt⁹ aut sals̄ phl'a magꝫ ¶ Rursus vñcūqz repit nā ide agē p ꝓximēta loca: apharis. ꝑma. cū medic⁹ sit imitator nāe: ꝑz ea p cuti repit ducē q vna eūatōuz extat laudabilr creticantiū ut sudor oñdit. Palin: qñ san. fuerit bonus pauc⁹ ⁊ hu. multi mali phlebotbomia bonū rapiet ⁊ malū reliquet: ꝑmo ārta. b⁹ aūt euēit i scabie cū extet spēs lepre. Et cadē rone q̄ coit⁹ phibef h eo q mouet mām ad exteriora ⁊ excitat vapore putridū cal'm aduenīēte ad p tē supficiei cutꝫ i q putrescat ārto. 7. ita ⁊ phl'omia q motū i hūoub⁹ cāt ex eis vapores eleuādo ⁊ fumos. Quare ārta ꝑmo: Minutio é turbās donec gescat ⁊ iō phlebothomat⁹ itercidit sōn⁹. Itaqz i scabie ñ ꝓpetit phlebotbomia. ¶ In oppositū breuiarij serto: Euēt⁹ scabiei fit ex sāguie grosso q putresit. Qua pp sit iceptio curatōis ei⁹ cū phlebothomia. At Theodorus ꝑsianus: phl'omo ꝑus sub gemia detractōe subueniēdū é ⁊ vētr⁹ purgatio frequēt. Rursus: i lepra cōiter phl'omia ꝓcipit. 17. Boñ át scabié lepre spēm existē. Adhuc. ii. de ige. Optimū é venā icidef ñ solū i synochis fe. ꝑz i alijs oibus q̄ in hūor putre dle. In his át tior ꝓt gra se. aduēire. Jōqz ārto puma. Cōsiliū meū i phl'omia ut dimittaf quātū possibile. Bz i scabie vt ad multū ñ é se. suspitōis illatiua piculi. expedit igr i scabie phl'omia. ¶ Propt qdez pmū sciēdū q scabies é corpis vlis supficiei defedatio cū pruritua pūctura ⁊ vlceratōe modica. ꝓptea nāqz iter passiōes annūerat cōes: cū fere totā corporis supficiē ꝓtieat quo a plimis differt subcutaneis passionū. vlcerat aūt ñ pfūdius cū acredie q̄dā ⁊ pūctura pp nitrositatē seu banracitatē hūoris acqsitaz Dicit át cut⁹ supficialis sed⁹ tas: eo q ñ sub egritudine cōiter: vex i his q̄ ō decoratōe tractaf. Ea ꝓpt no sce q scabies dupl'r ꝓt se bre vl'q: iterdū totus eēn tialit ipedit actus. Et ista egritudis sapit nām cū id rō cristat morbi. Aut ñ ledit oēs opatōes ꝑz vn⁹ solū puta eā q̄ cut⁹: ex q tñ lesio nō ꝓsurgit i totū. Et sic dedecuratio quātū ad corpus extat reliquū: morbus tñ quo ad cut⁹: ceu solo ipar⁹ q̄ꝫpua digiti ꝯsi actum eius ñ impediat: pt̄ tñ i q̄ é ita ut vtutes illius actibus impediāt, ꝓpis morbus é nō digiti: ꝑz pt⁹ solū i q̄ cadit ar q: rarius scabies actus ipedit corpis vniuersi nō sb egritudie: vex sb ō decoratōe locat coīus. Existit át scabiei ceu pluriū aliaz triplex egritudinū cā. Primitiua velut cibi ⁊ potus salsi acuti ⁊ amari: quatto balneatōis mutatōis pānor: exercitij ⁊ fricatōnis. Accedēs seu bu. peccātes i sanguie maxie. Cōiúcta sicut qs hūor corruptus ad cutē delatus. ¶ Propt qō sciēdū q mā q̄ i cutē ꝓpellit: aut é incorrupta nāl'r é corrupta putrescēs. Et siqdē pus aut é fumosa terrestris: ꝑm tñ amplius ⁊ minus grossa ex qua pili generāt ⁊ vngues dīa. 54. vel hūida vaporosa qō triplr euenit. nā aut é subtilis ⁊ sic i vapores insensibilit fotas demādat trāspiratōe nolata occlta. vñ phl'. quanta: Sēp corpus nr̄m ꝓpriū quēdā tepidū vaporem emittit a se aerē calefacientē ꝓpiquū. Vl' grossa: que sub cute remanēs affecta cal'o corpois ac extrisece. Bymonis vtute i pedicl'os ꝓuertit. Aut media q̄ i sudores emittit ex. Si vo extiterit corrupta virulēta: vl' é subtilis ⁊ tūc ex ea pueniūt furfures ⁊ pruritus in minus tñ ⁊ magꝫ diuersificata: Aut grossa ⁊ ita scabies: Aut alterutra ⁊ sic alopicia ipetigies: ⁊ ꝓpigines Et nosce q scabies crisis extat iterdū q̄rūdā egritudinū ⁊ ꝓpe cronicaz. Et é egritudo ptagiosa. Quid aūt sit phl'omia dīa oñsū é. 164. cū alijs. ¶ Propt qō scōm sciēdū: q aliq obmiserūt phl'omiā i scabie adherētes ut pmissū é. A. ⁊ qñ phl'omia cuz sit vlis eūatio hu. debeā quātate peccātibus. nō aūt ꝓtristātibus: q̄les q scabiei gñatiu. Et q: mā ipius vī eē venas existē: quoz qdē defectus ⁊no ⁊ ārto ꝓpositorū oñdet. ¶ Propt vo tertū sciēdū q i scabie ꝓpetit phl'omia: ceu oēs expmūt vl' panūt scōm oēs dūmō alie nō obstēt idicatōes a vtute ⁊ ab his q̄ eā ꝓsequūtur supte atqz ex rebus nō nālibus iter vtutē intmedijs ⁊ dispositōez. Qō mfat: qñ aut materia eius i

tra venas existit vel extra. Siqdē ꝑmū cū amplius hic dñet ſan. expedit phlomia. Ea enī ipius ꝓpa euacuatio. Qđ firmat: qñ ārto. 7. Materia ex q̄ gñatur ſcabies aut ē mā ſanguinea cui ꝓmiſcet colā q̄ fortitan ē ꝑuerſa i melancholiam aut ꝑuerſa ē po cius i melancholiam vl mā cui ꝓmiſcet phlā ſalſū bauracbiū. vñ ārto practice: Scabies ſit ex phlate ſalſi cū ſanguis melancholici admixtiōe. Cū aūt ſan. peccat ſingulr: aut ēt alijs ꝑmixtus hūoribus ꝓpert phlomia. 8. appens ō ige. Nō enī ſp qđ phlomat et ſi ꝓncipaliter ꝓpter ſanguinis multitudinē. vel ēt ꝓp malitiam eius vel vtrunq; ꝑmo ārta. Rurſus ꝑus opus ſit vnamquāq; cārum efficientiū egritudinē abſcidē i tegni tertio. talis aūt ſan. ꝑt eſſe añdictus et ſi mediāte alio vt ea q̄ ꝓiuncta. Eſt enī is cā penitus añcedēs. Amplius paſſiōi vniuerſalioni cura debet huius ut vnūqōq; coaptet ꝓportionali. Phlomia vō et ſcabies vt iductū tales ertāt. cōuenit ut aq; i ſcabie hmōi phlomia. Si vō humores ipam cāntes nō exiterit i venis vel iā ad cuti ꝓpulſi fuerit; multū a ſanguie alterātūc nō cōpetit ex oppoſito iducti phlomia. Rurſus timeret ne mā corrupta traheret itra venas i q̄bus amplius putre facta febrē poſſet cārē. Nō cauēdū potiſſime: cum ea fuerit egritudis idiciū alicuius imo potius trahenda eſt quātū poſſibile ad cutī: cen i apatibus ꝓceptū ē fieri cretic. Igit tūc phlomādū et ad vnū opus eſt i ſcabie et pruritu magis pharmatia q̄ phlomia: cū plm hu. ex quibus cāt diſtates facti ſint a ſanguie: q̄lis ē illa q̄ ſanguiſ dr mūdificatiua eū ab iſectōibus ſuſpluitatū alioꝝ mūdādo. ¶ Propter ārtū vō ad ꝑmū dicēdū: q. A. nō negat phlomiā: imo āpius eā facit audire: cū dicat: Cura ſcabiei ꝑma et melior: et cū q̄ ē ſufficiētia ē eūatio cū eo qđ educit hūoꝛē aduſtū acutū et ſalſum phlā. Euacuatio vō ꝓpius debet ſanguim matie cū dicit ſcabié gñari ex mā ſanguinea colē vel phlāti ꝑmixta ſalſo. Ad aliō dicēdū ſicut apparuit q̄ ꝙncipaliter expetat phlomia pp hu. cōſiſt abūdātes debet ut iductū hu. ēt ꝓtriſtātibus: dūmō exiterit itra venas cū ſanguis abūdātia. neq; qñ debet hūor extat cholericus aduſtus oio aut ſalſus vel ſanguini ꝑmixt. Ad aliō dicēdū q̄ ille Hipocratis ſmo audiēdus ē qñ expulſio ſit cretica velox et violēta a nā q̄lis nō ē ſcabies q̄ ſi talis fuerit ut dictū ē qñq; a phlomia ceſſādū. Oportet enī ꝑmitus totū euacuare phlomia cū opus exiſtat ne ſan. p āpluſ corrūpat et q̄ corpi deſtruat ſuperficiale. Ad aliō dicēdū p i terēptōes miotis aſſūpte. Nō enī i ſcabie ſp ē bon ſan. et paucus: alij hu. multi extāt et praui. tūc enī expedit magis pharmacia q̄ phle. Scabies ēt ꝙ dicatur ſpēs lepre multū iterius differt ab ipa: ꝓpter tñ i ſuperficie corpis magi cū vtraq; ſit egritudo cōtagioſa et corpis ipediat ſuperficiē. Ad aliō dicēdū q̄ motus et perturbatio facti p phlomiā non ſūt tāti ut hi q̄ coitu ꝓtigūt. Aut phlomia eūat cā ſcabiei futura. nō anteā coitu: vel potius multiplicat ꝑpt fumū putridū a coitu diſſū p oē. ¶ Differentia. 181.

Quod ſolutio continui ad interius penetrās cranei non poſſit ſine oſſis eleuatōe mediciari oñdit auctoritate oium ſcriberū et opantiū fere. Ga. qđ ꝑmitus ſine ſexta tera pētice. Albucaſim i ei pte ſcōa operatōnis manualis: Haliabbas nono: practi. ārto gnta. Et colli. 7. hi nā q̄ et vna ſit dē ceteri ꝓueniūt vt oſſis fiat ablatio circūſtātis. Adhuc mīrat rōne p topicā: Si qđ minꝰ videt eſſe aderit et qđ magis. Minus aūt videt cuius os alia ptū a cranio fuerit idebite reſtauratū et ligatū: cuius fractio vſq; ad medullā penetrat q̄ oportet reſtauratōes et ligatōes iterare: ne ſanies medullā cū oſſe corrūpat. Hoc ꝓpter accidēs ſupueniens dr gerē. Cū igit i quodā alioꝝ oſſiū ꝓtigat pretactū: ārto magis i oſſe capiti: cū non poſſit ligari et reſtaurari vt aliaꝝ ptū oſſa: multo igit magis. Rurſus ſi fractura ſit pua capillaris dicta vtus ꝓpt groſſitiē ptū circūſtātū medicie vſq; i pfundū nō poterit puenire i tegni. et. 7. de ige. Neq; ēt mā plapſa ad iterius igroſſata poterit p hmōi ſciſſurā puam educi. Amplius ſi dicit q̄ hoc i mediciatio ſolutionis ꝓtinuitatis fiat medicinis vt empło aut vnguento abſq; oſſis attractōe oportebit q̄ medicia hec ſanie gñatā exbat ab iterio ad ex. Qđ niſi duob aut trib poterit euenire modis. Nā oīs attractio tertio nālū fit aut vtute q̄litat q̄ magnes ferrū ad ſe ꝓducit vel conſequēntia eius qđ eūat. Nō qđ ē ꝑus eo q̄ vtus ſpecifica ē potētia q̄dā nālis ꝓpter introductionē formē i mām ex alia quē ad orbē aſpectū. 71. forma aūt hec introducta q̄ talis operatio conſeq̄t artē exiſtit: et ita accidētalis. Nec enī forme accidētales ſūt accidētia ꝓpt q̄ vtute non poterit ex ꝓtigere ſpecifica. Neq; a vacuo q̄ ut actꝰ eueniat ꝓpter eūatōis os ee attrahēs qđ ſtulꝰ et vas continēs: nō aūt diſpergēs: q̄ nō reperiunt in empło aut vnguēto forinſecus applicato. Neq; etiā pōt ſaluari hmōi p calm attractio: q̄ hec eſt ipm ad iplendū vacuus attractio primo prima. Quare nullo modo eſt hmōi attractionē ſaluare. Iudē in oſſis fractura non ſolum exterius: verū etiā interius mala introducit ꝓplexio: que ſanari nō poterit niſi eadē remoueat. Quare medicinā oportebit ad locū interiorē peruenire. Odor aūt attractiue medicine ſecedit ab illo. Palm: vulnera oīa preter cōtuſa debent exiccari. 207. Exiccatiuū aūt ſe tenet cum frigido eo q̄ ſiccitas maior q̄m debet reddit corpus frigidū q̄m os prima pmo. Nō āt tale forame vulneris obturabit āpli us et ſanie ipellat interius. Igit opus ſit os eleuare. Huius quoq; oppoſitū nōdū quis fide dignꝰ auctoritate ꝓfirmauit. Rationibus tamē et experimēto pōt nō parū ꝓuinci. Emperia quidē: qñ cum cuiuslibet ſit addere quod deficit ethicorum primo: quidam talē operantes hodie laudabilius et abſq; minoribus cōciſionibus curant primis. Ratione quoq; quoniam quod prauiora infirmo adducit accidentia nō debet adminiſtrari. huiuſi eſt oſſis eleuatō cranei. Segtur enī nō parū doloꝛ cerebri cōis: ptuſio: ſpaſmꝰ: et morſ ſubita vt teſtant ſapientes premiſſi. Adhuc in percuſſione cranei primū occurrit fractura: poſtea hūorū decurſus: deinde malā ꝓplexio: quā quidē i omni curatione ut dicunt primitus oꝛ remouere. Hoc quoq; agit medicina ſuppoſita. nō aūt oſſis eleuatō: imo hec ꝓplexionē deteriorē amplius iducit. Quare empla vt vnguent iſiſtendū abſq; oſſis eleuatione. ¶ Propter ꝑmā qđ ſciēdū q̄ ſolutio ꝓtinuitatis ſiue ipar omnibus aduenit membris etiam ſanabilis niſi cordi. Illud enī ſolutionē non tolerat continui. 87. Aut niſi ad intimā pt itrīſecte peruenerit ut ad vētriculos cerebri vel pfunditatē epatis: aphoriſmorū ſexta. ad hanc enim immoderatus ſanguinis ſequit exitus

Ga. vo ibidē: Incisionē cerebri vidi sepe sanari. se mel eni i Nubia cuitate samarie quādā q̄zmagne ꝛ ꝓcaue incisum cerebrū hñe ꝓsperi ꝛ tñ mortez eu adē qđ ꝓtingit rarissime. que qđē solo ꝓtinuitat] fm q̄ di uersis aduenit mēbris diuersa vt aiūt sortiē vocabu la. nā si cuti aduenerit dr excoriatio vel scarificatio. si vo carni plaga siue vuln⁹. Cū aūt factū fuerit sanio sum appellaī vlc⁹. si aūt occurrerit ossi aut cartillagi ni et hoc fm latitudinē vocaī icisio . si vo fm lōgū et pue fuerit quantitat] dr scissura: si vo magne cōtusio. Cū aūt aduenit lacert] fm latū dr sepatio: si vo i eoꝝ extremitate puta in corda aut neruo dr etiaz sepatio. fm lōgū aūt vocaī liq̄fac io et dissolutio. In extremi tate vo ipoꝝ eueniēs vt in corda vl' neruo vocaī attri tio. si quoq; aduenerit artarijs aut venis vocaī aptio et si fuerit fm latū dr incisio vel sepatio. si vo fz lōgū scissura nolaī. si aūt pāniculis dr ruptura. q̄ si iūctu ris vocaī sepatio et dislocatio dria tactuz. 75. Quid aūt sit craneū ꝛ ej⁹ ꝓpō. 39. C Deiceps quoq; sciēdū q̄ modi figure solutōis cōtinuitatis capitis cuz eius nōib⁹ ꝛ cause sint multiplices . q̄dā nāq; ipius solo est simplex: ꝛ alia ē ꝓposita. Simplex quoq; multiplex ē. nā quedā est in cute tñ: alia in craneo q̄ ꝓprie dr fra ctura. istiusq; aliq̄ puenit vsq; ad mediū craneū. Est nāq; ꝓpositū ex duabus ꝑtibus inī se rimulas ꝛ āfra ctus q̄zplres hñtibus q̄s ꝛ tabulas vocāt. quoꝝ non nulli penetrāt vsq; ad interius olo. Est ꝛ alia duram etiā solues mrem: q̄dā ꝛ piā: alia vo ad medullā pue nit cerebri: ꝛ nonnulla ad vētres mortalis iudicata. ꝛ adhuc aliq̄ est ꝓtusiua ita q̄ cutis exterior si videt lesa ꝛ interius erit os fractū aut etiā nō fractū: sz solo con tinuitatis interius ꝛ cōtusio. Itē q̄dā est lata q̄ os frā git in plres ptes: alia in quo ossa ꝓfracta in interius ꝓ pellūt marusis dicta. q̄dā sbtilis mima q̄ nō appz ni si p enclaustri aut alicuius ligdi coloꝝati appositōez. mergit eni in eā ꝛ ipa dr capillaris. Cōtigit etiā inter dū q̄ cutis aut os nō frāgit sz in interius applicat: si cut vasa metallica qñ fortiter ꝓtūdūt: qđ in capitibus molliū euenit puerorū. Diuersificāt etiā hmōi solo nes penes illa qb⁹ inducūt. nā q̄dā ensis pficit pcussi one auferēte totū os vsq; quo in pāniculū penetret: q̄ fractura dr aralis. filis eni est incisioni ab aria ligno immissa. Aut ense incidit supior ps ossis tñ absq; pe netratōe oīna: quā dicūt absolute fracturā. q̄ āt lapi de aut alio ꝓsurgit lato dr attritio. Craneo etiā adue nit quedā pforatio q̄ acutis ꝓtigit bu. Fit etiā q̄dā su pius: quedā añ: alia retro: alia dextra: q̄dā sinistra: ꝛ harū vnaq; pōt penetrare ꝛ nō penetrare. Est aūt ꝓposita cū fracture aut solutōi cōtinuitatis apa ca nis depditio: ꝛ vlcus associāt. C Ꝓpꝛ secūdū qđē sciēdū q̄ hmōi ꝓtinui sepatōes diuersis medicantur modis fm q̄ indicatōes ab eis suscipiūtur differētes oīm tamē solutionū fere modo curatiōis obmisso ca pillaris in exemplū maxime assumaī sicut eā aliaruz padygma inducit. A. Quā quidē solutōez oēs hacte nus scribētes curauere p ossis craneī ablōnē ingeniā tes se in instroꝝ pluriū aptoꝝ ad hoc inuētōe. quo rū vnū est stricte ꝛ sbtilis aciei acutissime instrm: post qđ aliud ꝓcipiūt latius administrari: ꝛ adhuc si oz la tius. Est ꝛ instrm aliud serra sbtilis ingeniose facta: qua os serraī leuiter. Aliud vo qđ cēbrū seu tripanū dr cuius acutū sbingrediēs ꝓportionaī craneī spissi tudini. q̄re vt amplius penetret additamētū supius relictū est rotūdū ne possit ad iterius āplius puēire. Cū ꝑ quoq; instrō pforaī os pforatōnibus crebris: postea inē eas cū aliquo fit sepatio acuto incidēte ve lut cū q̄s terebello pforat pietes: ꝑ tñ instrm exercēt in fortioriḃ⁹ et craneo solidiori. Est et aliud qđ dr lē ticulare: qñ ē illi ps eminēs extrema sicut lens super qđ malleolo pcut: qđ fortassis ē instrm illud ad hoc laudatū qđ Ga. collophisos appellans cū. A. lauda uit et alijs. Ante tñ horū administratiōem si craneū nō fuerit patēs ꝓcipiūt icisionē crucialē sup locū ꝓcedē q̄ si sanē effluat locū pāno oleo ro. et vino ifuso ubēt repleri donec coarceaī ipse . Hāc vo cranei eleuatio nē nisi ad mrem durā puenerit ꝓcipiū⁹ differri diuꝰ driter tñ estate et hyeme. qñ in hac ꝑtes: in illa autez posterius. Unā albucasis: In dieb⁹ hyemis oz vt stu deas in ablatōe ossis ante dié. 14. fm oēm dispōem. Et si est in dieb⁹ estat] vt ꝓpes remouē os añ dié. 7. anteq̄z corrūpaī quod ē ꝑ osse et pāniculo. et hec ac cidēta seua timorē manifeste denotātia ceu cholere accēsio: amissio itellect⁹ ꝛ abscisio voc] : sicopis fe. acu ta: egressus ocꝰlorꝝ et eoꝝ rubedo cū qbus i pluribus dispōib⁹ nō sanant patētes. Cēpus aūt remotōnis ossis silr Haliabbas determinauit si hyemis fuerit oportebit ptē ossis ante. 14. dié educē. si vo estas ē añ 7. anteq̄z ꝓdicta patiāt accidēta. nā si illa patiant curā nisi adhibeas: tēdit eni i iteritū . vñ. A. Ne pus fundaī ad interiora oportz vt extrahaī si fuerit plaga capitis ꝓpleta: que. s. ꝓdicta nō egeat ossis eductiōe. Aut incidaī ut ꝓhibitū si nō fuerit cōpleta et non fiat occupatio in restauratōe illius: ꝛ oz vt nō tardeī ulīd in estate vltra. 7. dies: in hyeme vltra. 10. ꝛ q̄zto fue rit velocius tāto melius ꝛ lōginquī ab hoc vt accidāt nocumēta magna. Si aūt solo ꝓtinuitat] ad durā pꝰ uenerit mrem die ꝓmo aut secūdo ꝓcipiūt medicari modo ꝓlato. Cōsiderātur etiā in hmōi fractur] ne pꝰ foratio q̄dā quā faciūt in loco fiat i quo neruo possit ꝓcurrere aut pāniculo a cerebro erēti. Silr ꝛ sbtili oré pforāt craneī ꝑtē ꝛ locū: vnde sanies liberius va leat expurgari. Unā Ga. Scio nāq; qñ cuiusdam ca put vidimus cuius craneum fractū erat ꝛ os qđ tpa dicūtur passum est: nunc tpa dimittēs quod in craneo erat incisio ꝛ eger sanitati restitutus est. Et adhuc in nuit: Si eni craneū postponeī necessario pellicule que ſb eo erāt putrescerēt pusq; os solidaret. q: nisi sanié a supiori ad inferi⁹ scirē semp descēsurā inscisio nō foret vtilis ossis. Vidi in aliū habētē sicut priōr in capite fracturā tamē arbitratus fui dimittē os quod supius erat: ꝛ incidere ea que iuxta illud erāt vt sāni es locū haberet fluendi. Cuq; huius ossis duriciem ꝓsiderarē ꝛ grossiciē vidi magis vtile esse vt os quod supius erat abscinderetur q̄z vt in sanie studiū impē deretur: qñ timui ne cerebrū moueretur timui etiaz ne si latū foramē fieret in ossibus lateraliter existenti bus causa huius cerebrū abscidet ꝛ foras exstit. Si autē queratur posita ossis capitis fractura in eōi vt alij ossiū minime adhereat nūqd dz pmitti ceteris cō glutinari vt in alijs fit ossiū foras educi. Alibi quoq; de hoc satisfacit. A. inquiens ligamētū super caput non posse vt alijs ossibus administrari. ꝓpter illud ergo necesse os est subleuare ꝛ fracturā cui ē quanti tas donec egrediaī virus sicut est necessariū . Ossa etiā capit] ab alijs diuersificant ossib⁹. Cū. n. frāgūt non restaurat natura sup ea ꝛosibus id est porum

fortē sarcoydē sicut ipm adducit t nasci facit sup alia ossiū: imo rē debilē. qō etiā appuit i arguti ex ꝓmone Ga. Jd aūt qō mouet eos ad ossis incisiōez aut pforatōem t ipi⁹ cleuatōem sanies affuit expurgatio: ne illi⁹ retētōe q̄ sunt cēbri cōsūpāt. vñ. 7. collz. Si fractura sit in osse cranei vt penetret vsq; ad telaz tūc ne cesse ē vt circa scissurā os remoueatur vt mūdificari possit a sanie tela ne ipaz cōsūpat: t si ita ñ fiēt sanāi ñ possz: sz i ꝟ nro loco ñ iuēit q̄ ꝟ facē sciat. ¶ Ꝓpter tertiū aūt sciēdū q̄ op⁹ fit modū aliū empicū dognatizare pdicto aduersuz curā pdcāp solutionū sine ossis cleuatōe visuz sanare. t ꝟ qdē pficiat cū appositōe solū emplox aut vnguētox absq; ossis cleuatōe oio. obstādū tñ ne i caus applicēt i qb⁹ seua valde pfata tā appet accidētia vt stolidi t methoici opāt hmōi medicamib⁹ vtētes nullā indicatōez nisi a morbo t adhuc prauē sumētes. neq; etiā applicēt loc⁹ in qb⁹ ꝓpter ꝓtusionē cranei hūores ꝯcurrerūt ad ītra sup mīez durā: aut q̄si fractura nō penetrat t cursus fact⁹ ē pdict⁹: qō ex accidētib⁹ pōt timorosis notari pēdi: ꝑnu⁹ igit his ꝯditionatus mod⁹ hic ēpic⁹ recutet curatōis duplex erīo. Quidā. n. sān. cessante phā modox quocūq; post. 2. die aut tertiā vel q̄rtā: ēplm ponūt homōi. Unū. n. suscipiūt dozicū siue maluasiū t stuppas i illud infundūt: deide exp̄mūt: t demū pulueres plātaginis t siliginis hīt nō vehemēter cōtrox. ꝑmu⁹ qdē plātagio pulueré sup stuppe pulullā spgētes ūmittūt in maiozi quātitate: deide siligis in minozi addūt: t qdā ꝑm aliquā ptē nigraz fabarum grana tosta ꝑrita modo pdicto: t sup ꝟ pullullū itdē multaq; infusa reliqua in pdictū vinū t expsa supapponūt diligēter: t dimittūt p. 3. dies aut. 4. t maxime in hyeme: demū vt ampli⁹ mām trahāt magī in q̄ foras vtūt fermēti empl⁹. ipi⁹. n. est materias ex fundo corpis euellē: deiceps aliquo ꝓsolidāt cōtozi. Hūc aūt vidi modā vtilē t expt⁹ q̄q; nō tñ alijs mēbroz a capite applicēt. sicut enī vidi idiotas alibi applicātes aſata nō parū in ptē attrahē. Est aūt alius mod⁹ artificalioz t vtilioz t cōtozi tā fact⁹ saracenis vt post sanguis emorosagiā tale desup applicat vnguētū. Rō: Recipe gūmi elemi vncias. 3. rasine pulueriſate vncias. 4. cere vncias. 6. olei ro. vncias. 3. seminis: armōiaci vncias. 2. terbitie vncias. 3. dragmas 5. fiat vnguētū. Aliud huic satis affine: Suscipe gūmi elemi vncias. 3. opoponacis vncias. 2. bdellij vncā semis: rasine pini vncā. 1. cere quātū sufficit: fiat vnguētū. Quod t ratione nō min⁹ ostēdit ꝓpter: q̄m aphoris. 7. Nāe fortī nihil pōt repugnare in expellē dis: ꝟ mā sit grossa t vie stricte. Idem⁹ enim cuz nā mām aſatis aliqb⁹ expellit locis etiā ossa transit. vñ A. 14. tertio: Nā expellit pus qō est in pectore ad cōcauū: t hec penetratio nō est mirabilioz penetratiōe puris in ossib⁹ pectoris: sz nā fortis est hic. Et nosce q̄ nō dz medicamē applicari cū prava vt oñsum est mortis appent accidētia sb modo spei salutis: fortificabis etiā ipa p medicamē adhibitū. Eti: qō malam nō ꝑmittit figi ꝓplōne aut fientē impedit t humorē delapsuz ad interi⁹ sup durā matrē ante q̄z sanies educit vel saniātis dolorē mitigat: aerē impedit ne suo ītroitu cerebrū alteret: ptes circūstātes ossis elargat t porosi cat. oz tanq; laudabilissimū admīstrare in cranei fractura etiā capillari. ¶ Sed hmōi reptū t ātedictū agē vnguētū etiā ab idiotis. Qō silr certioraſ nō paz cō sideratis diligēter q̄ ipm ingrediūtur t coz ꝓportōe t marie gūmi elemi qō attractiuū sufficienter existit doloris mitigatiuū male ꝓplōnis ꝓpē familiaritatez ipi⁹ ad coz⁹ nām correctiuū: q̄ rasa de suzolo a quibusdā vocat alterat malam ꝓplōnē attrahit t mūdificat. Cera vo ꝓmittioné pstat t pdicta confirmat. Armoniacū qdē cū terbētina in his secundū tñ pl⁹ t minus ꝓuenit cū pdictis. Et q̄ armoniacū min⁹ ē familiare. calidus. n. est t magis attractiuū: iō min⁹ de ipo in ꝓfectōez pijcit. Oleū qdē ro. pdicta ꝓmiscet: t sua tpata ꝓmēsurat q̄litate stipticitate q̄dā etiā ptes ꝓfortādo lesas ita vt ex his ꝓsurgat qd eq̄le vtuosuz oi lesiuo ꝓtrariū. q̄ aūt possit antedictā mām extrahē ad extra ostēdit p Hali. Nobis qdē ꝑpat vt ponamus medicinas sb vmbilico t attrahāt humores ex corpe t vt retineat medicina in manu t attrahat hu. t vt ponat sb pede t attrahat ex capite. multo igit empl⁹ relatū vl vnguētū poterit cū ei fit via p rumulas meli⁹ attrahere. Judē qō prauā intēdit ꝓplōnē alteratōne sbita t ꝓtinui solutioé. his eni de caus dolor ꝓsurgit t accidētia plima sepe inducit deterioz vt cerebri ei⁹ eleuatōez ad eā q̄ foras ꝓgressionē febrē spasmū syncopi: t mortē nō paz: t ꝟmōi nō dz eligi supra illud qō id nō opat. hoc aūt causat cranei eleuatio sicē idē testātur. Est nāq; craneū cerebri clype⁹ t defensiuū. Silr sexto de inge. Colofisos qō apud eū t alios ē instrm laudatū valde: licz cerebro sit min⁹ molestum alijs: nō est tamē liberū a suspitōe cū alteri craneuz capitis ab eo moueat. in quo tpe caput necesse ē forte qetū. Itaq; laudabilioz est medicatio emplis aut vnguētis facta q̄z ossis eleuatōe inducta. Sed q̄ in isto curatōis modo nō ꝓuenīt oēs ē q̄ medicamē ignorāt aut q̄m verecūdāt a ꝓsueta secta secedē volentes eā ꝓbuare illesam t elatā. Vana gl'ia eni q̄ circa here ses ē scabie oi difficile qdē sanabile nāliū ꝑmo: l'q timēt hūc nouū sibi modū t insuetū imitari. vt. n. ait Ga. medici cōiter vtebāt post ossis eleuatōez cranei medicina doloris capitis mitigatiua. Quidā tñ medic⁹ senioz in ciuitate nra solit⁹ ē facē. sup pelliculas nāq; q̄ sunt sb craneo q̄s denudabat ab osse mor ponebat vnguētū qō dē effisiol. t sup vnguētū ponebat mel t acetū mixtū. Jo qdē in hac medicina studios⁹ erat nec etiā ipaz ab vllo rome fieri vidi nec in audacia habui vt eā facerē. De hoc tñ si vis testis ero ātē dē: q̄m plres ab eo cum hac medicina curati sunt in Asia q̄z ab illis q̄ medicinā doloris mitigatiuā ꝑponebāt. Quare volā ipam ꝓbare cū in asia ero. q: tamē rome nūc sū eā postposui eo q̄ secut⁹ sū chirurgicos romanos. vñ. A. tertio ꝑma recitās hos duos medicamōis modos fracture cranei ait: Per man⁹ poste roz puēit maior icolumitas q̄z p man⁹ ꝓoz. t ñ ē hoc mirū cū ꝓplo sit ossi⁹ t pānicul⁹ ꝟm Ga. sicca. Sic igit appet q̄ Ga. dubitauit de vtute medicamis ne regione vt⁹ frustraret. sic t nūc plres hi dubitāt forte ne uta laudabilis appeat effect⁹ vt in ptib⁹ arabicis vbi ꝟ mod⁹ medēdi originē ꝓtraxit. qō nō oz cū expiētia ei⁹ in his sit verificata regiōib⁹ t fortitā in regionib⁹ temperatis laudabilioz est ipius effect⁹ q̄z i frigidis summe ꝓpter vnū lz minus noceat ꝓpter aliud. Ducatur ergo hic modus medicationis deiceps securi⁹ in vsum Ꝓpē q̄rtū vo ad auctoritatē scribentiū iam apparuit quid dicendū. Ad aliud dicendū q̄ medicamen appositus non permittit mām effusam saniari. ante

ēnī educit illā. Aut si sanari icipiat nō reddit sic pua: neqz tāto morā tpe ut' q̄ sūt cerebri ledat. In argumēto āt supponebat sanē iā cē ledētē. Ad aliō dicēdū q̄ imo vtus poterit penetrare: tū vtute nāe innata medicamie: nā enī tpe egritudis ad se trahit medicinā sicut cibos tpe sanitat' septio breuiarij. tū q: ēt vnguentū sui q̄dā mulceba ꝛ ſbtili hūiditate ptes ossis ispirat: ꝛ apit circūstātes. tū q: ſba medicie i sumū resoluta ſbtilē poterit p scissurā arctissimā penetrare. Pōt ēt mā p scissurā ēt capillarē educi. Si enī ab extrisec' ad iterius penetrauit vt ꝛ itrauit ita ꝛ retro poterit educi: pp nām expellētē: ꝛ medicamē ſbtiliās ꝛ attrahēs. Si āt nō itrauit sic tñ scissura eo medicinet mō. Si vo ñ adest ꝛ itrauit m ā terius aggregata: qō cognoscit ex eius signo: tunc oz ut deñ ē ossio eleuatōz ꝑcurare ut edocuerūt ꝓteo. Ad aliud dicēdū q̄ attractio eueit a vtute ꝓpa calo coadunata medicamis mēsurato. Si dicat q̄ vtus specifica ñ inuenit i artificialibus: dicēdū vt. 178. dīa. Ad aliud dicēdū q̄ nā sagax ꝓmitus ſbam ad se ꝛ fumū attrahit medicie: q̄ male resistit ꝓplexiōi: deide ipam mās dissoluēte ꝛ agitāte nā expelli ēneū ꝓtētū ad ēē medicamie appositō exterī' attrahēte: ꝛ ita ī motōe cāe male ꝓplexiōis remouet ꝛ ipa. Ad vltimū: vez esse q̄ vulnera oz deiccare cū volumus ꝓsolidare. ꝑ hoc āt medicamē ñ ꝓsolidare ītēdimus: sz potius apire et mām sanianū ꝛ expurgare. Cū āt expurgatō ꝓpleta fuerit tūc ad curatōz cū siccis stipticātibus ꝓceditur marie cū ꝓsolidatio dicat ptiū distātiū adiuicē copulatōz: qō calidis pficit tpat' ꝛ siccioribus magis. Et qō idiota medicamis delator: scā materie ſbsidēt' mūdificatōe nesciēs medicamētū mutare: sz putāo ꝑdicto ꝓsolidare derisus ē ꝑus. Silr errauit q: oēz egritudiné volebat hoc curare: cū tñ sit capit' ꝑpus. Audio tñ id ab expt' ēt vsū in vulneribus casalibus saniēq̄z ex pectore eūare. Cauēdū tñ q̄ñ ꝛ q̄bus apponāt ꝛ quo mediāte freno ifrenet: ne maiorē q̄z expediat actōez iducat. ¶ Differētia. 181.

**Quod in apoplexia nihil ifra. 71. horas ſsit opandū mīfāt ꝑ gntz ꝓactice id testātē. Adhuc ī egritudie mortali non oz opari: sz ſbtū ꝓnosticatōe vti. vñ aphoris. ꝑma: Quibus stantibus moꝛs seq̄t ꝓcognoscitia pte artis solavtimur ꝑdicētes q̄ futuꝛ ut icauti ne eoꝛ q̄ ꝓtigunt scimus. Et ī scōa conūdez: Non oz ī victū conari. xi. quoq̄z ō ige. In quo despabilis ē salus vanū est detrahi ab idiot' ea q̄ sanauerīt mltos auxilia. Sz apoplexia ꝛ ꝑcipue maior ē mortalis: Iuꝛ illō veter' hypocrat': Soluē apoplīaz fortē ē ipossibile. Ampli' ī crisi nihil ē agēdū: aphārismo. ꝑma. Sz nonlla apoplexia ē ī crisi. vñ ītio ꝑma: Cū apopleticus febricitat fac morā in re illius donec discoopiat. Fortassis enī ē crisis: sitq̄z mora vsq̄z ad. 71. horas. tanto nāq̄z tpe septurā ꝓcipiūt differri. Rurs' re. a. ꝛ aphoris' motū q̄rt': et ꝑmo crisiū: Quicūq̄z phlegminantia ī ꝓncipio egritudinū mox conant soluere pharmacia phlegmināt' nil auferūt: quia nō remittit cruda exīs passio: sz resistētia egritudini ꝛ sana colliquāt. huiōi vo ē apoplīa cū eius mā sit q̄ñq̄z apans ꝛ incuneata plime. Et fulcit q: ītio ꝑma: Sciās q̄ apa ꝛ palysis ꝓstrigūt meatus cerebri. q: ñ st medicie faciētes eū atiōez euacuātes ex mā ipas faciēte ꝑpe. Palin: in statu Hypocrates ꝓcipit qesce. sz apoplīa ceu ꝛ alia egritudinū pacuta mox oīs est ī statu aphoris. ꝑma. Eti: Medic' opaī cū dicta potōe vl' cyrurgia. Ista enī st tria ista q̄bus ipe facit necia nāe occurrē: nō q̄dē dieta cū scōm veterē ad vltias egritudines vltime cure. i. diete q̄ō ē nil dare sint ad certitudinē optime. huiōi āt ē apoplexia: neq̄z potōe: q̄ñ aut altera tiua digestiua: ꝛ hac ñ q: calā ꝛ sicca liquans ꝛ dissoluēs adauget mām ꝛ icuneat. vñ. 8. terapētice: Deliꝰ euacuātes q̄ō ꝑus cachochimie ad expurgatōez postea ire. neq̄z euacuatia: q̄ñ digesta medicāi ꝛ mouere nō cruda q̄lis ñ ē apoplīe mā: aut manuali opatōe: q: ea ꝓsupponit organa ꝑmissa. Igr' ī apoplīa nihil añ. 72. horas ceu tres dies agēdū vt aliqō actꝰ ꝑappeat nāe. Cuī' oppositū Hesue sapit ī practica Rursus aphousmotū q̄rta: Medicari ī valde acutis si expedit eadē die cū tardare sit prauū ī talibus. Id āt expedit p āpli' ī apoplexia. Est enī pacuta valde ac replīonalis. Adhuc cū medic' sit diligēs mīster ꝛ adiutor nāe dīa ꝑma. In marie nāq̄z periculosio casib' eā hz āplius gubernare. Aliū vo ē q̄ apoplīe cū ī ea regitiua mor auferat vis oīs ipius. Itaq̄z infra. 72. horas ꝓfesti opandū. ¶ Propt' ꝑmū q̄dem sciēdū antea q̄d apoplīa: deiceps quot eius cause et modi: ꝛ tertio q̄lit' ꝓueniat ꝛ dīat cū passiōib' q̄bus dā. ¶ Propt' h' ꝑmū sciēdū q̄ apoplīa est mollitia totius corpis cū ablatōe regitiue vtut' tertio de accidēti. vñ aphoris. scōa: Est īsensibilitas repētina ꝛ toti' corpis imobilitas. Ait Cassius felix: passio dicta ē hec ab eo q̄ mortifero ictu corpis ꝛ aie ꝓcidāt patiētes. vñ Theodorus ꝑscianus: Appellati sūt apoplectici eo q̄ velut ictu quodā ꝓcutiāt repentino. Tertio quoq̄z ꝑma: Est ociositas mēbroꝝ a sēsu ꝛ motu ꝓp opilōnē ꝓtigētē ī vētriculis cerebri ꝛ ī meatibus spiritus sēsibilis ꝛ motiui: ꝛ ipa q̄dē ē accidēs siē epilepsia pp prauū motū spasmātē ī ea. Est. n. actō lesa. est siq̄dē passio acuta cū spasmo scā: sz egritudo ꝑut ledit ptiū figurā ꝛ receptaculū replet ꝛ opilat. ¶ Propter hui' scōz scādū q̄ apoplīa cāī interdū a cā exteriori vt ab aere fridissimo sicut ī ik q̄ñq̄z agēntibus hora maxime gelu de morbo appens ꝑmo ꝓstrigit et coarctat hūidū q̄ō iterius ꝛ spūs ut ī ptes neq̄ant p trāsīr: aut ex ꝑcussiōe l' casu sensū ꝛ motū ꝓfesti ꝑcte vl' ex ebuetate. vñ aphoris. q̄nta: Si iebriat' aliqs repēte sine voce fuerit spasmo īnato mortuꝰ si ñ febrīs accepit: aut ad horā veniēs scōm quā crapse solutꝰ locut' fuerit. Aut pp coagulationē factā a laq̄o vl' digitorū ꝓssiōe. Pōt tñ qs tā vehemēt ſb mēto laterali ter ꝓstrigē arterias venas iuuenles ꝛ neruos vt idē ocidat ī apoplīā. Uñ ītio ꝑma: Cū opilāt artarie et vene ex replonis vehemētia exide accidit q̄ñ ꝓstrigūt due vene apopletice ex cāu sensus ꝛ mot'. Cū. n. sīle accidit ille ex cā ꝑmitiua efficit illi actōni q̄ō sīle. Aut a cā interiori: et ea ꝑt'a marie: ꝑñr sanguis: mime vo hūorū ali' quā q̄dē opanī sua mīnitudīe opilādo. ꝛ hoc q̄dē aut ē apans q̄ apoplexiā pnicios' iducit: siue sit cala vl' frida: vl' ñ apans plm euenīes q̄ vl' fit ī cerebro ipo aut ī meatib' spūs in cerebro accidēs ex hūore mor ad ventres cerebri effuso sanguineo aut phl'atico supabūdanti vel ī meatib' spūs ad cerebrū cū artarie opilāt ꝛ vene ex replone vehementi. Quare spiritus non habent transitum velut ille cui dictum venas constringi apopleticas.

Apoplia quoq; fm medicos cõiter ẽ passio cerebri. apud Ar. vo cordis. vñ pbl. pma: Veruntamen horib⁹ apoplexie qñ coagulatũ solutũ humidũ cadit i cor qđ p/pter imbecillitatẽ innati coagulat calr: t merito. quia apoplia fm A. accidit hñub⁹ etates. Vult nãq; Aris. q; humidũ hmõi aliq̃ de cá motũ p arterias t venas sbethicas siue apopleticas aut iuuenules i cor ꝓcidet suffocet ꝓfestiꝫ. Series uñ eoꝝ hmõi ẽ veteris: semo rib⁹ catarri celerit pire facientes. ¶ Spẽs sigdẽ apoplexie fm Hip. sunt due: fortis t debilis: siue maior t minor. dicẽte forte solue ipossibile: minore aũt non facile. Scõm vo A. t Zoar. 3. Una qdez exñs ceteris peior: in q̃ neq; anhelit⁹ appet neq; spuma: neq; vox audit strãgulati adeo vt mor nõ distet a mortuo. Et alia in q̃ instãa mot⁹ t anhelit⁹ euacuant spũ aut debilitant ita vt difficilis fiat anhelitus: imo illic ẽ spuma t ei⁹ vox ẽ ceu strangulati: vt ista posita hic secũda est eoꝝ ad pmam t tertiã. Pore nãq; ipsam scribit A. et tũc due solũ erũt. Est t terna i q̃ nocumẽtũ ñ magnificat in anhelitũ. t qđ imittit in gutt penetrat patẽtis q̃ nõ eũ atur a timore quãuis de ipa habeat fiducia. Aphorismoꝝ vo secũda penes Ga. ponit. 4. vel. 5. vna in q̃ repẽte reddit insensibilitas i toto corpe respiratõe sola excepta q̃ si demũ fuerit phibita maxima erit t apoplia⁹ acutissima: in quib⁹ vbis dupler põt tãgi mod⁹ apoplie. Est t alia in q̃ respirat ſꝫ cũ violẽtia vehemẽtissima. t hec fort] ẽ apoplia. Alia vo fortis ſꝫ hac min⁹ qñ sine tensiõe t violẽtia ineq̃lẽ t inordinatã t adhuc difficilẽ hꝫ qs respiratiõem. Est t relinq̃ in q̃ qs seruat ordo imbecillis exñs: q̃ fortassis sanatoria si gerant opportuna. Circa pdicta euenit hesitare cũ ita diuersimode spẽs numerẽt apoplie. Hi cẽdũ q; ipa vel distinguit rõne sui finis q ẽ ad mortez vel ad vitã: sic cuuslibꝫ egritudis qđ crisis ſignat descriptio. t ita ei⁹ sunt duo modi. Aut rõe synthomatũ vel talis anhelit⁹ spume t hmõi: t tũc. 3. 4. vel. 5. pũt manerico ipi⁹ forte fm q; pspicaci⁹ aut alr ꝓsideraũ. Amplius dubitat. qr dictũ ẽ pus t interior ptio i apoplexia fortiori sensuꝫ oẽm t motũ auferri pter eoꝝ q anhelitus. A. dicẽte q; in qbusdã anhelitus nõ appꝫ nõ tñ ipor pulsus deficit itegre. Dicẽdũ aut q; Ga. tãgit quãdã apoplexiaꝫ in q̃ motus cuuscũq; pt] deficit vt eã q̃ maxima t acutissima. vl' q; loqr de ablatõe motus causati a vnte aiali: nõ aũt vitali. Neq; A. negat simplr motũ abeẽ quẽcũqꝫ: ſꝫ motũ vnus aialis: nõ aũt vitalis vt pulsus. hic aũt põt inesse cũ singularis sit act⁹ vitalis ab apoplia simplr nõ ipedit⁹: nisi apoplia audiat fm Ar] . in corde causata. anhelit⁹ vo deficit. qr act⁹ est vnus aialis cui⁹ defectũ ẽ iuxta medicos apoplexiaꝫ forte passionẽ ac vitalis etiã cũ sit mixt⁹ q̃rto de accidẽti. Cũ. n. in apoplia cẽbrũ opilet spũs aialis negens a cerebro i neruos t musculos pgredi mot⁹ pectoris t vlr oia cessat ita vt aial oporteat suffocari. Aut A. nec in ea simplr tollit anhelitũ: vex dicit eũ nõ appẽ. ¶ Propr hmõi tertiũ sciẽdũ q; apoplia cũ plib⁹ ꝓuenit egritudinib⁹ sibi cõparib⁹: aut in mẽbro t accidẽtibus vel in his salte. Differt tñ in nõ paucis ceu sunt epilepsia subeth stupor ꝓgelatio syncopis t suffocatio mric] de accidẽti t interiorũ ẽtijs. Apoplia. n. t epilepsia ꝓuenũt i sbiecto vt in cẽbro. In cá q; vt plũmũ fiũt ex phlat] opil'one i accidẽtib⁹ anhelitus t spũe. Bzñt aũt fm magis t minus eo q; i apoplia qđ ãpli⁹. vñ ipa l'mor pmit l'i palysim cõuertit. Bzt aũt apoplia a subeth. qr apoplia clamat cũ anhelit⁹ lesiõe t oisariã ptaua sensu t motu. ñ aũt h adsunt sbethico: imo põt intelligẽ ac excitari. Sũt t mot⁹ ipi⁹ sensib⁹ lemores. Et p añdicta dzt apoplexicus a stupidis t ꝓgelat] . dzñt etiã inter se. qr stupidi ocul' pmanẽt claus: cathalẽtici apt] . distatq; sbethic⁹ a syncopizato. qr pulsus sbethici fortior ẽ t sil'or sanoꝝ pulsu: syncopizati aũt debilior t durior. In eo etiã mltat color ad citrinitatẽ t ad mortuorũ colorẽ sil'itudinẽ: frigescũtq; extrẽa: q̃ qdẽ nõ accidit sbethico. Bzt sil'r sbethic⁹ a suffocato mãlr. qr h itelligit et logr ꝓcitat⁹: ille vo cũ difficultate itelligit obmutescẽs oio. Dol⁹ etiã patient] subeth pcipue colli capit] t pedũ ertat facilior: i suffocato vo sensus etiã palpebraꝝ aptio facilior. Aduẽit etiã suffocatio mric] sbito t minus subeth pduras. Per horã vo h audit eq̃l seu eq noctialis q̃ er. 4. pcise ps ẽ diei nãl' ita vt vnicuiq; signo duplex hmõi corrñdeat hora. Est t hora ineqlis seu artificial' fm q; qlibꝫ dies t nor lõgior t breuior vel melior in. 12. diuidũt horas: ita vt cũ dies fuerit noctib⁹ eq in idẽ ambe ꝓcidãt horẽ: ceu cũ etiã i climatibus sol fuerit in pncipio arietꝫ vel libre: qđ sub linea euenit egnoriali ppetuo. Spatio vo ẽ alicui⁹ in sbsidiũ apopletici admistratio: siue dieta fuerit medicia siue aliud. min⁹ tñ diete q̃ medicie iistẽdũ. ¶ Propter secũdũ qdẽ sciẽduꝫ q; aliq auctorũ simplr absq; ptestatõe mil opãdũ docẽt fore i apoplia vt Isaac t A. Quidã vo ptestãt ne appeat defectus opant] mor agẽdũ. vñ mesue: In cura oꝝ apoplie vt oẽ gen⁹ regimis admistret illico. Dilatio. n. ad mortẽ pducit festinã cũ etiã moribus de se parũ recipiat curã vt Isaac testat. verũtñ vt nõ appeat er pte opãtis defect⁹ conaberis a pncipio mãm sbtrahẽ inquãtũ possibilitas exigit petit siue sanguinea fuerit aut phlatica. Aliqs ãt horore ac amicitie solacio practiqs ás. vñ Theodor⁹ pscianus: Egrotos sb plena iã despatõe positos ñ vt medicinarũ iã medelis: ſꝫ magis tñ amicorũ solacio visitam⁹. Quidã etiã ꝓcitati pietate: q̃re q̃rto pma: Si dimittamus i hmõi accidẽs mors fm oẽm dispõem: ſꝫ pportionabimur ad mirabilem audie paucitatẽ. Nõnulli vo testãt nõ esse opãdũ in q̃dã tñ apoplia nisi tpe definito. vñ practice quinto: In epilepsie cura. i. apoplexie noia etiã hic recipiũt pmutata pus immẽdũ. q; si facies egri rubet aut lurida ẽ vel viridis repleta cephalice vtaris phlomo aut saphene quo a remotioribꝫ trahat mã locis: t iurta qđ virtus patit t repletõis quãtitas sanguine educat. Si aũt hec nõ videri] signa patiẽte nõ moue oio: nec aliqd ciborũ adhibeas aut medicaminũ donec. 72. ptraseat horas. Almansor vero nono: Si spuma egrediat ab ore nõ ẽ apoplectico medicandũ. vñ aliqñ dictũ est q; actio q̃ debet i apoplia interdũ est vera redũdãs in salutẽ apopletici: t tũc ñ semp medicãdũ: ſꝫ cũ spes affuerit cure. Interdũ vo apparẽs palliata vt ne defectus in arte videat t artifice: t ita mor in ea indirnter semp aliqd agẽdũ. Sed qđ de hijs i tertio t q̃rto mostrabit dicẽdor. Propr tertiũ pmit⁹ qdẽ vitas sbdat: deinde videat cur Hali abbas dilatõem actus in apoplia. 72. pcepit horis. Hic itaq; pmo ꝓfestiꝫ a pncipio agẽdũ t ppe cum educẽtibus in apepleria nec tps aliqs expectãdũ. tũ ne defectus in opatõe vt mirabilem audie paucitatẽ t aliorũ ꝓtristatio vt appeat ſꝫ opposita. tũ q̃ñ acutorũ morboꝝ nõ omnifariã sunt certe pnũciatiões salutis vel mortis.

Hic aũt ẽ acutoꝝ morboꝝ marie Unũquodqꝫ.n.idi uiduũ a sua ꝓstructõe mãli ca.7 hu.7 a supis hꝫ vtu teo 7 ꝓpetates occultas: ad qs itellect⁹ puenire ñ pt hũan⁹:dria.115. Nos nãqꝫ i cognitõe taliũ ñ possu mus ad id qõ est certũ puenire cũ aliqñ ẽncitas.i. mõstrnositates i morbis accidat sicut i reb⁹ nãlibus vt vlceratio pulmõis 7 sikia collꝫ.7. Aõ ampli⁹ firmat p.A.dicẽte: Accidit vt hõ i appoplĩa incurrat 7 ñ sit dria inf ipm 7 mortuũ 7 ñ appeat aliqd anhe lit⁹:deinde reuiuiscit 7 sanat. Et nos plũmos vidim⁹ tales. Adhuc mã appoplie furiositatẽ q̃ndã iportat Jn h⁹i aũt ꝓfesti ꝑceptũ ẽ mouef. Rursus opatõiꝫ ish⁹ intẽpestiue nõ repiũt nocumẽta ꝓscripta. Jgr cũ ptestatõe tñ mor i appoplĩa opãdũ. ¶ Propf secũdũ h⁹ sciẽdũ qp iõ voluit Haly abbas dilationẽ act⁹.72.horaꝝ tñ qdã libroꝝ ptaue ac ẽt ꝙ Rasim incõtnẽte 7 A. habeãt.70. qñ .71.horæ tres dies ꝓstituũt itegros:i qb⁹ declaratũ est omnẽ hu.cuẽta ri:dria.88.cũ mlĩa ẽt in.3.dieb⁹ suã pficiat ꝓdũ. Et ꝓpterea Joãnis illõ nono: Cũ lazar⁹ fuerit mor te q̃triduan⁹ ac ẽt fetẽs quẽ nequeũt i appoletico re piri:miraculo magis ascribẽd⁹ qꝫ nãe hic ẽt trinita tis nũer⁹ a phis ẽ plat⁹ adeo vt i significatiões sit i stitut⁹ h⁹ ꝓscriptionis ꝓmio. Uerẽs ẽt occultã di strahere Haly abbas actionẽ nãe. Ampli⁹ qs forte cãm assignabit ex motu lune p circulũ zodiacũ ſm q̃dras 7 medietates ipaꝝ. Nã triũ dieꝝ spacio ad mediũ eã dices q̃dre vni⁹ puenire. Hꝫ id pt calũia ri. Nõ enĩ luna puenit ad q̃dre mediũ nisi cũ fuerit cursũ velocitata.tũc enĩ vt aptũ ẽ:dria.104.15.gradi bus in die mouef nãli. Ter.n.15.45.ꝓstituũt grad⁹ qõ ẽ q̃dre mediũ cũ tota gradus ꝓtineat.90. Si aũt fuerit motu tardata solũ mouef.12.ita vt tribus die bus.36.tñ pegret ptes:7 sic a medio deficiet q̃dre. Cũ aũt inf has duas dispões media fuerit gradi bus inf mediꝫ zodiacũ pambulabit. Sed circa ꝑdi cta dubitaf:qz vt iductũ Almãsor negat medicãduꝫ cũ appet spuma. Hꝫ id in secũdo iuxta.A.cõtingit appoplie mõ. Jn secũda igf nõ est opandũ spẽ mlt toqꝫ ampliꝰ i ꝑma. Dicẽdũ qp Almãsor audiẽdus est i ipo actu spũatiõis qz tunc strangulaf. Et suffo catoꝝ 7 dissolutoꝝ:nõdũ aũt mortuoꝝ nõ referũt qbuscũqꝫ fit spũa circa os. Cũ vo nõdũ appet spũa cũ hꝫ spacũ opandũ vt in Haly abbat] ꝓtineꝫ ꝓcidit hic siniaꝫ. Plures.n.curã magis videnf miou coap tare apoplie. ¶ Propf q̃rtũ vo ad ꝑmũ dicẽduꝫ qp Haly abbas fuit ill⁹ opiniõis q̃ nõ approbaf i ꝑ senti. Ad aliud dicẽdũ qp i egritudie mortali qñ esse mus oio certi de morte celerria nihil essꝫ agẽdũ qõ hic vt oñsum nõ euenit aut nihil agẽdũ sine ptesta tiõe qõ de eo qõ qnto de ige.7.10. suscipiũf in cura etbici cũ pnsicis saluté pentib⁹ 7 amicis nõ ꝑmitten do:sꝫ vite tñ p dies mẽses aut annos ꝓtelationẽ vl qd opandũ:ne actus iscitia cũ alijs iputef medico. Ad aliud dicẽdũ qp nil agẽdũ i crisi qñ fit eq̃lit:tunc enĩ nã nõ ẽ medicamĩnibus stimuláda iuẽ illõ Hip pocratcũ Que oꝝ agẽ vñcũqꝫ marie ꝛpit nã tẽ. Ad aliud dicẽdũ qp ũ sp:imo rarius appoplĩa vt dictuꝫ ex apate 7 cũ fe.ꝓsurgit qõ puũ est valde.vñ.A. p⁹ ſmonẽ añmissũ. Si aũt ita ñ sit:sꝫ cũ fe.ẽ pp apa 7 putredinẽ tẽ ẽ mortifer.dictũ ẽt fuit qp apoplĩa mãe umaginẽ hꝫ furiose mor ad eductionẽ cogẽt] in ꝑn cipio. Et silr ad iductũ dicẽdũ.A. Et fortassis ꝺ mo uerũt Haliabbate dilatoꝝ ꝑdictã apponẽ. Ad aliõ di cẽdũ qp apoplĩa sicut egritudinũ ceteꝝ hꝫ ꝓncipiuꝫ lꝫ sit breue. Aut i statu qescendũ si nã opef sufficient.si vo ñ mouef hora mot⁹ et⁹ vt tactũ antea. Ad vltimũ dicẽdũ qp ñ ẽ multũ cũ dicta opãdũ dũmõ apoplĩa ex cã ꝓtigerit interiou nisi post.72. aut ãplius horas 7 ꝑpe cũ apoplĩa minor i palysim terminaf: sꝫ ma gꝰ negociãdũ cũ eductio.lꝫ enĩ mã sit cruda idigesta hꝫ motẽ furiose ꝓfesti euacuãdo exoꝝdio. Que aũt p t] alter⁹ q̃ztũ ẽt ꝓuncãt oñsum in anteri⁹.

C Jrca predicta dubitare ꝓtin git eo qp dictũ febrẽ cũ apoplĩa ꝓcidẽ. Qñ ñ vf: qz apho rif. quinta 7 scõa: Acute egritudines rare q̃ sine fe. q̃ lus ẽ apoplĩa. Eti: Paulus apoplici iacẽt sine febre. Similr pquirẽs practicas mime ineniet febrẽ apop plie ꝓsociari. Itẽ: Apoplĩa mor accidit vt tactũ.vñ interioꝝ ẽt tertio: Apoplĩa pp repentinã gñatiõꝫ idi cat f'um hũorẽ grossũ vel fiscosũ repẽte sil'implẽtem pncipales vẽtres q ſm cerebrũ ñ ſm discrasiã tot⁹ sbe ipius. sed febris non fit repẽte:oꝝ nanqꝫ putredi né a suis causis ꝓinceptis fieri: deide resolui fumũ i de putridũ cor: petentẽ:tandẽ ab eo p totũ corpus re fringi:dria.88.febris ẽt discrasia exist. Ea vo pau latie supuenit. Ampli⁹ vt dictũ ẽ i febre de q̃ ſmo fuli ginẽ putridã op⁹ fit cor: petẽ. Jd aũt ꝓtingẽ ñ pt cũ in apoplĩa vt visũ opilo itercedat totaliꝫ qõ i epilepsia nõ ꝓtingit. Et firmat qz spũs ẽt aliis subtilissimus non pt i ptes diffundi subtiliores:aphorismoꝝ scõa. Rursus: Propter apoplĩam necessitas imẽdissima euẽtatiõis inducit ita vt suffocatio ea sola itercedat aphoris.tertia. Si g̃ fe.supueniat multiplicabif p am plius tlr vt ñ pmaneat vita. febris enĩ necessitatẽ ex tictionis coauget nõ pax aphoris. q̃rta:cũ sit passio coꝛdis ca'a p oẽ diffusa. Non itaqꝫ febris poterit cũ apoplĩa ꝓcidere. ¶ Jn oppositũ sicut visũ. A. 7 glo sa nom Almãsor ita: Apoplĩa qñqꝫ ꝓtigit i vẽtricul' cẽbri ex phl'ate: qñqꝫ ex sãguie supfluo: qñqꝫ ex apa te cerebri. Apa vo tã nobil' mẽbri febrẽ iducet: dria 95. Aphris.6. Omnibus cũqꝫ sanis dolores repẽte sũt i capite 7 ꝓfuno sine voce fiũt 7 stertũt:i.7.dieb⁹ peũt si ñ febris accipiat. Hꝫ hec ſm cõmẽ.ẽ apoplĩa. Cõcidit igf fe.cũ apoplĩa. ¶ Propf ꝑmũ qdẽ sciẽdũ qp qd sit apoplĩa:7 q̃ ipius cãe ac modi visũ ẽ ꝑus:7 qd fe.87. ¶ Propf scõm vo sciendũ ipm ex argut] appere. ¶ Propf trĩũ qppe sciendũ qp cũ apoplĩa fe.ꝓcidẽ ꝑt qñqꝫ.nã ipsi⁹ qdã ẽ q̃ fit ex mã plĩa mor opilone suffocãte velut ignis tegmĩe corũpit: 7 cuꝫ hac breuitate more vt ꝓbatũ fe.ñ valet ꝓcidẽ: cũ hec marie a mã ꝓtigat phl'atica fe.opposita subã 7 q̃lita te. alia qdẽ fit ex mã moꝛe ita qp vigoꝛato cerebꝛo su p ipam i lat⁹ expellit sepius dextrũ:dria.183.palysis cãndo:7 cũ tali pp motũ 7 agitatoꝝ nãe: 7 ñ ob apa ꝑt fe.associari:7 laudabilr ut iudicatũ hip.ꝓũgi cũ ſm cõmen.calefaciat 7 dissoluat grossã 7 inflatuam vẽtositatẽ:aut mãm phl'aticã vñ ꝓtingit. Quare. A. Cũ apoplet⁹ febricitat fac motã i re ill⁹ dõce disco opiaſ:forasse.n.ẽ crisis:sitqꝫ mota vsqꝫ ad.72.horaſ vt visũ.si vo inf has duas mã fuerit media q̃ztuare p ꝑeqꝫ sãguiea ñ mor suffocãs:7 sufficiẽt sbingrediens ꝑt apa cãre.7 qz rari⁹ tal'occurrit q̃s mun⁹ipa ꝓtigit sicut ex ꝓria idicat. A. ut plĩm ꝓtingẽte. Aõ ꝓbaf:qz fe.cõcidit cũ apate ptis nobil' intrisece ut visuꝫ dria

95. ſz cerebrū ꝓt apostemari sicut oñsuz. 96. Et apa te adhuc apoplizante: ꝛ ꝑcipue ỏ sanguie. vñ ét apho ris. 2. Ois apoplexia fit aiali vtute influere nequeũte i q̄ iferi⁹ i capite: aut ꝓpter phlegminosaz quandā di spositiões i ipo cerebro exīstē aut vētriculis eius q̄dā repleꝯ hūiditate phlegmatica. Eti: vbi é repire cāz cō iūctā se. ꝛ ipaz erit iuenire cū ilsepabilis comitat eādē sed in apoplexia possibile fit hāc ut fumū petentē inti mius repire ꝓpter sanié apatis. Typus eni dat trium aut q̄tuor diez q̄q̄z q̄ huius i q̄bus sufficiēt ꝓt cā ꝓ duci ꝑiuncte pmissa. Amplius cū artarie sint ptes cor dis ꝛ i eius fuitiū ordinate. Si g̃ qs calor extraneus petat ullas lesiuus mox i passiõe deducet ad ipm. Sz hec eis accidit apate. Et firmat: qñ oiuz aceñtiuz oc currētiū corpi pm⁹ ꝑcursus é ad cor: tāq̄z ad basim vi te. ¶ Nec. sar. i. Pōt itez se. cū apoplia q̄q̄z ꝑcidere ꝑcipueq̄z phlegmiosa: sepi⁹ tñ sine ipa. Vñ. A. Cūq̄z cū apoplia fuerit se. tūc illic é apa ſm Plinū. Sed circa id dubitare accidit: q: igt is q̄ appoplia acciõ ex apate é ex spēb⁹ apoplexie puerse. Nō igit dat mo rā se. ꝓductōi. Dñdū q̄ triplex extat siē ét tactū apo plexia. vna quidē puersio: ꝛ mox suffocatiua: nōnūla puersa sic phlegminosa ꝛ tertia min⁹ puersa ceu q̄ pa ralysim magis icurrer facit: Ex hac nāq̄z ꝑmo fit eua sio nō raro cū fuerit machinatū ỹ ipaz pfecte. A ꝑma qdē mors repēte ꝛtingit. ſz a media tpe differt ut visū seuior: tñ vltia. Vñ. A. Si se. é ꝓpter apa ꝛ putredinez tūc é mortifer. Sic itaq̄z ſm min⁹ ꝛ apli⁹ é puersa. Ad huc hesitat: quia hist or. 3. i cerebro nō é modica: neq̄z magna venula aut artaria. nihil eni sanguis hz i ipo ꝛ siccissimū depdit scō: sicq̄z nō apabit de sanguine. Dicēdū q̄ lz artaria aut vena nō sit i ſba cerebri ipsā est tñ i pia involuēte ipm mīe imediate ꝛ rberi mediāte ꝛ dura: ut ide fiat ꝛtinuatio cū cor de. Rōne igit socie tatis artarijs ierit ꝓpassio cerebri. Propt ỏ quartū dicēdū ad ꝑma eos se trāstulisse ad ea q̄ sepi⁹ ꝛtigūt q̄lis est apoplexia ꝑ or: triū. Sic pl'es ut visū pferunt eā simpl'r ex phl'ate fieri. Ad aliud sil'r dñdū ut ad ml'tuz verificari. Neq̄z ét apoplexia fit ſm discrasiā imediate cū nō sit morb⁹ sine passio ꝓplexionalis: vez offi cialis: Cui tñ ut oñsuz discrasia supuenit febrilis quā doq̄z. Ad aliud dicendū q̄ lz sit opil'o neruoz in apo plexia p quos spūs defert aialis sensus ꝛ mot⁹ delati u⁹: nō tñ artariaz ita q̄ nō valeat p eas fuligo putri da cor petē: ꝛ maxie q: dcm i b⁹ apoplexia phlegmio sa nō supfluā materie quātitatē iteruenīr repēte suffo catões. Et p hoc appet ad aliud. Propter eni ipi⁹ mi notē materiā ét cū se. nō tā grādis iducīt extictiõis ne cessitas q̄n aliq̄b⁹ dieb⁹ vita pmaneat. Et fortassis ali qd materie dissoluīt se. Nō ea igit apli⁹ itēdet neces sitas: qđ certū extat in spasmo de repl'one ꝓcurrēte ut quē vitas edocet aphoristica.

Differentia. 183.

Quod paralisis sinistri lateris sit curatōis difficiliorīs ea q̄ dextri mō strat p Paulū id dicēte. Adhuc vbi é rō curatōis ma ior: cū hec pficiat ỹrio ipa ꝓplet meli⁹. Ea vō i dextro repit latex cū sit calidū ꝛ siccuz opposito materie fri. ꝛ humide ut multū hāc passioné causant ꝛ non i ỹrio eius sinistro. Rursus vbi vt⁹ fgitiua fortior cū ipa sit morborū ſm Hip. curatrix vieq̄z latiores: q̄b⁹ ꝓt mā eūari ꝛ emitti: egritudo facilioris é curatōis. Hoc sig dē euēit i dextro cū latex sit nobili⁹ ac lati⁹. Eti: Egri tudo reddit difficiliorīs curē cā ipi⁹ amplitor: ſz i sini stro pl⁹ colligit materie frigide cū sit ibecillior ex q̄ eo surgit egritudo hec freq̄ntissime. Itidē: Defect⁹ ꝛ pec cata i ptib⁹ ignobilib⁹ ꝛtigūt magis q̄z i eaz opposit z. appens de ptib⁹. ps ät dextra nobilior sinistra sicut āteri⁹ posterior ꝛ sursū eo q̄ deorsū: dria. 47. Palin Sile vī ỏ palysi ꝛ pleuresi: ꝛ adhuc magis ỏ tremoī ꝛ sciatica cū vbi: lz rō similis fuerit ptiū. Sz pleuresis si nistri lateris deterior ea q̄ dextri: tertio decia. Et trem or sinistri: eodē scōa. Ät sciatica eodē mō. viatici. 6. vñ tertō. 22. In pte sinistra é difficilis. Erit itaq̄z paly sis sinistri latis curatōe deterior. ¶ In oppositū: illa egritudo deteriorīs é cure q̄ pte occurrit nobiliori: et iō egritudies cordis ſt pricipiose. talis palysis q̄ ỏxtre ptis cū sit nobilior sinistra. Rursus: illa egritudo dif ficilioris é cure: q̄ fortes nō tolerat medicias ꝛ maxie cū b⁹ egritudo fortibus egeat remedijs. Sz hec é pa lysis dextri cū ipaz oporteat curaſ calidis. Dextra vō é calidior: ꝛ visibilior sinistre. Est itaq̄z difficilior cura tōis palysis lateris ỏxtri ea q̄ sinistri. Propt ꝑmū qdē sciēdū q̄ palysis dupl'r accipit: cōit: ꝛ ꝑpe. ꝑmo qdē si gnificat mollificatōez cuiuscūq̄z ptis. ꝑpe vō medie tatis ton⁹ corpis sensus ꝛ mot⁹ ꝓuatio. Aliq̄n tñ dicit palysis ꝓuatio sensus ꝛ mot⁹ scōz totū qđ idē sit apo plexie qđ nomē oñdit: dissolutōez eni dicit. Differt ät palysis a stupore ꝛ tremore: q: i ea sensus abl'o é ꝛ mo tus: ſz i stupore sensus debilitas: i tremore vō motus. Sūt eni he due passiões i palysim ꝓue. Nosce quoq̄z i ipa maiorē opl'onē iteruēire q̄z i tetano: ꝛ decepo in spasmo: ac demū i tremore stupore ꝛ saltu: ꝛ ió i illis ñ tollet sēsus ꝛ mot⁹ oio. Eti: palysis aliq̄n é p se ꝛtigēs ñ raro vō ex alia euenit passione ut apoplia choleri ca se. acuta ꝛ b⁹ i. Est ét ad mltū cū humoris vitio ꝛ p ptie frigido: q̄q̄z vō ex simplici q̄litate. Apud. n. A. ꝛtingit ex apoplexia a crisi colice ꝛ egritudis acute: di slocatões spōdiliū frigore: casu: pcussiõe: ligatura for ti: veneno: ꝛ b⁹. Dextrū quoq̄z aialis é ps duaz ipius nobilioz q̄ mouet. sinistruz ät vilioz q̄ fulcit. ¶ Moueri nāq̄z é i dextris: i sinistris ät fulciri de aialium motu. Propt scōz vō sciēdū q̄ Paulus ꝛ alīq motiuis pin ducet detēti ꝓtulerūt palysim sinistri lateris difficilio ris curatōis ea q̄ dextri: de q̄bus tertio ꝛ q̄rto dicēdo rū appebit. qđ verificabit fortasse idicatōne a loci im becillitate p se supta cū vtus sit curatiua nō ꝑsideran do qđ accidit. ¶ Propt sigdē ttiū sciēdū p⁹ q̄ paly sis sepi⁹ ꝛtigit i pte dextra q̄z sinistra: ꝛ demū q̄ dete rior q̄ ptis dextre. ¶ Propter ꝑmū huius sciēdus q̄ exprimēto pcepi crebrius valde lat⁹ dextrū palyticari sinistro: ꝑcipue cū ipa ut freq̄nter eueniat ex apoplia miori. vñ aph aris. 3. His q̄ satis seniorib⁹ catarros ꝓpter raritatē ꝛ eliq̄tōez venarū ut repente peāt. hos ät pp apopleticos seu palyticos fieri i dextris. Quaſ alia trāslatō: celerit pcūt: vl' i dextro latē palysim sustī nebunt. Sz de aere ꝛ aq̄ alijs vō desiccant latera. qđ oñdit q: palysis ad multū accidit ab apoplexia mio ri ex mā q̄zmltū pbl'atica fpléte vētricl'os cerebri: mi n⁹ tñ q̄z i maiori. Qua qdē pbl'atica i seipa nā expel lit ad lat⁹ dextrū: tū q: maior ps b⁹ materie collīt i pte sinistro cū sit ifirmior: dextra. Repletur g̃ magis cū nā sp expellat qđ supfluū ad ptē ibecilliorē. Ea vō ipleta ñ poterit i ipaz fieri expulsio cū plenū ñ recipiat: ſz va vacuū. Expelletur igr ad dextrā min⁹ repletā: tū q: ful

cita est in sinistris. motus aũt ꝛ ppulsio ī dextris: tñ qñ vie ꝛ meatꝰ latiores sunt in pte dextra q̃s sinistra cã calidi ꝛ qr ipm cũ sit attractiuũ ꝓcipue. Crebrius igit in latere q̃z multũ accidit dextro. Sꝫ ꝛ. videt. n. magis in sinistro q̃s in dextro ꝓtingẽ: Am Serapi. Si hũor viscosus abũdet sup duos vẽtriculos cerebri anteriores fac apoplexiã. Si vo sup posteriorem palysim ĩduc. Si in latꝰ debilꝰ trãsmutatur. ls aute ẽ sinistꝝ: dria euidẽ. 47. Cõtingit igit amplius ī sinistro. Dicendus q latꝰ debilꝰ in hmõi apoplexie labore illud ẽ qõ nã ſimulata reddit magis aptus recipere vt oſſus mãs a cerebro in latꝰ ppulsas. vñ tertõ scõa: Nõ elongat qn seruet nã vnꝰ duoꝝ latex purgando vt expellat mãs ad latꝰ qõ est debilꝰ ꝛ p id est qõ magis extat susceptibile mãe pmũ: id aũt dextrũ vt oſſum. C Propter scõm vo hmõi sciendũ q deterior palysis ẽ curatione q̃ later dextri ea q̃ sinistri. ná is fm veterẽ vt oſſus. 174. ẽ deterior morbꝰ q cuꝫ discõueniẽtia ꝛ in ꝓportõe pticulariũ ꝓtigit eiꝰ opposito. Sꝫ talis ẽ palysis dextri later cũ magꝫ ipm eidem ꝛriet q̃s sinistꝝ: qõ calitas motꝰ ꝛ fortitudo cum reliqs mſant. Neqꝫ instãdũ ad istã rõnez vt plures dicentes modernoꝝ fmonẽ Hip. vificari in acutis tñ cum scribitur pmo scõa: q inhabitãtibus septẽtrionis loca nõ accidit epilepsia: eo q sunt interius sani. ꝛ qr calor innatꝰ ẽ multꝰ q̃ si accidat erit fortꝫ: qñ non ꝓtingit eis nisi ꝓpter fortẽ cãm. Et eodem tertio. 14. Homo de quo vehemẽtius timeꝫ cum aduenit ei hydropisis est ille cuiꝰ cõplexio nãlis est calꝫ ꝛ sic. Nõ eni egrotat p ꝛriũ sue cause nisi ꝓpꝫ rẽ magnã. Epilepsia vo nisi dum spasmat ꝛ hydropisis egritudines sunt cronice. Adhuc illa egritudo difficilior ẽ curationis q̃ amplꝰ ledit fontẽ ꝛ mãs vite ac nutrimẽti: et ita curatõis fundamẽtũ. Talis vo ẽ palysis later dextri magꝫ ea q̃ sinistri cũ cor vtute magꝫ respiciat dextrã: dria. 47. Epar aũt si tuet in eadẽ. Eti: Morbus colligens mãs ampliorẽ pluſqꝫ dissemĩatã ꝛ insertã deterior curatione reddit. sed hmõi ẽ palysis lateris dextri vt oſſum. Neqꝫ in ipa fulcire possumus curationis basim cũ ptius sit lesa nobilior. Itaqꝫ palysis dextri ꝛ marie q̃ ꝓpter apoplexiam ꝓtingit minorem peior ẽ cura ea que sinistri. Fortasse aute si esset aliꝫ palysis seu mollificatio pticularis cũ hmõi cã absqꝫ cerebri ꝛ nuce ac aliox ꝑncipaliũ lesione possent: puta q̃ ꝓpter ligaturã q̃ sinistri lateris illa q̃ dextri ceu in podagra ꝓtingit sinistra ꝛ dextra ac in plurimis talĩ passionũ cũ curatia ꝑncipia saluent illesa magis Et sic audiẽdus ẽ dicẽs Paulus palysim dextre ptis facilioris curationis ea q̃ sinistre. C Propter ẽrtũ vo ad pmũ appet qd dicẽdũ. Ad aliud vo dicendũ p interemptionẽ b. ꝛ ls latus dextrum sit calidius ꝛ siccius: sinistroqꝫ fortiꝰ debilitatũ tñ ꝛ infrãtum ac hũe etatum nõ remanet qd quo possit ratio curatiõis haberi: sic̃ si foret in sinistro. p viam etiã reumatꝫ oſſum q mãs b maiorem suscipit sinistro. Ad aliud sil'r qd dicendum appuit. verum. n. cum latus dextrum ī sui pmaneret dispõne nãli q secus hic accidit. Ad aliud dicendum: q ls p modum congestionis seu aggregationis materie nutrimenti supflue plurimum ipiꝰ advenit in pte sinistra q̃s in dextra p viam tñ reumatꝫ vt visum amplius corruit in dextrã. Ad aliud dicendus q sermo ille verificat relatione ptium reliq̃: ad cor tñ si ei accidat nocumentũ ex aliq̃ fortiori cã deteriꝰ remouek cũ non sibi auxiliũ adueniat aliũde vt ī corde ostendit lesio. Ad aliud dicendum q nõ est sic̃ cũ nõ adeo hmõi morbi ledant ptes qbus accidit vt palysis ab apoplexia ꝓtingente. Amplius. n. nature ledunt ꝑncipia. in q̃dam tamen ceu tactuꝫ palysi pticulari secus põt contingere

Differentia. 184.

Quod in tortura faci

Qci locale remediũ ponẽdũ sit sup ptẽ visam sanã oñdit p. A. in pbl. q̃rentẽ ppꝫ qd in palysi maxille nõ ipe afferimus auxilia: ſꝫ alteri. Adhuc locale remediũ dꝫ apponi sup ptẽ visaꝫ sensibiliter ifirmaꝫ cũ medicꝰ sit artifex sensibilitatꝫ ꝛ euidentie. Hmõi vo est q̃ sana. vñ Alexãder ibidẽ: Videt musculus q ẽ fꝫ alterutrãqꝫ maxillã sanus ifirmꝰ: ꝛ infirmus vt sanꝰ. Eti: Locale ponendũ est auxiliũ sup ptẽ fluentẽ cum in ea cõpositio corrũpat: ipa vo vt dicunt est q̃ sana videt. Rursus sup ptem mollificatam seu resolutam remediũ applicandũ vt hõiditates exiccent illam imbibentes. hec aũt appens est sana cũ nõ refugiat versus suũ ꝑncipiuꝫ: sed magis reliquũ videat ipellere Itaqꝫ sup ptẽ appentẽ sanã locale situãdũ ẽ auxiliũ. C In oppositũ tertio. A. scõaꝫ: Quidã dixerꝫ q latus egruꝫ in tortura ẽ qõ sanũ videt q̃uis cã sit ī ipo ꝛ latus sanũ agit actionez ppã. Sed ls fm plm non est vex. Nã anothomia ꝛ qõ scitum ẽ de dispõne lacertox facier facit te scire corruptionez hmõi. Itidẽ: Sup locũ in quo ẽ morbus remedium applicanduꝫ talis vo q non sanus appet cum in eo egritudo extet compõnis. vñ interiox. 4. Sanum latus vt sciꝫ erga mollificatã ꝙuertꝫ latitudinẽ. Rursus: quox sunt ortus drñtes ꝓtractus ꝛ fines diuersis egẽt remedijs. Hmõi vo in altra latex ps in tortura. Itaqꝫ super latꝰ infirmũ ꝛ nõ visum sanũ locale figendũ remediũ C Propꝫ pmũ vo sciendũ q tortura ẽ officialis egritudo in facie q̃ ipius ps ad innãlem trahit ptẽ: forma qꝫ pmutat nãlis eiusdem ita vt remoueat bonitas obliationis vtroꝝq labiox ꝛ ambax fm ptem palpebrax. A. Cuius qdẽ cã vel ẽ mollificatio seu palysis aut dissolutio corde incisio aut spasmꝰ lacertox faciei ꝛ palpebrax. vñ de cã scõo: Hema qdem fm nãs corrumpit aliqñ vt elephãtiosis ptisis ꝛ hmõi. Interdũ vo fm accñs sic̃ in dissolutꝫ seu palyticatꝫ vel spasmatis aut phlegminantibus vel indurat: aut neruo abscisis vel corda siue duris cicatricibꝰ alligatis. In oibus his talibus in aliaꝫ pticulam repens sit pticula alias fm aliam. Tortura nanqꝫ hec euenit ppꝫ lesionem factã in neruis venẽtibus a tertia ꝙiugatõe neruox cerebri: ꝛ qnta sub ossibus paris vtrinqꝫ duobꝰ sepulta ꝛ densa ꝛ a neruis venẽtibus q̃ꝑplimis colli spondilibus ex qbus cũ ligamentis ꝛ carne ꝛstruitur colligãte pãniculo lacertꝰ. A q̃ qdẽ passione ẽ duo musculi latigonales ls nose noti apud. A. velut culcidra fm Ga. exĩstes quox vnicuiqꝫ sunt q̃ttuor veniẽtes a totidẽ ptibus branchi seu rami ꝑncipaliter peccent: nihilominus cõpatiunt q labiox q̃ttuor duoqꝫ nasi: in q̃ etiã passione q oculox cũ palpebr ꝛ ppꝛie in pte torture ꝓtrahit musculi. Nosce quoqꝫ q si oñs nerui q cerebri patiunt: ꝛ p ꝙñs reliq consurgit apoplexia. Si vo q fm alteram sunt ptiũ oẽs palysis seu dissolutio. Si autem fm aliquã ptiũ mollicies causatur illius ptis. q si ptis alteriꝰ faciei tortura vel ener

uatio:tertio interiorꝝ. Ex qua tñ coniugatione neruorum spondiliũ manibus puis:nerui mandent veraciores discordes repio:quarto.n. de accidẽti scribitur ita: Sensus manuꝝ qb⁹ spinalis medulla patet ſm qntã spondilẽ perit oĩs cũ motu:qbus vo ſm sextaꝝ non oĩs. Prime náqꝝ brachij ptes ipassibules custodiunt. Multo aũt vtiqꝝ magis ſi ſm septimã spõdilen spinalis patet medulla. ſi aũt qd post ip̃m natura adhuc quã qd patiunt man⁹. Cui quidẽ sermoni alludit pmo secũda utcũqꝝ taliter: Si g̃ situs ex cõitate fit sicut cũ p nocumẽtũ qõ est in digito ex cã añ cognoscit qõ est propter nocumẽtũ qõ sexto ex ptibus neruorꝝ colli accidit. Apparet igit ex his scrib⁹ qꝝ ſm qntã spondilẽ t sextã demũ:min⁹ aũt ſm septimã:minime vo ſm octauã nerui deferunt in manus puas. In coſiriũ pmo interiorꝝ: qꝫ cadẽs de vehiculo cũ iret Romaꝝ in pncipio spatule pcussus fuit in quo tribus digitis manus sensũs iã.30. dieb⁹ defecerat motu inocito custodito de quo pſũpsit Ga. qꝫ in prima excisõe nerui q p⁹ septimã spõdilẽ pcussione pticulã aliquã phlegmatẽ durã dispositionẽ habere. Sꝫ neru⁹ q ẽ post septimã spõdilẽ t añ octauã ex pari egredit neruorꝝ octauo. vñ practice qnto vbi hic refert casus concludit ita incõmodũ hoc neruis cõtingit q ad ãularẽ medicũ t mediũ digitos sensũ ferũt quib⁹ a spõdili ẽ orgo. 7. collꝫ. Quare theorice secũdo t pmo pma expsitus de hoc anthonizat ita: Plurimũ septimi paris neruorꝝ colli puenit ad adiutoriũ:quidã tñ rami vadũt ei⁹ ad collum caput dorſũ t diaphlegma cũ ramis qnti associati:ſꝫ octani p⁹ cõmixtionẽ t societatẽ oĩs ad brachiũ t asseid uel vlnas pueniũt:neqꝫ eoꝝ qs puenit ad diaphr̃a. Ram⁹ tñ q est ex qnto pari uersus partẽ direct⁹ manus spatulã nõ ptrãsit:neqꝫ q ex septimo adiutoriũ ſꝫ ille qui ex spatula in brachiũ puenit est ex octauo mixto cũ pmo ramo q nascat ex spõdilib⁹ dorſi t ad dorſũ tendit. Dicendũ qꝫ hic sermo secũdus est vioꝝ t pticulariorꝝ qui aũt de accidẽti vlioꝝ. Per manus enĩ audiuit earum exordia ſupremata ut spatulas cum ipãrũ iuncturis ad quaſ quinta paris neruorꝝ rami t sexti dicunt puenire: aut lesio facta i neruorꝝ explãtione circa qntã spondilẽ nõ fuit eius tñ:ſꝫ cõcãsio que inferius. qꝫ autem prius sit acceptabile dictũ ostendit:qõ vidi de quodaꝫ adolescẽte sup collũ ex gradib⁹ cadente vbi pcussionẽ incurrit circa spondilẽ septimã in qua factus est timor t phibit⁹ motus tandẽ in manib⁹ totis. Cũ aũte eũ iuuaré meli⁹ hẽ incepit motũ in manu dextra reassumẽs a socilibus in antea:sed adiutorij extremũ cũ socilib⁹ mouere nõ poterat. in sinistra vo magis erat econtra:quod contingebat ſm lesionẽ aut salutẽ neruorꝝ ortorꝝ a septima t octaua spondiliũ:qui tandẽ sanatus pfecte tumore medicamine soluto: sit tamen in ꝓsentiarũ dicere tñ de huiõi auctorꝝ cõtrarietate. Fortasse náqꝫ eius amplior sermo deinceps cõcurret. Est aũt facies po que sub craneo anteri⁹ in homine solo ꝓpere perta: bistoriaꝝ pmo. Locale qdẽ remediũ ẽ auxiliũ post vlcem euacuationẽ seu purgationẽ q̃ꝫ plurimuꝫ administratũ cũ i paucis aut i nullis taliũ huiusmõi cõtingat egritudo absqꝫ corpis plectoria uel cachochimia q̃ prius euacuatione indigẽt aut purgatione Res egdẽ videt aliq̃ talis:t ẽ ipa ut auꝝ pfectũ aut homo:qñqꝫ vo neqꝫ videt:neqꝫ existit ut homo asinus. Interdũ quoqꝫ videt t nõ est ceu fixe distãtes stelle apparẽt nõ scintillãtes scintillare. Nõnũqꝫ ẽ t nõ videt ut appositione diuersoꝝ colorꝝ supficies existens plana cõcaua de longe apparet. qõ autem certificat ustorꝝ ampli⁹ sunt duo extrema: consequentẽ vo qõ exstit ñ tñ visũ. reliquũ aũt fidẽ plerũqꝫ fraudat. Propter secũdũ aũt sciendũ qꝫ alig ábiguitatibus t diuersoꝝ auctoꝝ scrib⁹ paralogizati dixerũt latus visũ sanũ fore infirmũ :a literi vo econtra. t ideo ſm hoc diuersimode remediũ applicandũ locale. quid autem de hoc mox videbitur ex dicendis Propter tertiũ vo sciẽdũ qꝫ enervatio seu tortura ſi fiat mollificatione aut corde dissolutione uel incisione apparẽte qõ exteri⁹ ipsi⁹:tũc sup partẽ visam sanã ponendũ ẽ remediũ cũ ea taliter sit egra:t ideo fluẽs trahit a sana pficiente suũ actũ directe. Appꝛ n. supficialiter in tortura qꝫ lat⁹ qõ cõtrahit sit sanuꝫ Cõtrahẽs. n. t recedens ab ei⁹ debito situ egrum ut duo trahentes funis extrema seorsuꝫ rotule infixi. q enĩ plus trahit videt reprimi t alter subleuari. ſi vero tortura cõtigerit a spaſmo humectãte uel exsiccãte aut apostemate uel duritie cicatricis ſm Ga. sup partẽ apparẽtẽ infirmã t vere hui⁹ entẽ ponendum locale auxiliũ ut duricies aut nodosa cũ i altero laterũ fuerit pendẽdi:qõ series insinuat premisse. Fulcit quoqꝫ medio bꝛeuior:qñ sup partẽ veracit infirmã quicqd sit de appetentia qñqꝫ fantastica locale applicandũ remediũ. huiõi quidẽ est po visa sana i tortura cãta ex mollicie uel ei ꝓportionabili. In ea vo q̃ a spaſmo t sibi sil̃ibus:talis quidẽ ẽ visa t existẽs infirma ꝓpt̃ qõ in hac locale remediũ ponet sup apparentẽ sanã ptẽ cũ realiter sit egra. In reliq̃ vo tortura sup entẽ infirmã t apparentẽ:qõ t signis discernit certis. Cũ enĩ a dissolutione contingit enervatio sensus t mot⁹ in ea sũt hebetes:t sentit in cute lenitas t in lacertis absqꝫ extensione:t demergit oculi i ferior palpebra:t ptũ altera pãniculi palati consequẽs tortura ẽ mollificata humida laxa. t qꝛ aspect⁹ sit ad inferiora videt patiẽs. q. meditari. que autem sit a spaſmo sicco uel humido:nota hꝫ signa in parte spaſmata ceu ẽctio cũ replone nõ siccitate stringitur cã cutis front̃ in illo latere t extensio i altero sit latere paucitasqꝫ adest salue ac sputi cũ sensiũ turbatione. Apostematis vo nota sunt signa in ei⁹ parte. Propt̃ vo ãrtũ ad pmũ dicẽdũ qꝫ Alexãder loquit de tortura facta ꝓpter mollificationẽ i q̃ ꝓcessũ remediũ ponendũ sup ptẽ visaꝫ sanã. Ad aliud dicẽ dũ hꝫ medicus sit artifex sensibilis t cuidẽs:ei⁹ tamẽ sensibilitas t manifestatio vere debent esse t non sophistice:q̃les sũt q̃ in tortura apparẽt ex dissolutiõe Nã dictũ ẽ quoddã appere:nõ ãt existere sup qõ locale nõ ẽ applicãdũ auxiliũ. Aliud silr cõcedendum cũ lesio sit in pte visa sana:hꝫ. n. in pte apparens ifirma corrupta videat cõpositio nõ tñ ꝓpe:sed p alligationẽ quã habẽt musculi vni⁹ ptis cũ his q alterius Cũ. n. q sũt alteri⁹ ptis mollificant alteri actũ suum exercentes ẽbunt nõ habentes aliquid equipotens. Ad aliud dicendũ qꝫ huiõi tortura cõtingit ex palysi siue dissolutione. vñ sup eã remediũ ponẽdũ cũ illue egritudo existit. Ad ea ẽt q̃ alteri⁹ ptis appꝛ quid dicendũ qñ sermo est in tortura facta spaſmo uel apostemate. t qꝛ huiõi sepius euenit q̃ꝫ ea q̃ mollificanone ideo dicit. Ad. hoc ſm plurimum non esse verum.

Ad aliud dicendū q̄ in loco sano nō ē egritudo cōm positionis: cū tortura mollificatōne cōtingat nisi ap parenter ⁊ nō vere. Cū enī lacerti vtrinq; habeant suā acutū pficere sīg ex vna pte deficiūt alteri suā p ficientes actionē nō eis cōsūdentib⁹ refrenantibus cōsūbunt in seipsos ⁊ videant infirmi cū tñ extēt. In tortura vō spasmo euenit secus

Differentia.185.

Quod vinum competat in egritudinib⁹ neruoꝝ oñdit: q̄ tertio secūda: Vinū antiquū paucū ꝓfert valde egritudinib⁹ neruoꝝ oīb⁹. Et firmat q̄ practice gn to: Vinū ꝑpina vetus modica q̄ntitate ut venter oñ dit ⁊ ocul⁹. Hec aūt nernosa. multo igit magis quod mediū a nouitate secedens cū sit antiquo ampli⁹ nāe accōmodaꝝ. triplicit. n. tpe variat dīa. 70. Rursus morb⁹is aut erit ex ianitione ⁊ ita cōfert vinū maxie cū humectatione curet. vinū nāq; humectat. tale enī acta similiter ⁊ potētia cū inter cetera celeri⁹ subeat ⁊ ampli⁹ in ptes. Cito enī replet corpa obnoxia inani tioni: aphoꝛ. 2. Ratio etenī nutritōis in eo saluatur maxie cū calidū sit ⁊ humidū: dīa. 70. uel ex humo re erit replete: ut phlate cholā uel melīa aut sanguī ne. Dis aūt singulariter cōfert. phlā. n. digerit icidit ⁊ resolut: cholerā ru. in vrinā extrahit ⁊ nigrā labere facit velocit q̄ cogit exire ꝑtate flectens illi⁹ nocu mentū ꝑmo tertia. sanguinē etiā clarificat feces ipi⁹ ineuacuatuas deriuando ptes. Amplius q̄ vtutes aīales alleuiat ⁊ requiescere facit cōfert neruis: q̄n iuuamentū fundamento neruoꝝ ut cerebro mīstrat: huiōi est vinū ēt inebriās. Almā. quarto ⁊ tertia p̄ mi: Et curatio ac etiā reductio pficit ꝑuo. nerui vero sūt frigidi ⁊ sicci: vinū q̄dē ut dictū calidū ⁊ hu. Itidē: cōtrioꝝ ꝑtes sūt rōnes secūdo de ge. ⁊ cor. sed vi nū causat egritudines neruoꝝ repōnales ut palyses spasmos ⁊ cōsūtes. Curabit itaq; illas q̄ de ianitōe saltē. Vinū igit ꝓfert neruoꝝ passiōib⁹. In oppo sitū q̄nto theoꝛce: Vini ꝑpriuꝫ est cerebro nocere ⁊ neruis: in eos. n. materias penetrare facit: tertio se cunda. vñ Aḃes. in practica: Vinum vitare oꝫ. Facit enī ad neruos penetrare materias q̄ forsitā nō pene trarent. Et scīto q̄ inimicū est oculis vinū ⁊ nervis. Amplius oīa interimunt ⁊ corrūpunt a ꝑtijs de distē perantia inequli. Vinū aūt neruis cōtrariat cū sit ca lidū ⁊ humidū sufficienter. Ipsi aūt frigidi ⁊ sicci ñ multū a cutis recedentes tēperamēto cōplexionum apparēs ꝑmo. itaq; vinū egritudinib⁹ neruoꝝ ñ cōpetit. Propter primū sīgdē icidū q̄ qd sit vinuꝫ eiusq; multiplicitas q̄due neru⁹ ⁊ morb⁹ dīa mōstra uit. 70. 41. ⁊. 42. Nosce quoq; q̄ vinū sumit aut gra nutritionis ꝑut cibū ⁊ seipsū deportat in ptes ⁊ con uertit in eas: aut medicationis cā ꝑm q̄ alterare sibi ⁊ ꝓfortare talē inexistit. Propt secūdū vō scidū q̄ aliq; dixerūt vinū cōpetere neruoꝝ passiomb⁹: tuꝫ quia calidū eoꝝ remittēs frigiditatē: tū q̄: calidū eo rū remittēs frigiditatē: tū ēt q̄: ipoꝝ superfluitates ut plurimū coquit ⁊ digerit. Sed hec nō valēt cū pitio res ꝑtient eis veritatis zelatores. ꝛs. n. neruos cale facīat ⁊ humectet ea tñ sūt nā neruoꝝ elatiora ita ut illis noceāt cōtria excessu facta sui. etiā subtilitate pe netrādo ⁊ superfluitates in ipsos nocet īducēdo: neq; materijs coꝝ ꝓfert mō quocūq;: sed cū fuerint dige ste naturā in earū excitās expulsionē. Alij vō dixer id conferre q̄: vtutē cōfortat ⁊ digestionem ꝑcurat ⁊ maxie cū hu. fuerint crudi. vñ q̄rto de re. sa. Vinū ⁊ digerit semicrudos hu. ꝑte oī alio. Sed id silr non stat q̄: hoc accidētaliter eis aduenit ut ostendet. hic aūt magis q̄ō ꝑ se sicut appebit expetit. Propter tertiū vō sciendū q̄ vinū simplr ⁊ ꝑ se nocet neruis ⁊ ꝑprie alitionis gratia datū ut illustriores cōiter ex ponūt: ⁊ ꝑcipue subtile acutū citrinū cū fuerit anti quū potissime: oppositū vō min⁹. q̄ō firmat: q̄: quod neruos relaxat ⁊ dissoluit materias in ipsos deducēs nō cōfert eis: imo eos pamplī⁹ ledit. tale q̄dē ut scri bunt est vinū: ipm nāq; subtile penetratiuum existit. In neruis etiā debilis digōnis entib⁹ indigestū con uertit in acetū: nihilq; ut firmāt neruis inmicabilib⁹ est aceto itm ut dictū sit re. a. tertio: feminis plīs ipis ꝑpter lesionē vulue q̄s marib⁹ inimicari. neruosa. n. existit. Eti: A quo ꝑcipit dogmatiob⁹ abstineri su spectis neruoꝝ egritudinib⁹ ipoꝝq; ipas īducit ner uos ledit. sed vinū est tale: ꝓbl. 3. ⁊ cōplexionū secū do: q̄ō signo fulcit. Videm⁹. n. boies vinū nō potan tes ꝑpter legē vt agarenos aut ꝑpter carentiā quia illuc nō pueniat uel inopia seu abhominatione fata li uel pietatis studio neruoꝝ passiones incurrē mini me. Dic igit vinū neruis simplr nocēs nō cōfert ⁊ si militer cicera ⁊ maxime pomacea. Per accidēs aūt ⁊ medicatiōis cā pōt interdū eisdem ꝓferre: q̄: ipos humectet cū fuerit exsiccati ⁊ ꝑprie aq̄ admixtū non pauce velut in spasmo q̄ ex inanitione. vñ in diuisio nib⁹: Bek i potu vinū cū aqua multa. ⁊ tertio secūda Si misceat vinū cū aqua quā bibit nō est remotū a rectificatione. Breuiarij sīgdē ꝑmo: Sumat in potu vinū subtile velocis penetrationis: ⁊ id q̄ō non plīm iudicio distare ab eo q̄ō sorti⁹ multeq; fuerit aq̄com mixtū. Et firmat: q̄: aqua humidissima apparenter trāsire tñ morat tertio re. a. vino vō cōmixta subtilita tē acgrit ⁊ penetrationē ut deueniens in neruos sine lesione duplr hūectet: sūbaliter ꝑpter vinum aq̄ re mollitū ita ut absq; siccitate humectet in ipos cōuer sū: ⁊ accidentaliter ꝑpter aquā q̄ō ē q̄dā de fouis ir rorare. Cōfert ēt aliter accidēte: q̄: mām digestā ici tat in expulsionē calore nature instīm fulciēdo. Pu⁹ aūt spargēs eandē ⁊ amplius incrudat ⁊ nocet ñ pa rū quod febres toti⁹ signant passiones. xi. curatiue ꝑdestq; itidē: q̄: virtutē roborat ⁊ cōfirmat: q̄ō deno tat in syncopi ei⁹ indifferēs exhibitio. Spūm enīq; ⁊ cor. vīr cōfortat. aiaq;. n. letificat ⁊ gaudere facit adeo ut nihil iueniat quod ipsi⁹ ut vice suppleat. Almā sor: q̄rto in casu tamē ⁊ accidentaliter confert. Nosce quoq; q̄ vinū vīr nocet alitionis datū rōne. Medi cine aūt ꝓfert gra q̄q;: aut si forte nocet neruis sim pliciter ꝓfert illis tñ appetit⁹ modicū gra. diuersificā tū. n. fm min⁹ ⁊ amplū diuersos īducit effectus. vñ Biascoudes: Vinū vetus si multū bibitū fuerit ꝑ ni mietate vtut neruis ⁊ sensui ꝑtū ē. ꝑ suauitate autē modicū bibitū bonū extat: quare tertio ꝑtactū secū da: vinū antiquū paucū ꝓfert egritudinib⁹ valde ner uoꝝ oīb⁹. plīm. n. ex eo sūptū est res nocibilio: ita ut de ipso dicat quod exponit de sqlla secūde secundo ita: Nocet neruis sanis parūp cōferēdo doloubus neruoꝝ ⁊ iūcturaꝝ palysi ⁊ sciatice ꝑpe. Sicut nāq; vinū ꝓhibēdū ē i neruoꝝ passiomb⁹ ita ⁊ i his q̄ ar tariarū. ipm. n. neruosa ⁊ frida ledit maxie. vñ tertio

22. Oportet patiente dolorez iunctura dimittere vi-
nū oio vsqz quo sanet ex eo integra sanatione: quod
si aliqñ cōcedat in huiōi vinū: id p accidēs ut tactuz
euenit: aut ppter abusū prauū quo in dilectionem
deductū ē infirmis. Propter qō rasis cōcedit de iū
cturis qñqz: latagit tñ id interdū meliorare admixtō
nē passularū mellis ꝛ apij spermatis. quod aūt am-
plius cōuenit ē mellis aut zuccari aquā: fm tñ mate
rie varietatē. ¶ Propter vo ḡrū ad pmū dicendū
q. A. nō dicit vinū simpliciter ꝓferre verū antiquuz
cōiūrit ꝛ paucū qō p accidēs ut visū confert medici-
neqz gra: vtutē enī cōfortat ꝛ materiā educit. Ad ful
cimentū vo dicendus q venter nō est simpliciter ner
uosus: verū etiā carnosus ꝛ ppue illi intrinsecū sun
dale lz neruosū dicat respcū ei qō extrinsecū huiōi
Neqz etiā in sba oculi certe natura dñat neruosa: lz
amplius aquosa: dria. 64. Aut licet vinum absolute
almansoris ḡrto noceat oculis p accidēs ut eoz ma
teriā uel spūm uuat ut indicat: aphoris. 6. ¶ Podicū
etiā quātitate cōcessū. Ad aliud dicendū q vinū nō
confert spasmo ex inanitione simplr verū cōmixtuz
aque ut tactū plūme aut p aliud ceu tactuz. lz etenim
vinū cōferat neruis rōne medele nocet ut ostensum
eo q mās i ipos deducit crudas cum eo quod eoz
dissoluit sbam. Silr ostensū est quū vinū cōferat ꝛ
qñ gra materierū cōtentarū in eisdē. Ad aliud dicē
dū q ꝛ si vinū simpliciter noceat neruoz fūdamēto
ac ipis vtutē tamē ei⁹ alleuiat ꝛ requiescere facit atqz
huiusmōi instm spm videlz aialē: vnā ēt ꝓuocat ꝛ
fudorē: reliq relinquēs supflua ꝛ ppue nō in fieri ve
rū in facto esse: ꝛ ideo ebrietas ut dicūt continua esse
nō ds. Cauet. n. in eo cui⁹ cerebruz est debile. Ad ai⁹
nāqz nocumentoz vini nō est nisi in cerebro: tertia p
mo: Passio vo neruoz preparatis debile cerebrum
habentib⁹ cōcurrit. Ad aliud dicendū q qz qz vinū
opponat neruis in cōplexione ita ut eos reducat si-
ue ipoz curet passiones sibi tamē illi alia insunt pre
mōstrata nocibiliora. vel vinū ē ampli⁹ calidū ꝛ hu.
qz nerui sint frigidi ꝛ sicci cū imediate ꝛ ppe sentiu
ui int̄ tēparamētū sint cutis ita ut neqz neruos redu
cāt neqz illis opponat directe. Ad aliud dicēdū q il
lud verū ē i pdicamēt⁹ p se: nō aūt i his q p accidēs
cū ostensū sit vinū neruis p accidēs uuamentū aut
nocumētū pstare. Nocet nāqz palysi ꝛ ppe supruz i
multa quātitate mās multiplicādo: ꝛ in neruos illā
ampli⁹ figēdo: parū aūt acceptū silr dictū est iaz cō-
ferre.

Differentia. 186.

Quod coitus non con

Qferat egritudini phlatice mōstrat: qñ spma
qō coitu emittit nō ē phla cū illud sit vtilis
supfluitas vltimi aliməti sanguinei. lz autē pmi. 36.
Cōferentia fit ipsi⁹ passionib⁹ phlaticis eo q ipsarū
educat mā. ꝛ fulcit: qz ipossibile fit cibū cōuerti i chi
lū nisi ex ipo generent supfluitates phlatice cū phla
sit primū indigestū ꝓuenies ex cibis: dria. 33. qō aūt
multū tale q̄zmultū distat a spmate. Et: Nō coip⁹
desiccat ꝛ minuit vtutē nālē: ioqz infridās egritudi-
ni cū ea fit frigida non cōfert phlatice. huiōi vo fm
Jo. est coitus. Rursus: qō ledit marie ptez phlatis
causatiuā ꝛ receptiuā in curatione passioīs ex eo ge
nerate nō uuat. Jtidē: nāqz grandi⁹ valde suscipit
nocumētū ꝓferētia: ea vo est stomach⁹. vñ tertio. lz.
Plurimū qō inuenit in stomacho aut gñat in eo ex
bu. ē phla. ḡre Hip. ipm posuit phlegmatis susce
ptaculum: sed hic maxime prosternitur ut monstrat
ex coitu. Amplius: aut cōfert p se. uel per accidens:
nō qdem pmo: qz eūone mediāte: neqz secūdo eo q
talia eligēda sūt p se fm virtutē ꝛ non fm accidēs ꝛ
apparentiā. Adhuc si uuaret libido ad egritudines
phlaticas ipius pciperet vsus cū nō sit medicorum
grossos insufficiētes ponere ut febrib⁹ apatis tyria:
ꝛ silibus q̄ phlatis: id vo nō iubēt: vez eius opposi
tū magis. nō igit coitus passionib⁹ cōfert phlaticis
¶ In oppositū Hip. epidi. 6. qnta cum aliis plis.
Palin: Ad aiaz hilarē facit coip⁹ alleuiās egritudi
nibus cōfert phlatici ꝛ melicis marie: hic aūt coi-
tus. Alman. 4. ꝛ in tegni apparēs. Et: Ad calefacit
ꝛ desiccat phlaticis cōfert egritudinib⁹: cū fride sint
ꝛ hu. Talis vo ē coitus: ex multa. n. cōcussiōe coip⁹
calefacit ꝛ desiccat ꝓpr. Jo. Jtaqz coitus egritudini
ꝓfert phlatice ¶ Propt̄ pmū vo sciēdū q qd sit coi
tus cū eius multiplicitate: dria visū. 114. quid ē egri-
tudo. 72. Est aūt phlatica egritudo ut reliq cōplexio
nales duplex: q̄dā figdē absqz humoris vitio: Altera
vo cū eo. 74. Et huiōi uel diffādi p oēm ptē fere: ut
in se. lepra scabie iposartica cachetia ꝛ talibus. Aut
in parte consolidat: ceu vndimia colica ꝛ huiusmōi.
¶ Propt̄ secūdū aūt sciēdū q q̄liter aliq ꝛ maxime
epicurus negarūt hic coitū ꝛ vsus ꝓferre ostensuz
dria. 114. Quidā vo plurimas coitus aduertētes ta
curas in eius hesitare iuuamētis oio: lz qd de lz ex
dicendis in apli⁹ appebit. ¶ Propt̄ tertū vo sciendū
q coitus cōfert egritudinib⁹ phlaticis modifica
tus tñ ut oñdet. vñ Hip. Libido a phlate egritudi-
nū ꝓpriū. Democri. vo. Usus venereus marie q̄ ex
phlate fiūt egritudinibus ertat adiutoriū magnum
quare Guba. ad Eustochiū. Egrotātibus ex phla
te venus optima. ꝛ phl. pma ꝛ. 4. Propter qd coi-
tus ꝓfert ad egritudines q̄ ex phlate. ꝛ qnto theorice
Del'ie passioni ꝓdest: cōfert ēt phlaticis mor-
bis. Tertio vo. 20. Coitus ꝓfert egritudinibus phlatic
Et aūt hoz verificent sermones: oz ipos pus idica
tionibus subinti gbusdā sicut oñdi phl'. Az. expsitō
ne: ꝛ demū id idē firmare. ¶ Propter huiōi pmuz
sciendū q calliditas expetit coeuntis inata fortē quā
nō destruat spmatis exitus qō indicat desiderū ci-
bi. A. Sed quō dicet quis in egritudine phlatis po
terit calliditas inata fortis esse? Dicendū q nō sim-
pliciter sz utcūqz. Pōt nāqz phlatica egritudo eē i
aliqua partiū ꝛ marie vētre ꝛ coi cū aliis pncipaliū
sit sufficienter calidū forte: sit ēt egritudo cū humo-
ris vitio. Repletis enī cōpetit coitus: adsit etiaz sto
machus nō debilis pstratus ꝛ marie melicus. Cuz
n. coitus ledit q̄zmarie: int̄ illud tertij. 13. Coitus est
ex reb⁹ magis nociuis stōacho ꝛ dimissio ei⁹ ex reb⁹
ē cōferentib⁹ magis. vñ illius. 20. Dimissio coitus ē
cōuenientior res ei q stōacho bz debilē: nō fit queqz
eius neruosa cū cerebro oculis ac corde debilia. ner
uis. n. coitus pncipaliē obest. lz. n. cōferret ex parte
materie q̄ educit: nocumētū fortassis magis ꝓsurgit
neruosoz cā: qō patiētes iūcturarū lesiones oñdūt
Nō finit ēt in corpe aliq corrūpi parata uel corrupta
ceu in scabie phlatica. vñ quarto quita: Scabiosus
dimittat coitū oio. Jpe nāqz mouet materias ad ex
teriora ꝛ exitat vaporē putridū calidū venientez ad

ptē supficiei cuſ: quare putrefit illic: ⁊ in lepra ſimilit cuz tyria ex p phl'ate nā cātur. i75. in q̄ pparatio non raro deducit in actū. vñ q̄rto tertia: Oportz ut alie nef leprosus a coitu penitus. neqz ſit putrefacta ſm corporis totū ut in febrib⁹ aut ptem: ceu in vndimia. Coitu.n. corpus inflammaret ⁊ diſſolueret. Amplius cōmiſceret malignū cū benigno ex motu ⁊ agitatione: quare i huiſi nō p̄cipit coitus: ſed tacite potꝰ phibet. ¶ Propter ſecūdū huiōi ſciēdū coitū mensurate adhibitū ut oñſuz. iiz. phl'atis p̄ferre morbis qñ illud qō materiā educit phl'aticā caliduꝫ excitat naturale ſpitū: corpuſqz calefacit ⁊ deſiccat: egritudines iuuat phl'aticas. talis vō ē coitus. Educit.n. de phl'ate ptē nō paruā cū i talib⁹ p̄cipue ſit quoddā ſupfluū ſpmati aſſimilatū. vñ Az. Coituſ p̄fert egritudinib⁹ phl'aticis: q⁹ eo ſupfluitas phl'atis expurgat ⁊ nā ſile phl'ati: quare coit⁹ auferēs multū phl'aticū iuuat. Et iō video phl'aticos emiſſionis multe: ac crebre: marie cū ventoſitas fuerit coadiuuās erectiua. Et firmat ſiſtudo eo q̄ cerebrū cū ei⁹ ortis ē phl'aticū. Plurimū aūt materie ſpermatis deſcēdit a cerebro: dña. 34. vñ de aere ⁊ aq̄: Quibuſcūqz incidunt vene q̄ poſt aures hi p̄ius oi orbanē generatōe. ⁊ iō q̄ cerebꝝ leduñ coitu q̄zplurimū: phl'. apparēſ Excitat ⁊ nature calidum motu ⁊ eductione: ex his q̄ duob⁹ ſubſequit calefieri ⁊ deſiccari. Rurſus ſigno notat: q⁹ eſt videre puros phlegmaticos egritudinibus phl'aticis multū egrotare minores ⁊ hebetes p̄manere. Cū aūt coire incipiūt ſanos reddi: maioraꝝ ac velocitari q̄zmagne. iuuat igit coit⁹ egritudines phl'atis ut expedit tñ cōditionat⁹ ⁊ indicationibus p̄tactis determinat⁹. Sūt aūt huiōi egritudines q⁹ bus is cōfert ſoda marie a cōſueto mor abſciſo graviter capite: vertigo ſeu ſcotomia: mod⁹ qs epilepſie ſubeth: malicia aie: tenebroſitas viſus: ⁊ vl'r ſenſuuz hebetudo: deiectio appetitus: dolores ⁊ grauitates renū repletoꝝ emūctoriox ancharū ⁊ earū vl'r q̄ circa pudibūda partiū p̄ſeruat ab eox aſpatib⁹ p̄ſocatio matricis: ⁊ oiſariā tollit vapoꝝ fumoſum p̄cipue retētione ſemis diu coartatū q tādez petēs cor ⁊ cerebrū ſynthomata inducit q̄zp̄aua: mox ēt accidentia qñqz interioꝝ cū. 124. cuidens. 6. Confert etiā coit⁹ regulatus nō modicū ppter eandē cām egritudinibus melicis. Haliab. ⁊. A. Dilatat.n. aiam hilarem ⁊ iocūdā reddēs. vñ tertio. 20. Coitus cōfert melie ⁊ plurib⁹ egritudinib⁹ cholere nigre: ppt q̄ dilatat ⁊ expellit fumū ſpmatis aggregatum a pte cerebri ⁊ corde. ¶ Propter q̄rtū vō ad p̄mū qd dicēdū iam apparuit. l3. n. ſpma vez nō ſit idē phl'ati: eſt tñ ſibi multū ut tactū affine ppric in langoroſis a phl'ate. Nō.n. inconuenies phl'a ita ſpmati ſile coitu educi: cū eo ſanguis ſequat qñqz. Juuat etiā coit⁹ nō ppt id ſoluz: vez ēt q⁹ corp⁹ calefacit ⁊ phl'a deſiccat. Ad fulcimentū qd ē dicēdū viſū. 33. Phl'a.n. iproꝑe tñ pōt dici chiloſitas añqz in ſanguiné trāſducaī q̄ magis diſtat a ſpermate. Dicit ⁊ phl'a vere q̄ cum ſanguine ſimul ut multū gñat in epate: dña p̄allegata ō quo hic rō. Ad aliud dicendū q̄ id eſt verū cū coit⁹ fuerit ſupfluus valde ēt corpoꝝ: ⁊ quocūqz ālis non hoc expetit loco. Ad aliud etiā qd dicendū viſū. Cū n. coitu leſio cōſurgeret grandis alicui⁹ partis p̄ncipalioꝝ aut vtutis ppt exalationē ſpūz diſſolutio. Ad aliud dicēdū q̄ coit⁹ p ſe cōfert eo q̄ nō p̄ accidens ⁊ caſualit p̄ficit: lz aliquo accidat mediāte putta motu uel eūone. ⁊ p ſe q: ipius iuuamentū eſt permanēs vez. p ſe namqz opponit ei q̄ō p aliud: ac illi q̄ō p accidēs ⁊ ipm q̄ō ſm quid. Ad aliud qd dicendū utcūqz apparuit: qñ in egritudinib⁹ p̄miſſis exceptaſ coitus phibet: aut tacite ſubaudit nociuus. In religo vō ut expreſſū aſſerit coitū conferre.

¶ Differentia. 187.

Quod ſanguis deſu per fluēs ſit cōpeſcēdus oñr: q: q̄ō ē p:ek nām ē cōpeſcēdū cū ipa ipediat ⁊ pſternat: talis vō eſt fluxus ſanguis deſuꝝ factus. Sis n. ſanguis fluxus menſtruali excepto ex nām exiſtit: de acci. 5. ālis q̄dē nō eſt exterioꝝ⁹ ꝓueniens. Jtē dē: oē malū eſt cohibendū cū ſit nature leſiuū: huiōi vō hic fluxus exiſtit: quarta. n. aphoriſ. Sanguis de ſup fluēs ālicūqz fuerit malū: deoꝝſū vō bonū ſi niger fuerit. Rurſus q̄ō educit filiū ⁊ theſauꝝ nature de corpore ⁊ ꝓprie p ptē ſupiorem q̄ deputata eſt attractioni ut inferior expulſioni: dña. 166. cōpeſcēdū Jd aūt fluxus agit ſanguis deſup marie cū ipſe ſit p̄cipue ꝓprius ⁊ familiaris nature: el'oꝝ. 2. Palin: Prohibēda ē declinatio ⁊ trāſitus materie ad p̄ncipale. Sz hic euenit fluxus ſanguinis cū cerebꝝ ſit deſup locatū: itaqz ſanguis deſup fluēs cohibēdus. In p̄riū Alman. 9. Quib⁹ p os etiā ſolet ſanguis ex ius cuz interpolatione accidere ex quo nullū ſentiunt nocumentū: iō remediū: iō ſic dimittendū. Rurſus q̄ō ſalutare ſeu ſalubre trāqllitatē p̄ſtans ⁊ iuuamentū nō ē cohibēdū. talis aūt ſanguis eſt deſuper fluēs. vñ aphoriſ. 7. Quicūqz ſanguiné vomentes ſi q̄ō ſine fe. ſalubre. Ac tertio. iz. Multotiens ē in vomitu duarū libraꝝ ſan. verbi gr̄a trāqllitas ⁊ iuuamentū. Adhuc motus nature nō eſt compeſcēdus ⁊ maxime cū fuerit ſufficienter regulatus illa. Huiōi aūt nō parū repertus eſt fluxus deſup ſanguis fact⁹ q̄ō reuma fluxus ſanguis a narib⁹ oſtendit iuuatiuum. Jtaqz ſanguinis fluxus deſuper nō eſt cōſtringēd⁹.

¶ Propter p̄mū qdē ſciendū q⁹ qd ſanguis ⁊ quotiēs dicit: dña oſtēdit. 30. Eſt deſup q̄ō a diaphl'ate ſuperius. Inferi⁹ vō quod reliquuz de quib⁹ quoqz partib⁹ ſan. effluat deſup dña videbit. 190. ¶ Propter ſecundū vō ſciendū q⁹ alig imitantes Eraſiſtē. 9. de inge. dixerūt ſanguinis fluxū fore cōpeſcendū oēs cuitātes etiā ſpontaneos fluxus. Acquieſcentes quoqz alig Ga. denotanti oēm fluxū extra naturam eo q̄ menſtruoꝝ excepto p̄ulerūt deſup factū: p̄ter eū q̄ narib⁹ fore cōpeſcendū. Nōnulli aūt a ſe aſſerit ut omni: ſed quid de his tertio ꝓpositoꝝ oſtendetur.

¶ Propter tertiū vō ſciēdū p̄mitus ut dudū innotuit q⁹ ſanguis fluxus deſup occurrēs: aut eſt a naribus vel ab oꝛe. ſiqdē p̄mū: aut ſynthomatic⁹ ut ppt aliquā malā cōplexionē ptū cōtētuarū uel ſanguis acuitatē ⁊ mordicationē aut ipius quātitatē nām ſtimulāte ad ſanguis exercetionē: ⁊ ita ſanguis cōpeſcēdus p ipius cauſe remotionē cū ſynthomate factus nām p̄ſternat. Siqdē creticus digeſtionis ēt ſignis p̄cedentibus uel aliter p̄odicus cōſiderandū an ſufficiēter ſit expellēs q̄ō ſupfluū. Ex cuius quidē eductione ſequat iuuamentū: qñ tunc cū motus ſit nature naturaliter operantis non eſt coartādus ni excedenſ ex quo humores eūent ⁊ ſpūs reſoluanī ut tan

dem vtus subiaceat prōpta tūcq; ut sanciūt cōpescē dus. Si vō sit ab ore aut exiuit locū suū uel itra ipm cōtinet: figdē egressus educēdus mō quocūq; ad illud medicatiōe nām icitāte: qm̄ sanguis pter nām in vētrē. i. cōcauitatē effusus necesse ē putrefieri: apho ris. 6. Nō ät putrescat fe. t qō deiceps iducit: qō si itra locū cōtineat ppriū tūc aut egredit a pnb⁹ supio rib⁹ ceu ore uel a medijs: t ita cōpescēdus ad inferio ra ducēdus cū eductio expostulet oppositionē ēt loci t ppri⁹ cū intendit deriuari. Si ät a ptibus labat in feriorib⁹ ore: aut tussi educit uel vomitu: q figdē tus si tūc ex spūalib⁹ exit. vñ aphoris. 7. Sanguis a pul mone cū sputo: exiēs nō est salubris ēt carentibus fe. qm̄ si hec passio elōget ex necessitate sibi quit se. iux illud cadē. 7. In sanguis sputo ptisis t fluxus capi lor: vbi vō saliua retinet monūt. Si quoq; egressus fuerit pmū locū ut i cōcauitatē pector] delapsus edu cendus ne putrefactōe corūpat qō reliquū oē. vñ li quorūb⁹ huiōi sanguis eductus cōmiscēt acetū mi nus acutū ut ei⁹ incisione ac q̄dā tussis excitatiōe cū fluxus cessauerit qō residuū foras educat euisdē. In terdū ät fere inf hec mediās loca ut apate sanguis cā t tūc nisi in pncipio fuerit educēdus oio medicinis pectoris lenitis t maturatiuis cū ei⁹ cura pficiat di gestione ac eductiōe. Si vō educat vomitu ceu qō i vētre cōtinet tūc effusus i cū. Aut erit ppt sanguis qā stōacho infixā uel aliud qōcūq; t ita ut appuit: ne ibidē corūpat eū andus. Si idē in ipm refundat ex alijs locis cōsiderādū: q; uel prodice depellit vi gore sufficient nature ppter aliqs ipi⁹ cōsūptiones derelictas aut eū ones phibitas p̄suetas ut imanifestius mutilat uel retentionibus mēstruor t emonoi de aut exercitijs derelictis vsitat: ut oñdet. 190. Et series talit verificat Alman. cū. 7. apoauic. t. a. Uel educit synthomatice magis ppter cās cōplonis sim plicis aut mālis aut cōpositionis. Et sic ut firmatus a nā cōpescēdus ē fluxus ceu cōsperi in mulieribus nocentē ipm adhuc mēstruātib⁹: t de his q̄rto inte rior apparet. Nosce figdē i amplū⁹ qō bonū aut ma lū duplicit accipit ut vlr sit dicē uel simplr ceu deos reuereri t pēres honorare aut huiōi oppositū ul' fm qd sicut voluptas: seu merciū in pelag⁹ tēpestat⁹ ho ra pstratio: digitiq; abscisio cā causāt: aut eiusdem q̄ū: uel qō huiōi. simplr quidē hic bon⁹ ē flux⁹ san guinis mēstrualis solūmō cū muliere cōpetat ēt tēperate i suo gñe: nō aūt in viro tpato fluxus qo sān nālis cōferatq; in pñi t ordinet illa depurata i plez tūc. n. pamplius aduenit concipe. vñ tertio. 20. t. 21. Ex cōsuetudineq; mēstruationis delapsus ad matri ē sanguis hora pgnationis retinet clausa eadē ita ut eo embryo pficiat nutriat t foueat. Ordinat igit fluxus nāliter in idiuiduū t speciē magis qō appet quia plurime steriliū menstruāt q̄zminime. Alij vō fluxus lz sint simplr mali fm aliqd tū laudabiles ut p vomitū: piodicus etiā iuuatiu⁹ malus extat relatio ne fluxus mēstrualis seu fluxus sanguinis narium aut p emonoidas uel similiter intestina cū id qō fm qd extat latitudinē hic cōtineat grandē. vñ aphoris. 46. Deorsū vō bonū t reliqua: bonū nō ppe dictus intelligere cōgruū: sed ipari huic. i. melius ac si t ita dictū. deorsū aūt melius exeuntes nigre. Vere nāq; quis eliget sanguinē deorsū referri ante q̄ p os q̄dq; cūq;. Apparet igit ex his veritas nō parū q̄siti. Sic igit fluxus san. quidā est innālis ex toto: sicut q cor poris optime sani. ali⁹ autē melio⁹ tū simplr innālis. fm qmd aūt vti ppter iuuamentū pōt dici nālis qō inde cōsurgit sicut qō ex narib⁹ t emonoidib⁹. Alter vō simplicit naturalis ut q i aliquo genere ceu men strualis cū mulieri etiā tēperate hoc opus sit habere ¶ Propter q̄rtū qdē ad pmū dicēdū naturā sumi anguste valde put i eius omni naturalitate consistit cū dicit oēs fluxū sanguinis fieri pter nām rē. Iux qō dixit Diocles: Sudores pter nām: t silit hypo stasis ita q̄libet erit inaturalis. in corpe nāq; tēpera to certe nulla debet sensibilis superfluitas q̄s per vias deputatas manifestas emitti: sed insensibiliter foras ois excerni: t ita superfluū subornale uel hypostaticū si aderit eidē: quare dictū de accidēti. 3. fluxū oēm san guinis ex nām fore in toto. Latius vō sumēdo nām plurimi fluxus sanguinis t pter mēstrualē nāles ex istūt iuuamētū pstantes ceu qui nariū t emonoidū valde plura pter optime sanū: corpa sana t in latitu dine sunt dicta t si sanius ceteris illud. Ad aliud dicē dū iā patere. Nā fluxus ois san. desup factus: pter illū etiā qui a narib⁹ ut excipit Cōmentator nō ē ma lus simpliciter saltē: sz respectu fluxus q deorsū sicut emonoide cū subdit: Deorsū vō niger bonū. imo ali quid bonitatis ut declaratū cōtinet: sicut cū sanguis fuerit ex loca ppa piodice t reliquo euomitus corpe q̄uis laudabilius amabilius atq; decenti⁹ foret eun dem p intestina in extra dimitti. Ad aliud dicendum q; sz sanguis sit filius t thesaurus nature sibiq; dile ctus nō parū: peccās tñ q̄ntate seu q̄ntitate redditur fm Isa. tūc oppositus. Pater nāq; filio delinquēti qñq; alio magl cū i āpli⁹ debuerit subijci irascit ita ut eū a se vberatū educat. Euacuat etiā qd benigne p stomachū t pcipue cū nā repit inde. Ad aliud dicē dū q; fluxus sanguis p desup q̄zq; versus pncipale ut cerebrū inclinet: nō tñ intñ ut pueniat in idē. Aut id fm qd: nō aūt simpliciter laudabile. Quic aūt pō alterius simuliter apparet: qm̄ sanguinis fluxus per vomitū prodice factus fm aliqd bonus t remedius prestans t nō cōpescendus. Ad aliud dicendū q; vo mitus sanguinis nō est simplr laudabilis: sz qui sine se. illius q cū relatione: cū ille sit pniciosus. vnde. A. Qis vomitus san. cū se. malus: sed cū nō est illic se. qñq; nō est malus. qui aūt pranus ostēdit eo q; sub dit hip. Et rare vō stipticis t infridātib⁹ t p b̄ ap paret trāglitas ipsius t iuuamentū q̄lis extent. Ad aliud etiā qd dicendū apparuit cū cē cessū sit aliquē fluxū sanguinis desup factū laudabilē existere.

Differentia. 188.

Quod subscannatio nō cō petat in squinātia videt: q: coiter opantes quos nō ē insufficiētes ponere non inuenūt eā facere. Adhuc Albucasis chirurgie. 3. In habent⁹ sgnātiā oz ut deuitet sectio epiglotis cū nō fiat iuuamētū p id. uncideret. n. musculi dilatātes i aer] attractionib⁹ ordinati. q; autē sit in epigloti ppa exi stit t sgnanciarū pessima. Amplius per fotamē sub scānatiōis sanguis suffocatiu⁹ decurret ad pulmo nē t aer mox inalteratus i prauā dispositionē p mu tās ipm: t iō hac duplici de cā vuec abscisio reddit suspecta: pnostic. 3. hic ät tumor iminere pōt nō pu⁹ Rursus quib⁹ desperabilis ē salus mouē habet me

dicus predicere: sicq; ab eis recedere: ne de ipo; in culpet morte: dria. 181. huiõi vo ẽ signantie. Precipit nãq; subscãnari cũ cetera nõ pferãt: t res ẽ tãq; in desperatione posita. Et cõfirmat qi si a se. habito tumore tẽ. mortale: aphoris. 4. Itidẽ: si mortalis est incisio vesice aut intestini cũ non sit adeo nobilis ps ut cãna eis mortalis ẽ icisio: sed illius ẽ mortalis iuxta aphoris. 6. Vesicã inciszq; aut cerebrũ tẽ. mortale. Palin: Si cãna icidat nõ poterit cõsolidari p aphorismũ sequẽtẽ huiõi. qñ icisũ fuerit os aut cartilago aut neruus uel maxille tenues aut pputiũ nõ crescũt neq; cõglutinant. De natura vo quorundaz istoz est canna cũ sit neruosa t cartilaginosa. Timor autẽ ad non posse consolidari est pretactus: nõ itaq; in squinantia cõpetit subscannatio. Cuius oppositũ scribit nono practici tertio nona. silr t 30ar: Adhuc aũt incisiones non minus ista sũt periculose ut q̃ pectoris epatis vmbilice vesice ac inguinũ t crepatis q̃ tñ pmittunt fieri. Rursus ad vltimas egritudines vltime curationes sũt potentes ad pfectionẽ. Squinantia vero est vltima t pniciosissima egritudo apparens pnosti. tercio. Opacio aũt manualis est ultima curatio cum sit extremũ medicine organum. Itaq; in squinantia cõpetit subscãnari ¶ Propter primũ quidẽ sciẽdũ q̃ signantia est pfocatõ circa guttur ex apate psurgẽs. Prefocatio siquidẽ huiõi ut genꝰ ex pluribꝰ põt pingere cãis. Aut exterioꝝ ut laqueo uel rebꝰ venenosis susceptis sicut ui sgamo t fungis t ppe andochoca aut ex bolo vehemẽt stiptico visco so seu spina gutturi ifica. vel a cã interioꝝ ut siccitate intẽsã uel a debilitate musculoꝝ ptes aeris attracti nas mouẽtiũ. Aut a mã opiláte trãsitus spũum cerebri ad pectoris ptes ut in apoplexia uel ex mã in pulmonẽ delapsa velut catarri supiores celeriter dissoluentes. Aut ppter apostema squinanticũ seu spodilium colli dislocatione quocũq; mõ causata. Hã signantia aut multũ causat ex apate: q̃q; vo ex dislocatõne: aphorismoꝝ t interioꝝ quartis. que etiaz ut plurimũ cõtingit ex apostemate cõfectione dislocatione sua: interdũ vo casu uel percussione. Rasis in diuisiombꝰ. Nosce quoq; q̃ squinãtia duplr distinguit. Aliquãdo quidez rõne materie ut sanguis cholere phlegmatis t melie: tertio nona. Subdit. n. i ea preter alios q̃ accidit a melia. Raro tñ cuius sentit viaticus cõtrariũ infra. Ex melia nũq; fit hoc apostema: quia hic morbus cito prevalet cuz sit peracutissimus: sed melia per longũ tempus operat: quare impossibile sit ex melia generare. vnde Auicen. Dicunt quidã q̃ nõ accidit oio ex melia: quoniã melia minorat effusio ab aliquo membro ad alia membra subito. demũq; subiungens terminat taliter veritatem: Verus non elongat cum raritate illius quin accidat subito aut paulatim: t inde suffocet: neq; oportet ut refert viaticus q̃ melia semper longum tempꝰ imprimat. Licz enim hoc insit ei ratione qualitatis: põt tamen ex parte sue molis t grossitiei cum grauitate cito meatũ obstruere quẽcũq;. Adhuc sm Aui. pfocatio quandoq;. 40. plongat diebus. Interduz vo distinguit squinantia ratione loci solum ut quatuor solum modos uel in q̃q: interioꝝ quarto. Ex ampliant. n. sermones uõ parũ hip. subsequentes cũ is tñ et tres subdat modos pnosticoꝝ notos. 3. Nam q̃q; fit in lacertis extrinsecis ab epigloti delinantibꝰ ad anteriora t inferiora in qua rubor apparet in anteriori parte colli t thoracis aut in lacertis ad posteriora colli cũ cõitate q̃q; spondiliuz t nuce: tunc q; rubor t calor pcipiunt in ore uel fit in lacertis intrinsecis meri t que sequunt ipm cõstringens anhelitũ vicinitate sensui apparens mime: aut in lacertis intrinsecis epiglotis: t in pãniculo cooperiẽte ipaz q̃ deterior ẽ alijs sensui nõ manifesta oio. Et interdũ ex his apatibus duo possũt simul aggregari uel plura. Et nosce q̃ aliqui vocant primã speciem istius passionis p. q. quinantiã: secũdã p. s. sinãtiã: tertiã vo p. s. t. q. squinantiã: t per. c. chinantiaz aut per achinantiã qõ aphorismoꝝ ¶ interiorũ quartis non confert eo q̃ nominum studiũ rerũ est negligenda. Est aũt hic subscannatio ptinuitatis solutio trachee personans subtiliter illã. ¶ Propter secũdũ quidem sciendũ q̃ medici cõiter hanc sectionẽ non faciunt. vnde Albuc: Non vidi aliquẽ in terra nra: qui hãc fecerit eo q̃ sũt inexpti formidolosi timẽtes periculũ t infamiã quã possent incurrere. Et proprie dico minus reputati t imperite opantes. Maioribus enĩ vulgus illis amplꝰ nõ aphendẽs cõpercit. Sed qd de hoc tenendũ ꝓñr apparebit ex dicendis ¶ Propter tertiũ quidẽ sciendũ pmitus q̃ nõ raro hic cõpent subscãnatio. Et modus eius ostendet deinceps. ¶ Propter pmũ huiõi sciendus: q̃ prouocationes alique sunt adeo seuissime ut eis reliq̃ non cõferãt medicamina desperetq; de ipsis oio. Quedam vo his sunt opposite. In primis aũt cum virtutis aderit cõstantia: qõ vbiq; intellectũ t suppositus cõpetit subscãnatio ut testant medicoꝝ illustres pfati expertꝰ: t in casu cũ aliquis nullo mõ vellet aliqõ medicaminis auxiliũ suscipere preter hãc sectionem ceu infra cõcedit bezel: dria. 199. cũ pdictione tamẽ ne inde si aliquid cõtingeret medicꝰ infamet. Excepto tñ q̃ si apostema fuerit ad exteriora pclive poterit cũ medicaminibus t incisionibus si expedierit facies sub gula curari: aut fuerit apparẽs interius ore aperto. vnde Platearius cõsulit: ꝛ nũq; fecerit q̃ mũmente suffocationis periculo habeat lignũ polituz t aperto imponendũ ore ut pellicula rumpat apostematis: cũ suma tamen cautela faciendũ. Dat náq; meus ingt dum luderet ad aleas cũ quodã salernitano ille subito squinantia occupatus est ita ut log nõ posset t cũ iam inciperet suffocari locũ cũ digito dolẽtem cepit oñdere: pater q; tãq; cõperiẽs cãm cuneo dentibꝰ ipposito clauẽ interius impulit t rupta ẽ apostematis pellicula t sic sanguine i multa ẽntitate fluente cõsaluit. Tumendũ dico tamẽ taliter id facere cũ apa tantat interꝰ periculũ nõ paruuz posse imminere. Quosdã enĩ vidi celerꝰ suffocari ex humorum decursu amplioꝝ. Fit etiã subscãnatio gra attractionis aeris in refrigerationem cordio: nõ aũt gratia eductionis materie apatis uel allimonis ut si cẽt apa in meri non est perueniendum ad ipsum incisione ut materia educta alimentũ assumat cũ inde moꝝ celeriter posset occurrere. q̃ autem fit subscannatio faciendа pbat: qñ septimo de ingenio t primo ẽrtaz Oportet te habere maiorẽ sollicitudinẽ de re q̃ maiorẽ incurrit timorẽ: regendo tñ illud qõ est sub ea: ꝛ maior timor incurrit ex suffocatione festinam pquinantiaz ãz ex sectione ex parte artarie ut ostendetur. Adhuc sicut videmus in alijs pforationibus canne

casu factis ita ꝛ in his amplius q̄ arte fiunt: sed plures plerūq; accidūt absq; periculo sicut vidi ꝛ audiui. vnde Albuc: Ancilla cultellū accepit ꝛ sibi imisit gutturi ita ut incidit cānalē pulmonis ad cui⁹ curatōnē vocat⁹ inueni eā mugire ut mortuus. Betegens ergo vulnus inueni sanguinē egredientē puū. Confisus ergo sum q̄ ipa nō abscīderat venā neq; quidē. Et non accidit ancille aliqd nisi raucedo q̄ post dies ad meliores fuarū dispositionū redijt. Amplius sicut in alijs animalibus euenit ꝛ maxime pfectionib⁹ homini assimilatis ita ꝛ in homine interiora apparēs quinto. Sed in his vidi sepe cum suspenduūt ꝛ cannalis pforet indifferenter ꝛ sine arte viuūt. Palin: Quod ꝓparat aerem cordi ad eius refrigerū nō solū confert: imo necessitate habet q̄ grandē. talis aūt est subscannatio cū acr inde a pulmone attrahatur. Eti: Videmus q̄ in pforationibus ac piculosionib⁹ in pectoris concauū ptingentibus nō malignat tunc omnifariam vita: quare neq; in ea que cāne. Confert itaq; sgnantie subscānatio: imo tāq; necessaria i cānib⁹ determinatio ē facienda. ¶ Propter secundū huiōi sciēdū q̄ os patientē in cōspectu operātis sedere sup se dē posterius elevatā ut eius dorsū cōseruet eiusq; caput subleuet excorticet q; cutis cū eo qō illi subiacet panniculo ꝛ tenaculis ptrahat ad diuersa sub tribus aut quatuor plus q̄; semicircularibus ānulis epiglotis: deinde inter cartilaginē vnā ꝛ aliā in pānículis fiant tres aut quatuor fissure rotūde ut due sint versus dextrū: alie vo due versus sinistrum vel fortassis due sufficient laterales: dimittantq; apte donec piculū recesserit ptractantsq; ut expedit ptibus extrinsecis lateraliter occurrēnt⁹: deinde medicamine cōsoldet incarnatiuo. vñ Zoar post multam circa hoc pscrutationē inquit: Incidi q̄q; cannam pulmonis post incisionē coij ꝛ pellicule incidi ō sba ipsius cannule incisione pfecte minus quantitate minus lupini: deinde laui vulnus cū aqua ꝛ melle donec consolidaui. ¶ Propter quartū quidē ad pmū dicēdū q̄ nō arguis p os sed eos potius accusaſ cū sint formidolosi ac inerpti operū artis. Subscannatio. n. fienda ē ut in casu p̄figurato cuꝫ inde fm Albuc saluent a morte. Ad aliud dicendū q̄ Albuc nō simpliciter negauit: verū p̄cepit q̄ fiat subscannatio epiglotis sub tribus fere circulis aut quatuor ipius Negauit aūt in ipa epiglotī. Propter qō fm eum oēs vene ꝛ pulmo sunt infirmi. Ledunt enꝫ ut tactū musculi epiglotis illam dilatantes constringentes in aeris attractionē ꝛ emissionē. Ad aliud dicendus q̄ san. nō curret ad pulmonē: sed exterius totus cū nō icidat cānā nisi incisiōe modica ꝛ i loco pāniculoso sanguine carente. Neq; ē simile qō introducatur ō vuula. Neq; etiā aer nocet cū possit ad cōplexionē contempatā pulmonis permutari. Neq; illud etiaꝫ remanebit tpe longio: i ceu in vuee absciſione. Ad aliud dicendū q̄ Ga. loquit in his in quibus virtus est imbecillis penitus prostrata quales ut suppositū non sunt in quibus inducit subscannatio: aut sermo Ga. non est absolutus: sed potⁿ cū p̄dictionem circa tales opandū apparens in ptificis. 5. de inge. ita ut cū es. p̄cipiat opare in apoplexia maiori: ne defectus appeat in arte seu artifice. Ad cōfirmationē dicendū q̄ ante illā repentinā suffocationē potuit salutifera p̄cedere subscannatio. Ad aliud dicēdum q̄ incisio vesice est mortalis q̄ eius magna pōs incidit qō hic nō euenit. Dicūm vo cōmentatorem id vesice inest q: est subtilis ꝛ sine sanguine: nō aūt talis oio trachea artaria. Ad aliud dicedū q̄ id audit quādo incisum fuerit. i. pōs eius grandis depdita fuerit qō hic non euenit uel nō cōglutinat cōglutinatione seu consolidatione prima ꝛ verā fm p̄maꝫ intentionem sed iuxta secundā in tegni ut visū. 36. Adhuc ꝫ etiā partes trachee artarie nō conglutinarent quocūq; mō: pteo tamē supiacentes consolidarent ꝛ vnirent foramina obstruerent canne.

¶ Differentia. 189.

Quod gargarismata q conferant in passionib⁹ pectoris mōstrat: q̄ñ in asmate ꝛ cōstrictōe anhelit⁹ factis ꝓpter catarruꝫ oportet ut laboret cum cura phibente ip̄s ꝛ faciēte spuere qō aggregatū ē tertio decima huiōi aūt sup pectoris egritudines: sed gargarisma opat p̄dicta cū catarrū fistat inspissando illuꝫ ad pteo sbtpicando ꝛ confortādo diuidit: ꝛ ipm subtiliat cū fuerit viscosū grossū ꝛ lenit asperū in sputū ppelléo. Adhuc illud qō cerebrū cōfortat ꝛ catarrū compescit ꝛ a pectoris ptib⁹ auertit: cōfert in passionib⁹ pectoris. Huiōi vo est gargarisma ex reb⁹ cōstructū cerebrū inantibus ꝛ sbtpicis ꝛ confortatiuis expulsiuarū ptū. Rursus eadē rōne qua competunt caput purgia videt ꝛ gargarisma conferre cū vtrobiq; mā phibeat catarrosa in ptes pulmōis. Caput purgiū vo cōpetit ut declarabit q̄ magio. Amplius illud cōfert in passionibus p cuius motū ꝛ agitationē vtus deferī ad ipm. tale autem est gargarisma. Propter enim concussionē ꝛ agitationeꝫ ipius vigor ppellit ad intra. Palin: Rone continuitatis partium extinguit inflāmationē existētē in pectore: aut frigida remittit vel alia prauā dispositionē tollit: quod aūt tale eidem iuuamentū prestat. Itaq; gargarisma egritudinib⁹ cōfert pectoris. ¶ In oppositū q̄ nullus auctor inuenit quos non est dare insufficientes gargarismata expumere in egritudinibus pectoris cōferre verū capitis ꝛ cerucis. Adhuc quoq; quorum ptes ꝛ passiones sunt diuerse ꝛ remedia erunt alia ꝛ alia cum ab his sumat iudicatio curationis: sed ipe sunt alie ceu etiā capitis colli ꝛ pectoris: sed prioib⁹ ut ostēdet competit gargarismus. Itaq; ipa nō cōferunt in morbis pectoris. ¶ Propter primū qdeꝫ sciendū q̄ gargarisma vel nomen est ficticiū ad sonū huiōi similitudinē sūptuꝫ: aut a gargareon grece quod est vuula. In passionib⁹. n. ipsius ꝛ ptuꝫ circūstantiū ei gargarismate vtunt. Est aūt gargarisma medicamē locale humidū in passionib⁹ capitis ꝛ cerucis innatuū: ex cuius agitatione sonus qō p̄cipit in gutture. Locale siquidem medicamē seu remediū dicit qō determinate applicat loco contra id qō omne respicit diuisū. humidum aūt existit ut humectet applanet mūdificet ꝛ abstergat: cuius humiduꝫ aque uel alteri⁹ liquor est materia in quo decoquunt medicamina necessaria. Auctores quoq; i solius capitis ꝛ colli eo passionib⁹ vtunt cū illis tanq; appropriatis locis immediat⁹ occurrat: ꝛ vsus ip̄i⁹ nō paruus in passionib⁹ cerucis: qō quidē differēs administratur iuxta dicta ex ipso iuuamenta speratā. Nā quoddā est alterantiū alicuius discrasie sim-

plicis vel cõposite: aliud ipillatiuũ materie fluentis acute: nõnullũ aperituũ: quoddã lenituũ asperitatũ: aliud dissolutuũ: reliquũ abstersiuũ et mũdificatiuũ alicuius in ptibus p̃dictis contentũ vt puluerris seu alterius ita vt et quoddã sãguisuge expulsiuũ qõ et pluries administrat calidũ: interdũq; frigidũ p̃m q̃ differenter expedit alterare et pmutare. Est ãt pectus cordis et alioꝝ q̃ vite tutamen in cuentatõez ipsius ordinatũ ex. xii. spondilibus. t. 24. costis ac osse thoracali ꝓstructũ. Torax eni seu os toracale septuplex p̃s ẽ ipius anterior cũ qua. 14. ꝓnectunt coste dr̃ia. 192. Quid aũt passio seu morbus: dr̃ia oñsum 71. ℂ Propter secundũ quidẽ sciendũ quoddã simpliciter ꝓtulisse gargarisma in morbis pectoris ꝓsere cum ipsũ lapsus vl̃ alia incurrat q̃bus gargarismate suffragatur qõ in oĩbus inducunt passionibus ipsius per longa. Sed q̃ id non valeat monstrabit dicendoꝝ tertio. Nã t si aliquod iuuamentũ afferãt nocumentũ vt ostendet est maius illo. Et ideo aliq̃ cũ distinctione direrunt q̃ passio pectoris aut est tãsiens t ita ei vt apparebit gargarisma nõ ꝓuenit aut futura mor fieri puta ex catarro annato vel viscoso ad pectus descendente. Et tũc expedit cũ ip̃m ispissz aut diuidat cũ alteratõe cõuenienti. Nã p̃m ꝯdes. i terdũ eligitur gargarisma cũ timet: ne materia ad p̃tes nobiles fluat t cũ catarrus est cholericus acutꝰ vel multe viscositatis t spissitudinis. Sed vt ẽtio manifestabitur ꝓpositũ dicẽdũ id non valẽ cũ iste sermo sit in cataro magis. negatur aũt in passionibus pectoris. in quo tñ gargarisma cõferat ex pte eiꝰ qõ dictũ: nocet tñ vt ostendetur ratõe motus t agitationis tussis inducti. Propter tertũ vero sciendum q̃ gargarisma non ꝓpetit in passionibus pectoris seu pulmonis: q; quod materia sui motu agitat in pectꝰ tan: q̃z ẽt a nullo excellentioꝝ expressum t que ipiꝰ causaꝝ non cõfert in passionibus t p̃s cum fuerit ex catarro. Quod ostenditur talium huiõi est gargarisma. cũ motu enim t agitatione actũ perficit suum hic aũt materias in locũ ipellit debilẽ natum suscipẽ Adhuc incidat taliter tussim. hoc aũt in pluribus nocet pectoris passionibus cũ mãn magis deducat ad locũ. solutionẽ ẽt continuatis causat t exampliat iducium. Rursus aut corpus gargarismatis vel vtus Non quidẽ corpus: q; cimbalaris cooperit si cãu ꝓcidit agitationẽ t tussim iducit: passiones pectoris lesiuas vt sepe. Neq; virtus seu aliquis vapor subtilis trãsiens videt conferre: q; ibecillitate ipsius nõ poterit discrasie que in pectore vt multũ opponi: sed potius ĩpatus augumentabit eandẽ velut aqua super ignẽ aspio vigorat ardorẽ. Et: si gargarisma: vt ad multũ p̃hibet in catarro maxie ĩ pectoris egritudinibus oꝝ inhiberi cum dictũ sit ip̃m fore medicamen capitis t cerutis: sed nõ prauũ p̃hibet in eo vnde ℂ De. In q̃tuoꝝ casibus gargarisma suspectũ ẽ in catarro administrare. Primus timor t suspitio ipsius ad pectus t pulmonẽ fluere consueti. Secundus si de gsie fuerit acutoꝝ t subtiliũ mordicantiuꝝ Tertius in p̃focationibus q̃ morꝫtingunt. Quartꝰ si fuerit hic vehementer multus. In his sigdẽ casibus gargarismata mãn agitant t ad vias cõuertũt pectoris t pulmonis t faucũ caldẽ multiplicantia. Non igitur garisma ĩ passionibus cõuenit pectoris Colluno tñ oris t retẽtio in eo alicuiꝰ medicie humide ꝓferentis pectoris passionibus exquo nõ pueniat motus t agitatio nõ est p̃hibita: verũ p amplius p̃cepta q̃lis fere syrupꝰ loch t huiusmodi. Nosce quoq; q̃ sternutoria fiũt hic nullo cõferunt modo cuiꝫ p̃pter eoꝝ maximũ motũ agitatiuũ mãn in pectus depellant: imo t in catarris suspecta fiũt extãt materia nondũ existente digesta t p̃pe si pectus fuerit debile receptiuũ. Ex hoc remedio quoddã conspeci catarros in empima t ptisim delapsos. Caputpurgia vo vehementer iuuant vt prefata nocent cum materiã descendentẽ in pectus absq; lesione. q. in ptẽ diuertant oppositã. Qõ firmatur: q; ptisim habẽtes t ad eã sufficienter parati nihil ex naribus eijciunt: sed totũ in os p colatoriũ inducitur vt inde t maxie i sõno ĩ pulmonẽ coꝛruat vel ventrẽ ptisis vel dyarie cãtiuũ. quare ad oppositũ diuertere q̃z bonũ. ℂ Propter quartũ vo ad p̃mũ qd dicendũ apparuit: quia gargarisma põt vt iductũ aliqualiter alterando t pmutando catarrũ cõferre. Nocet tñ rõe tussis t agitationis supflue quã inducit. Ad aliud fiũt qd dicen apparuit: q; minoris extat nocumenti q̃z iuuamenti. Põt ẽt cerebrũ confortari p alia t catarrus sedari: vt inductã sicut retentiõe alicuius in oze vel intra dẽtes: aut ip̃ius collutione. Ad aliud dicendũ q̃ nõ ẽ simile vt ostensũ est: q; gargarisma nequaq̃z cõpetit Caputpurgiũ vo omnifariã t p̃pe cũ caput nõ fuerit plectoricũ omnino. Ad aliud dicendũ q̃ verũ eẽt si posset virtus illa passionibus pectoris absq; lesione occurrere quod non est vt visũ prius. Virtus etiã non confert sepe gargarismi nisi per oppositũ aduniat morbo. Ad aliõ qd dicẽdũ ẽ visũ si cã sine lesiõe posset gargarisma p̃cere: conferret vtiq; quod non valet vt ostensum.

Differentia. 190.

Quod centaurea non

Quod centaurea non conferat sputo san. oñditur: quia qõ excoriat t san. flurũ inducit sputo nõ ꝓfert sã. sed potius incitat i illud. Huiõi vo est cẽtaurea amarissima nãq; extat. qõ aũt amaꝝ p̃ ceteris vult excoriare cũ sit calidũ grossũq; ptibus ita vt in hoc supet qõ acutũ: testanteq; ipam solutionẽ sang. educẽ. Ad huc qõ ẽ calidũ nocet sputo san. cũ flurũ ipsius induicat: aphousmoꝝ gnta. t ideo ibidẽ opus fit quecũq; infrigidata sunt calefacere: q̃bus siquidẽ sanguinez manare futurũ ẽ exceptis. Sed centaurea calida est t sicca in secũdo gradu aut in p̃cipio tertij. Amplius qõ opillatiões apit apata dissoluit t maturat mẽstrua ꝓuocat t q̃ talium a caliditate p̃cedentia. non iuuat sputẽ sanguinẽ cũ amplius incidet ad eius emanationẽ: talẽ quidẽ scribunt centaureã. Rursus qõ agitationẽ t motũ in humoꝛes causat: pmanens ẽt in ventre sputũ non subuenit san. centaurea vero huiõi existit cũ alterutra sit solutiua t phlegmatis p̃cipaliꝰ t cholere ni. p̃pe q; maioꝛ. minoꝛ aũt cum puoꝛi cholere ru. Solutiuum aũt efficit predicta in ventre pmanens: dr̃ia. 141. Palin: qõ opponitur cõferenti sputo san. maxime nocet illi. Hoc aũt ẽ cẽtaurea cũ sit calida t sic. circa tertiũ ĩ quo portulaca huic opposita potissime locatur iuuatiua. Igitur centaurea sputũ nõ cõfert sãguice. ℂ In oppositũ ẽ Dia. cũ Ga. t ceteris dicẽs Asinaticis t emoptoicis

singulare ꝓsidium fore. Adhuc quod tussim mitigat confert sputo san. cū ea motu exacuat fluxus. B aūt extat centaurea. vnde Ga. ad Paternianū: Confert tussientibus ⁊ suspiriosis. Rursus: qō consolidat ruptură partis iuuat in sputo san. huiōi est centaurea cum calida ⁊ sicca: etenim sicca consolidat vulnera. Si nō perfecte siccent non sanantur: aphorismorum sexta. Sed q; calida supfluis humidis pulmonis frigidis resistit. Itaq; centaurea in sputo cōfert sang.

¶ Propter ꝑmū qdē sciendū q; cētaurea ē duplex maior ⁊ minor. Est aūt maior ſm Bya. abundans i lycia ⁊ archadia. i. certa habens folia nuci regali. i. cōmuni simlia oblonga ⁊ viridia sicut caulículi rotūda ⁊ seriatim exterius icisa velut tres digiti ⁊ virgă simlē lappatio acuto duox vel triū cubitorū longas ramulos habentē plures egredientes ab vna radice sup quos sunt capitella simlia bisq; papaueri rotunda ad longitudinē tendentia: cuius semē ē cardamomo simile ⁊ flos lane: eiusq; radix ē grossa grauis cubitox duox: saporis acuti cuz pauca stipticitate ⁊ dulcedie. cui⁹ color ē rube⁹ ⁊ sicci color sanguineus nascens in locis pinguib⁹ soli expositis ⁊ in mōtibus vmbrosis. Et qō administrat de ea ē radix cui⁹ sapor ſm Ga. ꝓponē ex diuersis. In eo enī ē acuitas ⁊ pūctio ē stipticitas cū dulcedine pauca. ⁊ hic duplex ſz A. alba videlicet ⁊ citrina. et ista quidem centaurea apud nos extat iguota: verū vtimur quadā alia non multū differente a minori habente folia cum stipite illa maiora ⁊ longiora. Est ⁊ altera ſm Bya. minor dicta iuxta quosdā amaratū vel febrifuga nascens i locis aquosis: hypericon vel origano similis: virgă habens longă anulosā seu quadrată cū flore rubergente ad purpureitatē. cuius folia sunt minuta oblōga vt que rute ⁊ semen velut triticū cuius radix amara nullius extat vnamenti. Et ea quidē vſr que cōiter hic appellatur maior. Minor aūt apud nos dcā vniuersalius nota. Centaurea quoq; iuxta Ade. cōponit ex partibus terre adustis in parte dantibus ei amaritudinē ⁊ partibus non adustis cū permixtiōe aqueitatis. Quare reddit stiptica: estq; in ea de dulcedine a partibus aereis ⁊ ex acuitate quidē ex igneis. vnde amaritudo i ipa est īmēsior stipticitate ⁊ huius dulcedine ⁊ acuitas ē ipius remissa sine mordicatōe. Neq; id est incōueniens cuz ēt in corpore hois clarissime differentes sint partiū ꝓplexiones i vnam tandē vniuersaliorē redacte ꝑmo ꝑma: cū vnūquod q; ex ītuor cōponatur elementis. Et minor quidez melior ē in omni re ſm Ade. Quidaz trī maiorē laudant. Sputum quoq; sanguinis causat: aut a partibus superioribus ⁊ sic vel a colatorio vuula seu miris cerebri qui cū quadā educunt attractōe excreatā Interdū vō euenit a ptibus medijs vt labijs gingiuis lingua ⁊ ē fistulis paucus cū saluia pmixtus cuz quadā eductus collutione: vel a partibus iferioribus vt gutturis vel cāne ſm q; cuz minori egredit rascatione seu maiori: aut ſm q; multus fuerit aut pauc⁹ minus enī est cāna gutture sanguinea. Interdū etiā emittit sine tussi vomendo ⁊ ē a stomacho vētre epate partis mutillatione ac vſr ab omni corpore pōt cōtingere q colore discernitur dolore ⁊ huiōi. Aliqñ cū tussi educit ita ex spiritualibus ꝓuenientes: ⁊ hic vel a pectore ⁊ ē grossior cōglobatior ⁊ nigrior cuz dolore aliquo ⁊ tumore minori duraturo ⁊ sanitate velociori

Vel a pulmone: ⁊ is vel ab eius sba ⁊ citrinus tūc sanguinis spumosus: valde etiam doloroſus. Vel a vena i. artaria venali. non enī audio q; vena pulmonis artarialis dicta duas habens tunicas vt artaria: ⁊ velut īmota cū in pulmone dissemunet retro ad dorsū vbi fere ꝑmanet quietus rumpi valeat: verū artariam venalē vnā solum hūtem tunicā dissemināta; ad partē interiorē pulmonis vbi vehemens motus existit ⁊ ita san. educit multus calidus medius ꝓsulētia inter illū qui a pectore ac cū qui a pulmonis sba que siquidē triplicē sanguinē ꝓsens petit quesitum. Et nosce q; huiōi fluxus: aut est ſm viā resudationis a venax vel artariarum extremis vel apate sanguineo vel resudationis: cēu retentione menstruorum hemorroidarū mutillatione atq; plectonia vniuersali: aut per modū rupture: ⁊ apertionis vasis vel vlceris ⁊ corrosionis que in ipso fit ⁊ sanguisuga q̄q;.

Propter quidē secundū sciendū q; hermes dubitauit ⁊ cām habuit dubitandi eo q; dictū est centaure am fore venax aperitiuā ⁊ sanguinis effusiuā cuz sit ecōtra vlcerū incarnatiua ⁊ sigillatiua. ⁊ merito: qa positū est a Dia. eam singulare ꝓsidium emopthocis ꝓstare. vnde alkidi: Cōfert sputo san. aggregās ad eius retentionē ⁊ sigillationez emanationis loci. Quā quidē Mes. ambiguitatē eneruans ait: q; perscrutatio satisfaciet ingsitōi. Cū enim dictū sit ipaz componi ex diuersis partibus dominantibus in ea amaritudine ⁊ stipticitate ab his ꝑmitus operato puenit aggregationis ⁊ sigillationis. A. dominante náq; ꝑma ꝓsequitur actio. Cuī autē post longā actōnam suscitatur caliditas ipsius ⁊ acrimonia cū agitatione insurgit actio ex virtute denuo acuta mordicatiua pp calorē fortius excoquentē ⁊ examinantē omne quod ipsius intimū. vnde ⁊ sanguinē excoquendo vasa educit ⁊ aperiendo quod non semp venit: sed ꝑpe cū ipsius effrenitat purgatio. Ad hoc ét non parum operatur diuersitas eius ſm q; fuerit exterius applicata. Cuī cum calidum iueniat debile: actōnem inducit īcarnationis ⁊ sigillationis: aut iterius: ⁊ tunc cū eundem reperiat acutū vasoz excoriationē causat ⁊ san. fluxū inducit. Propter enī ītuor causas reo aliter operatur exteri⁹ applicata q̄s iterius assumpta ⁊ eō: ꝓplexionū tertio: que in. 6. ptelank. ꝑmo secunda ceu cepe: allea: pisces salsi: ceruſa ⁊ huiusmodi. Aut qñ interius assumpta virtus retentiua mox retinet ipam ⁊ ꝓstringit ⁊ digestiua sui calore imensō alterans ⁊ imutans debilitat: ipsius vigorē. Vel q; virtus nālis regens cōsesti exuit quod supfluū ⁊ benignū in sanguinē cōuertit. Aut qñ vt ad multū comedit admixta ⁊ ī modica ét secundū Ga. similē quantitate: vel q; comiscet cum reliquis humiditatibus ventris eandē subsmergentibus. Nō enim nunq; vacuā inueniri regionē: neq; ſm matricē neq; ſm ventrem: neq; ſm vtraſq; vesicas: naturaliuz tertio. Aut qñ iterius mouetur continue assumpta motu saltem alterationis: vel etiam lationis vtunq; ſm. A. exterius plurimum ligatur ⁊ stricte tenet. vnde cum ceruſa sit grosse substantie quando fuerit de foris applicata vbi calor non viget adeo nature non penetrano: non pertinget ad spiritus ⁊ mēbra ꝓncipaliora. cū aūt introrsū susciꝑitur contrarium euenit quod in centaurea ostensū est contingē: ⁊ merito quia agens diuersificatur penes natură vigoris

ipsius ⁊ eius que patientis ⁊ agentis actus i patientis ꝓcidant dispositionē secūdo de aia. ¶ Propter tertiū quidē sciendū ꝑmit⁹ q centaurea cōfert sputo san. ⁊ deincepso tangat ad id medicamina solēniora simplicia ⁊ cōposita veritatis gra. Propter primus huius scie ndū q ꝑter id quod inductū est ex fmone simpliciū tertio decima: super ⁊ alia in actionib⁹ oñditur centaurea sputo san. conferre ita centaurea aggregat ad retentionē sputi san. ⁊ mundificationes quare i potu sumant febuentes cū aqua ⁊ alij cus vino. Et sclaui quidē curant cū decoctōe radicus centauree ma. Rā iquio q hec cētaurea ē ea q̄ laudat a Dia. ⁊ Ga. in hoc capitulo. Quod firmat: qm̄ id quod incarnat ꝓsolidat ⁊ sigillat que talia actuū extant difficiliora mundificat cōpescit san. motū ⁊ accidētia sedat: sputo san. supuenētia ille ꝓfert magne. Talis quidē est centaurea. Intrā enim valet in puora: vt ⁊ carnes lebeti diuersas imissa consolidare dicat: emundat ēt cus sit phlegmatis marie cholere ac melācholie vt dcm̄ eductiua: sm̄ ēt stipticitate frigida ⁊ ꝑcipue cum eius resolutione pueniens ad pulmonē debilitetur sba. san. agitationē cōpescit. mutigat ēt accidētia vt tussim sui dulcedine quadā ꝑpe q̄m̄ fuerit ꝑparata propter quod sputo conuincitur nō parum san. ꝓferre. Sed circa ꝑdicta ꝓtigit hesitare: qr dictū q̄ interius assumpta quod hic cuenit ꝑpe suscitat acuitas ⁊ acrimonia vt san. habeat flurū causare ꝑcipue qr tendens ad pulmonē q̄ꝑplurimū superalescit: ⁊ alterat p longa ita vt q̄ acuitatis ⁊ effrentatis eleuck per ampliꝰ. Dicendū q̄ pp diuersam ipsius administrationē cū querit vt solutā: aut sputo colatā varias inducit ipressiones i corpus. Cū enim gratia exhibet solutionis in maiou susceptā quantitate sicut ab vncia vnius tertia ipsius sbe fm Dioscor. vsq̄ ad vncā vnā ⁊ semis. In decoctōe vo ab vncia vna vsq̄ ad tres. Sed cū sputo exhibet san. febuientibus cū aq̄ ⁊ non cū vino fm Dya. due ꝑpinant drag. fm aūt Ga. aurei duo silr admiscebit aliis que eius acrimoniā habeant tollere: ⁊ stipticitatē sigillatam cū dulcedine ꝓfortare velut rosatū zuccarū: ⁊ q̄ talia vehementer ēt vt possit penetrare velocius conteri hz dria. 152. vnde ēt debilitat in āpius ita vt minor ipsius quātitas ad pulmonē p itinera longiora ⁊ meatus deuēiens angustos debilitet calido altera tiuo adeo: vt vis acuitatis ⁊ acrimonie minorata hac sba deferente resoluat ab illa quod non accidit quādo ad ventrē puenit ⁊ intestina effrentans ⁊ gra ipius quantitatis grandioris. ⁊ qr nō intrā calidi suscipit alterationē. Propter scōm huiōi sciendū q̄ cum in curatōne ustus passionis quattuor oporteat iuxta ars̄e. cōcurre: vt puta sanguinis p ciboꝰ ⁊ potus medicinales subfrigidos derivationē cus medicinis attrahentibus ⁊ educentibus mundificationē ⁊ accidēnū sedationē: portulaca in hoc pharmacū ē laudatū: Plura enim horū ꝑficiuntur ipsa. Silr ⁊ reubarbarū succo plantaginis aut portulace: ⁊ lapis ematites cū succo plātaginis: ⁊ ꝑsilium ēt assumptū cū portulaca ita vt ipsā fm omnē conferat modū administrationis. Medicamina in hoc composita exptio ra duo repperi. quoꝝ vnū sunt huiōi trocisci constricti vi sigillanm ⁊ vlr flurui omni ꝓferentes sōnum ēt procurantes quos ꝓstruri. Recipe acacie balaustiarum: nucis cupressi gallarum hypogstidos nucleaꝝ vue silueſtris: cande equise: corrigiole: mirrhi: sumach ana. 3. 1. thuris miuti: mastices myrrhe lapidis ematitis karabe san. dra. sandarace corralli ru. gummi arabici dragaganti: simile amilj terre sigillate boli armeni: luci stelle alumnis scissi ana. scr. 5. stercoris asini capre: leporis siccorū: spongie combuste encaustri scriptoꝝ: centauree mi. comu cerui ni adusti spodij: capillorum rosarū rubearum silueſtriū eruce rubipanis quā imperiti putant be degard: reubarbari costi: ana scr. 4. se. papaueris albi. se. portulare. se. lactuce. se. plantaginis. se. bibli. se. iusquiami albi ana. 3. 1. corticū mandragore: opij: castorei cassielignee: ana scr. 2. croci camphore ana scr. 1. ⁊ construat trocisci massa cū succo portulace ⁊ plāntaginis ⁊ infomentent trocisci q melius pūt duo aut tres menses: Quorū cum succo portulace sumatur vnus quantitatis drag. vnius aut cū frigida. Est ⁊ aliud electuariū narcoticū in hoc mirabile quod ēt tussim ⁊ vētre sistit ⁊ somnū inducit ⁊ dolorem palliat: cuius permixtio: Recipe spice nardi storacis calamite croci thuris albi cinamomi omniū ana. 3. io. xl. obalsami succi ligricie ana. 3. 2. armoniaci cassielignee dauci asinini: ana. 3. 7. ⁊ se. galbani myrrhe costi piperis albi. ana. 3. 5. fecis balsami. 3. 4. loco cuius pōt pōi sex terbentine distillate. 3. 9. succi foliorꝝ mādragore. 3. 9. ⁊ se. opij tebaici. 3. 5. ℔. q. s. cui⁹ dosis sit a dra. ℈. vsq̄ ad duas: iuxta vtutem ⁊ egritudinē patientis cū vino calido aut aq̄ fm materiam egritudinis artificata. Quod vt alia philosophoꝝ dandum ē post tēpus cōstructionis ipsius longius vt sex mensiū: dria 204. ⁊ vltima. Propter quartū vo ad primus qd iā dicendū fere apparuit cētauree ēt amaritudo ⁊ ostē sum est tollitur vel ꝑpter artem ⁊ pmixtionē: vl quia resoluitur pp eius minorē quantitatē ⁊ calido imensiou plurimā vt mostratū est agitationem. Amarum eni q̄ q̄ sit grossiorus sbe in genere saporis calidi: ē tamen subtiliorus in genere frigidi. Ad aliud dicēdū q calidum vt ostensū tam remissum est intrā vt in stipticitando cōferat ⁊ sigillando humidum ⁊ calidum non nocet huiusmodi eo q contēperatus iuuat i execando humidū qō pulmonis supfluū. calidū ēt ꝓiunctum sbe grosse ꝓsolidatiuū existit. Ad aliud dicendū q quantitas sbe ē aduentus ad locū ⁊ pmixtio habz actionē vt apparuit pharmaci variare. q̄ aliter in sputo san. ꝓcurrunt ⁊ in reliqs. Ad aliud ēt quid dicēdū apparuit. Silr qm̄ hic parua exhibet quantitas ⁊ nō gra solutionis sed ꝓsolidationis ⁊ sigillationis ꝑpe. Ad aliud dicendū q diuersa possunt in eadē conferre cura: ꝑpter intentiones differentes vt frigida i febubus ⁊ calida. Expoliatur ēt vt declaratū ē nō parum acutas ⁊ acrimonia in cētaurea lesure ita vt qō magis stipticitatis remaneat ⁊ mundificatōis in illa cuiusdā dulcedinis gratia.

¶ Differentia. 161.

Quod in pleuresi non ꝓpetant repcussiua mōstrat ⁊ silr vtcunq; nec in pipleumōia: quia scōo re. a. ℥. ox ēt euacuatione nō ptereunte docent applicari remissiua maturatiua: vt vas aq̄ calida plenū ⁊ ꝑfecta resolutionē ēt faciēta sic̄ hordeū vl orobū acetō infusū: ⁊ demū ad sal ꝓceditur ⁊ miuus sit aspata: imo tertiodecima ꝑcipit vento sas q̄q̄ sup pect⁹ ap

ponī cum scarificatione. Palin: quod repellit mām ⁊ transmittit in membrū ptīcipale ē phibendū cū ca uendū sit ne transitus ⁊ transmissiꝰ sup parte fiāt pn cipalē. Huiōi qdē sunt repercussiua dīa. 176. Et fulcitur: qr herisipillaꝫ intrinsecus factā extra ꝓuerti bonū: aphorismoꝝ sexta. Quod non de sola tm̄ fꝫ cōmētatorē auditur herisipilla: sed de omni passio ne de interioribus membris ad ignobilia se conuer tenti. Rursus repercussio non ꝓpetit ⁊ precipue cuꝫ corpus fuerit plectoricū nisi fiat phlebotomia. Hoc aūt fieri non pōt cū tractus acciderēt: ⁊ demādatio sup cor: ⁊ ꝑpē cū phlebotomia fieret ex pte oppositā i q̄ pleuresis situat. Amplius quod est ꝟnū curatōi pleuresis non ē adducendū: id aūt est repercutienti um administratio cum ipsa sint frigida ⁊ sicca. hec aūt phibent pleuresis digestionē cū ea calido pficia tur ⁊ humido ⁊ eius resolutionē. Ipa nāqꝫ his duo bus terminat modiꝰ sicut apatū reliqua. Rarissime aūt scliroꝝsat. Itaqꝫ i pleuresi nō ꝓpetit repcussio ēt in ꝓncipio. ¶ In oppositū: Qm̄ apostematibuꝰ ⁊ maxime calidis ꝓpetit repercussio: differētia. 176. Pleuresis vō est apa: neqꝫ ipaꝫ ab hoc videntur ea none separare. Adhuc herisipille ꝓpetunt frigida re percussiua. vnde de ingenio nono: Herisipillā q̄ cer tissima: neqꝫ vtiqꝫ aliter sanabis q̄ cū frigida aqua Herisipilla vō est apa cholericū: sed pleuresis pluri mum fit ex cholera: dīa. 99. Rursus stiptica repcu tiunt cū partes inspissent ꝓtumendo ita vt qō conti nēt cogitur in oppositū ꝓpelli. Id aūt in pectore me diocriter exercenduꝫ. Nam q̄dā sunt partiū q̄ om nino egent stipticis: vt venter ⁊ epar. Aliq̄ vō nullate nus sicut ītestina siphac hypocondrioꝝ musculi vesi ca ⁊ matrix. quedā aūt in mediꝰ sunt hoꝝ: vt renes ⁊ pectus. ii. de ingenio. Igit in pleuresi ꝓpetunt rep cussiua. Propter ꝓmum vō scendū qd sit pleuresis ⁊ omne qō ipsius dīa ostensū est. 96. Quid aūt re pcussio: dīa. 176. ¶ Propter scōꝫ qdē scendū q̄ aliq̄ dixēt ⁊ pene cōiter factus ē vsus q̄ pleuresi nō ꝓpetant repcussiua fulcīt sermone Hip. ac pretacti Sed q̄ id nō sit simpliciter asserendū: neqꝫ sine disti ctōe in opus ducendū apparebit ex dicendis. Pro pter tertū quidē ꝓmitus scendū q̄ pleuresi cōpetit alicui repcussio. Et demū qr vnū inductorū phlebo tomiam tangit q̄ ipsius canon hic subdat. Propter ꝓmum huiōi scendū q̄ pleuresi: siue sit vera: siue no ta cōpetit cū his conditionibus repcussio. Phlebo thomia quidē premissa si corpus fuit plectoricū vel mediū dū modo nō fuerit inanitiōi expositū cui for tassis nunqꝫ aduenit pleuresis ex cā saltē imanifesta Si aūt ex apta vt casu vel pcussione phlebothoman dū. Silr̄ pp humorū fluxū. Cū eni corpus fuerit ple ctoricū: aut ēt mediū plenitudinis actui minime obe dit repcutientiū. Opus ēt mām calidā ⁊ maxie cho lericā existere: nō aūt frigidā phlegmaticā vel melā cholicā: ex q̄ pleuresis rarissime gr̄atur: quia mā ca lida indiget infrigidatione q̄ repercussione acquirit mobilis ⁊ de loco in locū transmutabilis qō frigide inest minime. Oportet ēt ūpām in fluxu esse ⁊ non in parte iā ꝓgregata. Vñ. ii. de ingenio i huiōi apatib⁹ nō ē possibile phlegmonē imari stipticantib⁹ cuꝫ ni hil influit aliqd ⁊ firmat⁹ difficile solubiliter i eo qō patīt grossis ptibus humorū. Et ꝓptera Abe. me dicamē coadiuuans alis coadunās ⁊ ꝓfortans est su spectū: nisi cū magna cautela fuerit: aut i principio principiante cū nōdū mā repsit. Cū eni fuerit colle cta iā ⁊ incuneata trāsmissiōi non obedit: sed stiptici tate potius ītrudata idurat. Sit ēt non multa: fꝫ pau ca. vnde tertiodecima: Si mā fuerit multa tūc em plastra ⁊ epitimata frigida sunt nociua: ⁊ si ē pauca nō nocet. Timendū nāqꝫ cū huiōi mā locū non ine niens maiorata in partes transferatur ꝓncipaliorem Adhuc indicatio a parte supta p paucā expedit rep cussionē ⁊ non parū nullā. vnde. ii. ō igenio. Minuꝫ in thorace stipticis vtendū. Expellunt eni q̄nqꝫ ad pulmonē ⁊ cor humores. Nullā dico cū ꝑus oporte at in thorace ac pulmone contentuꝫ expurgare. Et firmat qr quod mām repcutit in locū: vnde transmit tebat ac infrigidat ⁊ membrū vigorat ⁊ confortat id agendū. Talis quidē ē repcussio vt appet in tegni ⁊ de ingenio tertio ptactis conditionibus adiectis. Itaqꝫ repcutiendū mox. At quia rarius ista vna cō currunt idco medici fere incipiunt semp calastica ⁊ anodina pectori applicare. Raro nanqꝫ in ꝓncipio vocanē ꝓncipiante in quo dictū conuenire repcussiua. huiōi vō lateribus applicanda sunt: sic cerotum factū ex oleo violato cera colata ⁊ dragaganto cōtri to. Serapio: In viatico quoqꝫ vngatur locus cum oleo violato vel ro. cera alba ⁊ dragagāto. Silr̄ faci enda sunt cathaplasmata de psilio portulaca ⁊ oleo violato: si mā fuerit acutissima ⁊ cholerica. Unde Abe. Pumū adminstrāda sūt medicamina mēbro rū confortantia ⁊ ipsius virtutē coadunantia: vt nō recipiat neqꝫ ipm vincat q̄ ad id fluit materia q̄liꝰ ē emplastratio facta ex lentibus excorticatis cū aceto coctis: aut ex farina fabaꝝ cocta cū aceto vel ex sa nich cū aceto. Huius aūt intentionis est cuaporatio facta cū spongia infusa i aceto decoctionis rosaruꝫ aut balaustiarū vel similiū. Propter secundū huiuꝰ scendū q̄ phlebothomia fere semp ē pmittenda dū virtus patiat ⁊ etas: plus tñ aut minus fꝫ q̄ indica tōes demonstrant q̄ sigdē ex latere oppositō apatis est facienda: si corpus fuerit plectoricū ⁊ materia in fluxu. Si vō non ex eadem asserunt pte. Ō si fuerit in pāniculo pectus distinguente vtrunqꝫ vel indiffe renter phlebothomādū aut magis dextra. At quia plerunqꝫ medici vocant materia collecta nō paruꝫ ex eadē euacuant pte. Cū eni materia fluit hꝫ p op positū euacuari: ⁊ ꝑcipue cū volueris deriuare. hoc nāqꝫ longinquiorē expedit diuersitatē. Cum autem mā fuerit infisa phlebothomia facta ex parte opposi ta ipotens ē aliquid euacuare de materia apatis: fꝫ nām debilitans phibet digestionē: quod similiter i pipleumonia intelligendū. Considerandū ēt quia si pleuresis fuerit i pte supiore pectoris phlebothomā da est plus mediana. si vero in inferiori basilica cuꝫ illa euacuet quod superius magis. Huiōi autē qō i ferius amplius. Neqꝫ etiam fit tractus super pinci pale cum in opposito ptis pleuresis fiat phlebotho mia: quia vene q̄ ad musculoꝰ deueniunt pectoris ramificanē a vēa grādi a corde ascēdēte circa clauū colli. Et neqꝫ si p cor transiret cū talis mā nondū sit corrupta ēt sic adeo grande nocumentū vt inuamē tū qō inde ꝓsequit. Propter quartū vero ad ꝓmuꝫ dicendū qvt cōiter dicitur cura quā docet Hipo. ubi dē non ē vera: verū potius tentativa qualis que. A. quartāe vbi icipiū triū ꝑcipit hebdomadaꝝ. Ō

apparet qz videns calefactoriū infirmum nō iuuari mor ꝓcipit phlebotomari z pharmacari. Aut dicē dū q Hip. voluit administrando calefactoria plus ad accidēs vt ad dolorē istare q̄s ad egritudinē vt de igenio edocet. Unde ait: Prio qdē calefactoriū adhi beri dissoluēdi doloris ītentione nō sit inutile. Silr neqz ventose sunt administrāde in ꝓncipio cuz fluit mā. Neqz i mā calida: sed frigida plus z in pleure si plus nō vera. Ad aliud dicendū q non repellit au ditis ꝓdictionibus appositis mām in mēbrū ꝓncipali us: sed potius facta phlebotomia demandat mēbro stipticis ꝓfortato in ptes a quibus fuerat transmissuz. Ad ꝓfirmationē vo dicendū q repellentia cāu pāssi gnato potius tandē ipellunt mām vsus eē q̄s in que intra. Vel dicendū q bonū est apa intrinsecū omne ad eē pmutari fm nām: non tñ semp apud artē neqz oi tempore. Aut bonū vt ita interduz tñ mā ꝓgrega ta introrsū refrangit vnitione vigorata pniciem infe rens vt oñdunt antraces z huiusmodi. Ad aliud ét qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendū q qñ fit re pcussio in ꝓncipio ita ꝓncipiante non ꝓhibet mate rie digestio: neqz resolutio: sed potius minorat eadē z ad digestionē ꝓparatur. Inducta ét partis alteri⁹ quantū ꝓuincant visū ꝓus. Neqz pleuresis fit vlr ex cholera itñ pura aut aq̄ frigida in herispila exteri⁹ non applicat: verū potius interius assumit. hz enim extinguere ac resoluere materiā pure cholericā ceu psolatrū hz ꝓpetatē reso luendi apostemata eglida que sunt occulta.

Differentia. 191.

Quod fluxus ventris

Quod fluxus ventris curet apostema pectoris seu pleuresim ostē ditur: quia lienteria sanat apostema later} ꝓmo scdā. Apa vero é fluxus ventris z latus é pecto ris hec portō. Et firmatur qz diaria z dysenteria sa nant passionē oculoz z splenis: aphorismouz sexta. Ipsa quoqz ventris sunt fluxus. Amplius id quod vniuersalius curat egritudines materiales apa cura bit pectoris. Huiōi vo est fluxus ventris cuz sit eua cuatio magis dilecta z nature cōsueta: ea náqz super fluitates liberius educunt ita vt egritudines ét capi tis curet. Adhuc egritudo replonalis curat euacua tione cū omnis cura perficiatur contrario. 153. Sed apostema pectoris de repletiōe morbus exstit: flu xus aūt ventris manitōnis. Palin: qō preseruat ab egritudine futura illā postq̄s acciderit poterit cura re mām euacuando egritudinē causantē. Sed fluxꝰ ventris preseruat ab egritudine futura materiali ꝓpꝛie. vnde de aere z aq̄: Humidi ventres nāliter ne qz pleuresim neqz alis incidunt infirmitates. Igit fluxꝰ vētris apostema curabit pectoris. In oppo sitū aphorismoz sexta. Aui. Pleuretico habito aut pipleumonia diaria supueniens malum. Hec autez sunt apostemata pectoris. Ea vo fluxus ventris. Et fulcitur per Ade. dicentē: In pleuresi largitas plu rima nō é bona: qñ consueuit hanc egritudinē fluxꝰ cōsequi imoderantia. vnde viatico: Multa vitāda est i hoc morbo mollicies nature nisi vehemēter fue rit necessaria. Nam hunc morbū solet sequi ventris solutio que vix potest constringi. Rursus fm veterē dolores super diaphꝛa superiou purgatione cescūt inferiores vo per eam que deorsum. In apostemate vo pectoris ē dolor: immo insepaarbilis z supra dia phꝛa z i pleuresi marie. Adhuc illud curat qō materi am egritudinē causantē p ꝓpriam z ꝓuenientē regio nē euacuat. huiōi aūt in apate pectoris est pars su perior: que sputis euacuaf p trachea artariā velut cō cauitatis epatis regio euacuatiua é secessus: gibbo sitatis vo viria. Itaqz apostema pectoris nō curat fluxus ventris: verū pon⁹ molestat. Propter pmuz vo sciēdū q qd sit fluxus quid venter z apa differē tia oñdit. 153. z. 95. Est aūt pectus spiritualū partiū clibanus anhelitus instrm er. 12. sponditibus. 24 costis osse septuplo dicto thoracali: z ideo septē mus culis ꝓstructū: quoz inter costas simul dilatantes z ꝓstringentes Ga. cū Halhab. 22. ponit. Auic. vo z Al manso. 88. vnūquēqz eius. 12. in q̄ttuor partiuntur partes. Inter eni. 12. lineas. ii. cadunt distantie: sed 19. sunt exterius scōm supius z iseri⁹ pmanētes ma gis. Quoz. ii. seu superiores dilatantes z. 9. iferiores ꝓstringentes dña. 99. Et nosce q diaphꝛa musculo rū é ꝓncipalior. ab ipo eni ꝓncipium ꝓuenit motus pulmonis fm Ga. z totius pectoris qō quidē p eius motū inter musculos numeraf dilatationis: sed p qe tē inter arcētes ipm locaf ibidē. Est aūt spōdilios p fortatū per qō nucha pambulat. Vigintiquatuor vo costaz q̄. 12. iniunt spondilibus. 14. sunt vere pectus vndiqz circuecuntes anterius cuz osse cartilaginoso thoracali vehementer cōnexe. 10. aūt false dicuntur. Nō eni adinuicē ꝓiunguntur: sed deficientes remanent pp intumescentiā alimēti z plis gestationē: de prib⁹ secundo. Quaz quidē ad ventrē extremitas: nec is le daf eisdē cartilaginosa pmansit. Notū quoqz est q apa pectoris pleuresis é z p phlebotomiā. Cor enim nunq̄s aut rari⁹ apa suscepit cū illi mors ꝓus occur rat dña. 91. Propter scōm vo sciendū q vt apparu it ex arguis ꝓuctas hec colligit inter auctores appa rens: cuius qdā enodatio oñdet ex dictis. Quidaz vo dixerūt q fluxus pōt dupliciter fieri in apate pe ctoris: aut vigore nāe q̄ oportet expellētis: z ita ipe curat pectoris apa vel eā synthomate ipellente: sicqz nō curans malignationē inducit. Qō equidē lz veri tatem ꝓtineat famius auditū: opus tñ fit quod queri tur aperire. Propter tertiū aūt sciēdū q apostema pectoris z precipue pleuresis: aut é in ꝓncipio vel in fine. quod si ꝓmum fluxus ei cōfert ventris. vnde terciodecima: Diuersitas eni fluxus ventris in ꝓnci pio est signū bonū imo res é iuuās. Et fulcit: qz qō significat nām potentē in euacuando z mām educit peccantē ꝓfert. huiōi vo est hic fluxus i ꝓncipio z ta lis passionis cum potentiā expulsiue indicet virtutē Sed contra id proceditur: quia nulla euacuatio in ꝓncipio morbi est laudabilis vt scribunt: verum om nis synthomata cum secundū veterē digesta oporte at medicari z mouere non cruda: qualis quidem in principio est materia. Dicendum q licz interdum materia sit indigesta paucaqz z acuta z natura sensi bilis ad illam mouetur expellendā etiam ante tp⁹ us cquo non parum sequitur iuuamentum z salus q̄s uis vtilius foret eam quouscqz cōpeleret digestio to lerare. Unde creticorū tertio: Virtus expulsiua quā doqz cogitur ad nociuū expellere ante ipsius matu rationis ꝓplementū: ceu cum aliquid fuerit digestū ei⁹ iterdū debilitare illius tardat exꝑssio qō ventris actus ostendit: cū aliqñ alimentoz stimulat⁹ acumi-

ne depellat ⁊ maxime cū sensibilio: fuerit qđ eū inge tat cū qñqz etiā quod digestū sui tardat ꝓcillitate expellere. vñ aphoris. septima illo: Quicūqz spachy lon seu imoderatū dolorē patunt vl'. Cōmentator hanc passionē fore adhuc incipiētē ⁊ nōdū cōfirma tā. si transeant tres quadūt dies cū tñ intensa sit hec passio sitqz in mēbro nobili ut ea confirmata nullus euadat. Innuit itaqz euacuatōnē nature in ꝓncipio qñqz laudabilē fore ⁊ nō artis solū: ut etiā apoplexie minorus oñdit terminatio. vel dicendū qz huiōi mā desiueus est utcūqz digesta. Mouebat náqz ad fluxū spontaneum natura post quandaz neutralitatem ita ut nequiens materiā expellere paro ipsius modi ea fuerit in apostema collecta: reliqua vo ad ventrē concurrit: q: qua inde ꝓlapsa ⁊ prius minus cōficit apostema: tādēqz materia que in ipa continebat fluxu tollit huiōi quod experientia cōsperi. Si autem apostema fuerit in fine ipiusqz affuerit fluxus vētris aut erit eo qz mā inde apostemat euacuet uel ꝓpter epatis ibecillitatē cū ventre membris spiritualibus compatiens in qbus ē apostema cū adiuuicē habeāt colligantiā non paruā realē ⁊ vtualē. totum enī cōti nuat toti ⁊ ꝓfluit ⁊ transpirat in aduuicem: naturali um tertio. Et si ꝓs tunc aut erit materia apostema tis multa non dominata perfecte a natura ⁊ ita flux⁹ ē prauus cū materia transeat per cor aut circa: ⁊ vl'r sup partes pambulet nobiles debitū locū expulsiōis sue omittēs ceu q per trachēā fit artariā. vnde prava sequūt synthomata mortē minantia vl' fuerit prauę quantitatis vigore nāe dñata: ⁊ ita fluxus vētris ad bonū poterit terminari cū forti nature nil repugnās existat. Si vo fluxus fuerit ꝓpter ꝓpassionem epatis ⁊ ventris tunc pectoris nō curat apa: verū pon⁹ stimulat naturā. vnde dictū qz a pleuritide habito vel a peripleumonia diaria supueniens malū. Apō náqz Cōmētatorē h⁹ diaria supoccurrens malū signū erit cū cā ipius sit epar vt expedit non potens trahē ac in sanguinē cōmutare. Quod etiam interdum cōtingit a ventre cibū intra se corrumpente. quare ⁊tio decima: Cū pleuritico aduenit fluxus ven. in fine si gnificat qz epar ei⁹ iā debilitatū ē valde: qm̄ per viaz vt tactū signi notat nām tantā debilitatē spiritualū: vt inde ét ꝓpatiant nāl'a: nil tamen inde de mā apat euacuantia ⁊ per modū sil'r cause. Inducit enī h⁹ flu xum intensiorē debilitata natura cū corpus prauetur alimento quod prauū vtiqz ē valde: sicut cū splenetī cis longior supueniat dysenteria. Quod enim vtutē ꝓsternit nihil euacuans de mā non curat quod pectoris apostema. Talis vo is fluxus existit. non igit ipsuz curat. Pōt quoqz fluxus iste interuenire: aut ventris ꝓpa malitia. vnde Cōmentator: Aliqñ tamē ex corruptiōe fit stomachi cibū ītra se corrūpentis vl' ét esce: quod quidē licet sit prauū: non tñ vt primum Cōmentator tñ videt distinguere i magnitudie apa tis ⁊ puitate ingens qz si pleuresis vl' peripleumonia pue sint pñt dyaria superueniente solui marie si cā p sens fuerit dyarie: videlicet cuius inde mā euacuet. Nō aūt pp cibū vel potū cōtingentis. quod autem magnū pectoris apatū vt oñsum malignat idē flux⁹ vētris nō sanat: vex in āplius extendit eusdē maliti am. Propter quartū vero ad pmū qd dicēdū appa rut. cōcessū enī ē lēteriā siue fluxū vētris i ꝓncipio. Aut qñ mā fuerit modica a nā dñata posse pectoris apa in sanitatē aduenire. Neqz ē hic silē oino ī cura tōe oculoz ⁊ splenis passionū per dyariā ⁊ dysente riā qū nō ex ꝓpassione accidat spūalū: verūz potius vigore nāe: materiā a natura coaptatā ex his locis ex pellentis. Dico aūt coaptatā: qm̄ lōgior dysenteria i spleneticis hydropisim aut lienteriā iducit: aphoris mox sexta. Ad aliud dicendū qz fluxus ventris egri tudines vl' curat cū vigore acciderit nāe: qm̄ digestū expellētis ⁊ nō synthomate aut ex passiōe ptiū nobi liorū. Ad aliud dicendū qz repl'o nō quocūqz modo inantione curat: vex debita expedit regio. Nā pect⁹ p asperā purgat artariā: stomachus p vomitū: inte stina ⁊ ꝓcauitas epatis p secessū. Expedit ét tpus in quo agens tñ agat in mām: v teā euacuationi expo nat cōdigne qđ nō facit fluxus ven. vt multū i pecto ris apate: ē tñ vl'or via ceteris euacuatiua. Ad aliud dicendū qz fortassis nō ē verū cū aliter educat mate ria qñ vaga est nondū in pte ꝓfirmata ⁊ aliter cū fue rit i ea collecta. Cū enī vagat pōt per plures ptes li berius euacuari: ꝓfirmata vo iā extat determiata dif finitā expetēs euacuationē. Quantū ét q alteri⁹ par tis iam possint ꝓuincere apparebit: quia ⁊ si qñqz cu rat pectoris tumor ventris fluxu amplius ⁊ pfectius sanat sputi eductōe materia ét vnde reperit nisi qd vehementius impediat est semper educenda.

¶ Differentia.193.

Quod ptisis possit cu

Q rari oñdit qt.28. pbt. Bionysius Tyrian⁹ in poliorbina vl' obsidione fm Nicolaū pi patheticū cessans bibē ptisim passus ē quousqz itex trāsmutauit se ad pozē vsū crapule. Adhuc p Aes. dicentē qz nō est ꝓprehēsibilis numerus eox q sana ti sūt ex vsu zuccari ro. cui⁹ ét sanationi ꝓsentit Ga. de ingenio qnto: recitans duos curatos iā ptē pellicu laré iferioris cānalis pulmonis expuentes. Similē zoar duos ⁊ A. tertiodecimo: mulierē vnaz sanatā ⁊ ipinguatā q euenerat ad tñ vt iā ꝑparata ēnt que necessaria erant morti. Quare fr ipius curauit cum zuccari ro. ⁊ panis cōfectione. Et ī Creare saniē i vl ceribus magna ē certitudo securitatis ad salutē. ipos sibile náqz eē molestū aut periculosū: qñ sanies fit i vl ceribus: aphorismox qnta. sed in ptisi gignatur sanies plerūqz ét laudata. Pali qz nō sanet: aut erit ex pte mēbri qđ nō ē q: tunc nullū ulcus sanaret. vel rōne motus qđ ét nō videt cū ipe ꝓhibeat putrefactionē ⁊ ꝓsolidet: artariarū ét solutio ⁊ diaphl'atis se mouē tiuz: aut ex pte modi applicationis medicinarū. Nō ét nō fit cū possit ituſ ⁊ exi corpori applicari. Rursuſ san. fluxus a pulmone curat qnto de ingenio. hic iam putrefactus oñditur: qm̄ si preter nām san. in ventrē effundat necesse fit in saniē cōuerti: aphorismox sex ta. Pōt itaqz ptisis sanari. ¶ In opposituz: iterio rū eni quarto recitant plures quoz tādē nullus eua sit. Et Serapio signis ptisis datis ingt: Ptisis q fz hanc dispositionē existit nō ē curatio. zoar vo dicit qz hec egritudo ét in qua sputū extat albū non sana tur fm iudicium medicorū: sed incidit in egritudinē que dr ptisis ex qua ponit mortē aduenire. Itidē in iuatico: Siqs tandiu negligat qz ad saniē pulmo col ligat vlnera sunt incurabilia. In ptisi vero vuln⁹ ex tat in pulmone. Adhuc ex ptisi pp vaporē putridū capnosū q retinet motu pulmonis in cuctādo hebe

tato trāsit ī tabē ⁊ ꝓsūptioné paulati oīmodā a q̄ nullum cōtingit euadere:non igit ptisis poterit curari. ¶ Propter primū vo sciēdū ut tactū etiā.93.q̄ ptisis seu corruptio triplicit inuenit accipi. Coīter qdē3 ꝑ quacūq; indifferenť consūptione nāli seu acciden tali:⁊ sic ethica vlio: extat cū oīs ethic⁹ sit ptisic⁹: nō aūt ecōtra. Pōt nāq; qs nā ex oīmoda cōsūptione humidi radicalis a calido vltio ad huiōi puenire ptisim:ut apparet alimentor.4. Et ꝑpue ꝑparatis simplicit q̄les sūt cerebrū hītes debile:collū longū gracile:fortis epiglotū,pemineně:humeros ad modum alarū eleuatos:pectus strictū ⁊ a carne nudū:plenū ventositatib⁹ pulmone ⁊ crura tortuosa qs frequenť etiā fere gratis tussiculā iuadit cuꝫ pūctura spatularū uel māmillar ⁊ maxie si fuerit cholici facileq; irascentes. Accipit ⁊ ꝑpuissime ꝑut dē esse cōsūptio toti⁹ corꝑis cū vlceratione pulmonis. vñ Cassius felix Ptisis est vlceratio pulmonis ⁊ thoracis cū defluri one corꝑis:quare Mes. Est detrimētū cōsūptionis cadēs in corꝑ⁹ ex calore febriū hitudinaliū ex vlcere pulmonis causata:⁊ hac qdem vlio: est ethica.oīs n.sic ptisicus ethicus ē ⁊ nō ecōtra. Et aūt duo modi postremi ptisis tangūt aphorismor tertia: Quib⁹ autūnus pnūciat prauus cū vere.vñ sexto epidimie Ptisicis autūn⁹ malus :malū aūt ⁊ ver qñ sicuꝫ folia corone.i. comicis pedibuꝫ adequant. De vltima vo hic extat sermo q̄ ut plm causat a catarro acuto ī pulmoné cadēte ipm vlceratione pforāte ceu petraꝫ ex crebra instillatione cōcauat aqua uel ꝑpt sputuꝫ san.iuxta illud.aphoris.7. In san.sputo sanici sputū ī sputo vo ptisis uel ꝑpter peripleumoniā seu pleuresim ꝓcedenté ad quā subsequit empima ſm illud aphoris.3. Si ex pleuretide facti empici a die ruptu re non purgenť in.40.dieb⁹ transeūt in ptisim. Sanies.n.pmanēs acuit ⁊ pulmoné corrodit. Fit ⁊ iterdū ex materia corrupta diuturnate in pulmone qua sequit putrefactio ⁊ vlceratio. Hec aūt passio ſm veteré plerūq; contingit a.18.annis vsq; ad.35. vnde Cassi⁹ felix: Scōm qdē etatē iuuenib⁹ magis ꝓcreat q̄s senib⁹:⁊ est molestior sepius viris aduenies q̄s mulierib⁹ ⁊ adolescētib⁹ ⁊ iuuenib⁹ q̄s pueris ⁊ senibus. Pueri.n.magis sūt aptꝫ huiōi susceptibiliores curationib⁹. Est ⁊ de illis q̄ hereditant ī semine passionib⁹ q̄ deterior: exīstit cū fuerit ut apparebit a pulmone q̄s a pectore pmit⁹. Pulmo quoq; ē mēbr rarū molle ī flabellationē cordis ordinatū q̄ superi⁹ cū aspa iungit artaria ⁊ in ipsū spargit:q̄ dura est ⁊ cōpacta ex ānulis fere cartilaginosis ꝓsistēs a pāniculis inuestientib⁹ illā. Lateralit vo eidē a corde vena occurrit artarialis ⁊ artaria venalis:ex qb⁹ nutritur vegetat ⁊ agitat:situsq; circa cor: laxalit ē ipi⁹ ut ipm ꝓtineat ⁊ āplectet ꝓcapue dilatatiōis hora. Cui⁹ qdē sūt qnq; pēnule seu additamēta:q̄rū maior subiacet ad dorsū min⁹ mota q̄ velut sustentaculū: ⁊ culcidra est maioris vene:reliq̄ vo quatuor leviores ⁊ mobiliores dilatatione ⁊ constrictione cor: perflant id inanteri⁹ āplectēres. Est aūt cura p q̄uā administratiné materierū corꝑi applicatarū sanitatī introductio q̄ duplex extat: vna qdē vera q̄ morbus tollit talit aut ei⁹ cā:nonnulla vo apparēs palliata velut cū his remediat:ne in ampli⁹ ptendat q̄ morbis suppetit incurabilib⁹. ¶ Propter secūdū qdē sciendū aliquos dixisse ptisicos mime posse curari: q: vulnerati sūt in pulmone. vulnera.n.ipsi⁹ quidē fatenť nō solū difficile posse curari:sꝫ etiā incurabilia eē: qō rōne affirmāt ac exprimento qnto de ingenio. vñ tertio decima: Sicūt quidā q̄ vlcera pulmonis nō sanant oīo:q: cōsolidatio indiget qete:⁊ illic nō ē qes Sꝫ Ga.diuersificat ab eis. estimauit.n. q̄ mot⁹ solus nō ꝓhibet cōsolidationē nisi adiungant ei rehīb ꝓhibentia. Cui⁹ significatio ē q̄ velamē etiā mouet ⁊ q̄q; sanant etiā vlcera ei⁹. Et huiōi quidē diuersitas iā appuit ex iductꝫ. Sꝫ qd de hoc tertio videbitur dicendor. ¶ Propt tertiū vo sciendū q̄ ptisis hic intenta ut q̄ꝫmultū nō curat ⁊ ꝑpue q̄ iam diuturnizauit ⁊ accidentia terroris ipressit factaq; a pulmone ex catarro acuto corrosiuo in ipm descendente maxime in pēnulas mobiliores illius ptactas. vnde Cassi⁹ felix: Ulcereo peioreꝫ atq; insanabilē dicūt q̄ pulmonis uel apostemate:quenā talis ut ipossibilis ē curationis qō indicat empima. Ex ea nāq; visum q̄ꝫ paucos aut nullos huiōi euadere:qō ⁊ ratiocinatio cōfirmat:qm̄ si ptisis deberet curari cum in ea sit vlceratio pulmonis oportet illā curare. Hec aūt impossibilis ē curationis cū impedīētia sint pluria:puta mollicies ⁊ teneritas pulmonis:sanguinis caliditas subtilitas ⁊ acuitas ⁊ motus.qō.n.dꝫ cō solidari quiete indiget:qui etiā dolorē concitat stimulātꝫ reuma ac magnitudo cū āplitudine ⁊ duritie vasor pulmonis. Recipit etiā pulmo catarros ascendēteſ ⁊ descendētes cōsolidationē remollitionē ipedīētes dria.207. Oportet etiā saniem ipi⁹ tussis mūdificari ipsā vero vlcus dilatat. Introducit etiā mala ibidē cōplexio:ꝑpt quā cōsolidatio ipedit ad quā etiā sequit ethica eo q̄ pulmo lesus nō potēs coʒ liberare euentare fumus retinet capinosus putridus:cor ⁊ vlr totū cor⁹ inflammās ⁊ ī ethicā cōducēs. Simulit ēt medicine interi⁹ sūpte nō possūt ad pulmoné puenire:q nisi multū in trāsitu ad eū ꝑpt distantiā alterent ⁊ debilitent in mēbris plurimis corꝑis caliditate:⁊ marie qr eas oportet esse subtiliores substātia nature ⁊ arte ut trāseant:quare ꝓceptū ē in tegni earū virtute augmentādā exteri⁹ fore:puta si adsit discrasia pulmoné septē numeris frigida eligatur medicina sibi opposita:in.10.numeris caliditaſ eleuata. Pres nāq; in via est imanť depdiri. Talis etiā fortassis vtutis medicinarū eleuatio ledet pulmoné ⁊ cricūstātia:⁊ iō ingeniati sūt medici cōstruere electuaria sorbilia humidiora lohochat dicta ut oīe retenta sup collū iacentib⁹ paulatine dissoluant ī vapores ad pulmoné aliqualit descendentes p isophagū suauit ptrāseuntes substātia utcūq; artariā imutent ⁊ pulmoné. Eodē quoq; mō ⁊ q̄ applicāt ex tertijs ꝑpt parietū diuersitatē difficillime pueniūt ad pulmoné. Adhue etiā medicine se ipedīūt cū huiōi passio egeat oppositis. Propter.n.sanici expurgationé opus ē calidis ⁊ siccis:ꝑpt vo ethicā fridis ⁊ hu. vnde. A. Mes. deficcantes q̄ regrunť ꝑpter vlceris ꝓsolidationē phibēt sputū ꝑueni addentes ī ethicā Mundificātes vo lenificāt vlcuſ ⁊ malignāt fortasse Itaq; ptisis que talis curationis extat ipossibilis: aut fortasse mōstruose q̄ꝫmaxie in morbis etiā interdum monstruositas contingit. vnde coll⁹ septimo: Aliqui euadūt ab egritudinib⁹ p accidēs:quia sicut in rebus naturalibus aliquando sunt extraneitates cū tamen sit de raro cōtingentib⁹ sicut vlceratio pul-

monis ⁊ similia: moꝛo tñ in ptisicis ptelaſ plerumq; diutius ita ut quádaꝫ viderit. Aſ. in ptisi circa. 23. annos aut parũ ápliꝰ viriſſe. Raro tñ ⁊ a caſu. q. ptacto collꝫ. approximãs dicto póſt ptisis curari ⁊ preci pue cũ nó cronicauerit neq; accidentia terroꝛé appa ruerint inſerétia: ſit etiá a ſolutione ſingularis ⁊ vlce re nõ ſanioſo ſuperius magis circa cannã pulmónis cadente: uel ét fortaſſis in additamento maioꝛi dicto vene maioꝛiſ ut culcidra uel q̃ nó a pulmone: ſꝫ a pe ctoꝛe magis. ná ſolutio cõtinuitatis pectoꝛis cũ mioꝛi difficultate ſanaſ ea que pulmónis de cauſis q̃ſplu rimis. Una qdeꝫ q; paucitas exiſtit inſtroꝛ pectoꝛis ⁊ multitudo eoꝛ que pulmónis. Alia q; vene pectoꝛis minoꝛes ⁊ arꝛgustioꝛes ſunt his que pulmonis ita ut nó: adeo. n. accidat ut pulmoni grandis imparis ſo lutio. Reliqua quia ſanies vlcerationis pectoꝛiſ ad ipſius cófluit concauitaté: nó aút ſic q̃ pulmonis cũ in eo ſint cánales anguſti. Quarta q; pectus pulmo ne carnoſioꝛ ſangniniſq; groſſi pulmo plurimas cá naliú diuiſiones habet quoꝛ ſuba nó eſt carnoſa: ſꝫ q. neruoſa ſanguinis cholerici ſubtilis cõtentiua. ex huiói. n. ponit fieri ⁊ nutriri de uuamétis ſexto: que aút carnoſa meliuſ conſolidaſ ut pars carnea dyaphꝛatis denotat ſoluta. Quita eſt modus pulmónis cõtinuioꝛ ⁊ fortioꝛ eo qõ pectoꝛis. Addaſ etiá ſexto imenſioꝛ materierú debilitas in tranſitu ad pulmo nem peruenièdo. Ptiſiſ etiá eueniés ex ſolutione cõ tinui circa tracheã artariá ad pulmoné nõ eſt adeo difficilis aut ipoſſibilis curationis ut q̃ contingit a pulmonis ſuba purioꝛi. Cũ huiói cánales ſint ſoli di recipiétes ꝓſolidationé magis. vñ Ga. Vnlera q̃ ſũt in cánalibꝰ pulmonis interioꝛis videꝫ pellicula: ⁊ maxie in ea q̃ viana é gutturi ut í gutture poſſibile ſit ut cureſ: multos. n. huiói hñtes curauimꝰ ⁊ ſanita ti reſtituti ſunt. Quid autẽ huiói ptiſis poſſit curari dũmodo mediꝰ nó fuerit negligẽs imperitꝰ cũ aliiſ q̃ expetunt tribus experiétia plurú conclamat iam ptacta. Ipa quoq; ſanaui ⁊ quoſdũ curatos vidi ⁊ maxie pueros ⁊ mulieres: qõ ⁊ ró ſimiliter affirmat quoniá cum leſio fuerit parua ⁊ cauſe remediantes maxime poterit vtiq; illa curari. ſic autem euenit in huiói ptiſi cũ minoꝛ ſit altera ꝓditionata nocuméto aer etiá alteráꝫ maxime ſiccus póſt reperiri ⁊ ꝓprie tpe peſtilentie alicuiꝰ exſiccáꝫ ⁊ purgans ſanieꝫ pul monis aut pectoꝛis ceu q̃ Ptabuij dña. 107. Neq; ét ꝓinducta in ptiſi prava conſolidationis impedimẽ ta hic adeo ſũt imenſa ut eá ꝓhibeant oꝛo. Sic itaq; raro ⁊ í caſu fere ptiſis poterit q̃dã curari. Et noſce fortaſſis eé mediciná nob tñ occultá oém curare ſe repoſſibilé ptiſim: uñ illud Hermetis: Mineralibꝰ ⁊ vegetabilibus inſunt virtutes mirande q̃ ſi cogno ſceréſ eis homies operarenſ quicqd arte magica cõ ficiſ. talia tamẽ magis brutis q̃ nobis ſunt cognita vnde ꝛoar: Sunt medicine vlcerationis pulmonis ⁊ eius infirmitatú exiſtẽtes in mũdo: ignoꝛate tamẽ a nobis: quoniá quádo accident in pulmonibꝰ ouiú vlcera exeunt a cómunitate gregis. q. querentes ali quid ⁊ circũeũtes ad inueniendũ illud: ⁊ dixerũt no bis paſtoꝛes q̃ comedũt ille oues herbas quibꝰ co meſtis moꝛ reuniſcũt ⁊ perfecte ſanaſ a ſuis vlceri bus. Et ego inquit vidi pulmones ouiú in qbus in ceperat iá fieri veſtigiú ſolutionis continuitatiſ ⁊ ap parebat in ipſis in aliqua parte. In alia vero parte ópus apparebat ſanationis in conſolidatione car nis pulmonis manifeſte. nũc aút nó eſt q̃ ſciat illam herbam: nec credo ante nos qui ſciuerit illam fuiſſe. Propter quartú vò ⁊ ſigdé iá appareat dicẽdũ tñ ⁊ ad primũ q̃ Ar. p ptiſim intellexrit coꝛpis conſũptionẽ in cõi: aut preparationẽ ſimileꝫ ptiſi. Ad ſe cundũ dicendũ q̃ Aveſue loquiſ de ptiſi ſecũdo mo do dicta que raro ⁊ caſu. q. curaſ: lꝫ plureſ fiant que inde tpis diuturnitate curenſ. ipſe náq; met ptioꝛeꝫ ut oſtenſũ afferit ptiſim ſanationis impoſſibilis fo re. Ad aliud dicendũ q̃ Ga. ut viſum loquiſ de illiſ in quibus erat vlceratio ſuperius circa cánales tra chee artarie pelliculas ide ſpuẽtes: ſimilit dicit hos ſenatos ex ſiccitate peſtilẽtis aeris ⁊ huiói ſimiliter ptiſim dicaꝫ ꝛoar ⁊. Aſ. vidiſſe ut cõceſſũ curatá. ptio rẽ aút ut oñſum nequaq̃ꝫ. Ad aliud dicendũ q̃ quá tũ eſt róne ſaniei dũmodo laudabilis extiterit non i pedik cura: ſed ꝓpter inducta q̃ conſequũtur accidẽ tia ad ſaniem in tali parte iacentẽ. Ad aliud dicẽdũ q̃ illud euenit ex parte ut móſtratũ talis membri mo tus etiam impedit conſolidationẽ: lꝫ náq; ꝓhibeat putrefactionẽ faciendo tráſpirationẽ: per accideſ tñ ſequik illã augmentare materiá ad locũ deducendo dolorem ⁊ vlcus letificando: ⁊ quamuis artarie aut diaphlegma mote conſolident non tñ omneſ ſꝫ par ue ⁊ in pueris: neq; diaphlegma vbiq;: ſed in pte ut tactũ carnoſa: non aút in neruoſa. ſimliter viſum eſt quomodo medicine ⁊ modus eoꝛ applicationis pti ſis ipediũt curationẽ cũ fuerit q̃ꝫ prava. Ad aliud di cendũ ſanguiné ꝓter naturá in ventrẽ ſeu concaui tateꝫ effuſũ putrefieri dum ibidẽ ꝑmanſerit. Si aút reducaſ citiſſime cõputreſcit mime. Ad eoꝛ que alte rius partis primũ dicenduꝫ q̃ Ga. Serapio ⁊ ꝛoar ſermocinanſ de ptiſi deterioꝛi que impoſſibilis cura tionis eſt poſita: ⁊ ad reliqua ſimliter eſt dicendũ.

Occaſione illius q̃ tactũ eſt de cauſis ptiſis dubitaſ an ptiſis poſſit fieri a ſiccitate: ⁊ vi deſ qdé ita p aphoꝛiſmoꝛ tertiá: In aridi tatib⁹ ptiſis obtalmie ⁊c. Adhuc ptiſis fit ab humiditate q̃ ibidé ex cómento apparet: quod ⁊ catarrus oñdit. Rurſus pulmoui moꝛbꝰ ois cõple xionalis ſicut ceteris accidit partibꝰ: quoꝛ vnus eſt ſiccitas. Et firmaſ q; exſiccando continuũ ſoluit ut terra denotat exſiccatione crepata: ⁊ ideo primo ſe cunda ſcribik dolorem per accidens ut ſoluendo cõ tinuũ cauſare. Eti: Illud cauſat ptiſim qõ ipi prauũ contrariũ multũ: talis quidé eſt ſiccitas quod oſten dit Autũnus ptiſicis malus detegẽs occultũ eé ipo rũ: aphoꝛiſmoꝛ tertia: ⁊ ꝓmo ſecũda. Siccus át au tũnus q̃ſmagne: cãt igik ſiccitaſ ptiſim. In oppo ſitum Ga. aphoꝛiſmoꝛ ut videbik tertia. Ampliuſ ptiſis cauſis ſufficienter enumeratis non poſita fuit ſiccitas ⁊ firmaſ: q; ſiccitas catarrũ ſiccando ⁊ cõſu mẽdo ſiſtit: verũ ⁊ vniverſaliter parté indurat ⁊ foꝛ tificat ne ſan. inde labaſ q̃ ptiſis ſunt cauſe: non igik a ſiccitate cauſaſ. Propter ꝓmũ qdé ſciendũ qd ptiſis viſum ⁊ qualiter diſtinguatur viſum. ſiccitas etiam nota differentia tertai. Propter ſecundũ vò ſciendum q̃ Ga. deteſtaſ ſermonẽ hũc Hipocra ticũ inquiens ptiſim fieri a frigiditate ſũma in reſpi ratiuis organis ⁊ maxime ſubdo cum motus poſtea ſequaſ fortiꝰ: ⁊ a caliditate ⁊ frigiditate: ſed ſiccitas tempatis entibꝰ caliditate ⁊ frigiditate: elique ma

gis egritudinū cōsequant q̄ȝ ptises. Aut ptises in qs ut exposuerūt aliqui non est ꝓpie seorsū accipe: verū eū obtalmus ut dicat ptises obtalmie. i. cōsūptionem oculoꝝ obtalmice. ¶ Propter tertiū aūt sciendum q̄ ptisis tertio modo prius dicta nō cōtingit a siccitate ut ipa: verū potiuȝ iuuat in facta cū exsiccet saniē ⁊ consumat ipius causatiuam. Neq̄ pōt tanta fortassis in pulmone siccitas fieri ut ea ipius soluat cōtinuū: tū qr qualitas passiua quod pōt frigiditas ⁊ maxime subsequentē motu vehementi ut tactū cuȝ sit actiua: tū etiā quia pulmo humectat phr̄ate suscepto. Receptaculū nāq̄ ipius Isaac: atq̄ ꝓpter catarros ascēdentes ⁊ descēdētes ꝑmo ꝑma. Modoꝝ vo duos priores ⁊ maxime ꝑm siccitas pōt causare cū simile simili adiungat incitatū ad furiā ita ut effi ciat tanq̄ ignis in igne. vel dicendū q̄ siccitas causat ptisim: ly nonꝑmo consequenter tamē. Est nāq̄ ustio ipsā inductiua cū oīs prava causet eam cōplexio. Sed tussis ptisim inducit in diuisionib⁹: uel continuū spiritualiū soluēdo ⁊ confluxū san. inducendo aut catarrū in pulmonē cōcitādo ⁊ maxime q̄ō casu cōtinuoꝝ: aut acuitate ipm exulcerat: ⁊ marie corpe repleto: ⁊ aeris cōstitutione cholera p̄cēdēte ac hu. ¶ Propt̄ q̄rtū vo sciēdū ꝙ iā appareat qd dicendum ad primū visū. Ad secundū vo dicendū q̄ humiditas p se non causat ptisim nisi ꝑm q̄ fuerit conlecta humido catarroso uel caliditati aut frigiditati. Siccitas aūt sub a alias sola saltem nō cōmiscet taliter reumati. Ad aliud etiā apparet: qr siccitas phibet intendi: ne ad scissurā ꝓueniat ꝓpter pulmonem humectātia. Ad aliud dicendū q̄ autūnus non ledit ptisicos tū ratione siccitatis: imo magis iuuat ex parte saniei exsiccationis q̄ȝ ꝓpter ipius inequalitatem Ad ea etiā q̄ alterius sunt partis apparet.

¶ Differentia. 194.

Quod lac non competat ptisicis oīdit: qm̄ ꝑm veteres lac prauuȝ sticulosis ⁊ suspensā habētib⁹ hypocōdria sed huiōi sunt ptifici. sitiunt. n. ꝓpter inflāmationeȝ febrilē ac saniei serositatē admodū: ⁊ quo viscera sus pendunt omittentib⁹ prandiū: secūdo re. a. ita ⁊ his ꝓpter consumptionē. Itidē: secundo secūda vnuersaliter lac nocet debilia habentibus capita. Tales autēȝ sunt ptisici. vnde Des. Expositi ut cadant in ptisim sunt cerebrum habentes debile. Rursus cum ȝ. sint in lacte substātie ut monstratū differētia. 148. aquosā videliceȝ butirosa ⁊ caseata. Rōne quidem nullus istarū competit. Non quidē aquose siue ponat calida cen alg sēsere: qui tūc febulis augmētabit discrasia seu frigida: quoniā si non erit mundificatiua absterſiua: sed potius sui frigiditate impillatiua. Neq̄ gratia ptis butirose cū sit calida vnctuosa inflāmabilis de facili. Unctuosuȝ. n. in febre est velut oleū in lucerna effusū: neq̄ etiā ex parte substantie caseate cuȝ sit frigida ⁊ sicca cōpacta ꝑm quid discrasiam adaugens: ⁊ opilationē cum difficili digestione causans. Adhuc lac cum vnū sit alterabilium maxime quinto ⁊ sēptimo de ingenio: moꝝ enim corrumpit extra vasa factū non competit ptisi que grece similiter corruptionē importat. Et sulcit: quoniam incidens ventrē frigidū permutat in acetositatē. caliduȝ vero in fumositatē ⁊ amaritudinē: aphousmorū quinta: ⁊ pharmacoꝝ quarto. Sed ptisic⁹ ventrē habet calidū inflāmatū ꝓpter febrē. Amplius ibidem: Estimoq̄ si lac posset gustari cū fuerit digestū in ventre ac venas foret dulcus mellis sapore. mel autē ponit calidū ⁊ siccū in secundo gradu: ⁊ ideo ꝓ uenitin cholerā conuerti: ⁊ maxime in ignitis apparens naturaliū secundo. In dietis ⁊ vniuersalibus. Sapoꝝ: dulcis quo amplius ꝑm Ga. omni re participat ca. ponit ⁊ siccuȝ in secundo gradu: quod autē tale infestū est febri ac consumptioni: non itaq̄ lac competit in ptisi. ¶ In oppositū aphorismoꝝ gnta Lac conuenit in ptisicis ⁊ ꝓpie febrientibus nō valde. Palin: Ibidem vniuersaliter lac bonū esse dico indigentibus bono ⁊ facili nutrimento. sed ptisicus hoc indiget cum sit consumptus ⁊ difficile nutritus. Eti: Lac precipit in ethica exhiberi: de quo min⁹ ut apparebit videbit: imo eradicatoꝝ existit: ⁊ ꝓpie lac asine quarto prima. sed ptisicus est omnis huiusmōi differentia priori. lac itaq̄ cōfert ptisico. ¶ Propt̄ primū vero sciendus q̄ quid lac ⁊ quomodo distinguat ⁊ similiter ptisis: ostensū differentia. 148. Nosce tamen q̄ lac differens hic expedit ꝑm diuersas intētiones. Cū enim plus intendit ulceris absterſio ⁊ expuitio lac competit camelinuȝ: ⁊ postea capralinū: consequēter vero asininū. Ipm. n. ꝓpter facileȝ eius penetrationē subtilitate cōueniēs extat. Si vero sigillatio querat amplioꝝ nutritio ⁊ ventris cōstāta lac erit vtile vaccinū. si autē equalitas ⁊ temperamentū caprinū. Si quoq̄ cū his ꝓprietas expetat mulieb⁹. ipm. n. pre ceteris familiarius extat. ⁊ maxime cū sugit ote a māmis ꝑm perdicū ⁊ Euriponta 7. de ingenio ⁊ tabe. Oportet etiā animal alijs nutriri cū intendit saniei ulceris absterſio puta isopo ptimo absynthio polio scea feniculo ⁊ abrotano ⁊ laticinio quādoq̄: ⁊ tunc lac conuenientius vernale atq̄ alteris. Cum expedit consolidatio ⁊ ulceris cicatrizatō ceu rubotāno salice spinis myrtho quercu virga pastoris vtroq̄ psolatro tarapsathon ⁊ simlibus: ⁊ tunc lac laudabili⁹ post estatis erit medium. Sit etiā animalis iuuenescentis: nec omnifariā ptui ꝓpiqui: neq̄ remoti sumātur etiā vētre vacuo: neq̄ quicq̄ȝ comedat. donec fuerit digestū: ⁊ reliq̄ quidē hic obseruent precepta ¶ Propter secunduȝ vero sciendū aliquos hesitasse lac ptisicis exhibere febrilē iporuȝ inspicientes discrasiā: ⁊ catarrū augmentatū inde cum exhibuerint aliquādo. sed quid de hoc tertio ⁊ quarto apparebit dicendoꝝ. ¶ Propter tertiū vero sciendū q̄ lac competit in ptisi quibusdā ostensionibus ꝑmissis: puta quod non sit catarrus in fluxu: sed iam sedatus: nam ipa non parū ꝓpter catarrum stillātes in pulmonē ⁊ hunc longitudine tēpor[] ulcerātē ac tādem saniātem: aliquādo quoq̄ ex ruptura fit artarie uel pectoris vene: seu substātie pulmonis cāu percussione onere grauioꝝ: uel alio cāta ut lepore marino qui venenuȝ extat super pulmone ipm corrodentē ac interdū ab empimate ut visū antea. In his siquidē vltimis casibus binis securius lac concedit q̄ȝ in prioꝝ. Nō sit etiā ptisicus febricitās multū uxta illud veteris: Cōuenit ptisicis febricitantibus non valde. Cum enim plurimū febriunt lac velocius alteratum discrasiā febrilem adauget: ⁊ ideo lac huiusmōi gratia exhibet acetosum quādoq̄ Non fluat etiā venter illius uxta illud: Malum et

quibus fellei fecessus: aut etiã sanguinis egestio plurima: lacte nãqz amplius irritat: ⁊ ideo hypogstidos admisceat eidẽ vel calibs cãdens extinguat in ipso: sicut etiã ei misceãt trocisci dyarodon ꝓpter ventris debilitatẽ ⁊ dragagantũ ꝓpter sitim quãdoqz. Nõ sit quoqz capitis debilis dolorosi: eo enĩ maius iacturet nocumentũ ꝓpter effumationẽ ad ipm. Neqz absint hypocondria turrugitantia suspensa vel ex illis quibus lac fastidiũ inducit ⁊ lesionẽ prius. Cum enim ipm video ⁊ maxime cũ pane comestus ad vomitũ stimulor. ⁊ ideo secundo secunda: Lac cũ corporibus ꝓportiones habet: quarũ cause nõ comphendunt. quãplurimis aũt confert non parũ. vnde qnto de ingenio: Lac in ista passione optimũ est ⁊ non inuanũ laudatũ ⁊ maxime muliebre. Illud enĩ elegerunt antiqui. est enĩ nature cõsimilio humane. quod aũt ꝓferat stabrij extat ꝓcipue castri in cãpania existẽtes Rome mari vicini: cui siquidẽ aliqd mellis immiscebis si eius caseationẽ timueris in vẽtre petisqz absterssionẽ vehemẽtiorẽ: quod si vis ut citius descẽdat ⁊ ventrẽ aperiat parũ salis ⁊ zuccari in id iacias. vñ tertio decima de lacte: Conuemẽtius ẽ mulieris sũptum ex mãmis: deinde lac asine ac caprinũ ꝓprie ꝓpter stipticitatem que est in ipso sicut equi ꝓpter mundificationẽ ⁊ facilem expultionez: quod rõne firmat: quoniã illud qõ remouet omnes fere ptifici defectus confortãdo etiã virtutem ipsius competit sibi: huiusmõi vero est lac. Ipso nãqz indiget ꝓpter sanẽ mundificatione ⁊ absterssione quod lactis substãtia operat aquosa: cum talis existat virtutis adeo q ventrẽ dictũ est leuiter emollire. Indiget etiã ꝓpter consumptionẽ abiectione facili ⁊ bona. Id aũt ut inductũ substãtia operat butirosa caliditati attinens ⁊ humiditati: vbi rõ conseruat alimenti. Similiter illi opus est cõsolidatione ac vlceris sigillatiõe quas caseitas sua opatur frigiditate ⁊ siccitate tempat stipticitate. vnde ℣es. Lac cõgregat intẽtiones tres. ẽ enĩ res cibalis ⁊ dilecta nimis ⁊ ex rebꝰ que sũt velocis ꝯuersiõis ĩ sanguinẽ. Est. n. san. bis coctꝰ. Extat ⁊ medicamẽ absterges vlcꝰ serositatẽ ꝟtute ac resipz ꝟtute caseitatẽ ꝙglutinãs. Id sũmũ nãqz octo reperiunt in lacte ptificis conferentia. Est enim facilis digestionis assumptionis bone digestionis cite penetrationis ⁊ ꝓprie camelinũ equinũ ⁊ asininũ bone nutritõnis. vnde Byas. Bonos nutrit bu. Chimorum etiã apud. A. cõtemperatiuũ humectatiuũ consolidatiuũ ⁊ sufficienter lauatiuũ absterssiuũ. Competit igit lac ptificis nõ parũ. sed circa id euenit dubitare: quia dictũ aquositatẽ lactis mundificare ac absterssere quod medicine calide actus existit simpliciũ quinto: differentia vero. 148. posita est frigida. Dicendũ q aquositas lz sit frigida: quandã tamẽ serositatẽ ⁊ acuitatẽ absterssiuã acquirit p longũ iter calefacta quo graditur ad pulmonẽ cũ subtilis sit substãtie imꝑssionis leuiter susceptiua cuiuslibet. Substãtia. n. subtilis citissime pmutat: aut cũ sua frigiditate aquosa quiddã habet acuminis in dictis particularibus. ¶ Propter quartũ vero ad primũ dicẽ dũ q ptifici qui non febrũt fortiter non multũ sitiũt Sitis etiã magis contingit ꝓpter inflãmationẽ factã in humoribꝰ ꝓprie cholericis qz in mẽbris: qõ ostẽdũt ethici siticulosi minime: neqz serositas sanguinis est tanta q eos siticulosos reddat. Celeriter etiam transit p partes in quibus sitis habet causari nõ causata in eis etiã vere. Suspendi etiã viscus dupliciter dicit. Aut quia sit pendens decursuz ꝓpter tumorem grauantẽ ⁊ opilationẽ ut hic: aphorismoꝝ quarta. viscus accipit suspensuz: ⁊ in tali lac non congruit cum ipm suspendat ⁊ opilet amplius. Vel quoniã inheret vehementer ei cui copulat ⁊ sic sumit suspensum secundo re. a. ⁊ in huiusmodi lac non denegat: verũ potius concedit ut extendat ingressionẽ vbi quidẽ inductoꝝ impediat. Ad aliud dicendũ q ptisis si sit catarralis causata capitis debilitate nisi cerebro confortato ⁊ catarro qetato non lac sicut ptactũ cõcedẽdũ. Ad aliud dicendũ q lac congruit ꝓpter omnes eius ut declaratũ subas: non. n. substãtia aquosa est calida: verũ magis frigida: dicta. 148. Exhibet etiam febricitantibus ipis valde. ostensum similiter q licz sit modicũ frigida calefit in via pueniẽs ad pulmonẽ ut valeat absterssere. Concedit etiã pars butirosa cũ parũ sit calida dũ se. vehemẽs non existat. Contempat quoqz caseitate: neqz ea tanta ptipat frigiditate ac siccitate ut noceat cũ alijs cõmensuret substantijs: neqz sũt ptifici opilatõi expositis. Ad aliud dicẽ dũ q lz lac faciliter pmutet: exhibitũ tamẽ ⁊ cõmixtũ rectificantibus ut ostensũ temperius sistit alteratio: Neqz in ptisi est corruptio humoꝝ aut totꝰ. Neqz similiter dat cũ venter ⁊ alie nutritionis partes fuerint distempate qẽmultũ. Ad aliud dicẽdũ lac in venis lz reddat dulcius acquirẽs saporẽ in ipsis dulcẽ velut q mellis: nõ tñ cõplexionẽ eius oio ⁊ maxime cũ substantia resistit caseata. vnde fortassis id verus extat de pte butyrosa siue reliqs. Sapor etiã dulcis nõ est calidus ⁊ siccus in secũdo gradu nisi respectu cõplexionis põderis: sed tẽperatus magis relatione tempamẽti iusticialis. Et ad vnus qdẽ ꝓducta precedũt cũ se. fuerit intensa: quare tũc negatũ id dare verũ quando fuerit remissa quod ipsius per cibos ⁊ medicinas quãtũ possibile remittẽdo ut lactis ptisi cus assumptioni reddat dispositus: que aũt alteriꝰ etiam partis inducta: quãtũ conuincant sufficienter monstratum.

Presentis quoqz q̃siti occasione hesitat an zuccarũ rosaceũ cõpetat ptificis. Laudatũ n. extat vehement ut lac ptactũ. Et videt q nõ: quia ptifici egẽt mũdificatiõe saniei ⁊ eductione ꝓpa vo forti educit medicina cũ mã cõtineat ĩ pectore ⁊ pulmone. vnde qnto de ingenio: Medici pectus ⁊ pulmonẽ a saniei mũdificatõne volẽtes dãt fortissimã medicinã incisiuã videlz. zuccarũ vo rosaceũ nõ est huiõi: verũ potꝰ oppositũ. Amplius aut nouũ exhibet aut antiquũ: non quidẽ nouũ: q: solutiuũ ventris qõ hic timet ⁊ absterssiuus ita ut fluxꝰ inde timeatur san. neqz antiquũ cum exsiccet ⁊ vias p quas fit eductio materiei coangustet saniẽqz ipellit. Rursus cũ id sit siccũ saltẽ ptialẽ discrasiã siccã augmẽtabit febrilẽ. Cui Hip. docet resistẽ cũctis febrientibꝰ dictã humidã exhibẽdo. Itidẽ: Frigidũ hoc ipm: frigida vo pectori inimica: aphoris. quinta. cũ oĩa ea sint ꝑ cie indifferentia velut alba in topicis. Adhuc si non cõpetunt simplicia: neqz cõposita. Esse nãqz ⁊ vigorẽ recipiũt a simplicibꝰ. lz simplicia ut zuccarũ ⁊ rose nõ cõpetũt: cũ vnũ calefaciat deficcet ⁊ abstergat fluxue ut zuccarũ: reliquum vo deficeet stipticet ⁊ humidũ cõsumat ac expmat ut rose. Nõ igit zucca-

rū rosatū cōperit in ptisi. Oppositus vo sapiunt ut aparebit ꝗplures. Amplius id competit in ptificis quod eis cōuenit grana medicine ⁊ cibi. tale vo est zuccarū rosatū cū sit frigidū alteratiuū mala discra sie habitudinalis ppter rosarū dñuz ⁊ nutritiuum marie ppter zuccarū. Eti: Mundificat ⁊ abstergit ppter zuccarū q̄ idigere dictū ptifici. Cōpetit itaqz zuccarū rosaceū in ptisi. ¶ Propter p̄mū quidem sciendū q̄ zuccarū est duplex. qōdā. n. est arūdinis aliud dictū allusar ab. A. ⁊ ē māna cadēs sup allusar qō ē lignū leue grossū rectū pulchrū. Cui cātinelis crura ⁊ brachia assimilant dñaz. zuccarū vo arūdinis sumit ex meditullio cāne cuiusdā: cui⁹ nodi sunt ppinq cāne dore similate q̄ reponit i vase. Et q̄ tūc distillat: inde liquor est subtilior dulcissimus q̄ mel dicit cāne admodū quo ex vuis humiditas effluit nō calcatis: deinde fit huiōi cānarū decoctio ⁊ qui primo inde post infrigidationē coll'r zuccaz ē puz albissimū taberzeth⁹ ceu caffiti dictū: deide decoqtur secūdo ⁊ exp̄mit: ⁊ fit panis inde dictus zuccari: deinceps vo tertio inde puluis cōsurgit citrin⁹ zuccari decoctione tā colore intēdit. Rosaceū vo dicit a rosis: quaz q̄dā sunt domestice ⁊ alie siluestres. ⁊ harū q̄dā albe: nō nulle vo rubee. Albe qdē rubeis frigidiores minusq̄z sicce ⁊ solubiliores: rubee vo confortatiores: ⁊ ipe quidē recentiores soluunt: antiqores vo constipant: viole vo ecōtra: Cui⁹ qdē cōstructio Recipe rosas albas uel ru. ⁊ expālas sup tabulā in vmbra donec resoluat supfluū humidū ipārū: ⁊ sint aptionis medie: teranq̄z ac in vas ducant lapideuz deinde p̄iciat sup eas zuccari taberzeth triplū sui pōderis: ⁊ ponant in vase vitreato ⁊ obturet os ei⁹ cū pgameno: ⁊ exponat soli trib⁹ mēsibus cōtinue se pius agitādo deinde remoueat a sole: ⁊ seruet. quidā vo faciūt illud cū imaturis qō magis stipticū inueni. Sunt ⁊ alig q̄ nō terunt eas: sed fortificib⁹ incidūt ⁊ manibus fricāt easdē fricatione vltima: deinceps ut prius exponūt soli. Eius aūt quoddā ē nouū qō hz infrigidare ⁊ humectare ⁊ marie cum frigida sumptū abstergere ⁊ cōsolidare. Aliud antiquū cui⁹ est exsiccare stipticare ac ꝛsolidare. Est ⁊ mediū qō mediocriter opat. ¶ Propter secundū vo sciēdum q̄ aliqui dixerūt zuccarū ro. ptificis nō cōferre. Et mouebant q̄ plures nō testent id auctoz ⁊ rōnibus ptactis silr cōcitati. Sed q̄ hoc non valeat tertio ⁊ quarto mōstrabit dicēdoz magis: qō. n. qs nō tetigerit ipm aut euenit: qz breuitate gaudet cū eius exhibitio longiorē expostulet p̄monē. Aut fortassis qñ ipius expientiā nō p̄cepere cū medicine quotidie inueniant empyria. ¶ Propter tertū vo p̄mu⁹ ostēdat q̄ zuccarū cōfert rosatū ptificis. Et demū tempus ⁊ modus administrationis tangat. ¶ Propt p̄mū quidē huiōi sciendus q̄ vnū de marie cōferēti bus ptificis ē zuccaz ro. vñ tertio decima. Ex eis q̄ multoties sum exptus in corporib⁹ diuers⁹ ⁊ regionibus diuersis ē ut vtaf pane cū zuccaro rosato recēti sin anni oī die quātū pōt ꝗjuis multū sit. Et si ei⁹ an guster anhelitus ppter exiccationē rosarū dēt ī potu syrupus de isopo uel de papauere ad quātitatem necessitat. Et si inflāmaf se. dent in potu trociscī de comphora ⁊ nō itermittat hec cura qñ sanat. Et iō si nō timerē dici mendax narrarē in hac intētione mirabilia ⁊ referrē sūmā q̄ vsa ē mulier ptisica. Peruenit nāq̄z res eius ad hoc ut egritudo cū ea plongaret adeo donec pueniret ad morte ut pparata essent que necessaria erāt moti. Et tūc frater eius quidaz surrexit ad ip̄am ⁊ curauit eā hac cura tēpore longo ⁊ reuiuiscit ⁊ sanata ē. Et sere sīle mihi contigit in q̄ dā adolescente. 30ar quoqz: Rectificabit cibus subtilitate ac meliozatione oiuz ciboz qui ē zuccaz rosatum cū pane facto sapient. vnde Mes. Ex rebus qdem mirabilis iuuamenti ad consolidationes ⁊ sanationes vlcez pulmonis est zuccaz rosatū recens ⁊ supza qō nō ptersit annus. Aggregat. n. in eo virtus abstersionis ex succo rosaz ⁊ virtus cōsolidationis ex pte substātie ipaz. Et Ga. p̄cepit dare zuccarū ro. singulis diebus in quātitate plurima etiā cū rebus medicinalib⁹ cibalib⁹ ⁊ potabilib⁹ ⁊ sm omnes modū administrationis ei⁹ ita q̄ etiaz cum pane. ⁊ plurimi vsi sunt eo post ipm ⁊ nō ē comphensibilis numerus eoz qui sanati sunt ex vsu eius. Et firmat qñ illud qō leuiter mundificat abstergit consolidat ⁊ sigillat nutrit ⁊ cōfortat pficit eximie i ptisi. Huiōi vo est zuccaz rosaceū. rōne nāq̄z zuccari marie mundificat ⁊ abstergit ac utcumq̄z rosarū ⁊ maxime cum fuerit recēs. Ipis eni sup rē aliquā vis inest ablutionis. Ex pte vo rosarū magis consolidat ⁊ sigillat ⁊ pprie cū fuerit antiquū uel mediū. nutrit etiā rōne zuccari ⁊ aliqualiter ppter rosas: quaz aromaticitate cōfortat. Confert igit zuccarū rosaceū ptificis nouum maxime aut mediū ⁊ vetus suo mō. ¶ Propt secundū huiōi sciendū q̄ medici plerūq̄z errāt circa ptisis curationē eo q̄ volētes mūdificare sanies trā abstersiuis eā expurgantib⁹ vtunt ut sanguinis sputū denuo inducant. Peccat ēt ex pte alia q̄ stiptica expurgantia ut zuccaz rosaceū ⁊ marie medium uel vetus tribuūt: ⁊ pprie cū luto armeno ⁊ alia cū nondū pfecta sanies interuenerit mūdificatio q̄ māz amplius in pulmoné cōpingūt. vñ Mes. zuccarus ro. administrādū mūdificatiuis antecedentib⁹. fallunt n. vtentes ipo a p̄ncipio: dū mundificatio nō p̄cesserit. Oportet igit prius sufficienter plus abstergere: ac deinceps cōsolidare ⁊ sigillare: quoz p̄mū zuccarū ro. plerūq̄z nō valet p̄cipere ⁊ p̄cipue mediū ⁊ antiquū. ¶ Propter quartū vo ad p̄mū dicēdū ut apparuit q̄ oz vti nō parū ⁊ marie cū multiplicat sanies absersiuis portionib⁹ zuccaro ro. etiā receti ut lacte syrupis robub lohochat ⁊ electuarijs sm grad⁹ nō tamen q̄ non ipo tempore suo. Ad aliud dicēdū q̄ in zuccaro rosato etiā recenti pauca uel nulla ē vtus solutiua. Tollit. n. quodāmodo virtus ro. lauatiua ex artificio longioꝛ cōstructionis zuccari rosacei. neq̄z tāta. n. ipius abstersio q̄ sanguinis cursus faciat emanare: quod si timet vtendū medio: uel etiā antiquo qs pōt vti cū expedit pprie sigillare. Jam n. sanies ē coexpurgata. Ad aliud dicēdū q̄ zuccari ro. ⁊ p̄cipue noui pauca inest siccitas ita ut sit mai⁹ iuuamentū ipius rōne alioz q̄ opat ostensoz ꝗs lesio hui⁹ rōue: cuz etiā qñ id timet possit quis cibis ⁊ lohochath vti humidis ut apparuit p. A. Ad aliud dicendū q̄ frigiditas sua ē modica: que etiam tollit cuz longo itinere alterata in pulmone ptingat. Illa vo frida de qua sermo Hip. est aqua. Ad aliud dicē dū uel interemptione: aut q̄ non excedenter operantur simplicia hic eis ascripta ut inferant lesionez cū eo etiam q̄ possunt alijs corrigi.

Differentia.195.

Quod ventose in reten

tione mēstruoꝝ sub māmillis sint cū scarifi
catiōe applicāde oñdit qō Hip. indetermi
nate reliqt: qz in hac passione velut in alijs plurimꝫ
p̄cipit phlebothomia vlis: post eā vo p̄ticularis ac
localis subsequ habet eūatio q̄ scarificatione p̄ficit.
Adhuc qō māz eūat ꝛ diuertit ad loca opposita ꝑ
tit ī retētione mēstruoꝝ sicut in alijs p̄ceptū fluxib⁹
Id aūt ventose agūt scarificate qō nō faciūt simpli
ces cū sanguinē non educāt. Rursus aut ponuntur
cū scarificatonꝫ: ꝛ tūc habeā intentū: uel nō ꝛ ita tra
hendo ad ptē debilē receptiuā inducēt phlationē. in
ipam aūt maiaz: iuxta illud aphoꝛ. qnto: Mulieri
bus q̄bus ad māmillas san. cōuertit maiam signifi
cat. Neqz ēt attrahēt cū obstaculo penetratione ca
reant. Et fulcit qz: supposito q̄ san. cōuertaf ad mam
millas: recurret itidē grauitate retro cū auferf vento
sa. Palin: Vētosaz attractio p̄ficit a vacuo seu apō
Ba. cōsequētia qō euacuaf. ſz cū ponūf cū scarifica
tione ꝓpter solutionē ip̄aris maꝝ occurret vacuuz
uel ꝓña illi⁹ qō euacuaf cū vna po san. attractione
cōsequaf tūc reliquā. Itaqz sicie sunt cū scarificatio
ne sub māmis in rctentione mēstruoꝝ locāde. In
opositū fūt Viaticus ꝛ A. cū cōiter operānb⁹. Ad
huc in huiōi retentione non est intentio euacuatio
nis sanguinis ne virtus amplius debilitef fluxu pro
strata supfluo: veruz derivationis tm̄ ut in penuria
sanguinis cū imbecillitate p̄cipit vigoꝛis. id autem
euenit cū absqz scarificatione occurunt. Eti: Quod
retinet mēstrua sicut minoꝛi lesione meli⁹. Id aūt ē
ut apparebit cū sine scarificatione applicanf. In ea
n. p̄cidit doloꝛ nullus: igit vētose sine scarificatione
māmis supponēde. Propf p̄mū qdē sciendū q̄
vētose fūt instrm vtute vacui ex corpe aliqd attracti
uū qō qdem ex diuersis pōt materijs ꝓstrui. Cōius
tm̄ fit ex cucurbitis paruis rotundis. aliqn̄ vo ex vi
tro que fortassis eo q̄ solidioꝛ magisqz applicabilis
fortiꝰ attrahit. Interdū aūt comua eis simile opanf
ī3. de ingenio: q̄ spū ouis ptib⁹ applicanf minusqz at
trahūt q̄ p se iuxta Comelū cel. dicūf ponī respcū
ignitarū quoꝝ ouicijs aliquod cōbustibile applicaf
Aliqn̄ qdez alioꝝ penuria citan applicanf. Ventose
vo igne infite sūt vehementi⁹ euellētes. Et nosce q̄
aliqn̄ ventose ió carnes ad se cōtrahūt ut absqz ea ꝓ
fractura nequeāt separi: ꝛ ió que de cucurbitis tunc
laudabilioꝛes. possūt. n. pforari ꝛ forame aliquo il
lud obuiari. Ventosaz aūte q̄dam cū scarificatione
applicanf q̄ ptes cutis magis mūdificāt phlebotho
mia: pluſqz sanguinē subtilē q̄z grossū extrahūt: qui
bus aūte conferāt ac quib⁹ sint applicāde locis pam
plius edocent. Alie vo absqz scarificatione firmātur
qō multiplici venit de cā: Vt ut fluxus superexcedens
cōpescatur menstrualis supponunf māmis: Aut ut
apostema ꝓfundū ad exteriora deducaf ut medica
men ad ip̄m melius valeat peruenire siue ut apatis
materia ad ignobilius trahaf membrū nobilioꝛi vi
cinius: vel ut meatus pmaneat apertus: ceu collo ap
plicant in squinantia. Aut ut membrū calore depau
peratū earū calescat sanguine ꝛ spiritus attractione
frigoraqz ꝛ ventositates resoluant contentas ibidez
seu ut parūqz ad suū nālez reducaf locū a quo sepa
ta velut iguinis ruptura: vel ut tollaf opilo ꝛ lapis
cum ponunf iuxta Albucasim sup renes: seu quidez
ut doloꝛ sedef ut in colica magis opus ē ventosa ꝛ
vniuersaliter in omnib⁹ doloꝛib⁹ ventosisqz p̄cipue.
Aut ne mēbruz a suo remoueaf loco: ceu in ante tun
ctura: vel ut apostema medicef ventosum ꝛ frigiduz
Aut ut venenū sugaf exteriusqz attrahaf parti cū fue
rit illatū: quare post casū applicāf sanguisuge ꝓmo
quarta duodecima. ī3. ī4. de ingenio. Est aūte men
struum sanguis quis superfluus qui tempoꝛe deter
minato a muliere naturaliter emittitur. Omnio eni
nāqz fluxus innaturalis sanguinis p̄ter cū q̄ men
struoꝝ sexto de accidenti q̄ equidem cōius circa. ī4.
annos vsqz ad. 45. decurrit ꝑm uī cōplexiones diffe
rentes in amplius aut minus cū nō sit in rebus ma
terie applicatis terminū p̄fixū repire: ꝓmo de re. se
xto apparēs sanitatis tantudinē expedit notare. Cū
aūt is fluxus fuerit nālioꝛ ī fi. mēsis amplius lunaris
cōtingit. mēstrua. n. deriuanf a mense. quando aūt
naturalis reddit cin⁹ fluit aut tardi⁹. vnde lex: Mu
lier que bis purgaf in mense sana non extat: quibus
dā autē plurimis laboriosis ac viraginibus calida
inhabitantibus loca tarditus accidūt ita ut absolute
careant illis. Cōmuni⁹ aūt ꝑ qnqz fluūt dies: plus
aūt minusqz non parū. Est aūt māmilla instrumētū
generatiuū lactis q̄ cōponit ex artarijs venis neruis
ꝛ carne alba sēsibili. Sicut. n. epar factū ē purpureū
ut sanguis generef huiōi de uuamētis ꝛ theoꝛice q̄r
tio: ita ꝛ māmille caro ē alba ut sanguis in ea in lac
vlteri⁹ decoctū dealbef: ad quā quidē pueniūt arta
rie ꝛ vene a matrice ramificate a vasis in opposito
femoꝛis subiacētib⁹. Reuertunt. n. fursū ad māmil
las sicut ꝛ vene ꝛ artarie diuise a vasis ascēdētib⁹ su
p̄a furculā ramificatis descēdēdo coniungunf p̄dic
tis. Est aūt sacrificatio siue caraſſatio alis scarsatio
superficialis cutis incisio crebra: sicut phlebotōia vna
ꝓfunda. Nosce ſm Democritū ꝛ Gubasiū ei⁹ colle
gā q̄ ventose nō cōpetunt in passiōis initio: nec ple
thora manēte: vex cū plenitudo fuerit euacuata. ī3.
etiā de ingenio. Propter secūdū vo sciēdū q̄ ali
qui voluerūt sicias cū scarificatione apponere dicen
tes inde plenitudinē euacuari. Sed id nō valet: qm̄
melius esset dū pmaneret plenitudo p matricē pmit
tere ut libant: aut si dz euacuari cōueniētius p phle
bothomiā educere cū ip̄a ꝓpe plenitudinē euacuet.
nō aūt scarificatio. Et ió fuerūt alij dicentes q̄ ven
tose valent cū scarificatione: ꝛ mouenf ex inducto in
argutis eo q̄ materia currēs ad aliquod membrum
magis auferf qm̄ deriuaf ꝛ euacuaf q̄z qm̄ deriuatur
tm̄modo. qd autē bis tertio ꝛ ōrto apparebit dicen
dorū. Propter tertiū qdē sciēdū q̄ vētose debēt
sine scarificatione absolute poni. vm̄ viaticus. Vēto
sam supponam⁹ māmillis ꝛ erugam⁹ sine scarificatō
ne q̄qz ponunf ꝓpt ut natara a pte sui mot⁹ trahaf
sicut cū māmille supponūf ió ut cursus san. mēstrui
retineaf: qō etiam rōcinatio cōfirmat: qm̄ san. men
struus grossus ē ꝛ terrestris. qui aūt ꝑ scarificationē
educit subtilis aquosus. Adhuc superficialis ē san. q̄
caraſſatione educit cū circa cutē in venis cōtineatur
minutissimis. qui autē existit in venis que māmis a
matrice deriuanf est ꝓfundus ad quem nō sic valet
ventosarum attractio puenire. Rursus si ponāf cuz
scarificatione ꝓpter repletionē ip̄az cessat celeri⁹ va

eui necessitas quo facto destruit attractio. Cū ãt nō euacuat quid corpulentꝰ quod sine scarificatione cō tingit tãꝫ vacui necessitate vigorata fortius attrahit san. ꝛ retinet in loco ad qué attractiõe deuenit: itaqꝫ vẽtose sine scarificatõe ꝺ debẽt applicari. ¶ Propt quartū ꝺo dicendū ad pmū q euacuato vlis ꝛ particularis cõpetit qñ é plectonia. nõ aũt sic in ꝓposito cū nõ existat aut melius sit facta euacuare cū adsit ut ostensū est p matricé. Ad aliud dicendū é q materia nõ põt euacuari ꝛ diuerti cõuenienꝫ ut apparuit p scarificationé cū ea impediat attractionẽ vacui ne cessitate priuãdo. quõ autẽ vacuo pficiat attractio: dcta ostensū. 51. Ad aliud dicendū q diligẽs artifex cessabit attractione ad locū cū viderit phlationem posse gigni: neqꝫ san. attractus in mãmillis retinet: ut corruptus tãdẽ maniã generet cū corpe fluxu euacuato sanguinis coegẽs attrahat ad seipm cū nõ sit supfluus oño: neqꝫ intñ est carnis obstaculū q virtꝰ vẽtose nõ possit ad attrahẽdū qõ i venis ul' arterijs puenire. Et p ꝫ fulcimento qd dicendū appet. Sanguis. n. attractus nõ recurret retrorsū: verū tñ in reliquū disputitū indigẽs illo corꝑ. Ad aliud dicendus q ꝫ vacuū uel cõsequẽtia eꝰ qõ eũat pexistat ãplꝰ cū tñ san. attractus fluit tollit cõfestim molle illꝰ qõ attrahit ventosaꝫ replens attrahentẽ.

¶ Differentia. 196.

Quod in cura morbi q calidi cordis cõpetit calida mõstrat tertio videcima. Amplꝰ magategni. 3. Sic ea corpora cū siccis: humida cū humidis curare oꝫ. quare sitr calida cū calidis ꝛ frida cū fridis. Morbus aũt hic suppositus é calidꝰ. Itidẽ curãs sm veterẽ est virtus: medicꝰ vo illi⁹ minister: ipa quoqꝫ eiꝰ fulcit instro ut calore q intus é. hoc aũt pmanet calido ꝛ destruit frigido pcipue. Rursus spũs cõfortat p odorifera eo q bis nutrit. vñ. 3. ii. Laboret in syncopi cū eo qõ nutrit spñ ex odoribꝰ bõis: cuiꝰ náqꝫ p odoratricé é virtutis resũptio: aphoris. secũda. sed aromatica sũt calida cū odor effumali causet euaporatione: dcta. 155. ꝛ spiritus est radix cordis ut videbitur. Palin: Cor pre ceteris mẽbroꝝ opus é cõseruare ꝛ defendere cũ sit olum particularis pma radix vtutẽ illis demandãs mediãtibꝰ artarijs omnez: dcta 38. Oium etiã accidẽtiũ corpori occurrentiũ pmus cõcursus é ad cor tãꝫ ad basim vite. ¶ Des. de simplicibꝰ: ꝫ cõseruatio ꝛ defensio ut dicunt fit p sibla ꝛ nõ p cofrria cũ ponꝰ sint corruptiua. Calida quoqꝫ sũt cordi similia. cõplexio náqꝫ formalis ipi⁹ ca. é ꝛ sic. dcta. 25. Itaqꝫ in cura egritudinis cordis calidi frigidoꝝ nõ cõpetit administratio. ¶ In oppositus est cõis medicoꝝ sermo vsus frigidis discrasis cordis applicãs calida. Adhuc ois cura p cõtrariũ ꝛ in totidem ex equo gradu in tegni. Sed morbꝰ huiꝰi signatus é calidus. Rursus tertio. xi. In apate cordis calido pcipit infrigidatio pectoris niue ꝛ cãphore sup apa. Etiã cũ cor sit res corporis calidior ꝛ spiritus a quo pcedit pmo pma de cõplexionibꝰ membroꝝ si caliditate ipi⁹ nãli morbo calido addita calida sibi applicant incitatio fiet ad furiã ꝛ venit ignis in igne. Propter qõ in calide passiõis curatrice cordis nõ calida expediũt ꝫ frigida. ¶ Propt pmus sciẽdũ q qd sit cura: qd morbꝰ: qd calidus: qd ẽt cor suus ostẽsũ ẽ differẽtijs. ¶ Propter secũdũ ꝺo sciẽdũ q a plurimis supficiente ut audiunt medicorum ꝑmones ut morbis calidis cordis: ceu ꝛ reliquarũ ptiũ cõpetit frigida ꝛ mouẽt ex ptactus ꝛ pcipue cañ. vñ p cõtinetatẽ curatio: ꝛ qr morbi calidi plus fridis sũt mortiferi ꝓpter velocitatẽ ignei morꝰ Damas. in aphorismꝫ. tales aũt sũt marie q cordis calidi quoqꝫ defectus aliqualis tertio ꝛ q̃rto videbit dicendoꝝ Sed circa ꝓdictũ dubitare cõtingit: qm̃ collꝫ tertio: Febres q̃ sũt a phlate piculosiores sunt febꝰ cholere. Febris aũt phlatis est morbus frigidus: cholere ꝺo calidus. Ãdhuc morbus cũ disproportione particularũ circũstãtiarũ ꝑm veterẽ piculosior est ꝓportionabilꝫ sed talis est frigidus ꝛ nõ calidus cũ natura humana calida existat ꝛ hu. Rursus morbus ex natura magni detrimẽti mortalior est reliquo. Huiꝰ modi ꝺo q ex frigida cum frigiditas sic mortificans ꝛ paliticũ faciẽs: caliditaſ ꝺo nature amica: dcta. 61. Palin: Ita se ꝫ morbus frigidus ad calidũ ut tẽpus fridũ ad calidũ. sed in tpe frigido mortalior est morbus q̃ꝫ in calido phl'. ꝑma ꝓpter impropoꝛtionẽ pticularitatũ. Itaqꝫ egritudo frigida pestilens amplꝰ calida. ¶ In oppositũ qr ꝓnosti. scõ: Materie sanguinee ꝛ phlatice sũt minoꝝ malitie q̃ꝫ materie q̃ sũt ex genere cholere citrine nigre. ſꝫ phla est frigidũ cholera calida. Etiã simile cõtrariũ simili inertat ad furiã. est eni sicut ignis in igne. Hoc aũt i morbo euenit calido cum mã sit calidior natura. Itaqꝫ morbus calidus mortalior frigido. Dicendũ breuit q morbus aut é simplex. i. sine mã uel cõiunctus illi Siquidẽ primus ita morbꝰ calidus piculosior é frigido actuosꝰ eiꝰ qualitatis efficacia. Frigidus. n. minꝰ actuosꝰ: ꝫ plꝰ cõtrariet nature quod indicãt se. ethica ꝛ ea que senectutis ita ut decimo de ingenio: Expone in aquã frigidã cũ doceat ethicus in eum q senectutis tãꝫ amplꝰ viuentẽ deduci. Siquidẽ secũdo mortalior duplicit: aut rõne mollis materie ipius obtegentis calidũ innatũ ꝛ extinguentis: ꝛ ita morbꝰ frigidus plurimꝰ ꝛ interdũ calidꝰ sanguineꝰ é mortalior calido cholerico. vnde tertio subditur collꝫ febres phlaticas piculosiores fore cholericis ꝓpter grossitudinẽ phlatis ꝛ opilationẽ cãtam ab illo. vel rõne essentie morbi qõ duplicit euenit: aut q ab ipo pcedãt synthomata intẽsiora sensibiliora ꝛ dolor: nõ eni patiunt medicũ errare uel infirmũ peccare Isaac se. qnt. Et ita morbꝰ calidꝰ mortalior frido. uel qr ipius essentia plus vite pncipalis opponat: ꝛ tũc frigidus mortalior calido. Et ad vltimum morbi calidi plus frigidis sũt mortiferi eo q ipꝛoportionabiliter plures sũt calidi interimẽtes sui acuitate q̃ꝫ frigidi eq̃libet tñ nũero entiꝰ mortaliores sũt frigidi phl'. ꝑma. Ad pmũ igit dicẽdũ q febris phlatica é piculosior rõne quãtitatis materie aut lesionis quã causat in stomacho ut aiũt interficit magis. Ad aliud dicẽdũ q nã humana nõ é calida: sed tempata relatione tẽpamẽti ad iusticiã nõ põderis ut q̃ sitũ expetit: dcta. 341. Ad aliud iã apparuit ut sic. Ad aliud dicẽdũ q hoc verũ: sed plures morbi contingunt valde estate q̃ꝫ hyeme. ꝛ ió plures moriunt: non aũt iusta coparatione obseruata. Ad ea que alterius partis iã apparet: ꝛ ad primũ ꝛ ad secundum per solutionem quarti pꝰ. ¶ Propter tertiũ sciẽdũ q ꝫ in egritudinibꝰ cordis frigidis absolute cõpetãt calida: in ca-

lidis tñ non simplr ex pediũt frigida: sed ꝛ calida ille
lor remissiua: ꝓpter qõ ꝑmitus id ex tertio. xi. ostẽ
dat. secũdo rõne fulciat: ꝛ tandẽ ẽles cõpetant huic
medicine narref. ¶ Propter huiõi ꝑmũ sciẽdus ꝙ
cũ volum⁹ pmutare cõplexione frigidã audaces su
mus ad illud cũ medicinis calidis cõmixtis cordia
lib⁹. Sed cũ volum⁹ pmutare cõplõné calidã nõ su
mus cõtenti in frigidatiuis: q: sba ꝓpter quã cor crea
tũ ꝛ ẽ spũs effusus in ipo existit suba calida videlicz
innata nõ caliditate corpi nocliua. vñ cũ ipi supue
niat qõ ipa extinguat eo ꝙ nõ sit pmixtũ ex medici
nis calidis: ẽrũ ꝓpietas ẽ ut cõfortent calorẽ innа
tũ: qõ nõ totũ fit earũ caliditate: sed ẽt cũ ꝓpietate
absoluta affocata caliditati earũ: possibile ẽ ut no
ceat radici. ſ. spũi ẽzuis ramo cõferat qõ est corpus
cordis. Et iõ nõ inuenim⁹ sapiẽtes antiquoꝝ euacu
asse curatione malitie cõplexionis calide q̃ est in cor
de ꝛ ei⁹ quod ei accidit a pmixtione medicinarũ fri
gidarũ cũ cordialib⁹ calidis cõfidentes: si nã fuerit
fortis discernet inf infridatiuũ ꝛ calefactiuũ ut affe
rat infridatiuũ cordi ꝛ calidũ radicale spũi. vñ illi q
abstulerũt crocũ extrociscio cãphore ꝛ blasphema
uerũt ꝑmos trociscos cãphore reddiderũt pauci iua
meti. Et silr ꝛ eadẽ de cã ꝑcipit Ga. in cura emi
tritei aque hordei vtutẽ piperis admiscerí: ẽrto pri
ma. ¶ Propter huiõi qdẽ secundũ sciẽdũ ꝙ indica
tiones. 3. ꝓncipali⁹ hic oꝫ intẽdere. vnã qdẽ sũptam
a virtute: aliã a dispõne: tertiã a pte. Istarũ vo indi
cationũ ꝑma ecteras obnubilat ꝛ denigrat: de inge
nio. 9. marie i passione piculosa qõ gra dicit ephi
meraꝝ. ea nãqꝫ deficiẽte vana sũt oia q̃ cũ sit qd nã
le oꝫ ipaz: ceu nã p filia gubernare ꝛ ei mõ compu
gnare oi. Stẽio aũt a dispõne sũpta sui semp indi
cat ipi⁹ p cõtrariũ intentionẽ: p partẽ vo cor audio
ꝛ spiritus ei⁹ inatũ: videlz maxime ꝛ influentẽ q ve
lut eius radix dict⁹ existere. Dicaf itaqꝫ ꝙ in curati
one aut attendit ad vtutẽ: ꝛ ita cũ ipsa calidis pma
neat ac cõforẽt: ꝛ frigidis noceat i passione ciuo gra
quãtũcũqꝫ calida expedit calidoꝝ frigidis cõfracto
rũ administratio ꝛ maxie in corde cuz vita in de pce
dat. Est nãqꝫ ipa motus cõtinuus a corde in mẽbra
delapsus hic pficit calido ꝛ nocet frigido: q: spũs ſa
cror ipius ꝛ vtutũ lator taliter calidis afficit ꝛ frigi
dis. Agit ut sic op⁹ est ca lidis. Si aũt intueat dispõ
cũ ipa curari habeat p cõtriuz: q: oꝭ cura p huiõi
equali gra aut elcuatiõi ne pdat in via. Et ad vlti
mas egritudines vltime curationes sũt potentes ad
pfectionẽ: vltimeqꝫ replioni vltima expediat cũo: sic
nũqꝫ in passiõe calida ꝛ ꝑcipue cordis cõpeteret ca
lida: msi ex accidẽte fortassis cũ calidã intenderet in
ampli⁹ discrasiã. Si vo ꝓsiderek po puta cor rõne cu
re cũ ciuo cõplexio calida sit: ꝛ sic formalis nãlis ac
ẽt egritudinalis frigidis eget solũ. Ex pte quoqꝫ cõ
seruationis nãlis cõplexionis eget calidis cũ ipius
fiat p filia cõseruatio: dria. ii6. Si vo altera po itue
ak cõpositi ut spũs q ẽ sicut radix: tũc in passione ca
cordis eget calidis tẽperatis nõ excessiuis: eis nãqꝫ
celeriter resoluent. Est nãqꝫ alterabilissim⁹ qz ꝛ sub
tilissimus de distẽperãtia inequali. Subtilis aũt sba
plus recipit passionẽ ꝑmis febriũ ꝛ secũda eadez: q
ꝓpter de cã nõ administrãda sũt elate frigida ꝛ ma
xime cũ ei ꝛ ipius actui sint ẽria. Et his dispositus
pati celerrie raritate. Adhuc calida vtutẽ me⁹ me
dicinarũ ad cor faciãt puenire ut crocus oftẽdit. Sic
itaqꝫ ẽz rõne vtutis: tũ ẽt ex pte spirit⁹ ꝛ cõseruatio
nis cõplõnis nãlis eget calidis frigidis reptessis in
egritudine cordis ꝑcipue. Frigidis aũt ꝓpter dispositi
onẽ absolute ꝛ cordis reductionẽ. ¶ Propẽ hui⁹
mõi qdẽ tertiũ sciẽdũ ꝙ eoꝝ q̃ hic administrant q̃
dã sũt simplicia: aliq̃ cõmixta. Simplicia q̃dã agũt
a mã ut ouoꝝ vitelli brodiũ carniũ ꝛ vinũ: alia cõple
xione sicut zedoaria ꝛ sticados: q̃dã ꝓpetate: ꝛ hoꝝ
vo alia q̃ nõ educũt: alia vo ita educẽtes ut lapis la
zuli ꝛ armenus: q̃ aũt nõ ut hiacynct⁹ ꝛ aurũ: q̃dam
vo cõplone simul operant ꝛ ꝓpetate ut melissa ꝛ bu
glossa. ꝓpe q̃ in oi passione cordis vtutẽ hz mirabilẽ
fm oẽm ipius administrationis modũ ꝛ ꝓprie radi
cis cortex nõ lota. Nonulla vo iuuat deportãdo vtu
tem medicinarũ ad ipm: ceu crocus ꝛ muscus ꝛ cum
B alias ẽt habẽt naturas q̃dã ptes cordis ꝛ spirituũ
ꝛ stipticitate q̃dã ne dissoluant coadunãdo ut miro
balani ꝛ liliũ. Sũt q̃dã cordis cõfortatiua ne de fa
cili patiat a venenis sicut muse⁹ ꝛ doronigi. ꝛ vlr ois
res odorifera siue calida uel frigida cũ sit spiritui p
portionabilis ꝛ amica. Sũt ꝛ q̃dã cõposite ꝛ ille sũt
plures sicut tyriaca metridatũ dyamuscũ ꝛ oio ꝑfec
tiones in qb⁹ cũ aliis cadũt q̃dã metallorꝝ ut auruz
ꝛ argẽtũ ꝛ mineraliũ plima ꝑciosorꝝ q̃lia sũt ꝑfectio
nes de lapidib⁹ appellate inf ẽs nobiliores efficaciores
ꝛ tẽperatiores ita ut in omni cordis passione frigida seu
calida possit administrari ẽ illa quã cõstruxi: cuj⁹ effi
caciã morexhibita testat sensus: q̃ aliqñ ut ẽ admini
strat: interdũ cũ optimo vino ut muscatello uel alio
cũ opus sit celeriter virtutẽ cõfortare ita ut teraf in
vino. tũc. n. melꝰ a debilib⁹ sumif ac velocius pene
trat: aliqñ duab⁹ ptium uel pluribus uel medietati
zuc. ro. admiscef uel botogiati cũ virtus nõ sic fuerit
ꝓstrata ꝛ discrasia extiterit calidior. vñ in huiõi cãu
caueat simplex ipius hui⁹ vsus nimi⁹ ꝛ ꝓpe in illo q
fuerit subnliotis spũs ꝛ latorꝝ pororꝝ. cũ nãqꝫ celeri⁹
cogeret exalare cuius fignũ: q: corꝰ odorosum red
dit ꝛ in risũ cũ alicui deducit facie crebriore: vita ẽt
recedẽte: cui⁹ qdẽ hec ẽ pmixtio: Recipe succi pomo
rũ dulcũ dispũati fuci bugloſſe dispumati: ana. 3.
qnqꝫ: doronici corticũ citri florꝝ borragims ro. ru. be
en albi ꝛ ru. coralli: limature eboris ana. 3. 4. spodij
macis gallie muscate: karabe ossis ō corde cerui san
dalorꝝ ru. ana. 3. 3. seminis basilicomis folij myrtil
lorꝝ melisse coriandri cinamomi galange zedoarie
spicenardi ligni aloes minutatiz incisi aut conbusti
modi cũ croci oiz ana. 3. 1. oiz mirobalanorꝝ ana.
3. 4. berillorꝝ smaragdorꝝ hiacyntorꝝ sardomꝝ zaphi
rorũ granatorꝝ ana. 3. i. albarꝝ margaritarũ. 3. 3. au
ri argẽti limatorꝝ ana. 3. 2. ꝛ semis: ambre campho
re ana scru. 5. muſci. 3. fiat elz arte ꝛ igẽio oꝫ laudabile
Remedũ ẽt pmptũ ꝛ ꝓpe cũ qo allalos ibecillitate
factus loqꝰ ꝛ legis sacra fuscipiat extat: castoreũ ma
cis ꝛ crocus silr teranf cũ vino laudabili ẽt vi ore ap
to in id deducta. Sz circa ꝑdicta dubitare cõtingit
eo ꝙ dictũ sit cor ramũ existẽ spũm radicẽ cũ videa
tur ecõtra: q: spũs gñat i corde p motũ ipius ꝛ arta
riarũ cõfricationẽ generãs aut generato pfectius ꝛ
radicali⁹. Dicendũ ꝙ spũs inatus ẽ corde pfectior
ꝛ ꝓr cũ in vtute ipi⁹ cor sit fabricatũ cũ aliis huiõi
vñ cũ vigore ipius spũs cõstat fluẽs. Aut dicẽdũ ꝙ
lz generãs iquãtũ tale pfectius extet gñato: aliqd tñ

generato pōt aduenire quo ꝑfectius erit generante ceu ꝙ generās se hꝫ ut ante finē ad generatū. ipꝫ ät ut finis: ns aūt nobilior his q̄ ad finē physicoꝝ. 2. licꝫ eteni sit pīstātius agēs ut tra patēte tertio de aīa. nō tñ hoie pfectior pulex quē affugit pūctura. ¶ Propter ārtū vō ad pmū qd dicēdū tā visū. Ad aliud dicendū ꝙ sermo Ga. est i cura vlceris ⁊ carnis gñatione q̄ qdē cū fuerit humida minus ficcis oꝫ curari q̄ humida reputant: cū vō ficca ficcioribꝰ ut aegrat fiſſe illi qō depditū est. hic aūt ꝑmo é in alteratiōe cō plonis male. Aut dicendū ꝙ hāc oꝫ fiſſibus ꝓcurare in eo ꝙ opuſ sit cōplonē ficut mōstratū naturalē vbi cūqꝫ cōseruare. Ad aliud etiā qd dicendū apparet. Cōcessū. n. virtutē calidis vinificare tēpatis cū indi catio ut ꝑncipalior ſuſcipiat nō parū ab ea. Ad aliō ſimplr qd dicēdū appꝫ ostensū. Et hꝫ odorifera sint calida inq̄stū talia cum odor fit fumalis euaporatio causatiue nihilominꝰ ſubā in qua fundat ens ethero genea pōt frigiditate ꝑpriꝰ vigere ut rosa viola mu ſcus nenufar cāphora ⁊ ſandalus: pauca tñ aromati ca ſūt a dño frida. Silr quoqꝫ opū inq̄stū amaruꝫ aliqd caliditatis ptcipat. put aūt ſtupefactiuū fridi tatis plarimū: d:ia. 142. Ad aliud qd ét dicēdū appꝫ Virtutē. n. ⁊ ꝑpe in ꝑncipalioꝝ ꝑncipio expedit qd calidis vinificare tēpatis ut vitā ceteris ſbministrēt motu: ⁊ iō est vidē excellētes medicoꝝ plus ad calida declinare q̄ ad frida. Ex his ét qd ad ea q̄ ſūt alte rius ptis arguta pōt apparere: qm̄ hꝫ plm fmones videant ſonare ꝙ i paſſione cordis calida vtendū ſit fris: tñ audiēdi ut expositū p. A. ꝑcipue. Ad aliō qd dicēdū mōstratū. Ad aliud dicēdū ꝙ frida exterius apposita nō pāt ad cor deuenire ſic calefacto niſi pꝰ i medio aliquā recipiat alterationē ad calidū. ſecꝰ ät ſi intus admīstrarent. Aut tāq̄ i caſu deſpato potꝰ dispositionē inſpexit q̄ virtutē ut ſic fortē. Ad aliud ꝙ calida q̄ admīstrant nō excellēter debēt eſſe ca'a hꝫ fridis cōfracta. ¶ Differentia. 197.

Quod in apostemate

epatis ⁊ ꝑcipue in ſanguineo phlebotho mādus ſit pes ⁊ nō manꝰ mōſtrat. Dā naq̄ dꝫ fm veterē cūari p ptes in quas repit. que ät grauiꝰ petit deorſū ſicut leuis ſurſū cū hic ꝑprius ex ſtat locus. hꝫ ſanguis ſupior ſubtilis leuis: inferior vō ecōñriꝰ. vñ de hō. ⁊ vi. Primo tenuiſſimꝰ q̄ é pu riſſimus ſanguis q̄ in capite. Epar aūt cū ſub dia phrate ſituet ⁊ pedes ſūt inferiꝰ: manus vō ſupiꝰ. Et fulcit: qm̄ q̄ ſup renes dolores ſurſuꝫ pharmacia in digere deſignāt: quicūqꝫ aūt infra deorſū: aphoriſ. ārta. Rurſus ārta ꝑmo: Caue tibi ne trāſitus ſuper ꝑncipale fiat. Io aūt fit ſup cor q̄ oīuꝫ est ꝑncipa liſſimū cū manꝰ phlebothomet i epat̄ apate. Sa. n. educēdus trāſit p venā a gibbo epat̄ p diaphrā in cor: ptenſaꝫ ⁊ demū ad manꝰ ⁊ ad reliq̄ q̄ ſurſuꝫ ra miſicatā q̄ nō cuenit i pedꝫ phlebothōia. Palin ibidē: Nō oꝫ ut in duas dyametros plongationem faciaꝫ: hꝫ in vnā tñ q̄ ſit dyameter magis lōginqua Cū aūt phlebotomat manꝰ fit ptractio i duas dya metros: qm̄ ab epate ad manū ꝓcidit dyagonalitas cū ipa ex lōgitudine cōſtruat ⁊ latitudine. In pedis aūt phlebothōia vna tñ cōcidit diſtātia videlꝫ lōgi tudo ⁊ latitudo. ⁊ q: lōginqor é dyametrus q̄ ad pe dē ea q̄ ad manū. Ampliꝰ ꝑcipiē i tegni ꝙ mā ens in gibbo epat̄ deducat ad vias vine q̄ i ſpma i ventrē nō ät ad manū aut pedē. Adhuc phlebothōia debēt materie intra venas exiſtī cū p eā ſanguis educat q̄ ſolū i venis ⁊ corde cōtinet. Materia vō apat̄ iā ve nas fuit trāſgreſſa i ſpōgioſas ptes delapſa in tegni ⁊ de diſtempantia inequali: Nō igit manus: ſed peſ phlebothomādus aut vl'r phlebothomādus mime. Oppositū vō huiōi vniuerſi ſapiūt medici ꝑcipien tes i epatis apate phlebothomari manū ⁊ nō pedez vñ. 13. de ingenio. ſan. ꝑcipit fm dextrū cubitū iterio rē venā. i. baſilicā incidit: q: fm rectū ⁊ p latā viā con cane vene: q̄ ſi nō appꝫ incidat media: hac vō nō ap pareāte reliq̄ incidat tertia. Et demū epate icipiente phlegminare venas q̄ in dextra ſcīde manu: ſplene vō eꝫ. Ampliꝰ phlebothomāda é vena q̄ reſpicit ptē phlebothomādā: talis vō é baſilica q̄ é manꝰ. vñ ārta ꝑmo: Baſilica cūat qō é a pte ſumis inferiꝰ. Ib aūt ſituat epar. Itaqꝫ i epat̄ apate phlebothomāda est manus ⁊ nō pes. ¶ Propt̄ pmū ſciēdū ꝙ qd ſit apa qd epar qd phlebothōia oñſū é d:ijſ. 95. 47. ⁊. 164 Est ät manꝰ duplex magna videlꝫ adultoriū focilia ptinēs ⁊ manū puā q̄ reliquū é manꝰ magne: ipaqꝫ minor appellat manꝰ: ⁊ ita pes duplr exiſtit de diſtē pantia neḡli. Adanꝰ aūt ⁊ pes hꝫ magis audiūt ma gni. ¶ Propt̄ ſecūdū vō ſciēdū ꝙ aliq ꝑticularius dixerūt aliq̄ phlebothōandū hꝫ forte venā: q̄ pꝰ po plitis iūctura uel ſaphenā: ⁊ id firmabāt agēdū eſſe cū mā peteret ſurſū ut caput. Et. 13. de ingenio ō cu ra apatis epat̄: Incidere aut interiorē vl' mediā aut humeralē venā uel eā q̄ fm genu ſeu crus: qō fortaſ ſis ſtare ñ pōt cū epar apatū trahat ad ſe ſanguinez velut ſicia ⁊ maxie cū dūct ſanguim ſintqꝫ illius vie latiores ⁊ directe ita ut pedis ꝓpter lōgitudinē ⁊ via rū anguſtā nō poſſet phlebothōia ſanguinē ex epa te efficaciꝰ educē. Adhuc deorſū eductio é q̄dā deri uatio. hoc aūt debēt apati fiēti ⁊ nō de facto de quo ꝓponit q̄ſitū. Ad aliud dicēdū ꝙ nō est fmꝰ: tūc de phlebothōia epat̄ apati cū ſupius tetigerit ſufficiēt. Sed ꝙ cūo p talē venā uel aliā sit cōſiderata indica tione q̄ a pte. vñ mox ſubdit a ꝑticula patēte indica tionē id hꝫ aut reuulſio hoc ⁊ derivatio q̄dā ptialis. Nō igit hic ſic pes phlebothomādus. ¶ Propter tertiū quidē ſciēdū ꝑus forte oſtēdēdū ꝙ manus hic āpliꝰ phlebothōanda ⁊ pes etiā q̄nq̄: deide an p eā dē ptē uel alterā puta dextrā uel ſiniſtrā: ⁊ tandē que phlebothomāda ſit vena. ¶ Propt̄ huiōi pmū ſciē dū ꝙ ſimplr in hꝫ oēs repio ꝓſentire ꝙ vena manus ſit phlebothomāda: eteni aphoriſ. 6. In paſſiōibus ſupioribus epate a manibus: i inferioribus vō a ge nuū iterioribꝰ: aut ſup calcaneū icidi venas. Hip. di cere ꝓſueuit dūniō idicationes cōcedāt phlebotho miā ⁊ pharmacā i hac editiōe pluries dictare. ꝙ ſi oēs cōuenerūt aut ꝑncipaliores ⁊ maxie ſi vigor vir tus affuerit: tūc extrahe qō neceſſariū é de ſanguine vice vna. ꝙ ſi nō ꝑture phlebomiaꝫ in vices q̄ſpluri mas tertio. 14. Et fulcit ꝙ eūo faciēda é p diſtātiam mediocrē: ut neq̄ oio ꝓpinq̄: aut penitus remota ac p viā latā reſpicientēq̄ directius qō euacuādū: talis vō phlebothomāda é manus ut anothomia idicat ⁊ nō pedis. phlebothamāda igit ſimplr manꝰ. verū tñ ⁊ ſi pitores ñ ſcribāt pōt iterdū ⁊ pes phlebotho mari his ſe indicationibꝰ repugnātibꝰ ceu ꝙ corꝰ nō fuerit plectoricū. hꝫ magis inanitū ita ut cūone non

egeat vex deriuatiõe q̃ plus mã educat a loco ꝛ non labat i q̃ soꝛas:acciderit q̃ apa a cã ꝓmittia ut ꝓpt casũ aut pcussionẽ sit ꝛ puũ ꝛ i fieri ac i syma epat̃ locatũ. Et qꝛ q̃parũ hec ꝛcidũt ıõ absolute ꝓceptũ ẽ manũ ꝛ ñ pedẽ phlebothomari. ¶ Propt secũdũ bꝰ sciẽdũ oẽs ꝓcipe fieri phlebothomiã p eandẽ ptem ꝛ ñ diuersũ.vñ.ıȝ.de ıge. Epate icipiẽte phlegmiare venas q̃ i dextra mãu icidimꝰ:splene vo eꝫ. ꝓmo figdẽ q̃rta:Basilica dextra ẽ phlebothomãda i egritudine epat̃ ꝛ nõ cephalica dextra:ne iterdũ ex bꝰ i errore cõseq̃t nocumẽtũ.ꝛ ıõ ꝓnost.ı.ꝛ crisiũ.ȝ. laudat fluxꝰ san.naris dextre i phlone epat̃ ꝛ splenis sinistre.vitupat autẽ oppositꝰ. Basilica.n.sinistra distat ab epate tñ ut p duas magnas dyametros fieret eũo. Est ꝛ epar phloniȝãs sanguinẽ ad se trahẽs velut ficia ꝛ vlr oẽ viscex apa:aphoꝛis.7. Quare oȝ p viã vehemẽtꝰ educẽte eũare. Ib aũt ẽ basilica dextra:neq; ẽ sile de pleuresi in q̃ coꝛpe plectonico ente mãq; fluẽte ꝓcipit phloari de pte opposita cũ mioꝛ intercueniat distãtia:neq; ut q epatis phloni sit adeo sanguis attractiuꝰ. ¶ Propt huiõi tertiũ sciẽdũ q̃ coiter ꝓcipit basilica phloari cũ euacuet ut tactũ ptes epati cõiacẽtes. Cephalica vo circa collũ ꝛ superiꝰ. Cõis vo mediana nigra purpurea matrix ꝛ vena cordis dicta:ptesq; hax fũt itermedie:q̃rta ꝑmiq̃ si aliq̃d ipediat:deide mediana:ꝛ deinceps cephalica. Si huiõi ẽt rebellauerit tibi aut nõ apparuerit ut dictũ ꝑus:ut ferẽs ꝓculũ q̃ aliq̃n segt̃ i phlõmiã basilice ꝓpt artariã ꝛ mediane ꝓpter neruũ cadentes ꝑm.A.illis.vñ tertio.ı4. Phlõma si ẽ tibi possibile ex basilica:qõ si nõ ex nigra:ꝛ si ñ ex cephalica. ꝛ ıõ hic appȝ:q̃re i diuiniõibꝰ iubeẽ phlõari cephalica uel ut ꝑ hãc basilicã magꝫ ꝛ mediaã ꝓfer daret intelligere:nisi.n.explicuisset cephalicã nullus putaret i ea vtilitatẽ fore aliquã admodũ quo aphoꝛis. q̃rta denotat̃ p nebulã rubeã apparẽtẽ i q̃rta crisi i futura 7.licȝ hãc apliꝰ demõstret ꝑm Ga.apparẽtia: Negȝ dixit simplr q̃ fiat phloia cephalice sed adiũxit vsq; ad hebdomadã.q.dicens q̃ i ꝓncipio dȝ fieri phõmia de basilica in ꝓcessu autẽ si optuerit de cephalica. ¶ Propt q̃rtũ ad ꝑmũ dicẽs q̃ q̃zuis san.de se petat doꝛsũ siue derelictus nãe cũ i oi mixto dñent terra ꝛ aq̃ doꝛsũ tẽdẽtes:ipe tñ calido ꝓiectꝰ nãe petit sepiꝰ supioꝛa lȝ etiã san.q iferiꝰ grossioꝛ eo q̃ supioꝛ ñ tñ adeo ẽ q̃n possit supioꝛa petẽ ñ pax. Cũ.n.vena vbiq; apit ꝓpt dolorẽ quo cõcurrit nã cũ spiribus ꝛ hũoꝛibꝰ ꝛ ipulsione cõfluxiõis i q̃ soꝛas:san.ẽt grossioꝛ labat in supius ad extrinsecа:epar ẽt tenet mediũ magꝫ corpis oĩs. Ad ꝓfirmationẽ dicẽs q̃ Hip. logt̃ de alioꝛ hũoꝛ a sanguie deductiõe:aut plꝰ ad iclinationẽ aduertit mãe. Ad aliud dicẽdũ q̃ ılȝ trãsitus fiat sup coꝛ tñ maius segt̃ iñ iuuamẽtũ q̃z nocumẽtũ. Cũ san.ẽt q̃n dȝ fieri phlõmia huiõi nõdũ sit coꝛruptus:neq; ẽt in suba dissemnat:vex laterali ter magis p venã currit in surſũ vsq; in ptẽ i quã recipit bifurcationẽ:ꝛ demũ ad brachiũ iclinat. visum nãq; ẽ interdũ q̃ sanies epat̃ p coꝛ deriuet i pulmonẽ ꝛ eꝫ saluẽ ꝓmittẽs: Inter tñ melꝰ si fieri põt ut nũq̃z trãsitus mãe ꝛ marie pniciose accidat sup ꝓncipale sicut tactũ:dtia.91.qõ si aliter fieri ñ põt q̃ minus deterrẽs eligat relibuo mime neglecto.vñ.7. ŏ ingenio:ꝛ ꝓmo tertia:Dȝ maioꝛẽ solicitudinẽ hãe ŏ re maioꝛẽ iniciẽte terroꝛẽ regẽdo id ẽt qõ ẽ ſb ea.qõ si in phlõmmia pedis ñ cõcidat trãsitus sup coꝛ:non tñ ut oñsũ ad ipaȝ tñ ꝓsequit iuuamẽtũ ut ad illã q̃ manus. Ad aliud dicẽdũ q̃ nõ fit ꝓtractio in duas dyametros:ſȝ i vnũ q̃ tñ ꝓstat ex inferioꝛi ꝛ supioꝛi ut brachij denotat i directũ surſũ eleuatio. Dyametꝛ.n.doȝ totũ coꝛpꝰ cõtinere ꝑm supius ul iferiꝰ dextra ꝛ sinistra añ ꝛ retro qõ ſ nõ euenit. Dyametꝛ ẽt q̃ ẽ ad pedes ptẽsa:lȝsit lõgioꝛ ꝛ ꝓcipue q̃ pedis pui ñ tñ alias ut ostẽsũ hȝ ꝓditiones req̃sitas ad elegãtẽ p dyametrũ eductionẽ. Aut ipa doȝ cẽ magis lõginq̃ ñ simplr:ſȝ q̃z disꝑsõ duaꝝptũ capitꝫ ut dextre vioꝛis ꝛ sinistre. Ad aliud dicẽdũ q̃ mã q̃ ab epate ad ventrẽ ducit:aut ad vesicã ẽ altera ab ea q̃ sanguis subnã eius adhuc manẽtis de q̃ pñs extat ꝑmo. Ad aliõ dicẽdũ q̃ i fieri apatis cũ pus expetit phlõmia mã nõdũ ẽ totalit exẽ venas q̃ztũ ad alterũ eiꝰ extremuz. Aut eũo coꝛpoꝛe mã eius qõ euacuat ꝓsequẽtia reingredit vasa ꝛ ꝓcipue cum stipticis apocrusticis impellit pharmacijs.

Differentia.198.

Quod supercalefactum sit epitumá

Qdũ cerusa:ostẽdit p Biasco.dicentẽ: Folia endiuie mixta cũ aceto ꝛ cerusa oibꝰ calidis opitulat reb̃.vñ scõo canone: Aq̃ endiuie cũ cerusa ꝛ aceto ẽ mirabile epithia ifridádo illud cui infridatio q̃rit. Ib ãt q̃ epat̃ petit cũ supcalefactũ supponat Amplꝰ curatio psicit oĩs ꝛio. cerusa vo frida in foeiꝰ gdu fritat̃ locat̃ ꝛ siccitat̃. Rursus cũ epar sit i pfũdo locatũ eget deducẽte fritate ad ipm. hoc ãt repit i cerusa cũ ipa sit frida sbtilis. Cõstituit naq; cõiter ex plũbo frido ꝛ hu.i gra.fq.ꝛ acetũ qdẽ ptibus extat sbtile.vñ fo fa: Cerusa ẽ vehemẽtꝫ sbtiliatiõis ꝛ magꝫ pfũdas ꝛ marie q̃ cũ aceto ꝓstruit. Adhuc si plũbũ de quo minꝰ vr applicat sup lũbos ad renes i fridádũ vl vasa semiaria dicta ꝑm Ar. iuolota pollutionẽ causantia mlto fortiꝰ cerusa :cũ dictũ sit eam ut plũbũ eq̃ fore fridã ꝛ sbtiliationẽ vehemẽtẽ quod plus ẽ cũ ꝑfũdatione hãe:ſȝ plũbũ ꝓcipit.6.de resa.a Ga.sup lũbos applicari ab expiẽtia ꝓceptoꝛis athletarũ ꝑmoto. Palm: Cerusa cũ dissoluta fuerit ꝛ epithiata ꝑmanet irresoluta diuti opans superlocũ ꝛglutinatiõe sui. In cõmixto ẽt ꝛtinet diutiꝰ applicata:qõ aũt huiõi cõpetit. Itaq; epati supcalefacto ẽ applicãda cerusa. ¶ In oppositũ fũt oẽs auctoꝛes. Nũcubi.n.iuẽtũ ẽ in simplicibꝰ aut ꝛpositꝫ epat̃ medijs calidis q̃ ꝓcipiat̃ p se ul q̃ magꝫ cũ alijs ẽt cõferẽtibꝰ hãc eidẽ appõi:neq; opantes silr quos audiui medico quodã rudiũ excepto quo motꝰ hũc erroꝛẽ suũ pessimũ extirpare. Amplꝰ cerusa frida stiptica grossaꝝ partiũ ñ potẽs ad epar puenire .ſȝ q̃ superꝰ ipiꝰ ipillãs calidũ iteriꝰ obtegẽs pamplꝰ calefaciet:iuẽ illud.8.pbl. Plũbũ ẽ calidꝰ lana. Friduz n.calefacit cõuersũ quodãmõ ꝛ obsedens:phyſi.8. ꝛ ꝓcipue qꝛ epar sitũ ẽ i ꝓfũdo. Adhuc phibebit sumoꝛ trãspiratiõnẽ. Non itaq; epithimáduz ẽ sup iflãmatũ epar cerusa. ¶ Propt ꝑmũ qdẽ sciẽduz q̃ qd sit epar dꝛia inotuit.47. Supcalefactũ vo dicit epar cũ apliꝰ eiꝰ calidũ inualescat q̃z eius expostulet nã siue absq; humoꝛis vicio seu cũ eo mõ quocũq; Est autẽ cerusa medicamẽ ex plũbo ꝛ aceto cõit constructuz venenosuz interius admistratuz lenitiuũq; exterius applicatũ. Dico autẽ cõit: qñ i fo secun-

do scribitur fieri ex salib⁹ qñq3. Interdū vo ex aceto Eti :fuitor supra plumbū ⁊ accetū docet vuas iponi albas ⁊ lz cōpositio eius a diuersis doceatur i idē sa tis ꝓcidunt taliter vniuersi. Suscipiat náq3 vas ter reū vitreatū lati⁹ inferi⁹ q3 supius ⁊ in ipm acetū fun dat accerrimū cum ei⁹ fece ⁊ qdā vuas addūt albas deide lamie plūbee supra acetuz spacio q̄ttuor digi torū suspēdātur ligne aut páno durioi applicate: deinceps obturet vas optie ⁊ sepeliat ⁊ maxie i ster core porcio vsq3 ad duas uasis partes ⁊ fit i loco te cto ñ vētoso oīno ⁊ dimittāt ita p.io. dies. Aliq vo p cipiunt per q̄ttuor menses :tunc curosius operator apiat vas sapient: ne hoꝛ pestifero ⁊ palitcatiuo le dat fumo: deinde abradat mucillagine ceruseā sup laminas efflorentē q̄ suscepta ⁊ manib⁹ malaxata la uet i pelui cū aq̄ i sole ⁊ residē pmittat: donec ipa de scēdat: pluriesq3 id agat dōec albeat oīno illa. ⁊. n. q̄ niuet melioꝛ ⁊ estate fm Diasco. ē ꝓstructa. Et q: vt cūq3 fetida quedā mulierū ipam lauant ⁊ ꝓstruūt cū aq̄ rosea. Iste sigdē ē modus ꝓstructōis eius cōis: Quñ aliq̄n oēs fiunt ceruse cū aceto: ⁊ qñq3 cuz sali bus. ⁊ interdū fiunt modis q̄zmultis scōo scōo. Epi thia sigdē seu supposito ē medicamē locale pub⁹ exte rius applicatū. ¶ Primo quoq3 q̄rta : Epithimata sūt ex bonis medicis q̄ ad ipam puenīunt egritu dinē talia entia vt empla. differūt tñ q: empla st du ra: sed epithimata sūt currentia mollia. vnde Sera. 7. Aale ē epithia exīs aggregataꝛ ptiū ⁊ extēdit sb digitis Dimach seu empl'm absindit: qñ nō admi nistrat oleū multū grossitudini eius. Nosce quoq3 q̄ taliter applicatoꝛ q̄dā sunt in grossa sba oīno : vt empla ⁊ calefactoria sicca q̄ aliq̄n supalligant ⁊ iterdū i sacellis reponunt: nonulla i molli ligda totalit: vt embꝛoce q̄ sunt medicamēta ꝓgrua ei qō ex capi te ⁊ alijs mēbris oꝛ resolui ⁊ illi cuius cōpl'one neces sariū ē pmutare. ꝑmo quarta. Et construunt ex medi cinis in aq̄ sufficienter decoctis: deinde ipsa post ex pressionē illaꝛ sup parte ab alto ꝓiecta vt eaꝛ vis pro fundet pamplius: alia vo media quoꝛ aliq̄ sunt ner uis i medio vt vnguenta seu massa q̄ oleū seu pigue dinē recipiūt. Quedā vo ad vnū declināt plus fz oꝛ dinē extremoꝛ vt cerotū aut empl'm qō construit ex medicinis recipientibus inuiscatiuū quoddā vt cerā laudanū vel picē ⁊ oleū ita vt possit pmitus extendi: deinde cōdēsatur: deinceps sigdē fomentū qō ex re bus fit decoctis vel ex alijs calidis ⁊ applicatis: reli q̄ vo attingūt magis extremoꝛ alteri ceu oleū :deide synapisma seu synapisma meli⁹ qō ē sup ptē hume ctatā liquoꝛe viscoso pulueris sit alicui⁹ ꝓiectio post qō erit epithia vt cū in aquas odouferas pulvis suf ficiēter injciat ⁊ cordi vel epati applicet. ¶ Propt secundū vo sciendū vt apparuit q: quidā siluestriuz medicoꝛ epar attentat epithiare ceruſa ex serieb⁹ fal lit⁹ inductis. Cui⁹ qdē defectus cū eius motiuis ter tio ⁊ quarto dicēdoꝛ apparebit. ¶ Propter tertiuz qdē sciendū q: ceruſa nunq3 ē supra epar inflāmatū epithianda simpliciter: aut ēt cōmixte cū id sit nouū dogmatis gen⁹ mēdosū ⁊ a nullo auditū i ātea. Nō oñdit q: si deberet ꝓferre opus eēt ipsius vtutem ad epar puenire: lz ñ pōt cū sit stiptica fm Dia. ⁊ Ga. grossaꝛ ptiū :q̄pp cū ē defous nō penetrat i poꝛos. q: si penetrat nō puenit i poꝛos spūs: neq3 ad mēbra ꝑncipalia. Epar aūt ē huiōi. neq3 ēt cū alio posit pe netrare ligdo eo q: secū admixta pmanebit i posis ex trisecis cū nō habeat se ꝓfundandi nām. Adhuc da to q: penetret nocumētū iferet cuicūq3 qō de aggre gatōe ē epatis ⁊ sbe ipsius spūi ⁊ vtuti cū extet vene nosa vt testātur cūcti itus apposita ē nāluter de illis q̄ liniunt exteri⁹ applicata itus venenat assumpta ꝑ mo secunda ⁊ ꝓpꝛonū appens tertio. Itidē qō appli cat sup ꝑncipalia ⁊ maxie epar dz eē aromaticū cuz ij. de ige. ⁊ in tegni. vnde q̄rta ꝑmo: ꝑncipalia epithi matū bonū. Sic igitur bꝛeuit iferatur tanq3 a nullo intelligēte dubitatū q: epar nō est supcalefactuz epi thimandū quomōcūq3 aliq̄ ceruſa. ¶ Propter q̄r tū vo ad ꝑmū dicendū qō itentio Dia. ⁊. A. nō est q: p̄scriptū epithima sit apponendū sup̄a epar vt ipi⁹ gra cū id dicat in cōi atq3 i areola opationū ⁊ ꝓpecta tū i q̄ opatōes ponunt ꝑmarū qualitatū ⁊ ad secūda rū cū triplices extent. nō aūt i areola mēbꝛoꝛ nutri mēti: pp qō ille fmo cōis exponēduz ē cū ifrigidare volumus q̄ sunt ex: ⁊ non q̄ sunt in tus ccu epar. tūc eni ꝓfert ceruſa nō solū per se ifrigidādo: lz ēt diuti⁹ aggregatū pp eius viscositatē ide ꝓsurgentē sup ptē faciēdo pmanere. Neq3 ēt lz dicat A. ꝑfatū esse mi rabile i ifrigidando epithia q: aliud nō sit mirabili⁹ illo. Aut qō camphoꝛam reciperet: aut aliq̄ alioꝛuz i gradu tertio frigidoꝛ vel quarto. Ad aliud dicendū q: fm q: apparet per artem omnē terapenticā non solū oꝛ sumere indicationē curationis a dispositōe uerū nō minus a vtute ⁊ a parte. Dictū aūt ē q: ceru ſa virtutem ⁊ instm ledit vt epar. Gaudet ēt id pue nientibus ad ipm aromaticis quale ceruſa. ē mime. Ad aliud dicendū q: lz cōpōatur ceruſa ex aceto qō est lentomeꝛ: ingrossationem tñ ⁊ stipticitaté acqui rit pp plumbi terreitaté ⁊ artificium sicut adipiscitur siccitaté. lz enim plumbū sit humidū in secundo gra du: accetū siccum in tertio ⁊ frigidū in ꝑmo cū artifi cio ꝓstructionis ceruſe remouēs humiditaté a plū bo in ipa vt tactū secūdi gra. acqrit exiccatio. Neq3 A. simpliciter dicit vehemētis subtilitatis: sed relatō ne vt q̄ ex aceto ad eā q̄ fit ex salibus cōstructa. Ad aliud dicendū q: non simile de plūbo ⁊ ceruſa cū mlt tum distent in naturis ꝑmis secūdis ⁊ tertijs. Neq3 ēt de epate mēbꝛoꝛ ꝑncipali ⁊ renibus ꝑncipalū supfluitatū receptiuis. neq3 ēt sup lumbos plūbea lamina ē applicāda: nisi fuerit ꝓcata sora numb⁹ p uis q̄zmultis timēdo ne carnē ipillāt ꝑplioꝛē educat caloꝛē. Oportet ēt q: sub ipa ex sucis iunctio fiat fris vt sēpiuue: psolatri: vmbilici: vētris psilij :plātagis portulace: acetosa: roseo oleo ⁊ huiōi de re. sa. 6. Ex pedit ēt vt due sint lamie spacio duoꝛ distātū digito rū ne nucha lederet iñ. Bitq3 coꝛio vt alio ad iuicem copulate ⁊ cū lb. n. dz eas q̄ñ supcalescūt remouē : ⁊ applicationē nouā ꝑdictoꝛ supponē lamis hūidoꝛ Applicat sigdē magis lb pp caliditatē vasoꝛ iuoluto rū i qbus dcñ dra. 35. spma gñiari q̄z renū caloꝛe su pcalescit ēt locꝰ motu ñ paꝛ ⁊ ꝑfricatōne ibidē pluri mis: ⁊ ideo egtantes ⁊ textrices stimulant ad coitus. Ad aliud dicendū q: arguit ceruſa exterius ifrigida re qō ꝓcessum ñ tñ interius cuz oñsum sit eā penetra re nō posse. vnde tertio ꝓtice: Si cathaplasmetur sup acua apata inflāmationē coꝛum sedat ⁊ tō ponitur in vnguentis ad ꝓbustionem ignis vel aque ferue ntis ⁊ in ylceribus cancerosis.

Quod bezel seu incisio fit per vmbilico ꝓpetat ī hydropisi monstrat. Auñ apho. 6. Auicūq; empici vrunt: aut ī cidunt ⁊ reliq̄. vnde Cōmentator: Hydropicos ꝓsue uerūt medici icidere plusq̄ incendē. Epidimie qdez 6. Aquosos cito icidere ptisicos incēdē ꝓtinuo secta re capita. Amplius cura pfiat ex ablone cāe ꝓūcte cū ipsa cōuertat cū morbo. Causa vo ꝓuncta vt eē in hydropicis aq̄ que incisione educit. Et compent cauterizatio ſm Albu. vt declarabit multiplex q̄ vt incisione difficilior cū ista fiat vna solū. Et. 14. de ige. Chirurgia ī hydropicis fit p ī oxtasissionē. Pa lin: educit incisione qō ꝓtristans ⁊ ꝓter naturā. Om ne aūt tale laudabile fit euacuari q̄rto apparēs ō ac cidenti: Rursus simle vt de hydropisi cū fit apostema quoddā vniuersale ⁊ de aliis ꝑticularib⁹. sed alia huiōi multotiēs egent sectōe. Quare ⁊ vniuesale am plius. vnde tertio. 14. Cū sanies ex ruptura dubella ti epatis: seu eriture erumperet ī concauitate cadens sub siphac ꝓcipitur curis incidi apud duo inguina: dōec per lacertū apiatur siphac taliter vt cānula in tromissa post currat extorsū. Jtidē ars imittat nām cū sit sequela ⁊ ipsius imago. Sed natura non paz euacuat hydropicū per vmbilicū ⁊ seminis meatuz quo in vtero aquositas vrinalis reddebat vmbilico Non enim tūc mingit ex vesica sed illo. Et ruptura ēt circa coraz imitia osseū. s. ⁊ pudendū. Adhuc pre ceptū in. 97. ne accidat euacuatōe transitū fieri sup pncipale sed illud ꝓtingit marie cū hydropū aq̄ diu reticis educit. Medicine ēt subductiue cū sint de ge nere venem re. a. secūdo: stomachū ledunt ⁊ epar de bilitant qō non agit icisio. Jtaq; bezel ꝓpetit hydro picis. In oppositū septim⁹ ē practice ac Ga. Am plius ruratio morbi ē ipsius ablatio: ⁊ nō alter⁹ ad ductio: sed icisione solutio cōcidit continuitatis. Et ſm Archistratē se. ⁊ epar reddit ponderosū aut apa te vel aq̄ ibibitione. Aut splen ꝓhit diaphl'a ⁊ reliq̄ deorsū spiritualia. vnde vtus percutit vehemēter vi talis. C Propter qō hydropico nō competit icisio. Propter pmū vo sciendū q̄ qd sit hydropisis q̄ ⁊ quot sūt species ipsius ⁊ cause: dria oñsum. 101. qd aūt icisio ex cocta: dria oñdit. 181. ⁊. 108. Sub vmbi lico quidē ē vētris pars. ipse nāq; ī tria diuidit vni uersi ī hypocōdriū: ⁊ q̄ circa ūbilicū ⁊ pectinē aph. secūda. Propter secūdū aūt sciendū q̄ aliq̄ sim pliciter ꝓcesserūt icisionē fieri. Nā hydropicos ꝓsue uerūt medici incidē plusq̄ incendē. aph. 6. Quod oñdunt: q̄ intensior causat dolor incisione ex cauteriorz multiplicitate administrata. Sed id non valet q̄ increpando piculū ē magnū practice. 7. Et: icisio penetrat ad interiorē partis ventrē euacuās aquā. fe re subito ad qō spiritui segī ꝛsoluto ⁊ humorz cōmo tio. vnde se. cōsurgit multotiens: coctura vero ſm Albuc. nō sic educit repēte nec hu. cōcitat: iz paulati cū cutē nō ptranseat: quoz ⁊ defect⁹ maior tertio ap parebit dicendoz. Propter tertiū aut pmit⁹ ad ducant ſmones auctoz ⁊ rōmb⁹ ꝓfirmet deincepo: postea sit⁹ musculoz ven. ī qbus cadit icisio exponat ⁊ tandē mod⁹ icisionis ⁊ cauterizatōis silr subiūga tur. Propter pmū sciendū huiōi hanc serie de ls Serapio. fore nos iā vidum⁹ multos qb⁹ factū sunt bezel: ⁊ nō euasisse nisi paucos ex eis ⁊ ipsi qm̄ post bezel vsi fuerūt motu ⁊ exercitio ⁊ erāt virtutes ipsō. zum remanentes ⁊ corpora non erant extenuata mlt̄ tū. pp id igit euaserūt sicut puto. Qua pp oz vt non administret bezel: nisi ī corpor⁹ quoz vtus ē fira ⁊ sānitas eoz est ſm quantitatē necessitatis sufficiens ⁊ non descendūt ad extenuationē ⁊ macilēnā. Opor tet ēt cū hoc vt administret ī his bezel cū cautela ve hementi: qm̄ curam⁹ eos ⁊ faciam⁹ cognoscē vehemē tiā: q̄ ē cū bezel ⁊ timorē ī quo ē mors vt postea ō ip soz iculpare mur morte. Septio quoq; ac nono etā practice increpādo piculū ē magnū nec adhibēdum vī: nisi ī eo cui⁹ valida ē vtus. Pauci eni sūt q̄ a cre pādo liberant. Neq; eni aliquē vidi ī quo adhibitū sit ꝓter vnū: nec is liberat⁹ fuit supple eadē perfecte Refert aūt Ga. se neminē vidisse cui crepatio adhi bita sit ⁊ liberat⁹ fuerit excepto viro vno cui⁹ valida erat vtus ⁊ corpus copulētū. Tertio vo. 14. de inci sione mirach: Scias q̄ paz pficit: nisi ī corpore val de forti: cū potēs ē hoc mō tolerare tēperatā situm ⁊ minorationē cibi. vnde oz vt nō audeat fieri: dū pos sibilis ē cura aliq̄. Albuca quoq; si non ꝓfert medi catio tua cū medicinis tūc ꝓsidera q̄ si infirmatio tā ꝓsecuta ē debilitas: aut ē cū eo infirmitas aliq̄: ꝓter hydropisim ceu vētris solutio ⁊ ꝓsile: tūc caue ne me diceris ei cū ferro: qm̄ timor ē illius. Si aūt vides in firmū exuberantis vtutis: neq; cū ipso ē ꝓter hydro pisim solā egritudo ⁊ nō ē puer: neq; senex: tunc inci dendū. hec igit sūt de hoc maior series. Propt̄ secūdū sciēdū: pmū q̄ oz indicationē in huiōi icisio ne suscipe rōe subiecti qō curat ⁊ dispositionis: sub iecti qdē simpliciter q: vtus dz esse fortis: corpus car nosū iuuenile nō ab aliq̄ egritudine ꝑstratuz posī sa lutis cū medicinis alijs despatione potēs abstinētā tolerare ac exercitiū. Ex parte qdē dispositionis q: in hydropisi cōpetunt vtina seu asciti non aūt ī hy posarcha ⁊ sipania. Italia. cū Albuc. nō sit ēt aquosi tas tāta ī ipso cōtenta vt nō pūt fuentes cōpumendo latera ipsius ea ad inferiora sumis expellere. Po sce quoq; deinceps q̄ egritudo q̄dā ē sanatiua. i. nō hūs qd ꝓhibens ipam vt dz medicinari reliq̄ nō sa natiua pmo scōa cū tertio pma. Si igit fuerit egritu do sanatiua huiōi realiter ⁊ simpliciter dicēdū q̄ nul lo mō bezel competit seu ruptura. Quod mōstratur ex indicatōibus ꝓtactis. vtus namq; aut fortis vī inde bilis. Quod si fortis curanda est medicis vt subdu ctuis ⁊ diasereticis in qbus sine piculo cura perfici tur. si vo debilis iam negata ē incisio. Amplius ex i dicatione sumpta a cā ⁊ dispositiōe q: curatio ē cau se abcisio qō non fit ruptura cū hydropisis sit ex ma la cōplexōe vel opilatiōe seu apate in epate vel aliis mēbris ita q̄ tandē cōpatiatur ipsū vnde cū q̄ incipi at: sicut cor cōpatitur in feb. aliogn non esset se. pmo ⁊ pronost. secūdo se d in sectione potius morbus oc currit morbo cū vtuz dissolutōe pp spirituū eductio nē. Rursus viscera apata marie ac ēt pōderosa red dita ex aquositatis ibibitione pp euacuationē ipsius incisione tendūt deorsū diaphl'a ⁊ spiritualiū cetera subtus trahentia. vnde dolor ⁊ difficultas sequunt anhelit⁹. Se. ēt ſm Archistratē cōcomitat ⁊ tactiū q̄ ī hydropisi reperit ꝓtaua ꝓtinue. pp qō in hydropisi sanatiua nō competit incisio. si aūt fuerit non sanati ua ne defect⁹ appareat in arte faciēda ē ruptura idi catōib⁹ obseruatis antemissis puta cuz gs id pēligit

abhorrens medicias qnascūqz. vnde Serapio: In firmi sunt q non tolerant administrationē medicinarū solutiuaz t quocantū vriná t minuentū aquaz hydropisis: sed eligūt sup potū medicine sebel: sicut Ga. recitat de malente quodá oia pati q̄s piceari. 6 de re. sa. Aut alig euitant medicinas: qz his videtur cura ptendi putātes id citius euacuatōe pfici: pfidētes ét in eius robore: vl qm̄ paupes nō valét moderaminib⁹ uti vel pp aliqd tale. Quod si euadāt i fortitudine virtutis cū corporis carnositate: ac alijs iaz euenit tactis. huiōi tñ medicoz auxilio cura laudabilius poterat pfici. ¶ Propter tertiū huiōi sciendus q musculi sup ventrē iferiorē siti octo exist: quoz quidē duo sub cute locati totū coopiunt vētrē icipientes qō a pectoris anterioris circa gladiatā extremitatē fm inuloz ptēdunt pēnis oblōgos. Sūt t alij duo quoz inuli fm latū pcedunt cū posterioribus p trāsitū angulos pstituētes rectos locati sub duo circa pectoris inferius. Alij vo secus ossa villis sibi diagonalibus pcurrentes i modū huiōi crucis. In hoz equidē positōe octo pores duos psentiunt eminentiores existere sub qb⁹ nēpe latitudinales aut rotundi dicti situanf: inuamētoz qnto: vt ét greco pelagi libro cū pmo pma expssius qō t Almá. innuit cū. 4. quinto aūt interioz: de inge. 6. ac theorice tertio: sub rectj imediatius locanf diagonales siue obliq. Considerāo vo demuo antbonica sensibili huiōi visiōe pcipi ordinē musculoz tactū scdo. Videnf enī ūtñ aliquādo confundi vt nequeant sensu discerni: t ideo diuersimode ipoz pnunciatur situs: si tamen aliud apparebit subiungetur in his q deinceps. Partes vo vētris ad interius ipiug pcedenti occurrentes pmitus vt cutis sctiētes: deinde spmatica sēsitiua: postea pniculus seu mēbrana sub ipa extēsa: deinde lacertus mirach dicte: deinceps vo tunica infima tunicaz lacerti ventris: t demū pāniculus q fz veritatē siphac existit qō pitineū siue circū extensū appellaf sub quo gibbus cōtinef t intestina. Est aūt hoz musculoz cū bis q ipsoz triplex inuamentū. vnū quidē vt eorū ostructione itestina vesica t matricē qō in eis cōtinef cogat expellere suo tpe. scōm vt sustentēt t roborent dyaphā cū pectus ex sufflatione pstringitur t vocis adiuuent tutionē. Reliquū vt vētris angm̄tent calorē in alimēti digestionē. Aui aūt pinuanf vtilitatē pbent ab instrumētis subleuandos cibi soliditatē augēdo ipsius ne cū extendif ei ingerit scissura vel qñ vētri iciderit iflatio. ¶ Propter quartum huiōi sciendū q euacuatio aq̄ vel sanei fm cauteriū dz fieri paulatine fm q virtus poterit tolerare. Pā fm veterem quicūqz empici aut hydropici vtunf vl incidunf his effluente sanie vel aq̄ multa t repente omnino pereunt c ū oē subituz nature si t pliatiuum aphous. secunda. Modus aūt incisionis: qm̄ ascluticus extat rect⁹ aut sup sedē eleuatā vt tendanf vētralia: tunc qz ministri latera ventris deorsū compmāt t cōsideref an hydropisis sit ab intestinis vel renibus epate vel splene. Nō sigdē ab intestinis p tres digitos fm latū sub vmbilico directe facienda est incisio. Si verosit ab epate in latere fiat leuo. q si a splene taliter a dextro vt eductio accidat per pauum deinde pellis eleuef ad supiora: ita vt accidat incisio q ea pforent in alio loco q̄s mirach t siphac: ppteres vt ipsa coopiat descendens foramen postea: ceu euenit i ingressu potoz vritidū in vesica. vnde vria fi retrocedit: cū ét q pedibus suspendetur. Serpiunt eni inter vnā eius tunicā t reliquā: lz Asclepiades voluerit vriná p resudationē in eadē colligi: nāliū pro Ruptura vo facta cānula iponaf metallina vt argētea vel subtilis: t euacuef de aqua quātū robur tolerat virtutis quod pulsus indicabit. Sunt t alig q ingeniant t currere faciunt aquositatē ad supbā t ici dunt paulatī inde: qdā vo incisionē faciunt in osseo. Alij vo ipm acubus multis pungunt vt aq̄ resudationes habeat plurimas. Coctura vo q. 7. practice min⁹ ruptura reputaf piculosa. 9. ac sigdē eusdem fm Albuca. hoc modo: Am̄ q̄ttuor fiant cauteria i circuitu vmbilici vt vnū sup stomachū t aliud super epar: t vnū in directo pectoris: t reliquū in directo stomachi: t sit quantitas pfunditatis cauterij ppinqua spissitudini cutis. deinde dimittaf longo apta tēpore vt aq̄ valeat paulatī transfluere regantqz regimine ipsoz ppo: qz si virtus fuerit debilis aut pterreaf in ipso cauteria fiant pauciora t p vices vt vtus cōseruetur inquantū possibile. t qz magis i ipo agere affligit coctura: idcoqz fugiunt ipam q̄ multi sup eā vt tactum incisionē eligentes. ¶ Propter q̄rtum vo ad primū dicendū q Hip. non pcipit simpliciter q fiat incisio: sed q si fiat aq̄ paulatine cōsulit educi ne subita euacuatōe illius syncopis t mors aduenias Aut loquif in casu pnotato: vt cū hydropisis fuerit egritudo non sanatiua. Et ad illud quod inducitur per Cōmentatorē apparuit qd dicendum. Ad aliud quid dicendū apparuit. Per huiōi cōparat ét ascliticos ad ipostarticos. Unde subditur Hydropicū. s. hypostarticū non cōtingit medico su. incidere. Ad aliud dicendū q lz multiplex expediat coctura pōt tñ fieri successiue t nō ois vna q̄ q̄uis in ipso fieri plus molestet non tñ quantū incisio vt ostensum in ipo facto esse. vnde simile accidit ei quod dicetur de cauterio actuali t potētiali: dsia. 208. Ad aliud dicendū q fortassis cā piuncta non solū est aqua verum mala dispositio in epate causata vel supposito q cā extet aq̄ cōiuncta t tollaf hydropisis tñ cā derelicta i epate indē generat aquā velut porismus cessat se. qz fuligo remouef putrida que ipius cā erat cōiuncta: sed nō pp hoc bitudinaliter cessat. 190. se. cū possit cā pcedēs remanē q pomf itidē sb piuncta. Ad aliud dicēdū q non sufficit ad curationē vt euacuef pristāf vl qō pter nām: fz opus ē fm veterē bene ferre t ñ cōferre tñ sicut apparet i alteri⁹ duoz capitis icisione qō euenit in pposito. Ad aliud dicedū q nō ē simile qm̄ ap̄atū cetera cū fuerit euacuata ñ adeo reliquūt dispositionē p̄uā in pte qua iterū psurgat ceu derelinquif in epate vt visū puo. Est ét modus ap̄at hydropisis ali⁹ ac aliter iductus. Ad aliud dicēdū q alia q̄s ars nō imitaf nām: dsia. 164. cū aliq̄s ipa potentior sit nā. Neqz euacuatōes aq̄ p vmbilicū facte aut p rupturā circa iguina t anū sunt pp̄e facte a nā vicente ac nāliter se hñte: verū potⁱ synthomate ponderis stimulata: qō oñdit earū exitus p̄au⁹. Ad aliud dicēdū q lz regulariter pcipiaf euitari transitus super mēbrū pncipale quantū possibile: interdū tñ pmittitur cū materia non fuerit corrupta t pue quātitatis citoqz ptrāsiens. 197. Ex quo t manus sequaf. inuamentū q̄s nocumentū: quod fit cū aq̄ diuretici educaf. Pā quedā eius pars per epar transit. t reli-

qua fortassis subtiliata sine eo deuenit per venas ad renes iuxta illud apho. 7. Quibuscūqz inter renes ⁊ ventrē ⁊c. Si aūt p subductiua ipsius aliquid ascēdat ad epar in vapores reddit dissolutū ita vt nō taliter ledat. Medicine similiter ꝫ non fiut venenose ⁊ ꝑpe violente remissiores eligant: earumqz corrigit malitia: cum epar confortantibus: vt scita: eupatorio: endiuia ⁊ adib epate.

Differentia.200.

Quod fluxus uentris

Quin ꝓncipio morbi factus sit ꝓpescend⁹ oñdit qz ille cohibēdus ē quo nihil euacuat benigne: neqz vi nature sed synthomatice. huiōi vo ē fluxus in ꝓncipio ⁊ silr oīs euacuatio. vnde apho. prima: Cū ceperit aliā egritudo nullū eoꝝ q excernuntur rōne nāe euacuat: sed sunt vniuersa synthomata dispositionū ꝓter nām in quo nāqz tp̄e grauatur ab egrotatiuis causis nā: ⁊ ē humorum indigestio nihil euacuari benigne fit ipossibile. Amplius qō ordinē corrumpit nāe oz compescere cū bonitas sit in reb⁹ ꝓpter ordinem. 12. metapb. Sed id agit fluxꝰ talis: Dimittus enī euacuat cū oporteat digestionē antecedere: seq vo discretionē ⁊ deincepo euacuationem. Ga. ibidē: Cuī hic cōmittit oppositū. Itidē qō est malū p viam cause ⁊ signi oz abscindē. talis vo ē pretactus. Est nāqz signū creticū ⁊ eā ꝑcedens digestionis signa cū nunqz in ꝓncipio appareat. huiōi bona nāqz signa non mox apud ventrē apparent q vo critica ea q digestionis antecedentia morte denotāt aut prolixitatē egritudinis vel recidiuationē: crisium primis ⁊ aphoris. Et: quod non pōt in minus neqz i maius poterit multo ampliꝰ. sed nā non pōt in principio morbi motū inducere alteratōis. qué faciliꝰ est causare q̄z motū expulsionis q localis existit cū i motu locali: ꝑpe recto mutet locus fm totū. In motu vo alterationis fm partes magis de gñatione ꝓtio. Id aut in quo nā non pōt ē cohibendū: cū sit ei ꝯtrium. Rursus si cā oz ꝓhiberi ⁊ effectus: cū plerūqz iptimat amplius ceu in ꝓposito. Sed cā oz ꝓhiberi vt morbus: ergo ⁊ fluxus qui eius ē effectus. Sunt enī accidentia morbis causata: ꝓpter que oportet fluxū in ꝓncipio ꝓpescere factū. In oppositū q: ꝓcipitur septimo ꝓractice q quando conturbatio ⁊ anxietas sine cholerica passio acciderit non occupāduꝫ aut putatōe q̄ꝺiu virtus fert valida ⁊ euacuatio modi terminos nō transgrediat imo potius aduuādū cū aqua calida ⁊ oleo dulcū amigdalaꝝ quaten⁹ stomachus a supfluitatibus purgetur. Qō silr erit i vētris fluxu odseruandū cū associet eidē. Adhuc quod est signū bonū ⁊ reo iuuans non ē cohibendū: talis vo est fluxus in ꝓncipio morbi fact⁹. vnde tertio. io. Cū accidit pleuretico diuersitas in fine alvs fluxꝰ ventris significat q epar eius debilitatū est ⁊ maluꝫ est valde: ⁊ est in principio sui signū bonū: imo est reꝰ iuuans. Et: sputum fm Hip. si continuo appareat inchoanté abbreuiat: silr ⁊ fluxus in ꝓncipio factꝰ abbreuiabit morbū cum vtriqz materia educatur morbi. Palin: quod medicū excusat ab eius ope non oz abscindere. huiōi vo est fluxus in principio p se factꝰ cū medicus euacuet in ꝓncipio non raruꝫ. Rursus quod educit hu. suffocantes sui quantitate aut extinguentes sui qualitate: seu vtroqz non oz cōpescē. Iō aūt videtur hic fluxus efficere. Itaqz fluxus ventris non expedit in principio morbi ꝓstringere. Propter ꝓmum vo sciendū q fluxus ē humorū per corpus transitus ex centro maxime versus circumferentias factus. qui aūt ventris ē aductio: ad cuius cōsentiam per intestinorū viā. hic aūt aut a causa fit exteriori vt aere vel aqua seu terra ⁊ vlr a continente. Aut a cibis vel potibus ⁊ simpliciter ab indebita sex causarū necessariarū administratōe vel ab interiori ⁊ a solutione ēt continui ⁊ hoc aut ab humoꝝ aliquo quattuor ⁊ marie a cholera: vel a mēbro vt a cerebro stomatico intestinis mesaraicis epate ⁊ splene ⁊ simpliciter a toto corpore aut eius alius cibalis ex indigestione causatus qō fit ꝓpter malam ꝓplexionē stomachi ⁊ intestinoꝝ simplicē vel cōmixtā vel a mesaraicis cū epate nō valentib⁹ attrahē aut a cerebro catarriz̄āte. Aliter vo humoralis ⁊ ille multiplex exhibit fm diuersitatē humoꝝ in se adinuicē ꝓpe cū humorū interuenit cōpositio cuꝫ membris: vt apputino 16. Est aūt fluxus qui morbus alter accidens. ē silr ⁊ alius cū fortitudine vtutis: alter vo cuꝫ debilitate. Et demū aliqs creticus nālis ⁊ alius synthomaticus Quid aūt sit venter: dr̄ia oñdit. 53. Principiuꝫ aūt sumit hic ꝓut vnū extat de q̄ttuor morbi temporibus quod qd sit ⁊ quot dicat modis oñdū. 106. ⁊. 107 Morbi ēt ratio: dr̄ia mōstrata. 72. Propter scdꝫ ve sciendū q aliqui dixerunt simpliciter fluxū hunc fore cōpescendum cū nil euacuetur naturaliter ⁊ benigne: veruꝫ synthomatice stimulata natura magis. Alij vo non esse constringendū cuꝫ mām morbi educat quoꝝ ꝓpositionū defectus ⁊ motiuoꝝ apparebit tertio dicendoꝝ: cū fm quid dicā simpliciter enunciet. Propter tertiū vo sciendū q fluxus huiōi est aut morb⁹ aut accidēs sicut magis quesitū petit. siqdē ꝑus nō ē ꝓpescendus nisi intrī ꝑcedat vt vtutem ꝓsternat: sicut ēt fluxus ꝓpescunt cretici. vnde Gá. i apho. Si qs per multū tp̄s: neqz vomitū: neqz solutionē habuerit: ⁊ ei subito eueniat videndū ne ꝓstringē festines: qz hic corpus ꝓtinus purgat hu. Quare ꝓmo secūda: Sanus q nō exercitat multotiēs erit virus ⁊ sanié q sibi purgatio ⁊ euacuatio ē laudabilis Ex hoc enī laxitas remouet q ꝓp dimissionē ꝓtigerat exercitij. Si vo ē accidēs aut ē cibalis ex idigestiōe ꝓsurgens vl humoralis. Liquidē ꝓtior cū his q ventris ⁊ intestinoꝝ ꝑcurāt digestionē iterius itremissis aut exterius applicatis leuiter ꝓpescēdus: q̄lia sūt cōtēperata sufficienter stiptica vt absynthiū: mastix: spica: cithonia: ⁊ similia. 8. terapé. Si aūt fuerit a mesaraica epate vl cerebro curet cū illoꝝ ꝓfortatione siue sit ex malitia ꝓplexionis vel aliter aut i locis traditur opatiuis de qb⁹ ꝓpa sūt passule enucleate spicanardi sticados arabicū ⁊ xiloaloes. Hunc enī falsū ꝓpescere oz cū inde vtus ꝓsternatur ⁊ de mā morbi nihil vt sic educat. Si vo humoralis extiterit aut ē cuꝫ multitudine humorū excedenti: aut qualitate intēsa vel vtraqz suppositā virtutis ꝓstantia: ⁊ tūc huiōi fluxū ñ oportet cōpescere saltem violenter: sed magis blandiendo: demū ne materia ad aliquod mēbroꝝ decurrat ꝓncipalium morte aut apa vel qd simile inducens: cū hoc ēt aliqd de materia euacuaf adhuc ipa quanta excedēs ⁊ q̄lis acuta. q. furiose digestionē ñ expectat ⁊ ꝓprie cū fuerit ex cholerico genē mobilitate ipsius pniciosa. Virtus enī aliqñ fortis cum

multa sensibilitate pcepto nocumento vt indiscretus bellator mouet nimiū de se confidens. Si aūt vnus fuerit debilis t fluxus quicūq; cum cautela t paulatim os ipm cōpescere partim virtute conseruādo t fluxui ꝑm partē blandiendo. Non enī solū oportet salsum incipientē ꝓstringere: sed ēt creticū cū vtus non tolerat. Indicatio enī sumpta ab ipsa oēs alias indicationū obtundit vt sermo significat terapentic⁹ nonus. vnde ꝓmo q̄rit: Id de quo magis solicitādus ē virtus. ipa enī curatrix ē t non medicus. Nā enīs salsus ꝓpescitur spiritus conseruantur amplius cuīs in omni euacuatōe resoluant facillime ipsoꝝ subtilitate. Quod aūt creticus t vlr fluxus ois cuīs supfluit virtutē dissoluens debeat ꝓstringi: quarto notat ꝓma. Simile nāq; vere vī de alijs fluxibus: vt de eo qui vētris. Intus quidē restrictōe electuariū q̄s plurimū efficax construi: Recipe nucleorum granorum vue silueſtris fructuū: canis rubei ericiaꝝ eius: nucis cupresi stercoris asini capie t leporis sc. plantaginis cineris spongie encaustri scriptoꝝ ana. ʒ. 4. masticis thuris minuti gūmi arabici dragaganti myrrhe acacie mirthi fimarech: sc. nenufaris berberorū cimini t ameos tostoꝝ in aceto infusoꝝ gallaꝝ corticū granatoꝝ balaustiaꝝ coralli rubei san. drag. boli ar. terresigillate luti stelle mumie ana. ʒ. ʒ. spodij sc. papa. al. t ni. sc. iusquami al. sē. portul. sc. aceto. semen. lactuce sc. bibli: reubarbari tosti parum ana. ʒ. ɔ. t sc. pilloselle: caude egne corrigiolle hypoqstidos herbe marie t peri. spicenardi maratri sc. apij carui sc. leuistici anisi ana. ʒ. ɔ. carniū cithoniorum ʒ. ɔ. nes pilloꝝ sorbarum pirorum siluestrium vt granoꝝ granatorum cornarum aqua scā. 7. omniū mirobalanoꝝ dulcoratorum adustorum ana. scā. ʒ. karabe sādarace capilloꝝ ros. ru. ana. scā. 4. opij croci castorei cassie lignee camphore ana. ʒ. ɔ. fiat ʒuc. electuariū reb⁹ sufficienter contritis. Propter quartū vō ad primum dicendum q̄ euacuari aliquid vigore nature t benigne potest esse dupliciter: Aut simpliciter t ita nullus ē talis in pncipio peruenies fluxus: Aut ꝟ quid tanq̄ malum expediens necessitatis tēpore: t ita pōt dici modo aliquo fluxus in nature fact⁹ t euacuans quid benigne. minus enī id malū q̄s q̄ mā restringatur t maxime cū fuerit multa t acuta timendo ne ad aliquod membroꝝ tanq̄ repercussa declinet pncipalium propue cum non euacuatur aliunde virtute ēt ꝓstante. Ad aliud sil⁹ dicendū q̄ ordo non corrumpitur absolute nāe. sed ꝑm quid magis ly. n. aliquid pficiatur aptius simpliciter: necessitate tū impellente pōt aliter vteūq; ꝓpleri. Ad aliud dicendus eodē modo q̄ melius eligēda recidiuatio aut egritudinis plixitas q̄s recursus materie ad aliquod pncipalū: t ly illud sit tanq̄ simpliciter malus. Ad aliud dicendū q̄ aliq̄n nām non videtur aliquid ēt minus posse qz non toto sui vtitur robore. Cū vō vtitur i se ipsa collecta poterit qō maius vt apparet i pulsu formicante spississimo t vermiculante iuxta mortē victa vtute facto qd demū vertitur in earum cū est nimia vtus incensio t omnino aduentus perditioni paroxismus: primo secunda. qui quidem videtur minorē virtutis imbecillitatem spisso mostrare. Pulsus. n. magnus simpliciter conjunctim tres causas expetit ꝓtentiuaꝝ: fortitudinē virtutis instrumēti: obediētiā: t necessitatē. Quod si ipsū reddatur inobediens pulsus fiet velox. Si vō cum hoc virtutis occurrat debilitas erit spissus. Quod si plus spissitudo augmentet efficiet vmiculosus. Et si magis hec augmentata t virtute ꝓstrata efficietur formicans: t deinde vtute pigritata ob debilitatē mouere remittet vtcūq; spissitudo: t pulsus itidē constituetur vmiculosus ad debilitatē virtutū significans maiorem ption. Et demū ea per amplius imbecillitate mouere perterrita: fulcita tū in seipsa cogitur pulsare: ita vt pulsus efficiat tardus: t tunc adest incendiū virtutis nimiū t aduentus pditioni peroxismus: pmo secunda. Fiunt enim alique pcussiones motose: sicq; aia exalat confestim Ex hoc quoq; apparet vera concordia discordantium. Scribitur enī in pulsū introducant formicantē maiorē debilitatē vtutis monstrat vermiculante ide pulsuū ꝓpendio ecōtra: que ēt diuersitas inserit primo secunda. dicendū q̄ aut ios vi efficitur synthomatis. Ad aliud dicendū q̄ effect⁹ nō ds prohiberi omnino si conferat adeē vel ad destructionem cause. sicut enī fluxus aliquo modo tollit cām t morbum. Ad ea ēt que alterius partis iam vtcūq; quid dicendus apparuit. Ad primum tū q̄ fluxus ventris vt oīsum in casu non ē prohibendus t ꝓpue cum aliquid materie euacuet male virtute constante. Ad aliud dicendū q̄ illic. A. per principiū intelligit spaciū triū dierum t non vnū de temporibus quattuor morbi. vel dicendū q̄ materia illa cum mouebat ad apostema simul ēt repetebat quasi sponte ad euacuationem ita vt ea tendens ad apostema delabatur tandē ad illa que fluxum inducebant. apāte ēt nondū perfecto magno quod aliquando conspexi: dria. 192. non tū simpliciter bonum in alijs vt in qbus materia esset iam collecta omniquaq;. Ad aliud dicendum q̄ cōtinuo sputum apparere denotat pncipium prout dict spacio trium dierum: t non ꝑm q̄ notet tempus quod ē morbi ero:diū. Aut nō ē similiter de sputo ad pectus t fluxu ventris ad ea que inde euacuātur cum sputū egrediatur primitus indigestum continuo. non sic āt de ventris fluxu omnino. Aliud etiam quantūq; cōcludat iam apparuit. Scitum est etiaz q̄ euacuatio ꝑm artem similiter laudatur in morbi pncipio: non autem apud naturam. Et similiter visū qd ad aliud dicendum.

Differentia. 201.

Quod diſenteria ex sanguie fcā sit alijs deterioris curatōis oñdit: Nā illa passio deteri⁹ curat i q̄ humor euacuat q ē familiarior t nāe ꝓpinquior. hic aūt ē sang. elementoꝝ secūdo. Adhuc morbus ꝓportionalis deterior ē ꝓportionabili iuxta illud: In morbis minus t reliq̄: dria. 179. ſ3 san. ꝓportionabiliter se hz ad dyseteriā causandā cū ea sit ꝛtestinoꝝ scissura q̄ ex alio causat hu. acuto q̄lis nō ē sanguis cū sit caliduſ ac humidus dulcis t mitis. Itaq; peior ē curatione dyſenteria ex sanguie causata. Nō aūt ex phlegmate salso deterior scribit aphoris. tertia. Rursus egritudo causata ex humore resistente eductōi deteri⁹ curat sibi opposita. Puiōi vō phla cū sit frigidū viscosū. Pei⁹ itaq; curat. In oppositū q̄ dyseteria sāguinea t phlatica curatōis sint leuior qz ꝓmo. secundo Nāe sāguinee ac phlatice sint mior malitie q̄s choleē citrie t ni. q̄ aūt tales morbos iducūt cure facilio

rio. Quod aũt q̃ fit ex cholera deterioris sit curẽ mõ strat: qm̃ dysenteria ẽ excoriatio. Ipse vo causat ab amaro acuto: hic enim proprietas est sua. huiõi aũt est cholera. Et: ea ẽ calida tenuis penetratiua: q̃ át talis excoriationis est maxime inductiua. Ex cholera igit incurabilior ẽ dysenteria. In ꝫtium quia sub tilis cito foras educitur. que autez dysenteria huiõi curabilior ẽ. Quod aũt ex melancholia vt deterioris cure videtur: qm̃ morbus ex humore ampliꝰ na ture contrario deterius curatur. talis vero est melá cholia cũ sit frigida ⁊ sicca: natura siquidem huma na ca. ⁊ hu. Palin: morbus causatus ex humore dif ficilioris expulsionis a corpore difficilius curat. Hu iusmodi aũt ẽ melancholia cum sit terrestris grossa mobil cũ difficultate. Itaq; deterior hec ceter cura

¶ In oppositũ: q⁊ splenecticis dysenteria supueniẽs bonũ: aphousmo. sexta. splenetica vo passio extat me lancholica. Rursus sui frigiditate siccitate ac põtica tate hz ptes ꝫgregare ac ꝫfortare. qõ aũt huiõi op ponit dysenterie. Palin: melancholia nãe ꝓpriõa tur intestinor: qõ vo tale positũ deterrens min⁹. Fa cillime igit curationis si ꝫtingat ẽ dysenteria ex me lancholia causata. ¶ Propter pmũ quidẽ sciendũ q; qd sit dysenteria: ⁊ q̃ vera: queue ⁊ methaphorica ⁊ quot ipius modi dria videbitur cõsequẽti. Dysen teria vo intestinalis causat figdẽ a cã exterioꝛ ceu a veneno seu pharmaco effrenitãte venenoso ⁊ ex fece qñq; ⁊ ac salsis ⁊ acutis. Consurgit ẽt a cã interioꝛ sicut a melancholia ⁊ proprie adusta ab emissiõe can crina in intestinis q̃ dissolutione discernit san. melan cholici ex cholera ⁊ phlate salso ex vehemẽtia infiri onis viscositatis. cũ eni eradicat vulnerat ex apatis ruptura. Nono quoq; terapeñ. nõnunq; ꝫtingit ex venaꝛ fissura cũ sanguis i eis exiterit numi⁹. Attenuant eni ⁊ disrumpunt san. abundantia. Sunt ⁊ ali q dicẽtes eã a cholera ꝫtingere praestina ⁊ erugiosa. Propter secundũ vo sciendũ aliquos dixisse dysen teriã deteriorẽ curatione forte ꝫsurgentem a melan cholia cholerica eo q; ipetum habeat ⁊ q̃litatẽ pne cabilẽ ⁊ pniciosã. Sed id vt oñdetur non valet cum hec brevitate sermonis per melancholiã cholericaz oẽs audiat melancholie modos ỉnaturales. 5. hunc qdẽ solũ exꝑmens veluti famosiorẽ magisq; ꝫtingẽ tem cũ ceteris cholera sit hu. paratioꝛ adustioni sui caliditate ⁊ siccitate ac sbẽ subtilitate. Melancholia tñ melancholica vt oñdetur ac ipetuosioꝛ ⁊ effrenioꝛ existit per hunc modũ innaturalitatis melancholie non minus audita. Quidã ẽt dixerunt illã forte deteꝛ rioris cure q̃ ex cholera causat praestina ⁊ ꝑpe erugi nosa cũ egritudines facte ab eis sint incurabiles cor rumpentes caloris naturalis formã specificã ceu ve nenũ collz tertio. quibus dicendũ q; si dysẽteria cau saretur ab istis ⁊ proprie ab eruginosa deterioris vt apparet: imo impossibilis foret curationis: non tñ aliquem autenticũ reperio scribentẽ ex his dysente riam causari: cum ẽt negetur ab ỹip. febrium qnto ab ipsis morbos generari. mox eni foras emittuntur aut corꝑ conũpunt: vt differẽtia oñdit. 9i. ¶ Pro pter tertiũ quidẽ sciẽdum q; deterioꝛ curatõne ẽ dys enteria illa que ex melãcholia dicta melancholica. vnde aphousmoꝝ quarta: Dysenteria si a cholera nigra inceperit mortale. Quod ⁊ ratione firmat: qꝛ illa peioꝛ curatione que hz qualitates magis effre nes ⁊ nature humane contrarias similiterq; acutioꝛ reo. Huiõi vo ẽ que a melancholia causat melãcholi ca. Ebulit eni ⁊ fermentat terrã inducens ampullaz vt iura ebullentia ⁊ acetum a qua fugiũt muscẽ ⁊ aia lia illã nõ gustantia: nãliũ secundo: iteriorꝛ tertio: õ ingenio. 14. ⁊ aphoꝛ. quarto. Primo qdẽ ꝑma ponꝛ tur duplex ⁊ ipa: Aṁ aut fit ex adustione melãcholie nãlis grosse vel subtilis: q̃ aũt ex grossiori difficiꝛ lius resoluit a mẽbro reliq̃. vnde ibidẽ: Illa q̃ magꝛ ẽ acris et deterioꝛ existit: ipsa ẽ q̃ gñatur ex adustio ne subtilioris melancholie. Sed tñ si in ipius ꝓncꝛ pio auxlio ꝑsto fuerit citi⁹ medicationẽ recipiet illa. Que vo sup terrã minus ebulit tardius perimit: ꝭz ad resecandũ ⁊ artandũ ⁊ medicationẽ recipiendus effrenis ẽ magis vt visũ dria. 32. Amplius illa ẽ deteꝛ rioꝛ sanatione q̃ in nullo distat a cãcro ulcerato cũ hic sit corꝛosiuus ỉsanabilis ẽt in exterioꝛ sito sup quẽ ꝓñt remedia aduenire tangẽdo ⁊ ꝓmanere. talis vo ẽ dysenteria causata ex felle ni. aph. 4. Hãc vo ꝓ sequit in malitia illa q̃ dicta ẽ contingere ab emissio ne in intestinis cancrena ex san. huic hu. admixto cau sata. vnõ. 9. theoꝛ. Sũt he due species pessime ⁊ moꝛ tifere maxie si humoris cõitet fetoꝛ. Hã humor adeo seuus ⁊ pniciosus non nisi ꝓpter causã gñatur maxi mam nãm extendẽtẽ vltime. qui aũt talis ei aduerꝛ satur q̃ꝫmaxime cuꝫ effectuꝫ proportionẽ causeꝛ que igitur ex talibus hu. dysenteria ceteris existit deteriꝛ oꝛ curatione. Post hanc vero peioꝛ illa que ꝓtingit ex adustione cholere ru. in melancholiãq; cõuerseꝛ hec eni se. ẽ malitie ⁊ velocioris corꝛuptõis q̃ꝫ phleg matica ⁊ sanguinea melancholicis: hz phlegma vehe mẽtioris existat adhesionis cholera iam ente assatioꝛ ne immuta: que malitie tardioris sunt illa ⁊ ipedimẽꝛ ti: verũ tñ ẽ susceptibilis curationis melãcholia me lancholica: ꝑmo ꝑma. Quod quidẽ oñdit minoꝛ ha rum melancholiaꝝ ꝭm ordinẽ in se malitia cũ ab huꝛ more generet vel minus seuo. Generatuz eni aliquã gñantis obtinet nãm aut subtiliori qui citius potest educi ex parte ceu qui cholere. deinceps aũt difficilioꝛ ex phlegmate falso facta: ea etiam que ex cholera. Unde aphousmoꝝ tertia pronunciat difficillima dysenteria: qm̃ humor choleric⁹ sui subtilitate exitũ facit. phlegmaticus aũt sua pmanẽs viscositate ac adherentia q̃ꝫ amplius ulcerat salsedine sibi adiunꝛ cta. plus nãq; nocumentũ ẽ phlegmatis ex pte visco sitatis adherentis q̃ꝫ eius oppositũ qualitatis phleg matice minus mordentis acute. Sic itaq; post hanc cholericã: post has vo ordinet alia ab humore vtcũ q; corrupto gñat melancholico vt inuit his: aphor. 6. Quicũq; splenetici a dysenteria capiunt ⁊ reliq̃. Et splenetica dysenteria supueniens bonũ cuꝫ ipsa fuerit brevis tẽporis moderata. vnde tertio. 16. Cũ aũt melancholia non ebulit: neq; odorẽ hz acetosuz tunc ẽ superfluitas melancholica quaz expellit natuꝛ ra ⁊ speratur cum ea sanitas q̃ñq;: deinde que ex veꝛ hemẽtia infirmonis alicuius viscositatis vehemẽter phlegmatice minus mordentis acute intestinis creaꝛ tur: ceu phlegmatis vitrei in viatico. Ad huiõi nãq; seꝑationẽ grãdis segrur ulceratio cũ pelliculã ite stini educat ⁊ dolorẽ causet. Quare mordet ipm̃ sup fluis ꝓcurrẽtibus ac transeũntibus ide: demum vero que generatur ex sanguie difficilioꝛ est curatõe. quã tamen rarã forte puto: neq; exanguis in propria per

manente nã: q; sic forsan dysenteriã magis generabit epaticã vel eidẽ consimilem. Cum enim vena scinditur intestinũ malignatur ita vt virulentia velut in solutione cotinui exterioꝛi contingit: quis modus vlceratõis causet: Que aũt ex apatis ꝛuptura causat difficilioris curationis aut leuioris existet ꝑm quantitatem ipsius eiusq; materie malitiam: ꝛ similiter q; ex venenosis ꝛ fecibus generat serosis acutis. Sic igitur apparet q; deterioꝛ dysenteria ẽ que ex melancholia consurgit melancholica: deinde ea que ex cholerica phlegmatica ꝛ ꝙsanguinea melancholic|: ꝛ postea q; ex phlegmatica salsa. post q; a cholera: deide que a melancholia: ꝛ ea que ab adherentia viscositatis vehemẽti: ꝛ tandẽ sanguinea non adustis: ꝛ q; ab apatis aperitura: ꝛ alijs ꝑm eoꝝ maioꝛẽ causaꝝ ꝛ minoꝛẽ. Sed ꝓ id videtur quod dicturꝰ cholera nigra ꝛ per Haliab. ꝛ Al. ponentes deterioꝛẽ fore amplius melancholiã gñatam ex adustione cholẽ amare q;ꝫ nigre. ¶ In ꝓximum: quia in eo q; cholera nigra dicitur: sicut itestinũ irremediabile a cholera nigra vlceratũ: difficulter vo auxiliabile a flaua cholera. hec enim minus deterrens ꝓꝛi. Dicendũ q; rõe cute ipꝛessionis deterius nocumentum fit ex melãcholica cholerica ꝓnter q; a melancholia minus grossa: deinde ab illa que facta ẽ a grossioꝛi melancholia: ꝛ demũ a sanguinea ꝛ phlegmatica differenter tamẽ. Ex parte aũt eradicationis deterioꝛ tertia q;ꝫ secunda ꝛ ꝑma cũ alijs vt indicatur primo ꝑma. Vel ad iductũ secundo Ga. dicendum q; non comparat melancholia usta melancholica ad melancholiã cholericã: verum illa ad choleram amarã non ustam. Hꝫ eti dubitare ꝓtingit. Contingit enĩ dysenteriaꝫ mortalem simpliciter fore si a cholera inceperit nigra. In diuisionibus vo scribit q; dysenteria causata ex melancholia ẽ mala cronica ex cuius egestione terra ebulit ꝛ odoꝛ: inde odoꝛatur aceti: cuius quidez ex coꝛiatio si antiquat non sanat. Innuit ergo q; in ꝑncipio si ꝓsto auxiliũ affuerit valeat curari. Dicẽdũ q; si dysenteria inceperit a felle nigro iãq; processerit intrñ vt vlceretur intestinũ ꝑm Cõmentatorem vlcere cancroso: eã tunc nõ possibile sanari. Aut dysenteria causat ex maioꝛi quantitate ꝛ minoꝛi fit malitia. ¶ Propter quartũ vo ad primuꝫ dicendũ q; dysenteria sanguinea facta excoꝛiatione: hꝫ euacuat sanguis tñ quantitas est pauca. Si aũt eẽt multa ceu in epatica euenit aliqua: tunc quidẽ hec eẽt deterioꝛis curationis. Ad aliud dicendũ q; ille apho. ꝑm Commentatoꝛẽ locũ hꝫ in egritudine complexionali: vel verũ extat cũ san. egrẽdiens fuerit q;ꝫmultus. Aliud aũt vt apparuit concedendũ. Ad aliud aũt dicendũ q; hꝫ verum cõuincat in ꝓposito egritudines sanguinis ꝛ phlegmatis: hꝫ sint saluioꝛes rõne qualitat cholericis ꝛ melancholicis: sunt tñ deterioꝛes rõne quãtitatis suffocationes celeriꝰ inducentes cũ amplius abundent in coꝛpoꝛe. ¶ Ad aliud dicendũ q; hꝫ cholere insint ista: non tñ pluribus bu. dysenteriam iducit sanationis cũ inter ceteros humoꝛ sui subtilitate ac leuitate facilius ex coꝛpoꝛe ac alteriꝰ possit educi. Quare vide si penetrat in contrariũ põt illius reuelli vt ratio persuadet ĩ oppositũ adducta. ¶ Ad alia duo dicendũ q; melancholia hec nõ hꝫ sbam coꝛruptam ꝛ qualitatem deprauatã cum sit naturalis mim meq; intestinis cõtraria: hꝫ breuioris animal constituat vite: differentia .xi. Ad aliud dicendum q; dysenteria que splenet̃icos curat non generatur a melancholia seua: verum ab aliquo humoꝛe vtunq; iã in melancholie coꝛruptionẽ mutato vt ostensum. Ad aliud dicendũ q; huiõi melancholia cum fieri incipiat innaturalis acquisiuit acredinem: quia cum ipsius vt terrestritate ponderosa vlcus ingerit intestino Ad aliud etiam per hoc ꝛ ꝓius quid dicendum apparuit.

¶ Differentia .xii.

Quod in dysenteria epatica ꝓpetãt stiptica mõstrat ꝑ viaticũ ꝛ septimũ ꝓactice ꝑcipiẽte in ea stiptica exhiberi nõ parũ eleuata: vt trociscos de karabe cũ rob gra natoꝝ muꝛoꝝ aq̃ portulace berberis ꝛ huiõi: ac ét que sputo san. ꝓferentia. ¶ Rursus dysenteria ꝟ fluxus ẽ qdã: stiptica vo cũ ꝓdensent ꝛ ipellent eundẽ cõpescunt ꝛ marie ẽtute curatiue. Itidẽ in ceteris epatis passionibus in qbus non tñ videnꝫ ꝓpetere vt ꝟ stiptica ꝑcipiunt eidẽ administrari: apparens de ingenio: ita vt ꝛ resolutiuis maturatiuis illiꝰ sint admisce da. vnde ꝑmo ãrta: Cũ hora fuerit resoluẽdi apata epatis ꝛ stomachi non debes dimittẽ gn stipticas medicinas bonũ hñtes odoꝛẽ admisceas. Quod fulcit a minoꝛe. Et fulcit q; illa ꝓpetũt q; inspissant ꝛ cõpescunt sanguinẽ subtilẽ fluentẽ ab epate q;ꝫ ẽ sanaq; loture carnis similans. vnde interioꝛ. 5. Cũ videris egestiones vel nouiter occisaꝝ carniũ loturis assimilatas certa fit cognitio passionis epatice. Sed ꝟ agunt stiptica. Rursus cum eductio alicuius nocet: illius retentio ꝓfert ꝑ rõnẽ ꝓꝛi etatiꝭ cure sed quod educit hic obest: cũ sanguis ꝛ spiritus euacuent q; vite sũt cã. Proderit igit eius retentio. In epatica ita q;ꝫ dysenteria ꝓpetunt stiptica. Oppositus tertio sexdecia. Adhuc qõ epar ifrigidat ac ipm amplꝰ ab eiꝰ semouens nã ꝛ mãm in id ipillat ꝛ ꝓdensat ipius ꝓhibẽs expirationẽ nõ ꝓfert ĩ huiõi egritudie. talia vo sunt stiptica cũ sint frigida in gradu tertio. in dictis ylibus. Et firmat q; meatꝰ epatis sunt tandẽ angustissimi tãq;ꝫ capillares entel uilli. Adhuc cũ epar sit velut san. ꝓgelatus ꝑmo ꝑma. qõ ipm amplius deniq; ꝓgelat lesionẽ nõ parua id cogit ĩcurrere. huiõi vo stiptica cũ frigidiora sint ꝓnũciata. Nõ igit in tali morbo ꝓpetunt stiptica verum potius aperitiua. ¶ Propter primũ quidẽ sciendũ q; vt nomen designat dysenteria ẽ fluxus cũ intest inoꝝ rasura. discisionẽ nãq; denotat itestinalẽ. Et: teron intestinũ: ide enteria .i. itestinalis q; tripler existit. Vna quidẽ cum pingendo q;dã sup intestina existens excernitur. Alia qua mẽbrana superficialis interioꝛ ipsoꝝ educitur. Tertio vo cũ ꝟa abradatur intestini: apho. 4. Et hec iuxta rõnẽ vocabuli appellat dysenteria ꝓpꝛie: Quoniam epatica dicta dysenteria metaphoꝛa dr̃ amplius cũ rarissime in ea excoꝛiatio intercidat. Et iõ interioꝝ quinto plures medicoꝝ decepti hanc .i. epanca estimãt dysenteriã. Est aũt ipa sanguinis puri cui nõ admiscet egestio: theoꝛice. 9. Secundũ quosdã vo fluxus vẽtris sanguinolentꝰ ab intestinoꝝ excoꝛiatõe. Hꝫ q; non semp neq; in omni dysenteria epatica sanguis emittit purus: verũ tãdẽ eruginosus ẽ: aliq̃n cũ excoꝛiatione consequẽti aut antecedenti dicet qs dysenteriã epaticã fore fluxum

humiditatū p intestina ex prava epatis dispositiõe causatū. Humiditas aūt que in ipsa emittitur est vt liquor loturis carniū nouiter occisaꝝ assimilat⁹: aut velut sanguinis sex: interiorꝝ tertio. In ea quoqꝫ in ꝓncipio hycores excernunt sanguinei. Lepore vo ꝓcedenti grossi ꝛ sanguinei multū. In vltio vo nigra certissime cholera. Gal. ꝛ Haliab. 6° quoqꝫ de accidẽti quattuor egestiones ponunt sanguinee: quarum tres huic ptinent passioni: de qbus vna ex abscissione ꝓtingit aut magnoꝝ alicuius doloꝝ vel exercicij dimissione nõnulla: ex melãcholico accidit sanguine lucido. quarta quoqꝫ ẽ sanguis paulati defluẽs ab ĩ testinis. Tertio quidẽ. i4. Plures ꝓpletius ponunt maneries humiditatū egredientes ab epate diversificate in sba eius quod expellit. ꝛ cã illius: Substantia enĩ q̃ ꝓpellit inde alia ẽ chimosa: q̃dã aquosa: hec ablutio: nõnulla cholerica: quedã viruleta: septia nigra ꝛ nigra vt fex: ac nigra melancholica: nõnulla ẽ fetida ꝛ hec ꝑuata fetore: aut sanguis purus q aliq̃ expellitur vomitu: ꝛ q̃dã ẽ que in grossũ nigrũqꝫ advenit circa mortem ꝛ ẽ epatis caro. Causa quidẽ earum expulsionis aliq̃ est ap̃a eruptum aut opilatõ aperta vel scissura seu vlcus vel corrosio aut debilitas retentiue seu attractiue vel digestiue. aliq̃ totaĺ repletio cã vel dimissio exercicij ꝛ additio in cibo ꝛ potu. ¶ Ex his quidẽ vlterius cõdescendenduꝫ ad causas egestionũ pticularius ptractaꝝ assignatas iuxta doctrinã indicatã Aui. Distat aūt inter dysenteriam epaticã ꝛ intestinalẽ q: quod egreditur ab intestinali est paulatiue ꝛ cum rasura squamosa ꝛ dolorosa pungitiua: sed quod in epatica ẽ sine dolore ꝛ ẽ multũ ꝛ non cõtinue verũ cũ interpolatione. Adhuc in ea q̃ intestinoꝝ est pmixtio stercoris cum eo quod egredit. non sic aūt in epatica. Differunt ẽt epatica ꝛ stomachalis: q̃m epatica ẽ chilosa equalis in q̃ ia5 opatus est stomachus: in ea vo q̃ stomachi nequaq̃5. Nosce q⁹ dysenteria epatica dupliciter accipitur vna quidẽ cõiter ꝑ fluxu cuiuscũqꝫ humiditat̃ ab. A ꝓtacte p epar transeuntis divisa ꝑ stomachalẽ: alia ꝓprius ceu maxime ꝓ illo cui⁹ initiũ est a sanguine loture carnis simili de quo sermo ꝓncipaliter exit. Que aūt brevitatis gr̃a sunt huiõi tertio requirat i4. ¶ Quinto quoqꝫ interiorꝝ huiõi passionis indicatur taliter inscitia. hec passio incipit interduꝫ sine febre: tp̃re vo procedente corrupto sanguine ſm epar supuenit febris quaꝫ medici valde cõtemnunt inexpti ita vt totaliter videaĺ eis q̃qꝫ laborans absqꝫ se. Si aūt febricitant putant pp ieuniũ ꝓtingere iã appetitus gr̃a: ꝛ ideo cũ videant eos interdũ vel excernere balneant ꝛ negligentius pmittunt dietari. qd ãt sit shpticũ: dr̃a oñdit. i65. quod ſm plus diversificatur ꝛ minus vt ꝓparabilium reliqua. ¶ Propter secundũ vo sciendũ q⁹ aliqui opantes vehementer stiptica ꝛ indifferentes nõ discernentes in hac exhibẽt passione. Promouẽturqꝫ eo q⁹ fluxũ hunc putant ꝓ stringentibus simpliciter curare q̃lia sunt stiptica. Rursus ꝓcipiunt in oĩbus passionibus epar shpticis robotari. hec aūt absolute ñ valent ĩ tertio videbiť dicẽdoꝝ. ꝛ merito: q̃m plures decipiunt in huiõi passionis curatõe: tũ q: de se q̃5 difficilis. vñ prac. ¶ Epatice dysenteria medela ꝛ cura pdifficilis ẽ ꝛ per pauci liberant ab ea: tũ pp medicoꝝ inscitiã. Quare subditur: Multi eteni parũ cognoscũt epatis debilitatẽ eiusqꝫ cãm. Ait equidẽ Gã. se cognouisse quosdã qbus dysenteria inerat epatica ex epatis debilitate cãta. ꝛ pierunt ex pauca curationis horum notitia Interdũ nãqꝫ hec passio ex humore accidit acuto ef fluente ad ĩtestina vlcerante illa quã dysenterie curant intestinalis cura: cũ epatis egeat puidẽtia: q̃re laborans pditur ĩde. Idẽ quoqꝫ breviarij tertio: qui amplius hodie ꝓtingere video. Et hanc qdẽ scuam passionẽ ꝓspexi in ptibus gallicanis ꝛ deinceps affinibus vigere ꝓcipue. Aliqñ ẽt dysenteria ꝓsequitur epatica ex intestinali cũ ꝓtenditur ipa eo q⁹ ĩtestinis ꝓpatiuntur mesaraice. Fit eni q̃qꝫ a mesaraicis huiusmodi passio ꝛ his tandẽ epar quã ĩperiti negligũt silr credẽtes eã fore simpliciter intestinalẽ. ¶ Propẽ tertiũ vo sciendũ q⁹ dysenteria epatica si cõtingat ex sanguinis repletione totius: tunc cura ipius ẽ p aliã regionẽ eductio ꝛ oĩuꝫ q̃ sanguinẽ hñt multiplicare alienatio ꝛ eoꝝ oppositis adhesio in q̃ non egeẽ nisi modicũ stipticis vt derivata mã ꝛ educta epar ne deinceps recipiat roborẽt. Nõ eni vti oꝝ fere stipticis ꝛ ꝓprie fluxus tempore vt superabundans cõpescatur intus materia ꝛ hic quidẽꝫ non est difficilis cure ceu ip̃opue dicit q̃ẽmulũ dysenteria. Si aūt ex epatis accidat peccato aut erit q: debilitatũ chilũ ad se non possit attrahere ita vt venter remaneat liqdus corpusqꝫ demacreť cũ appetitus debilitate: in cuius quidẽ curatõe competunt calida cum quadã stiptici tate vt epatis roboretur vigor. Calida quidẽ quoqꝫ ea iuuant attractioni cũ epar ibecillitatum chilũ nequeat attrahere vel in eius sba ex dominio calidi vt frigidi ꝓportionalis aggregaŧ sba. Siquidẽ frigida grossa impillans ꝛ obstruens epar tunc rõne passionis nullatenus cõpetunt stiptica. Unde tertio. 16. de testans. A. exhibenies stiptica inquit: Illud qõ cadit de errore in hoc capitulo est vt dentur illi qui hꝫ fluxum epaticum opilativum medicine constipative in opilationem addentes ipamqꝫ confortantes vt strigant nãm ꝛ id ad errorẽ perducit maximum. Et multotiens insipiens linit epar cũ sanguinẽ inspissãtibus eoꝝ frigiditate in quo ẽ moꝛs ꝛ putrefactionis susceptio: imo cũ in causa huiõi passionis ẽ in mesaraicis ꝛ epate opilatio oportet intendẽ in opilatõis aptiõe Et iã laudaverunt passulas pingues ĩ hoc capitulo ĩ tñ vt quidã estimarunt eas sanare fluxũ totiuũ difficilẽ: quod expertũ non fuit ab eo quod duxerunt lõginquũ. Quare tertio. i4. Passe cõferunt debilitati epatis ita vt prohibeãt solutionẽ aq̃ carnis similẽ. Videtur aūt oñsum prius quod vtiqꝫ mãm impillat ꝛ condensat in epate ac ob id putrefactionẽ parat frigiditate addita robur ipius destruens: dysenterie ñ confert epatice: sed hic talia sunt stiptica cũ simile incitativũ ad furiã simili ꝓiungatur. Non itaqꝫ stipticatio huic ꝓvenit passioni: gr̃a tñ partis regentis stipticantia. Epar nãqꝫ ꝛ stomachus vt eorũ robur custodiatur ꝑ ceteris laborantes egent semp stiptici vigorari vt edocent prearguta. Qui siquidẽ calonis dominio in epate materia subtilis dominetur calida ceu sanguis subtilis loture carnis similis qui tandẽ in fecẽ solet eruginosã cõverti sic opus est frigidis ꝓ temperate malã complexionẽ epatis calidam remittentibus ꝛ stipticis mensurate vt epar vigoreť ꝛ sanguis inspissetur subtilis: non tñ adeo stipantib⁹ vt qõ delapsũ iam prohibeatur descendere. nã retẽtuꝫ

ercoriatiõe causaret ⁊ putrefactionẽ:itaq; hec cõpe tũt ꝑ ceteris ãplius stiptica:qt ⁊ rõne partis ⁊ passio nis:quod septio firmat practi. Cũ epatis medic⁹ co gnouerit passionẽ ipm curare o3 ꝓsortantibus:⁊ his q̃ ipius malã ꝓplerionẽ auertũt:⁊ deinceps incipiat vti eis q̃ sanguinẽ incarcerãt:vt inde huius passiõis amputent incõmoda:q̃lia sunt lactuca terra sigillata ⁊ cydria cũ reliquis. sic igit indicatõe sumpta semp ẽ stipticandũ aperte a dispõne interdũ ita:q̃q; vero alit. Bis quoq; poteris cognitis egestionibus epatis reliquas curare ꝑmissas. Et ad sũmũ huius egri tudinis curã scribũt auctores succinctã tanq̃ in ipsi us ꝓfidẽtes parũ salute. Nosce quoq; q; corpus ple etoricũ añ oĩa opus eductiõe:ne mã retineatur aut al terantibus agitata in q̃ subtilia labatur per ãplius.q dã vero modernoꝝ in hac ꝑcipiũt passione tenuẽ nõ eẽ dietã exhibendã. Cuius qdem ꝓriũ idicat. A. ing ens: In inceptiõe assellationis epatice plurimũ ẽ vt non approximet pani:qt epar non recipit ipm :imo rectius est vt sit ꝓtentus aq̃ sanich in die bis aut ter. Adhuc dieta non tenuis laborẽ causãt in epate: nãm ẽt distrahit in morbi regimiẽ:⁊ fortassis hi robur cu piũt vtutis inspicer. C Propt q̃rum vo ad ꝑmum dõm q; stiptica ꝑcipiũtur dari post epat ꝓsortationẽ ⁊ praue cõplexiõis alterationẽ cũ humiditas q̃ fabri catur ab epate fuerit subtilis aquosa:vt ipius ꝓdensẽ tur ⁊ retineatur:ñ ãt cũ fuerit fra grossa impillatiua. Quod oñditur cũ ab haluab. dicit post vti bis q̃ san guinẽ incarcerant. vñ ipius cura non ẽ vlis vsq; q̃q; Ad aliud dicendũ q; in hac passiõe non solũ:si sit in ea fluxus egetur ꝓstrictiõe:imo ẽt apertiõe nõ parũ mã educatur. vñ tertia sexdecia Hipo. dixit q; vomi tus phibetur vomitu ⁊ fluxus fluxu:q̃n stiptica etiã cũ ꝓferant in pñti:nocent tñ cũ non expediũt in futu ro:⁊ per talia non perficitur cura. Curantia nãq; de bẽt cẽ per se ⁊ permanentia ⁊ nõ per accidẽs ⁊ trans mutabilia.153. Ad ꝓfirmationẽ silr apparet.cõcessũ nanq; vtendũ stipticis epate ꝓboratio ac ẽt passio nis gra cũ humiditas fuerit subtilis ꝓfluens. Ad ali ud qdẽ qd dicendũ apparuit:confessũ eni tã gra par tis vt epatis semper cõpetere vtcũq; stiptica:nõ aũt passionis rõne. Ad aliud dicendũ q; eius quod edu citur retentio confert nisi id quod retinetur sit tale ad cuius quidẽ ꝓsequatur acritas ⁊ mordicatio.ppt q̃o intẽdatur:⁊ fluxus tunc potius aperiendum q̃z angu standũ. Ad ea ẽt q̃ alterius partis quid dicendũ vsũ: q̃n cũ mã frigida fuerit grossa impillata non egetur stipticis saltẽ passionis gra. Ad aliud dicẽdũ q; epar ẽ sanguis ꝯgelatus. i. inspissatus nõ quidẽ a fro ve rũ ab iformatiua vtente qualitatibus ⁊ maxime cali liditate vt instro. C Differentia.203.

QUod ileon ex stãguria

febris nõ curet superueniẽs oñditur per Lõ men. detestante aphoris. sexte se. per totũ neq; hipo cratem ꝓficientẽ:cui⁹ qdem series:Quibuscunq; ex stranguria yleos unascitur in septẽ pereunt diebus nisi febre superueniente multũ fluxit vrine. Rursus: Quod mẽbra debilitat ꝓncipalia digestũ corrũpit:⁊ spũs inflãmat: yleon nõ sanat. Hmõi vo ẽ febris cuꝫ sit morbus vlis ceteris infestior. 8. de inge. Est nãq; abundantia calidi extranei per oẽ corpus ãa diffusa Palin: Quandocũq; nocumentũ adiungit nocumẽ to non perficit verũ magis incitat ad furiã. Cũ enim silr adunat silr:velat ignis efficit in igne:simile nãq; silr occurrẽs furiã intendit. Jd ãt ꝓtingit cum febris morborum seuior alij copulatur morbo. Eti: Si fe. yleon curret is erit ex humoribꝰ ꝓsurgens frigidis vi scosis cũ factũ ex calidis ceu apostemate ãplius ifla maret ⁊ lederet:sed cũ yleõ causato ex mã frigida vi scosa non ẽ febris. vñ in viatico: yleos qui de humo ribus frigidis neq; tumorẽ hz neq; extensionẽ neq; feb. ceu qui ex apostemate accidit calo. Jtaq; yleon ex stranguria causãtũ feb. non sanat superueniens. C In oppositũ aphorismus ꝓinductꝰ. vñ tertio. 16. inquit Hipo. Cũ accidit ex distillatõe vrine ileos mo ritur ille cuius ẽ in septimo nisi accidat ei febris ⁊ cur rat cũ ea sudor plurimus. Xi. vero illius: Qui habz difficultatem vrine ⁊ aduenit ei post ipam tenasmon moritur in septio vt si accidat febris ⁊ puocationem plurimã faciet. Ecce q̃dissute dupliciterq; introduc aphorismorũ sicut consueuit vt semper extorte ꝓmo nes aliorũ inducere. Vel alludit vltimo Ga. voleti ve sicã cõprimere longaonẽ ⁊ non yliaca intestina. Ad huc siẽ se hz febris supuciẽs spasmo l'tetano q de hu moribus frigidis viscosis occurrens:ita superuciẽs yleo ipa ex eisdem ꝓstructo:sed ea illum curat. vnde aphous. 4. A spasmo vel tetano bito febris superuẽi ens solut egritudinẽ. Et fulcitur:q̃n epilepsia mul totiens soluitur ppter feb. q̃o tolerat habens eas et ppe que sunt longe. Jgitur yleos factus ppter strã guriã se. tollit superuemens. C Propter ꝑmuꝫ qui dem sciendũ q; stranguriaẽ parua ⁊ sepissima mictu ra: aphous. 6. A vero est cũ vrina guttatim mittitur ⁊ velocit exeat quod acumine seu adustione aut defe ctione vesice accidit ꝓtentiue. Defectio quoq; aducit ex apostemate vel vulnere aut intpamenta cõpletiõe seu de grossa ventositate. Disuria vo est cũ duritia ⁊ angustia:neq; sine magno dolore actionẽ suã com plet vesica. Quid ãt sit se. dria mõstrauit. 87. Est aũt yleos dolor intestinoꝝ phibens sterc⁹ exire ab inferi ori parte cogẽs aliq̃n ipm vomere in viatico. vñ Lõ men. aphous. 6. In yleo infert⁹ nulla egrediuntur: ⁊ si acutus clystere construatur non tñ patiẽs iuuatur Paulus quidẽ:ẽ acutissima passio dolore plena qua miserabili pereũt morte stercus per os reiciẽtes cu ca finẽ. 9. vero theon. Que yleos vocat passio ⁊ in terptatur veratio dolor: est grauis accidens intestis Cuius in diuisionib⁹ ẽ expositio :domine miserẽ ma rie tñ cũ ex apate ꝓtigit calido. Desecdit eniꝫ abeleo quod grece misereor: ex quo yleos. vñ tertio sexdecia Inquit Hippo. Cũ acurrit in colica a q̃ de⁹ meatur vomitus ⁊ sigultus ⁊ cõmixtio rõnis ⁊ spasmus: tũc totũ illud ẽ significatio mala. Sunt ãt tres passiones ꝙ silr coasimiles: fiunt eni ex materia sepe consimili ⁊ i loco codẽ cõi cum dolore simili: particularit vero dif ferentes ꝑ ãplius ⁊ minus. Est eni strophus tortio seu cholerica ⁊ yleos. cũ eniꝫ mã brevis fuerit inducitur tortio: iuxta illud in tegni: Tortio vero in ventre q̃ preuia ẽ in colicã. Ipsa quoq; sm veritatẽ accidit in intestinis grossis vt colon a quo deriuatur ⁊ his q̃ ipm sequũt:⁊ est stroph⁹ difficilior valde yleos vo ppe in itestinis generat gracilibus:q̃q; tñ yleos co lica ẽ in qbusdã locis. vehemẽter. n. ẽ filis illi: frio. 16. q̃ sm Gariponti ẽ passio acuta sub augusto tpe. vñ in viatico. Universaliter morb⁹ ipe pessimꝰ ẽ ac mor

talis aliq̃s in die scđa interficiens: ⁊ in terđ̃ in ktia: ⁊ raro sanat. A. tñ plus q̃ accidit yleos est in septimo qui vł morbus epidimialis ⁊ ptagiosus. vñ idez Et ipe vadit de quibusđ̃ ad quosđ̃ pmutatõe que fit in aere pestilentioso: ⁊ de terra ad terrã pmutatione egritudinũ venientiũ. Ipsa quidẽ pluribꝰ ꝓtingit de causis. Nam aut ex apate calido in intestis subtilibus causato: vel ex hũore phłatico grosso viscoso: seu ab opilatione causata ex fimo: siue stercore siccor quo intestinũ obtorquet vel ex siphacis ruptura cum intestinũ semotũ labit in osseũ: aut ex ciborum copia: vel leniter medicamis porrectõe: theo. 6. Fit etiã fm A. ppter potũ q̃que frigide non fm ipius necessitatẽ cũ eo quod accidit ex causis cũctis quibus ⁊ colica. ¶ Propter scõm vero sciendum q̃ Cõmen. simpliciter damnat antemissũ aphor. tũ q̃n ex stranguria non possit yleos ꝓsurgere: tum ẽt q̃ feb. supuenẽs illũ non curat: sed intendit pamplius. Primo equidẽ q̃n multos dicit se vidisse tẽpe suo ex stranguria in mortẽ peruenisse: quorũ vesica videbat plena extensa ⁊ dolorosa: ⁊ tñ nullus ita patiens yleõ incurrebat Rursus. Is magis videt debere ex apate matricis contingere cũ ipa vsq̃ ad diafłama ascendat quo ite stina debuit amplius cõpmere: sed ex eo yleos nõ fit Palin: Si vesica esset apata solũ rectũ cõpimeret intestinũ ⁊ non subtile in quo yleon dictũ est fieri. Concludit igit ex stranguira yleon causari mime. vñ qs fortassis per yleon colicã ẽt audiet vt tactum. Quod ãt scõo non possit yleos febre iuuari mult ostendere. q̃n is causat ppter apostema vesice. Febris ãt superueniens ipm non curat: verũ potius malicã eius augmentat. Adhuc febris non curat quẽcunq̃ morbꝰ nisi de frigiditate morbus fuerit siue sola siue cũ hũoribus phłaticis vel ventositate grossa ⁊ inflatiua ex qbus non constat yleos: verũ potius ex apate. Non igit febris superueniens ipum curat. Aut. vo Hip. tenens aphorismũ ait Gal. causam ignorauisse: q̃n yleos phłaticus ⁊ ventosus iuuat cũ febre. Sed qs fortasse obuius Ga. eius tollet arguta dicens mime q̃ inducta valere. Ad pmum quidẽ dõm q̃n ꝛsi Ga. non vidit suo tpe ⁊ regione yleon ex stranguria causatũ: alijs tñ visum. vñ illud. 193. Expertũ qdem id ĩ pluribus horis de hoc pt audiri: ecu febrũ inquit pmo: Ego nondũ manifeste vidi quintanã: neq̃ aliaz quandã vlterius a quartana: ppter quod. A. 4. pma fere Ga. impugnans ait Hip. Certificauit fmonem in inuentione febrũ septane ⁊ nonane: ⁊ rettulit iam mihi fidelis quidã se fecisse nonã. Quintanam vero multotiens vidimus. Non eni 03 vt negent egritudines quas non ꝓtingit in tpe quodam ⁊ regione quadã: q̃ hoc genus non cõprehendit p̃ multitudine. silĩter interiorũ. 6. In quodam loco arabie vt aiũt vocata traguntia fiunt neruosa quidẽ lubricis in colore ⁊ grossitudine simlia: quod equidẽ dicentes vidisse multos audiui. Non ꝓsiderans vero ipe non habeo cognitionẽ neq̃ gñationẽ neq̃ sba eoz certissime Hec autẽ passio Almansoris. 7. vena vocatur ciuilis q̃rto vero tertia vena medeni: q̃ in hac abundat ciuitate. vñ subditur Ga. dixit q̃ non fuit comphensũ ex esse illius aliquid manifestũ super quod sit inuitẽdũ q̃n ipse non vidit eam oio. Ipseq̃ scriptor semel in quadã cõsperit moniali. Doctũ etiam non reperio ab arabicis cõiter expressum cũ tñ apud italos sit cõ munissimũ apa: ⁊. 14. de ingenio tractatũ. Ad aliud dicendũ q̃ non 03 fieri yleos ita ex apate matricꝭ vt ex stranguria passione vesice: q̃ ipa ⁊ maxime ĩ viris vehementiorem hz connexionẽ ⁊ artiorem colligationẽ cũ intestinis q̃z matrix. hec enim debilit alligatur ⁊ laxe quod oñdit ipius descensus ⁊ ascensus circa vtebrũ connersio. Et ideo vtus regitiua ꝓpellit ipam versus ventris musculosa cum ascẽdit ad diafłamane intestina cõprimens passionem causet in eis. Ad aliud dicendũ q̃ hz vesica intestinũ rectũ imediatius compmat cõitate tñ quadã reliqua valet cõprimere. Nam societas seu cõitas qua passio vno cõpatit alteri multiplex exstit: vel q̃ natura sunt ꝓtinue inter quas aliqua ꝓtinuant instra sicut cerebrũ ⁊ stomachꝰ ppter cõmunitatẽ neruorũ inter ea: ⁊ matrix ⁊ mãme venarũ ꝓtinuitate. vel q̃ vnũ est via alterius ceu inguina cruris apati: aut quia sunt vicina situ vt cerebrum ⁊ pulmo: vel q̃ vnũ radix ⁊ pncipium actiõis alterius velut diaflamma pulmonis in aeris attractione: seu q̃n vnum seruit alteri vt nerui cerebro: aut q̃ tertio associatur alij sicut cerebrũ renibꝰ eo q̃ vnũ quodq̃ associatur epati ⁊ ventri: pmo secũda ⁊ tertõ pma: quo quidẽ modo vesica iliacis associatur mediante recto intestino. Aut dicendũ hmõi societatẽ cõpassionis soze ppter matertei eruberantiã vesice causatam vt ea puniens ad intestina minuta yleon iducat: iuxta illũ aphoris. 7. Quibuscunq̃ epar aqua impletũ momentũ erupit: his venter aqua implet ⁊ moriuntur. vesice quoq̃ orificũ angustius est illo quod matricis. Ad illud quod pstadet febrẽ yleon supuẽientem non iuuare verũ efficere: dicet aduersarius q̃ Ga. q. somnians putauit yleonem ex apate calido ꝓsurgere: cũ inquit dico apa calidũ seu durũ illud facere nec credo hanc constipationẽ fieri ex humoribꝰ grossis viscosis cũ tamen oẽs ipsius imitatores ex eis firment iliacã contingere passionẽ. qd aũt maxime excitauit Ga. que taliũ pferre fuit q̃ aphorismi vt fassꝰ experientiã non pcepit. ¶ Circa quidẽ pdicta dubitare ꝓtingit quia dictũ p Ga. matricẽ vsq̃ ad diaflamma ꝓscendere. cuiꝰ oppositũ interiox apparet ita. 6. Matrix neq̃ ad diafłama neq̃ ad aliquẽ aliũ locuz deuenit: non enim vsq̃ ad ventrẽ reuelli apparet. Dicendũ q̃ matrix non puenit vsq̃ ad istas ptes apphensione: velut aial mota: sed magis vere instinctu quodã seu clementia diuina. Reprobat eni pdicto sexto Plato fere matricẽ ⁊ alij putantes aial existẽ filiorũ pcreationis concupiscitiuũ. Aut dicenduz q̃ Ga. non intendit q̃ matrix cõpatiẽ absolute ptingat ad diafłama vsq̃ sed mediate vel potẽtia ac si dicat ipa multũ ascendit cũ ligamenta eiꝰ sint laxa dissoluta cõpatione vesice pmanentis imobilis fere vł mortẽ litigiosi. Ga. volens oiariã sic obtinere quecunq̃ potuit cõphendit sicut alia non pauca ibidẽ inducta calũniam vt visũ pati valẽtia non modicã. ¶ Propter tertiũ vero sciendũ duo q̃ Ga. visus est negare pmitus qdem q̃n ex stranguria ꝓt yleos ꝓsurgẽ aut materie exuberantis vt tactũ deductiõe ex vesica in subtilia intestina gra cõitatis ⁊ impulsiõis nãe ꝺ mẽbro nobiliori ⁊ sensibiliori ad quod nõ tale. Aõ ostẽdit intestinorũ strophus vel torsio cũ aliqs vrinam veneratione vel alio cogitur retinere. 6. de accidenti mãm vero hanc maxime recipiũt gracilia intestina cũ sensibiliora passibiliora minusq̃ tecta defensiuo

sit grossis ceu oñdit extremitas virge mor doloroſi or passiõe facta vesice: tũ qñ ꝓmo sensituo ꝓpingo ra: tũ ét quia mn⁹ viscositate ꝛ pinguedine obducta vel id qo accidere dicet: q: vesica plena ente vrina eã ab ipa q̃ztũ ꝑt auertit nã illã vsus intestina dirigens verens ne ad intestinũ perueniens rectũ vesicã com pssione doloroſiorẽ reddat. q̃re illã potius in intestis cogit manere gracilib⁹ quo dicet modo dria ꝓsti co licã ex vlceribus ꝛ pustulis generari, yleoſ itaqꝫ põt ex stranguria causari. scõo quidẽ qñ ois cura perfici tur ꝛ̃rio: sed febris est mala cõplexio calida ꝛ sicca: yleo vero positũ ẽ ex hũiditate frigida phlegmatica ꝛ ventosa ꝓtingere. vñ aphoris. 6. Constipatio siue grossicies vẽtosa ꝛ inflatia vel complexiõis mẽperã tia fra curant febre: liq̃facit enim ꝛ dissoluit mãm cõ stipationis gñatiuam ventositatis maláqꝫ ad tẽperamentũ cõplexionẽ. Palin: Ibidẽ bonũ eẽt dici hũo res grosſos crudos viscoſos ꝛ frigidos creare hmõi mor: bũ: ꝛ eũ cũ se. ac vrine purgatione curari. ℔ aũt mor: bus ꝑm reliquos yleos exĩstit q̃zuis id non senti at Ga. Et ió dixit. A. ipius cãm in ℔ ignor: asse. itaqꝫ quis yleos ꝑt febre superuenie̅te cãtus ex stranguria curari: ꝛ marie cũ vrine aut sudoris fluxerit multitudo. ¶ Propter quartũ vo ad ꝑmũ dõm q̃ iã apparuit. Non enim Ga. ꝓcessus est vsq̃quaqꝫ. Ad aliud dõm q̃ maius ẽ inuamentũ qõ aliqs consegẽ ex materiei ylei dissolutione per se. q̃z ipius nocumẽ tũ ab eo q̃ febris ceu ipa spasmo aut tetano superuemens ex repletione dicto eiusdẽz curatiua. Ad aliud qd dicendũ notũ exĩstit. ꝫ enim febris per se vlr nocet: per accidens tñ inquantũ mãm fram ꝛ ventosã calefacit ꝛ dissoluit ꝓfert peraplius. ¶ cũ enim mor⁹ occurrens alteri super eius fundatur mã ipam coaptans ꝛ in melius adducens non lesionẽ ꝫ inuamentũ operatur. cũ aũt oppositũ inuenit necesse sit q̃zmarie velut i hydropisi cũ febre ac in emothoica cũ pleure si euenit passione. Ad aliud dicẽdũ q̃ febris mor cuidam subuenit morbo vt yleo ex apate cãto. Alia vero demũ vt ei qui ex humor: ibus crudis cãto ceu q̃ spasmo ex repletõe occurrit: hinc vero febris superuenit vel ctatõe quadã nãe aut ingenio seu arte vt quod nocens expellatur. Neqꝫ intelligendũ vnãꝫ yleo ex ffa cã febrẽ non adesse verũ perparũ relatione ipius ex apate calido facti. horũ tñ ꝑmũ vr̃ sensisse Ga. exĩsti mãs febrẽ tm apati vesice associari calido l̃q ñ sit febris neqꝫ cũ accẽtibus seuis adeo ceu q̃ facta fuerit ex apate calido. ¶ Differentia. 204.

Quod narcotica non

q cõpetũt in colica oñditur: qñ cura ẽ per ̃rium abscisio morbi vel cause: hũc aũt non abscindunt stupefactiua verũ potius adaugent cũ eorũ frigiditate p: au. inducunt qualitatẽ eaqꝫ iporũ simul sbe colice mãm ingrossent ꝛ inpinguent ꝛ intestina implent peraplius. Adhuc vt vlius sit ratiocinari egritudo eget curatione: colica vero ẽ egritudo. ipsa quoqꝫ curaf aut in melius cõplexionẽ alterando: aut euacuando. Ab his enim cure ingenũ simplicif est sumendũ Nullũ aũt horũ narcotica operant: sed oppositũ magis. Virtutẽ nanqꝫ ꝓste nũt cũ ipa calidis permanet quod eius oñdit actus motu explicitus a calido cãtus ac si semper. Dembtũ ét ob hoc ineptũ mortificatione reddit ad horũ receptionẽ per quẽ hꝫ esse et operari. Quod aũt complexionẽ quãcunqꝫ infelicitent: aut praue alterando vel euacuationẽ phibendo apparuit. Rursus: Quod dolorẽ inducit non cũ petit in colica. sed torporifica doloꝛẽ causant, ꝓpter cui⁹ sedationẽ quis dicet ea forte administrata: qñ cõplexionẽ mor friguditate coalterant: ꝛ solutionẽ imparj causant cũ mãm in partẽ impellant ꝛ aggregent soluendo candẽ. hec ãt duo causas ponũt doloris. Eti: Accidens sequif morbũ vt vmbra corpus: ea vero ñ ꝑt nisi corporis remoueri ablatõe. Nõ igr̃ sedari poterit stupefactiuis dolor accidens si non ei⁹ subiectũ vt morbus sua si hẽat tollatur causa. Adhuc si torporifica conferũt in colica ꝓpter quid non administrãtur in ꝓncipio cũ virtus sit robusta: ꝛ i peractis passionibus eadẽ die ac hora ꝑm veterẽ sit medicandũ aliogn nanqꝫ detestationẽ incurremus Erasistrati naue imperito assimilati q in fortibus egritudinib⁹ debilibus in ꝓncipio vtebatur remedijs. 154. In colica itaqꝫ non cõpetunt stupefactiua ¶ Oppositum vero hmõi cõitas ꝓfitetur medicantiũ. Amp. quod virtutẽ qescere facit ꝛ sedat accidentia cõpetit i colica cũ hmõi nãm vehemenr impugnent. talia vero vt declarabitur sunt narcotica. Eti: Quod malã cõplexionẽ alterat ꝛ sbam materie ingrossat ꝓfert ꝛ marie cũ calida fuerit ꝛ subtil⁹. sed talis ẽ q̃ colice cũ ex hũoribꝫ fiat calidis indũ. Rursus: Cũ hec ex ventositate fiat q̃ calido cãtur submisso ex frigido destruetur fotu ceu indicat hyems. Nã tpibus ventositas generatur tpatis non calidis neqꝫ frigidis valde: methaurio. apparens. i. hmõi ãt sunt narcotica. Propt̃ q̃ ꝓfert in colice narcotica curatõe. ¶ Propt̃ ꝑmũ vo scendũ q̃ narcoticũ ẽ medicamen doloꝛ] sedatiuũ cuius nã cũ ficcitate vehemenr ẽ ffa. Jpa enĩ ad finẽ tertij gradus eleuatur ꝛ ad quartũ marie. hmõi ãt q̃dam ẽ simplex vt opiũ ꝑ ceteris stupefactiuũ quod sucus ẽ fꝫ. A. papaueris egyptiaci. Et vlr papauer vtrũqꝫ amplⁱ nigrũ tñ inuisquiamus mandragora ꝓsolatruꝫ maius ꝛ faba dicta inuersa. Reliquũ vero ẽ cõpositũ vt filonũ. i. amicabile diaspermathon trigona siũ trocisci qbus nomẽ imponũt ternarij: tyriaca noua vt vsq̃ ad sex menses. Apollonia greca ꝛ ferefiata siue babylonica aurea a'exandrina reges rubea troci scata: ꝛ hmõi ꝓlima: quorũ bonũ ẽ id quod ꝓstruitur ex croco cassialignea ꝛ opio equalif: cuio ꝑma. Optimũ ãt electuariũ scriptum. 90. Posce quoqꝫ q illa q̃ sunt simplicia sunt deteriora cõpositis. Jdeoqꝫ cõponuntur cũ alijs vt eorũ malitia remittatur ꝛ audacia. plura enĩ ex ipis timẽtur nocumenta cũ sint vite oia ̃ria congelantia mortificantia ꝛ ꝑcipue nuda: ꝓpter quod opus sit ipa corrigere per artẽ iporũ sociate remouendo nocumentũ: quod triplici fit de cã. Primo vt eorũ tollatur congelatio mortificatiua qõ castoreũ piper ꝛ crocus operantur. Sunt. n. narcotici eorũ tyriaca castoreũ ꝛ piper carminãt ꝛ resoluunt magis. crocus vero sedat ꝛ maturat: virtutẽ cũ hoc cordis ꝓfortando. Scõo vt virtus cũ membris ꝓfortetur ꝛ spũs fparetur q̃ cordialia ꝛ stomatica opaꝫ vt crocus spica ozimũ zedoaria: ꝛ q̃ hmõi. Tertio vt stipticitas ꝛ ꝓstrictio materie reumatizãs inducãtur Doloꝛ enĩ exacuit reuma in tegni ꝛ febrem: id ãt faciẽtia sũt mirrha mastix olibanũ ꝛ sandaraca. Adhuc antiquiora sunt eligenda eo q̃ debiliora exĩstunt cuiꝫ tpe vt caliditate admixtoꝛũ sibi frigiditas sopiatur

lꝫ minus sit actiua. Amp. cū sint adeo vite nāe ꝓria si ꝑt excusari non sunt ꝓpinanda. si vero nō cū timore ac cautela id agendū. vñ melius ē ꝙ administretur i odoramentꝫ vnguentꝫ vl emplastris q̄ interi⁹ assumá tur nisi forsasse i oculis pp eorum sensibilitatē ac dia fonitatē quā expetūt. 131. Ledūtur nanq; ide marie: q̄ dá vero bis appositis mime vt dentes ét min⁹ ledūt clysterizata vel suppositā q̄z transglutita cū modis nō ꝓferūt ꝑmis. Oportet ꝙ dentur si fieri ꝑt i sero ante somnū: q: ipm inducendo dolorē sedant. Incipiatur ét a debilibus ad fortiora puenīēdo paulatim ꝑ oculis inq̄stū possibile hñdo illud quarte ꝑmi. Si necesse fuerit stupore inducē nō transcendas tale q̄le é papauer: qm̄ cū stupore suo est domesticū: cauēdū q̄z é ne dentur super cibū neq; corpore repleto: sz eo iá digesto ꝙ eūato: neq; ét sit eorū exhibitio ꝓtiua sz if polata valde: cū ad malū deducat finē: vt ad ecitatē magis ꝙ surditatē circa taliū ptes: ꝙ tandē vlr ad stu porē ꝙ morte: fitq; ipōrū cū vino calido exhibitio: ce lerius enī in actū pducuntur. ¶ Sed circa ꝑdca du bitare ꝓtingit: q: dictū est opiū fore vehementissime stupefaciens adeo vt potio eius sit quātitas lēticule magne. Venenū nanq; hmōi ē intficiens ꝓgelando ꝙ calidū extinguendo innatū: ꝯo ꝯa: ꝙ quarto sexta. sed in ꝑtibus Egypti vtuntur eo modo quolibet ꝙ q̄stita te oi ita ꝙ in ꝓdimentis oleū inde ꝓstrucdo. Non igi tur vt stupefacere intñ. Dicendū ꝙ fortassis alijs é papaueris modus hic ꝙ ille. Aut certius ſm Alexā. ꝑbl'. Dissoluendū ꝙ sicut vinū egyptū é ffrum cum tñ regio sit calida: ꝙ scotie calidū ffe entis eo ꝙ calm ꝓtinentis aduenieno in Egypto rarificans terre po ros calidū exalat viscēribus terre inditū: calido asso ciatū fortisse co: apboris. apparens. i. ita vt vites nu triantur ffo: in Scotia vero pozi terre pmanente fri giditate obstructi vt eius non valeat calidū expirare q̄re vites nutrite calido vinū calidū reddūt ꝙ forte ꝙ Thouisij é inuenire. vñ terra tpate lapidosa calidior é alia fertilior: ac digerēs qō melius fert. Lapilli. n. ꝑhibent calidū terre ac humidū exalaſ. ꝑláte quo q̄z marie pmutantur ſm terre diuersitatē vt bolcum oñdit. 22. dña. Vinū ꝙ caules in paralysi pcipue: ita ꝙ de papauere vſ dōm in egypto: ꝙ in loc⁹ sibi similib⁹ outo: ac in bis q̄ circa polos: neq; ét opius fieri ex se mine papaueris vt ipm comeditur: sed ex lacte quod colligitur ex capitibus papaueris viridib⁹ ita: Da ne nanq; postq̄z sol rotē desiccauerit fiant scissure in capite papaueris subtiles cum cultro non ꝓfunde ꝙ transfigatur cortex: sed tñ superficietenus: deinde gūm seu lac qō egreditur sine cōpssione abradatur ꝙ collige ꝯo ac tertio donec aliquid egreditur aggre gator. Rursus: Desitatur q: dictū narcotica cōposi ta malignioza pcipue nouiē cōstructa ita vt tyriaca ex opio qō recipit stupore vtcūq; inducat: ꝙ sanguine sputū cōpescat. vñ. 5. de inge. Hora dormiendi tyria cá quattuor mensiū tribui: qm̄ cū nouitate cēt vicina virtute habuit opi. q̄re somnū inducit hu. fluctes de siccat ꝙ alimentū ingrossat. Quare neq; venenus ex pellit: neq; alia que caliditatis egit. quod non vſ cū caliditas sit fortior qualitas frigiditate. Similiſ plu ra recipit calidiora valde q̄z ffa. Calidū ét corporis melius dz qō calidū inducere ad actū q̄z ffum cum seeū ꝓportionem habeat. Ad quod dōm ꝙ opium ꝑpter plurima ꝑmitus supans actum suū inducit: qm̄ vehementius ē frigiditatis q̄z aliqō calidoꝝ cū másiones graduū sint fere infinite. 139. ꝙ. n. de ipo ét grandis insequitur quātitas ꝙ marie in descriptione ipius radicali Andromachi. Est ꝙ sbe panchimeris ꝙ vnitonis virtutis vt virtuté magis coadunnet suaꝝ ceteris sibi non ꝓsiliantibus in gradu ipiusq; frigi ditas vehemenſ oi nāe nunciaſ inimica. Calida etiá corpis poros aperūt ipm ad amplius patiendū pre parátia. Opponunſ ét frigiditati opij vt inde pugná tius excitef in actū: tandē vero caliditas vicit cū deu cepo caſa in vná ꝓcurrát nām. Dis itaq; deducꝫ eus hesitatiōe tñ pcōctator pausare poterit curiosus. Est át colica egritudo intesthni colon vehemenſ dolorosa in qua opilatiōe ꝓhibeſ eius qō ſm nām exitus: fūt át intestina mēbra ceteris corpis longiora duplici cō sita tunica innatiui ꝙ supfluitatis ꝓtentiua susceptiua q̄ sex qdem extant nūero vt portenarium siue duode nū ad quantitatē duodeci digitorū longū. Jeiunuꝫ iō dictū ꝙ i mortuis aialiū vacuū reperiſ: subtile in uolutū siue ꝓleon: in qbus trib⁹ ꝓtinetur qō alimenti magis innatiuū ꝙ monoculū ccū seu orbū iá puſ cō tinens feculentū: deide colō ꝙ vltio haſtale rectū siue longaon dictū c⁹ vltimū ficteris appellaſ: in qbus si mulſ trib⁹ qō stercoroſū simplici⁹ ꝓtineſ. quod át in colica dolor sit imensus de semet testatus é Ga. ipaꝝ patiens: interiorū. 2. sentēs se quasi terebro pforari exstimabat nī calculū pati. Opilatio át ꝓscripta ex multis ꝓsurgit vt. 103. apput causis. Aut ꝑpter apa ex calida mā maxime át ex humore frigido vt phlate ſz Anaxago. vitro nominato: qō pluries cueni: aut ex humore calido acuto: aut ex ventositate vel descen su intestinoꝝ in osseū modo quocunq; aut excoria tione qua nā abhorret quod ꝓtentū ꝑ intestina emit tere seu ꝑpter vermes: aut ex stercore duro quod ad hesit intestino: quod multis accidit modis tegni cum Gal. ꝙ tertio sextadecima. Ex bis át appet ꝙ exitus eiꝰ quod ſm nām impediſ. ¶ Propter ſm át scien dum ꝙ aliq ꝑpſ inducta futurū timentes ide piculū euitarūt narcotica: quod fulciūt eo ꝙ Serapio Ra sis in dionibus cū zoar non vſ ea tangē. Sed qd de hoc ꝓfiter apparebit cū eo ꝙ neq; ꝑinducti auctores illa euitant oio: sed potius ſmonis brevitate hmōi ta cetur ꝓtius ea in anthidotis supplendo posterius.

¶ Propſ tertiū sciendū ꝙ impssensiarū idicatio cu rationis sumiſ a rebus nālibus nō nālibus ꝙ ꝑter na turā: vt tactū sepius. A ꝑmis qdem vt a virtute cum eius annexis q̄ fortis erit aut debilis seu media: a ter tijs vero vt a cā cū suo affectu ꝙ accīte. Ipa nanq; qñq; é ffa ꝙ aliqñ calſa: vt accīs: aliqñ est pmixtum virtuté oisariā deijciens vt dolor: unde vero mime i ter q̄ mediū é iuenire. A rebꝰ ñ nālib⁹ q: media ulaꝝ mediocriter iudicandū. Si quidē virtus fuerit fortis ꝙ materia ffa doloroq; parvus vt possit pati non é sup narcoticā ꝑsumendū cū aliſ ceu alteratiuis anodis ꝙ euacuatiuis cura valeat pfici. Dolorē náq; sedantia sunt triplicia vel materiā euacuāta: que cā est ipius aut malam cōplexionē alterantia ceu calida mēsura te in ꝑmo gradu: sicut cōplexio corpis ſm hebēguel se: spūs demiscentia: ꝙ quasi inebriantia: sicut camo milla anetū semen lini ꝛc. Vel sensū a membro remo uentia velut q̄ hic tractanſ narcotica: aut vtr⁹ é vtcū q̄z debilis causa calida dolor fortis: ꝙ tūc expedit tan dē super narcotica ꝑsumere. in medijs autē medio-

eriter agẽdũ. Nã illud de quo medicũ amplius soli citari oꝫ é vtus ⁊ ꝑcipue si fuerit ꝺbilis: ꝑmo ꝝrta. q̃ si humores fuerit acuti subtileo tũc narcotica q̃ fluxuꝫ hebetãt: caloꝛé refrigerãt vehemẽter ac ingrossãt subãꝫ ꝓferũt qdé multũ parũ nocẽtia ⁊ iõ audẽdum tũc ꝓfidẽtᵉ sup ea. Cũ ãt fuerit frigidi grossi vl̃ pblegma vitreũ: aut vẽtositas cruda nocumẽtũ inde icurrit gráde cũ fãtasiato iuuamẽto solũ. In posteꝛũ eni uehemẽtioꝛ doloꝛ ilsurget cã eius narcocitatis adauctą: ⁊ iõ sup ea cũ cautela maxia ⁊ necessitate ꝑsumẽdũ. ꝫ eni q̃ꝫ multũ iſerat illis nocumentũ: fortassis illud poterit corrigi ꝓsequẽt vñ de inde. 12. saluari hominẽ moꝛ ꝑligẽdũ nocumẽto qꝺ postea se gꝛt. melᵒ nãꝫ sit vni pticule nocere q̃ꝫ ifirmuꝫ piclitari dimittere. q̃ꝫ q̃ꝫ. n. vl̃ cura pficiat p cãe abscisionẽ: istãdũ tñ magis ad illud qꝺ ãpliꝰ naturã iſestat. eã aꝛo priꝰ ilsurgit i causã q̃ magꝭ vrget. vñ ꝑmo ꝝrta Si accidẽs superauerit egritudinẽ tũc ei curã adhibemus ⁊ egritudinẽ nõ ꝓsiderabimuꝫ: sicut i colica dam⁹ stupefactiua vt doloꝛis remoueat vehemẽtia: ꝫ ea colice nocumẽta faciãt. Scõa eni die vl̃ tertia doloꝛ ilsurgit molestioꝛ etiã ꝑcipue cũ mã eius fuerit frigida: verũtamẽ ipa nõ tãtũ doloꝛẽ icutit vt calida sit mortificatiua magis magis. Qua ꝝ doloꝛ sedat hoꝛa: altera ⁊ euacua: ne iteratione narcoticꝝ creb⁊a ifirmũ in moꝛtẽ deducas. Est igr̃ ꝑcuratio palliatiua apparẽs q̃liꝰ q̃ lepꝛa ꝓfirmate sup quã hic audẽt deceptoꝛes oꝛbẽ pcurrẽteꝫ ceu q doloꝛes arteꝛicos curabat cicute appositione viuẽtis: aliᵒ vo ceruſa ⁊ aceto. Nõ ãt iuxta ꝓfata narcoticis opus sit uti q̃ꝫ monstratur: quoniã duoꝛũ pꝛauoꝝ sp eligẽdũ qꝺ minus. topi. 3. vt merciũ ꝓiectio pſone salutꝭ gr̃a. ꝫ toꝛpoꝛificis vti aliq̃ sit minᵒ timoꝛosũ q̃ꝫ ipa negligere cũ moꝛtẽ ipsius ꝓtingat effugere q̃ꝫ. Lẽpore nãꝫ itermedio vtutis gelscit ⁊ ꝓfortak. põt ⁊ cã doloris iterum digeri ⁊ euacuari. Et illud ꝓpetit qꝺ remouet illud vtutẽ ꝑsternit. ꝫ huiᵒ é toꝛpoꝛificũ sua hoꝛa: frãgit eni dolorẽ ꝑ ceteris vtutis deficiatiuũ. Adhuc ceu sacramentus Gal. synthomatibᵒ resistere bonũ: ⁊ ꝑcipue vtutẽ moꝛ ac vehemẽter ꝑsternẽtibus. de quoꝝ numeꝛo doloꝛ extat insigne. Sibi ãt resistũt narcotica sẽsũ ꝺstruẽdo i quo doloꝛ fũdat. Est nãꝫ ipiᵒ passio. Itaq̃ narcatico expetũt i casu ⁊ tpe cũ modestia tñ vt nocumẽto ꝑferat iuuamẽtũ qꝺ itedit oĩs curãs. cũ difficillimoꝛũ sit iuuare aliqꝺ auxiliꝛũ qꝺ nihil nocens ꝓferat q̃ꝫplurime. ii. de inge. Nõ ãt dictũ i cholica ⁊ iliaca intelligẽdũ ⁊ sibi similibus ac vl̃ de toꝛpoꝛificoꝛũ administratione. Que ãt ex vẽtositate ꝓtigit seua ⁊ lõgioꝛ ꝓpter assiduã eius generationẽ: i q̃ timenda sũt nõ parũ narcotica cũ spiritũ igrosset ⁊ mẽbra cõdẽsẽt vt nõ possit resolutio fieri. Propt quartũ vo ad ꝑmũ ꝺom q curatio vera cãe pficiat abscisionẽ nõ ãt vt visũ apparẽs mẽdosa ꝑliatiua vt huiõi plurima. Ad aliud ꝺom q narcotica ꝓueniẽter administrata nõ ꝺestruũt vtutẽ simplr̃: ꝫ magꝭ saluãt vt i posteꝛũ resurgeat: ſm qd tamẽ ꝑfectialr̃ debilitãdo. Eligẽdũ é ẽt vt vna ps ifelicitet ꝓpter totius saluté vt cõcessũ dudũ. neq̃ ꝓplexio ⁊ humoꝛ noceat calidus sed potius iuuat: ledit ãt frigidus qꝺ supportat iuuamẽti ꝓtigẽtis inde ꝑlationẽ. Ad aliud ꝺom stupefacientia doloꝛẽ vtiq̃ iſerre: si subiectũ peceptiuũ ipius vt sensus pmaneret. ꝫ is tollit: ⁊ iõ doloꝛ sẽdat a q̃cũq̃ cõtingat cã. Ad aliud simlr̃ ꝺom q accidẽs nõ solũ sequit moꝛbũ ꝫ etiã naturã. Nõ eni possibile fieri sanitatẽ vl̃ egritudinẽ carẽtibus vita de sẽsu ⁊ sensato. Dicit ãt moꝛbũ imitari: q̃ ab eo vl̃ imediatius causãri: aut sicut fãtastice tollit accidẽs sic ⁊ moꝛbus. Ad aliud vt apparuit ꝺom q coꝛpus initio é repletũ: virtus ẽt fortis: ⁊ sperat ꝓtinue de doloꝛe. similit ꝑ alia ꝑdicta sedatiõe. his. n. entibus ñ decet stupoꝛẽ iducẽ q̃ztũ ẽt q̃ alteriᵒ ꝑt vicãt apparuit arguta.

Questita circa viaꝭ vrine. Differentia. 105.

Quod diuretica non cõpetat egritudinibᵒ

Qviarũ vrine ostẽdit. quoniã ea educũt materias ad vias vrine ifirmas. p ptes ãꝫ lesas nõ debet eductio fieri imo potius ad oppositũ trahẽdũ. vñ ꝑmo ꝝrta: Cõtingit cũ mẽbrũ a quo expellitur est ipsum membꝛum per quod est euacuatio facienda: ſꝫ est in ipo egritudo vetus aut recens ꝓpter quã é timoꝛ de cursu humoꝛũ sup ipm. ipi igit ad aliud qꝺ sit melius sũt trãſponẽdi. Quare. 13. de ige. neq̃ q̃ꝫ neq̃ cũ ſm anũ vl̃ aliquã primarũ pticularũ ꝓncipiũ phlois fiat vẽtrẽ mouebis quẽadmodũ neq̃ si ſꝫ vesicã vl̃ pudẽdũ aut renes diuretica farmaca: trãſgluture iubebis. neq̃ mulieri ſm matricẽ vl̃ pudẽdũ mẽstrua mouebis: ſꝫ q̃ ad lõgissima sẽp i ꝛriũ euulsionẽ facies. Amplius cũ pficiat ꝛrietate curatio: sitq̃ passionẽ adducẽs in pte iferioꝛ: carabit ꝑ ea q̃ ad supioꝛa deducũt vt vomitũ. vñ. 3. 18. Vomitus é melᵒ quoꝝ renũ vlcera curãt eo q mũdificat ⁊ euacuat: ⁊ ꝑ hoc qꝺ attrahit humoꝛes ad ꝛriũ ptis renũ ſ. Rursus q̃ materiã educit ad locũ pãtẽtẽ opilatiõe adaugens ac ipam resolutione subtili indurãs ⁊ petrificans si mulq̃ causãs doloꝛẽ inde reumatis stimulatione nõ ꝓfert i moꝛbis viarũ vrine: ãre vl̃ in nullis. talia vo sũt vritica cũ sint vehemẽter calida ⁊ sicca acuta. simpliciũ quito. ⁊ ꝓtac. 3. Palin aut ꝓferũt: q̃ similia ul̃ ꝛria nõ qdẽ ꝑmo q̃ tũc ageret minime cũ oĩs actio pficiat ꝛrietate. 60. q̃ ãt talia nõ ꝑsũt cũ suo ꝓtinẽt sine. neq̃ vo q̃ ꝛria sũt adinuicẽ corruptiua. vnde de distẽperãtia inequali: Omnia interimũt ⁊ corrũpũt a ꝛrijs: Itaq̃ i passionibus viarũ vrine nõ ꝓferunt diuretica In oppositũ sunt auctoꝛes iubẽtes ñ raro i huiõi egritudinibus coꝛũ trãſglutitionẽ. Rursus aphoꝛismo. ꝑma. qua oꝑtet agere vndecũq̃ maxime repit natura hac ageꝛ. Et iõ ꝑceptũ ꝝrta: Graciles ⁊ facile vomẽteꝫ purgare ſuperius: oppositos vo iferius. sed i huiõi passionibus natura repit ꝑ ptem iferioꝛẽ cũ sit ex ꝓpinquoꝛibus euacuatio. Et: eadem quarta sup diaflamma doloꝛes surſuꝫ farmacia idigere signãt. Quicũq̃ vo inferius deoꝛsũ. puocatio ãt vrine similis est ventris farmacie. ſꝫ huiõi doloꝛes ⁊ passiones sunt infra diaflamma. Amplius qꝺ educit materiã ex vijs vrine illas mundificãs cõfert eisdẽ. huiõi vo sũt diuretica. Cõfert igit viarum vrine passionibus. Propter ꝑmũ qdẽ sciendũ q̃ diuretica siue vriticum. i. vrinatiuũ est medicamen calidũ ⁊ siccum acutum sanguinis subtiliatiuũ subtilis a grossioꝛi discretiuum ipius qꝺ tenuius i vrine vias euacuatiuũ sicut semen apij feniculi acoꝛus ⁊ huiõi Nã medicinarũ q̃dã sunt calefacientes temperate ⁊ non desiccãtes vt q̃ lactis sunt generatiue. duplicia eni sunt lac generatiua vt calida ⁊ humida multã materiã sanguinis ipius ꝓcreãtia ⁊ calida ⁊ sicca scidẽtia sanguinem ⁊ subtiliantia ut hic motus in lac con

uertatur materiá ſpermatis minorádo. Alie vo calefaciũt magꝭ deſiccãtes méſurate ſicut méſtruorũ puocatiue q̃ vo plus iſtis calefaciũt ⁊ deſiccãt cũ ſciſione forti lapidis frágitiue. Si át adhuc amplius calidita te ꝓcipiát ⁊ ſiccitate ꝓuocatiue ſunt vrine. Nõ eni q̃ lapidis adeo ſũt calide ⁊ ſicce vt iſte: quoniá ita lapi dẽ aggregarẽt igroſſarẽt ⁊ idurarẽt. pharmacorũ qn to. ⁊ ió i gloſa. nouus refellit Almanſorus ex hoc Ga. ſmone. Oportet eni vritica calida fore ac ſicca: vt vi as apariát: humores ſubtiliẽt: ⁊ renes calefaciát: vt eoꝝ vigoret attractio. Sed dubitare ſit circa ꝓdicta poſitũ. n. vriticũ medicamẽ q̃ſplũme calidũ ⁊ ſic. acu tũ eſſtere cũ qꝫdá frigida ⁊ hu. multũ ponát non parũ cõiter diuretica ceu q̃itmor aut gnq̃ dicta ſcia ꝓia frigida. Dicẽdũ dupliciter: aut q̃ vriticũ ꝓpe ca lidũ ẽ ⁊ ſiccũ. Unde Haliab. medicamina vere vriná puocãna calida eẽ ⁊ acuta ſimul oportet. Quare he benguefſo: Prouocantia vrinas ſũt oĩa q̃ calefaciũt ⁊ exiccát: quoꝝ ẽt pluma ſũt acuta. Et ita medicamen notificatũ diureticũ: vel cõiter ⁊ tũc frigidorũ quedá horũ vritica eo q̃ habeát aliquá humiditatẽ ſubtilẽ aperitiuá poſſũt vtcũq̃ diuretica noiari: ceu ꝓprie medicina ſoluriua ẽ attractiua tñ: ſm qd vo tres re lique magꝭ. Aut dõm q̃ vritica inquãtũ talia ſũt cali da ⁊ ſicca nihilominus q̃ſtũ ad aliud pót i eis altera cõplerio amplius attẽdi: ceu oẽ amarũ iquãtuꝫ hº i ẽ calidũ: q̃ ꝓpter ⁊ opiũ vt ſit calidũ ⁊ſi frigidũ iudi cet: dſta. 145. Et quoniá i corticibꝰ huiõi ſeminũ mi nus abundat frigiditas ⁊ humiditas q̃ꝫ i medullis fa cte ſunt rio aperitiue amplius. Diſtant etiaꝫ huiõi diuretica in magis et minus eſſe calida vel frigida. Eſt át ad ꝓſens tripler coꝝ ꝓſerẽtia: vl'rõe alteratio nis ſm q̃ ipa alterádo ꝓprijs alterát q̃litatibus: aut eductionis ꝑut materiá ex vijs euacuát vrine. aut ex pte deductionis eo q̃ medicinas deportẽt ad paſſio nis locũ: velut crocus ad coꝝ patiens deſert: ita ut in morbis eius adminiſtret ẽt calido. 196. Aut forte ẽt q̃rto ablationis cuiuſdã gra. Quid át ſit morbꝰ dſta viſũ. 72. Eſt át dupler: ſimplex vt mala cõplerio ſine materia ⁊ cũ ea prava cõpoſitio i q̃tuor diuiſa natu ras: ſolutio ꝓtinuitat mlt'is ſm diuerſã noia ⁊ tẽpus occurrẽs ptibus: ⁊ ꝓpoſita vt apa. vie vero vrine ſũt ptes ꝺſeruẽtes ipi' eductiõ: vt vene artarie emul gẽtes: renes ꝑui vrinales: veſica eius: muſculus: et virga in viris. Hẽ nãq ptes ordinate ſunt a natura vt ſuperfluitas vrinalis ex corpore educat muſculis in id operãtibus ventris. Quid át ſit vrina ⁊ quot ipi' cauſe viſũ. 89. Noſce quoq̃ q̃ vie vrine aut ſũt ve hemẽter debilitate aut minime. ¶ Propt' ſcõm vo ſciendũ q̃ ſm Theſſalũ idifferenter ꝓcipiũt admini ſtrari diuretica i paſſionibus viarũ vrine cuꝫ indica tio ſm eũ ſolũ attendat vl'is a diſpoſitione ſũpta: ⁊ ñ ꝑticularis a mẽbro ⁊ alijs. Quare is q̃dẽ nõ merito ſciam medicine addiſci i ſer. ꝓfitebat mẽſibus: imo p ẽt amplꝰ minꝰ in ſex verſibus ⁊ q̃ſmultis deridet pti bus de inge. Methodicus eni hic ſeu ꝓprius ame thodicus vl'ia ſolũ ꝓſiderans nihil de ꝑticularibuꝫ i quibus extat experientia ⁊ medicine adipiſcat termi nus ꝑtractabat. Alij vero ⁊ cõiter operãtes idifferẽ ter ꝓcipiunt diureticá trãſgluturi eo q̃ ſibi videatur materiá i vijs abundare vrine ⁊ p eaſdẽ tanq̃ꝫ per ꝑtẽ ꝓpriá. quoruꝫ defectus tertio videbit dicendorũ. ¶ Propter tertiũ vo ſciẽdũ q̃ ſi paſſio fuerit hic ſi ne humoris vitio diuretica eidẽ ꝓferũt rõe alteratio nis ⁊ deductionis. prius qdẽ quia modus curatiõis ſup ꝓrietatẽ fundaur: ⁊ maxime cũ ꝓceſſuꝫ ſit diure tica differenẽ cõplexione variare: ⁊ſi ꝓprius calida ſint ⁊ ſicca. Ex pte vero deductionis eo q̃ medicinas factas deportet ad locũ: nõ át eductionis cũ careat ꝑ ſuppoſita paſſio materia: ſintq̃ huiõi vie nõ diſſolu te omnino. Si át cũ humoris vitio prava ſit comple xio: aut coꝝꝰ ſit plectoricũ uel cachochimicũ tunc q̃ dẽ prius euacuandũ uel purgãdum ex diuerſo cũ pti cularem eductionẽ opus fiat uniuerſalẽ ꝑcedere. Et deinde ſi locus tolerat diureticis interdum vtendum vel neutrũ ꝓdictorũ exiſtit: ⁊ ita mor ſi ꝓs tolerat diu reticádũ. nã cũ eductio facta fuerit vl'is vt ꝓfectꝰ edu cat leſiuum expedit ꝓ patiẽtẽ partẽ educere. Quare tunc vritica ꝓferre poſſunt triplici ꝓti mõ ꝓtacta cũ materia egeat alteratione ꝓplexionis rõe deporta tione medicinarus maiericrum ad locum ac euacua tione. ſi át fuerit prava ꝓpoſitio ⁊ ꝓprie i receptiuis opilatio vt humoralis lapidea vl'carnoſa eductione peccantis humoris diureticáduꝫ ſi mẽbrum patit tẽ perate nñ ne materia fluat amplius i partẽ obſtructi oné inducẽs: ⁊ ne ipa ⁊ maxime ſi fuerit calidior cum quadá viſcoſitate ꝑtrahat i lapidẽ. vñ in fractura la pidis ꝓhibita ſunt vehemẽter calefaciẽtia. minuunt ẽt ex ꝓtinuo vſu diuretica carniuꝫ excreſcentiá: ⁊ hu mectát ac leniunt ⁊ ꝓprius q̃ frigida ⁊ humida mem broruꝫ ſiccitatẽ ex qua opilatio ꝓſurgit attenuatoria Si vero fuerit paſſio in ſuperficie ceu ſcabies aliqua ꝓferunt corpore ꝓdiſpoſito vritica ſaltez ablutionis gratia vt demũ ꝓſequant ꝓſolidantia ſtiptica. Dol' bus ſiquidẽ in his quãtitatis ꝓparum numeri aut poſitionis minime poterit vriticis curari. Nõ ſi fue rit ſoluto ꝓtinuitatis aut erit plaga recens per quam ſanguis educt cõtinue ſicut in ruptura emulgẽtium ⁊ huuſõi ⁊ tunc ad oppoſituꝫ trahendum nullatenꝰ diuretica exhibẽdo cũ ſãguiné vt dictũ ſtbuliẽt: ⁊ flue re pamplius cogãt niſi fortaſſis ipe detẽtº eẽt ceu eue nit i trũbis. qõ grauitate dignoſcit ⁊ vrine retẽtione Et ſi adhuc ꝓpt' iparis ſolutioné vtẽdũ vriticis leui oubꝰ cũ ſtiptricis qõ ſine timeẽ fortioribꝰ. ſi át fuerit ſolutio ꝓtinuitat ãtq̃ vt vlcꝰ corpe ꝑdiſpoſito edu ctione q̃ i oppoſitũ q̃ ſi fuerit leue operãdũ cũ diure tic remiſſioribꝰ ut ſemẽ rekeingi altee ⁊ huiõi mũdi ficãtibꝰ ⁊ abſtergẽtibꝰ: deide ſtiptricãtibꝰ ꝓſolidãtibꝰ vbi ñ erpediũt vritica niſi fortaſſis deductionis gra. ſi át maligniũ fuẽrit vlcꝰ eget fortioribꝰ vt abſtergat qõ groſſiꝰ ⁊ ſanioſiꝰ i eo ceu capillouener] yreos ⁊ farini oribꝰ: demũ vo icarnatis ⁊ ꝓſolidatis ſerapio 7. a. qõ ſi fuerit egritudo ꝓpoſita ſicẽ apa corpe ꝓmitꝰ idi gẽte educẽdo qõ peccat: deide mã ente digeſta matu rãdũ: ſi át vritcádũ niſi qñ fuerit maturatũ vt diure ticis rũpat apa: ⁊ ſanies educat ad eẽ. ⁊ cauendũ ne fortiora ſint huiõi vritica: ne nimis ꝓuocent materiá plurimá mor deducẽdo in eius vias ita vt cõſtipatõ generet: ac ne ſanie inſpiſſent indurent ⁊ petrificent. ꝓpter qõ in talibus optima medicinarũ eſt caſſia ſiſtula. ſemp eqdẽ i bis ſuppoſito viaꝝ vrine vigore ꝓſtãte aliquo. Et noſce q̃ oportet diuretica exhibere longe ab alimẽti aſſumptione. nõ eni añ ipam parũ neq̃ cũ ipa vel poſtea confeſtim. Ipſum. n. idigeſtũ t vias educeret mor vrine: ſicq̃ cauſa fieret maioris nocumẽti. Et ideo peccát cõiuſ practicãtes diuretica

epuł admiscētes. oportet enī p horas añ ipas suscipere ceu si vētris sbductiua. vñ Almásorio. 2. Palā q̄ p̄ma sbductioni p̄ferunt vētris post oblatōes ipsorū sup̄ bibere dulce vinū ⁊ interrūpere aliq̄ō tp̄s ⁊ nō p̄andere post ip̄am: ⁊ hoc quidē cōe i memoria habeat oium que larant ventrē. Multo igit ampli⁹ in vriticis differendū alimentū cū vias vrine citius ea petāt ventris mollitiuis. Sed p̄ra. 14. de ige. Cū in renibus fuerit lapidosa constitutio mor cū orimel le dare cappares in p̄ncipio esse quousq̄ trāseat qō graue. Bōs q̄ huius diureticū non debet esse tante quātitatis ⁊ virtutis ut cibū indigestū educat ceu nō est. Vel dōs dare cappares ⁊c. i. q̄ sumat ieiunio eo ante aliud omne nō tamē q̄ mox sequat illud. Euitanda etiā sunt diuretica ⁊ marie in vrine ardore i mēsiori. ducēdo enī ad locū infirmū magis migē cogūt ⁊ ita inducūt dolorē ampliorē. Sit itaq̄ breuiter de uniuersaliori huius quesito tractatū. Propē quartū uero ad primū dōm vt apparuit q̄ q̄ ptes sunt vehemēter lese nō debet fieri eductio p eas vnde. A. dōm q̄ aut loquit in huius ptextu vel cū ptextu vel cū materia fuerit multa indigesta. p̄us enim minoranda est ⁊ digerenda. Et sil⁹ apparet qd dōm Ga. q̄m sermo eius etiā in apostemate existit nondū maturato. Ad aliud dōm q̄ quādo mā vlius peccat ducēda est in opposita. cū autē minorata fuerit eodē poterit parte euacuari in tegu: nisi ea fuerit sbcellata oio. Neq̄. A. omnifariā negat diuretica in ulcerū renū curatione vī vomitū peramplius laudet. Ad aliud quid dōm apparuit q⁹ cum huiōi accidūt ap̄ata non p̄petūt vritica. Sic enī p̄aptat corp⁹ ⁊ administrant diuretica talia ne p̄tacta ut mōstratū patiant accidētia. Ad aliud dōm q̄ vritica p̄nt conferre nō enī sunt oio similia neq̄ penitus cōtraria sed media cū cōicent cū vijs vrine in mā: ⁊ p̄prijs differāt formis. talia nāq̄ sunt actiua ⁊ passiua: dīa. 60. Ad ea etiā que alterius partis quid dicendū visū est. Declaratū enī est que vriticorū ⁊ quādo ⁊ quomodo concedant edoci. Ad aliud dōm q̄ vnde repit natura inde oportet ducere si regio fuerit conueniēs qualis non est ut visum sepe. Quare oportet fm Ga. ibidem reuellere ac ad cōtraria trāsmutare. Ad aliud dōm q̄ Hip. considerauit raptū materie maxime horū si tñ paro sit oio lesa transmutanda erit in aliū locū. Ad aliud etiā quid dōm aparuit. Sic enī practicādū nisi aliq̄ō p̄auū p̄tingeret ut oīsuz sympthoma. Questita circa articulos vt pedes. Dīa. 106.

Quod in podagra sanguinea ente in pede dextro phlomandū sit ex manu sinistra ⁊ in sinistro ex dextra mātur: q̄m Rasis in diuisionibus: Si podagra fuerit in pede dextro phloma ex sinistra manu: si vero in sinistro ex dextra. vñ de iūcturis idē: Si dolor i pede sinistro debemus minuere ex manu dextra. ecōtrario de vena basilica vel de quibusdā ramis eius: ⁊ nō debes ire ad aliā venā. Quare Auenzoar indigne cephalicam iubet scidi venā. Et firmat: q̄m Rasis in Almāsor. ⁊ diuisionibus in elephantia p̄cipit partis oppositē basilicā phlomari. Adhuc Gorinpotus p̄struens passionarium ex serie Ga. epla ad Glaucōnē Alexādrum Pauli Theodori Pusciani ait: Si podagra fuerit calida ⁊ vnius pedis dolor fuerit magnus cū tumore ⁊ rubore uiribus ⁊ etate permittētibus phlometur de brachio ptis sane. Sana vero pars est illa q̄ p̄dictorie opponit ifirme ceu dextri ad sinistrā manū ⁊ sinistri ad dextrā. Rursus: Serapio i egritudie podagre phlomam⁹ ex iūctura opposita pedi infirmo. hec aūt nō ē pedis sed manus cū in eo p̄cipiat sālte mor fieri phlomia aut nequaq̄ cū attraheret magi q̄ euacuaret. Opposito vero ppria inter p̄dictoria reseruatur cū oio tandē reducat ad illā ⁊ simplicit⁹ latū in potiori audiendū sit eius esse. 3. r. acu. sed de xtri pedis ad sinistrum ⁊ econtra est oppositio velut contradictionis. Adhuc cura contrario simplicit⁹ ficitur. Itaq̄ ⁊ magis maxime: eo quia si simplicit⁹ ad simpliciter: ⁊ magis ad magis: maxime ad maxime dialecticor. 2. vnde tertio. 22. Si podagra fuerit sanguinea: aut cū dñio san. oportet ut administres phlomiā ex pte p̄ria. Maior aūt contrarietas extat etiā superius ⁊ dextra simul ad sinistrā ea que trā superioris ⁊ inferioris. hoc vero interuenit cum exīte podagra in dextro pede phlomet ex manu sinistra ⁊ in sinistro ex dextra. Nō aūt si in dextro ex dextra vt in sinistro ex sinistra. Palin: ⁊ corpus fuerit plectori cū nō solū debet euacuatio siue attractio uerū etiam derivatio seu extractio p ppinqora. cū aūt ente podagra in dextro pedū phlomet mor ex dextra ac in sinistro ex sinistra sic secundario nō poterit incidere cū phlomia ex eadē pte sciatice aut saphene materiā exagitaret pamplius. Itaq̄ podagrizante pedū dextro ppetit phlomia ex manu sinistro ⁊ sinistra ex dextra. In oppositū Almā. nono: Eger si dolet i dextro pede ex dextra manu ⁊ si in sinistra ex sinistro ē phlomandū. Adhuc. 13. de inge. Manu quidē male habēte crura incidemus uel scarificabimus: alio vo crure patēte reliquū. vnde p̄mo q̄rta: Et non os ut in duas diametros p̄longationē facias sed i vnā tantū que sit diamet magis longinqua. vnde si materia fuerit in suprema partis dextre nō ē trahēda ad infimū sinistre imo ad infimū ip̄ius dextre: q⁹ ap̄l⁹ necessarior existit. Cuius qdē inuenit oppositū cū ex dextra manu phlomat podagrizāte pede sinistro aut ex sinistra dextro cū diamet duplex incidat. puta eius que superius ad inferius ⁊ dextri ad sinistrū. Quare Alman. Si apostema est in manu dextra at trahatur sanguis ad manū sinistrā ⁊ ecōtra: ⁊ si est i pede dextro trahe sanguinē inferius ex latere qō ē in directo ip̄ius. Palin: ars imitat naturā. spōtaneus aūt fluxus nari⁹ dextre laudat in epatis ap̄ate. In eo aūt qui splenetic⁹ sinistre. Oppositū aūt vitupat dīa. 194. Rursus euacuationē expedit fieri p p̄tem aptiorē eidē: talis vero est dextri p dextraz ⁊ sinistri p sinistrā: cū cōitas seu cōuenētia sit intensior dextri ad dextrū ⁊ sinistri ad sinistrū q̄z ecōtra. Itaq̄ phlomandū de manu dextra padagrizāte pede dextro et ex sinistra sinistro. Propter p̄mū quidē sciēdū q⁹ podagra iurta Vbaticū est dolor calcanei ⁊ plante pedis cū distensione nerui ⁊ pulsatione sui ex p̄auis nascēs hūoribus ad calcaneū descendentibus. Hec aūt passio denotatōes suscipit a pede velut ciragra: cir. i. man⁹ denotat ⁊ pleuresis ⁊ pleura costa. Egritudies quoq̄ sibi multiplr dicāt nota: dīa. 99. hanc passiōis ⁊ vlr dolor| iūctuaz est p̄siderare cām facientē: patiēntem ac instrumentale. agentē vero duplicē vlem p̄cedentē ⁊ que taliū ut est regimē p̄auū in sex rebus

necessarijs ⁊ ꝓprie in vino forti ſtili inebriáti ⁊ cón
tu ⁊ retétio euacuatóis ꝓſuete ac catarri ⁊ colice cu
ratio iteſtinis vigoratis qō ſupfluū iacit i extrēa ⁊ q̄
taliū ⁊ pticulare magī pſenté. Et hec duplex cōple
xio aut mā. prima qdē ſicut tocius nā vel ptis pnci
palis ⁊ quadruplex ſeu octuplex ſimplex vel ꝓpoſita
calā ⁊ frigida ⁊c. mā quidē ſicut ſanguis ſingularis
aut phlaticus: choleric⁹ vel melic⁹: aut phlā ſingla
re vel multitudo hūoꝝ crudi. ⁊ h aūt ſingłar vł cō
cōpoſit⁹ ex phlate ⁊ cholera: ſan. aliqd ex gīie chole
re ꝑmixta vētoſitate. plīmū tñ euēit h⁹ paſſio a phla
te cū cholera. nā ⁊ cholera ſui acumine mordicante
nām cū ſpiritibus ⁊ hu. currere incitat ⁊ viam parat
Phla vero ſūi grauitate ⁊ lubricitate deſcēdit in q̄
ā cholera ꝓparata: deiū a crudo hūore: deinceps a
ſanguine: ⁊ deiū a cholera ⁊ mīa raro. Rafis ⁊ ter
tio. ii. Cā quidē patiēté dico mēbrū ſuſcipiēs ꝓpt
debilitaté vel ꝓplerionē malā ipreſſam ⁊ marie fri
gidā aut ꝓpt prauā ꝓſtructōez ab initio vel tpe acq
ſitta. Inſtrale ſiquidē velut meatuū aptio nā vł acci
dēte ad qō motus ſupfluus ⁊ ꝓprie p⁹ comeſtionez
vacuitas: raritas: balneū ſtrictura calciaméti. ⁊ h⁹
accidētiū opant no parū. Aptiones aūt ut paſſiones
incurrāt iūcturarū ſunt egritudinibus ꝓpleti cronicis
⁊ qualeſcētes ⁊ ꝓprie quoꝝ cura fuit bládiēs ac
cidētiū ſe danua q̄ vera ⁊ euacuatiua. Aptiora etiā
tpa gīiatōiſ ſum ver ꝓpt hu. motū ⁊ autūnus eoum
malinā indigeſtiōe cauſantia. nā podagrica ⁊ māia
ca vere ⁊ autūno mouēt ut ad multū aphoriſ. 6. Bo
lor quoq̄ multiplicat in iunctur] qz ſūt plurimi la
boris alīs corpis ptibus. vñ attrahūt calefacte: cuz
⁊ nāłē ſupfluitates ad eas demādent pgłatice būc
tatōis gra. Sūt ⁊ vacue ſuſcipiētes de leui qō fluūt
ꝓpleriōis qz debilis ⁊ fride ac a fonte remotiozes vi
te. Eſt etiā cū h⁹ paſſio hēditat in ſemīe. Et noſce q
ſer extant dīe loci penes q̄s phlomia regulat puta
ſuperius ⁊ inferius: añ ⁊ retro: dextra ⁊ ſiniſtra: que
aliqā inc̄idūt ſimplices: nōnūq̄z vero cōpoſite ceu
due aut tres ſi expediret in vna obſuarent phlomia
due q ut ſi patiēte pede dextro mīuas ex manu ſini
ſtra ⁊ eō. Tres aūt nō ſic ꝓcidūt fortaſſe. ¶ Prop
ſcōz quidē ſciendū q aliq ſimplr ptulerūt q poda
grizāte pede dextro phlomādū foret ex manuz ſini
ſtra: ſiniſtra vo ex dextra. alīi vo his oppoſiti q pe
de dextro patiēte minuēdū ex manu ptis ei⁹: ſiniſtro
vo ex ſiniſtra quoꝝ vtriq̄ fulciebant cū alijs ex poſi
bus inductoꝝ. Sed ſimplicis cor ſmonis defectus
ex dicēdoꝝ mīabit ꝓnter. ¶ Ad ꝓpter tertū vero
ſciendū q h⁹ veritas apparet nō parū ex rōcinatis
dīa. i. 97. nā corpus aut eſt plectoricū fortis virtuū
et ipius egritudo in pncipio pncipiāte ⁊ ita phlomā
dū eſt ex loco ꝺdictorio: ⁊ nō tñ ꝺrio. Plectoria. n.
eget attractōe cū euacuatōe ad longinq̄: virtuté etiā
plus debilitat in longinq̄ eductōe āre magis que pe
dis q̄z q manus ibecillitat phlomia. ꝑmo q̄rta. Cū
⁊ mā āplius fluit oz in longingora deducē qō in pn
cipio accidit paſſionis. Et firmat p ſile: qm̄ in diui
ſionibus ⁊ Almāſ. in ſciatica ex calitate pcipiat phlo
mia baſilice later] illius ⁊ i apate teſticuli calo ppło
mia baſilice ex apatis latere. Adhuc mā nō ſolū qm̄
eget extractōe verū ipa ⁊ attractōe q̄ penes lōgiq̄z
diuerſitaté attendit. in q̄ quidē nō ſoluz expectat pu
ma ſanguis eductio: verū ét ſecūdario q̄ ꝓuenētius
celebrat ex baſilica ptis infirme cū ex ea q̄ ſane ante
ceſſerit minutio. Si vero corpus non fuerit plecto
ricū nec uirtus ingēs nec morbus initiās: tūc nō ꝺdi
ctorie verū ꝺrie phlomandū puta q podagritante
dextro ſiniſtra minuēda ⁊ ecōtrario: vērū qz ſan. q̄z
parū ſupabūdat in h⁹ paſſiōe cū potius ſe. ſan. aut
apoplexiā vel ſciſſurā vene ſeu ſuffocatōz inducerez
q̄zrariſſime phlomandū erit ꝺdictorie: cū ét huiꝰ
paſſio fm minus fiat ex ſan. indigeſto in diuiſionib⁹
qō ⁊ mīant pora oppoſita mō deducta. ¶ Prop
quidē quartū zſi appareat: ad pmū dōz q fmo ille
Rafis aut eſt falſus. nā in plurib⁹ libroꝝ repit ſi ē
ex pede dextro phlomet ex manu dextra: ſi in ſiniſtro
ex ſiniſtra. Et ꝓcordat Almāſ. ſermo in argut ꝑſcri
ptus. Sunt aūt aliqui librox nō qō veritatis conti
nentes ut ſi paſſio eſt in pede dextro phlomet i ma
nu ſiniſtra: ⁊ ſi eſt in pede ſiniſtro ex manu dextra.
Vel dōm q ſi ſermo verus extat ꝑductus ſuo au
diendus eſt ſuppoſitus modo. Ad aliud qō de iūctu
ris adducit dōm q plurimū continēt: ⁊ dices appo
ſitū puta ſi dolor fuerit in ſiniſtro pede debem⁹ minu
ere ō ſiniſtra manu. Cōfirmatio: aut interiūt tanq̄z
nō ſibs exīs cū ex maiori q̄zplurimū plenitudie ac
cidat elephātia q̄z iūctarū paſſio. Ad aliō dicendū
q Saripōto apparuit ex induct] in tertio pmiſſoꝝ
quid dicendū. in caſu enī zſi rariſſime pōt tñ veritā
té continere. Ad aliud dōm q id verificatur in caſu
ceu ptactū q phlomia pficiatur contradictorie vel
qō oppoſitū fm mediū accepit p contrario uł ca
no. curatiuū per cōtrariū aſſignatū. Ad aliud quid
dicendū per hoc viſum. Adhuc non ſemp cura perfi
citur contrario immediate: vez etiā aliquo ſibi diffe
rentia. 153. Cura eniā nō perfīt ſolū contrarietate
verū magis virtus conſtantia. Ad aliud quid dōm
apparuit. Aut fm 30ar ſecundaret de cephalica aut
ex baſilica in parte ſeoſum a puoꝝ vel ex ei⁹ ramoꝝ
aliquo. Ad ea que alterius ptis tam ad primū quid
dicendū apparuit. Ad ſecundū dicendū q ſermo il
le verificatur quando corpus nō fuerit plectoricum
oſo cū ibidem ſcribatur materie euacuatio ⁊ ipius
de ſuo loco ad locū eradicatio ſiue fiat attractiue q̄
ad longinq̄z diuerſitaté aut ad ꝓpinq̄z digmoꝝ ba
rū exiſtat cū in corpore nullo modo eſt alicuius ma
terie repletio. Sed id qō refert tñ. ſ. digmoꝝ ⁊c. ad
euacuationé diuerſitatis ꝓpinque aut alius cum in
corpore ſtomachi videlicet nllo modo ⁊ reliq̄. Qua
re dicendū contradictoriā euacuationé q̄z rariſſime
fiendā: cum huius repletionē hic minime aut rariſ
ſime ſit dictū contingere. Ad aliud dicendū q licet
ars ſi nature ſequela: nō tamen ut ſemp differentia
oñſum. 164. Ad aliud dōm q nō oz ſemper dextre
ad dextram aut ſiniſtre ad ſiniſtram fieri euacuatio
nem eo q intenſio: ſit cōitas vel conuenientia: quo
niam tunc omnifariam per eandem foret euacuādū
ptē ꝓportione interuciente maiori. vnde ꝑ diuer
ſum expetit q̄zmag] cū fiat ꝓfluxus ⁊ ꝓſpiratio p eū
dē ét potū totus in totū naturaliū tertia.

¶ Queſita circa manualē actū. ¶ Differētia. 207.

Quod nonomne vle⁹ egeat ex
icatōem oñ
dit. Quare Rafis in cōtinēt] .15. Dē vle⁹
debet exiccari ꝓter illud quod fit ex contuſione ⁊
diſtenſione in carne quod oportet humectari ⁊ cale

fieri vt pūtridē in eo velocī fiat mā. vñ quarto quar ta: Oia vlcera indigēt exiccatōe quadā p̄ facta ex pulsiōe lacertorū ⁊ ipox̄ ꝓtutōe. Ista nāq; indigent in p̄mis vt mollificēt ⁊ humectēt. Adhuc ārto de ige. Fm Hip. Omne vuln⁹ si o3 humefieri ḡ aliq̄d vlcus o3 humefieri. sz vlcus realiť é vuln⁹: nō. n. supra ipm verius addit nisi qd plus vt putrefactiō3. In greco quoq; scribit vt apparebit eleos. Inde vlcus q̄sm ul tū eget incarnatōe ꝓsolidatōe ⁊ cicatrizatōe. hec aūt per inuiscationē pficiūť. inuiscatio vo cāť ab hūido: vt ſo de gene. ⁊ cor. ⁊ metha. app3. 4. Simplex in vlcē nō est praua carnis depditio quā regenerare o3 cuz curatio parte ad id i quo p̄us extitit deducat: sz caro gñatur p̄mitus a nā p frigiditatez ⁊ hūiditatē: ſo de ge. aialiū igf ⁊ fm arte p h⁹ i ꝓstituet cū illius extet pe diſſequa. Etu: si fiat vlcus in corpe sicco ⁊ pte sicca cū ois cura pficiať ꝛrio hūectabit ñ modicū. Et firma bit cū quis. n. pauť pnices seu scissuras calcaneoz3 nugas dictas ex mala ꝓpl̄one frigida ⁊ sicca velut accidit in gelu opus fit calefactōe ⁊ multa hūectatōe nō át exiccatōe. Itaq; vlcus eget mīme ꝓsolidatōe qōlibet. In oppositū. 5. de inge. expimētū testať ⁊ rōne firmať: qñ vna in curādis vlceri⁹ est intētio vz deſiccare: vñ p̄mo ārta: Intētio in medicādo vlcera est exiccatio. Adhuc in vlcere est debilitas p̄tis ei⁹ ⁊ caliditas ꝓpť cursū nāe cū spirit⁹ ⁊ hu. dolorē idu cētib⁹ ñ raro. hec át oia cū mām ad locū attrahāt hu midā mollē apparēs febriū ſo. Vlcus itaq; eget ex iccāte oē. ¶ Propť p̄mū vo sciēdū q̄ vlcus plerun q̄ sumit ꝓ vulnere ac e3. nec puto eā realiť differre verū potius accīte. Pronúciať. n. vulnus plaga re cens in corpore carnoso. Vlcus át vulnus seu plaga putrefacta in eodē. Spe. n. subsequēte in vulnere ge nerať putredo q̄ superi⁹ exiat cōe ad sanē seu pus q̄ est p̄mutatio hu. putrescentiū ad albedinē quādaz ⁊ leuitatē in qua nāe calor tandē superat innaturalem apho. 84. ⁊ pnost. 1. aut e3 ⁊ B dicitur quia putrescēs aut est aquosū subtile calido virtus dictuz egens ex iccatōe maxime. Est. n. virus hūiditas subtilis hor ribilis qualitat]. Ha. vel grossū terreū puta sordes seu macor exiccatōe ⁊ absterſione indigēs ꝓcipue. Putredinis át cōiť dicte duplex existit cā ūtrisq; ea vl extrinseca. p̄ma quidē p̄cipaliť est mēbri debilitas. Inde nāq; alie ptes eidē fortes supfluitates mittūt suas qua ét eius nō potēs incorporare nutrimētum in putredinē trāsducit. quā quidē nāe cum humidus decursus ⁊ calidi adiuuāt cū dolore. Extrinseca vo est medicamē calidū ⁊ hūidū supiacēs pti cū religs forinsecis taliť narratis. Vulneris át dria p̄ter alia eius⁹ ꝓtracta plurima de inge. 3. pract. ⁊ quarto ārtis est duplex qōdā nāq; est simplex sicut illud cui nihil aliud associatur p̄ter naturam nisi ꝓnnui solutio ita vt in eo sit ꝓplexio mīme alterata nō indigens correctione cum modica sanie laudata. Reliquū vo ꝓpositum ⁊ id aut rōne cāe vel morbi seu accidētis ceu cō plexio prava supfluitates decurrēres in ipm q̄ṗtaue escara supaddita caro: apa: ꝓcauitas: sanguis ex vasis in id effusio. Quid át sit siccū ⁊ quotiēs dī differētia oñdit. 15. ¶ Propť secūdū vo sciēdū q̄ i ista vt apparebit cura indicatio maxie sumēda est ex pte Idcoq; Thessali hereſis nullaten⁹ suscipiēs indica tionē ab ea de inge. p̄mo. sed vlcus a ꝛrietate tñ di cet nō oē vlcus exiccandū verū quoddā hūectandus aliud vo exiccādum p eorum opposita ceu aliqui mo ti in B ex perargut]. sed horū defectus dicendorū ter tio monstrabiť aperte. ¶ Propť tertū vo sciendus q̄ oē vlcus ac ét vulnus in quātū talia. ſ. vt sint q̄dā imparis solutōis egent exiccatōe vt rei nā denūcia at. Indigēt. n. vnitione q̄ fieri nō ꝑt absq; sanguinis ingrossatiōe q̄ perficiť siccitate, vñ de inge. 3. Vulne ra seu vlcera in eo q̄ vlcera sunt desiccāda: ⁊ ideo vi nam ingūtū talia est medicamē oium sublime. Dicit autem in eo q̄ vlcera q̄ñ si fuerit ꝓpter contusionez ea p̄cipit humectari de inge. 4. vt inductum p̄us vt autem id ꝓpateat est sciendum q̄ cura q̄dam est im mediata cū medicamentū nullo intercurriēte interſti tio in remotionē ꝓcidit morbi vt aqua in se. frigida ⁊ vnitio in solutione cōtinui: reliqua vero mediata ⁊ p aliud velut cū frigida curat aqua tetanū repletionis ⁊ scamonea se. ⁊ vīr bono regimine natura omnem morbū roborata. 15. tertio apparens. Siccū igf p se ꝓuenit vlceri ac ét vulneri hu. p accidēs: frigidū vo si cut aqua vt mullaten⁹. ipm. n. mordax vlceriб⁹ apho. 5. sed ꝛ quarto. 4. Ulceribus corrosiuis cum quibus nō est putrefactio ꝓfert embrocatio cum aqua frigi da ⁊ aqua pura pluruma si fuerit caliditas. Dicēduz q̄ huius vlceribus frigida competit vt erisipile puſ ⁊ se. causōnide ceu visum: dria. 172. Nō. n. opilō ipa ꝓtingit ḃ aut sanies detentio. Debet ét aq̄ nō modica embrocari. Noscis quoq; ex h⁹ differentia q̄ ꝛrius sumiť cōiter p omni eo quod morbū expellit modo quocunq; eo indiťe i quolibz entiū gñe. vñ ꝛrietas vlceris ⁊ vlter solutionis vnicunq; accidat é vnitio. di catur ḡ q̄ si vlcus fuerit simplex cum in eo maxie rō seruetur ipius omnifariā ⁊ siccante indiget imedia te cum hic morbus sanatiuus exīo nisi quid interue nit quod ipius curationem diuertat. quod firmatur tum qdē p se inquātū in eo natura generis saluet su periorīs puta separatio iūcture. Dis át h⁹ vt sba rei denotat vnitione ꝓclamat ad sui p̄otis esse reductio nem. hmōi autem efficiť exiccāte san. in porum colli gāte ꝓdēsante: tū etiā rōne sanici q̄ indiget exiccatōe ac absterſione exiccans etiam partes insi per ꝓfortat poros opilat ne superfluitatēs in seip̄m recipiat effū dendas. Si vero vlcus fuerit siue vulnus ꝓpositum quāuis rōne aduēcti ei q̄libz imediatus ꝓpetat hu mectatio. Medicate tñ ⁊ secūdario sibi debeť iq̄situs vlcus vt p̄mīsatū exiccatio. Interdum vo ⁊ associatio ⁊ vlceri debeť exiccatio: aliquando vero vtriusq;. Exē plum quidem p̄mi sit vlcus cōplexione siccū escaro sum durū vt inde partes nequeāt inuiscari cū id ali quo pficiātur hūido. tunc nāq; humectāte ⁊ remolli ente fit opus. vñ. 4. de inge. Si in carne fuerit ꝓpl̄o corrupta opus sit inuestigare vtrū sit dura ⁊ sicca si ení ita fuerit fomenteť aq̄ calida tpate donec intume scens rubescat. Remota vero mala ꝓpl̄one sicca car ne q̄ quasi escarosa humectatione suaui placata tūc instādū cū exiccāti⁹ ꝓfiter ceu natura expedit partiſ vnde de inge. 3. Quotūlibet sunt cōplexiones atten dende. Nam si ꝓplexio corporis extiterit sicca ⁊ mēbra ficticia ceu ossa colligationes ⁊ corde opus est iporum mām effici ficticiē. Si át ꝓpl̄o totius cū mēbris fuerit humidior expedit parū medicia deficcati ua cū parte oporteat quāq; per similia facere ⁊ obſ uare. Si vero medium interueniat medicinā ét op⁹ fit h⁹ i fore p̄mo itidē. 4. Similiter quoq; si vlc⁹ fue-

vit cum attrīōe seu ptusiōe pus humectādus t calefa ciēdū vt his sanies gñet qz qō nocituū expellat: de inde vo ad ericcādū redeat nisi. n. ptusio vel attritio cessauerit vlcus sanari ñ poterit. Si vero qō vlceri associat ē pcauitas aut caro supadiūcta vel vas scis sum san. i vlcus vel vulnus ppellēs op' sit ericcante tpatiōi vt caro gñet, depdita puta psolidāte ac cica trizāte indiget ericcatiōi. Uerūtñ i destruēdo carnē additā opus siccitatē sit magis caliditati adiūgē. In pescēdo vo fluxū san. frigiditatē nisi oporteat qnqz hūc causticis pescē cicatrizantuis. Paradigma vo tertij est apa. nā in pncipio indiget ericcante auxilio vt repellat qō currit ad vlcus t obstruāt pori atqz pf roboret. In augmēto vo fine t statu eget hūectante maturatiuo. In declinatōe vo ericcatiuo calido ad mixto t tādē vltio vmēte ericcatio. Cura. n. vlceri vt vlcus p ericcātia fulcita ē aña pmut' vt dictū. Curatiōes āt intermedie ex nā rerū euidēt appent: cū hoc q oē ipediēs vntionē inkmēdū est suo amouēdū ꝯrio. id āt est humidū aut siccū: o3 igr in medio qnqz ericcare ac hūectare inkdus. Ex qbus ēt apparet q vlcus positū difficilionis curatōis ē valde simplici cū plurib' egeat intētiōib' curatiuis ꝯrijsqz ñ paruz t marie cū fuerit in pte nobiliori: aut multe q̄ztitat vel malignitatis. Nosce quoqz vlcus simplex solum psolidatiōe indigē cū nulla i eo sit facta sbe depditio aut aliqd ei adiūctū q medicamie pficit frigido i pn cipio vt vniuersalit sit dicē pmu gdus t sicco pncipio fi. Cōpositū āt t ppie cum carnis diūte pductione ac inkdū calidis sufficient t amplius siccis. Mc' igr omne indiget pmitus vel psequenter ericcante q̄ in digeat siquidē qualitatum dictū gradualitate: sz cica trizatio eget frigidis in pmo t siccis in fine fi: t in tertio qnqz. ¶ Propt quartum vo ad pmū quid di cendum apparuit. Exceptū. n. t pcessuz vlcera ptusa t attrita humectari vt quod fluit in parte maturetur Ulcera. n. sanari nō possunt nisi sanies ostēdat ma tura ceu se. humor: alis nisi eius interueniat matura tio: t iō dictū apho. 5. Curare samē in vlcere magna certitudo ē securitat. Impossibile nāqz in ipo sāme fiēte fore periculosuz vel molestū. Ad aliud dicēduz q illa series ꝑp. corrupta ē a mō acho nec pt nisi ex tranee verificari valde. Ex greco. n. sic traduit: Ulce ra vniuersa nō o3 extendē sine vino. quod apparet ex eo quod addit ita cām docens iquit. Sicū. n. vicinū est salubri: humidum vo non salubre. vñ q: vinuz cū sit humiditate t maxime antiquū siccum est virtute cum ipo remollire ac extēdere o3 t nō sic cum aqua vel liquore alio cum dictuz sit mulieribus seu vlceri bus optimū medicamē existere. Aut dicēduz q hūi dum vt visum qnqz confert in vlceribus ceu in scluro sis aqua calida hūida. Ad aliud dicēdum q caro ge neraf a calido t hu relatiōe gñatōis ossis quod a ca lido generat assatiuo tāqz tegula in fornace de gñati one aialiū. a. Respectu vo pinguedinis generet a ca t hu. pmo pma. Ad aliud dicendum q inuiscatio q debetur vlceribus licz materialiter sit in humido for maliter tamē psurgit ex ipius ericcatiōe. Cū. n. san. esset hu. currens imediate ptinuatur t inuiscatur ad herens siccitate. Ad aliud dicēdum q in cura solutio nis ptinui aliter se habet qz q̄ pleroniis male. Illā enim per ptrarium qualitatum curare omnifariam obseruata tamē vt possibile naturali pleroñe ita vt cholericus cauſonizans minus egeat extinguentib' qz phl'aticus: dria. 174. hanc autem per simile t rati one naturalis pplexionis ac sbe. Oz. n. tale quale fu it deperditum restarare. huius autem est sba san. de siccata. Opus igitur erit desiccatiuis: fm plus tamē aut minus put fuerit mēbrum cū eius pplexione ish' modi aut alterius. vñ tertio de inge. Si duo vlcera seu vulnera sint equa hūiditate: vnū tñ eorum in hūi do corpore t alterū in sicco ertat: qō qdē in sicco ex pedit siccoribus adiuuari. qō vo in hūido cū minus siccātibus subueniri: b tñ fm diuersitatē siccitatis t hūiditatis ipoz fieri oz. nā carnē in vlcerib' creatā simlē necesse generari deperdite. quare si sicca fuēt expedit ampli' desiccare vulcus aut vuln'. Si āt hu mida opus sit medicamie minus ericcāte. De pernici bus dico t b' vlceribus siccioribus: vt apparuit q cu ra mediata pus oz humectare t remollire vt dictum per calidā: psequenter autem t mediate desiccare. q si dicatur curam non esse per ꝯrium: Rñdeo q est ꝯ rium suscepto modo quocūqz. In vlcere nanqz solo inerat cuius contrariū est vnitio que inducit. lz eniz per similia pus partis introducat tādē ꝯriū occurrit puta cunitio siccātib' ppotionabilibus pti t ppio ni vlceris cāta. ¶ Differenna. 108.

Quod cauterium potētiale sit lauda bili' actuali vt: qñ melioz medicoz ē q pt curare vlcera mala fraudulenta corrodentia cuz me dicinis quas ponit t faciunt id quod facit incisio cuz ferro aut cauterium cum igne. In b nanqz apparet opatio prudenti super iprudentē. Haly. cauteriuz āt potētiale pficit ex medicinis. In actuali autem pmi scetur ignis metallo alicui. Amplius Damasenus in apho. Potēs curare cuz dieta sine medicinis pspa inueniet. vñ Haly. Melioz est medicatio facta cū ci bis medicatione q̄ fit cū medicina: sed sicut se h3 die ta ad medicinā seu potionē ita se h3 potio ad chirur giam. Si g̃ psperabitur curās dieta sine medicina psperabitur etiaz sanans potione absqz chirurgia. Rursus illud est deterius cauterū quod repetitio rem cāt imutationē. Natura enī repetitas nō susti net alteratiōes. sed cauteriū actuale repetitioze cāt imutationē ppter ignis actualitatē intēsaz: Nō ante potētiale cū oporteat paulatim quod ē in potētia in actum reduci ex affectōe quadā portiozis ipius ad corpus. Palin: id medicamē cuius ppositio minus ledit partes magis ē eligendū. tale quidē est cauteriū potētiale cū in molle magis ipmat corpus: nō āt sic in siccuz durū vt neruosa t ossuosa. Actuale vo plus b in omnē sin vi ipmet pt partē. Adhuc Ga. i plerisq locis nos docet eligere talia fm virtutē seu poten tiā sicut per formā aut essentialē. Respuere vo talia fm actū vel p accidēs vt p sensuz vel apparētiā, sed cauteriū potētiale locatur in pmo: actuale vo in fo. Et: per cauterium melior fit operatio quod magis pplerioni ppotionatur humane cum ptraria sint su me adinuicem corruptiua. talis quidē est natura po tētialis cauterij cū illa sit gradualis: nō autē q actua liter. Eius. n. est caliditas ignea in sumo. Cauteriū itaqz potētiale pfert actuali. ¶ In oppositū Albuc. in chirurgie pncipio extollens cauterium actuale vt monstrabitur q̄zmagis supra potentiale. Adhuc illō cauteriū est potius eligendum in quo pfecti' omnis

reperitur cauterizatonis vtilitas. huiusmodi vo e actuale vnde. 9. pract. In coquendi cura necessaria e desicca tio vt ḡlis piperis t euforbij: t adustio vt qualis cal cis t flouis eris. Nō at vtrūq; in pplemētū adiuuat sine ex ignis e pbustiōe qō cauteriū e actuale: alteruz vo vtrūq; potētiale e. Est igf cauteriū actuale eligē dum supra potētiale. ¶ Propf pmū sciendū quid sit cauterum quid potētiale cauteriū quid actuale t diuersitas cozūde: deincepo quibus ꝓueniat cōplexi onibus: t quibus nō t tandē in quo tempore pleniꝰ expediat canterizare. Ofa siquidē ꝓtis sciendū prio quarta: cauteriū esse medicamē valde nobile iuuans ad phibendū ne corruptio spargatur t ad cōfortan dum mēbrum cuius pplexionē volumus rectificare t ad resoluendū materiaſ corruptas in mēbro retētaſ t ad ꝓstringendū san. fluxū. t hec quidē cauterij noti fic atio per quattuor eius iuuamēta cū gſie ipius da ta ꝑcipue ꝓpetit cauterio actuali quod apparet per 2. mor ꝓparantē cauteriū ferri cauterio auri t nullū sermonē tangentē de cauterio potētiali. Est autē cau teriū potētiale quod ex medicinis fit adustiᵒ seu cau sticis ca. t sic. in quarto maxime gradu. He náqz cor pori applicate t caloze affecte nature de potētia ꝓsur gunt i actum. Quarū cauteriū diuersificatur rōe ſbe qualitatiſ siſr t quātitatis. Substantie qdē: qm̄ aliō in substantia dura sicca: sic arsenicū sublimatuz calx viride eris t sika. Aliud autem in ſba liquida: vt aq̄ salis nitri arsenici: t talium p distillationem ꝑparati Est t aliud in ſba media sicut ex his constructum me dijs extremis vt cū sapone herbis cōtusis ceu flāula tapsia gūmi rute agrestis apio ranio t risus t talib⁹ Cauteriū qnoq; actuale e illud in qō caliditas ignis actu imprimit cuius mā est metallum: vt aurū vel fer rum: t aliqui modernorū tetigerunt argentū t auri calcuz. De conuenientia cauterij in complexionibuꝰ testatur Albuc. illud nāliter oi cōferre ꝓplexioni: q̄ cū mā est fuerit t absq; materia complexione vero ca. t sic. sine mā minime ꝓuenit t proprie potentiale ita vt ꝑncipaliter cauterium conueniant complexioni fri. t hu. cū hu. vitio t sine illo cū dictū sit ipsuz ꝓplexionez membri alterare materias in ipso retentas resoluere alteratio vero in passione t passibili solū locat quali tate t omnis etiam actio perficitur contrario. Virtus enim cauterij est calefacere t desicare. deinde ꝓuenit complexioni frigide simplici t humide deincepo ca. t hu. t proprie materiali: t deinde frigide t ficce. De ca. quoq; siue hu. t sic. videtur esse dubitatio nō pur ua cum dictum sit cauteriū complexionē membri alte rare qō contrario efficitur. propter qō quidaz posue re huic n on conuenire cauteriū complexioni cuz hec conueniat cum ignis natura. sed alij protulerūt sibi etiā conuenire eo q; ls sit complexio hominis aliqua ca. t sic. ipsa tñ est fri. t hu. comparatione cauterij t proprie actualis. Ista quidez fortassis rōcinatio nō est exquisita intelligendi cū oporteat curationez per oppositū occurrere i eodē gradu. sennt tñ Albuc. hic hic cauteriū cōferre: sicut inuentū esse testatur empe ria non parum ab ipso. oz tñ hoc operantem fore ꝑ bum t exercitatum in actiōe cauterij vltime. Opus ēt scire sit ipsi diuersitatem complexionū hoiuz dispo sitiones egritudinū: cās accidentia t spacia tpis ipsa rum: ita vt cauterium cadere faciat in actiōem in ma teriam egentem resolutione non aūt in complexionē t nām taliter ꝓsurgat inde nocumentū. ls. n. cauteriū iuuamēta opetur predicta nō tñ oia simul. sed aliqñ plura: interdū vero vnum. Hec aūt omnia interdum magis verificantur de cauterio actuali q̄z primo. Ilud. n. proprie nou ꝓuenit nisi in pplexione fri. t hu. t precipue cū mā propter nocumenta dicenda q̄ ipsi occurrunt pluſq̄z cauterio actuali. Tempus vo cauterij duplex: existit vnum quidē qō ad tempora relatum continentis: aliud vo ad ipsum qō medetur con figuratur corpus. De pmo quidā discordati sunt chi rurgici. Quidam náqz dicūt in vere solum compete re cauteriū cum tunc pplexionionis alterentur t hu mores mouentur. Alij vo de quoꝝ numero Albuc. dicunt cauterium oꝑtere tpe: propter qō nocumē tum accidens ꝓpter tēpus tollitur cauterij iuuamē to maxime si cauteriū experitur ꝓpter dolorē festinū virtutem prosternentem oio vel fluxū san. t precipue er artaria. Hec aūt ambiguitaſ satiſ pōt claresce re p̄ mo quarta. Sicut. n. in flōmia duplicē distinguis bo ram. s. electā t necessariā: ita in purgatiōe t cauterio ac vniuersaliter in oi ope medicine duplex tps tunc obseruandū. Sic igitur tps electum vte est ver t par ticulare alia: ita tñ vt post ver sequaf autumnus i bo nitate: t deinde hyems: t postea estas. Tempus aūt relatum ad corpus est: qz oz cauteriuz fieri post pur gationem corporis sufficientē vniuersalem t particu larem ne ipsius dolore hu. agitati cōcurrant ad locū Debet nanqz fieri post medicamina plurima nō ꝓse rentia: ita vt dicaf cauterium a qbusdā vltimum me dicine subsidiū. ¶ Propter sctm sciēduz e aliquos absoluto⁹ elegisse cauteriū potētiale sīp actuale moti ex repentino dolorē qué inducit. Siſr eo q; qo ipum abhorret magis potētiali. Hec autem positio stare nō pōt sicut ostenditur in tertio ꝓpositorū: nec motiuuz vniuersaliter arguit sed particularie cum casu i quo interdum cauteriū actuale ꝓcedere potētiale. sunt t alij circa cauteriū errātes sicut vulgareo t stolidi chi rurgicorū t putāt egritudinē cauterio sanatam nūq̄ subuersionē habitā. Iſ at nō est cū possit recidiuari occasiōe rerū naturalium aut nō naturaliū vel ꝑter naturā existentiū. Similiſ est ipoꝝ sermo q; cauteri um postremū sit medicine subsidiū qui tñ sanū pōt habere intellectū. ipo náqz vtimur cū videmus alio rū plura nō conferre. ꝑmo náqz corpus regēdū die ta t potiōe: demū aūt chirurgia sub q̄ cauteriū relo cat. Si tñ velit ad referre vt qō post ipm aliud nō cō ferat medicamē tā dictū est id phlari cū alia sit medi cina ꝑm disponē futurā necessaria pleraqz. ¶ Pro pter tertiū quidē sciendū simpliciſ cauteriū actuale ꝑligendū esse potētiale: qm̄ vt ostensiuz actuale ꝓue nit fere omni ꝓplexioni. nō autē potētiale sed frigide magis t hu. t ꝓprie cū materia t in tēpore tempato ac corpore fortiori. Adhuc vtilitates quibus cauteri um describitur diligenf ꝓsideranti magis adaptātur cauterio actuali q̄z potētiali. Palin cauteriū poten tiale penetrās plus ledit ꝑncipalia mēbrorū q̄z actu ale t maxie cū fuerit illis ꝓpinquū. Rursus cauteri um potētiale t maxime liquidū postq̄z impressum fue rit nō remanet in nostra potestate sicut cauteriū actu ale. qō autē tale deterius exstit. Siſe náqz vſ de cau terio potentiali t actuali sicut de pharmacia t phlo mia. nā in phlomia nihil penit⁹ cadit timor]. i phar macia vo ifuēt grādiz: dria. 166. i ꝓploe eq̄li t diſſa

Itidem illud cauteriū quod nō solum penetrāt ad locum cauterizandū sed ꝛ sana etiaz colliquat ꝛ nocet mēbra ꝛ dolorē diuturmorē pstat faciens fortasse ac ēe ignē in mēbris difficilis sanatiōis ꝛ interitū forte deterius est illo qui locū nō transcēdit infirmū: neqz alia ledens mēbra. Primū vero vt dicunt est cauterium potētiale: sm vero actuale. Potentiale nanqz paulatine deductū de potētia in actū cbullitōnē inducens in spiritibus ꝛ hu. facit ipos dolore ad locū currere nō minus qz exiccet multotiēs a quibus fumi eiciūtur horridi ad eoz ipm inflāmantes ꝛ in se. cadēr faciētes ꝛ merito qz putrefaciēdo agit. 5. ꝛ trio pharmac. vñ galieꝝ tertio pharma. de medicis vehemēt ca. ꝛ sic. testatur similem dolorē cauterio ꝛ longiorez actū inducere ꝛ ad hoc non parū tempozis plūitas ipius operatur. Cauteriū vero actuale nō bene inducit cū sit simplex sm Albuc. sitqz eius dolor citissime quiescēs subtilitate sua ꝛ sbe bonitate nisi superfluerit qz plurime ꝛ locus huius cauterio potētiali cauterizandus. Debilis nō poterit violentiā cauterij tolerare quin ad interiora pferatur mēbra quod est periculosū valde ꝛ ppue cū membris nobilionibus fuerit pinquū. Ygr cauteriū actuale pscrēdū amplius pertinali. Interdū quidā sunt pusillanimes abhorrentes ac fortiē formidātes cauteriū actuale vt dictū de bezel: dria. 199. eligētes ob hoc potētiale magis actuali: eo qz illius videatur illud vehementiorē dolorē inducere quod tū extat vsqz verū. Iz. n. antiū intensiue vehementior esset. vnde tertio. 15. Si splēeticus nō tolerat ignē administrentur cauteria ex medicinis mixta illud quarti de ygeio: Quidā incisionē carnis nolentes longo volūt tempore curari: dolor celeriē trā transit sed extēsiue maiorē inducit potētiale cū actio ipius longior tēpore mēsuret putrefaciendo partes Aliquādo etiā fūt loca caruosa fistulosa orificiū habentes angustū ꝛ pfundū latū ad que nō posset cauterium actuale sine grādi lesione circūstantiū ptium pertingere. Interdū etiam administrat potētiale cū timemus neruorū lesionē aut venarū potentiale nanqz debite ꝓstructum minus hos ledit. ¶ Propē ārtum vero ad pmū dicendū qz ille medicine non sunt causticē sed potius mūdificatiue abstersiue ac leuit exiccatiue ꝛ diete debite ac euacuatiōis ordinatio. ꝛ si dicantur facere illud quod faciūt incisio ꝛ cauteriū cum igne hec per media est qz plurima. Nō enim oio repletio: neqz oio ꝓpleriōis malitia suo medicat contrario vel qz talia si sint caustica nō debent sub secundo medicine istrumēto locari: vez cū tertio cū chirurgie sit incidere siere ꝛ coquere. Ad aliud dicendū est similiter. Caustica. n. hꝰi nō debēt sub potōe sed manuali operatiōe locari. Ad aliud dicendū qz repētia imutatio q̄ cadit in dispositionē ꝛ in suam cām nō noceet verū confert. q̄ aūt in naturam plurimū ledit ꝛ ꝑ cipue cū quo naturale aut habituatū destruit. Cadit aūt cauteriū actuale in rē pter naturā si debite administretur ꝛ nō naturā quod ex eius celerit ostēditur effectu. Ad aliud dicendū qz in tali cō ceditur aliquādo casu cauteriū vt oīsum est potētiale. Ad aliud dicendum qz Ga. nō spernit oio talia sm actū cum sua actuali essentia possūt effectum inducere quale cauterium est actuale. sed qz in plerisqz sunt deceptiua cum eoz pincepta nō permanet actio potius supueniat ꝺria sicut apparet in aqua calida. q̄ Iz incipiat calefacere infrigidat deinceps ꝛ resurgit: deinde pori infrigidatiōe vehemētiore. Ad aliud dicēdū qz Iz cauterium potētiale videatur plus ꝓportionari corporis cō plexioni q̄z actuale ꝓpter eius diuturnā moram in pte sed ob accidētia ostēsa q̄ inducit maius nocumētum causat cauterio actuali. Actuale. n. modicū moratur in parte nō ledēs circūstantia vt declaratū velut potentiale. Qpiū nāqz Iz plus ꝓportionet ꝓpleriōi humane q̄z aqua cū sit cōpositū graduale. Illa vero in sūmo frigiditat]: magis tamē infrigidat ea ꝛ ledit eꝰ simplex sic agit in ꝓpositis ceu ꝓpositū. Isaac est etiā ipius actio simplex. Aut etiā Iz magis imutet cauterium actuale mor nō tamē postea vt potentiale.

Gratia siquidē huius q̄siti monstrat qz cauteriorū actualiū laudabilius sit factuz cum ferro eo quod, cū auro: qñ in cauterio ꝛ ꝑpue actuali q̄ritur vt apparuit exiccatio ꝛ aduſtio. Iz hoc magis in eo quod ferri reperitur q̄z auri cū ipm sit etiā in se siccus ꝛ subiectū est ꝓactius in quo ignis suscepta impssio fortius poterit operari q̄z in auro impssio. Adhuc aurū metallorū solū nō ignit methau. Z. Cauteriū aūt oz esse ignitū. Eti: ex illa materia laudabilius est cauteriū in qua melius possimuꝰ actionē ignis cōmensurare q̄z in reliqua. huiōi vero est ferrū: qñ aurū cum sit coloris subruffi ignei non apparet quādo sufficienē est calidū ceu ostenditur in ferro colore participāte fere subalbido. Amplius aurum est corpus minus densātū ꝓpactū ferro ita qꝺ si superficie calescat dissoluitur ꝛ cedit in lamnas. ārtifex cadit in occupatiōez inde. Si aūt modicū caluerit ante cōpletam cauterizatiōis infrigidat actioz quo periculū potest cōse qui nō modicū vt dolorus ꝛ escare quod in ferro nō accidit. Rursus martis sm astrologos actꝰ attribuitur medicine chirurgicusqz ꝑcipue. Ferrū vero vt videbitur est hmōi. itaqz cauterium ferri cauterio ꝓponendū est auri. In oppositum ꝓmo quidē quarta: Res meliet qua cauterium fit est aurū. vnde ho. Ba: Celsus cauteriū ꝛ velocius sanabile est quod fit cū cauterio auri. qō etiā cōtestatur Diascor: cū Ba ꝓmonita quādo cauterizatur cum cauterio auri nō facit vesicas cauterizatio ipiꝰ ꝛ melioris curatiōis. Palin: ex illo elegātius fit cauteriū quod magis ꝓpinquū est ꝓpleriōi humane quod ēt minus iuuit nocumētū cituſqz curatur. Iz hoc ē cauteriū aureū: nō autē ferreum. Adō firmatur qz auruz est temperatū ꝓplexioni humane ꝓportionatū: ferrū vero sufficienē frigidū ꝛ siccū fortassis. nō. n. satis ex ꝓmitur in actiuis qualitatibus ipius natura. Post etiā cauterizationē cū auro nō sequūtur vesice ꝛ pustule sicut cū ferro: neqz sanies in mēbro cauterizato Est etiā velocioris ꝓsolidatiōis ꝛ pulchrioris cicatrizatiōis. ꝓpter auri temperiē ꝛ operatiōis ipius qualitatē. Eti: ꝓbleu. i. ꝓpter quid siquis ere incidatur facilius sanatur q̄z ferro. incisio aūt ꝛ cauterizatio ꝓportionatur. Es aūt vt substātia oīt ꝛ color auro amplius ꝓpinquat q̄z ferro. Adhuc illud cauteriuz cuius materia est nobilior magisqz ꝓportionatur vite nobilius est. huiōi vero aurum ꝛ nō ferrum cū ipm sit solum quod vite sōtale ꝑdicatur exordium. Illud vero martio illius corruptiuum. igr cauterium auri illo ꝑferendum est ferri. ¶ Propē ꝑmum vero sciēdum qz quid sit ferrum quidqz aurum cum reliquis ꝺria visū. 161. Cauteria ꝺo dīt esse diuersāz figuraꝝ

ſm diuersitatē locorum que oz cauterizare. quedaz náqz opꝰ ē rotūda fore nōnullā curuata: alia subtilia lóga quedā grossa aliqua vnꝰ capitis nōnulla vero pluriū sicut sufficiēter cū alijs Albuc. sigt. Spotuet etiam aliquādo munire cauteria cum frigidis sucis ꝛ inuolutionibus vel cum cānulis metalicis ꝛ propri us cū opus sit cauterizare partes iteriores occultas vt iteriꝰ ani vel matricis ꝛ ouis. ¶ Propter ꝯz antez sciēdū q; au. hic videtur sibi cōtradicere. precedētes eni Albuc. sicut idē testat elegerūt cauteriū auri supra cauteriū ferri. ipe vero pfert cauteriū ferri supra illud qō est auri. ꝛ motiua ipsius iā sunt ꝓmissa supta ex parte colozis auri ꝛ eius substātia. Media ēt ptis alterius tacta sunt prius etiā. Quid autē ō hoc vide bit pſequēter ¶ Propt tertiū sciēdū vo q; cauteriū actuale pōt dupliciter ꝓsiderari: ꝛ i se: ac i relatiōe ad operātes eo q; duplices ēt sunt periti. ſ. longa experi tia educati raro reperti quoꝝ numerus ē infinitus fez ꝑcipue cum ſm almās. 7. pleriq; eoꝝ qui hāc exercēt artē sūt idiote rustici stolidi ac restauratores ꝑcipue Si. n. ꝓsideretur i se cū aurum sit metallū nobiliꝰ vt ostensum ꝛ magis ꝓtēperatū naturaq; humane ꝓportio natum ꝛ minoris lesionis ꝛ facilioris ꝓsolidatōis nul li dubiū fore oz q; eius elegātioz ē cauterizatio. vñ ter tio. 22. Cauterizet sciaticus cū auro rubeo. Quod in dicatur quarto prima cū ꝑcipitur variolas acu rūpi aurea. Sed quoniā quis pōt ipsius decipi colore vt substātia oz ipsū i illo prius exercitari perfecte: aut ip sos exercitatos operari solū. nō eni defectum iest sibi sed operatore magis. Sicut etiā motiua Albu. oñdit subtiliter aladuersa. Et iō periti expertu cauterio dñt vti auri ꝛ nō ferri ꝛ propriē eū partes nobiles ꝛ appa rētes volūt cauterizare vt que faciei marie puta labi oz vel nasi aut palpebraꝝ. facies náqz nobilioz ē sup ficies corporis quoniam ē detecta. 5. breviar. Si au tē ferri cauteriū i se ꝓsideretur deteriꝰ ē illo auri. eligē dū ē tñ magis ab iperitis iexpertis ignorantibus ca lorē ignis i auro ꝓmēsurare. magis. n. eligēdum qō minus ledit: cū vir quis possit lesius secedere. Plꝰ eni standū i grossis i quibꝰ error minus cuenit q;z se ignoranter i subtilia ꝑcipitaſ: lz i his adsit iuuamē tū maꝰ cū fuerit debite administrata. ꝛ ideo cibi lau dāt sacrificatoꝝ experimētoꝝ libr. Et similiter Ga. ta les in experientiā icidant rōne omissa cū difficilioz ex tet. Si. n. ñ cōferūt nō tñ nocēt vt medicaminū pluri ma. Sic igit eligēdū ē simpliciꝰ cauteriū auri quo ad plures aūt ferri. ꝛ fortassis ꝓeligit qō ferri q: auro carēt egestate vt auaritia Cauteriū vo de auro meli us ē q;zto fuerit purius magisq; cōpactū ꝛ tardiꝰ eli q;bile. Ferrū át q;zto fuerit puriꝰ minꝰ siccū scabrosū ac ꝓpactū. Cauteriū quidē argēti aut auricalci eorū nō ē approbādū subē teneritate: lz qdam moderno rū tetigerit illud. Propter quartū vero ad primū di cendū q; i cauterio nō requiritur omnimoda exicca tio ꝛ adustio sed sufficiēs ꝓtēperata. hoc aūt vt oñsū melius iducitur cauterio auri q;z ferri. Ad aliud di cēdū q; itelligitur aurum nō igniri: nō q: ignis ꝓmi nime suscipiat ipressionez sed quoniā nō minoratur igne ac pimit propter ipsiꝰ puritatē vt metalloꝝ alia. Ad aliud iā apparuit. probꝰ. n. ꝛ expertꝰ sit auri cau teriū cōmēsurare: ꝛ iō ipsū aliis oz preferre oibꝰ. Ad aliud dñdū forte q; nō ē verū q; potius aurū ꝓuertat i laminas ꝑus q;z sit sufficiēter calefactū cuz ipm fue rit electū quale dictū fuerit ēt alicuius cōpulētie cau teriū. pōt ꝛ intrīn calefieri q; nō refrigerabit añ pfectā ipius cauterizationē. Ad aliud dicēdū q; rō ē vtcūq; iptineno cum arguat nō ex ꝑpijs generi: ſz ex cōib logicis ꝛ exteris satis. Aut dicendū q; lz cauteriū fer ri nō minus ꝓferat eo qō auri i pſenti puta cauteriza tionis actu ꝛ solutionis ꝓtinuitatis qō ꝑpium ē mar tio: rōne tñ ꝓsequētiū accītiū vt oñsū nocet amplius illo auri. Premducta vo alterius ptis cū eo qō am plius angunt sua tñ via procedere sūt ostensa.

¶ Differentia. 109.

Quod medicinarum alterati

Quarū copulatio possit ꝓstare medicinā solu tiuā monstrat: quia Biaſ. dolore pedū gra uiter veratis radicē arthemisie da cū oximelle mādu care: ꝛ ita cenato purgabis vt vix credi possit tantaz virtutē hre. neutrū aūt hoz ponitur solutiuū: ꝛ ideo illud cū admiratōe subintulit. Eti: diuisionū antido to ꝓfectio pillulaꝝ q; sumit ante cibū ꝛ post ipm ꝛ ex citant evectionē cibi paulati ꝛ destruūt nauseatuā sa tietatē ꝛ soluūt ventrē ꝛ resoluunt colicā. Recipe zi zi. pipis ni. pip. lon. gallie gariofilorū neremtich. i. semē peonie: olum ana. ʒ. 10. ʒuccari tabarzeth tan tūdē: ifoment pillule ꝛ sumak de ipsis. ʒ. f. Facūt. n. assellare a duabꝰ sellis vsq; ad qnq; omnē hoiez ſm q̄litatē sue nāe ꝛ vtutis. nullū aūt ingredientiū hanc ꝓfectionē solutiuū existit. Adhuc i tegni corpus cua cuaq; a calidis sufficient pharmacis. vñ Cōmē. Le dicine attrahunt p supfluitatē calitatis sue humores Dicit ēt pharmacū quo solutiuū denotat. sed vnuz ē alij ꝛ pluribus copulare calidis: tale reddit magl ta le top. ʒ. Soluet igit sorꝰ qz si simpliciter ad simpli cē ꝛ reliq̄: eorundē. 2. Rursus i solutiuo. 2. vñ exper ti puta calitas. vñ apho. 1. Dia pharmaca purgāta cal'a sūt vtutibus calore eni vis iuuat attractionis ꝛ vtus iducta specifica euulsiua. Solutiuū eni ñ sil'itu dine q̄litatiua: ſz sbali opatur: sar. ʒ. sed hec ex altera tiuis simplicibꝰ vī ꝓsurgere. Adē oñdit vtus specifi ca i tyriaca ꝑ venena resultata. 178. Et fulcāt sili qm̄ metallū ꝓstruit a nā ꝛ ſm alchimiā. i. alacritatez ab arte. Scorpiones silr fiunt nā ꝛ arte: q ēt alios gene rāt: Aaiahū. 15. vñ recitat Biaſ. basiliconē tritus si lapis ꝓtegat scorꝓiōes gigni. 2. vo alim: Si tritꝰ olle ūmittaſ vacue celerrime gñari in paucis diebꝰ dicūt scorpiones ꝛ marie cū die q̄libet olla fuerit i sole cale facta. Subdit tñ: Sz hoc qdē falsū. Vacca ēt Plato nis ex carnibꝰ thauri apes docet ꝓstruere: ꝛ Virgiliꝰ q̄rto georgicoꝝ ex vitulo. Et Arſ. dria. 60. Ellebor⁹ albus q: leuis purgat supius vomitū cāndo scamo nea grauis deorsū. Lacteriū vo ꝛ tapsia quia medie vtroq; modo sed vnū alteratiuoꝝ leuiū vī grauius aut medioꝝ poterit alijs adiungi calidis entibꝰ cūct Pali: si nā pōt ex simplicibꝰ elemēt solutiuū ꝓstrue mlto āplius lz ea valebit arti ꝓiuncta: ſz illud euenit cū alteratiua simplicia ēt nāe p arte ōmū ꝓciliata pō dere copulāt debito. Itaq; ex alteratis simplicit pōt solutiuū ꝓsurgē. ¶ In oppositu q: tyriaca metri datū anacardinū ꝛ silia cū sint q̄lcal'a debiteq; oi ꝛ marie tyriaca mō ꝓstructa eēnt solutiua. Itidē q̄ seq̄ strank ex opposito vnū ñ ꝓcidit i reliquū cū vna spēs ñ iuuet reliquā adeē. ſz alteratiuū ꝛ solutiuū vt vide bit distinguēt ex aduerso. Rursus nihil vltra ſiam

ſpēm pōt. Potētia vō alteratiui ē alterare. ſolutiui āt ad ſe trahere. Non igit ex alteratiuis poteſt ſolutiuū conſtari. ¶ Propter p̄mū qdē ſciēdū q̄ quid ſit medicina quidq̄ ſolutiua: dīa.136.t.141. inotuit Solutiuū eteni ſeu laxatiuū hic audio medicinā ſufficienſ calidā attractiuā a vtute ſpēm ꝓſequēte q̄ re ſpicit ſm debitū aſpectuꝫ ad orbē.71. q̄ ꝓprie dicit ſm Hippo. pharmacia. ſed alteratiuaꝫ q̄litate p̄ma uel ſecunda elemētari agentiū quedā ventrē cōcitāt aut q̄ leniunt naturā ut mēbꝛoꝫ ſupficies remollien do ceu caſſiafiſtula viole t huiōi. uel materiā lubricā reddēdo ſic gūmi p̄unoꝫ t p̄ſilij mucillago: aut eꝰ caliditate ſubtili in poꝛos penetrādo t humiduꝫ ab ſtergēdo q̄ in his t p ꝓſequēſ fluxū cauſando. Dis n. medicina abſterſiua eſſentialiſ lenit naturā hꝫ i ea nō ſit virtꝰ ſolutiua ſecundi p̄mo: uel eꝰ acumine ceu euphorbiū hꝫ alij hoc ponāt magis diſſoluē. Quedā nāq̄ medicaminū laxāt ſui pontcitate ut mirobala ni alia ſoluēdo: ſicut ſalſa t dulcia ut cauſabūt ſeu eu foꝛbium: alia viſcoſitate ut medulle: nōnulla virtute attrahendi humoꝛes illi cōſonos uōſcamonea ru. a ptib⁹ cholerā p̄uac. 2. t de hac innotuit materia: dīa 141. ¶ Propter ſecundū vō ſciēdū q̄ aliq̄ moti ex argutis ꝓceſſerūt alteratiua p̄tacta ſolutiuū poſſe cō flare cuꝫ debita ꝓportione t menſura: qō declarare nituntq̄ ꝑ eris herugo i vulneribꝰ carnē nō generat eo q̄ ſanguinē ad locū pueniēte exſiccat t carnem mordicat ſanā t corrodit: neq̄ cera cū oleo cum ſan guinē in carnē nō cōdenſet verū potius putrefaciat t corrūpat mixta tū ſimul ꝓcreāt carnē: de ige. 3. Sic igit in ꝓpoſito ex alteratiuis nō ſolutiſ ꝓficieſ ſoluti uū. Sed q̄ eoꝝ poſitio ſtare nō poſſit cū motuis po ribꝰ. 3. ac. 4. dicēdoꝫ apparebit. neq̄ ſimile qō indu cit de cera t oleo t eris herugine cū eis inadiuicē cō iunctis nihil vltra qualitatē cōſurgat actiuū. puus n. vnūqōq̄ impꝛopoꝛtionale exiſtebat i carnis gſia tione. In ꝓpoſito vō expetit aliquid ꝓſurgere ſpecie differēs ut videbit a poſt. ¶ Propter tertū vō aciē dū q̄ ex medicinis alteratiuis pōt pharmacia cōſur gere q̄ñ ſicut ſe habet ad ꝓductionem ita ad actum Nā ſicꝫ eſt diſpō rei in entitate t opatione. 1. meta. ſed ſolutiuū ſupꝛa cōpoſitionē ſimpliciū id cōponen tiū vtute bone cōplexionis alterātis t decoquentē ea ſm aſpectū talē aut huiōi ad orbē expetit cuꝰ vigoꝛe aliā ſuſcipit formā poſt corrupta quā virtuſ attractio nis cōſequit ꝓpꝛia. Calidū t regit celeſte qō in ſim plicibus ampliꝰ reperit p̄mis: nō aūt ſic in his. Ipm n. eſt oīs gñationis cā dīa. 48. In alteratiuis autē ut ita ſolū p̄us aduenieſ mixti forma cū cōplexione reperit t ꝑpe in frigidis in quibꝰ virtutes niſi fuerit viuentia nō reperiunt ſpecifice hec dīa nota. 71. Ad huc huiōi ꝓpꝛietas ſolutiōis ſi ſurgeret ex alteratiſ iā ars formā induceret naturalē. id aūt nō pōt quia ipa debilioꝛ eſt nā nec cōſequit eā hꝫ multuꝫ laboꝛet Ar. methau. 4. forme ſilr artificiales ſunt accidentia: q̄ſi dicas: Ars non facit hanc niſi iniciatiue ſimplicia inadiuicē applicando: tūc. n. vtute cōplexionis agūt ſe. Dicēdū id nō valere tū ꝓpter ipꝛoportionē ut tactū ad orbē t calidū celeſte: tū et q̄ñ q̄ ſapiētia debita meſura t pondere nō valet ad id pueniꝛe cū nō poſſumꝰ ptingere ad id quod certū. 153. Palinꝛ Si deberet p artē ſolutiuū ex huiōi cōponi ſimplici bus oporteret ea vſq̄ in mās redigi p̄mā. Sic. n. po nit aliq̄d gñari cū hꝫ totū pmutet i hꝫ totū: p̄mo de in ge. 2ē. ad ilē vō pueniꝛe non pōt niſi mixtio ꝓceſſerit vera quo ad intellectū t nō apparēs ſenſibilis. talis n. q̄ ſimpliciū ſolum p̄moꝫ cōmixtio: eodē de inge. t eloꝝ exoꝛdio. ſed ars nō valet ad hanc ptingē cuꝫ ſit dei t nature: dīa. 178. ſed ad alterā incertā t apparē tē. Itidē: q̄ dīa ſpecifica aliquo tollat ingenio ego nō credo poſſibile t iō ſciāt artifices alchimie ſpēs vere pmutari ñ poſſe. 4. metha. Ipſa vō t modꝰ tolleret ſpecieſq̄ pmutaret ingenio ſi ex alteratiuis poſſet aliqō ꝓſurgere ſolutiuū cū id vigoꝛe ꝓſtituere tur artis. Nō igit pōt ex alteratiuis ſolū ſolutiuū cō ſtari. ¶ Propter q̄rtū vō quid ad p̄mū dicēdū q̄ illa nō eſt ſeries Biaſco. ſed adiecta tū q̄ ſolū poꝛopo nit treſ ſpēs alchimie. tūc. n. eſſent. 4. tū q̄ñ illā ſup additā nō ſcribit ſicut alias t ut motus eſt illiꝰ in oīb⁹ Plura. n. ſunt apocripha in eo t ꝑpe in trāſlatione alphabetica: nō ſic aūt in illa q̄. 5. diſtinguit libꝛis ra dicali. Aut hꝫ aſſumēs purgeī ut p̄mittit nō tñ huiōi purgatio eſt p ſolutiuū verū lenitio qō oſtēdit ei ori mel cōmixtū. ſita nāq̄ inciſione t acumine hꝫ ventrē aliqualiſ incitare ad qō adiuuat qō ſubdit in ita ce nato. Ad aliud q̄ ille pillule cū ſint ex ſpeciebus ale ꝑāgine calidis acutis occurrāq̄ materie phlatice viſcoſe colice cātiue caruꝫ caliditate agitat ipa eliq̄t t diſſoluit acumine ſenſibiliter ut expellat morſa cō ſurgit nā: qō t antea ꝓceſſū. nō āt q̄ ex his cōflet ſo lutiuū alterū qō indicat ita tegni: euacuat aūt a cali dis ſufficienſ pharmacis ꝓtinenit et nām apparatꝰ. aliq̄. n. medicina fluxū inducit aut conſtringit ſm q̄ fuerit ſuſcipiēs diſpoſitū. vñ. So Ba: Baſilicon ꝓſtri git q̄ ſi bu. inuenit ꝓparatū ſolueit. Hꝫ mirādū quō doſis adeo pua ut. 3. ſ. id pōt opari. vñ fortaſſis eccī dit corruptio in ſcriptura uel numerꝰ multiplicabitur tūc ipiꝰ. Ad aliō dicēdū q̄ Ba. p ca. ſufficienſ phar maca nō audiuit ſolutiua ſed potꝰ alteratiua ſꝫ Cō men. vehemenſ ca. t hu. ad cutim attrahentia in va poꝛe diſſolutia q̄ tandē reſoluunt in aeꝛe t ꝓprie cū ſubtilis extiterit. qō appꝫ ex eo qō ſubdit: purgatōi bus p q̄o ſolutiua intelligit t clyſteribꝰ t ſudoꝛibus ac vomitibꝰ. 5. n. eūonis modos tetigit nec pharma cū hic ſumit p ſolutiuo Hippo. moꝛe: ſꝫ coiter p alte ratiuo magis. Ad aliud dicēduꝫ q̄ hꝫ ca. alteratiuis adſit nō pōt virtus ſolutionis adeſſe ut oñ ſū. Coad iuuat. n. cū p̄ncipali attractiuo: p ſe aūt ſufficiēs non extat neq̄ valet appꝛobatio eo q̄ p tyriacā nō datur virtꝰ conculcatiua ſed potꝰ ad aliquā ea ptingi ſitis 178. neq̄ id eſt ſimile: q̄ñ plus diſtat alteratiuū a ſo lutiuo q̄ꝫ ſimplicia cōſtructia tyriacā a virtute q̄ eſti mat inde cōſeq̄ ꝑpa cū vtraq̄ eꝰ ſit nature alterati ue magis. Adhuc huiōi virtꝰ tyriace poſt. 10. aut. 20 ſurgit ānos. 178. ¶ Medicamē vō alteratiuū tāto nō pōt tpe durare ut eīm trociſci aut pillule: dīa vltia niſi in eo opiū t frigida ponerent huiuſmōi. Ea vō virtutē ſolutionis ipedirēt. Ad cōfirmationē vō dicē dū q̄ metallū nō pōt fieri p artē t in aliud ut tactuꝫ trāſmutari cū ars ſolū faciat pmutationē in acciden tibus: nō aūt in ſba uel fortaſſis ſi poſſibile id ignotū vñ Cō. 3. de aīa: Dicit de multis artificijs q̄ videnſ eſſe poſſibilia ſed ſunt cauſarū ignotarū ut vbi grā. Alchimie ſi cōſtituat fortitā hꝫ ampliꝰ eēt p accidēs t inſpiratione diuina q̄ꝫ artis ſapiētia ut dictū de p prietate tyriace: dīa. 111. Non. n. ars pōt pueniꝛe ut

agens in materiã cũ tpe sciãt ita ꝓportõnari vt inde nouũ cõstituat metallũ. Aõ si apparenter videat id erit q3 ars fallaciã ipsius quoquo ingenio nequit detegere sed natura. vnde aurũ seu argentũ arte cõstructũ vi non puto habere cor vt aliud natura ꝓductũ cõfortandi: z nequeat qs ei⁹ fallaciã ꝑm artẽ oñdere. fideles mihi tñ experti dicunt argentũz decocti one p artem fieri verũ nõ vt tñ apparenter lucrari p bationibus oĩbus qbus vtuntur expertũ. Eti: nõ ẽ ẽt cõsimile: qm̃ vnũ metallorum magis cõuenit cum alio cũ sit amplius alterabile passibile materieq3 p pinqus q3 medicine terre nascentiũ aut alializ. Ex tat enĩ formalior minus q3 passiua t ideo magis disti cta vna a reliqua. Aõ volunt alchimiste dicẽtes oĩa metalla ĩ vna materia liquabili propinq3 conuenire: nun q3 eẽ ad alterius relatiuũ velut egrũ corpus qõ depuratione deducunt ĩ metallũ nobili⁹ t eq3 cen cor pora p regimẽ t medicinam a alio adipiscĩ sanitatẽ Be scorpionũ aut apum gñatione vel vniuersaliũ vermiũ quorũcũq3 non ẽ silr cũ oporteat materiã ex qua generant ea putrescere t ad materiã reuerti pri mi qõ hic ñ euenit: qõ qdẽ posset fieri si alteratiua cal'a acuta putresceret ad el'a t materiã se cõuertẽdo pmi. Ad aliud qd dõ: dria visũ. 60. Ad aliud dõ q natura põt ex simplicib⁹ eĩs solutiuũ generare cũ ea sit materia gñationis ꝑpa in qbus calidũ magis ce leste gñatiuũ nõ aũt ex simplicibus cõpositis ẽt cum arte cũ nõ sit materia ex q̃ natura possit aliquid opa ri eis permanentibus actu: verũ ars tñmodo

Differentia. 210.

Qq Uop. composita plus perdurẽt simplicib⁹ oñdit qm̃ tyriaca ẽ medicina ꝓpositi or ceteris vltra ẽt trigita iuuenescẽs annos ꝑm tñ regionũ diuersitatẽ vt tactũ: dria. 178. Nullũ aũt simpliciũ vltra hos positũ pmanẽ. Adhuc cuz res opek vt hz eẽ. Silis nãq3 ẽ dispõ rei ĩ entitate actu t vitate vt appet methau. 2. sz ꝓposita fortius agunt q3 simplicia sicut visũ dria. 143. q̃re fortius hz eẽ. Rur sus cũ ars initek nãm vt accidit in nã: sic t in arte. sed ĩ his q̃ nãe pdurabilia sũt ꝓposita vt gñata q3 scia vl' spmata ex qbus vt appet pducunt. Eti: vtus vnior fortior ac pmanentior p ꝓñs q3 diuisa multiplicata. Durabiliora itaq3 sũt ꝓposita simplicib⁹. In oppositũ qm̃. 2. cañ. scamonee vtus pdurat vsq3 ad. 30. anos duo ẽt ellũ vt al. t ni. longiori pmanent tpe t iõ excipiunt ab herbis q̃ vltra. 2. aut. 3. debilitant ãnos: quod oñdant mineralia t ossalia pmãsionis longeue nullũ ãt ꝓpositũ simpliciter aut p se tã longiori vt declarabit pmanent tpe. Itidẽ simplicia pmis ꝓportionant eĩs. ꝓposita vo ex his constructa. sed el'a longiori permanent priodo illis que ꝓponuntur ex ipsis cum sint eis maiora q3 marie: teni potẽtie eor sequunt magnitudines Cõmẽ. i. ce. t mũ. Simplicia igitur magis pmanent ꝓpositis. Propter pmũ vero sciendũ q pdurare ẽ tpe cũ vigoris ꝓstantia coercendi. Sic enĩ vegetabilia ꝑpus dicunt viuere cũ in actus valẽt debitos silr t q̃ huiõi. Est ãt hinc simplex medicina singularis a nã pducta. Cõpositia vo ẽ ꝓstructus ex simplicib⁹ arte q̃ pmiscet plurima vltra naturã debite ipa inadinuicẽ applicando. vñ simplex est duplex vnũ quidẽ simplicit t ꝑm naturã vt ellm: alterus ꝑm qd t ꝑm artẽ sicut medicina singularis t silr p oppositum duplex ẽ ꝓpositũ. Nosce q simplicia t ꝓposita pdurant lõgiori aut breuiori tpe multiplici de cã. Nã ea que sunt fri. t sic. ꝓnis cũ minus exponant putrefactioni t resolutioni lõgiori pmanent tpe subandiẽ do absq3 vita: tactũ dria. 21. Que ãt ca. t hu. sunt amplius putrefactioni exposita t q̃ ea. sic. resolutioni. Frigida vo t hu. vt visũ. 138. hebetiora celerius reddunt. Que ẽt fuerint sbe dure ꝓpacta: deserẽtes sapores ponticos stipticos t amaros durabiliora sũt ꝓpositis vt mineralia oñdunt t sui oppositi: nam mollia aquosa minus perdurant ad multuz ceu sucosita tes nisi arte t decoctione cõstructe: deinde folia radices gũme stipites t scia demũ nisi fuerint multũ humollia illa vo ficciora dura t in aliqbus aialibus cõsilr hz suo mõ. Silr q̃ sunt grandioris quãtitatis minus putrescunt vt sic ꝛuijs. vnde. 4. methau. Multũ min⁹ puterfit pauco: In maiori enim ampliori ignis. Adhuc q̃ exponit aeri t agitationi eiusdẽ cũ habeat ꝓtinue alterare t resoluẽ magis: t ꝓpe sic mollia preseruant a corruptõne ꝓstructa. vñ ꝓble. 22. quare fructus t carẽs t q̃cũq3 talia vtralibet iputrescibilia fiunt qñ vehemẽnt ĩlabunt t ea silr q̃ in terra superfluis se hñt. Cuius qdẽ cãm assignat q: oĩa mota putrescunt q̃ aũt plena ĩmobilia: z quidẽ id ꝛuetur ei qõ dr methau. 4. de quo mõstrant qd sufficit ꝓble. ꝓta cta. 22. Et cũ aliquo silr glutiue simplicia vel ꝓposita superficialiter illiniuntur aut melle occultant vel decoquunt diutius pmanẽt: q̃re cupientes ꝓpositor aliq̃ pmanentiora effici melle ꝓstruũt t nõ ꝛuc. qõ oĩa denotãt ꝓposita pdurabiliora. Ea ẽt q̃ tenent ĩ regionibus frigidis diuti⁹ vigore pdurant hic q̃ in calidioribus qõ ĩdicat etatis distinctio: dria. 178. Illa ẽt q̃ in tpe colligunt frigido t sic. boreali t sereno t luna lumine diminuta minusq3 hu. redundãtia pmanẽt amplius oppositis. Silr quor sba est magis hõgenea t vniformis pdurant ãplius ꝛuijs. Propt vo scz sciendũ q auctores vt exprmunt simplicia t ꝓposita vt ad multũ trib⁹ aut. 4. pdurare ãnis. Nõ enĩ ppt añdicta põt limitat⁹ hore ipor assignari pmanẽtie ꝓtermin⁹. Amplⁱ tñ ac pticularius ptractant de pduratiõe cõpositi q3 simplicis vt appet Serapi. t Haliab. auctoritatibus. Singularit enĩ descendũt ad mlt tor cõpositorũ pmanentiã vigorosã vt tyriace vsq3 ad. 30. an. vtus perdurat integra: t vlr ella melle constructa t marie frigida ceu opium recipiẽtia longiori pdurãt tpe: puta. 5. vel. 7. ãno. q̃ aũt ꝛuc. cõduntur t absq3 frigidis t ppe modicũ decocta nõ pdurãt anno q̃ venditores ea ĩ fornellis cõseruant subcalidis. Plurime ẽt quãtitatis ãplius cõaffata t aeri plus pdurant ĩ obuia ita vt liqdis vasor orificijs repletor mel aut oleũ supponant ne aerio motiui ac putrefactiui subsit ingressus q̃ aũt minoris molis paruo pmanent tpe sicut troc. t pil. ceu trib⁹ aut qnq3 mensibus ĩ qbus distare vñr vtcũq3 Serapi. t Haliab. Et iõ melius vt ꝑseruetur hor massa q3 remaneãt ifor mati: q̃re pulueres ppeq3 cõtritiones mũo pdurãt tpe sicut mẽsibus duob⁹ t unde. Nã quãtũcũq3 minuitur corpus t vtus cõsimilit: cañ. fo. ꝑmo ca. olea vo permanẽt quousq3 capiãt rancidari t odorẽ amittẽ. Sz oleuz balsami. i. balsamus siue opobalsamus t cam phore aq̃ quãto antigores tanto vtuosiores. Empra vo vnguenta t q̃ similia pdurant in ãnũ. Siropos ãt duobus ingunt ãnis pmanere aut vsq3 ad. 4. eo q

sunt optie cõstructi ⁊ decoctione inspissati. Apud vo modernos ℔ apothecarios seculatos iuxta vnũ aut 2. pmanent mẽſ. vnde ali. 2. Medicinã cũ citonio siñ aq̃ aut rob vo imanifesto fortuitu iacentẽ posteri⁹ qñ qz ĩuenimus ĩtermedijs ánis. 7. factis nullã hñtem ĩ mutationẽ q̃litatis in gustu puta vl' odore seu colore. Et id q: ſm Haliab. fuerat quouſqz. 3. dẽfecerit pars decocta. Nosce q̃ ea q̃ 2ponuntur iadmuicẽ 2ponũ tur ⁊ ꝑpẽ nõ ab igne aut modicũ affecta nõ mox ſuf ficienter opantur 2ſtructa verũ tpe egent quodã iter medio quo actõe ⁊ passione 2currentib⁹ iter ea ĩ vnũ 2cidant naturã. vñ el'oz. i. mora indigẽt cõfuſoz pti cule vt admuicẽ agãt ⁊ patiant oĩariã ⁊ sic perficiẽt totũ sibiqz ſil'e ồno. Condita siquidẽ q̃ opium ıuſqa mũ ⁊ huiọ recipiunt ſufficiẽtr ſaltẽ mẽſes ꝓranſe ant ſex añq̃s exhibeank vt inde vnũ reſultet ⁊ malitia ſopiak marcotica. Plura vo aliox ex vno vel duob⁹ tribuank. Que vo igne examinank perfecte vt ſyrupi decoctiones ⁊ ſil'a post coz refrigerationẽ perfectaz vt a die 2ſtructionis vl' biduo ⁊ pulueres ⁊ cõſimilik empl'a vnguẽta ⁊ q̃ talia. Pillule aũt vel tro. ſaltẽ a 4. vl'. 7. cõdominank in antea vſqz in tp̃s ꝓtactũ. Sic itaqz appet breuius in cõmuni tp̃s pmanentie 2poſi torũ. Sed circa p̃dicta dubitare cõtingit eo qõ ingt Biaſ. elli. ábo al. ⁊ ni. áno vno durare p̃ñt cui⁹ oppo ſitũ p. A. ſupius ſcriptũ q̃ ñ ſolũ. 2. aut. 3. pdurãt an nis iterũ ẽ longioꝛi tpe. Dicendũ q̃ elli eo q̃ ſufficiẽ ter ſt̃ ca. ſubtilis ſbe de facili reſoluunt: q: tñ ſũt vio lẽtiores coꝛpibus moderniſ ifeſth ⁊ marie Almã. vt ta ctũ dña. 9. l3 ab áno ĩ antea vl' circa debilitenk nihil omin⁹ vꝛus coꝛ quo ad actũ ĩ nos ſufficientẽ lõgo p manet tpe ſil'iterq̃ qõ dictũ ẽ ſcamoneã. 30. an. pdu rare iterꝑetandũ. ¶ Propk tertiũ qdẽ dñdũ q̃ oi bus purificat ⁊ vt ad multũ ſimplicia 2poſit ſt̃ pma nẽhoꝛa: qõ diſcurſus expiente oñdũt ⁊ rõ nõ minus q̃ñ pmanẽtia ſit p formã: Jpa. n. é q̃ dat eẽ atq̃ pdu rare. q̃ ãt pfectioꝛ exiſtet melꝰ poterit eẽ ac pmanẽ cõ donare. ſed hec ẽ illa q̃ ſimpliciũ cũ ſit nãlis: q̃ vo cõ poſitoꝛ artificialis. Arte siqdẽ pfectioꝛ nã cũ p̃ncipi um extet ĩtrinſecũ illa vo extrinſecũ. 2. de ge. a ſalum Rurſus dictũ ẽ q̃ qñcũqz minoꝛat coꝛp⁹ minoꝛat ⁊ vꝛtus illi⁹. ſ3 2poſita minoraṅ tertia q̃ laborioſa ẽ ac eẽnea nõ aũt ita ſimplicia. Eti cã coꝛruptionis ⁊ per 2ñs ipmanentie etherogenitas extat nullũ eni nudo rũ ſimpliciũ coꝛrũpit dũ pmanet tale ſa. i. ⁊ ió artifi ciata ẽt ex plurib⁹ 2ſtructa rupture plus ſũt oppoſiti expoſita ſil'eq̃s nãlia vt mox oñdunt ꝑble. ii. ſ3 ſimpli cia ſt̃ vt hõgenea: 2poſita vo etherogẽia vt euidentia determinat. Amp. id min⁹ pdurat ĩ quo repiunt pl'a ℨua alterãtia ⁊ coꝛrũpẽtia ei⁹ oppoſito: ſ3 id ĩ 2poſito nõ ãt ĩ ſimplici cũ duplex reperiaf in eo 2poſitio in ℔ vna ſola vt ꝓmoꝛ el'oz: ãre lac nã cõmixtũ ex tripli ci ſba ⁊ nã coꝛrumpif celeri⁹. Simplicia itaqz longio ri pdurant tpe 2poſit. ¶ Propk quartũ qdẽ ad pri mũ dõ q̃ tyriaca ⁊ huiọ diuti⁹ pmanẽtia 2poſita nõ pdurãt diuti⁹ ꝓp rõnẽ 2õnis vniſoꝛmiter ex ſimplici bus 2ſurgẽtis vez ꝓp vnũ marie ſimpliciũ puta opi um ⁊ sic poti⁹ 2uincaf oppoſitũ q̃s intentũ. Aut id ve rificaf vt multũ. Ad aliud dõ nõ oportere aliq̃ eſſe p manentioꝛa eo q̃ ſint fortioꝛa vigoroſiusqz agentia: ceu appet in hoie reſpectu pluriũ aĩalium eo fortioꝛ verũ pmanẽtia q̃s min⁹ in vita: neqz oĩno reo sic opa tur h3 ẽ vl' ecõuerſo ſ3 ea verificetur in cõi non tñ p ticulariter oĩariam cũ cã differat eſſẽtialiter ab effe ctu. Ad aliud dõ ſil'r nõ fore verũ vl'r: vt viſum dña 164. Cũ eo ẽt q̃ ꝑma ⁊ 2ponentia ſũt pmanentioꝛa 2poſitis vt el'a. Ad aliud dõ q̃ in 2poſitis vꝛtus inad inuicẽ copulaf ſed non ꝓp hoc cũ huiọ coꝛ cõiũcto nõ in vnũ reddita 2ſopiatur vt ſimplicis. Sunt nãqz in compoſitis plura que nõ nã copulantur ſed arte. Jpa eni quãtũcũqz conata 2õnũ appeno. i. non põt ad eã q̃ nãe ⁊ dei verã permixtionẽ puenire. Cuius figdẽ beni gnitate ipo in posterũ perfrui valeamus.

¶ Exegimus deo fautoꝛe op⁹ Cõciliatoriſ magiſtri Petri ab Abão medicoꝛ phyſicoꝛqz ſua tempeſta te p̃ncipis: impẽſa vo caracteregz iucundiſſimo ma giſtri Johánis herbort de Selgẽſtat alemani cuius ars ⁊ ingenũ ceteros facile ſupeminet oẽs: Impreſ ſum Venetijs áno v3. i483. nonis febꝛuis.

¶ Curioſus ẽ deſideráſ ne aliqd huic opi deficeret ⁊ multa q̃rens originalia emendatiſſima: ante illã dif ferentiã q̃ incipit ſic: q̃ cranez vno 2ſtituatur oſſe q̃ ẽ. 39. dña ⁊ poſt illud annexuz qõ incipit: Occa ſione ſiquidẽ huiⁿ qõ tactũ ẽ ꝺ reſtauratõe partũ ⁊c. iueni ĩ multis originalibus hoc annexuz qõ incipit: Hdhuc hotũ heſitak occaſiõe ⁊ potiſſime: q̃ñ plebiſcita ꝑte diminutis hoſtilik penã infert q̃ mẽbũ iudicãdũ ſit colobuz leſione. ná vꝛ q̃ oĩ q: pfectũ extat cui nihil deeſt coꝛ q̃ natũ ẽ hñe 5. methaphy. igit erit ipefectũ cui ⁊c. cũ bene diffini ens ℨria 2ſignificet: topi. 6. ſ3 diminutũ ẽ ipfectũ vt nomẽ oñdit. Eteni oẽ totũ ⁊ pfem ſt̃ ĩ dña ſpẽ igitur ⁊ ſua oppoſita: q: leſione q̃cũqz poſita mẽbũ colobũ ſeu diminutũ exiſtit. Jtidẽ cũ tollitur id quo mẽbũ ꝓncipaliter agit colobum fiet q: ẽt membꝛũ in actuz ſuũ ordinak tanq̃z in finẽ ſed id remotione accidit ꝓ̃ 2ſimilis cũ ea perficiank opationes officialiũ ẽt dña 63. tunc itaqz mẽbũ colobũ reddet. Rurſus mẽbꝛa vtiliter aut vl'r exiſtere carentia tñ ſuo actu vt oſten dit cõtuſio ipillatio circa cerebꝛuz nuchã vel neruos vtı nãlitas abſqz aĩalitate ſeu nutritio ſine motu ⁊ ſẽ ſu: ac is abſqz illo: interioꝛ ꝑmo ca. penul. ⁊ ꝑmo ꝑ ma ca. de vtunbus. 4. põtqz actuſ deleri alia 2poſitı onis nã ⁊ non ea que numeri ſola q: colobum abſqz ſepatione 2ſtabit. Eti: carne abſciſſa mẽbũ non red dit colobũ. 5. methaph. ſed labiũ ẽ caro. Adhuc Cõ mẽ. ibidẽ: diminutũ membꝛo ẽ id cuiuſ numer⁹ nõ re manet. ſed id cõtingit cũ 3irbus auferaf igit colobũ aliter q̃s abſciſſione 2tingit ꝑcipue cũ alia ſint ꝓtacta ptiſqz interioꝛis detruncatione. Quoꝛ oppoſitũ oĩuz ſentiũt Ar⁹. ⁊ Cõmẽ. 5. methaphy. Jtidẽ q̃ co lobũ idem ſportat q̃ abſciſſũ vl' breuiatũ grece. ſ3 ĩ ꝑ tactis plurimis ñ puenit abſciſio hmõi cũ ñ appeat. igit ĩduidua hec minime coloba. ¶ Propk ꝑmũ q̃ dẽ ſciendũ q̃ leſio ẽ nocumẽtũ ſenſibi le pceptum in actu q̃ tripleꝛ exiſtit vt minoꝛ media ⁊ maioꝛ. vñ. 2. te gni noceẽ opatio aut leuiter: aut mediocrit: aut oĩno nõ fit. ꝑma qdẽ dĩ pmutatio ſeu viſio cũ aliud q̃s ſit ſuppoſitũ 2ſpicit. reliq̃ qdẽ debilitas ſicut viſio tene

brosā: sed tertia corruptio vlis sicut cecitas. De accidē
ti. 3. ca. 3. quarū vnaqz triplex iterū ertat: ceu. 3. sim
plices sunt nāe. nam q̄dam ꝓsimilis quedā officiar' t
ſtia vtraqz nā cōis appellatā: quar qppe deterior ē
vltima: minus qdem. 2. t minime q̄. 3. qd aūt sit opa
tio: quecūqz dicat dria oñdit. 61. t mēbrū. 38. Est āt
hic indiciū ſnia rōne seu ꝓsuetudine approbata: colo
bū quidē noīe abscissū iportat breuiatū: mancū muti
latū ipfectū diminutū aut vulgariter mancū vt ſu
pra. Rōnē vo ipm totū qō parte essentiali scōaria i
tegrali diminutū extrema: é t totū triplex metaphy.
5. puta vle quod natū ē ō pluribus p̄dicari pparme
nias p̄mo. aut qō in pluribus hz eē. 7. methaphy. vt
animal. logicꝰ nāqz ꝓsiderat itentōes scōas put sūt
p̄dicabiles ac subiectibiles: methaphysicus vo respicit
ad quidditates. é aūt huiōi nā totꝰ vt in q̄lz pte eius
saluet subiectiua. aliud vo ē totū integrale ex ptibꝰ con
stans quantitatiuis vt corpus qō t domus: cuius rō
saluat ptibus vna ꝓiunct⁹: cū id nō aliud sit q̄z aggre
gatio ptiū in ipo phicor. 1. q: nō in vna vl'i plurib⁹
ꝓstat ptiū sed i oibus toto vl'i oppositū. Tertiū qdē
vtuale qō ex ptibus ipiꝰ ꝓstat potestatiuis vt aia cuiꝰ
triplices sūt vires note: qō vt mediū duor extat p̄di
ctor: ptim nāqz rōnē t nomē po suscipit totiꝰ: hz ñ sal
uat in q̄lz eius pte. Silr ét po triplex existit. hic autē
p̄mo de toto ē integrali t eiꝰ pte. put totū respicit po
testatiuū. aufertur eni sil'cū eo t nō de toto vl'i cuz sit
quātor. qō hic totū expetit: huiōi qppe totiꝰ descrip-
tio p̄facta i āplius tertio appebit dicēdor. Propē
scōm vo sciendū vt t tetigerūt arguta q̄ aliq dixerūt
colobū id fore qō abscissū extremo: aliqñ vero sine
ꝫ posse colobū dici, putarat eius actus deficiant oisa
riā sed qō de hoc tertio videbit ꝓxiter. Propter ipm
quidē sciendū p̄mitus ꝓditōes huiōi posite. 5. metha
phy. subdant. deinceps vo veritas subiūgat. Pro
pter huiōi p̄mum attendendū q̄ eaꝝ quedā sumunt
magis ab ipo toto. Alie aūt plus ptē respicūt. vtrin
qz aūt. 6. fore vident hz vna qñqz ꝓplicetur alteri. p̄
mo qdē puta q̄ sit totū integrale diuisibile qō sit ineq̄
le sublatū ei aquo abscidit. Et ideo duor vno sepato
colobositas ñ surgit cū totū nō pmaneat. pluresꝫ. n.
id expetit ptes: q̄ pmaneat eius ſba siue spēs nā si ca
lix colobꝰ fiat adhuc oz fore calicē t ideo numerꝰ non
dē colobus cū eiꝰ ablata vnica re spēs p̄mutetur qō
sit etherogeneū velut officialia mēbror q: pinguedi-
nis vl' carnis nō reddet ét sic colobū p̄uatione: q̄ p̄
tes i toto dēfiam causent i situ. vñ aq̄ ignis t vl'r hōge
nea nō sunt coloba: cuz in eis ptes in p accidens siti
ent t q̄ sit ꝓtinuū nā vel arte: q: armonia hz dissimili
um sit partiū peccatūqz hūtium q: tñ in ꝓtinua non
dicunt coloba: rōnē vo partis q̄ sit po integralis dissi
milis: q̄ auferat oino a tota t nō scindat aut p̄foret
tñ. vnde si p̄foretur calix nō efficit colobus q̄ nō sit
pars q̄ abscindit p̄ncipalis seu caput: cuiꝰ abscisione
interitus ꝓsequat q̄ non possit denuo regenerari ab
lata: sicut pinguedo t caro q̄ sit extrema vt exterius
situata: q̄re splenis ablatio vel renis corpꝰ nō causat
colobū: t q̄ sit essentialis q̄lis nō é pars aialis ex fi
pfluitatibus genita. vnde si auferant pili vel anis de
plumet colobitas nō iteruenet: q̄re calui nō sunt co-
lobi: t vtiqz cū hec interuenerint oia mēbrum p̄pius
dicet colobū existere: partis siquidē quedā é acciden
talis t extranea ceu vngues t marie in hoībus t pili
altera essentialis: t hec duplex vel fluens t refluens
vti pinguedo t caro: aut pmanens t ea dna simplici
ter vel p̄ncipalis vt trine note: aut secūdaria sicut ce
tere illis illate. ptz ergo descriptio p̄dicta. sic itaqz ve
rius dicunt coloba exterius separatis: qñ q̄dā sunt
aperta nā foris denotata sicut manus t pedes: oculi
nasus t virga t alia sublatentia vt lingua dentes: q̄
dā vo media vt auris t testiculi. Eti: quedā velamī
ne teguntur artificiali vt gētalia: reliqua vo minime
t ppie que faciei anterius: quedā media ceu auris
manus t pedes. quedā ét sunt maiora vt manꝰ t pes
respectu maiorū t ipius partiuz duplices nāqz sūt
de distemperantia in eāli ca. 2. Propter secundū
huiōi sciendū q̄ colobū p̄t dupliciter accipi vt etiā
appet in libro inchoationis anothomie quā transtu
li tertio: aut ppie ſm q̄ eius t ptis ipius conditōes
oñdunt. vel cōiter t id duobus ét modis nā aut: ceu
mēbris nascens diminutū qō potiꝰ azgemena ſm al
cabitū t monstruosū appellatur vel ab euentu seu
tpe q̄ dicunt egritudines: ceu quo alicuius opilatōe
casu vel pcussione actus ptis deperit ea pmanēte to
ti ꝓiuncta. Cū igit qō euentu verius colobet appen
ter t magne ita vt corrupcio iteruenit totalis simplici
ter indiuiduū é colobū vt cū manus seu pes abscida
tur t pena a legislatore: tunc ipositā instanter t ipor-
tune q̄liter cūqz repetenda. cū eni totaliter actus p̄a
tur corpusqz relictū sedū abominabile atqz spretum
reddit id indiuiduū colobū oino t pena cōmittēn ex
grenda simpliciter. absolute nāqz platū in eiꝰ audit
significatoꝝ potōti regimie acutoꝝ. 3. Oportet aūt h
non solū diminutionē corpoꝛi aduertere illatā verus
ét disformitatē nō paꝝ inde causatā: maximeqz cū nō
valeat occultari qō in tegni scribenti tertia nobis in
tentio inuenire aliquā rōnē. 1. decoratione iuxta tran
slationem alterā vt in decurtatōnibus hoc ē ptem re
manentē sup adductōe pellis coperire vt minus di-
formis pmaneat: qō ét attendunt hi q̄ medicant mu
tilandis pellē vndiqz ꝓbentes sursuz ante abscisionē
vt descendēs circulariter tandē valeat tegere manēs
qō extremū alicubi aūt sic euenit q̄re tē. Si pticula
fuerit minima vt digitus aut ét ipius pars hz vere co
lobetur: quia tñ nō sic ledit totius actus: neqz diffor
matur intrñ: colobitas nō vsqzquaqz iudicanda neqz
absolute pena ipositā expendenda verum mittenda
ceteris aliis conditionibus pariter occurrentibus
quibus in arbitrium iudicis relinquendum prudēn
tis regis. non enim cuncta possunt propter eorum in
finitatem particularia scribi: Nosce etiam q̄ palpe-
bre superioris abscisio grandem inducit defectum t
disformitatem cum oculus tandem spirituū dissolu-
tione aut continentis alteratione cecetur. Si vero le
sio fuerit in parte absq̄ ipsius separatione i toto na
tura vel aliter cum etiam totum non adeo vt prius
defendatur t non id nisi vt cōmunius t ſm extensaz
aut diminutam rationem colobi diminutum iudice
tur: quod t potest ſm plus t minus apertum t occul
tum similiter contingere. ideoqz pena vt prius non
simpliciter expediēda sed iudicis magis coniuncta
re rationabili comittere t standum cum hoc etiā pen
sanda plebiscite instituentis intentio cum peccantis
s. conditione ac delicti quantitate nam furiosum ali-
quo quis suspenditur: aliquo vero quas mutilatur
aut aliter plectitur t tamen furtuz vtinqz. Propē

quartum vero iam ad prima tria quid dicendum apparuit: qñ cõmuniter ⁊ extense potest colobum appellari non autem certe. peccatum etiam numeri amplius reliqua compositione prava actum tollit ⁊ totum difformat ⁊ ideo talium coloborum pena supputanda ⁊ ad priorem comparatione arbitranda vt cum colobitas accidit verissime. Ad aliud dicendus q̃ sermo Ar'. audiendus est plus de carne naturali simplici cuius regeneratio possibilis est magis q̃s de carne glandosa lacertosa qualis que labij nam i eo pars non parua spermatica puta nerus ligamentum pãniculus. in vtroq̃ quippe duo extant musculi: cuz hoc etiam labia extrema sunt dependentia separata quod non sic carni adest reliqe. Ad aliud dicendũ q̃ licz numerus partium diminuat opus sit illam sore extremam sed verius vt visum colobuz debet dici quod non est in zirbo cum sit interius contentuz: neq̃ eius abscisione ante putrefactionẽ cũ erũpit ⁊ reductus fuerit: plagaq̃ iuncta fuerit solum quod tale colobum nominari.

¶ Post differentiaz. 65. que incipit q̃ sanitas sit spes sub alterna inuem hoc annexuz

Ut autem sermo prefatus in amplius appareat hesitatur an corpus qõ vt nunc tale dicunt ceu egrũ vel neutrũ sit a gñatione vel ab extra. q̃ aũt ab extra vt quia in tegni dicitur id ſm tempus ⁊ in tempore fore. hoc aũt qõ extrinsecũ extat: cũ rem sapiat nõ naturalem. Adhuc si mẽsura ẽ forinseca ⁊ mensuratũ cũ simul extent nã. sed mensura ẽ extrinseca vt tempus cũ sit formaz vna: q̃ medicine corpori applicant ceu ẽt ⁊ qualitas ⁊ quãtitas ⁊ modus: vsius ẽt in tegni libro tertio. Rursus oĩs diuisio cedit in oppositã: qõ non esset si tale vt nunc foret a generatione cum id quod est simpliciter tale sit ẽt huiõi. Eti: Galienus vt ipsius quod est tale ab eẽ fore oblitus infra vt crimen ipingatur ipsi sicut ponitur Haly de corpore prave egrotativo. Et cõfirmatur: qñ sanitas ac etiam egritudo duplex existit vt ex ꝓncipijs generationis primis ⁊ ab extra seu a tẽpore vt que post egritudinem acquisita. Rursus ꝓmo ẽt vbi ponuntur. 6. corpora habitudinalia non vt hoc inseri. sunt nãq̃ sanum in vltimo sanum non in vltimo neutrũ egrotatiuum parũ egrum ⁊ egrum maxime. cuz igitur talia sint a generatione ⁊ quod tale vt nũc non reponatur in eis concluditur ipsum fore huiusmodi ab extra amplius. ¶ In oppositum Ga. ⁊ Cõmentator Haly recte auditi: id qõ est tale ab extra notificatur per actus ⁊ non per ipsius principia: natura enim ⁊ ars principiant diuersimode: cum vnum sit ab intra: reliquũ vero foris. sed quod vt nunc tale denotatur p eius intrinseca vt eucrasiam ꝑpriam ⁊ compositionem differentem tũ ab ea que amplius corporis temperati vt series firmat tegnica. erit igit quod vt nunc a generatione ⁊ non ab his que foris existens. ¶ Propter primum quidem sciendum q̃ corpus in duobus locatur generibus puta quantitate quod est magnitudo continua tribus dimensionibus constituta vt lon. lati. profunditate ac sba: ipsa nanq̃ corpora existit dismensionata similiter cuz ea duplex extet incorporea ⁊ corporea. vnde Auer. metaphy. tertio: Corpus est substãtia trium dimensionũ ad angulos rectos se inuicez secantium susceptiua. hic autem non suscipitur corp⁹ prout est quid quãtitatiuum aut substantiale nisi prout qualitate ĩformatur sana vel egra: dictum nanq̃ differentia. 7. medicinaz corpus humanũ sanabile speculari. Huiusmodi vero corpus duplex extat. quoddaz nanq̃ ex ꝓncipijs generationis taliter constitutum: alterum autez ab hijs que foris: siue sint superiora vel inferiora nõ naturalia dicta: ꝝ ꝓncipium effectuum intrinsec⁹ lateat: differentia. 72. omne nanq̃ dictum est de potẽtia ĩ actum per actuz preexistentem ibidem ⁊ id quã doq̃ constituitur arte: interdum vero vt̃ superno ambitu concitante celesti ceu nos continenti. ¶ Primum aũt triplex reperitur: aut enim semper tale puta optimam complexionem ⁊ ꝓpositionẽ in similibus ⁊ officialibus partibus a generatione ꝰbens: aut pessimã in eisdem vel mediã. sunt enim tria corpa semper talia vel distans per parum ab eis ceu quod dictũ vt multum tale similiter triplex aut plurimum: inde secedens in vtrisq̃ naturis dictum vt nunc tale quod plures volentes suã positionem que ꝓtractat astruere ita protulerunt cum series tamen greca contineat in nunc: vnde alia translatio in presenti hora. ¶ Posce quoq̃ sanitatem cum eius correlatiuis dupliciter notificari aut ex ꝓncipijs intrinsecis ⁊ tunc ẽ eucrasi citas in consimilibus ⁊ coequalitas in officialibus vel ex posteris magis sicq̃ habitus erit vt̃ dispositio que operationes sbi sane proueniunt ita vt prior diffinitio principium demonstrationis sapiat: Ga vero eiusdem cognitionem: ac tertia ceu demõstratio positione differens vt sanitas est habitus ⁊ c. ꝓpter eucrasiam ⁊ coequalitatem ⁊ reliqua apparens posteriorum ꝓmo. ¶ Propter scõm autem sciendum q̃ cõmunius dicunt corpus vt nunc appellatum ab eis tale fore non a generatione verũ ab extra vt etate tẽpore regione ac vl'r. 6. rerum non naturaliũ administratione. his ẽ nĩ corpus permutatur de sanitate p mediũ in egritudinẽ aut econuerso dũmõ talibus nil reliqs fuerit gubernatũ formis: quoz siquidẽ ptracta sunt motiua. qd vero õ eo tertio cũ q̃rto videbit dicẽ dorũ. ¶ Propter ꝓmũ q̃ sciendum q̃ corpus tale vt nunc vel in ꝑsenti hora siue tpe: cheros enĩ importat duo hoc grece dr̃ id qõ ex ꝓncipijs generationis ẽ tale vt sanitatẽ aut eius correlatiuũ possideat in nunc seu hore presenti ad differentiaz eius quod est semp aut multũ tale qõ ⁊ Ga. vt̃ indicare itellectus inquiens: sanũ in nunc sanũ fore corpus ſm põtem horaz ⁊ hoc ẽ esse sanum in illa hora seu tpe in q̃ permanet eucraton in cõsimilibus ⁊ coequale in organicis non tñ ſm pfectissimã eucrasiã ⁊ coequalitatẽ q: hec principaliter debent corpori semp sano: ꝓterq̃ multũ sano ſm ꝓpriam ipius sani corporis nãm vel ẽt ſm ꝓpriam sanitatẽ corporis ipius vt aliqñ scribunt. grece siquidẽ sonat ſm ꝓpriam. s. eucrasiam ⁊ coequalitatem: ipsa vo ente simpliciter sani corporis. vñ alia translatio ſm contemperantũ ꝓpriam: ois autez iste sermo q̃ ẽ nã seu generatione tangit ⁊ non qõ extra id enim qõ est huiõi corpus a natiuitate cõtraxit talem nãm qua in nunc siue hora presenti hz sanitatez suam propriã in ꝓplexione ac ꝓpositione ſm eius naturam deferentẽ satis ab eo quod simpliciter tale: q autem volunt eorum oppositã rationẽ firmare litteram corrumpentes scribunt ſm propriam naturã tẽporis ipsius qõ ⁊ sufficienter explicat Cõmentator ordinem faciens in his tribus corporibus. cũ enim

ingt tpate fuerit complexionis t equalis compōnis corp⁹ Ga. sic nomiant id meliorē formarū. Quō ät ab his paulisper munak ita ut nō impediant opationes: tūc ē corpus ut multū sānū. Si aūt diminuāk cōplexio t cōpositio diminutioni q̄plurima ita ut redak corp⁹ de facili susceptiuū egritudiniſ nō nominak corp⁹ sānū in hora pūti eo q̄ i illa hora fūt cōplexio t cōpositio in eo p̄m tempantiā ppriā puta infra cālitatē suā in pluribus disponib⁹. hāc etiā triplicē sanitatē nā indicat regimine sanitatis p̄mo. Sz t firmak rōne q̄ vno extremox posito cū medio alterū dak intelligi ut apparet p̄fato. 2. vbi Hippo. p frication̄em multā t mediocrē exp̄ssaz dat paucā audiri: multo ē ampli⁹ alterū sufficienk indicatū extremū exponēdū t suo cōponēdū cōtrio: qō hic euenit ceu iā diligēter expositū: erit ergo tale in nūc a gñatione extremū oppositū ei qō semper ab eadē. qō aūt in multū tale mediū erit latū pamplū optime appropinquās cōpositioni cū vbicūq; sit dare magis t min⁹ t mediuz sed etiaz in plures sēq̄strari bēat ptes: cū vnaqueq; spēs sanitatis grandē obtineat latitudinē. vñ si non poneret tale corp⁹ ut i nūc exp̄sitū iā foret doctrina Ga. diminūta corpox omittens vnū. Rursus: si corpus ē tale ut dicūt huiōi ab extra aut ꝓseruak: t tūc nō pōt dici q̄ ab eis que sonis eidē sanitas insit: aut curak t ita nullū corp⁹ eēt ut nūc sānū nisi pus egrotās his q̄ sonis sanatū: cū tñ aliq̄ corp⁹ tale a natiuitate existat cōtinēs dispōnē: tale q̄ in pūti dicak sānū hora hoc est in tpe: verū cū ei⁹ sanitas sit debilis agitabilis non parū. Palin: Si vnū ẋtioz est in nā t reliquū: dria. 18. t ecōuerso cū eox sint oppōite rōnes sed nūc est corp⁹ egrū in nūc causātū ab his q̄ sonis q̄ñ tale creditū ab aduersārijs est actu seu iaz egrotās quocūq; mō exteri⁹ uel interi⁹. vñ in tegni a qb⁹ deinceps sūt iā. i. actu qualitercūq; egrotatia corpa vñ inferi⁹ quecūq; vo in pūti. i. actu sūt egra corpora vñ Auic. Talia corpa q̄ sūt infirma nūc. s. q̄ iā infirmata sunt. corp⁹ ergo nūc tale a gñatione constabit t non ab extra p̄m mentē Galieni t Cōmentatoris.

¶ Propk quartū vo ad p̄mū dicendū q̄ non sumik p̄m tempus t in tpe put corp⁹ ē qd causātū t mensūratū ab eo via cōseruationis aut reductionis: sed qz sanitas ei⁹ debilis t in paruo pmanēs tpe t qz rō ut nūc dicik existere uel in hora p̄senti. vñ sanitas eius qō est semp videt q̄si ad modū ppetuox extra tēpus existere cū ois q̄ alia in tpe ppu⁹ cū absc̄ida t incontinuata ita ut sanitas corpis simpliciter ege r existat nūc marie: deinde illa que neutri p̄m magis inter se t min⁹ sicut t multū sunt talia t exinde que corporis in nūc sani t demū minime q̄ corpoiſ multū sani t p id etiā ad secūdū apparet. Ad aliud dic endū q̄ bene diuiſio cadit inopposita. lz. n. esse a gñatione i eis non sit cōtriū esse tamē talē cōplexionē t cōpōnem aut reliquā ut visū est oppositum p̄m q̄ sanitas fuerit firma uel agitata sñe ut media. Ad aliud dicendū q̄ corp⁹ ut in nūc sānū ab extra notū est sufficienter p corpa a gñatione sana. nā eox sanitas nō nisi bis foris sec̄ cōseruak: sicq; cū sint nā sana pmanet huiōi simplr ab extra. Ad ꝓfirmationē dicendū q̄ lz possit sanitas esse ab extra: ea tñ nō est q̄ a Galieno exp̄mitur hac pte verū q̄ nā magis ꝓseruata uel de foris p ducta. Ad aliud dicendū q̄ Auic. nō tetigit distincte oia ut apparet pl⁹ in neutro: sed implicite magis ita ut sub eo quod est sānū non in vltimo cōprehendat sanum in nūc iam expositum t simpliciter in egro t neutro. ¶ Laus deo.

¶ Registrū chartarum

4 4 4 4 4 4 4 4 5 3 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 3
a b c d e f g h ſ Ō Ō Ō J i k l m n o p q r ſ t u
3 4 4 3 3 4 3 3 3 3 4 4 3 3
v x y 3 z ? ꝑ aa bb cc dd ee ff gg

¶ Sequitur tabula

Ap necessarium sit medico ceterās scire speculationis scientias 1
An opus sit medico logicū eē 2
An medicina sit scientia cū eius appenditijs 3
An medicina sit theorica uel practica 4
An medicina sit artium preclarissima 5
An corpus humanū sit medicine subiec ū 6
An medicine subiectum sit vni uel pluribus medicis cōmittendū 7
An doctrinarū ordinariarū numerus sit trinus maior aut minor 8
An natura humana sit ab eo quod antiquitus fuit debilitata 9
An quis existens medicus possit conferre per scientiā astrox in salutem egroti 10
¶ Quesita centū de theorica cū eox appenditijs
¶ Quesita vniuersaliū rerū t elementox primitus
Ap numerus elementox sit quaternus uel alius 11
An terra sit fridox p̄mū aut aqua 12
An aqua sit humidox primum aut aer cuz eius appenditio 13
An aer sit natura calidus uel frigidus cum eius adiuncto 14
An ignis sit calidus 15
An elementa sint in mixto actu uel potentia 16
¶ Quesita circa cōplexionem
Ap complexio sit substantia uel accidens cū suo appendit io 17
An sit cōplexionē tpatam reperire 18
An complexionē sit ponere simplicem 19
An iusticialis certus uel melicus sit equali ponderis propinquior 20
An complexio temperata sit alijs longioris vte 21
An cōplexio innata possit permutari 22
An duo individua possint eandem seu simulem complexionem habere 23
An cerebrū sit cōplexionis calide uel hmide cum eius annexo 24
An nuca sit cerebro frigidior 25
¶ Quesita circa annexa
Ap puer sit iuuene temperatior seu econtra 26

An maior sit calor pueri uel iuuenis 17
An masculus sit femina calidior 18
Quesita circa humores
An humores simul generent uel successiue cū eius appenditijs 29
An solus sanguis nutriat 30
An san. artarialis nutriat cū eius appenditio 31
Admelle cā efficiēs calor sit temperatus 32
An in nobis sint hu. secunde humiditates dicti t quot 33
Quesita circa gñationē ex spmate depēdētē
An sperma decidat a toto corpore cum appendiculo eius 34
An ad spermatis generationem testes sint necessarij uel inuatiui 35
An genitura sit pa cōstitutiua embryonis 36
An spma femelle gutta dicti ingrediat embryonis generationē cū eius appenditio 37
Quesita circa membra
An unū sit membrū principale uel plura cum eius annexis 38
An cranei plasmatico sit ex quinq; ossibus pluribus uel paucioribus 39
An caput sit factū ppter cerebr uel oculos 40
An nerui orianf a cerebro uel corde 41
An caro sit organū tactus uerus aut co 42
An cutis sentiat cū eius appenditijs 43
An panniculus cōponat ex neruo tñ uel ex eo ligamento 44
An caruncule mamillares sint organū olfactus uel nares 45
An interior tunica artarie dissoluat in villos longitudinales uel latitudinales 46
An vene orianf ab epate uel corde 47
Quesita circa virtutes
An sperma sit animatum 48
An natus octimensis viuat 49
An digestio pcedat ingrossando uel subtiliando 50
An attractiua que a calido ad eam que a vacuo reducatur 51
An medulla nutriat ossa 52
An venter nutriat chilo cū eius appenditio 53
An pili t vngues nutrianf cū suis annexis 54
An virt augmētatiua sit altera a nutritiua 55
An augmentum fiat per partes formales uel materiales 56
An virtus vitalis sit a nāli t aīali 57
An virtus motiua influat pmitus in neruos uel lacertos cum eius appenditijs 58
Quesita circa spiritum
An calor t spūs sint idē cū eius appēditio 59
Quesita circa operationes
An qualitate fiat omnis actio cum eius appenditio 60
An frigiditas ingrediat essentialiliter opus nature uel accidentaliter solū 61
An digestio fiat a frigiditate 62
An actio partibus officialibus attributa pcedat a cōplexione uel compositione 63
An visio fiat intus suscipiendo uel extra mittendo cum eius appenditijs 64
Quesita circa sanitatē rerum naturaliū t effectum existentem
An sanitas sit species specialissima 65
Quesita circa res non naturales
An ver sit tpatū cū suo appenditio 66
An sub equatore sit possibil habitatio cū eius annexis 67
An carnes limaciarū sint ceteris laudabiliores 68
An albumen ouī sit ca. t vitellus frigidus 69
An vinū sit calide vel humide complexionis cū eius appenditio 70
An forma dicta specifica sit sba uel accidēs 71
Quesita circa res pter naturam ut egritudinem in cōmuni
An inter sanum t egrum cadat medium cum eius appenditio 72
An dolor possit eē morb cū eius appēso 73
An morbus sit qs in cōpositōe cū eis appēso 74
An morbus quiesi t in natura cōmuni cum eius annexo 75
An cause doloris sint due uel plures annexes cum eius adiuncto 76
An dolor sentiatur 77
Quesita circa signa
An ictericia ante septimā diē apparēs possit esse bonū signū uel econtra 78
An caput puū sit melius signū magno 79
An qñ cor dilatat dilatenf artarie t quando constringit constringāt 80
An in dilatatione artariarū fiat attractio t in constrictione emissio uel econtra 81
An pulsus drie sint decē plures t pauciores 82
An in pulsu musicalis reperiat cōsonantia 83
An egestionis varietas sit laudabilis 84
An substātia vrine purus detur uel color cum eius coniuncto 85
An mictura sanguis sit ex venarū que circa renes ruptura 86
Quesita circa febres
An febris sit calor t qualis 87
An humores possint cōfluere prodiice 88
An sanguis putrescens febrē generet sanguineā uel cholericā. 89
An febris sanguis cōponat cū alijs febrib 90
An ex cholera praffina t eruginosa possit febris fieri cū eius appensis ut distinctione cholere loco generatoinis situ 91
An in empiala infrigidenf interiora t calefiāt exteriora uel econtra t in lipparia ecō uerso etiā cū eius appenditio 92
An ethica fiat incipiendo 93
An febris pestilētialis sit putrida uel alia 94
Quesita circa apostemata
An apostema intrinse cū possit febrem interpolatam causare 95
An cerebrū possit apostemari ul ossa 96
An cor possit apostemari 97
Quesita circa egritudines particulares
An egritudo consueta sit deterior insueta uel econtra 98
An pleuresis dextri lateris sit ea que sinistri periculosior cū eius adiūctis 99
An pipleumōia phīatica sit piculosior cholica 100
An vermis possit in ventre generari 101
An asclites sit hydropū periculosior 102
Quesita circa diem creticam t crisim

An crisis diei sit laudabilior illa q̄ nocens cum eius appendiculo 103
An vigesima dies sit cretica uel vigesimaprima 104
An crisis septime diei sit fortior vel quartedecime 105
An computatio sit facienda a die partus vel a die febris 105
An cōtingat in declinatiōe morbi mori 107
An deterius nocumentū somni sit in declinatione paroxismi: an in patrib⁹ alijs 108
An recidiua sit eadē egritudo cū sua radice 109
An recidiua sit deterior sua radice cum eius appenditijs 110

Quesita circa practicā cōseruatiuā in primo

An calidū innatū magis cōsumat humidum radicale vel fluens 111
An humidū radicale possit restaurari 112
An motus naturalis possit beneficio aliquo retardari 113
An aer magis nos immutet q̄s pot⁹ vel cib⁹ 114
An autumno magis abbreuietur vita vel alijs temporibus anni 115
An regimen corporis lapsi debeat p̄ sibi vel cōtrariū admensurari cū eius appenditio 116
An cōplexio calida ⁊ humida facilius toleret ieiunia 117
An p̄mitus sit totum comedendum deinde bibendum: vel simul cum eius annexo 118
An cibus grossus debeat p̄cedere subtilem: an econtra 119
An semel vel bis ex plurieo comedendum in die naturali 120
An prandium cena debeat esse maius 121
An super fructus bibendum 122
An super dextrum vel sinistrum latus dormiendum 123
An coitus competat in re sanitatis 124
An quolibet euacuandū anno 123
An super assūptū pharmacū dormiendū 126
An tiriaca competat post somnū 127
An post pharmacū die balneandū secūda 128
An pharmacū competat in re sanitatis 129
An conualescens euacuandus 130
An vomitus competat oculis 131

Quesita circa practicam curatiuā magis

Quesita circa regimen curandi in cōmuni

An in continente calidiori sint frondes populi sternende 132
An sit morbus q̄ris cui non competat cibus vsq̄ in statum 133
An dieta p̄cedat ingrossando aut subtiliādo 134
An confidentia infirmi de medico conferat in salutem 135

Quesita circa materias curationis

An medicina sortiatur complexionem ab innata vel influente 136
An sit medicina aliqua tēperata 137
An humidum iunctum frigido vltra gradum secundum possit extolli 138
An medicina primi gradus calida reducat eam que tertij ad secundū 139
An quis modus quo medicina ⁊ ppūe frigida de potentia ducatur in actum 140
An medicina attractiua pergat ad humorem attrahendum 141
An medicina si non soluat conuertatur in humorem quem habet attrahere 142
An medicina compessiua sit lenitiue uel lubuficatiue adiungenda 143
An quis ordo cūonis humor medicine effrenantis 144
An omne amarū calidum 145
An amplius decoctum reddat amarius seu dulcius 146
An piperis multū prouocet ⁊ parū laxet scamonea vero econtra 147
An aqua lactis sit calida uel frigida 148
An menta sit calida uel frigida 149
An cicuta sit calida uel frigida 150
An argentum viuū sit calidū aut frigidū 151
An coloquintida sit multū conterenda uel modicum 152

Quesita circa curationē in cōmuni

An omnis cura per cōtrariū 153
An cura incohanda medicina forti uel debili 154
An odores curent alendo uel solū alterando cum eius appenditio 155
An p̄cantationes current 156
An somnia conferant in cura 157

Quesita circa digestionē nutritiuor

An calor digerat innaturalis 158
An digestio debeat cause antecedenti cum eius appenditio 159
An materia digesta fiat se. seu morb⁹ 160

Quesita circa euacuationē materie.

An in morbi p̄ncipio competat cūo 161
An cūo cōpetat cāe añcedēti ul⁹ p̄ūcte 162
An euacuādū i die motus egritudis 163
An euacuandū vsq̄ ad lippothomiā 164
An euacuatio conferre possit synthomatica 165
An in pregnante periculosior euacuatio phlebothomia uel pharmacia 166
An post quartā diē phlebothomādū in acuta 167
An i p̄ma uel alia lunatiōis q̄dra phlomādū 168

Quesita circa curationē febriū in cōi

An in se. ptisana cōpetat ordeacea 169
An syrup⁹ acetosus cōpetat qualibet digerenda materia 170
An aqua frigida cōpetat in febribus 171
An vinum cōpetat in febribus 172
An balneū expediat in febribus 173

Quesita circa curationē egritudinis cōis

An senex causonizans inuene amplius egeat infrigidari cū ei⁹ appenditio 174
An in causone cōpetat phlebothōia 175
An apati cōpetat repcussio cū ei⁹ appēditio 176
An in lepra cōpetat eductio 177
An tiriaca veneno p̄ferat p̄petate uel q̄litate 178
An tyriaca diatesseron conferat morsui canis rabidi 179
An in scabie cōpetat phlebothomia 180

Quesita circa passiones capitis

An solutio continuitatis penetrās ad interius cerebri possit sanari 181

An in apoplexia nihil agendū infra. 72. horas cum eius appenditio 182

¶ Questa circa passiones neruorū.

An paralysis dextri lateris sit difficilioris curationis ea que sinistri 183
An in tortura locale remedium sit applicandum super sanam uel egram cuz eius annexio. 184
An vinū cōpetat in egritudinibus neruoz 185
An coitus ꝓferat i egritudinib⁹ phlaticis 186

¶ Questa circa passiones colli ⁊ pectoris

An sanguis per superiora fluens sit compescendus 187
An in squināntia cōpetat subscānatio 188
An gargarismata cōpetant in pectoris passionibus 189
An centaurea cōpetant sputo san. 190
An in pleuresi cōpetant repcussiua 191
An fluxus ventris curet aposthema lateris 192
An ptisis possit curari cū ei⁹ appendiculo. 193
An lac ꝓgruat ptisicis cū ei⁹ appēdino 194
An ventose sub mámis in retentione menstruorum apponende 195
An in cura morbi calidi cordis cōpetant calida cū eius appendiculo 196

¶ Questa circa passiones epatis

An in apostemate epatis ⁊ pcipue sanguinoso cōgruat phlebothomia 197
An epar supercalefactū sit epitimandum cerusa 198
An bezel siue incisio sub ventre competat hydropicis 199

¶ Questa circa intestina

An fluxus in pncipio morbi factus cohibendus 200
An dysenteria cholica deterior uel alia. 201
An in dysentheria epatica cōpetāt stiptica 202
An ilion causatū ex stranguria febus curet superueniens 203
An narcotica cōpetant in cholica 204

¶ Questa circa vias vine.

An diuretica competant in passionib⁹ viarū vine 205

¶ Questa circa articulos ut pedes

An in podagra dextri pedis congruat phlebothomia ex sinistro ⁊ ecōtra 206

¶ Questa circa manualē actū

An omne vlcus egeat exsiccatione cum eius appenditio. 207

¶ Questa circa ipm annexū

An canterium potentiale sit laudabilius actuali 208
An medicinārū copulatio alteratiuarū possit medicinam conflare solutiuā 209
An composita plus perdurent simplicibus 210

¶ Questa de appenditijs notabilioribus ⁊ pmo differentie tertie

An medicina vna sit scia uel plures 3
An nāli subalterneť scientie uel alij 3
An q̄litas elementi ꝓpria sit ei⁹ forma 13
An aer habeat grauitatē in ꝓpria spera 14
An complexio inequalis quoad pondus sit equalis quo ad iusticiam 17
An cerebrum sit frigidū amplius q̄z humidum uel ecōtra 24
An phta generet tm̄ in epate aut etiā alibi 29
An sit eiusdē speciei san. genu⁹ ex cibis ⁊ phlate ac vniuersaliť ex coitu genita ⁊ sine 29
An in venis digestio pficiať cōis 29
An digestiones se possint vicissim corrigere 29
An sanguis contineať tm̄ in venis 31
An vir mulierē ampli⁹ delectet in coitu 34
An spmatica membra soluta possint verius consolidari 37
An ossa sentiant 43
An dentes sentiant 43
An per anum imissum possit nutrire 53
An pilis insint passiones plurime ipis attribute 54
An vn⁹ neru⁹ possit eē pncipiū sensus ⁊ motus 58
An musculus habeat solū vtutē innatam 58
An spiritus in aiali semper idē maneat uel fluat mox alius factus 59
An quis morbus sit quārit ae sedens 60
An neruus sinistreť dexter obtecus absq; redditu ⁊ sinister econtra 64
An oculus sit coloratus 64

¶ An autūnus sit temperatus 66
An venti cōtemperent aerem 67
An vinum cōpetat pueris 70
An sanū ⁊ egrum actu concidāt vna 72
An stupor sit morb⁹ uel accidens puta dolor 73
An morbi complexionales sint quatuor octo aut decem ⁊ octo 74
An apa sit morb⁹ simplex uel cōpositus 75
An labor seu dolor apostemosus sit alius ab vlceroso ⁊ tensiuo 76
An que ⁊ qualia de vrine esse 85
An qualis sit distinctio cholere locus generationis ⁊ situs eius 91
An in empiala calidum cum frigido simul per totum sentiatur 92
An pulmo sit pprium organū hanelitus uel diaflamma 99
An motus anhelit⁹ sit nālis ul' volūtartus 99

¶ An plurimū mors ptigat die uel nocte 110
An subiectū supponať in scia sua 110
An ova cōpetant in febribus 110
An fluxus san. mēstrualis sit naturalis 110
An naturales temperantie appetant similia ⁊ egritudinales contraria 116
An exercitandū ante comestionē uel post 118
An aer ⁊ vniuersaliter elementū nutriat 155
An humor sit cā efficiens febris uel mālis 159
An morbus ꝓportionalis sit periculosior improportionali uel econtra 174
An formice cura pficiať penne cōcauitate 176

¶ An cū appoplexia possit febris ꝓcidē 182
An a septia ꝓingatiōe neruoz colli oriant nerui pueniētes ad man⁹ aut aliūde 184
An ptisis possit siccitate causari 193
An qualis nā lactis tempata uel alia 193
An zuccarum ro. competat ptisicis 194
An morb⁹ frigidus periculosior calido 196
An cauteriū meli⁹ ex auro uel argento 208

¶ Finis tabule.

¶ Franciscus argilagnes de Ualentia artium ⁊ medicine doctor lectoribus sa. p. d.

¶ Cũ sepius mecũ cogitarẽ carissime lector maximũ humano gñi ab imortali deo mun⁹ fuisse collatum artẽ imprimendi libros .s. qr omne bonũ pulcrum ⁊ qd ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ ostẽditur in ipso vestigiũ sapientie non ẽ aliud nisi de sursum a nã supreme ordinata: impermutabili scorruptibili: creticoꝝ .r. ca. r. nolui tñ quod huic rei deesse videbã incuria ꝑtermittere. Laboraui igitur his noctibus q̃z longis vt doctoꝝ artiuz ⁊ medicine decus ⁊ splẽdor petrus Paduanus de villa abano oriundus q̃ in comitatu Patauino sita ẽ: iuste ac eleganter ĩprimeretur. ⁊ lz ingenium nostrũ vt inquit cordubẽsis Aueroys ⁊ ꝑncipia nr̃a non sufficiant peruenire ad veritatem pluriũ harũ inuestigationũ: conueniens tñ extat vt de his ꝑm dispositõnez pñtis loquamur tẽporis. ⁊ lz iterũ nihil simplici in genere omnibus ex partibus natura perfectũ exposuerit ut Tulius secũdo veteris rhetorice decantat: tamẽ pro virili nostra quoad potuimus eius differentias ita emẽdauimus ut nobis plurimũ debeat ipsius cõciliatoris anima: qui cum antea bis impressus fuisset adhuc erat ita mendis abundans ut durus ⁊ incognitus legentibus haberet. neqz inconuenit ut posteri addant prioribus que ab illis minime visa aut negligentia pretermissa fuere. licz enim Galieni tempore ars medicine fuerit vere ꝓfecta. Inquit tamen ipse non fore impossibile posse quem supuenire sibi inuenientem in ea: quod per eum nõ fuerit adinuentũ ita ut possit sibi dici: hoc nondũ vidit Galien⁹: sicut ⁊ ph̃us dicit ꝑmo physicoꝝ. In hoc. n. officio duo q̃z maxie necessaria esse arbitratus sum: diligentiã. s. ⁊ intelligentiã. quorum altero deficiente ineptias ⁊ delyramenta in libris impressis quotidie est videre. neqz tm̃ lucri gratia hanc ꝓuinciaz suscepisse putetis velim: sed ut desiderio satisfacerem meo et legentibus vtilitatẽ aliquã afferrẽ opa nostra. Uale. Franciscus argilagnes de valentia artiũ ⁊ medicine doctor.

CONCILIATOR
PETRI
DE
ABANO.

VENETIIS

1483.

1
Ven
II
83